Scalpturas Antiquas
Calepini emutant.

2 L. lat. 8

Iste liber attinet ven^li^ ayon^ensi^ S. Quirin.
in Tegernsee Anno dñi 1503 Empty et
Inligatus.

<36602444460010 S

<36602444460010

Bayer. Staatsbibliothek

2 Pal
8

Ling. Latina.
Lexica. Pg. 359.

N.° 2. Lat. 8

Calepinus.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Ad Librum.

Mos est putidus: & nouus repertus:
Ingens materia ut queat uideri:
Præclarusq; liber: bonusq; totus:
Versus addere nominis probati:
Mentitis titulis: rubore nullo:
Obscuriq; uiri: rudisq; uatis:
Auctor sic quasi tunc: bonusq; fiat.
Nullis mobile ueritas: fidesq; est.
Iis demptis liber exeas aperta
In uulgus facie: fauore nullo:
Et graiis galeatus: & latinis
Nam: credas: alii magis: q̃ ipse
Quærent auxilium: petas ab illis.
Sed si flatus oler: proba: legasque.

Nocgii Longobard.
1502.

Ambrosius Calepinus Eremitanus Senatui: Populoq; Bergomēsi salutē plurimam dicit.

PLures anni sunt Magnifici cōsumatissimiq; uiri: ex quo: uel a prophanis: tum neteribus: tum recē/tibus: uel a catholicis: & iis sane doctissimis: sanctissimisq; uiris complurimas dictionū interpretatiōes: quæ mihi ad prosecēdas auctoꝝ sentētias idoneæ uiderent' excerpere: atq; i unū corpi cogere. Quod plane opus sic a me suscepturū esse uelim existimetis: ut aliis: & mihi in primis usui quandoq; futuꝝ esse confiderem. Non.n.tam instruendoꝝ alioꝝ: q̄ mei exercendi ingenii gratia id effiecere aggressus sum. Naꝫ cū a teneris (ut aiunt) unguiculis inter sacratoꝝ numeꝝ fauentibus superis relatus fuissem: & neq; declamationibus refragante natura me dedendū putatem: neq; percipiendæ philosopiæ ulla mihi a patribus facultas daret': quippe q̄ in id temporis incidissem: quo de saluandis animis tantōmodo cogitandū foret: cū nec tēpus omnino frustra terendū ducereꝫ: Haud iniqua res uisa est ea me amplecti studia: quæ certam præ se ferrent humanitatem. Neq; uero eo uel temeritatis: uel dementiæ redactus sum: ut bonaꝝ artiū studiosis satis me facere posse existimē: quando nemo licet sapientissimus id unq̄ præstare potuerit: certoq; sciam me nec tāto igenio: tātaue lfatura ꝑcellere: ut quæ a Nonio Marcello: Festo Pōpeio: Pediano: Seruio: Donato: Varrone: cæteriscq; latinæ linguæ luminib⁹ elucubrata fuerint: ego ipse magis religioni dedicat⁹: q̄ cuiquam disciplinæ clarius: aut enucleatius scribere posse confidere. Verū quia in præstantissimis illis lfari. antistitibus plurima desyderabant': ego ut cōmuni studiosoꝝ utilitati cōsulerē: ac meis pro uiribus suscepti muneris officio cumulatissime satisfacereꝫ: ea carptim ex omniū pœne' disciplinaꝝ monumētis exprōmere conatus sum: multa contra Laurētiū Vallam: cōtra Priscianū: aliosq; auctores ꝑstantioꝝ auctoritate nixus. Plus.n. apud me Ambrosiū: Hieronymi: uel Augustini grauitaſ: et doctrina ualet: & q̄ coꝝ: q̄ Laurētii nallæ studiosa repræhēsio. Id autē bene maleue fuerim assecutus iudicēt alii. Hoc unū affirmare ausim⁹ nostrū hoc opus & uocabuloꝝ multitudine: & præpositionū interptamēto: & auctoꝝ citatiōe: ordineq; dictionaria cūcta superare. Quod cū in uolumen amplū excreuisset: ac illud multoꝝ rogatu enuttere statuissem: patriam delegi: cui id dedicarem. Nā cui potissimum cōsecrari opus de re litteraria debuit: nisi patriæ: & illi quidē patriæ: in qua magno: & excellēti ingenio uiri sunt: qui de grauitate: de iuris prudētia: deq; omni scientia tum gñe ꝑclare meriti essent: quos ego tāq̄ obices oblatrantibus cōstitui opponere. Fereꝫ.n. plærisq; omnes qui i lfis ꝑsertꝫ aliq̄d ediderē: id principi: uel senatui cuipiā inscripserē quæritēs ut ab eoꝝ potētatu: ac magnitudine labentibus suis apud omnes auctoritatē: & ab inuidis tutelaꝫ: munimēq; pararēt. Prudenter id quidem quando ita ueteri consuetudine fieri uidemus: ut omni in re: quæ principes probant ea cæteri laudent: cupiantq; tueant'. Scio nanq; futuros esse: qui labori nio detrahant. Ita.n. fit ut quæcūq; mortales agant: siue priuatim: siue publice ealumniæ subiacere certum sit: nec diuinis opibus maledica lingua parcit. Tantū sibi humanus arrogat intellectus. Ego nō nisi uolentibus hæc legenda trado. Multa sane fateor a me tradita sunt: quæ alii ꝑbent: ab aliis uitio dentur. q̄d plærisq; etiam doctissimis usu euenisse cōpertū est. Velle suū cuiq; est: inquit poeta: nec uoto uiuit' uno. Domus q̄ apud forum extructa è q; editior sit: uel depressior q̄ æquū uidea' sæpe cōtēdit'. Difficile reor omnibus placere posse. Sed ego nō soiū cuipiam me nō præpono: sed nec æquipoq; dē eligēs cū ꝑpheta abiectus esse in domo dei. Quare si meū opus a uobis acceptū fuerit: illudq; ꝑfasse uideamini abesse nō poterit: quin a taꝫ grauibus: tam doctis: taꝫ eloquētib⁹ uiris laudatum: laudandū quoq; reliqui existimēt. Multa uero: immo pœnè innumerabilia desunt in hoc opē. Quis.n. uniuersa multis ēt queat cōprehendere uoluminibus? Verum ne longius epistolam euagari patiar finē dicendi faciā: si modo hoc unū uos monitos effecero: q̄d ad tē plurimū cōducere uideꝫ: quippe q̄d unāquāq; dictionem inuentu facilem reddit. Nam omnes orationis partes: aut simplices sunt: aut cōpositæ. Quæ simplices sunt: suo quoq; loco pro duaꝝ trūue lfaꝝ: præcedentiū ordine collocant'. Cōpositaꝝ alias simplicibus: alias per se secundum uariam multiplicemq; earum significantiā coaptaui. ab. A. lfa. initiū sumēs.

NOMEN EST LITteræ primæ hebræis ēt græcis q̄ simꝰ & latinis quæ aspiratiōez ac ꝯpiēs ſtenectio ſit: quæ pars humaniorum affectuum expreſſiua eſt qui fere cōtiore uoce: q̄d ſunt aſpiratiōis ē: effe runt. Aſpirat itaq; ah ſtenectio ſine præter uocalium morem: quo nam græce ita ſcribitur cum ψιλὴ καὶ ϖερισπωμένη eſtque particula ſdignātis hominis: ut Home. libro. iliad. ω. pagina. viii. ἆ καὶ σοὶ λαὸς ἐν ἀρχῇ φωνῇ ἐϛὶ τυπτομένου καὶ κατὰ ἀναλίσκωσιν ἆ ἆ καὶ ἐνίϛε τι ϛρεπτικὸν μόριον ὡς ἀχλιτος καὶ ἀχοιμητος ἐνίοτε ἀυξητικὸν ὡς ἄχοιϛις · Itaq; uel negatiua uel alia: græca eſt ne ſorte latinā putares aſpirādi uero cā fuit ꝓpter aſſatum ꝓnuntiandi: & differentiā præpoſitionis Et mō admirātis ē: ut apd Plau. Ah qd ais. Mō dolentis ſeu cōmiſeratis. Virg. Spē gregis ah fili ce in nuda cōnixa reliqt. & alibi. Ah tibi ne tene ras glacies ſecet aſpera plātas. Mō ridētis & duplicat triplicatur q̄ iterdū Ter. ſ Eu. Ah: ah ah: pen deficſſa iā miſera ſuꝫ te ridēdo. Eſt & a præpoſitō. ſed ſiñ aſpiratiōe abſtro p appoſitiōꝫ d'ſert uidi & rō ē quoniā deſcēdit ab græca ἀπὸ remota ultima ſyllaba πὸ remanet in latino pſile ea dēſi eni aſpiraret eſſet cōtra græcā doctrinā: & nō ſolum a ꝓpoſitio uenit a græco: ſed etiā ab quoniā ἀπὸ excludit o pſertim ſ colliſionibus uocaliū: & remāet απ. i. ap: ſꝫ π tenuiſ uertit latine in β ſuā mediaꝫ & dicit ab ὁμοίως καὶ ἐξ φωνήεντος ὄντος ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως καὶ ἐκ συμφώνου παρόντος καὶ τὸ ἔθος καὶ τύχων τοῖς λατίνοις ex καὶ e Er motum de loco ſæpe ſignificat. Vr A ſummo ad immū d'ſcēdith. Quādoq; ſignificat poſt. Pli. & urnas eq a coitu ſtanꝫ collectū. hoc ē ſtati poſt coitū. Sic dictus a partu: a tergo: a funere: a cōmeatu. q̄d ē poſt partuꝫ: poſt tergū: poſt fūs: poſt cōmeatū. Suetōius ſ Cæſare. Plebs ſtatim a ſūere ad domū Bruti & Caſſii cū ſacibus retēdit. hoc ē poſt celebratas exeqas. Idē in tiberio. A cō meatu caſtra ſpetēres. Quādoq; ſignificat de. Ter. A nulla mercēariū uidi. Quādoq; ſignificat quā. ut ē apd apoſto. Exiſtimo me nihil minus feciſſe a magnis aplis. Sic ab ut paulopoſt. Nihil minus feci ab iis q̄ ſūt ſupra modū apoſtoli. Quādoq; ꝓpter ut ue mūdo a ſcādalis. i. pp ſcādala uel p ſcādalis. Quādoq; habet uim defenſiōis & ſignificat pro. Cic. in Bruto. Nec uero. M. Cæliū præterēundū arbitror quæcūq; eius ſ exitu uel formidi mēs fuit. q̄ quādiu auctoritati meæ paruit. tribunuſple. fuit: ut nemo cōtra ciuiū ꝓditoꝝ populare turbulētāq; demētiā a ſenatu & a bonorū cā ſtetēt cōſtātius. ubi q̄d a ſcaru air: & a cā bonoꝝ perſide ē ac ſi dixiſſet: ꝓ partibus ſenatuſ & bonoꝝ. Sic dicimus a quæſtiōibus: a teſtibuſ: a uolūtare: q̄ locuno creberrima ē apud idōcoſ auctores. Inuēiſ'er aliis modis poſitū ut cū dicimuſ aliquē cē a ſtudiis. intelligat q̄ præeſt ſtudiis alicuius puta principis utpote uir eruditiſſimus cuius opera ſ ſtudiis lſarum utatur. Cōſimiliter. Ab epſtis a rōnibus. A libellis. q̄ epiſtolis rōnibus libellis ſupplicib9 præeſt. Sue. ſ Clau. Super hos polybiū a ſtudiis narciſſū ab epiſtol: & pallātē a rōnibus. quos decreto quoq; ſēatus nō ꝑmius modo ingētibus: ſed & quæſtoriis ꝓtoriiſq; ornamētis ornari libēter paſſuſ ē. Aſecreto ſiue aſecretis qui ē ſecretariꝰ. A cōmētariis q̄ præeſt cōmentariis. Hie. ſ li. ii. ꝛ. Ioſaphat erat a commētariis. hūc Aſcōius appellat cōmētariēſem. A batis q̄ ꝑ eſt mēſuns. uel qui annonam menſuris diuidit. Batus enim Vaſis gēus eſt & græcum ē: βάτος ου καὶ ἑλληνιϛὶ καλοϛ καὶ κάλλιϛος λέγεται καὶ βάτιον eo q̄ ſit portatile mō huc illuc eat ab βαίνω ὅθεν καὶ ἄβατος Nō. n. ab βαλλίζω orthographiæ litterā d'clarāt ſi ad formationē uerba græca cāoniz'ēt: ꝓterea Theodo. Gaza in pædia cyri. a caliculiſ q̄ ꝑſt caliculiſ q̄ ſt'uaſa a pū erij q̄ ꝑſt teditui aq̄rioꝝ. ut ē apd Frōtinū li. ii. de aq̄ductibus. A memoria cuius offitiū ē ſuggerē pricipi res obēūdas & q̄ ſit agēda ſ mēoriā illius reuocare ex pſcripto. a uoluptatibus q̄ ſtudiū habet inuenīēdi uoluptates. Nā olim Xerxes edixit ſe ꝑmiū ei daturū q̄ nouū uoluptatis gēs reperiſſet. Sue. ſ tib. D enicp officiū inſtituit a uoluptatib9 ꝓpoſito equire ro. T. Ceſonio priſco. Amāibus ſiue a māu dūr ſcribæ quorū manu ad litteras ſcribēdas principes uti ſolēt. Sue. in Cæ. Nūquā nocere ſuſtinuit philomenē a māu ſeruū q̄ necē ſuā per uenenū ſimicis ꝓmiſerat. Hi alio noſe ad manū dūr. Ci. li. iii. de ora. Licniū ſeruū ſibi Gracchus habuit ad manū. Similiter amāuēſes eos Suc. alibi uocat. A pedibus quoq; uocāt quoꝝ pedibus ad eundū utimur. Ci. ad Atticum Pollucē ſeruū a pedib9 romā miſſuꝫ. Mar. Cur ñ mēſa tibi ponit apedibus. Idē Ad pedes eos apdelat cū ſqt. Illic retro flexus ad pedū turbā. Alibi. Lagoenā ad pedes replet. Et ſciēdū a pedib9 poēs cauſa eadē terminatiōe dici. Recte. n. ſ retro gauēris q̄d agūr apedibus. ſ telligit. n. ibi ſeruos pedib9. Miſi apedibus. Dedi apedib9 meis. Hi ēt circūpedes uocāt. Vnde ait Agretius. Circūpedes ſunt obſeqa ſeruorū ātē pedes amicoruꝫ. Ci. Circūpedes āt hoſes formſos & litteraros ſuos cē dicebat: Apugiōe dē q̄ pncipis pugionē geſtat: ciq; ſēp ꝓſto ē. Lāpridius in Cō. Inter quos libertius q̄ a pugiōe appellatus ē. Multa ſ'alia huiuſmōi noſa q̄ ut Taci. ſcribit ſ'ſūmæ curæ & meditamēta. Cōpoſita plæraq; ſeparationē ſignificat ut Amōeo auello. Quādoq; pnuationē. ut Amēs

sine mente. Sciēdū ē q licet a ab & abs eādē habēt significationē:significāt.n. id qđ apđgrecos ἀπὸ in appositiōe tñ dicimus a domo non ab domo q a cōsonātibus:aut uocalibus uꝫ cōsonātū hūnbus:ut a Ci.a ioue.a uenere.Ab uero uocalibus duabus liqdis:et ı cōsonanti:ut ab lege ab re ab ioue:licet qnq; ēt apud Liuiū cōsonānbus iungaſ.Conectimus quoq; a ſ cōpositionibus cū m & u cōsonāte ut amolior:auoco.Ab cū a.d.e.f.i.l.n.o.r.& u:ut abactor:abduco : aberro:ab fore:abiuro:ablacto:abnuo:aborior ı abrogo abūdo . Notāſ aufero:& aufugio in qbus b.euphoniæ cā mutaſ in n.Et in cōpositiōe qđ dē Ab nōnūq; ſignificat ꝑuationē:ut absimilis nō similis.Nōnūq; ſeperationē:ut ſ ablacto aufugio Ponit interdū p extra:ut abduco: & p cōtra.ut abusus cōtra usuꝫ.Aliqñ superflua ē:ut apud Li. Fluuius supplemētū ab roma abduxerat.In appositiōe uero mō motū de loco denotat ut ab æthere christus pmicat.Mō sūit p posſ.Iu. Exul ab octaua .Marius bibit.Abs tā in appositiōe q̄ in cōpositiōe iūgit ēt:ut abs te:abstineo:seperata ēt q ut absq; abs quolibꝫ.Abs quis. Ter.absquiuis homine cuꝫ eſt opus beneficium accipere gaudeas.Cōponit ăt cū c ut abscōdo ſignificatq; retractionē ſ partē posteriorē ſicut ſ Abstraho . Et aliqñ priuationē ut ſ Absthēius q̄ſi sñ themeto. Appolita pro ex pōi cōsueuit. Ter.ſ Ecy.Ab sese
Asuā uoluptatē ut explcat.Ex abs fit ꝙpositū absq; bax.acis.a cuiꝙ gēo græco formatus ē nobatiuus latius.Abacuſ.abaci.pe.cor.quo note ſignificaſ coquorū tabula: & ēt mēſa ſ q̄ tā ad edēdū q̄ ad bibēdū uaſa exponūt.In quē ſeſū.Iuu.dixit. Vt ceoli ſex ornamētū abaci. Eſt & mathematicoꝝ tabula: ſ q̄ lineæ numeri & figuræ deduci ſolēt. Perſi.Nec q abaci numeros & ſecto ſpuluere metas.ſcit riſſile uaſer.Apule.ſ magia.Veꝝ ēt abacho & puluiſculo deæ,đ diſſes.Mar.li.geo.Abachus nūcupaſ res depigēdis deſignādiſq; oportuna formis. Sūt ēt abaci colūnaꝝ ornamēta hoc ē tabulæ q̄dræ q̄ ſup ponūt epiſtylis. λέγεται γὰρ σῦλος κατὰ μέ . columna trabs pertica poſtea cum:ꝺ'Vnde Vitruuis li.iii.ſcribit abacū debere cē lōgū & latū q̄ craſſa colūna ē. huius diminutiuū ē abaculus .
Abaculus ſumiť p calculo.Pli.li.xxxvii. ueluti cū calculi fiunt quos q̄dā abaculos appellāt.
Ab accidētibus q accidētia ſcribit hoc ē cui datū ē ut occurētia litteris mādet.ut ē apud Eſdrā.
Abarimō:ſcythiæ regio inq̄ ſylueſtres hoſtes degūt a uerſis poſt crura plātis q maximā habēt uelocitatē paſſimq; cōſeris uagāt.Auctor.Pli.li.vii.
Abalieo as. remoueo:abſtraho Pla.in. Cur.nec p hibere qđ nec phibebit niſi mors alium meū abſte abalieauerit: hīc abalienatus dī quē qs a ſe remouerit alieatus uero q alienus factus eſt.
Abana pe.cor. fluuius damaſci ſ radicibꝫ libāi ex ortus in ſcriacū effundit mare.
Abanec pe.co.cigulū ſacerdotale ſicut docet Hie. poly.mita atte ex cocco purpura hyacithoq; cōtex tū:ita ut floſs atq; gēmæ ſ eo uideręť cē diſtincte
Abanꝫ.pe.cor.mōs excelſus diuidēs terrā amō & euphratis a terra pmiſſiōis cōtra hiericō iordanū uſq; fluuiū pcedēs radicē inſignis ē Moſis inclyti iudeorum ducis morte.
Abba per geminū bb.lyra dictō ē & latīe dī pater. Quod aplus expoſuit ſ quo clamamus abba pr̄.
Abbas atis.ab abba ſimiliť pr̄ dī. Quo ēt note ſignificatur ipſa abbatis dignitas:ſed ſ hoc diſputatio ē iter doctōres liguaꝝ q unico b ſcribi oportēat cōtra uulgi opinionem.
Abbatiſſa fœ.ab abbate Hie. đ mō uiuēdi cū a ſēius inſtitutæ duāt ipſamet ēt abbatiſſa cognoſcat
Abbatia.æ.a recēcionibꝫ capiť tā p abbatis dignitate quam pro loco in quo habitat abbas : ſed quoniam nimis male ſonat græcos imitatus p th. ſcriberem ſemper ab a thia penultia longa.
Abas antis,per unū.b.nomē ē argiuoꝝ regis ꝓpñ. Abātes ppli ionū iter achiuos ſicut Her.ſcribit.
Abatos pe.cor.latine dī inacceſſibilis . Fit.n.ab α priuatiua ut diximus & βαίνω in cuius aotiſto ē ſine augumeto more ionico.βῶν ἐκ δὲ ὄφιν βατος καὶ ἄβατος eſt autem βαίνω uerbum anomalum multa ſignificans uado :aſcendo:uenio deſcēdo & pleraq; aliaQuo note dictaē inſula ſ extremus ægipti palude mēphitica poſita q ad illā ꝑtē limi & papyroꝝ copiā difficillimo ſit aditus:ubi ꝑmū nilus magno fragore deſcendit.dicēte Luc.li.x.hīc abaton quā nīa colit nerāda uetuſtas terra potēs.hoc note ēt uocatus ē locus ultra ægyptum & æthiopas.
Abacti dicebāť magiſtratus q coacti depoſuerant imperium.
Abactores q ſint quære in dictione abigeus.
Abaphus pe.cor.latīe dī nō tinctus.Sic dibapha dicūtur bis tincta.ὅτι α ςερητικὸν μόριον καὶ βαπτω το λύω καὶ το χρωματίζω ὅθεν βαπτιςὴς καὶ βαπτω τὸ ῥῶν ἀριςοφάνης quare baptæ ſacerdotes uel baptiſta nihil aliud ſignificat q̄ immerſores.
Abauus pe.cor.dictus ē pr̄ p aui q ñ longe ſit ab auo.Sic abauia mater pro aui.
Abdera pe.p.urbs thraciæ. Dēocriti phi & ptagoræ ſophiſtæ paria quā diomedis ſoror cōdiditi & a ſe cognominauit:De hac Ouid. Aut te deuo ueat certis abdera diebꝫ hæc poſtea collapſa Clazomene a clazomenis ex Aſia uenientibus q eaꝝ ſ maiorē formā redegerūt: uocata ē iuſta quā byſtōin ſtagnū fuiſſe dīt in quo cūcta natātia demergūť unde nomen habet βυθτάω neco demergo. .hīc fit nomē phīū abderita .
Abdico as.pe.cor. expello q̄ſi lōge dico a moueo uñ & abdicaſ filiū dicius q ē bōis priuare & q̄ſi extra familiā abiicere dū pr̄ adhuc uiuit. Ex here datio uero poſt mortē pr̄uꝫ ꝑpe fieri dī.La.li.ii. q̄ facta cū pr̄ recognouiſſet abdicauit atq; explit filiū.Et abdidare ē renūciare q pertinet ad magiſtratū.Liu.li.iiii.Dictator bello ita geſto ut ñ tā fortūæ defuiſſe uideręť felicitatē q̄ gloria maior ſ urbē rediit magiſtratuq; ſe abdicauit Itē Repu,

diare. Ter. ſz ex Glycerio natū ut uidit puerulum chremes recuſat nupnas gñrum. abdicat. Itez ne gare. Pacu. i Adăta regno expellūt: cōſanguineā eſſe abdicant.

Abdico is. pe. p. xi. tū ſignificat abnego deteſtorq;.

Ab do. is. didi. itū ex ab & do. ſignificat abſcōdo. Liu. li. ii. Abdito ſtra uestē ferro ꝓficiſcit. Vir. p cludo poſunt. ſz pt oſpotēs ſpelūcā abdidit atrā.

Abdo idecliabile nomē ꝓpr̄ē: & apd nos ſeruus eius interpretatur. dꝫ ꝓnūciari ſic ἀβδω

Abdomen. pe. p. ſignificat pinguēdine q̄ ſpīæ adhæret: & in q̄ renes iacēt Dictū q; abditū ſit. Iuue. Montāi quoq; uēter adeſt abdomine tardus. Cor. ced. li. iiii. Ipſa ār ilia ſē coxas & pubē i imo uētre poſita ſt: aqbus ac pube abdomē ſurſuz uersus ad p̄cordia peruenit. Plau. ſ Cur. Pernā: abdomen: ſuſ glādiū. Quidā abdomen ſtelligūt ſumē hoc eſt ſuillas cū lacte ſuo māmas a lacte iam fugato & abdito ex uicino ſumpta occaſiōe cū abdomen interius ſit. Sumen uero exterius. Pli. li. xi. Huiuſ & ſumē optimū ſi modo fœtus nō hauſent. tiecrinæ determinū. Antiq abdomen uocāt

Abduco is pe. pd. ſignificat inde: ſeu extra duco. Sal. Reliquos Catilina per montes aſperos magnis inuenibus in agrū Piſtoriēſem abducit. Lac. li. uiii. p uolenter ducere poſuit ąq; abigere. Poſtremo capti: abductiq; Babyloně pœnas ſpietatis ſuæ gñi ſeruitio pepēderūt. Sic Curtius cū aut armentū oē abducerū. Interdū abducere eſt a loco ad a perſona abſtrahere alienare. Qu. Metel. Me interea nec domeſticus dolor: nec cuiuſq; iniuria abre p. abducet. Ci. li. i. Tuſ. per tranſlationē dixit. Magni eſt ingenii reuocare mentē a ſenſibus & cogitanoně a cōſuetudine abducere. Interdum ponit ꝓ ſimplici. Liui. Flauius ſupplemēcum ab Roma abduxerat.

Abeo is iui uel ii itū. diſcedo. Liu. li. i. Hæc locutus ſublimis abiit. Inde Abitus & abitio ꝓ diſceſſu. Ter. in heau. Propter eā hæc turba: atq; abitio uenit. Et abire dicitur quod nos paulatim deſerit. Idē in add. Menles abierunt decē. i. effluxerunt. Et abi dicimus quaſi hærenn: morantiq;. Idem Vos iſtæc intro auferte: abite. Quādoq; abire de notat motū ad quē quod eſt ire: q̄uis & motū de quo incluſum habeat. Hiero. li. i. y. Abiit ergo Dauid & uin eius in ceilam.

Abellinæ pe. pd. dictæ ſunt auellanæ ab abellino campaniæ oppido ubi abundant.

Aberceo es ex ab & arceo ſignificat ꝓhibeo. Plau. Atq; eam aberceat domo.

Aberro as ualde erro: longe digrediot. Lac. li. iiii. A quo hi duo riui ſi aberrauerint: areſcāt neceſſe eſt. Cic. li. qnto Tuſc. Sed redeat unde aberrauit oratio. Inde aberratio profugium. Idem Caſſio, uerūtamen aliam aberrationem a moleſtiis non habemus.

Aberunco as componitur ex duabus præpoſitionibus: ſcilicet e cum runco: & ab cum eruncо. Runcare uero eſt uellere. Nam proprie de herbis dicitur cum euelluntur. Colu. libro. ii. Frequentez tamen exigunt ſarritionem & runcationem ut herbis liberentur. Eruncо ſimiliter Idem de Medica. Cum ſeueris eam: ſæpius irrigato. Paucos deinde poſt dies ubi cæperit fructicare omnes alterius generis herbas erūcato. Aberūco aūr per trāſlationē. Cic. de. ſi. bo. poſuit pro auerto depello. euerto. Dii maluerūt meliora: atq; urinā amētiā aberūcaſſent meā. Liui. li. 8. Placuit ad aberuncā dā deoꝛ iram uictimas cædi.

Abſore pe. cor. ſignificat abſuturum eſſe. Quæ duo per b ſcribunt: ne ſi per geminum ſi ſcriberentur: cōpoſita quis crederet ex ad: quæ oppoſitū ſignificaret. Nā ut illa non futurū dicunt cū ab tpus deneget: ſic iſta cum aduenturū tpus deſignant. Oui. Eſſe quoq; in fatis reminiſcit̄ affore tēpus. Licet Sta. li. i. th̄. Accipere uideat̄ in ſignificatione preſentis. Senſit manifeſto numine ductos affore quos nexis ambagibus augur apollo. Sic abforem pro abeſſem: affotē adeſſem. Virg. atq; utinā rex ipſe noto cōpulſus eodē afforet æneas. De aliis a ſore cōpoſitis. Vide in dictione forem.

Abgrego as. pen. cor. ab grege duco uel ex plurib⁹ gregibus partes ſub duco. Huic cōtrariū eſt aggrego quod eſt addo. & quaſi in gregē duco. Diſgrego uero & ſegrego pro diſtūgo poni ſolent q̄buſ contrarium eſt congrego.

Abhinc una pars & cum actō ſignificat ante hac. Ter. in And. Interea mulier quædā ab hinc triēniū ex andro cōmigrauit huc uicinīæ. Sic dicimus. Ab hinc decē annos. pro ante decē annos.

Abhorreo es rui modo cū actō. modo cū abſto ſignifi. Liui. li. iiii. Parū abhorrens famā ampliatam Sue. de aug. Nā pumillos. atq; diſtortos & omiſ gñis cuiſdē. ut ludibria naturæ. maliq; hoſt abhō ruit. Lac. li. iii. Nō eſt ſapiētia ſi cœtū hominum abhorret. De abſto abūde reperiunt̄ exēpla. Nec mirū ſi actūm regit & abſtz. quoniā eius ſimplex horreo duplici ſignificatiōe fungit̄. hoc eſt horridus ſum. Hiero. horrebāt ſacco mēbra deformia. Et timeo. Vir. li. iii. geor. Nec uarios horret ſtrepitus. Et in altera abſto. in altera cōſtruitur actō. hoc facit abhorreo cuius ſignificatio duplex eſt. dupliciq; caſu cōſtruit̄. Cū. n. actō iungit̄ in ſimili fere ſignificatiōe ſumit̄ qua horreo. Tunc. n. quaſi rē ꝓximā audire uel aſpicere id pertimeſcimus execramurq;. Cū uero abſtō. Tūc ꝓcul nos eē ab eo. q̄d nō placet. uel q̄d refugimus demōſtramus. ut ſi dixero. hāc rē ab horreo. ſignificat execror. & pati nequeo. Abhorreo ab hac re. i. alienus factus ſum. uel ꝓcul eſſe uolo. A multis. n. procul eſſe uolumus. ut a rebus uenereis licet noſtris ſenſibus plærūq; odioſæ non ſint. ſed animi moderatiōe ab illis abeſſe ſtudemus. ne nobis officiāt. Forte decepit Lau. uallā ab ꝓpoſitio q̄ ablatiuuz exigere uideſ. Sz ſi hoc in plærisq; uerbis fiat. non tñ in oſtbus ſicut in aboleo abluo & huiuſmōi q̄ accuſatiuum. nō ablatiuum poſtulant. Amb. li. i. offi. hoc uerbo uſus ē abſolute cuz ſqr Legimus officium dici a nobis poſſe. nec ratio ipſa abhorret. i. aliena ē qñ q̄d ab efficiēdo dictū

putamus quasi efficium.

Abhorreſco ualde timeo: ſeu in horrorem habeo: & quasi uidere non patior. Lactan. de ira. Quem terra cõtremiſcit: cælumq; & mare: & latebræ tartareæ: & demones abhorreſcunt.

Abies. bietis. penultima correpta. arbor dicta q̃ p̃ cæteris arboribus longe eat. Hanc quidam galli cã uocant propter candorem. Hæc arbor pulcherrima in trabibus ut inquit Plinius libro decimo ſexto. Præcipua autem dos eſt criſpantibus & in torto quodam diſcurſu uenarum precioſis. Pondus ſuſtinere in ædificiis ualida eſt. Abies etiam in tranſuerſum poſita renititur ponderi nec temere tumpitur priuſq; carie q̃ uiribus deficit. Abies arborũ altiſſima rectiſſimaq; eſt: cuius pars inferior nodis eſt & ſappinus uocatur: ſuprior nodoſa duriorq; eſt. & fuſtemã uocant: quando præcipit Cato prælum ex ſappino faciendum intelligi uult ex abiete e nodi quæ pars a terra eſt. Huius diminitiuum eſt abiecula. græce dicit᷑ ἐλάτη forſan ab ἐλάω ipello pduco. prolongo.

Abiegnus a. um. quod eſt materiatum ex abiete: ut abiegnæ trabes.

Abietarius faber lignarius negociator: ab abietibuſ & aliis lignorum generibus: ut apud Exo. Faciant opera abiectarii. Hi etiam materiarii dicunt᷑ a materie: cuius nomine ligna: quæ ad ædificandũ fulciendumq; neceſſaria ſunt intelligenda eſſe declarat iurecõſultus.

Abiicio. cis. penultima correpta. & per geminum ii. quia mutatur a in i. quæ tamen in præterito conuertitur in e. Eſt autem abiicere a ſe longe iacere reiicere uilipendere. Lact. lib. iiii. Docere tẽtq; iuſticiam: quam populus perfidus abiecerat. Vnde abiecti dicunt᷑ uiles: ac contempti.

Abiecto. ctas. frequentatiuum ſignificat freqnẽter abiicio.

Abigo. gis. penultima correpta. ex ab & ago. ſignificat rem odioſam moleſtam damnoſamq; a loco fugo: ut abegi canes accenaculo: & aues a ſegete. Quandoq; abigere eſt abducere: & hoc ſiue ui: ſeu dolo fiat. Liui. Herculemi ea loca geryone interempto boues mira ſpecie abegiſſe. Refertur quandoq; ad homines quandoq; ad res ſpirituales. Plautus. Abigam ego iam illum aduenientem ab ædibus. Leo papa. Abigatur procul terrenarum caligo rationum. Huic ſimile eſt amoueo ſed mitius. Plau. Amoui a foribus maximã moleſtiam. Quandoq; ſignificat ſimpliciter antepellere: ut fit cum boues ad paſcua mittuntur. Var. lib. ii. Itaq; greges ouium longe abiguntur ex apulia i ſamniũ æſtiuatũ.

Abigeus & abactor utrũq; ab abigo. Et eſt abactor quicunq; greges abducit. Nam abactores uocantur pecuariorum animalium fures latrunculiue. Abigei autem ut auctor eſt Vlpianus proprie dicuntur qui pecora de paſcuis: uel ex armentis ſub trahunti & quodammodo deprædantur: & abigẽdi ſtudium quaſi artem exercent: equos de armẽtis: uel oues de gregibus abducentes. Cæterum ſi quis ouem oberrãtem. uel equos inſolitudine relictos abduxerit: non eſt abigeus ſed fur potius. Scribit & Claudius. Quãtitas diſcernit furem ab abigeo. Qui enĩ unam ſuem ſurripuerit ut fur coercebit᷑. Qui gregẽ ut abigeus.

Abigeatus. tus. ipſe abigendi actus: ſiue crimen ab actionis intelligitur.

Abyla. pe. p. pót tñ ce dichrona Stephano byzãtio multa i libro de populis: & urbibus: & dionyſius libycus ἀλλ' ἤτοι τὸ μὲν ἀγανῶν ἐστιν ἰβήρων γείτων ὠκεανοῖο ὄρος ἐσπερόν, ἔνθεοι ἄκρη σκλαῖον ἀλύβη, κεῖται μία τῆς δ' ὑπένερθε ταφρηιτος χαρίεσσα. ubi multa Euſtatius ſcribit & notandum ẽ alybam dici a græcis et non abylã niſi dicamus eſſe metathesin: ſed ſit ut lubeat omnino per y ꝑ ſcribi oportere clarum eſt mons ex celſus calpe qui in hiſpania eſt oppoſitus quos ambos herculis colũnas dñt.

Abintegro. pe. cor. ſignificat denuo quaſi res perfecta rurſus incohetur.

Abinteſtato aduerbiũ ſignificat ſine teſtamẽto.

Abiudico. as. pe. cor. ſignificat tẽ de qua cõtrouerſia ẽ per iudiciũ aufero alienouc. Vnde ager abiudicatus a Liuio dictus quẽ romani per iniquũ iudiciũ interceperãt cnpueranteq; Ci. in uer. acti. ii. Nulla res cuiuſq; tãz prima: atq; auita fuit: quæ non imperio iſtius abiudicaret᷑. Huic cõtrariũ eſt adiudico: q d̃ ẽ per ſententiã: & iudiciũ tribuo aſſignoue: ut ẽ illi d̃ & adiudicauit fieri petitionẽ eoꝝ

Abiungo. is. ſepero. Virgi. li. iii. ge. It triſtis arator moerẽtẽ abiũgẽs fraterna cæde iuuencũ. Huic contrariũ eſt adiungo. is.

Abiugo as. pe. cor. ꝓprie aiugo alieno: ſed per trãſlationẽ ſignificat a re: cui dicatus ſum diſiungo. Pac. Quæ reſ abſtabuliſ abiugat certũ ẽ loq. huic cõtrariũ eſt adiugo: q d̃ ẽ iuxta iugo. q d̃ fit cum duo boues ad unũ iugũ iungunt᷑. Plau. per trãſlationẽ dixit. Mal ẽ aſa adiugat uolũtatẽ. Et lact. de opi. At. n. puiſum eſt in ſingulis q buſcunq; fingẽdis: quatenus & miniſterio mẽbroꝝ ad neceſſaria uitæ uterent᷑: & quatenus adiugatis coꝛporibus & lata ſoboles uniuerſas generatim conſeruaret animantes.

Abiuro. as. pe. ꝓ. ſignificat tẽ mihi creditã iureiurãdo nego. Plan. in cur. Egon a lenone q cq̃ mãcipii accipio: q bus ſui nihil ẽ niſi una lingua: q abiurauit ſi quid creditũ ẽ. Et abiurare ẽ contra ius aliq d tenere. Virg. li. viii. Abſtracteq; boues abiuratæq; rapinæ.

Abiurati dñt q uinculo quodã amicitiæ aſtricti ſũt. Hi ab aliis deuoti appellant᷑: Pli. i plogo. Scito coferentẽ me auctores deꝑhendiſſe ab abiuratiſſimis & ꝓximis ueteres trãſcriptos neq; nomina tos. i. coniunctiſſimos.

Ablacto. as. a lacte remoueo. Hiero. in. li. i. ꝑ. Nõ uadã donec ablactet᷑ infans.

Ablaqueo as. a laqueis expedio: ſed in frequentiore uſu ſignificat: q d̃ uulgo dicit᷑ diſcalcio: quod fit cũ circũ arbores fodimo terrã: & radices ſupio

fodimus terram: & radices superiores recidi mus: ut magis frutificent. Columella libro tertio. Vinea uemo neq; ablaqueanda est ne radices quas in summo habet inarescant: neq; aranda: ne radices abrumpantur. Vallabus. Ianua. mense locis temperatis ablaqueande sunt utres qd itali excodicare appellant: idest circa utris codicem dolabra terram dilligenter aperire: ut solis temporibus & imbribus prouocent.

Ablatiuus casus quandoq; pro genitiuo ponitur. Virgilius. Illa ferax oleo est. Quandoq; pro accusatiuo: ut Gratior & pulchro ueniens in corpore uirtus.

Ablego.as.penul.produ. Inde aliquo mitto. Liu.lib.i. Pueros uenatum ablegauit. Dicitur & de animalibus. Columella libro vii. Itaq; cum ablegabuntur in ea loca perducenda erunt quibus nullum impascitur pecus.

Abliguno abligurio penultima correpta liguriendo absumo. Teren.in Eu. Itidem patria qui abligurierat bona.

Ablepsia ἀβλεψία latine cæcitas & inconsiderantia & habet accentum in penultima λέγεται καὶ τύφλότης ὅτι ἀστοχεῖ καὶ βλέπων τὸ ὁράω

Abluo is. Vide in dictione lauo as.

Abloco as. penulti.cor. Aliis afficto. Vide in dictione loco. Similiter abluo. Quære i eius simplici luo.

Abnegoabnegas penul.correp.maxime nego quod maxime pfiteri debeo: ut fidem pietatem & huiusmodi qd uulgo renegare dicitur. Lact.libro.v. Nec enim poterint retinere pietatem: qui communem omnium patrem deum tanq; prodigi: atq; rebelles liberi abnegassent.

Abnepos penultima correpta filius pronepotis quasi seiunctus a nepote. Est enim inter ipm & nepotem pronepos.

Abnormis sine norma. Hor.libro Ser. Rusticus abnormi sapiens.

Abnuo abnuis nui.nutum.ex ab & nuo. significat capitis aliquid semel nego quamuis & oculis: & manibus id fieri possit. Nuere enim apud ueteres pro uelle ponebatur. Vnde nutus: & numen quod est dei nutus. Hoc est imperium: & potestas. Virg. Meo sine numine uenti audeis. Nutus uero significat: qd fit oculis uel capite: uel manibus Idem. Annuit & totum nutu tremefecit olympum. Potest & pro uoluntate: quæ ex huiusmodi signo declinatur siue affirmando siue negando. Liui. Sub umbra scipionis ciuitatem domum orbis terrarum latere nutus eius prodecretis patrum: pro populi iussis esse Pli. lib. primo epistolarum docet nutum dici quando annuimus: renutum quando recusamus Sic enim ait. Nam ego quoq; simili nutu: ac renutu respondere uoto tuo possum. Sue. uero in Vespa. nutum accipit pro renutu cum ait. Adolescentulum fragrantem unguento cum sibi pro impetrata præfectura gratias ageret nutu aspernatus uoce etiam grauissima increpuit. Mallusses allium obolusses. Litera sq; reuocant. A nuo fit nuto nutas frequentatiuum: qd ē sæpe capite: & huiusmodi signum facio. Quamdoq; etiam nutare ponitur pro moueri: & quasi ruinam minari tractum a motu capitis: quod inclinando affirmamus: concutiendo negare solemus. Vnde nutare ædificia dicimus: cum malesolida ruinam minitantur. Transfertur etiam ad animum: & pro titubare. i. dubitare sumitur inquam partem uertendum sit. Abnuto penultima producta. est sæpe signo capitis uitinis quidpiam nego. Plau. in capriu. Quid mihi abnutas? Contraria huic uerbo abnuo sunt nuo annuo pro assentior: & nutu assensuq; præsto fauco. Innuo signo aliquo uoluntatem meam ostendo siue affirmem siue negez aliquid. Terē. Nihil nisi abiens mihi innuit Renuo: refuto. Nonius inter nutare: nuere & nictare hoc interesse scribit: q nutare capitis sit inclinando: aut in gyrum mouendo. Nuere narium: uel labiorum. Nictare oculorum patefaciendo eos: aut claudendo: uel utrumq; uel alterū. Plautus in asi. Nec illa ulli homini nutet nictet annuat. Hoc est nec capite signum faciat: nec facienti assentiatur: nec oculis quicq̄ indicet.

Aboleo aboles. penultima correpta leui. uel lui etum uel itum. significat Cassio tollo abrado destruo ut ne odor quidem eius relinquatur. Lactantius libro primo. Decretum est ut hi libri abolerentur.

Abolesco. ad nihiluz redigor. Columella libro iiii. Eademq; nec imbribus putrescit: nec sic citatibus abolescit.

Abolla uestis senatoria quasi a bulla: q fidiq; sit bullata. Alii accipiunt abollam pro ueste duplici pāno consecta: ut scholastica: & græce diploide quæ etiam quandoq; pro ueste militari sumitur: ut est apud Iuuenalez. Nescit cui dederat tyriam crispinus abollā. Quādoq; pro ueste cynici phi. Nam græci milites & phi palliati seu chlamydati icedebant. Vnde Martia. de cynico pho. Cærea quem nudi tegit uxor abolla grabati. quamuis χλαμυς χλαμύλος λέγεται ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν τροφῆ τοῦ μὴ εἰς μόνας νεῖλε ἱμάτια τὴν θερμότητα. ita scribit nicolaus actiacus & moschopulus & propne chlaena dicitur. i. saguz: supra uestisq; neque chlamys significat id genus indumenti. q d uulgus appellat zuppo-

nem:nam græci non habebant nec in græcia etiam iſtis temporibus utuntur: ut oſten dit Homerus ubiq: & ideo uide ne errες ſed ntebantur ut ita dicam uno corecto ut uide mus in græcia.

Abominor penultima correpta ex ab & omi/nor: de quo infra. Eſt autem abominari exe crari faſtidire & quaſi pro malo omine habe re. Plinius. Abominamur recedente aliquo ab epulis ſimul ueri ſolum : aut bibente conuiua menſam uel repoſitorium tolli in auſpicatiſſimum iudicatur. græce dicitur.

βδελύττομαι.

Aborigines penultima correpta quaſi ſine origine dicti ſunt populi antiquiſſimi: q̃ tenuerunt agrum qui nunc populi Ro. quia nagi & ſine laribus erant: aut quaſi q̃d primi nati ſint tanq̃ editi ſine patribus: aut q̃ ex uaria gentium colluuione miſti erãt. Hi poſtea aduentu Aeneæ phrygibus iuncti latini uno nomine appellati ſunt. Poſſunt tamẽ & alia rum urbium aborigines dici primi cultores: ac ſi ſint terra geniti homines a principio ibi commorantes. ἀβοριγίνες οἱ πρὸ τῶν ἀνθρώπων γενόμενοι καὶ οἰκοῦντες πρότερος καὶ ἐγχώριοι λέγονται καὶ αὐτόχθονες.

Abortior eris. uel iris. abortiuum facio. Varro. Vinum q̃d ibi natum ſit in quodam loco ſi p̃gnans biberit fieri ut aborſatur. Gel. lib. xi. Nituntur ut fœtus quoq; ipſi in corpore ſuo concepti aborſantur. Hinc abortus abortum. & abortus tus. dictus q̃ non ſit tempeſtiue ortus. Plinius. Extat in monumentis medicorum: & quibus talia conſectari curæ fuit uno abortu duodecim puerperia. Noni. Ababorior etiam aborſum facit. q̃d tamen ab abordior magis eſt. & hanc inter abortũ & aborſum ſignat diſtãtiam: q̃ aborſus ille dicẽdus ſit: qui eſt in primis menſibus cum conceptui exordium factum eſt. Abortuſ prope tempus pariendi. Tunc enim moritur q̃ naſcitur. græce ἐκτιτρώσκω dicitur & in ἔκτρωμα ἐκτρώματος abortiuus dicitur ab ἐξ καὶ τιτρώσκω

Abortiuus abortiua abortiuum penultima producta q̃d abortũ facere poteſt. Plinius. Oſcitatio q̃dem in cruce lethalis eſt : ſicut ſtrenuaſſe a coitu abortiuum.

Abortium idem q̃d abortus. Hieron. ad pãmma. Dum crebris abortiis & experta fœcunditate concepta iam deſperat liberos: paſſa ẽ aliq̃d de Rachelis exemplo.

Abortio abortionis idem quod abortiuum. Gel. libro tertio. Cum abortio quibuſdam non partus uideretur intẽpeſtiuitas. Per trãſlationem. Cic. pro Cluentio. poſuit. Sed hæc ſolutio legatorum non merces abortionis appellanda ſit.

Abortio is. iui. itum. in maturum fœtum edo. Columella libro octauo. Nec tamen ea ſola cauſa abortit: ſed etiam glans cũ citra lætitatem data eſt. Eſt & abortior deponens.

Aborto abortas eſt eiuſdem ſignificationis cũ abortio. Nam ſignificat abortiuum facere. Iulius Firmicus libro vi. matheſeos. Aborta uit filios geminos.

Abrado abradis penultima producta de aliquo quidpiam aufero. Columella lib. ro rerũ tio. Arida & uetera: quæ falce amputari nõ poſſunt acuta dolabra abradito.

Abre quaſi præter rem: præter rationẽ. Hoc eſt indecens præter propoſitum : ſine cauſa. Suetonius in Aug. Et quando ad hoc uentũ non abre fuerit ſubtexere quæ ei priuſq̃ naſceretur in ipſo natali die deiceps euenerint: ideſt præter propoſitum ſine ratione: ſiue incõueniens. Liui. Hæc ſi omnis diuini humaniq; iuris memoria aboleuit noua regnandi cupiditas priſcis ac patriis pferendo haud abre duxi uerbis quoq; ipſis ut tradita nuncupataq; ſunt referre.

Abre tua : ſignificat a negociis tuis familiaribus ſeu contra commodum tuum. Terẽtius in Heau. Tantum ne eſt ab re tua tibi aliena ut cures quæ nihil ad te attinent. Huic contrarium eſt ex re tua. q̃d eſt ex utilitate & cõmodo tuo: ſicut E rep. ex utilitate & cõmodo publico.

Abrenuntio abrenuncias ex ab & rei & nũcio ſignificat a me renunciãdo a mouco renuo. Et tam diuino q̃ actõ iungitur.

Abripio abripis penultima correpta quaſi aufero eſt. Nam de iis dicitur quæ auferri poſſunt. ut ueſtis liber: & huiuſmodi. Aliquando abripere eſt ni abducere : ut uirum mulierem: iumenta. Teren. in Eu. Ex arrica hanc abreptam. Cice. ad quintes. Nec patiamini me a meis liberis abſtractum: a coniuge abreptum: ab aris ſocisq; innocẽtem proiectũ patria degere in exilio. Nam ab propinqui ablationes denotat. Huic contrarium eſt arripio: q̃d ex ad & rapio componitur: quæ attractiones ſignificat. Vnde & pro accipio ponitur. Cic. in Cato. Non cani: non rugæ repentẽ auctoritatem arripere poſſunt. ſed honeſte acta ſuperior ætas fructus capit auctoritatis extremos. Aliquando ſignificat uehementer ad me rapiorut ſit cuius celeritas quadam animi corporiſq; uehementia ad nos trahimus. Liuius libro primo. Tum. Tarquinius neceſſitate: tum etiam & ætate cogente ultima audere multo: & ætate: & uiribus ualidior medium Seruium arreptum: elatumq; e curia in inferiores partem per gradus deiecit. Aliqñ ſubito deuo. Plautus in Cur. Vix foras me arripui. Aliquando celeriter rapere inuade/

re. Virg. Hanc arripe uelis.

Abrogo as. penultima cor. infirmo. Ser. Abrogatur legi cum prorsus tollitur lex derogatur cum pars sustollitur. Cicero ad Herē. Illa de sensio tenuis est: cum ostenditur id factū esse qđ ea lex sanciat: cui legi abrogatum: uel de rogatum sit. Dicimus autem abrogatur legi & abrogatur lex. Interdum abrogare est per rogationem auferre. Cui cōtrarium est arrogare. Liuius libro tertio. Vt quicquid ui tribunitia arrogatum esset: id comitiis ibi abrogaretur. Interdum est simpliciter auferre. Ci. libro primo ad Heren. Nam & periculosum est ne quando plus minusue dicamus: & suspitionem affert auditori meditationis: & artificii. quæ res fidem abrogat orationi. Abrogari quoq; ut scribit Gel. dicuntur qui cū su iuris sunt in alienam sese potestatem tradunt. eiusq; rei ipsi actores sunt.

Abrotanum penultima correpta herba calidæ uirtutis. Hor. Abrotanum ægro non audet nisi qui didicit dare. sed Aetius amilinus libro primo simplicium multa de abrotano & galeno de simplici medicina & dioscorides.

Abrodictus cognomē fuit Vlyssis pictoris nobilissimi qđ latine significat delicatum atq; elegans.

Abrotonion nomē mulieris. ab ἀβρὸν τὸ τρυφερὸν qđ est glabrū siue delicatum latine amplexibus apta dicitur.

Abrumpo incido interrumpo disiicio auello. Virgilius libro tertio. Ge. Nec somnos abrumpit cura salubres. Vnde loco abrupta dicuntur. Hiero. libro primo in. Perexit saul ad inuestigandum David. etiaz super abruptissimas petras. quæ solis ibicibus peruiæ sunt. Huius significationis est prærumpo.

Abs significat id quod apud græcos ἀπὸ Terentius. Absquiuis homine beneficium accipere gaudeas.

Abscedo abscedis penultima producta ex abs & cedo significat recedo. A quo abscessus & abscessio. Aliquando tamen abscessus dicitur concursus mali humoris in aliquam partem corporis ex quo suppuratio fit quā græci uocant apostema.

Abscido abscidis penultima producta ex abs & cædo significat ide seco. ut est illud. Et abscidit auunculam eius dextram.

Abscindo abscindis. Inde scindo. Iuuenalis. Quid tamen expectant phrygio quos tempus erat iam more superuacuam cultris abscindere carnem.

Abscio abscis. Abscire est de memoria exire.

Abscondo abscondis di. absconditum uel absconsum occulto. Vnde Absconsum abditū occultum.

Absimilis. multum dissimilis. Columella libro quarto. Materiam fructumq; nisi q duplicem non absimilem minor germanæ gerit.

Absentio absentis absensi absensum significat dissentio.

Absinthium herba amara a qua populi quidam cognominati sunt qui iuxta pontum habitant ubi mons einsdem nominis habetur. Ouidius lib. quinto. De trist. Cana prig gelido desint absinthia pōto. græce ἀβρότονον θιον τοῦ ἀβροτονίου uulgo dicunt medicum: uel assenzo: hortorum est.

Absis absidos siue græcorum. Apsis fornix & curuatura proprie in curribus ἀπὸ τοῦ ἅπτειν. i. tāgēdo licet mīta significet qa rotæ cum uoluuntur contingant terram. Sed in cælo. Absides capiūť pro circulis ἄψις ἄψιδος pro macula retis ut Homerus libro quinto Iliados. est curuatura rotæ. s. lignum supra rotas tenens schalas. immo curuatura rotarum in qua figuntur radii ut libro secundo Hesiodus. ἄξονς δ' ἐπὶ τροχὸν μάλα γαρ νύτοι ἁρμένος ἔντων εἰλέχερ ὀκτάπολιν ἀπὸ καὶ σφύρα χεταμοιο τριπλάσιον λάψιν τάμνειν δεκαλώρου ἁμάξης. i. & axem septem pedum: ualde enim utiq; tibi sufficiēs sic: si āt octopedalē: etiā malleū abscinderes triū palmorē apsidē decē lignis cōpacto curui: ita sūt dc uerbo aduerbū traducta: ſz quoniā locus iste hesiodi ē dubius uideamq; iterpretē: Manuel moschopolus interpres ibi sic scribit. εἰς κατασκευην λάψιδος τέμνε ξύλον τριῶν σπιθαμῶν ἕνεκα ἁμάξης δεκαλώρου ἤ, ἵνα τοιήσεις ἁμάξαν τουτέστιν τὸν τροχὸν τῆς ἁμάξης δεκαλώρων τὴν διάμετρον ἔχοντα. sed demetrius moschus dicit qđ est dicere hoc? Itelligе aūt tu textū: q ē clarissimus sic: triū spithamarē latitudine diametri circūferētia rotæ cide curuaturā rotarē: qa nō sūt graues bobus ad trahēdū cide dico cūrui cōpacto ex decē lignis i. q curro fit ex pluribus lignis: & decanq ē numerus ē perfectus nam δόυξ dicitur lignum: sed dorice ου uertitur in ω & dicitur δῶρα lignū q̄nis sit etiam genus mēsurē spithama est mensura a cuspide pollicis ad extremitatē annularis digiti.

Absisto absistis a loco: siue inde discedo. Virgilius. Nec prius absistit: q̄ septem ingentia uictor corpora fundat humi. Huic contrariū est Assisto. Sed cum locus exprimitur abscedo tantum significat. Idem libro septimo. Centum æri clandunt uectes æremq; ferri

Robora: nec custos absistit limine Ianus. Quandoq; absistere ponitur pro desistere de sinere abstinere: Liuius libro nono. Legatos misere ad consulem Romanum ut receptis equitibus qui causa belli essent absisteret ob sidione. Claud. Absiste rogari.

Absoleo absoles penultima correpta absolere est ab usu recedere. Vnde absoletus locus neglectus: & sordidus dicitur.

Absoluo absoluis perficio finio. Gelius libro secũdo Septima fere hebdomade. i. nono & quadragesimo die totus homo in utero absoluitur. Item absolucre est parcere: & preno reddito dimittere liberare. Liuius libro secundo. Latæ deinde leges: quæ consulem regni suspitione absoluerent. i. liberarent. Sed cum de peccato: siue de peccati pœna agitur. genitiuum regere potest. Cicero libro secũdo ad Herẽ. Cæcilius iudex absoluit iniuriarũ illã qui. L. actium poetam in scena nominatim læserat. Plin. li. xiiii. Inuenimus Egnatii uxorẽ cũ uinũ bibisset e dolio interfectã fuste a marito. Eũq; cædis a Romulo absolutũ. Itẽ Euadere. Plautus in Amphitryone. Curauit uno ut fœtu fieret: uno ut labore absoluat æruinnas duas. Item Expedire ut apud eundem in Cur. Sequere hac te absoluam: qua aduenisti gratia. Et i Epi. Te absoluãbreui.

Absonus absona absonum penultima correpta quod est parui soni: & fere sine sono: uel nõ recte sonans: siue nihil congruens: sed aduersans. Liuius libro primo. Hæc fermæ romulo regnante domi: militiæq; gesta: quorum nihil absonũ fidei. Cicero proprie. Sed sunt quidam aut lingua ita hæsitantes aut ita uoce absoni.

Absono absonas penultima correpta dissono male sono. Vide in sono.

Absorbeo absorbes bui. absorbitum: & absorbo absorbis psi ptum ualde: siue in totũ sorbeo deuoro.

Absq; ꝓpositio seperatiua est: ut absq; pecunia difficile uiram traducas. Aliquãdo est aduersatiuũ. Ter. i Ecy. Quã fortunatus sum cæteris rebus absq; una hac foret hãc uxorẽ habẽs.

Abstemius: qui se a temeto. i. uino abstinet: cõponitur ex abstineo & temeto. sed nota q; aliter sentio q̃ latini in hac dictione: quoniam μ: ϑ: græce dicitur ebrietas: unde per litterarum transpositionem addendo t on latini dixerũt themeton: ergo prima est longa & cum th scribi oportet: quia fortasse aliqs interrogaret quæreretq; iñ ἄϑημος cũ ἀϖὸ γίνεται ἀϖόϑημος sed elisa o uertit π tenuis in suã aspiratã & dicitur ἀφέϑημος aphithemius non ergo temeton dicitur q; tenet mẽtẽ: neq; sic scribi debet abstemius: nisi ob eã regulã latinoꝝ: q; ĝca parce i latinũ de torqueant: postea i fœminino dicitur abstemia Ouidius libro decimoquinto. Clitorio quicunq; sitim de fonte leuauit. Vina fugit: gaudetq; meris abstemius undis.

Absterreo absterres significat amoueo repello prohibeo.

Abstineo abstines penultima correpta ex abs. & teneo significat tempero: & fere contineo Terentius. Non manum abstines mastigia. Iungitur quandoq; genitiuo. Horatius lib. tertio Car. Mox ubi lusit satis abstineto dixit irarum. Quãdoq; ablatiuo cum ꝓpositione. Plautus in Amphitryone. Qui possum hinc fortis a me: ut abstineat manum. Iusti. libro primo sine præpositione dixit. Contẽtiq; uictoria imperio abstinebant.

Abstinentia est uirtus: quam ab alienis abstinemus nihil cuiq; cripientes.

Absto abstas abstiti abstitum & abstatum significat longe sto. Ouidius tamen libro decimo met. Abstit pro abstiterit dixit. Halcyone lachrymas & quæ par admonet abstit. ab utiq; uel abs ideo ptiuationẽ significat: quoniam quantum possunt latini uel a græcis accipiunt uel græcos imitantur ὥϛϖερ τῶ ϖαραλειγματι σιτον καὶ συν ἀϖὸ γίνεται ἀϖόσιτος οὐ ϖοιῶ χωρὰ λλὰ κοινωνοῦντος φορτίζω ἀϖοφορτίζω φάσκω ἀϖοφάσκω· & nota q; sto stas in eõpositione facit apud grauissimos auctores in præteritis in aui ut resto restas restiti: ut Propertius. siquid tesla uerit umbras sic etiaꝫ multi alii antiqui scripsere: sed ne in taꝫ frinolis longior sim pro manifesto approbatoq; relinquimus sed sit ut luber manifestum est q; abs uenit ex græco ut uidimus supra: & etiam sto stas ab eodẽ fonte græcorum deducitur ut ἵϛαμαι ἵϛημι τῶ κατ' ἀφαίρεσιν. sto latini dolauere.

Abstraho: quasi per uim: aut arte aliqua auferro. Cicero libro primo Tusculanarũ. Certe si tunc occidissemus moꝝ nos a malis: nõ a bonis abstraxisset. Huic cõtrariũ è Attraho.

Abstrudo abstrudis penultima producta ex abs & trudo significat abscondo: uel claudo. sed Seruio auctore differunt q̃ abscondere sit de industria. Abstrudere a natura. Virgilius Vt uenis silicis abstrusum excuderet ignem Plau. in prolo. aul. Atq; aulæ timens domo sublatam uariis abstrudit locis. Idem ibi in Argumento. Auro formidat Euclio abstrudit fores. i. claudit.

Abstulit ab ausero præteritum est. significatq; Asportauit: ademit: eripuit: uel a tollo.

Absum longe sum discedo: est eadem ratio in hoc uerbo composito: quam diximus in uer

bo illo abſto abſtas: quoniam abs more græ corum mutat ſignificationem in dictioni bus: & facit per contrarium ſignificare: ſum i. p̃ſens exiſto: ſʒ abſuʒ. i. nō ſũ ħ. Sal. Neq; animus: neque corpus a uobis aberit. Aliter Li. alter Romana caſtra inqr. xx. milliuʒ ſpa tio aberant: hoc modo Collu. libro ſexto. Ta bulara inter ſe minus trinis pedibus abſint: ideſt diſtantes ſint. Hinc abſens ſicut a p̃ſuʒ præſens. Vulpia. Abſentem accipimus eum: qui non eſt in eo loco: in quo petitur. Non enim tranſmare abſentem deſyderamus. Et ſi forte extra continentiam urbis ſit: abeſt: cæterum uſque ad continentiam non abeſſe uidebitur ſi non latitet. Abeſſe autem non uidebitur qui ab hoſtibus captus eſt: ſed qui a latronibus detinetur. Paul. Abeſſe rem uidetur ſi ueſtimentum ſciſſum reddatur: uel res corrupta reddatura ſit ueluti ſcyphi colliſi: aut tabula roſa pictura: quoniam earum rerum pretium non in ſubſtãtia: ſed in arte ſit poſitum. Item ſi eam dominus rem: quæ ſibi furto aberat ignorans emerit: recte dicitur res abeſſe etiam ſi id poſtea ita eſſe ſcierit: quia uidetur res ei abeſſe: cui pretium abeſt. Abeſt etiam ut ſcribit Caius: quæ in rebus humanis non ſunt. Dicimus autem more attico. Abſente nobis: & præſente nobis pro abſentibus & præſentibus nobis ſicut aperite aliquis actutum apud Terentium in adelphis. Plau. in am. Nec nobis præſente quiſquam aliquis auſi ſunt. Ab abſens fit abſentior & abſentiſſimus. Auguſtinus libro quarto cõfeſſio. Mẽte atq; ſenſu abſentiſſimus.

Abſentaneus abſentanea abſentaneum: quod in abſentia fit. Abſentia uero ab abſens fit.

Abſento abſentas abſentem facio: ſeu abſens ſum. Claudianus. Quæri q̃ rale receſſu malue rit damnare decus uerumque dearum collo loquio patris procul abſentauerit aſtris.

Abſumo abſumis penultima producta profundo conſumo q̃ſi inde ſumo. Ouidius libro primo Faſtorũ. Quærere ut abſumant abſumpta requirere certant. Plinius libro uigeſimo ſexto. Corpora defunctorum condita in eo abſumi conſtat intra quadrageſimum diem. Iuſtinus. Huius temporibus aquarum illuuies maiorẽ partem græciæ abſumpſit. Auguſtinus libro tertio ciui. dei pro moriot poſuit: q; qui moriuntur de medio tolluntur. Lucretius inquit. Anteq̃ annus terminatur: abſumptus eſt. Huius contrarium eſt aſſumo quod eſt accipio: & ad me ſumo. Cicero. Neque id onus inuitus aſſumpſit. Per tranſlationem ſignificat Attribuo: ut apud eundem. Si id mihi aſſumo: uideor id mihi meo iure quodam uendicare.

Abſurdus abſurda abſurdum: quod eſt diſpar diuerſum. abhorrens: inconueniens: ſtultum deforme: odioſum: iniquum. Cicero in Lel. Anaritia uero ſenilis quid ſibi uelit non intelligo. Poteſt enim quicq̃ eſſe abſurdius q̃ quo minus uiæ reſtat eo plus uiatici quærer

Abſyrtus colchotum regis filius quem Medea ſoror lacerauit iuxta fluuium Abſyrtum in quem conuerſum ferũr poetæ. Sed aliud ſcribit Orpheus in argonauticis libro ſecundo: & aliud Apollonius Rhodius & Lucilius: Theon: & Sophocleus eius interpretes libro quarto argonauticorum. Plurimi fuerunt qui apud græcos argonatica ſcripſerunt: & dicunt Iaſona Medeam ad phæacas adduxiſſe adhuc intactã & abſyrtus fratẽ ğnditu mſtitudie armatoʒ ſororẽ ẽ & Iaſona ſub ſecutus: adeo q; arcte uxor alcinoi regis phæacũ & ip̃e rex determinauerũt reddi ſi ſtacta eſſet: quo cognito ſecum dormiuit & eo modo habuerũt recedẽdi facultatem. Fuit inſup abſyrtus ſcriptor græcus mirificus: qui ſcripſit de medicãdis equis & de cura animaliũ & eorum medicina: eumque & pulcherrimũ & emendatiſſimum habet Antonius Viceco mes uir nr magnificus ita bonaʒ lfaʒ ſtudioſus ſ Mediolão & ſtudioſorum fautor ſũmo.

Abſyrtides inſulæ ſunt in adriatico mari. Plinius libro tertio. Abſyrtidesa Grais dictæ a fratre Medeæ ibi interfecto nomine Abſyrto. Pomponius in Adriatico ſunt Abſorus celaduſa abſyrtis. Iſſa.

Abundo abundas ex ab & undo. Vnde & exundo & inũdo. Et eſt abundare affluere & ſupra modum aliquem quidpiam poſſidere. Tractum ab amnibus: qui quo magis augentur imbribus eo maioribus: & crebrioribus undis eriguntur. Dicitur etiam quis abũdare qui ſucceſſu proſpero affluit. Terentius in phormione. Amore abundat antipho. Diuiſque ego abundo pecunia: & pecunia abundat mihi. Auguſtinus libro con. Nam id ſuraru ſum quod mihi abundar. Statius in Achilleidẽ. Cum accuſatiuo modo ſanguinem tetricos undabit campos. Hinc abundans pro diuite pecunioſo potente profluente. Abundantia opulentia facietas. Abundanter ab abundans aduerbium. Abunde ab abũdo ſignificat copioſe ſatis ſuperque. Exũdare ualde undare ſiue alueum exire. Ambroſius Ciro lutum colligit amnis exundans. Inundare intus uel ualde undare ideſt implere. Idem denique ebrii putabantur i quibus ſpiritus ſanctus fundabat. Quandoque abſolute ponitur pro creſcere & extra alueum uerſari. Pli. Anteq̃ nilus inundaret. Quandoq; p abluere & actõ iñgit. Idẽ Agros &

ſata inundauit. Hinc inundatio ꝓ diluuio & per trãſlationẽ ꝓ abũdãtia & multitudine: Vt apud Eſaiam. Inũdatio camelorum operiet te.

Abutor penultima producta in uſum cõſumo. Plautus in Aſinaria. Vbi illa quæ dedi ante Abuſa ſi ea duraſſent mihi: mulier mitteret ut ad te. Sæpius tamen in malam partem & ꝓperam: ſiue nimis licenter utor ſignificat: ut fit cum utimur aliqua re contra id ad quod eſt inſtituta: ut ſi in templo negocia ſæcularia tractemus: dicemur templo abuti. Cicero Noli abuti nimis patiẽtia noſtra. Donatus. utimur cum honore: abutimur cum iniuria. Vtimur his rebus: quæ nobis utentibus permanent: abutimur his: quæ nobis utentibus pereunt: ex quo uſus: & abuſus uidẽtur contraria. Nam uſui eſt ager: domus: abuſui uinum oleum & huiuſmodi. Cicero. Non debet inquit ea mulier cui uir bonorum ſuorum nſum legauit cellis uinariis plenis relictis: putare id ad ſe pertinere. Vſus enim non abuſus legatus eſt. Per tranſlationem uero de tempore & labore dicitur abuti cum tempus in aliqua re magno cum ſudore poſitum fruſtra cõtriuimus. Terentius. Nam in ſcribundis prologis opera abutitur: ideſt tempore & labore Dicimus autem Abutor hac re: & hanc rem Plautus in Bac. Nos aurum abuſos. Hinc Abuſus abuſa abuſum. Abuſus abuſus. & abuſio. Abuſiue aduerbium: quod eſt improprie & contra naturam uſumq;.

Abydos penultima producta urbs aſiæ a Mileſiis condita. Gyge lydorum rege permittẽte: qui totius Troadis imperium habuit. Cui Seſtos in Europa opponitur intercedente angusto mari a caſu uirginis helleſponto nuncupato. Id cum Aſia ab Europa diuidat xerxes ponte coniunxit. Hinc Abidenus abidena abydenum ueluti Leander abydenus dicius eſt. Vnde & Muſæus ὅκτος ἐην καὶ ἄβυδος ἐναντίον ἐγγύθι πόντου γείτοισι πόλις & ſubdit μέρ ον ἔναιεν ὀλὴ πτολίεθρον ἀβύδου ἀμφοτέρων πτολίων περι καλλὲες ἀστέρες ἄμφω ἴκελοι ἀλλήλοισι.

Abyſſus: eſt immenſa quædam profunditas & incõpenetrabilis & incõphẽſibil & maxie in aquaꝝ multitudie. Ibi. n. altitudo inqt Auguſtinus ibi profunditas quæ penetrari uſque ad fundum non poteſt. Omnis aqua: omnis humida natura atque ſubſtantia circunquaque diffuſa per maria & flumina & antra occulta ſimul uno nomine Abyſſus nocatur. Ambroſius libro hexa. Abyſſum & multitudinem: & profundum aquarum dici lectio euangelica docet ubi rogabãt ſaluatorem dæmonia ne iuberet illis: ut in abyſſum irent.

Acconiunctio copulariua eſt: ut doctus: ac iuſtus es. Aliquando aduerbium eſt & accipitur pro q̃: ut haud ſecus ac iuſſi faciunt. Aliquando ſicut docet Do. ſignificat contra q̃ Terentius in Andria. Neſcio quid ubi ſum oblitus hodie: ac uolui dicere.

Acachia: a græcis dicit ſuccus e pomis expreſſus arboris Silicon quam corrupte uulgo Siliquã appellãt quoniã ἀκακία dicit ſocẽtia.

Academia: locus nemoroſus ab Athenis mille paſſibus diſtans ab academo heroe: ut Eupolidi placet: ſic appellatus Gymnaſium ꝑonis celebratiſſimum. Hor. Atque inter ſyluas academi quærere uerum. Ibi natus eſt Plato ubi cum philoſopharetur ſtudendi uſu & diſcipulorum frequentia morumque celebritate inſignis fuit. Vnde Academici philoſophi ſicut & Areopagitæ ab Areopago. Fuit & academia uilla memoratu digna ab Auerno lacu puteolos tendentibus impoſita littori celebrata porticu & nemore quam Cicero academiã uocabat ab exẽplo athenarum ibi cõpoſitis uoluminibus eiſdem nominibus: in qua & monumentum ſibi extruxerat. Eratq; academia gymnaſium inferius cum ſuperiori gymnaſio nomen eſſet lyceum: quæ & inferior ambulatio: & ſuperior dicebantur. Lyceum uero a nomine ſcholæ Ariſtotelicæ. Huius nominis academia penultima producitur a Cicerone. Inq; academia umbrifera nitidoq; lyceo. Sic & in alio uerſu laureæ Tulli. Atque academiæ celebratam nomine uillam. Verum alii eam corripiunt: ut etiam cõmunis uſus ſeruat Claudianus. In latiũ ſpretis academia migrat athenis. Sidonius Obruet & quãquam totis academia ſectis. Ratio eſt: quoniam eſt una de dichronis: ſic Virgilius de ſycheo.

Achantus: puer in florẽ ſui nois cõuerſus. Virgilius. Et circuntextum croceo uelamen acanthо. Plinius libro uigeſimo ſecundo. Docet acanthum eſſe herbam topiariam latos lõgoque folio margines crepidinum ueſtiens. In deponitur pro flexuoſo ornatu. Quidam putant herbam eſſe ſimilem ſpinæ albæ & habere folia minora & aculeata lanugine. Ser. in pollione dixit eſſe arborem ſemper frondentem quaſi ſpinis plenam. Nam eſt ſpinoſa quæ & i cyrenaica inſula abũdat. Virgilius libro ſecundo Georgicomm. Et baccas ſemper frondentis acanthi. Eſt etiam hoc nomine oppidum in Macedonia: ſiue in Aetolia quæ eſt urbs Atamanum in qua mutas eſſe cicadas. Stephanus auctor græcus ſcripſit.

Acanthis achanthidis anis ſtridula quæ & cat
dulis: quæ ſpinis & carduis paſcitur. Nam
ἄκανθα Acantha ſpina ἀπ᾽ ἀνθῶν ſpi-
neum. Virgilius libro tertio. Reſonant acā
thida dumi. Hæc & Acanthylis uocatur.
Acapis. penultima correpta fluuius Aſiæ apd
Lazos populos.
Acapna dicũtur ligna: quæ ad ignem ſicca ha
benturq; ſint ſine fumo κατάπνος latine
fumus. Hinc genus quoddam mellis: quod
ad argentanas gignitur. Acapniſtum dicit:
ideſt a fumo purgatum.
Acaron penultima correpta ciuitas paleſtinæ
quæ cæſarea uocatur.
Acara penultima correpta oppidum eſt in me
dio panoniæ.
Acarnania Epiri pars: quã Achelous ab Aceto
ha diuidit. In hac eſt oppidum Leucas. Eſt
& regio quædã parua in ægypto dicta Acar
nania: ſicut ſcribit Serui. libro. quarto æneidos.
Acarpos latine infructuoſus. Acarpia fructuõ
ſa natio dicitur τρόπος fructus.
Acaſtus pelię theſſalorum regis filius. Acaſta
nympha oceani & tethyos filia.
Acauſtos latine minime uſtus dicitur: nam
καῦμα eſt ardeo καῦμα calor intenſus
Acatalectos uerſus cui nulla ſyllaba deficit.
Acatum genus nauigii actuarii. Iulius Pollux
ſcribit uelut in naui maximum eſſe: ſicut mi
nimum dolonem. tertiũ quod tetrotſum pã
ditur Epidromum.
Accedo accedis penultima producta aduenio:
appropinquo quaſi iuxta eo. Cuius contrari
um eſt abſcedo. Virgilius. Vos & ſcyllęa rą
biem penituſq; ſonantis Aceſtis ſcopulos.
Quandoq; Accedere eſt aures adhibere cura
re: & plurimi facere. Nam non ſolum corpo
re: ſed etiam animo accedere ſolemus: ut ac
cedo ſententiæ tuæ: ideſt adhæreo tanq; bo
næ. Quandoq; adiungere. Sed in tertia tan
tum perſona ſingularis uel pluralis numeri:
& in ſignificatione paſſiua: ut hoc calamita
tibus meis: uel ad calamitates meas malũ ac
ceſſit. In quo ſignificato q̃q; ablatiuũ cum
præpoſitione damus. Liuius. Hæc tibi a me
dotalia dona accedent. Ab accedo pro adue
nio fit acceſſus acceſſus. Ab accedit pro adiũ
gitur fit acceſſio pro adiectione: & incremen
to: quorum contraria ſunt receſſus: & remiſ
ſio. Seneca. Magna rebus noſtris facta erit
acceſſio. Inuenitur etiam acceſſio pro aduen
tu: ſicut deceſſio pro receſſu. Cicero. Eorũ ne
que acceſſione uitam meliorem fieri: neq; de
ceſſione peiorem.
Accelero ras. penultima correpta propero feſti
no celeriter uado: ut accelera ut eruas me.
Accendo accendis accendi accenſum. Ex ad &
candeo. a. in. e. mutata: licet non ſit in uſu: nõ
a Candeo ut quidam putauerunt: q̃ habeat
ſignificationem neutralem. Accẽdo uero ac
tiuam. Neq; a Cendo: quod nuſq̃ legitur ne
que eſſe poteſt: quoniaꝫ cum Accendo in ea
dem ſignificatione ſumatur cum cãdeo q̃uis
illud in actiua: hoc in neutra ex hoc Candeo
formatum eſſe oportet a nerbo: cui ſecunduꝫ
analogiam aſſumuletur. Igitur cando eſſe cõ
uenit: non cendo: quoniam ſi cendo eſſet cẽ
deo faceret non candeo. Idcirco cum candeo
habeamus & accendo ſicut & incendo & ſuc
cendo ſimplex habere neceſſe ſit: neceſſario
cando a quo candeo fit ipſorum ſimplex eſt
quippe quando plęraq; huius naturæ nerba
ſunt: ut ab albo albeo a duro dureo a pendo
pendeo: & multa huiuſmodi qnæ neutra de-
nuatiua ab actiuis eorum certum eſt eſſe: ut
apud Priſcianum & Diomedeꝫ cernere licet.
Eſt autem accendere ignem excitare inflam-
mare ut His accenſa ſuper. Per tranſlationẽ
uero ſignificat animare inſtigare. Virgilius
Martemq; accendere cantu.
Accenſi ut Marcellus ſcribit gñs militiæ erat
adminiſtrantibus proximum dicti q̃ ad ne-
ceſſarias res ſæpius accirentur: ueluti acceſſi
ti. Feſtus uero ſic: Accenſi dicebantur qui in
locum mortuorum militum ſubrogabant: &
ad cenſum adiiciebantur. Sed Varro rectius
ſentire uidetur: qui docet accenſos miniſtra-
tores fuiſſe magiſtratuuꝫ ab acciendo dictos
ideſt nocando. Nam accenſus initar præco-
nis acciebat iuſſu conſulis quirites ad conci
onem. Plinius libro ſeptimo. Poſt ali quot an
nos adiectus eſt & meridies accenſo conſulũ
id pronunciante. Erant ſinguli præſidibus p
uinciarum accenſi. Quod munus nemini ni
ſi libertis defferebatur: ſicut ſcribit Cicero ad
Quintum fratrem cuius hæc ſunt nerba. Ac
cenſus ſit eo etiam numero: quo cum maio-
res noſtri eſſe uoluerunt: qui hoc non in be-
neficii loco: ſed in laboris: ac muneris non te
mere niſi libertis deferebantur. Aſconius ſic
hẽt. Accenſus eſt nomen ordinis p motiõis ſ
militia ut nunc dicitur princeps uel commen
tariẽſis: aut cornicularius.
Accentus dicitur quaſi adcantus: hoc eſt iuxta
ta cantum: quia ad cantilenam uocis nos co
gnoſcere facit ſyllabas. Græci proſodiam di
cunt ὠδὴ κατὰ τὸ τοῖς προσῳδοῖς τοῖς
ἀείδειν, καὶ πρὸς καιρὸν μικρὸν
ἵεσθαι καὶ ὑποχάφεται ἴσον
a latinis etiam tonus: & tenor uocatur: quia
ibi ſonus creſcit: & deſinit. Diffinitur a qui
buſdãm q̃ ſit anima uerborum. Ab aliis q̃
ſit uox ſyllabæ. Hos ueteres nunc modera-
menta: nunc accentiunculas: nunc uocciatio
nes appellabant. Sunt autem tres accentus.
Acutus. Grauis. & Circunflexus. Acutus dic

tus est q̃ acuati & erigat syllabam. Grauis q̃ deprimat: & deponat. Est enim contrarius Acuto. Circunflexus qui de acuto & graui constat. Incipiens enim ab acuto definit in grauem. De his apud Priscianum & Tortellium tractatum est.

Accerso accersis accersiui accersitum & Arcesso arcessis utrunq; tertiæ coniugationis ponitur pro euoco: seu ad uocandum eo. Actum enim corporis denotant: sicut cætera in ori terminata. Sed in præterito: non autẽ in præsenti sunt quartæ: quæ propterea desyderatiua a grammaticis dicuntur q̃ nunq̃ fere eorum uerborũ actus sine desyderio fiant. Suetonius in Cæsare. A quo ad accersendam classem in bithyniam missus desedit apud Nicomedem. Terentius in Andria. Obstetricem accerso. Fit autẽ Accersio ab Accio. Arcesso uero a arcio quod idem est: cũ apud antiquos ut Priscianus inquit ar pro ad poni consueuerit: ut Aruenas aruentores aruolare: pro Aduenas aduentotes aduolare dicentes. Vnde ostenditur recte arcesco dici ab arcio quod nos accio dicimus. Claudianus II bro tertio. Iupiter interea cinctam thaumatida nimbis Ite iubet: totoq; arcessere mundo. Apud Virgilium tamen libro quarto Georgicorum pro attraho ponitur eo modo quo in psalmo. Os meum aperui & attraxi spiritum. Hinc pecudes armenta uiros genus omne feranum: Quemq; sibi tenuis nascentum arcessere uitas. Ex Accio ergo siue arcio fiũt duo deriuatiua Accerso: & arcesso: q̃q̃ & arcesso ab arceo pro accuso esse possit, Salustio iu Iugurtha. Quo facilius indicio regis Scaurr: & reliquorum quos pecuniæ captæ arcessebant delicta patefierent.

Accersio accersis quartæ coniugationis: & uerbum actiuum: quod multi negant inueniri. Sed falluntur parum scripturas attendentes. Significatq; uoco. Cicero libro quarto Tusculanarum. Quem Cæcilius deum: qui non summum putet aut stultum aut rerum essem peritum existimet cui in manu sit quoniam esse dementem uelit quem sapere quem sanare: quem in morbum iniici quẽ contra amari: quem expeti quem accersiri. Liuius. quoque libro tertio ait. Placere itaque patrem accersire. Salustius circa finẽ Iugurthæ. Postremo Sillam accersiri iubet. Hieronymus in Deuteronomio. Statimq; eum accersiri facient: & interrogabunt. Et in actibus apostolicis. Accersi Simonem quendam: qui cognominatur Petrus. Sic & in multis locis: quos adducere superfluum iudico.

Accio accis aciui uel accii accitum. penultima producta: ex ad & Cio significat Aduoco. Vnde accitus aduocatus. Hieronymus Accito notario inquit Hinc Accitus accitus. Virgilius. Regius accitu cham genitoris ad urbem.

Accido accidis. penultima correpta. ex ad & cado. proprie iuxta cado & accidere est gestum corporis in humilitatem cadentis ostẽdere. Suetonius in Cæsare. Ad genua ultro sibi accideret. Salustius sine præpositione dixit. Quo accidaz. Iureconsulti usurpant accidere pro mori ut si quid filio meo acciderit N. seruus meus esto id est si filius meus mortuus fuerit. In tertia persona significat præter spem euenire. Et hoc tam in bonum q̃ in malum. Terentius in Andria. Interea aliqd acciderit boni. Cicero. Nihil mali accidisse Scipioni putandum est. Hic fit accidens participium & accidens nomen.

Accingo accingis. iuxta cingo. Res uero qua quis cingitur in ablatiuo magis q̃ accusatiuo poni solet. Et ultra ablatiuum datiuum cõmode habere põt. Hieronymus libro quarto Regum. Vir pilosus & zona pellicea accinctus renibus. Interdum Accingere est parare siue expeditum: promptumque ad aliquid agendum reddere. Virgilius. Illi se præde accingunt. Alio modo constituendi q̃ deprecatur regula: ut accinctus renibus. Vnde accinctos uocamus industres expeditosq; a contra discinctos ignauos: incomptos: negligentes que dicimus.

Accipio accipis Capio q̃q̃ ab inuicem separẽtur. Sicuti in dictione capio dicetur. Interdum accipere est audire. Cicero in Catone. Accipite ueterem orationem Architæ. Interdum Sentire Terentius in heautontumerumeno. Clinia alitẽ de amore tuo: atq; est accipis. Interdum cognoscere intelligere: ut accepite in patriam reuersurum. Interdum Concipere. Virgilius libro quarto. Alii uentosis follibus auras. Accipiunt reddeunt. Interdum Decipere. Lucillius. Sic inq̃ ueteratorem illum ueterem lupum Annibalem acceptum Interdum tractare tam in malum q̃ in bonũ Terentius. Egoabste miseris sum acceptus modis. Cicero Roga ipsum quẽadmodum ego eum Arimini accepi. Huius compositum est præaccipio.

Acceptum dicitur gratũ iucundum eõprobatũ Acceptum fero: habeo pro accepto: & fateo me accepisse quod non accepi cum nulla solutio interuenerit. Vnde acceptilatio dicta ẽ liberatio utdocet Modestinus: quæ fit per interrogationem & responsionem: qua utriq; contingit ab eo nexu absolutio. Dicenda enim quicquid tibi per stipulationem promisi: uel ex stipulatu debui habeone acceptum? Et tu respondeas habeo acceptumue quæ si dicas iũ hẽo ac si accepisse a te per ueram

solutionē Apotheca uero non alias q̄ si pecunia
soluta sit inquit Vlp. Acceptum refero. Vide in
dictione refero.

Accipenser. seu aquipenser. genus piscis q̄ frequēs
accipiatur mensis. Habet squamas ad os uersas
qui apud antiquos in magna æstimatione fuit.
Mar. Ad palatinas accipēsera mittite mēsas am
brosias ornant munera rara dapes.

Accipiter ab accipiendis malo modo aliis auibus
Est enim auium rapax. Vide in falco.

Accepso ueteres pro acceperim dixere. Pacu. Haud
finam quicq̄ profani pnusq̄ accepso q̄d peto.

Acclive adiectiuū penultima producta dicitur fle
xum incuruatum iacens humile. Et proprie inde
sensu dicitur. Hiero. Scabellū accline & ex una
parte obliquū. Dicitur & acclinus. a. um. sicut &
interclinus quo usus est Ambro. in Egesippo. ci
mexis inquit p̄rupta undiq̄ prope erat interclina
ruptibus.

Acclino. as. pe. pro. ad aliquid flecto inclino. Hie.
ad Dama. Acclinatio nostra umbrosa. Est & in
clino pro inflecto. Declino deorsum flecto: quæ
acclino composita esse conuenit. licet eorum sim
plex non sit in usu.

Acclivis. siue acclivus. a. um. per u. pe. pro. quod ē
leniter erectū & acuminatum & proprie de asce
su dicitur: quasi inclivum acumsatum & pendu
lum sursum. Cuius contrariū est decliue: siue de
clivum quod est inclinatum atq; incuruum pen
dulum deorsum. Hinc acliuitas Cæsar. Ab eo flu
mine pari acclivitate collis nascebatur.

Accolo is. pe. cor. apud siue iuxta colo. & de aquis
montibusq; dicitur. Liui. li. iiii. Hidimissis circa
omnes populos legatis qui etruscum mare quicq
terberim accolunt ad frumentum mercandum.
Plini. li. iiii. persæ mbrum mare semper accoluer.

Accola penultima cor. uicinus aduenticius. quod
aduenies terram colat. i. habitet: ut accola mon
tis: qui prope montem habitat. Accola padi. Ac
cola campi qui iuxta padum iuxta campum ha
bet domum. Liuius libro pnmo. Pastot accola
cius loci nomine Cacus ferox uiribus. Virgilius
libro vii. Annisq; uadosi accola uulturni.

Accommodo as. penul. cor. adhibeo applico adap
to. apte colloco. Cice libro. ii. de ora. Aphricano
illi superiori coronam sibi in conuiuio ad caput
accommodanti. Idem lib. primo offi. Qui se ad
tempub. & ad magnas res gerendas accommo
dauere Idem. Tantū dabit amicitiæ ut naturam
amici causam esse malit ut orandæ litis tempus
quo adleges liceat accommodet. Interdum accō
modatum significat procliue propensum. Idē
Ad summum grecorum ocium potius q̄ ad illā
rum aut tumultū accommodati.

Acredo acredis penultima producta: ex ad & credo
uidet significare ad id quod creditur accedo qua
le Assentior siue assentio: ad sententiam accedo:
Collu. lib. z. Idq; etiam non spernendus auctor
rei rusticæ Sarsenna uidet acredidisse. Est & acre
do nomen per simplex. c.

Acreduo. duis. Idem quod acredo. Plau. Neq; di
uini: neq; mihi humani posthac quicq̄ accredu
as Arthemona.

Accumbo. bis. proprie adiaceo iuxta cubo. Hieron.
in Deutero. Quando sederis in domo tua & am
bulaueris: & accubueris atq; surrexeris scribes ea
super postes. Et lib. z. x. Accubuit Amnō & qua
si ægrotare cœpit. Et accumbere est in conuiuio
esse. Cubabant enim antiqui uescentes. Cice. Præ
to. Accubueram hora nona: cum ad litterarū exē
plum in codicillis exaraui. Assignāt quidam dif
ferentiam inter Accumbere: Discumbere. & Re
cumbere: Quæ quoniā apud auctores minus ser
uentur: eam ommittendam censui.

Accubo. bas. penultima correpta: iuxta cubo. Sue.
in Cæsare. Theatrum summæ magnitudinis Tar
peio monti accubans. Alias significat discumbo
Hinc Accubitor accubitrix: & accubito accubitas
Accubitus accubitus. ipse accubandi actus: ut in ca
sticis. Dum esset rex in accubitu suo: nardus mea
dedit odorem suauitatis.

Accubitum lectus in quo cubatur interdiu. Vnde
apud Lampri. de Commodo scribitur q̄ non ac
cubuit nisi in accubitis: quæ pilum leponnus ha
buissent: aut plumas perdicum subalares. Hæc ac
cubita alio nomine dicūtur. Anaclíteria & apud
Florentinos tuscanica.

Accumulo. las. penultima correpta. Augeo amplifi
co: & quasi ad cumulum addo.

Accuro accuras penultima producta & per simplex
r. significat studiose & diligenter curo. Plau. in
epi. Remeabo intro ut accurentur aduenientes
hospites. Ci. in arte ueteri. Melius accurātur quæ
sine consilio administrantur. Hic accuratus a uz
ubi magna apponitur cura. Gel. Cultu corporis
nitido uenustoq; nimisq; accurato fuisse. Hic per
accuratus. Ci. Apio pul. Peraccutate quærabaris
q̄ eos tributa exigere uetarem.

Accurro accurris per duplex. rr. Vide in dictione
curro.

Accuso. sas. pen. producta frequētatiuū ē ab Accu
do: sicut docet Priscianus. Componitur enim ex
ad & cuso quod a Cudo deducitur: ex quo com
posita. Incuso: Excuso: & Recuso: q̄q̄ non desint
qui dicant accuso ex ad & causa seu causor com
poni. Sed magis audiendus est Prisciannus: quia
magis commoda fit compositio a cuso frequen
tatiuo uerbi. Cudo quod cusum supinū facit. Est
autem accusare aliquem quasi cum apud iudicez
pcudere. Et hoc p trāslationē q̄si maleo ad lcudē
ptūdere: ut i quā nclit is: q accusat formā redi
gat' uñ ppñe ē apud iudicē uel alū & alioñ apd'
illū quē accuses ostēdere aliquē peccasse. Dictus
aūt Accuso te illi apud illū uel coram illo magni
sceleris: aut de magno scelere. Id obseruatum fere
cōperi: & q̄d peccati nomē expnmit gtō: quod
minus abīto poneret: ut te accusaui homicidii &
alio scelere. Incusatc est alterius mores rep̄hende
re: & plærūq; cum querella q̄ ab illo iniuria sis
affectus. Qui dixerūt incusare de maiorib⁹ us dici.

Accuſare de paribus uel minoribus cõuincuntur ab auctoribus. Cæſar in primo com. Omniũ ordinũ adhibitis ad id cõſiliũ cẽturiõibus uehemẽter eos ſcuſauit. Diome. Incuſante Ciceroe Catilina cõuictus eſt. Cor. Taci. Intẽperiẽ cæli ſcuſates

Accuſatorius uir: q alios accuſat. Accuſatorius libret in quo continentur accuſationes.

Accuſatiuus a um per quod qs accuſat. Vñ accuſatiuus caſus dictus eſt: qa per hũc uel accuſamus: uel laudare uidemur: unde & laudatiuus dicitur.

Acelum oppidũ creditũ in Tauriſci agro: unde acelinus romanus ſcæuitia famoſus fuit. recẽtiores hiſtorias audit: hodie Aſulũ dr: nunc reginæ Cypri Comelinæ ptoriũ: ſed fallunt quoniã eſt oppidũ a Patauio ad decimũ lapidẽ uerſus ateſtẽ & Mõtagnanam.

Acedia græce ἀκηδία latine pigritia: triſtitia tædium: anxietas. Inde acedio as qd ſignificat ãxiũ cẽ: uñ locus ille ps. Et ãxiatus ẽ ſup me ſps meus. ὅτι κήδω τὸ ἄλγεω καὶ ἀσχέω χαλεπαίνω καὶω φιλέω λύπωω καὶ, τὰ λοιπὰ πάθη ἐπικήδιον λέγεται καὶ ἀκηδία ἀμέλεια καὶ τὸ νῆμα ἀκηδέω καὶ ἀκηδής & ppica ẽ ſilſa lõga q̃m ẽ ñ gco.

Acephalus pe. cor. latine ſine capite dr. Na α ſine κεφαλὴ caput: unde Acephali uerſus ſine capite dñr: quoniã a breui ſyllaba incipiãt. Acephali hæretici qdã dicti ſunt: quoniã nullus fuerit auctor a quo exorti ſint. Hi duas in xpo ſubſtãtias pprietatẽ negãt: & unã in eius perſona pdicant naturam.

Acefinus pe. p. fluuius Perſiæ q in indũ fluuiũ cadit magnus & nauigabilis circa quẽ ferũt harundines tãtæ magnitudinis naſci: ut ſingula internodia incolis præſtent uicem nauigii.

Acer ris & acetis is fœ. gñis cuiꝰ prima ſyllaba corripit nomẽ ẽ arboris: a quo ſit acernus a. uꝫ qd eſt materiatũ ex ea arbore. Virg. Præcipue cũ iã trabibus cõſtatet acernis: græce dicit. ὁ ὑμ dicta acer q acria in ea artificũ ingenia exercerant. Eſt enim̃ pliſſima arbor & operũ elegãtia ac ſubtilitate primũ poſt citrũ locũ obtinet.

Acer a uꝫ: ud hic acer hæc acris & hoc acre prima p. a quo acriot: & acerrimus ppe ad uinũ acetũ & huiuſmõi pertinet: nã ſaporis acetoſitatẽ ſigt. Col. li. iii. Radicetenus uitẽ pcidito: plagã acri aceto pariter: ac lotio ueteri permixta terra lito eodẽq radices irrigato. Trãſferẽ ad alia & modo p forti ponit. Virg. li. ix. Haud acrẽ dubites ſplia poſcere tumũ. Mõ p ucloci. Idẽ. li. iiii. At puer aſcanius mediis ſuallibus acri gaudet equo Idẽ calidũq; aſs & curſibus acrẽ. Modo p acuto Ci. Acri hõ ingenio. Mõ p uehemẽri. Idẽ ſ hor. Aut philippo breuius: aut theopompo acrius. Mõ p diligẽte. Virg. Iã tũ acer curas ueniẽtẽ ex tẽdit ſ ãnũ. Mõ p Seuero. Cic. li. i. offi. Sic nos ſi acres: ac diligẽtes cẽ uolumus aſaduerſores uitioꝝ magna ſæpe ex paruis intelligemus. Võ p aſpero. Idẽ in Læl. Nũc idẽ acerrimus inimicus. Ab acer fit cõpoſitũ peracer. Deriuatiua ſunt

Acredo acritudo acritas & acriter aduerbium.

Aceo es acui: acidus ſum acorẽ ſapio. Cato de reruſ. uini q̃dragenæ urnæ dabunt: quod neq; aceat: neq; muceat hinc componit coacto.

Aceſco is. aciduſſio. Hiero. ad Furiã. Egeſſiſti aceſentes & morbidos cibos releuaſti ætuãtẽ ſtomachũ. Hic coaceſco quod ẽ totus acidus fio.

Acredo inis amantudo illa ſeu aſperitas q̃ eſt ſ fructibus non maturis:

Acerbus a um qd nõ eſt coctũ ſed ſmaturũ. Col. uua prio eſt peracerba guſtatu: deinde maturata dulceſcit. Sic acerbũ uulnus hoc ẽ ſmaturum: unde & robuſtoꝝ iuuenũ acerbã mortẽ dicimus: q difficulter moriunt. Virg. li. xi. Pallas quẽ nõ uirtutis egentẽ abſtulit atra dies & funere merſat acerbo. Tractũ a pomis q̃ ſmatura nõ niſi difficulter ab arboribus diuelluntur. Ci. in Cato. Quaſi poma ex arboribus cruda ſi ſunt: ni auellãt ſi matura & cocta decidũt: ſic uitã adoleſcentibus uis auferet ſenibus maturitas. Per trãſlationẽ acerbus dici aſper infectus. Ci. Lẽtulo. Eo die acerbũ habuimus curionem.

Acerbitas ſaporis amantudo cruditas: aſperitas infectatio ſæuitia. Cic. Qu. Valerio Syllã tpis acerbitatẽ deoꝝ ſmortalium bẽignitate ſubterfugere.

Acerbo as: aſpero abominabile facio. Claudi. li. ii. Nec patruo cedũt ſtimulat cõmunis in arma uirginitas crimenq; feri raptoris acerbat. Huius cõpoſitũ eſt. Ex acerbo: quod eſt ualde acerbo: uel aſpere turbo.

Acetũ acre uinũ: uel qa acutũ ſit: uel quaſi aquatũ Vinũ. n. aqua miſtũ cito in hunc ſaporẽ nertit. Vel dicit ab Aceo es. Col. li. iii. Infructuoſas uites fœcũdas facito quæ exiguũ dãt fructũ. Acetum agrico cinere irrigato: ipſumq; codicẽ linito cinere. Hinc acetoſus a um aceroſitas & acor.

Acetaria a qbuſdã dicunt herbæ ſeu cibaria: quæ ex aceto ſumunt ad excitãdũ appetitũ quales ſũt herbæ uitẽtes quas aceto oleoq; guttatim inſtillato cõcinamus. Alii ab accipiẽdo hoc nomẽ deriuãt: ut acetaria ſint horti: hoc eſt hortẽſia: quoniã expedita tes & parata ſemper ſit etiã ſi græci oxybaphon appellãt quaſi ab aceto tinctum. ἑλληνικὸς ὀξύβαφος ὀξώδης, ὄνος καὶ βάπτω τὸ βύω

Acetare ueteres pro cõmouere & agitare poſuerũt.

Acor uini: aut mali punici & ſimilium odoris: ſiue in guſtu ſaporis: ut ita dicã acuitas ſiue aſperitas. Col. li. iiii. Nos exiguũ admodũ cytiſaicũ uino diluimus: & ita cacumina oblinimus ea res ſeminio lauit acotẽ malorum.

Acidus a um pe. cor. quod acetũ factum eſt: quãnis & aſperũ dicatur. Col. li. vi. Malũ punicũ ſi acidum: aut minus dulcem fructũ feret hoc modo emendabitur. Hiero. in Eccleſia. Non acide ſeras ideſt amare ſeu aſpere. Huius diminutiuũ eſt Acidulus. Cõpoſitum: Subacidus: aliquantulum acidus. Cato de re ruſti. Vinũ ponito ſub dio poſtridie mane guſtato: ſi id ſapiet quod in dolio eſt: ſcito duraturum ſubacidum non durabit.

Acetabulū uasis genus quam heminam etiaꝫ dici mus. Hieron. in libro exo. parabis acetabula & phialas.

Acerræ pe. p. urbs cāpaniæ nō lōge a Neapoli qnā Clanius amnis ꝑterfluit. Vnde apd Virg. legit nacus clanius nō æquus aceris. Hic acerānus q ē ex aceris: sicut cumanus a cumis.

Acerni. pe cor. palea miliacea: a quo acerosus a uꝫ ui frumētū acerosū qd ē imūdū & nō sine paleis a quo & panis q ex eo fit acerosus dicitur.

Acero as pe. cor. ab acus ꝑ palea significat paleis ſ ficio: uñ aceratū lutū qd paleis imistū ē ad tigu na faciēda cuius cōpositū. Obacero qd ē loḡn do alterius sermonē molesto impedio ori obiicio

Acerra arcula turana in qua tus reponi solet quo dns sacrificat turibulū uulgo dī: græci θυμια τηριον thymaterion dicunt. Alii putant esse ara q ante mortuū poni solebat in q̄ odores incē debant. Cornutus scribit cē paterā in q̄ libat. Virgi. Et plena supplex veneratur acerra.

Acersecomes pe. cor. latine dī: intōsus comā & capillatus. Iuuc. nemo uēdit acersecomes: ab a priuatiua partitula: & κειρω κειχομαι tondeo. Hoc nosti dictus est Apollo: ꝙ nunq̄ radii possint a fronte lucis auelli.

Aceruus: mollis aggregatio & cumulus & proprie nominatur rerū cōgeries: ut frumēti legūinis. Plau. in pœn. Quibus cūctis mōtes maximi acerui frumēti sunt domi. Et aliq̄to maiorꝫ: ut aceruus scutorꝫ & fere ad ota gñale ē. Strues ꝑcipue lignorꝫ Strages cadauerū interfectorꝫ uno ſ loco iacētiū: siue hūanorꝫ: siue mutorꝫ: sarcina utēſilium.

Aceruatim per aceruos. Col. cū eiusmōi pestis sceleſt sit sub fame aceruatim enecte teperiuntur.

Aceruo as accumulo. Virg. ad crimē retulit ꝑ amplifico. Vī cū se pauidū contra mea iurgia fingit artificis scelus & formidīe crimē aceruat. Hic cōponit coaceruo qd ē in totū uel simul aceruo cōtrago. Lac. li. ꝯ. Errores suos ſsuper crudelibꝰ facts coaceruauit.

Acestes is nomē uiri Siculorꝫ regis cuius Virg. ſæpe meminit.

Acestus is fluuius indiæ nauigabilis.

Achæmenes cū diph. pe. cor. nomē primi Persarū regis: ut scribit Hero. a quo reges oēs usq ad Darū descēderūt ex achæmoniorꝫ familia reges a ꝑsis electos scribit Herodo. Fuit alius xersis frater hoc nomine.

Achaia regio græciæ undiq circūsepta mari ꝑter q̄ a septēriōe: cuius caput ē Corinthus. Dicta a chaia ab acheo xuthi filio. Quæ prio Danaa: ut Hero. placet dicta fuit: unde græci achæi atq a chiui: & danai dicti sunt. Nā achiui dicunt. æ. depthongō ſ i ꝓductā cōuersa & u digama æolica interposita. Deide Aegialea a sge Aegialioꝫ dī Ph. Achaiæ nomē puinnæ ab Isthmo incipit añ ægialos uocabat ꝓpter urbes in littore dispositas græci enim αιγιαλον ægialon uocāt littus Est & alia Achaia in peloponesso. Habet ab ortu solis partē ægæi maris: Ab occasu Epiri. A septētriōe macedōiā. A meridie Creticū pelagus: ſ ca sunt thebæ boetiæ & megara q̄ megandi regi oui nomē dīdit. Declinaturq Achaia. æ. dictio tæ trasillaba. Achais idis & achaida æ sicut persis & persida thebais thebaida. Ptolomais ptolomaida. Ouid. Ah quotiēs dices q̄ pauper achaia nostra ē. Hic græci dicti sūt achæi achiui æ diphthō. in ꝓductā cōuersa: & u digāma æolica interposita

Achat nomē ciuitatis q̄ nūc nizibi appellatur.

Acharis pe. cor. latine dici pōt sine gra. Ingratus. χαρις charis & gra dī & acharistia ingratitudo.

Achates pe. p. ἀπο του αχτος idest a cura q̄ regū tēper comes ē. Quo nōie dictus ē æneæ comes: & lapis qdā ptiosus ſ Sicilia apd Achatē fluuiū primū repertus: postea plurimis ſ terris. Est āt niger hūs in medio circulos nigros & albos uārios & uariatos similis hæmatiti huic tēperates auertere: & flumia sistere dī. In hoc lapide habuit Pyrrhus epirotarū rex nouē musas naturales & apollinem cum lyra.

Achateon uelū maximū ſ medio naui cōstitutū.

Acherōtiscū dipth. ut qdā uolūt sœ. gnis palus in fernalis dī a poetis ab sine χαιρων gaudēs q̄ sit sine gaudio: ſz cōstat locū eē ꝑpe auernū lacū. Stra. li. vi. acherōtē fluuiū eē tradit brutiorꝫ ꝑpe pādosiā urbē ubi Alexāder epirēſis a lucānis trucidatus ē. Dodoneo deceptus oraculo: qd jusserat. ut caueret acherusiā aquā pādosiāque urbē cū in epiro cēt pādosia: & acherō amnis fugiēs hæc loca in italiā uenit cunq̄ inaduꝫ acherōtis Brutiorꝫ egressū eminus ueruto lucānus miles exultās cōfodit. A qbusdā iñ sinedipithō. scribit. Virg. flectere si neq̄o superos acheronta mouebo abæ & χαιρος qd ē tpus. Nā acherō ꝑ tpis labilitate ponit eo q̄ tpis lapsu ota pereūt. Iccirco fingit unū ex fluuibꝰ ſserni: ſz potiꝰ credo ab eq dici. ſ. ἀπο του ἀχτος της λυπης και ῥεω ποταμος τῶν ἀλγεων quoniā ubiq̄ sine diphthōgo scribit. Ab acherō fiūt adiectiua. Acherōtius & Acherōtinus. Vnde acherōtini pl oppidāi q̄ iuxta acherōtē habitāt

Acherōtia ciuitas apuliæ parua in monte sita.

Achelous ætoliæ rex a quo fluuiꝰ eiusdē nois a pulso mōte orīs & ætoliā a Carnania diuidēs ſ maiacū sinū defluit. Thoas antea appellabat. Hic fit Acheloisꝰ a uꝫ qd modo possessiuū ē: modo ꝑ aq̄us ponit. Virg. li. i. Ge. Poculaq̄ inuētis a cheloia miscuit uuis. Veteres. n. aquā oēꝫ acheloū nūcupauere ꝙ prius post diluuiū erupisse terrā sert siue q̄ Achelous in græcia ubi tot ſgenia floruerūt otium fluuiorꝫ celebernimus fuit. Hinc acheloides nymphæ dictæ sunt.

Acherusia palus inter Capuā & Auersaꝫ per aperta plana usq ꝑpe cumas diffusa. Dio. lic. i. ii. bibliothecæ historiæ de sepulchris ægyptiorꝫ q̄ heliopoliꝫ accolūt hæc tradit. Paludē eē acherusiaꝫ in quā imittant cadauera in ulteriorē ripā deferēda naui uero ipsā q̄ traiicit barī hoc est onerariā appellari: Ide nauā de charone q̄ alias trāsuehat stygē fabellā. Itē Acherusia ſpecus ē iuxta cuxinū

Achilus pe.p.qui ſine labris eſt ab α ſine χεί-
λος chilos labrū.eriā margo:ſz achelus potius
dici debet q a τὸ in e longū uertit.ut χυ ῥια
Achilles qdā achilleus dī nā græce ἀχιλλεύς
nomē uiri apud Home. cātatiſſimi:cuius gtūs tā
in i q in is finit. Nota ent ſ eus diph.finita apd
antriquos terminabant in es:ut Theſeus theſes.
Tydeus tydes:gtūs erat ſ is:theſis tydis:ubi ſ fi
nc carmis abiicit.ſ.ut theſi tydi. Remāſit cōſue
tudo in achilleus & Vlyſſeus Achilles Vlyſſes:
quoꝝ gtūs ē Achilli Vlyſſi ſ carmſe. Vig. Tro-
as reliqas danaum atq; ſmitis achilli. Diſſoluto
gtō uſus ē Hora. Vliſſei a ntō uliſſeo:nā & gcæci
ὀλυσσεύς Nec curſus duplices per Mat uliſſei
Aciæris:ſecurus ærea qua in ſacriſiciis neteres ſa-
cerdotes utebantur.
Acial:uel aciare ferrū durum : eius materiæ apud
Brixianos maxima uis fit.
Acidalus pe.cor.fons ſ orchomeno oppido Boœ
tiæ uenerī ſacer unde uenus acidalia dicta.
Acies tria ſignificat.ſ.acuitatē falcis cultri & ſimi-
liū quæ ſecat.Col.li.ſ.Obtuſa.n.hebeſq; & mol
lis falx putatorē morat coq; minus laboris efficit
& plus laboris affert uinitori. Nā ſiue curuat aci
es quod accidit molli:ſiue tardius penetrat qđ
euenit in rctuſo & craſſo ferramēto majore niſſu
ē opus: & ἀπὸ τοῦ ακονᾶν .i ab acuēdo
ducī:ſicut acumen & acuo ſignificat & excitus
inſtructionē cū ad dimicādum paratus eſt : eo q;
acuto ferro armatus ſit. Virg.li.ii.Geor. Et cāpo
ſtetit agmen aperto. Directæq; acies. Et acies q
dē inſtructa his uocabulis uocari ſolet. Frōs ſub
ſidia:cuneus orbis:globus forfices. Serra alæ tur
res cornu.& q̄dā alia. Tertio ocli lumē. Lact.li.
de opi. Acies.n.i.mēbrana illa perlucēs quā ſic-
can & ob areſcere nō opz niſi humore terſa pure
niteat obſoleſcit. Per trāſlationē acies ſumit pro
ingenii perſpicacitate. Ci.in Cato. Nōne uobis ui
dēſ his alus q plus cernit & lōgius uidet ſe ad
meliora pficiſci. Ille aūt cuius obtuſior ſit acies
nō uidēſ. Dicimus āt tā acie q̄ aciei In gtō. Sal.
li.i.hiſto. Dubitauit acie pars pro aciei:cuius rei
cauſaz uide apud Gellium.
Aciē trahēſ dūr aq̄: p eo q; ē acuere. Sīſe aciē ferri
exterimus:ut acuta ſit.
Acinacis:pe.co.gladiuſ perfecuſ.Hor.li.i.car.uino
& rixiſ meduſ acinacū. Hiero.cōtra Ioui.Extor-
ſit acinacē de māu & latuſ eiuſ trāſuerberauit.
Acini pe.cor.inſ fructuſ minutioreſ arboꝝ fruticū
ue dēſinuſ naſcunt:ut uuæ grana:hedere grana:lā
buci:tribuli:mali punici grana. Hiero. Nunc de
acino uinacii diſſeramuſ gnū paruū ē ita ut uix du
obuſ digituliſ teneri poſſit. Baccæ uero diffuſuſi
et rariuſ.ut ſtructo lauri oliuæ corni loti myrti lēti
ſci. Nōnūq; acini & baccæ ſ differēter pñt. Virg.
Sāguineiſ ebuli baccis minioq; rubētē. Ab acinuſ
uuæ. Acinaticiuſ a uz fit:ut uinū aciaticū. Vlp.
digeſtiſ de uino legato. Acinaticium plane uinū
continebitur.
Aciſ fluuius Siciliæ ex ætna pcedēſ:ex cuiuſ tipiſ
ſerſ polyphemū ſaxum in ulyſſem egiſſe.
Aclydes pe.cor. putaſ eē gnūs tēli per q̄đ flagellu
ſmenſum iaci pōt. Virg.li.vii. Teretes ſunt acly
des illis tela:ſed hæc lēto mos eſt aptaſ flagello.
Acolutus pe.p.du.latine cōſequens dicīt. ἀπὸ τοῦ
ἀκολουθεῖν .i deſt aſequendo.
Acone latine cos:græce ἀκόνη.
Acone:portus Bithyniæ eſſe ſerſ q̄ procentu ma-
loꝝ gminū uſq; adeo celebris eſt:ut noxias her
bas aconita nominemus. ſed uide ſ dic, aconitū
Acus:q̄rtæ decli.gnis fœ. inſtrumētū ē quo ſarcia
trix & ornatrix utīſ ad diſcernēdos capillos ab a
cuta cuſpide. Iuue.ille ſupercilio madida fuligi
ctū oblīq; pducit acu. Mar. Figit acus tortas ſu
ſtinetque comaſ. Paleæ etiam frumenti acuſ di-
cuntur a ſimilitudine acuſ qua ſuimuſ. Col.li.ii.
Nam ſemia excuſſa in area iacebunt : ſuperq; ea
codē modo reliqui faſciculi excutiētur: ac duriſſi-
mæ acus electæ ſeparatæq; crūt a cudētibꝰ Sliter
Exercitus ſtructio acus dicitur: q; ea militū pars
uehemētiſſima ſit ad hoſtē ulnerādū acūte teloꝝ
Acūcula dimi.ab acu qua utūtur mulieres ad ornā
dū qnale eſt diſcerniculū quod capillis diſcrimi
nandis eſt accommodatum.
Acicula formatiōe nō ſignificatione dimi.ē ab acu
ut ſit Priſ.qua utūtur mulieres ad ornatū capi-
tis. Eſt & acicula piſcis tēuis ac lōgus q & acu dī
Acupictores q acu pingūt alio nomine phrygiōes
appellantur ab Phrygia regione Troiæ ubi pri-
mum inuenta hæc ars dicitur: non autem com-
poſita ut Phocylides μήτε γαμοκλοπίων
Acus aci.gnis maſ. q & acicula dicīt ut pauloſup.
Piſcis gēus de quo Mar. Et ſatius tenues ducere
credis acos. Hic ēt Belōa dī. Pli. Acus ſiue belo
neumus piſciū dehiſcēte ppē mltitudiez uſo pte
Acus aceris.gnis neu. purgamētū frumēti. Col. li.
viii. Nā ſuburbāis lactis porcꝰ aceſ nutricādꝰ ē
Aculeus.ſpiculū: uel res ſeu oratio pūgēs. Col.li.i.
Nec paludē q̄dē uicinā eē oportet ædificiis. nec
iūctā militarē uiā q; illa caloribꝰ noxiū uirꝰ eru
ctat: & iſeſtis aculeis armata culices muſcas taba
nos quæ ſ nos denſiſſimis agminibus inuolant.
Vnde & pro quodā torneti gne pōitur quo ſorte
uelut acu ſancti martyres pungebāt. Per trāſlatio
nē uero cāimus. Tu deuicto mortis aculeo aperu
iſti credētibꝰ regna cœlorū. Ci. de optio dicēdige
nere trāſtulit ad orōnes · Hoꝝ oratio ſit neq; ner
uos neq; acleos oratorios ac forenſes habet. Hinc
fit aculeatus.ta.tuz.quod aculeū hoc ē acutū acu
leiſtar habet. Pli.li.xi. Sine ore eſt pro eo quidā
aculeatū ſiguis ſimile: & hoc in pectore quoq; ro
rem ſambūt: reliqnorū quibuſdam aculeus in ore
ut aſilo ſiue tabanum dici placet.
Acumē.pe.pro.ſubtilitas alicuius rei. Per transla-
nē ponit pro ingenii perſpicacitate. Col.in præfa.
Facillimā eſſe nec ullius acumis ruſticationē q̄đ
quæ in acumē terminent interius magis penetrēt
quomodo ſolent perſpicacia ingenia penetrare.
Acumino as.pe.cor.acutū facio. Lact.de opiſi.
In quadrupedibus aūt contextum ſpinæ a ſūmo

capite deductũ longius extra corpus eduxit & acuminauit in caudã.ut obscœnæ corporis ptes.uel pp ſuditatem tegerent/uel pp teneritudinem munirentur ut alia quædã minuta & nocentia motu eius arcerentur a corpore.

Acuo.is.acui.acutum ppie accõmodatur falci cultro & huiꝰmõi quæ acui pñt Col.li.i.ii.Quotiens falcẽ acueris ea pelle aciẽ detergito: atq; ita putare incipito.Per trãſlationẽ Hiero.ad Chteſi.ſtilo accõmodauit.Forſitan inquit uſa dicemus & fruſtra ingenii acuetis ſtilũ.i.exercebitis.Ter.in adel.opibuſ adhibuit cuꝫ ait.Attentiores ſumus ad rẽ oēs q̃ ſat ẽt.q; illos ſat ætas acuet.i.docebit.Virg.li.i.Geo.in ſimili ſignificatione cordibus tribuit.Curis acuens mortalia corda.Ci.Trebonio uiris appoſuit i excitando aũt & i acuẽdo plurimũ ualet ſi laudes illã quẽ cohortens.Et li.iii.offi.Duæ res quæ langorem afferũt exteris illũ acuebant ociũ ſolitudo.i.incendebant.Idẽ in Læl.dictis attribuit.Multa eius & in ſenatu & in foro uel quita prudenter: uel acta conſtanter uel reſponſa acute ferebantur.Aug.li.de uera religione.prudentiæ applicauit.Acuit in tẽtationibus prudentiã ut nõ ſolũ in eas nõ inducatur.Sed fiat ẽt uigilãnor.Huius uerbi cõpoſita ſunt exacuo:qđ eſt ualde ſeu pfecte acuo.Virg.li.i.Geo.exacuunt alii uallos furcaſq; bicornes.Per ſimilitudinẽ ẽt ad dentes & linguã tranſfert/.Idẽ li.iii.Geo.Denteſq; ſabellicus exacuit ſus.Et in ps.Quia exacuerunt ut gladiũ linguas ſuas.Præacuo:prius acuo.Cato.Vitem teneram præacuito.

Acutus.a.um.pe.p.qđ acumẽ hẽt.Vñ gladiũ acutũ dicimꝰ.& palũ acutũ.Trãſfert & ad incorporea ut acutũ ingenium.acutus uiſus.Interdũ ponitur p aſpero.Virg.Et acuto murice.acutã autẽ uocem tenuem & altã uocamus.

Acupedꝰ ille dr.cui ſcipuũ ẽ ĩ curredo pedũ acumẽ.

Aconitum pe.p.herba q̃ ex cerberi ſpuma cõſpſa uenẽ eſſe aciſſimũ cõtraxit quo tpe eũ hercules abſens traxit.Dictũ aconitũ.ἀπὸ τοῦ ἀκόνητος.hoc eſt a cote.Iuxta Ouid.dicentẽ.Quæ qa naſcuntur dura uiuacia caute:mortales aconita uocãt.Sunt q; ab acone portu deriuant heracleæ lyco flumini oppoſito.q; prouentu malorum graminum uſq; eo celebris fuit: ut noxiæ herbæ illic aconita nominata ſint.Alii q; iuxta nullus puluis interueniat.Nam ἀκόνητος dicit puluis.ἀνοφ τὸ.ſine puluere dr.Non nulli huius rõuem attulere.qñ eadem uis ĩmotæ eſt ſet huic quæ cotibuſ ad ferri aciẽ deterendã tiarinq; admota uelocitas ſẽtitur.Ply.li.xxvii.Scribit aconitum dictum q; in nudis cautibus quas aconas uocant naſcat/uel qñ ἀκωνίζομαι eſt accelero.quoniam mortem accelerat.Sunt qui putant eam herbam eſſe.quam napellum uocãt uulgo.ſed nõ ẽ

Acquiſco.is.ppie ſignificat accũbere.Seneca.Nihilo miſerius ero ſi laſſa ceruix mea in manipulo ſern acquieſcat.Et acquieſcere eſt aſſentiri aliorum dictis.ut eſt illud.Si te lactauerint peccatores.ne acquieſcas eis.

Acredula pe.cor.putatur luſcinia auis:ſiue quẽ uulgo cauannum dicimus.Ci.in progne.Et matutinos exercet acredula cantus.

Acrimonia:aſperitas & ad uarias refertur res Catõ.de ruſ.Et ſi ulcus acrimoniã eius ferre non poterit.farinam hordaceam miſceto.Col.li.x.Abſtineat ominibꝰ redolentibus eſculentis ut ſunt ialſamenta.& eorum omnia eliquamina.Itẽq; fœtentibus acrimoniis alii uel cœparum.Ambr.& ille qdem ſi adeo infectæ res cellulæ fuerint:qđ maculas ſola aqua non purget.addunt mollitiem olei:ſaponis ẽt acrimoniam.Per tranſlationem ponitur p uehemẽtia.Ci.lib.iiii.ad heren.Hæc exornatio tum multũ uenuſtatis habet:tum grauitatis & acrimoniæ plurimũ.Itẽ ponitur p animi uiuacitate.p acumine ingenii:& mentis ſeuentate.

Acris italiæ fluuius eſt.

Acriſius abantis argiuorum regis filius.& pater danaes.A quo fit acriſionæus.a.um.Virg.Quã dicit urbem acriſionæis danaæ fundaſſe colonis.& Pionymicũ fœminino acriſione:p danae.

Acros latine ſũmitas & cacumen dr.

Acroceraunia:mõtes excelſi inter armeniam & hiberniam hoc dicti q; fulminibus ſæpe infeſtentur.Nã κεραυνός fulmen:ἄκρος altus.quaſi mõtes ignitas habentes a fulminibus ſũmitates.

Acrocorinthus:mons peloponneſi excelſus inter duo maria ægæum ſcilicet & Ionium tladiorum trium & dimidiari:ſub cuius radice in plano inſtar menſæ loco iacet oppidum Corinthus.Vertex ipſe acro corinthi uenens ſacram habet ædiculam.Infra uerticem pirenem fontem haud aſſluentes ſed perſpicuas aquas habentem.

Acroconius pe.cor.latine longas conias habens.

Acrochordones:uerrucæ ſunt noſtratis ſabæ amplitudine quæ pueros maxime inſeſſant.dictæ qñ in imo anguſtæ ita ſũt ut pendere uideantur.

Acraton mel purũ atq; itegrũ qđ nullũ cõtraxit uitiũ

Acratiſmon.ſeu acraniſma.latine lentaculũ dr.ἀκρᾶτ' ἴσον.ἀκρᾶτίου.ὅτι ἄκρατος ἐστὶ καὶ κρᾶτίω hoc eſt ſuimo & non lymphato.Nam in aurora nitacius bibere & ſalubre putat & uſu receptum eſt.

Acroma ſnia ſtbulis inquiſitione & indagatione exquiſita ab ἄκρος ſũmus & μάκτρον ſtruo ingro.

Acromata.græci uoces & auſcultationes uocãt.Ariſtoteles acromata nominauit.cõmentationes ſuas quas diſcipulis tradebat in quibus phĩa remotior iubtilitorq; agitabat/.huic diſciplinæ q; acromatice dr.eps dabat in lycio gymnaſio matutio.Iamp.accipe uſ p ipſis hoꝝꝰ acromaton recitatibꝰ.cũ ait in Alex.Alexãdrũ nanos & nanas & moriones & uocales exoletos & oia acromata & pãtomios populo donaſſe.Similẽ Ply.in epſis.Interdũ iq; audiebamꝰ acromata.iterdũ iucũdiſſimis ſermõibꝰ nox ducebatur.Alii appellant acromata ſeſtiuas recitationes:ludicraſq; narrationes.qđ ſignificat ci.p ſignis.hic q; feſtiuũ acroma ue ſine corolario de cõuiuio diſcederet ibidem cõuiuis ſpectantibꝰ imblemata euellenda curauit.Et Suetonius de Aug.ſcribit.Acromata hoc eſt narrationes recitationesq; ludicras.Et nimicas ab Auguſto interponi ſolere conuiuiis.Ad conuiuatores oblectandos.

Sic & Amb.li.hexa.intellexit cū inqt.Oēs se inicē diligāt.oēs se inicē foueant & qi unū corpus diuersa membra sustentent.quos non mortiferi cantus a cromatū scenicorū qui mentem emolliant ad amores:sed concentus ecclesiæ.

Acta sm nomen & græcus ultima depsso accentu significat littus.Nā ἀκτὴ littus dr ἀκτὰῖος litto ralis.uirgilius li.7.At pcul in sola secretæ troadis acta.Amb.li.hexa.de cetis loquens.quæ nō inacta inquit nec in littoribus:sed in atlantici maris p fundo ferunturuideri.

Acta ab ago agis.dūt de rebus priuatis minoribus familiaribusq quæ in urbe fiunt: & in scripta redigū tur. Iuue.Fient ista palam cupiēt & in acta referri. in quo sensu etiam actus dicimus Cice.Quod si de mea uita atq actibus huic conuitiatori respondeo Gesta uero quæ fiunt in administratione magistratus in bello & in rebus maioribus & ad remp.pertinētibus.ut gesta cæsaris:gesta pompeii.Acta diurna quæ per singulos dies fiunt & scribūt. Ea græco uocabulo Epbemeris latino diarium dicebāt. Sue. de Cæsa . Inito honore primus omnium instituit ut tam senatus q populi diurna acta conficerentur Acta uero eius qui togatus in rep.uersatus sit cum imperio ac ptāte sunt proprie leges.Ci.Quære acta Gracchi.leges semproniæ proferentur .

Actus.a.um.ponit p completo Virg.li.vi.His actis ppere exequitur pcepta sibillæ.Pro appulso.I dē li. ii.Siue errore uiæ.seu tempestatib⁹ acti.Pro infixo I dē.li.ix . Si uirib⁹ ensis ada ctus trāsadigit costas. Pro admoto.Idē li.xi.Accelerāt acta pariter testudine uolsci.Pro coacto territo ut prodigius acti cœlestibus ossa piabunt.alia significata qre in ago.

Actus.us.generali uocabulo dr oē qd agit aut dr sal. Cōstituerat uti cū catilina i agrū fesulanū cū exercitu neuisset.L.Bestia triple.cōcione hita de actibus Ciceronis quereret.i.de iis q Cicero dixerat aut fecerat.ut i plebis odiū adduceret. Interdū actus dr historia.Hiero.li.de uiris ill. Euangeliū sicut audierat scripsit.actus uero apostolorū sicut uiderat ipse cōposuit. In eo.n.ope actus ipoz uirtutib⁹ insignes explicant q magis gestu corporis pficiūt. Et partes comœdiæ ac tragœdiæ dūt actus a gestib⁹ histrionū.q ex hoc ipo actuosi dūr. Et act⁹ dr spatiū i agro cētū uiginti pedū.q i eo boues agerēt cū ararent uno ipetu iusto.tres āt repiāt actus. mimus. quadratus.& quadratus duplicat⁹. Minus.iiii. pedes hēt latitudis.lōgitudis pedes.cxx. qd spatiū in agris erat iter uicios.quadrat⁹ undiq cētū uigiti pedibus pfinit.quadratus duplicat⁹ iugeꝝ pstat.rursus act⁹ ut modes de serui rusticoꝝ scribit ē ubi armenta trahere & uehiculū ducere licet. Iter quo qs pedes uel eques cōmeare potest .

Actū est:semper in malam partem accipit. ut actū est de rep.i.tel p.extincta desperata perdita est.

Actio cū ab ago nomē uerbale fit.multa significat.nā qñq pnunciationē.Ci.de opti.Est.n.actio qi corporis qdā eloquētia cū cōstet e uoce atq motu .qd aūt sit pnunciatio.idē li.i.ad berē.explicat . Pronūciatio ē uocis uultus gestus moderatio cū uenustate qñq.actio ponitur p oratione scripta.qñq p historia.un Hiero.Aliud quoq uolumē cōdidit egregiū qd titulo aplicaꝝ actionū pnotatur . qñq dr defensio.siue oro p causæ defensione : aut alicuius rei de qua agit. Ci.q. Valerio . Actionē meā.C.Cæsar primo suo cōsulatu longe in agraria cōprobauit. Et actio ius qd sibi debebat in iudicio psequēdi ut lib.i. ad herē.Et a cā cadit is q agit nisi hēat actionem . Actionū uero sicuti docet Vlp.sunt duo gña. In rē quæ dr uindicatio.& in personā. q conditio appellatur. In rē actio est.per quā rez nram quæ ab alio possidetur petimus.Et semper aduersus ē q possidet In psonā actio est qua cum eo agimus qui obligatus est nobis.ad faciendū aliqd uel dandū.Et semper aduersus eundē locum habet.Sumitur interdū actio p beneficii accepti uerborū grata redditione Ci.Planco. Quāquā gratum actionē ate nō deyderabam. Interdū p administratione. Lact.lib.de ira dei.Dei uero actio quæ pōt esse nisi mundi administratio.Et gñaliter capitur p omi opatione atq actu.ut apud Ci.li.i.offi . Virtutis.n.laus omnis i actione consistit .

Actor .qui aliquid agit .Qui causam agit Vt orator. Qui gestū uultus & corporis agit:ut mimus & bistrio.& qui comœdias & tragœdias agit.ut Comœdus & Tragœdus . Præterea actor dr Villicus qui res nostras curat.quē factorē solemus appellare . de quo Col.

Actor.oris.pe.cor .nomen niri pprium Virg.li.xii. Actoris arunci spoliū quassatq trementem .

Actuarius ab actib⁹ actoris.i.histrionis dr & is significatur q acta actionesq describit ueloci stilo i eaq descripta deinde recitat.qd significare uf . Seneca. his uerbis .Multū uina uox facit nō q dē hæc quæ alienis uerbis cōmodat:& actuani uice fungit. Actuarius igit tanq notarius est.Sue.in Cæsa.Quā hō immerito Augustus æstimabat magis ab actuariis exceptā male subsequētibus uerba dicētis q ab illo editā. Et actuarius est q acta publica scribit . Itē q aptus est ad uehendū. Vñ actuariæ naues paruæ dr & æ sunt celeres q cito agi possint.Sal.His actuariæ naues circiter triginta decē onerariæ erāt.Siliter actuarius dicitur cuius actus est.sicut fructuarius cuius fructus est .

Actualia noia q ab actu descēdūt i ut dux:rex:cursor

Actualis scia q ppositas res opatiōib⁹ suis. (nutrix explicat.cui⁹ ptes sūt.3.moralis dispēsatia & ciuilis

Actuosus.ab actu ēt descendit & sigt cū q i actib⁹ plerum i gestib⁹ corporis abūdat & multū se exercet do. in Ter.Hæc scena actuosa ē magis i gestu q i oratione cōstituta.Amb.li.hexa.Nāq illaꝝ artiū aliæ sūt actuosæ q sūt i corporis motu:aut sono uocis.Ponitur & actuosus p oposo q sēp aliqd facit . Seneca. Iracūdos seruida natura ai facit. Est.n.actuosus & pertinax ignis .

Actiosus:factiosus q una qd agat faciatq.

Actiuus qui agit. Vnde actiuū uerbū dr q opponitur passiuo.

Acto as.frequentatiuum ab ago. Sed non est in usu. pro eo usurpamus actito.as.

Actito as.pr.cor. frequẽtatiuum oriundum nõ or
ũ ab ago. Nã sicut nõ est scriptito a scribo: nec
lectito a lego nec factito a facio: qa nõ a supino
priminuoq; formant: quæ si formarent acto scri
pto lecto & facto diceremus. Sed circo nõ sic for
mant q male sonarẽt & ambigua forent. Igitur
acuto ab acto as frequentatiuo. Scriptito a scrip
to: lectito allecto: & factito a facto formari cẽsen
da sunt. Et ppie actitare dicit in causis. Pli. Ma
gis mirabens si scieris illũ aliquãdiu causas acti
tasse. Sue. in Galba. Modicæq; in dicẽdo faculta
tis causas industrius actitauit. Aug. li. ii. ciui. dei
Ad ludos trãstulit. Quis igit in agẽda uita non
potius sectãda arbitret quæ actitant ludis aucto
ritate diuina inhibitis q̃ ea quæ scriptitant legi
bus humano cõsilio promulgatis.

Actutũ pc. pro. aduerbiũ temporis ab actu. i. celeri
tate defluatũ. Significat. n. cõfestim sine dilatiõe.
Ter. in phor. Aggredere actutum.

Actæon cũ diph. Aristæi filius a diana in cerui
cõuersus & a suis canibus dilaceratus. Eius fabu
la diffuse ab Ouidio narratur.

Actæus a.um. dicit pro Atheniensi. Nã attica re
gio apud Priscos dicta est nõ solum Atthis ides
ab Atthide Crani Regis filia: ut inqt Eustachius
sed etiã acte: ut Pli. li. 3. & Gel. testant uel ab Ac
tæone: uel ab actæo rege indigena. Prius. n. atti
cã regionẽ acten dictam Lycophron græcus poe
ta inuit. apud quẽ Castor & Pollux ἀκταῖος
λιμὴν appellant: uel qa littoralis fere tota sit
culi & angusto quodã uelut margine: ut auctor
est Stra. Vnde Oui. li. 1. met. Seperat aonios ac
tæus phocis aboris. Vult. n. pamassum mediũ eẽ
inter Boetiã & Athenas. Attica etiã regio quon
dã Ionia est nocata ab Ionio Apolliuis & Creu
sæ Erichthei filio: ut ut inquit Stra. ab Ione xu
thi filio.

Actius fuit Tragœdiarũ scriptor: natus libertinis
parentibus: & inter colonos pisaurũ deductus est
a quo & fundus Actianus iuxta pisaurum dictus
in scribendis tragœdiis sententiarũ grauitate: ner
borũ pondere personarũ auctoritate clarissimus.

Actium epiri promontoriũ. Vbi Augu. de uictis na
ualí filio Antonio & Cleopatra urbẽ condidit &
nicopolim a uictoria nominauit. Hinc Actius a.
um. & Actiacus a.um. Virg. Actiaq; iliacis ce
lebramus littora ludis. Sappho ad phaonẽ. Cur
nõ actiacas miserã me mittis ad oras.

Actia orũ ludi ququennales actiaci apollini actio
dicati: q prius & a finitimis agebant: sed ab Au
gusto honorificentius celebrati fuerunt.

Acyrologia latine impropria locutio. Nã ἄκυρος
acyros i propria & a λέγω logia locutio: ut hũc
ego si potui tantũ sperare dolorẽ: qa sperare pro
mere dixit: Nam speramus bona: timemus ad
uersa. Et acyrologia est dictio minus cõuenienter
elata: uel nõ propriis dictionibus obscurata sen
tentia: ut accede ad ignẽ hunc iam calescẽs plus
satis. Ibi. n. nullus significat ignis sed meretrix.

Ad ppositio est quæ tã in cõpositione q̃ in appo
sitione inuenitur. Et plærunq; proximitatẽ signi
ficat. Curtius erat ad ripam fluminis ingens ar
bor. Ci. Decẽ fiscos ad Senatorem quendã relã
ctos. Col. li. i. Quicqd apposueris fissum erit ri
mosumq; i. iuxta posuens. Habet quoq; uim si
militudinis: ut adunguẽ: adæquo. Habet uim in
tendẽdi. ut admodũ. i. ualde. Adedo in totũ edo.
Denotat motum ad hominẽ. Ter. in phor. Sed
qd cessas hominẽ adire? Interdũ motum ad tem
Virg. Nec dũ illis labra admoui. Interdũ ad lo
cum. Salu. in Iug. Plæraq; loca hostiliter cũ eq
tatu accedit. Vbi scirendũ q̃ licet ad proximitatem
significet: sæpenumero tamen etiã locũ apprẽdit
sicut hic. Et Ci. Tyroni. Ego ad urbem accessi:
Importat quãdoq; contrarietatem: ut ad illum
mihi pugna est. i. cõtra illum. Ci. Ne ad ea medi
tere imperatũ te offendam. Quandoq; cõparatio
nem. ut Cæsar nihil ad eq tatum tuũ. i. in cõpara
tione. Quãdoq; additionem: ut ad hæc mala.
Quãdoq; causam: ut ad qd hoc feciſti? capitur p
circiter: ut ad duo millia hominũ occisa sũt. Pro
super. Ter. in And, Tum si qs magistrũ cœpit
ad eã rẽ probũ ipsũ alum ægrotũ ad deteriora est
partẽ: plærũq; applicat. Do. Ad eã rẽ sup eã rem
hoc ẽ super amorẽ. Vsurpat proante. Vir. cũctan
tem ad limia templi. Item pro post: ut ad hæc. i.
post hæc. Significat & tẽporalitatem. Et hoc du
obus modis. Vno cũ temporis cõdinonẽ uel ne
cessitatẽ: uel opportũitatem importat. Quinnl. Fi
gere nimirũ ad uẽpus uidebor & rem nimiũ ma
nifestã impudẽter cõprobare. Altero cũ signifi
cat tẽporis spatium: ut denotet usq; ad & inclu
dat tẽpus cui adiungit: ut silebo ad annum late
bo ad tẽpus. Var. Qui cũ ad tẽpus latitasset: tan
dem sub sponda iacens inuẽtus est. Ci. pro Cecí.
Cum amicis ad diẽ uenit in castellum: quod si
gnificat die pstituto. Aliquãdo tamen ponimus
ad & usq;. Sal. in iug. Illiq; & usq; ad nãz mẽo
riã romãi sic laborauere. Cõprehendit & nũerũ
cui iungit. Liui. li. 3. Cõsul Romanus in algido
cõsecutus ad unũ oẽs occidit. Iau. in epi. Quãti
. n. præter minimo ad quadraginta fortasse cam
posse emi minimo minas. Inuenit quãdoq; ad
absolute positum: ut apud Ter. in adel. Vbi addia
næ ueneris subintelligitur tẽplũ. Horati
us in Sermonibus. Ventum erat ad uestæ: cæ
terũ notãdum q̃ ad incõpositione cũ iungit dic
tionibus incipiẽtibus. a. c. f. g. l. n. p. r. s. r. mutat
d. in litteras sequentes: ut acurro: affero. aggre
go: alligo: annumero: appono: arrogo: assisto: at
tribuo. Excipiunt agnosco in quo. d. abiicit eu
phoniæ causa. Aperio similiter adsuz ubi d rema
net sicut suo dicet loco. Sed si cõponat cuz a. b.
d. e. h. i. o. u. semper d integra maner: ut adamo:
adbibo: adbrcuio: adduco: adeo: adhibeo: adi
pleo adoleo: aduoco. Si uero cũ q d mutat. I ut
acquiro.

Adam hebraica lingua sicut. li. i. Iosephus scribit
idem est quod rubeus: quoniam cõsperſa rubea
terra factus est. Talis. n. est uirgo tellus & uera.

Adapcrio is. pe.cor. a quo ad apertile quære in di ctione aperio.

Adamastor nomen gigãtis staturosi & membratu ra imani cõspiciẽdi apud Claudia. Damastor di ci⁹ in gigãtomachia. Sæuusq; Damastor ad de⁄ pellẽdos iaculũ dum quæreret hostes. De hoc Si donius Porphirion pãgea rapit rhodopenq; ada mastor.

Adamas pe.cor. Lapis quẽ indomitum possumus appellare. Cõponi⁹.n. ex a priuatiua particula & δαμάζω damazo domo eo q; nulli cedat ma teriæ nec ferro qdem. Nã & si ponat⁹ super incu dem & graui ictu feriat⁹. ante incus & malcus uul nus accipiũt q; adamas cõterat⁹. Cunq; ignis ossa domet & ossa metalla cõsumat reddit adamantẽ purioꝛẽ: solo hyrcoq; calido sãgule dissoluit⁹. Sũt ãt adamãtũ gña q̃ttuor. s. indicus arabicus mace donicus & cyprius. Qui in Idia nasci⁹. æque ma gnus est ac nucleus auellanæ cui similis est arabi cus. sed aliquãto minor. Qui in Macedonia in philippico auro inuẽtus est oli cucumeris semini par est magnitudine. Cyprius colorẽ aereũ repsẽ tat & in medicamine plurimũ ualet. Est etiã ada mas cognomine. Siderites q; ferrei sit splẽdoris. Cæteris adamãtũ generibus põderosior sed dis similis natura. utpote q & frangat⁹ ictibus & ada mãte alio perforet⁹ eo q; cyprius est. Volũt qdã i adamãte indico q; olim pciosissimus est tãtam inesse uim ut iuxta magnetẽ positus ferrũ ab eo abstrahi nõ patiat⁹. aut abstractũ ad se rapiat. Ve nena pterea lymphationes metusq; uanos abigit ex horum mentibus. Est & adamas nomẽ fluuii indici in quo lapis adamas reperitur.

Adamãtinus a.um. pe.cor. quod est ex adamante. Ppoper. colchis flagrantes adamantina subiuga tauros.

Adamãteus a.um. pe. pd. idem quod adamãtinus Oui. li. 7. me. Ecce adamanteis uulcanũ nanibus efflant.

Adamo as. pe.cor. amatorie amo. Ambro. de diua Agne. Dũ a scholis reuertit⁹ a pfecti filio adama tur. Interdũ adamare est honeste ac ualde amare & de quacũq; re dici⁹. Cic. lib. 3. de ora. Deinde ab Antisthene q patiẽtiam & duritiã in Socrati co sermone adamarat. Hiero. Igit⁹ adamato qua si ibidẽ sibi offereret⁹ habitaculo. Aug. li. i. con. Adamauerã latinas litteras nõ quas primi magi stri sed quas docent q grãmatici uocant⁹. Inue⁄ nit⁹ & adhamo as. cũ h de quo in dictiõe hamus

Adagiũ dictũ & puerbiũ q̃d facetis hoibq; adsci bit⁹ quasi circum agiũ q; per ora hoiuꝫ circũferat⁹ Gel. Hinc natũ est frequẽs apud græ: adagium. Nõ cuiusuis hoium contingit adire corinthum. Idẽ Vetus adagiũ est nihil cũ fidibus graculo.

Adagia æ. modo uetula tecẽtis partus dicitur mo do ad agẽdum apta.

Adaquo as. pe.cor. ex ad & aquo significat aqua reficio. Suetonius. in Gal. Ita decreuit ut ad lo⁄ cum ubi adaquari solebat iumẽtum duceret⁹ capi te inuoluto. Hiero. in li. gñ. Amoueamus lapidẽ ut adaquemus gregem. Aquo as. uero ab aqua fit: quod & aquor aquaris dicitur & magis in u su: significatq; aquã haurio siue sumo. Liui. lib. xxvii. Receptui ppe cecinit: ac misit ad flumen unde aquabant⁹. Et lib. xxv. Ex eodẽ riuo utriq; cũ pfidio leuis armaturæ sunt aquati. Aliquãdo aquari est aqua reficer⁹. Sal. in iug. Aquatuꝫ est quos egressus.

Addico is. pe. pdu. idem dico & dicẽdo approbo adiudico destino deputo. Vir. li. 3. Huic me quæ cũq; fuisset addixi. Vnde addictũ deuotum ob⁄ noxiũ destinatũ. Cic. li. i. offi. Et is q morti addi ctus esset. Aliquãdo addicere ẽ in auctione uẽde re & quod in huiusmõi uẽditiõe dici⁹ liberare. Nã liberationis uocabulũ: ut Pau. inquit eãdeꝫ uim habet quã solutionis: hoc aũt sit cum multi sunt emere uolentes: & alius alio maius pcium offert. Ply. Tabulas ide oẽs ex publico ppter æs alienũ ciuitatis addictas. scauri ædilitas Romaꝫ transtulit. Addictas hoc est publice uenditas. Hinc titulus est de in diem addictione. Quinti⁄ lianus. Omnes facultates in pretia collegi rus seruulos & omnia utiliora pparanti festinatione parentis addixi. Paul. Si emptor alii non idone um subiecit: ciq; fundus addictus est⁹ non uideo quẽadmodũ prior sit ẽptus cuꝫ alia cõditio & ue ra subsecuta est⁹: sed si neuter subiecit emptoreꝫ: maiori aũt pcio addictum est⁹ pdiũ ei q; soluẽdo nõ est⁹ abitum: est⁹ a priore emptore: qa ea melior cõditio dici⁹ quã uẽditor approbauit: cui licuit nõ addicere. Sue. I cæs. Amplissima pdia ex auc tionibus hastæ minimo: seu ut qdam legũt⁹ nũ⁄ mo addixit: & addicere ptot dicebat⁹ quãdo de⁄ bitorẽ tradebat creditori: ut in eũ & uitæ & ne⁄ cis haberet potestatẽ cũ soluẽdo nõ esset⁹. Est enim unũ ex tribus uerbis ptoris quæ sunt hæc. Dot dico: addico. In disciplina uero augurali aues di cunt⁹ addicere quãdo ratũ faciunt auspicium. Li. Fabio auspicãti aues semel atq; iterũ nõ addixer⁹

Addisco is. per geminũ dd. significat bene disco s⁄ ue ad ea quæ didiceram addo.

Addo is. adiũgo i & dicimus hoc meis malis uel ad mea mala addit⁹. Ci. Apio pul. Illud uelꝫ si habe as quod intelliges hac re nouata additũ potius aliqd ad meũ erga te studiũ cui nihil uidebat⁹ ad di posse q̃ qcq̃ esse detractũ:

Additus ta. tum. pe.cor. adiũctus & quãdoq; ini⁄ micus dici⁹: ut apud Vir. Nec teucris addita iu⁄ no usq; aberit.

Addo as. iuxta do. Plau. in tru. Tuo arbitratu qd iubebis addabitur

Addoceo etiã doceo. Hora. Sollicitis animus onus eximit addocet artes.

Adduco pe. pt. ad aliquẽ seu ad aliqd duco: ut ẽ illud adducũt illi mulierẽ in adulterio depnsam. Ter. Adducimus tuã bacchidẽ. Interdũ inuitum duco. Idẽ si illũ põt q alicuius rei: est ẽt eũ ad ne gtiã adducere. Dicimus etiã. Adducã te in meã sntiam. Interdũ adducere est cõtrahere. Vir. li. 3. Geo. Vbi igne a uenis omnibus acta situs miscẽ

ros adduxerit artus. Hinc adductã frontẽ irati habere dicuntur hoc est contractam & constructam Interdũ intorquere rotare. Idẽ Li. viiii. Spẽ tẽr adductas circũ caput egit habenas. Interdũ cogere. Ci. Nullo imbri: nullo frigore adduci: ut capite operto sit. Aliquãdo ꝓduco extendo. Virgi. Ocyus adducto torquens hastile lacerto.

Adedo pe. cor. in totũ edo cõsumo: unde Adesum cõsumptũ. Nã ibi adauget. Vir. Nam sæpe fauos ignotus adedit stellio.

Adelphoi delphon: prisca lingua græcorũ unũ significat: unde Apollo delphion dicit q̃si unus & solus. Sic & fratres adelphoi: qa iã nõ soli. Vnde Ter. C. omœdiã iscripsit adelphi: qa ea tractat de duobꝰ fratribꝰ: isq; quomõ qa nõ solus filius ẽ loquens: neq; a græcis ita dici uelit memini. Isq; bñ delphicus & delphicus apollo a delphine dicitur præ grandis testis est Homerus his uersibus.

ἴυχεσθαι λίγιστα παρίσαμενοι περὶ βωμὸν
ὃς μινύρεται τὸ πρῶτον ἐν ἡρωϊάδι πόντῳ
ἐλλόμενος ἀελφῖνι. θοῇς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα.
ὃς ἐμοὶ ἴυχεσθαι ἀελφῖνίῳ, αὐτὰρ ὁ βωμὸς
αὐτὸς ἀέλφιος καὶ ἐπώνιος ἔσσεται αἰεί.

Adeo secũda syllaba breui adnerbiũ ẽ: & significat usq; eo: uel in tãtũ nõ secũdũ rationẽ: qa ad actõ accomodat: cõpõit. n. ex ad & eo is ut ex ad & eo relatio siue aduerbio. Quitil. Nũq; adeo ꝓ nobis solicita lex ẽ: ut qd̃ pstet extorq̃at. Quãdoq; ponit ꝓ nalde siue multũ. Ter. Iuuenẽ adeo nobilẽ Virg. li. iiii. Nec me adeo fallit. Quãdoq; ꝓ usq; ẽ: siue ẽ usq;. Insuper Cic. in Catil. Eoꝝ aũt castroꝝ iperatorẽ: ducẽq; hostiũ intra mœnia atq; adeo in senatu uidetis intestinã aliquã quotidie pernicié reip. molientẽ. Virg. li. ii. Geo. Adeo a teneris assuescere multũ est. i. usq;. Quãdoq; pro certe: siue dubio. Idẽ in eodẽ li. i. Multũ adeo rastris glebas q frãgit inertes uimineasq; trahit crates. Quãdoq; ꝓ modo. Ter. i An. Tu tenã adeo meus audies uerba.

Adeo is. adiui uel adii aditũ pe. cor. significat accedo: ut adeo ptorẽ. Huius passiuũ ptulit. Col. li. i. Sed granaria scalis adeant & modicis fenestellis aglonibus inspirent. Aliquãdo adire est interpellare. Ter. in An. Aliquot me adierunt ex te audiũ ẽ. Lucil. li. xxvii. Cũ pacẽ peto cũ placo cum adeo: & cũ appello meã. Aliqñ aggredi adoriti. Ci. li. i. offi. Vix inuenit q laboribus susceptis: periculisq; aditis non quasi mercedẽ tenẽ gestaꝝ desyderet gloriam. Et adire est q̃si ad plũ ire. Ter. in phor. Núc prior adito tu ego i insidiis ero hic succẽturatus siqd deficies. Virg. Nec qsq̃ ex agmine tanto audet adire uirum.

Aditus us. significat ingressum per quẽ igredimur & admittimur. Virg. Aditũq; per auia quærit. Vnde q̃q ꝓ limine: seu ianua ponitur. Huius diminutiuum est adiculus.

Aditio onis: est accessio.

Adytũ cũ. y. plon ꝓd. licet poetæ cã corripiãt: locus est secretior tẽpli: ad quẽ nulli est aditus nisi sacerdoti ab ἀ sine δύω ingredior quasi in accessibile. Sic aũt ꝓprie tẽploꝝ penetralia dicunt adyta: ut ianua ualuæ. Virg. his adytis: hæc tristia dicta reportat. Huius diminutiuũ ẽ adyticulũ

Adito as. pe. cor. freq̃ntatiuũ ab adeo is. Diomed.

Adeo is. hoc iteramus adito as. dicentantes.

Adeps adipis gñale est ad omnẽ pinguedinẽ sine carnis: siue alterius rei. Ideo adipatũ pingue & suculentũ tã de sermõe q̃ de aliis rebus dicit. Iuue. Feruẽt adipata uenenо. Cic. Assciuere suis artibꝰ opimũ quoddã & tanq̃ adipatc dictionis genus. Et in ps. Cibauit eos ex adipe furmenti. Restringit tñ qñq; & significat illud pingue ad similitu dinẽ reticuli intestina cõtinens. Cel. li. iiii. Cõtegit uero ola hæc omentum exteriore parte leue et strictuꝫ ex superiori mollius cui adeps pars quoque Inascitur. Et est gñis tã mas. q̃ fœ. Ply. li. 3. Protinus nel ptisanæ: uel alicæ: uel oricæ cremor dãdus est cũ quo recẽs adeps cocta sit. Idẽ solia cũ ursino adipe trita Iponũt podagricis. Quãdo quic ẽt adipũ uocabulo diuitiæ cõtinent. Vñ adiposus ꝓ locuplete & opulento: ponit sicut & uulgus eũ ita nominat.

Adipale pe. p. adiectiuũ ab adipe i ꝓ pigni. Vñ Festus adipales cœnas sacerdotũ uocat. Amb. Tãq̃ adipale precationis genus.

Adiposus pe. p. locuplete & opulento accipit quoniã & in sacris litteris adipum uocabulo diuitiæ continentur.

Adeptus a. um. assecutus acquisitus inuentus.

Adet locus iuxta Bethleẽ ubi uel angelоꝝ grex in ortu dñi cecinit: uel Iacob pecora sua pauit: loco nomẽ Iponens: uel quod uerius est quodã uaticinio futurũ iã tum mysterũ mõstrabat.

Adhabito as. pe. cor. iuxta habito uel iuxta me pono. Plau. in cap. Acdepol nãq; si adhabites propius i os denasabit tibi.

Adipatus a. um. dicit q̃d addito pingui facetũ est succosuꝫ & pinguetunde adipate dapes dicuntur

Adhalo as. pe. p. afflo: aspiro. Ply. Núc q̃dẽ si sertãtis iuxta fuerit si patescẽtes primo adhalauerit capaci uenenoꝝ cognitiõe ad uitus accipiẽdum.

Adhæreo fortius fixus manco. arctissime insideo: adhærens sto approximo: hicadhæresco adhæretẽs fio uel idẽ ẽ q̃d adhæreo. Ci. li. i. offi. Otioq; iustitiæ honestatiq; adhæresceret.

Adhibeo es. pe. cor. appono. Ci. Fabio. Adhibui diligẽtiã quotiẽtcũq; senatus fuit: ut adessem. Plurimũq; in eo negocii habui. Et adhibere est ꝓpe habere. Ter. in phor. Nunq̃ amittã ego a me quin mihi testes adhibeã cum dem.

Ad hoc significat ꝓterea. Salu. Cognouerã paruis copiis bella gesta cũ opulẽtis regibus ad hoc: sæpe fortunæ uiolẽtiã tolerasse facundia græcos scientia belli gallos ante Romanos fuisse.

Adhoram significat ad tempus constitutum.

Adhuc aduerbiū cōpositum ex ad quæ significat usq; & huc unde adhuc usq; hucusque usq; modo Ci.li.iiii.adherē in his q̄ttuor generibus exornationū quæ adhuc ꝓpositæ sunt nō inopia uerborum fit:ut ad idē uerbū reuertar̄ sæpius. Idē adhuc quæ dicta sunt arbitror mihi cōstare cū cæteris artis scriptoribus. Accipiť quādoq; ꝓ etiam. Quintil. Est adhuc alia in respōdendo figura.

Adiaceo es pe.cor.iuxta iaceo adhæreo. Col.in ꝓfa. An putē fortunarius catamito repulsum iani tore sæpe nocte sera foribus ingratis adiacere.

Adiaphora pe.cor.latine dicunť ꝑmiscua siue indifferentia q̄bus & bene possumus uti & male: q̄ dā sunt bona corporis ac fortunæ.

Adiatrepsiā cū accentu i pe.græ.dicūt fuerecēdiā. ἀπὸ τῆς α ς ηεντιχῆς καὶ λιά καὶ τρέπω μᾶλλον τρέψω τοῦ πολέω.

Adiicio is pe.cor.Ex ad & iacio cū cæteris a iacio cōpositis per duplex ii nisi in pœmate: ubi q̄nq; primā syllabā cōtingit breuiari. Statius Fouentibus intentas abicit mōstrantq; cruorem. Idem pectoraq; inuisis obicit fumātia muris. Virgili. Tityre pascētes a flumine reice capellas. Tūc.u. altera abiicienda est ne syllaba breuis positione: idest duplicis cōsonantis contra rationē metri ꝓducať. In ꝑterito uero per solā i scribenda sunt: ubi a in e mutať:ut adieci ableci. Cōtingit nihilominus plærūq; ut q̄dam producanť q̄ a iacio. Virgil. li.4. Tu lachrymis euicta meis tu prima. Furētē his germana malis oneras atq; obicis hosti. Ser. Obicis:ob naturaliter breuis sicut re & ad: sed ꝓducunť plærūq; hac ratione obiicio abiicio reicio:q̄a hūt i uocalem sequētem q̄ per declinationē pōt incōsonātis formā transire i ut obiecit reiecit. Ergo etiā anteq̄ .i.fungať officio cōsonātis:& ꝓcedentē longā facit. Idē li.x.super uerbo reiecit:Re.naturaliter breuis est & eā pro longa posuit sicut alibi. Reiece ne maculis infuscet uellera pullis. Quod licet possit excusari i qa cū facit reieci.i.iuter duas uocales posita ꝓducit superiorē:ut dicamus lōgam esse spe. qa per declinationē lōga futura est. Tñ qa in hoc argumē tū magis est q̄ ratio. dicamus ectasiz factā q̄ poetis plærūq; cōcediť. Significat aūt adiicere adiū gere accrescere:ut adiecit classi remiges. Et adiice te quasi applicare & iuxta ponere:ut adiungiez aliuz adiecit. Adiiceť oculū:ē inspicere cōsyderať

Adiectiuū ab adiicio fit q̄si adiōctiuū i qa substātiuis adiūgať. Postulat aūt infinitū siue actiuū siue passiuū. At substātiua magis gerūdiū i ut tu es dignus habere opes & es dignus honorari. Tēpus est eundi:locus est exposcendi.

Adigo is.pe.cor.ex ad & ago significat cōcito:cōpello. Lac.li.iiii. Cōquerētes pphanos hostes sacris interesse adegerūt principes suos in furorem ut expugnarēt dei tēplū. Itē adigo astringo. Liu. li.i. Iurciurādo adegit neminē Romæ regnať passuros. Itē appello adduco: siue ad aliquē locum ago. Ter.in Eu. Nā aut iam reuertere i aut mox noctu te adigēt horsuz insomnia. Cic de diui. sic Appello usus ē i quēadmodū Ter. Adigo. Inquit enim. Visum est insomniis pastorē ad me appellere duos cōsanguineos arietes. Itē affigo seu intus pono. Col. Cuneum adige intra liguū cum findere uelis.

Adimo is.pe.cor.quasi diminuo & aufero. Inde ademptus ablatus. Adimere uero ius uerborum in comitiis:est ius suffragādi tollere:& tanq̄ sexagenarios de pōte deicere. Nā per pōtē suffragia ferebanť:ab emo & ad ita per & amo perimo q̄ qs malū aliq̄d sibi ex culpa sua aduenerit.

Adinueo is.pe.cor.adinui admitū: significat intus uel iuxta mitto. Col.li.3. Cum ferula fuerit enata eā fiuchto & in medullā eius nucē græcaz:uel a uellanā abscōdito:& ita adnito. Hoc ante calendas martias facito.

Adipiscor eris:ex ad & apiscor quod nō est in usu a quo aptus participiū uideť fuisse:unde adeptq; festus:aptus cū ꝓpria significatione intelligitur: poni tñ solet ꝓ adepto:sicut apiscī ꝓ adipiscī. Nonius de priscis dictionibus. Apiscī adipiscī. Lucil.li.xxvi. Vt ego effugiā q̄d ego te primis cupere apiscī intelligo. Dicť ēt apiscor aris.apiscatus. Lucil. Magnā inde apiscatus infamiam. Inde etiā indipiscor: quod significat assequor. Plau. Tamē in auł. Indipisces dixit. Adipiscor igitur: quoniā plenius sonat q̄ apiscor in usum uenit:& significat q̄nq; cōsequor siue obtineo. Cic.li.iiii.adherē. Hæc ota adipiscemur si rationes ꝑceptionis diligēter cōsequemur & exercitatione. Plau. in tri. passiue dixit. Non ætate uere adipiscīť sapiētia. Aliq̄n significat cōuenio per uenio q̄n.s.cū persona iungiť. Idē in Epi. Dii immortales infœlicitēt te:ut tu es grādibus gradibo. Nā ut ad portū te cōspexi curriculo occœpi se qui uix adipiscēdi potestas modo fuit. Cic. Naz medio itinere cū adeptus amplexus sum hoc est cū medio itinere ad eū peruenissem.

Adiungo is.alligo:addo:aptoraccomodo. Ter.in An.ut alium ad aliquod studiū adiungant.

Adiugo as.pe cor.significat cōiungo ad aliqd iugo. Plau. Mater est terra ea pant corpus: mater ala adiugat uoluntatem.

Adiudico as. Vide in dictione abiudico.

Aduro as.pe.p.ualde iuro. Nā ad actiua est. Ser. Tūc nos aduramus cū aliqd fecisse negamus. Ter.in Ecy. Sācte aduirat nō posse apud pāphilū se absente perdurare. Itē aduirare ē incārationi bus dæmones cicere Græci exorzizare dicūt ut nacła nos ligua dictus scōzuraf. Lac.li.iiii. Quāto terrori sit dæmonibus hoc signū:sciet q uide rit q̄tenus aduiran per xp̄uz de corporibus quæ obsiderint fugiant.

Adiuuo as.pe.co.opē fero.hic adiutor pe.p.nomē uerbale q̄uis iutor a iuuo raro legať & ponit pro auxiliatore participe socio. Et q̄dē adiutores i ut scribit Do.dūt in te bona:ꝑpultores i mala. Ter. in Add. Postremo hodie in psaltria istac emēda adiutor fuit. Adiutorū dī illud q̄d ab adiutore ꝑstať. Adiumentū similiter sumitur pro auxilio

Adiuto as.pe.p.frequentatiuū ab Adiuuo: ut est illud O tite si qd ego adiuto.

Ad liq dū duæ partes sunt significatq; clare aptecq; Hiero.in plog.Esaiæ. Ita uniuersa xp̄i ecclīæq; mysteria ad liq dū p̄secutus ē: ut nō eū putes de futuro uaticinari sed de p̄teritis historiā texere.

Ad limina dicebant̄ serui q ad atriū & aditū excubabāt: sicut ad pedes a memoria: a libellis: q & liminarchæ dīr. Apu.li.ii.de asi. Nā ut pueri ip̄ius ad limina credo ut arbitrio nocturni gānitus ablegarent̄ humi q̄ p̄cul distractū fuerat ḡbatulū Syr. Sæpe ēt famuli turbato ad limina somno expauere trucē peruasta silentia uocem.

Ad manū duæ partes in p̄mptu: in p̄ximo: & parabile. Sene. Ad manū ē quod sat ē. Ply. in epīs Statī ofa ac pene pariter ad manū sēsus recōditi.

Admetus pe.p. nomē Thessaliæ regis cuius armēta pauit apollo diuina potestate spoliatus. tñ Callimachus cōtra hāc inueteratā lectōnē ita scribit in hymno apollinis Φοῖβον καὶ νόμιον κικλήσκομεν ἐξέτι τοῦ ἀμφρυσῷ ζευγνύτι λαοὺς ἐτρέφεν ἵππους καὶ βόας ἠθείους ὑπ' ἔρωτι καὶ ὠμένος ἀλήτοιο.

Admetes pe.p. Oceani & Tethyos filia

Adimantus nomen uiri athenien̄sis.

Adiminiculū auxiliū sustētaculūue uitis adminiculo religata.

Adminiculor aris. deponēs: & adminiculo as. actiuz auxilior adminīstro sustēto. Cato de lib edu. Quo ad potui adminiculaui tuam uolūtatem in scribendo.

Adminīstro as. iuxta ministro seruio & guberno. uide i dictiōe ministro.

Admiror pe.p. uide in dictiōe miror. Admiratio. ut inq̄t Aug. nō de cognitis sz de incognitis rebꝰ nasci solet. Inde admirari p̄ nescire. Vñ ē illud p̄pe admirari cœperūt philosophari.

Admitto is. Recipio assumo. Iuue. Iā fas est admitte uiros dormitat adulter. Interdū admittere est intromittere. Mar. ante fores stātē dubitas admittere famā. Interdū iuxta ponēs adhīgere. Iusti. li. i. Ibiq; equū eq̄ admittit ratus ex uoluptate ueneris futuræ q̄d euenit. Interdū acceptare sustinere. Sal. Nōne emori per uirtutē p̄stat q̄ hāc uitā miserā atq; honestā ubi alienæ superbiæ ludibrio fueritis per dedecus admittere. Interdū peccare. Ter. in Eu. Si aliā admisero unq̄ occidito.

Admissionales dīr ii quoꝝ officiū ē admittere aulicos intra cubiculū ad p̄ncipē salutādū. Lāp̄dius in Alexādro. Salutarē nō q̄si unus de senatoribus patētē uelo admissiōalibus remotis.

Admissarius equus dicitur qui ad sobolem procreandam equæ adiungitur.

Admōum pe.cor. aduerbiū sigf̄ualde ut Ibi. n. ad ītēsiua ē: ut uir admōum fortis. Ply. li. xx. Huius cucurbitæ cōmāducatæ succus stōacho admōum pdest. Quādoq; sigf̄ aliq̄tū siue satis q̄si secūdū rōem. Liui. Iā mitigati admōnm aī raptis erant. Cū āt duæ partes sunt ponit̄ p q̄sitāq; ut scribis ad modum docti uiri

Admoneo. es. pe. cor. idē pene q̄d moneo siue cōmonefacio. Ci. p Cæl. Illud tñ te admōitū eē uolo p̄mū qualis es: talē te eē existimes. Et dicimus Admoneo te illā rē & illius rei. p eo q̄d ē admonitōnē tibi p̄sto. A græcis traductū: q cū ablīo careāt gīo utunt̄. Sal. Iug. Sed quoniā rāti uiri tp̄s admōuit. Vir. li. x. poluit p percutere. Lucagus ut pn9 pēdēs i uerba telo. admōuit hiugos

Admoueo. es. pe. cor. iuxta mouco appōo. Vir. nec dū illis labra admoui. Amouco uero a loco moueo. Ter. i adel. Age tūc hīc amouebo illum.

Adoleo. es. pe. cor. adoleui & adolui adultū. Vñ ad ultus. Adolesco. is. adolescēs adolescēcia & dim. adolescēculus. Est ār adolere siue adolescēre crescere: Hiero. ad Eusto. Nolo sinas cogitatiōes crescere nihil i te babylonicū: nihil cōfusiōis adoleteat dū paruus ē hostis īterficere ut eludat̄ i seminc. Aliq̄n adolere ē ppiciari & supplicationibus numē auctius facere sacrificare & quasi odorē dis p̄bere. Vir. Verbēasq; adole pigues: & masculā thura Quoniā uō sacrificiū igni fieri cōsuescit adolet̄ p urere siue ligna ip̄ōere capit̄. Var. Cū i testia adoleuissent parti dis obtulerūt parti ipi cōsūpsere.

Adolescentia ab adolescbia quæ nugatō ē sicut & ab adolesco: q quædā loquēdi luxuries atq; ipetus ea i ætate adolescat uel q cū sanguie simul perturbationes animi effrenatius adolescant.

Adolescētior. aris. sigf̄ luxuriare. Var. Id q dē ut faciat cēleo quoniā ru quoq; adolescentiaris.

Adolescētuno adolescētiū more facio siue i adolescentiam redeo. Labenus. Incipit adolescēturire: & nescio quid nugarū facere.

Adonai nomen dei apud hæbreos: quod generalit̄ interpretatur dominus q dīcetur creaturæ cūctæ.

Adonis. pe. p. idis. nomē ppriū Myrrhæ filii: quē Venus amauit. Et cū ab apro esset interfectus ueheměter īgemuit: & cruorē pueri mutauit i florē: quē & adoniū nominauit. Vñ apud Ezechielē p phāz legit̄. Ecce ibi mulieres sedebāt plāgētes adonidē. Macrobiꝰ uō accipit adōidē p sole. ē ēt piscis uñ Oppianꝰ i libris de piscibꝰ ita scribit. τὸν μερόπων ἕτεροι μὲν ἐπώνυμον ἀλωνῆ. Moschopulus āt ἀλωνὶς παρὰ τὸ ἄλωτον ψάλλω τοῦτο λέπαρα τὸ ἀεὶ λῶ ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐκ ἔχει προσγεγραμμένον & Theocritus. ἀλωνῆ ἦ κύθηρεια ὡς ἄλιν νεκρὸν ἦλθες σὺν ἀνάγκᾳ ἔνοντα καὶ ταν ὠκέως ἀπάντει τὰν παρεῖαν. ἀγνὸν τὸν ὕπερος ἀεὶ τὸν ἐρωτα ὁ δὲ ἐνθέως πεπαυμένοι πᾶσαν λελαμένοι ὕλαν συγγόνον τὸν ὑὸν ἀνεῦρον λησάντε κἀπέλησαν ὠμενέρεχω κατάψας εὗρεν αἰχμαλωτὸν ὁ δὲ ἐπὸ πιθ' ἑλάυνων ἐτύπτετο τοῖσι τοιοῖσδε ἔπεσι λέγαινε λειλῶς φοβεῖτο γὰρ κἠμὲν τῷ λείπων ἀφροδίτα καὶ τὰ λοιπὰ

Adopto. as. Vide i dictōe Opto. Hinc adoptiuus qui ex adoptato natus est.

Ador i declinabile secūdū usum q̄is apud aliquos luciat̄ declinatū. Vgan9. li. z. Illā spōte fatos ad

ris ſtrauiſſe maniplos. Decliat ẽt hoc adoreũ uñ & adorea. Eſt ãt ador frumẽti gñs uel farris: edor quõdã appellatũ ab edẽdo q epulis & ſmolatõi bus ſacris putabat piũuel q aduſta ſut fiat toſtũ Vñ in ſacrificio mola ſalſa fit. Vel dicit ab adoro per apocopen.

Adorea & adoreola cũ acẽtu ſ añpenul. laus bellica q uictores a uictis adorent. Feſt. Adorealaus qa glorioſũ putabãt eẽ q farris copia abũdabat: aue q farre a populo donatus eẽt. Adorea liba e farre facta qbus in ſacrificiis utebant.

Adoro as. penul. pro. ex ad & oro ſignificat uene/ror precor ſuppiico.

Adordior ris. adorſus ſloquor ſcipio. Amb. li. i. of fici. Poſtea nũq niſi cõſulto dño beliũ adorſus ẽ.

Adorior iris. uel eris. adortus ẽ repẽte & ex inſidiis aliquẽ ſuadere. Ab eo q corpora exurgãt ſubito atq increſcãt. Liui. li. i. Timor deũ ſceſſit ne ci/uitatem ſine imperio uis aliqua externa adoriret. Differũt tñ ut inqt Do. Adorior & agredior: qa aggredimur de longſquo: adoriimur & de pxſo. Dicimus ãt adorior hũc nõ orior ad hũc. Inter/dũ adoriri ẽ ſcipere. Lac. li. iiii. añq præclaꝛe hoc opus mũdi adoriret.

Adorno as. pluſq apparo.

Ad plenũ ſigt perfecte. Hier. Cũ nec dũ poſſint ad plenũ uerba formare.

Adquo. i. q̃uũ. Aſra. Vt ſcire poſſis ad quo te expe dias loqui.

Adramis & adramin pe. cor. nomẽ uiri ꝓpriũ.

Adraſtia regio nõ lõge a troade quæ ẽ ſ myſia ab Adraſto rege dicta q primus nemeſi. i. fortunæ tẽplũ ædificauit adraſtiãq uocauit. Ibi ẽt eodem nofe ciuitas fuit qua dirruta lapides trãſuecti ſũt Et ibi aia ædificata hermocreõtis opus magnitu dine & pulchritudie mẽorabile ẽ ẽt quædã dea. ὃ περιαιρεῖ τὴν μνήμην καὶ νῦν ἀνθρώ ποις πρὸ λὲ ταυτης ὁ μουσαῖος καὶ ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ὐρανοῦ ἀλρᾶς τι αὶ λεάμα πόλραχον αὐτίαν δυσαν κα τὰ φύσιν ἄισαν λὲ ἀεὶ οὖσαν.

Adramelech Idolum aſſyriomm quod etiam ſama ritani colluerunt.

Adrepo pis. pen. pro. ad aliqd repo. Ply. li. xxxv. Ad mñs moriẽtis ex uſnere mãmã adrepẽs ſſãs.

Adruo. is. ex ad & ruoſemat. d. ſ cõpõc ꝓter regla aliox ꝓpẽ euphoniã. et ſigſarãdo ſubruo. Col. li. x. Diſiectã deiñ prorinus ſimũ inarari & admi conuenit ideſt ſubrui & ſubigi.

Adſcire ſignificat adiũgeꝛ. Col. ſ præfa. Cũ & hãc adſciuimus quaſi agriculturæ partẽ cum ſeparata ſit ab agricolatõe paſtorali ſcia. Soler tñ ſcribi ſi ne. d. & per duplex. ſſ. De quo ſ cõſciſco.

Adrumo as. pe. p. rumorẽ facio: ſiue cõmurmuro.

Adſum es. affui. ſigſpñs uel ꝓpe ſum. Et hoc naſa liter ſicq cũ dſo uel abſto mediãte ſ cõſtruiſ. Ci. in phil. Otbus his pugnis Dollobella affuit. Et ſ pauli pugna non affuit Cicer. Inter hominem & beluam hoc maxime intereſt q haec tantuꝫ quã tum ſenſu mouentur ad id ſolum quod adeſt qđ q præſens eſt ſe accommodat. ideſt. prope eſt. Quandoq adeſſe eſt fauere in indicio: uel præſi dio eſſe. Liui. de ſecundo bello punico. Sed pueri fœminaeq ſupra animi corporiq uires adſunti pugnantibus tela miniſtrant. Ambro. Cur nõ af fuiſti uiduae orphanis quoq iniuriam patienti bus? Dona. Adeſſe cauſæ proprie dicuntur aduo cati: & amici. Quandoq ſummitur pro accedere Virgi. Huc ades o galatea. Sed hæc duo ſignifi/cata magis per reflexum dicuntur. Sciendum q in adſum ſeruatur. d. triplici ratione ſcilicet diſſe rentiae cauſa de aſſus aſſa aſſuꝫ. Euphoniæ cauſa q plenius ſonet adſum q aſſum. Poſtremo q ip ſa uerbi declinatio. d. repetit tanq in ſuum natu/rale principium reuertens. Veteres tamen aſſum dicebant. Vnde aſſas dicebant nutrices q aſſint his quos nutriunt nec ab eis uel exiguo tempore diuellantur. Plau. Nil philon aſſum apud te eccũ

Ad ſummaꝫ: & in ſumma ſignificat denicq: ſiue ad poſtremum & breuiter. Iuuen. Ad ſummam non maurus erat: nec ſarmata: nec thrax. Cice. de offi. Ad ſummam ne agam de ſingulis. Quinnlia. In ſumma non recedo: fas eſt mihi inuitis etiam pa rentibus pie facere. Idem in hunc ſenſum accipit ſemel: ut ibi. Vt ſemel omnia complectar. Sic & breuiter uſurpat: ut in geminis languẽtibus. Bre uiter tamen crudelitatis explicanda ſæuitia eſt.

Ad ſummum refertur ad numerum Cice. pro Mil. Vnus aut ad ſummum duo inuenti ſunt qui Mi lonis cauſam non probarent: ideſt non plures q unus: aut duo ex pluribus.

Adubanus & adubanum penultima producta fluui us qui & Iſter & Danubius dicitur.

Adinuenio. nis. pen. cor. idem quod uenio ſeu ad aliquid uenio. Cæcil. ædepol ſenectus ſi nihil ali ud apportes tecum quum aduenis. Et quandoq uenire incipio quod & deinanimatis dicit. Pla. Aduenienti morbo ſuccurre.

Aduento tas. approximo. Geli. Sed poſtea cũ brẽ duſium aduentaremus: mollitiq eſſent uenti ma ris percunctatus eum ego ſum quænam ratio il la pauoris ſui eſſet. Cice. Nondum erat auditum te ad italiam aduentare. Hoc eſt ueniendo proxi mum eſſe.

Aduentito tas. pe. cot. frequenter aduenio.

Aduena penu. correp. qui non eſt ciuis aut inquili nus: ſed externus & proprie qui ex uno longin/quo loco in aliquod oppidum neniunt: aduenæ dicuntur. Conuenæ qui ex pluribus locis.

Aduenticius: qui non eſt loci illius quem habitat: & qui caſu in aliquem locum uenit non moran di gratia neq conſulto.

Aduenticius morbus qui forte nulla culpa uenit.

Aduenticia bona quæ non ex recta ſucceſſione pu ta patria: aut aui ſed ex legatis: aut aliter caſu ali quo nobis aduenĩũt: in qbus niuens habet uſu fructum & liberam adminiſtrationem. Aduenti/cii morbi qui ſorte & nulla noſtra culpa eueniũt.

Aduerbium quaſi iuxta uerbum dicitur quia ſ ora tione prope uerbũ ponitur. Nec enim poteſt uer

bi nis significantius sonare nisi iungatur aduerbi um: utputa dico nauigo. Hæc non plenæ significationis sunt nisi adiungantur aduerbia ut bene male docte feliciter dicit nauigat. Sic alia aduerbia iunguntur ad explendaz uerbi significationē ut sunt locorum aduerbia: ut hic habito: eo intro Est autem aduerbium pars orationis quæ adiecta uerbo significationē eius explanat atq; implet. Fiunt autem quādoq; a nomīe: ut a bonus bene a uerbo ut a sentio sensim: tracto tractim a nomīe & uerbo ut pedetentim a pede & tento. A participio ut a status statim a pronomine ut hic illici ab hic & ille. A præpositione: ut ab ex extra: & a sub subter. Ab aduerbiis etiaz. ut a ppe propius.

Aduerto aduertis ad aliquem locum uerto. Terentius in Eunucho Illa sescinterea in cōmodū huc aduerterat in hanc nostram plateam. Aduerto oculos animumue aliquo conuerto oculosue aliuz

Aduersor cum dō significat contrarius sum. auersor uero detestor abominor iungitur cum accusatiuo. Quod fit quotiens ab aliqua re quam odio habemus ultum auertimus ut illud repellere uideamur. Ouidius in Fastis. Officioq; leuem non auersatus honorem. Collume. Nā nec rubos auersatur capra. Et in sacris litteris. Gentes quas dominus auersatur. Fit aſ ab auertor de quo infra.

Aduersarius ab aduersor pro repugno. Nam aduersani dicuntur sibi inuicem repugnantes.

Aduersus sa. sum. cōtrarius. Vide I dictōe auersus.

Aduersus uel aduersum præpositio significat cōtra & inimicicias: dessidia: contrarietatemq; ostēdit sicut contra ut aduersus uel contra hostes bellum gerunt. Aliqñ pro erga ponitur uel apud Ter. in adel. Et id gratū fuisse adūorsumte hēo grām.

Adulor penultima producta ut quidam putant ex ad & aula quia id aulici obseruant au in u pduc tum conuersa. Ouidi. Agmen adulantum media procedit ab aula. Nonius. Adulatio est proprie canum blandimentum quod ad homines consuetudine translatum est. Et est adulari ſinseruire & capere: ut fauorem emeremur uel uoce uel gestu tractū ἀπὸ τοῦ λούλου dulu qđ est seruus Est enim adulari seruile non liberale & ingenuū Apud Ciceronem libro secundo Tusculanarum. Adulat pro adulatur. Sanguinem positum hoc ē lambit ebibit. Lucre. Longe alio pacto gānitu uocem adulant. Miror autem ualde cum a greco uenat quoniaz λοῦλος dicitur seruus inde dulor dularis & cum ad dicitur addulor aris. duplo. dd quo pacto pnmā corripuerint aliq uersificatores

Adulter & adultera componi uidentur ex ad & alter seu altera: q; ille ad alterā & hæc ad alterū cōferat. Hic adulterū quod ppe cū nupta cōmittit

Adultero adulteras. penultima correpta & adulteror aris uitio uel maculo quod etiam ad alia trāsferur. Plyni. Iuuat ipsa adulterare adulteria naturæ sicut testudines tingere argentum auro confundere: ut Electra fiant. Cice. per translationem in Lælio. Simulatio uitiosa.

Adulterinus. na. num. pt. pro. Vñ adulterina signi dicuntur: quæ sunt alienis ſnulis facta.

Adultus qui creuit. Vnde Iuuenes dicuntur adulti qui in flore ætatis & incremento sunt positi.

Aduiuo pe. p. q̄si adhuc uiuo. Hier. ad Pāma. Ipse si aduiueret origenes irasceret nobis fautoribus.

Adumbro bras. exprimo repræsento siue imitor uti pictores qui imagines planas adumbrant ut soli dæ uideantur. Aliquādo umbram adhibeo siue umbrā tegendo facio. Col. li. xii. Adūbrantur uel stramētis uel aliis tegumetis uuæ ne uētis aut caloribus exaresc̄at. Ponit̄ et Iterdū adūbrat̄ p ho

Aduncus. Vide in dictione Vncus. /nore. Vnde Adūcoaduncas quod est cutuo.

Ad unguem significat ad perfectionez. Translatio sumpta a marmoratiis: qui iuncturas marmoruz tunc absolutas existimant cum unguis superductus nihil offendit. Vt cū iūcturæ ita exactæ. sunt ut ūguem nō admittāt. per. Scueros excludēt unguel siue ab his qui magna diligentia & cōsyderatione aliquid faciunt & in ipsa cogitanda unguges mordēt. Persi. Nec demorsos sapit ungues. Hor. lib. i. Ser. Fronteius ad unguē factus homo.

Aduno nas. penul. produc. Congrego. Hiero. Quādo uos ad refectionem debita adunauerit hora in cibis uestris minime persulgeat cocorū industria. Hinc adunati dicuntur simul congregati.

Ad unum aduerbialiter sumptum significat omnes nullo excepto ut non est qui faciat bonum non ē usq; ad unum. Curtius. Omnes ad unum perire

Aduoco cas. pe. cor. ad me uoco. Terent. in Phor. Ibo ad forum atq; aliquot mihi aduocabo amicos ad hanc rem. Huic contrarium est auoco. Et aduocare est in subsidium uocare seu aduocatum habere. Augu. li. z. ciui. dei. Vt eaz honoribus talibus aduocarēt cultores sui. i. aduocatā haberēt.

Aduocati dicuntur qui alteri adsunt in causa. Plaut in cas. Stultus contrui dicm dum adsto aduocatus cuidam cognato meo. quez hercule litē adeo perdidisse gaudeo ne me nequicq̄ sibi hodie aduocauerit. Inter aduocatum & patronum hoc interesse Vala existimat: q; aduocatus nomen sit generalius q̄ patronus: ut non tantum significet eum qui alterius causam agit. Siquidez quicūq; adest alteri i causa officii gratia aduocatus appellatur etiam si nihil dicat: neq; agat: sed qui tantū paratus sit defendere. Patronus proprie qui agit causam sed accusati non accusantis.

Aduolo as. percor. iuxta uſ ad aliquē locū uolare & constituitur cum accusatiuo ad uel in. & aliquando datiuo. Ply. At in agrum Volateranum palūbium uis e mari quot annis aduolat. Idem. li. x. Platea nominatur aduolans ad eas quæ se in mari mergunt. Idem Caprarumq; uberibus aduolāt.

Ad uotum aliquid habere & ex sententia licet hoc uideatur rationis: illud cuiusdam affectus in eandem tamen uenium: significationem. Quin. Habesne uxorē ex animi tui sentētia. Et alibi. Ad uotū omne fluentē fortuna lasciuit ociū.

Aduſq; siḡt ad Apul. Iā aduſq; amnē pueniamus.

Aeacus. pe. cor. Iouis ex Europa filius: quē tāræ iu

ſticiæ fuiſſe dicitur: ut apud inferos animarũ creditus fuerit a plutone delectuſ iudex cũ Minoe & Rhadamãtho & peccantiũ delicta diſcutere.

Aeas ǽtis. fluuius Epiri ex macedõia prius defluens: & in mare Ionũ cadẽs dicente. Luc. li. v. Pyrrus in occaſũ parui ſed gurgitis æas Ionio fluit inde mari.

Aedes taꝫ in ſingulari q̃ in plurali ꝑ tẽplo: ſed fer ſemper cũ adiectione: ut ædes ſacra: uel ædes ſacræ. ædes iouis ædes deorũ: ædes pacis & huiuſmodi. Ci. Ex eo die quo in ædẽ telluris cõuocati ſumus. Val. max. li. i. Ea pontificũ admonitõe effectũ ẽ: ut Marcellus ſeparatis ædibus honoris ac uirtutiſ ſimulachra ſtatueret. ſi uero abſolute dixerimus: ædes domũ tantũ deſignamus ut meas ædes nõ ꝓfitẽbã. Ea ꝓpẽ apd̃ Iurecõſultos ꝑ oſpẽ ædificii dici lucraſ: uñ & ꝑ ſepſchro. Ouid. poſuit. Eſt mihi marmorea ſacratus i æde ſichæus. Pro cubiculo. Cur. Excubabãt principũ liberi ſeruatis noctiũ uicibus ꝓximi foribus ædis i q̃ rex accubabat. Idẽ ꝑ cœnaculo poſuit cũ ait. Stabãt ad fores ædis ei9 i q̃ rex uiſcebat. Fitq; ædes ut ſcribit Ser. ab edo. q; i ea ſacrificãtes edẽt cõſuerint. Nã quædã ſunt nõia quæ i initõ diphtõgãt q̃uiſ a uerbo nõ diphthõgato deriuẽt: ut ædes æſculo. Var. ab aditu fieri putat q; ſ. plãto pede adibãr: uñ ẽt p̃mã diph. uocalẽ acepit. Feſt. ædes q; i edito põi ſolerent. alii ædẽ dici exiſtiant q; in ea

Aedicula dicit̃ ubi deũ ſimulachra ꝓuũ degant. ſeruãt. Ply. li. 36. de uenere gnidia ædicula eius tota aperit̃ ut cõſpici poſſit undiq; effigies deæ. Au. li. 2. ci. dei. nulla ædicula ſacra dignũ putauerit.

Aedificiũ ædis cõſtructõ & ponit̃ ꝑ oſ ſtructura. Nã ædificii appellõe non ſolũ ſuperficiẽ ſignant ſed ſolũ quoq; ipm̃ cui ædificiũ ſuperpoſitũ ẽ. Vulpianus putat.

Aedifico. as. ꝓpẽ ædẽ facio q̃uis ad oẽ cõſtructõis gñs ẽt ad naues pertineat. Ci. Qui cũ maxias ædificaſſet: ſtruxiſſetq; claſſes. Vñ uideſ magis ſum ꝑ cõſtruo præferri cum ei domus addit̃ i qa alie fruſtra domũ iũgeremus. Idẽ Qui cũ ædificaſſet i palatio plenã dignitatis domũ. Huius compõita ſunt coædifico ſimi ædifico exædifico mãifeſte ſeu perfecte ædifico. Ply. de apib9. Domos p̃mũ plebeis ædficãt: deiñ regib9. Inædifico itus ædifico. Liuii. li. i. Et ut libera a cæteris teligiõibus ara eẽt tota iouis tẽpliq; ei9 quod ædificareſ ex augurate fana ſacellaq; ſtatuit. Proædifico uñ ꝑ ædificatũ q; ueteres dicebãt qd̃ ex p̃uato loco ꝑ ceſſerat i publicũ ſolũ. Redædifico mtſ9 ædifico ſuperædifico. Hiero. Siqs ãt ſuperædificat ſuper fundamẽtũ hoc aurũ argentum & cætera.

Aedepol. pe. cor. aduerbiũ iurãdi: quod ẽ q̃ſi per ædẽ pollucis. Itẽ pol & perpol quæ idẽ ſignt.

Aediles pe. p. dicti ſunt ab eo q; ædes ſacras & priuatas ꝓurarẽt. Vel ab aditu q; facilis ad eos aditus eẽt. Prio ex plebe duo creari ſũt ædiles deiñ pcedẽte tẽpe duo ex patriciis adiũcti ſunt q; a ſono ebrino quod eis datũ eſt Curules dicti ſunt. Officiũ ædilitũ eat ludos publicos exhibere & ſacras priuataſq; ædes ꝓurare totã urbem tueri ut cloacæ & aquæ ductꝰ & quæq; publica ædificia mũda & integra ẽnt loca. i. theatro aſſignaſ. Siqſ piã ſeruũ aut iumẽtũ morboſũ uitioſũ ꝑ integro lanoq; uẽdidiſſet edicto ædilitũ ẽptori ſuccurebaſ. Idq; edictũ ædilitũ dicebaſ ſiue editõeſ ædilitiæ Fiũt & alii ædiles q; frumẽto ꝓuãt & a cæſar cerati & a cerere cereales nolati ſunt: ut ſcribit. Põp. His cura rerũ uendẽdarũ neq; fraus fieret & mẽſurarũ cõmiſſa erat. Scribit Dion. Hali. li. 6. ãti. Ad officiũ ædilitũ pertinuiſſe ut curã hrent ãnonæ forẽſis copiæq; cibanoꝝ editões edi. hi apud grecos agorãomi uocãſ a foro rerũ uenalitũ cui regla præſcribunt. cos dies q̃ ædilitatẽ inieret.

Aedilitas ipſa dignitas. Sue. i Cæ. Siq dẽ añ pau

Aedilitiũ idẽ quod ædilitas & magiſtratus. Ci. li. 2. offi. Pub. Craſ. tũ cognole diues: tũ copiis functꝰ ẽ ædilitõ maxio mũere. idẽ ſigt ædilitatꝰ. us.

Aedilitius. a. um. nomẽ poſſ. ut cõitia ædilitia i q̃bus creabant ædiles.

Aedilitius. ii. qui ædilitate functus eſt.

Aedituꝰ ædis tutor. i. curã gerẽs ab ædibus ſacris quas tueſ. /tuentes.

Aedituor ædẽ tueor. Vñ ædituẽtes ꝑ ædes ſactaſ

Aeditimus pe. cor. Gellio auctore ea forma dicit̃ ſi cut finitimus legitimus ꝑ eo q; ædibus ꝓeſt q̃ſi ædis ſtimus. Sic Clauſtritimꝰ: q; clauſtris ianuæ ꝓeſt. Aug. li. v. cõ. Siuiſti eũ cõpiẽdi ab æditimis fori tanq̃ furẽ. Ci. i Ver. Aeditimi cuſtodeſq; mature ſentiunt diuerſantẽ i quodã tugurio extra ut bẽ. Sed p eo nũc ut Var. li. iii. de lin. lati. ait. Aedituus uſurpaſ. Lucre. ꝑ æditus utit̃ ædituẽtes. Hoſpitibus loca quæ cõplerãt ædituẽtes. Hos greci νεωκόρους neocoros uocant.

Aedo. is. didi. itũ. ab e quod ẽ extra: q̃ſi extra do. Vnde ædere ſigt emittere ꝓmere i lucẽ dare: manifeſtare. Sic dicimus aliquẽ edidiſſe librũ. Vnde æditio publicatio. Et quoniam quæ generant̃ in lucẽ ꝓmunt̃ factũ ẽ ut ædere ſit generaſ. Hor. li. i. car. Mœcenas atauis æditꝰ regibus. Et ædes eſt exhibere quod eſt ſpectaculis cõmodatũ. Sue. in Cæſ. Aedidit ſpectaculi uarii generis munus. gladiatorũ. Vnde æditores ludorum exhibitores dicti ſunt. per æ diph. lucnio antiquitus

Aedõ ǧce ἀοιδῶν. Luſcinia. Vir. Quodq; leues calami i quæ ſuauis cãtat ædõ.

Aeditus. a. um: pe. cor. altus & fortis df. Hor. i ſer. Vtribus æditior cædebat ut i grege taurus. Et ædita loca dñt alta ac ſeſe oñdẽtia. Scribit̃q; cũ diphtõgo ut differat ab edo ꝑ comedo.

Aedincius iudex quẽ una pars elegerit. Ci. ꝑ Plã. Neq; n. qcq̃ aliud i hac lege niſi æditicios iudi

Aegeus theſei pẽ athenarũ rex. ces ſeruatis. a quo ægeũ mare ut quidam putant.

Aegeũ mare ut qdã dici uolũt q; i eo ægæus theſei patet ſepcipitauerit. Alii q; Aege amazonus regina i eo perierit. Strab. ab ægis oppido in Euboea. Ply. abἀιγὰς capra deriuat q; li. iiii. ſic ſcribit. Iurimis inſulis conſperſum cui nomẽ dedit ſcopulus ſtet ternum & chiũ uerius q̃ inſula acxi

nole a ſpe capræ: q a græcis ita appellaſ repẽte e
mari exhibẽs. Solin9. Iuter Tenedũ & Chiũ ẽ cla
ros inſula q̃ Aegeus ſinus pãdiſ ab dextra Antã
drũ ſaxũ ẽ. Hoc.n.uerius q̃ inſula cognominari
meruit. Id quoniã uiſentibus pcul capræ ſimile
crediſ quã græci Aega nũcupãt Aegeus inqt ab
eo ſinus eſt appellat9. Var. Aegeũ inqt dictũ ab
inſula q in eo mari ſcopuli in pelago uocãt a ſi
militudie capraꝝ æges. Pacu. æges ferme aderãt
æquore in alto raribus repentibus.
Aegæ pluralis numeri: uel æge. es. urbs Ciliciæ.
Quo etiã nole dicta ẽ Iſula ī mari ægeo.
Aegea nomẽ duarũ urbiũ ut ſcribit Ptol. quaꝝ una
eſt in Emathia: alia in Mauritania.
Aegæon uomen gigantis.
Aegialeus Medeæ frater. Aegiale es. ſiue ægialea.
æ. nomẽ proprium uxoris Diomedis.
Aegialus latine dici poteſt littus. Quo nole dicta
eſt Achaia ꝓpter urbes per ordin ẽpoſitas.
Aegeria nympha fuit q̃ colebaſ ī aricino lacu: cũ q̃
Numa Põpilius & cõnubiũ & colloquiũ ſe habe
re ſimulauit ſuper cultũ rdigionum quo armorũ
& ſdæ ſtudio flagrãtẽ po. ro. abſtraheret. Vnde
Ouid. Aegeria ẽ q̃ ꝓbet aquas dea grata camœ
nis illa numæ cõiunx cõſiliũq; fuit.
Aegis idis munimentũ pectoris æneũ cũ gorgoniſ
capite. Quod ſi a pectore nũmis ægis. Si ī corpo
re hoſis Lorica dr. Et a capra nomẽ deductũ eſt:
qa de corio eius fiebat. Et ideo Minerua habere
Gorgon ī capite dicitur: quia ptudẽtia ſua quaſi
alios ſaxeos reddit.
Aegiochus dictus eſt Iuppiter q̃ corio capellæ a
malthea uſus fuerit p ſcuto qñ cõtra Titinas
dimicauit ut inquit Lact. li. i.
Agides pe. p. patronymicũ ẽ ab ægeo Theſei pa
tre. Oui. Perfidus ægides ducẽtia fila ſecutus.
Aegylos. ẽ abſceſſus iuter nares & angulũ maiorẽ
oculoꝝ per quẽ pituita aſſidue diſtillat: & ſi ne
gligaſ ad oſſa uſq; dehiſcit in fiſtulã. Differt ab
Aegylope: id qd Crithen hoc ẽ Ordeũ uulgo or
deolũ appellãt: & galenus Poſthiã Crithe abſceſ
ſus eſt puſillus oblõguſq; ſubipſuꝝ palpebrae to
tulũ. hoc ẽ ut ait Celſus ſup piloꝝ locũ. Officit
luminibus. Et qd nocaſ ancylops. ſiue ancyloble
pharos quo palpebrae coaleſcunt inter ſe: aperi
riq; nõ poteſt oculus. Cui nõ admodũ abſimilis
eſt morbus q̃ encãthis uocaſ: in ipſo angulo tu
berculum qd palpebras parũ deduci patiſ. Sed
& ſi mẽbroꝝ articuli ſic haerẽt uelut cõpreſſi An
cyla & Ancyloſis nocaſ.
Aegina pe. p. fuit Aſopi Bœoetiae regis filia a q̃
urbs peloponneſo adiacẽs cõtra Atticam Aegini
na uocaſ. Et a qua Aeacus eiuſq; poſteri genus
duxiſſe ferunſ. De hac Ouid. li. vi. met. Aeacus
Aeginã genitricis nole dixit. Hinc Aeginẽſes di
cti ſunt.
Aegyſthus Thyeſtis filius qui a capris nutritus
fuiſſe perhibetur.
Aegle nympha ſolis ex Neera filia latie ſplẽdot dr
Aegloga pe. cor. capraꝝ ſeu regꝝ paſtoraliũ ſermo
diciſ. Aegon. n. capraꝝ logos ſermo dr. At eclo
ga ſine diph. electio uel explanatio elegãtia diciſ
ut inqt Ply. li. iiii. epſaꝝ. & Euſe. li. iiii. eccl. hi
ſtoriæ contra Tortelium.
Aegon nomẽ paſtoris & caprile ſignificat. Quo ẽt
nole ꝓmõtoriũ lemni dictũ ẽ.
Aegocephalus pe. cor. ut Ari. li. ii. de animalibus inqt
auis ẽ quæ lyene oſo caret.
Aegonomuſ pe. cor. capraꝝ ductor q̃ & æpolus dr
ὅτι αἰξ ἄιγος καὶ νέμω τὸ βόσκω ὀθεν
τὸ νέμος τοῦ νέμετος immo locus aptus ca
prís depaſcẽdis: id oſtẽdit propria derinatio.
Aegolethron: herba ī ponto alba: dicta a capris in
terimẽdis αἶξ græci capra nolant ὁ λέθρος
perniciosum exitiale.
Aegoceros. otis uel ægoceron pe. cor. aſal. alio no
mine capricornus dr. Hic. cõtra Ioui. Magna in
iuria nuptiaꝝ: ut inter ſcorpios q̃dẽ & cẽtauros
& cãcros & piſces: & ægocerotas. i. capricornos
uxorẽ maritũq; cõſtituerit. λέγει ὅτι τὸ
κέρας καὶ αἶξ Luc. Aegoceron cãcrũq; tenet
Aegos thraciæ fluuius. ad cuius oſtia claſſis athe
niẽſiũ a Lyſandro capta fuit Ply. li. ii. Idq; factũ
interdiu ī thraciæ parte ad ægos flumẽ: cuius lo
ci Accolæ Aegopotamitæ nominantur.
Aegipanes ſunt nudi leues caprinos pedes habẽtes
Veteres huiuſmõi mõſtra p ſemideis ſiue p ſyl
ueſtribus diis coluerũt: quẽadmodũ Fauno s ſyl
uanoſq; Faunos ac Satyros nemoꝝ deos cẽdicẽ
tes: parias agroꝝ Syluanos ſyluaꝝ. Vide ī dictõ
ne Satyri. Oui. Sũt mihi ſemidei: ſt ruſtica numi
na nymphæ. Et fauni ſatyriq; & mõticolæ ſylua
ni. Quos quoniã cæli nõdũ dignamur honore.
Põpo. mella ſcribit ultra atlãtẽ Mauritaniæ mõ
tẽ noctu p ſæpe uiſa lumina & crepitus cymbalo
rũ ac fiſtularũ cãrus auditos: nec die reptũ quẽq̃
Idcirco p cõſtãti hitũ hos faunos eẽ ac ſatyros.
Aeger a. um. ab ago is. p cõtrariũ: q̃ actione uacet
ſiue q̃ q morbo correptus ẽ grauius agitet. Et di
cimus hic eſt æger pedibus: & hic eſt pedibus
ægris. Val. max. i. v. dixit. Pulſu uenarũ cõperit
cuius morbi æger eſſet.
Aegreo es. æger ſum. a quo Aegreſco: q d magis ẽ
in uſu. æger fio. Ply. li. x. Corui añ ſolſtitiũ gene
rant. Itẽ ægreſcũt ſexagenis diebus ſiti maxime
anteq̃ fici coquantur autumno.
Aegre aduerbiũ: ſignificat moleſte dolẽter: iniquo
alo. Ter. in Ecy. Sed reprimam me ne ægre qcq̃
ex me audiat. Itẽ ægre male difficulter. Vir. li. iii.
Ge. Ergo ægre raſtris terras rimanſ. Col. li. i. Ser
uos quoq; q̃ ſecutum patrẽfam. ſũr: nõ ægre pedi
bus ingredi. i. inuitus uel difficulter.
Aegroto as. pe. p. Infirmus ſũ. a quo ægrotatio q̃
ſic ab ægritudine diſtiguiſ ut docet Hiero. ſuper
Ioel. q ægritudinẽ aī dicimus alioqn corporis
nõ ægritudo ſed ægrotatio diciſ. Idẽ ad Iulianũ
diaconũ. Quãq̃ ita me iugis tã corporis ægrota
tio q̃ aīæ ægritudo cõſũpſerit ut morte iminẽte
nec mei pene memor fuerim. Cicero. Sed proprie
ut ægrotatio in corpore: ſic ægritudo ī aīo notaſ

Vñ ipſe li.iiii.tuſ.diffinit qd ſit ægritudo. Stulta ægritudo ẽ qua efficiunt: i malis opinatis aſoſq; demittũt & cõtrahũt rõni nõ obtẽperãtes. Inuenitur m̃ æger dici etiã de corpore: & ægrotus de aſo. Salu. Antonius pedibus æger q̃ plio adeſſe neqbat. Hor. in Ser. Quo me ægrotare putes animo. Ab ægroto fit coægroto. Hic. Quod ſi ipſa languerit coægrotãdũ ẽ & nunq̃ ab eius lectulo cedendum.

Aegrimonia pe.cor.idẽ ẽ qd ægritudo. Pla. i Rn. Tãtiſper dũ abſcedat a me hæc ægrimonia.

Aegyptus regio in aphrica uel ſecundum aliq nos aphricæ proxima ab ægypto Danai fratre ſic appellata: prius æria dicta. Hanc teſte Plynio li. v. ab oriẽte rubro mari: aſſyriæq; coniungit: ab occaſu Cyrenem & aphricæ reſiduum habet a meridie uſq; in æthiopiam protenditur: a ſeptentrione habet mare ægyptiũ. Eius inſignes urbes ſunt Thebae Abedos Alaxandria Babylon & Mẽphis. In hac ut Plato inquit unq̃ uiſum ẽ pluere ſed uili inundatione fœcũdatur. Eius figura triq̃tra eſt quam efficit nilus ita ſe diuidens. Ab ægyptus fiunt adiectiua. Aegyptius a.um. & ægyptiaticus a.um.

Aegyptiui penultima producta dicuntur æthiopes quia ægyptiis ſunt finitimi.

Aelius & ælia nota ſunt ppria ro. carẽt aſpi rõne.

Aelia regio in aſia inter Myſiam & Ioniã. Eſt urbs q̃dam calabriae aqua ælianus a.um.

Aelurus penultima producta latine Catus & Felis dicitur. Ariſ. lib. de animalibus Aeluri & ichneumones tot numero pariũt quot canes. Aelianus æliorum mas quidẽ libidinoſiſſimus eſt: fœmina autem amantiſſima prolis fugit coitum cũ maribus quoniã ſemẽ mittunt calidiſſimum: & q̃ſi ignẽ genitalia adutẽs. Hoc cernẽs mas cõmunẽ fœtum dilaniat. illa uero prolis deſyderio mares libidine ardentes adit rurſus. Gel. libro xix. Aeluroum quoq; oculi ad eaſdem uices lunae maiores fiunt aut minores.

Aemiliam gentem appellatam dicũt a Mamerco Pythagoræ phyloſophi filio cui propter unicam humanitatem cognomen fuit æmiles. Nam æmiliam græci ſermonis lepiditatem uocant. Hæc familia æmilianæ Romæ honeſtiſſima fuit a qua æmilianus appellatus ẽ Scipio africanus minor quaſi æmilii filius qui per adoptionem inſertus fuit familiæ ſcipionum. Aemlia uia ab Aemilio conſule dicta eſt quæ a placẽtia ariminũ uſq; perducta eſt æmiliana ædificia erant extra roniam de quibus Cornelius Tacitus plus infamiæ ad incẽdium habuit quia pdiis Tigilini æmilianis proruperat. Aemilia regio italiæ q̃ & flaminea Romandiola etiã dicitur. In qua ſunt urbes Arimiñ: Cæſena: Saſſiua: Rauẽna: Fauẽtia: Immola: Forũliuii Bononia & Ferraria.

Aemonia penultima correpta regio q̃ poſtea dicta eſt Theſſalia. ab Aemone Deucaliõis filio prius Pyrrhea dicta a pyrrha Deucalionis uxore. Quidam tamẽ cum aſpiratione ſcribunt. Haemonia.

Aemulor penultima correpta ut Apule. inquit ab amo deſcendit. unde & primam uocalem accepit amare ſignificat inuidere per antiphraſin. Aemulari igitur inuidere eſt a cõtrario ſenſu ut in actibus apoſtolicis. Et patriarchæ æmulãtes Ioſeph uendiderunt in ægyptum. In Eſaia: Effraim non æmulabit Iudam: & Iudas non pugnabitur contra Ephraim. Aliquando æmulari ſignificat imitari. Vnde æmulus dicitur eiuſdẽ rei ſtudioſus & ſectator. Hoc qui aliquem imitatur & ſequit qd̃ non niſi amore fieri poteſt. Cic. pro Marcel. Illo æmulo atq; incitatore ſtudiorum meorum atq; laborum. Differunt tamẽ æmulatio & imitatio: q imitatio ſimplex eſt & liuorẽ nõ admittit. æmulatio autem habet quidem imitandi ſtudiũ: ſed cum malitiæ operatione: licet hoc ſine uitio eſſe poſſit: ut cum meliorem uideamus conamur non inuidia: ſed amore ipſius uirtutis reddere nos pares aut ſuperiores. Vnde eſt illud. Stimulos dedit æmula uirtus. Aliquando æmulari eſt participem eſſe: ut Noli æmulari in malignantibus

Aenaria inſula a ſtatione nauiũ æneæ dicta ut ait Ply. Hæc & Iuarnæ dicitur pithecuſaq;. Nunc Iſchiade nomine oppidi coxendicis imaginem pſerentis in monte.

Aenna ciuitas eſt i metullio & umbilico ſiciliæ collocata quæ cum ob pfecti ſæuitiam a Romanis deſciuiſſet. Qui ad contionem conuocatos annẽtes ultia interfectione clã ſub miſſis militibq; armatis delenit.

Aeneas penultima producta nomen uiri troiani a Virgilio celebrati dictus Aeneas ut quidam putant ab ἀίνεω. εις. quod eſt laudo. Nam ἄινος laus latine dicitur qui tamen procedere non potuit i rei ueritate ſic (non dico citemus totã græciã) ſed uel ſolũ uetuſtiſſimũ Homerum adduxerimus quẽ uolo legãt. τῶν λὶ καὶ ἐνείας ὄνομ' ἔσται καὶ τὰ λοιπὰ. Ab Aenea dicti ſũt æneadæ Troiani.

Aenea urbs in regione Cteſſae. Lin. i libro. quadrageſimo. Proficiſcuntur a Theſſalonica Aeneam ad ſtatutum ſacrificium.

Aeni ut auctor ẽ Ptol. inſula ẽ iuxta arabicũ ſinũ.

Aenus genus uaſis. ab ære qd̃ & Cacabus ſiue cadaria. dicitur. Diuiditur quãdoq; diphthongum per dihæreſim & tunc ut Ser. docet aſpiratio interponit: ut apud Horatiũ Sub noctẽ gelidam lignis cale factat ahenum. Virgilius. Aut foliis undã tepidi deſpumat aheni. Huius diminutiuũ ẽ Aenulus.

Aeneus æneus æneum penultima correpta idem eſt qd̃ æreus: & ſimiliter dihæreſim quãdoq; patitur. Horatius in epiſtolis. Si recte facies hic murus aheneus eſto. Aliquando ponitur pro forti. Hora. Incluſam danaen turris ahenea.

Aeneatores dicti ſũt tubicines ab æneo tuba. Amianus. libro decimo nono. Cum ſupereſſet exiguũ noctis æneatorum clangore ductore urbẽ ut mox caſuram terribili corona cinxerunt. Et libro uigeſimoquarto. Aeneatorum accentu ſigno dato p gredièdi ad pugnam ad arma cõcurſum eſt.

Aenobarbus dictus ẽ Domitius quoniã Castor & pollux cũ de victoria nunciarent Domitio: ip̃eq; minime credẽs narrãtibus ẽet malas barbãq; manibus permulserũt & ex fusca in flauã cõuerterũt Vnde a barba rutila æneiq; coloris ænobarbi dicti. Quod postea Dominorũ cognomen fuit.

Aenigma atis obscura allegoria uel quæstio obscura quæ difficile intelligit nisi aperiatur: ut illud in libro. Iudicum. De comedente exiuit cibus: & de forti egressa est dulcedo. Ab ἀινίττω ob scure loquor innuo. Innuitur enim quidda; q̃d pluribus explicandum ẽ. Hinc Aenigmatistes q̃ ænigmata facit seu proponit. Hieronymus contra Ioui. Sed quid ad nostrum ὀνυματιστὴν ænigmatistẽ cuius libros mlto difficilius ẽ nosse q̃ uacere. Huius significationis est Aenigmaticus.

Aeolus penultima correpta. Iouis filius. a qno Aeolia: & uentorum rex appellatur latine uarius siue dolosus dicitur.

Aeolia regio duplex est. Vna in Asia græcorum colonia media inter Mysiam & Ioniam. Alia ab Aeolus septem insulis intra Siciliam & Italiam quarũ nomina sunt hæc Hiera. Sttongile Didyme Eriphusa Phœnicusa & Enonymos. Stra. libro sexto Plynius libro tertio. Solinus mella de Aeoliis quæ aliis nominibus a nostris uuleaniæ ephestiades a græcis nũcupantur. Dictæ æoliæ ab æolo Iouis filio. Dẽ ẽt lipara a liparo ansonis regis filio qui eam ante æolum rexit. Hinc Aeolium mare dictũ est quod Asiatico littori adiacet ab Aeoliis pulsis olim colonis. Nam antea myrsium dicebatur.

Aeon: græce Aeunm latine dicitur.

Aepolus penultima correpta Caprarius: Aepolium Caprarum grex.

Aepy. urbs Nestoris in montibus sita. Nam Aepy. sublime denotat. Aepys. altus

Aequus a um planus ab aqua: q̃ æquã superficiẽ habere uideatur ita ut imaginem tanq̃ speculum reddat. Per translationem ponitur pro iusto: q̃ a nullam in partem inclinatur. Equus pro animali non diphthongatur.

Aeque aduerbium significat iuste. Seneca. Index qui parte in audita altera aliquid statuit etiam si æque statuerit: haud æquus fuit. Interdum significat. Tam uel tantum uel similiter: ut Tu es æq̃ bonus: ac doctus Suetonius I Cæsa. Nihil æque ac iudicis acerbitas profuit. Virgilius. libro secũdo Geor. Negant alios æque serpentibus agros dulcem ferre cibum.

Aequo æquas explano Plynius. Aequato deinde pauimento infunditur oleum. Et Aequare est cum Aequitate diuidere. Virgilius. Operumq; laborem partibus æquabat iustis. Aliquando cõtinuare. Idẽ felix si protinus illum æquasset nocti ludum. Huius composita. Adæquo. Coæquo Exæquo & peræquo quæ secundum præpositiones significant.

Aequamentum æquatio est q̃d & libramentũ dicitur. Nam æquimentum aliud significat.

Aequanimis penultima correpta qui est æqui animi: qui nec prosperis extollitur: nec aduersis frãgitur. Hinc æquanimitas quæ est fauor & propitius animus. Teren. in adel. Facite æquanimitas poetæ ad scribendum augeat industriam. Aequanimiter moderate: patienter: æquo animo.

Aeqnitas: modo planiciem: modo iustitiam significat cuius contrarium est iniquitas.

Aequæuus: coætaneus: ab æqualitate æui dicitur.

Aequalis: planus. Vnde æqualis Cãpus. Quãdoq; pro simili ponitur & exæquo. Plynius cũ & ipse æqualem fortunam expertus fuissem. Quandoq; pro coætaneo. Cicero in cato. Nec cum æqualibus solum qui pauci admodum restant. Differũt tamen abinuicem q̃ æquales sunt eorũdem anno rum. Coætanei in eodem tempore sed diuersis annis & disparibus ut Cicero & augustus fuerunt coætanei licet Cicero maior natu fuerit. sed non æquales. Hic æqualitas similitudo paritas. Aeq̃liter similiter pariter.

Aequabilis idem quod æqualis. Cicero. Et uox redicitur in sonum quẽdam æquabilem atq; eon stantem.

Aequilaneum: ex toto dimidium significat. dictus a lotione lanæ quæ dicitur æquilaneo redire cuz dimidium decidit sordibus.

Aequimanus penultima correpta qui utraq; manu utitur & ita læua operatur sicut dextra.

Aequilibrium æquatio libræ q̃d & aequamentũ & libramentum dicitur Trutina cum pro bilancis seu staterae lingua sumitur. Gel. Nam cui mẽbrum ab alio ruptum est si ipse itidem rumpere per talionem uelit quaero an efficere possit rum pendi pariter membri æquilibrium. Inqua re primum ea difficultas est ꝛexplicabilis. Quin si mẽbrum inquit alter imprudens rupent. Quod. n pèr imprudentiam factũ ẽ retaliari per imprudẽtiam debet.

Aequinoctium ex aequalitate noctium dicitur q̃ tũc dies & nox horaz spatio aequales sint. Duo sunt autem æquinoctia uernale. s. & auctumnale. uernale fit quarto idus martias uel circa viii. calendas aprilis & in octaua parte arietis consicitur. auctumnale decimooctauo calendas octobres ad uergiliaz occasuz dictus xl. qa ãnũ olim duas rãtũ ptes diuidebant hoc ẽ æstiuũ & hyemale solsticiũ. Ab æquoctiũ fit adiectiuum æquoctiale: ut tempus æquinoctiale.

Aequidiale dictum ab antiquis q̃ nunc dicimus æquinoctiale: quia nox diei potius q̃ dies noctiannumerari debet. Sic etiam æquidium q̃ nunc æquinoctium.

Aequipolleo. les. p duplex. ll. parẽ ptem habeo. Vnde æqpollẽtia æquiualentia.

Aequipero as. pe. cor. significat cõparo: siue æquo

Aequiualeo. es pe. cor. q̃si æque possim.

Aequiuocũ pe. cor. ẽ q̃d græci dicũt homonymõ & a Martiano uocatur pluriuocum: quando pluribus rebus eadẽ est appellatio.

Aequor ab aqua nomẽ deductũ q̃ æquã ſupficiẽ hẽat: cũ nõ fluctuat. & ꝓprie denotat ſuperficiẽ Ambr. li. Hexa. Et cũ ſit altitudo diuerſa: idiſcreta tamẽ dorſi eius æqualitas. Vnde & æquor appellatũ arbitror q̃ ſuperficies eius æqualis ſit qa licet aquæfluctuãtes uelut mõtes enganꝯ ſedatis ſurſuꝫ tẽpeſtatibus adæquãt. Hic dicimus æquora cãpi & æquora ponti. Ci. li. ii. acad. Ab æquo .i. plano uocabulũ acceꝑiſſe cõfirmat: q̃ tã plane uꝫ q̃ mare æquũ. De cãpo. Vir. li. iii. geo. At ꝓpius ignotũ feroꝝ ſcidimus æquor. Idez de mari æquora ponti. Nec ſolũ de mari ſed ẽt de fluuio dr̃ut apud eũdẽ. Viridiſq; ſecãt placido ẽ æquore ſyluas. Accipiꝯ tñ q̃q; pro ipſo mariut Bis denis phrygiũ cõſcendi nauibus æquor. Quãdoq; ꝓ aere: Aſpice bis ſenos uolitantes æquore cygnos. Ab æquor fit Aequoreus a. um.

Aer ꝓprie dr̃ mediũ ſpatũ inter cælũ & terrã. Eſt n. inanitas plurimũ hñs admiſtũ raritatis q̃ cætera elemẽta. Vir. Lõga per ſanes. Dictus aer ἀπὸ τοῦ ἀίρειν ab eo q̃ ferat terrã uel q̃ ſq ratur, Sed credo potius dici ἀὴρ ὅτι ἀνμις τὸ ὠνέω uñ pducit ultimã. Luc. li. i. aer & lõgi uolnent ritama labores: qui corripiunt ipſi. uiderit: nec Claudianus dicit lucidus umbroſo miſcebitur aer aucrno: qa ſenſus eẽt cõtrarius & ſyllaba falſa: ſed dicit Axiſ. uel orbis. Hic aũt aer partiꝫ ad terrenã: parti ad cæleſtẽ materiã pertinet. Nã ille ſubtilis ubi uẽtoſi ac ꝓcelloſi motus nõ poſſunt exiſtere ad cæleſtẽ pertinet partem: iſte uero turbulẽtior q̃ ex halationibus humidis corporeſcit terræ deputaꝫ: q̃q; ex ſe multas ſpẽs reddit. Nã cõmotus uẽtos facit uehemẽtius concitatus ignẽ & tonitrua cõtractus nubila cõſpiſſatus pluuiã cõgelaris nubibus niuẽ turbulẽtius cõgelãtibus dẽſioribus nubibus grãdinẽ diſtẽtus ſerenuꝫ efficit. Diſtaq; a terra iut ſqt poſſido. ſtadius. xl. Aliq̃n aer dr̃ uẽtus ſpũs uel flatus modicus. Vir. Aera dimouit tenebroſuꝫ & diſtulit umbras. Ali q̃n dicit ſonus. Var. Aſa ut conclnſa t uellica q̃n eſt arcte ligata ſi pculeris aera reddet.

Aerius a. uꝫ. per i uel Aereus per e mõ ſignificat altũ. ut acria turris. mõ q̃ cõſtat ex aere: ut corpus aeriũ fulgor aerius.

Aeripes pe. cor. celer q̃ſi aerios pedes hñs. Quidaꝫ tñ cõpoſitũ nomẽputãt ab æs æris. Vir. ſyn æreſin fecit. Fixerit aeripidẽ ceruam.

Aerope pe. cor. Atrei uxor ex q̃ Thyeſtes duos filios ſuſcepit. Et nõ ẽ diphthongus. Nã ſcribit a ḡcis ἀέρ ὄπη Oui. li. ii. de triſ. Si nõ Aeropẽ ſi ſceleratꝯ amaſſet cõuerſoſ ſolis ñ legeremꝯ equoſ

Aerũna ἀπὸ τοῦ ἀίρω æro leuo tollo ꝓpe æriũ uæ dñr furcinulæ qbus uiatores ſarcinas ſuas religatas tabella ſterpoſita ferre cõſueuerint. Quæ quoniã a Mario ſtitutæ ſunt Muli mariãi poſt ea uocatis. Hic factũ ẽ ut labores oneroſi æriũnæ dicãt uñ ſiculis æriũna. Silr æriũna dr̃ miſeria calamitas ſſœlicitas. Vnde æriũoſum dr̃ q̃d ẽ laboribus ac miſeris affictũ. Ci. li. ii. de fi. Aerumnas. Maiores nñ laboteſ nõ fugiẽdos noſauerũt.

Aes æris ſũmiꝯ ꝓ oſ metallo ſed ꝓſertim ꝓ eo q̃d eſt colonus rubri deductũ nomẽ ut putãt aliq ab auri ſimilitudine. Alii a græco deriuãt ὀιὰ τὰ. Var. ab aſſe. Accipiꝯ ꝓ pecũia quouiã æs fuit in ꝓtio magis aurũq; iacebat ut Lucre. Nũc uetuſa iuce iacet æs aurũ ſũmo ſucceſſit honore. Et primo ex ære pecunia ſignata. Oui. de Faſt. Aera dabãt olim mdins nũc nomẽ t auro eſt. Victaq; cõceſſit priſca moneta nouæ. Cato. Fundũ æribꝯ ſuis emptũ poſſidebant. Seruius rex primus poſit urbẽ cõditã ſignare æs cœpit. cuius t altera parte nota fuit Ianus geminus ex altera roſtrũ nauis. Nã qa Saturnũ claſſe deuectum hoſpitio Ianus accepat & ab illo pitiã runs edoctus ſerã illã ac rudẽ ante fruges cognitas uitã t melius tedegerat regni eũ ſociũ feciti & quoniã naui fuerat aduectus in ſignẽdo ære. ex una q̃dẽ pte ſui capitis effigiẽ: ex altera nauis roſtrũ impſſit: ut q̃tũ in eo eſſet Saturni memoriæ cõſuleret ne accepti beneficii immemor eſſe uideretur. Ponitur etiam quandoq; pro tubis. quoniam ex ære fiũt. Vir. Aere ciere uiros. Vñ æneatores tubicines dũt.

Aereus a. um. q̃d ex ære ẽ ſicut Aheneus.

Aera æ. numeri nota ẽ puta t moneta notabat̃ numerus quẽ ualebat. Lucil. Hæc ẽ rõ peruerſa. æra numeri ẽ ſubducta improbe. Aſtrologi quoq; inũ a quo ſupputatiões ſcripſit æriã uocãt. Dicta æra ex eo q̃ oſs orbis æs teddere pſeſſus ẽ reip. Aera ẽt græca dictio ẽ q̃ apud nos loliũ ſignificat ut inget Dioſco. Hinc ærinus a. ũ. ꝓ ex æra factũ ẽ. Dioſ. panis uero cum mdle & æninea farina. i. loliacea.

Aerarius a. uꝫ. q̃d ẽ æris ſine ex ære. Ply. li. xxxiii. Laudationẽ cãdẽ t ærariis metallis & ꝓximã in argẽtariis fieri cõperiũ ẽ. Iude.

Aerarii tribũi a tribuendo ære. Nã ut Var. ſcribit Tributa erãt eis pecunia quã m litibus redderẽt Idq; q̃d attributũ dicebaꝫ æs militare.

Aerati milites dicti ſunt ab ære q̃ ſtipẽdiũ faceẽt. æs. n. ſtipẽ quoq; dicebãt. Vnde ſtipẽdiũ.

Aerariũ. æris repoſitoriũ. hocẽ nũmoꝝ ſimiliũq; rerũ ꝓtioſaꝝ atq; opũ q̃ utilitatẽ reip. allaturæ erãt ſic dictũ q̃ æra t eo principaliter ſtrebantur.

Aero. as. ſignificat æs miſceo: æte adulto i ſiue ære orno. Vñ æratæ fores apd Vir. Priſ. A metelloꝝ quoq; nobꝯ ſolẽt naſci ũba ut ab auro. auro as. ab ære. Aero as. nñ auratus & æratus. Huius ũbi cõpoſita ſũt. Obæro & ſubæro. Feſt. Neq; ſubærato mendoſum tiniat auro.

Aeroſus. a. um. ex quo æs fit. ut Lapis æroſus quẽ alio nole Cadmiã nũcupãt. Et æroſa ab antiqs Cyprus inſula dicebaꝫ q̃ t ea plurimũ æris naſca tur uel q̃ primo ibi inuẽtum ſit æs.

Aeruificium: q̃d ex re factum eſt. Vat. Politæ enim quaſi ærificio uidebantur.

Aere diruti milites nocabant̃ qbus ꝓpter ignominiam ſtipendium ſubtrahebatur.

Aeruſcaꝫ ueteres dixeſt ꝓ pecunias ũdiq; colligere

Aerugo pe. p. idem q̃ rubigo: & ꝓprie t ære uel aere gẽto & uirideſcit. Rubigo uero ſtrro & ſegetibꝯ

de quo loco ſuo ply.li.xxiiii. refert æra exſtia cele
rius rubiginē trahere q̄ neglecta niſi oleo pūgant
Eruginis ſ medicina magnus uſus: cuius uis eſt
colyriis oculoꝝ aptiſſima. Apud Hor. & Iuue. ac
cipit ærugo p pecunia q̄ ex ære fit Hiſe ærugino
ſus a.um. Sen. li. de breui. uitæ. Maiorē diem par
tē ſ æruginæſis lamellis eōſumit
Aes noſtrū dicit q̄ nobis alii debēt. Aes alienum
q̄ nos aliis debemus. Aes ſuū q̄d alii ei de quo
loquimur debent.
Aes militare dicebat q̄d tribunis ærariis attribu
tū erat ut militibus redderetur. Plau. in aul. Cedit
miles æs petit.
Aes ductile. q̄d facile ducit attenuat q̄ in laminas
Aes caldariū q̄ fundit rātū & malleis fragile ē.
Aeſchines pe. p. nomē ppriū oratoris græci demo
ſthenis æmuli. Fuere ēt alii ſeptē hoc nomē nocati
Aeſchylus. pe. cor. nomē poetæ tragici. Hora. poſt
hūc ſonæ pallæq̄ reptor honeſtæ Aeſchilus &
modicis inſtrauit pulpita tignis. Hic cū cēt calu
& ſ aprico forte q̄eſceret teſtudo ab aq̄la in altū
delata cū decidiſſet. caput eiꝰ cōfregit ſteremitq̄
Aeſculapius. nomē ē apollinis filii q̄ medicinā ar
tem uel laude uel opere ampliauit. Ob eamq̄ reꝝ
in deoꝝ numerum receptus fert. Cuius duo filii
podalyrius et Machaon bello troiāo Agamēno
nē ſecuti nō mediocrē opē cōmilitonibus attulēr.
Aeſculus arbor gl ſdifera cuius fructu cū ſ pmæua
ætate homines ueſcerēt ab edo p comedo deduci pu
tāt: q̄uis edo pmā bre. hēat. q̄dā tū ſiñ diphthō
go ſcribūt ab eſca nomē trahētes: q̄ ante uſū fru
menti hæc arbor moralibus uictū pbebat. Hinc
Aeſculeus a.um. Palla. Aſſeres quernæ cū æſcu
leis nō miſceant. Eſculū neutri generis & ſine di
phthōgo ciuitas in agro piceno.
Aeſis ciuitas Vmbriæ aqua Aeſinates populi. Plī.
li. xi. Caſeū inq̄t æſinatē ex umbria Ptol. quoq̄
hāc urbē æſiā ab æſi fluuio nominat.
Aeſopus pe. p. nomē fabulatoris clariſſimi. Inde
Aeſopianus. Hīc. Iuxta Aeſopianā fabulā. Hic
miſer uita miſer mōte: & miſer forma: uñ Maxi.
planudius de iſpo ita ſcribit αἰσωπος τὸ μεν
γένος ἐξ ἀμορίου τῆς φρυγίας τὴν δὲ
τύχην γένους δοῦλος ἐτύγχανε δ' ὢν
μόνον δοῦλος ἀλλὰ καὶ δυσειδέστα
τος τῶν πάντων τοῦ πνεύματον ἐν
ἰσχὺς καὶ γλῶ φθόνος ἦν σιμὸς τὴν ῥῖνα
σιωπὸς τὸν τράχηλον πρόχειλος μέ
λας ὄθεν καὶ τοῦνομα ἔτυχε ταυ
τον γλῶ ἄισωπος τῶν αἰθιόπων
Aeſtimo as. pe. cor. ſignificat appēcio taxo cōpoſi
tū ab æs & τίμη pretiū quaſi ære taxo. Et cō
ſtruit cū ablō: uel gtō hoc noſtro tanti q̄ti: q̄tri
mis: tātidē quauricūq̄ magni parui pluris mino
ris maximi plurimi nihili & ſiq̄ huiuſmōi repe
riant licet ēt ablatiuis hoc noſtro ſiñ ſubſtātiuis
iungi huic uerbo Inueniant. Boe. In plo. li. toꝝ.
Ingratū q̄dē ſi magna tribuit merita q̄bus ipſe
uſus fuerit paruo æſtimare nideret cum nullā eis
gratiā reſtituēdā putaret:. Hiero. In leui. Si ſtatim
ab anno incipiētis iubilei uouerit agrū q̄ātā na
lere poteſt: tāto æſtimabit. Frequētius tū cū ge
nitiuis iūgit Ci. li. acad. Alia pluris eſſe æſtimā
da. Alia minoris. Liu. utrūq̄ caſum cōplexus eſt
mācipia minora annis. xx. quæ poſt pximū in
ſtrū decem millibus æris aut pluris uenſſent ea
quoq̄ decē tāto pluris q̄ q̄ti eſſent æſtimarētur.
Similē ſignificationē hnt. Pendo facio curro: eſti
intereſt: & refert cū ptiū iūgit: qa p æſtimo: ſiue
æſtimat ponunt ut paruifacio: nihil ipēdo & hu
iuſmōi. Inuenit ēt æſtimo ſine ablō uel gtō. Hie
ro. ſ Leui. Si paup fuerit & æſtimationē reddere
nō ualebit: ſtabit cora ſacerdote: & q̄tūcūq̄ille æſti
mauerit: tātū dabit. Sciēdū quoq̄ ſ iactis litteris
ut Fulgētius docet duobus modis æſtimatio po
ni ſolet. Nā qui aliq̄d certiſſime ſcit: & q̄ putat
aliquid cē q̄d nō ē æſtimare dī. Ad æſtimationē
incertæ ſciæ ſeu cognitionis pertinet quod dici
tur. Aeſtimabat ſe uiſum uidere. Nomine autem
aeſtimationis certiſſima ſcientia ponitur in libro
ſapiētiæ. Scit pterita: de futuris æſtimat. i. certiſ
ſime ſcit. Et apſus. Aeſtimo q̄ nō ſunt cōdignæ
paſſiones huiꝰ tpis ad futurā gloriā. i. certe ſcio.
Ab æſtimo fit exiſtio diphthōgo ſ ſ lōgā cōuer
ſa q̄ſi ex æſtimatōe ſtatuo atq̄ decerno. Priſc. n.
rē æſtimamus. i. cōſyderamus deīde q̄lis ſit exi
ſtimamus. i. iudicamus. Ter. Nā ea res dedit exiſti
mādi copiā quotidiānæ uitæ cōſuetudinē. Quīt.
Vdauit ei caput & ſuo cuiq̄ alo ddit æſtimādū
Aeſtimabile q̄d æſtimari facile pōt. Cuius cōtrariū
eſt inæſtimabile.
Aeſtas ſignificat tps q̄d ſcipit ab æquoctio uerna
li & finit æquoctio auctūnali cōſtatq̄ ſenis mēſi
bus: & totus ānus ſ æſtatē hyemēq̄ diuidit. Par
ticularius tū ponit p q̄rta āni pte. Hoc ē pro tri
bus mēſibus q̄ ſcipiūt ſole cācrū ſgredīēte. Nā ſo
le ſgredīēte libra auctūnus ē: ſgredīēte capricor
nū. hyems ſgredīēte ariete ucr.
Aeſtiuus a.um. pe. p. q̄d ē æſtatis. Greg. Aeſtiuū
tps q̄d corpori meo ualde contrariū eſt.
Aeſtiua dicunt loca umbroſa nemoroſa ſ q̄bus per
æſtatē uitant ſolis ardor. Sta. Et umbroſi patuere
æſtiua lycæi. Quādoq̄ ponit p ipſis gregibus in
æſtiuo cōmorātibus. Virg. li. iii. Geo. Nec ſingu
la morbi corpora corripiūt: ſed tota æſtiua repēte
Quādoq̄ æſtiua appellāt loca ſ q̄bus & armēta
& greges & milites æſtate ſunt: ſicut hiberna ubi
habitant hieme. Quandoq̄ uocantur q̄ æſtatem
fiūt. Plī. li. xviii. Aeſtiua æſtate q̄ añ uergiliarū ex
ortū ſeruntur ut milium panicū.
Aeſtiuo as ſicut hiberno. & eſt æſtiuare ppter æſtū
euitādū alicubi morari. ſ ly. li. xii. Intra ſepē cā æ
ſtiuāt paſtores opacā parit & mūitā uallo arboriſ
Aeſtus: us. calor & ſolis flagrātia. Vir. li. iii. Geo.
Aeſtibus ſ mediis umbroſam exquirere uallem.
Ponit interdū p æſtiuo tempore. Idē Propiuiq̄
æſtus incendia uolunt. ænde per tranſlationem.
æſtus q̄nq̄ dī deſyderiū: cupiditas libido: amor
& huiuſmōi. Præſea æſtus nocat ſpectus marinus
uel cōmotio q̄ feruore quodā id fieri uideat. nā

eſt maris acceſſus uel receſſus. i. inquietudo. Sic ẽt dicit̃ uis uẽtorum ꝓcella uel fluctus. Plau. in aſi. Quo magis te in altũ capeſſas: tã æſtus te ſi potũ referet. Lucre. li. iiii. Frigus ut a pluuiis calor abſolet æſtus ab undis.

Aeſtuo. as. feruco: flagro. Ambroſi. Pſalmi de torculariibus ſcribũt: eo q̃ in his myſteria dñicæ paſſionis ſpũſctõ feruẽte ardẽtius æſtuarunt. Aliq̃n æſtuare ẽ fluctuaꝫ agitari. Aug. li. viii. ci. dei. Oẽs turbellas & tẽpeſtates a quibus dæmones æſtuare atq; fluctuare aſſerit nos uera religio deponere iubet. Huius cõpoſitũ ẽ exæſtuo q̃ eſt extra æſtuo exeũdo ſcremẽto. Vir. Fũdoq; exæſtuat imo. Iuſ. li. i. Quæ materia in illis locis paſſim e terra exæſtuat. Hiero. ad coitũ ſemp exæſtuant. Sue. Foſſas oẽs nilus exæſtuat oblimatas lõga uetuſtate militario opere deterſit.

Aeſtuoſus. a. um. q̃d ẽ calore plenũ. Col. li. iiii. Cælũ neq; niuale uinea nec nuſus æſtuoſũ deſiderat

Aeſtuaria: loca dicũ p q̃ mare ulciſſim tũ accedit tũ receditſiue q̃ marinis aqs referta ſunt ex inundationibus pelagi. Ply. li. iii. Illyrici ora mille amplius ſtubis frequẽtaꝫ natura uadoſi maris æſtuariis tenui alueo intercurſantibus clare añhoſtia timani calidoꝫ cũ æſtu maris creſcẽtũ iuxta iſtrorum agrum.

Aetas græcũ ẽ ἀιὼν ἀιῶνος inde latine æuũ æuitas ætas per ſyncopã: ſed ætas plærũq; generaliter dicit: ut ætas ſenectutis: ætas iuuẽtutis. Sex. ſunt hoſtum ætatis gradus. Infantia pueritia: adoleſcẽtia: iuuẽtus: grauitas atq; ſenectus. in his ſex ſpatiis phi uitã deſcripſerũt humanam q̃bus mutaꝫ & currit & ad mortis terminũ pucit. Var. q̃q; gradus facit. In primo uſq; ad annum. xv. pueros dictos: q̃ ſint puri. i. ipuberes. Secũdo ad trigeſimũ ãnũ adoleſcẽtes ab adoleſcẽdo nolatos. In tertio q̃ erat uſq; ad q̃dragita annos iuuenes appellatoſ: eo q̃ remp. ire militari iuuare poſſẽt. In q̃rto aũt gradu: uſq; ad ſexageſimũ annũ ſeniores nũcupatos: q̃ tũc corpus ſeneſcere incipiat. Inde uſq; i finẽ uitæ uniuſcuiuſq; q̃ntũ gradũ factũ i quo q̃ eẽnt ſenes appellatos. q̃ ea ætate corpus iã ſenio laboraret. Hoꝝ tñ ſingulã tnſariã diuidunt̃ ut prima pars uiridis ſit: deide adulta poſtea ꝑceps. ũde Virg. Viridiſq; iuuẽta. Alii aliter diuidũt ætates: Aetas uero mũdi. Prima ab adã uſq; ad noe. Secũda a noe uſq; ad habraã. Tertia ab habraã uſq; ad dauid. Quarta a dauid uſq; ad trãſmigrationẽ ludææ i babyloniã. Quinta deide uſq; ad aduẽtũ ſaluatoris i carne. Sexta q̃ nũc agit̃ uſq; quo mũdus iſte ſiniat. Interdũ ætas accipit̃ p ãno. Virg. Vbi quarta acceſſerit ætas. Var. Aetatẽ uix decimã egreſſus. Interdũ p. xxx. annoꝝ ſpatio. Ci. Tertiã iã ætatẽ hoiꝝ uiuebat Sic Plu. oñdit ætatẽ ẽe ſpatiũ. xxx. ãnoꝝ ſecũdũ heraclitũ. Interdũ p cẽtũ annis. Oui. Annos uixibis cẽtũ: nũc tertia uiuit̃ ætas. Ponit̃ & p quouis tẽpore humanæ uitæ longiſſimo. Diq; ætas uiuit Apul. per ſyncopã q̃ſi æuitas ab æuum Græci ætates γενεὰς dicunt ætas mala dicta eſt ſenectus Plau. Cõſitus ſum ſenectute onuſtũ gero corpus uires reliquerũt ut ætas mala ẽ mors mala ẽ ergo. Ecõtrario bona ætas. Iuuẽtus appdlaꝫ. Ci. Quod ſenſis uoluptatibus bona ætaꝫ fruitur libẽtius primũ paruulis fruitur rebus.

Aetate aduerbiũ ſignificat diu. Plau. Aetate ambo ambobus ſint obnoxii. Idẽ. Aetate uelim ſeruire libanũ: ut cõueniã mõ.

Aetatula diminutiuũ. i. ætas modica.

Aeternus: quaſi æuiternus: perpetuus a quo ſempiternus: q̃ſi ſemp æternus. Aeternitas ꝑpetuitas. Differũt tũ æternũ & ſempiternũ q̃ ſempiternũ dicũt deũ eſſe q̃ ſemp fuit: eritq;. Aeternos hoſtes q̃ principiũ q̃dẽ hũerit & tñ alo ſt imortales: atq; perpetui.

Aeterno as. perpetuũ facio. Var. Lſiſq; ac laudibus æternare: Sõe tñ q̃ æternus & æterno aſpirẽt q̃n ab ætherea deducane.

Aeta nomẽ ẽ montis in theſſalia.

Aethalia inſula in ligurtico mari. Vide infra in dictione æthalia.

Aetiologia ſiæ ſdditio. Nã αἰτία cã ẽ & logia ratio, ὅτι αἰτία καὶ αἰτιάομαι καὶ ἀτῶ. τοῦ λέγω λόγος ὡσ ἀτῶ τοῦτ ἔχω τρόχος

Aether ſũmus ẽ ubi ſtellæ ſunt. Græce ἀιθὴρ ponit̃ ab aliq̃bo p elemẽto ignis. Nã ſecũdũ Var. Cælũ diuidit̃ i æthera & aera. Terra in aquã & humũ: e q̃bo ſũmũ eẽ æthera ſecũdã aera. tertiã aſſiſtimã ẽ ſcribit. Aug. li. viii. ci. dei. Aether lõge a terra alteq; ſuſpẽſus: aer uero æthri ẽraq; cõiguus. Oui. li. i. me. Haec ſuper ſpoſuit liq̃dũ & grauitate carẽtẽ aetherea ne q̃q̃ terrenae ſaeces habẽtẽ ab ἀίθω ardeo. Anaxag. Aetheris nole ignem ſignificauit q̃ ſuperiora igne plena ſunt. Ariſtoteles. Aethera cœluꝫ dixit ex ἀεὶ ſemper & θέω noſuo curro q̃ſi ꝑpetuam uolubilitatẽ indicet. Nã li. i. meteorologie ſic ſcribit. Corpus. nocy. ſemp curreret ſimul diuinũ q̃ppiã in eſſe opinãtes Aetherẽ notari ſtatuerũt. Vñ Oui. ad cae ſarẽ. Sic habites terras ut te deſyderet æther. Alii accipiũt p aere. Apul. Aqua tellus: æther ignis. Virgi. Reſonatq; ingonibus æther. Ab æther ſit Aethereũs. a. um. Idẽ Aetherea quos lapſa plaga iouis ales aperto turbabat cælo.

Aethera æ. gñis fœ. ntũs formatus ab actũ græco. ætherẽ uel æthera: ſicut lãpas lãpadẽ uel lãpada. Hæc lãpada. Thorax thoracem uel thoraca: hæc thoraca. Et ponit̃ p aere. Vñ canimus. Quẽ terra pontus æthera coiũt adorãt ꝑdicant.

Aethra æ. ſplẽdor: ætheris & p aere ponit̃. Vir. li. iii. Nã neq; erãt aſtroꝝ igneſ neq; lucidus æthra ſyderea polus. Hoc ẽt nole dicta ẽ theſci mater. Alia fuit maꝫ pithei de q̃ Oui. in epſa ariadnes.

Aethuſci dicti ſunt: ut q̃dã putãt ab Aethra ciuitate quã diomedes cõdidit, poſtea attia dicta: ſiue ἀπὸ τῆς ἀέθρας καὶ ἀεχῶ æthra naſcein ꝑpter auguriaꝝ peritiã q̃ſi de cælo ſeruantes & exercẽtes æthera. Alii ὁ ἀπὸ τῆς ἀέθρας æthras q̃ ſerenitatẽ ſignificat maxime q̃

ethruria ab oī aeris caligine nebulaq; remota ui
deat. Seruius uero hetruriā dicit cē italiæ pulciā
q; eius fines ptēsi fūt usq; ad primā ripā tyberis
Hereron.n.alterū. ὅρος. finis dī. Roma.n.an
tea mā tantū tyberis ripā tenebat. Vnde luue.im
perii fines tyberinū uirgo natauit. Liui.li.i. Pax
iter hetruscos et latinos ita conuenerat ut hetru
scis latinisq; albula quē nūc tyberim uocāt finis
eēt. Sūt tamē q; sine diphthōgo et sine aspiratōe
scribāt quoniā pria eius dictiōis corripiat. Mar.
quantū sollicito fortuna patētis hetrusco.

Aethiopia. ut auctor est Ambr. li. de paradiso uilis
& abiecta latina interpretatōe significat. ab æthiope
Vulcani filio cui pfuit sic dicta ut ait Plyn. Vel
agrzco/ἰτω cremo & ὠ/ops aspectus facies
Nā solis uicinitate torret. Est.n.ibi iugis æstus.
Quicqd eius ē sub meridiano cardine est. Circa
uero occiduū montuosa ē: arenosa in medio. Ad
onētalē plagam deserta. Cuius situs ab occiduo
adītes montes ad onētē usq; i ægypti fines por
rigit. A meridie oceano. A septētrione nilo flu
mine claudit: plurimas habēs gentes diuerso uul
tu & mōstruoso spē horribilles. Ferarū quoq; &
serpentū referta ē multitudine. In ea.n.rhinoceros
cameleon: pardus: basiliscus dracones ingentes
Quidā bifanā dīdūt æthiopiā & unā q; dē asiæ
alterā africæ assignāt. Altera ad oriētē uergit: al
tera est sub ipso meridie.

Aethiops uulcani filius: q; a se æthiopiā denomina
uit. Et æthiops dicit q; ex æthiopia ē: q; & æthio
picus: & æthiopus dicit secūdum Ser. nec nō &
æthiopissa. Sūt q; æthiopes dictos putēt a Cus
filio Cham: Cus.n.hebraica lingua æthiops iter
pretat. Hi quondā ab indo flumine cōsurgentes
iuxta ægyptū inter nilū & oceanū in meridie sub
ipsa solis uicinitate sederāt quoꝝ tres sunt ppli
hesperi garamātes & indi. Hesperi sunt occidētes
garamātes tripolis: indi orientes.

Aetna mons siciliæ perpetuo clarus icēdio a poe
tis decātatus. In cuius ascēsu ē oppidū eiusdē no
minis q; dī montē ascēsuros excipit atq; trāsmit
tit: multūq; distat ab Enna ciuitate cū mons lit
tore adiacet catanēsi. Enna uero in medio insu
læ sit cōstituta. Quare āt Aetna flāmas euomat.
Trogus li. iiii. explicat Sicilia terra ē cauernosa
& fistulosa. quo fit ut uētoꝝ flatibus pateat. Vn
de ignis cōcipit intrinsecus sulphur habet & bitu
me ubi uētus per spiramēta cauernaꝝ icubuit diu
luctatus cōcipit ignē. Sic ætnæ durat incēdium.
Motus ergo uētoꝝ causa incendii ē. Ab æna fit
æneus a.um.

Aetolia græcie ſgio i tertio sinu europe epiro arca
nanię & locris finitima græci ἀιτωλίαν dicūt
unde debet scribi sine h. dicta ab Aetolo martis
filio. Hinc ætolus a.um. pe.p. Vir. li. xi. Nō erit
annlio uobis ætolus & arpi. Similiter Aetolicꝰ
ut ager ætolicus.

Aethon equus phœbi dictus ē: siue hectoris: fuere
aūt ut in fabulis ferē quattuor eq; solis. phlegon
s. pyrois: heous: & æthon qbus significant quat
tuor diei horæ. Nā phlego flāmo significat. Py
rois. ardēs: heoꝰ splēdēs. æthō ardēs uł splēdidus

Aeuū ḡcea/ωνρ̄ tps & ætas lōga siue ppetua
u. iterecta ut inquit Apul. Inde æuitas & æuiter
nus secūdū Prisc. q; d per syncopā ætas & æternus
dicit p senectute lōgæuitateq;. Hinc deducūt coæ
uus æqueuus gētādæuus lōgæuus & primæuus.

Affabilis pe. cor. ex ad & fabilis: qui se facilē ad au
diendum pbet hinc affabilitas.

Affatim aduerbiū prima nō media acuta ut Quin.
li. iiii. docet significat abūde large nō dicibiliter
Liui. Affatim edi bibi lusi. Hiero. Affatiꝫ diues ē
q; in cīro pauper ē. Et hæc ab Affaris deducūtur
de quo in dictione faris.

Affabre pe. cor. aduerbiū significat artificiose sicut
infabre sīn artificio. Pacu. Barbarē pestē nostris
nauibꝰ obtulit noua figura fcāꝫ cōmissaꝫ ifabre.

Afficio is. pe. cor. ex ad & facio significat affectnō
nē quādā siue dispositionē induco. Et ad afum
& ad corpus siue in bonū siue in malū pertinet.
ut hæc res afficit me gaudio. i. affert mihi uel in
ducit i me gaudiū. Hæc res afficit me dolore. Af
feci te letali uulnere. i. intuli tibi: uel iduxi i te le
tale uulnus. Inuenit quādoq; absolute positū. ut
mīra sūt q; afficiūt hōinē. i. affectiōes siue affectus
inducūt. Cor. Cel. Pulmo totus afficit. i. macera
tur lædit corrūpit. Et afficior q̄si animor. i. illius
ai sum. Ci. i Læl. Vt eodē mō erga amicū affecti
simus: quo erga nosipsos. Postea sequtur. ut quē
admodū i se q; sq; sit i amicū sit afatus.

Affectus a.um. pticipiū cū absolute ponit sumitur
p lāguēte. Proper. Iuppiter affectæ tādē misere
puellæ. Liui. li. v. Vites corporis affectæ Affecta
ædificia & cætera huiusmōi dicūt q̄ nō ad finē
ipsum sed pxime ad finē sunt deducta Ci. Bellū
affectū uidemus. & ut uere dicā pene cōfectum.
Idē significat pfligatū.

Affectꝰ us. siue affectio est: ut lætitia cupiditas af
fectōes a Ci. affectus ab aliis appellāt. Et affectō
nes si rectæ sunt. uirtutes uocant. si a recte tōne
auersæ: sunt uitia fiūt & pturbationes. Ci. i rhe.
diffinit. Affectio ē q̄dā ex tpe: aut ex negocioꝝ
euētu: aut admīstratōe. aut holuꝫ studio cōmuta
tio teꝝ. Aug. li. ix. ci. dei. Quæ sē sniæ phoꝝ de
his ai motibus quos ḡci πάθεα nīi āt q̄dā si
cut Ci. affectōes uł affectus. Quidā uero d̄ græco
expssiꝰ passiones uocāt. Poetæ p desyderio acci
piūt. Propert. & tibi ad effectū uires det Cæsar. &
est honesta locutio. Res tibi dant ad affectū. i.
quēadmōm cupis. Iuue. Si res ampla domi sinu
lis affectibus esset.

Affecto as. significat cū affectu & anxie q̄ro. Tir.
Viāq; affectat olympo. Ci. ad herē. Nō tā affectā
da q̄ supioresc. sed tm adhibēda nōnunq;. Hic affe
ctata oīo q̄ nimis anxie & curiose q̄sita ē. & affe
ctario curositas & nimia diligētia: Affectate cu
riose. Aliqn affectate ē afficere. Plau. i bac. Tria
flagitia aut dāna qbus pēm & me teq; amicoiq;
omnis affectas tuos. est ēt affector deponēs. Var.
Affectatus est regnum.

Affines: sunt uiri & uxoris cognati dicti ab eo q̄ duæ cognatões q̄ diuersæ inter se sunt: p nuptias copulāt: & altera ad alterio cognatiōis finē accedit ex ad & finis. Nota eoꝝ hæc ē. Socer socrus: gener: nurus: uictricus: nouerca: priuignus: priuigna. Gradus affinitatis. Et q̄dem uiri pater uxoris q̄: socer: mater eorū socrus appellat. Filii uxor Nurus: Filiæ uir: Gener. Vxor liberis ex alia uxore natis: Nouerca dicit. Matris uir ex alio uiro natis: Vitricus appellat. Eoꝝ uterq; natos aliūde priuignos priuignasq; uocāt. Viri frater est leuir Viri soror dicit Glos. Duoꝝ fratrū uxores. Lauitrices dicunt. Vōt etiā sic diffiniri. Socer est uxoris meæ pater: ego illi⁹ su⁹ gener. Socer magn⁹ dicit uxoris meæ auus: ego illius sum pgener. Et retro. Pater meus uxoris meæ socer. Hæc illi nurus. Et auus meus socer magnus est. illa illi pnurus. Itē psocrus mihi uxoris meæ auia ē. ego illi⁹ sum pgener. Et retro. Mater mea uxoris meæ socrus est: illa huic nurus. Et auia mea socrus magna est. uxor mea illi pnurus ē. Priuignus ē uxoris meæ filius ex alio uiro natus. Ego illius Victricus. Et incōtrariū uxor mea liberis quos ex alia uxore habeo nouerca dicitur. Liberi mei illi priuigni. Hos inter se q̄uia affinitatis cā parentū liberorūq; loco hūt mīmonio copulari nefas ē.

Affirmo ppie iuxta firmo: q̄uis plærūq; pro asse uero. plisto ponat. Hic affirmatio: q̄ ē cnūciatio alicuius de aliquo: ut Socrates ē. Hiero. in plo. Salo. Nōnulli scriptoꝝ ueteꝝ hūc esse iudæi philonis affirmant.

Affligo is. pe. p. Vide I dictione Fligo. Huius frequētatiuū ē afflicto as. q̄ ē sæpe affligo. unde est illud archytæ. O te infœlicē q̄ te afflictarē nisi iratus essem. Ci. li. iiii. Tus. Afflictatio ægritudo cum uexatione corporis.

Afflo as. ad aliq̄d spiro. Liui. Afflabat uis frigoris acrior. Vide larius in dictione Flo.

Affluo: abūdo. ut Affluo diuitiis. Dicimus ēt diuitiæ affluūt mihi. Aliq̄ affluere est uehemēter decurrere. Col. li. i. Ne cū a uertice rotrēs imbribus cōceptus affluxerit: fundamēta conuellat.

Africa λέγεται δὲ ὅτι ἀ μοῖρον ἐστὶ τὸ στερεντικὸν καὶ φρίκη καὶ φρίττω ὅτι φρικώδης μεγίστη ἀυτοῦ ἡ λίμνη. sed pe. cor. regio sic dicta ut Ioseph. li. antiq. inquit ab Afro uno exposteris habraæ de Cethura q̄ dicitur duxisse aduersus libyas exercitū: & ibi deuictis hostibus consedisse. Incipit a finibus ægpyti pgens iuxta meridiē per æthiopiā usq; Atlantem mōtē. a septētrionali parte mediterraneo mari cō iuncta claudit: & in Gaditano freto finitur. Habet pfectas libyā cyrenesem: pentapolim: byzātiū: carthaginē: numidiā. Sunt q̄ africā, diuidant in maiorē & minorē. Et minorē ab occasu numidiā hīe: ab ortu cyrenaicā a septētrione mediterraneo mari terminari. In eaq; olim fuisse carthaginē Vticam hipponē regiū & fluuiū bragadan. Maiorē uero ēe q̄ a meridie incipit & usq; ad occasum ptendit. Hinc Africus ca. cū. ut africus uētus qui ab occidēte flat cōtra uulturnū dictus ab africa ubi primū incipit Africanus a. um. nt gens africana. Et Afer. idē q̄ Africanus.

Africanæ absolute dicunt pantheræ quæ & uariæ quoniā id genus in ea regione creberrimū fuit. Plinius Senatusconsultū fuit ne liceret africanas in italiā aduehere.

Agamus pe. cor. latine dicit sine uiro: seu sine uxore. gamos enim nuptiæ.

Agathos. pe. cor. bonus latine dicit ſde dt agatha

Agalma atis. apud nos indicat simulachrū & laruā statuam.

Aganippe es. fons boetiæ a cadmo mōstratus muſis sacer: quasi nalde ab equo formatus ἄγαν aganual de hippos equ⁹. Qui fons potus dictus ē pītare facūdiā. Hinc aganippis idis denominatū: & Aganippæus. a. um. Ouid. h. vi. fast. Dicite quæ lontes aganippidas hippocrenes grata meduſæi signa teneris equi. Proper. Par aganippeæ ludere docta lyræ.

Agapetus. pe. pro. nomē uiri & latine dicit. Dilectus ab agapao diligo.

Agar nomē ancillæ habraæ: & terpta aduena. A qua Agareni populi q nūc sarraceni a Sarra uxore habraæ.

Agaricon. pe. cor. fungus est in arboribus nascens colore candido medicinæ uim habens. Nascitur circa bosporū q̄uis & i gallia et cisalpina iuxta

Agaso pe. p. equoꝝ ul asinoꝝ ductor. Pli. li. xxxv. Pinxit & in una tabula. quaq; maxime inclaruit agasonē cū equo. Liu. Acceptos ab Agasonibus equos cū rex ascensurus erat admouebāt. Est & agaso nomē propriū serui. Hora. Si patinā pede lapsus frangat agaso.

Agathyrsi populi scythis nicini nt inqt Hier. Qui multū habēt auri sine auaritia sine inuidia. Hos. Pli. scribit habere capillos cæruleos. Vnde & picti dīr quoniā uersicoloribus uestibus induūtur. Virgi. li. iiii. Creteſq; dryopesq; fremunt: picticq; agathyrsi. Dicti agathyrsi ab Agathyrso Herculis filio.

Agathyrsum siue agathyrsa ciuitas. De qua Sirio Defuerunt agathyrsa magnus geminoq; lacone Tyndaris.

Agenealogetos: latine sīn nuptiis dt. Imo nilis gñe

Agenor pe. p. nomē regis phœnicum: & beli filii. Hic genuit Taygetā: & europā filias: filios uero Cilicē cadmū & phœnicē. Agenor ēt dictus fuit Anthenoris filius.

Agelastus: latine mœstus & sine risu. Quo nomine dictus ē crassus auus crassi in⁹ parthis interempti quē tradūt semel tātū in uita sua risisse. Quod factū ē cū uidisset asinū carduos comedentē: dixisseq; ob id simile habēt labra lactucā. Factū hoc dictūq; festiuissimū risus subsecutus ē. quoniā a α στερεντικὴ καὶ γελαω ὅθεν καὶ ἀγέλαστος.

Agis uel agides lacedæmonioꝝ rex γελαστος qui cū athenien sibus cruentissima bella gessit.

Agylla urbs tusciæ alias ceretc uocata & Agyllina a nomine cōditoris: quē Virg. li. viii. ex lydia ue

usse ostẽdit cũ ait. Haud procul hinc saxo scoli
ur fundata uetusto urbis agyllinæ sedes ubi ly
dia quondã gẽs bello ꝓclara iugis sedit etruscis
Agoꝛ.gẽũ ẽ ἄγω. u. ἀξω. egi actũ multa signifi
cat. Nã agere ẽ operari. Plau. i Am. Dũ hæc agũ
tur. Vir. li. iii. Alphesũ fama ẽ huc elidis ãnẽ oc
cultas egisse uias. ꝓprie tñ ad alum refert. Vnde
de rep. dicimus agere ꝙa ut tgr Var. i huiusmõi
re ẽ cura ai. Quãdoq; agere ẽ inducere seu impel
lere. Lac. li. .i. Tres sunt affectus q̃ homines in ota
facinora precipites agant: ira: cupiditas: libido.
Quãdoq; audire. Ter. i An. Hoccine agis annó?
i. audis ut exponit Do. Sic Plau. Vos agite spe
ctatores. Quãdoq; ducere, uiuere. Ter. in An pri
mũ hæc pudice uitã parce: ac dunter agebat lana
ria uictũ quærẽtãs. Quãdoq; Dicere. Idẽ i Adel.
Sed ẽne hic ipsus de quo agebã. Quãdoq; pnũ
ciare. Cic. de op. genere dicẽ. Diserti deformitate
agẽh multi infantes putati sunt: ut iã nõ sine cã
Demosthenes tribuerit ꝓmas & secũdas & tꝛias
ptes actiõi. Quãdoq; cogitare. Vir. Id q̃dẽ ago
& tacitus lycida mecũ ipse uoluto. Quãdoq; effi
gere: ut Ago stultũ. i. fingo siue repsento me stul
tũ. Vnde actores comœdiarũ dicunt q̃ diuersoꝝ
holum gestus agũt in scena. Quãdoq; ire: ut nu
das ago. Põpo. mella. Exercẽt bellãdo alos cor
pora ad consuetudinẽ laboꝝ maxime ad frigora
tudi agũt anteq̃ puberes siut. Idẽ paulopost. Li
no alii uestiunt aut lanis quas diximus syluæ fe
rãt harãdinũ. Alii autũ feraruꝫq; pellibus ps nu
di agũt: pars tãtũ obscena uelãt. Val max. sic lo
cutus ẽ sed nõi eo sensu. Expediri uolui an scires
cõsul agere. i. fungi cõsulis offõ. Idẽ Pub. Rutil.
nõ Publicanus i Sicila egit sed opas publicanis
dedit. Cã actõ uero frequẽtius. Vũ dicimus Agi
publicanũ. Agit senatorẽ Agit aicũ p eo q̃d est
facit officiũ publicani senatoꝛis & amicũ. Hora.
Lætã agit cõuiuã. Et subaudit se. Quod Vir. pos
sit. Ecce gubernator se se palinurus agebat. Est
q̃n agere significat extẽdere porrigere aut uera glo
nia radices agit atq; ẽt porrigit. Itẽ sursuꝫducere
ab imo pectore. Vñ & p mori usurpatũ est addẽ
do aiam. Seneca epla xxvi. Quid egeris tũc appe
bit cũ aimã ages. Itẽ agitare. Plau. Edepol eam
agã uerberibus Virg. Prodigiis actis cælestibꝰ
osa piabũt. Itẽ tractare. Mar. semp agis cãs. Ali
q̃n cõstruit cũ ꝓpositione. Cic. in Lel. Cũ. n. sæpe
mecũ ageres ut de amicitia aliq̃d scriberẽ. Et nõ
agit de pecunia sed de capite. Agis mecũ tabellis
obsignatis. dt q̃n q̃stiõ diuersa dicit ab iis quæ
alias appbauit. Tũc. n. solemus tabulas illiꝰ ma
nu scriptas obsignatasq; ꝓferre ad coarguẽdũ q̃
bus cõnitẽt q̃d alio tẽpore senserit. Quod ẽ cõsul
cis me testimonio ifarũ meaꝝ. Itẽ succedere siue
in bona cõditione esse: aut mala. Val. max. Bene
egissent athenienses cũ Miltiade: si eũ post trecẽ
tã milia pfarũ Maratõe deuicta scriliũ ꝓmo mi
sissẽt. Freq̃ntius ꝓpersonale utimur hoc mõ be
ne melius optime tecũ agit. Male mecũ actũ est.
& pcius pessime q̃ cũ illo. Cic. Cũ illo uero quis
nescit actũ esse ꝓclare: mecũ icõmodius. Sed cũ
dicimus actum est. Res acta est: semper in malã
partẽ sumitur: ut actum est de repu. i. extincta est
res mea tua illius acta est. i. ablumpta siue deper
dita: siue elapsa est. Ter. in heau. Vnã ei cœnam
atq; eius comitibus dedi. Quod si iterũ mihi sit
danda actũ siet. Idem acta hæc res est perii. Acꝛ
tũ agere prouerbiũ est quod in tũma rerũ desper
atõe ponit. i. nihil agere. Idẽ i phor. Actũ aiunt
ne agas Quod. n. iure sel iudicatũ fuerit rescidi &
iterũ agi nõ potest. Ponit interdũ agere pro uerte
re. Vir. Ipse ter adducta circũ caput egit arena. p
Vrgere persequi. Idẽ. Pastor agens telis. Pro. Iut
gart. Ci. Perinde ac si futti cũ eo egisset. Pro. Re
gere. Virg. Tros tyriusq; mihi nullo discrimine
agetur. Pro antepellere. ut & potũ pallas age tyti
re. Pro uehere producere. Var. Nõ hos pactolus
aureas undas agens criperet unq̃ e milens. foras
pellere fugare ut mẽbris agit atra uenena. Pro re
pẽdere. & hoc dũtaxat uerbis ostẽdere id habuisse
gratũ. Nã gratias habere ẽ in animo cũ memoriẽ
accepti bñficii mẽtẽ alumq; habeo & linẽ grati
ficãdi uolũtatẽ. Referre ẽ ũbis sꝛreddere gras ẽ sa
cto ut si a me subleuatus aliquo bñficio uicissiq;
aliquo mõne subleuaueris: gras rettulisti reddidi
stiq;. Et licet Seneca nolit malas gras referri pos
se: sed reddi. Ci. tñ i Sal. ait. Nã q̃ illa insitata
rabie i uxorẽ & filiã meã iuasisti: quæ se facilius
mulieres abstinuerũt a uiris: q̃ tu uir a uiris satis
docte ac perite fecisti. Nõ. n. iperasti me mutuam
nbi gratiã relaturũ ut uicissim tuos compellarẽ.
Referre tñ hic uerbo ẽt dicitur non solum facto.
Referre igit gratiã tam in malũ q̃ in bonũ dicit
cum sit facto beneficiũ aut iniunã acceptam com
pensare. Rectiusq; hinc uerbo gratiã q̃ gratias iñ
gimus: cũ habere aut agere gratias non gratiã di
camus. Liui: Satiatus randẽ cõplexu filii. Renũ
ciate inquit gratias regi me agere referã gratiã alt
am nunc non posse: q̃ ut suadeã nõ ante in acieꝫ
descẽdat q̃ in castra me reddisse audierit. Ci. Cui
pro me senatus grãs agendas putauit ego a me
gratiã referendaꝫ non putẽ. Respõdere quoq; of
ficiis est satisfacere gratiasq; referre. Plan. Ci. Im
mortales tibi ago gratias: agamq; dum muã. Nã
relaturum me affirmare nõ possum. Tantis enim
tuis officiis nõ uideor mihi respõdere posse. Præ
terea agere pertinet ad omes actus humãos. Nã
qui sedet: qui stat. qui cogitat: qui facit: qui mo
litur aliquid agere dicit: ita ut nullus: qui modo
uiuat ẽ unq̃ possit sine actione. Quippe uiuere
agere ẽ: uñ & uitã agere dicimus. Cõponit Ago
cũ ad ut Adigo: cũ ab ut Abigo: cũ am ut Am
bigo. Con ut Cogo. circũ ut Circũago. quod est
circunduco. De ut Dego. Ex ut exigo. Per ut per
ago. Pro. ut prodigo. re: ut Redigo. Sub ut Subi
go a quo fit Prosubigo. Trãs ut Trãsigo. Sũt
etiam qui putent castigo mitigo: læuigo: liti
go: & nego cõposita esse cum ago ut sit castigo
caste ago mitigo mitem ago læuigo læuoago. i.
planum. fustigo fuste ago. litigo. lite ago. Sed

cũ sint p̃mæ cõiugatiõis habeãtq; i pducti nõ uidentᵉ cõpoſita. Ab ago ſunt actor: actio actus a.um: & actus us.

Agere reum: ẽ accuſare: peragere reũ: ẽ eõdẽnare.

Agere forum: ẽ iura reddere & cãs audire.

Agere cuꝫ populo: eſt populuꝫ rogare ut ſuffragiis ſuis qd iubeat aut neter.

Age aduerbium adhortãtis ſingulare numerum de ſyderat. Agite pluralẽ. Agedum utrũq;. Quitil. Agedum ſi uidetᵉ extra portas pſpicite. Proper. Nos agedũ. Dicimus & Agitedũ ſed i pñ ſemp Liui. li. vii. Agitedũ ite mecũ.

Agito as. pen. cor. crebro facio. Salu. Ita uarię per oẽm exercituꝫ lætitia mœror luctus atq; gaudia agitabantᵉ. Et agitare ſtimulare cõpellere. quo pacto agi ſolẽt eq cũ eos ealcaribus urgemus. Plau. Nã iã agitabo quadrupedẽ calcari. Itẽ Obſerua re. Vir. li. ii. Geo. Ipſe dies agitat feſtos. Itẽ perturbare moleſtare. Sal. remp. agitauere honeſtis cũ notibus alii ſicuti populi iura defenderẽt. Pla. in Cut. Tũ te igitᵉ morbus agitat epatarius. Itẽ ſectari ſeu ſectãdo interdũ pulſare. Vir. li. i. Geo. Sæpe oleo tardi coſtas agitator aſelli ulibus aut onarat ponus. Itẽ inſectari qd̃ uernacula lingua dicimus dar la caça. Ci. li. iii. offi. Sũt ne igitᵉ in ſidię tendere plagas ẽt ſi excitaturus nõ ſis nec agitaturus. Ipſe. n. ferę nullo inſequẽte ſæpe incidũt. Item exercitare. Lact. Niſi uirtus agitetᵉ p ficimus parũ. Itẽ cõtinuo ducere ſeu facere. Saiu. Iã tũ uita hoſtum agitabaᵗ ſine cupiditate. Item Cruciare: ut apud eundẽ. Agitabaᵗ magis. Magiſq; in dies ferox animus inopia rei familiaris & cõſciẽtia ſcelerũ. Itẽ ſæpe adminiſtrare. Sal. in pace uero bñficiis magiſq; metu imperiũ agitabant Itẽ ſæpe cõſyderare: cogitare recogitareq;. Idem Sed ea quæ mẽtẽ agitaui oẽs iã antea audiſtis. Teren. in phor. Ego quoq; id quidẽ agitãs me cũ ſedulo inueni ut opinor remediũ huic rei. Itẽ Sollicitare. Sal. Minari interdũ ferro niſi obnoxia foret. Poſtremo ferocius agitare q̃ ſolebat. Itẽ ſæpe oſtẽdere Idẽ. Ciceroné ad cælũ tollere ueluti ſeruitute erepta guadiũ & lætinaꝫ agitabat: Huius cõpoſitũ eſt exagito.

Agea pe. p. uia in nauiᵈicta q in ea maximæ q̃q; res agi ſoleãt. Ennius. Multa foro ponẽs ageaq; longa repleᵗ ſon ſororum dñt ẽt.

Agyia per. y. ſequẽte i latina dꝛ uia. Vñ fit Aegyæus. Quo nole dictus ẽ Apollo. qa in uiis publicis ſolebãt ſacrificare apollini.

Agelas pe. cot. nomẽ ſtatuarii generoſi: & polyeleti magiſtri.

Ager ab ago is. q in eo aliqd agaᵗ: uel ut Do. inquit: q in eo multa ſunt agẽda. Quitil. aũt lib. i. ſcribit græcũ eſſe. Nam ἀγρὸς latine rus dici poteſt. Significatq; ager qñq; circũiectũ territoriũ alicuius urbis ſeu puſciæ. Sal. Reliquos Catilina per mõtes aſperos in agrũ piſtoriẽſem abducit. Vnde dicimus ager cãpanus: ager brixianus. Et includit in ſe nemora ſaltus paſcua lacus flumina & oſa quæ in territorio illo ſunt. Quan doq; ſigt ptẽ q̃dã ipſius territorii urbis q̃ ſuatim ab aliquo poſſideᵗ: quã ẽt poſſeſſionẽ dicere ſolemus: ut cũ dicimus. Hic emit unã pulchram poſſeſſionẽ. Et eſſe ut rus i quo & domus & oſa quæ i agro ſunt generaliter cõtinẽᵗ. i. q̃ p captu ipſius partis eẽ pñt. Et ſic agrũ puto ſignificare rus. Vñ Ter. i En. Ex meo ꝓpinquo rure hoc ea pio cõmodi. Et ſeqᵗ. Neq; agri: neq; urbis odiũ me unq̃ percipit. Vbi facietas cœpit fieri: cõmuto locũ. Idẽ i Heau. Agrũ i his regiõibus melioẽ neq; ꝓni maiors nemo habet. Et paulopoſt. Talenta duodecim coegi: hũc mercatus ſum: hic me exerceo: Ex his fnuiᵗ ſub agri nole & domũ & oſa alia quæ i agro cõmunentᵉ: cõſẽdi. idemq; eẽ agrũ rus & poſſeſſionẽ. Notãdũ tñ q nec rus nec ager nilla ẽ: ſed nulla i rure: ſiue agro dꝛ eſſe. Quãdoq; ager ſignificat locũ i rure quẽ tolimus ſiue arãdo: ſiue cõſerẽdo: & ſingularem pluraleq; numerũ habet Col. li. i. Nã ubi ſedulo coliᵗ ager plærũq; cõpẽdiũ nunq̃ niſi ſi exili maior nis aut ꝓdonis iceſſit detrimẽtũ affert. Lin. li. viii. Pellilẽ tẽ annũ inopia frugũ neglecto cultu agrorum ut plærũq; fit excepit. Interdũ tñ ager dꝛ cãpus qa ut ait Var. primũ ex agro plano fructus capiebãt Eſt ãt cãpus planities terræ ampla & grãdis. Locus uero anguſtior area uocaᵗ. Interdũ dicitᵉ fundus q pecudũ & pecuniæ uidebaᵗ ẽe fundamẽtũ

Agellus diminituuꝫ ſignificat parũ agrũ. Ter. in add. Agelli ẽ hie ſub urbe paulũ qd̃ locitas ſoris huic demus q fruaᵗ. Hic ſit aliud diminituũ agellulus. Am. Qui fidei exercet militiã: ab ol uſu ne gocianonis abſtinere debet agelluli ſui contẽtus fructibus.

Agrarius ii. q agros poſſidet. Ci. i phil. Nũ rurſus reprobos decoriat iuᵗnum ſollicitabit rurſus agrarios? Agrarius a Liuio etiam dicitᵉ ſuffragator legis agrariæ.

Agarius a.um. qd̃ ad agros pertinet: ut lex agraria. Liu. li. ii. Tũ primũ lex agraria pmlgata eſt.

Agripetæ pe. cor. q petũt ex agrorũ diuiſione portionẽ quæ uiritim dabaᵗ.

Agreſte dꝛ qd̃ ruſticũ ẽ & ad agros pertinet. Vnde Agreſte uocamus qd̃ i agris nõ i hortis naſciᵗ: Virgilius. Cuncta tibi ceterem pubes agreſtis adotet. Idem. Dicendũ & quæ ſint duris agreſtibus arma. Itẽ agreſtiq; dꝛ qui ſylueſtrẽ uitam agit & ferã. ſicut apud græcos dꝛ ferus. Vnde i eõpoſitione Onager dictus eſt aſinus ſeruus.

Agricola pe. cot. q agri cultor ẽ. Idẽ agricolator dꝛ.

Agger eris. per dupl. g. g. maſ. generis: ſignificat ꝓprie lapidũ aut terræ coaceruationẽ quæ facto uallo ꝓpius ponitᵉ. Impropie dꝛ cuiuſlibet rei coacceruatio unde foſſæ aut ualles impleri poſſunt. Quin & muros & munimẽta aggerẽ dici uoluit. Ser. Vir. Quin ſtrãr portas atq; ipſis ꝓlia miſeẽt aggeribus. Et agger diciᵗ media uiæ eminẽtia ex aggeratis lapidibus ſtrata. Idẽ. Qualis ſæpe uiæ deꝑnſus in aggere ſcrpẽs.

Agero aſ. pe. cot. ſignificat accumulo. Col. Omnes arboreſ fructuſeræ circũfoſſæ aggeraᵗ debẽt: Am.

Et.n.dđ augere opes aggerare pecunias: occupare terras possessionibus cupimus: ꝑstare dignitatis iustitiæ formā exuimus. Hinc fiūt cōposita Ad aggero. Col.li.vi. Deiñ trā circa arborē adaggerato usq; ad ipm instītū. Exaggero uehemēter aggero, & per trāslationē augumēto extolloue signi ficat. Aug.li.iiii.ci.dei. Quid si cōmēorā uoluisem & exaggerare illa mala nō quæ sibi luicē homines facīūt: sicut sunt uastationes euersionesq; bellātiū: sed quæ ex ipsius mundi elemētis terrenis accidunt rebus.

Agero.is.pe.cor.ssi.stū.iuxta gero. Amb.li.i.offi. Fouēt ocium astutia & ꝑbitate aggerūt diuitiarum aceruos: sed exoluēt serā licet nequitiæ suæ pœnam.

Agilis pe.cor.leuis dexter q̄ se facile agit: uel pronus aut uolūtarius est ad agēdū. Hor. Oderūt hilarē tristes: tristēq; iocosi sedatū celeres: agilē natusq; remissi. Col. Symmachus malo ingt unius agilem industriā q̄ decē hoīum negligētē & tardā operā. Hic agilitas dexteritas corporis celeritas. Col.li.i Eiusdē agilitatis homo frugi melius q̄ neq̄ faciet.

Agina pe.p. Est in qua īserit scapus trutinæ.i.in quo trutina agit & uertit ab agēdo dicta.

Aginot pe.p.uilia negocior. Aginator qui paruo lucro mouet.

Aglutino as.pe.cor.ad aliq̄d glutīo copulo. Pla. in aul. Ita mihi ad malū malæ res plane se agglutinant.

Aggrauo, as.pe.cot.ualde onero i uel ualde grauis sum. Aquo aggrauasco q̄d est ualde grauisco.

Aggrego as pe.cor. Vide i dictione abgrego.

Aglyphos pe.cor.latīe ū sculptus. Nā α sīñ γλύφω sculpo.

Agnati pe.p.dīr q̄ p uirilis sexus psonas cognatione cōiūcti sunt: quasi a pte cōgeniti. ingt Caius iureconsultus quasi fr̄ eodē pte natus filius fratris nepotue ex eo inter agnatos & cognatos hoc interest q̄d in agnatis cōtinent cognati: in cognatis nō utiq; agnati: ut puta. Frater pris.i. patruus, est agnatus & cognatus. Matris uero frater.i. auunculus cognatus ē sed nō agnatus. Gētilitas uero & agnationē & cognationē cōplectit. Agnatū etiā dicimus q̄cq̄d ultra debitū natū ē. Vñ agnascētia & agnata mēbra appellant q̄ abūdāt. Plyn. Membra asalibus agnata lutilia sunt sicut sextus hoī semper digitus.

Agnomē pe.p.dī ab Agnatiōe i q̄ qs natus est.

Agnosco ex ad nosco. Sz d. euphōiæ cā mutat i g. licet annomino per duplex nn. scribat. Et agnoscere q̄dē dī de ꝑsonis & sanguine cōiūctis: ut Vir. agnoscit q̄ suos. lætusq; ad mœnia ducit. De hoc ēt i dictōe cognosco. ab γνώω. μ. γνώσω

Agmē significat multitudinē. Virg. uocat agmina sæua sororē. Interdū ordinatā multitudinē ut est exercitus icedētis: ut Lōgū p ualles pascit agmē Interdū impetū. ut apud eūdē. Et leui fluit agmine tybris.

Aggredior ad aliquē gradior. Et hoc q̄nq; amice. Plau. in asi. Etiā tu here istūc amoue abstei atq; me aggredere. Q̄nq; hostīliter: ut sit aggredi suadere. Sal. Ex latentibus cæteros aggredit. Iustinus. Quos ex ꝑrouiso aggressus facile fudit. Est. n. aggredi gradatim ire & cū īsidiis ꝑnū gladiatoꝝ q̄ gradatī cūt ad dimicādū. Fit ēt q̄nq; aggressio uerbis. Vir. Talibus aggredit uenerē saturnia dictis. Aliq̄n aggredi ponit ꝑ incipere. Lact.li.v. Oēs tū illud arguebāt q̄ illo potissimum tpr id operis esset aggressus quo furebat odiosa crudelitas. Aliq̄n ꝑ tētare. Sal. in Iug. Oēs asperitates superuadere naturā ēt loci uicere aggredit. Sciēdū ē q̄ hæc uerba. Aggredior adorior alloquor & similia: ad ꝑpositione eis adiūcta cū actō solo elegātiq̄ ponūt q̄ si simplicia eoꝝ actō ad ꝑpōita iūgās iuat aggrediorhoīez: nō gradior ad hoīez. Dicimus ēt aggredior te dictis. q̄si cū calliditate Vir. Talibus aggredit dictis.

Agrigentū: urbs Siciliæ. unde Empedocles phūs & phalaris tyrānorū sæuissimus originē duxerūt Hic agrigētinq̄ a. uz. pe. p. ut tyrānq̄ agrigētinq̄

Agripinēsis colonia dicta ē ab agrippina Neronis matre: quæ ut uim suā externis quoq; nationibus ostētaret i oppidū Vbiorū qui sunt in Germania īferiore i quo genita erat coloniā deduxit

Agrippæ seu Aegrippæ ab ægro ꝑtu ut docet Gel. dñr quorū inalcēdo nō caput: sed pedes ꝑmi exteriterūt q̄ partus difficillimus & ægerrimus habet ab ægritudine & pedibus appellati. Cōfixos aūt pueros eē inutero. Var. scribit capite infimo nixos: sursum pedibus elatis nō ut hoīs natura est: sed ut arbons. Nā pedes cruraq; arboris appellāt ramos: caput stirpē atq; radicē. Q̄ñ ingt cōtra naturā forte cōuersi in pedes brachiisq; plærūq; deductis tetinere solēt: ægrius tūc mlieres enitūr. Agrios i latine dicitur agrestis: ferox īmitis.

Agnus. Vide infra in aspirādis ἁγνὸς purus castus: inde christus agnus dei dī. ē ēt arbusculā q̄ uiæ oēs ornabant athenis in festo palladis dicta aūt ab a priuatiua & γεννάω genero quoniā in ducit castitatē.

Agogus pe.p.latīne dicitur ductor: dux uiæ ἀγω γὸς ἀπὸ τοῦ ἄγω. πολλαχῶς σημαίνει

Agolum pen.cor. pastoralis baculus quo pecudes aguntur.

Agon locus certaminis romæ q̄ Circus flaminius dicebat: & plærūq; ponit ꝑ ipso certamine. quā doq; ēt ꝑ studio. Est & Agon. Victimarii uerbū p agone. Oui.li.i.fast. Qui callido strictos tinxerus sanguine cultros. semper agat ne rogat: nec nisi iussus agit. & Seneca.li.iii. cōtouersiaꝝ Carnifex manū tollat deīde respiciat ad patrē & dicat agon. Quod fieri solet uictimis.

Agonia pe.cor.orū. & agonalia orū uel iū. Ludi q̄ fiebāt in honorē agonii dei ab α sine γωνία ꝗ angulus: q̄a locus i quo hujusmōi ludi fiebāt erat sine angulo. Oui.li.i.fas. & prius antiquus dicebat agonia sermo. Sūt q̄ agonia dicta uelint sacrificia: q̄ fiebāt in monte i quoniā agones montes uocitarēt. Vnde mons Quirinalis agonus: &

Collina porta Agonensis est appellata sed etiam ἀγωνία timor sollicitudo concertatio ut Isocrates in anagora & ἀστονία sterilitas q̄dā parien.

Agonia æ.pe.cor.hostia q̄ immolabat. Antiqui.n. agonias ab agēdo hostias uocabāt. Rursus Agonia accipit p timore & sollicitudine q̄ mentē uexat ut i cuāglio. Et facto i agōia plixius orabat.

Agonius dicebat deus qui p̄sideret rebus gerēdis. Et agonius dies erat quo rex agoniā hostiā imolabat. Et agonius molestiam inferens dicitur.

Agonisma atis.certamē: ut de diuo Anastasio legitur. Suū agonisma grataner suscepit. Proprie tñ palma seu p̄mium agonisma dicitur.

Agonista qui i agone cōtēdit. Græce ἀγωνιστὴς dicitur certator pugil.

Agonisticus a.um.certatorius: q̄d ad agonē pertinet. Aug.in psal.interp̄tatione. Agonistica ista uana & ludicra non debet affectare christianus.

Agonotheta pe.cor.munerarius: quasi agonis dispositor seu p̄fectus.q p̄miū certātibus in quolibet ludoꝝ genere pponit: q̄lis Aeneas apd Vir. Cōpōit.n.sic ἀγὼνα γῶνος certamē & τεθεὶς τεθέντος positus dispositor. Aug. Non audis athletam dñi ab agonotheta petētē adiutoriū pugnæ. Hic. Iste agonotheta non pptera nos pugnare uoluit ut nos possit benedicere.

Agonizo pe.p.neu. & Agonizor depo.significat dimico cōtēdo. Hie.i eccle. Agonizare p asa tua p iustitia. Cyprianus ad Moysen. Oīsq agonizat in oībus continens est.

Agoranomus pe.cor.apud Plau.ædilem significat qui in Cap.ait. Euge edictiōes ædilitias hic q̄dē hēt: miróq adeo ē nisi hūc fecerūt sibi ætoli agoranomū. Dictus agoranomus a foro rerū uænaliū cui regulā p̄scribit.sed si græcā linguā audire uolumus aliud significat: quoniaꝝ ἀγορά καὶ ἀνορθόω το Φθέγγομαι καὶ ἀπὸ τοῦ μέμιμη μόμος quasi qui foti ius haberet.

Agoræus.a nostris nūdinarius uilia emēs ab agorazo emo. Hor. Dauniæ defende decus camœnæ lenis agorææ. Agora.n.forū uænaliū dr q̄d etiā pro cōcione: p p̄tio rei: p re uendita i & p foro iudiciali quādoq ponitur.

Agraphus.pe.cor.latine nō scriptus dicitur.

Agyrini: siue Agyrinēses dicti sunt populi ab urbe Agyrio: siue agurio.

Ahenus.a.um.idē q̄d æreus. Vir. Et luce coruscus ahena.

Aio is.it.aiebā as.at. Ai.aisti ait.aimus stis. Aug. Vos adiicietes in malo aistis. Plau.in asi. Me uel ce unū ex oībus atq illā amare aiebas. Neuius. Vel ai.uel nega. Ci.de fi.bo. Quasi ego id curez q̄ ille aiat aut neget.

Aius deus a Romanis dictus ē ab eo q̄ aiebat. Nā olim Romæ audita uox ē silētio noctis clarior humana uocem q̄ iuberet magistratibus nunciari gallos aduētare: & ut puideret ne Roma a gallis caperet: ex eo dictus est deus Aius.loquens sicut docet Ci.li.ii.de diui.

Ala.qua aues uolāt. A cuius similitudine ala ēt dr locus ille cōcauus subter brachiū in hole qa i eo pilꝰ q̄si pēnæ nascūt. Ply.li.xi. Elephas tātū sub armis duas.s.māmas.nec i pectoꝛ sed citra i alis occultas. Hic hircinus odor ille cōcipit. ppriē tñ uocat axilla ra qua fit ala. Cōtra Prīs.q uult axilla per diminutionē fieri ab ala & maxillā a mala Ciceronis hæc sunt uerba. Quin ēt uerba sæpe cōtrahunt nō usus cā sed auriū. Quō aūt uester axilla ala factus ē nisi fuga lfæ uastionis quā lfam ēt e maxillis & axillis: & uexillo & pauxillo cōsuetudo elegās latini sermonis euellit. Sed hoc nomē q̄dā aspirāt. Dr & asella: ut in sacris lris. Abscōdit piger manū sub asella. Præterea ala dicta est eqtū turma: q pedites tegat alaqꝫ uice. Nā in eqtū ordinibus circū legiones dextra sinistraq tanq̄ alæ auiū corporibus locabant. Virg.li.iiii. Dū trepidāt alæ: saltusq indagine cingūt. Inde dicti sunt eqtes alares uel alarii.

Alarius a.um.q̄d est alæ equitum turmæ. Vnde Alarii equites.

Alatus a.um.ab ala auium q̄d habet alas. Allatus uero p duplex ll.apportatus.

Alauda auis: quæ olim.Galenta uocabat: qa apicē hēt.hoc ē plumā elatā i capite ad similitudinē galeri: siue galeæ. Var.appellat galericū & a græcis corydalus dr. Postea gallico uocabulo. Alauda uocata ē legio q̄dā apud Romanos. Galli.n. hoc nomē significāt galeā. Vnde milites q galeis utūt dicti sunt alaudæ. Scribit Pli.ly.xi. Alaudā auiculā appellatā quōdā galeritā gallico uocabulo ēt legioni nomē dedisse. Ideoq Cæsar cum ex galliis legionē cōscriberet: alaudā appellauit. De qua legione. Ci.ad Atticū sic scribit. Antonius cū legione alaudaꝝ ad urbē pgeret: pecunias municipiis impare. Militaria.n.uocabula tradita ie ab ipīs rebꝰ: q̄ ita nolant pprie quaꝝ rex i acie structa sui cuiusq uocabuli imagines ostendunt.

Alabarches: latine salis p̄fectus: ut ē apud Iosephū in ultimo antiquitatis.li. Et fuit apud ægyptios & iudæos honoris appellatio.

Alabandæ Ioniæ ciuitas Apollonio rhetore nobilitata. Hic alabādes & alabādicus q̄ sic ab iui cē differēt: q alabādicus siue alabādiacus nomē est possessiuū. Vñ alabādicos libellos p barbaris & ieptis græci capiūt. Alabādes ciues oppidi dicunt. Vñ carbūculos p̄fectos alabādes quasi municipes appellāt ipolitos atq rudes alabādicos.

Alabastrū gñs marmoris plucidi & coloribus distincti ex quo fiebāt uasa ūguētaria. Mar. Quot cosmi redolēt alabastra fociq deoꝝ. Dr & alabastro quoniā Ply.scribit seruādis unguētis maxime idoneū nasci circa thebas ægyptias & damascū syriæ quo prisci Romani sicut aliq magnates nūc Romæ p̄stādo p fenestras lumine utebāt. Similiē alabaster dr. Ci.li.ii.acad. Quibꝰ ēt alabaster planus ūguēti putrescere uidet. Et lapis alabastrites pe.p. Ply.li.xxxvi. Hūc aliq lapidē alabastriten uocāt quē cauāt ad uasa unguētaria. Hūc lapidē etiā uocāt onycen. Sūt ēt myrotheta & narthetia unguētoꝝ loculamēta. sed ut puto tales dictio

aes ſproprie capiũt a latinis: græca. n. lingua manifeſta ē ὅτι ἀργεῖα καὶ λαμβάνω ſ nume ro plrī τὰ ἀλάβαστρα ppe pyxides ũguẽtoꝝ & unctionũ ſine anſullis callimachus tñ ſ hymno palladis in genere maſ. poſuit. itaq; ab odoribus potus q̃ odores a lapide dicunt.

Alabia. græce ἀλαβία latine nocẽtia dr̃. Sed ē dictio in græco & ſ latino corrupta græce. n. ſcribi debet, ἀβλαβεία ὅτι βλάβη κακουργία ſ ἀπὸ τοῦ βλάπτειν & ideo latine debet dici ablabea pe. p. quoniã ει diphthongꝰ mutaſ ī elongũ ut κυθέρεια cytherea Πηνελόπεια penelopea.

Alacer & Alacris pe. cor. dr̃ is qui ingẽtis ē ſenſus hoc ē q̃ niger ſenſibus uniuerſis. ut inquit Aſco. qđ ē animũ erecti aĩ atq; ſublimis: & cui ſenſus ois ē ſuo loco degit ſicut ecõtrario. Lacer dr̃ am putatis ſ corpore mẽbris hoc ē auribus oculis manibus qđ & ad alium ſæpe tranſferr̃. Illud quoq; intelligi aliud eſſe alacrẽ. aliud lætũ. Do. alacer dr̃ non lætus: neq; triſtis. Interdũ poniſ p celeri & prompto: q̃ſi ſit alis acer. Ter. Quid tu es triſtis? qdue es alacris? Ci. li. i. ad herẽ. Si huic ſi remiſſuꝝ mꝰtos alacriores ad maleficia futura. Idẽ Ni cũ feras beſtias uideamus alacres & erectas eadere ut alteri beſtiæ nocẽãt: nõ ē incredibile putãdũ &ce. Interdũ p læto & ueluti ſ ſpẽ aliquã gerẽtiẽ. Hinc alacritas quæ ſecũdũ Do. ppriẽ mutato q̃dã uultus geſtũ ſ ſpẽ aliquã: & media ē inter lætitiã atq; triſtitiã. Interdũ dr̃ uoluntatis celeritas ſeu pmptitudo ardorue. Liu. li. iii. Poſtq̃ ingẽti alacritate clamor ē ſublatus qđ bñ uertat geſtuꝝ ſe illis morẽ: poſteroq; die ſ aciem eductuꝝ affirmat Ci. li. tuſ. i malũ accepit. Vir ſic temperatus cõſtãs ſine metu: ſine ægritudĩe ſine alacritate: nulla libidine uexatus.

Alania regio ē Scythiæ Europæ q̃ ad Mæotidas paludes pertingit.

Alanus pe. p. Sythiæ fluuius: a quo Alani populi dicti ſunt iuxta quos ſunt Toxolani. Amianus ſcribit alanos dici quos priſci Maſagetas dixerũt. Hi carnibus ueſcunt & panẽ nõ manducant. Mar. Nec te ſarmatico tranſit alanus equo. Iul. Capi. Alanoſ in parte Daciæ collocat.

Alba nomẽ ē duarũ urbiũ: quarũ una ē in latio: a q̃ Albani populi & Albanus mons ſub quo Aſcanius ciuitatẽ hãc albã cõdidit: quæ ut Liuiꝰ. ſcribit a ſitu porrectæ in dorſo urbis longa alba uocata ē. Vulgatior fama ē ab omine porcæ ibidẽ inuẽtæ dũ a Troia cũ patre pfugo ueniſſet. Altera ē ad lacũ Fucinũ: a qua albẽſes dicunt: q̃uis ẽt albani q̃q; uocẽt alba ẽt ſacerdotiſ camiſia dr̃

Albana urbs felicis arabiæ ē ſicut docet Ptol.

Albanus: nomẽ ē montis & laci nõ pcul ab urbe unde uaticiniũ fuit nũq̃ Romanos Vehiũ captu ros ni primo ex albano lacu emitteret aqua. Itez Albanus nomẽ ē duarũ urbiũ: q̃rũ una ē in Macedoniæ mediterranea. Altera in maiori Armenia ubi diuus Bartholomæus ſuit decoriatus. Hoc etiã nomẽ dictus ē fluuius Albaniæ. Albanus a. um. qđ ē ab alba latii urbe. Vnde albani pfes.

Albania regio ī oriẽte a colore populi uocata eo q̃ albo crine naſcant. Hæc ab oriẽte ſub mare Caſpiũ ſurgens per orã oceani ſeptẽtrionalis uſq; ad Mæotidas paludes p deſerta oſtẽdit. In ea albania ciuitas & albanus fluuius. Apud hãc habent canes ferociſſimi q̃ tauros & leones occidunt.

Albia fluuius Bœmiæ orit in montibus q̃ Moraniã Bœmiamq; diuidũt & magno aquaꝝ auctu mediã ferme diuidit Bœmiã in occidẽtem prius mox ſ ſeptẽtrionẽ fluẽs: ubi exit Bœmiã p anguſtas fauces montiũ in Saxoniam penetrat: & in oceanũ uoluitur.

Albus a. um. a græco ἄλφος. qđ candorẽ ſignificat: Sabini alpũ dicũt. Eſt color q̃ opponit nigro Plau. in Mne. Dic mihi hoc qđ te rogo. album an atrũ uinũ potas? Interdũ albus ponit p pallido. Vñ & exalbeſco pallidus fio. Interdũ p bono ſicut ecõtrario nigrũ p malo. Perſ. Per me eq̃dẽ ſint ota ptinus alba. Hor. Hic niger ē: hũc tu romane caueto. Iuue. Maucãt q̃ nigrũ in candida uertũt. Sed hæc per tranſlationẽ.

Albũ ſubſtãtiuũ: dr̃ qđ græci uocãt λεύκωμα tabula gypſata in qua iudices notari ptorũq; iura ſcribi ſolebãt. Sigs uero albũ cõrupiſſet puniebat: qa ptoris maieſtas cõtẽpta uidebat. Paul. Si familia alicuius albũ corruperit non ſimiliter hic edicitur ut in furto. Iudex inqt Seneca. li. iii. de beneficiis ex turba electoꝝ quẽ cenſus in albũ & equeſtriſ hæreditaſ miſit. Hoc &pyctaciũ quoq; dr̃ ut ſ Alexãdro Cæſare. Lãpridius uſgo matrix appellata. Similiter ea tabula dr̃ albũ in qua ſingulorꝝ ãnorũ acta lẽis mãdabãt a põtifice maxo pponebaq; domi eius ut poteſtas ẽt pplo cognoſcẽdi. Hiq; nũc Annales maximi notant: ut auctor ē Ci. li. ii. de ora. Eſt & albũ Decurionum & cytharedorũ. Nam ſ digeſtis titulis ē de albo ſcribẽdo: ubi docet Vlp. quo ordine Decuriones in albo ſcriptos eſſe oporteat.

Albarũ dicitur q̃ illinit tectorio cũ paries pungẽdus nõ eſt qđ ſit ex calce.

Albidus a. æ. pe. cor. qđ aliquãtulũ albũ: ut granũ exteinſecus albidũ: intus cãdendi cõſpicit. Aug. li. xxi. ci. dei. p albo poſuit. Lapides igne cãdẽte percocti & ipſi fiũt cãdidi. Et q̃uis ille magis ruberet: illi albido colore niteſcãt cõgruitq; tñ illi luci qđ albũ eſt ſicut nigrũ tenebris. Hic ſubalbidus parũ ſiue aliquãtulũ albus. Ply. Ramos habet cãdidos ſolia ſubalbida.

Albedo. Albitudo & albor p cãdore accipiũt. Pla. in Tri. Et itẽ alteꝝ ad iſtãc capitis albitudinẽ calidẽ aiebat uocari.

Albor albedo. Hic. in Leui. Quod ſi ſurſuꝝ fuerit ī alborẽ cõuerſa ſacerdos eũ mundũ eſſe decernet. Alborẽ etiã, Apitius uocat qđ ē albũ in ouo q̃ Plynius albuginẽ appellat: Medici albumẽ.

Albugo pe. p. macula ī oculo. Ply. li. xxi.. Qua aligata oculo albugines tolli dicunt. Idẽ albuginẽ uocat album in ouo.

Albumẽ pe. p. qđ eſt in ouo album. Vitellus uero croceus.

Albeo es.albus fum:ut căpi nimbus albẽt.Hic albesco albus fio.Vir.li.i.Ge.Sæpe ẽt ſtellas uẽto impẽdẽte uidebis ꝓcipites exlo labi noctuſq; per umbras flãmarũ longos a tergo albeſcere tractus Huius cõpoſitũ ẽ exalbeſco.

Albico as pe.cor.aliquãtulũalbus fuꝫ.Ply.li.xxii. Solidũ ſemẽ cõiciẽ in oculũ nec turbat:ſed in ſe caliginẽ cõtrahit:mutat colorẽ:ſed ex nigra albi care incipit:& tumeſcit.Similiter accipiũt.Velico.Fodico:cãdico:nigrico:nutrico:quæ formãtur ab corũ uerbis in ſco deſinentibus diminutis litteris.e.& s.Et mutata e in i.ut albeſco:albico cãdeſco:cãdico.Deſcẽdũq; ab actiuis & neutris ut nutrio nutrico.uello uellico.fodio fodico.quæ ſine dubio diminutiua ſunt.Nã fodico minus eſt q̃ fodio qđ ſomniculoſe nõ legẽtibus patebit.In ſignificatione uerborũ i ſco.Priſ.interpretatus eſt albico dicẽs albico pro albeſco:& Horatii affert exẽplũ.Nec prata canis albicãt pruinis.Sũt q ea apparitiua noſent: quoniã apparẽtiã ſignificẽt.

Albo as.albũ facio.Cuiꝰ paſſiuũ ẽ.albor albus fio Vñ & dealbo & dealbor.qđ ẽ multũ:ſine aſummo uſq; deorſum albũ facio.Curius Ci.Nec ſolere duos parietes de eadẽ fidelia dealbare.Et illud Lauabis me & ſuper niuẽ dealbabor.

Albogalerus pilcũ capitis quo flamines diales utebant.Fiebãt.n.ex hoſtia alba toui cæſa.

Alburnus:Lucaniæ mons a cãdore uerticis dictus

Alburnũ:adeps arboris.Ply.Humor & cortici arborũ eſt q ſanguis earũ intelligi debet. Eſt.n.in toto corpore arboꝛe & reliquoꝛe aſalũ cutis ſanguis caro nerui uenæ oſſa medullæ. Procute cor tex humor ſanguis proximi plærisq; adipes.Hi uocant a colore alburnũ.Hinc exalburno.as.qđ eſt alburnũ detraho.ldẽ.Ereliqs arbonbus ſicciſſima lotos:deinde robur ex albumatum cui nigri cans color.

Albunea:fons inxta Tibur.Vir.li.vi. Lucoſq; ſub acta cõſulit albunea nemorũ quæ maxima lacro fonte ſonat.

Albegmina:partes extorũ qnæ diis ſmolabantur a candore eorum dicta.

Albula pe.cor.fluuius ab albo colore aquæ q poſt ea Tybẽs a Tyberino Syluio albanorũ rege ibi extincto dictus ẽ.Lin. Pax ita cõuenerat: ut etruſcis latiniſq; fluuius albula quẽ nũc Tyberiꝫ uocãt finis eſſet.Itẽ albula dicta ẽ aqua quædã in agro Tiburtino q̃ ut Stra.teſtat uulneribus medeſ.Mar.Canaq; ſulphureis albula fumat aquis Dẽ & albulæ plr.ldẽ. Quod ſiccæ redolet palus lacunæ crudarũ nebulæ qđ albularũ.

Albion inſula britaniæ dicta ab albis rupibus q̃s mare abluit.Poſtea anglia dicta. Vide in anglia

Albis fluuiꝰ q i duo ſpatia germaniã diſterminat: ut teſtatur Stra.li.i. De hoc Luc.li.ii. Fũdat ab extremo flauos aqlone ſuenos albis:& indomitum rheni caput.

Albinga:oppidũ liguꝫ colonia ad mare deducta. cuius incolæ ligures iñgauni uocant. Ex hoc loco ad monœci põtũ ſtudia ſẽ lxx.dẽ &albigaunũ

Albeus p diminutionẽ albeolus cũ accẽtu in añpe. tabula luſoria.Ci.de fi.bo.Aut albeolũ poſcere: aut quærere quẽpiã ludũ.Ply.M. Meſalla cõſul pride calẽdas octobres diẽ natalis ſui egit trãſtu lit albeũ cũ teſſeris luſoriũ e gẽmis duaqus latuꝫ pedes tres.

Alcæus cũ diph.nomẽ poetæ lyrici mitylenei.Hic magnificus breuis diligẽs.& plurimũ Homero ſimiles.

Alces.is.ſeu Alces æ græcoruꝫ more alal ẽ e gallia trãſalpina ſuẽtu rarũ.olfactu e longinquo uenatorẽ ſentiẽs:ſtatimq; i ſpecus & lambula ſe condẽs media iter cameluũ & ceruũ ſituũine.Suꝫ mares ex his in ſuperciliis habẽt cornua.De his alalibus Cæſar li.vi.& Iul.capitolinus mẽtionẽ faciunt.

Alceſte es.ſiue alceſtis alceſtidis.fuit Perilai filia: Admeti phereoꝛ regis cõiũx q̃ maritũ tãto amore dilexit:ut p eo pire nõ recuſauerit.Cũ.n.maritus ægrotaret oraculo nũciatũ ẽ ei poſſe adhuc uiuere ſi foret aliqs ex affinitate uel amicitia q pro eo ſpõte mortẽ iubiret.Cæteris id abnuẽtibus:ſola uxor ꝓmixit.luue.Spectãt ſubeũtẽ facta mariti Alceſten.Hic.Alceſtim fabulæ ſerũt pro admeto ſpõte defunctã:ſed multa cẽnt dicẽda:ſed nide tragœdiã euripidis alceſtin quæ impſſa ẽ.

Alcynoæ pe.duæ fuiſſe leguntur.Altera Ceycis uxor quæ uiſo cadauere mariti i littus iectũ ſe deiecit i mare iuſſuq; Amphytrites i aues cõuerſi fuerunt ambo. Altera fuit Euem fluminis filia quæ poſtea Marpeſa dicta eſt.

Alcedines ſũt quædã aues dictæ q̃ſi algedines:q; frigidiſ tẽporibus i mari pariãt:Plau.Nã hercule tu periſti niſi illã mihi tã trãquillã facis q̃ mare ẽ olim cũ alcedo pullos educit tuos.Dicta ẽ a græcis:Alcyone es.uel Alcyon is.Amb.li.h exe.Alcyone ẽ auis maritima q̃ i littoribus fœtus ſuos edere ſolet.ita ut i arenis oua deponat medio feſtiyemis.nã id tpis fouẽdis hẽt deputatũ partubꝰ q̃ maxime ſurgit mare littoribuſq; uehemẽtior fluctus illidit.quo magis tepẽtinæ placiditatis ſolẽnitate auis huius eluceret gĩa. Nanq; ubi undoſuꝫ fuerit mare:poſitis ouis ſubito mitteſcit:& oẽs cadũt uẽtoꝛ ꝓcellæ flatuſq; auraꝝ qeſcunt: ac placidũ uẽtus ſtat mare donec oua fouet alcyona ſuas ſeptẽ dies fœtus ſunt:qbus decurſis educit pullos.Illico alios ſeptẽ adiũgit dies qbus e nutriat partus ſuos donec ſcipiãt adoleſcere. Tãtã ẽt gĩani minuſcula auis diuinitus ſdulta hẽt: ut hos quattuordecim dies nautici ꝓſumptæ ſerenitatis obſeruẽt:quos & alcyonidas nocãt qbus nullos motus ꝓcelloſæ tẽpeſtatis horreſcãt.Ferũt hãc auẽ paulo maiorẽ paſſer:pẽnis purpureis cãdidis admixtis:collo gracili & ꝓcero : raro uiſam.Ari.li.viii.de aſalibus Alcyonũ duplex gñs eſt ſcribit:alteꝛ uocale harũdinibus iſidẽs:alterũ mutũ ampliori corpore. Ab alcyone ſit alcyonius.um.ut Alcyonii dies.Fitq; a græco als qđ mare ſignificat licet aſpiret.

Alcamenes pe.cor.nomẽ ſculptoris ꝓpriũ q ſicuti

Ply.li.14. scribit Phidiæ discipulus fuit.

Alcman: e lydia Sardensis poeta lyricus filius Damantis claruit 27. olympiade cū apud lydos reguare Ardis pē Aliatæ. Et cū nimio amore puellā quādā depereret amatorios ēātus primus fuerunt. Fertur Phthiriasi morbo interiisse. quoniam φθειρῶδες φθειρὸς φθειρός καὶ φθειριάσις .i. pediculus quoniā exputrefactōe humoꝝ inporis camis orianꝫ.

Alcinous pe.cor. nomen iustissimi phæacū regis a poetis laudati cuius ædes fuerūt magnificentissimi extructæ & uiridaria bifera erāt. Vnde Papi. Quid referā alcinoi referā pomaria uosq; q nūq; uacua pdiius in æthera rami. Dicit etiaz alcinus in odyssea multa Homerus q̄ nota sunt.

Alcides pe.p. Hercules græca significatione a nimis appellat. Nā ἄλκη alce uirtus robur fortitudo dicitur.

Alcibiades pe.cor. nomē atheniēsis impatoris summi: qui grīe & forma ꝑcipuus oībus rebus aptus fuit. Diues ꝑterea: affabilis patiens & oī deniq; mitate ꝑditus. Et qd̄ miꝝ ē uitiis ēt pleniissimus fuit. Eius uitā plutar. luculēter scripsit. Proditū ē q in illū uniuersa ciuitas athenienſiuꝫ oculos: in illū suspēsa ora cōuertērāt: & q̄si de cælo missum cōuictes admirabanꝫ. Fuit hic ex primatibus q cū eēt pclinis ad luxū & ad cæteras uoluptates ad bonā disciplinā traductus ē a Socrate. Nā discēdi studio & sapiētiæ amore pellectus extēplo cūctis amatoribus adulatoribusq; repulsis ad socraticā disciplinā aīuꝫ uertit nusq; recedēs a latere pīi sapientissimi.

Alcmena pe.p. nomē ppriū fuit matris herculis. de q̄ q uelit multa intelligere legat τὴν ἀσπίδα τοῦ ὑσιόδου ἣ ὅτι πρὸ λιτῶν οὖσα λόμους καὶ πτερύλαμ ἀχνὴ ἄλυθεν ἐς γῆν βας μιτ' ἀρτίοις ἀμφιτρύωνα ὁ ἀλκμήνην θυγάτηρ λαοσθόου ἡ λεκτρύωνος.

Alea ludus tabulæ ab alea quodā milite i ocio troiano. Hor. i epīs. Quē dānosa uenus quē ꝑceps alea nudat. Et cū alea dicat ois ludus in uarietate fortunæ consistēs. Vñ Mar. de nucibus. Alea parua nuces: & nō damnosa uidet. sæpe trī pueris absultit illa nates. Factuꝫ ē ut nō solū ꝑ fortuna sed ēt ꝑ periculo periclitq; dubitatione sumat: & ille dicat aleaꝫ iacere: qui se periculo fortunæq; cōmittit. Liu. In dubiā i perii seruitiiq; aleā imus Est & alea nomē urbis ab aleo cōditore. Papi. in syluis. Aut aleæ lucis uidit tegeea sacerdos. Plu. in uita Cæsaris ἀνερρίφθω κύβος .i. iactus sit taxillus.

Aleator & Aleo onis: q sæpe alea ludit. Catul. Nisi impudicus & uorax & aleo. Nūc aleatot dī.

Aleatorū apud Sidonium sumit ꝑ ludo aleæ. Ait n. Atq; illic aleatoriū lassis cōsūpto sphæristerio saciat. Sue. uocat aleatoriū forum.

Alecto una est ex furiis ifernalibus: & latine ineēsans ītepta ab a priuatiua & λήγω desino q a cupiditas nunq; satiat.

Alectorius lapis q in uētriculo galli inuenitur. gallus. n. græce ἀλέκτωρ dicitur.

Ales quælibet auis ab alis gerendis. sicut uolucris oē uolatile. & tā mas. q̄ fœ. gīe ꝑfert Vir. Nāq; uolans fuluus iouis ales i æthra. Ponit q̄nq; ꝑ uelocitate Alite plātaī In gtō pīi alitū & alituū se cūdū Prisc. Vir. xi. li. Alituū pecudūq; gūs sopor altus hēbat. Auis est q̄ parit oua & pēnis ē ꝑdita ꝑter uæspertilionem.

Alecula diminutiuū ab alec. Col. li. ix. Dat cāmarus & riualis alecula uel siq̄ sunt incremēti parui fluuioꝝ animalia.

Alec. Vide infra in dictione halec.

Alemani pe.p. ppīi inhītātes iuxta lemanū lacū.

Alexādria urbs ægypti nō lōge a nili ostio ut Solinus ait ab Alexādro Macedone: unde illi nomē cōdita. Vrbs fertilissima quā Dinocrates architectus cōmetatus ē mirabili ingenio quindecim milliū passuū laxitate ad effigiē macedonicæ chlamydis orbe gyrato laciniosam anguloso dextra leuaq; ꝑcursu. Mareotis lacus ad meridianā urbis partē euripo eanopico hostio mittit. Habuit olim scholas olim disciplinaꝝ liberaliū. Fuitq; ob cōmoditatē maximū totius orbis emporium. Sūt & aliæ Alexādriæ. Vna i Scythia super Tanaim. Alia i Asia & aliæ alibi secūdū Ptol.

Aleopetra insula in Mæotide.

Alexicacon. remedium qd̄ fit ad depellenda mala. Sic Hercules dictus fuit Alexicacos ab eo q defensor eēt hoīum: hoc & Amuletū dī.

Alga herba q̄ nascit i aquis marinis dicta a mari ab algore aquæ: siue q pedes alliget: q a grassa ē foliis ex pte supernatātibus. Vir. li. vii. Lateriq; illisa refunditur alga.

Algor oris. Algus. us. & Algus gi. dolor tristis ꝑ trāslationē ponit ꝑ frigore. Plau. in aul. In opīā luctū: mœrorē: paupertatē: algū famē. Lucre. li. 3. Sollicite euolitāt morbis algoq; fameq;. Plau. in Ru. Vel suda uel peri algu. uel ēt ægrota.

Algeo. es. alsi uel alxi. sum. a græco ἄλγέω ὄθεν τὸ ἄλγος ἄλγιος doleo patior: ut sit frigus dolor q̄dā mēbroꝝ rigore cōtractus. Ponit tn al gere pro frigidū esse. Aug. li. xi. ci. dei. In ætibus diei sic alget: ut bibi non possit.

Algidus pe.cor. mons ab urbe xii. passuū millibus distās ab assiduo frigore sic dictus. Hor. Quæq; auētinū tenet agidūq;. Et ab hoc quoq; sylua algida dicta ē huic mōti subiacēs. In cuius ītressu Regillus lacus est.

Algedon latine cruciatus.

Alius a. ud. gtō alius pe.p. uel alii æ. alii. dtō alio æ. o. Ci. Si res totæ aliæ rei necesse ē simiīter sit Et idē ē q̄d̄ diuersus: ut alia ē facies eius a facie mea. Accedit quādoq; ad uiz cōparatiōis. Quis t. At quāto alius fuit ille infelicissimus iuuenis affectus. Quo mō āt differat ab alter. Vide i dictione alter.

Alias res agis. i. nō intēdis ad id qd̄ dicit: ut nulla sit in eis attētio aut nugatorias res agis.

Alias aduerbiū: significat alio i loco: uel aliter: uel alio tēpore: uel aliqn̄. Ply. li. xxxiiii. Alias fragi

le & erosum rotarũq; usibus & clauis maxime fu giendũ. Gel. Neq; id tñ semper esse sini dixisset sed alias ocyus fieri: alias serius. i. aliq̃.

Alienus a. uz. qũq; alienatus dr. Sal. Postq̃ alienũ se uidet. Quãdoq; diuersus dissimilis: dispar: dis sonus. Idẽ. Neq; solũ illis aliena mẽs erat. Quan doq; uõ cõscius: ut apud eũdẽ. Ille eos in domuz Decii Bruti perducit q; foro propinqua erat: neq; aliena cõsilia ꝓpter Sẽproniã.

Alieno as. alienũ uel aduersariũ facio: seu a ꝓpsi to remoueo: repulsando. Plau. Me alienabis nãq; qn nr sim. i. a ꝓposito remouebis. Sal. Meq; fal sa suspitione alienatũ esse sentiebaz. i. repulsum. Ter. Ita nos alienauit. i. aduersarios fecit. Paul. Iurecõ. Alienatõis uerbo usu capionẽ cõtinen tur. Vix ẽ. n. ut nõ uideat alienare qđ patit usu capi. Eũ quoq; alienare dicimus q nõ utẽdo ami sit seruitutes. Huius uerbi cõpositum ẽ: abalieno qđ ẽ abinnicẽ sepero. Ci. in arte uetcti. Si audito ris studiũ defatigatio abalienabit.

Alienigenus. a. um. pe. cor. nomẽ cõpositũ a gñe & significat qđ ẽ externũ: uel alieni gñis: uel inter alienos genitũ. Val. li. i. Adiici nris duo eiusdẽ gñis alienigena extra nõ absurde possunt.

Alienigena. cõ. gc. uel secũdũ Probũ ois gñis sumi tur in eodẽ significato cum alienigenus.

Aliter aduerbiũ. fit ab alis huius alis ꝓ alius sicut declinabãr anti q & significat cõtrario mõ. Vir. Diis aliter uisum. Teren. in prol. Vex aliter euc nire multo intelligit. i. cõtra.

Alibi alio loco. Aliubi ꝓ alicubi. Nã dicimus solẽ totũ aliubi aliubi dimidiũ holbus adimi.

Aliunde: ex alio loco.

Alioqn. & alioq utroq; mõ dri & hẽ pe. p. signifi catq; alio mõ: uel q si nõ: uel ꝓter hoc: uel etiaz Ply. Hos tibi dedicaui libellos. Nã uec ingenii sũr capaces qđ alioqn nobis ꝓ q̃ mediocre erat.

Aliorsum uersus aliũ locũ in aliã partẽ. Ter. I Eu. Vereor ne illud grauius tulerit: neue aliorsũ atq; ego feci acceperit.

Aliqs: q̃si alius: qs & hẽt uim pluralẽ q̃uis singu lariter dicat. Nõ. n. ẽ aliqs nisi de multis. Vñ & apud ueteres uario gñe numeroq; ꝓferebat. Ter. Aperire aliqs actutũ ostiũ. Idẽ est qđ quisq̃ qs piã & illus. Et.

Aliquo ad aliquẽ locũ. Aliqua per aliquẽ locũ. Ali cunde ex aliqno loco. Aliquorsum uersus aliquẽ locum.

Aliquotiẽs seu ut quibusdã uidet. Aliquoties sine n. significat aliquot uicibus: siue aliquãdo.

Aliquot tantũ pluraliter declinat. & secũdũ Do. si gnificat idẽ qđ nec multi nec pauci.

Aliquãtus. a. uz. ponit ꝓ aliquot. Amb. Factũ ẽ ãt ne per aliquãtos annos ad cõstãtiã hoc factũ ab iis q uiderãt narraret. Hic. ad pãma. Cũ aliquan ti ex urbe uenientes in eadẽ lectitarẽt quæ sero me excepisse referebant.

Aliquãtulus dimiuutiuũ: & quantitatẽ significat. Aug. li. i. ci. dei. Illæ aũt infirmiores qui terrenis his bonis quãtis ea nõ ꝓponerẽt chro aliquan tula tamẽ cupiditate cohærebant.

Aliquãtũ mõ nomẽ ẽ: ut aliquãtũ ocii q̃si aliq̃ q̃ti tas. Mõ aduerbiũ: ut tu es aliquantũ ociosus.

Aliquantisper aduerbiũ: significat aliquãto tpe.

Aliquãdo cũ accẽtu in aũpe. sed tpibus nris nõ ser uatur ẽt a doctissimis uiris ucq; in Virgilio uel Ouidio aut Luca. uel aliis poetis antiqs inueniẽ inueniẽ in usu illaz corripi positura: hẽt tria tpa psens ꝓteritũ & futuꝝ: & significat aliquo tẽpo re: sicut & q̃q. Ponit & ꝓ tandẽ. Ci. Valerio. Aliqñ nos reuisas.

Aliquatenus pe. cor. siq̃t usq; ad aliquã ptẽ siue ex aliq̃ pte aut aliqua rõe. Quit. Vex hoc aliq̃tenus tẽpoꝝ mutatio ẽ cõditiõe. Aug. li. iz. ci. dei. Cor pus ideo ẽ mortale. quoniã a tota quã hẽt deseri potest: nec per seipsum aliquatenus uiuit.

Aliqd substãtiuũ ẽ ut aliqd utile. Aliqđ adiectiuũ ut aliqđ tẽplũ.

Alica pe. cor. potio: dicta q; corpus alat. Hæc fit ex zea q̃ a uris spelta dr. Tundit granũ eius in pila lignea uel lapidis duricia cõtenẽ excussis inde tu nicis cõcidit medulla. Hinc alicarii q eã cõficiũt uænduntue.

Alicastrũ ẽt uł dici ea forma ab alica demuari: sicut siliquastrum a siliqua.

Alipedes pe. cor. Equi neloces quasi alas pedibus habentes.

Aliptes unctor. Et is erat cuius curæ tradebant ii q I sacris certaminibus puguarẽt. Dictus ἀπὸ τοῦ ἀλείφειν. i. ungendo ἀλείφω ungo. Aliphe unctio siue pugne dr tamẽ græce dr ἄλειφαρ ἀλείφατος καὶ ἄλειμμα Mar. Nec capit immeritas sordibus unctor opes. Dr ẽt aliptes q uulnera curat. Ar medicus q ma la ualẽtibus & in lecto iacẽtibus medet Clinicus appellat. Itẽ aliptes fuit fons apud Ephesum.

Allia gñis fœ. nomẽ fluuii q e crustuminis monti bus ꝓalto defluẽs alueo Tyberino amni miscet xi. ab urbe lapide ubi magna strage Romani a gallis pfligati sunt. Hinc Alliẽsis dies dictus est rauq̃ infaustus. Huius nois prima semper ꝓduci tur. Syr. Maior & horificis se se extulit allia ti pis. Ouid. Hæc erat Isaslis cui dat gñis allia nomẽ Luc. Et dãnata diu Romãis allia fastis. Sic Vir. li. vii. Quosq; secãs infaustũ interluit allia nomẽ. ubi Ser. dicit aliud. i. esse interpositũ. Nã q Luc. li. vii. dicat. Nõ istas hõit puguæ pharsalia ptes quas aliæ clades nõ de flumine allia stellegẽdũ ẽ cũ ibi oñdãt oẽs clades q̃s Romani superioribq tẽporibus passi sunt nõ ẽe cũ pharsalica clade cõ parãdas: q̃ alias supauit. Aliæ igit cũ ibi prima correpta sit. est ab alius a. aliud.

Alũ genus holeris qđ cõmedit: qđ nomẽ qdam ab olendo quidam ab halando demuant. De hoc infra cum ab halando aspirari debeat. Similiter & haleatũ græce dicit σκόροδον & σκοῦ ὀδμὴν purgamenta allii. Est & hoc nomine ur bs inter Pyrgum & Ostiam.

Aleatum. ab alio pulmontarii: & intinctus genus est. Plautus. Sine aleato fungi fortunas meas.

Alo.is.alui.alitū uel altum. Vnde alitus uel altus. significat numo alimentis sustento. Sal. in Iug. Et omnē ætatem arpini altus. In rebus tamen ſ corporis Alere frequentius pro crescere ponitur Quintl. Sed alere facundia uires augere eloquen tæ. Virg. Hos successus alit idest augescere facit Et licet altum uel alitum supinum faciat: tamen ut docet Diom. melius dicit alitus q̄ altus uita n dæ ambiguitatis gratia.

Alimentum quod datur ad uitæ sustētationē. Scri bant lureconsulti alimentis legatis cibaria & ue stitus & habitatio debebitur: quia sine his ali cor pus non potest.

Alimentarius.a.um. quod ad alimentū pertinet: ut lex alimētaria: quæ puidebat ut filii alerēt pētes.

Alimonia.pe.co. idem quod alimentum.

Alma sancta siue pulchra uel alēs ab alēdo dicta.

Alnus & in plurali alnlia.pe.cor. quicquid domi ad in uillis: uel in uiuaris saginatur: siue sit auis siue quadrupes: siue pisces ab alendo quasi alinlis Et nō solū pro pingui sed etiam pro opulēto po nitur. Plau. in Cis. Prohibet diuinis maximis do te alnli atq; opima.

Alumnus dicit filius uel discipulus qui ab aliquo uelut a patre alit siue uictu siue moribus siue doc trina. Ci. Dolobellæ. Mihi uero glorioſum te iu uenē consulem florere laudibus quasi alumnū di sciplinæ meæ. Idē in Ver. Italia autem alumnus suū semitutis extremo summoq; supplicio fixum uideret. Ser. p educato & e ducatore ponit ab alē do deductū. Aug. li. vii. ciui. dei. Iouē alumnum cognominauerūt q̄ omnia aleret. Sic Ply. li. iii. in actiua significatione dixit de italia. Terra om niū terrarū alumna eadē & parēs numine deū elec ta. Cur. li. vii. Oro quæsoq; ne humanarū rerū ter minos adeuntē alumnū cōmilitonesq; uestrū ne dicam regē deseratis. Fallitur ergo ualla super alū ni significatione.

Alnus locus corporis ex quo sordes defluunt q̄ in esū cibi quibus alimur cuentre delabant. Sal. In simulans sibi aluus purgari. Proprie uēter fœmi næ ab alendo dicta. Vēter est qui uidetur. Inter dū dicit uas cauatū ubi quid reponitur. Et est tā masc. q̄ fœ. gēis. Cuius dimi. est alnulus.

Alumni dicti sunt qui aluo languescū. Plyn. li. xxi. Vinea punica aluinis ſpositā multū ꝓdesse dicit.

Aloe.es. græcū est & significat herbam amarissimi succi. Iune. Plus aloes q̄ mellis habet. gce ἀλόη

Aloeus nōmē gigantis cuius filii martē dicunt uul nerasse: a quo patronymicū aloides.

Alopecia morbus in capite humauo & barba ex ui no humoru; qui fit cuj profluuio capillorū dicta a uulpe quam græci ἀλώπηκα ἐ πὸ τοῦ ἀ λῶν εσθαι idest a capiēdo quoniaj difficilis sit cap tu cum aial sit astutissimuj. ꝓ ea crebro id genus morbi patiat. Ply. Lingua herba est quæ circa fō tes nascitur: cuius radix cōbusta & trita alopeci as emendat.

Allabor.pe.p. Iuxta fluo siue iuxta nauigo. Cla. Siculis allabitur oris. Hinc alapsus.us. Aug. li. x. con. Vbi per diē fuero multimodo allapsa blan ditur mihi.

Allegoria cum accentu in pe. dicit alicuiloquium: uel potius inuersio: ut aliud uerbis: aliud sensu oñ dat. Vir. Claudite iam riuos pueri sat prata bibe runt. Hoc est desinite iam plura canere: quia satis audiuimus. Eius species sunt septē. Ironia. Anti phrasis ænigma Chariētismos Paroemia. Sarcas mos Esteismos. Sed ita dicitur quoniam ἄλ λος ἄλλη ἄλλο καὶ ἀγορεύομαι. idest aliud dicimus & aliud intelligimus.

Allego.gis pen. cor. adscribo ānoto quasi iuxta le go. Vñ apud Iu. Capitolinū scribit. M. Antonīū philosophuj multos ex amicis in senatu allegis se cum ædilitiis ac prætoriis dignitatibus. Liui us libro decimo. Cæteruj quia de plebe alligebā tur: eandem ægre passi patres. Hinc Allecti dice bantur: qui propter inopiam ex equestri ordine in senatorum numerum assumpti fuerant. Nam patres dicebantur qui erant patricii generis. Cō scripti qui senatui sunt scripris annotati. Allec tus uero ab Allicio idem est quod attractus.

Allego allegas. penultima producta ad hoc mitto. Plautus in cassi. Quin ea ipsa me allegauit q istā accerserem. Et allegare est adducere. Plynius Tū multa allegauit: quæ ad rem proposi tam pertine re minime uidebantur. Item Deputare Constitue re Committere. Plautus in Cassi. Filius autem ar migerum allegauit suum: qui sibi eam uxorem poscat.

Allelu yia. duæ dictiones sunt quibus significatur. Laudate dominum Allelu enim ut Augustin. ait Imperatiui modi est: & significat Laudate. yia. uero uniuersalem: uel uniuersaliter scilitet deum. Hieronymus. Ia apud hebræos unum est de decē nominibus & in illo psalmo ubi legimus. Lauda te dominum quoniam bonus est psalmus i in he bræo est alleluya. sunt duæ partes hebraicæ.

Allicio allicis penultima correpta allexi allectū ex ad & lacio significat attraho. Inuenitur & alliceo allices allicui in eaden significatione. Piso libro historiarum primo. Auiq unius præmio multoꝝ allicuit animos Sæpius tamen in tertia coniuga tione q̄ in secunda utimur. In infinitiuo autē dif ficulter dignoscitur cuius magis sit coniuganōis quale est illud Ciceronis libro primo tusculana rum. Fieri autez potest ut recte quis sentiat: & id quod sentit polite eloqui non possit: sed māda re quemquam suas cogitationes: qui eas nec dis ponere: nec accurate illustraie possit: nec delectati one aliqua allicere lectorem hominis est abuten tis intemperanter & ocio & litteris.

Allecto.as frequentatiuum per blandicias attrahio Collu. lib. x. Ad aquam duci oportet sibiloq; al lectari quo libentius bibant.

Alicefacio.is. eiusdem significationis ē a quo Al licefio Sue. in Vitelo. Pronus uero ad cuiusq; & quacunq; de causa necesse atq; suppliciumnobi

les uiros condiscipulos æquales suos omnibus blandiciis tantummodo ad societatem imperii allicefactos uario genere fraudis occidit.

Alleuo.as.pe.cor.in altum tollo uel de imo & ubi quod iacet atq; proiectū est sursum leuo. Quint. Vidi multos quorū supercilia ad singulos uocis conatus alleuarent. Inde per translationē ad qua litatē fortunæ: ut idē. Nō petit ut afflictū alleue tis nisi & probauerit se infeliciorē. Eiusdē signifi catōis est sublcuo. Sue. Dūq; surgit inter manus sublauantium extinctus est.

Alleuio.as.pondus auſero diminuoue.

Allex & allux. dicit pollex scandēs proximū digi tum q̄ uelut insiluisse in aliū uidet. Nam græce ἄλλομαι. Salio.

Alleotheta latine dici pōt alit posita. ἄλλως. est aliter ϝετα posita. A prisciano dicit Variatio. Nam alloeos diuersus ac uarius dicit. ἀλοιόω. permuto. ἀλοίωσις. permutatio. Cōfundit aūt numerū: ut pars i frustra secant. Casus: ut Tu mi hi quodcūq; hoc regni, p hoc regnū. Gnus. Vir. Dulce saris humor depulsis arbutus hædis. Lēta salix fœto pecori mihi solus amynthas. Ad dulce ,n. qd̄ ē neutre tā masculina q̄ fœ. reddidit.

Allido.is.pe.pro. Impingo quod ē ferficiēdi cau sa contra aliquid iacio. Lact. li. iiii. Et in conspec tu suo uexari acerbissime cōiuges suas cernerēt ui olari ac prosthtui uirgines dirupi pueros allidi pat

Alligo.as.pe.cor. proprie ad aliquid ligo. uulos. Col. li. iii. Arbustinam uitē anteq̄ putes alligare diligenter oportet. Inde Alligator & alligatura. Idē infra incisionē & alligaturam falce acuta len ter uitē uulnerato. Per translationē dicit alligari obstringi obnoxiū fieri. Ter. in Eun. Hic furti se alligat. Similiter quis dicit alligari ad aliquid si ne quo esse non possit. Vū dicimus adolescentes alligari ad amicā: qui uix ab ea discedit.

Allobroges pe.cor. populi Galliæ transalpinæ qui narbonensibus asciscunt: quorū metropolis est Vienna. Hos quidā uolūt esse qui deprauato uo cabulo a Sabatijs mōtibus Sabaudienses pro Sa batenses appellantur.

Allophylus, pe.cor. dici pōt alienigena. Nam com ponit ex ἄλλο quod est aliud & φῦλον qd̄ ē gūs gēs natio. Ambr. li. offi. Aduersarios suos hebræi allophylos .i. alienigenas latino appella bant uocabulo. Hoc nomine dicti sunt palestini qui & philistei.

Allodiū hereditas proprietas dicitur.

Allubesco, is. lubēs facio obedio fauco cōsentio. Vū Allubescentia obedientia.

Allucinor. pe.cor. uana somnio. Allucinatio: lucis alienatio uel aberratio: quod & ad oculos mētis transfert: cū minus recte intelligit obducta qua dam calligine in animo. Fit autē a græco ἀλιεῖν quod tarditatē significat & animi stuporē.

Alludo pe.pro. blandior cōgratulor. Lac. li. iii. Aut homini alludūr afalia Metaphorice alludere ē ea dicere: quæ ad aliū sensū latenter referunt. Vir. Nec plura alludēs ea uox audita laborum Prima tulit finē. Alludere uero ad historiaz dicit. Hoc ē ad rei fidē uerba cōponere. Et alludere sumit pro eo quod uernacula lingua dicimus undezare. Ti bul. Ima uidebat talis alludere pala.

Alludio.is. & alludior deponēs. ex ad & ludius q̄ pro ioculatore capitur.

Alluo.is. iuxta luo: iuxta fluo seu deorsum aliquid lauo. Curtius. Montē leniter alluit præterēs am nis. Hinc fit Alluuio.onis. Alluuies & alluuiū p moderata aquarū uiolētia uel fluuialiū uel pluui alū: similiūq; quæ nō tantū agros cōfundit: sed qnq; cripit & nōnūq̄ funditus destruit. Sed cum pars alicuius agri fperu fluminis aggerat in alū agrū tūc cedit in possessionē eius cuius est ager. Vū Luc. Illos terra fugit dominos: his tura colo nis accedūt donāte pado. Circāluuio āt ē cū par tē alicuius agri rapidus amnis in alueū suū impu lent: & in modū insulæ circūluitur iure uicinioris ent. Valla. Alluuies sordida aqua quæ aluit ubi lutū cū aqua nō multa. Liui. li. i. In proxima allu uie ubi nūc ficus ruminalis ē quam romulare uo catam ferunt pueros exponūt. Proluuies ppe sor dis profusio. Vir. li. iii. Fœdissima uentris pfluui es. Illuuies ēt est imūdicia in hoste aut uestē aut re quauis alia insita seu iniecta. Ter. in Heau. Pan nis obsita negleta immunda illuuie. Virg. li. iii. Dira illuuies immissaq; barba. Eluuies ppie dr quod expurgat præsertim aquarū fluxu q̄uis & alterius humoris dici possit. Plyn. Quod in tutis notat oppidis quæ minus quatiūt crebris ad clu niē cuniculis cauata. Eluuio per translationē a Ci cerone ponit in oroē p domo sua. Idcirco tu ad labē atq; dluuionē ciuitatis sine sūma ui peruen re potuisti. Colluuies sordes cœni aut cuiusuis rei coactæ. Col. li. i. Tu ēt nanūq; serpentūq; pestes hyberna desitutas uligine cœno & fermētata col luuie uenenatas emittit. Colluuio idē ē quod col luuies. Sed tam per translationē q̄ proprie dixit Cice. O præclarū illū diem cū in illud diuinū ani morū concilium cœtūq; proficiscar. Cūq; ex hac turba & colluuione discedam. Proprie dixit Hie. ad Helio. Neget sacrilegium esse qui in libidinē sedet: qui membra christi & hostiam uiuam pla centem deo cum publicarum libidinum uictimis nefaria colluuione uiolauit. Diluuium quod ua rie diluit. Et hæc nomina a luo descendunt iuxta præpositiones eorū & sumuntur cum fluxu aquæ uel humoris alterius cōmixto cœno aut aliis sor dibus.

Alnus genus arboris ex qua primum factæ sunt li tres. Luc. Et fluctibus aptior alnus. Vnde & pro Cimba quandoq; ponitur. Virg. Tum primū flu uii alnos senſere cauatas. Nascitur hæc arbor in aqua nec facile extra undas uiuit.

Alosæ pisces sunt clupearum generis Tyberi inxta Romam laudantissimi qui alio nomine apud Ari stotelem & Strabonem Thrissæ dicuntur.

Alpes a candore niuium dictæ sunt: quia perpetu is fere niuibus albescūr. Nā ἄλφος latine macu la siue spetigo trāsfert. Vnde Strabo lib. quarto

scribit alpes alio nomine Albiuz uocari. Gallica uero lingua Alpes utinquit Ser. alti mõtes sunt Sunt autẽ montes altissimi qui galliã trãsalpinã a cisalpina diuidebãt. Nunc uero promotis finibus termini sunt italiæ qui gallica lingua excelsos mõtes significãt. In lõgitudinẽ. c. millia passuũ patẽt. A supero mari ad inferũ ut Celsus tradit. Liuius uero mia millia stadiorũ. Hos primus Annibal fecit peruios. Incipiũt ut inquit. Strabo sabatius. Apẽninus a Genua. Inter Genuã uero & sabatia ducenta & sexaginta stadia intersunt. Ab alpes sit alpinus. na. num. pe. p. Ply. Gentes alpinæ: & uenti alpini qui alpibus flãt. Vnde & Cisalpinus: & transalpinus.

Alphos latine impetigo: siue uitiligo dicit quæ super facẽ corporis immutat: & modo nigra: modo candida est.

Alphabetũ: nomẽ cõpositum ex alpha & beta quæ sunt primæ litteræ græce.

Alphesiboeus nomen pastoris ab alpho inuenio: quasi inueniens boues.

Alpheus nomen uiri & nomen fluminis helidis arcadiæ sub mare in Arethusam Siciliæ desinentis Fixerũt poetæ Arethusaz fuisse uenatricẽ & amatã ab alpheo & fugisse uolũt stuprũ p subterraneos cuniculos in ortygiã & alpheũ fuisse insecutũ. Alpheus fluuius ab alphis. i. maculis dictus ẽ quæ eius aquã maculas tollit. Pausanias ãt quasi in principio libri quinti de græcia illustrata ita scribit. Τὸ ὕλαφ ἐστὶν τοῦ ἀλφειοῦ πολὺ διὰ τοῦτο πολυίλουτικὰ ἥλιστον & subdit. περὶ δὲ τούτου πολλὰ λέγεται ὅτι ἄνθρωπος ἐρασθῆναι λέγουσιν τὸν ἀρέθουσης. Et multa alia scribens declarat hanc fictionem.

Alsiosi dicunt qui sunt naturæ frigẽtis: quicp a frigore lædunt. Var. Stabulat pecus melius ad hybernos exortus si spectat quod est alsiosum. Idẽ Quod est alsiosum id ut plaustrip lapide aut testa sustenti oportet caprile quo minus sit uligiosum

Alter alterius. uel alteri tẽ. n. Ter. in Heau. Hoc ipsum alterẽ dũ narrat forte audiui. Et ad unuz de duobus dicit: ut annibal in transitu alpiũ amisit alterũ oculũ. Siue ad unã duarũ partiũ. Ci. Duplices similitudines esse debẽt unæ terũ: alteræ uerborũ. Sue. Nec cessauit ex eo alterũ alter criminari. Virg. Aurea mala decẽ misi tibi cras alsa mittã: Alius de pluribus: ut alii uirutẽ præponunt: alii uoluptatẽ: alii indolentiã. Interdũ tamẽ alius de duobus dicitur ubi diuersa concedunt sut alia ẽ sua res mea alia tua. Alter ad unũ de duobus refertur. Itẽ alter ponit pro secũdo de duobus pluribusue. ut altero mense repudiauit uxorẽ. Et hic est alter ãnus belli punici. i. secũdus a belli punici origine. Aliquando p ipsis dõobus ut unus aut alter. i. unus aut duo. Et alit nõ ẽ secũdo sed tertius sicut docet. Do. Ter. Iam. Sz postq̃ accessit amãs pri Apollicẽs unus & itẽ alt. Nã tres simt aderãt. Et Virg. Alter ab ũdecimo. Aliquãdo ponit p alius Ply. Tabulas plures pinxit e quibus unã in foro alterã in comitils: duas in Põpei porticibus uidemus. Aliqñ pro aduersio: & nõ bono: ut in auguris alt̃a cũ appellet auis quæ utiq̃ prospera nõ ẽ.

Altero. as. pe. cor. uario & quasi alterũ facio. Ouid. in Fast. Ille suã facie trãsformat & alterat alte. Sẽ qui dicãt hoc uerbũ in oratorũ usu nõ esse & philosophis ægre cõcedi extra q̃ p eo quod est alterno: ut Ouid. in Me. Alterat undas.

Alter. eris. siue alteres. eris. pe. p. & gñe masc. sigt massã plũbea qua ad exercẽda corpora i gymnasiis utebãt. Mar. Quid pereũt stulto fortes altere lacerti Exercet melius uinea fossa uiros. Dicto alteres ab ἅλλομαι. quod est salio. Nã circũdu cebãt alteres dũ saltãdo se exercerent.

Alternis aduerbiũ uicissiz nũc unũ: nũc aliud. Vit. Alternis dicetis amant alterna camœnæ.

Alterno. as. uicissim alterũ dnorũ pono quod uernacula lingua dicimus: mo luno mo laltro scãbiare. Col. li. vi. Dabimus operã i ordinibus dispõnẽdis pari uernaculas & acinas altemenius. Hic alternatõ per uicẽ successio & cõpo. subalterno.

Alternatim aduerbiũ sigt per uices.

Alteruter quiuis e duobus siue alter ex duobus hoc ẽ o luno o laltro. Ci. in Ver. Video necesse esse alteruttũ. Cælius. Ci. Põpeius dicit ualde pro Apio laborare: ut ẽt putẽt alterutrũ de filiis ad te missu tũ. Hiero. i Gñ. aliter posuit. Diuisiq̃ sunt alterutrũ a fratre suo.

Altrinsecus. pe. cor. aduerbiũ ab alter formatũ significat aliũde. Lac. li. de. opi. Autes duas quaz duplicitas incredibile est quantã pulchritudinẽ præferãt q̃ tũ pars utraq̃ similitudine ornata ẽ tũ ut uenietes altrisecq̃ uoces facilius colligãt. Itẽ sigt iuxta alterã partẽ. Plau. in. pseu. Assiste altrinsecq̃ atq̃ onera hũc maledictis. Idẽ in Ru. In cuniculo mei nomẽ patris post altrinsecus est securicula itẽ aurea litterata. Hiero. ad Pamma. Vbi proprietas singulorũ est: ibi altrinsecus diuersitas.

Altercor. aris. significat mutuo iurgia iactare criminari & clamore insiciari & quasi aduersam partẽ tueri. Dicit & altercor. Ter. Scio cũ patre tuo duũ altercasti. Hic altercatio quæ ut docet Quin. li. vi. cõstat aut stetõe aut depulsione.

Altinũ pe. pro. Vrbs olim in littore Venetiæ florẽtissima fuit a qua altinates dicti sunt.

Altus. ta. tum. potest esse participium ab alo. is. & nomen quo significatur pars superior: & quãdoq̃ inferior. Altitudo. n. nomẽ est mensuræ. Vnde dicimus altum cœlum & altum mare. Quin etiã altum ponitur p cœlo & mari. Virg. Hæc ait & maia genitum demittit ab alto. Idẽ. Vix e conspectu siculæ telluris in altum uela dabãt læti. Et altum uocamus profundiorẽ maris partẽ & a terris remotiorem. Sal. Et piscatoria scapha in altũ nauigat. Per translationẽ quoq̃ ponit pro excelso ac glorioso. Virg. Te sine nil altũ mens inchoat. Et pro ueteri. Idẽ. Altius omne expediã pria repetẽs ab origine factum. Et pro magno: ut Sic pater ille deum faciat: sic altus apollo. Et pro obscuro ac recõdito: ut Quid me alta silentia cogis

rumpere. Et illud Manet alta mente repostus Iudicium paridis. Hinc fiunt composita. Altisonus pe. cor. qui ex alto sonat. Altitonans. pe. cor. qui ex alto tonat. Altiuolãs pe. cor. q ſ altũ uolat.

Altanus pe. p. uentus: qui in alto. i. pelago eſt.

Altimeter. pe. cor. inſtrumẽtũ quo metiuntſ alta.

Altare ab altitudine dictum eſt. Nam anni qui ſ ædificiis a terra eleuatis sacra faciebãt dijs ſuperis in terra diis terrestribus: in effossa diis infernalibus Altare ſuperis tantum conseccatum erat. Ara tam ſuperis q̃ inferis.

Althæa cum diph. Nam græce ἀλθαία dicitſ mallua agrestis siue Mabi æuiscus quia glutinosa eſt Naſcitſ in locis humẽtibus: cuius radices decoctæ & diligẽter mixtæ porcino adipi ad ſubleuãdũ dolores uel tumores ulnerũ ualde utiles eſſ̃ p bãtſ. Eſt & Althæa ppti. Medagri mſis nomẽ.

Alueus siue aluus ut Var. teſtatſ eſt cauata cortex: uel uimineũ uaſculũ manufactũ ſ quo quid ppẽ concaũtatẽ reponitſ. Hiero. ad Demetri. Habeto lanã ſemper in manibus: uel ſtaminis pollice fila deducito uel ad torquẽda ſubtegmina ſ alueolis ſuſa uertantſ: aliarũq; uerba aut in globum collige: aut texẽda cõpone. Apud Iul. Capitolinũ legimꝰ cũ ſ Cæſareana familia paruuli ſ teſtudies alueis lauarentſ uato Albinio Ceionũ poſthumũ eius patrẽ munere teſtudinis a piſcatore cũ hole accepto illã ad excaldationes pueriles dicaſſe. Vñ & locꝰ ubi apes mellificãt alueus siue aluus dicitſ a melvis alimonio ut Var. exiſtimat. Ply. li. xi. Alueos ex cornu ſpectatos eſſe. i. apũ alucaria. Dicitur & Alueus uenter cuiuslibet rei inanimatæ. Vñ & p fluminis foſſa per quã labitur flumẽ quãdoq; ſumitſ. Virg. Aſſuetæ ripis uolucres & fluminis alueo. aliq̃ pro nauiſ: siue p ipſius nauigii receptaculo ut apud Proper. Aut quidnã fracta gaudes neptune carina Portabat ſanctos alueus ille uiros Liui. li. xxi. Alueos ſformes raptiſ faciebãt. i. nauiculas. Declinatſ & hoc alueũ. Feſtus. Nauſtibulũ alueũ eſt ad nauis ſimilitudinẽ factũ.

Alueolus & alueolũ cũ accẽtu in aũpenul. dimi. Eſt p uaſo cõcauo: ut ẽ apud. Dani. ppha. Abacũ ſ triuerat panes in alueolo ut ferret meſſoribus. Itẽ a cciditur pro loco in quo pullos pariunt colũbi. Col. li. viii. Oua in alueolũ lignũ cõferat. Itẽ p tabula luſoria quæ alio noſc dicitſ latrũculana & aleatoria ab aleis & latrũculis. i. calculis & triuia liter ſcachis quibus hinc biſſeno puncto: illinc q̃ dris diſcoloribus utimur ad ludũ, luue. Laterna illud enim noſtris datur aiueolis.

Alucanũ quod & alucare & per apocopẽ Alueat ſumitſ pro loco ubi ſunt aluei. Quãdoq; ẽt p alueo ꝑ copia eodẽ ſ loco collocatorũ mellificãtium.

Aluus ab alluẽdo dicta ẽ. Et ꝑprie dicitſ qua ſordeſ efflunt ſiue eluunt. Ply. li. xx. Pepones qui uocãtur refrigerãt maxime in cibo & emolliũt aluum Quãdoq; capitſ pro uẽtre q̃ apparet. Col. lib. viii. niſi obeſam ingluuiẽ atq; diſtentã pabulis aluum demerſerit & refrigerauerit. Itẽ aluus ubi apes mel liſicãt. Var. Si ex aluo minus frequẽtes exeũt.

Alumẽ pe. p. ſalſugo terræ. Efficitſ hyeme ex aqua & limo & æſtiuis ſolibus maturatũ: dictũ a lumẽ q̃ lumẽ coloribus tingẽdis præſtet. Ply. Sale ace to aluminꝫ poſtea exharenatur.

Aluta. pe. pro. pellis a luteo colore dicta. Cæſar. li. iii. Anchoræ pro funibus ferreis catenis: reuſtæ pelles p uelis alutæq; tenuiter confectæ. Itẽ aluta dr̃ pellis mollior & ad calceos & ad cætera opera faciẽda cõcinnata. Sumitſ ẽt q̃q; pro ſacculo ſeu marſupio. Iu. Apoſitã nigræ lunã ſubterit alutæ

Alutarius coriariarius hoc ẽ pelliũ & coriorũ cõcinnator. Plau. Hic alutarius cerdo. Proprie tñ alutarii tenuiorũ pellũ dicuntur. Coriarii craſſiorũ. Et Alutarius piſcis uocatſ a Ply. ob ſſimilitudinẽ alutæ

Alutamẽ alutamentũue a uetustis dicebatſ opus ex concinnatis pellibus factum. pellis.

Am præpoſitio q̃ca quæ plærunq; cõpoſita inuenitur: ſignificatq; circũ. Cato ſepauit cũ dixit. Amterminũ. Verũ quãdo cõponitur cũ dictione incipiente ab a ẽ i u. interponitur. b euphoniæ cauſa: ut Ambages ambio: ambeſus: ambigo: amburbium ambarualis: ãbuſtus. Si uero cũ. c. h. s. q. mutatur. m. in. n. ut Anciſus: anhelo: anfractus Anqro. cũ. p. remanet integra ut amputo.

Alyba regio ſtoꝝ longe a myſia ubi argenti fodinæ eſſe ab homero traduntur.

Amalthæa. pe. pro. nomẽ fuit nutricis Iouis. Nã ipſa cũ ſorore ſua Meliſſa Ioue puerũ caprino lacte ac melle pauiſſe feruntur.

Amanuenſes a manu uocabulũ formatũ: quo dicti ſunt ſerui qui & a manu dicti quoꝝ opera & manu in ſcribendo perunde ac ſcribaꝝ utuntur.

Amando. as. alio mando ſiue alio deputo: cũ quis alio mittitſ & a loco ubi ẽ remouetſ. Ci. p Roſcio Ad amãdauerat hũc ſic ut eſſet in agro ac tantum modo alteriſ ad uillã ut cõmodis omnibꝰ careret Admãdo uero ſignificat ad aliquẽ uel aliquo aliquid cupiãs cõmitto. Plau. in Pe. Retentor ruſus denuo carthaginẽ ſi q̃d admãdare multis aut ecurarier argentũ niſi q̃ dederit nugas egerit.

Amanthes populi ſunt in aphrica troglodytis proximi apud quos tum ſalis tũ carbunculorũ gẽmarumq; copia eſt. Auctor Solinus.

Amaracus. pe. cor. Cynaræ regis cypri puer qui caſu lapſus dũ ferret unguẽta fregit alabaſtrũ: deiñ eũ nimio dolore cõtabuiſſet uerſus ẽ in ſanſucum quæ ex eius nomine Amaracus cœpta eſt appellari. Vir. Vbi mollis amaracus illũ floribꝰ & dulci aſpirãs complecti ſumbra. Herba eſt quã uulgo maioranã uocant.

Amaracinum. pe. cor. ſiue ſanſucinũ oleũ quod fit ex amaraco. Ply. li. xxi. de ſanſuco loquẽs. Fit ex ea oleũ quod Sanſucinũ uocatſ ſiue amaracinum ad excalfaciendos emolliendoſq; neruos. Lucre. Poſteſq; ſuperbos iungit amaracio & ſoribus miſer oſcula figit.

Amaranthus flos eſt ab ímortalitate nomẽ trahẽs. Vſi immortales amaranthi. Nunq̃. u. marceſcit. Fitq; ab α priuatiua particula & μαραίνομαι ſiccor tabeſio.

Amaritudo & Amaror pro eodem accipiunt. Nam significat in suauitate & asperitate. Et per translationē animi sollicitudinē. Vit. li. ii. Geor. Tristia tentatū sensu torquebit amaror.

Amarulentus: amaricatus afflictus ex maliuolētia Ge. Amarulētus hibꝫ maledicētissimū cōscripsit.

Amarico. cas. pe. cor. amarū. i. asperū facio: & quasi exacerbo. Aug. Ipsi amaricauerūt deū: qui peccādo in eā ægritudinē deuenerūt.

Amarescere. i. amarū fieri. Palladius. Amigdalus si rodatur amarescit.

Amaramis: ut refert Ioseph. fuit nomē prīs mosis.

Ammat. pe. pro. mōs ciliciæ siue ut quidā putant Cappadociū q & Taurus dicitur.

Amath. uomē sibi chanaā q auctor Iosepho Amatheos instituit qui & Amathi dicuntur.

Amasenus. pe. pro. fluuius Volscorū. Est & alius i Sicilia eodē uocabulo de quo Oui. li. xv. Meta. Nec nō sicanias uoluens amasenus arenas.

Amasias nomē propriū iudæorū regis quo significatur populum tollens.

Amasis. pe. pro. nomē propriū regis ægyptii cuius tumulus fuit una pyramidū dicēte Luc. li. ix. Nō mihi pyramidū tumulus euulsus amasis. Hic legē cōdidit ut quisq; quot ānis apud præsidē ratiōnē uitæ redderet: demōstraretq; unde uiueret: aut quo quæstu sustentaret: q hoc nō faceret morte afficeret. Hāc legē Solon ab ægyptiis trāstulit ad athenienses.

Amauroses: latine dīr oculorū obscuritates cū sine ullo euidēti uitio lumē eripit sicut hebetudo.

Amaxei siue amaxarici aurigæ moderatoresq; uehiculorū. Nā græci ἅμαξαν currū appellāt. Et q nos septētriones in cœlō uocamus: illi amaxan uocant qa similē plaustri hoc sydus uocat. Scribit Iul. Capitolinus q maximinus amaxas manibus attraheret thedā onustā solus moueret.

Amazobii populi inter Sarmatas q & ipsi nomen acceperūt a plaustris quæ habent pro sedibus: & in quibus uitā degūt. Amaxan enim græci plaustrum & βίον uitam dicunt.

Amathus. pe. cor. ontis. cypri ciuitas ē ut fētit Ply. Veneri sacra. Vir. li. x. Est amathus: est deiñ paphos sīt alta cythera. Ouid. Piscosamq; gnidon grauidāq; amathūta metallis. Inde fit Amathunteus. a. um. pe. p. Idē. li. x. Luctātes uitulos amathūteasq; bidētes. Similiter amathūtius. tia. tiū. Vir. i Cris. Nā te iactari nō ē amathūtia nīi.

Amazones. pe. cor. Scythicæ fœminæ iuxta Tanaim primū inhabitātes: deiñ ad loca iuxta Thermodoonta fluuiū deuenerūt: quæ magnam asiæ partē occupauere. Dictæ amazones eo q māmis careāt. Ab a sine & μαζός māma. Mos enī fuit amazonibus interfectis maribꝫ quos genuissent semare fœminas eaq; infantiū māmas dextras inurere. ne impedimēto sint ad pugnā cōserendā & ne sagittarū iactus impediat. Vl amazones ab a & μαζης. idest pulte seu pane quasi sine pane eo q nō pane uescerent: sed carnibus. Alii ab ἀ μα & ζῶν. cū aspiratōe in principio tanq; in cō mune uiuētes dictas putāt. Hanc regio amazonia dicit. Aliæ fuerūt amazones quæ in aphrica floruerūt: quæ ob id libyæ dicunt. De quibus scribit Diod. li. iiii. quæ olim aduersus Gorgonidas fœmineum duxerūt exercitū: easq; occiderūt. De iis Æschylus tragicus in prometheo ita scribit. ἔνθ' ἀμαζόνων στρατὸν ἱ. εις συγάνορα ἀθεμίστων ποτε κατοικίσῃσιν. Eustathius multa in cōmentatiis dionysii libyci sed stephanus byzantius in libro de populis & urbibus aliam rationē dicit cur uocent amazones ait enim ἀμαζόνες λέγεσθαι ἀπὸ τῆς μύμφης ἀμαζονίδος θυγατρὸς τῆς σαμόρνης & multa alia.

Amaryllis. ydis. nomē fuit rusticæ ꝑsōe de q Vir.

Ambio. is. iui. uel. ii. itū. ex am & eo is. p mutatione. e. ini. & b. Itercepta sīgt ꝑprie circuo cōcludo Vit. Quæ rapidus flāmis ambit torrētibꝫ amnis Iul. Firmicus. Pōpei post tot triūphos ad nili flūinis ripā cerulces luictas & regias & quas totiēs purputa triūphalis ābierat. Per trāslationē uerbo ambire ponit ꝑ blādiri Iterpellare circūuenire Vir. li. iiii. Quo nūc reginā ambire furentē audeat affatu. Quoniā uero Romāi dū honores & magistatus quærerēt circuire singulos solebāt prænsare dextras: rogareq; ut se suffragiis adiuuarēt factū ē ut ambire capiat ꝑ honores quærere. Intrdū ēt sigt simplr desyderare. Hiero. adi Dama. Cāpēses cū Tharsensibus hæreticis copulāt. Nihil. n. aliud ambiūt q ut auctoritate cōmūionis uæ fulti tres hypostases cū ātiquo sensu prædicēt. Au. li. viii. con. Quæso te obus istis laboribus nīs quo ambimus peruenirei quid quærimus. Terē. uero I An. Nisi uides nisi senis amicos oras ambis. i. nihil agis. Et ābire. rogare. Hor. li. car. Te pauper ambit: solicitat te ruris colonus.

Ambitus. ta. tum. pc. ꝑ. participiū circūitus: ut Iust & ambitæ circundare littora terræ.

Ambitus. tus. pc. cor. nomē proprie circuitus. Luc. li. i. Letalisq; ambitus nrbi. Dicit & ambitus locus inter uicinorū ædificia duorū pedū & semis ad circūeundi facultatē relictus. Ex quo honoris ambitus dici cœptus est. Sal. Legibus ambitus I terrogati pœnas dederat. Est. n. ambitus crimen affectati honoris. Nā qui uera uirtutis uia ad honorē aspirare nō potest: is ambitione contendit. quæ ut inqt Sal. multos falsos fieri coegit. Hic laræ leges ad ābitū puniēdū: qualis lex Calphurnia. Capit interdū pro spē quadā fauoris & captatōe misericordiæ. Quin. Si iuuenis innocētissimus iudices uti uellet ambitu tristissimæ calamitatis poterat allegare uobis amissam I oculis omniū cogitationū temeritatē. i. misericordiā captat ex cōmemoratōe malorꝫ. Et Ambitus dicit quod græci periodō uocāt cū sententia certa quadā definit. Sed hic cōstat ex mēbris quæ cola dīr. & cæsis quæ cōmata appellant.

Ambitio circuitio. Amb. Sinus in quo xp̄us requiescit: non corporis gremio præparatur: nec uestimentorū ambitione componitur sed uirtutū ope

ratione colligitur. Sumitur & pro honorū & laudis immoderata cupiditate. Est enī in animo q̄ uis etiā ipsa ambientis actio; ambitio dici possit Quintil. lib. i. Et licet ipsa uitiū sit ambitio: frequenter tamen causa uirtutum est.

Ambitiosus i qui immoderate appetit honores: & q̄ misericordiā fauorēq̄ impartit. Quin. li. i. Nō sum ambitiosus in malis: nec lachrymarū augere causas uoluptatiuā esset ratio minuēdi. Oui. li. iii. de pon. Sed tu hoc factus adiūgo prioribus unus Pro nostris ut sis ambitiosa malis.

Ambages. pe. pro. significat uerborū circuitus. Vir. li. ii. Ge. Nō hic te carmine ficto. Atq̄ per ambages & longa exorsa tenebo.

Ambagiosus. sa. sum. quod abundat ambagibus. Gel. Neq̄ præcepta dicūt: sed lubrica atq̄ ambagiosa cōiectatōe nitentes iter falsa & uera.

Ambactus. circūactus circumductus & lingua gallica seruus appellatur.

Ambesus. pe. pro. Vide in dictione edo.

Ambarualis ex ambio & arualis: quod ab aruis est componitur. Sacrificiū dicit q̄ arua ambiat uictima. Vir. Terq̄ nouas circū felix eat hostia fruges. Festus tamen ab ambo uidet compositionē deducere dicēs. Ambaruales hostiæ appellabant quæ p aruis a duobus fratribus sacrificabantur.

Ambiani siue ambianenses populi sunt galliæ natōnis cōatæ: quos ply. li. iiii. belouacis cōiūgit

Ambigo. gis. pe. cor. ex am & ago: proprie significat circūago circūdo. Aug. Quibus murīs ambigatis? Vnde ambactus & ambages. Itē Ambigere est dubitare. Vnde ambiguū. Itē disçordē esse. litigare. Ter. in Hea. Simo & Crito uicini nostri hic ambigūt de finibus me accepere arbitrū.

Ambiguū dubiū q̄ in ambas agi partes animo pōt licet & de pluribus intelligi quādoq̄ possit. Ci. li. i. ad heren. Ex ambiguo cōtrouersia nascit: cū scriptū duas sīias aut plures significat hoc modo Tullius meus hæres Terētiæ uxori meæ. xxx. pōdo uasorū argenteorū dato quæ uolet post mortē eius pretiosa uasa & cælata magnifice petit mulier. Filius se quæ ipse uellet in. xxx. pondo ei debere dicit. Cōstitutō ē legitsa ex ambiguo.

Ambo ex græco ἄμφω. uidetur deductū. Et nō dī nisi quādo præcesserūt duæ dictiones: ut Plato & Aristoteles ambo philosophi. Vel cū hæc dictio duo ut uidi duos homines ambos mihi amicos. uel cū de iis loquimur: quæ tātūmō sūt duo ut perdidi ambos oculos: & ambas manus.

Ambidester dicitur qui ita leua manu utit: ut dextra. Græce ἀμφοτερολέβιος. Hiero. con. Iouī. Aioth ille index ἀμφοτερολέβιος. idest ambidester. Hic etiā sceua dicit a latinis. Scribit Albertus li. 2. de animalibus causam propter quam quis agiliore sit sinistra q̄ dextra: quia uidelicet hepar & cor uirtutes suas mittūt in sinistrū latus & a dextro remouentur.

Ambracia urbs i Epiro pyrrhi regia ab ambrace rege. Hanc Augustus Nicopolim a uictoria nominauit, Fuit hæc ciuitas ornatior reliquis ciuitatibus. Hinc Ambracienſis & ambraciotes siue ambraciota. Vñ Theōbrotus ambraciota dictus est qui cū Platonis librū de æternitate animarū plegisset præcipitem se dedit i mare.

Ambrices pe. cor. sunt tegulæ quæ trāsuersæ asserībus & tegulis interponunt inquit Festus: ubi per asseres cāterios ēt intelligimus. Imbrices uero tegulæ quibus incuruis domus tegitur.

Ambryssus pe. cor. nomē est duarū urbiū quarū una Stra. locat in phocyde altera in boœtia. Quidaq̄ ēt Amphryssus recte dici affirmāt Pausa. Ambroson quādoq̄ uocauit ab heroe sumpto nole.

Ambrones gētes quædā Gallicæ: quæ subita inundatione maris cū sedes suas amisissent rapinis se alere cœperūt. Hos cū cymbris teutonicisq̄ Marius delęuit. Hinc tractū est ut turpis uitæ homines ambrones dicantur.

Ambrum gemma nigri coloris.

Amburo pe. p. circū uro. Plau. in Epi. Nā ille qdē uulcani irati est filius: quaqua tāgit oē amburit: si propius adstes æstu calefacit.

Ambulo as. notæ significationis: ut qui ambulat i tenebris nescit quo uadat. Huius cōpositā sunt. Abambulo quod est ascendo anteambulo ātē alios ambulo. A quo anteābulones dicti sunt stipatores & satellites q̄ honoris gratia aliquē comitādo principē solēt præcedere. Sue. in Vespa. Dū cū idemtidē per cōtumeliā anteābulonē fratris appellat. Mar. sum comes ipse tuus: tumidiq̄ anteābulo regis. Deābulo: uide alibi. Inambulo spatior. Et proprie inābulare est peripatheticorū q̄ de ambulantes disputare cōsueuerūt. Obambulo: ad uersus alios ambulo & quasi ambulāti me oppono. Perābulo per aliquid siue ad finē usq̄ ābulo.

Ambulator. qui huc & illuc ambulat. Col. Vilicus ut ait cato ambulator esse non debet.

Ambulatio ambulandi actus: & locus ad ambulandū: uel per quē ambulamus. Col. Ambulationes mendicorū æquinoctiali subiectæ sunt: ut hyeme plus solis: & æstate minimū recipiāt. Huius diminutiuū cit ambulatiuncula. Ci. Cū una modicle ambulatiuncula: atq̄ uno sermone nostro omēs fructus prouinciæ non confero.

Ambulachra pe. pro. ambulatōes sunt. i. actus ambulandi. Et aliquando dicuntur spatia ad ambulandū: ubi commode ambulari potest ad sanitatē propulsandam.

Ambubaiæ porphyrione auctore sūt mulieres uagæ ac uiles quibus nomen ab ebrietate balbutientiū uerborū uidet esse inditū. Nōnulli ambubaias tibicinas syriaca lingua putāt dici. Hor. Ambubaiarū collegia pharmacopolæ.

Amen dictio hæbraica quā nos fideliter secūdū aq̄ læ ſ̄prætationē dicere possumus ductū aduerbiū ex noie fidei. Secundū uero septuaginta interpretes idē ē ac si fiat diceremus. Vñ in finc librorum In qnq̄ siqdē psalteriū apud hebræos diuisū est. fiat fiat trāstulerūt quod in hebræo legitur. Amē amēi quo ea uere quæ sup̄ dicta sē memorēt. Vñ apls asserit nō posse aliquē respōdere amē. i. con

dicta sunt nisi stellexerit ꝓdicatione.

Ambrosia lanne immortalitas dicitur. ab α priuatiua: & βροτὸς mortalis: uel quia mortales eā non comedunt: uel quia qui comederēt efficerēt immortales: sed μ interponitur ad euphoniā. Fabulæ ferunt esse deorum cibum nectar potionēq; ex quo illud Epigrāmatistæ. Iupiter ambrosia satur est: & nectare uiuit. Ci. li. i. Tus. Non enim ābrosia deos aut nectare aut iuuētute pocula ministrā ve lzari arbitror. Ambrosios diuinus & immortalis dicitur. Diasco. ambrosiam artemisiā cuius uerba sunt hæc. ἀμβροσία ποίη ἐστὶ ἣν ἔνιοι βοτρυοῖδα ἄρτεμισίαν καλοῦσιν Ambrosia syriaticum. Ply. botryn uocat odore nō inocundo. Idem scribit hærbam esse uagi nominis & circa uarias hærbas fluctuantem. Ambrosius sia. sium. Immortalis. Vir. Ambrosiæq; comæ

Amens qui a mente sua discessit: hoc est qui sine consilio animoq; quo sapimus. Lucre. Consiliuz quod nos animū mentēq; uocamus. Hinc amentia. Ter. in An. Cur meā senectutē sollicito huius amēta? Quidā Amentē a demente ita distingūt: q̄ demens sit qui nō cogitat quid agat aut loq̄t Amens: qui prorsus insanit.

Amentū omne ligamen significat. Plyn. Corneliæ graccorū matri sedēs statua posita fuit solearūq; sine amēto insignis: i metelli publici porticu. amētū etiā dicitur lorū quo media hasta religatur ut iaci longius possit. Syri. li. xiiii. Hasta iuuat amēto. Hinc amentatas soleas & amentata iacula dicuntur. Et amētare apud Lucanū ꝓ iacere aut circundare. Iaculū amentauit habena.

Ames amis. mas. generis. pertica aucupalis. Hor. in Epo. Aut amite leui parua tendit retia. Palla. Nāc in amitibus aparetur aucupiū noctuæ.

Amerinæ pe. p. ab amerino italiæ oppido ubi plurima erat salix amerina: quā nunc uulgus agnuz castum appellat.

Amnemum genus uitis a regione aminea dictū. Nā Aminei fuerunt ubi postea falernus.

Ameor pe. pro. latine dicit qui caret matre.

Ameros: lanne immensus immodestus. Ametria Immodestia. ab α priuatiua & μετρέομαι καὶ τὸ μέτρον.

Amena ciuitas in Vmbria ante persicū bellum annus nongentis lxxiiii. condita.

Amethistbus cuz duabus aspirationibus & y pīlō gēma purpurea ē a colore uiolæ dicta quasi minime ebria ab α priuatiua particula & μεθύω ebrietas tāq; amethystbinus colori sit sobrio. Ratio nominis est q̄ cum nsq; ad unū colorem accedat: prius tamen q̄ id deguster in uiolam desinit. Fulgot in ea purpuræ est nō ex toto igneus sed in uini colorē desinēs & uiolæ similis. Hinc amethistbina pe. cor. uasa ex amethistho. Iuue. Vendūt amethystbina. Ply. Amethystbinū colorē dicimus qui in uiola: & ipse in purpureū micat quæmq; lanthinū appellauimus.

Amicio cis. pe. cor. iui. itum. supinum debet facere. amixi etiā p̄teritū & supinū amictū facit. Vnde amictus. Est autē amicire uestire. Hor. Et pip & quicquid chartis amicitur ineptis. Huius cōposita sunt examicio & circūamicio Persius. Iaz reliqua ex amicis patruelis. ꝑs. Circūamicta uarietatibus. Veteres amicibot dicebāt. Plau. Subnixus alis me inferā atq; amicibor glorioſe.

Amictus. ta. tum. participiū idē quod uestitus. Ci. li. z. phil. Sedebat in rostris collega tuus amictus toga purpurea in sella aurea coronatus.

Amictus. tus. uestis quæ superponit alis uestibus: quasi paliū. Tibul. Frustra iam uestes: frustra mutant amictus. Sunt qui amictum accipiant ꝑ ueste magis inferiore.

Amiculum genus uestis a circuitu dictum q̄ instar palii humeris circum inicitur. Val. maxi. Detracto etiam ioui olympio magni pōderis aureo amiculo iniectoq; ei laneo pallio dixit: æstate graue esse autē amiculū: hyeme frigidū: lancū autē adtruncq; rēpus anni aptius.

Amicinū pe. p. urns pdiculo ex quo uinū diffūdit

Amison. pe. pro. ciuitas ponti nobilissima.

Amitto dimitto seu abire permitto. Plau. in Cap. Filius meus illic apud uos seruit captus aulide: cū si reddis mihi postea unū numuz ne duis & re & hāc amittā. Hic alio pacto abire nō potes. Ouide pon. Nec nocer amisso subdere calcar equo. i. laxis habēs ire permisso. Itē amittere significat. perdere. Sal. Iam pridē equidē nos uera reruz uocabula amisimus quia bona aliena largiri liberalitas malarum rez audacia fortitudo uocat. Item amittere alio mittere. Ter. in Heau. Et prius peccunia oēm quā abste amittas filiū hui quātā phenestrā ad nequitiam parceceris. Item ignoscere. Idē in Eunu. Vnā hāc noxā amitte: si alia z amisero unq̄: occidito. Ire adimere. Plau. in Asi. Cur ergo minitaris te tibi mtā esse amissurum.

Amiternum urbs cāpaniæ: ex qua Crispus Salustius natus perhibetur.

Amita. pe. cor. patris mei soror quia similiter tertia a me sit atq; auia uideri possit. Vel qa a pīe meo amata ē. Nam plus sorores a fratribus: q̄ fratres diligi solent propter dissimilitudinē personarum quæ ideo minus dissensionis habent quo minus æmulationis. Maior amita dicebatur aui & auiæ amita sicut & maior auūculus: aui & auiæ anūcls

Amitini pe. p. dūr q ex sorore & frē ppagantur.

Amor plus est q̄ beniuolentia licet plærūq; p codē accipiantur. Ex amore enim nascitur beniuolētia sicut ostendit. Ci. Amor enī ex quo amicicia nominata est: princeps est ad beniuolentiā coniūgēdā. Differt ēt amor a charitate q̄ amor sit genus charitas spēs: ille ad oēs pertinet: hæc ad homines tantū. Amor singulari numero plerūq; honestus ē: ut amor fraternus: amor patris in filiū. Ci. Incēsus sum amore incredibiliū uirtutū tuarū. Potest tamē & in uenerea partē accipi. Et tunc secundū Aug. cupiditas aut libido uocat. Virg. Cē adeo genus in terris hominūq; ferarūq;. Et gñs æquoreū pecudes pictæq; uolucres. In furias ignēq; ruunt amor omnibus idez. Amor inquit Plau. me

le & felle fœcundiſſimus ē: guſtu dulce dat amarū ad ſacietatē uſq; aggerit. Amor formæ ait Seneca rationis obliuio ē & inſaniæ proximus fœdū minimeq; conueniēs animæ ſoſpitu nitiū turbat cōſilia: altos & generoſos ſpiritus frangit a magnis cogitationibus ad humillimas detrahit. Hic amor ꝑ cupidine quoniā ueteres amores dum dicebāt. Amores uero plæraq; laſciui ſunt. Licet quādoq; ēt de honeſta uoluptate dicant. Cili.i.offi. Formā quidē ipſam Marce fili & tanq; facie honeſti uides: quæ ſi oculis cerneret admirabiles amores excitaret. De laſciuo. Hier. Amoribus fœminarū inſatuat. Amor quoq; pro cupidine: quē ueteres deū eſſe putauerūt accipi ſolet. Pro. Quicūq; ille fuit puerū qui pinxit amorē.

Amare maioris uis eſt q̄ diligere Cic. Dolo. Quis erat qui putaret ad cū amorē quē erga te habebā poſſe aliquid accedere: tantū tamē acceſſit: ut mihi deniq; nūc amare uidear antea dilexiſſe. In eo dē ſenſu idē Cicc. ad filiū. Sed tamē ut ſcires eum nō a me diligi ſolū uerū ēt amari. Ter. tamē contrariū poſuiſſe uidet cū inquit. Nō pol quo plus quemquā amē aut plus diligā habeo. Proprie tū parentū eſt diligere ut pater diligit filiū. Quod ſi amo abſolute ponat: capitur ꝑ amore captus ſum hoc eſt eſſer inamorato. Plau. Amat filius certum eſt. Cōpoſita huius uerbi ſunt. Adamo. Deamo. Redamo & Peramo: pe.cor. quod ē ualde uel uſq; ad finē amo. Ci.li.i. de legibus. Vbi illa ſancta alcicia: ſi nō ipſe aſcus peramat toto pectore.

Amator & in bonā & in malā partē accipit. In bonā. Cice. ad Atti. Bibliothecā tuā caue cuiq; deſpōdeas q̄uis acrē amatorē inueneris. In malā ut Amator mulierū. Amator qui ꝓcliuis ē ad amādū naturaliter. Amās ex cauſa amari amator fingi poteſt amans uere amat.

Amatorculus diminutiuū. Plau. Nā q ſedulo mū diter nos hēmus: uix ægre amatorculos ſuēmo.

Amanter aduerbiū ſignificat benuole uel cū amore ut expectatū meū aduēt um abs te amāter uidebā. Amice uero ſignificat quod amicuſ facit uel facere debet ut amice facis.

Amatorius.a.um. quod ad amorem pertinet. Vnde amatoria carmina. Hinc amatorie aduerbium quod eſt ad ſimilitudinem amantis.

Amatorū ſubſtantiuū genus quoddā ueneni amorem uel inſaniam ingerentis quæ & philtra græce dicimus.

Amatorie dicta fuit una ex muſis: quæ Erato græce dr: oui. Vilis amatorie. uilis mihi cādida chio.

Amabile quod ē dignū amari. Plau. Cōpara labellum labellis bella es atq; amabilis. Cuius contrariū eſt Inamabile. Mar. Inamabilis ſciurus & frequēs phœnix.

Amabundus qui abunde amat. Copiā enim in būdus terminata denotant.

Amabo cū accentu in antepenultima. Interiectio amātis eſt ſicut ſonat uerbū comicis ualde familiaris. Plau, Noli amabo uerberare lapidem ne des manum.

Amaſius uel amaſia qui & quæ amat uel amat: ſicut amās cū eſt ſubſtantiuū.

Amicus ab amando dicit: & honeſta in re eſt. Eſt enim qui amat & indiſſolubili familiaritatis nexū cōiūctus. Paul. Amicos appellare debemus nō le: notitia cōiūctos: ſed quibus fuerint iura cū pari: ſimilitas honeſtis familiaritatis quæſita rationibus. Huius contrarium eſt inimicus. Amica quādo ad uirū refertur inhoneſta in re, eſt quaſi cōcubina. Tu uero nō amicus es: ſed amator eiq quoniā amator eſt qui ad tēpus & ueneree amat Et amor huiuſmodi amatio dicit. Ter. Here puta ui hūc pāphilū amicū amatorē uirum. Do. Amicus animi eſt amator corporis. Amator ad tēpus amicus in pērpetuū. Plau. Nimis penc inepta atque odioſa eius amatio eſt.

Amicus. ca. cum. ſi iungat cū re inanimata ſignificat utile ſiue gratū ut amicus prati humor: amica frugibus æſtas amicū plātis ſydus. Hinc fit cōparatiuū amicior nō amicicior: ſuperlatiuū amiciſſimus. amice amicius amiciſſime. Sic Inimicq; inimicior inimiciſſimus.

Amiculus. dimmu. Hora. m Epo. Diſce docendus adhuc quæ cēſet amiculus. amicula diminutiuū ab amica. Plyn. Miſerat etiā cplas romā ad amiculā quandā. Sue. i Cali. Quoties uxoris uſ amiculæ colū exoſcularet. Haec enim diminutiua plena blanditiæ & amatoribus accōmodata ſunt.

Amicicia ab amicus fiti quæ eſt ſtudiorū omnium uoluntatūq; cōſenſus. Cuius contrariū eſt inimicicia. Ennius. Amicicię atq; inimicicię I fronte ꝓmptā gero ſed I frequēnore uſu inimicicię dnē

Amomū pe.pro. arbor eſt ut Ply. li. xii: ſcribit forma e uite labruſca frutice uenoſo palmi alitu / dine Aetius tamē amelinus inſignis medicus ita ſcribit. ἄμωμον τοιχε τὴν λύιαμμν ἀκόρῳ πλ ̓ μᾶλλον ἐμρίτερον ἐςὶ τὸ ἄκορον ὥς πτικώτερον λε ὥως τὸ ἄμωμον.

Amodo cū accētu in antepenultima. ſignificat poſthac. Apul. Nemo me amodo tā mane egredientem ſolum uidebit.

Amœbæus in prima cū œ in ſecunda cuius æ genus carminis I quo qui canūt & æquali numero uerſuum: & ita ſe habet ipſa reſponſio iut aut maius aut contrariū aliquid dicāt: ut eſt apud Vir. Vis ergo inter nos. Quoniā ἀμείβομαι ē ad inuicē reſpondeo tetribuo & migro & plura ſignificat: inde ἀμοιβαῖος mutuus uicisſitudinarius.

Amœnū cū. œ. diph. ab a ſine & munus q̄ ſit res grata: ſed ſine fructu. Vel ut Iquit. Ser. a mœnio munio & fructū capio. Vnde qui nihil præſtāt I munes uocāt. Feſt. ab amo deriuat cū air. Amœna loca dicun: ut quæ ad ſe amanda alliciūt hinc Amœnitas & amœnitudo.

Amœno as. delectatōe afficio. Cypn. ad Dona. Et dō in arbores & uites: quas uidemus oblectante proſpectu oculos amœnamus animam ſimul & auditus inſtruit & paſcitur obtutus.

Amolior iris. ex a & molior. quod ē a molle ſignificat amouco. Et proptie de his dicitur: quæ cum

magna difficultate ſummoncentur. Ter. per trãſla tionẽ in And. pro recedo poſuit. Proinde hĩc uoſ molimini. Nam mihi impedimẽto eſtis. Admo lior cum. d. ſignificat ſuprapono.

Amorrhei populi dicti ſunt ab Emor patre Sichen ud ab amorrheo filio chanaam.

Amouco. es. pe. cor. inde alio mouco ſine remoneo Plau. in Am. per tranſlationem Amoui a foribus maximam moleſtiam ideſt abegi ſiue abire cõpu li. Quaſi prius dixerat Abigam ego iam hunc ue nientem ab ædibus. Quo ite̅ modo Ter. in Add. uſus eſt. Ego hunc amouebo.

Amneſtia latine preteritorũ obliuio dicitur in perpe tuũ quaſi lex oblinionis μνησεια memoria dſ ab μνήμη memoria & μνέω cum ἀμνησέω.

Amnis fluuius ab am circum: & nare fluere: uel ab Ambro. Omnia enim flumina circumeunt. Ideo que comuta pinguntur. Tamen ego credo ꝙ po tius a græco deducatur: cũ & callimachus dicit I hymno dianæ. λοὸς δὲ μοι ἀμφιπόλοις ἀμνισίλας τιχοσι μύμφας quis ſ̃pres cal limachi ita ſcribat. ἄμνησος ποταμὸς κρὴ τῆς ἀφ' οὗ χρηστικὰς.

Amneſes urbes prope amnes ſitæ ut a mari mariti mæ unde interamnes quæ inẽ amnes poſitæ: uel aueſæ habent amnes.

Ampelus pe. pro. promontorii ẽ ſicut ſcribit. Str. in Samo ex aduerſo drepani mõtis Icarii. Sed & inga omnia quæ totam ſamũ facit mõtoſam co dẽ nomine uocantur ampelos.

Ampelos ge uitis uel uinea. cũ acce. in añpen. Tũ ἀμπελοειν ampeloleuce: uel a q̃ litate colo ris uel ꝙ eius radix cõtrita & corpori infricata te nuioꝛ & candidioꝛ cutẽ reddat. Naꝫ & ſuccus baccarũ eius lac uberibus ſiccis reddit.

Amphi latine circũ ſiue undiq; aut utrinq; ſignifi cat & inde multa componuntur.

Amphibolũ. pe. cor. Ambiguũ dicit. Ex ἀμφὶ un diq; & βουλὴ cõſiliũ ſenatus cõſiſtoriũ: uel ἀμ φὶ καὶ βάλλεσθαι .i. utrinq; percuti ut theo dorus gaza in q̃buſdam locis Homer'.

Amphibolia. pe. cor. ambiguitas.

Amphibologia. pe. p. dubiũ dictũ. Figura quæ fit uno cõpoſitionis cũ in ambiguo poſita ẽ ſenten tia. Et modo fit per acculatiuũ ut Aio te æacida Romanos uincere poſſe. Modo per uerbũ Cõmu ne: ut cũ dicimus. Cato iniuſte criminat. Incertũ eſt enim an ipſe ab alio crimineſt an ipſe aliũ. Mõ per participiũ: ut uidi ſtatuam auream haſtam te nẽtẽ. Modo per homonyma: ut ſi quis dicat actẽ nec exprimat oculi uel gladii uel exercitus. Põt & fieri aliis modis. Cõponiq; ex ἀμφὶ & λόγιος ſermocinatio quaſi ſermo ille ſnſaꝫ dubiã ſdicet.

Amphilogos ſimiliter ſermo dicitur.

Amphibia animalia in terris uel in aquis uiuentia

Amphibiõ ḡci dicũt quod ẽ duplicis uitæ. Col. li. ix. Venio nũc ad aues quas græci nocant ἀμ φίβιον. qa nõ tãtũ terreſtria: ſed aquatilia quo ꝙ deſyderãt pabula: nec magis humo q̃ ſtagno cõſueuerũt ab ἀμφὶ καὶ βίος uita ꝙ in ambo bꝰ elemẽtis degãt. Am. Quin etiaꝫ cũ plæraq; pe des habeant: & ambulandi uſu eo ꝙ ſunt amphi bia quæ uel in aquis uel in terris uiuant: ut ſunt phocæ crocodilli eq; fluuiales ἀμφὶ circum βίος uita.

Amphibrachus. pe. cor. pes eſt ẽ ex prima & ultima breuibus: media producta: ſic dictus ꝙ in utraq; parte breuem habeat. βραχὺς. cui breuis dicitur ut cupido.

Amphimachrus: & amphimacer. pe. cor. pes ex tri bus ſyllabis conſtans prima & ultima longis me dia correpta ut palladi. ſic dictus ꝙ utraq; parte lõgã hẽat ſillaꝫ μακρὸς. n. lõgus. Eſt. n. cõtra rius amphibracho.

Amphimachus nomẽ uiri propriũ.

Amphilochus pe. cor. philoſophus athenieñſis qui de agricultura ſcripſit.

Amphitheatrũ pe. pro. dici põt undiq; ſpectaculuꝫ quod ex duobꝰ theatris ſit factũ. Nã duo thatra ſunt. Theatrũ. n. hemicycli formaꝫ hẽt. Ponitur añt p loco ſpectaculi ubi pugnabant gladiatoreſ. θεαομαι ſpecto ἑλληνιστὶ δὲ θεατρον.

Amphitryon herculis genitricis coniũx. Vñ & pro nimicũ Amphitryoniades a poetis dicitur.

Amphitrite. es. pc. p. fingit a poetis eſſe uxor Nep tũi & ſignificat mare ab ἀμφὶ circũ & τρεῖν terrere. Mare. n. circũ ſe nauigantes percundi ter rore inſequitur. Heſiodus in theogonia.

Amphitapæ ueſtes utriq; uilos habẽtes ab ἀμφω. quod ſignificat duo. Var. Alterũ bñ acceptũ dor mire ſub amphitapa bene molli.

Amphimala ꝙ utraq; parte ſint uiloſa ſicut amphi tapetes. Erant tunicæ gauſapinæ ex utraq; parte pilos habẽtes: quæ & gauſapia dicebant. Erãt &

Amphimaſchala ab axillis dicta & Igenuis dicata: ſicut heteromaſchala ſeruitiſ: Auctor Iul. Pollux Nam ex altera tantũ parte uiloſum heteromallõ uocabant & mallotẽ quoq;.

Amphora pc. cor. gñs uaſis uinarii duas anſas hã bẽtis ſic dicta ꝙ ex utroq; latere capta ſeraſ. Sũt añt amphoræ quaꝫ & Ceramia & Metretas & la tine quadrantalia uocant: aliæ minoris menſuræ ut italicæ: aliæ minoris duplo: ut Antiochicæ. ca dos añt a græcis quoq; p amphoris q̃q; acccp tos fuiſſe ſcribit. Naꝫ & cadus Antiochicus am phoram capiebat italicaꝫ. Apud Feſtũ cõtinebat cõgios octo. i. ſextarios. xxxxviii. Sextarius unci as. xx. ab ἀμφὶ καὶ φέρεω τουτέστι φέρω ꝙ ſit uas portatile huc & illuc.

Amphorarius: qui mercedis gſa amphoraꝫ portat quem græci Amphorcophorõ dicunt.

Amphoterodexios. Græce ἀμφοτερόδεξιος. ideſt ambidexter.

Amphion. pc. pro. Iouis & Anthiopeſi uel ſecũdũ aliquos Mercurii filiuſ: a quo ſuſcepta lyra adeo dulcit cancbat ut ſaxa ad ſtructos muros theba nos traxiſſe dicat. Hor. Dictus & amphiõ theba næ cõditor urbis Saxa mouere ſono teſtudinis. Quod ideo fictũ ẽ: qa eloquii ſuauitate hoſtes ru des & incultis moribus ad obſequii ciuilis pelle

xit disciplinaz: quod idē Hor. exposuit: naz quū dixisset sono testudis addidit & pce bīāda. Ferūt hūc iuenisse musicā. De amphione. li. i. apollonius Rhodius in argonauticis.

Amphyctiones publicū græciæ cōciliū. Vñ decreta amphyctionū citat Demosthenes I oroñe p Ctesiphōte. Cōstabat aūt amphyctionum cōuētus ex septē græciæ ciuitatibus ut docet Stra. li. ix. Vñ aūt amphyctionū nomē deducaſ docet. Diony. li. xiiii. Amphyctionē heleni filiū cōmētū ēe amphyctionicū cōciliū cui ab ipsius nole nomē indiderūt. Hinc amphyctionicus. a. um. ut leges amphyctōicæ qbus ad cōcordiā colēdā inuitabanſ.

Amphrysus. pe. p. fluuius thessaliæ: iuxta quem arméta regis admeti apollo pauisse traditſ. Luc. lib. vi. Qui flumine puro irrigat amphrysus famulantis pascua phœbi. Hinc amphrysiacus. aca. cum. Papi. Aut amphrysiaco pastor de gramine carpsi Est & nomē duarū urbiū. Vide supra in dictione Ambrysus.

Amphissa nomē urbis in locris ab Amphissa Macaris & apollinis filia.

Amphimerinon febris ē quotidiana & ex humoribus corruptis præsertim pituita coalescit. Ephimerinō uero unius diei febris est.

Amplector. eris. xus. a quo amplexor. aris. frequentatiuū: quod a prisciano inter cōmunia nūeratur Est aūt amplecti circū nectere. Lucil. Qui amplexeſ qui udit ego nō sinam me amplectier. Cic. p Cluen. Auctoritatē cēsorū amplexato. Dicitſ & simplexo. Plau. I Cis. Anus ei amplexa genua. Est & amplexus. us. nomē: Gel. Eūq cōplexus atq exosculatus est.

Amplum dicitſ magnū spatiosum quod late pateri & per multa diffunditſ: quasi omni ex parte plus magnū dē qđ I cumulū sui & magnitudie crescit

Amplitudo. ut Ci. li. 2. artis ueteris scribit: ē potentiæ aut maiestatis aut aliquarū copiaruz magna abundantia.

Amplius aduerbium significat plus. Et qñq iūgitſ abltō. Cæsar. cōm. vii. Ita ut nō amplius quartu or digitis ex terra emineret. Quandoq actō. Vit. Noctē nō amplius unam. Falle dolo. Quandoq ntō. Cæs. cōm. v. Amplius octingētæ uno erant tēpore a littore discesserant.

Amplio. as. & amplifico. as. p augeo sumūſ p trabo. Cic. li. iiii. ad Heren. Aut istū homiuē nefariū ampliauerits. Liui. li. iiii. ab ur. scribit Posthumiam uiriginē uestalē ampliatam deiñ absolutam p collegii pōtificū fuisse sentētia. Hoc ē per amplitionē in secundam actionē inpōita dilatione p tractam ut. s. bis causaz dicere posset. Romāi. n. iudicia hoc mō peragebant. Nam aut statuz sniadicebaſ a iudicibus si absoluēdus ēet reus aut amplius pnūciabaſ si uideretſ ēe damnandus & tūc iudices dicebant. Nō liquet hoc ē obscura causa est. Hic ampliario nascebaſ quæ appellata ab eo uidetſ quasi amplius dicēdi pnūciatio: quia qui ampliabaſ interposita dilatōe, rursus ad agēdam causam reddibat. De hac ąpliatōe intelligit. Citertia in Ver. cū alt. Et si lex ampliandi faciat potestatē tñ isti sibi turpe existiment nō primo iudicare. Idē p Cinna. Cum ampliandi potestas esse dixisse sibi liquere.

Ampliuagus. a. um. pe. cor. quod in amplū uagaſ. Ci. li. iii. ad Heren. Ampliuagas imagies reddūt.

Amplustre in plurali amplustria uel amplustria nauiū ornamēta. Sed cōtra comunē corruptelā sine m scribēdū opinor attētus derivationi: ab α priuativa & πλέω nauigo. quoniā sine gubernaculo illo puppis: nō sit per mare nauigandū: præterea esset prima lōga ppter duplicē cōsonantem Et ideo Cic. corripit in aratea. Nauibus assumptis fluitantia quærere aplustra. Itaq ad indigētiā nauigationiſ naui adhibentſ. Fest. Nauiū ornamēta quæ qa amplius erant q̄ necessaria essent etiā Amplustria dicebantſ sic aplustria uel Aplustria sine. m. & prima ad placitū. Idē. Fulgēt argoe lidis aplustria pupis.

Ampulla per dup. ll. olearil uasis genus quo in balneis utebantſ. Apul. in floridis. Hippias prædicauit ampulam quoq oleariam quam gestabat semet sibi fabricatū. Ci. lib. iiii. de fini. Si ad illam uitam quæ cū uirtute degaſ ampulla aut strigilis accedat: sumpturū sapientē eam uitam potius cui hæc adiecta. Per trāslationē dixit. Hora. Proiicit ampullas pro eo quod ē uerba turgētia & suffilata abiicit. Sūt. n. ampullæ uentrosæ & turgidæ. Ampulla ēt uas uitreū ē. Sue. in Domi. Prandebatq ad sacietatē: ut nā temere super cœnā præter matianū malū: & modicā I ampulla potūculā daret

Amputo. as. pe. cor. Circumputo seu aufero. Hier. ad Eus. Aliæ uirili habitu ueste mutata erubescūt fœminæ ēe q natæ sunt crinē amputāt & erūt facies eunuchinas. Idē I plogo Iudith. Multoq codicū uarietatē nitidissimam amputaui. Sola ea quæ intelligētia integra uerbis chaldæis inuenire potui latinis expressi. Hinc fit aliud cōpositū q ē Peramputo & significat perfecte seu totū puro incido. Col. li. viii. Ferro q̄autissime circumsecari oportet ne dū amputaſ ēt quod infra ē afal uulneremus. Id. n. cū sauciaſ uenenatam sauiem mittit quæ repræssuz uulnus ita insanabile facit ut totū peramputandum sit.

Amula pe. cor. genus uasculi ad aquam gestandaz quod religionis & expiandorū maloꝝ gīa gestaſ Dictū quasi amola a molīēdis penſlis. Huius diminutiuum est amulula.

Amuletū gñs remedii quod aduersus inuidiam & ueneficia putaſ ualentissimū. ab amolīēdo nō ab amula uase dictū. Ply. Infantibus alligaſ succinū amuleti rōe formam uasculi habens.

Amurca: sordes olei: quæ præcedūt. Nam quæ sequunt fæces uocantſ. Hoc nomen per. c. scribitſ sz pferē per. g. ut fit in Caiuſ & Cneus. Hic examurcatus quod est sordibus purgatus. Amurca cōtra culices & limaces uim habet maximam.

Amussis per duplex. ss. fabroꝝ & lapicidaꝝ regula qua ad dirigēda ligna saxaq utunſ. Sed late pro omni ordine ponitur. Vnde amussim aduerbium

& ab eo cõpoſita adamuſſim & ex amuſſim ideſt recte caſtigate regulariter. Gel. li. i. ad hæc ſcripta noſtra annquiora tam curioſe expectabat aut uitia penſitabat: aut uitia rimabat ut iudicũ eſſe factũ adamuſſim diceres. Examuſſim examinate ad regulam. Plau. in Am. Si uera hæc loquit examuſſiz eſt optima. Hinc emuſſicata dicunt: quæ ad amuſſim facta ſunt.

Amyclæ pluraliter nomẽ ẽ urbis laconiæ Tindari regia in qua nati ſunt Caſtor & pollux. Alia eſt i Italia inter Tarracinam & Fundos in paludibus a Laconibus cõdita: ut inquit Seruius. Hic amyclæus. a. um. Amyclei cũ pythagoricaz ſectam ſe querent ut abſtinerẽt cæde animaliuz nec uicinæ paludis ſerpentes interimerẽt ab illis deleti ſunt. Sed cũ philoſopho nũciatus eſſet aduẽtus hoſtiũ poſtea cautũ eſt ne quis amplius nũciaret. Iñ ex improuiſo captæ ſunt amiclæ. Hinc prouerbium Loqui uolo nam ſcio amyclas tacẽdo periſſe.

Amidõ. pe. cor. ciuitaſ Pæoniæ: de qua auxilia miſſa fuerũt troianis. Iu. Eſt hic amydone relicta.

Amygdala. læ. pe. cor. nux græca: græcaq ẽ dictio quæ & Thaſia dicit. Hiero. in li. numerorũ. Qui ſobis dilatatis i amygdalas deformati ſũt. amygdalũ etiam neu. gnẽ dicit pro fructu. Palla. Græci aſſerunt naſci amygdala ſcripta ſi aperta teſta nucleũ ſanũ tollas & in eo quodlibet ſcribas: & iterum luto & porcino ſtercore ſuolutum reponas Amygdalus pro arbore. Col. li. iii. Amygdalus ſi parum ferax erit perforatam arborẽ lapidẽ adigito. Hiero. in Eccle. Amygdalus florebit impigua biſlocuſta. Hinc amygdalinus. na. num. pe. cor. Sere. Ferſ amygdalinæ ſuccus nucis eſſe bibẽdus

Amuns genus arboris ẽ: ũt inquit Hiero. quod latini putantes myrtham dictum unguenta interp tant ſunt. De cuius arboris notitia hoc ſolum ad nos peruenire potuit quia odorẽ ſolum habeat ſuũ nullum tamen afferat fructum.

Amylõ. pe. cor. latine ſine mola factũ. Vulgo amydũ dicit. Nam A priuatiua particula ẽ. μύλος. mola quaſi ſine mola. Fit ex triticeo lacte expreſſo cũ triticũ per aliquot dies in aq̃ purgatũ ẽ.

Amythaon Melampodis pater fuit: qui Iter medicos præclarus hiſtus ẽ. Similiter & Chiron.

Amyſtis: ut aiũt potio quædam eſt apud thracas. alii uolũt eſſe ſpeciem poculi eo p neceſſe ſit uno ductu potionẽ haurire. Hor. li. i. car. Baſſum threicia uiat amyſtide. forſan ab α priuatiua & μῖ γνῦμι miſceri & ſic per i latinũ in principio eẽt ſcribendum.

An aduerbiũ ſ ogũdi & p nũqd ponit. Cic. an uero romulus ille aut paſtores aut cõuẽas cõgregaſſe i aut ſabinorũ cõnubia cõiunxiſſe: aut finitimoruz repreſſiſſe eloquẽtia uidet. Sed aliqñ tranſit i ui cõiunctionis: cũ ſermo dubitatiuus ẽ. Et tũc fere ſubiunctiuo iungit: ut neſcio an niuat pater dubito an niuat pater. Dubito an uera loquaris. Sed quando ſermo opinionis eſt: per indicatiuum potius loquimur: ut opinor p pater aut mortuus ẽ: aut grauiter ægrotat.

Anna per duplex. nn. Interiectio eſt deprecantis: & nomen mulieris proprium: quod interpretat gratia eius.

Ana per ſimplex. n. dictio græca aſt: & apud nos: modo ſurſum modo re ſignificat ἀνά.

Anabaſius. ἀναβάσιος. aſcenſorius. Hieronymuſ contra Ruſinũ. Idcirco ne cereales & Anabaſii tui per diuerſas ꝓuincias cucurerũt: ut laudes meas legerent.

Anabatra: pulpita gradus ſuperiores ſcanſiles: aut inſtrumenta ſcabellorum aut ſubſelia. Dicta Anabatra ab ἀναβένω. quod eſt ſurſum aſcendo. Iuue. Etp cõducto pendẽt anabatra tigillo. ἀνάβαθρα ſcala uel pulpitum.

Anabolãgium ſeu anaboladiũ græco uocabulo dicit: eo p de inferioribus ad ſuperiora eleuet pectoriq iungatur. Vnde & pro amictorio ponitur: quo humeri operiuntur: quod Sindonem uocãt ἀναβάλλομαι. ueſte reiicior.

Anaeitis. idis. nomẽ deæ cuiuſdam quæ a lydis colebatur: quæ a Strabone anaitis dicitur. Erat & anaitis quædam armeniæ regio. Plyni. li. v. Fluit Euphrates derſenem primum mox anaeitiam regiones armeniæ a capadocia diſcludens.

Anaximenes philoſophus fuit emyſtrati filius anaximandri diſcipulus ſucceſſorq qui eo die obiit quo ſardis capta fuit.

Anauros fluuius theſſaliæ quaſi abſq aura dictus. Luc. lib. vi. Quiq nec humentes nebulas nec rore madentem. Aera nec tenuẽ uentos aſpirat anauros. De hoc fluuio nel potius torrente apolloni ns poeta in argonauticis li. iii. plura ſcribit etiam in nono uerſu a principio ex pelio monte theſſaliæ fluit.

Anacephaleoſis penul. pro. Breuis recapitulatio in qua repetitio rerum ſummatim fit. Hiero. contra Ioui. Rurſum in iudicum uolumine quaſi uiuenſ reſurgenſq deſcribitur: & ſub anacephaleoſi opera illius prædicant. Grece ἀνακεφαλέωσις.

Anacharſis philoſophus ex ſcythatum genere ſapiẽtiæ admirandæ ut ſcribit. Cic. lib. v. Tuſ. Apud ſordidiſſimos ſythas ſapiens. Floruit Solonis tẽporibus cuius imaginibus inſcriptum eſt lingua uentre pudendis abſtinendum eſſe. Plynio tradit Anacharſim inueniſſe rotam figuli cuius circuitu uaſa formant. Sed ſi ut inquit Sene. apud Hometum longe antiquior inueniatur figuli rota non uideo quomodo anacharſis eſſe auctor huius rei potuit. Ibat nudis pedibus dormiebat in terra & famem p pulmento habebat. Hic leges araneis telis q̃ſimillimas eſſe dicebat.

Anaclinterium: lectulus: uulgo Mataracius ſuper quo quieſcimus interdiu qualia celebrantur florentiæ tuſcanica. Et apud Lampridium in helio gaballo accubita: ab allis Sibadia dicuntur. ἀνακλίνω καὶ κλίνη λέχος.

Anadiploſis. penul. produc. dici poteſt reduplicatõ ex ἀνά quæ in compoſitione ſignificat re & διπλόωσις a uerbo διπλόω duplico Duplicatio. Eſt enim congeminatio dictionis in ultima

parte præcedentis uersus & prima sequẽtis. Vir. Certent & cygnis ululæ sit rityrus orpheus. Orpheus in syluis inter delphinas arion.

Anachorita pen.pro.eremita. Anachoresis eremus unde monachi anacoritæ heremum incolentes. quoniam χώρος locus dr cum ἀνα uerbum ἀναχωρέω secedo.

Anacreon nomẽ uiri proprium poetæ lyrici a quo metra anacreontica dicta sunt. Teus patria fuit a Teo ioniæ ciuitate. Ex qua etiam Hechateus historicus amauit puerum nomine batillum uisenda pulchritudine spectabilem de quo Hor. Non aliter samio dicunt arsisse batillo. Anacreonta teum. Periit acino uuæ passæ strangulatus.

Anæmos. pe. p. latie exãguis dr. nam αἷμα sanguis a græcis dicitur & a particula ἀ priuatiua: inseritur autem. n .ne collidant inter se uocales.

Anemos uero pe.cor. uentus est ἄνεμος.

Anaglypha pen.pro. nomen habent ab asperitate: ut Triglypha cælaturis inæqualibus eminentibusq; ob id quia non sunt leuia sed aspera & plebeia uocẽ Releuia dr. ana enim super γλύφω sculpo. anaglyptes sculptor. anaglypticeſ ars scalpendi. Plyn. Nunc anaglypta in asperitatẽq; incisa circumlata auro. Hinc anaglypticus ica. icum. Sidonius anaglyptico metallo.

Anagnostes latine lector dicitur. Nam ἀναγιγνώσκω lego. Anagnosis recognitio lectio.

Anagoge. ges. pen. pro. latine recessus dicitur subtilis siue excelsa: aut superior inteligentia ab ἀνα καὶ ἄγω ὅθεν ἀναγωγή. ductio

Analecta purgamenta cœnarum & quisquiliæ ciborum: quas sub mensa cadẽtes ut asportare possint scoparii uerrẽtes pauimentũ colligunt. Mar. In pcio scopas testaſ palma fuisse. Otia sed scopis nũc analecta dabunt.

Analcsia dicta ẽ eo q; sanas partes capitis sensu priuet. Fit ud nascitur ex negligentia stomachi aut ex nimio cibo: aut ex luxuria: aut potus frigidos do: ul nimiũ cogitã bibẽdo uel ex digestõcibor

Analogos: latine proportionalis similis. Analogia pe. pro. proprietas proportio siue conuenientia similitudo. Cic. Quod analogiaz stoici nos appellemus conuenientiam si placet. Quint. libr. i. in stitutionum. analogia præcipue q̃ proxime ex ḡ eo transferentes in latinum proportionem uocauerunt. Hæc est eius uis ut id quod dubium ẽ ad aliquid simile de quo non quæritur referat: ut in certa certis probetur si quæratur funis maſe. an fœminini generis sit ex eius diminutiuo cognoscitur quia funiculus gen. maſ. eſt.

Anapestus pes ex duabus syllabis brevibus & tertia longa. Componitur ex ἀνά re & παίω feno eo q; repercutiat dactylum sono reciproco. A græcis antidactylus quasi dacty lo cõtrarius. Ci. lib. z. Tu. Non adhibeſ Sparthis ulla sine anapestis pedibus exhortatio.

Anaphe pen. cor. Insula spõte in mari enata ut scribit Plyn. lib. z. Ammianus quoq; Emerserũt in quit Delos & Hiera & Anaphe & Rhodus. Dicta Anaphe ab argonautis quia tempestate laborantibus & intermestri luna ex insperato cõparuisset

Anapolegetos latine inexcusabilis.

Anaphora pen. cor. Figura quam nos relationem seu repetitionem dicere possumus anaenim. re & phora latio Anaphoricos relatiuus Anaphero refero. Hæc fit cum eadem dictio bis sæpiusue per principia uersuum repetitur: ut apud Vir. Nate meæ uires mea magna potẽtia solus. Nate patris summi: qui tela typhœa temnis. Hãc quidã Epanaphoram uocant. Amphoræ etiam scansiones seu ascensiones signorum uocantur ab onẽte circum actu mundi quotidiano factæ.

Anathema. matis. pe. pro. seiunctio quædam dicit & alienatio ut est apud apostolum ad Romanos Optabam ego ipse anathema esse a christo p fratribus meis: Rursus anathema dicitur ab ἀνὰ καὶ τίθημι ἀνατίθημα. oblatio sacrificium.

Anathematizo. zas. deuoueo detestor.

Anapis. pe. pro. Siciliæ fluuius leuiter decurrens.

Anarchus sine principe ud principio. Am. lib. He. Dedit ergo principium mundo dedit etiam creaturæ infirmitatemine anarchõ idest principio carentem crederemus.

Anastrophe. penul. correp. Inuersio ud reuersio dicitur. Est enim ut docet Diomedes duorum uerborum ordo præpostcrus. ut Italiam contra pro contra Italiam.

Anas fœminini generis. Mart. Tota tibi ponatur anas sed pectore tantũ & cervice sapit cætera red de coco. Dicta anas ab assiduitate natãdi. ex anatum genere quædam germaniæ dicuntur q; pluſ cæteris nutriant. Huius diminutiuũ protulit Plautus iu Aſi. Die igitur me anariculam columbam ud catellum. Cic. uero. lib. z. de fin. masculino genere dixit: Scripere ãguiculos uolare merulas: natare anaticulos: cornibus uti uidemus boues. Hic anatinus. na. num. pe. pro. Plau. in Ru. Vr fortunati sunt fabri ferrarii qui apud carbones assidẽti semper calent: urinam fortuna anatina nunc uteri ut cum exissem ex aqua: arerem tamen. Est & anas nomen fluuii in hispania. Et Anatem morbum dixerunt quo uetulæ laborant.

Anatarius. ria. rium: quod ex anate ẽ i ut anatariæ plumæ. Siue quod ad anates pertinet: ut anataria aquila quæ anates uenatur. Anatarius anatarii i qui anates custodit pascitue.

Anatomias ul anatomia. Græci dissectiones dicũt Inde Anaromia fieri dicitur cum humanum corpus dissecatur: ut uenæ nerui & cætera a medicis cõspici possint. ab ἀνὰ & τέμνω incido inde etiam. τῶ τομή.

Anaxarchꝰ nomen proprium philosophi abderitæ sectatorisq; Democriti. Hic habuit inimicum Nicocreontem cypri tyrannum a quo comprensus coniectusq; in pilum ptisanæ siue mortarium saxeum quod græci ὄλμον uocant. Ibiq; ferreis malleis contusus adeo toleranter pertulit asperos illos cruciatus: ut uerbũ illud mẽorabile cõdupli caueric: tunde tunde Anaxarchi folem anarchum

enim nō tūdis. Ad ultimū amputationē linguæ minitante tyranno protinus dētibus abscissaꝫ & cōmanducatam linguam in os eius ita patulū cō spuisse dicitur.

Anaxagoras.pe.cor. Clazomenius philosophus fuit in physicis præcellēs. Hic nō mō generis gloria & diuitiis uerum animi quoq; magnitudine clarissimus fuit quippe qui totū patrimoniū suis spōte reliqt. Et cū ab eis negligētiæ insimularet. Quid ergo Iquit nōne uos ista curatis? Mox ab scedens ad speculandū rerum naturam se contulit studio doctrinaꝫ flagrans rei & priuatæ & publicæ omnino negligēs & incuriosus adeo ut cuidā se ita cōpellanti. Nulla ne tibi patriæ cura ē? Dixit. Mihi uero patriæ cura & quidē summa ē digitū in cælum intendēs. Hic cū post diutinam peregrinationē in patriam reueniſſet: possessionesq; desertas uidisset. Non essem inquit ego saluus nisi istæ perissent: q pluris faciēs culturam ingenii q̄ prædioꝝ famigeratus fuit inter philosophos. Lampsaci periit.

Anaxilides. nomen philosophi de quo. Hier. con. Iouī. scribit q̄ is. li. x. philosophiæ ferat peritio ac matrē Platonis phātasmate Apollinis oppressam & sapiētiæ principē non aliter arbitret nisi de partu uirginis editum.

Anarus fluuius qui fluit per seltrensem agrum.

Ancæa dicta sunt ab antiqs uasa i quæ cælata uocamus q̄ circūcædendo talia fiant: ipsumq; cælare uerbū ab eadē causa dictū ē. d. cū. l. permutata.

Anceps a caput cōpositū est: cū genitiuū in tis faciat: sicut alio cōposita biceps. itis. triceps quatriceps multiceps & præceps. Nam quæ in pis exeunt a capiendi significatōe ueniūt: ut Princeps: māceps municeps & huiusmōi. Dictus ē ergo anceps quasi dubii capitis. Est. n. āceps duplex. Lucil. Nemo hos ancipites ferro efferri cardines. Interdū anceps dicit quod ex utraq; parte acutū ē. Idē Vectē atq; ancipiti ferro effringā cardines. Interdū ponit p ambiguo. Vir. Anceps pugna diu.

Anchiale ciuitas de qua Strab. Post zephiriū inquit anchiale supra mare Sardanapali opus. Ex hac ut be fuit athenodorus qui nō a sardanapali sed ab anchiale Iapeti filia cōditaꝫ uult Cydni matrem a quo nomē uicino flumini.

Anchises nomē ppriū pris æneæ & capis filii.

Ancillæ dictæ sunt ab anco Martio q̄ is bello magna fœminarū numerū cōperit siue q̄ anriq anculare diebant ministrare. Ex quo dii quoq; ac dēæ ferunt coli quibus noīa sunt anculi & anculæ. ancillula diminutiuum est.

Ancillor. aris. ministro uel dedico me ad ministrādū ac seruiēdū more ancillarū quæ suis ministrāt ac seruūt heris. Cic. in Sal. Non. n. uni priuatim ancillatus sum: sed q̄tum quisq; reip. studuit tanto mihi fuit aut amicus: aut aduersarius.

Ancile per simplex. l. & pe. p. Scutū breue nō rotūdū: sed ita ex utroq; latere erat recisum ut nullus angulus uideri posset. & summū infimumq; eius latus medio pateret. Dictum ab am & cæsuꝫ q̄si anciſum. Vel ab ἀγκών quod est cubitus. Vel ab ἄκος remediū: quoniam pestilētiæ remdium fuit. Ferūt numæ pōpilii tēpestate de cœlo descendisse unamq; editam uocē omniū potentissimam fore ciuitatē q̄diu id in ea mansisset. Itaq; facta sunt eiusdē generis plura quibus id misereret ne ternosci cælestē possēt. De hoc Ouid. li. iiii. fast. Ecce leui scutū uersatū leuiter aura. Decidit a populo clamor ad astra uenit. Et lib. v. Atq; ancile uocant quod ab omni parte recisuꝫ ē. Quaq; oculis spectes angulus ois abest. Liui. li. i. Alios itez duodeciꝫ martī gradiuo legit: tunicæq; pictæ insigne dedit: & super tunicam æneū pectori tegmē cælestiaq; arma quæ ancilia appellāt ferre ac per urbē ire canētes carmina cū impudiis solēniq; saltatu iussit. Hor. li. iii. car. Hoc ancilio declinauit magis auctoritate sua fretus q̄ tegula declinandi Anciliorū nois & togæ. Iuue. uero adiectiū posuit cū dixit clypeis ancilibus.

Anculi & anculæ. dii deæq; putabant.

Ancus qui aduncū brachiū habet & exporrigi non pōt. Vñ quartus Roma. rex Numæ ex filia nepos sic cognominatꝰ ē a cubito q̄m Icurū hēba

Ancona se ancon more græco cubitus uel cutuus dr Quo nole dicta ē urbs piceni super adriatico mari posita. Solinus Aconē quis ignorat a' Siculis cōditam? Ply. li. iiii. A siculis ancon colonia promōtorio chimerico appellata ē I ipso flectenris se ore cubito. Et ācones nō solū i hoibus: sed & I partibus & promontoriis conflexa in cubitos aut confracta in humeros dicuntur ut auctor est Victru. Nam de humeris. Papi. Cōsedit uirideq; humeros. Sūt & I mōtibꝰ articuli. Pl. I calce operis

Anchora. pe. cor. dens ferreus quasi anca curua manus: dicta q̄ per hominis manus scopulos cōprēdat. Anchorā primi Tyrrheni Iuenisse ferūt. Hoc nomē Ser. asserit cōtra regulā recipe aspirationem. Tu ego aperte uideo esse nō latinaꝫ dictionē: sed græcam ἄγχυρα ἀπὸ τοῦ ἄγκυ λου καὶ ῥέω: sed q̄ latine cū ch scribat ratio est quoniam χ tenuis uertit in χ suam aspiratam.

Anchorariusꝰ. a. um: quod ad anchoram pertinet ut funes anchorarii. Hircus. Storias autē ex funibus anchorariis tres fecerūt.

Anchorarius qui cuam anchoræ habet ut eam uel demittat uel eleuet.

Ancyra nomē duarū urbiū quarū altera ē phrygiæ altera galatiæ. Hic synodus ancyritana I iure pōtificio sæpe nominat. Dicta ancyra ab anchoris nauiū captarum a Mitridate quas Ptolomæus ægypti rex suppetias gallogræcis miserat.

Andrago. pen. pro. mulier animū uirilē hēns ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἄγειν ab hole agendo.

Andron spatium inter duos parietes in quod pluuia descēdit. Ply. Tam alti abditiq; secreti illa tō ē q̄ interiacēs andron parietē cubiculi hortiq; distinguit. Quidam accipiūt pro loco in domo angustiori in quo uiri plurimū uersant: ut gynætiū in quo mulieres. Est ēt hoc nole sicut scribit Ptol. oppidū inferioris regionis nili.

Andros insula uicina Samo cū oppido eiusdē nominis: quæ asiæ adiacet ex opposito ad ephesū. De qua Oui.lib.xii.met. Et rotundē natis androsthaterna potita est. Hæc primo dicta fuit Cauros postea antandros. Hinc Andrius.a.um.

Andricus.pe.cor. Ciliciæ mōs: ut ſquit Stra. Quo ēt nole dictū ē flumē apud Ply.lib.v.

Andronitis.pe.pro. locus in domo ubi ſoli uiri habitant: ſicut Gynæconitis ubi ſolæ mulieres. Victru.lib.vi. Andronites dicunt q̄ in his uiri ſine interpellatōibus mulierū neſciant: q̄m ἀνήρ ἀνδρός uirē denotat uñ androgynus.

Androgynos.pe.cor. qui uir ē & fœmina Hermaphroditus. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ γυναικ. ab homine & fœmina. Aug.li.xvi.ci.dei. androgyni quos ēt hermaphroditos nūcupant q̄uis admodū rari ſint in q̄bus ſic uterq̄ ſexus appareat ut ex quo potius debeāt accipere nomē incertū ſit.

Andragynæ ſunt populi ī aphrica ut li.viii. Ply. ſcribit utriuſq̄ naturæ inter ſe uicibus cocūtes. Dextera mamma his uirilis: leua muliebris.

Andrachne herba eſt quæ portulaca dicitur.

Andegauia regio galliæ turonibus ac biturienſibuſ finitima oceanoq̄ proxima.

Androdus nomē ꝓpriū filii codri athenienſiū regiſ qui ephesum cōdidit & Ionū regiā ibi cōſtituit.

Andremō nomē ē eius q̄ colophonē ædificauit.

Andromache.pe.cor. Hectoris troiani uxor: quæ a uirili pugna nomē ſortita ē. Nam uiri pugna interpretat. ἀνδρὸς μάχη quaſi uiris depugnāſ Fuit.n. uirili aſo ſepta & quædā uiduli uirago.

Andromede pe.cor. Cephei & Caſſiopes filia a perſeo amata: & in uxorē ducta. Quæ mineruæ bñficio inter aſtra collocata dicit propter perſei uirtutē q̄ eā Ceto propoſitā a periculo liberarat. Oritur in parte piſcium duodecima.

Anethum cū h genus herbæ boni odoris.

Anfractuſ ab origine duplici fluxū hēt hoc ē ab ambitu & frangēdo. Amb. Tenaces ſermonis acceptī ipſos eſſe anfractus auriū ipſe uſus nos docet. Siquidē uel in cōcanis montiū: uel in receſſu rupiū uel in anfractu fluminū uox audit dulciot: & reſpōſa ſuauia referrēs echo reſultat.

Angelus latine nūcius. Nam officii nomē ē nō naturæ. Semper enim ſpiritus ſunt: ſed cum mittūtur uocantur angeli.

Anger gñs ſerpētis qui cruciator & ſpatarius dicit eſt & nomen fluuii in Illyrico.

Angor corporis uel animi cruciatus. Sic anxietas: & anxietudo. Cic.lib.ii.de repu. Quartaq̄ anxietudo ꝓna ad luctū & mœrēs ſēp ſe ipſa ſolicitās.

Ango gis.xi.anctum. facere debuit ſicut plāgo. At Dio. Anxus pfm ab angor dixit nō anxius q̄d nomē ē. Ideo anxū ab āgo ſupinū ēe cōuenit q̄d tū mīme legi. Eſt āt angere cruciare ſuffocare premere uexare. Et ad animum & ad corpus & ad utrūq̄ promiſcue pertinet. Ad animum Gel. Milo prāſtabilis hō ſapientiæ quonam uſq̄ debuerit contra legē cōtraq̄ ius ꝓ amico ꝓgredi eaq̄ res ī fine quoq̄ uitæ ipſo animum āxit. Ad corpus Co.li.viii. Cauendū ē ut tenerior ſeparet a ualidioribus q̄a robuſtus angit ibecillū. Ad utrūq̄ ꝓmiſcue Gel. Dū pyrrhus rex ītra Italiā ēt & unā atq̄ alteram pugnam aſpere pugnauiſſet: atiſq̄ angerēt Ro. & plæraq̄ italia ad regē deſciuiſſet. Plau. Pro absumo poſiuit in Aul. Tū angiſſe aquā ſiqs petet Tamen græcū ē ἄγχω idest ſuffoco.

Angina pe.ꝓ. genus morbi acutiſſimi quo fauces anguntur ac ſtrangulantur qui & tōſillæ dr. Imperitū uulgus medicorū Squinantiā uocat: cū hippocrates & galenꝰ ſynanchē appellitauerit. Ply. Tōſillas ſenūgit ab angina. Dicta angina q̄ angat Plau. Vellē me ī anginam uerti: ut huic aniculæ fauces ꝓcuparē. Macer. Subuenit anginæ melli uinoq̄ iugatæ. Feſtus. Anginam uinariam habere dicuntur: qui uino ſuffocantur.

Angiportus & angiportum utroq̄ mō dicit: quem alii dicūt eſſe uiam ſine exitu alii uicū anguſtū & flexuoſum ī mōum anguis. Var.li.i.de lin.lati. Quod exitū nō hēt ac peruiū nō ē angiportus & id anguſtū ab agēdo & portu. Alii q̄ inter portꝰ ſit anguſtus locꝰ hoc ē iter domos quas uel portus uel inſulas neteres dixerūt. Alii arctas uias q̄s græci στενόπους appellāt. Feſt. Angiportus ē iter cōpēdiarium in oppido quaſi anguſtus ad portū aditus. Nā quæ lōgē lateres ſereq̄ militares prætoriæ conſulares plateæ nominant: ut inqt Vict. Vulp. Angiportū a portu dictū ē: portus uero cōcluſus & munitus locus ē quēadmodū & ſtatio: ab importandis exportandiſq̄ mercibus nomen hñs. Ter. in Adel. Id quidē angiportū nō ē peruiū. Et in Phor. Sed hinc concedam ī angiportum hunc delertum.

Anguſtus.a.um. ſtrictus a quo anguſto.as. q̄d eſt ſtrigo. Vñ & coanguſto: ut apud Euang. Et coanguſtabāt te undiq̄.

Anguſtia: ſtrictitudo quæ tī ad animū q̄ ad corpus pertinet. Ambr. Et inter anguſtias animi & corporis anhelo cruciabatur ſpiritu.

Angilæ populi ī aphrica garamantas. Ferē eoꝝ fœminis nocte qua nubūt oſum ſtupro patere: in re liquum pudicas eſſe.

Angulus pe.cor. locus ē quē duo parietes iungūt. Dictus q̄ ibi anguſtus ſit locus.

Anglia: quæ britannia ab cruditis dicit. Inſula inſignis in oceano quæ undiq̄ a circūfuſo mari complexa ē nuſq̄ iūcta cōtinēti ſed ab oi orbe nſo diuiſa: quæ quōdā ab albis rupibus quas mare abluit Albiō dicebat. Hanc primū troes incolucrūt q̄ troia diſiecta fugerūt exciſam patriam palladiſq̄ oraclo claſſe ī hanc inſulam migrauerunt: atq̄ gigātes tūc inſulam tenētes multis uictos ꝓliis ex pugnauerūt. Hanc poſtmōum lōgo tēporū tractu Saxones q̄ ſūt illuſtres alemaniæ populi oppreſſere: agroſq̄ & opes inter legatos ſaxonū regina Angela diuiſit. Atq̄ ut linguæ parit & gētis memoria in deuicta inſula ſempiternū foret: ab Angela cuius ductu uicta ē Anglia tellurē illā uocauit. Quāq̄ plæriq̄ angliam uelut noſtri orbis angulū prædicēt dictam. Situs ipſius ē ut contra

aſpectum Galliæ & hiſpaniæ ſita ſit. ¶Eius ambitus quadrageſies octies & ſeptuagies quinq; milibus paſſuũ cõſtat. De hac inſula Vide in dictiõe Britannia.

Anguis tam. foe. q̃ ma. gñis pro ſerpente in aqs de gẽre. Val. lib. i. L. Sylla cõſul ſociali bello cuz in agro Nolano ante prætoriũ ſmolatet ſubito ab una parte arę plapſam anguẽ pſpexit. Frequẽtius in maſ. gñe pſertur. Vnde & anguiculus diminutiuũ facit ut apud. Cic. Serpere anguiculos. Anguis quando ſenuerit perdit aſpectũ. Et ſi uoluerit redire ad iuuentutẽ ieiunat. xl. diebus ut laxetur pellis eius: & ſic anguſtũ foramẽ ingrit ut dũ exire inde pellẽ ſenectutis dimittat.

Anguimanus uocati ſunt elephanti quia proboſcis quam manũ diximus uocari ad oẽm partẽ uertit. Lucre. li. v. Anguimanus belli docuerũt uulnera pœni ſufferre cũ magnas martis turbare cateruas

Anguiſer: qui a græcis dicitur ὀφίοχος

Anguillæ piſciũ ſolæ exanimeſ nõ fluitãt. Nõ ouo nõ cortu eas pcrean ſcribit. Agr. Dictæ anguillæ q ſpẽ anguẽ repræſentẽt. Var. Ex parte a ſimilibus aliq̃ rebus ſunt tranſlata: ut anguilla & ligſa

Anhelo. as. pe. p. ex am & halo. m. in n mutata ſignificat anxie halo. Vñ & p ardẽter cupio per tñ ſtionẽ poni cõſueuit. Aug. Ibat ſpirans & anhelans cædes. Anhelitus. us. pe. cor. ipſe ſpiritus an

Anhelus. a. um. pe. p. Vir. Et ſenibus ꝛxie actus. medicant anhelu. Amb. Anhelo cruciabat ſpũ.

Anhelator: qui id uitii patit. Ply. lib. xxii. Anhelatoribus: & I tuſſi uetuſta cũ porro ex aceto dat.

Animus & aia ſ hoc differũt: q aia ſit uitæ. In homine aũt quattuor aias ẽ cõſtat. Vitalem. ſ. quæ & ſuormibus ẽ: q tantũ mouẽt. Senſualẽ ut ſ brutis alalibus ſ qbus ẽ ſenſus & timoris & gaudii. Intellectualẽ: quæ ẽ in hoſbus tantũ q & cogitare & iudicare poſſunt. Et quæ inſra oẽs ẽ phyſicã: hoc ẽ naturalẽ ut ea quæ ẽ in arboribus & herbis: quæ etſi nõ mouent uitam tñ habẽt cum nascant creſcant & pereant. Anſus cõſilii licet hoc a poetis plærũq; abuſiue uſurpent. Aug. Animo ẽ ſubſtatia quædã rõis particeps regendo corpori accõmodata. Ci. li. i. Tuſ. ſic diſſerit. Animũ ũt alii alam & ſere noſtri declarant nomſari. Nã & agere alaz & eſſ lare alaz dicimus. Et aſos & bene animatoſ & ex al ſentẽtia. Ipſe aũt animus ab aia ẽ dictus. Sciendũ mi ẽ q alus p anima plærũ que ſumit: ut apud eundẽ in Cato. Qui ſi in hoc erro q animos ſmortales credaz: libẽter erro. Et iterũ. Sic mihi perſuaſi ſie ſentio cũ tanta celeritate animorũ. & ex. Eius cõtrariuz ẽ inanimis q aia caret. Similiter exanimus ſiue exanimis. Semianimus qui ſemiuiuus ẽ. Sumit p Ingenio ſine intellectu. Sal. Omnis hoſeſ patres Con. q de rebus dubiis cõſultant ab omni odio amicicia ira atq; miſericordia uacuos eſſe decet: haud facile animus uerũ puideꝛ: ubi illa officiunt: neq; quiſq̃ omniũ libidini ſimul & uſui paruit. Vbi. n. intenderi ingeniũ ualeꝛ. Si libido poſſidet ea dominatur animus nil ualeꝛ. Aliqñ p Voluptate ſiue affectu & delectatione ut apud cõdẽ. Ita ſemper impetũ ad optimũ quẽq; a minus bono trãſlerẽ. Pla. in Epi. Captiuam adoleſcẽtulam de præda meretatus. Quid ego ex te audio? hoc quod fabulor. Cur eam emerit. Animi cauſa Quot illic animos habet. Var. li. iii. de re ruſ. Die illud alterũ genus ornithonis q animi cauſa cõſtitutus a te ſub caſmo ferẽ. Hic ſit unanimis q unius ẽ animi. i. uoluntatis. Quandoq; p ſpũ ſiue flatu ac uẽto. Lact. li. de. opi. Alii ſanguinẽ aiaz eẽ dixerũt alii ignẽ alii uentũ unde anima uel aſus nomẽ accepit: q græce uẽtus ἄνεμος dicit. Cice. li. i. Tuſc. Si aia aſus eſt: fortaſſe diſſipabit. i. uẽto. Et itez. Si uel illi animi ſint animales. i. ſpirituales. Terẽ. in Add. Animuz recipe. i. ſpiritũ ſiue flatũ recupera ſeu quieſce. Nõnũq; p ira. Vñ illud. Pone animoſ & puſſq; abi. Sed rectius de aia dr. Ply. Ergo & hæc animi aſperitas ſiue potius aiæ dulciore ſucco mitigat. Interdũ p memoria. Vir. Omnia fert ætas animũ quoq. Sæpe etiã p fortitudine. Vñ aſoſus magnanimuq; & puſſillanimus. De aia uero & aqua animaſ corpus & aqua animus eſſe dicit. Sal. At nobis ẽ domi inopia: foris æs alienũ: mala res ſpes multo aſperior: denicq; qd reliqui habemus præter miſeram aiam. Iune. I nunc & uẽtis aiam cõmitte dolato Cõſiſus ligno digitis a morte remotis. Quattuor aur ſeptẽ ſi ſit latiſſima theda. Similiter aia ponit p mẽte. i. p animo. Macro. Tũc enim aia libera eſt & nulla corporis cogitatõe impedita. Aliqñ ponit p uẽto ſiue ipſũ aut flatu & onis odore. Vir. Quantũ ignes aiæq; uolẽt. Hor. Impellũt aiæ lintora thraciæ. Plau. in Aſi. Dic amabo an fœtet aia uxoris tuæ? Virgi. Aias & olẽtia medi ora fouẽt illo. Græci animã ψυχήν uocãt qi ἀναψυχὴν q reſpirãdo refrigeret. Cã. n. corporis uiuẽdi ẽ reſpirandi & refrigerandi uim exhibẽs. uel quaſi φυσικὴν q ſcilicet phyſim. i. naturam. Auctor Plutar. in cratilõ. Orige. in li. periarchon. Terẽ. Hoc ubi audiui ad fores ſuſpẽſo gradu placide ire perrexi. Acceſſi aſtiti. aiam cõpreſſit aurẽ admoui. Plau. Ne quid emittat animæ dormiẽs. Et aia capit p ira. Pla. Aiam cõprime. Hic Aſoſus & aiatus p iracũdo Sumit & p aqua. Idẽ. Ni ego illi puteo ſi occepſo aiam oẽm inter traxero. Varro poſuit aiam p ſomno. Et phrygias audire aias. Vir. p ipſo hoſte Ite ait egregias animas quæ ſanguine nobis hãc patriam peperere ſuo.

Animula diminutiuũ ab aia. Ser. Sul. In unius muliercule animula iactura facta eſt.

Aial ab aia ẽ: & ẽ ſubſtãtia aiata ſenſibilis.

Animalis & hoc animale quod ẽ ex aiali ſiue qd hẽt aiam. Vnde ueteſ aiales deos dixerũt qui de aialibus eẽnt facti: ut penates. Et aialis dr ſpiritualis. Ci. li. Tuſ. Siue illi animi ſint aiales. Huius contrariũ eſt Exanimalis q nõ ẽ aial: ut q ſine aia ẽ. Plau. in Bac. Naz neq; bellona mihi unq̃ neq; mars creduit ni illũ exanimalem faxo: ni ue exhæredem feccro uitæ ſuæ. Hinc animalitas pro ipſa animalis eſſentia.

Animans generis fœmi. & aliquando neutri. Cic. de natu. Animantiuꝫ aliæ eorũ ſectæ: aliæ uillis ueſtitæ. Et ſignificat quod hẽt aſam ſicut quãdo eſt adiectiuũ. Cl. li. iiii. ad heren. Sed mutatio ſimiliuꝫ facilis erit ſi quis res ſibi oẽs animantes & inanimantes mutas & eloquẽtes. Dicũtur inter ſe animantia & animalia. Nã animantia ſuperiorẽ tenẽt locũ & animalia ſub re habent arq; cõplectũr tãq; gñs ſẽm. Sũt. n. quædaꝫ: quæ animam hẽnt nec ſunt atalia ſed animãtia ſicuti ſatis & arbuſtis animã alẽtẽ ineſſe tradũt: quã philoſophi rectiores uegetatiuam appellant itaq; uiuere & moti illa dicimus: nec animalia tamẽ ſed animãtia nũcupant: ut docet Sene. li. viti. epiſtꝫ moralũ. Interdũ tamẽ atantia dnt animalia. Vnde dicimus. Animantiũ tria eſſe genera. Terrenũ Volatile & aquatile.

Animoſus habẽt in ſe uehemẽtiam animi: ſiue qui ẽ elati ſpũs. Oui. Pyrrhus achilleides aſoſus imagine pris. Cice. in Cato. Ex quo fit ut aſoſior ẽt ſenectus ſit q; adoloſcẽtia. Et aſoſus dicit᷑ iracundus. Vir. Quos aſoſi eum aſſidue frãgũrq; ferũtq; Et ea pars aſæ in qua itæ ſedes ẽ uocat᷑ aſoſa.

Animulus dim. Plau. mi aſule mi olympio.

Animo. as. fortẽ reddo delibero & quaſi animũ induco ſiue animũ incito. Et ſic ab animus deſcendit. Clau. li. iii. Qualis peſtiferas aſate ad prælia taros torua megæra mit. Hiero. ad Euſto. Sic ordinata: ſic rõni cõformia mandata ſororibus præferaſ ut ẽt deprauatæ ſuperbiæ mẽteſ aſenſ ad obediẽtiæ ſemitas. Macro. Animati ſunt ergo uetuſti ad faciendã diſcretionẽ. Aliq̃n aſare ẽ aſam induere & uiuificare. Tũcq; ab aſa ſiue ab aſo cũ proania capiſ ſit. Lact. li. i. Id incõmenies ẽ deo: qui uerus paſ ẽ: per quẽ ſumus: & cuius toti ſumus: a quo ſingimur aſamur & illuminamur. Col. li. ix. Diebus quibus aſanſ oua: & in ſpẽm uolucꝛ cõformanſ. Iñ fit Aſatus & inaſatus. Ci. li. 2. of. Partim inq̃t ſunt inaſata ut aurꝛ & argẽtum. Participiũ tũ pũris tpis animãs ſicut paulo añ dictũ ẽ ſigt quod hẽt aſam: ut apud eundẽ. li. i. offi. Principio gñs animantiũ omni a natura tributuꝫ ẽ ut ſe uitã corpuſq; tueaſ. Huius uerbi cõpoſituꝫ & cõtratũ eſt. Exanimo quod eſt anima priuo.

Animatus ẽt ab alo ſit: ſicut a tunica tunicatus. a Galea galeatus: cũ alus ſumiſ p uolũtate. Ci. D. Bru. Ita paratq; ſeu aſatus eẽ debes ut mihi facias niſi iuſſus. i. eã uolũtatẽ hſe debes. Aliquãdo aſatus dicit᷑ iratus. Idez. Ego uero nihil ita animato homine miſerius dicerem.

Animaduerto ſignificat aſum illuc uerto: hoc ẽ ſenſus in illud quod fit intrẽdo cogito ſtueor cõſydero. Hiero. in li. iiii. pe. Animaduertite quot occaſiões quærat. Plau. animaduerte hominẽ ſubalbidũ. Ci. li. i. de di. Experecta nutrix aladuertit dormientẽ circũplicatũ ſerpentis ãplexu. Aliquãdo animaduertere ſignificat punire oppugnare uerbetate itã exercere ſed cũ actõ mediãte in ut aſmaduerſum in quoſdam inquit Suetonius. Inde anſaduerſiones dictæ & animaduerſi ipſi puniti, Paul. Corpora animaduerſoruꝫ quibuſlibet percũtibus ad ſepulturam danda. Plautus. Is cum I hæ rũ aſaduertiſſet grauius. i. irã cõuertiſſet. Terẽ. in an. aliter poſuit. Ea primũ animaduertẽda iniuria ẽ. i. caſtigãda & uindicanda. Hinc aſaduerſio qd mõ cõſyderatiõem: mõ pũitionẽ ſignificat. Et animaduerſor puniror. Apul. Exponam breuiter qd animaduerſor meus fecit.

Ania: Romana mulier quæ cũ eam propiquo moneret: ut alteri uiro nuberet. Eſſe. n. ei & ætatẽ itegrã & faciẽ bonaꝫ. Nequaq̃ hoc faciam inq̃t. Si. n. uirũ bonũ inuenero ut ante habui: nolo timeẽ ne perdam. Si malũ qd neceſſe ẽ poſt bonũ peſſimum ſuſtinere.

Anio. anienis. pe. p. nomẽ fluuii I agro tyburtino: q̃ e ſublimi in uallẽ ſubiectam præceps ferꝛ. Hor. Et præceps anio & tyburti lucus. Hic anienus. a um. Proper. Siue aniena tuos tixerit unda pedes. Anieni nomẽ indidit Anius rex etruſcoꝛ q̃ inſe quẽs Cethegũ filiæ raptorẽ: cũ cũ aſſequi nõ poſſet in fluuiũ inſiliit: ibiq; extinctus iuit anio uocabulum effecit.

Annitor. pe. p. cõtra nitor opitulor. Sal. Poſtea Piſo in citeriorẽ hiſpaniam quæſtor proprætor miſſus ẽ annitẽte Craſſo q eũ ſeſtũ inimicũ. Cn. Põpeo nouerat. Et anniti ẽ ualde ſiue ſtẽtus niti: & conari incũbere ad aliq̃d agendũ. Ci. in Læl. Sic natura ſolitariũ nihil amat: ſẽperq; ad aliud tanq̃ adminiculũ annitit᷑: quod I aſcitiſſimo quoq; dul

Annaſcor iuxta naſcor. Gel. Dentes ciſſimũ ẽ. quoq; & in ſeptẽ primis menſibus & ſeptenos ex utraq; parte gigni & cadere annis ſeptimis & geminos annaſci annis fere bis ſeptenis. Hic agnatus & agnatio in quibus ſubtrahitur n quæ pro d ponereꝛ & ponitur g.

Annoto. as. pe. cor. iuxta ſiue ad aliquid noto ſtitulo ſigno. Lact. li. v. Et auſus ẽ libros ſuos nefarios ac dei hoſtes annotare.

Anus a circuitu tẽpotis cũ ueteres am p circum ponant: & nare fluere. Ser. ab ãnulo dici exiſtimat: q̃ in ſe redeat quaſi anulus. Virg. Atq; in ſe ſua per ueſtigia uoluitur annus: ſed tũc uirgilius περιφρας ικῶς expreſſit ἐνιαυτον. Nam mẽſibus in ſe cucurrẽtibus uoluitur. Sol. n. per duodecim zodiaci ſigna excurrens annum conficit unde apud ægyptios ante inuentas litteras dracone picto ſuam mordentem caudam qui in ſe recurreret indicabaſ. Alii ab annouatione deriuant ab ἀνὰ & νεόω renouo quia ſemper renouat. alu a græco ἔννομ unde apud nos dicimus triennium illi τρίεννομ. Eſt autem triplex annus Lunaris. xxx. dies habens. Solſtitialis qui duodecim continet menſes. Qui dicitur ſolis anfractus cum peractis. cccl xv. diebus & quadrante ad eadem ſyderum loca redit. Qui ẽt annus uertens dicitur. Et magnus annus quem eſſe uoluerũt omnibus planetis in eundem recurrentibus. Et hoc fit ſecundum Ciceronis hortenſium poſt ãnos duodecim milia noningentos quinquaglta quattuor ſolſtitiales.

Anales dicuntur res gestæ quæ de anno in annum in historias redigũtur: nostrique tẽporis eẽ possit. Vñ. Vir. Et uacet ãnales nostræ audite laborẽ Historia res gestas narrat & ab ætatis nostræ memoria remotas. Ci. lib. ii. de ora. Erat. n. historia nil aliud nisi annalium confectio. Gellius sic habet Recte annales historias appellaueris. Sed non rotunde quicquid historia fuerit annales appellare possis. Sunt enim uterq; rerum gestarum narratio. Earum tamen propriæ rerum sit historia quibus gerẽdis interfuit is q narret. Annales uero cũ res gestæ pluriũ annoruꝫ seruato cuiusq; anni ordine memoriæ tradunt. Cũ aũt nõ per annos sed per dies singulos res gestæ scribunt: diarium uocatur.

Annalis & hoc annale q d ad annos ptinet. Vñ legẽ annalẽ dixerũt quæ pscribebat legitimã ad petẽdũ magistratũ ætatẽ. Ci. li. de legibus. Ciuitatẽ annali lege seruãto. Dr & tẽpus ãnale q d ẽ anni Var. Et quoniã tẽpora duorũ generũ sunt unum annale q d sol circuitu suo finit. Alterũ mẽstruũ q d luna circũiens cõpræhendit.

Annarius. a. um. idem q d annalis. ut lex annaria ab antiqs dicebat qua finiunt anni magistratus capiẽdi utinquit Festus.

Annisi & hoc ãnile. pe. p. dr ex si fẽlis & ætate grã di. Col. li. i. Parẽtẽ otium terrã sicut muliebrez sexũ ætate ãnili iã cõfectãp generãdis eẽ fœtibus inhabilẽ. anilis uõ p simplex n. ab anu uetula fit

Annicularis & hoc ãniculare. idẽ q d ãnilis. Aug. Delirare tibi uideor auare cũ hæc loquor annicularia tibi uidem hæc uerba.

Anniculus. a. um. q d est unius anni: ut anniculus puer annicula puella: anniculũ iumẽtũ. Nec de talibus tãrũ. sed ẽt de inanimatis: ut anniculũ uinũ Ply. li. xiii. Ergo plãtaria instituunt: anniculasq; trãsferũt & itez bimas. De pueris tñ magis dicit p diminutiꝫ. ut bimulus puer qa intra hos ãnos adhuc paruus est.

Annuus. a. um. q d unius anni spatio cõtinet sicut diurnus q d diei anniũ quoq; dicimus q d fit singulo anno is. Virg. Atq; annua magnæ Sacra rẽferi cereri. Annua absolute dicũtur alimẽta in singulos annos. Iuue. Sunt quæ tortoribus annua pstent. Vlp. Si cui annuuꝫ fuerit legatuꝫ relictũ sine adiectione summæ id uideri relictũ. Sue. de Tyberio peculio cõcesso a pie pbitisq; ãnuis fraudauit per spẽm publici iuris.

Annuersarius. a. um. q d singulis uertentibus annis fieri solet.

Annuatim aduerbiuꝫ ab anno. Plynius li. ii. Herodote qui tradit singula millia talentũ annuatim thuris pensitasse arabes regibus persarum.

Anniuersarius. a. um. quod singulis annis statutis temporibus reuertit sicuti sacra anniuersaria. Scribit Val. q antipater sidonius poeta otibus annis uno die natali tantum corripiebat febre. Sue. de Aug. Quasdã & anniuersarias ac certo tẽpore recurrentes experiebat.

Anniuersalis & hoc anniuersale anni circulus.

Annosus a. um. q d ẽ uetustũ. q si mltoꝝ annorũ.

Anno. as. annũ ago. a quo fit cõpositum Perenno q d significat annum perficio.

Annona. æ. pc. p. ab anno inclinari uidet. & est p uentus frugũ unius anni quasi alimonia nõ stuměti solũ: sed etiã aliarũ reꝝ. Col. li. 9. Vel lactis annona permutat. Abusiue tñ pro ipso uictu capitur. Ci. li. ii. de diui. Putarã annonã in macello cariorẽ fore. Annonã etiã ueteres mẽstruã uel annuã mercedẽ ac stipẽdiũ nominarũt. Vege. de re mili. Torques aureus solidæ uirturis pmiũ fuit quẽ qui meruisset pter laudẽ. duplas cõsequebat annonas. Hinc annonaria pursio: & annonariæ leges dictæ sunt.

Anus. us. gnus. fœ. & prima cor. uetula dr. ab anno rũ multitudine uocata cũ antiq cõsonãtẽ nõ geminarẽt. Vel ab α & νοῦς senius uel intellectus ab μοέω intelligo inde μόος & per synæresin νους q iam sit sine sensu. Hinc fit anilis & hoc anile q d est annus uel q d ad anũ pertinet.

Anicula dimin. p uetula. Dr & anicilla sicut docet Var.

Anus. ni. gnis. maſ. & prima p. pars posterior uctẽda. Quo nole dictus est & fluuius quidã.

Annulus per duplex. nn. paruus annus dr. per simplex aliud significat. ſ. paruas nates & ornamentum digitoꝝ.

Anulus. p digitoꝝ ornamẽto a circuitu uocatus ẽ siue a rotũditate qſ anus gci a digitis dactylõ appellauerunt a nris ẽt digiti. Plau. in pe. Atq; ut optor digitos ſ mãibus nõ hñt q d iã qa incedũt cũ anulatis auribus. Ap d nos prisci ungulũ & unguinũ uocabãt. postea & nostri & græci symbolũ dixere. Nã symbolus nota est & signũ & annili militiæ notæ erant. Cõdulũ quoq; & cõdaliũ ueteres anulũ nũcupauere. Plau. ſ Tri. Inthẽmopolio cõdaliũ es oblitus. Et paulopoſt. Intercosne hoſes condaliũ te redipisci postulas? Mos fuit ueterũ gerere anulũ in digito siniſtræ manus q est minimo pximus. Cã ẽ quoniã ut Macro. scribit insectis humanis corporibus repertum est neruum quendam tenuissimum ab eo digito ad cor hoſis peruenire. Et ideo uisum uetenibus ut ille digitus anulo tanq; corona circũdaret.

Anellus diminutiuũ. ab anulo. Hora. in Ser. Sæpe notatus cum tribus anellis modo leua priscus in ani. Ci. cuius imaginẽ nõmodo in tabulis nostri familiares. sed ẽt ſ poculis & in anulis habebãt.

Anularis ad anulum pertinens. Anulatus anulis plenus.

Anomalũ pe. cor. dr in æquale: quia dissimile; est ab α sine νόμος lex quasi extra regulã. anomalũ etiã dr ic ſ asperũ uarũ. anomalia inæqualitas. & græcũ est. ἀνώμαλος

Anonymum. penultima correpta. sine nomine & obscurum. Legimus aũt populos esse in aphrica atlantes dictos qui sunt anonymi hoc est sine p priis nominibus qui in uniuersum. atlantes tantum uocitantur. sic semper p y psilon in penultima ὄνομα uertitur ut Hieronymus.

Anophytus pe.cot.latine dī deſup natus.ab ἄνω καὶ φύω ὅθεν τὸ φυτὸν

Anodyna uocauī quæ lenationē doloris ſomnum accerſendo moliunī ab a priuatiua & ὀδύνη dolor pariendi ſed interponi p ne collidātur uocales ut treo tredeo.

Annibal nomē uiri carthaginēſis ſ te militari pſtātiſſimi: q cū minor.xx.annis ſperator electus hiſpaniā bello ſubegit: alpes trāſiuit quæ inuiæ uidebanī Romanoꝝ duces tribus plus uiciti Romanoſq maxima clade apud cānas affecit grēce tamē dicī ἀνείβας ἀντίβου.

Anquitere.eſt circūquærere.

Anquina pc.p.funis nauis quo ad malū antenna conſtringitur. De qua Cinna. Atq anquina regat ſtabilem fortiſſima curſu.

Anqromachus.pe.cor.genus nauigii.dictus ꝙcelleritate ſui anchoris & inſtrumētis reliquis nauiū uehendi ſit aptus.

Anſa naſis auris utrinq pminēs qua.ſ. manibus teneri ſolet. Vir. Et grauis attrita pendebat cantharus anſa. Pouiī quandoq p fibula ſeu fixula quæ calceis inſuitur. Tibul. Anſaq cōpreſſos alligat arta pedes.

Anſula diminut.ab anſa: quo uſus eſt Augu.li.8. cō.p anulo quo fiunt catenæ licet per trauſlatiōnē Ex uoluntate inquit peruerſa facta eſt libido Et dū ſeruiī libidini facta eſt conſuetudo. Et dū cōſuetudini nō reſiſtiī: facta eſt neceſſitas ī quibus quaſi anſulis quibuſdā ſibimet inexis unde catenam appellaui tenebat me obſtrictum dura ſeruitute.

Anſanctus.dicitur oī ex parte ſanctus.

Anſer.ocha ab anatando.auis eſt quæ nocturnas excubias celebrat. Vigilias.n.ſuas cātus aſſiduitate teſtaī. Hinc anſerinus.a.um. Ply. Tubera & quæcūq emolliri opus ſit efficaciſſime anſerino adipe curauī.

Antandros phrygiæ urbs ad meridiē poſita quam habitauere leleges finitimi cilicibus aborigines olim cū habitarēt acarnaniā a duce lelege leleges appellati ſunt. Et ab eius nepote Teleboo Telebοi. Hi migrauerūt in aſiaz & dicti fuere Cates Sed de hoc latius ī dictiōe leleges. De hac Vir. Claſſemq ſub ipſa antadro. Antādrū uero ſaxuz magiſq inſula inter Tenedū & chiū: qua ægeus ſinus pandiī a dextra nauigātibus.

Antacites pe.cō.amnis aſiæ.a quo piſces antacæi ſalſamētā nobile. Importanī antacæi & ex boryſthene ut inqut Herodotus.

Ante.mō aduerbiū ī mō ppoſitio eſt.aduerbiū qñ nulli deſerunt caſui: & ſignificat antea. Virg. Ante leues ergo paſcent in æthere cerui. Hoc.n.accidit multis ppoſitionibus. Nec mirū qñ aduerbiis ēt qbuſdā liceat nim ppoſitionis aſſumere: ut ptidie calen.pridie nonas. Itaq apud circum ante poſt & reliquæ tūc ppoſitiones iure appellātur: qñ caſibus adiūctæ trāſitionē facere oſtendūtur q d ē ppnū ipſaz. Quando uero ſine caſibus ſunt aduerbia. Sed cū ē ppoſitio ſeperati & componi ſolet. Seperata quādoq perſonā: quādoq locū: quādoq tēpus denotat: ut ante ora pentū: ante tēplū: ante duos annos. Cōpoſita plārūq ſignificat: & cōponiī cū dictione incipiēte.a.c.ut antecapio e.ut anteco.f.ut antefero.g.ut antegradior.i.ut antelucanus.p.ut antepono.s.ut aīſto Ab ante fiūt deriuatiua. Antica: antiquus: antes antenna & huiuſmodi.

Anti ppoſitio græca quæ in cōpoſitione plārūq cōtradiciti & aliqñ ſignificat re.& aliqñ p. Extra cōpoſitionē conſtruiī apud eos cū gnō. Et tūc apud nos ſignificat pro.

Anterius.aīhac.& ab hoc tēpore. Fit.n.ab ante. ſicut a poſt poſterius.& a ſub ſubterius quo uſus eſt Boetius. Sidonius ad Dominū. Quæ nā poſtiſſimū anterius e aulibus nſis culina fumaret.

Ante alios ſup alios: plus alis: prius aliis uel præter alios.

Ante ambulo.as. Vide in dictione ambulo.

Antarcticus.pe.cor.q̄rtus circulus cæli eo q cōtrarius ſit circulo quē arcticon nominamus. A nſis dī polus meridionalis.

Antæ.æ.tātū pluraliter. oſtioꝝ latera dicunī a quibus.antipagmenta.

Antea aduerbiū eiuſdē ſignificationis cū ante cōponiīq ex ante & ea ut oſtēdit Priſ. q̄us tantū tempus denotet.

Anteco.ās.tā dtō q actō iungiī.& ſignificat antecedo.pcello. Plau. ī Am. Virtq oībus rebus aīit Salu. in Iug. Et cuz oīs gloria anteiret: omnibus tamē charus erat.

Antæos apud nos idē eſt q d cōtrarius ppiuz nomen gigātis terræ filii magno ac pcero corpore in libya apd lixū oppidū a flumine mauritaniæ eiuſdē noīs ita uocatū. q locus Antæi regia dicitur: robore ac fortitudine nemini cedentis. Quotiēs membra labore defecta eſſent tactu terræ recreabāt quē Hercules palæſtra pectori aſſtrictum expirare coegit.

Antariū.bellū q d aī urbē geriī.

Antecapio is.p̄uenio anticipo. Sal. cōſul optimuz factu ratus noctē quæ iſtabat antecapere ne qd ſpatio nouareī.

Aīcedo pe.p.pcedo anteuado & cōſtruiī tā cum actō q cuz dtō. Decius Brutus Ciceroni. Biduo me Antonius anteceſſit itinere multo maiora fugiēs q ego ſequens. Ci. p archia celeriter antecedere oībus ingeniis cōgit.

Antecello.idē eſt q d pcello. Ci. p Cornelio. Qui eloquētia cæteris antecellis.

Aīcœnū.cibus q aīcœnā ſumiī. Vulgo merēda.

Anteferο.pe.cor.aīpono. Ci. Cecinnæ. Cū ul'ini quiſſimā pacē iuſtiſſimo bello aīferem. Ambro. Fuit ſapiētiæ deo credere nec filii gſam anteferre auctoris pcepto.

Antefixa dīt quæ ex opere figulino: ſub tectis aſſiguntī ſub ſtillicidio.

Angradior.aīuado. Ci. Quicqd ē q d deceat id apparet cū aīgreſſa ē honeſtas.

Antegerio iueteres p ualde & p ſtatiz utebantī. q̄ſi anteq̄ res gereretī.

Antehac nō mō ſigt añ hoc ut Ter.i An. Nā qđ añ hac fecit nihil ad me attinet.i.añ hoc tpus ſi ne hactenus uel uſq modo ſed ēt añ illud tēpus. ſicut poſthac nō tantū poſt hoc uerū ēt poſt illđ tps.Sal.Sic erat accēſa libidine ut ſæpius peteret uros:q̄ peteret: ſz ea ſpe añhac fidē perdiderat.

Antilena. qua pectus iumēti cingit ſicut poſtilena quæ ſub cauda ponit.

Anteloquor prius loquor a quo antiloquiū primo mdicēdo locus.ſiue prior locutio.Macro.Hic aſ ſenſi oēs ptextato anteloquiū detulerūt.

Anteluco.as.ſiue anteducor pe. p.ſignificat ante lu cem uigilo.

Anteluicanus.a.um.qđ ē ante lucē.Ci.M.Catoni Ex anteluicano tēpore uſq ad horaz diei decimā magna multitudine hoſtiuz occiſa.Idem contra Cael.Quorū oīs induſtria nitæ & uigilādi labor in anteluicanis cœnis exprimitur.

Anteducani uenti qui aut ex fluminibus aut ex ali quo ſinu feruntur.

Antica.Vide in dictione poſtica.

Anticatones dicti ſunt duo libri quos Cæſar cōtra Catonē ſcripſit.Sue.Reliqt & de analogia duos libros:& anticatones totidē nomē eſt compoſitū ex græco & latino.Nā ut Quintil.inquit.Ex pe regrino & noſtro cōponunt dictiōes ut epitogiū & anticato.

Antemaloz.hyphen eſt.i.unio:qa ſub uno accen tu duæ dictiones pferunt.Eſt.n.unitas quaſi cō poſito .Nā ſignificat pteritoz maloz.

Antemon.pe. p.uelū q̄ poteſt facilius obliquari quo nauis in ſūmo tēpeſtatis diſcrimine utunt.

Antennaz.cū m.ante n.urbs ante anmē dicta q̄ eā amnis pterfluat.de qua Vir.li.vii.antemnæq̄ te gmina tuta cauāt capitū.

Antenna.per duplex.nn.lignū pertrāſuerſum i ma lo poſitū i quo nelū alligat.a circūtenēdo dicta. Ply.li.i.Nō antennas ſoluz uerum ipſa nauigia contorta frangens.

Ante oculos minus ē q̄ corā.Nā corā pximitatē ſi gnificat.ante oculos poteſt etiam longe intelli gi.Ter.in Eu.Quæ mihi ante oculos coram.

Antez:lapides ſunt qui utrūq latus hoſtii munīūt alio nomine paraſtadæ auctore Victruuio.

Antes nomē ab ante deductū.quo ſignificant emi nentes lapides: ſiue ulnmæ columnæ q̄dratæ q bus ſuſtinet fabrica.Hinc dicti uidēt antiani ma giſtratus i urbibus q ſemeſtrē magiſtratū exercēt q uelut antes colūnæ totius urbis onere ſcūbēte eā ſuſtinēt.ad quā etymologiā ēt extremos ordi nes uineaū poſſumus trahere q añſtāt. Vir.lr.ii. Gc.Iā canit extremos effoetus uinitor ātes.Alii macenas accipiūt qbus uineta claudūt quæ fiūt de ſiccis lapidibus.ſic dictæ a lapidibus eminen tibus q ſterponunt ad macenā ſuſtētādā.

Antepono.is. pfero.Ci.in Lael. Vt amicitiā oīb9 rebus anteponatis.

Anteſignanus:ſignoz hoc ē uexilloz ppugnator ſiue defenſor.Nā ſignū p uexillo ponit.Lui.li. iii.Signa nūc reſiſtētia deſerūt ab anteſignanis nunc inter ſuos manipulos recipiunt. Signifer ē qui uexillū defert. Ideo Liu.ibi nō ſolū de ante ſignanis ſed ſignifero ita loquit.Ita primo ſtati pilio cū dictator eqtatū ſmiſſo anteſignanos ho ſtiū turbaſſet legionū:inde ſigna inferri ppe iuſ ſit:ſignifer q̄ ex ſuis unū cōctantē occidit.

Anteſto.as.cū dto conſtruit.Gel.li.ix. Qui & niri bus & magnitudīe & adoleſcētia ſiſq uirtute cæ teris añſtabat.i.añcellebat. Sed hoc per tranſla tionē. Nā pprie ſignificat ſicut ſonat. Vnde an tiſtes & antiſtitor.

Antiſtes.itis.ex ante & ſto.tās fœ. q̄ maſ.gñis q i aliqua re excēllit:ut ſi dicamus Cicero eloquen tiæ antiſtes quaſi ante ſtans ptinceps. Val.max. li.i.Ne dex uetuſtis ritib9 perita deeſſet antiſtes Liu.li.i.Poticii ab Euādro edocti antiſtes ſacri.

Antiſtitor pe.cor.q̄ſi añſtator.Col.li.iii.Neq.n. ſingulis totidē antiſtitores poſſit dare qui obſer uēt q q̄ pcipiant ne acerbæ uuæ demetant.

Anteſtor.aris.ante iudicem ſtatuo.

Antepagmēta ſūr ualuaz ornamēta q̄ ante ualuas appingant.i.affigant:uel q̄ appingant antis.

Antexpectatū tota una dictio aduerbiū:& ſignifi cant anteq̄ expectaret eius aduētus. Virg.li.iii. Geo.Antexpectatū poſitis ſtat i agmine caſtris.

Anteuenio ſuenio.Sal.in Iug.Ac per tramites oc cultos exercitū metelli añuenit.Plau.in Tri.dtō iūxit p cōtā uenio tpi huic hodie anteueni.

Anteuerto pcedo ſuenio anticipo. Ci.in Lael.Id ipſum cū tecū agere conarer.Fannius anteuortit i.pfatus ē.Amb.ad Simplicianū.Ita mens boni ſpeculatrix cōſiliozz ſuozz ē:priuſq̄ examinat qd decorū atq̄ honeſtū.Iniquitas uero opere cogi tationē anteuertit.

Anteurbanus.a.um.qđ eſt urbi ppinquum. Vnde anteurbana pdia dicunt urbi propinqua.

Anticipo.as.pe.cor.ante capio ſuenio.ur eſt illud Strictior eoos pceſſerat aura iugales æſtiuū ſua dens anticipare diem.

Antiæ ſunt mulibres capilli in fronte demiſſi q̄ añ faciē ſiti ſint.

Anthinū mel uocat qđ uere factū eſt:quē ex flo ribus faui cōſtruant.quos græci τὰ ἄνθη τὰ ap pellant.Mel uero æſtiuū uocat horaeuz:q̄ græci oēs fructus æſtiuos nomināt horaeos.quoniā id tēpus per excellētiā horam uocant.

Antium:urbs latii uolſcoz caput.Romanoz colo nia:dictū q̄ añ alias urbes in ipſo littore ita ſit ad ociū:rerūq̄ urbanaz uacationē accomodata.

Antidotū pe.cor.ex cōtario datū remedīū hiue me dicamētū uenēa q̄ cōtra dat.Nā & ipa anndota fere uenena ſunt nt ſit antidotū q̄ſi uenenū cōtra uenenuz ἐξ ἀντὶ καὶ δίδωμι.Nam cōtra na cōtrariis curāt.Quſtil.li.vii.Tyrannus ſuſpica tus a medico ſuo datū ſibi uenenū torſit eum.Et cū id dediſſe ſe negaret accerſit alterū medicum: illc datū ei uenenū dixit:ſed ſe antidotū daturū. Dicitur & antidotus genere fœm.Gel.lib.xiii. Huius regis antidotus celebratiſſima quæ Mithridates uocatur. Hieronymus contra Rufinum.

Apud medicos quoq; quædã antidotus noxios humores temperans ex amantudine nominatur quæ dulcis oſtenditur.

Antidotarius liber in quo de antidotis tractatur.

Anridoſis:latine retributio. Significat.n.quicqd alicui ex aduerſo datur. ἐξ ἀίσ\ωμι.μ.λωσω

Anripodoſis.itẽ retributio. Ex anti.& apo quæ re indicant & doſis dario.Figura eſt cũ media primis & ultimis cõueniunt:ut ueſtrũ hoc factũ reprendo. P.C.nõ meũ:ac pulcherrimũ qdẽ factũ. uerũ ut dixi nõ meũ ſed ueſtrũ.

Antibacchius:pes bacchio contrarius.Conſtat ex duabus longis & ultima breui:ut natura.

Antigenes.pe.cor.nomẽ pueri tuſtici.

Antigonus nomẽ ꝓpriũ regis macedonũ.

Antilochus pe.cor.Neſtotis filius quẽ in bello troiano Memnon auroræ filius interemit. Vnde patris ꝑce motus Achilles Mẽnona occidit.

Antigraphiũ:latine exemplar dicitur.

Antilogia.dici poteſt cõtradictio refragatio uꝫ q̃ſi contraria oratio.

Antiaxona q̃ſi cõtra axẽ poſita.anti contra ἄξισ axis.Græci ἀντιαξονα

Antimachus pe.cor.cũ ch.aſpirato nomẽ uiri latine cõtra pugnãs. Machc.n.pungam ſignificat.

Antiquus proprie uetus. Virg. Annquaſq;domos auium deductum:ut Var.docet.ab añ & æuum Quoniã uero quæ antiquiora ſunt:ſere meliora eſſe cõſueuerũt:ut mores uinum & ſimilia. Plau. Qui utunt uino ueteri ſapientes puto:& qui libẽter ueteres expectant fabulas. Ideo factũ ẽ:ut Antiquius quandoq; pro melius uſurpemus. Ci.in Læl.Hoc quidẽ eſt ꝓpriũ amicitiæ ſed ãtiquior & magis a natura ꝓfecta. Et antiquus ponit pro nobili ac uenerabili. Vir. Terra antiqua potens armis. Ab antiquus fit antiquitas pro uetuſtate. Antique & antiquitus aduerbie.

Antiquatius:reꝛ antiquaꝛ peritus. Iuu. Ignotoſq; mihi tenet antiquaria uerſus. Itẽ antiquarius dr. qui uerba ab uſu remota & cõmẽtarios pontificũ & uetuſtiſſima fœdera & exoletos ſcrutaꝛ auctores ut ex his cõtrahat quæ nõ intelligant:ut q̃dã ſolus ſcire uideaꝛ. Et antiquarius idẽ qd ãtiquo & q ſtas antiq̃s ſcribit. Aug.ſupra Lucã. Quẽad modũ qui uidet litteras in codice optime ſcripto & nõ nouit legere.laudat quidẽ antiquarii manũ admirans apicum pulchritudinem:ſed neſcit qd ſibi uelint illi apices.

Antiquo.as.euacuo aboleo:& ad ſtatũ priſtinũ reuoco. Liu. Otum rerũ cũ uobis annquandas cenſeo iſtas rogationes. Et antiquare eſt confirmare Liui. De plebeo ſenatu antiquabãt.

Antriphates pe.cor.nomẽ ꝓpriũ regis læſtrigoniũ de quo Vir.li.viii. Et primũ antriphatẽis cuiꝫ ſe primus agebat. Dr & antiphateus.

Antiphona.pe.p.nõ ãt cor.uox reciproca duobus choris alternatim pſallẽtibus. Antriphonas græci primi cõpoſuerũt.& apud Latinos diuus Ambr. inſtituit. Ex hinc in cunctis regionibus occiduis uſus increbruit.iõ aũt penultima eſt lõga quoniã eſt ω mega ἐξ ἀντι καὶ φωνὴ uox contra cõmunẽ uſuꝫ ſic Iacobus:cõtra uero Ambroſius & gregoris de quibus plura eſſent dicenda.

Antiphraſis pe.cor.ſermo p cõtrariũ intelligẽdus: ut parcæ qa nemini parcãt. Anti cõtra φρασις locutio.

Antiſtrophe ἀντιſτροφὴ dicitur cũ inter cõiũcta duo quæ ex ſe pendeãt ſit alterna cõuerſio:ut ſeruus dñi:& dñs ſerui.

Antipariſtaſis p.c.a gẽis dr:per quã ubi calidũ ẽ in de frigus excedit. Vbi frigidum eſt:inde calor expellit.Hinc putei per hibernũ tempus calent:qa illo ſe calor cõtulit cedẽs frigori ſuprema poſſidẽti

Antipodes pe.cor.dicunt qui cõtra nos poſiti ſũt cõtrariis ueſtigiis quos tñ Aug.li.xvi.ci.dei negat eſſe ſic ſcribẽs. Qui uero & antipodas eſſe fabulant.i.hites a cõtraria parte ubi ſol oritur quãdo occidit nobis aduerſa pedibus noſtris calcare ueſtigia nulla ratione ctedẽdũ eſt.

Antiptoſis pe.p.latine dici poteſt pro caſu. Figura qñ caſus pro caſu ponit:ut urbẽ quam ſtatuo ueſtra eſt. Coponit.ꝑ.ex anti.pro. ὤττωσις caſus, ab ὤίπτω καὶ ἐν τῷ ὤαραχεί μένω ὤ ὤττωκα

Antitheſis pe.cor.Figura cũ una littera ponit pro alia:ut olli pro illi. Cõponitur.n.ab ἀντι qd ẽ pro & θέσις poſitio quaſi ꝑ altero poſitio.

Antiſtœchõ.itẽ dr ꝑ littera Nã anti.p.& ſtœchõ littera.ut ſella pro ſedda:& magalia pro magaria l.pro r.Nã magal pro magar dicit ꝙ pœnorũ lingua uillam deſignat.græce ἀντιſτοιχων.

Antitheton pe.cor.obiectũ uel contra poſitum. Figura cum contrariis opponũtur cõtraria:ut apud Ouid.Frigida pugnabant calidis:humẽtia ſiccis Molha cuꝫ duris:ſine pondere habẽtia pondus. Nam anti.pro.uel contra theton poſitũ. Perſius Carmina raſis librat i antithetis doctas poſuiſſe figuras. Aug.li.xi.ci.dei. Antitheta quæ appellantur in ornamentis elocutionis ſunt decentiſſima:quæ latine appellant oppoſita:uel qd exꝓſius dr cõtrapoſita.ut apud apſm. Per arma iuſtitiæ a deſtris & a ſiniſtris:ꝑ gloriam & ignobilitatem ab ἀντι καὶ τίθημι

Anthypophora pe.cor.figura quæ fit cum tacitæ obiectioni reſpõdet.Nam anti cõtra hypophero ſubduco uel ſuffero.q̃ſi cõtraria ſubductio.

Antiſthenes.pe.cor.nomẽ phi.& cõtra ualentiam ſignificat. Hic cũ glorioſe docuiſſet rhetoricam: audiſſetq; Socratẽ dixiſſe ferr ad diſcipulos. Abite & magiſtrum quærite.Ego.n.iam reperi.Statimq; uænditis quæ habebat & publice diſtributis:nihil ſibi pluſq̃ palliolum reſeruauit.

Antitypuꝫ.pe.cor.latine exemplar:ſimilis formæ. uel contrarium.

Anticyra.pe.cor.inſula ad ſinuꝫ adiacens Maliaꝫ cum & Oetam montẽ cuius meminit Stra.li.ix. ubi auctore Plỹ.Elleboꝛe tutiſſime ſumit.Oui.li. iiii.de pon.I bibe dixiſſem purgãtes pectora ſuco ſ qcqd & ẽ tota naſcit anticyra. Vñ quotiẽs ſanũ hoꝛez ſignificaꝛ uoluerit ãticyra egeꝛ ſcribẽt

Hor. Si tribus anticyris caput īsanabile nunq̃ tō sori licino commiſent. Eſt & anticyra ciuitas in ra Cirrham in phocide regione in corinthiū cō uexa ſinuꝫ ab anticyreo quodam herculis ætate Capanſſus ab homero dicta.

Antepater pe.cor. nomen propriū poetæ Sidonii. Fuere & alii hoc nomine uocati. Hic antipater nobili epigrāmate in ſapho decimā inter muſas eam cooptat.

Antinous ægypti ciuitas ab hadriani amaſio ſic dicta ut ſcribit Hier.li.contra Ioui.

Antæus gigas libycus queꝫ hercules occidit hunc fabulæ fingunt quaſi filius terræ fuerit ꝓpter qđ cadens in terram fortior ſoleret aſſurgere.

Antheus cū h. unus fuit ex Aeneæ ducibus. Vir. Anthea ſergeſtūq̃ uocat.

Anthypatea: diſcordia ſicut Sympatea concordia nobilium an docet Ply.li.37. ὕπατος cōſul.

Antypathus Iannc proconſul.

Antonomaſia cum accentu in pe.dici poteſt ꝑ nomine.i. uice nominis poſitio. Diome. Antonomaſia eſt uocabulum qđ ſine nomine poſitū loco eius ſungitur: ut eſt Arma uirumq̃ cano: ubi intelligiſ Aeneas. Fit aūt tribus modis. Ab aſo ut magnanimus anchiſiades.i. Aeneas. A corpore: ut ipſe Atdius.i. Polyphemus. Extriſecus ut infelix puer atq̃ impar congreſſus Achilli hoc ē Troiulus inde antonomaſticos denominatiue.

Antiochus nomen propriū regis Syriæ Seleuci regis filii. Fuere & alii Antiochi Syriæ reges. Fuit & alius Antiochus Aſcalonita pħus Ciceronis Brutiq̃ ꝓceptor.

Antiochia urbs in Syria q̃ prius Metropolis Epiphane & reblata ab aliis Theopolis hoc eſt deiuitas eſt appellata. Hanc Seleucus nicanor in ſuorum memoriam cōdidit olympiadæ iiij. quā orontes fluuius ſterfluit abloccidētali regione laat mœnia eius farfar fluuiꝫ. Alia eſt Antiochia ad periculꝫ littus ab Antiocho cui ſother cognomen fuit condita. Ab Antiochia fiunt adiectiua Antiochenus & antiochenſis.

Autonioruꝫ famia Romæ nobiliſſima uetuſtiſſimaq̃ fuit: utpote quæ ab Antone Herculis filio & nominata & oriunda ꝓditur.

Anthꝛopos p.ꝑ. Nā græce ἄνθρωπος ὅτι ἀνω καὶ τροπὴ latine hō dicit.

Anthropophagi popoli Scythiæ qui humana carne eſcūtur Φάγω. n. comedo ſignificat. Hi populi ſunt ad orientem ac ſeptentrionem Maſſagetis & circa hos triſtiſſima ſolitudo & mare qđ Tabin uocant.

Anthropophormitæ dicti ſē q ſimplicitate ruſtica deum habere membra arbitrantur. Vnde & Anthropophormiteca hæreſis.

Anthraces. pe. ꝑ. latine carbones. Anthraceus carbonarius. Anthracia ꝓpruna. Antracinus color niger: a carbōe q carboni ſimil ſit: ſiue q huiuſmodi color fit ex tritis i mortario carbonibus. Var. de ui. pa. Propinquæ adoleſcētulæ & iaꝫ anthracinis ꝓximo amiculo nigello: capillo demiſſo ſequūtur luctū: Rurſus Anthrax ſicut ſcribit Hie. ad Dama. genus eſt lapidis fulgidi atq̃ lucentis quem nos carbunculum interpretamur & quem in duodcim lapidibus inuenimus.

Antlia. æ. machinula ad hauriendam aquam excogitata Nam ἀντλεῖν latine haurire dicit. Mar. cura laboratas ātlia tollit aquas. Et Feſtus antlare haurire a græco ἀντλάω καὶ ἐνθεν τὸ ἄντλημα καλέομεν deſcendit. Liui. Florē antlabāt liberi ex carthaginiis.

Antrum: crypta. latine ſpecus uel cauerna q̃ſi atrū: ut inqt Amb.li.hexa. q̃ atro ſhorreſcat ſitu atq̃ offuſcatione tenebrarum. Nam antrū uocant ingentē quandam cōcauitatē in urbē ductam: ſed miror cur tantus uir dictiunculam etiaꝫ puerilis manifeſtam græcaꝫ τὸ ἄντρον τοῦ ἄντρου latinaꝫ eſſe uoluerit: neq̃ ſuidam citare aut alios græcos oportere. Eſt etiam nomen fluminis in Britannia.

Antus animal eſt de quo Plyn.li.x. ſcribit q̃ equorum hinnitus imitetur.

Anubis pe.ꝑ. gtūm facit anubis uel idis & lingua ægyptiaca dī canis in cuiꝯ forma colebaſ Mercurius utinquit Ser. Virg. Oigenūq̃ deum monſtra & latrator anubis. Ouid. de ſinc titulo. Per tua ſacra ꝓcor per anubidis ora uerēdi. Diod. ſcribit anubim filiū fuiſſe Oſiridis q canē geſtabat tanq̃ armoꝝ inſignia. Ex qno ægyptii canē uenerant & anubim deū canino capite rfingūr.

Anxius ſollicitus mœſtus ab ἄγχω. μ. ἄγχω Vnde anxietas & anxietudo de quibus ſupra.

Axifer pe.cor. quaſi angorē anxietatēq̃ ferens. Cili.ij. tuſ. Nūc doloꝝ anxiferi torquent uertices. nunc ſerpit ardor.

Anxyrus pe.cot. dī quaſi abſq̃ raſura. ab ἄ ſine & ξυρέω rado. Nā iberbis a Campanis colebatur Iuppiter. n interpōit ad euphoniā. ut ἀμβροσία

Anxur tam maſ. q̃ neu. gñis nrbs ē quā olim Trachinam nūc Tarracinā dicūt. Mar. Siue ſalutiferis cādidus axur aquis. Hor. Millia cū prāſi tria repimus atq̃ ſubimus ſpoſitū ſaxis late cādētibꝯ anxur. Dicitur aūt anxur: ut Ser. docet. q a illic colebaſ Iuppiter anxurus q̃ſi .i. ſine nonacula quia barbā nunq̃ raſiſſet.

Anyger & anigrus fluuius theſſaliæ. De quo Ouī. Fundit anygrus aquas.

Anypodetos ἀνυπόδητους græci uocāt qui pedibus ſunt nudis.

Aonia regio Traciæ ab Aone rege Neptūni filio dicta: quē factōe ſuoꝝ ex apulia pulſū i Bœotiā tradūt uenīſſe: ac de ſuo noīe mōtanā regionem Bœotiæ uocitaſſe Aoniā. Aoneſq̃ eius montes dicuntur. Hinc Aonius aonia um. Ouidius. Seperat aonios actæis phocis ab aruis. Similiter Aonides patronymicum pro poſſeſſiuo. Iuuena. Aptuſq̃ bibēdis fontibus aonidum.

Aotſi ppli nō ꝓcu Iaxartæ fluuio q̃ i hyrcanū mare influit ut inquit Ptolo. Alios Plynius in Europa collocat aorſos. Scribit Strabo. Aorſos thanaim accoluiſſe.

Aornos: fuit petra apud Indos ꝑceps & in uia mo
numẽtis historicorum celebrata quasi auibus in
accessa. A. n. priuationẽ significat
auẽ. Scribit Plut. Alexandrũ cum itellexisset hãc
petram teneri ab homine meticuloso dixisse. nũc
locus iste facillimus ẽ captu.

Apamea: insula est a Tygri fluuio circunfusa sic di
cta ut scribit Plynio ab Anthiochi matre. Est &
Apamea bithynniæ oppidũ: quã Nicomedes co
gnomento Epiphanes Prusii regis filius de mris
Apames nomine Apamean uocari uoluit quæ
Myrlea a Myrlo colophoniorũ duce dicebatur.

Apamia cum i. urbs minoris asiæ est: & una phry
giarũ urbiũ maxima fuit. Vrbs fuit nomine Cæ
lenis qna destructa Antiochus sother homines
transtulit in eam quæ postea Apamia dicta ẽ &
urbem appellauit de nomine matris Apamiæ Ar
tabazi filiæ q̃ Seleuco nicanori nupta fuit. Est &
alia urbs eius nois in parthia.

Apagesis. pe. cor. aduerbiũ græcuꝫ comicũ familia
riter corripientis est qd̃ significat abduc si uis &
remoue. Apul. Apagesis iam cruẽtos deos.

Apanthropos. pe. p. latine inhumanus dicit. Apã
thropia inhumanitas.

Apella dici potest sine pelle. Quo nole uocati sunt
iudæi circũcisi. Hor. li. Ser. Credat iudæus apella

Apelles. is. uel etis. secundum Prisc. nomen pictoris
eximii patria Coi q omnes ꝓgenitos futuros ꝙ
postea superauit: & picturæ plura solus prope cõ
tulit q̃ cæteri. Fertur Alexandrum macedonem
anullo pingi uoluisse q̃ ab apelle. De hoc Ouid.
Si nunq̃ uenerẽ cous pinxisset apelles. Mersa sub
æquoreis illa lateret aquis.

Apenninus per duplex. nn. a penna quæ est sum
tas. Vel a pœninus cũ œ. diph. ut sentit Ser. q̃si
alpes pœni quẽ Annibal primus superauit. Hic
Italiaꝫ diuidit incipitq̃ a Genua & supra carnos
incumbit. Liu. li. xxi. penninum dicit disputans.

Aper porcus syluester. ab ἀφρὸς spuma ꝙ spu
mã ore emittat. Vel dicitur a feritate quasi asper
ꝙ hirsutus sit: seu ꝙ in locis asperis habitet: ut
inquit Varro.

Aperio: ex ad pario ut inquit Prisc. abiecta. d. quia
ad sequente p. nunq̃ abiicitur. Et significat pate
facio. Ter. Fores aperi. Habetq̃ a. cor. Iuu. Protu
lit ut mons est & aperta pallnit agna. Quãdoq̃
detego: Hinc Macro. ait iuniores solitos esse nõ
tam honoris q̃ ualitudinis causa maloribus ca
put aperire. Statius. Sic fatus aperto ense uocat
socios. Per translationem aperire ponit pro expo
nere. Plau. Age iam: & hoc ænigma aperi nobis
Item pro nudare. Ci. Verem. n. nesi quo casu ac
ciderit: ut partes corporis quædam aperiant: aspi
ciant non decore. Item pro uulnerare. Iune. Fuste
aperire caput candelã apponere ualuis. Huiꝙ ner
bi composita sunt adapério. ꝙ est nalde aperio.
A quo adapertile pe. cor. q̃d̃ aperit uel aperiri po
test: ut uersatilis axis qui uersatur uel uersari põt.
Ouid. de trist. Aspicis a dextra latus hoc adaperti
le tauri. Exaperio: foras uel ualde aperio.

Apesus ntis montis nomẽ est qui nemeæ superia
cet: ubi Theseus ioui primũ operatus credit. Di
ctus ab heroe. cui Apheſas nomẽ erat. Pap. mõs
erat audaci seductus i æthera dorso nomine Ler
næi dicunt apesunta coloni gẽtibus argolicis oli
sacer. Ab hoc mõte apesũtius Iuppit dictus fuit.

Apes uel potius apis i nominatiuo singulari. Col.
li. x. Nam quanto grandior apis atq̃ rotondior
tanto peior. Ouid. li. xiꝫ. Me non apis inde tulit
collectos sedula flores. Hoc nomen compositum
existimant plæriq̃ ab a sine & apes: ꝙ sine pedi
bus nasci nideat id genus uolucris. Dicente Vir
gilio. Trunca pedũ primo. Sed cum non seruet
analogiaꝫ. sicut cætera composita. bipes bipedis
tripes tripedis. compes edis. magis simplex iu
dicandũ est. Creantur apes ex bobus sicut crabro
nes ex equis fuci ex mulis: uespæ ex asinis.

Apis idis. uel apis. apud ægyptios bos dicit qui &
pro numine colit. Luc. Et facer in cineres magni
mactabit apis. Hinc etiam dictus est serapis ia q̃
busdam Osiris. Aug. li. xviii. ci. dei. Rex argino
apis nauibus transuectus in ægyptuꝫ cũ ibi mor
tuus fuisset factus est Serapis omnium maximus
ægyptiorum deus. Nominis autem huius cur nõ
apis etiam post mortem sed Serapis appellatus
sit facillimam rationem. Varro reddit. Quia est
arca in qua mortuus ponitur q̃d̃ omnes iam sar
cophagum uocant σορὸς soros dr græce. & ibi
cum sepultum uenerari cœperunt priusq̃ templuꝫ
eius esset extructũ uelut soroſopis ul serapis pri
mo deinde una littera ut fieri solet cõmutata se
rapis dictus est. Ille autẽ quem mirabili uanita
te decepta ægyptus in honorem eius diuitiis af
fluẽtibus alebat quoniã cũ sine sarcophago uiuũ
ue nerabatur apis non serapis uocabat. Quo boꝫ
ue mortuo quoniam quærebat & reperiebat: ui
tulus coloris eiusdem mirum quoddam & diuini
tus sibi procuratũ esse credebãt. Est ẽt apis uicus
in aphrica. qa nobilis religiõe ægypti locus ect.

Apianus apaina. um. q̃d̃ apes auide sumunt. Vn
de apianæ unæ dictæ sunt inqnit Col. muscæ in
sectantur: nunc uulgo a musicis muscatulla dicit.
Græci sticam uocant etiã a quodam sapore qua
si castorco. Ply. lib. xiiii. Apianæ apes dedere co
gnomen præcipue earum auidæ.

Apiarius qui curat siue qui possidet apes. Ply. lib.
xxi. Prouentum enim sperant apiarii large flore
scente thymo.

Apiarium: locus ubi apes considunt hoc est ubi al
uei apum tenentur. q̃d̃ melisson a melissis hoc ẽ
apibus etiam & mellarium nominantur. Col. li.
x. Nõ est dubitandũ qnin ædificio iunctũ apiũ
maceria circundemus sed in ea parte qnæ tetris
latrinæ sterquiliniiq̃ & balnei odoribus libera ẽ.

Apicula diminu. parua apis. Ply. li. vii. Quadrigaꝫ
ex eadẽ materia quã musca fregeret alii fabricarã
& nauẽ quã apicula pennis abscõderet. Dicitur
& apecula ab apes ntõ quæ merops etiam uocat
Vir. Meropes aliæq̃ uolucres.

Apiastra illa auis dr quæ apes comedit.

Apiū herba folia habēs petroſelino ſimilia ſed ma
iora ex qua fiebāt apud antiquos coronæ uicto
ribus ſacri certaminis Nemeæ. Iuue. Gaudentis
ſcelo peregrina ad pulpita ſaltu pſtitui graiæq
apiū meruiſſe coronæ. Ab apii etiāū corona quā
L. Apius in achaia meruit Apioꝝ gentē Romæ
eſſe cognominatā legimus. Quidā hoc nomē ab
Apice deducunt quia antiqui apieē capitis apio
coronabant. Hanc herbā græci Selinon dicunt:
cuius multa ſunt genera. Quod. n. ſponte in hu
midis naſcitur Helioſelinū dicit᷑ ἕλος. n. dicit᷑
palus uno folio eſt nec hirſutum. Quod in ſiccis
hippoſelinum quo equi libenter ueſcuntur pluri
bus foliis eſt ſimile helioſelino. Id & petroſelinū
& oluſatrū ſiue oliſātrum nuncupatur. Tertium
oreoſelinum: quaſi montanum apiū: cicutæ folii
radice tenui.

Apiaſtrum herba eſt quæ a meliſſis meliſſephyllō
appellatur. Hoc ē apiū folium. Et a melle dicitur
melitena. Nallo magis flore gaudent apes.

Apicæ oues dictæ ſunt quæ non amplo corpore
ſint nec multam lanam habēt circa corpus totū.

Apia. uia Romæ ab Apio claudio ſic uocata.

Apinæ pe. cor. nuces uocāt᷑: quæ cutē uerius q̄ pu
tamē adeo mollē hāt ut ſit᷑ mādant᷑.

Apina arbor q̄ſi minie pinus: q̄ pinus picea dī q̄
picæ potius q̄ pino ſimilis ſit. Apina ēt trita q̄
duo oppida apuliæ fuerūt quæ Diomedes cuer
unt Tātali ignominia ut Ī puerbio ludibriū trāſie
rint. Quoriēs. n. rē nullius pūtii oñdere uolumus
Apinas & tricas notamus. Mar. Sūt apinæ tri
cæq & ſi quid uilius iſtis.

Apidanus. pe. cor. fluuio theſſaliæ. Luc. li. i. It gur
gite uaſto apidanus nūq̄ q̄ celer niſi miſtus eni
pheus.

Apex pprie uirga in ſūmo flaminis pileo in cuius
extremo modica lana ē q d̄ primū cōſtat ad albū
Aſcaniū inſtituiſſe. Plærūq̄ tñ ſumit᷑ p ſumma
uertices parte: q̄ longe ſit a pedibus. Aliq̄n ēt p
cælo: ſiue galeā ſeu montis aut᷑ lſæ ſūmitate. Pro
diſtinctionis nota. Pro honore uel p aliq̄ re cui⁹
ſūmitas ē acuminata. Col. li. v. Eiuſq̄ uelut apex
pnę minēs mucro uocat᷑. Ponit᷑ & p ſacerdotū
ſeu pōtificū lſula quā ulgo mitrā uocāt. Val. li. i
At ſulpicio Iter ſacrificādū e capite apex plapſus
cidē ſacerdotū abſtulit. Ci. uō trāſtulit ad aucto
ritatē magnā. Apex inq̄t ſenecturis eſt aucta au
ctoritas quāta fuit Ī M. Cælio Metello.

Apiculus diminutiuū puus apex. q d̄ & apiculū dī
Feſtus. Apiculū filū quo flamines uelatū apicem
gerunt.

Apexabo. Inteſtinū ſanguine plenū admiſto pīgui
ne dictū q Ī ſūmitate q dā q̄ſi Ī capite apicē hēt

Appiō nomē fuit grāmatici celebris q ut Sen. ſcri
bit ſub. C. Cæſare tota circūlatus ē græcia.

Aphæreſis. pe. cor. & añpe. cū æ. diph. dici pōt ab
reſſio. Figura q̄ a principio dictiōis lſam uel ſyl
labā auferet: ut Pone metū p ἀποθου ἀπὸ τοῦ μὴ
μεταφ κατὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ο

Aphrica: regio ab α ſine & φρίξ frigus q̄ſi ſine
frigore. Hanc tertiam orbis ptē plærīq̄ dixerūt.

Aphros latine ſpuma. Inde aphroditen Venerē di
cimus q a de maris ſpuma cōcepta fert᷑ Aphroni
truz: ſpuma nitri: Aphrodiſia dicuntur uenereæ
uoluptates.

Aphilos. pe. cor. dī qui nullū hēt amicū.

Aplanes pe. p. dī non uagus ſerrabilis. Macro. li. i
de ſom. Hic. n. cælum q d̄ aplanes ſphæra uocitet
partē unā: ſeptē uero ſphæras quæ uagæ uoāt.

Applodo is. pe. p. Vide in dictione plodo.

Appluda pe. p. a q buſdā interptet᷑ furfur a q buſdā
ſorbitionis genus liquidiſſimum. Plynius docet
Appludā uocari purgamenta milii & pannici
& ſiſamæ: cum in frumenta palea dicatur. Dicta
appluda ab applodēdo q ꝓpter tenuitatē q̄a mi
nutiſſima ē ſpū deiiciat᷑. Neuius. Ne hīc le applu
da ē hodie q̄ tu leuior.

Apocalypſis latine reuelatio. Ex ἀπὸ q̄ re Ī cōpo
ſitione ſignificat. & καλύπτω uelo.

Apocope. pe. cor. Amputatio. Ex ἀπὸ quæ re uī
ab & κόπτω ſcindo amputo. Figura q̄ ultī
ma lſa uel ſyllaba tollit᷑: ut peculi p peculii.

Apocryphus a. μm. pe. cor. latine abſcōditus ſecre
tus. Ex ἀπὸ quæ ex aggerat rē & κρύπτω
abſcōdo. Illa uō ſcriptura dī apocrypha cuius oc
culta origo ē & in q̄ licet lueniat᷑ aliqua ueritas:
tñ ꝓpter multa falſa nulla ē Ī eis canōica ueritas.

Apocriſarius latine dici poteſt reſpōſalis. Ex ἀπο
κρίνομαι q d̄ ſignificat reſpondeo. Et ponit᷑
p legato. Apocriſis reſponſum.

Apodixis cuidēs pbatio: demōſtratio ſiue experi
mētū. Vñ Apodixes grāmicæ uulgo dicunt᷑ geo
metricæ pbationes. Amb. Crudeliſſima oluz fœ
minaꝝ ad filiū meū uoluiſti apodixen tuæ artis
magicæ demonſtrare? Gel. Apodixis apodixim
utriuſq̄ callēs cū ea quæ dubia aut obſcura ſunt
per ea quæ ambigua nō ſunt: illuſtrant᷑. ſed cum
in lingua communi ſcribat᷑ ἀπόδειξις demon
ſtro per ει in principio καὶ. μ. ἀπόδειξις Locus.
ille debet emēdari apodexis per e in penultima.

Apodyteriū latine ſpoliatorū. Locus in quo lotuti
aut ſudaturi ueſtes deponebāt: quas capſarii ſer
uabāt. Nā ἀποδύειν exuere dī. Ply. ad Apol
linarē. Inde appodyterū balinei laxum & lūlare
excipit cella frigidaria in qua baptiſteriū amplū
atq̄ opacū λούω καὶ λύω ſgredior q̄ſi ueſtē
ingrediamur ἀπὸ puat. i. ex ueſte exeo.

Apologus pe. cor. Fabula in qua bruta aſalia loq
introducūtur. Nam eſt quædā ex humilibus re
bus cōpoſita forma ac ſpēs ad uidēdū q̄ & apolo
gatio dicitur.

Apologia reſponſio uel ſatiſſactio defēſio ſeu excu
ſatio: q̄ & apologeticō & apologēa. atis dī. Vñ
apologeticus liber. i. factiſſatōalis. Hic. ad pam
ma. & Oceanū. Quis prudentior doctior eloquē
tiot Euſebio & Didymo aſſertoribus Origenis
inueniri poteſt? quoꝝ alter ſex uolumībus τὰς
ἀπολογίας. defenſiones ſcribēs ita eum ut
ſe ſenſiſſe confirmat.

Apolatizo as. contẽno. Plau. in Epi. Auxilia mihi & suppetiæ sunt domi a polatizo inimicos ois.

Apophoretũ ἀποφόρητον pe. p. munus qđ da te solebat saturnalibus quem morẽ hodie quoq; seruamus mẽse decemb. in natali saluatoris die. Sue. i Domi. Dabat sicuti saturnalibus uiris apophoreta ita per Calẽdas martias fœminis. Idẽ in Cal. Agitato cithio comessatõe q̃dã tapophoretis tres seitertiũ cõtulit. Dicta apophoreta a φορέω qđ ab iis quos salutabãt referent ἀποφορεῖν enim mõ auferre: mõ referre significat. apophoreta etiã dicunt uasa a ferendo. Athæneus. Vasa q̃ cõuiuis apponebãt ut secũ ea ferẽt: donoq habe rent ἀποφόρητα uocabant.

Apocatastasis ἀποκατασις latine instauratio Apocatasticus instauratus.

Apophasis pe. cor. negatio abnuẽtia. Ex ἀπὸ re. & φαους respõsio apophatica negantia.

Aposiopisis pe. cor. a Cicerone dr reticẽtia a Celso obticẽtia alii interruptionẽ appellãt qđ ẽ tileoi uel taceo. Nã ẽ quasi interceptũ silẽtiũ. Figura in dignantibus familiaris in qua uerbũ extrinsecus subintelligit. Virg. Quos ego deest. n. punire uel quid simile.

Apotheosis pc. p. consecratio seu deificatio. Ex ἀπὸ quæ ab indicat & θεωσις diuinitas: quasi a diuinitate pcedẽs. Vnde Ser. in daphni apotheosin dixit relationẽ indeos cũ. s. hostem inter deos numeramus apotheoo deifico.

Apodes pe. cor. aues q̃dã q̃ careãt usu pedũ. Alio nole Cypselli dicunt ex hirundinũ genere: uolãt plurimũ nidificãt in scopulis atq; in ædificiorum domibus. Quies eis nisi in nido nulla: aut pẽdẽt. aut iacẽt. Ply. li. x. Plurimũ uolãt quæ apodes uocant quia carent usu pedũ. Huius ntũs singularis est apus. apodis.

Apollo inis. & Apollos. apollo secũdũ græcã declinationẽ. creditus fuit deus quẽ græci ẽt Φοῖβον hoc ẽ solẽ appellãt. Cui ut Macro. inquit uanæ fuerunt potestates. Nã fuit auctor carminis: pses uaticinii: sagittãdi peritiã habuit artẽ medicinæ peritus calluit: & chordæ uocalis. Idẽ dicit liber q̃ libere puaget per aerẽ. Dictus apollo ab a. sine & polli multi q̃ solus ipse luceat.

Apollinares ludi qui in honorẽ apollinis fiebant. Et apollinaris nomẽ ppriũ.

Apollonius nomẽ phi alabadẽsis siue Tianei qui rhodus uixit. Vnde & rhodius appellatus ẽ. Hic dictus ẽ a Suetonio clarissimus dicẽdi magister sub quo ut Plutat. scribit Cicero & Cæsar cõdiscipuli fuere. Hic Pythagoricus Phius dum Ephesi uitam ageret & forte in multitudine disputaret per eam horam qua Domitianus interficiebatur defixus & clinguis stetit. Tum autem exclamauit Euge Stephane pulchre: Strephane percute peccatorẽ: pulsasti uulneraſti & interfecisti.

Apollonia ciuitas Epiri corinthiorũ colonia: optimis olim institura legibus. nulgo his tpibus Valonia notat. De hac Stra. Cõdidere apolliniã corinthii Corcyreiq; ab Acante fluuio stadiis decẽ a mari sexaginta. Est & Apollonia inter insulas thraciæ cis Istrum amnẽ locata.

Apollodorus nomẽ ppriũ pictoris excellẽtis: & nomẽ oratoris pgameni. μῖ peo.

Apollydes pe. p. lat. depditi dici pñt ἀπόλλυ

Aponus. pe. cor. fluuius seu fons calidis aqs haud longe a patauio. Vel uicus ubi balneæ sunt. Luc. li. vi. Colle sedens aponus terris ubi fumifer exit atq; anthenoreo dipergit unda timaui. Apona ãt nõ tam qa cõtra morbos sunt dicunt: q̃ qa citra dolorẽ ullũ afferãt remediũ. Vñ patauini quoq; fontes appellati sunt aponi: ut Cassiodoro placet ἐξ ἀστειρτιχῆς καὶ πόνος τὸ ἄλγος καὶ μοχθισμὸς σεσθαι

Apophthegma atis. acuta respõsio ἐξ ἀποφθέγ

Apoplexia siue apoplexis subita percussio: quam se quit mors ἐξαποπλήττω. μ. ἀποπλήξω ictu consterno.

Apoplectici sunt qnos dicimus attonitos quorum uidelicet & corpus & mens stupet ictu fulmis aut morbo. Hie. in chronicis. Valẽtinianũ subiti sanguinis cruptione mortuũ scribit quæ græce apoplexis uocat. Persuasum aũt uulgo est cũ qs repẽtina morte corruit euenire id gutta sanguinis e capite in cor delata. Quod qdem & Spartianus Capitolinusue iam tũc credi passim demonstrat.

Aporia. penuria idigẽtia. Nam ἄποροσ aporos indigẽs & pauper dr. Vñ apud ecclesiast. Aporia hois in cogitatu illius.

Aporior aris cõuiciot & quasi pauper abiicior.

Apostasia cum accentu in pe. elongatio defectio rebellio. Apostata siue apostaticus rebellis. Hiero. Nisi uenerit discessio primũ qđ græce dr ἀποστασια ἐξ ἵστημι. μ. στήσω.

Apostato as. pe. cot. rebello. Cypri. ad Corneliũ. Interesse debet inter eos q̃ uult apostatauerũt: & ad sæculũ tui renũciauerãt reuersi gentiliter uiuunt uel ad hereticos trãsfugæ facti cõtra ecclesiã patricidalia arma suscipiũt. Hinc formauit nomen uerbale. Hiero. in Ezechiele. Mitto inquit ego te ad gentes apostratices.

Apostema atis. pe. p. ἀπόστημα uomica ẽ quæ & suppuratio a latinis cũ cõcursus mali humoris in aliq̃ parte corporis factus ẽ. Sed pprie ἀπόστημα spaciũ distantia ἐξ ἀφίστημι. μ. ἀποστήσω

Apostolus latine missus: siue nuncius dr ἀποστέλλω mitto.

Apostrophe pe. cot. dici potest cõuersio. Figura cũ ad aliquẽ per secũdã personã fit cõuersio: ut Te nunc alloquor africane cuius mortui nomẽ splẽdori ac decori est ciuitati.

Apostrophus accentus cõlisiuus in fine alicuius dictionis denotans nocalẽ pcedẽtis dictionis elisã ppter hiatũ. ut ἀφ' ὧν ἀπ' ἀμβροσίου καλεῶνου

Apotheca: cella uinaria. Ply. Vina in apothecis canis ostu mutant. Proprie tñ est in qua uinum & cõseruat & uænd dr. Itẽ tantũ pecuniæ detinẽt uini apothecæ: nec alia res maius incrementum

sentit. Apud iurisc̃ōsultos accipitur pro quodaꝫ obliganonis genere.

Apotomia. maior pars semitoni q̃ a latinis discisio dici pōt ἀπὸ καὶ τέμνω ἐν τομή

Apozima. aqua cocta cū uariis cōdimētis.

Apoxymenos. græci uocāt eos q̃ e corporibus sordes detergunt quasi distingentes.

Apparo. as. pe. cor. significat ad dignitatē quādaꝫ ac pompā me apto. Ci. li. iii. de ora. Illa quæ in apparatu fori appellant insignia. Præparo uero añ paro quæ utilia mihi fore credo. Idē li. i. offi. Facile totius uitæ cursum uidet ad eāq̃ degēdā præparat res necessarias. Et q̃q̃ appatus uideat utrū que significare. ut apparatus belli q̃si pparatio. Id tñ potius ē ex quadā cōsequētia q̃ pprietate. Nā ut dicimus naues nō mō instructas: sed ēt ornatas qa nt instructiores ad bellū: eo pulchtiores sūt ita apparatū belli uocamus quæ ad bellū quo dā decore & ornatu aptant. Appareo. es. pe. p. significat uideor. Virg. Apparet liquido sublimis in aere nisus. Et apparere est de improuiso se ostēdere. Cic. Cū eqtes Antonii ap paruissent. Itē Obedire & pāto esse ad obsequiuꝫ Vir. li. xii. Hæ iouis ad solū sæuiq̃ ad limina regis apparent. Hinc.

Aparitores dicti sunt q̃ apparēāt & pāto sint ad obsequiū q̃ & statores dicunt. ut sūt ii qui magistratibus circūstāt parati ad obsequēdū. Quādoq̃ aparitores tabellarioꝝ ossō fūgebant. Dabat. n. comes magistratibus q̃ & salariū a rep. licet paruū accipiebat. Ci. in uer. acti. 5. Tuus apparitor pua mercede populi condutus.

Apparitura ipsiꝰ ministeriū. Scribit Sue. li. de gtā maticis. Orbilū apparitutā fecisse magistratibus significās eū fecisse apparitorē ministrūq̃ magistratuum.

Apparitio. ostensio q̃ græce epiphania dicit. Et aparitio p ipsis apparitoribus accipitur q̃ pāto sē. Amb. Missa apparitione cū ingenti strepitu suis eam tribunalibus pcepit sisti.

Apparitotiū. dr̃ oē id q̃d parat. uel aditotiū.

Appello. as uoco. Ci. Pub. Scipionē q̃ primus africanus appellatus sit. Itē appellare ē comiter seu familiariter nolare uocare. Oui. li. i. fas. lāq̃ potēs missō genitorē appellat amicō. Sue. in Cæsa. Appellarisq̃ de rep. patribus. i. nolatis uocatisq̃ Itē inuitare. Vnde Vlp. de iniuriis. Appellare est blanda oratione alterius pudicitiā attētare. Ambr. Per se ipsum & per notos & per affines cœpit aures uirginis appellare. Interdū ponit p appellere Afra. Appellat huc ad mollē nāam nauiculā. Interdū p aduocare. Vñ appellatus dr̃ ad quē facta est puocatio. Quintil. Appellabat a creditoribus. s. ut solueret debitū. Interdū est post snīaꝫ tanq̃ male latā cōtra aliquē agere. Vñ. Vlp. Qui appellat: maiorē iudicē debet appellare. Dicimusq̃ appello ptincipē & ad principē.

Appellare ex aduerso est nōia per antistrophn imponere: ut q̃ herbā illā ol duricia carentem holostcon uocauit quo significat tota ossea.

Appellatio aduocatio siue puocatio. Et appellatio ut docet Ser. est ut ppria nola. ur hic Cato ille brutus uocabulū est quo res in alales enunciant. Nomē est q̃d deus uel homo.

Appello is. per geminū. pp. appuli. appulsum. significat cōduco uladduco: ut cū e pelago qs ad litꝰ accessent: ut illic appulit ad portū ul ipōtū ul pō tui Vir. Hic me digressum uris deus appulit otis. Hic appulsus. us. pro accessu pecoris ad aquā. Iu recō. Totū corrūpat pecoris ad quam appulsum. Quādoq̃ appellere significat ponere dirigere: & animū ad aliq̃d agendū intēdere. Ter. postq̃ poeta aluꝫ adscribēdū appulit. i. posuit. Plau. in asi. Argēti uiginti minæ me ad mortē appulerunt. i. adduxerunt.

Apello. is. per simplex. p. apuli. apulsuꝫ. ex a & pello. significat amouco: ut Apulsus ab urbe. i. amotus. Sūt tñ q̃ putēt aspello nō apello scribi debere cōponiq̃ ex abs. seu ab s in b. mutata sicut fit in asporto. q̃ secūdū Prisc. nō ab a cōponit. sed ex ab & b in s. cōuertit ne si apporto & appello dicatur ex ad composita existimēt. Nā ita i captiuis plauti legit. Hic ē ille dies nulla uitæ salus sperabilis ē mihi neq̃ exiliū exitio est. neq̃ adeo ipes q̃ mihi hūc aspellat. Et i Amphi. Inde optime aspellā uirum.

Apēdo is. di. sum. suspēdo. q̃si ad aliquid pēdo. ut Appēdi uuā ad tigna. Ply. Arq̃ uuas iā maturas ad solē appēdere. & appēdere ē ad staterā lanceq̃ pōderare. Ci. i Anto. Vt iā appēdat pecunia nō numerēt. Cōstruit q̃nq̃ cū duobꝰ actis. Hie. i. li. Gñ. Appēdit pecuniā quā ephron postulauerat quadrīgētos siclos pbatæ monetæ. Itē appēdere significat iuxta dare. Lact. li. iii. Scilicet & autū appēdere debuit r q̃ p mortuo Hectore. & appēdere adiūgere. Vnde appēdix.

Appendeo. es. iuxta seu ad aliquid pendeo.

Appēdix dr̃ q̃d alii adiūctum ē q̃si ex alio pēdeat. Vulgo pēdicie. Ci. i hortē. Vidit q̃d uidēdū fuit appēdicē al ēe corpus. est & appēdix gñs spinæ.

Appeto. is. pe. cor. auēter cupio. & tam in bonū q̃ in malū sicut expeto capit nisi q̃ i expeto maioris ē pter ex. quæ maximā in se uim continet: ut apd Curtiū. Hærebat iter cupiditatē pudorēq̃ & quo modestius q̃d expectebat appeteret pertinacius oblaturos esse credebat. Fallunt itaq̃ q differētiā assignāt inter appetere & expetere dicētes. expectere cū ratione ēe: appetere qualitercūq̃ Expeto bona sanaq̃ honesta. Appeto uō ex quo appetitus q̃ ē imoderata cupiditas. Quod cōstat falsuꝫ in utroq̃ q̃ ostēdere licet & appeto ad bona atq̃ honesta auctores usos fuisse: & expeto ad inhonesta atq̃ mala. Ci. Casio. De iis quæ proposuerā cōfirmatio nostræ amicitiæ de qua plurimis uerbis nihil opus est: tu puer me appetisti: ego aūt semper ornamēto te mihi fore duxi. Idez li. iiii. tus. Quoniā quæ ut bona natura appetimꝰ sic & a malis natura declinamus. Et Aug. li. ii. ci. dei. Nō deoꝝ pcepta sūt sed hominū inuenta qui ut cuiq̃ conati sunt ingeniis acutissimis pdi

ti ratiocinando inuestigare quid in tex natura latitaret: quid in moribus appetendū esset atq; fugiendum. Hiero. contra Vigi. Rara uirtus est: nec facile a multis appetitur. Cyprianus ad ꝓsbyteros Quid cupidius appetere? qd magis uelle ac tenere nos cōuenit q̄ ut radicibus fortius fixis & domiciliis nr̄is super petrā robusta mole solidatis ī concussi ad procellas & turbines sæculi stemus? Idem in malum. Nec periculum sui appetat quæ ad meliora & diuina se ferunt. Q. d autē expeto erūt ad uoluptates & quandoq; ad maximū malum pertineat. Ci. oftēdit li. i. offi. Expetunt diuitiæ tuæ ad usus uitæ necessarios tū ad perfruēdas uoluptates. Aug. Nouimus quia mēs humana ī diuersis mūdi huius illecebris & cōcupiscētiis deuicta fugit laborē expetit uoluptatē. Ad maximū malū. Ci. in pisonē. A me quidē etiā pœnas expetistis quibus cōiuratorū mētes mortuoꝝ expiretis. i. requisistis. siue flagitastis. Hier. ad custo. Et deuotato Iuda. ad cribrādos apostolos expetiuit potestatē. Nā expeto quo est maioris uis si in malā sumat partē: eo magis a ratione deficit. & capit ꝓ sumo siue reqro. Ideo cū abltō construit. sicut apud Quin. li. x. Ex cognitione tex exēplorūq; qbus in primis instructus debet esse orator ne ofa testimonia experat a litigatore. Aliqñ tū ꝓ reqro siue desydero solo actō cōtrā ē. Plau. in casi. ꝓlogo. Nos postq̄ populi rumorē intelleximus studiose uos expetere plautinas fabulas. Appeto uero ꝓter eā quā ꝓximus significationē pōit ꝓ adeo qa sicut dicimꝰ. adeo ꝓtorē itaappeto ꝓtotē. Interdū appetere significat īstare appl quare. Cæsar. li. vi. Diesq; appetebat septimus quē ad diē Cæsar ad impedimēta reuerti constituerat. Liui. Vbi nox appetit ꝓpe riuos aquarū sine munimēto passim ferax ritu sternunt. Idē. Iā uer appetebat. Interdū uulnerare. Idē li. vii. Leuans se alis os oculosq; hostis rostro & unguibus appetit. Hier. cōtra Rufi. Ab alio appeteris & illi tergū obuertēs q̄escentē cōtra te puocas. Idē ad uitalē appetere quasi ꝓ amate posuit cum inquit Impēdio ꝓcor ut in amore quo nos appeterecœpisti. ad finē usq; perdures. Ab appeto fiunt appetitor. Appetitus & appetētia & appetitio ꝓ desyderio. Ply. li. ix. A stomacho fastidiū auferūt. cibiq; appetētiā faciūt lactucæ.

Applaudo pedē est pede terrā quatio. q d fieri solet in derisum. Hier. cōtra Io. epm. & q̄q̄ torqueatis ora: trahatis capillos. applaudatis pedem: fidē ecclīæ apertissime confitebor.

Applico. as. pe. cot. aui. atū. & applicui citū. significat apello adiungo adnecto. & cōstruit cū dtō ul actō meditāte ad. Iust. li. x. Igit cū hercules ad litus amaꝛonū applicuisset. Vir. quæ uis immanis applicat oris. Trāsfert ad alia. Ci. Apio pul. Oēs mires ciuitatis se ad Pompei ductū applicauerunt. i. adiunxerūt. Idē li. i. offi. Itaq; se alii ad phiam alii ad ius ciuile: alii ad eloquētiā applicāt. i. apponūt uel cōferunt. Col. li. v. Poterit ad hoc uniuersa uinea sub iugū mitti si tū prius trunco ē applicitus. i. adiunctus. Ci. li. ii. ad herē. Qui in iti nere se tā familiariter applicuerūt. i. se sociauerit. Terē. in An. Tū ille egēs forte applicat primum ad chrysidis patrē se. i. teducit ul recipit. Hie. I li. x. Et applicuit Samuel oēs tribus isrl & cecidit sors super beniamin. q d ē q̄si ad se uenire fecit.

Apositus a. um. q d est iuxta: uel ad aliq d positus Cic. in arte ueteri. Gladiū ppe appositū e uagina eduxit & illū alterum occidit. Aliqñ sumit ꝓ eo q d est cōueniēs & ꝓpositū. Idē in eodē. Eā ipsā scripturā in qua inerit illud ambiguū de quo q̄ritur totā oibus partibus pertētare ī quid aut ad id appositū sit q d nos interpretemur aut ci q d ad uerſarius intelligat aduerſet. Et. li. i. offi. Officiū cius facultatis uidet dicere apposite. ad persuasionē. Alias significationes quære in dictiōe pono.

Apruti. Italiæ regio ſter Apuliā & Picenū. hæc et Samniū dicebat ubi multi populi erāt. In ea ciuitates. Aqla Adria Sulmo Ortona Arpinū Aquinū & multæ aliæ.

Apprime pe. p. aduerbiū ab apprimus q d est lōge primus ut scribit. Gel. Vnde apprime significat imprimis egregie ualde. Ter. in an. Id arbitror in uita apprime utile esse.

Approbus. pe. cot. ualde pbus. Gel. Et inuersu ē Cecilii poetæ comici hierocles hospes est mihi adolescens approbus.

Apricus. pe. p. locus soli expositus quasi sine frigore. a græco ἀφρίκη q d horrorē figit. Vñ et putat aphrica dici. Var. aprica sit terra ubi feras uiolā & hortos facias q ea sole nutricant. sed ꝓ aspirata conuertit in π suā tenuem. Apricus homo & aprica auis quæ sola gaudet. Virg. Et apricis statio gratissima mergis.

Apricari est in aprico loco esse: uel aeris amoenitate uti. uel calescere. Var. in ministeriis. Licet uidere multos quotidie hyeme ī sole apricari. Ply. li. 36. De columbis Apricant alię scalpentes se se. Cic. in Cato. Vbi. n. potest illa ætas aut calescere uel apricatione melius uel igni: aut uicissim umbris aquisue refrigerari salubrius?

Aprilis mensis dictus ē q̄si aperilis q terrā aperiat quia uerna tēpestate plantarū germina aperiantur. Vel dicit aprilis quasi aphrilis ab ἀφρὸς spuma cū ex maris spuma nata sit uenus.

Aprosopos. pe. p. latine impersonalis d t ὸ πρόσωπον persona græce appellat.

Apsorus insula in mari adriatico adiacēs liburniæ in qua ciuitas eodē nole ut Ptol. li. i. scribit.

Apsis idis. curuatura rotæ testudo. Vide ī dictione absis.

Aptus. a. um. sicut li. iiii. con. docet Aug. dicit q d ad aliquid accōmodatū est. Persius. Nō ego cū scribo si forte quid aptius exit. Interdum aptum dicitur necessarium. Cic. lib. 3. de fi. Itaq; natura sumus apti ad totius cōsilia ciuitatis. Interdū elegans: ut apud eundem lib. ii. de ora. Ita porro uerbis est. aptus & pressus: ut nescias utrū res oratione: an uerba sententiis illustrentur. Et de offi. Vt. n. pulchritudo corporis apta cōpositione mē

brox monet oculos. Interdū cōnexum. Virg.li. iii. Geor. Ipsos e torquibus aptos iunge parēs. Interdū adeptum. Var. Ea omnibus ostēdat quæ bella aptus est. Huius cōpositum & contrarium est ineptus.

Apto.as. conueniēter aliquid rei alicui iūgo seu ac cōmodo. Et construitur cum dativo uel actō mediante ad. Ci. li. i. phil. Cuius deniq; fortunæ studia tam laudi & gratulationi tuæ se nō aptarit? Amb. Ita ad mēsuram corpusculi eius aptauerat indumentū & tam nimio fulgore comspicuū. ut nullus dubitaret hoc nisi manibus angelicis ꝑparatum. Huius cōposita sunt adapto & coapto.

Aptotū pe. p. dē sine casu ab x sine καὶ πτῶσις casus ἀπὸ τοῦ πίπτω. μ. πέσοῦμαι πτῶσις πτωτὸς

Apulia. italiæ regio mari hadriatico cōtermina inter daunū & calabriā: quæ & iapygia ab iapyge dædali filio qui eam regionē tenuit usq; ad daunum dicta est huius nois prima cor. licet. Appulus illam producat & ob id per duplex. pp. scribitur. Apulia per simplex. Et secūda in Appulus sit correpta in apulia producta. Iuu. Vendit agros ꝰ maiores apulia uxendit. Luc. li. v. Apulus hadriacas exit garganus in undas. Hora. tñ produxit secūdam Sed prius apulis iungetur caprea lupis.

Apō ꝓpositio ē q̄ nūq̄ cōposita reperit̄ apposita uō causalibus. q̄nq; locum denotat: ut apud Mantuam hæc scripsi. Quādo personam: ut apud regē Quandoq; loci & personæ coniūctionem: ut cœnam apud Pompeiū. Sed cum ad personā refertur plerūq; familiaritatem significat non domicilium: ut fui apud te. i. tecum uel domi tuæ. Melius tamen locis seruitur apud forum te uidi. Ponitur interdum pro In. Tercē. in. an. Apud forum modo tbo. Penes uero & potestatem & personaꝝ & dominū. Qui. li. i. fas. Me penes est unum uastī custodia mundi. Quandoq; etiam sine domino. ut fides penes auctores est. i. apud. Relatum ad personam etiā interdum denotat uituperationē. Culpæ uideat̄ penes patrē. Interdū laudē. Ci. Penes quos laus adhuc fuit. Interdū cōmodū & incōmodū. Liu. Penes eosdem pericula belli penes quos ꝓmia essent. Seruit et loco. Ci. ad hec, Ita petulans est atq; acer ut ne ad solariū quidem ut mihi uideꝰ sed penes scenam & i eusmōi exercitatus fis locis. i. apud scenam. Dicimus et penes te est laus mea q̄si in manu tua arbitrium uitæ meæ penes te est.

Aprena alii apyrina mala dicūt̄ punica siue granata proprie dulcia. Seneca ad Lucil. Sic imperturbatus sapiēs dicitur quo mō apyrena dicuntur non quibus nulla duricia est granoꝝ: sed quibus minor. Dīr ät granata a granis: punica a regiōe. Aristoteles tamē in fine libri. ii. meteorologicoꝝ ἀλλ' ὡς τοὐναντίον τῆς πυκνότητος ἀναγκαῖον γίνεται τὴν ἐχινάδα οἷον οἱ πυρῆνες οἱ ἐν τοῖς λακτύλοις τοῖς λεπτοῖς. i. ſꝰ ad cōtrariū ſi spissatōis necessariū est fieri extrusiōē quēadmodū ipse baccæ ossa cera sorū ex digitis exilientes: sed sunt Aristotelis traductiones mēdosissimæ. forsan tñ per quādam ſi militudinē grana qa ignita pomoꝝ illoꝝ uideꝰ & a mō pruat mō auget significatū.

Apyrotus. pe. p. gēma cui ignis nō nocet. Dicit̄ & Apyrasta carbūculus q̄ ignē sentiat.

Aqua. cōponi videꝰ ex a & qua. quasi a qua niuamus. Et q̄ elemētū q d̄ ab æqualitate dī. Nihil est. n. illa dū quiescit æquabilius.

Aquula diminu. Ci. li. de ora. Quæ mihi uideꝰ nō tam ipa aquula quæ describit̄ q̄ platonis oratione creuisse.

Aquagiū q̄si aquæ agiū. Est. n. aquæ ductus.

Aquarius. rii. undecimū signuꝫ zodiaci est post capricornū. Hic fertur Ganymedes qui pocula diis ministrat per quē ianuarii intelligimus. iq. calen. Febr. incipit exoriri. Hūc Iuppiter eius pulchritudine captus ab aquila in cœlū raptum ministrū suum fecisse existimat̄.

Aquarius. a. um. q d̄ ad aquā pertinet: ut cos aquaria res aquaria. Gel. Re aquaria delectos. Ply. li. 34. Quippe cū i exacuēdo oleares cotes & aq̄ næ differant oleo delicatior & fiat acies. Aquarius sulcus qui aquaꝫ educit. Col. li. ii. Crebros q; sulcos aquarios quos & nōnulli elices uocant.

Aquariū siue aquariolū locus in quē sordida aqua iactatur. q & lauatrina a lauando appellat̄.

Aquæus. a. um. q d̄ ex aqua ē: ut color aquæus.

Aquatus. a. um. aqua ſfusum: ut aquatū uinū. Hie. Vinum si aquatius bibit̄ calix frangitur: mensa subuertitur.

Aquaticus. a. um. q d̄ in aqua degit. sicut terrestris q in terra uiuit. Ply. Terrestres & aquatici pisces

Aquatilis pe. cor. ideꝫ q d̄ aquaticus. Aug. li. viii. ci. dei. Qui tamē longe ꝓponit̄ animalibus aquatilibus cū ipsas aquas terris ꝓponat Plato.

Aqualis gñis masc. gñis uasis ad aquam tenendam q d̄ & matula dicitur. Plau. Date ibi sellam ut sedeat: & aqualem cū aqua.

Aq̄licus pe. cor. aluus ubi sordes defluūt. Apicius Reples aqualicū sicut laxamētū habet ne dissiliat in coctura.

Aqualiculus diminutiuū ē ab aqualicus. & uas uocatur in quo porci sorbent per translationem pro uentre siue aluo sumitur tam occulta q̄ apparēte in qua sordes fluūt de homine dī. Pers. Nugaris cum tibi calue pinguis aqualiculus ꝓpenso lesq pede extet. Hie. Alius tumet aqualiculo mortem paturit: alius elinguis & mutus. Idem. Protēus est aqualiculus insurgunt humeri: turget guttur. Dicitur & aqualicus.

Aquilex. pe. cor. qui aquam colligit. Var. At hoc pacto utilior te thuscus aquilex.

Aquilegium. aquæ collecno. Plau. Si pluet: aquilegio me iuuabo.

Aquælicū. dicitur cū aqua pluuialis remediis qui busdam elicitur.

Aquileia urbs carnorum metropolis iuxta quam defluit Timauus a legendis aquis dicta. Mar. Et tu ledeo felix aquileia timauo. Ply. Aquileiā

collocat in decima regione Italiæ. Fuit autem romanorũ colonia. xii. M. passibus a mari sita. Ad eã flumine aduerso onerarijs nauigaſ nauibus p̃ natisonẽ fluuiũ. Ex hac orti sũt. Chromatius ad quem Hiero. sæpe scripsit & Rufinus græce latineq; eruditus qui Ioſephum cõuertit in latinum cuius originalis est Mediolani in sctõ Ambrosij fano longobardis characteribus cationissimus.

Aquitania regio & tertia galliæ pars ab obliquis aquis ligeris. Hæc a Circio oceanum habet qui aquinaticus sinus dicitur. Ab occaſu hiſpaniam A septentrione lugdunensem prouinciam. Inea lugdunum & burdigala ciuitates. Hinc aquitanus a. um. Vnde Aquitani populi.

Aquiminaria dicuntur omnia uaſa deferendis aqs deputata.

Aquo. as. & aquor aris: aquam haurio: siue aquã fero. Curtius. Cũ miles aquatu pfectus cẽt. Vir. sub mœnibus urbis aquant.

Aquosus. a. um. q̃ copia aquæ habet: ut hyems aquosa. Col. li. 3. deficis. Locis squit frigidis & autũni temporibus aquosi p̃coques ferito. Huius contratium est inaquosus.

Aquæ. arum urbs galliæ cisalpinæ iuxta quam sũt aquæ callidæ quæ ægros curare solent.

Aquaintercus aquæintercutis. hydropum morbus quasi aqua intercutem. Ci. li. 3. offi. Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquamintercutem. Nam intercus dicitur aqua quam græci hydropa uocant ut ait Priſ. Aqua enim intercutem male habet auctore Celso qui morbus acutus est. Plynius hunc morbum aquæ subtercutem fusæ nominat.

Aquilus color fuscus & subniger ab aqua. Nam cũ antiqui duos omnino naturales colores noscent album. s. & nigrum intercuenerit aũt is quoq; qui ita neutrisimilis esset: ut tamen ab utroq; proprietatem trahat potissimum ab aqua cum nominauerũt cuius incertus est color.

Aquilius cognomen factum a colore. subnigro.

Aquila. auis ab aquæ colore: siue ab acute uidẽdo dicta. Ferunt cũ senuerit aquila grauantur pẽnæ & ipsiꝰ oculi q̃ritq; fontẽ & erigit pẽnas colligit in se colorãs & sic oculi eius sanant & fontem se ter mergit & ita ad iuuentutẽ redit.

Aquiliferi dicti sunt signiferi in romana militia ab aquila quam romanis legionibus Marius in secundo conſolatu ſuo proprie dicauit. Habuerunt & romãi quattuor alia signa. uiddicet lupos minotauros: equos: apros: quæ singulos ordines añ ibant. Scribit Vege. Primũ signum totius legionis esse aqnilam quam aquiliſer portat. Idez draconarios appellat signiferos a draconibus q̃ per singulas cohortes ferebant ad p̃lium.

Aquilo. pe. cor. uentus dictus a uehemẽtissimo uolatu instar aquilæ. Hic boreas græce dicit siccus & frigidus. De quo Ouid. li. 6. met. Apta mihi uis est qua tristia nubila pello. Et freta cõcutio nodosaq; robora uerto: Induroq; niues & terras grandine pulso: Idem ego cum fles cælo sum natus aperto nã mihi campus is ẽ tanto molimine luctor: ut medius nostris cõcurſibus ſsonet æthe Exiliantq; canis diſi nubibus ignes. Idẽ ego cũ subii conuexa foramina terræ Suppuſuiq; feroximis mea terga cauernis Sollicito manes torũq; tremoribus orbez. Flat ab æſtiua & ſolſtitiali plaga oriẽtis aquilones ẽt dicunt uenti qui octo fere diebus exortũ canicule antecedũt. & perſiãt diebus. xl. quos uocãt eteſias & prodromos quaſi p̃cursores.

Aquifolia arbor ex genere ilicis: quam græci simi lacẽ uocant.

Ara quaſi anſa ut Varroni placet dicta eſt. Vaſa enim erant quæ tripodes dicebant ſi q̃ eſſet neceſſarium a ſacrificantibus teneri. anſis autem tenerj uaſa ſolere manifeſtum eſt. Quoniam ergo qui ſmolabant non modo deos uoce p̃cabantur: ſed etiam manibus aras appũdebant. primo anſæ dictæ. deinde cõmutatione litteraꝝ arę uocari cœptæ. Hinc Virg. Talibus orantẽ dictis araſq; tenentem. Sunt qui aras ab ardendo deriuent q̃ in his uictimæ adolerentur. Alij ab ἀρᾶσθαι uerbo græco q̃ eſt oro. Et ἀρὰ oratio dr. q̃ in ſacrificando oretur. Et habet primam pd. Eſt etiã ara ciuitas arabiæ regia: nec non & inſula arabiæ adiacẽs ut ſcribit Ptol. Hara. uero cum. h. habet primã cor. & ſignificat porcoꝝ ſeu auiũ ſtabulũ. Oui. Tertius ſmũdæ cura fidelis harę. Quidã ẽt aiunt hatã ſignificare auẽ quandam auguralem. Vnde deducãtur hariolus. hariolor. haruſpex haruſpiciũ haruſpicina & haruga.

Arachoſia: regio maioris aſiæ: in qua alexãdria & arachotus ciuitates.

Arabia regio ſter Iudæã & ægyptũ. ab arabo apollinis ex babylõe filio Solinꝰ arabiã ſterpraſ ſacrã Eſt aũt triplex arabia ſectũdũ Ply. li. ii. Vna felix Altera petrea. Alia deſerta. Quidaz arabiam panchaiaz & ſabæoꝝ gentem eandem eſſe exiſtimãt in qua thus naſcitur. Virgi. Solis eſt thurea uirga ſabæis. Idẽ. Totaq; thuriferis pãchaia pinguis arenis. In ea mõs ſyna qui & Oreb in quo moyſes legem accepit. In ea phœnix auis naſci & ſardonix gẽma. Ab arabia fiunt adiectiua arabs arabius arabus arabicus pro eo q̃ ẽ ex arabia. Vir. li. vii. Hyrcaniſue arabiſue parant. Proper. Nec ſi qua arabio lucet bombyce puella. Et alibi & domus in rectis te tremit arabiæ ubi uidetur q̃ debeat ſcribi per geminũ. rr.

Arabarches: arabum princeps: ut ex primis arabiæ ſicut libyarches libyæ princeps. Iuue. Atq; triuz phales inter quas auſus habere neſcio quis titulos ægyprius atq; arabarches.

Arachne nomẽ mulieris lydæ quæ de lanificio auſa eſt cum pallade certare: ſed uictrix dea arachnẽ percuſſaz radio in araneã cõmutauit. Hoc a poetis fictum eſt conſtant. n. auctore Ply. Arachuen linum & rætia inueniſſe cuius filius cloſter fuſos in lanificio inuenit. Hoc etiaz nomine. ut ſcribit. Liuius dicta eſt ciuitas theſſaliæ. cur aũt dicatur & quid ſit magnis rationibus nixiq; reꝰ p̃

prietatibus accõmodauerũt denominationes nõ ad placitum. Vñ Suidas ita scribit ἀραχνίς γυνὴ μακρὰ καὶ μίτος ὁ λεπτὸς τὰς ἀράχνας ἀράχνης τὸ λυτῶ: τὸ ὕφασμα ἀράχνης δὲ ἀραχνιὸν τὸ ξηρὸν φάρμακον παρὰ τὸ ἀραχνὴν ἔχειν.

Araneis masc. genere animal. Aranea fœ. rætia q̃ araneus facit. Catulus. Furis quo neque seruus est: neq; arca: nec cimex: neq; araneus neq; ignis Ouidius libro quarto metamorp. Stamina non summo quæ pendet aranea tigno. Repert quã dq; tñ aranea p animali. Vir. li. v. geo. Laxos in fonibus suspendet aranea casses. Et Ouid. li. 6. me. Stamen & antiquas exercet aranea telas. hic & aragne uel arachne dicitur. ab ἀράω q̃d ẽ cõ pono apto cõgruo ut ut supra. mixta sẽt araneoꝝ genera omnesq; græco uocabulo ſ3 apud latinos usitato phalangia dicunt. Vnum est genus formicæ simile sed mixto maius ruffo capite reliqua corpons nigra albis guttis respersum uiuit maxime circa fumos & molas. Secundũ phalangii genus lupum uocant. Tertium lanuginosum capite magno quo dissecto inueniuntur duo uermiculi qui conceptum impedire dicuntur alligati mulieribus in pelle ceruina ante solis ortũ. ꝓpterea atonus dicitur. Græci ἄτοκιον παρὰ τὸ τίκτω τοκίζομαι ἔτικον uocãt oĕ medicamentũ q̃d sterilitatẽ inducit. Alia sunt etiã araneorum de quibus apud Sepoutinũ abunde tractat.

Araneolus cum accentu in antepe. diminutiuũ est ab araneus. Vir. de culice. Atq; ut araneoli tenuẽ formaremus orsum.

Arans pe. cor. & p apocopen. Arar. fluuius galliæ narbonensis per fines heduoꝝ & sequanorum in rhodanum fluens. Luc. li. 6. Rhodanumq; fluentem scitauit arar.

Araros. pe. cor. scytharum fluuius.

Araxis armeniæ fluuius. Luc. li. vii. Armẽniumq; bibit romanus araxem hic ab eodem monte quo euphrates descendit: qui plane mons a Strabone abon siue abam. a Plynio agam uocatur. Armeniam & atropatiam disterminat.

Araxum ut inqt Ply. promontoriũ ẽ peloponessi.

Aracynthus: mons ætoliæ mineruæ sacer: ut testis est Ply. uel ut Martianus acarnaniæ.

Aratrum. pe. p. dictũ ab eo q̃ eruat terram. Sed & græci ἄροτρον dicunt.

Arabis siue arbis fluuius esse uidet qui apud Ply. lib. ii. Sarbis scribit qui ab arabis mõtibus per drangas & gedrosios in oceanum defluit.

Arbez quitas iudææ sic dicta. quia ibi tres patriarchæ sepulti fuere & quartus adam.

Arbiter. pe. cor. Iudex uon a lege sed ab iis qui liti gãt electus qui totius rei hẽt potestatẽ. dictus ab arbitrando. i. existimando. Eius officiũ est existimare nõ put iuris sit: sed put ipse æquũ esse existimet. Iudex uero ex offõ dictus est. Aliqñ arbiter dicit speculator. Plau. in aul. Hinc ego & huc & illuc potero quid agant arbitrarier. Et in gñ. Accidit aũt ut Ioseph operis quidpiam absq; arbitris faceret. Dẽ & arbitra. Ambr. li. i. offi. Conscia3 quæ innocẽtiũ & flagitiosorũ merita discernit uera atq; corrupta pœnaꝝ ꝓmioꝝq; arbitra.

Arbitrũ. sentẽtia est quæ ab arbitro statuitur. Interdum dicitur potestas arbitro data. Vnde arbitriũ suscepisse dicitur qui iudicis suscepit. Interdum opinio: ut ola pro meo arbitrio facio. i. ut mihi uidetur: & ut opinor faciẽdũ. Quidam arbitramẽtum pro arbitrio usurpant hoc ẽ ꝑ arbitri sñia.

Arbitrariũ dẽ cũ adhuc res apud arbitrũ agit: ut cũ in potestate arbitri seu iudicis est pro arbitrio. i. pro opinione sua iudicare. Vnde arbitraria pœna dicitur quæ non lege statuta est sed iudicis arbitrio relicta.

Arbitror. pe. cor. existimo.

Arbor & arbos in nõsatiuo a robore ut quidã putant. Cuius appellatione continentur uites arundines & huiusmodi. Sed cum planta adeo tenera est ut herba potius uideat arboris loco haberi nõ debet. Diminutiuũ ab arbos est arbuscula.

Arboreus. a. um. q̃d ẽ arboris. Vir. li. i. geo. Arborei fœtus alibi.

Arboratot. nomen uerbale ab arboro as. & significat cum qui arbores putat qui & frondator dicit Ply. li. xviii. Frondez medio die arborator ne cæ dito.

Arborescere. arborem fieri: uel in arborem crescere. Ply. li. 19. Tradũt auctores in arabia maluas septimo mẽse arborescere.

Arbutus pe. p. arbot folio citro simili. Vir. & quæ nos uiridis tegit arbutus umbra. Arbutum uero pomũ rubrum syluarũ q̃d Plynius orodõ uocat. q̃ asperitate sua plã edi non possint. Virg. li. ii. Geo. Dãt arbuta syluæ. Alio nomie dicit unedo & a græcis comarus tam pro arbore q̃ ꝑ fructu.

Arbusta. arbores in quibus extendũtur uites uel arbores uitibus maritatæ atq; uitiseræ quæ in ordinem dirigunt. Docẽt Ply. & Col. quo mõ arbustũ sit faciẽdũ. Vñ uitis arbustiua & nimẽ arbusti uum q̃d ex huiusmodi arboribus ẽ collectũ. Rursus arbustũ locus ẽ in quo arbores sunt ad fructũ cõsitæ. sicut salictum in quo sunt salices. Hoc & arboretũ aliqui uocant ut inquit Gel.

Arbustiuũ gñs uitiũ q̃d arboribus applicat & ſ sublime ꝓcedit. Palladius. Locũ quẽ arbustiuis uitibus destinabis implere.

Arbusto. as. agrũ arboribus cõsero ad maritandas uites. Ply. Trãspadana italia ꝑter supradicta cornu populo tilia acere orno carpino q̃te arbustat agros

Arceo. es. cui. citũ. secũdũ analogiam cõpositoruꝫ facere debuit: quoniã coetceo coercitũ: exerceo exercitũ. ſ3 arcitũ ſ usũ nõ ẽ. sicut nec arcitus nec arciturus. Et nihilomsus p mẽbro artus: & arctus adiectiuũ ꝑ sticticus a quo formatũ eĕ cõuenit arcto. as. aut certe arcto tanq̃ frequentatiuũ ab arcẽtũ q̃si suppino uerbi arceo ut arctũ uel arcitũ fecerit licet neutræ eoꝝ reperiat. Naꝫ arceo p strinxo ſ usũ est ut apud Virg. Teneras arcebant mi cuula palmas. Ita ut nõ mirum sit: si arctuꝫ eius

ſuppinum fuerit arcitum uero facere debere eius compoſitadeclarant. Interdum etiaꝫ arcere con/tinere eſt. Vnde coercere continere dicimus & arcus in ædificiis q̄ ſe ipſe cõtineat. Interdũ pro cul ſiue de longe uetare ne accedant qui ueniunt Vñ arx dicta ẽ q̄ ꝓcul a ſe hoſtes remoueat. trãſ ferſ ét ad in corporea. Ci. in pad. Quæ uis ẽ quæ magis arceat hoſes ab improbitate q̄ ſi ſenſerint nullũ in delictis eſſe diſcrimẽ. Differũt aũt inter ſe. Arcere ꝓhibere. Inhibere. Abigere & uetare. Nam arcere ꝓcul pulſare ẽ nel obſiſtere ne aduer ſarius nocere ꝓpe queat. Lin. li. i. Ad arcẽdaꝫ niꝫ aduenarũ armati ex urbe atq; agris cõcurrũt. Pro hibere eſt de loco: uel de re aliqua detrudere uel amouere dicto ſiue facto nequis obtineat q̄d uſt Inhibere eſt alquid cõceſſum uel ꝓmiſſum reuo care: uel inceptũ uetare nc ꝓgrediaſ. Abigere de loco fugare uel pecora & huiuſmõi abducere. Ve tare ꝓcipere uel minari i uel facto ꝓhibere. neq; d ſecus dicaſ aut fiat q̄ ipſe uult. Et gñale ẽ ſignifi catõe uerboꝝ ꝓdictoꝝ. Poniſ tñ q̄q; arcere p fu gare. Col. li. i. Sic emunita ſola & latera hominũ reoꝝ ꝓhibẽt circulionẽ. q̄d genus exitii cũ inci dit mluti opinanſ arceri poſſe. Sciẽdũ ẽ q̄ arceo ultra accuſatiuũ nõ ſolũ ablatiuũ cũ ꝓpoſitiõeſꝫ etiã ſine ꝓpoſitione teqrit metri uel ornatus cau ſa. Liu. li. i. Cæteros metus nõ curia mõ ſed etiaꝫ foro arcebat. Et in eodẽ. Inde ad leuã uerſi q̄a de xtra tyberis arcebat cũ magna trepidatione agre ſtiũ ppſabanſ. Huius uerbi cõpoſita ſunt abercco coercco exercco & porceo de quibus locis ſuis.

Arceſſo. is. ab arceo naſciſ & accuſo ſiue ad accuſã dũ eo ſignificat. Et. n. accuſare aliũ: eſt a malefi/ciis eũ arcere. Et hoc modo cõſtruiſ cũ gtõ & ali q̄ñ cũ albtõ. Ci. li. i. ad herẽ. Arceſſiſ cepio mate ſtatis. Idẽ li. ii. offi. Atq; ét hoc ꝓceptũ officii di ligenter retinẽdũ ẽ nequẽ unq̄ innocentẽ iudicio capitis arceſſas. Et & arceſſo ꝓ aduoco: ſiue aduo candũ eo. Ab arcio, d. in. t. niutata. Antiqui. n. teſte Priſ. d. litterã mutebant ſ. r. nos in. c. Inter/dũ arceſſere ẽ ꝓoccupare i uel añ tꝑus diſtrahere. Ci. Quãdo arceſſent quo gñe necturæ.

Arca dcã ẽ ut ſqt Var. q̄ ab ea clauſa arceãſ fures.

Arcula diminu. parua arca. a quo arcella. ſed infre quẽtiore uſu ẽ arcyla. Ci. li. ii. off. Præmittebatq; de ſtipatoribus ſuis qui ſcrutarenſ arculas mulie bres & ne q̄d ueſtimẽtis telũ occultareſ exqre rent. Eſt & arcula auis q̄. in auſpiciis aliq̄d fieri netabat.

Arcanũ. dſ ſecretũ abſcõſum. Ab arca in qua quæ clauſa ſũt ruta manẽt. Põt & ab arce dici q̄ tutiſ ſima pars urbis eſt.

Arcæra. ab arca deduciſ. & ſignificat plauſtrũ tectũ nndiq; ex tabulis q̄ſi arca q̄dam magna ueſtimẽ tis inſtrata ut inquit Aſco. Quo uehiculi gñe ſe/nes & ægroti cubanri uectabanſ.

Arceſilas. pe. cor. nomẽ phi ꝓpriũ qui ex pythana æolica ciuitate ortus relicto genitali ſolo ſardis perexit mox athenas profectus in academiam ſe ad cantotẽ cõtulit quẽ platonicam phiam oſo cõmutaſſe nouamq; quãdã cõſtituiſſe ferũt. cauil lator uocabaſ q̄ cũ nihil ſe ſcire diceret nec alios ſcire q̄d q̄ patiebaſ: oẽs turbans ſoph tſmatibus. Obiit cũ merũ immodice hauſiſſet de hoc Perſ. Nõ ego curo eẽ q̄ arceſilas æruunoſiq; ſolones.

Archanus ꝑfectus & moderator dſ. Pau. ad ro. Sa lutat uos. Eraſtus archanus ciuitaris.

Archos. latine princeps dſ a quo fũt multa cõpoſi ta. ut patriarcha princeps patrũ.

Arche nobis principiũ a quo ἄρχω impero ꝓſum

Archias nomẽ poetæ. quo latine ſignificaſ princi patus de quoextar Ciceronis oſo dſ. Alẽ fuit tarẽ tinus phs pythagoricus floruit platõis tpe. Alio Mitylenæus muſicus. Alius de agricultura ſcrip ſit. Alius æpigramatũ ſcriptor. Alius de agricul tura librũ ædidit.

Archiatri dñt medicoꝝ princeps. q̄ & ptomedici.

Archigenes pe. cor. princeps gñationis. dſ. Eſt & nomẽ celebetrimi medici. Sꝫ p græculis uſ ſimi libus poni cõſueuit q̄ ſe ꝑ oſibus ſui gñis ſciolos oſtendunt.

Archigrãmatei dicti ſũt ſcribaꝝ ꝓnceps. Vñ ſcribit Plutar. Eumenẽ cardianũ fuiſſe archigrammatea Alexandri magni. Vulgo cancellarii uocanſ.

Archimedes. pe. p. nomẽ ꝓpriũ uiri Syracuſii qui geometricæ ac machinalis ſyderaliſq; ſciæ cõtul tiſſimus fuit & celeberrimus teſtimõio. Lium Ply nii & Plutarchi. Hic ueluti deus terrenus mecha nico artificio ſphæram uitreaꝫ fecit in qua mira cõuerſione diſſimili motus circuloꝝ uiſebãſ. De q̄ ſic ſcribit Clau. Iura poli rerq; fidẽ: legẽq; deo rũ ecce ſyracuſius trãſtulit arte ſenex pcurrit pro priũ mẽtus ſigniſer annũ. Et ſimſata nouo cyn thia mẽſe redit. Marcellus in expugnatione ſyra cuſaꝝ ſterdixit ne archimedes unus uiolareſ. Ve rũ cũ ſyracuſæ caperenſ & ipſe alo ac oculis ſ tra defixis fõmaſ geometricas deſcriberet. ab ignaro milite q̄s eſſet interfectus eſt.

Archilochus. pe. cõ. nomẽ poetæ lacedæmonii. flo ruit romæ tegnãte Tullo hoſtilio ſ quo ut Quſ. inquit ſũma uis elocutionis fuit. De quo Hora. Archilochum ꝓprio rabies armauit iambo. Alio fuit archilochus neſtoris filius q̄ patrẽ in expedi tione troiana ſecutus a Memnone interfectus eſt Alius fuit Siculus q̄ Aricĩã urbẽ cõdidit.

Archetypus. pe. cot. adiectiuum dicitur exemplaris ex ἀρχὴ quæ eſt principalis & τύπος figura quaſi ex principali & naturali figura trahaſ. Nã eſt q̄d cunq; ita primũ fabricatũ eſt ut exemplar reliquis ſit. Ply. ad Antoniũ. Ve. n. pictoris pul chram abſolutamq; raro niſi in pcius effinguntr ita ego ab hoc archetypo labor & decido. Aug. li. xv. ci. dei. Hinc primo exemplo & ut græci ap pellant archetypo quædaꝫ ſui generis imago reſ pondit. Sunt qui exponant archytipos proanti/quis ab eo q̄ archæos ãtiquus dicitur. & typos forma. Mart. Sic tanq̄ tabulas ſcyphoſq; paule oẽs archetypos habeſ amicos. Nec refert q̄ ſecun dam ſyllabam Archæus producat & eandem ar chetypus corripiat: cũ in plæriſq; aliis idẽ ſoleat

inuenit.ut in geometria & achæronte.

Archelaus pl̃ius athenienſis ſeu mileſius qui patrẽ habuit Apollodorum & fuit auditor ſucceſſorq; Anaragoræ a quo Socrates pl̃icaꝫ audiuit. Hic phyſicam pl̃iam ex ionia athenas inuexit. Eſtq; phyſicus appellatus q̃ in eo defecerit pl̃ia natu rali ſocrate ethicen introducente: q̃q̃ nec hic qdẽ ethicæ rudis fuit: q de legibus de honeſto & de æquo pl̃atus eſt. Fuit & alter archelaus anteno ris troiani filius quem Homerus ſcribit ceimilita ri periſſimũ fuiſſe. Alius fuit geographus qui terram omnem ab Alexandro pagratam deſcri pſit Alius de reꝫ naturis carmine ſcripſit. Alius orato riam docuit.

Archeprolemus. filius Iphiti auriga Hectoris e ni peo interfecto a Diomede interfectus.

Archimandritæ pe. p. dicuntur p̃poſiti cõſecraneæ turbæ haud lõge diſſimiles cũ epiſcopali dignita te q̃ncipes mãdræ & agminis ſint. Mãdræ. n. ueterinoꝝ & alantiuꝫ brutorũ agmẽ dicit. Mar. Nec daſ obſtantes muloꝝ ſcandere mandras.

Architectus & architector nomĩa compoſita ex ar chos princeps & τέκτων faber principalis: fa ber fabricandi artem habens uel q ſtructuris ædi ficiorum p̃eſt. Vnde Victru. de architectura con didit. i. de ædificiis conſtruendis. fabri autẽꝫ qui aliquid manu faciunt in ædificiis alteri iungunt ingenio alteri opera ualent. Cicero Varroni. Si quis adhibere uolet non modo ut architectos: ue rum etiam ut fabros ad ædificandam remp.

Architector. aris. compono. Idemꝫ. li. x. de fi. an q dã ta claſſibus ut optime poſſit architectari uolu ptates.

Architectura ædificandi ſcientia.

Architriclinus. penul. pro. qui principalis eſt in au la diſcumbentium. Compoſitum nomen ex ἀρ χὴ & τρεῖς & κλίνη quæ lectos ſignifi cat. Nam in aula tres toros in tribus aulæ dimẽ ſionibus collocabant ubi conuiuantes diſcun bere conſueuerunt. Inue. Tertia ne uacuo ceſſaret culcitra lecto. Architriclini erat curare ut ediliũ uariorum fercula ſeriatim & in tempore conuiuis exhiberentur ut recte omnia diſpoſita eſſent.

Archimagirus. penul. produ. princeps & magiſter coquorum qui coquinæ præeſt. μάγειρος enim latine coquus. Iuu. Pariter libtarius archi magiri.

Archytas. pe. prod. Tarẽtinus pl̃ius pythagoricus fuere & alii hoc nomĩne uocati.

Archium. pe. p. armariũ librorum.

Archidamus: nomen uiri Spartani. Hic rogantibꝰ ſociis quantum pecuniaruꝫ foret ſatis ad bellum peloponeſiacum. ſcienter reſpondit. Bellum ordi nata non quærit.

Archippus nomen philoſophi qui thebis ſcholas habuit. ut ſcribit Hierony: & pythagoræ adiutor fuit.

Archemolus pe. cor. Rhoeti regis Marubiorum in Italia filius. De quo Vir. Et rhœti de gente uetu ſta archemolꝰ thalamũ auſũ inceſtare nouercæ.

Archemorus pe. cor. Lygurgi thracum regis filius qui a ſerpente occiſus fuit. ut Sra. li. th̃. ſic dictus q̃ futurum apud thebas tegibus oſten dent exitium. Hic Hypſiphilẽ nutricem habuit quæ cum ſitientibus qui ad thebaicaꝫ expeditio nem proficiſcebantur langiam fonteꝫ oſtenderet Archemorum pueruꝫ ſuper uiridi herba depoſuit qui a ſerpente uulneratus periit. Vnde fons ille Archemorus uocitatus eſt. & annuus agon i pue ri illius memoriam celebrari cœptus.

Arcadia: peloponeſi regio & achaiæ pars a mari undiq; remota. Ab Archade Iouis filio ex Cali ſtone Lycaonis arcadiæ regis ſic appellata. Hæc ut Euſta. docet aliquando dicta eſt pelaſgia a pe laſgo rege magno & ſapiente uiro qui uitæ cul tioris auctor eis fuit: & uictum ex ſtirpibus her barum arborumq; frondibus tranſtulit ad glandẽ maximeq; phagineam. Aliquando etiã Lychao nia. Aliquando Gigantida. & aliquãdo Partha ſia. Arcas autemꝫ cum pelaſgos in deditionemꝫ rede giſſet: eorum regionẽ arcadiam nominauit. Scri bit Ply. Hanc totam montuoſam in qua ſunt aſi ni cæteris maiores ac p̃ſtantiores. In ea Eryman thus fluuius lernæa palus & lapis aſbeſtos in ex tinguibilis.

Arcas. adis. nomen Iouis filii & adiectiuum ab ar cadia: ut populi arcades.

Arcadicus. dica. um. qd̃ eſt ex arcadia: ut arcadici mores.

Archander. Danai ſocer nomẽ pprium.

Arctos latine urſa quæ & qa in modũ plauſtri uer titur noſtri eam ſeptentrionẽ dixerunt. Et inde ar ctous ſeptẽtrionalis borealis. Et Arcticus polus .i. borealis. de quo Ci. li. ii. de natura deoꝝ. Hũc circum Arctoæ duæ ſueruntur nunq̃ occidentes Ex his altera apud Graios Cynoſura uocatur altera elyce. Nam elyce maior eſt urſa quæ & Ca liſto uocata fuit. Cynoſura uero minor arctos. Vnde Ouid. li. iiii. faſ. Eſſe duas arctos quarum Cynoſura petatur Sydoniis elyceen graia carina notet. Artos uero ſine. c. panis dicit.

Arctophylax. pe. cor. arctoæ ſiue urſæ phylax. l. cuſtos. Ci. Artophylax uulgo qui dr eſſe bootes. Hic plauſtrum uehit. Ideo ruſtici ſeptẽtrionem di cunt. Is fuit archas Iouis filius ex caliſto. Effi giatur. xiiii. ſtellis.

Arcturus. pe. p. ſtella in ſigno bootæ poſt ſeptẽtrio nem: cuius ortus & occaſus tempeſtates facit. & dicit urſæ cauda. Oritur a canicula ſere poſt diemꝫ quinquageſimum.

Arctous ab arcto idem eſt qd̃ ſeptentrionalis & ar cticus: ſimiliter ſeptentrionalis.

Arctus. a. uꝫ. ſtrictus. ut arcta ẽ uia q̃ ducit ad urbẽ ab arceo fit. Col. li. 3. In tribulũ ſicuſe uel cornu arcte inſerito.

Arcto. as. frequentatiuũ eſt ab arceo.

Arcus ab arceo p cõtineo fornix ædificii eſt q ſe ipſe cõtineat q̃uis ab opere erigendo in altitudi nẽ qdam dici uelint. Cic. Iam. n. atrioſũ & arcus duos abſoluerat. & arcus iris cæleſtis & taꝫ ſecũ

dæ q̄ quartæ decli. in utraq; significatione. Ci. de natura deoꝝ. Cur aũt arci ſpēs nō in deoꝝ nu mero reponat. Hie. in Ezech. Vidi uelut aſpectū arcus cū fuerit in nube in die pluuiæ. Ennius ge nere fœ. ꝓtulit. Formaſ aũt hoc mō arcus exlcv ſtis. Dum. n. ſol in nubibus rarefcentibus ex ad uerſo refulſerit: radioſq; ſuoſ directa linea humori nubilo tranſſundens impreſſerit. fit repercuſſio ſplen doris eius in nubibus ex quibus fulgor emicans arcus ſpēm format. Sicut. n. impreſſa cæra anulo imaginem exprimit ſic nubes econtra ex rorūdi tate ſolis figuraꝫ ſumẽtes orbẽ efficiũt. & arcus ef figiẽ fingũr. Apparet aũt hoc mō ſemper: ſed cū rarefcunt nubila cæli. Nāruſus cū cocũt in ſe nu bes atq; denſant conſeſtim arcus forma reſoluiſ. In nubiuꝫ. n. denſitate arcus imperfecto gyro cō plectitur. Demq; ſine ſole & nubibus nunq̄ ap paret arcus. Quadricolor aũt ẽ quia ex oĩbus ele mentis in ſe rapit ſpēs. De cælo. n. trahit ignеuꝫ colorẽ. de aquis purpureũ. de aere albũ: de terris colligit nigrũ. Arcus uero quo ſagittæ iaciuntur tantũ quartæ declin. eſt ab arceo cum ſignificat a longe uero q̄ miſſis ſagittis nō ſinat hoſtẽ ac cedere. Quod nomẽ etiam per. q. apud antiquos ſcribebatur Arquus. Vnde arquires arcu ꝑlian tes qui & ſagittarii dicuntur. Et arquatus. Græ ce aũt τὸ τόξον. latine dicit arcus. Inde argyro toxos apollo argenteum arcum gerens. & hippo toxatæ equeſtres ſagittarii.

Arcuatus. ta. tum. in modum arcus curuatus. ab ar cuo arcuas. Plynius lib. 29. Illam autem quæ ar guatur græci ſcpam uocant. Liuius libro primo Ad id ſacrarium flamines bigis curru arcuato ue hi iuſſiſti. Hieronymus in prolo. Ioiue. Vnde ccſ ſet arcuato uulnere contra nos inſurgere ſcorpius Hinc arcuatim aduerbium more arcus.

Arcatus. ab arcus arci quaſi in modum arci factus Ouidius libro. xi. met. Iris & arcato cælum cur mine ſignans.

Arquatus. ab arquus: & is dicit cui color & oculi nitent a colore. ſ. arqui cæleſtis iſqueꝫ morbũ qui dam appellant dæmoniacum: quidam aquatuꝫ quidam auriginem: quidam regium quidam icteriсuꝫ.

Arculus diminuti. ab arcus. a quo fit aliud dimi nutiuum arcellus: & arculus dictus eſt deus q̄ tu telam generet arcarum. Item arculus dicebatur; cir culus qui capiti imponebatur ad luſtinenda com modius uaſa quæ ad ſacra publica: capite porta bantur apud athenienſes

Arculata circuli qui e ſarina in ſacrificiis fiebant.

Arcuma. gñs modici plauſtri quo hō geſtari ſolet.

Ardeo. es. ſi. ſum. q d & ardo is. dicitur ſignificat concremor. Virg. Namq; uolans liquidi in nu bibus aſſit harũdo. Et in euangelio. In ignẽ mit tent & ardet. l'er tranſlationem arderc ponitur ꝑ ardenter ſeu impacienter amare. Et ſic modo cuꝫ accuſatiuo. modo cum ablatiuo conſtruiſ. Virg. Cotydon ardebat alexim. Hora. Nō aliter ſamio dicunt arſiſſe banllo anacreonta tcũ. Interdum ꝑ feſtinare. Vnde ardens pro feſtinante ingenioſo acutoq; ponitur. q̄ inſtar ignis omnia penetret. ſicut econtrario ſegnis dicitur tardus quaſi ſine igne. Virg. Inſtant ardentes tyrii. Interdum pro fulgorem emittere. Idem tyrioq; ardebat murice læna. Vnde & ardẽs pro candido a candore flã mæ. Idem ardentesq; auertit equos. Interdũ pro dolere iraſci ut apud eundẽ. li. x. Proxima quæq; metit gladio latumq; per agmen ardẽs agit limi tem ferro te turne ſuperbum cæde noua quærẽs. Interdum pro conſumi· Cicero. Quoniam nimio uidendi te deſyderio ardebam. Interdum pro optare. Plynius ardeo te uidere. Virgi. Patriæq; mori pro mœnibus ardent. Hujus compoſita ſũt exardeo inardeo & perardeo in quibus ꝑpō. au get uim ſignificationis.

Ardeſco is. ardens fio. Grego. Sed ad hæc audita inardeſcit animus: rāq; illic cupit aſſiſtere ubi ie ſperat ſine fine gaudere.

Ardelio: homo inquietus. & huc atq; illuc ſemper uolitans ſaliẽs & omnibus negocijs ſe ſe imiſcẽs

Arduus. a. uꝫ. altus & difficilis. Oui. Ardua prima uia eſt.

Ardea. aniſ quædam quaſi ardua. quoniã uolam do alta petit. A græcis dicitur ἐρωδιος Virg. Atq; altam ſupra uolat ardea nũbem. Huius di minutiuuꝫ eſt ardeola. Eſt & ardea nomen urbis in latio a feruore regionis ſic dicta. quæ. xviii. mi liario ab urbe eſt poſita. Mar. Ardea loſtitio pe ſtañaq; tuta petantur quiq; cleoneo ſydere feruet ager.

Ardeates populi ſunt ardeæ incolæ hēt pe. p.

Area proprie dicitur locus purus in urbe ſine ædifi cio: quem græci plateam dicunt. Dicta area q̄ ar dore ſolis ſit facta arida & non poſſit quicq̄ ge nerare. quidã ab area deducũt: q̄ ſicut hæc ara pu ra eſt. ita arcæ in urbe ſiue in domo loca pura ſũt i. ſine ædificio. Vel q̄ ſicut aræ flãmis. ita areæ e ſolis ardore torrentur. Valla cãpus eſt planities ampla & grandis. ideoq; ſpatioſæ platcæ arcæue campi nomen accipiunt. Vnde romæ cãpus mar tius. Nam locus huiuſmodi uocatur arca. Sue. ra men in Cæſa. poſuit aream pro loco puro accom modato foro extruendo cum inquit. Forũ de ma nubijs incohauit cuius area ſuper ſeſtertium mil lies conſtitit. Item area dicitur ſolidum terrenuꝫ planities glabra. i. locus purgatus coæquatuſq; & cylindro cõſolidatus plateis amplitudinc ſimi lis: ubi frumenta areſcunt & terunt. De qua Vir gilius. libro primo geor. Area tum primum ingẽ ti eſt æquanda cylindro. Col. li. ii. Area quoq; ſi terrena erit: ut ſit ad triturам ſatis habilis pri mum raditur. Et area eſt per diminutionem arco la ſubacta eſt terra probe atq; ſata ſeu ſerenda quales ſunt in hortis i quibus quadrata quædã & benc ſubacta atq; coæquata ſpatia i quæ mox ſemina iaciantur. Col. Areæ ſic informandæ ſunt ut facile tuncantium manus ad dimidiam par tem latitudinis perueniant. Collumela libro ſex to. Crebro putrem terram duos alte digitos inſter

nemus & mõdice rigabimus ſtramẽtiſq; areas co operiemus. Ex huiuſmodi areis locatis magni p uentus capiebantur. Cice. in para. Et enim ſi iſti callidi rerum æſtimatores prata & areas quaſdaꝫ magni æſtimant q̃ eius generi quaſi nocerẽt ni hil poteſt& cæte. Item arca uocatur morbuſ in ca pite cum capillorum profluuio. Item arca ſiue A ria media producta inſula eſt in põto uerſus chol cos marti ſacrata.

Areola cum accentu in antepenultima diminutiuũ ab area. Collumela libro ſexto. Cum terram be ne ſubegeris areolas facito. Hieronymus in can. Genæ illius ſicut Areolæ aromatum conſitæ a pigmentariis.

Arcator: qui aream purgat & in ea frumentum tri turat. Collumela libro ſecundo. Atq; hoc ſuprc mum arcatoris emolumentum percipiendorum ſeminum: quæ terræ crediderat.

Aridus anda andum penultima correpta ſiccũ q̃d naturalem humorem amiſit. Ambroſius. Anda terra dicta eſt non ſolum ad genus ſed etiam ad ſpeciem terrarum. refertur: ut ſit utilis ſicca habi lis & apta culturis. Anda autem expreſſio natu re eſt. Terra appellatio quædam ſimplex negoti. Interdum andum ponitur pro puro & lucido Plautus in Ruff. Argento arido. Interdum pro hornfico acuto cũ de ſono loquimur: quia ea ari da ſunt cum frangi cœperint nimium atq; horri ficum ſonum edunt. Virgilius libro primo Geor gicorum. Et aridus altis montibus audiri fragor Huius: diminutiuum eſt aridulus.

Ariditas: quæ & antudo dicitur pro ſiccitate. Var ro. Frugus calore arq; humore anditudinẽ miſcet

Areo ares arui aridus ſum Plautus in Ruff. Vti nam fortuna nunc anatina uterer: ut cum exiſſem ex aqua arerem tamen. Quidam hoc uerbum ab ara deducunt: in qua quæ diis ſmolabantur tor reri ſolebant. Alii uero ab ara: ſed per contrariuꝫ ſenſum. ἀπὸ τοῦ ἀρᾶσθαι. quod ſignificat ir rigare q̃ aridum minime ſit irrigatum. Huius cõ poſita ſunt adareo Exareo Inareo Obareo pera reo & ſubareo.

Areſco aridus fio. Cicero libro ſecundo ad Heren nium. Nihil lacryma citius areſcit. Adareſco pro be areſco ſicut & Exareſco. Cato dere ruſti. Ve ſtimenta ne tinea tangant anturcam decoquito: ad dimidium & ungito fundum arcæ & extrinſe cus & pedes & angulos ubi ea adaruerit ueſtimẽ ta condito. Inareſco ſtus ſiue penitus areſco. Col lumela libro primo. Deinde cum prædictum tec torium inaruit ideſt aridum intus penituſue fac tum eſt. Obareſco circũ ſiue omnino areſco. Lac tantius libro de opificio. Acies ideſt membrana illa perlucens quam ſiccari & obareſcere nõ opor tet: niſi humore terſa pure niteat obſoleſcit. Pera reſco valde areſco.

Arefacio aridum facio. Cuius paſſiuum eſt arefio p ericcor.

Arelate: ciuitas eſt in mediterraneo narbonẽſis gal liæ a Plynio dicta colonia Sextanorum quoniaꝫ ex ſexta legione coloni deducti ſunt.

Ares græce ἄρης quattuor ſignificat Ferrum in terdum bellum. Aliquando uulnus: ſæpius uero Martem. Quo nomine & tios & ferrum & bellũ: & nulnus ſignificamus. Ab ἄρης Aries q̃mar tialis ſicut a marte martius. nã & mathematici di cũt martis eſſe domũ arietẽ & ſcorpionẽ ut & ob conuenientiam influxus dicatur aries a marte a græciſ temen deducendo.

Arete græce ἀρετὴ latine uirtus. Vnde philatetus propnum nomen: & ſignificat amatorem uirtutis Eſt etiam arete nomen mulieris uxoriſ alcynoi re gis phæacum.

Areopagos penultima correpta. Martis uicus: nã ἄρειος Martis παγος uicus. Nam uicus erat athenis a templo martis ſic cognominatus nbi p mum iudicium capitis actum fuiſſe dixit Ply. li. vii. Et inde.

Areopagitæ illi dicebantur: qui in templo Martis iudicabant quod iudicium exquiſitiſſimum ha bebatur. Nam cum Mars qui græce dicitur ἄρης homicidii crimine reus fieret iudicãtibus duo decim diis in eo pago ſex ſententiis abſolutus ẽ. ut ſtephanus byzantius docet: & multi alii græci uer: q̃d ageret i areopago Iulius q̃dẽ pollux. li. 8 ſcribit de magiſtratibus atheniẽſiũ & eorũ locat aropagitarũ magiſtratus erat iudicare de cæde: & de ſtatu reipu. quidere unde ait οἱ δὲ ἐνιέα ἀρεοντες οἱ καθ' ἑκασον ἐνιαυτὸν μν τα τὸ δουναι τὰς ἐυθύνας ἀεί: τοῖς ἀρε οπαγίταις ὡροσεῖπτοντο ὑπαίθριοι δὲ ἐλικαζοντο τοῦ φόνου: ſed multa cẽt dicẽda: quæ pauſanias ſcribit de græcia illuſtra ta & alii.

Arethous rex fuit in arna urbe bœotiæ.

Aretalogus. penultima correpta porphitione teſte: garrulus & loquax dicitur in oſtentatione uirtu tis unde nomen deducitur ἀρετὴ enim græce uir tus: & logos ſermo ſiue uerbum ſententia: ratio: p ſa: cura: ſtudium: & multa alia. Sucronius in Au guſto. Frequentius aretalogos & feſtos & ſolen nes nonnunquam tantum iocularitatem celebra bat. Iuuenalis. Vt mendax aretalogus. Aretalo gus etiam dicitur qui fingendis mendaciis audi tores mouet arte uerborum. Sed tunc eſſet contra porphytionẽ: nõ. n. ab ἀρετὴ: ſed ab ἀρέσκω placeo. fit ἀρετὸς. i. placiduſ & logos ſermo q̃ aretalogos uir placidi ſermonis blandus multa delectatione affabilis. mitis & dulcis.

Arethuſa penultima producta uirgo nenatrix Dia næ comes ab Alpeho amata in fontem Siciliæ apud Syracuſas conuerſa eſt. Virgilius. Et tandẽ poſitis uelox arethuſa ſagittis. Vnde & Syracu ſæ arethuſides dictæ ſunt: ab arethuſa fonte for ma patronymica fœminina. Ouidius libro quar to faſtorum. Vtq; ſyracuſas arethuſides abſtulit armis claudius. Fuit & Arethuſius fons Smyrnæ Tertius in chalcidia. Quartus in Itaca. Eſt & arethuſa locus ſyriæ munitus inxta emeſam ſex decim milibus paſſuũ a qua arethuſii ut ſqr. Stra.

Aretiſum ciuitas Thuſciæ a græcis condita eo tẽpore quo populus iſrael ſub iudicibus regebat.

Aretiſſa lacus maioris armeniæ de quo Plynius libro ſexto. Tygris influit in lacum aretiſſam omnia illata pondera ſuſtinentẽ. Solinus uocat euꝫ arethuſam Strabo Arſenem.

Arena tenuiſſimus puluis aridus. Ideoq; ab aridita te deductum nomen quidam exiſtimant. Caret enim omni humore & ſucco uñ & plurimũ aquæ ebibit. Et ita ſine aſpiratõe ſcribi debet. Nec q̃m quam mouere debet q; arena habeat primam breuem areo uero productam cũ deriuatiua non ſemper primitiuorum naturam ſeruent. Alii ab hærẽdo: q; ſibi inuicem propter tenuitatem cohæreat uel q; cum calce parietibus inhæreat ſicut in fabricis uidemus. Et ſic cum h ſcribunt. Eius uero tres ſunt ſpecies ſcilicet foſſitia fluuiatica & marina. Inter quas groſſior ſabulũ nũcupatur. Quã doq; tamen Arena ponit pro loco in quo pugnabant gladiatores. Sue. de Aug. Quodam autem muneris die parthorum obſides tunc primũ miſſos per arenam mediam ad ſpectaculum induxit Hinc arenarii dicti ſunt gladiatores qui in arena depugnant. Quandoq; forum arena dicitur: quia illic ſic depugnant actores cauſarum ut in arena gladiatores degladiabantur. Sene. Hoc ita habitum eſt ſcholam quaſi ludum eſſe forum arenaꝫ Hinc. Plyni. Arenam ſuam appellat centuꝫ uiros quoniam in iudicio cẽtumuirali certabat frequẽter telis oratoris. Hoc nomen licet pluralem numerum non habeat. Virg. tamen dixit. Quammſ tæ zephyro turbantur arenæ.

Arenaceus. a. um. quod ex arena eſt.

Arenarius. a. um. quod ad arenam pertinet. ut Iupiter arenarius.

Arenoſus. a. um. quod arena abundat. Plyn. Littus nõ arenoſũ ſed alga & fluuioꝝ ſordibus plenũ.

Arenatus. a. um. quod ex calce & arena factũ. ſicut marmoratum quod ex marmore. Ply. In græcia tectoriis etiam arenatuꝫ quod ducturi ſunt prius in mortario ligneis uectibus ſubigunt.

Arenula dimi. ab arena: quæ eſt tenuiſſima. Ply. li. xxx. Arenulæ quæ inueniuntur in cornibus cochlearum cauis dentium inditæ ſtatim liberant dolore.

Arguo. arguis. gui. gutum. Imputo ſiue accuſo: & genitiuo ſæpius q̃ ablatiuo conſtruitur. Curtius. Orſinem modo auantiæ interdum & defectioniſ arguebat. Ci. li. z. ad heren. Vt ſi quiſquam furti arguat dicat euꝫ eſſe hominẽ improbũ auaꝝ fraudulentum. Similiter quando ſignificat reprærndo cũ ratione & argumentis ut in Gene. Certe mẽdacii nos arguere nõ poterit. Plau. in am. Et eccũ uideo qui me miſeraꝫ arguit ſtupri dedecoris. Si uero id quo quis arguiſ nõ exprimiſ accuſatiuũ tantũ habet. Lac. li. iii. Tui ergo te libri arguũt. Proprie tñ arguere ẽ oſtendere. Virg. Degeneres animos timor arguit. Huius cõpoſita ſunt Coarguo & redarguo. Sal. Lentulũ diſſimulantẽ coarguũt ſermõibus quos ille habere ſolitus erat. Scindũ eſt q; licet Arguo argutũ ſuplnũ faciat: ex quo argutus participiũ tñ futuri tẽporis ẽ Arguiturus. Sal. li. z. hiſto. Quos aduerſuꝫ multi ex by thunia uolẽtes occurrere falſuꝫ filiũ arguituri. Nã ut docet. Priſ. Quædam ſunt uerba in utum ſupinũ formantia quorũ participia futuri terminant in iturus & uerbalia in itio ut argutũ arguiturus Tutũ tuiturus. Sputũ ſpuiturus ſpuitio. Plutum pluiturus pluitio.

Argutus. a. um. participiuꝫ. Plau. in pſeu. Argutus malorũ facinorũ. Quando uero ẽ nomẽ modo p malitioſo falſo q cuꝫ lepore quodam quæ cupit dicit facituei quaſi arguens acute & inuelligans. Modo p canoro reſonanti q; ut arguta hirundo. Et arguti hoſtes q multũ & celeriter loquũtſ ab argo naue: quæ a celeritate dicta ẽ ἀϱγὸσ. n. uelox dicit. Virg. Argutos inter ſtrepere anſer holores. Modo p exili breui & quaſi acuto. Idem. li. iii. ge. Argutũq; caput breuis aluus obeſaq; terga

Arguta. æ. di acute & malitioſe dictũ uel factum. Plau. I Muſ. Exi a culta ſis ſoras maſtygia: q mihi inter patinas exhibes argutias.

Argutor. pe. p. deponẽs ab argutuſ ſit: & ſignificat pcaciter ploquor. Nenius. Quando ad ludos uenit alii cũ tacerẽt totũ diẽꝫ argutaſ quaſi cicada. Eſt & argutari ſubſilere. Titi. Terra hæc ẽ noua qua tu ſolitus argutari pedibus cretam dum cõpeſcis ueſtimentaq; leuas: reperitur & argutio in eadem ſignificatione.

Argutulus dimi. cõtẽptui deriuatũ & nõ blandiẽdi cauſa ut homũculus & homulus.

Argumẽtũ ut a Quintili. diffiniẽ rõ pbatõe præſtans qua colligiſ aliud per aliud: & quæ q̃d ẽ dubiũ per id q̃d dubiũ nõ ẽ cõfirmat. Sumiſ interdũ ẽt p materia. Ci. Quoniam nullũ ſcribendi argumẽtũ mihi telictũ ẽ. Interdũ p cõiectura. Interdũ p ueriſimili pbatõe ut ſunt argumenta comœdiaꝝ. Interdũ p ſũma ueriſibus expoſita.

Argumẽtario ẽ explicatõ & enarratõ argumẽti. Accipiſ & p eo q̃d mẽte cõcipiſ. Amb. Cognito q; Heliſeus eſſet qui conſiliis & argumentationibꝰ eius obuiaret.

Argumentor: rationibus nitor ad aliq̃d pbandũ.

Argennuſſa uel argemuiſſa. Inſula ac continentiꝫ troadis prope argenicum promontorium locata iuxta quem locum alcibiades extinctus eſt.

Argenos latine dicitur albus ſplendidus. Feſtus at genũ argentum percandidum. ἀϱγυϱος

Argetos ſignificat uelocem & candidum ſplendidum & ſtrenuum.

Argus nomen proprium regis argiuorum. Hic filius apis fuit. Ex cuius nomine argi argiui appellati ſunt. Quo regnante cœpit uti frugibus græcia & habere ſegetes in agricultura delatis aliunde ſeminibus. Et poſt obitum deus haberi cœpit templo & ſacrificiis honoratus. Fuit & alius Argus: qui a Poetis oculis plenus fingitur t cuſtodiſſe Iunonis ſperno Inachi filiam eius dæ pellicem in bouis ſpeciẽ conuerſam. Qui poſtea a Mercurio interfectus fuit. Vnde &argiphõtes

cognominatus est: q̄ argnz peremerit. Vnde cœ
tum stellarum luce distinctum Argus dicitur. Et
argus uocatus fuit Nauis architectus a quo Ar
gonautæ. Est & argus adiectiuum pro argiuis: ut
ẽ apud. Plau. natus amphitrio argis ex argo pfe-
Argo generis fœ. nauis quam Iason duxit ab Ar
go architecto. De quo Flaccus Ad Charũ trito
nia deuolat argũ molliri. Hunc puppem iubet &
demittere ferro robora. Seu ab argon quod ẽ ue
lox: ut inquit Diod. Inde arguti ut sentit Probus
dicti sunt: q̄ multũ & celeriter loquunt. Alii au
tumant argo nominatam eẽ ab argiuis hoc ẽ græ
cis. Quod sentire uidet Cl. li. i. Tus. cũ ait. Et eas
anguitias per quas penetrauit ea quæ est nomi
ta argo q̄a argiui in ea delecti uiri uecti petebant
pellẽ inauratã arietis. Inde argonautæ dicti sunt
Argos in sin. ge. ne. In plurali mas. ut hi argi. hor.
Aptũ ducit egs argos ditesq̄ mycenas. Vir. li. x
Herculis anthorẽ comitẽ q̄ missus ab argis. Est
aũt ciuitas nõ longe ab athenis peloponnesi ca
put: & omnibus ciuitatibus græciæ antecellebat.
Cuiꝰ rex primus phoroneus fuit. Dicta argos ab
argo rege: ut scribit Aug. li. xviii. ci. dei. Hinc ar
giui græci dicti sunt & argolicus. sinuꝰ & argo
lici duces & argolica regio. Alia est ciuitas argos
thessaliæ quod pelasgicon dicunt. Alia in achaia
nõ lõge a mycenis. quæ & hippion uocatur. Et i
Acarnania amphilochicum. Est & argos quædã
græciæ pars. Omnis quoq̄ littoralis ora diceba
tur argos. Et ante danaum argiadæ. Hoc est Ar
giui argos quoq̄ græce dicitur tardus. Hinc
locus in endecasyllabo. Mar. Non nautas puto
uos: sed argonautas. Vbi allusio est ad famigera
tos nautas & intelligi tamẽ uult pigros & lentos
nautas. Et argos nauis signũ cæleste oritꝰ pridie
Idus. Mar.
Argis aduerbialiter in loco. Ply. li. xvi. Argis etiaꝫ
olea durare dicitur.
Argeus. a. um. idem quod argiuus. Hor. li. iiii. car.
Tibur argeo positũ colono. ab argos urbe. Et ar
geus mõs ẽ ab una parte cappadociaꝫ cingens.
Argei teste Varrone dicebant sceirpeæ effigies quæ
per uirgines uestales iaciebant singulis annis in
tyberim per pontẽ sublicũ. Argei ẽt dicebantur
loca sacra romæ Argeoꝝ. Vat. Reliqua urbis lo
ca olim discreta ut argeoꝝ sacraria argeos dictos
a principibus: qui cũ hercule argiuo romã uenerẽt.
Argia. pe. pro. nomẽ adrasti regis argiuorum filiæ
quæ cõuersa fuit in fontẽ sui nominis.
Argiæ plus numeri tantũ oppidũ ẽ Laconiæ.
Argolicus. a. um. idẽ q̄d argiuus: ut regio argolica
Argonautæ dicti sunt heroes illi qui cũ Iasone in
Colchos profecti sunt ex quibus præcipue fuere
Castor & pollux. Telamon Orpheus hercules &
Hilas puer sic cognominati a nane quam inna
uigauerunt: qui fuerunt supra quinquaginta ut
Orpheus libro primo & apollonius in catalo
go heroum.
Argiletũ ab argo dictum q̄ is eo uenerit: ibiq̄ se
pultus sit. Nam argolus siue argus dux argeotuꝫ
apud euandrũ hospitatus est. Cũ in suspitionẽ re
gni ueniret clam noctu ab arcadibus elt interfec
tus: ut uolũt inscio Euandro. Cui Euander tumu
lum fecit: & loco nomẽ posuit a leto. i. morte ar
goli: siue argi. Argiletũ. Varro scribit Argylle
tũ etiam dici ab argylla. i. creta cuius copia illic
erat. Erat autẽ argyletũ locus in urbe prope palla
tium ubi tabernæ bibliopollatũ erant: quæ argi
letanæ dicebant. Mar. Argiletanas mauis habita
re tabernas.
Argylla: terra cretosa & candida qua figuli utũtur
ad uasa facienda. Iuue. Argyllam atq̄ rotam ci
tius properate.
Argema morbus oculorũ cum ulcus circulũ oculi f
sessat: quẽ græci Irim dicũt. Latine albugo voca
tur & leucoma ẽt græce a candore. Videt esse idẽ
fere quod leucomata. i. albugines a candore.
Argyrippa: ciuitas in apulia quam Diomedes ædi
ficauit a qua argyrippini dicuntur.
Argyrion latine argentum a quo argyrocopus ar
gentarius ἀργυρος καὶ κόπτω.
Argyrologus: quæstor quærens argentum ἀπὸ
τοῦ λέγειν.
Argyrondes ætoliæ fluuius propter argẽteũ aquæ
candorem.
Argyraspidas dicimus eos: qui argentata scuta fe
runt. Vnde sicut refert Lampri. Alexander impe
rator Romanus non solũ fecit argyraspidas: sed
& chrysaspidas ita ab aureis clypeis nominatos.
ἀσπις.
Argyrotoxos argenteum arcũ gerens: quo nomine
dictus est apollo. τὸ τόξον.
Argentum primo signatũ est anno urbis quingen
tesimo octogesimo quinto. Qu. Fabio consule
quinq̄ annis ante bellũ punicũ primuꝫ. Nota ar
genti bigæ & quadrigæ. Inde bigati & quadri
gati nummi appellati sunt. Aureus uero num
mus sexagesimo secundo anno post argenteũ per
cussus est: in quo primo consulũ deinde impera
torum capita in primi cœperunt & ab his fa
pe nomina accepere Argenteuꝫ candidũ est unde
& a græcis argyros dicitur. In puteis reperitur ex
coqui non potest nisi cum plumbo nigro: aut cũ
uena plumbi: quæ iuxta argenti uenas plærunq̄
reperitur. Gallenam uocant Aliquando Argen
tũ ponitur pro supellectili argentea puta scyphis
cochlearibus aliisq̄ quæ ad mensam ornandam
exhibentur. Plau. Tu esto lectisterniator: tu aigẽ
tum eluito.
Argentarius uulgo campsor: siue mensarius a græ
cis colyuista & trapezita dicit. Vnde. Flauius in
Cur. Trapezitam & argentarium pro eodem ac
cipit. Sed Iure consultus. ff. de edendo ostẽdit ar
gentarios maiores mensarios: & quorum officiũ
atq̄ ministerium publicaꝫ habet causam. Hiq̄ ta
tiones conficiunt. Auctor est Seneca argentarios
præesse publicis actionibus.
Argestes uẽtus occidẽtalis frigidꝰ: de qo Plyni. li.
2. Ab occasu æquinoctiali sauonius. Ab occasu
Solstitiali Corus: zephirõ & argesten uocant.

Ariadne nomen proprium eius quam desertam a theseo bacchus rapuisse dictus ẽ a poetis.

Aricia urbs in Italia abest ab urbe ad decimũ lapidẽ quã ædificauit Hippolytus thesei filius & a nomine cõiugis ariciam appellauit. Iuxta hanc urbẽ erat nemus quod aricinũ dicebat in quo ægeria nympha erat cũ qua loq̃ solitũ ferũt Numaꝫ Romã regẽ. Erat & aricinus lacus quod speculũ Dianæ uocabat in quo nũc quoq; insulæ cũ p ceris arboribus mobiles conspiciuntur.

Aries.etis.pe.cor. qui inter oues integer ẽ: & tenet ad generandam sobolẽ. Verues uero cui inuersi: uel adempti sunt testiculi. Ab ara dictus aries: q̃ aris imponi ad sacrificia soleret. A cuius similitudine bellica machina appellatur. Materia ac tabularis testudo cõtexitur: quæ ne flammis exuri possit corio siue cilicio uestit. Intrinsecus recipit trabem qnæ si adũco præfigit ferro: falx uocatur ab eo q̃ incuruata ẽ ut ex muris lapides extrahat Si uero caput ipsius ferro tegit. Aries appellat: q̃ instar arietini capitis fieri soleret: uel q̃ habet duplicatissimam frontẽ qua subruat muros uel q̃ more arietũ retrocedit ut uehementius feriat. Testudo autem a similitudine naturæ testudinis uocabulũ sumpsit: qa sicut illa modo reducit caput modo profert: ita huiusmodi machina interdũ reducit trabẽ: interdũ effert ut uehemẽtius feriat. Est & Aries cæleste signũ primũ in zodiaco. Aries ẽt marinus pisces siue marina bdua est candore tantũ cornibus assimilatis græce κριὸς dicitur: sed rẽ mirificam tradit ælianus discipulus pausaniæ li. vii. λέγουσι δ' ἄραβες ὅτι ἄραπαρ' αὐτοῖς ποίμνια πλαίνεται ὑπὸ μουσι κῆς μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ χιλίου.

Arietinus.a.um.pe.pro. quod ẽ ex ariete. Ply. Arietinũ iecur ad id unde est.

Arieto.as.pe.cor. percutio. Tractum ab arietũ similitudine cuius firmissimũ caput & solidissima cornua faciunt ut magno impetu qcquid obieceris percutiant.

Arihel quidaꝫ putant esse arcopolim ab idolo martis quod illic situm est. Interpretatur autem Leonem dei hierusalem figuraliter significans.

Arion citharœdus optimus ex lesbo insula. De quo Herodotus scribit q̃ cũ a nautis coactus esset se e naui i pelagus demergi a delphyne exceptus ab eoq̃ in laconiã deportatus fuerit anteq̃ nautæ illuc applicuissent.

Ariminũ ciuitas italiæ a flumine propinquo einsdẽ nominis sic dicta. Hæc quondam Vmbrorũ colonia fuit: sicut & Rauenna: uetæ utraq; Rom. accepit inquilinos. Habet autẽ hæc ciuitas portũ ædificata anno ante christi exortũ. cclxx. Ptolomæo lagi filio ægyptiis imperante. Pub. Sempronio & apio claudio consulibus. Ad quam uisendam compositis siciliæ rebus Sempronius nauigauit. Eaꝫ octauianus ãpliauit: & a liburnis diruta diocletianus reposuit: fusisq; liburnis arcum triumphalem in ea extruxit.

Arimphei sunt populi asiæ septentrionalis prope riphæos montes habent pro domibus nemora pro alimentis baccas & tam fœminæ q̃ mares comas rondent.

Arimaspi. populi scythiæ europæ uersus aquilonis exortũ: ut li. vii. refert Ply. qui unicum in media frõte habent oculum: & cum gryphis continuc pugnantur.

Aristippus nomẽ philosophi cyrenaici & apud nos dicitur optimus equus. Hic dicere solebat q̃ lauti or uictus nullo erat impedimẽto ad bene uiuendũ Hic Socraticus auditor fuit: primus socraticorũ mercede philosophatus ẽt habuit ingeniũ ad omnia pro tẽpore loco & persona simulanda oso prõ rũ. Et ob hoc Dionysio præter omnes erat charꝫ Et ut præsentibus uoluptatibus libenter fruebat ita & absentes facile cõtemnebat. Hic cum e phia in græciam philosophandi causa proficisceret' iussit seruos aurũ proicere ut expeditiores ad iter capessendũ essent. Sũmum bonũ posuit in leui motu ad sensum emananti idest in uoluptate corporis sensus titillante. Qui ab eo fluxerunt & I dogmate permanserũt ab hominis patria Cyrenaici sunt appellati. Tradũr Platonẽ dixisse soli Aristippo & chlamydẽ & pannũ ferre datũ ẽ. Hora. Ois aristippũ decuit status & color & res. Fuit & alteraristippus huius nepos ex filia Metrodidactus dictus quasi a matre doctus. Hic in nauigio a tẽpestate depræsus timuit & expalluit Et interrogatus quare phus rimeret cũ ipse cõtra nihil timeret: festiuiter respõdit nõ eandẽ sibi & illi causam esse quoniam is nõ esset magnopere solicitꝰ pro anima nequissimi nebulonis ipsum autem p aristippi anima timere.

Aristocratia optimarium principatus ubi optimates rempu. tractant. ἄριστος καὶ κράτος ὑπὸ κρατεῖν.

Anstoclides.pe.cor. Orcomeni tyrannus q̃ stymphalidem uirginem adamauit. Vide in dictione Stymphalus.

Aristoteles.pen.cor. nomen philosophi peripateticorum principis a quo Aristoteleus aristoteleus adiectiua.

Anstoxenus.pe.pro. nomẽ ppriũ musici.

Aristomenes.pe.cor. nomen messenii uiri qui iustissimus ut scribit Hiero. uictis lacedemõiis & quodam tempore nocturna sacra celebrantibus: quæ uocabant' iacynthina rapuit de choris ludentium uirgines. xii. & tota nocte gradu concito fugiens excessit de finibus sparthanorũ. Cumq; eas comites cuiꝰ uellẽt uiolare monuit q̃tũ potuit ne hoc facerent: & ad extremũ quosdam non parcentes interfecit. Cæteris metu coercitis redemptæ postea a cognatis puellæ cum aristomenem uiderẽt cædis reum fieri tam diu ad patriam non sunt reuersæ q̃ diu iudicũ aduolutæ genibus defensorem pudicitiæ suæ cernerent absolutum.

Aristo philosophus cognomẽto septicius: quod latine quæstor & consyderator dicit. Semper enim in quærendo consyderandoq; fuit. Vide in dictione pyrrho.

Aristides.pe.pro.princeps athenlensis cui cognomẽ fuit iustus.alter fuit pictor insignis.

Aristophanes.pe.cor.nomẽ propriũ phi:& comici ualde maledici cuius nouẽ comœdiæ fuẽt ꝑsſæ.

Aristobolus nomen proprium Indæorũ regis.

Aristophorũ pe.cor.nas quo prandiũ defertur. Latine discus ἀριστοφόρον.n prandiũ dr Φορ porto.

Arista ab aridꝫ dicit ꝙ sit ofo arida. Est enim prima pars quæ primo arescit:uel qa seges cum arescit secat. Et ꝓprie aristæ quasi tela ſpicæ frumẽti sunt siue ſpinæ:siue aculei quibus a morſu auiũ minorũ illa uteantur. Cice.in Cato.Funditur frugẽ ſpicæ ordine structam & cõtra auiũ minorũ morsus munitur uallo aristarũ. Ponit tamẽ quandoq; arista pro frumẽto. Vir. Chaoniam pi gui glandem mutauit arista.

Arithmus:latine numerus. Inde Arithmetica.

Arithmetica numeralis sciẽtia qnæ tractat de nũeris & supputandi ratione. Hæc inter disciplinas mathematicas prima esse dicitur: quoniam ipsa ut sit nulla alia indiget disciplina. Musica aurez & Geometrica Astronomia istius auxilio egent.

Armus:humerus. Virg.li.iii.Geor. Densa iuba & dextro iactata recumbit in armo. Differt tamẽ armus ab humero. Nam humeri proprie eorũ sunt qui recti in cœlũ ſpectant. Vnde ſoli homini humeros esse dicimus. Vir. Os humerosq; deo similes. Armi uero sunt brutorũ q̃uis de hominibus quandoq; dicantur.

Armigatus.ta.tum. quod est ad armũ ligatũ. Hic.li.z.x. Et dauid percutiebat ſ organis armigato.

Arma ab armis dicunt ideſt humeris depẽdẽtia inquit Festus.ut scutũ gladius & ea:qnibus prælia mur tela. Ser. docet arma esse quæ armos tegunt Var. ab arcendo arma dicta existimat ꝙ his arceamus hostes ut fustes lapides & huiusmodi. Sed re uera non ſolũ hoc nomine bellica:ſed ẽt omnium fere amiũ instrumẽta intelliguntur. Sic etiam pollux ὅσα λα ruralia proſeqr q̃uis Virgilius largius pollicitus tñ defeciſſe uideatu. Sunt enim martis arma instrumẽta omnia qbus in bello utimur. Vñ fraudes & consilia arma dicunt. Vir. Et quærere cõscius arma. Arma rusticoꝝ:rastra ligones & huiusmodi. Idẽ. Dicendũ & quæ sint duris agrestibus arma. Arma coquinaria:lebes patella tripus olla. Plau. Quam eleganter instructũ coquinariis armis. Arma studioſoꝝ:ſtylus pugillares libri. Ply. Cuius arma erant nõ uenabulũ & lancea ſed ſtylus & pugillares. Nautaꝝ quoq; & piſtorũ instrumẽta arma dicunt. Vir.li.v. Colligere arma iubet:ualidiſq; incũbere remis. Et lib. i. Cerealiaq; arma expediũt. Quandoq; arma accipiunt pro bello:sicut toga pro pace:ut Cedant arma togæ. Quandoq; dicunt insignia qnale nõ nulli intelligũt illud Virgilii. Armaq; fixit troia Cõsueuerunt .n.antiqui ſuſpẽdere arma in poſtibus temploꝝ. Est antẽ hoc nomẽ arma plnraliter tantũ declinatũ qnoniam uniuocum ſit & plures res ſignificet quarũ ſingulæ habent ſua nomina ut gladius ſcutũ & huiusmodi. Vel nc ab armo artu corporis obliqui eius caſus ꝓferri cẽſcantur.

Armo.as.armis induo ſeu munio. Lac.li.iii. Cum .n.natura hõis imbecillior q̃ cæterorũ animaliũ quæ uel ad perferẽdam uim temporũ:uel incurſiones a ſuis corporibus arcendas naturalibus munimẽta prouidẽtia cæleſtis armauit. Liui.li.x.de bel.pu. Itaq; & muri reficiebant & propugnacula armabant. Cõpoſita ſunt Dearmo ꝙ est armis exuo. Idẽ.li.viii. Cõſul triũphans in urbez rediit. Ciulio duce Volſcoꝝ ante currũ acto:prælatiſq; ſpoliis quibꝙ dearmatũ exercitũ hoſtiũ ſub iugũ miſit. Exarmo eiuſdẽ ſignificatõis. Sue. ſ Domi: Negantẽq; ultra ſe meri eũ poſſe ꝙ exarmata eẽt a loue. Exarmatas autẽ feras dicimus manſuefactas. Lampr. de Heliogabalo. Habuit leones & leopardoſ exarmatoſ quos edoctos per manſuctarios ſubito ad ſecundam & tertiam mẽſam iubebat accũberẽ. Obarmo circũarmo. Hor. lib. car. Mos unde adductus per omne tempus amazona ſecuri dextras obarmet. Perarmo perfecte uel pulchre armo. Cur. Hoc modo inſtructo exercitu ac perarmato babylone copias mouit.

Armatio & armatura rez ipſam ſignificant. Armator & armatrix ueibalia.

Armiger.pe.cor.qui lanceam ſcutum galeamq; ferens armatũ equitẽ in prœlio ſequitur. Et plane apud antiquos armigeri fuerũt ſummi uiri ut patroclus fuit armiger achillis. Ply. lib. xxxv Clytũ equo ad bellũ feſtinantẽ & ei galeam poſcenti armigerũ porrigentẽ. Armiger ẽt dicitur qui cuipiam alii inferior ſuperiori ſuggerit. Plau. in caſin. Filius autẽ armigerũ allegauit ſuum.

Armariũ ab armis. Locus ubi cibaria libri & ſimilia reconduntur. Plau. in Cap. Cellas refregit oẽs in tuſ:reclauſitq; armariũ. Et in Epi. Quin ex occluſo atq; obſignato armario decutio argenti q̃tum mihi libet. Huius dimi. est armariolum.

Armamẽta nauiũ inſtrumẽta uel munimẽta ſicut funes & uela q̃uis & murorũ cẽ poſſint & medicorum & aliorũ inſtrumẽta. Col.li.v. Nõnulli ſtrenue fabricant nauigia nec conſumata perinde inſtruũt armamẽtis miniſtriſq;. Hiero. ad Pamma. Et qa ſine emplaſtro uenerat & medicorũ arma meta nõ habebat. Idcirco medicina non profuit. Et Ply. de uinearũ armamentis loquitur.

Armamẽtaria repoſitoria armorũ ſũt & fere naualiũ q̃le fuit illud qd athẽis philõ fabricauit mille capax nauiũ. Ply. Armamẽtario mille nauiũ cõfecto. Liui. de.bel.ma. Cõflagarũt & horrea regia & armamentariũ cũ ſ gẽti apparatu machinaꝝ & tormẽtoꝝ. Val.max. Hẽbat armamẽtariũ oſs gñis telorum copia refertum. Deducinturq; hoc nomẽ ab armamentum.

Armentum inquit feſtus id genus pecoris dicitur: quod est idoneum ad opus armonim:ut sunt eq & bones. Nam equis in bellum currimr. Clypei uero boũ coriis armantur. Var. aliter. Armẽta ꝙ boues ideo parabantur:ut inde eligerent ad arandũ iñ armẽta dicta q̃ſi aramẽta poſtea tertia ſſa extracta. Vñ Col.li.vii. Iumẽta. & armẽta nomẽ

are traxerei q̄ nſum laborē uel onera ſubuectādo nſ arādo iuuarēt. ſcipue. n. ab eqs & bob9 aliiſq̄ eiuſmodi ceruos & alia animalia grandia armenta dici poſſunt: q̄uis elephanti & equi & huiuſmodi animalia ab armis armanſq̄ militibus ferendis armenta appellari queant. Nam cerui qui ad hoc non ſunt idonei neq̄ etiam ad arandum inter armenta computantur a Virg. qui ait Hos tota armenta ſequūt. De hoc ēt I dictōe grex dī.

Armētarius ii armētorū cuſtos. Vir. li. iii. Ola ſecū armentarius afer agit tectumq̄ laremq̄.

Armētarius. a. um. quod ad armētū pertinet. Am. de Cain. Videt & ſēſuū noſtrorū quoddam gñs aliud domitū manſuetū: aliud ſdomitū quod armētario quod I motu mētis uelt dēſide atq̄ deſoluto p̄rūpit ad irōabiles corporis delectatōes.

Armillæ ſunt ornamēta in circulorū modū quæ uiri militares ab imperatoribus donati in ſiniſtris brachiis gerere cōſueuerunt. Hæc Pnſ. brachialia uocat. Dicunt autē armillæ ab armis: q̄ antiqui humeros cū brachiis armos uocabant. Vnde arma ab his depēdētia ſunt uocata. Liui. li. i. Addit fabulæ q̄ ulgo ſabini aureas armillas magni pōdens brachio leuo gēmaroſq̄ magna ſpē anulos habuerunt. Hiero. li. z. g. Tuli diadema. qd erat ſ capite eius & armillam de brachio illius: & attuli ad te dominum meum.

Armillatus dicit qui armillas habet. Proper. Atq̄ armillatos colla moloſſa canes. Et armillatus nomē uiri ſub Nerone & Domitiano.

Armillum uas uinarū in ſacris: dictum q̄ armo. i. humero depottaretur.

Armiluſtrū feſtū apud Romanos: quo res diuinas armati faciebant: & ſacrificantes canebant tubis: Itē locus in quo huiuſmōi ludi fiebant. Var. hoc nomē ab ambitu luſtri dictū exiſtimat q̄ ibi circunſerī pōpa & equi currunt.

Armenia regio aſiæ inter tauꝝ & caucaſuꝝ montes ſita: & a Cappadocia ad caſpiū mare uſq̄ protenſa ab armenio theſſalo comite ut inquit Stra. ſic dicta. Et ut Ply. li. vi. auctor ē duplex eſt maior. ſ. & minor: ubi precioſuꝝ inter reliqua aromata naſcitur amomū. Hanc hæbrei ararab uocant. In ea araxes fluuius & pars euſratis & tigridis & inſignis ciuitas artaxata.

Armeniacus dicit q̄ primum gñs eius ab armenia ſit aduectū. Hoc autē genus pomi Armeniacū dicit quod præcox perſicū ēt dicit. Et ut inqt hipocrates calidū ē & ſtypticū ſtomachoutilis in cibo ſumptus.

Armoracea. æ. ut inquit Palladi. agreſtis raphanus ē. Dē a Col. ēt armoradū armoraciorū cymam.

Arnon ut Ioſephus li. iiii. ſcribit fluuiꝰ ēt q̄ de mōtibus arabiæ deſcēdens in ſtagnū alphaiten erūpit diuidēs moabitidē & amonitidem.

Aro. as. propric ſignificat terram iam proſciſſaꝝ rurſus nomere euerto. Ply. In arando magnopere ſernandū ē Catonis otaculū. Quid eſt primū? agruꝝ bene colere. Quid ſecundū? bene arare. Quid tertiū? Stercorare. Cōpoſita huius uerbi ſunt. Dearo Exaro. Peraro. Inaro. & Subaro. Ply. Suntq̄ iaꝝ natas inarant ſegetes.

Arator ſumitur tam pro boue q̄ pro homine bouē ducente. Ply. Arator niſi incuruus præuaricatur.

Aratrum inſtrumentum quo terra aratur. Græci. Arairon dicunt.

Artro. tras. quaſi aratro: quod eſt ſegetes iam natas rurſus arando proſcindo: quod impinguandi agri cauſa fit.

Aromara latine odoramenta. Et inde Aromacopola: quē nos aromatarū uocamus: qui aromata uendit: græce ἀρωμα.

Arpe falx ſiue enſis falcatus. Vide infra in dictione harpe: ubi harpyia & harpagones quæ aſpirant: quoniam nunc in pſilem uerſa ē aſpirata.

Arpinum. pe. p. ciuitas a qua arpinates dicti ſunt: eius incolæ quales fuere. M. Cicero. Plautus comicus &. C. Marius: q̄ ſepties conſul fuit.

Arroſtema ge. pro. matis. Græce ἀῤῥώστημα latine ægrotatio ἀῤῥωστέω ægroto arroſteia ægrotatio arroſtos ægrotus.

Arenicum idem eſt quod arſenicū & auripigmentū cuius nis rēpti ac tolli excreſcētia dubiū nō ē

Arrha. æ. & arabo. pe. cor. Græce ἀῤῥαβών utrū q̄ ſumit pro parte ſolutionis quæ prius datur ut reliqua reddatur. Terē. Ea relicta arraboni ē. Hic Arrho. as. a quo ſubarrho quod eſt arrham facio Amb. Anulo ſuo ſubarrhauit me dñs meus.

Arreptitius: qui a dæmone rapit: qui etiam abreptitius dicitur. Veteres Arrepticium dicebant larnatū quaſi a laruis arreptum.

Arripio. is. Vide in abripio.

Arrogo. as. pe. cor. Vide in dictione rogo.

Arrogo. as. pe. cor. ſignificat Tribuo. Hiero. in prologo. Eſdræ. Interrogēt hæbreos & ipſis auctoribus translationi meæ uel arrogent uel derogent fidē. Plærunq̄ arrogare ē nimiū attribuere ſeu arroganter præſumere. Vnde arrogans: qui ſibi temere atq̄ inſolenter tribuit quæ in eo non ſunt. Et arrogantia per quam temeritas atq̄ impudentia uanam ſibi cōparat auctoritatem. Itez arrogare ē in filiū ac familiarē aſſciſcere a quo fit Arrogatio: quæ ē cū is: qui aſſciſcit aliquē in filiū iurogatur an uelit illum iuſtū ſibi filiū eſſe: & is: q̄ aſſciſcitur rogat an id fieri patiatur. Vel ideo Arrogatio dī q̄ per populi rogationē fiat.

Arſenothelys. Vide in dictione Androginus.

Arſinoe fuit filia ptolomæi lagi filii qui ægyptum poſt alexandrū tenuit & fuit iuxta lyſimachi regis macedoniæ forma præſtantiſſima a cuius nomine ptolomæus philadelphus eius frater urbez condidit in cyrenaica regione.

Ars multipliciter dicit. Naz quædam eſt ars quæ ſ ſpeculatione tanꝝ cōſiſtit: ut aſtrologia & theoricæ. l. ſpeculatiua uocatur. Quædam in agēdo: quæ actu perficiū & practice. i. actiua dicit: ut ſaltatio. Ter. in An. Quid eſt quod tibi ars mea efficere hoc poſſit amplius. Quæda ſ effectu: quæ operis quod oculis ſubiicitur & conſumationem non finem accipit: qualis eſt pictura.

Dicta ars ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. I. a uirtute quam græci uniuersiuſq; ſcientiam uocant. Eſt etiã ars quæ conſtat ex præceptorũ collectione: ab arcto as. q arctis præceptis. i. anguſtis & breuibus cũcta cõcludat ut ẽ ars ſeruii ars donati ars priſciani Ars etiam aſtutia uocat: qua quis nõ facile falli: ſed magis alios fallere poteſt: quæ græce dicitur τέχνη. Ab ars componũtur iners: ſolers: artifex Huius diminutiuum eſt articula.

Artifex qui artem aliquam facit dictus q ſcientiã ſuam per artus exerceat: ſiue q apte operaꝫ inter ſe artent artifices.

Artificiũ quaſi artis factio: quod ars ipſa operatur ut cũ dicimus orõem magno artificio cõpoſitaꝫ. Hic artificioſus. a. um. quod cũ arte factum ẽ: ut orõ artificioſa.

Artitus. pe. p. dr bonis artibus Inſtructus.

Artus: qui alligant mẽbra mẽbris ab arctãdo. Sũt enim nodi: mẽbra uero trũci. Vir. li. v. Et magni mẽbrorũ artus. Et dicit tantũ de aſtantibus: partes ſunt corporis inter iuncturas dicti q inter ſe arctent. Vnde minores partes per diminutionem articuli dicunt quales ſunt digitorũ quaſi patuí artus. Et diſtinguunt artus a mẽbris quia artus dicunt oſſa cũ neruis & uenis Mẽbra autẽ proprie uocamus carnẽ artus tegentẽ. Vñ mẽbrana ſuperior mẽbri pars: hoc eſt pellis. Sed ſæpenumero cõfunduntur. Apud Plau. in Menæ. tamẽ artua dicit Ita mihi imperas ut ego huius membra atq; oſſa atq; artua comminuam illo ſcipione: quem ipſe habet. Hinc deducitur Deartuo. as. quod eſt per artus diuido.

Articulus. dimi. ab artus ẽ: & ponit pro iunctura ſiue nodo: uel parte mẽbri. Ply. Articulis membra diſtinxit. Vnde articularis morbus. Sed & in uite dicunt articuli dr nodo ad noduꝫ. Ci. in Cato. Itaq; ineunte nere in iis quæ relicta ſunt exiſtit tanq; ad articulos ſarmentorũ ea quæ gẽma dicit Articuli ẽt in mõtibus dicunt ut apud ply. I calce operis. Sic articulos fidei tanq; mẽbra religionis noſtræ dixerũt. Interdum ponitur p digito ut apud Ouí. li. z. de pon. At reditus iaꝫ qſq; ſuos amat & ſibi quid ſit utile ſollicitis ſupputat arti culis. Interdũ pro momẽto & tẽpeſtiua reꝫ faciẽ darũ hora ſiue pãcto: ſeu alicuius rei aut tẽporis particula. Ter. in Adel. Vide ut in ipſo articulo oppreſſit eaꝫ. Hiero. ad Iuli. Filius meus frater tuus: Auſonius in ipſo iam pfectionis articulo cuꝫ mihi præſentiam ſuam tarde dediſſet: & cito abſtuliſſet atq; in põcto tẽporis ſalue ualeq; dixiſſet. Item articulus color ẽ de quo. Ci. li. iiii. ad herẽ. Articulus hẽtur cũ ſingula uerba interuallis diſtinguũt cæſa orõe. Sic articulus dr quognõs diſcernit Articularis & articulare quod articuloſ pertinet: ut articularis morbus q & articularius dicit: qui per oẽs artus uagatí quo Ennius laboraſſe ſert. Scre. Si uero articulos tabes inimica per oẽs Hæſerit: ex ficu betas cũ melle iugabis. Vel pelagi latices ſunt & baccheia dona Sumere curabis nimio ſed parcito uino: Ennius ipſe pater dñ pocula ſiccat in qua: Hoc uitio tales ferunt meruiſſe dolores.

Articulo. as. ſignificat iñgo & quaſi articulũ ideſt nodũ nodo appono. Aug. li. xiiii. ci. dci. Neq; ea ſola mẽbra mouemus ad nutũ quæ cõpactis articulata ſũt oſſibus: ſicut pedes & mãus & digitoſ.

Arto. as. ſæpe urgeo. Hiero. in plo. Iudith. Et ſepoſitis occupatõibus quibus nchemẽter artabar hui c unam lucubrationẽ dedi. Hinc cõponit Coarto ſimul cõtinent arto ſtringo. Lact. li. vii. Tunc annus breuiabit & menſis minuetur & dies in anguſtũ coartabit. Liui. li. z. de bel. puni. Atiguſtæ fauces coartãt iter. Inde percoarto quod ẽ maxime uel perfecte cõſtringo. Col. li. z. Tũc demũ cõuertemus & utrũq; ſiccatũ percoarctabimus i ſtrigam: atq; ita manipulos uinciemus.

Arſaces. pe. cor. nomẽ propriũ parthoꝝ regis cuius memoriæ hunc honorẽ parthi tribuerũt propter quæſitũ cõſtitutũq; regnũ: ut oẽs deide reges ſuos arſaces appellarent. dicti ſũt ſicut ægypti pto

Arſis latine uocis eleuatio: ſicut & theſis ſolomæi poſitio uocis: ut arma. ar. eleuatio. ma. poſitio ẽ. I his duobꝰ per diuiſionẽ pedes legitimi colligũt

Artaba: menſura apud ægyptios ſextariorũ. lxxii. cõpoſita ex numero propter ſeptuaginta duas gẽtes: quæ orbem impleuerunt.

Arthabanus: nomẽ parthorum regis ex arſacidarũ genere q inimicus Tyb. Cæſ. armeniã iuaſit.

Artanes: fluuius ſcythiæ thraciæ I iſtꝝ defluẽs.

Artemiſius apud macedonas mẽſis maius dr. Quo nomine etiam uocatur mons archadiæ ſicut ſcribit. Ply. li. iiii.

Artemiſia Mauſoli Cariæ regis uxori quæ ſignis pudicitiæ fuiſſe perhibetur & uirum ultra humanæ affectionis fidẽ amaſſe creditur. Nam cum nobiliũ poetarũ atq; hiſtoricoꝝ laudibꝰ prædicetur: I hoc uel maxime q defunctũ mariti ſic ſemper amauit ut uiuũ: & miræ magnitudinis extruxit ſepulchrum in tantũ ut uſq; hodie omnia ſepulchra preciоſa ex nomine eius Mauſolea nun cupẽt. Eſt & Artemiſia herba ab Artemiſia Mauſoli uxore: uel ab artemide dea cognominata. Eiꝰ duo ſunt genera. Altera latioribus ſoliis. Altera tenerioribus: & non niſi in maritimis naſcẽs. Sũt q I mediterraneis codẽ nomine appellant ſimplici caule minutis ſoliis quam quidam bothryon: alii ambroſiam nocant: quam Ply. ambroſiaꝫ putat: quæ in Artemiſio monte dicitur abundare a qua etiam nomen ſortita eſt.

Artemiſium: ut Demoſthenes pro Chteſifonte docet: promontoriũ Euboeæ eſt. Et Artemiſium lucus eſt prope ariciam dianæ ſacer quaſi dianum dictum latini nemorenſe dixerũt. Vnde & nemorenſis rex dictus eſt ſacerdos illius religionis.

Artemon artemonis. pe. pro. Nam græce ἀρτέμων dicitur: ſiue artemũ quodq; quidam malũ quidam uellum intelligunt nauis ampliſſimum: quod extenditur quaſi a. rectus temo: ut in actibus apoſtolicis. Artemone leuato ſecunduꝫ auræ flatum tendebãt: ad littus. ἀρτέμων. μονος. ἰδιαρ τὴν τοῦτέστι τάνυσιν καὶ ἐπιτείνειν. ιν

Artaxares nomen proprium xerſis filii: qui longi manus dictus fuit: quoniam manum alteram haberet longiorẽ. Hic aiebat beneficiũ addere lõge magis regale eſſe q̃ auferre. Fuit & alius Artaxerſes Cyri iunioris frater cognomẽto memor. Hic cũ pauper quidam malũ ingẽtis magnitudinis ei obtuliſſet: iucũde ſuſcepit per ſolẽ inquiens hic is mihi nideſ quẽ urbẽ quoq; ex parua magna3 reddere poſſe exiſtimem.

Artaxata: armeniæ ciuitas.

Arteria latine ſignificat uenam uitalẽ: ſeu ſemitam in qua eſt uitalis ſpiritus. Gel. Arteria eſt conceptaculũ ſpiritus naturalis miſta cõfuſiq; cum ſanguine in quo ſpiritus ẽ minus ſanguinis. Ci. lib. iii. ad heren. Lædunt arteriæ ſi anteq̃ uox bñ permulſa ẽ: acri labore cõpelleſ & interuallis lõgioribus uti cõuenit. Recreat enim ſpiritu uox: & arteriæ reticẽdo acquieſcunt. ἡ ἀρτηρία καὶ τραχεῖα ἀρτηρία γίνεται Vñ quidã doctus fecit dactylũ i primis tribꝰ ſyllabis q̃ ridicule alii uiderit.

Artocrea. æ. & artocreas. æ. maſ. gene. epulũ ex pane & came. Per. Artocreaſq; popello.

Artocopus. pe. cor. piſtor ſeu factor panis: ſed p diſpẽſatore ſiue cõſeruatore accipi ſolet: quaſi qui i pane laborat. Nã ἄρτος panis κόπος labor

Artopteſii panes dicti ab artopteſia inſtrumẽto panibus coquẽdis in clibano accommodato: cuius meminit. Plau. in Aul.

Artopticius panis: qui ex fermẽto dutiore cõficit. torqueturq; in artopta. Ply. li. xviii. Siliginæ ſarinæ modius: gallicæ uiginti duas libras panis reddit. Italicæ duabus tribuſue amplius in artopticio pane. Nã furnaceis binas adiiciunt libras in quocunq; genere.

Artopta a quibuſdam dicit mulier: quæ coquit panẽ i clibano uel furno πτάω coquo. Plau. i au. Ego hic artoptam ex proximo urenda3 peto. At Iul. pollux dicit eſſe inſtrumentũ Artocopi i quo panes torrebantur.

Artolaganũ. pe. cor. genus panis ſiue placẽtæ ex ſimila in oleo coctæ in parella. In eo ponit paru3 uini cũ pipere & adipe uel modico oleo. eſt. n. panis: qui habebat in delitiis: a laganis nomen habens propter candorem.

Arnica. pe. pro. genus frumenti.

Aruina pe. pro. durũ pingue inter cutẽ & carne3 iuxta auctor ẽ Sẽr: Vir. li. vii. Pars leues clypeos: & lucida ſpicula tergent aruina pingui.

Arundo aquaticus frutex omnibus notus. Et quoniam ex arũdinibus fiebant ſagittæ q̃q; arundo ponit pro ſagitta. Virg. Perq; ilia uenit arundo. Hinc Arundineus. a. um. Hiero. li. iiii. ɣ. An ſperas in baculo arũdineo atq; cõfracto ægypto.

Arundinetũ locus ubi arũdines cõſitæ ſunt ſicut ſalicetũ oliuetũ & huiuſmodi ut eſt illud. Fulgebũt iuſti & tanq̃ ſcintillæ in arũdineto diſcurrent.

Aruſpex. Vide infra in dictione haruſpex.

Arũ ab arando dictum ager aratus nec dũ ſatus q

Aramẽ ſemẽti dat. Sal. Quia numidæ pabulo pecoris magis q̃ aruo ſtudent.

Arx ab arceo quia arcet. i. prohibet hoſtes accedere. Eſt. n. locus urbis uel in mõte ſitus natura munitus. Inde ẽt ſũmitates montiũ & cuiuſcũq; altitudinis ex quibus facile poſſunt depelli hoſtes arces dicunt. Huius dimi. eſt arcicula.

Arymphei populi ſunt de q̃bus Ammianus ſic habet. Vbi mõtes zyphei deficiunt Arymphei inhabitant iuſti hoſtes & morũ placiditate cogniti.

As aſſis. libra a græcis Mna mina a nñis interpoſitõe litteræ quæ ex xcvi drachmis cõficit: ſiue duodecim unciis. Vncia uero ab uno dicit. Sextans uncie duæ quaſi ſexta pars aſſis. Quadrans unciæ tres: quarta pars qui & triunciũ dicit. Triens quattuor unciæ tertia pars. Quincũx unciæ quiq;. Semis unciæ ſex dimidiũ aſſis ſiue ſelibra ideſt media pars libræ quaſi ſemis as. Septũx unciæ ſeptẽ & uncia. Bes unciæ octo dẽpto triẽte quaſi des. Dodrans unciæ nouẽ dẽpto quadrante: quẽ & nonunciũ dicimus. Dextãs unciæ decẽ dictus quaſi aſſi deeſt ſextans. Deũx unciæ undecim quaſi uncia dempta ex aſſe libra. Aeris autẽ minima pars Sextula dicit q̃ ſit ſexta pars unciæ. Semũncia q̃ ſit dimidia pars unciæ. Siliquũ dictũ eſt q̃ ſemunciam ſecet. Et ſciendũ q̃ ueteres uolentes aliquid diuidere in partes æquales ut hæreditatẽ & quiduis ſimile id aſſem apellauerũt & partes uncias. Vnde illud plynii de luna haud dubiũ eſt lucere dodrantis ſemuncias horarũ ab ſecũda adiicientẽ uſq; ad plenã orbẽ. Vnde ẽt habemus. ex aſſe hæredẽ fecit ideſt tonꝰ hæreditatis. Sue. in Cæſa. Nouiſſimo teſtamento treſ inſtituit hæredes ſororũ nepotes. Octauiũ ex dodrante: Pinariũ & pediu3 ex quadrante. Interdũ dicit numus libralis ex ære deductũ nomẽ. Hor. Quẽ ſi diminuas minẽ redigat ad aſſem. Similiter Triens quadrans. Interdũ hæ partes aſſis apud poetas accipiũt pro calicibus a mẽſura. Prop. Cũ fuerit multis exacta trientibus hora. Mar. Te conuiua leget muſto quincunce. Cõponit aũt as cuz eo quod tres ut treſſis. Per. Hic dama eſt nõ treſſis agaſo. Octo & as octuſſis. Hor. Quanti emptæ parui quanti ergo octuſſibus. et hic per omnes numeros uſq; ad centũ ut cẽtuſſis. Feſt. Et cẽtũ græcos curto centuſſe licetur.

Aſarotum. pe. pro. pauimentum picturæ arte elaboratũ a græcis inuentũ ſic dictũ q̃ uerri non debeat. Nã deducit ab α priuatiua particula & σάρω. μ. σαρῶ. π. σεσαρα uerro ſcopo. Scopa quoq; a græcis ſaros dicit. καὶ τὸ κατάλυτρον Solebant quippe purgamẽta cœnarũ quæ analecta nocant in pauimẽto quoq; euerri dum ſubtegulanea pauimenta in uſu erant poſtea aſarotis ĩ uẽtis ceſſauit uſus ſcoparũ manibus colligi purgamẽta cœperunt: pauimenta uero ſpongiis mũdari. Xenodorus primus claruit in faciendis aſarotis: quæ miro artificio paruulis teſſulis in uarios colores tinctis: & imagines pictis ſtrauit. Nam pergami in aſaroto columbã effecit bibentẽ: quæ aquam capitis umbra offuſcabat alia ſibi eſcam arripiente. Papi. li. Syl. Varias ubi picta per ar-

tes gaudet bumo: ſuberãtq; nouis aſſatota figũis
Aſſiſtæ populi libyæ: apud quos uulgariſſimuz tẽ plũ inter medias arenas conditum eſt.
Aſbeſtus latine inextinguibilis & nomẽ lapidis eſt qui cum ignẽ non habeat proprium: alieno tamen ſic ardet: ut non poſſit extingui. Aug. li. xxi. ciu. dei. Aſbeſton archadiæ lapidẽ propterea ſic uocan q; accenſus ſemel iam non poſſit extingui. ἐξ ἀκαύστου γίνεται.
Aſcalon. pe. cor. ciuitas paleſtinæ a qua Aſcaloni tæ homines in ea nati.
Aſcalonia cæpæ genus q; in aſcalone plurimũ nascitur. Vide in dictione Cæpe.
Aſcalabotes latine ſtellio ſiue tarantula dicitur: q; apud græcos aſcalos circulus ẽ. Stelliões autẽ circulis quibuſdam depicti ſunt & ueluti lucẽtibus gutis in modum ſtellarum.
Aſcanius nomẽ æneæ filu: Quo ẽt nomine dictus ẽ lacus i phrygia: & fluuius ex eo oriens aſcania nuncupatur: quã cõdidit aſcanio æneæ filius. ẽ & lacus aſcanio Vñ ipa regio aſcania ut ſcribit Strabo. li. xii. quæ gemina ẽt alia phrygiæ alia myſiæ.
Aſcendo. is. ex ad & ſcando. ſed d abiicitur: ſignificat ſurſum ſiue ad aliquid ſcando. Hinc aſcenſio & aſcenſus p aſcendẽdi actu aſcenſiones etiaz ſũt quæ a græcis ſyncatatheſes: hæ ſunt ſine quibus multa cõpiendi & percipi ſenſibus nõ poſſunt: nec memoria quoq; nec notitiæ rerũ nec artes ſine aſcẽſione cõſtare poſſunt. Per aſcenſionẽ. n. cognita appbamus. Aſcẽſiones has ſiue appbationes uolũtarias eſſe ſcribit. Gel. Fieriq; hominum arbitratu quibus uiſa noſcunt diiudicantur.
Aſclepiades nomẽ hiſtorici cypri qui fuit tẽpore: quo pygmalion regnabat in oriẽte quo ẽt tẽpore ſcribit eiuz camiũ nõ fuiſſe. Alio fuit phs cæcus: quẽſerũt ut Ci. li. v. tuſ. ait. Cũ qdã quæreret qd ei cæcitas attuliſſet: reſpõdiſſe ut puero uno eſſet comitatior. Fuit & alius aſclepiades pruſiẽſis medicus q lapſu ſcalarũ interiit. Fuit & alius aſclepiades a quo carmẽ aſclepiadeũ dictũ ẽ.
Aſotæ arabes dicti ſunt ab utribus: quos ẽi aſcos nocant: quoniam bubulos ut Ply. inqt utres bibros ſiemẽtes piraticam exercent.
Aſcra uicus boeotiæ in aſpero & ſterili loco i dexteria parte heliconis Heſiodi patria. De heſiodo mlta ſcribunt græci & quo pacto fuerit interfectus Plutarchus in ſympoſiis lib. qnto.
Aſcia cum c poſit s ab aſcindendo. Carpentariorum inſtrumẽtũ ẽ. Huius dimi. eſt aſciola.
ſcio. as. aſcia cædo: quo uerbo uſus ẽ patet meus Aug. ſuper. ps. Et ſi adhuc nodoſum & curuũ & torticoſuz tñ q; doleẽ aſcieẽ deplanctur: & poſſit uenire ad aliquam fabricam uſus humani.
Aſia ſine c nomẽ eſt tertiæ partis orbis quo ad numerũ. Nam quo ad magnitudinẽ dimidia reperitur. Eſt autẽ duplex Aſia maior. ſ. & minor: quæ phrygia & lycia cõcludit. Alii diuidũt eã ut unã cõcludat ab oriente phrygia & Lycaonia: altera ab oriẽte determineſ armenia minore. Dicta ẽ autẽ aſia ab aſia nympha oceani & tethyos filia lapeti cõiuge: ſiue ab aſio manei Lydi filio. ab aſia fit aſius. a. um. qa ut Priſ. inqt i multis prouinciarũ nominibus ſimilia ſunt deriuatiua primitiuis & appellatiua ꝓpriis ut Italus ꝓpriũ eſt & gẽtile Similiter danaus Latinus Hiſpanus ſiculus & ſicanus. Item aſianus. a. um. Aſiaticus. a. um. quæ iuicẽ pro poſſeſſiuis proferri poſſunt. Proprie autẽ Aſius & aſiaticus poſſeſſiua ſunt q̃uis & ꝓpria i uenianẽ: ut ſcipio aſiaticus: qui uicit aſiam. Aſianus uero gẽtile. Eſt & aſia nomẽ paludis in Myſia ꝓpe Cayſtrũ fluuiũ cuius prima ꝓducit. Vir. Iam uarias pelagi uolucres & quæ aſia circũ: alias corripitur: ut europa atq; aſia pulſus.
Aſcribo. is. ex ad & ſcribo ſz d abiicit ſignificat adiũgo: uñ aſcripti dicebanẽ: qui i colonias nomia dediſſent: ut cæteris coloniis adderent. Itẽ aſcripti milites: qui ſupplẽdis legionibus aſcribebanẽ: quos ẽt accẽſos dicebant q; ad legionũ cẽſum eſſent aſcripti. Et uelatos qa ueſtiti inermes ſeque bãt exercitũ. Et ferẽtarios qa de ſundiſ lapidibus prœliaturi ea mõ ferrẽt quæ in hoſtes iacerent. Et rotarios q; id hominũ genus anteq̃ acies coirent i modũ rotarum tẽpeſtatis dimicarẽt. Eſt & aſcribere tribuere & imputare. Ci. Neq; enim mihi negligẽtiam uelim aſcribas. Sed hæc magis per tranſlationẽ cũ proprie aſcribere ſit iuxta ſcribere.
Aſcripticius: q ad aliquam rẽ aſcriptus ẽ: uel q ex numero eorũ ẽ q ſe in alterius imperiũ dediderit.
A ſecreto uł a ſecretis: q ẽ ſocio ſecretoꝝ cõſiliario
Aſella põt ẽe diminutiuũ ab aſina. Sed & loco ſub brachiis cõcauus aſella uocat: ſiue axilla. Vñ ẽ illud Abſcõdet piger manũ ſub aſella.
Aſion noctuaꝝ gñs maximũ quos græci q̃ñq; ſcopas uocant: aliq̃ñ nycticoraces. i. ululas & q̃ñq; otos qł auritas quoniã plũeaſ eminẽteſ hñt aureſ
Aſilus pe. p. Græce œſtrus a ſono uocis uulgo tabanus dicit. Vir. Eſt lucos ſilaris circa illicibuſq; uirẽtẽ. Plurſus alburnũ uolitãs: cui nomẽ aſilo romanũ ẽ œſtrũ grai uertere uocantes. Alper acerba ſonãs quo rota exſrita ſyluis diffugiũt armẽta
Aſyllũ cum y pſilo intemeratũ tẽplũ ẽ conſecrationis lege cõceſſum ab α priuatiua particula & συλάω rapio ſpolio aufero uiolouc. Aut ſicut exponit Ser. dicit aſyllũ quaſi aſyron q; inde extrahi nł nſus poſſet. Naz in id ſugiẽtes tuti erant: nec inde per uim extrahi poterant. Quod prius alheriẽſes. poſt Romulus cõſtruxit inter capitoliũ & palatiũ in ſacro luco qd̃ quercetũ dicit. Vñ pedianus Totus ppſus. ro. a principio tres fuerunt tribus. Taciẽſis una a Tacio rege. Ramnes altera a Romulo. Luceres altera a Luculmone: ſiue a luco quẽ lucũ Aſyllũ uocauerat romulus. De hoc Virgi. li. viii. Hinc lucũ: quẽ romulus acer aſyllũ retulit. Scribit. Liu. li. xxxvi. tẽplũ apollinis delũ fuiſſe aſyllũ: atq; ſacra tẽpla a gẽcis uocari aſylla.
Aſinus: aſal notũ cuius fœmi. ẽ aſina quod datiuũ & ablatiuũ plres & in is & in abus terminat. Hiero. li. i. ꝛ. De aſinis quas nudiuſtertius perdidiſti ne ſolicitus ſis qa inuctæ ſunt. Hinc aſininus. a. um. ut caro aſinina.

Asinarius.ria.rium. quod ad asinos pertinet ut mola asinaria.

Asinarius: qui asinos pascit uel custodit. Ca. Ager qñ instruit. ccc. ingerũ uillicũ: uillicam operarios bubulcos tres asinarium.

Asine es. pe. cor. oppidũ achaiæ. Luc. li. viii. Quas asine cautes & quas chios asperat undas.

Asopus uel asopis. pe. pro. fluuius achaiæ ab asopo Eginæ patre sic dictus.

Asotus. pe. pro. Lasciuus prodigus popino helluo. Mat. Viuis asotos. i. lasciue incõtinenter. Asotia propinatio incõtinentia luxus. Gel. Cedere equidẽ uobis debui ut I tali asotia. i. luxu pdigalitate atq; neqtia artiũ nos ulceretis ἐξ ἁ κ αὶ σόζω

Asper. ra. rum. quod nisu uel gustu uel tactu alioue sensu insuauc ẽ. Aug. Asperũ discrepantia cõiunctarũ partiũ facit. Asperitatẽ nanq; nõ gignit nisi inæqualitas partiũ: ut sit lõgior una altera inserior. Lene illud proprie uidet ostẽdere in quo positio partiũ ita apte pariliterq; digesta ẽ: ut nulla earũ mensura ulterius emineat. Transfert & ad alia quæ dura sunt. Ter. Asperũ pater hoc ẽ aliud sodes para. Vñ & p nocẽte qñq; capit. Vir. Asper acerba tuẽs. Et p iniquo. Idẽ. Tũ aspera iũo. Cic. in Læl. Monere & moneri proprium ẽ ueræ amicitiæ: & alterũ libere facere nõ aspere: alterũ libẽter accipere nõ repugnãter. Huius dimi. ẽ asperulus.

Asper nũmus uidet dici ab eo q; in asperitatem cursus: signatusq; ẽ. Persi. Quid asper utile nummus habet. Sue. In Nero. Exegitq; ingẽti fastidio & acerbitate nummi asperum.

Aspero. as. asperũ facio. Col. lib. ix. Iunctis parieti modicis asserculis q paulũ formaris gradibus asperantur ne sint uolantibus lubrici. Vir. p coagulũ siue durũ facio posuit. li. iii. Et glacialis hyems aqlonibus asperat undas. Hinc cõponit Exaspero quod ẽ ualde asperũ facio. Hie. ad Helio. Molliẽs ocio manus; durus exasperat capulus. Per trãslationem. Quintil. Rem nerbis exasperauit.

Asparagus. pe. cor. q; ex asperis uirgultis legatur. Mat. Mollis in æquorea: quæ creuit spina Raueña Nõ erit incultis gratior asparagis. Sũt qui nõ ab asperitate sed a lingua chaldæa deducant: quia chaldæi asparagos appellant herbam: quæ crescit in uirgulta & in caulẽ. Huiq; duo sunt gña hortẽse & syluestre. Sed incultũ gratius ẽ.

Aspergo. is. si. sum. ex ad & spargo quasi ad aliqd spargo: ut aliquancũ madefacio. Plan. I. Epi. Ah guttula pectus mihi ardẽs asperisti. Virgil. li. iii. Geor. Aut tecto assuetus coluber succedre & umbræ Pestis acerba boũ pecoriq; aspergere uirus.

Aspergo. inis. tam mas. q; fœmi. gñis: gutta terræ cruore permista. Sta. li. vii. Diraq; aspergine latos mutat agros. Am. Et cautes niuea rorãt aspergine.

Aspergillum instrumentum: quo nos aquis sacris aspergere solemus.

Aspernor. aris. ab aspergo fit sigtq; recuso auerto: non ignosco fastidio.

Aspernabilis: qui est dignus ut aspernet. Gel. Non nunq; apud me ipsum soleo tes eiusmodi parnas quidẽ minutasq; & hominibus nõ bene eruditis aspernabiles.

Asphaltũ latine dici potest tutamẽ a uerbo ἀσφα λίζω q d est tueor. Quo nomine dictus est lacus Syriæ in puincia: quæ hactenus pentapolis dicta fuit sic dictus quia nihil uiuũ in eo submergit unde mortuũ mare ab historicis nominat. Aspaltum etiam bitumen dicitur.

Aspicio. is. ci ad & specio e in i mutata q̃uis Prisa spicio cõpositũ dicat. Varro. n. sic habet Spectare dictũ ab antiquo quo ẽt Ennius usus ẽ. Vos epulo postq̃ spexit: & quod in auspiciis distributũ est qui habẽt spectionẽ quam nõ habebant & quod I auguriis ẽt nũc augures dicũt aues specere. Cõsuetudoq; cũ præpositio nerbis cõiũcta fuit ẽt seruat ut aspicio: cõspicio: despicio: respicio: sic alia. In quo specto quod spectare uolo. Hinc specula & speculũ q; in eo specimus imaginẽ. Festus quoq; ait Auspiciũ ab aue specienda. Nã q d nos cũ præpositione dicimus aspicio: apud ueteres dicebat spectio quod naturaliter spexi spectum facit: quod spicio facere nõ potest a cuius supino legitime ex analogia specto frequentatiuũ forma tur. Vñ expecto & respecto & alia huiusmõi sunt cõposita. Præterea deriuata nomina specula speculũ & specimẽ nõ solũ spectio significationẽ præ se ferũt: sed ẽt analogia; eius seruanti naturamq; ipsius specimẽ redolet: ut apud Plau. in Casi. ostẽdit. Nũc amici an inimici sis imago Alcesime mihi sciam: nunc specimẽ specitur i nunc certamen cernitur. Spicus uero spica spiculũ & spicille q̃uis cũ spicio quandam similitudinẽ habeant: nõ tamẽ significationẽ si pro uideo sumitur: gerũt nec ullo pacto attingũt. Miror igit cur Prisc. aliter scripserit præsertim cũ I denominatiuis dixerit. A simplici quod in usu nõ est spectio is speculũ pro speciculũ per syncopam ci euphoniæ causa. Et paulo infra. A spectio is uel a specie specimen. Est autẽ aspicere ad aliqd oculos intedere. Plau. in. asi. Si quẽ aliũ aspexerit cæca cõtinuo fiet.

Aspecto as sæpe aut fixe aliquẽ I tueor. Plau. I Am Cælũ aspectat obseruabo quam rem agat.

Aspectus us sumitur pro nisu intuitu cuiuscũq; animalis: ut horridus aspectu. i. nisu horribilis & q effigiẽ habet horridam. Transfert etiam ad inanimata. Ply. Præruptæ rupes & aspectu horrida.

Aspiro as pe. pro. ex ad & spiro sed d abiicit. Et proprie aspirare significat afflare. Vir. Aspirant auræ in noctem. Per. translationem sumit pro olere. Ambro. super Lucam. Bonũ odorẽ sanctificatõis aspirant. Interdũ p auxiliũ præbere fauere. Virg. Aspirat primo fortuna labori. Interdũ pro incumbere & quasi toto spiritu intentum esse ut Scipio aspirat ad consulatũ. Interdũ pro iũgere: nxra accedere: seu prope tangere. Gel. lib. i. Ad horũ autem synceritatẽ ueritatemq; uerborum an aspirauerit cæcilius cõsyderemq;. Ci. Treba. Vltra ẽt accersitũ ab eo ad quẽ cæteri nõ ppter eius superbiã sed propter occupationẽ aspirare nõ possunt. Est quando significat inuadere seu quasi ad ali-

quẽ ire: ut de diuo Vincẽtio legit. Cum apud Cæ
saraugustanam ciuitatem Datiano cuidam præsi
di sæuiendi in christianos rabies aspirasset. &cæ.
Cl. alter. Nunq̃ inqt. aspirant ad curiam.

Aspis idis. serpens paruus q̃ ueneno suo quæq̃ ui
uẽtia cõcite occidit: oua gignit ex quibus filii p
creant. Sũt autẽ plures aspidũ spẽs disparesq̃ ef
fectus ad nocendũ ut scribit Solinus Appellaq̃
somniculosa aspis: q̃ somnũ læsiq̃ percussis im
mittat. Est & nomẽ insulæ ppe cycladas. Sũt &
aliæ hoc nomine in Lycia & Caria. Est & nomen
urbis: quæ a latinis clypea dr. Sir. In clypei spẽ
cuuatis turribus aspis. Stra. Cosura insula est añ
Aspidẽ sita carthaginẽsẽq̃ urbẽ quã clypeã uocãt

Asportare quasi hinc alio portare. Cuius cõtrarium
ẽ importare: quod ẽ aliũde hinc portare.

Assa uomẽ regis iudæoruꝫ: qui nonnullas urbes in
Iudæa condidit.

Asaradon ultimus assyriorũ rex & Senacherib filiꝰ

Assarus nũmus siue genus põderis. Iosephus li. iii.
Arx dei Assariũ offerunt & unaꝫ drachmam. Idẽ
Quattuor drachmis uænderetur assarius.

Assecla ab assequendo nomẽ deductũ & significat
eũ qui dominũ seqnit: & qui omnibus imperiis
dominoꝝ assunt: hoc ẽ præsto sunt: uel qui iuxta
uolũtatẽ alterius quid sequit. Liui. li. v. Et eo de
uolui rẽ: ut aut patricii: aut patrioꝝ assecl æ ha
bẽdi tribuniple. sint. Hie. Seruus paternus & alũ
nus & formosus assecla & procurator calamistra
tus honorandus est.

Assector comitatũ præsto. Vide ſ dictõe deduco.

Assequor. pe. cor. ppe sigt iuxta sequor: Liui. lib.
xxxvii. Tantũ moratus duꝫ eumenes cũ classe as
sequeret famũ petere intẽdit. Vide in dictõe Re
uolo auctoritatẽ Cice. Quãdoq̃ ponit pro acqui
ro obtineo: ut hic assẽcutus ẽ maximas dignita
tes. Quandoq̃ p æquo siue attingo. Cice. Nullã
pane uidear tuoꝝ meritoꝝ assecutus.

Assentio is. si. sum. cõsentio cuius significationis ẽ
& assentior. Lac. Cui opinioni pocta noster assen
sit. Ci. li. de rep. In qnibus assentior sollicitam &
periculosam institiam nõ esse sapiẽtis. Hinc assen
sus pro consensu.

Assensor: qui alicui assentit. Ci. Torcinio. Quotti
die commemorabam te unũ in tanto exercitu mi
hi fuisse assensorem.

Assentor. assẽtaris. significat insidiose & concilian
dæ alicuius utilitatis gracia effusius & plæruncq̃
falso quempiam laudo.

Assero. is. pe. cor. asseui assitũ. iuxta semino uel iux
ta planto. Cato de re rus. Arbores facito uti bene
maturatæ sint uitesq̃ uti sanas mittæ asserãt: & sic
ubi opus erit de arbore deiciant. Assero uero is.
asserui asserũ: significat affirmo approbo. Hiero.
ad Dama. Primũ. r. asserũt eius fuisse peccatũ q̃
nõ recte diuiserit. Interdũ significat appropriо: at
traho: uẽdico. Liui. li. iii. M. Claudio cliẽti nego
ciũ dedit ut uirginẽ in seruitutẽ assereret. Idẽ ibi.
Cũ repelleret assertor uirginis a globo multoruꝫ.
Vbi assertor significat illũ clientẽ decũuiri qui uir
giniam asserere uolebat in seruitutẽ. Asserere ma
nũ ueteres dicebant cõprændere cũ eam prænde
bant in libertatẽ. Hinc asserere ẽt pro tueri ac libe
rare seu in libertatẽ restituere accipit. Ply. Marco
suo cõmendabat memoriam suam: orabatq̃ ut se
ab iniuria obliuionis assereret. Et assertor defensor
Mar. Assertor uenias satisq̃ præstes. Quẽadmo
dũ desertor q̃ patriam defensaꝫ reliquit & quasi
proditor est. Idẽ Qui loquitur cutios assertoresq̃
Camillos.

Asseres tabulæ sectiles dicti sunt ab assidẽdo q̃ ad
moueant hæreantq̃ parietibus trabibusq̃. Huius
nũs singularis ẽ assis asseris sicut puluis pulueris
Ply. Vernisq̃ asscribꝰ cõtabulare pauimẽta opor
tet. Hinc Asso. as. de quo infra. Palladius fœmi
nino genere usus ẽ cũ ait. Asseres quærnæ cũ ef
culeis nõ misceant. Asserũ structuraꝫ coassationẽ
uocamus: & a tabulis tabulationẽ. Interdum asse
res accipiunt pro lignis quibus utebant lectica
rii. Sue. in Cali. Ad primũ tumultũ lecticarii cuꝫ
asseribus accurrerũt. Huius dim. Asserculi de quo
exẽplũ habes in dictione Aspero as. Dicit & as
sis is. Vnde & dimi. assiculus. Col. li. vii. Assibus
roboreis cõpingit solũ nec exire alia parte prohi
bẽtibus aduersis assiculis. Varro posuit primiti
uũ Aut ex assibus dẽtatis cũ orbiculis quod suo
cant plostenũ pœnicũ: in eo quis sedet ut agitet
quæ trahant iumẽta. Hinc fit Assula dimi.

Asseuero as. a seuerus deducit. Et est asseuerare pro
prie inter ipsa argumẽta pbatõesq̃ uiꝫ animi mo
tũq̃ quasi quandam seueritatẽ admiscere. Quin.
Altera ex asseueratione probatio ẽ. Ego hoc feci:
tu mihi hoc dixisti. Aliq̃n ponit pro simpliciter
affirmare.

Assicio perfecte scio: affirmo uel attribuo: ut apud
Col. Vide in dictione cõsciſco.

Assciſco .is. assciui assitũ. Ab assicio & acẽm post
dẽm semper ferme postulat p assumo arrogo at
tribuo. Quin. li. viii. Quo ſ gñe idẽ præcipue cu
stodiẽdũ ne id qd̃ similitudinis gra assciuimus
aut obscuꝝ sit aut ignotũ. Lact. li. iiii. Et illos: q̃
temere sapiẽtiũ sibi nomẽ assciuerant: erroris stul
titiæq̃ damnarũt. Aliq̃n as scisscere est aggrega
re admittere. Liui. li. i. Nc quid diuini iuris patri
os ritus negligẽdo peregrinosq̃ assciscẽdo turba
ret. Ci. p Archia. Quod si mihi a uobis tribui cõ
cediq̃ sentiã perficiã pfecto ut anlũ lucinũ non
mõ nõ segregãdũ cũ sit ciuis a nũo ciuũ: ueꝝ ẽt
si nõ eẽt puteris assciscẽdũ fuisse. Huic cõtrariũ
ẽ desciſco qd̃ cũ abstõ semp cõstruit cũ a uel ab.
Et ultra abtrꝫ aliq̃n hẽt acẽm mediãte ad. Et dis
sentio siue recedo & ab imperio seductuq̃ alteri
us subtraho rebello deficioue sigt. Liui. li. ii. Præ
neste a latinis ad Romanos desciuit. i. rebellauit
Pro dissentio. Gel. posuit. Eaꝫ rẽ Cæciliũ nõ scõ
syderate dixisse: neq̃ temerc a menãdro atq̃ a mi
toꝝ opinionibus desciuisse. Pro recedo. Lact. li.
iiii. Desciuerũt a te: & abiecerũt legẽ tuam.

Assido .is. & as sideo. es. ãl. o hũt pe. cor. Amboq̃
actiua & assedi assessuꝫ facit: quoꝝ ẽt reliqua

tempora ſic ſimilia ſunt: ut non facile dignoſcantur ſicut in imperatiuo cū utrōq; aſſide faciat. Differūt tñ inſ ſe q̄ aſſido ſit quaſi aſſiſto. Aſſideo quaſi aſto. Aſſido ſemp cū motu ē & de loco ad locū qñq; tēdit: ut ingete ſitiut ſi qs eat ut ſede at moreſ hæreat qeſcat ſiue ſtet apud aliqd. Aliqñ ēt cū paruo motu: ut cū qs in pedes erectus ē ſi ſe ſeſſum apud aliquē ponat hūc aſſidere tertiæ cōiugatōis dicimus. De loco ad locū. Ter. i. Eau tō. exeplū ponit ubi menedemus ꝓpter filii abſentū anxius chremeti ait. Domuꝫ reuertor mœſtus ato perturbato atq; ſcerto præ ægritudine aſſido accurrunt ſerui ſoccos detrahūt. De ſtāntibus uero in pedes. Sal. de Cicerone i ſenatu orōnem cū habuiſſet ſqt. Sed ubi ille aſſedit Catilina ut erat paratus ad diſſimulanda oīa demiſſo multu: uoce ſupplici poſtulare a patribus ne qd de ſe temere crederēt. Ci. i fragmēto academicoꝝ. Et ſimul aſſidamus inq̄ ſi uideſ: ſane iſtud quidē inqtiſum. n. admodū infirmus. Aſſideo aūt quaſi iuxta ſe deo ſine motu & in loco ſemper ē aut hærēs: aue ſedēs apud aliqd. Hiero. ad Aug. Dū. n. languēti multo tēpore aſſidemus. Ci. ꝓ Planco. Huic aſſidēt ꝓ hoc laborant. Plau. in Ru. Vt fortunati ſunt fabri ferrarii q apd carbones aſſidēt. De his duobus aſſide i ſpcratiuo faciētibus hoc erit exēplū. Duo hic ſumus. Ego ſedeo & dico platoni nō ſedēti. Aſſide Tū ab aſſido ē. At ſi ambo ſedemus & plato aſſurgete cuipiaꝫ uelit nolit q ego ut aſſurgat: dicamq; ei. Aſſide. Tūc ab Aſſideo fit. Et licet ſedeo neutr ſit. Aſſideo tñ actiuuꝫ ē: ſecundū Priſc. Nam aſſideor facit paſſiuū. Sal. li. iiii. hiſto. Amiſſum q aſſideri ſine prœlio audiebat. Vergꝫ Cicero & Hiero. cū diō iunxere ſicut modo mōſtratū ē. Similiť. Ply. li. xxxiii. Nos nidimus Agrippinam claudii principis edente eo nauales prœlii ſpectaculū aſſidēte ei indutam paludamēto auro textili ſine alia materie. Aſſido, ēt tertiæ cōiug. Sal. in. Iug. cū actō nūxit. Sed hiempſal: qui minimus ex illis erat natura ferox ēt attea ignobilitatē iugurthæ deſpiciēť atherbalē dextra aſſedit ne medius ex tribus quod apud numidas honori ducit iugurtha foret. Videť q aſſedit ſignificet iuxta ſe ſedere fecit. Sed alio mō actiue capiſi ſicut ſi dicamus. Hiēpſal atherbalē dextra adiit ita hiēpſal atherbalē dextra aſſedit dictū eſt q ita ſoluēdo clareſcit hiempſal ad atherbalē. i. iuxta atherbalē dextra ſedit. Sicēt fit in illo Saluſtii exēplo. Aſſideri ſine prœlio audiebat. i. iuxta oppidū amiſſum ſederi audiebat. Hoc ēt oſtēditur in obſideo & circūſideo ſi ſoluant: ut obſideo pōtē ſignificat ſedeo ſiue ſto circū pōtē. In obſido quoq; & circūſido fit ſecundū uim præpoſitionū: ut ſupra dictū ē in ſaluſtio. Oppidū circūſedit. i. ſedit circū oppidū. Sed quia Sido actiuuꝫ. ſedeo uero neutr ideo inter ea quæ a ſido: & ea quæ a ſedeo cōponunť q̄uis in ſignificatōe differant hoc ēt intereſt q in his quæ a Sido cōponūtur ſi præpoſitōis eoꝝ ſolutio fiat oīo cōſtructio remanebit actiua: qa tūc ſido actūm in ſe incluſū gerit ſubaudiendum per tranſlationē reciprocam quod nō ſit in cōpoſitis a ſedeo ēt ſi actiua ſrant ut eſt aſſideo obſideo. Quď ſi præpoſitionē ſoluamus Amiſſum oppidū aſſideri audiebat erit ſederi iuxta amiſſum oppidū. Hic nullus accuſatiuus incluſus ſubaudiēdus exigiſi qa ſedeo neutr ē & iuxta uim præpoſitionis ad iungiť & qeſcit. In aſſido ſi ſoluaſ præpoſitio alius actūs expoſcitur quoniam a ſido actiuo cōponiť: ut hiempſal dextra atherbalē aſſedit. i. iuxta atherbalē dextra ſe ſeſſū locauit: uť dextra iuxta atherbalē ſe ſtatuit

Aſſeſtrix fœmi. uerbale ab aſſeſſor qui iuxta ſedet: ut da mihi ſediū miaꝫ aſſeſtricē ſapientiam. Sunt aūt aſſeſſores quoꝝ officiū ē aſſidere prætidi atq; cōſulere atq; in his fere canſis cōſtat cognitōibuſ poſtulationibus libellis edictis decretis eplis.

Aſſiduus ab aſſideo iugis cōtinuus q̄ in ea te qñ quis frequēter agit cōſediſſe uideaſ. Vñ aſſiduitas diligēta & ccōtrario Reſides dicūtur ſegnes & ocioſi. Aliquando aſſiduus dicť frequēs & aſſidue frequēter. Vir. Aſſidue nemebat. Aſſiduť ēt dicebanť qui locupletes erant: & facile cū id tempus poſtulabat munera populo præſtabant. Et aſſiduus qui aſſe ſuo. i. ſua pecunia & ſine ſtipēdio militabat. Et tūc ab aſſe. i. ære dando deducť.

Aſſidellæ mēſæ ad quas ſedētes ſlamines ſacra faciebant.

Aſſilio. is. pe. cot. ex ad & ſalio ſigni ficat inuado aggrediot. Ouī. li. xi. met. Cum ſæpe aſſiluit defenſæ mœnibus urbis. Et aſſilire diciť de aſalibus maribus cū fœminas ineunt. Col. li. vii. Nam niſi prius ea maſ cōcubuit aſſilientem admiſſarū calcibus proturbat.

Aſſiſto. is. uide in dictione ſiſto.

Aſſis if. tabula ſectilis. Ply. Verniſq; aſſibus cōtabulare pauimēta oportet. Vide ſupra in dictione Aſſeres.

Aſſo. as. tabulo a quo coaſſo ꝓ contabulo. Victru. Cū aſſatū fuerit ſuper altera coaſſatio ſtruaſ: ea uiſq; fixa duplicez prebeai cōtignationi lonca tionē. Ply. Neceſſarū binas per diuerſas coaſſationes ſubſterni capita eoꝝ præſigi ſtauis ne toqueantur. Eſt & aſſo as. pro torreo a quo aſſatus ut de diuo laurentio. Aſſatuſ ſum ia; uerſa & mā duca. Plau. tamen in Muſ. Aſſus dixit. Ne faxis Nam elixus eſſe q̄ aſſus ſoleo ſuauior.

Aſſus. ſa. ſum. quod eſt torrefactum. Proprie diciť ſine pigmēto alicuius ſaporis quemadmodū merum ſolum dicimus. Vnde aſſa uoce ueteres dixerunt ſola uoce linguæ: aut uocis humanæ nō admiſtis allis muſicis. Vat. In cōuiuiis pueri modeſti ut cantarent carmina antiqua in quibus laudes erant maiorū & aſſa uoce & cū tibicine. Cato. Melos autem in cantibus ē bipartitū. Vnum eſt quod eſt in aſſa uoce. Alterum: quod uocant organicum.

Aſſula diminutiuū ab aſſis tabella a quo fit aduerbium aſſulatim q̄ eſt minutatim. Plautꝫ. Priuſq; pulſando exitium foribus aſſulatim dabo. Idem i Mene. Faciam quod iubes ſecutim capiam anciten atq; hunc ſenem exoſſem niſi dedolabo aſ

sulatim uiscera.

Asula per simplex s oppidū in agro brixiano.

Assatura frustū carnis assæ. Hiero. li. ii. ge. Partitus ē uniuersæ multitudini assaturā bubalæ carnis.

Assuetus usitatus ab assuesco is.

Assumo is. pe. pro. modo significat accipio. Cice. Neq; id onus inuitus assumpsit: modo nimiū tribuo. Idē. Si id mihi assumo uideor id mihi meo iure quodam uendicare.

Assur Iudææ ciuitas: quam ædificauit Salomon Quo nomine dictus est filius Sem.

Assuerus sicut testatur Ioseph fuit Cyrus xersis filius: qui post Darū patruū persidē rexit imperiū. Hunc Cyrū dixit Artaxersem apud græcos uocari q lōgimanus cognominatus regnauit. xl. annis

Assus ciuitas troadi arte & natura mūita. De qua est illud Stratonici dictū. Qui celeri passu Assum it: mortis periculū adit. Ex asso fuit cleantes phs stoicus: qui Zenoni successit.

Assyria regio asiæ maiotis quæ nunc syria dr hēns ab ortu indiam ab occasu tygri fluuiū a meridie mediam: a septētrione caucasum. Vñ assyrii qui postea syrii & syri. hanc Porphirio & acron uocāt prius dictam syriam postea una addita sylla / ba assyriam uocitatam. alii quadripartitam faciunt diuisioue in syrios assyrios leucosyrios & celesyrios. Ply. duplicē syriā assignat. Vnā palæstinā alteram antiochiam. Dicta ē aūt assyria ut docet Aug. li. xv. ciui. dei. ab assur filio sem.

Ast cōiūctio ponit mō p sed: mō p atq; mō p ergo: mō p tam mō p tum mō p cum.

Asta ciuitas æstuaria inter sacrū promōtoriū & hercules colūnas. Et hasta in ligutia urbs nō longe a nouaria distans. De hac Claudianus. Nec plus pollētia rebus cōtulit ausoniis aut mœnia uindicis astæ Meminit & Ply. li. xxxv. Cum aspiratione uero aliud significat.

Astu gēnis neu. ut cornu Ter. i Eu. An i astu uenit? Et sic p urbe ponit. Nam asty apud græcos urbs ē sed a latinis mutat y in u & sit astu ut Ipse. docet. Iudē sit astus us & astutus & astutia. Ponitur & astu aduerbialiter pro astute. Ter. in Eu. Quod si astu rē tractauit dii nostra fidē quantā & q̄ uelit laudē capiet parmeno.

Astutus ab astu urbe cautus dicit: in qua qui assidue uersati sunt: cauti fiunt. Vel astutus quasi tutus ab arte ut inquit Festus. Hinc astutia: quæ ut auctor ē Hiero. ē subtilitas cautellæ tridibus inciendibusq; necessaria per quam sophismatum dignoscere & quærere uersutia possit ne fallaq; fraudibus argumētorū abducant a simplicitate ueræ apiētiæ quæ ducit ad uitā. Hinc astutulus dimin.

Asturia ciuitas hispaniæ i q̄ asturones eq gignūt.

Asturcones equi ab asturia oppido hispaniæ ita appellati q̄bus nō uulgaris in cursu gradus sed mollis alterno cruce explicato glomerato est. Ply. li. viii. In asturia hispaniæ gignere Trieldones nocatos equini generis q quotiēs minori forma sunt asturcones dicunt. Sitius. His paruus sonipes neq; magnus notus at idem aut inconcusso glomerat uestigia dorso: aut molli pacata celer trahit esse da collo.

Astura flumē & oppidū maritimū i latio. Ply. li. vi Antiū inquit colonia flumē astura & insula. Et li. xxxii. Tenuit & nostra memoria nauium Caii principis ab astura antiū nauigantes.

Astur quod ab asturia ē. Mar. de asturconibus. Hic breuis ad numerū rapidos qui colligit ungues uenit ab armiferis gentibus astur equus.

Astaroth antiqua ciuitas og regis basan in qua habitauerūt gigantes & postea cecidit i sortē tribus manasses regionis bethaniæ. Sūr aūt duo castella in bethania hoc uocabulo noucz inter se milibus separata inter adaram & abellam urbes.

Astages nomē proprīū fluuii in mare defluētis.

Astaphis. pe. cor. uua passa dr. ἀσταφὶς gce.

Asteismos latine urbanitas. & est tropus multiplex numerosæq; uirtutis Naz asteismos putat qcqd rustica simplicitate caret & faceta satis urbanitate exponit ut apud Vir. Qui bamū nō odit amet tua carmina neui. i. p pœna ei cōtingat ut diligat neuiū peiorē poetam. Atq; idez iungat uulpes & mulgeat hircos. i. faciat ea quæ cōtra naturā sūt Nā ἀστεῖος urbanus ἀστείομαι urbanus sum.

Aster stella una. Astrū latine sydus quod cōstat ex pluribus stellis quæ aliquod signū cōponant ut Gemini Libra & huiusmodi. Dictum astrum ab ἀστράπτω quod ē fulgeo. Est & aster nomen ciuitatis. Sciendū q̄ in aster. a. um. terminata nomina imitatiua sūt ut parasitaster q imitatur parasitū. Philosophaster q ē phōz imitator. Ci. Omnino solet esse fluuiaster. Surdaster dimi. ē: qui ē aliquantulū surdus. Similiter recaluaster qui nō ē toto capite caluus sed sola frōte. Catulaster: non parū catulū significat sed ipsuz catulū Pullastra nō paruam pullam sed paruam gallinam. Pullaster nō paruū pullū sed ipsuz pullū. Filiaster quo quidam utunt p priuigno nō paruū filiū. Sed q imitatur filiastra Oleaster pinaster Mentastrum Siliquastrū q̄ sylucstria sint olera pinū mtha silii quamq; imitanti.

Astericus seu asteriscus dimi. ab aster signum ē ad paruæ stellæ similitudinē: quo utimur cuz aliqd in scribēdo omissum ē. Hiero. Qui editioni antiquæ theodotionis miscuit asterico & obelo.

Astrale quod ad astra pertinet. Vnde astralia fata aicta sunt ab augu. li. v. ciui. dei.

Astrolabiū Instrumentū ex quo astroz motus colliguntur ἐξ τῶν ἄστρων καὶ λαμβάνω.

Astronomia cū accentu in pe. astroz tegla νόμος latine lex & regula.

Astrologia cū accētu in pe. astroz sermo uel ratio. Astrologia de cursu astroz loquit. Astronomia de iudiciis ad uitaz fortunamq; pertinētibus hic Astrologi & astronomi q astroz sciaz pfitent.

Astragalus pe. cor. latine talus ludus & pedis siue iuguli cōiūctura: ut ē apud homerū li. x. odi. qui scribit Elpenora lapsu scalaz exanimatū esse cuz fregisset astragalō. i. iuguli coniuncturam. tamen apollonius in argonauticis ponit pro ludo q uul

gaciter dſ zoni.ſ.in li.iii.pagina tertia.

Aſtragalizo.as.talis ludo & aſtragalizõtes a plyn nio dicuntur talis ludentes.

Aſteria.æ.& aſterie es.nomẽ latonæ ſororis ꝑꝑũ.

Aſtenon fluuius achaiæ:Sta.li.iiii.the.Cũ dixit & equus fluctibus aſtenõ.Fuit & nomẽ urbis.

Aſteriſcũ herba quæ & ſidente dicit̃ naſcẽs in tegulis paretiniſq; ſolio ſimilis ozymo. Aſteriſcus ſignum ad ſtellæ ſimilitudinẽ paruæ quo utimur cum aliquid in ſcribendo omiſſum ẽ.

Aſtræus cũ diph.Fuit unus ex titanibus qui contra deos arma ſumpſit.Oui.li.v.me.Occidit Enceladuſ mẽdeſius occidit aſtræuſ.Ferũr hõc cũ aurora cõcubuiſſe ac ex ea uẽtos generaſſe.

Aſtræa cũ diph.aſtræi ex aurora filia ſecundũ aliquos Icari ſecundũ aliquos Ionis & thomidas. Et ponit̃ ꝓ Iuſticia.Onid.Vltima cæleſtũ terras aſtræa reliquit.Quod ideo fictũ ẽ:q; illis tẽporibus aſtræus princeps eſſet:& ꝓpter æquitatẽ eiꝰ filia iuſticia dicta ſit ut ſcribit aratus.Nam cũ ad hãc terras habitaret nondũ ueſanos rabies nuda uerat enſes.Nec cõſanguineis fuerat diſcordia nota.Sed poſtea creſcẽtibus uitiis euolauit in cœlũ.

Aſthmaticus cũ h auhelus & ſuſpirioſus dicit̃ ἀπὸ τοῦ ἄσθμα anhelitas anxietas.

Aſtipulor.pe.cor.Vide in dictione ſtipulor.

Aſto as.aſtiti aſtitũ & aſtatũ ſignificat præſens aut firmus ſeu erectus ſto.plau.i Cap.Ego miſer uix aſto præ formidine.Idẽ in Caſ.Adoleſcẽs aſta at q; audi.i.ſta fortiter atq; expecta.Et in Caſ.Stultus cõtriui diẽ dũ aſto aduocatus cuidam cognato meo.Interdũ ſignificat ſimpliciẽ ſto.Vir.Arrectiſq; auribus aſtant.Interdũ ſum cũ de rebus loquimur:quæ cadere nõ poſſunt:ut cũ dicimus terram aſtare.

Aſtringo ꝓprie iuxta ſtringo unio cõiungo.Coll.li.iii.Cũ oẽs ſurculos quos arbor patieſ dimiſeris libro ulmi uel uimine arborẽ aſtringito.Vir.i.i.Ge.Seu durat magiſ & uenas aſtringit hyantes.per tranſlationẽ aſtringere ponit̃ ꝓ obligare. Et ſic genitiuo iungit̃ ſicut Gel.notauit ſabinuꝫ ſcripſiſſe.Qui alienũ tacẽs lucri faciẽdi cauſa ſuſtulit furti aſtringit̃ ſiue ſcit cuius ſit ſiue nõ ſcit. Quandoq; ꝓ promittere.Quia uincula fidei diciunt̃.Ter.in.Eu.Meam aſtringo fidẽ. Hic aſtrictorius.a.um.qd̃ aſtrigit.Ply.Folia aſtrictoriam uim habent.

Aſtruo is.iuxta ſtruo & ædificiũ ædificio iõgo fortifico.Col.li.i.Nam cũ uereri aſtruit̃ recẽs ædificiũ quaſi ſurgẽti reluctãs oneri cedit.Amb.Nec putauit ortus ſui fidẽ matris iniuriis aſtruendam .i.firmandam.Hinc per tranſlationẽ aſtruere pro affirmare ſumit̃.Hiero.Quamuis nõnulli aſtruẽt uelint eam iam reſuſcitatam & beatam cum chriſto immortalitate ueſtiri.

Aſtyages nomẽ propriũ regis aſſyriorum.

Aſtyanax nomẽ filii hectoris ex andromacha qui tutator urbis aſty.n.urbs anax tutator ſiue rex.

Aſtypalea.Inſula in mari ægeo. Oui.li.x.de arte. Cunctaq; piſcoſis aſtypalæa uadis.

Aſtypale es.nomẽ ẽ urbis in eadẽ inſula.

Aſymphonia latine incõſonantia ἀσύμφωνος. diſcors.

Aſymbolus qui ſymbolũ nõ dedit & ſine collatõe acceſſit ad comeſſationem.

Aſyndeton ſiue aſyntheton dici põt incõpoſitũ ab α ſine σύνδετον cõpoſitũ.Et ẽ figura cũ aliq; ſine cõiunctionibus proferunt:ut uent:uidi:uici:

Aſyntheta Ply.appellat cryſtalla quæ puta ſunt & ſine uitio.

Aſyſtatũ genus quoddam philoſophiæ: quod latine inſtabile uel inconſtans poſſumus dicere.

At principiũ increpatõi apiũ.Et hoc cũ aut ſdignationẽ aut dolorẽ exptimere uolumus ut ire æſtum aut querelas ſignificãtius oñdere naleamus.Virgi.At tibi ꝓ ſcelere.Ter.At tibi dii dignũ factis exitũ dũt.Quãdoq; ſuperioꝛ,dictoꝛ; diſcretiuũ ẽ:ut apud eundẽ.At mihi ſcrupulus unus reſtat. Quandoq; reꝛ differentiam denotat:ut Scipio ẽ bellator:at cato oratoꝛ.Quandoq; ponit̃ ꝓ ſaltẽ. Oui.Cnideles ſomni qd me tenuiſtis inertẽ: at ſemel æterna nocte premẽda ſui.Quandoq; copulatiuũ ẽ:ut ſ atq;.Quandoq; aduerſatiuũ.Vir. At tegſa graui iamdudũ ſaucia cura.Nã dũ æneas quieſceret regina turbabat̃ quod ẽ cõtranum. Quandoq; e interiectio timoris.Ter.in Eun.At armi homo formidoloſus es.

Atat Interiectio ẽ paulatim percepti atq; intellecti mali.Ter.in Eu.Atat data hercle uerba mihi ſũt Ser.in arte.Atat ẽ aliqd de ſpuiſo deprendẽtis.

Atcontra ſignificat uiciſſim qd̃ uulgo dicẽ ecõuerſo.

Atq; cõiũctio cõnexiua ẽ ut Genus uñ latinũ alba neq; patres atq; altæ mœnia romæ. Quãdoq; ad uerbũ & ꝓ q̃ poni ſolet:ut Perſius Qui tu impunitior exis atq; hic.Sue.in Cæſa. Velut grauius atq; ipſe ſenſiſſet.Quandoq; ꝓ celeriter & itaq; Vir.Atq; illã in præceps ꝓno rapit alueus amni Quandoq; pro feſtinc & intrepide Enni.ut Atq; atq; aſcẽdit muros troiana iuuẽtus. Quãdoq; ꝓ prætereq̃.Plau.in Am.Neq; ſe luna mutat quoq̃ atq; exorta eſt ſemel.

Atalus.pe.cor.nomẽ pergami regis pecunia ditiſſimi & ſplẽdida abũdãtiq; ſupellectili.A quo oſa magnifica atalica dicta ſunt.Prop. Nec ſit ſ atalico mors mea nixa thoro. Fuit & athalus nomẽ philoſophi.

Atalanta nomẽ mĩetis de qua Hier.con.Ioui.Referũt fabulæ atalantaꝫ calydonia uirgine ſempet ſ uẽatibq; ſẽp ſ ſyluis nõ tumẽtes uteros fœmſaꝫ faſtidiaq; cõceptuuꝫ:ſꝫ expeditã & caſtã amaſſe uirtutẽ.ẽ & atalanta fons ſ portu cyphantarũ dictus q; ibi uenatrix fœmina ſitu & æſtu languida cõſederit:& petra uenabulo eius percuſſa latticem præbuerit ſicut ſcribit Pauſanias.

Atabulus.pe.cor.uẽtus in apulia. Hor. Incipit ex illo mõtes apulia notos.Oſtẽtare mihi qnos tot ret atabulus.Ideo Atabulus apulo dicit̃ tanq̃ peculiaris.Scribit porphitio atabulũ uẽtũ eẽ ſ apulia ſeruẽtiſſimũ græca appellatõe dictũ q̃ſi ἀπὸ τοῦ ἀτμὸν βαλλειν.Hod ẽ nocumẽtũ peſtilẽ-

namq; inferentem. Nam atabuli flatus nimio calore apuliæ pestifer ē & grauis. est. n. frigidissimo & si flauerit circa brumam exurit frigore arefaciēs ut nullis postea possit solibus recreari.

Aramino as. pe. cor. Vide in dictōe cōtamino.

Araus pe. cor. dictus q̄ ara sit aui. i. pater ut pueri dicere solēt. Vide etiam in auus.

Arax fluuius ortū hēns ex pyrenæo mōte & ifundi tur i mare tyrrhenū q̄d tm̄ scribūt athax cū h.

Athactus pe. cor. gñs uoluptuis gradiēs super quatuor pedes lōgioraq; retro crura habēs. De quo fit mentio apud Leuiticum.

Athanatos pe. cor. latine dicitur Immortalis.

Atellanæ fabulæ larinæ sunt: quæ ab atella Oscorū ciuitate sumptæ fuerūt i q̄bus ridiculæ personæ inducebant & argumētis dictisq; iocularibus respōdebant satyricis fabulis græcis. Prope aūt atellanicū dicebat exodiū. Liui. li. vii. Iuuētus histrionibus fabellaye actu relicto ipa inter se more antiquo ridicula ītexta uersibus factitare cœpit quæ exodia postea appellata cōsertaq; fabellis potissimu atellanis sunt quod gñs ludoye ab oscis acceptū tenuit inuentus.

Atagē pe. cor. gñis masc. Et attagena. æ. & attages attagis auis asiatica inter nobilissimas hīta: marie uero quæ i Ionia nascit. Et inter esculētiores aues præcipuo sapore cēlebat. Plv. li. x. Attagen marie Ionius celebrat uocalis alias captus uero obmutescēs quōdā existimatus inter raras aues. Hier. Attagē & ficedula: mulus & scarus i delicis cōputant. Mar. Inter sapores ferē alitū primus Ionicaye gustus attagenaye.

Atellani oppidū campaniæ quam nūc auersam nr̄ dicimus ppe Neapolim. Ci. Clunio. Locutus fuy de agro uectigali municipii atellani qui esset in gallia.

Ater. a. um. obscuye nigrū. Vir. Quinqnagīta atris immanis hyatibus hydra. Plau. Ita replebo atritate ut atriot sit q̄ ægyptii. Interdū atye capit p Funesto. Vñ atridies dīr uulgo ægyptiaci ab obsequiatrice ægypto. Et allo nōie cōmunes. Dictuy atye ab atterēdo quoniam quæ atteruntur linotē contrahunt.

Atratus pe. p. dicit qui lugubri uestē indutus est.

Atramētū ab atro colore dr: cuius duo sunt gña. s. scriptoriū q̄d & librariū dr. & tertoriū a tertorio quo in scribēdo & pingēdo utimur. Est & sutoriū atramētū q̄d in lnficiēdis pellibus sutores coriarii usurpant. Vulgo hoc a uitri similitudinē uitriolū uocant. Ply. li. ix. Effuso atramēto q̄d p sanguine iis ē offuscata aqua absōdunt. Idem li. xxxiii. Græci cognationē æris fecerūt nōie & atramēto sutorio.

Atramētarū uasculū quo atramētū cōtinet. Hiero. in Ezechiele. Atramētariū scriptoris ad renes eig

Atracius uomēuini qui primus dr artē magicam in thracia inuenisse.

Atra bilis ē: q̄d græci melancholiay uocant. Nay bilis cholera est.

Athenodorus. pe. p. philosophus fuit qui augusto documentū dedit inquiēs. Cū ira cæsar te cæperit nihil prius neq; dixeris nec feceris q̄ ipa quatuor & uigīti elemēta litterarū græcarū tecū ipse percurreris & memoria recēsueris: ut ita cōcitatio illa: quæ momētosa ē mēte alio traducta parui tē pons interiectu langueſceret.

Atrium pria pars domus quæ cōtinet mediam aream in quam collecta ex oī tecto pluuia descēdit. Et in qua prisci ut ait Cato aperto ostio epulabātur. Vbi ēt pecunias & cætera pciosiora seruabāt seruosq; quibus tanq̄ honorarionibus earū rerum custodiam cōmittebant atriēses appellabant. Vitru. li. vi. In urbe atria proxima ianuis eē debēt. Et in Euan. Cū fortis armatus custodit atriū suū in pace sunt ea quæ possidet. Hier. Arma nō sunt quidē domus sed tm̄ aliqua hēnt fūdamēta & de atriis intramus domū. Dictū atriuy ab atriatibus ætrunæ populis ut inqt Var. li. i. de lin. lati. quia id gñs ædificii atriæ primū in ætruria sit institutū. Vel q̄ a terra oriat quasi ateriū. Vel q̄ atruy ex fumo esset propter culinam quia ex fumo culinæ nigrescēret. In atrio. n. tria erant habitacula: nestibulū: locus sportulay: qui & ipse sportula dicebat: ubi pponebat eo die quæ dono dāda erāt & culina q̄q̄ uestibulū locus sit aī ædes atriū gci ἀυλὴν uocant propter quod poetæ quandoq; aulam pro atrio usurpant.

Atriēsis is erat: cui credebatur cura atrii.

Atrici a iurecōsultis dicunt qui excubant ad atriū & ad limina etiam uocantur & liminarchæ.

Atriolū paruū atriū. ci. ad. Qu. Frēy. Quo i loco te i porticu scribere aūt: ut atriolū fiat mihi ut ē magis placebat: neq; n. satis loci ē uidebat atriolo.

Atriplex: herba ē syluestris & hortēsis ab atro colore ut q̄dam aiūt q̄ holes pallidos faciat. Macer Atriplicē tritam cū nitro melle & aceto dicūt apositam callidam sedare podagram.

Atergatis p. c. nomē fuit deæ. Stra. trās euphratē ē bambyce quam edessam & hierapolim uocant i qua atergatim syriam deam colūt. De hac & Macro. Cornutus atergarim a græcis rheam existīari putat: coli eam abstinētia pisciū uñ nomē ut atheneus auctor ē: quasi ἐτεροτίλος hoc ē syrorū lingua sine piscibus.

Atrox asper crudelis q̄ qui atro uultu sunt asperitatē & sæuitiam præseferūt. Sūt q̄ a græco id nomē deriuēt: q̄a illi ἀτρωκία appellant quæ crudā sunt. Siue ab eo q̄ atroces nihil de se timeant τρέμ. n. significat timere. Vñ & p cōstanti q̄n q̄ ponit. Hor. Præter atrocē animi catonis. Hinc Atrocia & atrocitas & atrociter p aspere.

Atropos. pe. cor. Imutabilis. Quo nole dicta ē una ex parcis ab α sine τροπὴ cōuersio quasi ad nl lius pces cōuertat. Nam tres dīr sorores q̄æ una dr clotho quæ colū baiulat altera lachesis quæ filat tertia atropos: quæ filū frangit. Mar. Lanificas nulli tres exorare puellas conrigit obseruant: quē statuet dīē. de his uide diffusiq; i dictōe pcæ

Atrophia spēs rabis: qua corpus non alit sed summa macies oritur & nisi occuratur interimit Inde

Atrophi: qui atrophia laborant. Ply. li. xxvi. Ea dē daſ his quos atrophos uocant interpoſitis diebus: atrophiq uocāſ q ab ibecillitate uires uix recolligūt Vnde atrophos nocant non cōualeſcētes ab imbecillitate uires uix recolligentes.

Atrax fluuius ætoliæ a quo atraces popli: ē & hoc nomine ut telis ē. Stra. urbs in theſſalia.

Atero is. pe. cor. uide in dictione Tero.

Atenuo às. ex ad & tenuo q d a tenuis fit & ſignificat ſubtilē facio: minuo. Ci. li. iii. ad Heren. De ſenſoris narratio ſimplicē expoſitionē debet habere cū attēuatōe defenſionis. Hic. li. x. p. Quaſ ſic attēuaris macie? Et cū ad aſuz teſerſ defectū ſigt.

Attēdo is. aduerto cogito cōſydero & quaſi aſum intēdo. Hiero. ad Helio. Attēdis peryę ſz & iudā cōſydera. Aliqñ addimus aſum & p intēdo ſumiſ. Ci. li. iii. offi. Et ſi cū aſum attēderis turpitudinē uideas adiunctam hoc ē aſum intēderis. hic attētos dicimus auditores q ad ea quæ dicūſ intendūt aſum. Attēte aduerbiū. i. aſo intento.

Attento as. frequētatiuū idē q tēto. Petronius Diſcibus ac blandis uerbis eius animum attentās.

Attinere pertinere decere cōuenire. Ter. in adel. Iā me ne uis dicere quod ad te attinet. Aliqñ ſignificat iuxta ſiue in manibus tenere. Plan. in Cap. Nam ſenex ē in tōſtrina nōc iam cultros attinet.

Attigo is. attigi attactū leuiter tāgo. Minus ē. n. q tango: ut inqt Do. in Ter. I add. Tetigin tu alı qd? ſi attigiſſes ſortes infortuniū. Aliqñ attingerſ poniſ p diſcere legere ſcribere & huiuſmōi. Lact. li. iii. Græci q ſacraſ ueritatis līas nō attigerant .i. didicerant. Hiero. Quod utiq gūs docēdi nondum attigeram. i. aggreſſus fueram ſiue expertus Vir. li. x. Ge. Sin has ne poſſim naturæ attingerſ partes. i. ſcire. Aliqñ p ingredi. Col. li. i. Nec dū ſenectutē attigerit.

Attigo ſine n idē quod attīgo. Naz ſicut tāgo ita & tago dicimus. Plau. in Muſ. Abſedite telliſ ne attigant.

Attilus pe. piſcis ſatis grandis q i pado ſertia pigueſcēs ad mille aliqñ libras captus eſt catenato hamo: nec niſi boū iugis extractus.

Attillas ex ſcytaę genere fuit qui ſubacta pānonia italiam ingreſſus Aqleiam ſubuertit & in germaniaz tranſiēs pluſtas uaſtirates edidit. Qui domū reuerſus dū nouis nuptiis operam dat uino pleno effuſo e naribus mīto ſanguīe ſuffocatus ē. Nicomachus ār iſtoriaę ſcriptor eū deſcribēſ ait. ὁ δθαλμὸς δὲ αὐτοῦ σὺν μάτῳ ἐξελήλαπεσχηκότες καὶ μικρὸς καὶ ἀθρόος ὢν δεξαμένου αὐτοῦ ὑδρὸς ἐπῶν λέγει τα πολλὰ περὶ αὐτοῦ.

Ategiæ dnſ tabernacla uel umbracula uel magalia qualia mauri colūt. Ruſi. in libro Ioſepi hoc uocabulū uſurpat li. vii. de bello Iudaico. Cū ad ſeſtū diē neniſſet quo ategias i honorē dei componi ab hominibus mos eſt.

Athenæ aę. ciuitas græciæ inter achaiam & maceoniaz quæ regio attica diciſ ab atthis cranai filia athenaę regis qui cecropi in regno ſucceſſit. Hic cecrops primus athenas cōdidit. Vnde & cecropia dicta ē poſtea a Mopſo mopſopia & a Ione xuti filio ionia & a minerua athenæ græci. n. minerua athenā dīt ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς Tres ſt ut qdā aſtruūt fuere athenæ Abnniſ athenæi ab alteris athēiēſes ab aliſ atheneopolitæ dīi ſē.

Athenēū locus erat mineruæ dicatus ubi pfeſſores ſua ſtudia pfitebanſ. Iul. Capitolinus. Poſtea uero ubi adoleuit i athenco cōtrouerſiſ declamauit audiētibus ēt iperatoribus ſuis. Lampridius. Ad athenēū audiēdoę & græcoę & latinoę rhetoę uel poetaę cauſa frequēter proceſſit.

Atheos qui negat deū eſſe.

Atheſis. pe. cor. fluuius qui ex Tridētinis alpibus Tridēū alluit & ueronam diuidit deiñ per latas padi palludeſ gradiēs nō lōge a brondulo in adriaticum mare influit.

Atheſinus pe. pro. fluuius eſt inēs e lacu q i apēnio ē ſupra carnos ſcūbēte & labiſ in iſtrum.

Athleta. pe. pro. pugil & luctator diciſ ἀθλέω enim certo ſignificat. Scribit Iurecōſultus athletas cū uirtutis gratia athleticam exerceant: nō eē ignominioſos. Tria autē fuerunt apud antiquos athletica certamina uidelicet Curſorum: pugillū & luctatorum. Iulius autē pollux lib. γ cuius or dinē imitatus ē Perotus. τῶν δὲ ἀγώνων οἱ μὲν γυμναστικοὶ οἱ δὲ καλούμενοι σκηνικοὶ ὀνομάσθησαν Διονυσιακοὶ τεχνῖται μουσικοὶ οἱ δὲ ἀττικοὶ οὐχ ἁπλῶς δὲ γραμματικοὶ μουσικοὶ γραμματικῶς δὲ ἀλλὰ μουσικὸν καὶ ἀθλητικὸν παλαιὸν ὄν.

Athos mōs inter macedoniam thraciam altitudinis mirandæ habens in cacumine oppidū acroCon. Virg. Quantus athos: aut quantus eryx.

Atos ſine h latine inſaciabilis dicitur.

Atlas antis. ſine h Mauritaniæ rex fuit qui humeris cœlū ſuſtinuiſſe diciſ: q primus curſuz ſolis & lunæ ſyderūq otum uerſationū rōes uigore aī ſollertiaq curaſſet tradēda olbus. Vir. Perſonat aurata docuit quæ maxius atlaſ. Hic fuit pmethei fraſ: q cū monitus eēt oraculo ut caueret a Iouis filio nullū hoſpitio ſuſcipiebat. Quare Perſeo Iouis filius indigne ferēs oſtēdit ei caput Gorgoniſ & ſtatim atlas in mōtē cōuerſus ē. Qui mōs mauritaniæ terres & excelſus ē: ita ut eius cacumē cerni nequeat. Fere e medio monte nubes incipiunt hyeme & æſtate ninē habet. Colūnam cœli indigenæ appellant. Ab eo populi incolētes atlantes dicunſ: qui ſoli ſunt anonymi hoc ē ſine nominibus. Nam in uniuerſum atlantes nominanſ ſingulis nullū propriū nomē imponiſ. Solē oriētem occidētēq dira ſprecatōe cōtuenſ ut exitiale ipis agriſq. Neq inſomnia uiſunt qualia reliq mortales. Ply. Solinus Herodotus auctores. Ex Atlāte ingēna flumina oriunſ inter quæ Nilus Aug. li. xviii. ciu. dei. ſic habet. Frater Promethei atlas magno fuiſſe aſtrologo dſ uñ occaſionē fabla fuit ut euz cælū portare cōſigereſ. q̄uis monſ eius nomine nūcupeſ: cuius altitudinē potiq cæli portatio in opinionē uulgi ueniſſe uideaſ. Ply. ſcribit

Atlanta primū inuenisse sphærā: græci aiūt astrologiā ab atlante inuentam fuisse. Euse. in ꝓpara/tione dicit enoch & atlantē esse eundē. De quo Diod. li. iiii. Ferūr atlantē astrologiæ fuisse peritissimū deq; sphæra primuꝫ inter homines disputasse: qua ex reuisus est cælum suis humeris sustinere locuꝫ ꝓbente fabulis sphæræ inuentione. Scribunt tñ quidam duos eē montes in mauritania atlātes dicti. Alter colūnis Herculis uicinioe Alter interiora libyæ remotioe ab atlante rege in eum conuerso dictus quē cæli colūnam nosant. Tres aūt fuerunt atlantes fuisse memorant. Vnꝰ rex italiæ & pater electræ uxoris coritī: Alter rex arcadiæ: & pater maiæ: ex q̄ natus est mercurius Tertius maurus qui dictus est maximus. Sumiꝫ tur nonnunq̄ a poetis atlas pro hominis simulachro sustinente colūnas ædium aut ipsum ædificiū ad similitudinem atlantis cæluꝫ humero toc quētis qui ēt latino uocabulo thelamones. Et hi atlantes plærunq; gibbosi dicunt. ut inquit Ser. sunt: aut gibbosos imitantue duꝫ onera sustinēt qui interdum compares sunt. Interdum auersi. interdum se inuicem spectant. Mar. Non aliter ridetur atlas cum compare gibbo. Sunt qui dicant hoc nomine uocari fluuium ab atlante rege arcadiæ dictiꝫ ex æno monte in istrū defluentē. Ab atlas fit atlanticus. a. um. & atlantides patronymicum. Et licentia poetica atlantiades.

Atlanticæ insulæ quas beatas uocant duæ quideꝫ hæ sunt paruo inter se diuisæ mari decem millibus stadioꝝ a libya distāri. Imbres illic rari mediocresq; uenti aūt plurimum suaues ac temperi. Solū uero pingue nec arari mō plantariue facile. sed etiā ex se absq; ullo humano studio fructum ꝓducit dulcē quidē & ociosam multitudinē nutrire sufficiētē. Aēr syncærus ac temperatus & mediocri mutatione per tēpora cōtētus. Nam qui a terra perflant uenti: boreasq; & aquilo ꝓpter longinquitatē uasta & mania incidētes sparsa fatigāt & deficiūt priusq̄ ad eas īsulas puenerit. Qui uero a mari pflant argetæ & zephyri tesrigerāres ros qdē & tēpatos ibrex ex pelago affert. Plurima nō p hūiditatē aeris cū sūma facilitate nutriūt: ut ēt apd barbaros ferebrucnt fides ibi helysios cāpos eē & beatoꝝ domicilia ab Hom. decātata

Atlāntides. uergiliæ dictæ sē atlas. n. ex pleione oceani filia ut ait Higynus. ut alii deucalionis hūir xv. filias q̄ uno uocabulo atlārides dīr. Vey. v. ex his hyades nolatæ a ffe q̄ fuit hyas q̄ a sororibꝰ pīmū dilectꝰ ē. reliq̄ pleiades a mēe dictæ Vergiliæ dīr qa cū uere exoriunt. Alexander ait hyadas dictas qa fuerr filiæ hyses ex boeotia. Et ſt. vii. Vna uero qa Sisipho nupsit nō ut. Ci. ait hyadas a pluendo dictas. Nostri suculas a suibus quonā sues luto gaudēt. indicāt. n. plutias.

Atocius genus aranei lanuginosi. de quo in dictionar aranens.

Atomus. pe. cot. Idiuiduus q̄ diuidi nō potest. Nā ut Hiero. ait. Pūctus temporis est qd̄ secari & diuidi nō potest. Vnde Epycurrus suis atomis mūdum struit & uniuersa cōformat. Sūt ēt atomi in corpore ut lapis cū diuidi' usq; ad minutā quæ diuidi & secari non possit. Similiter in numeris. Vnus dē atomus q diuidi nō pōr τομὴ. n. incisio. α sine q̄si sine incisione & diuisione.

Atthis. idis. cranei filia aqua cegio attica ut quidā existimant dicta ē. cū prius actica ab actæone diceretur: siue ab actæo rege ut Fauorino & Lycophroni placet. Siue ab ἀκτὴ qd̄ littus significat cū ea regio sicut scribit Stra. magna ex parte littoralis sit. Qua uoce ēt utunt' latini. Virg. At procul in sola secretæ ttoadis acta. In hac sūe athenæ: & marathon cāpus cū oppido ciusdē nominis. Atthis quoq; a poetis quandoq; luscinia uocatur q̄si attica. Mar. Sic ubi multisona seruec sacer atthide lucus. In attica regione fuerūt athenæ ciuitas ꝓnoꝝ alūna. In qua primus olum Cecrops regnauit.

Atticus. a. um. qd̄ ex athenis est: uel qd̄ ad athenas pertinet: ut regio atrica.

Atticisso. as. attice loquor. Plau. Nō atticissat sed sicilissat.

Atys. huius atyis nomē cuiusdam phrygii. Et filii croesi lydoꝝ regis. Et nomen fluuii. Claud. Lucus erat ꝓpe flumen atym. Hūc tñ acim appellat Ensta. a celeritate q̄si sagittam.

Athrys. huiꝰ arhryis fluuiꝰ ē theaciæ I Istrū fluuēs

Ariſcori. populi britannici.

Attollo. is. deuo erigo. Lact. li. 6. Sed cū potius q̄ ad alienaꝫ felicitatē non attollat oculos: opes nō admiret. Liu. Cunq; se quisq; attollere ac leuare uellet. Aliq̄n ponitur ꝓ aufero. Pacu. Custodite istū uos ne eum qs attollat: neuc qs attigat. Aliq̄n pro affero. Plau. in casi. Quid si ꝓpius attollamus signa fiamusq; obuiam? Hoc uerbū facit ꝓteritū attuli. Diom. Affero attuli: quoniam & fero tuli. dicimꝰ q̄q̄ & id ꝓfectū qd̄ ē attuli ex alio ūbo pficisci repimꝰ apd uetes ex eo qd̄ē attollo

Attonitus stupefactus. & ꝓprie is dē cui casus uicini fulminis & sonitus tonitruū dat stuporem.

Attrecto. as. ex ad & tracto significat manibus tracto palpo.

Attribuo. is. Ipono cōmitto assigno. Liui. Cætero rū curā tuēdoꝝ. C. Flaminio q̄stori attribuit. Cæsar. li. ulrio. Nſi sicut supioribus diebus ut cuiq; erat locus attributus ad munitionem accedunt.

Atroparia regio. & ꝑs mediæ ab atropato duce nominata: q obstitit ne ea macedonibus subigeret. Is postea rex declaratus. regioneꝫ hanc media se questrauit. cuius successores regnū cōtinuātes cū armenioꝝ regibus affinitatē cōrraxere.

An. interiectio est cōturbatæ mētis.

narus q auidus æris est: & nimium pecuniæ cupi

Adus: & semper inreprēsione est. Auidus ab auēdo est ēt honeste cupiendo. Sal. Laudis cupidi pecuniæ liberales erant. Ab auaris fit auaritia cupiditas auate tenaciter. Auara terra dī. cū id qd̄ in se recepit ampliore fœnore nō reddit.

uceps. qui uel quæ aues capit. Aucupiū & aucu

Apatio ipsa auium captio.

Aucupor pe.cor.depo.aues caplo. Apud ueteres ẽt aucupo reperiť. Plau. in Tru. Lepide eccastor au cupaui. Per translationẽ nero significat artificio quodã & solertia quæro ut aucupor laudẽ.

Aucupatorius.a.u3.qđ ad aucupiũ ptinet. Vñ au cupatorii calami uiscati q̃bus utimur ad capien das aues.

Auctio.nomẽ ab augeo.significat augumẽtu3. Vñ etiã ponit p uænditione quæ fit per augumẽtu3 ptii cũ sit publica rei3 priuatæ3 uænditio q̃ emẽ te3 augeat & uændẽtẽ cũ res tradit plus offerẽti. Iuue. Si cõiugis auctio fiat. Plau. I Sti. de auctio nec pasitica loquẽs. Nũc auctionẽ inqt facere de cretũ ẽ mihi. Auctio uero hastæ significat uænditio publica bonoꝝ eoꝝ q̃ dãnati pscriptiue fue runt. Nã hastæ subiiciebãt ea quæ publice uænũ dabãt sicut I bello capta: qa ut scribit Fest. signũ pcipuũ ẽ hasta. Inde hastã Cæsaris refrixisse scri bit. Ci. q alibi ait. Bis iam uidimus hastaz in fo ro ponere: & bona ciuium uoci subiacere pconis. Suc. in Cæsa. Amplissima pdia ex auctionibus hastæ minimo addixit. Inde a Tertuliano I apo logetico. In hastario uectigales smms.

Auctionor. per auctionẽ uændo.

Auctionarius qui sic uændit.

Aucto.as. frequẽtatiuũ ẽ uerbi augeo. Plau. I am. Et ut resuscitas rõnesq̃ usoꝝ otuz bñ expedire uul tus peregre & domi bono atq̃ amplo auctare per petuo lucro. Huius cõpositũ ẽ adaucto. Actius q̃ bus rẽ suaz & patriã usaz quonda adauctauit pf. Auctariũ: qđ super mẽsurã adicit aut põdus iu stũ: ut cumulus adiectus in modio. Plau. Auctua riũ adicito nel mille nũmũ plusq̃ põt.

Auctor nomen uerbale ab augeo. gñis mas. p eo q̃ auget. cuius fœ. ẽ auctrix. Author uero quẽ græci αὐθέντην dicũt siñ. c. scribẽdũ ẽ. Licet iã usus obtinuerit: ut per. c. sine. h. scribatur. gñis cõ. est. Oui. li. iiii. fas. Optima tu ppriis nois auctor eris Figurateq̃ p obliquos sicut alia uerbalia I or. de sinentia neutris adiũgit. Vir. li. 3. Italiã pẽtiit fa tis auctoribus esto. Est aũt auctor q̃si opis factor Vñ poetæ cæteriq̃ operꝝ cõditores dicunt aucto res. Neq̃ solum qui opus aliqđ facit: sed qui princeps est & primus iubet ut aliqd fiat: aut in ductor persuasione auctor uocat: ut si quis pplm ad bella cõcitauit: uel q̃ cõcordiã persuasit: belli uel cõcordiæ auctor fuit. Ci. li. 3. offi. Atq̃ huiꝝ deditionis ipse posthumus q̃ debebat suasor & auctor fuit: q̃si dixisset suasor & persuasor. Itẽ au ctor promissor: ut apud Liuiũ li. ii. Auctores su mus: tutã ibi maiestatẽ romani nois fore. Itẽ pri mus ppugnator: siue defensor aut ultor. Idẽ ibi Sed ut inuentor legis uolero: sic letorius collega eius auctor cũ recẽtior: tũ acriot erat. Itez auctor cui quis fidem hẽt. Idẽ ibi agitatus deinde cõsi liis ex oi parte assentiẽdo multis auctoribus tre pidauerat. Itẽ primus denũciator. Idẽ ibi. Hisdez auctoribus cognitũ ẽ equos nolscosq̃ summa ui bellũ apparare. Similiter ratificarot seu approba tot actor dr. Idẽ. li. 3. multiq̃ erãt q̃ mollius cõ sultũ dicerent q̃ legũ ab eis latarꝝ pres auctores fuissent. Is ẽt in quo ẽ uis ptãs: dignitas nec ab alio pendet põt dici auctor a quo auctoritas ẽ ap pellata. Vnde illud apud Liuiũ. Decreuerãt ut cũ populus regẽ iussisset id sic ratũ eẽt si pres aucto res fierent. Hoc ẽ si auctoritatẽ suã interponerent & ratũ haberẽt. Et auctores snĩæ sunt quoꝝ sen tentiã sequimur. Et auctores pupilli sunt I quoꝝ administrationẽ tes eius sunt. Paul. Etiã si nõ in terrogatus tutor siue auctor fuit: ualet auctoritas eius cũ se pbare dicit id qđ agit. i. auctorẽ fieri. Pompo. Et si pluribus datis tutoribus unius au ctoritas sufficiat tam & si tutor auctoretur.

Vũ apud hpim. Quãto tẽpore hæres paruulus est nihil differt a seruo cũ sit dñs oĩum sed sub tuto ribus & auctoribus est usq̃ ad pfinitũ tempus a pre q̃q̃ sint q̃ actonbus legãt. Huiꝝ ẽt nois fœ. est auctrix qđ multi negant nec miruz. Sunt. n. Nõnulli temeritate et qdẽ maxima pditi qui ut scire multũ uideant qđ ignorãt pcipiunt. immo qđ deterius ẽ doctrinã corrũpũt putantes se ma gni aliquid egisse si alioꝝ scripta quæ nõ intelli gunt ppera3 deprompta fuisse autumẽt ex quoꝝ numero sunt neoterici quidã ad nihil aliud q̃ ad latratũ genitii q̃ in cælo os suũ ponẽtes arguunt Augustinũ q̃ licite locutus sit quippe q̃ scripse rit. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. cũ uti aiũt auctor dicẽt debuerit. quoniã generis cõ munis sit. ut tã ad fœminas q̃ ad mares ptineat Sed hæc rõ quãtã uiz habeat uel mediocriter lit teris imbuti nõ ignorãt. Cur ãt tãtũ tibi arrogas ut uirũ doctissimũ & in oi doctrinæ genere scien tissimum taxare audeas? Cuius nõ fuisses dignus corrigiã calciamẽti soluer te qnisquis es qui Au gustinũ sugillare censuisti moneo ut abstineas ab istac cẽsoria uirga ne dũ alienã imperitiã insimu las te litterarꝝ ignarꝝ oũdas. Et tuã insciti cel latam habeinec cõtra mundi lumina quidq̃ effi cias q̃d tibi dedecori ignominiæq̃ futurũ sit. est equidẽ auctor cõmune nomẽ: uerũ nõ obstat qn autrix ẽt fœ. genet recte dicat q̃ñ alia quoq̃ eiꝝ inueniri licerat. Nã hospes cõmuni; gñe inflectit cũ tñ hospitã dicamꝝ Leno secũdũ Prisc. gñis cõ. q̃uis & lena fœ. legat qualia sũt alia multa quæ breuitatis cã omitto. Nõ fuit ergo culpãdus Au gustinus qui latinissimus semper fuit. in eo maxi me q̃d eloquẽtissimi alii usurparunt. Nam Hie. sermone: quem de beata Virgine edidit sic inqt Huius sacræ uirginis partus non solum restaura uit diruptã: sed dona contulit sempiterna. et ideo pconiis ueneremur salutis auctricem quæ dum auctorẽ suuz cõcepit ex cælo nobis redemptorez ostendit in sæculo. Sed nolo exemplis græcorum grammatẽq̃ refellere: sed ista monstrositas gram matistaꝝ emanauit ob inopiam litterarum: & re rum altiorum: ideo in lana caprina dimicant.

Auctoritas quandoq̃ accipitur pro sentẽtia imita tione digna. Quãdoq̃ pro potestate. Liui. lib. ii. Nec ante mouerunt de snĩa consulem q̃ tribuni se in auctoritate pium futuros esse pollicti sunt.

Quãdoq; p estimatõe. Ci.ll.i.phil. A uobis peto ut si seq̃ mino uidebitis ofonẽ meã atq̃ auctoritatẽ meã: benigne me tñ ut fecistis audiatis. qñ q; p nos dignitate. Idẽ in eodẽ li. 3. Nãc primũ ita cõũcimus ut illius de bñficio possemus q̃ sentiremus libere dicere tribuẽda ẽ auctoritas ut rẽp. nõmõ a se susceptã sed ẽt a nobis cõmẽdatã possit defendere.

Auctoramẽtũ sumit̃ p obligatiõe nexuq; ac ueluti stipẽdio ꝓnoq; eius q̃ sit auctoratus. i. obligatus Ci. li. i. offi. mercedẽ ait cẽ auctoramẽtũ seruitutis Vbi auctoramẽtũ capit̃ p illa obligatione q̃ mercenarius accepta mercede cogit̃ seruire. A Liuio auctoratus pditor dictus q̃si obligatus & deuinctus. Manlius li. v. astronomicon. ministros per penuo q̃si epitheco auctoratos uocat tanq̃ perpetuos mercenarios: obligatosq; dñis a qbꝫ mercede cõpant̃. Sic. n. ait. Arq; auctoratos i tertia iura ministros. Sic Seruius dixit solos parẽtes hñe pñẽ auctorandi.

Audeo. es. ausi. uł ausus sum. Oui. ll. 6. me. Et nihil est q̃d inopino captus amore. ausit nec capiũt in clusas pectora flãmas. ẽ ãt audere fidẽtẽ eẽ. Plau. Vix domo egredi audet. Aliq̃n temere ꝑsumere Vrg. Hæc pmia q me ferro ausi tẽtare ferunt.

Audax mõ fidẽs dr̃. Vir. Quiq; pedã cursin ualet & qui uiribus audax. Mõ temerarius. Plau. Perginne audax hoc facinus perseq̃? Hinc audacia p fiducia & p temeritate. Ci. Nec uires eis nec audacia nec tela defuere. Sal. Audacia p muro habẽt̃.

Audiciter & audacẽ p syncopã. Ci. p tosio. Multa scelerate mĩra audaciter. mĩra improbe fecisti.

Audaculus. diminutiuũ. Gel. Aderat rephensor audaculus uerborũ.

Ausio. Ausus. & Ausum. pro temere ꝑsumpto accipiunt̃. Mar. Hoc tibi p meritis & talibus Impretor ausis.

Ausim. is. it. ponit̃ p subiunctiuo. audeaꝫ. as. at.

Audio. is iui. itũ. pprie significat auribus accipio. τὸ ἀκούω. Ling. i. a uoce cuius pprium est ut audiat̃. Vir. Audiẽdi uocabulum ẽr ad ea transtulit quæ auribus & sensu capiunt̃. et frustra retinacula tendẽs ferẽq; auriga neq; audit currus habenas aliq̃n audire ẽ. Intelligere aduertere. Vir. Progenie led ent troiano a ſgute duci audierat. Iuxta has duas significatões scriptũ ẽ. Qui hẽt aures audiẽdi audiat. qa ut Hie. inqt. Vbicũq; hæc duo iũcta ponunt̃ nõ ad simplicẽ tãtũ uerborũ sonũ. sed ad recõditã quoq; dictorũ intelligẽtiã ptinere intelligẽdũ ẽ. Infdũ audit̃ ẽ audita petẽti cõcedere. Vir. Audiit & gñitor cæli de pte sinistra tonuit leuũ. Interdũ credere accedere. Ci. in tus. Nec homerũ audio q Ganymedẽ a diis raptũ ait. Interdũ ꝓcipiẽti paret̃. Et hoc tũ cũ actõ q̃cũ dtõ. Ci. Audies te. i. ausculabis tibi. Nã audire ꝓcepta alicuius dicimus cũ eis ꝑemus. Cũ dtõ. Idẽ. Et audiẽs eẽt hule ordini. i. obediẽs. Inuĩt̃ & audio cũ aduerbio bene q̃d significat bñdicor. laudor Ter. Bñdictis si certasset: audisset bũ. Huius uerbi cõpsita sunt. Exaudio. Inaudio. bene uel pfecte audio. Plau. Inaudisse inqt. i. ualde. Ci. pãsæ p simplici. Quoꝛ erupit illa uox de qua ego ex te primũ inaudierã. Inauditus tñ p non auditus dr̃ ut tes inaudita. Ci. Rẽ certe nouam & añ hũc diẽ inauditã. Et inauditus q̃nq; dr̃ q̃d nõ audit. Varro. Aãliũ aliud alio sensu caret: q̃dã. n. a natura gignũt̃ aut sodora aut laudira. Obdio uetere obaudio dixerũt subaudio q̃d mõ paꝛ audio significat mõ subintelligo.

Auditus. us. mõ sensum audiẽdi significat ut qnq; sẽ sẽsus uisus auditus gustus odoratus & tactus. mõ id q̃d auditũ ẽ. Ply. Ego ex auditu loquebar

Auditio. ipse audiẽdi actus: q̃ & audiẽtia. hoc ẽ fac ut populus audiat.

Auditoriũ. locus ubi audit̃ ꝓceptor aut orãs uł ipsa auditoꝛ turba.

Aueo. es. uerbũ defectiuũ significat cõcupisco. Ci. li. i. offi. Itaq; cũ sumus negociis curisq; uacui tũ auemus aliq̃d audire discere. Auere ẽt a nimia cupiditate p gaudere ponit̃. Vñ salutãtes quoq; Aue dicimus. i. gaude & lætare.

Aucho. is. abduco. ãne inde alio ueho. Sue. i Cæsa. Stipẽdiariũ quoq; pnũciatũ & abstrahẽtibq; statim ripuit occultauitq; apd̃ se diu & mox ex pfectura pficiscẽs in hispaniã inter offam psequẽtium fasceſq; lictoꝛ lectica sua auexit.

Auellana ab auella oppido eãpaniæ ubi abũdat & alio nole corylus seu ẽt nux pontica q̃ i asiã græciãq; primo e ponto uenit. Eadẽ & pnestina dr̃ q̃ pnestini his abundent.

Auena. dicta ẽ q̃ ad fructũnõ uenlat. est. n. frumẽti uitiũ q̃d sole maxime ealiq; humore accidit: aliqñ ẽt seminis ibecillitate cũ diutius terra retẽtũ est priusq̃ erũpat uel si cariosum fuit cũ seret̃. Vel dr̃ auena a crescẽdi auiditate. Ponit̃ interdũ auena p stipula seu calamo. aut p stilo charactereq; poerico. Vir. syluestrẽ tenui musaꝫ meditaris auena. Ab auena fit auenaceus. a. um. Ply. li. 30. Vel cum farina ordeacea uel auenacea.

Auẽtinus. pe. p. mõs romæ uel ab auibus q̃ se a tyberi ferrẽt aues. uel ab auẽrino rege q̃ ibi extinctus ac sepultus fuit. Vel ab auẽtu holum. q̃ cõmune latinoꝛ ibi dianæ tẽplũ cẽt cõstitutũ: eoq; olim paludibus ex urbe ratibus aduehebant̃.

Auernus. gñis mas. In pl̃i auerna. oꝛ lacus campaniæ ppe baias quẽ locũ plutoni dicatũ oplabãt Hinc ad inferos introitus patere credebat̃ dictus q̃si ἄορνος sine aue. Hoc est auibus inaccessus ὅτι ἀ ὀτ ἐρέικαι ἔρυσ ν ὄρνις ὄρνιθος ἔνεκε τοῦ πάντος ἀριμὸς

Lucr. li. 6. Principio q̃ auerna uocãt nole id abte impositu ẽ q̃a sunt auibus cõtraria cũctis. Strabo. li. v. Cõtiguus bais lucrinus adest sinus intra quẽ auernus est.

Auerni. ppl̃i fuerũt galliæ aqtaniæ q̃ frequẽtes cõtra Rom. bella gesserũt. Nã. ce. millibus bellatorũ primo deide duplicatis aduersus Cæsarẽ cum Vergento rege plũ cõmiserũt.

Auerto. is. alio auerto. amouco. Virg. Nec posse ita talia teucroꝛ auertere regẽ. et cũ dicimus auerto oculos aut mẽtẽ: significat aliũde remouco. Ad-

uerto uero oculos .i. aliquo conuerto. ſunt. n. contraria auerto & conuerto. Inde auerſus & aduerſus. Hinc auerſo. as. frequẽtatiuũ.

Auertor eris. deponens ſignificat dedignor. qđ fit eũ ex aliquare quã deteſtamur unltũ auertimus. Boetius. Heuheu q̃ ſurda miſeros auertit aures. ſpernit dedignat deteſtat. Ponit & quãdoq; pro auerto. Col. li. ix. Somni: & uini ſit abſtinentiſſimus quæ utraq; ſunt inimiciſſima diligẽtiæ. Nã & ebnoſo cura officit pariter cũ memoria ſubtrahitur: & ſomniculoſus plurima effigiũt. Quid. n. aut ipſe agere: aut cuiquã dormiẽs impare. Quin etiam ſit a uenereis amoribus auerſus q̃bus ſi ſe dederit nõ aliud qđq̃ poſſit cogitare q̃ illud qđ diligit. nã uitiis eiuſmodi pellectus nec p̃mium iucũdius q̃ fructũ libidinis. nec ſuppliciũ grauius q̃ fruſtrationẽ cupiditatis exiſtimat.

Auerſor. aris. Vide in dictione aduerſor.

Aduerſus terga oſtẽdit. Aduerſus oppoſitus ẽ. uelut oppoſitio pectore atq; obiecto. Cic. Auerſus & aduerſus impudicq; es. qđ eſt ex anteriore & poſteriore parte muliebria pateris. Rurſus quæ nõ uiſent & q̃ latẽt auerſa dicimus. Quæ uero patẽt & cõſpici tota p̃nt aduerſa. Nec aliter fere Ply. appellat. quæ græci pdiametron hoc ẽ pdimetrẽ lineam obiecta dicũt. Per translationẽ auerſus dr iratus. Virg. lib. iiii. Talia dicẽtẽ iã dudũ auerſa tuetur. Nam ſi intueret quõ auerſa niſi intelligas iratam.

Auerſa uenus. dicit ſ posterus coitus q̃ infandus ẽ & execrãdus. Iul. Capito. de Clodio albino. Mulierarius fuit inter p̃mos amatores auerſæ uenereis ſemper ignatus & taliũ perſecutor.

Aufidus. pe. cor. fluuius apuliæ qui in adriaticum mare infundit ab aliquibus ãna uocatus. Quo nomine uicus ei ſupereminẽs nolatur celebris romanorũ elade.

Auge a latinis dr aurora: ſiue ſplendor.

Augeo. es. xi. ctũ. accreſco ſeu creſcere facio. amplifico. Lact. li. 6. Et dũ uoluerit ſanare uitia auxerit Hinc cõponit adaugeo: & exaugeo quæ uehemẽtiã ſignificant. Ter. in heau. Hoc timet ne tua diuitia antiqua illa & adaucta ſiet. Idẽ ibi cõcurrũt multæ opiniones quæ mihi animum exaugẽant occaſio locus: ætas: mater: ſub cuius imperio eſt mala. Ab augeo fũt aucto. as. auctus. a. um. auctus. us. auctio. auctionor. auctor. & augeſco. is.

Augeſco. auctus magnus uel groſſus fio. fumit. n. paſſiue. Ply. li. xi. Augeſcũt corpa dulcibus atq; pinguibus & potu: minuunt ſiccis & aridis & ſti. Ci. in Cato. Aqua oriẽs una ſe oſtẽdit quæ & ſucco terræ & calore ſolis augeſcens. p̃mo eſt p acerba guſtatu. deinde maturata dulceſcit. Inter augeſcere & augere hoc intereſt q̃ augeſcere intrinſecus augumẽtũ ſuũ operat. Augere uero extrinſecus.

Augumẽto. as. idẽ qđ augeo. Ci. in Læl. Sed ninẽ dr eſt finis optimus cũ integra mẽte exteriſq; ſenſibus opus ipſe ſuũ quæ augumẽtauit nanira diſſoluit. Hinc coaugumẽto. Lac de ira dei. Senſus cogitatio memoria ingeniũ: q̃bus feminibus coaugumẽtari p̃nt.

Augur gẽris cõ. qđ & auger. eris ſecũdũ Priſ. dicit ab auibus gerẽdoq; quia per eũ auũ geſtus edicitur. uel ab auũ garritu. Er is eſt q̃ aures tuas auũ uocibus accõmodans futura p̃nunciat. Hinc augurũ qđ & augur & auguꝛ dicit p ipſa diuinatione quaſi auigerũ dictũ uel auigarũ. Erãt aũt tria diuinationis gẽna in auibus. Nã aliæ uolatu aliæ cantu futura p̃dicebãt. Et illæ qdẽ præpetes. iſtæ oſcinæ dicebant. Erat & tertiũ gẽs ex illaꝛ guſtatu cũ pſis gallinaceis e cauea depromptis dica porrigebat ut ſtipudiũ ſoliſtimũ inde cẽt perniteq; portẽdebat ſi aſeã nõ caperẽt. Quapꝛet infelicẽ cõflictũ a numãtinis in Mancinum illatũ p̃dixerũt pulli q̃ eſeã uõ ceperũt ſed ex eauea euolarunt.

Auguror pe. cor. depo. augurũ facio diuino. Ouli. 3. me. Iãq; dies aderit quã nõ p̃cul auguror eẽ Cõpoſita ſunt in auguror & exauguror quæ ſunt cõtraria. Eſt. n. inaugurari nõ ſolũ inaugurũ numerũ indicubi & cooptari ſed etiã I aliud ſacerdotiũ cõſecrari. Cic. de Antonio Cæſaris flamine. Quid igit ceſſas? cur nõ inaugurare ſumme diẽ ui de qui te inaugurer.

Auguro. as. idem Virg. li. 6. Et ſi qd ueri mens augurat opto.

Auguriot. idẽ. Hie. in gñ. Scyphus quẽ furari eſtis ipſe ẽ I quo bibit dñs meus. & in quo augurari ſolet.

Auguſtus locus religioſus ſanctus: in quo augurato qd cõſecrat ab auctu. hoc ẽ incremẽto. Vñ auguſtũ q̃ſi auctũ iouis ope iperũ. Ad qđ nomẽ alluſit Ouid. Augeat iperũ nñ ducis: augeat ãnos Egeſippus quoq; li. v. Auguſtũ apud romanos nomẽ imperii eſt: q̃ augeat ſnos: non q̃ alienos opprimat. Vel dr Auguſtus ab auũ geſtu. i. qui ab auibus ſignificatus ẽ: uel ab auũ guſtatu. qa aues paſtæ id ratũ fecere. Vñ Auguſtum tectũ dr auguriũ cõſecratũ. Aedes. n. tẽplaq; rite cõſecrantes appellarũ auguſta. Vñ Ouid. li. i. faſ. uult Auguſtũ fuiſſe dictũ q̃ rite a ppſo ſacerdotibuſq; dicatũ. cadẽq; ab origine auguna dicta q̃ſi ea Iuppiter manu ſua dare & augere ſit uiſus. Ait. n. ſeſt uocãt auguſta pfes auguſta uocant. tẽpla ſacerdotũ rite ſacrata nauu. Huiq & augunũ depẽdet origine uerbi. Et qdcũq; ſua iuppit auget ope. Abſiue tñ Auguſtus p nobili ſacro & maieſtatis pleno ponit Vir. li. geo. Si qñ ſedẽ auguſtã. Vñ auguſti dicti ſũt romani Impatores ab Octauio auguſto q primus meruit hoc coguomẽ. Et Auguſtus mẽſis dictus ẽ q antea Sexnlis uocabat donec nomẽ auguſti daret ex ſenatuſcõ. Nã Auguſtus Cæſar mẽſe ſexnli p̃mũ cõſulatũ iniit: muphos Iurbẽ Italiæ tulit. Ex ianiculo legiõs deductæ ſecutæq; ſũt eius auſpicia. Sed & ægyptus hoc mẽſe in ptãtẽ ppli ro. redacta ẽ I finiſq; ciuilibus bellis hoc mẽſe impoſitus. Atq; ob has cauſas hic menſis huic imperio felicitſimus fuerit: placuit ſenatui ut hic menſis Auguſtus appellaret.

Augustale: domus ī qua habitat magistratus: quæ & prætoriū dī.

Augusta cæsarea urbs supra Ibeꝛ sita. Distat a numantia ad. lxxx. stadia.

Augusta emerita: ciuitas lusitaniæ q̄ ab emeritis cōditoꝝ & augusto nomē sortita ē. Nā ut Dion. refert. Quo tpe Cæsar augustus Cātabris & Astu nibus deuictis in italiā rediret. reliqt milites qui supra ætateꝫ forēt atq; cōcessit ipsis ut ī lusitania angustam emeritam conderent.

Auidus. cupidus a nō uidendo ut q̄dam putant q̄ ppter nimiā cupiditatem nō uideat q̄d agat. De hoc etiam in dictione auarus.

Auis. aidē cōposita dictio q̄si sine uia. qa uolatus sciri nō pōt. Nam aues uias certas nō habēt. sed per auia quæq; discurrūt. Vel dī auis ab aducētu eius qa ide neniat. unde qs nō suspicet uel q̄ singulis annis aduemat. Et ꝓprie auis est q̄ oua pa nt pēnis ꝓdita ꝓter unū uespertilionē qui utroq; caret. Volucris ē quæcūq; uolans ut uespa.

Auianus: qui curā auiū gerit. Col. li. 9. de gallinis Sic tū ut illustria sint loca q̄ cōmodiꝫ hītet auia rius q subinde debet speculari aut incubantis aut parturientis fœtus.

Auiarū locus syluester sine uia. Ser. Auiaria secreta nemora quæ aues frequentant. Vir. li. ii. Geo. Sanguineis inculta rubēt auiaria baccis. Itē auiaria dicūt loca ubi pēnata nutriunt uel claudunt uel custodiūt. ut quo se aues recipiūt & colūbi & passeres. sicuta piaria quo apes. græce ornithones uocant. Col. li. 9. Quæ uos similiter appellamus apū cubilia apiaria: uel nantiū uolucrū q̄ stagnis pisciuiſq; lætant auiaria: uel ēt pecudū syluestriū quæ nemoribus clausis custodiunt uiuaria. Hoc modo auiariū & auianus ab auibus sunt.

Auicula diminutiuū parua auis. Gel. li. z. auicula ē parua: nomē ē Cassita: nidulaſq; in segetibus. Itē auicula diminu. ē ab auia. Ci. p. L. Flacco. Nunc deniq; matercule suæ festinus filius auiculæ mi nime suspicioſæ purgat se per epſam.

Aulla quasi ouilla. agnus recētis partus.

Auius a. uz. q d̄ē sine uia. Vir. li. z. geo. Auia tū resonant auibus uirgulta canoris. Sal. in. Iug. Ipse cū delectis militibus meridiē sequi nocturnis & auis itineribus ignoratus repēte romanos pallā tes aggreditur.

Auus ab æuo. uolatus ē. qa pre antiquior sit. Vel a gr̄eco ἄυος resonans qa ἀύω sicco clamo strepo ē. n. quærula illa ætas ab α priuatiua ὕω pluo uel dicitur auus. q ad patrem sit additus. Et est patris uī matris patr. a quo. Proauus aui pateri uel materni pf q sit ꝓpe auū. Inde abauus: p aui paterni uel materni pf. q sit iam pcul ab auo Deniq; atauus: & tritauus: q̄si tetrauus: qa quartus sit ab auo: uel quasi tertius pf. Est. n. atauus siue tritauus abaui uel abauiæ pf. Post tritauū maiores dicunt. & tritauia.

Auia patris uel matris mater. a qua ꝓauia abauia

Auitus. a. um. pe. p. ab auo siue ab auia fit. & significat q d̄ ad auum siue ad maiores pertinet. Ci. in uer. acti. z. Nulla res cuiusq; tam prima atq; auita fuit quæ nō ab eo imperio istius abiudicaretur Liui. Interuenit deinde his cogitationibus auitū malum regni cupido.

Auunculus. nō est diminutiuū. qa nō recte format: sed est matris meæ frater: sic dictus q̄ æque tertius a me ut auus ē: sz nō ciusdē iuris. Ideoq; uocabuli facta diminutio est. perinde ac minor auus Vel dī auunculus q̄ aui locū teneat & ꝓximitate tueat sororis filios: quēadmodū frater patris a patre patruus appellat q̄ sit quasi alter pater. Vū & ipsi fratrum ac sororum filii uepotes ex fratre & nepotes ex sorore dicunt. Auunculus maior ē auiæ maternæ frater. Pers. Maior auūculus exit.

Aula a nīis pars domus quæ uulgo salā seu atrium dī ἀυλή. n. latine atriū dī. Antiqui aulas ollas dicebant. i. uasa figulina qbus cibaria coquunt. Plau. in am. Optimo iure infringat aula cineris in caput. Huius diminutiuū est aulula a quo plautina fabula aululania uocitata ē hoc ē parua olla in q̄ repositus erat thesaurus. Fit ēt aliud diminutiuū q d̄ ē auxilia. Est & aula principis domus quæ & tegia dī. Sene. Notissima uox ē eius qui in cultu regū cōsenuerat. cū q dam illū interrogaret quo mō rarissimā rē ī aula cōsecutus cēt senectutem? Iniurias inquit accipiendo & gras sæpe agendo.

Aulæū cū æ diph. uelamē ē picturis intextū ab aula dictū q̄ primū in aula Atali regis Asiæ inuētum sit. Amb. li. hex. Aulæa ḡns cōtinaꝫ regaliū. hæc alio nomine dicunt peripetasmata. & peristromata ornamēta qbus parietes obtēdunt quæ in aliquo apparatu solēt adhiberi. Sūt etiam aulæa uestimēta & q̄si militaria paludamēta. Virg. Purpurea intexti tollant aulæa britanni.

Aulis idis. uel aulis regiūcula est ut ait Stra. Boeotiæ petrosa ex re sortita nomē. Nam significat tē tonū uel locū quo quis castra metatus est. Est & ciuitas ciusdē nominis cū portu capace paucarū nauiū: ubi cū uenere oēs græci cōiurarūt sub agamēnone excidiū troianū. De hac Oui. li. iz. me. Bocotiaq; tellus aulide piscosa puppes tenuisset ituras. Est autē ἀυλὶς ἡ κοίτη ἀυλὶς ἴλος πόλις βοιωτίας hæc Suidas: Homerus aūt χθιζός τε καὶ πρωιζ ὅτ' ἐς ἀυλίδα νῆες ἀχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ πρωσὶ φέρουσαι ἡμεις δ' ἀμφι τωρεῖ ϗ ῥηνην ἱερὸυς καθ' ἑκατόμβους ἱερ λομεν & subdit καλὴ ὑπὸ Πλατανίστῳ ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα δράκων & subdit ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοι νήπια τέκνα ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ πετάλοις ὑποπτερίδιοι τήωτες.

Aulicocia: exta quæ in aulis. i. ollis coquebantur hoc est elixa.

Auxillā. ollā parnulā dicebātur inquit Festus.

Aulō mons: calabriæ cōtra tarētinā regionē ferax boni uini. Mar. Nobilis & lanis & baccho fertilis aulon. In eo est & oppidum eiusdem nominis

Eſt & nomẽ duaꝝ urbiũ quaꝝ una eſt in macedonia: alia in Cilicia. Præterea aulon ut ſcribit Hierony. cãnulæ aut chordulæ quæ in organo reſonant. aule tibia & calamus tibialis: auleticus dr utpote tibiis utilior. Ille uero q̃ phyſtulis ẽ accõmodatus ſyringia appellat ſicut ſcribit Ply. li. 16 Dr & hic aulos auli p̃ tibia. Iñ choraules tibicen

Auoco. as. pe. cor. alio uoco. per tranſlationẽ uero pro abſtraho ſiue diſiungo ſumit Lact. li. i. Et ad ſtudia pacis a rebus bellicis auocauit.

Auolo as. pe. cor. alio uolo: ſiue alio ſubito diſcedo Hie. in Leui. Dimittet paſſerẽ uiuũ ut i agrũ auolet. Aug. li. 6. cõ. p̃ trãſlationẽ. Et ſi quid arniſi ſet pſperuꝝ appẽdere tædebat q̃a pene priuſq̃ tencretur auolabat.

Aura. uentoꝝ uis. licet a uento diſtinguat: ut in naturalibus quæſtionibus. Seneca docet: q̃ aura ſit leuior: uentus uehementior. Virg. li. iiii. At illis dulcis compoſitus ſpirabat crinibus aura. Interdũ aura ponit p̃ ſplẽdore. Idẽ Diſcolor unde auri per ramos aura refulſit. Vnde aurũ ſecundũ ali quos dictũ eſt a ſplẽdore q̃ in metallo eſt. Interdum p̃ aſtlatu & fauore: q̃a cũ flat in æſtate uidetur æſtuantibus fauere. Idẽ li. 6. Iã quoq̃ nũc nimium gaudẽs popularibus auris. Vnde aurarii dicunt ſautores. Interdũ p̃ facilitate qua in amorẽ trahunt aliq̃. Hora. li. car. Tua ne tardet aura maritos. Fit aũr ut quidã ſme græco uolunt aura ab aere q̃ motus aer & ſplendorẽ faciat & uentũ immo græcũ ẽ Suidas ἀὔρα ἄνεμος & i dictõe χαλκάνοϛ q̃a iſte dabat iuramẽta ferre uẽtis

Aurora. p̃rium nomẽ ẽ. poteſt tñ & p̃ die accipi: & tũc appellatiuũ ẽ ab aura deriuatũ. Proprie. n. aurora eſt ipſe ſolis aſcenſus. i. prima pars diei in qua ſolet pulſu ſolis aer commotus aram facere Alii auroram ſplẽdorẽ ſolis exiſtimãt. Autorã ẽt diluculũ nũcupauere q̃ tũ dies luceſcere ſciperet.

Aurus dictũ ẽ q̃ p̃cipue cuſtodiat græce. n. ὁράω cuſtodit dr. Vnde theſaurus dictus ẽ. Nã θησαυρὸς ponam ὁράω cuſtodio. Hippocrates ab inuẽtoris nomine dictũ putat quẽ uocitatum aut ἄυρισον. Quidã a ſimilitudine auroræ coloris nomen traxiſſe exiſtimãt. Nõnulli ab auertendo. q̃a homiñ mẽtes auertat. Virg. Quid nõ mortalia pectora cogis auri ſacra fames? Alii a ſabinis tranſlatum dicunt. Quod illi auſuꝝ dicẽbãt. f. in. r. poſtea mutata. uel potius ab ἄυρος dicit dines & abundans. Sumiſq̃ auꝝ p̃ ipſa materia. Quandoq̃ pro pecunia. ſ. p̃ aureis nũmis. Quãdoq̃ p̃ ornamẽto muliebri. Plan. in muſ. Agedũ contempla aurũ & palam ſatin hæc decẽt ſcapha. Ter. in eu. Interea aurũ ſibi clam mulier demit dat mihi ut auferam.

Aureus. ſubſtãtiuũ accipit p̃ ipſa pecunia. Ply. In mane tabulæ p̃tium accepit aureos menſura non numero.

Aureus. a. um. q̃d totũ ex auro eſt. auratus. a. um. q̃d in ſuperficie hẽt aurũ. Nã multi fiũt anuli aurati: qui tñ aurei nõ ſunt. Abuſiue tñ dicit domo aurea: & porta aurea. cum aurata dici debeat. ut eques auratus. Et auratus p̃ aureo. Sue. in Nerone. Piſcatus eſt ræte aurato purpura coccoq̃ funibus nexis.

Auro. as. aurũ ſuperpono. A quo deauro & inauro Vñ auratũ deauratũ & inauratũ.

Auriferum. q̃d fert auꝝ. Vñ aurifera flumina dr. Tagus in hiſpania padus in italia. Hebrus i thracia. Pactolus in aſia. Gãges in india.

Aurari. qui auꝝ imponunt: & inaurãt. Et aurarii fautores qui fauoribus ſplẽdidos. i. claros faciunt ab aura.

Aurata ſodina ubi fodit aurũ.

Aurifex faber aurarius. q̃ auri laborandi artifex eſt. Ply. Velut artificũ arte alterius inter folia cãdicãtibus margaritis. hic aurificia p̃ aurificis tabẽna.

Auricomus pe. cor. q̃ aureos crines ſeu auream comam habet.

Auramẽtũ. cũ auro dr. Ply. li. 33. Hiſpania ſtrigiles uocat auri paruulas maſſas q̃d ſuperfoſa ſoluꝝ in maſſa auramẽto capit cũ cætera in metallis repta igni perficiantur.

Aurichalchũ ex auro & ære dictũ eſt χαλκὸς. n. æs dr: q̃ſi ſit æs aureũ hẽt. n. colorẽ auri. Siue pp cognationẽ q̃ eſt inter au. & o. Naꝝ dicimus plo ſtrum & plauſtrum. Cotes & cautes ſicut cõtra no. dixerunt auſculuꝝ p̃ oſculuꝝ. Hie. in apoc. Et pedes eius ſimiles aurichalco. hoc p̃tioſiui otibus metallis fuit. q̃ & ſplẽdorẽ auri & æris duritiaꝝ poſſideret. Dr & onchalcũ. q̃a in locis montoſis inuenitur ὄρος. n. latine mons dr. Plau. in mi. Ego iſtos mores orichalco cõparẽ. Sta. li. x. thi. Emicat effigies & ſparſa orichalca renidẽt.

Aurpigmẽtũ in ſyria fodit ad pictoꝝ uſum i ſumma tellure aun colore ied fragili lapiduꝝ ſpeculum modo.

Aurigo. pe. p̃. morbus qui & regius. a colore auri quẽ bilis per totuꝝ corpus diffuſa repræſẽtat. hic auriginoſus dr qui eo morbo laborat.

Aurnga. pe. p̃. & gñis cõ. ſecundum Priſ. qui uelq̃ curruꝝ regit. ſic dictus q̃ ſplẽdorẽ ſibi agat auns quaſi fauoribus ppli. i. clamoribus. Quãdoq̃ gerere fœ. ponit p̃ ipſo curru.

Aurgor aris. moderor rego.

Aurata piſcis ab auri colore nomen accepit: cuius amator Sergius orata cognominatus ẽ: ut refert Macro. Nã orata prius dictus q̃ſi aurata ab oro q̃d uulgo pro auro dicũt. Mar. Nõ otis p̃tũ lauderẽq̃ aurata mereſ.

Aurelia fãilia apd ro. ex ſabinis oriũda. a ſole dicit credit cui peculiariter omæ ſacra faciebant i ãtiq̃tus dicti auſelii ut Valeſii papiſii p̃ Aurelii ualerii papirii. Fuit & nomẽ ropriũ matris Cæſaris.

Auras. fluuius ab hemo in Iſtrum defluens.

Aures. ab hauriẽdis uocibus dictæ ſunt detracta aſpiratiõe. Vir. uocẽq̃ his auribus hauſi. Aut quia græci uocem ipſam ἀυλὴν uocant ab auditu per mutationem litteræ aures uelut audes. Et iaꝝ cartilagine q̃ foramina aurium dicunt aures. Lucre. li. 6. Triſte ſuperciliũ funoſus uultus & acer ſollicitæ porroplenæq̃ ſonoribus aures. Et tam

de animãtibus q̃ de eis quæ carẽt ala recte dñr. Virg. in geor. Binæ aures duplici aptãt dentalia dorso. Hinc inuans & auritus.

Auricula. uõ ẽ parua auris licet recte formet. sed est exterior ps auris: uel pars infima quæ mollis est. Hier. in ezo. Et pones super extremum auriculæ dextræ aaron. Idẽ cõtra Ioui. Si digitũ amputes ſi ſũmitatẽ auriculæ eſt q dẽ dolor. ſed nõ tantuz damnũ: nec tanta cũ dolore deformitas i quãta ſi oculos eruas.

Auritus. a. um. pe. p. q d magnas hẽt aures. Virg. Auritoſq ſeq lepores. Et auritus dr q bñ audit. Hor. li. car. Doctus auritas fidibus canoris duce re quæreus.

Auricularius: ſecretarius: cõſiliarius. Hiero. li. ii. ge. Feretq cũ ſibi dauid auricularũ a ſecreto.

Auricularius. a. um. q d ad aures pertinet. Vnde auriculanũ ſpecillũ dicim9. Similiter auricularis & hoc auricular. ut uerminatio auricularis cũ putri de aures uermibus ſcatent.

Auriſcalpiũ. Inſtrumẽtũ quo aures purgant.

Aurez ſunt fratres qui circa aures equoꝝ religant. immo pars habenæ q̃ circa aures ponit.

Auruncꝰ. barbæ capraruz. Vnde & p barbatis hominibus poni ſolet.

Aumnca. urbs quam cõdidit Auſon Vlyſſis & Calypſoos filius ſiue Cyrce.

Auſonia. oliz pars italiæ dicebat in qua ſunt bene uentũ. Tarracina. ab Auſone Vlyſſis & Calypſoos filio. uſic aũt pro tota italia ſumit: quæ a pẽ nno ſinit. Inde auſonius, a. um: & Auſon: p eo qui eſt ex auſonia auſoniũ mare parſ ionii eſt bruñ alluit a Tarẽto ſcipit tñ cur dicat alit ſcribit Suidas ἀυσονιὸν, ἰταλῶν καὶ ἄυσονες οἱ βασιλεὺς παρὰ τὸ ἄυσω τὸ τολμῶ· οἱ θάνταις τὸ τολμῶντες τῶν πρώτων ἄρμα τι ἐφ' ἁυσόνιος πόντος ἤτοι σικελικὸς ἀπὸ ἄυσωνος τοῦ ὀδυσσέως καὶ καλυψοῦς υἱοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος.

Auſculto. as. cũ actõ ſignificat audio. Plan. Tũ illũ ſummiſſe loquentem auſcultabam. cum datiuo obedio. Teren. in an. Pamphilum ne adiutẽ: aut auſcultẽ ſeni cenſet. Itẽ auſpicio cerno. Afra. Ludos hinc auſcultaui ꝓcul. Auſcultare etiã ueteres ꝓoſculari dicebant. Plau. Et inter ſe auſculãt & colãbant os cũ ore cõſerũt. Et tũc ab oſculo. hoc eſt ore dedr. q auſculũ dicebant.

Auſpiciũ. quaſi auis ſpeciũ. ab auiũ ſpecione dr ſicut augurũ quaſi auiũ ganũ. ab auiũ garitu & uocem uel ganẽdo. Auſpiciũ ab auiũ uolatu fit. Duo ſunt auſpicioꝝ gña. Vnũ ad oculos alteꝝ ad aures ponẽs. Ad oculos uolatus: ad aures uox auiũ Thireſias thebanus primus auſpicia auiũ inuenit. Vide ẽt in dictiõe augur. Vir. in poteſtate poſuit Cõmunẽ hũc ego ppm̃ patribuſq regamus auſpicis. Ab eo q d ꝓcedit ad id q d ſequit q iiſdez auſpiciis creati cõſules parẽ hãt poteſtatẽ. Auſpiciũ antiqui curioſiſſime obſeruabant: adeo ut nihil publice ſiue auſpiciis nec domi nec militiæ gerer. Vñ auſpiciũ capit q̃q p ductu & fortuna. quia dux belli añq iret in expeditionẽ auſpicia capere ſolebat. Quãdoq capit p ꝓſagio.

Auſpices q auſpicio ꝓſunt. quos idẽ eſſe q d augures. Ci. his uerbis declarat. Quid de auguriis loquar? tuæ partes ſũt. Tnũ inqt auſpicioꝝ patronciniũ cẽ debet. Quãobrẽ hi augures auſpicesq dicebãt. & auſpices q ꝓpoſiti ſunt celebrãdis cõuiuiis ex parte uiri. Naz ex parte uxoris pnuba dr qa auſpiciũ p nuptiis capere ſolebãt. Aliq̃n auſpex capit p eo q dux militiæ eſt. Hora. Nil deſperãdũ teucro duce & auſpice.

Auſpicor. auſpiciũ capio. uel incipio taz in bonuz q̃ in malũ ꝓpterea q nihil ueteres rei magnæ ordiebant niſi auſpicato. Suc. In Aug. Militiã autem ſpicantibus nõ tribunatũ mõ legionũ. ſed etiam ꝓfecturas alaꝝ dedit. i. militiã incipiẽtibus & felici auſpicio ſcohãribus. Ply. li. vii. At hõ infeliciẽ natus manibuſq pedibuſq deuictis. alal exteris ſpaturũ a ſuppliciis uitã auſpicãt. Col. li. iz. Poſit ab idibꝰ Ianuariis auſpicari culturaꝝ offã. In auſpicatus ñ auſpicatꝰ uſitatũ ẽ uerbis ſic dicẽ ſi q d aliq̃n aliẽ cuẽiſſet q̃ uellẽt auſpicatã rẽ dicimus quæ auſpiciis ꝓbatã ẽ. Auſpicato aduerbiũ Terẽ. Haud auſpicato huc me appuli. i. nõ feliciẽ Quſtil. Itaq apud illos. Homerus. ſicut apd nos Virgilius auſpicaciſſimũ dederit exordiũ. i. feliciſſimũ.

Auſter. uẽtus meridionalis ab hauriendis aquis dictus lz q̃q nõ aſpiret in principio. Naz nebuloſus atq humectus ẽ q ẽt notus græce eadẽ ratione appellat. quoniã νοτίς latine humor dicit. Ponit tñ q̃q ꝓ aliis uentis. Ab auſter fiũt duo adiectiua. Auſtrale. & auſtrinũ. Sed hæc non ab ſurde per h ſcribi uidet.

Auſterus. a. um. pe. p. græca dictio qua apud nos ſignificat acre aſpeꝝ & Imite. Hor. in Ser. Moliter auſteꝝ ſtudio fallẽte laborẽ gce αὐστηρός.

Auſtro. ſtras. ſignificat humecto. Plau. Auſtrati ad ignẽ ſedent.

Auſtrũ radius rotæ. Luer. lib. v. Vt flunius uerſare rotas atq auſtra.

Auſugani populi ſunt inter Feltriã & Tridentũ ab auſugo oppido dicti. Nunc uallis ſugana uulgo appellari ſolet.

Aut cõiũctio ſeperatiua: ut aut oncra accipiunt uenietũ aut agmine facto. Aliq̃n dubitatiua. ut aut librũ uolo: aut ptiũ. Si ſemel ſubiiciat diminutſa eſt: ut aut age diuerſas. Quod. n. grauiſſimũ erat. Iuno optauit. Aliq̃n cõiũctiua. ut aut da mihi tu magne pr diuũ miſerere.

Automedon. pe. cor. nomẽ aurigæ achillis.

Autolecythus. pe. cor. mendicus ſcurra. græcum eſt ἀυτολήκυθος ſz λήκυθος ẽut urceol9 olei ἀυτὸς ipſe: quoniam nec aliud poſſident ait Suidas. lõ Iune. de codro urceoli ſex & ſubdit καὶ γαβεῖχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀλείφια & multa alia

Autographũ dicimus ꝓpria ipſius manu ſcriptum. Græci ἀυτὸν ipſum dicunt γράφω ſcribo. Vñ autographa cpta apud Sue. in Aug. ipſius manu

ſcripta ſignificaſ. Antigrapha uero teſcripta.

Autocineton.pe.p. Græce αὐτοκίνητον. ſeipſũ mouens & nõ ab alio mouef.

Automata ſunt inſtrumenta arte mechanica ita ſubtiliter fabricata ut ſua ſponte: nullaq; apparẽte cã moueanf: qualia ſunt horologia machinæq; uerſatiles. Automaton.n. interptaf ultroneũ & ſuæ ſpontis. Scribit Victru. hydrauliticas machinas & aquarũ expſſiones automatas a Cteſibio primo repertas fuiſſe: ubi automata appellat mechanica inſtrumenta quæ perſemet ipſa mouentur. Mors naturalis & fatalis dicitur a Demoſtene αὐτόματος quaſi ſuæ ſpontis & nulla extrinſecus ui coacta. Demetrius moſchus lacõicus λεγεται ὅτι μαιομαι τὸ ἑαυμαι τι ποιειν

Autonomus.pe.cor. qui uiuit ſuis legibus. Autonomia libertas uiuẽdi ſuis legibus. παρα τὸ νέμω νόμος.

Auturgus artifex per ſeipſum faciens. Auturgia manualis operatio ab αὐτὸς καὶ ἐργάζομαι.

Autopyrus. fermẽtũ dr qui & zymitis.

Autumo.as.pe.cor. exiſtimo cenſeo affirmo. Plau. Niſi hoc ita factũ eſt perinde ut factum eſſe autumo nõ cãm dico cũ quẽ ſimules probri.

Autumnus. dici putaf. q; tunc maxime augeantur hominũ opes coactis agrorum fructibus. Hinc autumnale adiectiuũ ut tẽpus autumnale & ideo per c ſcribẽdũ eſt cum ab auctus a.um. dicaf.

Auxil.ũ ab augeo. quoniam augebant numerum ii qui accedebant alienigenæ. proprie.n. dicitio cioꝛe cũ legiones ex romanis cõſtẽt. Inde Vege. li.ii. de re mi. Auxiliares ex diuerſis locis uenũt. & legionibus ſemper auxilia tanq; leuis armatura in legione iungebantuf: ut in his phandi magis adminiculũ eſſet q; principale. Inde apud hiſtoricos legionarii & auxiliarii diſcretim ponuntur.

Auxiliaris. & auxiliarius utrũq; dr pro eo qui t auxiliũ alicuius uenit. Aſinius pol. Militẽ non mõ legionariũ ſed nc auxiliariũ qdẽ ullũ quoq; miſi.

Auxiliari ſignificat adiuare auxilio eſſe. & taꝛ actõ q; dtõ cõſtruiſ. qñq; etiã gtõ. Hic. I Eſaia. In die ſalutis auxiliatus ſum tui.

Auximũ. piceni urbs. a qua auximates populi dicti ſunt ut inquit Stra. Vulgo oſmũ dr.

Axamẽta. carmina quæ a ſaliis in uniuerſos hoſtes componebaf.

Axinomantia genus magicæ diuinationis per dolabellas ſecureſq; quas græci axinas uocant. Vnde Ply. li. 30. ſcribit pelnibus ſecunbus ac multis aliis modis diuina magos promittere.

Axatc antiqui p nominate poſuerunt.

Axis ppric ſignificat diametron mundi. Eſt.n. linea quæ ab uno mũdi cardine in alterũ tendit. Apul. in coſmo. Eoſ polos dicimus a quibus uelut a cardinibus axis eſt ductus diuiſor & diſcreminator mundi. Orbem terræ in medicitate cõſtituens. Duo ſunt aũt axes qui & cardines dñr q; circa eos rotari orbis uideaf: & poli a græcis uocanf. Nam ut quidã putant axis ab agẽdo. i. mouendo deducif. Et axit p egerit ueteres uſurpaue re. Vnus auſtralis. ſiue antarcticus hoc eſt arctico oppoſitus q; terræ obiectu a nobis cerni non poteſt. Alter ſeptentrionalis ſiue arcticus. ſiue arctous aut boreus qui nunq; occidẽs ſemper conſpicif. Virg. Hic uertex nobis ſemper ſublimis: at illũ ſub pedibus ſtyx atra teneti maneſq; pfundi Hic p ſeptẽtrionali parte ponif. q; hic polus dẽ taxat nobis notus ſit circa quẽ orbis uertaf. Itez axis dr ſtipes ſeu lignũ teres circa quẽ rota currus uertif. Idẽ. li. 3. geo. Poſt ualido nitẽs ſub põdere faginus axis. Hũc græci ἄξονα dicunt. Licet quandoq; p toto curru capiaf: ut apud Iuue. Dignus ancinos qui mẽdicaret ad axes. Itẽ axis dicif totũ cælũ. ut axẽ humero torquet. i. cælum ſuſtinet. Dr & axis circa quez aliqd agif hoc eſt mouef. Vnde axioſi factioſi q; una qd ageret facerẽq;. Et axis fera eſt in india humili pelle pluribus candidioribuſq; maculis.

Axilla. locus cõcauus ſubter brachium ubi naſcunf pili. Inde fit ala ut inquit Ci.

Axũgia interiot porci pinguedo inueterata ab axe plauſtroꝛ ungendo dicta ut facilius circa eũ rota uertaf. Hæc quãto uetuſtior: tãto utilior ẽ & multas uires hãc creditf. quoniã id aſal herbaꝛ radicibus neſcif. Ply. Foliis cũ axũgia ſtrumas diſcutit. Dr & axugnia. Idẽ. li. 20. Et ſylueſtri ruta cũ axungnia ueteri illitos ramices ſanari p dunt

Axioma.pe.p.a Varrone pfatũ & p loquium dr a Cicerone li. i. tuſ. pnũciatũ ſue ploquiũ. Et eſt ſentẽtia t q; nihil deſideraf. ut anibal pœnus fuit: Scipio nũmãtiã deleuit. Et oto qcqd ita dr plena & perfecta ũboꝛ ſnia: ut id neceſſe ſit aut ueꝛe aut falſũ cẽ: id a dialectiois axioma appllatũ ẽ. alibi Ci. dixit. Fundamẽtũ dialecticæ eſſe axiomata q; d ait eſſe quaſi effatũ. Eſt pterea axioma. i. pronũciatũ: q; aiti adiũctũ: alii cõnexũ dixere. Id tale ẽ. Si plato ãbulo: plato mouef. Si dies ẽ ſol eſt ſuper terram. De hoc Marti. capella li. dial. intelligi uolẽs ſic ait. Qꝛ d fuerit ex ntõ caſu noſs & tertia uerbi perſona cõiũctũ ploquium dr. Ergo miſer eſt. M. craſſus ſed trahant alii & uſurpent q; tũ uelint huius dictiunculæ ſignificationẽ græce tñ dr ἀξίωμα. i. dignitaſ & poſitlatõ ἀξιόω pbo dignũ facio. peto: dignor: rogo: uolo ceſeo.

Axius fluuius paphlagonũ p mygdoniã fluẽs. Ply li. 4. Mox antigonc europus axiũ amnẽ codẽ nomine alius p qd thedias fluit. Axiũ urbs in Myſia inferiore.

Axus macedonum fluiuus. Axos urbs cheroneſſi thraciæ.

Axon. ionũ fluuius t minore aſia axona flumẽ ẽ in extremis rhenoꝛ.

Azana. æthiopiæ regio q; ſinũ rubri mariſ barbaricũ appellatũ obtiet aq; azanũ maf dictũ ẽ a Ply. li. 6

Azelos. pe. p. latine dici põt ſine amore inſidixiſti. ne inuidia ab a ꝑuatiua ζῆλος ẽt miſta alia ſigt.

Azymus pe. cor. cũ. y. apud nos dicif ſine fermẽto ζύμη. n. fermentũ dr.

Azotus. pe. p. urbs ſyriæ. Hinc Azotius. a. um. ut uin azotii q; azotũ habitant.

Littera. muta est. quæ nō i sonū suū: sed i sonū e litteræ finit. Hāc græci uita notant. Getq; uirtutē & ptātez mediā inter .p. &. ph. Quare nos ob litterazz affinitatē dictiōes græcas traducētes nōnūq; p. &. ph. in illam conuertimus ut cuz apud græcos πῦρος scribat apud nos buxus. Et q̄d illi ἀμφω nos ambo trā scribimus. At econtrario q̄d illi cū. b. scribūt nos cū. ph. traducimus. ut θρίαμβος thrinmphus. Cōuertit q̄doq; .b. in. u. euphōnię uel differētię cā. ut aufero p abfero. Aufugio p abfugio. Transit etiā in. f. ut sufficio. in. c. ut occurro. in. g. ut suggero. in. m. ut summitto in. p. ut nnbo. nupsi.

Babylon. pe. cor. nomē principalis urbis ī chaldæa Et apud nos cōfusio uel translatio dī ꝓpter linguazz confusionē eoz qui ædificabāt turrī cuius altitudo quinq; millū centū septuagīta quattuor passuz fuit. Hebtæi nanq; babel cōfusionem appellant. Hæc urbs adeo nobilis fuit: ut chaldæa tota: & mesopotamia a se babylonia dicta fuerit Et prius quidez dicebat ciuitas regui Nēbroth: in qua eorum qui ædificauerunt turrim longe diuisz sunt linguæ: quoz principem fuisse Nembroth gigantem Iosephus affirmat. postea a Nino uel Semiramide instaurata mœnibus ac hortis pensilibus: temploq; ac arce maxime fuit admirabili. Hæc campi planicie undiq; conspicua: natura loci lætissima: castrozz facie mœnibus pari bus per quadrum dispositā mutoz eius uix credibilis relatu firmitas & magnitudo. i. latitudīe cubitorum. L. altitudine quatertantum. Ambitus eius quadringentis octoginta stadiis circūuenit. Murus coctili latere atq; interfuso bitumine cōpactus. Quē tam latum fuisse quidā scribunt: ut quadrigæ sibi inuicē occurrentes facile pertransire possent. Vndc & inter septem spectacula orbis numeratur. Fossa extrinsecus late patens uiceamnis circunfluit. A fronte muroruz centum portæ æreæ: & Euphrates in ea fluit. Hæc urbs cū aliq; dodefecisset: & Semiramis circa cultum corporis occupata esset soluta adhuc altera crinium parte: ad eam recuperanda cucurrit nec prius decorē capilloz redegit in ordinem q̄ urbē in suam potestatem restitutam nidit babylon maxime celebrauit intexere colores diuersos picturæ: & nomē imposuit. Babylonica. n. appellantur. In babylonis regione est Seleucia & berillus in ea reperit. A Babylon fiunt Babylonius. a. um. & Babylonicus. a. um. Vnde babylonios dicimus qui ex Babylone sunt. Et captiuitatem babylonicam.

Bacca. per duplex. cc. continet intra sui nominis ambitum fructus diuersorum generū lauri olinæ coni myrti & alioz huiusmodi. Est et bacca lapis ꝓtiosus siue unio.

Baccatus. a. um. q̄si baccis hoc ē lapillis ꝓtiosis margaritis ornatq. Vir. Colloq; mōile baccatis.

Baccula diminutiuū. patua bacca. Ply. li. xxv. Oēs colore buxeo: caulibus paruis: flore purpureo ferunt bacculas paruas ut cappari.

Baccar. aris. pe. cor. gñis sœ. herba ē radicis odoratæ ad cynnami similitudinez hederæ pene foliis rotundionibus molliotibusq;. Ex hac radice fieri solebat unguentuz q̄d baccaricū dicebat. Valet herba: cōtra fascinatiōes. Vñ Virg. Baccare frontem cingite ne uati noceat mala lingua futuro.

Bacchar. cū. h. gñs ē uasis uinarii. q̄d & bacchariū dici postet.

Bacchus. Iouis ex Semeles filius: putatus ē deus uini: & ꝓ ipso uino poni cōsueuit. Hic mīnomiq; fuit. Nā Dionysius. dc̄dc liber pater. Postmodū cū bellasset in india & multas secuz habuisset fœminas q̄ bacchæ dicebant bacchus. Idē Osiris. quādoq; Priapus: qñq; Bromius: qñq; brotinus dictus fuit: & leneus. Hic orbē fere terrazz pagratiuit: multas nationes domuit: indos debellauit: & primus ofuz triūphauit uectus indico elephanto & scribit Diod. Primus emere ac euendere instituit: & diadema regū ac triumphū suenit. Dictus bacchus ἀπὸ τοῦ βακχεύειν. i. ebrius sū & clamo q; in bacchanalibus clamores fierent. Vel ut scribit Diodo. a mulieribus: quæ illū bacchātes .i. furētes sequebant.

Baccha. bacchi sacrificula: quæ & bacchis idis. Et baccha uilla q̄dā circa Mæotidē.

Bacchius. a. um. possessiuū ē a baccho siue bacchoq; Col. Pierii nemoris bacheauoce fremētez Bacchiuſ substātiuū gñs pedis ē ex tribq; syllis cō stās quazz prima breuis ē: redq; lōgæ: ut hōestas. hoc pedis gñe utebāt i carminibq; sacrozz bacchi. Cui cōtrariū est Antibacchius. utebāt.

Bacchiū: gñs uasis uinarii quo in sacrificiis bacchi

Bacchanal uel bacchanale: locus i quo bacchi festa celebrabātur.

Bacchanalia: q̄ & Dionysia bacchi festa ī qbus uiri p noctē fœminis & teneræ ætati turpit misebātur per dolū. Vndc ē illud. Qui cunos simulāt & bacchanalia uiuūr. hæc a multis græciæ urbibus trienio quoq; celebrabant. Scīdū ē q; nocta diez festoz tautū plr declinant: & gēm plem tā in oz q̄ in iū terminat: ut bacchanaliozz uel bachanalium.

Bacchari ꝓprie sigt bacchanalia celebrare. per trāslationē uero ponit p furet uagari discurret. Vcteres. n. quicqd uchemētiq; agirabat bacchari dicebāt a bacchātibq;. Virg. Totāq; īcēsa p urbē bacchātur. Quin ēt loca ipsa in qbus ēct bacchatū: bachata uocabāt. Hiero. ad Algasiā. bacchari p sæpe nire posuit: pprio contra se furore bacchant. Ali qñ ēt bacchatū dī baccho dedicatū. Huius uerbi compositum. est Debacchor.

Bacchides. pe. cor. nomen ꝓpriū uiri. quod apud nos luctq; fortis uel uetustas in uomitu dici pōt.

Bacchiadæ dicti sucrunt q; e conntho exules in sciliam deuenerunt: & urbem inter pachynū & pelo

ſcrip ædificantes ſiculi facti ſunt.

Au-echilio fluuius q de Vicētinis mōtibus defluit.

Bactra orum. Scythiæ ꝓuincia ultra aſſyriaꝫ a flumine bactro eognomiata. Vir.li.z.ge. Neq; bactra neq; ſidi laudibus italiæ certēt. ē & bactra oppidū regionis ipſius caput ſub mōte paropaniſo quod antea zariaſtes dicebat. Eius ꝓuinciæ populi Bactriani uocati ſunt: quoꝝ rex fuit zoroaſtes magicæ artis inuētor. Huius gētis primus inſtitutor fuit ut Ioſephus ſcribit Geter filius araꝫ Similiter bactri idem dicuntur. Hiero. Bactrianis ad hoc ipſum nutritis obiiciūt ſenes.

Baculus & baculū utroque modo dicit. Nam apd græcos bactron neu. gnē dicitur. Oui. li. xv. me. Eſſe ſolet baculūq; tenēs agreſte ſiniſtra. Cuiuſ ēt dimin. ꝓtulit. Ci. li. z. de fi. bo. Bacillū aliud in flexū & incuruatū aliud ira natū. A baculus ſit baculus a quo imbecilluſ a. um. & imbecillis & hoc imbecille. Vnde imbecillitas ꝓ infirmitate.

Badius equus dicit cui ē phœnicis color.

Bælua ſmanis fera a uaſtitate ſeu a nalētia uel a balatu a quocūq; ſit primam uocalē trahit a principali: quidaꝫ a bellū deriuant. Hinc bælluinus a. um. quod eſt bæluæ: ut bæluina rabies. Am. Tā ipſa habitudo corporiſ ſuauis & grata: ut neq; bæluina uaſtitas horrori ſit: nec gracilitas ſfirmitati

Bælutus a. um. pe. pro. quod ē beſtiæ ſimile.

Bæluata dicta ſunt tapetia a Plauto bæluarum figuris picta intextaq;.

Bænacus pe. pro. lacus Ciſalpinæ galliæ cuius littori Salundū brixianū oppidū adiacet. Hūc aiūt aureas arēas euoluere & ex eis nutriſ piſces quos indigenæ Carpiones uocant nuſq; alibi repertos. Ex hoc miſtius fluuius excurrit i padū. De hoc lacu. Vir. li. z. ge. Fluctibus & fremitu aſſurgēs bænace marino.

Bagous līgua pſica ſpado dī. Oui. Quem penes ē dñam ſeruādi cura bagoe. Suidas aūt nī affert rō nē βαγώας ὄνομα κύριον ὃς ἦν τυνοῦχος

Bahal nūero ſingulari inq; Hiero. bahalim plurali ter cadē idola nominant gnē maſ. Vbiq;. n. in fine hebraici ſermonis in ſyllabam legimus nūero plurali ē gnis maſ. Vbi autē oth nūero plurali gñe ſœmi. Ergo cherubim & ſeraphim plurali intelligimus nūero gnē maſ. Interpretaī autē bahalim apud nos aſcendētes uel ſuperiores. Tamē duodecim compoſitores Suidæ ſcribunt ſic. βάαλ Τυρίων ἦν θεός.

Baiæ arum. ciuitas campaniæ ſecus campanū mare ſitaꝫ a baio Vlyſſis ſocio illic ſepulto. In huius agro aquæ ealidæ ſunt & ad uoluptatē & ad uarios morbos cōmodæ. Syrius. Primores adſit ca puæ docet ille tepētes: Vñ ferant nomē baiæ comitēq; dediſſe Dulychiæ pupis ſtagno ſua noſa mōſtrat. Hor. Nullus in urbe locus baiis prælueet amœnis. Hic ſit baianus. a. um. ut ſinus baianus qui hinc miſſeno mōte illinc puteolis clauditur.

Bayæ cū y græca palmæ folia dicunt. Hier. Cubile eis de foliis palmarū quas bayas uocant cōtextum erat.

Baiulus pen. cor. operarius & proprie qui uecturas oneꝝ corpore ſuo uictq; quærēdi gīa portat. Sic baiulo as. porto. Plauto in aſin. Ego baiulabo tu ut decet domū ante me ito inanis. Forte baiulo i de dictū q a nutricius bailus & nutrix baila uulgo dnī. & merito q a baiulāt ulnis quos nutriūt.

Balius color a qbuſdam accipit ꝑ nario a qbuſdā ꝑ ſpadice hoc ē palmeo q̄liſ ē equoꝝ. Naꝫ & balius uſgo dī is quouiam ſpadices hoc ē palmarū cū fructu ſuo termites gci uocāt βάλιας.

Balanitæ uuæ a magnitudine.

Balanus pe. cor. gñs glandis. Actō dicit eē ībi unguētariā & ab Hora. ꝓ unguēto myrobalano poſitam. Mat. Hoc ex unguento conſtat & ex balano. Hic ſit balanatus a. uꝫ. Perſi. Tū cū maxillis balanatū gauſape pectis. Balanus ēt a glādis ſpē dicit id gñs alui ſubducēdæ quod clyſteris loco ſubdit cōſtabat ut Iul. pollux inq; ex adipe ac nitro parte pluria. Itē balanus nomē ē urbis in Epiro. Balaninū ūguētū qd ſit ex glāde myroboli.

Balæna cū diph. bælua marina quam alii piſtricē alii cetū appellant. Græce Φάλαινα ꝑ phalenā dicūt q̄ſi cōſpicua beluā cōuerſa Φ in b Iuuena. Quantū delphinis balena britannica maior.

Balauſtiū flos mali punici utilis nō mō medicinis ſed ēt tingēdis ueſtibus quæ ſibi concolores fiunt. Et color ipſe dicit balauſtinus. Balauſus herba non multum diſſimilis narciſo.

Balbus q nitio linguæ non bene poteſt exprimere uerba & obſcure loquitur. Perſi. Rancidulū qd dam balba de nare locutus.

Balbutio is. pe. ꝓ. balbutiui uel balbuti. itū. Et eſt balbutire quadam linguæ hæſitatōe & cōfuſione trepidare. Hor. in Ser. Balbutit ſcaurū prauis fultū male talis. Hiero. Experiar quæ hortamini aſſectu ſſantiū more balbutiētiū: q quæcūq; audierint fari geſtiūt cū nec dū poſſint ad plenū uerba formare.

Balcares duæ inſulæ in hiſpania funda bellicoſæ: a teli fundæq; iactu quod græce βάλλειν dicimus appellatæ: uel a baleo herculis comite ibi relicto. Græci gymneſias dixerūt. Has uulgus maioricam & minoticam appellat. Apud quas primū inuēta ē funda ut inq; Vegetius. Vnde. Vir. li. i. Ge. Stupea torquētē balearis uerbera fundæ.

Balare ꝓpriū ē uocis ouis. Hiero. uero in Tobia & hædis dedit. Cuius cū uocē balantis uir eius audiſſet dixit. Videte ne forte furtiuꝫ ſit reddite cū dominis ſuis.

Balneū & balnea dicunt i priuatis. In publicis uero fœmi. gñe & nūo plī. tātū licet & balnea legatur & balnearia. Ci. Eo latere quod ꝓximū ē balneariis colūnas poſuerat. Sī. n. aquæ calidæ quæ cū aliæ ad alīū morbū idoneæ ēnt qbus uteban tur: multitudinis potiꝫ q̄ ſigſan uocabulo appellarūt. Differūtq; balneæ a thermis q; thermæ dicant: quæ natura ſī callidæ balneæ quæ a nobis ealefiūt igni & in eas deſcēdimus ut lauemur. nā thermæ a græco θερμόν quod ealidū ſigt. Ea qppe quæ aut calētibus aqs: aut ſi fornice igni

calefacto laudi fudi ue nihꝫ deputata Ther-
mas uocauere. Thermæ balneæqꝫ apud romãos
uoluptatis & mãdiciæ cã cõstitutæ tã publicæ
q̃ priuatæ. Balneis ãt nomen inditũ ẽ qa græci ba
lanũ dixerũt ꝙ auxietatẽ pellat ex alo ut inter-
pretaf Augu. lib .9. con.

Balneæ ab antiqs balneæ dicebantur.

Balneator gñis cõ. q̃is & balneatrix inueniaf qui
curã habet balnearum q & Mediastinus dicitur.

Balneatorius. a. um. qd ad balneãdũ ptinet. Mar-
tiaꝫ Iurecõ. Instrumẽto balneatorio legato bal
neatores cõnẽtur quoniã sine his balneæ usum
suum præbere non possunt.

Balneolum cum accentu in antepe. Dimi. ẽ. Iune.
Cum iam noti celebresqꝫ poetæ. balneolum ga-
bii romæ cõducere furnos tentarent.

Ballista. p geminũ. ll. tormẽtũ muros concutiẽs. &
βάλλω iacio usnero. Oui. li. i. de tris. Quã gra
ue ballistæ mœnia pulsat onꝫ. Luc. p Instito ha-
stã quãdã iaciẽte posuit. Neqꝫ. n. solis excussa la
certus lãcea sed tẽso ballistæ turbine rapta haud
manũ cõtẽta latꝫ trãsire qescit. Noniꝫ ballistã ap
pellat qua saxa maiora iaciũf. Ci. li. ii. tus. Vt. n.
ballistæ lapidũ: ita reliq̃ tormẽta teloꝝ. De haꝝ
ballistaꝝ cõfectiõe scribit Vi. li. x. ꝙ ea magnitu
die formẽf ut lapides. cxx. põdo eiaculẽf. Sciẽdũ
ergo ẽ ꝙ ballistaꝝ q̃dã maior dr. q̃dã mior. Bal
listã maiorẽ ꝑci dixere trabẽ ualidã ita librariã:
ut cũ pars dẽtior põderibꝫ attracta descẽderet cle
ua pceritas sua funiculis quos hñt alligatos fũ
da saxũ maximi põderis loge emitteret: eiqꝫ ma
xiæ Bricolæ nũc ẽ appellatio q̃qꝫ Onagrã maio
rẽ ipã machinã dixere hãc ballistã inuenerũt phœ
nices ut docꝫ Pli. Ballista mior q̃ & mãuballista
dcã ẽ aliqñ Scorpio q̃ hastã iacit manũ tractabil
ẽ & subtilibꝫ puisqꝫ spiculis scorpiõis instar hñt
nonẽ hinc Ex ballisto. as. De his duobꝫ ballista
rũ gñibus sic scribit Vege. li. de re. mili. Ballista
suũbꝫ neruis: chordisqꝫ tẽdit: q̃ q̃to plixiora bra
chiola habuerit: hoc ẽ q̃to maior fuẽit tãto spicu
lũgius emittit: q̃ si iuxta artẽ mechanicã tẽperef:
& ab exercitatis hotibꝫ q mẽsurã eiꝫ ãte college
nat dirigaf: penetrat quodcũqꝫ percusserit. Ona
ger ãt dirigit lapides sz p neruoꝝ crassitudine &
magnitudie saxoꝝ põdera iaculaf. nã q̃to maior
fuerit tãto maiora saxa fulminis more contorq̃t.
His duobꝫ gñibus nulla tormẽtoꝝ spẽs uehemẽ
tior inuenit. Ballista ẽt dictꝫ ẽ mõs apd ligures.

Ballistarii: artifices ballistarum dicuntur.

Ballistariũ: locus ubi sita ẽ ballista. Plau. Intẽta est
ballista phe q̃ ego haud multũ post emittã e bal
listario. Vbi etiam ballistam accipi uideꝫ ptelo.

Baltheus & baltheũ in singuli. In pli neutꝝ tã-
tũ. militare cingulũ: uel zona bullis ornata. Var
ro ait. Qui gladiatores baltheũ cingulum e corio
habebant bullarum. baltheum dictum.

Balsamũ: arbuscula sola uni terraꝝ iudeæ quõdam
concessa. neu. gñis uiri filior q̃ myrto. Serif mal-
leolis ut nitis: & colles implet uineaꝝ mõ. subsli
nãs scelsine adminiclis. Intra tertiũ ãnũ ẽ fructi
fera pceritas intra biua cubita subsistit. Opobalsa
mũ succus colletus ex arbore. Nã οπος dr suc-
cus pferf olibꝫ odoribus xylobalsa mũ. lignũ bal
sami. ξύλον. n. lignũ. Inciditur. n. nitro lapide:
osseisue cultellis & succũ emittit quẽ opobalsamũ
dicũt eximiæ suauitatis Sũma opobalsami pba
rio ẽ ut lac coagulet & i ueste maclas non faciat.
Hie. tñ p arboris succo balsamũ dixit. Et q̃si bal
samũ nõ mixtũ odor meꝝ. Carpobalsamũ fructꝫ
balsami. Carpos enim latine fructus.

Bambatiũ seu bãbiriũ Cottonũ illud albissimũ q
nẽt mlieculæ ad telas texẽdas. Hoc fiũt uestes q̃
uulgo bũbycinæ appellãf q̃is xylinæ siue grossi
pinæ uel grossampine dici debẽt a frutice q id
fert q xylon grossipion seu Grossipinus uocaf.

Bãbilius: alal uolatile q uulgo barbellus dr de quo
Ambr. li. Hexa. Fert hic corniger uermis cõuerti
primũ insp̃m caulis: atq in eã mutari naturaz.
inde pcessu quodã fieri bãbilius: nec cã tñ formã
figurãq custodit sz laxis & latioribꝫ foliis pinas
nidf assumere. Ex his foliis molia illa Seres de
pectũt uellera q̃ ad usus sibi ꝑprios diuites uẽdi

Baphia dñr loca tincturæ inqb ꝓtinguñf carũt.
pãni. nos tinctoria dicimꝫ. Lãpri. in Alex. scri-
bit pbũ fuisse baphiis ꝑpositũ. Bapha dñr tincta
unde dibapha bistincta.

Baptisimus & baptisimũ. & baptisima atis. latine
Imersio uel intincto dr a uerbo græco. βάπτω
Imergo Gre. baptisima græco eloqo dr qd latine
Tinctõ qa ibi hõ spũ gfæ imelius imutaf: & lõ
ge aliud q̃ erat efficif. Priuf. n. fœdi eramꝫ desor
mitate peccatoꝝ. in ipsa tinctiõe reddimur pul-
chri. dealbatione uirtutum.

Baptæ dicebanf uiri tincti fucatiq sacris interer-
instar mulierũ βαπτειν enim inficere tinge-
re fucare.

Baptisterũ in quo quis lauaf quasi lauacrũ & tine
toriũ & piscina ipsa. Nam baptisteria in domibꝫ
sunt ueluti lacus quidam ex ligno aut lapide ædi
ficati in quibus lauandi gratia mergi solet. Hæc
in cellis idest in locis secretioribus solet cõstitui:
quarũ aliæ caldariæ sũt i quibus calda lauamur
aliæ frigidariæ in quibus lauamur frigida. Ply.
ad Apollinarẽ. Cella frigidaria in qua baptisteri
uz amplũ atq opacũ. Idẽ ad Gallũ. Inde balinei
cella frigidaria spatiosa & effusa cuius in cõtrari
is parietibus duo baptisteria uelut electa sinuanf
abunde capacia. Hæc eadẽ piscinæ dicunf latiue
& natatoria & natationes. Sidonius. Piscina seu
si græcari uolumus βαπτιστήριον

Barach. nomẽ uiri ꝑpriũ: & apud nos sigf fulmen.

Brachias: nomen uiri. & benedictus seu fulgur do
mini interpretatur.

Barabbas. per duplex. bb. Et ẽ syra dictio qua apd
nos significaf filius pris Componitur. n. ex bar
qd apud illos filius dicitur: & abba pf. Sedulio
Tũc coluere baal: tũc elegere barabban.

Baratro. luxuriosus dicitur.

Barathrum: immensæ magnitudinis nomen ẽi qa
βάραθρον .i. graue in aspiciendo. ponif p lo-

co immẽſæ profunditatis apud inferos: & pro loco ꝓcipiti unde quis emergi nõ poſſit Diome. docet eſſe ꝓprie locũ athenis unde dãnati ꝓcipitabãtur Sunt q dicant barathrũ ꝓfunditatẽ eé a ſitu dine loci q eſt in ægypto ꝓfundiſſimi cuius nomẽ eſt barathrus.

Barba utroq numero nõ ſolum hoſum ſed brutoꝝ quoq & aliorũ q̃ quadrupedũ eſt. Hor. li. i. Ser. Vtq lupi barbã uarie cũ dẽte colubre. Ply. li. 30. Cum geminos tranſit ſol criſtis & auribꝰ & unguibus gallinaceoꝝ: ſi luna raſis barbis eorum. Idem li. xxviii. Afferũt & magi ſua cõmẽta primum oſum rabiem hircoꝝ ſi mulceaſ barba mitigari. Siluꝰ numero ꝓli. de hole enã dici poſſe oũdit. li. xiii. Indociles nunc propexis in pectora barbis uerrere humus huius noſs cõpoſita poſſunt declinari ſcdum tertiã & ſecũdam declinationẽ: ut Imberbis & hoc iberbe: & iberbuſ. a. um. q d ẽ ſine barba. Barbatus uero dicitur qui barbã habẽt. Et Barbire eſt barbam emittere.

Barbo: gñs piſcis q geminã barbã habeat inferiore labro. Alio nole Mulus dicitur hinc. Cice. in parado. Barbatulos mulos nucupauit. Græce Trigia uocaſ Inuitatis non creſcit.

Barbitos. pe. cor. gñis maſ. fœminini q. & hoc barbitũ. Inſtrũ muſicũ q pulſaſ plectro uel calamo. Hor. Age dic latinũ barbite carmẽ leſbio primus modulate ciuis fœmi. ãr gñe. sappho ad phaonẽ. Nec facit ad lachrimas barbitos ulla meas. neutro Auſonius. Hoc gñe. & chordas & plectra & barbita conde. Græce βάρβιτον dicitur.

Βαρβαλαῶθ υἱὸς λύσωνος ὁ φόρος τοῦ ἄρεως.

Barbari factitõ nole i qt Strabo dicti ſĩ ab initõ q difficulter aſpere atq dutiter loq̃bãtur. q̃ſi durus loq & craſſilingues quẽadmodũ blæſi atq balbi dñt qui lingua ſpediti ſunt. Oẽs igitur qui craſſe loquũtur. barbari dñr quales ſunt oẽs gñtes præter græcos. Ply. Plautus credo Neuiũ poetã latinus barbaꝝ dixit. Nunc ẽt ad eos tranſlatũ ẽ hoc nomen q non ſunt latini q hi mitiorẽ linguã habeant. ac magiſ cultam. Quin ẽt inter hos ſi quis nõ recte ꝓfetat: barbare ioqui dĩ. Et per metaphoram barbari dñt illiterati: malis moribus: feri crudeles. Interdum Barbarꝰ ſumiẽ phorrido ſeroq intuitu. Ply. de quodã myrrhæ gñe. Troglodytica myrrha aſpectu ardior ẽ ſordidaq ac barbara ab uoce βαρ βαρ quoniam in græciã aduẽtantes eã uocẽ facerẽt cũ pnũciare græcæ nõ poſſent.

Barbaculus. pe. cor. dimi. a barbarus:

Barbaria: barbarorũ regio. & qñq accipitur ꝓ gẽte ipſa fera. Hiero. contra. Ioui. Arabes & ſarracени & oſs eremi barbaria camelorũ lacte & carnibus uiuit. Hoc ẽt nole dicta eſt Inſula Gangetis Indiæ fluuii ut ait Ptol.

Barbaricus. a. um. pe. correp. eiuſdem ſignificatiõis eſt cũ barbarꝰ hoc ẽ ferus & malis moribꝰ. Apul. Feris ac barbaricis moribus.

Barbaricum. neu. gñe. clamor excitus dicitur q eo uociferandi gñe barbari utantur.

Barbaries. ad imitationem pertinet. & ſignificat in ciuilitatem ſentatemq.

Barbarica pauimenta ſunt quæ & ſubtegulanea uocantur ex teſtis uilis rudere & calcæ. in italia uero feſtucæ ſubiiciebãt ꝓpter q d̃ carnea nocitata.

Barbariſmus eſt contra romani ſermonis legẽ aut ſcripta aut pnũciata uitioſa dictio. Fit. n. in una parte orationis tamtũ. latine diſſonãs dicit. & ꝓprie in ſoluta oratione fit. apud poetas metaplaſmꝰ. i. tranſformatio uocaſ. fitq barbariſmꝰ duobus modis ſcripto & pnunciatione. Et hoc quadrifariã Adiectione. detractiõe. mutatione: tranſmutatione lĩæ: ſyllæ: temporis. Adiectione lĩæ: ut relliquias dixũ. ꝓ reliquas. ſyllæ ut Manors ꝓ mars. tempus. ut Italiã facto ꝓfugus: ubi ꝓſa ſyllã cũ corripi debeat ꝓducit. Detractiõe lĩæ fit barbariſmꝰ: ut infantibꝰ ꝓ infantibꝰ. Syllæ ut Salmẽtũ ꝓ ſalſamentũ: Tẽporis ut Feruere leucaten auroq effulgere fluctus. Mutatione lĩæ fit barbariſmus: ut olli ꝓ illi. Syllæ ut pnuces ꝓ pernices Tẽpore: ut Vnius ob noxã Tranſmutatione lĩæ fit barbariſmus ut Tymbre pro Tymber. Temporis: ut dominus pe. pro.

Barbaralexis dictio pegrina ẽ: ut gaza & magalia.

Barcæ: urbs i arida libya q̃ libes metropoli habuiſſe. ſic dicã a regina eoꝝ Barce. aq̃ Barcæi dicti ſũ eiꝰ ſcolæ. Hiero. ad Dar. latæq uagãtes barcæi a barca oppido q ẽ ſolitudie ſitũ ẽ quos nẽ corrupto ſermone aphri baricianos uocãt. hi ſunt q ꝓ locorũ qualitatibꝰ diuerſis noſbus appellanſ & a mauritania per aphricã & ægyptũ paleſtinãq & phœnicẽ Cœloſyriã & Oſrhoenẽ meſopotamiã atq perſidẽ tendũt ad indiam.

Bardeſanes nomen ꝓpriũ hiſtorici babylonii q in duo dogmata apud indos gymnoſophiſtas diuidit: quoꝝ alterũ appellat bragmanas alterꝝ Samaneos qui tantæ continẽtiæ ſunt. ut uel pomis arborum iuxta Gangẽ fluuiũ uel publico. orizæ: & farinæ alanſ cibo. Et cũ rex ad eos uenerit adorare illos ſolitus ſit.

Bardus: ſtultus a tarditate ingenii. Cæcil. Nimis audacem: nimiſq bardum. Gallice uero dicit cãtor qui uirorum fortium laudes canit agente bardorum de quibus Luc. I lurima ſecuri fudiſtis carmina bardi.

Bardiacꝰ: ueſtis ẽ. Mar. laſſi bardiacꝰ q d̃ uocati.

Bardocucullus. gñs ueſtis omni tempore commodæ: cum qua etiam cubare ſoliti erant imbrium tẽpore in caſtris milites: & in agris ruſtici. Mar. Gallia ſanconico ueſtit te bardocucullo Cercopithecorum penuila nuper erat.

Barrhus elephas a cuius oſſis ſimilitudine dentes barrhi dñt. Hor. Quid tibi uis mĩr nigris dignior ſima barrhis. Hinc barrhire dñr barrhi. i. elephãtes cum uocem edunt: & barrhitus. ipſa uox.

Barrhitus. uſ. uox elephanti. Barrhitus etiam dicit romanoꝝ clamor militum fit cuius utræq acies ſe iunxerint. Auctor Vege.

Barro uir fortis: a quo fit dimi. barrunculus:

Baris. idis lingua ægyptia ſignificat cymbam quæ

uectat cadauera ægyptiorum ad sepulchra. Prop. Baridos & contis rostra liburna sequi. Hoc noīe & dicta est ciuitas phrygiæ. Sihter & fluuius Indiæ. Baris græce dicitur porticus & domus.

Barnacida. æ. uestis gñs quā nunc Guarnaciā dicimus. forsan quoniā βάρβαρος ὁ ἀλόμενος inde puer uerna.

Bascida. uas britanicū. Mar. Barbara depictis uenit bascanda britānis: sed me iam mauult dicere roma suam.

Basia: pudicoꝝ affectuū sunt: oscula officioꝝ: Suauia libidinū uel amoruꝫ.

Basis a nostris dici potest substētamētū. Sūt. n. bases sessiones colūnarū statuaꝝ seu fabricaꝝ quæ a fundamēto cōsurgūt & superpositæ fabricæ sustinēt pōdo. Aqua similitudine orbiculi illi q̄b9 uasa īmēsis collocāt ne toralia poluant uocari solēt. Treba. iurisco. de lega. li. iii. Cui corinthia uasa legata essent & bases huic quoq; hoꝝ uasoruꝫ collocandoꝝ cā paratas deberi respondit. Est & Basis figura in narrationibus cū ola pedetētim insinuādi gīa pferuntur ut apud Ter. in Eu. Matri mercator dono dedit: mater ubi accepit &c.

Basilica. pprie locus inquo negotiatiōes cōsilia & iudicia exercebāt. quasi regia. Græci. n. βασιλικὴν basilicen regiam uocant. Nam ut Victr. li. v. scribit Debent basilicæ adiunctæ esse foro. Sen. Fremitu iudicioꝝ basilicæ resonabāt. Ply. Epistolis. Descēderam in basilicā iuliā auditurus q̄bus prima cōperendinatiōe rūdere debebā. Iu. recōsulti. de uerboꝝ significatiōe basilicā publicis usibus accōmodarā esse demōstrant. Quidam basilicā accipiūt p loco domi āpliore inquo dñꝫ expectāt salutatores clientes pronos i serui dños: i quo et choreæ & quinia maiora fieri solēt. Apd ecclesiasticos basilicæ dñr sacella numinib9 dicata qa ibi regi olim deo cultus & sacrificia offerūt. Et basilicon. Plau. in Epi. uocat uestimēti gñs regium. cū ait Suparū sub mimū: ricā basilicū aut exoticū. Ply. gñs nucū q̄d optimū ē: & q̄si regiū uocari ait basilicā. est. n. basilica nux q̄ alio noīe Iuglādes appellam9. Vide indictiōe Iuglās. Celsus Emplastꝝ ob excellētiā basilicō dictū scribit.

Basilicus. a. um. regius siue regalis dr. Vnde Plau. in cap. basilicas edictiones arq; impiosas hr. Et in pseu. basilicus status & basilicus uictus. i. regalis & excellens. in persa. Et basilica sacinora p regia. Idem. Basilice ornatus incedit & fabre ac sallaciam idest regie & excellenter.

Basileus: sustentamentū ppli dr. Ob hāc cām rex dr apud græcos q; tā q̄ basis ppm sustinet. Quā do. n. quis magis præponit tanto amplius ponderē laborum grauatur.

Basilicanus. dicitur custo basilicæ.

Basiliscoꝝ: gñs serpentis. q; in capite albū hēat: sstar diadematis: Vel q; reliqua serpentū gña eius minus fugiant. Hunc Regulū uocāt qui reste Ply. li. viii. in solitudinib9 aphricæ hītat cū candida in capite macla uelut quodā diademate adornatū. Acutissimum habet caput rude os oculos & colorem ad nigredinem uergentem.

Basilia. insula in oceano septētrionali. Imensæ magnitudinis quæ distat a scytharum littore tridui nauigatione. ut air. Ply. li. iiii.

Basterna uehiculm itineris q̄ mollibus stramētis cō posita a duobus animalibus deportatur.

Basternæ. populi ultra danubium.

Basilidii. sunt ppli scythiæ europæ: ut Pompo. refert qui ab Hercule descenderūt:

Bassaris. is. uel idis. bacchi sacrificla ab assareo bacho q bassareus dictus ē a uestis gñe quaꝫ induebatur quæ bassatis dicebat ut in qt Porphirio q̄ plane uestis usq; ad pedes fluebat. Statius. Si decet anrata bacchum uestigia palla urere. Et alexsa reo lydiæ loco cognominata ē. Hor. li. car. Non ego te candide bassareu inuitum quariā. Rursus bassaris uacca mulsaria dr. Persi. Erraptuꝫ uitulo caput ablatura superbo bassatis

Bathauia. Germaniæ puincia quæ nunc Baueria dicitur: & bathauium oppidum a βαθὺ. q̄d altum significat. Hinc bathauus. a. um. pe. indifferēte. Luc. li. i. Vagiones bathauiq; truces quos ære recuruo stridentes acuere tubæ. Cor. Tacitus de situ Germaniæ. Olum harū gētium uirtute p cipui bathaui nō multū a ripa insulā rhenicolūt.

Batrachus. pe. cor. rana & nomen ppriū sculptoris & q̄dam cyrenaicus portus.

Battachomyomachia: ranariū & murū pugna.

Batris: genus uasis longioris manubrii. quod alii Trullam appellant.

Battologia. a nostris multiloquium dici pōt.

Batus ut scribit Hiero. gñs mensuræ ē. q̄ apud hebræos dr Bath. decima ps chori ē. & de spēb9 tā tū liquidis dr uini olei & huiusmodi. Ser. de pō. Continet amphorā unā. Batis uero gñs herbæ ē aculearæ spōtæ nascētis. q̄ & marina ē & hortēsis. Et Batus nomē uiri ppriuꝫ eius q Cyrenē cōdidit. quod lingua libyca regem significat.

Battus per duplex. tt. nomen est pastoris.

Batuo. is. uirgis uerbero. Plau. in Casi. Qui quæso potius q̄ sculponcas q̄bus batuatur tibi os senex nequissime. Suc. de Calig. Mirmilonem e ludo rudibus secum batuentem & sponte prostratum confodit ferrea sica. Cice. Pæto. transtulit ad rem obscænā. cū inquit. Equidē ia ꝫ ēt obscæna uerba p obscænis ss. Batuit. n. īpudēt: depressit multo impudentius. Atqui neutruꝫ est obscænum.

Battillus. quoddam ignis receptaculum ferreum quo pruna colligitur ad similitudinem palæ. A neotericis bernacius dicitur quo prunas & cinerē e foco tollere solemus: ut alio transferamus. Apitius de petasone. Et Armillam inquit illius candenti battillo uris: & mdle contegis. Et de diuo Laurentio. scribit. Allati sunt battilli cum prunis. Hiero. lib. numerorum. generc neu. usus est. Ignium receptacula fuscinulas & tridentes uncinos ac battilla. Batrillum etiam rustici uocant ferreum instrumentum quo ad sulcos. elices sossasq; in agris faciendas utuntur. Item Battillus significat fere brateam & laminam. Vnde nos

uulgo quoq; ferę tali forma notamus batillum.

Bathyllus. cum th. aſpirato. & y. græco fuit nomen adoleſcentis. de quo Hor. in Epo. Nou aliter ſamio dicunt arſiſſe bathyllo anacreonta teium.

Bathynon interpretatur profundus.

Baubare. factitium uerbū a uoce canus cum latrāt. bau. bau. facientes Lucil. li. v. Et cum deſerti baubant in ædibus omnes.

Bauli. uillæ nomen eſt quæ inter promontoriū Miſenum baiarūq; lacum flexo mari alluit. Seruius cūm noſtis inde factā memorat. q; olim Hercules iuxta baias fecit caulas bobus i & eam ſepſit. Qui locus primo. baulia dict9. mox dici cœpit bauli.

Bdellium: arbor nigra magnitudine oleæ: folio & robore ſimilis caprifici. Naſcitur in bactrianis ut Ply. li. xii. ſcribit. Cuius ēt ſuccus bdellium dr.

Beati ab bñ habendo dicti ſt. Qui ſint dicēdi beati. Sene. li. vi. epiſtolaꝝ declarat his uerbis. Hoc noſ doce beatum non eum eſſe quē uulgus appellat. ad quem pecunia magna confluxit: ſed illum cui bonum oč in alo eſt erectum & exciſum & mirabilia calcantem. qui neminem uidet cum quo ſe cōmutatum nelit: qui hoſtem ea ſola parte exiſtimat qua homo eſt. q; natura magiſtra utitur: ad illius leges componitur ſic uiuit quomō illa præſcripſit: cui bona ſua nulla uis excutit: q; mala in bonum conuertit certus iudicii in concuſſus intrepidus: quē aliqua uis mouet nulla perturbat quē fortuna cum in eum quod habuit telum nocentiſſimum ui maxima intorſit pungit non uulnerat. Ci. li. v. tuſ. Hos exiſtimo beatos qui ſint in bonis nullo aduncto malo. Apul. li. de phīa. Illum omnibus beatum uideri cui & bona ſuppetunt: & quēadmodum catere uitris debeat: callet. Fœliceſ dicuntur bonorum olum compotes. Aliæ quoq; res beatæ fœliceſq; dici pñtiut uox beata. i. plena ac perfecta. Et uocis fœlicitas apud Quintil. Interdus ponitur beatus pro nobili. Hor. li. car. Ne ſcias ante generum beatæ phillidis flauæ. Huius dimi. eſt Beatulus. perſius. Tandēq; beatulus alto compoſitus lecto.

Bebrycium: ſiue bebryacus. Vicus eſt inter Cremonam & Veronam qui uulgo dicitur Labina, claꝝ duabus cladibus romanoꝝ. Cornelii & Tarti. In eo Vitellius cum octoue conflixit. Cor. Tacit9. Eo die quo bebriaci certabatur auem iuuſtrata facie apud regium lepidi celebri luco conſediſſe in colle ut memorāt. nec deinde coetu hoſtuꝝ aut uolantium alitum territam pulſamue donec Oto ſe ipſe interficeret.

Bebrycia: regio quæ ut Salu. docet maior phrygia dicta eſt. Aqua Bebrycius. a. um. & Bebryx. icis. pe. indifferēte. Val. Flaccus. li. ii. Bebrycis & ſcythici procul inclæmentia ſaxi. Luc. li. vi. Pinguis bebry diſceſſit uomere ſulcus. Sil. li. iii. Poſſeſſus baccho ſæua bebrycis in aula.

Beelzebub. Idolum fuit Accaron. quod in Reguꝝ uolumine uocat idolū muſcæ. Beel. ipſe eſt Bel. ſiue baal zebub. muſca. Et interpſ uit muſcaꝝ.

Beelphegor: interpſ uit habens hiatum: uel deus hians uel ſimulachrum ignominiæ. Idolū fuit Moab. uocabulo baal ſiue beel. ſuper montē phegor quem latini Priapum ferunt.

Beliſephon: uir habens arcana: uel dñs aquilonis ſeu uetuſtus deus habens ſpeculam.

Beemoth. ex hebræa uoce latine animal ſignificat. Ideo autem diabolus beemoth. i. animal dicit. q; de excelſis ad terrena decidit. & p merito ſuo aut animal brutum effectus ſit. Ipſe eſt & leuiathan.

Belbina. pe. pro. Inſula æginæ proxima. Fuit & in continenti laconiæ agro belbina ut inquit Stra.

Belial. apud nos dicitur abſq; iugo uel abſq; dño.

Belgæ: ciuitas Galliæ aqua regio belgica dicta eſt quaſi bellorum gens. ubi uehicla quædam primum inuenta fuere quæ Eſſeda dicuntur. Virg. Belgica uel molli ſeret meius eſſeda collo.

Belus. per ſimplex. l. nomen proprium regis aſſyriorum & pater Nini qui primus regnauit. & poſtea dictus eſt Bel. Vnde Beelzebub. Nam eorum lingua ſol bel dicit. unde & helios. Ergo addita digamma & facta denuatione a ſole: regi nomen impoſitum eſt. Hoc etiam nomine dictus eſt fluuius ſyriæ ubi primo compertum fuiſſe nitrū Ply. ſcribit. li. vi. Ioſephus lib. ii. belli iudaici. Stadius ait duobus a ptolomaide belum amnem diſtare iuxta quem ſepulchrum Memnonis ſit: & uitrea in rotunda ualle arena quam uenti excircundatis iugis conuehant in exhauſta ſæculis uiſ. ſed ante omnia mirabili natura mutandi alia quoq; in uitrum quæ attigerit metalla.

Bellus bella bellum per duplex. ll. diminu. eſt a bonus. Vat. Ita cum eis bellum geras ut bella omnia domum auferas. ideſt bona omnia. Idem bellior promelior poſuit. Venio nunc ad ultimuꝝ teſtamentum quod dicitur phyſicon in quo græci belliores q̄ romani noſtri. Et quoniam bonum quandoq; pulchrum ſignificati ut apud Teren. Forma bōa fortaſſe bellū quoq; p pulchro accipitur: ut bellus puer i bella puella i bellū corpo9. Mar. Bella es nouimus & puella uerum eſt. Hinc belli homines aliquando boni & prudentes aliquando formoſi atq; elegantes dicuntur. Et belliſſimus optimus uel pulcherrimo. Ter. in adel. Ego iam proſpiciam mihi: atq; unūquodq; quod erit belliſſimum carpam.

Bellulus bellula bellulum diminutiuuꝝ formatuꝝ a diminutiuo, ideſt pulcherulus aquo aduerbium Bellule. Plau. Nam nurus bellule ſe habebat.

Bellatulus bellatula bellatulum uocabuluꝝ blandiētis. eiuſdem ſignificantiæ cum bellulus. Plau. Cūimus ergo cubitum bella bellatula.

Bella bellæ oppidum Campaniæ. Virgil. lib. vii. Mœnia bellæ.

Bellum proprie diſſenſio hoſtilis p quaꝝ arma moueutur: & ſignificat totum tempus quo ſunt in militia homines i prœliū certamen ipſum i Pugna etiam citra arma fit nudis uerbis. Virg. exemplū de bello & prœlio ponit. Inſantem fugiēs media inter prœlia belli. Et Liuius refert populum Ro. nullo bello: multis uero plis uictum eſſe. Aliqñ

tamen bellum capitur pro ꝓlio. Salu. In eo bello tecum milites desyderati. Dictum bellū ut prisc. abeo quod est bonum per antiphrasim diminutiuū q minime bonū sit. Alii non per cōtrariū a bono deducunt. q boni gratia bella olim suscipiebantur: nec ad inferendam: sed ad ꝓpulsandam iniuriam pacemq paranda. Qua ꝓpter hostes etiam ab æquando dicti sunt. Alii a duello demunt abiecta d. & digamma in b. conuerso. Festus a bæluis qa bæluæ pugnosa sit dissēsio.

Bdlico. a. uz. qd ad bellū pinet ut arma bellica.

Bellica. æ. dicebatur columnella illa ante templū bellonæ super q iaciebant hastā cū bellū indicerēt.

Bellicosus. farox: Sal. in Iug. Libyes q gæculi minus bellicosi erant.

Bellax: adiectiuum idem quod bellicosus.

Bello bellas oppugno bellum gero: confligo. Ply. Romana arma primum claudio principe in mauritania bellauere ptolomeum regem a C. Cæsare interemptum. Est & Bellor aris. deponens. Virg. Et pictis bellantur amazones armis. Composita sunt Debello & Rebello primus significat expugno. unde Debellatos hostes dicimus uictos. Alterum repugno. Vnde Rebelles.

Bellator non modo qui bellum gerit: sed etiaz per quem bellum geritur. Virg. li. x. Et inter bellatoris equi cana tempora conicit hastam. Ballatrix: quæ bellum gerit. seu bellicosa est. Idem. Aurea subnectēs exertæ cingula mamæ bellatrix.

Bellarius. a. um. quod bello aptum ꝓfuit arma sagittæ & huiusmodi. quasi instrumenta bellica.

Bellaria uero dicuntur res bellis aptæ utpote arma sagittæ & similia. quasi bellica inuēta. Item bellaria ibi secundæ mensæ a bonitate ut Do. ait. ad irritandam gulam. quæ Targemata aut pemmata graeci: ea ueteres nostri bellaria. dixere ut q̄nt Gel. quae mellita esse. sueuerunt. Macro. in Satu. Adhuc dicente Furio secundae mensae illata bellaria nouo sermoni principium dedere. Virnaquoq dulciora est inuenire in comœdiis antiquorū hoc nocabulo appellata. dictaq esse ea libri bellaria.

Belligero. as. bellum gero. Plau. in cap. Belligerāt aetholi cum aulidis. Hinc Belliger. Vnde mars belliger dicitur a bello gerendo.

Bellipotens cuz accentu in añpe. qui bello pollet.

Bellona. pe. pro. bellorum dea martis soror q̄us q dam palladem dicant cui proprio sanguine sacerdotes sacrificabant ante cuius templū colūnula erat quae bellica dicebatur.

Belone per simplex. l. piscis est qui alio nomine dicitur Acus sine Acicula ab acu. Graeci enim βελόνη παρὰ τὸ βάλλω acum nominant. Ply. Acus sine belone unus piscū de chisente pp multitudinem utero parit a partu coalescit uulnq quod & in cæcis serpentibus tradunt.

Bellerophōtes seu Bellerophon. tis. fuit Glauci regis Ephyrae filius inclyto decore cōspicuq & uirtutis maxime. Hic cum a Sthenobea uxore preri de coitu interpellatq esset ueritus hospitalis iouis iram: lasciuā fœminam repulit. Vnde exardēs repulsa mulier uiro innocentē hospitem accusauit, qui hospitii iure motus illaz domi interficere nō iustinuit sed dans codicillis ad Iobatē socerū illum in Lyciam misit. Lectis ergo codicillis Iobates in ultionem criminis ad Chimeram & Solymos domādos Bellorophontē misit: ut iub ꝓtextu memorabilis pugnæ interiret. Sed chimera & solymis deuictis laudem retulit maximā. Hic primo hipponus. post ab interfecto cognitio Bellerophontes dictus est. priꝰ dech. sicut Anchises. Hinc Bellerophontæus. a. um. Prop. Bellerophontæi qua fluit humor equi. pindarus in oda xenophōtis corinthii ita scribit pulcherrime

πρίν γε σὺν χρυσαμπύκι κοῦρα χαλινοῦ
πᾶλλαθ' ἵππους ἐξ ὀνείρου λάβε τύχα
ἀν ὑ πᾶ φάνασσι λιπαρεῦ ἀμπολίᾳ βασι
λεῦ ἄγε φίλτρον τόλ' ἵππιον δίχθα

Bellouaci: populi galliæ q belli gloria. belgas oēs superarunt. quos Cæsar duce eoꝝ interfecto in potestatem redegit.

Belon: ꝓ simplex. l. urbs i & nomē fluuii i hispania.

Bembina. nemeæ uicus. Vnde Nemæus leo a poetis bembinites. ē dictus. Plau. in mi. Bēbinatidis beluæ instar. hoc est nemæi leonis instar.

Bene: aduerbium a bonis: ut bene omnia fecit. Aliquando ponitur pro cōmode: ut bene habito. Interdum pro prudenter pulchre. probe. ornate. honeste: prospere. pro loco. Nonnunq pro ualde. ut bene nūmatus. a. pecuniosus. Cicēronis orationes bene longā. Nā bonq pro magno & multo qnq capitur. Similiter male pro ualde. Cice. in bruto. Credebat scriptores illos male multatos.

Beneiudico censeo. opinor existimo. ad me ipsum referuntur rectumq consilium ostendunt & econtrario. Male iudico.

Bene cogito. uel male cogito referūtur ad alterum significantq beneficiū aut pernitiē. Ply. Hoc tuo studio bene de te cogitantem liberaliorem reddes. Cice. Carthaginem din male cogitantem nō prius timere desinam q̄ excisam cognouero.

Bene uertere. est in utilitatem uertere: sicut Male uertere est in pernitiem.

Bene uolo tibi. amo te. Hinc Beniuolus & beniuolentia quæ est inclinatio animi cum desyderio benefaciendi.

Benedico: laudo bene loquor Ter. in phor. Benedictus si certasset: audisset bene. Et construitur cū dctō. sicut Maledico. quando est una dictio. hic Benedicus. penultima correpta qui bene dicit & laudat aquo aduerbium benedice. Plau. Cum illi ciebas me ad te blande ac benedice.

Benefacio: ñ indicantis sed gratias agētis ē Ter. in Eu. Benefacis merito te amo.

Beneficus: liberalis: qui beneficium præstat. & cōparatiuū habet & superlatiuum. aliquando etiam suum. ut beneficentior beneficentissimus & benefícissimus: ut Mar. Cato de Ptolemæo rege optimo & benefícissimo. Hinc bñficētia: liberalitas.

Beneficiarius qui beneficium accepit. Vnde & a ue

teribus bñficiarii dicti ſ illi quos imperator ſuo bñficio pmouiſſet in militia. Cæſar.h.i. Pet.uero ñ deſerit ſeſe armat familiã cũ hac proria cohorte certamẽ barbariſq; eq nbopaucis bñficiariis ſuis.

Benignus.a.bonus deducitur & proprie qui bonis & dignis largitur. Ex bono & gignendo compoſita dictio. Vnde benignam terram dicimus fructus abunde reddentem. Ply.de ægypto. Nulla ẽ benigniot tellus: nullo ager feraciot. Ter.in eyt. Benigne præbeatur. hoc enim eſt gratius nõ ſolum præbere: ſed etiam large. Do. benignitas eſt in quantitate rerum. aut in facilitate præſtantis Nam plærumq; ingrata dona ſunt in quibus benignitas non apparet.

Benna bennæ lingua gallica: genus uehiculi. Vade Combennones in eadem benna ſedentes.

Beo.as.conſolor & beatũ glorioſumq; facio. Plau. in tru. Hoc me beat ſaltem quoniam perduellis uicit & domum compos laudis reuenit Hinc beatus. beatior beatiſſimus.

Beneuentum Campaniæ urbs cum eo colonia deduceretur boni omnis gratia uocari cœptum. nã antea maleuentum uocabatur. Hæc urbs a diomede condita fertur. apud quam. 30. milia ſamnitũ cæſa fuerunt. Sulpitio & petilio conſulibus.

Berecyntus nomen montis eſt: & nomen oppidi à quo Cybele mater deum priſcorum ritu colebaſ. Vnde berecyntia dicta eſt.

Beronice uel berenice. es. pe. pro. regina ægypti ſoror Ptolomæi & Cleopatræ: aqua heronice urbs in maiori ſyrte creditur appellata. Fuit & alia beronice Herodis Agrippæ Iudæorũ regis filia de q̃ Iuue. Deinde adamas notiſſimus & beronices.

Beryllus cum y græca lapis pallidus tranſparens. ex quo pocula fiebant. generis maſculi. & fœmi. Friſ. in pithegeſi. berylli gemmas glauci nitidũq; adamanta. Gignitur in india ſimilis ſmaragdo ſed cum pallore ſemperq; berylli ſex angula figura artificum ingeniis poliuntur quoniam hebeſcunt niſi color repercuſſu angulorũ excitetur opheus in libro de gemmis de beryllo nil memi nit: ſz euſtathio mlta i enarratõe dionyſii libyci: q ait μ᾽ μ χαὶ χρυσοῖο φέρειν χαρίεσσαν ἀλλοῦ ἀλλοῖος ἐμὶ ὑλλου ναυκλήρ λίθην.

Berytus. cum y pe. p. urbs eſt Syriæ antiochiæ.

Berſabee. urbs in terra Iuda quæ etiam puteus iuramenti uocata eſt. quia cum ibi habitaret habraam cum Abimelech datis ſeptem ouibus in fœdo mutuo iurauerunt. Hæc terminus fuit terræ promiſſionis poſſeſſæ: a populo iudæorũ poſtq; reuerſo ẽ ex ægypto. & tendit uſq; ad Dan ſpatio in longum. clx. milium. ſicut ſcribit Hie. ad Dardanũ.

Bes. is. unciæ octo. ab aſſe. ex eo q̃ bis triens ſit: q̃ nis duta compoſitõ. Ser. duas trientes beſſẽ uocabis. Antiqui Des dicebãt dempto triẽte. i. octo.

Beſſi populi thracum. de quibus Ouid. li. iiii. triſ. Viuere q̃ miſerũ ẽ inter beſſoſq; getaſq;.

Beſtia ibæ lua. Vip. beſtias accipere debemus magis ex feritate: q̃ ex animalis genere quæ ꝓprie morſu uel unguibus ſæuiunt: ut pardi leones tygrides

a uaſtando. Hinc beſtialis & hoc beſtiale. Amb. Ipſum nidet bethalis naturæ ptãi eſſe ſubiectũ.

Beſtiarii dicebanſ q cum beſtiis depugnare dãnati erant. Hinc a Sen. ludus beſtiarioꝝ nũcupat quo beſtiarii depugnabant. Tertulia. Iupiter eſt romæ quem ludis ſuis ſanguine proluunt beſtiariorum.

Beſſyga penultima correpta. Emporium in India ubi & Amnis Beſſygas. Vnde beſſygiæ populi qui humana carne ueſcuntur.

Beta: littera græca proxima primæ in. b. a latinis tranſfertur. aliquando. in. u. ut bition uitia. Eſt & hoc nomine herba. quæ & bleta dicitur & Betius & betatium:

Beto. if. uado quaſi bencito. Var. Mulierez. q̃ parere ea non poterat foras betere iuſſit.

Bethania: uilla ſecundo miliario ab hieriſm in latere montis oliueti.

Bethel: urbs Samariæ quam Iebuſei condiderunt quæ prius uocabatur luza.

Bethleem: nomen ciuitatis dauid quæ alio uocabulo dicitur Euphrata. nunc uiculus eſſe dicitur qui ab Ioppe. xlvi. milibus diſtat. In hac ciuitate ortus atq; conſumatus eſt Dauid. Ibi etiam dominus noſter ex ſpiritu ſancto geniti9 eſt. Ibi Rachel occubuit: ibi & ſepulchrum Ieſſe patris Dauid oſtenditur. Eſt autem hic locus in tribu Iuda. ſexto ab hieruſalem miliario poſitus contra meridiem in itinere quo pergitur hebron. Quando autem iacob ibi pecora ſua pauit loco bethlem nomen impoſuit quod domꝰ panis interpretatur propter eum panez qui ibi de cælo deſcendit. Hinc Bethleemitæ. penulti. produ. dicti ſunt qui eius loci in colæ ſunt.

Bethſamis penultima correpta nomen urbis Galileæ ubi dominus perhibetur multa ſigna feciſſe aqua bethſamitæ populi.

Bethſaida: piſcina in hieruſalem quæ uocabatur probatica. Et a nobis dici poteſt domus pecudũ ſiue pecualis quia hoſtias in ea quondam facerẽ doctes lauabant. Eſt & nomen ciuitatis Galileæ: aqua Petrus & philippus ortum habuere.

Bethſura: & bethſure tãtũ pſt pe. p. Hie. li. ii. mac. Et bethſuræ q̃d erat Iudæoꝝ munitũ ꝑſidiũ ea ſtra admouet. at. Idẽ i eodẽ. Itez rex: iermõez habuit cũ his: q̃ erãt bethſuris. Et ſierpſ. domꝰ muri uel domus aceruа. uel maxilla.

Bethphage. pe. p. ſyrũ nomẽ q̃d inſpſ domꝰ oris:

Bethys: fluuius hiſpaniæ ulterioris aquo bethyca hiſpaniæ regio dcã ẽ q̃ ab accolis Tudertana uocaſ. Icolæ Tudertani & Turduli dõt: Ea nãc gignata dſ a gno q̃d græci coccũ uocãſ. nã i bethyca fert tota copioſũ coccũ gignit. Accipit ẽt ꝑ hiſpania: q̃ bethys eã diuidat. Hic fluuius occidit i occeano occidẽtali dicto bethys Βαθὺς τὸ βαθύς ἐς q ẽ ꝑfundũ In quo lanas pulchro coloꝛ tingi oñdit Mar. cũ ait bethys oliuifera crinẽ redimite corona. aurea q̃nitidis uellera tigis a q̃s ſed tñ quotquot græcos uiderim ſcribũt ꝑ ai diphtõgũ in ꝓma: ut ſtephanꝰ bizãtius nt & euſtachius incõmẽtanis Dionyſii ſz mihi uiſus ſuz

Bifores: percot. quæ habent duas ianuas.
Bifidus a.um. pe. cor. quod I duas pres fissum est. sequi aliam opinionem.
Betula pe. cor. genus arboris eximii candoris. Ex qua fieri solēt circuli nasis uinariis idonei
Betulus hispaniæ fluuius ē: cuius aqua ad ferri tēperaméta fertur aptissima.
Bianor nomē uim q & Ochnus dictus ē filius mantus fatidicæ & Thusci q Mantuam a nole matris dixit. Fuit & alius Troianus princeps
Bias antis. nomē phi priēnensis q fuit unus ex septē græciæ sapiēibus. Hic Laertio reste uir fuit totius regius & ciuiū suoꝝ princeps: quos diu aduersis periculis tutatus ē. Sed tandē capta patria cuꝫ fugiētibus cunctis onustis sarcinulis preciosarum rerū suarū & ipe interrogaret cur ex bonis suis solꝰ nihil secū ferret: respōdit omnia bona mea mecū porto. Suidas Βίαντος τοῦ πριηνέως λίκη οὗτος ἦν τῶν ἑπτὰ σοφῶν λεγεται γαρίεστατος λέγας λεπτότατος γενέσθαι ἐπῶν ἐπὶ ἀγαθῶ μέντοι τὴν τῶν λόγων ἰσχὺν ἐχρῆτο.
Bibo is. bibi. itum. potum haurio. Et ea ola dicunt bibere: quæ haustus habēt. Vir. li. xi. ēt his iūxit quæ non habent haustū. Hasta sub exertam donec perlata papillā hæsit: nirgineūq; alte bibit acta cruorē. Huiusmodi cōpositā sūt Adbibo quod significat iuxta seu etiam bibo. Ter. in Heau. Is pater mihi ubi adbibit plus paulo sua quæ narrat faciuora. Combibo simul bibo. Plau. in Cur. Foribus dat aquam combibant. Vnde & Combibones dicunt. Cic. Pæto. In his controuersiis quas habeo cum tuis combibonibus epicureis optima opera uti cius soleo. Ebibo extra bibo exhaurio. Plan. I Am. Factum illud est ut ego illic uini hyrneam ebiberiꝫ meri. Præbibo ante bibo. Nec uenena iā metuam inquit Hiero. cum antidotus præbibero Per translationem ebibere ponit pro Consumere. Idem in eadem. Non ego cū uino simul ebibi impetum tuū. Imbibo insumo intus cōcipio. Cice. in Ver. Au nunq̄ iste bonam de se spē habuisset nisi dr nobis opinionē imbibisset. Aug. Vt poeta optimus maximus teneris ebibitus annis nō facile memoria aboleretur. Perbibo multū bibo. Lact. I. Infecti sunt. n. persuasione ac penitus eorum mentes sucū stultitiæ perbiberūt. Subbibo parū bibo. Sue. in Nero. Si paulum subibisset aliquid se sufferri tinnituruꝫ græco sermone promisit. Et hæc ola hēnt pe. cor. Inueni ēt passiuū huius uerbi bibo I tertia persona. Iu. Si nulla aconita bibūt.
Bibax & bibosus: qui est bibendi auidus uel nimius potator. Laberius. Non mammosa non annosa non bibosa non procax.
Bibulus a.um. pe. cor. quod facile sorbet. Virgi. ad Messalam. Inuerso bibulū restinguens lumen oleo: quia lumen bibit oleum ideſi ardendo consumit. Vnde & Bibulorum cognomen dictum est: & bibula papyrus: quæ sorbet atramentum. Luc. Conficit bibula memphitis cartha papyrus. Hic sit membibulus de quo alibi.
Bibaculus nomē fuit poetæ: quē Hier. in chronicis Cremonæ natū scribit paulo minorez Ciceronе.
Bibile: quod facile bibi potest.
Biblos: lanne papyrus iuncus liber biblion libellus Hinc deducuntur. βυβλιογράφω.
Bibliographus: librarius bibliacus librosus βιβλι
Bibliopola. pe. pto. qui libros uendit. Marti. Non habeo sed habet bibliopola triphon. Componitur autem ex βιβλιον: quod est liber: & πωλῶ uendo per ω in prima.
Bibliotheca pe. pro. tam librorū per se magnus numerus q̄ locus ubi libri sunt: appellatus ut li. xxxx. digestorū scribit Vlp. Auso. Emptis q̄ libris tibi bibliotheca referta ē. Naꝫ biblos liber ē: & theca repositorio a latinis libraria dr. Gel. Forte I libraria ego &. L. Paulus poeta uir mirmona nra doctissimus cōsederamus. Est & bibliotheca titulus: siue inscriptio: qua Diodorus historiam suaꝫ nominauit. A ḡcis Iflectif bibliothececes. I ly. Apd̄ græcos desit ungari diodorus & bibliotheces hi historiam suam inscripsit. Bibliothecæ ut inquit Victru. ad orientem spectare debent. Vsus enim librorum matutinum expostulat lumen.
Bis aduerbiū significat id quod græci dicūt δίς & multa hēt cōposita ut quæ sequuntur.
Bicepſ: q d̄ hēt duo capita. bicorpor q̄ hēt duo cor
Bidētes q dā intelligūt oues aut bestias quæ post. p ætatē duos dētes altiores hūt. Nam higynius dicit. Quæ bidens ostia oportet dētes hēat octo sed ex his duos cæteris altiores per quos appareat ex maiore ætate I maiorē trāscēdisse. Alii hostias bimas. i. duos ānos hēntes q d̄ I cōmētanis ad ius pōtificiū ptinētil q legaſ bidētes pro dictas d lfa ex superfluo infecta sicut in redro ad hiatū duaꝫ uocaliū pcauētes. Ergo bidētes primo dictæ sunt q̄si biēnes & lōgo usu loquēdi corrupta ē uox ex biēnibus & bidētibus dicta. Et bidēs instrumētū rusticum. Iuue. Viuc bidentis amans & culti rilicus horti.
Bidētal locus ubi mons erat apud pſcos cū aliq d̄ ædificiū e cœlo fulminabaſ: faceidos adnocabaſ q̄ co in loco oue Imolatā cōburebar: ibiq̄ eius reliqas sepeliebat: ab oue bidēte ibi Imolata. Hor. An triste bidētal mouerit Icetus certe fuerit. No. bidētal dici uult: q̄ binæ pecudes mactentur.
Biduū: spatiū duoꝝ dieꝝ. A quo biduanus a.um. ut biduanæ Iuciæ. biduo cōtinētissiꝫ duob⁹ & diebus cōtinētibus. Suc. in Cal. Per hunc pontem: ultro citro cōmeauit biduo continenti.
Biennium spatium duorum annorum.
Bifariā trifariā aduerbia sunt q⁹ us signifcaſ: q d̄ binis uel tribus mōis: uel q d̄ I duas uel tres partes fari pōt. Sic multifariā: olfariā pluriſariam significāt multorū gīm: ois gñis siue in multas in oēs & I plēs partes: siue multis: olbus & pluriſms mōis fari pōt. Dicimus ēt bifarie trifarie multifarie & cæ. a bifarius a.um. Sue. Gladiatorum munera plurisaria ac multiplicia exhibuit. Apul. Omnifario sermone depinxit.
Bigamus pe. cor. qui duas uxores duxit. A quo bigamia γάμος. b. nuptiæ dicuntur.

Bigemmis uiris quæ habet duas gẽmaſ. Col. li. vi. Pro materiis lõgioribuſ pollices quaternum aut quinũ gẽmarum relinquunt pro cuſtodibus autẽ bigẽmes reſeces efficiũt in ea.

Bigæ per ſyncopam dictæ ſunt quaſi biiugæ. Curruſ duobuſ equis uecti q̃ duoꝝ equoꝝ iugo agãtur equi uero biingi biugeſue dicunt. Sic quadrigæ a quattuor q̃ a quattuor equorũ iugo & eq quadriiungio. Aug. li. xviiii. ci. dei. Iunctos duos equos bigas uocamus. Apud ueteres tam ẽ bigam & trigam & quadrigam inuenimus. Sue. in Tibe. Vix unius bigæ adiectõe honorari paſſus eſt. Papi. in the. Roriſcæ gelida tenuauerat aera biga. Ply. in ſummo mauſoleo eſt quadriga mar morea quam fecit pythis. Bigas primũ iunxerũt phrygii Quadrigas ericthonius.

Bigenera animalia ex diuerſo genere nata ut Leopardus ex leone & panthera.

Bihæres dicit̃ q̃ duas hæreditates cõſecttus eſt.

Bilanx cis. quod duas habet lances.

Bilibris duarum librarum.

Bilinguis q̃ duas habet linguas: hoc ẽ qui modo unũ: modo aliud loquit̃: uel qui aliud dicit & aliud retinet. Et quandoq̃ accipit̃ p̃ fallaci. Hoc uitiũ ad mentẽ referẽdo & qui diſſuſe uaria loqtur

Bimeſtris duos mẽſes habẽs: aut duos annos a luna cõputatos. Hor. li. car: Et porco bimeſtri Cũ famulis operũ ſolutis. Sic trimeſtris quadrimeſtris quinquemeſtris. Ply. Caſtrari agnos niſi q̃nque meſtres præmaturũ exiſtimant.

Bimus trimus quadrimus quimus. Vnde bimatuſ trimatus quadrimatus quimatus pro ſpatio duorũ trium quattuor aut quinq̃ annorum. Ply. Vita fœminis quindecim annis lõgiſſima: maribus nigintri robur in quimatu. Sue. in Aug. Quadrimus patrem amiſit.

Bimulus penultrima correpta qui in bimatu eſt hoc eſt qui duos annos ætatis habet.

Bina q̃is Seruius doceat de iis tantũ dici quæ ſũt pluralis numeri: duo quæ ſunt ſingularis ut dicamus binas litteras i duas epiſtolas. Inuenit̃ tamẽ bina iũgi cũ iis quæ ſingulariter declinant̃. Cic. Mario. Reliquæ ſunt nouatões binæ per dies q̃nque magnificæ. Idẽ Binos tabellarios inqt. Ply. li. xii. Ergo in utraq̃ gẽte bina laudati genera terrenũ & factitiũ. Eſt autem binus a. um. idẽ quod duo. Siſen. Ad binũ miliũ numero ſauciis utriq̃ factis. Inde fit Combino as. pe. pro.

Binomius dicit̃ qui geminũ habet nomen: ut Iulius Cæſar. Numa Pompilius.

Biothanatos g̃ca dictio ex βία uiolẽtia & θάνατος mors ideſt uiolẽter mortuus: ut eſt qui ferro uel alia ui interficitur & nõ ſua. i. naturali morte morit̃ quæ naturaliter cõtingit. Et mors ipſa biothanata dicit̃ quæ per uim infert̃. De qua Itelle xit Vit. cũ dixit. Nã qa fato nec merita nec mortẽ peribat ſed miſera ante diẽ. Ambr. de diuo prothaſio. Miſer uel tu uiuere ſtude & noli biothanatos fieri ſicut & frater Geruaſius. Hinc biothanati uiri & biothanatæ fœminæi qui uiolẽta morte pereũt & biothanata mors. Scribit Lampri. prædictũ fuiſſe Heliogabalo, ipſum biothanatũ futurũ hoc ẽ q̃ uiolẽta morte erat moriturus. Idẽ. Si luna inqt applicuerit ſe Saturno deficiens lumine facit mares biothanatas interire. Seruius ait Biothanatorũ animas nõ recipi in originẽ ſuã.

Biocreſta: ideſt uitæ utilia.

Bipalĩũ: inſtrumentũ ad fodiendum. Var. Si locus humectus ſit ibi cacumina populorũ ſerunda: & arundinetum. Id prius bipalio nouito ibi oculos arũdinis pedes ternos aliũ ab alio ſeri aptam eſſe utriq̃ eandem fere culturam.

Bipara. pe. cor. quæ bis peperit.

Bipatẽs pe. cor. quod ex utraq̃ parte aperitur.

Bipartior in duas partes diuido a quo bipartitum & aduerbium bipartito.

Bipes: quod hẽt duos pedes. A quo bipedalis i & Bipedanus a. um. Col. Frumẽtis autem ſat erit ſi æque bona ſuberit bipedana humus. Bipedaneq̃ a. um. Col. li. v. Cenſuiſſẽ fieri ſcrobes adiecto dodrante ſuper altitudinẽ bipedaneam.

Bipẽnis a pẽna deriuat̃. Ideo fœmi. Virg. uero loco adiectiui ẽ uſus ii. xi. Ferro ſonat alta bipẽni Fraxinus. Proprie ſignificat quod ẽ duarũ pẽnarum. Ply. li. xi. Nullis eorũ pẽnæ reuiuiſcũt auulſæ: nõ illũ cui aculeus in aluo bipẽne ẽt q̃buſdam pẽnarũ tutelæ cruſta ſupernenit ut ſcarabeis quorũ tenuior fragiliorq̃ pẽna: his negatus aculeus. Per tranſlationẽ ſigit̃ q̃cq̃d utranq̃ partez acutam habet. Vnde & pro ſecuri ſæpenumero ponitur.

Biremes: naues i quæ habẽt duoꝝ remorũ ordines: quas cõſtat Erythræos primos feciſſe. Triremes Amocles corinthius. Quadriremes carthaginenſes. Onerariam hippius tyrius inuenit.

Birotũ genus uehiculi duas rotas habentis.

Biſſextus quaſi bis ſeptus quia duobus diebus continuis biſſexto dicimus calendas martias duos t uidelicet dies p̃ anno cõputantes. Vnde qui ẽ natus biſſexto calendas nihil refert ut inquit Celſus uiꝝ priore an poſteriore die natus ſit̃ cum illud biduum pro anno tantuꝫ die habeat̃. Eſt aũt biſſextus per q̃nattuor annos unus dies adiectus. Creſcit. n. per ſingulos ãnos quarta parſ aſſis. At ubi quarto anno aſſem compleuerit biſſextum unum facit. Nam Caius Cæſar ne quadrans deeſſet ſtatuit ut quarto quoq̃ anno ſacerdotes diem unuꝫ intercalarent̃ ſiq̃ biſſextum uocauerunt.

Biſulcus q̃ ungulas nõ ſolidas hẽt ſed ſciſſas. Item q̃cq̃d i duas acies ſciſſum ẽ biſulcũ dr. Ply. li. x. Solidipedes & biſulci ſues ol cibatu & radicibus alũt̃. & diſulco porco cũ i ceruice ſetas diuidit.

Biuiũ quod duas uias hẽt ſicut triuiũ quadriuiũ.

Biuitas pe. pro. Vidua q̃ duas uitras hũit: alteram cõiugalẽ cælibẽ alterã. Varro. Ad biuitatẽ uenio.

Bilbilis oppidũ Hiſpaniæ: a quo Martialis poeta originẽ duxit ſic dictũ a bibili ꝓpinquo fluuio.

Biblo is. factũ eſt a ſimilitudine ſoni qui fit in naſe. Nenius. Biblit amphora.

Bibliauxor Duilli Romani q̃ primus Romæ nauali certamine triumphauit: anter pudicitiæ fuit

ut illo quoq; seculo pro exẽplo fuerit q̃ in pudici
tia monstrum erat non uitium.

Bilis atra melancholia dicit. Et ẽ humor q in folli
culo fellis ẽ: & p sui cõditõe hominẽ trãsmutat.
Et hæc iusaniam facit. Plau. I Am. Delirat uxor
atra bili percita ẽ. Hæc sanat albo ueratro quod
dicit Helleborus. Est ẽt bilis citrina uitellina ru
bens & prasina. Est & bilis quam græci cholerã
dicũt. Neuius bitẽ mihi nuper excitauit. Quoni
am aũt animus q̃q; corporis inclinatõe sequit
ad mores iracundiamq; & indignationẽ transfer
tur. Ply. li. xi. Hinc & in mores crimẽ bilis nomi
nat adeo magnũ est in hac parte uirus eũ se fundit
in animum & hominem.

Bilioſus qui bile laborat. Cor. Aut liuidũ aut bilio
sum. Idem. Sputũ ẽt bilioſum aut purulentum.

Bilutes ueteres dixerũt bestiis similes q̃si bælutos.

Bisaltæ populi scythici de q̃bus Virg. li. iii. Geor.
Bisaltæ quo more soiẽt acerq; gelonus Cui3 fugit
in rhodopen aut in deserta getarũ.

Bion borysthenites philosophus fuit & sophista cal
lidus: q p̃iam uatio orõis flore uestiuit. Fuere &
alii biones nouẽ ut testat Laertius. Ferũt hic dixis
se ad eũ q fundos suos iugluuie uorauerat. Ter
ra amphiarãi absorbuit: sed terram tu.

Bisontis. animal deforme prolixitate iubarũ & reli
quo corpore sed ceruũ cerui figura media frõte inẽ
autes unũ cornu habẽs. Marti. Illi cessit atrox bu
balus atq; bison.

Bistonis pe. cor. ciuitas & stagnũ in thracia abde
ræ urbi propinquũ: a quo thracia bistonia dicta
ẽ. Vñ bistonius a. um. & Bistonicus a. um. quod
thracẽ significat sicut ab Ionia Ioni9 & Ionic9.
Oui. Fessaq; bistonia mẽbra lanabis aqua. Simi
liter Biston. Vnde thraces teste Solino bistones
dicũt. Idẽ. Tuta tamẽ bello bistonis ora fuit. Sũt
qui uelint & stagnũ & prouincia3 a Bistone Re
ge uomen accepisse.

Bithyas cũ y græca gentẽ in thracia esse cõmemo
rat quoq; auctor bithys fuerit Martis & Setæ so
roris rhœsi filius. Bitias uero sine h & i latina fu
ierunt ex carthaginensium principibus.

Bithia pharaonis filia: quæ mosen adoptauit.

Bithynia regio mꝰoris Asiæ: aduersa thraciæ & p
rima troadi: quæ ut Solinus scribit & Ser. Prius
bebrycia: postea mygitonia: deinde a bithynio bi
thynia dicta fuit. Hæc ẽt auctore Eusebio pontus
est dicta. In bithynia libyssa ẽ ubi Annibal sepul
tus est. Sunt qui scribant Thynos populos tran
sisseꝛ Europa a quibus bithyni dicunt & bithy
nia. Claudi. Thyni thraces arant: quæ nũc bythi
nia ferũt. Hinc Bithynus a. um. pe. pro. & bithyni
cus a. um. Iuue. Quamq; & Cappadoces faciant
rquiteſq; bithyni. Mar. Iam te rẽ factam bithyni
ce credis habere. Ex bithynia fuerũt uiri in disci
plinis memorabiles Zenocrates philosophus &
Dionysius dialecticus & hipparchus & theodosi
us & filii eius mathematici: & Cleophanes ora
tor ex Mitlea & Aselepiades medicus prusiensis
& Dion.

Bithyniũ ciuitas ł bithynia a quo bithyniatæ & bi
thynenses populi dicti sunt.

Bitumen pe. pro. genus cretæ quod si q̃n accendit
extingui nõ potest & de natura suiphuris est. Di
cit fieri ex fulmine. Vnde iuxta babyloniaz: qa
frequẽtia cadũt fulmina hac re lacus abũdat adeo
ut ł dc fabricasse muros Semyramis dicatur. Hoc
& Asphaltus dicitur.

Bitumino as. bitumine linio. Ambr. lib. Hexa. Fac
tibi arcam ex lignis quadratis nidos facies ł arca
& bituminabis eam intus & foris bitumine.

Blatta: uermis qui aluearia lædit: a βλαπτω no
ceo. Col. li. x. appellat lucifugas blattas. Mar. ta
mẽ posuit pro uerme libros & uestes rodente ut
in endecasyllabo. Constrictas nisi das mihi libel
los admittaz tineas: truceſq; blattas. Hora. I Ser.
Vnde Octoginta ãnos natus: cui stragula uestis
Blattarũ ac tinearũ epulæ putrescat in arca. Blat
ta etiam ponit pro purpura. Sidonius in panagy
rico. Pontus castorea blattaz tyrus æra corinthus
Blattam recẽtiores scriptores uermiculuz bomby
cẽ intellexerunt cuius textu uestes sericæ confice
rentur. Vnde blattea uestis & blatteũ paludamen
tũ apud Lampridiũ Capitolinũq; pro serica & p
ciosa: uel ut Paul. Egi. p purpura: quoniam iudi
cũ conchiliũ uulgo blatta dicit. Sic Cassiodo. in
epistolis pro purpureo cœpit. Chamæleõ ingens
modo prasina modo cyanea modo blattea uarie
tate se cõmutat. Eutropius scribit. Neronẽ solitũ
piscari ræte blatteis funibus annexo. Cũ ab Oro
sio dicat purpureis: a quo colore blatta frumentũ
q̃ rubidum sit sementi accommodatius in pur
puram declinans.

Blatteus a. um. accipit p purpureo. Cassio. I Epis.
de Chamæleõte Colores suos multifaria qualita
te cõmutat: mõ Veneta: mõ blattea: mõ prasina:
mõ cyanea. Eutropius. Nero tusitara luxuria fuit
ut q exẽplo Caliculæ frigidis & calidis lauaretur
unguentis hamis aureis argẽteisq; piscaret: quæ
blatteis funibus extrahebant. Quos Sue. & Oro
sius interpretant purpureos. Ille piscatus ingt ẽ
ræte aurato purpura coccoq; funib9 nexis. Oroſi
us luxuriæ ſgt taz efferænatæ fuit nero ut retibus
aureis piscaret: quæ purpureis funib9 extrahebãt
Blax: stolidus: mollis: delicatus: lasciuus: q nescit
res discernere: & q se inaniter iactat.

Blapsigonia p. e. q̃si detrimẽtũ ἀπὸ τοῦ βλάπ
τω noceo & γόνος fœtus cũ apes morbo igna
uia aut ł fœcũditate nãli fœtũ nõ peragunt.

Blatio. is. & blatero as. ueteres dicebant pro incon
dite & inaniter loquiuit sunt qui extra propoſi
tum loquunt: uel uerba ſmoderata emittũt. Gel.
li. i. Fauorinũ ego audiui dicere uersus istos Euri
pidis non de his tantum factos accipi debere qui
impia atq; illicita dicerent sed uel maxime de ho
minibus quoq; posse dici stulta & immodica bla
tirantibus: quorum lingua taz prodiga in frænis
q̃ sit ut fluat semper & æstuet colluuione uerbo
rum teterrima. Et paulo post. Neq; min9 insigni
ter ueteres quoq; nſi hoc genus homines in uer

ba profectos locutuleios & blaterones & lingua ces dixerũt. Plau. in Am. Qui malum intelligere q̃ſq̃ potis ẽ: ita nugas blatis. Idẽ. Vbi tu es: quæ blaterauiſti iam uicinis omnibus ; me meæ filiæ datum dotẽ. Sunt aũt facticia uerba a Camello; uoce tracta: qui cũ uocẽ edũt blaterare dicuntur. Quidam tñ a græco deducũt apud quos βλάξ dicit̃ q̃ ſe inaniter iactat & blatia iactatio. Qua propter c litteram addẽtes blacterouẽ & blactera re exiſtimant ſcribendũ. Oui. de Philo. produxit Blacterat hinc aries & pia balat ouis. Hor. 1. Ser. ſiue c & prima correpta. Audit cum magno bla teras clamore furiſq̃.

Blæſus: qui in ſermone tardus eſt a blatero fit. Vel qui in pronũciatõe aliquam excludit ſyllabam. Sunt enim multi qui non poſſunt proferre quaſdam lit teras. Quidam pro paralytico accipiũt. Vñ Iuue. p titubãte poſuit. et blæſis atq̃ mero titubãtibꝰ

Blandiri ẽ blanditias dicẽs: adulari: aſſentari: & per tinet ad oẽs ſenſus: & nõnunq̃ ad animum. Quinti. Blandiar pauliſper calamitaribꝰ meis. Huius cõ poſitũ ẽ Eblandior. Col. li. ix. Sed ne hæc tamen aliena ẽ agricolæ captantis undiq̃ uoluptates ac quirere quibus ſolicitudines ruris eblandiantur.

Blandicia. æ. & blãdiciæ. arũ. adulatio popularitas Plau. in bac. Viſcus merus ueſtra ẽ blauditia.

Blandicus pe. cor. qui blandit̃: a quo blandiculus: & blandicellus dimi. Vñ blandicella uerba legꝰ

Blandidicus: qui blande loquit̃. Plau. Nunc mihi blandidicus es: heri iu tergo meo tns facile cori os cõtriuiſti bubulos.

Blaſphemo as. pe. pro. græcũ ẽ: & ſignificat execro maledico: & uerbis calumniam infero: ac digni tati honoriq̃ alterius derogo. Blaſphemia male dicentia & græcũ. ẽ βλασφημος.

Blenil popli aphricã ſine capitibus habentes ſ pec tore ualtũ ut li. i. auctor eſt põponius.

Blittus duplicato τ τ ſcribit̃. Suidas βλίττος εἶδος βοτάνης Herba ſatiua beta dicta fuers: ac ſine ſapore: Vnde bliteus a. um. quod ẽ inuti le ac nullius precii. Plau. Blitea meretrix a græco dicit̃ quod ẽ blax ſtupidus. Dicit̃ & blitus p her ba. Palla. li. iiii. Blitus ſeritur ſolo qualicũq̃ ſed culto.

Boa & boua utroq̃ modo dicit̃. ſerpẽtis genus: uel q̃ primo bubuli lactis ſucco alat̃ uel q̃ inſtar bo uis turgeat: ſeu a uoce bouis. Vaſtat aũt oẽs regi ones in quibus habitat. In cuius utero tpe Clau dii imperatoris integer infans iuuẽtus eſt cũ eſſet occiſa. Eſt ẽt boa morbi genus cũ corpora papu larũ multitudine rubẽt ad ſimilitudinẽ eorũ qui boa ſerpẽte icti turgeſcũt. Vel a ſimo bubulo cu ius litu maxime tollit̃. Ply. Ebuli folia cõtrita & e uetteri nino Impoſita boam ſanant ideſt ruben tes papulas.

Boalia: quæ & bupetiæ dñr ludi boũ gra inſtituti.

Boo as. mugio clamo: ἀ βοάω. Vel a boum mu gitibus. Plau. in Am. Tela franguntiboat cœlũ fremitu nitrũ. Hinc Reboo as.

Boariũ fori Romæ dicebatur q̃ ibi boues uẽderẽt.

Boebeis idis. ſiue boeblas lacus in theſſalia. Luc. li. vii. Ire per oſſæa rapidus boebeida. Val. Flac. Perdetet & piugui miſeros in bœbide criues.

Boemia regio myſiæ europæ ultra danubiũ ſita Cu ius metropolis ẽ Praga ſignis ciuitas. Dicta bo emia a Boemo principe opulentiſſima eſt arbori bus fœcũda: fluminibus irrigua. Hãc nõnulli get mauiæ partẽ eſſe dixerũt.

Boeotia nõ boetia ut Hermolaus una cũ Politiano ſentit: qui ſe uidiſſe Antoniui itineris uetuſtũ co dicẽ aſſerit in quo ita ſcriptũ erat. Boeotiæ aulis in qua græci aduerſus troianos cõſpirauerũt. Sed & rõ exigit græca apud quos βοιωτία nec aliẽ Eſt aũt regio Europæ a boue quẽ Cadmus Age noris filius thebarũ cõditor immolauit auteq̃ ur bẽ conderet. Ouid. Mœnia fac cõdas boeotiaq̃ illa uocato. Diodo. tñ eam dicit appellatam a bo eto quẽ Neptunus genuit Ex Arne filia Acoli. In ea Thebæ ciuitas quam Amphion muris or nauit & mous citheron.

Boetus ut iuquit Stta. Hiſpaniæ fluuius ex eiſdem naſcens locis ex quibus anas & Tagus.

Bogud oppidum in aphrica & regis nomen in ge nere maſculino.

Boldiliũ genus gũmi odoratũ: quod arbor in bac triana regione producit.

Boiæ genus uinculorum tam ligneorum q̃ ferreorũ ſeu torquis damnatorum quod quaſi iugum in boue ſit.

Bolis idis. dici poteſt iaculum παρὰ τὸ βάλλω ad cuius ſimilitudinem faces quædaꝫ igneæ bolides uocantur. Ply. li. 2. Duo genera earũ lam pades uocant: plane faces alterum bolidas quale Mutinenſibus malum uiſum eſt: diſtant q̃ faces ueſtigia longa faciunt ptiore ardente parte: bolis uero perpetua ardens longiorem trahit̃ limitem.

Bolus cuiuſq̃ rei fruſtum. Vnde bolum terræ gle bam dicimus: bolum argenti maſſam argenteam Bolos uero a græcis lactus eſſe dicitur.

Boii populi fuerunt galliæ ciſalpinæ inter padum & Trebiam ſiti.

Boletus genus fungi.

Bombus: ſonus tubarum raucus nec nalde acutus. Tractus ab ipſo ſonitu ſicut mugitus boum. Per ſius. Torua mimalonets implerunt cornua bom bis. Sic bombeo apud græcos ſignificat ſono. Et bombus ſonus quem faciunt apes.

Bombitatio: ſouus apum.

Bombyx per y uermis qui primo eruca eſt: & apud Indiam æthiopiam & ſeres in aranearum morem tenuiſſima fila ducit ad ueſtem facienda. Primũ bombylius deinde Nætydalus: demum bombyx appellatus. De hoc Ariſtoteles & Plyni. fere idẽ tradũt in ſex menſibus bombyces tellas araneoꝫ modo detexũt ad ueſtẽ luxũq̃ fœminaꝫ quæ bõ bycina appellãt̃. pria eas in filũ retoeq̃re rurſuſq̃ texere inuenit mulier Pamphile Platis filia. Am. de bombyce li. Hexa. Bombyx uermis indicꝰ ex cuius textura bombycinũ cõficitur. Fertur hic cor niger uermis cõcerti. Vide ſupra bambilio. Rur

ſus bombix frutex bombacii eſt.

Bombycinus & bombycinnꝫ.pe.cor.pro ueſte ex ſerico cõfecta: ſeu p panniculo rubedine infecto & mulierũ genas tiugẽte. Iuue. Delicias & panniculus bõbycinus unt. Mar. Fœminecꝫ lucet ſic per bõbycina. Qui ẽt bõbix dicit. Proper. Nec ſi qua arabio lucet bombycc puella.

Bomolochus pe.cor. dictus ẽ apud græcos q faciis atq; idẽ humilis ofa lucri gſa perſert iocando cauillandoq;. Et apud nos ſcurra appellat: qui ut ſumptuoſionibus cœnis interſit nſlo ſe ſcurrilitatis gñe cõtinet. Sed ꝓprie puer: q altari inſidiat ut furet caudelas βωμὸς καὶ λοχάω ἔνεκεν βωμολόχος.

Bonaſus fera ẽ: quæ nt ſcribit Aꝫ. in mõte meſapo qui pæoniæ ac mediæ limes ẽ: ſuenit: & a pæonibus monapõ uocat. At Solinus circa lydiam phrygiamq; haberi hoc animal tradit.

Bonũ dicit quod opponit malo. Et bonũ ẽ qcqd ẽ. Vñ uidit deus cũcta quæ fecerat & erant ualde bona. Quamobrẽ apud logicos bonũ cũ ente conuerti dicit. Quod.n. eſt id quoq; bonũ eſſe neceſſe eſt. Bonũ ẽt dicit quod honeſta pariter & utilia cõplectit: ut bonũ animi bonũ corporis bonũ fortunæ. Vñ bona dicunt regẽ ſubiecta q ſint utilia. Paul. Iuſcõ. Bona uocari affirmat quæ deducto ære alieno ſuperſunt. De his Vlp. ſic ſcribit. Bonorũ poſſeſſionẽ ita recte diffiniemus. Ius perſequẽdi retiuẽdiq; patrimonii ſiue reiꝰ quæ cuiſq; cũ moritꝰ fuit. Bona aũt ut plærũq; ſolemus dicere ita accipiẽda ſunt uniuerſitatis cuiuſq; ſucceſſionẽ: quæ ſuccedit in ius mortuii ſuſcipitq; eius recõmodũ & incõmodũ. Nam ſiue ſolucdo ſunt bona ſiue nõ: ſiue damnũ habẽt ſiue lucrũ: ſiue in corporibus ſunt ꝛſiue in actionibus: in hoc loco proprie bona appellabunt. Et bonum dicit quod exequitur officiũ ſuũ. Hinc ſi uirũ bonũ dicimus intelligimus probũ. Si bonũ militẽ fortẽ. Si bonũ imperatorẽ prudentẽ. Si bonũ grammaticũ litteratũ. Si bonũ oratorẽ. facũdũ. Si bonũ iudicem iuſtũ. Sic ecõtrario malũ gñale nomẽ & turpia ſimul ac detrimẽtoſa cõplectẽs. Vnde malũ uirum dicimus flagitioſũ malũ militẽ imbellẽ & ſic de reliquis. Aliq̃n bonũ ſumit pro bonitate Naꝫ cũ dicimus de æquo ac bono nõ de ſummo iure ſed de bona æquitate loquimur. Aliq̃n pro magno. Sal. Bona pars militũ inde diſceſſerat. Aliquando pro nõ uili: quia ut Do. ait Boni nõ ſunt uiles. Vñ & ſuperlatiuus gradus optimates facit. Nam bonus melior optimus. Ter. in Phor. Illaꝫ ciuẽ eſſe atticam bonam bonis prognatam. Aliquando pro utili ut bonũ ẽ pecuniæ parcere. Itẽ pro ocio & qeteꝛ ſicut malũ pro labore. Sene. Delicatus homo & bono ſemper aſſuetus. Itẽ p miti & ſauẽte. Sta. Tu corda paũper huc aduerte libẽs: atq; has bonus accipe uoces. Itẽ p pulchro. Ter. Et forma fortaſſe bona. Au. li. xv. ci. dei. Cõſuetudo ſcripturæ eſt & ſpecioſos corpore bonos uocare. Vnde i Gen. Videtes angeli dei filias hominũ q̃a bonæ ſunt: ſumpſerunt ſibi uxores. Itẽ pro apto & idoneo. Virg. Et bona bello cornus. Item pro docto Hor. Quandoq; bonus dormitat Homerus. Præterea bonus dicit humanus beniuolus tranquilus: liberaliſ ſimplex apertus comis facilis ſuauis tractabilis indulgens & huiuſmõi.

Bona dea quam ueteres faunaꝫ ſiue fatuam ſiue fatuaꝫ dixere. Hanc Varro ſcripſit tantæ pudicitiæ fuiſſe ut nemo illã dũ uixit ꝓter uirũ mas uiderit. nec nomen eius audierit ꝓpẽ q illi in operto mulieres ſacrificabant & bonã deã appellabãt.

Boni conſulat hoc eſt bene ſtatuat in bonam partẽ ut aiunt accipiat.

Bona caduca: facultas: quæ hæredẽ nõ habet: uel quæ non habet firmitatem. Et bona caduca dicũtur res damnatorum.

Bona uenia dicimus: quod eſt ſine ira: ſine diſcordia. Ter. in Phor. Adoleſcẽs primum abſte bona uenia peto.

Bonæ fidei poſſeſſor eſſe uidetur qui rem poſſidet non ſuam quam tamen ſuam eſſe putat: & cuiꝫ q uendidit ius uendendi habuiſſe putat procurator rem aut tutorẽ fuiſſe. Contra uero male fidei poſſeſſorẽ eſſe dicimus qui nec rem ſuam poſſidet & eam ſcit ſuam non eſſe.

Bonitas capit pro uirtute ſiue honeſtate atq; iuſticia. Ci. li. offi. Cũ.n. fidẽ aliq bonitatẽq; laudant Huic cõtraria ẽ a malo malitia. Sene. In hoc ſumma bonitas in illo extrema malitia. Frequentius tamen bonitas pro benignitate & quadam ingenii ſimplicitate ponitur. Ply. Bonitas ac ſimplicitas uxoris. Malitia e cõtrario pro uerſutia. Vnde malitioſum callidũ ac uerſutum dicimus. Cic. Virtutis cõtraria ẽ uitioſitas ſic.n. malo q̃ malitiam appellare quam græci κακίαν. appellant Nam malitia certi cuiuſdam uitii nomen eſt: uitioſitas omniũ. Eſt & alia bonitas non ex induſtria ſed ex natura prouẽiens. Cic. Quæ & bonitate naturæ multi aſſequuntur ideſt excellentia & dote naturæ. Hnic ſimiliter contraria malitia ẽ Ply. Quod mõ cœli: modo terræ malitia facit.

Bootes otis: ucl bootes otæ. ucl bootus oti. a boue deductum nomen: latine bubulcus cæleſte ſydus quod arctophylax uocatur: & more bubulci plauſtrum ſequi uidet. Ouidius. Arctophilax formaꝫ terga ſequentis habet. Iuue. Frigida circumagũt pigri ſarraca bootæ. Habet quattuor ſtellas ſ dextra manu: quæ non occidunt.

Boo boas & boo bois. utroq; modo dicitur a bonm mugitu dici uidentur. Varro. Exeunt citi ſtrepunt bount. Hinc reboo as.

Boreas uentus aquilo qui ab hiperborcis mõtibus flat. Vnde & frigidus. De hoc in dictione aquilo. Dictus boreas ἀπὸ τοῦ βοᾶν καὶ ῥέω. quoniam ut uiolenti flatus eſt ita ẽt ſonori.

Boryſthenes penultima correpta fluuius ſcythiæ ſecundum Iſtrum omniuꝫ maximus cuius aquæ ad potandum ſunt ſuauiſſimæ & magnos piſces alunt nulla habentes oſſa. Inde populi ſcythici boriſthenidæ dicuntur Propertius. Gloria ad hibernos lata boriſthenidas. Stepanus. Eſt

etiam boristhenes oppidū Martianus. Nec pcul fluuius lacus oppidum ſub uno cūcta noſe Boryſthenes quoq; Inſula eiuſdē noſis ẽe ferūt pōto.

Bos generis cōmunis dauuum & ablatiuum plurales bobus per ſyncopam faciūt & more uetere bubus. Col. li. x. Nihil dubiū qn equis melius q̄ bubus res cōficiat. Hic fiūt adiectiua bouinus a.um. Cuius dimi. ẽ bouillus. Bucerus ra.uz. & Boarius a.um. Vñ forū boariū ubi uendebant boues. Deducitq; bos a græco quod ẽ βους hoc autem ἀπὸ τοῦ βόσκω quod ẽ paſco i q̄ homines paſcat laboribus ſuis. Iñ latini iuuēcos dixere q̄ nō paſcerēt ſed homines iuuarēt.

Bouilia dīt loca in qbus boues morant ſicut ouilia i qbus oues. Col. li. x. Domitis armēntis duplicia bouilia ſint hiberna atq; æſtiua eadē ẽt bubilia.

Bouillæ arū. oppidulū fuit in latio haud procul ab urbe Roma uia quæ ariciam ducebat: ut inqt Aſco. Nim ad bouillas interfectus ẽ Clodius aricia rediēs. Dictū bouillæ quaſi bouis hillæ q̄ eo uulnerata bos ſua trahēs teſtina deuenerit.

Bouillus a.um. idē ẽ q̄ bouinus: licet ſit dimi. Ply. Bouillæ carnis iure facile curaſ.

Bouinor aris. pe. pro. Cōuitior: & quaſi in aliquez mugio. Vñ bouinatores dicti ſunt i quos nūc detiſores dicimus: & bouinatio cōuiciū. Lucil. Hic ſtrigoſus bouinatoq; ore improbus duro.

Boſtar locus ubi boues ſtare conſueuerunt.

Boſporus pe. cor. a bouis meabili tranſitu dictus ẽ ppē angustias frēti ut Ply. Solinuſq; docēt quaſi bouis tranſitus. Duo ſunt ēt boſpori: alter iuxta byzantium qui thraciuſ dicit oſtium ponti per quod in ppōtida influit pōtus. Hūc boſporum Vale. Flaccus ſcribit dictū a traiectu iouis in uacam deformari. Sic. n. li. iiii. argonauticon. Alter In introitu mæotidos paludis & per quem palus mæotica in pōtū defluit. De quo Oui. Boſporus & tanais ſuperat ſcythiæq; paludes. Hic ēt Cimerius boſporus dicit a cimeriis populis q̄ eius partē frigidiſſimam incolūt. Vñ q̄ terras frigoribus occupatas habitant cimerii appellant. de hoc tractat in dictōe ppōris. Inter boſporū thraciū & cimeriū ut Martianus ſcribit interpatēt milia qui gēta Boſporus thracius teſte Pompo. ſtadiis qn que Europaz ab Aſia diſterminat. In boſporo cimerio eraz Boſporus ciuitas ꝓboſporopolis dicta, βους καὶ πορεύομαι τὸ ἔρχομαι.

Boſtra: nō ẽ alīa ciuitas ut multi putāti ſed idumæa iuxta illud. Quis eſt iſte qui uenit de edon tinctus ueſtibus de boſra.

Botrys ys. dici pōt racemus integer uuæ q̄ & botryon. Græci. n. βότρυας παρὰ τὸ βόω τὸ αὐξάνω ait Moſcopolus & βοτρύονας uocant Vſurpat idē uocabulū Hiero. p racemis.

Botyllus dimi. parius botrus.

Brabreuthæ a græcis dicunt iudices ſpectaculorū q̄ uictoribus i certamine exhibēt premiū & coronas. Qui uero præfectus ẽ certaminis agonitheta dī. Græci auctore Philoſtrato ludiſ olympicis de cē iudices præficere ſolebant. Sue. de Nero. Nec alīc certamina gymnica græcia tota ſpectauerat. q̄ brabreutaz more in ſtadio humi aſſidens Suidas. βραβευτὴς ἀθλητικῆς ἀρετῆς ὁρίζων καὶ βραβεῖον πινάκιον ἀμοιβήν.

Braccæ a qbuſdam accipiūt ueſtes fluxæ intōſq; ac uarii coloris qbus utebant frigidioris plagæ gētes ut inqt. Diod. li. vi. Et a qbus braccata gallia uocata ẽ quoniam galli ueſtes ferūt intonſas: & uarii coloris. Braccis uſos fuiſſe Scytas docet Ouidi. ſcribēs. Pellibus & laxis arcēt mala frigora braccis. Et Pom. Melia. Braccati ſunt inqt totū corpus ſarmatæ & niſi qua uidēt ẽt ora neſtiti Sue. in Cæſa. Idē in curia galli braccas depoſuerūt latū clauū ſumpſerūt. Cor. Tacitus. li. xviii. ſic ait. Ornatū cecinæ municipia & coloniæ i ſuperbiam trahebant q̄ uerſicolori ſagulo braccas barbaræ tegmē indutus togatos alloqueret. Hieron ad Fabiolam de ueſte ſacerdotali ꝓ fœminalibus accipit qbus pudibūda uelant ſicuti uulgariē appellari ſolēt: ſcribēſq; ipſaz braccaz formaz & quos uſus in tegēdo corpore braccæ præſtent exponit his nerbis. Diſcamus primum cōmunes ſacerdotū ueſtes atq; potificū lineis feminalibus t quæ uſq; ad genua & poplites ueniūt i uerecūda cellant & ſuperior pars ſub umbilico uehementer aſtringit ſut ſi quando expediti mactāt uictimas tauros & arietes trahūt: portantq; onera & quæ i officio miniſtranda ſunt eiaz ſi lapſi fuerint & ſe mora reuelauerint nō pateat quod operīū ẽ. Inde & gradus aitaris phibētur fieri ne inferior populus aſcēdētiū uerecūda cōſpiciat nocaſq; lingua hebræa hoc gñs ueſtimēti maſchinaſſe ẽe περισκελίδα a uſus fœminalia uel fœmoralia brachæ uſq; ad genua pertigētes ia chaldæis Saraballa. Sic Ambr. libro. i. offi. Sacerdotes inquit ueteri more braccas accipiebant: ſicut ad moyſen dictū ẽ a domino. Et facies illi braccas lineas ut tegatur turpitudo pudoris a lumbis uſq; ad fœmora erunt. Vocant ēt alīs noſbus. Naz ſubligaria ſeu ſubligacula campeſtria Succitoria & Perizomata

Brachiuz græcū ẽ βραχίων βραχίονος Aliqñ brachium totū mēbruz cū mann cōprēdit. Virg. li. v. Et euinctis a tollit brachia palmis. Aliquando uocaſ ab humero ad cubitū ideſt pars ſuperior: quæ armus dicit. Nam armos humeros cum brachiis ſed nō ecōtrario dicimus. A cubito uero uſq; ad uertebram manus: lacertus nūcupaſ. Ouidius li. i. me. Laudat digitoſq; manuſq; Brachia q̄ & nudos media plus parte lacertos. Dicit tamē brachiū de mari de mōtibus & de arboribus. In brachiis magna uis cōſiſtit. Vnde apud antiquos ornari brachia armillis cōſueuerūt ac ſi ipſa uictoriam peperiſſent. Et in ſacris litteris brachium pro potētia uſurpatū ẽ ac fortitudine.

Brachialia brachiorū ornamenta & tegumenta ſi curi Ventralia uentris. Frontalia frontis Tibialia tibiaz & alia huinſmōi. Ply. li. xxyiii. Lais & ſalpe canū rabioſorum morſus & tertianas quartanaſq; febres aiunt leniri menſtruo in lana arietis nigri argento brachiali incluſo.

Brachioniſter eris. dici poteſt armilla.

Brachiatus. ta. tum. quod eſt ad brachiorum modū factum & ad uites precipue pertiner. Collu. libro vi. Alii capitatas uineas alii brachiatas magis p bant quibus cordi eſt in brachia uitē cōponere.

Brachylogia breuiloquium per y chy.

Brachycatalecton breuis terminatio uerſus: cui deſunt in ſme ſyllabæ. Naz in eo ut perfectus ſit deeſt integer pes. Et dſ metre brachicatalecticum.

Bracmanæ gymnoſophiſtæ & philoſophi apud indos fuerunt ut Hiero. li. z. con. Ioui. Quoz princeps Iarcas uocabaſ eo tēpore quo Apollonius thyaneus diſcēdi uiſcendiq; ſtudio ad illos ſe contulerat.

Bractea & lamina inqt Laurētius Valla ſic dicunſ q lamina craſſior eſt ex qua armamētatura cōficitur & qua incenſa olim homines torquebantur Et poteſt eſſe ferrea ærea & argētea ellectrea auri chalcea plumbea aurea lignea comea ſine ex alia materia. Ply. li. xvi. Vrorū cornibus barbari ſeptētrionales potant: & mox apud nos ſ laminas ſecta tranſlucēt. Bractea tenuis magis ē & ſua ſpōte plicabilis: quæ crepitat. Virg. li. vi. Ilice ſic leui crepitabat bractea uento. Bracteis inaurari ſimulachra ſolebant: ſed unguibus plærūq; auferebantur. Mar. An magis aſturi deraſa ē cute miniſter bractea. Et ſeruus qui bracteaz deraſerat apud Sueto. damnatus eſt. Hiero. tamē ad Fabiolam oſtēdit bracteam & laminam idem eſſe cū inquit Aurum lamine ideſt bracteæ mira tenuitate tonduntur ἀπὸ βράχειν. i. ex reſonando.

Bracteola cū accētu in antepe. dimi. Ideſt foliculuz auri: aliue metalli.

Bractearius q bracteas facit. Cuius ars bractearia: & bracteatū quod bracteis tegit.

Branchiæ dicuntur in piſcibus ſecundū ceruicē ſolū more hiantes partes quibus anhelitū reddere ac per uices recipere exiſtimant. Plyn. li. ix. Branchiæ nō ſunt balenis nec delphinis. Hæc duo genera fiſtulis ſpirant: quæ ad pulmonem pertinēt: balænis a frōte delphinis a dorſo.

Braſſica quaſi præſeca a præſecando pe. cor. Vnlago caulis dicit quaſi paſſica inqt Var. uel a præſecando quia ex eius ſcabo minutatim præſecat. Var. Ex ſemine braſſicæ uetere fato naſci aiūt rapa & contra ex raporum braſſicam. Cato braſſica nō tria facit genera. Vnaz extēſis foliis caule magno: alteram criſpo folio quam apianam uocat: & Selinada. Tertiam minutis caulibus.

Brāchos morbi genꝰ cū catarrho guttur & arteria compleſt ob id & arteriacā qnq; id uitiū appellāt

Brauiū premium ſignificat quod nomē quidaz dicit habere pe. pro. quoniam apud græcos per ei diph. ſcribatur. Βρ ἄβειον græce

Breue dicit quod opponitur longo. A quo breuiter & breui aduerbia Ci. Apio. Faciēdū mihi putaui ut tuis litteris breui reſponderē. Sciendū eſt breuē & breue maſ. & neu. generc latine dici in eo ſignificato quo uulgus uſurpat breuē apoſtolicū nomlando. Lampri. Milites ſuos ſic ubiq; ſciuit nt in cubiculo haberet breues & numerū & tēpora militantiū. Flauius uopiſcus ſ Aureliano. Breue nominum conſcripſit.

Brephotrophia latine patuulorū hoſpitalia quibus infantes expoſitii aluntur: βρέφος græco uocabulo infans nominatur τροφὴ educatio. Deq b9 ſ decretiſ. xxiii. q. viii. βρέφος καὶ τρέφω

Breuiariū cōpēdiū ſummariū. Ply. li. xviii. Vexæ ut pariter oīs culturæ breuiariū peragatur.

Briareus cœli & terræ filius. Briaros latiſe fortis.

Britānia per duplex nn Inſula quæ nūc Anglia dicit: & a britone rege britannia dicta cū prius Albion diceretur: ab albis mōtibus qui ad eam nauigantibus primo apparent. Hæc ab ortu Germanico oceano ab occaſu Hibernico alluit ſ ab omni cōtinente diuiſa: ut Ptol. li. z. refert. Porrigitur ſ longū octingentis milibus paſſuū. In ea Gargates lapis q arder in aqua & oleo reſtinguitur. Ibi londinium oppidum nunc londra copia negociatorum celebre. Inter ſeptentrionem & occidentez ut celebres geographi tradunt duæ ſitæ ſunt Inſulæ: britannia & hibernia paulo minor britānia ultra quas ſunt quadraginta inſulæ. Orcades appellatæ modicis ſpatiis inter ſe diſtinctæ. Apud britannos longiſſimus dies xvii. horarum deprēdit: & æſtate lucidæ ſunt noctes auctore Plynio.

Britannus britannicus & brito eiuſdem ſignificationis ſunt. Vir. Et penitus tōto diuiſos orbe britannos. Iuue. Quantum delphinis balena britannica maior. Idem. Qua nec terribiles cimbri nec britones unq.

Britēneū: deambulatorium marmoratorium.

Bryſſo as. foras exprimo. Vnde bryſſeus dictus eſt bacchus. Et briſſam nuam tunc dicimus cum pedibus ad exprimendū uinum calcatur.

Bryſea urbs aoniæ a qua bacchus bryſeus cognominatus eſt: q ibi colcretur. Quidam tamen hac cā bryſeuz dici putāt ab antiquo uerbo βρυῶ quod eſt ſcaturio: quoniam ex alucaribus mella: uel ex uuis muſta exprimere primus docuit. Alii byrſeū potiuſq; bryſeū uolunt cognominatum a byrſa pelle quam in bello induebat. Nam apud Diod. li. y. bacchum in prœliis pardalorum pellibus uſum conſtat. Byrſa autem coriuz ac tergus ſignificat.

Bromius bacchi cognomen ὅτι βρόμος ἐστὶ βρόντη τοῦ πυρὸς ἢ γενέσεως cōſumo. Naz uino moderate ſumpto humores repelluntur. Vel dicitur a bronte tonitru eo q natus ſit cum tonitru eius genitrice perempta.

Bronci ut inquit Nonius dicunt qui pducto ore & dentibus prominentibus ſunt. Lucil. in ſatyra. Broncus nouit lanius dente eminulo. Hic eſt rhinoceros. Var. de re ruſ. z. de canibus nō broncos ſed brochus uocat. Duobus inquit dentibus dextra & ſiniſtra paulo eminus ſuperioribus directis potius q̄ brochis. Hinc Brochitas. Plyn. li. xi. Sonectus in equis & cæteris ueterinis intelligitur dēntiū brochitate ſupercciliorum canicie.

Broncocœla: tumor magnus & rotundus in cerui/ce intet cutē & aſperam arteriam: qua modo ca/ro hebes modo humor aliqs includit: interdum etiam minutis oſſibus pili immixti.

Brucus a βρουχος græce quoniam βρώσχω co medo todo genus uermis uolucris diuerſum a lo cuſtarum genere ſed nō diſſimile herbas erodens ſine alis tamen.

Bruma dicit q̄diu diminuitur dies quæ finit octa uo Kalēdas Ianua. quo fit in capricorno hyema le ſolſtitiū: & ponit quandoq; pro menſe decem bri: quandoq; pro hyeme. Vir. lib. 2. Ge. Frigida ſub terra tumidū quem bruma tegebat.

Brundiſium ciuitas quæ a Ply: ponit in tertia Ita liæ regione a græcis cōdita portu nobilis ex quo tranſitus eſt in græciam ſic dicta q̄ meſapiorum lingua brudiſium cerui caput dicat. Sic. n. eſt ci/uitas cū portu capiti ceruino perſimilis cum cor/nua & caput & linguam habere uideatur Græci βρεντεσιον uocant. Ex hac Pacuuius poeta or tum habuit.

Bruta dicuntur ſine ſenſu ſtolida & tarda. Brutum autē a terra deductum eſt cui epitheto bruta qua ſi obruta. Horatiuſ. libro. carminū. Quo brura tel lus & uaga flumina.

Brutii Italiæ populi ultimi Siciliam uerſus luca/nis uicini dicti quaſi bruti & obſcœni ſint. Fue/runt autem brutii ſerui & paſtores lucanoꝝ q̄ in de aufugere & furtim in regione conſederunt ubi Coſentia eſt quæ fuit eoꝝ metropolis Quam re gionē prius Auſones habitauerūt. Hi multo poſt tempore & ab annibale & a Romanis propter co rū perfidiam pene deleti fuere ſine dignitate ſine honore ad ſeruilia opera ſemper coacti. Hæc re/gio ut auctor ē Stra. li. vi. Oenotria quōdam dic ta fuit. Supra Coſentiaꝫ eſt pandoſia ubi moloſ/ſotum rex Alexander trucidatus eſt. Eſt & Rhe/gyum ciuitas olim potentiſſima.

Bua puerorꝝ infantiū potio e. Cato. Cū cibū ac po tionē papas & buas docent & matrem mammaꝫ & patrem tatam.

Bubalus pe. cor. generis cōmunis ſicut Chamelus Vnde fœta chamelus & fœta bubalus dicit. Ani mal ē ſimile boui uel ſylueſtris bos colore nigert quod eſt magna uelocitate & magnitudine ex hercinia ſilua mittitur ut inqt Ply. li. xiii. Hinc bubalinus. a. um.

Bubulus. a. um. pe. cor. a boue fit idē eſt quod boui nus. Vnde lac bubulum ex quo nomen eſt buty ro. Imperiti bubulum inclinari putant a bubalo. Ply. Stomacum exulceratū lactis aſinini & bubu li potus reficit. Col. lib. vii. Defricare bubula uri/na cōuenit. Idem ſignificat bouillus.

Bubile pe. pro. locus ubi boues morantur. Plau. in Perſa. Metuo ut poſſim in bubile reiicere ne ua/gentur. Col. li. 2. Lata bubilia eſſe oportebit pe/des decē: uel minime nouem. Hoc idē dī bouile.

Bubſequa pe. cor. bubulcus: q̄ boues ſequit. Sido. Ad Eutropiū Si relinquare inter bubſequas ruſti canos ſubulcoſq; rūcantes tūc eſt tibi ſumma uo torum beatitudo.

Bubulcus: qui bobus arat ſine qui boues fundi ara torios paſcit. Hinc

Bubulcito as. pe. cor. bubulci officium facio. Plau. Decet me amare & te bubulcitare. Aliqñ Bubul cus adiectiuū eſt a boue ſicut bouillus. Pli. Bouil læ carnis iure facile curatur. Idē. Stomachū exſic catū lactis aſinini & bubulci potus reficit.

Buberæ ludi quos neteres a bobꝫ pecoreq; appel larunt: qui & boalia boum gracia inſtituti.

Bubetii qui ludos celebrabant.

Bubaſtis ciuitas ægypti ubi cōuentus quot annis agebatur in honorē dianæ. Hinc Bubaſtites præ fectura. Aegyptus. n. diuidebat ī præfecturas op pidoꝝ quas nomos uocant. Bubaſtis etiam dea: quæ colit in ægypto: quæ ut ait Herodotus apd græcos diana eſt.

Bubona bouꝫ dea: ſicut pomona pomoruꝫ & Mi lona mellis dea eſt.

Bubo. onis. generis maſculini & fœmi. ſecundum Priſ. a bouis quoq; mugitu auiſ feralis debilis ad uolandū in cauernis cōmorans. Oui. li. viii. met. Ignauus bubo dirum mortalibus omen. Vir. li. iiii. Sola ſerali carmine bubo. Bubones & abſceſ ſus ſunt circa inguem maxime: a quo & nomen uitio naꝫ & inguina ipſa græci bubones nocant: uulgo quoq; noſtri collectiones & inflammati/ones eius partis. Inguinarias appellant

Bubino as. pe. pro. mēſtruo mulierum ſanguine in quinor. Cuius cōpoſitū ē Imbubino. Lucil. Hæc inquit imbubinat: at contra te imbulbitat. Nam imbulbitare eſt pueri ſtercore fœdare. Tractum a ſimo quod βίλβατον græci uocant.

Bucca ē os idēſt ipſa concauitas interior intra mal las faciei a mēto ad oculos quæ ſpiritu a pulmone reuocato & oppreſſis labiis retento inflatur nō ora labiorū. Hor. li. i. Ser. Quid cauſæ merito qn illis iupiter ambas iratus buccas inflet. Plau. i tru. p maxillis exterioribus pouſit. Quæ iſtas buc/cas tam belle purpuriſſatas habes. Idēſt utreq; la tus oris. Et ſonus ille qui ex inflatione buccaruꝫ erumpitur facticio nomine ſclopus dicitur. Perſi. Nec ſclopo tumidas intēdis rūpere buccas. Hier. ad Paulinū. Vnde accidit ut omiſſa cōpoſitione uerborū & ſcribentiū ſolicitudine dictē quic bd in buccam uenerit. Quandoq; tamē bucca accipi tur pro ipſo ore. Vnde illud prouerbialiter dictū Quicquid in buccam uenit. Et bucca tuba dicit. Iuue. Et phrygia ueſtit bucca tiara. hic buccina.

Buccina pe. cor. dimi. a bucca. p tuba ſine pro cor nu. Hiero. ad Darda. Bucca uocat tuba apud hæ breos deinde per diminutionē buccina dī. Secun dū aliquos paſtoralis & cornu recuruo efficitur. Col. li. vii. Ad quē ſaturæ pabulo libenter recur/runt cū paſtorali ſigno quaſi receptui canit. Nā id quoq; ſemper crepuſculo fieri debet ad ſonum buccinæ pecus ſi quod in ſylua ſubſtiterit ſepta repetere cōſueſcat. Apud Varronē uidetur eſſe in ſtrumentum quod inflari poſſit apud quod inge Orphea uocati iuſſit: qui cuꝫ eo uenieſſet ſtola &

cithara cantare esset iussus buccinam inflauit ubi tantum circumfluxerit mox ceruorum aproruꝫ & cæterarum quadrupedū multitudo ut nō minus formosum mihi sit usum spectaculum q̄ in circo maximo ædilium sine africanis bestiis cum fiunt uenatões. Tuba ex ære uel argēto quæ I bellis & solennitatibus concrepat. Var. de suibus loquens. Subulcus debet cōsuefacere omnia ut faciant ad bucciuam.

Buccino as. buccina cano: ut Buccinate in neomenia tuba. Vñ buccinator a uocis similitudine & cantu: & pro laudatore transferri solet. Ci. Tironi. Quare ꝙ polliceris buccinatorem fore.

Bucciuū sonus bucinæ: quod & hic bucciuus dicit Ply. li. ix. Nou tamē usq; pelagi libras q̄quage nos uūmos excedere & bucciui centenos sciauti qui ista mercantur in solo.

Buccina nomen oppidi in Sicilia ut meminit Dionysius: quo nomine etiam dicta est insula Pontiani pontificis exilio & morte clara.

Buccea & bucca fit pro ore & significat frustulū alicuius rei esui aptæ: quantū. s. bucca cōmode capit: Vulgo bolus dicit. Aug. Cæsar ad Tiberium Ne iudæus quidē mi tiberi tam diligenter sabbatis id ieiuniū seruat: q̄ ego hodie seruaui q̄ in balneo demū post horam primam noctis duas bucceas manducaui priusq̄ uugi iuciperē. Mar. buccas dixit pro bucceas uel bucellas.

Bucella dimi. a buccea. Hiero. iu prouer. Melior est buccella sicca cum gaudio: q̄ domus plena uictimis cum iurgio.

Buccellatuꝫ: panis castrēsis & frumētacei genus: de quo spartia scripsit. Poscēnium imperatorem prohibuisse pistores exercitū sequi ac iussisse milites omnes buccellato in locis pacatis accepto cē contentos. Ammianus sic scribit. Viginti dierū frumentū ex eo ꝙ erat in sedibus consumendum ad usus diuturnitatē excoctū buccellatū ut uulgo appellant humeris imposuit libentiū militum.

Buccones: qui tumidioribus sunt buccis. Plau. in Bac. Stulti stolidi futuri fungi bardi blemni: buccones: solus ego omnes anteo stultitia.

Bucculentus: qui magnam habet buccam. Plau. in Merca. Ego dicam tibi canum uarum uentrosum bucculentum.

Bucea per simplex c folliculus grani fabæ interior qui albus est.

Bucerus a. um. pe. cor. a boue. Vn de bucerū pecus: quod dę bobus dicit. Et buceriæ boum armenat παρα τὸ βοῦς καὶ κέρας quasi armēta uel boues roranti. Oui. met. armēraq̄ bucera pauit.

Bucētes tabanus a pungendis bobus κεντεῖν pungere significat. Bucentrum stimulus. Græci βοῦκεντρον dicunt.

Bucephalus pe. cor. quasi bouis caput. Quo nomine dictus est equs Alexandri ab aspectu toruo: seu ab insigni taurini capitis armo impressi. Ex cuius nomine urbē bucephalō indiæ sepulchro circūdedit. Est & portus qui ab aliis bucephala: ab aliis bucephalas: ab aliis bucephalon dicitur.

Buccula per duplex cc dimi. a bucca: quæ oris pars est. i. pusilla bucca. Apul. li. vi. de asi. Tūc Iupiter per pressa cupidinis buccula manuq̄ ad os suum relata cōsauiauit. Vñ & quandoq̄ ponit pro parte cassidis per quam mittit spiritus: quæ buccam tegit. Naꝫ cassis caput buccula uero barbatas partes armat: uel in qua defigunt cristæ in summo galeæ cono: ꝙ buccæ paruæ habeat similitudinē Iuue. Lorica & fracta de casside buccula pendens Vñ in cōm. Cæsaris legit. Buccatum tegmen.

Bucula per simplex c dimi. est a boue. Ply. Eidem morbo buculæ iecur contritū prodest. Virg. li. i. Geor. Aut bucula cœlum suspiciens patulis captauit naribus auras.

Buculus bos iuuenculus. Col. li. vii. Cū deinde buculos comprenderis perducito ad stabulum & ad stipites religato.

Bucardia lapillus bubulo cordi similis in babylone tantum nascens.

Bucentaurus cōposita dictio a bu: quod magnum q̄ddam signat: & cētaurus. i. magna nauis cētauro insignita. Veteres .n. solebant magnis rebus bu: syllam præponere a magnitudine. s. bouis.

Bucolica oꝛ. a custodia boum dicta sunt. i. ἀπὸ τῶν βουκόλων q̄ dūr armētarii ꝙ ꝓcipua sit animalia apud rusticos boues.

Bugloſſa siue bugloſſus satiua & sylueſtris est. Satiua quam boraginē uocant: latini ab asperitate linguam bouis nominant: ꝙ folia aspera ad modum linguæ bouis habeat: oprimæ uirtutis. Ferūt hanc herbam in uinum deiectam animi uoluptates augere & ob id Euphrasinū uocari quasi sit herba lætificans. Est & hoc nomine piscis qui alio nomine putat solea dici. Aꝛ. Cartilaginea sunt bos pastinaca torpedo: squatina: rana: bugloſa: psitta Pseusippus. Germana inquit genera sunt psitta: Bugloſſus: tenia: dorion.

Buſo rana terrestris nimiæ magnitudinis. Vir. Inuentusq̄ cauis buſo.

Bupodes: pe. cor. magnos pedes. Bupedas magnos pueros dicunt.

Bulbito as. puerili stercore fœdo. Vide in dictione Bubino.

Bugones a græcis dictæ sunt apes quoniam ex boue putrefacto nasci phibeant. s. auc. Var. de re rus.

Bulbus Diaſcorides βουλβὸς ῥωμαῖοι ἄλλιουμ· ἀγροῖς ἐμοὶ δὲ ἄλλιουμ μαρινοῦμ φύλλα ἔχει καυλὸν ὅμοια κρίνῳ genus cepe uō absimile ascalonię uenerem impēdio excitat Mar. Cū sit anus coniūx cū sint tibi mortua mēbra mil aliud bulbis q̄ satur esse potes Col. li. xi. Quæq̄ uiros acuūt: armantq̄ puellas iaꝫ megaris ueniāt genitalia semina bulbi. Generaliter uero apud idoneos auctores bulbi sunt radices rotūdæ tunicatæ quales sunt Croci narcissi colocasiæ squillæ: & harūdinū. Palladi. Nūc & liliotū bulbos ponemus uel lilia añ habita sariemus summa diligētia ne oculos circa radices nascētes & minores bulbos sauciemus q̄ a mēse subtracti atq̄ i alios digesti ordines noua lilieta for

mabũt. Item uiolarum plantæ & croci bulbi ſerẽ di ſunt. Varro & apicius ita ſcribũt. Aqua deco/quant bulbos: q ueneris uſum quærũt. Bulbi ãt Megarici quos cato celebrat dicti ſũt q megaris ciuitate græciæ uenirẽt. Sed bulboꝝ nobiliſſima ẽ ſcilla. Col. li. v. Bulbus tripedaneis inter nacauti bꝰ ſpatis obrutꝙãno celeriꝰ maturã pticã ꝓbet

Bulla aurea inſigne erat triũphantiũ quaꝝ in trium pho præ ſe gerebant incluſis intra eam remediis: quæ crederẽt aduerſus inuidiam ualẽtiſſima. Hic deductus mos ut prætexta: quæ magiſtratuũ erat & bulla in uſũ pueroꝝ nobiliũ uſurparẽt ad omẽ & nota cõciliandæ uirturis ei ſimilis cui primis I annis muncra iſta ceſſerũt. Erat hæc bulla rotunda ut Macro. inqt I cordis figuraꝝ formata quã añ pectus annectebant a collo: ut bullam inſpicientes ita demũ ſe hoſtes eſſe cogitarẽt: ſi corde præſtarẽt. Romani depoſita adoleſcẽtia cam exuebãt Libertinorũ uero filii lorũ in collo ꝓ bullæ decoꝰ geſtabant. Aſco. Bulla ſuſpẽdi in collo iſanibus ingenuis ſolet aurea: libertinis ſcortea q̃ſi cõmunes pectus puerile. A cuius rei ſpẽ plutarcho auctore in ꝓble. dicta ẽ bulla tumor qdam excreſcẽs tam in aqua cũ bullit: q̃ in urina cũ ſpumã facit: & repẽte euaneſcit. Cornutus. Ebullire ꝓprie dicitur expirare metaphora ſumpta a bullis quæ I aq̃ fiũt & cadẽtibus guttis rũpunt. Ex quo ẽt puerbi aliter apud Var. dr hõ bulla ẽ: qa. ſ. ſimilis bullæ uita hois ſit fluxa & momẽto caduca. Plau I Aſi. Accepit bullam ꝓ capite clauoꝝ Iuſſiſti in ſplẽdorẽ dari bullas has foribus nris? Nam clauoruꝫ capita more bullæ quaſi turgẽtia formata ſunt & ſplẽdẽt ad fores decorandas. Sic Ci. tradit Verrẽ bullas aureas ex ualuis tẽpli magnificẽtiſſimis abſtuliſſe. Bullæ ẽt dicũt ornamẽta q̃buſ cingula decorantur. Calphur. in Buc. Alternat uitreas latera/ralis cingula bullas.

Bullula dr. pua bulla. Cel. li. x. de urina. Aut ſiq̃ſdã inqt maculas repræſentat: aut ſi bullulas excitat.

Bullo as. bullas facere ſignificat: hoc ẽ tumorẽ illũ excreſcẽtẽ: q ſpiritu in aqua uel urina excitat. Cato de re ruſ. Vinũ græcũ ſic facito. Muſtiq̃ xx in ahenũ aut plũbũ ĩfundito ignẽ ſubdito ubi bulla bit uinũ ignẽ ſubducito. Ply. li. xviii. I tẽ manis ſpiritus tranq̃llus ſonitus ſpumæ aut aquæ bullantes Idẽ. Magna ſigna ſũt urinæ bullantis & craſſæ.

Bullatus a. um. bulla inſignitus: ut ueſtis bullata in qua erat bulla. Et bullatus rumidus excreſcẽs. Perſius. Non equidem hoc ſtudeo bullatis ut mihi nugis pagina turgeſcat.

Bulgæ auctore Põpeio ſacculi ſcortei ſunt ad ſerenda numiſmata ſiue cætera ad iter neceſſaria: quas alii Vulgas appellant. Sene. ab equis q̃bus portant hippoperas uocat. Cuius hæc ſunt uerba ex h. epiſtolarũ ad Lucil. xiii. M. cato cẽſorius: quẽ tam neceſſariũ reipu. fuit naſci q̃ Scipionẽ. Alter enim cũ hoſtibus nris bellũ: alter cũ moribus geſſit canterio uehebat hippoperis quidẽ impoſitis ut ſecum urilia portaret.

Bullio is. iui. itum. ſignificat ferueſcere & bullaꝝ facere. Cuius compoſitum eſt ebullio: quod eſt nalde ſeu extra bullire extra fundere ſicut aqua in ahcno calefacta ebulliẽs nõ in ipſa capit: ſed intumeſcit & fundit. Ci. li. iii. tuſ. Qui ſi uirtutes ebullire uolẽt & ſapiẽtias nihil aliud dicẽt. Vñ ẽt accuſatiuũ habet. Hiero. in Exo. Ebullit fluuius ranas. Et Ebullire eſt expirare. Cornutus Metapho ra ſumpta a bullis quæ in aqua fiũt & candẽtibꝰ guttis rũpunt: & ſpiritũ: quo cõrinent amittunt: propterea ebullit expirat. Nam cum ebullit aqua igne ſubiecto altius qdam uapor emittit. Hiero. li. z. Mach. ꝓ ſcaturire poſuit. Ipſe ebullire fecit de perſide eos q pugnauerant contra nos.

Bulis nomẽ ciuitatis a bulone cõditore ſic dicta a qua buli & bulienſes Ci. in Piſonẽ. Parthenii & bulienſes illuſi.

Bulimon græci magnam famẽ dicũt. Bupæda magnum puerum.

Bupho genus herbæ: quæ a bobus deuorata angi/nam ꝓcreat: coſq̃ necat. Græce qppe βοῦς bos dicit Φόνος mors. Hanc herbam qdam Chameleonẽ uocant. Alii Cynozoon ꝙ fœtore eius nicni ecanũ auribus decidãt κυνῶν. n. canis ὄζειν fœtere.

Bumaſthos magna mamma. Quo note dictũ ẽ gñs quoddaꝝ uuæ groſſioris ꝙ tumeat ad ſimilitudinẽ mammæ bouis βοῦς bouis μαζὸς mamma: quæ ẽt bumamma dicit: ſiue qa ueteres græci rebus magnis bu præpoſuere.

Bupræſtis ut inqt Ply. animal eſt Scarabeo lõgipedi ſimile uenenatũ ẽ. Rarum in Italia fallit inter herbas bouẽ maxime. Vñ & nomẽ inuenit. Apud Iuriſconſultũ titulo ad legẽ Cornciam ſcribit. Si cui temere pigmẽtarii dederint pytiocampas aut bupræſtinus quæ ambo uenenata ſunt teneri pœna legis cornciæ de ſicariis & ueneficis. eſt & bupræſtis ſibæ gñs quam I laudibus ciborũ hũere.

Bura ſiue buris ps aratri poſterior decuruata ꝙ ſit in ſimilitudinẽ caudæ bouis q̃ſi bouis ura: quæ bouis caudaꝝ ſigit quæ manu bubulci tenet. Var. li. i. re ruſ. Et ſæpe fracta bura relinquũt nomeres I arua. Vir. li. i. Geor. Cõtinua I ſyluis magna ui flexa domauit. In burim.

Buris urbs mediterrancæ achaiæ de q̃ Ouid. li. xv. met. Si quæras helicen & burim achaidas urbes.

Burrhũ quod nũc dicimus ruſuꝫ: pan mõ rubẽs cibo ac potatõe burrhus dr quod a gcis πυῤῥὸν ſcribẽ Hinc burrhæ dicunt ueſtes ruſæ. Sunt tñ qui byrrhum ſcribant.

Burrhanica: gñs potõis Lac ſapa miſtũ a rufo colore nomen dictum.

Burrhanicum: genus ueſtis.

Burdo dicit: qui ex equo & aſina natus eſt.

Burgũdia Galliæ puincia celticæ ducatus titulo inſignis eum antea ſub regibus fuerit a qua burgundi & burgundiones.

Burcana inſula ut li. iiii. docet Ply. in oceano germanico: quæ nũc ſabaria a frugis ſimilitudine ſponte prouenientis: ſic appellata.

Buſiris pe. pro. Neptuni & libyes filiuſ & deus lini

appellatus Ouid.li.Hero.Si te uidisset cultu Busiris Iusto.Sta.tñ corripuit li.xii.tħ.Nō trucibus mōstris busiris iusandūq; dedisti. Huius gētis ē busiris uel busiridis. Vir. Aut illaudati nescit busiridis aras. Hic rex fuit ægypti q cū susceptos hospites imolaret ab hercule interēptus ē cū & eū occidere uoluisset. Est & busiris nomē urbis i ægypto a busiride cōdita in qua fuit tēplū magnū Isidi quæ qdē urbs ab ægyptiis solis urbs a gēis uero thebæ dicit. Hinc Busirica præfectura.

Busticō ficū matisceā dicūt: quæ magna erat.

Bustū si Seruio credit uocat qñ exustū ifā cadauer ē. Quod & Vir. sensisse uidet cū inqt Semiustaq; seruant busta. Liui. quoq; li. y. scribit locus fuisse iuxta æquimeliū nobile busta Gallica quoniam illic acernatos cumulos suoꝝ defunctoꝝ ex pestilētia ussērāt galli. Ci. uero li. z. de legibus putat bustū appellari tūbam aut monumētū. Pœnaq; fuit Solonis lege cōstituta siqs bustum aut uiolasset: aut deiecisset. Sue. in Cæs. posuit p sepulchro. Iudæi: q ēt noctibus cōtinuis bustū frequētārūt.

Bustuari gladiatores dicti sūt: q añ sepulchra i honorē defuncti digladiabant. Ci. in Pisonē. Si mihi cū illo bustuario gladiatore & tecū & cū collega tuo decertandū fuisset.

Buteo ex accipittū gñe ē auis quā græci a nūero testiculū dī Butumbatta ueteres usurpauerūt p eo quod nugatorium est & nullius ualoris.

Buthysiam magnū sacrificiū appellauere qualis est hecatōbe & imolatio magnaꝝ hostiaꝝ. Sueto. in Nero. Gymnica inter buthysiæ apparatū barbaꝝ primam posuit. Græci. n. thysiaꝝ dicūt sacrificiū & præpoūctes bu significant magnū sacrificiuꝝ. Et Plutar. buthytas appellat sacerdotes.

Butyrū pe. cor. bouis caseꝰ βοῦς. n. bouis τυρὸς caseus: qa ut plurimū sicut inqt Ply. li. xxviii. fit ex bubulo lacte. Quamq; aūt sit lactis natura tuā iam pinguior & crassior & solidior materia ē q dū aut frequēti agitatōe: aut cōcussione assidua cohibet in se atq; solidatur.

Buxus uel bussus: arbor exigua semper uirēs & tōsilis. Producit ex se uiscū & semen seu grauū quod Carteḡ dicūt. Buxū uel bussum materia ipsa. i. lignū. Nam in plærisq; nobus arbores sunt fœm. gñis: fructus nero & ligna neu. Vir. Dant arbuta sylvæ crucētaq; myrta & cærea pruna uolubile buxū. Ex buxo fiūt tibiæ multisorariles & pectines ad capillos explicandos: & pyxides ad usus plurimos. Græce πύξος quod plærūq; in b cōuertit Vñ buxolū græce pyxis idis. Hinc buxeus a. um. q dī ex buxo ē. buxeta loca buxis cōsita. buxolus

Byzari & budici uulgo putant imaginosi & q a cō suetudine exteroꝝ uiuēdi recesserūt. Hi apud græcos byzeres & buzeres dicunt.

Byzeres & buzeres pe. p. ppli sūt. Val. Flac. Buzeſq; uagi. Pōp. & Ply. Buzeros appellat. Ab his portus qdā in pōto appellabat byzaricus.

Byrsa: corū ac tergus. Vir. Mercatiq; solū facti de nomine byrsam Taurino q̄tum posset circūdare tergo. Quo nole ēt dicta ē arx I media carthagine

A byrsa corio fit byrseus pro coriario.

Byssus i gñs lini subtilissimi. Ite lana cōchæ adhærēs colore luteo ac perlucido. Ex hoc fiunt preciosissimæ uestes byssine appellatæ. Et byssinū eius mōi colot appellat: q aliqñ dicit byssus hoc fit si cocco tinctū tyrio tingat.

Byzantiū: urbs thraciæ quōdam a pausania sparta norū rege cōdita: a qua byzantæ populi dūt. Postea a cōstantino in maius aucta gloriosissimi imperii sedes ē & totius caput orientis. Est alia ciuitas in aphrica: quam qdam bizantiū appellaut: & populi byzantas. Martianus. Qui byzantū in colūt I aphrica messes: cētesimo incremēto fœnant. Stra. byzaciuꝝ per c ūñ byzacenus ager apd Solinū. Ptol. quoq; regionem byzacium. Stephanus byssacitas & byssacenos. Suidas τὸ βυζάντιον ἐπὶ στενοῦ τοῦ βασιλέως ῥώμης τὸν τετείχισε γενναῖον τείχει ὡς ὠμῷ μυλίτῃ λίθῳ καὶ τὰ λοιπά.

LITTERA Mvta est: Quæ ante n sequēte uocali i eadem sylla ponit: sz pser. sub uoce g ob cognatiōez lfaꝝ: ut Cnidus. Cneꝰ. Trāsit ēt p cō positōes & deriuationes i g ut quadrigēti p quadricēti. Iu s ut parco parsi. In x ut duco duxi noceo noxa

Caballus equus Sene. epla. lxxxvii. Oḡtū erat seculi decus speratoriū triūphalē cēsoriūq; super omnia: hoc ē Catonē uno caballo eē contentū. Hinc Caballinus a. um. Persi. Nec fonte labra prolui caballino.

Cabalii: populi sunt asiatici.

Cacabus pe. cor. nomē a sono tractū q̄m supra ignē positus facit a nris dī olla in qua pulmētariū coquimus. Paul: Iurecō. Interahenū quod supra focū pēdet & cacabū nō multū interest. Nam hoc pulmentariū coquit. in illo aqua ad potandū calefit Apitius. Capita porroꝝ simul elixabis in cacabo nouo ut aqua ad tertiam deferueat. Antiq. enim caldam & frigidam in cœnis adhibuere.

Cacus ut fabulæ ferūt uulcani filius fuit ore ignem euomēs & in uasta spelūca habitans: uastus corpore prædæ ac latrociniis semper stētus cuius soror caca nocabat. Quē hercules claua interfecit.

Cacabo as. pe. cor. propriuꝝ est uocis perdicū. Oui. Cacabat hinc perdix hinc glacitat impbus anser

Cacos latine modo malus modo deformis mōstrum dicit. Et barbara est dictio ait Theodorus Gaza libro quinto illiados.

Cacia græce κακία quaꝝ latinus uertit in maliciam inqt Hier. apud græcos duo significat & malicia & afflictionē angustias quā seu κακοσιν Græci dicunt & hoc magis pro malicia

transferri debuit. Cicero nitiositatem interpretari mauult q̄ maliciam cū uitiositas nomē sit generalius ad omnia uitia pertinēs malicia specialius apud ueteres malicia τῶν μέσων quasi sit & bona & mala ut dolus bonus & malus. Vñ apud Plau. dicit cū laude. Te ciuē sūma omni malicia.

Cacephatō uel potius cacophatō dici pōt mala locutio uel mala cōsonantia cacō. n. malū dr phatō dictū. Fit aūt cū particulam m seq̄n nt Nūe rū cū nauibus æquat Itē cū sequens dictio duas hēt syllas duabus p̄cedētibus silles: ut O fortuna tā natā me cōsule romā. huic cōtraria ēeuphōia.

Cacosynthetō mala seu deformis cōpositio σύνθετον. n. cōpositū dr̄ut apud Vir. Versaq̄ iuuē tū terga fatigamus hasta.

Cacohetes gñis neu. malus mos dictio tetrasyllaba κακόηθες malū ἦθος mos. Nam ἔθος cōsuetudo Virū curatu difficillimū cū ulcus q̄dē p̄æsum ē sed quæ circa sunt intēdunt & intumescāt ut inquit Celsus. Ply. Caro nituli recētia uulnera non patiē intumescere simū bubulū cū mille feminū nituli cinis ulcera sordida quæ cacohete nocant lacte mulieris sanant. Iuue. p ambitionc sumpsit se uidet per translationē quæ cū semel alo insedērit nō facile amoueri pōt. Tenet inqt insanabile multos scribēdi cacoheres.

Cacologus. pe. cor. maledicq: cacologia maledictō

Cacobasilea: malum regnum: cacodæmon infoelix.

Cacozelus ineptus imitator. pe. pro.

Cacecia siue cacesia uel cacexia: spēs ē phthisis q̄si malus corporis habitus: quo alimēta corrūpunt: quod fit cū lōgo morbo uitiata corpora ēt si illo uacant refectionem tamen non accipiūt. Tamen

Cachinnus solutus risus: a sono risus factū uocabu. Apud Aristotelem aliud significat.

Iū. Iuue. Sed facilis cuiuis rigidi cēsura cachinni. Persi. Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos. Hinc Sene. p̄cipit nt risus sit sine cachinno: uox sine clamore. Apud antiquos nō de risu tantū dicit: sed & de sono uehemētiore. Catul. Proce dūti leuiterq̄ sonant clangore cachinni.

Cachinnor aris. depo. & cachinno as. neu. p immoderate rideo. Lucre. li. iiii. Quæ famulæ mulæ fugitant: furtimq̄ cachinnant. Dicit & de sono uehemētiore. Actius. Sæna sonando crepitu clangētes cachinnant. nenit tamen ex ḡco. κεχνάζω.

Caco as. nētris onus depono excresco. Mar. Vētris onus miscro ne te pudet excipis auro Bassa bibis uitro: charius ergo cacas. Hic cacaturio is. idē.

Cacaturio is. Mar. Cœnaturit nō cacaturit.

Cacuia pe. cor. militis seruus ἀπὸ τῶν κάλων .i. a lignis. Erant. n. caculæ militū serui fustibus clauisq̄ ligneis armati ad tutellam dominorum. Plau. Video caculam militarem.

Cacumē pe. pro. nertex summitas montis.

Cacearia insula in ponto quam Pompo. li. 2. Colli sariam uocat.

Cado is. cecidi casum significat mo. Aug. super Io. Qui nō intrat per ostiū in ouile oniū sed ascendit aliūde: uch misero mihi q̄a casurus sum. Interdū cadere ē euenire. Ci. li. iii. offi. Nec præter sapiētē cadere in q̄nq̄ pōt. Interdum Occidere mori. Vir. Cadit & riphæus iustissimus unus. Et cadere dicunt illi q̄ leuati a summo ad inferiora labunt. Cadere a causa ē aduersario in causam cōcederet quod plærique faciūt ne maiora incurrant damna quod ē litē perdere. Huius cōpositā sunt Accido Cōcido decido. Excido. Incido. Intercido. Occido. Procido. Recido. & Succido i quæ hūt pe. c. Derivatiua sē casa. caso as. & casito de q̄b9 infra

Caduer pe. p. a cadēdo. Naz ut inqt Hier. Ab eo q̄ post motē cecident cadauer dicit. Et pprie de corporibus mortuis q̄us & de oppidis ad solum deductis q̄nq̄ dicat. Ser. Sul. Cice. Tot oppidorū cadauera iecta iacēt. Hinc cadauerinus a. nz. pe. pro. Aug. li. ix. ci. dei. Si tantis sacrificioz cadauerinis nō contaminantur nidotibus.

Caducus a. um. pe. p. Nō sōlū momētaneū significat q̄ facile cadat: sed q̄ cadere faciat. Vnde morbus caducus q̄ facile cadat. Ply. li. xvii. In drupis quoq̄ quæ matureſcētes tūc sunt p̄cipue caducæ id riguis magis euēnt ēt si nō ceciderit fastidiēdis Quādoq̄ caducus mortuus dr̄. Vir. li. vii. Hic mīrū fleti ad superos: belloq̄ caduci dardanidæ. Vñ & cadauera: & caducū q̄d sub aliq̄ cōditōe legatū ē. Caduca hæreditas dr̄ cū hæredes ceciderūt. Et caducarii q̄ huiusmōi hæreditatē accipiūt. In. Legatū ōc capis: necnō & dulce caducū. Caduca auspicia ueteres dicebant cū aliqs in templo excidit neluti de manu uittæ.

Caducor eris. p̄cipitor. Var. Et frigido nymbo aq̄ iacta caducimur.

Cadulæ: guttæ quæ de carne pinui cadūt dū assat.

Cadiuus a. um. pe. p. q̄d per se cecidit. Vñ cadiua pōa dūr quæ nō sē manu collecta sed sua sponte in terram cecidere. Et cadiua folia quæ per se ex arboribus cadūt. Ply. Colligi mala post æquinoctiū autūnale cadiua seperari stramētis stortis palciſue

Cadus uas uinariū quo ninū cōdit inqt Asterni. acrō. Cuius pria corripit. Mar. In natalis cōdita musta cadis. Cōtinet urnas duas uel ut aliq uolūt tres cū dimidia. Urna quadrantali & amphora. Primi in alpibus rustici cados ligneos circulis cinctos excogitarūt: & græcū est κάλαθος.

Caduceus & caduceū: uirga Mercurii erat qua pax significabat. Nam qa mercurius orōnis deus est: & deoz nūcius ut gētilū more loq̄mur: mento a diis mittebat ut diffidētiū animos oratione sedaret. Hic caduceatores dūr legati pacem petētes a caduceo qué manu gestabāt. Cato. Caduceatori nemo nocet. Et caduceū ipm apollo tenuit: eoq̄ Mercurio donauit a quo ipse lyra donatus sit.

Caduceū tētoriū siue culcitra: q̄ merces tegūnt a caducis galliæ ppīis ut inqt Ply. apd quos lini præstātia palmā obtinet in culcitris. Iu. Institor hyberna tegetis: niueiq̄ caduci. Sūt q̄ putēt eē institā quæ supra lectū obtēdit: & tegit undiq̄ i & cum corpus xp̄i: aut sācti alicuius uiri ossa per urbē cōportant caduceo. i. supernæ q̄d pīes sustinēt opiunt. Iu. Violato pœna caduceo.

Cadiscus:uasculum quo suffragia colliguntur græce καλίσκος diminutiuum a cadus.

Cadmus nomẽ ppriũ phœnicũ regis Agenoris filii:q fuit tyrius a quo Cadmeus a.uꝫ.Marti. Te cadmea tyrus. Et thebæ cadmeæ dñr a cadmo cõditore. Proper. Cũ tibi cadmeæ dicunt põtice thebæ. Ferũt cadmũ xvi. lras e phœnice in græciam deuliſſe αβγλεηιλμοωρστυ. His palamedẽ troiãno bello iiii adieciſſe ξϑφχ aiũt quoq; Cadmũ hiſtoriam inuẽiſſe: & primũ pſaiam orõem inſtituiſſe. Apul. uero aſcripſit phereci di. Ferũ itẽ inueniſſe auri metalla atq; cõflaturã Eſt & cadmus mõs q Laodiceæ ſminet i ex quo Lycus fluuius fluit. Noſter aũt Suidas ita ſcribit de cadmo. κάλμος ὁ μιλήσιος εὑρετὴς τῶν γραμμάτων ἐστιγράμματι ἑνὶ ϖ· μὴ κάλμος ϖαν λίου μιλήσιος ἱστορικὸς ὅς πρῶτος κατάτινας συνγραφὴν ἔγραψε κατα λογάδην μικρῷ νεώτερος ἑρμέως & ſubdit ἀπὸ γραμμάτα ϖρῶτοι φοίνικες ἐφεῦρον

Cea nomẽ inſulæ maris ægæi:a Cæo Titani filio ſic dicta. De qua Ply.li.iiii. Inſulæ cææ quattuor fere partibus quæ ad bœotiam uergebãt eodẽ mari deuoratis. Hanc Ptol. & uulgus nauticũ ciã noſtat. Hinc cæus.a.um. Vñ eraſiſtratus e cea in cæus dictus ẽ. Et ueſtis cea quæ ab aliqbus coa dr. Ply.li.iiii. ſcribit ex cea inſula pfectã delectã fœminæ ueſtẽ auctor ẽ Varro. Eſt autẽ cea ueſtis bõbycina tenuiſſima deraſis uellenbus a puis afantibus cõfecta ibi primũ inuẽta. Hanc priſca teriſſe dicũt pamphila: ſiue ut Aꝫ. inqt paſiphile platis filia. De hoc ẽt in dictõe coos.

Cæcias:uẽtus q ita flare dr ab Aꝫ. nõ ut nubeſ propellat: ſed nt ad ſe uocet. Flat inter aquilonem & eorum æquinoctialem.

Cæcubiũ uinũ ſic dictũ a cæcubiis cãpaniæ populis apud quos naſcit. Ply.li.iiii. Setini & cæcubi obtẽdunt agri. His iũgunt falerni caleni. Mar. Cæcuba fundanis generoſa coquuntur amicis.

Cæcus quaſi:oclis captus uel q̃ſi oculis cõciſus: uel oclis carẽs. Et cæcus dicit inſidioſus i occulte malus: latẽs: tacitus: q uideri nõ põt. Col.li.i. Ex q bus ſæpe cõtrahunt cæci morbi quoꝫ cauſas nẽ medici qdẽ perſpicere queunt. Sic dicimus cæcã noctẽ in qua nõ uidemus. Vir. Cæca tegẽs filo ne ſtigia. Tranſfert & ad aſum. Vñ cæci dñr impudi. Hinc cæcitas tã af q̃ corporis orbitas.

Cæculus dimi.a cæco. Eſt & nomẽ ppũ eius q præneſte cõdidit: a quo cæcilios ortos putant quorũ familia Romæ nobiliſſima fuit.

Cæcilia gẽs ſerpẽtis cæci. Col.li.vii. Eſt & magnorũ aliũ noxiũ uirus. Naꝫ & uipera & cæcilia ſæpe cũ in paſcuo bos impuide ſupercubuerit lacer ſita onere morſum imprimit.

Cæcutio is.parũ uideo: & cæcutiẽs q̃ſi ſemicæcus. Var. Vtꝫ ocli mihi cæcutiũt: an ego uidi ſeruos in armis cõtra dños. Hiero. ad Pauli. Vt rarus ſit q nõ in carũ cæcutiat lectione.

Cæculto as. obtuſaꝫ aciẽ hẽo & q̃ſi cæco ſimilis ſũ Feſt. Cæcultare ẽ cæcos imitari. cæcultant cæci ſimiles ſunt oclorꝫ acie obtuſa. Plau. Nũnaꝫ mihi oculi cæcultant: ẽne hic noſter Hermio.

Cæcilius poeta dictus ut ĩqt Feſt. a cæculo præneſtæ urbis cõditore: uel ut qdã aiũt a cæcutientibus oculis.

Cæco as. cæcũ facio. Cuius cõpõita ſt excæco qd ẽ ualde ſeu perfecte cæco. Ply: Vt cũ lauat ſi oculos attigat: excæcet. obcæco de quo infra.

Cæcũ uallũ i quo pacuti pali affixi herbis uel frõdibus oculãt. Itẽ cæcũ inteſtinũ qd a dextra parte incipiẽs in ſiniſtriorẽ peruiũ & lõgũ ẽ. Ideoq; dr cæcũ qa id quo peruiũ ẽ lata fuſum ac ſeminatũ ab utraq; parte huc atq; illuc uolutũ.

Cæcinos amnis uocat q Rheginũ agrũ a Locrenſi diuidit. Eſt & oppidũ Italiæ haud procul a Sicilia cæcinum dictum.

Cædes mors ferro aut alia ui illata põ ſertiꝫ ab eo q occidere aut ferire uolebat. Iñ dicimus aliquẽ cõmiſiſſe cædẽ. Huius dimi. ẽ cædicula.

Cædo is. cecidi pe. p. cæſuꝫ uerbũ actiuũ cuiꝰ paſſiuũ ẽ cædor. Et ẽ cædere flagellare. Ter. Verberibus te cæſum in piſtrinũ daue dedam. Itẽ excidere. Cic. Aut eius partes q̃ſi membra quædam cædẽda. Itẽ percutere. Iu. Ebrius & petulans q nulluꝫ forte cecidit. Itẽ Occidere. Vir. Cædunt uigiles. Per tranſlationem uero ponit qñq; p imolare ut apud eũdẽ. Cædũt binas de more bidẽtes. Itẽ p Frangere. Ci. Cædere ianuam ſaxis inſtare ferro. Huiuſ cõpoſita ſunt. Abſido cõcido circũcido decido excido incido intercido occido præcido: recido & ſuccido quoꝫ penul. pducit. At cedo ſine diph. ceſſi ptum & ſupinũ ceſſuꝫ facit: multaq; ſignt. Nam qñq; cedere ſignt abire & locũ uictori dare. Ci. Cui qdeꝫ exercitus nri imperatoreſq; ceſſerũt. Quãdoq; diſcedere euitare atq; ſubtrahẽre. Plau. Cædamus imbri. Lucil. Quãdoq; pudor ex pectore ceſſit. Hinc cedere iræ dicimus dare locũ iræ & q̃ſi ab ira diſcedere. Cedere bonis diſcedere a bonis & qcqd nãm erat tradere creditori. Cædere iure diſcedere a iure & ius qd hẽbamus alteri tradere. Quod & de iure cædere dicimus: & cædere ẽ in ius alicuius uenire: ut cædũt mihi ea bona. i. in ius meũ ueniũt. Et cũ actõ mediante i Hier. ſuper Mat. Ita fiebat ut oblato liberoꝫ ſub occaſione tẽpli & dei in ſacerdotũ lucra crederet. Rurſus cædere ponit p dare. Enni. Saluete optima corpora cedite manus ufas: meaſq; accipite. Pro cõcedere obſeq nõ repugnare. Vir. cædo eq dẽ nec nate tibi comes ire recuſo. p ſuccedere ſeu in ſortẽ cõtingere. Idẽ cæſerit auſonio ſi fors uictoria Turno. p incedere. Clau in Aul. In hoſtem abſolutus cedas. Inueniſ & cedo imperatiuũ pro dic: & nõnũq; p da. nec hẽt aliam perſonã niſi tã tũ cedite plr. hẽtq; pmaꝫ correptam. Ter. in An. Cedo cuiũ pueꝫ. Lac. li. iii. Cædo igit qd didiceris. Ci. in Caro. Cedo q nfam rempu. tantã amiſiſtis. i. dic. Ter. ſ phor. poſuit p da. Quin tu mihi argẽtũ cedo. phor. Immo uero uxorẽ tu cædo. Cedere diẽ inqt Vlp. ſigt incipere deberi pecu/

niam ſicut uenire diem ſignificat eu3 diem uenif ſe quo pecunia peti poſſit. Huius uerbi cõpoſita ſunt abſcedo accedo cõcedo decedo diſcedo excedo incedo intercedo præcedo procedo recedo retrocedo ſecedo & ſuccedo quæ hñt pe.pro.

Cædua ſylua quæ relinq̃t ut ex ea ligna cædant.

Cæſim aduer.ſigt̃ cædẽdo ſicut pũctim pũgẽdo: & cæſim dicit̃ uno ictu. Col.li.v. Maior autem pars operis in uineam ductim potius q̃ cæſim faciendа eſt. Hinc ductim ſignificat cum mora.

Cælũ: inſtrumẽtũ: quo utunt̃ argẽtarii dũ uaſa ſculpũt: ut ẽ illud. Cælo fabricata myronis. Et cœlu3 uocat̃: quod alio mõ dicit̃ mũdus cuius circũflexu cũcta teguntur & ſtellis ſplẽdet q̃ſi quada3 cæſatura: a cælo ſculpo: eo q̃ ſit caelatũ hoc ẽ ſyderibus iculptũ ſiue ſignatũ. Et ſic cũ ae diph. ſcribitur. Amb.li.hexa. Cœlũ dicit̃ q̃ſi impreſſa ſtellaꝝ lumina uelut ſigna hẽat tanq̃ caellatũ appellat̃: ſicut argẽtum q̃d ſignis eminẽtibus refulget caelatũ dicimus. Var.a cano deriuat χοι λορ.n. cõcauũ dicũt qa.ſ.id neceſſario i ſculptura exigit̃ Et ſic cũ œ diph. ſcribi debet. Quida3 ſine diph. ſcribũt a celando a cõtrario noſe q̃ apertũ ſit. Interdũ cœlũ ſumit̃ p aere. Vir. Maria ac terras cœlũq; profundũ. Ply.li.2. Et hoc cœlũ appellauere maiores quod alio noſe aera. Hinc grandines ſẽ & pruinæ hymbres pcellæ turbines uẽtoꝝ hoc regnũ. Supra lunam pura oſa ac diuturnæ lucis plena. Aug. Huic aũt cælo ĩ quo ſunt luminaria: ita uicinus ẽ aer: nt & ipſe cœli nomẽ accepit mõ ſolũ ſermone cõi ſecundũ quẽ dicimus ſerenũ uel nubilũ cœlũ: ſed ẽt nr̃ãrũ ipſaꝝ cõſuetudine ſcripturaꝝ cũ dicunt̃ uolatilia cœli cũ aues i hoc aere uolare manifeſtũ ſit. Aug. accipit cœlũ p octaua ſpæra q̃nq; pro corpore q̃nto q̃nq; p toto nniuerſo. Dicit̃ præterea cœlũ palatũ oris. Ply. Cerebꝝ uiſceꝝ excellẽtiſſimũ ẽ primũq; cœlo capitis ſine cruore ſine ſordibus.

Cæleſte quod e cælo ẽ. Vñ cæleſtia numina & cæleſtia auguria quæ a cælo fiunt cum uel fulminat uel tonat.

Cællicus a.nm. idẽ ẽ q̃d cæleſte: ut regna cælica.

Cælitus aduerbiũ ſignificat e cælo ſicut diuinitus a deo. Hiero. Tandẽ cælitus inſpiratus præciſam morſu linguam in oſculantis ſe faciẽ expuit.

Cælites dii cæleſtes. Aug.li.de grãma. Cœleſ cælites qui iter ſibi faciunt ad cœlum.

Cælicola.pe.cot.qui uel quæ cœlũ habitat.

Cælebs gñis cõis: q nunq̃ duxit uxorẽ: ſeu qui eaꝝ amiſit. Dictus cælebs ut inqt Hiero. q̃ cælo dignam uitaꝝ agat q̃ coitu careat. Aug. Cælebs q̃ nõ hẽt uxorẽ: uel quæ nõ hẽt maritũ q̃lia ſunt numina in cælo quæ abſq; cõiuge ſunt ſi agapetas nõ attẽdamus. Prif. Cælebs dicit̃ q̃ſi cæleſtiũ uitam ducẽs. Hi accipiñt cælibẽ nõ tam p uxore carẽtibus q̃ p caſtis & omni uenere abſtinentibus. Sed ppne dicit̃ cælebs q uxorẽ nõ habet ẽt ſi cõcubinas habeat. Nam cælebs & maritus relatiua ſunt. Quintil. Nam clarus an obſcurus magiſtratus an priuatus ciuis an peregrinus: liber an ſeruus: maritus an cælebs: parens liberorũ an orbus ſit. Ci.li.de legibus. Cælibes ee phibẽto. Dicimꝰ tñ totũ cælibẽ & uitam cælibẽ actaꝝ in cælibatu Oui. Quæ ſi nõ fuerat cælebs te uita deceret. Hic cælibatus us. p nita quæ agit̃ ſine uxore. Martianus. Cõſtituit Mercurius pellere cælibatũ. Hier. ad tranquillũ. Nihil ꝑdeſt abſq; operibus cælibatus. Et nuptiæ cũ ẽt fides ſi operaꝝ nõ habueris t mortua eſſe dicatur. Sne. Verũ amiſſa uxore lepidа: duobuſq; ex ea liberis manſit in cælibatu.

Cælſus a cælo. i. altus & ſublimis a quo fiũt excelſus & præcelſus in q̃bus præpoſitões hñt uiꝝ augẽdi. Excelſitas. Ci. Et.n. magis ẽ ſecũdũ naturaꝝ excelſitas animi & magnitudo. Quidam tamen hoc nomen ſine diphtongo ſcribunt.

Cælibaris haſta dicebat̃ q̃ caput nubẽtis comebat̃.

Cælius mõs urbis Romae ex ſeptẽ a cælio uibeno nobiliſſimo duce tuſco dictus q̃ Romulo aduerſus latinũ regẽ cuꝝ auxiliaribus uenerit inclytus. Hũc mõtẽ Tul. Hoſti. urbi addidit: ibiq; ipſe habitauit quo frequẽtius habitaret̃ ut in qt Liui. In eo habitauit Ennius poeta. Fuit & Cælius nomẽ patris ſaturni.

Cælo as. ſculpo ſiue ſigno. A quo caelata uaſa dñr quae neteres ancaeſa uocabant q̃ circũ caedendo fiant. Et caelũ ipſum qno caelant̃. Ply. li. xxxiii. cõſtruxit hoc uerbũ inſtar eoꝝ quae preciũ ſignt. L. Craſſus inqt orator duos ſcyphos mẽtoris artificis manu caelatos ſeſtertiis centũ confeſſus ẽ tñ nunq̃ ſe his uti ꝑpter uerecũdiam auſum.

Caello is. per duplex ll frango: ſiue caedo: quo nerbo nõ utimur niſi in cõpoſitõe Eius cõpoſita ſũt excello p extollor & ſupero. Antecaello praecello percaello percutio euerto. Procello eiuſdem ſignificati a quo procella. Recaello reclinor humilis fio. Interdũ ẽt actiue ponit̃ pro reclino. Varro Alius teneram abietem ſolus percaellit.

Caeliſtomia dicit̃ cũ nox quaſi in receſſu oris auditꝰ στομα. n.os dicitur. Fit a cælo oris q̃uis & ab oris cõcauitate dici poſſit χοι λορ.n. cõcauũ dicunt. Et ſic per œ ſcribendũ ent.

Cæmẽtũ a cædo is. ut q̃dam putant. Sunt.n. cæmẽta ois rudior materia qua aedificia cõſurgũt ꝑprie caeſi lapides apti ad aedificandum exciſo mõte aliquo uel effoſſo. Fodinas quoq; ruſtici cãpaniae caemẽtarias appellant. Liui. Nec erat difficile murum ſubruere q̃ caemẽta non calce durata erant ſed interlita luto ſtructurae antiquae genere Col.li.ix. Sub porticibus q̃adratae harae caemẽtis uel ẽt laterculis extruũt̃. Idẽ ibi. Modus ſylуae pro cuiuſq; facultatibus occupat̃ ac ſi lapidis & operae uilitas ſuadeat: haud dubie caemẽtiſ & calce formatus circũdat̃ murus. Aliq̃n ponit̃ p ipſo opere. i. aedificio: quod ſtructo lapide erigit̃. Ply ni. Pallidus lapis in caemẽto raro utilis. Licet.n. cõtra iniurias ſortis ad ſtructuraꝝ tamen infidelis eſt: niſi multa ſuffrenatione deuinctus. Hiero. in inſtrumẽto ueteri poſuit pro calce aqua ſabuloq; fermẽtata cum aꝛt. Habueruntq; lateres pro ſaxis & bitumen pro caemento.

Caementarii dicuntur caementoꝝ hoc eſt aedificio rũ quat ex lapidibus ſunt ſtructores quos fabros murarios appellant. Hic. ad Pauli. Agricolae caemẽtarii fabri metalloꝝ lignoꝝq caeſores lanani q utilia opuſcula fabricant. Hi de ſcio totius operis factũdi ſi cũ dño cõuenerint: aedificandõq id conduxerint redemptores uocitantur.

Caemẽtitius. a. um. q d' ex caemẽto ẽ parietes caemẽ titii.

Caenos graece latine nouus.

Caene urbs circa ſinũ laconicũ. Taenaron añ nocata. Hinc caenites portus apud Ply. li. iiii. Et Caeneus Iupiter dictus ẽ. Ouid. Victor ab œchalia caeneo ſacra parabat. Vota ioui.

Caepe gñis neu. & indeclinabile a capitis magnitudine dicit'. Vñ & primam diph. uocalem accepit. Hiero. Impelle pclusioten ut edat cæpe. Dicit' & Caepa at. Oui. Caedẽda ẽ hortis eruta caepa meis. Inuenit' ẽt ſecundũ Priſ. caepitiua & hoc caepitiũ. Caepaꝝ plura ſunt gña nobilior aſcalonia: ab oppido iudeae. nã ut refert Stra. li. xvi. Aſcalonẽſiũ regio praecipue fert caepas. Col. Hõpciaꝝ ut Aſcaloniam caepam eligito & cõponito in fidelia. Optimae ſunt rotũdiſſimae rufae acriores q̃ candidae: ſiccae q̃ uirides. Caepa oculos mordet. Vñ a graecis nomẽ impoſitũ Cromyon quaſi pupillam oculi cõprimi cogeret ſicut ſcribit Aꝝ. in Proble. Vñ lactymoſa dicit' a Columela.

Caepula dimi. a caepa. Pal. hoc mẽſe caepulas ſeris

Caepi pſm a capio cũ ae diph. ſcribit' cũ eius cõpoſitis. Accaepi concaepi decaepi praecaepi. Cœpi uero defectiuũ cũ œ a cœpio pro incipio format: quod apud antiquos t uſu erat. Ter. t Adel. Sextoris mẽſibus olfeciſſem: q̃ ille qcq̃ cœperet. Cato. Cœpiam ſeditioſa uerba loqui. Nũc aũt praeterito eius p pfiti utimur cũ ſuis deriuatis. Cœperam cœpiſſem cœpero cœpiſſe cœptũ ire. Et cœptũ cœpi. Hoc ẽ principiũ. Oni. Dii cœptia nam uos mutaſtis & illa aſpirate meis.

Cæruleus color uiridis cũ nigro ſicut mare qui græco nomẽ a latinis dicit' Glaucus. Et Gellius ſentit eundẽ ẽ cæſiũ. Hinc Venerũ quoq colorẽ & thalaſſicũ appellari ab Eruditis innenimus Dictus cæruleus quaſi cæluleus a cæli colore. Dicit' & cumanlis color quod græce κυματα fluctꝰ uocant. Alii a cæra deducũt. De quo t dictõe cæra. Cæruleũ arena ẽ cuius tria ſunt genera ægyptiũ ſcythicũ & cypriũ. Poſtea pbatũ ẽ atticũ maemoroſuꝝ & ſyricũ ſiue preſſũ. Vide Ply. li. xxxiii.

Cæra licet a græco nomẽ hẽat ˙ ηρion .u. græci faciũt: quod abſq diph. ſcribit': tñ Apuleio teſte cõſuetudo cõuertit η in æ diph. Quidaꝝ etiaꝝ a Careo deducunt: eo q melis perfuſione careat. Vnde ẽt primam diph. uocalẽ aſumpſiſſe dicitur. Eſt aũt cæra quæ fit expreſſis fauis. Cæra aliqñ pingere ſolebant: quapropter & tabellæ ita pictæ cæræ uocabant'. Oui. Perlege diſpoſitas generoſa per atria cæras. E cæra ẽt fiebant pugillares in q bus ſcribere mos erat. Vñ & p epiſtolis: & p pugillaribus ponit' quandoq. Oui. Nõne libet me dio cæras implere capaces Quadriuio. Quãdoq p cærata tabula. Vñ dicit' t prima cæra: & in ſecũda cæra. ima cæra: & extrema cæra. Nam Romani teſtamẽta ſcribebant in tabulis cæraris. Sue. in Cæſa. Qu. Pedio ex quadrante hæredẽ inſtituit: teliquos in ima cæra. i. ultima parte tabulæ teſtamẽtariæ. Hinc ſyncerũ & procerum.

Cæro as. cæram impono. Col. li. ulti. Sexta quaq olinitate dolia cærare oportet. Hnius cõpoſitũ eſt Incæro. Perſi. Genua incærare deorum.

Cæratura æ. ipſa cæratio Col. Vetera nõ credideru propter olei ſuccũ cæraturam pati.

Cæreus a. um. quod ex cæra ẽ: ut imago cærea. Sumit' quandoq p molli ac facili. Hor. Cæreus in uitiũ flecti monitoribus aſper. Quandoq p pingui. Actius. Pinguẽ turturẽ cæreamq ficedulã. a cæra e uidelicet colore. Quãdoq p uncto. Mart. Cærea ſi pẽdet iubis & trita lacerna.

Cæratũ uidet' eſſe ſicut uulgo appellat' quod unlneribus ſuperponi ſolet. Hiero. ad Teſiphontẽ. De niq ut oẽm ſtultitiam meam diligẽtius recognoſcas ẽt ſtomachũ meũ poſt illud ſuſceptũ cæratũ tuũ te abſente curaui. Cõſtat ex rebus ficticiis & igni appoſitũ molleſcit: ſed appoſitum corpori durelcit & pertinacius hæret. Dictũ a cæra: quæ fere omnibus cæratis adhiberi ſolet. Quidam nõ cæratũ ſed cærotũ appellant a ĝco χ ροτου.

Cæteſoliũ genus herbæ. Palladiua. Cerefoliũ locis frigidis ſeratur.

Cæreus cerei. funale. Mat. Hic tibi nocturnos præſtabit cæreus ignes. Huius diminutiũ eſt Cæreolus. Hiero. Magnum honorem præbent huiuſmodi homines beatiſſimis martyribus quos putant de uiliſſimis cæreolis illuſtrandos.

Cærulus a. um. pe. cor. Catul. Cærula uertẽtes abiegnis equora palmis.

Cæruleus a. um. idẽ quod cæreus. Proper. Cæruleus cucumis tumidoq cucurbitæ uentre.

Cærinus a. um. pe. p. eiuſdẽ ẽ ſignificantiæ.

Cæroſus a. um. quod habet admixtaꝝ cæram. Vnde mel cæroſum dicit' nondũ depuratum. Ply. Liquote ueluti mellis cæroſi.

Cærium: uel cæris genus quod faui ſimilitudinem habeat. Ply. Ramoruꝝ fici teneri canliculi cũ mele ulceribus: quæ cæria uocantur: illinuntur.

Cæroma atis. & Ceromatum a cæra fit. Significat q oleum cœnumq quibus permixtis ungebant' athletæ cum eſſent certaturi. Inde Iune. Cæromatico collo dixit. Dictum non q cæroto ſimile ſit ſed græcum eſt χειρωμα τος. ſignificatq apd' græcos tabulam cæratam in qua ſcribi eſſet ſolitum. Hæc inſperſio haphe dicebatur. Mar. Et fla ueſcit haphe. Nam ea inſperſione perfuſa obluctantium corpora quodammodo flaueſcebant lepras patiẽtibus ſimilia. Fiebat ex oleo terraq nec ex omni terra ſed ex quibuſdam eius generibus: quibus robuſtiora fieri corpora & ad tolerandos æſtus atq algores firmiora arbitrabantur. ut erat albida quæda terra pertennis ex albano agro & rubrica & baianus puluis. Adhibebatur quippe oleum tum ad agilitatem præſtandam ut corpo-

ra lubrica fierent tuꝫ ꝙ natura olei eſt tepefacere membra & cõtra algores munire. Terra uero ad indurandos magnos artus & aduerſus æſtum firmandos adiungebatur. Sta. de palaeſtritis. Poſtq̃ oleo gauiſa cutis petit aequor uterq; puluere ſiccant collaq; demerſere humeris & brachia late uaſta tenent. Ponitur & pro loco in quo palaeſtritae ungebantur. Ply. Idem Palaeſtras athletarum imaginibus & caeromata ſua exornãt. Sũt q dicãt ẽt caeroma ſignificare tabellã caerata i q̃ olim ſcribere conſueuerunt.

Caerete generis neutri ciuitas tuſciae quae Strabone teſte Agylla dicebatur. Declinaſ & caeres caeritis pe.cor. Vit. Eſt ingens gelidꝫ lucus prope ceritis amnem. Feſtus. Caere neutro genere declinat ſic in quiens Caerimoniarum cauſam alii ab oppido caere dictam exiſtimant. Nomen ab hoc patrium eſt hic & hac caeres caeretis penultima prod. Vit. li. x. Qui cærete domo qui ſunt minonis in aruis. Põt ẽt declinari ſecundũ Priſ. hic & haec caeritiſ pe.cor. Vſ hic & haec caeretis pe.p.

Cærimoniæ penultima correpta uel ab oppido cærete uel a carendo dictæ ſunt. Nam urbe a Gallis capta cum ueſtales uirgines ſimulachra deorum ex hoſtibus erepta traducerent: oppidum cærete potiſſimum conuenere ubi benigne fuerunt hoſpitio ſuſceptæ donec a gallis ciuitas per Camillum liberata ſint. In cuius beneficii memoriã Romani præſtiterũt ut omnis diuinus cultus cærimoniæ a Cærete diceretur. Liuius libro quinto ſcribit. L. Albinium de plebe unum uirgines: ſacerdotes: ſacraq; plauſtro Cære inuexiſſe. Inde cærimoniis enatum ſit nomen. /ue incidendo.

Cæſim aduerbiũ ſignificat per inciſionẽ gladii: ſi/

Cæſar cognomen Iuliorum eſt. Ille enim qui primus Cæſaris nomẽ adeptus eſt: ab eo dictus ferũ ꝙ cæſo matris utero ſit natus. Vel ab Elephanto in pugna occiſa qui lingua maurorum Cæſar appellatur. Vel ꝙ oculis cæſiis hoc eſt glaucis fuerit. Vel a Cæſarie cum qua natus proditur. Ply. libro ſeptimo ſcribit Scipionem Aphricanum p̃mum fuiſſe dictum Cæſarem a Cæſo matris utero. Qua de cauſa & Cæſones appellati. Julius autem Cæſar a quo familia cæſarum poſtea prorogata eſt: non eſt natus cæſo utero materno: q matrem Aureliam habuit quam amiſit cum in Gallia bellum gereret. Cuius etiaꝫ pater Cæſar eſt nũcupatus: qui praetura functus Piſis obiit. Rerum facinus ſcribit de Cæſare Dion Hiſtoricus graecus cuius uerba graeca ſubieci. τον δὲ λαχιτύλιον του ̃ρωμαίου ἐς τὴν ῥώμην ἀφικόμενος ἐ ̃ρωμύλος ἵνα ὡς ἐυσεβέστατος ἐν τοῦ τὴν ἀναίρεσιν αὐτος δὲ εἰς ἐχθρόνισε τὴν αὐτὴν διὰ τους κλεοπάτρας ἔρωτας, ἦν γὰρ καὶ ἀφροδιτικώτατος καὶ ̃ρωμαιοτάτοις καὶ ἄλλαις ὅσαις ̃ρωμαιοτύχοις συνεγίνετο κλεοπάτρα δὲ καὶ περικαλεστάτη γυναικῶν ἐγένετο καὶ τὸ ῥᾴθυμον ἀστειότατον εἶχε,

Caeſarea urbs palaeſtinae in littore maris magni s quetums ſtratonia uocabat: ſed poſtea ab Herode i honore Caeſaris nobilis aedificata Caeſarea ẽ appellata i qua idẽ Herodes in honore Caeſaris magnificã domũ albo marmore cõſtruxit: ubi nepos eius Herodes ab angelo percuſſus eo ꝙ nõ dediſſet honorẽ deo cõſumptus a uermibus expirauit. In hac Cornelius cẽturio a petro baptizatuſ ẽ. Alĩa philippi a philippo Herodis filio i honorẽ caeſaris ad radices mõtis libani aedificauit ubi duo fõtes Ior. ſ. & dan onũſ tertia cappadociae. Ioſc. Moga primũ dicebaſ quae poſtea cappadocia nũc ãt caeſarea a caeſare. Quarta mauritaniae.

Caeſarauguſtana urbſ hiſpaniae taraconẽſis de qua hẽtur in geſtis diui Vincẽtii. /milites.

Caeſareus a.um. Et caeſarianus a.um. ut caeſariani

Caeſaries coma a crebra caeſiõe: lõq; p̃pe uitoꝛ ẽ. Vñ Caeſariati comati dicunſ. Plau. in Mili. caeſariatus miles.

Caeſẽna urbs flaminiae puinciae a caedẽdo: ꝙ exiguo amne caeſa ideſt diuiſa ſit. Vel ꝙ ager eius duobus fluminibus Sapi Rubicone ſit diuiſus. Hinc caeſẽnates dicti ſunt caeſẽnã habitantes: & caeſenetia uina: quae inſ gñoſa nũerabantur.

Caeſa: gallicũ telũ. Var. Qui gladiis cincti ſine ſcutis cũ binis caeſis eſſent. Haec & Geſa dicunſ gallica lingua. Vñ & uiros fortes Galli geſos nocãt Vit. li. 8. Alpina coruſcat geſa manu. et caeſa particulae orationis quae graeci commata uocant: differunt ꝙ a mẽbris quae graeci dicũt Cola. Mẽbrũ. n. eſt pars orationis ex pluribus nerbis abſolute aliqnid ſignificans. Hoc modo. Et ſi uereor iudices ne turpe ſit pro fortiſſimo uiro dicere inciꝑientem timere. Caeſum autem pars orationis ẽ nondum ex duobus aut ex pluribus uerbis quiq̃ abſolute ſignificanſ. Hoc modo. Et ſi uereor iudices ne turpe ſit. Aliquando tamen caeſa oratio dicitur cum non efficiuntur membra ex connexione uerboꝝ ſed ſingla uerba aliqd ſignificãtia p ſeſũſ hoc mõ. Quis ẽ iſte Gellius armiger Catilinae ſtipator tui corporiſ cõcitator tabernarioꝝ latrator fori. Eadẽ & Ieiſa dñr de hoc ẽt i cõma.

Cæſura. propꝛie Inciſura. Ply. li. xvii. Ante calẽdas martias creſcit ad brumam uſq; deſinitq; cum detexere incipit. hoc ſignum quod tempeſtiuaꝫ habet cæſuram. Et Cæſura a cædẽda uoce. quae diſſiniſ. ꝙ ſit decora terminatio uocẽ i medio uerſuum notata haec q̃drifariã diuidiſ. Alia pẽtemeris dſ ſiue ſemiquinaria. alia heptimemeris ſiue ſemiſeptenaria. Tertia Trochaica. Quarta bucolica. Pentimemeris eſt qnuꝫ poſt duos primos pedes ſuperãs ſyllã inueniſ quæ dictionẽ terminet ut Arma uirũq; cano. Et Italiam fato. hꝫ eniꝫ ex quinq; dimidium. Heptimemeris eſt cum poſt tres pedes ſimiſt ſyllã inueniſ ut Arma uirũq; cano troiæ. Continet ent ſeptenarii medietatẽ. Trochaica eſt cũ poſt duos pedes trochæus partẽ oſtionis perficit: ut Nil noſtri miſerere. Bucolica. cũ poſt quattuor pedes ſyllaba ſuperat in partẽꝫ orationis deſinens: ut uenitur trochaeus partem ora

tionis terminans: ut Omnia uincit amor & nos cedamus amori.

Cæstrum. Instrumentum quo cauatur Ebur. Alii putant esse genus teli perfico bello inuenti. Iul. Pol. pro stimulo siue stilo accipit caestrum. Fraetea Sphyraenam piscem attici Caestram uocant latine Sudim appellant. quia rostratus sit & similis belouæ. habetur & haerba cestron. p betonica ceu a uanetate remediorum & efficacia nomine imposito. Sed & mugil piscis ideo Cestreus uidetur a graecis appellatus quia teli modo publici athenienſium poena intret adulteros. Vt cũq; hoc genus missilis quod græci cestron uocãt nři Vinculum. Nam & terebram uulgo ita dicimus. Sed hoc uomen sine diph. scribitur.

Cæsuratim. significat succinte breuiter per cæsuræ cõmata. Sido. Claudiano. Tota illo dicto sic cæsuratim succincta q̃ profluens.

Cæsuratum uas appellatur cæsim orificiatum.

Cæsum linteolus erat purus & cãdidus dictus q̃ cædendo ad candorem peruenirent uel q̃ oras circumcisas haberet.

Cæsius color qui speciem cæli habet Vnde oculus Cæsius dictus quasi Cælius hoc est cianei coloris graece glaucopys ab oculis noctuarum γλαυξ. enim noctua dicitur ὄψις. uisus. Vnde a nostris glaucus vocat. Hinc glauci equi q̃ felineis oculis sunt: uulgo Glaucioli dicuntur. Alii cæsium intelligunt lentiginosum. Alii Cæruleum. Terẽ. in Eu. Rufam nec illam uirginẽ Cæsiam? Et in Ecy. Magnus rubicundus cispus crassus caesius. Vbi Do. Caesius glaucis oculis q̃si felis oculos hũs.

Caesones: q̃ caeso matris utero nati sunt.

Cæspes generis mas. a caedo fit & sign. terram cuz hærba aunsam seu in modum lateris cæsam: uel dicitur frutex recisus ac truncatus q̃ pedez cedat Ex cæspite agger. castrensis fit Luc. Stetit agger fulti cæspitis intrepidus circũcidit autez ferramẽtis: continerq; hærbarum radicibus terrarum. docet Vege. li. 3. qua altitudine ac latitudĩe cæspes circuncidi habeat. Hinc Cæspiticus. a. um. quod fit ex cæspitibus. Vnde tribunal cæspiticuz uocatur suggestum ex cæspitibus factuz. Flauio uopiscus. De iude concursus ad cæspiticium tribunal.

Cæspito. as. pe. cor. pedẽ aliq̃d pcutio quo q̃si ruere cogar: ut sit cæspitare quasi cæspitem offendere: uel in cæspitẽ ferri. Vñ cæspitatores eq̃ qui sæpe in cæspitẽ uel lapidẽ aut aliq̃d huiusmõi ipigũt.

Cæstus. us. genus clauæ pilas plumbeas loris bubulis appensas habens quo Daretem & Entellum pugnasse legimus Virg. li. v. Sin cestdo fidit pugnam comittere cæstu. Et a cædẽdo fit. Cestꝯ uero cesti sine diph. sumit pro cingulo quo uxoe a manto cingebatur in fide maritali. & est fœmineris q̃us & mascul. reperiatur a uariis pũctis sic dictus. κεντεῖν. enī pungere est & picturare. Vnde cingulum illud ueneris quo ipsa martẽ. & Iuno Iouem conciliabant a poetis Cestus dicitur Mar. Vt martis reuocetur amor: summiq; tonantis ate Iuno petat cestꝯ & ipsa uenus. Sed & lorum aut opus interpunctum acuue pictum. & Veneris item ornamentum & in commune fœminarũ cestꝯ græci uocant. Proinde Cælius aphricanus contra quem scripsit origines. xxiiii. libros edidit quos a rerum uarietate Cestos appellauit. Hinc incestus & cestillus diminutiuum homerus multa in libro. ϛ. iliados & eu stathius: sed aristophanis interpres in uespis comœdia ὁ κεστεὺς τοῦ κεστέως εἴλοις ἱχθύος τὸ κέφαλος καὶ μεγαλην λεπίδα ἔχον pagnina. xix.

Cæter alium significat. aquo fit cæterũ coniunctio siue aduerbium. pro sed siue id quod dicere solemus quod reliquum est. Cætera etiam q̃q; aduerbialiter capitur pro deinceps ut Cætera parce puer bello.

Caicus nomẽ est fluuii in phrygia: & labitur p Mysiam & pergamũ. per cãpũ q̃ caicus appellatur. Arianus autem. li. v. de gestis & uita Alexandri magni καὶ καίκου ἄλλο ἐν μυσίᾳ καὶ μαίανδρου τῶν χαρικῶν καὶ τὰ λοιπά

Caius. cognomen à parentum gaudio sumptũ. Er ẽ dictio trisyllaba Mar. nõ maiꝯ q̃ ter caiꝯ eõ tuꝯ

Cala fustis siue claua lignea. Lucil. Scinde calamnte caleas. i. scinde lignum: & focum accende ut te calefacias. Calæ. ąz. ciuitas in India. & græcũ ẽ τὸ κάλον τοῦ καλου.

Calabra. pe. cor. dicebat curia: ubi tãtũ rõ sacrorum gerebatur. Macro. Et ipsi curiae ad quam nocabãtur: calabre nomen datũ est.

Calabria peninsula ẽ quã ueteres Mesapiã pisci peuse piã dixere. Estq; ora italiae pxia siciliae aqua pharo breui marisꝯ tractu disiũgit. Inde fit calaber calabra calabrũ. Ouid. li. iii. de arte. Ennio emeruit calabris I montibus hortos. Sic declinat hic calaber haec Calabris & hoc calabre. ex noie is declarat bona ciuitatis καλόζηλον bonus. a. uz. βοίθω degrauo more arborꝫ degrauatarꝫ pẽdere fructũ quõiã sit regio onerata & plẽa oĩ gñe bo

Caladrius & Caladriõ: auis ẽ albi coloris. ꝛnoꝛ.

Calagurim: ciuitas hispaniæ in nasconibus collocata. Hinc calaguritani qui in ea habitant.

Calamis calamidis nomen statuarii qui equos absolutos & perfectos effinxit.

Calamintha seu calamenthus hærba nota. q̃ Arist. scribit in mentam commeare. Hanc latine Nepetam quidam dici putant.

Calamus. pe. p. unus fuit phus ex gymnosophistis indis q̃ tpe Alexãdri magni semet ipsuz uiuũ Vltroneus cremauit. De cuius morte hæc pduntur. Secutus Alex. magnum extra indiæ fines per cõmunem aliorum phorum consuetudinem qui regi assistunt. cum apud pasargadas ægrotare coepisset se ipsum extulit anno ætatis suæ. lxxiii. Facta enim pyra & aurea lectica super imposita in ea cubans cumbustus est stramentis opertus. Sũt qui dicant eum in lignea domo frondibus plenam & pyra super tecto constructa inclusum se ut trabem in ignem iniecisse. & cuz domo deflagrasse. Fertur cum Alexander magnus rogaret cum si

quod uellet. dixisse propediem te uidebo. Quod ita contigit. Nam iu babylone paucis post diebꝰ Alexander mortuus est. Arianus autem græcus historicus de gestis Alixandri ita scribitur græce ὡ βασιλεῦ ἀλέξανδρε ἀνέρωτος μὲν ἑκάστος τόσον ἂν τῆς γῆς κατέχει ὅσον περ τοῦτο ἔστιν βῶλαμεν ἤτοι ἐφ' ὅτῳ σὺ δὲ ἄνθρωπος ὢν παραπλήσιος τοῖς ἄλλοις & multa de collocutiõe & morte ipsiꝰ Calanus autez non est nomen illius sed cue ita fuerit cognosatus scribit suidas nſ ὅτῳ δὲ πάντα σοφὸν οἱ ἱμάλοι προσαγορεύουσιν.

Calamus. pe. cot. græcum est ὁ καλάμος τοῦ καλάμου harundo magis minuta hñs interno dia lõga & recta ex qua sagittæ apud diuersas gẽ tes fiebant. Virg. Cum daphnidis arcum fregisti & calamos. Ply. li. xvi. Calamis ppñ orientis bel la ꝓficiunt. Est & calamus quo scribi solet. Mar. Dat chartis calamos habiles mẽphitica tellus tex antur reliqua tecta palude tibi. Item calamus dr concauus fistulis accõmodatus quẽ Syringiã uo cant. Est & calamꝰ auleticꝰ q tibiis utils ẽ. Vir. Nec calamis solum æqperas sed uoce magistrũ. Et calamus uirga cui hamus filo longo ligat ad capiendos pisces. Similiter uirga ad capiendas a nes uisco illinita calamus dr. Mar. Galbana deci pitur calamis & rænbꝰ aias. Aliqñ calamus acci pitur pro stipula: & ꝑ quacunq; re tereti ac fistu losa ad siñitudinẽ harũdinis. Vnde arboꝛ quoq; ac uitium calamos dicimꝰ. i. teretes perticulas & uirgas ad serendum in terra aptas. Ply. Qui si lon gius afferantur pomoꝛ calami inrapis infixoſ opti ma custodire succuꝫ arbitrant. Item accipit ꝑ Ar bore aromatica a similitudine calami usualis si mulans gustu casiaꝫ: Hic. in Exo. Sume tibi aro mata calami ducentos quinquaginta siculos ca siæ. quingentos siclos põdere sanctuarii. Gignit in india multis nodis geniculatus fulus flagrãs spũs suauitatẽ. q cũ frãgit in multas fit pres scissi biles. Et calamus mẽsura ẽ sex cubitoꝛ & palmi.

Calama calamæ generis fœminini est hasta ipsius frumenti Suidas καλάμη ὁ σάχυς τοῦ σίτου ἀπὸ καλοῦ τοῦ ξύλου αὐτὸ δὲ ὑπὸ τῆς καύσεως.

Calamariũ: theca. i. repositorium calamorum.

Calamitas proprie rustici graudinẽ dñt calamitatẽ ꝙ cõminuat calamos. hoc est culmos & segetes. Ter. in eu. Ipsa egreditur nſi fundi calamitas. Ac cipitur ꝑ miseria & ærũna. Vñ calamitosum dici mus malis ac calamitatibꝰ ꝓgrauatum. Ci. Et ho noris ampliſſimi puto esse & accusare ſprobos & miseros calamitosoſq; defendere.

Calamistrum: acus maior qua caleſta & adhibita crispãtur capilli Vnde Ci. calamistratã comã uo cat. Hic. ꝓcurator calamistratus. Qui ãt eã admi nistrat a cinere Cinerarius & ciniflo uocat.

Calantica: tegmẽ muliebre qd capiti ſnectitur. Ci. in Clod. Tum mecũ uincirentur pedes fuscꝰ cuꝫ calanticam capiti accommodares.

Calatores dicebantur serui α καλεῖν. qd est uo care. qui semp uocabãt ob necessitatẽ seruitutis.

Calões: minuſtri militũ hoſes liben a calãdo. i. uo cando quia uocant administerium sedꝫ Acronẽ Vel a calendis. quia eo die cibaria accipunt ut in quit prophirio immo ἀπὸ τῶν καλῶν

Calathus. pe. cot. & aspirato. græcũ ẽ κάλαθος & ab aliquibꝰ Quasus & quasillus. ab aliquibꝰ Fiscella uas uimineũ sedm porphirionẽ quo mu lieres pẽsa uel tramã reuoluunt. Iuxta quas signi ficatiões ait. Vir. in Alex. Tibi lilia plenis ecce ferunt nymphæ calathis. Hiero. in hieremia Cala thꝰ unus ficus bonas hẽbat nimis ut solẽt ficꝰ cẽ primi temporiſi sed qd opus tot magis calathus dr cistella. Ouid. li. iii. fas. Hæc implet calathos lentro de uimine nexos hæc gremiũ laxos degra uat illa sinus. Accipitur interdũ pro calice ad sa crificium apto: Virg. Vina nouum fundam cala this aruſia nectar. Ser. ait esse uas æneum inquo Lac uel recens cascus distrahitur.

Calata comitia quaere in dictiona comitium.

Calathis. is. penultima correpta nomen ciuitatis. si cuti Ptol. & Strã. scribunt a calatho ibi inuento. Inde hister poeta qui de Tragœdia insignem li brum condidit.

Calathæ: quam alii Calathusas uocant: nomen ut bis ad Herculis colũnas sitæ.

Calx: calcis. tã mas. quam fœminini generis. a cal cando. i. nitẽdo non a calcitrando. Virg. corripe demq; citum ferrata calce fatigat. Idem Quadru pedemq; citum ferrato calce fatigat. Dicitur & Calcaneus. & calcaneum. & Talus. Et de homini bus & caeteris animalibus dici potest. Capiturq; interdu3 pro extrema parte pedis qui & pes ſmꝰ appellatur. Virgili. Calcemq; terit iam calce dio res. Vnde etiam sæpe numero pro fine usurpa tur. ut a uertice ad calcem ideſt a principio ad fi nem. quod perinde est: ac si diceretur Acapite ad pedes. Aliquando sumitur pro pedum percussio nibus plagisq. Teren. in phor. Namq; inscitia ẽ aduersum stimulos calces. Iuuen. Aut dic: aut ac cipe calcem.

Calx. fœmi. generis. seu Cales. lapis coctus. sic dr ctus ꝙ in aedificiis calcetur. Nam ita lapides si mul astringit ut calcati uideant. Palladius. Calx quae erit ex spisso & duro saxo structuris ꝙenit. ex fistuloso nero aut mollion: lapid tectoriis ad hibetur utilius. Fit autem de albo spisso & durio re saxo. Coquitur fornaca calcaria.

Calcata aedificia dicuntur calce contecta quae & loricationem & tectorium appellant. & præcipue si laeue politumue fuerit ut super induci possit pe niculis uel albarium uel pictura aduenustandam structuram.

Calcaria fornax: inqua calx coquitur. sicut sulphu raria inqua sulphur. Plyni. Nuper repertum oſe as gaudere maxime cinere e calcariis fornacibus. Est anrem adiectiuum. Calcarius calcaria calca rium. Calcarius uero qui praeest formaci calcarie Cato de re ruſ. Calcarius ligna ꝓficit ad fornacẽ.

Calcaneus & calcaneum. utroq; modo dicitur. pro

parte posteriore pedissimi. Virg. Continuis rimis calcanea scissa rigebant.

Calceus: pedis iudumentum qđ fit expellibus alterius. a calce fit. Ci. li. i. ar. ueteris. Si multus erit i calceis puluis ex intere q̃uenire oportebat.

Calcearių idē qđ calceo. Vlp. titu. de alimēnis legatis. Diuris uulcibariis relictis neq; habitationez neq; uestiariū ueq; calcearių deberi palam è.

Calceolarius q calceos conficit. Plau in aul.

Calcio. & calceo. as. raro usos auctores ineni. sed cū accessio eiꝰ rei qua quis calciat apud Ply. li. xxxvi. repi sed p Impono dictū è. Arcesilaū quoq; magnificat Var. cuiꝰ se marmoreā habuisse leenā tradit: aligeroſq; ludētes: cū ea cupidinēi quoꝝ alii religatā tenerēt: alii e cornu cogerent bibere: alii calciarent soccos oēs ex uno lapide. Ablto āt. li. vii. Nos quoq; uidimꝰ athanatū noſe pdigioſæ oītatiōis qnquagēario thorace plūbeo indutuz: cothurniſq; pondo calciatū pscenā ingredi. Gel. die feriato tūicis & lacernis idutos & gallicis calciatos. Huiꝰ cōpositū è excalcio. Sue. i Vitel. p mario munere a Messallina petiit: ut pedes pbaret sibi excalciandos.

Calceamen. & calceamētū. p ipso calceo. Ply. li. ix. Hinc calceamina & pastorum uestis.

Calceatus. us. idem qđ calceamē. Ply. Itaq; lōgo iti nere sine calceatu atterūt pedes.

Calcar: ferreꝰ stimulꝰ ad urgendos equos sic dictū q ad calcez alligetur.

Calcitro. as. pe. cor. pede pcutō. hinc calcitrōes dicti sunt qui calcibus iufestant. Gel. equꝰ mordax. & calcitro. Huius compositū è recalcitro.

Calcitrosus q sæpe calcibꝰ ferit. Col. li. ii. Iunēcūq; recte tractū calcitrosissimq; eū reddibit.

Calculus a calcādo gñs lapidis durissimi & rotūdi sicut ait Hie. ad dama. q calce pssꝰ offēdit. Ouid. per q̃s numeabilis alte calculꝰ ois erat. Et calculus lapilluꝰ in corpoſ ex quo asprimꝰ cruciatꝰ gignit. q āt eo morbo labotāt: calculoſi dīr a græcis lithanici. Ply. li. xxi. Vtūr alopetias ad lithāicos opisthotōicos. Itē calculꝰ dr quē latronē seu latrūculū autiq appellarūt: iuniores scacū uocār. Mar. hic mihi bisseno numerat tessera pūcto calculꝰ hic gemino discolor hoste pit Quoniā āt calculis facere rōnē solemꝰ. calculꝰ q̃q; p rōne ponit. Ci. Itaq; tibi cōcedo ut si te alcuiꝰ dati pœnitet ad calculū reducas. Ruſꝰ calculꝰ minima ps ponderis dr. Et culter lapideus quo Esaiæ pphæ labia mundata fuere.

Calculosus: q calculis. i. lapillis in cōrpore abūdat. Quo noſe usus è Ply. Et calculosus locus q calculis abūdat. Col. li. iii. loca aprica calculosa glareosa interdū & saxosa amat ficus.

Calculo. as. rōnez facio. Vū calculator. a calculis. i. lapidibus minutis quos antiq in manu tenentes numeros componebant.

Calco. as. cōptio. q đ & ad aliꝰ trāsferr: ut calcauit passiōes iuiꝰ ꝓpositā sꝛ ꝓculco. Inculco & pculco. dimi. è Caligula. Amb. Colobio. & pallio idutoſ

caliguſ calciatos. A quo militari calciamēto germanici filius Caius Ro. Impator. cognomē fortitus est. quoniā in exercitu natus sit. Auſo. Caius cognomē caligæ cui castra dederūt. A Caliga sit Caligatus ut miles caligatus luue. Venā caligatus in agros. dicitur & Caligaris.

Caligula. dictus fuit Caius imperator. a Caligis quas Margaritis refertas primus portauit. Hic ædificauit ciuitatem quā calipolim nominauit.

Caligo. pe. pro. umbra è de spissitudie aeris effecta. quōiā aeris colore gignaſ. Hic caliginoſꝰ. a. um. p obscuro dr & caligosus ut apud hier. Aūq; offendāt pedes nri ad mōtes caligosos. Caligo. as. caliginem induco. obscuro. Hiero. in Exo. Oculi eius caligauerant.

Calaris. ciuitas i sardinia. Vide idictiōe Sardinia.

Calchas. antis. nomē ppriū græci auguris.

Calor: & caliditas. idem sigñt. Dr & caldor. Var. Olea lecta si nimiū diu fuerit in aceruis caldore fracescit: & olcum fœtidō fit.

Caleo. es. calui. p simplex. i. fetueo calidus sum. Lali. de opi. Qui āt ignē putauerūt: hoc usi sꝛ argumēto. q pñte aīa corpꝰ caleat recedēte frigescat. Inquo oñdit ꝑmitiui & deriuatiui diuersa significatio. ut caleat iutelligaſ. calidō fit. frigescat frigidū fiat. composita sunt concaleo & incalco.

Calesco: calidꝰ fio. aquo cōcalesco & Incalesco.

Calefacio. & calfacio. calidū reddo. Ply. li. xxi. chrysocomæ radix calfacit & stringit. hic Excalfacio. a quo excalfactoriꝰ. a. um. Idē. excalfactorias habet uires. Cōcalfacio. incēdo. Ci. Et ait idē cū bracchiū cōcalfecerit tuz solete pugnare.

Calefio. habet significationē passiuā illatā. ut hic calefit igni. Aquo cōcalfio. & excalfio.

Calidus. a. um. a Calore fit. & mō feruētē sigſ Virg. Voluit ille uomēs calidū de pectore flumē. Mō Ferocē cōsultū. Pacu. Cane. nesis nimis calide loquaris & turbā cōcites. Mō Velocē. Var. cū hæc dixisset ecce calidis pedibꝰ qdā nauicularis irrūpit in curiā. Dr & caldus p syncopā. Mar. Frigida nō deerit: nō derit calda petēti. Sūt tū q dīaz faciāt inter calidū & caldū ut sit Caliduz ſponte nullo extrinsecꝰ calorē suggerēte ut ignis & spūs nī q corpus aīat. Caldū uero aliūde. Quo mō locutus est pedianus. Corpus nudū caldarū sicut in lecto erat positū: ut nulnera uideri possent infestū detulit. Sed confunditur apud Auctores.

Calorificus. a. um. quod calorem facit: sicut a frigore Frigorificus.

Callus & Callum utroq; modo dicitur pro duricie illa quæ in manibus ud pedibus ex labore nasci tur. Plau. in persa. Plus calleo q̃ aprugnum calluz callet. Est āt Callum aprugnū caro apri callosior. ob id saporis iucundioris. Et in Cap. Quanta sumini absumendo: quanta callo callamitas.

Callidus per duplex. ll. astutus. Differtq; a Versuto q callidus sit ille uti scribit Ci. cuius astus usu: ut manus opera concalluit. Versutus cuius mens celeriter uersetur. Hinc Calliditas quæ sed'm Arist. est quædam prudentiæ pars quæ ita uersatur in

paruis ut prudentia in magnis.

Calleo.es.callui .propriæ callosus sum siue Callum facio Plau.in pseu. Neq; ego homines magis asi nos nunq; uidi ita plagis costæ callent: quos duz feriasi tibi plus noccas. Transfertur & ad animũ. Idem Occalluit animus.Ci. Sulp. Aut qui non in illis rebus exercitatus animus callere iam debet. Interdum Callere est pfecte scire. q; sic ut pes uel manus ex longo labore callum facit: ita mens longa experientia facit habitum quendam reruz in quibus uersatur. Et sic neutrum transitiuum est: ut dicenda silendaq; calles. Et illud. Legitimũq; sonum digitis callemus & aure. Huius uerbi compositum est Occalleo a quo Occalleſco. Plau.in asy. Qui latera conterantua q̃ occalluere plagis.

Callescere.est calluz fieri. Cato. Aute nobis callisce runt ad iniurias.

Calles: oppidum in Gallia: Aliud in Campania: a quo Cales populi iuxta falernos & Massicos. de quibus Virg. æquora quiq; cales linquunt Hic calœnum uinum.

Calẽdæ: p̃mo dies mẽsis. κ κα λέω. κα λῶ uocoqnia solebat romæ minor pontifex noua luna cõspecta plæbẽ uocare in capitoliũ: ut audiret quot dies a calendis ad nonas supereſſent.

Calendaris & hoc calendare: qd̃ ad calendas pertinet: ut luno calendaris.

Calendarius.a.um.idem est ut calendarius liber. ni de in Ephemeris.

Callis: uia callo perdurata. Virgil.li.viii. Rura per occultos ducebat semita calles.

Callimachus .pe.cor.nomen poete cyrenensis qui principes inter Elegiacos habetur. Fuit & Alius historicus ægyptus. de quo Suida noster υἱὸς βάττου καὶ μαγάτμαος μαθητὴς ἐρμοκράτους & multa: & quot fuerit lõge pseq;.

Callisthenes.pe.cor.nomẽ philosophi. & apud uos pulchritudinis potentia dicitur. hic fuit olinthio Alex.magno familiaris ex condiscipullatu apud Aristo. Accitusq; ab ipso rege ad pdenda memoriæ gesta eius asiatica. Huic nocuit immodica libertas grauitasq; in uisa regi cum haud quaq; male assentantiuz accommodatus ingenio esset. Nam cum Alex.magnus expersico superbiæ regiæ morez adorari uellet acerrimus inter recusantes callis thenes fuit palam dictitans Alexandrũ non adoranduz esse. quae res & illi & multis pncipibus macedonum exitium fuit. Si quidẽ Alexander. Callisthenem propter adorationis persicæ interpellatum morem: coniurationis conscio fuisse criminatq; est: eumq; truncatis membris abscisis; auribus ac naso labiisq; deformatum cum cane in cauea clausum circumferri iussit: diuq; tortum tandem necauit. De hoc Sene.li.vi. questionum naturalium .Fuit callisthen nobile ingeniuz & furibũdi regis impatiens. hoc est Alexandri crimen æternum quod nulla uirtus nulla bellorum fælicitas redimet. Nam quotiens dicetur Occidit persaz multa milia opponentur & callisthenẽ Quotiens dictum fuerit. Occidit darium dicetur Sed callisthenem occidit.

Calisto: una ex nymphis: & pulcherrima dicit. Fuit Lychaonis arcadiæ regis filia ex qua ortus est arcas aquo Arcadia. Quæ postea uersa è i ursã q̃ dicitur Arctos & iuxta borealem polũ sita.

Calypso: Insula cõtra Troglositas sita. Est & nympha oceani & Thetios filia. Regnauit in ogygia insula & Vlyssem naufraguz hospitaliter susceptt Ouid. Ah quotiens illum doluit pperare calypso de qua Homerus in odyssea per y scribitur.

Calyptra.æ.genus nestimenti quo mulieres capita tegebant .æ κα λύπτω tego.

Calliope.pe.cor.una musaz & præstantissima q̃ & calliopæa dicitur: sicut penelope & penelopea: a pulchro odore dicta. ὼψ ὠπός. multus & facies dicitur. κάλλος. pulchritudo. Præest heroicis uersibus .

Calix: genus pocull quo bibimus. q; eo calidam bibebant ut inquit Var. Nam & calidam & frigidam conuiuiis neteres adhibebant. Iuue. calidæ frigidæq; minister. Quandoq; ponitur pro maiori uase. Cice. lib. iii. tus. Quid hic calix musi. impingendus est ut plorare se desinat. Quandoq; p uase inquo legumina & holera coquuntur. Ouid. lib. v. fas. Stant calices: minor inde fabas holus alter habebat. Var. calix. a caldo q; in eo calida plus apponebatur. calices fictiles cululli dicãtur. At calyx. cum y significat foliculum quo fructus arboꝛ cooperitur. a κ κα λύπτω tẽ. coopio.

Callblepharon: medicamentum quo fucantur oranantur palpebræ Ply. lib. xxviii . Calliplephari pari modo fuligo in hoc usu temperatur.

Callirhoe fons apud athenas. Papini. lib. xii. th. Et quos callirhoe nouies errantibq; undis implicat. Hic postea a tyrannis reparatus Ennea crunos dictus est ideſt salientes nouem. Martianus de hoc sõte. Fõtes multi atticæ inẽ qnos callirhoe p̃dicat

Calydon penultima correpta seu Calydonia ætholorum ciuitas regia Oeneni patris. Melcagri: & regio uicina distat amari septem milium quingẽtorum passuum spatio per quod Enenus fluit. Luca. Et mele agræon maculatus sanguine nessi. Euenos calydona secat. Hinc Calydonius calydonia calydonium & Calydonisidis. Ouid. plangunt se matres calydonides. Itez Clydonia sylua britanniæ. Vnde sæui leones mittebanturia qua britanni quandoq; Calydonii uocantur. secunda syliaba longa & tertia breuis. Mar. Nuda calydonio sic uiscera præbuit urso Idem. Quinte calydonios Ouidi uisure britannos. Cum autem de ætolico agro intelligimus secunda breuis tertia longa .ut supra apud Luc. & Ouid. Tradidit aonio pauidam calydonida nesso.

Calydna: Insula qnam quidam unam esse cum Calymna. Alii calydnas duas leron & Calymnaz q̃ sunt circa rhodum. Stra. alias ab his calydnas p pe Tenedum constituit.

Calipolis: urbs traciæ in extremo hellespõti. a .C. Caligula ædificata aquo nomen sumpsit. hoc est Caligulæ polis.

Callipidæ.pe.cor.populi scythici.hipanũ fluuiũ in volentes.ut auctor est Herodotus.

Calliſtratus.pr.cor.nomen uiri proprium.

Calon.lanne bonum siue pulchrũ siue honestũ. Et Calon dr lignum. Inde Calones calcei ex ligno. Quo enaꝫ note serui militũ castra sequentes dũr q clauas ligneas uel fustes gerebãt: uel q militibꝫ ligna subminiſtrabãt. Hor. Hũc perminxerũt calones atq; caballi. Quidam tñ Calones a calãdo dicti sunt q ad ministerium aduocarentur. Alii a calendis q calendarum die cibaria capent ꝑ totũ mẽse. Et calon. nomen est Statuarii.

Calopodium: calciamenti lignei gñs. q dr alio note dũr Soccũ. & per diminutionẽ Socculũ.

Calœnum: cũ œ diph. urbs Campaniæ. xiiii. paſſuũ milibꝫ a Capua diſtans. In cuius agro uinũ optimum & dulce naſcit Stra. Calœnum urbs in Cãpania in primis eximia adiuncta Caſelino. Vnde Hor. Prælò domitam calœno tu bibes uuã. Quidam ẽt Calœnum uinuꝫ accipiunt a Calibus oppido campaniæ. Alii a καλὸς quod est bonum & οἶνος uinũ. Iuue. Occurrit matrona potens q̃ molle calœno. Et sic scribi põt. cũ. œ. diph.

Calpar: doliuꝫ. Var. li. i. de ui. pa. Quia anteq̃ nomen dolii prolatuꝫ esset id gñs uaſorum Calpar dicerẽtur. Feſtus docet esse gñs uasis fictilis seu uinum nonum quod ex dolio demittit sacrificii cã anteq̃ degustetur.

Calpe: hiſpaniæ mons: circuitu non magnꝰ: altitudine ingens una ex colũnis herculis in cuius radicibus urbs est note Calpe ut inquit Stra. Quo ẽt note dicta est inſula in occaſu poſt Gades ãgusto diſcreta freto ἡ λλὰ καὶ λτῶ ἰς ὐδ ſία ἰς ι

Calua. æ. dr os capitis ubi capilli eẽ ꝙſueuerẽt. Mar. Pſilotro: faciẽq; lauas & dropace caluã.

Caluus. dr a cuius capite capilli defluxerunt: siue q sine capillis nati sunt. Vnde Ply. li. xi. docet esse gentes naturaliter caluas quales Myconii qui capillo carentes gignũt. Hie. in leui. Vir. de cuiꝰ capite capilli fluunt caluꝰ & mundꝰ est. Hinc fiunt compoſita Praecaluꝰ & Recaluꝰ qui & Recaluaſter dicitur de quibus infra.

Caluities & Caluitiũ. defluuium capillorum a capite: seu locus in quo capillorum defluuiuꝫ est. Hie. ibidem. Sin autem in caluitio siue in recaluatiõe albꝰ uel ruſus color fuerit exortꝰ: & hoc ſacerdos uiderit cõdemnabit eum haud dubiæ lepræ quæ orta est in caluitio. Sue. Caluitii uero deformitatem iniqſſime ferebat: sæpe obtrectatoꝝ iocis ob notã experꝰ. ideo deficientem capillum reuocare a uertice conſueuerat.

Caluo. as. caluuꝫ facio. aqno Decaluo & Recaluo. Primum significat ualde caluo. Secundum ab anteriore capitis parte calno. Hie. in Eſaia. Decaluabit dñs uerticem filiarum ſyon. & dõs crineꝫ eaꝝ nudabit. Idem in leui. Sin autem in caluitio: siue in reclauatione albus uel ruſus color &c.

Caluco. es. caluus ſum Ply. li. xi. Et q nædam alaliũ naturaliter caluent ſicut Struthio chameli & corui aquatici. Hinc componitur Recaluco q dr est rurſus in caluitiem reuertor.

Caluescere est caluum fieri. Col. vii. Potior tñ est rõ cuſtodiendi ne naſcatur neue in colla caluescant. Ply. li. xi. proprium his caluescere oſibus annis cũ ſeritur rapa. Dicitur & de agris. Col. li. v. Propter mures atq; talpas ſæpe nouella caſtaneta caluescunt ideſt rarescunt.

Caluata uinea apud Catonem & plyniuꝫ ſignifícat in qua uites quidẽ sint: uerum paucæ raræq; : ut in caluitio capilli. Naꝫ & graeci loca ſaris: ſtructi cibuſq; nuda phalacras quaſi calueta appellant.

Caluaria totum ꝙput & carne nuduꝫ & ram debrutis q̃ de hoſibus dr. Palladius. equæ caluaria ſed non uirginis intra ortum ponenda est uel potius a ſinæ. Creduntur enim ſua ꝑſentia ſoccũdare q̃ ſpectant. Caelſuſ. li. viii. Vbi capitis oſſa & ipſaꝫ caluariam deſcribit. Et Caluariæ loca ſepulturae publica quaſ graeci uocãt polyãdria: ſeu loca ubi decollabantur hoſes damnati Hier. extra urbes & foras portam loca sunt in quibꝰ truncantur capita damnatorum. & caluariæ. i. decollatoruꝫ ſum ꝑſere nomen. Ptopterea autem ibi crucifixus est dñs: ut ubi prius erat area damnatorum: ibi erigerentur uexilla martyrii. Et quomõ pro nobis maledictum crucis factꝰ est & flagellatꝰ & crucifixus: ſic pro oſum ſalute quaſi noxius inf noxioſ cruciſigeretur. Sin autem quiſpiam cõtendere uoluerit Ideo ibi dñm crucifixum: ut ſanguis ipſius ſuper Adam tumulum diſtillaret: interrogemꝰ eum quare & alii latrones in eodẽ loco crucifixi ſunt. Ex qno apparet Caluariam non ſepulchruꝫ primi hominis ſed locum ſignificare decollatoriũ ut: ubi abundauit peccatum ſuper abundaret gratia. Adam uero ſepultum iuxta Cedron & Arbee in Ieſu filii naue uolumine legimus.

Caluo caluis decipio fruſtor cuius paſſiuum est caluor Tractum a caluis militibus qui omnibus ſolent eſſe fruſtratiui. Pacu. Sẽtio te pr uocis calui ſimilitudine. Inueniẽ etiaꝫ Caluor deponẽs. Flau. in Caſi. Nam ubi domi ſola ſutu. ſotor manus caluitur ideſt decipit.

Caluinia: uexatio alicuius in litibus per fraudem & fruſtrationem. Ci. Exiſtunt ſæpe iniuriæ calunia quadaꝫ & nimis callida atq; malitioſa iuris. Et Calumnia dicimꝰ cum alicui crimen falſo imponitur. Hieron y. calumnia est: cum iuſtis hominibus crinem impietatis obiicitur.

Calumnioſus qui calumniã inſerre ſolet. Aug. Nemo illi calumnioſus tendiculas uerboꝝ teqrit.

Calumnioꝝ ſignificat per fraudem & ſubdolam rationem cauſa uincendi in litibus mendaciis alios uexo. & calumniari est falſa crimina intendere. & modo cum accuſatiuo: modo cuꝫ datiuo conſtruitur. Hieronymꝰ lib. i. ꝓ. Si quemq̃ calumniatus ſum Augu. lib. i. ciui. dei. Et chriſtianis temporibus non calumnientur. Hinc Calumniator qui calumniam facit ideſt qui falſum crimen obiicit. Vnde in lege. xii. tabularum. Calumniator idem patiatur quod reus ſi conuictus fuerit Ponitur & quando ꝑ fallaci & doloſo.

Caluinarius porcus qui cibo permisto ex colluuie hyeme nutritur.

Calastri pueri dicebantur canoram uocem habentes inquit Victu. qui a regibus ad hoc munus quaeri solebant.

Calta: herba nascens in segetibus flore purpureo. uel potius uiola coloris albi.

Cambio. is. pli. cōmuto. Apud antiquos nero Cābire accipitur pro pugnare: iter incohare flectere. A quo Campso. as. qđ est iter flecto.

Cambyses. pe. p. nomē propū regis pscē. cui Astyages filiam dedit ꝙ cōiugē ex qua natus est cyro q postea regnauit. Est ēt hoc nole fluuius hyrcaniæ ortū hns in mōribus Caucasi.

Camera pe. cor. a nris testudo seu fornix dr: & ipsa pars superior. s. tectū deuexū & incuruū solariū a forma testudinis. quasi Camutæ. i. curuæ ut inqt Ser. Camytos. n. latine curuo dr. Papi. in sil. Et fulgēt cameræ uario fastigia uitro ꝙ spēs antosq nitēt. Virg. li. iii. Ge. Camutis hirtæ sub cornibo aures. Cameræ igitur tecta incuruate formata. Et Camuri boues a curuatiōe. Ply. li. xix. Velocitas pernix leui umbra cameras & pgulas opientes.

Camerare: cameram facere. i. fornicē. & testudinē a quo Cōcamero. Ply. li. xxiiii. Dinocrates architectus alexandri Aetinoes tēplū cōcamerare scoha uerat ut in eo simulachrum eius e ferro pendere in aere uideret. Inde Cōcamerata loca dicimus testudinea. hoc est qnæ fornicibus constant.

Camerinū. pe. p. piceni urbs pclara a curuitate sito ita appellata. Ab ea Camertes dicti sunt quos lius scribit. P. Scipioni in armanda classe quaz in aphricā duxit cohortez unā sexētoz militum armatorum præbuisse.

Camertes populi picētini a Camerino dicti.

Cameria oppidū: & palus eiusdē nois in Sicilia.

Camillo. ppric puer ingenuo q flamini diali ad sacrificia ministrabat. Antiq. n. camillos & camillas uocabāt ministros & ministras ipuberes in sacris. Vnde mercutius etrusca lingua Camillus dr q̄si deoz minister. Fuit & Camillo ppriū nomē Romani uiri q Gallos expulit ab urbe. Itē gūs quoddā uasis Camillū dicebāt qđ optū in nuptiis ferebāt: qđ alio noīe Cumera uocabatur.

Chamæmellū hærba ab odor mali dicta quā uulgo Camomillā uocant. ab aliqbus Melanthion dr.

Camilla uomē Volscoz reginæ quæ Turno cōtra ænean auxilio uenit.

Caminus. latine fornax dr. Virg. li. iii. Ruptis flāmaz expirare caminis. Accipitur ēt qñq p structura quæ fumū excipit. Sue. in Vite. Nec añ in ptorium rediit q̄ flagrātic triclinio ex cōceptu camini. Ci. ad Artic. Luculēto camso utēdū cēseo.

Caminata loca dīr testudinata: & ad fornacis initu nē facta. Ply. li. xvii. Scrobes ubiq caminata fossura ore compressiore sint.

Camœnæ. cū. œ. diph. q̄si canētes amœne. Amœnū uero ab amādo incūdā dicimo. Canunt. n. antiquoz laudes. Var. Camœnæ ab antiqs Carmenæ uel casmenæ dictæ sr. nūc abiecta. &. t. uel. s. camœnæ uocant. Alii Camœnas dicūt q sint ætatæ mētis pfides. Sūt āt Camœnæ idē qđ musæ Musa uero significat cantum.

Campana. Instrumētū notū ad pulsandū idoneum. A quo Hie. formauit dimi. Cāpanula. Nā ad Festo. scribit. Quo usq cāpanula i claustro pulsabr. aristophanes āt comicus i ea comœdia q̄ ἐρέτης inscribitur. κώλωνα προσαγορεύει καὶ ῥῶπα λον αὐτοῦ καὶ ῥᾶπα λάνταρον εἶναι ita q malleus cāpanæ dr ropalum li. & ēt instrumētū quo pulsatur hostium.

Cāpania regio italiæ sic dicta q campestris sit. aq Campani q in ea hītant. Ea nūc dr terra laboris fertilissima ubi Capua & neapolis & Cumæ.

Cāpo ē grāde atq āplū spatiū trāz q̄ plana sit. Vñ spatiosæ plateæ areæ ue. cāpi dīr. Hier. sup Cañ. Campus planities terræ dr cui cultura adhibetur & excolr ab agricolis. Et cāpus solet accipi p q̄ libz re inq̄ qs studiū hēat. dicto cāpo a capiēdo q afalium seu rerū multitudinē facile capiat seu q ueteres ex agro tātū plano capiebant fructus.

Campestria: loca plana a campo deductum nomēt in Campestribo inquit Hie. Et apud esa iā & erunt cāpestria in caulas gregum & uallis achor in cubile armētorum populo meo. Sic Campestres operæ dicebant ii q in cāpo Martio seruilez operaz cādidato imprtiebantur. & Campestria dīr genitaliū succinctoria eo q ludētes in campis uestibus ostibo exuebant & nudi ludebāt solis cāpestribo tecti uirilia. Hor. Penula solstitio cāpestre niualibo aurīs. Aug. li. xiiii. ci. dei. Cāpestria latinuz uerbū ē. eo dictuz q Iuuenes q nudi exercebantur in cāpo pudēda operiebāt. Vñ q ita succreti sunt cāpestratos uulgo appellat. Hæc ēt bracchæ seminalia uel femina perizomata Succincto ria. subligacula appellantur. & lumbaria.

Campariusr: custoi campomm.

Cāpsores dīr ulgo Qui Collyuistae ac trapezitæ sr.

Campæ uermis gūs hortēsis herbas & arboz frondes infestās. a uerbo graco κάμπτειν. qđ est flectere. Col. Nec solū teneras audent erodere frō des implicito cōchae limax hirsutaq cāpae. Hic hippocāpae. piscis q & eq appellār a flexu caudarum quae piscosae sunt.

Canastræū. pmōtoriū est proximū pallenae.

Canaan: nomē filii Cham. a quo Cananeo. a. um.

Canna. harundo licet minor sit & maior calamo. Col. li. v. de arundineto Ea est autez senectus cui nel exatuit situ & inertia plurimum annorū uicina dēfatum est ut gracilis & cannæ similis arundo prodeat. Idem. lib. viii. Degener arundo quam uulgus cannam uocat. Et canna uas in quo fereb atur oleum. Col. Vrcei quibus oleuz progeritur cannæ tegetes qbus oliua excipitur. Stra. scribit in aphrica ad cubitos quinos longas icrassitudie uero digiti minoris cannas nasci. Quare mirum non nidetur si in eis romam comportatū oleum sit. Præterea canna uicus Galileæ est. & urbs Lycaoniæ.

Cannetum: ubi cannarum copia est. Palla. lilieta cā

neta ponenda sunt.

Cannitium: canna harundo. Aug. super ps. Nostis quemadmodum sibi faciunt de cannitiis sagittas infantes.

Cannæ. cannarum tantum pluraliter. Vicus in apulia. Romanorum clade clarus.

Canalis a canna fit una littera detracta: Et tā masc̄ fœmi. generis est. Fest. Canales per quos aqua confluit in uiis lapide stratis. Virg. Currentem il lignis potare canalibus undam. Est autem Canalis lignum ad cannæ similitudinē cauatū a quo aqua deducitur. Dicitur & hoc Canale. Sta. li. i. syl. Flumina demerso trahit intemerata canali.

Canaliculus: dimiuutiuum parua canalis. Erasistratus medicus docet duas esse quasi canaliculas ut phystulas quæ a faucibus deorsum pficiscuntur. per alteram in stomachum delabuntur omnia esculenta & poculenta. per alteram spiritus ab ore ꝛ pulmonem: atq; rursum in os & in nares commeat. perq; eandē meatus nocis fit. & græce nominatur τραχεῖα ἀρτηρία. i. aspa arteria. Lactantius hanc arteriā appellat phystulam spiritalem: alio nomine Curgulio nominatur. Canaliculus diminutiuum. a canalis in masc. genere. Vict. lib. vii. Canaliculus earum qui strigix appellatur. Col. li. ix. largiore cibo celerio pingueſcit semper tamen etiam canaliculi milio repleti apponūtur.

Canaliculatus. a. um. qđ est in canalis modū factū Ply. li. 19. Quibusdā āgusta & canaliculata ut cumina paucis foliacea & lata ut atriplici.

Canalicolæ. pe. corre. forenses hoſtes pauperes dicti q̄ circa canales fori consisterent.

Cannabis pe. cor. herba ex qua fiūt chordæ. persius. Tum mare transilias tibi torta cannabe fulto Dicitur & Cannabus palladius. Hoc tempore cannabum seris. Hinc Cannabaceus. a. um. & Cannabinus cannabina cannabinum quod est ex cannabe. Col. li. vii. Cannabinisq; funibus cornua iuncorum ligato.

Cancellus ligna interse modicis interuallis intransuersum. instar rætis inuicem annexa quibus scenæ & tribunalia atq; fenestræ munīri solēt quos præterīri non licet. Et apud priscos fere semper fuerunt ærei: quorum multi extant per basilicas distributi ad lignorum similitudinem fabrefacti quorum lineolæ altrinsecus in quincuncem superpositæ foramina linquunt. quibus cum aer aspectusq; admittat̄ phibēt accessus seruatq; usus eiusmodi clausura uineis pro ualuis foribusq; apponi. Ci. in Quintiana. Ab his cancellis quibus me circunscripsi declinauero. Sunt & cancelli loca cancellatim hoc est tessellatim transuersariis lignis accommoda sessui. Ouid. Cancellis primos ꝛ posuisse pedes. In sacris litteris cancelli uocant̄ specilla foraminibus plena & transuersim plagulis fenestrata. quas unlgo. zelotypias uocitat. Vñ in prouer. De fenestra domus meæ per cancellos prospexi iuuenem. & uideo paruulos. Hos cancellos delicioſos. Ci. li. de perfecto gñe dicendi appellat transennas ab oculorum uidelicet & foraminum transitu. Ait enim quasi per transennam prætereuntis strictim aspicimus. Et Cancellis distincta est cutis elephantorū. quasi tessellatim cō quadrata & in modum capsularū facta. cuius uerba hæc sunt. Elephanti cum cellata cutis & inuitans id genus animalium odore. Ergo cum extēta cute recepere examina arctatis in rugas repēte cancellis comprehensas enecant. Inde Cancellata cutis dicta est a Ply. li. ix. Prætera cācellus pt esse diminutiuū a Cancer. Cancello cancellas cō cido dilanio dispungo. erado deleo Cancellatim aduerbium. ad similitudinem cancelli.

Cancellarii. dicuntur scribæ. Qua dictione usus est Fla. Vopiscus. scribens. a Carino imperatore factū esse præfectum urbis unum ex cancellariis suis.

Cancer. cancri genus piscis. & signum cæli. qui & Carcino dicitur. Luc. li. viiii. Par geminis chiron & idem quod carcinus ardens. Cancri in syderibus a gentilibus inde dicti sunt. eo q̄ ad illud signum mēse iunio sol dum uenerit retrogradatur in modum cancri: longioresq; dies faciat. Et in utroq; significatu est generis. masc. u. Ferunt hūc cancrum a iunone missum fuisse lerneum qui ex lerna palude exiit. & dum Hærculis pedem momordit pugnantis cōtra hydrā ꝛ sydus translatū

Cancer cancer is. neu. gñis morbus est. Ouid. Vtq; malum late solet in media bile cancer serpe & il læsas uitiatis addere partes. Hie. cōtra Rusi. Nemo unq̄ suam carnē odit cum morbo regio laborantes: phtisi & cancere & destilationibus mortē uitæ præferant. Nascitur hic morbus fere in omnibus corporis partibus. sed maxime in mamillis mulierū quæ non purgantur menstruo naturali. Legitur & Cancet cancri. genere masculino pro morbo ut apud Catonem de re rus. Eadem brassica uulnera putrida cancrosq; purgabit sanosq; faciet. Dictus Cancer a cancri rubore: seu similitudine. Nam sicut illi pedes. ita huic uenæ protensæ ex utraq; parte cernantur. Hic alio nomine dicitur carcinoma. & Græce Carcinus dicitur Suidas autem dicit cancrum poetam tragicum fuisse alterum etiaz̄ poetam atticum qui multa scripsit.

Cancri. etiam dicebātur qui nunc cancelli per diminutionē dīr. Hoc ē op9 sūtili materia in trāsuersūm cōpacta ad similitudinem rætis facta q̄ frequētia foramina hāt qualia sūt quæ in corpore efficit morbus q̄ cancer uocat̄. Vñ Apul. uocat cancros orci: pfaucibus & tenacibus stationibus.

Cangrena. pe. p. spēs morbo alius a cācro. q̄ ut ait Ply. sanari pt in hoc cancer. & cangrena gueniēt q̄ utrumq; carnem exedit. Nascit̄ Cangrena nō is oībus partibus corporis sicut cancer sed in pmi nētib9 mēbris. i. inter ungues & alas & inguina.

Candax. acis. pe. cor. nomē reginæ æthiopū. Iuue. Cādacis æthiopū. dicāt arcana. Sic alia īmsata ꝛ acis coripiūt pe ut Salmacis p sōte. Ouid. li. xv. Cui nō audita ē obscena salmacis unda Idem li. i. de arte Atracis ambiguos traxit in arma uiros. hoc est hippodamia ab atracia.

Candeo. es. candui: ignitus sum. Ci. li. i. offi. Quid

enim cenſemus ſuperiorem illum dionyſiũ quo cruciatu timoris angi ſolitum qui cultros metuẽs tonſorios candente carbone ſibi adurebat capillum. Et candere ſignificat candidum eſſe. Virgi. lib.iiii. Candentis uaccæ media inter cornua fũdit. A candeo fit candeſco. quod eſt ignitus fio. Compoſita. Ex candeo & In candeo a quibꝫ Ex candeſco & In candeſco quæ proprie ſignificant nehementer incendor inflammorꝫ. Tranſferunt etiam ad iram. ꝙ ea eſt nelut ignis. animum incendens: & multum hominis quodam candore pfundens. Sed non temere. Cum enim ignis obſtãtia exuperat ac fumum uincit. candorem lamine concipit. Vel quid ſol quanto candidior: tanto ardentior. ita animus dum ira concitatus eſt: inflammatus incenſus & excandeſcẽs dicitur ut tãta mentis commotio ſignificetur. Cælius Ci. Id poſtꝙ reſciit excanduiti & me cãm inimicicias q̃ rere clamitant .i. ira uehementer incenſus eſt. Cato de re ruſ. Nam ſi tecto coquas cum bitumẽ & ſulphur additum eſt: excandeſcet. i. incendetur & flammabitur. Hinc excãdeſcentia. quæ eſt. ut Cli. tuſ. inquit. ira naſcens & ſine modo exiſtens. Ex quo conſtat Flammã ignis candidam eſſe. uñ Ouid. li. vii. me. de Incãdeſco aperte demõſtrat. Non ſecus exarſit q̃ cum balearia plumbum funda iacit nolat & incandeſcit eundo. Et quos non habuit: ſub nudibus inuenit ignes. Augu. ſuper. Io. cum acſo iunxit. Quam totaꝫ repleuerat ſpũs ſancti gratia: totã incanduerat diuinus amor. Eſt & recandeo. aquo Recãdeſco. quod eſt rurſus cãdeſco. Ouid. li. i. me. Ergo ubi diluuio tellus luta tulẽta recẽti ſolibꝫ ætheris altoꝙ recãduit æſtu.

Candefacio. candidũ facio. Plau. in muſ. Quid cerũſa opus eſt? Nam qui malas oblinũ una opera ebur atramento candefacere poſtules. Hinc excandefacio. Var. li. iii. de re ruſ. Cœnæ collegiorum excandefaciunt annonam macelli. Aliquando ẽt Cãdefacere eſt cãdentem hoc eſt ignitum reddere & excandefacere ira ualde inflãmari. & excandefactus præter modum iratus.

Candor: ipſe ſplendor. ut Candor ẽ lucis æternæ.

Candidꝰ candida candidũ. quod ex luce ita nitet: eumꝙ colorem habet qualis eſt flamma ignis. licet aduerbium Candide pro benigne & pure ſumatur Cælius Ci. Cauendum tibi erit ne parum ſimpliciter & candide poſniſſe inimicicias uidearis. Hor. Albi noſtrorum ſermonũ candide lector Interdum Candidus ponitur pro fœlici. Tractuꝫ a thracibus qui diem fortunatum albo. aduerſuꝫ nigro lapillo deſignarunt. Catul. Fulſcere nere cãdidi tibi. Hor. li. ſer. huccine ſolem tam nigrũ eſſe mihi. i. triſtem & exitioſum. Differt tñ candidus ab albo. ꝙ candidus eſt qui quadam intenta luce pfuſus ẽ. Albus qui pallori uicinus eſt.

Candido candidas candiduꝫ facio. Vnde Candidatus cãdidus factus. Põpo. Veſtẽ liſcinio cãdidãſ.

Candidatus qui luce quadam intente pɾfuſus eſt. Lac. li. vi. per tranſlationem. Qui ſi hoc ille faciebat hõ non a cæleſti tantuꝫ. ſed a publica quoꝙ ciuiliꝙ inſtitia remotiſſimus: q̃to magis id nos facere debemus qui immortalitate neluti candidati ſumus? Candidati etiam dicebant qui in alicuius magiſtratus aut dignitatis petitione uerſabantur a tunica candida quam per id tempus induebant ſiue ad denotandum integritateꝫ. ꝙ ſolus hic color ſincærus ac purus. & minime inquinatus eſt: ſiue ut perſpici ab omnibus poſſet eos pecuniam non habere qua ciues corrumperent. ire auteꝫ candidati per comitia ſolebant ſuadendo rogãdo ſubmittẽdo ſe oĩbus & nudato ẽt corpore cicatrices oñdẽdo. Inde p trãſlationẽ aliarũ quoꝙ rerꝫ petitores ſicuti a Quintil. cãdidatoꝙ elocutiæ. a Plynio in panegyrico. candidatus gloriæ & ĩmortalitatis. A Hier. candidatus fidei nõ cupatur. Ex quibus oſtenditur. Candidatus conſtrui cum genitiuo. nt ſit candidatus conſulatus præturæ: qnæſturæ: qui petit conſulatum præturam qnæſturam.

Candico candicas pe. cor. candorem habeo. ſine de albo. albuꝫ facio. Ply. li. viii. Inſigne ei in dextro latere candicans macula. Idem. cuius radice ntuntur ad candicandos capillos. Hinc candicantia. candicantiæ pro albedine. Ply. li. xxxvii. Fictuciæ ſcarificationis candicantiam fugiunt.

Candifico candificas candidum facio. Aug. li. xxi. ciui. dei. De igne fulgido ꝙ certum ſuum fulgorem lapides coqnẽdo candificet. Neuius. Poliẽs ſe ſe & ſuccis hærbarum candificans cutem:

Candela a candore luminis dicitur. Hinc cadelabꝝ inquo candelæ iigũtur Sunt auteꝫ candelæ quacunꝙ conſtent materia ſcirpis: teda: ſeuo. cæra. Var. candelãbra a candela in his. n. funiculi ardẽtes figebantur. Mar. de candelabro cotinthio nomina candelæ nobis antiqua dederunt Non nõrat parcos uncta lucerna parres.

Candebœa: palus fuit. de qua Ply. li. vi. Pars. eſt inquit Syriæ qne phœnicæ dicitur finitima iudææ intra montis carmeli radices paludem habens q̃ candebœa noſaſ. Ex ea creditſ naſci belus amnis.

Canus cana canuꝫ quod eſt ſenex. a candeo. ut quidam putant. Virg. cana fide & ueſta. i. antiq̃ Vetuſtate enim caneſcimus. Cani uero ſubiectum accipiuntur pro capillis albis præſenectute. ut eſt illud cani enim ſũt ſenſus hoĩs.

Canicies & canitudo pro ipſa albedine. Ply. Et ipſa iam canicie uenerabilis.

Caneo canes canui canus ſum. a quo caneſco. canꝙ fio. Incaneo. incaneſco nalde canus fio. Hiero. li. i. ɣ. Ego ſenni & incanui.

Caniſtruꝫ. & caniſter. fiſcella ciſta niminea. Virgi. Ceteremꝙ caniſtris expediunt. Græce κάνεον. ſ ρον. a. in. i. mutata. Palladius. Salignis caniſtros fieri debere uirgultis. quia genus hoc oleuꝫ dicitur adiuuare. Cuius diminutiuum. eſt caniſtellum. & caniſtellus.

Canephora penultima correpta uirgo dicitur quæ more attico ſacra in ciſtulis repoſita capite ſuſtinebat cana enim græci dicunt qnæ nos caniſtra & per diminutiõem caniſtella. Vnde canephoræ

appellatur: quæ ſacra huiuſmodi uaſculis recõdi ta capite ferebant. Ci. in vi. Verrinarũ. Habe cane phoras deorũ ſimulacra reſtitue.

Canis generis com. animal latrabile: piſcis marini ſignũ cœleſte & ludi talaris ſignũ: quod unũ dũ taxat pũctũ cõtinebat. Ideo dãnoſus erat. Prope. Sæpe damnoſi ſubſiluere canes. Perſi. Damnoſa canicula quantũ Raderet anguſtæ collo nõ ſalli er orcæ. Canis animal a canendo dicit: q noctu in cuſtodia & i uenãdo ſignũ uoce det. De hoc Col. Quis hominũ clarius aut tanta uociferatiõe beſtiam uel furẽ prædicat q iſte latratu? Quis fa mulus amantior dũi? qs fidelior comes? quis cu ſtos incorruptior? qs excubitor inuenirí põt uigi lantior? quis denicq ultor aut uindex cõſtantior? Canis ſydus leporẽ fugientẽ ſequitur: hẽr in lin gua ſtellam unam quæ ꝓprie appellat canis ma gna quidẽ & ſplẽdida: in capite alteram quã nõ nulli Siroon dicũt. Sũt ergo duo canes in cœlo maior. ſ. & minor. Sed canẽ dicẽdo maiorẽ intel ligimus. Minor. n. canis canicula dicit: quæ qa integrũ diẽ in ortu atq occaſu canem præcedit a græcis procyon uocat. Nam pro ante κύων ca nẽ ſignificat. Hæc ẽt anticanis & ſinus dicit. Ci. Anticanẽ procyon graio qui nomine ſert. Orit ſeptimo calendas Auguſti. Occidit ſed non tota poſt dies xl. Hæc ſtella canis æſtiuis mẽſibus in medio cẽtro cœli ẽ. Et dũ ſol ad eam aſcendenti cõiũcta cũ ſole duplicat calorẽ & diſſoluunt corpora & uaporant: latine canicula dicit. Vnde ex ipſa ſtella dies caniculares dicuntur: qñ moleſtæ ſunt purgationes. Dicta canis corpora morbo af ficiat: uꝑ ꝓpter flammæ candorẽ q eiuſmodi ſit ut præ cæteris lucere uideat.

Canicula diminutiuum a cane cuius eſt fœminini generis. Et accipit pro ſigno cæleſti. Col. li. x. Cuius que peracto ſolſtitio uſq ad ortũ caniculæ: qui fere dies. xxx. ſunt. Hinc Caniculares dies.

Caniculus catulus a quo catellus diminutiua ſunt a canis generis maſculini.

Caninus. a. um. quod eſt ex cane. Ply. Sanguine ca nino nihil cõcta toxica præſtantius ẽ. Canini ue ro dẽtes ſunt poſt primores. Vide I dictõe dẽtes.

Canatim aduerbiũ ſignificat ad ſimilitudinẽ canis

Canarius a. um. quod ad canẽ pertinet: ut canaria lapa: quæ canibus adhæret. Apud Ply. li. xviii. Augurũ canariũ legit: & apud Ateiũ capitonẽ Canario ſacrificio pro frugibus depcandæ ſæui tiæ canſa ſyderi caniculæ. Canarius ab Apuleio dicit in floridis ꝓ clara ceu ꝓconis uocc. Canari us in qrtlimam dabo ut per omnes ꝓuincias ea. Sed hoc a canando. i. calando uidet dictũ. Nam Var. ſcribit cõſuetudinis fuiſſe ut claſſicus in ar ce circũq muros canatũ iret.

Canarii populi circa atlantẽ aphricæ mõtẽ habitã tes q uictus eius animalis his ꝓmiſcuus ſit.

Caniculatis adiectiũ, a canicula cæleſti ſigno dic tũ. Vñ Caniculares dies.

Cano nis. cecini cantũ & canitũ a quo Hiero. for mauit participiũ cuius in Apocalypſi inquit. Qui erant tuba canituri. Sed eius cõpoſita faciũt pſm in ui diuiſas ſyllabas. Significatq ꝓprie Canere uoce modulari. Hinc canere poetæ dicũt quoni am uerſus rythmica rõne cõponi ſunt & cantan do pronunciari conſueuerunt. Virgilius. Arma uirũq cano. Canere ẽt is dicit q nõ tantũ ore ſed q fides organaue pulſat: aut q tibias inflat. Vñ Canere receptui quod ſignificat poſt conflictum milites a pugna eſſe reuocandos recipiendoq in tutum quod fit cantu tubarũ & clangore li cuit canit bellicum cum initur cõflictus & mili tes in pugnam ꝓdeunt. Vege. Tubicines ad bel lũ uocant milites rurſũ receptui canẽtes reuocãr. Sed qa neteres laudare & uaticinari uerſibus ſo lebant: factũ ẽ ut canere ꝓ laudare capiatur. Vir. Regẽq canebant. Et ꝓ Vaticinari. Idẽ. Ipſa ca nas oro. Quãdoq pro prædicare & cũ quodã ut exaudiri poſſit canore ꝓferre. Mar. Quicqd fa ma canit donat arena tibi. Huius uerbi cõpoſita ſũt Accino q d eſt ad aliqd uel iuxta cano. Con cino ſimul cano. Circũcino. Excino extra uel ual de cano. Incino intus cano. Intercino. inter agẽ dũ aliqd cano. Occino ſiue occano conuiciũ fa cio. Percino. canẽdo perſeuero. procino canẽdo ꝓfero. Præcino ꝓdico ꝓdiuino. & alii cano. Re cino turſus cano. Hor. li. cat. Quẽ deũ cuius reci nit iocoſa nomen imago. Interdũ ſignificat I cõ trariũ cano. Idem li. i. carminum. Nunc ego nu tibus mutare quæro triſtia dum mihi fias iecan tatis amica. Eſt & Succino. quod eſt ſũmiſſa uo ce cano. Et oſa habent pe. cor. Hic deducuntur infraſcripta.

Canto. cantas. frequentatiuus. a quo cantatio can tatus cantator & cantatrix. Compoſita mutant a in e. ut Accento. as. unde accentus. Concento a quo concentus. Occento: & ſuccento. Ex canto uero in canto & recanto: ſeruant a: Aliqñ tamẽ cantare ponitur pro incantare. Virg. Frigidus in campis cantando rumpitur anguis.

Cantito as. pe. cor. frequẽtatiuũ a frequẽtatiuo for matũ. Aug. quales poetæ nr̃i carib q cãtãt.

Cantus. us. a cano fit & ẽ inflexio uocis. Et pro cã tione cuiuſcunq rei dicit. Virg. cãtuſq dedere.

Cantio idẽ q d cãtus. Cuius dimi. eſt cantiũcula.

Canticũ ꝓprie eſt elegãs & laſciuus cãtus. Quintil. ſit poetæ lectio cũ ſuauitate quadã grauis & nõ quidẽ proſæ ſiſis quia carmẽ eſt. & ſc poetæ ca nere teſtantur nõ tamẽ in canticũ diſſoluta græ ci canticũ hymnũ uocãt. Itẽ pſalmũ. Sed proprie hymnus dicit qui uoce naturali ſit pſalmus qui aliquo muſico inſtrumẽto.

Cantilena: cantici compoſito

Canor cãtus & elegãtia quædã & cõſonãtia quæ dam Quin. Vocis rationem. Ariſtoxenus muſi cus diuidit ῥῦθμὸν καὶ μέλος ἔμμετρον quorum alterũ in modulatiõe ẽ alterę canore ac ſonis conſtat. Ouid. li. v. me. Nec tũ ille canor mulcendas natus ad aures.

Canorus a. um. ſuauc & dulce.

Canoroſus a. ũ. qi ſonoroſus. Gel. Collectã coactã

q̄ nocē & magis claros canoroſoſq̄ ſonitq̄ facit
Canon latine regula.a quo canonicus.a.um. q̄d̄ ē regulare. Aug.li.3.ci.dei. Quā ſolis obſcuratō nē nō ex canonico ſyderū curſu accidiſſe ſatis oñdūt. Et canon. Interior ſcuti locus quo bra/chia immittunt.
Canonizo.aſ.latine regulo καὶ ἐλληνιστὶ κανὼν καὶ κανονίσματα.
Canopus pe.p.ciuitas ægypti diſtās ab Alexandria.c.xx.ſtad. Ex qua ortū ferūt. Claudianum poetā.dicta q̄ canobus a canobo Amycleo Menelai nauis gubernatore ibi ſepulto. Nā deuicta troia in ægyptū uiuentoq̄ delatus cū helena gubernatorē ictu ſerpētis quē Hæmorohida uocāt amiſit. in ciuſq̄ memoria urbem cōdidit relictis ibi iis q̄ ad naugandū inutiles erāt hæc ſalubris aeris benignitate hoſtes allicit. Eſt ibi nili boſtiū q̄d̄ canopicū uocāt. Hic canopitæ.pe.p. dicti ſunt q̄ canopū hītāt. Canopicus.a.cū. poſſeſſiuū a canopo. Var. nobis ſapdæ uidemur cum ſimus canopici.
Cantabri.pe.cor. hiſpaniæ ppli ſunt ī extremis luſitanis finitimi iis q̄ tractū trās duriā ſeruant. Hi eſſeri ſūt & nullā uitā ſine armis eſſe exiſtimāt. De qbus. Sinus. Cātaber añ ois hyemiſq̄ æſtuſq̄ famiſq̄ inuictus. Et mox. Nec uitam ſine marte pati quippe ois in armis lucis cā ſita ē & dānatū mūere paci. Cātabroq̄ regio cantabria dicit Sne. Domuit aūt parti ductu: parti auſpiciis ſuis cātabriā. Hinc cantabrus.a.um. Florus li.iii. Totā amplexus cātabriā efferā gētem ritu feraq̄ qī indagine debellabat. Cātabricus.a.um. Sue. in Aug. Extrema bella duo olo p ſe geſſit Dalmaticū & cantabricū. Memoriæ proditū ē cātabros ſolitos canere pæana lætitiæ ſuffixos cruci ab hoſtibus. Cui aūt ſeptētrionales ſint ad arma prōpriſſimi ruātq̄ in ſerū ſine timore cā eſt ſanguinis abūdantia ſicut docet. Vict. li. vi. e cōtrario meridiani ppli pp ſanguis exiguitatem timidiores ſūt ferro reſiſtere ſ3 ardores & febres ſuſtinēt ſine timore tñ corpora ſeptētrionaliū a febri ſint timidiora & ibecilla
Cātharus.pe.cor.& cū.th. aſpirato. græcū. eſt quo ſignificat poclū q̄d̄ baccho tribuit ſicut ſyphus herculi a cantharo quod erat nauigii gēs. Vlp. ſcribit cātharos eſſe per quos aquæ ſaluāt. Et cātharus atal ē cuius fœmia nō inuenitur. Col. li. viiii. Nā & alecula mō capta & cātharus exiguuſq̄ gobio quiſq̄ denīq̄ ē incremēti minuti piſis maior eſt alit. Et cātharus latine ſcarabeus dicit. Vnde cātharolethros locus ē paruus ī thracia in q̄ unū hoc animal necat ὄλεθρος. pernicies dicitur.
Cātharis idis: uel cātharida æ. nermis terrenus nitidis auri colore ſuperlucēs & naſcit in ſumitate ramoq̄ fraxini & oliuæ cuius ſuccus ſi uenas ingreſſus: ut uenenuq̄ interimit: & hūano corpori applicitus ueſſicas plenas hūore facit. Oui. cantharidū ſuccos dante parcite bibas. Hier. Ne magnopere glorietis ſi facias q̄d̄ ſcorpiones facere poſſunt & cantharides. Cantharides etiam ficoq̄ uermiculi dne & pyri & pinus.
Canitherius: equus cui teſtes āputati ſunt q̄ iō fit mā ſnctior. Var. Et iō q̄ ſemle caīēt ī cātheri appellant diſtatq̄ ab equo: ſicut gallus a capo. Et Cātheri ſunt q̄ a ruſticis fere nolant caballi qa ipſos equos cātherios uocamus q̄ ſubici ſolent a fabris materiariis: dū moles arboq̄ ſecāt. Item canthery Tigna dñe. Vitr. li. v. Et canitheri p minētes ad extremā ſuggrūdationē: iupia cātherios tēpla. Ītē cantherius ut auctor ē Var. mons eſt in ſabinis. Et cātherius gēs iugi in uinea dī.
Cantenū uehiculi gēs. de quo Sene. epſa. lxxvii. Mar. Cato cēſorinus cātero uchebat æthiopico Col. li. v. Si regiōis cōditio permittit depōcmq̄ haſtilia qbus adnectūtur ſingulæ trāſuerſæ pōcæ in unā partē ordis q̄d̄ gēs iugi cāthenū uocāt ruſtici. Idem is ut dixi cantherius propius a terra q̄ uirgultis ordiaris ſūmittēdus eſt. Hinc cātheriatus. a.um. Col. li. vi. Quæ pedamīb̄q̄ adnexæ ſingulis iugis ſponūtur eas ruſtici cātheriatas appellāt.
Cāthus. cū. th. aſpirato. Ferrū quo rotæ extremitates uinciuntur Perſius. Vertentem ſe ſe ſruſtra ſectabere canthū. Hier. li. in. x. Et axes eaq̄ & radii & cāthi & modioli olo fuſilia. Cāthos etiaq̄ græci āgulos ocloq̄ uocāt ſeu palpebraq̄ pilaq̄.
Canthes organoq̄ fiſtulæ.
Canuſiū Apuliæ oppidū ubi lana laudariſſima fit quæ Canuſina dicit cuius color eſt rutilus. Vñ Canuſinatus dicitur q̄ eſt indutus canuſina ueſte Mar. Vt canuſinatus nſo ſyrus aſſere ſudet.
Cappa nomē litæ græcæ pro qua latini utuntur. c. Quo note græci ut Suidas docet cū malū hoteq̄ uolūt puerbio ſignare unū cappa cū pcīt duo cū peſſimū tria habere cappa dixerūt uolentes eū intelligi eſſe cretenſē cilica cappadoca qui ſingularis fuiſſe improbitatis exiſtimantur.
Capparis pe.cor. in Salone fruticis gēs eſt in otiē te ſiſe lentiſco calidæ & ſiccæ uirtutis naſcitur p̄cipue in parietinis hoc ē muris ueteribus & ſpeneticis prodeſt. Serīq̄ quoq̄ in locis ſiccis area circū effoſſa ſtructis undiq̄ aut ex naſa ripis aut ex artificio lapidū ut luxuriari permittatur. Col. Capparis & triſtes inulæ ſeruläq̄ minaces. Dicitur & cappar. Palladius. Hoc menſe mentha & paſtinaca thymū & origanum & cappar ſuidas. καὶ ϖϖαρις παρα το ἐκ τοῦ καμπτω ἀίρεσθαι τῆς δὲ βοτάνης ὁ καρπὸς δνῆσιμος.
Cappadocia pontica regio eſt ut ſcribit Solinus. qnæ leuo latere utraſq̄ armenias comagenēq̄ tāgens dextro mītis aſiæ populis circūfula ad tanti iuga & ſolis ortus attollitur. Euphrates eam ab armenia maiore diuidit. Apianus mīoris armeniæ partē. Ptol. nero minorē armeniā eſſe ſcribit. Dicta Cappadocia a cappadoce amnei ante Leucoſyria uocata. Vnde cappadoces leucoſyri Hinc cappadox. ocis. pe. cor. ptp eo qui ē ex cappadocia Lnc. li. ii. cappadoces mea ſigna timēt.

Cappadocus a.um.poſſeſſiuum. Perſius. Nec ſit
ꝓſtantior alter cappadocas rigida pingues clau
ſiſſe cataſta ſuidas κατω πεδοχια κρεμτω
κεφαλαιχια .
Caper mas inter capras caſtratus. Var. Dū nugu
las hircū facus es ipſe caper. Nā Virg. Iproprie
caprū pro hirco poſuit cū dixit . Vir græcis ipſe
caper: ſicut ēt Iproprie brutū alal uirū appella
uit. Poniſ tū qñq pro maſculo capraꝝ. & Aries
pro maſculo ouiū dū ſunt adulti nec tñ coicrunt
Nā q minores ſunt ſter capras hædi inter oues
agni dñr. Sq qui poſt kl̄as Auguſti cōcepti ſunt
uocātur ſocotdes. Et dicit caper ſiue capra a cat
pendis uirgultis. Rodit.n. oē uirgultū: & impri
mis uites. propter quod bacco imolari caper ſo
lebat. Eſt & caper nomē propriū grāmatici.
Capra quaſi carpa q uirgulta carpat uel q captet
aſpera uel a cruꝝ crepitu. Vñ & crepas eas anti
qui uocabāt. Sūt aūr capræ domeſticæ. Capreæ
ſilueſtres. Et capra a capro. Caprea a capreo licet
nō ſit in uſu. Cuius diminu. ē capreolus. Simili
ter capellus a capro. capella a capra dīnutiua ſt.
Capreus a.um. qd ex capro: ſiue capra eſt: ut pellis
caprea .
Caprinus a.um. idē quod capreus ut caprinū ſeuū
Caprilus a.um. idē quod capring ſicut ab oue ouī
ſus. Var. ſcribit ſtercus caprilū. & ouilū & aſini
nū tertio ordie in agris ponendū.
Caprarius caprarum cuſtos.
Caprea pe.cor. alal ſilueſtre quantū ad græca uoca
bula nomē a uidēdo atq clarius aſpiciēdo Iquit
Hiero. fortitū eſt. Nā in natura ſua hēt ut nō ſo
lum ipſa uideat ſed perſpiciat accerrime: ſed &
aliis uiſū præbeat. Aſſerūt. n. hi qbus medicinæ
peritia eſt. hunc alali intra uiſcera hūorē quēdaꝝ
in eſſe q caliginē depellat ocloꝝ & obtuſiores
quoſq uiſus exacuat. Capreaꝝ genera cōpluria
enumerat Pl. li. viii. Eſt Dama quæ raro māſue
ſcit nebros ēt appellata. Sūt Ibices maxīæ perni
citatis. Sūt Rupi capreæ. Sūt pigardi. Sūt Ori
ges ſoli cōtrario pilo ueſtitu & ad caput uerſo.
Sūt Strepſicerotes & platicerotes hi a cornibus
latis: illi a cōtortis nomē adepti. Eſt & caprea ui
tis dicta ut Iqt Var. q pariat caſolū. Et capreæ
Inſula ultra Surrentū cāpaniæ urbē circiter octo
milia paſ. nobilis coturnicū multitudīe quæ ex
italia uolātes illic pricipio. autūni capiūt (ria.
Caprariꝰ cuſtos ſeu exercitator capraꝝ ſic & capra
Capriuulgi: aues ſunt merulæ aſpectu aliq to grādi
ores fures nocturni interdiu nō uidēbur: nec ipſi
uidēt: interāt ſtabula capraꝝq uberibꝰ ꝓpter ſue
cū aduolāt: qua ininria emoriūtur ubera ꝛ Hos
Ari. a capraꝝ māmis Aegoteras uocat .
Capraria inſula ī mari thuſco ſeu liguſtico capris
abūdans quā græci Aegilon dicūt.
Capreolus cū accentu ī añpe. alal ſilueſtre dimīnu.
a capreus Virg. Præterea duo nec mihi tuta ual
le reperti capreoli. Eſt & capreolus coliculus ſtor
tus in uitibus ut cincinus. Is.n. uites capit . Vñ
& a capiēdo capreolus ē dictus græci hūc heli
cen nſi etiā pāpinū & clauiculā appellāt. Et Ca
preolus ut li. xii. Col. autor ē genꝰ ē bicornis ſer
ramenti.
Caprigenus a.um. pe.cor. quod eſt ex capraꝝ gñe
Caprile pe. p. locus ubi capræ ſeruātur ſicur ouile
ubi oues.
Capricornus: cæleſte ſignū qd pana ſuiſſe exiſti
māt q poſteriorē parīē in effigiē pricis: priorem
uero in formā hirci cōmutauit. Cuius ingenium
admiratū Iouē ferunt hāc figurā in cælū tranſtu
liſſe. Stellā hēt in naſo: in pectore duas in pede
duas inter ſcapulas ſeptem. In uentre ſex. In cau
da duas.
Captificus pe.cor. a carpēdo q parietes ac muros
carpat. Mar. Marmora meſſallæ ſcindit capriſi
cus. Eſt. n. c ſilueſtri ficus genere nullo unq ipſre
matureſcēs quæ fere rutis ſaxis ſolet erumpere.
Ter. in adel. Illic ēt ubi caprificus magna ē. Ca
prifici etiā appellati ſunt caniculares dies q eo
fere tpre liberū ſimul arcꝰ ancillæ ſubarbore ca
prifico ſacra faciebant .
Caprificatio a plyn. uocatur in arboribus quotiēs
illaꝝ cortex per ꝑ cultello finditur ut cōmodiꝰ
prūpant arbores atq creſcāt a ſiſitudine caprifi
ci quæ ruptis muris ſtumeſcēs exit. Sūt tñ qui
eam ſcarificationē magis appellandā cēſeant .
Capero aſ. pe. cor. frontē rugis cōtraho & aſperita
tē uultus oñdo qd a crilpis caproꝝ frōtibus uel
a cornuū caprinoꝝ ſiſitudine tractū ē. Vnde &
caperatū rugoſum dī Plau. Quid illud eſt q ille
caperat frontem ſeuēritudine ?
Caphareus euboiæ mons altiſſimus ueiſus helle
ſpontū apud quod plurima græcoꝝ claſſis affli
cta eſt ꝓpter palamedis necē. Vñ & caphareum
mare dictum .
Capis idis. poculi genus a capiēdo cuius dimi. eſt
capidula. capys uero yſ. nomē eſt eius qui capuā
ædificauit. Virg. li. x. Et capys hīc nomē capua
næ dicit urbi d quo dictyſ cretēſis & dares phry
gius. Item interpres quīti calabri poetæ. li. xii.
qui eu maieſtate Homeri uidet qī contendere
Capio iſ. cæpi captū ſignificat. Accipio. Virgil. li.
iiii. Ge. Cape ſacra manu cape robora paſtor .
Sed differunt q a capere eſt cū effectu ī Accipere
cū quis non ſic accipit ut hēat. Ideo ut Vlp. ſcri
bit nō uidet quis capere qd eſt reſtituturus. Et ca
pere eſt ſponte uel nō ſponte. Accipere rautū ſpō
te. Vnde dicimus cæpi labores cæpi moleſtiam
cæpi uel ſuſcepi inimicicias accæpi calamitatem
cladē cōtumeliā uulnus. Val. max. Vt non coa
ctus enſem accipere ſq ſua ſpōte ſumere uideret.
Habet interdū reciprocū uſuꝫ. ut idē ſit cæpi uo
lupratē & cæpit me uolup tas. Quādoq capere ē
delectare meſcare irretire ex tranſlatiōe ferarū ue
natuſq. Hor. in ſer. Te cōiunx aliena capit: me
retricula dauū. Quādoq propiciari. Lucr. li. ii.
Nec bene pro meritis capit nec tāgitur ira. Quā
doq decipere Vir. Captiq dolis lachrymiſq co
acti: Quādoq eligere Ter. in Ecy. Cū illū gnaiū
æpimus. Quādoq perpetrare apd eundē ī hea .

Dū abſte abſuꝫ omnes mihi labores quos cæpi leues. Quādoq; tenere ut in Eu. Dii boni quid turbæ ædes noſtræ uix capiēt. Quādoq; detine re occupare. Ci. Nauē quandā piratarꝫ p̄da onuſtā cæpere. Var. quid hic uenator nō cæpit. Hic uincti captiui dicūt q; nō ſui iuris ſint ſed ſ ptā tem aliorꝫ redacti Quoniā aūt q ita capti ſūt nō ſunt āplius ſui iuris ſꝫ libertate priuati ſūt. Ideo captos qñꝫ pro priuatos ſiue impeditos accipi muſ Hic mēte capti dīr amētes hoc ē q mentis cōpotes nō ſunt. Capti oculis q officio oculoꝫ pri uati ſunt. Et capere ē amore accēdere. Vñ Capti amātes dīr. Lucil. Ne aſpectu & forma capiare alienā: Multa alia ſignificat pro diuerſitate reiꝫ cū quibus ſūgitur: ut capere manu ē cōprēdere. Ca pere oculis uidere. Capere auribus audire. Capere mēte intelligere. Capere conſilio eligere. Capere aſtu uel dolis decipere. Capere cātu aut uoluptate delectare. Virg. Carmina quo captæ. Capere cō ſiliū ē deliberare. Ci. Cū aūr cōſiliū hoc princeps cæpiſſet. Capere rōneꝫ ē modū inuenire. Plau. Ra tionē cæpi ut & amāti obſequerer: & pſem non offenderē. Et Capere facere. Ter. Nō ſi capiūdos mihi ſciā inimicos oēs hoſtes. Huius uerbi cōpo ſita ſunt Accipio a quo p̄accipio. Cōcipio Deci pio Excipio. Incipio. Intercipio. percipio. ſci pio recipio Suſcipio & Vſucapio quæ ci ſyllabā cor. hñt. Derinata ſunt quæ ſequunt. Et p̄terea Anceps Forceps. Itcipes.

Capto as. frequētatiuū a quo Captito aliud frequē tatiuū. licet nō ſignificēt frequēter capere: ſꝫ blā diciis illecebris & hoi aliq uenaris ut hic obſe quēdo captat aurā pplarē. Mar. Capto tuā pu det heu ſꝫ capto maxīe coenā. Tu captas alias nā ſumus ergo pares. Hic Captator uenator i & captatio Venatio. Ci. Captator ille pplaris auræ Aliqñ Captare capere decipere Mar. Si captare feras aucupis arte placet. Ci. Captatio: calliditas inſidiæ fraus.

Capeſſo. iſ. ſſi. ſſū. ſecūdū Dio. uel capeſſiui. itū ſe cundū Priſ. uerbū actiuū. Nā dicimus Capeſſo. or. & ſignificat Capio: ſiue ad capiendū eo. Sal. li. ii. hiſt. Diuerſa uti ſolet rebus perditis capeſ ſiuit Liui. li. i. tantū pro capio poſuit. Ergo ut ſe gregatet pugnā capeſſit fugā Siſt Apul. Dū ſiſ illi & gras agerē & dona capeſcerē. Virg. pro ex equēdū ſuſcipio. Mihi iuſſa capeſſere fas ē. Pla. I aſi. pro immitto Quoniā magiſ in altū te capeſ ſis: tā æſtus te in portū refert. I dē in Am. p re cipio dixit. Nūc pergā hera ſpenū exequi & me domum capeſſam.

Captiuus dī q; capite diminutus q; ſgenuitatis ſor tuna excidit cū nō ſui iuris ſit: ſꝫ in aliorꝫ p̄tātcꝫ redactus. Hic captiuo as. quod ē captiuū facere. Captiuitas ipa dētio græcæ aūt αἰχμαλω τος αἰχμὴ καὶ κρῶμαι ἡ λόμην

Captus a. um. participiū eiuſdē ſignificātiæ cū ſuo uerbo. Et qñꝫ pro priuato ſiue impedito ponit. Vñ mēte capti. capti oculis q officio mētis uſ oc uloꝫ priuati ſunt. Et Capti dīr amatores a trā ſlatione ferarꝫ. Ter. Captus ē: pro eo quod ē tene tur & irrētitur.

Captus uſ. ſors ſtelligit Ter. I addi. Prætera ut ca ptus ē ſeruorꝫ nō malus hoc ē ut ſe hēt ſeruoꝝ cōditio ſicuti exponit Do. Aliqñ Captus decep tio cuius dimin. ē Captiūcula quæ & captio dī Itē perceptio q; hō capere poteſt. Sene. Quod captu quidem difficile eſt: ſꝫ facile memoria reti neſ. Vnde & pro capaci ponit qñꝫ Ci. li. ii. tus græci prudēter ut eſt captus hominū. i. tā prudē tes q; capax prudētiæ ē hominū natura. Apul. di xit ſupra captū cogitatiōis pro eo q; eſt ſupra qui ſpiā cogitatione capere & cōplecti poſſit. Itē delectatio. Ci. Nō poſſuꝫ adduci & ſuſcipere e pecunia captū.

Captio ipe actus capiendi ſeu decipiēdi: ſeu id per quod qs capit cuius dimin. ē captiūcula. Gel. Quid aūt legis illius propugnatores in illa cap tiūcula faciēt in qua hæ eſſe neceſſum eſt.

Captioſus a. um. quod capit ſeu decipit & dolis plenū eſt. Gel. Nō eſſe captioſis quæſtionibus tūdendū. Hier. cōtra Vigi. Captioſa ē iſta cōclio

Captura detētio. Vñ in euāg. legit. In captura pi ſcium.

Capax quod aliq; capit: ſeu cōtinet aut continere poteſt. Eius contrarium Incapax.

Capſa. a capio q; tes in eo recōditas capiat uel ἀπὸ τοῦ κάμπτω quod eſt curuo. cuius diminutiuū ē capſula a quo capſella. Hier. li. i. p. Vaſa aurea q; exoluiſtis ci pro delicto ponetis i capſellaꝫ ſꝫ tñ q; ſit capſa & uñ dicaſ Suidas nſ ita ſcribit κάψα λέγεται κυρίως κίστη καὶ θήκη

Capſarius q; mercedis gra ſeruanda i balneis ueſti mēta ſuſcipit: cuſtos capſarꝫ. Et capſarius q; por tat libros. Aug. i ps. inſcr̄ptiōc. Mō nobis ſer uiūt Iudæi tā q; capſarii uīi ſunt ſtudentibus co dices portant.

Capſus. carruca undiq; tecta.

Capſaces pe. cor. lechytus oleiq; uaſ Cypria. li. ii. cplarꝫ. Fidelia ſarris nō deficiet & capſaces olei nō minuet. Sic Hier. ad Euſto. Vidua ſareptana ipſa cū filiis nocte nontura pphtaꝫ paſcit eſu rīētē & mirū modū capſace cōpleto q; alendus uenerat alit.

Capedo pe. p. dī ſpatioſū aliq; & rei alicuius ca pax Aquo fit intercapedo & Diſcapedino aſ. & diminutiuū capedūcula. Capedūculas uero nu mæ accepit Ci. pro uaſis uel armamīs traditio num eius.

Capula uas uinariū quo ueteres utebāntur: q; faci le capi poſſet Var. Capis & mſores capulæ a ca piendo nominantur q; anſatæ ſint.

Capulator qui capſis oleum deplet.

Capulus & Capulum dī qcqd rem aliquā intra ſe capit. Col. li. v. Neq; n. cāterius e ditior eſſe dꝫ pedali altitudiciut ſit quæ teneri adhuc pāpini capulis ſuis plixiq; illigēt Vñ & id quo mortui efferūtur: Capulus dicī & Sarcophagū. i. ſepul chrū Capulū dī q; corpora capiat Apul. li. iii. me. Ibi capulos Icanæ & uetuſtate ſemitectos

quibus inhabitabant pulueri & cineroſi mortui paſſim ad futuræ prædæ receptacula referamus. Et capulus manubriũ gladii ꝙ mãu capiat. Vir. Capulo tenus abdidit enſem. Sue. in Cali. Veni aꝫ inqt ueniam & hic mecũ capulũ gladii crebro nerberans quo cinctus erat.

Capularis ſenex. i. capulo intimus uel morti cõtiguus & mox capulo efferẽdus. Reũꝙ capularẽ dicebant ꝙ capulo dignus eſſet.

Caplũ nodi gñs I func: quo ídõita iumẽta capiũt.

Capiſtrũ capitis uinculũ qđ eqs & huiuſmõi animalibuſ adhiberi ſolet ne fugiãt. Mar. Paret pur pureis aper capiſtris. Col. li. v. uitibns attribuit cũ inqt. Quare cũ ad ſummũ palũ recta uitis ẽxtẽta ẽ capiſtro cõſtringit: ne fœtu granata ſubſidat curueturꝙ. Et capiſtrũ dicit quod circa os in uoluit ne cibos decerpant.

Capiſtro as. capiſtrũ impono. Ply. Si inter arbores niteſcꝙ aretur fiſcellis capiſtriari boues oportet ne germinum tenera decerpant.

Capiſteriũ gñs uaſis ruſtici. Quod ñ ut Georgius Merula inqt Scaphiſteriũ melius dicit.

Caput dicit totũ illud quod collo ſuſtentat. Iñ dictũ ꝙ ab eo initiũ capiãt ſẽſus & nerui. Partes capitis diſtinguunt. Naꝫ eminẽtior pars uertex appellat. Tũ corona capitis diuidit in ſrõtẽ anteriorẽ & occiput poſteriorẽ partẽ: media uero ſũt tẽpora: quibus aures inhærẽt. Aliqñ caput dicitur origo & principiũ. Vir. O latii caput horæ & cauſa maloꝝ. Itẽ caput uocat prima ſumma in pecunia a qua fœnus: aut alius quæſtus fit ueluti rei principiũ. Sed hanc ẽt ſortẽ dicũt. Et caput iniria parua in libris: quod capitulũ apud uulgares dicit. Gel. Quod I capite ſuperiore a Critolao ſcriptũ eſſe diximus. Cõpoſita a caput ſunt occiput & ſynciput græce ἀπὸ τοῦ κρατεῖν λέγουσι καὶ ἀπὸ κρατὸς.

Capitis diminutio ẽ pnoris ſtatus permutatio Cuius tria ſunt gña ut ſcribit Paul. Maxia minima media. Tria. n. ſunt quæ hẽmus libertatẽ ciuitatem familiam. Igit cũ hæc ola amittimus maximam ẽe capitis diminutionẽ: ut deportatio. Cuꝫ nero amittimus ciuitatẽ & libertateꝫ retinemus: mediaꝫ ẽe capitis diminutionẽ ut in colonias latinas tranſportatio. Cũ libertas & ciuitas retinet familia tanrũ mutat minimam ẽe capitis diminutionẽ conſtat uelnt adoptatio.

Capitulũ dimi. ſignificat paruũ caput. Plau. Meuꝫ capitulũ meus ocellus. Ter. O lepidũ capitulũ: Aliqñ dicit Initiũ ſñiæ: ꝙ principia ſentẽtiaruꝫ per metaphoram ẽt capita uocant. Itẽ capitulnꝫ dicit caput colũnæ. Ply. li. xxxvi. Proximũ colũnis ſpiræ ſubditæ & capitula addita.

Capitellũ dimi. eſt a capitulũ quod mõ ſignificat paruũ caput. i. groſſiorẽ ſummitatẽ cuiuſcũꝙ rei. Ply. Hærba ipia uocat roris marini aſpectu thyſi mõ ueſtita atꝙ capitata. Iñ ramſi aſſurgũt ſua capitella gerẽtes. Et capitullũ dicit Epiſtylinꝫ. i. caput colũnæ. Nam baſis inferior pars eſt. Hoc & capitulum uocatur. græce βάσις.

Capitulo as. capitulũ appono. Vñ capitulatũ dicit quod ueluti capitulũ quoddam in ſummo habet Ply. Folia bouis linguæ ſimilia minora ſubcãdida: & in cacumine capitulata. Capitulare ẽt ẽ per capita diſtinguere. Et capitulata dicuntur ſcripta quæ per capita diſtincta ſunt. Vñ & Recapitulare ẽ breuiter quæ dicta ſunt per capitula recẽſere

Capitatus. a. um. quod I caput latius creſcit. Vñ capitatũ porrũ. Col. li. xii. Cultus añt porri capitati aſſidua ſarritio & ſtercoratio ẽ. Itẽ capitata uinea ab eodẽ dicit ſicut & brachiata.

Capitoſus a. um. quod magnũ caput hẽt. Interdũ dicit qđ ẽ duri capitis ꝙ & ceruicoſus appellat

Capitale & per apocopẽ capital dicit facinus quod capitis pœna luit. Plau. I Mne. Tametſi capital fecerit facile aſſeruabis. Nonius docet capital ẽe capitis periculũ. Varro uero faſciolam qua capillos nectimus. Capitalis hõ nõ ſolũ ꝓ ſceleſto qui ẽ dignus punin capite ut apud Ci. li. v. phil. Ad quẽdam ſeptimũ capitalẽ hominẽ collegam ſuũ miſerat: ſed ẽt qui ẽ prõptus ad cædẽi ut idẽ Trebatio. Tres uiros uites cẽſeo. Audio capitales ẽe Capitalis oño. Ci. li. i. offi. Capitalis orõ eſt adæ quationẽ bonorũ pertinẽs. Capitalis ira ab Horatio dicit ꝓ mortifera. Capitale odiũ. Capitalis morbus: ꝙ caput & uitaꝫ hominis petant. Capitalis locus dicebat: ubi ſiqd uiolatuꝫ erat capite uiolatoris expiabat. Capitale pactũ. Capitale uitium. i. ꝓter qđ debeat qs ad pœnã capitis peti.

Capite cẽſi dicebant: q. in plebe Roma. per q̃ pauco aut nullo ære cẽſebant a cẽſione capitũ: ꝙ ſolis capitibus cẽſerent qbus proletarii nomẽ impoſitũ a numine officioꝙ plis ædẽdæ ꝙ cuꝫ re familiari parua minus poſſent rẽpn. iuuare: ſoboliſ tñ gignẽdæ copia ciuitatẽ frequentarent.

Capitoliũ: locꝙ romæ ſic dictꝙ a capite hois ibi repto dũ foderẽt ſũdamẽta. Añ. n. Tarpeius mõs dicebat a uirgine ueſtali Tarpeia: quæ ibi a ſabinis necata atꝙ ſepulta fuit.

Capitoſinus fuit cognomẽ eius qui caput inuenit: cum capitoliũ extruendũ eſſet.

Capitiñ capitis regmẽ a capite. Alia Capio ꝙ capiat. i. cõprændat pectus. Var. d. ui. pa. Tunicas nec capitia nec ſtrophia.

Capidulum idem quod capitium.

Capillus quaſi capitis pilus q̃uis & ꝓ omni pilo ſumat. Oui. Quot ſunt mẽtula: quos hẽt capilli. Capillus ueneris liba ſic dicta ꝙ delapſos poſt alopeciam capillos recreat: ſiue ꝙ capillorũ fluores coercet.

Capillotenus ſignificat uſꝙ ad capillos.

Capillare eſt capillos facere. Ply. Polythrix in uiridi capillatur: ſed defluuia comarum facere dicit. Vnde capillatus ta. tum. quod crines longiores habet. Ci. Capillatior ſolito.

Capillamẽta quandoꝙ capilli dicunt. Apul. li. x. de aſi. Tanta ẽ capillamẽti dignitas: ut q̃uis auro ueſte gemmis omniꝙ cætero mũdo exornata mulier incedat tamen niſi capillũ diſtinxerit ornata nõ poſſit uideri. Ply. li. xxi. Hærba croci eſt

folio angusto pene in capillamenti modu3. Trãſfertur quoq; ad hærbas & arbores. Col.li.y. Quinõ ſolũ in eo errabãt q; primi anni capillaměta feminũ intacta patiebanť ſed poſt biẽniũ cũ uiui radix recidẽda erat omnẽ ſuperficiẽ amputabant ſolo tenus iuxta ipſum articulum.

Capua a cãpoꝝ latitudine in qbus ſita ẽ dicta ẽ ut inqt Ci. Liui. a Capy Sãmnitiũ duce qui lingua illa Falco a pede introrſus curuato uocatam ait ſub cuius augurio creditť cõdita. Vir. a Capy Aeneæ cõmilitone q eam cõdidit. Strabo q eẽt xii urbiũ caput hoc ẽ ipſa duodecima reliqs xi. præeſſet dictam exiſtimat. Quid im a capacitate q omuẽ uitæ fructum capiat. Euſtathius ẽt ab urbe cui nomẽ campus eẽt uſa campoꝝ planitie abũdantia ut Diod. q. M. Genuino & Agrippa Curtio chilone Cos exædificatã eam tradit: Ab hac ca regio cãpania dicta ẽ a qua campani.

Capus & capo. Var. Ex gallo gallinaceo caſtrato fit capus.

Capnos: latine fumus. Quo noſce ẽt dicta ẽ liba naſcẽs i ſegete hordeacea quæ lacrymas ut fumus ꝓuocat. Hinc Acapna dicta ſẽ ligna ſicca quæ ſine ſumo ardẽt. Et Vinũ capnias hoc ẽ ſumoſũ apronæ iubæ ſeu comæ in fronte deuexæ quaſi a capite pronæ. Lucil. li. yii. ſaty. Aptari capur atque comas fluitare captonas altas frontibus immiſſas ut mos fuit illis.

Caprũculũ uas fictile ſic dictũ q capax fit.

Capẽna pe. pro. Oppidũ uiciniũ Romæ iuxta fõtẽ ægeriæ. Hic capẽnas tiſ. ẽ & capẽna porta romæ a capẽa urbe quã italus rex ædificauit ut ſqt Soli. Hæc ẽt porta apia dicta ẽ per quã capuã iturii ut Frõtinus libro de aquæ ductibus teſtať.

Carambis promõtoriæ magnæ ad ſeptẽtrionẽ porrectæ arietinæ frõtis hẽns formã quod lõgo ſpatio pelago incũbens ſcythicæ obiectũ peninſulæ euxinũ pontũ bimatẽ uideť efficere. Dionyſius libycus ἀεὶ ὣς ὁς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὁρίωσαι μέσαι λ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα λύω ἀνέχουσι κολῶν ὑπὲρ μὲν ὑπερνοτίην τὴν τε κλείουσι κάρα μβίμ Et Euſtathius eiuſdẽ intetpres multa ſcitu digniſſima.

Carabus pe. cor. genus piſcis.

Carbaſus pe. cor. gñis fœmi. ſecũdũ Priſc. gñis maſculi. ſecũdũ Phoca3. Ptobus uero & caper dicũt eſſe maſ. & fœmi. in ſingulari. neu. uero in plurali: gñs lini ẽ miræ tenuitatis In Hiſpania primuꝝ repertũ: ut ſcribit Ply. Ex carbaſo liebant uela nauiũ quæ & ipſa Carbaſa dicunť. Ci. de ſuppli. Taberna carbaſcis inuenta uelis. Carbaſinis ueſtibuſ indi & atabeť corpora uelant quæ ſunt auro purpuraq; diſtinctæ ait Curtius. Non docet Carbaſum eſſe paliũ quo flaminæ amiciunť opulẽtiæ cauſa: ut ſerico aut tenui liuo. Val. max. li. i. Maxie uero uirginis æmiliæ diſcipula extincto igne tutam ab omni reprehenſione ueſtæ numẽ præſtitit. Qua adorante cũ carbaſum quẽ optimũ habebat foculo ſpoſuiſſet ſubito ignis emicuit.

Carbo dicitť cum extincta fuerit pruina. Perſi. Illa prius creta mox hæc carbone notaſti. i. nigro & extincto. Aliqñ dicitť carbo cũ ẽ ignitus. Ply. li. xviii. Et cũ cinis in foro cõcreſcit: & cũ carbo ne hemẽter perlucet. Græce Authrax dicitur. Eſt & carbo uiti cognomen.

Carba uẽtus aphricus dẽ a Victru. noſtri nautæ carbiũ nominãt: quẽ libycũ hodie uulturа uocant.

Carbunculus parius carbo. Et carbunculus tuber: ſeu uitiũ ex inflammatione ꝓueniens. A candẽti carbone dictus ꝓpter inflammationem. De hoc Cælſius. Non aliud carbũculo petus eſt. Eius hæ notæ ſunt rubor ẽ: ſuperq; eũ nou nimiũ puſulæ eminẽt maxime nigræ: Interdũ ſub humidæ aut pallidæ. In his ſanies eſſe uideť. Infra color ẽ nigeri ipſum corpus aridũ & durius q̃ naturaliter oportet. Præterea carbũculus uiriũ eſt in uitibus atq; arboribus cum quodam quaſi urendinis carbone uuæ & fructus uruntť. Terra. n. ſole perſtruct: ita ut radices ſatorũ cõburat. Ply. li. xviii. Plæriq; oi xere rorẽ inuſtũ ſole rubiginis cauſam eſſe & carbũculi uitibuſ. Solet id accidere uuis tertio & ſexto idus auguſti ſub decretorio illo ſydere quod caniculam appellant. Var. li. i. de re ruſ. ubi terrarum genera diuidit ait. Lapis marmor rudus arenaſabulũ argylla rubrica creta carbunculuſ. Ply. Sic affligit & uitẽ carbũculus quæ terra ita uocatur. Eſt & carbunculus gẽma propter colorẽ q̃ ſit ignitus ut carbor cuius fulgor nec nocte uincitur adeo ut flammis ad oculos uibret. Gignit in lybya apud troglodytas. De hoc Hiero. Ply. li. xxxvii. Principatũ habent carbunculi a ſimilitudine igniũ appellati cũ ipſi nõ tẽnant igneſ. Vñ & a q̃busdam carbunculi dicunť Apyraſtæ. Sumiť qñ q̃ carbũculus pro terra ubi teſſellæ lapideæ & nigræ reperiunť. Palladius. in Ianuario mẽſe. Carbũculus niſi ſtercoreť macras uineas reddit. Ply. li. xvi. Maximeq; ſabulum humidum aut carbũculum aut tophaceam formam.

Carbunculare ẽ carbũculũ pati. Ply. li. xxiii. Succuſ eoꝝ carbũculantibus circa oculos ulceribq; exere ſcẽtibus & puſtulis efficax. Et carbũculare ẽ more carbonũ fieri. Idẽ li. xii. Verum & his ſua inuiria eſt: atq; cœli intemperie carbunculanť fiũtq; femina caſſa & inania.

Carchedõ pe. pro. græce carthago dicitur. Inde carchedonius carthaginẽſis. Vnde a Plauto dictũ ẽ Carchedonius uocať hæc comœdia latine penuſus. Et carbũculos auctore Ply. carchedonios uocauere propter opulentiam carthaginis magnæ. Dicta carchedõ a carchedone cõditore cuius meminit Apianus. Sed uulgatior fama ẽ cõdita ꝛ fuiſſe a Didone Euſtathius multa in Dionyſio Suidas. Καρχηδὼν ἀφρικὴ ἐξ ἧς ὡρμᾶτο ὁ μέγας χιτωνιανὸς ταύτην οἰκίσαι φασὶ καθ᾽ εἱλκυσμὸν ἀλφοῦ μετὰ τὸν τροῶ τὸν συνοικισμὸν ἐπὶ χρόνοις ἑκατὸν καὶ τῆς χρεαττόσσα τῶν πεντοικοντ.

Carcer locus in quo ſeruantur noxii uel undecunq; qs exire prohibeť quaſi coarcer a coarcendo ut docet Var. q̃ uincti in eo cuſtodiunť & phibenť

erire. Eſt. n. cuſtodiæ locus quæ græce phylaca dicitur. Vnde & in circo uñ emittebant equi carceres ſunt appellati ꝙ coerceant equi ne inde exeant anteq̃ magiſtratus ſignū miſerit. Et licet quidam dicant in ſingulari tantū ſignificare cuſtodiam publicam in plurali autem tuz eq uozz repagula aud funes q equis ad metam currere uolẽtibus opponunt. Ci. tñ utrūq; indifferẽter poſuit. Nam in Cato. ſic inqt. Nec uero uelim quaſi de curſo ſpatio ad carceres a calce reuocari. Et. lib. iii. ad Heren. Quaſi ſiqs ad olympiacū curſum uenerit & ſtetерit ut omittat impudenteſq; illos dicat eẽ qui currere cœperint ipſe intra carcerem ſtet. Quod autẽ carcer pro facinoroſoꝝ cuſtodia a coarcẽdo dicat: patet ex uerbis Liui li. i. ſcribẽs. Cũ in tanta multitudine hominū diſcrimine recte an perperam facti cõfuſo facinora clandeſtina fierẽt: carcer ad terrorẽ increſcẽtis audaciæ media urbe Iminẽs foro ædificat. Carceres tñ interdũ ꝓ furibus ſeu captiuis poni ſoler.

Carcerarius a. um. quod ad carcerẽ pertinet. Plaut. in. Cap. ægre mihi ẽ hñc q̃ſtū facere carcerariū

Carcinus pe. cõr. Cancer animal: & ſignuz cœleſte Vide in dictione Cancer. Luca. xyiiii. Par gemi/nus chiron. Et idem. Quod carcinus ardens Humidus ægoceros.

Carcina ciuitas ẽ a qua ſinus carcinites ubi & carcinus amnis ut auctor eſt Ptolomæus.

Carcinoma atis. pe. cor. cancer morbus. Ply. li. xx. Aqua quoq; eius decocta neruos articuloſq; mire iuuan ſi foueant ulcera & tecẽtia & uetera carcinomata quæ nullis aliis medicamentis ſanari poſſunt. Cato de re ruſ. Et ſiqd in mammis ulceris natū & carcinoma: braſſicam tritam opponito: ſanū faciet. Celſus tria facit eius gña primum cacoethes cũ ulcus quidẽ preſſum ẽ: ſed quæ circa ſunt intumeſcunt Secundũ ſine ulcere. Tertiuz quod thymiū uocat. Græce carcinus dicitur.

Cardia lanne cor. Iii cardiacus & cordiacus ἀπὸ τῆς καρδίας. i. a corde: ſiue ab ore ſtomachi quod cardiam quoq; græci uocant nõ ꝙ paſſio nẽ illam cor ſuſtineat ſed ſtomachus & periculũ ſit ne cor attingat. Cor. Cel. Cardiacus morbus ex nimia imbecillitate corporis & languẽte ſtomacho ſudore nimio naſcit. Iuue. Cardiaco cyathũ non potrecturus amico. Eſt & Cardia nomẽ urbis in thracia a cordis ſimilitudine uocata. Solinus Cardia ꝙ in cordis facie ſita ſit dicitur.

Cardamũ pe. cor. herba ſuauis odoris a quibuſdã Naſturtium dicitur.

Carduus herba uulgo nota a qua carduelis auis appellata eſt.

Carduelis auis parua: a capite rubro alis luteis albo nigroq; diſtinctis dicta ꝙ carduoruz ſemine paſcatur.

Cardo inis. dicitur quaſi cor ianuæ quo. ſ. illa mouetur. Nam ut animantia motũ a corde ſuſcipiunt: ita fores a cardine. Vir. Foribus cardo ſtridebat ahenis. Hinc apud Romanos deaCarna q̃ſi cardina fuerat Cardines ẽt dicunt altiſſimæ cœli partes qnas græci polos & latini uertices etiã dicunt a ſimilitudine eorum circa quos ualuæ uoluuntur. Ponitur interduz cardo ꝓ opportunitate Vir. Haud tãto ceſſabit cardine rerũ. Quod Serinde tractũ exiſtimat ꝙ in prouerbio dicit. Rẽs in cardine ẽ. Et circa id uerti cardinẽ dicimus: in quo ſumma rei eſt. A cardo ſit cardineus a. um. & cardinalis & hoc cardinale q̃ ꝓ ſcripuo poni ſolent. cardinales circa quos fides xp̃i uertitur.

Careo es. caui & caſſus ſum caritū & caſſum ſecũ dã Priſ. Et eſt proprie carere rẽ deſyderatam nõ habere. Ineſt. n. uelle & deſyderare in carẽdo. Et Catere in bono dicit nõ in malo. Et proprie uidetur eſſe de iis cõmodis quæ oliz poſſedimus q bus indigemus. Nam qui priuatus ẽ nec unã re gnauit ſans recte nõ põt dici carere regno cũ ad elocutionis genus pertineat ad eos q olim fuerũt reges: & poſtea regno expulſi ſunt. Quod accidit Tarquinio ſuperbo. Conſtruit hoc uerbum cũ ablatiuo: & cũ accuſatiuo iunctum inueniat Plau. in Menæ. Date una opera pẽſum poſtules inter ancillas ſedere iubeas lanam caere. Quod eſt a carẽdo ꝙ eam tum purgant & deducunt ut careat ſpurcicia. Ex quo carminari dicit. Differunt. n; ab luicẽ Careo & Indigeo: ꝙ indigemus rebus neceſſariis ut uacemus litteris. ſ. pecunia & libris Caremus uero nõ indigemus honoribus dignitatibus & huiuſmodi: quæ non ſunt neceſſariæ & tamen uellemus. Et caremus multis ſeruiis q̃uis eis nõ indigeamus. Improprie tamẽ dicimus Careo damno careo culpa careo febre ſignificare uolẽtes me nõ febricitare. Eſt. n. Acyrologia. i. improprius ſermo. Ecõtrario dicimus habere febrẽ cum illa nos habeat.

Carex fœmi. gñis herba acuta & duriſſima ſimiis aſparago. Vir. Et carice paſtus acuta.

Carectum locus caricibus plenus. Idcz. Tu poſt carecta latebas.

Caries ueluſtas uel putilago. Lucil. li. yii. Ne auriculam obſidat caries: ne uermiculiq;. Auſo. I tineas cariemq; pati te charta neceſſe eſt. Sũt qui carẽ interpretent uermiculũ illũ qui ligna rodit: & uulgo carolus dicitur. Col. li. xii. Omnis materia in ædificia ſuccidi debet luna decreſcente ab uiceſima uſq; in triceſimaz quia ſic cæſa iudicatur carie nõ infeſtari. Ply. Cedri oleo perunctа materies: nec tineaz nec carẽ ſentit. Idẽ ꝓ Carolomẽto li. xii. accepiſſe uidet cũ inquit. Celeriter ea carẽ ſentit. Hinc carioſus a. um. quod eſt carie plenum.

Caras nomen propriũ regis qui regioni cariæ nomen indidit. Cares uero dicti ſunt Statuarius Liſippi diſcipulus. Cares numero plurali populi a quibus Cares ſub minoe fuerunt & tunc leleges dicebat & inſulas habitabant poſtea facti ſunt continentis habitatores multũq; maritimæ oræ & mediteraneæ occupauerunt.

Caria regio minoris aſiæ inter Lyciam & Ioniam Strabo Cariam a Borea Mæandri flumine clauſit ab occidẽti Icario & myrthoo pelago. a me

ridie rhodiēsi. Ab ortu lyciis & aliis gētibus ma
gnamq; tauri montis partem in Cana concluſit
omnem oram rhodiam ei attribuēs: quæ meridi
onalis eſt. A Cara rege: qui primus auguria aui
um dicitur inueniſſe. Cuius populi cares dicti q
peculiariter barbari ſunt nominati. Cariæ olim
imperauit mauſoleus in qua Halicarnaſſus me
tropolis fuit: & mauſoleum illud celebriſſimū:
quod inter ſeptem ſpectacula numerari ſolet.

Carra æ. ciuitas Arabiæ ad rubrū mare a qua car
ræi dicti ſunt populi. Piyni. Carræis ianiſſimos
& fertiliſſimos agros ab oppido arabiæ qđ car
ra dicitur.

Carræ carrarum ciuitas meſopotamiæ trans Edeſ
ſam Craſſi & Romani exercitus cruore nobilis.
Vnde Lucanus. Aſſyrias lano macuiauit ſangui
ne carras. Eſt &.

Carrus & carrū utroq; modo dicitur: a cardine q̄t
uor totarum: uel q; currendo ſonet. Cæſar. Inter
carros impedimentaq; prœliū cōmiſerunt. Hir
cius. Pompeius ea die per uiarum anguſtias car
ra cōplura multoſq; iauiſtas retraxit.

Carrucha pe. pro. genus uehiculi. i. currus. Hic car
ruchārius: qui carruchas agit.

Carrucarius a. um. quod ad carrucam pertinet. Pō
po. Plæraſq; mulas carrucatias tales eſſe ut tranſ
inngi non poſſint.

Carico as. pe. cor. quid ſignificet Hier. expreſſit ſic
ſcribens. Origenes maiora cogitās: propriumq;
ingeniū ferre non ſufficiens oneribus maioribus
carricabat ſe. Et cum ſic incedere non poſſet: tur
ba magna deuolutus eſt.

Caros crapularis redundantia a χαρόω perturbo
uexo agito ſeu a χαρόομαι. i. quod capite ag
grauor oblidor uelut ab oppreſſura capitis &' in
genii offenſione.

Caryatides ſtatuæ mliebres l ædificiis ut ait Vict.
ſicut uiriles quæ mutulos aut coronas ſuſtineat
Telamones a noſtris atlantes a gēcis appellatæ.

Cariſſam antiqui pro uafro uſurpabant.

Caritas ſine h a careo ſignificat inopiam. Liui. li.
xi. Caritas primū erat annonæ ex incultis per ſe
ceſſionē plebis agris. Vñ & carus in ea ſignifica
tione qua opponit' uili. Differūt tñ caritas & ino
pia q; caritas ſit rei penuria quæ adhuc extant:
inopia eaq; quæ nō extant. Ci. p domo ſua. Qua
ex re primū notare deū inopia caritas annonæ
ē: inopia ſeu penuria aliaq; rei. Charitas cū h la
tine amor dicit' α χάρις gra & amor. Et ē qui
dē charitaſ amoris ſpēs quæ ad hoīes tantū ſpec
tat p dignitate & q̄ſitate perſonaq; amor ad om
nia. Nam maxima charitas debet' parētibus pri
ma fiiis: & deinceps reliquis. Sic charus cū ſi
gnificat gratū & amore deuinctum.

Carinæ aq;. nomē uici romani in quo fuit domus
Pompei. Vit. Lautis mugire carinis. Varro cari
nas dici putat ab eo q; hinc orit' caput ſacræ uiæ
χαρα latine caput dicitur.

Carina pe. pro. pars nauis & ipſa nauis cōcauitas
licet quandoq; pro tota naui ponatur.

Carinare ē in modū carinæ formare. Ply. li. ix. Sa
liūt pectines & extra nolitant: ſeq; & ipſa cannāt
Et cannatū concauū. Aliq̄n Carinare ē phra obi
icere: q; carinātes. i. phra obiiciētes ſunt infimæ
ſortis homines ſicut & carina.

Carinarim ſignificat ad ſimilitudinem carinæ.

Carmania regio maioris aſiæ cuius metropolis ē.
Carmania & populi carmanii q; teſte Pōpo. ſine
ueſte ac fruge: ſine pecore ac ſedibus coris piſci
um ueſtiuntur.

Carmelus pe. pro. & cū unico l latine & græce di
citur. Hebraice uero Chermel. Et ſunt duo mon
tes auctore Hiero. q hoc nole uocant. Alter gali
leæ puinciæ in quo fuit Nabal carmelus mari
tus Abigail ad auſtralē plagam. Alter iuxta pto
lomaidē mari imminēs in quo helias propha: fle
xis genibus pluuiam impetranit.

Carmon ē lucus in meſſenia & tēplū apollinis l la
conia & l archadia flumē & mōs l peloponneſſo.

Carmē quaſi canimē a canēdo dici pōt quicqd eſt
metrice ſcriptū. Vñ Vir. uerſum unū carmen di
xit. Et rē carmine ſigno. Et duoſ ſimiliter cū ait.
Tumulo ſuperaddite carmē. Tota inſuper æneis
heroicū carmē dicit': & carmē bucolicū: ut Tale
tuū carmē & cæ. Quandoq; carmē dicit' Incanta
tiū iut Carmina de cœlo poſſunt deducere lunā.

Carmēta & carmētis. Euandri mater a carminibuſ
qbus dabat reſpōſa cū propne Nicoſtrata uoca
ret'. Erat hæc teſte futurarū admonitrix quæ phœ
bo dedicata carminibus oracſa ſignificabat. hīc
Carmētaiis porta. Vir. Et carmētalē romano no
mine portaq;. Poſtea nero ſcelerata dicta ē q; per
eam ſex & trecēti ſabii cū cliētibus quoq; miliuſ
egreſſi aduerſus etruſcos ad amnē cremeram oēs
interfecti ſunt. Ouid. Carmentis portæ dextro eſt
uia proxima iano: Ire per hāc noli q̄ſq; eſt romē
habet. Iilaq; phama refert fabios exiſſe trecētos.
Porta uacat culpa ſed tamen omen habet.

Carminare eſt quaſi pectinare. Ply. li. ix. Iuſtū eſt
e quinquagenis faſciū libris q̄nas denas carmi
nari. Et li. xi. Hanc ab his quoq; gigni ſubigiq;
unguiū carminatōe: mox trahi inter ramos itenu
ari ceu pectine.

Caro proprie mortuorum dicta eſt q; careat anī
ma: inquit Donatus uel' pro d ponitur: ut ſit ca
ro quaſi cado: quoniam cum ſinc anima eſt ca
dit. Vir. Belloq; caduci dardanidæ. At Hictony
mus inter carneq; & pulpam ſic diſtingnit: ut Ca
ro ſit quæ ſanguine uenis oſſibus neruiſq; con
ſtringitur. Pulpa quæ manducat' eo q; pulſetur
& concidatur. Et nō ſolū de animalibus: ſed ēt
de piſcibus pomiſq; dicitur. Quidam hoc nomē
a græco deriuant κρέας a quo fit creo.

Caruncula a nō caro diminu. eſt. Carnicula uero
a carnis nominatiuo ſecundum antiquos.

Carnifora pe. cor. dōr animalia quæ carnes norūt
Vnde dicimus aquilaq; carniforam. Ply. li. x. Se
ratorum dentium carnifora ſunt omnia.

Carneus a. um. quod ex carne eſt. ut fruſtū carneū.

Carnoſus a. uq. qđ ē plgue. Carnoſitas pinguedo.

Carnarius.qui carnes uendit. Similiter qui in edē da carne delecrat carnarius uocat. Mat. Carnariꝰ tum pinguarius non sum.

Carnarius.a.um.quod ad carnē pertinet.ut carnaria taberna ubi carnes uenduntur.

Carnarium ꝓprie locus ubi caro salsa suspendit seu reponit. Ply. Quippe e macello aut carnario nidē dū est. Qnandoq; etiam dicit locus ubi carnes tā tūmodo uenduntur. Plau. Cœnā e carnario emit iam factus satur. Var. tabernam carnariā uocat. Qui uero carnes in carnario uendunt etiam lanii appellant. & carnarii. Interdū carnariū accipit ꝓ ipsa carne. sicut cibariū pro cibo. Plau. Qui mihi carnarium parauit ridiculus adientādum. Et carnarium instrumentuꝫ dicitur cū pluribus uncinis quibus succidiæ appendūntur.

Carnifex q carnes ex hominibus facit. Hinc excarnifico.as.pro excrucio. Teren. in heau. Hniusmodi semper cōminiscere ubi me excarnifices.

Carnificor.aris.doponens significat carnificis officium ago.

Carnificiū. ipse actus carnificis. qd & carnificina dicitur.

Carnificina carnificinæ penul. produc. locus publicus in quo iussu magistratus homines sontes a carnificibus occidunt. Plau. Quid si desperatis rebus carnificinam petat. Sue. de Tiberio. Carnificinæ eius ostenditur locus capreis unde damnatos post longa & exquisita tormenta precipitari coram se in mare iubebat. Et carnificina dicitur carnificis officium. seu excarnificario & cruciatus Plantus in cap. Vel carnificinam hunc facere possum perpeti. Cyprianus ad Demetri. Quæ hæc ē insanabilis carnificinæ rabies? quæ inexplebilis libido sæuitiæ? Cato carnificinas dixit plurali numero pro tormentis & crudelitatibus. Vbi societas inquit: ubi fides maiorum insignitas iniurias plagas uerbera uibices eos dolores atq; carnificinas per dedecus atq; ignominiam te facere ansum esse. Plautus in cis. singulari usus est. Credo ego amorem primum apud homines carnificinā cōmērū. Ci. li. iii. Tus. per translationē dixit nā cū ois prurbatō miseria ē tū carnificina ē ægritudo. quia instar carnificis cruciat lancinat præcordia. lacerat animum excarnificatumq; conficit. Posset tamē hic carnificina accipi uelut pro fœmina excarnificante. sicut a Plauto dicitur fœmina opificina.

Carnificinus carnificina carnificinū. pōit perudeli & carnifice digno. Ci. Carnificia ē ista crudelitas

Carna. dea quæ uitalibus humanis seu cardinibus præesse existimabatur. Vnde Ouidius libro sexto fas. Prima dies tibi carna datur dea cardinis hæc est. Hæc striges nocturnas puerorum ut dicebant cunas infestantes a limine summouebat.

Carpatos penul. correp. Insula contra ægyptuꝫ media ter rhodum & cretam ducentorum stadioruꝫ circuitum habens quattuor olim insignis urbiꝰ a qua uicinum mare ad ægyptum uergens carpathium dictum est.

Carpatinæ penultima producta calciamentum rusticum a caribus appellatum. & fiebant ex recentibus coriis bubalis.

Carpentum. uehiculi genus dictum quasi carmentum a Carmenta Euandri matre. Ouidius libro primo fasto. Nā prius ausonias matres carpenta uehebāt. Hæc quoq; ab Euādri dicta parēte reor.

Carpentarius faber. qui carpenta facit. Et carpentarius faber lignarius. Hieronymus. Carpentarius artifex fecit scamnum. Carpentarius equus qui carpentum ducit. Carpētariū opus qd ad fabrū lignariū pertinet. Hiero. I Exo. Et ope carpētario.

Capophorus penultima correpta nomen uiri proprium & latine dicitur fruentser. græci. n. καρπὸν fructum φορεῖν ferre dicunt. Hiero. ad Eusto. de morte Paulæ Salue Estrata regio uberrima atq; καρποφόρα cuius sterilitas deus ē.

Carpo. pis. psi. ptum. decerpo. Virgilius. Insere daphni pyros carpent tua poma nepotes. Item carpere eligere. Teren. in adel. Vnumquodq; quod erit bellissimū carpam. Item reprendere. Mar. carpere uel noli nostra uel ede tua. Itez Frui. Virg. Carpamus dum mane nonnz dum flumina crescunt. Itē lædere ut Carpit enim uires paulatim uritq; uidendo fœmina. Carpere uiam est ambulare. Carpere uitales auras. est haurire. Carpere lanam est attenuare. Virg. li. i. geor. Nec nocturna quidē carpēres pēsa puellæ nec iuere hyemē. Carpere linū ē euellere. Ply. Herbasq; cū semine & radicibus carpūt. Carpere cibū est pasci. composita sē decerpo. excerpo & discerpo de qbꝰ locis suis

Carprim aduerbium significat hinc atq; illinc carpendo non ipsam seriē sequendo.

Carpinus. pe. cor. gēs arboris notæ. Col. li. vi. Qui ēt cornus & carpinus & ornus nō nunq; & salix a plæriscq; t hoc ipsum disponit. Palla. Carpinus ultima arbor.

Carta sine. h nomē fuit unius ex Darii principibꝰ

Cartha cum. ch. aspirato. est. n. dictio græca. & ꝓprie fit ex papyro apud græcos uero pro eo poni cōsueuit qd nos librū dicimus. Ouid. li. iii. tris. Nullus in hac charta uersus amare docet.

Hinc chartaceus. a. um. Vlp. de lega. libro tertio. Q d si in codicibus sint membraneis uel carthaceis uel etiā eboreis uel alterius materiæ. Chartula diminutiuum est. Hierony. Volo in chartulis meis ineptias scribere. Aliquādo nero charta poni solet pro foliis seu philuris in quibus scribimus seu sint papyraceæ siue mēbranæ aut ex pargameno. aut ex alia materia. Quint. Cū aperto codice chartas explicaret. Vnde Sue. in Nero. Plūbeam chartam supino pectore sustinuit. Ply. lib. xiii. refert chartā Alexādri magni uictoria reprtam auctor ē. M. Varro. cōdita in ægypto Alexādri & antea nō fuisse chartarū usum. palmaꝫ foliis primo scriptitatū deinde quarūdam arboruꝫ libris postea pauca monumēta plūbeis uoluminibus mox & priuata linteis cōsuei cœpta aut schedis. Vopiscus t aureliano. Quæ ota ex libris lineis in quibus ipse quotidiana sua scribi ꝑceperat.

Cretha fuit urba haud procul a Tyro. Vnde fortasse & Carthago haber aspirationem.

Carthago urbs aphricæ celebris. q̃ post troianũ bellũ ut docet Euse. a Didone condita fuit & apud nos nouã ciuitatẽ significat. Est & alia carthago in hispania quã Hasdrubal cõdidit quæ noua p petuo epitheto dr ad differentiam Carthaginis libycæ. Hoc nomẽ qdam a cartha oppido haud pcul a Tyro dici putant. Ci. uero li. ii. de natura deoꝝ scribit dictã a carthagine herculis filia cuꝫ byrsa diceret.

Carthaginiẽsis dictio sex syllabaꝝ est. Nã auctore Prisciano inter. n. & .e. interponit. i. Ait. n. li. iiii. Si tertiæ sint declinationis. abiiciũt extremam. s. gri. & assimũt ensis: ut pistor. pistoris. pistorien sis: carthago carthaginis carthaginiẽsis. sed hũc catalogũ syllabarũ doctiores deriderẽt & græci

Canhallũ. Canistrũ. Hiero. in Deuter. Tolles de cũ ctis frugibus tuis primitias & pones in canhallo

Carthophylatium. latine scrinũ dr in quo libri & scripturæ reponunt.

Carthilago. pe. cor. cõcauitas illa quæ ẽ circa aures

Carteia oppidũ ẽ hispaniæ Carteseos a græcis dicitur. Vñ cartesius. a. um. ut littus cartesiũ. in quo freti angustiæ sunt.

Caryca ẽ gñs ficuũ a loco sic dictaꝝ. ut docet Iul. Pol. Apud multos tñ p ficu sicca accipit. Ouid. li. i. fas. Quid uult fama sibi rugosaq; caryca dixi tamẽ Suidas tmo xii. illi. suidæ cõpositores aliter interpretant. s. Καρύκη ἔλεσμα ἐκ πολλῶν συτῶν εἰμένον ῥεῶμα λύλιον ἀίματος καὶ ἁλῶν ἐλεσμένον ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνταρέτιμν τι καὶ ἀναλύειν καρυκεύειν φασί.
est igit si de ætymologiis græcaꝝ dictionũ græcis credimus farcimẽ illud q̃ uulgo dicit haldoni farcimẽ ex sanguine & aliis esculẽtis: q̃ lydi primi inuenerunt.

Charybdis & Scylla duo monstra sunt in freto sicu lo. de qbus Virg. Dextrũ scylla latus leuũ impla cata carybdis obsidet. Est aũt locus sicuti scribit Sal. iuxta Tauromitanũ littus. i. extatq; fabula carybdim mulierẽ fuisse rapacissimã quæ cũ herculi uaccas rapuisset a Ioue fulminata ẽt & in hoc mõstrũ cõuersa Est igit charybdis mare periculoſuꝫ nautis q̃ cõtrarius fluctuũ cursus collusionẽ facit: & rapta quæq; absorbet & reuicit. Ouid. Et uomit epotas sæua charybdis aquas. Sen. ad Lucil. Scyllã saxũ esse. & q̃dem terribile nauigantibus optime scio. Charybdis an tespõdeat fabulis perscribi mihi desydero. Fac nos certiores utrum uno tantũ uctore agat inuertices: an ots tẽpestas: ac mare illud cõtorqueat: & an uerũ sit qnicqd illo freti turbine arreptũ ẽ per multa millia trahi. Thucydides li. iiii. ἐστι δὲ ὁ τόρμος μετα ξὺ πάγου θαλασσα καὶ μυχώνης ὥσπερ βραχίτατον σικελίας τῆς ἠπείρου ἀπέχει καὶ ἐστὶν ἡ χάρυβδις λεγεῖσα τοῖς

Caryon. nux dicit a capitis grauedine ppter. To. odoris grauitatez.

Carynon dr oleum q̃ fit e nucibus iuglãdibus & alopeciis utile ẽ: tarditatiq; auriũ insusum: cæterũ sapore graui. Vnde apud nos esculentis nõ admiscet.

Caryoõp nucis succũ significat. ut inqt Ply. li. xii.

Caryotæ: siue caryotides e palmis nascũr quas alii dactylos: alii palmulas: alii margaridas appellãt Ply. Caryotas inter palmas celebratas cibo qdẽ & succo uberrimæ ex qbus pcipua. Var. li. ii. Nõ scitis palmulas caryotas syriã parere innectas in italiã nõ posse. Papi. Syluis. Prægrãdes uina capita inimica curyotides cadebant.

Carystc. es. & carystos sti. Insula una ex cycladibus sita euboico mari: nam marmoris ferax excidebantur. n. ibi columnæ marmoreæ q̃ a loco etiaꝫ Carystæa appellabant. Luc. li. v. Qua maris angustat fauces saxosa carystos. Sene. Ferax uarii lapidis carystos. Hinc caristæus. a. nꝫ. Oui. li. iii. fas. Quaq; carystæis frangit sunda uadis. Est ẽt ciuitas ciusdẽ nois in euboia ut li. iii. Ptol. scribit.

Casa. domus a cauatione dicta. Nam antiqui canatas rupes inhabitabãt. Vel dicit a facile cadendo Quippe a cado fit frequẽtatiuũ caso. as. diminn. casa est casula.

Caso. as. frequẽter cado. a quo fit aliud frequẽtati.

Casito. as. Paul. iurecõsul. Si antea ex tegula casitauerit stillicidiũ postea uel ex tabulato uel ex aliqua materia casitare nõ potest.

Casaria dr mulier quæ casam custodit.

Casabundus crebro cadens.

Cassus. a. um. q̃d est inane & uacuũ fragile atq; ore carens. ut cassa nux a Plaut. & Horatio dicta. Luc. Cassa fraude parat. Plau. in aul. Virginẽ hẽo grãdẽ dote cassã atq; illocabilẽ. Vir. Lumine cassũ & æthere cassos dixit p uita priuatos & uacuos. Vñ & cassis & per diminutionẽ cassiculus. Hinc incassum aduerbium.

Casso. as. significat deleo: ut de euangelista Iohe legit. Ex totius senatuscõsulto desinitũ ẽ: ut qcqd Domitianus fieri uoluisset cassaret. Et cassare contundere. Virg. Cassataq; rates.

Caso insula. a casa cleomachi pse dicta. ab hac & casius mons in Syria colonis eo deductis.

Cascus. a. uꝫ. significat uetus. Cuius uerbi origo sabina ẽ Ennius. Quã primũ cassi populi genuere latini. Manilius ait cascum duxisse cascã nõ mirabile est. i. uetulam nupsisse seni tñ cassinũ oppidũ dictũ: q̃ uetus. Et cascinũ forumnetus appellãt oscoꝝ lingua Casnar senex dictus.

Casius. mons in finibus ægypti arabiæ cõterminus magni Põpeii tumulo clarus. a quo etiam fit Casius. a. um. Luc. li. x. Lucifer a casia pspexit rupe diẽq;. Est & in syria ãtiochena casius mons super Seleuciam cognomine pieriã ut auctor est Plynio Sed hoc cesiũ. ii. mõs apud euphratẽ ubi traianus dicauit crateras argenteos in templo Iouis casii cũ epigramate q̃d Suidas psequit.

Casia. per simplex. s. frutex ẽ amplitudine cubitorũ trium: suauissimi odoris & uirtutis Cynamomi. Hic. appellat herbam cũ in canticis inquit. Casia

quoq; quoniã id gñs herbæ aquis in definẽtibꝰ nutrin dr & coalescere redẽptionẽ humani gene/ris per aquas baptismi iudicat dataʒ. qui ut Ply/nius libro duodecimo scribit iuxta Cynami campos in æthiopia sed in montibus crassiori sar mẽto tenui cute uerius q̃ cortice nascit. Sũt tñ q dicũt casiam esse nomẽ herbæ atq; arboris sicut balsamus herba. & arbor balsami. Vir. Tuʒ casia atq; aliis intexens suauibus herbis . Hæc alio nomine dr fistula ut auctor est Hie. in explanatio nẽ ps. Eructauit uocales in laudes dei & oẽs pitui tas & rheumata uoluptatũ suo calore excoquẽs.

Caseus a coeũdo. uel ut inqt Var. a lacte coacto dr. Nã fit lacte coagulato hædino in primis uictoꝝ lorẽ ne coagulo.

Casses ræria sunt. q; uacuas habeãt maculas. Vñ & cassum p inani & uacuo & in cassum pro frustra q̃si absq; cassibus sine qbus uenatio ẽ inanis. tra ctum ab araneaꝝ cassibus q; sint leues & nullius ponderis. Sunt ẽt casses galeæ q; uacua sint ad ca pita recipiẽda. Sed differunt gñe. & diuersum ha bẽt genitiuũ. Cuʒ. n. significat laqueum uel ræte est gñis masc. & hẽt giñʒ ntõ similem: ut cassis. is Ouid. Incidet in casses ꝓda petita meos. Pro ga lea fœ. gñis est & cassidis gtũm facit. Iuue. Lori/ca & fracta de cassidebuccula pandens.

Cassida: æ. idẽ q dr galea. Proper . Aurea cui postq̃ nudauit cassida frontem.

Cassiculus diminu. a cassis p ræti. Hie. Nequaquã araneaꝝ mihi opponas cassiculos. Dr & cassicu/lũ neutro genere. Festus. Cassiculũ ræticuluʒ a cas sibus per diminutionẽ dictuʒ.

Cassita pe. p. auis quã alii alaudam. alii galericum dicunt.

Cassiteros pe. cor. latine stamnũ: uel plumbũ dr. In de Cassiterides insulæ decẽ in Indico oceano un de plumbuʒ cãdiduʒ effodit. Ply. li. iiii. Ex aduer so celtiberiæ cõplures sunt insulæ cassiterides di ctidæ a græcis a fertilitate plumbi.

Cassiope. siue cassiopea. Cephei regis æthiopũ uxor & Andromedes mater quæ cum nereidibus de pulchritudine certauit . Pro quo facto in syde/ra cõstituta fertur. Est autem sydus ita figuratuʒ: ut in sella sedeat. Cõstat stellis. iʒ. occidẽs cũ scor pione. capite cum sedili resupina ferri pspicit. ex oriri antẽ cum sagittario.

Caspium mare dr q dr inter caspios montes est a q/ bus nomẽ accæpit. Et hyrcanos & immensuʒ oc cupat spatiũ. Caspiæ portæ uariæ dicunt. Quidaʒ amaʒonas portas caspiis egressas ad Alexandrũ ueniisse i hyrcaniã pdidere. Sed illæ caucasiæ fue rũt per quas transitus est ex hyberia in scythiam. Neronis quoq; prinicipis cõminatio ad caspias portas nt inquit Ply. Verum mons taurus tri/bus in locis interruptus quasi portis quibusdam transitur in Armeni/ in ciliciã & in mediã. Sed illæ tãtũ caspiæ portæ appellant quæ apud Me/dos existũt. sicut ex Ptolo. Plynio. & Srabone li/cet intelligere per has transitus est ex Babylone ac perside ad mare caspiũ. Et hinc fortasse caspiæ dictæ sunt: q; aliq̃ & gẽtes uicinis insidẽt monti bus appellatæ caspiæ. Iuga uero caspia pcul hĩc absunt: & ad Armenios ulteriores q; pplos pinẽt Portæ ãt caspiæ ut Solinus ſqt pãdũ itinere ma nufacto militibus octo passuũ longo. Nã latitudo uix est plaustro permeabilis.

Castalius: fons caballinus & libethris dr. Est in ra/dicibus parnasi : musis sacer : a uirgine Castalia quæ apollinẽ fugitans ꝑcipitata & infontẽ ner/sa est: cuius aquã dicunt bibere poetæ. Hũc fontẽ dicit acron fuisse in Lycia: ubi armẽta apollo fer/tur pauisse.

Castella. significat locũ ubi cũ nauigatio cõquescit remi & gubernacula reponunt. Plau. Quin si pol reposui remũ sola ego i castella ubi quieto omnis familiæ cã cõsistit tibi.

Castrũ nũero singulari. locus est muris munitus di/ctũ a casa: q; fit cõiũrio q̃daʒ casaʒ.

Castra plurali numero appellant exercitus cũ in pro ficiscentu pergũt: aut incerto quolibet loci itinere de morant. Similiꝫ locus in quo milites tentoria fi xerũt: uel ipsa tentoria in qbus milites diuersant. Vnde & de nauibus. Virg. dixit. Nos castra mo/uemus: quoniã i illis milites essent. Dicta castra q̃si casta uel castrata q; ibi castret libido. Inde. n. mulieres abesse iubebat militaris disciplina . Vel a castri similitudine q; fossa ualloq; q̃si muro cir cũdari solent.

Castrametor. pe. cor. castra loco ulgo a cãpare dicit.

Castellũ paruus uicus muris circũdatus diminu. a castro. Et castellũ dr receptaculũ illud q; aquã pu blicã suscipit ex quo aqua fistulis. Frõtinus . Oẽ plũbũ & oẽs impẽsæ ad aquæ ductus & castella & lacus pertinẽtes inde erogant.

Castellani dicti q castellũ habitãt: sicut ab oppido oppidani: & a uico uicini.

Castelatim aduerbiũ q̃si turmatim per castella disie cti. Liui. li. vii. Vt hostes & nocturno pauore atto nitos & circa collẽ castellatim dissipatos aggede retur.

Castrare ppric ẽ uirilia amputare. Iun. Nullus ephe bũ deformẽ scena castrauit in arce tyranno. Licet & de quacũq; trũcatione siue priuatione q̃q; di cat. Pacu. Vt esset aliqs q linguã eius castraret. Quidaʒ castratos spadones & eunuchos ita disti/guunt: ut castrati sint qbus testes naturaliter desũt Spadones qbus uiolẽter detracta ẽ uirilitas. Eunu chi a dominis castrentuʒ ut diutius eis abutantur inde nomen εὐνοῦχος ἔχω ἀλλ' σῶζω euello: inde spadones. Vlp. tñ spadonũ nomine oẽ gñs cuiratoꝝ cõprehẽdi scri bit.

Castrensis & hoc castrense. quod ad castra pertinet. Vnde castrenses uigiliæ & castrense peculium est quod a parentibus ad cognatis in militia agenti donatum est: uel quod ipse filius familias in mi/litia acquisiuit: quod nisi militaret non acquisi/turus fuisset . Et quasi castrensia bona dicuntur quæ licet in militia filio familias non acquirun/tur ita tamen fiunt ipsius ac si acquisita in mili/tia fuissent ut sunt ea quæ ex officiis acquirunt.

Caſtigo.as.pe. p. ppne uerbis reꝑhendo. q̃ſi caſtũ .i. honeſtũ ago. Virg. Hic grauis entellũ dictis caſtigat aceſtes. Quãdoq; caſtigare ẽ uiudicare puꝓnire. Idẽ. li. vi. Caſtigatq; dolos: ſubigitq; fateri. Hinc caſtigatũ dicimus correctũ emẽdatũq;.

Caſtitas & pudicitia pãaria putaſ. cũ ſit pudicicia ab iniuria turpiũ libidinũ libera. Caſtitas ab his cõtigi eſt remota. Vir. li. ii. geor. Caſta pudicicia ſeruat domus. Caſtũ dr̃ ſmaculatũ q̃ſi caſtratũ. Naꝫ caſtrare ẽ pudẽda amputare. Qui uero ſine pudendis eſt neceſſario caſtus eſt. Per rãſlationẽ caſtus capiꝑ honeſto & cõtinẽti ut ſit caſtus q̃ſi uacuꝫ Flau. in penu. Vt decet nos eſſe a culpa caſtas. Vñ dicimus uxorẽ caſtã & caſtũ cãtũ ſ quo nihil eſt laſciui. Et caſtã manũ quæ ſe ab alienis continet. Irr̃ ꝑ pio & religioſo. Vir. Quiq; ſacerdotes caſti dũ uita maneret.

Caſtor. a ſal: larinẽ fiber põticus. cuius teſticulos medici caſtoreũ uocãt. Hic cõprenſa parte nõ anteq̃ eõcrepuerint oſſa morſu roſoluit. Caſtor & pollux fratres quos Tindaridas uocant ſicut & helena eoꝝ ſoror Tindaris nũcupata græce diſcuri appallanr. Hi poſt mortẽ inter noniſſima ſydera cõſtituti fuere. Quđ plane ſignũ gemini dr̃. & gẽtibus ꝑ diis habiti ſũt. Vñ romæ ſ foro erat ædes caſtoris & pollucis. quoniã ſicut Diony. li. vi. antiquitatũ ſcribit in pugna ad Lacũ regillũ appaꝛuerũt forma anguſtiore ducẽtes eq̃tatũ romanũ aduerſus latinos q̃ haſtis feriebãt ꝑpellebãtq; ad uerſarios. ſocios uero cohortabanr. Quæ potiſſima cã fuit ut latini fugarenr & caſtra caperẽr. Idẽ Mox uiſi ſunt ſudorẽ equoꝝ ablnẽtes iuxta fontẽ iururgæ. Deſ e cõſpectu mortaliũ ſe ſubduxerũt. Caſtor quoq; & me caſtor & per e caſtor. aduerbia iurandi q̃ſi per ædẽ caſtoris.

Caſtula. palliolus quo puellæ nudæ infra pupillas ꝑcingebanr. Var. Caſtulaꝫ mulier ſumpſerat pro ſuccula. Hæc & perizoniũ & ſpiuctorũ appellar.

Caſus modo ſortuna. Eſt ut Boetius. li. v. de cõſo. inopinatus euentus. Sene. Multa. u. caſu potiuſq̃ rõne euenĩunt. Mõ minã. Curtius. Inopinato the dæ caſu oppreſſus. Modo calamitatẽ inſortuniũ. Virg. Sed ſi tantus amor caſus cognoſcere nſos. & breuiter troiæ ſuꝑmũ audire laborẽ. Et cũs dñr uocabuloꝝ formæ. qa i alia atq; alia cadũt effigiẽ Et caſuꝫ ueteres annquũ uocabant q̃ſi nã cadẽtẽ.

Caſos inſula iuxta mare carpathiũ ambitu octogin ta ſtadioꝝ in q̃ ẽ oppidũ eiuſdẽ noſs.

Caſura. æ. caſus. ſeu cadẽdi actus. Hie. Ante mentis nſæ oculos ſemper. cuãgelicũ illud appareat ſtoli diſſimi uiri q̃ ædificiũ qđ fũmopere fecerat inundãtibus fluminibus. flãtibus uẽtis & imbribus inundationibus pluuiaꝝ totũ amiſit ſ caſura qđ erat ædificatum in fabulo.

Cata. ꝑpoſitio græca in cõpoſitione ſignificaſ. in. aduerſus. de. dis. ex. circũ. undiq;. ſub. iuxta. perſecundũ. Catha uero cum aſpiratione ueluti ſicut tanq̃ & quẽadmodum.

Catabaſis. ſuperior ſolis meatus. deſcẽſus.

Catabathynon. dici poteſt demerſum cauũ & ꝑfundum ex κατὰ καὶ βάθυνον profundum.

Catabathmus. oppidũ ſ aphrica: & uallis repẽte cõuexa ut ſcribit Ply. Pomponius catabathmos uallis deuexa in ægyptũ finit aphricã ἀπὸ τοῦ κατα βαίνειν Et ſignificat catabathmus locũ decliuem atq; deuexum.

Caraclyſmus. diluuiũ & fundatio dr̃. Hie. cõtra Ioui. Primus Lamech ſanguinarius & homicida uxã carnẽ ſ duas diuiſit uxores. Fricidiũ & Digamiã. eadẽ cataclyſmi deleuit pœna.

Catachlyſis. effuſio caliginis & tenebraꝝ. Nã caligo a ḡcis ἀχλὺς & ἀχλυς dr̃ κατάχλυσις

Cataclytũ. locus cõcauus ab aqua cadẽte ἀπὸ κατὰ καὶ κλύζομαι Amb. li. hexa. Nilus fluuioꝝ maximus eõ loci ubi ſe ex altiſſimis montibus in cataclyta illa ꝑcipitat magnitudine fragoris ſui aures accolaꝝ obſtruit.

Catachreſis. pe. p. tropus quã nos abuſionem uel uſurpationẽ dicimus. cũ alienis abutimur perinde ac ꝓpriis cũ ꝓpa deficiunt: ut facies ſimillima lauro. Nã facies hoſs eſt. ex κατὰ cõtra χρήσις. dr̃ uſus catachreſticus abuſiuus.

Cataheſis. inſtructio.

Catechizo. as. inſtruo doceo erudio ut eſt apud apoſtolũ. Cõmunicet aũt is q catechizaſ ei qui ſe catechizat.

Catecumiuus inſtructus ſeu audiẽs dr̃.

Catacriſis. cõdẽnatio uel diudicatio κρίσις .n. iudicium.

Catadromũ. p. c. latꝫ decurſoriũ κατα δρομίων .n. decurro. Sue. I Nero. Notiſſimus eques ro. elephanto ſuperſedẽs per catadromũ decurrit.

Categoria κατηγορία æ accuſatio ꝑdicamentum κατα γορέω accuſo ꝑdico κατήγορος accuſator. Vnde categoriæ ſiue categoremata Ariſtotelis. i. ꝑdicamẽta. Et ꝓpoſitiouũ q̃daꝫ a dialecticis categoricæ nolanr. quaſ ꝑdicatonas latine dicere poſſumus. Sũt aũt decẽ ꝑdicamenta circa q̃ uerſari uidẽr ois qõ. οὐσία. i. eſſentia: q̃litas quãtas. ad aliq̃d agere: pati: ubi q̃n ſitus habere. Appellatas uero categorias cõſtare ut inqt Aug. in dial. ꝓpea q nõ ꝑnt niſi a ſubiectis agnoſci. Quis. n. q̃d ſit hõ poſſit agnoſcẽr niſi ſibi hominem ponat ante oculos q̃ſi ſubiectũ hoſ.

Catagrapha q̃ uocanr pictores mõ excurſa appellãt a breuitate imaginũ quas ita repreſentari cũ ſunt obliquæ poſtulat rõ. Hæc & cataglypha dñr.

Catalepſis occupatõ dꝑhẽſio. Catalexis ẽmlatõ Catalyſis diſſolutio Catalyma. atis. ffectio diuerſoꝝ

Catalogus. pe. cor. ſermo uel ſcriptura q̃ numerum uel ordiuẽ deſignat. Hiero. ad Oceanuꝫ. Vbi catalogus deſcribiꝛ olum manſionum. ẽt dilectus.

Cataleticũ metrũ dr̃ cui una tãtum deeſt ſyllaba ut apud Hor. Mea renidet in domo lacunar. Eſt. n. ſenariũ iambicũ una ſyllaba minus. a catalecticũ dr̃ q̃d legitimo ſine claudiꝛ ut Nec fonte labra plui cabalino. Eſt. n. ſenariũ iambicũ perfectum.

Catharamithus cũ. i. latino, ꝑducio. puer meritorius quo quis abutiꝛ μισθὸν græci mercedem dicũt quaſi κατα μισθὸν. i. ꝑ pretio.

Catholicus dici potest uniuersalis q̄si circa omnia uersetur fit.n.ex cata & holon: quippe totū dicūt

Cataphractus: undiq; munitus. ex κατὰ ūdiq; & φράττω munitus κ φράττω q̄d est munio Ser.l.xi.li.æne. Cataphracti equites qui & ferro muniti sunt: & equos similiť munitos hūt. Sal. Et sequebāť equites cataphracti. Est ēt cataphracta lorica siue thorax militaris. Vnde Vege. scribit exercitus romanū pedestrē cataphractis & galeis fuisse munitū. Et Liui.li.xxxvii. pedites loricatos cataphractos uocat. Cataphractarii qui cataphractis muniti sunt. Lāpri. de Alexandro. Cataphractarios quos illi clibanarios uocant decē millia in bello interemimus. Cataphractæ autē naues protectis nauibus accipiuntur.

Catapulta iaculum celere: ucl sagitta. Plau. in Cur. Atq; ita te neruo torquebo ut catapultæ solent.

Cataplasma atis. emplastrū. siue malagma q̄d constat ex floribus: eorūq; furculis & axungia.

Cataploos græce: latine nauigatio.

Cataphrigæ. hereticī q̄ phrygia fuerūt. ut mōtanq; priscilla & Maximilla. Hi aduentū spūs sancti: nō in apostolis: sed in se traditum asserunt.

Catapotia pilulæ dīr ἀπὸ τοῦ κατὰ πίνειν q̄d ē deuorare uel bibere ꝓprie quoniā neq; estue. neq; lingiť id genus sed deuoraťuel q̄ κατάπότης λέγεται λάκριξ λάκρυγος

Cataractas: quidā cæli senestras: qdaz nubes: qdā subterraneas specus interpretāť. Alii a descēdēdo ꝓ pēdulis portis fimūt: ex ligno ferroue quæ demitti ac tolli pñt. Liui. Pēdulas & recidētes portas cataractas. idē. Porta cataracta delecta clausa erat. Eā partiz funibus subducūt in tantū altitudinis ut subire recte possent. Dictæ cataractæ q̄ ex alto defluere uideāť. Græci. n. καταῤῥεῖν defluere dicūt. Vñ cataractæ ēt dīt e ſra excuntes aquæ & ita ex alto defluētes: & ruere portiuſq; defluere nideanť qualeſ esse in ægypto nili cataractas legimus. Ita loca ipsa e q̄bus exeunt cataractæ dīr. Vnde in maximis imbribus apertas esse cæli cataractas dicere solemus. Dicimus & hic cataractes quo nole ēt dictus est fluuius q̄dam. Stra. Post olbiā pamphiliæ cataractes ē fluuius magno ſtepitu ex alta rupe deiectus. Vñ & nomē.

Catarrhus. latine fluctio seu distillatio. Differt a coryza & brancho. Coryza dī cū pituita nares tantū obsidet grauedo latine dicta. Catarrhus uero cum fauces palatūq;. At branchos cū & guttur & arteria corripiť. ob id & Artericū q̄q; id uitiū appellant. Ola hæc tñ Hippocrates coryzas uocabat: nñ distillationes q̄ græce catastagmi nolanť in cōmune. Dictus est ēt catarrhus ἀπὸ τοῦ κατὰ ῥεῖν fluo distillo. ex κατὰ καὶ ῥέω fluo

Catarytus. pe. cor. latine irriguus ex κατὰ secūdū & ῥύσις rinus q̄si iuxta ruos. Ply. li. v. Hypponē oppidū aphricæ catarytū a græcis dictū ꝓpter aquaz irrigua.

Catascopus latine speculator. Est. n. σκοπεῖν speculari.

Catascopiū. gñs nauigii exploratorii q̄ circūquaq; speculetur.

Catastrophæ latine subuersio uolumē.

Catastroma. pe. p. nauis partē seu pauimētū sīgt.

Catorthoma pe. p. græci κατόρθωμα op9 uirtutis rectu. Ambr. li. i. offi. Hoc ēt perfectū officiuz qd catōthoma græci dixerūt. κατὰ circūquaq; ὀρθῶν rectū. Ci. li. i. off. recte factū interp̄tať. Catorthosis recta effectio. Catorthoo egregie cū uirtute aliqd facio.

Catatyposis. dī secūdū figurā. q̄d fit cū aliqd iuxta alterius formā describiť: ut apud Virg. li. iii. Ola mercurio similis uocēq; colorēq;.

Cataſta: locus erat ubi uænales serui exponebantur ꝙ καθίστημι uerbo græco q̄ significat expono Tibul. Nota loquor regnū ipse tenet quem sæpe coegit barbara gypsatos ferre cataſta pedes. Est & cataſta machina ligned qua serui uincti tenebanť Ply. Tādē in cataſta uidere grisogonū syllæ. Hāc & longā & magnā cōpedē uocant.

Cathartica dīr purgatoria a καθαρῶ purgo.

Cathedra dī subsidium ἀπὸ τοῦ κατὰ. καὶ τῆς ἕδρας ἕδρα sedes est seu sella. Et scribiť cū. h. quia hedra incipit ab. h. abiecta. a. ut fit in Methodus ephe. us & multis aliis.

Catexochen. significat per excellētiam.

Caterua. ꝓprie gallorꝫ regio sicut phalanx macedonū q̄ certo numero cōstat. Naz auctore Vegetio in caterua erant sena militū millia. Plærūq; tamē ꝓ multitudine sumiť. Caterualim aduerbiū significat per uarias cateruas. Caterualii cateruatim cōglobari. Suc. in Aug. Sed & cateruarios oppidanos inter angustias uicorꝫ pugnātes temere. Sciē dū ē q̄ ola fere aduerbia in tim finita: significant sicut de cateruatim dictū ē. ut turmatiz per diuersas turmas. uicatim oppidatim. manipulatim. regionatim gregatim. domesticatim. municipatim. prouinciatim. & sic de singulis. Sūt tñ aliq̄ q̄ nihil ab aliis differt. ut priuatim nihil differt a priuate. nec seperatim a separate. nec ꝓparatim a ꝓpanter. nec raptim a festinanť. nec affatim ab abūdanť. nec uberti; a copiose

Catena dicta est q̄ se capiēdo tenent. qa ea anulus annū capit. Quidaz hoc nomē a cane deduci putant. & ꝓprie dici qua nouatici canes uincti tenēť Sed largius sumiť. Sene. ad Lucil. Vna est catena quæ nos alligatos tenet amor uitæ.

Catillus pars superior molæ. sicut meta pars inferior. Et catillus diminutiū ē a catinus. (lēt.

Catillōes. q̄ catillos liguriūt. & ꝓ gulosis accipi so

Catinus. q̄d & catinū dī pe. p. uas in mēsa escaria ubi pultē aut uirulēti q̄d ponebāt a capiendo appelatt. Var. scribit siculos uas i quo ponebāt cicu lēta catinon appellare. A catinus fit diminutiū catillus. A catinum catillum uel catinollum.

Catina. pe. cor. urbs siciliæ. Silius li. xiiii. Tuz catinæ nimiū ardēti uicina typhoco. Stra. tū Diodorus & Ptol. nō catinā. sed catanā scribunt. Vnde catanæus charundas q̄ leges atticis mēsibus dedit ἀπὸ τοῦ κατὰ ὤρα dī. qa cū ignes ex æna erumpant superiora ima fiunt.

Cathinea. terra q̄ in æs cōuertiť ut fiat auricalcum.

Cato quasi sapiēs & cautus. Catus.n.sabinice acutus dicūr. Et cata dicta accipiēda sī acute dicta ut auctor ē Var. Porphirio tñ horatiano sterps catū expōit p experto & docto cū ait Hor. Post hæc. ille catus q̄tūus rusticus ibit. Et Plynius Catos a sapiētia dictos ītelligi unlt sicut corculos. Hor. Catus decoræ more palæstræ. Cic. Sed hō catus nūq̄ termīat nec magnitudis nec diuīnitatis modū. Duo aūt fuere Catones celebratissimi. senior nidelicet: qui & porcius & cēsorius dictus ē. alter uticēsis qui seipsum Vticæ interfecit ne in Cæsaris manus uiuus ueniret. Hic uiua nirtutū imago nocat'a Seneca. & exēplar uiri sapientis. De quo Quint. Hic inq̄r nisi credī fuisse sapiēs uix scio cui reliquerit huius nois locū. De cēsorio Sene. ad Lucil. M. Cato cēsorius quē tā reip. fuit nasci q̄ scipionē. Alter.n.cū hostibus nīis belluz: alter cū moribus gessit Dion historicus græcus τὴν τε γνώμην ἔχων ἀν τρώπων περιλαβὲ καὶ κατιφίλησε καὶ ἀναβοήσας εἶπεν ἔχω σε ἀφρικὴ ἔχων λέοντα τότε καὶ τῶν καὶ σκηπίωνα καὶ τὸν ἴόβαν τὸν λιβύην ἔχοντες σύμμαχον.
Hic fuit optimus orator: optimq̄ senator: optimq̄ imperator: q̄ librū de re rust. origines & orationes scripsit. ferī a Plutarcho q̄ M. Cato uxorē & filiū perdiderit inducta noua uictus & medicinæ sotrmula.

Catus alal muriceps fœ. gñis secūdū Set. li. de græcis latinisq̄ notibus. Cati ēt populi sunt Germaniæ sicābris ut inq̄r Stra. finitimi.

Catulus. pe. cor. ppne significat Cati hoc est felis filiū ppter sagacitatē. Var. Catulus a sagaci sensu & acuto. Sed ponī large p oī ferāe filio siue immanniū siue mitiū. Vñ decolubro. Virg. Catulos tectis atq̄ oua relinquēs & de leonibus. Ply. Raptor appropinquante tigridis fremitu abiicit unum ex catulis. Ply. Simiæ gestāt catulos quos mansuefactæ intra domos perperere. Idē. Muruz quoq̄ catuli ostētū faciūt. Idē Delphinū catulos nosat. Lacertaæ quoq̄ & cæteroæ serpentiū filii catulo dicunt. Hic fit aliud diminutiuū Catellus Accipiī q̄ñq̄ catulus p ipso canc. Apul. Catulos secū ducēs uenaticos atq̄ sagaces. Interdū p quodā uinculi gñe q̄d ēt canis dī. Plau. Faciā te delicatū catulo ut accubes ferreo. Et Catulus nomē fuit uiri romani. De quo Luc. li. ii. Vt catulo iacuit lepidus. Hinc Catulaster catuli imitator. sicut ab Antonio Antoniaster. catulaster ēt significat ipsuz catulū. hoc ē paruū canē siue filiū. Catulus uerō per duplex. ll. nomē est ueronēsis poetæ. A catulo: ut Var. inq̄t fit canis alal latrabile.

Catulinus. a. um. q̄d ex catulo. Vñ Plau. Catulinaz carnē esitauisse romanos ostēdit.

Catularia porta romæ dicta ē qa nō longe ab ea ad placādū caniculæ sidus frugibus numicum ruſæ canes imolabant' ut fruges flauescētes ad maturitatē perducerentur.

Catulire est gestire & coitum maris appetere. Var. Fœturæ principiū admittēdi faciūt ueris principio Tū. n. dīr catulire. i. ostendere se uele maritari. Plau. Quin meā uxorē uidi catulirētē. Hinc catulitio q̄ dī cū canes maritari quærūt quo ēt rpe terra aperī. Ply. Catulitionē rustici uocant gestiente natura semina accipere: eaq̄ animā inserēte animibus satis.

Caua. æ. foramē in quo aues nidificant. Ply. Multo tñ efficaciſſime ripariarū pulli ita uocāt in riparū cauis nidificantes.

Cauus. a. um. ppne concauū uacuū a chaos q̄d q̄si norago q̄dam erat in aus. Virg. Tū dea nube cana tenuē sine uiribus umbrā. Cauus locus cauatus seu ci buso unlgo dī cōcauus. Var. Facere his cauos oportet laxiores ubi pullos parei possint. Colli. xii. Deñ cauū quē fecerit turculo obturato. Idē scribit cauū esse locū q̄ inter ædiū parietes relinq̄bat' patulus ut esset.

Cauedīū. ut Ply. iunior in epistolis dictione mutilata siue cauū ædiū ut Varro dictiōe integra. locus est sub dio uacuus cinctus undiq̄ porticibus ad cōmunē olum usum. Huius tria sunt genera. Tuscanicū cotirbiū tetrastylon displuuiatum & testudinatum.

Cauo as. sodio euacuo. Ply. lib. xxxvi. In syphno lapis est qui cauatur tornaturq̄ in uasa coquendis cibis utilia. huius cōposita sunt Cōcauo Excauo. & recauo pe. cor. Ouid. li. ii. me. Est locus in geminos ubi brachia cōcauat arcus. Hier. ad Eusto. Quot petras excauet & habitet colubet in foraminibus earum.

Cauea a cauo siti significatq̄ locū sub terra uacuum atq̄ obscuz. Quoniā uero in huiusmodi locis cē cōsueuerūt seraæ cubilia caueas p ipsis seraæ receptaculis usurpamus. Apul. Bestiā factū imittimq̄ caueæ. Sue. Bestiaæ more quadrupedes cauea coercuit. Et ab haæ similitudine p septis ex lignis siue ex ebore aliaue materia factis in quibus auiculas tenemus quas uulgo ēt cancas uocār. Aug. li. iii. ci. dci. Volauerant pulli de cauea & Manci no cōsuli augurū malum fecerant. Plau. in Cur. Quia. n. in cauea si forent cōclusi itidem ut pulli gallinacei. Item Cauea est area in medio theatri in qua equituz subsellia constitura esse consueuerunt q̄ uelis tecta caueæ similitudinem haberēt. Virgilius. Hic totum caucæ consessum. Plautus in Amphy. Vt conquisitores singuli in subsellia eant per totam caucam speractoribus. Quandoq̄ ponī pro populi cōsessu.

Cauerna. dicitur quia caua. græce crypta dicī hoc est concauitas quædam terræ uacua atq̄ obscura Vnde Cauernosus. a. um. pro loco passim uacuo & ueluti cauernis pleno.

Caucasus. penultima correpta mons indiæ editissimus ad septentrionem ucrsus scythas Indiam a Scythia diuidens asper & in hospitalis. Virgil. Sed duris genuit te cautibus horrens caucasus. Hic fertur syderibus proximus unde astra maiora uisunt'. & eorum ortus occasusq̄ diligenter perspiciuntur. A Caucaso fit Caucasæus. a. um. Vir. Caucasæasque refert uolucres.

Cauda: quaꝫ uereres ẽt eodem dicebant. Inde cauꝛ dari & codati dicunt: qui caudas habẽt. Interduꝫ ponit cauda ꝓ uimli mẽbro. Hor. i Ser. Quæcũq; excepit patienter uerbera caudæ. Idẽ. li. i. Accidit ut quidaꝫ teſtes caudamq; falacẽ demeteret ferro.

Caudacus ſignificat ſuauẽ & manſuetũ.

Caudex ꝓ cautex. d. ꝓ. t. poſito. Similiter & codex dẽ prima pars arboris cui radices adhærẽt. Liber ſiue tabula. Lact. Caudice deſecto lachrymat ſua gaudia palmes. Vir. Quin & codicibus ſectis mitabile dictu. Et caudex ẽ pluriũ tabulaꝝ cõtextus unde tabulæ codices dñr. & naues quibus cõmeatus ſubuehunt caudicariæ: huc codicariæ appellãtur. Vñ Apius Claudius Caudex cognominatus eſt quoniam primus romanis perſuaſit nauẽ conſcẽdere. Seneca de breuitate uitæ. Claudius is caudex fuit ob hoc ipſum appellat̃ qa pluriũ tabulãrũ cõtextus caudex apud antiquos uocat̃. Vnde publicæ tabulæ codices dñr. Ponit & ꝓ duro ſedili ſeu ꝓ ſede meretricia q̃ plærũq; ex truncis fieri ſolet. Iuue. Horrida quale facit reſidẽs in codice pellex.

Caudicalis. ad caudices ſpectãdos idoneus. Plau. in pſe. Te cũ ſecuri caudicali ꝑficio punctæ.

Caudis. oppidũ Samnii. Vñ caudinæ furcæ & caudinæ fauces nobilitate inſigni clade & ignominia quam Romani exercitus ſub Sp. poſthumio a ſamnitibus acceperunt.

Caudicariæ naues quæ cõmeatus per tyberim ſubuehunt q ex lignis groſſioribus cauatis fierent. Fitq; a candice dũ ꝓ trũco ſeu tabula ponit̃ quæ & codicariæ dicunt̃.

Caueo. es. caui cautũ. ſignificat fugiõ uito. Ambro. Caueat̃ iracundia; aut ſi ꝓcaueri non poteſt cohibeat̃. Interdũ cauere eſt attendere & diligẽter prouidere ut Cane tibi. i. attẽde & ꝓuide ne q̃d mali tibi accidat. Val. max. Caua tibi roma. Plau. Caue nemo id intelligat. Interdũ ſignificat abſtinere. Et tũc cũ ablatiuo mediãte ꝓpoſitione cõſtruitur q̃is in ſenſu idẽ ſit cui fugio. ut Caue ab illo Caue ab errore. q̃d eſt abſtine ab errore ſeu fuge errorẽ. Et ſic ſemper hẽt in ſe negationẽ ſicut alia uerba ꝓhibitiua. Vñ rectus dr. Caue facias: q̃ caue ne facias: cũ tñ idẽ ſit: & utroq; mõ dictũ reperiat̃. Ci. Treba. Tu q cæteris ne ab eſſedariis decipiaris cauto. Proper. Tu cauc ne inſti cupias pugnare puellæ. Dicimus ẽt Caue ut facias hoc. Inuenit̃ & cauo. is. in eadẽ ſignificatione. Horat. in Ser. Vade uale caue ne titubes: mandataq; frãgas. Vbi ue ſyllaba exiſtẽte breui imperatiui mõi Caue cõiugatiõis tertiæ cẽ cõuenit. Nã cauẽ ſa cauco ꝓducit ue. Hinc cõponit̃ præcaueo. q̃d ẽdiligẽter cauco. Ter. hoc tꝑs ꝓcauere mihime mõer.

Cautũ eſt. ſignificat. puniſum eſt. Cautio eſt. Cautio neopus eſt: ſeu puniendũ eſt.

Cautus & per ſyncopam catus. ſumit̃ pro hoſte prudẽti qui ſibi ſcit cauere. Et nõnunq̃ pro re cui cauetur. Ci. pro Ceci. Quo res mulieri eſſet cautior.

Vnde incautus qui neſcit ſibi cauere. Liui. li. iii. In incautũ hoſtem decumana porta erupit.

Cautes: uide in dictione cos cotis.

Cautus uentus ab occaſu flans. q & corus dr.

Cauilla. æ. Cauillus. & Cauillc. Irriſio quædam iocoſa. uulgo ſcritũ ſiue calmo dr. Plau. Vonc hoc ſit: auſer cauillam. Idẽ in tru. Poſtq̃ in urbem cerebro hic factus ſum cauillator ꝓbus. Quid id eſt amabo. Iſtæc ridicularia cauillatões uis opinor dicere. ita ut pauſillus differat a cauillibus.

Cauillo. as. & cauillor. aris. deponens a caluo. ls. ſit l. littera abiecta ſignificatq; ſal acia & dolo. utor Vnde Boc. ſuper Top. ſcribit cauillationẽ partẽ quandaꝫ logices eſſe cũ in q t. Colligẽdi facultas triplici diuerſitate tractat̃. Aut. n. uerus & neceſſariis argumẽtationibus diſputatio decurrit. & diſciplina uel demõſtratio dr. Aut tantũ ꝓbabilibꝰ & dialectica dr. Aut apertiſſime falſis & ſophiſtica & cauillatoria perhibet̃. Sic Sene. & Cic. cauillationes dixerũt quæ græce ſophiſmata nõcupãt̃ Vlp. Cauillationis natura quã græci ſophiſticaꝫ appellauerũt. Hæc ẽt ut ab euidenter uerꝰ per breuiſſimas mutationes diſputatio perducat̃. Caius iurecõ. diffinit. q̃ ſit ſubdola ratio quã cõſcii nobis mẽdacii uincendi tñ cã pſentimus. Ci. li. ii. de ora. accipit cauillationẽ ꝓ gñali quodam facecia tuꝫ gñe tanq̃ ſcõmate faceto & cauillo dicaculo & faceta urbanitate cũ in q t. Cũ duo ſint facecia tuꝫ gña. Alteq; æqualiter in oſ termone fuſum. alteq; per acutuꝫ & breuc. ſuperior cauillatio: altera dicacitas notata ẽ. Idẽ li. iiii. de natura deoꝝ. Cauillari ꝓ cauillum dicere accipit. Atq; ẽt in eo cauillatus ẽ. æſtate grauẽ eſſe aureũ amiculũ hyeme frigidũ. Sue. in uelpa. Et maxime tñ dicacitatem in deformibus lucris affectabat ut inuidiã aliqua cauillatione dilueret: tranſferetq; ad ſales. Alias ſignificat irriſionẽ.

Caula. latine ſtabulũ dr in quo oues recõdunt̃. Addita. c. ἀυλὴ q̃d nõ ſoluꝫ atrium uel aulam: ſed etiam ſtabulũ & oſa ſepta deſignat. Feſtus a cauo caulam deriuat. ꝓ antiqui ante uſuꝫ tectoꝝ oues in antra ducebant. ſciebat nc græce ἀπὸ τῶν κοιλων ὠν Nam ẽt nunc fiunt ex uiminibus.

Caulis. in herbis. dr ipſuꝫ robur ſiue ſtipes. i. ea hẽt hæc pars unde ſe ꝓducũt folia aut ramuſculi. Vlyſ. xviii. Sed maior pars malũr ſabalia maturæ ſationis q̃ trimeſtrẽ fructũ eius. Nãq; ſiliquæ cauleſq; gratiſſimi ſunt pabulo pecori. Et accipit ſiliquas ꝓ corticibus: caules ꝓ ſtipitibus. Idẽ de gẽtiana. Folio laxiui ſed magnitudie lactucæ. Caule tenero pollicis craſſitudine cauo & inani ex interuallis foliato triuꝫ alĩq; cubitoꝝ. Sed q̃nã nulla pene herba maiorẽ caulẽ habet q̃ braſſica. ideo pro braſſica ponit̃. Siſtit arbonibus & ſiute.

Caulis dicit̃ robur ad quẽ alimẽtum defert̃. & intelligit̃ quod ſupra terraꝫ exurgit. Planta eſt radix. unde alimentum attrahit̃ a terra. Ramus quod a caudice exit. Surculus q̃ ramis orit̃. Var. Ex ſatẽto caules q̃ nati ſt̃ de his pꝝimũ ualẽt. Vit. li. xii. Fuberibus caulẽ foliis. Ponit̃ & ꝓ q̃buſcunq; holeribus. Iuue. Spes homini caulis miſeris atq; ignis emẽd9. q̃ñ ꝓ cauda. Ply. li. xi. Boũ caudis

Lōgissimus caulis atq; in ima parte hirtus. Idez. Asinis longior q̄ eqs sed setosus uetennis leoni infima parte ut bobus. & Sorici & panthens. nō itē uulpibus & lupis uillosus sues torquēt. Canū degenerēs sub aluū reflectūt. Quādoq; licut docet Ser. sumit̄ p uirili mēbro. Quādoq; p ferro. & p quolibet hastili. A caulis siūt cōposita unicaulis & multicaulis. Idē li. xi. Est & illa differētia q̄ quæ dā in his multicaulia ramosaq; sunt ut carduus.

Cauliculus. diminuti. Ply. Hic etī qdam ipsoz caulū delicatior tenerioriq; cauliculus.

Caulesco. is. a caulco esse cōuenit. Est aūr caulescēs uirgā fieri. licet q̄nq; ponat̄ p folia pducere. Vñ & decaulescere cōtranuz q̄d̄ significat sine foliis fieri. Ply. li. ix. Raphanus uti iucūdior detractis foliis anteq̄ decaulescat.

Caulon. oppidū q̄d̄ a Plynio collocat̄ in prima regione italiæ. Ee Stra. in. 6. Caulonia appellat a loctis cōditū: ubi uinū optimū nascit̄. Aulō uero est mons calabriæ cōtra tarētinā regionē ut inqt Porphirio ferax boni nini cuius meminit. Mar. Nobilis & lanis & baccho fertilis aulon.

Cauma. atis. latine calor. ἐκ τοῦ καίομαι λέγε ται Causis cōbustio. & causon æstus seu ardor.

Causia alſ causea tegmen capitis aptū calori. Val. max. li. v. Quēadmodū Antigonus caput Pyrrhi texit causia q̄ uelatū caput mos macedonū hēbat Causis. n. græce latine cōbustio.

Causon æstus. Inde ab Hippocrate & Auicena causon febris æstuās appellatur.

Caunus insula in mari oceano & æstate & aurūno pestilēs pp æstus ac pomoz copiam. Vñ Caunii colos admodū uiridi pallētesq; exilūt̄ i quos olī Stratonicus citharœdus ueriu homerico ita iocatus ē. Talc qdē gūs hominū quale est foliox ab hac ciuitate aduehebant̄ sici caunræ dictæ. Ci. li. z. de diui. Cū. M. Crassus exercitū brūduſii imponeret qdā in portu carycas cauno aduectas uæn dēs cauneas clamitabat.

Caupo gūs cōis. Tabernarius hoc est esculētoz potulorumq; uænditor. Vlp. Caupones & stabularios nos æque eos accipiemus q̄ cauponaz uel stabulum exercent.

Caupona. uocat̄ taz mulier quæ uinū uændit q̄ ipa taberna uinaria.

Cauponius. a. uz. q̄d̄ ad cauponē ptinet̄ut ars cauponia. Iust. li. i. Iussitq; cauponias & ludicras artes & lenocinia exercere.

Cauponaria æ. ars cauponandi.

Cauponor. pe. p. significat lucri cā q̄si ad cauponē uændito. Ennius. Nō cauponātes bellū sz bel ligerantes ferro nō auro uitā cernamus utriq;.

Causa ppne dī id ex quo ul̄ ppter q̄d̄. uel p q̄d̄ ul̄ a quo aliq̄d fit. Vñ q̄ttuor cāz gūa scripsit Ari. Materialē ex qua aliq̄d fit. Formalē per quā aliqd tale fit. Efficiētē a q̄ aliq̄d fit. Et finalē cuius gūa aliq̄d fit. Per translationē tñ cā dī oīs actio quaz in senatu uel in foro hēmus. Vñ tria cē cāz gūa scribit Ci. demōstratiuū: deliberatiuū & iudiciale. Ex his tñ magis ppria cā dī quæ iudicialis est. Vñ & cām p lite ac cōtrouersia ponimus. ut Cicero diligenter egit cām Milonis. Hinc causidici dūr pioni q̄ in causis iudiciisq; uersant̄. Interdū. Causa dicī occasio. Teren. in En. Iamdiu aliquam causā quærebat quābrē aliq̄d insigne faceret. Interdū dī excusatio: ut honesta ē cā mei discessus. Interdū ratio. Ouid. li. i. fas. Tēpora cū causis latiū digesta per annuz. Interdū dī origo. Vñ & qdaz cām a casu dictaz existimant. q̄ initia & origines rez quæ causæ sunt casu euenīāt. Nōnulli a chaos detracta aspiratione. q̄ confusa illa materia prima olim cā fuerit. Alii a græco καῦσις quod ardorem seu incendiū significet q̄ cā sit quæ nos accendit ad aliq̄d agendū. Alii a cauēdo q̄ ea sit quæ cauet ut aliq̄d agatur: aut nō agat̄. Et cā pars appellat̄. Luc. lib. i. Victrix cā dīs placuit sed uicta catoni. Diminutiuū a causa est causula.

Causatiuus. a. um. q̄d̄ est cā ut aliq̄d fiat: ut nimia repletio ē causatiua infirmitatis. q̄uis etiaz aliqñ causatiuū dicat̄. q̄d̄ añcedentē causaz significat. sicut & causales: ut cōiūctiones cāles seu cāsatiuæ

Causari milites dīr a Liuio. li. 7. q̄ ppter honestā causaz puta ualitudinē a militia soluunt̄: q̄si ualitudinari siue sontici aut q̄ olio cām & admonitionē habeāt ex morbo senectuteue. Tertius inquit exercitus ex causariis senioribusq; a T. Quintio conscribat̄. qui urbe mœnibusq; p̄sidio sit. Sic causaria missio dī per quā milites soluunt̄ a sacramēto militari. Vlpi. Causaria inqt missio ē quæ ppter ualitudinē laboribus militiæ soluit.

Causo as. Induco efficio. Hiero. ad Eusto. Sæpe & enimin fabis & hordeaceis panibus nimia auiditas grande peccatū causat.

Causor. aris. depo. significat rei gestæ causam affero seu reperio: & excusationē adduco. Sue. Sylla nū itē socerū ad necē secandasq; nouacula fauces cōpulit causatus q̄ se ingressuz turbatus mare nō esset secutus. Gel. Negociū sibi esse causat̄. Virg. Causando nos in longū ducis amores. Causari etiā culpare ē. Hiero. cōtra Vigil. Causabāt̄ quodaz apsi q̄ periret unguētū sed dñi uoce correcti sunt. Idē cōtra Rufi. Quicqd. n. me nō fecisse cā saris q̄re nō ipse fecisti?

Causificor. causam dico. Plan. in aul. Nō causificor qn ego illam hēam potissimū.

Cauterū. Instrumētū est quo notæ imprimunt̄: & morbi alioquin insanabiles inuri solēt. Præterea cauteriū in pictorū instrumētis, cōtinet quo bituminationes & fortiores quæq; conglutinationes cōcoquunt̄.

Cayster fluuiq; lydiæ sardibus primo ἀπὸ τοῦ καίεσθαι hoc ē ambuti quonia ppiquus sit cacecaumenæ quæ pars est Ephesiæ ptorrida & deustæ similis nulla ptter ultē arbore sz uino pstā nsimo q̄d̄ Victr. & Plynio cataecaumenites ex hac origine denominant. Hinc Caystrianus campus. Stra. Post egressum caystri amnis lacus ē le nusius cognomine ī alterū statī lacū intersluēs.

Caystrus fœ. generis. urbs ē Ciliciæ mediterranea.

Cecrops. primus atheniẽsium rex q annis quisqua gīta regnauit. Hic athenas instaurauit. A cecrops fit cecropius. a. um. possessiuũ. Virg. li. iiii geor. Cecropias inatus apes amor nrget habendi. Cecropis. idis patronymicũ fœmininũ. Et cecropidæ atheniẽses dicti sunt. Suidas noster Κέκροψ διγένετιος ὢν τὸ γένος ὤκησε τὰς Ἀθήνας ὄθεν καὶ Κεκροπία ἡ Ἀττικὴ ἐκλήθη καὶ Ἀθῆναι.

Cecryphalea ꝓmŏtoriũ seu insula in pelopõnenso ubi atheniẽses ab ægyneptis ꝓlio superati fuerũt.

Cedo. is. ssi. ssum. Vide in dictione cædo. is.

Cedrus. arbor maxima quæ in ædificiis utilitatem ꝓstabat: eo q huiusmõi materies & ꝓcera sit nec onerosa parietibus. Eius folia ad cupressi similitudinẽ respondẽt lignũ iucũdi odoris ẽ & diu durans nec a tinea unq̃ exterminat. Virg. li. ii. geo. Dant alios aliæ fœtus dant'urile lignũ nauigiis pinos domibusq̃ cedrũq̃ cypressos. Ex hac arbore nascit' oleũ q d' cedreũ dicit'ut Vict. li. ii. inqt Quo reliquæ res cũ sunt unctæ uti etiã libri a tineis & carie nõ lædunt'. Iuxta quẽ sensum. Persius dixisse uidet'. Et cedro digna locutus. Hinc fit nomẽ possessiuũ. Cedrinus. a. um.

Cedrea primus sudor qui defluit in canali dum pix fit cui tanta est uis ut in ægypto corpora hostum defunctorũ ea perfusa seruent'.

Celænæ pluralis tantũ numeri fuit urbs phrygiæ. Luc. Lugẽt dãnatæ phœbo ulctore Celænæ. Pŏtñ declinari singulari numero Celæna. æ.

Celæno. cũ diph. fuit una ex harpyis i& attrũ seu tenebrosum significat. græce κελαινός.

Celebris & hoc celebre pe. cor. distinguit' a frequenti. q frequens dicat'creber siue de loco i siue de re ꝓlata: ut frequẽs miles: frequens senatus. i. creber copiosus: mꝛus: frequẽtes domus. i. crebræ multæ. Aliq̃ dr̃ q d' ab aliis frequẽtat'. ut frequẽs locus: sꝛcus tẽplũ in q d' multi cõueniũt. Et infrequẽs pax frequẽtatũ: ut infrequẽs forũ. in quod pauci uel raro cõueniũt. Phœnix infrequens auis. i. quæ rara reperitur. Cic. Rei militaris te infrequẽtẽ tradidisti. i. fugiẽtẽ a signis & raro ꝑ pugna interessentẽ. Celebris uero ꝓprie dr̃ nelox. Actius celebri gradu celerasse decet. Quoniam uero accelerare gradũ: frequẽtare est: factũ est ut celebre ꝓ frequẽti accipiat'& qui in ossum ore uersatur. Et hoc passiue tam ad tem q̃ ad personã relatũ. Ci. li. ii. ad heren. Locus q̃rit' celebris ne sit: an desertus. i. q celebrat'. Hic celebriras frequẽtia. Quit. Aute ora futurus orator cui in magna celebritate & in media rep. uiuẽdũ est assuescat a puero non reformidare homines.

Celebro. as. frequẽto. Var. Cui non tam cura erat ut templa deorũ q̃ ut popinas celebraret. Per trãslationẽ tñ quoniã quæ frequentamus etiam colimus. celebrare pro colere & uenerari ponitur & celebritas ꝓ cultura arq̃ honore. Hinc celebrare laudibus & uirtutũ celebritate dicimus. Itẽ celebriorẽ & celeberimse ꝓ honorationẽ & honoratissimũ. Celeberiter icũ cultu & honore.

Celebresco. celebris ho. Actius. Et qualiscũq̃ fama celebrescat tua.

Celetes. pe. ꝓ. g̃ce Κέλητι κελεύω κελητες exhõtor nocant' equi q ad cursum soli adhibẽt'. siue bigis uel quadrigis ẽt nauigia ut his tẽporibus fieri solet. Nã qui bigis quadgisue adhibebant' ad cursum desultorii dicebant'. Ply. Antiq celetas tãtꝫ dicebant in sacris. Postea uero & qui bigis uel q̃drigis uicissent latine dicunt' desultorii. q ex his facile desiliat'.

Celer. idẽ ẽ q d' uelox. a quo celerrimus & celetissimus fiunt superlatiua secũdũ Prisci a. Celero. as. pe. cor. celeriter aliq d facio. A quo Accelero cõpositũ.

Celeusma clamor nautarum & aliorum cum uno aliq d iubente oẽs uniformiter respondẽt q̃si sibi inuicẽ iubẽtes. Hiero. apd'hieremiã Celeusma q̃si calcatũ cõcinet'. aduersus oẽs habitatores terræ.

Cello. as. abscondo. siue sciri nolo. Et cõstruit' mõcũ uno dũtaxat actõ. Lact. li. v. Vtrũ ne ꝓsitebit' fugituũ se uꝫ pestilẽtẽ domũ uændere: an cellabit emptorẽ. Mõ cũ duobus. Plau. in bac. Aedepol fecisti furtũ ætati malũ cũ istæc flagitia me cellauisti & patrẽ tuũ. Mõ cũ ablatiuo mediante ꝓpositione. Ci. Treba. Sed bastus nr̃ de hoc me libro cellauit. At cuꝫ passiue ponit' res siue persona per quam quis aliquẽ cellauit ponit' in nõ. Teren. in Eu. Vbi ubi est diu cellari nõ potest.

Cello. is. quo ueteres utebant' pro cedo. nũc compositis tantũ utimur excello & ꝓcello. q d' ẽ excedo & antecedo.

Celsus. a cello. altus. sublimis excellẽs a quo celsitudo ꝓ excellentia.

Cellatim. aduerbiũ significat abscõdite. Gel. Quaꝫ maxime cellatim poterat I insidiis duo disponit.

Cella dicta est ꝙ in ea cellent' quæ esse uolumus occulta. Græci Apothecã dicũt in qua res escudentæ & potulẽtæ reponunt' q̃us ꝓprie apotheca cella uinaria sit. Capit aurem cella significata ꝓ ut illi adiectiua iungunt'. ut cella uinaria: cella camaria. cella farinaria. cella pomaria. cella lignaria. cella libraria. cella casearia. Et ois locus in quo q d reponit' cella dr̃. Vñ Virg. Fauorum eaucrnas cellas uocauit cũ ait. Distẽdũt nectar cellas. Itez loca in qbus lauamur aut ungimur in domo cellæ dr̃. Et loca quo religiosi se ad q̃scẽdũ cõferunt cellæ uocantur. A quo note Hicro. formauit diminu. Vnaquæq̃ inqr cellulaꝫ adeat bũdictionẽ matris susceptã. Et cella pars tẽpli erat sacratior in quã ingredi fas nõ erat. Vñ apud Gel. legitur Scipionẽ in capitoliũ uenisse: iussisseq̃ cellã iouis aperiri: ibiq̃ solũ demoratũ fuisse. Liul. li. iii. In cella Iouis optimi maximi hitaret exul.

Cellarium: uidet' ea figura dici: qua granariũ: panariũue ꝓ cella ac repositorio accipiat'. Sed est paucoꝝ diez: penus longi tẽporis. Hãc cellaꝫ promptuariã seu promptuariũ appellant in quo condunt': & ex quo ꝓmunt' ad uictũ necessaria. Hie. Consyderate corios qbus nõ est cellarium neq̃ horreũ & deus pascit illos. Vñ in sacris lris cellaria pro sepulchris poni solent. ut ẽ illud ꝓphicũ

populus meus intra ſ cellaria tua.aliqñ tulñ do nec ira mea tranſeat. Vbi Hier. Cellaria ſepulchra ſignificant de qbus hoc utiq; proferť q ď cõditũ fiierę. A penore etiã is locus penariũ & penuaria ſeu penaria cella nuncupať. Cl. in uer. M. Cato ſa piens cellã penuariã relp. nr̃æ nutricẽ plebis ro/ manæ ficliã nominauit. Huius diminutiuuz eſt Cellariolũ. Hiero. Sunt & culinæ in templo ſunt & cellariola.

Cellarius q in cella ꝓpoſitus eſt: ut rationes ſaluæ ſint: ant penoribus recondendis. Col. Vt cibus & potus ſine fraude a cellarijs ꝓbeať. Plau. in cap. Promc qduis te facio cellariũ. Idẽ cellarios pro/ mos & cõdos uocat q & deintus promãt: & in/ tus cõdãt. Ait. n. in pſeu. Promus & condus ſum procurator peni. Anſo. Promuſq; cõdus magis.

Cellaria locus ubi cõdiť uiqũ. Plau. I mili. Ego eti ciar cellaria.

Celox. gñs nauiculæ breuis. a celeritate. Apul. li. de rep. Qui celocẽ regere neq; tonerarã petit. Hanc & celotiz uocãt & oxyaz. Hãc rhodii inuenerũt.

Celte. ppli galliæ: qui cũ uenilſent ad Iberę hiſpa niaz fluuiũ: ibiq; cõſediſſent retẽta primi nomi nis parte: & aſſumpta parte fluminis iuxta quod cõſederant. Celtiberi dicti ſunt: & regio coz Cel tiberia. Vnde Luc. li. iii. Profugiq; a gente uetu ſta galloz celte miſcẽtes nomẽ iberis.

Celteberi populi in hiſpania a celtis gallis & Ibe/ ris hiſpaniaz cõſociatis dicti ſunt celtiberi. Vñ Sirius Venereæ & celtæ ſociati nomẽ iberis. Lu ca. Galloz celtæ miſcẽtes nomẽ iberis. Strabo q driſariam diuidit celtiberos fortiſſimi olim qui ad ortũ ac meridiẽ ſiti. originẽ trahẽres. A qbus celtibericus. a. um fiti ſť. nomẽ poſſeſſiuũ. ut bel lum celtibericum.

Celticũ promontoriũ hiſpaniæ in oceanũ ꝓcurrẽs.

Celiaci dñt qui uentris fluxũ pariunť. Var. Qui ex floribus nucis græce & cornu fiunt celiacas fieri atq; urina pota refici.

Cenchris. anis gñs eſt & latine timũculus dť a tini tu nocis ex accipitre gñe quẽ Ari. li. vi. de anima libus ſolũ ex adũco gñe quaterna & eo plura ova parere. Dicta cẽchris q̃ſi miliaria. Eſt & cenchris ut inqt Hiero. Locus corintho uicinus ſmo pot/ tus ipſius corinthi. ut eſt illud apli. Cõmẽdo uo/ bis Sebeñ ſororeꝫ nr̃am miniſtrã eccl̃iæ. quæ eſt cenchris.

Cenomani: fuerũt ppli galliæ ciſalpinæ. quoz ca/ put urbs brixia fuit.

Cenos. latine uacuus. Vñ cenodoxia inanis gloria Nã cænodoxia cũ æ. diph. noua gloria. n. nouũ dť. λόξα gloria. Cænodoxia cõmunis gloria.

Cenotaphiũ uacuũ ſepulchrũ· ὅτι κενὸς λέγε/ ται καὶ θεόφος ἀπο τοῦ ἐστῶτειν ſunt etiam ut capſa quæ ponitur in templo ad officia mortuorum.

Cenſeo. es. ſui. itum. pe. cot. ſignificat exiſtimo. Li ui. li. vi. de bel. pu. Cẽſet eo uentuz obuiã pœni. Item cenſere conſtituere deliberare. Nam ſenator cẽſet cũ ſentẽtiã dicit de eo quod ſibi uideť. aſſen titur cũ alienã approbat. Vñ dicimus ſenatus ali quid cẽſuit. A quo etiã cẽſoris nomẽ tractũ uide tur. Itẽ cẽſere ſuccẽſere ſignificat. Var. Ne uobis cenſeam ſi ad me referetis. Itẽ eſt in æſtimatione eſſe. Boe. in top. Quoniã faciẽdi liberi tres ꝓtes ſunt. Vna quidẽ ut cẽſu liber fiat. Cẽſebanť enim antiq; ſoli ciues romani. Inueniť et cenſio. is. ui. itũ. pe. p. Ouid. Præſto recẽſitis euoluere fa/ cula faſtis. Cõpoſita a cenſeo ſunt. Accẽſeo per/ cẽſeo q ď eſt perfecte cẽſeo numero. Col. Ruſtica/ tionis magna & diſuſa materia eſt: parteſq; ſi ue limus eius percẽſere. uix numero comꝑhẽdimus. Recẽſeo & ſuccẽſeo.

Cenſor. q cẽſurã gerit. Cẽſores magiſtri moz erant a cenſendo. i. arbitrando dicti. q illis ſummũ ar bitriũ erat alioz morũ. Var. Cẽſor ad cuius cẽſio nẽ. i. arbitriũ cenſeret populus. Feſtus. Cẽſores di cti q qſq; tanti ſua æſtimaret quantũ illi cẽſui/ ſent. q ď nõ abſurdũ uideri qa & rerũ & moz cẽ/ ſores erant. Vñ Plu. in æmilio. Cenſura maxi mæ olim magiſtratuũ reuerẽtiæ: plurimæ poteſtatis tũ in alijz rebus: tũ maximæ ad moz emẽdatio/ nẽ. Nã ſenatores e ſenatu remouere poteſt equos ex plebeis æranos facere: notare infamia. cenſuz agere: luſtrũ cõdere. Erant autẽ duo cenſores: qui quinto quoq; anno creabanť.

Cẽſorius nit qui cẽſor fuit: uel q dignus eſt ut cẽſor fit propter moz grauitatẽ q alios iudicet. Freq/ ter tñ iungiť rebus: ut cẽſoñ dictũ q ď eſt cenſo ris: ſeu q ď ad cẽſorẽ pertinet.

Cẽſuales qui cẽſoribus aſſiſtũt. famulanť. Sido. ad namatiũ. Maſtus turmæ cẽſualiũ æmulatoz con ſulis ꝓxime proximus eram.

Cenſio. caſtigatio. Vñ cẽſionẽ facere dicebanť cẽſo/ res cũ mulctã equiti irrogabant.

Cẽſura cenſoris dignitas. ſicut a ꝓtore prætura. ſi/ cut cũ dicimus. Cẽſor q gerit cenſuram. Accipiť interdũ pro ſeueritate correctionc decreto & lege.

Cẽſus. us. annuus redditus: & q quid fortunarũ qs habet. Quintil. Abiere uires cenſus mẽs. Vñ qui cẽſũ millia æris in profeſſionẽ detuliſſent cẽſi di cebãť. Cẽſus equeſtris cõſtabat ex ſeſtertiis. cccc. Itẽ cenſus dicebať. æſtimatio reꝫ ac bonoz facta ſecundũ quã tributa pẽdebant. Vñ cenſum agere eſt recẽſere bonum facultates. Et cenſus dicebať q ď principi aut æratio ſoluebať uinum.

Cẽſus cenſi ſignificat eum cuius bonis factus eſt cẽ/ ſus. Vñ capite cẽſus i & capite cẽſi.

Cenſum. Eubocæ promontoriũ in ſeptẽtrionẽ dire ctum.

Centauri. theſſaliæ populi ſecus pelium montẽ ha/ bitantes q a poetis ſinguntť eſſe media parte uiri & media equi originez ab Ixione trahentes agre ſtes admodum. Qui primi pugnare ex equis coe perunt: & a ſtimulando calcaribus equo centauri dicti ſunt ἀπο τοῦ κεντεῖν q ď ẽ pugnare & ſtimulare. qa furẽtẽ tauroz græge telis cõfecerũt. propter q ď hippocẽtauri. i. equi ſtimulatores ap pellati ſunt. His proximi erant lapithæ iuxta O thryn montem eiuſdem prouinciæ cum quibus

bella gesserunt. Centauros ab Hercule victos intersectos ostendit Diodo. Dicti sunt nubigenæ quasi filii Nubis. quoniam in castelio habitauerunt nomine nephele νεφέλη qđ significat nubē Centauri a latinis breuitatis causa dicti. nā hippocentauri dici debuerunt. Naꝫ hippos equꝰ κεντάειν pungere ζυρα rota calcaris quia cū superius essent homines inferius erant equi. Sed diuus Hieron. de Pauio primo Eremita. ostendit centauros animmalium genera esse cum inquit. Etiam media dies coquente iam sole desuper feruebat nec tamē a cœpto itinere abducebatur. dicens. Credo in deum meum ꝙ seruū quē mihi promisit ostendet: nec pluta his conspicit hominem equo mistum cui opinio poetaruꝫ centauro uocabulū indidit. Quo uiso salutaris signi armat frontem. Et infra. Verum hoc utrum diabolum ad terendum cum simulauent. an ut solet eremus monstruosoꝝ animaliuꝫ ferax istā quoꝙ gignet bestiam incertum habemus. Centaurus etiā gñs nauis est: ut apud Virg. li. v.

Centaurea: siue centaurion gñs herbæ. aetius autez grœcus medicus κενταυρίου τοῦ μεγάλου ῥίζα & subdit. ῶροτρέπουσα κατα μηνία κ κιέμβρυα νεκρα κατασῶσα κενταυρίου δε μακρου ῥίζα ξηρατι κη & multa alia.

Cento. uelum laneuꝫ qđ lana aut tomēto cōfertuꝫ ut ictus nullos patiat. Cæsar. Eaꝙ cōtabulatiōeꝫ summā lateribus lutoꝙ cōstrauerūt ne qs ignis hostium nocere posset: cētonesꝙ iecerūt ne aut tela tormētis missa tabulationē perfringerēt: aut saxa ex catapultis lateritiū discuterēt. Sisen. li. iii. hist. Aceto madefactis cētonibus integunt. quos supra perpetua classi suspēdacilicia obiegunt. Quidam cētonē prostragulæ gñe super quo cubare solent. Cato. li. i. de re rus. Cētonē posuit pro uestimēto rustico hoc est pro interiore uestimēto qđ super subucula super indui solet. bombyce inferta Tres inquit centones pueris: sex culcitras: nouez instragula. Sist & Macrobius dñ serophā sub centonibus facere scribit rusticam uestē esse declarat. Fieri aūt centones cōstat ex pānis diuersoꝝ colorum: uel lanis in unū cōdēsatis atqꝙ cōsutis. Vñ Homerocētones & Virgiliocētones quales fecit Proba Falconia. Diffinit Auso. poeta qd sit cento. Variis de locis: sensibusqꝙ diuersis quædā cat minis structura in unū solidat uersum ut coeant aut cæsi duo: aut unus & sequēs cū medio. Naꝫ duos iunctim locare in eptū est.

Cētrū. pūctum sphæræ: aut orbis mediū certissima obseruatione distinguit. Nā in oī orbe uel sphæra medietas cētrū uocat. Aug. li. xiii. ci. dei. Hāc aiam plato ab intimo terræ medio qđ geometræ centrum uocant. per oēs partes eius usqꝙ ad cœli sūma diffūdi: & extēdi per numeros musicos opinatur. Apud in cosmographia catdinē squit mūdi. sic. n. dixeriꝫ centrū habet tellus. Hinc fit centralis adiectiuū. Ply. li. ii. Quindecies & pluribus subeat q̄ terra cētralis interueniat. Alias cētron.

Centū: nomē numerale & indeclinabile ultra cētuꝫ uariatur: ut ducenti trecēti quadringēti quingenti sexcēti septīgēti octingēti. nonigēti. Hinc centenus. a. um. ut centena millia. sic ducētenus trecentenus. quadringēnus: quingēnus sexcētenus. septēgintenus. octingentenus. nonigintenus Cētuplus ducētupius tricēpulus & reliqua. Cēte simus. & deinceps. Centies quoꝙ aduerbiū: ducēcies trecenties quadrigēties qngēties sexcēties septingēties octingenties nonigenties. Cētenarius ducētenarius & cæt.

Centuria in re militari. cētū hostes qui sub uno centurione sub quoꝝ centenarius iussus est numerus Hiero. li. i. g. Satrapæ philistym incedebāt in cēturiis & milibus. Cēturiæ in agris signant ducenta iugera. Cēturia a centuꝫ iugeribus uocabrt sed mox duplicata nomen retinuit inquit Col. li. vi. Sicut tribus dictæ primū a partibus ppli triptito diuisi. quæ tū nūc multiplicatæ pristinū nomen possident.

Centurio. & centurionus dcitur quia centum pedibus præest quia singulæ centuriæ militibus constabntur. In exercitu enim miles centurioni Centurio tribuno. Tribunus legato. Legatus consuli obediebat. Sed seorsum magister eqtū soium dicraton obtēperabat. Cēturia aūt dicebat p̄mipilus. Liui. Centurio erat quem nunc p̄mipilum appellamus. Veteres arcescebant cōmisso p̄lio acies facile turbari. ut hoc iucōmoduꝫ euitatent cohortes in centnnas diuisere & in singulis centuriis singulos centuriones p̄fecerunt qui p̄mocenturiones uocabant quēadmōꝫ ad decuriōes decurioni. Cohortes in exercitu decē erant in singulis legionibus. sed prima reliquas & numero militum & dignitate p̄cedebat aquilā habebat qđ p̄cipuuꝫ erat signū romanoꝝ Cēturiones huius coliortis cæteris centurionibus digniores habant. Prima centuria p̄mipilū uocabat. ꝙ citca signa grauis armatura cōstituta erat. Centurio ipse p̄mipili cēturio dicebat & p̄mipilus uocabatur. Hic nō mō aquilæ præerat: sed quattuor cēturias hoc ē quadringentos milites in prima acie gubernabat & tanq̄ princeps totius legionis merita consequebatur & cummoda. Mar. Grata pudēs meriti tulent cum p̄mia pili.

Centurio. as. iu centurias ordino. ut ager centuriatus qui in ducena iugera defenitus erat. Romulus enim centenis ciuibus ducenta iugera distribuit. Et milites centuriati qui in centurias ordinabantur. Liui. lib. xxix. Scipio postq̄ in sicilia traiecit uoluntatios milites ordinauit centuriauitqꝙ. Centuriata comitia ut Asco. scribit dñr cū ex sexu & ætate fertur suffragium. quia per centenas turmas diuisus erat populus romanus. Hinc succenturio. A quo succenturiati dicunt milites non primæ sed secundæ centuriæ ubi ad insidiā dum maxime collocabantur. Ex quo in succenturiis quasi in insidiis quēpiam positum appellamus. Teren. in phor. Nunc prior adito tu. ego in sidiis ero hic succenturiatus si quid deficies. I to

prie autem ſuccenturiare ſignificat explendæ centuriæ graria numerum ſupplere.

Centuriatim.ſignificat per centurias:ſiue abundanter copioſeq; a centuriis quæ in comitiis ſerebant ſuffragia.

Centũuiralia iudicia dicta ſunt a centum uiris.Nã cum eſſent romæ.xxxv.tribus quæ & curiæ ſunt dictæ:terni ex ſingulis tribubus ſunt electi ad iudicandum qui centumuiri appellari ſunt.Et licet quinq; ſupra centum fuerint tamen quo facilius numerentur centum uiri dicti ſunt.

Centuſſis a decem decuſſibus dicit quæ ſunt libræ centũ:uel a centũ aſſibus q erãt nũmi breues extenuati:ut centuſſe licetur.i.centum libris uændit p auctionem.

Cephalæa.morbus quo totus caput infeſtat.Nam hemicranici ab hemicrania ſunt qui dimidia parte capitis laborant.Sed & celſus cephalæam acutum quoddam peſtilẽtiq; malũ appellat.

Cephale ſine cephalis.pe.cor.ſignificat caput.Cephalicus capitalis.

Cephalus.nomen uiri.& nomen piſcis.Ambr.Ille ſinus maris cephalos alit lupos ille.ille ſaxatiles

Cephalonia.inſula Ionii maris.a cephalo Amphitrionis ſocio.Inter eam & zacyntũ echinades ſũt ad oſtium achaloi.

Cephiſus.pe.p.fluuius qui magna ex parte torrentis inſtar labit in phaleriũ pelagus . Ouid.li.iii. met.Inuada cephiſi panopeſq; euaſſerat arua.

Cephiſia attica tegio.Nam cecrops athenaꝫ cõditor oĩm eius regionis multitudineꝫ in.xii.urbes digeſſit.Sed theſeus poſtea has oĩs in unaꝫ athenienſium ciuitatem congregauit. Dicta cephiſia a cephiſo amne.Eſt & cephiſia fons atticæ.ſicut latine calliroe.

Cepos.latine hortus & urbs.Suidas κῆπος ϖόλις κατα βόσ ϖωρον καὶ κῆπος εἶδος λο ρᾶ λύονται εἰσὶ κουρεῖα σκάφιον κ ἡ κῆπος τὸ μὲν οὖν τὸ ἐν χρῶ ὁ δὲ κῆπος τὸ ϖρομεώϖωκεκόσμῆθαι. Vnde apparet in uocabulario græco nõ eẽ bene interpretatã hanc dictionem .σκάφιον .

Cepurica græci appellant quæ noſtri hortenſia holera.ſ.quæ in horto ſerunrur.Vnde Sabinus Tyro librum cepuricon ſcripſit hoc eſt hortenſiorũ quem Mecœnati dicauit.

Cepheus teſte Ouidio.æthiopũ rex fuit:Andromadæ pater quam ceto ppoſitam fabulæ dixerunt. Hanc aũt perſeus a periculo liberatam uxorem duxiſſe.Itaq; ut totum hoc gñs perpetuo maneret ipſum cephea inter ſidera collocatum eſſe pro diderunt una cum uxore Caſiopea & Andromada filia & genero perſeo.Oritur Cepheus in.xv. parte capricorni hoc ſidere nati erunt ſcueri ſicut Catones.

Ceraſtes.larinc cornutus gñs eſt ſerpentis qd teſte Plynio.li.viii.quadrigemina cornua pfert ſimil lima arietum.Nam κεράσκατος ſimili modo ceruus dicit.In genitiuo ceraſtis & ceraſtæ. Luc. Spinaq; uagi torquente ceraſtæ.

Ceraſphoros a noſtris corniger dr.

Cerates.pe. gñs põderis.qd ẽ medius obolus.

Ceraſus ceraſi.pe.cor.arbor nora a ceraſũte ponti ciuitate ſic dicta.Quam cum Lucullus deleuiſſet: inde illam trãſtulit:& a ciuitate Ceraluꝫ appellauit.Sanc arbor. Ceraſus pomum ueio ceraſum. Ouid. Audiat hæc ceraſus ſtipes manis eram. Dicitur & ceraſuꝫ pro arbore.Col.Ceraſa & tuburres & armeniacæ atq; amygdalæ quæ primæ florent poſſunt inſeri cõmode.In plurali ceraſa ceraſeorum.Ply.li.xiiii.Ceraſeoruꝫ Aproniana maxime rubent. Inter ceraſa principatum obtinent Duracina.Actia nigerrima ſunt & iuliana teneꝛrima.

Ceraſus.unris.& Ceraſunta.ſeu ceraſuntia pro urbe in põto.Hier.ad Marcel. Accepimus & caniſtrũ ceraſis refertum talibus & tam uirginali uerecundia rubentibus:ut ea nunc a Lucullo dclata exiſtimarem.ſi quidem hoc gñs pomi ponto & armenia ſubiugatis de ceraſunte primus romam pertulit. Vñ & de patria arbor nomẽ accæpit.Pompo. Raræ urbes ceraſũta & trapezus maxie illuſtres.

Cerauunus.pe.p.cognomen cuiuſdam Ptolomei. Quo nomine ſignificat ſulmen qd græci dicunt κεραυνὸν Vnde cerauni mõtes ſunt epiri.a creberis fulminibus.Plynius in armenia maiore pro illis accipit qui caſpius & niphates a Ptolomeo nominant quibus uidelicet ab ortu ſolis finitur armenia. Huius rei cauſa eſt q Taurus mons ſimilis atq; frangi cœpit & innumeras obire gentes ceraunus In uniuerſuꝫ uocatur.etiam ſi nomibus populorum per quos meant laciniæ diſtinguitur.Alio nomine dñr Acroceraunia.Hor.Inuſames ſcopulos acroceraunia.

Cerannium.larine regularium uel figularium.Naꝫ deriuatur a κεράμις qd eſt tegula. Erat locus athenis.De quo Ply.li.xxxvi. Opera praxitelis ſunt athenis in ceraunico.

Cerberus.pe.cor.Inteptatur terra onæ omnia cõſumit:inferni cuſtos q̃ſi κρεοβόρος.i.uorãs carnem κρέας.n.græci carnem dicunt βόρουτα edacem.Caniſtriceps. Cerberum ab inferis traxiſſe herculem In fabulis eſt.Fertur q hic fuerit ſerpens in Tenaro laconiæ promontorio.cuius neneno mortales extinguebant. Et quoniaꝫ in Tenaro ad inferos dicitur eſſe aditus:diris canꝫ dixerunt: quem cum Hercules trucidaſſet:nata eſt fabula canem tricipitem Interemiſſe.qa oĩs cupiditates & cũcta uitia terrena cõtẽplit ac domuit. Cerberus etiam dictus eſt canis Alexandri epiroticus leonibus congrediens.

Cercopythecus.pc.p.nomẽ compoſitũ ex κέρκος q̃ dr cauda & πίθηκος ſimia qſi ſimia caudata quam Maimonẽ uulgo dicimus.Ply.li.viii.Cercopythecos nigris capitibus pilo aſinino & diſſimiles cæteris uoce ſunt.Mar.Callidus enixas eludere ſimius haſtas . Si mihi cauda foret cercopythecus eram.

Cercyra.pe.cor.olim phæaxæ nomen fuit.nũc aũt uulgo dicitur corfu corupte.

Cerdo.uilis homo lucrum sectans: qui artes illiberales exercet κέρδος.n. lucrum dicitur & Cerdæno: latine lucror.

Cerdistos græce: latine significat acutissimū perindeq; prudentissimū.

Cerion: græci dicunt fauū. Vñ & p suaui & iucundo poni solet.

Cerebrū inquit Ply. est nisceꝝ excælsissimum pximumq; cœlo capitis. sine carne: sine cruore: sine sordibus. Hic habet sensum artē. Hic culmen altissimum. Hic mentis est regimē. Auicēna ait cerebrum esse principiū uirtutis sentiēdi & mouēdi Amb. li. vi. hexa. Initiū igt neruoꝝ & oīm sensuū uolūtariæ cōmotionis cerebrū ē. a cerebro p ficisci sōmnus. Quæ cerebrū nō habēt nō dormiūt. Diminuti. a cerebrū fit cerebellū.

Cerebrosus dī homo ad insaniā facilis cui cerebrum mouerat: nī a perniciosō cerebro. qui totus suo cōsilio hæret & obstinatus a nemine persuadet & iracundiæ obtemperās sine ratione ferē. Hora. li. i. Ser. Donec cerebrosus psilit unus. Dī & de brutis. Col. li. ii. Quod eo tēpore satū pecori sit noxium & p̄cipue bobus quos pabulo suo cerebro sas reddit.

Ceres. dea bladi putabat. a creādo dicta Saturni & Opis filia. Vñ alma ceres qa nos alit. uel ut Cicli. de na. deoꝝ scribit. Ceres dea ē tāq; geres a gerēdis frugibus casu p̄ma lra immutata a græcis λημήτηρ q̄si γημήτηρ hoc ē terræ mater q cunctaꝝ frugū creatrix sit. Hæc q̄q; luna dicit sicut liber p sole. Vir. li. i. geo. Vos o clarissima mundi lumina labentē cœlo quæ ducitis annuꝝ libet & alma ceres. Ponit interdū ceres pro ipso pane: sicut liber p uino. Terē. Sine cerere & baccho friget uenus.

Cereale. qd ad cererē pertinet: ut cērealia arma.

Ceritus. pc. p. quasi cereritus. hoc est cereris ira & indignatiōe uexatus. Nā in cereris sacris furore corripiebāt. Et sicut a baccho bacchātē dicimus sic a Cerere Ceritum. Hora. in Ser. Ceritus fuit aut cōmotæ crimine mentis. i. insanus furiosus. Vnde q emotæ mentis sunt ceriti nuncupari solent. Plau. in Am. Tu certe laruatus es. aut ceritus. Idem. Iube hanc pro cerita circūferri.

Cerrus gñs arboris glādiferæ: a quo fit possessiuū Cerreus. a. um.

Cererū. oppidū Vmbriæ inter Spoletū & Nursiaꝝ a quo ceretanus. a. um. Nam illa uident pdigitaliter in nostris ceretanis accidisse ut aliqua uitis apud te excederet uuaꝝ numeꝝ duoꝝ millū.

Cærinthe. es. gñs herbæ mellis cū cæra misti saporē habens. Virg. li. iiii. geor. Et cærinthe ignobile gramē. hēt foliū candidū in curuū cubitalis icapite cōcauo: cuius floruꝝ auidissimæ sunt apes ita cæra derinant.

Ceretani. populi hispani ut auctor est Ply. & Stra. apud quos gñosa uina nascebant quæ ceretana dicebātur. Mar. Ceretana nepos ponat setina putabis. Sunt & ceretani populi & Cereto Vmbriæ oppido q totum orbē uino quodā ac turpi superstitionis gñe ludificant.

Cerostrotū compositum est a græco. Nam κέρας latine cornu στρωτός strato & ē cerostrotū pictura gñs cū ex cornibus ramēta ringūt uariis coloribus: deinde uermiculatim ligno inserunt. Principio hoc ex ligni bracteis fieri cœptū. Postea cœpere tingi alioꝝ cornua dentes elephātoꝝ secari lignūq; ebore distinguiq; mox totuꝝ operiri. Ply. li. xi. Nūc tincta: nunc sublita: nūc quæ cerostrota picturæ gñe dñr. Proprie tñ dicit cerostrota. cornibus strata sicut lithostrata lapidibus strata.

Cerno. is. creui. & secūdū aliquos cerni. Liu. li. vii. Et qd haud minus timēdū erat stolide ferocem ninibus suis cernerat. cretū significat uideo. Vir. Cernimus astantis ne qcq̄ lumine toruo. Q ūq; cernere est consyderare. ut Cerno q populus iste duræ ceruicis sit. Quādoq; indicare statuere deliberare. Ci. li. iii. de legibus. Quodcūq; senatus creuerit: pplusue iusserit tot sunto regio ſperio duo sunto. Lucil. Postq̄ p̄sidium castris educere creuit Pacu. Et æquū & rectū est qd postulas iurati cernant. Quādoq; diuidere secernere cribrare. qd & incernere dī. Vñ & incernicula cribros uocamus. Ply. li. xviii. Rursus quæ transit arctiore cernit Vñ & crines dicti sunt: q sint discreti. Quādoq; dimicare. Plau. Pro patria Amphitrio dum cernit. Quādoq; cedere. Vnde cernere hereditatem filii parentibus dicti sunt: hoc est cedere. Actius Regnū tibi permitti malunt cernā tradā exercitus: Composita huius uerbi: sunt Cōcerno. quod Aug. li. v. cō. pro cōiungo posuisse uident cū ingt Talē naturam nasci nō posse de Maria uirgine arbitrabar nisi carni cōcerneret. Concerni autem & non coinquinari non uidebam q mihi tale figurabā. Decerno Discerno. Excerno. Incerno. Secerno. & Succerno. qd est subdiuido. Ply. Farinario cribro succernunt.

Cernulus a Cerno formari uidetur. quasi diminutiuum a Cernus qd nusq̄ legi. Hiero. cōtra Rufi. Quāq̄ tu occupatus insensibus & ad instruendā mihi calūniā cernulus grāmaticoꝝ & oratorum p̄cepta contempseris.

Certo. as. significat Altercor contendo. Indc certamen & certatio. Interdū prouoco. Ter. in. Phor. Benedictis si certasset: audisset bene. Hinc conponunt Decerto & Cōcerto.

Certatim. aduerbiū significat singulariter unū cū altero. qsq; p uiribus a strigo luno de altero. Fare chi nc po piu. Sue. in Aug. Senatus & in funere ornando & in memoria honorāda eo studio certatim pgressus ē. Hiero. in li. Iudi: Igit certatī tamos de arboribus p̄cidētes sequebant ducem.

Cere. oppidū fuit Thusciæ nō lōge a Tarquiniis. Vide in dictione Cærete.

Certamē. cōflictus q fit inter duos aut plures. Græca certamia celebratissima hæc fuerunt. olympia phthia. isthmia. & nemea. i qbus græci magnos honores cōstituerūt uictoribꝰ athletis. Nā olympica q i olympo arcadiæ mōte iuxta Pisaꝝ & helidē qntoquoq; anno in honorē olympii Iouis

celebrabãt: & q niciſſet corona oleagina donaba tur. Inſtitutaq; ſũt anno mũdi q̃dragiteſimo ſupra. iiii. millia. I eoq; certamie hercules p̃mus coronatus ẽ. Phthia Apollini ſacra eranti quoꝝ uictoꝝ poma referebat. Iſthmia ab Iſthmo pte achaiæ ubi celebrabãt. I honorẽ palemonis quẽ latini portunũ dicũt & q uiciſſet coronã ex apio repotabat. Nemæa a nemæa ſylua. I memoriã. Archemori Lygurgi filii fiebãt: quoꝝ uictores pinnã coronati abibãt. Hæc certamina ẽt Indi pñ numero dicunt & ſpectacula.

Certus. a. u. pouit p clarо & indubitato a cerno p nideo. qa ea q̃ cernimus clara & idubitata ſunt. Vñ facio te certiorẽ dicimus. Hoc eſt declaro & affirmo tibi ita eſſe. Gel. Certi ſumus nõ ignorare te qd uenã appellat. Hinc fit Incertus dubius. Incerto. as. Certitudo. Interdũ Certus dr Cõſtitutus: hoc ẽ tãtus ac talis: q̃tũ ac q̃ie uolumus. Vñ certũ uulnus feciſſe aliquẽ dicimus cum nec plus nec minus fecit q̃ uoluit. Mar. O q̃ certa fuit libræ dextera ferro. Interdũ diſcretus. Hic certos fere numero pñ dicimus p eo qd̃ eſt quoſdã. qñ a cæteris diſcretos. Ci. Is. n. cũ certis aliis ad cænã miſſus pauloañ diſceſſerat. Sal. Apud latera certos locauit. Itẽ certus firmo nõ uacillãs. Oni. Da mihi qd petit certo cõtingere telo. Et certus dicimus deliberatum. in quo plærũq; adũgitur dtũs cũ infinitiuo: ut Certũ eſt mihi in aſiã nauigare. Virg. Certũ ẽ in ſyluis inter ſpelæa ferarũ male pati. Hinc fit aduerbiũ certe q̃d cũ affirmatiuũ ſiti aliqñ ẽt p ſaltẽ ponit. Ci. Marcel. Victi ſumus igit: aut ſi uinci dignitas non poſtet certe fracti & abiecti. Iũgit qñq; cũ. &. ſẽpe affirmat Ci. Et certe cõtra Cæſarẽ & Igreſſus armatus. Si aũt iũgat cũ uerbo ſcio uel ſimilibus. c. in. o. mutari ſolet. Ci. Et ſi certe ſcio.

Certiſſo. as certus ſio. Pacu. Vocãt cocos unde certiſſent.

Cernuus. ppie inclinatus. q̃ſi q̃ terrã cernat. Virgi. x. Erectoq; incumbit cernuus armo.

Cerui alalia q̃ magna cornua gerãt q̃ſi gerrui. g. in. c. mutata. Vel ἀπὸ τῶν κεράτων Hoc a cornibus q̃ p̃mũ binis oriunt ſimplicia q̃dẽ & recta ad ſubulatũ ſimilitudinẽ. qñobrẽ ſubulões per id tẽpus appellant. Hic cerninus. a. u. pe. p. Mat. Ceruinus gelidũ torquet ſic halitus anguẽ Et cerui dicunt furcæ q̃ ad caſæ ſuſtẽtationẽ ſigunt ad ſimilitudinẽ cornuum cerui. Virg. Atq; humiles habitare caſas & figere ceruos.

Ceruiſia. decoctio ex fermẽtis & ſorbis cõfecta quã Bacchus inuenit. Virg. Et pocula læti fermenta atq; acidis imitat uitea ſorbis.

Ceruix. poſteriot colli pars quæ ab occipitio incipit & tendit ad ſpinã. nã q̃ añtior ẽ gula dr. Ceruicis hæc cõmoditas ẽ ut ad dextrã ſiniſtramue priorſuq; retrorſũq; uertat. Cõſtat. n. ex oſſibus octo bicubitalibus nertebratis ex qbus fit ad circũſpectũ facilis. Hinc ẽ q̃ qui flecti nec rogi poſſunt ceruicis dure pendent. Vñ dicimus hoſtes dure ceruicis q̃ſi indomabilẽ & cõtumacẽ. Antiqui uero ut Quint. ait ceruices dicebãt. primuſq; hortẽſio ceruicem dixit. Ci. in Vati. Inflato collo tumidis ceruicibꝰ intuliſti. Cato. Si caput aut ceruices doleãt: ea lotio caldo lauito. Ambr. de diua Agnete. Quo modo poſſus ad iniuriã ſummi dei ceruices meas lapidibus inclinare. Hinc ceruicoſus p duro & inexorabili.

Ceruicale. & p apocopen ceruical. pe. p. idenotatũ a ceruicibꝰ ſiũt ceruicis ſuſtẽtamẽtũ & munimẽtũ. Hoc. n. inſtrumẽto delicatoꝝ ceruices cõſouẽtur. Iu. Cõducit comites ſellã ceruical amicas. Mar. Tinge caput nardi ſolio ceruical oleãtis.

Ceruſa. pe. p. pigmẽtũ. Hier. ad Furiã. Quid faciat in facie chriſtianæ.

Ceryx latine p̃co & caduceator. Vnde Euſe. ſcribit a Nerone cerycas ſuiſſe certamine ſuperatos. Sen. ad Serenũ. Nõ uis niſi cõſul aut prytanis aut cerux: aut ſuffes adminiſtrare rẽp. hoc ẽ caduceator & magiſtratus ad remp. gerendam. eſt añt græcũ κηρυξ ἐξ τοῦ κηρύσσειν καὶ κηρυκεύω τὴν Sui. κῆρυξ ἐν τῷ πολέμῳ περὶ βοῦς ἐν εἰρήνῃ

Ceſſo. as. abſtineo. ab opere naco. Virg. Et ſi quid ceſſare potes requieſce ſubumbra. Itẽ Ceſſare tarda te remorari. Ideꝫ. Ceſſas in uota p̃ceſq;. i. tardus es in uota faciẽdo. Teren. in eu. Paululũ ſi ceſſaſſem pithias domi nõ offendiſſem ita iam adornabat fugã. Huius cõpoſitũ eſt cõceſſo. Plau. Poſtq; autora eſt nunq; cõceſſauimus lauari: aut fricari aut ornari.

Ceſtitũ linteolũ pure & cãdidũ. Vide ſupra qa ſcribit cum diph. Cæſtitium.

Ceſa. Ceſius. & Ceſtus. Vide ſupra quoniam ſcribuntur cum æ. diph.

Cetus ceti ſine dipht. piſcis maximus in atlantico mari. Hiero. Sicut fuit Ionas in uentre ceti. Am. li. hexa. Virtute mitigauit mari: diſciplina ſtrauit ceros. Dr & Cete neu. gñe. & numero pñ. Hiero. in Gen. Creauit deus cete grandia. Sunt aũt cete maiores piſces nõ ouũ: ſed alal gignentes tantæ magnitudinis quæ ſi qñ ſupernatãt fluctibus annare inſulas putes: mõtes altiſſimos ſẽmis ad cæſum nerticibus eminere. Hi ẽt teſtudines marinæ dicunt a diuo Hiero. in epla ad p̃ſidũ diaconum ſicut in dictione teſtudo uidere potes. Cœtus cũ æ. diph. cõuẽtũ ſeu cõgregationẽ ſignificat a coeundo. i. cõueniẽdo in unũ. Sena. li. iii. decla. Qui cœtũ fecerit capitalis. Qui elegantẽ ait cœtus nomẽ eſſe magnæ multitudinis coeuntis ex conſenſu quodam. ſaltẽ digne exprimit Suidas κῆτος θαλάσσιον θηρίον τὸ λυειλίσσει γὰρ λέγων. ζύγαινα τὸ ἀρβάλιος. Φύσαμος. πρῆσις ἢ λέγομεν μάλιστα καὶ λύσσαν ταραχὴν ἐστι καὶ χεῖρος. ἰλὺν ἐχθρὸν ζῶον.

Cetarii dñr maiores piſces capiẽtes: ſeu nãndentes dicti ab eo q̃ cete in mari maiora ſunt piſciũ genera. Col. li. ix. Salſamẽtoꝝ olum purgãta q̃ cetariorũ officinis euerrunt p̃beri cõuenit. Varro. Aduertis cetarios cũ uidere uolũt. I mari turmas aſcẽdere. I malũ alti ut penitus per aquã ſpiciãt

Cetariæ.loca iuxta maſ ſtagnãte lacu I qbꝫ Thyn ni & alii huiuſmodi piſces capiũt & ſaliunt. Ply. Carteiæ in cetariis aſſuetus polypus exire atq; ibi ſalſamẽta populari.

Cetra.ſcutum breue loreũ quo Seruio auctore utũ tur aphri & hiſpani. Virg. Leuas cetra tegit. Hic cetrati dicti ſunt milites cetris muniti de quibus fit mẽtio apud Cæſarẽ & Liuium.

Ceucre.pe.cor. eſt clunes mouere. qd̃ fit aut adulã do: aut in re nenerea turpia operãdo: & ꝓpric de maribus dr. Criſſari uero de mulieribus. Perſius. An nõ romule ceues. Hinc ceuctes auctore Pro bo molles & obſcæni dicunt.

Chaere.ſalue. hoc ſyro hebraicoq; ſermone appella tur Salomlac: ſiue Salomalac. i. pax tecũ. χαῖρε

Chabrias. athenienſis phus & imperator inclytus. Hic dicere ſolebat terribiliorẽ eſſe exercitũ ceruo rũ duce leonẽ q̃ leonũ duce ceruo.

Chalaſis. pe.cor. tunicæ gña qd̃ χάλαστον no cãt a laxitate uſ ut qdã dicũt nodus tunicæ mu liebris quo cõnexa circa cerucẽ tunica ſumittit.

Chalaza. collectio ſub cute buboni & ægyptiæ fa bæ ſimilis dolorẽ ſi tangat afferẽs. A latinis grã do dicitur.

Chalcedonia. ſiue calcedon urbs fuit in aſia iuxta boſphoꝝ thraciũ ex oppoſito ad byzantiũ. Hanc Megarẽſes cõdidere cæci appellati q nõ potius oppoſitũ littus elegere in quo iacet Cõſtãtinopo lis optimo loco. Hic olim magna ſynodus cele brata ẽ q̃ inter octo nũerat qbus romana eccl̃ia ꝓcipuuꝫ impartit honorem.

Chalcis. idis. urbs metropolitana in Euboea regio ne inſula iuxta Euripum. Vñ chalcidicus. a. um. Alia eſt in chalcidica regione Syriæ. Alia ẽ ætho lia. Eſt & chalcis auis.

Chalcidius. a. um. nomẽ gentile. Chalcidius etiam nomẽ phi.

Chaldæa cũ æ. diph. Aſia maiorla regio arabiæ cõ termina: plana i fontiũ indiga in qua babylon ci uitas maga. Chaldæos arphaxat inſtituit. & a ſe arphaxateos nolauit ut inqt Ioſep.

Chalix. lapidis gñs ex quo deducit ignis.

Chaleſtra. urbs theſſaliæ lictoralis iuxta quã axius fluuius in mare ægæum deſcẽdit.

Chalame. ciuitas perſidis: q̃ nũc appellat Etiſiphõ.

Chalybes. cũ. y. cor. ppñ in põto iuxta Thermodõ tẽ fluuiũ ſicut Stra. & Ply. teſtant. Hi ferrũ nudi effodiũt dicẽte Virgil. India mittit ebur: moles ſua thura ſabæi. At chalybes nudi ferrũ. Ponit tñ quãdoq; chalyba ꝓ ipſa ferri materia. Ouid. li. iiii. faſ. Aes erat in pretio calybia ia; maſſa place bat. Q. ñq; ꝓ iſtfo ex chalybe facto. Vir. Vulnifi cuſq; chalybs. Luc. Chalybẽ fræno ſq; momordit.

Chamus. gñs fræni dictus q ſit breuis χάμος .n. breuis dr. Hiero. in ps. In chamo & fræno maxillas eorũ conſtringe.

Chamedracontes: gña ſerpentium.

Chamæcyſſos. gñs hederæ qnæ nunq̃ ſe ab humo attolit cõpoſita dictio ex χάμαι q̃d eſt infimũ & ὕσσος hædera. Sic ch ame platani uocant hu miles platani & coactæ breuitatis. Chame daph ne puſilla laurus chameceraſi breues ceraſi.

Chamelus. p ſimplex. l. gñis cõmunis. aſal quadru pes. Hiero. in gen. Seperauit chameloa fœtas cũ pullis ſuis. Bactri chamelos mittũt & arabia ut ſcribit Diod. Sz I hoc differt q arabici bina I dor ſo hũt tubercula hoſ dromedarioſ nocãt ſingla bi ctriani. Chamelus uõ ꝓ func nautico quo nautæ marinas anchoras ligãt gñis maſ. eſt: ut eſt apud euãgeliũ. Facilius ẽ chamelũ ꝓ foramẽ acus trãſ.

Chamæleon. ontis. q̃ſi paruus leo aſal ẽ diuerſa ua rietate cõſperſuꝫ ut pardus: & ad colores quos ui det cõuerſione facillima nariaſi naſciſ in india ſi gura & magnitudo eſt lacerti niſi q crura hẽt re cta & excælſiora: latera uẽtri iũctũtur ut piſcibus & ſpina ſiſi mõ eminet. roſtrum ſiſc ſuillo cauda ꝓlonga tenuitarẽ deſinẽs & ſplicãs ſeu pinis or bibus ungues aduncimotus tardior ut teſtudini aſperæ corpus ut crocodilo hẽt oculos corpori cõ colores. nunq̃ eos operit. Solus aſaliũ nec cibo nec potu aliſ nec alio q̃ acria alimẽto latet hye me ut lacerta. Ab Auicẽna dr Stellio. Sed diuer ſum eſſe. Hiero. in leui. oſtdit cuꝫ inqt. Megale chamæleon & Stellio & lacerta & talpa. oſa hæc immũda ſũt. Eſt & gñs herbæ a folioꝝ narietate mutat. n. cũ terra colores ad ſimilitudinẽ chame leontis aſalis. Hãc q̃dã buphonẽ uocãt.

Chameteræ dñr hũiles & deꝑſiæ imagines. Chame .n. græcoꝝ aduerbiũ latine ſignificat humi. Scri bit Ply. l. 36. ſcopã feciſſe apollinẽ palatinũ neſtã ſedẽtẽ laudatã I ſeruilianis hortis duaſq; chame teras circa eam.

χαμυς θεος ἦν τυρίων καὶ ἀμενιτῶν
ὥσπερ ἡ ἀστάρτη θεὸς σιδονίων ἣ ἐλά
τρευσε σολομών.

Camelopardalis pe.cor. aſal cuius ad magnitudinẽ chameli ꝑceritas color pelliſq; panthcræ macu lis uelut florẽtibus narigata poſtremæ infra aliũ partes humi ſubſidẽt ſicuti in leonibus uidemus humeri pedeſq; priores atq; itẽ pectus ꝑter cæte roꝝ membroꝝ rõnẽ ꝑcera tenuia ceruix chamelo caput ſimile. Camelopardalis eſt aſal collo ſimi lis equo: pedibus & cruribus boui: capite camelo albis maculis rutilũ colorẽ diſtinguẽtibus.

Chananæa. hẽt diph. in penul. Eſt ãt chananæa ſy ria regio a chananeo filio Cham: q eã regionem quæ nũc iudæa nũcupat habitãs a ſe chananæã nũcupauit ut li. i. antiq. Ioſephus refert.

Chaonia. pars alpeſtris epiri. licet q̃ñq; ſumat pro tota Epiro. Hinc chaones ppli. a Troiano Hele ni fratre Chaone notati. Hi moloſſi ẽt ut ſcribit Stra. appellati ſunt a Moloſſo Pyrrhi filio. Vir. Chaoniãq; oẽm troiano a chaone dixit.

Chaos. Heſiodus olim reꝝ initiũ uocat. q añ oẽs deos deaſq; natũ ſit. In theogonia. ſ. & orpheus in ꝓncipio argonauticoꝝ ἀρχαίου μὲν τεῷ τῷ χάους ἀμίγαρτον ἀναγκην κρύπτε ὥστε ἐλόχευσεν ἀπειρεσίοισιν ὠλκοῖς ἀμφὶ ἑρα καὶ λιμνῃ τεφιωτίδα κυλινδόμενος. Et iterum appellat confu

ſam quondam ab initio unitatem hyantem pa/
tentemq; in profundum . Alii appellant mate/
riaz cæli & terræ cõfuſaz atq; informẽ quæ pri/
mũ ex nihilo facta ẽde q̃ poſt modũ oia ſigilla/
tiz p ſpẽs uarias formaſq; ꝓprias ꝓdiderũt de q̃
ſcriptura loq̃r. Qui ſeciſti mũdũ de materia inſor
mi. Lact. uero ſic hẽt. Chaos ẽ rudis ſordinatæq;
materiæ cõfuſa cõgeries. Nec audiẽdi ſũt poetæ
q̃ aiũt chaos ſ ꝑncipio fuiſſe. i. cõfuſionẽ rerũ atq;
elemẽtorũ poſtea uero deũ diremiſſe oẽm illã cõ/
geriẽ: ſinguliſq; rebus ex cõfuſo aceruo ſeperatis:
inordinẽq; deſcriptis ſtruxiſſe mũdũ parẽ & or
naſſe. Oia. n. deus fecit ex nihilo. Symplicius in
cõmẽtariis de cælo ariſtotel̃ ἤκουσα δὲ ἐγὼ
τοὺς μὲν ἀϊδιωτίους ἀσεβῶς τηρεῖ/
σθαι οὐκ ἐλαττόνων ἐξηκοντα μυριάδων
& multa alia. Eſt autem hoc nomen monopto
ton: licet Virgi. auctoritate dixerit. Atq; chao
dẽſos diuũ. Dictũ chaos ab χέω fundo: q̃ fue/
rit fuſio. i. cõfuſio elemẽtorũ oium.

Chatacias gñs thytimali. herba ramis digitali craſ
ſitudine cuiꝰ ſemẽ cũ melle decoctũ ſ nſu ẽ ad ca
tapotia. hoc eſt pilulas faciẽdas ſoluẽdi alui gſa.
hãc medici corrupto uocabulo cataputiã uocãr.

Charcheſia. gñs poculi apd̃ græcos forma ꝑcera &
circa mediã ptẽ cõpſſa: anſata mediocriẽ anſis a
ſũmo ad ifimũ ptigẽtibus. Et tribuiſ̃ Ioui ſicut
Scyphus Herculi: cãtharus libero. Virg. Hic duo
rite mero libãſ̃ charcheſia baccho. Hoc gñe pocu
li aurei donata ẽ alcmene ab Ioue ꝑ ꝓtio cõcu/
bitus. Aſclepiades ãt uit inẽ græcos appme do/
ctus charcheſia a nauali re æſtimat dicta. Ait. n.
Naualis uelli partẽ iferiorẽ pternã uocari. At cir
ca mediã fere ptẽ trachelon dici ſũmã uero ptem
charcheſiũ notari & ide diffũdi ſutrũq; uelli latꝰ
ea q̃ cornua uocanſ̃. Sũt ẽt q̃ putẽt charcheſia ẽe
foramia q̃ ſ ſũmo malo funes recipiũt. Catul. Lu
cida q̃ ſũma ſplẽdẽt charcheſia mali.

Characatæ uineæ. i. pedate uallate a græco χάρα ξ
κος uallũ χαράττω ſculpo ſigno fœ. ge. dũ/
taxat pedamẽtũ uitis ſigẽt. Col. li. 6. Quæ defixis
arũdinibus circũũctæ ꝑ ſtatumia calamoꝝ ma
teriis ligatis ſ orbiculos gyroſq; flectunſ̃ eas nõ
nulli characatas uocãt.

Character. latine notameu: uel lineamẽtũ uel litu/
ra ſignũ figura ſtilus dicendi. Vñ lĩæ characteres

Characteriſmos: latine deſignatio ut ẽ apd̃ ...dõr.
luu. Et caluo ſeruiret roma neroni. i. domitiano.

Charis. latine gſa a quo chariſma atiſ. ſ cadẽ ſignif.

Charites. giæ tres fueſt. Aglæa. Talia. & Euphro
ſine Iouis filiæ.

Chariſteũ. gñs marmoris ulride aχάρις gſa q̃ eiꝰ
color gratus ſit aſpiciẽtibus.

Chariophilon pe. cor. gñs aromatis & naſciſ̃ ſ Idia
grãdius & fragilius granis piperis ut teſtaſ̃ Ply.
Hẽrq; capitella dẽtata ac odoris medicinæq; gſa
ad nos aduehiſ̃ a χαριεν gratioſum & φίλον
amicũ carũ.

Charienſmos. dici põt gratificatio. Nã ex χαριὲν
q̃d ẽ gratũ uel gratioſuz. Figura ẽ cũ dura dicta
ituus gratius proferunſ̃.

Chariſtia neu. gñs & numeri plis feſta uocabanſ̃
q̃bus cognati cõueniebãt & munera mutuo mit
tebãt. Ouid. li. faſ. Proxima cotꝰ dixere chariſtia
a χάρις gratia.

Charitas. Vide in dictione caritas.

Charon. tis. a poetis dſ q̃ tria ſtygis flumina achc/
rontẽ ſtygẽ & cocytum.

Chartophylacũ. latine ſcriniũ dſ. Nã φυλακὴ
cuſtodia. φυλάττω cuſtodio.

Chaſma atis. latine hiatus fiſſura rictus ὅτι χαίνω
ἐνθεν καὶ χάσμα χαίνειν hyo. Fit ãt chaſma
nõ ſolũ ſ cælo de quo Pl. Fit & hiatus cæli quẽ
uocant chaſma ſz etiã ſ tra. Vñ ait Iuriſcõ. ti. de
cẽſibus. Si agri portio chaſmate perierit debebit
per cẽſitorẽ releuari. Amianus eleganti uocabulo
chaſmaticũ appellat terræmotuz quo patefactis
ſubito uoratrinis terræ ptes per hiatũ abſorbẽt.

Charmaſynũ. gñs ſerici ex eo q̃ aſpiciẽtes delectet

Chelæ. ſcorpionũ & cãcroꝝ brachia. tñ græce χηλή
dſ ungula ſed ſciſſa ut theodorus gaza li. i. i.
pædiæ cyri. Virg. Qua locus erigonẽ inter che/
laſq; ſequẽtes. Amb. de cancro loquẽs. Et peri/
culoſum ẽ inqt ſi chelam eius ſcludaſ̃. Chelæ ſi
gnũ cœleſte & dicunſ̃ prima pars ſcorpii.

Chelys. alal teſtudo eſt ꝓprie ſed ꝑ cithera ex qua
mercurio fecit ἀπὸ τῆς χελώνης hoc eſt a te
ſtudine. Nã ex teſtudine primo facta ẽ cythera a
mercurio cõſumpta iam carne ſed ſuperſtiti ner/
uis ꝓprie ergo chelys teſtudo. chelyon operimen
tum teſtudinis.

Chelydros teſtudo marina ornatus quidã quo do
nabanſ̃ mulieres. Iuu. Donat archana chelydros
Ita. n. exponiſ̃. ab eruditis q̃ibus nonulli legant.
Cylindros. cũ cylindrus aliud ſignificat.

Chelydonia dſ quo ſtra herba uiſui ſaluberrima ab
hirũdine mõſtrata a græcis χελιδών & a nſis
hirũdo tranſſerſ̃: a qua chelidonia herba dſ q̃ eo
auiũ gñe aduenięte naſcaſ̃ & diſcedẽte extinguaſ̃
Siue q̃ hirũdes reſtituãt oculos pullis ſuis excæ
catis ea herba. Itẽ chelidonia uocaſ̃ fauonius uẽ
tus ad octauo kl̃ martias flans ab hirũdinis uiſu
Chelidonia etiã eſt oculus indicæ teſtudinis qui

Chelenophagi. pe. cor. teſtudinũ co/ ...ẽ lapilus.
meſtores. Naz χελώνη teſtudo dſ. Φαγεῖν co/
meſtores. Sũt ãt ꝑſi carnaniæ ut ãqt Soli. q̃ nõ
alia q̃ teſtudinũ carne uiuũt. ...aria.

Chenotrophia χηνοτροφία Nãciũ uoluerũ aui

Chenoꝺoſcion. locuſ ubi anſeres aluntſ̃. Nam χὴν
χηνός anſer dſ.

Chenopus latine anſeris pes dſ. Quo nole dicta eſt
herba quæ hẽt effigiẽ pedis.

Cherroneſus per duplex. rr. & unũ. ſ. terra ẽ fere un
diq; mari cincta χείρ ὁσ manus νησος inſula dſ.
Et ob excellẽtiã ponit ꝑ peloponeſo. Dſ & cher
ronea q̃ fuit plutarchi patria clade totius græciæ
clariſſima. Vez totius cherroneſi triplex partitio
uſ. Prior & nobilior pars eſt Aſia q̃ ab helleſpon
to uſq; ad halyn & cappadociã porrigiſ̃. & mõte
a tauro ſ ſeptẽtrionẽ uerſa ponto pẽdẽt euxino.
Altera ẽ capedocia q̃ ſcipiẽs ubi aſia deſinit oriẽ
tẽ uerſuſ̃ ad euphratẽ uſz ꝑcurrit. Et ab exino uſz

ad tauꝛ & amanũ mõtẽ ſ meridiẽ extẽdiſ. Tertia ẽ oſs plaga q̃ a ſũmis tauri iugis uſq; ad mareꝝn auſtrum nergit.

Chreſoneſus idẽ q̃d cherroneſus. Nã χέρσος terra manufacta μῖσος inſula.

Cherſydros ſerpẽs q̃ tã in aqs q̃ ſ terris moraſ. nã componitur ex χέρσος terra ὕδωρ aqua qua ſi uiuens in terra & in aqua.

Cherubin gñis neu. & plris nũeri p illo angelorũ choro. Cherub nero ſeu cherubim per m ram ma ſculini g̃ neutri generis eſt.

Cheoſpes ægypti rex q celeberrimã illã pyramidẽ ſtruxit: habuitq; ſ ea tã multa hoſuꝛ milia opus illic tot ãnis faciẽtiũ nt p apio cepa ballio expẽſa fuerint mille & ſexaginta talenta. ſti.

Chẽnis ſſula ẽ nt Põpo. ſcribit ſ quodã lacu ægyp

Chidnei populi iuxta pontum.

Chidorus macedoniæ fluuius.

Chilias adis. numerus qui mille continet. Chilia mille. Hinc chiliarchus millenarius.

Chiliarchus: q p̃eſt mille hominibus. Sed in Ro. hiſtoriis pro tribuno militum ita ſemper accipiť ut Demarchus pro tribuno plebis. Nam auctore Ioſepho ordo in Roma. militia hic erat ut milites ad cẽturiones: illi ad tribunos: quos græci chiliarchos uocãt mane cõuenirẽt ſalutatum.

Chilon unus ex ſeptem ſapiẽtibus dicũt g̃ci iabiũ.

Chilos labrũ. ſñ chilones: q labra improbiora habent. Vide in dictione Cilones.

Chimæra cũ æ. diph. cuius priſa corripiť: latine capella mõs in lycia leonibus & ſerpẽtibus inhabitabilis: q ẽt flãmã admõuꝛ ætnæ in ſicilia emittit e ſummo uertice. Quod utiq; dedit cauſam fabulæ ut chimæra mõſtꝝ dicaťr tria capita habens unũ leonis: alind chimæræ: alind draconis: cuiꝰ capita ignẽ eſſlant. Lucre. Prima leo: poſtrẽa draco: media ipſa chimæra. Ouidi. li. vi. me. Quoq; chimæra iugo mediis in partibus hircũ Pectus & braleæ caudã ſerpẽtis habẽbat. Heſiodus Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαὶ μία μὲν χαροπὸν λέοντος.

Chimerinos pe. cor. unus ex cæli circulis q capricornũ cõtingit in quo cũ ſol ẽ: dies breuiſſimi ſẽ & hyemalis interpretaťr. Mar. Si datet autũnus mihi nomẽ opernoſ eẽꝫ: Horrida ſi brumæ ſyderе chimerinos. Duæ ẽt ſunt plagæ orbis habitabiles. Quæ a nobis habitantur ἡμέτερα. a ſcriptoribus nominatur. Alteram quaꝫ incolũt Antuchones chimerie a nobis hyemalis quæ ad hauſtrũ deflexa hauſtralis quoq; nũcupaťr: cum nra ſeptẽtrionibus ſuppoſita ſit.

Chios inſula in ægeo ſeu pãphilio nonſgẽtoꝝ ſtadioꝝ ambitu: in qua naſciť maſtix. Hæc olim dicta ẽ Etholia Cleobolus chiam appellat a chione nympha. In hac tẽplũ Apollinis. Vñ chius apollo. Et chii in ea habitantes. Et p̃mõtorũ Arui ſiũ: a quo aruiſia uina. Et pe. co. hẽt. Luc. li. viii. Quas aſine cautes: & quas chios aſperat undas Sũt q quadrigeminã chiũ eẽ putẽt: ut Prima ſit Chios inſula. Secũda cariæ urbs ſub mõte pelle næo. Tertia ſ Euboea. Quarta ſ cherrõneſſo thodioꝝ iuxta triopiã. A chios ſit chio a. uꝫ. pe. p. Tibul. li. ii. Nec mihi ſumoſos uetis peꝛire phalernos Cõſulis & chio ſoluiꝛe uincla cado. Hæc ſ ſula ꝓtulit mẽorabiles uiros. Ionẽ tragicũ Theopõpũ hiſtoricũ & Theocritũ ſophiſtam.

Chiragra pe. cor. manuũ doloꝛ χεὶρ manus ἀγρία dolor: atrocitas. Mar. Si nil porrigit hæc chiragra ẽ. Hic chirager & chiragricus q chiragrã hẽt

Chirocrates pe. cor. nomẽ architecti celebris q ab aliqbus dinocrates dici ſolet: apd Piy. li. xxxiii

Chirographus & chirographum manus inſcriptio χεῖρ & γράφω ſcribo. Chirographa ſũt quæ nos perſcripſimus ſ fidẽ alicuius. Aſco. ſcribit chirographa dici in qbus tantũ quæ geſta ſunt ſcribi ſolẽt. In ſyngraphis ẽt cõtra fidẽ neritatis pactõ uenit: & nõ nũerata quoq; pecunia: ant nõ integre nũerata p tẽporaria uolũrate hominũ ſcribi ſolet luue. Vana ſuperuacui dicũt chirographa ligni. Hic chirographariuſ a iurecõſultis poniť p eo q ſuo chirographo ſcripſit ſe debitoꝛẽ in codice.

Chirodita runica plixa ultra brachia manꝰ opiẽs

Chiromãtia manibus diuinatio νόμος. n. moueo cũ quadam arte nel μαντεία καὶ χεὶρ.

Chironomia manuũ motus. Quintil. legẽ geſtus ſ terpretaſ. Chironomia a χεὶρ manus & νόμος lex. Sũt. n. motus qdaꝫ præſcripti qbus ſaltãtes manibus utunťr. Quod poſitũ in græcoꝝ uſu ſuit. Apud Roma. aũt ſ egris adhuc urbis moribꝰ in ſolo theatro exercebaťr & maxie pyrrhichia ſaltatio. Chironomus & Chironomon tis. q manibus geſticulaťr & ludit. Vnde & p ſtructore ponitur a luue q lege q̃dã manuũ diuidit aues & cætera eſcẽta cũ ſqt. ſpectas chironomãta uolãti.

Chirotheca manuũ uagina quæ ẽt manica dici ſolet. Ci. in phil. Solet. n. cito iꝑe accipre manicas nec diutius obſidionis metũ ſuſtinere.

Chirotheſia manuum impoſitio.

Chirurgia manuum operatio ἐργία cuiꝫ operatio diciť q̃ſi manuũ opus eo q mãibꝰ hæc ars exerceaſ. Hic chirurgus & chirugicus medicus uulneratius. Mar. Chirurgus fuerat nũc ẽ ueſpilo di

Chirogylius echinnus terreſtris ut ẽ vaulus. apud Leuiticum capitulo undecimo.

Chirõ nomẽ medici p̃ſtãtis a cuius noſe ñba quo q dicta ẽ cẽtaurea & chironiũ ulcus q̃d maxie ſit ſ pedibus & cruribus hẽns duas oras callẽtes tumẽteſq; dolore modico. Dictũ ceu chirõis operã deſyderet. Fuit hic chiron cẽtaurus & achillis magiſter. Saturni & phylliræ filius Oceani filiæ dimidius hõ: reliq̃ parte equus q a mẽe phylliri des ẽ dictus. Hic uniuerſos ſuæ ætatis hoſtes bonitate & iuſticia ſuperauit. Nauigauit cũ argonautis quoꝝ medicus fuit. Medicinã & herbaꝝ uires inuenit. Medicinã Eſculapius: cuiuſ achilles: aſtrologiã hercules ab eo didicerũt. Tandẽ deoꝝ miſeratõe cũ ex uulnere obiiſſet relatus eſt ad aſtra & ſagittarij conſtituit.

Chlamys ydis. p̃pe ueſtis militaris pallio pene ad uerſa cũ breuiot multo ac ſtrictior ſit. Plau. Puer

epe chlamydē & da palliū. Idē ad ornatū militis sit opus eē chlamyde machera & petaso. similiter. Iul. Pollux. de ꝓprietate uocabloꝝ iter apparatus militares numerat chlamyda. Iurecōsulti uero iter uestimēta puerilia numerāt chlamydes A chlamyde fit chlamydatus q̄ chlamyde ſdutus. Plau. in Pſeu. Quis hic hō chlamydatus eſt? aut uñ eſt aut quē quæritat? Chlamydula dimi. Idē Ty ſume chlamydulā. Suidas. χλαμύς νουμας λευτέρος ῥωμαίων βασιλυς. ὥρεσβιάζ ισαυρων λεξάμενος καὶ τὸ σχημα της φερισίας ἀὐτῶν καταμαθων. ἐξ ἀὐτῶν λαβων ἐφευρε την χλαμύδα ὃς ἐλεγεν. Et multa ſubdit.

Chlæna gñs neſtimēti: quod ſuper alia portabatur Poſtea læna dicta.

Choa nomen eſt menſuræ. /uo adulor.

Cholax nomē paraſciti ab aſſentādo. Eſt. n. colace

Chœnix icis. & chœnica æ. nomē mēſuræ quoriēſ ſextarius quater aſſumiſ. Quidā dicūr eē mēſurā diurnæ eſcæ. Vñ pythagoreū ænigma eſt. Super chœnicē nō ſedēdū: hoc ē nō curandū de craſtino

Chōdros latine granū thuris dī. /eē.

Chobar ꝓpriū nomē fluminis. Et q̄ graue interp̄tat. Tigri & Euphratē & oſa magna & grauiſſima fluuia quæ in terra chaldæoꝝ eē perhibenſ

Chorus uide infra in dictōe eorus. /ſigt.

Cholera pſi numero & choleræ morbi gñs ē ꝓcipitis: in quo & nomitus & dciectio ſimul fiūt. Vñ cholerici apud Celſū. Accipiſ & p bile. Lāpridius. Alexāder inqt cæſar indices q̄ furtoꝝ fama laboraſſent ſi caſu aliquo uiderct cōmotōe animi & ſtomacho choleram euomebat.

Choragos latine choreæ princeps: & expēſæ ſuppeditator & chori cōuiuiiq̄ magiſter.

Choraules a choro & tibus dicti ſunt q̄ modulanſ ad choros: uel q̄ in choro fiſtulas inflant χορος nāq̄ chorꝝ & tripudiū ſigt αὐλος uero fiſtulā ſeu tibiā q̄ tibiis ad choreas canūt. Apul. Erat q̄dē iuuenis iam corpulētus choraula doctiſſius Vñ apud nos uſitatū nomē ꝓ latino auledus Cice. Qui citharœdi eē nō ꝓt auledi fiūt. Et quia grariſſimi ꝑncipibꝫ choraules quoꝝ ddiciæ ambroſiæ choraules ambroſius dixit. Iuuenalis. i. tibicen gratiſſimus.

Chorocitharistæ: q̄ choro citharizant: ſicut pſallo cithariſtæ q̄ pſallūt. i. canūt ad citharā. Suet. in Dom. Cerrabaſ ēt & pſa otōe græce latinēq̄ ac præt citharœdos chorocithariſtæ quoq̄ & pſalocithariſtæ.

Choreæ pe. indifferenter α χορεύω ſalto. Virgil. Pars pedibus plaudāt choreas & carmina dicūt. Idē. Immēores nſi feſtas duxere choreas.

Chorda latine funis. Nā græcū ē ut inqt Iul. Pol. Cordū uero ſine h aliud ſignificat.

Choriambus pes ex ꝑma & ultia ꝓductis duabus medus breuibus ut filiolis. Dictus choriābus q̄ iābicā deſinētiaꝫ hēat & in choris apud ueteres celebratiſſimus extiterit.

Choragiū iſtrumēti apparatuſq̄ nuptiaꝝ ferialiū q̄dē atq̄ funebriū. Feſ. Choragiū ē ſcænicū iſtrumētū quo. ſ. ſcæna iſtruiſ & apparaſ: cuius ꝓfectꝰ dī choragus. Plan. in perſa. ὑποθήκη. i. unde ornamēta ab chorago ſumito dare debet: prætē da ædiles locauere. Et I Tri. Ipa ornamēta a chorago hæc lāpſit ſuo penculo. Vict. li. v. Poſt ſcænā porticus ſunt cōſtituēdæ uti cū imbres repēti ni ludis interpellaueriſt hēat populus quo ſe recipiat ex theatro choragiaq̄ laxamētū hēant ad cōparandū uti ſunt porticus pompeianæ.

Choramnei gñs q̄dā holuꝫ ſylueſtre I perſia tātæ uelocitatis ut ceruos cōprendant curſu.

Chorytus pe. p. arcus theca: aliq̄n & ſagittaꝝ: ut I qt Ser. Syn. Patrulus ex hūero chorytos & aureꝰ arcꝰ: pēdēteſq̄ ſonāt aurata lynce pharetræ.

Chorthos gramē I cōe ſigt ſed præcipue fænum.

Chreſis latine uſus dī. Vñ catachreſis abuſio.

Chriſis latine unctio dicīſ. Vnde Chriſtus unctus Ideo autē nos unxit q̄ luctatores contra diabolum facit. & Chriſma unguentum.

Chryſa ciuitas phrygiæ. Chryſa inſula Indiæ q̄n aureum ſolum habere proditur eſt. Et chryſa fluuius agri ſyracuſani.

Chryſos cū y dī auꝝ a quo multa deducuntur.

Chryſomalon græci appellant arietem illuꝫ qui ut eſt in fabulis lanam aurcam habuit.

Chryſolmila ſunt poma aurea quæ alio nole dōt Armeniaca q̄ colorē aurcum habeant.

Chryſocetas latine auricornu oppidū ē q̄d ad byzantiū europæ latere chalcedoni ut inquit Stra.

Chryſolithus pe. cor. lapis precioſus aureo nitore trāſlucēs χρυσος auꝝ λίθος lapis q̄ſi aureus lapis. Ouid. Ter inga chryſolithi poſitæq̄ ex ordinæ gemmæ.

Chryſidectrus: ſi colorē intei coloris electri declinā

Chryſenderū pe. cor. dici pōt auro ligatū. Mart. Si uidere potes miſeri chryſendeta ciuæ.

Chryſoplus cui uidetur aurum ineſſe.

Chryſogonus nomē uiri propriū: cōpoſitū ex χρυσος aurū & γόνη fœtū q̄ auꝝ uiicunq̄ pariatꝫ Iuuc. Sūt quæ chryſogonū cantare uetant.

Chryſolāpis lapillus noctu ignei coloris licet die palcſcat.

Chryſoſtōus autē os ς ὁμα. n. os dī ς ὁματος

Chryſocola humori q̄ in aurifodinis p uenas auri defluit & craſſeſcēte hūore rigoribus hybernis uſq̄ in duriā pumicis iduraſ quæ ſubtiliſſimæ cōtuſa auri picturā ꝓbet. Plī. ſcribit hc li. xxxiiii. Et infra chryſocollā aurifices ſibi uēdicāt ad glutinandū auꝝ. Vñ & ipſa appellata ē. i. auri colla & glutē. Chryſocollā terræ gñs ēe q̄dā dōt quā c macedonia apportari & illic ſodi auctor ē Vic.

Chryſocomus i comas aureas hñs: Quo nole dictꝰ apollo a fulgore radioꝝ: q̄ comæ ſē ſolis aureæ.

Chryſippus philoſophus aſianus ſtoicoꝝ cum Zenone princeps. Hic Zenonis diſcipulus fuit acutus ſane: ut q̄ multis præceptoribus repugnauerit: ſtatuā hōit athenis in ceramico poſitā. In dialectica clariſſimus fuit ita ut nō illepide diceret q̄dam. Si apud deos dialectica habeſ nō temere alia erit q̄ quæ a chryſippo inuēta fuit. Scripſit librorꝫ uolumina ſupra q̄nq̄ & ſeptingēta. Feſtū

Carneadē phm cyreneū perlectis chrysippi libris ita dixisse. Nisi chrysippus eēt ego nō essem. Cō ponitq; hoc nomē ex χρυσὸς aurē & ἵππος quod est equus quasi aureus equus. Suid s χρύσιππος ἀπὸ τοῦ ὀνείδους ὃν ταρσεὺς φιλόσοφος μαθητὴς κλεά/ νους κληθησόμενος τὴν στωϊκὴν σχο/ λὴν μετακλεάνθην. ,go ligē.

Chrysopassus lapis auro aspersō πράσῳ.n.ipar

Chrysoprasus pe.cor.lapis auro admistus & porri uiriditatē habēs. Nam πράσον significat poe rū. Vñ & prasinus pro uiridi.

Chrysoaspidæ appellati sunt milites a clypeis auro cælatis.

Chryses nomē propriū uatis Iunonis. Chrysæ ue ro urbes multæ uocant. Chryseis fuit chrysæ sa cerdotis filia quæ a græcis rapta in prædæ di stributōe Agamēnoni cōgit. Homerus in prin cipio li.i.illiados res notissima est.

Chromaticus: q nulla uerecūdia colorē mutat: & magis aduerbiū coloratus dici potest.

Chronica ogē.gñis.neu.nō chronica cæ.ut indocti usurpāt: tēporalia dicunt ꝓprie annales. In chro nismos.i.tēporalitas a χρόνος ips. Synchroni us cōtēporaneus. Innenis & chronicus ica.cum. Aug.li.iii.ci.dei. Nam sicut scribūt q chroni cam historiā pſecuti sunt. Chronici q de tēpori bus scribūt. Ply.li.xxxv. Quod & ipsius Tima gore carmine uetusto apparet chronicoq; errore nō dubio. Chronos ēt saturnus dictus est.

Chronia ogē. Saturni festa erant.

Chytra & chytron latine olla. In chytrapos odis. olla quæ pedes hēt: quæ & chytrapida æ.dicit.

Cibus & uictus differūt secūdū Do. q cibus ēt de lectatus prebet. Victus in paruis andisq; alimo niis ē cōstitutus. Ter. in An. Lana ac tela uictū quærentans. Quidā hoc nomē cū y scribunt & a κυβίσις quæ est pera deducunt eo q pera ci bum imseaus.

Cibo as.cibū infero. Col.li.ix. Atq; ea gña quæ in tra septa uillæ cibant fere persecuti sumus.

Cibariū nō significat locū ubi reponunt cibi sed ip sum cibum: ut cibaria misit eis.

Cibarius a.um. quod ad cibū pertinet. Et nō solū de pane sordido sed ēt de alio indigno dicit. Ci. in. Tus. Cui cū peregrinanti ægyptū comitibus nō secutis cibarius in capsa panis datus esset ni hil usū illo pane iucūdius. Hiero. con. Ioui. Nā cū monachū eē se iactitet & post sordidā tunicā & nudos pedes & cibariū panē & aquæ potū ad candidā uestē & nitidā cutē ad mulsum & elabo ratas carnes ad iura apri & pauonū ad balneas quoq; & fricticulas & popinas se conferat.

Cibale quod ad cibū pertinet. Var. Est. n. lac oſuz rum quas cibali causa cupimus liquentium ma xime alibile. Et id ouillū: inde capninum.

Cicada dicta ē quasi cito cadēs. Viuit. n. rore & ci to decidit. Cicada ex olbus quæ uiuūt sine ore. ē p eo aculeatū qddā in pectore hēt: linguæ simi le quo rorē lambit & pectus ipm fistulosum quo uocem emittit.

Cicatrix ꝓprie ē signū nulneris obducti q̄si circa cutē: uel dicta ē q̄si occæcatrix. Est. n. caro callo sa p cute inducta ubi hiatus uulneris qd iā coi uit iucrat. Vñ cicatrico as. pe. cor. qd ē cicatricē ,induco.

Cicer genus leguminis.

Cicercula legumis gñs simillis piso ut inqt Col.

Ciceta gñs leguminis. Palla. li.iiii. Ciceta sentur: quæ distat a cicercula solo colore.

Cichorea & cichoreū utroq; mō dī. Hor. lib. i. car. me cichoreæ leuesq; maluæ. Ply. li. xx. Cichoreū refrigerat in cibo sumptum.

Cicina auis nocturna.

Cicindula: seu cicindela: gñs muscæ: quod noctu lucet ignīū mō lateꝛ & cluniū colore a græcis lā pyris dicta. Quidā noctilucā: alii nitedulā uocāt nō añ matura pabula aut post defecta conspiciū nūc pēnæ hiatu refulgēs: nūc cōpressu obūbra ta. Ab hac lychnus pēsilis quē uulgo lāpadē uo cāt cicindella appellat: quæ nocte tota seruat ac cēsa & lampyridis instar lucet.

Cicones pe. cor. populi thraciæ iuxta hebꝛ fluuiū inhabitātes. Tibul. Nā ciconū manus aduersis repulit undis.

Ciconia auis: quæ serpentibus pullos nutrit. Quo ēt nole uocat lignū rostratū: quo e puteis hauri ri aqua solet apud hispanos quod & ciconiuꝫ a nōnullis dicit. Hispani telonē dicūr. Itē ciconia mēsuræ gñs ē. Col. li. iiii. Sed huic operi exigen do q̄si quandā machinā cōmēti maiores nīi re gulaꝫ fabricauerūt i cuius latere uirga prominēs ad eam altitudinē q̄ depimi sulcū oportet cōtin git summā npæ partē. Id genus mensuræ ciconi am uocant rustici.

Ciconius nomē eius qui brixiam condidit.

Cicū: mēbrana tenuis malorum punicorum.

Cicur pe. pro. alal quod ex fera factū ē māsuetū: ut aper ceruꝫ leo & qcqd cicurari. i. māsuefieri pōt Quod. n. a sero discretū ēt id cicur dicit. Ci. Aliæ sunt feræ aliæ cicures aliæ natātes aliæ uolucres Cicur ingeniū dī mite ac māsuetū. Et a cico mē brana tenui deriuari uidet. Hinc Veturii quoq; nobiles nominati sunt cicuris. ,dī exarmo.

Cicuro as. māsuefacio uerbū uetus qd alio uerbo

Cicuta pe. p. hærba uenenosa caule uiridi & gemi culato altior sæpe binis cubitis: in cacuminibus q ramosa: foliis coriādri tenuioribus grauī odo ratu: semine anisi: crassiore radice cōcauā nullīꝫ usus. Nā semini tantū & foliis refrigeratoria uis ē. Ser. docet cicutā ēe qd ēt canaꝫ nodos Vir. Est mihi dispanꝫ septē cōpacta cicutis Fistula.

Cieo es. & cio is. ambo ciui. citum faciunt. Sed cū a cieo es. fit citū pe. cor. A cio uero producitur. Oui. li. ii. me. Nec fruit somno uigilantibus ex cita cunis Ideꝫ. li. i. de tris. Accitus totiēs in gñs omne ioci. Et cieo quidē significat mouco. Vir. gilius. Cœlum terramq; cieto. Cio uero uoco p prie. q̄uis & pro commouco usurpetur. Liuius li bro. i. Principes utriq; pugnaꝫ ciebant. Prose aūt dixi quoniam uocare aliquo modo moucre

ẽ: sicut & mouere uocare adeo ut alterũ ꝑ altero quandoq; sumi posse uideaſ: ut illud Vir. Miſ/ senũ æolidẽ: quo nõ præstantior alter: Aere cie/ re uiros: martẽq; accẽdere cantu. Col. li. vii. Cio is. posuit ꝑ cõmoueo. Nullo inqt tẽpore & mi/ nime æstate urilius ẽ boues in cursum concitari. Nam ea res cit aluũ. A Cieo igiſ promouco fit citus. i. uelox & cõcitus cõmotus: & percitus in furorẽ iracundiamue motus. Cito as. frequentati uũ a quo cõcito excito incito recito suscito resu scito exuscito oscito procito. Similiter cõcieo & excieo: & si qua sunt alia cõpoſita. Primũ signi ficat cõmoueo. Liui. Galli quos prædæ popſati onũq; cõciuerat spes. Secudũ foras mouco & ex cutio. A Cio fit excio. Sta. li. iii. rñ. Suus excit ſ omni arma antiquam tirynrha deus. Accio siue arcio ꝑcio ꝑcouoco siue a lõge uoco. Percio pul so tango percurio: & ualde cõmoueo. Concio si mul uoco: uel simul cõmouco cõgrego. Hinc cõ cio onis. Ex quibus ẽt fiunt. Cõcito excito proci to frequẽtatiua. Porro q; præterita & supina ea dẽ amborũ simpliciũ sunt: itẽq; cõpoſitoꝝ orta eſt non parua interpretandi ea uerba difficultas. Nam cito as. frequẽtatiuum eſt amboꝝ primiti noꝝ cio & cieo. Ideo aliquando uocito aliquan do frequenter mouco significat. Pro uocito. Ci. in Ver. acri. iiii. Citatur reus: causa agiſ. Pro cre bro moueo. Col. li. viii. Ne immaturis herbis ci tetur aluus: eoq; uitio pecus emacietur. Igiſ non somniculoſe spectanda sunt frequẽtatiua: cõpoſi ta prætcrita: participiaq; cõpoſitoꝝ: ut quæ uo/ cationis magis proprietatẽ habẽt a cio. Quæ ne ro motionis a cieo sumantur.

Cileo ies. lui. significat moueo. Vñ & furcillæ q; bis frumenta cileantur. i. moueantur.

Cyllenus pe. pro. & per duplex ll & cũ y dictus eſt Mercurius q; omnẽ rẽ sermone sine manibus cõ ficiat q; hus partibus corporis qui catẽt uocant χυλλοῦν. i. mutilari uulgo strupiari dicuntur Siue q; in cyllene mõte sit nutritꝰ Arcadiæ: aut a cyllena nympha sit educatus.

Cillibæ pe. cor. mẽſæ rotũdæ. Var. scribit cillibam mẽſã quadratã escariã quæ ẽt nunc in castris a cibo cilliba dicta: postea rotũda facta. hæc & cili bantũ diciſ: a ciliee poculo græco. i. calice dictũ

Ciliari χ aspirata in χ tenuẽ ſmutata χιλὸς γὰρ λέγεται τὸ σῖτον ἐν τῷ στομάχῳ dicun tur q; ex nitio stomachi. i. nẽtris profluuiũ patiũſ Ply. li. xx. Hippocrates ciliacis & diſſitericis bis coctũ cũ sale. Celsus li. iiii. In ipsius uero uẽtricu li porta cõſiſtitis qui & lõgus esse cõsuenit. Cili cus a græcis nominaſ.

Cilicia regio ẽ: ut Ply. li. v. teſtaſ: iu minori asia Sy riæ proxima plurima iacẽs campo. Tauro mõti subiecta: q; a cilice nomẽ sortita ẽ: quoniã priſti na ætas penc ultra æuũ memoriæ abſcõdit phœ nice ortus q; apud gẽtiles antiquior ioue de pri/ mis terræ alumnis habebaſ. Hæc regio ab oriẽti amano claudiſ: a septẽtrione tauri iugis: ab occi dente pamphylia. Huius metropolis eſt Thaſos quam interſecat cydnus amnis.

Cilicium a cilicibus populis dictũ eſt apud quos ut inqt Var. cilicia primũ cõfecta sunt. Fiũt aũt ex uillis hirc/ ꝝ atq; capraꝝ quæ adhibentur ut Ve/ ge. inqt ad excipiẽdũ ſpetũ sagittaꝝ. Aſco. scri/ bit Cilicia tecta esse de pilis in castroꝝ usum at/ que uautarum.

Cilix nomẽ propriũ phœnicis filii a quo Cilicia & cilix adiectiuũ diciſ homo qui e cilicia ortus eſt Cilices piratæ fuerunt quos Cn. Pompeius tun ditus deleuit.

Ciliũ folliculus quo oculus integiſ q; cilere moue re sit. Vel quaſi cæliũ a cælando q; oculũ celet. Iñ fit supercilium quod pilis obtegiſ: cuius prima corripiſ. Vñ ẽ illud in priapeia. Cõueniens lato pone ſupercilium: Nam telle Ply. li. xi. Extremæ ambitũ genæ iuperioris antiq cilium uocauere. Vnde & supercilium.

Ciloues dicti sunt quoꝝ capita oblõga & cõpreſſa sunt uel quibus frõs eminẽtior ẽ ita ut a dextra siniſtraq; recisa uideaſ. Chilones uero cũ h ex g/ co a labiis impbioribus qnæ illi uocant χεῖλος Vñ & piſces ſphius labrari chilões dicuntur

Cimas insula inẽ istri hostia quæ ut Põpo. scribit urbẽ hẽt quã qa bithini colõr bithiuida appellẽ

Cimbri populi: q; nũc flamingi germãi lingua gal lica latrones: q; inũdatõe oceani fugari cũ galli/ as atq; italiã adiiſſẽti ſedes a senatu Ro. petierũt a quo repulſi armis petere cõſtituerũt: quod ꝑci bus imperrare neqnerant. Actũ erat de Romãis niſi Marius illo sæculo cõtigiſſet a quo primuꝝ apud aquas sextias: mox prope athesim debella ti & ad internecionẽ redactiſunt. Hiẽt ut docet Diodo. uocati sunt cimeni qui qnoniã remoto res suut a nobis apud inferos esse putanſ. Sz ho merus dixit cimerios populos in asia amazõibꝰ ꝓximoſ q; ex ulito occidẽtali oceano aduenerũt. Ferſa Val. max. Cibros & celtiberos t acie gau dio exultare cõsueuiſſe tanq; glorioſe & feliciter nita essent exceſſuri. Lamẽtari uero in morbo q; ſi turpitet perituri.

Cimerii populi scythici: a quibus bosphorus cime rius uocatus eſt in cuius hostio fuit oppidũ Ci/ merion. Hoꝝ clima obſcuꝝ ẽ: de quibus home/ ruſ. Illis sol nunq; phaetõ ſua lumina ſpargit. per niciosa super nox semper tẽdiſtis. Hinc deduc tũ ẽ prouerbiũ ut dicãſ tũbræ cimeriæ. Vñ Lac. li. iiii. O cæcũ pectus o mentẽ cymeriis ut aiunt tũbris atriorẽ. Ephorus scribit Cimerios in italia quoq; fuiſſe iuxta lacum auernũ: eoſq; in subter raneis habitaſſe domiciliis: quoꝝ morẽ patriæ esse ut nemo solẽ aſpiciat: noctu uero egrediantur. De cimeriis ita scribit Feſtus. Cimeni dicuntur homines q; frigoribus habitatas terras incolunt quales fuerunt inter baias & Cumas in ea regio ne in qua cõuallis saris imiuẽti iugo circũdata ẽ: quæ neq; matutino neq; neſpertino tempore ſole contegitur.

Cimolia creta ab insula Cimolo qua utuntur fullo nes in uestibus abluendis. Hanc nunc uulgus ter

ram ſaponariam uocat. Hæc & medicamẽtis ap
ta dicitur.

Cinædus cuꝫ æ diph. puer ad pariendũ aptus a κι
νέω moneo uel expetior αἰδοῖα uerẽda. Alii ci
nædos pudore uacuos appellant κενὸς .n. uacu
us οὐδεὶς pudore. Alii interpretant ſaltato
res uel pantominos ἀπὸ τοῦ κινεῖν q̃ libi
dine omnibus anteirent. Plan. in Aul. Ita fuſti
bus ſum mollior magis q̃ ullus cinædus. Hinc
cinædicus a.um. Idẽ in Sti. Lepidã & ſuauẽ can
tionẽ aliquam occupiro cinædicam.

Cinnabary per duplex nn latine cinnabaris & cin
naber: ut piperi nos piper. Ply. li. xxxiiii. Et colo
re dilutũ cinnabari clariorem fieri.

Cinnamomũ fruteꝫ in æthiopia quod ſitu breui
naſcẽ fiſtulæ duplo præſtans odonifera & dulciſ
& cinerei coloris ad medicinæ uſum. Naſciẽ &
in ſabæis & in India quæ hauſtulis eſt.

Cinnamũ ſimilis eſt arbuſcula cũ cinnamomo uel
eadẽ eſt quæ & cinnamomũ de qua Oui. li. iii.
faſ. Cinnama tũ primũ captiuaq̃ thura dediſti.

Cinnus per duplex nn capillus dicit. Plau. in Tru.
Tinctos cõpoſitos criſpos cinnos tuos unguẽta
tos. Proprie tñ cinnus ẽ plurimoꝝ commiſtio.
Nam ab aliquibus potõis gñs ex multis liquo
ribus cõfectũ. Ci. li. de ora. Cinnus utriuſq̃ parti
ceps uel utriuſq̃ quærimus expers. Vñ cõcinus
a.um. & cõcino as. ſtũ de quibus alibi.

Cinciani per duplex nn a χιτὼν ſpeciẽ olei ut qui
buſdam uidẽt: eoſq̃ dũtaxat capillos ſignificant
qui ita intorti ſunt ut oleo perfuſi madeſcant. In
de Cincinnati dicunt q̃ ita capillos habẽt. Iuue.
Altior hic quare cincinnus. Plau. in Tru. Iã ego
iſtos fictos cõpoſitos criſpos cincinnos ruos un
guentatos uſq̃ ex cerebro expellaꝫ. Hos capillos
Mar. anulos uocat Ait. n. Vnus de toto peccat
uerat orbe comaruꝫ anulus

Cinis & cinis taꝫ maſ. q̃ fœmi. gñis. pluris in quẽ
materia uſta redigit. Inde fit cinereus a.uꝫ. ut co
lor cinereus. Similiẽ cineraceus a.um. quod ẽ ex
colore cineris. Ply. lib. xxxiii. Terra ẽ alia rufa:
alia cineracea. Cinericius a.um. ut panis ſubcine
ricius: qui coctus eſt ſub cinere.

Cinefactum in cinerẽ diſſolutũ: a cinefacio quod ẽ
in cinerẽ reduco. Figuratio: ut tepefactũ & labe
factum. Lucil. li. iii. Ad uos horrifico cinefactuꝫ
te prope cubet.

Cinifones a cinere dicti ſunt: & cinclones & cine
rarii pro paraſcinis ab officio calamiſtroꝝ in ci
nere calefaciẽdoꝝ q̃bus matronæ capillos criſpa
bant. Hor. Cuſtodes lectiæ cinifones paraſciti.

Cingo is. xi. ctum. abl ſo poſt ac ſo iungit. Gel. Scu
to pedeſtri & gladio hiſpanico cinctus cõtra gal
lũ cõſtitit. Per tranſlationẽ cingere ponit p cir
cuire & circũſcpire. Liui. li. i. Nam & muro lapi
deo cuius exordiũ operis ſabino bello turbatum
erat urbẽ quam nondũ munierat cingere parat
Aliq̃n tamen accuſatiuo ſolũ cõtẽtũ eſt. Ply. Cũ
eũ ſaltũ uenatores cinxiſſent. Dictũ cingo quaſi
circũago. Huius cõpoſita ſunt. Accingo. Circum
cingo a Diſcingo. De q̃o in accingo. Incinctus
Liui. li. x. In. tectũ gabino cinctu ſuper telũ ſtan
tem. Intercingo. Ply. Thebaicus intercinctus au
res gutti ſuenit in aphticæ parte. Præcingo. Idẽ
quod cingo, Plau. in bac. Inde hippodromo &
palæſtra ubi reuenijſſes domũ cincticulo præcinc
tus in ſella apud magiſtrũ aſſidens tũ librũ legẽs
ſi unaꝫ peccauiſſes ſyllabam fieret cotiũ taꝫ ma
culoſum q̃ ẽ nutricis palũ. Interdũ præcingere ẽ
præparare. Vnde præcinctos ſtrenuos & expedi
tos dicimus. Procingo cingo apparo. a quo pro
cinctus apparatus bellicus & expeditio. Oui. hæc
in procinctu carmina facta puta. Ply. Vinũ curaſ
uigorẽq̃ animi impedit ad procinctũ tẽdentibus
Et procincta claſſis uocabaſ cũ exercitus cinctus
erat confeſtim pugnaturus. Recingo retrocingo
uel pro ſimplici ponit. Oui. li. me. Velant caput
tunicaſq̃ recingunt. Succingo ſubnis cingo & ad
cingulũ alligo. Ci. li. xii. Phil. Ser. Galbam eodẽ
pugione ſuccinctũ in caſtra uidetis. Et ſuccinge
te eſt cinctu ueſtes ita colligere ut breuiores uide
antur: fiatq̃ homo ad agendum promptior. Vn
de & ſuccinctam orationem: breuem dicimus &
ſuccinctæ breuiter. Hinc ſuccingulũ balteũ dici
mus: & ſuccinctoriũ ueſtis genus breuiſſimæ quo
uẽter & uerẽda teguntur: quod & ſemicinctium uo
caſ q̃ medium hominem cingat. i. ueſtiat.

Cinctus us. a cingendo ſicut cingulũ: cuius & p ue
ſtitu ſumat. Vir. Cinctuq̃ gabino. Huius dimi.
ẽ cincticulus. Plau. in bac. Cincticulo præcinctus.

Cingulum hominis cinctorium dicitur: & p anu
lo q̃q̃ ponitur quod digitum curuat.

Cingula æ. qua cinguntur iumẽta. Oui. de reme. Et
noua uelocem cingula lædat equum.

Cippus: Inſtrumentũ ad colligandos pedes. Terra
quoq̃ in rumulũ coaggerata dicit. Cippus q̃q̃
etiam ſepulchrũ. Hor. in Ser. Mille pedes in fõ
te trecẽtos cippus in agrum hic dabat. Præterea
cippus colũnam ſignificat. Et eſt nomẽ uiri pro
priuꝫ. Valeri. max. li. vi. Genitio cippo prætori
paludato portam egredienti ſubito uolut cornua
emerſerunt.

Circa præpoſitio eſt: quæ quandoq̃ componitur:
& poſtpoſita inuenitur ablatiuo loco coniunctio
nis cauſalis. Virg. Quocirca capere ante dolos.
Interdum poſtponitur circum: ut circũcirca. Sed
cum præponitur ſignificat iuxta: & tam locuꝫ q̃
numerum deſignat: ut circa foruꝫ uiſus es. Et cir
ca tres annos tecum manſi.

Circiter a circa ſit idemq̃ ſignificat. Et referẽ mo
do ad tempo: ut circiter calendas iunias. Modo
ad locum. Caſ. Hemina. Lapidem fuiſſe quadra
tum circiter in media arce iunctũ candelilq̃ uer
ſum. Modo ad numerum quem attenuare uidẽt
ut circiter duo hominum milia cæſa ſunt.

Circũ præpoſitio acuto accentu deſignat in ultima
ne accuſatiuus nominis circus uel aduerbiũ eſſe
putẽt. Hæc & cõponi ſolet & ſeparari. Saparata
locũ tantũ ſignificat ſicut & cõpoſita: ut circum
theatrũ. Quandoq̃ loco aduerbii ponit. Vir. An

ne uides toto properari littore circũ. Cõponitur autẽ cũ dictionibus ab a incipiẽtibus.ut Circumago.C ut circũcido.D ut circũduco.E ut circũeo F ut circũfluo.I ut circũiacio:a quo circũiectus. L ut circũlinio.M ut circũmunio.N ut circũnascor.P ut circũpono.Q ut circũquaq;. S ut circũscribo. T ut circumtuli.V ut circũuenio.Verũ tũcta uocalibus integra scribi sed nõ proferri debet:ut Circũago circumeo scribaṁ: sed pferaṁ Circuago circuo. Vnde Pris.ait Circũeo circumago & similia nõ paterem̃ elisionẽ in pronunciatione si transiret in sequentẽ syllabam m. Si uero iungat̃ cũ.c d f q t.mutat̃ m in n ut circunuci/do circũdo circunfero.Circunquaq; circuntuli. Cum aliꝰ remanet mintegra:ut circumscribo circumuolo.

Circumago significat circumduco.Apul. Nudũq; hominẽ circũagens omnibus ostendebat. Interdũ insequor.Curti.Nec uulnerarũ & fere semine cẽ circũagere destiterũt.Interdũ Retro uerto cõuerto.Ply.In põte prætenui duabus capellis obuiis e diuerso cũ circũactũ angustiæ nõ caperent nec reciprocationem longitudo.

Circũcido pe.pro.Circũseco.Col.li.iii. Eiusdẽ spatii cortiẽ circũcidito:& materiẽ delibraro.

Circũcolo pe.cor.circũ habito.Liui.li.v. Excepto Venetoꝝ angulo qui sinũ circumcolunt matis.

Çircũduco & Circũeo inter se differũt quoniaꝫ dicimus Hercules circuiuit terrarũ nõ circũdedit & anulus circũdat digitum.nõ circuit. Circuitus tamen utrunq; complectitur.Cicero Catoni.Vallo & fossa circundedi.

Circũsero pe.cor.Circũporto circũduco.Sal. Fuere itẽ ea tẽpestate q dicerẽt Catilinam orõne habita cũ ad iusiurandũ populares cõscios sceleris sui adiiceret humani corporis sanguine uino permistũ pateris cõtuliſſe.Per trãslationẽ.circũferre ponif̃ p purgare.Vir.li.vi.Idẽ te socios pura circũtulit unda spargẽs rore leui.Naꝫ lustratio a circulatione dicta ẽ uel cæde uel uictima.

Circũfluo abũdo.Ci.in l æl.Et circũfluere omnibus bonis copiis atq; in omni reꝝ abũdantia uiuere.Proprie iñ Circũfluere ẽ circũ aliqd fluere: seu decurrere.Ply.Id oppidũ circũfluit amnis.Interdũ cõcurrere.Idem.Postq; uanæ undiq; gentes circunfluxere.

Circũfluus a.um.quod circunfluit.Claud.li.li. Et aurato trahitur circunflua ponto.

Circunforani seu circunforanei q circa fora crebro uersari solẽt nænditantes aliquid: aut ementes i aut sciscitantes:aut tẽpus inaniter terẽtes:aut ad nocationẽ quærẽtes.

Circũiacio circũpono.Aug.I Ser.de Io.Bap. Nec esse ẽ cũ sũmo labore ex hoc mũdo rapere palmã salutis & quasi excubãnbus & circumiectis hostibns obsessos fructus puigili intẽtõe decerpe

Circũmitto.Liui.li.ii.Vincebatq; auxilio paucitaſ in iugo circũmissus nehiens in uerticẽ collis.

Circũmunio circũsæpio circũroboro.Col.li.iii.Priusq; pomariũ cõstituas iq; magnum habere uoles circummunito macerie aut fossa ita ut non solũ pecori sed nec homini transitus sit.

Circũnascor.Ply.li.i.Lacus Amanus in asia circũnascẽte absinthio inficitur.

Circũsido is.ad obsidẽdũ eo seu me pono.Salu.in Iug.Igit̃ Ingurtha oppidũ circumsedit & uineis turribus & machinis oĩbꝰ generũ expugnare aggredit̃.Circũsideo obsessũ teneo.Liui.li.iii. In nos uiri armati estis agite dũ ubi hic curiam circumsedentis.

Circũsto circũdo.Vir.Circũstant aſæ dextra læua q frequẽtes.Aug.ad Hiero.passiuo usus ẽ.Quã q̃ nos inq; negocioꝝ alienoꝝ eoꝝq; secularium curis circũstemur ingẽtibus:tñ epistolæ tuæ benigne uicati facile nõ ignoscerẽ.Hinc circũstãtiæ quæ in una quaq; cõtrouersia quæri solẽt & q̃si quæstionẽ circũstant.Vide in dictõe locus.

Circũsisto is.p circũdo ponif̃:siue ad obtinendũ defendẽdũ:seu offendẽdũ circũ me pono.Li.lib. i.Cẽturiones armati Metiũ circũsistũt.Cæsar Si qs grauiori uulnere accepto deciderat circũsistebant.i.firmabant se circũsauẽtes ei:& tela ab eo arcẽtes.Vir.At fessi tandẽ ciues infanda furentẽ armati circũsistunt.

Circũscribo significat prout sonat.Per translationẽ circũscribere ẽ dolo in re cõtrahẽda atq; cõmercis aliquẽ bonis priuare:ut apud Senecam de eo q fratrẽ circũscripsit in diuisione hereditatis cum ex altera parte matrẽ fratris:ex altẽra ota bõa posuisset.Amb.pro decipere simpliciter posuit cũ inquit.Sicut adam mulier circũscripsit ita apostolũ fœmina circũuenit.Aliqñ in bonam partẽ p colligere & cõpræhẽdere.Lac.Cuius scientiæ sum mam breuiter circũscribo ut neq; religio ulla sine sapiẽtia sit:nec uila sine religione pbanda sapiẽtia.Col.Diophanes birhynus uticẽsem totũ dionysii pœni magonis interpretẽ per mẽsea diffusum uolumina sex epitomis circũscripsit.

Circũspicio.Iusti.li.i.Primo latebras circunspicit. Hinc circumspecto as.frequentatiuũ.Ter.in Eun. Et pperãs nescio quid circũspectat.

Circũspectus qui ẽ omnẽ partẽ circũspectat: hoc ẽ prudẽs & sagax.Col.li.i.Nam illa solẽnia sunt omnibus circumspectis ut ergastuli mancipia recognoscant:ut explorẽt an diligẽter nineta sint: an ipsæ sedes custodiæ satis tutæ sint.

Circumspicuus componitur ex circum & spicuus: & eum significat qui circum aspicitur.

Circũuado pe.p.Liui.de scũdo bel.mace.Repẽte aneeps terror hic muros ascẽdẽtibus romanis:ilic arce capta barbaros circumuasit.

Circũuenio idẽ quod circundo. Liui.li.i. Sed cõsilĩ & imperii simulatio fuit ut nec uobis ignorãtibus deseri uos auertere:a certamine animus:& hostibus circũuenirẽ se a tergo ratis terror ac fuga inficeretur.Aliquando circumuenire ẽ circũmunire.Sal.Præterea Consulatuꝫ petere.Ci.Anto.quẽ sibi collegam fore sperabat hominem nobilem familiarẽ & omnibus necessitudinibus circumuentum.Aliquando decipere seu insidiis in

uoluere. Tractum a uenatoribus qui feras laqueis tendis & canibus circũuenire solent. Ci. li. ii. offi. Suũ quisq; teneat & neq; tenuiores propter humilitatẽ circumueniant: nec locupletibus ad sua uel tenẽda uel recuperanda obsit inuidia. Alii qñ opprimere. Sal. Cui q optimo litteras mittit se falsis criminibus circunuentũ. Liui. li. ii. An placerer fœnore circũuentam plebẽ ni potius q̃ sortem creditã soluat corpus in noxium ac supplicia dare?

Circumuecho is. a quo frequentatiuum Circumuecto as. quod est sæpe circumsero. Virg. li. iii. Ge. Singula dum capti circumuectantur amore.

Circumuolito proprie. Vir. li. i. Ge. Aut arguta lacus circũuolitauit hirundo. Col. per translationẽ p crebro uiso seu p celeriter circundo usus ẽ. An honestus dixerim mercenarii salutatoris mendacissimũ aucupiũ circũuolitantis limina potẽtioꝝ

Circe solis & persæ nymphæ filia quæ habitauit nõ lõge a Caieta urbe campaniæ in mõte quodã olim insula. Qui ab ea circeus siue circii & circeũ oppidum. Hinc circeiẽses populi. Liui. li. vi. Ad hoc latini hernici q accesserũt & Circeiensiũ quidam. Ci. li. iii. de natu. deoꝝ. Circẽ quoq; colonii nñ circeiẽses religione colũt. Circei uero ui Ply. auctor ẽ li. iii. quondam insula immẽso quidem mari circũdata si homero creditur ubi latiũ antiquũ terminabat. Stra. li. v. est Antiũ Circeiũ ẽ stad. cc. & lxxxx. mons mari & paludibus insulat habẽs insulæ. Habet castellũ & circes lacellũ & mineruæ aram. Vir. li. vii. Proxima circææ radũtur littora terræ dies inaccessos ubi solis filia lucos assiduo resonat cãtu. Homerus libro x. odyssex late prosequit & quod mercurius dedit anẽ iret ad circẽ. ξεῖνε μὲν μάλα πᾶσχε χαλαπὰ τὰ δὲ εἰκέλοι᾽ ἄνδρα μῶλυ δέμεν κακὸν οὐδὲ δύνασθαι. Hoꝝ & subdit κακὰ δ᾽ ἔτι πολλὰ λέγων ἐτώσθην. Ode. ix. πολλοὶ δ᾽ ἄρα τῶνγε μὲν ἐν μεγάροισι τέλουτο τέρψαξες.

Circius uentus nulli uiolẽtia inferior sic dictus q̃ ossa turbet ac circũ uertat. Hic peculiaris ẽ Galliæ natbonẽsis de quo Gel. Galli uẽtũ ex sua terra flantẽ quẽ sæuissimũ putant. Circiũ appellãt a turbine opinor cius ac uertigie. Luc. Solus sua littora turbat Circius & tuta p̃hibet stanone mo nechi. Vẽtus circius cũ loquare buccam implet: armatũ hominẽ plaustrũ oncra ũ percellit. Cato. Certium non circium appellat.

Circus omis in gyrum ambitus a circuo secundum Ser. Estq; figura plana una tantũ linea cõtenta. in cuius medio p̃ctus ẽ a quo omnes lineæ ad circũferẽtiaꝝ ductæ inter se sunt æquales. Et differt circus a globo: q̃ circus ẽ planities totunda ut circuitus. Globus soliditas undiq; rotũda ut ẽ sphæra & flaminũ glomera. Ci. de natu. deo. Cũ q̃ duæ formæ præstantissimæ sint ex solidis globis. Sic. n. sphæram interpretari licet. Ex planis aũt circus aut orbis. Virg. li. v. Mrdiaq; in ualle rheatri circus erat. Et. Lucentẽq; globum lunæ titaniaq; astra. Circus ẽ dicitur locus muris leprq Vnde circenses ludi q̃ in circo fierẽt. Fuerunt q̃ tres circi romæ. Circus maximus circus flaminus q̃ & apollinaris & circus Neronis i uaticano

Circẽles ludi dicti sunt q̃ in circo fierẽt: siue quasi circũenses. Nam ante facta spectacula ut quidã astruũt inter enses & flumina locis uirẽtibus agebant: & medio in loco munera ponebant eq ueloꝝ uinctis curnbus a circi carceribus discedentes ex uno latere recurrentes ad primam metam reducebantur. Nam circus oblongus in hemicycli speciẽ delinebat ubi reuoluebantur equi.

Circulus & per syncopẽ circlus paruus circus.

Circulo as circundo. Col. li. xii. Isq; debebit añ circulari fossula quæ replear lapidibus & calce. Sene. Apion totam circulatus est græciaꝝ. i. obiuit omnes oras græciæ.

Circulatorem quandoq; accipimus pro ciclico & circumforaneo qui sua carmina coronæ recitet. Talis ab Horatio uocatur cicliciis. Is etiam qui in corona hominum aliquid agit circulator appellatur. Apul. Præstigiatorem illipatum mortalibus suas fallacias admirantibus uocat circulatorem. Sic enim inquit li. i. Circulatorẽ aspexi equestrem spatham præacutam mucrone infesto deuoraſſe. Paulus iurecon. digestis de extraordinariis criminibus. In circulatores qui serpentes circunferunt & proponunt. Si cui ob quorum metum damnum datuꝝ est pro modo admissi actio dabitur. Hiero. Lucilia sunt hæc & circulatoruꝝ ludo similia. Hinc.

Circulatorius a. um. quod ad circulatores spectat. Vnde Quintilianus præcipit nobis parandaꝝ uel orandi nõ circulatoriam uoluptatẽ spectantibus.

Circulatim significat per circulos. Sue. In summo publico luctu exterhaꝝ gẽtiũ multitudo circulatim suo quæq; more lamẽtata est.

Circuitores docet Vlp. ubi go appellari q̃bus nestiti uel literati dãt uestẽ circũferẽdã uel distrahẽdã.

Circitores publici urbis custodes.

Circites pe. cor. circuli ex ære facti.

Circinus pe. cor. Instrumentum quo circuli uertendo designant. Vulgo sextus dicitur.

Circino as. pe. cor. rotũdũ facio. Oui. Inclinat curuus & easdem circinat aures.

Citri a q̃busdã appellant capilli cõtorti ac p̃ñ crispati q̃les pico martius: & alauda & grues i capitibꝰ gerũt. Oui. ciris & a rõso nemẽ ẽ sortita capillo. Ostreoꝝ ẽt capillamẽta dñt citri. Mar. li. viii. Et ostreoꝝ rapere luuidos citros. Iñ cirratus. i. capillatus. Persi. Ten cirratoꝝ cẽtũ dictata fuisse p nihilo pẽdas. Alii citros capillos capitis attõsos putant a græco κείρω attõdeo incido Cato de liberis educan. Itaq; arbitrare primũ capillum puerilẽ dẽptũ itẽ citros ad Apollinẽ ponere solẽt Iñ pñus cirratos uocat pueros q̃ cũ comã nutrierũt eam ueneri consecrant detonsam.

Citres sunt ostrea quædam capillata. Marti. Teq; iuuant citres & pelle malandria cana.

Cicicus insula fuit in mysia quingentorum fere stadiorū ambitu admodū ferax & duobus pōtibus iuncta continēti quæ iuxta pontē eiusdē nominis urbē hāt: & portus duos clausos & naualia.

Cis & citra sic differūt q̄ cis magis proprijs nominibus fluminū, uel mōtiū præponi solet: reliquis magis citra: ut cis rhenū: cis padū: cis alpes. Citra cruorē: citra forū: citra templū: Et habet quidē cis sicut & citra cōtrariam significationē de ultra. Nam hæ particulæ Citra intra ultra ut docet Gel. apud ueteres singularibus syllabis appellabantur. Cis in uls. Dicebaſq̄ cis tyberi; & uls tyberim: mox dici cœptū est. Citra tyberim & ultra tyberim: & intra kalendas citra calendas. Cōpōiq̄ pōt & separari: ut cisalpina gallia & cis padū. Sciendū ē aūt q̄ quis cis habeat uim localē per translationē tamē & in tēpore & i aliis rebus uti possumus: ut cis definitu; tēpus uenisti: sicut ultra tēpus a nobis datū uenisti. Cis naturæ legē hoc ē minus q̄ patiaūr naturæ leges. Aliq̄n ponit pro ultra. Sal. Cis rhenū atq̄ intra mare nostru; & oceanum nisi qua in paludibus uia fuit perdomita. Citra ēt quandoq̄ pro sine ponitur. Col. In agricultura uolūtas facultaſq̄ citra scientiam sæpe magnam dominis afferunt iacturam. Sue. in Cæſa. Alius citra senatus populiq̄ auctoritatē. i. sine auctoritate. Quinti. li. i. Tū uēq̄ citra musicē grammatice pōt esse perfecta. Fly. li. iii. Citra fastidiū nominem. Sene. Ede citra crudilitatē: bibe citra ebrietatē. Quandoq̄ ponitur p añ: ut citra calendas .i. añ calendas. Sue in Au. Solebat ēt citra spectaculoꝝ dies si q̄n q̄d inusitatū dignūq̄ cognitu. & cæ. Fit aūt citra a cis a citra citer citerior citimus.

Cisalpina gallia: quæ & citerior gallia: & gallia togata dicitur a fluuio rubicone finitur. Cuius basim alpes efficiunt.

Cisterna locus in quo colligitur aqua pluuia per cuniculos & canaliculos sub stillicidio positos ad imbres suscipiendos. Vlp. Cisterna a quam uiuā non hēt. Et quidem cisternæ imbribus concipiūt sed per glaream immissam & spōgias purificatis Dicta cisterna q̄ sit cis .i. infra terram.

Cista genus uasis cuius dimin. est cistula a quo fit aliud dimi. cistella. Ci. li. i. ad Heren. Cistellaꝝ p uase posuit quo suffragia populi in creandis magistratibus legibusq̄ ferendis colligebaūt cū ait Saturninus legē ferre cœpit: collegæ intercedere ille nihilominus cistellam detulit.

Cisiu; genus uehiculi biroti a quo cisiarii qui cisium regūt. Ci. Delituit in quadam cauponula atque se ibi occultans perpotauit ad uesperum. In de Cisio domū uenit capite inuoluto. Iurisc̄. li. xx. digest. Si cisiarius dū cæteros transire contēdit cisiū euertit & seruū quassauit uel occidit puta ex locato esse in eum actionem.

Cisseus rex thraciæ pater Hecubæ uxoris Priami. A quo Cisseis patronymicū. Euripides in tragœdia quæ ἑκάβη inscribit πολύδωρος ἑκάβης πατὴρ γέρων τῆς κισσέως πρέσβυς

τὶ πατρὸς ὄρος μ' ἐπῴκει φρυγῶν πόλιν κἀν λυκίοις ἔσχεν λόφοι πέτραι μέλαινα λείσας ἐπῴκισε τρωικῆς χθονὸς πολυμήκορος πρὸς λώμα ξενικὸν ξένου.

Cispius mons in urbe roma ērquilina in regione de nole cispi hois dictus ut inqt Festus. Var. li. i. liu. lari. Exquilinus est cispius mons sexticeps apud ædes lunonis luciæ.

Cithara. æ. pe. cor. tamen κιθάρα ἐστοῦ κιθαρίσειν Instrumētū musicū alio nomine lyra appellat: quam Hiero. scribit effici in modū deltæ litteræ cum chordis uiginti quattuor & per digitos uarijs uocibus riuuliſq̄ ictibus in diuersis modis cōcitari: de qua in dictione psalteriū aliqua dicunt. Cythera uero cū y & e ante t plurālis tantū numeri & neutri generis insula est contra cretam uti scribit Stra. in quam ferūt Venerē primū nectā concha mari. Vñ & cytherea dicta ē: cuius prima compsit. cū in primitiuo producat. Vir. li. x. Est paphos idaliūq̄ mihi: sunt alta cythera. Idem, Parce metu cytheræa manēt. Hāc Solinus cytherēā a cytherāo phœnicis filio uocauit. Porphyriussaꝝ Aga. a præstantia purpuraꝝ. Sed porphyrida Plynio. Est & cythera una ex cicladibus insulis. Et ut Laertius scribit Laconiæ insula. Cytherō uero mōs Bœotiæ lōge a thebis. Oui. li. iii. me. Vadit ubi festus facienda ad sacra cytheron Cantibus & clata baccantū uoce sonabat. De hoc tñ in dictōe parnassus & i helicone

Citharœdus qui cithara canit. Iuuc. Accepis uxorē de citharœdo echiō. Hic citharedicus a. um. Sue. i Nero. Itē statuas suas citharœdico hītu.

Citharistria i quæ cithara canit: sicut a tympano tympanistria.

Citharizo as. cithara cano. Hiero. in apoca. Sicut citharedoꝝ citharizantū in citharis suis.

Cithiristа promontorium a quo Masiblaꝝ usq̄ nauigio .xxx. M. pas. fiunt.

Citaris pe. cor. pileus uel mitra pontificalis Græce κίταρις.

Cithisus siue cithisum arbuscula quæ facile ubiq̄ prouenit utilis omni gñe pecudū ut inqt Col.

Citra ꝓpositio Vide in dictione cis.

Citrus arbor nobilissima quæ sola apud Atlantem montem in mauritania nascitur romanis quondam gratissima. Nam afferebatur ad ornamenta mensaꝝ & lectuloꝝ. Nō multum crescit & folia habet maiora q̄ laurus. Hinc citreus a. um. ut citreæ mēse. Apud Dionē cedrū & poma cedria p citro & citriis appellata inuenīt. Alterius tamē generis sunt citri atlanticæ ex quibus mēse fierēt q̄ nostrates citri unde mala medica nascunt. Hæ folio spectant arbuti fere aut lauri. Atlanticæ cu præsso fœminæ siluestri folio odore caudice. Dicitur & citrū neutro genere pro ligno.

Citreum ut cloatius scribit est persicum maluꝝ. De quo Vir. Felicis mali quo non præstantius ullū Oppius li. de syluestribus arboribus. Citra idem malus & persica. altera generatur in Italia: & in

media altera. Et paulopoſt de Citreo. Eſt autem odoratiſſimū ex quo ſteriectū ueſtimentis tineas necat. Ferūt ēt uenenis cōtratiū quod tritū cū uino purgatione bibētes ſeruat uitibus ſuis. Generant ſ ārt in perſide mala citrea quæ uulgo narantia dīr.

Citus: celer. Sal. Citus mō: mō tardus inceſſus: hīc citior citiſſimus. Plau. Nulla3 ego rē citiorē apd homines eſſe q̄ phamam reor. Citiſſimus omniū rediit. Cito aduerbiū. Citius citiſſime. Interdum citus dicīt ſeparatus. Virg. li. viii. Haud pcul in de citæ metium in diuerſa quadrigæ.

Cito as. frequētatiuū a cio: qd ē uoco. Ci. in Ver. citat reū nō reſpōdet. Vide in cieo. Huius cōpoſita ſunt cōcito pe. cor. quod ſignificat ad iram p uoco. Hinc cōcitatus iratus. Gel. Erat. n. aliquā to cōcitatior. Incito Recito. Excito. Suſcito. & cætera: quæ ſunt in dictione cieo. ‹greſſu.

Citatus uocatus celer. Apul. Citato nō teſtudineo

Citimus pe. cor. ſuperlatiuū a cis. & idē ē quod ultimus extremus. Et citima uocāt quæ cœlo proxima ſunt. Ci. Quibus erat ea minima quæ ultima cœlo citima terris luce lucebat alienа.

Ciuis urbis colonus a coeundo dictus: q̄ uinculo quoda3 ſocietatis in unū coeat cœtū: & ſub legibus uiuat. Hinc ciuitas quæ proprie ē collecta ciniū multitudo ad inre uiuēdū. Apul. Quod omnis ciuitas appbauit. Aliqñ ciuitas dīr ius ciuiu3 Ci. Qui ciuitate donatus ē. Vſurpatiue dicīt urbs hoc ē ipſa mœnia & ædificia. Sic dicimus apud ciuitatē Mantua3 diuñ iambonū natū eſſe: ibiq̄ miraculis florere. Sciēdū q̄ a ciuis nō fit cōciuis licet cōſuetudo inualuerit ut cōciues paſſim dicamus municipes noſtros: cū tamē rectius dicatur hic meus ciuis ēt ſiue meus municeps. Sic Cicero ciues ſuos dicit nuſq̄ cōcines. Nam apud tertia3 Tuſculanam legimus inquit libtum clitomachi quē ille euerſa carthagine miſit conſolandi cauſa ad captiuos ciues ſuos.

Ciuilis & hoc ciuile: quod ē ciuis: ſeu quod ad ciuē pertinet: ut ciuilis mos: ciuile ius. Hinc ciuilitas: quæ ē quaſi ciuilis mos: & accipīt p moderatione quadam atq̄ modeſtia magis ciui hominiq̄ politico q̄ imperatori cōueniente quam in Auguſto fuiſſe ſcribit Sue. Clæmētiæ ciuilitatiſque inq̄t eius multa & magna documēta ſunt. Iul. Capitolinus laudat Antoninū piñ: q̄ imperatorū faſtigiū ad ſūmā ciuilitatē deduxerit.

Ciuicus a. um. pe. cor. ldē qd ciuilis: ut ciuica corona qua3 ciuis ciui a quo ſeruatus fuiſſet I prælio teſtē uitæ dare ſolebat ex frōde quærnea: quoniam cibus antiqniſtimus e quærcu capi cōſueuerat. Aug. li. xviii. ci. dei. Satis apparet conſequēs ut ad pacē ciuicā pax domeſtica referatur.

Cius fluuius thraciæ ex pæonibus & rhodope mōte profluens.

Clades a calamis quaſi calamides hoc ē calamitas uel quaſi cades a cadēdo. Vel a κλαλάω qd eſt amputo frango. Vnde κλάσμα fragmentum & confractio.

Clæmens a claritate mētis quaſi cœli mēs: & is dicīt: q̄ ēt remittit de eo quod poſſet pſequi. Differt pro Donati ſententia a placido: q̄ clæmēs ſit circa tecte agētes: placidus circa delinquētes. Et clæmētis ē nulli ledere: placidi arridere omnibꝰ Clæmēs animo: placidus uultu. Ter. in adel. Ille ſuam ſemper egit uitam in ocio cōuiuis clæmēs placidus: nulli ledere: os arridere omnibus. Sūt ēt q̄ clæmētē ideo dici putēt q̄ colat mētē: nec eam uexet iraſcēdo. Hinc clemēter & aduerbium clemēter q̄bus cōtratia ſūt ſclæmētia ſclæmēter.

Clam præpoſitio ſeparatiua ei & caſualibus tantū preponīt: ut clam patre hoc egiſti. Quandoq̄ reperitur loco aduerbii poſita. Vir. Claz ferro ſcauū ſuperat ſecurus amoꝛ. Sed oratores præpoſitiōnē potius accipiūt ſiue iungaſ ablīo ut Priſ. ſentit. ſiue actō ut Dona. opinaſ: ut clam me profectus ē. i. me neſciēte. Hinc cōpoſitum fit per clam quod eſt ualde occulte.

Clanculū dimi. eſt. Ter. in Eu. ¶Cellulam ad te pfis penū omnē cōgerebam clanculum.

Clandeſtinus a. um. pe. p. occultus: qnaſi clam de aſtu: hoc ē urbe. Manili. li. i. Et clandeſtinis ſutgētia fraudibus arma. Syri. li. vii. Ceu clādeſtino traheretur fœdere bellum.

Clandeſtino as. Lucil. Ait. n. dicit clandeſtino tibi quod commiſſum fuerat.

Clamare eſt uociferare. Vnde Exclamatio. Quandoq̄ uocare. Plau. Plaudūt partim clamitant me ut reuertar. Huius cōpoſita ſunt acclamo. Cōclamo. Declamo. Exclamo. Inclamo. pclamo. Præclamo. Reclamo. & Succlamo. quæ hñt pc. pro.

Clamor: uox quæ clamando fit: & proprie calamorū ſonus: quaſi calamor. Cum. n. arūdines nento agitantur magnam uocem emittunt. Dicitur & clamos ſicut arbos.

Clamoſus a. um. a ntō clamos: quod clamore obſtrepit uociferaſq̄. Iune: Securū iubeant clamoſo inſiſtere circo. Quintili. Non turbidus non clamoſus ſit altercator.

Clango is. xi. uel gui. tuba cano. græcū eſt κλάγγω. Clangor. n. uox tubaꝛ eſt. Hiero. in. li. nūeroꝛ. Si ſemel clangueris uenient ad te principeſ. Et in Eſaia. Et erit in die illa clangeſ in tuba magna. Interdū addīt tuba: ut in eodē. Filii aarō ſacerdotis clangēt tubis. Hæc. n. tria idē ſignificāt Clango tuba cano: & tuba ſtrepo. Clangor ēt dicitur ſonorum anſeꝛ & aliaꝛ reꝛ conſtrepētiuꝫ Ci. li. ii. Tuſ. De aquila Iouis ſatelles paſſu dilaniat fero tū iecore opimo farta & ſaciata affatim clāgorē fūdit uaſtū. Col. de āſeribus. li. ix. Eiuſq̄ gñis anſer precipue ruſticis gratus ē: q̄ nec maximam curam poſcit: & ſolertiorē cuſtodiam prebet q̄ canis. Nam clangore pdit inſidiantem.

Clanius fluuius campaniæ iuxta acerras urbem à κλάνιον qd ē niola: q̄ illius ripæ abūdare dīr uel ut Macro. exiſtimat a Clanio gigante.

Clariū opidū in confinio Colophonioꝛ: qd nō lōge ab epheſo eſſe perhibetur.

Clarus fluuius a cacuminibus Alpium per plures ualles excurrens in Iſtrum intrat.

Claros insula una ex cycladibus: a qua ut Homerus inqt apollo clarius dictus est.

Clarus a .ruꝫ. proprie dicitur quod est lucidum nō obscuꝝ: ut clara dies. Figuratē ꝑ insigni atq excellēti accipiť: & eo q ueluti fulgore quodā famæ refplēdet: q & inclytus dicitur: q̄uis plus sit in clytus q̄ clarus ꝓpter in: quæ ibi auget. Hic clarū hominē: & clara gesta dicimus. Itē quoniam: quæ clara sunt ab omnibus cernunť: claꝝ ēt pro aperto & manifesto sumiť: ut clarus sermo: clara oso. Interdū poniť ꝑ audibili. Ter. Dic clare. A clarus sit cōpositū. Ĩ præclarus: quod ē ualde clarus. Ci. O p̄claꝝ custodē ouiū ut aiūt lupū. Aliq̄n sumiť ꝑ bono seu optimo. Idez ť Lælio. Actum est præclare.

Claritas luciditas: ut claritas solis. Aliqnando ex cellētia. & splēdor: ut claritas generis: claritas rērū gestaꝝ. Interdū facilitas: ut claritas orōis: dť & clatitudo. Sal. Cū p̄sertim tam multæ uariæq sint artes animi q̄bus sūma claritudo parať.

Clarifico as. clarum facio illustro.

Clareo es. rui. clarus sum: uel manifestus seu notus sum: ut claret q mihi sis inimicus. Turpil. in p̄ma figōe. Cuius aductu hodie claret cypros. hic.

Claresco clarus fio. Aug. li. vi. con. Grandior erat tanq̄ si ista multoq clarius clarelceret totāq oc cupauet magnitudine. Inde Inclaresco ualde clarus fio. Hiero. in Exo. Iamq aducuerat tertiusť dies: & mane inclaruerat.

Clarigo as. pe. cot. clare repeto a uocis claritate dicū. Ply. li. xxii. Hac semper & legati cum ad hostes clarigatūq mitterenť usť .i. res raptas clare repentū. Naꝫ cum Romani bellū indicere alicui uolebant: pater patratus ꝑficiscebaťur ad hostium exercitū præfatus & quædā solennia uerba clara uoce dicebat le bellū indicere ob certas causas.

Clarigatio præter ꝑfactam significationeꝫ accipiť ꝑ talea nūaria maxīe quæ principis uel reipub. edicto concediť. Liui. li. viii. Veliterninis delecti muri: ipsi urbe abducti iussi trans tyberiꝫ habita re uti eius qui eis tyberim captus fuisset ad mille pas. hoc ē pōdo clarigatio esset. Nec priusq̄ ære persoluto: is q capillet extra uiscula captū hēret.

Clasma latine fragmētū & fractio dicitur.

Classis equocū nomē ē: significat. n. nauiū multitudinē ἀπὸ τῶν καλῶν hoc ē a lignis q̄uis abusiue ꝑ una tantum naui ponať. Vir. li. vi. Lycię ductorē classis orōtē. Significat & hominuꝫ collegia. Nā Liui. de Tul. Seru. rebus gestis scribit urbē in q̄nq classes diuisam: censumq ab eo institutū fuisse tē saluberrimam tanto futuraꝫ imperio: quo pacis belliq munia nō uiritim ut antea: sed ꝑ habitu pecuniaꝝ sierēt: tū classes cēturiasq̄ hūc ordinē ex cēsu describit. Qui cētūmilia æris aut maiorē cēsum habereť: inter primarios nūcrabanť: & sub primæ classis titulo. Ex his octoginta fecit cēturias. xl. senū. xl. iuuenū. Seniores ad urbis custodiam iuniores ut foris belluꝫ gererēt. Arma his: galea. clypeus. ocreæ. lorica. omnia ex ære: hæc ut tegumēta corporis essent. Præterea tela in hostē hastæ & gladius. Additæ sunt fabꝝ duæ cēmriæ: quæ sine armis ſtipēdia facerēt: datum munus ut machinas in bello ferā rēt. Intra centū &. lxxv. milia cēsus: Secūda classis ex q̄bus. xx. cēturiæ senioꝝ. xx. iuniorum. Arma ut in superiore preter loricam. Tertia classis a. lxxv. ad quinquaginta milia cēsus. Arma ut ī superiore preter ocreas. In quarta classe a q̄nq̄gīta ad. xxv. milū cēsus cēturiæ. xx. senioꝝ. xx. iuniorꝝ. Arma mutata nihil præter hastaꝫ: & uexillū datū. Quinta classis cēturias. xxx. habuit fundas lapidesq̄ missiles gerētes. In his accēsi cornicines tibicines in tres cēturias. Ex. xi. postea militibus una cēturia. Et fuit hæc immunis militia. significat & classis equitū ordines. Vir. Scio me danais e classibus unū. Vñ & classis ꝑincta dť exercitus instructus. Apud antiquos classes clypeatæ dicebāť: quos nūc exercitus uocamus. Sonituť quoq tubaꝝ & ipta tuba classica nominantur: sicut a Vir. pro utroq usurpatuꝫ ē li. vii. Classica nanq sonant. Liui. li. v. Vocatis classico ad cōsiliū militibus. Et alibi. Cōcionē classico aduocari iussit. Capiť q̄nq pro signo bellico. Sue. Et Ingēti spiritu classicū exorsus pertēdit ad alteraꝫ ripam. Vege. scribit classicū dici quod buccinatores per cornu dicūt: hoc insigne uideť imperi quia classicū caniť imperatore præsente: uel cū ī militē capitaliter aladuertiťq a hoc ex imperatoris legibus fieri necesse ē. Itē classis testes uocabantur: qui & classici.

Classicus a. um. quod ē classis uel quod ad classem ptinet: ut classicū bellū bellū nauale Prop. li. ii. Et canerē siculæ classica bella fugæ.

Classici dicebanť non omnes q in classibus erant: sed primæ tantū classis homines q cētum milia æris amplius cēsi erant. Classici ēt dicebanť præcones: q tuba uel cornu iussu magistratuū ex arce uel circū muros populū & comitiū uocabant: dicti a calando. i. uocando siue a clāgore. Vnde classica ꝑ ipsis tubis. Insta classeꝫ uero cæteraꝫ classiū q minore summa æris q̄ q in prima classe cēsebant. Et classici ut docet Festus dicebanť testes: q signādis testamentis adhibebanť.

Classiarius idē ē quod assiduus & diligēs: qa omniū classiū ciues semper parati erant ad omnem reipu. necessitatē: ꝓpter quod ab asse dando assidui dicebanť. Apul. Et laudū eius classiarius atq assiduus præco. Atq priuatim quolcūq in in dictū uocabant iussu magistratuū dicebanť Liburni q fere e liburnia essent.

Clathrus & clathrū utroq mō diciť. Sūt ēt clathra ligna q̄bus transuersis aliqd munimus sepimusq̄: ut senestras quæ ob id clathræ dicunť. Et clathrare uerbum quod significat clathris claudere. Quo Col. & Plau. utunť. Naꝫ in milite Plau. ait Mīye ē facinus quomō hæc hic trāsire potuerit. Nam certo neq solarium apud uos neq hortus ullus neq fenestra nisi clathrata. Col. li. ix. Spissi deiñ clathri marginibus infigāť: q super aquā semper emineant ēt cū maris æstus intumuerit.

Idem paulopoſt. Satis ẽ uacerras inter pedes oc tonos defigete: ſeriſq; ita clathrare ne ſpatioꝝ laxitas pecudi præbeat fugam. Cato clathros poſuit ꝓ lignis quibus caueæ muniuntur.

Clava teli genus: quo hercules utebaꝰ. Eſt. n. fuſtis teres ad clauī ſimilitudinẽ capitatus Plȳ. de lino Itez deiñ in filo poliꝰ: illiſum crebro in ſilice ex aqua tectūq; rurſus tūdiꝰ clauis ſemper iniuria melius. Hinc clava Herculis dicta id genus quo Hercules utebatur.

Clavator qui huiuſmodi clava utebatur.

Clavis ẽ: qua hoſtia: arculæ: & id genus multa & claudunꝰ & aperiunꝰ: a clam: q̄ quæ celare uolumus hac claudere ſoleamus. Vnde cõclauia loca quæ ſub una eadẽq; claue clauſa ſunt. Et concla uatus locus una claue clauſus. Clauẽ Theodorus Samius p̃mo mõſtrauit: a q̄ faber clauicularius.

Clavicula dimi. a clauī: uel a clava uirga. Plȳ. Clauiculæ quoq; ipſe q̄bus repũt uites træ: & ex aq̄ potæ ſiſtunt nomitionum conſuetudinem..

Clavicularius: q̄ clauiculã. i. uirgaꝝ uel clauẽ gerit.

Claviger uel clavigerus. Ouid. Clauigerã uidit uul cani occumbere prolem.

Clavatus a. um. quod ẽ clauoꝝ aculeis mõ promi nẽtibus circundatũ. Nam & clauatæ ueſtes hinc uocantur quas nulgus a uerucis clauo ſimilibus uerrucatas appellat.

Clavus nauis gubernaculũ ſiue temo q̄ eam diriꝝ gat rectãq; teneat. Ci. in Cato. Ille aũt clauꝰ tenẽs q̄etq; ſedet in puppi. Itẽ clauus dr̃ quo quid affigiꝰ a claudẽdo. Nã ideo clauũ figimus ut claudat ſeu cõtineat aliq̄d. Et clauus ḡce κλοϛ gñs tuberculi quod uulgo callus diciꝰ rotũda ſpecie coloris albi fit in plantis digitiſq; pedũ maxime Sic appellatus: q̄a ita pũgit ut q̃ſi clauus ferreus infixus uideaꝰ. Nam caro durẽſcit in callũ ſemper pũgentẽ. Quo morbo Silius italicus interiſſe ferꝰ. De quo Plȳ. li. iii. epiſtolaꝝ. Mõ nũciatus ẽ ſilius italicus in edia finiuiſſe uitam. Cauſa mortis ualitudo erat illi natus inſanabilis clauuſ cuius redio ad mortẽ in reuocabili cõſtãtia decurrit. Plȳ. li. xix. Clauis pedũ illini itẽ lienis & renꝝ doloribus. Fiũt & calloſa quædaꝝ i cãdido oculi tubercla: quæ claui nominanꝰ oculoꝝ. Arbores quoq; clauũ huiuſmõi patiũr q̄ & fungiuſ & patella dr̃. Præterea clauus ẽ ueſtimẽti genus ueluti q̄buſdam clauis auteis diſtinctũ quod & a plumaruꝝ ſimilitudine plumarile uocabaꝰ: & a uerrucis clauo ſimilibus uerrucata ueſtis. Quod ſi latior ipa ueſtis erat: latus clauus dicebaꝰ: Hac ſoli ſenatores & patricii induebanꝰ. Vñ laticlauios appellari ſenatores legimus. Hor. li. i. ſer. deſcribere uolẽs ſenatorẽ dixit. Et latũ demiſit pectore clauũ. Sue. de Nero. Alati clauo cuius uxorẽ attrectauerat cæſus. Ab Oui. Clauus ſimpliciẽ diciꝰ ꝓ ſenatoria dignitate illo uerſu. Curia reſtabat clauī mẽſura coacta ẽ. Suc. de Au. Clauo nec luto nec anguſto. Aliq̄n ẽt ſacerdotes & põtifices lato clauo induebanꝰ. Silius. Sacrificam lato ueſtẽ diſtinguere clauo. Præclauũ parꝰ ueſtis erat quæ ante clauum texebatur. Afra. Torũ diẽ præclauũ unũ texere. Hinc ẽt clauata dicunꝰ uel ueſtimenta clauis intexta: uel calciamenta clauis confixa. Et clauati ſocci q̄ ſola habeant clauis intexta. Clauata uero ſunt ueſtimẽta ẽt ſi non ex auro ſed aut ex cocco aut aliis coloribus clauos & uerrucas hẽant. Lampri. in Alexan. Cõuiuium neq; opimũ neq; nimis parcũ: ſed nitoris ſummi fuit ita tñ ut pura manubia mitteꝛenꝰ ſæpius cocco clauata aurata uero nunq̄. Quæ aũt cũ auro. Auroclauata dicunꝰ & auro clauatæ ueſtes a textura aureoꝝ clauoꝝ. Vñ Tacitus imperator interdixit auro clauatis ueſtibus

Clavuculus dimi. a clauo. Quo noſe ẽt uocaꝰ capreolus in uite. Col. li. v. Ac ne quæ relictæ ſunt ꝓ cellis uẽtoꝝ decutianꝰ: molli & laxo uinculo ad ſurgẽtis ſubſeq; cõueniet dũ clauiculis ſuis quaſi q̄buſdam manibus adminicula cõpræhendanꝰ. Hic ẽt pampinus a nr̃is: & a ḡcis helice diciꝰ.

Clavius nomẽ ẽ officii: quo appellatus ẽ Suetonii pater: ab eo q̄ præfectus fuerit donatiuo imperatorio inter milites diſpertiẽdo. Vñ Cor. Tacitus ſcribit clauariũ donatiui nomẽ eſſe q̄ ait Seditioſæ militum uoces terrebant clauarium donatiui nomen eſt.

Claudia nomẽ uirginis ueſtalis: quæ cũ in ſuſpitiõnẽ ſtupri ueniſſet & ſimulachrũ matris Ideæ i uado Tyberis hæreret: ad cõprobandam pudiciciã ſuam fertur cingulo duxiſſe nauẽ quaꝝ multa hominũ milia trahere nequiuerant.

Claudius Claudianus poeta ægyptius: ut græci & latini eius patriam affirmant: & ipſe de ſe ſic ſcribit cõtra uulgi errorẽ: floruit ſub Theodoſio & Honorio Auguſtis: eius opera in lucẽ & priſtinũ nitorẽ redegit Ponticus Virunius de utraq; lingua benemeritus tẽporibus noſtris & multa uir humanitate: qui inter alia: quæ plurima ſcripſit de rebus nouis & inſolitis aliq̄n nobis cõmẽtarios in eundẽ poetam plenos omni genere diſciplinaꝝ oſtẽdit: & q̄tum poteſt curat imprimere magnos & diffuſos.

Claudus q̃ſi pedibus clauſus. i. impeditus q̄ ex pedibus aut cruribus foemoribuſue uitiatis nõ poſſunt paſſus facere. Nam eos claudunt.

Claudeo es. claudus incedo: q̄d clandicare dicere ſolẽus: q̃uis ꝓ errare q̃nq̄ ponaꝰ per metaphorã

Claudicatio ipſa actio. Plȳ. Repulſu durioris materiæ claudicatem illico affert.

Claudo is. ſi. ſum. Includo. Vir. li. iii. Ge. Aut intus clauſos ſecũ ad præſepia ſeruant. Interdũ claudere ponꝰ ꝓ circuire. Idez. Claudicæ nymphæ dicteæ nymphæ nemoꝝ iam claudite ſaltus. Inẽ dum ꝓ obſiſtere arcere: ut apud eundẽ li. x. Ecce maris magna claudit nos obice põ. Vlp. Clauſos ꝓ uinctis accipit ſi mõ ita uincti ſint ut omni modo erũpere nõ poſſint. Interduꝝ ꝓ Claudicare. Sal. Nihil ſocordia claudebat. Idem in hiſto. Equi præ labore claudunt.

Clauſtra in plũ ram maſ. q̄ neu. generis ẽ: pro loco in quo quid clauditur. Apud antiquos cloſtra pro clauſtra dicebantur.

Clauſtrarius qui claues & cætera ad claudendum opera facit.

Clauſtrinus pe.pro.q clauſtri ianuæ præeſt .Clauſtrinus a.um.quod eſt clauſtri.

Clauſula uocaſ ſentẽtia.Hanc græci periodõ dicũt a breuitate & concluſione.

Clazomene pe.pro.urbs Ioniæ aſiaticæ:quam cõdidit paralus.Hæc prius grina nominabaſ uicina colophoni.Vnde & apollo grinæus dictus ẽ apud Virgi.quoniam ibi eſſet eius oraculum .

Clazomenia inſula quæ Marathuſa dicitur:a qua clazomenii quos in meonia ſitos eſſe conſtat:

Cleantes nomẽ philoſophi:q Zenonis artici ſcolam ſucceſſor excepit.Hic phanii aſii filius egregius pugil cũ athenas ueniſſet:& zenoni adhærẽs generoſe philoſophatus ẽ:& in hiſdẽ permanſit dogmatis.Celebratus maxime fuit in labore.Nam cũ ualde pauper eſſet:mercenariam uitam agebat:& noctu quidẽ in hortis aquam hauriebat:per diẽ uero in ſermonibus exercitabaſ.Vñ phreanthes appellatus ẽ:quaſi puteos hauriens.Tradũt illũ:quæ a zenone audierat oſtibus boũ & teſtis fictilibus perſcribere ſolitũ cum pecunia non ſuppeteret ad carthas emendas .

Clearchus phus fuit cuius meminit hier.con . Io.

Cleone mediocre oppidũ diſtat ab argo ſtad .cxx. a corintho.lxxxx.Vnde cleonæus a. um. ut leo cleonæus qui & nemæus.Luca.Ille cleonæi pro iecit terga leonis.

Clepo is.pſi. tum.furor:furto ſurripio tractum a κλέπτω uerbo græco.Vnde cleptũ furto ſub tractũ.Liui.Si qs clepſit ne populo ſcelus eſto:neue cui cleptũ erit.Plau.Rapei Clepe:harpaga.Ci.de rep.Nõ modo ut ſpartæ rapere ubi & puteri clepere diſcũt.Cleptes latine fur.

Clepſydra pe.cor.κλέπτω & ὕδωρ aqua.Nã ppriũ furacis hominis q cleptes dicit ie uelare & abſcõdere:quæ clam & per inſidias ſurripuerit.Clepſydra uero duo ſignificat:fontẽ.ſ. & horologium aquariũ horas aqua dimetiẽs. Eſt.n. fons athenis in arce illa mineruæ quõdam :nũc beatæ mariæ uirgini cõſecrata.Is per alueũ ſubterraneũ latentẽq fluẽs ſtadia.xx.ſurgit tandẽ in riuos ad uicũ phalereũ.Erat præterea nas quædam uitreũ graciliter fiſtulatũ quod æqualibus dimẽſionibus ſignatas horas oſtẽderet.Ad cuius ẽt fundũ erat foramẽ quod aquam guttatim emitteret.Et ita horæ per aquæ diminutionem quot eſſent uideri poterant.Itaq nõ abſurde ſine de põte:ſiue de horologio accipias clepſydra nominaſ ab aquæ furto:q aquam aut uelet aut furet.Cæteq Ci.in ſecũda Tuſculana pro horologio capit cũ inqt.Cras ad clepſydram cõſimilia ſunt hoc tẽpore clepſydris uaſcula illa apud nos uſitatiſſima quæ in medio inſtar duoꝝ turbinũ coarctantur:ex quibus puluiſculũ per foramẽ minutũ ſenſim delabi:ex parte ſuperiore in inferiorẽ:atq ita legitimũ tẽpus horæ metiri:uulgo dicitur horologiũ puluiſculi .Apud ueteres oratoribus acturis cauſas forẽſes præſcribebaſ tempus dicẽdi datis clepſydris q̃bus exhauſtis amplius dicere uetabant.Ply.in epiſtolis. Dixeraꝝ horis pene qnq nam tribus clepſydris quas ſpatioſiſſime acceperam ſunt additæ quatuor.

Cleros latine ſors:ſiue ſorte electus . Inde clericus ſortitus dici põt.Nam ut Hiero.ad nepo.ſcribit propterea uocanſ clerici quia de ſorte ſunt domini uel quia dominus ipſe ſors.i. pars clericoruꝝ eſt.Et qa uel ipſe pars domini ẽ:uel dominũ partẽ habet:ualẽ ſr exhibere debet:ut & ipſe poſſideat dominũ:& ipſe poſſideaſ a domino.Clerus ẽt uermiculus alucant us noxius.Aye.Examina infeſtantur clero ſic.n.uocant nermiculos q in paruimẽto naſcunſ:ex quibus creſcẽtibus uelut harenea obduciſ alueo & faui carie percunt . Hinc morbus huiuſmodi clerus uocaſ:hoc ẽ fauus cuꝝ fœtu putrefactuſ.Cũ uero morbo aut ignauia aut infœcũditate naturali fœtũ nõ peragunt .

Clibanus κλίβανος ὁ λανὸς ἢ ὀπτὰς pe.cor.nõ eſt proprie furnus ſed forte qd ſimile furno:uel inſtrumentũ quo aliqd coqtur ſub teſto:quod ex ære ſeu ferro fieri ſolet:ſæpe ẽt operẽ ſigulino.Ply.li.xix. Cortices quoq decuſſi clibanis & furnis præbẽt uſum.Vnde panis teſtaceus is diciſ apud nos quẽ illi clibanum.Scribiſ a nõnullis cũ γ κλίβανον , De hoc & in dictõe furnus.Col.li.iii.ſcribit ſcrobẽ clibano ſimilẽ eſſe:ut imus q̃ fumus patentior ſit:ut latius radices uagentur.

Cliens quaſi colens quia debet dominũ honorare & eſt correlatiuũ patroni.Nam patronus defenſor cauſæ eſt dictus quaſi pater.Cliens autẽ defẽſione indigens.i.litigator qui patronũ colit & ſequiſ:ut ab eo defendaſ.Huius dimi.eſt cliẽtulus.Aliqñ tamen cliens poniſ pro ſectore & qni ſub tutela alterius & pene famulus eſt .

Clientela:clientum multitudo:necnõ & eorum tq potentẽ alquẽ ciuẽ principẽue fauore proſequuntur:& cuius dignitatẽ factionẽq tuaniſ ducti aliqua mercede uel beneficio.Similiter clientela dicitur clientiuꝝ officium erga patronos.Item dicitur clientium ſiue clientarum genus.Cato enim clienta fœminina dixit.

Clima atis.regio.Et clima apud Varronem quoquouerſus pedũ eſt ſexaginta.

Climax:latine ſcala:& figura quæ diciſ gradatio ur eſt apud Ouid.Videt hanc uiſamq cupit:potiturq cupita Hinc climatericus a.uꝝ.ſcalarius. Ply.in epiſtola ad caluiſium.Habes climatericũ tẽpus ſed euades.Ply.alter.li.vii.natu. hiſtoriæ. climateras nuncupauit legem ſcanſilem. Scanſili inquit annorum lege occidua quam climateras appellant.Climatericuꝝ tempus dubioſuꝝ diciſ:quniaꝝ chaldæi climateras appellant periculaꝝ uitæ:ſortũaꝝq hominũ quæ fieri grauiſſima in ſeptenariis dicunſ.Nam ſeptimũ quemq annum periculoſum eſſe Cenſorinus autumat. Alii Climateria periculoſum eſſe dicunt annum ſexageſimum tertium.Vnde Auguſtus ad Caium nepotem.Nam ut uides climateraꝝ communem ſenio

tum omnium tertiuz & ſexageſimuz annuz eua ſimus. Si quis hanc materiam diffuſius noſcere cupit cenſorium adeat.

Cline latine lectus: lectica mẽſa. Inde Hexaclinos totus diſcubitorius q ſex capiebat. Mar. Et teſtudineum menſus quater hexaclinon.

Clinopale palæſtra lecti dicitur. κλίνη græce lectus dicit: & dimi. clinidion .i. lectulus παλὴ palæſtra ſine lucta. Sue. in domi. Aſſiduitatẽ cõcubitus uelut exercitationis genus clinopalẽ uocabat. Sic Virgi. nocturna bella nominat colluctationes uenereas: & Ab. Apuleio militia amatoria dicitur.

Clinicus pe. cot. medicus q curat medicamẽtis dictus a lectis ægrotantiuz quos frequentare ſolet quaſi lecticularius. Mar. Sote filia clinici .i. medici. Dicunt & clinici q ita morbo affecti ſunt: ut ſurgere e lecto nõ poſint: nullaq; amplius de eoꝝ ſalute ſpes eſt. Vñ legimus petronillam nobiluntate petri apoſtoli clinicam factam: quaſi paraliticam ſideratamue ꝓptereaq; decũbentẽ grabato quem græci clinen uocant.

Clino as græcũ ẽ: & ſignificat inclino licet nõ ſit huſu: eius tamẽ cõpoſita uſurpant: quæ ſunt accino: declino: inclino: & reclino. pe. pro. Vir. libro xii. Defigũt telluri haſtas & ſcuta reclinant. Cliſis inclinatio.

Clio nna muſaꝝ ἀπὸ τοῦ κλέους a gloria q poetis glotiaꝝ cõpoſitis naſcatur libris. Heſiodus ſ thcogonia ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι κλειὼ τ' εὐτερπήτε. Θαλείᾳτε μελπομένητε τερψιχόρητε ἐρατώτε πολύμνιάτ' οὐρανίατ' καλλιόπητ' ἤδε πρωφερεστάτη ἐστὶν ἁπασῶν. Cliſius nomẽ fluuii in agro brixiano.

Clitorius fons arcadiæ: qui ſemel potus nimi odiũ facit. Oui. li. xv. me. Clitorio qcunq; ſitiz de fonte leuauit: uina fugit.

Clitomachus pe. cot. philoſophus carthaginẽſis q athenas uenit ãnos natus quadraginta: audiuitq; Carneadẽ: cuiq; & ſucceſſor fuit: tres ſectas ſectatus academicoꝝ: peripateticorũ & ſtoicoꝝ. Supra quadraginta nolumina cõdidit. De quo Ci. li. iii. Tuſ. mentionẽ facit.

Clitellæ dicũtur nõ tantũ qbus ſarcinæ colligatæ mulis: & id genus ueterinis portant: ſed qui uulgo baſti uocant: dictæ q huiuſmodi animalis ornamẽtũ ſit. Hor. in ſaty. Hinc mulli clitellas tpe ponũt. Sed ẽt locus Romæ propter ſimilitudinez. Et in uia flaminea loca quæda deuexa ſubinde & acclinia: quo etiam nomine appellatur quoddam tormenti genus.

Clitellarius q clitella utit. Vñ clitellarii muli dicũtur: q neq; ephippiati ſunt. neq; diſſultorii: nec bigas aut quadrigas: aut currus ducũt: ſed clitellati ferũt onera. Plau. in muſ. Muliones mulos clitellarios habẽt: ego habeo homines clitellarios: magni ſunt oneris qcqd imponas uchunt.

Clitũnus umbriæ fluuius: de quo Ply. li. xii. ſcribit q animalia quæ eũ potauerint albos fœtus creant. κλυτὸς celebris quaſi celebris amnis. Silius. Et lauat ingentẽ perfundẽs flumine ſacro Clitumnus taurum.

Cliuia auſpicia in qt Feſtus: quæ aliqd fieri phibebant. Nam & omnia difficilia & ardua nomina ſunt cliuia: uñ cliuus q eſt locus molliter ardnꝰ & ꝓ colle ponit. Hier. li. ii. ꝛc. Porro Dauid aſcẽdebat cliuuz oliuaꝝ. Eſt & cliuus cuius cõpoſita poſſunt eſſe tam ſecundæ q̃ tertiæ decli. ut accliuus a. um. & accliuis & hoc accliue. Decliuus & deciiuis: procliuus, & pcliuis: quæ habẽt pe. pro. Dictus cliuus a clino pro inclino.

Cloacæ pe. pro. loca caua pcr quæ colluuies fluit: a cloacare: quod ẽ inquare: ſiue a colluẽdo quaſi colluacæ. Fiſtlæ quoq; foſſæ ubi & uiæ illæ ſub terraneæ parietibus in modũ aquæ ductuũ munitæ per quas aquæ pluuiæ extra urbẽ uel fluuium dilabunt: cloacæ dicunt: q̃ uibẽ immũdicijs purgẽt. A Clodio albanoꝝ duce dictæ. Plau. uetro in Cur. Per ſtomachũ immundæ uetulæ aluuz cloacam nominauit. Age effunde hoc cito in bathrum propere prolue cloacam.

Cloſtet latine filum uel nexus.

Cloſtra a claudendo quaſi clauſtra.

Clotho nna ex furiis infernalibus græce κλώθω circũuoluo: neo: deſtruo. Orpheus in hymnis aliqua dicit: ſed in magica ſua multa & obſcura ut mihi uix dininus uideat. Heſiodus aũt in thcogonia dicit themidos filias & Iouis clotho lachefin & atropon Μοίρας τ' ἂς πλεῖστον τιμὴν πρὸς μητιέτα ἔχευς κλώθω τε λάχεσίντε καὶ ἄτροπον αἵτε λίλουσι θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀγαθόντε κακόντε Cludo is. idẽ quod claudo: qno ueteres utebantur Vñ i netcnibus numiſmatibus legimus Ianũ cluſit. Huius cõpoſita magis ſunt in uſu. Accludos ut in Geñ. Egreſſus ad eos loth poſt tergũ accludẽs hoſtiũ ait. Cõcludo. circũcludo excludo. Includo interciudo introcludo. Occludo. Plau. Occluſit hoſtiũ ancillæ. Præcludo añ cludo. Col. li. vii. Hirudo adhærẽs faucibus ſanguinẽ ducit: & incremẽto ſuo tranſitũ cibis præcludit. Recludo aperio. Vir. Veteres tellure recluſit theſauros. Secludo ſeorſũ claudo. Subtercludo q̃ hẽnt pe. p.

Clumæ ſunt folliculi hotdei.

Clunes nates ſiue natiũ tumor. tam maſ. q̃ fœmi. gnis. Plan. Quaſi lupus ab armis ualeo: clunes I fractos gero. Hor. Quã pulchræ clunes: breue caput ardua ceruix. Ab hoc ſimias clunas appellatas uolũt: q̃ clunes tritas gerãt. Huius dimi. eſt clunicnlæ. Gel. Cæteraꝝ auiũ atq; altiliũ niſi tũ tum apponatur nt a cluniculis inferiore parte ſaturi fiant.

Clunaculũ culter ſanguinarius q̃ ad clunes dependeat: uel quia clunes beſtiarum diuidat.

Cluo is. Cluere duo ſignt. Nam & ꝓ uerbo eẽ capit ut apud Lucil. Et pugnate. Vñ cluacina Venus & clypeus q a cluẽdo. i. pugnãdo deducit.

Clupea. ciuitas aphricæ uicina carthagini.

Clymene pe.cor. promethei mater Oceani filia & Iapeti uxor.

Clypeus & clypeū siue clupeus y in u cōuersa ppria Clypei scuta maiora sunt & tātū peditū sicuti docet Ser. Scuta equitū. Liui. li. vi. Clypeis aū Romani usi sunt: deide postq̄ stipēdiarii facti sunt: scuta p clypeis fecere. Dicti clypei q̄ celēt totū corpus: uel a clepere q̄d ē furari ab icubus. Var. a cauus denuat. Ply. li. xxxv. ἀπὸ τοῦ γλύφειν. hoc ēt scalpēdo cælandoq̄ deducit ita ut dicat clypeus quasi γλύπτως .i. sculptus q̄ I c mutata. Scutis. n. qualibus pugnatū ē apd̄ troiam cōtinebant imagines. Vnde & nomē hucusq̄ clypeoꝝ. Vel qa κλύστω furor & celo qa tot ūholes teget imo plures tanq̄ una porta est.

Clyster eris. pe. p. q̄d & clysteriū dicit ἀπὸ τοῦ χλύζειν q̄d ē abluere. Nat clystere aluū ægro tantiū lauare seu purgare solemus. Ply. Cucurbita infusa clysteribus intestinoꝝ omniū uitiis medet. Macer tamē huius nominis penul. corripuit Appositus digitis aut intus clystere fusis. Quod ār i orificiū durū ponit ad extremētū puocādū & uulgo suppositorium dicitur docti a glandis specie balanum dixere.

Clysmus latine purgatio siue lotio dicitur.

Clytēnestra nomē ppriū mulieris quæ ob amores aduiterii uiꝝ occidit. De q̄ Euripi. in Oreste & multa alia Homerus in odyssea quæ nota sunt.

Cnidos est una ex quinque cycladibus insula.

Coacesco ex con & acesco: sed n abiicit: & significat coacescere simꝫ seu totū accidū fieri. Ci. i Ca. Vt. n. nō oē uinū sic nō ois ætas naturæ uetusta te coacescit. Hier. per translationē i plogo Salo. Neq̄. n. sic noua cudimus ut uetera destruamus & tñ cū diligētissime iegerit sciat magis nīa scripta intelligi: quæ uō interiū uas transfusa coacuerint: sed statim de plo purissime cōmēdata teste suū saporē seruauerunt. Coacuerint. i. corruptionē

Coagmēta cōiūctiones arctæ & cōpa sensertt. res a cogēdo. i. stringēdo. Hinc

Coagmēto as. cōiūgo & cōpares cōiūctiōes cogo ac stringo. Ci. in Ca. Viuēdi finis ē optimus cū i tegra mēte certisq̄ sensibus opus ipsa suum cadē quæ coagmētauit natura dissoluit. Ply. Passiuū ptulit. Mox plumbus coagmētat nucleis & his separatim uestitis.

Coagulū a cogēdo. i. colligēdo siue stringēdo dicitur ea pars uisceꝝ qua ad dēlādū lac utimur. Tibul. Et miscet nouo docuisse coagula lacte. Quicqd dēfat ac cōtigit coagulū dicit. Gel. Vinculū illud coagulū animi atq̄ amoris. Et coagulū herba ē seu potius spōgia aquaꝝ dulciū quam alii struniū alii strygnō alii cōsentaneam uocant.

Coaguio as. cogo cōstringo: uerbū actiuū ut ē illd̄ Coagulatū ē sicut lac cor eoꝝ. Gel. Semē in utero mulieris primis septē diebus cōglobat i coagulat: fitq̄ ad capiēdam figuram idoneū.

Coalesco is. coalui. cōcresco. Liui. li. i. Vocata ad cōcilia multitudine quæ coalescerent i populi unus corpus nulla re pterq̄ legibus iura dedit. Sal. Hi postq̄ cōuenerūt i una mœnia dispari gēne dissimili lingua alii alio more uiuentes incredibile mēoratu ē q̄ facile coaluerēt. Coaluerūt nō ē a coalo quoniā significatio actiua sensui oriis repugnaret: neq̄ a coaleo q̄d nescio an reperiat. Eius simplex ptulit Var. li. i. de re rus. Quēadmodum q̄dq̄ ferit aut alescere: aut meri possit.

Coaspis fluuius medoꝝ q̄ apud persas i tigriꝫ de currit. cuius aqua tam dulcis est: ut pernici reges q̄ diu intra ripas persidis fluit solis sibi ex ea aq̄ pocula uendicauerint.

Coasso as. per duplex ss sicut assamenta & assulæ. Quod & coaxo dr p cōtabulo. Vñ coaxatio cōtabulatio ab axibus. Nā afferes tabulæ nō sunt. Victru. Sed crassior & angusta i modum paruæ trabis materia ab assidēdo parietibus atq̄ tignis appellati ut inqt Fes. Est & coaxare proprium uocis ranarum.

Coaxo as. Vide in dictione coasso. Aristophanes. ἐμ τὴ βατραχω τοῦ λιθύου χαρεικε κεξ κωάξ κωάξ.

Cocus per simplex c. Nam primā corripit: sine coquus per q Nat & coquo is. dicimo Mar. Qui ppter cœnā rustice cædo coquū. Est ār cocus q cibos coqt ac uændit. Cocoꝝ tñ alii priuati qui alicui seruiēti coquinā exercēt: ut Idē. Nō sanē ars sola coco seruire palato Nāq̄ cocus dñi dabet hēre gulā. Alii publici q̄ ut dapes uændant publice popinā tenēt: hoc ē tabernā in q̄ dapes coctæ & uina uænduntr. A qua popinones dicti & ipsi coci ac popinariam exercētes & luxuriosi ac in popinis uiuētes.

Coculus pe. cor. dimi. ē. Coculū aliud significat.

Coculū uas æneū coctōribus aptū. Plau. æneis coquinis excocta ē mihi ois materia. alii cocula accipiūt p lignis mīutis qbꝫ facile dcoquūr bibria

Coculate & per apocopē cocular idē ē q̄d coculū.

Coccus per duplex cc sumit p purpura. Coccū uerto ē rubēs gramē in maxia laude: uulgo granum dr. Anniculo cocco lāguidus ē succus. Idꝫ post quadrēniū euauidus. Itaq̄ nec recēti uires: nec senescēti. Laudatissimū nascit circa emeritam Lusitaniæ ciuitatē ut docet Ply. li. ix.

Coccinus pe. cor. color ē purpureus quo pāni inficiebant. Hiero. li. ii. ꝛ. Filiæ israel flete super Saul q̄ uestiebat uos coccino. Hic color exuberanti am quandā ac splēdorē ruboris ostendit. Qui & spadicus & phœniceus & roseus uocatur.

Coccina substauriū pe. cor. uestis coccinea. Mar. Coccina famosæ donas & ianthina mœchæ.

Coccineus a. um. quod ē grano infectū. Hier. i cā. Sicut uitta coccinea labia tua.

Cocceus a. um. idē quod coccineus. Scribit Lāpri. Diadumenū idumēta coccea primū accepisse.

Coccinati dicunt: q̄ coccineis uestibus sē induti.

Coctiæ dictæ sē alpes a coctio rege Galloꝝ domitore q̄ in amicitiā octauii receptus ē. incipiūt a Segusia oppido. Et a Taci. coctianæ appellāt

Coccētū gñs edulii ex melle & papauere factum sic dictum q̄ ad ignem coquatur.

Cocyxycis per y auis temporatia qnæ in trium aui
um aidis oua gñat palūbay alaudæ & chlondaſ
hæc alio nole dicit cuculus dī. Cuius uox cocy
tus quoq dicit. Ex accipitr gnē ē: licet ungues
adūcos nō habeat ꝓcedit uere occultat canicul æ
ortu. Suidas. κόκκυξ ὁ λος ὀρνέου· ὁ παρ'
ἡμῖν κοῦκκος λέγεται ἀπὸ τῆς φωνῆς
ἀγαννης.

Cocytus pe.pro. latine dicit luctus. Quo nole dic
tus ē inferoꝝ fluuiꝰ a ſtygc pſlnēs κοκυτιν. n.
gemere ac lamētari ſigt. Vir. Nec ꝓcul hīc partē
fusi mōſtrant in oēm lugētes campi ſic illos no
mine dicūt. Hīc pluto quoq cocytus dictus eſt.

Cocyna ſacra erant quæ fiebant in honorē proſer
pinæ quam pluto rapuit.

Cochlea ꝓprie teſta limacis licet qñq ꝓ ipſa lima
ce quæ teſtā hēt ſumat. Limax ꝓprie quæ ē ſine
teſta. Pli. li. xviii. Naſcunt in uicia & aliquādo e
tra cochleæ mīutæ erodētes eā. Cochleæ tā terre
ſtres q̄ aq̄nles exercētes ſe domicilio binaq uelu
ti cornua ꝓtēdētes retrahēteſq. Iō corniculiſ prē
tare iter putāt qa oculis carēt. Cochleæ ēt lapides
ſic ex flumie rotūdi ad cochleaꝝ ſimilitudīē quæ
& cochlaeæ dnt. Similiſ cochlea ſiue cochlis is.
rums dē ſiue ſcala rotūda q̄ turri ꝓ circuitū a co
chleaꝝ ſimilitudīa cōſcēdimus: quēadmōꝺ tor
culana ad inſtar cochleaꝝ facta cochleæ nomi
nauit. Huius dimi. eſt cochleola.

Cochleare: & per apocopē cochlear: & cochlearinꝫ
gñs mēſurę: ſeu inſtrumētū quo cochleæ & alia
huiuſmōi ueſcēdo ſumūt. Mar. Sū cochleis habi
lis ſz nō minus utilis ouis. nūqd ſcis potius cur
cochleare uocer.

Cochlides pe.cor. ſcalæ rotūdæ quæ per circuitꝫ
ſcidūt. Quo ēt nole dictæ ſt gēmæ i arabia.

Cochlū ēt ſcala rotūda. Stra. li. ultio. Hæc ē ēt pā
nū altitudo q̄dā manu facta turbinea petroſæ ri
pæ perſimilis in qnam per cochlū aſcēdit.

Cochlaeæ: q̄ & chochleæ lapides ex torrēte rotūdi

Cochlites pe.cor. luſcos dixerūt ān q hoc ē q unū
tātū hēnt oculū q̄ſi oclites. Nā & cyclopas cochli
tes legimus unū oculū hēntes. Et Horatiꝰ cocles
dictus ē q i plio oculū amiſit q̄ſi ocles ab oculo
Plau. in Cur. Vnocule ſalue. Excochlitū ꝓſapia te
eſſe arbitror: nam ſic ſunt unoculi.

Coctus a.um. a cogēdo qa coq̄ndo coercet ut ad
unitatē uelcētiū perducat. Et coctū dr q d ē mī
n tpis. Vñ & recocti hoſtes ipō uſu & freq̄nta
& lōgimdle tpis cautiores exercitatioteſq facti
dui. Hor. i Ser. Plæruncq recoctus ſcriba ex qui
que uitro corum deiudet hiantem.

Coctilis & hoc coctile pe.cor. accipit ꝓ re q̄ cocta
ē & nō cruda ſicut ficule q d factū ē a figlo. Ply.
li. vii. Epigenes apud babylonioſ ſeptingētoꝝ ui
ginti annoꝝ obſeruatōēſ ſydeꝝ coctilibꝰ latercu
lis inſcriptas docet.

Coctiuus a.um. pe. p. q d facile coquit uel matura
tur: aut coctiua poma: coctiuū legumen.

Coctona inde in dictione cotones.

Codex arbons robur uide in dictione caudex.

Codiculus dimi. a codex: dū ꝓ libro ponitur.

Codicillus dimi. a dimſlutiuo codiculus. Sūt ēt co
dicilli līæ breues hoc ē epſtæ. Sulp. Cicēroi. Fuer
accidimi mihi obuiā uenit cū codicillis. Iurecō
ſulti accipiūt ꝓ quodā inſtrumētoꝝ genere.

Codicariæ naues dictæ ſt a codice dū codex ꝓ trū
co arboris ſeu tabla ſumit: quæ & caudicanæ di
cūt: q e caudicibus hoc ē lignis groſſionbus fac
tæ ſint. Var. Quod antiq pluris tabulas cōiunc
tas codices dicebāt: ēt i tyberi naues codicanas

Codrus nomē ꝓprū regis athenīēis appellāuſ.
q ꝓpter patriā ſeruādā ſe morti obiectauit. Rei
ſpōſuꝫ. n. acceperāt peloponēſes tūc demū ſe ſu
peraturos ſi eoꝝ regē nō occidiſſent. Feſellit er
go eos hīſtu pauperis apparēdo & i ſuā necē per
iurgia ꝓuocādo. Vñ Vir. Et iurgia codri. Fuere
& alii codri: hīc apud athenīēſes i ꝓuerbiū uenit
codri dapes gñs ut cū nobiliſſimū uellēt ąmpiā di
cere codro nobiliorē eē prædicarent.

Codononia inſula quam theutonici tenent i qua
codanius ſinus.

Cœliaci a cœlia. i. uētricſo ſtomachi nocāt q mor
bus is atq dolor i ipius uētriculi porta cōſiſtat
quæ pyluros gce noſat. Vñ medicamenta quæ
dam huic uitio cōtraria cœliacæ dicuntur.

Cœloſyria caua ſyria ex κοιλη cana & ſyna.

Cœmētū ut aliquibus uidet cū œ diph. α κοινόν
quaſi cœnimētū. Vide in dictōe cæmentum.

Cœmiterū gce κοιμητήριον α κοιμάω ſopio
qa ibi mōtui dormit dūr q̄ſi mōtuoꝝ dormitoriū

Cœnomia ut in qt Hiero. oē gñs muſcaꝝ ſtelligit.

Cœna neſpertīa a κοινος qd ē cōis qa mſti i cōe
cœnat cōſucuerūt. Quæ ſit cœna recta uide i dic
tōe recta. A cœna ſit domicœnium quo uſus eſt
Mar. Plautus. Incœnē dixit ſine cœna.

Cœnula dimi. Hier. Cōeꝝ cœnulā breuēq ad refo
cillationē potius corporis q̄ ad delectationē.

Cœno as. aui. & cœnatus ſuꝫ a quo ſit frequenta
tiuum cœnito cœnitas.

Cœnatio locus ad cœnādū aptus q ſi imo domus
& potētioꝝ erat. Vñ Iu. Et algētē rapiat cœnatō
ſolē. Suc. in Nero. Præcipua cœnationum rotū
da quæ perpetuo diebus ac noctibus uice mun
di circumageretur.

Cœnaculū a cœnādo nomē aſſumpſit locus ad cœ
nādū idoneus. Var. Sicut penariū ubi penus: ubi
cubabāt cubiculū: ita ubi cœnabāt cœnaculum.
Sed poſtq i ſuperiori parte cœnitare cœperūt ſu
perior domus uniuerſa cœnaculū dicta. Feſ. Cœ
naculū dicit ad quod ſcalis aſcēdit. Solēt tamen
Cœnatio cœnaculum & ñicta accipi pro loco in
quo æſtate cœnatur.

Cœnipeta pe.cor. qui libēter petit alienas cœnas
& paraſciti ſæpe perſonam induit.

Cœnacularia æ. ars locādi cœnacula. Vlp. Siquis
cœnacularia exercēs modicū hoſpitiū ſibi retinu
erit reſiduū locauerit pluribus. oēs tenebūt qi in
hoc cœnaculo hītātes uī eiectū effuſumue eſt.

Cœnacularius hō: q cœnaculū cōduxit. Idē de pi
gnoraticia actione. Vtdeſ aūt tacite & cū domi

no ædiū hoc cōueniſſe ut nō pactio cœnacularii proficiat domino.

Cœnatorias a.um. quod ad uſū cœnæ pertinet.

Cœten græci dicunt thalamum. Vnde procœtion antithalamū.

Cœnobiū locus ubi cōis uita ducit̄ κοινός.n. cō munis βίος uita. Hinc cœnobitæ pe.pro.monachi qui in comune uiuunt.

Cœnum lutum a κοινῶ inquino a quo obſcœnum ut quidam uolunt deducitur.

Cœpi uerbū defectiū: uide ſupra in dictōe cœpi.

Cœtus cōuentus uide in dictione cetus.

Coeo is.coii.coitū.coitū.ex cō & eo: ſed n abiicit̄ & ē tā acſm q̄ neut. ſig̃tq̄ cōuenio: cōuŏgo adu no: cōtraho: ſocio: colligo: cōgrego. Virgi.li.xi. Coeāt ſ fœdera dextræ q̄ dat̄. Lact.de ira. Deniq̄ ſi atomoꝝ coitio & cōglobatio efficeret ola. Ci.actō uſus ē li.ii.phil. Vtinā Cn. Pōpei cū. C. Cæſare ſocietatē aut nunq̄ coiſſes: aut nunq̄ diremiſſes. Gel. ptulit paſſiuū. Coibat̄ ſocietas inſeparabilis. Nā ꝑpe coiti ſocietas dicit̄. Sic ab ui piano ſocietas coita ꝑ cōtracta & collecta accipitur. Coire ēt aliq̄n cōcūbere dī. Lact.li.iii. Quid ego de cynicis loquar q̄ ſ ꝑpatulo coire cū cōiugibus mos fuit? Hic coitus ꝑ cōcubitu. Aliq̄n cōgredi. Ter.in Phor. Vide qd agas. Pria coitio ē acerria ſi cā ſuſtinueris poſt illā tā ut lubet ludas licet. Vbi Do. Trāſlatio a ꝓlio. Nam & cōgredi milites: & coire dnt. Proꝑe aūt coire ē ſimul ire. Ci.li.iii.offi. Solus neglexit fidem furere inſimulauit: ne coiret inſtitit.

Coerceo es.ex cō & arceo: ſed n abiicit̄. & a ſ e mutat̄ ſi ſig̃t reſtrigere. Ci.ſ Læl. Quam ſerpēt̄ multiplici lapſu & erratico ferro amputās coercet ars agricolæ. Itē refrenare cōtinere. Lac.li.iii. Illd̄ ſatis ē ad coercēdū furioſi hois errorē. Itē colligere ſiue ſimſ ſtrigeſ. Oni.li.i.me. Vitta coercebat poſitos ſine lege capillos. Itē cōpellere. Ci.li.iii. ad herē. Prudētiæ partibus utemur ſ dicēdo ſi cōmoda cū ſcomodis cōferemus: ſcū alterꝝ ſeq̄ alterū uitare coercemur. Sed hæc ſere ſ idē recidūt.

Cœus per œ diph. fuit cœli ac terræ filius. hīc cœa inſula in ægeo.

Cognati ab eo dicti putant̄ q̄ſi una cōitue nati.

Cognomē. Vide ſ dictōe nomē. Cognomines qui eiuſdē nois ſunt a cō & nomē n in g mutata. Sic a plauto dnæ ſorores bacchides nominatæ uocant̄.

Cognomino as. cognomē ſpono \ cognomines. Hier. ad Dama. Iūxit ſe principi mūdi huius. i. diabolo rectori tenebraꝝ quē nūc inimicū hoſtē nūc iniq̄tatis iudicē: nūc draconē: nūc ſathā: nūc malleū: nūc perdicē: nūc belial: nūc rugiētē leonem: nunc leuiathan i & multis aliis nocabulis

Cognſco is. ex cō & ſcriptura cognominat. gnoſco mutata n in g ut ſiat conſonantior uox. Et eſt cognoſcere noſcere eos qui prius ſcogniti erāt. cū agnoſcere ſit olim notos. Virg. Incipe parue puer riſu cognoſcere matrē. Var. nereor ne me quoq̄ dū reuertero preſēt̄ agnoſcat nemo Cōſūdūt̄ tū hæc ſæpenūero. Interdū Cognoſcere diligēt̄ attēteq̄ cōſyderare. Ter. in Ecy. Poſtq̄ ipſe eſſe & illā & hāc quæ domi erat cognouit ſatis. Interdū ſtelligere. Ci. in hor. Vū ēt facilq̄ ex ānalū monumētis aut bellicæ res: aut ois reſpu. diſciplīa cognoſcit̄. Ter. Eo pacto & gnati uitā & cōſilia meū cognoſces. Interdū approbare laudare placeſ. ut apd̄ ꝓs. Declinātē a me malignū nō cognoſcebā. Interdū cōcūbere ut ſ Euā. Et non cognoſcebat eā donec peperit filiū. Aug. l.x. cō. Præt eā cōcupiſcētiā carnis: quæ ineſt ſ delectatione oluꝝ ſenſuū & uoluptatū ineſt aſſe per eoſdē ſenſus corporis quædā ſe nō oblectādi ſ carne ſꝫ experiēdi per carnē uana & curioſa capiditas nomine cognitōis & ſcīæ paliata. huius uerbi cōpoſita ſē ꝓcognoſco: añ ſcio. Plan. Cice. Q. d̄ ſi latro præcognito nſo aduētu rurſus ſ Italiā ſe recipere cœpent. Percognoſco. ſ lau in Tru. Vtroſq̄ percognoui ꝓbe. Recognoſco de quo alibi.

Cognitor q̄ cognoſcit̄ q̄uis proprie is dicat̄ q̄ litē alterius coram eo qui datus è tractat: procurator autem abſentis nomine actor ſit. ⁊runt.

Cognobilis q̄ cognoſcit̄. Gel. His ſolis cognobilē

Cogo is. coegi coactū: ex cō & ago ſ quo a & n abiicit̄ niſi ſ ſupto. Eſt āt Cogere ſ unū colligere. Ci.li.i.tuſ. Cælā hoc ſ quo nubes ibres uēriq̄ cogūt̄. Ter. ſ Eu. Quaſi talēta ad quadecī coegi. q̄n q̄ Virgere. Idē li.iii.offi. Diogenes cōtra nimiū te ſoluere coegit. Quādoq̄ mulgere. Vir. Cogite oues puer ſi lac petitis. ⁊ent æſtus. Quādoq̄ ſtringere dēſare ſiue durefacere. Idē li.iiii. Ge. Nā ſngoſ mella cogit hyēs eadēq̄ calor liq̄facta remittit. Quādoq̄ ſprimere leuiſtus ponere. Idē. Quadriduā quæreū cuneis & forte coactis ſcidebāt. Quādoq̄ ſ ordinē ponere ut oēs arbores ſ ſulcū cogēdæ ic. Quādoq̄ reponere reducere. ut opes nīæ ſ deū cogēdæ ſt. Quādoq̄ adinuare ut holuꝝ cogēte opera mīæ hīæ naſcūt̄. Quādoq̄ cū ſella atōe mittere: ut medicū ad ægrotū cogi.

Cogito as. freq̄nſm a cogo is. q̄ mēs plura ſ unū cogituū eliceret poſſit. Vū Au. li.x. cō. Quāmīra huiuſmōi geſtat mēoria mea quæ tā ſuēta ſt̄ q̄ſi ad manū poſita quæ didiciſſe & noſſe dicimur: quæ ſi mō iſtis tpoꝝ iterualliſ recolet deſuero ita rurſus demergūt̄ & q̄ſi in remoti oraculi penetralia dilabūt̄: ut denuo uelut noua excogitanda ſint in idē iteꝝ. Neq̄. n. alia regio eoꝝ & cogēda rurſus ut ſciri poſſit. i. nelut ex q̄dā diſpenſōe colligēda. Vū dictū ē cogitare. Nā cogo & Cogito: ſic ē ut ago & agito. Facio & factito. Verūtñ ſibi alius hoc uerbū ꝓpe uēdicauit: ut non qd̄ alibi ſed qd̄ ſ alio colligit̄ cogitari ꝓpe tā dicat̄. cogitat itaq̄ ē cogeſ ad aliq̄d ſuenīdū. Vū cogitatio quæ ē dicta uelut coagitatio. i. lōga eiuſdē rei agitatio ſ eadē mora cōſilii explicādi. A cogito ſuit cōpoſita excogito qd̄ ꝓpe ē perfecte cogitō: licet ꝓ inuētio ſumat̄. Sꝫ idcirco fit: q̄ cum q̄s perfecte cogitat aliq̄d ex eo q̄d̄ cogitat elicit & ſuenit. Ci.li.i.tuſ. Quid illa uis quæ tandē eſt quæ ſuelligat occīra quæ ſuētio & cogitatio dī? Præcogito pnus cogito. Quinti.li.xii. Licet tū

ptæcogitare plura & alıuz ad cīs cōpōere. Reco gito iteꝝ atq; iteꝝ cogito. Hier. ſ uita Antonii. Quæ & q̄ta ſpes hiſdē pōita cēt ſ cælis ſcogitās

Cogitatim aduerbiū pro cogitate ponit.

Cohibeo.es.ex cō.& hēo. ſignificat cōſtringo cōti neo freno. Ply. Et ſpetū furētis blanda oſone co/

Cohors.a cohortādo dicta ē q̄ tribunꝰ /hibuit. eā ut ſe quaſ hortari ſolear: ſeu q̄ ipſa ſeſe mutuo frequēt ad pugnā hortet. eſt & cohors q̄ & chors locus cinctus parietibus quo gallinas anates & id gēs reliq̄ hīe in uilla ſolemus. Var. de re mili: Cohors q̄ ut in uilla ex plībus tectis cōiūgūt ac q̄ddā fit unū: ſic ex manipulis plībus copulatur cohors. In uilla uero cohors dī q̄ circa cū locum pecus coerceret. Hinc cohortales gallinæ uocant apud rei ruſticæ ſcriptores q̄ ſ cohorte domi alūt. Poſſunt ēt dici cohortales ab horto. Nā cū uetes hortos nicos dicerent: q̄ q̄ arma ferre poſſent ibi naſcerēt. Inde cohortē dixerūt manū hoſtiuz ex eo dē uico ad pugnā exeūtiū: q̄ illi ēent ex eodē hō to. i, uico gen ti. Nā & galli ut eſt apud Cæſarē hoc mō pugnabāt. Quiſq̄.n. pagus per ſe pugnā capiebat. Ouid. Abſtulerat multas illa cohortis aues. Dī & chors ſ hac ſignificatione. Var. in ut bana quoq̄ domo chortē facere poterimus ſ qua paſcet ciconias grues pauones gallinas anſeres & ſimilia dabit ad uſus quottidianos. Col. in pſa. Et ut a pecoribus recedā quoꝝ ſ parte auīū chor taliū & apīū cura poſita ē. Mar. Raucæ chortis

Co. ſſula Icari maris. Vide ſ dictōe coos. /aues.

Cois.ueſtis ſubtiliſſimæ gēs. a Coo q̄dam uolū. Alii tñ eēā eā dici putant. Vide in dictione Cea. inſula dicta ubi pāphila plaris filia pma eiꝰ teiæ fila retorq̄re ac inde texere cœpit. Hor. Altera ni hil obſtat cois tibi.

Cochū. loꝝ quo temo buris cū iugo colligaſ a cauo dictū ut inqt Var. q̄ cohū ēt poetæ cælū dixeit a chaos ex qno putabant formatū.

Coinqno.as.pe.p. Vide ſ dictione inqno.

Colaphus & colaphū. pe. cor. κόλαφος ἐξ κολάφιζω uerberare cū pugno clauſo ſz alapā cū manu extēſa. Ter. Pluſ quingētos colaphos infregit mihi In colaphizo.as. formatū.

Colcho. ſiue cholchis. idis. regio iuxta pōtū regnū Oetæ tegis: & hēt in ſe iuga caucaſi: atq; hīc caſpiū & hircanū hēt mare. Hīc, Mæotiz. Ferūt Iaſonē the Talū cū argonautis nauigaſſe ut uellꝰ aureū raperet ſ ea Sibaris colchoꝝ regia ē. A cholchis fit colchicus.a.um. Hor. li. ii. car. Ille uenena colchica. Et colchiacus. Proper. Colchis colchiacia urat ahena focis.

Colus maſ. gēs: tormenti gēs q̄d ſit ex corio ſicut ait Feſtus. Colus fœ. tā q̄rtæ q̄ ſecūdæ decli. Inſtrumētū q̄d pēſa cōtinet a quo fuſo fila ducunt. hēcq; pe. cor. Oui. li. iiii. me. Et colus & fuſus digitis cecidere temiſſis. Collus per duplex. ll. apud Plan. p collo legitur.

Colū. pe. p. gēs uaſis uinarii uiminibꝰ cōtexti a colando dictū. Virg. Colaq̄ ploꝝ fumoſis ſcripe te etis. Dī & ab aliqbus colus.

Colon. ē craſſius inteſtinū tubulatū ex quo excremē ta eā accipiūt formā quæ egerunt plurimas cellulas atq; cauernas hās: ad renēq; ſiniſtrū religatur Vñ nerbū κολάζειλαι p eo qd ē torq̄n cruciariq̄. Hīc colicus dolor. Serenus. Cū colon inuiſū morbi gēs ſtima carpit: māde gallerita uolucrem quā noſe dicūt: aut pauidi lepons madefacta coagula pota. Hīc morbꝰ & chordios & chordapſos dici ſolet. Dī ēt colon mēbrū oſonis. Hier. ſ eze. plogo. Legite igī & hūc iuxta trāſlationē nſam: qa percola ſcriptus & cōmata manifeſtiorē ſcripturā legētibus tribuit. Præterea q̄ nos cruta & la certos dicimus græci eodē uerbo κωλα nūcupāt Vñ monocolon metꝝ dī unimēbre: dicolō bimēbre: tricolon trimēbre. Et in p̄mo ſignificatu. hēt pe. cor. in aliis pductam.

Collū per duplex. ll. pars corporis a colo. is. ut q̄dā putāt qa hæc p̄cipue ps torqbꝰ ac mōilibꝰ ornari cōſueuit. Hīc decollo. & ſubcollo. de qbus ſuis locis. Legit & collus apud Plau.

Colos. græce latine podex.

Coleus. teſtis a colo. is. q̄ colat mulieris pubē. Vñ illd ſ Pria. Stamus ſub ioue colcis apertis. Dī ēt culeus Mar. Cū depilatos chreſte culeos portas.

Colidos inſula ſ oceano indico ueneri ſacra q̄ rātæ altitudis eē phibet: ut illuc aues nō aduolent.

Collare uinculi gēs quo canū colla aſtringunt: & Melū uocauit antiqtas. Fit ex corio firmo cūcluis capitatis.

Coloſſus. p duplex. ſſ. ſtatuæ moles turri par. a colō mēbruz. ſeu ἀπὸ τοῦ κολάζειν q̄d eſt cruciare & moduz excedere in aliqua re. Naz ꝓpter magnitudinē inamabilis erat obſumptus magnitudinē. Stamā ſolis ſeu ut q̄dā ainnt iouis apud rhodum centuz & quinq̄ pedes altam ex ære Cares Liſippi diſcipulus feciſſe traditur. Quæ poſtea poſt quinquageſimū ſextuz annuz ex terræmotu fracris genibus corruit. nec rhodii ipſam artollere auſi ſunt oraculo quodā phabiti. Hoc inter ſeptē miracula maximū oēs cōfeſſi ſunt. Soldanꝰ ægypti cū inſulā tuaſiſſet. ex ære huius ſtatuæ quā confractā reperit noningētos chamelos onerā ſſe ſetē. atq; ſ aldxādriā terreſtri itinere tranimiſiſſe. Eius digiti maiores fuerūt q̄ plæreq; ſtatuæ. Duodecī annis perfectū fuiſſe tradūt trecētoꝝ talētoꝝ ꝓtio Ab hoc coloſſo rhodii colloſſēes appellari ſē q. buſ ſcribit apſus. Dī ēt coloſſeꝰ. Ply. ii. xxxv. Nero prineps iuſſerat coloſſeū ſe pingi. cxx. pedes in linteo incognituz ad hoc tps. Lampt. in Alexandro. Statuas coloſſas ſ urbe multas locauit. Vict. coloſſicas uſurpauit. Alioquin romæ amphitheatrum ipſum hodie coloſſeum uulgo dī a coloſſo. Mar. Hīc ubi ſidereus ꝓpius uidet aſtra coloſſus Auriſtides autē in ore ad coloſſenſes ꝓclara ſcribit incipiens uſq; a primis habitatoribus rhodi Suidas κολυανδρόπανα λμα ὡσπερ ὁ ἐν λίῳ κολοσσὸς διὰ μέγεθος κατατῶ λλκτικὸς ὢν ὁ κτλ. ἡμιέρασμιος οὗτος δὲ ὁ σεβαστὸς νῦν διὰ τὸ ἀφιλοχείμα τον θαυμαστὸς ἦν.

Colophon. pe. cor. latie altū locū ſigt. Quo noſe di

cta ẽ ſſula de q̃ Hor.ll epſaꝝ.quid tibiuis achios bullati notaq; leſbos. Smyrna qd colophos. Eſt & urbs Ionica nobilis oraculo appollinis.Colophonii nauales opes ſatis amplas habuere & i eq̃ ſtribus certaminibus tãtũ excelluere ut nictotiam inde futurã ſparẽt uñ colophonio pugnaret egregius.Et i pucrbiis dicerẽt colophonẽ addidit cum ſũma operi manus ſponebaſ. Ex colophone fuit Mimerius tibicen & poeta. xenophanes phycus q poemata de pſillis edidit.Polymaſtus muſicus Sunt ẽt q Homeꝝ colophoniũ faciunt.

Colis.per ſimplex.l.ſiḡt.pãpinũ.Var.Pãpinaſ ẽ ſarmẽto coles q nati ſunt de his q plurimũ ualẽt ad ſecũdã nõnunq̃ ẽt tertiũ relíquere:reliquos decet pere ne relictis colibus ſarmẽtũ neq̃at miniſtrare ſuccũ. Itẽ colis dr q̃ſi caulis p haſta & fuſte mẽbri uirilis.Hier.in Ioſue. Eo tpe ait dñs ad Ioſue Fac tibi cultros lapideoſ & circũcide ſecũdo filios iſrl i cole pputioꝝ.Celſus li.iiii. Tũ in maſculis rer urinæ ſpatioſus & cõpreſſius a ceruice hõ deſcẽdit ad colẽ.Hic colei.q̃uis & a colẽdo qdã deducant.Huius ſupma pars glans appellaſ & pellicula q̃ glãdẽ tegit pputiũ dr.Itẽ colis dr caulis Hor.li.ii.Ser. Cole ſub urbano nihil ẽ clurius orto.Sic dicimus ploſtrũ p plauſtrũ.clodiꝰ p clau

Collis per duplex.ll.minor mõs:& q̃ſi dins. mõticulus.Vñ roma ſeptícollis dcã ẽ q vii.hẽat colles.pallatinũ: quirinalẽ:auẽtinũ:celiũ uimina lẽ:exq̃linũ & ianicularem.Et a colẽdo dr. Varro Q. d pmũ ex agro fructus capiebãt cãpo dicto ẽ. Pꝛea q̃ ſupiora loca colef cœpũt a colẽdo colles appellarũt.Sz metri gra a poetis.l.interpoſitũ ẽ. Colles ẽt dũr dorſa.Nam ſpina humilis uallecula:eminẽtes pulpæ ab utroq; latere ſpẽzhñt colliũ

Collina porta romæ a colle quirinali ſic appellata. Oui. Tẽpla frequẽtari colliuæ pꝛima portæ nũc decet a ſiculo nota rege tenet.Eadẽ nũc ſalaria uocaſ:q d nomẽ quoq; uiæ ẽ i quã exit.Cor. Tacitus.Tertiũ agmẽ p ſalariã collinæ põtæ appropq̃bari p eã ſal ſabini deferebãt.Iõ ſalaria uocitata

Colina.p ſimplex.l.a colo.is.quã poſte culinã:deinde a coquẽdo coqnã uocauere q ibi colebant ignem locupletiorem.

Colliculuſ.per duplex.ll.ſignificat paruũ collẽ.Colliculo p ſimplex.ẽ exiguo ac tener braſſicæ uel uitis caulis. Var. Capolus ẽ coliculus uiteus intortus ut cincinnus.

Collnio.onis.& colluies ei uide in dictiõe allules.

Colluuiaria dicta ſunt in ductibus aquarum per q̃ colluuies & immundicia eiectaneſ: Victr.lib.viii. Etiã i nẽtre colluuiaria ſũt faciẽda per q̃ uis ſpũs

Colluaris porcus dr q i colluuie nu[illegible]relaxef tritur cibo permixto.

Colo.as.notæ ſignificatiõis.Hẽt pmã cor.Manll. Et colare uagos i dictis tætibus ãnis.Iñ cõpoſitum perculo.Col.li.viii. Nam maxime refert primo quoq; tẽpore ſerũ percolari.

Colo.is.colui.cultũ.adoro.uenerot. Virg.li.ix.Sũme deũ ſcti cuſtos ſoractis a pollo quẽ colimus. Aug.li.x.ci.dei. Dicimur colere hoſes quos honorificatiõe uel recordatiõe uel pãtia frequẽtamus Plau. Ego te ſẽper ut perẽte colui. Colimus pares amore & offõ:minores hũanitate & bũficiis.hoc eſt amamus.Hic cultus & cultura:quã græci latriã uocãt,Itẽ colere exercere. Liu.li.i. Abi nũcia romãis cæleſtes ita uelle ut mea roma caput orbis terrarꝝ ſit.pide rẽ milltarẽ colãt.Itẽ.Hirare. Plaln aul.Hãc domũ iã multos annos ego poſſideo & colo.Vñ & cælicolas dicimus q cælã colãt i hitãdo tanq̃ quoſdã cæli colonos .Itẽ diligere. Ter.i heau. Quippe forma ipſũ nſa nos amatores colũt.Itẽ ducere.Virg.li.ii.ge. Hãc olí uctes uitã coluere ſabini. Itẽ arare ſeu quoquomõ ẽras aptare.Col.li.i.Nã ubi ſedulo coli ſager plærũq; cõpẽdiũ nũq̃ niſi cæli maioꝛ uis aut pdonis ice ſit:detrimẽtũ affert. Hic agricola agricultor.Agricultura.agticolatio & colonus.Itez ornare.Plau. Quin tute colus añq̃ ex eas domũ.Ci.Erat.n.non tã guis q̃ elegãs & ſaceta & culta oſo.Hic cultus corporis dr ornatus.A colo ſũt cõpoſita.accolo circũcolo.Incolo excolo:percolo.ſtercolo.& reco Colonus.a colẽdo,i.hitãdo.ter[illegible](lo.pe.coraſuc aptãdo.Nã coloni erãt ciues ro.ad aliquaz urbẽ hitãdã miſſi q nõ pptiis ſed ppli ro.legibꝰ uiuebãt.Vñ & colonia dicta ẽ.Virg.Vrbs antiq̃ fuit tyrii tenuere colõi.Ab icolẽdo.n.nõ ab agri cultura colonos nocauit. Quãdoq; tñ colõi agrorũ cultores dñt.Idez. Vt q̃uis auido parerẽt arua colono.Col.li.i.uſ accipere colonos p his q nõ ſuũ ſz alienũ agrũ colũt partẽ tñ fructuũ dñis da

Colõiæ:gẽtes adhitãdũ aliq̃ trã miſſæ di[illegible]cturi. çtæ q pplm ro.colerẽtinel q ad eas romani pfiçiſcerenſ.Liui.li.i. Vtroq; coloniæ miſſæ. Aug. li.x.ci.dei. Ciuitates a maioribus citatibus nelut pplos: examibus cõditæ coloniæ nũcupãſ. Coloniæ iura inſtitutaq; ppli ro.hẽbãt ut eſſent q̃ſi effigies ro.ppli:q̃rũ aliq̃ ex romãis ciuibus roma ſũptus.aliq̃ parti romanis ueteribus parti ex latinis ciuibus romanis aliquæ ex ſolis latinis deducebãſ. Vñ Liui.li.38.Illud agitabant uti coloniã deduceref:nec ſatis cõſtabat utrũ latinã an ciciuiũ ro.deduci placerẽt.Bonõia latina colonia: Mutina & Parma ro. ciuiũ. Erat & aliud gẽs colõiaꝝ q̃les olí Põpeius ſtrabo trãſpadanas colõis traduxerat.Nõ.n.nouis colõis eas cõſtituit:ſz ueteribꝰ incolis manẽtibuſ ius dedit latii ut poſſent hſe ius q d cæteræ latinæ colõiæ.i.ut petẽdi magiſtratus ciuitatẽ romanã adipiſcerẽt. Erãt pterea coloniæ qbuſ ius talis dabaſ.Erãt & latinoꝝ q̃ & latii uetens appellanſ.q̃les i hiſpania multas fuiſſe refert Ply.Cã.n.i urbe roma multos ex uetꝰ ribus nouiſq; icolis paupertate pmi ſtellectũ erat adeo ut cẽſu ſoluẽdo ñ ſufficerẽt trũuiri a ſenatu creabanſ:q locis pmũ cõſideratis i qbus reipub. expediret ppugnaculũ cõſtitui nouũ edicta ppo nebãt dãda eẽ nota ab illis q i nouã colõiã deduci uelẽt.ſic q urbs pauperibꝰ exonerabaſi& reſa miliaris põdere guati ad nouas qbꝰ idigeꝛe diuitias gtis datas cũ familia accedebãt. Accipiebãt .n.duo q̃ttuor.vi.aut.vii.agri iugera & qñz plus

Colonicus.a.um.q d ẽ coloni:ſeu q d ad colonum pertinet.Var.Atq; ẽt leges colonicas tollis.Col

nicū uero pecus dr hirſutuz.cū molle dicat tectū: nr eſt apud Col.

Coliciæ uocāt maiores ſulci ī qbus aq̄ ſi redundat excolet. Dñr & elices foſſæ q̄dā ī eundē fere uſuz Col. uocat coligas li.ii.cū air. Cauebit ut patētis liras crebroſq; ſulcos aquarios quos nōnulli elices uocant faciamus: & oēm humorē in coligas atq; inde extra iegetes deriuemus.

Collatina porta romæ a collario oppido dicta pro Collatina dea q̄ collibus p̄ſidebat. ꝓpe romā.

Collatiuū ſacrificiū: qd excollatione offert. Collatiū uū uētrē magnū & turgidū. Plau. dixit. qa in euz omnia edulia congeruntur.

Collactaneus: q ciſdē māmis ē nutritus. Collacteo uero q uno & eodē lacte. Iuue. Quid dicat notæ collactea mauræ.

Colymbus. pe. cor. latine munus dr. Colybiſtes nū mularius. Ci. in ucr. acti. v. Colybus eſe q poteſt cū utant oēs uno gñe nūmoz. Colybos ingt Pol lux ē permutatio pecuniæ a quo q id exercēt colybiſtæ uocant. Hier. Colybiſtas a colybiis uocatos tradit. Colybiæ uero ut ipſe air. ſunt q̄ tragemata bellaria q; dñr ciceris ſrixi uarūq; paſſaruz uilia munuſcula: unde colubiſtæ pro nūmulariis fœnus minutati exercētibus dicant. Suidas κωλύμβων ἱλος νομίσματος.

Coliphiū. panis gñs ἀπὸ τοῦ κόλικος forma diminutia. Eſt. n. colix ſubcinctinio panis Plau. Coliphia mihi ne in cocta detis.

Collibrum. genus pœnæ uel pecuniæ.

Collyrida. pe. cor. panis triangulus & modicus qñ alibi dr Torta panis. Hier. li. ii. ꝯ. Et partitus eſt tam uiro q̄ mulieri ſinglis collyridā panis unā.

Collyrium medicamētuz oculoꝝ. Aug. Cæcus qñ ī ungitur collyriū in manu medici nō uidet. Hora. Oculis collyria lippis. Et nō ſolū oculis adhibet ſed aluo quoq; ſubiicit in cura equoꝝ ut auctor eſt Col. q li. vii. ſcribit. Salis ſextās cū decē cæpis cōteriſ & admiſto mdle decocto collyria imittūt aluo: arq; ita citatus bos ageſ. Idem. Melle decocto & ſale collyriū tenue indit ſoraminiquo ſeat nrina collyrium inſeritur naturalibus.

Colligo. is. pe. cor. ī unū redigo. Virg. Colligere arma iubet ualidiſq; incōbere remis. Inde collectio Quādoq; aufero. Lucil. Ruiſ. Huc & colligus oſa furtim. Quādoq; lego. Virg. Collige uirgo roſas. Cū uero dicimus Colligo me colligis te colligit ſe tūc p̄ reficere & q̄ſi dilapſū ſpūm ī unū redigere ponit. Ci. Sed maniſeſto furto perturbatus ubi ſe colligit. Idē li. iiii. tuſ. Quid ē aūt ſeipſum colligere niſi diſipatas aī partes rurſuz ī ſuū locū cōgerere? Q d ſi aliū caſuz addamus ut Collegit ſe in arma. idē eſt q d parauit muniuit. Collegit ſe in irā. i. excitauit. Virg. Subſtitit Aeneas & ſe colligit in arma.

Collecta ſeu collectanea dñr ſcripta quæ ex pluribꝰ excerpta locis in unū lecta ſunt.

Collectitius. a. um. q d collectum eſt. Ci. Mario. Signa & tyrone & collectio exercitu cū legionibus robuſtiſſimis contulit.

Collegæ. pe. p. dñr duo eiuſdē ptātis ſiī miſſi. Vñ & Collegiū: q d eſt ꝓprie collegaꝝ ſocietas q̄ꝫ de aliis ēt dicat. Liuius ꝓprie dixit. Cōſulū collegium qui duo erant. Improprie Neratius iurecō ſulius q exiſtimat tres collegiū cōficere poſſe.

Colligo. as. pe. cor. ſiī ligo. Plau. in am. Neq; eum colligare quit q̄ſq̄ in cunabulis.

Colligas docet Fly. li. 3i. nocari quaſdaz ſpeluncas in quibus Amphronitrū inueniſ.

Collido. is. pe. p. ſiī percutio. Lact. de ira. Duriſſimi rigoris materiæ ſi itu uchementiore colliduntſ ignis excutiſ. Hier. ad helio. Super nudā metuis humū exeſa mēbra ieiuniis collidere ſed dñs tecū iacet. Hīc Colliſio q̄ ē duoꝝ corpoꝝ ſonus.

Collimo. as. ad lineā rectū facio. Aug. Cor tuum q̄ din prauum eſt & diſtortum non poteſt collimare ti rectitudine dei.

Collutilo. as. pe. cor. ſœdo dedecoro. Pacu. Hæc ſa migeratio te honeſtet & me collutile & ſi ſine dote duxeris.

Colluco. as. pe. p. apud Catonem. ſignificat p̄ſanæ ſyluæ ramos decidere officiēte lumini.

Colobiū gñs tunicæ quo antiq romanoꝝ utebant. ſic dictū q ſine manicis eēt ac mutilatū. Nā κολοβὸν breue mutilatū truncū ſignificat.

Colocaſia herba in ægypto. de qua Palladius. Hoc mēſe colocaſia bulbos ponemus. Amāt humidū locū pinguē maxime irriguū. Frōdere ꝓpe ſemper p̄t ſi tanq̄ citreta tegumētis defendant a frigore

Colocyta: quā nſi Colognta: agreſtis cucurbita ſecundū Dioſco. Hæc & Colocyntis. idis. uel idos ſicut legimus li. iiii. ꝯ. Et collegit ex ea colocynti das agri.

Coloſtrū. & coloſtra. æ. ſpōgioſa lactis dēſitas a partu prima. Mar. Sumpuit paſtor q̄ nr̄dū ſtāibus hædis de prima matrū lacte coloſtra damus. Palladius. Coloſtrū uocār paſtores illd exiguū lactis in quo eſt ſpiſſior natura. Eſt & Coloſtra morbus quo lactēres tetanſ ſi biduo a partu maternū lac guſtauerit. Qui coloſtrati dñr dēſato in caſei ſpeciē. lacte. Ideo infantibus nutricis nō mſis lac exhibere cōuenit qa mſis exitioſum ē.

Color dr id quo aliqd coloraſ. Et duo ſunt principales colores. Albū. ſ. & nigrū. Alii nō dñr colores niſi p̄ticipationeꝫ. Colores ēt apud rhetoricos dñr ornamēta oſonis. i. figuræ quæ a græcis ſchemata dñr. Nā ut ſcribit Ci. ſt actori ūt picto ti colores ad narrādū. Iuue. Dic q̄ntiliane colorē Ab hoc note fiūr cōpoſita. Cōcolor. eiuſdē coloris. Diſcolor uerſicolor. diuerſi coloris. Decolor q d eſt colore nitiato. Et hūr pe. cor.

Colorificus. a. um. q d colorē facit.

Coloriæ ueſtes. ſunt quæ ex lana nō tincta hec ē natiuo colore factæ ſunt.

Coloro. as. pe. p. colorē induco. cuius cōtrariū ē decoloro. Sene. Fulmen aut colorat aut decolorat. Decoloraſ id cuius color uitiaſ nō mutaſ. Colorat ur id cuius alia fuit q̄ ſit facies. Inde decoloratæ manus dñr maculoſæ.

Colpus. & Colphus: ſinus appellaſ.

Colũbus & columba in singulari. In pl̃i magis fœ. gñe utunt auctores. Virg. Præcipites atra ceu tẽ pestate columbæ. Mat. Nec uioles teneras ꝓduro dẽte colũbas. Quidã hoc nomẽ a colẽdo deducũt q̃ lãbos colat. Var. li. iii. a culminibus q̃ colmi na. i. culmina uillæ sũma petat. Nã pp naturalẽ pauorẽ alte nidulant. Et de domestici q̃dẽ & agre stibus colũbi. Palũbes dũt tantũ de syluestribus. Var. duo gña eaꝝ in peristerotrophio esse solent. Vnũ agreste q̃d hẽt in turribꝰ ac culminibus uil læ a quo appellatæ colũbæ quæ pp rimorẽ natu ralẽ sũma loca in tectis captant. Alteꝝ colũbaꝝ gñs ẽ clæmẽtius q̃d cibo domestico intra limina pascit. Colũbæ agrestes a coloreq Liuiæ dũt q̃si li nidæ. Domesticæ uero cellares. Ex colũbo agre sti & colũba domestica uel ecõtrario nascit̃ gen9 tertiũ columbarũ a nr̃is miscellæ dũt ob duoꝝ ge nerum cõmistionem.

Colũbarius. q colũba curat. Var. Ipæ propt̃ pullos quos hũt unq̃ redeũti nisi a coruo occisæ: aut ab accepitre ꝛceptæ quos colũbarii solent ꝛficere

Colũbarũ. sue colũbaria. æ. proprie locus ubi habi tant colũbæ agrestes. Nã domesticaꝝ q̃ græce pe risterꝛ dũt peristeriones uocamus. Palla. colũba rũ pòt accipere sublimis una turricula in ꝓtorio cõstituta læuigatis & dealbatis parietibꝰ. Col. li. ix. Qualia colũbariæ tectis superponũt̃. græce pe risterotrophia colũbaria dicunt̃. Proprie tamẽ co lumbarũ loculamẽtũ in peristerotrophio: singlis colũbaꝝ paribus ꝓparatũ. Var. li. iii. Singulis pa ribus colũbaria fiũt rotũda in ordine crebra. Co lũbaria singla esse oportet: ut os hẽant quo intro ire & exire possint. Colũbaria ẽt insula ẽ in mari

Colũbare adiectiuũ. Col. li. ix. Cæte rum cibos iuxta pietẽ cõueniet ſ̃gi. q̃nquã fere partes hæ colũbari carent flexore. Palladius. Co lumbari cellæ duo subiecta cubicula sint.

Colũbatiꝫ aduerbiũ significat ad ſ̃ilitudinẽ colũbæ Columbinus. a. um. q̃d ẽ ex columbis. Ply. Colũ binus fimus in aqua decoctus.

Coluber. pe. cor. serpens q̃ umbras nemoꝝ incolit. Anguis & hydrus q̃ in aqua serpẽs q̃ in terra ser pit draco tẽpli. Sed ꝛpe cõfundunt̃. Hiero. ad ꝓ sidiũ de colubro sic scribit. Coluber ad bibẽdũ ue niens in aqua uenenũ deponit ne euꝫ uenenũ aq̃ cõcretũ occidat. nudũ holeꝫ timet uestitũ perseqũ caput tũ suũ celat ubi scit eẽ mortẽ suaꝫ. Serpẽs q dẽ si semel calamo percutiat̃ morit̃. Siu nero ter percutiat̃ cõfirmat̃. Brumali tpe infirmior efficit & a soricibus uincit̃. Igit̃ añ hyemẽ cuica se colli git segetes: ut illis escam ꝓbeant.

Columis & ꝑcolumis. pe. cor. utriq̃ sumit̃ p sano. Plau. in Tri. Neq̃ ita ut sit data columẽ ic sistere illi & detraxisse autumẽt. Ci. li. i. ad herẽ. Casu & fortuitu nauis in portuꝫ incolumis delata ẽ. Hinc columitas & incolumitas p salute. Idem Treba. Itaq̃ si q̃s erit mihi aditus de tuis fortunis. Lde tua columitate in qua sũt ofa agẽda. Et li. iii. ad herẽ. Dicebat nullã ntiliorẽ eẽ in columitate.

Columẽ. pe. cor. Ter. Phor. Eho bone custos salue columẽ nr̃æ familiæ cui cõmẽdaui filiũ hũc abiẽs meuꝫ. Vbi Do. Columẽ famæ sustẽtio nel decus: unde colũbæ dictæ. Plau. in cas. Sed eccũ egredit̃ senati columẽ ꝓsidiũ ppũ.

Colmnæ dictæ sunt q̃ culmina sustinent. Hinc inter colũniũ. q̃d est spatiũ inter colũnas. Ci. li. iiii. ad herẽ. Aedes inter colũniũ angulũ fornicẽ. Colũnaruꝫ tria sunt gña. Teretes: quadrangulæ: striatæ. Quæ superponunt̃ colũnis Epistylia. hoc est capitella. Quæ supponunt̃ basses siue spiræ di cunt̃. Scriptũ auctore Quintiliano antiq̃ columiaꝫ dicebant detracta. n. lia ꝓ colũna. Vñ ꝓ diminu tionẽ columella dr̃ ꝓ colũnella. Apd ueteres serui maiores t familia dicti sẽ colmellæ ut a colũna nr̃ columẽ sicut columẽ sãlis apud Pla. & Ter.

Colũnæ Herculis duæ esse perhibent̃ in occidente. qa ex oceano mare nr̃um intrantibus duo mõtes occurrũt quoꝝ alteꝝ in africa abylam uocant. al teꝝ in europa Calpẽ. Hos quõdã rũctos perpetuo iugo fuisse finxerunt: sed herculem diremisse col les. Aliqui tamẽ hos montes procul spectantidꝰ geminas colũnas uideri dicunt. Alii dicunt colũ nas herculis in gaditana insula fuisse ex ære octo cubitoꝝ ad q̃s ꝓficisci solebant qui nauigationẽ absoluissent tanq̃ herculi sacra facientes.

Colũna rhegia ciuitas t Brutio. ut est apud Pompo. Hũc locũ græci stylida uocant. i. coiũnellam. Ea turricula mõ erecta ex aduerso turrẽ in peloro sitã respicit: hodieq̃ a multis appellat̃ Stylarion.

Columella. p. p. nomẽ auctoris q̃ de agricultura tã uersuq̃ ꝓsa eloquentissime scripsit. Quo nole si figũt maior seruꝰ t familia & ut dimi. a colũna.

Columellares dẽtes a Plynio dicti sũt t equis. Vat. li. ii. de re rus. Incipiẽtes q̃tũ agere annũ itidẽ eiciẽt & totidẽ emittũt ꝓximos coꝝ quos amiserũt & ꝛcipiũt nasci qnos uocant columellares.

Collabefactari testula significat eiici ex urbe per sũ gna testarum.

Columus. a. um. dr̃ q̃d ẽ ex materia coryli.

Coma. æ. breuis capilloꝝ ornatus ἀπὸ τοῦ κόπτω q̃d ẽ scidere sicut apud latios a cædẽdo cæsaries

Comare. est longiorẽ comaꝫ habere. Gel. Equũ fuis se dicũt magnitudine insuetata: ceruice ardua: co lore phœniceo flaua & comãti iuba. Hinc coma tus. sicut a capillo capillatus. Hinc datuꝫ ẽ nomẽ galliæ comatæ. Per translationẽ etiã de arboribꝰ herbisq̃ dr̃. Vir. li. iiii. geo. Nec serra comam nar cissuꝫ. i. florem habentem.

Comata gallia omnis transalpina gallia uno nole dicta est quæ in tria ppoꝝ gña diuisa est. Belgi ca. celtica. & aquitanica. Dicta comata a comaꝫ qa natio illa erat ltõsa. Ply. li. xi. In capite cũcto rũ alaliũ hoi primus pilus iã q̃dẽ ꝓmiscue mari bus ac fœminis apud intõsas utriq̃ gentes atq̃ ẽt noĩa ex eo capillatis alpiũ Icolis galliæ comatæ.

Comatulus. pe. cor. diminutiuum a comatus. Vnde Hiero. comatulos pueros dixit.

Cõma. atis. pet. duplex. mm. latine incisio ἀπὸ τοῦ κόπτω Icido gñs distinctõis q̃ post duo

uel tres pedes ſupereſt ſyllaba quæ partē terminet oūouis.ut Arma uirūq; cano troiæ. Quādo uero poſt duos pedes nihil remanet.colon dr.ut apud Hora. Terruit urbē. Quæ tñ nota apud oratores indifferenter ponunt q integram ſnſiam periodon appellant ne tibi ꝓfuit nocturnū ꝑſidiū palatij nihil urbis uigiliæ nihil timor ppli nihil cōcurſus oluꝫ bonoꝝ partes aūt cola & cōmata uocāt ut apud aplm. Suſtinetis.n.ſi qs uos in ſeruitutē redigit:ſi qs deuorat:ſi qs accipit:ſi quis in faciem uos cedit.

Comata.paſtoris nomē apud Theotonicos.

Como.is.pſi.ptū.ſignificat cōpono orno quoniaꝫ in capillo plurimū homini ornatus ſit. Oui.li.ii. de amo. Comeſ ſed ſolas digna cipaſſi deas. Ter. Anteq̄ molliant anteq̄ comant annus ē. Hīc cōptus.a.um.ornatꝰ politus.a quo dimi.cōptulus

Cōptus.us.ꝑ ornatu. Do.in Eu. Ter. Vt eo magis hæc amanda ſit q̄ naturæ beneficio nō factis cōptibus:aut ſtudiſtria facta ē pulchra.

Cōptū.gñs libamis q dr farina cōſperſa faciebant

Comurus.p.ē.arbutꝰ.& gñs mori.ḡce κόμαρος

Comagena.pe.p.regio ſyriæ quæ ꝓprius adiacet Amāno monti. Vñ comagenū medicamētum dictū q dr fit ex adipe anſeris cū cinamo caſia pipere albo & herba qnæ comagene uocatur utiliſſimū ad multos morbos.

Comes dicit q ſequēdo aliquē ſe maiorē comitat. Ci. Nō comitē ſed ſe ducē ꝓbuit. Socius pat eſt. Ponit tū quādoq; comes ꝓ ſocio. Idez ad herē. Qui cū ante lucē ſurrexiſſet comitē ſuū iuclinauit Et antea dixit. Et ſecū aliquātū numeꝝ ferentem eſt comitatus. Comes quoq; q ut cūq; alterius ſequit ductuꝫ. Socius plærūq; in negociis ſeriiſq; rebus & fortunæ arbitrio ſubiectis. Sodalis in leuionibus ac ſæpe uoluptuoſis. Ci. Epulabar modice cū ſodalibus. Et ſodales ſunt eiuſdē collegii. Vñ Ci. Nurbonū quæſtorē ſuū appellat ſodaleꝫ. Comes uero ꝓ dignitate gñis cō. eſt. q̄uis apud uulgus comitiſſa dicat. Vñ ab Amiano largitionū comes dictus eſt q ꝑerat largitionibus imperatoriis. Alii ꝓ dignitate comarchū uſurpant.

Comitor.pe.cor.deponēs a comes fit. Et ē ꝓprie minoꝝ erga maiores. Quod & comito as.actūm dr Oui.li.z.de pon. Quē pia no bcū ples comitauit euntē. Et li.xiii.me. Nfaq; adulātes comitāt ne ſtigia donec. Eſt & comitor paſſiuū.

Comitatus.actiue & paſſiue accipitur. Actiue. Ply. Quicūq; n.comitati fuerāt. Paſſiue. Ci.li.z.I Cati. Illud ēt moleſte q ex urbe paꝝ comitatus exierit. Virg. Ipſe uno gradit comitatus achate. Idez in ſignificatione paſſiua incomitatus poſuit cum ait Sæpius andromache ferre ĩcomitata ſolebat.

Comitatus.us.ꝑ comite. Saſ. Cicero per legatos cū cta edoctus. L. Valerio Flacco. Cn. ꝑmprino ꝓtoribus impat ut in ponte Miluio per inſidias alobragū comitatus deꝑhendant.

Comis.benignus facilis & ſuauis q eranti comitē monſtrat uiā benigneq; nō grauate aliis inſeruit Hinc comitas humanitas & moꝝ ſuauitas. Comiter ſuauiter manſuete.

Cometes.pe.ꝑ.gñs.maſ. crinitus dr. Eſt.n.ſtella crinita. Luc.li.i. Ignota obſcuræ uiderūt ſidera nocteſ ardētēq; polū flāmis cæloq; uolantes obliq̄s per ſane faces:crinēq; timēdi ſyderis & terris minitantem regna cometes.

Cominū.conuēctus ppli.q dr fiebat q̄ magiſtratus creabāt.a ſiſtrando ſic appellatū. Differtq; a cōcilio. q; comitiū ſit cū uniuerſus ppłus cōueuit. Cōciliū cū ppli pars. Fuerūt aūt comitia cōſularia ꝓtoria quæſtoria:tribuuitia:ædilitia. & olim deniq; magiſtratuū q ſuffragiis cōſularibus crearentur. Ille.n.coitiones ppli ad creādos magiſtratus & ad leges ferēdas dicebant comitia i quoꝝ alia calata:alia cēturiata:alia curiata. Calata comitia uocabant:quæ ꝓ collegio pōtificū haberi ſolebāt aut regis:aut flaminū in augurandoꝝ cā. Curiata quæ ex curiis.i.tribus quæ.xxx.erant & excēſū & ætate per lictorē curiaꝝ ꝓclamat.i.cōuocari ſolebant. Cēturiata q̄ hēbant in creandis cōſulibus cū cēturiatiꝫ.i.per ſingulas cēturias calculus unꝰ ꝓ ſuffragio ferebat. Et hæc per cornicinem ex regionibus & locis cōſtabāt. Diony.li.vii.hiſt.ſcribit. In comitiis curiatis oēm ptātē creandi magiſtratus fuiſſe penes ppłm. In cēturiatis penes diuites. Comitii noīe ut inqt Gel. ſtelligit locus coēūdi q ꝓ Aſconii ſnīa.in foro ꝓpe ſenatū erat:quo equitibus romanis ppłoq; ro. licebat coire ibiq; ſtans ppłus ſuffragia ferebat. Ci. ꝓ Sex. Cū foruꝫ comitiū curiā multa de nocte armatis hoſtibus ac ſeruis plærosq; occupauiſſent ſpetū faciūt i Fabriciū. Tꝑus comitioꝝ hūdoꝝ id erat q dr angustes deſignabant. Comitia pro hoſtibus. Ci. ibi poſuit. Venio ad comitia ſiue magiſtratuū ſiue legū.

Comitiatus.tus.dicit ipſa comitialis cōgregatio.

Comitialis & hoc comitiale.q dr ad comitiū pertinet:ut dies comitialis q comitiis gerēdis aptus ſiue dicatus eſt:quo cū ppło agi licebat ut inquit Macro. & quo ppłus romanus cōuenire ſolebat ad ſuffragiū ferēdū. Ci. ad. Q. fratrē. Cōſecuti ſūt dies comitiales per quos ſenatus hīi nō poterat. Liui.li.xxv. dictator ptimo comitiali die creauit cōſules. Ioue aūt tonāte fulgurante comitia populi habere nefas erat.

Comeſſatiōes ꝓprie dūt cibi potuſq; q poſt cœnaꝫ ex luxu ſumūt. ſicut merēda cibus q añ cœnā ſumiti & iētaculū añ prādiū. Comeſſari.n.ē poſt cœnā epulari. Sue. in domi. Cōniuabat frequēter & large ſed pene raptim certe nō ultra ſolis occaſuꝫ nec ut poſtea comeſſaret. Idē i Vitel. Epulas triſanā ſemper. interdū q̄driſariā diſpertiebat i iētacula prādia cœnas & comeſſatiōes. Liui.li.xxxx. refert Demetrium poſt cœnam qua ſodales acceperat dixiſſe. Quin comeſſatū ad frēm imus? Interdū comeſſationes gñali uocabulo epulatiōes cōpotatōeſq; cū luxuria & crapla q̄cūq; hora ueluti uoragines mēſaꝝ dūt. Vñ comeſſabūdus Alexādri magni exercitus dr a Curtio q̄ſi ſdulgēs ꝓter modū ꝓdigis epulis. Apud Ariſ. accipiunt tanq̄ ſint cōmunia ex collatiōe ſymboliſq; cōſecta quæ

lacedæmõii phiditia cretes andria nũcupauerũt. Vñ ait.li.ii.pol. Cõmessationes phiditia notant lacedæmonii apud quos unusq; cõferre hẽt & si sũt pauprimi. Qui uero cõmessationũ esse participes nequeũt hi ad reip.gubernationẽ nõ admittunt. Ideo aũt phiditia dñr. qa.s.phidias.i.amicitiæ & hũanitatis ea sint λ p λ accipiẽdo. siue q̃ ita cõsueuerẽt ad plimõiã q̃ græce dicit Φιλω Andria uero cretẽses dixerũt qt uirtia ex eo q̃ uiri adultæ ætatis ad ea uocabãt. hẽtq; hoc nomẽ primũ. p. Mar. Nõ albana mihi sit cõmessatio tãti. Dicta cõmessatio a uicis quos græci κωμους os uocãt. & esus supino. Veteres. n. inuiteis hitãtes añq̃ oppida cõderent alii alios cã uictus inuitabant.

Comũ citas galliæ cisalpinæ iuxta lariuz lacũ. hæc mediocris erat colonia transpadũ. Sz pompeius p9 scipio ac post modũ diuus Cæsar eã auxerunt Hic comẽtes. sed comani dicti sũt ciues & cumei ab cumæ aue quoniã Cumæ aue ciuitas cãpaniæ cõdita ab his q ex chalcidę urbe euboeæ uenerũt Hæc ab undis nomẽ traxit. Nã το κυμα undã sigẽ u ãt latini i.u. cõuertũt ut byrrhia burrhia. In cumãi & cumei q̃usi & cumei & cumãi ẽt dicãtur a cuma citate æolicæ maxia & optia & oluz fere metropolis quas nũero. xxx. fuisse tradũt & quaꝫ ps maxima corruit. A qua ut qdã aiũt cumæa sibylla dicta ẽ. Ex hac ortus Ephorus uir sine cõtrouersia clarus & isocrati oratori familiaris & historicæ cõscriptor. sed ante ipsum nõ tamẽ ex hac urbe Hesiodus poeta q pfem suũ relicta æolica cuma i beoetiam migrasse dicit Plutat. quo. q. in symposiis multa & Suidas ησιοδος κυμαιος μητρος δε κομιδης ὑπο του πατρος λιου και μητρος πυκιμιδης ἐς ἀσκρην της βοιωτιας & ipsemet hesiodus de se ita scribit de patre suo: q κυμην αιολιδα πολιπων ηλθε μετ' ανδρα δικαιον ουκ ἀφενος φευγων ὀ' ἀλλ' απλουτου τε και ὀλβου ἀλλα κακων πεπνυμενος την ἑις ἀρετοι λιλωσκ' μαλα δ' ἀνεχ' αλιζωνος δι ζυρ ἐνι κωμη ἀσκρη χειμα κακη θερει λ' ἀρνα λεη ὀυδε καλη.

Commalasso.as. Vide in dictione malasso.

Cõmẽdo.as.ex cõ: & mãdo. tribus cõstrui solet modis. Nam q̃q; actũz tantum hẽt Val.max.li.x. Quapp non ludicrã artẽ cõmẽdauit. Quandoq; ultra actũm cõstruit cũ alio actõ mediãte apud & huiusmõi. ut cõmẽdaui te apud prætorẽ. Et sic sumit p laudo. Quãdoq; post actũm iũgit dtũs. & significat q̃si chaꝫ qd cõmitto. sed nõ recedit a significatione laudo. Semp. n. fit cũ charitate & laude eius q cõmẽdat. Plau. Quali ne amico meo cõmẽdaui bona? Probo & fideli & fido. Ci. Petis a me ut te q̃ diligẽtissime bibulo cõmẽdẽ.

Cõmẽdatitius.a.um. qd cõmẽdarii solet: ut id quod qs uel qd cõmẽdari solet. Ci. Et si statueraz nullas ad te litteras mittere nisi cõmẽdatitias.

Cõmẽtaculũ inqt Festus: uirga quã in sacris utebãt ad sacrificia pgẽtes ut a se obuios boues amouerẽt.

Cõmẽtarii frequẽtatiuũ ẽ a cõmisceo. & si gnificat cogitare agitare tractare. mẽtionẽ facere disputare. Ci. in Læl. Cũ i hortos. D. Bruti cõmẽtãdi cã ut assolet uenissemus. hoc ẽ tractandi uel disputãdi. Idẽ. Quæ potest esse in uitio commẽtatio? i. excogitatio. Interdũ significat singere. Interdum commentarium scrii ere.

Cõmẽtũ. expositio a con & mente q dã cõpositũ & deductũ uolũt cũ sit cõmõitio mẽtis. Aliq̃n accipit p fictione. & tũc a cõminiscor fit. Ter. Commentum non placet.

Cõmẽtitius.a.um. significat partim fictũ & ad tps cõmẽtũ & excogitatũ: parti nouũ. Aug. li. iiii. ci. dei. Videtis ne igit ut a physicis rebus bñ atq; utiliter inuẽtis nõ sit tracta ad cõmẽtitios & fictos Cõminiscor a con. & mẽte dictũ ẽ cũ deos singũt i mẽte q̃ nõ sẽ. Sen magis a cõ. & miscet uñ & remiscet qd ẽ cũ q̃ tenuit mẽs a mẽoria cogitãdo repetunt. Significatq; cõmisci dicere fingere disputare tractare. Ter. in ecy. Aliqd tulisse comminiscentur mali.

Cõmẽtatiũ cõmẽtarius & cõmẽtarii pri numero p una eadẽq; significatione sumunt. s. p libris in q bus nõ late diffuseq; res sed breuius q̃ poterãt explicant cũ i his simplr & qi p capita describunt. Ci. in Brnto. Nõ ẽ ofo sed q̃si capita rerũ & ofoniis cõmẽtariũ paulopleniꝰ. Sic Cæsaris cõmẽtarii dñr in qbus ad excquẽdã historiaz aliis uidet materiaz subiecisse. Vñ Sen. li. iii. decla. Sine cõmẽtario nũq̃ dixit Seuerus Cassius. nec hoc cõmẽtatio cõtẽtus erat in quo nudæ res ponunt. Hi ãt si singuli fuerint cõmẽtariuz uel cõmẽtarius uel liber dr. sed si ex mẽtis longisq; tractatibus breuiora coaceruent cõpẽdia cõmentarii ẽt dici pñt: uel primus & secundus cõmẽtarius. Dr ẽt cõmẽtario uel cõmẽtarũ uel cũmẽtaria p auctoꝫ expositiõe Gel. Est adeo pbi grãmatici cõmẽtarius satis cu nose factus. Et iteꝫ. Nonulli grãmatici q cõmẽtaria i Virg. cõposuerũt. Idẽ. Nẽ Taurus i primo cõmẽtanoꝫ quos i gorgiã Platonis cõposuit scripsit teliqt. Quidã ẽt hoi cõmẽtũ uocauerũt. Pterea cõmẽtarius q̃z dr cõmẽtator. hoc ẽ q commẽtariũ siue cõmẽtuz cõposuit. Ser. sup pmo ge. Superfluam mouent quæstionem commentarii. Accõmẽtarium fit diminutiuum cõmẽtariolum.

Commeo.as. ex cõ & meo. q̃q; alii a cõ & eo. is. cõponi uelit. Vñ remeare p redire. Est ãt cõmeare ultro citroq; ire. In cõmeatus dari dr. i. tps quoꝫ re & redire cõmode possit. Et cõmeare est ire seu se cõferre. Lact. li. iii. Quid ergo iterfuit quo alo phus ad meretricẽ famosissime commeatet? Ter. in Ecy. Hic rato in urbem commeat.

Cõmeatus.us. hicẽtiã siue qd dr saluus conductus quẽ imperator militi ppositus infertori cũdi quo uelit ad pscriptũ diẽ reuersuro. Cic. ad herẽ. Ille q ad diẽ cõmeatus nõ uenie q cũ aquæ intercluisent. Liui. li. 23. Magna pars sine cõmeatibus dilabebat. Aliq̃n accipit p cibariis ad alimoniam exercitus & reip. aut multitudinis alicuius. uel ẽt quatiz. Sal. Si ulcimus ofa nobis tuta erunt cõmeatus abũde. Ci. p lege Manilia. laz cõmeatu & priuato & publico prohibemus.

Cõmemoro.pe.cor.cõmonefacio:in memoriam re duco.Ci.iu Cato. Pythagoreorũq; more exercẽ dæ memoriæ gra qd quoq; die dixeriz audiuerí egerim cõmemoro uelperi.Hiero.in ecclesiastico gtõ iũxit.Sed iu die tribulationis cõmemorabiſ tui.Et cõmemorare dicere recitare narrare. Cic. Quæ nam sit istius ueterí quã cõmemoras aca demicoꝝ & de finibus bonoꝝ peripatheticorum sentẽtia? Teren.in phor. Quid ego uũc ea cõme morẽ demipho ſigillatim q̃lis ego in hũc fueriz.

Cõmeto.as.pe.cor.cõmeo.hoc eſt me cõfero.Ne uius.Cũ ad lupã nſam tam multi cõmetaut lupi.

Cõmœreo.totus uł in totũ triſtor.Plau.in epi. Ne ſcio ædepol quid tu timidus es trepidas epidice ita uoltũ uideor uidere cõmœruiſſe.

Cõmereo.cõmitto. Ter.in phor.Si ſenſerit te timi dũ pater arbitrabiſ cõmeruiſſe culpã. Et cõmere re ẽ meritare ſed in maſũ. Idẽ in ecy.Quæ nunq̃ qdq̃ erga me cõmerita ẽ qd nollez: & ſæpe qd uellent meritaz ſcio.Do.Mereri bo na cõmercri dicimus mala.

Commilitones:dr̃ q ſimul ſunt in militia Comi militiũ ipſa belli ſocietas.Sue.in Cæſa. Nec mi lites ſuos p concione ſed blandiori uoſe cõmili tones appellabat tanquam & ipſe unus eſſet ex numero militum. Ita enim dicuntur commili tones ſicut & cõdiſcipuli.Iuſti.li.v.Deinde co gitatioues legũ ſacraꝝ tũ uetuſti per tot bella cõ militii orat miſercaſ ciuiũ exulũ.

Cõminus.pe.cor.ſignificat ſtatim ſine intermiſſio ne. Virg.li.i.geor.Quid dicã iacto q ſemine cõ minus aruo.Cõminus etiam a loco propinquo. Vide in Eminus.

Committo.is.alioꝝ fidei trado.Terẽ.Quem Iu po commiſiſti. Quãdoq; commitere ẽ iuuẽgere aliqd faciẽduz & quaſi commẽdare:ut rex mihi hoc uegociuz cõmiſit.Quãdoq; peccare. Vñ cõ miſſa dr̃ peccã. Aſco. Commiſſa dr̃ facta cou tra uolũtatẽ cõditoris.Quãdoq; ſociare cõiũgeſ. Virg.Delphinũ caudas utero cõmiſſa luporum. Quãdoq; donare relinquere.Ci.in uer.acti.ii.Is Calũniatores ex ſinu ſuo oppoſuit q illã hæredi tatẽ ueneri Ericinæ cõmiſſaz eẽ dicerẽt.Quãdoq; facere.Sal.Sẽpronia q̃ mlta ſæpe uirilis audaciæ cõmiſerat.Quãdoq; incipere.Virg.li.v. Et tuba cõmiſſos medio canit aggere ludos.Sal.Quibꝰ dictis mox pliũ cõmiſere. Quandoq; ptãtẽ date ſeu permutere & cãm pbere:& in malã partẽ. Sz hoc pcedẽte negacione & ſequẽte ut:uel quãob rẽ. Ter.in Ecy.Nunq̃ taz dices cõmode ut tergũ meũ tuã iuſidẽ cõmittaz.Ci. Nihil tibi eſſe eõ mittẽdũ cõſiderare debes quãobrẽ eoꝝ quos lau das re nõ ſimillimũ pbeas.Aliqñ ẽt ſiñ negatio ne.Idẽ li.ii.offi:Periculoſuz ipſi ẽim ẽt ſordidũ ad famã cõmittere ut accuſator noiceſ.Quandoq; cõparare & ſcõtẽtionẽ deducere cõſtigere.Sue.in Cali.Nec ceſſauit ex eo criari alteꝝ alteri.:arq; ſ ter ſe oẽs cõmittere.i.ſ certamẽ mittere.Hie.ii.z. mach.Rex cõmiſit cũ iuda & ſupatoꝰ ẽ.Propẽ tñ rõne ppõnis.con.ſigt ſiſ mittere:ſiue ſiſ ñgere/ Gel.Gordiũ nomẽ ẽ urbis quã ſangarius amnis iuterfluit magna ex pte cingiſ fluctibus ſpẽz in ſulæ pbet:ac niſi tenue diſcrimẽ obiiceret maria quæ nunc diuidit committerer.

Cõmiſſuræ nũcturæ q̃les ſẽt tabulaꝝ & aliaꝝ reꝝ.

Cõmitile compoſitum.

Commirigo.as.pe.cor.ſignificat tũdẽdo deprimo atq; depouo. Ter.in Eu. Tibi utinaz commiti gari uideam ſandalio capur.

Cõmodũ.pe.cor.fit a mõ.& ſigt utile emolumen tũ. Cuius cõtrariũ ẽ Incõmodũ p dãno.Ci.li.ii. ad herẽ.Cã ẽ ea q̃ ſduxit eũ cõmodoꝝ ſpe aut in cõmodoꝝ uitatione. Et Iſra. Hic accuſator in ſpe cõmodi cupiditatẽ oñdet aduerſarii:l nitatione l cõmodi formidinẽ augebit.Quãdoq; cõmodũ& dr̃ bouũ aptũ cõueniẽſq; q cũ mõ & rõe.Icõmo dũ malũ ſeptũ atq; Icõueniẽs.Sic cõmoditaſ & ſ cõmoditas cõmode & Icõmõe ſũt pñt.Ter.I an. Nẽpe Icõmoditaſ deniq; hue oſſ redit ſi euenerit q̃ dii phibeãt diſſenſio.At ſi corrigaſ quot cõ miditates uide Principo amico filiũ reſtituueris ti bi gñtũ firmũ:& filiæ ſueniſ uiꝝ.Aliqñ utrouis mõ accipi pñt ut apud eũdẽ I ecy. Multa ex quo fuerit commoda:eius Icommoda æquũ ẽ ferre.

Cõmodus.a.um.q̃d ẽ ntile:ſiue aptũ.a quo ſit ae cõmodus & Icõmodus.Amb.li.hexa.Nã q leui bus accõmodus ẽ ſit Icõmodus grauioribus ele mẽris.Ter.I an.Ego cõmodiorẽ hoſez &ce.Cor. Celſus. Sz inẽ oſa maxſe cõmodũ ẽ modice exer ceri.Plau.I Sti.diminutiuo uſus eſt. Pro opibus nẽis ſatis cõmodule nucibus fabulis ficulis.Inue niſ ẽt commodũ aduerbiũ.& ſignificat iã.Apul. Commodũ lumẽ euaſerãt & forces ad pſtinũ ſtatũ integre ruſurgũr.Idẽ.Intuli me:eũq; accuſantem exiguo ad modũ grabatulo & cõmodũ cœnare incipientem inuenio.

Cõmodo.as.pe.cor.utile.& cõmodũſacio:ſeu cõ moditatẽ pſto ſat acõcio.Ci.ad filiũ. Cui ego q buſq; rẽbus potero .libẽtiſſime cõmodabo.ſicut ecõtrario Icõmodo:moleſtus ſum & noceo ſigni ficat.Ter.I an.Magis adeo ut mihi Icommodet q̃ ut obſequaſ.Ci.Cæſari. Quieq d ei cõmodane us erit mihi gratũ.Et commodare ẽ mutuo dare: hoc ẽ alicuius rei uſuz ad tps concedere.Ci. Dã do & accipiẽdo mutuãdiſq; facultatibus ac com modãdis nulla re egemus. Nec rei tãtũ mobilis commodatio dr̃ ut Vlp. exiſtimauit:ſed ẽt ſoli. Plau.Cũ ædes pauperi cõmodaſſet. Ci.li.iiii.ad heren.ait cuidã ædes maxias ad nupnas cõmo daſſe. Et licet ut multi aſſerũt cõmodẽ ſ qnæ red dunt eadẽ uũero & ſpẽ ut ueſtis equus liber.mu tuentur quæ non redduntur eadem numero : ſed ſpetie ut uinum frumentum nummi. Cice. tũ in uer.acti.vi. Commodari uſus ẽ ad ea quæ reddũ ſiſta.Ait.n. At publice cõmodaſti nõ ſiũ magno q dẽ puniceæq; ſiciliæ detrimentõ tritici modios ſexagiſta.ſumi ſ nonnũq; ſimplr p impẽ derẽ:Hiero.de diuo Antonio.Audinoni ẽt ſcri pturaꝝ ita ſtudium commodabat.ut niſi ex eius ata laberetur.Hic fit accommodo.

Cõmodotarius/siue cõmodo.onis. qui cõmodatuꝫ accepit.

Comœdia.cũ.œ.diph.ἀπὸ τῆς κώμης.l.a uico & ᾠδὴ cãlena.gñs poematis qđ ſ initio ſ uicis iuuenes quæſtus gratia cantare ſoliti eſſent crebro cõuenientes. Comœdia eo confecta credit ut affectus noſtros monẽs in alienis perſonis. Ex pſſamq imaginẽ nſam uitæ quotidianæ uidere mus. Eſt aũt poema ſ quo humiles fere perſonæ inducunt & amores uirginũq raptus deſcribunt. Huius noſs pe.cot.apud latinõs. Suidas κωμῳδίαι ὑβρεις διασυρμοὶ ἐμπλήκτων. καὶ κωμῳδοὶ οἱ τοιοῦτοι ποιῶν.

Comœdus:q repreſentat comœdias ſicut Callippus. Comicus q cõponit ut Terentius.

Comœdice aduerbiũ ſignificat manſuete ſuauiter. ſicut tragœdicæ crudeliter. Plau. Euge aſtitiſti: & dulce & comœdice.

Comœdior.aris. ſignificat ridicule ac loquaciter loquor.

Cõmoueo.es.pe.cor.perturbo. Ter. Cõmoui holeꝫ Interdũ ſignificat a propoſito deflecto: & q no lo pſuadeo. Ci. Viſi ſumus ſenatũ cõmemoratione uæ uoluntatis erga illũ cõmouere. Interdum lædere. Col.li.ii. Ne ſ radicẽ maiore nixu nomis impactuſ colla cõmoueat. Interduꝫ recedere. Ci. Torcimo. Tu & cura ut ualeas: & te iſtinc ne temere cõmoueas.

Cõmunis ex con & munis qđ ẽ munus. q̃ſi cũ munere. ſicut immunis ſine munere. Ille aũt cõmunis dr q oſtum eſt. q̃ſi oĩbus cõſentiẽs: a quo cõmunitas: & aduerbiũ cõmuniter. p qbus neteres munitas & munif uſurparũt. Si qđ apud neteres munes & munifici nõ a largitione q̃ ignota erat dicebantur. ſed ita appellabantur conſentientes ad ea quæ amici nellent. Pacu. Nam quia tam largitio multis ignota erat munificus nemo putabat niſi pariter uolens Lucil. Munifici comeſq amicis noſtris uideamur uiri. Dicimus aũt hoc eſt cõmune oſtm & oĩbus. Et hoc eſt commune mihi tecũ: uel cũ cæteris.

Cõmunico.aſ.pe.cor.ex cõ. & munico cõpoſitũ eſt Munico ãt a munis fit. Et eſt cõmunicare participare qñ qđ eſt: aut eſſe poteſt ptiuatim ſit uni uerſoꝫe. Salu. Alienũ ſuis rationibus exiſtimans uideri cauſam ciuiũ cũ ſeruis fugitiuis cõmunicaſſe. Per tranſlationẽ ſignificat coinquinare: ut eſt. Qđ ꝓcedit ex ore: hoc cõmunicat hominem. Nam populus iudæoꝝ partẽ dei ſe eſſe iactitans communes cibos uocat qbus oẽs ntunt holes: ut ſuillã camẽ: oſtreas lepores & huiuſmodi animãtia quæ ungulas nõ fidũt nec ruminãt nec ſquamoſa in piſcibus ſunt. Vñ in actibus aplicis ſcribit. Quod deus ſanctificauit m cõmune ne dixeris. Cõmune ergo qđ cæteris boĩbus patet & qđ nõ eſt de parte dei p ſmundo dr.

Cõmuto.as.pe.p. ſimul uel cõtra: uel totum ſimul mutoꝫ qđ fit cũ una res p alia daf. Et ille cõmutat qui alteri quod habet concedit ut aliud quid pro ĩam aſſequatur. Ambro. Rato q̃uis excelſa uitetus futuris commutat pñtia. Cõmutare aũt uerba eſt altercari & iurgia habere. Terẽ. in an. Nunq̃ hoc: te tecũ cõmutatuꝫ patrẽ unũ eſſe uerbũ. Et cõmutare uerba eſt p bonis dictis mala ingerere. i. iracũdia in maledicta compelli.

Compago.& cõpages.pe. p. utroq mõ p cõiũctione & cõpoſitione. Ouid. Atq ita diſparibus calamis cõpagine cæra inter ſe iũctis nomẽ tenuiſ ſe puellæ. Pacu. Saluete geminæ mei cõpages ſanguinis.

Compagino.as.pe.cor.cõiũgo copulo. q pagines ſimul iũgunt. Aug. Vt aũt ſimus mẽbra eius. nãtas nos cõpaginauit.

Cõpar idem eſt qđ par. Liui. Cõparẽ cladẽ ad egæstis inſulas carthaginenſiũ prælio nauali acceptã qua fracti ſicilia ac ſardinia ceſſere. Cõpar ẽt dr locus ſcu æqualis. Hiero. lib. ii. ꝛc. Apphenſoq unuſquiſq capite cõpatis ſui defixit gladiũ in latus cõtrarii & ceciderũt ſimul. Rhetores compar id eſſe dicũt qđ duabus aut plurib9 ſentẽtiis breuibus & inter ſe paribus exigit.

Cõparo.as.pe.cor. ſignificat adæquo. Terẽ. in eu. Haud ne comperandus hic quidẽ ad illũ eſt. Itẽ. Cõſtituo adapto. Ambr. li. i. off. Ita te cõpara ut q̃ſi puer iniuriã nõ teneas: malitiã non exercees. Item ꝓparo. Ci. in uer. acti. ii. Vt erat inter ſuos copioſus conuiuiũ cõparabat. Item. Do. Idẽ ibi. Et oĩ gemitu ac dolore certa merces cõparabaf. Itẽ ſocio cõiũgo. Plau. in aſi. Prædende aunculis cõpara labella labella labellis. Itẽ. Compono macẽhinor. Siſe. li. iiii. biſt. Eos q hoc malũ publicũ clandeſtinis cõſiliis compauerint. Et comparare emere licet Hier. cõtra Rufi. inueniri neget. Sed nemo eſt q incuria nõ aliqñ labaf: ut uerũ ſit qđ Hora. inqt. Quãdoq bonus dormitat Homerus Cato de re ruſt. Prædiũ cũ cõparare cogitabis ſic in alo hẽto. Liui. li. ri. Annonæ in primis habita cura & ad frumẽtũ compandũ miſſi alii ſ uolſcos alii cumas.

Compatiuus.a.um.qđ adæquat. Vñ dicimus cõpatiuũ gradũ. cuius ꝓprũ eſt ſuperare poſitiuuꝫ in ea qualitate quã obtinet. licet qñq ꝓpoſitio ponaf. Fit aũt cõparatio ut docet Priſ. ad unũ ul ad plures tã ſui gñis q̃ alieni q̃uis græci honoris cauſa ſuæ gẽtis magis q̃ rõne ueritatis dicant nõ poſſe ad multos ſui gñis fieri cõparationẽ. Stati. viii. th. Sed pectora flectas & melior ſis quæſo deus. Val. max. li. iiii. Idẽ ſenſit Fabricius lycinio bonoribus & auctoritate oĩ ciuc temporibus ſuis maior. Et li. vi. Terrũ te importuniorẽ ſuperioribus hſe cœpimus rectot. ẽ Cõparatiua & ſuperlatiua quæ a ꝓpoſitionibus ueniũt ꝓter ſuaꝫ conſtructionẽ ablatiui & gti aliqñ actõ iũgunt. Cic. ad Octa. Propius urbẽ. Salu. Proxime hiſpaniaꝫ mauri ſunt.

Compaſco.is. ſimul paſco. Vñ cõpaſcuus ager qui relictus ẽ ad paſcẽdũ cõmuniter uicinis.

Cõpeſco.is. cõpeſcui q̃ſi eodẽ paſcuo cõtineo.

Cõpedes pe.cor.a ſingulari Cõpes qđ nõ eſt ſ uſu uinculi gñs ẽ cuius arctura pedi cuſtodiunt. a com

pedio.is.q d ex con.& pedio cõponi. Et est tam mas.q̃ fœ.gñis.Hie.in hiere.Aggrauauit compedem meum.

Comitialis hõ:q cõitiali morbo laborat.Ply.Fel te studinũ naribus ilituꝫ comitiales erigit attolitq; Dictus comitialis q̃ comitia uitiare diceret.Interrũpebant.n.comitia quo die aliqs cõcidisset. Cato. Q d comitia phibere solet nec id qdem mihi uitiũ fuit.Serenus.Est subiti spes morbi cui nomẽ ab illo q d sieri nobis suffragia iusta recusat:sæpe & enim mẽbris acri langore caducis cõciliuꝫ ppli labes horrẽda diremit:ipse deus memorat dubiæ per tẽpora lunæ cõceptũ talis queꝫ sæpe ruina pfudit.Hie morbus alio nose dr Sacer morbus maior ppter grauitatẽ. qnoniam hõ subito cõcidit:& spumæ ore mouent.Docet etiã Aristoteles Hunc morbuꝫ a priscis herculeuꝫ fuisse nominatum qa Hercules eo laborasse ferr.idq; ex attrabile plæriscq; cõsistere tradit. Plato & Apul.diuinuꝫ nuncuparunt.q̃ al partẽ tõnalẽ quæ lõge sctissima ẽ uidet.Græci epilepsiã uocãt hoc est cõtractionẽ.Contrahunt.n.hoc morbo nerui. Ply.Folia heliotropii cõtractiõibus medent:ẽt si id cõmitialiter accidat.i.ẽt si cõtractiones fiant ex morbo comitiali. Vulgo caducus dr q̃ cadere faciat. Plau.tñ comitiales hoses in penulo appellat litigiosos q in comitio pp lites qs hitare dnt inquietãtes tribunal ptoris.q si nihil ẽ liriũ i lites serunt.Hie ẽt a nonnullis lunaticus dr cum tñ ab inuicẽ speremt:q eũ q inter lunio natus ẽ hunc morbũ sere pati cõpertũ est.

Combã sabini uocant quam milites lecticam.

Combino.as.pe.p.& Combinor. aris.binos iũgo q d uernacula lingua dicimus cobiare.Aug.li.8. cõ.Illic ut forte cõbinati spatiabant unũ secũ seorsum & alios duos itidẽ seorsum pariterq; digressos.Hinc Cõbinatio quã græci Epizeuxin uocãt cũ in osone eadẽ dictio sine medio duplicat. Vir. Me me adsum qui feci.

Comburo.is.pe.p.ex con.& uro.b.interposita significat sicut suũ simplex. uel simul cũ aliis uro. licet quãdoq; pro cõsumo ponat:ut est illud I ueteri instrumẽto. Videbat q̃ rubus arderet & nõ cõbureretur.

Commerciũ.nicissitudo dandi & accipiẽdi.a con & merces.Merciũ cõmutatio quæ uictus cã inuenta fuit ut inquit Ply.Sue.in Tibe.Strenaꝫ commerciũ nc ultra calendas ianuarias exercereꝫ.Accipiꝫ & p usn ac cõsuetudine.Idẽ in Claud.Gratã sibi pusciam ait cõmuniũ studioꝫ cõmertio.

Comedo.is.& Comedo.es.est. Plau.in Tri. Q d ebibit q d comest:q d facit sũpti.Ci.Sed ad extremũ polliceꝫ platuꝫ se quæ ipse comest. Supinuꝫ Comesum & comestũ.Sal.Comesto matrimonia comesa patina.

Comedo.onis.& comedus edi.pe.cor. q bona sua consumit.

Cõpeditus.a.um.pe.p.a compedio fit.& significat q d cõpedibus illigatũ ẽ.Var.I flexibilis.Domo ex eo intro & pedes corrigiis cõpedio.Hier.cõtra Rufi.ad linguã transtulit.Cõpeditã putas linguã eius & in extricabilibus nodis ligatã uix I humanũ sonũ erũpere? Gña cõpedũ sunt numeꝫ melle boiæ pedicæ neruus.

Cõpello.is.puli.sum.cõstrigo.Hiero.ad Helio. Vt hæc tibi frater dicerẽ cõpulit me tua dilectio. Et cõpellere ẽ sil iũgere.Plau.I asi.Quæ uolet facies mus qui hosce amores nros dispulsos compulit. Quod & de alalibus brutis cũ dr I unũ locũ uel diuersa:aut diuersoꝫ alalia cõgregant. Vir.Cõpulerantq; greges Corydõ & Thyrsis I unũ.Propẽ uero ẽ sil pellet collidere. Vñ cõpulso q d ẽ sæpe collido.Col.li.i.Eadẽ quæ semper mate cõspicit cõpulsatur ac fluctu çõspergit.

Cõpulso.as. Vide in dictione cõpello.

Cõpello as.ad aliquẽ loquor. Vir.li.ii. Vltro flens ipse uidebat cõpellare uiꝫ. Aliqñ infamo accuso Sue.I Cæsa.Eodẽ mõ nouiũ q̃storẽ eo q̃ cõpellari apud se maiorẽ ptãtẽ passus esset.

Cõpediũ a cõpẽdo q d nõ ẽ in usu.cũ tñ cõpẽso eo frequẽtatiuũ inueniat q̃ ima compẽderet.Et ẽ id q d parsimonia quadã seruamus sicut econtrario dispẽdiũ:q d uel I curia uel I moderatiõe dispẽdimus.Ply.Bubulas carnes caules caprifici magno lignoꝫ cõpẽdio pcoquũt.Idẽ.Magno id lignorũ dispẽdio fit addito sale.Nã pcoqui integro die uix possunt.Cõpẽdiũ ẽt dr utilitas lucrũ:Et dispẽdiũ dãnũ. Tibul.Nec uagus ignotis repetẽs compẽdia terris pserat externa nauita merce ratẽ. Cili.iiii.ad heren.Duæ res sunt q̃ pũt hoses ad turpe cõpẽdiũ cõmouere copia atq; auaritia.Et compẽdiũ breuitas I q̃ tũ utilitas sit q̃les sunt libri in quibus breuiter materia colligit.Vũ Plau.In mili. Quã potes tã uerba cõser ad cõpẽdiũ. Vñ & compẽdii uia:breuis uia dr.Hiero.li.ii.ꝫ.Curtẽs achimas p uiã cõpẽdii transiuit Cusi.

Cõpẽdiosus.a.uꝫ.q d ẽ ualde utile.Col.li.i. Quod & si p partes nõnũq̃ dãnosum ẽ:I sũma tñ fit cõpẽdiosum.Interdũ dr ualde breuet q̃ ea q̃ sil pendunt.celerius expediant.

Compendiarius.a.uꝫ.breue & summũ siue optimũ Ci.li.ii.offi.Præclare socrates hãc uiã ad gloriã pximã & q̃si cõpẽdiariã dicebat esse si qs id agere et ut q̃lis hri uellet talis esset.

Compẽso.as.quasi simul pondero tetribuo.Hiero. in plo.Amos.Sterilitas terræ cõpensat pecorum multitudine. Val.max. Tarditatem supplicii grauitate compensat.Modesti.Compensatio est debiti & crediti inter se cõtributio.

Comperendino as.peneul.cor. signific at in longũ de die in diem differo.Hiero.ad Pauli.Quo detẽtus opere implere nõ potui q d pmiseram tibi & danielẽ nostrũ rursum compendinaui. Inde Cõperendinatio q̃ est sicuti docet Asco.ab utriscq; litigatoribus inuicẽ sibi denũciatio in pẽdinũ diẽ Nã cuꝫ rẽ aliquã agerent litigatores & pœna sefaciamẽri peterent poscebant iudicẽ qui dabatur post trigesimum diẽ.Quo dato inter se comperendinum ut ad iudicem uenirent denũciabant quo cum esset uentum anteq̃ causa ageret quasi pcr iu

dicem rem exponebant. Quod ipsum dicebatur causæ coniectio quasi causæ suæ breuis coactio. Ci.in uer.acti.3. Vt his ludorũ diebus interpositis nemo istũ compendinatum indicaret. Dies cõpendinaria dicebatur iudicium in diem tertium constitutum. Dies compendini quibus uadimonium iubere licet ut inquit Macro.

Comperio & comperior deponens differunt auctore Diom. q Comperiri est. est ex opinione colligere & pro explorato compertum habere. Sal. in Iug. Sed ego comperior bochum magis punica fide. Comperire ab alio cognoscere. Compertum est mihi: & exploratum est mihi. hoc est per inuestigationem.

Compernes dñr homines genibus plus iusto coniũctis: uel qui longos habent pedes.

Competo.is.pe.cor.significat honorem uel coniugium: uel quoduis aliud aduersus aliũ peto quasi simul peto. Vnde competitores dicti sunt. Et sic actiuum est. Aliquando competere est par esse cõtingere. Cõuenire: ut est apud Hier. Possideo agrum meum quia tibi competit hereditas. Vnde in æstimatione rerum dicimus. hoc illi compet. Sene. Nihil ei magis competebat. Col.li.ii. Nec omnino cunctabimur quo minus sub tectum congeratur uel si non competet: ut aut in uillam fœnum portetur aut in manipulum colligatur. Certe in metas extrui conueniet. Hic competet capitur p sufficiet. Hinc competentia pro conuenientia. Gel. li.i. Comphensa aliæ mẽsura herculani pedis secũdum debitam membrorum omniũ competentia modificatus est. Accipitur etiam quandoq; competere pro constanter ualere. Sal.li.i.histo. Si uero quasi formidine attonitus neq; aso: neq; auribus aut lingua competere. Et sic est neutrum.

Compita pe.cor.dñt loca ad quæ petũr homines p diuersas uias. Sunt.n. quadriuia. q quasi in unũ petunt locum. Vel a coeundo. q multæ uiæ i unũ coeant. Vel a compotãdo. q ibi rustici sacrificat solerent. Ouid. Seruet ut in ternas compita secta uias. Vnde.

Compitalia festa quæ in compitis peragebantur & compitalitius dies in quo compitalia celebrabãt

Compilo.as.pe.p.ubiq; surripio. Vnde compilare & expilare hereditarem dicimus. hoc est fraudare & diripere. Et compilati dicuntur furtũ passi q q e domo supellectilẽ detrahũt æquare & complanare ofa uideant. Hor. Ne me cõpilasse putes crispini scrinia lippi. Dictum a τῷ λῶ qd est cõplano non a pilis uellendis. cuius prima cor. Interdum Compilare est cogere & in unum condere. Vnde Compilatores qui multa in unum cogunt.

Compingo is.contrudo. Plau. in am. Quid faciam nũc si tres uiri me in carcerem compegerint. Interdum compono cõiungo. Hiero. De quoq; uitiis moribusq; mirificis quæ luculenter ipse conspexi libellum compegi. Idem in Esaia. Argento & auro decorauit illi clauis & malleis cõpegit ut non dissoluatur. Virg. Est mihi dispariibus septem compacta cicutis fistula. Vnde incompactum dis

functum male compositum. Et sic componitur ex con. & pango. Potest etiam esse cõpositũ a pingo Lact.li.vii. ut summã illam quæ cõtinet uniuersa & compingerent & ad implerent. Hiero. in pso. li.ɣ. Deinde subtexunt sophin. i. iudicum libri & in eodem compingunt ruth. i. immittunt.

Cõplano as.pe.p. Quære in dictione plano.

Complector simul uel in totũ amplector contineo. Ter. in an. Accurrit mediam mulierẽ complecti. Ci. p Roscio. Quo uno maleficio secla oia cõplexa esse uideãt. Cõplector te amore significat amore. Et sine ablatiuo. Ci. Curioni. De T. annio tantũ tibi polliceor te maioris animi erga te si complecti hominem uolueris habiturum esse neminẽ i. amare defendere. Cõplector cogitatione cogito Cõplector animo considero. Ci. in Caro. Et enim cũ complector alio quattuor reperio causas cur senectus misera esse uideatur.

Compleo. ex con & pleo. significat ad summum seu undiq; impleo. Gel. Ventus a latere sæuiens nauẽ undis compleuerat. Reperit etiã sine ablatiuo. Ci. li. vi. de rep. Quis est qui complet aures meas tantus & tan dulcis sonus? Per translationẽ Complere ponitur pro uinere finire. Idẽ in Cato. Leontius Gorgias cẽtum & septẽ cõpleuit annos. Hie. Nec dũ uerba compleuerat. Interdum p supplere perficere integrare Sal. Duas legiones instituit: cohortes pro numẽro militum cõplet. sed olo ex græco uenit τῶ λέος γὰρ λέγεται καὶ τῶ λεος καὶ τῶ λεῖον.

Cõplodo is.pe.p. Vide in dictione explodo.

Complures aduerbiũ factũ ab eo qd est complura significat sæpe. Cato. Cõtumelias dixisti mihi cõpluries. Complura uide in dictione plus.

Cõpluuiũ a pluuia dẽ quo de diuersis tectis aqua pluuialis defluit in eũdem locũ.

Compluuiata uitis dicta est a canis ædiũ cõpluuiis quæ quadruplici pericarum ordine instructa est.

Compono.is.pe.p. simul pono cõiũgo. Virg. Componẽs manibusq; manus atq; oribus ora. Aliqñ cõponere est disponere cõstituere quasi simul ponere. Cõponere.n. & ædificare reciproce dicuntur Componuntur si quidem orationes: ædes ædificant. Et tñ dñr ædificari ofones: & ædes componi. Virg. li.iii. Quã tuta possis urbẽ cõponere terra. Quãdoq; Componere cõperare dicimus: quoniam quæ comperant iuxta se ponunt. Sal. Vbi Metelli dicta cũ factis componit. Virg. Sic paruis cõponere magna solebam. Quãdoq; ornare. Idẽ li.iii. geo. Dulcis cõpositis spirauit crinibus auta. Nam cõpositio ornatũ facit. qñq; Colligere. Ci. I ner. Si ab isto libro quẽ tibi magistter ludi nescio quis ex alienis orationibus cõpositum dedit. qñq; Reficere recreare. Vix defessa senem passus cõponere membra. qñq; lenire. Amb. li.i. offi. Cauere debemus ne in perturbationẽ otius incidamus ꝙ alos nos rõ cõponat. qñq; finire claudere. Virg. Añ diẽ clauso cõponet uesper olympo qñq; concordare. Plan. in cur. Si possum hæc in tuos componere. qñq; composito redimere.

Sal.li.i.hist. Cū lenones & uinatii lanii quoq; pterea uulgus in dies usum hēt ptio cōpositi.hoc est facta ptii redempti compositione. quandoq; cōuenire pacisci. Ply. Nihil nō ex composito fecimus pactū seruauimus. quādoq; fingere simulat. Salu. Nō sunt composita mea uerba parui id facio ipsa se uirtus satis ostendit. Plau. Quas iste fabellas cōposuit. Hinc fit cōpositō.q d significat Ex pacto. Et ponit sine ppositione. Nō. n. dicimus ex cōpositō. Ter. in phor. Compositō factū est quo modo hanc amas habere possis sine dote

Compositio. modo structuram. mō ornatuz. modo pactum significat.

Compos. dr qui hēt uel assecutus est aliquid. Val. max. li. i. Imperatores cōpotes uictoriaz. Plau. in cap. Atq; ita me rex deoz atq; hostum faxit patriæ cōpotē. i. obtentorem. Impos qui non potest aliquid. Cōpos at. i. cōpetētis at uel qui habet satum atum. Impos at qui at sui potens nō ē. Leo papa. Fandi impotē dixit: qui fari nondū posset. Sal. Neq; ato aut lingua satis cōpotē. cū de amēte Septimio loqueret. Ter in adel. Vix sum compos at ita ardeo iracūdia. Plau. in cas. Enpire iiti gladiū quæ sui est impos at. Sic compos uoti: & impos uoti. Ci. Nam quo mō uictores dicimus uoti cōpotes qui quidqd uolūt facitūr. Sic uictos ecōtratio uoti impotes q nō pñt facere qd uolūt Quidam intelligūt cōpotē cōpositū atum & tam in bonā q in malā partē. Plan. in Epi. Cedo manū accipe ærūnaz & miseriaz cōpotē. i. q simul tecū ærūnas & miserias hēt. Sūt aūt compos & impos gñis cōmunis composita a pos nō a poris ut noluit Ser. Licet pos tiō sit in usu se potis. Non ent dicimus cōpotis & impotis ntiō. cū tñ sic dicēdū cēt nisi pos inenirer: unū & possū ut possideo Nā possū ex pos & sum componit. Possideo ex pos. & sedeo mutatione e in i. Pos aūt idē qd potens: ut sit possuz potēs suz possideo potēs iedeo. Est igitur potis gtūs a pos licet loco nominatui ponatur. Persius. Nec potis es nigrum uitio pfugere theta. Virg. Nec potis ionios fluctus æquare sequēdo. Nec potest neutro gñe nt uoluit Prisinuenit. quia Cōpote & impote nusq; inueniunt. neq; in pl cōpotia & impotia. Potis tñ neu. gñis legit apud Ter. in phor. ubi air. Adolescēs primū abiste hoc bona uenia peto si tibi placere potis ē ut mideas mihi. potis ē p pōt. siue possibile ē capitur cui sub intelligit istud pro ntō: ut mideat potis neu. gñis. q d sumitur pro possibile: & uerbuz suū hz est. nnde tegit. Quod āt Persius dicit. Qui pore uis dicā nugaris cū tibi calue pinguis aqua liculus ptento sesquipede extet. Pore p potis accipitur metri cā. Sic Propertius. Qui pote qsq; ea conterat arte diē. Iungit qnz. Compos cū ablatiuo ut apud Liu. li. iii. Predaq; in genti compotem exercitū suis ēt rebus recuperatis quæ populatione agrorum amissæ erant reducit. Quo in loco compotem quasi affluentem & lætum significare puto sæpius tñ grē iungit.

Comprimo. i. pe. cor. ssi pmo: ut uuæ comprimunt quo uinum effluat. Itē Cohibeo contineo. Ter. Heau. At tu tibi istas post hac cōprimito manus. Plau. in Am. Ego tibi istam hodie sceleste comprimā linguā. Itē Vitio. Mar. Villica uel duri cō pssa est nupta coloni incaluit quotiēs saucia uena mero. Vñ cōpressus. us. & cōpssio p coitu. Plau. Nūc ad amicā decimo die athenas uiso quā gratiā hic reliqui compssu meo. Idez. Dulces amā tium compssiúculæ.

Compungo tūtū pūgo ferio. Amb. li. i. offi. Repetebat filius appellationē paternā: cōpūgebat paterna ulcera sed nō minuebat deuotionē. Videt dictione Pungo. Hinc cōpūctio quæ aliqñ significat at hītū pertinacē ad malum & immutabilē: ut apud apostolum.

Cōputo. as. pe. cor. simul puto. Q d & ad arbores & ad mente z referri potest cum ad mentem refertur pro existimo siue iudico accipi potest. Ambr. Infantia quidem computabatur manis sed erat senectus mentis immensa. Et cōputare cōnumerare siue q d uulgo dī Computū facere. Hiero. ad Dama. Computa ergo a phares usq; ad nason & inuenies gñationes qnq;. Idē ad Paulinū. Quicquid insumptus de tuo tuleris: p lucro computa. i. pone uel hē tene reputa. Lact. li. iii. Eamq; hominū sapiētiā p ñma stultitia cōputat. i. ponit. ἀλλ᾽ ὑπὲρ ἃ λογίζομαι καὶ λογίζῃς καὶ συμβουλεύομαί σοι προφερῶς λέγεται

Con. & cum. idem significant. Sed cū seperata: conuerto semper cōpolita reperit: & significat simul ut Cōiūgo. Interdū Contra: ut Cotīdo. Interduz Valde: ut Cōcrepo. Et est sciēdū q; quādo componit cū dictione a uocali uel ab h. incipiēte semper n. abiicitur: ut Coapto: coapostolus: coercco: cohortor: cohibeo: Iucomedo n. mutat in. m. Incogo. n. &. a. tollunt. Quādoq; cōponit. cū. b. m & .p. transit. n. in. m. ut Cōbibo: Cōmoneo. Compareo. Cū. c. uero. d. f. g. q. f. n. r. i. & u. cōsonantibus. manet. u. integra: ut Cōcurro. condo. confugio. congero. coniecto. cōquiro. consequor. cōnecto. contineo. cōuenio. In reliquis. n. mutat in ie quētē litteram: ut Colligo. colluies. corrigo.

Cōcerno. is. uide in dictione Cerno

Concedo. is. pe. p. do. permitto. Ter. in adel. Hui metuisti nūc si de tuo iure cōcessisses paululū. Ci. in uer. acti. ii. Da mihi hoc. cōcede q d facile est. Aliqñ Concedere ē recedere. Ter. in ecy. Hic uideo me esse inuitam imerito tpus ē concedere. Aliqñ Ire reducere & se retrahere. Liui de secūdo bel. pu. Annibal iagūro capto carthaginē nouaz in hiberna cōcesserat. Idē. li. iiii. ab ur. Quæ cum agerent hostes in loca altiora cōcessere. Aliquando Credere cōsentire. Ter in phor. Nunq; ne hic hodie concedes mihi: neq; intelliges. Ci. in Lel. Q d si rectū statuerimus uel cōcedere amicis qc quid uelint: uel impetrare ab his qcq d uelimus perfecta quidem sapiētia sumus.

Concido. is. pe. p. concidi sum. simul. uel mutatā cædo. Ply. Cato eius cōcisa ac decocta adhibenda est. Cōcidere etiam frangere dī. Idē Et nucleus

ciſſo oratio dſ: quæ non continua ſed ueluti mẽbrarim cæſa eſt. Ab hoc conciſa oſo dſ quæ non continua ſed ueluti mẽbratim cæſa eſt. Et concinſuſsonus fractus uocaſ. Hiero. in li. numeri. Si ãt plixior atq; cõciſus clangor increpuerit: mouebunt caſtra primi.

Concido. is. pe. cor. cõcidi. cõcaſum ſignificat In totum cadere. Lact. li. vii. Et muri olum ciuitatum concident: Plau. in am. Vt quiſquis inſtiterat cõcidit crepitu. Et cõcidere eſt in torũ mori. Col. li. viii. Atq; alia gña pecoꝝ cũ peſtilẽtia uexãſ prio morbo & langoribus maceſcãt ſolæ capellæ q̃uis opimæ atq; hilares ſubito cõcidũt.

Concilio cõcalando. i. uocando. Vel ut Var. ait a coactione. Seu ſecundũ Feſtũ a ppſi cõſenſu. Et ꝓprie uiri cõuocati cõciliũ dſ. Virg. Cõciliũq; uocat diuũ pater atq; hominũ rex.

Cõciliabulũ: locus in quẽ cõciliũ cõuenit. Plau. in bac. Quid ſi apud te ueniat de ſubito prãdiũ aut potatio forte aut cœna ut ſolet fieri in iſtis conciliabulis?

Concilio. as. beniuolũ facio. aut amore cõiũgo. Li. li. i. Aeneas aduerſum tanti belli terrorem ut alios aborigiuũ ſibi cõciliaret. &c. Hiero. Vera illa neceſſitudo ẽ & chri glutino copulata quam non utilitas familiaris. ſed dei timor & diuinaꝝ ſcripturaꝝ ſtudia cõciliant. Reconciliare uero qs dſ cũ poſt inimicitias rurſus quis in gratiã recipitur. Aliqñ tñ Cõciliare: cõtrahere ſeu comparare. Et hoc tam in malũ q̃ in bonũ. Plau. in Tri. Meus gnatus me ad te miſit inter ſe atq; tuos affinitatẽ ut conciliarẽ & gñam. Ter. in heau. Exeo ergo ut pacẽ cõciliẽ. Sic dicimus. Cõcilio mihi odiũ inimicitias: qd ẽ quaſi cõparo acqro. Siſr ſumitur Recõcilio ꝓ cõparo acqro. Quintil. Nã & plus auctoritatis afferũt ea quæ nõ pñtis gſa litis iunt cõparata & laudẽ ſæpe maiorẽ q̃ ſi nſa ſint recõciliant. Hinc cõciliatus ꝓ empto. Ter. Prodi male cõciliate. i. magno ꝓio empte: & Cõciliatio ꝓ cõuctione. Plau. Extat cõciliatio ſeruãda ꝓmiſſa Conciliatrix dſ mulier quæ uiros mulieribus & uxores uiris conciliat.

Concretum id dſ auctore Donato. qd ex minutiis multis In unã cogit maſſam.

Concio. is. cõuoco. Liu. li. i Deinde ne uana urbis magnitudo eſſet adiicidæ multitudinis cũ uetere cõſilio urbes qui obſcurã atq; humilẽ cõcidẽdo ad ſe multitudinẽ nãtã e terra ſibi plem e mente bantur.

Concio. onis a cõcio. is tria ſignificat. ſ. locũ ſuggeſtũq; unde uerba fũt. Li. li. i. Vocato ad cõciliũ ppſo ſũmiſſis faſcibus in cõcionẽ aſcẽdit. Multitudinẽ ppſi aſſiſtẽtis cõuocatam uel ex magiſtratus iuſſu: uſ publici ſacerdotis uel ſua auctoritate & ꝓprie ad audiẽdũ oratorẽ cõcionãtẽ in bonũ publicũ Ci. in Læl. Cõcio quæ ex impertiſſimis cõſtat tñ iudicare ſolet. Sal. Itaq; cõcione aduocata huius oſonẽ habuit. Et oſonẽ ipſam quæ ad populũ hẽtur. Ci. Dolobellæ. Legi cõcionẽ tuã nihil illa ſapiẽtius. Hinc.

Cõcionor. aris oſonẽ hẽo. Idẽ comiſi. Nos hic cũ hoſte gladiatore olim neqſſimo collega nſo Antonio bellũ gerimus. Sed nõ pari cõtẽtione arma uerbis: At e iã de te cõcionatus eſt. Hinc cõcionator qui oſonẽ hz. Hiero. in pſo. Salo. Eccleſiaſtes a græco appellatus qa cœtũ. i. eccliã quẽ nos nũ cupare poſſumus cõcionatorẽ q̃ loquaſ ad ppſm & ſermo nõ ſpẽliter ad unũ ſed ad uniuerſos.

Concionalis qui idoneus eſt ad cõcionandũ aut q̃ cõcionari cõſueuit qualis hodie uulgo ꝓdicator appellaſ Curius. Ci. Quod quidẽ ii ſiter uos ſenes cõcionales uæuale ꝓcipſerit egerit nõ multũ.

Concionatorius. a. um. qd ad concionẽ pertinet. Gel. Ecce aũt ꝓ tubicina laconica tibia quoq; illa cõcionatoria i mẽtẽ ueniti quã C. Graccho cũ ppſo a gẽte piſſe ac ꝓmonſtraſſe modulos ſerũt.

Concha gñs piſcis: ex cẽcroꝝ gñe. Cõchæ & oſtrea dñt ſimiloris teſtæ piſces. Cõchæ quæ teſtam leuẽ ac politã habẽt: liue uniformiter rugatam. Et teſtæ ipſæ duriores ꝓprie cõchæ dñr: quales ſũt cochleæ atq; cõchæ. Ouid. Oſtrea quæ in concha tuta fuere ſuis. Col. Implicitus cõchæ limax Vnde uaſi quoq; gñs cõcauũ ac ſuperius patulũ ab huius ſimilitudine conchæ: conchã uocamus Ply. Rurſus tũdiſ. de nde leuaſ in cõchis ſuccaſq; Alio note alueos & alueolos dicimus & ꝑtim in longũ porrectos ligno ex cauato ut monoxyla Eſt & concha gñs uaſis unius in quod e dolio hauriſ uinũ. Iuue. Cũ bibiſ cõcha. Dẽ & conchus Aliqñ concha ponit ꝓ tuba. Virg. li. vii. Sed tũ forte caua dũ perſonat æquora concha. Ser. hoc nomẽ a græco κόγχη trahit. Alii latinũ putãt a concauitate deductũ atq; ſine aſpiratione ſcribũt. Aelianus aũt lib. Περὶ ζώων λόγων τῶν Φύρα καὶ ἅλα ταῦτ' ἐνοίκια καὶ ὅσα ἐσθίεται καὶ ἁλιάδα ταῦτης ἁλίσκεται. Poſtea de margaritis ſcribit κόγχη λεπτόφλοιτα ἐρεταικαὶ τὰ κογχύλια μίσα ἐν τῷ ὠροβανίλι καὶ ἐν λοις.

Conchus lapis quidam in concha piſce: q a nõnullis Vnio ab aliis margarita ſiue perula dſ.

Conchyle. pe. ꝓ. Conchylũ gñs piſcis ex conchaꝝ gñe: ut ait Ply. li. ix. in mari aſſyrico & mediterrq; Muricẽ & Satrã & oſtrũ appellant ex cuius inciſa concha colligit ſuccus tingendis ueſtibus experitus. Ex eo. n. inficitur purpura qui color auſterus in glauco eſt & traſcenti ſimilis mari. Vnde Conchyliata ueſtis dicitur purpurea a conchyliis. Ci. in phil. Conchyliata peniſtromata appellat quæ inſecta erant ſucco conchyliorũ. Ponit quandoq; Conchylũ pro ipſo colore ſicut purpura murexq;. Ply. Cõcharum ad purpuras & cõchylia eadem eſt materia. Item pro gñe ipſo conchatum a quibus nomen ſumpſit. Idem lingua purpuræ longitudine digitali qua palciſ perforando reliqua conchylia. Cruor conchylii ſiue muricis oſtrum dicitur ab oſtris. Quapp conchylium muricem oſtrum in eadem ſignificatione accipimus Virg. Tyrioq; ardebat murice læna. Idẽ Vt gemma bibat & ſarano dormiat oſtro. Iuue. Horum

ego non fugiam cõchylia hoc ẽ luxuriosas uestes & murice infectas.

Conchis: fabæ gñs siue ædulium ex faba. Iuu. Cuiꝰ cõchæ tumes. Sunt qui dicant esse fabam cũ cortice suo elixaꝫ: ad differentiaꝫ fabæ frexæ quæ sine cortice coquitur a similitudine concharum ꝙ fracto cortice uidetur implicita conchis suis carunculis uideatur. Mar. Si spumat rubra conchis tibi pallida testa lautorum cœnis sæpe negare potes. Huius diminutiuũ ẽ conchicula.

Conciuo.is.pe.cor.concinui cõcentũ. simul cano. Ci.li.i.aca. Qui cũ similitudine cõcinere maxime sibi uident. Per translationẽ ponit pro conuenire Conciuit.n.q consonat. Et sic cũ dtõ construitur Aug. Quædam exemplaria hñt. Ecce generationem filioꝝ tuoꝝ cui cõcinui. i. cui cõgrui cui accommodatus sum.

Concento as. frequẽtatiuũ ẽ a Concino. is.

Concentor i decretis canonicis dr is qui consonat & concinit canenti. sicut Succentor qui uoce subsequens canendo respondet. Præcentor qui uocẽ ꝓmittit in cantu.

Concentus. us. simul cantus: cantus mixtus. i. symphonia & diuersarum modulatio uocum: ut cum e multis diuersis uocibus unus efficitur sonus. Virg. li. i. geor. Hic ille auiũ concẽtus in agris.

Concinno. as. per duplex. nn. consentio apte compono & quasi conuenire facio qd uernacula lingua dicimus conciater ut pellis concinnata ẽ ad calceos. Plau. Auceps quãdo concinnauit ateam escas effudit. Hiero. Lucernas concinant: uel succendunt focum. A concinus formatum uerbum: ꝙ ex con & cinnus componitur Cinnus aũt portionis genus ẽ ex multis liquoribus confectum.

Concinnus. a. um. idem ẽ qd compositus & ornatus ut concinna ofo. i. compta & apte composita Concinne compositeꝙ conuenientet. In quo eniꝫ sensu accipi potest Concinne. pe. cor. a Concino.

Concinnitudo. conuenientia. Ci. lib. ii. artis ueteris. Splẽdoris & festiuitatis & cõcinnitudinis mimũ.

Cõcinnẽtia cõtinẽtia. Sido. ad consentium qd domicilium parietibus attollitur ad concinnentiam s. architectonicam fabre locatis.

Concipio. is. pe. cor. simul capio appñdo. Vnde cõcipere mulieres dicuntur cum genitale semen apprenditur ad fœtum faciendum. & conceptus fœtus dum genitura coaluit. Et cõceptio. Lact. li. 3. Quid ꝙ uxor potest esse cõmunis. filius non põt quoniam concipi nisi ex uno necesse est. Transfertur ad animũ. Quintil. Nec rãtũ concipere animo sceles potui. Hinc conceptus mentis dicuntur qnæ cõprendimus & imaginamur. Et apud geometras cõmunes animi conceptiones uocantur quæ omnes tanꝙ natura & induntata profitent. ut omne totuꝫ est maius sua parte. Et si ab æqualibus æqualia demas quæ remanẽt inter se æqualia sunt. Interdũ eoncipere ẽ deliberare ac destinare. Sene. Iamdudũ animo conceperat quid esset acturus. Vnde Conceptuꝫ dicimus ꝑdestinatum Virg. Aut rebellaci æ cõceptumꝙ excute fœdus. Interdum congregare: in unum reducere. Col. li. i. Ne cum auertice torrens imbribus cõceptus affluxerit fundamenta conuellat. Idem. Sed ampla stabula sic ordinentur: ut nequis humor influere possit: & ut quisꝙ ibi conceptus fuerit: q̃ celerrime dilabat: ut nec fundamenta patientum corrum panturi nec ungulæ pecudũ.

Conceptio apud grammaticos schema est cũ unuꝫ gñs concipit hoc est simul appñhendit aliud gñs. uel una persona aliam personam.

Conceptus. a. um. participiũ. qd appñsum: siue destinatum: aut congregatũ est. Conceptus. us. nomen qd & conceptuꝫ dr de iis quæ in uentre fœminæ & in animo fiunt.

Concetabulum alias concetaculum qd aliquid cõtinet: ut uena est conceptabulum sanguinis. i. q̃ sanguis continetur.

Concepruæ feriæ: quæ certis diebus quot annis obseruabantur. ut sementinæ & compitalitiæ.

Conclamatum. est: quod transactum & finitum ẽ: ut Conclamata corpora quæ nihil reliqui iaꝫ habent ad uitæ officia. Aut Conclamatum est. i. satis deploratum: satisꝙ uociferatum est. Luc. Corpora nõdum conclamata iacent. Hinc tractum dicitur. ꝙ cum uitalis spiritus intercluſus homines fallere soleat: aqua frigidũ ablui consueuerunt: & per interualla conclamari. In quo cum liberari ne quirent post ultimam conclamationem quasi rebus desperatis comburebantur.

Conclaue. penul. produc. neutri generis & cõclauis fœminini generis locus secretior in interioribus tectis. ubi colloquia fieri solent. Habetꝙ unam clauem communem domesticis. ꝙ intra eñ inulta loca clausa sint adhærentia triclinio. Ci. Cõclaue triclinium interpstatus est. Hora. in Ser. Citrea per totum paui conclaue magisꝙ. Et conclauia loca sunt quæ una claudintur. Hinc Cõclauatus locus dicitur una claue clausus. a Cõclauo as. cuius passiuum est Conclauor. Conclauium: genus anuli est.

Concludo. is. penul. produc. simul claudo a quo cõclusus anulus dicitur. Per translationem. Concludere est perorare. i. orationeꝫ terminare. Vnde cõclusio dicitur: quam græci Epilogon nostri modo per orationem: modo cumulum uocant. Nam cumulus prope aceruus ẽ: & in cõclusione omnia quasi in unum acernum colliguntur.

Concorporo. simul corporo qd fit cum duæ pluresue res mixtæ unum quid efficiunt. Plyn. Semper mulsum ex uetere uino facillimeꝙ cum melle cõcorporatur.

Concors. a coniunctione cordis dicitur qui unius cordis ẽ siue unius animi est. Inde Concordia. Cõcorditas. concorditer & concordo. quibus cõtraria sunt Discors: discordia: discordit: & discordo

Concordia non solum quæ discordiæ contraria est

intelligitur:ut apud Salu. Concordia paruæ res crescunt discordia maximæ dilabuntur.sed etiaꝫ quæ dea a romanis credita ẽ:cuius templum nõ longe a latu Curtio in palatino monte.

Concordare:est concordeꝫ esse. Ter.in phor. Si cõ cordabis cum illa habebis quæ tuam senectutem oblectent.

Concrepo.as.penul.correp.personо. Et plus est q̃ sono.Nam con.ibi actiuum ẽ. Ter.Sed hostium concrepuit.

Concubo.as.pe.cor.& Cõcumbo.is.simul dormio simul quiesco.Per translationeꝫ de re uenerea dicitur. Vñ & concubinus & concubina q̃ simul cubent.Hinc & concubitus.us.& concubitũ. Aug. li.v.ci.dei. Nunquid & in conceptu ubi & unuꝫ concubitum manifestum est: & tanta naturæ uis ut cum conciperet fœmina deinde alterum concipere omnino nõ possit.

Concubium.a concubitu dormiendi causa dicitur. Et sunt.Concubia noctis primi somni:seu intempesta nox.quia tunc tempus agendi est nullum: q̃ fere omnes cubent.Alii ab eo q̃ silentiũ noctis.qd Plautus Conticinium uocat.Sisen.li. tini.histo.Ipsi legati concubia nocte oppido digressi iam supra hostium munitionem succedunt

Concutio.is.concussi.ssuꝫ. Vide in ditione quatio.

Conpisco.is. Vide in dictione Cupio.

Condemno.as.ex con.& damno.significat Iudico Et constituit cum ablatiuo uel gtõ.Ci. Cutioni Quare si iniquus es in me iudex i condemnabo eodem ego te crimine. Idẽ Titoni. Etiam sceleris condemnat genetrum suum.

Condico.is.penul.produc.simul dico simul determino Constituo.Iust.li.iii. Nam inducias quas proprio nomine cõdixerant ex sociorum persona rumpebant. Vnde conditus:simul dictus & promissus.Et cõdicere est repetere.Iulius. Si alienaꝫ rem mortis causa donauero:eaq̃ usura parta sit. uerus dominus eã condicere non potest.Itẽ condicere ponitur pro contradicere.Paulus. Hic scit posse sibi condici si cõualuerit donator.Itẽ secũdum iureconsultos pro dicendo denunciare.sed ꝓprie qñ actio daf̃ psona. Hie.Exo.Clamauit moyses ad dñm p spõsione ranaꝫ quam condixerat pharaoni.Sue.in Tibe. Cœnam ea lege cõdixit ne quid exconsuetudine immutaret.

Condictum:qd in commune est dictum.i.promissio seu pactum inuicem factum.Hiero.in li.Gñ. Iuxta conditum reuertar ad te.

Condictio & pronunciationem quandam & actionem significat.Est & condictio ut docet Festus In diem certum eius rei quæ agitur denunciatio. Cõdicete.n.prisca lingua ẽ dicendo denũciare.

Conditio sine c.a Cõdo.is.sit & pro fortuna ac sorte fortunaꝫ tempoꝫ terum poni soler.Ci.O miseram conditionem administrandi consulatus. Aug.Ea tẽpoꝫ conditio erat ut ne conqueri quidem de iniuriis fas esset.Et apud Liuiuꝫ legimus cõditiões pacis oblatas. Et homo bonæ cõditionis dẽ qui in bona fortuna est.hoc est qui diues est.Aliquando electionem & conuentionem denotat. Ter.Amatores chyisidis tulerunt conditionem si uellet eis morem gerere le daturos illi premium ipia uero accæpit conditionẽ.i.pactioni promissioniq̃ cõsensit.Et apud Liuium legimus conditiones pacis oblatas.

Condio.is.condiui uel cõdii conditum.pe.p. sapidũ facio:qd sit cũ epulæ sale aut pinguedine seu aromatibꝫ cõdiuntur.Iuu. Et quadringentis nũmis cõdire guloſum fictile. Hinc condimenta dicuntur quæ ad cõdienda opsoniasiunt . Ci.li.ꝫ. offi.Nam ut tribuamus aliquid uoluptati condimenti.Hæc si per le sint Græco uocabulo dicuntur.

Condiuta.æ.idẽ q̃d condimẽtũ. Hier.cõtra Ioui. Porri si alimenta coquoꝫ ante muriãtur in medio & fit aliqd iuuius conditoris:hoi cibi non naturæ satisfaciunt sed uoluptati.

Condylis.pe.cor.Iunctura & nodus articulorum i digitis:& eminens stricta in pugnũ palma.Nam quattuor digiti iuxta scribit Aristoteles terminos hnt condylos:pollex uero duos. Græci ẽt Condylon pugnũ uocant:qui sit complicatis digitis in condylos:& tuberculum. Vnde Plutar. scribit eum quem Castor condylo percussisset statim mortuũ in cacoꝫdiam incidit.Martianus in primo. Caput illi uirga cõminuens eidẽ quibus fuerat ictã dita ictibus crebris complicatiq̃ in codylos digitis uulnerabat.

Condyloma.pe.p.atis.χονδύλωμα morbus ut Iul.Pol.sqt q̃ nascit circa coronã ani siue podicis tuberculũ sanabile. Et circa sedẽ nũt condylomata magna:sed non laboriosa.Nascuntur ex inflamatione . Nec sũt hemorrhoides sed eminẽtes tumores nunc molles nũc duri figura rotunda & nihil eminentes.Sũt autem tria morborũ genera:ut scribit Cælsus.li.vi. quæ anus recipit. Primum morbum dicit esse Rhagada quando plunt us locis cutis scinditur.Secundũ Condyloma.Tertiũ hæmorrhoides cũ ora uenaꝫ sanguinẽ fundunt.

Condo.is.cõdidi cõditum.pe.cor. significat i unũ interiorem locum ad custodiam dotut sit cũ quẽpiam cõpeditũ in carcere:condimus & abscondimus. Virg. Et nota conduntur in aluo. Ply. Saliceat credere ut sub una ficu tuimæ cõdantur equitu.Quãdoq̃ cõstituo ædifico quasi simul do ut Troiani romam condiderunt. Et Cicero Multos libros condidit. Hinc sconditus p iocanto incõposito.Quandoq̃ Repono. Ply.Formicæ condunt æstate fructus quibus hyeme fruant. Quandoq̃ compono. Ply.Opus condidit perpetuo omnibus legendum.Quãdoq̃ recondo Scipio.Idem Post conditum monumẽto corpus.Quãdoq̃ potior. Virg.li.vii. Optato conduntur tibridis alueo. Huius uerbi cõpositæ sunt Abscondo & recondo.

Conditor.pe.cor.qui aliquid facit. Cõditor.pe.p. a condio.is.qm fercula condit.

Conditaneum: modo a condendo: modo a condiẽ do fit. ſignificatq; quod condi nel conditi poteſt Vnde apud Var. Conditaneam oleã in agro craſ ſo & calido maxime ſerere conuenit.

Conditorium.a condendo ſepulcrum dicitur. Plỹ. Tã rara in amicis fides tam parata obliuio mor tuorum ut ipſi nobis debeamus conditoria con ſtruere: omniaq; heredũ officia præſumere. Sue. appellat conditoriũ illum alueolum & loculamẽ tum in quo reconditum erat corpus Alexandri magni q̃d aureum erat. Amianus uocat condito rium muralium tormentorum repoſitorium ma chinarum. Petronius Arbiter accipit pro ſepulcri repoſitorio cum ait. Inconditorium etiam proſe cuta eſt defunctum: poſitumq; in hypogeo græco more corpus cuſtodire cœpit. Hypogea enĩ græ ci dicunt ſubterraneas.

Conditicius.a.um.q̃d conditum eſt & ſeruatum. Col.li.ix.de columbis. Duobus aut tribus men ſibus acceptant cõditicia cibaria: cæteris ſe ipſas paſcunt ſeminibus agreſtibus.

Conditiuus.a.um.q̃d apte cõdi põt. Vat.li.i.de re ruſt. Cõditiua mala ſtructea cotonia ſcãriana ſcã diana muſtea in loco arido & frigido ſupra poſi ta palea ſeruare recte putant. Aliquando conditi uum dicitur quod conditũ & ſeruatum eſt. Col. li.viii. Itaq; mane priuſq; ꝓcedãt in paſcua cõdi tiuis cibis ſuſtinendæ ſunt ne in matutis herbis citetur aluus.

Condocefacio.inſtruo. Ci.li.v.tuſ. Nemo eſt enim qui eorum bonorum animum putet eſſe indicem eumq; cõdocefaciat: ut ea quæ bona malaue au diantur poſſit cõtemnere.

Conduco.is.pe.p. ſimul duco: uel pro ſimplici po nitur. Plau. in epi. Mane me iuſſit ſenex conduce re aliquã fidicinam ſibi huc domum. Interdum ſignificat aliquid ꝓtio accipio. q̃d uulgo dicitur afficto. ſeu ad apenſionẽ uel ad militiã ſumo. Ci. Tironi. Huic ego locum in proximo conduxi. Plau. in pſeu. Quintulo argenti te cõduxit pſeu dolus? Interdum colligo congrego. Var. Mane ſuſcitat roſtra: ppſm in foro conducit. Interdum emo. Plau. Cædendũ cõduxi ego illũ. Interdum Conuerto. Lucil. Et uirtute tua & claris conduce re chartis. In tertia autem perſona: uel infinito ſi gnificat utile eſſe. Et ſi de homine loquamur cuĩ drõ tantum conſtruitur. Col. li.i. Naĩ id minime cõducit agricolæ. Si autem de re alia tunc quan doq; accuſatiuum cum præpoſitione: quandoq; datiuum exigit. Plau. in cap. Vt potiſſimum q̃d in rem recte conducat tuam id petam: id proſe quarq; corde animo atq; uiribus. Et iteq; ibi. Nã ſi ea memorem quæ ad uentis uictum conducũt mora eſt. Ci. Lentu. Et reip. rationibus putem cõ ducere. A conduco fit participium conductus.a. um. & conductus.us.nomen.

Conducibile: q̃d utile eſt. Plau. in bac. Non ego iſtuc facinus mihi conducibile eſſe arbitror. Põt etiam dici conducibile q̃d cõduci poteſt.

Conducticius.a.um.q̃d conduci ſoleat uel condu cit: ſiue ex eorum numero eſt quæ conducuntur. Plau. in epi. Sed una me res turbat rõq; apocidi quo modo oſtendam fidicinam aliquam condu cticiam. Conducticia domus tamen dicitur quæ conducta eſt. Sic conducticia opera dicitur mer cenaria quæ conducta eſt. Var. Omnes ii agri co luntur hominibus ſeruis aut liberis aut utriſq;. Li beris aut cum ipſi colũt ut plærisq; pauperculi cũ ſua progenie aut mercenariis & conducticiis ope ris liberorum.

Confarreatio. Vide in dictione Difarreatio. A Cõ farreo Apul. formauit participium confarreaturq; Talis inq̃t mulieris publicitus matrimonium cõ farreatutus.

Confero.pe.cor.ſimul pono χαὶ ἐλλνιςὶ φέ ρω Φέρεις καὶ Φορέω Φορῶ. Cicero libro ter tio offi. Omnes curas cogitationeſq; meas conſe tebam. Ponitur quandoq; pro Conſero. Vitg. li. ix. Et ſi conferre manu furor iraq; monſtrat. Quã doq; pro Tribuo. Ambr. Magna fœmina quæ multo amplius inuenit q̃d imperatori conferret q̃ q̃d ab imperatore acciperet. Quandoq; pro cõ tollo. Virg. & conferre gradũ & procedere lõgius audet. Quandoq; pro Diſputo ſeu in comperatio nẽ deduco. Hier. in plo. paral. Quẽdam auctorem qui apud hebræos in admitationibus habebatur aſſumpſi & contuli cum eo a uertice ut aiunt uſq; ad extremũ unguẽ. Et ſic confirmatus auſus ſum facere q̃d iubebatis. Et dicimus te illi. & cum il lo. Ouid. Confer amycleis medicatũ uulnus ahe nis murycc cum tyrio turpius illud erit. Quãdoq; pro paro diſpono. Plau. in Cur. Ita tuus conſerto amare ſemper ſi ſapis ne id q̃d ames populus ſi ſciat tibi ſit ꝓbro. Quandoq; ꝓ Impono inficio. Idem in Am. Ne poſterius in me culpam conſe ras. Quandoq; pro facio. Ter. in heau. Sytus cuĩ illo ueſtro cõſuturat: cõferunt cõſilia adoleſcentes .i. ſimul faciũt. Q ñq; ꝓ Cõiungo. Ci. ad Octa. Nam ut ordiar a principio & perducam ad extre mũ: & nouiſſima cõferam primis. Quandoq; pro tranſfero traduco. Ter. i Eu. Metuet ſemper quẽ ipſa nunc capit fructũ ne qñ iratus tu alio confe tas. Idẽ ibi. Vſq; adeo ego illius ferre poſſum in eptias & magnifica uerba dũ ſint. Vcẽ. n. ſi ad rẽ conferent: uapulabit. i. deducent. Quãdoq; pro cõtra fero. Li. li 1. Aliquotiens latinus exercitus cominus cũ romanis ſigna cõtulerat. Quandoq; pro Valeo ſeu proſum. Col. li. i. Cæteq; ad æſtiuos tẽperandos caloresplurimũ cõferũt ſalientes tiui. Cõferre in pauca eſt cõcludere inq̃t Ci. li. 3. offi. Cõferre uerba in pauca ẽ reducere. Plau. Nũc uerba in pauca cõferaĩ. Col. li. i. Sitq; utriq; ꝓximũ horreũ quo conferat ruſticũ inſtrumẽtũ. i. in unũ reducat. Et Cõferre donare: ut Multa contuli in Caronem. i. multa donaui Catoni. Similitet Conferre ire: ut Contuli me donum. & Contuli

me ad Catonem.

Confercio.ia.ex con.& farcio.sumitur sicut Compleo.Ci.in Catil.Vino languidi:cõferti cibo fertis redimiti:unguentis obliti.Inde Confertus.a.um.a quo Confertissimus pro frequentissimus sine creberrimus.Liui.li.ii. In confertissima turba prope Rhegium tribunal constitit.

Conficio.is.pe.cor.fimio.perficio.Ci. Nam si hoc expectandum sit dum totum bellũ conficiam.Et in passiua uoce:ut Vir inops fame frigore dolore conficitur.i.consumitur & fere perit.Ci. Plagis confectum ante oculos tuos cecidisse. Lact.li.ii. pro destruo siue occido posuit. Ignis quidez per miscetur cũ aqua nõ potest: quia sunt utraq; inimica.Et si eominus uenerint alteruter q d supauerit confeciat alterum necesse est.Idem ibi.Cum Annibal duos exercitus populi Romani astu & uirtute cõfecit. Et hoc est ex ui ꝓpositionis con. quæ & in bonã & malã ptẽ accipi solet:ut confi cere ꝓ perficere & pro confauciando trucidare.In Cõfectores ferarum.Sue.in Tito.Nouissima hie rosolymoꝝ oppugnatiõe.xii.propugnatores totidem sagittaꝝ confecit ictibus.Itẽ conficere est facere. Ter.in phor.Bonas nie absente hic confecistis nuptias.Item Explicare.Ci.li.ii.offi.Honestatis pars confecta est quaz tibi cupio esse notissimã.Item Exequi:ut apud eundez.Si me amas confice:quãcunq; ei fidem dederis ꝓstabo.Item Colligere.Per magnam inquit idem in Ver.dices ex illa re pecuniam confici posse.Item frangere.Plv.Nucem dentibus confiecre ac plage imponere.Item Consumere. Ter.Quid hic non uideãt me etedant confiecre argentum suuz.Ci.Nec me langoribus lædi quibus essem confectus . Item simul facere.Ci.Confeci quæ iussisti omnia. Festus Confecerunt una fecerãt.Lact.li.ii. Quõ potest ex multoꝝ deoꝝ aceruo unus deus cõfici?Cõfectus ẽt defessus dr.Ci.li.ii.offi.Nec me langoribus dedi quibus essem cõfectus.

Confido.is.pe.p. Credo & certus suz.Et tũ de ꝓterito:tũ de ꝓsenti:tũ de futuro tpe dr.. De ꝓterito Ci.Quoniã ꝓbataz rationẽ officii mei uobis esse confido.De ꝓsen.Idẽ.Quãq; a Cratippo nro principe huius memoriæ phoꝝ hæc te assidue audire confido.De futuro:ut apud eũdẽ.Ita fore cõfidimus. Et dicimus Cõfido tibi & in te. Virg. Et aspicieris melius confidere tebus.Aliquando cõfidere significat audere.q d in bonam & in malam partẽ accipit.In bonam.Ci.li.3.de legibus. Vir excellens & fortis cõfidere sibi debet & suæ uitæ & actæ & cõsequenti.In malam etiam accipitur. Vnde cõfidẽtẽ dicimus qui leges iuraq; cõtẽnit & nihil timet.Quãobrẽ & pro temerario impudẽti & improbo poni cõsueuit. Ter.in phor.Hõ cõfidẽs q illũ d i oẽs perdant.Ci.Qui fortis est idẽ fidẽs:quoniã cõfidens mala cõsuetudine loquendi in uitio ponit.Virg.Nam qs te iuuenũ cõfidẽtissime nras iussit adire domos.Hinc cõfidentia: quæ sicut docet Do.est audacia cũ improbitate Ter.in an.O ingentẽ confidẽtiam.Aliqñ tñ Cõfidens ponit pro constanti & graui.Idẽ ibi. Nescio quis senex uenit mõ illũ cõfidẽs.Do.Confidẽtẽ pro Cõstanti nõ mala significatione posuit & Cõfidẽtia Cõstantia dutitia patientia. Plau.in aul.Scapulæ cõfidentia uirtute ulmoꝝ fracti.Et Confidẽter cõstanter.Plau.Quæ nõ deliquit decet audaceꝝ esse cõfidẽter.Quãdoq; etiam Temerarie. Actius.Qui in puellæ domũ tam confidenter irrupit.

Confiteor.eris.ssus.nerbum cõmune: fit aut totum fit fateor seu affirmo. In significatõe actiua.Lact. li.v.Vt doceret q bus pœnis affici oporteret q se cultores dei cõfiterentur.In passiua:ut in Gorgonio martyre legit.Vt q d in illo crimen inducit. q d a nobis oibus confitet. Duobus aliis modis apud sacras ltas capit confiteri. Est.n.confessio laudantis seu gras agentis. Est & confessio gemẽtis. Cõfessio laudantis ad honorẽ pertinet eius q laudat.Confessio gemẽtis ad pnam pertinet eius qui confitet.Cõfitent.n.hostes cũ laudant deuz: cõfitent cũ accusant sc.Sed cũ ad pnam refertur cũ actõ cõstruit & q ñq; cum dtõ ultra actũm ut in ps.Dixi cõfitebor aduersu z me i iustitiã meã dño.Cũ aũt ad laudẽ seu gratiaꝝ actionẽ drũm tantũ exigit:ut est illud Cõfiteor tibi dne rex cæli & terræ.Solet assignari differẽtia inter Confiteri & profiteri q illud necessitatis sit:hoc uoluntatis. Ci.pro Manil.Hoc ego nõ solũ confiteor.uerum etiam profiteor.

Confessor propie qui cõfitet rogatus:non qui alterius peccata audit.

Conflare fit flare:q propie dñt uẽti facere cũ sunt diuersi.Interdũ ẽ suflare.Ply.Philiscus officium plxit picturis ignẽ cõflãte puero. Interdũ signat qa hoc nõ nisi cõflato igne fieri pot.Vñ cõflatã pecuniaz dicimus hoc ẽ signatã.Interdũ cõcitare cõtrahere.Et ut plurimũ de malis dr.Dicimq.n. Tu tibi hodie cõflasti tuidiaz inimicitias:odiũ. Sal.Magnaz illi tuidiã cõflauerant usq; adeo ut nõnulli equites ppli ro.q ꝓsidii eã cũ telis erãt cir cũ ædẽ cõcordiæ.Dicimus quoq;. Mihi cõflauit æs alienũ.q d ẽ feci me debitorẽ alienæ pecuniæ Idẽ.Alienũ æs grãde cõflauerat quo flagitiũ aut facinus redimeret. Idẽ dr p cõtrahor qbus correspondet Dissoluo æs alienũ q d est æs alienũ q d cõflauerã restituo.Quintil. Nõ ego æs alienũ luxuria cõtraxi.Ci.Patri persuasi ut æs alienũ filii dissolueret.Interdũ Cõgregare.Lact.li.ii.Ita cõflauit ex his oibus pplum.Interdũ Cõficere creat Idẽ li.vii.Et q q d ẽ hoc opere mũdi conflauit ac pfecit ex nihilo.Virg.li.i.ge.Et curuæ rigidũ falces curuãt enseꝝ.i.cudunt fabricant.

Cõflages pe.p.dñt loca in quæ diuersi cõfluũt uẽti a conflo.as.

Cõflatile.pe.cor.q d cõflatũ factũ ẽ. Hiero.i exo. Fecerũt sibi uitulũ conflatilẽ.

Cõfinis.pe.p.q fit finit. Vñ Cõfines agros dicimq eodẽ loco finiũt. Vide in dictione finis.

Confinium idem q confinis.Collu.li.iiii. Mediocritas in electione loci maxime probat quoniam

in confinio boni maliq; posita est. Lact. Ex quorum confinio nasus exoriēs æquali porrectus iugo utranq; aciē simul & discernit & munit.

Confligo is. pe. pro. angor: pugno: cum dimicando homines se inuicē iterunt. Sal. Optimū fac tu ratus in tali re fortunaz belli tentare statuit cū Antonio q̄primum confligere. Hinc.

Conflicto as. quod est frequenter pugno percutio simul affligor. Cice. li. ii. ad Herē. Malo magno est hominibus auaritia id circo q; homines magnis & multis incommodis conflictant. i. cōcutiuntur concertantur uexantur.

Conflictor deponens. Ter. in an. Nam q cū ingeniis conflictatur huiusmodi. l. atterit.

Confluere: concurrere conuenire. & proprie de riuis dicitur quāuis ad alia trāsferatur. Apul. Plærique qui ad mercatum cōfluxerant interuenere. Plau. in Epi. Id ego expetior cui multa in unum confluūt quæ meum pectus pulsant. Hinc Cōfluus. & Confluuium: ubi multi riui simul fluunt. Cōfluus. a. um. quod simul fluit.

Confluges penultima producta. Loca sūt in quæ riui diuersi defluunt.

Conforme quod est eiusdem formæ Ambro. lib. i. offi. Vt quod habes largiaris pauperi & consortem & conformen ruum adiuues per translatiōez sumitur pro conuenienti & congruo. Vnde Conformo. as. conuenio adapto: ut apud Apostoluz. Nolite conformari huic sæculo.

Consorto. as. & Consortor. passiuuz. Hiero. li. z. g. Conforta bellatores tuos aduersus urbem ut destruas eam. quod est anima & accende. Et illud. Confortare & esto robustus.

Confundo. perturbo & omnia in unū misceo. Alias quando confundere est terrere. Liui. li. vi. confusā cā ex recēti morsu animi cū pater forte uidisset

Confuto. as. pe. cor. ex con & futo redarguo. Vnde Confutatio significat confundo interduz: opprimo: conuinco: conficio. Ter. in phor. Cōfutauit uerbis admodū iratum patrem. Et est confutatio ut Ci. li. i. ad heren. contrariorum locorum dissolutio. Et confutare: commouere. Titi. cocus magnum ahenū quando seruit paula confutat trua.

Congrus & conger utroq; modo dicitur pro quodam piscis genere.

Congero is. pc. cor. congrego & coacerno. Tibul. Diuitias alius fuluo sibi congerat auro. Hinc cōgestitius a. um. q; congestum est. Col. li. ii. Non deterius tamen etiam pinguibus harenis uel congestitia humo proueniunt.

Congius mensuræ genus capax sex sextariorum ut inquit Priscianus. Et est pars amphoræ. Cōgius enim cuz deest efficit quidē ut ne sit uitiosæ mensuræ amphora sed cum accedit & additur non ille unus facit amphoram sed supplet.

Congiariū munus imperatoriū siue donatio Imperatoria ut scribit Sene. li. iiii. de benefi. Hoc donabatur populus sicut donatiuo milites donabātur. Sic Ply. in panagyrico laudat Traianū q; cōgiariū populo dedisset quo locupletatæ sunt tribus cū donatiuū milites accepissent. Huius cōgiarii diuersæ fuerunt summiæ. Tiberius. n. congiarium populo trecētos nūmos uirilim dedit. Calligula congiarium populo bis dedit tricenis sestertiis. Nero quadragenos nūmos populo diuisit. Est & congiariū mensuræ genus ut apud Paulū iutecon. Quintili. lib. vi. Congiarium commune est liberalitatis atq; mensuræ.

Conglobo as. pe. cor. a globus fit: significatq; coadunо. Hiero. lib. ii. g. Et cōglobati in unū cuneum steterunt in summitate tumuli. Hinc conglobatiz aduerbiū quod significat per globos. Aug. lib. vi. con. Ipsa occurrebant undiq; aceruatiz & conglobatim cernenti.

Cōgredior simul gradior. Vat. Oēsq; in unam domū cōgressi simul discubuere. Ambr. li. offi. Qui sapientibus cōgreditur sapiēs erit. Et cōgredi est ad obsistēdū uel pugnandū uel disputanduz ire. Gel. Qui ter cū hoste cōgressus uictor redit. Vñ & congressus pro pugna. Salu. Multi in eo congressu pericrunt.

Congruo is. grui. Cōuenio. Tractū a gruibus quæ nō se segregāt siue cū uolāt: siue cū pascūt. Plau. in Cur. Sanc illi inter se cōgruū cōcorditer Vñ cōgruū & icōgruū cōgruēs & incōgruēs. Lact. li. .ii. Est aūt peruersum & incōgruēs ut simulachra hominis a simulachro dei colatur.

Coniicio is. pc. cor. a con & iacio nitis accōmodatur significatōibus. Ci. M. Cælio. Sin se in intimū cōiicere uellēt nō satis cōmode calciati & uestiti id facere possent. Itē ibi. Atq; illo tepentino hostium impetu se in fugā cōiecisse. Sal. Ex eo numero cōplures. Q. Metellus celer ptor ex tenatuscōsulto causa cognita Iusticula cōiecerat. Plau. i Epi. Ornate epidice & palliolū ruū in collū cōice. Ter. i Heau. Hæc ubi audiuit hostiū cōtinuo hic se cōiecit ītro. Et ibi Syre mi obsecro nc me in lætitiam frustra coniicias. Et in phor. Hic me coniicerē protinus in pedes. In quibus significatio ē quod uernacula lingua dicimus butare. Interdū in hoc uerbo con auget ut sit cōiicere simul uel omnes iacere. Liui. li. ii. Clamore subito undiq; in unū hostē tella cōiiciunt. Cæsar li. i. Prouallo carros obiecerant & e loco superiore in nostros uenientes tela cōiiciebant. Per translationez uero significat interpretari cogitare colligere diuinare. Idcirco tū nō exigit accusatiuū cū præpositione: ied naturali contēiū est: neq; tamē a prima significatione alienū. Nam cū quis aliq̄d cōiicit. i. simul iacit confert quæ agēda sunt itē hic cogitat & colligit & interpretatur diuinatq; q̄d agere debeat. Ter. in Phor. Tu coniicito cætera Et in Eu. Quid illud mali ē nequeo satis mirari neq; cōiicere. Plau. in Cur. Mane sis dū huic cōiicio somniū. Pro diuinare. Ci. posuit. li. de diui. Num igit aut haruspex aut augur aut uates q̄s aut somniās melius cōiecerit aut ex morbo cuiusquā ægrotū aut ex periculo nauez ant ex litibus exercitū q̄ medicus q̄ gubernator q̄ imperator.

Coniecto as. frequentatiuū. Exilimo iudico. Ter.

in Eu. Neq; scio qd dicam aut quid coniectem.

Coniector interpres somniorum & omnium a coniectura hoc est directione quadam rationis ad ueritatem. Cice. Defert ad coniectorem quidam somniasse se ouum pendere ex fascia lecti cubicularis. Hiero. in prolo. lib. ℟. Interroga quemlibet hebreorum cui magis debeas accõmodare fidem Et si nostra firmauerit puto q̃ eum non æstimes cõiectorẽ: ut in eodem loco similiter diuinaret.

Coniectus tus. directio quæda; rationis ad ueritatem a quo dicta est coniectura.

Coniectura coniiciẽdi actus & ẽ id quod quis per rationes & signa & tempora & huiusmodi coniicit. i. cogitat & colligit. Cice. Cornifi. Quantum copiarum haberes cui ipse coniectura consequi poteram: tum ex litteris tuis cognoui.

Coniecturale adiectiuũ quod per coniecturam colligitur & proponitur. Cice. lib. i. ad Heren. Coniecturalis est cum de facto controuersia est. Hoc modo Aiax in silua postq̃ resciuit quæ fecisset: per insaniam gladio occubuit: ulysses interuenit: occisum conspicatur corpore telum cruentu; teucer interuenit cum fratrem occisum inimicu; fratris cũ gladio cruento uidet capitis arcessit. Hic quoniam coniectura ueꝝ quæritur: de facto erit controuersia: & ex eo constitutio coniecturalis nominatur

Coniectarium efficax atq; perfectu;. Cice. Illud uero mihimet coniectarium.

Coniũ gñs ℞bæ noxiũ quæ cũ tritico nascitur. Ambro. Cum tritico conium quod inter alimẽta uitæ noxium reperitur. Et nisi præuisum fuerit cõsueuit saluti nocere. Et Paulo post Sturni uescũ conio quoniam qualitate sui corporis uenenum succi lætalis euadunt.

Coniugo as. pe. correp. simul iugo quasi in unum iugum iungo. Vnde coniugatio in uerbis dicta est apud grammaticos q̃ sibi ad unu; sonũ multa coniungat: & quasi uno iugo astingat. Cice. in Cato. proprie dixit. Adminiculorum ordines capitu; coniugatio & religatio & propagatio uitium sarmentorũ. Coniugata apud rhetores quæ ab uno genere ueluti iugo flectũtur: ut a iusticia iustus iuste iustum. Hinc locu; a coniugatis dicimus cum ita argumentamur. Si risus gaudium ẽ & ridere gaudere.

Coniunx secundum Priscianu; & coniux sine n secundum Phocam a coniugo as. abiecta go. syllaba & addita x lugum. n. instrumentum est quo boues iugantur. i. iunguntur. Vnde iugari dicimus: qui marirali iugo instar bou; colla subiici unt. Hora. Diua producas sobolem patrũq; proceres decreta super iugãdis fœminis. prolisq; nouæ feraci lege marita. Fœdera quoq; matrimonii uincula iugalia dicuntur.

Coniugium matrimonium. Virgi. Coniugio iungam stabili propriamq; dicabo.

Coniungo is. xi. ctum. copulo. Tractum a iugo. Inde coniunctura: coniunctio: coniunctiuus a. um. & coniunctim.

Coniuro as. pe. pro. quasi cõtra iuro frequenter in malum dicitur: sicut & conspiro. Salu. Sed ante cõiurauere pauci in quibus Catilina fuerat. Ter. Quæ est hæc coniuratio ut omnes mulieres eadẽ æque studeant? In bonum cum honesta causa fit Vnde Mutius Scæuola. Trecenti inquit coniuratimus principes iuuentutis Romanæ ut in te hac uia grassaremur. Hor. Coniura amicæ.

Conniueo es. & conniuo is. iui. uel xi. ctum. Conniuere est oculos genis integere. Plyni. li. xi. Graiores alitum inferiore gena conniuent. Idẽ; colũbæ & similia utraq; genna cõniuent. Transfertur etiam ad alia. Gel. li. xv. dixit cõniuere cana uentris & stomachi. Pro stipari claudi & contrahi. Hinc conniuere quasi p transire & non uidere ponitur quandoq;. Cice. in Phil. Quibusdã in rebus etiam conniueo. Idem pro Celio. Proh dii immortales cur interdum cõniueris in hominũ sceleribus maximis. Sue. i Cæs. Delicta neq; obseruabat omnia: neq; pro modo exequebatur: sed desertorum ac seditiosorum inquisitor ac punitor accerrimus cõniuebat in cæteris. i. reliqua uitia oculis ueluti clausis prætenbat: tanq̃ dissimulanter illa contueret. Habet hoc uerbu; ni syllabam producram. Silius. Connuent solemq; pauent deprendere nisu.

Connubium ius legitimi matrimonii a nubo cuius prima producitur. Cum in connubio quandoq; propter metri necessitatem corripiatur. Vir. Connubio iungam stabili. Est. n. Sistole.

Conon nomen proprium athenien sis ducis qui lacedæmonios profligauit: & athenas in pristinaꝫ libertatem restituit. Fuit & alius conon Samius: astrologus de quo Proper. Me creat architæ soboles babylonius orops. Oron & a proauo ducta conone domus.

Conopæu; cum œ diph. tentorium seu uelu; & papilio ille lineus uel laneus seu bombycinus q̃ toro circundatur ad arcendu; culices quo maxime utuntur alexandrini q̃ ex nilo culices confluant quos græci κωνώπας dicunt. Proper. li. iii. Fœdaq; tarpeio conopæo tendere saxo. Suidas. κωνώπων πόλις καὶ κώνωψ ἐπλήχθης παρὰ ἀρίστοφάνει ἐν πλούτῳ εἶλος μύιας.

Conquinisco is. conquexi caput inclino. Vide in dictione Oquinisco.

Consalutare est ultro citroq; salutatione; dare. Cic. li. ii. de ora. Qui cũ inter se ut ipsorum usus ferebat amicissime consalutassent.

Cõsanguinei dicunt q̃ sanguine inter se cõnexi sũt.

Conscius proprie qui rem sit. Cice. M. Rutilio. Cũ & mihi conscius essem: quanti te facerem. Nonius tamen de uerborum differentiis ait. Scius secum: conscius cum alio scius est. Licet conscium indifferenter legamus. Salustius. Populares conscios sceleris sui.

Conscientia scientia. Cice. Nula re tam lætari soleo

q officiorum meorum conſcientia.

Conſciſco is.conſentio ſiue ſciens cõſentiensq; in ſero.Cicero Mario.Mortem mihi cur conſciſcerem cauſa non eſt uiſa:cui optarem multæ.Aliquando Conſciſcere eſt propter conſenſus : ſiue conſcie effectum conſtituere aut decernere.Liui. lib.i.Cenſuit:conſenſit:conſciuit ut bellum cum priſcis latinis fieret.Nec mirum.Scio enim ſiue ſciſco decerno ſignificat.Plautus in Cur.Rogationes plurimas ꝓpter uos populus ſciuit quas uos rogatas rumpitis.Cicc.lib.iii.offici.Durius etiam athenienſes ſciuerunt ut ægnitis qui claſſe ualebant pollices præciderentur. Hinc ſcitum ſtatutum:ſine decretum.Liui.lib.i.Cætera quoq; omnia publica priuataq; ſacra pontificis ſcitis ſubiecit.Inde plæbiſcitum plebis decretum.Cic. lib.i.ad Herenn.In rem coſertur ut ſi quis ex teſtamento quod facere iuſſus eſt ex plebeſcito uetetur.Per tranſlationem conſciſcere ponitur pro contrahere.Collu.lib.viii.Diligenſq; paſtor ſtabulum quotidie cõuerrit:nec patitur ſtercus humorem conſciſcere lutumue capris inimica.Sciẽdus eſt q conſciſco aſſciſco deſciſco præſciſco & reſciſco faciunt præterita in ui.ſicut eorum primitiua:ut Priſcianus quoq; de aſciſco & deſciſco ſentire nidetur.Et conſcio quidem deſcio & Reſcio raro ſunt in uſu:ſed magis conſciſco deſciſco & reſciſco.Aſſcio & præſcio inueniuntur: q̃nis aſſcio non ita frequenter:ſicut præſcio Aſſciſco & præſciſco:& magis aſſciſco q̃ pſciſco eoq; Aſſcio minus in uſu ſit Præſcio uero magis. Cum ergo conſciſco deſciſco & reſciſco uſurpenturi non mirum eſt ſi conſcio deſcio & reſcio obſoluerunt:quoniam fere ſuperfluum eſſet in eadẽ ſignificatione utraq; haben.Eduerſo autẽ ſcio ſæpiſſime reperiſur & non ſciſco.Apud Plautus tamen legitur Sciſcas in Am.Ocyus accurro ut ſciſcam quid uelit.Præſcio in uſu eſt Præciſco minus.Vir.lib.iiii.Geor.Continuo animos uulgi & trepidantia bello corda licet longe præſcisscere.Aſſcio apud Collu.in præfatione. Et pecoribus parandis conſeruandiſq; quando & hanc aſſcimus quaſi agriculturæ partem.

Conſcribo.Vide in dictione ſcribo.Inde conſcripti qui in ſenatu ſcriptis annotati erant:q per inopiam ſenatorum ex equeſtri ordine in ſenatorum numerum recipiebantur.Liui.lib.ii. Deinde quoplus uirium in ſenatu frequẽtia etiam ordinis faceret:cædibus regis diminutum patrum numeꝝ primoribus equeſtris gradus lectis ad trecentosq; ſummaꝫ expleuit.Traditũ inde ſertur ut in ſenatum uocarenturqui patres qui q conſcripti eẽnt Conſcriptos uiddicett nouũ ſenatum appellbant lectos.

Conſecro as.penultima correpta.Vide in dictione Sacro ſacras.Cice.lib.ii.Tuſc. Quaſi addicti & conſecrati. Hos Tertul.uocat conſecraneos. Sidonius.Cõſecraneos qui conſecrati ſunt:& quaſi mancipati uni ſectæ.

Conſecraneum quod cſt conſecratum:nocabulum fere in caſtris repertum qualia ſunt contetraneũ: commilitaneum:militaneum:iuſtaraneum limitaneum.Iullius capitolinus in concione quadaꝫ Maximini Cæſaris.Commilitones inquit ſacratiſimmo uero conſecranei.Alio loco.Nullam ciuitatem æque militaneum eſſe dixit.

Conſentio conſentis.& Conſentaneus nea.neum. Quære in dictione ſentio.

Cõſentia ſacra quæ ex cõſẽſu multoꝝ ſunt ſtatuta.

Conſequor penultima correpta.Imediate ſequor. Virgi.lib.v.Quam deinde cloanthus conſequit Gellius lib.ii.Vter dies natalis haberi appellari q debeat is in quem nox ea conſecuta eſt an q dies noctem conſecutus eſt.Et conſequi obtinere adipiſci.Ci.in Verrinis actione prima. Quod ego meo labore & uigiliis conſecutus ſum.item Exprimere.Idem Cæſari iunioti. Extrema uero quanta & qualia ſint uerbis conſequi nõ poſſuꝫ Conſequentia eſt quæ ex præcedentibus inferẽ.

Conſector in totum uel ſæpe ſequor.Lactan.lib.ro tertio.Quæras ab his quid ſibi uelint cum ſœminas taꝫ rabide conſectanẽ:ut uix diuelli queant.

Conſectaneus accipitur pro eo qui in eadem hæreſi eſt.

Conſero conſeris penultima correpta conſerui conſertum ſimul miſceo.Lactan.lib.quinto.Tuꝫ inter ſe manus cõſercre cœperũt & inſidiari & gloriam ſibi ex humano ſanguine comparare. Vnde milites ſerti dicuntur dum pugnant.

Cõſero conſeris penultima correpta conſeui conſitum ſimul ſero dum pro planto ſeu ſemino ponitur. Virgi.En quis conſeuimus agros. Lactan. lib.ſecundo.Quem in partibus orientis omni genere ligni arborumq; conſeuit.Collu.lib.ii.Celerius etiam ſi eodem tempore ſtercores & lupino uel ſaba conſeras. Inde conſitio.Cice.in Catone Nec conſitiones modo delectant ſed & inſitões

Conſido cõſidis penultimaꝫ produc. ſignificat mecum aliis ad ſedendum:ſeu ad habitandum colloco.Liui.lib.primo.Conſederant utriq; pro caſtris duo exercitus periculi magis præſentis q̃ curæ expertes.Collu.lib.octauo.Neq; aut recubet: aut conſidat:ideſt ponat ſe ad ſedendum.Hiero. Hæc in mentem eius cogitatio incidit nulluꝫ ultra ſe monachorum in Eremo conſediſſe.

Conſeſſus nõ eſt conſeſſio ſed homines in uno loco ſedentes ſicut conuentus non eſt conuentio: ſed homines qui in unum locum conueniunt.

Conſidero ras.a ſiderum contemplatione dictum eſt.Conſideratus dicitur qui agenda conſiderat. Conſiderate cum conſideratione.

Conſilio is.conſului conſultum ſimul facio. Vnde Conſulto as.frequentatiuum.

Conſilium ut inquit Ci.li.ii.artis ueteris eſt aliqd faciendi non faciendiue ratio excogitata. Et cõſilium eſt quod conſiliarius præbet. Quandoq; conſilium ſumitur pro iudicibus deputatis.Cic. pro Roſcio.Qui ex ciuitate in ſenatum propter dignitateꝫ ex ſenatu in hoc conſiliũ delecti eſtis propter ſecuritatem.Et infra Dii prohibeant iudices ſi ut hoc quod maiores conſilium publicuꝫ

nocari noluerunt præsidium sectorum existimes? Dictum consilium ut quidam putant a con & sileo: q uno consulente cæteri consileant. Vel a cõcilio: ut sit consilium quasi concilium. Sed magis a consilio fieri existimo quod ex con & sapio componitur eo q in unam sententiam plurium mentes consiliant & conueniant. Vt. n. exilium ab exilio is. ita consilium a consilio descendit. Consilium dare est suadere. Quintil. Cum Ciceroni dabimus consilium ut Antonium roget.

Consiliarius: qui consilium præbet.

Consilior aris. consilium capio. ps. Accipere animam meam consiliari sunt.

Consulo consulis penultima correpta consulni cõsultum cum accusatiuo significat consilium peto: ut consului doctos: ideſt a doctis consiliũ petii. quintilianus. Ego aures consulens meas. Potest etiaꝫ in hac significatione habere duos accusatinos: ut consulo te bonum consilium. Et aliquando genitiuum cum accusatiuo. Macrobius Consulo te boni. Aliquando genitiuum sine accusatino. P. y. lib. xxxiii. quærebat argentum auaritia. Boni consuluit interim inuenisse nimiuꝫ rubentisq terre excogitanit usuꝫ. Cum datiuo neutrum est: & significat consilium do: ut Medicus consuluit mihi. Interdum prouideo prospicio & presidium fero. Sed hoc sæpius in rebus inanimatis fit: ut consule honori tuo. Cõsule rebus tuis. Consule saluti tuæ. ideſt proinde. Cicero Consuli quidem te a Cæsare scribis: sed ego tibi ab illo consuli malem: hoc est. Malem q Cæsar prouideret tibi: q̃ te interrogaret. Ambro. Nec inuerecunda petitio quæ non sibi sed liberis consulebat. Aliquando post datiuum iungimus accusatiuum: ut consulo tibo commodum tuum: hoc ẽ Do tibi consilium quod sit futurum commodũ. Quandoq ablatiuum cum in pro contra. Terentius. Pessime istuc in te atq illum consulis. Interdum consulere est deliberare sed in plurali tantũ & absolute: ut consulunt senatores ideſt deliberant. Huius uerbi compositum est. Perconsulor quod est optime consulo. Terentius in Phormione. Adeon rem redisse ut qui mihi perconsultum optime uelit essẽ.

Consulto as. consiliuni frequenter capio: uel consilium frequenter do: siue frequenter delibero. Sallustius delecti quibus corpus animis firmum ingenio sapientia ualidum erat reipu. consultabant Liui. li. i. ad hæc consultanda.

Consultor qui alium consulit: ideſt qui consilium ab aliis inquirit. Cicero pro Cornelio Balbo. Et enim si. Q. Scæuola ille augur cum de iure prædi torio consuleretur iuris consultissimus consultores suos nunnunq̃ ad Furium & Camillum rei iciebat. Idem pro Murena. Vigilas tu de nocte ut consultoribus tuis respondeas. Accipitur quãdoq pro eo qui alii consulit: ut apud Sallustium in Iugur. Simul ab eo petiit: ut fautor consultor q sibi adsit. Et in illo uersu prouerbiali. Consiliũ malum consultori pessimum est.

Consultus quando participium est significat eum qui consulitur hoc est a quo consilium petitur. ut medicus consultus dixit te febribus laborare. Quandoq nomen ẽ ponitur pro prudẽti atq ipienti. Ouidius libro primo de arte. Sit tibi credibilis sermo consultaq uerba. Ideſt prudẽtia ac sapientiæ plena. Est autem nomen duobus modis. s. cum per se ponitur. Horatius. Etis tu q mihi modo miles tu consultus modo rusticus. Vel quando habet genitiuum. Liuius libro decimo. Callidos solertesq iuris atq eloquentiæ consultos. Hinc dicimus consultus iuris & iure consultior & consultissimus. Idem libro primo. Consultissimus uir ut illa quisq ætate esse poterat. Augustinus. Quanto consultius reges non sicut Herodes interficere quærunt: sed sicut magi potius adorare. Sic inconsultus potest esse participium & nomen.

Consultus consultus i & consultum pro re quæ consulitur. Horatius in Epistolis. Qui consulta patrũ qui leges iuraq seruat. Et consultum decretũ ita tutum quod aliquando resoluitur in infinitum: uel illud Salustii. Nam & prius q incipias consulto: & post q̃ consulueris mature facto opus est. i. consulere siue ut consulas.

Consulto aduerbium ideſt deliberate.

Consus consiliorum deus putabatur qui ideo templum sub tecto circo habebat ut ostenderetur tectum esse debere consilium. Hinc consualia festa: quæ fiebant in honorem Consi. Liuius libro primo. Ludos ex industria parat Neptuno equestri solennes: consualia uocant.

Consultus a consulendo: q consuleret populum & senatum. Nam & hoc consulere ueteres uocauerunt. Vnde adhuc remanet illud. Rogat bonum consultis ideſt iudicatis. Potest etiam dici Consul a Consilio consilis sicut exul ab exilio & præsul a præsilio mutatione i in u: ut Insulto Exulto & Resulto patet. Consulo autem a Consul. Nec obstat q consul a consulendo dicatur quoniam ideo cõsul creabatur ut consuleret: utpote qui consilium haberet in se præcipuum. Prius in omnibus exigitur qui consulat q̃ actus consulendi sciat. Non ergo a consulendo nominatus est cõsul quia a consulo deriuetur: sed quod ab ipso consule uerbum consulo exercet. Et ideo ab ipso qui consulit deriuari consulo æquissimum est. Var. Consul nominatus quia consuleret populum & senatum. Et est consul qui magistratũ gerit. Pro consul qui cum potestate extraordinaria ad aliquam prouinciam administrandam mittitur.

Consulatus tus. officium uel dignitas: siue tempus quo consul in officio est.

Consularis ris qui consulatum gessit: uel qui consulari dignitate dignus est. Ci. Lentulo. Qu. Maximo qui filium consularem amisit.

Consisto is.constiti constanter & audacter sto: fit mor: quod est audacis & robusti hominis. Plau. in Cur. Nec uobis quisq; in foro frugi consistere audet. i. se firmare Liui. li. i. Cum instructæ acies cõstitissent. Item erigor. Vir. Cõstitit i digitos.

Consistorium locus in quo consuitandi gratia homines consistunt. Potest etiam poni pro cõsistẽtium multitudine. Item consistoria dicuntur archiua cæsarea & speratoris palatinæ domo quæ etiam uocantur Augustalia. Vnde Consistoriani ab Ambrosio dicuntur: qui senatorii ordinis uel amplissimi sunt: qui ad principale consilium eligebant. & Suidas κωνσιστόριον παρὰ ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον καὶ τὸ συστημα ἐν τῷ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν βουλεύοντων.

Consolida herba quæ & conserua & coagulum dicitur & græce strygnon.

Consobrini qui ex duabus sororibus sunt editi: quasi consororini. Amitini qui quæue ex sorore & fratre propagant. Sed fere uulgus omnes istos communi appellatione consobrinos uocat. Item q ex fratribus patruelibus aut consobrinis propagantur uel amitinis i consobrini uocantur: patrueles qui ex fratribus nati sunt.

Consolor pe.pro. solatium præsto & proprie uerbis fit consolatio. Ci. Sulpi. Dices quid me ista res consolatur in tantis tenebris & quasi perpetuis reipu. Est omnino uix cõsolabilis dolor. In uenit & in significatione passiua. Assinius. Sed cum ob ea quæ speraueram dolebam: cõsolabar ob ea quæ timui. Hinc consolatorius. a. um. ut epistola consolatoria.

Consono pe.cor. simul sono. Var. de apibus. Cum iam cuolaturæ sunt: aut etiam incœperunt cõsonant uehementer: perinde ut milites faciunt cum castra mouent. Inde consonantes dictæ sunt q cum uocalibus sonent non per se. Per translationem consonare significat concordare. Hiero. ad Asellam. Anteq; domum sanctæ Paulæ noscerẽ totius in me urbis studia consonabant omniuz pene iudicio dignus summo sacerdotio decernebar. Hinc consonantia uocuz concordantia quæ græce euphonia dicitur.

Consors eiusdem sortis. i. cõditionis & fortunæ & qualitatis in omni negocio. Sappho ad phaonẽ Non tantuz aiacæus consors patriæq; iyræq; iaudis habet. Consors etiam dicitur qui tantundez sortis attulit ad societatem mercaturæ: q̃tum ille cum quo societas ẽ.

Consortium ipsa societas: quæ & consortio onis. dicitur. Liui. lib. vi. quænam ista societas quænam consortio est.

Conspicio is.pe.cot. uidco. Vnde conspectus pro aspectu. Virgi. Vix e conspectu siculæ telluris i altum. Vela dabant læti.

Conspico as.pe.pro. & conspicor deponens a con & spico uel spicor componitur. Spicor autem a spica uel a spiculis. Vnde & despico or. Inspico or. Perspico or. Suspico or. Est autem conspicari conspicere seu in cõspectu habere. Ter. in En. Cur te ego in his conspicor regionibus. Salu. in Iug. Cum interea metellius monte digrediens cõspicatur primo dubius quidnã ssolita facies ostẽderet. Inspico protulit Virg. li. ii. Geor. Interea magnis horrescit strata ruinis: ferroq; faces inspicat acuto. Nec Priscianum audiendum puto qui putat hæc uerba a spicio fieri quia si a spicio essent non conspicor sed cõspicior faceret. Sicut consternor & aspernor a Sterno & asperno secundum analogiam licet conuersationem mutent.

Conspicuus a.uz.a cõspicor: sicut perspicuus a perspicor modo: significat sagacem perspicacem acutum. Quintil. Conspicuus sagax callidus modo dictum & qui ab omnibus conspicit. Vñ. Mar. conspicuum amphitheatrum appellat.

Conspicilia dicuntur quæ ocularia uulgo uocant. Plau. Vitæ credo necesse ẽ conspicillo uti.

Conspiro pe.pro. simul spiro sicut cõsilo proprie sumit. Gel. li. i. Sed. n. acheos homerus pugnaz in dipsci aut: non fidicularum tibiarumq; concentu conspirataz. Col. li. viii. Cælestes admittat imbres eosq; alèdis seminibus dispẽset: ac suis omnibus partibus ad educandam prolem nouaz cõspiret. Per translationem conspirare sumitur pro cõiurare. Vnde conspiratio quæ & in bonum & in malum capitur. In bonum Cic. pro ligario iratum conspirationem dixit quasi unanimitatem Idem li. iii. offici. Magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum atq; cõsensu. Et pro domo sua. Hanc nostram conspirationem in repu. bene gerenda certi homines fictis sermonibus diremerunt. Ply. in epistolis. Proinde cõspirate cõsentite: maiorẽq; animuz ex meo sumite. Col. li. xii. Nihil quod aut maritus aut fœmina propium esse iuris sui diceret: sed in cõmune conspiratur ab utroq; in malum.

Conspondeo es. Quære in dictione spondeo.

Consterno as. aui atuz. significat deicio. Sal. Qua uictoria elati hostes: nostri territi atq; animis cõsternati discessere. Idem. Equi sine rectoribus ex terrin aut saucii consternantur. Inde consternatõ quæ est concitatio quædaz subita ex aliquo metu. Et a sternutamento deduci uidetur: q eo toto Coconcutimur corpore.

nsterno is. constraui & consternui diuersum este & significat impico. Virgi. Et stridor & aste consternunt terram concusso stipite frondes. Et consternere ẽ silicare & pauimẽtũ supra sacere. Col. li. i. Area si competit ita constituenda est: ut uel a domino uel cerre a procuratore despici possit: eaq; optima est silice constrata q & celerrime frumenta deterunt non cedente solo pulsibus unguiarum tribuiatum & eadem cuentillata mundi ora iunt: lapillisq; carent & glebulis.

Constituo disponо. Vir. Qui teneant nam inculta uidet homines ne sertne quærere constituit. Locum sine tempus determino. Ci. Mano. quare si quid constitutum cum podagra habes: sac ut in alium differas diem. quandoq; significat conue

nio & pactum facio. Ter. in Ecy. Nã costituí cũ quodam hospite me esse illũ conuenturam. quã doq; formo & quasi bonam dispositionem infã do. Vnde Cice. li. ii. Tuscu. Metrodorus eũ perfecte putat beatum cui corpus bene constitutum sit & exploratũ edita semper fore, i quod medici recentiores barbare dicunt bene complexionatũ Et constitutio corporis dicitur ipsa complexio. Constitutio etiam quandoq; dicitur status quæ in causis potẽtissima esticũ sit prima causarũ cõflictio. Vide in dictione Status. Aliquando cõstituere ẽ gubernare moderati. Cice. Ineuntis .n. ætatis insitia senum constituenda & regenda est prudentia. Interdum Instituere decernere a quo constitutiones decreta dicuntur. Nonnunq; pare re. Cice. Tametsi erat ignarus quantuz sibi ac liberis suis iam tum mali cui constitueretur.

Constitutus a,um. participium. Constitutus us. nomen: quo hominum cosistentium multitudo significatur.

Consto as. constiti constitum & constatum. Luca. lib. ii. Constatura fides superum. Marti. Constatura sunt megalensis purpura centum. Est autem constare constanter permanere perseuerare tatum habere. Cice. Qui in sententia si constare uoluit sententiam auctoriratem cum salute recuperassent Idem lib. i. Tus. Et si tibi quidẽ constare uis omnes quicunq; nati sunt eruntue non solum miseri sed etiam semper miseri. Hoc est si hanc sentẽtiam q; mors malum sit firmam ratamq; habere uis. Dicimus etiam constat pedibus i constat animo, p firmat. Virgi. Et paribus cyllenius alis cõstitit. Interdum constare ualere i & passiue sumit pro empto aut uændito. Ply. lib. xxxiii. Er omnibus pene annis mutari pro ut nauigationes constiterint aut ut quisq; mercatus fuerant aliqs præuaiens manceps annonam flagellet. Cice. Quã mihi constat charius q; si in foro emissem. Interdũ stare consistere. Idem li. i. Tus. Animus qui si est horuz quattuor generum unde omnia constare dicuntur. Interdum compositum esse. Idem ut hæc elementa ex quibus omnia constant. Interdum simul stare. Sisen. li. iiii. histo. Multitudinem procul hostium constare uiderunt. Interduz suppeditare. Iuue. Quis ferat cui constent omnia In tertia persona sumitur pro manifestuz est. Ci. lib. ii. ad Cæsa. iuniorez. Cuz constet Iupercis id nectigal dedisse q ante poterat id constare. Rursus pro cõuenit: ut dicitur esser dacordioi ut hoc mihi tecum constat. i. conuenio tecum in hoc & assentior tibi. Ci. li. i. ad Heren. Adhuc quæ dicta sunt arbitror mihi constare cum cæteris artis scriptoribus. Rationẽ constare significat æquaz legitimamq; rationem aut ostendi aut apparere ostendi posse. Vlp. Planesi defendẽdi gracia aliquid fecerit rationem ei constare oportet. i. rationem cõ instam aut ostendere aut facile posse ostẽdere. A Consto q̃tum ad primam significationẽ fit constans pro eo q̃ qui firmus est & tenax ppositi: a quo constantia & constanter quibus contraria sunt inconstans: inconstantia & inconstanter Vnde Cic. li. iii. ad Heren. Incõstanti gestu testimonioz Icõstauriã & incõstater locutũ eẽ dixit.

Construere simul struere ordinare fabricare. Cice. in Cato. Vt nauẽ aut ædificiũ idem destruit facillime qui construxit: sic hominem eadem optime quem conglutinauit natura dissoluit.

Consuesco is. cui. & consuetus sum. etum. in bono & in malo dicitur. In bono cum familiaritatem & conuersationem quempiam cum aliquo habere significat: ut sit consuescere simul suescere. i. simul conuersari. Plau. in Ait. Bene salutando cõsuescãt cõpellando blãditer. Ter. in Adel. Quid illi tandem credis fore animi miseroi qui cum illa consuerit. i. conuersatus est. In malo cuz de re uenerea dicitur. Idem in Phor. Cum eius consuetudine olim matre in Lemno clanculum. i. comit. Similiter consuetudo de familiaritate: & de re uenerea dicitur: ut apud eundem in Phor. Duz expecto quem ita mox uenias qui hanc mihi adimat consuetudinem. Et consuescere est pigliar in usanza. Col. li. ii. Iamentis præbeas medicam: sed inter initia partius dum consuescant ne nouitas pabuli nocear. Item consuescere ẽ uinere. Col. li. xi. Nec magis humo q̃ stagno consuescunt.

Consuo is. simul suo compono coniungo. Plau. in Am. Aduenisti audaciæ columẽ consutis dolis: immo equidez tunicis consutis huc aduenio nõ dolis.

Cõsumo is. pe. pro. in nihilũ redigo. Solinus. Sũt etiam in lycia saxa quæ uiuentium quoq; corpora adalligata consumunt.

Consummo as. per duplex mm summam simul capio. Lact. li. vii. Quoniam nec rationẽ totius mystem magni cõsumauerat: in unumq; collegerat: nec summum bonum comprenderat. Col. lib. ii. Hac consumatione operum colligitur posse agri ducentorum iugerum subigi duobus iugis bouz totidem bubulcis. Et consumare est perficere q̃ quæ perfecta sunt: omnia sibi sumpsisse uideant Lactan. li. vii. Mundum deus & hoc rerum naturæ admirabile opus sex dierum spatio consumauit. Vnde & consumatus homo perfectus dicit. Mat. Quod magni trasex consumatiq; catonis. Col. Nullus est consumatæ sapientiæ.

Contagiũ & contagio: & cõtages pe. p. morbus q̃ ex cõtactu cõtrahit: fit ex con & tago is. quod ẽ rãgo. Vir. Dira per incautum serpant contagia uulgus. Iuue. Creuce polluces dedit hanc contagio labem. Lucre. li. iiii. Quæ contage sua palloribus omnia pingunt.

Contamino as. pe. cor. ex con & tamino. Et est p prie contaminare secundum Donatũ cum res rei ita imiscetur ut neutra incorrupta maneat sed sit in utroq; corruptio. Sunt qui dicant Cõtamina re manibus lutulentis quicq̃ attingere ob hoc p fœdo et macuso poniur. Qua ratione Teren. Cõtaminare fabulas dixit. Ambr. proprie super Lucam. Hos sacerdos repudiatine alios quoq; cosr lepra contaminet. Liui. li. iiii. pro dedecoro potu

it. Contaminari ſanguine ſuũ patres: confundiq; iura gentium rebantur: quod plebs ægerrime ferens: nobiliratem arguebat eodẽ loco dicens. An eſſe ulla maior aut inſignior contumelia poteſt: q̃ partẽ ciuitatis uelut contaminatam indignam connubio haberi. A contaminatus fit compoſitũ incontaminatus de quo ibi. Quas q̃taſq; res. C. camuleium aggreſſum colluuionem gentiũ perturbationem auſpiciorum publicoꝝ: priuatorũq; afferre ne quid incontaminari ſit. Sũr & attamino & intamino: quæ ſunt contraria. De primo Ambr. li. i. offi. Ne tetigeritis: ne attaminaueritis: ne guſtaueritis: quæ ſunt omnia ad corrupte lam ipſo uſu. De ſecundo. Hora. Virtus repulſæ neſcia ſordidæ intaminatis fulget honoribus .i. incorruptis & indiminutis.

Contemno is. pſi. tum. ſperno uilipẽdo. Et minus eſt q̃ deſpicio. Ci. in Ver. acti. iii. Quemq; cõtẽp ſerit deſpexerit liberũ eſſe dixerit unq̃. Compo nitur. n. ex con ualde & temno reiicio. Hinc con temptus us. deſpectio.

Contempto as. frequentatiuum. Plau. Mirari noli neq; me contemptarier.

Contemplor aris. a templo dicitur. l. a loco qui ab omni parte aſpici poteſt: uel ex quo omnis pars poteſt uideri: quez antiqui templũ nominabant Significatq; diligẽter intueori & cõſydero. Lact. li. vi. Vel ſi cœlestẽ lumen quod dicimus ſolem contemplari uelint. Ennius. Contempla & tẽplũ cereris ad leuam aſpice. Inuenitur & contempio as. Plau. in aſi. Hem meuz caput contempla ſiq dem ex re conſultas tua.

Contendo is. contra tendo quod eſt contra profici ſcor. Cæſar li. i. Ipſe de quarta uigilia eodem iti nere quo hoſtes ierant ad eos contendit. Et Cõtendere certare. Vir. li. iiii. Quis talia demẽs abnuat aut tecum maluit contendere bello. Item ſignificat contendendo: ſiue cũ conatu ac nixu pe tere ſeu aliquid aliud agere. Vnde contenta corpora dicimus: quæ omni nixu intenduntᵉ aduerſus labores: ut in arcu neruus. Ci. li. ii. Tuſ. Sunt quædam animi ſimilitudines cũ corpore ut onera contenta corporibus facilius ferũtur: remiſſis opprimunt. Ci. li. i. offi. Miſertima omnino ambitio honorumq; contentio. Eſt. n. contẽtio orõ acris ad confirmandum & confutandũ accõmodata. Vnde a Ply. dicta eſt in epiſtolis orario pugnax & contentioſa. Apud rhetores contẽtio dicitur exornatio ex contrariis uerbis concinnata. Quæ antitheton .i. contra poſitum dicitur ut illud pro Cluen. Vicit pudorem libido timorẽ audacia rõez amẽtia. Itẽ cõtinuare: ut li. iii. de ora. Nihil perniciosius q̃ ſine ltermiſſióe contentio. Item lte. Sal. in Iug. Ex prœlio fugit in proniciam: ac deinde Romam contendit. Itez Feſtinare. Vir. Quæ littora proxima curſu cõtendãt petere. Item aſtringere intorquere: ut li. iiii. Geor. Tanto nate magis contende tenacia uincla. Itez comparare. Ci. li. i. ad Heren. Si noſtram cauſaz laudando extollemus & aduerſarioꝝ per contẽtionẽ deprimemus. Item extendere: ut apud eundem. Ex contẽtione uocis & ſummiſſione facile diiudicabimus. Item extorquere. Ci. Et extremi autẽ præceptum in beneficiis operaq; danda ne quid contra æquitatem contendas. Item lacere dirigere. Vir. Qui tũ aeriss telũ cõtẽdit in auras. Itẽ intẽdere. Ci. Magna eſt animi cõtẽtio adhibẽda. Idemq; fere eſt contentio & intentio cum uehementiam quandam ſignificant in uoce. Tracta ſimilitudine ab arcu ſeu cithara cuius nerui q̃to uehemẽtius intenduntur: tanto uehementioꝛẽ ſonum efficiunt.

Contineo es. pe. cor. cohibeo: ſeu me abſtineo: aut contra uoluntatẽ me retineo: ut cũ qnis ob pudorẽ domi ſe cõtinet: ſeu ob paupertatez interdicit ſibi acceſſum in publicũ. Ter. in Phor. Domi ſe continebat. Pro cohibere. Ambr. li. i. offi. Re uera iure ea fortitudo uocatur quando unuſquis ſe ipſum propter chriſtum uincit: ira3 continet nullis illecebris emollitur. Vnde continens pro abſtinẽte & integro. Cuius contrariuz ẽ incontinẽs Lact. li. iii. Da libidinoſum adultez ganeonem: iam ſobrium caſtum continentem uidebis. Et continere eſt intra ſe tenere. Sic dicimus urbem continere homines: & locum continere locatum. Item continere continuare .i. ſimul tenere. Vnde & continens dicitur continuatũ. Liu. Cõtinens imperium uſq; ad nos habebitis. Ci. li. ii. offi. Nec. n. ulla res uehementer rempu. continet q̃ fides: quæ eſſe nulla põt niſi crituicaria ſolutõ rez creditarum. Sne. in Cali. Per hunc pontez ultro citro cõmeanit biduo continenti .i. continuo Curtius. Omnia uelut continẽti incendio ardere uiſa. Ci. li. i. Tuſ. Sed nihil te interpellabo: continentem orationem audire maio. Idez li. ii. offi. Continere pro ſimul tenere poſuit & quaſi inuitum tenere cum inquit. Nec ulla res uehementer rempu. continet q̃ fides.

Continẽs participium ea poteſt ſignificare quæ cõtineo. Continens fœmini. gẽris ſumitur pro terra quæ non eſt inſula: quam uulgo terraz firmã appellant qualis eſt Italia: ut ex ſicilia ad continẽtem paꝛ intercapedinis eſt. Nam inſula eſt quæ mari circundatur: ut ſicilia ſardinia Iſthmos itanndiq; mari cingitur: ut tamẽ in aliqua parte cõtinenti iungatur. Scribit Vlp. Continentes prouincias accipi debere eas quæ italiæ coniunctæ ſunt: utputa Galliaz. Continẽs neu. generis a theoribus accipitur pro firmamento rationis.

Continentia fit a continens: de qua Cic. li. ii. offi. Sed ualitudo ſuſtentatur notitia ſui corporis & obſeruatione eaꝛ rez quæ aut prodeſſe ſoleant: aut obeſſe. Et cõtinẽtia I omni uictu: omniq; cultu corporis tuẽdi cauſa: & in prætermittẽdis uoluptatibus. Eius contraria eſt incontinẽtia.

Continẽter aduerbiũ modo ſignificat parce. Plau. Quismq̃ illũ pater arcte & cõtinenter haber. Mõ coniũcte iugiterq;. Idem. Trium dierum ſitiz cõtinenter tulit. Cæſar. Belgæ cum germanis bellũ continenter gerunt.

Contentus a.um.cum eſt participium a Contineo paſſiuæ ſignificationis eſt:nõ actiuæ ſicut puta uit Valla quoniam abiatiuũ habet:ut is accipiat qui continet ab eo quod animo ſuo ſatiſfaciti ſi ue ẽt a ſe ipſo cõtineat. Nõ.n.ſicut compos qui poſſeſſor ſiue obtẽtor alicuius rei eſt:ita cõtentus accipit quoniam qui cõtẽtus eſt ab eo poſſeſſus eſt aquo:uel quo cõtentus ẽ:quia neceſſe eſt ut aliquid ſit a quo quis contineat:ut contẽtus dicatur:ut apud Ter.in Eu. Neq; tu uno cõtenta eras:neq; ſolus dedit. Quis hic exponat. Neq; tu unũ cõtinebas qui animo ſatiſſaceret tuo. Cõtinere.n.cohibere ẽ ſiue te:ſine aliũ ne quid fiat reprehenſione dignũ & ad uirtutẽ ferme ſemper pertinet. Hoc autẽ loco culpat meretrix nõ q ſe a libidine nõ contineret:ſed q uno nõ contenta erat.i.uno nõ cõtinebat:ut ab aliis abſtineret. Id etiam oſtendit per affirmationem. Plau.in Mer. Nam uxor cõtenta ẽ quæ bona ẽ uno uiro. Nec hic uxor bona cõtinet unũ uirũ:ſed ſe cõtinet: ſi ue cõtinetur uno uiro:aut ab uno uiro. Similiter Lactan.de ppũis loquẽs. Cõtẽti temporali cibo quẽ deus ſubminiſtraſſet.i.ſatiſſacti ut nihil amplius expeterẽt. Plau.in Mer. Immo dicamus ſenibus leges. Cẽſeo ptius habeamuſ quaſ leges teneant.contẽtiq; ſint.i.contineant:uel pacati:uel læti ſint. Quæ tamen omnia paſſiue ſumunt. Eſt etiam contentus participium a contendo.

Continuus a.nũ.quod eſt ſine intermallo a quo ſit aduerbium continue pro perſeuerantes aſſidue. Continuo nero ſignificat ſtatim.

Cõtinuo as.perſeuero perago. Apul. Scaphas aſcẽdere mari iter continuare.

Conteſtari litẽ dicunt duo aut plures aduerſarii q ordinato iudicio utraq; pars dicere ſolet. Teſtes eſtote.de hoc uerbo cõteſtor. Vide i dictõe teſtor

Conticeo es.pe.cor. Cõticere ẽ ſimul uel omnes tacere. Vir. Conticuere omnes. Hinc

Conticeſco is.quod ẽ cũ aliis tacitus fio. Ply.lib. xi. Tunc repente omnes conticeſcunt.

Conticiniũ noctis primũ tempus:quo omnia quieſcendi gratia conticeſcunt.

Contigno as. Vide in dictione tignus. Hinc contignatio quæ eſt ſolariũ domus ſiue ſtratũ ſit cœmẽto lateribuſue:ſiue non ſtratũ:qualia fere ſũt ſolaria domoꝝ i apulia. Eoq; pro miraculo apd Liuiũ inferũt bouẽ in tertiam contignationẽ conſcendiſſe. Ply. Seſquipedalis paries non plus q̃ unam contignationem tolerat. Eſt enim ſuperior & inferior contignatio.

Contingo is.cõtigi cõtactũ:idẽ quod tango. Col. li.i. Plurimiſq; & his anguſtiſ illuſtratũ feneſtris atq; a terra ſic editis ne manu contingi poſſint. Vir. Funẽq; manu contingere gaudẽt. Et in tertia perſona ſignificat aliquid per ſortẽ uenire in portionem. Hiero.ad Damaſum. Pater da mihi portionẽ ſubſtantiæ quæ mihi cõtingit. In Eun. autẽ ſcribit:quæ me cõtingit. Ponit & pro accidere ſiue euenire. Ci.li.v. Tuſ. Quod non modo ſingulis hominibus ſed potiſſimis philoſophis contigit. Impẽſonale nero cum infinito: ut contingit mihi eſſe felici uel felicẽ. Quandoq; abſolute:ut apud Ter. Hanc mihi expetiui:contigit: cõuenũt mores. Ex quo datur intelligi nõ ſemper ſeruari quod aiũt. Contingere eſſe de malis quæ ſumus uariti:obtingere de optatis. Accidere de inopinatis tam bonis q̃ malis.

Contus ſudes:ſiue haſta iõgior duriorq; ad percutiendũ apta. Vir. Aſſueti longo muros defendere conto. Vnde cõtatos milites Vegetius appellat. Accipit & pro pertica ferrũ in capite habẽte qua nautæ utunt ad loca nauibus oportuna explorãda:a quo percontor. Dona.deducit. Vir. Ipſe ratẽ cõto ſubigit. Et græcũ nomẽ oſtẽdit Suidas.

Contor aris. Vide in dictione cunctor.

Cõtortæ res dicunt perplexæ:& perturbatæ & ſibi ipſis minime cohærẽtes. Et contortũ dicit cũ id quod ſequit non cõuenit cũ ſuperiore. Cice.li.i. de ora. Contortas res & ſæpe difficiles neceſſario perdiſcimus.

Contra præpoſitio eſt:quæ & ſeparat & cõponit ſignificatq; aduerſũ: locũ uel perſonã deſignãs. Separata eſt apud Vir. Contra Neptunũ & Venerẽ:cõtraq; minerua. Cõponitur autem cũ dictionibus incipiẽticus a d ut Contradico e nt cõtraeo n nt;contranenio. Inueniturẽt cõtra aduerbii loco poſitũ ſignificans e regione:ſiue ex oppoſito.ut Stat contra ſtariq; iubet. Et cõtra elata mari reſpõdet cnoſia tellus. Plau.in Am. Hoſtes crebri cadũt:noſtri cõtra ingruũt. Aliquando poniť p niciſſim. Ter.in Adel. In eo me obſecto ſolum id eſt charum mihi ille ut item contra me habeat facio ſedulo.

Contradico. Ang.li.ii.ci.dei. Duꝝ quocunq; modo nſis diſputationibus contradicant.

Contraeo is.uado contra. Greg. Quia mundi huius poteſtatibus contraire non præſumerent niſi eos ſancti ſpiritus fortitudo ſolidaſſet.

Contraho is.colligo:& omnes in unũ congrego. Lac.li.iii. Pterea ne ad ſe multitudinẽ contrahat. Vir. Contrahimuſq; uiros. Quandoq; cõpono:cõfloro:ut æs alienũ contraxi. Quandoq; commito. Ci.ad Qu.frẽ. Ea moleſtiſſime homines ferre debent quæ ipſorum culpa contracta ſunt. Quandoq; Paciſcor:& conuentionẽ facio:ut ſit in emendis uendẽdiſq; mercibus. Idẽ li.iii.offi. Tollendũ eſt igitur ex rebus contrahẽdis omne mendaciũ. Et li.i. Nulla uitæ pars neq; publicis neq; priuatis.neq; forenſibus:neq; domeſticis i rebus neq; ſi tecũ agas qd neq; ſi cũ altero contrahas uacare officio poteſt.i.conferas:nel inuite agas. Inde contractus. Quandoq; conſtringo retraho:puta cũ metui contrahunt:& colligũtur rigore aut metu ita ut extẽdi nequeant. Vnde cõtractio. Idẽ li.i. Tuſ. Sed eo q in hoc eſt omnis animi cõtractio ex metu mortis. Et li.iiii. Animoſq; demittũt & contrahũt.ſ.timore. Quando q eõquiro. Lini.li.iiii. Bonaq; cõtracta precii regni mercandi publicarent. Ci.li.i.ad Hereni. A noſtra perſona benuolentiã contrahemus: ſi ne

ſtrũ officiũ ſine arrogãtia laudabimus. Cõtrahe re frontẽ eſt frõtẽ rugas inducere quod uernacula lingua dicimus arufare. Plau. in Am. Quid contraxiſtis frontem quia tragœdiam dixi hanc.

Contracto as. ſimul tracto frequẽtatiuũ a cõtraho. Lact. de opi. poſuit p cõprẽdo. Quæ a nobis lõgæ remotæ: neq; oculis contractari i neq; tangi manu ineq; percipi ſenſibus poſſunt.

Contraſto as. Vide in dictione Sto.

Contrauenio. Ci. li. i. Tuſ. Ego uero facile ſum paſſus ne in mentẽ mihi aliquid contraueniret: ita iſti faueo ſententiæ.

Controuerſus a. um. qnaſi aduerſus Gel. Argumẽta autẽ cẽſebat aut probabilia eſſe debere aut perſpicua & minime cõtrouerſa. Et cõtrouerſa res dicitur illa de qua eſt controuerſia.

Controuerſia eſt certaꝫ perſonaꝫ de re propria cõtentio. Ci. Elio procõſuli. Nullã omnino arbitramur ſde ea hæredicate cõtrouerſiam eũ hodie habiturum. Sine cõtrouerſia ſignificat ſine dubio. Idem lib. iii. offi. Panætius qui ſine controuerſia de officiis accuratiſſime diſputauit.

Controuerſioſus litigioſus. Liui. li. iii. Quem enim hoc priuatæ rei iudicẽ feciſſe ut ſine controuerſioſam adiudicaret rem.

Controuerſor aris. ex cõtra & uerſor per mutationẽ a in o. ſignificat contendo: uerbũ deponẽs ab actiuo uerſo factũ. Cice. in Protagora. Nũc a nobis o Protagora & Socrate poſtulo ut de iſto cõcedatis alt̃ alteri: & inter uos de huiuſmõi non cõtroueſemini.

Contuberniuꝫ uerbũ caſtrẽſe ſicut ſcribit li. ii. de re mili. Vege. uocabatur manipulus ab eo q cõtẽctis manibus pariter dimicabant. Et proprie decẽ milites ſub uno papilione degẽtes dicebaſ contubernũ: quibus præerat decanus q capnt erat cõtubernii. Vnde accipiſ pro cõuictu & ſoliditate. Inde cõtubernales uulgo ſodales dicuntur. Et cõtubernalitatẽ Cyprianus appellat ſodalitatẽ. Dictũ cõtuberniũ a tabernis. Tabernæ uero domus: quæ fiebant ex tabulis. Vnde & tabernacula dicta ſunt: licet ex tẽtoriis & pellibus fiant & contubernales dicti ſunt: q hiſdẽ tabernis utanſ. Col. li. i. Sed qualicũq; uilico cõtubernalis mulier aſſignata eſt: qnæ contineat eum.

Contumax pe. cor. qui per tumorẽ inobædiẽs eſt: q tribus ꝓpoſitis edictis uel uno p tribus quod uulgo peremptoriũ appellaſ: litteris euocato præſentiam ſui facere contẽnit. Hinc cõtumacia. Dicitur quandoq; ẽt in bonam partẽ. Cor. Tacitus Contumaꝫ etiaꝫ aduerſus tormẽta ſeruoꝝ fides ſupræmæ clarotum uiroꝝ neceſſitates.

Contumelia: connitiũ a contẽdo ſeu nt Vlp. & Seneca aiunt: a contẽptu. Contumelioſus qui contumeliam inferre ſolet.

Contũdo is. contudi. pe. indifferente contuſum ſignificat ſimul ſiue totum tũdo: frango cõminuo percutio. Hor. li. i. Epi. Speratum meritis duram qui contudit hydram. Inde contuſum confractũ Col. li. vii. Plus etiam eiuſdẽ radix cõtuſa ꝓdeſt

Conuallis planicies ex omni parte cõprenſa montibus collibuſq; dictaꝫ inquit Var. quaſi cauata uallis. Vallis uero ex duobus incluſa planities. Vel cõuallis dicit arcta uallis & quaſi coniuncta q̃les ſunt quas metaphorice fauces appellamus Vñ cõuallis appellaſ ſciſcio terræ manufacta ad deducẽdam aquam. Ply. Flumina ad lauandam hanc materiã iugis montiũ duxere. Corrogos uocant a corriuatione præcepiſſe libramẽto oportet ut ſtuans quando influat. Itaq; altiſſimis partibus duciſ cõuallis & intetualla ſubſtructis canalibus iungiſ.

Conuaſo as. pe. pro. ſignificat furto omnia colligo Ter. in phor. Aliqd cõuaſem atq; hinc me protinus coniicerem in pedes.

Conuenire ſimul uenire congregari colre. Liui. Poſtera die: arma capiũt: quo miſſi erant cõueniũr. Sal. Poſtq̃ unũ in locũ oẽs cõuenere. Hinc cõuẽtus. Per tranſlationẽ qñq; cõcordare. Oui. Non bene cõueniũr: nec in una ſede morant Maieſtaſ & amor. Quandoq; iterpellare ſeu in iudiciũ uocare. Ci. in Ver. acti. ii. Nõ dubitat qn ſi ipſe uerẽ cõueniat æqtate cauſæ: auctoritate ſua cõmo uere hominẽ poſſit. Quãdoq; StatuereApul. Cõuenimus ad portũ q̃primũ ire. Quandoq; alloq nõ inuenire & nidere tantũ. Ter. in An. Cõueni hodie aduenies quẽdam mei loci hinc atq; ordinis hominẽ. Quandoq; aptũ cõueniens & decẽs eſſe. Cice. in Hor. Nam qd uereris ne nõ cõueniat nſis ætatibus iſta oratio quæ ſpectat ad hortandũ? Quandoq; placere: pactũ facere & cõtrouerſia carere. Sed i tertia perſona frequẽtius. Ci. li. v. de fi. Hoc mihi cũ tuo fratre conuenit. i. ſine cõtrouerſia ẽ: & cõcordes ſumus. Dicimus ẽt cõuenit hoc inter nos: cõuenit mihi tecũ. Cõuenit tibi mecũ qnod dixiſti. i. in hoc qnod dixiſti inter me & te ſine cõtrouerſia ẽ. Cõuenit nobis inter nos. i. cõcordes inuicẽ ſumus. Inue. Sæuis inter ſe cõuenit urſis. Itẽ. Nõ conueniũr hæc fratri mecũ. i. diſſentimus ab inuicẽ in his: & diſſimiles ſumus. Ter. Hæc mihi fratri mecũ nõ conueniũt Nõnũq̃ ſineſuppoſito: ſed ſubintellecto. Augu. li. ix. con. Cõuenerat inter nos ne paſſim cuiq̃ effunderet. Plau. in Cap. Nũc ita cõuenit inter me atq; hũc Tindare. Et iteꝫ. Dicito patri quo pacto mihi cõuenit de huius filio. Sic dicimus. De precio conuenit. i. concordes ſuimus.

Cõuenæ pe. cor. dicunt qui ex diuerſis populis gẽtibuſq; in una mœnia conuenerũt ſimulq; coaleſcũt. Hiero. cõtra Vigi. Nimiꝝ reſpondet generi ſuo: nt q de latronũ & cõuenaꝫ natus ẽ femine: qnos cõſul Põpeius edõita Hiſpania de pirenæi iugis depoſuit: & in unũ oppidum cõgregauit. Vnde & connenarum urbs nomen accepit.

Conuẽtio nomẽ generale eſt ad omnia pertinẽs uti ſcribit Vlp. de qbus negocii cõtrabẽdi tranſigẽdiq; cauſa cõſentiũt q inter ſe agũt. Nã ſicut cõuenire dñr q ex diuerſis locis i unũ locũ cõuẽiũt ita q ex diuerſis animi motibus conſentiũt & in unam ſententiam cõcurrũt. Adeoq; conuẽtionis

lum esse contractū: nullam esse obligationē: quæ non habeat in se conuentionem siue uerbis siue re fiat.

Cōuētus us. dicit cū hostes simul uenerint. Fit autē quattuor modis. Uno cū quēlibet hōiem ab alio quo cōuētū esse dicimus. Altero cū significatur multitudo ex plurib⁹ hosu⁹ generibus cōtracta in unū locū. Tertio cum a magistratibus iudicii causa populus cōgregat. Erant. n. in puincijs statuti cōuētus per rectores eaꝝ ad iudicia facienda Vñ Ply. de Hispania. Nāc uniuersa pincia diuidit in septē cōuētus. Idē li. iii. scribit in Bethica fuisse iuridicos cōuētus qttuor. Videlicet gaditanū cordubēsem astysitanū hispalēsem. Quarto cū aliquē in locū frequētia hosum supplicatiōis aut gratulationis gia colligit. Ponit interdū p cōiugio. Iuuc. Cōuētū tū & pactū & spōsalia nostra tempestate paras.

Conuētum neu. gūs conuentionē significat.

Conuēticulū plæruq; in malam partē accipit. Hoc ē p cōuētu seditiosoꝝ aut sceleratoꝝ. Ci. p Sex. Cōuēticula hosum quæ ciuitates nominarunt.

Conuerto & conuertor p eodē accipiuntur. Plau. i Am. Sed tamen fuga in se nemo conuertitur.

Cōuexū: curuū ex omni parte declinatū qđ is ē natura cæli: quod ex omni parte ad terrā uersus declinatū ē. Vir. Aspice conexo nutāt pōdere cuncta. Hic cōuexitas ipa portectio aduersus nos. tractū a cōcauitate nauiū quæ extrinsecus huiusmōi formā hēt: quæ alio nose carinata dicitur.

Conuiciū cōtumelia inqt labeo Iunicōsultus quasi cōuocitū mutata littera a cōcitatione: uel a conuētu. i. collatione uocū. Cū. n. in unū cōplures nocentes cōferunt cōuiciū dicit. Cū aūt nec i cœtu nec uociferatione dicit: nō proprie cōuiciū nominat. Festus tū a uicis in qbus primo habitū ē deriuat. Alii dicūt cōuitū esse maledictū cum cōtumelia & a uitio deriuari. Ci. Maledictū ūt nihil hēt p positi præter cōtumeliam quæ si petulantius iactatur cōuitiū: sui facetius urbanitas nominatur.

Cōuicinū ubi plures inter se uicini sunt.

Cōuictor aris. cōtumelia afficio ut apd Eū. Et q cū eo crucifixi erant: conuiciabantur ei.

Cōuiuiū a uiuo fit: de quo Ci. Bñ maiores nri accubationē epulaꝝ q a uitæ cōiūctionē haberent: conuiuiū nominauerunt. Hinc.

Cōuiuari cōuiuiū facere: aut simł cibū sumere. Ter. in Heau. Scortari nolūt: crebro conuiuarier. Vñ cōuiuator dicit q parat cōuiuiū. Cōuiuæ uero & cōuictores dicunt inuitati ad conuiuiū. Scitū cōuiuatorē appellat Liuius elegantez & utiduz in apparatu cōuiuali. græce ut puto melius συμποσιάρχην. Plato. ἑστιάτορα. suum. n. uidet esse comessatio unde & græcus sermo seruatur nulganter.

Conuictor dicit quotidianus cōuiua & q nobiscū uiuit familiariter. Hor. Nāc qa sum tibi mecœnas conuictor. Suc. in Tibe. Nihilo lenior in cōuictores græculos.

Cōuiuale quod ad cōuiuiū pertinet. Liui. Multaq; conuiualia ex auro & argento nata.

Conuiuiones a cōbibendo compotores dicuntur.

Cōuoluolus pe. cor. uermiculi genus minoris eruca corrodēs pubescētes quasi quē alii uolucē appellant a cōuoluēdo q se inuoluit in pampino.

Conus ppria nux picea Col. li. vii. Remedio sunt cupressini qndecim coni: totidemq; Gallæ: ppē quod Geometræ eiusmodi figuram Conū appellant. Hinc Conus dicitur curuatura quæ in summitate Galeæ pminet super qua crista ponunt: licet qñq; p crista ponat: quē lingua uernacula pinatuz uocamus. Et coniferæ arbores: quæ conos hoc ē nuces pineas simules ferūt. Oui. Et coniferæ cypariss. Quicqd præterea tali forma est. Conoides dicit. Vnde cupressus fœmina Conoides est: quæ in fastigium cōuoluitur. Quidā etiā conū accipiūt p capitio acuminato. Est & conus musicus. Boe. in musica. Si conum quem turbo nē uocant quis diligenter extornet.

κωνοειδής Conoides arbor ferēs cupressos fœmina. Nitz a rotūditate in acumē leuat.

Coos: siue cos siue coū sine co. Insula i mari ægeo seu ut qdam aiūt in Icario rhodo pxima & carnæ apposita: quæ olim magna fuit & optime habitata & aspectu iucūdissima us: q eo nauigabāt Ambitus eius qngēs & qnqginta stadius ciaudit: tota fertilis & optimo uino abūdans. Est & urbs eo nomine antiqtus Asthipalea uocata. Dicta a Coo meropis filia qnæ ibi regnauit. Strabo scribit nouē gētes & quinq; milia oppidoꝝ esse quoꝝ nullū sit minus Co meropide. Hinc Cous a. um. pe. pro. Vnde Hippocrates medicus diuinus & Apelles pictor egregius Coi dicti sunt: cū in ea nati perhibeant. Oui. Si uenerē Cous nōq; pinxisset apelles. In primitiuo prima compit. In suburbano Coi Esculapii tēplū fuit ualde insigne & multis donis opulentū inter quæ nuda uenus erat: quæ postea Iulio Cæsari Romæ dicata est. Sūt q dicant apud hanc insulam fieri uestes tenuissimas ad fœminaꝝ ornamētū. Vñ Oui de arte. Siue erit i tyrijs tyrios laudabis amictus. Siue erit i cois coa decere puta. Suidas. Κῶος ἡ μὲν σοφὸς ἐν ἰατροῖς ὁ Ἱπποκράτης ἰατρὸς ὢν καὶ μέροπις, λέγεται post alibi subdit. Κῶος ὡρῶς χιόνος μὲν γὰρ χιὸς ἰλύνα, τοῦ δὲ λοιποῦ κῶος ἔσω.

Copia a con & ope: uel a capio ut sit copia quasi capia: q multa capiat. Et in singulari qdē abundantiam: eloquētiam: facultatē potestatēq; significat: ut faciam tibi copiā spectandi ludos. Ouid. Añ ait emoriar q̄ sit tibi copia nostri. Neq; apd oratores cū alio uerbo iūgit. Poetæ cū do nūgēt. Vir. Postq; introgressi & coraz data copia fandi Cū aliis uerbis abūdantiaz significat: ut magna copia frumēti auecta ē. Copia pecuniaꝝ & copia orōnis. Copia ē dicit eloquētia quæ cōstat uerboꝝ copia. In plurali p eodē significato qñq; sumit. Vt noui copias tuas & osuz regz copias habeo. Peculiariter tñ significat exercitus multitudinē: ut copiæ Pōpei: copiæ Cæsaris. Aliqñ ēt

In singulari ponitur pro multitudine Pompeius ad Domi. Nec soius cū ista copia tanta multitudinē sustinere poteris. Idē ēt atq; ēt hortor ut cū omni copia q̄primū ad me uenias. A copia copiosus a.um. p abūdauit. Copiola dimi. Copio as. q.d ē copias augeo siue cogo sicut lignor aquot quæ sunt uerba castrensia.

Copę ueteres p copioso posuerūt. Plau. Atq; ego nūc ut glorioſum faciam & copi pectore. Hīc Copona primum: deinde caupona taberna uinaria: propter copiam rerum quæ ibi uænduntur.

Conisicare apud Quintil. significat arietare & frōte frontem percutere. Et satiati agni ludunt blande q; conisicant.

Coppe locus in Græcia apud orchomenon boeotiæ iuxta cephisum amnem qui facit lacu3 copa idem nominatum.

Cophinus pe.cor. latine corba. Iuue. Cum dedit locum cophino fœnoq; relicto.

Copula cuiuslibet rei duplex numerus. Vnde dicit copula matrimonii: & copulo coniungo.

Coquo is.xi.ctum. a cogēdo: quoniam coctu3 cogēdo coercet: ut ad unlitatē uescēdi perducat. Et duo significat. Coquere. s. per ignē. Vnde aliqd dicit coctū: ut carnes coctæ. Et maturare. i. maturum facere. Ply. Aegrescūt sexagenis diebus siti maxime anteq; fici coquant autūuo. Amb. ii. Hexa. Vñ aut arbores germinarēt: aut frumēta uel sata prūperent uel orta coquerent: nisi ea interior ignis animaret? Huius cōposita sunt Cōcoquo: simul coquo seu digero. Vnde concoqui dicitur cibus calore stomachi. Plynius. libro. xxvii. Theophrastus celerius concoqui dextra lateris incubitu difficilius in supinis. Decoquo in totum coquo. Vide alibi. Excoquo perfecte coquo digero. Hier. con. Ioui. Immolatus ē p nobis agnus & aspersi calidissimo rore hyssopi omnē pituitam noxiæ uoluptatis excoximus. Col. Proprie cum ait. Vis frigoris excoquit terrā. Incoquo coquēdo applico. Nam cū metallū aliquod deplumbamus: uel deargētamus: uel deauramus: incoquere dicimus. Vnde uasa ænea stamno ad ignē ilita incoctilia dicuntur. Ply. Deiñ & argentū incoquere simili modo cœpere equoq; maxime ornamētis iumentoq; iugis. Proprie tñ incoquere ē intus coquere. Vir. li. iiii. Gc. Huius odoraro radice incoque baccho. Percoquo ualde: seu perfecte coquo. Ply. li. xxiii. Bubulas carnes additi caules magno ligni cōpendio percoquūt. Similiter Discoquo. Idē li. xxviiii. Denas uirides lacertas in decē sextareis olei ueteris discoquūt. Præcoquo ante coquo uel ante maturo: a quo præcox fructus: & præcoqua uua dicit. i. præmatura. Recoquo rursus coquo. Ply. An satis recoctum sit. Et omnia habent pe.cor.

Coquito as. pe.cor. frequentatiuum est.

Coquina a coquendo locus in quo dapes coquuntur: quæ & culina a colēdo: quasi colina. Et du3 publica est popina dicitur.

Coquinari est coquinaria3 artē exercere. Plau. Neq; ego unq̄ nisi hodie ad bacchas ueni I bacchanal coquinatū.

Coquus uel cocus: qui cibos coquit ac uændit qui & coquinarius dicitur.

Coquinarius a.um. quod ad coquinam pertinet. Vnde uasa coquinaria dicta.

Coquinaria æ.ars coquēdi quæ ad uictū spectāt.

Cor unū ē ex uisceribus. Nam omnia interiora uiscera dicunt. In quo ut inqt Ply. habitat mēs. Et secūdū Aꝛ. Cor fons ē uenaꝝ arteriaꝝ & sensuum. Et sicut ait Auicēna. Est principium uirtutis uitalis: fons uitæ: & radix dicit ab interprete Galeni. Aliqñ tñ accipit p mēte. Ci. lib. i. Tus. Cor ipsum animus uidet. Vnde concors discors excors socors uecors grauicors & cordatus.

Cordi est. i. delectat & placet. Cice. Ideoq; eo mihi magis ē cordi. Ter. Si hæ nuptiæ sunt tibi cordi idest iucundæ.

Corculū dimi. Plau. Meū corculū meus molliculo caseus. Et corculū acutū quasi cor sapiēs. Festus. Corculū dicebant antiq solerte & acutū. Ci. li. i. Tus. Et nassica illc prudēs bis cōsul corculū appellatus. Ply. li. vii. Catos corculos apud Romanos cognomīatos ē refert q sapiētia præstiterūt

Cordatus homo. i. insignis corde & præstans memoria: q solertia multa pollet & ingenio quem admodū & corculū. Aug. li. i. ci. dei. Nō itaq; cū de diis uictis illa cōscriberent: poeris libuit mētiri: sed cordatos homines cogebat ueritas cōfiteri Lact. li. iii. Nō inficior fuisse illū paulo cordatio rem q; cæteros: qui naturam rerum putauerunt I genio posse comprehendi.

Cordoliū: cōmiseratio. & quasi dolor cordis. q lau. Mihi cordoliū ē. Idē in pen. Vbi tibi erit cordoliū si quam ornatam melius forte aspexeris.

Cordapsus: morbus tenuioris intestini quem iuniores iliacum nominant.

Corchorus uile olus apud Ply. Vñ puerbiū contra eos q magnus honoribus inhiant cū ipsi sint nihili· κόρχορος ἐν λαχάνοις idest corchorus inter olera.

Corduba ciuiras hispaniæ Senecæ & luncāi patria

Corgo: adnerbiū apud ueteres: quasi ex corde ago idest loquor.

Cordus a.um. quod serotina fœtura natū ē: ut cordū fœnū autūnale: quod autūno secat. Col. Alūtur oues cōmodissime anniūali fœno quod cordū uocat. Iridem Corda frumēta dicta sunt quæ sero matureſcūt. Et cordi agni serotini q post tēpus debitū nascunt: quos uulgus uocabulo inde deducto cordiscos nominat. qly. lib. viii. Gerunt partū diebus. cl. postea cōcepti ualidi cordes uocabant antiq post id tēpus natos. Est ergo Cordus cognomē eoꝝ q tarde nascunt. mñ apd Sueto. Cordus Cremutius legit. Quo nole ēt dictus ē alius scriptor historiaꝝ quē seq se ait Iul. Capitolinus in uita Gordianoꝝ. mñ Quinti. li. i. præcipit scrutandos ēt a subtili præceptore origines nominū uñ Agrippa & opinet & cordus & q. sthumius dicant. Quidā tñ hoc nomē per h scri-

bunt Chordus.

Corallíū lapis rubei coloris. Ambt. li. Hexa. Quoꝝ mō ēt nō indecorus lapis coralliū in mari herba scitisi in aerē transferaſ lapidis firmitate solideſ. Ply. Chorallíū religiosuꝫ imprimis gestamē esse existimant a mohēdis periculis. Gignit in mari rubro & in persico & circa orchadas insulas & Siculo circa Drepanum. Forma ei ē fruticis coloꝝ nitidis bracteæ calidæ sub aqua & molles exēptæ cōfestim duranſ & rubescūt quasi corna. Diascorides. τὸ δὲ κοραλλιον ὁμοιον ἐστι λιτῷ λυχνου καλουσι δοκει μὲν ἐστιν φυτὸν ἁλιον. Theophrastus autē in libro de gēmis τὸ γαρ κουρελλιον καὶ ὡς τὸν ὅσωπερ λιθος φυεται δὲ ὡσπερ ἀφῆ δὲ λιθος γινεται. Huius nominis quidam primam producūt. Ouid. lib. iiii. me. Nāc quo q̄ corallis eadē natura remansit. Alii breuiant. Claud. Mergit se subito uellitq̄ corallia clotho.

Coraxis mons qui a septentrione colchidē claudit Est & fluuius eiusdē nominis qui ex monte sui nominis oritur.

Coram præpositio ē quæ cōtrariam hēt significatiōnē a clam: ut coram senatu orationē habui. Differt tamē a palam q̄ corā magis ad personas certas: palam ad omnes referſ. Coraꝫ indiget adiectōe: palam nō indiget. Etiam differt ab ante oculos: q̄ ante oculos lōge intelligi pōt coram pximitatē significat. Ter. in Eu. Quæ mihi añ oculos coram amatorem adduxti tuum.

Corax a latinis dicitſ coruus. Cic. lib. de ora. Quare coracem nestmm Istum patiamur. Hinc componitur nocticorax seu nycticorax.

Coracinus pe. pro. coruinus. Plynius etiam piscem quendam coracinum appellauit.

Corambla: herba quæ oculos retūdit & hebetes facit. Iōq̄ dicta corambla. Nam κόρη pupillam significat ἀμβλύς dicitſ retusus & hebes.

Corbes uasa ex uiminibꝫ facta cui simplaris ē hæc corbis. Ci. p Sex. Messoria se corbe cōtexit. Dictæ corbes secūdum Var. ab eo q̄ spicas aliudue qd eo corruebāt. Hic minores dictæ corbulæ Cato uillicū dicit hēre oportere corbulas amerinas quatuor. Col. nero ait. Corbulæ decēmodiæ trimodiæ. Pōt ēt eē Corbis gēus masculi secūdū Prisc.

Corbitæ pe. p. naues onerariæ dictæ q̄ i eaꝫ malo sūmo p signo corbes solerent suspendi. Plau. Tardiores q̄ corbitæ sunt ēt i tranq̄llo mari.

Corbonam pe. cor. Iudæi sacrum thesaurarium dicunt. Auctores Iosephus & Eusebius.

Corcira pe. pro. Insula in Ionio mari oliꝫ phæacia a pheaco dicta cuius filiꝫ fuit. Fuit nympha æsopi filia rapta a neptuno & ad insulam delata: cui nomē fecit. Vbi grauida Neptunō peperit phæacā q̄ fuit pater Alcinoi. Luca. li. ii. Hinc late patet ome fretū seu uela ferantſ. In portꝫ corcyra tuos seu leua petamus Illyris. Homerus autē libro ν πῶλαι τ' ἐυκτιμένην καὶ ἐμὸς γάμβρος καλέεται αὖθι μίνυνθ' ὀκτὼ δ' ἑταῖρον ἐγὼ καὶ κτήματα λοίην ἐς πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι. τε μίνοις. ἀσκοντα λισσ' ὑπὸ ἰφθίμοις Φαίηκων. ira. n. semper uocat Homerus.

Corinthus urbs Achaiæ fere in medio Isthmi peloponnesiaci sita. Isthmos græci uocant angustias peninsulaꝫ inter quas nobilitate peloponēsiacæ præferunſ. Corinthus prio a Sisypho latronc xoli filio ferſ cōdita fuisse & corcyra nominata. autore Strabone postea Ephire. Deinde euersa & instaurata a Corintho Porcthis seu Iouis filio: Corinthus ē appellata olim celeberrima & ditissima. Hæc hēt arcez quæ Acrocorinthus dicitſ. A corinthus fiūt Corinthius & corinthiēsis adiectiua: quæ sic ab inuicē distinguntſ. Corinthii iūt q̄ corinthū habitant: seu q̄ ex corintho nati sunt: Corinthiēses q̄ alibi nati sunt: sed negociantſ corinthi. Suidas. κόρινθος ἀπὸ κορίνθου τοῦ μαραθῶνος ἢ ἀπὸ κορίνθου τοῦ πέλοπος.

Corinthia uasa dicunſ ex ære corinthio fabrefacta quod auro argēto q̄ cū ipso ære cōfusis fiebant. Nam æs corinthiū maxime laudabaſ. Vñ factū ē ut omnia uasa ex ære elegantia corinthia sunt appellata ꝓpter quæ apud ueteres tanto in ꝓtio fuerūt æris metalla ut argēti quoq̄ atq̄ auri pcium transcēderint. Tria añt sunt genera corinthii æris: ut docet Ply: Candidū quod nitore accedit q̄ pxime argēto. Alterū in quo auri fuluus color cōspiciſ. Tertiū i quo nīgus tēperies olim fuit.

Corinthiacus a. um. quod ex corintho ē. Oui. li. iii. de triſ. Illa corinthiacis pmō mihi cognita terris.

Corinthiarius a Suetonio positū est p amatore mimio corinthiorum nasorum.

Corycū ile bolze da caualcare Suidas κωρύκιον κόρυκος τὸ πᾶν ἱμάτιον τὸ βουλγίλιον ἢ πλέγμα δικτυωτὸν ἄρτου.

Coriago morbus quo Boues laborant. Col. li. vii. Est & mesta pestis bubulo pecori Coriaginē rustici appellāt: cū pellis ita tergon adhæreriut ap prehensa manibus deduci a costis nō possit. Ea res nō aliē accidit q̄ si bos aut ex lāgore aliquo ad macię perductus ē: aut sudans in opere faciendo refrixit: aut si sub onere pluuia madefactus ē.

Coriū: animalū ē præsertim eoꝝ quæ crassiorē pelē habēt ac duriorē: q̄uis quandoq̄ p quacunq̄ pelle dicaſ ēt rex inanimataꝫ: & quandoq̄ tergus. Vir. Tergora diripiūt costis. Apud Plynium Coriū terræ ē nō taꝫ cutis eius faciesq̄ summa q̄ tectoriū & statumē quoddā crassius: cui & aliud quoq̄ subesse pōt coriū. Nam in parietibus struendis ordines ipsi laterum coria a Victrunio dūr hoc ē quæ uulgo turba opificuꝫ appellat cursus. Dicitſ & corius masc. gēe. Plau. in Pe. Heri in tergo meo tris facile corios cōtriuisti bubulos. A corium fit excorio as. q̄d est coriū detrāho.

Coriarius q̄ coria cōcinnat præsertiꝫ crassiora.

Coryci pe. cor. nomē ē urbis & mōtis excelsi in cilicia optimū crocuꝫ ferētis. A quo Coricius a. uꝫ. ut crocū coriciū. Mar. Quod de coricio quæ uenit aura croco. Coricus etiam portus.

Coriza morbus cū humore obturatur naſus latine grauedinem uocant.

Corycei dicūt curioſi. Ci. ad Atticū. Omnis. n. corycei ſubauſcultare uident quod loquor. Naꝫ tota coryci mōtis aſiatici ſeu ut qdam dicūt pmōtorii in creta præter nauigatio latronibus plena fuit: qui diſperſi per portus ad mercatores furtiꝫ accedebant & ſubauſcultabant qd reꝫ ferrent: & quo nauigarent poſtea illis diſcedētibus adoriebant eos: ac diripiebant. Ex quo factuꝫ ē: ut oēs curioſa & ſecreta auſcultantes corycei dicerentur Et in prouerbio diceret. Hūc ergo coryceus auſcultauit: cuius cōſilia ſecreta patefacta ſunt.

Corythi pe. pro. ſunt thecæ arcuū ſiue ſagittaꝝ ī quibus ſagittaꝫ pprie dicant pharetræ: ḡuis. Nonius corici legat. Sta. li. ix. the. Cæleſtibus implet corython telis.

Corythus pe. cor. oppidū Thuſciæ ppe Atetiū in parua colle eiuſdē uoſ ſitū a corytho rege poſitū. Vir. li. ix. Nec ſatis extremas corythi penetrauit ad urbes. Quidā hæc duo noīa ſcribunt cū h in principio Chorytus.

Cornelia: Romana Gracchorum mater & maioris aphricani filia: quæ a Val. maxīo laudat q matronæ campanæ ornamēta ſua pulcherrima oſtēdēti: nō aurū nō gēmas nō denique ueſtes oppoſuerit: ſed liberos: q maxīa ſit matronaꝝ ornamenta

Corna æ. nomē eſt duarum urbium.

Cornus fœmi. gēnis tam quartæ q ſecūdæ decli. ſecūdum Priſ. Hæc ramos hēt duricie & rigiditate cornibus ſimiles: fructū circa ſolſtitia facit prius cādidū poſtea ſangineū. Vir. li. ix. Cōiecto ſternit iaculo uolat itala cornus. i. telū ex corno factum. Cornum generis neutri fructus. Idem Bacæ lapidoſaq corna.

Corneus a. um. quod ex corno eſt. Plau. Duram accorneam uirgam. Pōt ēt eſſe a cornu deducū nomē. Vñ hybernæ coronæ dictæ ſūt quoniaꝫ negante tum flores terra laminis e cornu tinctis fieri ſolebant.

Cornetū locus ubi ſunt frequentes corni: ſicut a pino pinetū.

Cornu cornū & hic cornus ſecūdū Priſ. A curnore ut inge Var. Vly. Dētes mobiles cōfirmat ceruini cornus cinis. Omnibus fere caua ſunt cornua ceruis tantum ſolidi & ſingulis annis decidua. Hinc fūt unicornū bicornū tricornium quadricornū. Per tranſlationē cornua fluminū dicunt flexus curuitates alueoꝝ q multis ī locis ad cornuū ſimilitudinē flectunt. Itē cornua antēnaꝝ ſignificant utranq partē antēnæ. Vir. Cornua uelataꝝ obuertimus antēnaꝝ. Similiter in prœlio. Cornua dicunt utraq pars exercitus. In exercitu. n. ē dextræ & ſiniſtræ cornu & quod inter utrūq ē dicit medū. Itē cornu genus eſt tubæ obtortæ a quo cornicines dicti ſunt.

Cornicen pe. cor. q cornu canit. Iuue. Quadragintā dedit gracchus ſeſterria dotem Cornicini ſiue hic recto cantauerit ære. Dictū ita qa quod nūc ex ære eſt tūc fiebat bubulo cornu.

Corniger pe. cot. gerēs cornua. Vñ Bacchus corniger dictus eſt: qa ſimulachro liberi patris cornua adiiciebant: q uini inuentor fuerit homines eni nimio uini potu truces reddunt.

Cornigenus a. um. quod ē ex genere cornua hētiū ſicut caprigenū quod ē ex genere capraꝝ.

Cornipeta pe. cor. atal qd cornibus petit. i. ferit.

Cornicūlū dimi. a cornu. Quo ēt nomine uocatū ē oppidū iuxta tarquinios: a quo oppidani corniculani appellati ſunt.

Cornipes pe. cot. atal pedes hēns ſicut equus & capra: & huiuſmōi unguiū aut pedum aſalia. Our. lib. ii. faſ. Cornipedi fauno cæſa de more capella. Nam Faunus caprinos pedes habere fertur.

Cornutus a. um. quod hēt cornua: ut facies Moyſi cornuta erat. Pōt ēt dici cornutū quod pcedit ex cornu. Mar. Occubuit tandē cornuto ardore pōtitus. Cornutæ quadrupedes a uberibus dicēbantur elephanti. Nam q in his dētes multi dicunt cornua ſunt. Sed miruꝫ eſt quod ſcribit Suidas de Cornuto: & dicit duos mirabiles uiros fuiſſe: unum Liuium: & Cornutum.

Cornicularius nomē ē ordinis in militia ſicut commētariēſis & accēſus. Docet Aſco. perinde ac cornicularius a corniculo ſic inclinet: ut a cornu cornicen. Nam qui corniculo militabat is cornicularius dicebat. Liui. li. x. ſcribit Papiriū conſules eqtes oēs ob inſignē i bellis operam donaſſe corniculis armilliſq argēteis: tauq cornicula ſint inter donatica ornamenta militaria.

Cornix: auis quæ dux auiū eſſe dicit. Vñ & cornices accipi ſolēt p iis q ſe ſapiētiores ac duces alioꝝ uideri uolūt. Vñ Hier. in quodam plogo utitur: & Cicero p Murena. Huius dimi. ē Cornicula. Hiero. ad Paulinum. Malo alieni operis interpres exiſtere q ut qdam faciunt informes cornicule alienis me coloribus adornare.

Cornicor pe. pro. deponens ſignificat more cornicum garrio. Perſius. Neſcio quid te graue cornicaris incepte.

Corona ē quam græci στέφανον nocant a nīs oliꝫ ſtrophia a στροφεῖν quod ē uertere. Poſtea pet diminutionē ſtrophiola appellata deinde a ſecēdo ſerta. Et cū uideat corona a choro dici caret tamē aſpiratōe. Fūt autē apud Romanos diuerſoꝝ generꝝ coronæ i magno precio habitæ. ſ. triūphalis quæ fiebat ex lauro & triūphanti dabat: quoniam ea arbor præcipua ē lætitiæ uictoriarūq nūcia. Obſidionalis quam liberati ab obſidione dabant ei qui ipſos liberauerat ex gramine decerpto inde unde obſeſſos ille ſeruaſſet. Nam ut ait Ply. ſummum apud antiquos ſignū uictoriæ erat: uictos porrigere herbam e terra. Ciuica: quam ciuis ciui a quo ſeruatus ē in prœlio teſtē uitæ ſalutiſq percipiēdæ dat. Et hæc huiuſmodi erat. Primo illigneā: pōa magis placuit ex quercu: qa añ cauſa uite in hac arbore hominibus ſunt qui glandibus ueſcebantur. Etiaꝫ ex Ilice. Muralis erat qua donabatur ab imperatore qui primus murum ſubiit: inq oppidum hoſtiū per uiꝫ

ascendit & aurea erat. Vallaris: quæ & castrensis dicit similiter aurea habens insigne uallis: hac donabat: qui primus hostium castra pugna intro iuit. Naualis quoq; aurea quasi rostris auium insignita: qua donari cõsueuerat q primus maritimo prælio in nauẽ hostiũ ui transilibat. Oualis myrtea erat qua utebant imperatores q ouantes introibant ciuitatẽ quando bellum leuiter & sine cruore perfecissent. Corona etiam dicit ornamentũ muliebre. Hora. lib. i. car. Et scindet hærentem coronam crinibus. Et corona ponit pro conuentu hominũ circunstante. Ité pro circulo circa lunam. Item pro signo cæleſti Ariadna Minois filia: cõuersa ẽ a baccho. Vir. li. i. Geor. Cnosiaq; ardẽtis decedat stella coronæ. Ferũt ariadnam coronam dono accepisse a thesco inde nupsisse Libero patri: & post eius mortẽ libet pater coronã in cœlo collocauit. Alii dicũt hanc coronam dedisse bacchũ Ariadnæ cũ ad Minoẽ in creta uenit. Alii dicunt coronam fuisse datam a Venere baccho in nuptis deoꝝ. Hæc cancro & Leone exoriente occidit exoriuntur cum scorpio nonis octobris habet stellas nouẽ i rotũdo dispositas.

Corolla dimi. parua corona. Proper. Me inuet externis positum languere corollis.

Cornula similiter dimi. Hier. li. iii. ꝑ. Et sculpturæ inter iuncturas & inter coronulas.

Corono as. coronam capiti impono.

Coronarius ii. qui coronas cõficit. Ply. Factũ id ẽ ex ingenio Glyceræ coronariæ dilectæ illi. Coronarius a. um. quod ad coronas pertinet. Vnde aurum coronarium.

Coronamentũ: coronæ multitudo. Ply. Atria qp pe coronamẽtis referta. Aliquando accipit ꝑ floribus frõdibusq; & aliis ex quibus coronæ fiunt Idem in hortis seri & coronamẽta iussit Cato inarrabili floꝝ maxime subtilitate.

Corolariũ: auctore Varrone li. i. significat id quod additũ est præterq; quod debitũ tanq; auctarium quoddam & id quod supra mẽsuram uel põdus iustũ adicit a corollis nomẽ deductũ q ex eis cum placuerant auctores in scæna dari solite sint. Vnde & corolaria dicunt ipsæ coronæ. Sue. i Aug. Itaq; corolaria & premia alienis quoq; muneribus ac ludis & crebra & grandia de suo offerebat Ply. li. xxi. Paularum & Romæ subrepsit appellatio corolis inter initia propter gracilitatẽ nominatis mox & corolariis postq; e lamina ærea tenui inaurata aut inargẽtata dabant. Ci. in frumẽtaria. Noli hos colligere q nũmulis corrogatis de nepotũ bouis ac de scænicoruꝫ corolariis decumam emerũt. Hæc autẽ cũ precii parui forte factũ est ut corolatiũ ꝑ re leuiori accipiat. Apul. symbolicos corolariũ uocauit posticũ concubitũ cum ait. Mihi iam fatigato de propria liberalitate phoris puerile obtulit corolariuꝫ.

Corone urbs in peloponnesso Messenioꝝ a qua coronæus sinus dictus est.

Coronea urbs ẽ i bœotia. Papi. Messe coroneã baccho ghissanta colẽtes.

Coronis idis. rostri nauis: finis: extremitas: apex: cornu arcus & huiusmodi.

Corpus non solũ ꝑ massa compacta ex artubus & mẽbris. Sene. Corpore truncato caput abest. Sed ẽt pro sola carne ponit. Ci. Gallo. Ego hic cogito cõmorari quoad me reficiam: nam & uires & corpus amisi. Mar. utranq; significationẽ posuit Viuebant laceri membris stillantibus artus. Inq; omni nusq; corpore corpus erat. Hinc corpulẽtos dicimus obesi corporis homines. Et corpus dicit quod ẽ cõpositũ ex materia & forma. Corpus in quit Hiero. q̃q̃ caro dicat: interdũ tñ æthereum uel aereũ nominat qd tactui uisui q nõ subiaceat & plerũq; uisibile ẽ atq; tangibile. Vnde apostolus corpora cæleſtia appellat & corpora terrestria Cæleſte corpus solis lunæ stellarum. Terrestre ignis aeris terræ aquæ & reliquoruꝫ quæ absq; anima his sentiuntur elemẽtis. Corporis tria genera Pompo. esse affirmat. Vnũ quod una specie cõtinet: ut homo lignũ lapis. Alterũ quod ex cõnectibus hoc ẽ pluribus interse cohærẽtibus constat: ædificiũ nauis armariũ. Tertiũ quod ex distantibus cõpactũ ẽ: utputa ex pluribus corporibus uni nõ subiectis: ut populus Legio Grex: Hinc Corporeus a. um. quod est ex substãtia corporis: ut lapis. Ediuerso incorporeũ ut uirtus.

Corporale quod est uel habet corpus. Incorporale contrarium.

Corporo as. interficio: & corpus sine anima relinquo. Enni. Corpus contemplatur unde corporet uulnere. Hinc fiunt composita concorporo. & Incorporo.

Corporatura: corporis q̃titas hoc est habitus & status ipsius corporis. Vege. li. i. scribit corporaturam boni tyronis implere sex pedum longitudinem. Col. li. vii. Habilis enim & modica corporatura pecoris operarii debet esse: nerui q & musculis robusta nõ adipibus obesa. Vict. li. vi. Sed ex cœlo roscidus aer in corpora fundens humorem efficit ampliores corporaturas.

Corporario idem q nod corporatura. Col. li. vii. Custodiendum est ne incorporatione uel statura uel uiribus impar cum ualentiore iungatur.

Corrado is. pe. p. simul siue totũ rado: ausero nando alieno. Ter. in Heau. Nihil relinquo in ædibus nec uas nec uestimentum: corrasi omnia. i. uendidi uel alienaui. Lact. lib. v. Nõ propter humanitatem quæ nulla in his erat: sed ut omnia cupiditatis & auaritiæ instrumenta corraderent.

Corrigo is. penul. correpta. Ex con & rego significat emendo. Lactan. lib. iiii. Anteq; mores aliorum corrigas: tuos corrige.

Corripio is. penul. correp. reprehendo. Multi enim corripiuntur: qui tamen non corriguntur. Aug. lib. i. ciui. dei. Ea ipsa tñ quæ cum eis nõ perpetrant nolunt plerunq; corripere cum fortasse possint aliquos corripiendo corrigere. Proprie autẽ corripere ẽ aliquid celeriter rapere. Virgi. Hic ar cũq; manu celeresq; sagittas corripuit. Adaptatur hoc uerbuꝫ ad omnes actus humanos: ut cor.

ripitur ſomno corripiť febribus & multa alia hu iuſmodi.

Corrumpo contamino: uitio deſtruo. Et taȝ ad animum q̄ ad corpus referť. Vnde corruptor & corruptella. Teren. in Adel. Piſces ex ſententia nactus ſum hi mihi ne corrumpantur cautio eſt. Lactan. lib. iiii. Cœleſtes litteras corruperunt ut nouam ſibi doctrinam ſine ulla radice ac ſtabilitate componerent. Aliquando corrumpere eſt ſubornare inuitare & illicere. Plyni. lib. vii. Aduerſis ſtudiis copia odorum corruptum criminantibus

Corruda penul. produc. ſyluestris aſparagus uocabatur. Cato. In harundineto corrudam ſerito unde aſparagi fiant. Varro libro primo rei ruſticæ. Item olera quæ arida loca ſequuntur ſic: ut umbroſis locis alta ſeras ut corruda non noceat q̄ ita petit aſparagus.

Cors cortis. Vide in dictione cohors.

Corſica penul. correpta. Inſula quæ ut docet Strabo diſtat a Sardinia ſtadiis ſexaginta. Hanc græci Cyrnum appellant. Hæc maligne coliť q̄ aſpera ſit: & multis in locis inacceſſibilis. In ea ſunt caſtella Bleſini: Carax: Emicome: Vapanes. Huius inſulæ longitudinem aſſeruut milliaria centū ſexaginta. Latitudinem ſeptuaginta. A Cyrno Herculis filio dicta ē Cyrnus: ut placet Fabio pictori. A Corſica uero mſiere cuius taurus cū ex cō tinenti in inſulam tranaſſet nomen quod habet rettulit. Scribit Strabo libro q̄nto. Captos a Romanis inſulæ huius alpeſtres in admiratione fuiſſe q̄ diri hiſpidi inhumani ferino aſpectu uidentur. Hanc Romanis Mauri abſtulere: quam poſtea Ademarcus in claſſe Genuenſi imperator recepit.

Cortina penultima producta multa ſignificat. Nā Cortinæ ſunt uaſa in quibus pigmenta coloreſq̄ coquuntur: quibus lanæ tinguntur: & uela pinguntur immerſa. Plynius libro decimonono. Fere die liquatis cortina uelus elutria tum mergiť in experimentum. Et libro trigeſimo q̄nto. Hoc cū fecere non apparet in uelis: ſed in cortina pingi: mirumq̄ cum ſit unus in cortina colos ex illo alius atq̄ alius ſit in ueſte accipientis mediaminis. Ser. accipit cortinam pro tripode Apollinis unde oraculum. Vel q̄ apollinis tripos corio pythonis ſerpentis tectus ſit: uel certa illic reſponſa fundantur: quaſi certina. Virgilius. Neq̄ te phœbi cortina feſellit. Vel quia illic cor uatia tenetur. Illuc enim raptæ phœbades uaticinabantur. Cum autez hæ cortinæ apollini delphico antiquitus dicarentur alio nomine Delphicæ ſunt nuncuparæ. Plynius libro trigeſimoquarto. Ex ære factitauere & cortinas tripodum nomine delphicas quando donis maxime apollinis delphici donabantur. Varro libro tertio. Cortina dicta eſt quod eſt inter terram & cœluȝ a ſimilitudine cortinæ Apollinis. Ea a corde q̄ inde ſortes primum extimatæ. Cato Cortinam plumbeam accipit pro uaſe quo oleum fluit. ubi oleum in torculario factores premunt. Ait enim Cortinam plūbeam in lacum ponito quo oleum fluat. Itez cortiue dicuntur Auiæa & ucla ad locum contegendum prout uernacula lingua appellitamus. Vnde Hieronymus apud Exodum. Deceȝ cortinas facito de byſſo retorta. Hæ etiam uelaria ſeu uelares a uelis dictæ ſunt. Nam uelum plagæ & ſtragula inter ſe germana ſunt. Itez locus uelatus in theatro ex quo egredinntur recitatores & mimi. Virgili. Magni cortina theatri.

Cortinale a cortina i ſumitur pro loco in quo ſunt cortinæ: hoc eſt uaſa: quibus ſapa decoquitur. Colu. li. i. Cortinale uel deſtrutuȝ fiati nec anguſtum nec obſcurum ſitiut ſine incommodo miniſteri qui ſapam, decoquit uerſari poſſit.

Cortex tam maſculini q̄ fœminini generis eſt uelu ti corium cuiuſq̄ rei iur in arboribus liber i & in cæteris rebus cruſta quædam ad tegendum data. Nam corium proprie animaliumſeſt. Ouidi. libro primo Meta. Sentit adhuc trepida tenouo ſub cortice pectus. Huius diminutiuum eſt corticula. Columella. Corticulis reſolutis. Hic Decortico as. & Excortico.

Cortona: ciuitas tuſciæ a qua cortonenſes. Dionyſius uocat eaȝ cortoniaȝ quia inde cortonienſes formauit. Hæc ante Corton dicebatur. Liuius libro nono. Itaq̄ a Peruſia & Cortone & Aretio: quæ ferme capita ethruriæ populorum erant.

Corybantes a pupillis oculorum ſiue genis dicti ſunt. Græci κορυβαντιᾶν eos dicunt qui ad ſimilitudinem leporum oculis patentibus dormiunt quod etiam quidam corybantire dixerunt. Qui cuȝ cuſtodes ioui eſſent non modo excubare ſed etiam apertis oculis dormire cogebantur. Iuuenalis. De conuiua corybanta uidebis. Hi in Ida monte phrygiæ ſaltando & cantando ſacra cybeles facieb&t & ſacerdotes exciſis reſtibus dedebant. Dicti corybantes q̄ κορυβαντιᾶν eos græci dicūt ut Strabo dicit qui capita ſaltando iactent furiiſq̄ agitentur. Diodo. Corybantū ſcribit Iaſonis & cybdes filiuȝ fuiſſe ac ſimul cū Dardano ſacra matris deum in phrygiam detuliſſe eoſq̄ qui in ſacrificiis ſeius deæ incumbere noluerunt de ſuo nomine appellaſſe. Alii a Gallea dictos uolunt quæ græce κόρυς dicitur q̄ galero quodaȝ capita tecti inſaniendo luderent. Suidas. κορύβαντες ἔνιοι τοὺς κόρυθας καὶ τοὺς κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπολαμβάσιν. ὅσαν δὲ Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες τινὲς Διὸς αὐτοὺς λεγόμενοι ἄλλοι ἐννέα. ὅσαν δὲ τῆς ῥέας παῖδες καὶ κορύβας ὁ αὐτὸς τοῖς κόρυθσιν οἱ ὅσαν τοῦ Διὸς τροφεῖς καὶ διδάσκαλοι καὶ τῆς ῥέας παῖδες

Coridalus penulti. correpta græce κορυδαλὸς auis eſt a galea dicta κόρυς enim latine galea Vnde etiam noſtri galeritam niſi potius a galea

re & alaudam dicunt.

Corydalla urbs lyciæ.

Corus finch uentus occidentalis græce Argestes dicituri qui contra aquilonem flat. Et producit primam. Iuuena. Arq; habitas coros semper tol\ lendus & austro. Quandoq; mutamus o in au & Caurus dicimus. Virgili. Semper hyems: semper spirantes frigore cauri. Et Corus est mensuræ genus quadragintaquinq; modios continẽtis: modius uero capit uiginti duo sextaria. Chorus cõh Cõcentũ multitudinẽ significat & ueluti coronã eorum qui ad ludos conueniunt: siue saltantium atq; canentium. Nam multorum uocibus & cõcentu constat: ut Seneca & Macrobius tradunt. Et apud priscos ex seruis symphoniacis compa\rabatur. Vnde apud Iurisconsultos libro tertio de legatis. Si chorus legetur perinde est ac quasi singuli homines legati sint. Hieronymus. Vbicũq; chorus est ibi diuersæ uoces in unum canticũ cõgeruntur. Quomodo enim diuersæ chordæ unã uocem efficiunt cantici: sic & diuersæ uoces cuz simul fuerint cõgregatæ chorę domini efficiunt. Et a χαρα secũdũ Platonẽ libro secũdo de leg. quæ est lætitia deducitur. Festus a corona deriuat: habetq; primam correptam. Virgilius libro sexto. Vescẽtes lætumq; choro pæana canentes. Idem. Omnis quam chorus & socii comitentur ouantes. Hinc Chorea & choraules. Hieronymo ad Dardanum scribit Chorum esse musicum instrumentum ex simplici pelle cum duabus cicutis æreis quod per primam inspiraturi & per secundam uox emittitur.

Coruscare non solum splendere sed etiam uibrare significat. Virgilius. Talia uociferans sequitur scriptumq; coruscat mucronem. Et Crispare. Idẽ. Tũ syluis scæna coruscis.

Corylus penultima correpta. Arbor & fructus a nostris dicitur Auelana. Virgilius libro secũdo. Georgicorum. Plantis eductæ coryli nascuntur. Co\ryletum locus consitus coryliis. A Corylus etiaz Columa opera dicta sunt ex corylo arbore facta.

Corymbi uuæ hederaruz quibus coronabatur bacchus. Tibullus. Sed uarii flores & frons redimita corymbis.

Corynephoros i latine dicitur clauam ferens.

Cos cotis fœminini generis lapis quo cultri acuũtur. Proprie tamen cos siue coteꝰ cautesue dicitur saxum asperum atq; abruptum. Virgilius. Quaz sitidura silex: aut stet marpesia cautes. Sed quod nos cotem uel cautem dicimus i græci ακόνην dicunt. Utroq; significato. Hinc Cotes siue Aconas olearias & aquaticas dicimus: q illas ad ferruz: oleo has aqua madefacimus. Eli & Cos nomen ciuitatis seu insulæ de qua supra in dictione Coos. Huius diminutiuũ est coticula de quo infra. Et compositum decotes.

Cossi uermes in ligno editi qui apud phryges & Ponto pro delicatissimis cibis sumuntur. Hiero. contra Ioui. In ponto & phrygia luxuria est comediſſe xylophagion ita enim appellat cossos uermes obesos ex lignorum carie nascentes q apd illos a patrefamilias in magnis reditibus computantur. Sic Plyni. lib. xvii. Luxuria cossos dobo\rum delicatiores adhibere in cibo. A similitudine horum cossorum homines rugosi corporis ab antiquis cossi dicti sunt. Vnde & Cossutiorum familia apud Romanos dicta ẽ. Ex qua Cossutia uxor Cæsaris cuius meminit Suetonius i uita cæsaris. Sic Cossuuii & cossuuiani.

Cosmus nomen proprium & latine dicitur ornatus & mundus. i. orbis a κοσμέω orno & decoro. Ponitur interdum pro ipso unguento: quo quis ornatur. Martia. Qui cosmi redolẽt alabastra so\ciq; deorum. Fuit enim Cosmus nobilis unguẽtarius: a quo unguenta cosmiana dicta sunt. Petronius. Affer nobis inquit alabastrum cosmia\ni. Cosmicus adiectiuum idem q mundanus i& Microcosmus paruus mundus quo nomine utiꝰ Aristoteles pro homine.

Cosmographia cum accentu in penultima mundi descriptio. Cosmographus penultima correpta descriptor mundi.

Cosmeta pe. p. ornator: siue ancilla seruiens domi næ ad ornatum. Iuue. Ponunt cosmetæ tunicas. Et cosmeta imperator dicitur.

Costus fœminini generis: & costum radix magni odoris i seu arbuscula aromatica. Hier. con. Ioui. Quomodo autem uirginitati animæ non præiudicat imitatio uirginum diaboli ita & uetus ieiuniis costum risidis & cybelæ & quorundam ciborum in æternum abstinentia.

Costa: Virgili. Et pede subigit terram fricat arbore costas.

Cosyros pe. cor. nomen insulæ siculæ. Vnde Cosyrii dicuntur. Cosyra uero unde cosyrei aphricana insula est. Sunt tñ qui unam insulam esse uelint.

Cotiæ: alpes dictæ sunt a Cotio rege qui perdomitis gallis eas extruxit molibus magnis compendiarias & uiantibus oportunas.

Coticu'a. diminutiuũ ẽ a cote licet nõ seruet significatuz primitiui. Non. n. est parua cos: sed lapis quo fit auri uel argenti experimentum. Modicus quidem est & raro quaternas uncias longitudinis. binasq; latitudinis excedens.

Cotile pe. cor. græce κοτύλη omne concauum: poculi & mensuræ genus: sextarius: iunctura coxæ cũ natibus i& pondus nouem unciarum.

Cotylum scribit Strabo uocari locum in Ida mõte. Vnde Scamandri & Granici & Aesopi fluminuz otigo. xv. mil. pas. a scepsi i& inde nomẽ cotylo quasi conceptaculum & acceptabulum significet. Cotyla est uas siue poculum ad potandum: quo Diogenes cynicus usus est anteq; uidisset puerum manu concaua bibentem.

Cotidie quis a quoto & die componatur. per c & non per q scribendum esse quidam existimant:

quia tanta est affinitas inter c & q ut q in c mutari facile patiatur. ut sequor secutus loquor locutus. Quis cuius. Vnde Quintili. li. i. Instit. Frigidiora his alia: ut quicquid c quartam haberet ne interrogare bis uideremur: & quotidie nō cotidie ut sit quot diebus. Vegę hæc iā ēt inter ipsas ineptias euanuerunt. Victorinus quoq; libro de orthographia per c. capitalem litteram scribere p̄cepit sic inquiens. Quāuis. n. cocus a coquendo. & cotidie a quoto & die derinata sint p. c. & nō per. q. scribenda sunt.

Cotones. pc. cot. a coton portus in mari arte & manu facti. Qui etiam Cotonia secundum Ser. dicū tur. Coton etiam nomen urbis est in syria aqua hæc cotana uel coctona pluralis tantum numeri dicta sunt pro quodam ficus paruæ genere. Mar. Paruaq; cum canis uenerunt cotana prunis. Ply. lib. xiii. Syria in ficorum genere habet carycas & minores eius generis quæ cotana uocant.

Coturnix: auis adiena terræstris magis q̄ sublimis nostri qualeam dicunt græce Ortyx. Vnde ortygo metra. Dicta coturnix auctore Festo a sono uocis.

Coctonum: nonnulli: bambatium uulgares indocti bombicem. lirrerati xylon: siue gossipion appellant gūs illud lini candidissimum ex ægypto.

Cothurni: tragica calciamenta: quibus calciantur tragœdi qui i theatro dicturi sunt alta uoce. Suidas κόθορνος ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον Est autem calciamenti genus humile in modum crepidarum: sed tale est ut dextro & leuo pedi cōueniat. Aliquando capitur pro calciamento sublenato subere quo mulieres grandiores apparerant iuuc. Si breue parui sortita est lateris spatium breuiorq; uidetur Virgine pygmea nullis adiuta cothurnis. Aliquando pro alto dicēdi genere. Virgilius. Sola sophocleo tua carmina digna cothurno. A Cothurnus fit Cothurnatus. a. um. Mar. Grande cothurnati pone maronis opus.

Couinum rheda. Vnde Couinarius eques a Tacito nuncupat' qui ex equo couino depugnabat. Sūt qui equos couinarios caraphractos intelligunt. Idem in uita Agricolæ Modia campi couinarius eques strepitu ac discursu complebar.

Coxa & Coxendix pro eodem accipiuntur. Varo libro primo de re rustica. Lata frōte naribus simis: lato pectore crassis coxendicibus. Sunt qui coxē dicem seu coxam intelligant coxatum uertebrum quo femora uertuntur qđ græce ἰσχίον Vnde Ischiadici dicuntur coxendicibus laborantes. Plynius libro. xxv. Coxendicibus & articulis omnibus cum axungia utilissima. Cato incantamentū docet ad sanandas coxendices luxas: hoc est loco suo motas. Sne. de Aug. Coxendicæ & femore & crure sinistro non perinde ualebat ut sæpe etiam inde claudicaret. Ply. in epīs. Hunc dum sequit' colligitq; p læue & lubricum paulmētum fallente nestigio cecidit coxamq; fregit quæ parū apte collocata reluctante ætate male coit. Celsus lib. quarto. Coxis proxima sunt genua de osse dixit.

Cranos siue Cranium apud græcos significat capitis caluariam.

Crantor. Solēsis academicus phūs fuit xenocratis Platōis discipli cū discipulo Polemonis q nouis opinionibo academiā platonicā repleuerūt. Hic scripsit librū de cōsolatione quem Cicero æmulatus ē. Periit aquæ intercutis morbo. Taxauit stoicorum indolentiam quæ esse nullo modo potest nisi planc hominem saxeū esse uelimus & omni sensu carentem.

Cras: non solum secundum consuetudinem accipitur pro die proxime futuro. sicut heri pro die proxime elapso. sed etiaz pro futuro tempore ut in sacris litteris. Loquitur phitonissa ad Saulem. Cras eris mecuz. Et libro Geñ. Dixit Iacob. Exaudiet me cras iusticia mea.

Crastinus. crastina. crastinum. penultima correpta a Cras fit ficut ab heri hesternus. ut dies crastina. Et non solum pro die sequenti hodiernum. sed pro quolibet alio. Virgilius. Si uero solem ad rapidum lunasq; sequentes ordine respicies. Nūq; te crastina fallet hora.

Crastino aduerbium. idem qđ cras. Gel. Si dominus messium ad amicos reiecit crastino seges nō metetur.

Crastino. crastinas significat diem de die traho & differo. Hinc procrastino & recrastino eiusdem significationis. Hieronymus ad Paulinuz. Scilicet nisi tu semper recrastinans: & diem de die trahēs caute & pedetentim tuas possessiunculas uændideris nō habet christus unde ailat pauperes suos.

Craneum gymnasium erat apud Corinthum. Cic.

Crasis latine dici potest temperamētum complexio mixtio.

Crassus pinguis grossus ac ponderosus. Hinc crassities & Crassitudo pro pinguedine. Crassare pinguem facere. ut Incrassatus: impinguatus recalcitrauit. Grassor uero per. g. aliud significat.

Crassamentum. grossities. Gelius. Surculi duo erāt teretes ob longuli pari crassamento eiusdem longitudinis derasi atq; ornati simile. Sic Columella Crassamentum uini fœculenti dixit. Idem libro ultimo. Crassamē liquit. Semper i requieta aqua Crassamen aliquod in imo reperitur.

Crassescere: est pinguem fieri. Columella libro nono de turturibus. Nec quia tritico uel aliis frumētis minus crassescant: uerum q̄ semine eius maxime delectantur. Interdum est grossum siue densuz fieri. Plynius libro primo. Qui neq; in nebulam dēsetur ne crassescat. i. grossus fiat. Aug. Incorporeq; carne nestitur sermo crassescit.

Cratos. latine dicitur potentia imperium.

Cratera. penultima producta & generis masculini. Siue Crater. crateris. cuppa grādis ac patēs ἀπὸ

τοῦ κρατεῖν qđ ē tenere:capere. Vel potius qđ est misceo. Quidam aiunt tres urnas continere. Vnam uero quartarium dici certum est. q̄ quattuor sextarios contineat. Horatius in Ser. Siue grauis ueteri crateræ limus adhæsit. Sta. li. x. th̄. Et bacchus in altos crateras pateraſq̄ redit. Virgilius. Crateresq̄ duos statuam tibi pinguis oliui. Ab huius uasis similitudine Crater in monte ætna appellatus est foramen illud per qđ ignis euomitur. Ouidius. Et pronos currus medio cratere recepit. Et Crater in fontibus dicitur receptaculum qđ & labrum dicitur ex quo fistulis aqua decurrit sicut & castellū. Et crater signū cæleste qđ oritur. 16. Cal. Martii uespere.

Cratippus. fuit teste Plutarcho p̄hūs Peripateticus de quo Ci. li. iii. offi.

Cratylus cum. y. nomen p̄hi cuius Plato librum de significatione nominum inscripsit.

Cratinus fuit poeta comicus clarus apud athenienses. de quo Horatius. Eupolis atq̄ cratinus aristophanesq̄ poetæ.

Crates. is. notam habet significationem. Vnde craticius. a. um. quod est factum ex cratibus. Crates etiam nomen est p̄hi Thebani qui ut p̄hiæ uacare posset proiecto in mari non paruo auri pondere. Abite inquit pessuę malæ cupiditates ego uos mergaę ne ipse mergar a uobis. Neq̄ putauit se posse & uirtutes & diuitias simul possidere.

Crathis. cum th. aspirato. nomen est duorum fluuiorum quorum unus est apud achiuos. Alter apud Calabros. Ouid. lib. xv. metha. Crathis & hinc sybaris nostris conterminus oris helectro similes faciunt auroq̄ capillos. Et li. fas. 3. Est prope piscosos lapidosi crathidis amnes paruus ager.

Craterius: penul. correp. nomen uiri p̄pri. de quo Persius in tertia satyra. Et quid opus cratero magnos promittere montes

Cratio. is. cratibus operio. Plynius libro. xviii. Vtilissimum simul & herbæ arare: deinde Cratire: sertere florem ex fœnilibus atq̄ ex præsepibus foro dilapsum spargere priusq̄ cratiantur.

Crapula. pe. correp. g̃ce κραιπάλη siue quasi lucta capitis. Dolores enim. & uertigines in eo uinum facit resmatum maxime. Nam & medicamenta quibus uini leuitas excitatur crapulæ dicunt. Siue ἀπὸ τοῦ πίνειν qua uoce ut photion ait poetæ uinū significant quia πάλλειν est uibrare faciat.

Creber frequens. Hiero. Qđ creber in oratione ēet. Hinc aduerbium Crebro: Crebritas: & Crebritudo pro frequentia.

Crebresco. is. crebui celebris fio & diuulgor. a quo percrebresco.

Credo. Credis. Credidi. Creditum. ex cre. & Do. secundum Prisciano quasi a Cretus & do. Et significat dictis uel factis fidem habeo. Ci. lib. iiii. ad heren. Nimium quirites creditis unicuiq̄ cīi estis simplicibus & mansuetis animis. Nonnūq̄ credere est confidere. Virgi. Nimium ne crede colori. Salu. Virtuti satis credebant. Aliquando Fidei committere seu seruandum tradere. Plau. in aul. Vbi is obiit mortem qui mihi id aurum credidit. Ci. lib. iiii. ad heren. Nam cum canes fugitur officiis luporum cui nam p̄sidio pecuaria credemus? Et non solum tradere: sed etiam reuelare ac mānifestare significat. Lact. li. iiii. Iudæi quoq̄ quibus solis arcanum dei creditum fuerat. Interdum Mandare. Col. li. ii. Vt iam percensemus quot operis in aream perducantur ea quæ terræ credidimus. Quandoq̄ Mutuare. Mar. Dimidiū donare lino q̄ credere totum: qui mauult mauult perdere dimidium. Hinc Creditor & Creditum. Et si construatur cum accusatiuo mediante in significat. Immittere: inicere. Virg. lib. ii. Geor. Inq̄ nouos soles audent se gramina tuto credere. Inter credere deo. Credere deum. & Credere in deum ecclesiastici hoc interesse putant. q̄ credere deum: est credere deum esse. Credere deo: est fidem habere deo: siue uerbis eius. Credere in deum est fide bona se conicere in deum. Primum bonum: Secundum: medius: Tertiū optimum. Huius uerbi composita sunt. Accredo. Concredo. qđ ē omnino credo: siue committo. Col. i præfa. Iīq̄ qui ædificare uelint fabros & architectos aduocent: qui nauigia mari concredere: gubernandi peritos. Veteres Creduas pro credas dicebant. Plau. Ipsus nec amat nec tu creduas.

Creditor dicitur cui debetur ex quacunq̄ actione uel persecutione uel iure. Caius de uer. sig. Creditorum appellatione non hi tantum accipiuntur qui pecuniam crediderunt: sed omnes quibus ex qualibet causa debetur si cui exempto uel ex locato uel ex alio ullo cōtractu debet.

Creditum appellatur id qđ nobis debetur.

Credulus qui omnia facile credit. a quo Credulitas credendi facilitas. Incredulus: qui non facile credit.

Credibile. qđ ita ueri simile est: ut facile credi possit. Huius contrarium est Incredibile.

Cremasteres. nerui a quibus testes dependent. Col. libro septimo. Priusq̄ ferrum admoueas duabus angustis ligneis regulis ueluti forcipibus apprehendere & ipsos neruos quos græci κρεμαστῆρας appellant q̄ ex illis genitales partes dependent compressos p̄cipit.

Cremera. penultima correpta. fluuius apud quem Fabii a Vehientibus occisi fuere. Iuue. Quid creme̊ræ legio.

Cremo. cremas. cuius passiuum est Cremor. Hiero. in Ieui. Cumq̄ cremati essent adipes super altare. Huius compositum est Concremo. Liuius. Inclusi cū coniugibus ac liberis domos super se ipsos concremauerunt.

Cremor. apud Catonem. accipitur pro lacte expresso ex grano aqua macerato.

Creare proprie est de nihilo aliquid facere. qđ etiā

ad homines pertinet non ſolum ad deu3. Augu. libro tertio ci. dei. Alba illa qui filius æneæ creauit. Aſcanius romæ mater. Hinc Creator. Creatio Creatrix: Creatura. Compoſita. Procreo. qđ pro ſimplici ponitur. Recreo. pro Inſtauro: & quaſi nouam carnem facio. Ply. Sic. n. defecta longis ægritudinibus corpora recreantur.

Crepida. dæ. penul. correp. & Crepis crepidis teſte Seruio. Thuſcum calciamentum qđ congiis ligabat. Suidas χρηπὶς τρεμέλιον ἤ εἶδος ὑποδήματος ἢ τοὺς πόδας χρατοῦσα ὑπόβαθρα. mirot q quidam poeta anti quo pma corripuerit ſz fuit qa ē mutauit ſecũ dũ dialecticos lingua. Perſ. uõ oſtẽdit fuiſſe ḡcũ eõ ait. Non hic qui in crepidis graioꝝ ludere geſtit. Huius diminutiuum eſt crepidula. Gel. li. 13. Crepidas & crepidulas id genus calciamenti appellarunt qđ græci χρηπίδας uocant. Et pan lum ſupra. Omnia inquit ferme id genus quibuſ plantarum calces tantũ in fine tegunt: cætera pe nuda & teretib9 habenis iuncta ſunt ſoleas dixerunt: nonnunq̃ uoce græca crepidulas. Hor. in Ser. Chryſippus dicat ſapiens crepidas ſibi nunq̃ aut ſoleas fecit. Quidaz hoc nomẽ a crepitu hoc eſt a ſono qnẽ ambulando reddunt dicunt appellatum.

Crepidarius. ii. qui crepidas cõficit. Crepidarius. a. um. qđ ad crepidas pertinet. Gel. Sempronius aſellio. li. rerum geſtarum. xiiii. Crepidarium inquit cultellum rogauit a crepidario ſutore.

Crepido. pe. p. ſignificat oram terræ quam aqua alluit. ex hoc appellata q ibi aqua alluens crepitat cum currit: aut undas appellit. Col. li. ix. Præciunt in giruz moles. Sic. n. maris arrocitas obiectu crepidinis frangit: & in tranquillo conſiſtẽs piſcis ſedibus ſuis non exturbat. Per tranſlationẽ uero & putei extremã oram quæ ad ipſum pureũ reſpicit: quæ uulgo dicitur os putei. Et editioris cuiuſq loci extremitatẽ ſolemus crepidinem appellare: ut apud Hiero. In crepidine uiæ. Sene. Quis crederet iacentẽ ſuper crepidinem Marium aut fuiſſe: aut futurum cõſulem? Vnde etiam pro ab rupti ſaxi altitudine ponit. Virg. lib. x. Forte ratis Cælſi coniecta crepidine ſaxi: expoſitis ſtabat ſcalis & ponte parato.

Crepo. as. pui. itum. Vnde crepitus. Crepare ſonare Plau. I mene. Dic mihi nũq̃ tibi Iteſtina crepant? Cui ille teſpõdet: ubi ſatur ſuz nulla crepitãt: quãdo eſurio crepant. i. murmurant & ſonant. id qđ inteſtinis inanibus accidere ſolet. Per tranſlationez ponit p dolere queri accuſare. Hor. li. i. car. Quis poſt uina grauem militiam aut pauperiem crepat Item pro Ferire. Ci. li. iiii. offi. Itaq ſi uir bonus habeat hanc uim: ut ſi digitis concrepuerit: poſſit in locupletem teſtamenta nomen eius irripere. Item pro Frangi. Virg. Et acuto murice remi obnixi crepuere. Item pro Incitare. Turpil. Age tu hymeneũ increpa. Hinc cõponunt. Cõcrepo perſono. Hiero. in Ioſue. Buccinas oſa concrepabant. Increpo. percrepo ualde crepo. Cl. in uer. Locum iſtum lictoris percrepare totum mulieruz uocibus cantuq; ſymphoniæ. Et hñt pe. cor.

Crepito. as. pe. cor. de Cymbalis & huiuſmodi dicitur: quis & de aliis rebus dici poſſit. pro crepitũ facere. Aug. li. xxi. ci. dei. Eundemq; faceret aqua uelut in igne crepitare.

Crepitus. ſonitus & concuſſio qui ex impulſu reſultat: uel pedẽtis: quos ſtoici liberos eſſe aiũt. Plau. in Cur. Vbi quid ſurripuere operto capitulo calidum bibunt triſtes atq ebrioli incedunt: eos ego ſi offendero ex uno quoq eorum eiciam crepitum polentarium. Et crepitus plagaruz dixit. Ci. in ucrinis.

Crepitaculum. Siſtrum inſtrumentum: qđ manib9 percuſſum reddit ſonum.

Crepitulum. ornamẽtum capitis. qđ in capitis motu crepitum facit.

Creperus: a. um. penul. correpta. idem qđ dubius. Vnde creperum bellum anceps & dubium. Et ſenes decrepiti in dubio uitæ conſtituti.

Crepuſculum lux dubia quæ fit ante ſolis ortuz: & ante occaſum. a Crepero. quia tunc multis dubiũ eſt ſit an iam nox. Ply. Oriente ſole aut occidente maturini ueſpertini ue coguominari prout alterutris eoruz mane ued crepuſculo cõtingit. Col. li. vii. Iuxta conſeptum ſaxis & canalibus ſaſi ſuperiectus ad quem ſaturæ pabulo libenter recurrunt cum paſtorali ſigno quaſi receptui canitur. Nam id quoq ſemper crepuſculo fieri debet: ut ad ſonum buccinæ pecus ſi qđ in ſyluis ſubſtiterit ſepta repetere conſueſcant. Luc. Longa repercuſſo nituere crepuſcula phœbo. Hinc crepuſci. apud Sabinos nominati qui eo tẽpore erant nati. Et Sidonius horam ueſpertinam crepuſculas centum dixit.

Crepundia dicuntur prima munuſcula quæ dantur pueris: ut ſunt faſciolæ linteoli: ueſtes bullæ coralia enſiculi crepitacula & puerilia ornamẽta huiomõi quibus pueri nutricantur a crepando. i. tiniẽdo dicta quoniam infantes huiuſmodi crepitaculis maxime gaudent. Plau. Sunt crepundia? Ecca uideo qua facie ſunt? Enſiculus aureolus primuz litteratus poſt altrinſecus ſecuricula auceps. item aurea litterata poſt hæc ſicula argenteola & duæ cõnexæ manicula & ſincula & bulla aurea ẽ quaz pater dedit mihi natali die. Ply. lib. xi. Semeſtris. locutq eſt Cræſi filius in crepundiis quo pdigio totum id concidit regnum.

Creſco. Creſcis. Creui. ſicut Cerno. Creſcere augeri eſt. Iuuenalis. Creſcit amor nummi quantum ipa pecunia creſcit. Hinc Crementum pro augmento. Huiuſ compoſita ſunt Accreſco. adaugeor. Cõcreſco ſimul creſco & coniungor. Vnde Cõcretũ conglutinatum. Virgi. Multa diu concreta modis inoleſcere miris. Idem. Concreſcunt ſubitæ currenti in flumine cruſtæ. i. congelaſcunt. Decreſco. diminuor. Hieronymus libro ſecũdo. ꝑ. Domus Dauid proficiens: & ſemper ſeipſo robuſtior: domus autem Saul decreſcens quotidie. Excreſco Increſco ualde creſco. Idem lib. i. ꝑ. In-

creuerunt ſeruꝰ qui fugiunt dominos ſuos. Vnde incrementuꝫ. Recreſco rurſus creſco. Ply. lib. ix. Circa totonē ueſci illis auulſas etiaꝫ aīūr & ex re lictis radicibus recreſcere. Succreſco inferius uel paulatim creſco. Supercreſco.

Creta. æ. & Crete. es. Inſula ī medio pōto centū ur biū fama clara quæ ut ſcribit Stra. a ſeptētrione ægæo ailuiſ ſimul & cretico pelago. sb hauſtro aphro. Ad occidētē egilaꝫ & cythera ſpectat. Ad ori ētē carpathon. Hēt ī longitudine. cclxx. mil. paſſuū ī latitudine qnquagīta millia. Circuitus eius. dlxxxiv. millia paſſuū cōplectiť. Inſignes in ea urbes ſunt Cotrina cydonea. Gnoſuꝫ Minois regia & Strabonis chorographi patria. Nullū in Creta aīal noxiū ē optimi uini feraciſſima. De q̄ Virg. Creta ioui magni medio iacet inſula ponto mons idæus ubi & gētis cunabula nſæ cemū urbes hītant magnas uberrima regna. Dicta eſt Cureta ab hītantibus curetibus. & per ſyncopam creta. Alii dicūr cretā dictā a Crete quodā Iouis filio curetū rege Alii a Crete nympha Heſpendis filia. Arrianus. Non cretā ſed Cres cretis grām faciēs notatam dicit ab eo q Ioueꝫ abſcondit in monte Lycæo. Vñ Creſſa tantum fœ. gñe. ī. cretē ſis. Siſr Creſſæus & Creſſius. Sūt ſūt hæc nota q̄ ex maſculino fœmininū ad ſimilē formaꝫ mittūt. ſ. Cres creſſa. Libyx libyſſa: phœnix phœniſſa. Magnes magneſſa. Thraix thraiſſa. Tibui. Etiaꝫ phœbo gratiſſima dona cres tulit. Auſo. Prepetibus pēnis ſuper aera nectus hō cres. A crete uero fiunt Creticus & cretēſis. Creta ēt dť terra tenax a Creta inſula in q̄ melior ēquel a creſcēdo: quoniam pprietas eius ēiut in macerādo creſcati qď in primis cretæ umbricæ accidit quā uocant ſaxum q̄ nō niſi pollīdis ueſtibus adhibebanť dū taxat candidis. Erant & Cimoliæ cretæ duo gña candidū unū & alteruꝫ ad purpuriſſum inclinans ntrūq; ueſtibꝰ aptū. hac medici aduerſus morbos utunť. Laudať & creta theſſalica. Itē q̄ argentaria appellať nitorē argētū reddēs. Viliſſima creta q̄ pedes uænaliū tranſmarē ad nectorē notare mos erat. Vñ cretatus. Iune. Nuper ī hāc urbē pedibus qui uenerat albis.

Creticus. a. um. qď ex creta inſula ē. ſicut & cretenſis. Vñ dicimus creticū pelagus: ſiue cretēſe. Criticus ēt iudicans ſiue arguēs dť κρίνω γαρ λέγω τοῦτ delibero iudico. Iu. Cretice pelluces. Et me dicidieſ criticoſ uocāt iudiciarioſ ī qbꝰ. ſ. ægritudinis rōne ferri iudiciū pōt a nīis decretorꝰ dť

Creticus ſubſtantiuū: gñs pedis ē q cōſtat prima & tertia lōgis. Alio noſe Amphimacrus.

Cretæus. a. um. qď ex creta terra eſt. Oui. Strataq; cretæā bellua ſtrauit humū.

Cretatus. a. um. qď ē creta illſperſuꝫ. Ply. Tātūq; nō cū laureatis faſcibus temleti illo uñ cretatis pedibus aduenīſſent.

Cretoſus. a. um qď eſt creta plenū.

Crene græce: fons latīe. Vñ hippocrenicq; fons dť

Crenæ ſunt Inciſuræ. a qbus Crenata herbaꝫ folia uocanť. Hoc ē ſerrata: ſectaq; per ambitū. Hodie quoq; multis locis ſigna quibus agreſtes numeri aliquem in ſeruis deſcriptum hūt. Crenæ appellanť. In ſagitta quoq; prīs extremæ ſectio ī quā neruus īſeriť arcū tēdere uolētibus Crena dť. Sed & in ipſo arcu ſūma cornua crenas ſuas hnt in q̄ bus collocať: ſedetq; neruus.

Creontes nomē cōnthioꝝ regis q̄ Creuſaꝫ filiam Iaſoni deſpōſauit. De quo Sene. ī Medea. Alter fuit thebanus locaſtæ œdipi regis thebanorum uxoris pī. Fuerunt & alii hoc noſe.

Cribrū inſtrumētū ex pellibus ſuillis ut plurimū cribris pertuſum foraminibus aḋ frumēta purganda græce dicitur. λίκμος λικμάω Apul. Aſpernati latrones clamorē abſonū meū cædētes hunc inde mileꝫ corū nec cribris iam idoneū reliquūr. Sūt & cribra q̄ e ſetis equoruꝫ farinæ a furfuribus ſeperandæ gña facta ſunt Farinaria ſetacea & ſubcernicula dīr. Sūt excuſſoria e lino & polinaria a polline: quæ a nōnullis ab incernēdo cernicula dicta ſunt qbus frumēta emundamus. Cribro. as. purgo. Cribramus. u. triticū & huiuſmodi ut a puluere & rebus īmūdis ſecernať. Cribrarius. a. uꝫ. qď ad cribros ptinet. Ply. li xviii. Itē cribraria q̄ ſimili mō ī tertio remāſit cribro.

Crimiſſus. Siciliæ fluuius. Græce χρίμασος.

Crimē. pprie dť delictū. Sene. Vitā agēs ſimpliceꝫ rectā ſine crimine. Aliq̄n crimē appellať id qď p cōtēnonē alicui obiiciť & obtrectatio. Vñ crimina dicimꝰ. Ci. Hæreditatē mihi negaſti obueniſſe utinā hoc tuū neqꝫ crimē eēt. Et ſic dť a Cerno. ſicut a diſcerno diſcrimē. Virg. Diſce cōpoſitā pacī ſere crimina belli. ſ. cōtēnones & iurgia ex quibus bellum oriať. Aliq̄n poniť p falſa ſuſpitione. Idē. Formidīe crimē acerbat. Aliq̄n p cā: ut apd eūdē. Et crimine ab uno diſce omnes.

Criminoſus. a. um. cōtēnioſum cōtumelioſum & crimē inferēs. Aug. li. x. con. Nec illa res me copioſum faciat nec illa criminoſuꝫ. Col. li. i. Criminoſuꝫ tū ſenatori fuit ſuꝑ qnq̄gīta iugera poſſediſſe

Criminale qď ē criminis iut criminalis eſt.

Criminari ē culpare accuſare: cōtumelioſe reprēdere Et dicimus Criminor te furti illi uel apud illum. Ter. Hinc metui ne me criminareť tibi.

Crines: capilli a diſcretiōe dicti. q̄ ſint diſcreti hoc eſt ἀπὸ τοῦ κρίνειν.

Criniculi ut docet Aug. ſuper ps: ſunt q̄ fiunt ſtoquēdo. Amb. li. de paradiſo. Nam ſi Eua hoc eſt ſenſus primæ mulieriſ accēſas hāſſet faces unaq̄ puarcationis ſuæ criniculis nos ſplicaſſet.

Crinire. eſt crines emittere. Vñ Crinitus. a. um. qď multos ſiue longos crines hēt. Virg. Crinitus iopas. Tranſfertur ēt ad arbores. Vſi a Papino dicтū eſt. Criniť arbos p eo qď ē frondeſcit.

Criſis. latine dici poteſt iudicium. Vnde Catacriſis diudicatio. Chryſos cum. h. &. y. ſignificat aurū. ut Chryſoſtomus quaſi os aureū. Cryſos ſine. h. obſconditum denotat.

Criticus. pe. cot. iudicans ſiue arguens ὁ ἀπὸ τοῦ κρίνω delibero iudico. Vnde poetarum interpres quos poſtea grāmaticos dixerunt. critici. ī.

iudiciales dicebãt qui iudicabant de poematibꝫ quasi indicantes & arguentes. Vnde Ser. sup. xi. Aen. dicit. Critici culpant hoc loco. Et critici dies uocant a medicis iudiciarii: in quibus de ægritudinis ratione ferri iudiciuꝫ potest: quos nostri decretorios uocare possunt.

Crissare. pædicat. & ceuere. nõ nisi magno cũ pudore exponi pñt. Est. n. pmũ mulieꝝ: apte se mouentiũ dũ in re uenerea sunt. Iuu. Fructũ crissantis adorat. Alteꝝ: masculoruꝫ dum pædicant. Mar. Sed pædicantur sed pulchre ceuole ceues. Ceuere etiã adulantium gestus significat. Persius. An romule ceues.

Crisa nomẽ oppidi: qd̃ Crisus Phoci filius cõdidit Hinc Crisæus sinus. Sunt & aliæ urbes hoc nomine appellatæ.

Crito nomẽ phi antheniẽsis qui ita Socratem amauit: ut nunq̃ aliqd ex iis quæ sunt ad uitam uecessaria sibi deesse passus fuerit.

Critobolus. fuit medicus. de quo Ply. li. vii. inquit Magna & critobolo fama est extracta Philippi regis oculo sagitta & deformitatem oris curata orbitate luminis.

Critias. phus fuit qui dixit aſam eẽ sanguinẽ. Sicut & multi alii. Vnde Virg. Purpureã aſam nominauit. Orig. li. ii. peri. archon. Sãguinẽ ostendi aſam hũ aſaꝝ ipsoꝝ eẽ euidẽtissime demonstrat. ex illo qd̃ scribit. Non manducabitis sanguinẽ: qa aſa totius carnis sanguis est.

Crotũ. uenatorẽ fuisse dicunt scribusq̃ musaꝝ: Astra relatũ. Et p sagittario ponit.

Crocus: puer & flos q̃ sofranũ dr. Crocũ herba. Hinc Croceus. a. um. p colore: q̃ uulgo dr Gialdus: ut uestis crocea. Idẽ color et Flameus dr. Ply. Lutei uideo honorẽ antiquissimũ i nuptialibus flameis totũ fœminis cõcessum.

Croceatus. a. um. qd̃ ẽ crocei coloris. unde dicimus pannũ croceatũ.

Crocotulæ uestes crocei colotis. Pla. Pathagiatã caltulã aut crocotulã. hæ uestes et crocotæ appellãt.

Crocinus. a. um. idẽ qd̃ croceus qd̃ ẽ lutei coloris

Crocinũ. pe. cor. unguẽtũ qd̃ Crocomegma dr. Fiebat ex croco trito & uino precipue dulci. Hoc romani non solũ corpora sed & pulpita spargebant Proper. Pulpita solẽnes nõ oluere crocos.

Crocatarius: huiusmõi uestiũ infector. Plau. Qui in cedũt infectores crocatarii.

Crocodilus. pe. p. aſal q̃drupes quasi croceus qa crocei coloris est: uel q̃ crocũ fugiat. q̃ mella cõficientes in ægypto sternũt ne mel absumant crocodili: quoniaꝝ mirꝫ modũ eo delectantur. Hic p orbis ex minimo fit maximus. Ex ouo. u. ad duo & uiginti cubitos excrescit. Quattuor mẽses hyemales nõ comedit: & sola bestiaꝝ nõ hẽt linguam. De hoc Hora. Stercore fucarus crocodili ian q̃ snbando. Fuit & crocodilon oppidũ Arsinoe postea dictũ Sili & flumen.

Crocodilon. ex eo dictũ autuuant q̃ κρόκον δεῖ λει. i. q̃ crocum fugit ac eius odorẽ reformidat Ex gñe amphibio ẽ. Viuit. n. i terra & i aq̃ huiꝫ stercus medicamẽtũ ẽ faciei Crocodilean uocant ut ply. & Galenus testantur.

Crocorillũ: ueteres ualde exile dicebãt. Plau. Extortis cum crocotillis crusculis.

Crocinũ. pe. cor. gñs unguenti de quo Ply. lib. xiii. Proper. Et crocino nares murrheus ungat onyx

Crocare. & Crocire: uerba facticia a uoce corui. a q̃bus. Crocatio & crocitus: us. pe. p. Et crocito. as. frequẽtatiuũ. Plau. Simil tadebat pedibus terram & uoce crocibat sua.

Crotalũ. pe. cor. græce κρόταλον crepitaculũ in sacrificiis musicũ quo ægyptii in deoꝝ cærimoniis utebant. Pulsant aũt lamis q̃busdam Crotala ex ære rotundis sonũ ex collisione reddẽtibus a pulsatione dicta κρότον latine plausum. & κροτεῖν pulsare atq̃ percutere. Sũt q̃ dicunt crotalũ esse anulũ æreũ q̃ fereo baculo percutiebatur ad sonũ fistulæ reddẽdũ. Virg. de coppa. Crispuꝫ sub crotalo docta mouere latus.

Crux furca siue patibulũ in quo dãnati figunt. Hãc ueteres Gabalũ uocauere. Var. Nos barbari q̃ in nocẽtes in gabalũ suffugimus hostes: uos non barbari q̃ noxios absoluitis. Hinc Crucio. as. a quo Cruciatus & Crucifigo. is.

Crucũ. uinũ Insuaue: q̃ bibẽdo cruciet.

Crudus. a. um. recens atq̃ acerbũ: ut Crudũ uulnus i. recẽs & q̃si adhuc cruentũ. a quo Recrudescere dicimus quasi renouari & ad pristinam acerbitatem redire. Et Crudum dicimus in passiua significatione. qd̃ non est coctũ a similitudine crudæ carnis quæ adhuc cruẽta ẽ. Similiter cruda poma dr̃ quæ acerba atq̃ imatura sũt. Ci. Poma q̃ cruda sunt: ui auellunt: q̃ ãr cocta & matura decidũt Idẽ Crudi cibi q̃ idigesti & nõdũ cõcocti sunt in stomacho. Iuue. & crudũ pauonẽ i balnea portas In actiua uõ significatõe ut crudus hõ cuiꝫ stomachus nõ facile cõcoquit. Quintil. Crudo oratori declamãdũ nõ putat. Ci. Q. d̃ in cœnaꝫ nõ ueniret q̃ esset crudior. Et crudus dr q̃ ẽ cruci aspectu Hic Cruditas. Col. li. vii. Cruditatis signa sũt crebri rictus ac nẽtris sonitus: fastidia cibi.

Crudescere est cruduꝫ fieri a Crudeo. es. Inde Incrudesco & Recrudescere.

Cruor sanguis q̃ ex aliquo uulnere spargit.

Cruẽto. as. cruor inficio. Hier. Paulmẽta patris sanguine cruentata.

Cruentus. a. uꝫ. qd̃ cũ cruore est. ut Cruẽta uictoria Sal. Cauete ne aſam amittatis: neu capti potius sicut pecora trucidemini q̃ uiroꝝ more pugnãtes cruentã atq̃ luctuosam uictoriã hostibus relinquatis. Huius cõtrariũ est Incruẽtus. a. um. qd̃ est sine sanguine. Idẽ. Neq̃ tamẽ exercitus ppli ro. læ tam aut incruẽtam uictoriam retulit. Aliq̃n Cruẽtus ponit p crudeli: ut Cruẽta uox: & cruẽta ora.

Crudelis a cruore. q̃ ẽ Immitis asper.

Crudaria argẽti uena q̃ i sũma reperta ẽ.

Crumena: pe. p. loculus. α κρεμάω suspendo q̃ plærũq̃ suspensa gestet. Quidam cuꝫ. h. scribunt ἀπὸ τοῦ χρήματος quæ est pecunia. Iuu. Quis enim te deficiente crumena. i. pecunia con-

tinens pro contento. Crumenula diminutiuū eſt.
Crus. ribia q illo curamus. Sūt āt crura a genibus uſq; an inferiorē pedē non æquali mō ducta ſed teretibus ſuris extātibus ſenſimq; tenuatis firmata. Tibia eſt os. Sura caro poſterior. Crux ex ſura & ribia conſtat. Cuius diminutiuū eſt Cruſculum Mar. Pectus cicadæ cruſculōq; formicæ.
Cruſtuminū oppidū iuxta Vchios a quo Cruſtumini dicti: & cruſtumina tribus. & cruſtumina pyra quæ & cruſtumina dicunt.
Cruſtumia: pyra ſunt ex parte rubentia putant Glatiola nunc dicta a Cruſtumino oppido ſic appellata. Virg. li. ii. Geo. Cruſtumiis ſiniſq; pyris gratibuſq; uolemis.
Cruſta eſt pars exterior eoꝝ quæ nō comedunt ut nitri marmoris ligni gelu & huiuſmōi. Vñ incruſtate marmore dicimus parietes q externe tabulis marmoreis ueſtiunt. Virg. li. geo. Cōcreſcūt ſubitæ currēti in flumine cruſtæ. Ply. Cruſtas parietū exciſas tabulis marginatis incluſas eē. Huius diminutiuū eſt Cruſtula. Iuue. Nos colaphū incurimq; lambenti cruſtula ſeruo. Cruſta ēt dī quæ uulnus ſeu ulcus ducit qū ſolidat qua detracta ſere remanet cicatrix.
Cruſtū ē eoꝝ q̄ comedunt: nt ſit pars panis uel placētæ uel alterius edulii. Virg. Patulis nec parcere quadris fatalis cruſti. Vñ p diminutionē Cruſtulus Hor. Vt cruſtula blandi doctores elemēta nelint ut diſcere prima. Quā gñs dulciarii eē putat Porphirio. Inueniunt tñ Cruſta & Cruſtula dici de iis q̄ comedunt. Hiero. in Exo. Tolle panes azymos & cruſtulā abſq; fermēto. Var. de lin. la. Cruſtulū a cruſta pultis eo q nt coriū ex nri cruſta di
Cruſtare. a qno Incruſtare. ſignificat cruſtā ducere ſeu applicare. Vñ Cruſtati parietes. i. cruſta marmoris intecti. Secabant. n. marmora i laminas & parieti apponebant. Primus apud romanos. Mamura eques domus ſuæ parietes legitur e formiis in Cælio mōte operuiſſe. Hic uaſaq; uitreis cruſtis tecta ſunt: cruſtata dūt.
Cruſtarius. qui incruſtat. Ply. Habuit & teucer cruſtarius famam.
Cruſtarius. a. um. q̄ ad cruſtas pertinet. Vñ Cruſtariæ tabernæ: q̄bus cruſtata opera uændunt.
Crypta ſubterranea cauerna: uel teſtudo ab κρύπτω uerbo græco q̄ ē occulto. Iuue. Et ſolitus mediæ cryptam penetrare ſuburræ.
Crypto porticus nomē cōpoſitū ex græco latinoq; & ſignificat ſubterrancas porticus cū amplis feneſtris q̄bus refrigerādi gſa per æſtatem utimur. Pōt ēt dici porticus undiq; ſepta & q̄ſi ſapimēto parietū abſcondita tanq̄ ſubterranea. Ply. in epiſtolis. Subeſt crypto porticus ſubterraneæ ſilis æſtate incluſo frigore rigeti cōtētaq; aere ſuo nec deſyderat autas nec admittit. Hinc Crypticus. a. u3. q̄ ſignificat occultū & ſubterraneū. Sidonio Potēs antiqtus crypticis arcubus ſornicauit. Iul. Firmicus crypticos homines appellat ſecreta fideli taciturnitate cuſtodientes.
Cryſtallus: fœ. gñis. & Cryſtallū dī ex κρύος q̄d ē gelu ſ̄ λλω cōtraho. Ita ut gelu cōcretū cryſtallum dicat. Nā ut ſcribit Ply. Ex gelu uehemēto re cōcreto naſci. Nō alibi certe reperiſ q̄ ubi hibernæ niues rigēt: glaciēq; eē certū eſt. Hinc cryſtallinus. a. um. pe. cor. Mar. Frangere dū metuis cryſtallina frangere peccas. Iuue. Grādia tollunt cryſtallina maxia rurſus murrina: deinde adamas noniſſimus & beronices.
Chteſiphō. pe. cor. nomē architecti q̄ tēplū Dianæ epheſiæ tradit extruxiſſe opꝰ mirabile & toto orbe celebratum. q̄d poſtea ab Eroſtrato incēſum fuit hac tārū de cā: ut ob aliq̄d facinus notarēt. rurſuſq; ornamētis mulieribus collaris ædificatū Vide in dictione Epheſus. Itē Chteſiphon locus parthoꝝ. Stra. li. xvi. Sic hēt ppe ſcleutiā Vicus maximus ē nole & teſiphon in qno parthoꝝ reges hyemabant. Hic uicus ciuitatis potentiam ac magnitudinē hēt adeo ut parthoꝝ multitudinem & apparatū ocni recipiat ac nenalia ac neceſſaria artificia illis ſuppeditet. Qui & cteſiphontē babylonici regni caput fuiſſe. Ply. li. vi. ſcribit.
Cubo. as. bui. itū. ḡuis cubatio nō cubitio. ſicut & eius cōpoſita quæ tā primæ q̄ tertiæ cōiugatiōis inueniunt: ut Accubo. as. & Accūbo is. Decubo as. & Decūbo. is. Incubo. as. & Incūbo. is. Recubo. as. & Recūbo. is. Occubo. as. & Occūbo. is. Virg. Nec aduc crudelibus occubat umbris. i. iacet mortuus. Idē. Seu uerſare dolos: ſeu certæ occumbere morti. Secubo. as. & iecumbo. is. q̄d eſt ſeorſum & ſeperatus cubo. Proper. Miles depoſitis ſuoſuſ ſecubat armis. Liui. li. 39. Per iocū ado leſcens uetat eā mirari ſi per aliquot noctes ſecubuiſſet religionis ſe cā: nt noto pro ualitudine ſua facto liberet. Hēt tñ Cūbo aliqua cōpoſita q̄ nō habet cubo. ut Diſcūbo. q̄d ē cibi capiēdi gratia iaceo. nō diſcubo. Procūbo nō pcubo. Siſr cubo hēt aliqua cōpoſita. quæ nō hēt cūbo ut Excubo nō excūbo. Supercubo nō ſupercūbo. Eſt āt cubare iacere: & pprie ægrotoꝝ eſt. Hora. Cubat hic i nalle qnirini. i. ægrotat ſicut intepētes exponunt. Idē. Tranſtiberim lōge cubat is ppe Cæſaris hortos. Ci. li. ſi. tuſ. Itaq; narrabat eā grauiter & copioſe de ipſo nihil eſſe bonū niſi q̄d honeſtū eēt cubāiē diſputaſſe. Col. li. vii. cubitorē bouē appellat q̄ ſæpe decūbit. ex paruicaci cōtumacia. Q̄d q̄dē uitiū famæ & ſitu tollēdō eē ceſſet nō igni aliiſue tormētis.
Cubito. as. frequētatiū. Ci. p Cælio. Et ppter nocturnos quoſdam manes metu tecū ſemper puſio cū maiore ſorore cubitauit.
Cubatus. us. ipſa cubādi actio. Ply. Si in cubatu tonuerit oſa pereunt.
Cubile. pe. p. lectus q̄ in eo cubet. Et cubilia loca i quibus ſeræ cubant.
Cubiculum. locus in quo cubile ſterni ut ibi ſupercubetur. Sene. ad Lucil. Quid pſunt multa cubicula: in uno iacetis.
Cubicularius. q̄ in cubiculo miniſtrat. Ci. Hunc uſitanitores hunc cubicularii diligunt.
Cubiculare. q̄d ad cubiculū ptinet. ut ueſtis cubicu

laris q̄ in cubiculis utimur & cubiculatis lectus apud Ci.li.v.t f.legitur.

Cubitus.& cubitus.utroq; mō dī curuatura brachii ubi lacerto iūgit.Et accipit.Ply.li.vii.Inuenimꝰ in monumētis Salaminæ Cauthimenos filium in tria cubita trēnio accreuisse pro mensura cubiti. Hiero.li.3.ꝓ Domus quam ædificauit rex Salomon dño habebat sexaginta cubitos in longitudine.Aug.Qui inde nō uident cōputare nisi trecēta cubita lōgitudis. Cōstat aūt cubitum ex sex palmis digitisq;. xxiiii. ut auctor ē Victt.li.iii. Sesquipes.hoc est pes unus cuꝫ dimidio facit cubituꝫ.Pes ē sexta pars altitudinis ī corpore nro. cubitus q̄rta.Est ꝓterea cubitus regius qmaior ē cōmuni cubito tribus digitis sicut refert Herodotus.li.i.Est & cubitus geometricus q tantum ualet q̄tum sex nīa cubita ut Origenes Augq; tradiderunt.Cubitus ī corpore humano ē in quo decens flexura brachioꝝ sic dictus q supra eum cubare solemus.A cubitus ꝑ mēsura fit adiectnuꝫ Cubitale.Inuenit ēt substātiuum.Cubitale ꝑ ornamēto cubiti.Hor.ī Ser.Ponas ligula morbi. Fasciolas cubitale focalia.

Cubus.Vide in dictione Tessara.

Cucubo.as.pe.cor.ꝓpriuꝫ est uocis noctuæ.Ouid. Noctua lucifuga cucubat in tenebris.

Cucurio.is.pe.pro.gallo ꝓprium ē.ī dē.Cucurire solet gallus gallina gracillat.

Cuculus.pe.cor.& Cucullus.per duplex.ll.alis nota.Mar.Quanuis per plures cuculus cātauerit annos.Hor.in Ser.Cui sæpe uiator cessisset magna cōpellās uoce cucullū.Cucullus ēt gēs uelis est. Iuue.Sumere nocturnos meretrix angusta cucullos.Vñ cōstat fratres nros Eremitanos male uti hoc uocabulo cuculla fœ.gñe:Sūt q accipiāt cuculluꝫ pro nautico aut rustico tegimine ad arcendas pluuias.Col. Culeꝫ uestitāq; familiam magis utiliter q̄ delicate hēat munitam diligēter a uento pluuiaq; quæ cūcta phibent pellibus manicatis:cētonibꝰ cōfectis:uel iagis cucullis. Iuu. Contentusq; illic ueneto duroq; cucullo.

Suidas κόκκυξ ὄρνεόν ὁ ὠοτοκῶν κόκκους Itaque cum cuccus græcum sit nomē cuculus est dactylus duplo.cc.in prima.

Cuculio ut Iul.Capitolinus docet est gēs pileamentorum quo capite ob tecto uagari nocte solent. Apud catonē de re rus.uidetur accipi pro cucullo cū inquit.Quæ opera per imbtē fieri potuerit:nouos fieri cētones cuculionesue familiā oportuisse sarcire.

Cucumæ.pe.cor.uasa ænea ſt ad calefaciēdū aquā Ambr.Dii tui aut ærei ſt ex qbꝰ cucumæ melioꝰ fiunt ad usus hoiuꝫ.Petroniꝰ arbiter in sat.Frāgit ceruix cucumæ ignēq; ualescētē restinguit.

Cucumer.& Cucumis.pe.cor.a cuuore dī.Virg.in geor.Cresceret in uētrem cucumis nec sera comā tē.Cucumeres q̄si cuui meres.Hi pepones ēt dici putant q in cibis impēsius refrigerāt:aluūq; molliunt.Sed Hiero.in li.numen diuersos ostēdit cucumeres & pepones eū ait.In mētē nobis uenūt cucumetes & pepones.

Cucumerariū:locus in quo sunt cucumeres:ut apd Esaiā . Derelinquet filia syon ut umbraculū ī uinea:& sicut tuguriū ī cucumerario. Pro tugurio Cyprianus custodiarū posuit.Solet.n.fieri tugurnaculū in quo custos uigil obseruat ne cucumeres auferant ex cucumerario.

Cucurbita.ꝓprie auguria est.Sed apud Celsum cucurbitā & per diminutionē cucurbiticulā eā appellari legimus q̄ nūc uulgo Vētosa dī. Hae utū tur medici ad sanguinē leui scarificatiōe educēdū

Cudo.is.cusi.& cudi a cædēdo ut qbusdam uidet. Virg.Ac primū silicis scintillā excudit achates. Ser.i.serēdo dicit.Nam cudere serere ē.Vnde & incus dī q illic aliqd cudantur.i.feriamus.Cuditur pecunia dū imprimit.Ter.in heau. Argētum cudo qd tibi dem.Hiero.Per.translationē cudet ꝑ cōponere usus ē.Cū & eandē inqt in multis sermonibus multoꝝ scōꝝ patrū studia miro cudent eloquio.Passiuum protulit.Ter.in Eu.Ar.n. istæc cudet faba.Quod ē in me hoc malū recidet: in me hæc uidicabit culpa Vt laborat solū ī quo cudit.i.batuit faba eū siliquis exuit. Vel q qdā male coctā fabā & q̄ nō maduerit:sed dura ꝑmānent supra caput coqui uelut ipsi irati granū saxo cōminuūt:nū uniuersum malū ad coquū peruenit Huius cōposita sunt Accudo. Excudo. Incudo. Procudo.Percudo.& Recudo.qd etiā ireꝝ cudo. Var.Vt hi solent q uetera metalla recudunt & habent pe.ꝑ.

Cuso.as.frequētatiuū a Cudo a quo Accuso:excuso:incuso:& recuso.

Cuias.significat unde & nō tantū patriam gētem nationēq; inuit.ut apud Ci.li.v.tus. Socrates q dē cū rogaret cuiatem se esse diceret.Mundanum inqt. Totius.n.mūdi se incolā & ciuē arbitrabat. sed ēt ptes & sectā:ut cuiates plii uos ellis:iloyci ne:an epicurei.Sic nras & uras. Ci.nō iolum eriam ista usa oratoria sed & hæc ēt leuia nsania. Dī & cuiatis cōmuni gñe.Vñ apud Plau.frequēter legit.Cuiatis ē?i.cuius patriæ & gēris.Acrius Qui neq; cuiatis eēt nunq̄ potuimus multa rogā res scire.

Cuius.a.um.qd antiq per.q.Quius scribere solebant.refert ad personaꝫ hois. Virg.Dic mihi da mœta cuium pecus?an mœliboei?

Culcitra ad qetē parat.dicta q in ea tomētuꝫ uel saguꝫ:aliudue qd inculcet.Nō est ergo q̄ sup nos habet cuꝫ dormimus sed super quā qescimꝰ.Ci. li.iiii.tus.Eripiamus huic ægritudinē quo modo collocemus ī culcitra plumæa pialtriā abducamꝰ

Culex.gñalis nose uermiculi parui alati culices dīt Hos græci canopas uocant.Vñ & canopæum.

Culeus.uter.siue laccus.lino uel canabe uel corio sactus.ab occudēdo.i.claudēdo.Eo utimur ad portanda fruntēta.Ply.li.vii.Iunius ualēs meruit in prorio diui Augusti centuno uehicula cuꝫ culeis donec exinaniret sustinet solitꝰ.In eo ēt ecclesiasmi hoses cū simia & gallo & serpēte sclusi ī nare iaciebāt.Vñ Iuu. Quis tam pditus ut dubitet

senecam ꝓferre neronis cuius supplicio nō debuit una parari simia nec serpēs unus nec culeus unus Est & culeus uomen mēsurę cōtinētis q̄draginta urnas: ut ē apud Ply. & Col. Hinc sesquiculeare dolium sexaginta urnas capiēs. A grǽco id nomē trahit: Vaginas. u. κουλεους appellant.

Culullus. calix fictilis quo i sacris utebant pontifices & uestales uirgines. Accipit & pro urceolo. Hora. Reges dīr multis urgere culullis & torq̄re mero quē perspexisse laborēt.

Culleola sunt cortices nucū uiridiuę a similitudine culeoꝝ q̄bus oleū aut uinū cōtinet. Qđ & dimi nutiuū a Culeū uidet.

Culus. anus pars posterioꝝ & ꝓprie inter clunes & nates. Virg. seu magis. Ouid. in Priap. Vt culuę rugam nō habuisse putes. Mar. Cū sit & hic culo tritior ipse tuo. Hic alio nole Podex dicit. Iuue. Et podice lęui cædūt tūidæ medico ridēte mariscæ. Culū aūt dici putāt quasi culeon. i. uaginaę. Vñ in Priap. legimus. Et qđ nos culū culeon ille uocat. Quidā a colēdo q̄ sœdolibidis pruriu colit.

Culigna uas propie uinarium.

Culina. pe. p. locus in quo coquunt epulæ q̄si colliua a colo. is. ut Var. ait q̄ locupletiorem in ea ignē colamus. Iuue. cōtinēs ꝓ cōtēto posuit. s. culinā ꝓ cibis coctis cū inqt. Sequit sua quēq̄ culina. Inde Culinarius: & Culinor. aris. qđ ē culinam exerceo.

Culmē. qđ culmis tegit: & ab antiqs culmina dicta sunt tecta: quia ædificia de culmo. i. paleis e messibus contegebant.

Culmus. frumēti calamus a radice usq̄ ad spicam. dictus q̄ colatur: qui & columus dicebat. Vñ & columē primo postea culmē. Stipula ipa folia q̄ ambiūt culmū. Dīr ēt culmi ut docet Var. q̄ in summo cāpo nascunt. q̄ sūmū culmē teneant.

Culpa ut Do. inqt est eius q̄ nesciēs aliquē læsit.

Culter: & Cultrū dī. Proper. Et canis in uīos nimis exprecta dolores cū fallēda meo pollice cultra forent. Festus. Clunaculū ē cultrū sanguinariū. Hic Cultellum & cultellus diminutiua. Est aūt culter quo utimur ī mēsa. Iuue. Spectas & cheironomonta uolanti cultello donec pagat dictata magistri omnia nec sane mimo discrimine refert quo gestu lepores & quo gallina secet.

Cultrarius: minister q̄ uictimā cultro uictimat qui alio nole dī uictimarius. Sue. in Cali. Ad mota altaribus uictima succinctus pompaę habitu e lato alte malleo cultrariū mactauit.

Cultus. tus. ornatus a colo. is. cuius cōtrariū est Incultus. Amb. li. hexa. Ea prima ē gīa quæ si desit tota domus deformi horret in cultu.

Cū ꝓpositio copulatiua q̄nq̄ iungit notauti societatē & cōiūctionē al: ut sūma cū beniuolentia: sūma cū hilaritate illū excepi. Item iungit ablatiuo si comite aliqua persona q̄s fecerit q̄dpiā: ut cū Socrate perfecto sum. Et mihi cū illo negociū est Et cū hoste pugno. Incōpositione uero postpositā inuenit: ut mecū tecū secū quicū: quibuscū. Interdū ornatus uel metri cā. Aliqū Aduerbiū ē & accipit pro q̄n. Q. d quidā Quū scribūt. Et apd ueteres quon scribebant. Virg. Cū faciam uitulaę ꝓ frugibus ipse uenito. Nonnihil me consolatur cū recordor quanta me cōplecteris beniuolentia lūgit mō indicatiuo. Vt cū dico cū dicebam cuę diai cū dicā. Mō subiūctiuo: ut cū dicerē. Interdū ponitur pro dū. Ci. Cū me in aphricamcontulissem. Interdū ꝓ quis & exigit ut iungit q̄ sumāctiuo. Ci ꝓ Deiotaro. Cū in olbus causis grauioribus inicio dicēdi cōmoueri soleā tū in hac multa ita me perturbant. Aliqn̄ ꝓ quoniā: siue pro causa. Et similiter subiūctiuo lūgit: ut cū inuenā latinos ꝓprio sermone hæc paę attigisse: conatos sum pro uiribus. lūgunt qn̄ cū & cuę. Quæ licet idē fere significent: diuerso tn̄ mō ordinant. Naę in cū est q̄ddā minus in tū q̄ddā maius. & hoc duobus modis fit: ut aut gn̄ale ꝓcedat sequat speciale: aut ambo siut spālia. Primo mō sic. Quitui. Quod cū olbus cōfitēdū est tū nobis ꝓcipue q̄ ratiōnē dicēdi a bono uiro nō speramus. i. olbus. multum mihi aūt maxime. Altero mō. Idē. Quđ opus Marcelle uictori tibi dicamus: quē cū amicissimū nobis: tū eaimio lſaę amore flagrātē diligentissimuę hoc mutuæ in nos chantatis pignore iudicabamus. i. multū pp amorē tuū in nos plus tn̄ ppter amorē lſaę. Aliqn̄ ēt cū cōiūctiuo iungunt. Cic. graui teste priuatus sum amoris erga te mei pīe mo clarissimo uiro qui cū suis uirtutibus tū uero te filio superasset olim fortunas si te ante uidisset q̄ uita decederet. Quādo aūt fit sub duobus uerbis fieri debet sub eodē mō & tpe. ut Cic. in principio li. de natura deoꝝ. Cuę multæ res in phia nequaq̄ satis adhuc explicatæ: tum difficilis brute qđ tu mīme ignoras q̄stio ē de natura deoꝝ. Ponit quādoq̄ tū sine cum geminatus ut triplicatum in rebus paribus. Quintil. Nec indiget Herodotus æquari sibi Titūliuium: tum in narrando mitæ iucunditatis clarissimiq̄ candoris: tū in cōcionibus supra q̄ enarrari potest eloquētē ita dicunt ora tū rebus: tū psonis accomodata. Ponit nōnūq̄ tū ꝓ aliqn̄. Ci. Tū boc tū illud argue. i. mō hoc: mō illud. Quādoq̄ ꝓ tunc Virg. Tū primū nīi cacū uidere tremētē. Quandoq̄ est aduerbiū ordinis ꝓ deinde. Idē Aeneas matri eumenidum magnæq̄ sorori ensē ferit sterilēq̄ tibi proserpina uaccam. Tū stygio regi noctuinas incohoat aras Quādoq̄ pro ꝓterea. Idē li. 3. Tum uoa tætruę iuter odorē. Sunt q̄ distinguant. ut qn̄ ꝓpositio est: cuę. c. scribi debeat. qn̄ aduerbium seu cōiunctio cū. q. Sed cuę rō nō sit satis pōderosa iam doctoꝝ usus obtinuit ut cū. c. semp scribat. Quare unusq̄sq̄ prout uoluerit scribat.

Cum maxime. una pars est. & significat ubet nimis. Ter. in ecy. Hauc bacchidē amabat ut cuę maxime tū Pamphilus eā pt uxorē ut ducat orare cœpit.

Cum potestate est dicebat de eo cui a populo alicui ꝓferebat negocio seu q̄ magistratū gerebat. Cic. li. ii. artis ue. Felix an infelix. priuatus uel cuę potestate sit.

Cuꝛ imperio eſt dicebatur cui nominatim dicebatur a populo imperium.

Cũptimis ſignificat ptimis. Apul. Hic cumprimis nobilis ac facundus. Sic dĩ cõprime.

Cumæ. æ. Vide in dictioue Comũ.

Cumarilis color qui & Cæſius Cæruleus alio nole dĩ. Naꝛ græci κύματα fluctus uocant. Flau. Cumatilẽ togam aut Plumatilem.

Cumera. pe. cor. Vas ingẽs uimineum uel ẽt fictile quo fruméta cõdunt: ut iuqt Acron. Mõ dĩ nas qđ capit qnq uel ſex modios. qđ lingua ſabinorum Trimodiũ uocat. Hor. lib. Ser. Cur tua plus cumeris laudas granaria noſtris?

Cumerũ: uas nuptiale a ſimilitudie cumeræ dictũ.

Cumulus. pe. cor. aceruus ꝓpie dĩ: q̃uis Virg. cumulũ ꝓ altitudine & q̃ſi a cumine aquæ poſuerit Inſequit cumulo ꝓruptus aquæ mons. Et cumulus eſt q addit menſuræ plenæ: ut iuquit Feſtus.

Cumulare implere coaceruare: & quaſi ad cumulum addere. Tractũ a mẽſuris qbus nihil poteſt addi. Et dicimꝰ cumulo tibi honores. & cumulo te honoribus. Amb. lib. i. off. Honoribus te cumulauit. Hinc cumulatim aduerbiũ aceruatim Cumulate abundanter.

Cuminũ uide in dictione Cyminũ.

Cunæ & Cunabula ꝓ eodẽ accipiunt dicta q̃ſi Cynæ & cinabula. Nam κυνεῖν græci eniti dicũt & parere v. i u. latine cõuertit ἀλλὰ κύω ἐστὶ τὸ ἐνίμαι Sũt. n. lecticuli in qbus infantes ſolent iacere qui etiã incunabula dicunt. Vũ ſæpe legimus Ab incunabulis. Nam in hoc loco nihil ſignificat: ſicut & i aliqbus dictiõibꝰ: ut columis & Icolumis. Sũt q cũabula & Icunabula a cunis deducant: & ea ꝓpie dici exiſtimẽt q ad cunas muniẽdas & ornandas pertiuẽt in qbus iacet & condit infans. Plau. in am. Sed puer ille quẽ ego laui ut magnus ẽ: & multũ ualet: nec cũ quiſpiaꝫ colligare quiuit incunabulis. Et in Tru. Faſcis opus eſt puluinis cunis incunabulis. Per tranſlationẽ uarie ſumunt. Idẽꝫ in pſeu. Sed iſtic ſeruus Canſto huc qui aduenit qđ ſapit uſq; a cunabulis. i. uſq; ab infantia uel uſq; a puero. Hoc ẽ ab ea ætate quæ incunabulis agit. Col. cũ a ptimis cunabulis Simo liberis ꝓcutibus ẽ oriũdus audiſſe potuerit. Liui. li. iiii. Ab incunabulis ibutuꝫ odio tribunoꝝ. Virg. li. iii. Cunabula ꝓ initiis poſuit. Mons idæus ubi & gẽtis cunabula nſæ cenũ ut bes habitant. Similiter Ci. li. de optimo gẽre dicẽdi. Nõ fuit de oratoris quaſi incunabulis dicẽs Hiero. Habitatio deſerti & incunabula monachorum talibus incohant animẽtis. Ci. in Sal. poſunt ꝓ nutrimẽtis: cũ ait. An ullũ exiſtimas poſſe fieri ciuẽ eꝝ regiũ q nõ his artibus & diſciplinis ſit eruditus? An uilla alia putat rudimẽta: & incunabula uirtutis: qbus ad gloriæ cupiditatẽ alant? Nam rudimẽta ꝓ initiis: & incunabula ꝓ nutrimẽtis dixit. Q̃ꝫ Icunabula uocamus nutricationẽ puerilẽ a cunabulis. Sue. de Veſpaſ. Quare ꝓnceps quoq; & locũ ĩcũabuloꝝ aſſidue freq̃ntauit

Cuncti. ſignificat qdem omnes: ſed q ſint cõiuncti. Oẽs ẽt ſi ſunt diſiuncti & diuerſis locis.

Cũctor. aris. cũ. c. ante. t. a cũctus fit cõtor. aris. cũ o. ſine. c. a cõtus. quæ ẽ ptica ambo ſignificãt morari differre ab eo q cũcti ſimul ſine difficultate moueri nõ poſſint. Vel ab eo q q conris uadarimant paulatꝫ ꝓcedũt. Liu. li. i. Alii dũ cõctant in ripis inter pugnæ fugæq; cõſilio oppreſſi. Col. Naꝫ diſpẽdioſa eſt cõtractio: ꝓmũ q auibus ꝑdaꝫ cæteriſq; alalibus ꝓber. Cũctanter cũ mora. Incũctanter ſine mora. Liui. li. i. Tũ illũ haud cũctanter diſſeciſſe cotẽ ferunt. Aug. lib. vi. con. Quod uiolari nõ põt incõctanter ꝓpoſuẽ uiolabili. Poniꝫ q̃ꝫ cũctati ꝓ dubitare. Sue. de Aug. Cũctari ſe ne ſi ſupereſſet eriperet legibus reũ. Quandoq; ꝓ manere. Virg. Reginã thalamo cũctantẽ. A cũctor fiũt cõpoſita. percũctor & recũctor qđ ẽ iterum moror. Aug. Tũ me recũctantẽ abripere atq; excutere ab eis: & tranſilire quo uocabar. Cunctatio mora ſeu dubitatio.

Cuneus ἐλλιγμὸς ἢ λέγεται σῖτος ὡς ξένιον Φωὴν ἐν τῷ πρωτείᾳ ἀλλὰ ὀφὴν τῶν ξύλων ἐστίν. Inſtrumentũ qđ ad ſcindenda ligna adhiberi ſoiet. Huius prima pars acutior eſt: ut q̃uis rimulã facile intret: ſequens aũt latior & amplior. Virg. Nam primi cuneis ſcindebant fiſſile lignũ. Per tranſlationẽ Cuneus ſunt ꝓ pedita multitudine in cunei formã reddactaꝫ quæ cõcta in acie primo anguſtior deinde latior ꝓcedit: ut Veget. li. ii. ſcribit. Ab huius ẽt cunei ſimilitudine dicta ſunt loca in theatro. i. graduũ ordines in qbus uulgo ſpectatores ſtabant inter ſedẽtiuꝫ ſubſellia. Iuue. Digna tuo cuneis an hinc ſpectacula totis qđ ſecurus ames. Vict. li. v. Cunei ipecta culoꝝ in theatro ita diuidant ut anguli trigonotum q currũt circa curuaturã circinatiõis dirigãt aſcẽſus. ſcalaiq; inter cuneos ad primã ꝓmationẽ. Iude theatrũ elegãti epitheto Cuneatũ dicit. Virg. Cuneari hinc læta theatri. Excuncati ab Aſpulco dicti ſunt qbus ſedẽdi locus nõ fuit in cuneis cõfertis. Sed & conſtipatam turbam cuneos dicimus Cypria. Stipatus clientum cuneis. Virgi. li. iiii. Per cuneos geminatus. n. ppliq; patrũq;. Et cuneus dictus ẽ ager in hiſpania cõuguus iacero promontorio.

Cuncatus. a. uꝫ. qđ eſt in formã cunei factũ. Vnde a Liuio. forma ſcuti Cuncarior appellat: cuius ſũmũ latius imum ſtrictius erat. Et Cuneatus ager apud Col. in cunei formaꝫ factus: ut puta cũ ẽ lõgus pedes centuꝫ latus ex utraq; parte pedes. xx. & altera pedes. x. apud Plynũ li. iii. Hiſpania cuneatur anguſtiis. i. in cunei formam efficit. Hinc Excuneatus de quo in dictione Cuneus. & Diſcuneatus. Vide loco ſuo.

Cuneatim. ſignificat per cuneos. Ammia. Imperator cuneatim ſtipatus.

Cuniculus animal lepori ſimile qui ſubter effoſſa latere ſolitus eſt. Mar. Gaudet in effoſſis habitare cuniculus antris. Item cunículus diminutiuũ eſt a cunco. a quo cuniculus animal appellatus ẽ ut inquit Varro. Item cuniculus foramẽ ſub terra oe

cultū q̄d neu. gñe Festus. Cuniculum protulit ex quo uapor trahit in balneantibus uaporibus.

Cunire. est stercus facere dictū a cunis infantiū quæ ixpe stercore fœdant.

Cunila. quæ & Cunilago. qñq; a Ply. dī ab Aristo. Conyza. herba est quā Theodorus Gaza pullica rē cōuertit. qa pullices necat. Col. lib. x. Cunilæ nfatis. quam saturea; rustici uocant. Huius uero herbæ multa sunt gña. Na; quædam Bubula appellat & semē pullegii habet q̄d cōtra serpētes in uino bibit. Quæda; saturea. a græcis Organu; Heracleoticū. Tetra a græcis Mascula. a nris cui nilago odoris fœdi radicis lignosæ: foliis asperis cuius manipulu; si quis in domo posuerit. oēs a tota domo blattas ad sē trahēt cōuenire. Prodest aduersus ota uenenata.

Cunnus. per duplex. nn. pars mulieris pudenda.

Cupæ: uasa uinaria maiora quæ uulgo Vegeres appellant. Luc. Nanq; ratē uacuæ sustētant undiq; cupæ. Cupis. n. naues si mari sustinēret cū ipsaq; tota carinaq; tesarciunt. A priscis Caupæ dictæ a cauo. Vnde Caupones a caupis.

Cupes. Cupedia. & Cupedula. ab antiquis dicebant Lautiores cibi: siue cupiditas lautioq; ciboq; q rebus cupidinis alimēta pbeant. Gellius. Cōiecta bamus ad cœnulam nō cupedulas ciboq;: sed arg utias q̄sionū. Ci. Ambitio mulierositas ꝓuocacia ligurritio temulētia cupedia.

Cupedinarii: q esculēta & potulēta uændūt. Var. li. ieq; humanaq;. Numerus equus Cupes & macellus romanus singulari latrocinio mīta loca habuerūt infesta. His in exiliu; actis publicata sunt eoq; bona: & ædes ubi habitabant diruta: æque ea pecunia scalæ deū penatiū ædificatæ. Vbi habitabant locus ubi uænitēt ea quæ uescēdi causa in urbē erant allata. Itaq; ab altero forū cupedis appellatū est. Ter. in Eu. Ad macellu; uenimus: concurrunt mihi læti obuia; cupedinarii omnes cætarii lanii coqui.

Cupedinarū foq;: & Cupedis foq;: a cupiditate uel q; ibi fuerit domus Cupedinis romani equitis.

Cupio. is. cupiui. uel cupii. itū. pe. p. secūdū quartā cōiugationem q̄d apud antiquos ꝓsteri solebat. Ouid. li. fas. Mars uidit: uisamq; cupit: potiturq; cupita. Lucr. li. i. Effringere ut alta naturæ primo terrarum claustra cupiret. Est aūt cupere optare. q̄q; ab inuicem separent q; a cupimus quæ in ipe sunt optamus quæ nō speramus. Ci. in ora. Neq; ucro cupientibus nobis atq; exoptantibus fructo ocii datus est. Et cupere minoris uis est q̄ desiderare. Terentius in heau. Quanto diutius abest tanto magis cupio. tanto magis desydero. Huius uerbi composita sunt Comcupio a quo Concupisco q̄d est in usu frequentiori. & significat uehemēter cupio. Iusti. li. x. Nihil uictores pter gloria; cōcupiscūt. Sal. Nā uti q̄sq; domū aut uillā Postremo nas aut uestimētū alicuius concupierat dabat operam: ut is in ꝓscriptoq; numero ēet. hīc cōcupiscētia quæ è bonaq; æque ac malaq; rerum appetitq;. Discupio. ualde seu uariis modis cupio. Cælius ad Ciceronē. Te uidere & omnia intima cōferre discupio. Hēo aūt q̄ multa. Percupio uale de cupio. Iuu. in asi. Percupio obseq gnaro meo Dicimus ēt bene cupio. & male cupio.

Cupidus. auidus. Ter. in adel. Tace. Egomet cōuenam ip umint cupide accipiat. i. bene & libenter Hoc è magna auiditate. Accipit interdū ꝓ amatore. sicut cupere ꝓ amare. Ter. in an. Vel q; ipsi bene cupio glycerio. Ponit tñ cōsequēs ꝓ antecedēte. Optime. n. amamus aliquos cū illis bñ cupimus.

Cupido. mas. gñis accipit ꝓ deo q filius uenus fuisse fingit a poetis. a quo Cupidineus. a. um. Cupido uero fœ. gñis ꝓ cupiditate q̄us cupiditas leuior sit q̄ cupido. Lucil. li. xix. Cupiditas ex hoste cupido ex stulto nunq̄ tollit: q; cupiditas per quædā sit tēperatior defluēs a cupidine.

Cupressus uide in dictione Cyparissus.

Cupriū. gñis q dddā ærīs. Vnde apud Palladiū. Cuprini claui dīr. Legimus quoq; Cyprū.

Cur aduerbiū significat Quare: licet q dam qnr per q. scribēdū putēt & a quare ꝓ syncopen atq; apocopen deductū. a. &. e. litteris detractis.

Cura. est flagrās in corde stimulus. Vñ dicta est solicitudo anxietasq; q̄ti coreda q; cor edat & excruciet. Vir. Quādo hæc te cura remordet. Quādoq; ponit ſ ꝓ studio & diligētia: ut salus tua è mihi cura. i. ad salutē tuā studiū adhibeo. Quandoq; pro opere q̄d ad hīa cura fit. Mar. Teq; piget curæ ꝓmia ferre tuæ. i. ꝓmia operis abste facti. Quandoq; ꝓ Amore. Virg. At regina graui iamdudū saucia cura. Idē ſt apud inferos inter monstra habitantia in faucibus inferoq; ponit curas q̄si deas aliquas. Et ultrices posuere cubilia curæ. A cura sunt cōpositi Tricurus & securus. pe. p.

Curiosus a multa cura dī siue in bonū: siue in malum. In malū quotiēs plus diligentiæ q̄ oporteat rebus uel nris uel alienis adhibet. In bonū cū cura supra modum utimur ad res bene gerēdas. Est igit curiosus q mītū siue diligēter aliquid curat. Ci. Apio pul. Ita est hō nō mō prudēs neq; etiam æquus uir & curiosus. Et pro Sex. Et. n. alius eq uultu flagitia parietibus tegebant. Sz hæc obstructio nec diuturna è: neq; obducta: ita ut curiosis oculis perspici nō possit. In bonū quoq;. Col. li. iii. usus è aduerbio. Sin aūt ipsa; nitē sternere uoles iuxta radicē: ita ne ipsa; lædas curiose fodito Similiter Incuriose. Gel. si qs nō incuriose legat No è ergo curiosus a parua cura uti ualla putauit sed a diligēti & optima. De derivatiōe quoq; cū dicat Curiosus nō tam a cura q̄ a cuna uidet descendere cuius compositum magis est in usu Incuna. i. negligentia. tametsi cuna a cura dicat nō ei assentio. Neq; de cōpositione: ut a cutia componatur incuna. Sz dico ita uenire curiosus a cura per adnexionē litteræ l. quēadmodū & Cuna nisi a Curio sumet uelimus. Vtrūq; Plau. in aul. posuit. Etiam agnum misi. quo quidez agno sat scio magis curiosam nusq̄ esse ullam bestiam uolo ego ex te scire quid sit agnus curio quia ossa & pellis totus est: ita cura macer quin exta inspi

cere in fole licet:ita is pellucet q̃ſi laterna puni/ca. Festus exponit Curionem agnum quasi con/fectum & extenuatum curis. Similiter Incuria pet adiectionẽ.i.liquet non a curia sed a cura cõponi q̃d significatio eor̃ aperte declarat. Nam cura & incuria diuersa sũt & opposita: ex aduersaq; eor̃ significatione facile monstrat incuria a cura com poni. quoniam.in.negatiue stat. & alterius signi ficatio ex contrario alterius edocet. eo q; sicut cu ra diligentia est.ita Incuria negligentia: ut Ci. in Læl. ostendit. Vituperanda est rei maxime neces/sariæ tanta incuria. Quod nõ significaret si a cu/ria componeretur: Nam esset locus a curia diuer/sus. quoniam curia locus erat ubi curas publicas gerebãt & ubi cuta sacror̃ publica. Nec adiectio nẽ literæ i. Incuriosus & incuria nisi euphoniæ causa factã puto. q; non recte sonet Curosus & in cura. Cuna uero accepisse.i.arbitror ut alia; a cu ra signi:ficationẽ caperet. & nihilominus primiti ni naturam semper oleret. A curiosus sit curiosi/tas p affectatione & diligentia. Ab Incuria Incu rioſus. Ambr.li.i.offi. Incuriosus salutis: gloriæ cupidus. Ply. Rebellat sæpe humor incuriose da tus. Aliq̃n incuriosus capitur pro pingui ut apud Apulcum.

Cũria a cura dicta est. Curiarum duo gña erant ro/mæ. Nam locus ubi senatus temp. curat Curia di citur. Et ubi cura sacrorum tractatur: curiam ap/pellamus ideſt ubi uel sacerdotes res diuinas uel magistratus hũanas cutat. Et nõ solũ p loco. sed etia; pro hominibus curia sumitur. Luc. Victo in re minax iactatis curia gracchis. Curiæ etia; no minant in quibus uniuscuiusq; partis populi ro. quid geri. qualeſ sunt hæ in quas Romulus po pulum distribuit numero. xxx. quas quoniã tunc resp. curam per earum partũ sententiam expedie bat: curiaſ appellauit. Hi postea additæ aliæ q̃q; fuere ita ut in sua q̃sq; curia sacra publica faceret feri?abſq; obseruaret. Curia in qua habebat senatus templũ erat. Habebat aũt modo in æde Apol linis: modo in delubro concordiæ modo in hoc modo in illo templo.

Curiales dicunt qui sunt eiusdem curiæ: sicut Tri bules eiusdẽ tribus. Curiales flamines curiæ sa/cerdotes. Curiales mentæ in quibus smolabatur Iunoniq; quæ curis est appellata.

Curiara comitia: conuentus qui litium causa incu/riis fiebant.

Curiones a curiis dicti sunt in quibus sacerdotes ita res diuinas curabant: sicut senatus res humas nas in curia hostilia curare solebat ut inq̃t Var. Et curiones dñr p̃cones. Iul. capitolinus. Illc qui curionem dici iussit: in posturam fecit & passus é. Euse. li. iiii. ecclesiasticæ hist. Misso curione ad po pulũ iubet uoce maxima p̃testari polycarpum ter tio cõfessum se esse christianum. Plau. uero in aul. agnũ curionẽ appellat macientũ rang̃ ob curam sit emaciatus. Vnde a contrario. Apul. in floridis agnũ opimũ & pinguẽ dicere uolẽs appellauit in/curiosum. Et curiones dicti sũt q̃dã romani ciues.

Curionatus. us. ipse magistratus appellat.

Curionia: sacra quæ a curionibus incuriis fiebant.

Curionium dicebatur æs q̃d dabatur curioni ob sa cerdotium curionanis.

Curo. as. a cura fit. Et é curare operã dare. Ci. Cura ut ualeas. Aliq̃n incũbere & curam habere. Plau. Tu quæ agẽda sunt cura. Sed in idẽ recidũt. Ali q̃n mederi. Ci. Difficilius ain aliis morbis curan tur. Aliq̃n reficere. Vnde curare corpus dicimus cũ de hominibus loquimur. Quod est cibo lauan chos: & his similibus operã dare. Virg. Corpora curamus: fessos: sopor irrigat artus. Ter. in adel. Aedepol fyrisse te curasti moliter. i. cibasti uel re feciſti. Cum uero de apibus & huiusmodi anima libus cibo tantũ accipimus. Huius cõpositæ sunt Accuro. unde Accuratus. Concuro. Plau. in bac. Magis unũ in mente est mihi nunc saris ut com mode pro dignitate opsoni hæc cõcuret coquus Procuro. de quo alibi. Percuro ; recte cuio. Col. li. vii. Hic idem sanguis nisi missus fuerit sanies creabit. Q̃d si suppurauerit tarde percurabit.

Curator: qui pupillis loco tutoris dat. discu q; pu pillarũ bonor̃ curam gerat. Et curator dicit qui rei frumẽtariæ: & agris diuidũdis ꝑpositus est. Et a Gellio. Catulus dẽ curator restituẽdi capitolii. Et gñali uocabulo curatores dñr ꝑpositi. Vnde & a Frontino de curatoribus aquar̃ scriptus est. Sue. in cali. Curatorẽ muner̃ ac uenationũ p cõ tinuos dies in conspectu suo carnifex uerberatus nõ prius occidit q̃ offensus putrefacti cerebri odor

Curationus. a. um. q̃d ad curatorẽ pertinet. ut Cura toria actio.

Curatio inquit Do. medicor̃ ẽcura mẽtis. curatura diligẽtiæ Inuenit ẽt curatio pro iniunctione mu/neris. Plau. Quæ mea curatio est. Liu. li. ii. Quod facile apparat nõ tam ad honorẽ eius curatio al/tior fastigio suo data esset factum.

Curius nomen romani ciuis exactissima frugalitate & perspecta fortitudine. Hic cum in scamno sede rent samnitum legati magnum auri pondus publi ce missus attulissent: inuitarentq; ut eo uti uellet respondit. M. Curium male spare locupletibus q̃ locupletẽ fieri. Et q; acciderit nõ potuit eum pecu nia corrumpi non posse.

Cures tantum pluralis numeri Sabinorum oppidũ cui imperabat. T. Tatius: cuius ciues Quirites di cebant. Conuenerunt q; Romulus & Tatius in hanc sententiam ut e duobus populis unus effice retur: & Sabini romam migrarent: romaq; nomẽ retineret: sed romani & sabini quirites appella/rentur. Ouid. lib. ii. fast. Te tatius paruiq; cures centinaq; sensit. Hinc etiam populi cures Virg. ii. nono. Tacioq; senit curibusq; sacerris.

Curis lingua sabinor̃ hasta dicitur. Vnde Iuno di cta é Curris: quia candẽ hastam ferre putabant.

Curetes penultima producta quidam Cretæ populi de quibus Ouid. lib. iiii. me. Latgoq; fatos cure tas ab imbri. Alii fuerunt sacerdotes Cybeles qui & Corybantes dicuntur qui ad sacra cybelis ad/missi sunt casti & puri illicq; saltant armati. Di

cti a κορυβαντιq̄d iactationē significat capitis q̄ capita ialtādo iactēt. Funisq̄ agitēt. Alii fuerūt ppli i dalmatia. Luc. Illuc bellaci confisus gēte curetum. Item Alii etholis uicini.

Curculio.pe.cor.non per.g. ut paret ex Plauto qui comœdiaꝫ inscripsit curculionē prologuꝫ per primas litteras uerbū. Curculio scripsit. animal paruum frumentum corrodens quasi gurgulio eo q̄ nihil in eo pene aliud q̄ guttur uidetur. Est enim gurgulio uti parens seu fistula in gutture per quā spiritus attrahitur atq̄ emittitur. is constat ex ossibus flexuosis & molliibus quasi ex anulis in catenæ modum cōpactis & imperfectis. Dicitur ēt spiritalis fistula: quæ semper patet: ut spiritus liberum habeat exitum: qui ad pulmonem corq̄ defertur.

Curro.is.cucurri cursum. Cuius composita quandoq̄ geminant syliabam: quandoq̄ non. Virg. li.iii. Decurrere migis alii de pte parētes trāsmittunt cursu campos. Liu.li.xxii. Qua cuiq̄ proximum fuit decurrerunt. Cato contra Pisonem. Video hac tempestate cōcurrisse omnes aduersarios. Ter.in Ecy. Vna illaꝫ interea propere præcurrit. Currere uero proprie in terra dicimus. Vnde fit cursus. Sed figurate & in mari naues uelociter uolantes currere dicunt. Virg. Sed tibi qui cursū uēti quæ fata dedere. Apul. Et lopinati animū cursus terrorem adiecere. Et habet passiuum in tertia persona ut inquit Prisc. sicut multa alia. Nam dicimus. Curritur spatium: aratur tèrra. inseritur arbor. Ter in adel. Decurso spatio bibitur uinum. Composita huius uerbi sunt. Accurro. q̄d est ad aliquē locum uel hominē auxiliandi complacēti diue causa curro. Ter.in an. Ibi tum exanimatus Pamphilus bene dissimulatum amorem & cellatum indicat accurritemediam mulierem cōplectit: Concurro simul curro. & Cōcurrere simul omnes currere. Lact.li.ii. Tuꝫ uero alacres ad deoꝫ templa concurrunt. Aliq̄n significat Contra siue aduersus currere. Nam cum duo exercitus collatis signis pliū inceunt concurrere dīr. Virg. Audeq̄ uiris concurrere uirgo. Sal. Maximo clamore cū infestis signis cōcurrunt. i. simul omnes aduersus currunt. Circūcurro. a quo Circūcurso. Amb. Discite uirgines nō circuncursate per alienas ædes. Decurro. Discurro per diuersa loca curro. aut huc & illuc curro. Liu.li.i. Signoq̄ dato iuuentus romana ad rapiēdas uirgines discurrit. Excurro extra curro. Ci. Apio pul. Mādaui utriq̄ eoꝫ ut ante ad me excurrerent ut tibi obuiaꝫ ꝓdire possem. Aliq̄n de malo intelligitur ut cū fūt excursiōes a militibus quæ idē sunt q̄d incursiones. Naꝫ ex cursiones uocant respectu illoꝝ a quibus recedūt Incursiones respectu eoꝝ in quos incurritur. Liu. li.i. Insines romanos excurrerūt ppfabūdi magis q̄ iusti more belli Incurro. Introcurro. intercurro in ter mediū curro. Ci.li.i. ad heren. Alterum genus narrationis est q̄d intercurrit nonnunq̄ fidei aut crimiuationis. aut transitionis: aut alicuius apparationis causa. Occurro. Præcurro antecurro: siue cito ante eo. Plau. in am. Me captas qnia tute ab naui clāculum alia uia ꝓcucurristi. Ter. in eu. Abi ꝓcurre ut sint domi parata. Procurro. Percurro p tecte siue ad sinē usq̄ curro. Recurro retrocurro: aut cito sequor. Plau. in Cis. Ego ad anuꝫ recurro rursum. Ter. in adel. Vbi me illic non uidebit: iā huc recurret sat scio. Ci. Terentiæ. Et si Despondo quoq̄ ita imperaui statiꝫ ut recurreret. i. subito reuerteret. Hic Recurso. as. q̄d est sæpe currēdo & recurrendo: aut uoluēdo remoluēdo eo. Virg. Vrit atrox iuno & sub noctem cura recursat. Succurro. Transcurro: ultra uel de loco ad locum subito uado. Ter. in eu. Tu abi atq̄ ob sera hostium intus dum ego transcurro ad foꝝ.

Curso.as. sæpe curro: uel continuo sæpe uado. Ci. i Cato. Alii scandant malos alii per foros cursent. Terē. in Ecy. Trepidari sentio & cursari horsum sursum.

Cursito.as. frequentatiuuꝫ a Curso frequentatiuo. Diom. Sunt quædā iteratiuoꝝ & iterariua sæpe in tres gradus dedacūt uerba. quale est Video deinde uiso. & q̄d pius est uisito. Itē Curro. deinde curso & cursito. Ter. in Ecy. Hodie mihi haud potestas data est ita cursitando atq̄ ambulando totū hunc cōtriui diem.

Cursus.us. & Cursio curēdi actū significant: q̄d & de nauigante & equitante potest intelligi.

Cursura.æ. idē q̄d cursu s. Var. Equi alii sunt idonei ad rē militarem. alii ad uecturam. alii ad admissuram alii ad cursuram.

Cursorius.a.um. q̄d ad cursum ptinet: ut nauis cursoria. Sidonius Tiphim cursoriam ascendi.

Cursor qui currit. Et Cursor tabellarius dīa celeritate cundi. Mar. Cursorem sexta tibi rufe remisimus hora.

Cursim. aduerbium significat Currēdo. & incursim celeriter. Cæcil. Nullus sum nisi meam rem propero incursim perdere. Plau. Cursiꝫ curram q̄d ē currēdo curram.

Currus: carrus: culus diminutiuū est curriculus. nel curriculū. q̄ eo ueteres ad cursuꝫ in ludis uterent.

Curriculus uel curriculum. breuissimuꝫ uehiculi genus. Curtius. li. viii. Alioꝝ turbati equi in amnē ꝓcipitauere curricula. Est etiaꝫ Curriculuꝫ. cursus breue. Et totas effudit habenas curriculo quem si reuoces subsistere nescit. Ci. pro Rabi. Exiguum nobis uitæ curriculum natura circunscripsit: Imē sum gloriæ. Plau. in epi. Nam ut apud portum te conspexi curriculo occæpi sequi uix modo adipiscendi potestas data est. Item curriculum significat tēpus. Virg. li. viii. Curriculo expulerat somnum cum fœmina primum. i. medio tempore. Et curriculum locum siue intervallum ubi curritur denotat a carceribus ad calcem: qui græce σφενδόνη λέγεται ἀλλιγτι. Apul. Quos sæpe incurriculo uectores fuisse constat.

Curriculo aduerbiū significat cursiꝫ statiꝫ celeriter.

Curule.ncu.gñis per simplex.r. Et Curulus fœ.gñis sedes ex ebore q̄ maiores magistratus utebant. Cui tu. Hor. li.i. epiaꝫ. Cuilibet hic fasces dabit eri-

pietq curule cui nolet importunus ebur. Nam se natores qui curulem magistratum. hoc est maiorem honorem gessissent honoris gratia in curiam uehi soliti erant curru in quo sella erat supra quaz considerent. Curules etiam dicebantur equi quadrigales uel magistratus qui curulibq uehabant. Luc. lib. iii. Prætor adest: uacuæq loco cessere curules.

Curruca: parua auis quæ alienos pulos proprios putans nutrit. Iuuc. Tu tibi tunc curruca places.

Curuus. a. um. q d est inflexum: ac contortū a quo Iucuruum pro ualde curuuz. Ter. in eu. Incuruus tremulus labiis demissis. Do. Incuruus ualde curuus. sicut fractus ualde fractus. Procuruus. Vir. Neq illic procuruam expectant falcem. Recuruus Curuū ēt dicit bura quæ quasi temo ē inf boues.

Curuo. as. flecto. deorsum aspicio capite deflexo. Lact. li. ii. Quia curuant cælestē atal ad uenerandā terrena. Idem in eodem. Ille uobis sublimen uultum dedit: uos in terram curuamini. Huius cō posita sūt Accuruo q d ē iuxta curuo. Col. li. iiii. Nam fragilis est ea parte materia qua torta & accuruata cū deponeretur cæperat uirium. Recuruo rursus curuo. Idem. li. iii. Omnis nux unam radicem mittit: & simplici stilo prorepit. cū ad scrobē solidum radix peruenit duricia humi coercita recuruaf. Incuruo ē eiusdē cū simplici significatiōis

Curuesco curuus fio. Amb. Oleaz non curuc scēriū hubertate baccaz. Huius compositum est Incurnesco q d ptullt. Cl. in tus. Ramos baccaz habet tate incuruescere.

Curuamen. ipsa curuatio. Oui. li. ii. me. Sectus ſ ob liquum est lato curuamine limes. Gel. Sub alio atq alio cæli curuamine.

Curtus. a. um. incultus quasi mutilus. Hor. Nunc mihi curto ire licet mulo ud si libet usq tarentū A martiale dictus est curtus calix. i. fractus. Er a Persio curta supellex. Hic Curto. as. a quo Decurto. De qnibus in dictionc Decurtatus.

Cuspis posterior pars hastæ licet qnq p ipsa hasta & qnq pro sūmitate hastæ. Hic componit tricuspis & deriuatiuū fit Cuspido. as. quo usus ē. Ply. li. xi. Vrorum cornibus barbari septētrionales potant: urnasq binas capitis unius cornua implent alii pfixa his pila cuspidant.

Custos. qui rem aliquam tuetur & curat. Vnde custodez hostii dicimus qui curat ne qs iniussus ingrediat. Custodem horti: qui prohibet aliquem in eum ingredi: uel damnum facere. Custodez sacroz qui sacra ministrat atq obseruat. Virg. At domus herculei custos pinaria sacri. Ci. li. ii. offi. Malus. n. custos est diuturnitatis metus.

Custodio. is. iui. itum. obseruo. Gel. li. i. Parsimoniā apud neteres romanos & uictus atq cœnaruz tenuitas nō domestica solum obseruatione ac disciplina: sed publica quoq asaduersione: legumq cōpluriū sanctionibus custodita est.

Custoditū: q d cum custodia est. Incustoditum q d sine custodia est. Mar. Incustoditis & aptis lesbia semp liminibus peccas.

Custodia. obseruatio. Quandoq etiam ponit pro eo qui custodit. Tibul. Sed precium ti grande feras custodia uicta est. Quandoq p eo q custoditur. Suc. in Domi. Nec nisi secreto atq solus plærasq custodias receptis quidē in manu catenis audiebat. Er digest. de reorum custodia scribitur. Nc quis recepram custodiam sine causa dimittat. Er alibi. Si custodia se interfecerit uel pcipitauerit: militis culpæ ascribitur. Itez custodia carcer appellatur. Col. li. i. Nam illa solēnia sunt omnibus circūspectis ut ergastuli mancipia recognoscant: ut explorent an diligenter uincta sint: an ipsæ sedes custodiæ satis tutæ munitæq sint.

Custodiarium. locus in quo quis aliquid custodit Cyprianus Dereliquetur filia syon: sicut casa in uinea: & sicut custodiariū in cucumerario.

Custoditio. est opera ad aliq d custodiēdū sumpta.

Cutis pellis: siue coriū. Ply. Ergo cutis ipsa sensu caret maxime in capite ubicūq per se ac siue carne est uulnerata non coit: ut in bucca cilioq. Huius diminutiuum ē Cuticula. Composita sunt Intercus morbus. Intercutaneum q d intra cutem est. Subcutaneū q d sub cutc. Subtercutaneū. q d sub ter cutem est. Recutiti etiam a cute dicunt iudæi. i. circuncisi & cute hoc est ppurio priuati.

Cutiones dicti uident a cōtractione: q in emendis uendendisq mercibus tardi perueniant ad iusti pcit finem.

Cyamus. significat fabaz. Suidas κύαμος ἴαμα ὀσφρίου & magicalis est.

Cyane. cs. pe. Indifferente nympha sicula fuit q in fontē sui nois conuersa fertur. Ouid. li. ix. me. Cognita cyane pstanti corpore nympha. & li. de ponto. Quaq suis cyanem miscet anapus aquis.

Cyaneus: color cæruleus. Var. Cyanea penula amictus grassatur. Dicitur & Cyanus. Ply. in. nomine est & cyani colos. Græci κυάνους dicūt. hic Cyaneus gēma appellat ex iaspidum genere colore cæruleo.

Cynum: metallum.

Cyancæ siue cyanitæ insulæ seu magis scopuli sub thracio bosphoro qui spēm bnt inter sese concursitantiū: quæ naues fluctibus immergant ob aduersos in se uentos colligentes quæ & a complodendo sunt etiam Symplegades appellatæ.

Cyathus. pe. cor. paruum poculum. Iuuc. Cardiaco nunq cyathum missurus amico. Ad cyathum stare dicuntur pincernæ regibus quibus cyatbissant hoc est in cyatho nina ministrant. Suc. in Cæsa. Sed. C. Mem. etiaz ad cyathuz & uinum nicomedi steriſſe obiecit. ἐλλησι κύαθος λέγεται ὅτι κύω ἐστὶ τὸ φιλέω καὶ γάρ οὕτως εἰς τὴν φιλίαν ἔχονται ὡς ὠθοῦνται καὶ σουίλας ἐφ' κύαθος οὖν παρα τὸ κύω κύαθος ἤτοι τὸ χέω. Est ēt cyathus gēs quoddam mensuræ quo cibaria gallis dari solebant. Columella libro nono Nam singulis capitum quaterni cyathi diurna cibaria sunt cummagis terni uel bini pbeantur. Plynius. lib. xxii. scribit cyathum per se pendere

drachmas decem.

Cybele.es.& Cybeles.is.uel.æ.pe.cor.Nam ut docet Ser.anapæstus est in hac dictione cybele hæc fuit uxor Saturni a cybelo phrygiæ monte seu oppido ubi eius sacra primo sunt instituta.Scribit Festus Cybelem a nonnullis ideo appellatam:quangeret homines in furorem qđ græci κυβιστῶ dicunt.i.attezare dela persona gesticulari ut Homi.xvi.iliad.pagina penul. Sacerdotũ.n. Cybeles propriñ est caput rotare.Suidas κυβέλη ἡ ἕξα παρὰ τὰ κύβηλα ὄρη ὀρεία γάρ ἐστι ὅς λιὸ καὶ ἐπωχεῖται λεόντων ἕλκει καὶ κίναιδοι κύβελα ἱερὰ εἰσιν. Hæc primus ops & terra dicta fuit:q̃ ſit dea telluris: quæ & uesta dicitur ppter qđ curru uehi a poetis fingitur quia terra pendet in aere:& rotis sustineri q̃ rotat & semper uoluit mũdus.Mater deum q̃ ola gignit.Et mater alma.ab alendo. Et mater phrygia a monte phrygiæ quẽ pluratiuo numero dĩdyma uocãt. In eo sacra sibi p corybãtes instituit.a quo dindyme & dĩdymene a nõnullis uocat.Et Berecinthia a monte phrygiæ q̃ βερεκυνθος appellatur. Et Pales q̃ sit pabulo dea. Rhea ἀπὸ τοῦ ῥέω fluo q̃ terra affluens sit omniũ rerũ.Dicta est & Idæa & phrygia & pessimuntia.De qua Clau. Turrigerãq̃ petit Cybelẽ si nuosa draconem.Mar.& Cybeles picto stat corybante tholus.Ex Apulei sententia edẽ erat dea cybele bellona & Isis. Quandoq̃ tñ metri gratia scribitur per duplex.ll.Et sit cybelle bacchius pes ex prima breui & duabus longis. Proper. Vertice turrigero iuxta dea magna cybelle. Luc.li.i. Et lotam paruo reuocant ad mone cybellem.

Cybium:piscis gñs qđ ita scissum est : ut medium æque pateat in omnes partes ad similitudinem thesseræ.Ply.li.xxxii.Cybiũ ẽ concisa pelamis.

Cyboriuz.genus pomoꝝ alexandrinoꝝ. Hor.Obliuioso leuia massico cyboria.Acron. Cyboria.alexandrina poma quæ habent similia colocasiis folia in quoꝝ similitudinem facta pocula eodẽ nomine appellantur:aut certe pro cibis posuit tanq̃ cibum poculis compensaret.Cyborĩ quoq̃ nũc dicitur Structura quædam aliare cooperiẽs.qualia multa romæ a summis pontificibus extructa fuere. Vnde scribit dinum Gregorium fecisse ad beatum petrum super altare cyborium cum colũnis quattuor ex argento puro.

Cyclas.adis.uestis fœmineꝰ rotundꝰ. Nam græci κύκλον circulum καὶ κυκλάω circundo dicunt.Iuue.Hæ sunt quæ tenui sudant ex cyclade.Et uidesuestis tenuissima explicatilis & spatiosa.Proper.Et longa cyclade uerrit humum.

Cyclades.pe.cor.Insulæ in Ionio mari quibus ab ortu solis ægæum mare est:ab occasu Myrtilum occupant ad septuaginta millia. Dictæ cyclades q̃ in cycli formaꝝ disponant. Nam a promontorio Gerstæo circa delum inorbem sitæ sunt. Alii dicunt uocari Cyclades non quia in rotunditate sitæ sint:sed q̃ longo ordine eas circuire necesse sit ppter promontoria. Vnde & Virg.Sparsasq̃ per æquor dixit cyclades. Sũt aũt numero quinquaginta tres.

Cycli.quasi circuli.loca erãt athenis ubi aliqui nãbant.Id aũt nomen est tractum a circulari circunsistentia uãndendoꝝ.Cyclus.n.rotunduꝰ ignificat.Quare Menander ait.Itaq; ego mihi uideor per deos immortales uidere me ipsum indutum currere circum ac uãnire.

Cyclopes.pe.pro.Gigantes seu reges antiquissimi in sicilia iuxta ætnam uno oculo in fronte. Cyclops quasi circularis oculus κύκλος.n.rotundum & circulum dicit.ὤψ oculum.

Cycnus:latine holor:auis candida:anſere maior argutam uocem hñs:& cum ad mortem peruenit maximo doloreangitur adeo ut flere uideatur. Ouid.Dulcia defecta modulatur carmina lingua cantator cycnus funeris ipse sui. Fuit aũt cygnus Phaetontis amator . Post illius interitu; diuino fletu in hanc alitem mutatus esse dicitur in fabulis.Cycneus.a.um.ut uox cycnea: quæ est cycni Quandoq̃ cycneus dicitur candidus. Fuit insup cygnus filius martis. Vnde Hesiodus ſ aspide ἐνθ' ἤτοι κύκνος μὲν ὑπωρόμησεν Διὸς υἱὸν κτεινόμενον μεμαὼς σακέσπαλτε χαλκοκορυστήν.

Cydarum.pe.cor.gñs naulcularæ.

Cydon.Insigne Cretæ oppidum a quo malum cydonium pomum qđ dicitur Cotoneuꝰ.Ply.His proxima amplitudine mala quæ uocamus coronea:& græci cydonia ex creta insula aduecta. Serenus.Aut quæ poma cydõ cretæis misit ab oris Inde cydonitem appellat Palladiuꝰ cibum ex cydoniis decoctis & melle confectum. Cotonatum uulgo dicitur.Est & cydon nomen uiri proprium Et Cydones populi.

Cydnus:fluuius ciliciæ qui Tarsum apli Pauli urbem diuidit.cuius aqua cõtra podagras teste Plynio ualet.A tauro ortum habet ut inquit Stra.ab undarum colore sic dictus. Nam quicquid candidum est.Syri cydnum nocant.

Cylydros.gñs serpentis ex κυλίω uoluo ὕλρος serpens quasi uolubilis & eundo sæpe se inuoluat

Cylindrus:colũnulla lapidea roratilis qua rei rustice scriptores aream æquari iubent.Virg.area rũ primum ingenti est æquãda cylindro. Cato areã ubi frumentum teratur sic facies.Confodiatur minute terra.amurca bene conspargatur: & combibat plurimum comminuito terram : & cylindro aut panicula coæq̃to.Tractũ nomen ἀπὸ τοῦ κυλίειν.i.a uoluendo. Præterea cylindrus dicitur omne qđ rotatu facile est. Ci.de fato. Sed reuertatur ad cylindruꝰ & ad turbinem suaꝝ quæ moueri incipere nisi pulsa non possunt.Id aũt cũ accidit suapte natura qđ superest & cylindrũ uolui & uersari turbinẽ putat.Sunt & cylindri lapili tereres.Hoc est oblongi atq̃ uolubiles quibus mulieres & donabantur & ornabantur.Ply.libro ultimo de beryllis q̃ mira longitudine placebant ait ideo Cylindros quidam ex his facere malunt q̃ gẽmas quoniam est summa commendatio in

longitudine. Ex quibus uerbis colligit cylindros oblongos esse gemmas uero quadratas aut rotundas. Solinus similiter inquit Indici reges hoc genere gemmæ in iõgissimos cylindros amãt fingere In qua significatione quidã cylydros scribi debere putant quasi genus illud ornatus simile eãt spiris serpentiũ quos cylydros appellant.

Cylindraceus. a. um. qd est factum ad similitudinẽ cylindri. hoc ẽ teres & obiõgũ. Ply. scribit filiqs piso qd genus leguminis eãt cylindraceas esse. Et Anaximander dixit terram esse formæ cylindraceæ.

Cyllenius Mercurius dicitur. q. oẽm rem sermo sine manibus cõficiat. quibus partibus corporis q carent χυλλοὶ uocant. Ideoq quadratum eũ fingunt. Alii nolũt q in cyllenia uia sit enutritus Alii q in monte arcadiæ cyllene. Alii q a cylle ne sit nympha educatus.

Cylindroides uocatur figura coiũnæ quæ iacitur.

Cylix græce poculum & calix latine dr.

Cylisma. atis. uolutabrũ: uoluratio.

Cyllene mons arcadiæ: ubi enutritus Mercurio Cyllenius dictus est.

Cyma fœtus partusq brassicæ. Quasi κύημα qd fœtum significat. Celsus. Malu est succi brassicæ magisq etiam cyma eius. Ply. li. ix. Ex omnibus brassicæ generibus suauissima est cyma siue quyma. & si inutilis habet Col. Maior pars eius brassicæ in cymam prosilit. Cymata etiam dicuntur hæc a Columella: quæ uere proximo post primã sectionem e caulibus colliguntur: uel ut alii dicũt tenuiores cauliculi. Cyma etiam oppidum est æolicum.

Cymba genus nauis. Iuuc. Atq una transire uadu tot millia cymba.

Cymbium genus poculi uinarii procerus ac cymbe simile quæ græce κύμβις dr. Virg. li. iii. Inseri mus tepido spumantia cymbia lacte. Videturq diminutiuum a Cymba. Alii Cymbiũ. quasi cyssimbium per syncopen dici uolunt a cyssos hædera q ex ligno hedara fierct.

Cymbalum. Instrumentum musicum qd in sacris matris deum cum tympanis habebatur.

Cymbalistæ. q pulsant cymbala sicut tympanistæ qui tympana pulsant. Apul. de deo Socratis. Barbara aũt strepitu cymbalistarũ & tympanistarum & choraularum.

Cymæi siue cynæi a cimo Iocrorũ oppido. Vnde in Varrone Cynicus Antigonus mendose legitur p cymæus cynæuse.

Cyminus pe. cor. etruriæ lacus ẽ monti suppositus. de quo Virg. li. vii. Et cymini cum monte lacũ.

Cyminum pe. p. qd nos. y. in. u. uertentes cuminũ dicimus. Est autem cyminum & satiuum & sylue stre quaternis: aut quinis foliis ueluti serratis multis ægritudinibus magno usui sed pallorem bibẽtibus gignit. Persius. Et pallẽtis grãna cymini.

Cymodoce. pe. cor. dicta q undas maris quiescere faciat.

Cynæthium: ut scribit Dion. y. libro primo antiquitatum: est ciuitas in Arcadia ab æneæ socio ibi uita functo sepultoq. Hinc Cynæthæ siue cynætenses populi quos ramẽ alii a Cynætho Lychaonis filio putant appellatos.

Cynos. latine canis. Quo nomine etiam dicta est ciuitas in Iocride. Liu. li. viii. tertiæ decadis. Cynũ locridos emporium. Ptol. In locride cynos & calliaros. ἐνετύια κυνὸς κυνός.

Cynici. pe. cor. Cuiusdam sectæ phi. eius princeps Antisthenes Hercules & Diogenes fuere. sic dicti nel a Cynosarche gymnasio ubi uersabatur Antisthenes uel a κυνός canis quasi canini qa eãnt in cauillis castigatiõibusq more canũ mordaces contra uitia: uel quia obscænitate licentiaq sermonis rabiem quandam caninam repræsentarent Vel q nequaq ut canes aduiarent: sed orationes ac gestu in deinquentes inuecherent.

Cyniphs siue Cyniphos fluuius aphricæ: a quo & regio eo nosc dicta est in qua maximi sunt hyrci Hinc grex cyniphius. i. grex hircorũ & cyniphia pellis hircina. Mar. de Vdonibus. Non hos laua dedit sed olentis barba mariti. Cyniphio potent planta latere sinu.

Cynosbatos latini dicũt sentẽ canis.

Cynachante arbuscula quæ acinos ueluti unæ producit. latini cauinam sentem & uulgo uuam spineam nominant.

Cynanche a canibus dicta quos infestat pfocatio ẽ nocturna maxla pituita crassa & lenta. I fauces cer uicesq delata ἀπὸ τοῦ κύων καὶ ἀναγχω. qd est angere. a quo & Angustus & Angor: & Angiportus.

Cynomyia: musca canía κυὼν κυνὸς canis μυῖα musca q sanguinẽ ab alalibo exugit. Hæc pcipue canũ auribus insidet & uulucrat eas.

Cynites. is. pe. cor. musca minutissima longis cruribus in capite hũs rostriũ quo perforat pellẽ hominis. Nascitur ex humore & iuxta aquas abũdat.

Cynopolis canũ ciuitas in qua Anubis colitur. & honor & sacer quidam cibus canibus est constitutus. Ab hac cynopolitana pfectura appellata est. Qui in ea habitant Canarii dicuntur.

Cynocephalea: herba canino capiti similis κεφαλὴ caput dicitur.

Cynocephali. pe. cor. bestiæ similes simiis pter capita canina in æthiopia uiolẽti ad saltum i seri mos su. Aug. lib. xvi. ci. de. Quid dicam de cynocephalis: quoq canina capita atq ipse latratus magis bestias q homines confitentur. Ply. lib. vii. Gẽs meuis minoq appellata alalium quæ cynocephalos uocamus lacte uiuũr.

Cynoglossa. Herba quæ dicit lingua canis γλῶσσα enim lingua dicitur.

Cynorhodos: pe. cor. rosa sylucstris. i. canis rosa sic dicta qa eius radix ad morsum canis rabidi unicũ remedio oraculo quodam compertũ fuit. Quidam dicunt esse lilii gẽs rubeus.

Cynosorchis. quasi canino testis. herba quæ & orychis & cynosorchouia dr solisi oleæ mollibo ẽnis.

Cynosura. pe. p. canis ura. i. cauda & minor ursa dr

Luc.li.ix. Te ſegnis cynoſura ſubit tu ſicca pro/
fundo mergi plauſtra putas. Sunt aũt dnæ arcti
quæ una dr maior utſa quã græci elicen dicunt
Altera minor utſa. Cynoſura a græcis dicta. Naꝫ
populi græciæ notare ſoliti. Hanc ſydonii aſpiciẽ
tes cõtinue nauigant. Oui. Eſſe duas arctos. q̃ruꝫ
cynoſura nocaꝛ. Sydoniis elicen graia carina no/
Cynoſſema græco ſermone dr canis ſepul/ tat.
chrũ. Quo ẽt nole ẽ dictuſ tumulus Hecubæ uxoris
Priami q̃ ex dolore ſ patibili poſt cladẽ exitũq;
patriæ ac ſuoꝝ in canẽ eõuerſa ferꝛ. Ply. Cynoſſe
ma ita nocaꝛ hecubæ tumulus.
Cynthia Diana dicta a Cynetho monte in delo inſu
la in quo uata cũ phœbo eſt. Vñ & Apollo cyn/
thius & a quo ipſa inſula delo cynthia. Qui mõs
tantæ celſitudinis ferꝛ ut umbra ſua totius inſulæ
ambitũ regat. Cynthia ẽt locus romæ ubi cyntho
rũ monumẽtũ fuit. Et a Diana Propertius amicã
ſuam cynthiam ob pulchritudidem uocauit: quæ
prius hoſtilia uocabaꝛ.
Cypſeli aues quæ & hirũdines. Dictæ ex eo q̃ ni/
dũ ſpẽ cypſeli. i. ciſtellæ ex luto fingũr. Fuit & cy
pſelus tyrannus apud corinthũ. ẽt a ciſtulla nomẽ
acceptũ quã græci cypſelon uocant in q̃ delituit
occultatus a mſe cũ ad perniciẽ ueſtigareꝛ.
Cyphi gñs ſuaniſſimi odoris. Hiero. Odoris ãt ſua
uitas & diuerſa thynuamata & amomum cyphi
œnanthe: muſcus & peregrini mutis pellicula q̃
diſſolutis & amatoribus cõueniant nemo niſi diſ
ſolutus negat.
Cypariſſus fuit nomẽ pueri Thelephi filii quẽ apol
lo amauit poſtea in ſui noſs arborẽ cõuerſi. Cypa
reiſſus & p ſyncreſin Cypſſus deinde eõuerſione
y. in. u. cupſſus dr. Virg. Aeriæ quercus: aut co/
niferæ cypariſſi. Idẽ. Et teneram a radiee ferẽs ſyl
uane cupſſum. Dicta Cypariſſus q̃ corpus eius
a rotunditate in aerẽ erigiꝛ. Vnde & conos dr al
ta rotũditas & fructus eius conos appellaꝛ. Hæc
arbor natu moroſa ẽ: & Plutoni ſacra quoniã ſuc
eiſa nõ regerminat. Iõ funebri ſigno ad domos
defunctoꝝ illam poſuere maiores. Petro. in ſaty.
Gaudẽt ſerali circũ tumſata cupſſu. A cypariſſus
fit Cypariſſinus. a Cupſſus Cupreſſinus deducunt.
Cypiron gñs eſt herbæ paluſtris ſeu iunci quæ &
Cyperus. Cypirus uero alia herba eſt quæ gladio
lus dr radiee bulboſa & odore uicino nardo. Eſt
& per ſe indica herba q̃ cypens uocaꝛ. Gingibe/
ris effigie eõmanducata croci uim reddẽs.
Cypro. inſula in Carpathio mari inter ciliciã & ſy/
riã diues iluxui dedita. Vñ & Veneri ſacra. Hor.
Sic te diua potens cypri. A cypro urbe ſ ea ſic ap
pellata. In ea mercatus erat quõdam nouẽ regno
rũ ſedes. Vtres ſ ea ꝑclaræ Cythera a qua Veno
cytherea dicta eſt. Paphos: Palepaphos & Sala/
mina. Hæc inter maiores nr̃i maris inſulas locuꝫ
ſibi uẽdicat: cuius ſeptẽtrioales partes tracheæ ci
liciæ oppoſitæ ſunt. ibiq̃ cõtinẽri ꝓxima ẽ. Ori
entales Iſſico ſinui. Occidẽtales pamphylicũ al/
luit pelago. Auſtraleſ ægyptũ. Ambitq̃ inſulæ triũ
milliũ & quadringẽtoꝝ ac uiginti ſtadioꝝ. Hic
Cyprius. a. um. Vñ tres paruæ inſulæ huic ꝓpin
quæ Cypriæ noſanꝛ. Et uenus Cypria q̃ ei ꝑmũ
in Cypro tẽplũ ſit: õſtitutũ: uel qa parientibus ꝑſi
deat. Nã græce κύπτειν parere eſt. Similiter Cypri
cus. a. um. poſſeſſiuũ. & Cyprianus nomẽ uiri ꝓ/
prũ. Cyprus etiaꝫ dr una florẽs: & ſpẽs q̃dã ex a
trinſecus uirgulti in ægypto ſerẽs ẽt floridũ qnẽ
dam fructũ modõ florẽtis unæ platũ. Sed uideꝛ
magis inqt Hiero. ad fructũ uitis reſpicere cũ dr
in cãticis. Botrus cypri fraternus meus mihi ſ ui
neis engaddi. Ply. li. xii. circa finẽ dicit arborem
odorataꝫ in ægypto foliis & ſemini coriandro ſi
milis. coquiſ in oleo & exprimiꝛ. Inde unguẽtuꝫ
regale. q̃d cyprus ſiue cyprinũ dr. Vñ in cantieis
ſcribiꝛ. Cypri cuꝫ nardo: nardus & crocus: fiſtula
& cinnamomũ cũ uniuerſis lignis libani. Naſciꝛ
in multis locis ſed in cypro Iſſula odoris ſuauita
te ꝓſtat. Ideo Cyprus eſt appellata.
Cyprinus: gñs piſcis de quo Ply. & Ariſ.
Cyprogenia dñr quæ ſunt in cypro genita: ẽt ueno
ut Homerus in hymnis.
Cyrcerũ. nauis aſiana ꝓgrandis. Plau. Cũ pẽctor
portitores & quæ nauis uenerit ex aſia negant ue
niſſe. Cõſpicatus ſum interim cyrcerũ quo maio
rem non cenſeo.
Cyrene. es. & Cyrenæ tãtũ pl̃i numero. pe. p. oppi
dũ lybiæ inclitũ potenſq̃ cõditũ a Batto Laconi
co quẽ Callimachus ꝓgenitorẽ ſuũ fuiſſe tradit.
Ab hac Cyrene tota libya Cyrenia dicta eſt a Cy
rene quæ & Cyrenia uirgine Penei regis arcadiæ
filia: quam rapuit Apollo e monte pelio & ĩ afri
cam q̃ uergit ſ ægyptũ trãſtulit ex q̃ filios ſuſce
pit. iiii. Ariſteũ Nomiũ Anteũ & Argũ. Hic Cy
renaicus. a. um. ut regio cyrenaica & phia cyre/
naica quam Ariſtippus ſocraticus cyrenẽſis inſti
tuit. Hinc Hegeſias phus de quo Ci. li. i. taſ. ori
ginẽ duxit. Hanc regionẽ Ply. appellat pentapo/
litanã: a numero qnq̃ urbiũ q̃bus maxime incly
ta ẽ. quaꝝ hæc ſunt noſa. Beronice: Arſinoe. Pto
lomais Apollonia: ipſaq̃ Cyrene. Scribit Sal. Cy
renẽſes magnũ & diuturnũ bellũ geſſiſſe cum car
thaginẽſibus de finibus agroꝝ. Eſt & Cyrene no
mẽ urbis in Cypro inſula quã Cyrus condidit ex
qua natũ putant Simonẽ pſem Alexandri & ru/
ſi ut eſt apud euangeliũ. Aug. li. de paſtoribꝰ ſcri
bit ſimonẽ cyreneũ q̃ angariatus eſt ut xp̃i crucẽ
tolleret fuiſſe aſſe & hãc cyrenẽ africæ cõriguã eẽ
Cyrnus græce κύρνος inſula eſt in mari liguſtico
quam larini corſicaꝫ dicũt. Dicta Cyrnus a Cyr
no Corſicæ rege prius Teranne nominata quia
ibi terannei populi theſſaliæ habitauerunt lõga
paſſuum. cl. milia lata maiore ex parte. l. Circuitu
cccxxii. miliũ diſtãs a uadis Volaterrãis. lxii. mi
libus paſſuũ. Hinc Cyrneus a. um. Virgi. Sic tua
cyrneas fugiãt examina taxos. Hæc ꝓmo teraph
ne poſtea a cyrno cyrne appellata ẽ. Cyrnea uaſis
uinarii genus. Plau. Cadus erat uini inde imple
ni cymeam.
Cyrrha: ingũ parnaſi mõtis bœotiæ. Mar. Quid ti
bi cũ cyrrha: qd cũ permeſidos unda? Cyrrhea ue

ro urbs in Helicone iuxta Nysam. Luca. Sed mihi iam numē: nec si te pectore uates accipiaz cyrrhea uelim secreta mouentem Sollicitare deum: bacchumq; auerterenysa.

Cynos latine ꝓprius authenticus dñs. Vñ Cyrianus proprium nomen.

Cyrus ꝓprium nomē regis persaꝝ Cyrrus uero nomen duorum fluuiorum: quorum unus est in Albania: alius in Media.

Cyssus: genus hederæ quæ sola sine adminiculo stat: a græcis orthocyssos dicitur. Quo etiam nomine dictus fluuius quidam.

Cytheron Vide in dictione Cithara.

Cytisus pe.co.gñs fruticis inter campos & syluas a Cytiza ciuitate. Col.li.iii. Cytisum: quē græci aut zeas: aut carnicin aut trifarin uocant q̄pluri mū habere expedit q̄ gallinis apibus ouibus capris & omni generi pecudū utilissimus ē. Idē li. x. Vtraq; cytisus ē. n. satiua & altera suæ spōtis.

Cytorus pe.pro. mons in Asiatica regione quæ paphlagonia nuncupat. In eo buxus plurima nascebat. Vñ & Buxifer a Catullo dicit. Vir. Et iuuat undātē buxo spectare citoꝝ. Fuit & cytorus siue Cytoꝝ ciuitas synopēsiū emporiū a cytoro phryxi filio cōdita & appellata ut testat Strabo.

Cytinus flos satuæ punicæ: ut balaustū syluestris: ut ē apud Dioscoꝛ. Plynius uero cytinū Interpretatur pomū ipsum immaturū & primus partū eius florere incipiētis flores uero ipsos in ipso Cytino erūpētes Balaustia naturæ astringentis.

Cythereis nomē fuit libertæ Volumnii quam Gallus amasse dicit. Vir. eam lycorim nominat.

Cythera pe.pro. Insula cōtra cretam. In quam primum delata ē Venus. Vñ Venus cytherea dicta ē. Festus tñ scribit Cytheream nenerē dictam ab urbe cythera in quam primū deuecta esse dicitur concha cum in mari esset concepta.

Cyzicus siue cyzicū Insula in ꝓpōtide duobus pōtibus cōiuncta continēti habēs urbē eiusdē nominis: mœnibus arce & turribus marmoreis cui nomē indidit cyzicus rex qnē Iason per imprudētiam interemit. De hac Ouid. li. i. fas. Hinc ꝓpontiacis hærētē cyzicō oris. Cyzicon æmoniæ nobile gētis opus. Fuit hæc ciuitas magnitudine & pulchritudine cū primis fasiæ urbibus cōparanda paci & bello apta tribus armamentariis inclyta: quoꝝ aliud armoꝝ aliud instrumētoꝝ aliud frumēti erat receptaculū. Huius habitatores Cyzicēni appellant. Veꝝ pius papa in Asia hanc Cyricū appellat: nō Cyzicū. Et de Cyzico sic scribit. Nunqd Cyzicus nobis nō satis cōstat adeo celebratē rebus adimūt tēpora & nos homunciones diuturnam quærimus in hoc sæculo gloriā quā potētissimæ ciuitates tetinere nō potuerūt.

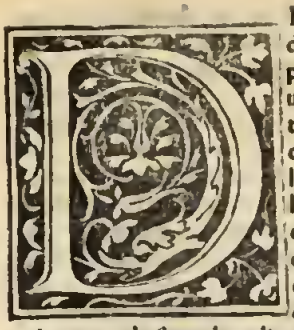

LITTERA Quando ꝓ th aspirato ponitur ut Theos deus. Quando ꝓ conuertitur in b ut q̄d olim duellum nos iam bellum dicimus. Et duellona bellona. Quando ꝓ in L ut a fedeo: olim fedda dicebatur quæ nunc sella. Quādo ꝓ t ut Meridies ab eo quod est medius dies. Interponit nonunq̄ in cōpositis hiatus prohibēdi cantus: ut in ꝓdeit redarguo. Subtrahitur quando sequens syllaba ab scū alia cōsonante incipit: ut Ascendo Aspicio. Quando autem conuertatur in alias litteras dictum est in ad.

Dacia per c tegio in Scythia: quam quidaz Thraciæ partē: quidam cōterminā dicūt. Alii puticiā citra & ultra Istꝝ eē autumāt. Hæc ut Ptol. scribit a septētrione parte Salmatiæ a carpato mōte a meridie danubio terminat: quā nōnulli Valachiā magnā eē uoluerūt. Cuius popli Daci & dacæ dicunt: q̄ olim Strabone teste appellati sunt. ex quo apd Athenienses dauoꝝ nota seruilia plurimū abūdabant. Hinc factū est ut in comœdiis serui introducant daui nominati q̄ alio nomine Getæ dicti sunt.

Dacicus dict9 ē q̄ daciā uicit sicut a germania germanicus. Iuue. Cū lanee beata dacicus & scripto radiat germanicus auro.

Dactylus pe.co. a latinis dē digit9. Ad cuius similitudinē metri pes uocat. Itē Dactyli carycæ idest fructus palmæ. Apitius. Et croci dragmæ singulæ dactyloꝝ ossibus tritis q̄nq; hisdemq; dactylis nūc mollitis ē. Est & Dactylus uuæ gñs in longum porrectæ. A Collumella Dactylides dicuntur uuæ a digitali gracilitate.

Dæmon latine sciēs dicit. Aug. li. ix. ciui. dei. Dæmones dicunt quoniaz græcū uocabulū ē ob scientiaz nominati. Nostræ religionis homines appellant spiritus in cœlo a deo creatos: q̄ de cœlo dececti partim in terræ infimo partim in hoc aere damnati sunt. Hinc Eudæmon & Cacodæmō pro bono & malo dæmone. Dæmon etiam animus humanus in corpore situs uocatur.

Dæmonium idem quod dæmon. Dæmoniosus & dæmoniacus qui a dæmone possidet. Vnde de apostolo Thoma scribitur q̄ dæmoniosi liberabantur.

Dædalus pe.cor. dici potest ingeniosus. Quo nomine dictus ē Athenīēsis faber egregius Icari pater q̄ serram asciam perpendiculū terebram glutinum lithotoltam inuenit: malūq; & antēnaz nauī imposuit. Hic accusatus q̄ perdicam sororis filium interemisset: iudicii metu in Cretaz fugit: ubi Labyrinthum fabricauit ubi Minotaurus includeretur opus portentuosissimū humani ingenii. Dictus Dædalus ut q̄dam existimant ἀπὸ τοῦ δα-

λάττειν quod est uariare. Alii hoc uerbum a Dædalo deriuatum putant ob multiplex uarioq; ingenium hominis propter quod græci λαβύρινθον uarium dicũt. Et Lucre. Tectaq; ob regem artificioq; uariare dædala nominat. Ennius simili modo Meneruam. Virgilius Circem. Plau. Logodædalos uocãt q dolũ colãt sermonis ornatu.

Dædala neu.gẽs:urbs lyciæ:a monte lyciæ:seu a Dædalo ibi sepulto quem coluber aquaticus ex amne nino in paludem quam dædalus commeabat egressus momordisset.

Dalmatia:regio Illyrica contermina liburnis ac nessus occasum a qua Dalmaticæ dicti sunt populi: qui ut Apiano scribit:domiti ab Augusto fuere In ea ladera ciuitas insignis rerum abũdantia & Ragusium olim Epidaurus dicta. Hinc Dalmaticus a.um. Sue. Extrema bella duo per se gessitt dalmaticũ adolescẽs adhuc & cantabricum.

Damma gẽs capræ syluestris tam mas.q̃ fœmi.gẽris Vir. Cũ canibus timidi uenientlad pocula dammæ Mar. Dente timetur aper: defendunt cornua cervum. Imbelles dammæ quid nisi præda sumus? Huius diminutiuum est Damula.

Damascus urbs nobilissima & capnt Syriæ. Vnde Damascena pruna auctore Plynio lib. xv. dicta creduntur.

Damon nomẽ philosophi pythagorici q cũ phintia arctissimo amicitiæ uinculo constrictus fuit.

Damocles nomen proprium unius ex assentatoribus Dionysii.

Damœtas cum diphtongo œ nomen pastoris de quo Virgilius.

Damnum & damnatio a dẽptione quasi diminutione cum minus de re factum ẽ q̃ quanti cõstat. Hinc damnosus a.um. Col. li. i. Quod etsi p̃ partes nõnũq; dinosum ẽ:in summa tñ compẽdiosũ.

Damno as. damno afficio. Vnde indemnis q nullo afficit damno. Sed cũ de peccato uel de peccati pœna agit quandoq; ablatiuo. quandoq; gẽo iungit. C. li. iiii. ad Heren. Maiores nostri siquã unius peccati mulierẽ damnabant simplici iudicio malificioq; multoq; cõuictã oportebat. Quo pacto? Quoniam quam impudicam iudicarant eã neneficii quoq; damnatam existimabant. Et li. i. Tus. Sed plurimi cõtra nituntur animosq; q̃si capite damnatos morte multauit. Quando nero nõ apponit pretiũ nel peccatũ pœnaq; peccati ac cusatino tantũ iungit: & significat culpo. Hiero. in præfa. pent. Quid igit damnamq; ueteres? minime. Sed post priorq; studia in domo dñi quod possumus laboramus. Ci. li. iiii. Tus. Regem naturam q̃ errorẽ damnare uolnimus. Interdum damnare accipit p exhæredare. Vnde e duobus filiis alterq; hæredẽ institutũ: alterq; damnatũ legimus. Interdũ p cõpellere obligare & necessitate astringere. Ter. Tuus ẽ damnatus gnatus: nõ tu. Interdũ pro liberare. Vir. Damnabis tu quoq; uotis. Et ẽ translatio quasi ut damnati cõpellunt male ficiis eorũ pœnas luere:ita tu notis supplicũ compelleris eos exaudire. A participio Dãnatus ficõpositũ indẽnatus: qui in dicta causa. l. non de sensa aut cognita causa damnatus ẽ. Sal. Hi primo cœpere quẽq; pessimũ & omnibus inuisũ indẽnatũ necare. Aliqñ indẽnatus dicit nõ damnatus. Liui. li. ii. Eũ indẽnatũ in dicta causa nõ debere uiolari. Cõposita a damno sunt condẽno & prædamno quod ẽ añ damno. Liui. li. iiii. Totã culpam eius temporis in prædamnatũ collegam transferentem omnes tribus absoluerunt.

Damnicus ẽ in quarto a paneade muliario ẽstibus tyrũ q usq; hodie sic nocat: terminus iudæ pronciæ cõtra septẽtrionẽ. De quo & Iordanis fluuiũ erũpẽs a loco sortitus ẽ nomẽ. Ior quippe priopon. i. fluuius siue nus hebræi uocant.

Danista:fœnerator creditor. Plau. Morigerus est mihi danista q de me argẽtũ nõ petit: a dando: q det fœnori: uel a gẽo ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν q est mutuare. Danisticus fœneratorius. Danisma mutuum usura.

Danũt qñq; a ueteribꝰ dicebat p dãt & duis p dens. Plau. cui se nirtutẽ dii danũt lenoniam.

Danubius & Danubiũ dicit. Ser. Ister fluuius est scythiæ q & danubiꝰ nominat. Sal. Nomẽq; danubiũ hẽrt ingis germaniæ mõtis Sarnobæ ont per innumeras gẽtes dicit Danubius: ubi Illyricũ attigit Ister. lx. amnibus acceptis in mare tuoluit. Ambro. li. Hexa. Danubius de occidẽtalibus partibus barbarorum atq; Romanos interfecans populos donec ponto ipse condamr.

Danaus ægypti frater Argiuoꝝ rex: q anno egressionis populi israel. xxxvii. Stenelo rege expulso argos tenuit: ibiq; quinquaginta annos regnauit. Genuit quinquaginta filias quæ bellides dictæ sunt. Hæ una noctæ uiros suos ægisti filios præter unaꝫ interfecerũt. A Dano fit patronymicũ fœmininũ Danaides. Sene. in Hercule. Vt neq; frustra danaides plenas ferunt.

Danae cũ ae sed non diph. græce Δανάη nomen Acrisii filiæ. Aliqñ tñ diphthongus diuidit ut apud Ouid. li. ii. de ari. Quid danaen: danaeq; nurus matremq; lyæi.

Dapes:sũt magnifici & oppipari apparatus. Mar. Illa quidem lauta ẽ. dapibusq; instructa superbis. Sed nihil omnino te recitante placet. Hic Dapalis cœna quæ diuersis ẽptis dapibus cõstat Pyr. Pauonẽ cibi gratia Romæ primus occidit orator Hortẽsius dapali cœna sacerdotti.

Dapaticus a.um. quod ẽ amplũ & magnificũ: ut negocium dapaticum.

Dapsa apud ueteres gẽs sacrificii quod fiebat aut hyeme semẽti: aut uere a gẽis λαχὼ uocant.

Dapsilis pe.cor. abũdans: liberalis. Græci λαχὼς λείαν largũ dicunt. Col. li. iiii. At spionia dapsilis musto. λαχὼς λείαν p largitatẽ abũdantiaꝫ rerum: liberalitatẽq; Vñ nos quoq; dapsiles aliqñ lautos & liberales appellant. Plau. in Aul. Istas magnas factiones dotes dapsiles: nihil moror. i. affluentes & largas. Dapsile aduerbiũ abundant Sue. in Vespa. Sed & conuiuabat assiduetac sæpius recte ac dapsile.

Daphnis latine laurus. Fuit teste seruio Mercurii filius formosissimus.

Daphne ꝑpriũ nomẽ puellæ nymphæ. Et daphne ut docet Stra. nemus apud Antiochenses. Vide in dictione Epidaphne.

Dardanus nomẽ electræ iouisq; filii. Qui cũ Iasiũ fratrem interemisset: inde fugiẽs samothraciam deuenit. Vnde Vir. His ortus Iagnis Dardanus idæas phrygiæ penetrauit ad urbes Threiciam q; samon: quæ nunc samothracia fertur. Et ab ipso Dardano dardania regio in phrygia uocata ẽ: & dardanidæ populi. Hic Erichthoniũ genuit q filiũ habuit Troẽ: q troiã: quæ ꝑpus dardania appellabat: a suo nomine uocauit. Hic filios habuit Assaracũ & Ilum q urbẽ regiam a se Ilion nominauit. Huius filius fuit Laomedõ ꝑami pr.

Daridæus nomẽ regis Persarũ tẽpore Tiberi Caii & Claudii imperatorum.

Dareus nomẽ regis persarũ: q xxxvi. annos regnauit: cui xerxis filius ex Atosa Cyri filia successit i regno. Hoc nomẽ habet pe. pro. quoniam apud græcos scribitur per ei diphthongum.

Daricus pe. cor. numisma persicum Darii imagine percussum.

Darmentius: fluuius Meduallorum fese per cõfragosa loca in Rhodanũ præcipitans.

Daicia dẽsitas spũs & signũ est uocalis aspiratæ.

Dardanarii dicunt ꝑpriæ q omnia præmũt uti demũ carius uændant. Dicti a Dardano quodã cõtaminatissimo & pflagratissimo mago a quo ẽt Dardaniæ artes a Col. uocant magicæ. Eius sunt uerba. At si nulla ualet medicla repellere pestẽ dardaniæ ueniunt artes.

Datatim aduerbiũ significat in ulcẽ dando. Plau. Tũ isti q pila ludũt serui scurrarũ datatim in uia.

Datarius: q in postulationibus ac lfis manu pontificis maximi subscriptis diẽ & locũ notat quibus datæ sunt litteræ. Datarius a. um. quod est dandũ. Lingua uernacula dadare. Plau. Eho an nõ prius salus? nulla ẽ mihi salus dataria.

Daunia Apulia a Dauno Illyricæ gentis claro uiro qui eam condidit.

De præpositio est quæ separata modo: significat ἀπὸ hoc est a uel ab uel ex: ut audiui de patre meo. Mõ περὶ: ut cũ dicimus de partibus orationis περὶ μέρους λόγου Modo ꝑpter. Ter. in Eu. Quantũ me amas de fidicina hac Mõ deorsum: sicut sus sursuz. Vñ susq; deq; sero neteres dicebant. Hoc est sursum an deorsum res feratur: parui facio. Modo memoratiuam uiz habet: ut Cicero scripsit de officiis. Mõ significat non: ut delẽbe: quod ẽ non habẽs lũbos. Cõposita interdũ auctiua est: siue intẽtiua: ut deamo: deprauo. Interdũ diminutiua ut decresco deferuesco. Interdũ priuatiua siue negatiua: ut desperatus demẽs dedecet. Interdũ localẽ uiz obtinet: ut deambulo descẽdo. Interdum deficientẽ uim sui simplicis indicat: ut disco dedisco: tego detego: doleo dedoleo. Interdũ ẽ honoris exhibitiua: ut defero deduco. Significat quandoq; in totũ uel omnino: ut demãdo. Quandoq; aperte seu palã ut demõstro. Cõponit autẽ cũ dictione incipiente ab A ut deamo B ut debacchor C ut decerno D ut deduco E ut decerto F ut defero G ut deglutio H ut dehisco I ut deicio L ut delabor M ut demiror N ut denudo O ut deoiculor P ut depello Qu ut decutio R ut deruo S ut desudo: T ut detraho V ut deuenio. Patit tñ nonnunq; elisionẽ metri gratia: sicut in deinde & debinc. Vir. Oscula libauit natæ dehinc talia fatur: ubi eliditur e & dicimus dhinc.

Dehabeo es. significat nõ habeo. Hiero. ad Eusto. Ita ille moderatur uniuersa ut nemo quid postulet nemo dehabeat.

Deamo ualde amo q d uulgo dr cordialiter amo. Ter. i Heau. Ne ego sũ fortũatus deamo te syre.

Deambulo de loco ad locũ: uel hinc inde ambulo: ut fit salutis uel relaxationis causa. Ter. in adel. Deambulate huc libitũ est. Aug. li. v. con. Ante tribunal deambulabat solus.

Deambulatorium: locus in quo deambulamus.

Deartuo as. quasi per artus incido. Plau. in Cap. Tũ igr ego denũciatus deartutus sum miser.

Deauro as. a sũmo uel ad imũ auro: uñ deauratus.

Debacchari: ꝑprie est præ ebrietate ualde furere. Ter. in Adel. Satis debacchatus iam ieno es? audi si uis nũci egone debacchatus sum in te an tu in me? Per translationem uero dicitur cum quis ira percitus furit.

Debellare bello uincere uel capere: & proprie debellamus hostes: expugnamus castra urbes ꝑnaues & huiusmõi. Ply. li. vi. Dareũ Alexãder debellauit.

Debilis ex de & habilis: quasi parum habilis hoc ẽ male habitudinis. i. infirmus. Hinc Debilitas: & Debilito as.

Debeo es. debui. itum. Pertinet ad omnia: quibus deuincti sumus: quod uulgo teneor seu debitor: siue obligatus sum dicit. Cice. Planco. Perfice ut ne minus resp. tibi q tu teip. debeas. Idẽ Seruio. Homo & maximis meis beneficiis deuinctus & ꝑpe omniũ qui mihi debere aliqd uident gratissimus. Aliqñ debere ẽ dare debere. Plau. in Cur. Beatus mihi uideor subduxi ratiũculaz q̃tũ æris mihi sit q̃tumq; alieni sit: dies sum ii nõ tedo eis quibus debeo. Sal. Res autẽ opportuna uidebat q is priuatiz egregia liberalitate publice maximis muneribus grandẽ pecuniaz debebat. Sed cum accipitur pro eo quod uernacula lingua dicimus douere: uerbum famularium est ut Tu debes legere.

Debitor proprie dicit is a q no inuito exigi pecunia potest ingr Modestinus.

Debitio ipse actus. Ci. Perq̃ dissimilis est pecuniæ debitio & gratiæ nam q pecuniam dissoluit statim nõ habet id q d reddidit. Qui aũt debet: æs retinet alienũ. Gratiam autẽ & q refert habet & q habet in eo ipso quod habet refert.

Debitũ & participiũ & nomẽ esse potest. Quando nomẽ est significat id quod debet: ut oẽ debitum dimisi tibi. Quando participiũ dicit obligatus.

Liul.li.xxii.Cũ Romanus plures q̃ pœnus rece
pisset:argẽtũq; p eis debitũ sæpe iactatũ in sena
tu re quã tãc cõsuluisset pres tardius erogaret.
Decacumino as.pe.cor.cacumẽ præcido:siue cacu
mine priuo.Col.li.vi.Põt ẽt uulnus sic disponi:
ut adhuc tenera decacuminet uc altitudinem xv
pedum excedat.
Deca græce δέκα latine decẽ.Decatos decimus
Decas adis.numerus denarius:seu quicqd nu
mer̃ denarũ cõtinet.Vñ Liuius libros suos de
cadas nũcupauit q decẽ uolumina singulæ cõti
nerẽt.Itẽ decadas decẽnalia spatia nuncupamus.
Decapolis pe.cor.Iudeæ regio ẽ decẽ urbiũ trãsior
danẽ.Hanc multi Cæsaream esse dixerunt.
Decarchon g̃ci eũ appellant q decẽ præst eq̃tibꝫ
Decacordium instrumentum musicum decẽ chor
das habens.
Decalogus pe.cor.sacrum uolumen quod decẽ le
gis præcepta continet.
Decaphorus pe.cor.lectica quæ fertur a decẽ ho
minibus:sicut hexaphorus quæ a sex.
Decadoros pe.pro.longus decem palmis.
Decalicatum calce litum.
Decaluo as.Vide in dictione caluo.
Decedo is.significat discedo:proprie uero a man
dato custodiæ loco recedo:ut Consules de puin
cia dicũt decedere:& præsides de urbibus.Et de
cedere ẽ deorsum ire siue minui.Lact.li.i.Id aũt
solidũ existimandũ ẽ:cui nihil decedere id perfec
tũ cui nihil possit accedere.Decedere uia ẽ per er
rorẽ siue honoris gratia digredi.Sue.in Cæsa.Et
cũ luminibus extinctis decessisset uia diu errabũ
dus tandẽ ad lucẽ duce reperto per angustissimos
tramites pedibus euasit.Idem in Tibe.Nec mi
rũ cũ palam esset:ipsum quoq; eisdẽ assurgere &
decedere uia.Plau.in Tri.Decedam ego de uiae
de semita de honore populi.Rursus decedere po
nitur pro mori.Et per se plenũ ẽ:ut subintelligat
nita tanq̃ de custodia & gubernatione corporis
proficisci:ut eo mõ dicat decessit quo defunctus
est.Cic.tñ in Cato.dixit.Vetat Pythagoras sine
iussu imperatoris dei de præsidio & statione ui
tæ decedere pro discedere:sed semper ablatiuum
desyderat:ut excessit e uita.
Decerno is.pprie statuo constituo definio:siue de
maguis rebus certam sentẽtiam pfero.Vñ & se
natus decretũ.Ci.li.i.offi.Quare expectanda q
dẽ magis ẽ decernẽdi ratio q̃ decerandi fortitu
do.Ter.Quicqd peperissẽt decreuerũt tollere.i.
deliberauerũt.Per translationẽ uero pertinet ad
ea quæ sunt dimicatiõis.Liui.li.i.Obuiã egres
si ut potius acie decernerẽt:q̃ inclusi de tectis di
micationis.
Decerto as.frequẽtatiũ.Ambro.Vnguẽtati spec
tare solent non decernere.
Decernina dñr quæ purgandi causa decerpuntur.
Decretũ nomẽ id significat quod desmit.Vñ de
creta põtificũ cõstitutiones dñr.Decretũ pticu
piũ:ut cũ dicimus.Decretũ ẽ.i. statutũ & defini
tũ.Decreta senatus a cõsultis sic distinguunt ab
aliqbus ut decretũ dicat particula quandũ eẽ se
natus cõsulti:ut cui puincia alicui decernit tanq̃
decreta sint specialia consulta generalia.
Decretorius a.um.Ponit p iudiciario in quo.s.iu
dicũ ferri potest ut dies decretorius q & criticus
Aliqñ dicit quod ẽ decretũ firmatũ extansq; ad
aliqd argnẽdũ iudicandũue.Quintil.At quidã
litigationibus suis illũ modo ambitiosum decla
mandi sudorẽ præstitisse cõtenti cũ turba laudanti
um destimũr subsellia pugnamq; illam decretori
am imperitus ac sæpe pullatæ turbæ relinquunt.
Decretoriũ sydus:& rẽpus decretoriũ dicit id ex
quo de prouẽtu aliquaꝫ rei futuro sumit iudici
um.Ply.li.xviii.Res summa uitiũ agit decreto
rio uuis sydere illo quod caniculã appellauimus
Vnde carbũculare dicunt ut quodã uredinis ear
bone exustæ.Idem.Aquila exonat uesperi decre
torio die florentibus oleis.
Decerpo ex de & carpo.significat detrahe:siue in
de carpo.Vnde Decerpina.
Decet:cõuenit:honestũ ẽ:aptũ ẽ:consentaneum ẽ.
Cic.li.de opti.di.gñe.Decere inqt quasi aptuꝫ
esse:cõsentaneũq; tẽpori ac personæ.Quod tã in
factis sæpissime:tũ in dictis ualet.In uultu deni
q & gestu & incessu.Cõtra itẽq; dedecere.Et mõ
personale ẽ.Oui.de Reme.Lude decent animos
mollia regna tuos.Modo impersonale:quod
nõnunq̃ cũ dño cõstruit.Ter.Facite ita ut uobis
decet.Plau.Nobis decet esse bonis.Huic cõtrari
um ẽ dedecet quod ẽ incõueniẽs ineptũ turpe si
ue inhonestũ ẽ.Oui.li.vi.me.Admonuiq; pces
quaꝫ me dedecet usus.A decet fit decẽs cõueni
ens:decẽtia decẽter:decus decor decorus decoꝫ:
& decoro.Cõposita sunt cõdecet.Indecet & de
decet pe.cor.A qbus cõdecẽs:indecẽs:cõdecen
tia indecẽtia condecoro & indecoro.
Decor oris.pe.pro.mas.gñis:est quasi pulchritu
do quædam.Vir.li.v.Et dorycli cõiunx diuini
signa decoris.Hinc Decoꝫ pulchruꝫ:& decore
pulcre.Decoro as.pe.pro.quod ẽ pulchrum usu
aut auditu facio:siue orno.Vnde decoꝫ & inde
coꝫ substantiua deducunt:significatq; decoꝫ de
cẽtiam quandam rebus personis locis siue i agẽ
do:siue in loquẽdo accõmodatam.Vñ si qs in
ducat agricolam ea loquentem quæ ad põꝫ per
tinent:hunc non seruae decorem dicimus.Ali
quando etiam ad uirtutes trauf fertur:& appella
tur decoꝫ non tam ipsum honestũ q̃ quod ho
minibus & cõmuni opinioni honestum uidetur
& pulchrum & approbabile.Cic.de op.gñe di.
Atq; illud indecoꝫ quod quale sit ex decore de
bet intelligi.Est & decorus a.um & Indecoris
a.um.Quintil.li.iii.Cũcta corrũpit ac ꝑmo
dũ perdit indecora uel uoce uel gestu pnũciatio
Decor oris.pe.cor.& adiectiuũ a decus deriuat
p decorus a.um.Sal.lib.iii.Equis & armis de
coribus uultus.Inde fit cõpositum Indecor & de
decor.Vir.li.x.Nec tñ indecorẽ tua te regina re
liquit.Sta.li.iii.the.Legimus indecores.Inueni
tur tamẽ hic & hæc indecoris.Accius.Cuius sit

uita indecoris mortẽ fugere haud cõuenit. Virg. li. xii. Nec gñs indecoris sinc me hæc audit mol lia facta. Vbi patet indecoris substantiuum esse. Nam si adiectiuũ eẽt indecore dixisset. Iũgit.n. neutr cõiũxit paupere regno. Salu. li. iii. Dedecores militiq; terga ab hostibus cædebantur.

Decus oris pc.cor. & generis neutr honorificẽtia ex rebus gestis ẽ. Vir. li. v. Oblitus decorisq; suis socñq; saluris. Huius contrariũ ẽ dedecus quod ꝑ ignominia: siue infami turpitudinis genere sũmitur. Capit; quandoq; ẽt decus ꝑ honesto i cum quid honeste fiti & dedecus ꝑ inhonesto. Hinc decoro as. pe.cor. quod ẽ honesto seu honorifico. Hor. At bene nũmatum decorat suadella uenusq;. Gel. Leonides laudat q simile apud thermopylas fecit: ꝓpter eius uirtutes omnis græcia gloriam atq; gratiam præcipuam clantudinis in clyrissimæ decoraueꝛe monumẽtis: signis: statuis elogiis: historiis: aliisq; rebus gratissimũ id factũ habuere. Vnde decora militiæ: laudes: honores honestamẽta militi in bello cõparara. Sta. li. the. Terræ decora alta uiri decorq; iugales. A decoro fit condecoro pro honesto. Dedecoro ꝑ uitupero: siue turpifico. Ter. in Ecy. An qcq; ꝑ istis factis dignuꝫ tc dici potest quæ me & te & familiam dedecoras. Ex his olbus pater q; plus est decus q̃ decor: & plus dedecus q̃ indecorus. & Decoro pc.cor. q̃ decoro pen. pro. Quoniam decoro pe.cor. significat honorifico. Decoro pe. pro. pulchrũ uisu aut auditu reddo. Vnde Decorũ & indecoꝛ minus est q̃ decus & dedecus. Ci. li. i. off. Sin aliq̃ necessitas nos ad ea detruserit quæ nostri ingenii nõ erunt: omnis adhibenda erit cura meditatio di ligẽtia: ut ea si nõ decore: arq̃ minime indecore facere possimus.

Decoꝛ pe. ꝑ. appellat qnod græci præpon dicũt: cuius uis ea est: ut ab honesto nõ queat separari. Nam & quod decet honestũ ẽ: & quod honestũ ẽ: decet. Decoꝛ inqt Cice. li. de offi. id eẽ quod cõsentaneũ sit hominis excellẽtiæ quod ad prudentiam ad foritudinẽ: ad iustiçiam ad tẽperanti az pertinet: & in omni honestate uersatur. Est & decoꝛ quod & poetæ sequunt: cũ id: quod qua que persona dignũ ẽ & fit & dicitur.

Decẽ a græco λέχα sit: a quo cõponunt: undecim duodecim: & cætera. Deriuata sunt deciniis a quo undecimus duodecimus cũ reliqs. Denus a quo undenus duodenus. Denarius a quo unus denarius duodenarius. decẽnarius: & quæ sequũtur. Decies aduerbiũ a quo undecies duodecies: & cætera. Decenus a quo undecenus: & cætera. Col. li. iiii. Vt ego existimo tricenas ut decenas certe amphoras percipient.

Decimus non solũ numeꝛ: sed quãdoq; etiaz magnitudinẽ significat ut decimũ quodq; ouũ decimus q̃q; fructus. i. præcipuus magnitudine.

Decimanus siue decumanus. i. magnus. Vñ decumana porta castroꝛ: quæ i his maxima ẽ: & decumanus limes in limitatõe agroꝛ a magnitudine & lõgitudine dictus putat: q agrũ ab exortu æquinoctiali ad occasum æqnoctialẽ secat. Nã alter ex transuersõ occurẽs cardo appellat. Decumani ẽt ut Asco. docet uocant publicanoꝛ principes a qbus decumæ siue decimæ exigebantur.

Decima æ. significat portionẽ unam ex decẽ. Plau. Vt decimam solueret herculi.

Decimare ẽ decimam partẽ detrahere. Vñ apd euãgeliũ. Veh uobis q decimatis mẽtham & oẽ holus. Et decimari legiones dñt qñ decimus q̃q; supplicio afficit ab imperatore. Liui. li. ii. Cætera multitudo sorte decimus q̃q; ad supplicitũ lecti. Sic uigesimare & cẽtesimare dicit. Huius uerbi cõposita sũt addecimo. Hiero. lib. i. ꝓ. Greges nestros addecimabit. Exdecimo eligo. Vnde Ex decimatum electum.

Decẽiugis currus quẽ decẽ eq iũcti trahunt.

Decẽpeda pe.cor. pertica qua mẽsurat terra a nũero pedu; dicta sicut qncupeda a qnq; pedibus. Ci. Vrbẽ iam peritus metaror & callidus decẽpeda sua saxa diuiserat. Hinc decẽpedator. Idẽ Cauebat ẽt. L. Antonio qui fuerat æquissimus agri priuati & publici decempedator.

Decẽdiũ sparũ decẽ dicꝛ. Nam decẽniũ siue decẽnis decẽ annoꝛ dicit. Decẽnale quod ẽ decẽ annoꝛ ut bellũ decẽnale.

Decussis a decẽ assibus. Quæ dictio in omni denario nũero mẽsuræ & põderis ualet. Fuit cõsuetudo apud maiores utꝛa in uocabuli cõpositione postponerent: sicq; semis q̃ntus: semisquartus: semistertius pronũciabant. Dipõdiũ a duobus põderibus: & unũ põdus fuit. Assipondiũ quasi libræ unius põdus. Reliqua deinceps a nũero dicebant usq; ad cẽtussis. Era tribus assibus tressis & pariter usq; ad decẽ cõputabãt. Ab inde sumebat cõpositio a decẽ. A duobus decussibus Vicessis deinde tricessis usq; ad cẽtussis.

Decurio dictus ẽ auctore Vlpi. q in initio cum deducerẽt coloniæ cõsilii publici gra decima pars deductoꝛ cõscribi solita sit. Vñ Cice. in oratoni bus citat decreta Decurionũ. Col. Classes ẽt non maiores q̃ denũ hominũ faciũdæ quas decurias appellauerũt anti q. Erant tñ alii urbani alii municipales decuriones. Vrbanus decurio turmæ ꝑ erat: quæ duobus & triginta equitibus cõstabat Neq; uero belli soluz: sed domi qnoq; ꝑ eo qui præest cubicularis. Sue. in Domi. Saturius decurio cubiculatioꝛ. Decurio quoq; palatii dictus ẽ ab Amiano q præpositus erat palatioi q ẽ ordo dignitatis. In municipiis autẽ decurio idẽ creditq & senator Romæ. Ci. Recita quæso Sexti qd decreuerint capuæ decuriones. Hoc ẽt patet ex epistola Plynii q ait. Esse aũt tibi centũmiliũ nũmũ satis indicat ꝑ apud nos decurio es. Igit nte nõ decurione solũ: ueꝛ ẽt eqte Romano persuamur: offero tibi ad implẽdas equitis Romani facultates trecẽta milia nũmũ. Similiter Decuria ordo dicit. Vñ latine dici põt decuria cubiculanoꝛ: sicut decuria iudicum & scribaꝛ cuius princeps decurio nominat. Cuius dignitas decurionatus: dẽ sicut a cẽturione cẽturionatus.

Decuriare est decurionis officium exercere. Vnde decuriata comitia sicut a centurione centuriata. a quo centuriams aget & centuriata comitia.

Decido is.pe.pro.deorsum seco: ut fit cū ex lardo frustū incidimus. Per translationē nero significat determino: & liti finē impono. Hor. Et post decisa negocia campo. Vñ decidere dubia dicimus: q̄si ampurando superflua quod tregæ ē oīēdere decido is.pe.cor.deorsum cado: a quo fit decidu⁹.a.um.

Decidua dicunt illa quæ cadūt: ut folia. Ply.li.xi. Oībus autē caua & in mucronem demū cōcreta sunt: ceruis tantū solida & oībus annis decidua.

Decipio is.pe.cor.destruo. Vñ & Decipula.

Decipula æ.quoddam laqueī genus ad decipiendas capiendasq; aues.

Declamare ē in ficto themate exercere. Caluus scribit declamationē esse domesticam exercitationē: quæ res plurimū cōduxit eloquētiæ. Solebāt.n. Romani adolescētes eloquētiæ studiosi exercendi ingenii gratia inuehi orōnibus i eos quos scirēt aliquo crimine posse notari. Vnde Senecæ & Quintiliani declamationes quæ sunt præludia quædam orandi. Hieroūy. ad Dama. Nec aures Quintiliani flosculis & scholari declamatōe mulcēdæ. Senc. Declamationis nomē apud nullum auctorē antiquū aū ipm Ciceronē inueniri pōt Idem li.i. Decla. Declamabat Cicero nō quales nunc controuersias dicimus.

Declamatorius a.um. quod ad declamandū pertinet: ut declamatorius liber: qui declamanda continet. Declamatorie aduerbiū significat declamādo. Hiero. More eorum: qui declamatorie loqui solent ad populum.

Declarare ē aperte mōstrare. Nam plus ē q̄ significare. Vt tam ad facta q̄ ad dicta pertinet. Ci. Luceio. Itaq; hoc fæpius dicendū ubiq; nō significandū sed ēt declamandū arbitror. Idē. Declarant id mō tementas. C. Cæsaris: q ora iura diuina & humana peruertit: Quandoq; ēt ponitur p significo.

Declino as.pe.pro.cū accusatino significat deuito Ci.li.i.offi. Declineq; ea quæ nocitura uidēt. Ambro.li.i.offi. Ipse sibi silētio legē posuit ino cētiæ: ut racēdo culpam declinaret quaz uix esfugere posset loquēdo. Cū ablo significat caueo q̄ uis in sensu idē sit cū deuito. Ci.li.iii.ruſ. Quæ quoniam ut bona natura appetimus: sic a malis natura declinamus: quæ declinatio si cū ratione fiat: cautio appellatur: eaq; intelligit in solo esse sapiēte. Interdū ponit p deflecto: seu recedo. Idē in Læl. Declinandū ē de uia modo hoc ne summa turpitudo sequat. Vt in Ver. acti. v. Qui sibi sāpsit ne corrigat mores alioz: ac peccata reprehēdat: q̄s huic ignoscat si q̄ in re ipse ab religione officii declinarit. Interdū p deduco. Liui. li.i. Nec ea culpa quam arguo omniū albanoz: ducē secuti sunt: ut & uos si quo ego inde agmē declinare noluissem fecissetis. Interdū p alieno exemplo. Ter. in Eey. Neq; declinatam quidq̄ ab alia re ingenio illam reperias. Interdū p Depono: ut. li. ii. g. Extēdit ossa manū ad arcam dei & tenuit eam quoniam calcitrabant boues & declinauerunt eam.

Decollo as. collū trunco. Feneſtella li. ii. Quemadmodū Cæsar a piratis captus fuit: utq; eos postea cœperit & decollauerit. Veteres autē securi cæsos Dicebant. Enni. Quod in collo tuo ē decolles caue. i. ex collo depone. Idē Decollare est decipere. Plan. Vna est quæ decollauit. Lucil. li. xii. Quibus fructibus me decollaui.

Decolor pe.cor. adiectiuū significat quod colore nitiaro ē: uel sine colore. Hiero. ad Ocea. Aperte cunctis uulnus suuz & decolorē in corpore cicatricē fīēs Roma conspexit. Dicit & decolorus a.um. Ambro. Sed ea propriū quoddam gñs habēt nō ex tritici semine in aliud gñs seminis decolora mutatōe translata degenerē trahere nām.

Decoloro as.pe.pro. colore pristino priuo: aut colorē uitio. Ci. li. ii. ad Heren. Mortuū deformatū tumore præditū: decoloratū corpore constat esse. Et in canticis. Nolite me cōsyderare q̄ fusca sim quia decoloauit me sol.

Decoquo is.pe.cor. in totū uel uehemēter coquo. Vnde decocta aqua. Ply. li. xxii. decoquere pro conuertere accipere uidet. Si. n. clauigaris clauus si ferri uel chalybis aliqua rubigo aut pānī mator affuerit: omnē illico succū alienū saporēq; in uenenū decoquit. Quandoq; decoquere sumitur p perfecte digerere. Hyssopū inq̄t Hiero. pariter tōsum sumebant in cibo ut escam grauiorē illius calore decoquerēt. Quandoq; p substantiam cōsumare: seu solutione creditoribus impedita fidē concidere. Quodīæpe euenit iis q̄ gulæ omnia dedūt: aut qui scorta secrant. Vñ decoctores dicunt q̄ patrimonio absumpto ad inopiam sunt redacti Scribit Spartia. Hadrianū senatoribus q̄ nō nitio suo decoxerant patrimoniū p modo se nationiæ professionis expleuisse. Col. li. xii. Nam q̄is interdū emēdatū sit perperam factū uel imprudētia uel negligētia res tñ ipa iaz dino decoxit. i. detrimētū dedit. Tale q̄d I se hēt Detrigotur hic defluxit. i. bona consumpsit.

Decortico as pe.cor. cortice detraho.

Decotes dicte sunt togæ attritæ quasi cotibus detritæ atq; cōsumptæ sint. Habet pe.pro.

Decrepiti auctore Dona. a crepitu quoq; plangore familiæ funera ita cōclamata fuerint. Vel a crepitus i q̄ in dubio uitæ sint constituti.

Decrescere est diminui. Ambro. Cuius opes nunq̄ deficiūt: cuius diuitiæ numq̄ decrescunt.

Decubo as.pe.cor. iaceo q̄si deorsum cubo Apul: Decubantē excitaui feram. Col. li. vii. Est ēt post domitura mollioris gñis bos q̄ decūbit I sulco.

Decūbo is. idē quod decubo. Hiero. Quintū iaz diem decūbens lectulo nimia festinatione dictaui. Aliq̄n decūbet significat mori. Ci. li. ii. ruſ. Mittūt ēt uulneribus cōfecti ad dnos: q̄ quærant qd nelint si satisfactū is sit: se uelle decūbere.

Deculto as. Ex de & occulto: in quo abiicitur o &

Decurro is.decurri & decucurri decurſum deorſum curro. Vir. Sũma decurrit ab arce. per traſlationẽ decurrere ẽa principio ad finẽ uſq; curreie. Lact. li.iii. Quæ oſo iantæ aſſ luẽriæ ubertate decurrẽs. Irẽ Præierire. Idẽ li.vii. Decurſo tẽpoꝛe ſpatio. Aug. li.ix.con. Tolerabam illud interualum tẽporis: donec decurreret.

Decurtatus participiũ a decurto idẽ ẽ quod mutilatus breuiatus. Ci. Mutila ſentit quædam & decurtata. Et a Hiero. Decurtatus liber dicitur.

Decuſſare ẽ i decuſſes formare atq; diuidere: & per integram lõgitudinẽ diſſecando trahere. Decuſſis.n. dicit a decẽ aſſibus. Nam nũerus denarius perfectus & abſolutus ẽ. Vñ & decunianus limes Col. lib. iiii. Nam duas regulas eius latitudinis quo paſſinatot ſulcum facturus eſt in ſpeciẽ græcæ litteræ decuſſabimus.

Decuſſatim ſignificat per decuſſes. Col. li. ultimo. Rapã in aluco aut ſera cõponito deinde ſicut cõ ſueuerunt ſalgamarii decuſſatim ſerramento lunato incidito.

Decurio is: pe. cor. ſſi. ſſum. ax de & quatio ſignificat deiicio deorſuꝫ quatio demeto decido. Liui. li. i. Rex urbut deliberabũdus in hortũ ædiũ ſequẽte nũcio filii: ibi inambulans tacitus ſumma capitũ papauera dicit baculo decuſſiſſe. Hier. per traſlationẽ ad Dardaniũ dixit. Vt decutiam ſu percilio iudæoꝛ qui ſynagogæ anguſtias latitudini eccleſiæ præſcrunt.

Dedecus p. cor. & dedecoro as. mide i dictõe decor

Dedignor aris. Vide in dictione dignor.

Dediſco is. dedidici. Vide in dicticne diſco.

Dedico as. pe. cor. per uerba cõſecro: ſiue honoris gratia deputo: aut dicẽdo deſero. Cæſi. li. i. annali. Legati q miſi ſũt uenisũt dedicãt mãdata.

Dedo is. dedidi. deditũ ſignificat in perpetuũ do: uel totũ ſubdo: ſiue in manus poteſtatẽua & arbitriũ do. Vñ dedere ſe hoſtibus dicit q ſe in hoſtium poteſtatẽ tradit. Et traditio ipſa deditio dicit. Et q ita ſe dedũt dedititii nocant. Plau. in Am. Cõuenit utri uicti ſint eo prælio urbẽ agros aras focos ſeq; uti dederẽt. Liui. li. i. Sic ad ſupplicii numitori remus dedit. Cæſar. li. i. Heluetii omnium reꝛ inopia adducti legatos de deditione ad eũ miſerũt. Et dedere ẽ ſimpliciter dare Ter. Verbibus te cæſuꝫ in piſtrinũ daue dedam. Forma deditionis deſcribit apud Liuiũ in deditione collatiæ. Ira. n. rex interrogauit. Eſtiſne uos legati oratoreſq; miſſi a populo collatino ut nos populũſq; collatinũ dederetis? Sumus. Eſt na populus collatinus in ſua poteſtate? Eſt. Deditis ne uos t populũſq; collatinũ: urbẽ: agros: aqua; terminos delubra utẽſilia diuina humanaq; ola in meã potiq; ro. deditionẽ? Dedimus. Et ego recipio.

Deditus a.nꝫ. in totũ uel ualde datus. Ter. i Ecy. Priuſq; hanc uxorẽ duxi: habebam alibi animum amori deditũ. Dedita opera. i. data opera ſiue accurata opera: ſeu de induſtria: uel ex cõpoſito data opera: quaſi cura adhibita & labore impenſo. Idem in Eu. Apud antiphonẽ uterq; pater & mater quaſi dedita operam erant ut: nullo modo introire poſſem qn uiderẽt ma. Feſtus deditũ interpretatur ualde datum.

Deditius a.um. a deditus fit: & is ẽ q ſe in alterius imperiũ dedidit. Curtius. Multitudo deditii oꝛe incolis nouaꝛ urbiũ cũ pecunia capta dono data ẽ. Per abuſionẽ tñ dicimus ego ſum deditius tuus. i. tibi deditus & tuo imperio obnoxius.

Dedocere ẽ ſecus ab eo quod q; doctus ẽ docere: uel falſum id eſſe oſtendere. Quintil. li. ii. Quanta in eluẽdis quæ ſemel inſederũt uitiis difficultas cõſequat: cũ geminatã onus ſuccedẽtes premat. Et quidẽ dedocẽdi genus pluſq; docẽdi pp ter qd Thimotheũ elaꝛ in aria tibiaꝛ ſerũt duplices ab iis: quos alius inſtituiſſe ſolitũ exigẽt mercedes: q ſi rudes traderentur. Græce λιλαστικω ὄθηρ λιλαὸκιθαρος.

Dedoleo es. pe. cor. nõ doleo: uel dolore me priuo Oui. li. iii. faſ. Quid me in deſertis morituram liberis hareris: ſeruabas potui dedoluiſſe ſemel.

Dedolo as. pe. p. ſignificat dolabra uel ciuſmodi ſerramẽto deoſuꝫ uel pulchre dolo: cædo: Colu. li. v. Hæc eoꝛq; ſimilia pedamẽta poſt putanõ retractãda ſũt. parteſq; eoꝛ putres dedolãdæ.

Deduco is. pe. pro. proptie deoriuꝫ duco. Vir. Cæmina de cœlo poſſunt deducere lunam. Quando q; deducere ẽ de loco ad locũ ſiue da re ad reducere. Idcirco ei ablatus datur nõnunq; ſeparatiuus accuſatiuus uero ſimiliter. Et taꝫ in paſſiua q; actiua ſignificatione: quod prætermittendũ eſſe duximus ne quis in paſſiua ablatiuos huiuſmodi putet eſſe agẽtes niſi i exẽplo Ciceronis qd dicemus In actiua Plau. i Cur. Deduco pedes de lecto clãmiles ne ſentiant. Hic ponit p detrahio. In paſſiua Hiero. ad Helio. Vbi quies nõ ẽ tibi mẽs a p poſito ſæpe deducit. i. reuocati ſiue remouet. Idẽ in Paulo. Nec tamen accepto itinere deducebat. Lact. li. iiii. p declinare ſeu deſcẽdere poſuit. Diximus nomẽ religionis a uinculo pietatis eſſe deductũ: q; hominẽ ſibi deus religauerit. Cice. Te tẽtiæ. Neq; legis improbiſſima pœna deductus eſt quo minus hoſpitii & amicitiæ ius officiũq; præſtaret. Hic deductus pro deterritus ſumitur & ablatiuus pœna agẽs ẽ licet ſine præpoſitiõe ſit. Nam hoc fit interdum & in aliis. Aliq; ſine ipſo ablatiuo ſeparatiuo & cũ accuſatiuo mediã te præpoſitione ponit pro delabi: ut apud Lact. li. ii. Homines autẽ ipſos ad tantam excitatẽ eẽ ductos ut uiuo ac uero deo mortuos præferant. Proprie i ſignificatione ſua cũ acſo mediante p poſitione Cæſar in primo cõmentariorũ. Cæſar una æſtate duobus maximis bellis cõfectis maturius paulo q; tẽpus poſtulabat in hyberna i Sequanos exercitũ deduxit. Vir. li. Ge. p diuertere ſine ablſo & acſo poſuit. Riuos deducere nulla Religio uetuit. Sumit & deducere p i tenuitatẽ ducere. Põp. Vocẽ deducas oportet ut miſeris uideãt uerba qſ & p ſubtili & nihil ſubruſticũ p ferre ponit. Hor. Cũ lamẽtamur nõ appere labores noſtros & tenui deducta poemata ſilo Vir. etiã

deductum carmen ſignificantiſſime dixit q̄ quaſi filū de inuentione deducaſ. Tractum a lana quæ purgatur & in fila trahitur. Inde etiam pro Imminuere & detrahere & deductio p̄ imminutiõe ut in q̄t Aſco. Interdū pro Mouere. Salu. Arma deponere: præſidia de locis deducere. Interdum pro officii uel honoris gratia alicui comitatum præſtare: & fit fere cū põpa quadam & ſæpe cuꝫ multo populo. Ambro. Deduximuſ fratres hoſtiam uiuam dominũ & fratrẽ meũ Satyrũ. Hiero. ad Iulianũ. Quod ſanctiſſimam cõiugẽ tuam nõ quaſi mortuam ſed quaſi proficiſcentẽ deduxeris. Liui. Frequẽtes cũ deduxerunt domũ. Cuius contrariũ eſt reducere. Cice. in Cato. Hæc.n. ipſa honorabilia quæ uidentur leuia atq; cõmunia ſalutari appeti decedi aſſurgi deduci reduci conſuli Comitari eſt minoꝝ taꝫ paucoꝝ q̄ multoꝝ. Vir. Ipſe uno gradit comitatus achate. Et magna comitante caterua. Aſſectari fere quaſi per urbẽ: ut ſit cũ quis amicicia uel propinquitate uel diſcendi ſtudio uel alicuius cõmodi aſſequẽdi gratia quempiam aſſectatur quaſi iuxta illum præuntẽ ſectaturi puer herũ: filius patrẽ: diſcipuli præceptorẽ: clientes patronũ. Cice. li. de ora. Cumq; maior natu & cõſularis Sergius Galba aſſectaretur. Eſt & proſequor quod eſt quaſi deduco ſed in itinere cũ q̄nẽpiam aliquantũ longe commeamur. Liui. lib. ii. Decedenti domũ cum fauore & laudibus p̄ſecuti ſunt. Hiero. Quo gemitu te abeuntẽ p̄ſecutus ſim iſtæ quoq; litteræ teſtes ſunt.

Deerrare ẽ de uia ſiue rõne declinare. Cice. Si tranſitionibus nullis utemur: & ſi non deerabimus a propoſito.

Defamo as. pe. pro. fama priuo ſicut diffamo. Gel. Vt uocabula eorum quoq; defamata atq; deformia cum ipſis uiderentur. Sed ex græco omnino ueniunt Φημὶ: καὶ Φήμη.

Defæco cũ diph. ſignificat a fæce purgo: quaſi fæcem detraho. Ply. li. xviii. Per brumam uitem ne colito: ruina tũ defæcati ẽt diffundi. Hyginius ſuadet. Vnde omnia pura inturbata & ſine lordibus ac uinũ ſine fæcibus defæcata dicuntur. Plau. in Aul. Nũc defæcato domũ ato egredior domo. i. ab angore purgato. Proprie Col. li. ultimo. Et de fæcatũ uinũ in amphoras bonas adiicito.

Defendo is. di. ſuꝫ. ex de & fendo. Vñ & offendo q̄uis fendo nõ reperiaſ: ſignificat intueor. Lact. Qui ſæpe ẽt malas copiole defendiſti cauſas Dnobus añi modis ab aliquo defendi dicimur: uel cũ ille nos defendit uel cũ ipſi defendimus nos uel alius defendit nos ab illo tanq̄ iniuriam infeꝛẽte: ut ſi nobis aduerſen ſ iudices: & Cicero tueaſ. Recte dicemus defendi nos a iudicibus non q̄ illi nos defendant: ſed q̄ præſidio Ciceronis ab illorũ iniuria defendamur. Differt tamen defendere a ꝓpugnare: qa defenſio ẽ quo quomodo fiat: propuguatio nõ niſi per contẽtionẽ. Rurſus defendere ẽ auertere depellere phibere. Gel. Q. Claudius hoſtes defendebat a pinnis facilli me. Cice. lib. iii. offi. Et.n. ſiquis nõ defendit in iuriam: neq; propulſat a ſuis cũ poteſt: iniuſte facit. Hoc añr fit ex ui præpoſitionis de: que duplicem facit ſignificationẽ. Cum .n. tueor ſignificat tũc de auger. Quando uero phibeo p̄iectõis de tractionẽ & negationẽ facit. Dicimus añr. Defẽdo fngus tibi: & defendo te a frigore. Vir. Solſtitiũ pecori defendite iaꝫ uenit æſtas. Et alibi. Hic ego dum teneras defendo a frigore myrtos.

Defenſito as. frequentatiuũ ẽ. Cice. li. i. offi. Si igitur nõ poterit ſine cauſas defenſitaret ſiue populũ cõcionibus tenere ſiue bella gerere: illa tũ præſtare debebit: quæ eruntin ipſius poteſtate.

Defero pe. cor. aſſero. Vir. li. iiii. Celeris mandata per auras Detulit. Aliq̄n Denuncio. Cice. Rufo Scito contubernales dũaxat meos delatos eſſe. Idem ſulpitio. Eiq; nec opinanti uoluntatẽ tuaꝫ per litteras detuliſte. Aliquando in accuſationeꝫ defero. Vnde Delator occultus accuſator calũniator. Sue. in Dom. Princeps qui delatoreſ nõ caſtigat: irritat. Aliquando prodo quod cellatũ ẽ. Hiero. Sed forte cõqueſta me delatorẽ: q̄ te prodiderim clamabis. Pertinet ẽt ad dignitatẽ & honorẽ & uenerationẽ & officiũ: uarijſq; modis ponit: ac contiruit. Ad dignitatẽ Liui. ii. i. Oẽs nuntiæ pũplio regnũ deferendũ decreuunt. i. offerẽdum atq; tradendũ. Cice. Octauio. Quæ tibi nõ anteq̄ poſtularet maiora q̄ uelles: plura q̄ ſapere detulit tenatus. Ad uenerationẽ & officiũ. Amb. Noueris deferre ſenioribus. i. uenerationẽ exhibere ſeruire & ſubuenire. Aliq̄n Deferre eſt mittere. Hier. ad nepo. Honorẽt clericos: & ipſi a clericis quaſi epiſcopis honor deferatur. Scituꝫ eſt illud oratoris Domitii. Cur ego inq̄t te habeam ut principẽ cũ tu me nõ habeas ut ſenatorẽ. Hẽc Hic Honoro ſeu accipio ſignificat. Alias proloco. Cice. Treba. Vniuerſuꝫ ſtudiũ meum & beniuolẽtiam ad te defero. i. tibi attribuo. Nauis in portũ delata eſt. i. deuecta. Hic delatus eſt lectica ideſt deportatus. Illic detulit argentum. i. de loco tulit. Et diuinos honores parentibus detulerunt ideſt dederunt ſeu celebrauerunt.

Deferueſcere ſignificat decreſcere. Cice. Il. tili. tuſ. Ant rogandi orandiq; ſunt ut ſi quam habẽt ui eſcẽdi uim: differant in tẽpus dũ deferueſcat ira. Deferueſcere añr cere ſignificat ardorẽ animi uel nita ratione excirarũ Ex quo illud laudaſ Architæ: q̄ cũ uillico factus eſſet iratior quo te modo inq̄t accepiſſeꝫ ni iratus eſſem? Sed hoc per trãſlationẽ quaſi ira ſit ignis q̄dam animũ incẽdẽs. Colu. proprie deferueſcere pro refrigerari poſuit li. ii. de ſceno loquẽs. Prudẽtes agricolæ q̄uis tã illatũ recto nõ añ cõponũr: q̄ perpaucos dies temere cõgeſtũ in ſe cõcoq & deferueſcere patiãſ.

Deficio is. ex de & facio conſtruiſ cũ datiuo & ſignificat deeſſe uel nõ ſufficere. Cic. in Ver. actiii. Vererer ne mihi crimina non ſupperirent: ne oratio deeſſet ne uox mihi reſq; deficerẽt. Idez Ser. Sul. Sꝫ oppꝛmor interdũ & uix reſiſto doloriq; ea mihi ſolatia deficiũt quæ cæteris quoꝫ mihi exempla propono ſimili in fortuna non defuerũt

Et more ſuo hic fecit Cice. ut per deſum deficio expoſuerit. Hinc defectus p priuatõe deduciſ. Legimus ẽt deficere abſolute poſitũ p pdeſſe. Hircins. Quare neq; tanti ſum animi: ut ſine ſpe caſtra oppugnanda cẽſeã: neq; tanti timoris: ut ipe deficiam. Aliter alibi dixit. Martius rufus quæſtor in caſtris relictus a Curione cohortatus ſuos ne alo deficiant. i. terreant: & alus deſit. Inue niſ ẽt cũ accuſatiuo p derelinquere poſitũ q̃q̃ in ſenſu idem ſit cum deeſſe. Ci. Prudẽtia nunq̃ deficit oratorẽ. Cæſar. Fruſtra meæ nitæ ſubuenire conamini quẽ iam ſanguis uireſq; deficiũt. Sal. in Iug. deſero uſus ẽ in ſimilibus. Sed de ſtudiis partiũ: deq; omnibus ciuitatis moribus ſi figillatim atq; p magnitudine parẽ differere tp̃us q̃ reſ maturius me deſeret. Accõmodaſ huiuſmõi uſu rebus inlatis ut dies me deficiet: uox te deficit: & oſo illũ deficit. Lact. li. ii. Nõ. n. uerẽdũ eſt ne te in tam bona cauſa deficiat oſo q; ſæpe ẽt malas copioſe ac fortiter defenditi. Cæſar. li. ii. Ipſos res frumẽtaria deficere cœpit. Sigs tamen in his dſo p accſo utaſ: nõ culpandus erit. Frequẽtius tñ cũ acſo uſurpaſ. Et notãter dixi rebus inanimatis accõmodari in hac ſignificatõe qa nõ recte dixeriſ uxor uel reſp. me defecit: ſed a me defecit. Itẽ deficere cũ acſo ſignificat nõ ſuggerere Vir. Cũ iam glandes atq; arbuta ſacræ deficerẽt ſyluæ. i. nõ ſuggererẽt glandes atq; arbuta. Interdum abſolute poniſ p finiri deſinere defetiſci ut hic præ mœrore defecit. Martianus. Tũ demum id agere cõſiliũ erat cũ nita defecit. Aug. cũ inſtituto poſuit in quodam ſermone. Nũq d deus deſecerat paſcere ſeruũ ſuũ Heliã? Nõne illi cui deerant homines alites miniſtrabant? Cõſtruiſ qñq; cũ ablſo ſine præpoſitione & ſic ſumiſ p carere ſiue priuari. Col. li. iii. de uite loquẽs. Cũ tranſtuleris inqt de hũido in aridũ locũ uide ne priſtino alimẽto deficiat. Idẽ Cõmode fluũt: nec deficiũt macro ſolo. Et li. iii. paſſino uſus ẽ. Ingatus quadam parte deficiſ: quadã ſuperat. Et li. viii. Qui ſi memoria deficiſ quo minus agnoſcat cuiuſq; pgeniẽ pice liq da eandẽ notam ſcroſæ & porcis innotat. Capiſ & p diſſentire recedere ſeu rebellare: & tũc ablſo iũgiſ cũ præpoſitiõe. Sal. in Iug. Quod oppidũ primũ omniũ poſt malam pugnam ab rege deſecerat. Deficere. n. dicunſ q ab iis quoꝝ ſub ſperio ſe deſciſcũt: & in hoſtiũ nn meꝝ ſe cõferũt. Cice. in Læl. Dificile ẽ amicicias manere ſi a uirtute deceſeris. Liui. li. ii. Eodẽ anno duæ coloniæ pometia & chora ad aorũcoſ deficiũt. Subintelligiſ. n. a Romanis deficiũt tranſeũteſ ad Aorũcoſ. Iñ defectores q tñſeũt de uno exercitu ad aliũ. Defectio receſſus: uel militũ ab imperatore uel ciuitatis a dño: q dicunſ deficere cũ ab eoꝝ gubernatione diſcedũt. Nõnũq̃ acciſ p diminui debilitari & uiribꝰ exhauriri. Ply. Gñs nini quod bion uocamus pdeſt ſtomacho diſſoluto prægnantibuſq; & defectis. Mar. Dulcia defecta modulaſ carmina lĩgua. Cantator cygnos funeris ipſe ſui.

Defectus a. um. participiũ a defio uel deficio hẽt ſignificatiõẽ actiuam in uoce paſſiua. Col. Diligẽtis pſiſ familiæ ẽ pmam quamq; arborẽ ſenio defectam tollere. i. quæ defecit. Quintil. li. iii. Vt ſi obſeſſi & impares & aqua ciboq; defecti de faciẽda ad hoſtẽ deditõe deliberẽt. i. q defecerunt. Hinc fit cõparatiũ. defectior & ſuperlatiũ defectiſſimus. Col. in præfa. Sed ſiue fundũ locuplex mercatus ẽ e turba pediſequoꝝ lecticarioꝝq; defectiſſimũ ſuis & uiribus in agꝝ relegat & c. Defectus us. nomẽ ſignificat penuriam nõ uirtũ aut culpam aut morbũ ut defectu ciborum dedimus nos hoſtibus. Liui. li. iiii. Defectus alibi aquaꝝ circa torridos fõtes riuoſq; ſtragẽ ſiti pecoꝝ morietiũ dedit. Interdum defectus dicit diminutio. Gel. lib. ii. Sed de lunæ motibus ſoliſq; defectibus. Ply. li. i. Defectus autẽ ſuos & ſolis rẽ in tota cõtẽplatione naturæ maxime miram & oſtẽto ſimilem. Defectus animi: ſiue defectus animæ ut Cælſo moris ẽ loq lipothymia & lipopſychia g̃ce dicitã nñis ẽt al deliquꝫ: & uerba linq alo & intermori & deficere & extinctæ alæ ſpẽm præbeſ quos pln. & defectos alo qñq; appellat. Defecta uero corpora & defecti ſunt quos g̃ci παρεὶ τους quaſi reſolutos dicũt: & reſolutionem ipſam παρεσιν λεγουσι.

Defectio receſſio ſiue rebellio. Liui. li. i. Ob reſiduas belloꝝ iras maxime ſollicitati ad defectionẽ uolũtarios traxere. Ci. li. iiii. Tuſ. Omniũ ãt perturbationũ fontẽ eẽ dicũt intẽperantiam i quæ eſt a tota mẽte a recta rõe defectio. Aliqñ dr dimi nutio & decretio. Idẽ in Cato. Quoniam delectabant ad defectões ſolis & lunæ multo nobis añ prædicere. Sũt & defectiones mulieꝝ a cõceptu. Quod genus etiam malaciam prægnantibus uocare Ply. ſolet. Eſt. n. malacia in ſtomacho debilitas & in mari malacia p tranquillitate capitur.

Defectiuus a. um. quod eſt mancum. Cice. li. i. offi. Et. n. cognitio contemplatioq; naturæ manca. i. defectiua quodam modo.

Defetiſcor eris. defeſſus inqt Priſ. cõpoſitũ a fatiſcor feſſus: quod qdam a Fateor deriuari nolunt Sed Diomedi aſſentiendũ puto q ait. Feſſus appellatio ẽ: poſtea ſequiſ. Differt autẽ fatigatus a feſſo q fatigatus dicit cũ qs per aliũ laborare cõpellit: ut laſſatus. Feſſus uero cũ qs labore deficit. ut laſſus. Feſſus igiſ nomẽ ẽ nõ participiũ. qa ſicut laſſus nõ ẽ participiũ ita nec feſſus q d eoꝝ ſignificatio q̃ſi eadẽ plane oſtẽditi quam uerius docuit ex qua oſtendiſ nõ eſſe idẽ feſſus & fatigatus: igiſ neq; a fatiſcor feſſus: neq; a defetiſcor defeſſus: qa feſſus nomẽ ẽ: & eius cõpoſitũ ẽ defeſſus: ipſaq; uerba ſupinis atq; pſis carere exiſtimo: quẽadmodũ & fatiſco. Et quoniaꝫ fatiſco uſu ẽ: nimiꝝ fatiſcor obſoleuiti cõpoſitũ tñ defetiſcor remanſit & in eadẽ pene ſignificatione ſumiſ qua fatiſco q d deficio ſignificat deſetiſcor uero ceſſo: ſiue deficio. Et ſic duo uerba nobis relicta ſunt. Alterꝫ neutrꝫ ſimplex: & alterꝫ depoñens cõpoſitũ. De fatiſco Col. li. ii. Sed omni ſo

lo quod prædictorum leguminũ segetibus fatiscat una piis medicina ẽ: ut stercore adiuues & absumptas uires hoc uelut pabulo refoueas. Vir. li. i. Ge. Nec puluere uicta fatiscat. De Defetiscor. Ter. i Phor. Isthæc res mihi sollicitudini ẽ: neq; defetiscar unq; ego expeririet donec tibi id qđ pollicitus sum effecero. De defessus. Idẽ in addi. Defessus sum ambulando. Eius contrariũ Iudefessus. Claud. li. iii. Accingar lustrare diẽ per deuia rem: inde fessa ferar nulla cessabit hora: nõ req; es nõ somnus erit dõ pignus adẽptum inuenit.

Defigo is. pe. pro. deorsum figo. Aliqñ ẽt defigi p defatigari ponit ac uiribus attonitoq; mõ ling: ut apud ply. li. vii. Defigat postremo expiret.

Definio is. pe. p. termino decerno & qñ finẽ do. Diffinio uero discerno qñ dispertiẽdo distingo Vñ diffinitio uocata ẽ q̃ i disputãdo uti solemo Et est orõi quæ id quod diffinit explicat qđ sit. Est. n. coactæ in se atq; cõplicatæ rei explicatio ueluti cũ dicimus. Hõ ẽ animal rõnale & mortale. Explicat. n. diffinitio id qđ breuiter & anguste

Defiocu'us dicitur qui ẽ caprus uno ↗ designabat. oculo: quem luscum alio nomine uocitamus.

Defit deest: & cui; dño cõstruit. Ter. in Ecy. Nihil apud me tibi defieri patiar qn quod opus sit benigne prebeat. Vir. Lac mihi nõ æstate nouũ nec frigore defit. Prisc. hoc loco ait. Deficio autẽ loco passiui defio facit: & inde defectus.

Deflagro as. pe. p. uehemẽter cõburor. Iõ eũ ablso cõstruit. Ci. l. iii. offi. Ictu fulminis deflagrauit.

Deflecto is. deorsum flecto. Col. li. iii. Cũ iaz satis amplũ iucremẽtũ susceperit tamẽ olivæ deflecte & ad ens arboris ficulneæ religa. Ci. lib. iii. offi. pro declino per translationẽ posuit. Hoc autẽ de quo nũc agimus idipsum est quod utile in quo uerbo lapsa consuetudo de uia deflexit.

Deflacco as. attero. Tractũ a uestibus siue a flacco ut ait Nonius.

Deflorere ẽ sine floribus esse: quod fit cũ flores decidũt. Vñ & deflorescere quod ẽ sine floribus fieri. Ply. xvii. li. Pessimũ ẽ inter omnia cũ deflorescentẽ uitẽ & oleam percutit imber: quoniam simul defluit fructus. Ci. ad Heren. per translationem. Formæ dignitas aut morbo defloresciti aut ætxstate. Eiusdẽ significantiæ ẽ Eff loreo ue est in ps. Dies eius tanq; flos agri sic eff lorebit. Aliqñ ẽt Deflorere ẽ flores emittere. Colu. li. ii. Et cũ totam spicam edidit octo diebus deflorescit: ac deiñ grandescit diebus. xl. qbus post florẽ ad maturitatẽ deuenit. Sic. Eff lorescere ẽ valde floridũ fieri. Ci. in Læl. Quæ tñ eff lorescit ai cicia ẽt si tu minus eam secutus sis.

Defluere deorsum fluere & ppric de fluminibus dicit. Per translationez significat decurrere delabi. Ci. in Læl. Ad leues amicicias defluxit oio. Sal. in Iug. Vbi per socordiam uires tẽpus ingeniuz defluxere. Quod ẽ qñ cecidere & periere. Lactã. li. iii. p in nihilũ redigere posuit. Nauis sine gubernatore abit pessum & corpus relictũ ab aia defluit. Quandoq; ponit p ualde fluere abundare. Ambr. Peccator q̃uis foris abũdet & deliciis fluat: odoribus fragret: i amaritudine animæ iuæ uitaz exigit. Quandoq; p subtus fluere. Vir. li. iii. Geo. Vdiq; anes in gurgite uillis mersat: missoq; leuẽdo defluit amni. Defluere ẽt dicit quod ætate morboue soluit. Vñ defluere capillus dicitur. Et q ita defluit: dicit defluus. Et defluuiũ capiliorum fluxus.

Def luxus idem quod def luuium.

Def luus a. um. qđ decidit aut decidere solet. Ply. li. xx. Hippocrates capillos mulierẽ def luos fricari raphanis iubet. Amb. imppne. Alliga sensuz tuum non sit remissus ac def luus.

Def luuiũ ipse decidendi actus. Ply. Sed def luuia comarum facere dicitur.

Defodio is. pe. cor. sepelio obruo. Liui. Fuerantq; defossi annis qndecim supra qngẽtos & duraue rant. s. libri. Plau. in plo. aul. Domi suæ defossã multis cũ opibus aulaz inuenit. Col. uero li. viii. p fodiẽdo facio posuit cũ dixit. Cõfestim scrobẽ defodiamus in limine stabuli & uiuam pecudem. quæ sit pustulosa resupinam obruamus. Et Defodere ẽ infra siue deorsum fodere. Idẽ. li. xii. Fastinaz terreni iugeꝛ: ita ut solũ in altitudinẽ trũ pedũ defodiaz.

Defœtus a. um. per œ dip. Idẽ quod destitutus sicut effœtus fœtu destitutus. Ouid. in lib. i. Sic quo q; quod razꝛ ẽ solito defœta favore Fortunæ faciles inuidiosa' uæ. Hinc Defœtissimus. Col. Sed si ne fundũ locuples mercatus ẽ e turba pediseq; uorum lectariorũq; defœtissimũq; annis & uinibus in agrum relegat.

Deforme. turpe quasi seorsum a forma a quo Deformitas: i & deformo as. quod ẽ a forma sua deicio. De quo in dictione Formo.

Deformicarum. Vide in dictione formicatio.

Defrico as. pe. cor. ualde frico. Col. li. ii. Totumq; eorum suppalarum sale defricato.

Defrigo is. xi. Vide in dictione decoquo.

Defringo deorsum uel ualde frango: siue decerpo decido. Col. li. vi. Plærq; fit: ut aut crure aut cornibus boũ ramli uitiũ defringant. Vir. Aut summas defringe ex arbore plautas.

Defraudare per fraudẽ aliqd decerpere uel fructũ diminuere aut priuare ut ẽ illud. Qui sophistice loqꝛiodibills ẽ in oi re defraudabit. Defraudare uero geniũ est interrumpere uoluptatem.

Defrugo as. pe. p. oẽm fructũ exhaurio. Defrugare segetẽ uidet q uel nimia fœtura exinanit agros: uel per inscitiam aut negligẽtiaz perdit iacessiue fruges oio cũ uel festinata semẽtis ẽ: uel serotina ꝓpropereq; aut præpostere qđ agit: defrugat. Segetẽ cõtingit. Ply. li. xviii. Oraculũ illud magno pere custodiẽdũ: segetẽ ne defruges. Coi. Cõstat segẽ ẽ nimia defrugatione exinaniri.

Defrutũ a defrendo ut ingꝛ Palladius ninũ decoctũ Plynio auctore usq; ad mediaz partẽ. Sapa uero a sapiditate: mustũ ẽ ad tertiaz partẽ decoctũ At Col. aliter. Mustũ ingꝛ q̃dulcissimũ decoqꝛ ad tertias: & decoctũ sicut supra dixi defrutũ uo

catur. Sic Nonius. Sappa quod nunc Mellaciũ muſtum ad mediam partem decoctum defrutum ſi ex duabus partibus ad tertiaꝫ redigatur.

Defrutare muſtũ decoquere ut inde defrutum fiat. Col. li. ii. Sed defrutũ quoq; & defrutare uinũ licet. Hinc Defrutarius a. um. ut uaſa defrutaria apd̃ Col. dñr: quæ ſũt ad defrutũ idonea.

Defugere: recuſare: in totũ fugere. Lact. li. v. Non defugi hunc laborẽ ut implerem materiam quaꝫ Cyprianus non eſt executus.

Defundo deorſum fundo. Cato de reruſti. Aquam defundito non omnem eo addito oleum.

Defungor eris. Vide in dictione fungor.

Degener. pe. cor. q maioꝝ ſuorum moribus nõ reſpõdet. Ponit̃ q̃nq; p ignobili & nili. Vir. De generes animos timor arguit. Eſt autẽ gñis oĩs. In ablt̃o degenere uel degeneri. Luc. Si me degeneri ſtrauiſſent fata ſub hoſte. Degenerare quod ẽ a genere deſciſcere. Hiero. ad Dama. Hic obruta ſulcis frumẽta in loliũ auenamq; degenerant. Vir. li. ii. Ge. Pomaq; degenerant ſuccos oblita priores. i. deteriorant̃ in ſapore. Proper. Dii mihi ſunt teſtes nõ degeneraſſe ppinqs. Dicimus autem degenerare tam a malo q̃ a bono. Liui. li. ix. Ne degeneraueris a familia imperioſiſſima & ſuperbiſſima.

Dego is. Ex de & ago: ſed abiicit̃ a p̃m facit degi ſupinũ dactũ ſecũdũ analogiam: ſed nuſq̃ legi: neutꝝ ẽ ſed in tertia perſona paſſiue eo nti poſſumo. Et q̃nq; abſolute: q̃nq; cũ acſo ſignificatq; deduco. ſiue ad finẽ uſq; duco & ago. Lact. li. v. Quo rectius uita degat̃ nõ ẽ neceſſe ola circuire. Itẽ degere ẽ uiuere. Idẽ in eodẽ. Idcirco eũ nolnit ſub aliena ditione atq; imperio degere: ne reꝝ p ſperitate corruptus in luxuriam laberet̃. Itẽ expellere detrahere. Plau. in aul. Nũc ego iſtũ ſoror labotem deqam & diminuam. Idem in Epi. Degitur corium de tergo meo.

Degrũmari ſignificat a grumma menſura dirigere Lucil. Viãq; degrummaris ut in caſtris menſor faciat olim.

Degulo as. pt. cor. gulæ trado. Plau. Poſtq̃ degulato patrimonio pauper eſt factus.

Dehabeo es. Vide in dictione debeo.

Dehinc deqni inanci. Ter. in An. Dehinc ut quiſcãt: porro moneo. Itẽ ſignificat apreſſo nt ſit ad uerbiũ ordinis. Sal. Imprimis arduum uideꝫ res geſtas ſcribere: primum q; facta dictis exequẽda ſunt: dehinc q; a plæriq; delicta quæ tu reprænderis maliuolẽtia atq; inuidia putãt eſſe dicta.

Dehoneſto as. cõtrariũ uerbi honeſto q̃d ſigt honore afficio. Aug. li. v. con. Quid nocuerũt tibi I quo imperiũ tuũ dehoneſtauerunt.

Dehoneſtamẽtum cicatrix ẽ uultũ hominis dedecorans: aut oculi effoſſio. Gel. li. ii. Quo dehoneſtamẽto corporis maxime lætabatur.

Dehiſcere nalde hiſcere: ſiue deorſuꝫ peſſumq; aperiri. Hic. n. de auget. Ply. li. ix. Acus ſine belone unus piſcium dehiſcente propter multitudinem utero parit. i. ſe aperiente.

Deiero as. pe. cor. ualde uel ſancte ſeu libere iuro. Hiero. li. x. Et addidit Ionatas deierare Dauid: eo q; diligeret eũ. Gel. li. i. Nam cũ amicus euꝫ rogaret ut p re cauſaq; eiꝰ filiũ deieraret his ad eum uerbis uſus eſt.

Deiutus p. p. q ſãcte ac ualde iurat. Deiuriũ ſãctũ iuſiurandũ. Gel. Octo ad hoſtes redire noluerũt: q; driuri uincti forẽt duo reliq romæ mãſerũt.

Deiicio is. pe. cor. deorſum iacio uel deorſum mitto. Plau. in Aſi. Iuſſim colũnis deiici operas aranearũ? Vir. Toro genitrix quæ plurima cœlo deiicit in terras. Liui. li. ii. p iaciẽdo defigo poſuit Dũ intẽtus in eũ rex totus aduerteret: alter elatã ſecuriꝫ in capur deiecit. Per tranſlationẽ ponit̃ p Auerto. Ci. in phi. Nec uero uſq̃ nec a repu. oculos deiiciebam. Itẽ p depellere ut apud eundem. Si me ædilitate deieciſſet. Ab hoc uerbo fit Deiectus us. pro deiectione.

Dein ex de & in. Sumit̃ p deiñ. Exin p exinde p in pinde ſubin ſubinde. Et hæc habẽt accentuꝫ in prima. Significatq; deinde poſtea.

Deinceps proprie ſignificat gradatim per ordineꝫ ſiue per uices ſiue quod dicere ſolemus: unũ poſt aliũ. Liui. li. i. Ita duo deinceps reges alius alia uia ille bello hic pace ciuitatẽ auxerũt. Cic. Thermo. Si tñ tres fratres ſummo loco natos promptos nõ indiſertos quos uideo deinceps tribunos ple. per trinẽiũ fore re nolo habere iratos. Col. li. vi. Quod quomodo & qualis generis faciendus ſit: nõ pigebit deinceps percipere. i. per ordinem. Interdũ ſumit̃ p deiñ ſiue poſtea. Hiero. Verſa ẽ & ipſa ſine coitu in matrẽ: ut nõ ſit iam admõm quod fuerat: ſed purpura ueriſſima ad indumẽtũ & gloriam ſummi regis diuinitus aptiſſime dedicata: ut nulli deincepſ ea uti uſu fœmineo licuerit niſi deo. Interdũ ſignificat præterea. Liui. Ex tẽplo cõcilio ſcelera in ſe fratris originẽ nepotuꝫ ut geniti: nt educati ut cogniti cædẽ deinceps tyranni: ſeq; eius auctorem oſtendit.

Deinſuper pe. cor. ſignificat deſuper. Sal. li. i. hiſt. ad mediũ deſſup aſtãriũ mãibus I muꝝ attollit̃.

Deintegro pe. cor. ſignificat totũ denuo ſiue a principio ad finem. Ter. in An. Poſthac quas faciet deintegro comœdias.

Deintegro as pe. cor. diminuo.

Deiphobus pe. cor. nomẽ filii Priami ex Hecuba. Deiphobe uero nympha fuit Glauci filia. Virg. Deiphobe glauci fatur qnæ talia regi.

Deiphylus pe. cor. fuit Streneli filius Capanei I bello amiciſſimus. Deiphile nomẽ Adraſti regis filiæ & Tydei uxoris matris Diomẽdis.

Deiopea: ſine Deiopeia nympha. Λέγεται δὲ ἵνα ἴσως ὅτι ἀνεπίσκεπτος ἐφίμερον τὸν ἔρωτα ἐφίημι καὶ ὁτῶν φωνήν. Ita ut ab hac pprietate nominarit nentoꝝ faribus cõueniẽte.

Deiugo as. pe. cor. diſiũgo: cui cõtrari ũ ẽ cõiugo.

Delabor pe. pro. demittor. Liui. li. i. Cœlo repente delapſus. Quandoq; cõſumor & ad nihilum redigor. Ci. li. ii. offi. Habẽda ẽ autẽ rõ rei familiaris: quam q̃dẽ delabi ſinere flagitioſum ẽ. Quando

Decido. Vit. Serta procul tantum capiti delapsa iacebant. i. quæ deciderant.

Delachrymare ẽ lachrymas uel aquã more lachrymantis demittere Col. li. v. de uite loquens ait. Vt interdũ potius deuexa q̃ i germie dlachrymet

Delanico as. pe. cot. discindo: & quasi lanam traho. Vñ lanius qui pecus discindit.

Delapidata dicunt lapide strata quales sunt uiæ apud Bergomum.

Delasso as. ualde lasso. Plan. in Asi. Eũ ẽt hodie senatu date operam aut cliẽtibus ibi labore delassatũ totam noctem stertere.

Delecto & oblecto frequẽtatiua sunt & cõposita a Lacio is. Delecto. n. a delicio & oblecto ab obliclo quod ex de & iacio cõponit. Vñ fit lacto as. Delecto sæpius in tertia persona auctores utunt. Ci. Rufo. Itaq; me & superiores lꝛæ tuæ admõẽ delectauerũt qbus expectatũ meũ aduẽtum abste amanter uidebaẽ. Et hẽt nihilominus in se significationẽ actiuam quandoq; ẽt passiuam: eodẽq; mõ cõstruit quẽadmõm oblecto. Idẽ Pæto Plutes iam pauones cõfeci q̃ tu pulos colũbinos: tute isthic athenieno iute delectato ego me hic hirciano. Oblecto uero plæriq; in se significationẽ passiuam hẽt q̃is & actiuaẽ. Et q̃q̃ passiuã hẽat tñ regit accusatiuũ nõ alterius personæ aut rei q̃ eius q se oblectat. Et ultra accusatiuũ ablatiuum postulat. Ex quo passiua eius significatio mõstrat Ter. i Eu. Me spetes nie te oblectes Quo itẽ mõ delecto sumit ex superiore Ciceronis auctoritate Idẽ in actiua significatione sumpsit cũ in Catõe ait. Quas si exeq; nescirẽ tñ me lectulus meus oblectaret quod est quasi delectaret. Et p Archia. Adolescẽtiam agũt senectutẽ oblectant. s. litteræ Quãdoq; cũ ablatiuo mediãte in. Et hoc ut ostẽdat maiores delectatõis. Ter. i Adel. In eo me oblecto solũ id ẽ chaꝛe mihi: ut sit quasi in eo cõsisto tanq̃ in delectatiõe mea præcipua. Si. n. dixisset eo me oblecto hoc ad partẽ quandaẽ pertineret oblectationis: quaẽ de illo nõ in illo sumit Sic Lact. li. ii. inqt illos nõ disputare ut doceãt sed ut se oblectẽt in ocio. Et fit oblecto ab oblicio i sicut a delicio delecto. Et sicut a delecto fit delectatio delectamẽ & delectamẽtũ: sic ab oblecto oblectatio oblectamẽ & oblectamẽtũ. Delecta te uero ꝓprie significat attrahere dncere. Ennius Et me apollo ipse delectat ac ductat Delphicus. Quadrigarius. Fabius de nocte cœpit hostiũ castra oppugnare hostẽ delectare. Et quoniaẽ quæ grata ac iucũda sunt nos attrahere soleẽt: factũ est ut delectare sit gratũ eẽ ac incũditate afficere. Legimus ẽt delector quod qdam deponẽs putauerũt: sed magis passiuũ ẽt licet nõ hẽat ablm cum præpositõe. Cor. li. i. Iucũdius utiq; uiro si ẽt matrona comitat cuius ut sexus: ita alius est delicatior amœnitate aliqua delectanda erit quo patientius moret cũ uiro. Quod i aliis ẽt uerbis fieri solet: ut desyderiũ teneꝛ me ego teneor desyderio. Sic oblector & huiusmodi quæ significationeẽ passiuam innatam hñt. Lact. li. ii. Auro & gẽmis & ebore delectant. Idẽ. Oblectat friuolis & spẽ simulachroꝝ capit. Ci. Cælio. In cõmunibus miseriis hac tãtũ oblectabar spe. Differũt tñ delector & oblector a delecto & oblecto: q̃uis eandeẽ significationẽ passinaẽ innataẽ hẽant q hæc accusatiuũ eiusdẽ personæ extrinsecus uolũt cũ ablatiuo sine præpositione: ut delecto siue oblecto me hac re. Illa uero sine accusatiuo ipsius personæ cũ ablatiuo tantũ eius quo delectamur: ut delector siue oblector tua consuetudine.

Delectatio inqt Ci. li. iiii. Tusc. ẽ uoluptas suauita te audius animũ delinies & q̃lis ẽ hæc auriũ tales sunt oculoꝝ & tactuum & odorationũ & saporẽ quæ sunt oẽs unius gñis ad perfũdẽdũ animũ tãq̃ illiquefactæ uoluptates. Secũdũ hãc definitionẽ delectatio a delecto ẽ. Itẽ oblectatio est ab oblecto cũ actiuæ significationis sunt. Cũ nostro delectatio aut oblectatio sumitur p uoluptate eius q eiusmodi quæ dicta sunt a Cicerone: aut aliis delectat siue oblectat: tũc a delector oblectorue erit q̃is a delecto uel oblecto in passiua significatione etiam sumi possint.

Deliciũ in singulari. & deliciæ in plurali obletamẽtũ oblectamẽtaneꝰ: quæ nobis uoluptati sunt a delicio qd ex de & lacio cõponit. Mar. Stellæ deliciũ mei colũba uerona licet audiẽte dicam uicit maxime passerẽ catulli. Sue. Titus amor ac deliciæ gñis humani. Dicit ẽt delicia fœ. gñe. Plau. Mea uoluptas: mea delicia. Licet delicia dicat ẽt gñs tigni qd a culmine ad tegulas angulares in firmas uersus fastigiatũ collocat. Vñ tectũ ipsuẽ deliciatũ: & tegl deliciares dicunt: siue colliciares

Delicias facere, sæpe legit p eo qd ẽ femne lasciuire ac lusitare: & se quodammõ fastidire ac superiorẽ esse uerbis aut gestu ostẽdere qd aliter dicit Deliciari. Plau. Eia delicias facis mi Menæchme qn amabo is intro. Hiero. super canticis. Deliciabit autẽ nõ i uno solo edẽdi gustandiq; sensu sed & auditu deliciabit & nisu.

Delicatus a deliciũ fit: & idẽ ẽ qd plenus deliciis: seu q i deliciis uiuere affluetus ẽ. Et per metaphoram mollis ac tener dicit. Col. Cultam uestitam q familiam utiliter magis hẽat q̃ delicate.

Delico as. pe. cot. Indico explano. Ter. Quid istuc ẽ: aut iste uult sermo mater delica. i. explana. Veteres ẽt Delicare p dedicare quandoq; dicebant

Delego as. pe. pro. deputo præficio ut cũ quẽpiam mei loco officio negocioue exequẽdo ꝓficio. Col. li. iiii. Immo qs nõ imprudẽtissimũ quẽq; ẽt cũ q nihil aliud operis facere ualeat huic negocio delegat. Ci. Post delegatam mihi hanc puinciam. i. post onus mihi impositũ. Hinc subdelegare dicimus delegaras nobis a principe causas: alten cognoscẽdas iniũgere. Delegare ẽt significat legatos mittere. Liui. Decemũr: ut duodeciẽ delegarent ad tegẽ. Veteres delegare pro discedere & dispartire posuerũt. Plan. in Am. Sic ui fautores delegatos uiderit. Et delegata dixerũt dus consecrata: quæ nunc dedicata dicimus.

Deleo es. eui, etum. ex de & leo. ut inquit Prisc. Vñ

Letum ſignificat deſtruo: & refertur ad lineam & ad notam. Tractū a tabella geometrica nam ibi ſcribūt ſeu lineas faciūt: q̄s poſtea delēt ut aliæ ſuperſiant. Aliq̄n ē in totū leuare & temouere. Ter. Delebo omnes dehinc ex animo muheres. Diom. uero. Deleot delitus & deletus. Vat. De litæ litteræ. Quod tamen a delino eſſe poteſt.

Deletile pe. cot. quod delet. Vat. Si diſpiicet tibi tam magnum ſumam ſpongiaꝫ deletilē. Interdū deletile ieu deletitiū: ut charta deletilis: ſeu deletitia: quæ abraſis p̄bus litteris reſcribit. Alio nomine palimpſeſtus uocatur.

Delebile q̄d deleri p̄t. Cuius cōtrariū ē Idelebile

Deligo as. pe. cor. deorſum uel ualde ligo. Liui. li. ii. Stabant deligati ad palū nobiliſſimi iuuenes. Col. li. vi. Si tradux traducē nō contingit media uirga intet eas deligetur.

Deligo is. p. cor. de magis idoneis aliquē lego ad aliq̄d agēdū: ut populus delegit imperatorē ad bellā & imperator milites ad arma. Plau. Continuo delegit uiros amphitrio primoꝫ prīceps eoſ legat telebois hoſtibus. Vñ delectus militū dicit. Eligere ē de quouis nūero & quauis multitudie electionē facere ad emolumētū uel dignitatez: ut Quamoprimaꝫ ſibi manſionē elegit. Hīc electio & elegantia &, poſtulat duplicē accuſatiuū: ſed ultimū cū inuit cardinales elegerūt Alexandrū in p̄ntificē. Cooptare dicit ſter collegas aut fere pares. Cic. in Bruto. A quo in collegium augurum fuerā cooptatus.

Deliberare dictū ē a libella qua q̄d perpendit: & ſignificat definire. Ci. in Ver. Deliberatū ē. i. fixū & decretū ē. Aliq̄n dubitare. Ci. li. iii. off. Eſt enim totū ſceleratū & impiū q̄ deliberauit utruꝫ id ſequant quod honeſtū eſſe uideant.

Deliberatiuū genus ē quod in cōſultatione poſitū habet in ſe ſuaſionem & diſſuaſionem.

Delibro as. pe. cot. decortico. Col. li. iii. In ea niti diſſimū ramū eligito & ciuſdem ſpatii corticē circūcidito & materiē delibrato. Idem li. v. Cortex quoq; aridus fiſſuſq; per ſūma trūci depēdēs delibrādus ē. Eſt & delibro a libra deductū & cōpoſitū a libro as cuiꝰ. pe. p. de quo ſ dictōe libro.

Delibo as. pe. pro. ſignificat more religioſo Libo: & oſculor. Interdū uiolo deſtruo uitio. Col. li. ii. Neue aut cornu bos ad ſtipitē uehemētius offendat: aut extremo iugo trūcū delibet deplantetq;. Gel. li. i. Repēdit q̄ppe & cōpēſat leue damnuꝫ delibatæ honeſtatis. i. nitiatæ. Et delibare ē deguſtare ſacrificare & aquam ſulco deriuare. Sed cū græcū ſit uide quid ſignificet λείβω.

Delibatoriū locus delibatiōis accōmodatus. Ply. li. xvi. Fuit & memoria nīa in porticibus ſeptoꝫ a. M. Agrippa relicta æque miraculi cauſa quæ delibatorio ſuperfuerat. xx. pedibus breuior ſeſq; pedali craſſitudine.

Delibutus iunctus. Ter. ſ Phor. Si te delibutū gaudio reddo. Ci. li. iii. ad Herē. p cōſperſus poſuit aut ſi quam rē deformabimus turpē: ut ſi cruēta aut cœno oblitaꝫ: aut rubrica delibutam inducamus. Eſt ät participiū ſine uerbo: nec ſcio an cō poſitum ſit.

Delinquo is. fēllo ſeu a bono deficio prætermitto Plau. in Am. Ex me quæris q̄d deliq̄tis. Quoniam nero prætermittere ea quæ prætermi peccare ē: delinq̄re pro peccare poniſ. Sed p̄prie delinquere ut Aug. in pſalmoꝫ interprætatōe inq̄t ē tanq̄ de liq̄do quodam defluere a ſtabilitate firmamēti uirtutis atq; iuſtitiæ.

Deliquiū defectus: ut deliquꝫ ſolis cū ſol in curſu ſuo deficit. Et deliquiū animi cū animus linquitur & animo deficit.

Delictū peccatū a delinquo is. q; q̄ peccat; delinq̄t officiū ſuū. Nam p̄pe delictū ē cū nō fiūt quæ fieri debēt: peccatū cū fiūt quæ fieri nō debent.

Delinio is. pe. p. ualde linio ungo ſeu frico. Ci. per tranſlationē uſus ē ad Caſ. li. i. Iam ē biēnū cuꝫ uirtute nōciū remiſiſti delinitus illecebris uoluptatis. Et delinitus dī mēte alienatus. Plau. ſ Am. Delinitus ſum p̄fecto ita ut me q̄ ſim neſciam.

Delinimētū oblectamētū. Lact. li. vi. Vitia uero q̄ buſdam delinimētis naturalibus illicere atos hominū & ſ auiū iucūditatiū ſpē captos ad acerbas amaritudines miſeriaſq; perducere.

Delino is. pe. cor. delini deleui & deliui delitū pe. cot. Vñ delitus p fœdatus. Ci. Caluo. Tuli molestē q̄ litteræ delitæ mihi a te redditæ ſunt.

Delinio as. Ex de & linio quod a linea fieri certū ē ſignificat deſigno ut ſit cū articulatiꝫ hoſtes aut res a pictoribus initiant. Ply. de Appelle. Arrepto carbone extincto e foculo imagineꝫ in pariete deliniauit. Vñ & liniamēta dicta ſunt. Idē paulo poſt. Nec qui ſuccederet operi ad præſcripta lini amenta inuentus eſt.

Delenio is. pe. pro. permulceo: ac ualde placo cuiꝰ paſſiuū p̄tulit Col. li. x. nt; ſcire liceat aliud eē delenio aliud delinio. Sed tñ inq̄t iracundia notæ melioris facile deleniť aſſiduo interuētu eoꝝ q̄ curant aluearia. Plau. in Sti. Senex caſtigat filias q̄ hæ uiros tām perſeuerent peregrinantis pauperes ita ſuſtinere fratres: neq; relinquere: cōtraq; uerbis delenit cōmodis.

Delimo as. pe. p. deorſum ſeu de aliqua materia limo. Ply. Alii delimatā æris ſcobē acero ſparſūr. Apul. delimatū poſuit p delinito. Anus ſq̄t muneribus delimata cōſenſit. Eiuſdē ſignificationis ē Elimo. Ply. li. xxxiiii. Alii elimatū ſcobē ſ ficti li cado ēquūt ſ caminis donec percoq̄t ſ figlinū

Deliro as. pe. p. a recto recedo. Tranſlatio ab arature. Nam lira ē tecta foſſa quæ cōtra agtos tuēdos ducit: & in quaꝫ uligo terræ decurrit. Et q̄ a recto ē ſulcus delirare dicunt; q̄ ultra ſulcū. i. a tecta uia declinant. Hor. Quidq̄d delirant reges plectunt achiui. Eſt antē cōpoſitū ex de & lito q̄ ſi deorſū liro. Litare uō ē agros ſ ſulcos dirigere.

Delirus pe. pro. q̄ a rōne diſcedit. Rō. n. ē uia recta per quam oēs ducunt. Vide in dictione lira.

Delirus. pe. cot. q̄ ſanir. Lucr. Quod facit hic idē perdelyrus eſſe uideť. Nam cōtra ſenſus a ſenſibus ipſe repugnat.

Deliteo es.pe.cor.ex de & lateo signlficat deorsuꝫ latẽs ito. Sed nõ inueni nisi in pfo. Vir. Limoso q lacu per noctẽ obscums in ulua delitui. Hinc Delitesco quod est eo ut lateam.

Delos græce latine manifestus. Quo nole dicta ẽ insula in Aegeo omniũ cycladũ clarissima alum na apollinis templo & mercatui Dicta Delos ut docet Aꝛ.q cũ mersa esset subito apparuit. Nã Δηλόω ostẽdo significat. Hæc pyrpile dicta est ab igne ibi primũ reperto. A quibusdam Cynthia ablaliis Asteria ab aliis cynetũ sed imptimis or tygia quoniam in ea primũ cotumices inuentæ sunt: quas græci ortygas uocant. Virg. Liqmq ortygiæ portus. Interpres callimachi χαὶ τοῦ χυλίλνος σημὸν γενόμενον μέγα βοῦ λόμενος ἐ γγίτηθ ἐι ῥησιν ὅτι τὸ σοῦ τον ὄνμιγας ὡς τ τμ λλον μισον σειθ ωνται.

Delius q ẽ ex delo: ut apollo delius.

Deliacus a.um. eiusdẽ significationis. Vñ deliaca dicta sunt uasa ex ære ptiosa ab insula delo ubi fuit prima nobilitas æris. Ply. li. xxxiiii. Antiqssima æris gloria deliaci fuit mercatus in delo cõ celebrãte toto orbe. Ci. p Roscio. Domus chrysogoni refercta uasis corinthiis & deliacis. Ex ære deliaco fiebant pedes trichnioꝝ fulcraq.

Delphi tam p oppido q̃ p oppidanis plurali tantũ nũero sicut Gabii Leontini Puteoli. Hic Delphicus a.um. Vnde Delphica laums q uictores delphis ea coronarent. Er ẽ uitidior laurus.

Delphin & delphinus gñs piscis nel potius maris bælua: parit catulos decimo mẽse interdũ binos nutrit uberibus sicut balena & decẽ ãnis ad summam magnitudinẽ peruenit. Hi ẽt simones dicũtur ad quod nomẽ uocati accurrere ferunt. Ferũe delphinũ nõ mõ omniũ marinoꝝ: sed ẽt terrestrium atalium uelocissimũ pene uolucri æquantẽ & ad puerorꝝ amorẽ duci solere. Lingua ẽ his cõtra naturam aquatilũ mobilis p uoce gemitua hũano similis dorsum repandũ mulcẽt musica arte præsertim symphoniæ.

Delubrũ locus in quo dei simulachꝝ dedicatũ est. Παρὰ τὸ ἐν λαμβάνειν λέγεσθαι φασιν quasi deũ capiẽs uel dei repositorium sicut candelabꝝ in quo ponit cãdela. Vñ Hier. super Ioel posuit p tẽplo. Vniuersa ingẽ donaria t de lubro eius cõsecrarũt. Alii accipiũt delubꝝ p loco añ aras ubi aqua currit a diluẽdo. Religio. n. sacrificii apud antiquos exigebat ut añ sacra sacrificulus manus ablueret. Alii delubꝝ dei simulachꝝ accipiũt a delibrato liguo ita dictũ. Sed ait delubꝝ esse quod uno tecto plura cõplectit

Deludo is.pe.p. Vide in dictõe ludo. Ennius.

Delũbe adiectiuũ quo significat non hẽns aliqd labꝝ. i. uitrutis. In lũbis. u. uirtus corporis sita ẽ. Nam de hoc loco significat nõi ut sit delũbis hõ effœminatus & mollis ob nimiam uenerẽ q effractis pudoris claustris in uenerẽ soluit. Persi. Sũma delũbe salma hoc natant in labiis. Hinc Delumbe carmen pro lasciuo minimeq uirili.

Idem significat Elumbe.

Deluo is.lui.delutũ. depurgo dilligẽter lano. Cato. Laserpitiũ aceto deluito. Et delueꝛe ẽ madefacere do aliqd delere. Var. Oborꝛæq intelegendũ la chrymæ litteras deluebant.

Deluto as. ex de & luto quod a lutũ fit. Cato. Granariũ totũ oblinito crasso luto postea cõspergito amurca oẽ quod luraueris ubi aruerit eo frumẽtũ cõdito nõ nocebit. Lutũ. n. a luo: q̃uis eius supinũ nõ inuenerim: cũ tñ Col. li. vii. supinũ ostendat dicẽs. Et eluta & siccata uinacea: quæ de lo rea eximunt. Est autẽ delutare usq deorsum luto aspergere. Cato. Habitationẽ delutare terra q̃maxime cretosa uel rubicosa.

Demando as. in totuꝫ cõmitto. Hiero. ad Sabi. Et ot ordini putidebat scipueq ordinibus quoꝝ ei cura cũ Barnaba fuerat demandata.

Demarathus nomẽ sparthanoꝝ regis q ob idignationẽ ad regẽ persaꝝ diffugit. Alius fuit ut scribit Liuius corinthius negociator diues: q ob seditiones domo pfugus tyrannidẽ Cypselli fugiens in etrutiam cõmigrauit cõportatis opibus ut culẽtis: q a Tarqnienſibus ethruriæ populis ex ceptus Tarqnitũ priscũ regẽ popli Romani ex illustri ethrusca uxore genuit. Hunc comitati sunt duo ex corintho fictores. Eucirapus & Eugranmus a quibus italiæ traditam plasticem. Hoc est figulinam artem ferunt.

Demẽs q ẽ mẽte diminuta a quo Dementia.

Demẽtio is. de mẽte exeo delito insanio. Lact. lib. iiii. Ecce aliqs instictu dæmonis percitus demẽtit efferat insanit. Lucr. Demẽtit. n. deliraq fatur.

Demẽto as. eiusdeꝫ significatõia. Apul. in magia. Cõfessa ẽ sese mea magia t amorẽ inductaꝫ demẽtare. Illud uero in actibus apostolicis nõ tam significat demẽtẽ esse q̃ demẽtẽ facere. Sic. n. scriptũ ẽ. Attẽdebant eũ ppter quod multo tempore magicis suis demẽtasset eos.

Demetior diligẽter & q̃daꝫ rõne metior. Cic Quæ nõ nisi diis sed apertẽ & palam laborat & uerba uerbis quasi demẽsa & paria tesspõdeant.

Demẽsum quasi mẽsuratũ uel æquatũ. Et id ẽ qd seruis dabat singulis mẽsibus uñ uincẽret. Teren. Quod ille unciatim uix demẽso suo suũ defraudãs genũ cõsperſit miser. Serui. n. q̃ternos frumenti modios accipiebant in mẽse. Quod utꝝ a mense an a metiẽdo deducat incertuꝫ est.

Demeto is. pe.cor. Vide in dictione Meto.

Demereo es. rui. itũ. q̃si lucror. Gel. Thais corinthia ob elegantiã uenustatẽq grãdẽ demerebat.

Demereor: de aliquo bene mereor cõcilio deuicto placo beniuolũ facio beneficiũ præsto: & exigit actuꝫ. Ouid. Dic mihi q d feci si nõ te sẽpet amaui Crimine te potui demeruisse meo. Quinti. Simul ut pleniori obsequio demererer amantissimos mei Lact. de ira. Votis dona offerunt nisi ne bonis operibus demereri eũ laborantes. Suet. de Aug. Profectũ mox auũculũ i hispanias aduersus. Cn. Põpei liberos uix tũ firmus a graui multitudine per infestas hostibus uias paucissimis comitibus

naufragio etiam facto ſubſecutus magnopere de
merui. Eſt & demereri ualde mereri. Lact. li. iiii.
Si una hoſtia placabilis placabiliores utiq; hoſ
tiæ plures quia multiplicata demerentur potius
q̄ offendant.

Demetrius nomẽ Seleuci filii. Fuit & alius Deme
trius phalereus Theophraſti diſcipulus q̄ ob exi
mias uirtutes atheniẽſibus præfuit ānis decẽ nec
cẽtiſq; ſexaginta ſtatuis æreis honoratus ẽ. Hic
ut Plutar. inqt monebat Ptolomæũ tegẽ ut de re
gno ſperioq; libros ſibi cõpararet atq; perlegeret
Quæ. n. amici nõ audẽt monere reges hæc in li
bris ſcripta ſunt. Fuere & alii Demetrii uocati.

Democedes pe. cor. fuit Crotoniara medicus illu
ſtris: q̄ cũ inter Darii capriuos eẽt & Darius ip
ſe ob fuerſum pedẽ graniter ægrotaret: ita ut ia
ſeptẽ dies inſomnis ægiſſet: nec a medicis ullis
iuuaret: ductus in mediũ Democedes uinctus cõ
pedibus darium penitus liberauit. Dehinc ſumſ
mo in honore apud regem habitus eſt.

Demiror pe. p. ualde miror. Ter. I Ecy. Sed demi
ror q̄d ſit quãobrẽ tantopere hoc oẽs nos celare
nolueris. Aliq̄n demirari ẽ neſcire quoniam ut
Do. inqt Admiratio ignorãtiã facit. Ter. Quid
mihi dicẽt & quam cauſam reperiẽt demiror.

Demitto deorſuſ mitto: ut Cœlo demittit alto. Iñ
demiſſitiæ tunicæ dictæ ſunt a Plauto lõgæ & de
miſſæ ad talos: & nulla zona ſuecinctæ. Ait. n.
Sane gñs hoc mulieroſũ ẽ tunicis demiſſitiis. Itẽ
demittere ẽ humiliare & quod uulgo dicit ſbaſſa
re. Vir. li. iii. Ge. Demiſſæ aures incertus ibidẽ
ſudor. Et alibi. Vultũ demiſſa profat. Itẽ defode
re: ut li. ii. Ge. Altecq; imbebis in ſolido puteũ de
mitti: oẽmq; repones rurſus humum.

Demolior iris. a mole deductũ eſt: & ſignificat di
ruo deiicio. Ci. li. de offi. Demoliri ea quõrũ alti
tudo officeret auſpicijs. Inuẽit & Demolio. Lac.
lib. iiii. Deliquerunt te filii Iſrael i& altaria tua
demolierunt.

Demõſtro as. aperte uel palam mõſtro. Plau. I aſi.
Et ædes demõſtraui nẽas. Demõſtrationem dia
lectici diffiniũt eſſe cuj certis ac neceſſariis ratio
nibus aliquid probatur.

Demoror. pe. cor. multũ moror ſeu detineo. Lact.
li. iiii. Cũ moyſes dux eoꝝ aſcẽdiſſet I mõtẽ atq;
ibidẽ xl. diebus demoraret. Col. li. iiii. Prudẽtis
magiſtri ẽ eiuſdẽ nomẽ clatiõis aucupio quo po
tiri nequeat ſtudioſos non demorari.

Demoriotin totũ moriot. Col. li. v. Sine. n. caput
demortuũ ẽ: dno induant ſtatim uimina.

Demo is. ex de & emo abiecta e ſigt detraho.

Demos græce latine populus. Vñ cõponunt mul
ta noia. Δῆμος ἐστὶ δημία καὶ τὰ λοιπὰ

Demoſthenes pe. cor. nomen oratoris clariſſimi &
græcoꝝ omniũ oratoꝝ principis: & latine robur
populi dicituri Δῆμος. n. populus ῥώμη τοῦ
ῥώμος robur. Hic natus pfe: q̄ cultellarius co
gnominatus ẽ: q̄. ſ. domũ hẽret officinaꝝ & ope
rarios cultellos. Relictus puer in hæreditate lo
ſupletiſſimoꝝ fraude & negligẽtia direptis bonis
uix habuit unde præceptoribus mercedem ſolue
ret. Veꝝ cũ multo ſtudio & laboroſo pernigilio
in clariſſimuꝫ oratorẽ euaſiſſet libertatis græciæ
defenſor publicæ grauibus cõcionibus Philippũ
infeſtatus ẽ: utpote publicæ libertatis inſidiatorẽ
Poſt cuius mortẽ patria pulſus tandẽ reuocatus
ẽ. Sed iam mortuo Alexãdro & Antipatro rebuſ
græcis præpoſito cũ apertã cædẽ uideret telictis
athenis in calabriam inſulam ubi aſylũ erat pro
tuuo ſacꝝ conceſſit: hauſtoq; ueneno ſe necauit.
Hic eloquẽtiæ ſtudio flagrãs iugiter incubabat
adeo ut ſe duos uel tres mẽſes cõtinuos domi in
cluſus ſine intermiſſione ſtuderet abraſa parte ca
piris ut exeũdi faculratẽ ſibi præriperet. De hoc
Hiero. Demoſthenes plus olei q̄ uini expendiſſe
dicitur & oẽs opifices noctumos iemper uigiliis
præuenmiſſe. Mortuus ẽ ſicut Suidas. ἔτελεύτη
σε φυγὼν εἰς Καλαυρίαν ἐν τῷ τοῦ
σειδῶνος ἱερῷ λαβὼν τὸν μανδάλον ἀντὶ
πάτρου προσενεγκάμενος φάρμακον
τὸν ἐν τῷ καλαμίῳ ἔτη βιώσας λυ
καὶ ἑξήκοντα.

Democritus pe. cor. nomẽ phi abderitæs: q̄ diuiſa
ſubſtantia duobus fratribus peregriuatus ẽ in ua
rias orbis terrꝝ partes quo ſciẽnam perciperet.
Poſtea in patriam reuerſus ſumma inopia in hor
tulis iuxta ſuæ urbis muros ſe ad ſolas rerꝝ natu
ras cõtẽplandas cõtraxit. Ferꝝ quocũq; fortunæ
caſu & mutabiliũ rerꝝ auditu in riſum ſoluebatur
ſicut Heraclitus in fletũ. Vñ Gelaſinus noſatus
ẽ. Tandẽ teſte Cice. li. v. Tuſ. ſe occæcauit ut na
turæ ſecreta ſubtilius rimaret. Agebat cẽtũ & no
uẽ ānos cũ mortuus ẽ. Hic dixit oſa ex athomis
fieri: ac plures eſſe mundos & corruptibiles. Ferꝝ
Theologiam ac Aſtrologiam didiciſſe a magis
& chaldæis cũ gymnoſophiſtis quoq; cõgreſſus
ẽ. In phia adeo ꝓfecit ut pẽtathlos ſiue quinquer
cio. i. qnq; certaminũ dici poſſet. Nauq; natura
lia moralia mathematica liberales diſciplinas at
tiũq; omniũ peritiã callebat. Hũc Plynius uirꝝ ſa
gacẽ & uitæ utiliſſimũ fuiſſe refert: ſed nimio iu
uandi morales ſtudio plapſum. Cõſtat hunc de
liniis opulẽtũ fuiſſe intantum ut patet eius xeniis
exercitui epulum hoſpitaliter dederit.

Demodocus nomẽ citharœdi apud Home. Cõpo
nit ex Δῆμος & δόκησις æſtimatio quaſi po
puli æſtimatio.

Democratia principatus populi. Democraticus q̄
ſonet principatum populi. Παρὰ τὸ Δῆμος
καὶ κρατέω. magnex fuit.

Demophoõ nomẽ theſei ex phædra filii q̄ ẽt athe

Demarchus. tri. ple. Demarchia ipſe tribunatus.

Demulceo ualde ſeu leniter mulceo ſicut ſic catu
lis cũ manus ſuper eos tractamus. Ter. in Heau.
Nõ poſſum pati qn tibi caput demulceam.

Demũ ſignificat ad poſtremũ. Ter. in Adel. Ego
nouus maritus anno demũ qnto & ſexageſimo
fiam. Poniſ ẽt p dũtaxat: uel oſo præſertim qñ
iõgit cũ is ea id. uel ira. Ci. in Sal. Ea demũ ma
gna uoluptas æqualẽ ac patẽ uerbis nitaꝫ agere.

Ply. Ea demū sola auiū nō nisi nolatu depascitur Quin. Ita demū mihi satisfacies si apd prēz fuisti

Denarius a.uz. Idē quod decēnarius. Vñ denariæ cærimoniæ dicebant sicut tricenariæ qbus sacra aditutis decē cōrinuis rebus ul triginta certis qbusdam rebus carēdū erat. Hic Vndenarius duodenarius & huiusmōi. Denarius nero subsanti uū ē gñs monetæ argenteæ q denas libras æris uaieret: ut ingt Var. Dicit & denariū neu. gñe. Plau. in Ru. Quis me ē mortaliū miserior q uiuat aiter hodie quē ad recuperatores mō damna uit centum denaria philippea.

Denarro per ordinē narro. Gel. li. ii. Hæc nobis Fauorinus sūmā tū elegantia uerborum totiusq ser monis comitate atq gsa denarrauit.

Denaso as. pe. p. nasum ausero. Plau. in Cap. Nam q ædepol si hites propius os denasabit tibi mordicus ideſt destruet.

Denato as. pe. cor. frequētatiuum ē uerbi deno as. quod ē deorsū nato. Aug. per translationē dixit. Quāto humilius sedebat tāto amplius capiebat Cōfluit. n. aqua ad humilitatē cōuallū denatat de tumoribus colis.

Denego as. pe. cor. dare nego seu nō do. Lac. li. ii. Si alimēta frugibus lōga siccitas denegauit.

Denigro as. pe. cor. nigrū facio. Ply. Capillū denigrat suffitu.

Deniq; a denus siue ut qdā uolūt a denno signifi cat ad extremū. Teren. in Heau. Fodere & arare aut aliquid facere deniq.

Denobilito as. uitupero dedecoro. Ter. in Eu. Tu iam pendebis qui stultum istum adolescentulu denobilitas flagitiis.

Denoto as. pe. cor. culpo increpo. Cypri. Nam cu denotarentur discipuli eius q ederent nec prius manus lauissent.

Dēs ab edēdo q̄si edēs: sed potius græcū esse quis nescit? ἐλλιπὲς γαρ ὀλους ὀλόντος ἐξ ἔλω λέγουσι. Sed & oē quo aliqd teneri uel execari pōt solet dēs appellari. Vir. li. vi. Tū dēs te tenaci anchora fūdabat naues. Hinc bidēs tridēs & huiusmōi. Dētes diuersa fortiuntur nomina Qui. n. prius apparēt apertis labiis primores uocant lati & acuti qbus fit morsus. Ipsi. n. ut Ply. li. vii. nec cibo tantū & alimētis necessarii qppe uocis sermonisq regimē primores tenēt cōcentu quodaz excipiēres ictū linguæ. Qui uero sequuntur q̄si rotūda spē acuti in mōm serræ serrati dñr ab ārigs canini appellant in quocūq atali. Ply. li. xi. Lupi dextræ caninus I magnis habet operibus. Sequūt maxillares q dupices sunt cibūq cōficiūt. Inue. Interq molares difficili crescēte cibo. Gemini nouissimi nascūt hōi ut ait Ply. Dētiū ēt q dam dñr serrati a similitudine serræ qui pectinati cocūt ne cōtrario occursu arteranz q̄les habēt pisces & cancs. Quidaz cōtinui ut hōi & eqno. Quidam exerti: hoc est extra os producti ut apro & elephanto.

Dentio is. dētes emitto. Plau. in mili. Vēter creat oēs has ærūnas: auribus peraudiēda sunt ne dentes dētiant. Hinc dētitio dentiū emissio. Ply. lib. xxviii. infantibus nihil butyro utilius per se & cū melle priuatim & in dētitōe & ad gingiuas & ad otis uicera. Dēs lupi adalligatus infantibus pharet pauores dentientiq morbos.

Dētatus q magnos hēt dētes q & dētosus dicitur Plynius tū dētatū dictum fuisse. M. Curiū li. vii. scribit quoniam cū dēnibus natus fuerit. Hic edētatus q ē sine dentibus. Macro. Edētatæ bælnæ morsus. Similiter edentulus.

Dētale ligniū quo uomer arandi causa inducit sed p uomere poni solet. Col. li. vii. Et dētalibus terram subigere quo minoris bubus id administrari possit. Dicit etiā dēs ut Var. ingt q eo quasi dente moleretur terra.

Dēticuius paruus dēs. Dēticulo dētes ipōno. Dēticulatū quod ē ad similitudinē dēticuli factum.

Dentatim & denticulatim aduerbia significant ad similitudinem dentium.

Dēntifriciū medicamētū quo dētes fricant ut fiant candidi. Ply. docet ex pumicibus fieri dētifricia. Apul. in magia. Primo igit legere e ludicris meis epistoliū de dentificio uersibus scriptum.

Dentiscalpiū iusti umētū quo scalpuntur dentes.

Dētifragimbulū. Plau. in Bac. Næ tibi hercle hand longum es ab infortunio ita dentifragimbula hæc meis manibus gestāt.

Dētium coartatio nimia cōtractæ partiū. Rarę cōtra in quo interuallis frequētibus laxior partiu uidet esse cōtexto. Hinc dētitas & densitudo. Cōpositum condensus.

Dēso as. cogo spisso. Luc. li. viii. Densaq globus q̄ruz pede prima relato. Hic cōdēso. Col. li. viii. Torrido sale cōtingit: tursusq pōderibus cōdēsatur. Est & dēseo es. a quo dēsco es. dēsus fio.

Denudo as. pe. p. spolio nudum reddo.

Denuncio as. Vide in dictione Indico.

Denuo aduerbiū significat rursus quasi de nouo.

Depalmare ē palma percutere. Gel. Quemcūq de palmauerat numerati statim serui. xii. tabulas uiginti & q̄nq asses iubebat.

Deparcus. Vide in dictione Parcus.

Depango is. pāgo seu defigo. Col. li. iiii. Deceps pastinat malleolus uitibus Inserēdus ceūq sat erit medio spatio quod uacat inter uites per unam ineam depangere. Inde depactus.

Depecto is. xui. uel xi. xum. diligēter pecto. Ouid. li. iii. fas. Interea liber depexos crinibus indos uicit: & eoo dies ab orbe redit. Ply. li. xix. Ais de pectēdi digestēdiq iustū esse q̄nquagenis fasciū libris q̄nas denas carminare. Per translationē & in maiā partē. Ter. in Eu. Egone si uiuo adeo exornatū dabo: adeo depexū ut dū uiuet memineris sēper mei. i. ornatū cultū dictū a cōtrario sēsu. Quod si depessum legamus a pastor siue a pādo figt laceratū. A depecto fit depexo as.

Dependo is. fere pro simplici pendo est quod uaria sumitur ut pecuniam uel tributum pendere & dare uel soluere seu pati poenam. Sed de hoc in pendo.

Depẽdeo.es.deorsum pẽdeo.Col.li.iiii. Sed ſi per unum quẽq; pãpinũ maior numerus uuaꝝ dependeat. Aliqñ Depẽdere eſt ſuſtẽtari.Ci. Ois illoꝝ ſalus a nſa ſalute depẽdebat.

Depeco.is.ex de.& pereo accipiť p morior.Col.li.iiii.Nos tñ plus q̃ttuor milibꝰ cõſeimus.qa ne gligẽtia cultoꝝ magna ps deperit.Quãdoq; deperiſſ ẽ Ipatiẽter amare.Plau.in caſi.Hic ipius ca ſinam depit. Hiero.li.ii.ꝑ. Accidit ut Thamar Adamar Amnon & deperiret in eam ualde.

Depiles.pe.cor.q ſãt ſine pilis. Var.li.i.de ui.pa. Quod ludis p̃iulis pueri eſſent glabri ac depiles propter ætatem.

Depilo.as.pe.cor.pilos detraho.Mar. Cũ depilatos chreſte coleos portes.Et depilo tareſacio.Lucil.Depilati omnes ſumus.

Deplanto.as. Vide in dictione planto.

Depiano.as.pe.p.in planũ deduco. Lact.lib.iiii. Ego ante te ibo & montes depianabo.

Depleo.es.Col.Conchæ q̃bus deplef oleũ.

Deploro.as.p.p. pp actũ plorationis q i re miſerabili exigiť ſi lachrimæ manauerũ tũc ꝑprie. Si nõ manant: ſignificat q̃ſi plorando lamentor. Ci.in Cato.Nõ libet deplorare mihi uitã qđ multi & indocti fecerũt. Et li.ii.offi. Admonebat me tes ut hanc quoq; intermiſſionẽ eloquẽtiæ deplorarẽ niſi uererer ne de me ipſo aliqua uiderer queri. Aliqñ Deplorare eſt plorandi finẽ facere. Vñ de plorata cadauera dicebãť q̃bus ultimus luctus p ſolutus erat.Et temp.deplorata dicimus iam uerſam.Ab hoc tractũ eſt Cõclamatũ eſt qñ affines heiulantes cõclamabant.Dẽq; in oi re iam deperdita: qa poſt lachrymas affiniũ mortuũ plane cadauer erat.Inde & Indeploratũ dť.Oui.in Ibin. Indeploratũ proiciere caput.

Deponranus.pe.p.Vide infra in dictione Pons.

Deponere: eſt deorſum ponere.ut Depone ſarcinã Ci.per tranſlationẽ dixit p dimittere. Exiſtimaui honeſtiſſime moleſtias poſſe depoi ſi me ad phĩã retuliſſem.Per tranſlationẽ ẽt ſignificat priuare. Plau.Vt me deponat uino eam affectat uiã.Sue. Ne imperio turpiter depoſitus priuatus uiueret. Aliqñ Derelinquere & q̃ſi deſperare. Vñ depoſiti deſperati dñr.Virg.Ille ut depoſiti ꝑſerret fata parentis.Ci.in uer.acti.i. Itaq; mihi uideor in dices magnã & maxime ægrã & ppe depoſiram reip.partẽ ſuſcepiſſe.Aliqñ eſt apud aliquẽ qđq̃ ponere ſeruandũ ſeu p pignore. Hẽt.n.hoc loco uim agendi: ut oſtẽdať totũ fidei eius cõmiſſum qđ ad cuſtodiaꝫ rei pertinet.Virg.Ego hanc uitulaꝫ ne forte recuſes: depono.Ad ſeruandũ uero nť,gladiũ pecuniaꝫ.Ci.li.iii. offi. Si gladiũ quis apud ſe ſana mẽte depoſuerit repetat inſaniẽs tenere peccatũ ſit officiũ nõ reddere.

Deponẽs uerbũ.Ideo dť qa deponit aliqd de quã natate cõmuniꝰ uerbi.ſ. futurum participium in dus a ſignificatione paſſiua.Naꝫ cum participia q̃ttuor hẽat uerbũ cõmune ut criminans crimina turus criminatus & criminandus. Hoc nõ habet deponens.ſ.futuꝝ a paſſiua ſignificatione ut minor minans minaturus & minatus nõ minãdus.

Depoſitũ qđ deponiť hoc ẽ qđ alicui ſub fide traditur:uel qđ pignoris loco dimittiť.uel qđ ſeſtro a pluribus inſolidũ certa cõditione cuſtodiẽ dũ reddendũq; cũ fuerit de iure diſcuſſum tradiť. Et ſic ẽ nomẽ Ci.Quid ſi q̃s apud te pecuniã depoſuerit:bellũ pñr inferat:reddes ne depoſitum? Nõ reddere depoſitũ maxima iniuſticia eſt.

Depoſitorius: q aliqd deponit. Depoſitarius qui depoſitum accipit.

Depopulati: eſt deſtruere: ſiue deꝑdari. Apud antiquos etiam Depopulo dicebať.

Depoſcere.eſt multũ deſiderare: ſiue tõne quadam exigere.Col.li.ii.Canabis ſolũ pingue ſtercoratũq; & riguũ uel planũ atq; humidũ & alte ſubactum depoſcit.

Deportare ẽ de aliquo loco aliqd portare. Col.li. v.Nec ꝑcul a mari uel nauigabili flumine quo deportati fructus & p qđ merces uehi poſſint. Vñ deportati dñr qbꝰ aq̃ & igni interdictũ ẽ: uel q bus ꝑnceps ꝑuinciaꝫ annotauit. Tranſferť etiam ad ea quæ delectationẽ:laudẽ & nitiperationem hñt q̃ nſa opa ſumus aſſecuti:ut cũ inde teuertimur quo ꝑfecti fueramus:aut cũ ubi ſumus inde qđq̃ deportať.Ci.Trebatio.Mihi crede nihil ex ita ꝑuincia potes qđ iucũdius ſit deportare.Idẽ in Cato.Teq; nõ cognomẽ ſolũ athenis deportaſſe.Vituperationẽ.ut Deportauit Verres amicã.Pro deporto.uulgo Repotio dť.cũ reporto retro porto ſeu reueho reducone qđ portatum ſiue delatum deductũ fuerat. Laet.li.iiii. Repente uiribus roborati ipſi lectulos ſuos reportarẽt quibus fuerant paulo añ delati.Hiero.ad Dama.Et inuẽrã ſuper humeros reportat ad caulam. Ci.p ſe.Itaq; pub. Lẽtuli bñficio excellẽti atq; diuino nõ ſolũ reducti ſumus ſed equis inſignibꝰ & curru aureato deportati. Tranſferť ẽt aduerba:cũ qs p uerbis uerba reportat.Virg.His adytis hæc tibi dicta reportat.

Deprauo.as.pe.p.prauũ facio uitio:urẽ qđ ẽ ſcripto: aut maledico uitio corruptũ.Ter.Phor. Nihil eſt taꝫ bñ dictũ qn male nartando poſſit deprauarier.

Deꝑhẽdo.is.ſignificat cante uel incautũ quẽpiam capio:ut deꝑhenſus in adulterio ſcelere: in ſermone deꝑhenſus ab hoſtibus a tẽpeſtate . Virg. Deꝑhenſis olim ſtatio tutiſſima nautis. Hora. Ser.Deꝑhẽſi nõ bella ẽ fama treboni. Vñ & Deꝑhẽſa gñs aſaduerſioni militaris q certo ſ errore deꝑhẽſi fuiſſent:caſtigatõe maior:ignominia minor.Interdũ deꝑhẽdere ẽ aſaduertere cognoſcere Lact.li.i.de loue loquẽs. Nõne a ſua ꝑma pueritia ſpius & pene paricida deꝑndiť. Amb.li.i.of. Qui ea q̃cũq; nana ſť deꝑndit:ea q̃ ſcta ſť:neſcit

Deprecor.pe.cor.qñq; poniť p ſimplici.Vñ Hie. Noluit inqt uenia deꝑcati. Quãdoq; Deꝑcari ẽ impetrare.Idẽ apud Exodũ. Aſcẽdaꝫ ad dñm ſi quo mõ quiuero eũ deꝑcari p ſcelere uſo. Quandoq; uehemẽtia ſupplicationis denotat ut ſit Deꝑcari uehemẽter ſiue ſuppliciter ꝑcari.Sue.in Cæ

ſa. Satis cõſtat Sillam cũ deꝓcantibus amicis & ornatiſſimis uiris aliquãdiu denegaſſeꝛi atq; illi pertinaciter cõtẽderẽt expugnaũ tandẽ ꝓclamaſſe. Ci. in. Læl. At C. Blotius cumanus hoꝛpes fa mihiæ nſæ Scæuola. cũ ad me qui aderam cũ Ieꝛnatc & Rutilio cõſulibꝫ in cõtilio deꝓcatũ uenif ſet. Et li. i. ad herẽ. Deꝓcatio cum & peccaſſe & cõſulto feciſſe reus cõfiteꝛ: & tñ poſtulat ut ſui miſereaꝛ. Hiero. li. iii. g. ablõ iunxit. Petitionẽ unã paruulã ego deꝓcoꝛ a te ne cõfundas facie meam Hẽc qñq; cõtrariam ſuo ſimplici ſignificationeꝫ & ꝓcis negationẽ ſeu dartactionẽ ſportat: ſicut I Dedecet deſpo & huiuſmõi. Et ſic deꝓcari ſignificat reculare. Aſinius Ciceroni. Nec periculũ eſt ullũ qđ ꝓ libertate aut refugiã aut deꝓcer. Virg. Eqdẽ merui nec deꝓcoꝛ inqt Ouid. li. i. de pon. Sæpe ꝓcoꝛ mortem mortẽ quoq; deꝓcoꝛ idẽ. ne mea ſarmaticũ cõtegat oſſa lolũ. hoc eſt nõ ꝓcoꝛ nollem recuſo & qđ uernacula lingua dici ioleꝛ. Nõ te ꝓgo de q̃ſto ma io te ne deiprego. Liu. de bel. mace. utranq; ſignificationẽ cõplexus ẽ. Ego ſi qd in ſcelerate I fratrẽ admiſi: nullã deꝓcoꝛ pœnam: ſi innocẽs ſum ne inuidia cõflagrẽ cũ crimine nõ poſſiꝫ deꝓcoꝛ. Hoc poſtremũ ꝓ abominoꝛ deteſtoꝛ ſiue recuſo ſumiſ: primũ ꝓ uehementeꝛ ꝓcoꝛ. Quãdoq; Deꝓcari eſt depellere abigeꝛe propulſaꝛ ſiue redarguet ꝓce adhita uel quouis alio mõ. Inde dicimus. Ignominiã & inuidiaꝫ & pœnam deꝓcatus ẽ. Sue. in Aug. Cum lectoꝛius adoleſcens pꝛicii gñis I deſcanda grauiore adulteꝛi pœna allegaret ſe eſſe poſſeſſoꝛẽ. Ci. li. iii. ad herẽ. Audes uerbũ facere? audes qđq; peteꝛe? Audes ſuppliciũ deprecari? Nõ ſiꝫt reculare neq; ꝓcaꝛi ne dꝛſe ſupplicii ſumaſi iꝫ depellere: ſiue redarguere. Quintil. li. in. ſcribit deꝓcationẽ depulſionẽ eſſe. Itẽ Ci. in Catil. li. i. Núc ut a me. P. C. quanda ꝫ ꝑpe iuſtã q̃monitã deꝛeſſer atq; deꝓcer. Deipite q̃ſo diligẽter q̃ dicaꝫ. Idẽ ꝓ Balbo. Quidaꝫ de cõmuni aditione olim nſm deꝓcandæ maliuolẽtiæ cũ breuiter cõmemorandũ uideſ. Qua de re ſi Gellius ſcripſit deprecari ſignificare execrari deteſtari depellere uel abominari nõ fuit culpandus a Lau. Valla. cũ depello hiſce Ciceꝛonis exẽplis ꝓbe cõueniat: & deꝓcoꝛ maxime cõgnat: ꝓpter præpoſitionẽ de. quæ ambobus præpoſita ẽ Execroꝛ uero deteſtoꝛ abominoꝛ cum pene idẽ ſignificẽt qđ recuſo ẽt ipſi uerbo deprecoꝛ conueniũt in ea ſignificatione qua ſupra. Mortẽ quoq; deprecoꝛ idẽ diximus accipiẽdũ ut & illud. Ci. li. vi. de rep. Etiam in Claudii Iuidiam Grachi caritaſ deꝓcabaꝛ. i. ꝓpulſabat & defendẽbat. Sal. in Iug. Sed quoniam eo natus ſum ut iugurthæ iceleꝛi otiẽtui eſſem nõ tam mortẽ & ærũnas tantũ mõ imperiũ inimici & cruciatus corporis deꝓcoꝛ Eſt ãt deꝓcoꝛ qñq; uerbũ cõmune ut apud Aug. q ad Hieronymũ ſcribẽs ait. Vñ agnoſco dñm a me potius deꝓcandũ ut tuæ uolũtati det facultatẽ mittẽdi qđ reſcripſeris.

Deprimo. is. pe. cor. deiicio humilio defigo. Varro Ab eo depꝛeſſus a quo erigi extolliq; ſpabã. Lact. li. iiii. Ita dõ hoſtem q̃rit extollere rẽ ipſam depreſſit. i. I imo fixit humiliauit. Idẽ li. vi. Altera quæ ad inferos deprimat. i. deoꝛſum premat nel mittat. Ci. li. iii. ad herẽ. Quã maxime ſedata & depreſſa uoce principia dicemus. i. demiſſa.

Depromo. is. pe. p. Vide in dictione Promo.

Depſo. is. ſignificat ſubigendo manibꝫ aliqd molle & teneꝛ reddo. Quo uerbo utiſ Cato li. de reruſ. Cuius cõpoſitũ eſt Cõdepſo: & deriuatiuum Depſiticus. a. um.

Depudico. as. pe. p. ſignificat uiolo ſtupro & pudicitiam aufero.

Depuber. pe. p. dꝛ qui ad pubertatis annos nõ potuit peruenire. Hinc depuberẽ porcũ dicimus quẽ lactẽrẽ occidimus.

Depudet. pe. cor. pudorẽ abiicit. Oui. Depuduit ꝓ fugaſq; ſua ſigna reliqt. Aug. li. viii. con. Depuduit uanitatẽ: & erubuit neritati. Hiero. ad Euſtoꝛchiũ eſt Depudeſco. Nõ depudeſco inqt inſcitiæ meæ: qn potius plango non eẽ qđ fuerim.

Depugnare: probe pugnare. Lact. li. v. Retinuit id qđ erat ei cõtrariũ cũ quo depugnare poſſet.

Depuo. is. Vide in dictione Pauio.

Depurgo. as. pbe uel deoꝛſiꝫ purgo. Cato de re ruſ Terram cum ſtercoꝛe bene permiſceto depurgato ab herba graminibuſq;.

Deputo. as. pe. cor. ꝓpꝛie deoꝛſum puto. Col. li. 3. In agro macro & ſicco nincam imbecilliaꝫ in bruma ꝫ amputato: quam partẽ nõ deputaueris circa kalendas Febr. repetito & deputato. Amb. I Ser. de quadrageſima. Mõ ſerrũ geſtans agricola ſarmẽta deputat nineaꝫ. Itẽ Deputare eſt exiſtimaꝛe cẽſere iudicare. qđ uulgo dꝛ Reputare nõ ut mali putant delegare. Ter. in ecy. Aedepol ne meaꝫ eſſe herus operam deputat parui pꝛetii qui ob rẽ nullaꝫ me miſit fruſtra ubi totũ deſedi diẽ. Plau. in am. Inde eras e promptaria cella depromar ad flagrũ? nec eãm liceat dicere mihi neq; I hero qd q̃ auxilii ſiet? nec qſq̃ ſit qn me oẽs eſſe dignuꝫ deputent. Item Aſſignare attribuere. Hiero. ſuper Matthæũ. Phariſæi opera dei pꝛincipi dæmoniorum deputabant.

Derbices. ſeu Derbicæ & Derbii ſunt ppli hyrcanis propinq. De qbus Hier. Maſſagetæ & Derbices miſerrimos putant q ægrotatione moriãſ. & pentes cognatos ppinquos cũ ad ſenectaꝫ uenerint iugulatos deuoꝛãt: rectius eſſe dicentes ut a ſe potius q̃ a uermibus comedantur.

Derbẽſes ppli ex quoꝛum numeꝛo fuit Timotheus apſi diſcipulus.

Derelinquere: ſignificat pꝛoꝛſus ſeu in totũ relinq̃ re deſerere.

Derepente: tota una dictio: qa ut docet Do. aduerbiis ꝓpoſitionẽ ſepaꝛatiꝫ nõ addimus. Si. n. ſeperaueris nõ eſt laꝛinũ. derepente. Ter. in ecy. Ita cotripuit derepẽte tacitus ſeſe obuiam. ẽdeo.

Derideo. es. pe. p. ſignificat cũ alteꝛius cõtẽptu riꝛ

Deripio is. pe. cor. tam in bonũ q̃ in malum ſumi poteſt. In bonũ. Vlt. li. ii. ge. Collaq; ꝓlox fumo ſis deripe tectis. i. cõfeſtim defer. In malũ Lact li.

v. Quo mō se rapinis & fraudibus abstinebunt q̄ mercurii furta nouerūt? docētis nō fraudis eē deri pere sed astutiæ. i. sumpere. Dirripere uero in ma/ lum est cum significet diuersa diuersæ rapere. ut fit in urbium expugnatione. Gellius. Nam cum oppidum tolosanum in terra italia. Q. Cepio consul diripuisset: multumq̄ auri in eius oppidi tēplis fuisset q̄sq̄ ex ea direptione auxē attigit mi sero cruciabilīq̄ exitu perit.

Deriuo. as. pe. p. a Riuo deſcēditicū aqua deflecti tur aliquo. Vñ & deduco rui more siue deflecto significat. Per translationē plærīq̄ usi sunt. Ter. in phor. Quid uis nisi ut maneat fanū atq̄ ex cri mine hoc Antiphonē eripiaz: atq̄ oēm in me de riuē ītā senis? i. deflectaz. Do. Deriuatio dī infle xio criminis ab eo ad quē pertineat ad eū ad quē nō pertinet. Ci. in ner. acti. iiii. Quid ē quāobtez putes re tuā culpā nō mō deriuare in aliquez: sed cōmunicaſ cū aliquo posse. Amb. Plærīq̄ uarias significationes de uineæ appellatione derivant. Col. li. i. Prope dixit. Crebrosq̄ sulcos aquarios quos nōnulli elices uocant. faciamus & oēm hu morē i cloacas: atq̄ inde extra segetes deriuemus Ci. p Milone posuit p deuitare. Fecerūt id serui Milonis dicam. n. nō deriuandi criminis cā: sed ut factū ē neq̄ imperāte neq̄ pūte dño q̄d̄ suos q̄sq̄ facere seruos uoluisset. Hinc fit Deriuatiuus a. nm. q̄d̄ ab alio deducit.

Derogo. as. pe. cor. detraho. q̄d̄ patet ex eius cōtra rio Arrogo. Hiero. in prolo. Esdræ. Interrogēt he braeos: & ipsis auctoribus translationi meæ uī ar rogēt uel derogēt. Festus. Derogare cū q̄d ex le/ ge ueteri quo minus fiat sancīt lege noua. Ci. li. si. ad herē. Cū duæ leges inter se discrepant uidē dū est primum num abrogatio aut derogatio sit. Quid est ergo derogatio nisi detractio aliqua le gis. Abrogatio ipsius legis ablatio? Illa partis le gis: hæc totius sublatio est. Derogo igit detraho q̄d̄ similiter fit cuz dignitati honoriq̄ alterius detrahit.

Derīæi cum æ. diph. ppīi sunt græcoꝝ i littoribus thraciæ sicuti Horodotus ostēdit.

Desæuio. is. ualde sæuio. q̄d̄ Hier. ad dicta trāstu lit cum in. li. ꝛ. inqt. Latrātes canes q̄ aduersus me rabido ore desæuiunt.

Descēdo. is. ex de & scando. pprie significat de lo co excælso adimum denuenio cuius cōtrarium ē Ascēdo. Liui. li. i. Tenuere tñ arcē sabini atq̄ fde postero diē cū romanus exercitus instructus q̄d̄ palatiuū capitolinūq̄ collē campi compleſſet nō prius descēderūt in æquū q̄ ira & cupiditate recu perādæ arcis stimulāte alos romani aduersuz sub iere. Per translationē uero dicimus. Descendo in plū: descēdo in cāpā: descēdo i foꝝ & huiusmōi alia qa de qere ad laborē: de loco tuto ad pericu lū: de uita ad mortē est iste descēsus siue ad alam siue ad corpus siue ad utrūq̄ spectet. Persius de/ scendere p humiliare posuit. Vt nemo in se se tē tar descēdere nemo sed ꝑcedenti spectaſ mantica

Descisco. is. Vide i dictiōe Asciſco. [tergo.

Descobinatus: saucius abrasus sectus. Vat. in Me/ lea. Sin aūt delectatōis cā uenamini: quāto iam⁹ est saluis cruribus in circo expectare q̄ his descobinatis in sylua curare.

Describere. pprie significat de exēplari scribere i q̄ significatione ēt sunt Exscribere & Transcribere. Ci. Cornifi. Sed ꝓxime scripsi de optimo gñe di cēdi in quo sæpe suspicatus sum te a iudicio nro sic ut doctū hoſem a nō indocto paulū dissidere. Hinc tu libro maxime uelim ex ara si minus gſæ suffragere dicam tuis ut eū si uelint describant: ad teq̄ mittant. Per translationē uero ponit p dispo nere seu designare. Idē in Læl. Mei sunt ordines: mea est descriptio. Itē p pingere. Plau. in asi. Nō potuit pictor rectius describere eius formaz. Item p Denūciare. Lact. li. v. Q. d̄ pphiæ mīto ante descripserant. Licet & p accurate scripserant in/ telligi possit. Naz hoc uerbū ēt scriptoribus. i. cō dennbus aliq̄d eōuenire potest: cū eius descriptō p dispositione & accurata scriptione opis ponit ut Ter. in phor. Ego descripsi porro illis qb⁹ de bui. Virg. Immo hæc in uiridi nuper quæ cortī/ ce fagi carmina descripsi & modulans alterna no tani experiar. Lact. li. v. Quid ē. n. cur illaz uel in catminibus uel in oſ sermone detectibant cōque/ rentes eius absentiam cū sit facillimū bonos esse si uelint. Et hoc ex ui ꝓpositionis de. q̄ diligētiā scriptoris ꝑ se fert: De exemplo Gel. Haud q̄q̄ du bitauim⁹ qn ea plauti forer. & oluz maxīa germi na ex q̄ duos hos uersus excripsimus. De Trāseri bo. Hier. in pfa. psal. Vñ cōsueta ſ sanone eōmo neo tam nos: qbus forte labor iste desudat: q̄ cos q exēplaria ista life noluerint: ut quæ diligenter emēdaui cū cura & diligentia transcribant. Scri/ bere ppriū eoꝝ ē q aliq̄d cōdunt.

Deseco. as. pe. cō. ferro iucido. Col. li. iii. Et si fieri pōt iuxta aliquē nodū ferrula desecato. Idē li. xii. Bonus operatius prati iugeꝝ desecat.

Desero. is. pe. cot. rui. rtū. derelinquo deficio. Hinc milites patriæ desertores dīt q̄ patriam deserunt quā defendeſ debereēt. Virg. Desertoē asiæ. Sue. in Cæsa. Desertoꝝ ac seditioſoꝝ inquisitor ac pu nitor acerrimus: cōsuebat in exercitu. Hinc De/ sertū locum appellamus inhabitatum q̄si ab hoſ bus derelictum: q̄d̄ græce Eremum uocant. Quō aūt differat desertor ab Emansore. Vide in dictio ne Emansor.

Desernim & participiū & nomē esse potest. Partici pium idem est q̄d̄ derelictū: & q̄nq̄ asperū atq̄ incultū. Virg. Rupe sub aduersa deserti ad strymo nis undā. Nomē sumiſ pro loco inhabitabili: ut in hymno. Antra deserti teneris sub annis ciniū tur mas fugiēs petisti. i. sed eremus producit penul. q̄d̄ ignarī græcaꝝ lfaꝝ ꝑes nomia uidebiſ quoniā est ἔρημος ἐρήμου καὶ ἐρημότο τὸ ἀπολείπω καὶ μόνος οἰκέω ἐστ. ἁλὼφος καὶ ἐρη μία λέγεται παρὸ τὴν ἔρον.

Deserto. as. frequentatiuū est. Actius. Cū me solū uterq̄ parens desertasset.

Deseruire: ē obtēperare seu diligenter hūiliterue serui

re. Ci. Tyroni. Indulge nalitudini tuæ: cui qđē tu adhuc mihi deseruis seruisti nō satis fac bellus re uertare. Potest etiam significare: male seruire qđ uernacula lingua. dicit Deseruire.

Desedeo. es. & Desido. is. pe. cor. sicut I assideo di ctū ē. Primū cū qete sedeo qđ est cōtinue sedeo: seu sedēdo tpūs cōsumo. Sue. in Cæsa. A quo ad accersendā classē i bithyniā missus desedit apd Nicomedē. i. mansit: cōmoratus ē. Secūdū cū mo tu pcedo ut qescaz: siue morer. Ter. in ecy. Vbi totū desedi dū michoniū hospitē dū expecto. Festus. Picena regio in qua ē Esculū dicta q sabini dū esculū pficiscerēt uexillo eoz picus desiderat. Quod ē a desido. i. descēderat: ut morarēt.

Desers. idis. a desedeo. q nihil agit & ociosus sedet: uel q itat sæpius ad sedēdū sup his quæ transigē da ppere forēt. Liu. li. i. Desidē romanū regē inē sacella & aras actuz ee regnū rati. Et li. iii. Sedemus desides domi mulieū ritu iter nos altercāres

Desidiosus q desidia plenus ē. Oui. Quærit ægystus q̄re sit factus adulter. In promptu cā ē: desidiosus erat. Desidia uero est uitū ignauiæ. Sal. Nō fuit cōsiliū. socordia atq desidia bonū ociū conterere.

Desilio. is. pe. cor. desilui desultū. Vide I dictōe sa-

Designarr. describere: q̄si p signa demō -lio. strare. Cæsar. li. i. Cæsar hac ofone lisci Dimorigē Dunatici fratrem Designari sentiebat. Sed q pluribus pūtibus eam rē iactari nolebat celeriter cōsiliū dimittit. Aliqñ significat Deputare decernere seu deligere. Sal. Catilina nihilominus I proximū annū cōsulatū petebat sperans si designarq foret: facile se ex uolūtate antonio usurū. Col. li. iii. Ipm aūt agrū quē seminario designaueris plenū & succosum sit. Aliqñ significat rē nouam facere in utramq partē bonā & malā. Vñ & Designatio cōtractio cōductioq ppli in unū. Hoc. n. ei cōtingit q aliquo flagitio ppli in se oculos & ora cōuertit: & spectaculo ē uulgo. quēadmodum designatores curatores funeū q ludis funebribus ꝑerant & multitudinē tetinebant ob eam causam q in his ludis fiāt noua & spectāda. Sene. de bñfi. An tu Arūciū & Areriū & cæteros q caprādorū testamētoz arte professi sunt nō putas eadem hīe q̄ designatores & libitinarios uota illi quoz merces oprent nescīūt. Hi familiarissimū quinq ex quo pp amicitiā rei plurimū ē mori cupiunt. Ter. Modo quid designauit.

Desioculus dī q uno ē captus oculo q & luscus dī Mar. Hīc desiculus: & hīc lippus.

Desipio. is. pe. cor. desipui desipiui & desipii. ex de & sapio, significat insipiēter ago siue de sapiētia decido: uel aliqd a cōmuni sensu sapiētiaq minus habeo: & cōstruit cū ablatiuo. Ci. M. Celio. In quo cū obiurgaret q nimio gaudio pene desiperē. Plau. In epi. gtō iunxit. Desipiebā mētis cuz illa scripta mitterē. Aug. li. i. ci. dei docet minus esse desipere q̄ insanire. Porro in qt sigs hoc agredīēdū & suadēdū putat nō dico desipit sed insanit. Lac. li. ii. Deniq poeta maximus hō in cæteris prudēs: in hoc solo nō poetice sed aniliter desipuit. i. more anili insipiēter ægit. Huiq cōtrariū est Resipisco. Naz resipio in usu raro ē. resipisco frequēter. Desipio in usu est. desipisco nō. Et hæc ota ad mētē ꝑprie pertinēt. Est. n. Resipiscere ad mētē redire. Lact. de ira dei. I dcirco nō ad pūs noxiū quēq punit ut habeat hō resipiscēdi sui facultatē. Et li. vi. diui. instī. Resipiscit. n. ac mētē suaz q̄si ab insania recipit quē errari pudet: castigatq se ipsum demētiæ & cōstimat alium suū ad rectius iuuendū.

Desino. is. pe. cor. ex de & sino. significat omitto. finio cesso. ut Desine plura loq. Hinc Desinēna finis terminus. Sic dicimus. Desine artē ludicraz Ci. Mario. Libēter mehercle artē desinerē. recūq & cū similibus nr̄i uiuerē. Est. n. desinere artē renūciare arti atq relinquere. Vñ ars desita dī relicta & omissa. Gel. li. xv. Oluz tū athenienūū cōsensu disciplina tibiis canēdi desita est.

Desisto. is. cesso. Virg. Me ne incœpto desistere uictam. Desistere inquit Vlp. est a negocio abhīne re qđ calūmiandi ato instituerat. Inde desitisse is uidet nō q distulit sed q liti renūciauit I totuz

Desolor. pe. p. deponēs a Solor cōpositū ē & cōtrariaz suo simplici habet significantiaz. Sed p trāslationē in significatione differt. Cū. n. qs aliquē solat q̄si de solo lapsuz in solū siue solidū rē alleuat. Passiue tñ desolatus accipitur apud Hiero. ad Tyta. Sola sepatōe dormiētis ædūas desolatq solario pii pignoris iactor. Inuenīt & Desolo. as: pc. p. a solo qđ terrā solidā significat. p destruere de soliditate deicio. Col. li. i. Quia flagitiosi sum quos hostis pūigēdo desolasset agros nouo more emere romanū iupra uites pīmonit. Virg. li. xi. Vidimus ingētes & desolauimus agros.

Despero. as. pe. p. nō spero extra oēz spez suz. Hic enuz de negat. Ci. in Læl. Cuius aures clausæ fūt ueritati ut ab amico uez audire nequeat: huius salus desperanda ē. Dicimus aūt Despero salutē & de salute. Ambr. Nemo ueterū cōscius delictorū pmia diuina desperet. Desperatus I morbo dī de quo nulla salutis spes hētur. Hiero. in li. ez. Percussitq dns. puulū & desperatus ē. Itē Desperatq dī q nullā hēt spez. Vñ uetus pnerbiū. nō esse cū desperatis certādū. Desperatio ut inqt Ci. li. iiii. tusc. est ægritudo sine ulla rez expectatione melioꝝ. Sal. Ne forte desperatiōe adducti uitæ moetem præferrent.

Despico. is. cui. significat pecus deduco: ut compesco una duco & pasco & I uno loco cōtineo.

Despicio. is. pe. cor. deorsum aspicio. Col. li. i. Area si cōpetit ita cōstruēda ē: ut uel a dño. uel certe a ꝑcuratore despici possit. Per translationē ponitur p cōtēno siue parui facio. Nā cū qs aliū cōtēnit despicere uidet q̄si infra se aspicere: quēadmodū Suspicio eius cōtrariū: sursum aspicio & per trāslationem uenerot. q̄si supra nos aspiciamus illuz esse collocatum. Ci. lib. ii. offi. Despiciunt autem eas & contemnunt in quibus nihil uirtutis neruorum putant.

Deſpectus.a.um.participium.qđ eſt cõtemptum. Deſpectus.us.nomẽ.ipſe actus deſpiciendi.

Deſpectio.idẽ qđ deſpectus.Ci.in hortẽ.Cõſolabi tur ea3 magnitudo aĩ & humanaꝝ opinionũ alta q̃da3 deſpectio.

Deſpicientia.deſpectus ſine deſpectio.& in ſe plus cõtinet q̃ cõtẽptio ut apud eundẽ li.i.ruſ. Tota3 ui3 bene uiuẽdi in animi robore ac magnitudine et in oi rerꝝ humanarꝝ eõtẽptione ac deſpicietia ponam9.Et illuſio pl9 ẽ q̃ cõtẽptio deſpicietiaq; ut I Cato.idẽ.Ci.Cõtemni ſe putãt deſpici illudi.

Deſpecto.deſpectas.ſæpe deorſum aſpicio.Cland. libro tertio.Deſpectant uertice lucum.Virgilius. Nunc terras ordine longo aut capere aut captas iam deſpectare uident.

Deſpicor.pe.cor.deſpicio.Tcc.In Eu.Quæ nos no ſtramq; adoleſcentiã hñt deſpicata3. Do.Deſpi cata3 cõtẽpta3 atq; deſpecta3 a deſpicor. Hiero. Ieſſe filius Dauid nõ primus aut ſecũdus:aut ter tius:ſed olim ultimus ungt' a ꝓpheta:& deſpi cabilior cũctis eligit' in regẽ.

Deſpoliare eſt exuere. Hiero.ad Euſto.Nõ neceſſe eſt ut dicas deſpoliaui me tunica quo modo in duam illam.

Deſpõdeo.es.ex de & ſpondeo.Spõdeo aũt a ſpon te fit qđ ueteres pro dico uſurpabãt quia q ſpon det ſpoute.i.uolũtate dicit. Vñ teſpondeo factu3 eſt:qđ eſt poſteriore loco dico. Poſtea uero ſpon dere uſurpati cœptũ eſt.p ſponte promittere. Vñ qui puella3 ſpondeti ſponſor. Quæ ſpondet puel la.Sponſa.Cui ſpondet.Spoſus.Qua roga't pe cunia dotis a ſponſo.Sponſio hoc ẽ pmiſſio ap pellat'.Et dies qua puella pmittit' Spouſalis.Ee Sponſalia mẽtio & pmiſſio futurarũ nuptiarum Eſt aũt Deſpondere pmittere:qđ ad nuptias p prie pertinet.& ad eũ pcipue cuia iutereſt locare mulierẽ ulro:ſiue uirꝝ mulieri. Ter. Na3 alia3 pẽ ei deſpõderat guata3 ehtemetis.Deſpõdere aĩum ille dẽ q ſuæ ſpõtis ſtatuit fiuẽ & q̃ſi ex deſpatio ne moti decreuit. Var.li.iri.de te ruſ. Ne teliqui ſi uideãt deſpondeant aĩum:atq; alieno tpe uæn ditori moriant'.Liul.li.iii.Nec ipſi ſolũ deſpon derãt aĩosi ſed cõtẽti cœpti erant a finitimis po pulis.Plau.I Mili. Ne lamẽtet':neue aĩum deſpõ deat.Apud Seneca3 & Col. ſiue aĩ adiectione le gis Deſpondere.Nã de turdis ſic ait. Difficultet in aliam tegionem trauſſerunt' i qa caueis clauſi plurimi deſpondẽt.Similiter dicimus deſpondeẽ ſapientiam illũ q deſperat ſe poſſe ad ſapiẽtiæ fa ſtidiũ peruenire. Et ob hoc deſiſtit ab ineœpto. Na3 li.xii.Col.iuqt.Quã ꝓbabilis rõ ẽ omute ſcẽdi quia nequeas orator eẽ perfectus.aut I ſo cordia3 cõpelli qa deſpõderis ſapiẽtia3. Magnæ rei quantũcũq; poſſederis fuiſſe pticipem nõ mi nima ẽ glotia.

Deſponſo.as.a deſpondeo fit.Ambt. Et bũ utrũq; poſuit ſcripturta ut deſponſata cẽt & uirgo.

Deſpumo.as.pe.p.ſpuma ptiuo.Virg.li.i.Ge.Et foliis undam tepidi deſpumat aheni.Per transla tionem deſpumare ponit' p decoquere.Hiero.ad Occa.Venter mero æſtuans cito deſpumat' in li bidines. Perſius. Stertimus iudomitũ q deſpu mare falernũ ſufficiat.

Deſpuo deorſum ſpuo:ſeu ſpuẽdo execrationẽ de mõſtro.ut apud Perſiu3.Eſt ꝓpe te iguotus cubi to q tangat:& acres deſpuat I motes.

Deſtiuo.as.pe.cor.ex de & ſtiuo. Vñ & perſtino. Eſt aũt deſtinare deliberare aſſignare deputat' pa rare eligere.Col.li.ii.Itaq; cõſiderandũ erit ut ſo lum qđ excolere deſtiuamus pingue ſit. Ci.li.v. tuſ.Ad horam mortis deſtinatã.Sue.de Cæſare. De ampliando impio plura ac maiora in dies de ſtinabat: deliberabat.ideſt parabat conſtituebat. deliberabat.Plynius in pana. Deſtinatio conſu latus.i.electio. Q ũq; ponit' pro alligare. Apul. li.iiii.de aſi.Atrepiũ me loro q̃ ualido ad auſulã quãdã deſtinatũ.Quãdoq; mittere ſignificat.Iu uenalis.Deſtinat hoc mõſtrũ cymbæ liniq; ma giſter põtifici ſummo.Aliq̃n emere. Lucil.Facio ab lenone tribus ut libertatẽ milibus deſtinet.Hic fit cõpoſitũ Prædeſtino qđ eſt ꝓordino ꝓmitto. Aug.Prædeſtinatio a ꝓmittẽdo & ꝓuenĩẽdo uel ꝓordinando futuræ aliqđ dr.Quãdoq; Taxare ſi ue p ptio deputare.Plau.Iu Ru. Minis triginta ſibi puellã deſtinat:datq; arrhabonẽ & iureiuran do alligat. Hoc idẽ ſignificat perſtino. Apul. Et percõtato ptio q eẽtũ nũmis Idiaret aſpernatus uigiuti denariis perſtinaui.Sũt q ꝓdeſtinatũ in telligi uelint oſtẽſu3 iudicatũq; ut ẽ Illud apli ad romanos.Qui ꝓdeſtinatus ẽ filius dei. Eſt & præ ſtino de quo alibi. (piſces.

Deſquamo.ſquamis.exuo. Plau.I aul.Deſquama

Deſtituo.is.ex de & ſtatuo ſignificat dereIquo di mitto.Virg.Et freta deſtituẽt nudos in littore pi ſces.Interdũ deſtituere eſt priuare & ſic cõſtruitur cũ ablatiuo.Col.li.iiii.Rurſus nimiã necitatẽ de ſtituere plantas narurali alimẽto.Interdũ Diſſol uere.Neuius.Multo nauẽ iubet deſtitui anehoris Interdũ Statuere.Cæcil. Deſtituit oẽs ſeruos ad menſam ante ſe.

Deſtringo.is.dcorſnmſiue de allis ſtringo colligo aut excido.Col.li.xii.Tũ & olea deſtrugẽda eſt ex qua uelis uitide oleũ effiecrere.Mar.Pergam9 has miſit curuo deſtringere ferro:nõ ta3 ſæpe te ret lintea fullo tibi.

Deſtruo.ſ.xi.ctũ.ſignificat qđ ſtructũ ẽ ut nõ ſtru ctũ ſit effecto ἑλληνιςὶ ἀναςκευάζω ἀπόλ λω καὶ λυμαίνομαι καὶ ὠλιγωρέω τι ὤν τὸ λεγόμενον ὠρεγμάτων.

Deſtructile pe.cot.qđ deſtrui poteſt & deſtruet' in fine.Lact.lib.de Ira dei.Deſtructilia ſunt omnia quæ manu fiunt.

Deſudo.as.pe.p.ualde ſudo.Sudo nero a Suduſ ſ. Nouio credit' fieri eõſtat. Interdũ tñ deſudare per tranſlationẽ ponit' p laborare.Hiero.iu plo.Li. Salomonis.Mittitis ſolatia ſũptũ notatioſ uios & labtarios ſuſtentatis ut uobis uſm potiſſimum deſudet ingeninm.

Deſueſco.is.deſcui.& Deſueo.es.cui. Primũ ueu trũ ſecũdũ actiuũ. Vñ Nonius I ptiſeis dictioni

bus. Desueui illō p desuefeci illō. i. cōsuetudinez illi abstuli. Titi. Parasitos amoui: lenonē ædibus abstruxi. desueui ne quo ad cœnā iret extra cōsiliū meū. Hic desueui a desueo in actiua significatiōe accipit. Nā quis Prisc. Cōsuesco cōsueui. etus sum dicat. Addit tn: charisius. Cōsueo ponit. Id circo prisco more iuxta Charisiū: iuxtaq; significationē actiuā q̄ in preterito desuemia Nonio pla ta ē necesse ē ut Sueo simplex sit uñ formatq; sua scotex quo cōponit. Cōsuesco: desuesco: assuesco Insuesco q̄ significationē passiuā innatā hūt uti calesco erubesco: & augmētatiua: ut oleo adoleo cū tn oleo adoleo actiuā siue neutralē hēant Ita sueo cōsueo desueo actiuam siue neutralaz hīc cōuenit. Ea. n. quantū itelligo iaz obsolucre. propterea in eoz locū successisse consuesacio assuefacio & huiusmōi puto. Simplicis aūt suesco preterita sunt quæ dicam. Claud. li. iii. de tap. Post hæc cunabula dulci ferre sinu. sūmoq; ioui deducere paruam fuerat: & genibus ludentē aptare paternis. Ci. Metello. A te id qd̄ fuesti peto me absentē diligas atq; defendas. Quandoq; Desuescere nō per negationē sed per affirmationē ex ui ppositionis de ponit q̄si deorsum fuescere: siue descēdere fuescere. Plau. in asi. Auceps qñ cōcinnauit areā affundit cibū: aues desuescunt necessa ē facere sumptū q̄ rit lucruz. Quādoq; Desuetus dī ualde suetus. Virg. li. iiii. æn.

Desuetudo. a desuesco sicut cōsuetudo a cōsuesco: quæ cōtratia sunt. Liu. li. i. Mingandum ferocē populuz armoz desuetudine ratus.

Desidero. as. ex de. & sidero. Sidero nero a sidus deducit. Dicuz desidarare p cupere q̄ uoluti lucē sideris qd amamus: optemus. per trāslationaz ponit p deficere seu mori. Macro. Ne qd ad perfectionē cœtus desideret inuitandos adhuc consessum cōuētūq; censeo. Curti. In eo plio trecēti capti quinquagita desiderata sunt.

Desiderium: mō p uehemēti amore: ut apud Iuuc. Cur desiderio bibulæ sertorius ardet: mō pro nimia cupiditate uidendi eum q̄ abest. Et pprie da rebus gratis optatis aut amissis dī. Hinc dicimq; post pugnam desiderari milites q̄ perierūt. Ci. in Læl. Ego si scipionis desiderio ma moueri negē q̄ id recta uiderint sapientes.

Desiderativa uerba sunt quæ a Prisc. meditatiua nuncupant. Ea terminant in rio: ut Esurio parturio. Nā desideriū magis q̄ meditationē denotāt. Ci. lib. ii. philip. Vtinaz aliqñ dolor ppsi ro. pariat qd̄ iam diu parturit. Ply. li. xxxvi. Erūt oēs ad alligati mulieribus uel quadrupedibus in pelliculis sacrificati uteri alaliū cōriuēt partus nō nisi parturiant remouēdi alioqn nuluæ excidinz fit. Sed nisi parturientibus auferant' olo nō pariūt. Sic parturio pprie p cupio parere sumit q̄ q̄ interdū pro pario sumptū inueniat'. Scaurio p primitiuo capit' scateo. Nō. n. desideratiuū est significatione sed uoce tantū? Amaturio aūt lecturio dicturio cū amasco & legisco quibus placēt relinqmus. Ipsa quidē cæteraq; eiusmodi nisi apud auctores approbatos inuenit' nō ingregē derivationoz nerborū in sco & rio terminatoz ascribēda cēsemus.

Desum. dees. significat deficere. Seneca. Felix ē cui nihil deest ad benabēēq; uiuēdū.

Desultorei q equos eligit: alāt ac docēt: quoz ars est binos trahere equos: & alternatim ex uno in altez mira celeritate transultat'. Liu. li. xxiii. Nec oēs numidæ in dextro locati comu sed qbus de sultorū imodū binos trahētibus equos inter acerrimā sæpe pugnā in recētē equū ex fesso armatis transultare mos erat: tanta uelocitas ipsis i tanq; docile equoz genus est. Var. li. ii. de re rus. Peritus belli alios aquos eligit: alit ac docet: aliter q̄ drigarius ac desultor.

Desultorii uero ipsi eq duo sine ephippis a græcis ΧΑΛΩΣ ΧΑΛΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΑΛΑΤΙΩ Itruo: dicti. q ex his facila desiliant dusultores qui singulis equitibus præsto erāt exercitatis ita militibus ut altero de nia sesso desilire possent in recētem. Sue. de Cæsare. Quadrigas bigasq; & equos desultorios agitauerūt nobilissimi iuuenes. Cassiodorus uero in epsis diuersum ab hoc gñs ita nominat in ludis circēsibus. Equi inquit desultorii sunt per quos circēsiū ministri missos denūciant exituros: ut luciferi quadā in astris similitudine pcursorias uelocitates imitari uideant'. Per trasla tionē Apul. in primo de asi. Iaz hæc qdē ipsa uocis imutatio desultoriæ scīæ stilo qnē accessimus respondet. Similiter Martianus de nuptiis philologiæ. Leuitate pernix desultoria gestiebat.

Detego. is. pe. cor. aperio. nudo. Lact. li. ii. Nāc interim falsa detegamus.

Detestor. meo testimōio rē abominor improbo execro deponēs q̄uis & cōmuna uerbā sueniat'. Hor. li. i. car. Bellaq; mribus detestata. Lact. li. vi. Hic est illa planti detestāda sula. Male meret' qui mē dico dat qd̄ edat. nam & illud qd̄ dat perit: & illi pducit nitaz atq; miseriā. Apud iurisconsultos Detestari ponit' p absenti denunciare. Inde detestatio denūciatio facta cū testatione.

Detestabile. abominabile.

Deterreo. ualde terreo: & quasi terrore quodā prohibeo i remoueoue. Ci. li. i. tus. Itaq; nō deterret sapiētē mors quæ propter in certos casus quo cotidia imminet. Idem de optimo dicendi gñe. Nec nero Aristoteles in phia deterruit a scribendo amplitudo Platonis. nec ipse Aristoteles admirabili copia cæteroz studia restrinxit. Nec solā ab optimis studiis excellētes uiri deterriti nō sunt sed nec opifices qdē se actibus suis remouerūt.

Detero. is. pe. cor. ex de & tero. significat ppria terēdo deiicio: qd̄ & tritaro dī. Nā spicis percussis frumēta in illis dispsita determin' cū grana ā teraz minuta dissiliūt. Col. li. i. Area optima est in silica cōstructa q. Et celariter frumēta determntur Per trāslationē Hier. in plo. Iob. Qui & hebraorū sermonē experte didicimus: & latino pene ab ipsis cunabulis inter grāmaticos & rhetores detriti sumq. i. axercitati q̄si a simili ut gladiq exercitatus & ipso nimio usu cōminutus. Idez posui

ꝑ eo qđ ē dānū in fero: & uulgo fruſto dī. Veſtitus inqt panter nō deteriſ: capilli ſimul nō augētur: barba in cōmune non creſcit calciamenta ex æquo oſibus durāt. Lact. li. vi. Quos āt primi aditus difficultas detruent eos in illam uitioꝝ uiaꝝ labi atq; deflectere q̄ primo ingreſſu ſit q̄ti amœna: mſtroq; tutior. Detruerit ꝑ defregerit iuc de iiciēdo fregerit. i. remouerit. Tutior uero ꝑ uiſitatior. Vñ tritū uerbū ꝑ uiſitatum.

Deter. ſiue deterus. a. um. pe. cor. dī cui aliqđ deeſt & q̄ſi detritū ne bonū ſit. A quo deterior deteri/

Detergeo. es. ſi. ſum. & Detergo. is. ꝑ /mus. depurgo. Col. li. iii. Quorūs falcē acueris ea pelle acīē detergito. Idē li. viii. Aut cornu aut ungula tundūt: aut arbori affricant parietibuſue detergēt

Determino. difinio. Lact. li. iiii. Determinanda eſt nobis ueritas breuiter: & in ſuo ꝓprio domicilio collocanda.

Detexo. is. ualde texo perficio. Virg. Viminibuſq; molli paras detexere uīco. Nā de augētis eſt.

Detineo. es. pe. cor. ꝓprie ad eos ꝓtinet q̄ prius nō tenebānt: & quouis mō detinent ſiue capiunt ne abeant in iuſſu eius q̄ detinet. Lact. li. vii. Oſs in una cōmuniq; cuſtodia detinent. Ter. in Eu. Detineo te fortaſſe: tu profecturus alio fueras. Retineo uō ꝓtinet ad eos q̄ prius tenebāt: & ne abeāt retinēt. Et hæc tā ī bonā q̄ ī malā partē ſumi poſſunt. Per tranſlationē aūt Ter. in phor. Pol me detinuit morbus. Sal. Me ambitio mala detinuerat De Retineo. Idē. Naꝫ imperū facile his artibus retinet qbus ī initio partū ē. Ter. in adel. Pudoꝝ ac liberalitate liberos retineri ſatius eſſe credo q̄ metu. Hinc Detento. as frequētatiuū.

Detōdeo. es detōdi. q̄uis tōdeo totōdi faciat. Anti q tñ geminabār. & ſignificat a ſūmo uſq; deorſū tōdeo. Col. li. viii. Et eſt modus optimus cōſiderare tēpeſtates qbus omis neq; frigus ſi lanā detraxeris: neq; æſtū ſi nōdū detonderis ſentiat. Verū cū q̄q; detōſa fuerit ūgi debet tali medicamie

Detono. as. pe. cor. ualde tono. Hier. Et cū perſecutionis detonaret ꝓcella in uillā tēmtoriotē ſeceſſit. Sed per tranſlationē.

Detōqueo. es. ſi tātū ſignificat deflecto. Col. li. iiii. Sed qđ in ſalicto cōſerēdo uitauerimus id ſequatur in einſmōi malleolo quē ē neceſſe longioreꝫ facere ſi nolumus detortū pangere. Ci. per tranſlationē li. ii. offi. poſuit. Nā & uoluptates blandiſſimæ dīæ maiores partes aſ a uirtute detorquēt.

Detraho. is. cū actō ꝓprie ſignificat exuo id quod qs induit ſiue qcqd manu cōtīgi & detrahi poteſt: ut Detrahe ueſtimēta ſoccos palmites & huiuſmodi. Ter. in heau. Aſſido. occurrūt ſerui ſoccos detrahūt. Plau. in aſi. Nudo detrahere me ueſtimenta iubes? Interdum detrahere ponitur pro remouere. Hiero. li. i. ꝑ. Detrahebant homines a ſacrificio dīi. Aug. ſuper Io. Detrahe uerbum: & qđ ē aqua niſi aqua? Accedit uerbū ad elemētuꝫ & fit ſacramētū. Interdū ꝓ auferī. Amb. li. iii. of. Quod ſi nō licet nō dare: quo mō detrahet licet? Per tranſlationē uero cū fama gloria honor opinio detrahūt. Et tūc cū datiuo cōſtruīt. Hiero. ad Euſto. Dicat aliqs ī & audes nuptiis detrahere q̄ a deo bñdictæ ſē nō ē detrahet nuptiis cū illiſ uirginitas anteferī. Hinc Datractor & detracto. as.

Detractores dīr q famæ alicuius derogant.

Detracto. as. frequētatiuū. ſignificat defugio denito recuſo nego. Virg. lib. iii. ge. Nec mihi diſpliceat maculis inſignis & albo aut iuga detractās interdūq; aſpera cornu. Iuſti. Nec ipſe detractauit certamē. Aliqñ detractare ē male tractare.

Detrimētū: dānū dictū ſecūdū Var. a detritu ꝙ ea q̄ trita ſunt minoris ꝓtii ſūt. Sic intrimētū ab eo ꝙ duo inter ſe ſint diminuta. Differūtq; abinuicē ꝙ detrimētū ut Pedia. inqt uel unius partis dici poteſt. Intrimentū uero ad utriuſq; partis ſpectat dātis accipientiſq; cōmodum.

Detrudo. is. pe. ꝓduc. deorſum trudo ſiue trudēdo deicio. Liu. li. ii. Iam impetu conabāt detrudere uirū. Per trāſlationē. Ci. li. i. offi. Sin aliqñ neceſſitas nos ad ea detruſerit: quæ nīſi īgenii nō erūt

Detrūco. as. trūcando deiicio. ſiue in trūcos: aut de trūco feco: ut hic detrūcatus ē: arborē detrūcato: partē uoluminis detrūcauit. Diſtrūco aūt ſi diuerſas partes trūco. Plau. in Tru. Iā ego te hic agnū faciā & mediū diſtruncabo.

Detrullare: ē de trulla in trullaꝫ deplere. quo uſus ē Apinio. Quē ipm & diffundet ſecūdū Ply. uocat

Deturgeo. es. deturſi. Vide in dictione Turgeo.

Deturbo. as. fere ſicut deerudo ſumit: niſi ꝙ in deturbo maior fit uiolētia q̄ ī detrudo. Eſt. n. deturbare deorſum cū uiolētia deiicere. Virg. Pupi deturbat ab alta. Col. uero li. v. ad pāpinationē tranſtulit. Vinitor inqt q ante ferro nūc manu deputet: umbriſq; cōpeſcat: ac ſuperuacuos pampinos deturbet. Ci. Cn. Pōpeio aīr. Sed hoc ſcito tuos ueteres hoſtes nouos amicos uehementer litteris tuis periculoſos: atq; ex ſpe deturbatos iacere.

Deueho deorſum ueho. Hiero. ad ruf. Et multa genera pigmētoꝝ de paradiſi dī fonte deuehere. Ci. li. i. ad herē. ꝑ defero poſuit. Qui pentem necaſſe iudicatus eſt iis obuolutus & ligatus corio deuehatur in profluentem.

Deuenio. is. pe. cor. de loco editiore deſcēdo. Virg. li. iiii. Speluncā dido dux & troianus eandeꝫ deuenīūt. Per tranſlationē uero cū de diuitiis ī pauperiē de gloria ad ignominiā: de iuſticia ad iniquitatē: de ꝓſperis in aduerſa cadimus. Ci. li. iiii. ad heren. Vī eē arrogantia illa relinq̄re & ad ſua deuenire. Plau. in aſi. Quid ſi forte ī inſidias deueneroꝫ

Deuenuſto. as. deturpo. Gel. Tanḡ pulchritudinis ſibi inſignia deuenuſtet.

Deucalion nomē ꝓprīū filii promothei: quē ferunt in fabulis iactu ſaxoꝝ genus humanuꝫ cuꝫ uxoꝛ pyrrha recuperaſſe.

Deuerro. is. probe uerro: ſiue de loco uerro. Col. li. viii. Stabula uero frequēter deuerrenda & purgāda humorq; oīs urinæ deuerrendus eſt.

Deuerra: dea ab antiquis putata eſt quam uenerabant: ut ſcopis domū uerrere poſſent.

Deuerbero.as.ualde uerbero. Ter.I phor. Quot me censes hodes iam deuerberasse uiq; ad necē hospites itq; etiam ciues?

Deuexo.as.ualde uexo. Lact.li.v. Et cū corpora hominū occupaut: aloſq; deuexant adiutant ab his & nosc dei ueri fugant.

Deuexus.a.um.a uexus eē cōuenit cōpositū a quo Vexo.as.cē uidet. Vñ & cōuexus. Et ponit p declui ac declexo. Col.li.i. Parte cāpestri: parte alia collibus ul ad ortētē ul ad meridiē mollit deuexia

Deuincio.is.perfecte uincio. nehemēter ligo. Plau. in Cap. Aduorte alum sis tu istos captinos duos heri quos emi da præda de q̄storibus his iudico catenas singularias istas maiores qbus sunt devincti demitto. Par translationē. Terē. in heau. Verū ubi semel alus cupiditate deuinxit: mala necesse est cōsilia cōsequi cōsilia.

Deuinco.ia.perfecte uinco.

Deuirgino.as.uirginitata priuo. Hiero. ad Saluinū in ægypto primum deuirginata est: & ibi fractæ mammæ eius.

Deuius.a.um.qd recta a uia recedit. Ci. in Læl. p translationē. Quid potest esse tam flexibile: tam deuiū q̄ alus eius q ad alterius nō mō sensuq; ac uolūtatē sed ēt uultū atq; nutū cōuertit. Dicimus etiam iter deuiū qd est a recta uia remotū. Hier. li.ii.g. Populus multus ueniebat per iter deuium Vñ Cicero Anagninos uocat deuios. q̄ essent extra uiam militarē collocati. Et Hora. scortū de uiū dixit qd est a uia remotū. Proper. Lætor q̄ sina me de uia rura colis.

Deuio.as.ex de & uio.as.a recta uia recedo. Abusiua p deflecto sumit. Hiero. passiuū ptulit. lib. numeri. Vbi nec ad dextrā nec ad sinistrā poterat deuiari: obuius stetit.

Deuito.as.pe.p.declino. Ter. in an. Posthac inco lumē satis scio fore hoc nāc si deuito malum.

Deuoco.as.pe.cor. uocando deduco: siue inde aut deorsum uoco. Liui. li.iiii. Cū a sauciis hostibus sciscitando cōperisset castra uolscoruq; deserta essa lætus a tumulo suos deuocat. Ci. li. tus. per trāslationē locutus est. Socrates primus pīam deuocauit a cælo. Qd est quasi deduxit.

Deuolo.as.pe.cor. dealto uolo. Plau. in am. Postq̄ in cunis cōditus deuolant angues iubati deorsū in pluuiū duo maximi. Per trāslationē deponit p decurro. Liu. li.iii. Alii inter tumultū præcipites pauore in fossæ deuolant. Idē li.ii. p desilio posuit Deuolant da tribunali ut lictori auxilio essent. Aliqñ deuolare est alio uolare hoc est discedere. Ci. ad herē. Ita falsi amici sereno uitæ in tempore pōsto sunt: simul atq; hostem fortunæ uiderunt: deuolant oēs.

Deuoluo.ia.olbus aptat quæ a sumo deorsum decidūt seu delabunt. ut saxa: ut aqua: siua cū hostes inde præcipitant. Col. li.i. Huic prima fluēs aqua a montibus oriūda q̄ per saxa præceps deuoluitur. Liui. li.ii. de bel. pu. Saxa ingentia in agmen deuoluunt. Per translationē uero dicimus. Deuolta est res. deuoluta est hæreditas. qd uulgo dicit de manu I manū. Idē. li.v. Et eo deuolui rē: ut aut patricii: aut patricioꝝ assectæ hōdi tri. plebis sint Hiero. Illa interim cōiūx egregia & quæ de fontibus tullianis hauserat sapiētiaq; nupsit Salustio inimico eius. Et tertio Messalæ coruino & quasi per quosdam gradus eloquētiæ deuoluta ē.

Deuoro.as.pe.cor. uorando deuicio. Cato de re rus. Bos si ægrotare cœperit dato continuo ieiunio ouum gallinaceum crudū integrū facito deuoret. Refertur etiam ad alios sensus. Mar. Oculis deuorantibus draucos. Plau. Auscultate atq; operā date: & mea dicta deuorate. Illud. n. oculoꝝ: hoc auriū auditatē significat.

Deuoueo.es.pe.cor. significat solēniter uoueo. Voueri aūt est aliqd sctē pmittere. Virg. li.xii. Quoꝝ se deuouet arts. Ci. lib. iii. offi. Quid Agamēnon cū deuouisset dianæ q̄d in suo regno pulcherrimū natuq; eēt illo anno. immolauit Iphigeniam. Itē deuouere est morti dedere. Liui. li.ix. Eqdem mortē p phia pclarē eē fateor. & ma ul deuouere p populo romano legionibusq; nel I medios me mittere hostes paratus sum. Itē deuouere est diris imprecationibus malū alicui optare. Ouid Ibin Illū ego deuouco quē mens intelligit ibin. Hinc, deuotio p execratione. Sue. in Cali. Lenis adeo & innoxius ut pisoni decreta sua rescindēti non prius succēsere I alioq; Iduxerit q̄ ueneficiis quoq; & deuotionibus impugnari se cōperisset. Hæ deuotiones tales erāt: q̄les diræ fuerūt apud priscos q̄ talē hērē potestatē credebant iut nemini fas aēt qui in eas incidisset euadere. Inter carmina magica duo erant apud maiores maximæ religionis: quoꝝ altero dii tutelares urbiū euocabant ab hoste uictore ne deos captiuos ducere uiderent. Altero deuouebant. i. morti dedebant urbis exercitus hostium capita qui se traderēt ire numinū p salute aliena. quala fuit carmē duoꝝ decioꝝ q ie p patriæ salute deuouerūt. Liui. li.ix. Equidē mortem pro patria pclaram eē fateor: & me uel deuouere pro populo romano legionibusq; uel in medios me mittere hostes.

Deuotus destinatus. & ad pspera aduersaq; trahit. Var. Tū deuoto tibi alo utere. Virg. Præcipue infelix pesti deuota futuræ.

Deus uarie a uariis deduci solet. Nā qdā a θέειν deriuant q̄d deū significat. Alii ἀπὸ τοῦ θέω Moscopolus διὸν λέγεσθαι ὅτι θέῳ τὸ τρέχω θέους γὰρ τὰ στοιχεῖα ἔλεγον. Alii ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι speculor q̄ in maiestate divina tanq̄ in speculo cūcta resultēt aut q̄ cuncta intuent. Vel potius τὸ δέος τοῦ θεοῦ φόβος λέγεται ὅτι αὐτοῦ οὐδὲν μεῖζον. Vnde Statius. Primus in orbe deos fecit timor. Quidam a dando. q̄ a hostibus det qcqd ē cōmodū. Nōnulli deū dici putant q̄ nihil ei desit. Hic Deitas q̄ & diuinitas dī. Aug. li.vii. de ci. dei. Hanc diuinitatē uel ut sic dicam deitatē Nam & hoc uerbo uti iaz nos nō piget ut exēplius e græco transferūt. q̄d illi theoteta appellant. Deus &

diuũ qdaꝫ indifferentẽ accipiãt. Alii deos uolunt perpetuos eẽ diuos uero ex hoibus factos. Et licet deus diffiniri neq̃at.tñ ita describi põt. Deus est mẽs uniuersi uel deus ẽ aius per ĩmẽsas mũdi partes oẽꝫq; naturã cõmeãs atq; diffusus ex quo oia quæ nascunt aialia uitam capiunt. Vel deus est ĩfinita mẽs q̃ per seipsam mouet.

Deuteria a græcis dñt uina aqua mixta. hoc ẽ secũdaria.Nã δεύτερον secundũ dr. Fit ex maceratis aqua uinaceis post mustũ acinis expſſuꝫ.

Dextera uel dextra manua quæ quoniã ualidior ẽ sinistra dare dextrã dicimus nõ mõ manũ porrigere sed ẽt auxiliũ pstare. Vir. Da dextrã misero dextrã Numa Põpilius ut ait Liuiꝰ fidei cõsecranit.Dextra se antiq nencrabant ſiper dextrã iurabant tanq̃ fidei sedẽ & uirtutis ministram.

Dexter.dextri uel dexteri q dextræ partis ẽ. Virg. Quo tandẽ mihi dexter abis.Interdũ dr aptus cõueniens agilis ab aptitudine dextræ manus. Stali.iii.ſyl. Signa frenatæ moderatus alæ asture dextro.Hinc dexteriot fit a Dextertimus p aptiot & aptissimus.Dexteritas aptitudo. Antiq dextimũ & sinistimũ p dextro & sinistro dicebãt. Alii q̃ ẽt Dextet dr pſper ppicius. Virg.li. viii.Et nos & tua dexter adi pede sacra secũdo.

Dextorsum aduerbiũ significat uersus dextrã ptẽ.

Dextrale.ornamẽtũ dextræ cõmune uitis & mulieribus.Hiero.in exo. Viti cũ mulieribus pbuerunt armillas & suares anulo & dextralia.Huius diminutiuũ ẽ dextraliolũ:ut I li.Iudithr.Induit sandalia ĩ pedibus suis:assumpſitq; dextraliola & sau-

Dextrocherĩũ muliebre brachioꝫ ornamẽtes tũ q dr ex auro in anuli lati formã gẽmis pciosiſſimis ſtegebat.Iul.Capito.ſcribit maximinũ pollice fuiſſe taꝫ uasto ut uxoria dextrocherio uteret pro anulo.

Dextrarii dicunt equi maxime bigarii.

Dextro.as.ſignificat equos bigarios iũgo. Solinꝰ Tarpeiũ iouẽ terna dextratiõe lustrauit. Lan.uala: Triũphasse existimas cæsarẽ quotiens domo pdibant ut nũc solet papa pcedẽtibus albis eqs: quos ſtratos famuli dextrant.

Depeciſcor.etis.depectus:ex de & paciſcor.significat sicut ſimplex:& tã in bonaꝫ q̃ in malã partẽ ſignificat. Ter.I phor. Ita me dii bñ amẽt ut mihi liceat tam diu q dr amo frui iam depiciſci morte cupio.Ci. Quidã cũ circũſederet neq; effugere ullo mõ posſet:depectus ẽ cũ hostibus ut arma & ĩpedimẽta relinqueret:milites educeret.

Depeculor.pe.cor.ex de.peculor.q dr a peculiũ dicit.peculiũ uero lucrũ ſignificati uel qeqd sua industria qs acqſiuit.Qui aũt peculiũ:siue quid peculii surripuerit depeculator dicet:q̃q̃ sint oui dicant.Depeculari pprie eẽ furari ea quæ ad rẽp. siue principẽ:siue ad sacra pertinent.Sed Ci.li.i. ad herẽ.docet aliud eẽ furtũ:aliud peculatum. Si qs inqt peculatus accuſat q uaſa argentea publica de loco priuato dicat ſuſtuliſſe possit dicere cũ diffinitione ſit uſus qd ſit furtũ. qd ſit peculatus secũ furti agi & nõ peculatus opottere. Et in uer. acti.i.Quibus in ptouinciis multas domos:plurimas urbes ola ſua depeculatus.

Depello.is.depuli.depultuꝫ dcoriuꝫ pello.Lact.lii.Inucteratos depulimus errotes. Interdũ Depellere ẽt abducere remouere.Virg. Dulce ſatis humor depulſis arbutus hædis.Nam depulſis proprie posuit q agnos quadam ui ab uberibus matrũ pelli cõtat dũ repugnant ne indeamoueãt. Inde Depulſus dr cõtra uolũtatẽ amotꝰ. Amoueo.n.are grata & iucunda.

Di & dis.ppositiones eiusdẽ ſignificatõis sunt qa ambæ ſeparatiuæ.& in cõpoſitiõe ſolũ reperiunt Cõponit aũt.di.cũ dictiõibus incipiẽtibus.a.d. ut Diduco.g.ut Digero.l.ut Diluo.m.ut Dimitto n.ut Dinumero r.ut diudico.u.ut Diuerto.& ubiq; pdueri nisi inditimo & disertus.Dis uero mõ negatiõnẽ denotat ut difficilis:i diffido. Mõ diuersitatẽ.ut diſſideo. Mõ diuiſiõnẽ ut diſſocio diſtũgo.Mõ ſignificat ualde ut discrutior discupio.Mõ uarie ſiue in diuersas partes:ut dispono diſſemino.Quãdoq; male:ut diſpereo male pco Cõponiſq; cuꝫ c.ut diſcũbo.ſ.ut diffundo.ubi ſ. mutat in.ſ.euphoniæ cã.p.ut diſputo.q. ut diſquiro.r.ut diſtrahor.s.ut diſſimulo.t.ur disturbo l. cõſonante ut diſtũgo.Est qñ.di.græca dictio ſit: & ſignificat bis uel duo ut digamus didiachma.

Dia ppositio græca apud nos.per. & ppter ſignificat.Est & nomẽ duaꝝ inſulaꝝ:quaꝝ una cretæ adiacet:alia in mari tyrrheno quæ aliis nosibus naxos & ſtrongylos uocat de qua Oui. Qua breuis æquoreis dia ferit aqs. Dia ẽt dicta eſt hedera q̃dã & dia actũs græcus quo ioñẽ ſignificat

Diabolus.latine calũniator dr διάβολος calũnia διαβάλλω criminor.

Dialogꝰ græce.latine diſputatõ ab διαλέγομαι q dr eſt diſputo.ex διά per. λέγομαι ſermocinor uel diſputo.Logos ſermonẽ & oſonẽ cõprehendit.Et est dialogus oſo ubi diſputantes introducunt quotquot auctori libuerit.nõ aũt dia a duo λόγος ſermo q ſit ſermo duorũ cuꝫ tñ ſũt.v.& vi.aliq̃n plures ut Plato.ied tomniant.

Diacon.diaconos.os.in us.fit diaconus.a diaconeo miniſtro. Est.n.diaconus miniſter diaconia miniſterũ.Nos diaconũ dicimus.& diaconatũ pro ordine diaconi.

Diadema.pe.p.q dr ꝙdaꝫ cũ diph.ſcribunt gestamẽ regis & διάδεω circũligo.Nã hẽt duo appẽdicula qbus caput ligat. Hinc Diadematus dia demate ornatus.Ci.in oſone ad pplm. Nõ ut p Q. Metello uiro clariſſimo iam ſpectata ætate filius.nõ.L. Diadematus conſulatus ſumma auctoritate:nõ. Q. Metellus cenſorius.

Diæresis dici potest diuiſio.Figura cũ una ſyllaba in duas diuidit.ut apud Hor.Nũc mate nunc ſyllæ.q dr triſyllabuꝫ ẽ.Diæretus:diuiſibilis.Diæreo diuido.

Diæra cœnaculũ in quo æstate cœnat ad umbram hyeme ad ſolẽ.q dr & cœnatio dr.Hoc nomẽ quidã a græco deriuãr διαιτάω οἰκέω uiuo & cõuerſor.In his.n.cœnaculis uiuimꝰ & uerſamur. Vñ

etiã diæta notaſ uictus: & medicinæ pars diæte/
tica nũcupaſ: q̃ uictu medeſ. Nam medicina in
tris partes diuiſa ẽ in diæticã q̃ uictu in pharma
ceuticam q̃ medicamẽtis: ẽ chirurgicam q̃ manu
morbos curat. Var. uero q̃ ſu ea per diẽ edaſ dici
exiſtiat. In hortis uõ ædificari ſolebaſ licebatq;
teſtatori diætã in hortis uxoris ædificara; diruẽ
dẽ legare. ſi id ſiem ſine fundi detrimento poſſet.
Apud græcos ſumiſ p iudicioꝝ loco: & p loco
quo arbitri cõueniũt. Et tũc dr a diæteo iudico ut
arbiter. Ab aliqbus accipiſ p diatio. hoc ẽ unius
diei cibo.

Diætarii uocabaſ miniſtri diætæ ſeruiẽtes. quoꝝ
meminit Vlp. de fundo ſtructo. Et diætarii dñt
qui in aliena cœnacula furandi gſa ſe dirigebant
quos Vlp. ſcribit pluſq̃ fures eẽ puniendos. Itaq;
aut ad tẽpus relegandos aut in opus publicũ dã/
dos: aut ſuſtibus cædẽdos.

Diætitæ a græcis appellanſ arbitri.

Diagrãma. atis. gæometra deſignata: ſiue q̃dran/
gulus ſiue triãgulus ſiuel inſcriptio libri.

Diagoras. nomẽ phi: q atheos cognominatus ẽ. i.
negãs deos. Hic cũ ſamothracia; uenireſſet: atq; ei
q̃da; amicus dixiſſet. Tu q deos putas humana
negligeſ: nõne aduertis ex tot tabulis pictis quã
multi uotis nim tẽpeſtatis effugerint ſportũq; ſal
ui peruenerint. Ita ſit inqt. Illi. n. nunq̃ picti ĩũt
qui naufragia fecerũt ẽ mariq; perterũt.

Dialectos græci uocant loquẽdi genera. ſicuti do/
cet Quiſtil. li. i. quæ apd illos quiq; ſunt. ſ. ioni
ca. dorica. attica æolica & cõmunis lingua.

Dialectica. latine diſputatoria dr a διαλέγομαι
diſputo διὰ n. p λέγω μαι ſermocinor qa p ſer
mocinonẽ diſputatio pſeqr. Hic Dialecticus. a.
um. Hier. cõtra Ruf. Septẽ mõs cõcluſionũ diale
ctica me elemẽta docuerunt.

Dialyſis græce latine diſſolutio dr.

Dialyton. pc. cor. dici poteſt diſſolutum διαλύω
diſſoluo. Figura cũ ſicut cõiunctionibus dictiones
pſeruntſ punctatim: ut ite ſerte citi ſerrum. date te
la impellite remos.

Dialis. louis ἀπὸ τοῦ Διός. i. a ioue ut flamẽ
dialis. i. iouialis. Et dialis p acre. Vñ ſubdialis.
ſubaere. Ply. li. xxxiiii. Illa ſuper terrã ex ſubdiali
bus petris cædiſ. Hæc ex obrutis. Idẽ. Subdialia
pauimẽta græci inuenerc. i. q̃ permanent ſub dio
Dialis quoq; a die dici poteſt: ut cõſul dialis q
uno tantũ die cõſul fuit. Et Hora. Nouem diales
diſſipati ſunt cineres.

Diameter. pe. cor. mẽſura ſiue linea dimetiẽs a græ
cis diametroſ. dr. Col. li. vi. Eſto area rotũda cuiq
di metros. i. dimẽſio hẽat pedes. lxx.

Diadumenus. q̃ſi uittatus diadematuſq; quo nole
dictus ẽ luuenis q̃dam ſpecioſus.

Dianœa a nñs dr mẽs: ſiue intellectus. Vñ ab ora
toribus poniſ p quada; figura q̃ ſenſa magiſq̃
uerba deſignat. Quintil. li. i. Figuras q̃q; lexeos i
quæq; dianœas uocantur.

Diana a Διός. i. ioue q̃ſi iouiniana Iouis filia ex
latona q̃ & luna ſic dicta q q̃ſi diẽ noctu effi/
ciat. Vel q noctu ſola luceat q̃ſi lucẽs una. Qua
pprer & noctiluca ipalatio uocabaſ q ibi noctu
tẽpli eius luceret. nel quaſi deuana qa uenantes
pe ſyluas deuiare ſolẽt. Ab ea Dianus diceba lo
cus ei cõſecratus. Eãdẽ eſſe Lucinã dicũt & iuno
nẽ: luno a iuuando. Lucina q partũ ẽ lucẽ pdat
quam in parẽdo iuocant. Virg. Caſta fauе luci/
na tuus iam regnat apollo. ſiue ut Ply. ſentit. q
oculis pſit & luci. Siue a luco quẽ romæ in ex q
his hẽbat. Dicta ẽ & Proſerpina ut infra dicetur.
Et Dictyna q dũ minoem regẽ tim ei inferre uo
lentẽ fugeret in mari ſe ſcipitẽ dedit: cadauerq;
eius a piſcatoribus inrẽtũ: pp qd a tæntibus quæ
græce λίκτυα dictya dñt nomẽ ei impoſitu;. Præterea Hecate dicta fuit: uel q cẽtum uictimis
placareſ: uel q cẽtũ annos errare faceret in ſepul/
tos. Dicta eſt & Pergæa a perga Pamphiliæ op/
pido in quo tẽplũ hñt inſigne. Plinies tñ dianas
fuiſſe. Ci. li. de natura deoꝝ ſcribit. Sed illa nota
tiſſima ẽ q̃ codẽ partu cũ apolline ex ioue & lato
na nata ẽ. Hæc ob uirginitatis amorẽ ferſ holum
cõſortia aufugiſſa & ut a ſe libidinis pruritũ amo
ueret: uenando ſyluas incolebat paucaq; uirginu;
comitatu cõẽta Arcũ ferebat & phareraſ ſuccin
cta ſemper incedẽs & corhurno induta ob hanc
cauſam ſyluaꝝ & nemoꝝ dea putabaſ.

Diaphora. pe. cor. latine differentia Diaphorus di/
uerſus. Diaphoretica. uiſdiſcuſſoria. hoc ẽ diſſolu
toria diſcutiũſ ſcipiẽtia tubercula: emittunſ cõco
cta & ſuppurantia.

Diaphonia cũ accẽtu in penul. diſſenſio diſcordia
διαφωνέω diſcordo diſſono.

Diaphragma. atis. dr oẽ medium: & nariũ diuiſio.
Vñ & p pariete ſeu mẽbrana quada; tenui in ræ
tis ſimilitudinẽ facta ẽ corpore quæ ueluti panes
q̃dam cor pulmonẽq; ſepiat: & a iecore ireneq;
ſeperet. Nã φράττω latine ſepio & obſtruo dr
hanc mẽbranam larini tranſuerſum ſeptum ap/
pellãt. Cor. li. iiii. At ſub corde atq; pulmone trã
uerſum ex ualida membrana ſeptũ eſt.

Diaporeſis. pe. p. latine dubitatio. figura oratoria
quæ fit quotiẽs ola & magna uidẽr & patia ita
ut orator neſciat a qbus potiſſimũ dicere incipiat.
Ter. in Eu. Quid cõmemorẽ primũ: aut laudem
maxime illã q dedit mihi cõſiliũ ut facerem: an
me q auſus ſim incipere: an fortunam collaude;
quæ gubernatrix fuit?

Diapſalma. atis. qd ſignificet docet Hier. ad Mar
cellã ſcribẽs cuiq ſẽ hæc uerba. Quidã diapſalma
cõmutationẽ metri dixerũt eſſe: alii pauſationem
ſpirituſſancti. nonulli alteriq; ſenſus exordiũ. Sũt
q rithmi diſtinctionẽ. Et qa pſalmi tũc tpis iun
cta uocc ad organũ canebanſ cuius cã mulcæ ua
rietatis exiſtimẽt ſilẽtiũ nobil nihil hoꝝ uidetur
cũ Aquila q uerboꝝ hebræoꝝ diligẽtiſſimus ex
plicator eſt. Scla hoc ẽ diapſalma ſemper trãſtule
rit. Et ſueniamus in pſalmoꝝ quoq; fiue diapſal
ma poſitũ ut eſt in tertio. Dẽres peccatoꝝ cõtri/
uiſti: dñi eſt ſalus & ſuper ppm tuũ benedictio tua
Scla. i. ſemper. Et quis eſt iſte rex gloriæ? dñs uir

tutū ipſe eſt rex gñr.ſemper.Hoc uerbū ſuperio ra parīē inferiora cōnecrit aut cerre docet ſempi terna cē q̄ dicta ſunt:ut eſt illud.Multi dicūt al æ meæ nō eſt ſalus illi in deo ſuo.ſemper.Et rurſuꝫ Voce mea ad dñm clamaui & exudiuit me de mōte ſcto ſuo.ſemper.Scire ãt debemꝰ apud he bræos in fine librorꝫ unū e tribus ſolere ſubnecti ut aut Amē ſcribant aut Sela:aut Salom.q̄ ex primūt pacē.Igit ut ſolemus nos cōplectis opuſ culis ad diſtinctionē cei alterius ſubſequētis me diū interponere.Explicit aut feliciter aut aliqd huiuſmōi ita & hebræi:ut q̄ ſcripta ſunt roborēt facere ſolent ut dicant amē:aut in ſempiternū & ſcribēda cōmemocant ut ponāt ſela:aut trāſacta feliciter pteſtant pacē in ulrio ſubnotantes.

Diariū.a die fit:& ſignificat uictū cotidianū.i.qđ in unius diei cibū datur.Mac.Sed lupus uſucam pueriq̄ diaria poſcūt.Sumit & p libro ſeu hiſto ria quæ per ſingulos dies ſcribit & a græcis dici tur Ephemeris.

Diaſtaſis.pe.cor.latine diſtantia ex διά quæ ali quā ob & longe deſignat:& ςάσις diſtantia.

Diaſtole.pe.cor.diſtictio uel dilatio.figura cū una dictio uel ſentētia ab alia diſtinguit:uel cū breuis ſyllaba pducit. διαςέλλω διαςολή.

Diaſtrophos.pe.cor.latine peruerſus dr ἐξ διαςρέφω.

Diapaſon.pe.coc.muſicæ artis ſymphonia cōſtans ex qnq̄ tonis & duobus ſemitonis.l. de diapēte & diateſſaron ὁιονεὶ διὰ καὶ τεσσάρων τὸ πάσῃ πάσης

Diapente.

Diateſaron.latine de octo q̄ octo uoces hēt.

Diaſatyron cōpoſitio q̄daꝫ medicorꝫ ad excitan dam uenerem.

Diapaſma.atis.ſpgimē quo ad ſudoreſ coercēdos unguntur cuiuſmōi ſunt q̄ ſiccis odoribꝰ cōſtāt:ut inquit Plv.li.xiii.dr ἀπὸ τοῦ διαπάσσω inſpgo.Marti.Quid qđ ſolet gcauius mixtum diapaſmate uirus.

Diaſtema.aris.latine ſpatiū.Habet pc.p.Nā græ ce διάςημα Vñ erranit Sidonius.q cā corri puit.Sic placidā p phien ſeruare diaſtema qntū

Diarheſis.pe.cor.affectus & unum ex accidētibus uerbi.qđ latini gñs uocant.

Diatrpoſis.pe.p.latine formatio dr τύπος τυ πόω καὶ τύπωσις

Diaſyrmos.dici poteſt diſtractio ab διασύρω di ſtraho.Figura cū una dictio ad duo diuerſa ſigni ficata diſtrahit.Virg.Interſtrepere anſer holores .i.malus poeta inter bonos.Fit ēt qū qs magna uerbis cōminuit:& minima extollit.

Diaulos.latine certamē uel curſus.

Dibapha.pe.cor.purpura biſtincta.Vnde & p cio ciosioc quaſi utebant magiſtratus in ptexta.Naꝫ dis bis βάπτω haphe tictucā ſignificat βάπτω tigo βαπτὸς tinctoc.Ci.Cælio.Curtiꝰ noſter dibaphū cogitat:ſed eū infectoc morāt cū ſigni ficace uellet curtiū hoiem miniml ptii aſpiracc ad magiſtratū:ponit ēt p ueſte delicatiore digniore q̄ biſtincta ſit.Scribit Ser.dibapha loca tyri ubi tepetita infectura lanæ tingebantuc.

Dica.cauſa.Tec.in phoc.En nūq̄ iniuriaꝫ audiſti mihi ſcriptaꝫ dicam.Ci.Scribit heiachio dica.

Dicæoſine iuſticia ſiue iuſti intelligēcia.

Dicæa urbs ē in Thermaico ſinu a Dicæo Neptū ni filio.

Dicæarchns.iuſtus princeps. Ex δίκαιος iuſtus ἄρχος princeps. Eſt nomē pñi meſenii de quo Ci.iii.tuſ.Hic opinatus eſt hoſtum exordiū nullū extitiſſe:tanq̄ ſemper fuerit humanū gñs.Cōpo ſuit tres libros in quibus ſuam ſuper ala declara uit ſententiam:qui alaꝫ nihil aliud eſſe arbitraba tur q̄ uim quādam atq̄ poſtiā æquabiliter fu ſam tam in corporibus brutorꝫ q̄ hoſtum quæ a corpore foret inſeperabilis ut a morte nullus ſen ſus ſupereſſet:ſed totū alal commoueretur.

Dicæarchia:quæ nūc puteolis:q̄ ea ciuitas quōdā iuſtiſſime regebat.Nam græci δίκην iuſticiaꝫ nocant.& ἀρχὴν principatū.Quidam ſcribunt dicacchæa.Sido.apollinaris.Namq̄ dicarchea trāſlatus puluis arenæ.

Dico.as.prima pro.ad obſequiū dedicōſecro offe ro.Vñ in uſu eſt.Sacerdos dicatus ē numini.Ci. Cælio.li.i.Balbū quāti faciam q̄q̄ me ei totum dicauerim ex ipſo ſcies.Huius uerbi cōpoſita ſūt Abdico.dedico.idico.iudico.p dico .uendico & uindico.

Dico.is.pe.pro .xi.ctum.ppiē ſignificat loquor ut ſiquis me roget qđ dicis:ego ita reſpondeam nihil dico. Apud oratores uero loqui eſt.qua liacunq̄ uerba proferre dicere uero eleganter & facunde. Quintil.libro decimo.Nam mihi ne di cere qđē uideſ niſi qui diſpoſite ornate copioſe dicit.Hinc dictio uocat oratoria & facunda oſo. Nam ab illo generali.huius uerbi ſignificato fit dictio p uocabulo ſeu uerbo.Dicere ēt uocare no minate eſt.Virg.Eſt locus heſperiam grai cogno mine dicūt.Quandoq̄ poniť p Cōſtituere. Ter. in an.Hic nuptiis dictus eſt dies.Quandoq̄ pro indicare.Vicg.Dic mihi dameta cuiuꝫ pecus an melibœi?Quandoq̄ p denūciare.Ter.in an.Sed dico ne temere facias.Quādoq̄ p pmittere. Pō po.in pictoribus.Nūmos certos dico quinqna ginta millia.Sal.li.ii.Eodē anno in macedonia C.Curio in principio ueris cū exercitu pfectus in dardaniam q̄bus potuit pecunias dictas coegit. Quandoq̄ affirmare.Mac. Cū uerus patriæ dice ris eſſe patei.Q ñq̄ p dare.Ci.li.ii.offi.Cōmo de aūt qcūq̄ dixit pecuniaꝫ.Sic ēt dare p dicere ſumit.Virg.Sꝫ tū iſte deus q̄ ſit da tityre nobis Q ñq̄ p dicare.Idē.Iunoni iuſtæ dictus ſacer Quādoq̄ p uelle:ſignare.Ter.in eu.At neſcieba id diceť iſta.Et alibi.Quaſi tu dicis ſactū id meo cōſilio.Q ñq̄ p aſſignare: ut ille dixit diē mihi ad ppīm.i.aſſignauit diē ad nūptiū.Quādoq̄ p defendeť:ut Cicero dixit cāꝫ Milonis. Quādoq̄ p cātare.Virg.Alternis dicetis amāt alterna ca mœnæ.q̄ñq̄ pro intelligere ab eo qđ p̄cedit id qđ ſeq̄t.Ter.Dū cū idē faciūt ſæpe ut poſſis di

cere.hoc licet ſpune facere hnicſilli nō licet.qñq
p pnūciare. Hinc dicere ſnlam dicimur cū tanq
cōſiliarii qd nobis uideſ pnūciamus. Licet qñq
dicere ſnlaz ſit pferre ſnlaz hoc ē pnūciare & de
terminare. Quiutil. Apud iudices qdē ſecūdū le/
gē dicturos ſnlam de cōſeſſis ꝑcipue ridiculū eſt.
Dicere leges aliud ē q̄ ferre leges. Ferunt.n.leges
ad ſuos dicūt fere ad uictos ut dicere leges ſit im
pare. Liui. Qñ perſide ac uicto iā ſibi leges dice
rēt. Dicet diē ē accuſat. Nā q accuſat: diē reo de
nūciat quo ad cām dicēdā ꝑſto ſit. Huius uerbi
cōpoſita ſunt. Addico. cōdico. cōradico. edico.
indico. interdico. prædico. prodico. benedico. ma
ledico. & tedico quæ hñt. pe. p.

Dicto. as. frequētatiuū ē a dico. is. Eſt.n. dictare di
cere & enūciare: q̄d alius excipiēs notet. Vñ di/
ctata dōr ueluti themata atq; ꝑſcripta q̄ magiſter
ludi pueris ꝑbere cōſueuit ait Ci. in q̄dā epſa ad
Atticū teſtaſ ſe illa nō ſcripſiſſe ſed reperēdi late
ris gſa de ambulantē dictaſſe. Nec in Iſis tātū ſz
in aliis quoq; artib9 dictata dicunt ut ill. Iuue.
Peragit dictata magiſtri oſa. Sue. I Cæſa. Vt di/
ſcipliuā ſinguloꝝ ſuſciperēt: ipſiq; dictata ſuſci/
perent. Ibi loquit de gladiatoribus. Perſius. Ten
cirratoꝝ centū dictata fuiſſe ꝑ nihilo pēdas. Hic
gladiatoria themata documentaq; ſignificantur
Et dictare eſt auctoris alicuius uerba ſenſumq; ex
cutere. Vñ dictata dōr Iterpretamēta q̄ a magſtra
in ludo Iſario de aliquo auctore tradunt ut perdi
ſcant eadēq; ipſi poſt paulū ita reddant ut tradi/
ta ſunt. Hor. Sic iterat uoces & uerba cadētia tol
lit ut puerū ſæno credas dictata magiſtro. Ideo
aūt frequētatiuū dixi quoniā q̄ docemus ſæpe I
culcamuſ ut penitꝰ excipiant & ediſcant. Dſ ctū
Ratio dictat. q̄le ē illd Plynianū I epſa. O ſylua
o littus q̄ mlta cōponitis: q̄ mlta dictaris. ſugge
rūt ſane camœnæ littus ac ſolitudo tacite nobis
q̄d ſcribamus quēadmodū rō. Et nōnunq̄ indi/
gnatio dictat.

Dictito. as. pe. cor. a dicto aliud frequētatiuū. Et ſi
gnificat frequētib9 rēporib9. ac frequētibo locis

Dicturio. is. pe. cor. dicere cupio: ſiue di/ cdicer.
cere mollior. Macro. Sed perge auiene ne ultra
te dicturiētem retardem.

Dichotomos. græce apud uos Idē ē q̄d dimidiata
ſiue diuidua q̄lis ſeptimo quoq; die poſt plenuz
orbē Inna miſit. Sic dē diochomēos. i. ſemiplena

Dictū: & nomē & participiū eē pōt. Ter. (Iuna.
utrūq; cōplexus ē: cū dixit. Nullū ē iā dictū q̄d
nō dictū ſit prius. Nā primū ē nomēi ſecūdū par
ticipiū. Et ſeiēdū q; licet dicta de oī ſermone di/
canſ apud ueteres tñ ꝑ facetiis & iocis poni ſo/
lēt. Ci. li. ii. ad cor. nepotē. Itaq; nſi cū oſa dixiſ/
ſemus dicta: ēntq; facete & breuiter & accurate
iocati ea ꝑprio noſe appellari dicta uoluerūt.

Dicteria ſunt breuiter & acute dicta uel q̄ſi dicta
nō ſeria. Alio noſe Scōmata & Apophthegmata
a græcis dicuntur.

Dicax: q maligнis ſalibus maledicit. Ideo Demo
ſthenē urbanū fuiſſe dicūt dicacē negant. Hic di
cacitas: q̄ ē ſermo cū riſu aliquos inceſſens.

Dicaculus & Dicacula diminutiua ſūt. Plau. I am.
Satis dicacula es amatrix.

Dictamē. a dicto. as. ſignificat Id q̄d dictaſ. Idē &
dictatio denotat. a quo Dictatiūcula diminutiuū
Hiero. Auctores ſūt huius dictatiūculæ nicæ ſcri
ꝑſbyteri Riparius & Deſiderius.

Dictator. q dictat. & q dictaturā gerit. q̄ a cōſule
dicere ſ: cuius dicto audiētes oēs eſſent. Creabaſ
.n. uiua uoce nō per ſuffragia: & durabat per ſex
mēſes. Et q̄a ſūma ptās erat dictatoris I ppſmis
quoq; magiſter ppli appellato ē ut ſcribit Varro
Erat aūt extraordinarius magſtatus cuius ſumma
erat poteſtas hñs uis aſaduert ēdi in cuiuſq; cuis
romani caput. nec ab ea ꝓuocādi. Iſerat. Nec alio
pacto creati ſolebat q̄ cū uis aliqua maior repēte
oborta ſgētē urbi cladē minitari uideret. Dictato
ri exteros magſtatus dīgere licebat a q̄bus dictā
dis q̄dā dictatorē appellatū uolunt.

Dictatura. ipſa dictatoris dignitas. Liu. Dictaturæ
ſemper altius faſtigiū fuit. Nā a dictatoribus nō
erat ius ꝓuocandi I quibus ēt aſaduerſio capitis
data eſt. Magiſter eqtū ſecundam. poſt dictatorē
dignitatē gerebat. Et ab ipſo dictatore eligebatur
Dictus magiſter eqtū q; ſūma ptās huius erat in
eqtes & accēſos. Et magiſter eqtū ſic uīgebaſ di
ctatori quo mō regibus tribunus. Iuue. Fumoſos
eqtū cū dictatore magiſter.

Dictatorius. a. um. q̄d ad dictatorem pertinet: ſeu
q̄d ē dictatoris. Liu. Poſtremo dictatorū. fulmē
in ſe intentatum.

Dictæ una ē ex q̄tuor ꝑcipuis urbib9 cretæ. Vnde
Dictæus. cretēſis cū. æ. diph. Virg. Dictæo cæli
regē pauere ſub antro.

Dictynnus mons in quo dianæ tēplū ſitum erat.

Dictynnū cō. y. pſilon. pmontoriū in creta ſimilē
& celebrē. ut inquit Stra.

Dictamus. & dictamū. pe. p. herba medicinalis q̄
lacerti ſe refouēt quotieſcūq; cū ſerpētib9 pugnā
hūerit. Vir. li. ix. Dictamū genitrix cretæa carpit

Dictynna. Vide in dictione Diana. ab Ida.

Didaſcalia. latine doctrina διδασκω. n. doceo

Didaſcalus ꝓceptor.

Dido. q̄ Eliſa ꝓprio noſe dicebaſ: ſed cognomēto
Dido. qa fortiter fecerit ſeipſaz potius interimēs
q̄ libidi ſdulgēs. Hæc fuit Beli filia & ſoror Pig
malionis: q̄ multo auri & argēti pōdere cōgrega
to aphricaz ad nauigauit ibiq; urbē carthaginē
cōdidit. Et cū a Hiarba libyæ rege I cōiugiū pete
ret paulilp diſtulit nuptiaſ donec cōderet ciuitatē
Nec mlto poſt extructā ſmemoriā marti quōdā
Sichæi pita maluit ardere q̄ nubere. Interꝑtatur
autē Dido Vitago.

Didrachma. bis drachma ἴſ λτο καὶ λρχμὴ
nūmus eſt duas drachmaſ cōtinēs. græci δίδραχ
μον dicūt. Amb. in epſa ad Iuſtū. Eſt aūt dimi/
dium didrachmi diachma. Et paulo poſt didra/
chma neu. gūe dixit. Hoc eſt tgī didrachma q̄d
exigebaſ ſecundum legem.

Diduco. is. p. p. uarie duco. Col. li. vi. Validā uitē

In ramos diducere cēseo. Persius. Cūq; iter ambiguū ē & uitæ nescius error diducit trepidas ramosa in compita mētes. Quādoq; diducesī ē detrahere diuidere. Vir.li.ii.geo. Quiq; paludis collectū humorē bibula diducit harena. Propet. Nō ego cōplexus potui diducere uestros.

Didyme.es.pe.cō.sula ī mari siculo una ex æoliis

Didymæ.arū.insulæ aphricæ q̄ ægypto adiacēt.

Didymi sunt montes sælicis arabiæ.

Didymus latine geminus dī.græci.n. λίδυμον geminū uocant. Quo nole uit Alexandrinus dicrus ē q licet a parua ætate oculis captus foretr diuinas tū līas optime callebat. & inter ecclesiasticos scriptores illustris fuit. De quo Hiero. Quod cū pp cæcitatē ēt elemētorū ignarus cēt tantū miraculū sui obus ꝓbuit nt geometriaꝫ q̄ uel maxime uisu indiget usq; ad perfectū didicerit.

Didymeus. Apollo dictus ē q; geminā spēm sui numinis ꝓferat illuminādo formādoq; lunam. Ex uno.n.fonte lucis. gemino sydere ſpatia diei & noctis illustrat. Vū & romani ut inqt Macro. solez didymei apollinis appellatiōe uenerant. Dictū ē & didymeū tēplū apollini dicatū apud Miletū q̄d prius oraculū brācidaꝫ nt auctor ē Ply. appellatū ē. De hoc tēplo sic scribit Stra.li.xiii. Post Possidiū Milesiū ē oraculuꝫ apollini didymeo sacrū apud Brācidas ad decē & octo stadia aseēdēti. Id a xerxe incēsum ē quēadmodū cæteras tēpla ota epheſio excepto. Postea Milesii tem plū cōstruxerūt otum maximū. q̄d ꝓpter magnitudinē remansit sine tecto uariis antiquaꝫ actiū donis sumptuosissime honotatū.

Dies tam mas. q̄ fœ. gūis ē numero singulari. Plinero tātū mas. Dictus q; diuini sit operis. Siue a Διὸς. i. ione q eius putabat rector. Seiēdū ē secūdū Pedianū q; dies fœ. gūis significat tps interminatū. Et ideo diminutiuū eius ē diecula. q̄d significat breue tpus & morā. Dies uero. xii. horaꝫ gūis mas. ē q; ē tps terminatū. Vū hodie dī q̄si hoc die. Et hesterno die ad te ueni. Sic dicimus. Ad diē nō uenit significat pstituto tpe non uenit. Iuu. Longa dies q̄d cōtulit. i. longū tps. Virg. Mīta dies uariusq; labor mutabilis æui retulit ī medius. Et inriscōsulti. bima trima q̄drima die ꝓ tēpore nsurpant biēnii trienii quadriēnii. Sz cōfundit q̄nq; hæc dria. Virg. lāq; dies ilāda aderat. Finit dies romano more secūdū Macro. a media ad mediam noctem ī & sequentis noctis media parte. quæ dī mediæ noctis inclinanatio. Deinde gallinaceum q; tum galli cantent etiam tunc quiescant. Deinde Diluculum cum incipit dignosci dies. Inde Mane cumdies est clarus. Inde Meridies diei medium. Inde iam supra uocat occiduum tēpus. q; & Seruz diei uocat. & mox supremā tēpestas. hoc ē dici nonuissimum tps. sicut ē exīssuz ī duodeciz tabulis. Solis occūs supma tēpestas esto deū uespera scu uesper ab uespero ītelia. Ab hoc tempore prima fax noctis q; tum primum faces hoc est lumina sctre incipiantideinde nox concubia a cubando siue concubium siue conticinium a tacendo. q; tum omnia tacēt siue nox ītēpesta q; tuz tps agēdi ē nulluz. deinde ītēpesta q̄ nō hēt idoneuz tpus tebus agēdis. In has partes distribuebāt diē qui cōstat ex. xxiiii. hons & lucē tenebrasq; continet. Dies secunduz ægyptios cohat ab occasu solis. Secundum persas ab ortu solis. Secundum etruscos & atheniēses. a sexta hora dici. ut Cī. ī auguralibus & Gel. plene exeq̄t. Interdū diē dicimus: ut solā lucē intelligamus tenebras uero sub noctis nole Virg. Noctes atq; dies patet atri ianua ditis. Et dies q̄dē q; sit horis xxiiii. nālis dī. Qui āt ab ortu solis ad occasuz cōsicī artificialis appellari solet. Dies totius anni ex īstitutōe Numæ. aut festi erant: aut pfesti aut intercisi. aut comitiales. aut cōparendini: aut stati: aut pliares. Erant & Atri dies. De quibus locis suis. Huius nominis genitiuus est diei dii: dies & die. Cicero pro Sex. Eqtes uō daturos illiꝫ dies pœnas. Virg. Libra dies somniq; pares ubi fecerit horas. Idē. Munera lætitiāq; dii. Sal. in Iug. Vix decima parte die ꝓ dici. Abitūs die uel diu. Idē. Diu noctuq; labora. Detiuata a die sunt. Quotidie pridie meridies nudiustertius nudiusquartus. Dianū diæta æq diale æq diū. Diluculū & perdius.

Diecula diminutiuū ad die gūe fœ. significat tempusculū. Et accipit ꝓ mota. q̄d ē hæc dies parua Ter. in An. Nō satis hēs q; diecula; addo. i. aliquam tempons dilationem.

Dicscit dies fit: licut notescit nox fit q̄ catent supposito & apposito.

Diē de die ducere. ē tē in longū ꝓtrahere.

Die dicēr alicui ē cōstitutē tpī q̄d ul ī iudicio cōperiuī aliq̄d aliud agēr debeati ut nuptiaꝫ diē dixit. hoc & tps cōstituit quo nuptiæ fieri debēt.

Die q̄rti. & die q̄rtæ ꝓ die q̄rto. Die quinti & die quartæ & deinceps ꝓ die quinto. Die pristini ul pristinæ. ꝓ die pristino. q̄d nos cōuersio cōpositionis ordine dicimus ꝓdie. Die crastini ꝓ die crastino: & alia multa. Videnī aūt ueteres diam fecisse inter die q̄rto & die q̄rtæ ut illud ꝓ ptento sit q̄d nos nudiusquartus dicimus. Hoc de futuro Sūt ār hæc ota cōposita & ꝓ aduerbiis accipiūt.

Diespер. diespitris & diespiteris. dici pē. i. iupiter. sicut duouis q̄i diē iuuās q; hotes die & luce q̄i uita ipsa iuuatet. Hor. li. cat. Nāq; diespiter igneus corusco nubila diuidēs. Macro. Ipi quoq; romani diespitē iouē appellabant.

Diereti a die uocati sunt crucifixi q̄i ad diē erecti. a dierego. is. Festus scribit dierectū ꝓ antiphrasiz dici apud ueteres uolētes significare maium diē. Vū Diereta aduerbialiter dicimus. Plau. Quintu. i. diereta cū lucula & cuz porculis. Diereta inqt quasi in malam diē.

Diereris. pe. cot. tps duoꝝ annoꝝ. sicut Trieteris triū annoꝝ Penteteris quinq;. τὸ ἔτος τοῦ ἔτους annus τρεῖς tres.

Diffamo. as. pe. p. per diuersas partes famā diuulgo. Aug. li. iii. ci. dei. Romanū imꝑiū tā lōge late q; nō posset augeri: & tā grādi glīa diffamari.

In malū ponit.apud Luca.Hō qdā erat diues q hēbat uillicū & hic diffamatus ē apud illum.
Diffarreatio:iacrificii gūs fret uiuę & uxoris: q̄si dis solutio.Cōfarreano q a fiebat farreo libo adhibi/
Differo.pe.cor.ſpatiū tpis do.Virg.li.vi.Di (to. ſtulit in ſeras cōmiſſa piacula mortē. Vñ dilatio tēporis progano ſiue extēio dr.Interdū Differt eſt ſ diuerſa loca ferre.Plau.ſ ru. Nos cū ſcapha tēpeſtas deſtrouerſum differt ab illis. Idē in Cur. Ias ego te faciaș ut hic formicæ te fruſtillati differant.Interdū Diffamare diuulgare.Lucil. Gaudes cū de me iſta fons ſermonibus differs.Plau. in Tri.Nolo ego mihi te tam pſpicere q meam egeſtatē leues ſed ut inops ſſamis neſim:ne mihi hanc famā differāt me germanā meā ſororē ſ cōcubinatū magiſq̄ in mſimoniū.Interdū diuidere ſcidere diſſipare. Ter.ſ adel. Me miſerā differor doloribuſ.Interdū in ordinē ponere. Virg.li.iiii. geo. Ille ēt ſeras inuerſus diſtulit ulmos.Interdū Diſtare.Ci.ſ Verrē.Aduide qd differat ſter meā opinionē & nā.Hinc Differētia.Indifferēs.
Differitas.p differētia.quo antiqui utebant.
Diffibulare ē exſinuare aperire.Papi.Tunicaș diffibulant auro.
Diffido.is.p.p.nō fido credulitatē depono.Sene. Nec ſederis rebo nimis fidēdō nec aduerſis diffidēdū ē. Dicimo āt Diffido tibi & diffido de te. Ser.Sulp.Ciceroni.Plura me ad te de hac re ſcribere pudet:ne uidear prudētiæ tuæ diffidere.Ci. ad herē. Et de nobis nō diffidimus.
Diffiteor.ex dis & fateor.ſignificat nego.Hier.Nō diffiteor oēs nos q xpo credimus de idolatriæ ert tof ueniſſe.Nō.n.naſcimur:ſed renaſcimur xpīa
Difficilis:nō facilis.uide ſ cadē dictōe facilis. ni.
Diſluo.is.Vide in dictione Fluo.
Diffugio.is.pe.cor.in diuerſas partes fugio.Virg. li.iii.geo.Quo tota exterrita ſyluis diffugiāt at/
Diffundo.uarie fundo.hoc ē hic Ide ſpar/ /mēta. go. Amb.Ergo prīs ſui uenena diffundāt.Col.li. ii. Nā uel reſpuit durīā ſoli dens aratri uel ſiq̄ parte penetrauit nō minute diffundit humum.
Digamus.pe.cor.idē q & bigamus q duas duxit uxores.Hier.cōtra Ioui.Nō dāno digamos. Sic digama mulier dr q̄ duos hāit maritos.Ideș Sic clericus monogamus fuerit & uxor eius digama noli cū miniſterio applicare.
Digāma bis ait duplex gāma q̄ eſt tertia alphabeti græci Ifa. Vñ.f.nſum digāma dr qa figura dupli cis gamma detinebat.
Digero.is.pe.cor.ſſi.ſtū.ordino'diſpono. Virg.Digerit ſ numeș.Quādoq̄ dilucido interptor. Idē li.ii. Ira digerit oſa calchas. Q ñq̄ Diuido diſtinguo.Ply.li.xviii.Poma ſerant' inſerāturq̄ uineæ paſtinent:ſemina digerant'.Hier.ad Dama. Vrge ne epſtati breuitate ſnſas tibi uelis digerir: aut ſingulos libros cōfici.Q ñq̄ Concoquo. Vnde & digeſtio.ut Digere pauliſper uinum quo mades. Macro.Igit' ſ uētre fit pma digeſtio.Sed ad pmā ſignificatū reduci pōt: cū digeſtio ſit diſtributio cibi ordinata.Nā frigida lienē petūt tāq̄ frigoris domiciliū ſicut iecur caloris quo calida cōſtuit.
Digeries diſpoſitio diſtributio.Macro.Nec mirū ſi digeries morſu repſionis cuaſit.
Digitus.a digerēdo qdā deriuari putant q natura miro decentq̄ ordine digitos ā geſſerit.i.diſpoſuerit.Digitoș noīa ſunt hæc.Pollex. Index.Infamis ſiue famoſus. Medicus.i. medicinalis ſeu anularis.Minus.Auctor Porphino. Indicē qui pollici pxius ē alio noīe ſalutarē ueſes uocauerīt Martiano .li.de nup.phil. Quidā redimito puer ad os compſſo digito ſalutari ſilētiū cōmonebat Medius digitus alia hēt noīa. Nam dictus ē Ver puſ.a uertēdo podice.Ob quā ēt cauſaș impudicus & ſſamis uocatus ē.Et q̄n pompebat' ſignuș deriſiōis & cōtūeliæ erat. Mar. Oūdit digitū ſed pudicū alcōre daſioq̄.Symmachoq̄ luu.Ipſe minaci pberet laqueū medīāq̄ oūderet ūguē.Perſ. Frōtēq̄ atq̄ uda labella ſſami digito & luſtrabilis ante ſaliuis expiat.Huiq̄ diminu.ē digitulus.
Digitū tollere ſignificat fauere ſuffragariſ ſicut digitū deprimere ſuffragiū derogare.Hora.Vulgus utroq̄ ſuū laudabat pollice ludum.Iuue.Et uerſo pollice uulgi quēlibet occidūt pplāter.In ēptōe etiā digitus poſt licitationē leuatur ſignificantes quēq̄ emptioni allubeſcere.Var.Iaș mea res digitū ſuſtulit hoſpitibuſ.Vñ Māceps ē appellatus q̄ q̄dpiā cōducēs manū tollebat ſe ſignificās emptorē.Hoc erat apud ueteres micare per digitorū leuationē diſtrahere.Q. d' emptio fieret per elevationē digiti oſtēdit.Amb.ad Simpli.Sed nō ille ſolā liber q dām licitatotē nō pertulit:aut tollētē digitū nō uidit.
Digitale q̄d digitū ē. Ply.li.xxii.Et aucuſæ radix in uſu eſt digitali craſſitudine. Digitalia ſubſtāti uū.digitoș tegmēta dīt.Var.li.i.de re ruſ.Olea manu ſtricta melior ea q̄ digitis nudis laudabitur q̄ illa quæ cū digitalibus.
Dignus.a.um.q̄d mereſ:ut dignū laude:dignū caſtigatiōe.q̄d mereſ laudē:q̄d mereſ caſtigationē Cuiș cōtrariū ē Indignū.Mar.Digna tuo cuſiſ ſ dignaq̄ noīe dicā hoc ēdicā cur mercarīſ & ū me rearis hoc nomē. Digna fiāt p meritis.Indigne pter merita.Ouid.Leniter ex merito qcq̄d patiare ferēdū eſt q̄ uenit indigne pœna dolēda uenit Quidā ēt dignanf uſurpant.q̄d ē uel digne:uſ ſe cūdū materiaș.Indignanter per indignationem.
Dignitas.a dignus fit.& ſignificat q̄d dignum eſt ſeu honorē alicui ppter merita uel ipſūm uel debitū.Gelius.Cuius dignitas nec augeri laudibus nec minui detractiōibus pōt. Accipiſ tū q̄ñq̄ p magiſtatū adminiſtratōe & honore.Ci. Thermo. Vt oībus ſ rebus ei te cōmodes quo ad fides dignitaſq̄ tua patiēf.Interdū ſumiſ p uirili pulchritudine.Idē li.i.offi.Pulchritudinis duo ſunt gña Vnū mſiebre quā uenuſtatē appellamus:alterū uirile quā dignitatē dicimo. Sermōis ēt geſtus uociſq̄ dignitas dr:ut apud cādē ad herē.Sermo diuidi ſ ptes q̄ttuor:dignitatē demōſtrationēi narrationē:iocatōeș.Dignitas.o.fo ē cū aliq̄ grauitate & uocis remiſſiōe.Huius cōtrariū ē Indignitas

p dedecore siue ignominia: & q̃ indignũ ẽ: siue q̃ est cõtra dignitatẽ. Ci. li. iiii. ad herẽ. Neq̃ uerbis cõseq̃ i dignitatẽ rei. Idẽ. Q. Ligario. Cũ ad iecũdo calẽdas intercalares pnores rogatu fratrũ tuoꝝ uenissẽ mane ad Cæsarẽ: atq̃ ocm adesdi atq̃ cõuenẽdi illius idignitatem & molestiã pertulissẽ. Dſ ẽt indignitas ut opponitur dignitati uirili. ſ. p idecẽtia. de q̃ li. in. ad herẽ. Acuta exclamatio fauces & nocẽ uulnerat: eadẽ i ædit auditorẽ. Habet. n. q̃ddã illiberale: & ad muliebrẽ potius uociferationẽ q̃ ad uirilẽ dignitatẽ indicendo accomodatam.

Digno. as. dignũ puto. Pacu. Quis deos Ifernos q̃bus cælestes dignet honoribus. Huius passiuus ẽ Dignor. q̃ ẽ dignus hẽor. Virg. Cõiugio anchisa ueneris dignare superbo. In frequẽtiore usu est. Dignor deponẽs p dignũ iudico: seu hẽo. Sue. in Aug. Vniuersus demq̃ gñs operas aliq̃s publico spectaculo pbẽtiũ ẽt cura sua dignatus ẽ. i. dignus iudicauit & dignatiõe sua pſecutus ẽ. Ci. œconomico. Hõ ex eo nũero hosus q̃ apud nos hoc nole dignant. i. digni hñt. Huius cõtrariũ ẽ Dedignor q̃ ẽ nõ dignor uſ idignũ reputo: cõtẽno. Virg. Quos ego sum totiẽs iã dedignata maritos. Indignor uero irascor seu molestẽ fero: q̃si ea patiens q̃bus nõ suus dignus. Ser. Sulp. Hem nos homũculi idignamur siqs nr̃s interuerit. Aliq̃n cõstituit cũ dtõ. Hier. sup Mat. Decẽ apli nõ idignãt mti filioꝝ zebed æi. Aliq̃n cuꝫ abiiõ mediante de. ut apd eũg. Et audiẽtes decẽ idignati sẽ de duob9

Dignatio apud ecclesiasticos p mansue- fibus. tudine lenitate facilitate capit. Apud Liuiũ p familiaritate siue gra. Cũ li. ii. ingt Apius iterꝝ lectus haud ita mlto post i p̃ncipũ dignatiõcꝫ puenit. Indignatio. ira. luu. Si nã negat facit idigna

Digladiari. ẽ uarie gladiis certare. Ci. trio uersus p translationẽ p dissentire cõtendere & ueluti gladiis dilaniari. Quid antipt digladiarscũ carneade tot uoluminibus?

Dignoto. as. signa i primo. nt fieri solet in pecoribus ut dignoscant.

Dignosco. diuerse nosco. discerno. Lact. li. vi. Inuicẽq̃ se dignoicunt.

Digredior. discedo. Virg. Hos ego digrediẽs lachrymis affabar abortis. Ci. Comisi. Et si per iniquo patiebar ato te a me digredi. Indi Digressio: & Digressus pro discessu.

Diambus ex dis & iambus. sed. ſ. ablicit. Pes est ex duobus iambis cõstans ut amœnitas.

Diiudico. diligẽter seu diuisim iudico. Cie. lib. tus. Vtrũ igit inter has snias diiudicare malimus an ad ppositũ redire.

Dilacero. as. Vide in dictione Lacero.

Dilato. as. pe. p. iatũ facio. ut ẽ illud dilatant phi-

Dilabor. pe. p. diffugio seu discedo. Ci. laterna. li. i. tus. Sed nescio quo mõ dũ lego assentior cuꝫ posui librã & mecũ ipse de imortalitate atoꝝ cœpi cogitare: assensio illa ois dilabit. Proprie uero dilabi est deorsum nare labi corruere. Lact. li. iii. Domus ab hñtatore deserta dilabit. i. corruit. Ci. in Læl. Iaꝫ. n. a sapiẽtiũ familiaritatibus ad uulgares amicicias oso nra dilabit. i. descẽdit siue decurrit. Aliq̃n ponit p deficere. Lact. li. vii. Desciscẽtes q̃ fatigati & dilabẽtis mũdi senectutẽ. i. de

Dilapido. as. p. cõ. dissipo. Ter. i phor. ficiẽtis. Cõueniẽdus phormio ẽ: pus q̃ dilapidet nras trigẽta minas. Hier. i bonũ usus ẽ. Oceano scribens Ocm cẽsum distribuit dilapidauit ac uændidit & in pecuniã cõgregatũ usibus pauperuꝫ pparauit.

Dilẽma. atis. & Dilẽmatũ. per dupl: x. mm. argumẽtũ ẽ q̃ utriq̃ aduersantũ capit. Hier. cõtra Rufi. Hoc ẽ ueꝝ dilẽmatũ tuum nõ ex dialectica arte quã nescis sed ex carnificũ officina & meditatiõe proiatum.

Diligo. is. pe. cor. xi. ctũ. significat amo q̃ls minoris uis sit ut supra in dictiõe amo dictũ ẽ. Quandoq̃ diligere significat diuidere. Plau. i Cur. Clypeatus elephas ubi macheria diligit.

Diligens a legẽdo dſ studiosus: q̃ eoꝝ q̃ amamus studiosi simus. Hic diligẽtia ad corpus & ad aliuꝫ referſ: cura ad alumi opera ad corpus. Ideo i oso-nẽ cũ sæpe numero ista ponantsi diligẽtia semper in fine cõstituit. Aliq̃n ẽt ponit p dilectiõe. Hoꝝ cõtraria sunt negligẽs & indiligẽs negligẽtia & i diligẽtia Ci de opt. gñe dicẽdi. Sed q̃dã ẽt negligẽtia ẽ diligẽs. Ter. i adel. Ingeniũ tuũ noui liberale sed uereor idiligens nimiũ sies. Idez i phor. Pol mei pris parta bñ idiligenter curant.

Dilogia cũ accẽtu i pe. Figura ẽ cũ ambiguũ dictũ duas res significat. ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ λόγου

Dilorico. as. pe. p. significat Discindo. Ci. Qui in causa perorãda nõ dubitauit tcũ excire cõsularez & eius diloricare tunicam.

Dilucidus clarꝫ. dilucido claꝝ facio. Dilucido. Vide i dictione Lucido.

Diluculũ ante solis ortũ aurora q̃si parua diei lux q̃ tũ dies lucescere iciperet. Hier. ad Eusto. Horã tertiã. sextã. nonã: diluculũ quoq̃ & uesperam nemoẽ q̃ nesciat. Diluculo adũbitũ sigt sũmo mane

Diluculo. as. pe. cor. significat diluculũ fieri. Gel: Die crastino ubi primum diluculabit fac amicos adeas & roges ueniant.

Diluculascit. dilucescere icipit. Dilucescit dies fit.

Diludia. ludoꝝ intermissio.

Diluo. is. diui. dilutũ. ex di & luo. significat lauo purgo ſsoluo. Ci. li. ꝫ. tus. Quæ cogitatio una maxime oẽs molestias extenuat & diluit. i. resoluit & eneruat quẽadmodũ uinũ aqua dilutũ subneruat. Per translationẽ diluere ẽt crimia dicimus. i. purgare: & refellere. Et oratores diluere dñr q̃n refellũt obiectiões aduersarii. Et Diluere ẽ aqua uel aliũ liquor miscere tẽperat. Virg. Cui tu lacte fanos & mixti dilue baccho. Et Pers. Diluis helleborũ dixit p eo q̃ ẽ medicamẽtis tẽperas. Hinc.

Dilutus. a. um. pe. p. q̃ ẽ mistũ. Vñ uinũ aq̃mistũ. dſ dilutũ. Mar. Diluti bibis uncriã falerni. a quo dilutius & dilutissimum: p ut minus plusue aquæ admistũ fuerit. Vñ Cor. Celsus ꝑcipit hyeme meraciũ eẽ bibẽdũ: æstate dilutius. Hiero. Vinũ dilutius uocat aquatius. Vinũ ſgt si aquatio

bibiſ callx frangiſ: mẽſa ſubuertiſ. Meraciꝯ nimũ dr qđ minus dilutũ ſiue aqnatũ eſt. Cõſtat qui lymphatũ uinum dicunt nõ ſatis recte dicere q lymphatũ aliud ſignificet. Dilutus color dr cum uelut aqua adhĩta minus ẽ intẽſus. Gel. Luiheꝯ color rufus eſt dilutior. Dilutũ ẽt neu. gñe uocaſ id liqdũ i quo aliqd certo tpe infuſuꝫ fuit: ut ſi in uas uini appoſitũ abſynthiũ fuerit: deide poſt interiectũ tp̃s abſtractũ id uinũ abſynthii dilutũ dicef. Ply. Bibiſ & madefacti abſynthii dilutuꝫ Ita. n. appellaſ hoc genus.

Diluuiũ. qđ uarie diluit. Nã diluuiũ diuerſoꝝ pur gamẽtũ fuit ola diluẽs. qñ. ſ. i modicis ibriꝯ uſ uexaſ terrã uel obnuſ: q & inundatio dr.

Dimano. as. pe. cor. diuerſe ſine diuiſim mano de/fluo. Ci. p. M. Cælio. Eg dẽ ut ad me reuertar: ab his fontibus pfluxi ad hoſuꝫ famaꝫ ut meus hic forẽſis labor uitæq; nõ dimanauit ad exiſtimatiõnẽ hoĩnm paulo latius a iudicio meoꝝ.

Dimẽſum. qđ & Demẽſuꝫ dr. Vide in Demetior.

Dimico. as. pe. cor. pugno. q ꝓpie ſit re. Cõtẽdo uero nerbis tãtũ. Ci. li. iii. de ora. p Qui pter tot tantoſq; cãs clariſſimoꝝ hoſuꝫ atq; optimoꝝ uiroꝝ mẽ ſemper ab oi cõtẽtõe ac dimicatiõnẽ reuocaſti

Dimidius. a. um q̃ſi per mediũ diuiſus. Et dicit de rebus quæ ſeperatæ ſunt. Nã ẽ pars altera ex dimidiato. Mar. dimidiũ donaſ lino q̃ credeſ totũ q mauult mauuſ pdeſ dimidiũ. Dimidiato uero a. um. dr de rebus quæ cõtinuæ ſnnt & nõ ſeperãtur q̃ſi diſmediatus & in partes duas; pares diuiſus. Vñ. Ci. i tuſ. dimidiatũ mẽſem dixit. Et q ex mille denariis q ei debebanf qngentos recepit dimidiũ ſe recepiſſe dicet nõ dimidiatũ. Et ſi cui ſcyphus argẽteus cũ alio cõmunis in partes duas diuiſus ſit: dimidiatũ dicemꝯ: nõ dimidiũ ſyphũ

Diminuo. is q̃ſi ſ diuerſis partibꝯ minuo. Terẽ. in adel. Diminuef tibi cerebrũ.

Dimitto. dimittis. diuerſe mitto. Igitur C. Manilium ſeſulas atq; in eam partem ethruriæ Septimũ quẽdã camertẽ in agrũ picẽnũ. C. Iuliũ in Apuliam dimiſit. Aliqñ dimittere ẽ abire permitterc. Licẽtiã dare caſſare. Ci. li. i. of. Cũ aũt Pompilio uideref unã dimittere legionẽ. i. caſſare. Sal Deinde eos pollicitus operaꝫ ſuam domũ dimittit. i. licẽtiat. Aliqñ mittere. Virg. Eg dẽ per litora certos dimittã. Inde dimiſſi legati dñr. Aliqſi dare. Virg. Dimiſſaq; ab iouc noſa gẽtis. Aliqñ eſt permittere in ptãtẽ dare. Ci. li. i. de rep. Tum annui cõſules: tũ dimiſſi pplo faſces. Aliqñ dare lr̃e. Laur. Dimitto te diſcedẽs. i. tel quo. dimitto te diſcedẽtẽ. i. abiſ pmitto. Aliqñ hũiliaſ. Virg. Deiecit uultũ: & dimiſſa noce locuta ẽ. aliqñ porrigef pduceſ. Var. Cũ ẽt Thais Menandri tunicã dimiſſaꝫ hẽat ad talos. Aliqñ demittere hoc eſt de ſuper mittere. Virg. Dimiſſum lapſi perfun. Sal. Cũ ſtrepitu dimiſſum uictoriæ ſimulachrũ.

Dimiſſum. qñq; abiecto poniſ. Ci. Timido alo humili dimiſſo. qñq; p humili & miſerabili.

Dimiſſoriæ: lr̃æ in qt Modeſtinus ſnnt quæ uulgo epl̃æ dñr q p eas cũ ad eũ q appellatꝯ ẽ dimittit.

Dimulgo. as. diuerſe publico. Ci. Apio. Quatcuiſũ eſt occultiꝯ agẽdũ neq; nllo mõ dimulgandũ.

Dindymus. pe. cor. in ſingli maſ. gñis. in pli neu. Inga ſunt montis Idẽ phrygiæ mri deuꝫ dicato Proper. Dindymus & facta fabricata inuenta cybelle. Virg. Ite per alta dindyma.

Diobolares: mercennes dñr q̃ duobus obolis ducũt Sũt q ſcribant Diolares. Hoc eſt uiliſſimæ mercetrices q̃ ſub dio paruo ſtipẽdio pſtantur.

Diocles: nomẽ uiri ppriũ q̃ſi Iouis gloria Διὸς ἰουις κλέος gloria.

Diœceſis cuꝫ œ. diph. pe. p. latine gubernatio administratio diſpoſitio ſine iuriſdictio a διοικέω gubernо tueor. Sunt aũt diœceſes põtificũ in qs adminiſtrãdi officiũ ſui liberam habẽt poteſtateꝫ ꝓpter qđ diœceſani epi uocanf.

Diogenes pe. cor. nomẽ phi cynici famoſiſſimi Antiſthenis diſcipuli. de quo ſcribiſ q cũ Antiſthenes nullũ diſcipulo/ꝝ reciperet: & perſeuerãtẽ diogenẽ remouere nõ poſſet: nouiſſime claua minatꝯ eſt niſi abiret. Cui ille ſubieciſſe dr caput. atq; dixiſſe. Nullus tam durus baculus erit q me a tno poſſit obſeqo ſeperare. Vtebaf Diogenes pallio/lo duplici ꝓpter frigus. Perã p cellario hũit: ſe/cũq; portanit clauam ob corpuſculi fragilitatẽ q̃ uaꝫ ſenex membra ſuſtentare ſolitus erat: & ὑμε ῥόβιος ut inqt Hiero. i. diant nictus. uulgo appellatus fuit in põtez horam poſcẽs a quolibet & accipiens cibũ. Habitauit aũt in portaꝝ ueſtibulis & porticibus ciuitatum. Cũq; ſe contorqueret in dolio uolubilẽ ſe habere domũ iocabatur: & ſe cum temporibus immutantẽ. Frigore. n. os dolii uertebat in meridiẽ æſtate ad ſeptẽtrionem: & ut cũq; ſol inclinauerat diogenis ſtoriuꝫ ſe uertebat. Ferũt accedentẽ Alexandrum rogaſſe ne ſibi apcanti a ſole obſtaret. Obiit ferme nonagenariꝯ Aiunt qdam cum moreref mandaſſe ut cadauer ſuũ in ſepultum ꝓiceref ut oẽs beſtiæ participes ipſius eẽnt. Fuerunt alii quattuor diogenes: quoruꝫ unus fuit Apolloniates Anaximenis auditor tẽporibus Anaxagoræ. Alius Sicyonius q pelo põneſiaca ſcripſit. Alius ſtoicꝯ ex ſeleucia q babyloniꝯ ob uicinitatẽ dictꝯ fuit. Alius Thar ſenſis qõnũ poeticaꝝ ſcriptor. ſꝫ i cynicũ nicanor tale epigrama inſcripſit Διογένης ἄρα λέγει τις ἐλαφροσυμφορώτατός ἐσσι θνητῶν· ἐλαφρὸ μὲν νοῦς ὀδάξ. qđ & ſuidas repetit. Τὸ διογένους μάλα βραχέων.

Diogenetus fuit unus itineꝝ Alexandri regis menſor. Alius fuit ætate Cæſaris Antonini phi pictor egregiꝯ de quo Iul. Capi. Alius clitõachi pf illius pœni q ſucceſſit Carthagini uocatꝯ an haſdrubal. Fuef & alii huiꝯ nois. Familiare ẽgcis uocabuliũ

Diodorus pe. p. nomẽ phi Socratici de quo Hier. ſic ſcribit Diodo. Socraticus qnq; filias dialecticas ſſignis pudicitiæ habuiſſe narraf. de quibus & Philo carneadis magiſter planiſſimam ſcribit hiſtoriam. Fuit & Diodorus Siculus hiſtoricus. & Diodorus ſtoicus philoſophꝯ Cæcus. de quo Cicero in Bruto ſic ait. Erã cũ ſtoico diodoro q cũ hĩtauiſſet apd me: cũ Quinto uixiſſet: nup eſt domi meæ mortuꝯ. a quo cũ aliſ rebꝯ: tũ ſtudio

ſiſſime ſ dilectica exercebat. De hoc ēt ſ. v. tuſcu.

Diomedes rex ætholiæ Tidei & Deiphiles filius q fortiſſimus danaū appellatus eſt. Fuit & alius diomedes thracū rex truculētus q equos ſuos ad menaȝ carnibus in Tynda oppido paſcebat: ſȝ poſtea ab herculeeqs ſuis in pabulū appoſitus fuit. Fuit et diomedeſ grāmaticꝰ mſri Igenii uir.

Diomedei ςāpi uocati ſunt ſ apulia q in diuiſione regni quā cū Dauno feciſſe dr diomedi ceſſerūt

Diomedeæ Inſulæ duæ e regiōe Gargani ſunt. q̄rū altera habitatores habet: altera deſerta ē. ubi diſ paruiſſe Diomedē & ſocios eius ob. dolorē conuerſos: q̄ ob id diomedeæ uocitatæ ſūt. Has Iuba Cataractas appellat: dētes eis ēē dicūtur: oculi igneo colore. cætero corpore cādidæ ſūt q̄ in ſola diomedea inſula uiſunt.

Diomeda phorbātis filia fuit: quā Achilles ex leſbo raptam concubinam habuit.

Dion nomē ppriū ſyracuſani nobilis. q adeo Platonē amauit ut ſe eidē totū traderet. Hic patriaȝ aſſeruit ſ libertatē expulſo dionyſio tyranno. De quo Plutat. refert q cū Calippū cui oluȝ uni maxime fideret inſidias ſibi tēdere accepiſſet. eū arguēſ paſſus. mori ſ qēs lōge p̄ſtaſ q̄ uiuēſ ubi nō hoſtes ſoiū ſȝ ēt amicos cauere oportuerit. Alter fuit Dion pruſeꝰ orator. cui ob elegātiā chryſoſtomo cognomen fuit. ſed tamen dion ita de ſe ipſo ſcribit λέγω γὰρ τοῦτο ὅτι ἔτι ὡς ὁ Δίων ὁ τῶν Συρακουσίων ἐτὶ τοῦ σεύηρου καὶ ἀλεξάνδρου τῶν αὐτοκρατόρων γενόμενος ἀλλὰ ὡς ἰωάννης ὁ χρυσόστομος ἀλλὰ ὡς ἰωάννου τοῦ πατριάρχου ἐτὶ δὲ μιχαὴλ ἀυτοκράτορος τοῦ λογοθέτην ἐτὶ τομὴν ταύτην τῶν τολλῶν βιβλίων τοῦ λίωνος συντετόμενος.

Dione. es. una ex nymphis oceani & tethyos filiā ut q̄dā perhibēt aqua uenus ex ſpūe nata ſit: unde & dionæa dicta ē. Vir. Sacra dionææ matri. Et alibi. Ecce dionæi p̄ceſſit cæſaris aſtrū.

Dionyſius dictus ē bacchus: & dionyſia bacchanalia bacchi feſta. Fuit & hoc nomīe plūs heraclea tes. zenonis ſtoici anditor. q cū rhenū morbo laboraret cruciareturq̄ cruciatu ſpatibuli ſuccūbēs dolori clamabat ſſa eſſe quæ a Zenone didicerat. Zeno. n. & ſtoici oēs hoc hūt dogma. dolorez. ſ. nō eſſe malū. ſȝ a diaphoron hoc eſt idifferentē. Fuit & Dionyſius tyrānus ſyracuſanus ſuſfectus dionyſio ſeniori. q cū ciuitatē ſyracuſanā cædibus repleſſet expulſus eſt: iterūq̄ recepto cū crudelior indies eſſet rurſus extōris corinthū ſ exiliū p̄ficiſcit: ubi in ſordidiſſimū uitæ gēs deſcēdit in popinis lupanaribuſq̄ reſidēs ut contēnendus magiſq̄ metuendus uideret. Nouiſſime ſe ludi magiſtrū p̄feſſus pueros in triuio docebat: ut quoniā uiris ſperare nō poterat ſaltē pueris imperaret. Erat. n. eruditus ut pote Platonis auditor. Olim ſterrogatus iaȝ exul: qd ſibi plūa pro fuiſſet. Sciēter reſpōdit: Vt æquo aīo ferrez talē ſortēȝ mutabilitatē. Regnauit hic ānis. xxxviii. Plutar. auctor ē regiā dionyſii puluerulētā fuiſſe ppter eoȝ multitudinē q̄ geometricas in pulue reſiguras deſcribebāt. Ambo tamē & pater & fīē lius plīi platonē p̄ceptorē audierūt. Plato aut iunior ἀλίθος ἐς ἀμέθυςος. ἐτῶ δ' ὅπὸ τας διόνυσος ἢ πιθέτω μᾶλλον ἢ μαθέτω μεθύειν. i. hic lapis eſt amethyſtus. ego āt bibulus bacchus uel ctede ſobriū eſſe: uel diſce inbriari qa erant duo cōtraria ſimul lapis cōtra ebrietatē uñ habet nomē: & bacchus. q. d. crede q̄ unus nſum uincet: ſed melius eſt bibere.

Diophanes. pe. pro. nomē uiri bithynnici. de quo Col. Diophanes bithynnius uticēſez totū dionyſium pœni magonis interpretē per multa diffuſum uolumina ſex epitomis circūſcripſit.

Dioptra: inſtrumētū geometricū ab expiorādo p̄ſpiciēdoq̄. In qua ſignificatiōe utitur Ptol. Sed Victr. li. viii. accipit pro regula ad librādas aq̄s cū ait. Libratur aqua dioptris.

Dioryges ſunt foſſe manu factæ. qua dictione utitur Pompo.

Diotyctos. ſignificat abſciſſam continēnti.

Diōſpolis. ægypti ciuitas quæ Iouis ciuitas Hecatōpylos quādoq̄ dicta fuit. Sūt & aliæ locis aliis hoc nole in ægypto quattuor p̄ter hāc pulſillæ ciuitates. Irē in ſydia & in palæſtina.

Diotæ ſunt uaſa ſeu dolia fictilia duas anſas habētia & ad ſeruāda uina accōmodata. Hor. Depromē q̄drimū ſabina o thaliarce merā diota.

Dipelus. uir cretenſis Scyli frater. qui ambo teſte Ply. Primi oluȝ marmore ſculpēdo claruere.

Diphilus: pe. correp. Iouis amicus. Dyſphilus. malus amicus.

Diphtōgus ē cōglutinatio duaȝ uocaliū ni ȝ ſuam ſeruātiū ex δίς & φθόγγος qui uocalis eſt ſonꝰ. Et ſciēdū q̄ ubicūq̄ a uel e ſ oibꝰ añ ſina lē reperiūtur. Fere ubiq̄ a & u nuſ e & u diuidāſi ut nicolaus: archelaus: alueus: cereus. Excipiunt laus: ſtaus: & heus in q̄bus ē diphtōgus. In græcis uero dictiōibus aliquādo hñtur diphthōgi. Vir. Orpheus in ſiluis inter delphinas otion. Et oīs diphthōgus: aut ē ī p̄ncipio: ut Aeneas: aut in medio: ut coæuus: aut in fine ut muſæ.

Diphtera. alio nole bæta: ueſtis paſtoricia ex pellibus ouiū aut capraȝ cōſutis.

Diplois. idis. genus palii. quaſi duplex pallium δίπλόος enim duplex dicitur.

Diplomata. genus tabellaȝ. Ser. ſcribit diploma ēē epiſtolā uel ſcripturā aliquā ad alīū miſſaȝ. a uerbo græco δίπλόω duplico. Inde diploma duplicatio: & lr̄æ eo q̄ duplicēē. Alii putant diplomata ēē ſingulariū uiroȝ & uicoȝ priuilegia in tabellis ſcripta. & in q̄bus p̄ncipis nomē adſcribit. Vulgꝰ bullas ſemidocti ſupplicatiōes docti ſupplices libellos uocant: quæ & breues dicunt. Ci. Apio. Diploma ſtatī nō ē datū q̄ mirifica eſt improbitas ſ q̄buſdam qui tuliſſent acerbius. Et pro cor. balbo. Mitto diplomata tota ſ prouincia paſſiȝ data. Sue. de Aug. In diplomatibus libelliſq̄ & epiſtolis ſignādis initio ſphingæ uſus eſt mox imagine magni Alexandri. Græci. δίπλόο dicunt duplum: tanquam

duplices illæ tabellæ dici possunt diplomata.

Dipondiũ & dipondius. siue dupõdiũ & dupondius adnobus põderibus q̃. Nã ut Var. docet. duos asses pẽdebat. As uero nummus libralis. & dupondium nummus bilibris dicebatur.

Dipsas. a dis latle sitis dicit. Ponit ãt p quodã aspidũ genere: cuius mortu ĩcredibilis sitis ĩducit. Luc. li. 8. In mediis sitiebãt dipsades undis. Et in deutorono. Scorpio & dipsas. Lucianus ãt τὸ δὲ λὴν πάντων ἴρπε τῶν λεινότατον ὁμήλαμμος τε ἔφυ ἡ δίψας ἐς ὄφις ἡ πάνυ μέγας ἐχίδνα ὅμοιος & plutima dicit.

Diptota pe. p dicũtur nola duos tantũ casus habẽtia. sic tetraptota pẽtaptota. quæ habent q̃uor & quinq̃ casus.

Diptychũ. pe. cor. dt duplicatũ. Amb. li. Hexa. Explorat si q̃n ostreũ in remotis ab ol uentro locis contra solis radios diptychũ illud suũ aperiat & referat claustra testæ: ut libero aere uiscerib̃ sui noluptatem quandam capiat.

Dirũ. crudele ĩfestũ. q̃si deoꝝ ira ĩmissuꝫ. Vir. Primaq̃ dira per Icautũ serpãt cõtagia uulgus. Hinc diræ furiæ. q̃si deoꝝ ire. Aliq̃n accipit pro magno. Idẽ. Iam tũ relligio panidos terrebat agrestes dira loci. Hinc ditas crudelitas. Ci. Intelligi potest ex his fratribus q I adelphis sunt quãta I altero diritas: in altero comitas.

Diræ: execratiões & ĩpcatiões quæ in maliuolos effundebant horrẽdæ deos quosdã I auditos cõpellãtes quibus q̃qs obnoxius erat ĩ necesse erat illũ maxlo affici ĩfortunio. Hor. Diris uos agã dita detestatio.

Dircæ. nomẽ mulieris Lycis thebanæ regis uxoris: quã poetæ fingũt cõuersam ĩ fontẽ sui nominis. Alia fuit Dirce babylonia q̃ sua forma rumẽs in piscẽ cõuersa ẽ. Oui. lib. iiii. me. Dirce quã neruosaꝫ squãmis uelãtibus artus.

Dircæus cũ æ diphtõgo. dt Aonius sine thebano. Nã pars boetiæ ĩ q̃ fons ẽ Dircæus dircæa cognomĩata ẽ. Et apud Vir. Amphion dircæus dictus est. i. thebanus.

Diribitoriũ. locus erat in quo recẽsebãtur exercitꝰ & stipẽdia militiæ numerabant a diribẽdo. Hoc ẽ distribuẽdo. Et diribitores distributores. Ci. de reditu suo ad senatũ. Quãdo ĩqt ulla dignitate tot rogatores diribitores custodesque nidistis ẽ Hoc est diuisores distributoresq; q inter tribus nititi pecuniã diuiderẽt. quos Plau. I aul curiarũ magistros appellauit. Qui distribuerẽt ĩqt argẽti minas ĩ niros. Ex hac similitudie structores epulaꝫ & olo ꝓpositi negocijs uocabulũ id quã doq; accipiũt p loco I quo miuisti diuersãtur. Apul. li. ii. de asi. Frequẽs ĩqt ibi epulonũ diribitores plusculi splendide amicti fercula copiosa scitule submĩistrata. Ply in epis pedagiũ appellat id q̃d diribitoriũ dici uĩ. ἀπὸ τῶν παιδῶν. i. a pueris & ministris.

Dirigo. is. pe. cor. ex di & rego. significat obliquũ emẽdo. Plan. Ciceroni. Ad mutinã iter dirigerẽ. Apd Plautũ ĩuenit dirigere pro dissidere.

Dirigeo. es. gui. significat pre frigore aut timore. aut alio casu uiribus destituor. Vir. Diriguit uisu I medio calor ossa reliqt. i. diuersis modis rigidus factus ẽ. q̃a ꝓformidine cõtractus est.

Dirimo. is. pen. correp. diremi diręptum. ex di & emo. & Iterposita. r. siue ex dis & emo. s ĩ. r. mutata ta cõpni uidet. Et significat diuido. Hiero. in nita patrũ. Ob hoc aũt dirimunt habitaculis: ut filẽtii sui qere & ttiõe mẽtis diuia sectãtes nec nox aliqua: nec occursus ullus: aut sermo aliquis ociosus perturbet. Aliq̃n Dirimere ponit p destruere. Sal. Quia nõdũ frequẽtes armati cõcurrãt: res consilium diremit.

Diripio. is pe. cor. uide in dictione Deripio.

Dirupo. is. uarie rũpo seu uiolẽter scindo. Plau. in cur. Geminos I uẽtre uideor hĩe filios nihil metuo nisi medius dirũpar miser. Refert quãdoq; ad animum. Ci. Dirumpor dolore.

Dirũcino. as. Vide in dictione Runcina.

Dirũcio. is. significat depurgo & q̃ dig; eiicio.

Dis ꝓpositio dissũctiua de qua supra dictũ ẽ. Dis uero ditia diuitiaꝫ & Iferoꝝ deus ut ingt Stra. Græce Pluton dt q̃a terrenã oẽm uiꝫ atq; naturã diti phi dedicatã putabãt q̃ diuitiæ oẽs e terris orianf & in terras recidãt. Nã πλοῦτος του latle diuitiæ. Quint. tamẽ li. i. a cõtrario ĩterpretat q̃a minime diues ẽ. Ponit ẽt dis pro diuite. Plau. I aul. Dites diuitiisq; aureos mõtes colũ ego solꝰ supero. Ter. I adel. Dis q̃dẽ eis dem: ac tẽ tuã cõstabil lles. Hic Dictior & Diuissimꝰ Dito. as. & Ditio. p Iperio.

Discapedino. as. pe. cor. a capedie fit: significatq; rescro aperio. Apul. Hyagnis primus in canẽdo manus discapedinauit.

Discerpo. is. psi. ptũ. ex dis & carpo. uarie cẽdo. distraho: discindo. Liui. li. i. Fuisse tum quoq; aliquos q̃ discerptũ regẽ patrũ manibus tãn argueret Var. Duabusq; admotis q̃drigis alligatum corpus eqs ĩ diuersũ iter cõcitatis discerpere.

Discindo. is. discidi. pe. cor. a dis & sciudo. Discidi uero pc. p. fit a dis. & cẽdo. Ter. in adel. Vide ut discidit mihi labrum.

Dissecatus. a. um. q̃d ẽ pe. anatomen exẽteratum. Quod. n. græci τὴν τομὴν nos dissectionẽ et cõlectionẽ uocamus. ut apd Ply. & Celsuꝫ accipiõt. Aristo. Chamæleon. dissectus totus spirare ꝓterea diu põt. Fit aũt a Disseco. as. pe. cor. q̃d cit dilanio. & uarijs modis seco. siue ĩ uarias partes diuido. Vñ diuisiões phimoniorꝝ inter cõfortes dicuntur dissectiones.

Discepto. as. disputo cõtẽdo discordo. Aliq̃n etiã moderor cõpono. Ci. li. iiii. tus. Itaq; illius ueræ elegãtisq; phiæ quæ ducta a Socrate in peripateticis adhuc permãsit: & idẽ alio mõ dicẽtibus stoicis cũ Academici eoꝝ cõtrouersias discepterẽt: nulla ferre tũt aut pauca admõꝫ latina monumẽta. Hic discẽptator. dt tei sniæq; moderatoꝛ ut docet Ci. in partitionibus ad filium.

Discedo. is. pe. p. recedo. Ply. Facessite hĩc atq; a nobis discedite. Aliq̃n tacet loco de quo. & ponitur locus ad quẽ. Aug. Dũs discessit trãsiordã

nẽ. Aliqñ utrũq; ponimus: ut Nõ diu ẽ ex quo ille hĩc rus abiit. interdũ discedere ponit pro Excipere: ut si dicã. Cũ discessi a parẽtibus nemo ẽ mihi te charior. i. parẽtibus exceptis. Ci. Lẽtulo Cũ a uobis salutis meæ auctoribus discesserã. nec lim te existimare neminẽ eẽ cuius officiis me tã esse deuinctũ nõ solũ cõfitear: sed ẽt gaudeã. Interdñ pro distẽdi diuidi. Idẽ li. iii. offi. Hinc ille Giges inducit a Platone q cũ terra discessisset magnis q busdã ibnbus defecẽdit i illuz hiatũ. A discedo fit discessus. p recessu. & discessio pro diuisione & hiatu.

Discerno. is. discreui. etũ. seperto. Hier. ad Tyrasiũ. Ad cõperẽda peccata gaudẽr tã parentes a filiis q̃ filii a parẽtibus puocãte diabolo seperari: ad i dulgẽtiã percipiẽdam nolũt ab inuicẽ deo uocãte discerni. Quãdoq; significat. Certo. Apul. Armis potius discernere q̃ iure uti uoluerũt. Quando q; distincte cognosco. Ter. in adel. Quid hoc malũ ifelicitatis nequeo saris discernere nisi me credo huic esse natũ tei ferũdis miseriis.

Discretus. a. um. participiũ passiue significationis: ut apud Col. Discreta semina. i. seperata. Ambr. Quid lougius ẽ q̃ a se recedere nec regionibus sz moribus seperari studiis eẽ discretũ: nõ terris? Huius cõpositũ ptulit. Ply. Indiscreta ppe spez fuere. i. indifferẽti. Valla exponit actiue. sic. Discretus q̃ litate s personaz ac rez moẽta discernit. Sed nullũ attulit exeplũ: nec ullũ afferri pot se arbitror nisi in passiua significatione.

Discreti. seperatio. Lactã. li. vii. cũ uis aliq; utrũq; discreuerit quæ discretio mors uocat. Ci. li. iii. ad herẽ. sic diffinit. Discretio nolat q̃ rez cõsequẽtiũ cõtinet perspicuã & dilucidã cum grauitate expositionem.

Discrimen. pe. p. seperatio. differentia. Ci. Totũq; discrimen sũmi boni in ea rez cõperatiõe positũ putat. Sal. Laudamus diuitias: psequimur inertiã: inter bonos & malos nullũ ẽ discrimẽ. Vir. de & pro diuisione & capilloz dimidiatõe sumitur q̃ fit discerniculo. Et discrimẽ certamẽ. Vir. Post hos æquo discrimine pistrix: cẽtauruſq; locũ tendẽt superare priorẽ. Rursus discrimẽ periculũ dr. Idẽ li. i. Per ros discrimia rez tẽdimo i latiũ.

Discrimino. as. pe. cor. diuido. Ci. in phil. Etruriã discriminat Casius. Hiero. in li. Iudith. Et d scriminauit cruẽ capitis sui.

Discriminatiz aduerbiũ significat differẽter. Var. li. s. de re ru. Eadẽ de cã sunt quæ nõ possunt uiuere nisi in loco aquoso aut ẽt in aqua. Et discriminatiz. Et alia in lacubus ut arũdines i aretino. alia in fluminibus ut in epiro arbores ulmi.

Discrimiale. acus est q̃ crines diuidit ad cõcinãdũ caput. ut apud Esaiã. Discriminualia & pensiculi des & murenulas & olfactoria.

Discerniculũ. idẽ est q̃ discriminale.

Discrepo. as. pe. cor. nõ cõuenio. Lini. li. xxviii. Ipersonale posuit. Nec Iter scriptores rez discrepat soluz sed orationes quoq; si modo ipsorum sunt quæ feruntur.

Disco. is. didici. proprie rẽ ignotã assequor meditãdo uel ab alio discẽdo. Huius composita sunt Addisco. Cõdisco. Hor. Angustã amicæ paupiẽ pati robustos acri militia puer cõdiscat. Dedisco q̃d didici obliuiscor siue mẽte reicio. Plau. in am. Haud æquũ facit q quod didicit id dedi scit. Ediſco. memoria cõplector. Quintil. Illd ex cõsuetudie mutãdũ prius existimo ne ola q̃ scripserint ediscãt: & cetera ut moris est dediscant. Perdisco perfecte seu ualde disco.

Disciplina. dr. put a discipulo percipit. Nã ut Augus. i dialecticis docet. disciplis tci disciplina dicitur. quæ quarũq; rerum scientia est. Doctrina est prout a doctore traditur.

Disciplinosus. dicitur qui tam bonas q̃ malas artes facile discit.

Disciuctus. dissolutus negligẽs. Perseus. Nõ pudz ad morẽ discincti uiuere nactæ. Antiq negligentes & desides appellabãt discinctos. Cõtra Accinctos solertes strenuosq; uocabãt. Quod a re ipsa deductũ est. Molles. n. demissis discinctisq; uestibus uti solẽt. Strenui uero atq; industrii quo sint ad res exequẽdas põptiores succincti incedũt. Ser. Discincti habiles sunt militiæ: oẽs. n. q militãt cincti sunt. unde discincti inefficaces & ignaui dicunt. sicut ecõtrario percinctos strenuos uocamo.

Discruciot. aris. ualde crucior.

Discõuenio. nõ cõruio. Hor. Et uitæ disconuenit ordine toto.

Discũbo. is. diuersis locis accũbo. Gel. apd cœnã Fauorini phi cum discubitũ fuerat: cœptusq; apponi cibus. seruus assistẽs mẽse legẽi icœptabat.

Discuneatus. q̃si emisso cuneo apertus ac patẽs scut ligna diducta fiũt & hiantia adactis cuneis. Ply. li. o. Cõchæ cõtrahũt sz frustra discuneatæ.

Discurro. is. i diuersas partes curro. Liui. lib. i. Signo dato inuctus romana ad rapiẽdas uirgines discurrit. Hic Discurso. as. Lactã. li. de opi. Tos tos dies in huiusmodi discursatione cõsumũt.

Discoz. uas latũ. ut lui pol. Iqt. ad portãdas carnes aptũ. forte Lãx. Apul. Cœnaz reliqs discus ornatus. Vñ a Hiero. dictus ẽ Discophorus ille q danieli prãdiũ portauit. Talẽ. n. Iqt discopheræ in edia meruerat hel domadis. Est & discus gẽs ludi. hoc ẽ rotũda moles saxea uel plumbea siue ferrea. cuius iactu iuuenes itercecettabãt: fortior iudicãdus q aut altius i sublime. aut lõgius itractũ ultra designatũ spatiũ precipisset. ita & missilibus cõtẽdebãt. Hor. li. car. Sæpe disco sæpe trãsfinẽ iaculo mobilis expedito. Mar. Splẽdida cuz uolitẽt spartani pondera disci. este pcul pueri sit semel ille nocens.

Discutio. is. pe. cor. ssi. ssuz. ex dis & quatio. p̃pe i diuersas pres q̃tio. & deiicio. Liui. Tribus arietibus aliq̃ti muri discussit. Per trãslationẽ mõ ponit p remoueo seu resoluo. Col. li. vii. Etiã lãgor & nausea discutit si integrũ gallinaceũ crudũ ouũ ieiuni faucibus inseras. Mõ uariis mõis examio inuestigo. Lact. hæc. n. pranitatis ẽ cã ignoratio sui quam si quis cognita ueritate discussierit: sciet quemadmodum sibi uita degenda sit.

Hinc Discussum dicimus quod examina/

tū aut indicatū ē. Et actꝯ ipe discussio. Et discussor q discutit. A discutio fit aliud cōpositū qđ est. Ex discutio. & significat per uarios modos cōcutio extra eucio. Hiero. ad chesi. Cū hæc se ita hēant puoco aduersarios ut oēs retro charta las ex discutiant: & si qđ i meo in gentolo uitii reperierint pferant in medium.

Disicio is. pe. cor. i diuersas partes iacio. Virg. disiecitꝙ rates.

Disiungo sepero a quo disiūctio seperatio ut cū alter ab altero absumus. Ci. Neq. n. non pōt mihi molestissima ēe disiūctio nra i tanta rerum oluz uarietate. Hic ēt disiūctiuæ cōiūctiones q̄ res vel psōas disiūgūt ut hoc uel illud meū uel tuū erit.

Disertus a disero. q̄uis dissero per duplex. ss. scribatur. Et is ē q pbe dissert q̄uel ornatissimis uerbis abūdat. Eloq̄ns cuius oso est grauibꝯ sentēciis sfercta & ornatis distincta uerbis. Vñ. M. Antonius apd. ait a se disertos uisos esse mēsos: eloquentem uero neminem.

Dispalo. as. pe. p. ex dis. & palo. Palare uero uagari & errare significat a palis castrōꝝ. hoc est sudibus mō huc: mō illuc translatis. Dispalare itaq ē passim digredi uel seperare. Sisen. li. ui. hist. Dispalati ab signis digressi oēs ac dissipati. Gel. li. i. Ea fcētione tranqlla & uenerabili ad quāda q̄i militaris musicæ disciplinā uis & impetus multō ne sparsi dispalariq̄ pruerēt cohibet as.

Displodo. is. in diuersas partes plodo. Var. lib. il. de re ruf. Pedibus nō latis neq̄ ingredientibus q displodens: nec cuius ungulæ diuaricent.

Dispello. is. dispuli. sum. uaris locis: variisue mōis pello. Liu. li. v. Cū duæ acies duo diuersa plia circūēntos etruscos: & a fiōte & a tergo urgerent castra neq̄ in retro: neq̄ i mōtes unde se nouus hostis obicerat iter fugæ ēēt: & eqtē passim libertī frœnis dispulisset eq̄: uectiū maxima pars ubertz effusi petūt. Ci. li. i. tus. Eadēq̄ ab alto tāq̄ ab oculis caliginē dispulit. Vir. Teucroiūq̄ alios acer quos æquore turbo dispulerat. i. discesserat siue segregauerat.

Dispēdo. is. uarie pēdo. i. expendo distribuo a quo Dispēdiū & Dispēsio. as. Col. li. iiii. Cælestes ad mittat libres eosq̄ alēdis seminibus dispenset: ac suis oliuus pribus ad educādā plē nouā cōspiret Aliqñ significat expādo. Et tūc nō a pēdo sed a pādo cōpōit. Plau. Vbi lubet dispēdite holez diuersum atq̄ distendite.

Dispēdiū dī qđ i curia uel negligētia aut īmoderatione dispēdimus. Ply. Magno id ligno: dispēdio fit addito sale. Aliqñ dī damnuz qđ in dispendendo solet minus fieri. Est. n. cōtrarium compēdio. Ter. in ecy. Quid ē q̄d mihi maliz q̄ huic intelligo euenire ut grām ineat sine sno dispendio & mihi pfit.

Dispēdiosus. a. um. dānosus. Col. li. ii. Nam dispēdiosa ē cūctatio. primū q̄ auibus pdaz cæteris q̄ animalibus prebet. deinde q̄ grana & ipsæ spicæ culmis aristis & aristis celeriter diuidunt.

Dispenso. as. frequētatiuum ad dispēdo q̄ magis usurpatur q̄ dispendo. Vnde.

Dispēsator. qui æs pensans expēdit. & necessaria in familiā distribuit qui græce οἰκόνομος appellatur. Nā apud romanos cū asses librales ēent appēdebant. Quin etiaz stipis pōderandæ pēsatores libripēdes sunt dicti.

Dispēno. is. expādo. Tractū a pēnis & uolatu auiū

Dispepsia: difficilis & ægra cōcoctio. Dis. difficile πέπτω cōcoquo.

Disperdo. is. disperdi. Vide in dictione. Perdo.

Dispgo. is. si. sum. Vide i dictione. Spargo.

Dispereo. is. ex dis. & p. & eo. cōponit significatq̄ uario mō: aut i totū pereo & deficio. Mar. Dispeream si nō hic decianus erit. Lact. Cū terrā & aq̄ & ignē disperire cōsumi extinguiq̄ uideamus q̄ sunt mundi partes.

Dispertio. is. huic & illi partes do. Plau. in aul. Hercle iniuria disperti insti pingui agnū hñe.

Dispesco. is. cui. ex dis. & pasco. q̄i pecus a pastione deduco.

Dispicio. is. pe. cor. discerno. Quintil. li. ii. Nā proprietates ingenioꝝ dispicere porius necessarium. Et dispicere diuerse diligēterue inqrere cōsideraē seu mēte circūspicere & puidere: & tanq̄ in oēm partē lumia mētis fūdere. Ci. li. i. tus. Tū acie mētis dispicere cupiebant. Col. in pfa. Ar ego cū aut magnitudinē totius rei q̄i quādā uastitatē corporis: aut partiū eius uelut singulorꝝ subtilitatē dispicio: uereor ne fuſmus ante me dies occupet q̄ uniuersam disciplinam tutis possim cognoscere. Inde fit Dispicētia q̄ ē circūspectio & puidētia uel consideratio diligens.

Dispondæus. q̄i bis spondæus: pes q cōstat ex q̄tuor syllabis longis ut oratores.

Dispono. is. pe. p. Vide in dictione Pono.

Disputo. as. pe. cor. & Cōputo. ex fpositione putā di: qđ ualet puræ facere. Var. Ideo rō putari dī in qua sūma fit pura. sic sermo in quo pure disponūtur uerba ne sit cōfusus atq̄ ut diluceat dī disputatio. Lac. li. vii. Immortales ēē ait as pherecydes & plato disputauerunt.

Disquiro. is. pe. p. per oēs partes quæro int inqrendo mihi me iaceat. Aug. lib. ii. ci. dei. Vñ postea nobis ent i dei ueri dñi uoluntate disqrēdi ac discrēdi locus. a quo Disqsitio q̄ ē inqsitio uoluntatis iudicio q̄ diuersorū. Sue. in Cæsa. Primo pturæ die. Q. Catulū de refectione capitolii ad disqsitionē populi uocauit.

Disraro. as. significat castro. & diuersis modis qđ spissuz erat rarū facio. Col. li. v. Sed illud deinteguo resodi debet. Hoc potest intercidi & disrarari qđ opus rustici castrationē uocant.

Dissauior. aris. cū lætitia & uoluptate: mīta osculor Ex dis. & sauior. ὥσπερ ἐλληνιστὶ λίστασθαι φιλῶ χυρίως ἀλλα κυσῶ τὸ ἄλλο σημαίνει Saniorē a Sanū siue a suauiū per diminutionē. u. De sauior. Gel. li. iii. Diagoras tres filios adolescētes hūit unū pugillē: alterꝫ pancratiasten: tertium luctatorem: eosq̄ omnis uidit uincere coronariq̄ eodem olympiæ die. Et cum ibi tres eum adolescentis amplexi coronis suis in caput patris positis sauiarentur cunque populus

gratulabūdus flores undiq; in eū iaceret ibidē in stadio ūspectāre ppso ī osculis atq; ī manibus filiorū alacꝫ efda ut. Pla. ī bac. Quis istic hēt amor uoluptas uenus uenustas gaudiū iocus ludus sermo suauis famatio. De Dissauior. Cic. Tyroni. Ego uos ad q̄rto k̄las uidebo: tuosq; oculos ēt si te uenīēs ī medio foro uidero. dissuabot. i. multū: siue sæpius suadabor.

Dissentio. is. q̄si diuerse seu aliter q̄ alii sentio. Vñ Dissensio quæ ē sui ꝫ diuersitas. Discordia nō est discretio aliquor̄ quos amor sī uiculū colliga

Dissertor. ois: dē significatōis ē cū dissētio. uit.

Dissentaneū. dissentiēs: nō cōueniēs: sicut Cōsentaneū cō ueniēs. Nipidio. Eū locū facit dissentaneū

Dissepto. as. frequētatiuū ē a dissepio. is. a quo disseptatio. q̄ dr̄ dispuratio & q̄i colluctatio. Hier. in Esaia. Adhuc iud. cio cōtēdā uobiscū & cū filiis uestris dissceptabo.

Dissero. is. pe. cor. rui. tū. uarie semino. Col. Panax utroq; tēpore leni & subacta terra rarissime disseritur. Per translationē Disserere significat disputare enarrare declarare. Var. Nā ut olitor dissert ī areas sui cuiusq; gñis tes: sic in ofone q facit disertus dr̄. Hicto. ī plo. eccliastes. Rogatus ab ea ut ī morē cōmētarioli obscura q̄q; dissereremur.

Disserto. as. frequētatiuū. Gel. cū deputi qtare quo rundam uerb ꝝ dissertaremus.

Dissertio. diuīsio primonii inter cōsortes.

Dissedeo. es. pe. cor. ppter dissidiū alienus fuꝫ. Ci. in Lael Cū is tribunus plebis capitali odio a Q. Fōcio dissederet q tū erat cōsul. Trāsferr̄ēt ad imalara: & p discordiā seu nō cōuenio ponit. Plv. li. xxxvii Adamas dissidet cū magnate lapide in tārū ut inxta positus ferrū nō patiat̄ abstrai.

Dissidiū. segregatio discordia. Ter. Valeāt q inter nos dissidiū q̄rūr. Oui. li. xiiii. me. p discessu possunt a deorsū cedēdo. Nō bñ dissidiū phrygii latura mariti.

Dissilio. is. pe. cō. ex dis. & salio. figt loco moueor Apul. Ver. ibulo ossa dissilierāt. Proprie ār dissilire ē ī diuersas partes salire. Plv. li. ꝫ5. Lunēseꝫ si li ē ferra secarīt at rhusculanū dissilire igni. aliq̄n ponit̄ p crepare frāgi. Virg. Aeraq; dissiliūt uulgo. Aliq̄n pro cito descendere. Vir. li. x. Portisq; ab equo regina sub ipsis dissiluit.

Dissulto. as. frequētatiuū. cōponit̄ ex dis. & salto. q̄d ē q̄si diuersē salto. Plv. li. xxxvii. Incudibꝰ hi dep̄ndūt̄ ita respuētes ictum ut ferrū utrinq; dissultet incudesq; etiaꝫ ipsæ dissiliant.

Dissipo. as. pe. cor. ex dis. & sipo. signifigat dispergo. diuulgo. Col. li. ii. Sīn ār p̄xime messis occupandū erit restibile defectis stramentis quattuor & uigīti uches stercoris ī iugeꝝ dispon emus dissipabimusq;

Dissonus. a. um. pe. cor. q̄d nō est cōueniens. Vñ Dissono pro discordo.

Dissimulo. as. diligēter & astute cello. siue tego ne q̄d nosci possit uel intelligi cuius cōtrariū ē simulo. Simulamus. n. falsa dissimulamus uera. Simulamus ēt q̄ nō sumus Dissimulamus nō ēe q̄ sumus. Ab his fiūt aduerbia. Simulanter & dissimulanter. Simulatim & dissimulatim.

Dissoluo. q̄d ligatū erat nō ligatū facio: destruo. Lact. li. i. Dissoluat hoc argumētū si q̄s pōt. Et li. vii. Vtrū ne ala maneat posī mortē an dissoluatur. Et dissoluere expedire. Ter. in heau. Dissolui me ocyus operā ut tibi darē. Itē Dissoluere significat diuersis pōnis seu uaria debita soluere. Ci. li. ii. off. Nāq; nec maiꝰ æs alienū fuit nec melius nec facilius dissolutū ē. Dicimusq; aūt. Dissolui æs alienū. i. q̄d cōtraxeram æris alieni restitui & pluribus solui: uel q̄si catena q̄ soluebar me soluēda pecunia dissolui

Dissædet. multū aut natie tædet.

Distēdo. in diuersas partes tendo. Leo papa. Quāuis multis aucta uictoriis ius imperii tui terra maiꝰq; distēderis: minus tñ est q̄d tibi bellicus labor subdidit q̄ q̄d pax christiana subiecit. Col. li. v. Stabilior est uinca q̄ ex utraq; parte iugo deuincta pati libramēto uelut auchoris q̄busdaꝫ distendīt. Est & Distēdere uarie implere. Tractum ab utre q cū plenus ē tēdīt. cum uacuus relaxat. Virg. Et dulci distēdunt nectare cellas.

Distēto. as. ualde tēdo. Virg. Sic cithiso pastæ distētant ubera uaccæ.

Distero. is. pe. cor. multū siue crebro tero. q̄d fit cū aliq̄d subtilit̄ terīt. Cato. Libū hoc modo facito. Cales. p. ii. bñ distete in mortario.

Distichon. pe. cor. geminus uersus. dis bis στίχος uersum græci dicunt. Sic tetrastichon. dicimus quatuor uersus hexastichon sex.

Distilo. as. a quo Distillatio: quā græci catharruꝫ coryzam uel branchum uocant.

Distineo. es. pe. cor. uatie siue diuersis rebus causis ue impedīū teneo. Ci. Matio. Nos hic multitudine & celebritate iudicioꝝ & nouis legibus ita distinemur: ut quottidie nota faciamus ne inter cales̄nt q̄primū te uidere possimus. Et distinere arcere repellere. Vir. li. xi. Dū distinet agger mœrorū neq; inundant sanguine fossæ.

Distare significat differre. Lact. li. ii. Alioqn inter deū hoīemq; distaret nihil: si cōsilia & dispositiones illius maiestatis æternæ cogitatio assequereī hūana. Itē Abesse. Ply. Quod circīt q̄q; millia passuū distat ab urbe. Hic Distantia: quæ modo differentiam: modo interuallū significat.

Distito. as. pe. cō. frequētatiuū. Col. li. vii. Distitēt inter se aliquāto spatio ne in colluctatione alter alteri noceat.

Distinguo. is diuido. Col. li. i. Sꝫ & lateribus distinguunt granaria ut separatiꝫ q̄q; legumina ponant.

Distringo ualde seu uarie stringo. Ci. li. iii. offi. Fraus distringit nō dissoluit pernitiū. Quandoq; de frico seu radīdo sordes detergo. Vnde distringētes uocamꝰ q se polīūt & sordes corporis tadūt Id quod fere posī quiētē solēt oēs. Ply. de Lisippo. Plurima ex omnibus signa fecit fœcundissimæ artis inter quæ distringentē se. Mar. Pergamus has misit cuīno distringere ferro. Nō tā sæpe teret lintea fullo tibi. Quāndoq; significat in

tẽdere miuitari Tractũ a gladiatoribus q cõtra aduersatiũ suũ ensem strinxẽt. i. nudauit. Ci. lib. iii. offi. At ille ut ingressus è cõfertum gladiũ distrinxit iuramtq; se illũ statim interfecturũ. Quando q; colligere. Col. li. ulti. Sereno cælo manibus distringi oliuam oportet & substratis tegetibus aut cannis cribrari & purgari. Hier. Amos prophẽta pastor & rusticus mora ruborum distringẽs: paucis uerbis explicati non potest.

Distraho dicere se traho diuido. Teren. Quod si eo meæ fortunæ redeũt abste ut distrahar. Virg. li. vi. Turbatis distractus equis. Apul. per translationẽ li. i. de Asi. posuit pro uẽdere. Caseus recens erat & sciti saporis admodũ cõmodus pretio distrahi. Itez ponit p cõpoucre sedare finire. Sue. in Cæsa. Apud eandẽ lõgo tẽpore sacrificare nouta suscipere cõtroversias quasdã interposito per Cæsarẽ iureiurẽdo distrahere perseuerauit.

Distorqueo es. diuerse torqueo. Ter. in Eu. Ah illud uide os ut sibi carnifex distorsit.

Disturbo disticio. Ci. pro domo sua. Etiam se uidere distrahi a cõplexu suoz disturbari tecta dirpi fortunas.

Dito. as. a dis. ditis fit. significatq; ditẽ facio.

Diteo. es. diues sũ. a quo Ditesco diues fio. Aug. li. i. ci. dei. Vt bonus seruus magnas facultates hẽat ipsam dñi uoluntatẽ cui pedisequus mẽte ditesceret: nec cõtristaretur eis rebus uinẽs relictis quas fuerat cito moriẽs relicturus.

Dithyrambus. uir thebiacus. a quo creditz gñs illud nersuũ fuisse cognominatũ i honorẽ bacchi factum.

Ditrochæ9. pes. bis trochæus. Cõstat. n. ex duobꝰ trochæis. hoc è ex longa & breui: & iterũ longa & breui ut cantilena.

Diuagor. pe. cor. uarie uagor. Lact. li. iiii. Vbi alius in multa dispersus huc atq; illuc diuagat.

Diuarico. as. pe. cor. ex di. & uarico. sicut & puaricor. ex præ & uaricor. Vnde & actiuum Varico intelligimus & Varicor deponẽs. licet nõ sint in usu. Et a Varicibus dñr. Significatq; Diuaricare diuidere: qd qdẽ faciũt q stant diducti. Quintil. Varicare inqt supra modũ & instando deformet: & accedẽte motu ppe scænicũ. Hic. ad Eust. Sedebit ad aquas solitudinis posita uaga & diuaricabit pedes suos ol transeũti. & usq; aduerti ceꝛ polluet. Cato. Arbores hoc mõ putentirami diuaricentes quos reliques. hoc è in diuersas partes brachia disponant. Nonius diuaricari dictũ est distẽdi ab his q uitio naturæ ita sunt pedibus discretis ut eos in diuersum habeant seperatos.

Diuando: diuisi; uel uarie uando ut sit huic & illi & mõ hoc: mõ illud. Liui. li. i. Cũ diuidẽda pꝛda. xl. talẽta argẽti efficisset.

Diuerbia partes comœdiaꝛ ubi plures psonæ uersant a psonaꝛ uarietate dcã. Liu. Iude ad manũ cantan histrionibus cœptũ diuerbiaq; tantum ipsoꝛ noci relicta.

Diuerto. de una re ad aliaz uertor: deflecto: ut cum qd cœpi relinquo ut aliud agã. Siue alio me uerto. Lac. li. viii. Sed huc necessario diuertẽdũ fuit ut ostenderẽ tot ac tanta ingenia i rebus falsis eẽ cõsumpta. Et diuertei è hospitari. Col. li. r. Hæc aũt ꝓtereũtiũ uiatoꝛ pplanonit q & assiduus hospitis diuertẽtiũ iuuetur rẽ familiarẽ.

Diuersito. as. pe. cor. frequẽtatiuũ a diuerto p deflecto. Gel. ad ipsa platonis penetralia: ipiarũq; reꝛ pondera & dignitates pgidũ è nõ ad uocularẽ eius amœnitatẽ nec ad uerboꝛ uenustates diuertitandum.

Diuersor. aris. mõ diuerto significat. mõ cõuersor.

Diuersor. q. i caupona hospitaꝛ. Ci. lib. ii. atis ue. Caupo cũ qbusdã diuersoribus illũ q ante exicrat cõsequit. In itinere holeꝛ cõpndi. hõ i urbẽ ab illo dedit.

Diuersorũ a diuertẽdo accipit p nulla. & q̃i p hospitio q rbr magis nos recipimꝰ & cõmoramur q̃ hꝛemus. Ci. in Cato. Ex uita illa dicedo tã q̃ ex hospitio: nõ tã q̃ ex domo. Cõmorãdi. n. natura diuersorũ nobis nõ hꝛitãdi dedit. Idẽ. Fabio Gallo. Ne ego libẽtius emerim diuersoriũ rarraciuæ ue semp hospiti molestus sim. ppne ãi capit p hospitio ut apud eundẽ. Quemcã i cæteris sermoue q̃i i aliquo oportuno diuersorio. Di & Diuersorius. a. um. ut Taberna diuersoria. Sue. in uero. Dispositæ per littora & ripas diuersoriæ tabernæ.

Diuerticulũ. est uia per quaz a militari uia siue de itinere nro alio diuertimus. Ter. in Eu. Cũ iensis redeo rursus. male uero me hũs ubi ad ipsum uenit diuerticulũ cõstitit. Ser. Diuerticula sunt semitæ trãsuersæ quæ sunt a latere uiæ militaris. Hiero. per similitudinẽ ita accꝛpit. li. de nominibus hebꝛaicis. Denicq; in quãtũ recordari possum nõ uerba sz sensũ scriptoris sequẽs: & nũc cadẽ semita nõ hisdẽ uestigiis incedẽs nũc qbusdã diuerticulis ad eãdẽ uiã recurrẽs sic narrationis ithũ tẽperabor ut nõ alia dicã q̃ quæ aut scripta inuenire cõsequẽter scribi potuerũt. Diuerticula ẽt dicuntur domicilia in uia ad quæ diuertẽdũ est

Diuersus: nõ solũ pro nano sed ẽt p sepato ponit.

Diuortiũ sepatio & ppe distractio mimonii: igt Modestinus qd inter uiꝛ & uxoꝛẽ fieri dicit. q̃ uis ad alia ẽt trãsferat. Ci. Sic doctrinaꝛ facta diuortia. Virg. Obiciũt equites se se ad diuortia nota. l. ad flexus uiarum.

Diuello. is. li. sum. uarie uello. Sal. Rapi uirgines pueros diuelli: liberos a cõplexu parentum. διαλαγχίζω σπάω διαιρέω καὶ σπαράττω καὶ πολλαχῶς.

Dives. a diuo fieri dicit. quod qui dives est: quasi deus nihil indigere uidet. Et modo cõstruit cum genitiuo ut Insula dives opũ. Modo cũ ablatiuo. Ci. li. ii. offi. Pub. Crassus tum cognomine dives: tũ copiis functus est ædilitio maximo munere. Et est generis ois. facit. u. accusatiuũ diuitem & hoc dives. Ouid. li. i. de ar. Addidit externo mare more dives opus. Hinc diuitior cõperatiuuz. Ci. Iude ille licẽtior & diuitior fluxit dithyrãbus.

Diuito as. pe. cor. diuitem facio. Actius. Nihil ere

do auguribus qui aures uerbis diuitant alienas: ſuas ut auro locupletent domus.

Diuitiæ numero tantum multitudinis ita ab opi/ bus differunt q diuitiæ ſint qbus utamur: opes ut aliis opitulemur. Ci. Sũt ergo diuitiæ ad ne/ ceſſariũ uſum: opes uero ad magnificentiã.

Diuexo as. uarie uexo. Lact. lib. vii. Vt ſi qui forte tum fuerint boni prædæ ſint ſceleratis ac diue/ xent undiq.

Diuido is. pe. cot. ſi. ſum. cõpoſitũ uidet licet eius ſimplex nõ legerim. Et ẽ diuidere ſeparare parti ri. Vir. Diuiſum imperiũ cũ ioue Cæſar hẽt. Po/ nit & p prædicare. Plau. in Aul. Me qdẽ hercle dicam palam nõ diuides. Quod & præcidere de citut apud Martialem.

Diuiſio ut Ci. li. i. ad Heren. ea ẽ per quam aperi/ mus qd cõueniat qd in cõtrouerſia ſit: uel per quã exponimus qbus de rebus ducturi ſumus.

Diuiſor cũ ſit uerbale nomẽ a diuido plærũq apd Ci. criminis ẽ: hiq antiqus diuiſores uocabant q pecunias inter tribus uiritim candidatoꝝ nole diuidebant in creandis magiſtratibus: quos Plan tus curiaꝝ magiſtros uocat. Cõſueuerant. n. peti tores magiſtratuũ apud Romanos pecunia largi tioneq ſibi ſtudia conciliare ſuffragatoꝝ: & per cẽturias tribuſq diuidere nũmos. Cic. pro Plan. Quam tibi cõmodũ ẽ unam tribũ deligere: tu do/ ce id quod debes per quẽ ſequeſtrẽ: quo diuiſore corrupta ſit. Eſt & diuiſor q pueroſ corrũpit. Ci. Pæto. Quid. n. nõ honeſtũ eſt uerbũ diuiſor? An ineſt obſcœnũ cui reſpõdet intercapedo. Sũt er/ go diuiſores nõ ſolũ crimioſi: ſed ẽt obſcœnitan q ſi obſcœno coitu: ptæpoſteraq libidine nates diuidant. Qui & emaſculatores & pædicones dñr

Diuiſo as. pe. pro. crebro ſiue more cõſueto ut pat rẽ mihi capiam diuido. Ci. li. ix. phil. In galliam ſuaſit Antonius: ſi Aſiã dolobella i alienã uterq pulciã: alii ſe Brutus obiecit ſperũq furentis at q ola ditipeſ cupiẽtis uitæ ſuæ piſo colligauit.

Diuidium a diuiſione: ſicut dimidiũ a dimẽſione. Ter. in adel. Totũ diuidiũ face & p eo dimidio

Diuidia æ. tædiũ. Actius. Huius me diuidia cogit plus q ẽpar loq. Interdũ ẽt dicit diſcordia.

Diuidicula caſtella ex qbus a riuo cõmuni aquaꝝ qſq in ſuum fundũ ducit.

Diuiduũ quod ſeparabile & ſeparatũ ẽ. Cuius cõ trariũ ẽ Indiuiduũ. Plau. in Ru. Diuiduũ talentũ faciam. i. in duas partes diuiſum. Hinc diuidue/ q dã nemacio ſermone dicimus p la mentade ldẽ in Caſ. Nam qd tibi ægre ẽ idẽ mihi ẽ diuidue.

Dius dicit gcueroſus ἀπὸ τοῦ Διὸς. i. a ioue Vir. li. xi. Quas ipſa decus ſibi dia Camilla. Di us in cõpoſitione accipit p die ut perdius.

Diũ ſubſtantiuũ diurnũ ſub cœlo lumẽ. Cælũ græ ci Διὸν dicũt. Vnde adhuc ſub dio fieri aliqd dicimus eum non ſit ſub tecto.

Diuus a. um. idem quod diuinus: quod ẽt diũ di/ cimus: quaſi ἀπὸ τοῦ Διὸς hoc ẽ a ioue geni tũ: uel qa ueteres in ſingulari diũ dicebant hoc ẽ deũ. Vñ nũc quoq i plurali dicimus a dio dii ſi cut a deo dei. Cũ autẽ dicimus diuam fœminam intelligimus eam quæ ſua uirtute diuinitatẽ me ruit. Sic dicimus diuos imperatores: ẽt dum ſunt in uita.

Diuinus a. um. quod ẽ dei: uel quod ad deũ perti net: ut opus diuinũ: res diuinæ: quæ ut Aug. li. i. acad. inqt dñt per quas hõi diuinatio ipſa cõ tingit. Hinc diuinitas ſicut a deo deitas.

Diuinitus aduerbiũ ſignificat a diuinis ſiue a deo ſicut hũanitus ab humanis tẽ demõſtrat. Diuine uero & hũane ad deoꝝ atq hoiuꝝ ſimilitudinẽ.

Diuinipotẽs q in diuinis poteſtatẽ habet. Apule. Saga & diuinipotẽ cœlum deponere.

Diuino as. pe. pro. nõ tantũ de præterito dicit: ſed ẽt de præſenti p uoꝝ dico. Vñ puellã aiũt di/ uinare ſapientẽ: qa q dicit ueꝝ de his diuinus ẽ Ter. in Ecy. Plane hic diuinat. Nam id ẽ. Plærũ q tamẽ diuinare ẽ angutari a quo diuinari pro/ uidẽtia futuroꝝ: quæ quandoq ẽt dicit iudiciũ Nam cũ de cõſtitutẽdo accuſatore quærit iudici um quod ſuper ea re tenditur curiam pontiſſimum ex duobus pluribuſue accuſatio in reũ permittat ea res diuinatio appellat. Et ut ait Caius Baſſus id iudiciũ diuinatio appellat: quoniam diuinare iudicẽ quodammodo oporteat quam ſentẽtiam ſeſe ferre par ſit. Alii diuinationẽ appellatam eſſe putant: quoniam cũ accuſator & reus duæ res q ſi cognatæ cõiũctæq ſint: neq una ſine alia cõ ſtare poſſit. In hoc tamẽ cauſæ genere reus qdeꝝ iam ẽ ſed accuſator nondũ ẽ: & ideo diuinatione ſupplendũ ẽ qſnam accuſator futurus ſit. Ita Ci ceronis prima uerrinaꝝ diuinatio inſcribit: quia nõ de facto: ſed de futuro quærit: quæ ẽ diuina tio uter debeat accuſare. Cicero an Cæcilius. Alii putant diuinationẽ dici q tes agat ſine teſtibus & ſine tabulis & his remotis argumẽta leuia ſe/ quant & iudices quaſi diuinẽt. Huius cõpoſituꝝ ẽ prædiuino: quod Ply. poſuit p præſentio cum ait. li. x. Tũ uniuerſæ puolãt ſi dies mitis futu rus ẽ. Prædiuinant. n. uẽtos imbreſq: & tunc ſe continent tectis.

Diu aduerbium pro die: a quo fit Interdiu. Plau. Nec noctu nec diu quietus. Interdum ſignificat longo tempore. Vnde fit diutius lõgiori tẽpore.

Diutiſſime lõgiſſimo tempore. Tam diu tanto tem pore: q̃diu q̃to tẽpore. Iam din olim.

Diutile pe. cot. aduerbiũ diminutiuũ ſignificat ali q̃diu. Gel. Cũ diutile tacitus cogitando fuiſſem

Diutinus a. um. pc. cot. lõgus ſeu cõtinuus. Ci. Li/ bertatis deſyderio: tædioq diutinæ ſeruitutis.

Diuturnus. a. uꝝ. idẽ quod diutinus a diu deriuatũ Cice. Diuturni ſilentii.

Diurnus a. um. a die fit: ſicut nocturnus a noctu. Vnde & diurni dicunt libri in qbus ſcribunt ge ſta ſingulorꝝ dieꝝ uulgo zonales dicunt. Iuue. Lõgi relegit tranſacta diurni. Alias diurnũ acci pit p uiciu atq mercede unius diei. Sene. Diur nũ accipit in centiculo dormit. Idẽ li. ii. contro. Conſors modo omnis fortunæ diurnum petam.

Diurno as. diu uuo: ſicut perenno as.

Do as.dedi datum. Cuius compositā si sint ex mo
nosyllabis præpositionibus sunt tertiæ cōiugati
onis & præteritū geminant: ut reddo is. reddidi
perdo is. perdidi. Excipiē sedo as. aui. ex sc & do
Et dicitur uerbū datiuū quoniam ultra accusatiuū
postulat datiuū & qcq̄ date sedulo reperiē. Et ita
datino delectat: ut q̄z duos datiuos exigat pro
adscribere seu imputare q̄q̄ alter eorū nō semper
ponat: sed subintelligiē. Ci. li. ii. offi. Ne Marco
quidē Scio uitio datū q in caritate annonæ esse
modiū dedit populo. Ter. unū tantuz expressit.
Nūc quam tē uitio det quæso aduertite: subin
telligiē poetæ. Plau. in am. Nūc tibi hāc paterā
quæ dono mihi ob uirtutez data ē alcmena tibi
dono. Hic dono utęr casus datiui an ablatiui sit
dubiū uidet. Vtroq mō sumi posse cēseo. In dati
uo p dedico capiē. Si autē ablatiuū esse uelimus
ut dono sit quasi nomine doni. Tūc do a ppria
significatione nō recedit. In qua ī lan. tamē ipsi
uerbo accusatiuū ultra accusatiuū sine præpositio
ne dedit: sed appositiue. Sic. Est ager sub urbe.
Hic uobis eū dabo dotē sorori. i. ut sit dos iuris no
mine doris: uel p dote. Aliqñ ultra datiuū poni
tur accusatiuus cū ad. Ci. Comifi. Litteras ad te
nunq̄ habui cui darē qn dederim. Idez ad. Q.
Frēm. Oculos autē natura nobis ut equo & leo
ni feras & caudam & aures ad motus animoruz
declarandos dedit. Aliqñ præter datiuū ponitur
accusatiuus cū in. Ter. in Phor. Dic qd uelis da
ri tibi in manū ut herus his desistat litibus. Non
nūq̄ accusatiuus poniē cū ad & datiuus remouet
Ci. lib. it. phil. Ad sepulturam corpus uictrici sui
negat a me datū. Interdū ipse actus cū in ponitur
Plau. in Cap. Hoc si faxis dabo in caueam. Cice.
Terentiæ. Inniam quod te des hoc tēpore nihil
ē. i. ponas. seu inducas. Quandoq regit ablatiuū
cū præpositione post datiuū ut sit qñ damus per
aliquē aliqd alicui ab aliquo. Plau. in Cap. Seq
re me iaticū ut dē a trapezita tibi eadē opera a
prætore sumas syngrapiū Quandoq nō per ab
latiuū sed per accusatiuū cū per. Cel. li. ix. Ascen
sus deū animos ad tabulata per utranq̄ cellaz da
tur. Sæpius tamē post accusatiuū datiuū regit &
hoc uariis actibus applicari solet. Plau. in Epi.
Si æquū sit me plus sapere q̄ nos dederiz uobis
cōsiliū cautū quod laudetis. In Cur. Nūc rei di
uinæ operaz dabo. In Mer. Me toxico morti da
bo. In Cap. Do tibi operam siqd ē quod me ne
lis. Gel. Cretēses quoq prælia Igrecū solitos me
moriæ datū ē. Capiē et sicut n̄ endo: ut q in cari
tate ānonæ esse modiū populo dederit. Itē dare ē
offerre obiicere. Ter. in Ecy. Profecto hoc sic est
ut puto omnibus nobis: ut res dant sese ita ma
gni atq humiles sumus. Itē accipere. Idē in eadē
Dabo iusurandū nihil esse istoz tibi. Itē Inferre
inducere. Vir. Magnam dabit ille ruinam arbo
ribus, Itē promittere. Ter. in Ecy. Si mihi hdem
das te tacituram: dicam. Itē permittere. ut apud
apostolū ad Romāos. Dedit illis deus spiritū cō
punctionis. i. permisit ut haberēt spiritū cōpunc
tionis. Itē dicere. Ter. in Heau. Nunc q̄obrē has
partes didicerit paucis dabo. Itē obtēperare. Idē
in Adel. Da te mihi. i. accōmoda te meæ uoluñta
ti. Itē plituere. Mar. Casta igiē nulla ē? castæ sūt
mille qd ergo casta facit: nō dat: nō tamē ille ne
gat. Itē facere. Ter. in Adel. O æschine pol haud
paternū istuc dedisti. Itē cōcitare ut apud eundē
in Eu. Ludū iocūq dices fuisse illū aiteq̄ præ ue
huius tabies quæ dabit. Dare pœnas ē sustinere.
Lact. li. vii. Sed nō docēt nos sanctæ litterę quē
admodū pœnas impii sunt daturi. Dare ueniam
ē cōcedere quod petiē. Ter. Da ueniaz quæso fi
lio tuo. Ci. de ora. Dabis hanc ueniam mi frater
Dare operam ē adiunare instituere. Ter. in Phor.
Nos operam dabimus phœdriæ. Dare potestā
tē ē rē in aiterius arbitrio permittere. Fly. Ve q
q̄ suaq̄ omniū req̄ potestatē auūculo dederat. da
te fidē ē aliqd sancte pmittere. Dare in manū si
gnificat separatim: & sine arbitro aut interpiete
ut cū præuaricator aut iudex corruptq̄ accipit pe
cuniam. Do me in disciplinaz significat do ope
raz disciplinæ. Amb. Sed relictis omnibus in di
sciplinam se ppheticam daret. Datū ē. i. fato de
cretoq cōcessum ē: ut Nō dabiē regnis istoc p
hibere latinis. Huius uerbi cōpōsita sunt. Ab do.
Addo. Cōdo. Circundo. Credo. Dedo. Edo. In
do. Obdo. Perdo. Prodo. Prædo. A quo & præ
dor passiuū de quo alibi. Reddo. Subdo. Sedo.
Satisdo pessundo. Vænūdo. Trado. & Mando.

Doceo es. cui. doctū. Cuiuscūq̄ rei cognitionē do.
cōstruitq̄ cū duobus accusatiuis. ut doceo te lite
teras. Aliqñ cū uno tantū licet alius posset intel
ligi. Aliqñ pretiū exprimiē in ablatiuo uel geni
tiuo. Ci. li. ii. phi. Iaz inuideo magistro tuo q te
tanta mercede q̄ra iam pferam: nihil sapere do
cuit. Iuue. Tenta grisogonus q̄ri doceari uel pol
lio q̄it. Aliqñ cū ablso. Ci. Præto. Socratē fidib q
docuit. Vir. li. vii. Paucis aduerte docebo. Aliqñ
cū ablso cū de. Sal. in Iug. Tam etsi legatos mi
serat q senatū de cæde fratris de fortunis edoce
rēt. Aliqñ absolute. Virg. Docuit post exitus in
gēs. Poniē et docere p monere quod qdaz Iar
bate dicūt aduisare. Ci. Apio Pul. Ne litteras q
dem ullas accepi quæ me docerēt qd ageres: aut
ubi te uisurus essem. Huius cōpōsita sunt Addo
ceo. Dedoceo. Edoceo. Perdoceo: quæ ambo si
gnificant perfecte doceo. Sal. Cicero per legatos
cūcta edoctus. Plau. in sti. Nam illia omnes artes
perdocet. Prædoceo prius doceo. Sal. in Iug. Cæ
teq̄ illi qui cēturis præerant prædocti a duce ar
ma ornatūq̄ mutauerant. Subdoceo loco alicu
ius doceo. Aug. li. viii. con. Nebridius amicitiæ
nostræ cesserat ut omnium nostrę familiarissimo
Verecūdo mediolanēsi & cini & grāmatico sub
doceret uehemēter desyderanti.

Doctus dicitur q ratione rei tantū tenet. Peritus qui
cū ratōe experientiaz & cōsuetudinē tenet ἀπὸ
τῆς πείρας .i. experiētia. Itaq minus ē doc
tus q̄ peritq. Ci. in Sal. Satis docte atq perite se
cisti. Idem li. iii. offi. Itaq cū sint doctila peritis

dediſciſcũt facile a ſnia. Maiorẽ tamẽ uiz habet doctus q̃ eruditus. Idem lib. i. offi. Nec ſolũ uiuere ac pñtes ſtudioſos diſcẽdi eruditi atq; docẽti ſed hoc idẽ ẽt poſt mortẽ monumẽtis litterarum aſſequuntur. Nec miꝛ ẽ q̃ minus ſit eruditus q̃ doctus. quoniã rudis & eruditus cõtraria ſunt. Ply. Sedere cœpit ſñia hæc paritercq; & eruditũ unigus & tude in eã curſu uadit. Quintil. li. i. A pædagogiſ exigat ut ſint eruditi quo adoleſcẽtes erudire queãt: aut ſe nõ eruditos eẽ ſciãt: ne mala pro bona illos ſbuãt lſaꝛ eruditione. eos iuſu per redarguens q̃ cedere p̃cipiẽdi peritis ſdignã tur: ut aſaduertatur ſi pædagogos decet eẽ eruditos. pfecto p̃ceptores par eſt: nõ ſolum eruditos ſed doctos atq; peritos eſſe debere. Doctus cuꝛ quo cõponiſ indoctus. nomẽ eſt tã & ſi participiũ eſſe poſſit ſed tamen ablatiuũ regit. Ci. li. ii. offi. Nec me angoribus dedi quibus eſſez cõfectus niſi reſtituiſſez: nec rurſuꝛ ſdignis docto homine uoluptatibus. Idẽ Cornifi. Sed p̃xime ſcripſi de optimo genere dicẽdi. in quo ſæpe ſuſpicatus ſum te a iudicio noſtro: ſicut doctũ homiñẽ a nõ indocto paulum diffidere. Semidoctus ſimiliter & participiũ & nomen eſſe põt. Plau. Aſi. Tua iſta culpa eſt quæ diſcipulum ſemidoctum. abſte emoues.

Docilis pe. co. qui attẽte uult audire. lqt Ci. li. i. ad heren. Vel docilis qui facile docet. Lactã de opi. Nã ſi te in lſis nihil aliud q̃ linguã inſtruẽtibus auditorem ſatis ſtrẽnuũ p̃buiſti quãto magis in his ueris & ad uitã pertinẽtibus docilior eẽ debebis. Var. li. i. de re ruſ. Caſſius ſcribit hæc operaries parãdos eſſe q̃ laborẽ ferre poſſint: ne minores annoꝛ uiginti duoꝛ & ad agriculturã dociles. Hinc Docilitas aptitudo qua quis facile doceat. Ply. li. viii. de elephãtis. Nã q̃d ad docilitatẽ attinet: regẽ adorãt.

Docibilis qui idoneus eſt ut doceat. ut li. iii. Re. Dabis igit̃ cor docilẽ ſeruo tuo ut iudicare poſſit populũ tuũ. Hiero. Ingeniũ docile & ſine doctore docibile ẽ. Laur. Val cõtra Priſ. ita differit. Docilis qui facile docet: & q̃ natura aptus eſt doceri. Sic Cyprianus. Docibilis ẽ q̃ ẽad diſcẽdi patiẽtiã lenis & mitis. Aug. Omnes regni illius homine docibiles dei erunt. non ab hominibus audient.

Doctrina dicitur ut a doctore proficiſcitur: diſciplina ut a diſcipulo cõpñditur.

Documẽtuꝛ a p̃terito docui fit: ſicut a monui monumẽtuꝛ. Et eſt id quod nos docet: ſiue ex quo quid docemur. Sal. Quaꝛ reꝛ ego maxime hæc documẽta habeo. q̃d in bello ſæpius uindicatũ eſt in cos, q̃ cõtra imperiũ in hoſtẽ pugnauerãt.

Docus: latine tignũ uel trabes. Ply. lib. ii. Trabes ignææ quas docos uocant.

Dodona. pe. pto. ciuitas epiri: iuxta quã ppĩquũ erat nemus ſoui ſacrũ ubi quercus uocales fuiſſe dicũt. Hinc Dodonæus. a. um. Vir. li. iii. Stupat q̃ carinis ingẽs argẽtũ dodonæoſq; lebetas.

Dodrãs. dẽ dẽto q̃drãs ex ũcia nouẽ partes aſſis.

Dogma. tis. & Dogmatatũ græci dicunt δοκοῦντων τοῦτο ποιήσειν δόγματα ἔχεται noſtri modo decretum: modo ſcitum: modo placitũ appellant. Sunt. n. dogmata uniuſcuiuſq; ſectæ decreta quæ ut iuqt. Ci. prodere ſcelus ẽ nõ minus q̃ patriã: ſinc qbꝰ nec ſectæ philoſophorum: nec religionũ uires cõſtare poſſunt. Vnde Laertius ait ſectã eã nõ appellari quæ dogmata non habet. Scribit Aug. li. de ci. dei ſe ex Varronis philoſophia collegiſſe dogmata fuiſſe ſolo habitu inter ſe diuerſa. Vnde ẽr dogmata illa dicũtur quæ ſynodus ſcõrum ſciuit & Athanaſius cõſcripſit. Artes quoq; liberales habẽt decreta ſua nõ tantũ p̃cepta ſicut Medicina. Itaq; eſt alia Hippocratis ſecta. alia aſclepiadis. Alia Themiſonis. Præterea nulla ars cõtẽplatiua ſine decretis ſuis ẽ. Ply. frequẽter placita appellat. ut illud ex li. ii. Babyloniorũ placita motus terræ hiatuſq; & cætera omnia ui ſideꝛ exiſtimãt fieri. Idem magoꝛ placita appellat.

Dogmatiſtes qui alicuius dogma ſeqtur. Hiero. Nũc uero cũ Iterpres magis apoſtoli fueriz q̃ dogmatiſtes.

Dolo. as. aſcia cædo uel dolabra ſeu falce. Proper. Stipes aceruus erã properãti falce dolatus. Dicitur & Dolio. is. liui. itum. Var. ſ Aga. Nuuq̃ cælatus in manu dextra ſcyphus cælo dolitus artẽ oñtat mẽtoris. Huius uerbi cõpoſita ſunt Dedolo & Edolo. de quibus locis ſuis.

Dolabra. pe. cor. inſtrumẽtũ fabroꝛ quo ligna dolant. Col. li. iii. Quæ falce amputari nõ poſſunt aucta dolabra abiadito.

Dolobella. diminutiuũ a dolabra. Idẽ li. v. Semper circa eius dolobella dimouẽda ẽ terra.

Dolabro. as. aſcia uel dolabra diminuo.

Dolor ẽ animi uel corporis cruciatus a dolãdo. i. minuendo. Augentur. n. corpora lætitia: dolore minuuntur.

Dolentia. idẽ q̃d dolor. cuius cõtrariũ eſt indolentia. Ci. Vt q̃ rem expetendam uel uoluptate uel indolentia metiuntur.

Doloro. as. dolore afficio.

Dolorificus. a. um q̃d dolorem facit.

Doleo. es. dolui itũ. unde doliturus. Auguſ. li. xxi. ci. dei. Quẽadmodũ dicimuſ hominũ corpora uiua futura q̃ ſemper arſura atq; dolitura. nec tamẽ aliquãdo ſint moritura. Hoc uerbũ ſi ad corpus referat̃ neutrũ acq̃ſitiuum ẽ: ut oculi dolent uino tuo. Sin de rebus alienis. Effectiuũ eſt: ut doleo tuis rebus aduerſis. Aliq̃n ẽt cum accuſatiuo: ut doleo tuã miſeriã. Sal. q̃ſi dolẽs eius caſum. Huius cõpoſita ſunt Cõdoleo: q̃d ẽ ſimul: ucl in totũ doleo. Plautin tru. Dare iã ſoleas atq; intro me ducite actutũ nã mihi de uento miſere condoluit caput. Dedoleo. de quo alibi.

Dolus. a delẽdo uel a dolãdo. i. lædẽdo & minuẽdo. Nã & græce δόλος læſio dicit̃. & accipit̃ p fraude & machinatiõe q̃ fit ad ſallẽdũ aliquẽ. Veteres tñ ẽt ſ bonã partẽ accipiebãt p ſolertia & calliditate q̃ aduerſus hoſtes adhibeb̃. Vñ nõe

dolū malū dicimuſ. quoniā & bonus dolus dicebatur. Hinc Doloſus pro inuidioſo. Subdolus occultus deceptor a ſub. i. ſubtus. Dolus etiā pro priū nomē fuit auctoris Mendeſii. Cuius meminit Col. libro octauo.

Dolon nomen proprium uiri troiani egregia pedum pernicitate prediti.

Dolones a fallēdo dicti iūr ingētes cōti ferro breuiſſimo q decipiāt cū ſpeciē pferāt ligni. intus aūt ferrū acutū habeāt. Virg. li. vii. Sæuoſq gerunt in bella dolones. Vbi Ser. ait dolonē flagellum ee intra cuius uirgā lateat pugio. Apud Liuium accipi uidentur dolones pro armamentis naualibus ubi ſcribitur. Sublatis raptim dolonibus epheſum petit fuga. Suidas tamen Δόλωνες ἐμπρηστία, καλάσσεις ἐμμαλάκα ἄρμενα τοῖς μικροῖς ἀδιδόλωτα καὶ ἁπλᾶ, ἐξ αὗ τὸ δόλωνες πυραλόμενοι τῶ παντὸς τὸλυ ναῦς ὀλίγας ἐφύτας τοὺς δόλωνας ἐκάλουσε ἔπλει δὲ ῥωμαῖα πολέμιον γλόμενοι, καὶ ἔλαβον ἓξ δόλωνας.

Dolia ſunt uaſa grādia qbus uinū recōditur. Ter. Repleui ota dolia: oēs ferias. Veteres dolia fictilia i cellis uinariis ſeruabāt. Quæ ſi duas aures habuiſſent diotæ dicebātur. Iuriſcōſulti ſcribūt. uino legato cū uaſis. dolia legata nō ſunt: qa. ſ. ea mēte uinū in dolia cōdimus: ut ex his poſtea in amphoras uel cados diffundamus. Et hoc eſt uinū qđ diffuſū nolatur. Iuue. Ille capillato diffuſum cōſule potat.

Doliola. diminutiū a doliis. Vñ & locus in urbe fuit ſic uocatus: qa ſuadētibo gallis ſenonibo ſacra tomāoꝝ i eod loco doliolis cōdita illic deſoſſa fuerāt a flamīe Quirīali ſicut Liui. li. v. ſcribit.

Doliaris & hoc doliare quod ad dolia pertinet. Vnde Plau. i pſeu. feſtiuiter appellat anum uenuſtioſam doliarem.

Dolopes. pe. cor. populi teſſaliæ: ut oñdit Luc. Plynius uero ſcribit eſſe populos ætoliæ.

Doma. aris. tectū ἐλληνιςὶ γαρταῖντα λέπτεται καὶ δόμος καὶ τὸ δῶμα τος Nam ut inquit Hieronimus. In ægypto & in Palæſtina ubi uel ſcripti Diuini libri uel interpretati ſunt: nō habēt i tectis culmina ſed domata: q̄ romæ uel ſolaria: uel mediana uocāt. idēſt plana tecta q̄ trāſuerſis trabibus ſuſtētant. Deniq & Petrus in actibus apoſtolorū qñ aſcēdit in doma: In tectū ædificii aſcēdiſſe credēdus eſt. Et qñ ꝓcipit nobis: ut faciamus domati no ſtro coronā: hoc ꝓcipit ut in tecto faciamus pergirculū quaſdā eminētias: ne facilis i ꝓceps ſit lapſus. & in euāgelio. Quæ audiſtis i aure. dicite ſuper domata.

Domus ꝓprie ædificiū ad habitādū factū qđ ex tecto & parietibo cōſtat. δόμος ἑλληνιςὶ αλέξις ἐςὶ Improꝑe ꝓ quocūq habitaculo. Vnde & tēpla & auiū nidi domus dicūtur. Vir. li. vi. Hoſtia iūq domus patuere ingētia centum ſpōte ſua. Idē. Antiquas domos auiū cuꝝ ſtirpibus imis: eruit. Aliqñ domus dicit familia. Idē li. v. Sergeſtuſq domus tenet a quo Sergia nomen. Aliquādo ſumitur pro una tota gēte. Idē Cum domus aſſarici uolens intelligi romanos: qui de Aſſarico per troianos originē ducūt. Et in ſacris litteris. Domus iacob dr. iam ingēs hebræoꝝ populus. Aliquādo ꝓ patria: ut Da priā tymbree domū. da mœnia feſſis. Et ſciēduꝝ q domus facit genitiū domo. & domi. dariuꝝ domui. accuſatiū domū. uocatiū domus. Ablatiū domo. Sed cū dicimus domi locū ſignificamus in quo qs manet. Cū uero domus. tunc ædificiū qđ ex tecto & parietibus cōſtatiut domi maneo. nō domus. Et partē domus demoliri tus ſum nō domi. Et ſuperiora domus aſcēdi nō domi. Domi & in domo idē ſignificat. Quinti. In domo furtū factū abeo qui domi fuit. Dicimus ēt reuertor domū & ad domū. Exeo domo: uel edomo. Et qñ frequēter iūgiſcū his ꝓnominibus in. mea tua ſua nſa & ueſtra: & uni nomini aliena. Nō ē dicēdū q domus ſit aduerbiū: ut erā domi meæ. Tu eras domi tuæ & ſic de cæteris. Ci. Qui cū iſta ætate & forma alienæ domi nolo dicere. Quod ſi nō ponātur hæc ꝓnomina ſubintelligūtur: ut domi ero. i. meæ. Huiuſ nominis diminutiua ſunt Doſmuſcula domūcula. & Domūcio. Apul. Iam deniq nec larem requiro: nec domūcionem paro.

Domeſticus: a. um qđ ad domū pertinet: ut domeſtica negocia. Aliqñ domeſticus dr māſuetq ac mitiſ. Ply. Mite afal atq domeſticū. Et domeſtici dicūr q ex eād domo ſūt: & nobiſcū hītāt.

Domeſticatim aduerbiū ſignificat peruarias domos. ſiue per domeſticos. Sue. i Cæſare. Quorū ut ḡmaxime expectatio eēt ea quæ ad epulū pertinerent ḡuis macellariis oblocata ēt domeſtica tim apparabat.

Domiciliū habitatio lōgi tēporis. Vñ mutare domiciliū dicūtur qui migrāt ut aſalia urbē habitēt rāquā illius ciues futuri. Nā q ad tſus habitat mox inde diſceſſuruſ. domū qdem pōt habeꝝ quā cōduxit. domicilium autez non habet. Gel. Qui domicilium in italia non haberet.

Domo. as. domui itū. uel domaui atū. Vnde domitor & domator. Ouid. de tris. Quid tibi de tritico referam domitore chymæræ. Tibul. Te duce nō alias cōuerſus terga domarot. Nam ut docet Priſ. uerba primæ cōiugationis formāta ꝑteritū in ui. diuiſas antiq tertia declinatiōe declinare ſolebant. Ex quo patet. q a prima coniugatiōe ꝑteritū terminant in aui. ſuppinū in ātū. deriuatiua in ator atio. Quæ aūt in ui diuiſas. a tertia ſumptā ē. ḡuls ut plimū i prima cōiugatiōe declinērur. Eſt aūr domare q̄ſi ſub domo & prāte uel mea uel alicuiꝝ facere ſine māſucfacere: & domeſticū reddere. Vñ eqnoꝝ domitores dicūr & domiti atq indomiti eq. Indomitæ gentes feroces. Per trāſlationē domare ſignificat uincere a quo domitos hoſtes dicimus. i. uictos. & domi-

tos populos in ptātes redactos. Hinc cōponitur perdomo pe.cor. qđ est ualde domo uel ad finē domo. Iusti.li.i Termios usq; libyæ pdomuit.

Domitura.ræ.domādi actus. Fly. Domitura boū in trimatu oprima. Col.li.vii. Curādū nc ſ domitura bos calce aut cornu quēq; cōtingat.

Domitalis aptus ad domādum.

Domino.a domo ſit & is ppe dī q domui pēſt & qui domus ſperium habet. Itē dñi appellatio ad eos extēditur q rei alicuius pprietatē habēt. etiā ſi uſufructus alienus ſit. Abuſiue tñ & filiiſami lias & cæteri liberi q in ptāte ſunt & uſufructuarii dñi dicūtur. Itē dominus uocaſ cui ſeruiſ: & cui populi ſubſūt. Vir. Romanoſ reges dominos. Hinc dominiū pro imperio & dñoge. Rurſo dñs dicīſ maritо. Idē li.iiii. Cōnubia nſa reppulit ac dominū æucā in regna recepit. Itē mulieꝝ amator: & dña pro amica ſeu amāte dī. Oui. Hæc tibi ſub domino eſt pyrrhæ puella ſuo. Et iterum. Nā furor in dominā temeraria brachia mouit. Itē poniſ pro cōuiuii exhibitore. Var. Aut dñm aut uinū aut aliud qd laudato. Dominus quoq; ac domina ſumi ſolēt pro deo ac dea. Ouid. Et domino ſoluere uota ioui. A dominus fiūt derīatia. Dominicus domitius & Domitianus.

Dominor.aris. ſpiū gero. Et mō gtūz regit. Hier. in eccliaſtico. Et domſatus ē beſtiaꝝ. Mō dtāz. Vir. Victis dominabiſ argis. Mō actūm cuz in. Ouid. li.i. me. Et q domſuari in cætera poſſet: natus hō. Ci. Fælix ſenectus ſi uſq; ad ultimū ſpiritū dominabiſ in ſuos. Mō ablatiuū ſimiliter cū in. Ser ſulp. Ciceroui. Quē caſus & natura in bonis dominaſ. Vir. li.ii. Incēſa danai dominātur in urbe. Inde fit Dominario. ſperiū. & Dominatus principatus.

Dona ſunt q aut ppiciādis diis dātur: aut hoſtibus pro benefactis q nulla neceſſitate iuris ſed ſponte pſtanſ. Oui. munera crede mihi placāt homines q deoſq;. Placaſ donis iuppiter ipſe ſuis. Aliquādo Douū dicitur de rebo perniciſis. Virg. Quas illi philomela dapes: q̄ dona pararit. Donū honorariū ideſt qđ datur patrono. λέγεται καὶ δῶρα ῥ ἱστ ν dorium

Dono.as. unde donatio: quā Vlp. dici proprie eſtimat. cū quis ea mēte dat ut ſtatim uelit accipiētis fieri: nec ullo caſu ad ſe reuerti: & propter nullā aliā cām facit q̄ ut liberalitatē & munificētiam exerceat. Quod ſi ſua cōditiōe fiat: nō eſt nera douatio. Et dicimus. Dono tibi munus. & Dono te munere. Donare ciuitate eſt efficere ciues. & iura ciuiū dāſ. Huius uerbi cōpoſita ſunt. Cōdono qđ qñq; pro ſimplici poniſ q̄doq; ſignificat qdq̄ ad alioꝝ petitionē đo. & quādoq; ignoſco. Ter in phor. Argētū qđ habes cōdonamus te. Sal. Haut facile alterius libidini malefacta cōdonabā. Redono poniſ pro ſimplici. Aug. Redona qđ rogamus: excuſſa qđ timemus. Et habent pe. pro.

Donatus diciſ cui aliquid dono datū eſt. Cuius cōtrariū ē indonatus. Vir. Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit.

Donaria: loca ubi reponunſ dona q̄ deo offeruntſ. Abuſiue ipſa tēpla. Vir. li.iii. Ge. Tēpoſ nō alio dicūt regionibus illis: quæſitas ad iacra boues iunouis & uris imparibus ductos alta ad donaria currus. Gel. li.ii. Vbi reponi ſolerent uetera quæ ex eo tēplo collapſa ēſſent: & alia q̄dā religioſe donariis conſecrata. Apul. Ibi donarium deæ perq; opulētū plurima auri & argēti rō in lā cibuſ ſpectaculiſ poculiſ & huiuſmodi utēſilibo. Quod eſt cōtra Laur. Vallā qui Seruiū culpar. Aliquādo Donaria dicūtur ipſa dona. Vñ Spartianuſ ſcribit: Antoniū dediſſe populo cōgiariū & militibus donariū. Hiero. ſuper Ioel. Veſpaſianus & Titus Romæ tēplo pacis ædificato naſa tēpli hieroſolymitani & uniuerſa donaria in delubro illius cōſecrarunt.

Donatiuus. qui donare pōt. Paulo iuriſcō. Si duobus debitoribus mortis cauſa donatiuuſ creditor uni acceptum tulie & conualuerit eligere poteſt ntri condicat.

Donatiuū: munus quod a principe uel ſperatore douaſ. Aug. Magnū q̄ppe donatiuū ſuis militibus attulit quo eos nō ſolū copioſe ditauit ſed etiā ad certādū inuictiſſime confortauit.

Donaticæ coronæ dicebantur quibus ueteres in ludis utebantur.

Donec aduerbiū mō tēpus finitū deſignat: nt dormiā donec exciter ab aliquo. Mō ſfinitū ut apđ apoſtolū. Oportet illū regnare donec ponat oēs inimicos ſub pedibus eius. Nūquid tam diu regnaturus donec incipiāt eē ſub pedibus eius inimici. & poſtq̄ fuerūt ſub pedibus tūc regnare deſiſtet. cū utiq; tūc magis regnare incipiet cō inimici cœperint eē ſub pedibus eius? Et in ps. Sicut oculi ancillæ ſ manibus dominæ ſuæ: ita oculi nſi ad dñum deū noſtrū donec miſeratur noſtri. Ergo tādiu oculoſ habebit ad deū donec miſericordiā ſpetret: & poſtq̄ impetrauerit ſ oculos torq̄bit ad terras: cū alibi dicat. Oculi mei deſecerūt in ſalurare tuū? Iungiſ aūt donec tā indicatiuo q̄ ſubiūctiuo cum ſignificat tēpus finitū: ut ſeruiā tibi donec uiuo. ſ. q̄diu uiuo. Seruiaz tibi donec moriar. ſ. uſq; ad mortē.

Donyſa. Inſula ē in mari ægæo.

Dorcas. adis. aſal dama. ſeu capra. ab eo q acute uideat. hoc eſt ἀπὸ τοῦ ὀξέως λέρκειν.

Dormio. is. uerbū abſolutū q̄uis actūm q̄doq; habeat. Amb. li.i. offi. Soporē q̄etis habere nō pūt quē ille dormiuit q reſurrexit Huius compoſita ſunt Addormio a quo Addormiſco. qđ eſt contrariū uerbi. Expgiſcor. Suc. de Clau. Et quotiēſ poſt cibū addormiſceret quod ei ſere accidebat oleaꝝ ac palmulaꝝ oſſibus inceſſebaſ. Obdormio quod mō dormio: mō ſoporor ſignificat. Prædormio: añ dormio. Redormio euigilo. Ply. In redormitiōe uaria fuiſſe ſomnia apparet.

Dormito. as. pe. p. frequētatiuū eſt. q̄uis diminutionē ſignificati q̄doq; habeat. Hor. Quādoq; bonus dormitat homerus. Et in pſalmo ecce nō

dormitabit neq dormiet.

Dorſum & Dorſus.uſ.ſecãdõ ꝓbum dicit̃ tota poſterior pars: q ea pars corporis deuexa ſit deorſum. Hiero.in Ezechi. Iter ueſtibulũ & altare q̃ſi xxxv.uiri dorſa habẽtes contra tẽplũ domini & faciẽ ad oriẽtẽ. Eſt.n.tergũ. Quod nõ ſolũ de hominibus: cæteriſq aſlibus ſed ẽt de in alatis: ut de littoribus aqs mõtibus & huiuſmodi. Virgi. Dorſuq immane mari ſũmo. Idẽ. Nãq inflecta uadis dorſo dũ pẽdet iniquo. Significat.n.dnorioꝛ arenã: ut ſqt Ser. quæ remeantibus fluctibus & eũdẽ dẽſaſ q d̃a nautis puluinus uocaſ.

Dorſualia tegumẽta: qbus eq & boues teguntur. Iul.capitolino. Proceſſerũt cẽteni albi boues cornibus auro iugatis & dorſualibus apricis diſcoloribus ꝓfulgentes.

Dorſuarius.a.um. q d̃ dorſo aliq d̃ fert. Var. Grẽges fiunt fere mercatoꝛ & eoꝛ q ebrãduſio aut Apulia aſellis dorſuariis comportant ad mare oleum aut uinum.

Doris nympha q̃dam mariſ Oceani & Tethioſ filia quã Nereo fratri uxorẽ dedit. Et interꝓtatur amaritudo. Vnde & a poetis ponit̃ ꝓ mari. Vir. in Gallo. Doris amara ſuã nõ ſtermiſceat ũdã.

Doriſcus: urba littoralis thraciæ fere ex oppoſito adſamothraciõ: & adori nympha. hoc eſt mariõ nominaſ. Iuxta hãc herodoto teſte eãpus eſt magnus eiuſdẽ per quẽ Hebrus amnis defluit.

Doria & Dorica noſa ſunt partis achaiæ: q̃ ꝓpin qua eſt athenis dicẽte Platõne li.iii.legũ. Dori pro achiuis mutato nomine appellati ꝓpter dori cũ a quo exules reſtituti fuerũt. Ser. uero ſuper ii. Aene. Dorica inquid a doro neptuni filio ducitur. Dories ſũt ꝓpi doricæ inxta zoliaꝫ.

Dory.cũ y.nomẽ oppidi pontici: quod apud nos laneeam ſignificat.

Doryclus nomẽ filii priami & interpretari põt lãceæ gloria λοχὸς lancea uel aſta κλέος gloria.

Doryphorus.pe.cor. latine ſpiculator uel ſatelles dicit̃ portãs lãceã. Et ẽ nomẽ uiri ꝓprii. de quo Quint.li.v. Curtius Cognatoꝛ darii Regis turbã.xv.M.hominũ fuiſſe multebriter ꝓpemodũ cultu luxu magis q̃ decoris armis cõſpicuaꝫ doryphori uocabantur.

Dorophorus. latine dona ferẽs dicitur.

Dorylaus: nomen fluuii in phrygia.

Dorcium nomen fœminæ diminutionis ſiue adulationis cauſa ſic prolatum ab δῶρον quaſi dulce & amabile donum.

Dorodoche. nomen proprium uxoris Icari.

Dos. dicit̃ cũ daſ & accipit̃. Niſi.n. accipereſi dos non eſſet. Et darione & acceptione firmaſ. Nec põt uideri datũ id quod nõ ſit acceptũ. Et nõ ſolum ea q̃ marito ab uxore dãtur: ſed ẽt qcqnid alicui datũ eſt uel a natura uel ab hoſtibus. Vnde dotes animi dicũtur. ptudẽtia: inſtitia: fortitudo & huiuſmodi. Et dotes corporis. pulchritudo robur: incolumitas & his ſimilia.

Dotalis quod ad dotẽ pertineꝛ ſiue q d̃ uulgo dicitur per dotẽ. Vnde dotalia bona: dotales fundi. Plau. Iaſi. Dotalẽ ſeruũ Saureã uxor tua adduxit: cui plus in manu ſit q̃ tibi. Idẽ in mili. Haſce ædis dicas dotales tuas. Liui. Hæc tibi a me dotalia dona accedent.

Doto.as. dotẽ do. Hiero. in exo. Dorabit eam: & homo habebit eã ſ uxorẽ. Vnde dotatũ hoſtem dicimus qui dotẽ habet. & indotatũ q dotẽ non habet. Plan. Iaſi. Hæ ſunt atq aliæ multæ ſ magnis dotibus incõmoditates ſumptuſq intolerabiles. Nã q̃ indotata ẽ ea in ptãte ẽ uiri. Dotatæ mactant & damno & malo uiroa

Doxa: latine maieſta & opinio dr. Vnde & para doxa: q̃ admiratione digna ſunt & opinionẽ hominũ ſuperãt. Interdũ dicitur gloria. unde Eudoxa nera gloria. uel potius ꝓter opinionẽ.

Drachma: genus põderis ex.xviii. ſiliquis. i. tribꝰ ſcrupulis cõſtãs. Eſt & genꝰ numiſmatis. Vnde Iul.pollux Drachmion athenis numiſma q d̃ ẽt bos dicebaſ: quia boue ſignatus erat.

Dragma: atis. λαμβάνω τὸ ϖοιέω ἕλκω τὸ λαγμα ὅτι γίνεϑαι. apud græcos dicituri quod nos rapinã ſine manipulũ dicimus.

Drama: atis. ſine. e. & ſine. g. dicitur ut in ſcænia agi fabula ſolet. ubi diuerſæ perſonæ introducũturi & aliis accedẽtibus aliiſ aũt diſcedẽtibꝰ a diuerſis & ad diuerſos textus narratiõis expleſ. ſicut in comœdiis. q d̃ genus carminis ſqt Hiero. cãtari ſolebat. Vnde ẽt apud cãtica. ſcribitur. Añ torũ huius nirginis freqnẽtate nobis dulcia cantica dramatis. Hinc Dramaticus ſtilus dicit̃ qui miſtus non ẽ ubi poeta tm̃ſq loqtur ut ſunt Comœdiæ & Tragœdiæ Dramaticus in quo ſolus poeta. Miſtus ubi promiſcue & poeta & perſona.

Draco genus animalis nenenoſi. Pli.li.viii. ſcribit ueris draconibus ora parua eſſe & admodũ nõ dehiſcentia: ſed arctas fiſtulas per quas trahunt ſpiritus & lingnas exerũt. Apud indos & æthiopas dracones ſunt .xx. cubitoꝛ. Dictus draco à δέρκω. Nam habet aciẽ peracutã. Dracones ẽt dicũtur a Pli.li.viii. ex tortuoſitatũ ſimilitudine palmites emeriti pluribuſq ãnis ſdurati.

Dracũculus diminutiuũ: ſignificat paruũ draconẽ

Dracæna cũ diphthõgo. draconis fœmiſai quæ & draca quoq dici põt.

Dracontium. herba.

Drãgiana prouincia in Aſia maiori. Quã Ptolo. ab occaſu & ſeptẽtrione Aria & bagao mõte terminati ait. ab oriẽte Arachoſia.

Draucus. Vide in dictione paticus.

Drepanũ. pe. pro. ꝓmõtoriũ ſine urbs a curuo ſitu inſtar facilis δρέπανα voc.n. falx dicitur. Nõ lõge abeſt ab Eryce monte trãſilybeũ. Vel ab eo q Saturnus ãpuratis uirilibus paternis illuc ſalcẽ proiecerit. Quid. li. de faſ. Quicq locus curuæ nomina falcis habet.

Dryades: nymphæ ſilnaꝫ ab arboribus. Nã apud græcos δρυς ois arbor dicebaſ. q̃nis poſtea ꝓ quercu uſurpata ſit. Hæ.n. ſylnas hãtare dicũt.

Dryas. nomẽ ꝓpꝫ uiri theſſali amici neſtoris.

Dryopes: populi epirotici. De quibus Vir. li. iiii. Creteſq; dryopeſq; fremũt pictiq; agathyrſi.

Dryidei dicti ſunt q dã gallo⁹ religioſi & ſapientes a quercubus Ply. li. xvi. Nihil habẽt dryidæ. Ita. n. galli ſuos appellãt magos. Sue. Dryidas⁹ religionẽ apud gallos diræ Imanitatis tãtũ ciuibus ſub Auguſto interdictã Claudius Iperator quintus penitus aboleuit. Suidas λεγίλλ ωαρὰ γαλάταις οἱ φιλόσοφοι καὶ σεμνόβιοι

Drylon: fluuius dalmatiæ: qui per mediã myſiam pergens in dauubiũ influit.

Dromos latine Curſus. Et accipitur. nõ ſolu⁹ pro actu currendi: ſed ẽt pro loco ubi curritur. Sue. I Nero. Elephãto ſuperſedens peragratũ dromotum decucurrit.

Dromedarius: a fal a currẽdi uelocitate dictũ.

Dubius dicit⁹ qui duas uias habeat & utrã eligat neſciens. ſicut Ambiguu⁹: q⁹ in ãbas agi partes poſſit. Ci. li. i. ad Heren. Dubiũ genus ẽ cũ habet I ſe cauſa & honeſtatis & turpitudinis partẽ.

Dubio. as. I dubio ſũ. Plau. Dubiat quid agat.

Dubito. as. idem q⁹ dubio. Cuius compoſita ſunt Addubito. q ẽ eſt ẽt uel ad aliq; dubito. Liui. lib. ii. Proditoribus ex tẽplo in uiucula cõiectis delegariſ paululũ addubitatũ ẽ. Ci. Cecĩæ. Habes auguriũ meũ quo ſi qd addubitarẽ non potius uterer q̃ illa cõſolatione. Subdubito pa⁹ dubito Idẽ Cælio. Hæc eo pluribus ſcripſi q⁹ mihi ſignificabãt litteræ tuæ ſubdubitare qua eſſe⁹ erga illum uoluntate. A dubito fiunt Dubitatio & dubietas. aduerbia dubitãter. q ẽ eſt a dubius. & Dubitatim: a dubitat⁹. Cæcil. imperator clamat de medio ut uelites a ſiniſtro cornu remoueãt & gallis nõ dubitãter Imittẽt. Siſẽ. Quod hoſtẽ nõ dubitati⁹ cũ pluteis & ſcalis iter facere cernebat.

Duco. is. xi. ctũ. ꝑprie ducimus nolẽtes. trahimus inuitos. Sene. Fata uolẽtẽ ducũt: nolentẽ trahũt. Quãdoq; ducere ſignificat reſpicere iudicare: exiſtimare. Ci. Ego ſi mei cõmodi rõue⁹ ducerẽi te mecũ ẽ maxie uellẽ. Vir. li. x. Tantũ me crimẽ diguũ duxſti. Quãdoq; inceſcare allicere: & delectatione q̃dã demulcere. Ci. in uer. acti. ii. Si qs honore aut gloria ducit. Quãdoq; Voluere pertractare. Vir. li. vi. Sic eq̃dẽ ducebã ato. rebarq; futu⁹. Quãdoq; nudare educere. Idẽ li. xii. Ille tameu clypeo. obiecto cõuerſus in hoſtẽ ibat & auxiliũ ducto mucrone petebat. qñq; cõtrahere. Idẽ. Aſtrũ quo ſegetes gauderẽt frugib⁹ & quo duceret apricis in collibus uua colorẽ. Quãdoq; agere ſeu pati. Idem: Nate dea potes hoc ſub caſu ducere ſomnos? Quãdoq; ſtruere erigere. Idem Pars ducere muros molinq; arcẽ. Quãdoq; auertere ſiue cõtrahere. Mar. qui ducis uultus & nõ legis iſta libẽter. Quãdoq; in lõgũ ꝓtrahere. Ci. ad Cæſarẽ iuniorẽ. li. i. Ne res duceret fecim⁹ ut Hercules antiarius in aliũ locũ trãſferret. Quãdoq; dimittere deſcendere. Plau. in aul. Vbi ille abit ego me duco ab arbore. quandoq; Gerere. Vir. li. viiii. Hi bellũ aſſidue ducũt cũ gẽte latina. quãdoq; ad ſepulturã efferre. Perſius. Nerio iam tertia ducit uxor. quãdoq; ad ſupplicĩũ ducere: ut apud Curtiũ ait Hermolaus ad Alexandrum. Nos duci iube. Dicitur & de re obſcæna. Plau. ſi tenetis ducite ne diſrũpamini. Hinc etiã ductor pro uibratore & lũbor⁹ ad cõcinniorẽ uenerẽ ꝓſtandã quaſſone. Huius uerbi cõpoſita ſũt Abduco. Adduco. quæ ſunt cõtraria Conduco. Circũduco. Deduco. Diduco. Educo. Induco. Introduco. Obduco. Perduco. produco. Reduco Seduco. Subduco. Superduco. & Traduco.

Ducto. as. ſæpe duco: aut huc illuc⁹ duco gubernо Sal. Huc accedebat. q⁹. L. Silla exercitũ quẽ in aſia ductauerat quo ſibi fidũ faceret cõtra mo tẽ maio⁹ luxurioſæ nimiſq; liberaliter habuerat Plau. in cap. me ut libitũ eſt ductauit dolis. Ductare etiam apud Plau. eſt ſcortum cõducere qui pudẽdã eſſe uocẽ oſtẽdit dicẽs. Errabo potius q̃ quis me ductet. Et Quint. ait. Ductare exercitũ non ſine rubore dici.

Ductito. as. ſæpe circũduco. Ter iu adel. Tu inter eas reſtim ductitãs ſaltabis?

Duco. as. guberno. Var. Ab eo q⁹ ſit ducare q eſt dux: aut ductor qui ita Iducit ut doceat. pe. cor.

Ducatus. us. ipſa ducãdi actio ut eſt illud. Si cæc⁹ cæco ducatũ ꝓſtet iambo in foueã cadũt. Et ducatus dr regio cui dux dominat: uel ẽt ipſa ducis dignitas ꝓfectura & imperiũ. Iul. Capi. Petenti ſignũ prima die tribuno dedit militi munus exprobrãs utiq; ſegnitiẽ tẽpo⁹ ſuperio⁹. q ẽ quidem ẽt añ iu oſibus ducatib⁹ dederat. Scribit Lã prid. Heliogabalũ ꝓpoſituras & ducatus & officia palatina uæudidiſſe. Hoc nomen peculialiter datũ eſt Spoletane urbi. cuius regio Vmbria dr ab auctorib⁹. Cuius fines a fonte Tyberis uſq; ad Anienis fluuii ſiniſtram ripam. Vbi uidelicet Anio tyberim illabit. Ducatus. ati. eſt aureus nũmus ducalis.

Ductus. us. ipſa ductio. Vnde aquæ ductus aquarum deductio.

Duces dicti ſunt qui alios ducũt. Vñ & ducẽ belli dicimus & ducẽ gregis. Ductor & ductrix nota uerbalia. Vir. Ductores dauaum.

Ductari⁹. a. um. Vñ ductarius funis dictus eſt qui per orbiculos trocleæ traiicitur.

Ductile. pe. cot. q ẽ facile ducit attenuaturq; . Vñ æs ductile q ẽ malleis obſeq̃t attenuaturq; I laminas. Ductilis ſcena dicebat cũ tractis tabulatis hac atq; illac ſpẽs picturæ interiot uidebat.

Ductim. aduerbiũ ſignificat cũ mora.

Dudũ. q̃ſi diu dũ. eãdẽ uim habet quã iamdudũ: ita ut qñq; dicẽ nõ trãſcẽdat⁹ ut dudũ intraui: dudũ te expecto. i. hora eſt uel duæ: uel tres ex quo intraui: & ex quo te expecto quãdoq; ẽt trãſcendit dicẽ. Ply. li. ilti. Fabri qui duduz aſſueti apud poenos. Et li. xviiii.. Nã dudũ ex eadẽ hiſpania zoelitem uenit I italiã plagis utiliſſimum.

Duellũ. bellũ quod duab⁹ partibus de nictoria cõtendẽtibus dimicatur: nõ tãtũ duo⁹: ut qdã exiſtimauerũt ſed multo⁹ & ipſo⁹ exercituũ. Alio

quin nō diceret a Plauto duellū inter thebanos. & theleboos. Et ab Horatio. Gratia barbarie len to collisa duello. Hinc perduellis & perduellio.

Duello.as.bello. Vñ duellator qui duellū pergit. Plau.in cap. Domi belliq; duellatores optimi.

Dmillus.nomē ciuis romani qui primus tomæ na nali certamine triumphauit. Is iā senex & tremē ti corpore in quodā iurgio audiuit ex probari si bi os fœtidū. & tristis se domū cōtulit. Cūq; uxo n q̄stus esset: quare nūq; se monuisset: ut huic ui tio mederet. Feciſſem inq̄t illa nisi putassem os/ bus uiris sic os olere.

Dulce.suaue: qđ qđā a delicio deducūt: q; dulcia maxime allicit. Eius cōposita sūt. Prædulce ual de dulce. Subdulce aliquantulū dulce. Dulcilo/ quus pe.cor. dulciter loquēs. Dulciſluus dulciē fluens. Dulciſonus pe.cor. dulciter sonās.

Dulcidulus.a.um. diminutiuum est.

Dulcedo.dulcitas.dulcitudo & dulcor in eodē sen su accipiūtur. Ply. Cōtracta dulcorē amittit. Ne uius: O suauis lingnæ sonitus. O dulcitas alæ. Actius. Tāta hinc in corda dulcitudo inuasit.

Dulciarius panis qui conficitur ex saccharo & nu cibus pinceis uel amygdalis adiēctaculari nt ē qui uulgo dī Marzapanq. Pistor dulciariq q panes & mellita cōcinat edulia: de quo Marti. Mille tibi dulces opes manq ista figuras extruit. Huic nni parca laborat apis. Lāprid. de heliogabalo. Dulciarios habuit qui de dulcibus exhiberēt quæ cūq coqui de diuersis edulibq exhibuissēt. Vbi dulciarius significat simpliciter conctuatorē edu liā mellitoq: & operis pistorii dulcedie cōditi.

Dulceo.es.cui.a qno Dulcesco.is.dulcis fio. Ci. I in cato. Primo uua ē peracerba gustatu: deinde maturata dulcescit. Huiq cōpositū ē Obdulceo. quod ē in totū dulcis fio. Aug. li. vii. cō. Naz si primo sanctis tuis litteris formatus essez: & in eaz familiaritatē obdulcuisses mihi: & post i illa uolumina incidissez fortasse abripuissent me a so lidamento pietatis.

Dulco.as.dulce facio. Sidonius Apol. ad Agrico lā: Pareo libēs. laudaturus uitæ tam dulcatæ soli citius ingenuitatē. Hinc Edulco.as. quod ē ual/ de dulco. Cn. Martiq. Quapropter edulcare con uenit uitā: cutasq; acerbas seuisim gubernare.

Dulcacidū. pe.co. dī ld qđ dicissimis rebq ē illitū.

Dulia cū accētu in pe. latine hominis seruitq dicit λοὺλοϛ. seruitus. λουλη. scilla. λουλιχοϛ seruilis: Hinc fit cōpositū. hiperdulia.

Dulichium. Insula in Maliacho mari seu ut quidā aiūt Ionio una Echinadū corinthio proxima. añ Leucada in qua regnauit Vlysses. Iude sit Duli chius.a.um. Proper. Aut cū dulichias pallas spa tiatur ad aras.

Dum aduerbiū tēporale est & mō pro qñ ponit ut dū dormis fures domū intrāt. Mō pro donec Sal. Postremo neq; sumptui neq; modestiæ suæ pcere dū illos obnoxios fidosq; sibi faceret. i. do nec. uel ut. Mō p postq̄. cū cōiugit pterito sub iunctiui. Mar. Audieris dū grāde sophos. i. post q̄ audieris. Et posita post nec. uel non: nel haud semp aduerbiū tēporis ēaut nec dū. nōdū. haud/ dū. pronō adhuc. Est ēt cōiunctio. & significat modo. pur che. Sal. Neq; ld qbus modis assēq/ retur dū sibi regnum pararet qcq̄ pensi habebat. Aliqnādo dūmodo. domēte che. Hiero. Dū per secutionis finē pōtolas: necessitatē in uolptatez uertit. Ponit nōnunq̄ pro expletiua. Terē. Adel dū paucis te uolo. Cōponit eū qui. nt qđ. Cuz age: ut Agedū. Cū mod: nt dūmodo. & Taxat: ut dumtaxat.

Dumtaxat. cōponit ex dū aduerbio. & taxo.as. p æstimo. Et nō recipit. sed ettiā. Ci. pro deiotaro. Quod ipm & si iniquū est in tuo dūtaxat pericu lo. Solā uero & tātū. & modo recipiūt.

Dumus generis masculini. dicit ois spina. Aquo dumosus.a.um. frondosus spinosus ueprib9 ple nus. Virg. Dumosa pendere procul de rupe uide bo. Dumetū locus ubi sunt dumi. Antiq dumo sum locū dicebāt p dumoso. Et q̄ nos dumetas appellabant Dumetica.

Duo. is dui datuz significat do. Plan. In cap. At ob eā rem mihi libellā pro eo argēti ne duis.

Duo. & ambo. sicuti docet Prisc. gtōs & actōs secū dum secūdā declinationē pferūt duoz ambox. duos ambos. quāuis in neutro differētiæ eā duā soleat dici. nt duū miliū amphoraz. Nec non & accusatiuus masculinoz est. qñ similis nomina tiuo pfertur in neutro more græco. Horat. Duo discordia uexet inertis. Vir. Si duo pterea tales idæa tulisset terra uiros. i. duos. A duo fit duode cim. a quo duodecimus. & Duodenus. duodena rius. duodenigēti & huiusmodi. Duceri. ducēte nus. Duodeties. duodenigeties. ducēties. duode uicesimus ducentesimus.

Duplaris numerus dicit in qno minor bis numera tur. Duplares siue duplarii tot quati dicebantur milites qui in legione romana ob uirtutē duplas cōsequebātur annonas. sicut simplares. quibus una & semis annona dabat.

Duplex quādoq; significat duo. Vir. Duplices tē dēs ad sydera palmas. Ci. li. iiii. ad hetē. Dupli/ ces simulitudines esse debēt. Quādoq; latū. Vir.

Duplici aptātur dētalia dorso. Duplices tātum nu mero plutali. & genero mas. tabellaz genus est i quibus litteræ scribi solebāt. Quæ quidē aliquā do etiam Triplices erant i quibus res amatoriæ scribebantur. Mar. Tūc triplices nostros nō ui lia dona putabit cum se uenturā scribet amica ti bi. Sic duplices triplices quadruplices & qncu/ plices porticus dicunt in qbus ordines colūna/ rum duplicati triplicati quadruplicati & qncu/ plicati sunt. Vict. li. v. In duplici palæstraz pot ticu collocāda es e cōplura mēbra scribit.

Duplico.as.duplicē facio: gemino. Hiero. Dupli/ cauit annonā. Interdū Augere. Salu. Et maurus uictus duplicanerat bellū. Virg. Et sol crescentes decedens duplicat umbras. Hinc Cōduplico & Reduplico.

Duram. qđ putant esse nomen fluuii iuxta quem

Gigantes turrem babel fecerunt. Alii uolunt esse cāpum. Vnde apud Danielē. In campo durā statuit Nabuchodonosor statuā.

Duria: siue Durias. nomen fluuii Valētiæ proximi ut scribit Pompo. Hunc Sal. uocat Turiam lib. iiii. hist. Inter leua mœniū dextrū flumen Turia quod Valētiā paruo interuallo pterfluit. Clau. Fonibus & roseis formosus turia ripis. Grāmatici formosuz legerēt. q unū amniū Turia neutro genere proferri putēt. Ang. Priscianoq auctoribus. Ptol. Hac parte Turulim uocat amnem. Est in lusitania quoq Durius. Quē Strabo duriaz. multi Doriā appellant. Sirius Durium. Ait. n.

Hinc certāt pactole tibi duriusq taguscq

Duro. as. durum facio: firmo solido. Colu. lib. vii. Annicla mula recte a mse repellit: & amota mōtibq aut feris locis pascit ut ungulas duret: sitq postea lōgis itineribq habilis. Per translationē. Quint. li. i. Multa linguæ uitia nisi primis ānis in emēdabili in posterum prauitate durantur. Et durare est tolerare. Virgilius. Durate & uosmet rebus seruate secundis. In qua significatione q. doq contra naturā iungitur accusariuus maxīe apud poetas. Hora. lib. i. car. Vix durare carinæ possunt imperiosius æquor. Nam sicut dicimus clamare hominem. i. cum clamore uocare. sic durare æquor. i. per duriciem ferre. Itez Durare per sistere. perseuerare. Plan. in am. Durare nequeo in ædibus ita me probri dedecoris a uiro argutā meo. Huius composita sunt Eduro ualde duruz facio. & quasi ad laborem assuefacio. Columel. Quare docēdq & a pueritia rusticis operibq edurandus futurus uillicus. Induro: ut indurabo cor pharaonis. Obduro ut est apud Deutron. Non obdurabis cor tuum. Quæ fere idem cum simplici significāt. Præduro cito duro. Col. Verum est in opē difficilior. q neq humentem fodere possis. q si glutinosissima nec nimium sicca quia nimium pduratur. Perduro. ualde uel ad sinē duro. Idem lib. viii. Est etiam non ingrati saporis iniuria perduratus. Teren. in ecy. Sancte adiurat non posse apud nos pamphilo se absente perdurare. Reduro quod est aperio contra id quod dicitur Obduro ut ſqt No. Et ossa hñt pe. pro.

Dureo. es. durui durus sum. A quo Duresco durus fio. Col. lib. 9. Plumulæ sub cauda clunibus detrahendæ ne stercore coinquinatæ durescant. Lusca. tamen. Totoq indutuit artus. ab indureo. in eadem significatione qua induro protulisse uidetur. Sed huiusmodi pterita raro adureo compositis reperiuntur. sæpe autem ab his quæ a duresco sunt. Indurescо. Virg lib. iii. Ge. Styriaq impexis induruit horrida barbis. i. ualde dura. si ue inse dura facta est. Col. lib. ii. Iusta enim fieri nequeunt cum induruerit ager. Obdurescо undiq durus fio. Ci. M. Cælio. Magno dolore me affecissent litteræ tuæ nisi & ratio ipsa depulisset omnes molestias. & diuturna desperatione reę obduruisser animus. Predurescо ualde durus fio. Col. lib. vii. Verum neq ante tertiū. neq post quintum annum iuuencos domare placet. cum illa ætas adhuc tenera est. hæc iam pdutuit idest minus dura facta est.

Durus. a. um. quod est solidum ac firmum. & firmitate naturæ corruptionem sui non facile admittit Cuius contrariuz est molle. quo est natura luxuriosior. nec ad cōtraria repellēda sufficēs. Virg. Sed duris genuit te cautibus horrens caucasus. per translationem capitur modo pro patiēte ac tolerante laborum. Idem. Scipiadas duros bello. Et gens dura & aspera cultu. Modo pro aspero & nocente. Idem. Haud durum tineæ genus. Modo pro crudeli. quoniam nulla humanitate mollescit. ut apud eundez. Quid iuuenis magnum cui uersat in ossibus ignem. durus amor.

Durę & duriter. aduerbia sic inter se differunt. secundu3 Do. q duriter sit sine sensu laboris. Dure crudeliter. Illud ad laborem. Hoc ad sæuitiā refertur. Sed dure in alterum. duriter in nos aliquid facimus. Ter in an. Primuz hæc pudice uitam parce: ac duriter agebat lana & tela uictum quæritans.

Duricia & Duricies æque dicunt de firmitate asperitate crudelitateq. Ci. in cato. Quanta in altero comitas. in altero duricies.

Durabile. quod durare potest. Ouid. Quod caret alterna requie durabile non est.

Duramen. & Duramentum. brachium uitis. Col. li. v. Sed ut caput trunci pedali fere spatio sit inferius iugo. quaternisq brachiis quæ duramenta quidam uocant. diuidatur in totidem partes. alio nomine duramina nuncupāntur. Idez. Considerandum erit cuius longitudinis sint duramina q excedār pdictam mensuram.

Duracinæ uuæ dicuntur quæ duram & firmaz corticem habent a duriciæ: uel a duris acinis. Augustus in epistolis. Dum lectica ex regia redeo: panis unciam cum paucis acinis uuæ duracinæ comedi.

Duracina. persica dicuntur: quorum corpus ligno adhæret: auelliq nequit. Ply. lib. v. Sed persicorum palma duracinis.

Duricoria: dicuntur quæ sunt duri corii. Vnde ficus duriconæ. quæ habent duram corticem.

Dyas: latine dualitas δύο duo.

Dynastia. uis potentatus: Dynastes dominus regni: potēs opimas. ἀπὸ τοῦ δύνασθαι. ut hi qui magistratus gerūt: & iudiciis pfunt. Scribit Strabo. reges dynastas uocari ppterea q plurimum possunt pollentq: & populos quo uelint aut ui: aut persuasione perducant. Ci. ad Atticū. Erit nebulo iste cum istis dynastis in gratia.

Dyrrhachium: fuit ciuitas in epiro. quæ prius Epidānos uocabat. De qua Luca. in principio. Dyrrhachii rapiendas tēdit ad arces. Dicta Dyrrhachium a nomine Dyrrhachii qui portū urbi adiecit. Vide in dictione Epidannum.

Dys præpositio græca quæ in compositione mali uel difficile aut impossibile significat.

Dyscolus penul. correp. difficilis malusue siue per

nicioſus. ex λυς & χέλομαι iubeo. Ita ut dyſcolo dicatur cui difficulter iubetur. Dyſcolia difficultas.

Dyſenteria. dici poteſt inteſtinorum exulceratio. ex λυς q malum denotat. ἔντερον inteſtinum. Et latine Tormina auctore Celſo dicũtur. Vide in dictione Tormina.

Dyſuria. & Stranguria difficultas urinæ dicitur. Quæ ut Galenus inqt fit ex ueſſicæ paſſionibuſ urinam ſupprimens. Quod quidem fine calculis & inflamatione poteſt accidere. Hoc Cato ſignificat cum ait. Quibus ægræ lotium it.

Dyſphilus pe. cor. quaſi malus amicus. Iuue. Nõ eſt romano cui q̃ locus hic ubi regnat prothogenes aliquis uel dyſphilus.

Dyſpepſia: difficilis concoctio.

Dyſpnea: ſpirãdi difficultas. Docet Hippocrates in aphoriſmis in ſenectute ſtragurias dyſpneas dyſurias caceſias eſſe frequentes. λυς ſi μίγνυται χαλεπὸς καὶ ὠμὸς καὶ ὠδύνη

Et Ex ꝓpoſitiões ſũt quæ & ſeperãt & cõponũt. Sæpe ræ mõ rpaſei ſũti ut Ex illo celebratus honos. Mõ locales ut E cælo. Mõ ponũt ꝓ a. uel ab. ut Audiui e pfmeo. mõ ſignificãt ꝓ. uel ad. ut Ex dignitate. ex uſu ex utilitate. hoc ẽ ꝓ dignitate: uel ad dignitatẽ. Erep pro rep. Modo ſecundum: ut ex Platonis ſententia. ideſt ſecundum platonis ſententiem. ſiue pro Platonis ſententia. Modo in Ci. Eteni bus laborabat. ſ. morbum patiebatur in renibus. Compoſitæ quãdoq; pnuationem indicant: ut Eliuguis. Exanguis. Quandoq; uehementiã uel perfectionem: ut Eludo. Exoro. Quãdoq; Extra ut Educo Excludo. Componitur aute3. e. cu3. b. ut Ebibo. d. ut Educo. G. ut Egredior. i. ut Eiicio. l. ut Eludo. m. ut Emitto. n. ut Enitor. r. ut Erigo. u. ut Eueho. Ex uero componitur cum. a ut Exaudio. C. ut Excuro. E. ut Exco. F. ut Efficio. O. ut Exoleo. P. ut Expello. Q. ut Exquiro S. ut Exequor. T. ut Extendo: V. ut Exuro. Verum quando poſt ex ſequitur. ſ. mutatur. x. in. ſ. ut Effundo. Cum uero ſequitur. ſ. abiicitur. ſ. ut Exequor & Exicco in aliis integra manet.

Eantes. nomen proprium hiſtorici Cizyceni qui fuit ætate qua pygmalion in oriente regnabat.

Ear. latine uer. a quo Earinus. uernus.

Eatenus. pe. cor. ſignificat uſq; eo. uel ad eum modum. Cui reſpõdet Quatenus uſquequo. Hiero. Quia & ſi in ſanctis patribus & prophetis gratia fuiſſe creditur: nõ tamen eatenus plena. Sue. in Tyber. Ac primo eatenus ſteruentiebat neqd perperam fieret.

Ebenus uel Ebenum pe. cor. nomen græcũ. & Arabicanus dicitur. Lignum nigrum eſt ſolidũ pulchrum aptumq; oculanbus medicinis. Hæc arbor naſcitur in india quæ cæſa dureſcit in lapidem. unitureq; odore lucũdo. Vir. lib. ii. Geo. Sola india nigrum fert ebenum Aetius amelino ita ſcribit. ἐβένος ξύλον ἐστὶ τὸ μὲν ἰσχυλὸν ἀναλογοῦν ῥυπτικῆς καὶ λεπτομεροῦς ἐστὶ δυνάμεως ὅλον καὶ τὰ τῆς χρόας ἐστὶ σκοτοῦντα πεπιεσμένα ἐν τῇ τῶν ἄλλων ὀφθαλμικῶν μίξει, τὰς λευκάνσεις

Ebrius: & Ebria a bria quod eſt uas uinarium. Eſt enim ebrius qui nimio potu alienatuſ eſt mẽte. Cuius contrarium eſt Sobrius. quaſi ſine ebrietate. qui in cibo & potu temperans eſt: & qui non eſt actu ebrius. Vnde non ſobrius pro ebrio ſumitur. Mar. Et non ſobria uerba ſubnotaſti. Hic Ebrietas: quam Cato dicebat nihil aliud eſſe q̃ inſaniam uoluntariam. Interdum ebrius ponit pro pleno & abundanti. Plau. Facite mihi cœna ut ebria ſit. i abundans & opipare parata. Ebriosus qui ſæpe fit ebrius. a quo Ebriositas. Huius contrarium eſt Sobriosus. ſobrietatis affectator. quo uſus eſt Cyprianus. Inter ebrium & ebriosũ hoc intereſt. Nam poteſt qui ebrius eſt tum primum eſſe nec habere hoc uitium & qui ebriosus eſt ſæpe extra ebrietatẽ eſſe. Sic ebrietas ab ebrio ſitate ſeiungitur ꝙ alterum affectionis ſit: alterum habitus.

Ebrio. as. ebrium facio. Vnde & inebrio uerba actiua. Hiero. lib. ii. Re. Et inebriauit eum. Plau. in aul. Homo ebrianus ſomno ſanari ſolet. Aliquãdo Ebriari ſeu inebriari ſumitur pro impleri ſeu quaſi ſatiari: ut apud apoſtolum. Nolite inebriari uino in quo eſt luxuria.

Ebriolo. as. pen. correp. ebrium facio. Sunt tamen qui hæc aſpirent ab hauriendo potu illa deducentes:

Ebron. mons palæſtinorum. Haud longe a Gaza Syriæ ciuitate.

Ebur & Ebor utroq; modo dicitur prodephãti dẽte. quaſi e barbo. i. cleph. to. Hor. Quid tibi uis mulier nigris digniſſima barbis?

Eburneus. a. um. quod eſt ex ebore. ſaut quod in ſtat eboris album eſt: ut Eburnea facies. Ouidi. ſi. ni. me. Impubeſq; genas & eburnea colla decuſq; græce. ἐλεφάντινος.

Eburnus. a. um. idem quod Eburneus. Tibu. Hæc primum uenĩs plectro modulatus eburno. Loc. lib. ii. Legitimæque faces gradibuſq; aceliius eburnis.

Eboreus a. um. ab Ebor fit: ſicut a marmor marmoreus. Eburneus uero. & Eburnus ab Ebur. Et ſignificat ꝙ eſt ex ſolido eboreo. Quintila. li. vi. Cum in triumpho Cæſaris Eborea oppida ciuitatesq; tranſlata.

Eboratus.a.um.qđ extrinsecus ex ebore est.Quod & eburatum dicitur.I lau.in Persa. Lectos eburatos auratos.

Ebudes.insulæ sunt quinq; numero:in oceano britanico angusto.freto diuisæ cuius incolæ ut scribit Solinus lacte solum & piscibus uitam agũt.

Ebulum.herba est faciens baccas in similitudinem sambuci.Columella libro secundo. Scd citra hoc experimentum multa sunt quæ & dulcem terram & frumentis habilẽ significent ut iuncus & calamus gramen & trisolium:ebulum:rubi:pruni syluestres & alia cõplura.Idem & tutilas ebuli creat uiuida baccas.Legitur & Ebulus.

Ebullo.as.erumpo.ctcpo. Tractũ a bulla quæ æstiuo tempore ex aqua pluuia fingitur in specieq; pilæ & facile rumpitur. Persius. Osi ebullet patrui p̃clarum funus.

Ebrones populi galliæ q per fraudẽ multos ex Cæsaris exercitu trucidarunt.

Ebusus insula quæ cuniculos non habet. Pompo. Ebusus alalũ quæ nocent adeo expers: ut ne ea quidẽ quæ de agrestibus mitia sunt generet:aut inuecta sustineat.

Ecbatana numero plurali.pe.cor.Metropolis ẽ Mediæ:uel ut qdã existimãt regionis magnæ nomẽ est.Est & Ecbatana urbs in syria quæ Epiphania quandoq; uocata fuit:ac per.g.etiam scribi posse quidam testant Egbatana.

Ecbasis.pe.cor.latine dici potest Excursus. Nã cõponitur ab ἐκ & βάσ῎ισμα καὶ ἄλλα ἐκ τοῦ βαίνω qđ ẽ egressus.ut Virg. lib.i.ge.de scribens tẽpestatẽ præcauẽdaq; a rusticis.

Ecce.aduerbiũ demõstrandi qđ apud Virg. aliqd repentinũ insperatũq; significat:ut Ecce aũr gemini a tenedo tranquilla per alta horresco reseteS Scribit Asconius ẽr hoc ppnũ esse Ciceronis ut in rebꝰ iprouisis hac particula utat cũ apud alios interdũ in rebus lætis usurpet.Ouid.Ecce corona uenit.& modo actõ:mõ ntõ iungit.

Echemythia ἠχεμυθέω latine taciturnitas.

Eccũ.eccam.eccos.eccas.q̃si ecce eum:ecce eaq;: ecce eos:ecce eas:Sic Ellũ ecce illũ. Ellam ecce illã. Ita exponit Do.Ter.in an.Eccũ uideo.Alii exponũt.Eccũ ecce hic subintellige uirũ de quo agebamus. Eccã ecce hic subintellige fœminaq; de q̃ agebamus.Ellũ ecce illic.s.uirũ resoluẽdo per ad uerbia nõ per nomina ut apud eundẽ.Eccuq; me. qđ nõ licet exponi ecce eũ me.

Eccubi.per duplex.cc.& pe.cor. Componitur ex ecce & ubi.

Ecquis ex.en.p ecce.& quis.nbi.n.rõne.p.sequẽtis mutat in.c.Ex quo ostẽdit eãdẽ uiq; hẽre.c.& q.Et significat num qs. Nam pticula.cc.iuncta dictiõibus incipiẽtibus a.q.interrogatiue positis significat an:uel ne.uel nũ.ut Ecqd.nõne?nũqd Ter.in eu.Ecqd nos amas de fidicina hac.i.aliquantulũ ne amas pp fidicinã. Ouid.lib.ii.fas: Ecquidẽ in officio totus est socialis ẽ& ecqd cõiugibus nris mutua cura sumus?

Ecquãdo.l.num qñ.uel an aliqñ.& aliquo tpe.

Ecclesia.latine Coetus cõciliũ:cõcio:congregatio. Ecclesiastes.concionator.

Echinades.pe.cor.Insulæ sunt Herodoto teste in Maleaco mari ex oppositio ad hostium Achelois. De qbus Luc.Crassis oblimat echinadas undis. Sene.in Troade.declinat.Echina.æ.pe.p.Quo libet uẽto faciles echinæ.

Echinus.pe.p. Tegmẽ spinosum quo seruant castaneæ.uulgo Riciũ uocant. Vnde castaneæ echinatæ.Ply.nuces uocamus & castaneas q̃q accõmodationes glandiũ gñis:armatum his echinato cortice uallũ est.Ab huius tegminis similitudine dictus ẽ Echinus piscis qdam quẽ Ply.scribit cẽ cancroꝝ gñs in qbus spinæ p pedibus sunt Igie di huic ẽ in orbẽ uol ui.Græci.n. χίνον hirtum uocant.Mar.Iste licet digitos testudine pungat acuta:cortice depositio mollis echinus erit. Saxa petit inter quæ se locat nẽa fluctibus iactet. De hoc Ambr.lib.hexa.sic scribit.Echinus alal exiguuq; uile ac despicabile maritimum loquor.plærũq; index futuræ tẽpestatis aut trãquillitatis an nuncius solet eẽ nauigantibus.Deniq; cũ pcellã uentoꝝ pensserit calculũ ualidum arripit: cumq; uelut saburram uehit:& tanq; anchoraq; trahit ne excutiatur fluctibus.Itaq; suis se librat uiribus: sed alieno stabilit & regitur ponderc.Quo in dicto nautæ uelut signum futuræ perturbationis capessunt. & sibi præcauent. ne eos imparatos turbo in prouisus inueniat. Hic alio nomine a Latinis Ennaceus dictus est.Est & Echinus apud græcos terrestre animal:cui est apud nõs Hericio nomen qđ ipsum ab hærendo deductuq; est:& æque spinis hirsutus ẽ atq; maritimus echinus.De quo Ambr.eodem li. Echinus iste terrenus quem uulgo hæricium uocant si quid inidiæ pensatit spinis suis claudit atq; i sua arma se colligit.Prætcrea Echinus genus uasis æneꝝ ẽ in quo calices lauantur:quam alii Ampullam dicunt esse uitream.Hor.in Ser.Pocula cuq; cyatho duo sustinet astat echinus. Et Echinus echini & echinantis cinitas fuit de qua Cic.in Arato. Dicitur excelsis errans in collibus amens quos tenet ægæo defixa ingurgite echinus.Hoc etiaq; nomine dicta est alia ciuitas in phthiotide in fauci bus Sperchii amnis ut inquit Ply. una cum Ptolomæo.

Echeneis:gñs pisciculi quem ferunt per aquam sistere nauem quamuis immensaq; & uelo & remis concitatam ne possit iter instituram pagere ἀπὸ τοῦ ἔχω habeo teneo & ναῦς nauis siue ab ἔχομαι hærco ναῦς nauis q̃ nauem teneat.uel naualibus tabulamentis adhærens temoran compellat. Plynius libro nono. Est paruus admodum pisces assuetus petris echeneis appellatus. Hoc carinis adhærente nauef tardius ire creduntur. Inde nose impositio Remora a morando dicit latine. Ob quam rem a græcis ita dicitur a nostris Remora.Remiligoq; notatur.Luc.li.vi.Non pupim retinens euro tendente rudentes in medias

echeneĩ aquis. Ambr. Alios in exiguo corpore tã tum naliditatis assumere ut maximas nauiũ ples nis currentes uellis in mediis fluctibus sistant sicut breuis pisciculus echeneis tanta facilitate memoratur nauem ingentem statuere: ut quasi radicatã mari hærere uideas nec moueri. Aliquã diu. enim immobilem seruat. Ferunt hunc pisceꝫ fluxum grauidarum utero sistere: partusq; ad puerperium continuere.

Echidna. latine hydra ea potissimum quæ ab hercule interfecta est. Ouid. lib. iii. fas. Sanguine cẽtauri lernææ sanguis echidnæ. Mistus ad auxiliũ tempora nulla dabat. Vide in dictione Excetra.

Echo soni uel uocis repercussio. Græce ἠχὼ sonus: & ἠχέω resono. Out. lib. iii. me. Pisanxerũe dryades plãgẽtibus assonat echo. Fit. n. i conuallibus & locis cõcameratis ubi scidit resultãs aer i q bus acceptæ uoces numerosiorẽ repercussu multiplicent: nomẽq; echo eiusmodi uocia græcis datũ ẽ ut Ply. li. xxx. scribit: quoniã nõ est uagandi liberrimus campus sed obiectu reflectit. Quæ cũ etiam multas noces multis in locis reciprocas facit sicuti in urbe Cyzico turres septem acceptas noces multiplicant. Et olympiæ porticus fuit: quam heptaphonon appellant. quoniam septies eadem uox reddit. In hanc sententiam ait Lucr. Sex etiam ac septẽ loca uidi reddere uoces: unaꝫ cum iaceres. ita colles collibus ipsi uerba repulsantes iterabant uerba referti. hæc echo a latinis dicitur imago. Val. Flaccus. lib. iii. argo. Rursus hylan & rursus hylan p longa reclamat auia respõsant syluæ & uaga certat imago. Hora. Queꝫ deũ cuius recinit iocosa nomẽ imago. ubi Porphyrio exposuit q imago dicit quasi imitago.

Echos ἠχοῦς etiam græci uocant argutas ualles ἠχάεντ inquit Col. li. x.

Eclegma. atis. latine linctum dicimus frequentissimũ medicis omnibus. Sunt enim Eclegmata q̃ fiunt lingendi gratia: non edẽdi neq; deuorandi hoc est cũ aliquid in ore tenentes paulatim distillãdo sorbemus ἀπὸ τοῦ ἐκ καὶ λείχω γίνεται ἐκλείγματα

Econas. uocant imagines ex membris aliquorũ similitudine expressa: inquit Plynius lib. xxiiii. Vnde & Econcula diminutiuũ. Sue. in Nero. Pro sũmo inquit numine: tribusq; in die sacrificiis colere perseuerauit econcula puellarem. Dicitur etiã Icona & Iconcula.

Eclipsis latine defectio. Ecliptic9 defectiuꝰ ἐκλείπω deficio.

Ecthlipsis. latine Elisio: Cæsura est qua. m. cũ uocali eliditur. Ab aliquibus Elepsis. A Quintil. Detractio transferẽ. ὑπὸ ἐκ καὶ θλίβω

Ectalis dici potest productio. Figura est qua syllaba naturaliter correpta producit. Ab ἐκτείνω produco. Dr a nõnullis Extasis. ut Italiaꝫ fato profugus

Ecstasis latine stupor. græ. ἔκστασις Aug. I psal. interpratione Ecstasis excessuꝫ mentis significat Quæ fit uel pauore uel aliqua reuelatione in q̃ omnes sancti fuerunt quibus arcana dei mundus istũ excedentia reuelata sunt ita ut de eorum memoria laberentur interna.

Ecloga. electio explanatio ab ἐκλέγω qd̃ est dico. Vnde & Exceptus dicit sicut testatur Eusebius li. de ecc. historia. neq; sermonem de capris significat. Tunc enim ægloga dr.

Ectrapeli. quasi horrentes & auersati cõmunem & usitatum naturæ modum.

Ectropiũ. dicitur cũ inferior palpebra paruꝫ sursum attollitur: sed pendẽs hiat: nec cum superiore cõmittitur. Lagophtalmos uero cum superior palpebra non descendit.

Ecyra. pe. cor. socrus latine dicitur. Vnde Terentii fabula. Similiter ἐκυρὸς socer patet uiri. Sũt tamen qui hoc nomen aspirent.

Eculeus uide in dictione Equuleus.

Edo. es. est. edi. esum. uel estũ. Dr & Edo. is. it. cotrepta prima syllabã ab ἔδω quod significat Vescor. Virg. Est mollis flamma medullis. Infinito Esse. In passiuo Edor eris: estur pteritũ Esus. Ply. li. xx. Et in ægypto ppter eius amaritudinẽ non estur. Q̃ ñq; Edo significat cõsumo. Hnius cõposita sunt Adedo qd̃ est cõsumo. Virg. Nam sæpe fanos ignotus adedit stellio. Ambedo circum edo. Idem. Ambesas malis absumere mensas. Comedo: a quo Excomedo. Exedo. Obedõ. Peredo & superedo: quæ hñt pe. cor. Ab Edo deducunt. Esiro. as. & Esurio. & quæ sequunt.

Edax. accipit pro uorace consumptore. a quo Edacitas: pro Inglunie.

Edo. onis. idẽ qd̃ Edax. q & Manduco dicit.

Edeatræ dicti sũt q præsunt regiis epulis.

Edilia dr̃ ora q̃ ad eum pertinẽt. Gel. Qd̃ ex salutis usu foret ut edilia qdẽ ora defenderet ab arteria depelleretq; in stomachũ & pulmonẽ.

Edones. pe. cor. sunt populi Thraciæ maritimi q̃q̃ apud græcos per. ω. scribat.

Edonii etiã thraciæ populi mediterranei. Virg. Ac nelnt edonii boreæ.

Edonus: mõs ẽ apd eosdẽ pplos. a quo edoni ppli

Edonides mtres bacchãtes q̃ furore diuino agitatæ mysteria bacchi celebrabãt. uariis ãr nominibus appellabant huiusmõi bacchãtes. Nã & Euantes & Thyades: & Mimallonides. & Mænades & Bassarides. De his Ouid. Protinus in syluis matres edonidas omnis.

Edessa: nomen ciuitatis quo significatur aquarum impetus. Hic Edessenses populi. Stra. Transeuphraten est bambyce quam Edessam & hierapolim uocant in qua Atergatim syriam deam colunt.

Edico. edicis. penul. produ. significat Iubeo pronũcio decerno & est proprie magistratuum. Vnde Edicta quæ sunt Consulum prætoꝝ & ædilium litteræ quibus aliquid imperatur. Mandare est gerendum aliquid assequendumque committere. Præcipere magistrorum seu magistratuum & superiorum. Iubere frequenter pro imperare. Edicere etiã ẽ ostendere & declarare quasi extra dicere. Vnde legimus de Apostolo Ioanne q cõ

pulſus fuerit diuinam natiuitatem edicere.

Ediſſero.ediſſeris.penultima correpta extra diſſero explano declaro. Pacu. Ediſſere fabulã hanc. Vir. li.ii. Mihiq; ediſſere uera roganti.

Edolo.edolas.penultima correpta perfecte dolo.polio. Nonius. Edolare fabrorum eſt cum materiaꝫ complanatur aſperitas. Vſi ſunt eo uerbo laudandi ſcriptores netuſtatis etiam ad alias fabricas rerum. Vnum ego libellũ non edolem.

Edom. Eſau dictus eſt ob coctionez rufæ lẽtis cuiꝰ edulio primogenita perdidit. Hebræi nãq; ut Ioſephus libro ſecundo ſcribit Edom rubeuz dicũt Vnde & regio in qua regnabat Eſeu Edom dicta eſt: quam græci honeſtius Idumæã denoſauerũt Hæc nunc regio inquit Hiero. Gebalena dr quæ eſt i finibꝰ Eleutheropoleos: ubi hſtabãr aſi chorei q interpretantur liberi. Vnde & ipſa urbs poſt ea ſortita uocabuluz eſt. Nunc uiculus palæſtinæ eſt a conditore a conditore ſic impoſito nomine alio nomine dicitur Seir. piloſus & hiſpidus. Vnde & montes Idumæorum appellant mõtes Seir.

Educo.educis.penul.produc.extra duco. Liui.li.i. In aciem copias eduxit. Virg. pro extraho poſuit libro decimo. Hoc dicens eduxit corpore telum. Aliquando Educere eſt Erigere. Idem libro ſexto Aramq; ſepulchri cõgerere arboribus: cæloq; educere certant. Aliquando Nutrire. Terentius in adel. Indc ego hunc maiorem adoptaui mihi: eduxi a paruulo. habui amaui pro meo. Sed nos magis Educare dicimus q̃ educere. Virgilius libro ſexto. Quattuor hic iuuenes totidem quos educat neſens. quaſi extradurum.

Educo.educas.penul. correp. nutrio. Vnde libero/tum educatio.

Edurum non durũ. Ibi. n. e priuationem ſignificat inenode. Nam eduras corylos dicimus. Hoc eſt non duras.

Edulis.penul.produc.q dr manducari poteſt. Hota. Vinea ſummittit capreas non ſemper edulis.

Edulium dicitur quicquid ad prandium cœnamq; edendi gratia apponitur & ſumimus præter panẽ Hiero. Cuius edulio primogenita perdidit.

Eetion. nomen patris Andromaches. qui apud Cilicię thebas imperabat. Homerus. lib. iliad. xxi. κρήδε μνόῃτ' ὀ ῥά οἱ λῶε γεγωνεῖν ἀφρηϊάτῃ ματι τῷ ὅτε μιν κορυθάιολος ἡγά μετ' ἐκτωρ ἐκ δόμου ἠετίωνος sed nota caſſandram in prædam uenieſſe agamemnoni: eiuſq; cõcubinã fuiſſe uñ Euripides i Hecubæ tragœdia πρὸς σοῖσι πλευρὸις παῖς ἐμὴ κομίζεται φοίβας ἥν' καλοῦσι κασάνδραν φέρεις.

Effarcio.is.efferſi.tũ. maxime impleo. Cæſar libro ſeptimo. Hæc aũt q̃ diximuſ interualla grandibꝰ in fronte ſaxis effarciuntur.

Effata ſunt ultimæ pcationes angurum qua poſt fines auſpiciorum extra urbem ſunt effan. ut Varro & Seruius aiunt. Effari enim propne eloqui eſt. Virg. Sic effatus neſtigia pſſit.

Effaxillo.as.ab Axilla fit & ſignificat Exero. q ex erto brachio axilla oſtendatur.

Effero.penul.correp.rs. extraſero ſed oſo græcũ eſt Φέρω φέρεις καὶ μᾶλλον ὀίσω εἰς γαῖρε νώμαλον. Vir. li. ii. Mene efferre pedẽ genitor. Hinc Efferri cadauer dicitur cum celebratur funus uel dum ſepelitur: quaſi extra domum ferri. Siq dem neteres ſolebant extra urbez ſepeliri niſi ſuiſſet magiſtratus. Honeſtiores tamẽ circa uias. Vñ frequenter epiraphii aduiatores dirigunt. Lucil. Depugnabũt pro te ipſi & monent ac ſe ultro eferẽt. Et efferri dñr mala quæ patiendo uſcimus. & q̃ſi tumulamus. Ci. li. iiii. tuſ. Neq; tam terribilis ulla ſandi ratio eſt neq; ſors neq; ita cælitum inuentũ malũ q nõ natura humana patiẽdo hæc efferat. i. uincat ſubdta ſepeliat. Interdũ Efferre ẽ pueriere exaltare. Virg. Extulit hæc decios manios magnoſq; camillos. Interdum Laudare q̃is ad idem reduci poſſit. Nam cum dicimus. Effero illius facta cum euchimus ab humiliori gradu ad altiorem. Sed hæc per tranſlationem. Nam proprie idem alibi. Oſtendit dextram inſurgẽs entel lus: & alte extulit. i. in altum leuauit. Interduz p ferre: ut apud eundem. Vt belli ſignum laurenti turnus ab arce extulit. Interdum Eleuare minuereq; quaſi extra ferre hoc eſt euacuare. Ci. li. ii. de ora. Illa aũt quæ aut conciliationis cauſa leniter aut permotionis uchementer aguntur contrariis commontionibus efferenda ſunt: ut odio beniuolentia miſericordia inuidia tollatur.

Effero.as.pe.cot. efferuz. hoc eſt crudelẽ inſtar ferę facio. Sta. li. achil. Et raptum ſuperis mars efferat auruz. Ambr. Effetauerat. herodes uniuerſos. Hieronymus in Daniele deponẽti uſus eſt cum inqt Cum appropinquaſſet ꝓpe arietem efferatus ẽ in eum. Efferare etiam eſt q dr nernacula lingua dicimus Inſaluatichire. Liui. li. ii. Obſita erat ſqualore ueſtis fœdior corporis habitus pallore ac macie pempti. Ad hæc promiſſa barba capilli efferauerant ſpẽm oris. Lact. li. iii. Nã ſi homo ad aſpectum alterius hominis efferareſ q dr facere uidemus animantes quorum natura ſoliuaga eſt nulla eſſet hoſum ſocietas.

Efficio.is.pe.cor. perfectionez denotat. Ter. in an. Quid eſt q dr mea ars efficere hoc poſſit. Inde effectus & Efficientia.

Efficax: dicitur ad agendũ aliqd nim habet. ac maxime conducit. Hinc Efficacia q̃ eſt uis.

Effingo.is.ualde fingo. Ex. n. auget: uel q̃ſi naturalia formo. & ad alterius formam fingo: & qualez uolo fingendo formam repræſento. Quintil. Nã mihi uidetur. M. Tullio cũ ſe totũ ad imitationẽ græcoꝝ contuliſſet effinxiſſe uim Demoſthenis copiam Platonis: lucũditatem Iſocratis.

Effigies: ſignũ ẽ ad uiuam alterius ſimilitudinẽ: uel ad ueritatis imaginẽ factũ taz in picturis q̃ i ſculpturis. Ponitur & quandoq; pro aſpectu. Dicitur etiam Effigia. Plau. in tu. Venetis effigia. hæc q dem eſt.

Effigio. effigias ad effigiem formo. Auguſtinus lib. octauo. ci. dei. Quid ſunt idola niſi q oculos ha

bent & non uiddunt: & quicquid tale de materiis licet a fabro effigiatis tamen uita sensuq; carentibus dicendum fuit. In effigiatus autem qui nõ habet aliquam formam.

Effilatum. Vide in dictione Filo.

Efflagito. efflagitas cum clamore seu cum magna instantia flagito. Virgilius. Ille simul fugiens tot tilos simul increpat omnes nomen quẽq; uocans notũq; efflagitat ensem. Quintil. ad Tripho. Efflagitasti quotidiano cõuicio: ut libros quos de institutiõe oratoria scripseram iam emittere inciperem. tamẽ a flãma cõponi.

Efflictim aduerbiũ significat ualde. Plau. in penu. Eaq; hic adolescẽs ad terrã efflictim petit.

Efflo. as. extra flo. spito. Varro li. i. reiruf. Præterea q; ab sole toto die illustratur salubriot ẽtq; & bestiolæ si quæ prope nascuntur aut inferuntur: aut efflantur: aut aritudine cito pereunt. Vnde efflare animam dicimus. Sue. Priusq; efflaret animã pro mortuo deferi iussit.

Effloreo. es. a quo Efflorescо. Vide in dictione de floreo.

Effluo. extra fluo. effundor. lact. lib. i. Siue igitur a Melisseo sicut Didymus tradidit colendoꝝ deorum ritus efluxit.

Effodio. is. pe. p. extra fodio. Plau. in cur. E sterq linio effossæ tua illic ꝓda est.

Effœmino. as. pe. cor. in mulierem molliciem atq; lasciuiam conuerto. Sal. Ea quasi uenenis malis imbuta corpus animumq; uirilem effœminat. Ci. li. i. tus. Cogitatiõibus molestissimis effœminamur Vnde & effœminati molles & lasciui dñr.

Effœta cu3. œ. diph. accipi. quæ fœtum emisit. ut illud Col. li. viii. primus effœtæ partus amouendus est quoniam tyruncula: nec recte nutrit. Ire3 sumi. effœtus ꝓ fœtu qui emissus est. Idẽ. li. ix. Pullos nõ oportet singulos ut q; natus sit tollere sed uno die in cubili sinere cum matre & aq; cibo q; abstinere dũ omnes excludãt. Postero die cum grex fuerit effœtus. Hoc modo deponatur. Effœta quoq; dr̃ q; nõ amplius parit q; si frequẽti partu lassara. Ply. Est aut tãta gallinis fœcunditas ut aliquæ & sexagena pariant oua: aliquæ octo die: aliquæ bis die. aliquæ in tantum ut effœtæ moriant. Hinc effœtus fœtu destitutus eneruatus exhaustus & lassatus. A similitudine mulierum: quas partus debiles reddit. Virg. Frigentq; effœtæ in corpore uires. Similiter effœtam teliurẽ dicimus. ut idẽ li. i. geo. Effœtos cinerem immũdũ iactare per agros. Vbi Ser. Cõtinua fertilitate lassatos sicuti etia3 frequẽti partu dici. mr. Col. in ꝓfatione. Q; d existiment ubertate nimia prioris æui defatigatum & effœtũ solũ neq; re pristina benignitate ꝓbere mortalibus alimẽta. Ci. in Cato. Libidinosa & intẽperans adolescẽtia effœtũ corpus tradit senectuti. i. debile & infirmũ q; a nacuã uitibus & eneruatũ.

Effrænus. Vide in dictione Frænum.

Effugio. is. pe. cor. extra fugio euado. Vñ Effugiu3 & Effugia. æ. Vide in dictione Fugio.

Effundo. is. extra spargo. Lact. li. i. Nam ꝓter uerborum licẽtiam quibus obscœnitas oris effundit. Plan. Totq; effudit fidelium. i. sparsit q; quid fidelia erat. Per translationẽ. Effundere ponitur ꝓ consumare. Ci. lib. ii. offi. Multi patrimonia effuderunt inconsulte largiendo. Quãdoq; ꝓ Emittere. Virg. Ruuntq; effusi carcere currus. Quandoq; pro Prosternere profligare. Sal. Effuso ac ꝓfligato peditatu paulatim retrocedere cœpunt.

Effutio. is. pe. ꝓ. inepte & inconsulte eloquor euacuo. Transfatio a uase fictili: q; d patulo ore fundo acuto instabile nihil in se contineat. Et ipse futilis dicitur qui nihil intra se continet: & semper inanis est. Hora. Effutire leues indigna tragedia uersus. Var. Euax uerbum nihil significat sed Effutitũ naturaliter est. Nonius Effutire exponit ꝓ dicere cum mendatio adducitq; Ciceronem. li. v. tus. ubi sic ait. Nec hoc sic agit: ut ex tẽpore quasi effutire uideatur.

Egelidor. pe. cor. regelor. gelu q; dissoluor. Sidon. Egelidarentur fibræ glaciales.

Egeo. es. egui. alicuius rei necessitatem habeo. & tã genitiuo q; ablatiuo iungi. Plau. in asi. Quia tui abeũtis egeo. Lact. li. v. Tanta esse innocentiæ nim: ut non egeat nec armis nec uiribus. Hinc cõponitur Indigeo. Deriuantur uero. Egestas paupertas. Egens. egentior. egentissimus. Aug. li. i. cõ. Opibus egentissimo.

Egenus. pe. ꝓ. qui aliqnid habet & aliqno indiget pauper qui nihil habet. Inops sine ope.

Egestosus: ab egestate format sicut a sobrio sobriosus. Cyprianus. Cum nulla fuerit oportunitas scãdali ubi transeunter q; d petius est egestosa3 habuerit mansionem.

Egeria: nympha cui sacrificabant ꝓgnantes: q; ea3 putabant facile fœtam aluo egerere.

Egero. is. pe. cor. ssi. stũ. Vide in dictione. Gero.

Egregius. a. um. excellens. q; d ex toto grege digi. Et egregius eminens & præstans. Terẽtius in An. Forma egregia & ætate integra. Hinc contra grãmaticorum regulas. Iuuenalis formauit comparatiuũ. Egregius cœnat meliusq; misertimus. Sic Lucre. Nam nihil egregius q; res secernere apertas a dubiis. Egregie aduerbium Excellenter q; uis etia3 usurpetur pro ualde nimis: ut apud Terentium in An. Horu3 ille nihi egregie præter cætera studebat.

Egredior. extra gradior ex eo. Lact. libro secundo Ille uero cũ egressus esset ex arca. Dicimusq; egredior templo & e templo: & templum. i. extra gradior tẽplũ. Inde Egressus & Egressio.

Egurgito. as. pe. cor. significat Exhaurio. Plauto in Epi. Atq; egurgitem domo prorsus.

Eho. Interiectio est ad se uocantis: uel nutus est in rẽtionẽ deposcentis cui eus quo uult loqui. Terẽtio in An. Ehodum ad me. Alias interiectio admirantis ut apud eundẽ. Eho. an tu te intellexi. hoc assimularier.

Ei: datiuus ab is. ea. id. aliquando habet qualitatis uim. Ter. in an. Ei ne ego ut aduerser? hoc est ta

lis:tam bono. In metro plærũq; monosyllaba dictio est sicut cui & huic licet quandoq; etiaꝫ duarũ syllabaꝝ reperiat̃.ubi.e.modo corripitur:modo pducitur. Iuue. Inuenes hortantur ut illaꝫ ire uiam pgant & eidem incumbere sectæ. Lucr.li.vi. Scilicet & fluuius q uisus maximus est.

Eiaꝫ mõ adhortantis ẽ: mõ compiẽtis ἐλληνιϛὶ εἶα καὶ ῥωμ̃αϊϛὶ τοῦ ἐνύω·ω

Eiecio.is.extra iacio excludo. Virg. Nec nõ Tarquinũ eiectũ Porsenna uidebat accipere. Quandoq; Extendo. Idem. Eiectoq; incũbit cernuus armo. Eiectum quoq; p naufrago idẽ posuit. Eiectum littore egentẽ excipi. Hinc Eiecticius.a.um. Plyn. Vnlua eiecto partu melior q̃ edito. Eiecticia uocatur illa:hæc porcaria.

Elabor.pe.p.extra labor.effugio. eo modo quo lubricus anguis aut anguilla manu prẽsa lapsu fugit. Virg. Ecce aũt lapsus pyrrhi de cæde polites Plau.in cap. Ea spes elapsa ẽ.i.effugit. Hiero.in plogo Iob. Vt si uellis anguillam aut murenulã strictis tenere manibus quanto fortius pẽseris tãto citius elabit̃. Ci.per trãslationẽ. Hic fratre suo censore qui proximus ante me fuerat elapsus est. Hoc ẽ accusatorẽ ueluti pẽsentiũ manus effugit.

Elaboro.as. Vide in dictione Laboro.

Elamitæ.pe.p.dicti sunt persaꝫ principes. ab Elã filio Sem. ut ait Ioseph.

Elaphos.pe.cor. latine cerous. Vnde Tragelaphus Hircinus cerous.

Elatus.pe.p.sublimis.excelsus.eminens.superbꝫ. ab Effero.rs.

Electra teste Hesiodo nympha oceani & Tethyos filiaꝫuxorq; Atlantis cuius filia q̃dam ẽt Electra dicta fuit quæ Ioui Dardanũ peperit dicẽte Virg. li.viii. Dardanus iliacæ pmus pr̃ urbis & auctor electra ut graiis perhibẽt atlãtide creti⁹. Et subdit. Electram maximus atlas edidit æthereos humero q sustinet orbes. Alia fuit Electra Horestis soror.

Electryon. Amphitryonis frater & filius Alcæi.

Electrũ: gummi siue lachryma succusue ex arboribus pinei generis pfluens: q̃d a latinis Succinum dicitur. nascitur ut inqt Plyn. in exoticis insulis sub metalli spẽ & glessum barbari. Hic electriferas insulas glessarias. Culus coloris similitudine puto eam misturam electrũ dici quæ ex parte quadã auri & argenti conficit̃ dicente Plynio li.xxxiiii. Aurũ in quo quinta argenti portio est electrum nocatur.

Elemosyna. munus quod inopi datur ab ἔλεος q̃d miserationem significat. Q̃d nomen apud gentiles rato legitur cuꝫ apud christianos frequẽtissimum inueniat̃. Spartianus de Caracalla. Nõ tenax in largitionẽ.nõ lẽtus I elemosynã.

Elegans pe.cor.nomẽ est nõ participiuꝫ. ab Eligo ut Ci.li.de opti.dicẽdi gñe innuere uidet̃ cũ Iqt. Nam si ut in epularum apparatu magnificẽtia recedens nõ se parcũ solum sed etiam elegantẽ uideri uolet eliget q̃bus utatur. Sũt.n.plæræq; aptæ huiusipsiꝰ oratoris de quo loquor parsimoniæ. Est igitur elegans idẽ q̃d cultus ornatus politus q̃si q eligere sciat:aut qui ipse sibi sit eligendus. Ter. Regẽ elegantẽ narras. Hinc elegantia.

Elegantia dicta ẽ q̃ sit electa & seperata a uulgari opinione. & accipit̃ p cultu & ornatu q̃ tñ apud ueteres nõ ad ingenii opera sꝫ dũtaxat ãd nimis amoenũ lætũq; cultũ ac uictũ applicabat̃. Nec sine uitio erat. nũc elegans solũ laudãdo dr̃:ut elegans oro. Est & Elegantia elocutõis pars q̃ facit ut unũ q̃dq; uerbũ pure apteq; dici uideat̃. Huiꝰ duæ sunt ptes latinitas & explanatio. Latinitas est q̃ sermonẽ puꝝ seruat ab ol uitio. Explanatio est q̃ reddit aptam & dilucidã orõnẽ. Ea duabus rebus cõperat̃.s.ut usitatis uerbis utamur & propriis. Vsitata sunt q̃ uersant̃ cõsuetudẽ cotidiana. Propria sunt q̃ eius rei de qua loqmur uerba sunt aut eẽ possunt.

Elegia pen.p. siue Elegeia miserabilis uel miseria ab ἐλεέω miseriot ἔλεος miseria. Vnde Elegi nersus dicti sunt q̃ ad fistulam luctus cantari soliti erant. aut q̃ ius miserabiles holuꝫ ærũnæ & amoris q̃rimoniæ decantant̃. Romani id gñs carminis q̃d cũ lamẽtatiõe adcanit̃ mortuis næniaꝫ nũcupauerũt. Vñ tractũ ut epitaphia quoq; defunctoꝝ elegis uersibus scribant̃. Ouid. Flebilis Idignos elegeia solue capillos. Ah nimis ex uero nũc tibi nomẽ erit. Dicit̃ Elegium metrum & Elegia & per diminutionẽ Elegidion. Persi⁹. Homo si qua elegidia crudi dictarunt pceres. Penultima huius nominis Elegia a poetis longa pfert̃ Mar. Detineat cultis aut elegia comis. Ouid. li. de remẽ. Blanda pharetratos elegeia cantet amores. Statius uero li.i.sylnaꝝ. Quas inter multum petulans elegia ppinquat. Huius metri princeps fuit Callimachus. Secũdus Philetas. Ab Elegus fit Elegiacus, a.um. Elegiographus qui elegiã scribit.

Elementa sunt principia õmnium reuꝫ a quibus sumitur incrementuꝫ & in quibus resoluuntur. Vnde notas litterarum scriptores elemẽta uocant eo q̃ sint principia orationis. Nam ex dictionibus syllabæ ex syllabis litteræ fiunt ad similitudineꝫ mundi elemẽtoꝝ. Sicut enim illa cocuntia omne corpus efficiunt sic hæ coniunctæ litteralem uocem quasi corpus aliquod componunt. Inde Elementariæ litteræ dictæ sunt primitiuæ. Iulius Capitolinus. Puer inquit litteris elementariis:& calculo imbutus. Sic lex moysi & omne uerus testamentum elementum dicitur ab apostolo quibus quasi ab elementis & religionis exordiis deuꝫ di scimus. Quomodo enim elementa inquit Hiero. appellantur litteræ per quas syllabas ac uerba cõiungimus & ad texandam orationem longa meditatione procedimus. Ars quoq; musica habet elementa sua. Et geometrica ab elementis incipit lineaꝝ. Et dialectica atq; medicina habẽt τὰ τῶν γραμμάτων suas sic elemẽtis ueteris testamẽti ut ad euãgelicã plenitudinẽ ueniat sancti uiri eruditiõ fantia. A Seneca senex elemẽtarius dr̃ cũ ait li.v. epiꝝ. Turpis & ridicula res ẽ elemẽtarius senex

Sunt aũt quattuor elemẽta rerum principia. Aer. Ignis terra: aqua q̃ ex his gignuntur alunturq; ab alendo dicta uel potius ut Hieto. scribit in commentario epistolæ ad hebræos elementa q̃si eleuamẽta. eo q̃ ex ipsis cætera originem sumant. inicia uidelicet & fundamẽta creaturarum. A quibusdam etiã dñr Elimẽta q̃si fabricamẽta: ab eo q̃d est Elimo. as. q̃ ex eis fabricata siut ossa. De his quattuor elementis sic scribit. Ambr. li. hexa. Est aũt terra arida & frigida. Aq̃ frigida & humida. Aer calidus & humidꝰ. Ignis calidus & siccus. Et sic sibi per has iugales qualitates singula miscent elemẽta. Nã terra cũ sit aridæ & frigidæ q̃litatis cõnectit aquæ per cognationẽ q̃litatis frigidæ. Et per aquã aeri: qa humidus ẽ aer. Aqua ergo tanq̃ brachiis quibusdã duobus rigoris & humoris: altero terrã: altero aerẽ uidetur amplecti. Frigido terrã: aere; humido. Aer quoq; medius inter duo cõpugnantia per naturã hoc est inter aquã & ignẽ utrũq; illud elemẽtum cõciliat sibi qa & aqs humore: & igni calore cõiungit. Ignis quoq; cũ sit calidus & siccus natura calore aeri. cõnectit. Siccitate aũt in cõmunionẽ terræ ac societatẽ refundit. atq; ita sibi p hũc & choræ quãdã cõcordiæ societatisq; cõueniunt. Vñ & gc. ὁτοιγεῖα dñr q̃ latte elemẽta dicimꝰ q̃ sibi cõueniãt & cõcinũt. Pythagoras cæteriq; physici pncipia q̃ttuor elemẽta pposuerũt ex qbꝰ alia cõstant q̃ in corporis nris euidẽter apparẽt carnes & ossa terrena sunt: humor & sudor aq̃tici tespitatio ex aere. Calor ex igne. Ab elemẽtis habemus corpus ideo alum.

Elenchos græce repñsio argumentum & idez ferre q̃d syllabos q̃si cõprensio sicut Ci. ad Atticum scribit. Sed latini indicẽ dicũt. Et. n. quo mõ libroꝝ indices & pulchritudine & narietate coloꝝ & magnitudine lr̃aꝝ libros exornant: & res alias sui indices. ita hi gestãtiũ habitũ illustrare & q̃si dices eoꝝ uidẽtẽ ἀπὸ τοῦ ἐλέγχειν q̃d significat arguere ac patefacere. id q̃d solent dices ab indicando notati. Sunt. n. Elenchi margaritæ pceriores fastigiata longitudine. Ply. Elenchos appellant fastigiata longitudine alabastroꝝ figura in pleno definẽtes orbe. Iuue. Auribus extensis magnos cõmisit elẽchos. Et hi q̃dẽ bini aut terni fœminæ auribus suspẽdebant. Itẽ cauillatorium dictũ elẽchos appellat. Vñ & p quodã argumẽti gñe snmit. uñ sophistici elẽchi appatẽtes tedargu

Elephas. antis. & Elephantus. ti. alal notũ (tui. q̃uis p Ebore hoc ẽ elephanti dẽte q̃nq; ponat. Virg. li. geo. In fonbus pugnã ex auro solidoq; elephanto. Elephanti biẽnio utero grauescũt nec amplius q̃ semel gignunt: nec plures q̃ singulos. Vinũt annos trecẽtos. Hos pmũ uidit italia pyrrhi regis bello in lucanis. & boues lucas nominauit. Boues a magnitudine. Quoniã usi maximã quadrupedẽ quã haberẽt uocarent bouẽ. Lucas a lucanis. Alii lucã q̃si libycam dictam uolũt q̃ ex aphrica huinsmodi bæluæ primo fuerint in italiã ductæ. Var. a luce lucas appellatas existimat q̃ elephãti relucebãt ppter lauratos regios clypeos q̃ in turribus his erectis conspiciebant. Nemus. Atq; prius locusta pariet lucã bouẽ. Auso. Vt lucas boues oliz resumpto præferoces plio fugit in nẽtus romula.

Elephantinus. a. um. pe. cot. nomẽ possessiuũ. ut pelis elephantina.

Elephãtia. siue elephantiasis. Et Elephas. est ceu lepsæ q̃ddam gñs elephantoꝝ cuti simile crebris sũma corporis parte maculis: ac tumoribus ruboꝝ paulatim se in atrũ uertẽte. His non ora tantum atq; manus sed suræ ac pedes inflant: ut hinc recentioꝝ plæriq; nõ alios putẽt esse elephãtiacos: q̃ quibus crura sic intumescũt ut pedes elephãtoꝝ habere uideãt. Origo morbi ex atra bile: nõ q̃dẽ ol sed retorrida morbus sexpugnabilis: atq; ut cãcer unius partis: sic elephas totiq; corporis q̃si cãcer existimat. Cassiodorus. Cutis alalis elephanti ulcerosis nallibus exarat aqua transportancorum nefanda ingt passio nomẽ accepit. Ply. lib. xxvi. Elephantiosis nõ fuit in italia ante Cn. Põpei tẽ

Elephantiacus. q̃ morbũ elephãtiæ hẽt. ·pora

Elephantina. urbs q̃ distat a thebis ægyptiis uiginti & octingentis stadiis.

Elephantis. idis nomẽ uiri q̃ libellos scripsit quibus uaria gña cõcubitoꝝ uariosq; cocũdi modos cõplexus ẽ. Mar. Nec molles elephãtidis libelli.

Elephãtini libri apud priscos fuerũt in quibus senatusconsulta scribebant q̃ ad principes pertinebant.

Eleo. es. maculo. Lucil. Si hic uestimẽta eleuit luto ab eo risuz magnũ ad cachinnũ imprudẽs subicit.

Eleuies purgatio. Idẽ. Vt eleuiẽ facere per uentuz uelis.

Elea ciuitas lucaniæ quã q̃dã Helã a fonte notasse runt; Alii a palude dictam opinant quæ græce τὸ ἕλος dr. Ab Elea dicti sunt Eleatæ Parmenides phus. & Zeno Pythagorici ambo per quos Eleam instituris legibusq; bene formatã fuisse autũnat. Stra. li. vi.

Eleus dictus ẽ bachus. q̃si pius pr: q̃ libertatẽ hostibus pstet. græci ἔλεος misericordẽ dñt.

Eleusis: & Eleusin ciuitas in Attica puincia nõ lõge ab athenis ſ qua regnauit Eleusius: quẽ Ceres docuit oẽm agriculturam & in ea mystica cereris celebrabant: aqua tota puincia Eleusma dicta ẽ. Oui. Ceryconis letũ uidit cerealis eleusis. In hac Triptolomus natus est. Stephanus byzantius πόλις ἐγγὺς ἀνομώθη ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἰάσου καὶ πολλαχοῦ περὶ τῆς μητρος

Eleotheſiũ. latine unctuariũ. & sumit p loco ſ quo unctores ungere solebãt corpora post lauationẽ.

Eleutherius. nomẽ uiri quo significat apud nos liberalis ingenuus seruator liberatorq; Eleutheria libertas.

Eleutheros flumẽ. Ply. li. ix. Testudines Phœnicio mari ultro neniunt statuto tempore anniſin amnẽ Eleutherũ effusa multitudine.

Eleuo. as. pe. cot. surſum leuo. in altum tollo. Plan. Cape dũ lapidẽ hũc atq; eleua. Itẽ sigt aufero. un de Eleuatum pro ablato ponitur. Item extra leuo

minuo extenuo & res gestas uerbis deprimo. Tractū a re pōderosa. q̄ ut par sit eleuat. i. minuitur. Liui. li. iii. Maior. Iqt si uana ufa. P. C. auctoritas ad plebē est: uos eleuatis eā qppe qa plebs senatusconsultum incōtinuandis magistratibꝫ solu it. Idē. li. xxviii. Q. Fabius res gestas i hispania eleuauit. i. depressit. Quintil. li. v. Gentiū simul uni uersaꝫ eleuata testimonia ab oratoribus scimus.

Eleucus. fluuius q mediæ magnā ptē irrigat.

Elicio. is. pe. cor. cui. citū. uel xi. ctū. significat educo extraho. Vñ illecebræ argētariæ dictæ sūt meretrices ab eleiēdo argēto.

Electo. as. frequētatiuū formatuꝫ ab electū supino. Plau. in asi. Ibo aduersum atq electabo qeq illā sit. Hoc ē muleebo. & bono modo sæpe foras exire faciam.

Elicito. as. pe. cor. frequentatiuū formatū. a supino elicitū. syllabaꝫ tēpora notamus cū ēt in simplici medicina galenus facit opusculum laudat orthographiā cuius titulus est ἐις τοσον καὶτι νὰ χρήσιμον ἐγένετο τὸ διαστέλλεσθαι τὰ σημαινόμενον τῶν ὀνομάτων.

Elices. pe. cor. sulci aquarii per quos aqua collecta educitur.

Elico. as. pe. cor. Inuersor. & Inuolutor rerum.

Elido. is. pe. p. si. sum. effringo exprimo excludo: ꝑ foco. dissipo occido. Ci. li. ii. tus. Hæc sunt illæ fibræ stirpiū quas initio dixi persequendæ & oēs elidēdæ ne nulla unq̄ possit existere. Plau. in ru. Iubeo oculos elidere. Sue. in Cæsa. Ac sæpe ꝑtur ba elisi exanimarique sūt. Virg. Geminosq̄ ꝑmēs elisserit angues. Itē elidere est colligere. Idē li. iii. Ter spumā elisam & rorantia uidimus astra.

Eligo. is. pe. cor. Vide in dictione Deligo.

Elimino. as. pe. cor. extra limē eicio. excludo. Acrius. Egredere exi. efferte: elimina urbe.

Elis ciuitas arcadiæ. iuxta quam Alpheus fluuius orit. Hinc elcus. a. um. Virg. li. iii. geo. Hic uf ad elei metas & maxima ēspi sudabit spatia.

Elinguis q sine lingua ē. Itē qui mutus ē & loqui nō potest. etiam si linguam hēat. Ambr. Mutus es: elinguē te feci.

Elinguo. as. linguā extraho. seu lingua priuo. Plau. in aul. Si hercle ego tu nō elinguandam dedero. usq̄ ab radicibus: impero auctorq̄ sum ut me cuius castrandum loces.

Eliquo. as. pe. cor. Vide in dictione Liquo. as.

Elissa fuit nomē ꝑriū Didonis. Nam Dido lingua phœnicia latine uirago dr.

Elimo. as. pe. p. Vide in dictione. Delimo.

Elixuꝫ dr aqua coctū q̄ lix ignis cinis appellatur. Nam cinere ollæ suppositō eoq̄ solēt carnes non assandæ. Var. aūr per translationē calceos elixos scribit q̄si madefactos ut est cato q̄ elixat.

Elixo. as. aqua coquo. Laur. Valla. Q. d in prandio carnes quasdā parum elixasset.

Elogiū. testificatio de aliqno honoris uel uituperationis causa. Et aliq̄n simplex testificatio sniæ ut Ci. Solonis qdē sapiētis elogiū est quo se negat uelle suaꝫ mortē dolore amicoꝝ & lachrymis uacare uituperationis. Quintil. Nō est iudices q̄ putetis ideo nullū adiectū ad exhæredationē iuuenis elogiū. qa de scelere cōstaret. Honoris. Ci. in Cato. Quāta In quē illud elogiū uini cōplurimi cōsentiūt gentes primarium ciuitatis fuisse uiruꝫ. Sene. Decessit negociator testamentum omniuin bonorum suoꝝ reliquit formosam hæredeꝫ & adiecit elogium. Quia pudicam comperi. Dicitur etiam elogius. sicut Epitaphiū & epitaphius.

Elychnium. dicitur funiculus ille papyraceus siue sparteus canabinusue aut stupeus qui stans i oleo peruritur. quem & thryallida & phlomon quoq̄ græci appellant. Ply. Et e medulla eius elegantiū lucernarum ellychnia fiunt.

Eloquor. penul. cor. significat sicut suum simplex. Quintil. Eloquor cū omnia q̄ mente cōceperim promo. arq̄ ad audientes profero. Virg. Eloquar an silcam? Plau. in am. Resq̄ ut facta est eloquar Quasi aperte loquar. Aliquando Eloqui est dicere q̄d proprium est oratoris. a quo Eloquentes dicuntur qui in dicēdi ratione perfecti sunt.

Eloquētia. Dictio ex omni parte perfecta. rotū rhetoricæ corpus continet. Ab Eloquens. Eloquio quæ ab elocutum supino fit est idoneorum uerborum ac sententiaꝝ adinuētionē accōmodatio.

Eloquium modo sermonem: modo facundiaꝫ: modo Elogium significat. Plau. Dulci ac blando eloquio amicaꝫ solatus. Apul. Platonis eloquio monitus non nobis solis uos natos esse.

Elpes nomen proprium Boetii uxoris. De qua epitaphium est. Elpes dicta fui siculæ regionis alumna. Quam procul a patria coniugis ægit amor. Quo, sine mœsta dies: nox anxia flebilis hora. Non solūq̄ uiro spiritus unus erat. Lux mea non clausa est tali remanente marito. Maioriq̄ animæ parte superstes ero. Porticibus sacris iaꝫ nūc peregrina quiesco Iudicis æterni testificata throno. Neue manus tustum uiolet ne forte fugalis. Hæc itaq̄ cupiat iungere membra cinis.

Elongo. as. longe facio remoueo. ut elongasti a me amicum & proximum. Aliquando protraho. differo. Ply. Quo maxime tempore dies elonganť.

Elonginquo. as. idē q̄d elongo. Aug. Dñe ne elonginquaris misericordias tuas a me.

Elorus. penul. produc. Siciliæ urbs ab Eloro amne qui campis superfundit sicut nilus dicta proxime pachynum in quo pisces cibuꝫ manu capiunt ut testatur ply. libro. xxxii. De hoc Sirius Sidonios drepane atq̄ unda elamosus elorus. Virg. lib. iii. Exupero præpingue solum stagnantis elori. Sunt tamē qui hoc nomen aspirent.

Elpenor. pe. p. nomen comitis Vlissys qui a Circe cum aliis sociis in porcum conuersus fuit. Iuue. Et cum remigibus gruniisse elpenora porcis. Homerus facit li. xi. odyss. per necromantiaꝫ interfecti elpenoris Vlyssem ire ad inferos ἐλπήνορ λεῖτις ἔσκε νεώτατος οὔτέ τι λίην ἀλκιμος ἐν πολέμῳ & subdit ἀλλὰ κατ' ἀντιχθὺ πίσεος πρόσθεν κλέος οἰκία νίψα ἕρματα λωπήϊα πῆχυν δ' αἶδος δέκα πήχεε

Elucō.pc.p.languidus uel hallucinatorē:aut nugarum amatorē siue halonē.hoc ē hesternо uino languentem.

Elucifico.as.luce priuo.

Eluceſcere ſignificat ualde lucidū fieri.Hiero.Q d ut clarus eluceſcat:ſumamus exēplum ab his corporalibus ſenſibus.

Eludo.is.pe.p. manifeſte ſeu perfecte derideo decipio.Ci.Sed uos ab illo irridemini & ipſi illum uicissim eluditis.Eſt & Eludere ut Do.ſcribit ludo finē dare.Ter.Eu.Eludet ubi te uictū ſenſerit

Elūbus.& elūbis:q cuulſum hēt lūbū.uel q plūbi debilitate ſeſe erigere nō poteſt.

Elugeo.es.pe.p.Vide in dictione lugeo.

Eluo.is.elui.elutū ſignificat lauo ſeu lauādo exhaurio.extra purgo.Col.li.i.Q d ēt uenenati liquoris eluit pernicie.Idē uillica debet curam adhibere ut ſi quæ fæces aut amurcæ infundis aaſoꝛe ſubſederint ſemel.ſtatim emūdent:& nō calidiſſima lixiua ne uaſa cæram remittāt ſemel atq iterum eluentur.Laet.li.v.Quanto ſatius eſt mētē potius eluere quæ malis cupiditatibus ſordidaſ.At eluare eſt gulæ inſeruire ſeu luxuriose effundere.Ci.p Sex.Quid tu meo periculo gurgis ac uorago pſi monii eluabate.

Eluuies.Vide I dictione.Alluo.is.

Eluto.as.pe.p.exprimo extra mitto.foras aquam colo:ſau q d ſimile ex luto aut alia re fœda.Virli.ii.geo.Aqua elutabiſ oſs.i.exprimeſ.

Elutrio.as.de uaſe & I uas tranſfero.Q d quidem & tranſuerſo dſ.ſed rarius. Forte a lura : quæ oſculi ē.Vnde Lurcones capacis gulæ hoſtes.

Elurus.pe.p.alal.a græcis dictus apud latinos feſtis.Gel.li. xix.Eluroꝛ quoq oculi ad eaſdem uices lunæ maiores fiunt.aut minores ſcribitur cuꝫ diph.Aclurus de quo ſupra.

Eluſco.as.Vide I dictione.Luſcus.

Elyſiū.cō.y.lo cus quē alii inferoꝛ ſuis fœlicitatibus plenū:alii fortunatas inſulas.Alii circa lunā tē circulū dicunt:ubi iam aer puriоꝛ ē.

Emācipo.as.pe.cor.manumitto libero.Vnde emācipati q duobus modis intelliguntſ.Aut hi ex patris iure exceſſerūt:aut hi alioꝛe fiunt dñii.Aliqñ emancipatus idē eſt q d deditus:& ueluti in mācipiū adſcriptus.Ci. in Cato. Ita ſenectus nimis honeſta ē ſi ſeipſam defendit ſi ius ſuū tetinet ſi nemini emancipata ē:ſi uſq ad ultimū ſpiritū dominaſ in ſuos . Qui emancipat dſ emancipator.

Emanſor dſ q diu uagatus ad caſtra regrediſ: ſicut Deſertor q per tēpus longū uagatus reduciſ.Erronеus q nō q dē fugit:ſed frequenter ſine cauſa uagaſi& tēporibus in tes nugatorias cōſumptis ſerius ad dñm redit.

Emano.as.pe.p.extra mano exeo.Col.li.vli.Et ſale cū adipe defricaſ dū ſanies uis emanat.

Emargino.as.pe.cor.ſignificat cruſtas & puluillos & oras ulceꝛ adimo.

Emaus.cuius Lucas in euangelio meminit eſt quæ nūc Nicopolis inſignis ciuitas palæſtinæ:apud quam in fractione panis cognitus dñs eſt.

Emaſculo.as.caſtro.eunuchizo.

Emath.ciuitas q nunc Antiochia nolaſ.& duæ ſt ut inqt Hier.Magna.ſ.& minor.Magna Antiochia.Minor appellaſ.Epiphania. Vnde uſq hodie pgētibus meſopotomiā prima manſio Emas corrupto q dē uocabulo ſed priſtini noſs ueſtigia retinēs.Cuiꝫ regio appellaſ Reblata:iq pōte Nabuchodonoſor regis iudææ. Sedechiæ interfecti ſunt filii:& oculi eius excæcati. Hemath uero in principio aſpiratū:regio allophiloꝛ eſt.

Emaciatus.a.uru.ab emacio.as.q d ē macrū. Colli.ii.de Medica herba. Deinde quatertiodecimo eriaꝫ ſeries demetiſ:q agrū ſtercorat: q oē emaciatū ex ea pinguſcit ægrorūm pecori remediū ē q iugeꝛ eius toto anno tribꝫ eqs abūde ſufficit.

Emathia.regio I Macedonia:quæ alio noīe phar ſalia dicta ē ſeu campi philippici.Dicta emathia ab Emathione rege fratre Memnonis q fuit filius Auroræ & Tithoni.

Embāma.atis.cōdimētū q d ad cōdiēda opſonia ſit ἐμβαμμα καὶ ἐμβαπτίζω λέγεται Col. Hoc ſinapi ad ēbāmata nō ſolū idoneo ſed ēt ſpecioſo ueteriſ.Quidā embāmata intelligūt immerſiones qñ intingimus uel panē uel opſoniū in uaſculis ſpletis reliqda.a gēco ἐμβάπτειν fieri uſ q d ē Imergere intingere. Vñ & latine Intinctus Emblemata ſunt opera q ex teſſerulis ſtructa ſūt q̄le eſt muſcatū in parietibus ſeu pauimētis.& tarſcatū I lignis ἀπὸ τοῦ ἐμβάλλω q d ē inſero.Emblemarū q̄dam dīr uermiculata ſiue muſeaca:ut quæ in parietibus fiūt:quædaꝫ Segmentata q̄ I lignis.& quædā teſſalata q̄ in pauimētis.Sed ſæpe cōfundunt.Vñ a q̄buſdam accipiūt emblemata p figillis ex auro uel argēto uaſis impſſis illigatiq.Ci.de ſignis taxat uerteꝫ q nim emblematū coaceruauerit q̄ ola uaſis ſiculoꝛ ex latis impudenter abſtulerat.Virg. Cratera impſſum ſignis a græco ἐμβολεύω Iprimo:uel infigo.Ply.li.xxxiii.Vlyſſes & Diomedes erant I phialæ emblemate palladiū ſurripiētes.

Embolū ἀπὸ τοῦ ἐν καὶ βάλλω uñ ēboliaria mſr dē q̄ſi argumētū & ingreſſus q dam ſcenicus q̄le ſub Domitiano repſentatū ē ſi Martiali credimꝫ uictā Paſiphaen dicæo credite tauro uidimus ac cepit fabula priſca fidē.Ci.ad Atticū.Embolium nouū cogito.Idem p Sex.Ille inqt ipſe maxime ludiis nō ſolū ſpectator ſed actor & Actuama q ola ſororis embolia nouit. Qui I idē mſri p pſaltria inqt adducit:ſut ridiculi ſint q embolariam ex artis gñe accipiūt. Vñ ēt emblemata q̄ſi ab interſerendo:ut quæ phrygionū opus aut plumati

Ele cōficiat.Dſ & ſtabilitas ipſa embolon.& roſtra quoq naulꝫ appellantſ embola. Sed & acies in rumbi modo inſtructa nolaſ embole : ſicut & pars arietis extrema machinæ muralis q̄ ingruit.Ipſa quoq fibula roraꝫ axibus firmandis immitti ſolita quam ruſtici clauiculam appellant græce nomiē habet embolū. Nam & dies intercalares embolimæi:& ipſa Itercalatio emboliſmoꝫ appellaſ.

Embryo.Græ.ἐμβρύων ἐμβρύωνος τὸ παι/

λάριον ἐν τῇ μήτρᾳ neu. gñe. dicũt p intus germinante ac scaturiẽte. & accipitur pro eo q̃d in utero matris uiuit ante q̃ liniamenta suæ spẽi accipiat ex ἐν q̃d significat intus: & βρύω germino emano.

Emereor. manifeste seu perfecte mereor aut solutus liberue sum. Vnde Emeriti stipẽdia q̃ militia per functi sunt & uacationẽ hñtes. Lact. li. iiii. Et. n. cũ cõstet hõ ex carne ac spũ: & oporteat spũm iusticiæ operibus emareri ut fiat æternus. Claud. li. ii. Ducũt emeritos ad pascua nota iugales.

Emerita Augusta. hispaniæ oppidũ est: ad lusitaniam spectans.

Emedullo. as. per dupler. ll. Vide ſ dictõe Medulla

Emendo. as. corrigo aufero. & emenda deducitur. Ply. li. xxiiii. Succus hæderæ tedia nariũ grauco lentiamq̃ emẽdat p̃cipue albæ satiuæ. Hiero. ad Aug. Et uel nostrũ emẽdemus errorẽ uel aliũ frustra respondisse doceamus.

Emẽdico. as. pe. p. significat more mẽdicãtium expeto. Sue. in Cæsa. In hispania a pcõsule & a sociis pecunias accepit emẽdicatas in auxiliũ æris alieni.

Emergo. is. si. sum. Vide ſ dictione Mergo.

Emitto. is. extra mitto. Hora. Nescit uox emissa reuerti. Vñ & emittere ponit p manifestare publicare. Itẽ emittere. est a seruitute liberare. Plau. i cap. Nõ erit tam auarus quin te te gratis emittat manu. Ter. in adel. Haud dubiũ ẽ qn emitti equum fiet. i. liberũ fieri.

Emissarius. q̃ ante exercitũ emittit: uel ad explorãdũ: uel ad pliũ Lacessendũ: uel q̃ dñm circũstat ut eius iussu obtẽperet: & pñto est ut emitti possit Hiero. in li. p̃. Et ait tex emissariis q̃ circũstabãt eũ. Itẽ qui paratus ẽ inuchi ſ aliquẽ emissariũ dñi Ci. Mario. Persuaderatq̃ nõnullis suidis meis in me emissariũ semp fore. Itẽ emissariũ sicut Asco. docet. est furtoꝛ cõciliator atq̃ internũciũ quæ a magistratibus uel a dñis cõmittuntur. Ci. in uer. acti. v. Dubitatuꝛ quẽq̃ existimas qn illis emissariis hæc tibi ois pecunia quæsita sit. Et emissarius uocat equus aries & huiusmodi qui emissus sit in solitudine ubi q̃ ad gerẽdam sobolẽ emitti tur. Sed uidet nõ uelle ut dicat Admissarius q̃ ad sobolẽ pcreandam fœminæ adiungat. Vnde admissura q̃ mares brutoꝛ admittũtur ad fœminas Sed usus magis emissarius hẽt. Hier. in Leui. Cuius exierit sors dño offeret illũ p peccato. Cuius aũt in capram emissariũ statuet eũ uiuũ coraꝛ dño mino. Ply. Emissariũ appellat palmitẽ q̃ emissus ex deputatione infert imia scamnis acper singulos annos ad superiora scandat. Sic. n. lib. xvii. scribit. Relicto semper duramẽto in singulis tabulatis & emissario uno q̃ subeat usq̃ quo placuerit

Emissariuꝛ locus per quem aqua e iacu aut stagno emittitur. Sue. Fecit & emissariũ lacui Lucrinũ q̃ hostiensem.

Emaneo. extra maneo a quo Emansor. de quo supra. habitum est.

mineo. es. pe. cor. eminui q̃si extra alios ut p aliis & supra alios maneo. Is. n. eminere dr q̃ cæteris altior est. Aug. li. viii. ci. dei. Thales pñus ut suæ cessores etiam ppagaret reꝛ naturam scrutatus: suasq̃ disputationes lris mandans eminuit. Inter dũ eminere est respirare. Plau. in cap. Ita me misertum rescitando retinẽdoq̃ lassum reddiderũt uix ex gratulando miseriam eminebam tandẽ alii ad ꝓtorẽ. ibi uix requi. Huius uerbi cõpositæ sunt: Præmineo uel Pæmineo q̃d ẽ ante ſto. præsuꝛ q̃si ante alios maneo. Hiero. Nõ q̃rat obsecro filia regis filiam militis pminere pompis terrenis in christi & apl̃oꝛ cõsortio. Promineo. porrigor superemineo.

Eminus. pe. cor. significat a longꝫ quo loco. q̃si ab extra manẽte. Et differt a longe q̃ nõ recte dixeris. Eminus habito: ut longe hito. Sed eminus iacula mittebat. Similiter cominus a loco ppiquo, nõ in loco ppinquo neq̃ ppe: ut Cominus te percutiam: non cominus sedeo.

Eminulus. pe. cor. parum eminẽs. seu parum a longe. Var. Vt hẽant inferioꝛẽ partẽ frequẽtibꝰ pilis sub crispis cruribus potius minoribus rectis genibus eminulis distantibus inter se. Idem de canibus. Spina neq̃ eminula neq̃ curua. cauda crassa

Emmanuel p dupler. mm. inteptat nobiscuꝫ deus. Græce. ἐμμανουὴλ λέγεται

Emolumẽtũ: utilitas quaꝫ ex ópera & labore assequitur. Et a molimine descidit. Ci. li. iii. offi. Si sic erimus affecti ut ꝓpter suũ q̃sq̃ emolumẽtũ spoliet aut uiolet alteꝛ: dirũpi necesse ẽ eam quæ maxime secũdũ naturã humani gñis societatẽ.

Emo. is. emi. emptũ. cõparo. Cõstruisq̃ cũ ablto ut gtõ hoꝛ nolum. tanti quanti plurimi minoris & huiusmodi. Ci. li. iii. offi. Emit homo cupidus tãti quanti pythius uoluit Gelius libros plurimos ære pauco emi. eius cõpositæ sunt Abemo. adimo coemo. ſſ emo ut ex oibus locis emo. Eximo. Interimo perimo. & redimo. q̃ hñt pe. cor.

Emptito. as. p. c. freq̃nt. emo ut freq̃nt. mercãdi seu acq̃rẽdi usũ hẽo. Ply. li. xxxiii. Alios coriis: alios ferro captiuisq̃ rebus emptitasse tradit.

Emptitius: q̃ ẽ de numero eoruꝫ q̃ empti sunt: siue emi solẽt. Hier. in gñsi. Omne masculinũ in gñrationibus usus tam uernaculus q̃ emptitius circũcidet. Var. li. iii. de re rus. Hic aprũ glans cũ pascit emptitia facit pinguẽ: illic gratuita exilem.

Emax gñis cõ. qui uel quæ facile inclinat ad emẽdũ. Hinc Emacitas facilitas & inclinatio uoluntatis emendi. Col. li. v. Quosdã emacitas in armẽtis. quosdam exercet in cõpandis mancipiis curã De tuendis nulla cura tangit.

Empisthotonus. Vide in dictione Tetanici.

Emporium. locus mercatus & Nundinaꝫ latine dr Emptoriũ ubi res uænales exponũtur ἀπὸ τοῦ ἐμπορέω q̃d ẽ mercor uel acqro. ab ex ἐμπορὸς lucror negocior ẽporos mercator. Emporeuma. atis. negociati οἴμπορεύομαι ἐν καὶ πορεύω ago duco

Emporetica charta dicta est qua merces inuoluunt a mercatoribus inutilis scribendo.

Empedocles. pe. cor. nomẽ pñi. q̃ ut auctor ẽ Hier.

Emico pe cor: i splendore exilio.

Omne qđ uiuit & mouet nõ putauit edendũ sicut & Pythagoras & ex lite amicitiaq inter se dissidentibus cũcta cõstare dixit. Ferũt hũc Agrigẽtinũ fuisse q cũ lacũ æthnæ montis inuestigare cõrẽderet: decidit in foueam igneam & inẽdio cõsumptus est, Hic sapiẽtiæ pcepta uersibus cõplexus est de quo Lucr. Carmina qn etiam diuini pectoris eius uocisferant: & expouũt pclara reperta ut uix humana uideat stirpe creatus. Quid de diis sentiret ita scribit Suidas Θεῶν τὰ μὲν εἶναι φασὶν οὐκ οἶδα τὰ δὲ οὐκ εἶναι οὐδὲ ταῦτα λέγει ὁ χαρίεις ἐγὼ δὲ οὔμμιν τοσοῦτον ἐρῶ τὸν οὐρανὸν ἐγὼ ἰδὼν ἐπὶ πολὺ τοῦτο ἐννοῶ καὶ ἐκ τούτου τὸν θεὸν ὑπολαμβάνω εἶναι.

Emphasis.pe.cor.exp̃sio.significatio.demonstratio. Figura est qua latẽs aliquid ex aliquo dicto eruit. Cuius duo sunt gña. Altera qđ plus significat q dicit. Altera qđ etiam id qđ non dicit. uel cũ maius dicit sub quo etiam minus uolumus intelligere. Virg. li. i. ge. Cũ iam sacræ deficerẽt syluæ. hoc ẽ nõ solũ aliæ sed etiam sacræ.

Emphasis.pe.cor. figura cũ ex aliquo dicto. aliqd latens eruit. Duo eius gña sunt. Altera qđ plus significat q dicit. Alterũ qđ etiam id qđ non dicit.

Empyreũ latine Igneum. a πῦρ qđ est ignis. Vñ cælum empyreum.

Empanda uetercz dea quæ rebus patentibus pesse putabatur.

Empirici. pẽ. cor. dñr medici in arte experti. Empiricus experimentator ab ἐμπειρία qđ est experimentũ ἔμπειρος expertus ἐμπειρικὴ pars medicinæ est q̃ per experiẽciam curat. Sũt. n. qui medicinã diuidant in empiricen: logicen: & methodicen. Apollinaris ad Remigiũ. Ad hoc oportunitas in exẽplis fides in testimoniis: pprietas in empiricis urbanitas i figuris. uirtus in argumẽtis: pondus in sensibus flumẽ in uerbis: fulmẽ in clausulis.

Emphonos. pe. p. latine canorus uocalis.

Emplastrũ. latine ficti ũel informati ex ἐν ppositione quæ significat in & πλάττω fingo seu formo. Vnde ex diuersis rebus confingi & formari cõsueuit qđ nũc uulgo unguentũ dr. Id uero qđ uulgo emplastrũ dr a doctis uocat cataplasma Imponunt emplastra uulneribus. Malagmata super integram cutẽ iniiciunt. Pastilli aut illiuuntur aut alicui molliori cæratone miscent. Sũt & alia horũ inter se discrimina.

Emplastratio i arboribus dr cũ cortex eximit i ocultationis gña ut aptari queat cortex par ex altera arbore. Col. li. iii. Tertiũ cũ gẽmas cũ exiguo cortice in partẽ sui delibratam recipit quam uocant agricolæ emplastrationẽ. Idẽ. li. vi. Tertiũ genus quo ipsas gẽmas cũ exiguo cortice in partem sui delibratam recipit quam uocant agricolæ emplastrationẽ uolũt qdam i ocultationẽ. Idẽ usurpauit Emplastraturus cũ ait. Delibrato itẽ alterũ arborem quam emplastraturus es.

Emprosthoton. Vide in dictione Opisthoton.

Emungo. is. xi. ctũ. nares purgo. qđ fit cum prius ex eis detrahit. Mungo. n. est quasi mucũ ago e naribus. Mucus uero est nariũ humiditas. Hora. per translationẽ de Lucilio. Emũctæ naris inquit p elegẽti & faceto. Emũgere lucernas dicimus ly chnũ pferre. Q ñq etiam de pecuniis dr. Ter. Emũxi argẽto senes. i. exhausi.

Emũctoriũ instrumẽtũ ademũgẽdũ. Hiero. in Exo. Emũctoria quoq & ubi ea quæ emũcta sunt extinguũt fiant de auro purissimo.

Emulcata. qđ significent. Vide in dictõe amulsis

En. significat eccẽ. & ntõ pariter & actõ iungi ũel indicando ut En priamus. ũel exprobrãdo: ut en agros. Et quam bello troiane petisti hisperia me tire iacens. Oratores per ntũm frequẽtius. Ci. En crimẽ. Est etiã en ppositio græca q̃ significat in.

Enanthropesis. Incarnatio uerbi.

Encænia. cũ. æ. diph. Innouatio. ab ἐν & καινός nouo. Aug. Encænia festiuitas erat dedicationis templi. Græce. n. καινὸν dicitur nouũ. Q ñcq. n. nouũ aliqd fuerit dedicatũ Encænia uocat. laz & usus hẽt hoc uerbum si qs noua tunica induat Encæniare dr.

Encaustes i q igni adhibito aliqd fingit ἀπὸ τοῦ καίω. καυστὸς καυστῶ λέγεται καὶ ἐν γήπτῳ.

Encaustũ opus igni pictũ. Ply. Figulinã opus encaustho quinte. latine dr Inustũ. hoc gñs picturæ primus Nicias i usũ habuit. Hinc ortũ ut uulgus atramẽtũ librariũ appellare cœperit encaustum.

Encanthis. morbus oculoz cum in ipsoz angulo tuberculum est qđ palpebras parũ diduci patit.

Enchiridion. diminutiuum a manu dictum quasi pmptuariũ: & qđ ad manũ semper haberi debet ceu in ense capulus. gñs libelli parui qđ manuale latini dicunt. q ἐν χειρὶ. i. in manu cõtineri possit. quale ẽ libellus Augustini q græce enchiridion latine Manuale dr. Sed & gladiolum seu mihtarẽ pugniculũ significat & remi partẽ illam quam naute manu comprendunt enchiridion uocari. Iul. pol. tradit.

Enclisis inclinatio & unũ de accidẽtibus uerbi qđ latini modõ dicunt. Hinc encliticum: inclinatum Vnde Encliticæ cõiunctiones. q. ue. ne. quoniaz inclinant ad se accẽtum.

Encyclopediam: alii poesim heroicam appellant. Alii musicen q musica omnes complectat disciplinas. Quod ostendit Plo. li. i. de legibus dicens musicam sine omnium disciplina tractari nõ posse. Alii oẽm artem atq scientiam in unum quasi corpus bene compactum: & membris planibus cõstans cõsuẽtem encyclopedian dici uolunt. quasi doctrinarum orbem ut apud Plutar. ubi de musica scribens inquit. Non solum circa musicam uerũ & circa aliam encyclopedian q mens nostra potiis intelligendi circulariter circa scibile tanq̃ circa centrum moueatur.

Encyclias. Aristoteles in ethicis commentationes intelligit quas Gellius extranias. hoc est exoter

cas: Martianus Cyclicas cuiusmodi & phlematũ ſẽ libri & q̃ ppfares a Cicerone ac Themiſtio, q̃ſtiones appellant: q̃ de rebus omnibus tanq̃ in circulo paſſim quæreretur. Encycliias quoq̃ doctrinas ueteres dicebane quaſi orbiculares: quoniam cõnexæ & coagmẽtatæ ſunt uti corpus unũ Annuũ etiam ſtipẽdium. Encyclium dr: q̃ i ſua terga uoluat annus. Alii exponunt encyclium p pœna.

Enchriſta apud Celſum medicamenta ſunt liquida quæ illinuntur.

Encryphia dñt Azyma ſubcinericia. Ambr. lib. de Caim. Tenuerunt & patres qui coxere cõſparſum q̃d extulerant de ægypto ſubcinericia facientes azyma quæ græce encryphia dñt eo q̃ abſcõdantur in cinere.

Encoipiæ ut ait Ariſtotiles. nenti ſunt q̃ e mari ueniunt per ſinus.

Endelechia per. d. ut Ci. li. i. tuſ. ſignificat cõtinuationem & perpetem quẽdam actum ſiue motionẽ qualis in anima cognoſcitur. Endelechiſmos cõtinuata mobilitas. Entelechia uero p. t. ſignificatur perfectio q̃dam & cõſumatio. & Enteleches perfectus.

Endiadis. figura cũ duo diuerſa nola in unã conuenientiam iunguntiut apud Virg. Molẽq̃ mõtes inſuper altos. i. molẽ montium.

Endromys. idis. ueſtis gallica hirſuta & uilli longioris nomẽ tamẽ græcũ ſortita q̃ potiſſimum arcendo frigori cõueniebant. Iuue. Endromydas tyrias & fœmineũ cæroma. Mar. Hanc tibi ſequanice pinguẽ textricis alũnã. Quæ lacedæmoniũ barbara nomẽ habet ſordida ſed gelidũ nõ aſpernanda decẽbri dona peregrinam mittimus endromyda. Hanc athletæ poſt curſus certamina induere ſolebant. Dicta endromis q̃ ἐνδραμεῖν hoc eſt in curſu eam habeant.

Endymion. nomẽ ꝓprium eius q̃ primus lunæ curſum inuenit. Apollonius. li. iiii. argonauticorum

ἦν αὖ ἐϋγνώμων μέγα λάτμιον ἄντρον ἀλύσκων
ἀδόκητα πολλὰ πάθεν Διὸς ἀμφὶ δυμίων

ſcribũt aũt rẽ micãdã theon lucilius & ſophocleo τέρτες apollonii his ũbis

οἱ δ' ὅτε δὴ τοῖς οἷσιν μεγάλοις λέπτου γόνυ μήνης ἀνανεχθῆναι ὑπὸ δοιὰς θῆκε φέρεσθαι πρανέας ἐπὶ δῦσιν ἐλαφρὴν ἀμφαλόεντα δ' ὅλως περιήκεε καὶ σκιάεσθαι πλευρὴν εἰς ἄρκτον.

Endeploro. as. pe. p. Imploro. q̃d ẽ cum quæſtiõe inclamo & cũ fletu rogo q̃d ẽ ꝓprie uapulantis.

Energia pe. cũ accẽtu latiẽ efficacia ſeu opatio Hie. Hẽc neſcio quid latẽtis energiæ uiuæ uocis actus Cõponiſ aũt ἀπὸ τοῦ ἐνεχεῖ τρέχω καὶ τὸ ἔργον λέγεται.

Enerua. as. q̃ſi ſine neruis facio debilito. Ci. i Cato. Nõ plane enerauit ſenectus: nõ afflixit. Lact. li. v. Hæc pũtia terræ bona uirtuti cõtraria ſunt: & uigorẽ mentis eneruant.

Engaddi. in tribu iudæ ut ſcribit Hiero. uocaſ uſq̃ hodie uicus prægrandis iudææ iuxta mare mortuum unde opobaiſamum uenit: quas uineas en gaddi Salomon in canticis nominat. Idem alibi Engaddũ ager eſt terræ iudææ. nõ tantũ uineis q̃ balſamis florens.

Enhydris. coluber in aqua uiuens.

Enim. cauſalis coniunctio: ut Cole pudicitiã. Hæc enim hominem uendicat a ſcelere. Quandoq̃ eſt copulatiua. Virg. Progeniem ſed enim troiano a ſanguine duci audierat. Quãdoq̃ affirmatiua. Ter. Enim nõ ſinam. Iuncta aũt cũ uero ponit p At Ci. Hic cũ aliis ex alia parte. enĩ uero ferẽdũ eſtu.

Enipeus. pe. p. fluuius theſſaliæ inxta quẽ fuit ꝓlium inter Cæſarem & Pompeiũ. Luc. li. vii. Sanguine romano q̃ turbidus ibit enipeus.

Enitor. pe. p. a quo Enixus. Vide in dictiõe Nitor

Enna ciuitas Siciliæ edito in loco & undiq̃ ꝓcipiti ſita: & a ſyracuſanis cõdita q̃ umbilicus Siciliæ dr cũ in medio inſulæ cõſtituta ſit. Hæc Iminet circũſtantibus campis ubertate & flotũ uaietate conſpicuis. In hac tẽplũ Cereris fuit uetuſtiſſimũ ubi dea ꝓcipua ueneratione colebaſ. ad quã ꝓpiciandam xv. uiros legatos miſere romani. De hac urbe Soli. ſic ſcribit. Cãpus ennẽſis i floribꝰ ſemper & oĩ uerꝰ die. Strabo. Intra inſulã ẽ enna modicis quidẽ poſſeſſa inqlinis ſuper collẽ iacẽs in qua ſacra cereri ædes eſt. Hic raptam a Pluto ne ꝓſerpinam cereris filiam dixit antiqtas. Hãc nulgus hodie Anuam appellat: ubi qui tegis locum tenet ob loci cõmoditatẽ torius inſulæ ſolet conuentum habere. Stephanus byzantius

ἔννα πόλις σικελίας κτίσμα σεμνουσίων μετὰ ὀ. οἱ τὴν ἐρακλεωτῶν ὁ πολίτης ἐννάιος ἐν ναυσὶ παραπλεῖν.

Ennius poeta antiqniſſimus apud romanos. Q. Valerio. & C. Mauilio cõſulibus natus ferĩ. Hic Tarẽtinus ſi Euſebio credimus fuit. At Mela Põponius. ſcribit Rudias apuliæ oppidũ ennio ciue eſſe nobiles. Cui aſtipulaĩ Sitius. cũ ait. Miſerunt calabri rudiæ genueĩ uetuſtæ. periit morbo artic u lari.

Enam. ſignificat etiam neĩ

Ennunq̃. ecquando.

Ennea: latine nouẽ. Vnde Enneaphonos. pe. p. habens nouem uoces.

Enode. pe. p. pianũ ſine nodo. Virg. Enodes trunci. Per translationẽ Ambr. li. i. offi. Statimq̃ ipſe quæſtionẽ enodẽ tr̃ddidit ſubiiciẽs q̃ extinguaĩ lucerna impioꝝ: Enodẽ dixit planam & manuſeſtam quæ nullũ hẽret nodũ. i. difficuitatẽ.

Enodo. as. q̃ſi ſine nodo facio. Vide ſi dictõe nodo

Enorme. dr magnũ ſine mẽſura nimiũ. eo q̃ normã & menſuram excedat.

Ennoſigæus dictus ẽ neptũnus. q̃ terram quatiat. Nam enno quatio. Gea terra.

Enſis. gladius mucro. ſpatha idẽ ſignificant. Ab enſis ſit diminutiuum. Enſiculus.

Enteron. latine Inteſtinum. Hinc q̃dam Exenteraĩ ꝓ euiſcerare deduci putant.

Enterocela. dicitur cum inteſtina dilabunt in ſcro-

tum. Epiplocele cū omētum. hygrocela: cuz in alterum e testibus humor confluit. Oscq has spēs nostri nocant hernias inquit Celsus. Ramices uero qui sequunt. Porocela cū ex abscessu aliquo circa scrotū materia subduruit. Sarcocela: cū in ipso scroto cōcreuit caro. Cirsocela. cū uenæ intumuerunt runicis testiū integris: uel in ipso scroto: uel cuz bubonocela dī in inguinc. Est tamē ubi Plv. Enterocelam dixent ramicēiut I medicinis cupssi

Enthesis. pe. cor. latine Interpositio.

Entheus. a. um. diuinū q̄si deo plenū & furore afflatum. Vñ Enthei pythonici qui apollinis spū repleti p̄bebant oracula.

Enthymema. pe. p. & Enthymematū ἐνθύμημα ἀπὸ τοῦ ἐνθυμοῦ παραγεται καὶ ἐν ἦτοι ἐντὸς καὶ ἐνθύμησις ió dī consiliū consilii cōmētū: alii cōmētationē: alii ratiocinationē imperfectam intcp̄rant. dictum ab ἐνθυμουμαι q̄ mēs actio ois atq; sua enthymema noletur sicut docet. Ci. I top̄. Ponitq; p argumēto ex uno assumpto cōcludēte. Hic ipcrfectq; sylogismus dī ut hō ē substantia. erga alal ē substātia. Naz ut inquit Aristo. fit ex uocibus & signis. i. extra pbabilibus & necessariis ppositionibus. Iuu. Aut cur uum sermone rotato torqueat enthymema.

Enucleo. as. aperio & nucleū extraho. Nucleus uero a nuce deducit q̄d tenerū in nuce includitur. Per translationē enucleare significat declarate & explanate. Enucleate aduerbiū purgate exquisite ac sine asperitate. ab eo q̄ nucibus seperatis a testis nucleoz usus utilis sit. Ci. li. iiii. tus. Hēs ea quæ de pturbationibus enucleate disputant.

Enyo furor belli. Mar. in ptimo. Nec te decipiat ratibus naualis enyo.

Eo. is. iui. uel ii. itum. cū obus cōpositis ·significat iter capio. a græco ἀεω q̄d est omitto: qa eūdo locum omittimus in quo eramus. Virg. It triste arator. Interdū Ire significat uenire. Ter. in adel. Quæso ut una mecū ad matrem uirginis eas. Interdū Recedere. Aug. li. ii. cō. Hei mihi & audeo dicere tacuisse te deus meus cū item abste longiq; Ire aūt in sua pedibus est alterius suæ nō uerbo sed corpore accedere. Liuius. Qui hoc sentitis in dexteram partez pedibus transite. Quæ maior pars erit eo stabit consilio: deinde frequenter ois in dexteram pedibus transierūt. Hæc ratio inuenta est q; nōnunq; longū est audire singulos dum plurimi sunt: uel duo capita suaz sunt: ut res expeditiores fiant. Aliqn̄ ne pedibus p̄ multitudine ad suam ire possumus. Ideoq; manu suaz significamus. Quod Quint. intelligit ubi ait. Manibq; pedibusq; imus in suam necessitatis. Huius uerbi futurum indicatiui modi tam in ami q̄ in bot cum suis compositis facit. licet Diome. tantum I bō dicat. Aug. Prodiet tāq; ex adipe iniqtas eoz Sciēdum quoq; est q; eo cum sit neutrum in cōpositione tū plærumq; mutat terminationem: ut Adeo. adeor. Obeo. obeor. Intereo. Iterecor. subeo subeor. Iuue. Q. d si subeunt pipera castra. Clandius. Pugna acriter cōmissa: ac multis utrinq; interitis. Virg. li. x. Morte obita qualis fama ē nolitare figuras. Componitur. eo cum. Ab. Adeo. ad Adeo. Am. Ambio. in quo. b. interponit euphoniæ cā. Ante Anteo. Con. Coeo. in quo abiicitur n. Contra. Contraeo. Circum Circūeo. Ex. Exeo In. Ineo. Inter. Intereo. Introeo. Ob. Obeo. Per. perco. Pro. Prodeo. in quo. d. interponitur sonoritatis gratia. Præ. præeo. Præter. prætereo. Re. redeo: Se. sedeo. q̄si seorsum eo. Sub. subeo. Super. superbio. ubi interponit. b. &. e. mutat in i. Trās. transeo. Vænum. uæneo. A supino itū itu. fit itus. & Itio. Ci. Quid noster itus & reditus. Idem Nā plura de obuiam itione sibi locuti fuerāq;.

Eo pro tanto sicut & quo pro quanto ponit: ut eo magis: quo magis. Salu. Statim res gestas populi romani carptim ut quæq; memoria digna uidebuntur perscribere eo magis q; mihi a spe metu partibus reip. alus liber erat. Quandoq; ponitur pro Ideo. uel ppterea. Ter. in eu. Eo ne ex ferox? Et in eadem. Eo ad eam nō admissa sum. Aliqn̄ figit huc uel usq; illuc. Lin. h. ii. Ipsa uestigia q̄rentem dñm eo deductura erant. Aliqn̄. Id. uel usq; ad id. ut apud eundē. quæ ab exiguis pfecta initiis eo creuit ut iam magnitudine laboret sua. Sic dicimus eo magnitudinis q̄d ē ad eam magnitudinē. Eo sapientiæ deuenit. i. ad eam sapientiam.

Eousq; in tantum Val. max. li. i. Nataz uitē eousq; creuisse donec ætas cunctas dñarinis suæ partis in umbratet.

Eous. prima syllaba produc. oriens dī ab ἠὼς q̄d est mane & aurora. At eous prima cor. a lumine appellatus ē unus ex equis solis: quasi luciser ac orientalis q; mane assurgēs orbem illumiet ἠως n. græce lux dicitur. pro quo nos dicimus eoum. Virg. lib. i. geo. Aut cum sole nouo terras irrorat eous. Et Oui. li. iiii. me. Modo. surgis eoo tempore cæloi modo serius incidis undis.

Epaminōdas thebanus uir fuit: honcsto gñe natus: pie polymno citharizare: & cantare ad chordarū sonum doctus ē a Dionysio. Carmina cantare tibiis ab olympiadoro. Saltat a Calliphrone I phīa ꝓceptorem habuit Lysiam pythagoreū. Hic fuit modestus: prudens: grauis: peritq; bellitortis manu: animo maximo: adeo ueritatis diligens: ut ne ioco quidē mentiretur. Vide Plutarchum. Hic cū apd Leutra. Lacedæmonios plaga pestifera adeo afficisset ut ex eo tpe lacedæmoniox opes corruerint principatū græciæ amissum ultra reparare nequiuerint dicere solebat: ortū se non tamē sine liberis niori: & ex se natam relinquere pugnā letricam. hic post facinora edita extremo tempore apud Mantineam cū acie instructa & ducis optimi: & militis fortissimi officio fungit sparto agresti telo percussus ictu mortifero: & relatusq; in castra semianimis requisiuit a circunstantibq; saluq; ne esset clypeus. Cū saluum esse flentes sui respōdissent. allatum ueluti socio laborq; gratiq; oscula tus ē. Iteraq; q̄siuit essent ne fusi hostes? Cumq; id quoq; ut cupiebat audiuisset: euelli tū denicq; spi

cnlĩ iussit. Ita multo sanguine profuso in lætitia & in uictoria mortuus ẽ. Cuius morte thebanorũ mires hebetate sunt: ut nõ tã illũ a misisse q̃ cum illo interisse oẽs uiderẽt. Nam añ Epaminũdas thebani alieno imperio paruerunt. post interitum eiusdẽ in seruitutẽ ptistinam reuoluti sunt ut manifestũ sit gliam thebanã cũ illo natã: cũ illo extinctam fuisse.

Epacta ab ἐπάγω qđ est addo ex ἐπὶ & ἄγω compositum.

Epagon. ontis. artemo a nfis nocatur. Trocleæq; id gñs est quæ i machinis tertia dicat. qđ & Egata dr a Vitruuio. Idq; uernacula simplicitas appellat Arganũ.

Epanalepsis replicatio uel repetitio ab ἐπὶ & ἀνὰ quæ duo sil & re: & iterum denotant. atq; λῆψις acceptio. Figura q̃ fit qñ una dictio in principio uersus sumpta iterꝫ in fine uersus ponit Iun. Crescit amor nũmi q̃tũ ipsa pecunia crescit.

Epanaphora. latine Repetitio.

Epanodos. pe. cor. Regressio ex ἐπὶ & ἀνὰ quæ retro indicant. & ὁδὸς uia. q̃si retro post uiam nt principatus bonus in nõ aũt bonus q in tyranni dem commutat.

Eparchia puincia. Eparchiotes puincialis Eparchꝫ præses puinciæ.

Epaphroditus. pe. cor. dr nemustus iucũdus.

Epauxis dici potest Incremẽtũ.

Epectasis. pe. cor. dici potest porrectio. Figura qua in medio dictionis littera uel syllaba interponit ut Induperator pro imperator. Ex ἐπὶ super: ἐκτείνω extendo.

Epenthesis. penul. cor. Interpositio. Ex ἐπὶ & ἐν quæ dicunt inter & θέσις positio. ut Religio.

Epeus. pe. p. nomẽ ppriũ Endymionis filii & pæonis fratris. a quo Epee ciuitas in græcia ἔπειος hic equũ ligneũ extruxit qui troia pdita ẽ. Virg. Et ipse doli fabricator epeus.

Ephebus. pe. p. pubes dr. q̃ iam sit impube & ad annos puberratis peruenit. Ex ἐπὶ & bebe. pubertas. Iuu. Armenius zelotes cũctis narrat ephebis. Ter. in an. Nam is postq̃ excessit ex ephebis sosia liberius uiuendi fuit ptãs. i. postq̃ excessit ex ea ætate qua pubẽ primo emisit.

Ephebia. pubertas dicta est i. prima ætas adolescẽtiæ. Adolescẽtia uero extrema pueritiæ inqt Do. Censorinus seperat ephebos ab exephebis tanq̃ ephebi dicant i xvi. ætatis anno. Ex ephebi ultra illud tẽpus appellent. Inde Ephebeũ dictũ palæstræ mẽbrũ in quo ephebi exercent. de quo Vict. li. v. sic inqt. In duplici porticu collocentur hæc mẽbra ephebeũ i medio. Hoc aũtẽ exedra amplissima. in li. ii. maccha. Ephebia fœ. gñ e dr ubi scripta est. Super hoc pmittebat & alia talenta centũquinq̃ginta si ptãti eiꝫ cõcederet gymnasiũ & ephebiã sibi cõstituere. Et paulo post. Et. n. ausus est sub ipsa arce gymnasium constituere & optimos quosq; ephebos in lupanaribus iponere. q̃ ἐπὶ καὶ ἥβη ἡ τῆς ἡλικίας.

Ephegesis. pe. p. græce ἐφήγησις latine expositio prioris dicti.

Ephemeris. pe. cor. liber in quo res gestæ per singulos dies scribunt. Latine Acta diurna. & dianum dr ἐφήμερις ἡμέρας ἴδιος. cotidianus. ab ἐπὶ & ἡμέρα dies. Mos fuit romanis ut singuli reꝫ suaꝫ tabulam cõficerẽt. Vñ Iuue. accipit p libro i quo diurnales diuinationes erant. cũ ait. In cuius manibꝫ ceu pinguia succina tritas cernis ephemeridas. Propertius uero p libro fœneratoris in quo summas pecuniæ mutuaticæ fœneratæq; perscribit & ratiunculam per singulos dies expensi acceptiq; subducit & lucra damnaq; cõputat. Dicit. n. me miseꝫ his aliqs rationẽ scribit auari & ponit duras inter ephemeridas. Sene. uocat id gñs libroꝫ Calẽdarium. li. de bñficiis. Nemo bñficia in calẽdario scribit. Et alibi Calẽdariũ uersat: sit ex dño pcutator.

Ephemerinos. febris unius dici ẽ. Amphemerios uero quotidiana ẽ & ex humoribus corruptis pserti pituita coalescit.

Ephemeron. a. al ortũ apud hippanem fluuiũ. apud bosphorũ Aristo. li. v. alaliũ.

Ephesus. pe. cor. urbs Ioniæ seu lydiæ celeberrimo dianæ templo clara ab Amazonibus cõdita. Hoc tẽplum ducentis uiginti annis a tota asia factum fuit in solo palustri ne terræmotus sentiret. In eo centum uiginti septẽ colũnæ fuerũt a singulis regibus factæ sexaginta pedum altitudine inter q̃s trigintasex cælatæ fuerũt miro artificio. Hæc ciuitas nauali & portuꝫ habuit: & loci opportunitate multũ creuit & maximũ citerioris asiæ emporiuꝫ fuit. Ex Epheso Heraclitus cognométo Scotinus fuit. & hermodorus qui propter excellentiam ingenii & doctrinam & qa frugi erat in exiliũ missus fuit. Hypponax poeta & parrhasius pictor & Apelles. Et Alexander orator i & Theodotion iudæus q ui sacram scripturam interptatus est.

Ephestius latine domesticus familiaris dr.

Ephestris. idis. a græcis dicitur uestis quæ armatis super induitur.

Epbestiades. insulæ quæ a latinis Vulcaniæ & æoliæ. q̃ æolus iliacis temporibus illic regnauerit, De quibus supra in dictione æolus.

Ephippia. equorum ornamenta ἀπὸ τοῦ ἐπὶ καὶ ἵππος græci equũ dñr ppẽ tegmia seu stragula quibus equi sternuntur: uel sellæ equis ad sidendum impositæ. Cato. Mihi puero modica fuit una tunica. i. toga sine fasceis calciamenti equus sine ephippio. Hinc equites Ephippiati q̃ ephippia habent in equis. Cæsar. Nõ eorum moribus turpius aut inertius babet q̃ ephippiis uti. itaq; ad quẽuis numerum ephippiatoruꝫ quãuis pauci adire audent. Equi sine ephippiis desultorii dñr. q̃ ex his facile desiliant. Et equi epbippiati quibus sellæ imponũt ppter molliorem ueteram. Generaliter autẽ omnia quæ mulis eqs asinisue insternunt strata dixere. & equos stratos ac instratos eis ornatos. Vide in dictiõe Strata.

Ephialtes. a nfis dr incubus.

Ephyra. æ. seu Ephyre. es. pe. cor. Vrbs achaiæ q̃

nunc Corinthus dicitur. Luc. lib. vi. Aut pelopis latis ephyren abrūpere regnis. Sic dicta Ab ephyra Oceani filia. Hinc Ephyræus. a. um. Propert. Non ita complebant ephyræ laidos ædes. Luc. lib. vi. Insedet castris ephyræaq; mœnia seruat. Nam Virg. Ephyreia æra p corinthiis dixit. li. ii. Geor.

Ephyræ. æ. nomen urbium in thessalia. Epiro Thesprotis ætolis & peredis a quibus Ephyri populi nocantur.

Ephod. dictio hebræa qua significatur super humerale pontificis uestimentum.

Ephodius. siue Ephodion. Viaticum: & quandoq; sumit p apparatu. ḡsi ἐφόδιον ἐν τῇ ὁδῷ

Ephorus. penultima correpta nomen proprium historici cumani uiri. & latine super inspector præses præfectus episcopus. ab ἐφορῶ & ὁράω aspicio. Quo uocabulo Cicero uritur pro quodam magistratu lacedæmoniorum. Erant enim Ephoritales apud lacedæmones quales apud romanos tribuni plebis qui a Theopompo sic appositi regibus sunt: ut apud romanos consulibus tribuni. Satis constat ab ephoris reges electos alios fuisse: alios interemptos. Olim pro ministris regum fuerunt. paulatim deinde omnem potentiam in se transferentes ad id licentiæ peruenerunt: ut sensim a rege magistratum proprium constituerint nomine Ephoriam. Ephoria Tutela.

Epi. præpositio græca. quæ quandoq; ad. quandoq; in. quandoq; aduersus. uel cōtra. quandoq; supra.

Epialos. genus febris ē ex pituita frigida sed ultrea putrefactaq; nomen dedit ei placida pelacia ponti subdola quæ; græci ἅλς ἁλὸς ἐφίστημι quoniam agitatum ex tranquillo difficillimum efficitur. uel ἀπὸ τοῦ ἐφίστημι ἁλταίνω quia blande ac modice calfaciat.

Epibatæ sunt bellatores in re nautica. Hirtius I cōmen. belli alexandrini. Capta est una hostium q̄driremis. depressa est altera: altera q; perturbata. deinde oēs epibatis nudatæ. Idem in cō. belli aphrici Remigum partem. Ex classe gallorum; rhodiorum epibatorū armata ἐπιβάτης tamē pprie Astēlor dr ἀπὸ τοῦ ῥήματος βαίνω

Epibathra. æ. pe. p. scala nautica.

Epicharida. pe. cor. gēs nauiculæ.

Epichereniata argumentationes sunt quæ nōnulli rationes appellauerūt. Cicero ratiocinatiua. Hier. ad Aug. Ego simpliciter fateor dignationi tuæ licet stilus & ἐπιχειρήματα tua mihi uiderent tamen non temere exemplaribus litteratum credēdum putaui.

Epicœnum. latine commune: promiscuum. ex ἐπὶ καὶ κοινὸν q̄d est cōmune interest autem inter genus commune & epicœnon. quia in genere cōmuni & homines sunt & pecora: in epicœno pecora tantum. Et in genere communi ambo articuli sunt. Hic & hæc cum nomine communicat: ut hic & hæc canis. Epicœnon autem cum articulo uno masculino communicat nomen femininum ut hic passer: sub quo intelligitur fœmina. Et sub neutro intelligit fœmina: ut hoc pecus. ut Virg. Lenta salix fœto pecori. i. grauido.

Epicarmus nomen phi Siculi eruditione præcellentis & acumine ingenii præditi. Cuius mentionem facit Cicero libro primo tus. q. Suidas ἐπιχαρμος τιτύρου ὑὸς μάρου καὶ σικελὸς σιρακόσιος ὃς ἔζησε τὴν χωμῳδίαν καὶ τὰ λοιπά

Epicurus. penultima correpta nomen phi uoluptarii. A quo ducta est secta Epicureorum qui summum bonum in uoluptate collocant. De quibus Sidonius. Ast epicureos eliminat undiq; uirtus Hic fuit athenicensis Pago Gargettius horror magister. Vnde a Papinio in syluis dicitur. Mallet deserto senior gargettius horto.

Epictetus. penul. produ. nomē phi stoici qui ex hieropoli phrygiæ urbe originem ducens romæ Epaphrodito cuidam neronis familiari seruiuit. Atq; ad Marci usq; Antonini tempora peruenit. Domitiano autem imperante eius dominatu offensus roma hieropolim migrauit ratus uerū esse q̄d est tragicū: patriam esse cuiusq; ubi quis recte agere. Tanta uero apd eos homines eius uitæ admiratio extitit: ut Lucianus syrus epicteti lucernā fictilem tribus drachmarum milibus ob eius auctoritatem uæniisse tradat. Hic Encheridion scripsit opus utile q̄d Angelus Politianus nuper latinum fecit.

Epicrocum. penultima correpta genus amiculi croco tinctum.

Epidamnus ciuitas Epiri. ab Epidamno rege barbarorum. Sed romani coloniam deducentes: ut inquit Plynius dyrrhachium dicere maluerunt p̄pter inauspicatum nomen Epidamni tanq̄ a dāno dicatur Epidamnum ad quod alluit Plau. in Men. cum ait. Ne mihi damnum in Epidamno duas. tanq̄ nomen inditum sit epidamno q̄ illuc nemo sine damno diuertatur. De hac Luc. lib. x. Ad campos epidamne tuos Apianus sic habet. Epidamnus rex urbem condidit quæ ab ipso nomen assumpsit. Huius ex filia nepos dyrrhachus portum urbi adiecit q̄d dyrrhachiū appellat.

Epidaphne. duæ dictiones: quasi ad daphnem. Locus in Syria de quo Stra. In Seleucide syriæ ḡtuor insignia sunt oppida. ob id & tetrapolis dicta regio Antiochia. Epidaphne cognominata. Est autem Daphne antiochēsibus uicinū & amœnitate inclytum nomen octoginta stadiorum ambitu: quo loco Antiochensium conuentus agitabatur. dictum a Daphne Ladonis filia. Iul. Capi. Verius posteaq; in syriam uenit in deliciis apud antiochiam & daphnem uixit. Ammianus. Tēc apud daphnem amœnum illud & ambitiosum antiochiæ suburbanum.

Epidaurus. ciuitas in peloponēso: ut Ptol. inquit. a Strabone Epidaura dicta. Ply. Epidaurum oppidum Aesculapii templo celeberrimum. Hoc eius nomine dicta fuit insula iuxta Dalmatiam in illyrico mari sita. De qua Luc. li. ii. Illyn sionias uer

gens epidaurus inundas.

Epidromes. dñr funes qbus rætia tenduntſ circa ſũ
mam & imã partẽ q in his rætia diſcurrant ἐπί
enim ſignificat. in. Δρομῶ curro. Quidam ac
cipiunt p anulis quibus cortina chordæ apẽdiſ.

Epigamia. æ. cõnubiũ: affinitas cum aliis gẽtibus.

Epigenes nomẽ phi byzantini.

Epigoni dicti ſunt auctores ſecũdi belli thebani q̃ſi
fœtus illorũ q primũ cõfecerant bellũ. græce. n.
ἐπιγονή fœtus appellatiſ & q poſt gignit. In
de Euripides tragicus: tragœdiam hoc argumen
to cõpoſitam epigonos inſcripſit. q̃ agi expoſce
bat uoce magna ſcænicoq; & ſonora. Ob hoc di
xit Ci. li. i. offi. q̃ hiſtriones uoce freti agunt epi
gonos medæam q̃. Erant q exiſtimãt epigonos
apud Stra. eſſe populos a quibus fabulæ nomen
inditũ ſit cũ epigoni dicti ſint generali uocabulo
oẽs illi q ex diuerſis populi cõflati. ſecundũ bellũ
thebanũ duce alcmeone cõfecerũt quaſi poſt ge
niti & filii illoq; q in primo bello ad thebas mor
tẽ oppetierant. Nam ex Statii lectione cõſtat bel
lum thebanũ & noſa ducum q in eo bello occu
buerũt. Quoq; filii ut mortem parentũ ulciſcerent
cõmuni cõſilio cõtra theb anos iterum arma mo
uerunt qui acceperant reſponſum ab apollinc ea
ſe ciuitatem expugnaturos ſi Alcmeonẽ Amphia
rai filiũ i patrẽ rei bellicæ feciſſent. Igit Alcmeõ
exercitu ex græcis collecto cõtra thebas duxit co
pias. acerrimeq; cõmiſſa pugna potitus eſt uicto
ria & thebæ captæ ac diruꝫ ſunt. Epigoni etiam
dicti ſunt ſucceſſores macedonuꝫ ueteranoq; qui
ſub Alexandro magno ex aſianicis fœminis ſobo
lem ſuſceperũt. Quæ ſoboles ut hiſtorici memo
rant nomẽ habuit Epigoni q in caſtris nati: at
mis educati a puerula ætate piculis exercitati: la
boribus durati prorſus initi extiterũt.

Epigrãma. atis. ſeu Epigrãmatũ. ati. dr inſcriptio.
uel ſuperſcriptio ab ἐπί ſuper γράμμα litte
ra: uel ſcriptio. Hinc Epigrãmatarius & Epigrã
matiſta p eo q epigrãmata cõponit.

Epigraphe. pe. cor. titulus inſcriptio: cenſus. l. dinu
meratio ciuiũ luſtrum.

Epigryphus. pe. cor. dr q hẽt aduncũ naſum.

Epiglotis. ſeu epiglottis. fiſtula exterior ẽ. Quo ẽt
uocabulo dr eius fiſtulæ ſuperior pars: qua cibus
potuſq; ferunt. Totaq; Curculio uocat.

Epilepſia ἐπιλαμψία pe. p. latine correptio ſeu
apprenſio dr. Morbus eſt ſic dictus q mentẽ ap
prendens corpus pariter poſſideat ex malam cho
lico humore. Cõtrahunt. n. nerui ex hoc morbo.
Dr & morbus caducus. Vulgus appellat lunati
cum. Idẽ Comitialis appellat eo q ſi cui q̃ in co
mitiis contigiſſe depũnum fuiſſet dimittebantur
comitia. Sũt ẽt huius morbi alia nomina: de q
bus in Dictione Comitialis.

Epilepticus. qui ex Epilepſia laborat.

Epilogus. pe. cor. latte cõcluſio. Nã quaſi nos cõclu
ſiones dicimus. græci epilogos appellãt. ab ἐπί
quæ diminutionẽ hic denotat. & λόγος ſermo
Epilogus eſt pars nouiſſima orationis: quam q
dam cumulãt q dam peroratiõnẽ uocant. Retho
rici tripartitũ epilogũ faciunt cõſtantẽ ex numera
tione amplificatione & cõmiſeratione. Per enu
merationẽ fit rerũ repetitio q̃ græce dr anacepha
læoſis. i. recapitulatio. Per amplificationẽ cõcitã
tur ad auditoꝝ. Per cõmiſerationẽ flectunt ad mi
ſericordiam.

Epilogiſmus. cogitatio. Cõputus.

Epimachus. pe. cor. nomẽ ppriũ uinc & latine facilis
expugnatu dicitur.

Epimenides. pe. cor. nomẽ phi cretenſis cõtempora
nai pythagoræ q multa & uerſu & proſa ſcripſit.
uixitq; annis. 179. uel ſecũdũ aliquos 294 Vide
Laertium.

Epimẽdinum: nt Ply. ſcribit eſt tertiũ bulbi gñs cibis
gratum anguſtius folio minuſq; aſpero.

Epimone. pe. cor. latine perſeuerantia. Figura qñ
ad maiorẽ certitudinẽ in eadẽ dictione perſeuerat
ut apud Virg. Sic ſic iuuat ire per umbras. Hæc
etiam Epizeuſis uocat.

Epinicia. oꝝ. græci nocant ſimiũ & celebritates p
parta uictoria ἐπινίκιος ἐπὶ καὶ νίκαω
ὅθεν παράγεται καὶ νικότος.

Victorialis. Hiero. li. ii. maccha. Et cũ epinicia age
rent in hieroſolymis. i. ſolemnitates de uictoris.
Sue. nero accipit p carminibus ac laudationibus
cõpoſitis cũ in Nerone ſcribit. Sequẽti dic lætũ
inter lætos cantatuꝝ epinicia q̃ iam nũc ſibi cõ
poni oporteret.

Epiphania. græce apparitio ſeu manifeſtatio latine
dicit φαίνω. n. manifeſto. Hiero. Dies epipha
nioꝝ græco ſermõe ſic uocat. Q d. n. apud nos
apparitionẽ uel oſtenſionẽ dicimus. græci epipha
niam uocant. Hoc aũt ideo qa dñs nr hodie ſal
uator apparuit in tenebris. Licet. n. olim natus eẽt
ex materia. & xxx. annorum expleſſet ætatem tñ
ignorabat a mũdo: eo tẽpore cognitus eſt quo ad
Ioãnem bap. ut in iordane baptizaretur aduenit:
& uox de cælo patris intonantis audita ẽ. Hic eſt
filius meus dilectus in quo mihi bene cõplacui.
Quẽ pr de cælis mõſtrauerat uoce t hunc ſpiritus
ſanctus uerſus i colũbam: & ſuper caput illius ſe
dens tactu quoq; ipſo uoluit demõſtrare ne quis
alius dei filius putaret ex pplo. Epiphania quoq;
uocatur cũ latitudo mẽſuratr cũ longitudine. Vide
in dictione Grame.

Epiphanes. pe. p. latine illuſtris. ἐπί ſuper φανός
clarus. Vnde Antiochus epiphanes. i. illuſtris q
fuit crudeliſſimus oꝝ tyrãnoꝝ.

Epiphora. pe. cor. morbus oculoꝝ: quẽ uulgo lachry
mam uocant. cũ deſenſus humoris oculos angit
ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρειν hoc eſt ab inferendo. Ply.
Caro peponũ epiphoris oculoꝝ & doloribus p
deſt. Col. li. vii. de maguderi. Eadẽ radix contuſa
& cum oleo lentiſci in uncta uitiũ expurgat epi
phoram ſupprimit polenta cõſparſa mulſa aqua.
Dr & de aliis mẽbris. Ply. Teſtiũ uero epiphoris
cum ramis laureæ teneræ adeo peculiaris eſt.

Epirhedium. rheda cõpoſitũ nomẽ ex græco & gal
lico ἐπί & rheda gallicũ latini epirhedium dixe

runt. Iuue. Tritoq trahunt epiredia collo.
Epirus.pe.p.Cõtines dicit.hoc ẽ firma terra:regio quæ molloſſa dicta eſt. & achaone helleni fratre Chaonia nunc uero Albania uocat. Terminatur Epirus a ſeptẽtriõe macedonia.ab oriẽte Achaia. Ab occidẽte Ionio mari. In ea ſunt ciuitates Nicopolis.& Ambracia. Hic Epirota:q ẽ ex Epiro
Epiodiũ ſeu Epioediũ.canticum qđ dicit cadaueri nondũ ſepulto.alio nõe uenia dr.ex ἐπῳ ſuper. & ᾠδὴν canticum.
Epiſcopus græcũ inde ductum.q ille q preficit ſuperintendit:curãs eoꝝ geſtis ἐπὶ ſup σκοπὸς intentio cõſyderatio. Ergo ἐπισκοπῶμεν latine ſuper intendere poſſumus dicere:ut intelligat nõ ſe ẽpm q poſſe dilexerit nõ pdeſſe. Et ꝓprie dicit q peſt pani cæteriſq uænalibus rebus ciuitatibo ob quotidianã aictũ neceſſariis. Epatus dignitas ipſa. Epiſcopiuꝫ epi habitatio. Epaliter intente. Aug.li.v.cõ. Suſcepit me pñe ille homo dei: & peregrinationẽ meã ſatis epaliter dilexit.
Epiſtola. ἀπὸ τοῦ ἐπιστέλλειν qđ eſt mittere:qa ad abſentes mittit. Hic epiſtolare qđ ad epiſtolam pertinet. Hiero. Neq.n.epiſtolaris anguſtia euagari longius patiebatur libanius autem in libello epiſtolandi ἄρχεται λέγειν διαλέγεσθαι ἐπιστέλλει δὲ τὸ λέγειν ἀπὼν τῷ λέγειν ἐστὶ πρὸς ἀπόντας προσαγορεύειν διαφέρει τοῦ ἐπιστέλλειν μὴ ἔνδειν ὁμιλίαν ἐπιδραμεῖν δύνασθαι πρὸς ἅπαντα χρησίμως ἔχει παιδεύειν οὐ πληρεῖ ἐρεῖδίπες οὐ πρὸς ἀπόντα προσαγορεύειν ἢ πρὸς συγγράφειν. καὶ πρὸς πάντας προσαγορεύειν
Epiſtoliũ.parua epiſtola. Catul. Conſcriptũ hoc lachrymis mittis epiſtoliũ.
Epiſtylium.capitellũ qđ ſuper colũnã ponit.
Epiſtates.græce dr q a nobis Villicus ꝓcuratorq ac ꝓpoſitus rei faciendæ uocat.
Epiſtoniũ.dr in fontibus manu fabrefactis in qbus ſunt ſingulæ pſes aquam tranſmittentes. Sene. ad Lucil. Niſi aquã argẽtea epiſtomia effuderint & adhuc plebeias fiſtulas loquor. Var. li. iii. de re ruſ. Cũ & aqua calida & frigida ex orbe ligneo mẽſaq quam dixi in primis radiis eẽ epiſtomiis uerſis ad unũ quẽq factũ ſic ut fluat in cõuiuaꝫ.
Epiſchidion apud Vict. accipit ꝑ cuneo.
Epiſynalipha.cõglutinatio duaꝝ ſyllabaꝝ i unam qđ i diphthongo:& ſynæreſi fieri cõtingit. Nã συναλοιφὴ cõiunctio dr.
Epitaphiũ.latine ſupra ſepulchrũ τάφος.n.ſepulchrũ. & ſumit ꝑ laude poſt ſepulturam. eſt.n.elogiũ qđ in ſepulchris marmoreis inciſuꝫ uidemq completa ſepultura. Accipit & titulo & pro oratione funebri.
Epithalamiũ.ſacer hymnus q i ſponſalitiis canit.
Epitheſis.pe.cor. Ipoſitio Ipoſtura.aggreſſus. Epithetes modeſtus:Ipoſtor:fraudator.
Epitheton.pe.cor.a Quintil.dr Appoſituꝫ ab aliis adiectiuũ ab ἐπὶ qđ ſignificat in & τίθημι q ſi impoſitũ. Epitheta tribus de cauſis noibus addunt. Diſcretionis ut phrygiæ molimur montibus idæ. Proprietatis ut terribili ſpectũ ſeta dẽtibus atris. Ornatus ut Alma uenus.
Epitome.es.pe.p.breuiariũ uel inciſio dr & compendiũ. Ab ἐπὶ ſuper & τομὴ inciſio uel interſectum.
Epitogiũ gẽs pallii qđ ſupra togam ferebat. Compoſitũ nomẽ ex græco & latino.
Epithima.pe.p. dici poteſt ſuperimpoſitũ:operculum ἐπίθημα poſitũ dr q cqđ alicui rei imponitur ex quo medicamẽta quæ ad refrigerandũ cor imponunt Epithimata dñr.
Epithymia.æ.cũ accẽtu in pe. latine dr cõcupiſcentia Deſideriũ uaporatio ſacroꝝ.
Epithyrũ.gẽs edulii ſeu caſei ſiculi. Fit.n.ab ἐπὶ & τυρὸς caſeus. Epityꝝ etiam ſine Pytyꝝ dr a cõfracta oliua q græce dr ἐπίθυρις Vñ apud Col. Epithyrũ cõditura oliuaꝝ legimus.
Epitrapezia dnr gñaliter mẽſis apta q ſunt uaſcula & potoria & eſcaria. ab ἐπὶ & trapeza menſa.
Epitritus.pe.cor.pes ex quattuor ſyllabis cõſtans: quaruꝫ una ſemper ab aliis tribus diſcrepat. Primus conſtat ex iambo & ſpõdæo.i.ex prima breui & tribus longis ut ſacerdos. Secundus ex trochæo & ſpondæo.i.ex ſecunda breui aliis longis ut cõditores. Tertius ex ſpondæo & iambo ut.i. ex tertia breui aliis longis ut hæreditas. Quartus ex ſpõdæo:& trochæo.i.ex q̃rta breui cæteris lõgis.ut Cæleſtinas.
Epitrocaſmos.uerboꝝ ſuperſe inuicẽ effuſio uel ſupmenſio q fit aduerſarii turbãdi cauſa.
Epizeuxis.cõbinatio. Figura cũ dictio i uerſu abſq medio aliaꝝ cõbinat. Vir. Me me adſum q feci.
Epos.carmẽ heroicũ diuinaꝝ rerꝝ & heroicaꝝ hãnarũq cõprehẽſio. Mat. Scribamus epodos eorpiſti ſcribet ceſſi æmula ne ſtarẽt carmina noſa tuis Cõpoſitũ cuꝫ ᾠδὴ q ẽ cãtus. apud nos dr Epodus q̃i carmis cãtus. Et ide Epodiõ diminutiuũ .i. paruũ carmẽ qđ a lyricis clauſula breuis dr q̃i ꝑciſos uerſus integris ſubiiciat. ut apd Hora. Beatus ille q ꝓcul negociis. dein de ſeq ꝑciſus: ut prima gens mortalium. Et ſic deincepſ alterni quibus aliqua pars deeſt. & ſunt ipſis ꝓcedẽtibus ſimiles.
Epulæ ob epulãtia:ſiue abedẽdo q̃i edipulæi ſũt cibi miſſerio hoſtuꝫ i nſum uſum cõparati. Epulum uero ſignificat ſolẽniores & ꝓprie publicũ cõuiuiũ i ꝓpatulo ciuibus exhibitũ ſiue i dedicatiõe templi ſiue i triũphoſiue i funere: ſiue ludoꝝ cã q̃le imꝑatores apud romanos & q̃le factũ eẽ cõſtat a pluribus q teſtamẽto leganerãt epulũ quot annis ad ſepulchrũ roſis & uariis reſperſum odoribo ꝓ hæreditatũ facultatibus exhibẽdũ. Iuue. Vñ epulũ poſſis cẽtũ dare pythagoreis. Sꝫ cõfundũr qnꝫ Nã Epulũ ꝓ ꝑato cõuiuio inuenit: & Epulæ ꝓ cõuiuio cõmuni. Ci. p. L. Plau. Sepulcrũ. L. catilinæ floribo ornatũ: hoſtum audaciſſimoꝝ ac deteſticoꝝ hoſtiũ cõuẽtu epuliſq celebratũ eſt.

Epulari ẽſt in cõuiuio eſſe: ſeu conuiuiari. Liui. li. xxv. Vulgo apertis ianuis ſ ppatulo epulari ſũt. Cõſtruẽ q̃ñq; cuꝫ actõ q̃ſi pro comedo. Ambr. Nõ ſtatiꝫ: ſqr epulamur oſa neq; potamus oſa.

Epuiones dicti ſunt conuiuæ: unde & copulones qui ſumui epulãtur. Itẽ Epulões dicebanẽ quos pontifices propter ſacrificioſum multitudinẽ eẽ uoluerunt ut iudoꝝ epulare ſacrificiuꝫ cõficerẽt. auctor ẽ Ci. li. iii. de ora. Hi epulas ioui cætenſq; diis inſtituendi poteſtatẽ habebãt. Vnde Auguſt. ii. de ci. dei aſſerit epulones perpetuos fuiſſe qui ad aurcam iouis mẽſam ſtaruæ appoſitã per petui erant conuiuæ ut mimoꝝ potius & paſito rum contubernia: q̃ dei ſacra celebrarentur.

Epulare. quod ad epulas pertinet: ut epulare ſacrificium: epularis ſermo. qui in cõuiuio fit. Apui. Iaꝫ illatis luminibus epularis percrebruit. Epulares etiam uocabãtur qui in ſacris epulabanẽ. Var. Dum epulares nocte epularentur.

Epulatorius. a. uꝫ. qd aptũ ẽ ut ſ epulis comedaẽ. Ambr. ad Sſplic. Bõa opa epulatoria dicimꝰ q̃ ſũt eſui. Et paulopoſt. Epulatoria & ffectoria ſq es in deo quæ facit animi tranquillitatem.

Equus animal quadrupes qui & caballus. ab æq̃litate dictꝰ. detracta prima littera. quæ diphthõgum faciebat: quia pares eligebantur qui bigis quadrigiſq; iungerentur. Equoꝝ alii gradarii q molli gradu. & ſine ſuccuſura incedunt. Contra ſuccuſoreſ ſeſſorem frequẽter inquietant. Alii dicuntur Veredi iucuriu uelociſſimi quibus maiores uſi ſunt in uenatione.

Eques generis cõ. ſignificat hominẽ equo inſidẽtem. Vnde equites a peditibus diſtinguntur. Vir. lib. viiii. Interea p̃miſſi equites ex urbe latina. Sumitur q̃doq; pro ipſo equo. Idem. Dorſoq; equitẽ docuere ſub armis Inſultare ſolo: & greſſus glomerare ſuperbos. Et eques dicitur q eque ſtrem dignitatem adeptus eſt.

Equeſter ab eques ſit. ſicut a pedeſ pedeſter. Vnde pedeſtres & equeſtres copiæ. Equeſtrem uero ordinem. medium fuiſſe conſtat inter patricios & plebem. Hi olim ſub Romulo regibuſq; celeres dicebantur a Celere remi interfectore. deide a flectendis animis. quoniã iudices erant: ſiue potiꝰ a flectẽdis eqs Flexuminẽſ uocitati. poſtea Troſuli a troſſulo oppido thuſciæ. q̃ id ſine ullo pe ditum adiumento eqnites cæpiſſent.

Equſtre. æs. dictum eſt quod equiti dabatur.

Equeſtria ioca erant in quibus ſedebant equites. Seneca li. vii. de bñfi. Equeſtria omnium equitũ romanorum ſunt. Et iterum. Sed cum in theatrum neni ſi plena ſunt equeſtria & iure habeo locum illic quia ſedere mihi licet. Sic popularia dicebanẽ ubi plebs ipſa in theatro ſedebat. Sue. in Domi. Et quia pars maior ītra popularia deciderat qninquagenas teſſaras in ſinguios cuneos equeſtres ac ſenatorii ordinis p̃nunciauit.

Equiro. as. dẽ de hoſe equo ſiidente. & de equo. Lucil. de equo. Nempe hunc currere equuꝫ nos atq; eqtarẽ uidemus. Huiꝰ cõpoſita ſunt Adeqto: qnod eſt iuxta equito. Liui. Adequitauit del de ſenſim portis. Obequito. circũequito. Idem. Obequitare iubet hoſtium portis. Perequito ſicut pagro ut apud eũdẽ. Cũ pegraſſet aciẽ tãtũ iniecit ardoris ut cũ uitra ſuſtinuerit ſpetũ eq.

Eqtatus. mõ eqtũ turmã ſignificat: ſicut peditatꝰ p pedeſtribus copiis. mõ actũ eqtãdi. Ply. Fœmina eqtatu' atteri & aduri ſolẽt. mõ ordinẽ eq̃ſtreꝫ. Idẽ li. xxx. Quin ẽt ipſuꝫ eqtũ nomẽ ſæpe uariatũ ẽ ſ iis quoq; qui ad equitatũ trahebãẽ.

Eq̃rius. a. um. qd ad equũ pinctiut eq̃rius medicus q eqs medeẽ. Val. max. ii. ulti. Helophilus eq̃rius medicus. C. Mariũ ſepties cõſulẽ auuꝫ ſibi uendicando ſe excudit.

Equinus. a. um poſſeſſiuũ. Horat. Humano capiti ceruicẽ pictor eqnam iungere ſi uelit.

Equio. is. de equis dr cuꝫ coituꝫ appetũt. ſicut Catulio de canibus. & Subo de ſuibus. Col. li. vii. Eqenti mulæ cruda braſſica daẽ.

Equimẽtuꝫ. merces q̃ datur pro admiſſura equi. Var. Au ſi equam emiſſes q̃drupedẽ ut meo aſino reatino admittẽs quantũ popoſciſſes dediſſem equimenti.

Equitiũ. equoꝝ mãdra. Vlpi. Equitii uſu legato uidẽduꝫ an & domare poſſit & ad uehẽdum ſub iugo uti.

Eqtius nomẽ uiri ppriuꝫ & cognomẽ familiæ romanæ ab equo deductum.

Equile pe. p. ſtabulũ equorum ſicut ab one ouile. Vnde Var. ſuadet frænos in equili ſuſpendẽduꝫ ut oculi equuleoꝝ cõſueſcãt uidere eoꝝ faciẽ: & ẽ motu crepitus audire cũ iã ad manus accedere cõſueuerint. interdũ ſponere his puerum.

Equiſo. equoꝝ domitor: Var. Nã ut equus q ad uehẽdũ eſt narus tũ traditur magiſtro ut equiſo doceat rolluti incedere. Et nõ tãtuꝫ equoꝝ magiſtrũ ſed eriam omniuꝫ reꝝ quarum ei regimẽ cõceditur equiſo deſignat.

Equitabiliis. locꝰ in quo eqni facile inãbulare poſſũt. Lini. Opportũa explicãdis copiis regio erat equitabilis & uaſta planicies. idem cõtrariuꝫ poſuit. Imber uiolẽtius q̃ alias fuſus campos lubricos inequitabiles fecerat.

Equuleus diminutiuũ. ſumitur p puio equino & nouello. Ci. in hortẽ. Vt igitur domitores equorum non uerba ſolum adhibent ad domandum ſed cibum etiam ſæpe ſubtrahunt: ut fame debilitetur equuleoꝝ nimis effrænata uis. Eſt & equuleus tormenti genus in equi forma in quẽ cõiiciebantur rei. Ci. li. v. tuſ. Hæc etiã in equuleum conſiciuntur quo uita nõ aſpirat beata. Idem de fi. li. iiii. Nec ſi ille ſapiẽs ad tortoris equuleum a tyrãno ire cogatur ſimilem habeat uultum ut ſi ampulam perdidiſſet.

Equulus ẽt diminutiuum. Ci. de ſignis. Equulos argenteos nobiles qni maximi fuerũt auſert. Et li. iii. de natura deoꝝ. Ola ſperfectis & maturis docet eſſe melioraut ſ equo q̃ in equulo. in ea ne: q̃ ſ catnio ſ uiro q̃ ſ puero. Var. ait equuluꝫ poſt ãnũ & ſex mẽſes domati poſſe. Sic equula.

Ideꝫ. Nemo eſt ꝝ negligẽs quin ſumma diligẽtia eligat aſinum qui ſuam ſaliat equilam.

Egria: ludi quos Romulus Marti inſtituit. In his etꝫ ludis currere in Martio cãpo equi ſolebãt.

Eqdẽ nõ ab ego & qdẽ cõpoſita cõiũctio ſed ſimplex ẽ. Saluſt. Ego eqdẽ ſic exiſtimo. Nã ſi eẽ cõpoſita. nõ ſubiũgeret ego. q̃q̃ apud Vir. Vbiq; ego quidẽ ſignificet. Eqdẽ merui nec deprecor inquit. Perſius. poſuit pro qdẽ. Nõ eqdẽ hoc dubites ſboꝛe fœdere certo cõſentire dies.

Eraſiſtratus nomẽ medici eximii. ex Ariſt. familia natꝰ. ἔρος amoꝛẽ ϛρατὸς exercitũ ſignificat.

Erate. es. pe. co. nympha oceani & tethyos filia ab ἔρος q̃ eſt amor.

Eratæ numero plurali: urbs corytanoꝛ.

Erato. pe. co. una muſaꝝ ab amoꝛ dicta. ἔρος ἔρα μαι amo q̃ ꝑſit hiſ q̃ amoris faces rapiũt. Vir. li. x. Nãc age qui reges erato quæ tẽpora teneãt quis latio antiquo fuerit ſtatus.

Eratoſthenes. pe. cor. nomẽ ꝓ̃ri q̃ orbis ſtraꝝ mẽſor appellatus ẽ. hic uixit ãnis. lxxxi. ſicut & plato. & Diogenes cynicꝰ & xenocrates platonicꝰ. ἐραστὸς ἔραμαι ἐγκρατέος δύναμις ἐκραβολία, ὧν ἐ ἰατρὸς πολέμαρχος ἐ μαθηματικὸς

Eraſinus pe. p. fluuius ſ argollica. Papi. Ruit agmine facto Inachus & gelidas ſurgẽs Eraſinus ad arctos: Dictus eſt & Arſinus. & in archadia ubi hortũ habet Stymphalus. Sunt & Eraſiai ſ pelopõneſo alii ſicut Strabo ſcribit.

Ercinia multis ſyluis nomẽ eſt inditũ. Sꝫ apd̃ germanos maxime qnæ apud græcos Orcimia dẽt Ab heluetiis ad nemetũ turiacorũq; fines ptẽdit & ad dacos & dannbiũ nã ab alias gẽteſ lõgitudie ſex dieꝝ mꝫtis ferꝫ abũdãs & peeris freq̃s arboribꝰ. Sũt q̃ ſic nomẽ aſpirẽt. & cũ y.

Erciſcere. priſca lingua ſignificat diuidere. ſcribãt. nidere. Inde familiæ erciſcũdæ. l. reſamiliaris diuidẽdæ. Quidã erciſcũdũ ab erciũ ãtiqua dictõe dici uolũt a coercẽdo. Vñ & Ioue erciũ puto dictũ q̃ mala crederetur arcere.

Erebus pe. cor. fluuius. inferoꝝ. Vir. Magnos erebi tranauimus amnes. Quãdoq; pro obſcuriori inferni parte. ut Imas erebi deſcẽdit ad umbras. Varro ex erebo natã noctem ait. Vnde & illud. Erebo creatã fuſcis crinibus noctẽ inuoco.

Erẽbi. ppli ſ arabia q̃ ꝓrupta ſaxa nudi habitãt.

Eregione. ex aduerſo ex oppoſito.

Eremea. ere tua. Vide ſupra. in E. & Ex.

Erepublica. i. ex utilitate & cõmodo publico. Sue. in Cæſa. Plæriq; pecunias cõtulerũt ne catone qdẽ abnuẽte eam largionẽ e republica fieri. Ecõtrario dicimꝰ Ab re ẽ. p eo qd̃ ẽ cõtra cõmodũ

Eremus. pe. pro. Nã apud græcos per. ſ. ſcribitur ἔρημος Solet tñ ab aliquibus corripi propter inopiã lĩaꝝ græcaꝝ: ut Præpotẽs martyr eremi q̃ cultor. Eſt & generis fœ. Hiero. Inſmꝫtos ſæpe dubitatũ ẽ a quo habitari cœpta ſit eremꝰ. Significatq; eremus ſolitudinẽ. Hinc Eremitæ & eremitani. Vñ ordo eremitanus ſub diuo Augu. militãs nõ tã doctrina q̃ uirtutibus ſignis.

Erga ꝓpoſitio licet eãdẽ uiꝫ habere uideat cũ cõtra. beniuolẽtia tamẽ plena ẽ ut pro meo ſummo erga te amore onus ſubeo.

Ergaſylus nomen uiri. proprium.

Ergo illatiua ſiue cõplectiua cõiũctio eſt quæ minoribus adhibet clauſulis. ſic igit. Aliquãdo in cæptiua ẽ cõueniẽs maxime indignationi. Iuue. Impune ergo mihi recitauerit ille togatas Hic elegos? Aliquãdo hortatiua quæ ponit ut horte mur qui tarde aliqd faciũt & affectũ exprimit re præhẽdẽtis. Vir. Ergo age chare pater. Aliquando aduerbiũ ẽ & ponit pro cẽ. circũflectiturq; ultima. Vir. li. vi. Illius ergo uenimus & magnos orebi tranauimus amnes. Siſen li. iiii. Milites ut lex calphurnia cõceſſerat nitutis ergo ciuitas Ergon latie opꝰ. a quo fiũt q̃ ſequũt. te donati.

Ergaſtulũ pe. cor. taberna uel officina ubi lapides metellaue fodiunt uel aliud qdpiã operis a uinctis ſeruis fit. quos Ply. his uerbis deſcribit. At nunc eadẽ illa uincti pedes: dãnatæ manus ſcripti nitꝰ exercẽt. Dictũ ergaſtulũ ab. ἐργάζομαι quod eſt operor. Iuue. Nẽpe in lucanos & thuſca ergaſtula mittas. Sed quoniã in diuerſia locis ſeruꝰ durius operari cogerẽtur: factũ eſt ut ergaſtula modo ipſos dãnatos ſeruoſue operãtes: modo carcerem ſignificet. Var. Miſitq; mox eo in iurũ qui tota ergaſtula donaret libertate. Col. li. i. Optie ſolutis ſeruis cellæ meridiẽ æquoctialẽ ſpectãtes fiẽt. uiſtiſq; ſalubẽrimũ ſubtraneũ ergaſtulũ: ꝓximis ſutq; id ãgustis illuſtratũ feneſtris.

Ergaſtulus cuſtos pœnalis loci. Lucil. Nõ ergaſtulus unus & alius indicẽ appoſuit: ut nemo ſentẽtiã libere magis q̃ ergaſtulo dicere poſſit. Aliqñ ſumit pro operatio. Ply. Coli rura ergaſtulis peſſimum ẽſe q̃quid agitur a deſperãtibus.

Ergaſtularius. qui eſt ergaſtulis. Vnde Col. li. i. docet quomodo ergaſtuli ab ergaſtulariis tractari debeãt. Ergaſtes & Ergaſticus. latine operarius. Ergaſia: operatio. Ergaleia ferramẽta. Ergaſenon officina. Ergaſemos fabricabilis. Ergaſtearches tabernarius opifex.

Ergaſterũ: officina ubi aliqd opamur. ut ẽ ſ decretis diſt. xxxxiini. Nulli clerico liceat tabernam aut ergaſterium habere.

Ergetini. pe. pro. populi ſunt ab Ergeto oppido Sirio. Hadranũ ergetũq; ſimul.

Erguminus pe. cor. qui a dæmone agitat. ab ἔργω μαι. quod latine dr agor. i. agitor prohibeo.

Eriboea. dicta eſt nouerca Mercurii. i. iuno cuius monitu & ꝓcibus ipſe mercurius Martẽ ex uinculis liberauit. Et dici põt libuſcule. nã ἔριφος. hs βουϛbucula ſiue iuuẽca dicitur quia Iſidẽ multa indignatione proſecuta fuit.

Ericates. nomen uiri & poteſt Interꝑtari. quaſi ira confractus. Nã ἐρι. ια. κατάγω infrigo.

Erictheꝰ nomẽ ꝑ̃ꝑ̃ phaeacis uiri. Aꝫ fuit athenarũ rex quẽ Minerua e ture ubi natꝰ erat ſuſcepit educauitẽt athenienſi populoꝝ rege tradidit.

Erichthonius rex athenienſis uulcani & Minerue

filius.a quo populus athenienſis erichthonius dictus eſt.Hic reſte Ply. q̄drigas primus iunxit & ludos inſtituit in attica regiõe.

Eridanus pe.co. fluuius in italia.ab Eridano Solis filio ibi ſubmerſo dictus.quãuis ſit ita intelligendum:ut nõ erremus: ſed melius eſt tacere: q̄ panca dicere.alii uiderint.

Erigone pe. cor.uomen Icari filiæ:q̄ ob fratris necem dolore pcita laqueo ſe ſuſpendit:ut Higynus late tractauit.

Eriphyle.pe.pro.nomẽ uxoris Amphiarai & ſororis Adraſti.Hæc accepto aureo monili latẽtẽ maritũ prodidit. Vir.li.vi.His phedrã proctinq; locis mœſtãq; eriphylem.Scribit & ſine.h. Inue. Occurrunt mulræ tibi belides atq; eripyle.

Erimãthus:q lites diſſeminãdo diuinat q̄ſi ἐρις ἔρις λοσι.i.litis μάντις diuinus.luu.aut dyſphilus aut erimãthus.Erymãthus nero cũ.y.&.h.mõſ archadiæ quo aprũ agroꝫ naſtatorẽ hercules.domuit:uiuũq; ſup humeros ad Euriſteũ detulit. Quo cõſpecto euriſteus i æreo ſe uaſe abſcõdit. Vir. Aut erymãthi placarit ſiluã.& lernã treme fecerit arcu.Eſt & ſilua & fluuius hoc nole in alphæũ deſluẽs ut oñdit ply.li.viii.Ci.li.ii.tuſ.nocat erymathũ beluã erymãthiã naſtificã Sophocleus aũt λαμπρᾶς ὄρος ἀρκαδίας ἀφ' ἁγνᾶ πηγᾶς ῥᾶ ἐρύμανθος πόλιν δὲ τὴν κάπου ἐρόδωρος φησὶν ὅτι ἀπὸ τῆς θυλάς τῆ μυκηνῶν κομίσας αὐτὸν ἀπόλλων.

Eriuacius:ala nõ maius ericio ut Hiero.inq̄t ſimilitudinẽ urſi muriſq; habẽs.Vñ in palæſtina Arconus dr.& magna ẽ in iſtis regiõibus huius generis abũdãtia.ſemperq; in cauernis petrarũ & terræ ſouciis habitare cõſueuerũt.Dicitur ab aliis Cyrogrillus.q̄d nomẽ ab horrẽdo quidam deducunt.& cum.h.ſcribunt.

Eriunys cũ.y.furia ſternalis.dicta q; hũanaꝫ corrũpat mẽtẽ. ἐρινὺς τὴν ἔρεβος ὄνυχα τὴν ἔρα λέγουσι λαῖα ἐν αἰῶνι. Huius genitiuus erinnyos & erinnys latine.& per ſynæreſiꝫ erinnys:actũs erinnya & erinnyn. in plurali erinnyes.

Eripio.is.pe.cor.extra rapio.Et cõſtruit cũ dtõ ſere i malã partẽ:ut eripuiſti mihi ſubſtãtiã.Aliq̄ quãdo cũ ablatiuo i utrãq; partẽ:ut eripuiſti me a periculo & eripuiſti a me librum.

Eriphyſa.ſula una ex æoliis.quaſi ἔρι ἰδεῖν ideſt liteꝫ φυσάουσα ſufflans dicitur.

Erodius & Erodion.auis maior oluꝫ uolatiliuꝫ & aquilãm uincit & comedit.

Erogo.as.pe.cor.diſtribno & q̄ſi rogatoribus diſtribuo.Hiero.ad Iulianũ.Cũ multis erogaueris cẽſum tuũ & qdã tua gaudeant libertate. tamẽ multo plures ſunt qbus nihil dediſti.Inuenit & Exrogare.quod ẽ ut Feſ.inq̄t ex lege uetere aliquid per nouã legẽ eximere.

Erotema.pe.pro.græce ἐρώτημα ſterrogatio latine dr.Vt quo res ſũma pãthu:ſũmã quã prendimus arcẽ.Erotematicus ſterrogatiuꝫ ἐρωτᾶν ἐρώτημα.

Error inq̄t Aug.li.enchiridion.eſt exiſtimatio uel approbatio ueri pro falſo uel ecõuerſo & certi p incerto uel ecõtrario.Et errare ẽ putare uel approbare ueꝫ eẽ quod falſuꝫ ẽ.uel falſum eẽ q̄d ueꝫ eſt:uel certũ p incerto ſiue falſuꝫ ſiue uerum ſit. Vnde ſciẽdũ q; licet quis abſq; ignorãtia errare nequẽat:nõ tñ qui aliq̄d neſcit continuo errat: ſed qui ſe exiſtimat ſcire q̄d neſcit.& falſuꝫ pro uero:ſiue incertũ pro certo approbat.Accipitur etiã q̄doq; error pro peccato.& qñq; p uagatione.Et errare pro uagari & diſcurrere.Vir.Vidiſtis ſiquã hic errãteꝫ forte ſororẽ.Sed quoniam pecudes errando.i.uagãdo paſcũtur.errare ponitur pro paſcere:ut mille mecæ ſiculis errãt in mõtibus agnæ.Itẽ quia errãdo ſæpe a recta uia deflectimur errare ſumit pro peccare.Sane inter errorẽ & errationẽ hoc ſtereſſe Do.exiſtimat q; error animi ſit errratio pedũ. Ter. in adel. Sane hac multo ꝓpiꝫ ibis & minor ẽ erratio.i.minus eſt ſpatii per q̄d erref.Cõpoſita uerbi erro. ſont Aberro q̄d ẽ ualde erro.uel longe uagor. Ci. in tuſ.Sed redeat uñ aberrauit oſo.Deerro. Oberro circũerro.Lactan.li.ii.Vulgus exiſtimat mortuoꝫ animas circa tumulos & corpoꝫ ſuoꝫ reliquas oberrare. Peterro per totũ erro.Col.in ꝓſa. ſemperq; ritu uoluꝫ lõginq; littoris peregrinus ignotũ pererret orbẽ.Exerro.ualde erro. Cypria. ad Ianuariũ.Neqs exorbitãs.& a uia ueritatis exerrãs apud hæreticos iungeretur.

Erratus.us.& erratũ.ti.peccatũ.Ci.Titoni. Tãtũ mihi dolorẽ cruciatũq; attulerũt errãta meæ ætatis:ut nõ ſolũ alus a ſacris.ſed aures quoq; a cõmemoratiõe abhorrcãt.Et in decretis diſt.xxxx. ſcribitur.Quod aliquãdo in ipſis quoq; conſpicimus erratibus electorum.

Errones ſunt uagabũdi.Tibul.Atq; iteꝫ erronem ſub tua ſigna uoca.Sappho.Ar uos erronẽ tellure remittere nñꝫ.Vlp. erones appellãtur ſerui q̄ nõ q̄dem fugiũt ſed frequẽter ſine cã uagant:& tẽporibus i res nugatorias conſumptis ſerius ad dominum rrdeunt.

Errabũdus affatim uel ualde errãs.Vir.Si qua ſorte ferant oculis ſeſe obuia nñs errabunda bouis ueſtigia.

Erraticus.a.um.q̄d ubiq; ſerpit:ſeu ubiq; naſcit: ut uitis erratica.

Erubeſco:& rubẽs fio.Aug.p trãſlatiõe p uerecũdor in ſignificatione actiua poſuit cum ait.Quiſquis me erubuerit coram hominibus: erubeſcaꝫ eum coram patre meo.

Eruca pe.pro.ſi apuleo.creditur ab hærẽdo uenit. quoniã rebus quas occupat tenaciter inhærcat. Veꝫ aliis magis ſine.h.& ſine diphthõgo ſcril i placet.& a rodẽdo deduci.Eſt aũt genꝫ uermis. Campæ alio nomine:q; in oleꝫ ſolia repit abrodit q; ꝓſertim braſſicas.Col.li.xii.Vbi uero apricis regionibis poſt pluuias noxia ſceſſerũt alalia q̄ a nobis appellãt crucæ.græce aũt cãpæ nominãtur.uel manu colligi debẽt uel matutinis tẽpo

ribus frutices oleę cõcuti. Sic. n. dũ adhuc tor/
pent nocturno frigore ſi deciderint nõ ãplius in
ſuperiorẽ partẽ ꝓpãt. Eſt ẽt Eruca herba q̃dã
uirtutis calidæ: dicta ſimiliter ꝙ erodat. Nã be
ſtiolas oẽs corpori inaſcentes erodit: ueneremq;
excitat. Ouid. de reme. Nec minus erucas iubeo
uitare ſalaces. Col. Excitet ut ueneri tardos eru/
ca maritos. Sunt q̃ erucã dici uelint ꝙ urat: Nã
linguã pãgit. & ſanguinẽ exurit ut ſit eruca q̃ſi
uruca. u. f: e. uerſa. Aut ꝙ fortaſſe dicta ſit ab eſu
hoc eſt ab edendo. Et cũ pricipio eſſet eſuca. po
ſtea cõmutatiõe lĩæ facta eſt eruca ut ex ualeſio
Valerius.

Eructo. as. ex e & ructo. quod eſt frequentatiuum
uerbi Erugo. ls. Iuue. poſuit exemplũ de Ructo.
Si bene ructauit. ſi recte miſxit amicus. De Eru/
cto Hiero. Eructauit cor meũ uerbũ bonũ. Eſt &
Ructor in eadem ſignificatione. Hora. Hic
dũ ſublimis uerſus ructaſ & errat. Ructo aũt a
rugo. is. xi. ctũ. unde Ructus a Ructo quoq; fit
Ructito aliud frequẽtatiuũ. Col. lib. vii. de boue
ægrotãte ſic inqt. Gemitus exprimit ilocoq; ſta
te nõ patiſ ſæpe decũbere & ructitare cœpit: cau
dãq; crebrius agere. Dicit & Ructuo. as. & Ru
ctuor. Hinc a Sidonio dicta ẽ Ructuatio eſculẽ/
ta. Ex quo Eructuo. Aug. Illi audiãt tãq̃ uerbũ
eructuatũ: illi tanq̃ ſciam ãnũciatã. Quod. n. ru
ctuaſ: pãtibus ructuaſ. Eſt aũt Eructare ꝓprie ex
tra ructũ mittere q̃uis ad alia trãſferaſ. Col lib.
viiii.. Neq; ipſuꝫ uiuariũ repleſ congerie quã tẽ
peſtatibus eructat pelagi uiolẽtia. Eſt & Irructo.
Plau. in pſeu. Quid tu malum ergo in os mihi
ebrius eructas.

Erudio. is. pe. corre. ſignificat ex rudi doctũ facio.
Hinc Eruditio pro doctrina.

Erudero. as. pe. cor. ab. c. & rudero. Rudero nero
a rudus. eris. Et ſunt rudera purgamẽta. puta cæ
mẽtum lapides cõfracti. arena calx. & huiuſmo
di ex ruinis cõgeſta. Hinc Ruderatus ager q̃ ne
teq; ædificioq; materia ſcatet. Eruderare itaq; eſt
purgare & rudus extra iacere. Ambro. de obitu
Theo.. Sꝫ Iſaach obſtructos ab alienigenis pu
teos eruderauit: nec latere aquã paſſus eſt.

Erugo. Vide ſupra in dictione Aerugo.

Erumna. Vide in dictione Aerumna.

Erũco. as. Vide ſupra ĩ dictione Aberũco.

Eruo. is extraho. Lact. li. ii. Ipſe ſibi oculos eruat:
ut oẽs cæci ſint. Interdũ Eruere ẽ in rotũ deſtruere. Idẽ li. vii. Eruẽtur fũditus ciuitates.

Eruum genus pabuli ſeu leguminis. Col. Eruũ læ/
taſ loco macro nec humido q̃ luxuria plærũq;
corrũpiſ. Dicti eruũ ab eruendo. Carpitur enim
& manu uellitur.

Eruilia. idẽ ꝙ eruũ. Col. Sarſena putat agroſ ſterco
rari lupino faba uicia eruilia lẽte cicercula piſo.

Erynglon herba aculeatæ mordacitatis ſpinoſa ue
luti carduus. ſatiua ĩ cibis pbaſ radice tãtũ quæ
melle cynnamomo & caryophilo cõdita guſtui
non iniuconda eſt.

Erythace apũ cibus dũ operãtur: quã alii ſanda/
racam. alii cerinthũ uolant. Hic ſæpe fauoꝝ in
nitatibus inueniſ ſepoſitus ſaporis amari. Var.
Erythacn uocãt qua fauos extremos inter ſe cõ
glutinãt. Erythace a coloris rubedine dĩ. grã/
ce. n. ἐρυθρήνμα rubor appellatur.

Erythacus. auis hyeme dĩ. phœnicurus æſtate.
quã uulgo pectus rubeũ uocãt ἀπὸ τοῦ ἐρυ/
θρὰ νομεῖ hoc eſt a rubeſcẽdo ἐρυθρακὸς
phœnicurus nero ꝙ caudã rubeã habeat. phœ/
nix puſpureũ ſignificat οὐρὰ cauda eſt.

Erythreon rubrum dicit. Col. lib. viii. Nec minus
aſia rutilos quos uocat ἐρυθρέους hoc nole
pſei & Andromachæ parer uocatq; ſunt. A quo
teſte Solino non ſolũ ab arenaꝝ colore mare id
uocatũ ſuit. qd̃ rubruꝫ dicimus.

Erythræ. ciuitas Aſiæ nõ lõge achio. ex q̃ Sibylla
fuit quã numine afflatã crediderũt. Antiqua ſa
ne mulier & diuinatrix: & tẽpore Alexãdri.

Erythea inſula Geryonis regia in mari gaditano.
In ea tãta aeris benignitas ferũt ut homines pa/
riat pene immortales. habuit etiã canẽ geryõis:
de quo ſic cerberi ita ſcribit Iulio pollux li. v.
γένεσος δὲ γηρυόνηνύον ὃ ἐκ ρὼς φυ/
λάττων ἀδελφὸς ὢν τῶ κερβέρου ἀηρέθη κ̃
ὑφ̓ ἡμακλέους.

Eryx nomẽ mõtis in ſicylia: & nomẽ ciuitatis ĩ eo
ſitæ in tẽplũ Veneri cõſtruxit. Eryx filius eius
Ouid. Sed dea nec patiſ ſic ad ſua munera co/
gi. Colle ſub umbroſo quã tenet altus eryx. Põ
po. Mõtiũ eryx maxime memoraſ ob delubrum
Veneris. Vñ uenus erycina dicta ẽ. Ouid. quid
geminas erycina meos ſine fine dolores.

Eſau. nomẽ filii Iſaach q̃ & edom. hoc eſt ruſus.
& Seir. qd̃ piloſuꝫ ſignificat appellatus eſt.

Eſca cibꝙ q̃ daſ hoibꝙ aſalibuſq;. Et eſca ẽ q̃ daſ
auibꝙ piſcibuſue ad decipiẽdũ. a quo fit Ineſco
as. & Eſcarioꝙ & eſculẽtꝙ: adiectiua. & Eſito.

Eſcarius. a. um. qd̃ ad eſcã pertinet. ut eſcaria ua/
ſa. Ply. Ad eſcaria uaſa totũ rubẽs uitrũ nõ tã/
ſlucens. Eſcaria mẽſa in qua hoſes epulãtur.

Eſculẽtus. a. um quod ad edẽdũ pertinet. Ply. li. x.
Accipitres totius maſſiliæ humi fœtificãt: nihil
eſculẽti rapere unq̃ ex funeꝝ ferculis. Hiero. ad
Euſt. Poſuit eſculẽtiot ꝓ delicatiori cũ ait. Q̃ d̃
ſi uolueris reſpõdeꝫ te nobili ſtirpe generatũ ſem
per in delicijs: ſemper in plumis nõ poſſe a uino
& eſculẽtionibus cibis abſtinere: nec his legibus
uiuere diſtrictius. Rũdebo. Viue ergo lege tua.

Eſculus: arbor glandifera. ꝙ ueteres ex eius fructu
eſcam ſumerent.

Eſito as. pe. cor. frequẽtatiuum eſt a ſupino eſum
formatũ. Gel. Videſ aũt de Cyamo non eſitato
cum erroris fuiſſe. ſcribitur per æ

Eſchon. ciuitas Seon regiſ amorrheorum in terra
Galaad.

Eſſeda pe. cor. uehicula galloꝝ britãnorũq; apud
belgas primo reperta. Et ꝓprie Eſſedũ in equo.
ſicut ſtaticulũ in uehiculo. peroritũ in mula eſt.
Sitius de Aſturcone. Aut molli pacata celer tra

hit eſſeda collo. Cōfundātur tamē hæc. Sue. in clau. Solitus in geſtatorio ludere: ita eſſedo aluq; adaptatis ne luſus cōfunderet. Hinc eſſeda rii qui eſſeda regunt.

Eſſedones: ſunt aſiaticoꝝ ſcythaꝝ populi qbus teſte herod. li. iiii. hiſt. mos eſt parētū funera cātu proſequi & congregaris pximis cadaucra ipſa pecudū admiſtis carnibus comedere: q oſſa capitā ſuoꝝ patentū auro cincta in poculoꝝ trade re miniſterīū aſſeruntur.

Eſſæi Iudæi. Nam tria iudæoꝝ dogmata ut ſcribit Ioſeph. extitere phariſæi ſaducei & eſſæi. Et hi quidē Eſſæi ab uxoribus & uino & carnibus abſtinnerūt ſemper & quotidianū iciunium uerterunt in naturam.

Eſſentia fit ab infinito eſſe & idē eſt q d ēi qñ nominaliter accipitur. quale eſt apud perſiū. Velle ſuum cuiq; ē. Vt. n. uelle ideꝫ eſt quod uolūtas. & ſcire ipſuꝫ q d ſciētia: & poſſe ipſuꝫ quod potētia. & uiuere ipſum quod uita. ita cē ipꝫ ē q d eſſētia. Aug. li. xii. ci: dei. Sicut ab eo q d eſt ſapere uocatur ſapiētia. ſicut ab eo q d eſſe uocatur eſſentia nouo qdē nomine quo uſi ueteres non ſūt latini ſermonis auctores: ſed iā noſtris tēporibus uſitato: ne deeſſet ēt linguæ nīæ q d græci appellāt οὐσίαν. Hoc. n. uerbū e uerbo expſum ē: ut diceret eſſentia. Hinc eſſentiale. q d eſt eſſentiæ. & eſſentialiteſ ſecū eſſentiā.

Eſto futuri tēporis iperatiui. Interdū cōcedētis ad uerbū eſt. Virg. Eſto ægrā nulli quondam flexere mariti.

Eſuries. eſuririo. Eſurigo. & ſames idem ſunt hoc eſt edendi auiditas.

Eſurio. is. pe. co. iui. itū. cupio edere abſolutuꝫ eſt. q̄q̄ & cū actō inueniat. Aug. Et fructū pietatis quē debuerāt: quēq; I eis dominus eſuriebat ferre recuſabant. Ambr. Qui uerbū in interioribus animæ recepertūt: alimēti cæleſtis & fontis nberate recreari eſurite & ſitire nō poſſunt hoc eſt fame & ſitim pati. Quinr. Pater filios eſunt.

Et coniunctio: ſed græca eſt τὲ per lſaꝫ tranſpoſitionē ēt hoc larini ſuſceperūt: mō copulatiua: ut Cicero eloquēs fuit & phūs. duplicaturq; interdꝫ ac cōpletiua ē in diuerſis rebus ut te admirāt & ciues & hoſpites. Vir. Multū ille terris iactatq; & alto. Modo cauſalis: ut quoꝝ Iphitus æuo iā grauior pelias & uulnere tardus ulyſſi. p ēr. Mō interrogatiua ſeu Expletiua: ut Et quæ tāta fuit roma tibi cā uidedi. Modo indignatiua. ut Et quiſq̄ numen iunonis adoret præterea aut ſupplex iris imponit honorē. Modo cōfirmatiua. ut Et dubitamus adhuc uirtutē extēdere fatis. Ponitur interdū p ideſt. Plau. Annos natus iā ſexagīta & ſenex. Interdū pro ēt. Quinr. Tū ſi quid aduerſus te ipſe cōmiſit ſit hoſtis & meus. Vir. Natus & ipſe dea. Interdū pro quia. Idē. Audieras & fama fuit. Quintil. Har primū audiat puer harum uerba effingere imitādo conabitī & natura tenaciſſimi ſumus eoꝝ quæ mollibꝰ animis pcipimus. plærūq; ſniaꝝ litiis cōpetit. Idē. Et finite q dē ſunt partes duæ quas hæc pfeſſio pclicet. Deſeruit ēt affectui & q̄ſi mterrogādi uim habet. Ci. Et ſūr qui de uia appia loquāt. taceāt de curia. Interdū ponitur pro aduerbio ordinādi ut Corpuſq; lauāt frigētis & ungūi. i. deinde ungunt. Itē pro q̄uis Ci. Deſēdi legē uoconiā magna uoce bonisq; lateribꝰ & uideris annoſ meoſ ideſt q̄uis ſim ita ſenex. Huius compoſita ſunt Etſi Tametſi.

Etenim. ſignificat qula. Et modo primū locū: mō ſecūdū optinet in oratione. Ply. Eteniꝫ multa de hac magi tradiderūt. quæ nō ſunt a nobis cōme morāda. Seneca. Quis eteniꝫ iter tot corporis cruciatus fœlicem quēq; eſſe poſſe exiſtimāt.

Etiā cōponit ex et & iā. & ſignificat quoq;. Plau. Te ne ēt id reſciſti miſer? Aliquando ſignificat adhuc. ſiue præterea. Ter. An? Nihil ſuſpicās ēt mali. Idem in eadē. Nō ſatis me pernoſti ēt qualis ſim ſimo. Aliquādo hortāris ē. pro Eia. Scr. ſul. Eriā tu abhiſce rebus aſiuꝫ ad cogitationem tuā aduoca. Aliqñ cōfirmantis eſt. pro Ita. Eſt enim affirmatiua reſponſio. ut Vidiſtis me hodie? reſponderi debet ēt uel ſic. Ply. ad Tacitū. Studes iq̄? Reſpōdit ēt. Vbi? Mediolani. Quod perinde ualet ac ſi dixeris ſtudeo: Sed cū multa latini dixerint teneo ſolē clarum cē: ſ. ab græco deduci ἔτι addēdo am fit ēt ideo p t ſcribit.

Etiānum. ponitur pro quoq;. Ply. Quod eo magis miror ſi etiānū homero pdēte ægyptiis nō etat.

Ethalia inſula in liguſtico mari pploniæ urbi oppoſita. ab Ethalio qui ei pfuit dicta. Quidā hoc nomen cū diphthongo ſcribunt.

Etearchus nomē ppꝰ regis oaxis nrbis cretæ.

Eteſiæ uenti qui certo anni tēpore flāt. Hos Strabo. iii. ſubſolanos uocat. i. curos. Hiero. mēſe Auguſto flātibus eteſiis nauē ſecurus inſcendi. Hi quot annis in uigore æſtatis perflant. xl. diebus poſt canicī exortū: Dicti eteſiæ. i. annui ἔτως enim ānus ἐτησίας. annuꝰ q d ex oībus uēris hi maxime ſtati fiunt. & ſingulis annis codē tempore redeant.

Eteocles. cū accētu in antepe. fuit filius Oepodiarchebanoꝝ regis.

Etnicus pe. cor. gentilis ab ἔθνος quod gentē ſignificat. Hiero. eōtra Ioui. Et ſi ducendæ eſſent uxores christianas tantum accipi iuberet. an & ethnicas?

Ethnearcheſ: gentis princeps. Ethnearchia principatus uel pfectura

Ethos. cū ſignificat cām. ppucit primā. Quādo ſignificat morē corripit. Vnde Callimachus opus ſuum ethia. i. de cauſis inſcripſit.

Ethicus pe. cor latine moralis dī ab ἔθος ἔθεος mos. ἀλλὰ καὶ εθίζω καὶ ἦθος ἤθεος ὅθεν ὥρωτη συλλαβὴ λίγρονα ἔοικε καὶ ἐθικὰ τοῦ ἀριστοτέλους.

Ethologus pe. cor. moris expreſſor qui geſtu ipſo corporis & ſono uocis ira exprimit mores hominū: ut geſtus & mores eoꝝ leq uideat ab ἔθος moſ cōſuetudo & λόγος τὸ ἀπὸ τοῦ λέγειν

Etymon recta interpretatio. Etymologia latine uera loquiuz ἔτυμον nec λόγος tñ significat: Sed quia uera loquium ut inquit Boe. Minus in usu latini sermõis habet. Cicero etymologiã uocat notationẽ quia notã facit rẽ de qua ꝓdicat. Aristoteles symbolon notat. alii uiz stuiti origi nationẽ uocant.

Euado:is.pe.p.extra uado effugio. Vir.li.9. Nostras ne euadeꝛ demẽs spasti te posse mano. Idẽ pro trãseo & per quãcũq difficultatẽ peruenio. Euaditq celer ripã irremeabilis ũde. Plau. in asi. Demiror quid sit & quo euadat sum in metu. Et Euadere est Ascẽderet Vit. Euado ad summi fastigia cꝛmitis: ũde. Itẽ appere. Idẽ. Vt tãdẽ añ ocios euasit & ora parẽtis. Itẽ liberare. Sal. At ni Marius signa tferte atq euadere oppido ꝓpe tauissẽt ꝓfecto cũcti aut magna pars fidẽ mutata nissent. Itẽ fieri Ci. An nerebar ne nõ putaremus potuisse ꝓbũ euadere.

Eualuo.as. extra ualuas excutio e ualuis eicio. Ply.li.xviii. Et ꝓa aũt quæ eualuũtur nariam pisturæ tationem habẽt.

Eualeo.es.pen.cor. a quo Eualeseo. nalẽ nalidus fio. Ply.li.xv. Quæ postq̃ eualuit flaccescẽte primicia marsico bello languida auctoritas ꝑmsa cta ẽ ac paulatim t sterilitatẽ emarcuit maiestas.

Euan interiectio. & exclamãtis nox laud tñ bac chũ. & interꝓtatur bone puer. Potest tamẽ declinari secudũ Ptis. Euan. tis. Virg. li. vi. Quantis orgya circum.

Euadne. per. d. añ. n. Martis filia ex thebe uxore Asopi: fuitq cõiunx Capanei quæ illuz incredibili amore dilexit: ita cũ audisset illum apud thebas cecidisse fere t mortis stuporẽ distinguit. Deinde cũ celebraret funus se in rogũ proiecit.

Euænetus: nomẽ regis lacedæmonioꝝ qui ad custodiẽdũ introitũ thessaliæ cõtra xerxẽ una cum Themistocle atheniẽsium duce a græcis constitutus fuit.

Euander propriũ nomen Carmentis filii & interꝓtatur bonus uir. Hic dimissa arcadia ad italiã uenit: & hostia tybridis intrãs: atq pulsis aboriginibus in palatino mõte consedit. ubi oppidum pallanteum fundauit.

Euanco.es.pe.p. a quo Euanescoi q̃d nanus fio seu in nihilũ redigor. Lact. li. vii. Non ẽ animæ uitiũ si uisus euanuit.

Euanidus: sine fructu. Col. li. iii. Nã quæ in pceritatẽ extẽdũtur euanidæ fiũt: patũq fructu ferũt.

Euãgeliũ: latine bona nũciatio athanasio t homilia λέγει λοιπὸν ἀκούσατε, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστὶν καὶ ἄφθονος ἀνομάσθη· ὅτι πρὸ καταβολῆς σωτηρίας ἡμῶν ἑτοιμάζει τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Quare aũt sit bõa nũciatio. Euse. li. de ꝓparatiõe sic ostendit. Euangeliũ dicimus q̃ æternoꝝ atq incorruptibiliũ bonoꝝ quæ certe supma & maxima sunt: & ex autiq̃ssimis ꝓdicta tẽporibus nuper uero splẽdore sui orbẽ illustrãtia cũctis hominibus annũciat quod nõ cæcas caducasq̃ hu ius sæculi diuitias nec breuẽ hãc calamitosam q̃ nitã: nec instabilia corporis cõmoda sed alarum quæ intellectualis substãtiæ sunt: a qbus & corpoꝛ boua q̃si umbrã cõsequẽtia depẽdẽt: sũmã ppriq̃ nobis affert fœlicitatẽ.

Euapelos. pe. pro. stolidos. & amẽtes dictos refert Photion grammaticus.

Euax interiectio exultantis. Plau. Euax iurgio uxorem tandẽ abegit: fuit & nomen regis indiæ. qui de uirtutibus gẽmaꝝ scripsit ad Neronẽ. quẽ habet tẽpestate nra Petrus bonus aduogano cuius seruatiẽs astronomus in ol sæculo admirãdus.

Euboea. nomen insulæ & ciuitatis in ea sitæ. Hinc Euboicũ mare q̃d duplex ẽ dr. Alid t ægeo. aliud in cãpano seu Thusco. Quod in ægæo. euboeæ adiacet insulæ. a qua denominatũ ẽ. Quod aũt in Tuscho. Cumaꝝ baiarũq alluit oꝛã ab eu boicis aduenis & cumaꝝ eõditoribus nũcupatũ.

Eubulus. pe. cor. nomẽ historici. qui historiã Mitræ multis uoluminibus explicuit.

Eucharistia. latine bona gra. ex εὖ & χάρις gra gratitudo & gratiaꝝ actio. Eucharisteo gratias ago. Eucharisticon liber in quo gratiæ reddunt.

Euchion. nomẽ bacchi. deductũ ab. εὐχὴ quod notũ & ꝓcem indicat. q̃si dignus sit uoto.

Euchilæ. res dicũt q̃ sint boni succi ut ẽ caseus mollis. caseus uero uetus. a Cor. etiso numerat ister tes catochilas. i. quæ sunt mali succi.

Euclides. pe. pro. nomẽ Geometræ insignis ab oppido Megatis quod isthmo aditeeti & Plutarcho auctore socrati cõtẽporanei. Sed uideant ne errent nam Proclus interpres faciẽs quattuor libros in primum librum euclidis ita scribit ὑπολαμβάνω δὲ τούτου μάλιστα πρὸς ἀφορμὴν εὐκλείδης ὁ στοιχεῖα συναγαγὼν πόρρω φέρεται πολλὰ ἄλλος ὧν.

Eudæmonidas. nomẽ alti proprium & latine dicitur bene intelligens.

Eudamidas. pe. cor. nomen filii Archidami & fratris Algidis.

Eudora. pe. pro. nympha oceani & tethios filia. Et interꝓtari põt bonũ donum.

Eudoxa bona gloria δόξα. n. latine gloria dicitur & opinio.

Eudoxus bene gloriosus: quasi gloria insignis. ꝓpriũ nomen. Eschinis filii r qui patria Gnidius geometres & astrologus sũmus medicus. Socratis auditor qui primus annũ cõposuit. Scripsit leges. & de geometria atq astrologia libros edidit. Fuit & alius Eudoxꝰ rhodiꝰ historicꝰ. Aliꝰ Siculus Agathoclis poeta comicus.

Eucho. is extra ucho. Var. li. i. de rerus. Quarto eẽdem fructuosiorẽ faciũt uecturæ si uiæ sunt quæ palustra agi facile possint: aut flumina ꝓpiqua. quæ nauigari possit quibus utrisq euehi atq reuehi ad multa ꝓdia scimus. Per translationẽ significat extollo. Vnde euectio extollẽtia. Aug. li. v. cõ. Missum ẽ a mlo Romã ad ꝓfectũ urbis ut illi ciuitati rhetoricæ magister traderet inpti

ta etiam publica euectione.

Eumenes seu Eumenus fuit nit Cardianus qui cura uigilãtia patria calliditate & celebritate inge nii omnes macedones superauit i de quo multa a græcis historicis traduntur.

Euenire est alicui q̃dpiã per sortẽ uenire. Et plerũq; de mãtibus ac prouincijs dr. Sal. in Iug. Metellus & Sillanus cõsules designati prouinciã inse partiuerãt: metelloq; numidia euenerat.

Euentus generis mas. & quarti ordinis tã in plũ q̃ in singulari dicit q̃ casu aut fortuna nobis euenit tã in bonũ q̃ in malũ. Ci. li. i. de ora. Vt enim qs optime dicit. ita maxime dicendi difficultatẽ: uariosq; euẽtus ofonis expectationemq; hominũ pertimescit. Similiter dr Euẽtum neu. gene. quod in plũ euẽta facit. Lucr. li. i. Euẽtũ dici poterit quodcũq; erit actũ. Ci. in partitiõibus. Si culusq; facti & euẽti cã ponet. Idem de diui. Si euẽta q̃rimus q̃ exquant̃ auibus. Et ad Atti cũ. Semper causæ euẽtoq; magis mouẽt q̃ ipsa euẽta. Quod ẽ cõtra Vallã & Sipontinũ. Aliqñ ẽt euẽtus finis rei dicit. Ouid. Careat successibus opto. quisq; ab euẽtu facta notãda putat.

Euenos pe. pro. fluuius a thracia descẽdens & caly doniã secãs. de quo Oui. li. 9. me. Namq; noua repetẽs patrios cũ coniuge muros uenerat eueni rapidas Ioue natus ad undas. Hũc fluuiũ poetæ quãdoq; cẽtaurum nocant.

Euerto. extra uerto. eruo demoliot. Vñ euersiões dictæ sunt.

Euerro. ris. extra seu ualde uerro. Col. li. viii. Stabula frequẽter euerrẽda & purgãda. Humorq; omnis urinæ deuerrẽdus est.

Euerriator dr q̃ iure accepta hæreditate iusta facere defuncto debet: quæ si nõ fecerit: seu quid in ea re turbauerit suo capite luat.

Euestigio aduerbiũ dr uel quod stãs aliquis in eodem uestigio facit. Vnde statim dr. Vel quãtuz tẽpus ẽ in uno uestigio faciẽdo q d ẽ breuissimũ. Vel tractũ ẽ ab iis qui se plãta mouentes nihil tardant aliq̃d perficere. & illi negocio quod eis imminet. nuliã aliaz rẽ añ nortũt.

Eugenei Venetiæ ppli ab eugenea hoc est nobilitate cognominati de qbus Stra. Ply. Liuius:

Euganei mõtes supra patauiũ istriã uersus in qbo habũdãt pecudes molissimas lanas faciẽtes. Luc. Euganeo si uera fides memorãtibo augur. colle sedẽs aponi fris ubi fumifer exit: atq; stenorei dirpesgitur unda timaui. Hinc Euganeus. a. um. Iuue. Et euganea quãrũuis molliot agna.

Euge: interiectio assentiẽtis. & q̃si spõte sua cõgratulãtis. Hiero. interptatur Euge euge. bñ bene ut est illud in ps. Euge euge uiderũt oculi nostri.

Eugiũ. caro eminula inter cũui sympiegadas. Vñ Scidere eugiũ ẽ puellã iuscendere. Nenius. Sine eugio puellã innenit. Laberius. Quænam mẽst quæ diritas nos suppillatores fecit cũ cano eugio uelitari.

Euidens pe. cor. quod apẽrtẽ nidet & intelligit ab Euideo q d ẽ clare & explse uideo. Euidẽt clare.

Euilla regio ad orientẽ uergẽs quã circuit de paradiso phison egredies quẽ nsi mutato nole Gangem uocant. In ea aurũ pcios̃um. quod hebraice zaab: & gemæ pcios̃issimæ: carbũculus smaragduſq; nascuntur.

Eniratus mõ cui amputata sunt uirilia dr hoc est eunuchatus mõ lasciuus perditus. atq; effœminatus. Plau. Adolescẽs euiratus ac mollis. Ambro. Euitatos delitiæ reddunt. Var. Euitauit omnes ueneri uaga pueros.

Euiscero. as. Vide in dictione Viscus.

Euito. as. pe. pro. uitã eripio. uita spolio. sicut Letate est leto multare. Est tamẽ uetus uerbum plane poeticum. Ci. li. iii. tus. Hæc ola uidi infla mari: priamo uitã euitari. Euitare ẽt dici põt nal de uitare cauere.

Eulogiũ dr bñdictũ εὐλογέω bñdico εὐλογία. benedictio. Eulogos rationabilis. In decretis canonicis euloga pro benedictionibus siue muneribus quæ minutili sacerdotes ad synodũ conuenientes maiotibus summatibusq; sacerdotibus deportant. Vnde, xviii. dis. scribit. De eulogiis ad sacra concilia deferendis nihil inuenimus a maioribus determinatum.

Eumelus. Admeti regis thessaliæ ex Alcesti uxore filius.

Eumenides. furiæ infernales. Ian tine beniuolæ & mites dicũt per cõtrariũ qua si non mites. εὐμενὴς .n. beniuolus.

Eumonides. uomẽ ppriũ uiri thebani sicut scribit Plutarchus.

Eunuchus pe. pro. castratus ab εὐνὴ quod est cubile & ἔχω custodio. qa id hominũ genus adhibeat seruãdis cubilibo regũ. q̃si eunechus & per synæresim eunuchus.

Eunucho. as. castro. Var. Quod facit pro sua parte is qui se eunuchat.

Eunuchizo. as. eiusdẽ significatiõis. Hiero. contra Ioni. Sũt eunuchi q de utero mris ita nati sunt: & sunt eunuchi qui ab hominibus eunuchizati sunt: & sunt eunuchi q se castrauerũt propter regnum cælorum.

Euoco. as. pe. cor. extra. uoco. Plau. in am. Euocate huc sosiam: per trãslationẽ ẽ q̃si extraho. Ci. li. i. tus. Nã quid aliud agimus cũ a noluptate. i. a corpore: cũ a re familiari q̃ est ministra & famula corporis. cũ arep. cũ a negocio omni euocamus animum.

Euocati dicũtur. nõ q iusti milites sunt sed q tepẽtina aliqua necessitate ex agris in bellũ tumultuarie uocãtur. Hi p militibus dicebãt. Salustio Neu quis miles. neu pro milite.

Eupalia: nomẽ urbis ſ locride: qnã alii Eupalion: alii Eupolion uocant.

Euphemia: nomen mulieris: & latine dicit laus fauor. Euphemus boni nominis.

Euphonia cũ accentu in pe. bona sonoritas uel uocalitas. Euphonus: concinnus.

Euphranor: uomẽ statuarii. laudatissimi isthmii. de quo Quintil. lib. xii.

Euphrates. is. & euphrate. es. pe. pro. fluuius Me-

ſopotamiæ ſ paradiſo oriẽs. Stra. ſcribit euphra
tẽ ex niphate mõte Armeniæ magnũ pfundum
& celerẽ naſci. exire. aũt in mare rubrũ. Prio ſñ
Babyloniã per mediũ diuideret & tigri cõiũctũ
meſopotamiã facere. Saluſtio quoq; certiſſimo
auctor aſſerit tam tigris q̃ euphrates ſ Armenia
fontes demõſtrari. ex quo aſaduertimus inquit
Hiero. aliter de paradiſo & fluminibus intelligẽ
dũ. Boe. Tigris & euphrates uno ſe fonte reſol
uunt. Euphrates. latine fœcunditas atq; abũdan
tia fructuũ dicit. Ambr. li. de paradiſo. Plæriq;
inqt euphratẽ dictũ εὐφραί. νειν hoc eſt a
lætando eo q̃ hoſtũ genus nullo magiſq̃ iu
ſticia & æquitate lætetur.

Euphroſyna. æ. & euphroſyne es. pe. cor. fuit una
ex tribo gratiis: & nomẽ mulieris propriũ. latine
lætitiã dſ. euphroſia exſtatio euphrenin lætari ſ.

Euphorbiũ. & euphorbia herba ab euphorbio me
dico Antonii muſæ fratre dicta ut inqt Ply. Na
ſcit in Atlante monte. Hiero. cõtra Ioui. Baſili
des magiſter luxuriæ poſt tot ãnos ita in Iouis
nianũ q̃ſi in euphorbiũ trãſformatus ſ ut latiẽ
quoq; lingua haberet herãſim ſuam.

Euphorion nomẽ poete Chalcidẽſis quez trãſtulit
Gallo. Habebat hic quoſdã ita deditos ſibi ama
tores ut eũ pferrẽt Ennio & reliqs poetis: eiuſq;
poemata ſtudioſe cãtarẽt poſt habitis aliorum
poematibus.

Eupilus: lacus ciſalpinæ galliæ inquem pgredi
tur Lãbrus in padum defluens.

Euprepia: latine decor. ex εὖ bonũ & πρέπω de
decens.

Euripides: nomẽ ẽgregii poetæ apud græcos Tra
gœdiæ illuſtratoris quã ſcribere nato ãnos duo
deuigẽti adortus ſ & in ſpelũca quadã tetra &
horrida Salaminis inſulæ ferũt tragœdias ſcripti
taſſe. Hic ui ſermõe & ſuauitate eroditate oratoribꝰ
cõperãdus fertur. Hic a canibꝰ laceranis pius uñ
interpres euripidis ita ſcribit. λιατρέίβων οὖν
ἀνῆ ποδὶ ἐπιπλάλαι φοιπίζων ἔτν χαιτη
ρεύειν ὡς φασὶν ἀπὸ τῆ ἀρχελαείυ κυνὸς
ἡιόνδε ἀς ὑέρων ὑπὸ βλ ῥοδομένητα ἐ-
ἴλαιγυὸς ἐίφα μλοὶν μαιλδωνί α.

Euripi. pe. pro. canales ſeu ductus aq̃rũ aliũde de
ductæ in ſublime ſalhẽtiũ ſi paulo murmuratio
res ſint quos intra domos romani per pratũ de
ducebãt. Si aũc maiuſculi ſint nili dicũtur. Ci. li.
i. de legibus. Ductus aq̃rũ quoſ iſti nilos eurꝰ
poſq; uocãt quiſ cũ uiderit nõn irriſerit? Euripi
quoq; ſũt foſſæ in ludis circũdatæ p ſeptiſ quo
rum ioco tẽporaria prius cloſtra fuerunt auctore
Ply. Spartianus in helioga. Euripis uno plenis
nauales circẽſes exhibuit. Quidã euripos interꝑ
tãtur piſcinas. Euripꝰ ẽt dicit fretũ. hoc eſt ma
re Anguſtũ. q̃lis eſt euripus tauromenitanus in
ſicilia & alter in euboea.

Europa. tertia ps orbis ab europa Agenoris phœ
nicũ regis filia ſic appellata. Dicit ãt europa ge
qd trãſe iacet a freto ad tanai. & hꝫ q̃tuor ſing
magnos quoꝝ ꝓmꝰ ẽ a gaditãno freto ad lacinii
uſq; promõtoriũ italiæ ſ locris. Secũdꝰ a lacinio
ad ipſa epiri acroceraunia. Tertiꝰ iñ ad helleſpõ
tũ. Quartꝰ ab helleſpõto ad mæotis hoſtia. Fuit
& europa nomen oceani & tethios filiæ.

Eurotas. pe. p. nomẽ fluui. ſ laconia q̃ teſte Liuio
li. iiii. de bel. mace. urbẽ lacedæmona ꝓterfluit.
De hoc Vir. Oſa q̃ phœbo quondã meditante
beatus audit eurotas iuſſitq; ediſcere lauros.

Eurus uẽtus aboriẽte ſũs & calidꝰ eſt. Col. li. vi.
Cũ plærũq; fideriſ caniculæ tẽpoſ q̃dã partes eꝰ
ius regionis ſic Ifeſtã euro quem incolæ uſtur
nũ appellãt: ut niſi reguminibꝰ uites opacẽt ne
lut halitu ſũmeo fructus urãt. Græci appellãt
Apeliotẽ q̃ a ſole ſpiret. unde & a latinis eadem
rõe ſubſolanus uocatur.

Euriale. fuit regis minois filia q̃ neptuno orionez
peperit. Alia fuit proieti Argiuorum regis filia.
Alia ex tribus Gorgonibus una.

Eurialus nomẽ unius ex principibus peloponeſia
cis q̃ argos & propinquas urbes ſcolebãt & ad
troiã cũ octoginta nauibus uenerũt. Aliũ troꝰ
ianũ finxit Virg. Fuit & nomẽ hiſtrionis. Inue.
Nobilis euryalũ aut mirmilonã exprimat iſas.

Eurybates. nomẽ uni. ithaci. Oui. Simil eurybates
me talthibiuſq; uocarunt.

Eurybiades teſte herodoto fuit ex ducibus xerxis.

Eurybia nympha q̃ ſtellas & luciferum genuit.

Eurycion nomen fabri Argẽtani de quo Vir. li. x.
Quæ bonus eurycion multo cælauerat auro.

Eurycratidaſ. uir lacedæmonio de quo plutarchꝰ.

Eurydamas pe. cor. nir troianus. latine dicit late do
mãs. Oui. Vtq; uel eurydamas fer circumbuſta
theſſylis eſt lariſſæis tractus ab hoſte rotis. ubi
per eurydamãta intelligunt Hectorẽ q̃ uirtute cũ
cta domitabat.

Eurydame teſte herodoto. fuit uxor Leutichidis
ſpartanorum regis.

Eurydice. uxor orphei pro qua recuperanda ſcrũt
Orpheum ad inferos deſcẽdiſſe. Alia fuit Ne
ſtoris coniunx.

Eurylochꝰ. fuit phlegyoꝝ rex q̃ thebas deſtruxit
aũq; ueniret Cadmus q̃ eas poſtea reædificauit.

Eurymedon. nomen patris periboæ ex qua neptu
nus genuit nauſithoum tegez phæacuz: Alter
fuit Athenienſiũ dux cũ demoſthene.

Eurymõe nympha oceani & Tethyos filia mater
Leucothoes. Alia fuit apollinis filia quæ Adra
ſtũ Argiuoꝝ tegez. & eriphyllen Amphiarai cõ
iugez peperit.

Euryphilus pe. cor. fuit Herculis filius q̃ regnauit ſ
Co. inſula: & cũctoꝝ græcoꝝ augur peritiſſimꝰ
eſt habitus. Vir. Suſpẽſi euryphilũ ſçitatũ oracu
la phœbi. mittimus. Fuere & alii hoc nomine.

Euryſtheus fuit Stenelı Mycenæ regiſ filiꝰ. q̃ in
nonis inſtinctu imperabat herculi ut uaria mon
ſtra ſuperaret quibus poſſet perire.

Eurythꝰ. pe. co. cochaliæ rex: & pſ Ioles. Hic eury
this. idiſ. patronymicũ fœminiñ. Oui. Eurythi
dos ioles. & ſſani alcidæ. Alter fuit ſẽtaurus.

Euſtratius.nomen pſl qui in ethicaz Ariſtotelis ſcripſit.ab στρατὸς exercitus nomen deductū.
Euſtathius nomen fuit grāmatici græci.
Euterpe.fuit una ex muſis.εὐ bñ τέρπω delecto quaſi ſit bona delectatio.
Eutrapelos.pe.cor.qdā aiūt ſignificare tricubitoſ. Mar.Eutrapelus tōſor dū circuit ora luperci. Vi de Ply.li.vii.circa priucipiū.Alii putāthoc nomē ſignificare apd græcos eū qui facilitate quadā mogz pditus eſt.hoc eſt comis lepidus elegās & facetus.Eutrapelia comitas
Eutyces.pe.co.nomē fuit hæreſiarchæ.
Eutymedon.pē.cor.nomē cuiuſdā philoſophi.
Euthymia.animi trāq̄litas.Laertius I uita Democriti.Finem eē rectū quietūq animi ſtatuz quez euthumiā dicit dū nullo metu:nulla ſuperſtitiōe aut alia quauis perturbatiōe agitatur.
Euxinus. pe.pro.mare illud ē quod incipit a boſphoro thracio.Cōponiſ ex εὐ qd bonuz apud nos indicat &. ξένος hoſpiciuz uel amicus q̄ſi bonū ſit hoſpitiū.quod per cōtrariū dictū ē.Nā ibi ſunt loca aſperrima.Oui.li.iii.de triſti.Euxinus falſo nole dictus habet.Sed teſte Ply.li.vi. Pontus euxinuſ antea ab inhoſpitali feritate axenus appellatus eſt peculiari inuidia naturæ ſine ullo fine indulgentis auiditati maris'.Poſt commercio illaz gentū mollitis aliquātū moribus dictum eſt Euxinus.
Euzomū.bonū ius.εὖ.n.bonuz ζωμὸς ius quod comeditur.
Euzonos.ſtrenuus.ζώνη cingulum.Nā qui militaut cinctos dicimus.diſcinctos inhabiles.
Exactū.præteritū trāſcurſuz.Vir.li.iii.Ge. At tribus exactis ubi q̄rta acceſſerit æſtas.Exacti menſes dicunt qui circa partū ſunt.Idē.Exactis grauidæ cū mēſibus errant.Itē exactū eligens. Vale.max.Quia nunq̄ remotos ab exactiſſimo cultu cærimoniaz oculos.Itē exhauſtū ſuperatum. Sene.Vt tot procellis tēptatibuſq exactis aliquādo in portū ueniamus.In hunc ſenſuz uctores exanclatū accipiūt.Habet & alia ſignificata: De quibus in dictione exigo.
Exactor.& Exactio.Vide in dictiōe Exigo.is.
Exaduerſo appellare.Vide in dictiōe Appellare.
Exaggeratio.magna coacernatio.ponitur pro altitudine & excellētia.Tranſlatio ſumpta a terra quæ exaggerata & I aggerē erecta ſuſtollit in faſtigiuz.Ci.li.ii.tuſ.Hoc tibi ꝓponę amplitudinē animi & q̄ſi quādā exaggerationē q̄altiſſimā al qui maxīe eminet in cōtēnendis & deſpiciendis doloribus unā eſſe oluz rē pulcherrimā. Oratores exaggerationē facere dicūtur.qñ pluribus uerbis unā eadēq rē uehemēter dicūt. q̄ res maxime uenuſtat orationē.Apud Catonē luculēta illa exaggeratio ē. Succidias humanas facis. decē funera facis.decē capita libera Iterficis.decē holuſ uitā eripis I dicta cā I indicatis I dēnatis
Exagoge.penultima.correp. latine eductio dicit. ἀπὸ τοῦ ἐξάγω μέλλων ἀξω
Exagito.as.ſignificat uehemēter uexo.Lact.li.vi. Poetæ tres furias eē dixerūt q̄ mēres hominum exagitēt.Itē.ſignificat exaſpero ad irā prouoco. Sal.Tamē qa I tali tēpore tāta uis hois magis lenienda q̄ exagitandā uidebatur.
Exalburno.as. Vide in dictione Alburnū.
Exalto.in altū eleuo.Col.Senū prdum latitudinis ſulcos dirigāt:fodiāturq & exaltēt. I tres pedes. per trāſlationez ſignificat magnifice laudo.
Exalumiuati.dicūtur uniones qui colore pſtāt.
Examen.noua apū ſoboles quā patētes rx ſuis alueariibus ad nonas ſedes q̄tēda. exire cogūt. q hæ ita uniantur ut ſimul ligatæ uideant.Nec ſolū de apibus ſed ēt de ueſpis & huiuſmodi intelligitur.Rurſus examen ſtilus eſt in lāce ſiue ſtatera. qui quo pōdus ſeuergit exit.Vir.li.x. Iuppiter ipſe duas æquato examine lāces. Hæc bilancis ſeu ſtaterę lingua,ab aliis æq̄mentū.ab aliis libramētuz.ab aliis æquilibrium & Trutina dr. Vnde metaphorice ponit ꝓ æquamēto & iudicii inueſtigatiōe.Perſius.Examenq improbum in illa caſtigas trutina.
Examino.as.pe.co.ſcrutor & Iueſtigo æq̄ndi cā.
Examuſſim. Vide in dictione Amuſſis.
Exanimus.a.um.& Exanimis.& hoc exanime.& Exanimatus.a.um.ambo duplicē rādēq ſignificationē habēt.Licet Ser.uelit hæc interſe differre.Exanimus ſiue exanimis idē eſt q mortuus: ut apd Liuiū li.viiii. Vt uno ictu exanimē equo ꝓcipitaret. Vir.Exanimūq auro corpus uærnde bat achilles.Iterdū idez ē quod exterritus.Idez li.liii.Audiit exanimis trepidoq exterrita curſu unguibus ora ſoror.fœdās & pectora pugnis p medios ruit.Sic exanimatus nō ſolū pro exterrito:ſiue perturbato.ut Ter in an.Ibi iū exanimatus pāphilus bñ diſſimulatū amorez & cellatuz indicat.ſed ēt pro mortuo accipiſ.ut apud Liui. li.xxii.Vnā in ipſo portu ſoſpite filio repēte oblato in cōſpectu eius expiraſſe ſerūt. Alteraz cui mors filii falſo nūciata mœſtā ſedētē ad ꝓmum cōſpectū redeūtis filii gaudio nimio exaſtatā.
Exanimalis & hoc exanimale.qd nō eſt aſal: uel quod ē ſine anima.Plau.in bac.Nā neq bellōa mihi ūq̄ neq morſ creduat ni illū exaſalē faxo: nine exhæredem fecero. uitæ meæ.
Exanimo facio.ſignificat facio.quod in alo uolo ut ſit q̄ſi exſnia animi.Ex animi.n.ſentētia. locutio ē quotidiana qua utimur qñ ſignificamo aliquid factū rē prout optamus & uolumus.Vnde dicimus.Habes uxorē ex animi ſnia.
Exanimo ēut natura ſert.hoc ē ut refert naturalis ingenita actio.
Exanimo.as.capiſ ſicut alo.de quo ſupra.niſi q ex ꝓpoſitio ſignificat extra.ſiue cū animā quia emiſerit:ſiue cū pene alnz paucē amiſerit. Quādo ab alo ſit.ſignificat pterreo pturbo Plaut.in aul.Nimis male timui priuſq̄ Itus redii exaſato fui. Ter.in an.Oſo hæc me miſerā exanimauit. Quādo uero ab aſa eſt. ſignificat aſa priuo.ſine neco.Curtius.Multos exanimauit rigor iſolitus niuis.multoz aduſſit pedes:plurimoq oculis

præcipue perniciabilis fuit. Gel. Anus repẽte filio uiso copia atq; turba: & q̃si ruina scidẽti inopinati gaudii oppꝛssa exanimataq; est.

Exanio.as. Col. lib. vltimo. Vt omnem amaritudinẽ eius & pallorẽ exanimet. Et alibi. Patimur aũt nõnũq̃ tota nocte & postero die baccam uelut exaniari.

Exanclo.as. ab ex & anclo. Prisciano dicẽte Anclo pro anclor. significat effundo exhaurio supero. Plau. in Sti. Na iste edepol ninũ poculo exanclauit. Ci. li. i. tus. Quod cũ exãclauisset oẽs labores tũ uicideret in mortis malũ sẽpiternũ. Aliq̃n axĩ clare ẽ perpeti. Lucil. li. 30. Quãtascũq; mõ æruũnas: quãtosq; labores exãclaris. Aliq̃n perficet. Pacu. Non potest menalippe hic sine tua opera exanclari clauus.

Exãthemata. appellãtur a plynio eruptiones pituitæ. aliquando papulæ.

Exarmo. as. mãsuefacio. Vnde exarmatæ bestiæ pro cicuribus & mãsuefactis. Lãprid. i helio. Habuit leones & leopardos exarmatos in deliciis quos edoctos per mãsuatarios subito ad secũdã mensam & tertiã mẽsaꝫ iubebat accũbere ignorãtibus cũctis q; exarmati essẽt ad pauorẽ & ridiculum excitandum.

Exaresco. peffecte aresco. Col. li. iiii. Et sole ac uẽto penitus siccati atq; exarescere. Ci. papirio. Deinde ipsa illa si qua fuit i me facultas oſonis nisi me ad has exercitatões retuliſſeꝫ exaruiſſet. i. omnino arida facta fuiſſet & defeciſſet.

Exaresio. idẽ quod exaresco. nisi q; exaresco pprie extrinsecus fit. exaresco intrinsecꝰ: ut da fuco marino dicit Ply. li. 26. Sed olbo articulis morbo rum ipositus anteq̃ exarefiat.

Exaro. as. pe. pro. perfecte aro. sed per trãslationem significat scribo. Qui. n. stilo scribũt i codicilliſ. Hi q̃si sulcos instar aratoꝝ ducere uidentur. Ci. Cornificio. Hæc cũ essem in senatu exaraui.

Ex asse duæ partes sunt. significatq; ex tota hæreditate q̃ dr Assis. qnæ pluribus modis diuidebatur. Vnde dicimus. Hic ax asse hæres relictus ẽ. i. ex toto. Mar. li. vii. Hæredeꝫ fabius labienuꝫ ex asse reliquit.

Exauctoro. as. pe. pro. significat ab auctoramẽto. hoc est obligatione militari atq; stipẽdio libero priuoq; a quo Exauctorati milites dicũtur qui missioneꝫ habnerũt. Et q̃is frequẽter cũ dedecore exauctorat dicat per sæpe tñ significat missos facere a militia milites citra uituperationẽ. Liui. li. 25. Volonũ exercitus qui uiuo graccho sũma fide stipendia fecerat uelut exauctoratus morte ducis ab signis discessit. Et li. 26. Cũ disseruisset Exauctoratos dimisit. Vlp. Exauctorare interp̃tat iusignia militaria detrahere. quod cũ ifamia cõficitur ut est apud Lãprid. qui scribit Alexandruꝫ tumultuãtes legiones exauctorauisse.

Exaudio perfectionẽ audiendi denotat. & hoc duobus modis. Vno cũ quod petimus ꝑpetramus. Vnde ẽt dicere solemus. Vt nos exaudire digneris. Vir. Et nulli exaudita deoꝝ nota ꝑcesq; meæ.

Alio cũ proxime seu uehemẽter audio. Liui. li. i. Equitẽq; ciara increpãs uoce ut hostes exaudirẽt redire in pliuꝫ iubet. Terẽ cy. Vereor si clamorem eius hic crebro exaudiat ne piurire ſtelligat

Exballisto. tas. a ballista fit & significat decipio. Plau. Ego hũc cõmunẽ meũ atq; nostræ oluꝫ hostem exballistabo lepide. ἀπὸ τοῦ βαλλω λέγεται καὶ ἄλλο ἐστὶ τὸ ἐκβαλλίζω ἀπὸ τοῦ ἐκβαλλίζω τυ ἀποκλάμ. μι. ita scribit Michalus etymologicus & ballista ẽ maioꝝ tormẽtoꝝ genus unã bricolã dicebant aut nostri.

Excalfacio. & excalfactorio. uide i dictõe calefacio

Excãdesco. is. & excãdefacio. uide i dictõe Cãdeo.

Excãdescentia. ab Apul. li. de dog. pꝰonis appellatur ea ætatis pars. q̃ irritabilis est habẽs domicilũ in corde. quã alio nõle irascẽtiã notat quæ iracũdia a Ciceroẽ dicta ẽ i ꝓma tusculana. a furore & ipetu ætatis ducto uocabulo ut i qt plo i cratilo

Excãto. as. significat q̃d icãtatũ ẽ alio icãtamẽto libero. quod & Recãto dicit. Ply. li. 28. Qui fruges excãtasset. De recãto idẽ. Nõ pauci & serpẽtes ipsos recãtan putant. Aliq̃n Excãtare capitur p excludere. Plau. Nã crede cuius cor excantare potest.

Excerebro. as. cerebrũ excipio. ut apud Esaiã. Qui mactat pecus q̃si qui excereberet.

Excetra: dicta est hydra: q̃d uno cæso capite tria excrescebant. Plau. in petia. Cũ excetra cum anthæo deluctari mauelim q̃ cũ amore. Græco uocabulo dicitur Echidna. Ouid. Pars quota lernea serpens eris unus echidnæ. Scribit Diodo. Herculẽ debellasse hydrã nõ solũ ferro sed et ſlãmis adhibito iolaoq; incisaꝫ cernicẽ ardẽte face e uestigio inuenire. Cõstat secũdum historicos hydrã in lerna argiuoꝝ palude extisse aquas euomẽtem quæ uastabãt uicinas ciuitates: in q̃ uno meatu clauso multa erũpebãt. Quod hercules uidens loca ipsa exuſſit. & sic aquæ meatus clauſit. Nã hydraꝫ ἀπὸ τοῦ ὕδατος. i. ab aqua nomẽ accepit. Plato asserit i Euthydemo hydrã fuisse callidiſſimã sophistriã cui ꝑ ier sapiẽtiaꝫ p uno sermonis capite ꝑputato mꝭta repullulabãt.

Excedo. is. pe. pro. discedo egredior. Ci. In ipsa cura & meditatione obeũdi sui muneris excessit e uita. Item ultra cedo trãseo. Col: li. vii. Cũ excesserint annos decẽ. fœtibus inutiles sunt. Plaut. in aul. Istic adesto si hercla tu ex istoc loco digitũ transuersum aut unguẽ latũ excesseris. Itẽ superaro. ut Ci. excedit omnes eloquẽtia.

Excido. is. pe. cor. ab ex & cado. a. in. i. mutata ꝑ ritũ excidi. supinũ excasũ facit. significatq; deorsum cado. Vir. li. ii. Geo. Nã sæpe incautis pastoribus excidit ignis. Vnde per translationem excidere alo est in oblitionẽ dare. Idez. Nec dũ etiã cauiæ iraꝫ: sæuiq; dolores exciderãt animoꝭ Interdũ Dissentire. Lucil. li. 28. Ego ab Archilocho excido.

Excido. is. pen. prod. excidi. excisum. extra uel de aliquo cædo. si penitꝰ destruo. Ci. li. ii. offi. Nec

Nec lapides ex terra exciderẽtur ad uſũ noſtrum neceſſarii. Idẽ in Cato. Quo mõ carthaginimale iam diu cogitanti bellũ inferat multo tpre añ de nũcio. de q̃ uereri nõ aũ deſinã q̃ illã exciſaz co

Excidiũ & Excidio. ab excido dedu/ gnouero. ci manifeſtũ eſt pro pemptiõe & q̃ſi nece urbis aut prouinciæ: ut cũ cæſis hominibus mœnia ad ſolũ deducãt. Hæc ẽt a cadẽdo dici uideri poſſũt

Exciſo. as. pe. pro. lanio uerbero & qd uulgo dici tur ſtracio frapo. Plau. in ciſ. Capillo ſciſſo atq; exciſatis auribus.

Excello. is. eſculi excelſuz. & Excelleo. es. excelluí. ſignificat ſupero. Lact. li. vii. Qui oẽs licet eloquẽtia excelluerit. Hinc Excelſus magnus. Gel. li. i. Tãto fuiſſe herculẽ corpore excelſiorem.

Excerno. is. purgamẽta uẽtris emitto. Celſ lib. iiii. Quoniã portæ mõ in ſſenores partes ea q̃ excreturi ſumus emittit. Hinc Excremẽtũ purgamẽtum & ſtercus. Vnde Ply. li. x. ſcribit. q̃ qa corpus excremẽtis calciamẽta fœdauerint a Mẽcippe exanimatus ſit. Proprie tñ Excernere ẽ extra cernere. quod uernacula lingua dicimus Cernir fora Col. li. ii. Itaq; in area detrita frumẽta ſic aggerãda: ut omni flatu poſſint excerni.

Excerpo. is. pſi. ptũ. ſignificat ſecernẽdo extraho. Vñ excerpta dicimꝰ q̃ ex libris uelut floſculos extrahimus.

Excipio. is. pe. cor. extra capio. Ci. li. i. tuſ. Nam ſi ſolã eos diceres miſeros q̃bus moriẽdũ eſſet: neminẽ tu qdẽ eoꝝ q uiuerẽt exciperes. Aliq̃n excipere ẽ ad ſe aliquẽ recipere. & ꝓprie excipiunt cadẽtes aut calamitatẽ collapſi. Lact. li. ii. Hũc errãtẽ atq; ſopẽ ianus excepit. Vir. li. iii. Heu qſ te caſus deiecta cõiuge tãto excipit. Aliquando aliqd recipere. Aug. li. v. cõ. Et dũ cor aperiã ad excipiẽdũ q̃ diſerte diceret paríſ trabat. Aliq̃n inquirere. Ci. li. ii. de ora. Quædã dari rx hac uita ad perſtrahẽdos alios holuz & ad excipiendas eoꝝ uolũtates. Aliq̃n ſeperare. Vir. li. viiii. Ipz illũ clypeũ criſtaſq; rubẽtis excipiã ſorti. Aliq̃n per dolũ capere opprimere. Idẽ Excipit incautũ patriaſq; obtrũcat ad aras. Aliq̃n colligeſ. Mar. Ventris onus miſero nec te pudet excipis auro. Aliq̃do abſcõdere. Plau. in aul. Nec parem tibi ab eo ſdipiſces neq; furẽ excipies.

Exceptio. exeluſio quæ ſicuti ulpianus docet interponit actioni cuiuſlibet rei ad excludẽdũ id qd in ſtẽtionẽ cõdẽnationẽq; deductũ eſt.

Excẽpto. as. ſæpe extra capio: uel ad me frequẽter traho. Ci. ſ parad. Et uideat aliquez ſũmis ppſi bñficiis uſũ barbatulos nullos exceptãtẽ de piſcina. Vir. li. iii. Ge. Oræ oẽs uerſæ in zephyrũ ſtãt rupibus altis exceptãtq; leuis auras & ſæpe ſine ullis cõiugiis uẽto ġuidæ mirabile dictu. i. frequẽter ad ſe trahũt & capiũt.

Excipuũ qd excipit ſicut ꝓcipuũ qd añ capit.

Excipula. ab excipio ſicut decipula a decipio & ẽ ſeptũ ex arundinibus cõtextis ad capiẽdos piſces. Ply. Hyemato lacu fluctibꝰ glomeratæ uoluũt ãguillæ ſ tãtũ mirabili multitudie ut ſ excipulis eius fluminis ob hoc ipſum fabricatis ſingulorũ milium globi reperiantur.

Excico. es. exciui itũ. excitũ. extra mouco. Feſtus. Exciet. excucier.

Excio. is. exciui. uel excii. excitũ. extra uoco uel extra. ſcu ualde cõmoueo. Plau. ſ cir. Vt mihi excluiſti lachrymas. i. cõmouiſti. Et in rpi. Quid eſt pater q̃ me exciuiſti añ ædes. Pe. Vt matrẽ tuã uideas. i. euocaſti. Excire a expergefacere ẽ. Liu. li. i. Hercules ad primã auroꝝ ſomno excituſ.

Excito. as. pe. cor. frequẽtatiuũ. Ter. in heau. Nũ uides q̃tũ tnali ex ea re excites. Pro Expergefacio. Damaſus ad Hiero. Dormiẽtẽ te & lõgo iã tpre legẽtẽ potluſ q̃ ſcribẽtẽ q̃ſtiũculis ad te miſſis excitare diſpoſui. Pro puoco ſollicitoue. Col. li. i. Nã cũ certamíe opus excitet tũ inceſſantis: aladuerſio iuſta ẽ & ſine q̃rela uidet adhiberi.

Exclamare uoce magna clamaſ. Plau. ſ am. Ibi ne ſcio qs maxſa uoce exclamat. Itẽ Exclamare. alte uocare. Idẽ in cadẽ. Dũ hæc agũt uoce clara exclamat uxorẽ tuã. Exclamatiões ſieri ſolẽt ſine aliquo adminiculo. mõ per nominatiuũ. mõ per actũz. modo per uocatiuum.

Excludo. is. pe. ꝑ. extra claudo. eicio. Plau. in aſi. Homo hercle hinc excluſus ẽ foras. Hiero. Philippũ regẽ macedonũ introeũtẽ ex more cubiculũ uxor irata excluſit. per trãſlationez. excludere ponit pro liberare. Actius. Qua uirtute hic ſe ſeruitute excluſit. Itẽ pro incubãdo pullũ emittere. Col. li. viiii. Veterãnas auis ad rẽ eligi oportebit quæ iã ſæpius id fecerit. morſq; eaꝝ maxſe pnoſci. quoniã aliæ melius excindãt. aliæ editos pullos cõmodius educẽt. Idẽ colũbæ excludũt uigeſimo die. Sic excludere eminuere & appatere qd idẽ ſere ẽ qd emittere. ut in ꝑs. Excludãt q ptobati ſunt argẽto. Vñ d icũt & in arte Argẽtaria excuſores. i. ex q̃dã cõfuſione maſſæ ad ſuæ formæ expreſſores.

Excolo. is. pe. cor. Liui. excultũ perfecte adoro. Lactan. li. vi. Nã ſi deoꝝ cultores ſimulacra ſenſibilia excolũt: & qcqd ꝓcioſi hñt ſ ea conſerũt. Habz & reliq̃s ſignificatiões q̃s colo: ſed perfectas. ratione præpoſitionis ex.

Excõpoſito ſecũdũ ordinẽ datũ. Liui. Tũ excõpoſito orta uis: ſignoq; dato iuuẽtꝰ romana ad rapiẽdas uirgines diſcurrit.

Excorio. as. Vide in dictione Corium.

Excors. extra cor. quaſi ſine corde hoc eſt alo quo ſapimus. Incorde. n. ut inqt Ply. Habitat mens. Vnde ponit ꝓ ſtupiẽte. Lact. li. iii. In qno alios non excordes tãtũ fuiſſe arbitror ſed ẽt ſpios q̃ in ſecreta cæleſtis illiꝰ puidẽtiæ curioſos oculos uoluerunt immittere.

Excreare ẽ quadã ui expuere. Celſus. Et interdũ aliquit purulenti excreat.

Excreſcere. ualde ſiue. extra creſcere. Col. li. v. Si ſatis excreuerit iugo ſupponantur.

Excretũ ſupinũ ab Excerno ſignificat egeſtuz. Vnde Excreta tritici dñr uulgo granacia. hoc ẽ q̃ ex incerniculo pro mundis ſeponuntur. Col. li.

vilii. Vbi annona ẽſt cariot excreta tritici minu te cõmode danſ gallinis. Ibi excreta nomẽ. Par ticipiũ uero ẽ. ubi paulopoſt ait. Furfureſ a farina excreti. Excretũ uero ſupinũ ab Excreſco. ſigni ficat q̃ ualde creuit. Vir. lib. lii. Geo. Multi tam prohibẽt a matribus ædoa.

Excubo. as. pe. co. uigilo: cuſtodiã facio: & q̃ſi mi nime iaceo ut milites extra caſtra uel extra tẽto riũ ad ſperatoria cuſtodiã noctu armati cõſidũt. Sal. I lug. Neq̃ ſecus q̃ ſi iter faceret caſtra mu nire excubitũ ſ porta chortes ex legionibus pro caſtris eq̃tes auxiliarios mitteſ. Liui. Ptolomæũ ac leonatũ excubãtes ad cubicli limẽ excitaueſt.

Excubiæ uigiliæ. licet uigiliæ tãtũ nocturnæ dicã tur: Excubiæ & diurnæ & nocturnæ.

Excubitor. q̃ excubat. unde gallus dr excubitor q̃ pernigil horas cantu indicat.

Excudo. is. pe. p. ſi uel excudi. ſuꝫ. cudẽdo elicio. Vir. Vt primuꝫ ſillcis ſcintillã excuſit achates. Per trãſlationẽ. I act. de opi. Profiteor nulla me neceſſitate uel rei uel tẽporis ſpediri. quo minus aliquid excudã quo phi ſectæ noſtræ quam tue mur inſtructiores doctioreſq̃ ſ poſterꝫ fiant. Sic Vir. Vt natias uſus meditãdo excuderet artes. ideſt ſtudioſe reperiret. Excudere ẽt dicũtur galli næ ouaqñ ex eis pulli naſcũmr. q d & exclude re dicimus. Col. li. viiii. Negaſ anſer aliena excu dere ouanisi ſubiecta ſua quoq̃ habuerit.

Excuſo. as pe. pro. obiectũ crimẽ purgo & a me re pello. Ci. Nulla eſt excuſatio peccari ſi amici cã peccaueris. Et excuſare ẽ afferre in excuſationẽ id quod peccãdi cãm ꝓbuit. q d potius per accuſo dici debere uideſ. ueluti ſi latrones aut flumia ſ pedimẽto fuerũt ne ad diẽ adeſſe poſſeꝫ. Eo mõ quo Quint. Tu tñ ſi interpellatus tẽpeſtatibꝰ ſe rius ueniſſes. excuſares mare & ãbiguos ſtatus. i. mare in excuſationem adduceres. Liui. de Torq̃ to. Oculorum ualitudinem excuſauit.

Excuſabile quod excuſatione dignum eſt.

Excuſatorius. a. um. quod ad excuſationem perti net: ut excuſatoria epiſtola.

Excutio. is. pe. cor. ſſi. ſſum. ab ex & quatio. ſigni ficat q d uernacula lĩgua dicimus ſcorlare. Vir. li. xii. Sũmaſq̃ excuſſit ueritice criſtas. plau. Ex cute dũ palliũ. Per tranſlationẽ ſignificat elicio emitto. Plau. in aul. Mihi miſero cerebrum excu tiunt tua dicta ſoror. Lapides loq̃ris. i. frãgunt. Vir. Excuſſus acõteus fulminis in moreꝫ. Item deiicio. Hinc excuſſoreſ eq̃ dicũtur qui ſeſſorem deiiciãt. Ply. excuſſo circẽſibus auriga cucurriſ ſe excuſſores cõſtat & primatũ obtinuiſſe. Itẽ di go. Ci. li. xii. phil. Iuuẽtutẽ oẽꝫ ex toto Italia ex cuſſimus

Excuſſoriũ cribrũ. Vide ſdictõe Subcerniculuꝫ.

Exdiſcurio. ab ex. & diſ.. & q̃tio. ſignificat perfe cte diſcutio. Hiero. ad ctheſi. Cũ hæc ſe ita ha beant. puoco aduerſarios ut oẽs retro carthulas exdiſcutiãt & ſi quid ſ meo ſgeniolo ultii repe rerint proferant in medium.

Exdorſuo. as. dorſũ cõfrigo uel dorſo nudo. Plau. in aul. Tu macherio cõgrũ muræna exdorſua quatũ potes. Hæc duo præter regulã cõponũtur cũ ex. Nõ. n. ex. ſed e. cõponiẽ cũ. d. ut educo.

Execo. as. pe. cor. ab. ex. & ſeco. ſed. ſ. abiicit. & ſi gnificat excido extra ſeco. Colu. li. iii. Arborem quã inſerere uoles diligenter execato ea parte q̃ maxime nitida & ſine cicatrice ẽ. dabiſq̃ operã ne librum lædas.

Execro. as. pe. cor. ab ex & ſacro. abiecta. ſ. a. i. e. mutaſ. Dr & Exector. deponẽs. p horrori & ab ominationi habeo. q d ẽ magia in uſu. Virg. Et terram altricẽ ſæui execramur ulyſſi.

Exedo. is. pe. cor. uel exeſ cõrodo cõſumo. Ply. li. 26. Naſcũtur quoq̃ in ſanguine ipſo hominis alalia exeſura corpus. Ci. li. iii. tuſ. Aegritudo la cerat exeſt alaꝫ. planeq̃ cõficit. Aliqñ exedere ẽ extra ſeu de aliquo uaſe edere. Ter. in phor. Tu tibi hoc in triſti tibi oẽ ẽ exedendũ.

Exedra. locus ſpatioſus ãſi triclinio: q̃ q̃ſi ad occi dentẽ uerſa eẽ ſolebat. Ci. li. iii. de ora. Tunc de dita opera quieſcẽtibus aliis in eã iaꝫ exedrã ue niſſe in qua Craſſus poſito lectulo requieuiſſet. Hiero. ad Euſto. Si q̃ſ cœperit ægrotare. trãſferr ad exedrã latiorẽ & tãto ſenũ miniſterio cõfoue tur: ut nec delicias urbiũ: nec matris q̃rat affectũ Michalus aũt etymologicus. ἐξέδρα τόπος τις ἐξ ἐξ ἀπὸ τοῦ ἵ καὶ ἕδρα καὶ σὺν κατὰ καὶ ἕδρα παρὰ τὸ ἕζομαι τὸ ἐζωμίλλωμι ἐ. ω.

Exẽplũ inqr Feſtus q d ſequamur aut uitemus. Exẽplar ex quo ſimile faciamus. Plr. li. 35. Sunt qui uenereꝫ dianã illo pictã exẽplari putant. Sed ſæpe cõfundũmr: ut exẽplũ ſit ex quo ſimile faciamus. Sal. Lſas quas ſibi noſe Catilinæ red ditas dicebat exẽplũ eaꝫ infra ſcriptũ eſt. i. earũ forma infra ſcripta eſt. Quint. li. x. Sic lſaꝫ du ctus ut ſcribẽdi fiat uſus pueri ſequẽtur. Sic mu ſici uocẽ dicẽtiũ. Pictores opera priorũ. Ruſtici probatã experimẽto culturã in exẽplũ intuẽtur. Ci. Apio. Ex lſis q̃æ ad me exẽplũ miſiſti. Our. de triſ. Plutibus exẽplis ſcripta fuiſſe reor. Ponẽr nõnũq̃ pro eõdẽ. Ci. pro Muræ. Domeſticum te habeſ dixiſti exẽplũ ad imitãdũ. Et Iterꝫ Ad imi tãdũ uero tã mihi ꝓpoſitũ exẽplar illud eſt q̃ ti bi. Dicitur & Exẽplariũ pro exẽplari. Plyn. Iuba hæc omiſit in hoc tractatu exẽplariũ uitioſũ eſt.

Sciẽdũ tamẽ q̃ exẽplũ dr quãdoq̃ ḡuis pœna q̃ põt cæteriſ documẽto eẽ. Ter. in eu. Quæ futura eſſe debẽt exẽpla in eã indigna. Rurſus exẽplum dicitur illud q d adhibeſ rei aut probãdæ aut or nãdæ cã. Vnde pars pbatiõis nocaſ ab exẽplis. Et in elocutione exẽplũ inter ornamẽta numera tur. p quo exẽplar dici nõ põr. Similiter exẽplũ uocatur q d nulgo dr mõſtra. Ci. Si quis purpu ram aut aliud qdpiã uændẽs dicat. ſume a me. ſed huius exẽplũ aliũde rogabo tibi q d ofidaꝫ. aut ſi aceruos dicãt ſe tritici hſe & eoꝫ exẽplum pugno non habent quod oſtendant.

Exẽptus. Vide in dictione Eximo.

Exequor. pe. cor. ſignificat perficio. & executionẽ

mãdo. Apul. Neq; ſ tenebris ſꝫ ſ ppatulo luſſa dũi exeq̃bar. Q ñq; declaro exp̃mo. Ci. Varrõi. Habeo mſta oc̃tiora q̃ uix uerbis exeq̃ poſſuꝫ.

Exeq̃æ. funebre officiũ. qđ. ſ. in funere exeq̃mur. ab eo dictæ q; hoſes põpã poſt ſequuntur. Hinc Exeq̃or. q đ ẽ exeq̃as facio. uel exeq̃is cõſiuor. Var. Ipſuꝫ propter ius liberti ſemitracti exeq̃ãt. Hæc ẽt parentalia & iuſta dicebãtur.

Exerceo. ẽs. cui. exercituꝫ. ab ex & arceo. q̃ſi extra arceo p̃mo fatigo. Ter. in adel. I ſane ego te exercẽbo hodie ut dignus es ſilicerniũ. Quandoq; Exercere ẽ in operã ponere. Vir. li. iii. geo. Exercete uiri tauros. Quandoq; tractare. Col. li. iiii. Qui urbanas ac delicatas artes exercuerit. q̃ñq; habere. Sal. Iurgia diſcordias ſimultates cũ hoſtibus exercebãt. quãdoq; lucrari. Ter. in heau. Ancillas ſeruos niſi eos q opere ruſtico faciũdo facile ſũptũ exercẽt ſuuꝫ oẽs pduxi ac uændidi. Quãdoq; probe ẽrã colere. Vir. li. i. ge. Exercet⁊ q; frequẽs atq; ſperat aruis. Hiero. a ſimili ſ p̃fa. pſalmoꝝ Cogitis ergo ut uelutiq; ddã nouale p⁊ ſciſſuꝫ iã aruũ exerceã: & obliqs ſulcis renaſcentes eradicẽ. q̃ñq; inſequi. Vir. Tũ uos o tyrii ſtirpẽ & genus omne futuꝝ exercete odiis.

Exercito. as. frequẽtatiuũ. Ci. pro cluẽ. Homo ſ p̃⁊ mis ingenioſus & in dicẽdo exercitatus. Hic exercitatio. de qua Idẽ li. i. ad herẽ. Exercitatio eſt aſſiduus uſus cõſuetudoq; dicendi.

Exercitiũ eſt ipſe actus & uſus exercẽdi operãdiq;.

Exercitus. a. um: participiũ ut hõ exercitus q; multis negociis aſſuetus ſit & experientia doctus & detritus. Gel. Aderat forte ubi amicus noſter hõ lectiõe multa exercitus. cui plæraq; ofa neteꝝ lit teraꝝ q̃ſita meditata euigilataq; erant. Ci. li. v. tuſ. uſus ẽ inexercitus pro nõ exercitato cũ ait. Aſclepiadẽ ferũt ñ ignobilẽ nec ſexercitũ p̃hoꝝ Aliq̃do Exercitus ſumiť p fatigato & ſ laborio⁊ bus aſſucto. Vir. li. iii. Nate illiacis exercite fatis. Aliquãdo p durato ut cũ qs diu ſe exercendo durus. hoc ẽ robuſtus factus ẽ corpoř in labo ribus perferẽdis. Sal. in Iug. Nabdalſa exercito corpore. i. ſolidaro ut exponit Nonius

Exercitus. us. nomẽ. ſignificat militũ copiã ab exercẽdo. qa ut inquit Var. fit melior. Vege. li. ii. Numerus militũ exercitaťiuñ ex re ipa atq; ope exercitꝰ nomẽ accepit. ut ei nãq; liceret obliuiſci q đ uocabať. Docet ẽt uegetius romanos militeſ tam ueteranos q̃ tyrones exerceri ſolitos ad omne genus armoꝝ. Oẽs. n. artes iugibuſ exercitiis p̃ficiunt cũcta exercitatiõe cõualeſcũt: ut merito dictũ ſit quotidiana exercicia ad ſanitatẽ pluſ pdeſſe q̃ medicos. Et nõ unã cohortẽ neq; unaꝫ alã ſꝫ numeros multos militũ exercitũ eẽ Vlp. Exercitorꝰ. q ſe exercet. ſcribit.

Exercio. is. iui. itũ. ab ex & ſarcio componitur & ſignificat Sarcio.

Exentero. as: pe. cot. perforo. Plaut. ī epi. Acutum cultrã habeo q exẽterẽ marſupiũ ſenis.

Exeo. is. extra eo. egredior & cõſtruiť tã cũ actõ q̃ cũ ablatiuo. ut exeo domũ. & eueo domo. p trã ſlationẽ exiť ẽ liberati. Luci. li. 28. Ne hoc faciat atq; ærũna exeatis. Itẽ uitare. Vit. li. v. Corpore tela mõ atq; oculis uigilãtibus exiť. Itẽ erũpeſt nt apud eũdẽ li. li.. Nõ ſic aggeribus ruptis cuꝫ ſpumeꝰ amnis exit. Exire de ptãte ſignificat mẽtis impotẽ fieri. Ci. li. iiii. tuſ.. Itaq; iratos proprie dicimus exiſſe de ptãte. i. de conſilio de ratione de mẽte.

Exero. is. pe. cor. exerui. exertuꝫ. ab ex & ſero. ſignificat extrahoꝰemito. eleuo. nudo. Sta. Fulgẽtẽq; exerit ẽnſem. Oui. li. i. faſ. Credibile ẽ illos paritẽ nitiiſq; iociſq; altius hũnis exeruiſſe caput. Ideꝫ Exerit hæc humeꝝ ueſteſ rrahit ille p altas. Col. li. viiii. poſuit pro exeo cũ ait. Nã dũ uincula exerere conãť non quieſcunt.

Exerto. as. ab exero· Vit. li. 3. At ſcyllã cæcis cohibet ſpelũca latebris ora exertantem & naues ſ ſaxa trahẽtem.

Exfio. ſignificat purgo. a quo Exfitꝰ. us. p purga

Exhacredare. uide ſ dictiõe Abdico. tiõe.

Exhalo. as. pe. prod. extra halo ſpiro. Lact. li. vii. Quos ãt morbuſ ſterimit ſpiritũ diutiꝰ exhalãt. Vir. li. vii. ſæuãq; exhalat opaca mephitim.

Exhaurio. is. ptſus euacuo finio. Virg. li. iiii. Heu qbus ille iactatꝰ fatis q̃ bella canebar exhauſta. Inde inexhauſtus. pro ſinito. Sic dicimus Gratias Deo inexhauſtas rcplico.

Exhærbare. ẽ herbas extripare. Col. li. v. Perticalis fere ſalix eũdẽ agꝝ quẽ uiminalis deſiderat. melior tamen riguo pueńit. atq; ea taleis cõſeriť & cũ germinauit ad unã perticã ſũmittiť. crebroq; fodiť atq; exherbaťnec minꝰ q̃ uinea põpinať. Et alibi. Exhærbãdus eſt locus.

Exhibeo. es. pe. cor. pfero & in publicũ deduco. & uidẽdi tãgendiq; hoſis facultatẽ pbeo. uel reoſtẽdo. q̃ſi extra ſecretũ habeo. Paulus Exhibere ẽ facere ſ publicũ ptãteꝫ: ut ei qui agit experiũdi ſit copia. Exhibere negociũ eſt labore uel moleſtia afficere. Ci. li. iii. offi. Quod cum audiſſet adoleſcens negocium exhiberi patri.

Exhorreo. a quo Exhorreſco. pro expaueſco. Plau. Ciceroni. Sed nõ poſſuꝫ nõ exhorreſcere ſi quid intra ciuẽ ſubeſt uulneris quod prius nocere põt q̃ ſciri curariq; poſſit. Ibi paſſiue. Virg. actiue dixit li. vii. Aduenias ultꝰ neue exhorreſcat aſcos

Exibilo. as. pe. cot. ſignificat cũ ſono uocis & populari tumultuariaq; ſibilatiõe expello, derideo. Ci. Hiſtrio ſi paulũ ſe mouerat extra numerũ. aut ſi uerſus pnunciatus una ſyllaba breuior aut longior exhibilatur atq; exploditur.

Exigo. is. pe. cor. exegi. exactũ. excludo. eiicio. expello. q̃ſi extra ago. Plau. Itaq; oẽs exegit foraſ. Et exigere ẽ debitũ repetere. Ci. Caſio. Lõgiores expectabo uel potius exigã. Hic exigere pecuniã dicimus. q̃ nobis debeť. Et exactores uocãtur q̃ pecunias exigũt. Interdũ ẽ cõueniẽtes poſtulate. Lact. li. iiii. Sapiẽtia ſpectat ad filioſ q̃ exigit amoreꝫ. Interdũ uehemẽť & cũ iſtãa. poſtulate. Hiero. ī pl. Tobiæ. Mirari nõ deſino exactiõis uſtæ inſtãtiã. Exegiſtis. n. ſortũ chaldæo ſermõe

scriptū ad latiuū stilū; traha;. Interdū agere seu traducere. Ter. in ecy. Illiq; exopto ut reb⁹q; ui ta; exigat. Interdū perdiscere inq;rere. Vir. Quæ rere cōstituit sociisq; exacta referre. Sue. in Cæsa re. Britāniā petisse spe margaritaq; quæ; āplitu dinem cōferentē interdū sua manu exegisse pon dus. Interdū facere. Vir. Quos ſproba gētis exer git cæcos tabes. Interdū definere cōstituere. cō/ stituere. Idē li iiii. Decreuitq; mori secū ipsa mo dūq; exigit. Interdū Cōplere. Plau. I am. Mēes iā tibi exactos eē uides. Interdū ui extorq;re. Ci. li. de diui. Et cū esset tritici modi⁹ sestertiis duo bus p frumento in modios singulos duodenos sestertios exegisse.

Exitiū. ab exeo. is. Festus. Exitiū autiq; ponebant pro exitu. nunc exitiū pessimū exitū dicimꝰ. Vñ & mors dī aliquādo calamitas. Terē. in phor. Q_d' ego nūc subito huic exitio remediū inuenā miser? Colu. li. i. Sic munita sola & latera hor/ reoꝝ phibēt curculioūē. quod gēs exitu cū inci dit multi opinantur arceri posse si exesæ fruges iu horreo tentent & quasi refrigerētur.

Exitiale: mortiferū. calamitosū. damnosuq;. Ply. lib. viii. Ille cōtra nrinā spgit prudēs hanc quo q; leoni exitialē. Virg. li. vi. Sed me facta mea & scelus exitiale lacænæ.

Exitiabile. idē q' exitiale. Ouid. li. vi. met. Dumq; manu tentat trahere exitiabile ferrum.

Exilio. is. pe. cor. ab ex. & salio. significat exeo. & quasi saltando prorūpo. Ci. Tyroni. Mihi crede tuis & illius litteris perlectis exilui gaudio. Hu/ ius frequētatiuū ē Exulto.

Exiliū priuatio patriæ. q̄si extra solū. Seneca in li. de cōsolatione ād Albinā matrē exiliū diffiniēs ait: Exiliū nēpe loci cōmutatio ē. Hāc cōmuta/ tionē loci aliq̄ sequūt cōmoda pauptas iguo miuia cōceptus q⁹bus detractis nihil ē q⁹ magno pere exiliū sit pertimescēdu;. uec cōmutatio loci onerosa. Assiduus. n. ē humani generis discurs⁹ & naturalis quædā irritatio aīs mortaliū ineſſe credit cōmutādi sedes & trāsferēdi domicilia.

Exilior. aris. exul fio. Vñ scribit de Ioāne aposto lo. q⁹ Domitianus iussit cū exulari.

Exilicus. a. um. quod ad exiliū pertinet: ut exilica cā quæ aduersus exules agitur.

Eximo. is. pe. cor. ab ex & emo. ſignificat excipio. seu aufero. Ter. Vbiubi iuuenā pāphilū ut ægri tudinē iu q̄ uāc ē eximā atq; expleam gaudio. Aug. li. viii. cō. De uinculo desiderii cōcubitus quo arctissimo tenebar & sæculatiū negociorum seruitute quēadmodū me exemeris narrabo. Vñ Exēpti dicūtur excepti. Exemptus apud iurisco/ sultos dicitur qui a suo iudice. siue iurisdictione ordinatii subductus est.

Exēptū. pe. co. quod auferri & eximi pōt. Col. li. viiii. Quadratæ pericæ paxillis superpouunt ut anē recipiat assilientē. Sed idcirco sunt exēptibi les ut cū res exigit a paxillis deductæ liberū adi tū conuerrēribus stabulā pbeant.

Eximiū. excellēs egregiū. ab eo q⁹ in sacrificiis op/ timus; pecus de grege eximebatur. uel q⁹ eximia spē animi uumini offerēdū. Et eximi porci dice bātur maiores qui ad sacrificandū electi erant si/ quati maculabant uota: sicut egregiæ oues e gre ge electæ. Nam q' a uulgo exēptus ē: singula/ re dicitur q⁹ in alioꝝ ordinē nō sit redigēdū. Vn de Vir. eximias hostias dixit quæ ad sacrificiū destinate eximūtur a grege: ut Quattuor eximios pstāti corpore tauros. Dicit & i malū. Ci. i uer. Siu hāc uos i rege tā eximiā iuuentā. tā acerbā ne

Exiu. pro exinde. propter hoc q̄pro/ gleuisse. ter. Ideo. Liui. li. i. Vt igit pauloāe animū iuuer fidenatez romanāq; rem ancipitē gessisti. ita iaz corpus passim distrahendum dabis. Exin duab⁹ admotis q̄drigis i curru eaꝝ distētū illigat me/

Exiuanio. is. ab ex & inanio. euacuo at/ tiō. tenuo. & ad nihilū redigo.

Exinsperato. aduerbiū quod nō sperabat. Liu. li. i. Tū clamore q̄liſ exiuspato fauētiū solet romani adiuuant militē suum.

Exis dictio græca ἕξις qua significat habitus. Ply. in epistolis. Ad tāta ἕ ιμ studio & exerci/ tatiōe peruenit. ſz cū h hexis. ἀπὸ τοῦ ἔχειν

Existimo. as. pe. cor. puto iudico. & quasi ex æsti matioue stamo atq; decerno. Hic Exstimatio q̄ fere sēp passiue significatiōis ē. & p reputatiōc ac bona fama capit: ut homo magnæ existima/ tionis. i. de quo oēs bene opinātur. Pau. iuscō. Existimatio ē dignitatis illæsæ status legibus ac moribus cōprobatus. q̄ ex delicto nro auctorita te legū aut minuit aut cōsumit. Minuit quotiēs manēte libertate circa statū dignitatis pœna pla ctimur. sicut cū relegatur q⁹uel cū ordine mo/ uetur. uel cū phibet honoribus publicis: fūgi: uel cū plebeius fustibus cæditur: uel in opus publi/ cū datur. uel cū iu eā cām quis incidit quæ edi cto perpetuo infamiæ cā memorat. Consumitur nero quotiēs magna capitis diminutio intercedit id est cū libertas amittit. ueluti cū aq̄ & igni in/

Existo appareo emineo pdo exurgo ex/ dicit. alto. Ci. de diui. Sūmersus equo⁹ uoragine ibo nō existit. Et iterꝝ. Existit hoc loco quæstio subdi/ficilis. Et li. ii. offi. Atq; eo tēpore tantæ discor/ diæ secutæ suut ut & tyrānui existerēt & optima tes extermiuarētur. i. exurgerēt uel exaltarētur.

Extare: emiuere supereſſe. Vir. Torpēt mole noua & sūmis uix cornibus extāt. Vñ extare dicūtur libri qui demortui nō sunt. Ci. quæriut scis: extat oratio. Nā ut de hoste q⁹ adhuc uiuit dicimus su pereſt. quasi nō ē sub terra humatus: ita de reb⁹ extant q̄si extra stāt & nō intra atq; in tenebris latēt. Et ē trāslatio sumpta a statua q̄ stat & ap/ paret. Huius cōtrariū ē Intercido. q' est pereo. Ply. li. 35. utrūq; cōplexus est. Iā uero & onera/ riis nauibus. quouīā & pericula expiugimus ne quis miret & rogosipingi exceptis opeꝝ clarita tib⁹ q̄ & ipsa cōueniet attingi siue extāt: siue i/ tercidet. Interdū extare ē manifestē eē. Lact. lib. iiii. si cælestibus beneficiis extiterit ingratus.

Exlex: qui sine lege uel extra legē uiuit.

Exoculasso.is.uide in dictione Oculo.as.

Exoche eminẽtia uel excellẽtia latine dicit. Vnde Catexochen dr per excellẽtiã. ἐξοχος ἐλληνις

Exodiũ genus cãtus.ut inqt Iul.pol.quẽ cedẽtes de theatro cãtare cõsueuerãt.ab ἐξοδων. Sunt qui exponãt exodiũ eẽ cãtũ.ab ἐξω extra ὠδὴν cantum.Erant enim secundũ eos exodia ridicu lauersibus intexta fabellis atellanis potissimum serta q̃ sine cãtu solebãt iuuenes iactitare.Inue. Tandẽq; redit ad pulpita notũ exodiũ.Et iterꝫ. Vrbicus exodio risũ mouet atellanæ.Sue.in Tyberio.Vnde uox atellanico exodio ꝓximis ludis assensu maximo excepta perebruit hircũ capreis natura ligurire.Exodiũ ẽt significat exitũ quasi ἐξω τῆς ὁδοῦ .i.extra uiam.unde Var. finem uitæ appellat exodiũ.Idẽ.Quod cœperas mõ in uia narra:ut ad exodiũ deducas.Vnde ẽt exodꝫ liber quo iudæoꝝ exitus ab ægypto describitur. Sed secũda syllaba corripit in exodo.tã in ꝓma q̃ i secũda significatiõe.q̃uis alteꝝ ab ὁδοῦ ꝙ nia significat:alterum ab ὠδὴς .i.a cãtu cuius syllaba pen.est prod.

Exolesco.is.cui.ab exoleo fit.& significat crescẽre desino.Vnde Exoletus masculꝰ scortũ:seu paticum cõcubinũ iã adultũ & fere dimissuꝰ quod crescere desinit.Olim Alexãder romanoꝝ imperator exoletos heliogabali iussit deportari alĩ quos ẽt naufragio mergi.Scribit Ply.Hominẽꝫ crescere ad ãnos uiq; tersenos i lõgitudinẽꝫ tuꝫ deinde in plenitudinẽ.Aliquãdo Exolescẽre est uehemẽter crescere.Vnde Exoletus.a.um.p uehemẽter adulto.Plau.Reliqui domi exoletaꝫ uirginẽ.aliquãdo significat ueterẽ fieri i deficere. Agretius.Adolescere augumẽti ẽ:inolescere coagmẽti:exolescere nanescẽtis ẽ.Ply.li.37.Carchedonii nescio an i totũ exoleuerit postq̃ metalla æris ibi defecerũt.Col.li.ii.Nam multa sũt dixi q̃ negligẽtia exolescãt & fiãt sterilia.Vnde Exoletus uetustus:& ab usu remotus.Quinti.li.viii. Obscuritas fit in uerbis ẽt ab usu remotis i ut si cõmẽtarios quis pontificũ & uetustissima fœdera:& exoletos scrutatus auctores idipsuꝫ petat. Lini.Arte agẽdũ exoleto iã uetusta te odio.

Exoluo.is.quod ligatũ erat perfecte soluo.Plau.in epi.tu ut exolnã manus.Lact.li.i. Religionum animos nodis exoluere pergo. Item Exoluere est perfecte soluere.Hiero in prohe.epi.psal.Sũt nõnulli qui uotũ q̃d deo nouerũt se in singulos dies psalteriũ totũ in eius laudẽ esse dicturos: uel diabolo exagitati:uel e cõtra ieiuniorum austeritate:uel debilitate corporis id exoluere nequeãt.Itẽ ꝑmio afficere.Lact.li .v . Imperatori olim deo fides seruẽda ẽ:qui nõ tãtũ minẽtibus sed ẽt mortuis põt uirtutes exoluere.Itẽ Expedite liberare.Ter.in ecy.Illas errote & te simul suspitione exoluas.

Eximo.is.genus uestis q̃ aliis superponit.Sunt q̃ comicoꝝ uestiũ ẽt intelligãt exertis humeris.

Exorbito.as.pe.co.quasi exorbita recedo.Orbita uero uestigiũ est rotæ decurrẽtis siue circuitus. Aug.li.viiii.ci.dei.Non eis cedẽtes ad aliquid approbãduꝫ uel perpetrãdũ q̃d exorbitet ab itinere sapiẽtiæ & lege iusticiæ.

Exorcizare ẽ qd Aug.li.i.de beata uita ẽ per diuina mũdũ spiritũ adiurãdo expellere.Exorcismo adiuratio.Exorcista adiurator.sed spiritꝰ ridẽt barbarismos.ideo dicẽdũ est exorgizaſ uã cõponit ex ἐξ καὶ ὀργιζεν ῥημα καὶ σοφίαςἐξ ὀργιζειν εἰς ὀργιζειν βαλλειν.

Exordiũ.initiũ.Vir.li.iiii.Quonã reginã ambire sũmẽtẽ audiat affatu q̃ prima exordia sumat. Cili.i.ad herẽ.Exordiũ est principiũ oõnis p q̃d animꝰ auditoris uel iudicis cõstituit uel apparatur ad audiẽdum

Exordior.iris.exorsus incipio.Plau in asi. Pergã quo occœpi & ibi cõsilia exordiar.Vir.li.ii.ge. Nõ hic te carmine ficto atq; per ambages & lõga exorsa tenebo.

Exordine sine intermissiõe.Vir.li.iiii.ge.Septem illa totos phibẽt exordine mẽses fleuisse.

Exoriot.nascor.emergo exurgo.Ter. Tu sola exorire q̃ pturbas hæc tua ꝑudẽtia.Er exoriri ĩuidere est.Nã ut Do.inqt.Qui expectãs aliqueꝫ inuadit exoriri dicit.

Exorno.as.ualde orno:seu magnifice apparo instruo.Plau.i aul.Repudiũ rebus paratis exornatis nuptiis.Ter.in eu.Ita uisus est dudũ qa uaria neste exornatus fuit.nũc co uf tibi fœdus qa illã nõ habet.Interdũ Exornare fœdare dr. Idẽ in heau.Ego ne si uiuo adeo exornatũ adeo depexũ dabo ut dõ niuat meminerit semper mei.

Exors.tis.extra sorteꝫ.Cui cõtrariũ ẽ Cõsors.

Exoro.as.pe.pro.orãdo induco:seu orãdo ꝑpetro. Ter.in phor.Nequeo te exorare ut maneas triduuꝫ hoc. Idẽ.Orator ad uos uenio ornatu plogi:finite exorator sim.Interdũ exorare significat pro magna gratia orare præsertiꝫ q̃n cũ duobus accusatiuis cõstituit.Plau.in cap.Vnum exorare uos finite nos.Sic dicimus.Hoc unũ te exoro. Hoc est unũ pro magna gratia siue unũ magno pere te oro.Quod ꝑ positio ex.& oro cõmode & naturaliter expetunt.

Exorabula.ab Apuleo uocãt oĩa artificia liamẽta q̃bꝰ orator p uiꝫ eloq̃ntiæ iudices exorat.

Exos.sine osse.Lucil. Exos & exanguis tumidos perfluctuat artus.

Exosso.as.ossa detraho.Ter.in adel.Cõgiũ istum maximũ in aqua finito ludere pauliſp.Vbi ego uenero exossabitur.Apul.Exquamatus atq; exossatus piscis uix palpitat ãplius.

Exoticus.a.um.pe.cor.peregrinus aduẽticꝰ.Plau. in mus.Nõ pñt olere unguenta exotica . hoc est aliunde apportata.

Expãdo.is.uide in dictione pãdo.

Expalpo.as dicio.Plau.in aul. Nũc seruus argentum a patre expalpabit.

Expapillo.as.usq; ad papillã denudo.Vñ brachiũ expapillatũ dr.Pla.in mili.Idẽ cõnexũ in humero leuo expapillato brachio.

Expato.as.pe.pro.Expatare est in locũ patẽtem se

dare. Pacu. Expatãt se oĉs: publiceq; oñdunt. Et sic a pateo. fit. Quidã a spariũ deriuãt. nr sit Exparare in spariũ se cõferre. Sed & spatiũ a patendo deducit. Nihil. n. aliud ẽ spariũ q̃ locus siue tẽpus patẽs. Hoc ẽ iteruallũ uel loci uel tẽporis.

Expectoro. as. pe. co. extra pectus eicio. Ci. li. iii. deora. Tũ pauor mihi sapiẽtiã oĉ3 exalato expectorat.

Expello. is. ei. ici. o. Plan. Ancillã domo expulit.

Expulso. as. frequẽtatiuũ. q d̃ significat frequẽti pulsu agito. Mar. Si me nobilibus scis expulsaſ siniſtris sum tua si nescis rustice redde pila3. Hic Expulsor. & expultrix uerbalia. Ci. Expultrixq; nitiorum.

Expulsi3 aduerbiũ. significat frequẽter pulsãdo.

Expeculiati. dicũtur serui sine peculio. quo uocabulo utitur Plau.

Expecto. as. ab ex & specto significat obseruo. Te ren. in an. Expecto qnid uelis. Quoniã uero aspicientes aliq d diligẽter manere diutiq; eodẽ loco solemus expectare. quadoq; pro manere capitur & operiri. Ter. in phor. Senẽ quoad expectatis neſtrũ? Itẽ p desiderare. quoniã q̃ desideramus cum uoluptate aspicimus Virg. Expectate uenis. Ter. in an. Expecto q d uelis. i. desidero scire q d uelis. Vñ expectatus p odioso & molestæ uitæ. Nã filiis parẽtes aut amabiles sunt. aut expectati. amabiles boni expectati mali. quoq; mois in dies singulos expectãda & exopãda ẽ. Itẽ p spectaſ. Vir. li. i. gc. Sed illos expectata seges uacuis eluſit aristis.

Expedio. is. pe. cor. libero & quasi pedum ligamẽta diſſoluo. Sisen. libro tertio hiſto. Inermes armatos impeditos expedit. Aliquando ponitur p Explico. Seneca. Iam diu utile sit expedi. Aliquando pro certa fero. profero. Virg. Cereremq; canistris expediunt. Aliquãdo pro extollo. Idẽ. Tu uero augurium rutili clamore salutant expediuntq; manus. Et expedire est utile seu bonum ac necessarium esse. Sed hoc tantum in tertia persona singularis uel plutalis numeri. Ter. Heau. Expedit bonas eẽ uobis. Idem i phor. Nostra pte culpa facimus ut malos expediat esse du3 nimium dici nos bonos studemus & benignos. hoc est contigat & quasi necesse sit.

Expediti milites dicuntur leuiores armaturæ & sine impedimentis. Expeditio uacatur cum exeũt milites ad bellum. q̃ expediant aut se a cæteris negociis, Curtius. Omnem expeditionez ac militarem apparatum adduxit.

Expendo. is. di. snm. pondero. Plau. in aſt. Quot pondo te censes esse nudum? At pol ego qui te expendi scio. nndus uinctus centũ pondo es per pedes quando pendes. Quandoq; significat exacte examino consydero. Ci. li. i. offi. Quæ contemplantes expẽdere oportebit: quid quisq; habeat: sua eademq; moderari. Ambro. li. i. offici. Expendat atq; examinet uerba sua. Quandoq; est perfecte soluere. Virg. li. ii. Et scelus expendiſ se merentem lachaonta ferunt ideſt perſoluiſſe. Quandoq; exponere erogo. Vnde Expensæ dicræ sunt. Hiero. Qualiter fauente deo tota hæc dies expendatur in laudem & cum gaudio celebretur.

Expensa. æ. sumptus.

Expio. as. uide in dictione Pio. as.

Expergo. is. xi. ctũ. quasi exporrigo. a somno excito. Ci. Expergere iam. nndc Expertectus excitatus. q̃ recentes a somno exporrigi & extendi solemus.

Expergisco. is. & Expergefacio. & Expergifico ac tiuam significationem habent. Plynius. Vtica lethargicos expergiscit tactis cruribus magiſq; fronte. Gel. Ingenio expergiſicando rarq; idoneas. Ci. Expergere facias scripsit pro re expergefacias. Expergiſcor. & expergefio passiuam. Ci. Expergiſcimini aliquando atq; exurgite. Ab Expergiſcor fit Experrectus secundu3 Diom. Expergitus ab expergor. Et expergefactus. ab expergefio. Expergitus dicitur q̃ faciatis somno spõte nigilat. Vnde & Lucil. ait. Ego e somno puertos cum mane expgitus clamo. Exprectus a qete impeditus. Sal. Experecti somno: arreptis armis tumultum facere Expergefactus q̃ per aliu3 somno excitatus est. Festus aliter. Experrectus q̃ per se uigilare cœpit. Expergitus ab alio excitatus quem solemus dicere expergefactum.

Experior. iris. expertus significat tentare. Terẽ. in heu. Ota prius experiri consilio q̃ armis sapientem decet. Vnde inexpertus intentatus. Virgil. Nequid inexpertum frustra monitura relinquat. Et experiri docent. Idem. Vos & cyclopea saxa experti reuocate animos. Vnde experti periti dicuntur. Experiẽtia usus doctrina.

Expes. ab ex & pes. sed. s. abiicitur & significat extra spem: uel sine spe.

Expers. extra partem: uel sine parte. & ponitur pro ignaro rudiq;. & nullam rerum experiẽtiam habenti. Apul. homo rudis: omnium bonarum artiũ expers. Quãdoq; etiam pro eo qui nõ sentit. Vnde expers dolens: qui non sentit dolorem. Expers mortis: qui non moritur. Experſ lucis q̃ non habet lucem. Quidam hoc nomen componi nolunt a pars. quidam ab experior.

Expecto. is. penultima correpta. Vide in dictione Appeto.

Expilo. expilas penultima producta. diripio depsoni furtiue fraudo. dictum a pilis romanorum telis. uel a græco πιλῶ q̃ ὀπιλῶ ideſt complano. q̃ qui e domo supellectilem detrahunt æquare ac complanare omnia uidentur. Inde apud iuriſconſultos tiulus est de crimine expilatæ hæreditatis: & qui alienam hæreditatem expilauerit extraordinarie solet coerceri. Ci. in patad. Si socios spolias æraium expilas. Ouidius li. iii. me. Expilatq; genis oculos.

Expiro. as. penul. produc: dictu3 est a spiritu effu, sorue a spiraminibq; quaſi spiritũ emitto. Luc,

libro tertio. Expirans animam pulmonibus ægre agebat. Aliqñ per se plenum elitut Expirauit. i. mortuus est.

Expiscor.aris. diligenter quæro ubi nam pisces lateant. Sæpius tamen Expiscari pro indagare sumitur. Ter. in phor. Perinde expiscare quasi non noris. Quandoq; pro iurisperitum esse. Plau. Tandēq; nescio quid ab eo expiscat.

Explano.as.pc.p. perfecte planum facio. declaro. Sal. De cuius moribus hoīs pauca prius explanāda sunt q̄ initiū narrandi faciam.

Explanto.as. Vide in dictione planto.

Expleo.es. perfecte impleo seu facio. Virg. lib. iiii. geo. Improbus ingluuiem ranisq; loquacibus explet: Sal. Neq; prius iugulandi finis fuit q̄ illa omnes suos diuitiis explcuit. Interdū Cōpleo seu perficio. Virg. Discedam explebo numerum reddarq; tenebris. Ply. li. 36. Vlcera eoꝝ purgant leniter: explēq; cicatrices & emēdant. Interdum eō solor. Terē. in heau. Hem tot mei solius solliciti sunt causa ut me unum expleant. Interdum Minuo. Naꝫ ex. quandoq; priuariua est. Ennio. Nauibus explebant se se terrisq; replebant.

Explico.as.pe.cor. pprie extēdo: emitto. Ci. Quæ uirtus præter cæteras totam se ad alienas utilitates porrigit atq; explicat. Per translationē significat explano ostendo. Idē. li. iii. offi. Vt quædam sibi concedantur quo facilius quæ uolunt explicent. Item extraho. Oui. Atq; explicat ense. Item exhibeo. Mar. Explicat & cœnas uniea mensa duas.

Explodo.is.pe.p.si.sum. ab ex. & plodo significat cū sono elido q̄d sit cuiꝫ rem quæ nō placuit clamore & gestu ac strepitu damno. Nec proprie idem est q̄d manibus cū sono pulsantibus eicio sicut Lau. Valla docuit. Nec supplodo est pedem terræ incutio. Nec complodo. significat aduersas manus inuicē collido. Q̄d non significat exse. alioquin Cicero frustra pedem adiecisset. lib. i. de ora. Pedeꝫ nemo Illo iudicio supplosit. Similiē Quīil. li. xi. Pedis supplosio ut loco est opportuna ut ait Ci. in cōtentionibus aut incipiendis aut fouendis: ita crebra est inepti hominis & desinit iudicem in se conuertere. Aliquando per translationem supplosus pro reiectus ponitur. Dama. papa. Hieronymo. Absciſſis opinionibus: ambigui tatibus supplosis. Idētidem de Complodo dicendum est: quoniam & Hieronymus libro numerum manibus addidit. Iratusq; balach. contra Balaam Complosis manibus ait ad maledicendum inimicis meis uocauī te: quibus ecōtrario tu modo benedixisti. Et ī Ezechi. Ecce cōplosi manus meas super auaritiam tuam. Apuleꝫ scribit. Complodere uacuas manus doloris & mœstitiæ signū esse. Quintilianus libro undecimo. Naꝫ etiam & Complodere manus scenicum est: pedes applodere interim licet. Præterea q̄ ista uerba a plodo cōposita non nisi actibus pedis nel manuum accōmodari possint minime crediderim q̄uis plærūq; accommodentur. Lactantius enim libro de opi. ho. ad linguæ actum usus est complodo cum dixit. Bestias etiam potu adiuuat. protenta enim cauataq; hauriunt aquā: eamq; comprensam liguæ sinu ne tarditate ac mora effluat: ad pallatū celeri mobilitate complodunt. Hieron. libro Iudi. Cœperunt buccinis clangere & complodere inter se lagenas. Cumq; per gyruꝫ castrorum in tribus pcesonarent locis & hydrias consregissent: tenuerūt sinistris manibus lampades ı & dextris sonantes tubas: Præterea q̄ Explodo significet eiicio manibus & quidem consono pulsantibus. nequa q̄ uerum est: quoniam si eiicio significaret. Cicc. libro quarto de fi. bo. nō dixisset. Quærimus aūe nō q̄ sit iaꝫ sed uñ sit explosæ eiectæq; sententiæ pirronis Aristonis Herilli. Et pro Cluē. Te uero illud idem q̄d tum explosum & eiectū erat nisi eci tulisse demirot. Si autem significat per pulsationem eiiciendum quempiam manuum uel pedum siue alio aliquo liquet explodo non significare eiicio: quoniam. & copulare debet diuersa & non temere Ciceronem eiecræ & eiectum subtexuisse credi par ē. Quādoq; Explodere significat aliquid tanq̄ indignum seu inutile eiicere. Cice. libro secundo de diuinitate. Sed hoc genus diuinationis uita iam communis explosit. Applodo etiam Hiero. Pedibus accommodauit: Sicut supplodo contra Virgi. scribens. Recordaee quæso illius diei quando mede tesurrectione corporis prædicante ex latere subsultabas & plaudebas manu & applodebas pede. Idem Domiano. Nā si applosisset pedem: intendisset oculos: rugasset frontem: iactasset manus: uerba tonuisset: tenebras ante oculos offudisset iudicibus. Igit applodo cō plodo Explodo Supplodo & si q̄ alia reperiāt se cundum rei actum cui applicantur: ita sumi opoetet. Et quicquid significat quatio: eiusq; compo sita idipsum plodo eiusq; composita designant: nisi q̄ in sono pulsationis diuersa esse existimo: & quibusdam actibus rerum ista nō accōmodari quibus illa.

Exploro.exploras. penultima producta. Exclamo. & cum fletu quodam uociſero. Varro. Gemit explorat. turbam omnem concitat. Vnde tractuꝫ est ut capiatur pro intentius ac etiam cū uoce inquirere. Virgilius. Exire locosq; explorare nouos. Hinc Exploratores dicti sunt. Interdum Explorare dicitur obseruare. Idem libro nono. Nec non & trepidi troes formidine portas explorant. Interdum probare. Cic. in Catone. Quis est tam stultus quamuis adolescens cui sit exploratum se ad uersperum esse uicturum? Interdū deliberare. Virgilius. Tuus o regina q̄d optas explorare labor. Interdū siccare. Idem libro primo. Geor. Et suspecta socis explorat robora sumus.

Expono.is.pc.p. explico declaro. ostendo. Ci. li. i. Phil. Anteq̄ de rep. scribam. P. Con. exponā uobis breuiter cōsiliū pfectōis & regressionis meæ. Vnde Expositio p interptatione. Idē. Vocat ad

cœnam: deinde ipſe ꝓtorē: exponit copias ſuas oēs. i. oſtēdit. Ponit qñ ꝙ extrahoi & ꝗſi extra pono. Virg. li. xi. Socios de puppibus altis ponentibus exponāt. Quādoq; ꝙ Abricio. Vñ Infantes abiecti ut pereant Expoſiti: ſiue Expoſiticii dñr. Ter. I heau. Erat hic corinthia anus haud ſ pura. et dedi exponēdā. Plan. Reuertar ad illā; puellā expoſititiā. Quādoq; ꝙ expēdo. Solinus. Cū magnā his pecuniā expoſuiſſet. Quādoq; ꝙ Expromo. Ci. Cum tibi expoſita eſſet ad prandium oſa Pamphilia.

Expoſco. is. ulde in dictione Poſco.

Expoſtulo. as. pe. cor. Exqro. cōqneror. ſeu ꝗrelam apud eū ipſum depono q fecit iniuriam: & cū ꝗre la amicos inſto. & ꝗſi officiū amicitiæ ſ alio deſydero. Et nō ſolum abſtō cū ꝓpoſitione inngitur ſed etiā alii abſtō. Marcus Ciceronis filiꝰ. Lenis & facilis a te exitimari debeo: q nihil tecū de ipſis rebus expoſtulē. Aliqñ ſine ipſo abſtō ut cū iniuria de qua qs rōnē poſtulat in actō ponit. Et tāc etiā; ſignificat exqro. Ter. in an. Sed qd agam ad eā ne & cū eo iniuriā hāc expoſtulē? Iniuriā. i. rōnē ſiue cā; iuriæ. Aliqñ expoſtulat ē nehemēt poſtulare. i. uehemēt uelle: rōne ex ꝙ mītū auget. Poſtulo uōꝙ uolo ſæpe ſumit. Ter. I an. Etiā me nūc ſeducere iſtis dictis poſtulas. De expoſtulo Idem in adel. Si me in illo credidiſti eſſe hominū; numero q ita putāt; tibi fieri iniuriam ultro ſi quā facere ipſi expoſtulant & ultro accuſant. Do. Expoſtulatio ꝗrela aduerſus illū ipſum q peccauerit

Exprimo. is. pe. cor. ꝑmendo extraho. Ply. Expreſſo uino infundit aqua ninaceis. Aliqñ Declaro manifeſto. Macro. Nihil unq̄ locutus fuit expreſſiꝰ Hiero. in plo. Tobiæ. Quicquid mihi ille hebraicis uerbis expreſſit hoc ego accito notatio ſermonibus latinis expoſui. i. elocutus ē. Idē. Et nomē dñi tetragrammaton in qbuſdā græcis nolumi nibus nſq; hodie antiqnis expreſſum Ihis inueni mus. i. clare nel ꝓprie ſcriptum.

Exprobro. as. pe. cor. ꝗ aliis ꝓſtiti cōmemorans im ꝓpero. Ter. Nam iſthæc cōmemoratio ꝗſi exprobratio ē memoris bñficii. Sumit tñ exprobrare ꝙ qualēcūq; culpam obiicere. Onid. lib. xii. me. Trepidoq; fugā exprobrauit amico. Et apud eūd gelliū. Exprobrauit incredulitatē illoꝝ.

Expugno. Vide in dictione Pugno.

Expūgo. is. Extrudo. atq; amoueo. Perſins. Expurgam nanq; eſt ſcabioſus & acri bile tumet. Vnde etiam ſignificat milites ab exercenda militia repellere adēpto ſtipēdia ſignificat. Seneca li. iiii. de bñfi. Pignus eſt ꝓtinus aliud. inuicem mittere & munus munere expūgere: q d ſignificat delere ne debere nideat. Milites. n. pactis ſcripti inſerūt legioni & iurāt ut docet Vege. li. ii. Inde expūcti dicti deleti & a militia remoti. Itidē Expūgi dñr iudices qñ amouent a indicando ueluti cancellati ex albo indicū. Diſpūgere quoq; ſimile ē. q d ſignificat Cōferre accepta & data ſicut Papinianus iurecōſultus docet.

Expuo. is. cū faſtidio aliquid elicio. quaſi pus extra mitto. Pus autem eſt oſs humor corpori onerous. Virg. Et periculoſam; cū tuſſi miſer expuo ſanguē. Ter. per tranſlationem ſ eu. dixit. Illā ubi ex pueret miſeriam ex alo.

Exputo. as. pe. cor. ab ex. & puto. componit ſignificatq; ex arbore puto & incido. Col. lib. xi. Palos una opera cædere & exputatos acuere cētū numero poteſt. Itē Exputare eſt perfecte ſiue exta putare: ut apud eundē. li. iiii. Deinde uelut neteranam uitē totam exputare: & ad unam materiā firmiſſimam redigere nodoſq; & cicatrices alleuare ſatis officiū eſt. Itē eſt perfecte intelligere ſeu diſcernere. Plancus Ci. Quæ mens eā: ant quoq; conſilia a tanta gloria ſibi uero etiā; neceſſaria ac ſalutaria anocarint & ad cogitationē conſulatus bi meſtris ſūmo cū terrore hominū; & inſulſa cum eſſi agitatione tranſtulerint exputare non poſſū;. Exputare nero cōpoſitū ab ex & ſputo habet puſyllabam pd. & ſignificat ꝗſi extra ſputare.

Exquiro. pe. p. diligenter inqro iecerno eligo. Vñ Exquiſita opera. dūr opera electa ꝗſi diligēter q ſita. Plan. in am. Te certo heri aduenientē illico & ſalutaui & nalniſſes ne uſq; exqiini.

Exquiliæ tantum pluraliter. romæ mons erat ab excubiis regis: uel q excultæ fuerint a Tullo rege. Oui. lib. faſ. Adde q excubias nbi Rex Ro. agebat qui nunc exquilias nole collis habet. Hic & exquilinq; mons dicit. Var. Exquilinus mons ſe pnceps apd ædē lunōis lucinæ ubi ædituus habitare ſolet.

Exta ꝓprie iecur. cor: & pulmo dūr quia in parte ſuperiori locant ab extando. Et lien & iecur hoc nomine appellant: quoniam ſupra inferiora inteſtina locant Vir. in ge. Pinguiaq; ſ uerubus torrebimus exta colurnis. Oſa ſimul cōplexus eſt. Romanoꝝ religio ſemper extoꝝ caput putauit iecur Vñ Feſ. Hæc oſa exta dici putauit quia diis pſeeent qui extant eminētq; ut nō a ſitu: ſed ab oſſō dicta putarit. Scribit Ply. lib. 30. ꝓcordia uocari uno nole exta in homine.

Extales: nia purgandæ alui. Hiero. in li. ꝓ. Et com putreſcebant ꝓminētes extales eoꝝ.

Extemplo aduerbiū tota una dictio. ſignificat ſtatī ꝗſi extra tēꝓus. hoc eſt tēporis cōmoditatē. Templū. n. dī locus manu deſignatus in aere poſtquē illico captant auguria: ſeu q augures ſtatu; uiſis anſpiciis: uel a tēplo cæli oculos auertebant: uel e templo terræ diſcedebant.

Extipices. pe. cor. dicti ſunt haruſpices ab extis inſpiciēdis. Extiſpiciū ipſa extoꝝ inſpectio q alio nole haruſpicina dī.

Extēpore duæ ptes ſunt: & ſignificat ex ꝓuiſo & imꝓmeditate. Ci. Quos credimus expedire rei & cōſiliū extēpore capere poſſe. Inde uocat Extēporalis ſine Extēporaria ofo. Vide in dictiōe Temporalis. Aliqñ ſignificat extēpore ꝙ tēporis conditione. Ci. li. iii. off. Huiꝰ gñis ꝗſtiones ſunt hæ oēs in qbus ex tēpore officiū quæritur.

Extendo. is. Vide in dictione Tendo.

Extenuo. as. ualde tenuē facio: ſiue minuo. Ci. li. ii.

ad herē. Defensor ãt fuisse causam negabit si potē rit: aut eam nehemẽter extenuabit.

Exterreo.es.rui.ritũ. uide in dictione Terreo. Hinc Exteritus q̃d modo pauefactũ significat. Virg. Plausumq; exterrita pẽnis. Dat tecto ingẽtẽ. Mõ accensum inflãmatum. Idem. Sæuit agris asperq; siti atq; exterritus æstu.

Exterebro.as.pe.cor. extra: nel ualde terebro. Per translationem significat aliquid extorqueo scru/tor & curiosius quæro. Var. atq; oẽs adeo perqui rit atq; exterebrat artes.

Exter.a.um.pe.cor. idem q̃d externus. Vnde Sta. Exter. honos dixit.

Externus.a.um. idem q̃d Exter. Virg. li. iiii. Et nos fac extera quærere regna. Fitq; ab Exter. q̃d ab Extra deduci certũ est. Huic Exterior Extimus si cut Ab Interus interior intimus.

Externus.a.um. q̃d. nõ est ex patria. Lin. lib. i. Ti/mor deinde patres incessit ne ciuitatem sine im/perio exercitum sine duce multa circa ciuitatem irritatis animis uis aliqua externa adoriret. Pro/prie autẽ q̃d foris & palam est. Ar hesternus cuj h. & s. fit ab heri. Ci. li. i. tus. Dici. nõ potest q̃ sij hesterna tua disputatione delectatus.

Externo.as. ab ex & sterno dementẽ facio. Pacu. Sj eccam miseram quã frequẽs luctus extenuauit.

Exterraneus: aduena quasi ex ai.a terra. sicut Con/terraneus qui est ex eadem terra q̃uis id nomen parum ab eruditis usurpetur. Exterraneus etiam uocatur qui ante tempus natus uel potius eiectus est. Dictus q; eum mr exterita ejecerit.

Extero.is.pe.cor. extra tero: aut terendo extraho. Col. li. ii. Cum rursus ampliot messis prouenerit. quicquid exteret capistrio expurgãdũ erit. Var. li. i. de re. rus. Apud alios exteritur grege iumen/torum inacto. & ibi agitat e pticis q̃d ungulis e spica exterunt grana. Exterere etiaj dicimus aciẽ ferri ut exacuta sit.

Extermino.as.pe.cor. extra terminos mitto. Ci. li. iii. offi. Atq; hoc omne gñs pestiferum atq; inim rium ex hominũ cõmunitate exterminandũ est. Aliq̃ Exterminare ponitur p demoliri. Hiero. in Matth. Exterminantur exules qui mittunt ex/tra terminos. Cum ergo in eu. dr Exterminant sa cies suas semper demoliunt debemus accipere.

Extillo.as. ab exet stillo. Vñ et distillo extiliare gut tare & gutratim finiri. Ter. in phor. Hisce ego il lam dictis ita sibi incẽsam dabo ut ne restringuas lachrymas si extillaueris. i. si lachrymæ ex corpo re guttarent: aut corpus guttatim finiretur: uel to tum in lachrymas conuerteret.

Extimesco ualde timeo actiuæ tantum significatio nis repi. Ci. in Cato. Q̃d igitur adolescentes & hi quidem non solum indocti sed etiaj rustici cõ temnunt: id docti senes extimescent?

Extinguo. ab ex & Tingo. minorem in se uim hẽt q̃ opprimo. Ci. in Læ. Primum danda opera est ne qua amicorum dissidia fiant. Sin tale aliquid euenerit ut extinctæ potiọ amicitiæ q̃ oppressæ ui dcãtur. Quasi q̃d extingui possit reclamari: q̃d opprimi non queat. Aliquando Extinguere est perfecte distinguere. Idem I hortẽ. Quaj si subtra xeris: qui. i. quomodo extingues artifices abscio Aliquando significat occidere destruere. Lact. li. iii. Cælestes animas una cum corporibus extin/gunt. Idem li. iiii. iudæoꝝ. nomen & gentem. Ve ipasianus extinxit. i. deleuit. Terẽ. in adel. Sen animam primum extinguerem ipsi qui illud pro duxit scelus. i. auferrem.

Extispex idẽ q̃d haruspex. hoc ẽ q extis inspectis futura p̃dicit: a quo Extispiciũ. & Extispicina.

Exto.as. extiti supinum non legi. Vide supra post Exisio.is.

Extollo.is. Vide in dictione Tollo.

Extorris qui est extra terram. i. patriaj eiectus. sicut Exul. extra solum Gel. Exul extorrisq; esto. & p/prie uagabundus. Sappho ad phaonem. At uos Extorrem tellure remittite nẽm.

Extorqueo.es.si.sum. ueltum. significat tormento ueritatem elicio. Aliquando etiam per uim ausc ro: extirpo euello. Do. Torquemus hominem ex torquemus ueritatem. Ci. in Cato. Nec mihi hũc errorẽ dum uiuo extorqueri uolo. Liui. li. ii. Neq; ambigitur quin Brutus qui tantum gloriæ super bo exacto rege meruit pessimo publico id factu/rus fuerit si libertatis immaturæ cupidine priorũ regum alicui regnũ extorsisset.

Extra præpositio seperata cui cõtraria ẽ in significa tione Intra. Ab Extra deducuntur. Exter. extenj exraneus. extrarius. Extrinsecus. extro. as. extror/sum. & extremus.

Extrarius. alienus qui extra focum sacramẽtũ iusq; est. Ptæterea minabat si extratio nupsisset i nihil se filiis eius ex paternis eorum bonis testamen/to relicturum. Hic accipitur pro eo qui nõ sit do mesticus & ex eadem familia.

Extraneus. qui est ex altera terra. quasi exterraneus

Extremus.a.um. modo initium alicuius rei. Plau. Ab extremo narrare incipiam. i. a principio. Mo do finis. Virg. Extremũ nunc arethusa mihi. Fo nitur nonnunq̃ pro sæuo pessimo. Idem illaj ter ra parens ira irritata deorum extremam ut pcihi/benr coco enceladoq; sororem progenuit. Hoc est pessimam. Q̃d non sine ratione esse uidetur. quando quidem medici affirmant deteriores eẽ qui ultimi nascuntur.

Extrinsecus. penultima correpta. Vide in dictione Intrinsecus.

Extrico.as. penultima producta. ab ex & trico: q̃d a tricis fit. Triæ autem sunt impedimẽta & im plicationes. Et est Extricare. explicare. Lact. li. 6. Deniq; muta quoq; animalia cum fraude ca/piuntur si aliquo se modo in fuga extricauerint fiunt postmodum cautiora. Col. li. iiii. Sylueſtris ager p̃cipue est eligendus quiet si frutetis aut ar/boribus obsessus est: facile extricatur. q; suapte na tura q̃cũq; gignũt nõ penitus nec l pfundũ radi ces agũt: sed p sũma ter dispgũt atq; deducũt.

Extricabile. a quo exiri potest. Cuiọ cõtrariũ ẽ inex tricabile. Ply. li. 36. Intus labyrinthuj in extrica/

bilē: quo ſi qs improperet ſine glomere lini exitū inuenire nequeat.

Extro.as.exeo. Nam ſicut intrare ingredi ē. ita extrare egredi. Afra. Simul limen intrabo: illi extra bunt illico.

Extrorſum. ſignificat extrauerſus: ſicut introrſuz intra uerſus.

Extruo.is. ædifico. Hiero. ad Iulianū. Extruis monaſteria. multus a te numerus ſuſtēlat. & Extruere ordinare. Cic. in Cato. Caret epuis: extructiſq; mēſis frequentibus poculis.

Extrudo.is.pe.p. extra trudo: per uim expingo expello. Ter. in ecy. Eo amantē luitū Pamphilū extrudit. Plau. in aul. Nā q̄ nunc me cā extruſiſti ex his ædibus.

Extundo.is. extorqueo. uel inuenio. Vir. li. i. Geo. Vt uarios uſus meditādo extūderet artes paulati.

Exturbo.as.e loco deicio.

Exuberto.as.pe.cor. q̄ſi ſuperabūdo. Tractū ab uberibus lactantibus. Col. in pfa. In aſia myſiaq; dēſa & glutinoſa terra maxime exuberat.

Exupero.as.pe.cor. ab ex & ſupero. q̄ſi ſup ſupero.

Exudo.as.pe.p. Emitto. Ply. Eſt aūt tnū genera unū arbor ipſa exudat humi: mō alterę manat in plaga. Virg. uero li. i. ge. Exudat inutilis humor. dixit p exudaſ. Nō. n. humor ſed terra deſudat.

Exugo.is.pe.cor.xi.ctū. q d̄ & Exugeo. es. dī. pro extra ſugo. Plan. Iam ego me cōuertam in hirudinē: atq; eoꝝ exugebo ſanguinē.

Exuccū. p duplex. cc. dī. q d̄. eſt ſine ſucco.

Ex uinculis cām dicere. ſignificat uinctū reſpondere criminibus.

Exuerię. purgatio quædā domus ex qua mortuus ad ſepulturam ferendus ē q̄ purgatio ſit p euerriatorē certo gñe ſcopaꝝ adhito ab extra uerrendo dictę.

Exul. ab Exilio. is. ſicut pſul a pſilio cē cōuenit: unde & exiliū eſt q d̄ analogiaz uerbi ſeruauit. Nec obſtat mutatio. lſę i. in u. cuphoniæ cā. ne exil et pſil dicatur q̄ minus exilis & in nōcina eſſet pronunciatio. aut certe ab exulto & pſulto ſunt in q bus ſicut & in cæteris Inſulto reſultoq; frequētātis mutat i. in u. Nā Exulto notū ē. A pſulto apd Liu. li. vii. Si tu permittis uolo ego illi belluæ oſſ dere qſ adeo ferox pſultat hoſtiū ſignis me ex ea familia ortū quæ gallorę agmen ex rupe Tarpeia deiecit. Eſt igitur exul ab exilio & pſul a pſilio. Pari. n. modo iſta ſumi oportet: ut unde exul. inde & preſul & unde præſul inde & exul extra præpoſitiones capiamus. Nam exul non quiſque Aſr. n. ob recte dī niſi cum exilierit unde exulat. facinus ab eo admiſſum in eum animaduertere tur: ut fit ꝓpter aliquid morte dignum i cuius cauſa in exiliū pfugit. Ci. p Aulo Ceci. Exiliū nō ē ſuppliciū ſed perfugiū portuſq; ſupplicii. Nam q uolunt pœnā aliquā ſubterfugere: aut calamitatē eo ſolū uertūt boc ē ſedē & locū mutāt. Itaq; ſ nl la nſa lege reperiet apud cæteras ciuitates maleficiō ullā exilio eſſe mulctatū: ſed cū oēs uſcula neces ignominiaſq; uitant q̄ ſunt legibus cōſtitutæ cōfugiāt q̄ſi ad arma in exiliū. Qui ſi in ciuitatē legis uim ſubire uel lētnō prius ciuitatē q̄ uitam amitteret. Exul tñ ēt qs dī cū ſit innocēs ob ſuſpitionē ſeditiōis aut pditionis. Vñ Feſtus inq. Solum aūt qn ſignificet locuz qs dubitet. cū exules quoq; dicā loco pfiæ ſuæ pulſi. Ci. p domo ſua Hūc tu ēt portētoſa peſtis exulē appellare auſus es cū tātis ſceleribꝰ eſſes notatꝰ? Et iterę. Quid. n. exul. ipm per ſe nomē calamitatis nō turpitudis

Exulo.as.pe.cor. pfia priuatus ſum. Et duobus modis dī. ſ. de loco in quo exul ē: & de quo ejectus eſt. Ter. in eu. Nam domo exulo. Hiero. ad Paulinū. Eſchines cū rhodi exularet.

Exulto.as. ab ex & ſalto. a. in n. mutata ſignificat geſtu corporis lætitiā exhibeo. Dicimuſq; Exulto rebus proſpere geſtis. Cic. li. de rep. Eſt igitur q dā turbulētū i hoſtibus ſingulis. q uſ exultat uo luptate: uel moleſtia frangit. Hiero. in puer. Lætant cū malefecerint & exultant in rebus peſſimis Itē Exultare ē cū iactantia gloriari. Ci. in Cato. Annibalē inueniliter exultantē pariētia ſua molliebat. Itē ē geſtu uel dicto inianam facere. Virg. li. v. Exultantiaq; hauſit corda pauor. Itē Sæuus Ci. li. iiii. de. rep. Quæ ſanguine alieno: quæ oculi crudelitate ſic exultat: ut uix hoſtum acerbis funeribus ſatiet. Hæc tñ ſignificat ad idē redcōt: ut Ex altare ſit ſupra modū exilire atq; efferri: & q̄ſi geſtibus ſaltibuſq; affectū aſ oſtēdere ſiue ira id fiat ſiue ſæuitia: ſiue uoluptate aut alia aſ affectione. Proprie uero Exaltare ē extra ſaltare. Virg. li. iii. Exaltantq; uada atq; æſtu miſcent arenæ.

Exundo.as. Vide in dictione Abundo.

Exuo.is. ab ex. & ſuo. q̄ſi diſſuo & exoluo. Virg. extulit exutaſ tēdēs ad ſydera palmaſ. Quādoq; ſpolio. Cui cōtrariū ē Amicio. Liu. li. i. Primo ſe agro paſno auitoq; exuiſſe deīde fortuniis aliis. Lact. li. i. Exuunt etiā neſtibus flagitante pplo. Q ñz Detraho. Virg. li. ix. Sic ait illachrymans: humero ſimul exuit enſez. Q ñq Denudo. Idē magna oſſa lacertoſq; exuit. Quādo q Depono. Ci. pro Liga. Nō ne hūanitatē olim exuiſſes.

Exuuiæ. ab exuēdo. ſicut Induuiæ ab induēdo. Et nō ſolū holum tegmina aut ueſtes dīr: ſed etiam aſaliū. Virg. li. ii. ge. Cū poſitis nouis exuuiis.

Littera a Priſciano inter mutas numeratur ab aliis inter ſemiuocales eo q a Vocali inciptat & in ſeipſam terminetur. Hæc alio nomine digamma dicta eſt: quia duplicis gammæ Figuram detineat. Ea in latinis tantum uidetur. in græcis uero ph.

Faba. genus leguminis notius q̄ ut a me declaretur Cuius diminutiuum eſt Fabula.

Fabanus.s.um.qđ ad fabam pertinet.ut insulæ fabariæ.De quibus Ply.Insulis quas ob id fabarias appellant: qa.ſ.ſponte fabas gñent.

Fabalia.Ply.Sed maior pars malunt fabalia maturæ ſatonis q̄ trimeſtrem fructum eius.Nam ſiliquæ cauleſq; gratiſſimi ſunt pabulo pecori. Col. li.ii.Veteres ruſticos plærūq; dicentis audio male ſe maruta fabalia q̄ fructum trimeſtrem.

Fabius a faba cognomen eius qui fabam optime ſerebat.Sic Ciceriones Lentuli piſones & huiuimōi Fuerunt autem Fabii nobiles romani ex quibus Idibus februariis una die trecēti & ſex ad unū occiſi ſunt per Iſidias a ueiētibus iuxta Cremerā fluuium.Quorum cædem. Ouid.lib.2.faſ.ſic deplorat.Vna dies fabios ad bellum miſerat omnes ad bellum miſſos perdidit una dies.Sed qui primus Fabius dictus eſt Allobrox q̄ apud flumen Iſarā Allobrogum regē eciderit.

Fabianus.nomen uiri proprium.Fabianus.a.um.a Fabius fit.Vnde dicitur Arcus fabianus qui cōſtructus eſt iuxta regiam ſ ſacra nia.

Fabatia.a ueteribus dicebaſ gñs libi. Ply. Quin & priſco ritu fabatia ſuæ religionis diis inſacra eſt.

Fabula diminutiuum a faba.Plau.in Sti. Pro operibus noſtris ſatis commodulæ nucibus fabulis :ſiculis.Eſt & fabula res paſſi; diuulgata etia; ſi uera ſit a fando dicta.Iuue.Et noua nec triſti per cētas fabula cœnas.Et fabula q̄ ad dclectationem & utilitatem inuēta ē.Eſt rez nec uerarum nec uerſimilium:ut q̄ daphne uerſa ſit in laurum.Apologus non differt a fabula:ſed tantum additi ut p̄ter id quod fit res ficta & non uerſimilis ut fabula:allegorice tamen aliquid contineat qđ ad mitam & mores pertineat:ut ſunt æſopi fabulæ.Argumentum eſt res non uera ſed tamen uerifſis. ut ſunt argumenta comœdiarum.Fabulæ ſecundum ritus & habitus hominum nominabantur. Romanæ enim togatæ dicebatur quia toga romana ē. Sic græcas fabulas ab habitu æque palliatas. Var.ſcribit nominari . Togarum genera quattuor. Sūt.n.togatæ q̄ prætextatæ dicunſ i quibus ſperatoris negocia agebant & publica & reges romani nel duces inducuntur perſonarū dignitate & ſublimitate tragœdiis ſimiles. Prætextatæ autem dicuntur.quia fere regum uel magiſtratuum in huiuſmodi fabulis acta comprenduntur.Secundum genus togatarum Tabernariæ dicuntur humilitate perſonarum & argumentorum ſimilitudine comœdiis pares in quibus non magiſtratus ſed humiles homines & priuatæ domo inducuntur:quæ q̄ oliuæ tabulis tegerentur cōmuniter Tabernariæ uocabantur. Tertium genꝰ atellanæ.Quartum planipedes.de quibus alibi. Sciendum eſt fabulæ nomen ab auctoribus fœ. genere proferri ſolet.Ter.in eunuchū ſuam. Iun. uero maſculino ꝓtulit.Nec diu; finitus horeſtes.

Fabella diminutiuum eſt a fabula.

Fabuloſus.a.um.celeberrimum de quo omnes fantur.Vel fabuloſum dicitur de quo multa fruguntſ Hor.li.i.car. Vel q̄ loca fabuloſus lābit idaſpes.

Fabolinus.putabatur deus qui pueris primo fari incipientibus præeſt.

Fabulor.aris.Loquor.Hiero.Solæ cum ſolo ſponſo aut lectionibus ſacris aut ſanctis meditationibus ſecum fabulamini:aut ipſe uobiſcum.Eius compoſitum eſt Confabulor.Ter. Si quando ad eum acceſſerat confabulatum.

Fabulator.qui fabulas edit:ut æſopus.

Faber.a faciēdo.nomē eſt : id ſignificans ſpāle cui adhæret adiectiuum. Nam eſt omnis artifex qui labore corporis aliquod artificium facit: ut faber lignarius.faber ferrarius : faber murarius & huiuſmodi.

Faber.a.um.ad fabrum pertinens.Vnde Fabre aduerbium.

Fabre.artificioſe.Plau.Vt apologiam fecit?Quandoq; fabre.Hiero.in exo. Quicquid fabre adinueniri poteſt dedit in corde eius.Et paulo poſt. Vt ſcirent fabre operari quæ in uſus ſanctuarii neceſſaria erant.Veteres affabre p eo qđ ē pulchre dixerūt.ſicut Infabre fœde turpiter.Pacu. Barbariem peſtem noſtris nauibus obtulit noua figura factā cōmiſſam infabre.

Fabrefacio.ædifico:artificioſe cōpono.Plau.I caſi. Nec fabulam aſtutiorem ullus fecit. atq; ut hæc fabrefacta a nobis.Vnde fabrefactum opus.l.artificioſe factum:ſiue manu artificis.

Fabrico.as.& Fabricor deponens.pe.cor.in eadem ſignificatione pro compono.Oui.li.xiii.me.Crateræ æneæ quem iam fabricauerat alcon.Ci.li.3. de ora.Capitolii faſtigiu; illud & cæteraꝝ ædiū non uenuſtas ſed neceſſitas ipſa fabricata ē. Trāſfertur etiam ad animū. Curtius . Multa iterea fabricatus ingenio quomodo auertere ide hoſtem poſſet.

Fabrica.p̄pe fabri lignarii officina q̄uis & de aliis officinis dicatur.Ponitur etiam pro arte & fabricatione alicuius rei.Vnde & ædificium fabricam dicimus & machinationē.Plau. Nūc hoc cōſiliū capio & hāc fabricaꝝ apparo & filias dicas tuas.

Fabrile.pe.p.qđ eſt fabri:ſiue qđ ad fabrum pertinet:ut opus fabrile.Hor. Q đ medicorū eſt tractant medici tractant fabrilia fabri.

Fabricius.nomē romani ciuis frugaliſſimi:qui i tenuiſſimo cenſu ſamnitū munera forti animo ſpreuit. Hic norma pauptatis & exēplū apud romanos qui patellani & ſalinum:ex argento tantum colendotum deorum cauſa domui habuit. ita tamen ait patella corneo pediculo ſuſtineretur.Cuius filiæ ob paupertatem de publico dotibus dotatæ ad maritos ierunt portantes gloriam domeſticam:pecuniam publicam.Hunc Pyrrhus epirē ſis nullo auro.nullis pollicitationibus expugnare potuit ut ſecum eſſe uellet ac proximum a rege pricipatū obtineret.Qui dixit pyrrho.nō hoc illi cōducibile eē.nā ſi epirotæ inqt ābos uos norit a me regi q̄ abſte mallet. Higl.i li.de uitis illuſtri. ſcribit legatos ſammiriū obtuliſſe dono Caio fabricio grandē pecuniam.Tū Fabriciū planas manus p oſa fere corporis mēbra duduxiſſe.& lega-

tis ita rñdiſſe. Dñ illis olbus mẽbris q̃ attigiſſet imperare poſſet nũq̃ qcq̃ defuturꝫ & ita pecuniã repudiauit.

Fabrateria. oppidũ cãpanię. a quo ſit Fabraternus.

Facio. is. feci. factũ. Cuius paſſiuũ ſacior apud ueteres in uſu erat. Vnde etiaꝫ cõpoſitũ. cũ ad. cõ. de. ex. in. ob. pro. præ. per. re. & ſub. Plærũq; fit actinum. ut Afficio. or. Cõficio. or. Deficio p deeſt quo deficior. Efficio. or. Inficio. or. Vſi res ifecta dr. i. nõ facta. officio. or. pficio. or. pficio. ot. nõ inueni ſz pficiꝛ ipſonale uſus ẽ Sta. li. iii. the. p ficitur bello. Præficio. or. Reficio. or. Sufficio. or Sciẽdũ eſt q; facio in cõpoſitione cũ retinet. a. tã in ſecũda & tertia perſona q̃ in prima accentũ ſuper ſa. ſyllabam ſeruat q̃uis a breuis ſit: ut benefacio. is. malefacio. is. Fabrefacio. is. Madefacio. is Pinguefacio. is. Aſſuefacio. Calefacio. Cãdefacio Excandefacio. Cõdocefacio. Cõmonefacio. Frigefacio. Feruefacio. Cõſuefacio. Tepefacio. Diſſuefacio. Manſuefacio. Orbefacio. ſtupefacio. ſatiſfacio. nacuefacio. patefacio. ignefacio. umbrefacio. congelefacio. putrefacio. pudefacio. labefacio. expergefacio. torefacio. torrefacio. nigrefacio. & ſi qua alia reperiant. Quæ tñ hñt c. ante. f. indifferentem: pſertim qñ uerba cũ qbus cõponit facio ſẽ ſecũdæ cõiugationis. Hor. in Ser. In nſis iugulo ferũ tepefecit acutũ. Catul. Alta tepefaciet permiſta fulmina cæde. Eſt aũt Facere ꝓprie in operæ eſſe. i. q rei quã facit faciẽ quãdã ſponit. Vñ a faciẽdo faciet dr. q. n. facit uas: uaſis faciẽ illi ſpõit Qui neſtimẽtũ neſtimeti faciẽ. Interdũ ſumit pro Recipere: ut facio ſtipẽdia. Pro Exhibere. Ci. pro Murę. Nolite a ſacris patris iunonis ſoſpitæ cui oẽsconſules facere neceſſe eſt domeſticũ. Pro ſcribere. i. componere. Vñ. Do. in Ter. Facit qui materiam componit ut Mænander. Pro Aeſtimare Ply. li. 29. Sed hoc ipſum mercede faciunt: ut fides iis ſit & facile diſperdant. plau. i Cur. Migra re certum iam nunc e fano foraſ qñ æſculapii ita ſentio ſentiẽtiam ut me nihili faciat: nec ſaluuꝫ uelit. Sic dicimus. Magni facio. parui facio. tanti facio. q dr eſt ſume æſtimo. nullius æſtimo: tanti æſtimo. Iungit & gẽũs Lucri. ſed nõ in hoc ſignificato. uerũ i ſuo ut Lucri facio. Plau. i perſa. Nõ ædepol nauis trecentis cara ẽ. Feciſti lucri. q dr exponi põt. Feciſti multũ lucri. Siſr Sũptifacio. i. i aliq̃ re emẽda ſumptũ facio. Idẽ. Si nũc me ſuſpẽdam meam operaꝫ luſeriꝫ & ꝓter operam reſti ſũpti fecerim. Paſſiuo ẽt fio. Ci. uſus eſt Tironi ſcribens. quantã diligẽtiam i natitudinẽ tuam contuleris. tanti me fieri a te iudicabo. Nec cõpoſita ſunt cuꝫ multa ex his aperte diuiſa ſint. Plau. i cur. Reſpicio uos nihili meam gſam facere. Idẽ in Ru. Minacias ego iſtas floci nõ facio tuas. Ci Cecinæ. Vtebar familiariſſime Cæſare. Põpeium faciebam plurimi. Tranſferr hoc uerbuꝫ facio ad oſa. Nã & facere uerba dicimus. i. loq. Facer iter. i. ire. Facere terrorẽ. i. terrere. Facer aliquẽ cercior rẽ reddere alicuiọ rei i dubiũ. Facer gratũ. Facere ludos. Facere ſolẽnitatẽ. exhibere. Facere urinam meiere. Facere ſordes: ſordeſcere. Facere pediculoſ emittere. Facere copiam. ptãtẽ ꝓbere. Facere lucrũ Lucrari. Facere ẽt pati ẽ: ut feci iacturam: damnũ naufragiũ. Itẽ Facere ſacrificare. Virg. Cũ faciam uitulã cũ frugibus ipſe uenito. i. cum ſacrificabo. Plau. Plenam faciam tibi fidefiaꝫ. Itẽ Cõuenire. Mar. Nõ facit ad ſæuos ceruix niſi prima ieones Itẽ Prodeſſe. Ply. Hoc & tuſſi facit. Itẽ rem obſcęnam facere. Plau. Mauult ancillæ facere q̃ liberæ Item Tacere. Ter. in adel. Ah minime gentium non faciam. Q d Do. exponit. Non tacebo q̃ſi tacere aliquam actionem habeat. Sed moralis ſignificatio eſt & cõmunis oſbus. Sicut aduocatuꝫ dicimus malefeciſſe cum tacuerint. pertinet & ad pecuniam quæ fieri dicitur. Sal. Quæ pecunia ad hiſpanenſe bellum metello facta erat. Facio iniuriam iniuſte facio. Ter. in Ecy. Et faciꝫ iniuriam cum fingis fabulas cauſas ad diſcordiam. Demiq; Facere ut papinianus inquit omnem omnino faciendi cauſam complectitur dandi: ſoluendi nũerandi: iudicandi ambulandi reddendi. Vnde qui ocioſus ſedet ſi rogetur quid faciat recte reſpondere poterit ſe nihil facere quando quidem ocioſus eſt. Recte etiam ſe ſedere. quoniam & ſedere ipm aliquid facere eſtiut iacere nauigare quieſcere. Faciam ut te plurimum amem. i. plurimũ amabo. Faciam ut tibi proſim. i. tibi pdero. Fac te eſſe qui ſum. i. finge te eſſe me. nel pone te loco mei. Facto opus eſt. Fieri opus ẽ. i. factu. Dici opus ẽ dicto opus eſt pro dictu. Quomodo enim infinita tem uerbis ſignificant. ſic hæc participia pro finitis uerbis ponuntur & ſignificant paſſionem. Supina in. u. magis ſignificanter nominatiuo iũguntur. ut nec dictu facilis: nec niſu effabilis uilli Factum iri audio illi iniuriam ſignificat ad contumeliam faciendam operam dari quo fiat iniuria. Item factum itur mihi contumelia. Cato p ſe cõtra Caſium. Atq; euenit ita quirites ut in hac cõtumelia quæ mihi propter huiuſmodi petulantiã factum itur rei quoq; publicæ medius fidius miſerebar quirites. A facio item fiunt uerba primæ coniugis in eo terminata quæ prope infinita ſũt ut Sacrifico magnifico deifico clarifico ædifico uiuifico mortifico iuſtifico falſifico. & huiuſmõi.

Faceſſo. is. faceſſi. ſecundum Priſ. faceſſitum. ſecundum alios faceſſum. ſecundũ alios non habet ſupinum. Et ſignificat ad faciendum eo. ut Viſo ad uidendum eo. Virg. haud mora continuo matris præcepta faceſſit. Interdum Faceſſere ẽ diſcedere. Nec mirum. Altera enim ſignificatio alteram gignit. Nam & qui ad faciendum quidq; it diſcedit. ut id faciat. Hinc uulgo dicitur. Abeat facere facta ſua. Terentius in phor. Dic quid uelis dari tibi in manum ut herus his deſiſtat litibus. Hæc hinc faceſſat. i. ſua curatum abeat. Dona. Faceſſat pro hinc ſe faciat. i. abeat. Cicero in Horten. Faceſſant igit qui docere nihil poſſunt quo melio ſapiẽtiuſq; uiuamus. Interdũ ſignificat exhibere ſeu ferre. Nec tñ a ſignificatõe ſua faciẽdi recedit Ci. Apio pul. Cũ ẽ nobis allatũ de temeritate cog

qui tibi negociū faceſſerēt. Huiꝰ paſſiuū ptulit p Cluē. Sꝫ hoc pollicēor olꝫ ſicui faceſſit negociū

Factito. as. pe. cō. ſæpe facio. Col. li. ii. of. Hæc apd maiores nſos factitata. Facto debet eſſe frequenta tiuum a facio. ſed p eo utimur. Factito.

Facturio. is. pe. c. faceſſ deſidero. Quo nōnulli ad rē uenereā transferunt. Pla. Facturit poſtq ancillam aſperit. hoc eſt coire cupit.

Factor: nomē neutrale q aliqd facit: ut cuꝫ dicimus deum factorē cæli & terræ. Interdū dr. qui uinū: uel oleum: uel quid ſimile facit. Similiter qui alterius mannalia negocia gerit: ut qui fruges domum uehit. Cato. Lectū ſtractū ubi duo cuſtodes libere cubēt & tertius ſeruus una cum factoribus ubi cubet. Idem. Leguli uolunt uti olea caduca q plurima ſit quo plus legaſ factores ut in tabulatodin ſit ut fracida ſit quo facilioꝰ efficiāt. Iñ Factoꝰ

Factus. us. & Factū dicebant qd uno tēpore cōficerent: quē alii cētū quadraginta modioꝝ. alii cētum uiginti.

Factum res geſta. Virg. Fortia facta patrum.

Factura. æ. cōpoſitio rei quam facimus.

Facticius. a. um. qd de aliqua re fit in aliam. Plyn. li. xii. Ergo in utraq gente bina ladani gña terre num & facticium. Facticiū etiam dicit ab alicuiꝰ ſimilitudine Factuꝫ. Vnde facticia uerba quæ ab alicuius uocis ſimilitudine facta ſunt: ut balātes a balando oues dicuntur.

Facinꝰ. pe. cor. a facio deducit & modo factū ſignificat ut apud Sal. Qui aliquo negocio intenti pclari facinoris: aut bonæ artis famam q̄runt. Mō ſcelus. Ci. li. iii. offi. Ab hoc nulla fraus: nullū facinus aberit.

Facinoroſus: ſceleſtus & flagitioſus.

Facilis. pe. cor. dī ſine labore: ut hæc res facilis ē factu. Cuius cōtrariū eſt difficilis: quæ nō ſine labore fieri poteſt. Et difficiles terræ dr quæ nō ſine labore fructum pducunt. Vir. Difficiles primum terræ colleſq maligni. Aliqñ facilis dr exorabilis & ad ignoſcēdum paratus: ut faciles uenerare napæas.

Facile aduerbium: ſine labore: ut nō facile dici pōt Eſt etiā cōfirmantis aduerbiū & ſignificat haud dubie: liquido certo nullis aduerſantibus. ut Cæſar illius ciuitatis facile princeps. Cic. Quæ mea ſententia in ſenatu facile ualuiſſet. Et iunctum cū nolle exigit ſuperlatiuum: ut Facile doctiſſimus. Iungiſ etiam noibus q̄ diuerſitatē ſignificant. ut facile diſſimilis. Et nerbis cū præ compoſitis: ut facile pſtat. Quādoq ſignificat libenter: ut Facile patiot me a re laudari. Antiqui tamē Faculter & facul p facile dixerunt.

Facilitas. habitus eſt quo qs aliquid facile facit: ut facilis eſt ad faciendū aliquid. Et facilitas exorabilitas ſeu indulgētia. Ter. I Ecy. Et ſi ego meis me oībus ſcio etiam apprime obſequētē ſed non adeo ut facilitas mea corrūpat illoꝝ aſos.

Facultas proprie facilitas agendi. ut nō eſt mihi facultas adeundi pontificē. Cuius cōtrariū ē difficultas. Aliqñ facultas ſumit p opibus: quoniaꝫ cuꝫ diues qſ exiſtit facile qd uꝛ agit. Petroniꝰ. Quiſ qs hēt nūmos ſecura nauiget aura: fortunāq ſuo tēperet arbitrio. Multa loquor qd uis nūmis pſentibꝰ opta. Et ueniet clauſuꝫ poſſidet arca iouē Aliqñ p prāte & ui. Plyn. Si mihi facultas dateſ utrū mallē eligēdi. Et facultas eſt uis q̄dam quæ facit ut id facilius fieri poſſit qd de una quaq arte pcipiſ. Eſt. n. gñs oīum artium. qa ſic diffiniri poteſt. Dialectica eſt facultas diſſerendi. Rhetorica eſt facultas dicēdi. & ſic de aliis: quoniā per eas facile inſtruimur.

Factiō in initio honeſtū nocat nūlā. Vnde factiones hiſtrionū & quadrigarioꝝ dicebant. nūc noſe factionis ſeditio & arma dñr. Nam eſt diuiſio ciuiū in diuerſa ſtudia cū aliq ſe principes facere i ciuitate conanſ. inter quos eſt æmulatio. Et qui eos ſequunſ Factioſi appellanſ. qa. ſ. affecti ſunt ad factionem. i. diſcordiam & ſeditionē. Tertullianus i Apologetico. Cū pbi cū boni cōgregāſ nō eſt factio dicēda ſed curia. Interdū factio capiſ p opulētia & auctē alicuiꝰ i ciuitate. Plau. i aul. Iſtas amgnas factiones dotes dapſiles nihil moror. q̄tuor apud antiquos fuerunt factiōes. Veneta Praſina: alba: roſea: a coloribus notatæ. Caſiodorus: quattuor colores hañ factionū cū partibus anni quaternis aſſimilat: Praſinus. uirēti ueri dicatus erat. Roſeus flammæ æſtati. Venetus nubilæ hyemi. Albus pruinoſo antūno. Sue. ſcribit. His addidiſſe Domicianū duas: alteram auratis: alteram purpurei pāni. Hæ pnicitate curſus inter ſe decertabāt fauoreq pplati ſiue imperatorio ex his pualebat una.

Facies. & uultus differunt: q uultꝰ nolūtas ſit quæ pro motu aī in facie oñdit. Vnde Ser. Vultus eſt uolūtatis indiciū q p uolūtaris uarietate mutaſ. Virg. Spem uultu ſimulat. pmit alū corde dolorem. Inde etiam cæli & terræ uultū appellamus: quia mutari contingit. Facies uero ipſa ſpecies. Sal. Prorſus in facie uultuq uecordia inerat. Smilit tñ facies p totius corporis forma ut Do. in Eu. Terē. exponit. O faciem pulchram. Faciē modo non partem corporis dicit. Sed totam ſpeciē quæ apparet & cernitur. Vt enim ab Aſpectu ſpecies a fingendo figura: ita a faciēdo uel a factura corporis dicitur facies. Plau. in penu. Sed earum nutrix qua ſit facie mihi expedi. Statura non magna corpore aglino iſa eſt. Neq ſolū de hoibus dicitur. Sed de litteris: ut Egregia litterarum facies. De montibus: de mari: & de cæteris quoq rebus cum ſit ingenitus cuiuſq rei aſpectus haud facile murabilis. Inde Superficies non diſcrepans a facie dicitur facies: ut facies maris. Sal. li. ii. hiſto. Sardinia in aphrico facie neſtigit humani in occidentem q̄ in orientem latior. Idem. Quibus rebus permota ciuitas atq mutata urbis facies erat. Dicimus tamen confuſe Facie fœdata & uultu fœdato. Quandoq etiam facies pro ſpecie dicitur. Virgilius. Quæ ſcelerum facies o uirgo eſſare. Antiqui ut notauit Gellius declinabant Hæc facies huius facies uel facii p faceī...

Facetus a fando deduci uidetur: & is dicit q uerbis facit qđ uult. Est enim elegans in dicēdo nō tātū circa ridicula: Cum dicat Horatius. Facetū catoni gūs natura concessum esse: Virgilio decēs sed exultæ cuiusdaꝫ elegātiæ hæc appellatio ē a quo Facete aduerbiū p eleganter urbane. Quidaꝫ a faciēdo deriuant: ut is sit q gestibus aut uerbis ita aliū imitat ut se illū faciat.

Faceciæ sunt quasi deliciæ quædaꝫ sermonis & dicta urbana sine scurrilitate. quæ ēt in factis intelligi possunt.

Facundus. disertus a fando. qui ea q̄ mente cōceperit ad audiētes facile atq; ornate pfert. Hinc Facundia q̄ ē facultas differendi cum gra.

Facula. pe. cor. parua fax incisus fustis. Fit autē ex piceis arboribus p̄cipue: siue ex arundinibus aridis. Est aūt diminutiuū a Fax.

Faculārii dīt qui faculas gestant.

Fæx. per. æ. diph. ut Apul. docet. & tū mas. q̄ fecēs est. Et hoc ut differat in dtō a ptō uerbi facio. Et est Excremētum cuiuscunq; rei. Cuius diminutiuum est Fæcula.

Fæculentus. a. um. qđ ē fæcis plenum.

Fæcatum. uinum qđ e fæcibus exp̄ssum ē inquit Cato. Hoc ē qđ inter uina operaria numerat: cuiꝫ sit aquatū. Vnde & Defæco. as. a fæce purgo.

Fæcutinus. a. um. pe. p. similiter a fæce fit. Gel. nō eas finitiōes p̄rancidas neq; fæcutinas grāmaticas spectaueris. sed aurē tuam interroga quo qđ loco cōueniat dicere.

Fæciniæ uuæ dictæ sunt. plusq̄ cæteræ fæcis afferunt. Et alio nōe a colore Rubellanæ uocant.

Fagus. Vide in dictione Phagus. Φηγός

Falæ. turres ligneæ ob altitudinem dictæ a fando. qđ thusci cælū uocabant. Quidaꝫ tū per. ph. scribunt. Vnde & Phalarica. de quo loco suo.

Falx. a fate. littera cōmutata. Falces in campania sedulæ dīt a secando. Et aliæ fœnariæ: aliæ Aorēæ: aliæ dumariæ quæ & Sirpulæ a sirpando. i. alligando. q̄bus secant dumeta. aliæ Lumariæ.

Falcicula diminutiuum parua falx.

Faico. as. Vñ & Defalco: amputo siue tollo.

Falcidia. lex q̄ amputat legata: q̄ñ saltē q̄rta p̄s bonoꝝ nō superfit hæredibus.

Falcito. aſ. pe. cor. falce cædo. Aug. in psal. Addauxisti me ad uineam ut falcitē illam & amputem.

Falcarius. a. um. qđ ad falcē pertinet: ut cotes falcariæ q̄bus falces acuunt.

Falcarii. qui falcibus utunt. Ci. li. i. Inuectiuaꝫ cōtra Catil. Dico te p̄ima nocte uenisse inter falcarios. quē locū exponēs Prīs. ait inter falcarios. i. in locum ubi sunt falcarii.

Falcatus. a. um. qđ formam falcis hēt. Ply. li. x. de Gallo loquēs. Ipsum nero cantum plausu lateruꝫ in sublime quoq; caudam falcatā erigēs. Rursus falcatū dī falcibus instructū. Vnde falcati currus dicti sunt. Macro. inducebat etiam currus cū falcibus & elephantos cū turribus.

Falco. auis cuius digiti pollices intus sunt curuati a similitudine falcis: ita q̄ dī falco nō falcans unguibus. Sed q̄ & rostro: & alis & tota fascata sit in rapinam: sicut accipiter: qui græce dicit ἱέραξ ἱέρακος κοινῶς ἀλλαχοῦ ὄρνις ἱέραξ est. n. auis sacra augurio et ideo dicit accipiter q̄ si auis accepta ter affert. n. & nuntiat optimē auguriū rebus agendis uolatu in sinistram: idcirco græci auem sanctam: & sacram appellant uel accipiter: q̄ acciperet Iupiter ab illa taꝫ bonū augurū: oēs enim sunt fœminæ tamē masculinæ declinantur & qui uulgo dicunt moscardini sūt mares: ita errorē dep̄ndit posterior ætas ut affirmēt principum aucupantes.

Fallo. is. fefelli. falsum. decipio a fando deductum uerbū ut inquit. Var. q̄ cōtra q̄ diximus decipiamus. Ponitur & pro lateo. Liu. Spectator cartha ginēsis qui per biēnū fefellerat Romæ dep̄nsus p̄cisis manibus dimittit. Huiq; cōpositū ē refello.

Fallax inquit Aug. li. ii. soli. is recte dicit cuiq; negociuꝫ est ut q̄q; fallat: uel q̄ habet quandā fallendi appetentiam.

Fallaciter. aduerbiū. significat cū decipiēdi.

Fallaciæ dīt uerba ad failēdū cōposita. Inde fallacioſus. a. um. qđ ē plenū fallacis. Gel. Veteres testimonia quibus huiusmodi ambages fallacioſæ cōfutant.

Falsarius. q̄ decipiēdi gra scripta publica falsificat.

Faisidicus. pe. cor. & falsiloquus q̄ falsa loqui cōsuemit. sicut Veridicus qui uera falsos fieri coegit Virg. li. i. ge. Solem quia dicere falsum audeat? i. fallacem? Participiū uero passiue sumit. Ter. I an. Falsus es. i. deciperis. Falsus tū tutor dī q̄ nō est tutor. sicut falsum testamētū qđ nō ē testamētuꝫ Falsus liber improprie dī mēdosus. Recte aūt falsum iudiciū. falsa fusa. falsum nomē p. nō uerus non q̄ fallēdi gra dicta sunt: sed q̄ hoiuꝫ opinionē fefellerunt.

Falsum habere ē fallere. Sal. in Iug. Neq; ea res me falsum habuit.

Falso. aduerbiū: nō uere Sal. Falso queritur de natura sua gūs humanum.

Falso. aſ. falsū facio. Aug. li. v. cō. Cū dicerēt scripturas noui testamēti falsatas fuisse a neſcio q̄bus.

Falernus. regio Campaniæ ubi colles uitiferi sunt. Var. Quid in italia utēsile nō mō nascit sed etiaꝫ nō egregiū nō sit? Q. qđ far cōparādū campano? Q. qđ triticum Apulo? Q. qđ uinū falerno? Quod oleū Velafrano? Pro nino uero & mas. & neu. generia est. Mar. Rhæsinata bibis uina falerna. Tibul. Nunc mihi fumosos ueteris p̄ferte falernos.

Fallonia. est culpa iniuria p̄pter quā uasallus amittit feudū nomina barbara.

Falisci. populi etrusci fuerūt quoꝝ oppidum Faleriī uocabat. Onid. Adde senē iunoni coluſq; falifcos. Ibi fuit urbs: mons falisqoꝝ dicta: quā nūc corrupte Montēfiaſconē appellāt. Est & falisca uenter nō dissimilis lucanicæ inuentus primo in falisci. Papi. li. iiii. syluaꝫ. Nō lucanica nō grandines falisci.

Fama. a fando dictio media. Est. n. q̄q̄d de aliquo diuulgat siue in bonū: siue in maluꝫ. Virg. li. iii

Neq; n. spē famaīe mouet. i. infamia ut exponit Nonius. Fama ēt dī de re inueterata firmata q; sit hoīm opinione q̄uis incerta. Mar. Quicquid Fama canit donat arena tibi. Quintil. Fama ē oīs ioiuem in imbrē aureū cōuersum puellæ ingremium descēdisse. Interdū dī opinio. Ply. Huc cū liberalitatis tuæ fama perduxerat. Interdū Laus ac celebritas: ut fama scipionū: Fama camillor. Virg. Sum pius Aeneas fama super æthera notus. A fama Diffamo & Infamo deducunt: de q̄bus alibi. Famella diminutiuum.

Famosus. a: um. tam in bonū q̄ in malū. In bonu3 Iuue. Famosos equitū cum dictatore magistros. Hiero. de Iudich. Hæc erat in oībus famosissima quoniam timebat deū ualde: nec erat qui diceret malū uerbum. In malū. Ci. li. ii. de ora. Me ad famosas uetuit mater accedere. Sal. Largitionē famo sam impudentēq;.

Famiger. pe. cor. q̄ fert famam. Famigero. as. diuulgo. Famigerabilis diuulgandus.

Famen. locutio & sermo a fando dictū: ut illud Ne leui saltē maculare uitam famine posses.

Fames: edēdi cupiditas edo. Et differt ab inedia q; fames est super cum appetitu. edēdi. Inedia ēt sine appetitu: ut inægrotis. Vnde melius inedia dī abstinētia uel impotētia comedēdi. nō comestio.

Fameo. es. ex quo Famesco. is.

Famelicus. pe. cor. a fame & edendo dictus est qui fame laborat.

Famelicosus. qui frequēter famelicus ē. Vñ Famelicosam turrim palustrem ueteres uocabant.

Familia. I res & in personas deducit. In res ut in lege. xii. tabulaꝝ. Agnatus ꝓximus familiam habeto. Ter. in heau. Decē diegz uix mihi est familia. In personas aūt natura aut iura sub unius potestate subiectas uti filios nepotesq; & delceps seruitutes quoq; appellatæ sī familia. Var. Si abfūdo lōgius abfuut oppida aut uici fabros procurēt quos habeant I uilla sic cæteros necessarios artifices ne defundo familia ab opere discedat ac ꝓfectis diebus ambuiet feriata potius q̄ opere faciūdo agrū fructuosiorē reddat. Vnde & paterfamilias & materfamilias. Hoc autē nomē primo a famul deinde mutatione līæ. u. in i. familia dicta ꝓ ipsis seruis: deinde paulatim inualuit usus ut etiam liberi familiæ nole & qcūq; in eadē domo uiuerēt cōprenderēt. Post hæc ad eos quoq; translatū ē qui ex eadē iuut cognatione ut Cæsaꝝ familia: Scipionu3 familia. Vuicus uero seruus familiæ nole nō cōtinet nec duo faciūt familiam.

Familiaris. qū adiectiuū est significat qd̄ ad familiaz pertinet. Vnde familiaria negocia: res familiaris: res domestica. Cic. Et si negociis familiaribus etcæ. Q. ñ uero ē substātiuū significat amicū nobiscū uersantē & diuturna consuetudine nobis astrictū q̄si in eadē familia nobis cōiunctū. q̄uis etiam familiaris dicat & ꝓprie de eo q ex eadez familia ē. Ci. ad. Q. fratrē Aesopi tragœdi familiatis seruus tibi notus aufugit.

Familiaria dūr sepulchra q̄ qs sibi ac familiæ suæ cōstituit: sicut scribit iureco. de religiosis.

Familiatitas. consuetudo ipsa.

Familiariter domestice ad similitudinē familiaruz Familiariter fero. i. grauiter & molestē. Naz quæ sunt nobis familiaria: ea alo usu sūt chara. Ter. in an. Huius mortē tam fert familiariter.

Famulus q & famul. originē habet ab oscis populis apud quos seruo famul dicebat. Vnde & famulor. aris qd̄ est seruio tanq̄ seruus. Ci. li. 2. de rep. Est. n. gūs iuiustæ seruitutis cū ii sunt alterius q sui esse possunt. Cū aūt hi famulant.

Famulatus. us. Famulitas & Famuletiū ꝓ seruitute Ci. Q. ui aliquādiu ꝓpter ignorantiam stirpis & gūis infamulati fuerint. Var. Apud ignauū dūm duro famuletio astrictus. Dī etiam Famuletiū seruorū copia. Macro. Vnus e famuletio cui prouincia erat admittere uolētes dūm cōuenire.

Famulanē. aduerbiū a famulās significat supplicē.

Famularius. a. um. qd̄ ad famulatū pertinet. Vnde Verba famularia dicta sunt qa ifinitis famulari uideant. Quæ sint famnlaria uerba. Vide ē dictione Incipio.

Fanū. templum a faunis diis qui solent diuinare ut ait Martianꝰ capella: uel a Fauno q auctore Probo grāmatico primus cōditor fuit. Festus a Fando ꝓ pontifex indedicatione templi certa uerba præfari solet. Hinc ꝓfanus. Sūt tñ q hoc nomen per. ph. scribant ἀπὸ τοῦ Φανεκον qd̄ significat manifestū. q; e phano responsa dabant. Hæc pphanus. a. um.

Fanū. piceni amœnissima seu Vmbriæ urbs in litore Adriatico inter Pisaurū & Senogalliam nō longe a Metauro amne sitū sic dicta q; in ea pulcherrimō fortunæ templū fuerit.

Fanaticus. pe. cor. insanus dī: quoniam sacerdotes cū responsa dabant furore pleni insanire uidebant se cōcutiētes. Nam apud auianū quæriē si seruus inter fanaticos nō semper capur iactaret & aliq; ꝓfatus esset an nihilominus sanus uidetur. Dī & Fanaticus qui fano pest1 aut fani custos. Iuue. Et crine senex fanaticus albo sacroz antistes.

Fanaticus sinus nulgo dictus. Vide ī dictione Phanates.

Fanesii populi in oceano septētrionali q ut auctor est Ply. li. iiii. Taz grandes hñt aures: ut corū nuda corpora teganť.

Far. farris. apud ueteres de oībus frugibus dicebať. quia id ferret terra: uel a frangendo: seu afaciēdo q; in pristinū fiat. Nam apud antiquos molaruz nō erat usus sed frumentū in pila missum frangebant: uocabanq; Adoreū ab adolendo. i. sacrificando. Col. li. ix. Post hæc cauea cū matre claudēdi sunt: & farre hordeaceo cum aqua incocto: uel adoreo farre uino asperso modice aiendi.

Farraca. pe. p. dūr cibaria e farre.

Farreū gūs libi ex farre factū. Ply. Nouæ nuptæ farreū ꝓferebāt. Farreū quoq; ueteres horreū a farre sicut granariū a grano: & hordeū ab hordeo.

Farreatio: gūs sacrificii qd̄ fiebat farreo libo quo/

tiēs nuptiæ cōficerēt. Hæc ēt cōfarreatio dicebat Ar cū dissolueret mfumonia diffarreatio dicebat.

Farrago.pe.p.a farre. Et id ē qđ ex multis satis.ut hordeo uitia & legumini⁹ fit pabuli causa. Var. Inde q far ferro cæsum farrago dictū: aut q primū in farracia segete ieri cœptū sit. Vel dī a farciēdo hoc est farcrando. Diuersaq; quoq; rerū cō mixtio Farrago dici potest. Iuu. Quicqd agūt homines uotū timor ira uoluptas Gaudia discursus nsi ē farrago libelli. Petsius. aūt farraginē p farre uel frumēto posuit cū ingt uappa lippus & in te nui farragine mēdax.

Farrina a farre: ut li. xviii. Ply. docet denominata ē. Ideo per duplex. rr. scribi deberet. Vere apud poetas prima compit. Mar. Pascit & dulci facilisq; farina gallina. Ouid. de medicamine faciei. Nāq; puluereæ fuerint cōfusa farinæ.

Farinaceus.a.um. quod factum est ex farina.

Farinari⁹.a.u.q ad farinā ptinet. Ply. li. xviii. Farinario cribro succernūt.

Farinariū. locus ubi seruat farina.

Farcio.is.farsi.fartū saturo. q̄si farre impleo. Et per translationē sagino: pinguefacio. Col. li. ix. Hæc enim fere cōmunis ē cura farciētiū. Naq; illi q uolunt non solum opimas: sed ēt teneras auis facere mulsea recente aqua pdicti gñs farinam cōspergūt & ita farciūt. Huius uerbi cōposita sunt Confercio. Effercio. Infercio. offercio. a quo offertissimū pinguissimū. Plau. Sine sacris hæreditatē suq; adeptus offertissimam. & Refercio.

Farcimē. pe. cor. intestinū uarie ac minutim concisa carne refertum.

Fartores qui farcimina faciūt ex tfecta carne & adipe & huiusmodi. Ter. in eu. Cupidinarii oēs: cætarii: lanii: coqui: fartores.

Fartilia: q̄bus implēt ea quæ decoquunt. Ply. Iecur anserinū fartilibus crescit mira magnitudine.

Fartū: esca qua qd farcit: uel fartū est. Col. li. 3. Sē per pderit simul ac folia agēt cœperit ficus sub rica amurca diluere & cū stercore humano ad radicē infundere: ea res efficit uberiorē fructū & fartū fici speciosius & plenius.

Fartura. fartū est: siue actus moduſue farciēdi. Ideq; li. ix. Sed si fastidiet cibū: totidē diebus minuere oportebit quot iam farturæ pcesserint.

Faran. oppidū trans arabiam iunctum sarracenis q̄ in solitudine uagi errant.

Farfarq; siue farfar. syriæ fluuiq; l radicibq; libāti mōtis emittit: & per Antiochiā fluēs l syriaco miscetur mari. Hic tantus fert ut trāsiri uado nō possit. Farfarus ēt dictus ē fluuius q̄ per sabinos transit De quo Ouid. Et amœnæ farfarus imbræ. Alio nose dī farbaris pe. cō. Virg. li. vii. Qui tybri⁹ farbarimq; bibāt.

Faris uel fare fat. fatus a fero deductū est. Nihil. n. aliud ē ferre. q̄ fari. i. loqui. Quod ēt significatiōnē passiuā habere inuenit. Sue. Prætoq; fasti dies sunt quibus ius fat. i. dī: ut nefasti q̄bus non dī. Huius uerbi prima persona debet esse sor ut ingt Prisc. Eius cōpositæ sunt Effaris. Extra loquens. Affaris ad aliquē faris. Ci. i Cato. Licet mihi hi dem uersibus affari te antice: q̄bus affat flaminē ille uir. Præfaris ante loq̄ris. Col. i præfa. Quas ordiue suo tunc demū psequar cū præfatus fuero quæ reor ad uniuersam disciplinā maxime pertinere. Profaris ultra faris. Virg. Tū breuiter dido ultimū demissa pfatur.

Fas gtū; nō bēt: & a fando deducit. Nā si faris seu fatis i assisiue dicamus aliud significare potest. Et fas quidē piu; & religiosum & sari diguū dī. Et ad deos refert: sicut iustu; ad hoīes. Virg. Fas & iura sinūt. i. diuina & humana iura permittunt. Cui⁹ cōtrariū ē nefas: qđ ē impiū & execrabile.

Fascia. gñs ligaturæ qua pueri uel aliud qd ligari solet Et ppriep tegumēto crurū pedūq; fasciæ poni consueuerunt. Ideoq; crurales pedulesq; dīr. Vlp. Fasciæ crurales pedulesq; uestis loco sūt qa partē corporis uestiunt. Scribit Ply. li. viii. mures portēdisse exitium carboni imperatori arrosis fasciis q̄bus l calciatu utebat. Itē Fasciæ dīr zonæ siue plagæ. Vide in Fasceæ. Col. li. vii. Rectæ genibus applicat ac fascei circūdant. Marcian⁹ Orbis terræ in quq; zonas siue medius fascias discernit. Aliqñ ponit p nube in modū fasciæ cælū p currēte. Iuue. Nil fascia nigra minat.

Fasciola. diminutiū parua fascia.

Fasciari est fascia ligari. Spartia. de Antonino pio. Sed cū esset longus & senex incuruatusq; aliancliis tabulis in pectore positis fasciabat ut rectus incederet.

Fascis. lignoq; aut alterius cuiusq; rei cōgeries qæ ligādo fit. Per translationē qñq; ponit p onere. Nam fasces lignoq; seu aliæ rerū graues sūt portantibus. Virg. Ego hoc te fasce leuabo. Sed quo niū lictores cum fascibus uirgaq; securibus alligatis ad terrorē pīre solebant cōsules i & alios magistratus factū ē ut fasces numero pīi sumant p magistratibus & honoribus q̄ a pplo pstant. qa aut xii. aut sex fascibus utebant. Virg. li. ii. ge. Non illiu; pplī fasces nō purpura regū flexit. Nōnūq; etia; numero singulari p cōsule. Idē. In iusto sub fasce uiam dum carpit.

Fasciculus. diminutiuum paruus fascis: ut in sacris Isis. Fasciculus myrrhæ. Accipit & p olfactoriolo Ci. li. iii. tus. Fasciculu; ad naris admouebis.

Fascinus. & Fascinum. penul. corre. a fando. quoddam l cantationis gñs quo hoīes ita ligant: ut liberi nō sint: nec mētis cōpotes sæpeq; ad extremam maciē deueniant. Hor. in Epo. Minusne lū guet fasciū. Ponit interdum fascinus p fascinatione ut apud Ply.

Fascino. as. pe. cor. maleficiū infero. Virg. Nescio q̄s teneros oculus mihi fascinat agnos. Huius cō positum est Effascino eiusdē significationis. Solinus. Quædam in terra aphtica hoīum familiæ sē uoce atq; lingua effascinantes q̄ si impēsius sorte laudauerint pulchras arbores: segetes lætores: infantes amœniores: egregios equos: pecudes pastu atq; cultu optimas emoriant repente. Potest etiam significare: maleficiu; tollo sicut Excanto

incantationeꝫ remouco. Ply. Eſſe eiuſdē gñis ſtri
balis & illyriis adiucit Iſigonꝯ q quoꝙ effaſcíet
Faſcelis dicta ē diana a faſce liguoꝝ ī quo abſcódi
tū dianæ ſimulacrū Oreſtes aritiā detulit.
Faſellus. gñis maſ. uel fœ. qui & phaſellus dr̄ gñs
nauigii campani. Virg. li. iiii. geor. Et circūpictis
uehit' ſua tura faſellis. Sal. li. iii. hiſto. Et forte in
nauigando. cohors una grandi faſello uecta a cæ
teris deerrauit. In gñe maſ. gñs ē legumínis exilis
& teretis q & phaſeolus & phaſilus dr̄.
Faſti dies dicti ſunt qbus fine piaculo p̄toribus li
cebat tria uerba fan. ſ. do. dico. addico. Et nefaſti
qbus nō licebat fari. Ouid. Ille nefaſtus erit p q̄
tria nerba ſilētur. Faſtus erit per quē lege licebat
agi. Faſtoꝝ libri in qbus totius anni res populi
romani ſcriptæ cōtinebant & cauſæ feſtiuitatum
explicant: ſut in faſtis Ouidii: de qbus idē Sacra
recognoſces ānalibus eruta priſcis: & quo ſit me
rito q̄q notata dies. Inuenies illic & feſta dome
ſtica nobis ſæpe tibi pr̄ ē: ſæpe legēdus auus. Scri
bit Liuius. Flauiū ſcribā. faſtos circa foꝝ in albo
p̄poſuiſſe: ut qñ lege agi poſſet ſciret. Et ē Faſtus
fecūdæ & q̄rtæ declinationis. Luc. Nec meus eu
doxi uincet faſtibus annus. Var. in Ephemeride.
Cæſar faſtus correxit. Col. li. x. Sequor nūc eudo
xi & Metonis faſtus aſtrologoꝝ. Et ut auctor eſt
Priſ. Eadē forma dr̄ faſtꝙ faſti: q̄ ſenatꝙ nr̄ ſenati
Faſtus uero p ſuperba ſemper ē q̄rtæ. Et ē ꝓprie
indigna ſui ipſius per ſuperbiā exiſtimatio.
Faſtidio. is. pe. p. iui. itū. a faſtu fit. Nam ꝓprie fa
ſtidire ē cū faſtu quoda; cōtēnere. Virg. Inuenies
aliū ſi te hic faſtidit alexis. Vnde & p ſtomacha
ri dr̄. Cōſtultq mō cū actō: mō cū dtōi mō cum
gtō. Hor. in Ser. Nū eſuriēs faſtidis olꝰ p̄ter pauo
nē rhūbūq. Ci. p Milo. Sed ēt recte factis ſæpe
faſtidiūt. i. faſtidiū faciūt. Plau. in aul. Abiit neq
me certiorē fecit faſtidit mei. Lucil. li. vii. Diffici
les ſumus faſtidimus bonoꝝ.
Faſtidiū meū quo ego allos faſtidio. Faſtidiuꝫ mei
quo ego ab aliis faſtidiot. Quintil. Cen. mr̄ olꝙ
expoſita mortalibus uanitatē faſtidio mei deſpe
ctuq captauit.
Faſtiditus. faſtidio habitus. Luc. Pars magna ſena
tus faſtidita iacet.
Faſtidioſus q olꝰ faſtidituel q aliis ē faſtidio.
Faſtigiū altitudo ac ſūmitas operis. Vir. Et faſtigia
ſuſpicit urbis. Q. ñq dr̄ ima pars. Idē. li. ii. Geo.
Forſitan & ſcrobibus q̄ ſint faſtigia q̄ras. Q. ñq
Finis. Ci. li. iii. offi. Sed quo opere īcohato ꝓprie
tū abſoluto tibi faſtigiū imponimus.
Faſtigio. as. acumino & q̄ſi ī faſtigiū erigo. Ply. li.
xviii. Frumēta hyeme in herbat ſunt uerno tēpore
faſtigiant: in ſtipulā q̄ ſunt hiberni tēporis.
Fatigo. as. pe. p. q̄ſi fatim ago. Hoc eſt abundanter
agito & ad laſſitudinē deduco. Virg. li. v. Velocē
iaculo ceruos curſuq fatigat. Aliqñ ꝑcutio. Ide;
Verſaq inuentū terga fatigamus haſta. Aliquan
do Perturbo cōmoueo: ut Quæ mare nūc terraſq
metu cælūq fatigat. Alliqñ Excito. Idē. Socioſq
fatigat ꝑcipites uigilare uiri. Aliqñ cohibeo. Ci.
li. iii. off. Qui nō nerbis ſunt & diſputatiōe ꝓhoꝝ
ſed uinculis & carcere fatigandi. Huius cōpoſitū
eſt Defatigo: q d̄ ē deorſuꝫ ſeu ualde fatigo. Ter.
in adel. Vtinā qdē q d̄ cū ſalute eius fiat ita ſe de
fatigari nelim ut triduo hoc perpetuo ꝓrſus e le
cto nequeat ſurgere.
Fateor. eris. faſſus affirmo ſponte. Lact. Idē ēt poe
tæ fatenr̄. Huius cōpoſita ſunt. Confiteor. Diffi
teor. Infiteor. q̄ ſignificant nō fateor nego. Profi
teor. de quo infra.
Fator. aris. multū loquor. Eſt. n. frequētatiuū a Fa
ris. Feſtus. Fatunt' multa fanr̄.
Fatū. a Fatus ſecūdū Priſ. in paſſiua ſignificatione
. i. dictus. Vnde fatū iuſſum & dictū dei. p̄s. Se
mel locutus ē deus duo hæc audiui quoniā po
teſtas dei ē & tibi dñe miſericordia. Aug. li. v. ci.
dei. Q. d̄. n. dictū ē ſemel locutus ē: itelligit' im
mobiliter: hoc ē īcōmutabiliter ē locutus ſicut no
uit īcōmutabiliter oīa q̄ futura ſunt: & q̄ ipſe fa
cturus ē. Hac rōne poſſemus a fando fatū appella
re niſi hoc nomē iaꝫ ī alia re ſoleret intelligi. quo
cotda holum nolumus inclinari. Scribit Ci. fatuꝫ
eē cōnexionē reꝝ per æternitatē ſe inuicem tenen
tem quæ ſuo ordine & lege uariantur ita tamen
ut ipſa uarietas hēat æternitatē Sene. in q̄ſtioni
bus naturalibus. Quid itelligis fatū? Exiſtimo ne
ceſſitates reꝝ olum actionūq quas nulla nis rum
pat. Sed q d de fato ſentire debeant catholici: ſcri
bit' apud p̄em meū Auguſtinū. li. v. ci. dei capi
te 9. Apd poetas fatū qñq capit' ꝓ natura: Virg.
Nam quia nec fato, merita nec morte peribat.
Quandoq pro uoluntate. Id enim Plato dicit
fatum eſſe uoluntatem & iuſſionē diuinā. Virgi.
Fatis iunonis iniquæ. Quandoq p oraculo q d̄
dii fanr̄. Idem oblitus fatoꝝ. Quandoq p mor
te q̄ nihil tam neceſſariū impēdet hoi q̄ mors:
Vnde fato cōcedit q morit'.
Fatale: q d̄ pernicioſuꝫ ēiut dies fatales. Et fatale
dr̄ q̄q d nobis ex fato debet' ſiue bonum ſit: ſiue
malum. Aug. li. v. ci. dei. Ea fatalia dicūt quæ ꝓ
ter dei & holum uolūtatē cuiuſdā ordinis neceſſi
tate cōtingūt.
Fatidicus. pe. cor. q futura p̄diuinando ſolet fari q
nobis fata. i. decreta deorum exponit. Vnde fati
dici libri q cōtinēt fata ꝓpoꝝ quales erant decē
ſyllabaꝝ libri q & ab hiſtoricis fatales appellant'
Fatidici uates & Fatidica manto nominat'. quo
niā erat fatiloq̄ q̄ naticinabat' diuinitate p̄dita.
ἐλλησὶ ἔνεσιν λέγοντας καὶ μάντις
Fatiſer. a. nm. pe. cor. q d̄ ē mortiferꝝ.
Fatim aduerbium. Abundanter. a fando: quia ner
borum q̄ rerum maior ſit copia. Vel q̄ fari faci
le ſit. Hinc componitur. Affatim. de quo ſupra.
Fatiſco. is. deficio. Col. li. viii. Non debet octo ca
pitum numerum excedere non quia ignorem fœ
cunditatem ſcropharum maioris eſſe numeri: ſed
quia celerrime fatiſcit q̄ pluris educat. De hoc ēt
in Defetiſcor.
Fathiſcere. cum. h. eſt abūdanter aperiri quaſi affa
tim hiſcere. Virg. Rimiſq fathiſcunt. Ambro. li.

hexa. Plærũq; terra meridianæ plagæ torretur at doribus atq; æstu soluta fatiscit in puluerẽ miserandi agricolæ labore cõsumpto.

Fatuus. Insipiens. Tractum a sapore ciborum qui cum non sapiunt fatui dicuntur. Mar. Vt sapiant fatuæ sabiorum prandia betæ o q̃ sæpe petet uina piperq; coquus. Ter. in Eu. Fatuus ẽ insulsus tardus. Var. hoc nomen a fando deriuat. Fatuus qui fatur q̃d puer primo fatur. hoc ẽ qui inepta loquit. Fatui quoq; dii sunt qui & Fauni dicũtur quasi multũ fantes.

Fatua dea dicta ẽ terra q infantes partu editi non prius uocem edunt q̃ terram attigerint. Eadẽ & bona dea uocata ẽ q olum nobis ad uictũ bonorum causa ẽ. Et Fauna q ol nisi alantũ fauet. Et ops. q ipsius opc nita cõstat.

Fauissæ cellæ quædam & cisternæ in area capitolina ubi reponi solebant signa & alia q̃dã religiosa donaris cõsecrata. Auctor Gellius.

Faueo. es. fauι. fautũ. Fauere ppriẽ bona fariseu fauorem facere. Hinc Fauor. uox benẽ pcãs alicui siue alicuius cõmodũ & laudem tuẽs. Fauere etiã tacere ẽ: ut inquit Do. Terẽ. in an. Fauete adeste æquo animo. Similiter fauere linguis est tacere. Sene. de beata uita. Fauete linguis. In ludis uero ore fauere inqt Ser. ẽ dicere bona uerba: quia in illis necessarius est fauor. A Faueo fiunt Fautor & Fautrix.

Fauorabilis. df q gratiosus & ipetrabilis ac fauoris plenus ẽ apud oẽs. Sue. in Cali. Sic uulgo fauorabilis ut plurimi tradant quotiẽs aliquo aduenienti uel ficunde discederet pturba occurrentiũ prosequẽtiũue nõnũq; eũ discrimẽ uitæ adisse.

Faustus. a. um. a fauore pspertũ ac ppitiũ significat cui oẽs fauent. Ter. O faustum & fælicẽ. Hic ad uerbiũ Fauste: quoꝝ contraria sunt Infaustum & Infauste.

Fauni agrorum & syluarum putati sunt dii q post plixum tẽpus moriunt. q e terra geniti sint. Hic Fana dicta existimat Probus. Ser. Faunũ & Faunas tradit dictos esse a uaticinando. i. fando. Vnde & fatuos dicimus Icõsyderate loquẽtes. Hos qdã Incubos uocant. Fauni apud latinos ii sunt q apud græcos satyri filii Saturni. Scribit Hiero. satyrus a diuo Antonio inuentum. Augn. docet Faunos aut immortales atas nõ habere aut humano semine natos. Et Faunus dictus fuit Pici filius & Latini pt q regnauit I latio a fando dictus q oracula sua uoce redderet.

Faulia q̃si cinis extinctus q ignem tectum foueat q̃si fouilla. Est enim deserta igne. Siue potius q̃si flauilla a colore. Nas & Pacu. flauũ dixit puluerẽ Scintilla uero ppriẽ est quæ e silice cũ is cæditur exilre solet. Virg. Ac primũ silicis scintillas excudit achates. Ouid. li. iiii. fas. Pars quoq; cũ saxis pastores saxa fetibant: scintillam subito psiluisse ferũt. Hiero in eccle. Ab scintilla una augetur ignis.

Fauonius. uentus a fouẽdo dictus q cũcta foueat. Est. n. genitalis spũs uinẽdi: eo maritant. uiuiscentia terræ. Zephyrus a græcis df. Spirat aduersus Eurum.

Fauus. apus domus & cellulæ a fotendo. q in his sobolẽ foueant. Ply. Primũ itaq; fauos construũt: ceram fingunt. Virg. Prima fauis ponũt fundamẽta deinde tenaces suspẽdũt ceras. Ply. Iunior Bucellam panis dedit & fauũ mellia. hoc ẽ frustũ operis apiani melle plenũ.

Faulus diminutiuus paruus fauus. Plan. Meus deliculus faunius.

Faux. superior pars gulæ mẽto ppinqua sed interior ubi os angustat. Ply. lib. xi. Sũmũ gulæ fauces uocant: postremũ stomachus. Virg. li. vi. Vestibulũ ante ipsum primisq; in faucibus orci. Per translationẽ Fauces dñt stricti ingressus nalliũ: seu alterius loci. In faucibus sunt foramina duæ fistulæ cibalis. f. & spiritalis q̃ cõtinua humectatõe indigent. siccæ. n. exulcerant. Ouid. lib. vi. Cant os humore loquẽtis & fauces arent: nix est uia uocis in illis. A faux fiũt Offoco. pfoco: & suffoco.

Fax fustis incisus. a lumine faciẽdo: q lumẽ facile faciat. Cuius diminutiuũ est Facula. Primam facẽ noctis principiũ nocitabant: q tũ primum uti face incipiunt.

Faxo. is. p faciam. Virg. li. xii. Ego sydera faxo firma mann. Faxim fecerim. Faxint faciant. Ter. in heau. Vtinam dii ita faxint.

Febris a feritate morbilis malum el ficuti Ser. docet a feruore.

Febricula diminutiuũ parua febris. Plan. Ciceroni. Qui ex labore in febriculã incidit assiduã & fatis molestam gignε πυρετὸς καὶ πυρετὸν ἀπὸ τοῦ πῦρ πάρεγοντα.

Febriculosus q habẽt multas febrẽ. Gellius. Non morbus hic febriculosus aut nimium grauis.

Febrile. pe. p. q̃si ad febrẽ pertinens. Apul. Ardore æstuans febrili.

Febrio. is. iui. itũ. febrẽ patior. Macer. Hæc aonidas tremulo potanda dabis febricitanti.

Febricito. as. pe. cor. & Febricitor deponẽs in eadẽ significatione. Col. li. vii. Febricitanti boui cõuenit abstinere cibo uno die.

Februo. as. Instro purgo. a ferueo. hoc. n. adolẽdo & flãmis feruẽtibus fieri solebat. Vel a sabinoꝝ lingua: q febrũ purgamentũ dicũt. Hinc Februarius mẽsis dictus ẽ q tũ. i. extremo anni mense ppius februaret. i. purgaret. per. xii. n. dies continuos februarii. celebrabant. februa. Hisq; diebus p impetranda mortuoꝝ alalibus quiete oꝝ ppius piacularibus sacrificiisq; circa sepulchra accẽsis facibus cæteisq; Itentus erat. Et Iuno februata siue februalis q ei hoc mẽse sacra fiebant: eiusq; feriæ erant Lupercalia. Et qnæcũq; purgamẽti causa in quibuscũq; sacrificiis adhibebant. Februa appellabantur Et id q̃d purgarũ erat: februatũ dicebat. Ply. Vulgata priscis tẽporibus opinio obtinuit februa esse omnia quibus malefactoꝝ conscientia purgarẽti deleren. q peccata: aut manes alabus defunctorum placidi redderentur.

Februus. dictis pf: q ei mẽse februario sacrificaret.

Februarius mensis. Vide paulo ante in Februo.as.

Feciales.dicti sunt a ferēdo: p belli pacisq; fereudæ apd eos ius erat. Neq; n. licebat bellū alicui ifer nisi hi & iusta causa susceptum declarauissent & prius indixissēt. Var. Itaq; bella tm de nec magna lumina suscipiebant. p bellū nullū nisi priū putabant geri oportere & priusq; indiceret bellū iis q bus iniurias factas sciebāt: feciales legatos res petitū mittebant quattuor quos oratores uocabant Sunt etiaz feciales a faciēdo deriuari existimēt p apud eos belli ac pacis faciēdæ ius esset.

Felis.alis quadrupes qd nobiscū in domibus tenemus ad murū uenatum uulgo Catus qd nos cautū astutūq; dicimus a quo Catones primo uolūt apppellatos. a græcis ἀπὸ λουρου dicunt. Et ipī quoq; uanitas ridet ægyptii nullā beluam nisi ob aliquam utilitatē cōsecrauerunt. nelut Ibim. p ut serpētiū cōficiat Crocodilū p terrore arceat latrones. Felē p pelle eius scuta cōtegant. Ichneumones q nō sinat serpētes maximam eius regionis pestem augeri. Ply. li. x. Feles quo silentio: q leuibus uestigiis: q multo speculatu in musculos exilinnt excremēta sua obruūt terra intelligētes odorē illum indicē sui esse. Ait. n. Varro lib. iii. Oēs parietes tectorio læuigant ne feles aliaue quæ bestia introire ad nocēdū possit. Hos Varro & Col. accipiunt p eo gñe alis qd uulgus Fouinū seu marturellum appellat. Sene. li. epla. moraliū. ro. Quid ē quare pauonem q anserē gallinam nō fugiat. At tanto minorem eis nec notū sibi accipitrem? q re felē pulli timeāticanē nō timeant.

Fel. fellis. est purgamētū sanguinis pessimū cui tantum inest uirus ut in hostem totū decolorē reddat & maxie oculos ut i hoste irato cernimus. Fel. n. iræ sedes est. Humor aūt q in folliculo fellis bilis uocatur q pro sui cōditione hostez cōuariat. Bilis enī atra quaz ḡci melancholiā uocant facit insaniam. Plau. in Am. Delirat uxor atrabili pcita ē Sed de bili suo loco dictū est. Aliqn fel cū sit pessimus humor p ai amaritudine ponitur.

Fello.as. lac exugo & suctu ebibo. Mat. Si fellas & aquam bibis nil lesbia peccas: qua tibi parte opꝰ lesbia sumis aquam. Solitus in colle cranеis Nequaq; mater equa pullo ꝑbet ubera fellicauda Transfert ad rem obscænaz. Nam fellare dīr illi illæue qui quæue uirilia intra os recipiunt: & illa perinde ac papillas exugūt. Qui uero uirilia huic libidini per uoluptatem accōmodabant. Irrumaī dicebant. Inde Feliator & Fellatrix & Felito. as. frequentatiuum.

Fellicoues hoses mali dīr. & nullius usus.

Femur. qd & Femor dī secundū Phocam. a ferēdo. p his ꝑcipue partibus sustineaī ai al atq; feratur. Hinc Femoralia pro nerrēdoꝝ tegminibus. Sue. de Aug. Quare q̄ssato corpore neq; frigora neq; æstus facie tolerabat. hyeme quaternis cum pingui toga tunicis & subuculæ thorace laneo & femoralibus & tibialibus inueniebaī.

Femen. inis. capiī sicut Femur. Plau. i mili. Ecce āt aduortit nixus leuo in femine. Proprie tū femina sē interiores ptes femora exteriores femia posteriores femora aūriores. Ply. li. xi. sic de apibus scribit. Prioribus pedibus femina onerāt. ppter id natura scabra. Et li. xxviii. Femina inq; atteri aduriq; equitatu. notū ē. Femina. enim interiora equitando atterunt nō exteriora. Hic Apuleius finxit uocabulum. Inter femineū: p locis mulieribus uelut positis inter femina. Col. li. vii. Veteris quoque & sub femia manū subiicere ne ad huiusmōi tactū postmodū paueſcant. Existimat Ser. femen in ntō nō reperiri. Prīs. docet esse in raro usu. Festus Femen declinat. Femina etiam inferiores partes significant. Nam a flexu dicta uidet. Vbi. n. iūctura cū flexu pedis est femina dīr. Plau. in asi. Sed tū tu nēpe eos asinos ꝑdicas uetulos claudos q bus obtritæ ad femina erant ungulæ. Col. li. vii. Femina secari & interdū inuri solent.

Femualia. tegumēta feminū & subligacula. Hiero. in Exo. Facies & feminalia linea ut operiant carnem turpitudinis suæ a renibus usq; ad femora. Idē ad Fabiolā. Discamus primū cōmunes sacerdotū nestes atq; pontificum lineis seminalibus q̄ usq; ad genua & poplites uenīt uerecūda celantur & superior pars sub umbilico uehemēter astrigitur uocaturq; lingua hebræa Maschinasse: græce περισκελὴ a nostria feminalia uel brachæ usq; ad genua pertingētes. Et ut scribit Iosephus ob fortitudinem ex bisso retorta fieri cōsueuerāt.

Fenestra ἀπὸ τοῦ φαίνειν qd est lucere. Fit. n. ad lucē redendam. Oui. Qua lumē thalamus parua fenestra dabat. Interduz ponit p aditu & uia. Ter. Hui quantam fenestram ad nequitiam patefeceris. Ply. Fenestrare uerbū usurpat p fenestras aperire. Sic. n. ait. Media oculoꝝ cornea fenestra uit pupilla.

Fenestrenulla parua fenestra. Hiero. Sit aūt una uel plures fenestrenulæ iuxta dispositionē cpi. Et per detractionē mediæ syllabæ Festra qd ē hostium. paruū in sacratio. ut ait Macro.

Fenestrella similiter & Fenestricula diminutiua sūt.

Fenestella sine. r. nomen ē ppriū historici q nouissimo tēpore Tyberii Cæsaris claruit.

Fenestratus. a. um. qd ē apertuz perforatum. Plau. Nulla est fenestratior domus.

Fero. rs. tuli. latū. & retuli secūdū Diom. Ter. Huc ta rulissem pedē. Proprie significat porto. Virg. li. v. Vix illam famuli phegæus sagaq; ferebant. ῥῆμα ἐλληνικὸν Φέρω γὰρ λέγουσι καὶ ἀγνωμαλον μᾶλλον οὕτω τοῖς τίνοις. Aliqn tolero patior. Ter. in heau. Nam quez feret si patentem suum non feret. Aliqn duco dirigo. Liui. li. i. Pergit ad proximam spelunсam si forte eo uestigia ferent. Virg. lib. vi. Hinc uia tartarei quæ fert acherontis ad undas. Aliqn Dico noto. Idē. Quam Iuno ferē terris magis omnibus unam posthīta coluisse samo. Aliquādo Do exhibeo. Idem. Sacra dionææ mēi diuisq; ferebaz Lact. li. iii. Nō enim descēdit aliquis e cælo qui suam de singulorum opinionibus ferat. Aliquā do Cōcupisco. Sal. Tunc Catilina pollicem tabu

las nouas proscriptiones locupletum: magistra/tus: sacerdotia: rapinas: atq; alia omnia quæ bel/lum & libido victorum fert. Aliquando Extollo. Idem. Consulares omnes itemq; senatus magna pars sententiam eius laudant: uirtutem animi ad cælum ferunt. Aliquando gigno produco. Virg. Si duo præterea tales idæa tulisset ẽra uiros. Ali/quando habeo. Idem Ferre sui dederat monumẽ/tum & pignus amoris. Aliquando Affero. Idez. Legati responsa ferunt. Aliquando Confero. Idẽ Quibus acer etrix in prælia suetus ferre manum. Aliquando Disturbo. Idem. Quippe ferant rapi/di secũ uerrãtq; per auras. Aliquando. Ostento. Idẽ. li. ix. Captiuo siue ut se ferret i auro uenatrix Aliquando Consulo. ut Pompeius tulit ad popu/lum. Aliquando Aufero. Virg. Postq̃ te fata tu/lerũt. Et omnia fert ætas. i. aufert. Aliquãdo Re/fero seu recipio. Ter. in adel. Pro labore ab his fe/ro odium. Aliquando Assequor. Idẽ in Eu. Hoc si effeceris qd̃ nis donum a me ꝓmiuz oprato id optatum feres. Et in adel. Ni faciant quod illos æquum est haud sic ferent. i. obtinebunt. Quod si cum hoc uerbo præ me: præ te: uel præ se. ad/dantur significat dicto uel facto uel gestu aliquid ostendo confiteorq; & ipsa statim fronte de aliq̃ re: aut homine: ut præ te fers iram. Quintil. Fidu/ciam igitur præse ferat orator: semperq; ita dicat tanq̃ de causa optie sentiat. i. ex ipso aspectu ora/toris: ex ipsa uoce: ex ipsa tota oratione eluceat fi/ducia quẽadmodũ qui pugnaturi sunt i ultu & gestu indicant tacitam uel formidinem uel fidu/ciam. hoc est præse ferunt fiduciam formidinẽue. Ci. Nãq ille accipit iniuriam meminit & præ se fert. i. se meniem persequẽdæ iniuriæ habere ostẽ/dit. In eundẽ sensum accipi solent. Præ me duco. præme gero. Composita sunt Affero. Aufero. An/tefero. Confero. Circunfero. Defero. Differo. Esse/ro. Infero Introfero. Offero. Perfero. ꝑfero. ꝑfero Refero. Suffero. Superfero: & Trãsffero. quæ hñt penultimam correptam.

Feræ a ferendo dictæ sunt q̃ toto corpore ferantur. siue q̃ cuz impetu & sine ratione ferantur: aut q̃ naturali utuntur libertate & pro desyderio ferun/tur. Proprie autem feræ dicuntur quæ ferocitatez habẽt ut Leones pardi lupi quæ ubi mansuefactæ sunt Cicures appellantur. Improprie omnes, qua drupedes pecudibus exceptis.

Fere aduerbiuz significat festinanter & parum ab/est quin q̃si continue ferendo: q̃ id qd̃ fertur in motu est: ut fere hominem occidisti. i. patum ab/fuit quin hominem occideris. Prisc. docet fere si/gnificare iuxta: quia celeribus omnia iuxta sunt. Et ꝑfert cum accẽtu i ultima βαρεῖα. Interdũ i oratione ita constituitur ut intelligatur quædam uniuersitas. Quintil. Hæ fere sunt emẽdatæ loquẽ/di scribendi partes. i. fere omnes. Ci. Memini in eum sermonem incidere qui tam fere erat i ore. i. fere semper.

Ferinus. a. um. pe. ꝑ. qd̃ est feratum. Apul. Ferino ac bæluino ritu.

Ferale adiectiuum significat dirum exitiale a ferali/bus sacrificiis. Apul. Rogum demoliretur: cœ/nam feralem a tumulo ad mensam referẽt. Virg. Solaq; culminibus ferali carmine bubo sæpe q̃ri. Et feralis dies dicebaf quo feralia fiebant.

Feralia sacrificia parentalia. quædam ab inferis & ferendo q̃ ferrent epulas ad sepulchrum eius cui uellent parentare. Vel a ferẽdis pecudibus. Oui. in fas. Hanc quia iusta ferunt dixere feralia lucem ultima placandis manibus ista dies.

Ferus dicitur Atrox fæuerus: qui ferinum animum habet. uel qui durioris est uitæ & animi crudelio/ris. Virg. Ferus omnia Iuppiter argos transtulit. Vnde Augu. in dial. Ferum mansueto oppositum. Hinc feritas naturæ quædaz asperitas: & dis sem/per est animi. A ferus compositur Semiferus pe/cori Semiseta dicuntur animalia quæ ex fero pla/cidoq; nascuntur: ut ex apro & sue. Semifera etiã dicuntur quæ nec placida nec fera sunt. sed me/diæ inter utrũq; naturæ: ut in uolucribus hirund/nes in campo lepores: cuniculi. In mari delphini Perferus ualde serus. Varro li. ii. de re rus. Bonesi perferi ẽt nunc sunt multi i Daidania & Media & Thracia.

Ferox. fortis inuletus. Hora. li. Car. Vrbes gentesq; & latium ferox. Sal. Ille animo feroci negat se fu/sam totiens numidiam pertimescere. Item dicit præanimosus ad certandum cum altero: & ad uiz alteri iuferendam atq; nocendum. Virg. Stat so/nipes & fræna ferox spumantia mandit. Aug. in dial. mansueto oppositum. Plau. pro cordato & fa/ceto in Mili. posuit. Et quia tecum eram ꝓpterea animo eram ferocior. Hinc Ferocia & Ferocitas. Ci. li. vi. de rep. Qui comperit eius uim & effræna/tam illam ferociam. Ferociter. Plau. in Mil. Su/perbi nimis ferociter legatos nfos increpant.

Ferocio. is. iui. uel ferocii: ferocitum ferox fio. qd̃ uernacula lĩgua dicitur Ingagliardir. Gellius li. i. Nihil adeo in congrediendis hostibus atq; in principiis ꝓliotum ad salutem uirtutemq; aptius rati q̃ si permulcti mitiotibus non modice fero/cirent.

Ferax dicitur qd̃ abundanter ex se ꝓducit. Ply. Vt tam ferax bonarum artium sæculum uideremus. Vnde Inferax contrarium. Sic Hier. ad Dama. Inferaces syluas dixit

Fertile adiectiuuz penultima correpta sicut ferax sa/mitur. Col. li. iiii. Vt ex his partibus trunci sumã/tur quæ & genitales sunt & maxime fertiles. Hic Fertilitas sic a Ferax feracitas. Idem. Id enim nõ accidit palmitis fertilitate.

Ferentarii: leuis armaturæ milites auxiliatores a fe/rendo auxilio: ut quicquid opus esset auxilio fe/rent excursu leues armis grauibus non impediti. sed ense & telis tantuz instructi. Vel dicti sunt Fe/rentarii quia fundis lapidibus pugnabant quæ te/la feruntur non tenentur. Sal. Postq̃ eo uentum est unde a ferentariis ꝓlium committi posset. Ca/to eos ferentarios dixit q̃ tela ac potiones milit/b9 pugnãtib9 ministrabãt. Hi & udati uocabãt.

Feretrius. dictus est iupplter q̃ pacem ferre putaret quoniam ex templo eius q̃d Romæ primum a Romulo ædificatum est fumebant sceptrum per q̃d iurarent & lapidem silicem quo fœdus ferirẽt uel a feriendo ut inquit Plutar.

Feretrum. a fero penultima correpta. lectus uel aliquid aliud quó mortuus ferri soler. Et alio nomine Capulus dicitur a Capiendo. seu in quo aliq̃d cum pompa fertur. Liui. Spolia ducis suspensa fabricato. ad id apte feretro gerens in Capitolium ascendit. Ibiq̃ cum ad quercum pastoribus sacrã deposuisset templuꝫ designauit. Quidam græcuꝫ putant Φέρετρον græci enim pheretra uocãt argentum aurum gemmas imagines principum spolia hostium & cætera q̃ in pompa feruntur.

Ferentinum oppidum q̃d Plynius collocat in prima italiæ regione in qua Roma est. a qua Ferentinates dicti. Est & Ferentinum in Thuscia unde Ferentini.

Feretrus mons a quo familia feretria dicta a qua Vrbini dux originem habet.

Ferentum. oppidum sabinorum: seu samnitũ. a quo Ferentani dicuntur. De quo Dionysius Halicarnaseus libro xvii.

Ferculum. a ferendo. Vnde & Fercula pulmentaria tum dicta ab eo q̃ mensæ inferantur. Iuue. Quis fercula septem secreto cœnauit anus. Aliquãdo sumitur pro gestamine quo pompa deferri solet. Sue. in Cæsa. Pontico triumpho inter pompæ ferculia trium uerborum prætulit titulum. Veni uidi uici. hoc est inter pompæ triumphalis gestamina Quo nole continẽt̃ sisacra oppidoꝫ sisacra deoꝫ spolia hostiũ: coronæ: machinæ: & id genus alia quæ ferri solent in pompa triumphali: sicut fercula ladorum: fercula quæ in ludis. Fercula sacroꝫ quæ in sacris. Acron etiam docet fercula esse pulpita in quibus deorum simulacra quia in pompa circensi: hoc est celebritate ludorum circensium huiusmõi simulacra deoꝫ ferunt. Cicero libro p̃mo offi. Cauendum est ne tarditatibus utamur incessu mollioribus: ut similes pomparum ferculis esse uideamur. Ambro. libro p̃mo offi. Sunt qui sensim ambulando imitantur histrionicos gestus & quasi quædam fercula pomparum.

Feno. as. percussi. præteritum mutuatur a percutio idemq̃ significat. Virg. Cornu ferit ille caueto. Et Ferire sancire firmare. Vnde Ferire seu percutere fœdus dicimus. Idem haud mora tarchon iungit opes: fœdusq̃ ferit. Et apud Esaiam. Feriam uobiscum pactum sempiternum. Item Ferire pulsare est. Plau. in Am. Feriam fores aperite. Huius compositum est Referio. q̃d est Repercutio. Idẽ in Asi. Patitor tu idem cũ ego te referiam.

Feriæ a feriendis uictimis dicti sunt dies Cessationum ab opere: seu ab epulis ferendis. In his enim epulæ fiebant. Feriarum autem apud antiquos multa erant genera quæ pollui dicebantur si i his aliquid opus fieret. Feriarum publicarum erant quattuor genera. Statiuæ: uniuersi populi cõmunes quæ certis & cõstitutis diebus fiebant i quibus p̃cipue feruabãtur Agonalia: carmentalia: lupercalia. Conceptiuæ quæ quot annis a magistratibus uel sacerdotibus concipiebant certos siue i certos dies: ut sunt latinæ Sementinæ paganalia compitalia. Imperatiuæ: quis consules uel prætores pro arbitrio indicebant. Nundinæ pannorum ac rusticorum quibus ad negocia & merces cõueniebant. Erant præterea propriæ familiæ feriæ quas quæque familia ex usu domesticæ celebritatis obseruabat: ut Claudiæ feriæ & æmiliæ. Itẽ singulorum ut natalium dierum quæ Natalitiæ & dicuntur fulgurum et funerum expiationes. Et a feriis festi dies dicti sunt feriati. Hoc est in quibus feriæ celebrabantur.

Ferio. as. & Ferior deponens. significat uaco. Vnde Feriatus otiosus. Ply. li. xviii. Malum patremfamilias quisquis interdiu faceret q̃d noctu posset nisi intempestate cæli. peiorem qui festis diebus ageret q̃d feriatis deberet. Pessimum qui fereno die sub tecto potius operaretur q̃ in agro. Aug. li. ii. con. Interposito ocio ex necessitate domestica feriatus ab omni schola cum parentibus esse cœpi. Hiero. li. ii. macch. Tũc feriatis iudæis arma capere suis p̃cepit.

Ferula. penultima correpta baculus siue uirga qua puerorum manus feriuntur a feriendo siue ferendo. i. portando. Iuue. Et nos ergo manum ferulæ subdiximus. Græce ῥάβδος & per diminutionẽ narthecium dicitur. Inde apud Platonem in Phedrone narthecophori ministri bacchi quasi feruligeri nominantur. Baccho enim ferulæ assignantur quæ asinis gratæ sunt in pabulo. Ideo asinus grata hostia baccho cadit. Ferula annumerata est inter externos frutices a Plynio. Lignum corticis loco habet: ligni autem loco fungosum intus medullam ut sambuci: calidis nascitur locis: cuius eadem natura est quæ aneto & fructu similis. nulli fruticum leuitas maior ob id gestata facilius baculorum usum senectuti p̃bet. Col. lib. iii. In quo scrobe destinaueris nuces serere terra minutam modum semipedis poniro. Ibiq̃ semen ferulæ facito: cum ferula fuerit enata eam findito & in medulla eius nucem græcam uel auellanam absc̃ndito. Hinc Ferulaceus. a. um. Ply. li. xviii. At milũ & panicum in culmen geniculatum & concauuꝫ fistania uero in ferulaceum. s. fastigiat.

Ferabites. pe. p. dã Agrestis. Sisen. Partim ferabitæ partim lauro ac pinu abundant.

Ferme. aduerbium idem q̃d fere. Teren. Iam ferme moriens me uocat. i. cum parum abesset. quin moreretur. Ponitur quandoq̃ p̃ facile. Idem in an. Fidelẽ haud ferme mulieri inuenias uirum.

Feruor. Calor. qui cum fit ex igni: ex contrario. & pro frigoribus ponitur.

Ferbeo. ferbes. ferbui. bullio. Horatius libro primo Car. Velatumq̃ stola mancum ferbuit ira. Vnde & Ferbesco. ferbescis. Ambro. Quodmodo intelligimus. q̃d sit torculat nisi forte quia psalmi de torcularibus inscribunt: eo q̃ i his mysteria domini passionis modo musti sancto feruente spiritu

prophetarum ardentius ferbuerunt? Huius composita sunt Defarbeo. quod est a bulliendo cesso. Hiero. in li. hester. His itaq; gestis postq; deferbuerat regis Assueri indignatio. Gel. propne. Fuerint terrea uenerat & aula deferbuerat: repulsq; esse coperat edēdi. Efferbeo: extra ualde bullio. Hier. in Iob. Interiora mea efferbuerūt absq; ulla requie.

Ferueo. ferues. ferui. per duplex. uu. uno cōsonante altero uocali. qd & per syncopen dicimus ferui. in eadem significatione qua non solum ex incendio calere significarur: sed etiam ex quibuscunq; molestiis perturbari. Vnde & iacto marini & æstuatio animi sub hac significatione recte poni sentiūtur. Virg. li. iii. Geor. Omnia tunc pariter uento nimbisq; mdebis feruere. Feruere. opus dicimus dum studio & diligentia elaboratur. Et homines ira odio aut calore ferueret. dum ira aut odio aut calore incensus est. Cuius contrarium est deferuere. quod est mitescere & placidum fieri seu a calore deficere. Composita a ferueo sunt. Deferueo. Efferueo ualde seu extra ferueo. Referueo rursus ferueo. Ply. Item therebentinam in sartagine referuēti. A quibꝰ Deferuesco. Efferuesco. & Referuesco

Fermo. feruis. ferui. eiusdem significationis est cum Ferueo. Proper. Incipit & sicco feruere terra cane. Gellius. Dominus quos rogauerat operturi sol feruit & fit nihil. Hinc Feruisco.

Feruefacio. is. bullire facio. Cato de ruſ. re. Et polionem polentæ eodem addito & oleum. postea feruefacito. Hinc componitur Inferuefacio. qd intus bullire facio. Idem. Sumito brassicam cōminuito in aquam feruētē coquito paulisper uti subcruda sit: postea aq̄ defundito non oēm eo addito oleū bene & salem & cuminū paululum inferuefacito paulisper.

Feruidus. pe. cor. calidus diligensq;.

Fermentum dictum est q feruēdo crescat. Est enim farina. quæ subigitur prinsq; addat sal ad pultis modum decocta & relicta donec acescat.

Fermento. as. misceo seu crescere facio. Ply. Cui fieret panis hordeaceus cicerculæ farinæ admistione fermentabatur. Col. li. ii. posuit pro pinguefacio. Maxime inquit tamen columbinum probamus qd modice sparsum terram fermentare comperimus. Hiero. Neq; panes azymi poterant fermentari.

Fermenteſcere. est crescere. Ply. Conterat inter digitos fermentescens.

Ferram. uel a ferendo q fragos colendi gsa feratur uel a feriendo. q cætera co seruant hoc ē domēt.

Ferreus. a. um. qd ex ferri materia ē: ut massa ferrea annulus ferreus.

Ferrarius. a. um. qd ad ferrum pertinet. ut faber ferrarius. fodina ferrana. Aliquando etiam significat qd ex ferro est: quasi ferreum. Ply. li. xxxiiii. Comū in italia cum ferraria metalla in his locis non sint.

Ferraria. æ. locus in quo ferrum foditur. sicut Auraria. Argentaria. æraria. in quibus aurum. argentum: & æs effoditur.

Ferramentarius: ferramentorum confector. Iul. Firmicus scribit Mercurium in solis domo constitutū facere ferramētarios & pelliones.

Ferramentum. instrumentum ex ferro. Vnde ferramēta fabrilia & ferramēta tonsoria dicimus. Col. li. iii. Nouuuq; etiam cum froudere cœperint arbores cacumina fici acutissimo ferramento summa amputare prodest.

Ferro. as. ferrum induco. Vnde ferrata spicula & ferratas lanceas dicimus. Virgilius libro tertio Ge. Vndiq; iam tergo ferratos sustinet orbes. Huius compositum est. Præferro. qd est ante uel in anteriori parte ferrum induco. Ply. li. xviii. Quippe & etruria spicam ferris tosti plsente pilio pferrato.

Ferrugo. penultima producta. rubigo ferri proprie dicitur sicut æruginis æris. Ply. Sudor uirgæ communis arboris lamina caudente ferrea exceptus non contingente ligno illita: quod deinde ferrugo teripētes lichenas sanat. Per translationem Ferrugo compressæ purpuræ color rufus uigrioris rubedinis quasi uiolacei uulgo morellum dicunt simili tudine coloris ferri dum est rubiginosum. Vnde Virgilius libro nouo. Pictus acu chlamydem & ferrugine clarus hybera. Quidam ferruginem scribunt esse cæruleum colorem. Erat & oppidum & lacus ferrugo in Volscis apud Valerium: sed a Liuio uocatur Verrugo.

Ferrugineus. a. um. qd est coloris ferruginis. uuigo uiridis obscurus. Virg. Et ferrugineus hiacynthꝰ Ply. Et ferrugineas maculas habentes. Quidam ferrugineum colorē acceptum pro cæruleo marinis fluctibus simili qui & Thalassicus. i. mannꝰ dī. Græci enim Thalassan mare appellant. Hunc colorem Vege. li. iiii. de re mili. uocat Venetū scribens uautas uestē ueneta esse induendos & nela nauium exploratoriaꝝ colore ueneto esse tingenda. Est autem uenetus color cæruleus similis marinis fluctibus. Vnde Plautus in Mili. Tu illico facito ut uineas ornatu huc naucleriaco causeam habeas ferrugineam. hoc est subuiridem cæruleumq; coloris a similitudine ferri.

Ferrumen. pe. p. quasi gluteniunctura seu ligatura Ply. li. xxxvi. Ea maxime causa q fluctu calcis sine ferrumine suo cæmenta componuntur.

Ferrumino. as. pe. cor. iungo aut simul tempero proprie de metallis dī quanuis ad alia transferatur. Pompo. Inriscon. Si tuum scyphum alieno plumbo plumbaueris argento ferrumināueris non dubitatur tuum scyphum esse. Ply. pro glutino posuit. li. xxxvi. Vitium sulphuri incocnum ferrumēnatur in lapides: quasi glutinatur in formaꝝ lapidis. Et li. xxxv. Calcis quoq; bitumen pbuit ita ferruminatis babylonis muris.

Feronia nemoris dea. a feriendis arboribus. Virg. Et uiridi gaudens feronia luco. Fuit & Feronia ciuitas sub monte Soracte: in quo ciusdē nois dea erat quam finitimi mira religione uenerabant.

Fertum. gñs libi. a Fero dictū. q sæpe ad sacra ferebat. Persius. At tū hic extis. & opimo uincere ferto intendite. Vel dī Fertū q pluribus uarijsq; re/

bus fartum eſſet. Nã Cato de re ruſ. ſcribit ſtrues farris tritici hordei fabæ ſeminis rapacii thure ac uino additis ante meſſem parabant in porcæ p̃ci danee imolatione lanoq; ac Ioui & Iunoni ſacrificabant q̃ diuerſarum rerum congeries fartum nominabatur.

Feſtino as. penultima producta. ſignificat propero. Virgilius. Feſtinate uiri nã quæ tã ſera moratur ſegnicies? Ambro. cum accuſatiuo iunxit. Anxia mater p̃ filio feſtinauit hieroſolymam. Dicimus etiã feſtina me baptizare. & feſtina ad baptizandũ. Interdũ feſtinare eſt trepidare & turbari. Sal. Feſtinantibus in ſũma inopia patribus hinc componitur. Præfeſtino de quo alibi.

Feſtinus. celer. Feſtinãtia & feſtinatio celeritas.

Feſtinanter. aduerbiũ a feſtinans deductum. celeriter.

Feſtinatio aduerbium. a Feſtinatus. Hiero. in Gñ. Itaq; feſtinato deponentes in terram ſaccos apertuerunt ſinguli.

Feſceninũ oppidũ campaniæ inqt Ser. ubi nuptialia innenta ſunt carmina. Hi autẽ populi ducuut originẽ ab atheniẽſibus. Virg. hi feſceninas acies equoſq; faliſcos

Feſcenini uerſus qui canebant̃ nuptiis. ſic dicti q̃ ex urbe feſcenio dicunt̃ allati. ſiue a faſcino. quia faſcinum putantut arcere ueluti maloruꝫ iugruentium amuleta.

Feſſus generale eſt. Dicimus enim. Feſſus ætate. feſſus corpore q̃d magis ꝓpriũ eſt. Et Feſſus reꝫ a fortuna uenientium. De quo in Defetiſcor. Virgi. Feſſi rerum.

Feſtus. a. um. ſolenniter lætũ & feriatũ. Vnde feſti dies inquibus uelſacrificia diis offerebãtur uel dies diurnis epulationibꝫ celebrabant̃. uel ludi in honorẽ deoꝝ agebantur uel feriæ obſeruabant̃. Vir. Feſtoſq; dies de uomine phœbi. Cuius compoſitũ & contrariũ eſt ꝓfeſtus: ut ꝓfeſti dies qui hominibus ad rem uel priuatam uel publicã adminiſtrandam conceſſi erant. Plynius. Malum patremfamilias & cæte. Vide in dictione Ferio. Hi fatti erant quibus licebat prætori ius dicere. Quandoq; Feſtus dicitur ad feſtum diem pertinens: ut feſtæ frondes quæ feſtis adhibentur. Eſt & Infeſtus. a quo Infeſto. as. de quibus infra.

Feſtiuus. feſtiua. feſtiuum penultima producta a feſtus quod eſt iucundum & lepidum: ut feſtiua oratio. dictum Feſtiuum. Cicero libro primo offi. De græcis dulceꝫ & facetum feſtiuiq; ſermonis. Multi etiã feſtiuũ ꝓ feſto accipiũt ſiue ad feſtum ꝓtinent: ut feſtiua gaudia.

Feſtiuitas q̃ſi iucũditas & lætitia quædaꝫ in dictis. Ci. li. i. ad Heren. Illud gñs narratõis quod ſi per ſonis poſitũ ẽ: debet habere feſtiuitatem.

Feſtuo as. diem feſtum ago.

Feſtuca pe. p. dr̃ & arboris nonellæ oſoq; infantis: cuiuſq; ſati pullulus ut inqt Aug. Hoc nomẽ ſcribi ſa qbuſdã per œ diph. q̃ Feſtus a fœtu deducat.

Feſtra hoſtium minuſculum in ſacrario. ab Feneſtra per detractionem mediæ ſyllabæ.

Fiber. animal in ponto ſic dictum ab extremis oris amnium quas colit: & ubi maxime ſolet nideri. Effoſſis enim in ripa cuniculis. caudaꝫ intra aquas tenet: reliquo corpore in ſicco habitat. Plin. Sic me ſuberis cotidie quaſi fiber ſalicẽ. Hoc animal periculo urgente teſticulos ſibi amputat. Hos me dici caſtoreum uocant & ipſum animal caſtora Parnum eſt infra magnitudinẽ porcelli. Pedes habet breuiſſimos unde fit ut currere non poſſit: uentricoſus eſt. Cum uocem dat inſaus eſſe creditur. dentes habet per acutos ſed minime mordet. Vescitur pomis & arborum corticibus. Huius pillus pluma molior habetur. Eſt & Fiber genus ueſpæ quadrupes incitatiſſimum.

Fibræ. omnium extremitates rerũ. unde & iecoris & cordis & cuiuſcũq; uiſceris extremæ ptes ideſt in quas iecur ipſuꝫ diuiditur fibræ dicunt̃. Virg. libro ſexto. Nec fibris requies datur ulla renatis. Et pulmonis fibras nominat cum inquit. A tergo ſpinæ ipſi iunctus in duas fibras ungulæ bubulæ modo diuiditur. Venaruꝫ quoq; per tenues meatus per quos ſudor it fibræ dicuntur. Plynius Murium iecuſculis ſibræ ad numerum lunæ dieruꝫ immenſe congruere dicuntur totidemq; inueniri. Quin & minutæ radices arboruꝫ herbarũq;. Idem de arborum ſationibus ait: ſoluꝫ eligi oportere q̃maxime rimoſum ne ſol exurat fibras. Virgilius. Et amatis intuba fibris. Columella de alio Cum ternas inquit fibras emiſerint ſpicæ ſarriantur. Idẽ libro ultimo de rapis. Mediam rapi. Sic etiam ueſtimentorum extremitates fimbrias dicimus.

Fibula. penultima correpta. circulus proprie ornamentum cinguli ad ueſtem ſubligandam. Virgilius. Aurea purpuream ſubnectit fibula ueſtem. Ponitur quandoq; pro circulo æneo. Columella de bobus. ſic habet. Aenea fibula pars auriculæ latiſſima circunſcribitur ita ut manante ſanguine tanq̃ o litteræ ductus apparear. Hinc Suffibulum ueſtimentum album prætextum quadrangulum oblongum quod in capite ueſtales ſacrificantes habebant: idq; fibula comprehendebat̃.

Fibulare apponere coniungere. Columella libro primo. Omniſq; parietum & ſoli iuncturæ teſtaciis puluinis fibulantur: quoniam fere cum his partibus ædificia rimas egerunt cana prebẽt a latebras ſubterraneis animalibus. Huius compoſita ſunt Diffibulo. Reffibulo & Infibulo. Eſt autem infibulare fibulam ponere. Infibulatio fiebat uel nocis ſeruandæ gratia quæ a coitu mutatur. uel uaſitudinis. Hoc modo perforabant utrinq; a lateribus cutem quæ ſuper glandem extenditur atque ſuperaddebant fibulam. i. circulum æneum. Refibulare uero eſt fibulam tollere ſiue ſoluere. Mar. Cui refibulauit turgidũ faber penẽ. Idem ſignificat Diffibulare. Papinius. Emicat & torto chlamydem diffibulat auro.

Ficus. græce σῦκον & σύκωσις καὶ συκω'μ τόπος ἐστὶ συκῆ. At λίνλφος a fœcunditate Nam Maſculino quidem Gene-

nere: ac secunda declinatione pro fructu ꝓtulit. Ply. li. xvi. Fici mirabiles sũt & abortiui q̃ nõ q̃ matureſcãt. Galeotus narniẽſis uir nõ idocto ſ eo quẽ de hoſte ſcripſit libro. hæc ſtulit uerba Sꝫ nuſq̃ ſ ligua larina Ficuſ maſ. gen. & carpitq̃ Priſcianũ una cũ laurentio ualẽſi cũ ipſe potius carpendus ſit. Ply. Iunior ad Octauium Rufuꝫ. Quæ nunc cõ ficis & boletis certamen habent. Macro. Groſſi appellãtur fici q̃ nõ matureſcãt. Ci. in catone. Ex tantulo grano fici. Hor. ſ Ser. Pinguibus & ficis paſtum iecur a ſteris albi. In uenitur ẽt genere fœ. & quartæ declina. Iuue. Si uis aliam decerpere ficum. Hiero. ſ hieremia. Calathus intus ficus bonas habebat nimis ut ſolẽt ficus eſſe primi tẽporis. Mar. Res mira eſt ficus non habet unus ager. Itẽ dicitur ficus genere fœminino & ſecũda declinatiõe: ut apud Var. li. i. de reruſ. Fici inqt ſemen naturale intus in ea fico quã edimus quæ ſunt minuta grana equibus paruis q̃ enaſci coliculi uix queũt. Et paulopoſt Cum. n. per reſticulam ficos quas edimus maturas perfeꝛt & eas cõ marueriut cõplicant. Huius diminutiuũ eſt Ficulus. Pau. in Sir. Nucibꝫ faſtulif ficulif. In ficoꝝ genef ſũt calchidicæ: chiæ purpureæ: chelidoniæ: mariſcæ: caliſtrutiæ ſ liuiæ: libyſſæ: ſlauæ: & reliqua.

Ficus pro arbore generis fœ. eſt & ſecũdæ declina. Ply. li. xvi. Quidã breuitate radicũ ſeneſcere celerius arbores putãt q̃ coarguuut fici quaꝝ radices longiſſimæ ſunt & ſenectus ocyſſima. Iuue. Ad quæ diſcutiẽda ualent ſterilis mala robora fici. Ci. li. de ora. ſecũdũ quartã declinationẽ in flexit. Cu cũ familiaris q̃dam q̃ tereſ q̃ diceret uxorem ſuã ſuſpendiſſe ſe de ficu.

Ficus pro morbo maſculini generis & quartæ declinationis. Mar. Dicemus ficus ceciliane tuos. Naſcitur hoc uitiuꝫ fere in capite: tũ in capillo: tum in barba & locis obſcænis q̃ pilis inregũſ. Cor. Cel. li. vi. Eſt ẽt Vlcꝰ quod a fici ſimilitudie ἀπὸ μοέρους a ẽcis: a latinis etiaꝫ mariſca nominatur. Caro excreſcit: ſub quo duæ ſpecies. Nã alteꝫ ulcus durum & rotundũ: alteꝫ humidũ inæquale. Ex duro exiguum q̃ddam & glutinoſum exit. Ex humido pus mali odoris. fitq̃ ſ his partibus quæ pilis cõteguntur. Sed id quod callo ſum ẽ & rotundum maxime eſt in barba. Id ueroꝫ quod humidũ ꝑcipue ẽ in capillo. atq̃ auo ex attritu quẽ cynedi patiũtur.

Ficetũ: locus ubi ficus cõſitæ ſunt. Var. Ficuſq̃ dẽſa materia nõ eſt. ideo ſeqtur calidiorem. a quo fit ut in locis frigidis ficeta ſieri nõ poſſint.

Ficoſus: ficis. hoc eſt ulceribuſ & tuberculis plenꝰ. Vnde & ficoſitas ipſa ulcerum copia.

Ficitas. Ficoꝝ fructuũ abũdãtia: ſeu fertilitas.

Ficaris qui libenter comedit ficos, Ply. Ficarios cu lices captificus generat.

Ficana: Ficus' arbor. Palladius li. iiii. Aliq̃ inter ficarias caprifici arboreꝫ ſerunt. Et hoc eſt contra Vall ſ: qui negat dici poſſe, Arbor fici: ſed Arbor ficus.

Ficitor. pe. cor. ficoꝝ amator: ſeu ficoꝝ collector Neuius Ficitores omnes cupiunt ficitatem.

Ficedula: Auis quæ uulgo Galberius dicitur a ficu fructu. Mar. Cum me ficus alat: cum paſcat dulcibus uuis. Cur potius nomen nõ dederunt mihi? Hãc auẽ græci quoq̃ ſycelidã appellauẽ.

Ficatũ: iecur ſuillũ maxime: quod græci ſycoton appellant a ſue fico paſta.

Ficulnus -a. um. quod eſt materiatũ ex ficu arbore Hora. Olim truncus eram ficulnus inutile ligna.

Ficulneus. a. um. idem quod ficulnus. Aug. De arbore ficulnea quæ tneniũ habebat & fructũ non ferebat. Et iteꝝ ibi in Lucã. Primus homo quã peccauit foliis ficulneis pudenda uelauit. Eadẽq̃ aũt forma ficulnus & ficulneus. qua ſalignus & ſaligneus Ilignus & iligneus.

Ficulnea. æ. ipſa ficus arbor: ut eſt apud euangeliũ Videte ficulneã. Ply. li. xvi. Quibus & ficulnea & ligna ex hedera tradent. Ambro. Plæriq̃ ſecundum domeſticam & frutiferam ficum agreſtẽ ficulneam feruntur inſerere. Hiero. ſ canticis. Et Ficulnea germinauit. Idẽ ſuper ꝑs. In uineis ficulneiſq̃ ac reliquis lignis omne humanum genus oſtendit plagis cæleſtibus uerberatum.

Fictor a fingendo dictus eſt qui fingit. i. qui componit & qui ſimulat.

Fictum quod factum eſt uel ſimulatum.

Ficticius. a. um. quod fictum eſt hoc eſt ſimulatũ ut ratio ficticia quæ ficta eſt & ad tẽpus excogi

Fictile. pe. cor. quod ẽ factũ eſt a figulo. Pli. li. xxxv. Fictilibus doliis ad uina excogitatis. Hiero. Calix & urceolus fictilis probantur prius & ſic emuntur: ſola uxor non oſtẽdit ne ante diſpliceat q̃ ducatur.

Fides fidei genitiuũ facit non rõne ſed differentiæ cũ ut inqt Ser. Quod nomẽ uidetur haberet cõ id quod dicit ut ſcribit Ci. li. iiii. de rep. Hic dare fidem dicimus aliquid ſancte promittere. Vir. Accipe daq̃ fidẽ. quod eſt promitte. Diffinitur aũt ſic. Fides ẽ dictoꝝ & cõuenctoꝝ cõſtãtia & ueritas. Vel Fides eſt cõmẽdatoꝝ fida exercitio uel obſeruãtia. Aliquãdo fides capitur pro credulitate. Vnde bonæ fidei poſſeſſor dicitur q̃ ignorauit rem quã emit alienã eſſe: aut putauit eum qui uændidit iuſ uændẽdi habeꝛ. Itẽ bonæ fidei hõ uocat cui res tuto creditur: uel q̃ rem ſibi creditã fideliter ſeruat. Sue. Auguſto populo pmiſſũ cõgiaꝝ reposceti: bonæ ſe fidei eẽ reſpondit. Hinc hĩe fidẽ. credere ẽ. Et accipere fidẽ ẽ credi. Ter. in eu. Si hæc fideꝝ habeat ſe ire propoſitum tibi. Mar. Accepit fabula fidẽ. i. credita eſt. Sic a theologis accipit ut ẽ illud Fides tua te ſaluuꝫ fecit. Interdũ pro dei dono ſeu gꝛa qua ſancti miracula fecerũt ut ẽ illud apoſtoli ad ro. Vnicuiq̃ ſicut deꝰ diuiſit mẽſuraꝫ fidei. Et illã ſi hũeritis fidẽ ut granũ ſinapis dicetis mõti trã ſi hĩc. Ci. ꝓ Lẽtulo. fidẽ ꝓ pmiſſione & q̃ſi ſpõſione poſuit. Põpei fides quã de me Cæſari derat. Et fides probatio dfiut Facio fidem per teſtes. Itẽ Fides poniꝰ ꝓ auxilio. Iuue. Nos hoſtiꝫ

diuũq; fidem clamore ciemus. Sic ẽt ſumitur cũ apud auctores dicit̃ pro deuꝫ atq; hominũ fidẽ.

Fidẽ adſtringere eſt ꝓmittere i qa uincula fidei dicuntur. Terẽ. in Eu. Heus tu hac lege tibi meam adſtringo fidem.

Fideiuſſor ꝯ. q fide iubꝫ. Eſt. n. ſignãtiõis actiuæ.

Fideicõmiſſarius. habet paſſiuã ſignificationẽ. Nã his dr̃ q fidei cõmiſſionẽ accepit.

Fido. is. fiſus. fidꝫ habeo. credo. ſpẽ pono. & tam cũ ablatiuo q̃ cã dtõ cõſtruit̃. Iuue. Fidimꝰ eloquio ciceronis. Vir. Et fidere nocti. Huius cõpoſita ſunt Cõfido & Diffido. q̃ ſunt cõtraria. Nã diffidere ẽ credulitatẽ deponere. Seneca. Nec ſe cũdis rebus nimis fidẽdũ nec aduerſis diffidẽdũ eſt. & habent pe. pto.

Fidus a fido. is. dicit̃ cui fidẽdũ ẽ. Cuius cõpſitum & cõtrariuꝫ eſt infidus pe. pro. Nã perfidus pen. cor. a fides fit. Liui. Infida regni ſocietas. Similiter malefidus. i. minus fidus. Male. n. diminutionẽ ſignificat nõ negationẽ. Virg. Statio male fida catinis.

Fidelis a fide & is dr̃ cui fidere poſſumus. Ter. in ecy. Quã paucos repias meretricibꝰ fideles euenire amatores. Et ꝓptie ut ſcribit Do. ad ſeruum pertinet: fidus ad amicũ. Fidele. n. officium eſt ſeruare aliq̃d. Ci. in Læl. Quod Tarquꝫ dixiſſe ferũt tum cũ exulẽ ſe eſſe ſtellexiſſet. Quos fidos amicos habuiſſet & quos infidos. Trãſferr̃ etiã ad inanimata. Ply. li. xxxvi. de infideli exẽplũ poſuit. Globoſus fortis cõtra iniurias ſed ad ſtructurã infidelis niſi multa ſuffrænatiõe deuincus: nec certior fluuiatilis ſemper ueluti madẽſ. Hinc fidelitas & infidelitas in ſacris lr̃is fidelis quãdoq; accipit̃ ꝓ ueridico. Apoſtolꝰ ad Cor. Fidelis deus per quẽ uocati eſtis in ſocietatem filii eius.

Fidentia a fidens participio & ambo in landẽ ponunt̃. Ci. li. ii. the. ſcribit fidentiã partẽ cẽ ſortitum dinis per quã magis & honeſtis in rebus multũ ipſe ãnis in ſe fiduciæ cũ certa ſpe collocauit.

Fiducia ſimiliter audacia: & fere ſẽper i bonũ q̃uis aliquãdo in malũ. Vir. Tãta ne uos generis tenuit fiducia ueſtri. Et cernis q̃ rutilos habeat fiducia reges. Aliquãdo fiducia ponit̃ pro ſpe. ut apud Eſaiã. Qui añt fiduciã habẽt mei hæreditabit terram.

Fides fidis cithara: dicta: quod tantũ inter ſe chordæ eius quãtuꝫ inter homines fides concordet. Ci. in hortẽ. Ponẽdæ ſunt fides & tibiæ. Aliqñ chordæ ipſæ dicuntur fides.

Fidicula diminutiuum: parua cithara: uel cordula citharæ. Gel. li. i. Sed. n. acheos homero pugnã indipiſci ait non fidiculaꝝ tibiarumq; cõcẽtu cõſpiratam. Ci. li. iii. de natura deoꝝ. Quid ſi plana fidiculas ferrent numeroſe ſonãtes idem. f. cẽ ſeres in platanis ineſſe muſicã. Sue. in Tiber. ꝓ chotdulis accepit. Excogitauerat iter genera cruciatus ut repẽte uecretris deligatis fidicularuꝫ ſimul urinæq; tormẽto diſtẽderet &c. Eſt & Fidicula inter aſtra conſtitura quæ Fideſa Columella: ab Hygino lyra nominatur. Ply. li. xxviii. Fidicula occaſu ſuo autumnum incohat. Præterea Fidiculæ numero tantum plurali ſumitur pro inſtrumento torquendi ex duobus ut putatur obliquatis lignis compacto ab extorquẽdo uentate ac fide: uel a neruеis funibus uinculis quibus ad illum moduꝫ homines torquendi alligabantur. Sed uerius putatur eſſe tormentuꝫ quo ſontes a tortoꝛ chordis funibuſq; alligati uſgo torquẽr̃.

Fidicen. pe. cor. q fidibus canit. Ci. pæto. Socratẽ fidibus docuit nobiliſſimus fidicen.

Fidius deus eſt qui fidei ꝓteſt plau. per deum. fidiũ credis iurato mihi. Vnde dicimus medius fidius ſicut mehercules.

Fidelia. æ. genus uaſis ſamii ad uſus pr̃imos. Perſius. Diſce nec inuideas q̃ multa fidelia putet locuplete penu. Cutius Ci. Nec ſolere duos parietes de eadem fidelia dealbare. Plau. in aul. Mulſis congialem plenam faciã tibi fideliam.

Fidena. æ. pe. p. & Fidenæ. aꝝ. urbs latioꝝ mediterranea. Vir. li. vi. Hic nomẽq; tuũ gabios urbẽ q̃ fidenam. Iuue. Viuat fidenis & agello cede paterno.

Figo. is. xi. ctũ. & xum. ſecũdũ. Diome. Scaurũ referentem qui ait Sagitta confictus. uſus tamen per. x. Eſt autem figere q̃ uernacula lingua dicimus ficare. Hiero. ad helio. Cerne manus iudææ quas fixeras cerne latus romane q̃ foderas. Interdum ponit̃ ꝓ plantare. Virg. li. iiii. Ge. Ipſe feraces figat humo plantas. Interdum pro percutere ſerire. Iuue. Cũ tener uxorem ducat ſpado meuia tuſcum. figat aprum: & nuda teneat uenabula mãma huius cõpoſita ſunt. Affigo. iuxta figo appono. Lact. li. iiii. At illi compræhenſuꝫ ac põtio pilato qui tũ legatus ſyriã regebat obla tum cruci affigi poſtulauerunt. Aliqñ iuxta plãto. Virg. li. ii. Ge. Nec ſemine iacto concretam patit̃ radicem affigere terræ. Aliqñ digitis ficus facio q̃ luituperiũ fieri ſolet. Lact li. v. Siqs atti gerit ex iſtis inepte religioſis ut ſunt nimia ſuperſtitiõe impatientes inſectent̃ ẽt maledictis. & uix lecto fortaſſe principio affigat ꝓiciat execretur ſeq; i expiabili ſcelere contaminati atq; adſtringi putet ſi hæc aut legat patiẽter aut audiat. Cõfigo ſimul figo. Defigo deorſuꝫ figo planto aut mitto. Col. li. iii. Tũ in terrã bñ paſtinatã & ſteroratã rectũ ſarmẽtuꝫ defigito. Vir. li. ii. georg. Altius & penituſ terræ defigitur arbos æſculus i ꝓptimis. Lact li. ii. Oculos ſuos ab alto deiiciũt: ſoloq; defigunt. Perſius poſuit pro ferio uel trãſfodio. Ore terris modico pallentes tadere mores docto & ſgenito cr̃pã defigere ludo. Infigo ſtus figo. Col. li. ii. INã pecudes molli ſolo ſfigũt ungulas. Hier. per trãſlationeꝫ in prologo Iob. pro adſcribo poſuit. Error inquit mihi geminus infigitur. Præfigo ante figo: ſeu intus claudo. Vir. li. iii. ge. Multi iam excretos prohibent a matribus hædos. primaq; pfigũt feratis ora capiſtris. Suffigo. ſubtus figo ſiue ſuper clauis figo. Lact. li. iiii. Quid de huius crucis indignitate dicimꝰ

in qua deus a cultoribus dei ſuſpẽſus ẽ atq; ſuffixus? Refigo. rurſus ſiue ualde figo. Col. li. v. Nã ſi ne prope truncum defigitur palus pedali tamẽ ſpatio refigendus eſt. Vir. li. iiii. ge. Aulas & cætera regna refigunt. Tranſſigo. ultra ſeu ab una parte ad aliẽ figo. Liui. li. i. Stricto itaq; gladio ſimul uerbis increpans tranſſigit puellam.

Figmentuꝫ quod factũ ẽ a fingo. is. ut ẽ apud apoſtolum. Nunquid dicit figmentum ei qui ſe finxit? quare me ſic finxiſti. Aliquando figmẽtum dr̃ mẽdaciũ & ſimulatio: ut ſũt figmẽta poetarũ.

Figulus. pe. cor. fictor dicitur qui ex creta atq; argilla opera facit.

Figulina: ſeu quod magis a doctis uſurpatur per ſyncopen figlina pe. pro. officina eſt in qua figulus opera facit. Et opera ipſa figlina & fictilia dicuntur. Plyni. li. xxxiiii. Vruntur omnia ea crudo fictili in fornacibus donec figlina percoq̃ntur. Itẽ figlina dr̃ arſ figulorũ. Idẽ li. xxxv. Figlinarum opera imbricibus tabulis tegulíſq; ad balneas mãmatis: uel ad tecta coctilibus laterculis fundamẽtiſq; aut quæ rota fiunt.

Figura. a fingo dicitur forma aſpectus q̃litas. Vnde figure apud grãmaticos: & figuræ ſententiarum. Col. li. iiii. ad herẽn. Sunt igitur tria genera quæ nos figuras appellamus in quibus omnibus ratio non uitioſe conſumitur. Vnam gra uem alteram mediocrem: tertiam attenuatam uocamus.

Figuro. as. pe. pro. formo & figuram ſpono. Lact. li. ii. Hominem figurauit ex limo terræ. Et oratio figurata dicitur. per figuras facta. Figurate ad nerbium ſignificat per figuram. Compoſita ſunt Configuro. quod eſt compono & ſimul formo. Idẽ li. vii. Quoniam homo ex rebus diuerſis ac repugnãtibus cõfiguratus eſt anima & corpore. Præfiguro de quo infra.

Filum proprie quod ex lino lanaue trahendo dr̃citur hoc eſt linamentũ. Lucil. Surge mulier duce filum nõ maluꝫ. Aliquãdo ponit̃ pro linea. Vat. Sũptoq; atramẽto ſutorio filũ duxit. Hinc filo. as. cuius paſſiuuꝫ eſt fílor a quo Effilo. Effilatũ. n. dicimus quod extra ueſtimẽtum filo contextuꝫ eſt. quod erectũ quodq; a q̃buſdam dicitur. Eſt aũt filare filum ducere.

Filiſtim: regio quæ nunc dicitur Aſcalon: & contra regio palæſtinorum.

Filix. genus herbæ ſatis notæ. Col. li. ii. Iunci & graminis pernicies repaſtinationem filicis frequẽs extirpatio. Nã conſtat Filicẽ ſationibꝰ & ſtercoratione facilius interim. Huiꝰ diminutiuũ eſt Filicula.

Fimbria: omnis ueſtitus extremitas. Antiq Fibrũ dicebãt extremũ. Vnde in ueſtimẽtis fimbriæ: & in iecore extremæ partes fibræ nuncupãtur. Fimbriata urticæ folia eſſe ſcribit Ply. Ex quo Colligimus qualis ſit poſitura & flexura ſimbriaruꝫ. Fimbria quoq; nomen fuit romani ciuis crudelitate inſignis.

Fimus lætamen dicitur.

Fimum: quod nos ſtrũillum. & Alueolum dicimus in quo cõiectæ teſſeræ agitatæq; miſcent̃. Hor. Mitteret in fimum.

Fingo. is. xi. ctum. cõpono formo. Vnde & figuli dicuntur. & uas fictile quod formaꝫ ut ſit & aliq̃ formam habeat. Salu. Quæ natura uentri pna atq; obedientia finxit. Lact. li. i. Itaq; hoſtes eoꝝ ſimulacra finxerunt ut haberent aliquid ex imaginum cõtemplatione ſolatium. Eſt. n. generale uocabulũ ad oĩa quæ ingenio manuq; artifi cioſe formantur. Ci. li. i. offi. Apiuꝫ exornãa nõ fingendoꝝ fauoꝝ cauſa cõgregãtur: ſed congregabilia natura ſint fingunt fauos. Et Fingere ſimulare eſt. quoniã ea quæ ſimulamus ita formamus atq; componimus ut uera eẽ uideantur. Cide fi. bo. Talibus exẽplis nõ fictæ ſolum fabulæ ſed etiam hiſtoriæ referẽtæ. Hinc Fictio Fictuꝫ & Figmẽtum. Huius uerbi cõpoſita ſunt Affingo. quod eſt ſupra fingo uel compono. Lact. li. iiii. Nihil nos affingimus. nihil nos addimus. Habẽt hæc qui fecerunt. legebant i quos hæc dicta ſũt. Cõfingo ſimi fingo ſimſo. Ter. Phor. Omnia hæc confingam quod erit mihi bonum atq; cõmodũ cum tu horum nihil refelles uincaꝫ ſolicet. Diffingo quod fictum formatumq; fuerat remouco. Hora. li. ii. cat. Neq; diffinget infectumq; reddet Seneca. Diſſipatum inſtaurat atq; diffingit: deſt in diuerſas formas fingit. Effingo de quo ſupra.

Findo. is. fidi fiſſum. per duplex. ſſ. ſignificat ſcindo. Col. li. iii. Curabis ut præacutiſſima falce ea parte qua biſurca eſt ſcindas eam. Huius compoſita ſunt. Diffindo. quod eſt i diuerſas partes findo. Vir. Et media liquefacto rẽpora plumbo diffidit: ac multa portectum extẽdit arena. Infindo. intus findo. Idem. Quæ iubeant telluri infindere ſulcos. Fiſſile. Fiſſura & quadrifidus derniua ſunt.

Finis. generis tã maſ. q̃ fœ. Vir. Quẽ das finẽ: rex magne laboꝝ. Idem Hæc finis priami. Et ẽ finis terminus ſiue extremitas in una quaq; re hoc eſt id in quo una quæq; terminatur res. Sic dicitur finis terminationis. Sicut pratũ dr̃ finiri ubi terminatur. ut apud Eſaiam. Cuius regni nõ erit finis. Eſt & finis cõſumationis. Vnde dicimꝰ. domus finitur qñ cõſumatur. Et ueſtis finita ẽ qñ confuta eſt ut idui poſſit. ꝑs. Omnis cõſumationis uidi finẽ. Rurſus ẽ finis cõſumptiõis. Sic dicimus cibum eſſe finitum & cãdelã finitã. qñ cõſumpta eſt: ut i Gñ. Finis uniuerſæ carnis uenit coram me. Eſt & finis ſtẽtionis. ſic dr̃. talis ẽ finis huius operarii. i. intẽtio: ut apud Iob. Sicut mercenarius ꝑſtolatur finẽ operis ſui. Hinc artifices finẽ uocãt id ad quod oĩa referunt̃. & cuius gra cætera fiunt. ut finis medici ẽ curare. Finis oratoris eſt bñ dicere. Cõpoſita ab hoc nomine ſunt Affinis & Cõfinis pe. pro. Vnde cõfines agri dicũt̃ qui eodem loco finiũt. Hiero. in prolo. li. Reg. Syroꝝ quoq; lingua & chaldæoꝝ quæ hebrææ magna exparte conſinis eſt.

Finio.is.ini.itum.perficio. Apuleus fine opus fi/
niã. quod incepi. Aliquãdo finire ẽ terminũ po
nere metam. Vnde finitores. Huius uerbi compo
sita sunt Definio. diffinio & Præfinio.

Finitor pe.pro. dicebaẽ. qui nũc Agrimẽsor. Plau.
in penu. Eius nunc regionis limites cõfinia de\
terminabo eius rei ego factus sum finitor.

Finale quod ad finẽ pertinet.. Vñ finalis cã.

Finitimus. a. uꝫ pe.cor. qd̃ prope est. Liui. li. i. Iã
res romana adeo erat ualida ut cuilibet finitima
rum ciuitatũ bello par esset.

Fio. is. factus. significationẽ pass. uã habet. Hiero.
Equoꝝ cursus clamore pernicior fit. i. efficitur.
Græcũ tñ ẽ. Φύω Φύσω ἐπὶ τοῦ μέλλον
τος καὶ παθητικὸν τῷ παρακειμένῳ
Et inf. nitriuo Fire habet. secundum rectam decli
nationem. quod per patet per eius cõposita. Cõ
fire & Suffire. licet & cõfieri dicatur.. Vir. li. iiii.
Confieri possit paucis aduerte docebo. Quæ duo
& si a uerbo passiuam significationẽ habente de
scendant: actionem tamẽ denotant. Vir. At suf
fire thymo cæraſq recidere inanes qs dubitet?
Confio tamẽ i passiua significatiõe reperitur pro
cõficiorius apud Macro. Oportet diẽ q ex qua
drãtibus cõfit stercalare. i. cõficiẽ. Col. li. ii. Tria
stercoris genera sunt p̃cipua qd̃ ex auibus: qd̃
ex hominibus: quod ex pecudibus cõsit. Defit.
de quo alibi. Exfio. infit Incipit. Habet. n. signi
ficationẽ actiuã. Liui. li. i. Tuꝫ ita Tullus infit.
Antiq tamen fior dixerunt. Vnde Caro censori
nus de Lucio inqt. Græco ritu fiebãrur saturna
lia. Cuius infinitiuus ẽ Firi. pro quo ut Prisc. do/
cet interposita e dicimus de usu fieri. Cõstruitur
modo cũ ablatiuo: ut hoc factũ est a te: modo cũ
nt̃o nt ille fit doctus. Ponitur quãdoq pro æsti
mor. Ci. in Læl. Tertius uero ille finis tæterri/
mus nt quãti qsq se ipse faciat: tãti fiat ab amí
cis. Quãdoq pro appareo & innotesco. Apostó/
lus ad ro. Vt fiat supra modũ peccãs peccatum
per mãdatũ. Et illud fiat deus uerax. i. appareat
innotescat. In tertia persona quãdoq p euenit
contingit. Idez li. i. offi. Fit aũt interdũ: ut non\
nulli omissa imitatione maioꝝ suuꝫ quoddã in
stitutũ cõsequãẽ. Fieri potest. possibile est. ab ora
toribus usurpãtur. Habet fio ea cõposita quæ fa
cio: ut Calefio: frigefio &c.

Firmus: stabilis constãs a ferendo dictus. q constã
ter ofa ferat. Hinc firmitas: q̃ & firmitudo dicit̃
pro stabilitate & cõstãtia. Plau. Si istã firmitu/
dinem animi obtines salui sumus. Itẽ firmus di
munitus fortificatus. Ci. Firmus ab eqtatu. qd̃
est munitus ab eqtibus. firmus per eqtes. Et est
ornatus dicendi modus ut Cicero fuit clarus ab
eloquentia. Huius contrarium est infirmus idest
debilis.

Firmo. aſ. stabilio fortifico. Lin. Firmatq eũ aphri
cis maxie p̃sidiis. Lact. li. iiii. Superest ut uerbis
facta firmẽtur. Huius composita sunt. Affirmo.
Confirmo pro approbo roboro. Lact. li. iiii. De/
bet ergo doctor ille perfectus & docere ista p̃ci/
piendo & confirmare faciendo. Et pro Certifico
Ci. Treba. Balbus mihi confirmauit te diuitem
futurum. Infirmo non firmo. siue deficere cade\
reue facio. Lact. li. v. Vbi aũt religionis eius cõ/
tra quã perorabat infirmare uoluit rationẽ. Re/
firmo rurius firmo. Offirmo de quo infra.

Firmamentum. soliditas & stabilimentum. Ci. li. i.
ad herẽ. Nam in ea nec ratio quare fecerit quæ
ritur: nec firmamẽtum quæritur: quoniam non
subest ratio. Vnde firmamentum dictum est Cæ
lum a firmitate. Aug. Hoc sane nouerint nec no
men firmamenti cogere ut stare cælum putemq.
Firmamẽtuꝫ. n. non propter stationem sed pro/
pter firmitatem: aut ppter in trãsgress. bilem ter
minum superiorum & inferiorum aquarum uo/
catum intelligere licet.

Fisci: fiscinæ & fiscellæ sũt uasa ad maioris sũmæ
pecunias capiendas q̃ marsupia. Vnde quia ma
ior summa est pecuniæ publicæ q̃ priuatæ. Dici
tur Fiscus pecunia publica. Proprie tamen apud
idoneos auctores Fiscus principis dicit̃. ærariuꝫ
uero publicũ. Ply. ad Traia. At forasse nõ cadẽ
seueritate fiscũ q̃ ærarium cohibes. Imo tãto ma
iore q̃to plus tibi licere de tuo q̃ de publico cre
dis. Iurisc̃õsulti scribũt res fiscales quasi ppriæ
& priuatæ principis sunt. Inde cõfiscari solet di
ci in publicum ius ærarii redigere. Sue. in Aug.
Deuictisq his & cõfiscatis promissa ueteranis
p̃mia soluerentue.

Fiscale: quod ad fiscum pertinet: ut ius fiscale: fis\
calis causa.

Fiscina: pe.cor. a fiscus præter regulam alioꝝ a pri
mitiuis habẽtibus. c. descendentium. ut Mãcus
mancinus. Est autem Fiscina genus uasis pro ca
piẽda maioris summæ pecunia. Vñ Asco. Spor
ræ sportulæ & sportellæ nũmorum sunt recepta
cula. Et facci facculi & faccelli crumenæ mãticæ
& marsupia. Ita fisci fiscinæ fiscellæ. Fit aũt plæ
rumq ex iunco q̃ alii canistrum: alii Calathum
dicunt. Vir. Et facilis rubra cõtexitur fiscina uir
ga. Dicta est Fiscina ut inquit Var. a ferẽdo. Ea
namq feruntur paleæ: fœnum: frondes & id ge
nus reliqua. Ouid. Vnde data ẽ ægre fiscina frõ
dis oui. Et Ply. Frondarias fiscinas quattuor im
plere frondatorem iustum esse autumat. Fiscina
item olei factores utuntur: ut idem li. xv. ostén/
dit. Huius diminutiua sunt fiscella & fiscinula.

Fiscella uas uimineum aut ex iuncis quo lac cola
tur dum caseus imprimitur uel in quo casei ferũ
tur. Hiero. ad Rusti. Vel Fiscellam rexeíũco uel
canistrum plecte uiminibus. Tibul. Tunc fisce
la leui derexta est uimine iunci raraq per nexus
est uia facta fero. Fiscella etiam e uiminibus su/
niculisue contexta: dicitur qua boũ ora fauces q̃
iumẽtoꝝ capistrãt̃. Ply. li. xviii. fiscellis capistra
ri boues oporter ne germinũ tenera decerpant.

Fiscelus ab antiquis dicebatur casei mollis appeti
tor. Quo nomine etiam dictus est mons in ita/
lia non loge a Tyberi.

Fison. fluuiꝫ quẽ nñ Gangen uocant de paradiso

exiens. Vide Phiſon.

Fiſſibile quod fiſſuꝫ ẽ: ut fiſſibilis arbor. Ply. lib. xvi. Milleq; fiſſibile trimis hoc lignũ. Quãdoq; dicitur fiſſile pe. cor. qa findit᷑ q̃ſi fiſſibile. Idem paulo añ. Hæc maxime fiſſilia alia frãgi celeriora q̃ findi. Vir. Nã primi cuneis ſcindebãt fiſſile lignum.

Fiſtula ꝓprie dicit᷑ per quã aqua educit᷑ fuſa a fundendo ſiue ferendo ſicut Tubi a tumore & cãnales a cãna. q; ad eaꝫ ſimilitudinẽ facti ſunt ego tñ græcũ puto Φυσάω in uſio ſitũ dicũt uulgo. Hiero li. ii. Reg. Tetigiſſet domatũ fiſtulas. A cuius ſimilitudine inſtrumẽtũ muſicũ quo flatu canit᷑. Cuius pan dicit᷑ inuẽtor fuiſſe. Vir. Septẽ cõpacta cicuris fiſtula. & ulcus alrũ anguſtum & calloſuꝫ in corpore fiſtulæ nomen ſortit᷑ ſiue ex uulnere ſit: ſiue ex uitio orto q̃d ad ſuppurationẽ nõ uenerit. Et fiſtula in hoſe per quã ſpirat᷑. ſeu cibus deiicitur: Nã duas eſſe fiſtulas ſcribit Lact. li. de opi. hoſs. ſpiritalẽ. ſ. & cibalẽ. iſta ſpiritum mearet hac cibũ potumq; deſcẽdere. Et hæ a faucibus incipiũt. Spiritalẽ Cor. aſperam arteriã uocant. Sed alia alii eſt ſuperpoſita. Nã interior gula uocaturi q̃ a Celſo ſtomachus nũcupat᷑: qa ſtomacho cõnectit᷑. & per quã cibus demittitur. Exterior uenter. Epiglottis dicit᷑. Quæ operculũ habet carthilaginoſũ. q̃d claudit foramen cum cibus uoratur hoc ſubliuguiũ. ſiue lingua minor appellatur Rurſus Fiſtula arbor aromatica ſed parua quæ & caſia dr quæ pro ſui breuitate a q buſdam inter herbas odoriferaſ numeratur. & ad curãdas niſceæ moleſtias ualet.

Fiſtulator: accipit᷑ pro tibicine: ut eſt apud Gelliũ.

Fiſſulo. as. Fiſtulã ago & in modũ ſpõgiæ quicq̃ facio. Ply. Et punicis fiſtulãs uice.

Fiſtuloſus. a. um. quod ẽ ſpongiæ mõ factũ hoc ẽ foraminibus plenũ. Col. li. viii. de Caſeo. Dein de quo teneꝫior permaneat: clauſo neq; uẽtis obnoxio loco ſtipatur per cõplura tabulata. Sic ne q; fiſtuloſus. neq; falſus: neq; aridus prouenie. Quorum uitioꝝ primã ſolet accidere ſi paꝫ preſſus. Secũdũ ſi nimio ſale ibutus. inertiũ ſi ſole exuſtus eſt.

Flabrũ. quaſi flatio. a flo. as. Proper. Neq; hic boreæ flabra: neq; arma timet. i. flãtes uẽtos. Vir. Nec flabra nec imbres. Verum Ser. putat tantuꝫ flabra numero plurali dici.

Flabellũ diminutiũ a flabro, & accipit᷑ pro inſtrumẽto quo fit uẽtilatio per æſtatẽ ad refrigerãdũ corpus. Ter. Heus tu dore cape hoc flabellũ & uentulũ huic ita facito dũ lauamur. Onid. de arte. Profuit & tenui uentos mouiſſe flabello.

Flaces oliuaꝝ purgamẽta. Ply. In amurca & flacibus hæ ſunt carnes & illæ fæces.

Flaccũ dicit᷑ tritũ. Et flacco habere. q̃ſi ad terendũ habere. Plau. Perii flacco habebit iã illic homo lũbos meos. Hinc fit Deflacco. as.

Flaccidus. a. um a flaccis dicit᷑ quod eſt lãguidus. Vnde flaccidi ſine flacci dicũtur. quoꝝ aures pẽdulæ & nõ arrectæ ſunt. Col. li. viii. Caper flaccidis & ꝓgraũſtibus auribus exiguo capite habetur optimus. Hinc cognomen familiæ romanæ ductũ ẽ. ut flacci appellẽtur: qui aures deorſuꝫ pẽdentes habent.

Flacceo. es. cui. langueo. Hiero. in Eſaia. Et erunt irrigua eius flaccẽcia. a quo flacceſco. languido. Col. li. iii.. Paucis deinde horis dum flaccẽſcat in ſole habeto. deide in ũbra ſiccato & ita condito. Cõpoſitum ẽ Cõflacceo a quo uſus eſt Gel. li. i. pro detumeſco. Nam fluctus inqt qui flãte aquilone maximi & crebriſſimi excitantur ſimul ac uentus poſuit ſternunt᷑ & cõflaceſcunt: & mox fluctus eſſe deſinunt.

Flagella diminutiũ a flagris. ſummæ arboꝝ partes. & q̃rgæ ſiue capita minoꝝ ſarmentoꝝ ubi naſcitur uua. q; caro his percuſſa flagret. q̃ uis aliqui a flando potius dici uelint: q; uentoꝝ ictibroſ ſuſtineat flatus. Col. li. v. Ar certe in ordinariis uitibus utiq; obtinẽdus eſt ne pluribꝰ flagellis emãcientur niſi ſi propaginibus futuris ꝓſpiciemus. Var. li. i. de reruſ. Emucidũ ſarmẽtuꝫ propter infirmitatẽ ſterile neq; ex ſe põt eicere uitẽ quã uocãt minoꝝ flagellum. maioreꝫ etiaꝫ undæ nuæ naſcuntur palmã priore littera mutata in. d. dalma a uẽti flatu dicta.

Flagello. as. quaſi flagello cædo. Sicut Verbero a uebere. & fuſtigo a fuſte. Et flagellare increpare eſt atq; perſonare.

Flagro. as. ardeo a flãma uel a flatu quo alit᷑ incẽdiũ q̃ñ flatu excitat᷑ ignis. Vir. Flagrantiſq; dei uultũ. Trauiſertur quãdoq; ad deſyderiuꝫ amoris odii ire: uirtutis aut uitii. Lactã. li. i. Quid Apollo pſ eius uonne ob amorẽ quo flagrabat turpiſſime gregem pauit alienum. Et li. vii. Qui auaritia inopũ inexplicabili quadã ſiti flagrãt. Luu. li. ii. Ciuitas ſecum ipſa diſcors inteſtino in ter patres plebemq; flagrabat odio. Huius cõpoſita ſunt. Conflagro. quod eſt totũ ĩmul flagro Lact. li. iii. Capitoliũ non ſemel ſed ſæpiuſ fulmine ictũ cõflagrauit. Deflagro de quo ſupra.

Flagratores dicebãtur illi: qui mercede flagra cædi ſe pertimebant.

Flagriones. dicti ſunt ſerui q; flagris ſubiecti ſint ut uerberones a uerbere.

Flagitium. ẽ uitiũ flagitatione. i. repuſione dignũ Nam flagitatio ad ſtrepitũ dr. Flãma. u. flagella & Flagitare. i. perſonare dici intelligimꝰ quo niã ſine ſonitu nõ ſunt. Et ẽ flagitiũ generale ad omnia mala. Ci. in Cato. Stupra uero & adulteria & omne tale flagitiũ nullis aluis illecebris excitari uiſi uoluptatibus. Aliquando ſignificat errorem utpote tem uel flagris uel increpatione dignam. Ci. Tantam ne obliuionem inquit in ſcripto pixſertim ut ne legẽs q̃dez ſenſerit quãtum flagitii admiſiſſet.

Flagicioſus ſceleratꝰ. Salu. In tãta tanq; corrupta ciuitate id q̃d factu facillimum erat omniuꝫ flagitiolorum atq; facinoroſorum circum ſe tãquã ſtipatorum cateruas habebat.

Flagito. as. a flamma deductum uidetur ut ſit qua

si flāmas agito. flagitare enim proprie est ſuche/
menter cum inſtantia clamore ac ſtrepitu poſcere
cum flagella flamma ſine ſonitu crepituq; non
ſint ut docet Donatꝰ in eu. Ter. Lact. libro. iiii.
Succlamare cœperunt: & crucem eius uiolentis
nocibus flagitare. Hieronymus in prolo. paral.
Denique cum a me nuper flagitaſſetis ut uo/
bis paralipomenon latino ſermone trāſferrem.
Habet hoc uerbū in ſe maiotē uiꝫ q̄ poſtulo. Et
q̄doq; actō tātū iungit: ut Ci. pro Quintio. quā
quā hoc cū poſtulat. & ſi poſtulat. nō tū flagi/
tat. qnq; habet actūꝫ cū ablatiuo mediante ꝓpo
ſitōe. Cæſar cō. i. literiꝫ cotidie Cæſar ab heduis
frumētū qđ eſſent polliciti flagitat. quādoq; cō
ſtruit cū duobus actis: ut apud Sue. i Vitel. Tū
fœneratoꝝ & ſtipulatoꝝ publicanorūq; q nnq̄
ſe aut romæ debitū: aut in uia portoriū flagitaſ
ſent uix ulli pepercit. Huius cōpoſita ſunt Cōfla
gito. Ply. li. xxx. Tāta populi romani contuma
cia fuit. ut magnis theatri clamoribꝰ repōi apo
ximenon cōflagitauerit. Efflagito de quo ſupra.

Flāma. a græco Φλέγω Φλέξω ardeo. Iñ Flāmi
fer. Poniſ terdū metaphorice flāma ꝓ piculo.
Ci. li. ii. tuſ. Quid de cupiditate honoꝝ loq̄r.
Quæ flāma ē ꝓ quā nō cucurrerit hi q hæc oliꝫ
pūctis ſingulis colligebāt. Ideꝫ in Bruto dixit
Galbā eripuiſſe ſeſe de flāma iudicii. cū ſignifi
care uellet eū liberatū cē a periculo iudicialis dā
natiōis. Ter. Eu. Ex flāma te petere cibū poſſe
arbitror. De fumo tēdere ad flāmā. ſignificat ire
ĕn periculum.

Flāmeus. a. um Col. li. vi. Quædā partes eius regio
nis ſic infeſtātur curo quē incolæ uulturnū appel
lāt: & niſi uites tegminibus opacētur, uelut ha/
litu flāmeo fructus uratur.

Flāmiuomus. a. um. pe cor. qđ flāmas uomit.

Fla meū. genus neli rubri ſeu crocei qđ geſtabatur
a mulieribꝰ nuper nupris. ſic dictū ꝙ eo aſſidue
utebaſ flaminica. i. flaminis uxor cui nō licebat
facere diuortiū. Et eodē modo tegebaſ nupta fla
meo ut perpetuo cū uiro maneret. Luc. de Mar/
tia iteꝝ nubēte catōi Lutea demiſſos uelarūr fla
mea nultus. Huius diminutiū ē flameolū Iuue.
Sedet illa parato flameolo.

Flaminiū: tegmen quo matronæ capita tegebāt.

Flaminica: ſacerdotula: ſiue flaminis dialis uxor.

Flaminia flaminis domus. Et Flaminia nia romæ
a Flamínio dicta.

Flameārius. infector flamei coloris uiolæ luteæ q̄
flamea appellatur. q̄ & luteola a noſtris dr̄is ſicut
Violariūs qui uiolaceo tingit. Hinc Flamea ap
pellabāt ueſtimēta lutei coloris ꝙbuſ flaminica
utebaſ a quo & ueſtes ꝙbus amiciebanſ nouæ
nuptæ ſimiliter uocabātur flaminicæ.

Flaminius. ſacroꝝ ꝓminiſter. Eſt ēt ꝓpriū nomen
cinis romani a quo nia flaminia: arcus flaminiꝰ
& ſoꝝ flaminium.

Flamatica: arbor fulmine icta.

Flamen. neu. gene. flatꝰ dr̄: ſiue uoci ducta foramē
na muſicoꝝ inſtrumētoꝝ. Hor. Cur berecynthiæ
ceſſāt flamina tibiæ. Maſculino aūt ſacerdotē ſi
gnificat. Et flamines cognomē accipiunt ab eo
deo cui ſacra faciūr: ut flamē dialis a dio ioue q̄
ſi Ionalis Martialis a marte & Quirinalis a ro/
mulo. Aug. li. ii. ci. dei ſcribit romanos tres tātū
flamines inſtituiſſe tribus numinibꝰ dialē ioui.
Martialē marti. Quirinalē romulo. dicti flamines
ſacerdotes a filo quo cinctū caput habebant. ut
docet Var. Seruius ſic habet. Flamines in capite
habebāt pileū. qđ cū per æſtus ferre nō poſſent:
filo tātū capita religare cœperūt. Nā nudis peni
tus capitibus incedere nefas fuerat. Vnde a filo
quo utebātur flamines dicti ſunt q̄ſi filamines.

Flāmo. as. flāmā ꝓduco. Virg. li. iii. geo. Exilit in
ſiccū & flammātia lumina torquēs ſeuit agris.
Hinc cōponiſ inflāmo qđ ē ualde uel intus flā
mo. Ci. Curioni. Nō ſeci ſi flāmādi tui cā ſed te/
ſtificandi amoris mei.

Flameſcere eſt flāmā fieri accēdi. Vnde in hymno
dicimus. Flameſcat igne charitas: accēdat ardor
proximos.

Flandria. Germaniæ regio ad littora oceani ſeptē
trionalis poſita. Varios habet populos q priſco
nomine Cimbri dicti ſunt.

Flator: & flatus. Vide in dictione Flo. as.

Flauus color ex uiridi rufo & albo cōcretꝰ. hoc eſt
fuluo clarior qualis eſt color auri. Et attribuitur
q̄nq; melli. Mar: Flaua mella. quādoq; capillis.
Ouid. li. ii. fa. Forma placet niueuſq; color flaui
q; capilli. Quādoq; bladis matutis. Vir. li. i. ge.
Neq; illū flaua ceres alto nec qcq̄ ſpectat olym
po. Vbi. Ser. Flaua ceres dr̄ ꝓpter ariſtaꝝ matu
ritatē. Sic Flaā a quā. fluas frondes oleaꝝ dici
mus. Vir. li. iii. ge. Turbidus & torquēs flauētis
hiſter arenas.

Flaueo. es. flaui. fulgeo & auri colorē reddo. a flā\
mo q; ſit color nō diſſimilis flāmæ: uel a flādo
q; flata metalla eū colorē hñt. Col. li. ii. Sꝫ æq̄
liter flauētibus iā ſatis añq̄ ex toto grana indure
ſcāt cū rubicūduꝫ colorem traxerunt. meſſis fa\
cienda eſt.

Flaueſcere eſt flauū fieri. Vir. Molli paulatiꝫ fla/
ueſcet cāpus ariſta.

Flecto. is. xi. xum. inclino uoluo duco. Terē. I ecy.
Iſtuc ē ſapere ubicūq; opus ſit poſſis aliꝫ flectere
Vir. li. ii. geo. Et ipſa flectere luctāris inter nine
ra iunēcos. Ser. Cuꝫ quadam moderatione du/
cere ne tenera adhuc uirgulta concutiant. Huius
compoſita ſunt Circūflecto. circumplico circuo.
Vir. Pr̄æſtat trinacrii metas luſtrare pachini ceſ
ſantem longos & circunflectere curſus. Deflecto
de quo ſupra. Inflecto. Aug. li. vrii. ci. dei. So/
crates primus uniuerſam philoſophiam ad cor/
rigendos componendoſq; mores inflexiſſe me/
moratur. Reflecto in idem flecto. Offlecto de
quo infra.

Flexo. is. xi. xuꝫ. eiuſdē ſignificationis eſt cū flecto
Priſ. A necto tamen nexui qđ tñ eriaꝫ necto ne
xi dicētes & nexus: ut flexo xi. & flexus.

Flexile. penul. cor. qđ flexuꝫ eſt ut uitis flexilis ꝙ

flexa sit. & lapsu erratico torquetur.

Flegeton. Vide phlegeton quia græcum est.

Flegma. Vide in phlegma. Suidas Φλέγμα δυναται πεπτον εἶναι λοιδορίας· πεπτὸν δὲ εἶναι λοιδορίας τὸ αἷμα· τὸ δὲ φλέγμα πεπτὸν τὰ πτίσσοντα, ὅτι δὲ καὶ ἄμαθὲς πτῆμα, ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλοντες ἀξύνετος χυμὸς περὶ τὸν σῶμα χωρεῖ οὐκ ἀχάριστος πεπτὸν ἀλλὰ τὰ ἀπόβλητον

Flema. dī cū ex labore nīæ sāguis defluit circa talos

Fleo. es. evi. etum. cum lachrymis plango. Ideo tā tū hominuz est: sicut Rideo. Hinc flectus participium. Vir. Hic multuz fleti ad superos belloq; caduci. i. nobiles & cōspicui quoruz mortez magna lamētatio sequitur. Fletus substāntiuz. Cōpositum ē Defleo. q. d. est ualde fleo. Ci. li. i. tus. Non exercitu amisso nudus in senuoz ferrum & manus incidisset: nō liberi defleti nō fortunæ omnes auictoribus possiderentur. græcū tñ est κλαίω. μ. κλαύσω.

Flebile. quod dignū est ut fleatur. a quo Flebiliter aduerbiuz. cum fletu.

Fligo. is. xi. ctū. affligo quo usi sūt ātiq. Vnde & Flictus pro afflictus. Sirius galea horrida flictu aduersæ ardescit galeæ. Liui. Ipse se in terram fligit cadens. Cuius cōposita sunt. Affligo. cōfligo infligo & profligo. quæ habēt pe. pro. Est autē Affligere proprie prosternere & in terrā extēdere. Ply. At canis ille horrentibus per totū corpo; uillis ingēti primū latratu intonuit: mox in cer uicez assurās contraq; bælluam exurgens hinc & illinc artifici dimicatione qua maxime opus esset infestās atq; euitans donec assidua totaruz uertigine affixit. ad casuz eius tellure concussa. Cæsar. Neq; si quo afflictæ casu fuerunt erigere sese atq; eleuare possunt. Per trāslationē ponitur pro perturbare nexare. Seneca. Vt animuz uarius curis afflictū oratiōe lenirē: Hinc Afflicto. as. frequētatiuū. de quo & aliis cōpositis locis suis.

Flo. as. aui. atum. spiro. Hinc Flatus. tus. pro spiritu. & Flatus uentus qui & ipse spiritus ē. Et flatores antiquitus tibicenes dicebātur: q; flando tibias sonarent. Et flabelluz Aliquādo Flare significare est. q; æs siue auz siue argentum flan dor hoc est flatu calefaciēdo signetur. Hinc flatū æs. & flata pecunia dicitur. Eius cōposita sunt Afflo. q; est aliquid spiro. Ci. in cato. Cū admiraretur lysaudet & proceritates arboz & directos inquncunce ordines: & humū subactā atq; puram & suauitatem odoz q; afflarent e floribus. Et in hymno. Impleta gaudent uiscera afflata sctō spiritu. Per trāslationē. Lactā. li. vii. Nō uidisse nec cōprendisse philosophos ueritatē sz ita leuiter odoratos: ut tñ unde eos odor ille sapiētiæ tā suauis tam iucūdus afflauerit: nullo modo senserit. i. attigerit uel asperserit. Vir. Nanq; ipsa decorā cæsariē nato genitrix lumenq; iuuētæ purpureuz & lætos oculis afflatathonores. i. flando dederat. Diffio. flatu dispergo. distarbo. Plau. Cuius tu legiones difflauisti spiritu. Lucil. li. xxvi. Parsq; diflatur uento. pars antē obrigescit frigore. Deflo. deorsuz uel ualde flo. Var. Vas fictile eo q; leuissimū ac summū deflatū ut traiiciāt in alia uasa. Insto Turgefacio quales sunt utres uento distenti. Trāsferturq; ad animū. Lact. li. vi. Si efferatur ira: superbia tumidus insleā. Tractuz a folle q; flatu turgescit. Hic flat p pulsaret siue tibia canere. Vir. Tu. calamos inflare leues ego dicē uersus. Perflo ualde flo. siue multum cōmouco. Idem. Et terras turbine perflāt. Reflo retro uel contra spiro. Ci. li. i. tus. Sin aūt reflantibus uentis reiiciemur tu eodē paulo tardius referamur ne cesse est. Idez li. ii. offi. Nā cū prospero flatu ei9 utimur ad exitus prouchimur optatos. & cū reflauerit affligimur. Sufflo subtus spiro: siue superflo & turgefacio. Nonius. Sufflatuz dī tumidnz & quasi uento quodā latina factū. Et sufflare flatuz facere. Aug. li. xii. ci. dei. Quid ē aliud sufflare q; flatū facere. Idē paulo ante. Et cū uirū terreno formasset ex pulnere eiq; afflatu sufflando indidisset. siue potius sufflando fecisset. Cōflo & Efflo alibi. A sufflo ēt fiunt duo cōposita. Insuflo & Exuflo.

Floces: uini uuaz purgamēta hoc est uinaceæ sicut flaces oliuaz. fæx a uinacis expressa. Cæcil. Ac depol ego neq; florēm neq; floces uolo mihi uinū uolo. Gel. Appuldā edidit: & flocēs bibit.

Floci: lanaz particulæ diuisæ a uelleribus inutiliē euolātes: & per diminutionē. Floculi. Varr. Diligentiores tegeticulis subiectis oues tondere solent ne qui floci intercāt. Ply. Nascunt in robore pilulæ nucibus non absimiles intus habentes floculos molles lucernaz luminibus aptos. Nā & sine oleo flagrant.

Flocifacio. & Flocipendo a floco pro cōtēno. & i nulla æstimatione habeo. Plau. in epi. Dum tibi Ego placeā atq; obsequar meū tergū flocifacio.

Flora: dea q; dā a romania in honore habita.

Floralia. eius deæ ludi seu festa. Floralia ēt dicunt loca in quibo; sunt flores. Var. li. i. de ruſ. Nec minus ea discriminūda in cōserādo q; sunt fructuosa propter uoluptatē: ut q; pomaria ac floralia appellant.

Flores dicti sunt qui ex arboribus uel herbis colliguntur. Cuius diminutiuuz Floscuſi.

Florus. a. um. q. d ē totū ex floribus:

Floridus. a. um. q. d floribus abūdat. Tibul. Cū posti florida serta darem.

Floreo. es. rui. Florere. est floridū seu flores habere. Ci. li. i. tus. Segetes largiri fruges florererola fontes scatere. Per trāslationē Florere est splendere: aut in aliqua prosperitate esse: siue excellere. Ci. in Læl. Magnāq; gratiā quæ nūc quidē deleta est: tū florebat institutis & præptis. Lact. li. v. Iusti ac deū nescientes & dimitis & potētia & honoribus florent. Hiero. Alium iuuenili ætate florentē in amœnissimos hortulos præcepit adduci. Huius composita Defloreo. Efloreo. de quibus

alibi. & Refloreo. quod eſt rurſus floreo. Eſt & Floro. as. ũde & præfloro. Gel. Et expectatio te ſpei ſuſpenſum fatigabit & futuri gaudii fructuꝫ ſpes tibi iaꝫ ꝓflorauerit.

Floreſcere eſt floriduꝫ fieri. Col. li. v. Ventiq; nebulaꝫ & rorẽ peſtiferę celeriter affiecãt: multũq; ad floreſcẽdũ & ad bonitatẽ uini cõferũt. Var. li. i. de reruſ. Prarũ aqua defendi debet anteq; floreſcere incipiat.

Floridare idem quod florere. Vnde prata floridantia dicuntur.

Fluo. is. xi. xũ. ꝑprie decurro. Vir. li. i. geo: Hæc argenti uiuos æriſq; metalla oſtẽdit uenis atq; auro plurima fluxit. Quoniã uero ea q̃ fluũt latius diffundi uidẽtur fluere q̃q; capitur pro latius atq; uberius excreſcere. Idẽ li. ii. geor. Tuꝫ dura deniq; exerce imperia & ramos cõpeſce fluẽtes. Rurſus quæ decurrũt quodã modo minui uidẽtur. Fluere pro deficere ſumiſ. Idꝫ Ex illo fluere ac retro ſublapſa referi ſpes danaum. Hinc fluxa dicimus quæ inſtabilia ac momẽtanea ſunt & cito peritura. Et fluere procedere naſci. Lact. li. ii. Ab hac gente proximi quiq; populi multitudie increſcẽte fluxerũt. Itẽ Trãſire. Hiero. Iam altera fluxerat dies. Huius cõpoſita ſunt. Affluo. Confluo. Defluo de quibus ſupra. Circũfluo. de quo Ci. in Læl. per tranſlationẽ dixit. Et circũfluere omnibus copiis atq; in of reꝫ abũdantia uiuere Ptoprie Ply. Id oppidũ circũfluit amnis. Aliq; ſignificat cõcurere. Idẽ Poſtq; uariæ undiq; gentes circũfluxere. Hinc circũfluxus pro cõcurſu. & circũfluxus qui circũfluit. Diffluo uarie fluo. Lact. li. vii. Nã ſi terren ũ & fragile corpus poſt ſecꝛ fluꝫ animæ non ſtatiꝫ deffluit in terrã quæ tabeſcit ex qua illi origo eſt. Per trãſlationẽ luxurior prodigus ſum. Itẽ cõſumor ac deficio. Ter. in heau. Ve illius animũ qui nunc luxuria & laſciuia diſſluit retũdã & redigã. Influo. ctus fluo. Col. li. i. Sed ampla ſtabula ſic ordinẽtur nequis humor influere poſſit. Cæſar. A lacu lemano. q̃ in flumen rhodanũ influit. Ci. in Læl. per trãſlationẽ dixit. Quibꝫ blãdiciis. C. papirius conſul nuper influebat in aures. i. facile introibat nel perſonabae. Interfluo. in medio fluo. Perfluo & Tranſfluo per mediũ fluo. ſpargo nõ contineo. Terẽ. Plenus rimaꝫ ſum huc atq; illuc perfluo. Profluo de quo alibi. Præfluo ante fluo. unde præfluxus & ꝓfluuiũ pro fluore alicuius rei ante facto. Præterfluo ultra uel ante fluo. Liui. li. i. Infima ualle ꝓterfluit tybris. Quintil. Per trãſlationeꝫ li: xi. Omnis diſciplina memoria cõſtat. fruſtraq; docemur ſi q̃quid audimus præterfluat. Refluo retro ſiue rurſus fluo. unde fluxus & refluxo. Superfluo ſuperabũdo a quo ſuperfluo. a. um. Col. li. iiii. Per medullã trãſmittie q̃q̃ ad ꝗ rum cæleſtiũ ſuperfluxiti Supterfluo ſteriꝫ fluo.

Fluito. as. pe. cor. frequẽtatiuũ ſignificat ſæpe ſiue continue fluo. Liui. li. i. Tenet fama cũ fluitatẽ in expoſiti erant pueri tenuis in ſiccꝫ aqua deſtituiſſet. Et fluitare ẽ ſupernatare. Ply. Omnes piſces cũ ſunt extincti fluitant exceptis anguillis. Aliquãdo Fluitare ẽ ſolui ac relaxati.

Fluus. a. um. quaſi fluens. ſed in cõpoſitiõe magis in uſu ut mellifluus quaſi fluẽs mel.

Fluidus. a. uꝫ. pe. co. mõ fluẽtẽ: mõ humectũ ſigni

Fluor. fluxus. & fluxio idem ſignificãe ficat. ideſt profluuiũ. Aug. li. vii. ci. dei. Sed ibi ẽ dea Mena quæ mẽſtruus fluoribus ꝓeſt.

Flueſcere eſt fluidũ fieri: reſolui. Aug. li. xxi. ci. dei Agrigentinũ Siciliæ ſalẽ perhibẽt cũ fuerit admotus igni uelut in aqua flueſcere.

Fluxus. a. um. quod eſt inſtabile momẽtaneũ & cito perituꝝ. Vnde Fluxæ res dicũtur. Vir. Nos tibi ne fluxas phrygiæ res uertẽ fundo conamur. Sal. Nam diuitiaꝫ & forma gloria fluxa & fragilis habẽt. Aliquãdo capitur ꝑ largo & minime adſtricto. Vnde parthoꝝ ueſtimẽta fluxa fuiſſe Lucanus ſcribit. Illic & laxas ueſtes & fluxa uiroꝝ uelamẽta nides. Et fluxi dicunt libidinoſi molleſ effœminati. Sue. in Tybe. Druſus animi fluxioris. remiſſioriſq; uitæ erat. Cyprianus. Vſq ad hoc nenimus ut in cõperatione fluxorũ de ſanctoꝝ uirtutibus diſputemus. Idẽ. Fluxuras libidines uocae. ſcribẽs caſtitatẽ eſſe exarmaturã fluxurarum.

Fluuius. a fluo. is. q̃ fluat ſẽper. Idẽ q̃ flumẽ.

Fluuiale. q̃ ex fluuio ẽ: ut aqua fluuialis.

Fluuiatile. pe. cor. quod ſ fluuio uiuit: ut piſcis fluuiatilis. Fluuiatilis auſ. Fluuiatilis arena quæ in fluuiis ẽ. Ply. Arenæ tria ſunt genera. foſſitia: cui quarta pars calcis addi debet. Fluuiatili aut marinæ tertia.

Fluuior. aris. depo. ſumitur pro Abũdo: ut apd̃ Ioſephum. li. xviii. Nihil inter eos an diues fluuiatur: an pauper defraudatur.

Flumen ſimiliter a fluo. proprie ẽ aqua fluuii decurrens: & maior eſt q̃ riuus. Et flumina dicunt quæ perennia ſunt: & cõtinue fluunt. Torrentes qui æſtate ſiccant. Sed quãdo hoc nomen grõ iungit capit pro fluxu ſeu curſu. Ply. Ne flumini eius riui eẽt ſpedimẽto. Hinc flumẽtana porta romæ quã tyberis urbẽ intrãs in ſiniſtra ripæ parte relinquit. dicta quod Tuberis quãdoq; in eã influxerit.

Fluẽtuꝫ: parum flumen: ſiue decurſus aquæ. Hiero. I Joſue. Tranſfluẽta iordanis. Ambr. li. hexa. Itaq; cũ tãta de terris erũpant maximoꝝ fluẽta amniũ Nilus effuſo ægyptũ ſtagnãs flumine.

Flumineus. a. um. ut aqua flumina quæ ex flumine colligitur.

Fluminoſus. a. um. quod fluminibus abundat: ut regio fluminoſa.

Fluctio. Catarrhus dicitur.

Fluctus a fluo. & eſt aqua mota in unum collecta quæ unda dici ſolet.

Fluctiuagus i qui fluctuãdo nagatur.

Fluctuoſus. undoſus procelloſus inquietus. Et per trãſlationẽ fluctuãs anima dicitur quãadmoduꝫ æſtuans cũ ira aut curis aut hbidine alioue morbo agitatue.

Fluctua re. iactari cõmoueri: in dubio esse: & instar nauis fluctibus agitari. Vir. li. ii. geo. Ac late fluctuat omnis ære renitẽti tellus. Vnde Fluctuatus pro iactato. Ply. Delos diu fluctuata ut prodit sola motũ ternõ sensit. Et li. viiii. Fluctuatusq; similis exanimi. Propne nero est fluctus. i. ũdas facere. Plau. in ru. Ita fluctuare uideo uchemẽter mare. Itẽ significat sup ũdas esse. Ply. li. xxxvi. Lapidẽ e scyro insula integrũ fluctuare tradunt eundem cõminutum mergi.

Flostrum. statuz maris cũ fluctibus agitatur.

Flcutuatim aduerbiũ. lactãter solute. Afra. Volo fluctuatim ire ad illum.

Flutæ anguillæ siue murenæ dicebãtur I freto sicu lo: quæ græce plotæ quasi nauigabiles dicunt. quod in summa aqua mergi nõ possũt. Macro. Accersebãtur murænæ ad piscinas abusq; freto siculo. Illæ. n. optimæ esse credũtur præsertim q̃ græce plotæ: latinæ Fultæ dicũt: q̃d I summo supernatãtes sole torefactæ cutuare se posse & in aquaz mergere desinunt.

Fluonia: luno quã mulieres colebãt: q; sanguinis fluorẽ I conceptu retinere putabãtur.

Focus a souẽdo: uel a flãmis dicit id I quo Ignis seruatur uel ipsa ignis fomẽta. Ouid. li. vi. fasto. At focus a flãmis & quod fouet omnia dictus. Idẽ thute uacẽt aræ stent sine igne foci. Tibullo Dum meus assiduo luceat igne focus. Cato de reruf. Folia subdito in foco calido: sub testa coq to: leniter. Ponit etiam qñq; pro priuatis domi bus sicut ara pro templo.

Foculo diminutiuũ. qui ẽt circũferẽ a testa testulæ trinialiter nomẽ adeptus. Gel Tum illa foculuz corã rege cũ igni apposuit & tres libros ex nouẽ deurit. Val. max. li. i. Cũ Carbasuz quẽ optimuz habebat foculo I posuisset. subito ignis emicuit.

Focula dicũtur nutrimẽta. Plau. I persa. Nã iam in tus uentris fumãt focula.

Foculo. as. pe. cor. putrio seu foueo. Nonius. Focu la dicta sunt nutrimẽta. unde & foculare dr ut fo

Focillo. diminit. ẽ a foculo: a quo focillo. uere.

Focillo. as. & Focillor deponens significat nutrio. Var. li. ii. de ui. pa. Sed suum q; cõmoduz fo cillantur. Hic cõponit Refocillo q̃d ẽ Recreo.

Focarius. a. um. quod ad focũ pertinet. Hiero. li. i. Reg. Filias uestras faciet sibi unguẽtarias & fo

Focale pe. pro. genus ligaminis ad fauz carias. ces uelut fascia quædã collũ ambiens: q; fauces perfringere nõ sineret & pronũciationi cõduce ret. Seneca. li. iii. q̃stionũ naturalium. Videbis quosdã graciles & palliolo focalio; circundaros pallẽtes & ægros. Quint. li. xi. Palliolũ sicut fa scias qbus crura nestiũtur. & focalia & ligamia auriũ sola excusare põt ualitudo. Dictũ Focale a faucibus an in o mutata. Quidaz ẽt accipiũt fo cale pro feto quo ignito crispãt crines. Et sic hz primaz cor. cũ a foco descẽdat. Hor. I ser. Fascio las cubitale focalia: potus uel ille dicitur a collo furtiz carpsisse coronas.

Focaneus palmes dicit: q; in fauce uitis nascit: ut est apud Columellã li. v. Videtur inqt focaneus palmes qui solet in bifurco medio prorepere. Et idcirco cũ prædicto uocabulo rustici appellãt. q; inter duo brachia sua se diuidit uitis enatus ac/ lut fauces obsideret ut utrinsq; duramen trahens alimenta protepit. Et li. vi. Focaneus ẽ qui iter duo brachia uelut in una de medio nascitur.

Fodio. is. fodi fossuz. cauo aro ut Fodere nõ ualeo. mẽdicare erubesco. Vir. li. vi. Seu spumãs equi foderet calcaribus armos. Hinc fouea. Et fodere forare. Hiero. ad helio. Cerne manus iudæ q̃s fi xeras, cerne latus romane quod foderas. Huius composita sunt Cõfodio. quod est Cauo ferio. fi ue in totũ foro. Plau. in aul. Hic apud me confo dere hortũ iussi. Sal. Inter cõfertissimos iucurit ibiq; pugnãdo cõfoditur. Circũfodio circũ cauo Col. li. iii. Arborẽ quã depositurus sæpius circun fodito. Defodio Vide loco suo. Effodio. extra fo dio. Plau. in aul. Oculos ego hercle istos impro ba effodiã tibi ne me obseruare possis siquid nz gerã. Infodio intus fodio aut intus plãto pono sen sepelio. Col. li. iiii. Cãpestris locus alte duos pedes infodiẽdus ẽ. Hiero. in gen. At ille infodit eas subter terebynthum. Vir. li, ii. Ge. Aut supi natas aquilonι ostendere glebas q̃ leuẽ infodias uitis genus. i. obruas. Perfodio ualde cauo. rãpo ferio perforo. Plau. in asi. Vbi parietes perfode/ ris. Col. li. xi. Tu graubus rastris cũctanna per/ fodeterga. Lact. li. iiii. Sed tãmodo latus eius perfoderũt. Gel. li. ii. Quadringenti omnes hum una perfossi gladiis aut missilibus operti cadẽt. Præfodio. ante fodio. Ply. li. xvii. Præfodere fo bes ante si fieri posset. tanto donec pingui cespi te obducãtur. Refodio ruisq; fodio. Ply. mus ma rinus. In terras scrobe effossa parit oua: & rursus obruit terra tricesimo die refossa aperit. fœtũq; I aq̃z ducit. Suffodio subter cauo. Col. li. ii. Neq; suem uelimus impasci quoniã rostro suffodiat & cespites excitet. Transfodio transf. siue ultra ab nno latere ad aliud fodio. Ouid. Gemino trãsfo dis uulnere pectus. Et hæc ofa habent fo. syllã/ bam correptam.

Fodico. as. pe. cor. idem quod fodio. Ci. li. iii. mf. Non est. n. in potestate fodicãtibus eis rebus q̃s malas opinamur dissimulatio uel obliuio. Hor. Emamus qui fodicet latus.

Fodina pe. pro. locus ubi quid fodiãt aut auri fodi na ubi fodiãt augẽ. Ply. Odor ex argenti fodinis inimicus ofbus animalibus. sed maxie canibus.

Fœcundus. a. uz. quod fructũ facit a facĩdo seu fe rendo q; ferax sit & sæpe fructũ faciat. Ouid. li. iiii. fas. Fœde ferens bos est fœcũdaq; dicta feri/ do. Hinc ẽt fœtus nomen habere putãt. Interdũ sumitur pro abũdãti & pleno. Hora. Fœcũdi ca lices quẽ non fecere disertum? Huius contrariuz est infœcundus nõ ferax. Vir. li. ii. Geo. Sponte sua quæ se tollunt in liminis auras infœcunda quidẽ. Inde infœcũditas pro sterilitate. sicut foe cunditas pro abundãtia. Col. Sæpenumero ciui tatis nostræ principes audio culpãtes mõ agroz

infœcūditatē. modo cæli per multa iam tempora noxiā frugibus intemperiem.

Fœcundo.as. abundantē seu fructiferū facio. Vir. li. iiii. Ge. Et uiridē ægyptū nīg fœcūdat arena.

Fœtus tus. a ferendo ut ingt Ouid. seu a foucndo. quoniam & dum in utero est. & postq̄ eductus fœtus est a matre fouetur. i. calefit. Est autez fœtus generale nomen ad omnia animalia eriaz si sint oua. Etiam ad arbores. Vir. li. i. ge. Hic segetes: illic uenīūt fœlicius uuæ arborei fœtus alibi idest fructus ut poma.

Fœtus. a. um. plenꝰ. Vir. Loca fœta furentibꝰ hau strjs. Et fœta mulier dicitur grauida. Idem non insueta graues tētabunt pascua fœtas. Item dicit partu liberata hoc est peperit. ut Fecerat & uiridi fœtā mauortis in antro. Enixā autē fuisse lac quod puerīs p̄bebatur ostendit. Col. li. viii. Huic pecudi nocet æstus & p̄cipue fœtæ q̄. gelicidio byemis cōceptum fecit. Huius cōpositā sunt Cō fœtus. Festus. Confœtus sus dicebatur q cum ol fœtu adhibebatur ad sacrificium. Defœtus & Ef fœtus de quibus alibi.

Fœtuosus a. um. quod est plenum fœtu. Hieron. contra Ioui. Lippiētem iam deformez atq fœtuosam synagogæ typuz p̄tulisse. retinet hoc nomen. u. quoniā fœtus ē quartæ declinationis: sic sumptuosus fructuosus luctuosus actuosus quæstuosus. Quæ uenīūt ab aliis declinationibꝰ nō tenent. n. ut fabulosus, dolosus uitiosus portentosus & huiusmodi.

Fœtura: genitura & pariēdi tēpus. Varr. li. ii. de re rus. Appello fœturā. a cōceptu ad partū hi. n. primi p̄gnationis & extremi fines. Vnde & pro animaliū prouētu ponit. Vir. Si fœtura gregē superpleuerit aureo esto. Ply. Optia fœtura ē posse uernū æq noctiū. Trāsferut ēt ad inanimata: ut fœtura pratoruz. Idem ad opus suuz trāstulit: cū in principio ait. Opus natū apud me proxima fœtura licētiore epistola narrare constitui.

Fœtifico. as. fœtū facio. pario. Ply. li. x. Accipitres fortiꝰ massiliæ fœtificāt. ūde & Fœtificꝰ. a. um.

Fœto as. fœtū emitto. Col. li. viii. Circa paludes q quibus plærumq̄ fœtant. Aug. li. v. ci. dei. Cur alios eligunt dies accōmodatos ponendis uitibus alios pecoribus uel domādis uel admittendis maribus quibus equarum uel boum fœtentur armenta.

Fœdus. eris. a ferio ut quibusdā placet: cū. œ. ut o longa sit. quoniā ferio. e. breuē habeat. Mos. n. fuit antiquis ut in fœdere faciēdo porca ferirēt. Vir. li. viii. Stabāt & cæsa firmabāt fœdera porca. Quidā hoc nomē a fœcialibꝰ. i. sacerdotibus deriuāt: per quos fiunt fœdera. Alii a fide: quia in fœdere interponebatur fides. Et proprie fœdꝰ dicit pax quæ sit inter dimicātes. Accipit etiam quādoq̄ pro lege. ut apud Virgil. Regēq̄ dedit qui fœdere certo.

Fœdero. as. pe. cot. fœdus facio. Vnde fœderati dicuntur populi qui fœdere icto cuz populo romano sotietatē coluerunt. Namq̄ inter ciuitates p uincias: aliæ ciuiū romanoꝝ: aliæ latinoꝝ: ueterum. aliæ fœderatoꝝ: aliæ stipēdiariæ dicebāt.

Fœdifragus. pe. cor. qui fœdera frāgit.

Fœdus. a. um. quod ē deforme. Ter in eu. Nūc tibi uiderur fœdus. quia illā nō habet. Ponit quādoq̄ pro Execrando. Vir. li. vii. Aduersusq̄ refugit fœda ministeria. Quādoq̄ pro Crudeli. Ter. in eu. O facinus fœdum. Do. Fœdū crudele. Ea enim q̄næ crudelia sunt & nefaria ipsa crudelitate fœda & maculosa dici possunt.

Fœdare polluere ſquinare quasi foras edere. i. manifestare. Nam fœda uel corporis uel animi foras edūtur. Vnde fœdare foras dare. Vir. Impulerat ferro argolicas fœdare latebras. Lactā. li. v. per metaphorā. Sed fortasse nō ipsius uitiuz sed poetæ fuit qui insignē pietate uiꝝ insigni scelere fœdauerit. Et Fœdare lacerare cruciare. Sunt q hoc uerbum a fœtu deriuari putēt. quoniam fœtando mares polluuntur.

Fœlix. a fœnus quidā deducūr conuersione. n. l. l. quasi beatus. hoc est diues & fœnore plenus. Et dicitur qui prosperitatē habet. Vir. Viuite fœlices quibus est fortuna peracta iam sua. Aliquā do dicitur qui alios facit esse fœlices. Idem. Sis fœlix nostrumq̄ leues quādoq̄ laborem. i. prospera & benigna. Aliquādo commodum utile. Mat. Illa manus quondaz studioꝝ fida meoꝝ. Et fœlix domino notaq̄ cæsaribus. Aliquando pingue fœcundū. Vnde fœlices arbores quæ seruntur & fructum ferunt. Huic contrariū est Infoelix. quod quādoq̄ ponitur pro aduerso. Vir lib. vii. Quæ potui infoelix. i. aduersa troianis. Quādoq̄ pro nō foecundo. Idem. Infoelix lolium ac steriles dominātur auenæ.

Fœlicitas. prosperitas. cuius contrarium ē infoelicitas. Interdum foelicitas ponitur pro dea quā romani uenerabātur. Aug. li. iiii. ci. dei. Quid foelicitas. dea esti ædem accepit: araz meruiti sacra ei congrua persoluta sunt.

Fœlicito. foelicē facio. Cuius contrarium est infoelicito. quod est destruo. quod rē de diuitiis q̄ de homine dicitur. Plau. in pœn. Dii illum infoelicitent omnes.

Fœmina. æ. muliet a foeto. as. Hinc foemineus. a. um. & Foemininus. um. Diminutiua Foemella. Foeminella & Foeminula. A foemina etiam fit Effoemino.

Fœnus. oris. usuta. dicitur a foetu. Nihil. n. aliud est foenus q̄ foetus hoc est partus pecuniæ. Quidā tamen a fundo. quod cū. o. non. u. apud antiquos scribebatur. q̄ prouētus sit ex naturali frāctu. postea uero ad usuram trāslatum quasi pecunia per se fructuz producat sicut terra. Hic usura uorax auidumq̄ in tēpore. Plau. in asi. Naz si mutuo nō potero. certū ē accipiā sumā foenore.

Foenusculuz. i. diminutiuum. Plau. Ad danistā adderes foenusculum.

Foenebre. pe. ad placitū q̄d ad foenus pertinet. int lex foenebris de credita pecunia. Si quidem creditī nummi alios pariunt.

Foenero.as,pe.co.cū actō.& foneror cum datiuo idem ſignificant.quæ tam pro dāte q̄ accipiēte ſumūtur: Quod ē cōtra Lauētiū uallā. Hiero. in Eccleſiaſtico. Qui facit miſericordiam foenerat proximo ſuo. Et poſtea. Foenerare proximo tuo in tēpore neceſſitatis illius. Ci. Vt.n. benefici li beraleſq; ſimus nō ut exigamus gratiā neq; eſt beneficiū foeneramur ſed natura propēſi ad liberalitē ſumus.i. foenori damus. Mar. Hæc ſapit: hæc oīs foenerat una deos. Aug. in ps inter pretatione. Audi ſcripturā quomodo foeneres dominū. Foenerat dñm q̄ miſeret pauperis. Foeneror cū ablatiuo. ſignificat ad uſurā accipio. ut eſt apud li. digeſtoꝝ. xxxi. Si aūt aliquiſ eoꝝ noluerit uēndere partē ſuā uel foenerari ſuper eam poteſtatē habeat uēndēdi cohærēdi ſuoꝝ & foenerari ab eo. Res foenerata q̄ ad foenus tradita ē.

Foenerator q̄ dat ad foenus. græce daniſta nocat.

Foeneratus.tuſ. l dē q̄ foeneratio.i. mutuatio ad

Foeneraticius.a.um. q̄ dat̄ ē foe- uſurā. nori: uel quod ad foenus pertinet. Foeneraticia pecunia quæ ex uſuris collecta eſt.

Foenus dictum ē. q̄ ſine cura foenus p̄beat uel q̄ herbæ exdē manētes quot annis nouas pariāt. Hinc Foenile pro loco in quo ſeruat foenū.

Fœnens.a.um. q̄d ex fœno factū eſt. Aug. li. iiii. cō. Popularis gloriæ ſectātes inanitatē nſq; ad theatricos plauſus & cōtētioſa certamina & agonē coronarum foenearum.

Foenarius.a.um. qui ad foenū pertinet. ut falces foenariæ quibus foenū ſecamus. q̄ antæ ſūt.

Foeniſex.cis. qui foenū ſecat. Plr. li. xviii. Igit̄ cornu ppter oleū ad crus ligato foeniſex ſcedebat. Idem Foeniſecium.x. p. cor. q̄ foenarius falcibq; foenū in pratiſ ſecat. Col. li. ii. Ita necubi ferramentū foeniſeciis poſſit offendere. Var. li. i de re ruſ. Herba ſ pratis ad ſpē foeniſeciæ nata nō modo nō euellēda in nutricatu ſed ēt nō calcanda. l dē. nō multo poſt. Siciliēda prata. i. falcibq; cōſecrāda q̄ foeniſeciæ p̄ieuerunt.

Foeniſeciū. ipſa foeni ſectio & uelut meſſis foeni. Idē in eodē. Nec primo ſino rigari nec paſci ante ſecūda foeniſeciā nec herbæ uellātur: obtrituq; hēbeantur.

Foeniculū a foenore ut q̄dā exiſtimāt. q̄ſi parui foenus. q̄ ſemen terræ mādatū magno foenore reddat fructū. Græci Marathron nocāt. oculoꝝ claritati mire cōfert. angues, per hyemē mēbrana corpori obducta foeniculi cibo ſpedimētū illud exuunt. q̄d Senectus & Vernatio appellāt.

Foeteo.es. male oleo. Fœtidus male olens. Fœtor malus odor. Plau. I aſi. Dic amabo an ſœteat anima uxoris tuæ.

Folium.m. græci Φύλλον dicūt. Sed ideo per ſimplex. l. ſcribitur quia antiq nō geminabāt cōſonātes. Eſt aūt foliū quod in libris penit̄ a palmarum foliis in q̄bus olim ſcribi ſolebāt & græca uoce philura appellat. Cuius extremitas margo dicit̄. & pagina utraq; pars folii. Nā foliū duas paginas habet. Veteres ēt quatūdā arboꝝ libris hoc eſt corticibus ſcribere ſolebāt. Ex quo libri & per diminutionē libelli & codices a codice q̄ & caudex nocatur ex quo cortex extrahitur. Hic cōponūtur Trifoliuꝝ quinq; foliū. græce pentaphillon. Latifoliū. quod habet lata folia. Millefoliū græce Miriophyllon. herba & huiuſmodi

Foliatus.a.um. quod habet folia. Vn- multa de foliatū unguētum p̄cioſuꝝ. dictū. Vnguētum nardinū. a nardi folio. quo cōfectū ē. Hoc Plyn. ſcribit cōſtare omphatio balanino iuncto nardo amomo myrrha balſamo. Plau. in Cur. græca dictione ſignare uelut. cū dixit. Tu petalion. Petalon.n. græci uocāt foliū.

Foliaceus.a.um. q̄d ex foliis factū ē. Plyn. li. xviiii. Paucis foliacea & lata ut Atriplici ſunt ſemina.

Follis.ma. generis. Inſtrumētum quo attrahit̄ uētus atq; emittit̄ ad ignē excitādum. Vir. li. viii. Alii uētoſis follibo auras accipiūt reddūtq;. His utūntur ferrariæ argētariæq; officinæ. Vtuntur & coqui ſed paruulis ne opus ſit ignē ſufflare bocēis. Quod q̄ faciunt Suffitores uocātur. Primus Anacharſis philoſophus folles ignis exuſcitatores inuenit ut refert Stra. li. vii. Et follis ſiue folliculus. dicit̄ utēr. i. pellis flatu plena. Liui. li. ix. Eques folliculis in caſtra frumētum uehēret. Ibi accipere uidēt̄ pro ſaeculis & crumenis. Rurſus follis. pilæ genus ex pelle atq; inflatione factū. & pugno redditur. a flatu nomē hūs. ſiue q̄ ueteres foilē pellē dicebāt. & per diminutionē folliculū. Mar. Ite procul iuuenes mitis mihi cōuenit ætas. folle decet pueros ludere folle ſenes. Suet. I Aug. in diminutiua forma dixit ſeperauitq; pilā a folliculo cū pila ſit illa puſilla. folliculus ſit illa uento tumeſcēs. Poſt bella ciuilia. ad pilā primo folliculāq; trāſiit. Quoniā uero follis pugno pertūtur. pugillatorius follis quādoq; uocatur. Plau. Ex tēplo hercle ego te follē pugillatorium faciā: & pēdēbē curſabo pugnis periuriſſime.

Folliculus.cū ſit diminutiuū. a follis. ponit̄ quādoq; pro uulua. Nā ut Plr. inqt antea uulua uocabāt. Quādoq; pro theca frumēti uel hui uel cuiuſlibet alterius rei q̄ quæ granū cōtinet inuolutū. Vnde apud exodū legimus liuū iā folliculos germinare. Quādoq; pro corpore. Lucil. li. xxvi. Et quo folliculo uāe ſum indutus nō queo.

Folliculare. pars remi quæ folliculo tecta ē. A quo Vita follicularis dicta eſt.

Fomes.itis. a foueo. hoc ē nutrimēto ignem dicit̄. Eſt.n. aſſula ex arbore excuſſa dū cædit̄. Ponitur & pro oī materia ſicca in qua facile ignis inflamat̄. Vir. Ac primū ſilicis ſcintillā excutit achates ſuſcepitq; ignē foliis atq; arida circū nutrimēta dedit: rapuitq; in fomite flāmā. Per trāſlationē fomes dī q̄cquid excitat nos & accēdit ad aliquid agēdū. Gel. Fomitē eſſe quēdā dicēs & incitabulū ingenii uirtutiſq; ſi mens & corpus hominis. uino flagraret.

Fomētum ſimiliter a foueo. i. calefaciēdo uel nutriēdo. Vnde fométa dicuntur applicationes rei calidæ ſeu humidæ ad partes corporis læſas

& medēdi gratia: quæ & fotus appellātur. Ply. Decoctura eoꝝ cochlacos iuuat potione & fotu.

Fons a fondēdo. q̄ inde fundat aquā tam masc. q̄ fœ. generis. Inter fontē & puteū hoc interesse. Aug. putat q̄ omnis puteus fons. non omis fons puteus. Vbi. n. de terra aqua manat & nsui præbet haurientibus fons dicitur. Si aūt in alto & in pfūdo sit ita puteꝝ uocat nt fōtis nomē nō amittat. græce fons πηγη καὶ κρήνη λέγεται unde, pagus simul positæ uillæ idest rustica næ domus plures nomē accepit. q̄ circa fontes hæ ponerentur.

Fonticulus diminutiuū paruus fons. a quo Fonticellus. Ply. Vbicunq̄ moueris. humum, fonticuli scatent.

Fontanus. a. um. quod ex fonte est ut aqua fontana. Ply. Fontanæ aquæ cyathos duos. Aug. lib. ii. ci. dei. Sub hoc tot deoꝝ pſidio quos numerare quis potest. Numera indigenas & alienigenas cælestes ſterestres Ifernos marinos fontanos fluuiales.

Fontinalia: fontiū sacra. Fōtinalis porta nobls romæ ob propinqtatē scaturētium fontiū. Eadem. Capena uocabat. Iuue. Substitit ad ueteres areꝝ madidāq̄ capenā. Luit. Acdiles alterā porticuꝝ ad portā sonnnalē ad martis arā qua in cāpos irer esset perduxere.

Forago. pe. pro. a ferēdo filū quod a textricibꝰ fertur. ut diurnū opus distinguāt. Quādoq̄ & a forādo etiā dici posse uideatur.

Foro. as. penetro quasi foras do. Col. li. vi. Amygdala si paꝝ sera x erit. forata arbore lapidē aditicito: & ita librum arboris inolescere sinito. Hic componit Perforo. pe. cor. quod est multū foro. Idē li: v. Sed aliud est ferramētū quo pores unē perforabāt. Liui. Vna tamen perforata naui. In foro. de quo alibi.

Foramen. pe. pro. q̄si diminutiuū a foribus. Sisen. li. iiii. hist. Neq̄ porta neq̄ foramē erat quo posset eruptio fieri.

Foratus. us. idē qđ foramen. Lact. li. de opi. Oculoꝝ orbes cōcauis foraminibus cōclusit. a quo foraru frontē nominatā Varro existimauit.

Forum. neu. gene. a ferendo. dicit q̄ controuersiæ & res uænales illuc ferāt. Et quattuor modis dicitur. Primo negociationis locus quo uænalia seruntur. ut foꝝ iulii: forū flaminium: foꝝ Scipioniū ab eoꝝ nominibus qui ea fora custodiēda curarunt. Quod ēt in uiis & locis priuatis & in agris fieri solet: & ubi res multæ uariæq̄ uændūtur. Vnde foꝝ boariū. in quo boues uændūtur: foꝝ holitoriū i quo herbæ quod erat antiquum macellū. quapropter nūc quoq̄ holeꝝ locū lacedæmonii macellū uocāt. Forus piscarius in quo pisces. Cupediniſ foꝝ in quo uændūtur cupedia antiqui lautiores cibos nominabant. Altero in quo iudicia fieri. cū populo agi. & conciones haberi solēt. q̄ ubi iudicia ferūtur. Vnde causæ forēles. Tertio cū is qui prouinciæ pēst foiuꝝ agere dicitur cum ciuitates uocat. & de cōtrouersiis cognoscit ac sentētiā fert. Quarto cū id foꝝ ne teres appellabāt: quod nunc uestibulū sepulchri dici solet.

Foꝝ uinariū de quo Var. li. i. rei ruſ. Itaq̄ lectius deferēt foꝝ uinariū: unde in doliū inane ueniat electa in secretā corbulaꝝ inde in ollulas addat. & in dolia plena uinacioꝝ. Col. li. xii. ait. Torcularia & sori diligenter emūdata lotaq̄.

Fotulū diminutiuū. qđ & foriculū apud Varr. lib. de re ruſ. dicitur.

Forūiulium. regio italiæ quæ quōdā Iapidia dicebatur. Vir. li. iii. geo. Castella in tumulis & iapidis arua tēmaui. in ea sunt Aqleia. utinū. ciuidale. & tergestum.

Forūliuium. ciuitas in hæmilia nobilis Galli poetæ ortu.

Forum Cornelii. similiter urbs hæmiliæ quæ nūc Immola uocatur.

Foſēia: uestes quibus in foro utunt. sicut Cœnatoria qbus domi utebātur in cœna. Sue. de Aug. Forensia aū. & calceos nūq̄ non ītra cubiculum habuit. Alio nomine dicūtur togæ sotēles.

Foratia: a foro dī mulier uillatica q̄ fructus uillæ uænales: hoc ē pullastros pipiones poma nuces & huiusmodi, in forum defert.

Foras & Foris: aduerbia. primū ad locū. secūdū in loco & de loco significat: ut egredior foras tu moraris foris. Ponitur quādoq̄ Foras loco ppositionis. Hiero. Foras portā sepelierunt corpora martyꝝ. A Foris fiunt cōpositā. Asoris & Desoris. pe. cor. ut est apud Gn. Et incluſit eum dominus deforis.

Forensis duobus modis intelligi pōt. Vno cum a foro descendit in quo iura reddūtur. ut causæ forenses & forenses q̄ i foro uersātur: quos græci pragmaticos dicūt. Alio cū a foris aduerbio fit. Ambr. li. i. offi. Nō secunduꝝ forēſeꝝ abundātiā æſtimādā beatitudinē singuloꝝ sed secunduꝝ interioꝛē cōſcientiā. Idē li. hexa. Quæ signis forensibus interna exprimat uoluntatē. Sic ueſtimēta forēſia dicūtur a Col. q̄ foris nō i domo gerunt. Et Forēſia neutro genere uestis quā ad foꝝ pſiciscēres sumebāt. Apul. Forēſi toga idutus accūbebat. Sue. de Aug. Foiēſia & calceos nunq̄ nō intra cubiculum habuit.

Fori numero plu. sunt tabulata nauiuꝝ. uel locus i naui apertior. qui iter nauē perābulātibus pbet. ab eo q̄ per eos fertur inceſſus. Ci. in cato. Cuꝝ alii malos scādāt alii per soros cursitēt: alii sentinam rxhauriāt. Itē Fori dicunt Circēſia spectacula. i. loca erecta ut ex his spectet. Liui. li. i. Tū primuꝝ circo q̄ maximus dī designatus ē locus: diuiſa loca a pribus egtibus ubiq̄ sibi spectacla q̄q̄ faceret fori appellati. Ex his minores forulos dicimus q̄ armariola quādoq̄ significāt sine capſulas in qbus reponunt libri. Sue. i Aug. Hos quoq̄ deſectu habito cōdidit duobus foralis auratis sublatini apollinis basi. Iuuen. Hic libros dabit & forulos mediāq̄ minerſam. Apud Vir. pro oppidants accipimus forulos. cuꝝ lib.

vii.alt. Caſperiſq; colunt foruſos & flumen hy
mellæ. Fori ēt i agris ſūt uelut parui ſulci & ob
lōgi. Col. Auguſtoſq; foroſ aduēſo limite ducēſ.
Forſuli diminutiuū a fori de quo modo.
Fores proprie inqt Ser. quæ foris aperiūtur. Vn
de Plutar. memorat primū Valerio publicolæ
fratri cū de Sabinis triumphaſſet domū publice
poſitā: cuius fores extra aperirētur cuī antea cæ
teræ ædiū ītro reſerādo ipellerentur ut ex hac
cōceſſione honoris appareret quotidie eā domū
aliq d publice admiſſurā. Valuæ q̄ intus reuol
uunt. & ſe nelāt. hæ per diminutionē forulæ ap
pellātur. Ianua primus domi ingreſſus. Cætera i
tra iauuā hoſtia ſiue naluæ ſiue fores generaliē
uocātur. q̄uis nſus iſta corruperit. Hoc nomē ēt
ſingulariter declinatur, Oui. li. i. de amo. Difficil
lē moto cardine pāde forē. Ci. pro Corne. Aper
ruit forē ſcalaæ. Ter. Quid nā foreſ crepuit? Vbi
Do, fores ſingularis numeri nominatiui caſus.
Forculus deus putabat q̄ foribus p̄erat ſicut Cardi
nea dea q̄ cardinibus p̄erat. & Limētinus deus
qui p̄erat limini.
Foricule diminutiuū a fores. Var. li. i. de re ruſ.
Et ideo oporothecas q̄ faciūt ad aquilonē ut ſe
neſtras habeāt atq; ut perflentur curant. neq; tū
ſine foriculis: ne cum humorē amiſerint pertina
ci uēto uineta fiant.
Forinſecus pe. cor. ſignificat quod a foris eſt: ſicut
intrinſecus. qd̄ eſt ītus. Auguſ li. xxi. ci. dei. De
pomis terræ ſodomoꝝ forinſecꝰ quaſi maturiſt
intrinſects fumeis.
Foria: ſtercora liq dioraiſic dicta q̄ facile ferāt fo
Forio. is. iui. uētū deoneroi foras eiicio. ras
Cuius cōpoſituꝝ ē Cōforio. Pompo. in Mago.
Cōforiſti me diomedes.
Foriolus cū accētu in aūpe. qui nētrem ſolutum ha
bet. & foria facile emittit. Laberiꝰ. Foriolus eſſe
uideris in coleos eacas.
Forica. pe. cor. locus in quē alui ſtercora deiicimꝰ.
Iuue. Inde reuerſi cōducunt foricas. Et ꝓprie de
publicis dī latrina de priuatis a latendo.
Forē. es. et. pro eo qd̄ ē eſſe. es. er. Cætera declina
tione deficit inqt Diom. Sal. in Iug. Nā ego q̄
dem uellē & hæc q̄ ſcribo & ea q̄ antea inſenatu
quæſtus ſum. uana forēt. Fore uero habet ſiguifi
carionē participii futuri uua cū infinito eſſe. Idē
eſt. q. fore qd̄ futuꝝ eſſe. Ideo iungiť cuī noſe
nō cum participio: ut ſpero te amicuī fore. non
amatuꝝ fore. Ci. Treba. Scribit ad me Cæſar ſe
tibi nōdum familiarē eſſe ſatis ꝓpter occupatio
nes ſuas ſed cito fore. Quādoq; ēt cū participio
p̄ſentis. quod ē cōtra Vallā. Cæſar. Nounulli ēt
exſari nunciabāt cū caſtra moueri aut ſigna fieri
iuſſiſſet nō fore dicto audiētes milites. Cōpoſita
uero ſine noſe & ſine participio. Vir. Eſſe quoq;
in fatis reminiſcitur affore tēpus. Eſt aūt Affore
affuturꝝ eſſe: afforē adeſſem. Vir. Atq; utinā rex
ipſe noto cōpulſus eo dē afforet Aeneas. Ci. Ser
ſulpicio. Maior mihi ratio affore nulla pōt q̄ cō
iunctio cōſuetudinis ſermonūq; noſtroꝝ. Abfo
te de quo ſupra. Confore. Cōuenire & cōcordes
eſſē. Ter. in au. Reſtat chiemes: qui mihi exori
dus ē & ſpero cōfore. i. cōuēturos eſſe. Defore de
eſſe. Ci. cōtra Rul. Veꝝ arbitrabantur nō defore
qui illā reſtituerent. Profore profuturꝝ eſſe. Hor.
Quæ nocuere ſequar: fugiā q̄ profore credā. Pe
fore. na de futuū eſſe. Ci. Apio. pul. Tunc mihi
ille dixit q̄ claſſe tu nelles decedere perfore acō
modatum tibi ſi ad illā maritimā partē prouin
ciæ nauibus acceſſiſſem.
Forcipes. pe. cor. a forno & capio q̄ſi fornicapes di
ctæ ſunt q̄bus forua. i. calida capiūtur. Virg. lib.
viii. Verſantq; tenaci forcipe maſſā Et eſt ſecun
duꝝ Priſ. tam maſ. q̄ fœm. generis.
Forfices. pe. cor. q̄bus telā ſeu fila incidimus a ſer
ro & filo dicti. Huiq; diminutiuū ē Forficuli. Plꝰ.
li. xxxv. Præterea miꝝ inuētuꝝ ē q̄ inciſum for
ficulis ut diximus ſcribaut.
Forpices. pe. co. q̄bus ſcidimus pilos. a ferro & pi
Forcus nomē uiri propriū qui tres filias ha lo.
buit gorgonas. Stemnio. ſ. Euryalē. & Meduſā
q̄ nimis locupletes fuerāt. & Gorgones dīt. i.
terræ cultrices.
Fordaibos p̄gnās. a ferendo. Onid. Forda ferens
bos eſt fœcūdaq; dicta ferēdo. Priſci horda dice
bāt. Vñ & ſacra Fordicalia. q̄bus p̄gnātes bo
ues. ut inquit Var. imolabāiur.
Forma: facies cuiuſq; rei quæ īmobilis eſt & natu
ralis. Vultus & mouēť & fingitur. Teren. in an.
Forma & uultu Soſia adeo modeſto. Quandoq;
tamen ſpāliter pro pulchritudine ſumiť. Hora.
li. i. car. Forma captiuæ dñꝝ tegmeſſæ. Inde For
moſus. Tranſfertur ad architectos pro deſigna
tione. Ci. li. i. offi. Formā q̄dē ipſa ꝝ marce fili &
tanq̄ facie honeſtatis nides. Hiuc cōpoſita ſūt.
Cōformis. deformus. Informis. uniformis. Mul
tiformis. Semiſormis. & huiuſmodi adiectiua.
Col. li. viiii. Quæ cūcta remedia creditur eſſe ad
uerſus tonitrua quibus nitiantur oua: pulliq; ſe
miformes interimūtur antēq; toti partibus ſuis
conſumentur.
Formula. parua forma. diminutiuū eſt. & capiť nō
nunq̄. p lege & inſtitutione. Ci. li. iii. offi. Non
dū Aquilius protulerat de dolo malo formulas.
Et formulæ dicūtur q̄ nos inſtrumēta nocamus.
Formella. diminutiū a formula. Hiero. li. Re. Acci
pe fratribus tuis decē formellas caſei.
Formoſus. pulcher a forno calido. q̄ ſanguine cali
diore forma acq̄ritur. Cōtra langueſcēte corpoſ
forma perit. Hic fit diminutiuū Formoſulꝰ: quo
nſus ē Hiero. cōtra Iouinianū.
Formo. as. formā ſpono. Lact. li. ii. Nā ſolis lunæ
q̄ ſimulachra humanā i modū format. Hiuſ cō
poſita ſūt Cōformo. ſimul formo. cōfiguro. Gel.
li. ii. Hippocrates i eo libro de quo ſupra ſcripſi
cuī & numero dieꝝ q̄bus cōceptū in utero coa
gulū cōformatur. Ci. li. iii. ad herē. In primo lo
co rei totius imaginē cōformabimus. i. in formā
cōponemus. Aliquādo Cōformari ē q̄ſi aſſimu
lari. Idē Lentulo. Verūtamē me ipſe conformo

ad eius noluntatē. Et apud apostolū. Nolite conformari huic sæculo. Hinc conformatio. q̄ p cō figuratione ponit. Ci. li. i. tus. Quasi uero intelligant qualis sit in ipso corpore: q̄ cōformatiosq̄ magnitudoi qui locus. Aliquādo pro exornatione rhetorica q̄ fit cū persona fingit aut cum res muta siue informis sit eloquēs & formata. Græco nocabulo dī prosopopeia. Deformo destruo & quasi de forma deicio. Ci. Qui sunt q̄ italiaz deformauerūt? Carthaginiēses. Quādoq̄ macullo & turpē facio. Hiero. Licet longa macerēt ieiunia: abiecta & nigra uestis deformet lōga officioz & opez texat series. &c. Lactā. li. de opifi. Quā mirabili q̄ diuina rōne molitus ē ut tamen hiatus ipse nasci oris speciē non deformaret. In terdū deformare ē perfecte formare figurare designare. Hiero. li. numeri. Turgētibus gēmis erumperāt flores. q̄ foliis dilaratis in amygdalis deformati sunt. Vitru. Architectus graphidis peritus ut deformare possit lineis imitatiōnē quam uelit ædificioz. Var. li. iii. de re rus. Interquas locus deformatus ad tabulæ lītanæ spēm. Informo formā do. & instruo. Ambro. li. offi. Et sicut Tullius ad erudiēdū filiū ita ego quoq̄ ad nos informandos filios meos. Lact. Christus instructus uenit in terram ut eam doceret i homiēq̄ informaret. Reformo in p̄orē formā pono. Lact. li. i. Pedes quoq̄ elaudoz ad officiū gradiēdi reformauit. Trāsformo, in alterā formam formo. Idē li. vii. Et trāsformabit deus homines in similitudinē angeloz.

Formiæ. latina urbs maritima iuxta Caietā quam Lacones cōdidere. Stra li. v. scribit oppidū formias eē maritimū ultra Taracinam quas prius hormias ab ὅρμος. i. stationis bonitate ap\

Formica a ferēdis micis dicitur. Mipellabāt. ca uero pp̄tie est puluisculus ille qui i arena q̄si argētū fulget. a quo & panis & omniū rez mimæ partes micæ dicūtur: q̄si minutiz cadēteſ. Vel dicitur simpliciter a ferēdo i q̄ nullā animal frequētius pōdera cōuehat neq̄ si mēsurā corporis respicias maiora. Inde sit dimin. Formicula.

Formicinus. a. um. pe. pro. quod ē formicæ. Plau. Homo formicinus.

Formicinoi uitlō corporis cū parua tuberecula rotūda pinguia corpus ifestāt. Ply. Cinis muliebriū criniū cū fuerint cōbusti addito melle sanguinē fistiz illico i & formicationē corpoz. Dicta formicatio q̄ uelut exesse carnē formicæ uideātur. Et deformicatū dī a formicis submersū q̄bus cō foueri solitum erat.

Formido. pe. p. pauor a ferēdo ut q̄dā fētiūt q̄ ne hemētio in mouēdo ut abse abeat foras ferī. Ci. Formidinē. metum permanētē diffiniūt.

Formido. as. magnū timorez habeo. Plau. in cap. Nimisq̄ hercle illū male formidabā. Hiuo composita sunt Deformido & Reformido q̄ signifīcāt ualde formido. Col. li. i. Si uexationem uiæ non reformidet.

Formidolosus & actiue & passiue sumit pro eo q̄ timet. Teren. Egon formidolosus .i. egone qui timeā. Et pro eo q̄ aliis timorē ifert. Sal. Regibus boni q̄ mali suspectiores sunt i semperq̄ his aliena uiro formidolosa ē. i. q̄ formidat.

Formidabile quod est formidandum.

Fornax a foruo calido. uel a furuo atro. Caminus ubi coquūtur lapides. Cuius diminutiuum est Fornacula.

Fornacalia i seriæ fartis terēdi gfa institutæ q̄ ad fornacē q̄ in pistrinis erat, sacrificiū fieri solebat. Ouid. li. ii. fas. Facia dea est fornax læti fornacis coloni. Et paulo post. Curio legitimis tūc forna calia uerbis maximo i dicit nec stata sacra facit.

Fornix. icis. pe. cor. gene. mas. Arcus i ædificiis & quodcūq̄ opus cōcameratū. a furno atro. Loca aūt in arcū ædificata sub obscura iunt. Ci. Videt ad ipsuz fornicē famanū. Quoniā uero meretrices in huiusmodi locis. i. sub fornicibus habitaſ consueuerūt. ponit fornix pro lupanari seu meretricia cella. Seneca li. ii. cōtrouersiaruz. Redoles adhuc suliginē fornicis. Et i priap. Nigri fornicis oblitus fauilla. Hinc fornicor & fornicarius. Vnde Fornicariæ mulieres. Inue. Lænonum pueri quocunq̄ in fornice nati.

Fornico. as. pe. cor. fornices facio: uel spēz fornicū assumo. Ply. li. xi. Ruētes cæras fulciūt pilaz in star interius a solo fornicatis ut sit aditꝰ ad sar\

Fornicor idē ē q̄d meretricor. Est aūt tiēdū. meretricati cū meretricibꝰ coire. Ply. li. xvi. Populus cōtra ola inferiora pādit. palma e cōtrario fornicat. Dictū fornicari a fornicibꝰ in q̄bꝰ meretrices esse cōsueuerunt.

Fornicarius. a. um. q̄d fornicat nt mulier. fornicaria: q̄ ut Hier. i q̄t ea dī q̄ copulat cū pluribus. Adultera q̄ unū uiz deserēs alteri iūgitur.

Fortis. a ferēdo dī. q̄ æquo alo ferē aduersa. Vnde fortitudo ē q̄ cōsyderata periculoz susceptio & laboz perpessio. Velut alibi Idē Ci. diffinit. Est sciētia rez perferēdaz: uel affectio animi in patiēdo ac perferēdo sānæ legi parēs sine timore. Aug. li. i. de lib. arbi. Fortitudo est illa aīæ affectio q̄ ola icōmoda & dāna rez nō in nſa ptāte cōstitutaz cōtēnimus. Macr. Fortitudinis ē animū supra periculi metū agere. nihil q̄ nisi turpia timere: tolerare fortiē nel aduersa uel pspera. Fortitudo p̄stat magnanimitatē fiduciā. securitatē. magnificētiā. cōstātiā. tolerātiā. firmitatē. Fortis igit dī q̄ infractū hz aluz. Quādoq̄ q̄ ualidis uiribus p̄ditus ē. q̄nq̄ celer. Vir. Si fœmīa forti fidis equo. q̄nq̄ Formosus. Pla. Eeq̄d fortis usa ē. q̄nq̄ dies. Idē eā sororē spondidisse suam in tam fortē familiā.

Fortifico. as. fortē facio. Plau. Fortifica alum.

Forteſco. is. fortis fio. Neuius. Crescit annis & forteſcūt uires.

Forticulꝰ. dimin. a fortis. Ci. Quāuis idē Epicuꝰ forticulū se i rominibꝰ & i strāguria fua p̄beat

Fortuna. a ferēdo dicta ē. q̄ temere & sine rōe feratur. Est. n. Fortuna accidētiū rez subitus atq̄ inopinatus cuētus. Hæc dea credita ē. Iuue. Te fa

simus Fortuna deã cæloq locamus. Fortũæ uo cabulũ mediũ ẽ. S ꝫ cũ Fortunã ſolã dicimus intelligimus fœlicitatẽ. Vñ Fortunatos fœlices no minamꝰ. ſfortũatos ſfœlices. & ſfortuniũ malaꝫ Fortunã. Fortũæ numero plurali dũr dictæ.

Fors fortuna ẽ euẽtus bonꝰ. Vir. Forte ſua libycis tẽpeſtas appulit oris. Terẽ. O Fortũa o Fors fortuna. Do. Aliud Fortuna ẽ. aliud Fors fortuna Fortuna dicta ẽ incerta res. Forſ fortuna euẽtus fortunæ bonus. Nã Forſ fortuna ẽ cuius dieꝫ ſe ſtus colũr q ſ arte aliq̃ uincũr. Aliqñ fors ꝓ forſi

Forſſeat: fors fuerit Sido. Remigio. tan.

Fortuno.as.ẽ ꝓſpero: in bonis augeor. Ci. Cunõi. Tibi patrimoniuꝫ dii fortunẽt.

Fortũatus.a.um.qđ ẽ ꝓſpeꝛ.qñq ꝓpliciũ. Afra. Deos ego oẽs ut fortunati ſint ꝓcor.

Fortũatæ ſſulæ a fructuũ ubertate dictæ ſũt. De q bus Stra. li. i. ſic inqt. Fortũatæ ſſulæ cõtra mauritaniæ finẽ ad occidẽteꝫ ſunt. Quãqdeꝫ ad partes & hiſpaniæ terminus cõcurrit. Ex ipſo autẽ noſe manifeſtũ eſt. quoniã & has ipſas fœlices exiſtimabãt: q a huiuſmodi loci ſ ꝓpꝛ quæ forẽt. Fuerũt aũt ſex numero: quaꝛ ꝓma. Ombrion. ſecũda Iunonia. tertia eodem noſe. q̃rta Caprana. quinta Ninaria. a perpetua nine nebuloſa. Sexta Canaria plena canibus ingentibus.

Fortunatiꝫ aduerbiũ ſignificat ꝓſpere. Plau. Si dederit iuppiter ut fortunatiꝫ oſa ſuccedãt.

Forte & nomẽ eſt ablatiui caſus. a fors. q̃d capiẽ pro fortũa. Hor. li. i. ſer. Qui ſit mœcenas ut nemo quã ſibi ſortẽ: ſeu nõ dederit ſeu ſors obiecerit illa cõtẽtus uiuat. Nec hꝫ alios caſus niſi ablatiuũ ſingularẽ. Vir. Forte ſua libycis tempeſtas appulit oris. Et aduerbiũ dubitãdi. ut Forte ſub argura cõfederat ilice daphnis. In qua ſignificatiõe accipiũr Fortaſſis Fortaſſe. Forſan. Forſitan & Forſit: q̃ aliqñ accipiũtur ꝓ temere: aliqñ ſũe aduerbia dubitãdi. Hoꝛa. li. i. ſer. Diſſimulo hoc illo ẽ: quia nõ ut forſit honorẽ iure mihi ſuidcat

Fortuitus.a.uꝫ.pe.p.q̃d caſu accidit. a forte & eãdo ut q̃dã aiũr. Aug. li. v. ci. dei. Fortuita dicũr eẽ quæ uel nullas cauſas hũt: uel nõ ex aliquo rõabili ordine ueniũt. Hinc fit aduerbiũ Fortuito. Eſt & fortuitus nomẽ q̃rti ordinis: ut apud eũdẽ li. xi. Et ſicut nõ eſt cõſequens ut fortuitu potius q̃ rõne diuina deus nõ alio ſꝫ iſto inquo eſt loco mũdum cõſtituerit.

Foſſa. locus unde terrã fodiſſent: ab effoſſa terra dicta. Col. li. iii. Priuſq̃ pomariũ cõſtituas q̃ magnũ habere uoles circũmunito macerie aut foſſa ita ut nõ ſoluũ pecori ſed nec hoi trãſitus ſit niſi per aditũ dũ adoleſcãt ſemina. Vlp. ſcribit foſſã eſſe receptaculũ aquæ manu factuꝫ ut ad caſtra ſeu urbes oppidaue aut alia huiuſmodi munienda. Poteſt ẽi Foſſa eẽ participiũ: ut Foſſa terra.

Foſſor. q̃ fodit. Vir. li. ii. geor. Et labefacta mouẽs robuſtus iugera foſſor.

Foſſio. ipſa fodiẽdi actio. col. li. v. Deiñ maleolo ſẽ ordiẽs poſito crebris foſſiõibꝰ paſtinatũ ſſoluet

Foſſura: foſſio. Idem in eodem. Hanc planam foſſuram maxime nos pbamus: numeras autẽ foſſiõis aut idẽ debꝫ eẽ q ꝓmi ſni aut una minꝰ

Foſſula. pe. cor. diminu. parua foſſa. Caro deide foſſulas facito qua radices aſpergi dimittas.

Foſſarius clericus mortuos ſepeliẽs. Scribit Hiero. primũ in clericis q̃dũ foſſariosꝫ ordinẽ eẽ: q in ſi militudine Tobiæ ſancti ſepelire mortuos admonẽtur ut exhibẽtes uiſibiliũ regꝫ curã ad inuiſibiliũ feſtinẽci & reſurrectiõeꝫ carnis credẽtes ſ dño totũ q̃d faciũt deo ſe ꝓſtaẽ nõ mortuis cognoſ

Foſſicius. a. um. q̃d fodiẽ. Ply. li. xxxvi. ſcãt. Arenæ tria genera Foſſicia. cui q̃rta pars calcis addi debet. Fluuiatili aut marinæ tertia.

Foſſile pe. cor. q̃d fodiẽſſen q̃d fodi pót. Ply. lib. xxxvi. Theophraſto auctor eſt: & ebur foſſile cãdido & nigro colore inueniri & oſſa etiã naſci. Et li. xxxiii. Tũc ſalẽ foſſilẽ adiciũt. i. q̃ fodaẽ.

Fotus.a.um. participiũ a foueo: ut apud Eſaiam. Vulnus & liuor & plãga tumẽſ nõ ẽ circũligata: nec curata medicamie neq̃ fota oleo. i. aſperſa.

Fotus.us. ſubſtãtiuꝫ. Ambro. li. i. offi. Radices arboꝛ ant urãẽ frigore. ant fotu ſolis ureſcãt.

Foueo.es. foui fotũ. ſignificat nutrio ſuſtineo proueho. Vir. li. iii. geo. Progeniẽ nidoſq̃ foueẽt. Interdũ Aſpꝛgo madefacio. Idẽ li. xii. Fouit ea nullus lympha lõgæuus iapix. Interdum cõſtituo. Idẽ li. iiii. geor. Sub terra fouere laẽ. Interdum Tueri ut apud eũdẽ li. ix. Nõ obuia ferre arma uiros ſed caſtra fouere. Interdũ ãpleti ſeu in deã eius habere. Idẽ Infœlix o ſẽper oues pecus ipſe ncærã duꝫ fouet ac ne me ſibi ꝓferat illa uereẽ. Huius cõpoſita ſũe Cõfoueo ſimul nutrio. Circũ foueo. Ambro. Mater cũ Maria ſinu circũfouet. Refoueo rurſus foueo. Col. in ꝓfa. li. ii. Sed ſi frequẽti & rẽpeſtiua & modica ſtercoratione terra refoueaẽ. Et hæc hñt ſo. ſyllabã correptã.

Frænũ cũ æ dipht. a frãgendo. Inſtrumẽtum quo equus coerceẽ. dictũ q̃ equoꝝ ora frãgat. Sunt etiã q̃ a ferẽdo deducũt: q̃ equos nertat ferarq̃ quo uelit. Senca. Hippolytus arctis cõtinet frænis equos. Fræna Peletronii ſuenere q̃ & ſtrata equoꝝ primi mõſtraueruũt. Et in ſingulari q̃deꝫ neu. generis. ẽ. i ꝑh. tã maſ. q̃ ncu. Aug. li. x. cõ. Itaq̃ fræni gutturis tẽperata relaxatiõe & cõſtrictione tenẽdi ſunt. Hinc cõponũr. Effrænus. na. um. Et Effræmſ & hoc effræne: q̃d ẽ ſine fræno. Vir. li. iii. geo. Gẽs effræna uiꝛ rhipheo rũditur euro. Ser. i. ſæua rectorẽ reculãs. Hier. Nequaq̃ effræni lingua reperiaris. Infrænus. ſiue ſfrænis. eaſdẽ ſignificatiõiſ ut illẽ. Numidæ ſfrẽi cigũr.

Fræno mordere. ſignificat cõtinere. Tranſlatio ab equo. q̃ cũ ſeſſorẽ cõtinuit fræno mordet. Ci. Cor niſi. Si frænum momordens pereã.

Fræno. as. cõtineo cohibeo. Vir. li. iiii. geo. Et gliscie curſus frænaret aq̃æ. Huius cõpoſita. Defræno q̃d ẽ fræno deponoꝛ ſiue abſq̃ fræno recto reue duco. Ouid. li. i. me. Et defræuato uoluunẽ ſ æquoꝛa curſu. Effræno idẽ ſignificat. Ci. li. iii. tuſ. Vt ægritudo q̃ſi morſũ aliquẽ doloris efficiat. metq̃ receſſũ q̃ndã al & ſũgã lætitia pfuſã

hilaritatē: libido effrænatā appetētiā. Nā effræ/
nato. dī q cohiberi & p arbitrio nro agi ñ pōt.
Refræno: ſi retraho. Lact. li. vi. Virtus eſt iram
cohibere. cupiditatē cōpeſcere: libidinē refrænare.
Suffræno. Ply. li. xxxvi. Sed ad ſtructurā infidelis
niſi multa ſuffræna tione deuinctus.

Frætus. a. um. idē q d ſuſtētatus confiſuſq. Et ē in/
certæ originis. Licet a fruor q dam participiū eē
uelint. Et ſcribi ſ cū. diph. ut differat a fretum q d
maſ ſignificat. Plau. I am. Magnanimi uiri frætī
iuuate & uiribus.

Frango. is. fregi. fractū. rūpo. Plau. in aſi. Quis no/
ſtras ſic frangit fores? Dicimus etiā. Fregit nauis
fregit brachiū: q ſi ipſe fregerit & nō potius paſ/
ſus ſit. Ter. in an. Is fregit nanē apud andrū. Cic.
Gregales q eū in cū punicū nō uenīſſet requirent
excuſauit ueſpa Terētius q eū brachiū fregiſſe di
ceret. Hoc ē q ei brachiū eſſet fractū. Frangi ue/
ro in fœminam ē tē habere cū fœmina Cypria ad
Euagriū. Docet quēadmodū maſculus frangatur
in fœminam: & ſexus arte mutet. Huius cōpoſita
ſunt Cōfrigo ſimul ſeu in totū frango. Lact. li. 3.
Vt uideat iampridē ſuis armis eē cōfracta. Defri
go de quo alibi. Diffringo diuerſis modis. ſine i
uaria fruſta rumpo. Plau. in aſi. Cnira hercle dif/
fringent. Effringo ualde frango. Idē i cap. Neque
ieiunioſiores neq magis effractū fame uidi. Terē.
in adel. Fores effregit. Et Effringere dī ut auctor ē
Var. cū glebæ grandes prima ratione ſolēt ex/
citari. Infringo ualde frango. Vide alibi. Offrin
go. pfiringo ualde ſiue in totū frango. Ci. li. iii.
offi. Ego etiam cū Catone meo diſſenſi nimis per
fracte uidebat æraria nectigalia q defendere. Præ
fringo uide alibi. Refringo. Suffringo aliquā tu/
lum ſeu per medīū frango. Lact. li. iiii. Carnifices
nō putauerūt oſſa eius ſuffringere ſicut moſ eorū
ferebat Plau. in Tru. Vt ego hiſce ſuffringā talos

Fragmē. & Fragmētū accipi ſolēt p parte rei fractæ

Fragor ſonitus q ex arbore: aut alia re fracta reddit.
Virg. li. i. geo. Et horridus altis montibus audiri
fragor Ser. Horrido fragor ſonitus q lis ſolet fieri
ex aridis cū frāgunt arbores. Liu. li. i. Ibi frāgor te
etoꝛ q i diruebant ultimis urbis pribus audiebat.

Fragoſus. a. um. a frango aſper. atq ꝓruptus. Col.
li. ii. Inculti igit locū cōſyderemus ſiccus an hu/
midus: nemoroſus arbonbus an lapidibus cōfra
goſus.

Fraxo. as. uigilias circūeo. q eo labore hō frangat.

Frageo. es. a quo Frageſco. is. q d ē frangor. Pacu.
Frageſcit aſus miſeris.

Fragile. pe. cor. caducus debile. & q d facile fraugi
poteſt. A quo Fragilitas. debilitas inconſtantia.
Fragiliter inconſtanter.

Fracidus. a. um. pe. cor. a frango. dī q d ē pluſq ma
turū & iam putreſcens. Cato. Fractores uolunt ut
oliua in tabulato diu ſit: ut fracida ſit. quo facili9
efficiant. Quidam fracidū a fraceo deducūt.

Fraceo. es. a quo Fraceſco q d eſt q ſi frangor reſol/
uor & q ſi uetuſtate putrefio. Col. li. i. Oleum q d
min9 puenit ſi cōgelat fraceſcet. i. putreſcet. Var.
Hæc de qua ſit oleū cōgeri ſolet acernatim. dies
ſingulos ſ tabulata uti ibi mediocriter fraceſcat.

Fragitides. pe. cor. auctore Celſo dūr uenæ grādes
quæ tumidæ ab utroq latere colli apparent.

Fragra. mora quæ in terra naſcunt. Virg. Qui legi
tis flores & humi naſcentia fragra.

Fragrare. odorē emittet. a frangendo. q a res fractæ
uehemētius olent. Aug. li. i. ci. dei. Nam pari mo
tu exagitatū & exhalat horribiliter cœnum & ſua
uiter fragrat unguentū. Hinc Fragrantia. Hiero.
in Gen. Vt ſenſit ueſtimētorū eius fragrantia.

Fragor. aris. nō ē in uſu. cū tñ compoſita Refragor
& ſuffragor: habeant. q noq primū p repugno: ſe
cundū p Adiuuo q ſi ſub fragor accipit.

Framea. æ. pe. cor. ab aliquibus exponit p lanceæ
ſiue haſta. Tacitus de Germanis. Ne ferrū quidē
ſupereſt ſicut ex gñe teloꝛ colligit tari gladiis aut
maioribus lanceis utunt haſtis uel ipſoꝛ uocabu
lo frameas gerunt anguſto & breui ferro ſed ita
acri & ad uſum habili ut eodē p ut ratio poſcit uel
cominus uel eminus pugnēt ut eques q dē ſcuto
frameaq cōtētus eſt. Aug. nero in octauū ꝑs. pro
gladio accipit ſic ſcribēs. Gladius dei bis acutum
hoc eſt frameam. Iuu. Et mattis framcā & tyrrhei
ſpicula uatis.

Franoſus qui fraudē cōmiſit.

Frater. dī q ſit ſere aiter ua ğco. Græci. n. Φρα τη
ρας cōiunctos appellant. & Φρατρια p nocant
contubernīū. Et quattuor modis in ſacris dī. Na
tura. ſ. gente. cognatione & affectu. Natura ſicut
xii. patriarchæ filii iacob. Gente qua oēs iudæi i
ter ſe fratres uocant. ſicut habet in deuter. Nō po/
teris cōſtituere ſuper te alienigenam q a nō ē frat
tuus. Cognatione fratres uocant q ſunt de una fa
milia. i. patria quas latini paternitates interpretant
cū ex una radice multa genens turba diffunditur:
ut i gen. Dixit Habraā ad Loth. Nō ſit rixa inē
me & te: & inter paſtores meos & paſtores tuos:
quia fratres ſumus. Affectu qui in duo diuiditur
in ſpeciale & in cōmune. In ſpeciale qa oēs chri
ſtiani fratres dicunt Ecce q bonū & q iucūdū ha
bitare fratres in unum. In cōmune quia oēs homi
es ex uno patre nati. pari germanitate cōiungimur
ſicut apſus ad corinthios. Siquis frater nominat
fornicator aut auarus.

Fraterculus. diminutiuū. i. paruus frater. Iuu. Vnde
fit ut malim fraterculus eſſe gigantū.

Fratria. uxor fratris. Nam fratriæ dūr quaſi fratrū
inter ſe uxores.

Fratrueles ſiue Fraterni appellant dnoq fratrū filii:
qui & fratres patruales dūr.

Frater patruelis. filius patrui. Fratres patrueles: ſoro
reſq patrueles dūr q quæue duobus ex fratribus
pgñerant ut apud iuriſcōſultos traditū ē. Sue. in
Cæſa. Qui fratri patrueli ſuo Marco in conſula/
tu ſucceſſerat.

Fraternus ſubſtantiuū appellat fratris filius: inquit
Hiero. quo uocabulo uſus eſt in li. canticaq.

Fraternus. a. um. poſſeſſiuū. ut fraterno amor. aquo
fraſne aduerbiū q d ē ad ſimilitudinē frīs. Aug.

Cum eaꝫ a teneris annis ardẽtissimo illo puerili amore mihi cõiũctũ plusq̃ fraterne amarẽ.

Fratraꝫ puerorꝫ mãnix q̃ uelut fratres pares oriũ tur q̃ ẽt in frumento spica facere uidetur.

Fratilli utli sordidi ſ tapetis q̃ per terrã ferantur.

Fraus a ferendo decepto q̃ alicui infertur sicut ſ po stura ab imponendo. Accipitur qñq̃ p penculo. Vir.li.v. Quis deus in fraudem quæ dura potes tia uestra egit: Et ſ iure lectũ est. Erat illa res frau di.ſ.periculo. qñq̃ p pœna. Ci.li.de ora. Idcirco narrabo & frande capitali eẽ. Vir.li.xi. Iam no / sces uenenosa ferat cui gloria fraudẽ. Drũt tamẽ se cũdũ. Vlp. Pœna & fraus. q̃ fraus sine pœna esse potest: Pœna sine fraude eẽ nõ p̃t. Pœna est noxe uindicta fraus & ipa noxa dr & q̃si pœnæ q̃dam ꝓperatio. ὅτι Φρά ζωτό λέγω καὶ Φρά σις ὁ λόγος ἐκμυκίζουσιν τῶ λόγω λό λος λὸ ἐμπρᾶγμα.

Fraudulosus q̃ fraudẽ facit q̃ magis a diminutino fraudula q̃ a fraude uidetur descendere.

Fraudulentus: fraudis plenus. aquo fraudulẽter hoc est cum fraude.

Fraus ſ crit: q̃ fraudeꝫ cõmiserit. Plau. in asi. Non placet me tuo ſ cõmune ne qñ fraudẽ fraus sit

Fraudo.as. decipio. Et dicimus fraudo re. Et fraudo te hac re. Virg. Quẽ regno hesperiæ fraudo & fa / talibus aruis. Fraudare geniũ est nõ satisfacere ua cessitati naturæ & uoluptati. Cuius cõtrariũ ẽ cu tare geniũ. ſ. lante uiuere. Fraudare desyderiuꝫ est nõ facere q̃d cupit & nõ eẽ uoti cõpotẽ. Vnde la gimus. Nõ ſt fraudati a desydetio suo. Hic cõpo nitur Defraudo.

Fraxinus. pe. cor. genus arboris q̃ in fragosis locis nascatur.

Fregella. olim ciuitas: nũc uero uicus non longe a Viterbe.

Fremo. is. mui. itum. tumultũ facio ut fit ab undis, maris. Virg. Talibus illoneus cũcti simul ore fre mebant. Ser. Fremebant hoc ẽ cõsentiebãt. Et be ne oret q̃a etiam armis possumus fremere. Vnda Lact. li. vii. Fremẽt ubiq̃ bella: oẽs gẽtes in armis erũt. Huius cõpositũ est Infremo. pe. cor. q̃d est ualde fremo. Idẽ. ll. il. Si belli terror infremuit.

Fremitus. us. pe. cor. pprie sonus fluctuũ & in po / pulo murmur indignante & p̃ iracũdia humanã uocẽ imitante. Vir. Fluctibus & fretu exurgẽs bæ nace marino. Festus. Fremitũ dictũ ferimentũ.

Frendeo. es. dui. frẽsum. significat frango. Vñ faba fresa dr mola leuiter fracta. Col. Cicera bubus erui loco fresa dat in hispania bætica. Et frẽdere ẽ cũ gemitu siue iracũdia uocem emittere. ut apud E saiam. Rugiet ut catuli leonũ & frẽdet & tenebit p̃dam. Hiero. in Paulo Eremita. Ar ille barbarus nescio quid frendens & frangens potius uerba q̃ ploquẽs inter horrẽtia sans blandũ quæsuit al / locutũ. Hinc cõponit Infrẽdeo. q̃d est ualde frẽ deo. Virg. lib. iii. Detibus infrẽdẽs gemitu gradi tur q̃ per æquor iam mediũ.

Frequẽs. Vide in dictione Celebris.

Frequẽto. as. sæpe uel cuꝫ multis adeo. Salu. Iuuen tutẽ q̃ domũ Catilinæ frequẽtabat. Inde frequẽ / tatio & Frequẽtia p Cõuẽtiõe & cõcursu seu mul titudine. Idẽ. Reliquos cũ custodibus in ædẽ cõ cordiæ uenire iubet. Eo senatũ aduocat: magna frequẽtia eius ordinis erat. Aliq̃n Frequẽtare est frequẽter facere. Aug. li. ii. ci. dei. Extruant amplissimæ atq̃ ornatissimæ domus: ubi opipera cõu / uia frequẽtẽtur.

Frequẽtanus. a. um. ueteres dixerũt p frequẽte.

Frequẽtatiuũ: q̃d frequẽter fieri aliquid significat.

Fretũ. ab unda q̃ fremitu dictũ. ut Var. inq̃t a simili tudine feruẽtis aquæ: q̃ in fretum sæpe cõcurrit æstus atq̃ feruescat. Et significat siue mare natu / raliter mobile. Augustus. n. q̃bus athlanticũ ma re irrũpit terras græci παρῆμον: latini fretũ ap pellant. Abusiue p ipso mari. Hinc Trãsfreto. as. pe. cor. q̃d est trans fretũ nauigo.

Fribolus. pe. cor. q̃si fere obolo dignus.

Frico. as. fricui. fricti. Vñ Frictus secũdũ Prisc. Im. Si prunt frictus ocelli angulus. Gregorius tñ di / xit Cõfricatus. Macer. Vrticæ foliis renocatur ua fricata. Est aũt fricare: sicut sonat. Virg. li. iii. geo. Fric ar arbore costas. Huius composita sunt Affrico. iuxta frico. Col. li. viii. Pecudes aut mor su scalpũt aut cornu aut ungula tũdũt: aut arbor affricant parietibus ue detergent. Plꝝ. Marathro herbæ sese affricat. Cõfrico simul frico. Plau. in asi. Atqui pol hodie nõ feres ni genua cõfricẽt. Col. li. ii. Boues eũ ab opere dimissere subtrictos con fricet: manibusq̃ cõprimat: dorsum & pellẽ tud lat. Defrico. deorsum frico. Cic. lib. iiii. ad here. Nam ut forte hic in balneas uenit: cœpit postq̃ defusus est defricari. Col. li. ii. Solida ſ sole siccet q̃ & radice silphi trita cũ aceto aspgat defricẽ tur. Infrico intus frico. Idẽ. li. vii. Maxime pdẽ nit fuligo ex aheno nicere ſfricata. Col. li. vii. Dẽ de nates perfricato ut boles discant odorari. Plꝝ. in plogo. Perfricui faciẽ nec tñ pfeci. Mos ẽ eop q̃ cũ pudore aliq̃d agũt ut faciẽ perfricẽt natura ipsa ad id impellẽte: q̃si ad abigẽdũ sanguinẽ qui ex p̃cordiis ad faciei superficiẽ cõfluit. pper q̃d quærit. Arist. Cur pudor facies hois erubescat: me tu palleſcat? cũ pudor nihil aliud sit q̃ timor fu turæ rẽpensionis. Hic ergo oriũ ẽ puerbiũ: ut quo tiẽs dicere uolumus nos pudorem deponere dica mus Perfricui faciẽ. hoc ẽ pudorẽ expuli. Refrico. rursus frico. Ci. Sex. publii filio. Sin aũt ola quæ senrio persecipserimina refricẽ meis ſtis desydeniũ ac dolorẽ tuũ. Et ola hñt pe. cor.

Frigus. oris. pe. cor. & Frigor. oris. pe. p. pro horro re qui ẽ contrarius calori. Virg. li. i. geo. Frigusq̃ calorẽq̃ inter Macer. Pellet frigoreꝫ renocauit & ipsa calorem. Aliq̃n sumitur pro metu ab eo q̃d p̃cedit ad id q̃d sequit. Virg. Extẽplo. æneæ sol uuntur frigore mẽbra. Ser. Frigore. i. timore. Re ciproca trãslatio & timor p frigore & frigus p ti more ponit ut in Ter. Vxorẽ tuam pauitare aũt nõ timeſ ſ laborat frigoribꝫ. Vtrũq̃. n. ſ unũ cri trũ cadãt sicut & ã calos & frigos uereſ dicimꝰ ẽ Aut boreæ penetrabile frigꝰ adurat. Rursus frigꝰ

dī ipſa actis natura. Virg. li. ii. ge. At ſceleratum exquitere frigus difficile ē.

Frigeo. es. frigui. & frixi ſecūdū Diom. frigidus ſuꝫ Priſ. Syllaba ucro naturaliter lōga ante geo. mutant geo. in xi. ut lugeo luxi frigeo frixi. Virg. li. vi. Corpuſq; lauant frigēti s & ungūt. Fit aūt frigeo ut q̄buſdam placet a frangoi q̄ tam calor q̄ horror nimius corpora frangant. Alii a græco deducūt ἀπὸ τοῦ φρύττω q̄d ē horreo. Vnde φρικῶ horror ſiue frigus dī. Interdū Frigere ē ſegnē eſſe. Plau. Fringēt oēs nemo ſe uomet. Huius cōpoſitum Refrigeo.

Frigeſco. is. frigidus fio. Lact. li. vii. Quos aūt mot bus interimit: ſpūm diutius exhalant: ut paulatiꝫ frigeſcētibus mēbris ala effleture quæ cū materia ſanguinis cōtineat: ſicut lumē oleo ea materia ſe brīū calore cōſumpta neceſſe mēbroꝝ ſumma q̄q; frigeſcere: quoniā uenæ exiliores & extrema corporis porrigunt: & extremi & tenuiores nui deficiēte uena fontis areſcūt. Hinc Refrigeſco compoſi tū. Col. li. vii. Si bos aut ex lāgore aliquo ad maciem perduetus eſt: aut ſudans in opere faciundo refrixit.

Frigidus. a. um. q̄d habet frigus. Ouid. Frigidius glacie pectus amantis erat. Q. ñq; frigidus dī ſegnis. Virg. Largus opū & lingua melior ſed frigida bello dextra. Q. ñq; pernicioſus & nocēs eo q̄ frigida naturæ mortaliū perniciosa ſunt. Idē Frigidus o pueri fugite hīc latet anguis in herba.

Frigidulus. diminutiuū ē: q̄ ē paꝫ frigidus.

Frigorificus. a. um. q̄d frigus inducit, ſicut a calore Colorificus.

Frigefacio. a quo Frigefio notæ ſignificationis.

Frigero. as. pe. cot. Frigefacio, a quo Refrigero. q̄d eſt rem aliquā calidam frigidam facio. Perfrigero ualde frigero. Ply. Oluꝫ eaꝫ ius eadeꝫ perfrigerare eſt aſtringere.

Frigutio. is. iui. Frigutire ſurſum ſaltare: ut eſt ex frigore tremere: uel calore frigere: & q̄d nos uulgo dicimus ſgriſolos habere. Plau. in Caſ. Nam quid frigutis? quid iſtuc tam cupide cupis?

Frigilla. auis dicta q̄ frigore cantet et uigeat.

Frigo. is. xi. xū. & gui. ctū. ſignificat torreo. q̄d uulgo dī Friꝫere ἀπὸ τοῦ φρύττειν ὅτε λέγεται φρίκη.

Feſtus. Frigere. & Frictū a græco. Inde Frictoriuꝫ & Frixorium in quo quid frigiſ. Hiero. in Eſaia. Cōfrixa ſunt oſſa mea tanq̄ in frixorio. Cor. Celſus. Tū res eadē magis alit in rulenta q̄ aſſatmagis aſſa: q̄ frixa. Hiero. ad Furiā. Pueri erant nec dū ad ſartaginē nenerant in qua rex babylonius ſenes iudices frixit. Hinc fiunt cōpoſita. Deſtrigo & perfrigo. Iuue. Et ſi perfrixit cantat bene.

Frixoriū a ſono frixationis dī Sartago in qua q̄d frigiſ: quæ & Frictoriū appellaſ.

Fritilla cibus ex pulte factus q̄ frigiſ.

Frit dī illud in ſumma ſpica iaꝫ matura q̄ ē minus q̄ granum.

Fritillus apud nos dī tabula luſoria qui apud græcos Pyrgus in quo teſſeræ cōiectæ agitatæq; mittunſ inquit porphirio. Ex quo demonſtraſ teſſeras cōiici fritillo tanq̄ uaſculo quo agitatæ deinde mittunſ in alueolū. Iuue. Paruoq; eadē mouet arma fritillo Dictus fritillus ut quidam putant a crepitu ipſo teſſerarum. uel q̄ ſuper eo teſſeræ ferunſ. Hinc etiam Alueolus dī & Fimus. Mar. Dū blanda uagus alea decēber incertis ſonat Hīc & hinc fritilis. Var. Quales ſunt teſſeræ quibus & alueolo ludiſ. Hor. Mitteret infimū.

Frio. as. ſignificat tero. Ply. In ipſa q̄dez æthiopia friaſ. Hæc tanta eſt ſiccitas & farinæ ſpiſſaſ in panem. Huius cōpoſita ſunt Affrio. Infrio q̄d ē terēdo aliq̄d digitis leuiter inſpergo. Suffrio paululum contero.

Friabile. q̄d facile friaſ: & q̄ſi manibus minutim teriſ. Ply. li. xxviii. Optimaq; eſt quæ candidiſſima & friabilis mimeq; pōderoſa cō terraſ inē di-

Friuolus. a. ū. pe. cor. a frio. as. dī q̄d ē leuigatos. ane leue nulli uſq; momēti: ſicut friuola dāt uerba q̄ minoꝝ fide ſūt ſubnixa. Vñ friuola p nugatoriis q̄ñq; poni conſueuerūt. Et uaſa friuola q̄ uix attrectando aliq̄d cōfringūtur & in puluerē uertūtur.

Frons. frontis. ab occuloꝝ foratu. uel a ferēdo: q̄ fidicia ai pēæ ſe ferat. A dextra & ſiniſtra tēporibꝰ a ſuperiori capilloꝝ tadicet ab inferiori nero parte ſupercilliis terminata corrugaſ in triſtitiaꝫ & lætitiā dilataſ. Eſt. n. triſtitiæ hilaritatis clæmētiæ ſeueritatis indiciū. Et pudorē ſignificat. Perſius. Exclamet meli certa periſſe frontē de rebus. Et ob hanc cām frontē Genio priſci conſecrarunt. Dī frons etiā de rebus inatatis. Virg. Frontē ſub aduerſa ſcopulis pendētibus antrū. Et licet a grāmaticis gñe fœ. pferaſ tñ. a Cecilio gñe maſ. ponitur hi ſunt inquit inimici peſſimi fronte hilaros triſti corde. Hinc cōponiſ Bifrons.

Frontale. q̄d ad frōtē poniſ. Ply. xxxvii. Quōdāq; tantæ magnitudinis fecere ut eqs regū in orīēte frontalia atq; p phalaris penſilia facerēt.

Frōtati. ut ē apud Victr. id gēs latēꝫ dār quos græci diatonos appellāti q a pet latitudinē totā porrecti utrāq; parietis frōtē cōficiant.

Frontoſus. p Impudēte capiſ.

Frons. dis. gūis. fœ. a fero. q̄ frōdes arboꝝ huc atq; illuc a uēto ferunſ. pprie aūt frondes arboꝝ dār folia uero tam arboꝝ q̄ herbaꝝ & floꝝ. Hic Frōdifer. Lucrē. Frondiferaſq; domos auiū.

Frōdeus. a. ū. q̄d totū ex frōdibus ē. ut totꝰ frōdeꝰ

Frondoſus. a. um. q̄ frondibus abundatiut lucus frondoſus.

Frondarius. a. um. q̄ ad frondus pertinet: ſiue q̄ ex frōdibus eſt. Ply. li. xviii. Vnus frondator q̄ttuor frōdarias faſcinas complere & diē iuſtum habet.

Frondeo. es. dui. Frondes hēo. Vir. Nunc frondent ſylnæ. Hinc. Frondeſcere. Col. li. v. Nihilominus n. paucis frondeſcet pampinis.

Frondo. as: frondes tmitto a quo frondator frondatio. & Defrondo. q̄ eſt frondes deiicio.

Frondator qui arbores amputat: & q̄ frōdibꝰ manipulos facit hyemis tpe aſalibꝰ ad paſtū efferēdos Et qui manibꝰ uitū folia uellit quo ardor ſolis

uuã maturiorem reddat.

Frõdatio.Col.li.6. Atq; i frõdatõe cauẽdũ ne aut p lyxiores pollices fiãt q ex ãputatis uirgis fliqũt

Fruor.eris.fructũ in suplo secundõ Prisi.sicut struo structum. C i.i hortẽ. Et amoenitate summa per fructurus ẽ. Vlp.tñ.ad Sabinũ. Frutũ fruiturq; nõ fructurus.qõo ortũ ỏriturus. Erutũ eruiturq.mor tuum moriturus dicit.q; cũ.i.i ꝓterito nõ habeãt id in futuro hũt. Hiero.uero ad principiã fruitum dixit. Sæpe & multũ flagitas uirgo christi princi pia:ut memoriam sanctæ foeminæ marcellæ literis recolam:& bonũ quo fruiti sumus etiam cæ teris noscẽdũ imitandumq; describaꝫ. Ci.lib.iii. tus. Zeno stoicoq; acutissimus contendere & ma gna uoce dicere solebat:cum esse beatũ q præsen tibus uoluptatibus frueret.cõsideretq; se fruiturũ Vera aũt sit uerior sentẽtia q; fruor fructũ uel frui tũ faciat nõ satis dignosci pòt:q; rato huiusmõi exẽpla reperiant & nõnũq; uitiara. puto tñ q; fru ctus & fruitus a quo Fruitio nõ ſræsus faciat:cũ nõ sit einsdẽ significantiæ. Neq; a stipulor illis q dicunt frui de humanis dici. Cum & in bonam & in malam partẽ accipiat. Aug.li.xv.ci.dei. Bo ni ad hoc utunt mũdo:ut fruant deo. Mali autẽ cõtra ut fruant mũdo nti uolãt deo. Hiero.ad Iu lianũ. Difficile imo ꝑssibile est:ut de ꝓsentibus & futuris qs fruat bonis:& uẽtrẽ hic: & ibi men tez impleat. Iuuc. Exul ab octaua marius bibit.& fruit diis iratis. Est itaq; frui quasi delectationez & fructũ capere. Ter.in adel. Est hic paululũ q dã locitas foris huic demus q fruat. Cõpoſita huius uerbi sunt Defruor & perfruor quæ significant i totũ fruor seu oẽm fructũ percipio.

Fruiscor.a fruor deducit.sicut a fateor fatiscor. Me tellus ad domitios. Illi uero oi inter atq; honesta te interdicti ago neq; aqua i neq; igni carco sed summa gloria fruiscor. Cælius li.ii.cũ actõ ĩstit Domos suas inqt qũz iubet ire & sua ola fruisci

Frunisco ꝑ fruor Cato posuit & Frunitũ dixit pru dentẽ. Hoc ẽ eũ quo perfrui liceret. sicut ecõtrario infrunitũ insipiẽtẽ ac stolidũ q nulli usui esset q̃ nis alii fronitum per.o.a græco . Φρόνιμον . n. græci prudentẽ dicunt ἄφρονα uero dementẽ. Vnde ẽ illud in sacris litteris. Et alo irreuerẽti & in phronito ne tradas me.

Fructus.tus.& fructi & fructuis. Ter.in adel. Nunc exacta ætate hoc fructil ꝑ labore illis fero. Var. Quæro utrũ fructuis an delectationis cũ uendaz tis. Antiqui etiam hæc fructa dicebant. Cuius lo co dicit hæc fruges. Et a fruẽdo dĩ fructus ut in quit Var. q a his fruimur. Quidã etiam a Feren do fructus deriuant.& dñr illæ res quas fundus fert & quæ in fundo sunt serunt.

Fructifer.a.uz.q dã fert fructũ. Hoc ẽ pingue & ferti le:& Fructiferæ arbores q̃ ferãt fructũ.

Fructuarius.dĩ cuius fructus. Fructuarius.a.uz.q dã fert fructũ:seu q dã ad fructũ ptinet. Col.li.i. Pars aũt fructuaria diuidit in cellã olearia: torcularia & cellã uinaria. Idẽ.li.iii. Cũ uitẽ inserere uoles optimi gñis sarmẽta fructuaria cũ gẽmas agere i cipiẽt uẽto hausto a matre ꝑcidito. Palla. Deci sis male nauis olbus & ueteribus nouellos & fru ctuarios seruas.

Fructuosus.a.ũ.idẽ q dã fructuosus.q fert fructũ.i. utilẽ & ꝑstat.

Fruges.frugis.uel hæc frux.frugis secũdum Prisc.& ut notat Var.de anal. Frux legumẽ triticũ a quo Frugi indeclinabile deriuat. Sũt aũt frugi bones q i oĩ re motibus ai moderant. Vñ ẽ Pisonis il lius cognomẽ. Auso. Añ eq dẽ cãpis q̃ spicea sup peteꝫ frux. Festus. Pãtices frux uẽtris.i. pinguitu do. Et a fructu seu fruẽdo.dĩ. Nam id ẽ q dã segez tes ferũt. Et gñaliter fruges dñr q quid ex fructu terræ i alimoniã uertimus. Vñ frugiferæ arbores dictæ sĩt q cũq; fructũ ferũt q dã redditũ dicimus si cut docet Vlp. Nõ solũ q dã frumẽtis & legumini bus uerũm & q dã ex uino uel ex syluis cæduis Creti fodimus lapicidinis capiũt. Festꝰ. Ser. & Do. Fru gis uocabulũ a fruminc eminẽtic sub mẽto guttu ra seu gurgulionis.pre q̃ cibus i aluũ demittit a ferẽdo cibo appellatũ dicũt. Et alio nole dĩ Ru mẽ. Errant igit q discernũt frumenta a frugibus. Nã Ci.ait. Olei & frugũ minutaz cũ de legumi nibus diceretur oste̊deret ẽt frumẽta fruges voca ri. Liui. Eã gẽtẽ tradit fama dulcedine frugũ ma zime uini noua tũ uoluptate captam. Hinc Defru go.as.de quo supra.

Frugi nomẽ a fruge denotatũ ois gñis:& ideclina bile ẽt sicut nihili a nihilo & secũdũ Prisc.li.vi.cũ olbus casibus rũgit. Hic Mar. Iẽtacula frugi di xit. Et taz frugi tuno uellet hãc iouẽ. Quintil. Ta xat eos a qbus dĩ frugalis & nõ frugi tanq̃ fru galis sit dictio pęę ꝑba. Cum tñ q dã mirũ uideri possit frugaliot & frugalissimus usurpẽt. Dĩ aũt Frugi bones. Ter.in eu. Frugi es. Vbi. Do. Frugi utilis & necessarius a frugibus q̃ q; his fruamur dictæ sunt. Inde fructus & frumenta. Græci frugi bones ὠφελίμους dicũt. i. utiles. Vñ antiqui ier uaz laudare uolẽtes frugi dicebãt tanq̃ sobriũ uti lẽ & necessariũ. Plau. i am. Ita seruũ par uidet fru gi esse instituere. Ci. li. iii. tus. Sed qa necq ꝑpter metũ ꝑfidiã relinqt q dã ẽ ignauiæ: nec q ꝑpter auaritiã clam depositũ reddit q dã ẽ i iusticiæ nec q ꝑpter temeritatẽ male tẽ gessit. q dã ẽ stultitiæ frugi appellari solet. Eas tres uirtutes fortitudinẽ iustitiã & prudẽtiã frugalitas cõplexa ẽ. Ergo fru gi bones bonũ & uirtute ꝑditũ intelligimus. Cu ius cõtrariũ ẽ necq. Cuius significatio una ẽ: q; sit libidinis intẽperãs. Alĩa q; ad nihil bono; sit sed plane malus. Vñ Piso frugi appellatq; ẽ. Col. li. i. Eiusdẽ agilitatis hõ frugi melio q̃ neq; faciet. Ac cipiẽ ẽt frugi ꝑ eo q iuictu uestitu simulibusq; tẽ perans ẽ:sicut econtrario Luxuriosus apud Senc. Quintilianũq; de duobus filiis frugi luxuriosoſq; Hor. Parcius hic uuit frugi dicaz. Vñ Frugalitas auctore Cice. ea uirtus dici pòt quã græci sophro synen. latini tũ tẽperantiã tũ moderationẽ appel lare cõsueuit. Senc. Luxurioso frugalitas pœna est. Augu. libro. i. de beata uita. Merito uirtutum omnium matrem multi frugalitatem esse dixere.

Quibus conſentiens Tullius etiam in populari oratione ait. Vt uoler quiſq; accipiat. ego tamen frugalitatem. i. modeſtiam & temperantiam uirtutem maximam eſſe iudico. Vt enim nequitia ē mater uitiorum omnium: ita frugalitas mater cūctarum uirtutū: & ſicut illa a nihilo. i. ſterilitate ſic hæc a fruge. i. a fructu propter quādā animoꝝ fœcunditatē eſt nominata. Sic Frugaliorp. rē. antior. Ter. Ihcau. dedo me pſi nūc iā ut frugalior ſim q̄ unq̄. Et frugaliſſimus q̄ſi expertus & prudens. Col. li. i. Magiſtros pecoribus oportet p̄ponere ſedulos ac frugaliſſimos. Vnde & Frugalitas p ſufficientia. Idē. Minus in hoc officio q̄ in cæteris agricolatio frugalitatē reqrit.

Frumē. ſumma pars gulæ interior per quam cibum lingua demittit in uentrē. Et a qua Fruges dici a quibuſdam putatur.

Frumētū dictū eſt uelut ferimentū: uel a fruendo. i. ueſcendo: uel quaſi frugamentum a frugibus. Frumenti gña ut ſcribit Ply. Hæc uulgatiſſima ſunt fat q̄d Adoreū dixerūt. Siligo. triticū. hordeum Frumenta dici putant quæcunq̄ emittunt ariſtas inquit Ser.

Frumentacrus. a. um. q̄d ex frumento ē. Hiero. Maior turba hordeaceis panibus minor frumentaceis paſcitur.

Frumentarius. a. um. q̄d ad frumentum pertinet: ne frumētario ager: frumentarius negociator: frumētaria lex iq̄ uæ tractat de frumentis.

Frumentor. aris. frumētū colligo: & Frumetatio frumenti collectio. Et Frumentator qui frumentatū profectus eſt.

Fruſus: gñs ruborum tenue ſpinis minoribus & nō aduncis.

Frutex dicitur q̄ ad iuſtam magnitudinem arboris non aſſurgit & ſtatura ſimilis eſt mulris herbis. ſed non demoriē: neq; areſcit ut herba. Nam tertiū eſt q̄d nec arborem s nec fruticē ꝓprie dixeris ut eſt uitis Aliquando frutex poniē p ſtirpe. Suc. de Veſpa. Singulos repēte ramos a frutice dedit.

Frutetū ſeu Fruticetū ubi multi frutices ſunt.

Frutetoſus locus fruticibus abundans. Ply. lib. xix. Siccis hæc & fabuloſis locis frutetoſiſq; naſcunt.

Frutico. as. pe. cō. pſtulo & q̄ſi frutices emitto. Ply. li. xvii. Q̄d ſupra terrā eſt e matre radi iubetur: nec fruticet. Eſt & Fruticor deponēs. Ci. ad Atticū Exciſa ē. n. arbor nō emulſa: irſq; q̄ fruticeſ uides

Fruticeſcere eſt frutices fieri. Ply. Puniceæ oleæ qa celeriter fruticeſcūt.

Fruſtū. rei cuiuſcūq; pticula: ſic dictū q̄ facile ferat Virg. Pars in fruſta ſecant. Cato. Fruſto panis cō duci poteſt uel uti taccat: uel uti loquat. Huiꝝ diminutiū eſt Fruſtulū a quo Fruſtillū.

Fruſtatim aduerbiū ſignificat per fruſta. Fruſtillatim per fruſtilla. Pla. in Cur. Iam ego te faciam ut hic formicæ te fruſtillatim differant.

Fruſtra aduerbiū. ſignificat incaſſum.

Fruſtro. as. decipio. Cæſar. Non fruſtrabo nos militēs. Inueniē & Fruſtror uerbū cōmune ſecundum Priſ. Plau. in Am. Neſcio quis p̄ſtigiator hanc fruſtratur mulierē. Paſſiue. Fenceſtella. Fruſtratus igitur a ſpe deuictus in caſtra ſe recepit. Et fruſtra ri eſt fruſtra agere. Col. in p̄fa. Sæpe magnam dominis afferūt iacturam cū imprudenter facta opera fruſtrantur expenſes. i. p̄iciūr ſuc fruſtra agunt. Idē ibi. Sydeꝝ ortus & occaſus memoria repetat ne imbribus uētiſq; iminētibus opera incohet. laborēq; fruſtrent.

Frutinal. dictū eſt templū Veneris frutæ.

Fucinus pe. cot. lacus in quarta regione italiæ ꝓpe Albēſes Marſoꝝ populos. Quo etiaꝫ note dictꝝ eſt lacus uolſcorum. Mar. Fucinus & pigri taceāt ſtagna neronis. Virg. li. vii. Te nemus Angitiæ uitrea te fucinus unda te liquidi fleuerē lacus.

Fucus gñs apis ſine aculeo ſed maior ape quæ non melliſicat neq; operam aliquam p̄ſtet in faciendo opere niſi q̄ ad fouendos foetus cōcalefaciendo adiuuat & conſumit alimēta quæ apes congeſerunt. Virg. Ignauū fucoſq; pecus a p̄ſepibus arcent. Hæc alio note dicīē fut ut inquit Var. Col. li. x. Fucus gñs amplioris incrementi ſimilimum apis & imunc ſine doctrina fauis aſſidēs. De hoc Ply. li. xi. Fuci ſunt ſine aculeo ipſerfectæ apes nouiſſimeq; a ſeſſis & iam emeritis incohatæ ſerotinus foetus: & q̄ſi ſenitia uerarum apum q̄ obtē imperant his primoſq; in opera expellūt tardantes ſine clemētia puniunt. Dicius fucus: ut inquit Ply. qa furtim mella deuorat. Hoc etiam note dicta ē herba ſecūdū Ser. qua tinguntur eſſes. Et fucus color ipſe Cæruleus q̄ uirore cōmēdat: & purpuriſſa ſeu Ceruſatus dī. Siue medicamētū. Plau. Vitia corporis fuco occulūt. Sine Vnguentū qua le Myrthabolanū & myrrha quibus odoramētis mulieres capillos perungebant. Tibul. Quid fuco ſpiēdēte comas: ornare quid ungues artificis docta ſubſecuiſſe manu. per trāſlationē ſumiē p fraude aſtutia ſiue inſidiis in quibus ueritas occultatur. Teren. in Eu. per impiuium fucum factum mulieri. Quidā tū hoc nomē p. ph. ſcrib ſūt tas p anima! Il. q. Φαγῶ deducant eo q̄ apum labores comedat q̄ pro herba quæ græce σι κος dī. Sed alii non Φαγῶ ſed a Φικω deducunt.

Fuco. fucas. coloro. Vnde fucatæ mulieres dicuntur quæ uel medicamentis quibuſdam colorantur: uel uitia corporis inductis colentibus tegunrur. Virg. lib. ii. gc. Alba neq; aſſyrio fucatur lana uenēno. Tranſferrut etiam ad alia. Lact. li. ii. Sic ueritas fucata mēdacio eſt. Ambro. in Lucā. Plebē dominus ſimplicē requiſiuit quæ phaleta te andita & fucare neſciret.

Fucilis. pe. c. falſus: ut res fucilis. i. falſa & q̄i fucata

Fugo. as. expello & in fugam cōuerto. Lact. li. i. Saturnus cū fugatus eſſet a filio.

Fugio. is. gi. itū. cōtrariū ē Fugo. Fugere. n. ē cū cura & celeritate diſcedeē. Virg. Nos patriā fugimoꝝ Dē ēt de nauicatiōibus. Virg. Tēdēr ucla nothis fugimus ſpumantibus undis. Plau. Remigio ucloq; quantum pores feſtina & fuge. Aliquando capitur pro facere. Plau. in cap. At fugam fugitia ſcio quam rez agatis. Aliq̄ pro decipere uel fru

ſtra facere. Teren. in heau'. Vide ne in mea uita tu tibi laudem is quæſitũ ſcelus: ubi ſi paululum modo qd te ſugerit ego perierim. Aliquando p Neſcire ſeu nõ recordari. Lact. libro primo. Q d illũ ipſum poetam miuime fugit. Ci. li. i. tuſ. Ni ſi quæ me forte fugiũt. hæ ſunt fere oſum de aſo ſnſæ. Aliqñ p Cedere. Ply. li. xxxvii. Ficticiæ ſa/ crificatiõis candicantiam fugiũt. Hoc ẽ ficticias ad impſſionẽ ſacrificantis cedere. qd gẽmarii ho dieq; appellant fugere. Hinc ortũ ut uina quæ an nis cedũt. hoc eſt ætatẽ ferre nõ poſſunt fugere di cuntur. ut Ci. in offi. Huius cõpoſita ſunt. Aufu/ gio. alio fugio. q d ex ab & fuglo cõponi. b. I n. mutata ut fieret nox pnunciatu audituq; leuior. Hier. ad Helio. Dñs ne a turbis rex cõſtitueret au fugit. Cõfugio ſimul fugio cõcurro: aut totum ſi/ mul reduco. Lact. li. ii. Conſtituit aſylũ: eo paſſim confugerunt ex finitimis locis peſſimi. Liu. Inde Turnus rutuliq; diffiſi reb9 ſuis ad florẽtes etru/ ſcoꝝ opes Mezentiuꝫq; regem eoꝝ confugiunt. Hiero. Ad ſanctaꝝ grauitatẽ ſcripturaꝝ confugi mus. Hinc Cõfugiũ & Cõfugda. Defugio. Diffu gio. de quibus alibi. Effugio extra fugio diſcedo deulto. Lact. li. iiii. Neq; cultores deoruꝫ pœnaꝫ ſempiternæ mortis effugiẽt. Interdũ celeriter trãſ eo. Virg. lib. iii. Effugimus ſcopulos itace laertia regna. Interdũ nõ bene ſcio. Aug. ad Hiero. Sa/ ris nequeo admitari ſi aliquid adhuc in hebrai/ cis Ifis inueniaꝫ q d tot interꝑtes illiq; linguæ pi tiſſimos effugerit. Interdũ. Effugere eſt in torum fugere. Ter. in an. Nullon ego chremetis pacto affinitatẽ effugere potero. Hinc Effugiũ: & Effu/ gia. æ. ſicut Lana & lanitiũ. Perfugio q d ẽ auxi lii gra ad aliquẽ fugio. Vñ perfugiũ. Et perfuge re eſt perfecte fugere. Vnde perfuga q ad hoſtes tranſit & perfugit. Refugio retrofugio. Ply. li. ix. Venãtes refugere. ſ. piſces ipſos uenantes in ſuas cauernas. Gel. Poſtea cũ ꝓlio uictus in ultima re gione refugiſſet. Et Refugere cõfugere. Vñ Refu giũ. Per tranſlationẽ poniꝫ pro deuitare recuſare & odio habere. Lact. li. vi. Illos q aut uoluptates aut diuitias nõ refugiũt ab hac publica & celebri uia modice ſegregar. Aug. li. ci. dei. i. Sed aliud ẽ q; carnis ſenſus infirmiter pauidus refugit: aliud q d mentis rõ diligẽter enucleata cõuincit. Col. li. iiii. Idq; adeo plurimi dubitent ut multi refu/ giant & reformident talẽ poſitionẽ rurſ. Profu/ gio: louge fugio a quo ꝑfugus. Subterfugio: ſe/ creto aut aſtute fugio uel uero. Ci. p Cecilio. Qui uolũt pœnaꝫ aliqua ſubterfugere aut calamitatẽ eo ſolũ uertũt. Suffugio. latenter fugio. Sue. nero p retro fugio in Tibe. poſuit. Adulationes adeo auerſatus ẽ ut neminẽ ſenatoꝝ ad lecticã ſuaꝫ ad miſeriti cõſulatẽ nõ ſatiſfaciẽtẽ ſibi ac per genua orare conantem ita ſuffugerit ut caderet ſupinus. Tranſfugio tranſcũdo fugio ab uno ad aliñ locũ Vñ Tranſfuga q ad hoſtes fugit. Liu. li. i. Sextq; filius eius qui minimus ex tribus erat tranſfugit ex cõpoſito gabios. Sal. Modo haꝫ: mõ illaꝫ p tuũ leuiſſime tranſfuga. Et oſa habent. ſu. ſyllabã

coreptam.

Fugito. as. pe. cot. ſæpe fugio ſiue fugiẽdi cõſuetu/ dinẽ habeo. Plau. in aſi. Herũ noſmet fugitare cẽ ſes? Ter. I Eu. Fugitãdo fugi ne q; me cognoſce

Fuga. ipe fugiẽdi actus. Virg. p curſu poſuit / ret. Vel qualis equos threiſſa fatigat harpalicen nolu criq; fuga ꝑuertiſ hebrũ. Et Quintil. nauigationẽ dixit fugã: ſiue naues fugiẽtes q uelocẽ faciũt cur ſum. Aliqũ fuga dr Impetus. Virg. Ille uolat ſi/ mul arua fuga ſimul æquora nerrit. Fuga nõ maſ. gũe cõponiſ uariis modis: ut perfuga trãſfuga lu cifuga noctifuga ſolifuga lucrifuga. Plau. Cũ hos adhuc adii luctifugas damni cupidos.

Fugia. lætitiæ dea a fugatis hoſtibus dicta..

Fugax. q facile fugit. Significat. n. habitum & abun/ dantiam rei cuius ẽ habitus ut edax bibax. Aug. Terrena gaudia cõſectantes rebuſq; fugacibus in hiantes. Q ñq; tũ poniꝫ p celeri & ueloci. Vnde fugacẽ equũ dicimus uelocẽ. Hinc Fugaciot fuga ciſſimus i fugacitas & diminutiuũ fugaculus.

Fugitiuꝰ ſemus dr q a dño ea mẽte recedit ne ad eũ redeat etiam ſi mutato cõſilio ad eum reuertaꝫ. Et fugitiuus ẽ qui extra dñi domũ fugæ cauſa ut ſe a dño celaret manſit. Itẽ fugitiuus eſt q eo ſe con/ fert unde eũ dñs recuperare nõ poſſit: aut abduci. Qui aũt incẽdiũ ruinã hoſtẽ aut ꝓceptoreꝫ cui in diſciplinaꝫ traditus erat q a ſmoderate eo ntebaꝫ aufugit nõ fugitiuus dicẽdus ẽ.

Fugitiuarius. a. um. q d libenꝫ ſeu facile fugit. Var. li. vii. I doneus ſub dio ſumẽdus ẽ locus cochlea/ tiis quẽ totũ circũ aqua claudas ne quas ibi po/ ſueris ad partũ nõ liberos eaꝫ ſed ipſas qnæras. aquam inquã fundẽdæ ne fugituarius ſit paran/ dus locus.

Fugitiuæ aquæ dñt qbus ex publico riuo fluẽtibus furtim qs ac nõ ſuo iure utitur.

Fugalia feſta ſiue ludi. Aug. li. ii. ci. dei. Sed demon ſtrent loca talibus aliquãdo cõuẽticulis cõſecrata nõ ubi ludi agerentꝫ obſcænis uocibus & moꝛbq; hiſtrionũ: nec ubi fugalia celebrarentꝫ effuſa olim licentia turpitudinũ: & uere fugalia ſꝫ pudoris & honeſtatis.

Fulcio. is. ſi. tum. munio ſuſtẽto fortifico. Iuu. Nos urbẽ colimus tenui tibicine fulcam. Huius cõpo/ ſitũ eſt ſuffulcio. Var. ut maioribus perticis ſufful tæ uites auras nõ pertimeſcant.

Fultura ſuſtentatio. Ply. Vt eximantur trabes ſine fulturis ac reponant.

Fulcra a fulciendo. i. ſuſtinendo dicta ſunt. Sunt. n. tabulæ cõpactæ ſeu ſpõdæ i qbus lecti ponũꝫ. q toros fulciãt. Virg. Fulgẽt genialibq; aitis aurea fulcra toris. Gel. Neq; apud eius lecti fulcrum ea pſam eſſe cũ ſtrue aut ſerro oportet. Sue. in clau. Adhibebant oſ cœnæ & liberos ſuos cum pueris puelliſq; nobilibus q more ueteri ad fulcra lecto rũ ſedentes ueſcerenꝫ. Sũt q lecti pedes fulcra in/ terpretentur. Alii ſummas lectorum partes. Nec ſolum de lectis dicitur ſed etiam de aliis. Ambr. libro hexa. Non ergo fundamentis ſuis nixa ſub ſiſtit nec fulcris ſuis ſtabilis pſeuerat: ſed domiq;

: ſtatuit ea: & firmamẽto uolũtatis ſuæ cõtinet.

Fulica.pe.cor.auis quæ & Fulix dĩ marina uel ſtagnẽſis ut inqt Aug. paulo ſupra magnitudinem colũbæ.a furuo.i.nigro dicta. Virg.li.ii. geo. In ſicco ludũt fulicæ. q aũt qdam liber impſſus dictionarium appellet Φήνην male interpretatus eſt auctoritate Aeliani in libris de animalibus & Euſtathii: & homerus q̃ſi in fine li.iii. odyſ. ipſa Φήνη auis ẽ ægypti magna homerus ὡς ἄρα Φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη Φήνη: λομένη θάμβος λ᾽ ἔλε πάντας ἰδόντας ſed Suidas Φήνη ἶδος ὀρνέου ἴσον ἀετοῦ inepta.n.eſt homeri cõparatio. pfulica

Faligo.pe.p.ſimiliter a furuo.i.nigro.

Fulgur ſplendor.

Fulgidus.a.um.pe.cor.clarus ſplẽdidus.

Fulgeo.es.ſi.ſum a Φλὸξ deducĩ q̃d apud græcos flammã ſignificat. Vnde & p Lucere & ſplẽdorẽ emittere ſummiſ. Luc.li.x. Fulget gẽma toris & iaſpide fulua ſupellex. Et Fulgere ut inqt Feſtus p ferire priſci dicebant. Vnde Fulgur dictus eſt. Huiꝰ cõpoſita ſunt Affulgeo ad aliq̃d fulgeo Liui. Et nauiũ ſpẽm de cælo affulſiſſe. Confulgeo ſimul totus fulgeo. Plau. in Am. Ardere cenſui ædes ita tũ cõfulgebant. Effulgeo ſplẽdorẽ emitto præfulgeo. uide loco ſuo. Refulgeo ſplẽdorẽ reddo. Perſius. Q̃ d̃ ſi doloſi ſpes refulſerit nũmi.

Fulgo.is.ſi.ſum tertiæ cõiugationis in eadẽ ſignificatione. Virg.li.vi. Ille etiã; paribus quas fulget cernis in armis. Idẽ li.ix. Auroꝙ effulget fluctꝰ.

Fulgur.uris.& Fulgus.uris.nel oris. p.c.ſicut Tergus.oris. Vel Fulgus eris.ſicut Munus.eris. Et ẽ lux illa & q̃ſi uibratio luminis q̃ ante cerniſ q̃ tonitruũ audiaſ. Conſtat autẽ fulmẽ & fulgur æque ignẽ eſſe. Sed fulguratio ut inqt Seneca nihil aliud eſt q̃ ſ lãma futura fulmẽ ſi plus uiriũ habuiſſet liue fulmẽ nõ penetrãtũ uſqꝫ in terras. Fulmẽ eſt fulguratio perducta in terras & ipſum ut ita dicã telũ. Pli. Fulmẽ eſt cũ flatus in nube aut uapor erũpit ardens cũ lõgiore tractu nititur fulgetra i hic aiũt naturalis cauſarũ ſcrutatores qa fulgura ex nubiũ colliſiõe generẽtur in more ſilicũ duriorum quos cũ cõploſeris ſibi medius ex his ignis extricatus elabitur atqꝫ ita cum fulgore pariter & tonitrua mugire tonitrua ſcilicet ſonitũ iudicãte & fulgura excuſſi luminis claritate.

Fulguritas ſplendor. Lucil. Luporũ aciẽ clarũ & fulguritarẽ arborum.

Fulgetrũ. idem q fulgur & fulguratio.

Fulguro.as.pe.cor. fulgur amitto: ſeu fulgure afflo: unde Fulguratũ fulgure tactũ uel exuſtum.

Fulgurator. fulgurum inſpector.

Fulgurio.ris.penul.cor. fulgur iacio. Nenius. Sane a ſuo ſonitu claro fulgurnuit Iuppiẽ. i. fulgure afflauit. Feſtus. Fulguratũ. i. q̃d fulmine ictũ. Qui locus ſtatim fieri religioſus putabatur: q eũ deus ibi dicaſſe uideretur.

Fulmẽ. uapor ignitus cõpactus & ſolidus ĩpetuoſe cadẽs qui e nubibus excitatur. Virg. li. i. ge. Ipſe pater media nymborũ in nocte coruſca fulmina molitur dextra.

Fulminate. eſt fulmen iacere. Sena. Minore. n. igne ad fulgurãdũ q̃ ad fulminãdũ opus eſt. Et fulminatũ fulmine ictũ.

Fullones. qui cutãda poliendaq; ueſtimẽta accipiũt a foueãdis aq̃ calida ueſtibus. Inde Ars fullõia dĩ.

Fuluus. color dicĩ q ex rufo & uiridi uideſ cẽ miſtus in aliis plus uiridis in aliis plus rufi. Habẽs ſicut poeta diligẽtiſſimus fuluã aquilã dicit & ia ſpidẽ: fuluos galeros: fuluũ aurũ: & arenã fuluã: & fuluum leonem: & fuluum æs.

Fumus. a furuo. a quo Fumoſus: fumo abũdãs. Fumeus ex fumo exiſtẽs. Infumibulum per quod fumus erumpit.

Fumariũ. locus ubi uina fumo cõdiebanſ. Mar. Im proba maſſiliæ quicqd fumaria cogunt. Accipit ætatẽ quiſqs ab igne cadus. Nã uina fumo præcoquẽ trahũt maturitatẽ & celeriuſ uetuſteſcũt: ut docet Col.

Fumo.as. fumũ educo. Virg. Et iam ſumma procul uillæ culmina fumãt. Huius compoſitũ eſt. Infumo.pe.p. q̃d ẽ ad fumũ ſicco.

Fumigo.as.pe.cor. poniſ p Suffio. & Fumigatio pro ſuffitu.

Fumifico.as. idẽ q̃d fumigo. Plau. Eiq; ut arabico fumificem odore.

Fundi.oꝝ. urbs latinoꝝ mediterranea. Dĩ & fundanus ager.

Fundus. ager: q fundat qnot annis multa. Vel q ſit rei familiaris fudamẽtũ. Nam pecuniaꝝ rõ labilis eſt. Vel ideo fundus dĩ q planus ſit ad ſimſ litudinẽ fundi uaſoꝝ. Et fundi appellatione inqt Florentinus iuriſcõ. Oẽ ædificiũ & oĩs ager continẽ. Sed in uſu urbana ædificia ædes ruſticæ uillæ dicuntur.

Fũda. qua lapides rotãſ. Virg. li. i. ge. Stuppea torquẽtẽ balearis uerbera fũdæ. Eſt ẽt fũda rætis gẽſ q̃d i orbẽ ſpgiſ: q̃d & ræticulũ dici ſolet. Idẽ i eodẽ. Fũda iã uerberat ãnẽ. Accipiſ q̃ſq; p ſacculo ſeu marſupio i modũ rætis facto in quo pecuniæ & alia geruntſ. Macro. Cũq; acceſſiſſet ad ſellã demiſſa ĩfundã pauperẽ manu paucos denarios ptulit quos pncipi daret. Quod ſacculi gẽs ẽt tæticulũ uocaſ. Hoſ. Ræticulũ panis uænales inter honuſto farte uehas humero. Aliq̃ p Circulo ex auro ſiue alio metallo quo gẽmæ ita nectunſ ut auꝝ nõ niſi margines amplectaſ. Ply. Fũda ſcludunſ pſpicue cæteris ſubticiſ antichalcũ.

Funditores. q funda dimicant. Sal. Ipſe cũ expeditis cohortibus adhuc funditoꝝ & ſagittarioꝝ delecta manu.

Fundibularii ſimiliter q funda dimicant.

Funduꝫ. ima pars cuiuſq; rei q̃ aliq̃d liquoris in ſe cõtineat: uel ad cõtinẽdũ facta: ut dolii nauis aluei fluminis: lacus: maris. Hinc fundamẽtũ & pfundũ q̃d ppie imũ ſignificat ur pfundũ mare. dictũ q pcul habeat fundũ.

Fundus. pe.cor. aduerbium. ſignificat a fundo. ſicut Cælitus a cælo.

Fundamen. & Fundamentum utroq; modo dĩ pro

eo super quo quid fundat. Aug. lib. xviii. ci. dei. A quibus tanꝫ prima cœpta fundamina & alta te cõstructum est.

Fundo. as. firmo: & q̃si fundamentũ facio: stabilio. Proq̃ no etiam dicere solemus Ieci fundamentuꝫ Transferf & ad incorporalia. Quintil. Fundatam paternis auitisq; opibus domũ exhaurit. Ci. Quã tũ in me fuit ieci fundamẽta pacis. Huius cõpositi sunt. Effundo. as q̃d ẽ a fundo euerto. Cæcil. Res publica amisso & effundato pulcherrimo nõ paruam fecerat iacturaꝫ. Suffundo subicio. Var. Qui in domibus lateritiis paululum modo lapidibus suffundatis ut humore fugerẽt habitabant.

Fundo. is. fudi. fusum liquefacio. Vnde metalla dicuntur fusa. i. liquefacta. Ply. Fuso ac super iecto plũbo. Hic Fusile. Fusor. & Fusorius. Quoniã uero quæ fusa ac liquida sunt spargi solent: fundere pro spargere ponit. Claud. Et pessima fudit uina cadis. Lact. li. vi. Fundẽdus ad ultimũ cruciatus demiq; amara & graulora patient ferẽda. Ali quando pro Prosternere. Virg. Nec prius absistit q̃ sepiẽ ingẽtia uictor corpora fundat humo. Ali quando p Profligare q̃d uernacula lingua dicimus mettere in rotta. Liui. li. i. Exercitũ fudit fusum persequit. Aliquando p abundanter pherre Virg. Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores Aliq̃n p large loqui. Idẽ li. iii. Talia fundebat lachrymans. Aliq̃n p Demittere ut apud eũdẽ. Cristisq; iuerrice flãma fundit. Huius cõposita sunt. Affundo: ad aliquid fundo. Ply. Exprimitur fortis succus mollissimis in pila rusis affuso paulatim uino austero. Cõfundo perturbo oppũmo siue ota in unũ misceo coniungo. Liui. li. i. Alterius urbis duo ppli in unũ cõfusi sunt. Virg. li. iii. Qui nunc ore arethusa tuo siculis cõfunditur undis. i. cõiũgit. Ply. Et si misceant facile confundũt colorẽ. i. perturbant. Circũfundo. circum circa spargo. Apul. Atq; eo liquore stabulũ omẽ circũfundit. Virgi. Vndiq; uisendi studio troiana iuuentus circunfusa ruit. Defundo. Deorsum fundo. Cic. lib. viii. ad heren. Nam ut forte hic in balneas uenit cœpit postq̃ defusus ẽ defricari. Diffundo. Effundo. de quibus supra. Infundo intus fundo. Col. li. ii. Memum q; faucibus si æstuauerit boues ifundet. Hier. Cælestis plane imber uirginẽ in nullus placido se infudit elapsu. Hinc Infundibulũ. Q. ñq; infundere est supra fundere. Virg. li. i. ge. Certatim largos humeris infundere rores. Q. ñq; abundanter fundere. Hiero. li. re. Festina & ueni quoniam infuderunt phdistim super terram. Interfundo. in medio fundo. Ambro. de filio prodigo. Et quasi interfuso luxuriæ æstu sæcularia diuortia habere sancroꝫ. Offundo. Perfundo. ualde siue per oẽs partes fundo spargo. Ouid. Perfuditq; genas lachrymis. Hiero. Vere plena per quam largo sanctoꝝ spũs imbre perfusa est ois creatura. Profundo Refundo rependo. Seneca. Id erat nõ tam accipere beneficiũ q̃ refundere. Interdũ testituo q̃d sparsum erat. Idem. Quicquid deerit ex meo refundã Interdũ Reiicio. Vt Oẽm culpam in te refundaꝫ Interdũ retrofundo eunomo. Ply. Q. d̃ hesterna crapula ingurgitauerat palam refudit. Suffundo est supra fundo. aut deorsũ inicio. Col. li. vii. Lasse & æstuãti mulæ ad eos i fauces dimittũt: ueterũq; in os suffundit. Plau. in Cur. Mane suffundã aquulam. Interdũ forinsecus spargo cuꝫ infundo potius de interiori parte dicatur. Virg. li. i. ge. At si uirgineũ suffudent ore rubore uetus erit. Ser. Suffuderit forinsecus habuerit. Hinc Suffusio qui morbus est oculoꝝ uulgo Cataracta uocant. hæc paceretesi curat. Est aũt καταρακτικὴ quæ manu fit a chirurgis dum curari alitẽ morbi non possunt. Infigitur prius locus: deinde nel acus uel hamulus infingit. Idq; pacẽtesis dr. Interdũ Suffundere est subiicere a quo suffundatum subiectũ dicimus. Tractũ a fundamẽto. Var. Qui in domibus lateritiis paululũ mõ lapidibus suffundatis ut humore fugerẽt habitabant. Interdũ Cõfundo: sine rubore perfundo. Hiero. Hæc & huius Theophrastus differens quẽ nõ suffundat christianorũ quoꝝ cõuersatio est in cælis? Ci. pro Inspargo posuit. ad Lẽtulũ scribẽs. Noui aliuꝫ cũ mihi amicissimũ tũ nulla in cæteros maiuolentia suffusum. Superfundo. Lact. li. vi. Extinguitur primus tũq; igni aquam superfuderis. Transfundo de uno ad aliud fundo spargo mittoue. Ci. Dololvellæ. Laltius oẽs meas laudes si mõ sunt aliquæ meæ laudes ad te transfuderim q̃ aliquam partẽ exhauserim ex tuis. Cato de re rus. Vbi dies. xxx. pterierint transfundito. ita relinquito.

Fundito. as. pe. cor. ĩpe fundo. Plau. in am. Cũ cruciatu tuo istæc hodie uerna uerba fundiras.

Funis. tam mas. q̃ fœ. gẽris est: & a fundo. is. deduci uidef q̃ duꝫ trahit atq; attenuat linum fundi uideatur.

Funalia cærei. q̃ ante usum papiri funes cæra circũdatos habere solebant. Funales uero equi sunt qui funẽ. i. reste iuncti currũ præditi. Sue. in Tiberio. De hinc pubescẽs actiaco triumpho currus augusti comitatus ẽ sinistrorsum funali equo.

Funus. eris. pompa quæ fit in exequiis mortuorũ. Ennius. Nemo me lachrymis decoret nec funera fletu faxit. A funalibq; dictũ funus q̃ incẽsi funes mortuis pferebant: quoniã noctu efferebãt cadauera uel potiq; quũ Φόνος λέγεται καὶ Φοίνος ἰὼ, ἰὼ Φόνιος καὶ Φονίσσω ἐστὶ τὸ ἀναιρέω. Interdũ significat mortẽ. Virgi. Nec moritura tenet crudeli funere dido. Interdum ponitur pro cadauere. Tereu. Effertur funus. Interdum pro sepulchro. Virgilius. Ergo instauramus polydoro funus.

Funereus. a. um. q̃d ad funus pertinet. ut funereæ mulieres ad quas pertinet funus ut puta soror & mater.

Funerale dr q̃q̃d ad exequas pertinet.

Funebre. pe. cor. similiter q̃d ad funus pertinet: ut funebris pompa. Quintil. Quid sibi uelit ille funebrũ longus ordo pompaꝫ. Et funebres tibiæ quibus in funere canebat. Aliq̃n dr cædibus pleñ uel mortale. Hora. in Ser. funebre bellũ dixit.

Funero.as.pe.cor.ſepelio. Ply.li.xxxiii. Qui funera ri ſe iuſſit ſeſtertiis undecim milibus.

Funeſtus.a.um.q d̃ eſt funere inquinatũ. Vnde Funeſto.as. Et funeſtũ mortiferũ cruẽtũ. Sene. Vox illa funeſta reip. Itẽ Fẽſtũ q d̃ funeribus adhibeſ ut Funeſta tubia qua ad funera canebant.

Funeſto.as.funere inquino. Vnde domus funeſtata: quæ aliquo funere affecta eſt Plau. Paternam domũ funeſtati. Aliq̃ Funeſtare ẽ cruẽtare.

Funãbulus.pe.cor.q gradiť per funes. Hunc græci ſchœnobãta dicũt. Funabulus uero p̃ funepoſuit Hiero.de morte Paulæ. Iactẽt alii pecunias & in corbonam dei æra cõgeſta: funãbuliſq̃ aureis dona pendẽtia.

Funepeus.idẽ q d̃ funãbulus. Apul. Comœdus ſeruocinaťr tragœdus nociferaťr funepeq̃ periclitaťr.

Funiculus.cum ſit diminutiũ a funeſtut Funiculus duplex difficile rumpiť. Poniť tũ q̃q̃ p̃ mẽſura certi itineris: ut apud p̃s. Semitã meã & funiculũ meũ inueſtigaſti. Iuxta.n.ægyptios in tripis fluminũ ſolẽt naues ſunibus trahere certa habentes ſpatia q̃ appellant funiculos ut labori defeſſorum recentia trahẽtiũ colla ſuccedãt. Nec mirũ ſi una quæq̃ gens certa uiaꝝ ſpatia ſuis appellet nominibus. Cum & latini mille paſſus nocant: & galli Leugas & raſtas uniuerſa germania. atq̃ in ſingulis uoſbus diuerſa mẽſura ſit.

Fungus.a funere ut quidã aiũt deſcẽditi q̃ uẽſcẽtibus periculoſiſſimus ſit. cũ uel caligaris clauus ruſt chalybis rubigo: aut panni marcor affuerit aut ſi ſerpẽs primo pateſcẽtẽ adhalaucrit. Fũgoꝝ diuerſa ſunt gña. Nam ſunt boleti: pratenſes albi q̃ in prati naſcunť. Spongioli à ſimilitudine ſpongiæ Digitelli a digitis. A porrigine porriginoſi. Naſcunť & in arboribus fungi: & in ſpinaꝝ radicibꝰ Hinc Fungoſus.a.um.q d̃ ẽ raꝝ & leue ad ſimilitudinẽ fũgi. Ply. Hũc totũ fũgoſa replet medul/

Fungor.eris.functus. Fũgi ſignificat uti ſeu /la. officiũ aliq d̃ aut dignitatẽ habere: agereq̃ iut ſũgor officio delegato. Fungor ꝑura. Fungor uita. q d̃ eſt fungor officio uitæ & munere adminiſtrãdi corpus. Inde defunctos mortuos dicimus qui munia uitæ peregerũt. Et cõſtruiť cũ ablõ. Lact. Ita.n. delegato ſibi officio functi ſunt. Aliq̃ cũ actõ. Ter. ſ add. Aeſchinus tuus neq̃ boni neq̃ liberalis functus ẽ officiũ uiri. Plau. in Mne. Nã paraſitus octo holum munus facile fungiť. Fũgi quoq̃ finire dí. Vñ uita functus dí qui uitaꝝ finiuit. Lact. li. iiii. Et cũ magiſterio functus fuiſſet traderet in manus ipioꝝ. Huius cõpoſita ſũt Defungor: q d̃ eſt expedio: finẽ facio perago ceſſo & liberor: ab aliquo officio uel munere. Virg. O tãdem magnis pelagi defuncte periclis. i. qui finiſti & euaſiſti pericula. Liui. Defuncta morbis corpora ſalubriora eſſe cœpere. i. quæ euaſerũt morbos. Ter. in add. Vtinã hoc ſit modo defumctũ .i. utinã hoc malũ ultimũ ſit quo defungatur. in quo finiat officiũ ſuũ. ſ. æſchino talia perpetrãdi Perfungor perfecte fungor. Ci. Lẽtulo. Cũ & honoribus ampliſſimis & laboribus maximis ꝑfuncti eſſem9. Idẽ. Perfũcto hoc miſero fataliq̃ bello

Fuo.is.fui.futum. ſignificat arguo. Plau. in am. Ne quis tam audax fuat hõ q obuiaꝝ obſiſtat. mihi. Hinc Futo.as. de quo infra.

Furũ obſcurũ. a quo Furnus fornax. Fumus furiæ fuligo. fulica.

Fur.gũis cõmunis ſubtractor a fero q̃ ferat. l. auferat res alienas. Vel ut ſquit Var. li. xiiii. rer. diui. a furuo nigro q̃ furta clam fiãt. & plæriq̃ in nocte Sabinus: a fraude. Alii a græco Φωρ a quo Furtũ deduciť. Differt aũt fur a Latrone ſecũdum Hiero. q̃ fures inſidiẽť & occulta fraude decipiãt Latrones audacter aliena diripiant. Qui.n. furanť nocte furanť & in tenebris. Vñ ſignificanter ait Oſee. q̃ fur clam ingreſſus ſit: & latrũculus expoliet foris. Sed plærumq̃ indifferenter ponuntur. Per tranſlationẽ q̃q̃ fur capiť pro ſeruo. Virgi. Quid faciẽt dñi audẽt cũ talia fures ? Cõpoſita ſẽ biſur & trifur. Plau. Verberaliſſime ẽt rogitas nõ fur. Sed trifur. i. ſumme fur. Aurifur q̃ furaťr auꝝ.

Furculus ſecũdũ Priſ. diminutiuũ ẽ a Fur.

Furũculus etiam diminutiuũ a ſur. Ci. in Piſo. Oliꝝ furunculus nũc etiam rapax. Accipiť etiam q̃q̃ p̃ muſtella ſylueſtri qua in cauernis cuniculi capiunť. Et ſurũculus dr̃ tuberculũ acutũ cũ inflammatione ac dolore in carnoſis maxime partibus ut ſcribit Galenus. Prouenit ex humoribus craſſis. differtq̃ a phymate. q̃ hoc maius eſt furunculo rotundius atq̃ planius. Fit etiam furunculus ex capillamẽto. Col. li. v. Plærũq̃ aũt germen de cicatrice ꝓcedit q d̃ ſine longuꝝ ꝓfluent in flagellũ ſubmittitur. ſiue breuius in pollicẽ. ſiue ad modum exiguũ in furunculũ: is ex quo libet & minimo capillamẽto fieri poteſt. Dictus furunculus. q̃ quaſi furtim naſcaťr.

Furtum. ut Pau. ieſcõ. diffinit ẽ cõtrectatio rei fraudulola lucri faciendi gſa uel ipſius rei uel ẽt uſus eius poſſeſſionisue q d̃ lege naturali phĩtũ ẽ admittere. Veteres tamẽ uocabant furtũ q̃cq̃d clam cõmitteret. Virg. Vulcani martiſq̃ dolos. & dulcia furta. Hinc furta p̃ adulteriis leguntť. Tibul. Cellari uult ſua furta uenus. Pro inſidiis. Virgi. li. xi. Furta paro belli cõnexæ in tramite ſyluæ armato ut binas obſidani milite fauces. Sal. lib. i. hiſtoriaꝝ metu gẽtis ad ſurta belli pidoneæ. Furta domeſtica uocãť q̃ ſerui dñs uel liberti patronis uel mercenarii apud quos degũt furtiupueſt.

Furtiꝝ aduerbiũ ſignificat latẽter. Virg. li. iii. Infœlix pnamus furtim mandarat alẽdũ.

Furax.acis dr̃ q̃ facile futaťr.

Furtificus.a.um. q d̃ furtum facere ſolet. Plau. i per ſa. Vbi illa altera ẽ furtifica lena?

Furtiuus.a.um.pe.p.q d̃ furto raptum ẽ: in ſignificatione paſſiua. Plau. in penu. Quæ furto. raptæ erant furtiuas uændere ingenuas coilibertus meo Quandoq̃ furtiuũ dr̃ clandeſtinũ. Vñ & furtiuæ litteræ & furtiua ſcripta q̃ artificio quodam ſũt ne legi poſſint ab alio q̃ ab eo ad quẽ ſcribuntur Gel. Res quaſdam occultas nunciare regi furtiuo ſcripto uolebat.

no ſcripto uolebat.

Furor.aris.fur tũ facio: ut apud apſm. Qui furabat iam nõ furet.

Furfur.nomẽ auis: & purgamẽtũ farinæ. Vnde Furfureus.a.um.qđ eſt ex furfure. Et furfures: mot/ bus capilloꝝ.

Furca a fero.inſtrumentũ quo ſtramẽta faruũt. Vn de bifurcus & bifurcatus.& bifurcatim. Huiꝯ di minutiuũ ẽ Furcula.a quo fit aliud diminutiuum Furcilla.

Furcilla.diminutiuũ a diminutiuo.furcula eſt i & ſi gnificat inſtrumẽtũ quo frumẽta cillent.i.mouẽt Nam Cillire mouere ẽ: & quo fœnuꝝ: palea & id gẽs reliqua iumẽtis miniſtrant. Hoc ruſtici in fœ no colligẽdo utuntur. Var.li.i.de re ruſ. Herba cum creſcere deſint & æſtibus areſcit ſubſecari debet: & ꝙ pareſcat furcillis uerſari.

Furcilis.pe.cot. Inſtrumẽtũ bidẽtatũ tridẽtatum ue quo utimur ad extrahẽdũ fimũ.

Furciferi dicebant ſerui q ob leue delictũ cogebant a dãis ignominiæ magis q̃ ſupplicii cã circa uici nos furcam in collo ferre ſubligatis ad eam manu bus & p̃dicare peccatũ ſuũ: ſimulꝙ monere cæte/ros ne qđ ſimile admitterent. Vñ Plutar.in uita coriolani. Furcifer hinc nomẽ ẽ ꝙ maxima pœna apud antiquos ſeruo peccanti erat ut is plauſtri lignũ cui temo affigit ſpectante uicinia ferẽs cir/cũageret. Qđ ubi factũ erat infidus a domeſti/cis & uicinis exiſtimatus furcifer appellebat. Nã latini lignũ illud furcaꝝ appellant. Hinc Trifur cifer: ſumme furcifer dr.ſicut Triuenefica ſumme uenefica.

Furor.furoris. Inſania q̃uis inter ſe differant. ſicut Ci.li.iii.tuſ. declarat. Itaq nõ eſt ſcriptum ſi in/ſanus ſed ſi furiens eſſe incipit. Inſaniam.n.eſſe cẽſuerũt incõſtantiam ſanitate uacantẽ q̃ tñ poſ/ſet tueri officioꝝ & uitæ cõmunẽ cultũ atq uſita tũ Furorẽ aũt rati ſunt mentis ad ola cæcitatem. Qđ cũ maius eſſe uideat q̃ inſania tñ eiuſmodi eſt ut furor inſapiẽtẽ cadere poſſit: nõ poſſit inſa/nia. Fit.n.furor aliqñ uitio ualitudinis ut his q melancholici appellant: quos tñ Ariſtoteles cen ſuit habere aliqd in als p̃fagiẽs atq diuinũ. Ali qñ accipit p mẽte ui quadam diuina cõcitata q̃ his eſt furor poetæ. Negat quippe Democritus quẽpiam poetam magnum eſſe poſſe ſine furore. Ci. Ineſt igit als p̃fagitio extrinſecus iniecta atq incluſa diuinitus. Ea ſi exarſit acrius furor appel latur cũ a corpore alius abſtractus diuino inſtictu cõcitat. Interduꝝ furor ſumit pro nimia ira. Luc. Quis furor o ciues: q̃ tanta licẽtia ferri? Sed inter iram & furorẽ. Hiero. Hoc intereſſe ſcribit ꝙ fu ror ſit uindicta irrationabilis cum fellis amaritu dine. Ira uero cõmotio animæ. Dictus furor ꝙ huc atq illuc rapi ferat.

Furiæ deæ furoris ſunt dictæ: & noctis acherõtiſq filiæ fuiſſe memorant. Alecto: Tiſiphone: & Me gæra. Virg. Dicũt geminæ peſtes cognomine di uæ: & q̃s tartarea nox intẽpeſta megæram uno eo dẽq partu tulit. Fictæ ſunt a poetis inferna loca furias habitare ſed tormẽta ſceleſtæ mẽtis eẽ uete res uoluerũt. Ci.p Roſcio. Nolite putare quẽad modũ fabulis ſæpenumero uideris eos q aliquid impie ſceleregq cõmiſerunt agitari & perterreri tædis ardẽtibꝯ ſua quẽq fraus & ſuus terror ma xime uexat: ſuũ quẽq ſcelus exagitat: amentiaq afficit: ſuæ malæ cogitationes cõciẽtiæq at ter/reni. Hæ ſunt impiis aſſiduæ domeſticæq furiæ quæ dies noctesq parentũ pœnas a ſceleratiſſi/mis filiis repetant. Tres etiam furiæ ſignificant tres affectus q hoſtes in ola facinora p̃cipites agũt. Videlicet. Ira. cupiditas: libido. Ira ulnonẽ deſyderat: cupiditas opes: libido uoluptates. De iſtis Euripides in Oreſte tragœdia. ſed aliud eſt parcæ clotho lacheſis atropos: de quibus cebetes thebanus in pictura uitæ οὗτοι ἔχουσι τινὰ ἐν τῷ χειρὶ καὶ τῇ ἑτέρᾳ ὡς πρὸ δεικνύντι ἄλλος ἄλλο μυκλεῖται πρὸς τὰ δὲ τίς θὶς παρίοιμι τί δεῖ αὐτοὺς αὖ ἄλλους αὖθις λέγειν ἐς τὸν βίον καὶ δεικνύειν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν ἑαυτοῖς μάλιστα ἐν τῷ βίῳ.

Furioſus.dr a quo furor nunq recedit.

Furo.is.inſaniui.ira exagitor. Apul. Furit enſeq cor ripit: ferꝝ in eũ ꝓceps nil tale timẽtẽ aggreditur. Qñq Furere ẽ inſanire. Ci.li.i.of. Veriũ & ca lidũ factũ Solonis q quo tutior uita eius eſſet & plus aliquanto reip. p̃deſſet furere ſe ſimulauit.

Furo.as.cũ furore cõcito. Hor.li.car. Quæ ſolet ma tres furiare equæ.

Futiatus.q ex cauſa furit. Virg. Nõ tulit hanc mẽ/tem furiata mẽte corebus.

Furibundus q uehemẽter furit. Sal. Tũ ille furibun dus qñ qdẽ circũuẽtus ingẽtes ager incẽdiũ meum ruina extinguam.

Furnus.a furuo.i.nigro colore ꝑpter fuligiũ uel p pter obſcuritatẽ quaꝝ ius hẽt ut ingẽt porphirio. Locus in quo panis coquit. Differꝙ a clybano ꝙ clybanus mobilis eſt: et quaſi paruus furuus: teſtuq aliqñ tegit: ſed fere e metallo fit. Interduꝝ etiam ex lapide cõſtat: nõ tam pani q̃ aliis dapi/bus coquẽdis ſeruiẽs. Furnus uero ex Cæmẽto & calce cõſtat: magnuſq & ĩmobilis ẽ. Ply. Corti/ces quoq decuſſi lini clybanis & furnis præbent uſum. Os furni p̃furniũ dicit.

Furnaceus.a.um.qđ ad furnũ pertinet. Idẽ. Nam furnaceis panibus binas adiiciũt libras.

Furnaria abſolute dr.ſicut Cœnacularia: & Sagaria Dr ãr qs furnariã exercere q ex furno paniſq co etura q̃ſtũ facit: uel q furnos locat cõductoribus Sue.de Vitel. Cuius filius ſectionibus & futuris uberius cõpẽdiũ nactus ex muliere uulgari anno chi cuiuſdã furnariã exercẽtis filia eqitẽ roma ge/

Furnariæ mſres uulgo dr furno opantes. nuerit.

Fuſcina.pe.cot.telũ tridẽs ſiue triſulcũ piſcatoruꝝ: ꝙ fundo natantia capiat inſigne neptũni erat: ut apud Priapeiam. Neptũni fuſcina telũ hoc etiam Rætiarii in gladiatorii ludis utebant. Iuue. Vice

rat hoc mõſtrũ manicati fuſcina gracchi.

Fuſcinula diminutiuũ parua fuſcina. Hiero.li.l.g. Hẽbat fuſcinulam tridẽtẽ in manu & mittebat eã in ſebeẽ & qđ leuabat fuſcinula ſibi tollebat.

Fuſcus.a.um color ſubniger.i.nõ plene niger. qualis ẽ Indoꝝ meridionaliũ & æthiopũ color.

Fuſile.pe.cor.qđ fundi poteſt:ſeu qđ fuſum eſt:ut qđ pnuꝫ ẽ ad fundẽdũ. Gel. Qui ſunt lenes & fuſiles & ſportuni locutores.

Fuſorius.a.um. qđ ad fuſionẽ hoc eſt liquefactionem pertinet. ſeu qđ funditur. aut fundi poteſt: ut opus fuſorium. Hiero.in exo. Formauit opere fuſorio:& fecit ex eis uitulum conflatilẽ. Fuſoriũ nas in quo metalla liquefiunt. Et ars fuſoria ars fundẽdi miſcẽdi tranſmutandiq; metalla.

Fuſores qui fundit.i.liquefaciunt.

Fuſus.a.um.pticipiũ a fundo.is. Fuſus.fuſi.inſtrumẽtũ qđ mulieres nẽdo digitis uoluũt:ut ẽ illud Et digiti eius apprehenderunt fuſum. Fuſiꝫ aduerbium ſignificat ſparſim.

Fuſtigo.as.pe.p.fuſte ſtimulo.

Futo.as.redarguo a quo Cõfuto & Refuto. Vide dictione Refuto. Cato. Futauit uſus eſt pro ſæpius fuit.

Futio.futis. effluoꝛa quo componitur Effutioꝛ de quo alibi.

Futile penultima producta qđ facile fundit. Vnde nas futileꝛ qđ erat latiſſimi oris ex altera parte arctum qđ ſtatim poſitum effundebaꝛ. Vtebantur eo ſacrificiis deæ ueſtæ:qa aqua ad ſacra hauſta in terra non ponitur. Q. đ ſi fiat piaculum eſt Vnde excogitatum uas eſt qđ ſtare non poſſet: ſed poſitum ſtatim effunderetur. A quo Futiles dicti ſunt qui continere tacenda non poſſunt ſed ea effundunt. Apul. Leuis homo & futilis ac rimarum plenus.

Futuo.futuis.futui.fututum.obſcænum uerbũ.qđ a futio deduci uidetur. Cum nihil aliud ſit futuere q̃ ſemen effundere.

Littera muta est. quæ in uerborum præsentis mutatur in.ct.ut legot lectus. Agor.actq Aliquãdo in.s.ut ipargo.sparsi.mergo.mersi.Aliquando in.x.ut rego rexi. pingo pinxi Apud græcos.i. qđ illi per.c.scribunt. quandoq nos per g.scribimus.ut κύκνος nos cygnus.illi κίβιος nos Gobius uel gobio.

Gaba.per simplex.b.teste Iosepho.li.v.antiq tatuz iudaicaz: Galileæ oppidũ est.

Gabba.per duplex.bb.Syriæ urbs est.

Gabaon.olim metropolis & regalis ciuitas Enchonim:& nunc ut refert hieronymus ostenditur uilla eodem nomine in quarto miliario Betelis contra occidentalem plagam iuxta rhamai ubi Salomon oblatis uictimis diuinum meruit oraculuz.

Gabanitæ.penultima producta.sunt populi in Gabaon habitantes.

Gabatæ.penultima correpta.uasa concaua eduliis pulmentariisq aptissima.Mar. Transcurrunt gabatæ:uolantq lances.Et alibi. Sic implet gabatas paropsidesq.

Gabalus.penultima producta.apud ueteres crux siue patibulum dicebatur. Varro Nos barbari q̃ noxios absoluitis.

Gabalum.penultima cõmuni oppidum Auernorũ in gallia aquitana narbouensi terræ proximum. Hiuc Gabalici populi apud quos olim fiebat optimus caseus.

Gabii.oꝝ.Volscorum urbs fuit.lxx. millibus passuum ab urbe distans.a Galacto & Bio fratribus siculiscõdita:sicut scribit Solinus. ubi latomiæ pluscq reliqui lapides romæ suppeditantes. Hinc Gabini dicti sunt homines Gabiis habitantes.

Gabinus penultima producta.roga quæ sicut docet Seruius sic in tergum reiecta est:ut una eius lacinia a tergo reuocata hominez cingat.Quo uestimenti genere utebatur consul bella indicturus.

Gabriel.hebraice. latine fortitudo dei dñ.

Gaderes.ciuitas Syriæ non longe ab Ascalone.Ex qua Theodorus rhetoricæ præceptor. qui Strabonis ætate floruit Gadareus dictus est.

Gaddes.duæ insulæ sunt.& utrãq tam singulari numero Gaddẽ. q̃ plurali Gaddes appellamus. & sunt in fine bethicæ prouinciæ:& in extremo nostri orbis uersus occidentẽ ubi Europa ab africa dirimitur.Vocabulum pœnum est qđ septum indicatteo q̃ in moiem sepis circunderut. Gaudis maior insula quam alii Erythream quoniam tyrii ab origine eorum orti ab Erythreo mari serebantur.Alii a phro distam quidam Iunonis Insulam uocauere.Distat a Calpe septingentorum quinquaginta stad.interuallo.parua quidem insula sed uirorum dignitate excellens in qua eq̃ stris ordinis gaditanos quingentos in uno censu numeratos aliquando fuisse compertum est in uno atq perexiguo oppido qđ Gaddium uocabatur.In hac insula Geryones habitauerunt.Gadis minor insula habet oppidum ciuium romanorum qđ Iulia appellatur.In Gadeo erat templũ Herculis honoratum in quo quidam colũnas illas esse existimant quæ Herculis colũnæ nuncupantur.Sunt autem ex ære cubitorum octo.Inde Gadditanus.a.um.penul.prod.ut mare gadditanũ.Et gadditanæ puellæ dicũtur libidinosæ procaces.Mar. Tam tremulum crissat tam blandum prurit ut ipsum Masturbatorem faceret hyppolitum.Gadditani oriũdi sunt a Tyriis.Vnde Luc. Tyriisq a gaddibus hospes.

Gaddir.neutri.gẽris urbs opulenta in gaddibus.de qua Prisc.li.v.ait.Vt alii tradiderunt Tartessum hispaniæ ciuitatem quam nunc tyrii mutato nomine Gaddir habẽt.Rufus Festus in discriptione orbis Gaddir prima fretum solida superminet arce attollitq caput geminis inserta columnis. Hæc continuissa prius fuerat sub nomine prisco. Tartessumq de hinc tyrii dixere coloni:Barbara quinetiam gaddes hanc lingua frequentat.Pœnui quippe locum gaddir uocat undiq septum. Suidas. γάδειρα πόλις καθ' ἑσπέραν ἐπὶ στόμα μάλιστα τοῦ ἐκτὸς πόντου κειμένη πλησίον στηλῶν τῶν Ἡρακλείων ἀπέχουσα ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων λαβοῦσα τὴν ἐπωνυμίαν

Gætulia pars aphricæ quæ proximos habet garamantas.Inde Gætulus penul.produ.Virg.li.iiii. Destruat ut captam ducat gætulus hiarbas. Iuuenal. cum gætula ducem portaret bæua luscuz.Ouid. Quiq dubitas uinctam gætulo tradere hiarbæ. Gætuli aphricæ populi sunt aphricam initio libyes habuerunt deinde aphri postea gætuli.postremo Numidæ.

Gagates nomen fluuii in sicilia:& nomen lapidis pcios in eo primum reperti:quãuis etiam in Anglia abundet.Hic lapis quanuis rudis & rusticus uideatur diuini tamen nescio quid in sehabet. Ignem enim alit in laticibus quem solo oleo liceat exringui.Si quis autem aquam & eius lapidis frustula biberit:si carnis senserit maculas extẽplo emiugit neq cohibere urinaz potest.At si uirgo nõ cogit meiere.

Galaadi mons est ia quo ciuitas in eo cõdita sorte ea est uocabulum:quam & accepit de Amorreorũ manu Galaad filius Machir filii Manassæ.

Galactopotæ.penul.produ.lac potantes.Columel. libro octauo.Quibusdam nationibus frumẽti expertibus uictum cõmodat ex quo nomadum getarumq plurimi γαλακτοπῶται dicuntur.

Galba uermiculus mitæ exilitatis : qui nascitur in æsculis a quo qui primus Sulpitiorum cognomẽ

galbæ tulit ab exilitate ita uocitatus ē: q̄ alii e cō trario: q̄ præpinguis fuerit nominatum scribunt Talem enim Galli uocant Galbam. Alii quod oppidum hispaniæ frustra diu oppugnatum illa tis demum galbano facibus succēderit. Nonnulli q̄ in diuturna nalitudine galbeo. hoc est remedii laua inuolutis uteretur.

Galanthis.idis.mustella:a qua piscis quidam di/ ctus est.hæc & Gale dicitur:& Galeus.

Galbanus.penultima correpta. fœminini generis. & Galbanum neutri.succus est siue lachryma cu/ iusdam herbæ similis ferulæ quæ in ipso fruti/ ce iu æstate prorumpit:& multis est apta medi/ caminibus. Græci χαλβανον dicunt.per ch. nostri nero ch.in.g.cōuertunt. Hironymus in ec clesiastico.Et quasi Styrax & galbanus & ungu la & gutta.Luc.li.ix.Hic ebulum stridet: peregri naq̄ galbana sudant galbanum in Syria gigni te stis est Plynius libro duodecimo. Q̄d sincærū si uratur fugat nidore serpentes.Est etiaꝫ hoc no mine genus uestimenti delicatorum a colore albo ac sublucido q̄d nullos habet pilos. Iuue.Cæru lea inductus scutulata & galbana rasa.Inde Gal/ banatus nomen simile participio formauit.Mar. q̄d est Galbano indutus.Accipiturq̄ p homine molli & effœminato.

Galbinus.a.um.penultima producta.mollis & la/ scinus.Mar.Galbinos habet mores. Tunica quo q̄ galbina a colore dicta est. Flauius Vopiscus i Aureliano.Inter hæc fuit tetricus chlamyde coc/ cea tunica galbina.

Galbuli.pilæ cupressi. Var.libro primo de re rusti. Quædam ad oriendum sunt usq̄ adeo parua ut sint obscura ut cupressi.Non eniꝫ galbuli qui na scuntur.idest tam q̄ pilæ paruæ corticiæ id semē sed his intus primigenia semina dedit natura.

Galbeum ornamenti muliebris genus. Galbaneus mali odoris.

Gale:mustella. Aristoteles libro de animalib9.Ga le quotiens dimicatura cum serpente est.Ply.Mu stellæ cum anguibus uisæ sunt pugnare quotiens uictæ sunt rutæ folium morsu apprehendentes.

Galeus piscis qui a nostris etiam mustella dicitur. Plynius. Pastinacam piscez uenenatum persequi tur Galeus.

Galea.cassis.a Galero.quo multi ueteres usi sunt. a qua galeati dicuntur qui galeis armati sunt.

Galeola cum accentu in antepe.uas sinuosum a ga leæ similitudine dictum.

Galeotæ nō modo stelliones appellantur: sed & na tes quidam in sicilia & Attica a Galeote apolli nis filio q̄ frater Telmessi eius traditur qui Tel/ messum urbem in Caria cōdiderit oraculo ex Do done accepto.Vnde Aelianus scribit Dionysiuꝫ tyrānum galeotas solitū consulere in Sicilia.

Galerus.& galerum.penultima producta pileus ro tundus q̄ in modum galeæ esset factus ut inquit Var.Sta.Et temperat astra galero. Accipitur in/ terdum pro coma aliena quam ad galeri effigiem formata capiti ita aptare solemus ut iternosci nō queat. Hoc apud Sue.in cali.capillamentum no minatur.Huius diminutiuū ē galericulus.

Gelerita.penultima producta auis quæ nunc alau/ da dicitur a galeri similitudine.Varro Galericum appellat q̄a plumā elatam in capite habet.

Galesus.penultima producta.fluuius iuxta Taren tum.Virg.li.v.Qui niger humectat fluentia cul ta galesus.

Gallus Cybelis sacerdos.a Gallo phrygiæ fluuio cuius aquam qui gustassent reddebantur insani. Et galbus Gallinaceus auis nocturnus nigil quē excitandis in opera mortalibus:rūpendoq̄ som/ no genuisse prouidentia diuina uidetur.Est & no men gentis:& nomen uiri proprium & fortunaꝫ corporis significat ut inquit Quintil.i.castrataꝫ Nam tales erant galli sacerdotes Cybeles.de qui bus Augu.libro septimo ci.dei refert.q̄ ideo ab/ sciffi matri deaꝫ seruirent:ut significaretur eos q̄ semine indigeant terram sequi oportere quæ ma ter deum nominatur.

Gallus.a.um.q̄ ex gallia est.Vnde galli dicti sunt qui ex gallia originem habent.

Gallia.regio Europæ a candore populi dicta.Gala enim lac latine dicitur.Nam montes & rigor cæ li ab ea parte solis ardorem excludunt:ut non co rum corpora colorentur.quæ triplex est tonsa.s. sine togata.Comata & bracata.Gallia togata di/ citur Cisalpina:ut Ply.libro iii.scribit.Mar. Gal lia romanæ nomine dicta togæ.Comata cogno/ minatur omnis transalpina gallia: quam in tria populorum genera historici diuisenunt Belgicā. Celticam:& Aquitanicam quæ remonica ante dicta est.Nam a scalde ad sequanā Belgica. Ab eo ad garnmnam celtica:eademq̄ lugdunēsis.In de ad pyrenei montis excursum.Aquitania.Au/ gustus quadrifariam diuisit addita Lugdunensi pronincia. Ammianus in multiiugas prouincias diuisit ut pote qui primam & secūdaꝫ lugdunē/ sem:& primam & secundam Aquitanicaꝫ faciat Gallos celtas nomine regis dictos:& ab eius ma tris uocabulo Galatas sermo græc9 appellat.Nar bonensis uero prouincia appellatur pars galliaꝫ Bracata autem dicta est a genere uestium. A gal lia fit gallus.a.um.de qno ante.

Gallicus.a.um.penultima correpta quod ex gallia est:ut arma gallica.

Gallicanus.a.um.idem q̄d gallicus:ut gallicanæ uestes.

Gallius.a.um.sicut gallicus & gallicanus.Sal.lib. iiii.histo. Duæ galliæ mulieres conuentum uiri/ tes ad menstrua soluenda montem ascendunt.

Gallograecia.Galatia dicta est.a qna Gallograeci. Nam cum galli multitudine abundantes relicto natali solo italiam inundassent græciam impleue runt Macedoniam occuparunt:in asiam transie/ runt duce Leonorio qui Gallograeciam misto ex

gallis græciſq; uocabulo cognominauerunt.

Gallicia regio hiſpaniæ quæ ut Iuſti. refert a Tencro Thelamonis filio.

Galatia. græce γαλατία per ſimplex. l. regio minoris aſiæ. Hæc ab oriente. Cappadociam & halym fluuiū ab occidente bithynniam & aſiam a meridie pamphiliam a ſeptentrione pontum Euxinium. quam olim Galli ex europa uenientes habitarunt: & gallogræcia dicta eſt.

Galatæ. penultima correpta. Populi qui galatiam habitãt:. Hi primo gomoritæ dicti ſunt a Gomer Iapheth filio ut Iolephus libro primo refert i & fratre Aiacis qui ad ea loca ueniens ibi ſedes poſuit. nuncupata eſt.

Gallina auis nota. a quo nomine deducuntur hæc adiectiua.

Gallinaceus. a. um. qđ ex gallinis eſt: ut pullus gallinaceus. Varro Gallinaceis enim pullis bis deni dies opus ſunt pauoninis ter noueni.

Gallinaceus ſubſtantiuum ipſe gallus. Poſcẽninus niger ob unius gallinacei direptionem decez cõmanipulares qui raptum ab imo comederant: ſecuri percuti iuſſit. Sic. Gallinacia. gallina. Varro Si qua gallinis pauoniua ſubtricies cum iam decem dies fouere cœpit gallinacia tamẽ deniq; ſubiecere ut una exeludant.

Gallinarius & gallinaria qui & quæ gallinas curat Ply. libro decimo. Traditur quædam ars gallinarii cuiuſdam dicentis quid ex quaq; eſſet. Var. Inter duas hoſtiaz ſit qua gallinarius curator earum ire poſſit.

Gallinaria inſula eſt in mari thuſco ſecundaz Italiã contra montes liguſticos: uiuitmillium Albumi gauiũ. Alijs ab his uillaticis luctis a nautis ibi feris factis inuſitatis ut inqt Var. li. iii. de re ruſ. a gallinis ruſticis appellata. Eſt & ſylua gallinaria Cumis uicina: de qua Ciceroad Pætum. Q. Ceparius obulam mihi fuit in ſylua gallinaria. De hac Stra. item ſcribit. Hoc quoq; in ſinu fruticoſis uirgultis frequẽs & arboribus ſylua ẽ multis porrecta ſtadiis aquarum indiga.

Gallinariuz. locus in quo morantur gallinæ. Col. libro nono. Gallinaria conſtitui debent parte uillæ quæ hibernum ſpectat orientem.

Galliciuium: pars noctis appellata eſt qua galli cãtant: quæ eſt quarta caſtrenſis uigilia.

Gallo. as. inſanio. Varro. Et deam gallantes uario retinebant ſtudio.

Gallulo. as. penultima correpta. pubeo. a quo gallulaſco. pubeſco. q; pubeſcentes uocem grandioreż ad galli gallinacei ſimilitudinem faciant. Neuio Cuius uox gallulaſcit.

Galla fructus quercuum. Græci quoq; gallam lae nominant. Vnde & galli ſecundum aliquos dicti ſunt quaſi lactei. Gallam bibere ac rugas conducere uentri quaſi ait Lucil. parſimonia eſſe ntẽ dumi neq; gulæ indulgendũ: uẽtrẽq; coarctãdũ.

Galiaici: ſiue galleci: hiſpaniæ populi ſunt gallis finitimi. Mar. Né quæ gallaico linum ſauro.

Galilæa. penultima producta. nomen duaz regionum: ex quibus una galilæa gentium nocatur uicina tyriorum finibus ubi & Solomon uigintici uitates donauit Hyram regi tyri ẽ ſorte tribus neptalim. Altera galilæa dicitur erga Tyberiadem & ſtagnum geneſareth ẽ tribu Zabulon. Galilæa teſte Plynio Syriæ arabiæ atq; ægypto contingitur. Terra ferax.

Galenus. penultima producta. nomen medici excellentiſſimi ex pergamo aſiæ urbe qui nuigo Gallienus dici ſolet barbare & inepte: naż ἐλληνιϛὶ γαλανὸς λέγεται ἀπὸ τοῦ γαλακτος ὡς ἐγὼ οἶωμαι τουτέϛι λευκότατος. Quo nomine etiaz dictus eſt imperator romanꝰ.

Gallũbri populi q nũc Romandioli uocant.

Gamma græce: latine littera γ quæ apud nos ſignificat. g.

Gamale. penultima correpta urbs in iudæa. Ioſephus. Syriæ habitatio quædã fuit Gamale. Sue. in Tito Gamales appellat. Tarichiam inquit & Gamależ urbes ualidiſſimas iudææ in poteſtateż redegit.

Gammarus. penultima correp. aquaticum animal ſimile Cancri: uel ut quidam putant ipſe Cancer cui bina brachia denticulatis forcipibus ad caput porriguntur concoctus fit rubeus. Mar. Concoloc in noſtra gammare lance rubes.

Gamos græce: latine nuptiæ. Hinc compoſita fiũt Agamus: monogamus bigamus: digamus: trigamus: quadrigamus: octogamus. Hiero. contra Ioui. Non damno digamos: imo nec trigamos & ſi dici poteſt octogamos.

Gamphaſantes. populi in lybia ſine ullis ueſtibus uiuentes: qui ſicuti ſcribit Pompo. a phis abſtinent: cuz nec tela iacere aut uitare noſcãt. Ideoq; obuios fugiunt.

Ganea. æ. & Gancum. Lupanar meretricum: gulloſorum diuerſorium & popina q. ſ. ſit in terra nõ ut cœnacula ſuperius. Eſt enim locus abditus & uelut ſubterraneus uinolentiæ & libidini aptus. Ter. in adel. Vbi ego illum quæram? Credo abductum in Ganeum. Col. in proio. Mox deinde ut apti ueniamus ad ganeas quotidianam laconicis cruditateż excoquimus. Ply. tamen uidetur ſanuere popinas eſſe in quibus unctoria edulia conficiebantur & p ipſa ingluuie cibariiſq;. Aut enim de porco libro octauo. Neq; alio ex animali numeroſior materia ganeæ.

Ganeones. Eluones qui ganea frequentant. Iuue. Sed laudem ſiliquas occultis ganeo pultes.

Ganges. is. & gangetis. Indiæ fluuius maximus. Alio nomine Phyſon a græcis dictus ſi de paradiſo exiens: quem alii incertis fontibus ut nilum ri gauteq; uicina eodem modo ferũt. Alii in Scythicis naſci ipſamq; idiam ſecare dixerunt fluereq; in eum. xxx. amnes. Minima gangis latitudo per octo millia paſſuuz. maxima pe. xx. pater

Altitudo ubi uadosissimus est mensuram centum pedum implet. Dictus Ganges a Gange æthiopum rege ut ait Suidas. Ouidi. libro quarto me. Decolor extremo qua cingitur india gange. Hic Gangeticus. a. um. Columella libro nono. Iam nunc gangeticas & egyptias auis temulenter eructant. Arrianus lib. v. de gestis Alexandri mag. Ὡς δὲ ἐξ ἐλα ὁ ἀλέξανδρος ἀφίκετο πάλιν μεγάλῳ ἐς ὕδατι μεγάλῳ τῷ μεγίστῳ τῷ μεταξὺ ἐν δυσὶ ποταμοῖν ἐς ὑδάτοιν ἐς ἐκεῖ ὁπόσος ραλλὸς ὁρᾷ ἀλέξανδρον.

Gange. es. est urbs Indiæ regia.

Gangaridæ ut inqt Curtius populi inter assyrios & Indos iuxta gangem qui nouem hostiis effluit.

Gangrena. cum æ. diph. Caro est emortua ex ulcere uel inflammatione ac rubore. Subalbescit autem primo. demum atra fit sensu amisso in prominentibus membris. i. inter ungues & alas & inguina Et in senibus fere atq; his quorum corpus mali habitus est. Lucil. li. i. saty. Serpere uti gangræna malo.

Gangilion: siue ganglion genus morbi i capite cuius humor qnidaz includitur. De quo Columel. lib. vii. Est & ganglion ut docet Paulus nerui alicuius uel exitus: uel ex lassitudine contortio. Multis qnidem omnino partibus corporis sed præcipue mollibus: ut in extremitate manuuz atq; pedibus.

Gannio. is. nui. uel gannii. itum. Gannire ꝓprie canes dicuntur cum murmure: uel quasi plorando conqri uidetur. Inde gannitio & gānitus. Lucre. Longe allo pacto gannitu uocis adulant. & cum deserti baubant in ædibus aut cum plorantis fuvgiũt summisso corpore plagas. Inde ad homines translatũ. Ter. in adel. Quid ille gannit qd' uult. Huius compositum est Ogānio de quo infra.

Garamantes populi libyæ psyllis finitimi a Garamante Apollini filio cognominati qui ibi garāma oppidum ex suo nomine condidit. A quo garamātius. a. um. & Garamātis. idis. Fuit & alius Garamantes rex cuius filiam Garamantida Iupiter apud bragadaz fluuiuz compressit & ex ea genuit Hiarbam.

Garganus. penultima prod. mons in apulia. Luc. libro quinto. Apulus adriacas exit garganus in undas.

Gargara penultima correpta mutationem litteræ a κάρα κάρας. i. caput capitis. i. altitudinis altitudo καρῆναρα capita. Vnus ẽ ex collibꝰ mõtis Idæ. Est & oppidum huius nominis positum in imis radicibus idæ montis. Et de fluuentibus inde humoribus Gargara irrigantur et fiuntq; feracissima. Apud hanc ciuitatem tanta erat frugum copia: ut qui magnum cuiusque rei numerum uellet exprimere pro multitudne i mmensa nominaret. Vndet Ouid. Gargara qnot segetes quot habet methynna racemos. Dicit & gargarus numero singulari. Stra. libro duodecimo. Gargarus in superioribus Idæ partibus locus ostenditur: a quo Gargara dicunt Aeolica ciuitas. græci γαργαρον neutro genere dicunt. Sunt & Gargara in Mysia Sñt q Gargarus dici uelit ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν τὰς ῥῖνας. i. ab emittendis fontibus. Ouid. Creberrima fontibus ida.

Gargarisso. as. sicut sonat. Plynius libro. xx. Sedat anginas cum melle ac hysopo ex aceto gargarissatum. Apud græcos γαργαρίζω. Fit autem Gargarizatio in summo gutture. Et Gargarizare sæpe ad gurgulionem. i. guttur reuocare. Et duplici modo constituitur. Nam res qua sæpe guttur alluitur in nominatiuo plærumq; i ablatiuo ponit Plynius libro. xx. Voci fuecus sub certamine utilis: & qui gargarizatur una tumente adiectamenta. Cor. li. iiii. In uetusto capitis dolore communia sunt sternutamenta excitare inferi ora uehementer refricare gargarizare his quæ saliuam mouent.

Garrio. is. garrii. uel garrii. itum incepte loquor. Cicero libro secundo de ora. Nam & sæculis multis ante gymnasia inuenta sunt q̃ in his phi garrire cœperunt.

Gariophylum flos garofolus nomẽ nec græce nec latine habet.

Garruli penultima correpta ꝓprie dicuntur ut inquit Aug. qui uulgo uerbosi appellantur accedẽte lætitia nec ualentes nec uolentes tacere. Et garrulæ dicuntur aues canoræ & hilares. Virgi. Garrula quem tignis nidum suspendit hirundo. Gartulus etiam dicitur Cordatus. Varro. In hac ciuitate tum regnabat Dionysius homo garrulus & acer.

Garritido. as. pẽ. cot. Idez qd Garrio. Var. Quidnam garriditatis dicẽtes o fortuna.

Garũ apud Col. li quamen est ex pisce factũ.

Garumna: fluuius per tribus amplificatis amnibus per bituriges & santones gallicam utramq; gentem effluit. Est enim in gallia narbonensi terminans aquitanos. Distat a Narbone stad. octingẽtis. Delabitur ex pyreneo & in oceanuz excurrit.

Gaster. seu Gasterium. gñs uasis cuius formam alii aliter accipiunt.

Gastrimargia. penultima ꝓducta nimia ingluuies ut apd' Aristotelẽ meth. Gastrimargus gulosus.

Gaudium est affectio animi alicuius præsentis boni opinione cõcepta. Cuius diminutiuum ẽ Gaudiolum: & compositum gaudiloquus penul. cor. qui cum gaudio loquitur. ut apud Plau. Dictum Gaudium quasi Gauium. Græci enim χαρὸν lætum dicunt.

Gaudeo. es. gauisus i gaudium habeo de bono proprio: quandoq; etiaz de bono alterius: sed intrinsecus. Lætari uero extrinsecus. Constituitq; Gaudeo diuersis modis. Nam quandoq; sine appositoriut Gaude & Lætare. Quandoq; cum datiuo. Cicero. Mihi gaudeo: tibi gratulor. Quandoque cum ablatiuo. Virg. Numero deus impare gau-

det. Quandoq; cum ablatiuo mediante in. Ci. Lẽtulo. In molestia gaudeo. Quandoq; mediãte de. Hiero. ad Helio. Gaudebo de ascensu: sed timebo de lapsu. Aliquando Gaudere est uaide seu cum delectatione qđ uulgo dici solet Godere: & constituitur cum accusatiuo. Hiero. in prolo Iob. Beatum Iob qui adhuc apud latinos iacebat in stercore & uermibus scatebat errorum integrum immaculatumq; gaudete. i. cum gaudio pergustate. Ter. in adel. Hunc scio mea solide solum gauisurum gaudia. i. pergustaturum. Ci. Pæto. In theatrum Curionis. Hortensius introiit puto ut suum gaudiũ gauderemus. Aug. li. viii. conf. impersonale iter usus ẽ tãtusauctor. Q. ñ inqt cũ mĩus gaudetur & in singulis uberius gaudium est: quia fit uesaciunt se & flammantur in alterutro. Et alibi. Multũ iter se hæc duo gaudia differũt: suntq; omnino contraria. Quando gaudetur in sæculo non gaudetur in domino. Huius uerbi composita sũt Congaudeo qđ simul gaudeo. Ambro. Congaudete mecum & cõgratulamini. Adgaudeo. Lact. libro quarto. Ego eram cui ad gaudebat. Hoc est quasi applaudebat.

Gaudere insinu. puerbialis locutio quam & poetæ usurpant. Q. đ significat secum & cum suis lætari. Ci. li. iii. tus. Quoniã plausibilia nõ hæc sũt: ut in sinu gaudeant gloriose loqui desinant. Tibul. Qui sapit in tacito gaudeat ille sinu. Proper. In tacito cohibe gaudia clausa sinu.

Gauleon teste Solino libyæ obiacens in qua serpẽs neq; nascitur neque inuectus uiuit: paliusq; eius quocunq; gentium iactus angues & scorpiones perimit.

Gaulus. nauis gñs parui & rotũdi.

Gaurus mons Campaniæ.

Gausape. penultima correpta militare stramentum utrinq; uillos habens: uel una tantus e parte: qđ pro lecto in castris sternebatur. Ply. libro octauo Antiquis torus e stramento erat qualis nunc in castris gausape. Nunc ponitur pro pãno quo mẽsa sternitur. Declinatur autẽ hoc Gausape. Antiquissimi hic Gausapes & hæc Gausapa i & hoc Gausapum. Vnde in plurali Gausapa. Persius. Iã chlamydes picti iam lutea gausapa captas. Catius ad Mecœnatem. Gausapo purpureo saltatur. In de Gausapina.

Gausapina. penultima correpta genus uestis. Mar. Mense uel augusto sumere gausapinas.

Gaza dictio persica: & numero singulari significat omne qđ possidemus. Pompo. mela. Gazam persæ ærarium uocant. Curtius. Igitur quasi parum munimentis oppidi fidens ante solis ortum pecuniam regiam gazam persæ uocant: cum sciosissimis rerum efferri iubet simulans fugam. Inde nomen est gazæ ciuitati eo q. Cambyses illuc belli & opes & pecuniam intulerat. Hæc est Euchorus ciuitas i qua habitauere cappadoces pristinis cultoribus interfectis. Apud ueteres terminus erat canaan corũ iuxta ægyptum: ceciditq; in sortem tribus Iudæ. & est usq; hodie insignis ciuitas palestinæ ut scribit Hiero. A qua Gazeus. a. um. qđ est ex Gaza urbe. Et Gazeticus. gazetica. um. Gaza urbe persica. ubi nobilissima uina: uel ut Pompo. ait. mella. Sidonius ad Faustum. Vina mihi non sunt gazetica chia falerna. Suidas γαῖζα γάζῃ βασιλικὸς λέξις μᾶλλον καὶ ὁ λιςἀλλὰ ἐςὶ Φοινίκης ὁ πολίτης γαῖος.

Gazophylacium. cum. c. nomen compositum ex dictione persica & græca Φυλάττω καὶ Φυλακὴ λέγεται qđ ẽ custodio: quasi locus ille dicatur esse in quo opes recunduntur. Augu. in ps. Gazophylacium arca ubi colligebantur ea quæ ad indigentiam seruorum dei mittebantur. Ambro. ad Studium. Quid est Gazophylacium? Collatio fidelium: sumptus pauperũ requies egenorum iuxta qđ sedens christus ut habes secundum Lucam duo æra mulctis uiduæ diuitũ muneribus censuit ꝓferenda. Significat & capsam q̃ res ꝓciosiores & secretæ in primis scripturæ seruantur. Vnde scrinarii secretarii. quos etiam a secretis dicimus: ut scribas ab epistolis.

Gæomantia penultima producta diuinatio ex terra γαῖα καὶ μαντεία.

Gæometer & gæometra penultima correpta terræ mensurator. Græci γεωμέτρης μέτρον mẽsura. Gæometria terræ mensuratio dicitur. Et gæometria quidẽ scientia est mathematica sicut astrologia musica & arithemetica quæ in numeros ac formas diuisa est iquam oratori necessariam esse autumant eruditi.

Gæorgius nomen uiri proprium quo apud nos colonus significatur. Gæorgia agricultura Gæorgica quæ ad agrorum cultũ pertinent ἔργον opus. γαῖα terræ. Gæorgi populi scythici agros incolentes.

Gebalena regio in finibus eleutheropoleos.

Gebuseus. filius canaan. a quo Gebusei dicti sunt qui hierusalem habitauerunt.

Gebenna. mons qui hodie dicitur mons Genevræ. Luc. Caua pẽdẽtes rupe gebẽnas.

Gedaon. nomẽ ppriũ iudicis istius q occidit Oreb. zeb. zebee. & Salmana.

Gedrosia. regio maioris asiæ.

Geenna hoc nomen proprium inquit Hiero. a saluatore nostro ponitur. Quæramus quæ sit sermonis huius occasio. Erat idolum Bahal iuxta hierusalem ad radicem montis Mora in quibus Siloa fluuit. Sed notandum est q idolum producit penultimam contra consuetudinem ignari nulgi nam græce scribitur per ω mega & ει diphtongus in principio si quis autem corripiat idola dicta dei barbare loquitur & fatue pronunciat

Hæc uallis & parua campi planicies irrigua erat & nemorosa plenaq; deliciis & lucus in ea idolo consecratus. In tantam autem populus israel ue-

nerat dementia; ut deserta templa uicinia ibi hostias immolaret ut rigorem religionis deliciæ uincerent: filiosq; suos incenderent dæmonibus uel initiarent. Et appellabatur locus ipse Geënon. i. uallis filiorum eennon hoc regum uolumen & ρ alipomenon: & hieremias plenissime scribunt. Et cõminatur deus se locum ipsum impleturum cadaueribus mortuorum ut nequaq̃ tophet & baal sed uocetur polyandrum. i. tumulus mortuoꝝ Futura ergo supplicia & pœnæ perpetuæ quibus peccatores cruciandi sunt huius loci uocabulo denotantur. Duplicem autẽ esse geënã nimiũ ignis & frigoris in Iob plenissime legitur.

Gela. fluuius in sicilia a quo & gela urbs nomẽ habet. Virg. libro tertio. Immanisq; gela fluuii cognomine dicta. Syriua. Venit ab amne trahens nomen uenit & hesa. Suidas πόλις σικελίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλα οὗ ἐστι παράπλους ἡ πόλις ὁδὸν πλοῦς ὀνομάζουσι τὸ πολλὰ γὰρ τῶν ποταμῶν φασὶν εἶναι πόλα λέγεσθαι ἀπὸ τοῦ πόλου τοῦ ὕδατος καὶ ὑμάρου τὸ ἰσημερινὸν πλοῦς ἔστι πλοῦς

Gelasini. penultima pducta dentes anteriores quos ridendo ostendimus γελάω γελῶ· est rideo. Et gelasini lineæ quæ ridendo efficiuntur. Mar. Nec grata est facies cui gelasinus abest. Et gelasini dicuntur minimi qui gesticulatione facta populum oblectant. Vnde gelasinius ille plautinus. risionibus & salsis dictenis pplm plectat. Et dũ facit ut ab omnibus rideatur: irridetur. Vnde est plautini illud Caue ex Gelasinio fias catagelasinius hoc est deridiculus.

Geloi campi in sicilia apud Gelam fluuium. Virg. Campiq; geloi.

Geloni uel gelones: populi scithici interius habitãtes & agathyrsis primi. a Gelono herculis filio. Hi solebant se pungere. Virgi. Pictosq; gelonos. Luca. libro quarto. Massagetes quo fugit equo forteq; geloni. Hi nunc Getæ dicuntur siue Tartari qui Tartari corrupto uocabulo uocantur. Sãguinem equinum cum lacte mistum bibũt. Virg. Bisaltæ quo more solent: acerq; gelonus cum fugit in rhodopen atq; in diserta getarum & lac cõcretum cum sanguine potat equino.

Gelboe. montes alienigenarum in sexto lapide a Sintopoli: in quibus etiam est uicus grandis qui uocatur Gelbos.

Gelu proprie glacies. dictum ἀπο τοῦ λυείν hoc est a soluendo terram. Nam glacie prosciſſa terra resolui tur. Aliquando tamen ponitur ρ frigore. Vnde gelidum frigidum dicimus. Dicitur etiam hoc Gelum & hic Gelus. Lucr. libro quinto. Assiduosq; geli casus mortalibus affert. Et libro sexto. Demittit quasi sæpe gelum quod continet in se.

Gelicidium. ipsum Gelu. Columella. Vt prius conualescant radices frumentorum q̃ hibernis imbribus aut gelicidiis pruinisue infestent.

Gelo. as. Ply. libro decimoseptimo. Si protinus editis fructibus gelatio magna consecuta est etiam paucis diebus necat. Iuue. Pauidoq; gelantur pectore. Hinc componũtur Congelo & Regelo penultima correpta. Columela libro primo. Oleum q̃d minus prouenit si congelat fracescet.

Gelascere est in gelu astringi. Gellius. Vina raretter congelascunt.

Gelabile. q̃d gelu durari potest. Gellio. Cur fluuiorum & fontium aquæ gelu durentur mare omne congelabile sit?

Gelidus. gelida. gelidum. penultima correpta. frigidus. Hinc componuntur Prægelidus: & Egelido q̃d significat id q̃d non est calidum neq; frigidum. Nam e quandoq; priuationem denotat q̃uis Ser. pro ualde frigido exposuerit. Sue. de Augusto. Vrigebatur sæpius: sudabat ad flammam. deinde perfundebatur egelida aqua: uel sole multo tepefacta. Ouidius. Sed gelidum boream egelidumque notum. Vbi gelido egelidum oppositum.

Gelima. gelimæ. penultima correpta. fasciculus manibus genibus ligatus. Gelimarum uero multitudo meta dicitur.

Gemma: oculus uitis quem primo emittit. Virgil. Turgent in palmite gemmæ. Ad huius gemmæ similitudine gemma lapillus uocatur i quamuis generale nomẽ sit comprehendens proprie quæ cunq; nec oblonga nec perfotata. Augustinus in dialec. Similiter ornamentorum diuersos lapides compendiose uocauit gemmas. Huius diminutiuum est Gemmula. Bigemmis Trigemmia deriuatiua sunt de quibus alibi.

Gemmare est gemmas in arboribus emittere. Col. Cũ primũ uites incipiunt gemmare.

Gẽmascere. in gemmas effici. Plynius Atq; ut gẽmascere incipiẽt ligef calamus.

Gemmatus. gemmata. gemmatum. quod est gemmis ornatum.

Gemo. gemis. gemui. gemitum. Vnde Gemitus q̃ est pectoris cum præ angustia in sonum prorumpit. Vnde iumenta & inanimata cum nimis onusta sunt gemere dicuntur. Virgil. Gemit sub pondere cimba. Græcum tamen est γέμω .i. plenus sum forsan ab eo q̃d sequitur ut nidemua alteranati ab scriptoribus: sed in alia etiam significationeγεμίζω significat enim impleo imples. Quandoq; tamen Gemere ponitur pro flere. & quandoq; pro canere de iis soluꝫ auibus quæ flebilem cantum habentiur Turtur & columba. Virgilius. Nec gemere aena cessabit turtur ab ulmo. Hinc sit Ingemo. de quo infra. sed talia proficiscantur ab metaphoris quibusdam: quibus græci pleni sunt.

Gemursa. turberculum sub minimo pedis digitoq; gemere faciat eum qui id gerit inquit Festus. Ply

nius ob litteratum id & nomen & malum aie.
Gemini proprie dicuntur duo. Virgilius libro sexto
Sunt geminæ somni portæ. Nam si tres sunt ter
gemini dicuntur: si quattuor: quatergemini. Co
lumella libro quarto. Albanas equitiæ familiæ
trigeminorum mares. Quandoq; Gemini dicun
tur qui uno partu nascuntur etiaz si tres uel quat
tuor uel plures nascerentur. Quandoq; geminus
pro simili ponitur. Pacu. Par formido: gemina
confidentia. Et gemini cæleste signum qđ Ca
stor & Pollux constituunt. Varro libro secũdo de
re rus. geminos intelligit apollinem & herculem
De quibus Seneca. In magna tempestate appa
rent quasi stellæ cœlo insidentes adiuuantque se
tunc piclitantes existimant Pollucis & Castoris
numina. A Columella dicitur Geminum astrum
qđ xiiii. calendas. Iunii sol ingreditur. A Gemi
nus fit compositum Comgeminus qui cum ali
quo natus est. Augu. in ps. Phares congemino
suo fratre. Sed postea q̃ de constellatione gemi
norũ tetigimus dicemus totũ zodiacũ in 360 gra
dus dividi: eorumq; subdividi i xii signa: quæ ab
astronomis etiaz domus dicuntur. ẽ aries taurus ge
mini cancer leo virgo libra scorpius sagittarius ca
pricornus aquarius & pisces: quæ regiões cæloq;
hẽnt denominationẽ ab aliquo animali propter
proportionẽ & q̃dam cõuenientiaz aries ẽ domo
martis natus sub tali signo ascendẽte sunt inclinati
ad militiam & rixosi diuitesq; & de lanificio se
intromittentes: facit ẽt capillos crispos & i nego
ciis suis agiles: & expeditos loquor. n. q̃tuz de na
tura ẽ ipsius signi nam aliud esset secundũ situ &
aspectũ planetaz. Taurus aũt facit natos colũ gros
sum: & quia ẽ signũ uel domus veneris: ideo erit
natus mulieribus deditus: & agriculturæ. sed tar
dus in negocioz & reiz suaz expeditionc. Gemi
norum signum est mercurii natus sub tali ascen
dẽte erit dẽditus litteris & uiris illustribus uel pri
cipibus: & rotus affabilis i & semper cum societa
te alicuius: erit pulcher. Cancer facit natum longũ
corpus habentem: & brevibus cruribus i linguam
non satis expeditam: & qui aliquãdo in statu suo
angeatur aliquando uero deprimatur: modo an
te proficiet modo retrocedat & labro altrum ma
ius: erit tamen fortunæ cito mutabilis i & agilis i
rebus peragendis. Leo facit homini nato sub tali
signo crura retorta habente uel signatum in crure
& qui tardus sit ad prosperitatem habendam ta
men inclinabitur esse curialis & habebit amicicia
dñorum: erit iustus pius & habebit nobilem ani
mum: sed invidi eum semper agitabunt. Virgo fa
cit hominem sterilem qui nascetur oriente tali si
gno: erit tamen pulcher: & humanus: & doctus:
& qui amicicias habebit principum. Libra fa
cit natum iustum & humanum: & qui a prodito
ribus patietur multa pericula. Scorpius signũ mar
tis: qui habuerit tale ascendens erit proditor: nisi
alicuiq; planetaz uel iouis uel veneris benignita
te minuatur talis malicia: uel faciet homines i in
dicio damnari: sed si mars fuerit in eo signo asce
dente dabit divitias multas: uel hæreditatez: uel
militiam: uel accusator erit. Sagittarius facit na
tum pugnacem humanum tenuem: & affabilem:
& qui equis delectetur. Capricornus facit natum
sub tali signo esse doctum. Quis non miraretur?
præsertim in mathematicis facit etiam effœmina
tum. Aquarius uero facit natum benignũ: & cle
mentem. Piscium signum facit natum mercatorẽ
per mariaz uel terram liquidamz olei uel vini & ta
lium rerum: & qui linguam expeditam non habe
at: sed balbus sit. Sed unum admonemus ut quili
bet habitet urbes ædificatas sub suo ascendente:
ut dines sit: & plurimũ gratus: quicunq; enim si
gnum oppositũ habuerunt: idest urbem ædifica
tam sub signo oppositõ: semper anxius erit: pau
per: odio omnibus: & infortunatus: ideo prover
bium est vulgarium: qui mutat locum mutat for
tunam: quoniaz quandoq; nadit ad loca sui asce
dẽtis tibi bene agit & pspaꝛ. Home. ãt hymnus
κάλλιμον ἀρχὰν ἀείσω μοῦσα λίγεια
Ἰωπατείδας ἄξιος ὁλυμπίαν ἐξερέσθαι
ἐκ δὲ τοῦ πομφὸς πάτηνε λιλαίνετο
μητέρα νηλειφὴς ἐρεθίσαι.
Gemellus diminutivum. Virgilius. Modo namq;
gemellos spem gregis ah silice in nuda connixa re
liquit. Gemellæ nites a Columella dictæ sunt ab
uuis semper geminis. Nam duplices uuas ut in
quit Col. exigunt.
Gemino. geminas. penultima correpta. duplico. Cu
ius compõsita sunt Cõgemino. Plau. in am. Nec
si patera pateram pepent: omnes congeminan
mus. Ingemino intus duplico. Virgilius libro pri
me Geor. Tum liquidas corui presso ter gutture
voces aut quater ingeminant.
Gemoniæ scalæ dicebantur ad quas corpora dam
natorũ tracta spectabantur. Cor. Tacitus. Tũc
confossum collaceratumq; & abscisso capite trun
cum corpus sabini in gemonias trahunt. Plyni
libro octauo scribit canẽ a corpore ferui non re
cessisse abiecto in gradibus gemonis.
Gena. æ. unigo palpebra dicitur. hoc est membrana
quæ superius inferiusq; tegit oculum. Teren. Ho
die non compressi genam genæ. Ply. Aquatilia
dormire existimãt non oculorum argumento: qa
non habent genas: sed ipsa quiete placita seu so
porata. Extremus ambitus Cilium dicitur. Vnde
supercilia in quibus est animi pars. Nam ex his
negamus & annuimus. Hæ genæ pilos habent i
modum nasi: quos a palpirando palpebras apel
larunt. Genæ etiaz dicuntur partes illæ a cibo ad
universam partem illam oculis subiectã quæ bar
ba uestitur: quas radi in fœminis. xii. tabularum
interdicto antiqui uetuerunt pudoris sedes esse ar
bitrati: q; ibi maxime ostendatur rubor. Dictæ

genæ q̃ in his pili gignantur. Virgilius. Tum mihi prima genas uestibat flore iuuentus. Apul. in magia. Purpuris infectas genas ꝛ & oculos illi sos illices. Hæc quoniam in mali spẽm factæ sunt rotundæ: dictæ sunt etiam malæ.

Genauius. genauia. genauium. idem q̃d̃ gulosus. gulosa gulosum. Varro. Hæ nouissimæ in trieli nium genauium introierunt e culina propter fastidium.

Genus a græco γένος proprie principium uniuscuiusq; generationis uel ab eo qui genuit: uel a loco in quo genitus est: ut Horestes a Tantalo ducit genus. Et Plato genere athenienſis est. Patria enim generationis uniuscuiusq; principium est quemadmodum pentes. Hinc per translationem genus etiam nocamus multitudinem aliquorum ad unum aliquid & ad se inuicem quodam modo se habentium: ut Romanorum genus dicimus quod ad Romulum refertur & cognationem inter se habet per quam a cæteris distingnitur. Hinc rursus appellatur genus cui supponitur species & prædicatur de pluribus differentibus specie: q̃ quasi principium sit. omnium quæ sub ipso sunt specierum. Item Genus dicitur quicquid est per quod alicuius rei qualitas iudicatur. Vnde genus mortis: genus uitæ: genus pœnæ: genus marmoris: genus coloris ꝛ & huiusmodi, Seneca. Summum genus infœlicitatis miſero est fuisse aliquando fœlicem. Virgilius Quod genus hoc hominum? quæ ue hunc tam barbara motem permittit patria? Nonnunquam sumitur pro accidente partium orationis: ut cum dicimus. animal est generis neutri. Et est sciendum q̃ licet genus sit tertiæ declinationis in cõpositione tamen quandoq; fit secundæ & adiectiuum: ut Alienigenus. alienigena. alienigenum Multigenus. multigena. multigenum. Plynius libro decimo. Multa hæc & multigena terrestriũ uolucrumq; uita. Dicimus quoq; id genus pro eius generis: ut multa sunt id genus monstra: q̃d̃ est fere similia & eiusdem generis monstra.

Generosus. generosa. generosum q̃d̃ est nobile & ex præclaro genere, Virgilius libro primo Geor. Continuo pecoris generosi pullus in aruis audet & ignoto se se committere ponto. Cicero in Læl. Humilem saue relinquunt & minime generosum ut ita dicam ortum amicitiæ: quam ex inopia atq; indigentia natam nolunt. Interdum dicitur Forte. Cicero libro tertio. offi. Cumq; de imperio certatum esset cum rege generoso atq; potenti. Et generosum dicitur q̃d̃ generare facit: seu perducit. Columella libro quarto. Atq; ubi multa in uitabunt regionis commoda: ut nobilem uitem conseramus: generosam requiremus. Idem libro tertio. Vitem maxime populus alit: & post ea ulmus quam atinam uocant rustici generosissima est. Hinc generositas nobilitas & quasi producibilitas. Idem in eodem. Qui uineam uel arbustum constituere uolet seminaria prius facere debet. sic enim sciet cuius generis uitem positurus sit. Nam quæ pretio parata dispouitur certam generositatis fidem non habet: cum dubium esti an is qui nãndidit legendis seminibus adhibuerit diligentiam.

Generale q̃nod ad omnes pertinet: a quo aduerbium Generaliter: quod significat simul quæ sub genere sunt ãplectendo: ut Amo generaliter omnes homines.

Generatim per singula genera: seu magis per singulas species: siquidem species generauocamus ut quot sunt genera uerborum. Virgilius libro secundo Georgicorum. Quare agite o proprios generatim discite cultus Agricolæ. Varro. Non in uolucribus generatim seruatur analogia non ex aquilis aquilæ: neq; ex turdis procreantur turdi sic ex reliquis sui cuiusq; generis. Aliquãdo generatim dicitur non per singula genera sed generaliter & in uniuersum & uniuersaliter. Cicero libro secundo de oratore. Infinitũ mihi uideri id dicere in quo aliquid generatim quæreretur hoc modo expectenda ne esset eloquẽtia expectendi ne honores.

Genero generas notæ significationis. Huius composita sunt congenero pro adiungo assocĩo. Ennius. Quem mihi congenerat affinitas. Degenero de quo in degener. Ingenero q̃nod modo genero. modo intus genero. Lactannus libro sexto Deus itaq; cum hominem primum fingeret mirabili prouidentia ingenerauit ei pnus istas animi commotiones ut posset capere uirtutem. Cicero libro primo officiorum. Eademq; natura uerationis hominem conciliat homini & ad orationis & uitæ societatẽ: ingenerataq; imprimis præcipuum quendam amorem in eos qui procreati sunt. Progenero ultra generationẽ produco. Columella. Nam & humidæ res & siccæ: quas terra progenerat facile mutantur. Hinc progenies pro genere & familia. Regenero rursus genero. Lactantius libro quarto. Ex eorum semine regenerari eum iussit.

Gener filiæ meæ uir quia sit generis propagator. Adhibetur enim ad genus augendum: a quo p̃ geuer. Hunc appellat auus neptis suæ uirum. uideor mihi uidere solent uirtutẽ ingredi nuptiarum: de qua uolumen cõficeretur: de numero fusarum: earumq; superstitione unde etiã nomẽ uxor habuerit: de claubus: de ioua: de limine: de uclamine: a quo nubo nubis quasi nube tegetur: de inuentione matrimonii an cecrops fuẽrit & multa quæ a græcis memorant.

Genitor modo pater dicitur: modo ad honorez referrtur. Similiter genitrix & pro matre & pro Veneris generationis gratia.

Genitus a gigno gignis idez quod natus. A quo Vnigenitus primogenitus & progenitus.

Genitura quandoq; generationem significat. Gellius ac multo etiaz anteq̃ pater ipse ac mater nascerentur ex eorum genitura debuisse iam tunc prospici. Quandoq; semen hominis quod & semen genitale dicitur.

Genitalis & hoc genitale. Idem est quod natalis. Vnde genitale solum dicitur patria in qua nati sumus: quod & natale soluz appellatur. Ambrosius. Ranunculi circa genitales strepunt paludes Et genitalẽ diem quo scilicet geniti idest in lucem proditi sumus. Genitalia semina: quibus aliquid procreatur & gignitur. Virgilius libro secũdo Georgicorum. Vere tument terræ: & genitalia semina poscunt. Columela lib. quarto. Adhibenda ratio est subtilior ut ex his partibus truncis sumãtur quæ & genitales sunt: & maxime fertiles. Idem libro octauo. Fœminis quoq; uulnæ ferro exulcerantur & cicatricibus claudũtur ne sint genitales. idest ne possint generare. Genitalia membra siue genitales partes dicuntur pudẽda taz in uiro q̃ in fœmina. Augustinus libro decimoquarto ciuitatis dei. Seminaret igitur prolem uir: susciperet fœmina genitalibus membris quando id opus esset. Columela libro septimo. Elicitur cupiditas odore genitalium admoto naribus. Idem in eodez. Et ipsos neruos quos græci cremasteras appellant q̃ ex illis genitales partes dependent comprensos.

Genitiuus genitiua genitiuum. quod habet uiz generandi. Vnde genitiuus humor & genitiuus casus. Et genitinus dicitur quasi genitalis a natura ingenitus & genuinus & originalis: & cuz nascente congenitus: ut genitiuæ notæ: quæ sunt maculæ a natura ingenitæ. Suetonius de Augusto. Corpore traditur maculoso dispersis per pectus atq; aluum genitiuis notis in modum & ordinem & numerum stellarum cœlestis urſæ.

Genethlius latine natalis dicitur: qui & deus nuptiis præfectus putabatur ab Antiquis ut scribit Hieronymus. Scribit autem Suidas q̃ etiam genethlius palestinus fuit ex petris sophista discipulus minutiani & agapeti: qui tẽdẽ uiridi ætuo moritur; Scripsit autem multa λαλιὰς ἤτοι λαλέσεις καὶ μελέτας. & multa alia ut mirabile sit dictu tam paucis annis uitæ tanta scripsisse.

Genethliacus qui ex die natali fortunaz hominis & successum pronunciat. ἀπὸ τοῦ γενέσθαι φύσιν γενέθλιον γένος ἀρχῆς γενέθλιον.

Genius ueterum sententia dicitur uniuscuiusq; anima rationalis. Id eoq; esse singulos singuloruz. Fuere etiam qui dicerent genios deos aquam terram ignem & aerem: quæ rerum semina sunt: elementaq; appellata. Duodecim quoq; signa Lunamq; & solem inter hos deos putabant: & a gẽdo q̃ multa gerere possent. Gerulos deinde genios nocitarunt. Censorinus scribit Genios dictos quia ut gignamur curent: siue q̃ una gignantur nobiscum: uel etiam quia nos genitos suscipiant ac tueantur. Certe a gignendo genius appellatur. Eundem esse Genium & larem multi ueteres memoriæ prodiderunt. Euclides Socranco duplicem omnibus omnino nobis genium dicit appositum. Hoc est duos lares. Hi etiam penates dici solent. Ab aliquibus genius dicitur nisi: & naturæ deus hospitalis: & ipsa uoluptas Scinta de antiquitate uerborum libro tertio. Scis geniales homines ab antiquis appellatos q̃ ad inuitandum & largius apparandum cibum promptiores essent. Iuxta quod etiam Seruius interpretatur pro uoluptuoso consuetudinali. Virgilius libro primo Georgicorum. Inuitat genialis hyems. Nam quotiens uoluptati operaz damus Genio operam dare dicimur: sicut econtrario apud Terentium. Suum defraudans genium cuz parce uiuimus & a uoluptate cessamus. Ceberes thebanus in pictura mundi. ὥσπερ μὴ δὲ καλῶς μὲν ἐκεῖνος ἔφη ζῆν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὐδένα ἐν ἡδονῇ διάγειν πρὸς ἀπλῆν τὴν ἡδυπάθειαν τοῖς θεσπεσιωτάτοις ἐν τῇ βίᾳ πειθόμενον. Proclus autez Platonicus in theurgicis diuinitus loquitur: euz legant qui curiosius talia quærant & pro Horatii loco & aliis auctoribus.

Genialis & hocgeniale quod ad genium pertinet. Vnde genialis lectus qui in nuptiis sternitur in honorem genii. Genialis homo hospitalis atq; ad inuitandu m & largius apparandum promptior. Vir. Lucent genialibus altis.

Genuini dentes posteriores qui in extrema gingiua in homine gignuntur nouissimi. Nam circiter uigesimum annuz: multis etiam octogesimũ innascuntur. Dicti genuini q̃ a genis dependeant: uel a gignendo q̃ cum homine generentur: & cum ipso intereant. Cicero. Dẽtibus in ore cõstitutis mandi: atq; ab his extenuatur atq; molitur cibus eoruz aduersi acuti diuidunt escas: inimi autez conficiunt qui genuini dicuntur. Hos satyrorum instrumenta esse ad morsum ostendit Persius. Secuit lucillius urbem te lupe te muti & geminuz fregit in illis. Hieronymus ad Marcellam. In plærisq; prouinciis familiare est ut genuino dente se lacerent. Hos autem genuinos græci κυνόδοντας nostri caninos dẽtes appellãt.

Gentiles qui ex eadem familia sunt. Et qui eusdẽ nominis sunt. q& cognomines dñt ad morsum eiculẽti referens ait. Quæ genuinuz agitẽt nõ ad mitẽtia morsum Vnde Cincius. Gẽtiles mihi sunt: qui meo nomine appellãtur. Vnde Cicero libro primo Tusculanarum. Pharecydes syrus primũ dixit animos hominum esse sempiternos Antiquus sane Fuit enim in eo regnante gentili. Hoc est Seruio Tullio quia eiusdez nominis erat. Et hoc est quod ait Plynius Seruos dominorum fu

ſſe gentiles. idrſt eōdē nomine appellatos quō domini appellabanturiut Marcipor & Publipor Cicero in Topicis. Gentiles ſunt qui inter ſe eo dem ſunt nomine: ab ingenuis oriundi quorum maiorum nemo ſeruitutem ſeruiuit & qui capite diminuti non ſunt. Idem libro primo ad Heren nium. Si paterfamilias inteſtatus moritur fami lia pecuniaq; eius agnatorum gentiliumq; eſto. His gentilitas peculiariter eſſe dicitur: cum neq; ſeruorum neq; libertinoruꝫ gentilitas ulla ſit. Ité Gentile dicitur quod eſt gentis proprium: ideſt familiare: ut apud Inuenalem. Gentilia tympana dixit ideſt gētis propria. Suetonius de Tyberio. Capillo pone occipitium ſummiſſiore ut ceruicē etiam obtegeret: quod gentile in illo nidebatur. Et gentiles dicuntur nationes. Virgilius. Quas gentes italum: quas non oraueris urbes. Rurſus Gentiles dicti ſunt idolorum cultores qui aliter q̄ chriſtiani de deo ſentiunt. Diuerſæ enim gen tes innumerabilia numina habuerūt: quia in gē tilium ideſt maiorum ſuorū fide perſtiterunt nec religionis cultum mutauere.

Gentilicia nomina dicuntur: quæ originē gentis uel familiæ declarant: ut Portius Cornelius. Gel lius. Vulgus autē quos gētilicio uocabulo chal dæos dicere oportet mathematicos dicit. Sic Gē tilicia nota a Liuio Gētilicia funera a Plynio nō cupantur. Aliquando tamen Gentilicium a gen te ideſt natione non a familia uſurpatur. Inde gē tilicia ſacra dicuntur a Liuio quæ ſtatuta ſunt ei dem genti. Gentiliciuꝫ ſacerdociuꝫ quod ad iua familiæ pertinet. Et nunc uulgo ius patronatus dicitur.

Gentilitas ꝓprie multitudo ipſa uel familiæ uel gē tis ſeu nationis alicuius & ipſi gentiles.

Genſelia quæ ex multis familiis conficitur.

Geneſis penultima correpta latine generatio: nati uitas Geneth genus. Inde Genethliaci idrſt na talicii: qui contemplantes hominuꝫ natiuitates de uita ꝓdicunt. immo græcum eſt γένεσις

Genearcha generis princeps.

Genealogia penultima producta ſermo de origine generationis γενεά: genetarōis & λόγος ſer mo. Hieronymus. Notandum in genealogia ſal uatoris nullam ſanctarum aſſumi mulierum ſed eas quas ſcriptura reprehendit.

Gentiana hærba amariſſima & medicinalis ſic dic ta ꝙ eam rex Gentius inuenerit: ut inquit Plyni us libro nigeſimoquinto. Paulus autem ægenita medicus excellentiſſimus ita ſcribit de ſimplici bus loquens γεντιανὴ πόα ἐστὶ ταύτης δὲ ἰα δρασικὸς ἐστὶν καὶ ἀσματικὴ λίαν.

Genu Genum & Genns genus teſte Priſciano de clinari poteſt pro femorum ac crurum commiſſi one dicta genna: ꝙ hæc dum infans eſt in utero matris genis oppoſita ſint. Siue a gencrando ꝙ in genibus eſt uitalitas. Hinc cōgenudare quod eſt genu replicato cadere: uel genibus flecti. Inge niculatū quod eſt cœleſte ſignum. Victruuius li bro nono. Pes ingeniculati. Et genunixum eiuſ dem ſignificationis. Ouidius libro octauo meta morphoſeos. Conſiſtuntq; loco ſpecie remanēte coronæ Qui medius nixiq; genu anguemq; tenē tis. Dicitur & genu de hærbis. Vide in dictione ſtipula.

Geneiareth a græco uocabulo dictum eſt quaſi ge nerans autem. Sed tamen ego puto falſiſſimum eſſe nam nomina græca non ita componūtur ut excant in ſonum barbarum: & ideo non eſt ſic di cendum: neq; poſſibile ſecundum rectam deduc tionem licet enim γεννάω dicetur græcum uer bum: & ἀρέθ nihil ſignificat. nec in ſtagnuꝫ ge neſareth dictum eſt eo ꝙ flantibus uentis: crispā tibus undis auram ex ſe generare uideatur. Idem dici mare Tyberiadis a Tyberiade ciuitate. Et mare Galilææ ab adiacēte Galilæa ꝓuincia. Te net hoc mare ſiue ſtagnum centum quadraginta ſtadia in longitudine: quadraginta uero in lati tudine. Nō ꝓpter hoc mare uocat ꝙ eius aquæ ſint amaræ: ſꝫ hebtæa linguæ conſuetudo ē om nes congregationes aquarum ſiue ſalſæ ſint ſiue dulces uocare mare ſicut in Geneſi ſcriptum eſt. Congregationes aquarum uocauit maria.

Geniculum diminutiuuꝫ. Plynius libro decimo oc tauo. Geniculæ autem tritico ſunt quaternæ farri ſenæ: hordeo octonæ. Quandoq; geniculum acci pitur pro germine.

Geniculatim aduerbium ſignificat per geniculæ.

Giniculatuꝫ dicitur quod frequentibus geniculis conſtatur ut heliotropium. Ob id genicularis hær ba uocatur.

Genimē penultima correpta a gigno generatio di citur ut in Eunucho Genimina uiperarum.

Genriſtæ: arbuſculæ quædam.

Genua Liguſticum emporium. Hinc incipit Apen ninus mons diſtatq; a Sabanis ſtadiis ducentis & ſexaginta. Eſt autem extremū alobrogum op pidum proximum heluetioruꝫ finibus. Ex eo op pido pons ad heluenos pertinet. Inter Varruꝫ & Genuam habitant Ligures. Dicta Genua a Ge nui quia habet tanq̄ unum genu recurnum a late re maris. Vel a genuo ſaturni filio: qui fertur eaꝫ condidiſſe. Vel ut quidam aiunt a Genuino pha etontis ſocio. Alii etiam a Iano Italorum rege. Hāc Annibal penitus deleuit: ſed Cornelius Ser uilius cōſul inſtauraui ſicut Liuius refert. Hinc fi unt adiectiua Genuenſis & Genuanus. Quidaꝫ ex imperitioribus Ianuam hanc urbem appellāt ꝙ a Iano condiam dicant. Cur autem dicatur li guſtica regio apparet non obſcurum a lyge gigā re: qui Herculem profligauit Matſiliā uiq; poſt aduentuꝫ ab geryone defraudatis illi aimēnſi: de quo etiam Euſtathius in commentariis Diony ſii libyci multa diſcutit: & multa alii græci ſcrip tores: & quid actuꝫ ſit ubi Iupiter uenit in auxi lium Herculi: aliter actum erat de Hercule græci

scribunt: habitanit lygis prope chrysoeolis. i. Patmam: & Rhegium Lingobardiæ: & Mutinã & Mantuam.

Gerræ crates uimineæ. Athenienses enim cum syracusas obsiderent & crebro gerras poscerent irridentes siculi gerras clamitare cœperunt. Vnde factum est ut gerræ pro nugis contemptuq; accipiãtur.

Gerrones: nugatores a gerendis nugis. Festus. Gerrones leues & inepti a cratibus dicti q siculi ad uersus Athenienses cratibus prostratis usi sunt: quas græci gerras appellãt. Ausonius ad Symachum. Misi itaq; ad te friuola gerris siculis uanitora. Hinc fit cou Serro pro connugone. Plantus i Persa. Iam pol ille hic aderit credo congerro meus.

Gerra gerræ nomen trium urbium quarum una ẽ in Syria alia prope Tracouitas: alia in felici arabia.

Gerres: genus locustarum ut habet Plynius. Mar. Teq; iuuant gerres.

Gerrus fluuius Scythiæ septimus ab Istro memoria dignus.

Geron gerontis latine senex. Geronticus Senilis. Gerantia diminutiuum uetulus: quem latini Senecionẽ Seniculumq; dixere. Geronticos aduectibium semiliter.

Gero geris gessi gestum proprie significat porto. Virgilius. Bella manu letumq; gero. Interdum Gerere est habere. Idez libro secundo. Et nos alt quod nomenq; decusq; Gessimus. Interdum facere. Idem libro nono. Nec tecum talia gessi magnanimũ æneam & phama extrema secutus. Interdum administrare. Cicero in Catone. Qui amplissimum magistratum gerũt. Hinc dicuntur gesta & gestæ res. Cum accusatiuo reciproco significat uiuere. Ambrosius in Lucam. Si quis secundum christi precepta se gessent: iam nõ lectus doloris est sed quietis. Huius composita sunt Aggero. Cõgero. Digero De quibus locis sñis. Egero extra porto, Lactãtius. libro primo. Qui simũ stabulo q̃ qui uitia de corde egerit. Collumela libro secundo. Auium primuz habetur stercus qd̃ ex columbariis egeritur. Vnde quãdoq; pro euomo uel uentrem exonero ponitur. Ingero. Vide alibi. Oggero intẽdo seu inicio: & quod uerna cula lingua dicitur tener adosso. Plautus in Tru, Quando intro aduenium unus eoz aliquis oculum amicæ usq; oggerit dum illi agant. Progero ultra seu foras gero. Collumela lib. primo. Ideoque periti rustici qcquid outilibus stabulisq; cõuersum progesserunt superpositis nirgis tegunt: nec arescere solis incursu patiũtur. Regero retro porto reduco. Plynius. Et q̃ts assidua conuersione immẽsæ celentatis attollantur quoniam hausstum omnez lucis aduersa illo tegerat unde acceperit. Hinc Regestum. Collumela libro quinto. Vt sit inferior tenera subiacens terra quæ nõ arceat nec duricia sua repellat nouas irrepentis radiculas. Istud quidem contingere potest etiaz si ager bipalio moueatur & deprimantur scrobis in regesto quod est fermentatum plus dipondio semisse. Regere est euomere. Apuleius. Nam & regesta crapula uestem inquinauerat. Suggero sub ministro i cor pono seu supporrigo. Augustinus libro primo ciuitatis dei. Nam cum ei scriba suggessisset quid de signis deorum quæ multa capta fuerant fieri iuberet: continentiam suam iocando coaduit. Hieronymus ad Panlinuz. Quicqd alis exercitatio & quotidiana i lege meditatio tribuere solet: illis spiritus sanctus hoc suggerebat. Hinc suggestus. Sunt & alia composita ut belliger armiger moriger & unita huiusmõi quæ omnia habent penultimam correptam.

Gerulus penultima correpta. Portator: qui fert alicui quod onus & pro baiulo accipitur. Baiulum. n. dicimus qui mercedis gratia onera ferre consuevit. Suetonius in Caligula. Ex gerulorum diurnis quæstibus pars octaua exigebatur. Hinc nugigerulus nugarum apportator.

Gerundum nomen participiale appellatur. Caret numeris & personis & sub una uoce actiuam & passiuam significationez gerit. Vnde a gerenda duplici significatione quidam gerundia dicta ẽ existimant. A parte post seruat constructionẽ sui nerbi & habet quattuor casus: genitiuum datiuũ accusatiuum & ablatiuum. Genitiuus regitur nominibus substantiuis in utraq; significatione ut habeo uoluntatem docendi te bonos mores. Virgilius. Et quæ tanta fuit Romam tibi causa uidendi. In passiua: ut habeo uoluntatem docendi rhetoricaz a præceptore. Datiuus iungitur adiectiuis nominibus in utraq; significatione: ut sum aptus discendo rhetoricam. Et sum aptus docendo rhetoricam a preceptore. Inuenitur soluendo non sum: quod nunq; patitur secum substantiuũ & regit post se datiuum licet non semper apponatur. Cicero Lentulo. Ciuitatũ principes ad me detulerũt sumptus decerni legatis nimis magnos cum soluendo ciuitates non essent. Interdum alium casum, Quintilianus. Maximi tum uirorum & quibus artis suæ soluendo non sit humanitas Accusatiuus iungitur uerbis significantibus motum ad locum: ut uado ad legendum Virgilium Et in significatione passiua. Salustius. Cum ipse ad imperandum assidue uocaretur. i. ut ei imperaretur. Item cum uerbis significantibus permanẽtiam: ut maneo hic ad legendũ. Sum paratus ad audiendum: & sum idoneus ad intelligendum. Ablatiuus tribus modis accipitur, Primo sine regimine: ut legendo disco: & currendo cecidi. Et ponitur actiue & passiue. Virgili. Cantando tu illum. Passiue. Frigidus in campis cantando rumpitur anguis. Idem. Alitur uitium crescitq; tegendo ideſt dum incantatur & dum tegitur. Secundo cum præpositioe. de. ex. a. ab. cum. uel

in.Ci.Ex quo ardescit siue amor siue amicicia. Vtrunq; enim dictum ab amando.Idem. In defendendo maior labor est q̄ in accusando.Quintilianus.Cum præcipere de apre loquendo cœperimus.Tertio cum uerbis significantibus nitum de loco:ut uenio ab arando.redeo a spectādo.Licet magis usurpemus ab aratione:& a spectaculo.Quo autem gerundium a participio differat.Vide in dictione Participium.

Geryon nomē regis hispani quem hercules interfecit.Quod nomē & Geryones.one.& Geryones.is.& Geryoneus secundum Priscianum declinari potest. Hinc Geryonaceus.a.um . Plau. Qui mihi stromisisti I ædibꝰ·qngẽtos coquos cū senis mūbus gñe Geryonaceo.Aristophanes

βάλλ᾽ ἀμαύχωσαι γηρυόνη πλατταλῶσι· ἆρ᾽ ἀπὸ τοῦ πλακιφίλου ὁ γὰρ γηρυόνης ἦν ὑφαλὸς ὢν πλωὸς ἀγῶν ἐφίσχε θ᾽ ἕρμαλέως

Germen dicitur quod ex arborum oculis nascitur surculus prægnans a generando dicitur generationis principium.

Germino germinas penultima correpta pullulo:& germen emitto.Cuius composita sunt.Cōgermino quod est coalesco socio coniungo . Varro libro tertio rerum humā.Postea cum his unā rēp. coniuncti ac cógerminati tenuere.Egermino ex trageermino.Columella libro quinto. Naꝫ pluri mū interest non esse longum sarmētum quod inseratur & rursus pluris oculos quibus egerminet inesse.Progermino ultra germinando eo. Ideꝫ I eodem. Vt & radices deorsuꝫ agat: nec ex propi quo negligenter in summa terra resecta progerminet.

Germinasco germinascis & eius compositum congerminasco:significant coalesco conitigor. Quadrigarius.Facite exempla eorum ut cum illis cō germinascere sciatur.

Germani quasi ex eadē stirpe geniti. Differtq; germanus a fratre:q; ille de eadem genitrice sit natus non ut multi dicunt de eodem germine natus:quos Varro tanteuꝫ fratres uocat. Hoc tamē cōfundit usus.Inuenitur enim germanus eē a parte patris& frater qui ex solo patre uel ex sola matre natus sit.Fœminium huius nominis ē germana. Virgilius. Inueni germana uiam gratare soroni .

Germania regio:quæ a Gallis Rhenis ac pannoniis Rheno & Danubio fluminibus a Sarmatis Dacisq; metu mutuo ac montibus separat.Hinc Germanici & Germanicani quæ inter se differunt:sicut hispanienses ab hispanis separantur siculienses a siculis . Nam germanicani dicuntur milites Romani in germania militantes. germanici qui ex germania sunt. Suetonius in Tyberio.Flagitabant ambo exercitus multa extra ordinem ante omnia ut æquarentur stipendio prætoriani germanicanis .Idem infra.Neq; enim deteriores esse aut hispanienſi exercitu qui Galbaꝫ aut germanicano qui Vitelliuꝫ fecissent.Germanici etiam dicti sunt quidam imperatores a deuictis germanis.Dicuntur & Germani ipsi indigenæ ut Strabo libro septimo testatur perinde ac fratres:quoniam & proceritate corporum & colore flauo & forma & moribus & uiuendi ritibus pares existimantur.Hi antea teutones appellabātur a Teutone eorum deo quem terra ortum existimabant. Postea alemanni dicti ab huiusmodi dei filio Manno.

Gergonia:oppidum in altissimo monte in regione Aruernorum.Cuius meminit Suetonius in Cæsare.

Gerusia in græcis urbibus uocabant conuentum senum:ut apud nos senatum & senatulum ab ætatis uocabulo.Plynius libro trigesimoquinto.Sic extruxere domum regiam atali trallibus item sardibus crœsi:quam gerusiam fecere. Victruulus. Crœsi domus quaꝫ sardiani ciuibus a requiescēdum ætatis ocio seniorum collegio Gerusiaꝫ dedicauerunt. Varro. Senaculum uocatum ubi Senatus aut ubi seniores consisterent dictum Gerusia.

Gesto gestas sæpe uel quasi continue gero.Hieronymus ad Helio. Hic est ille operani & quæstuariæ filius:hic qui matris gestatus sinu hominēꝫ deus fugit in ægyptum .

Gestito gestitas penultima correpta frequentatiuum.Plautus in Cur.Rogita unde istunc habeat anulum:pater istum meus gestitauit .

Gesta acta. Vide in dictione acta.

Gestus gestus est id quo indicatur quid geratur . Gestus gesta gestum participium a gero.

Gestuosus gestuosa gestuosum:quod ē plenum actibus lætitiæ .

Gestamen quicquid geritur:ut uestes arma sceptræ Virgilius libro tertio.Aere cauo clypeuꝫ magni gestamen abantis Postibus aduersis figo .i. qđ geri solebat a magno abante.

Gestatoriuꝫ:appellatur lectica sella siue carruca & omne id I quo gestamur. Hieronymus in libro secundo machabæorum.in gestatorio torqueba tur Antiochus ut de corpore impii uermes scaturirent.Suetonius de Claudio.Solitus etiam I gestatono ludere.Dicimus etiam gestatorius gestatoria gestatorium.ut sella gestatoria . Suetonius in Nerone.Interdiu quoq; clam gestatoria sella delatus in theatrum.

Gestio gestis gestiui uel gestii proprie significat gestus indicantes animi affectus corpore facio.Ex motu enim corporis gestus fiunt.Quod Cicero libro secundo ad herennium docet cum ait. Motus corpons est & uultus moderatō quædā quæ probabiliora reddit ea que pronunciantur.Cum ergo gestus sint quidam motus corporis dextra pedeue designati aut capitis ictu & huiusmodi profecto Gestire est gestus facere.

Gestimus autem quandoq; lætitiæ seu uoluptatis nimie causa iut in hymno. Enixa est puerpera quem Gabriel prædixerat: quem matris aluo gestiens clausus Ioannes senserat. Cice. li. i. offi. Aut uoluptate nimia gestiunt quorum omnium uultus uoces motus statusq; mutantur. Aliquando etiã mœstitiæ causa: ut apud eundez li. ii. ad heren. Sin utemur amplificatione per conquestionem fœmineo plangore & capitis ictu nonnunq; sedato & inconstanti gestu mœsto & conturbato uti oportebit. Interdum etiam quis gestit non prælætitia: neq; præmœrore sed præcõ cupiscentia. Plau. in am. Gestiunt pugni idest gestus faciunt siue mouentur. Quod autem Donin Teren. dicit non esse Gestire quod lætum est uerum dicit. quia quid est q̃ lætus sis? sequitur. Quid est quod sic gestis? Cherea enim gestus turpis amoris quosdam significabat. Sic Ply. libro octauo lætitiã a gestu disiunxit cum de panthera loqueretur his uerbis. Vt causam doloris intellexit: simulq; salutis suæ mercedem exemit catulos: eaq; cum his prosequente usq; extra solitudines deductus: læta atq; gestiente ut facile appareret gratiã referr. Similiter Cicero li. ii. de fi. bonoꝝ. Quorum alter lætitia gestiat: alter dolore crucietur. Significat etiam quandoq; Gestire desyderare: siue uehementer cupere: sed semper cuꝫ gestu aliquo: ut apud Ter. in phor. Ego illi succensẽ ipsum gestio mihi dari in conspectum nunc sua ut sciat culpa lenem patrem illuꝫ factum esse acerrimum. Quandoq; etiam lætari siue delectari. sed tamen congestu. Persius Nõ hic qui in crepidis graiorum ludere gestit. Aug. libro secundo conf. Vbi me pater in balneis uidit pubescentem quasi iaꝫ ex hoc in nepotes gestiret gaudens matri indicauit. Per translationeꝫ Ci. locutus est pro Marcello. Parietes mediusfidius ut mihi uidetur huius curiæ gratias agere gestiunt idest quasi gestu uidetur mihi parietes gratias agere. Et hoc ut Cæsari gratularetur. Huius cõpositũ est prægestio quod est ualde gestio ut exponit Prif. Hor. lib. i. car. Ludere cum uitulis salicto pgestientis.

Gesticulor. aris. gestum facio. Columella in præf. Nec minus corporum gesticulatoreꝫ scrupulosis sume tequirant saltationis ac musicæ studiosi.

Gesticularius. a. um. quod ad facientem actus lætitiæ pertinet.

Gesa hasta. Vide in dictione Cæsa.

Gessus fluuius apud Iones.

Gessuri pe. pro. regio in asia.

Gessemani. pe. cot. uilla pinguissima interpretatur.

Gessen. locus ægypti in quo habitauit Iacob.

Geth. allophylorum ciuitas fuit. Hæc nunc appellatur. Gaph.

Gethæ: populi in scythia europea. Quidam Gethas dacos appellãt: ut Apiano. Strabo arbitratur eos esse gethas qui ad pontum in orientem spectãt. Helius Spartianꝰ Gethas dici Gothos. De his Ouid. li. de ponto. Nulla getis toto gẽ est truculentior orbe. Huius nominis nominatiuus singularis est getha. uel gethes.

Giarus pe. correpta. Insula parua ex cycladibus circuitu. xii milium passuum ad quam noxii damnabantur. Iuuenalis Plutahter dixit. Aude aliqt breuibus giaris & carcere dignum ut alias etiam notaret.

Gibber: & Gibbosus. & Gibberosus. qui Gibbum idest tumorẽ in dorso habet quauuis & pro alio quocũq; tumore solido ponatur. Iuuenalis Attritus galea mediisq; i naribus inges gibbus & aere malum semper stillantis ocelli. Gibbus & Gibba ipse tumor. Plynius Gallinarum genus gibbarum uocat. Ipse quoq; gibbus nominatur gibber. Iuuenalis. Attritus gibbere nasus. Iulius fitmicus tradit nasci gibberosos. qui i septima parte arietis habuerint horoscopum. Cor. Celsus tamen docet strumam extantiam quandam intergo. Gibbum uero in pectore.

Gigas gigantis uir altissimæ statute. & terræ filius a poetis fingitur. cum nihil aliud gigantes fuisse credendum sit q̃ hominum quandam impiam gentem deos negantẽ. & Ideo creditam deos e cælesti sede pelere uoluisse. Hic gigãteus. a. um. nomen possessiuũ. Iosephus uero libro primo antiqui. dicit gigantes fuisse ex dæmonibus scubis progenitos. Idem Aug. libro. xvi. ci. dei. Et Eusebius de ꝓpa. li. vii.

Gigantomachia gigantum pugna.

Gigeria: Vide. in dictione Gingeria.

Gigno. is. genui uel gignui. secundum. Diom. genitũ significat Genero Lact. li. iiii. Hac condition ne gignimur. Huius compositum est Ingigno. quod est intus gigno. Columella libro quarto. Tanquam naturali & ingenita sterilitate laborantibus Hinc ignis dictus est q̃ in eo nihil gignatur & Prægnans quæ iam occupata est i generando quod conceperit. & benignus nomen compositum ex bono & gignendo.

Gilo: nomen ciuitatis: aqua Gilonitæ penultima producta homines i ea habitantes dicuntur. Est & nomen uiri. Iuuenalis. Vnciolam proculcius habet: sed gilo deuncem.

Giluus color. medius inter album & rufum. color Mellinus.

Gindes: fluuius qui per dardanos fluens ingreditur tygrim.

Gingiuæ. penultima producta i quibus dẽtes sẽt a gignendis dentibus. Lactantius libro de opi. Dentes aũt ipsos ne magis horroti quam ornamento essent gigiuis mollibus. quæ a gignendis dentibus nominantur. ac deinde labiorum tegminibus honestaut. Iuuenalis Frangendus misero gingiua panis inermi. Huius diminutiuum est Ginginula. Apul. Complanatorem tumidæ ginginulæ.

Gingrio.is.gingrii gingritū. Et autem Gingrire anserum uocis proprium. Vnde genus quoddaꝫ tibiarum exiguarum a uoce anserum. Gingriue dicuntur. A qbus Gingritor tibicen.

Gingretia: ex multis opsoniis decerpta appellantur. Quidam tamen Gigeria sine. n. scribunut. Esseque Gallinarum intestina & quæ cum his coquebantur. Lucil. Gigeria sunt sine alio his uescamur alacriter.

Gion: fluuius qui apud ægyptios nilus nocatur. In paradiso oriens uniuersam circuit æthiopiaꝫ Iosephus. Gion quoq; per ægiptuꝫ fluens ostendit eum qui nobis ab oriente redditur quē græci appellant nilum. Significatq; hoc nomen terræ hiatum. Quo nomine etiam uocatus est mons i iudæa. apud quem Salomon in regem unctus fuit.

Girgillus instrumentum quo fili reuoluuntur.

Girimimōs apud Garamantas in quo nasci gemmas uetustas restata est.

Glaber. a. um. q; est læue. & sine pilis Plau. in aul. Tu istum gallum si sapis glabriorem reddes mihi quam uolusius ludius. Nonius de doctorum indagine. Legitur q; ludis præsulis pueri essent glabri ac depilrs propter ætatem quos antiqui ludios apdellabant. Augusti. lib. vi. ciui. dei. Aq bus autem spernentur glabros. aut male barbatos uideremus. Huius diminutiuum ē Glabellus Glabra etiam siue Glabella uocaf interstitiuꝫ supercilia supra nasum disterminās. quia sine pilis esse consueuit. Martianus capella. li. i. Quarum una deosculata philologiæ frontez illic ubi pubē ciliorum discriminat glabellæ medietas.

Glabriones idez quod galabri. Et apud romanos erat glabrionum familia. Ex qua Acilius Glabrio nr romanus fuit.

Glabreta. a Columella dicuntur loca quæ nihil ferunt. Hæc græci phalacras quasi calueta appellant quæ satis fruticibusq; nuda sunt.

Glabresco glaber fio. ppric Glabescere. est sine pilis aut capillis aut plumis fieri. quod euenit nō nunq; morbo aliquo. Transfertur etiā quādoq; ad herbas. Col. libro. ii. Nā dum a pecudibus legumina proculcātur: herbæ etiaꝫ ungulis atterū tur. Arq; ita glabrescit. & fit idonea feminibus. area ideſt fit glabra mundaq;.

Glacies: aqua congelata a Gdu. quasi Gelacies.

Glaciari est in glaciem conuerti. Plyn. Flore eius aquam glaciari Pythagoras tradit.

Glacitare. proprium est uocis anserum. Ouí. Cacabat hinc perdix hinc glacitat sprobus anser.

Gladius i ensis a clade dici uidetur. quia ad clandem sit inuentus. Dicitur & gladium neutro genere: ut docet Varro. Hinc Digladior. aris. de quo alibi. Est & Gladius genus piscis marini.

Gladiolus: parus gladius. Quo nomie etiā dicta est herba quædaꝫ. quod sit folijs gladii similis. Flores habet purpureos.

Gladiatores i dimicatores dicuntur. Ci. li. iii. ad heren. Tanq; gladiator habuerit. Interr gladiatores specialiter sunt rætiani qui aduersus mirmillonem pugnabant dicti a ræte qnod sub scuro gerebant ut mirmillonem inuoluerent. Mermillones dicebātur gladiatores qui genere quodam gallicæ armaturæ utebārur: qnod mirmillonuꝫ dicebatur. Vnde Galli ante nō mirmillionrs nocabantur in quorum galeis piscis effigies erat. Solebant autem rætiarii aduersus mirmillioneꝫ pugnantes hæc uerba cantare. Non te peto piscem peto: quid me fugis galle.

Gladiatura. æ. ars ipsa gladiatorum.

Gladiatorio. a. um. quod ad ad gladios pertinet. Vnde Spectacula gladiatoria. Cyprianus ad donatum. Paratur gladiatorius ludus ut libidinem crudelium luminum sanguis oblectet. Sal. Item ex senatus consilio decreuere: ut gladiatoriæ familiæ capuam & inter cætera municipia distribuerentur. De gladiatorum origine ac causa. Iulius Capitolinus habet hoc pacto. Multi dicunt apud ueteres hanc deuotionem contra hostes sacram ut ciuium sanguine litato spem pugnarum fortunam satiarent. Alii hoc litteris tradunt. quod uerisimillimus credo. Ituros ad bellum romanos debuisse pugnas uidere & uulnera & ferrum & nudos inter se cocuntes ne in bello arma tos hostes timerent: aur uulnera & sanguinem perhorresceretent. Hinc mos tractus uidetur ut imperatores ad bellum proficiscentes munus darēt gladiatorium.

Glaneus nomen proprium uiri Chii qui primus omnium ferri cōpactionē ferr excogitasse.

Glaphyrus. penultima producta: festiuus iucundo ornatus politus. cōcauns sculpens famosus astutus.

Glans glandis. & Glandis glandis dici potest pro fructu arboris quercus & aliarum arborum glādiferarum. Plyn. li. xvi. Dulcissima rst omnium glans phagi. Vir. Et concussa tantum plult ilice glandis. Sed qnia ex his homines quondam uiuebant glandis appellatione ut Vlpianus sentit omnes fructus continentur. Hinc Glans plumbū quod est in modum glandis formatum. Sal. in Iug. Pars eminus glāde aut lapidibus pugnate. Item glans pars summa colis dicitur quæ perpetuo tegitur oculo similis. Præputium enim prilis ē q; glās tegit. Coles ipse penis a quo Colei pēdēt. Rursus Glādes seu Glādulæ ē morbo fauciū ob quandam glandis similitudinem. Ibi. n. est caro glanduloia: quæ ab antiquis boni sapo ris putabatur. Mar. Partirur apri glandulas paie strictis. Apitius. Interpones pulpas pulli glandulas edonas. Hic illa pars suis laudatissima. Glādium dictum est. Solent autem hæ glandulæ in tumescere adro ut hominem graui morbo infestent. Hunc morbum etiam Tonsillas dicunt. Plyn. lib. xxxvii. de Electro. Pado uero annexa

fabula euidente causa. Hodieq; transpadanorum agrestibus maxime decoris causa sed & medicinæ quoniam tonsillis creditur resistere & fautiū uitiis. Idem lib. xi. Tonsillæ in homine in sue glandulæ quæ inter eas unæ nomine ultimo dependet palato. A Glans fiunt Glandeus. a. um. Glandulosus. a. um. Glandifer. Glandula diminutiuum. Inglans. & Diinglans. Glandatio.

Glandario. Glandium collectio. & pastio suum ex glandibus.

Glandium pars quædam intestinorum est ut ingt Pris. Alii uolunt esse partem Apri iuxta ceruicē uel ipsam ceruicem. In hac enim glandulæ positæ sunt. Plau. in cap. Pertruncauit tribus tergoribus Glandia. Inde Caro glandionica. Idem in Mene. Glandionicam suillam: lardum pernam. Esse autem suis hanc peculiarem laudem ostēdit Col. qui porcum laudat qui est amplæ & glādulosæ ceruicis. Dicuntur etiam Glandulæ de homine. Celsus li. iiii. Itemq; arteriæ quas paroti das uocant sursum procedentes ultra aures ferūtur & in ipsis ceruicibus glādulæ positæ sunt.

Glarea. pen. cor. fabulosa quæ in fluuiorum ripis: uel maris littoribus reperit. Hiero. In terra auri quæritur & de fluuiorum alueis splendens profertur glarea. Liui. Aut ipulsa leui turbat glarea ucna: Huius diminutiuū est Glareola cum accentu in antepenultima. Plau. Glareolam manu effundens:

Glareosus. a. um. quod est plenum glarea. Ply. li. xxvi. Silaris nascitur glareosis & peremnibus riuis cubitalis apii similitudine.

Glastum. herba similis plantagini qua britanni se inficiūt ut auctor est Cæsar: quo horridiori sint aspectu in pugna. Efficit enim cæruleum colorē.

Glaux gce γλαυξ auis noctua a q̄ glaucq; color.

Glaucus colot uti Placidus grammaticus docet interdum ponitur pro uiridi. Est enim qui admistum habet uitori alborem. Vnde Vir. Glaucas salices & oliuas dixit. Itez in hominibus & eqs glauci oculi pro splendidis dicuntur. Hunc colorem quidam Cæsium uocant. Legimus nōnunq; & maris colorem glaucum: sed tunc quando canescit fluctibus. Vñ Glaucus deus marinus senior fingitur ex piscatore conuersus in deum gramine gustato. Fuit & alius Glaucus qui primus ferri cōsolidaturam inuenit. Alius Hippoliti filius a quo Iones nati sunt reges. Multiq; hoc nomine sunt uocati. Et Glaucus nomen piscis est.

Glauciū herbæ genus syluestris & erraticæ rūagne uocatur. Alii paralaion dicunt. Nascitur in asfalto maris: aut nitroso loco inde nomē assumpsit. Nam Glaucus cæruleum significat qui color ē maris.

Glaucium græce dicitur oleum mustum hoc est expressum anteq̄ oliuæ premant. Nas γλαῦκος græce: latine mustum.

Glaucoma. atis. Glaucomatum. ati. & Glaucoma. mæ. uitium humoris eius qui crystallinus appellatur in colorem glaucum mutantia in oculo. Plau. in Mili. Glaucomā ad oculos obiiciemus. Serenus. Si uero horrendū ducent glaucomata plumbum: spiritus alterius prodest qui grana cymini pallentis madens uisus exhalat in ipsos. Hypochysis uero siue quod idem est. Hypochymata quæ nos suffiones uocamus oculorum fit ex humore inter corneam & crystallinam partē concreto. Interdumq; hæc oculi potentiæ quæ cernitur se opponit.

Glaucopis. pe. corre. idis. habens oculos cæsios. Quo nomie dicta est pallas quæ a latinis dicit Cæsia. Diodo. scribit autem nominatu; eē pallada. & ideo dicit glaucopin quoniā aer glauci hoc est uiridis sit aspectus.

Glessaria insula i oceano germanico quæ Solino teste crystallum dat succinum.

Gleba. cæspes terræ. dicta q; sit quasi globus. Huius diminutiuum est Glebula. Col. lib. i. Eadem euentilata mundiora sunt lapilliq; carent & glebatis quas per tritura; fere terrena remittit area.

Glis: gliris genetis fœminini. tra argyllosa. Glis glitis etiam generis fœm. Cæduus dicitur Glis gliris. generis masculini. animal muri simile. nutritur in arboribus. Mar. Somniculosos ille porrigit glires. Idem Tota mihi dormit hyems & pinguior illo tēpore sū quo me nil nisi somnus alit. Hic Gliratium. pro loco in quo nutriuntur glires. Var. Glirariu; dissimili ratione habetur. q; aqua sed maceria locus serpitur.

Gliſco. cresco. Lucr. lib. vi. Gliscente in dies sedictione. Item pinguesco. Columella lib. ii. Prius tamen q̄ exilem terram iteremus stercorare conueniet. Nam eo quasi pabulo gliscit. Idem li. viii. Paleis quæ pene omnibus regionibus abundāt etiam glilcit. s. asinus. Itez ardeo cupio: ut in hymno. Nam gliscit animus promere cantibus uiciorum genus optimum. Huius compositum est Pergliſco. Columella lib. viiii. Quæ prima luna saginari cœpta uicesima pergliscit.

Globus & Globum utroq; modo dicitur pro corpore solido undiq; rotundo quem Græci Sphæram appellant. Vir. Lucentemq; globum. Ponitur quandoq; pro multitudine hominum: siue aliorum animalium: aut alterius cuiusq; rei simul collecta & quasi conglobata. Sal. Alii fiducia gnaritatis locorum ocultam fugā sparsi: alii globis eruptionem tentauerunt. Sciendum q; si globus ex filo aut alia simili re facto sit Glomus dicitur. A Globus fit Globosus. a. um. pro rotundo spissatoq;.

Globo globas. aceruo aduno. a quo Conglobo: de quo supra.

Glocido. as. pe. cor. proprium est uocis gallinarum cum ouis incubituræ sunt. Quod fit crebris singultibus interiecta uoce acuta.

Glocio. is. idē q̄ Glocido. Col. li. ix. Obscruare

debet custos dū edāt ona ut ea q̄ nata sūt recolli gāt: notēturq; quoq; die sint edita: & q̄ recētissi ma supponātur glocienribus.

Glomo glomi. & glomo. erīs. ē globo ex filo facto

Glomero. as. pe. cor. Implico & globi speciem formo: siue tilū induco. Per trāslationē Golmerare sumīt. pro cōgregare accumulare. Vir. Et fœdaz glomerāt tēpestatē imbribus atris collectæ ex alto nubes. Hinc fit cōpositū. Agglomero. qd̄ est applico adiungo. Vir. Et lateri agglomerāt nīo.

Gloria est frequēs de aliquo fama cū laude. Quintil. Consentiēs laus bonoz gloria appellat. Hāc Aug. dixit ee iudiciuz hominū bñ de hominibo opinātiū. Et tñ inanis gloria nitiorum plærūq; Laudatrix: q̄ diffluit q̄ sit popularis fama ex honestatis simulatione pueniēs. Ci. li. offi. Vix inuenit qui laboribus susceptis: periculisq; aditis nō quasi mercedē reze gestaze desyderet gloriam Inter gloriā & clatitatē hoc itereſt ut inqt Scne. li. xviii. epistolaze motaliū. Quod gloria multoruz indiciis cōstat. claritas bonoze.

Gloriola dimin. ē. Ci. Luceio. Illa nos cupiditas t cēdit q̄ alacres alo sumus ut cæteri uiuētibo nobis ex libris tuis nos cognoscāt & nosmet ipi gloriola nostra perfruamur.

Glorioſus. gloria plenus. ut glorioſus homo: glorioſus dies. glorioſus triumphus. Cuius cōtrariū est Inglorius: qui nulla laude aut gloria dignus est: & ueluti ignobilis. Vir. li. iiii. Ge. Ille horridus alter desidia latāq; trahens inglorius aluuz. Interdū tñ Glorioſus affectionē significat & in maluz: ut glorioſus dicat qui se inaniter iactatt uel alterius inani laudatione effertur. & laudari quærit: ut miles glorioſus apud Ter.

Glorior. aris. cōstruit modo cū ꝓpositione de. Lactā. de ita. Apollodorus qdē ut de ciui & ꝓpulari sua gloriatur. Mō sine ꝓpositione.

Gloriabūdus qui abunde gloriatur.

Glos. appellat mariti soror: atq; idē fratris uxor.

Gloſſa. æ. per duplex. ſſ. latine lingua dicit. Vnde Gloſſæ & gloſſaria pro interꝓtationibus ponūt. q̄ uice linguæ hoc est uice doctoris fungantur. Quintil. Gloſſæ sunt secretioris linguæ expoſit

Gloſſemata significāt uocē minū usitatā tōes.

Gloſſematici: qui gloſſas cōficiunt.

Glubo. is. corticē detraho. Vnde Et pecus glubi dī cū pellis detrahitur. Cato de re ruſ. Salictuz suo tēpore cæditor glubito: arteq; alligato: librū conſeruato. Sue. de Tyber. Boni pastoris ē tondere pecus: non deglubere.

Gluma. folliculus grani frumētarii. a glubēdo. q̄ eo folliculo deglubatur grū: hoc est decorticet. Auctor Var. lib. i. de re ruſ.

Glucidatū: suaue & iucūdū a græco γλυκὺ qd̄ dulce significat.

Glatio. is. iui. itū. deuoro. Iuue. Quales tunc epulas ipsuz glutisse putamus induperatorem. Hinc fit deglutio.

Gluto. Guloſo. Amb. Sic amat diabolo filioſ suoſ ut perdat: sicut amat gluto porcellū ut comedat.

Gluten. & glutinū. pe. co. colla dicit græce. Aug. li. iiii. cō. Laudet te exillis ala mea deus creator olum: sed nō ꝓfingatur in eis glutino amoris per sensus corporis. Hinc Glutinoſus. a. uz. Ply. Ptioris laus ut recens sit & lenis: linguæq; glutinoſa. Col. In asia mysiaq; densa; etiaz glutinoſa terra maxime exuberat.

Glurino. as. pe. cor. cōiungo ferrumino. Ply. Vis bituminis q̄ sulphuris sistit discutit attrahit glutinat. Idem. Quo genere sistitur sangnis: & nulnus glutinat. Huius cōpositā Agglutino. Aug. li. iiii. cō. Quia nō è uera amicicia nisi cū eaz tu agglutinas inter hærentes tibi charitate diffusa in cordibus nīis. Cōglutino. Ply. li. xxiii. Cortex uitiū & folie arida ulneze sanguinē sistāt: ipmq; uulnus cōglutināt. Deglutino. a glutine libero. Idē li. xxv. Purgāt ulcera oculoz: explentq; & ad cicatricē perducūt: palpebras deglutinat.

Glutinamētū: cōpactio: cōiunctio. Ply. li. xiii. De prædendit & lētigo. ſ. chartæ oculis: sed mediis inserta glutina mētis.

Gluo. is. glui. distringo. ualde stringo. Varr. de re ruſ. Duricia est. n. ea q̄ nō solū stringit baccā. ſz etiā ramis gluit ac relinqt ad gelicidiū.

Gnarus: & Narus. dī scius & peritꝰ. Gnaritas scitia. Sal. Nāq; alii fiducia gnaritatis locoze occulta fuga ſpſi: alii globis eruptionem tētauere. Hoze cōtraria sunt Ignarus & ignaritas. Gnare aduerbiū. perite: q̄ nīq; aperte. Apul. Qui Gnare id nostris oculis cōtēplari sumus. Vide in dictione Ignoro. Antiq Gnariter ꝓ gnare dixere a quo ꝓgnariter qd̄ significat audacter strenue. Plau. Age iudica prognariter.

Gnarauit Liuiꝰ posuit: pro eo quod est narrauit. & gnarauisse pro narrauisse.

Gnoro. as. scio. licet nō sit in usu. sed eius cōpoſita habētur Ignoto & Dignoro. de qbus alibi.

Gnauus & Nauus. Induſtrius. De quibus in dictione Ignauia.

Gnathos. latine Gena maxillaue dī aut bucca. In de apud Terē. Gnatho parasitus.

Gneus corporis insigne est. & prænomen.

Gnidus. ciuitas lyciæ: q̄ duos portus habuit & in frōte insulā q̄ stadia septē ambitus cōplectebaſ. Theatralis & alta aggeribus iuncta conuenni. E Gnido uiri memorabiles fuerūt. Eudoxus mathematicus Platonis sodalis. & Agatharchides peripateticus historiæ cōditor. & Theopōpus Iulio cæsari familiaris. & Arthemidorus eius filius. Et his antiquior Cresias qui xerxem medicatus ē: & res syriacas persicaſq; cōscripsit.

Gnosis. latine Cognitio: scientia noritia.

Gnoſos urbs cretæ in plano sita: q̄ alio nose Cerathus iut scribit Stra. appellata fuit a flunio. Ea fuit Minois regia. Hinc Gnoſius. a. uz. & Gnosidus. a. uz. Suidas. Κνώσιος ὄνομα κυρίου καὶ ὁ πολίτης ἐστὶ Κνωσσοῦ Κνωσσὸς γὰρ πόλις ἐστὶν Κρήτης.

Gnomones dicuntur quarti dentes: quibus equoruz ætas dignoscitur. Alii Gnomonē aliter acci

piunt. Aug. i dialec. Si detracti loco addas gnomonē q hemicycli spē ponituri plus tetragono maiori q̄ detraxeras reddidisti. Herodot. uero sic Nā poluet & gnomonē. i. normā &. xii. dici partes a babyloniis græci didicerunt.

Gobius piscis: qui & Gobio dī. Iuue. Cum sq̄ sibi gobio tantum in loculis. Martia. Principiuꝫ cenæ gobius esse solet.

Gomor proprie mensura uini est; ut interpretatur Ambro. in epistola ad Iustum.

Gomorra. & gomorum utroq; modo dicitur. sicut Sodoma & sodomū. Solimus de situ Iudææ. Ibi duo oppida. Vnum sodomum. alteꝫ gomorum appellatum.

Gonorhœa. dici pōt semen fluens: uel seminis fluxus. Naꝫ γονοꝫ semen. & ῥοη fluxus γονοςῑτē filius dicitur quod patet per cōpositā eius Antigonus Chrysogonus.

Gorgias. nomen proprium ꝫ rhetoris celeberrimi q pulcherrimuꝫ libruꝫ de cōcordia Græcis tunc i ter se dissidētibus recitauit olympiæ. Fuit & alio Gorgias phūs Leontinus. qui ausus est in conuentu poscere quadere quisq; uellet audire q de omni re q̄cunq; in disceptatiōeꝫ q̄stionemq; uocaretur. se copiosissime dicturū esse profitebat.

Gorgones. pe. cor. dictæ sunt Phorci filiæ. s. Scylla Meduſa Stenio & Euryale. q̄ Dorcades: Insulas in oceano æthiopico sitas habitasse dicunt contra hesperidum hortos q̄ ab agilitate nomē habent γοργον. n. agilē dicunt. Scribit Diodo. Fœminas fuisse Iaphrica bellicosas aduersus q̄s Perseus bellum gesserit: & eaꝫ reginā Meduſaꝫ debellauerit. ac interfecerit: ex cuius cruore ut ē in fabulis mox natus est pegasus alatus equus: inde ad heliconē boetiæ mōtē euolās & pede saxuꝫ ferieus πηγη phoc ē fonteꝫ apuit a quo pegasus ē nolato & ab eo fons ipe hippocrene siue pegaseꝰ siue caballinꝰ dictꝰ. a Gorgone. eus. a. um. Ouid. Gorgoneas tetigisse domos. Suidas. Ταῦτα γυναῖκα αἰθιοπῖδα εἶχον φορκὸς καὶ κητώ· ἃς ὁ Περσεὺς ἀπέκτεινε καὶ τὴν θάλασσαν ἐπόησε πορευτὴν τοῖς ἀπὸ τῆς Λιβύης ἕνεκα τῆς γεγενημένης ἐπιθέσεως.

Gothia regio europæ cōtermina daciæ & nouergiæ: ex q̄ Gothi Imanes populi. qui olim Italiam armis subegerunt.

Grabatus pe. pro. lectus exiguus in quo meridiari solēt. dictus quasi Carabatus: q̄ i eo capite recūbamus κεφαλ. n. caput. βατον parui græci dicunt. Vnde & pro lecticis pauperū & mendicantium grabati accipi solent: ut est illud in euāgelio. Tolle grabatum tuuꝫ & ambula. Ci. li. ii. de diui. Diuersa facit lectos & grabatos ait. n. Conuersare omniū mortaliū q ubiq; sunt nō modo lectos uerūetiam grabatos.

Gracchus nomen auis cornici similis nisi q minor est a uoce quā facit uel a gerendo dicta q ia cra segetū semina geratuel quia ex oluetis cubitū se recipiens duas pedibus baccas: tertiā ore ferat. Seu ēt q gregatim uolitet: siue a ḡcilitate propter prauitatē. Est huic furādi natura ex quo nōnulli Monedulaꝫ eam appellauere a furandis monetis. Exprimit sermonē humanum & cauea emissus reuertitur. Huiꝰ diminutiuū. est Graculus: Haꝫ aniū tria sunt genera: Maiusculæ similiores sunt cornicibꝰ nisi q nigriores. Minimæ & intereas mediæ quibꝰ rostra & pedes rubēt.

Gracchus per duplex cc. & cū aspiratiōe cognomē fuit familiæ romanæ. Duo aūr fuerunt Gracchi fratres. Tiberius & Caius ambo eloquētes quorum eloquentiæ mater Cornelia multū cōmlut: ueꝫ & doctior & eloquētior fuit Caius qui erat minor natu: quo nemo plenior nemo uberior fuisse fert. Grādis erat uerbis: sapiēs sentētiis: grauis toto genere.

Gracile adiectiuū. pe. cor. significat q dī est tenue ac corpore macilētuꝫ. Turpil. Nosti q̄ sit gracili corpore. Quod & Gracilēs. tis dī & gracilētum. Neuius. Vide gracilētis colorē. Interdū Gracile ponitur pro molli. Hora. Quis multa gracilis te puer in rosa. A gracilis fit ḡcilitas & ḡcilitudo.

Gradus sunt ex quibus scalæ cōstant: & qbus ad ædificioꝫ altiora cōscenditur. a Gradiēdo dicti q per eos eatur. Vir. Aerea cui ḡdibus surgebant limina. Gradus etiam gradiētiū pedum uicissitudo est ut apud eundē. Gradibusq; sonare cōpositis. Interdū gradus sumitur pro stādi firmitate. Ci. li. i. offi. Nec tumultuātes de gradu deiciuntur. Hinc gradum facere & ḡdum iacere dicimꝰ ut si in arborē tectūue scādere uelim ex saxo aut scāno: aliquaue alia re ḡdū facio. Ci. cōtra Rul. Hunc quasi gradū quēdam atq; aditū ad cætera iactū intelligetis. Gradus quoq; cognationis dicti sūt ad similitudinē scalaꝫ locorūue decliuiū quos ita ingredimur ut a proximo in proximuꝫ ideſt in illū qui quasi ex illa nasci uenīamus. Quapropter graduuꝫ huiusmodi alios superiorꝭ ordinis esse Caius scribit: ut sunt pater & mater q̄ sunt in primo gradu. In secundo Auus & Auia. In tertio proauus & proauia. Alios inferiorꝭ sint liberi: Alios ex trāsuerso. siue latereint fratres & sorores liberiq; eoꝝ. A Gradꝰ sunt Tardigradus. a. um. pe. cor. qui tarde graditur. Vnde testudinē tardigradā dicimus. Spissigradus. pro frequēti graduū motu icedente. Plau. Spissi gradissimos tardiores q̄ corbitæ sunt in tranquillo mari.

Grador. aris. q̄si. p ḡdus eo. a quo regēdor de quo alibi.

Gradator. a magno ḡdu. Plau. i pe. Vicetis cursu ceruas. & gradatorem gradu.

Gradarii equi qui sine succusatione molliter incedunt. Lucil. li. xiiii. Ipse equus non formosus gradarius optimus.

Gradatio apud rhetores dī cū ex prima sētētia oritur secunda: & ex secunda tertia atq; ita deſcepſ.

Gradatim. aduerbiū significat per gradus & ordinate lenteq;. Var. li. i. de re ruſ. Cito q̄dē inquit gradatim alium p̄ponens alio agruꝫ meliorē dicit esse in nouē discriminibus.

Graduus. pe. pro. a gradiēdo. uel quia gradatiꝫ &

& per ordines in bellum itur. Vnde Mars gradiuus dictus ē. Sūt tñ q gradiuū a gramine dictū putēt qa gramine sit ornus. Vñ & graminea corona in re militari maximæ ē honorationis. Alii a uibratione ꝓpter hastas crebro in bello uibratas: quoniā græci κραδαίνειν uibrare dicunt Alii gradiuus nō latinū nec græcū sed thrax uocabulum esse significare bellicosum & fortem.

Gradior eris. gressus. ſigt uado. Lact. li. iiii. Claudis uero ac pedā uitio affectis nō mō gradiēdi sed ēt currēdi dabat facultatē. Huius cōposita sūt Aggredior. Añgredior. Congredior. Digredior. Egredior de quibus alibi. Ingredior. Introgredior. Dicimnq; Igrediot forū & in forū. Aliq̄n ponit ꝑ simplici gradior incedo. Vir. li. iii. Ge. Cōtinuo pecoris gñoſi pullus in aruis Altius ingredit. Ci. ad Atticū. Si dormis expergiſcere: ſi stas ingredere: ſi ingrederis curre: ſi curris aduola. In terdū ſgredi ē ꝓuenire & ſe oſtēdere. Plau. Nihil te pudet ſceleſte in conſpectu ingredi. Ingredi in mulierē ē mulieris perſonaꝫ aſſumere. Hier. in pſal. interpretatōe. Solet in theatris unus hō frequēter diuerſas habere perſonas. nūc ingredit in mulierē: nūc in uirū: nūc in regē. Et qui in regē ꝓceſſerat rurſus in ſeruū ꝓcedit. Interdū ē quaſi incipere. Lactan. li. vi. Iuſtus ergo quoniā durū aſperūq; iter ingreſſus ē. Introgredior. Vir. Poſt q̄ ſtrogreſſi & corā data copia fandi. Progredior ultra ꝓcedo. Ci. ſ Læl. Id primū uideamus ſi placet: quatenus amor in amicicia ꝓgredi debeat. Hinc ꝓgreſſus & ꝓgreſſio. Idē lib. i. Tuſ. Qui errantiū ſtellarū motus ꝓgreſſiones ſtitutioneſq; notauit. Hic ꝓgreſſus & ꝓgreſſio ꝑ ꝓceſſu. Ali q̄n ante gradior. Plau. Extremū intra carcerē ipſum ꝓgreditur parthenopeum. Prætergradior: ultra tranſeo. Ci. Apio pul. Currēs Lepta uenit: mihiq; nūciauit te iā caſtra prætergreſſū ēe. Apul. Cūq; ſtabulū prætergreſſus fuiſſeꝫ. re cognita coepi retrocedere. Hier. Ponā & aliā expoſitionē ne q̄d uidear prætergreſſus. Regredior retro gradior reuertor. Plau. ſ Aul. Illuc regredere ab hoſtio Lactan. li. vi. Cū uērū fuerit ad extremū uñ iaꝫ regredi nō licet. Supergrediot ſuper ambulo ſuper o ut ē illud. Sꝫ tu ſupergreſſa es uniuerſas. Subtergradior tranſgredior ultra gradior. D. Brutus Ciceroni. Vt alpes trāſgrederer. Lactan. li. ii. Nemo tūc milleſimū annū trāſgreſſus ē. Tranſgreſſio apud rhetores dicit cū ab ea ſentētia quaꝫ ꝓpoſuimus cōuertimus ſermonē ad aliquam perſonaꝫ ut rē aut fortunaꝫ & tanq̄ præſentē appellamus ut hæc mīer nuper fuit locuples & potēs in amore atq; deliciis neceſſariorū: ornatus opibus abūdabat: magnus ancillaꝫ quæ ſequebantur comitatus appellabatur. Nūc cōtra ſubito & graui caſu afflicta uix mediocris ancillulæ dignitatē retinet: o fortuna q̄ nehementer te reꝫ uarietas oblectat: & q̄ magno odio ē tibi beatæ uitæ perpetuus & conſtans fructus.

Graſſor aris. q̄ſi a gradior frequētatiuū eſt. Feſtus. Graſſari ꝓprie dūr latrones uias obſidētes. Gradi ſiquidē ambulare ē. Vñ tractū graſſari ab impetu gradiēdi. Sed cū qs graſſat. i. cuꝫ impetu ſiue frequēti gradu uādit aliquē & bono & malo animo graſſari poteſt. Ideo & in bonam & in malam partē accipi poteſt. In bonaꝫ. Sal. ſ Ing. Sed dux atque imperator uitæ mortalium animus ē q̄ ubi q̄ ad gloriaꝫ uia graſſat. i. cum fiducia quēti gradu uadit abūde potēs polleſq; & clarus ē. Sitius. Graſſandū ad clara periclis. In malam. Lact. li. ii. Suis. n. uitiis perditi ſæuiūt & graſſantur: ut perdāt. i. cū frequēti gradu uadūt. Ab hoc malo animo in hoc uerbo Graſſor ſæuio ſignificatio naſcit. eo q̄ cū quis graſſat. i frequēti gradu ſiue cū impetu ꝓperat in aliquē ut ipſum telo ſeu quouis alio modo feriat: nel malo animo rapiat hoc ſæuire dicit. Lactan. li. iii. Arethipirata quiſpiam uel latronū ductor ſi ſuos ad graſſā dū cohortet. Cæſar. Graſſari in hoſtes uetat. Ali q̄n in hac ſignificatōe ita accipiūt: ut etiā in ꝓpriam ſignificationē redigat. Liui. li. ii. Trecēti cō iurauimus principes iuuētutis Romanæ ut in te hac uia graſſaremur. Huius cōpoſitū Oggraſſor quod ē obuiā ſeu cōtra cū impetu aut frequenter gradior. Plau. in Pen. Niſi cū pedicis condidici iſtis oggraſſari gradu.

Graſſator: q̄ per uiaꝫ & inſidias latrocinat. Iuue. Interdū, & ferro ſubitus graſſator agit rē. Calliſtratus. Graſſatores: qui prædæ cauſa id faciunt ꝓximi latronibus habentur.

Græcus cū æ diph. nomē uiri ꝓpriū: a quo græcia regio europæ dicta ē. a qua græcus. a. nm. quod ex græcia ē. Hæc ab iſthmi anguſtis incipit & a ſeptēttrione in meridiē uecta: qua ſol ægeis: qua occidit Ioniis fluctibus obiacet. In ea athenæ & Marathonii campi Citheron & parnaſus mōtes

Græcoſtaſis pe. cor. quaſi græcoꝝ ſtatio. Locuſ de quo Varro ſic habet. Añ curiaꝫ hoſtiliam roſtra ſub dextra a comitio locus ſubſtructus ubi nario nū ſubſiſterēt legati: græcoſtaſis appellatus a parte: ut multa ſenaruꝫ ſupra græcoſtaſim ubi ædis concordiæ baſilica opima.

Graiugenæ. pe. cor. græci dicti ſunt.

Græcari. pe. cor. ē cōuiuiis & libidinibus operā dare ab eo q̄ græci libenus ſe haberēt in cōuiuiis. Nā quandoq; nerba trahunt a monbo nationū

Gralæ fuſtes furculas hēntes ſunt qbus niſitunt. Hinc grallatores dicunt q̄ in perticis abiegnis paſſus ingentes faciunt. Grallatorū gradū Plautus maximū. ſicut ecōtratio murrulū formicinū & teſtudinū. Plau. Vinceretis ceruas curſu & grallatorem gradu.

Grāma atis. & grāmatū ati. latine lſa dicit. Vnde Epigrāma & epigrāmatū cū aliis a grāma cōpo

Grāmatica litteraria dicit. Eſt. n. ut lſæ ſuas cuſlo diant uoces: & quaſi depoſitum reddant. Eſt. n. grāmatica rectæ loquellæ: rectæq; ſcripturæ ſciētia quæ uſu rōe auctoritateq; conſtat.

Grāmaticus litteratorius ſeu litterator q̄ grāmaticam docet q̄ & grammatiſta dici pōt & triuialis Sed & poetaꝫ interpretes grammatici dicuntur

nerſanturq; non ſolum circa ſermonem ſed etiaꝫ circa hiſtorias & carmina euagauſ. Mar.de Epi grāmatis ſuis. Grāmaticis placēt & ſiue grāmaticis. Grammatici prius critici dicti ſunt auctore Dione Chryſoſtomo. Cor.nepos ait Iſatoſ ꝓprie appellādos eſſe poetaꝫ interpretes qui a grǽcis grāmatici nominātſ: eoſdē iitteratores uocitatos Meſſala Coruinus auctor ē. Sūt q grāmaticū a grāmatiſta diſtinguūt: ut litteratū a litteratore tā q̄ grāmaticus abſolute & perfecte doctus ſit: ſicut litteratus. Grāmatiſta ſicut litterator medio criter eruditus. in malam partem accipitur.

Grāmaticus a.um.qđ ad grāmaticam pertinet.

Grāmatei dicunt ſcribæ q tōes publicas in tabulis ſcribūt. Apul.li.xi. Tū ex his uuus quē cunctī grāmatea dicebant. Hi ēt ab epiſtolis & cācellani dicūtſ. Hic archigrāmateus priceps ſcribaꝫ.

Grāmatophylaciū locus ubi ſcripta publica ſeruāt

Grāme lōgitudo ſine latitudine mēſuræ ſubiecta. Aug. Si omiſſa latitudine ſolam qs lōgitudiuē uoluerit emetiri lōgitudo ſine latitudine mēſuræ ſubietta grāme dicit: non ꝙ ſit lōgitudo aliqua quæ careat latitudiue: ſed ꝙ ſolam qs metiēs lōgitudinē grāmen metiri dicit. Et hæ Liuea a noſtris dicit. Eam ita diffinit Euclides. Linea eſt lōgitudo illatabilis. Emēſa uero cū lōgitudine latitudo dicitur epiphania.

Gramiæ ſunt oculoꝝ pituitæ. Vnde gramioſi oculi. A quo qui triſtes ſunt in hodiernū quoq; gramioſi uulgo nominantur.

Gramē: hærba uulgatiſſima ſic dicta ꝙ genicula/tis internodiis mirifice ſerpat a gradiendo: nel a gignēdi fæcūditate. Crebro.n. nouas ſpargit radices. Refert Ply. Sane hærbam naſci ubi humanus ſanguis ceciderit. Gramē capiti circundatuꝫ ſanguinis fluxiones e naribus ſiſtit. Quādoq; tamē gramē ponit generaliter ꝓ omni hærba. Vñ graminea corona dicta ē quæ ab uniuerſo exercitu ſeruato ſeruatori dabat ubi obſeſſos aliqs ſeruaſſet quodcūq; id genus hærbæ foret decerpto uiridi gramine. Graminoſus plenus gramine. Col.li.i. Quid ſyluester ager: qd humidus & graminoſus quid ſiccus & ſpurcus recuſaret.

Grādo gutta aquæ in aere cōgellata ſic dicta ꝙ ſolito grandior ſit. Vel qa grauis conrineat. Hinc grandinoſus a.um.ut Grādinoſa loca in quibꝫ frequētes ſunt grādines. Grando ēt ē quā græci χάλαζαν & χαλάζιον uocant collectio eſt ſub cute buboni & ægyptiæ fabæ ſimilis ut inqt Pollux dolorē ſi tāgat aſſerēt. Dūr & t occlo Grādineſ cū ſegnis humor circa palpebraſ coit ſꝫ ita ut id tuberculū digito huc & illuc ſpelli poſſit.

Grandinoſus a.um.qđ abūdat grādine. Col.lib. iiii. Poſt hæc nō ignorabit dūs loci plus eſſe poſſe qualitatē cœli frigidā uel calidā ſiccam uel roſidā grandinoſam uētoſamq; uel placidā ſerenā uel nebuloſam. i. ſæpe grandinē infert. Roſida quæ ſiccitatibus laborant.

Grandinatus a.um. participiū qđ ē grādine ſaucium. Aug. in Pſal. Grandinata eſt uinea.

Grandebale pili ſubalares quos Volſellis tolli ſæpe moliiores iubebant.

Grandis & hoc grāde apud ueteres nō ad corpus ſed ad ætatē tantū referebaſ iam adultam. Ter. An ſedere oportuit domi nirginē tam grandem. Quod ſi natu addaſ puectiorē ætatē ſignificat & iam pene ſenilē. Ply. Iunior. Mulier natu grādior & tot liberorum partus. Nūc uero grandis ſumiſ ꝓ magno & nōnūq; ad inalata referſ. Hieto. Grādes materias ingenia parua nō ſuſtinent.

Grandiuſculus a.um. diminutiuū. Ter. in An. Iā fere grandiuſcula profecta eſt.

Grāditer aduerbiū. Cypria. ad Cornelium. Docuiſtis grāditer deū timere xp̄o firmiter adhærere.

Grāditas dicta ē maior ætas. Siſen. li. tui. biſt. Neq; ætatis grāditatē: neq; ea merita: neq; ordinis honeſtatē: aut dignitatē ſibi eſſe excuſationi.

Graudæuus a.um. quod ē puectioris ætatis hoc ē grandis æui ideſt ſenex.

Grandiloquus pe.cor. eloquēs & q cū quadā uerboꝝ magnificētia loqſ. Ci. Nā & grandiloq; ut ita dicā fuerūt cū ſpla ſūia tam grauitate & maieſtate uerboꝝ. Hinc grandiloquentia.

Graudio is. iui. itū. grādē facio. Plan. in aul. Si hodie hercle fuiſtē cœpero aut ſtimuliſ i manu teſtudineū illū tibi ego grandibo gradum.

Grādeſco creſco grandis fio ſeu granū fio. Ply. li. xviii. Creſcēte luna frumēta grandeſcūt. Hinciu grandeſco qđ ē ualde uel intus grādis fio. Col. Quæ lēs ut celeriter ꝓdeat & ingrādeſcat anteq; ſeniſ imo arido permiſceri debet. Idē lib. ii. Omne autē frumētū ſpicam a tertio ad quartū nodū emittit & cuꝫ totā edidit viii diebus defloreſcit ac deinde grandeſcit diebuſ xl qbus poſt florem ad maturitatem peruenit.

Grauū ſere frugu; dicit ut tritici hordei ſaris & huiuſmodi qđ ē intimū ſolidū a quo granariuꝫ Acini ſunt cæteroꝝ fructuū: ut uuæ bacchaꝫ & huiuſmodi. Granū ēt gñaliter dicit ꝓ omni eo qđ gēi uocāt coccū. Vñ coccū Ilicis granū uocamꝰ

Granariū locus in horreis ſeruādis ſeminū granis paratus: uel in quo grana frugū reponunt. Var. At triticū cōdi oportet i granaria ſublimia quæ perflent uētis ab exortu & ſeptentrionū regione ad quæ nulla aura humida e ꝓpinqs locis aſpiret. Granaria qdā habēt ſub terris ſpelūcas quaſ uocāt ſiros. Alii puteos. Perſi. Iā nūc aſtrugas: iā nūc granaria laxes. Nōnulli horreum ab hordeo. Feſtus a farre farreum nocat.

Granoſus a.um. dicit oē qđ intus habet grana.

Graphis idis. ars pingēdi quæ maxime lineis conſtat: & linearis nocat: quā Ply. li. xxxv. ſcribit ēt inuētā a Sophocle. Dicta graphis a ſtilo quem græci graphion & graphida quoq; nominant. Ply. li. v. Graphidis ueſtigia extant in tabulis ac mēbranis ex quibus ꝓficere dicunt artifices. In quo ſciendū per graphidis ueſtigia picturæ gñs accipiendū eſſe: quod græci uocāt Ichnographiam Ea ē circini regulæq; modicæ continēs uſus ex qua capiunt formaꝫ in ſolis areaꝫ deſcripti

ones ut inqt Victru.li.i.Qui & orthographiaꝫ & sciographiam nominat.

Graphiū stilus ferreus seu penna argētea q̄ signan tur in tabellis ifæ ut olī in cæra seu figuræ. Am bro.li.Hexa.Neq; uero si ipse nō cōprendas id circo nō cœpit:aut nequaq̄ desinet si ipse circui tū uel atramēto uel graphio ducas.Ouidi. Quid opus ē digitos graphiū lassare tenēdo.Stilus aūt sicut docet Hiero.in expositione psalmoꝝ scri bit in cæra.Calamus in cartha mēbrana aut in q̄ cūq; materia:quæ apta sit ad scribēdū.Graphꝰ scriptus uł pictꝰ.Ahtaphus nō scriptꝰ uł nō pic tꝰ.Graphia scriptura uł pictura.Vñ scribo p̄pli go ēt apud nos & picturas legere dicimus.

Graphiariū theca in qua stili reponunt quibus & scribere simul pingere solebant añq̄ penicilli & colores inuenirent. Dī & theca graphiaria.

Gratia inqt Aug.dicta ē qa gratis dat.Quare gra tis datus dat? qa merita nō p̄cesserūt sed benefi cia dei te p̄uenerūt.Vñ recte gratia sumit p̄ be neficio.Ci.Cū p̄sertim cōsiderē nullā esse grāꝫ quam uel nō capere animus meus in accipiendo uel remunerando cumulandoq; illustrare posset. Omne enim quod habēt homines a deo gratia est.Nihil.n.ex debito habent. Quis.n.prior de dit? & retribuet illi? Tres autē scribūt fuisse gras Aglaiā.i.lætitiam.Thaliam .i.uitidē: qa bene ficiū semper ultet.Euphrosinē quaꝫ delectationē nominant.Hæ a ḡcis χάριτες uocant ἀπὸ τῆς χαρᾶς quod lætitiam significat.Merito .n.lætati uident:& q dant & qui accipiūt benefi ciū. Tris āt iō esse p̄diderūt:qa & būfici esse in alios debemꝰ:& aliosq; būficia suscipere:& iis q in nos liberales fuerunt retribuere. Dare āt & ac cipere & referre tres actus sunt inter se distincti. Hinc gratiosus.Aliq̄ p̄ pœna siue dāno.Idem Vt p̄ iniuria patē ei grām referret.Aliq̄ p̄ mer cede.Idē.in Læl. Vt.n.beneficī liberalesq; sumꝰ non ut exigamus gratiā.i.mercedē uel utilitateꝫ neq; beneficiū fœneramur:sed natura p̄pensi ad liberalitatem sumus.Aliq̄ pro pace seu amore. Ter.in Ecy.Neq; alio pacto cōponi potest inter eas grā.Et in Eu.Adibo atq; ab eo gram quam uideo uelle inibo.Aliq̄ pro benignitate.Tibul. Gratia magna iouī uetuit pater ipse ualere.Ali q̄ p̄ causa seu respectu. Salu.Rē omneꝫ aperit cuius gra mittebāt.Aliq̄ p̄ uirtute seu efficacia ut frequēter apd Ambrosiū.Habere autē gratias uel agere uel referre. Vide in dictione .Ago.

Gratus qui gram p̄ beneficio refert:uel saltem me mor ē accepti būficii.Cuius contrariū ē ingratus a quibus gratitudo & ingratitudo. Grate & in grate aduerbia & gratis & ingratis.Accipit etiā Gratus p̄ Læto & Ingratus p̄ tristi.Vir.li.vii. Et Cineri ingrato suprema ferebāt. Et gratus p̄ spōtaneo.Et ingratus p̄ inuito & coacto legitur.

Gratiosus ualde gratus. Naꝫ plenū gra sigt & is ē q̄ habet graꝫ.i.q̄ in populo acceptus ē. Ci.l.iii. offi. Tū pithius ut argētarius q̄ ēt apud omnes ordines gratiosus.i.habēs multam gram.Idē Lē tulo.Vehemēter cōfidit his nīis Iris apud te gra tiosum fore.i.ualde gratū. Gelius accipit gratio sum tam p̄ eo q̄ gratias adhibet q̄ q̄ admittit.

Gratis aduerbiū significat sine premio sine merito quod uulgo dici? per gram.Hier.in Gen̄. Quia frater meus es:non seruies mihi gratis.Ambro. In diuinis scripturis teus scribit q̄ nō studuerit dare gratis quod ipse gratis acceperit. Alias si gnificat spōte.Aug.li.iiii.con.Quoꝝ exēpli gra quædam gratis posui:uel in ipso iubstantiæ ge nere innumerabilia reperiunt.Sic ingratis inui te nō ultro qa ultronea grata sunt.Ingrata quæ ab inuitis & recusantibus fiūt.Plau.i Am. Hæc eri immodestia coegit me q̄ hoc noctis ingratia excitauit.Terē.in Eu. Opus faciam ut defatiget usq; ingratis ut dormiam.

Gratuitus.a.um.pe.pro.qd dat gratis .i.sine pre mio & qnod nō ē mercenariū.Ci.li.i.de legibus Quid liberalitas gratuita ne ē:an mercenaria ē si sine premio benigna ē gratuita si cū mercede cō ducta.Aug.Gratuitam uobis impēdit deus de lectationē q̄bus gratis unigeniti sui misit redēp tionē.Hic sit aduerbiū gratuito.Sue.in Cæsare. Omnibus uero circa cū atq; ēt parce magna sena tus gratulto:aut leui fœnore obstrictis.

Grates numero tantum plurali & in hac tantum terminatione p̄ gratiis quæ referri debēt p̄ acce pto beneficio.Vir.Grates persoluere dignas nō opis est nostræ dido.

Gratificor tē gratam facio cōsentio cōplaceo. Cic. Lētulo.Quod Pōpeio se gratificari putant.Diffe rūt tñ Gratificari & gratū facere q̄ gratificari in secōtineat qdam maius.Est.n.beneficū esse.Vñ dicimus Dcū gratificari hominibus:qnaꝫ sit be neficia cōferre.Gratū uero facere sit obseq & in seruire.Ci.Si būc iuueris gratissimū mihi feceris Hinc Gratificus.

Grator aris.dius gras ago:& quasi supplico.Oui. li.iii.fas.Quisqs adit caste q̄ colit penetralia ne stæ.Gratate iliacis thura q̄ ponte focis.Interdū Gratari ē gaudere de bono proprio ut apd Idē li.viiii.meta.O superi totoq; libēs mihi pectore grator.Quandoq; etiā ē lætari de bono alterius. Vir.Inueni germana uiā grata te sororī.Liui.li. vii.Tuū sequētes currū Iouia optimi maximi tē plū gratantes ouanteq; adire.

Gratulari cū datiuo p̄prie ē dis siue hominibus q nobis benefici fuerunt in successu aut nō aut ali oꝝ cū laudibus festiuitatē ostendere. Orī.n.ex lætitia gratulatio ut ex dolore querimonia.Lac. lib.vi.Nihil est q̄ sibi aliqs gratulet si has ina nes uirtutes adeptus ē.Ennius in Hecuba.Iupi ter tibi sume tandē male te gesta gratulor.Interi dū prætermittit datiuus cū fuerit pnomē.Oui. Prisca iuuēt alios ego me nūc deniq; usta gratu lor:ubi intelligit mihi.Q intul. Gratulemur iaꝫ q̄ nulla ciuitas laborat:subintelligit nobis Gra tulari ēt ē gras agere siue supplicare.Liui. Triū phantes in capitoliū ascēdebāt iouī optimo ma ximo cæteriq; diis gratulari. Nec mirē si gratu

lari dils dicimus quasi ostẽdere nos illis aggan
dere cũ salutare etiaꝫ eos dicamus quasi salutẽꝫ
illia optare quod non diis sed hominibus conue
nit. Vnde dicimus Salue sancta parẽs. Gratulari
cũ accusatiuo ẽ gratũ habere. Ter.in Eu. Salutãt
ad cœnã uocant aduentũ gratulanꝫ. Plau.i Cap.
Vbi q̃q̃ uidẽt eũt obuiaꝫ gratulansq; eaꝫ rẽ .i.
gratiaꝫ hẽnt. Huius cõpositũ est congratulor.

Graue suapte natura significat põderosum ut grauis
ue saxũ quod nos cũ molestia grauat in ferẽdo.
Vir. Vomis & inflexi primũ graue robur aratri.
Et per translationẽ dicit morbus grauis: senectq;
grauis .i. molesta quoniam q molestia ex senec
tute morbo cæteriscq; huiusmõi sentiũt quasi one
re intolerabili premunt quod cupide uelut gra
ue onus a se uellẽt deponere. Cic.in Cato. Quod
nunq̃ senectutẽ tibi grauẽ esse senseriꝫ. Itaq; unq;
mõus ẽ quæ corpori aut animo molesta sunt: ea
grauia appellare eo q; molestia a mole.i. a re ma
gna uocata ẽ. Alter modus ẽ: q; quẽadmodũ gra
uia & grãdia saxa nõ facile loco mouent sed ad
omnẽ tẽpoꝝ mutabilitatẽ hærẽt: ita homines cõ
stantes ac sapiẽtia prædĩti merito graues dicunt:
q; nec precibus nec minis ab æquo dimouentur
ut hi faciũt quos leues uocamus: qui in similitu
dinẽ paleæ ad omnẽ auræ uẽtillant. Hinc grauitas
p firmitate ac cõstãtia ai ac ſ uultu monbq; uer
bis rebus agẽdis quædã sæuientes. Aliq̃n p mo
lestia & magnitudine: ut grauitas odoris: grauis
tas doloris: grauitas somni. Variis aliis mõis di
cit grane sed ad hos reduci possunt. Nam ponit
p pernicioso acerbo nocẽte. Ci.li.iii.offi. Magnũ
illud bellũ & granẽ aduersariũ imperii sustulisse.
Idẽ facilius & in morbos icidũt adolescẽtes: gra
uius ægrotant. Pro forti & robustõ. Vir.li.v. Pri
ma pares ineũt ĝuibus certamina remis. Pro grã
dæuo. Idẽ. Hic grauis entellus dictis castigat ace
stẽ. Pro utili solido firmo cõstãte. Ci.iii.offi. Ve
iam sint alia graviora atq; meliora tñ nos studia
nostra naturæ regula metimur. Pro Tristi. Virg.
li.viii. Grauior me nũcius aures ne uulneret. Pro
sapiẽti cũ auctoritate. Ci.in Horten. Quid.n. aut
Herodoto dulcius aut Tucydide grauius. Pro
põderoso. Vñ graue æs dicit: q; a deni asses sin
gula põdo efficiebant. Pro necessario Lucil. lib.
xxviiii. Habeasq; animo mihi admoduꝫ causam
granẽ fore quæ me ab ullo cõmodo abducat tuo
Pro pleno. Vir. Tũ pietate grauem ac meritis si
forte uirũ quẽ cõspexere silẽt. Pro fœcũdo & fru
gifero. Idẽ. Quid labor aut bene facta iuuant: q;
uomere terras inuertisse grauis? Pro multo. Var.
Vbi graues pascant atq; alant pauonuꝫ greges:
Sal.li.iii.histo. Cœpit per oẽm puinciaꝫ graue
pretium fructibus esse. Pro amaro. Var.in quin
quatribus. Absynthiũ ut bibã graue & castoreũ
A graue fit aduerbiũ grauiter & graue.

Grauiter significat multũ. Cæcili. Placere hoc cœ
pit grauiter. Ci. Nec uero audiẽdi graviter q; ini
micis irascendũ putant. Vir. Grauiter spirãs co
pia thymbræ. Aliq̃n significat aspere male. Idẽ.
Graue olẽtis auerni. Aliq̃n molestẽ. Ci. Grauiter
& iniquo animo tuli. Aliq̃n sapiẽter. Idẽ. Si q̃d
prudẽter ſ q̃d grauiter factũ ẽ: hoc est nõ leuiter
ac insipiẽter: sed mature sapienterq;.

Grauedo põderositas. qñq; simil p morbo seu hu
more q ex capite distillat: nares claudit: uocẽ ob
tũdit tussim siccaꝫ mouet sicuti docet Celsus li.
iiii. Caml. Sentire cesso q̃d grauedinẽ & tussim.
Plau. in Asi. Quod illa hand simulet quasi grau
do pstinat. Hoc ne sic faciat tu labellũ abstergas.
Græci coryzas uocant. Hippocrates distillatiões
omnes & granedinem nominat coryzas.

Grauedinosus nõ solũ q grauedine infestat: sed ẽ
q ad eã morbũ ẽ pcliuior. Ci.li.iiii.tus. Itaq; di
cimus quosdã grauedinosos: quosdam tormino
sos. nõ qa iam sint sed qa sæpe sint. Pinnius ap
pellat Eruũ granedinosum quod bobus in pabu
lo grauedinem facit. vtollit.

Grauecolentia malus odor. Ply. Et oris grauedẽtiaꝫ

Grauo as. premo onero molesto. Vir. Nec mela
bor iste grauabit. Huius cõposita. Aggrauo q̃d ẽ
super seu plus grauo. Col.li.ii. Tũ ẽt ratio nullũ
aggrauat exiguo pfectu operis. Degrauo deor
sum grauo. Idẽ.li.i. Et quod prius extructã im
minebit cedẽti paulatim degranatũ pondere suo
præceps attrahet. Vir.li.iii. Degrauat ætna ca
put. Cypri. Quomodo cœlũ petãt & ad sublimia
& alta cõscendãt q terrenis cupiditatibus degra
nant. Ingrauo intus seu ualde grauo. Hiero. in
Exo, Ingrauatũ ẽ cor pharaonis. Prægrauo val
de grauo. Idẽ ad Marcellaꝫ. Quapropter moneo
ut dum mãdi huius niaꝫ currimus nõ duabus tu
nicis: nõ calciamentoꝝ pellibus prægrauemur.
Et hæc omnia habent pe.cor. vstia.

Granate aduerbiũ significat cũ labore siue cũ mole

Grauesco is. granis & oneratus fio. Vir.li.ii. Gr.
Nec minus interea fœtu nemus omne grauescit.
idest onerat. Hinc aggranesco magis grauis fio.
Ter.in Ecy. Male metuo ne philomenæ magis
morbus aggranescat. Ingraueſco eiusdẽ significa
tionis ẽ. Aug.li.ii.ci.dei. Nam ingrauescere pe
stilẽtia ludi scænici romæ primitus instituti sunt

Grauida mulier: quæ iam cõcepto fœtu grauatur.
Prægnans: quæ tã occupata ẽ in generando q̃d
cõcepit. Aug. Quo mõ fiet istud ut utero gra
uida sim pdico & immunis sim a marito? Ali
q̃n ponit p plena. Inde granido as. p impleo ue
teres posuerunt. Cæcilius. Mysteria hic honeste
gramdanit probo. Leo ppa. Virgo regia Dauin
æ stirpis eligit. quæ sacro grauidanda fœtu di
uinam humanamq; prolẽ prius cõciperet mẽte q̃
corpore. Et inciẽs propinqua partui incitatus sit
fœtus eius.

Grauastellus senior. Plau. Quid ẽ grauastellus iste
q aduenit ut puto a grauitate dictus.

Grex differt ab armẽto q; grex minoꝝ animalium
sit cõgregatio ut oniũ: porcoꝝ: capraꝫ. Armen
tũ maioꝝ: ut Camælopardoũ: equoꝝ. Hier. I deu
tero. Habuerisq; armenta boum & ouium greges
Oui. Mille greges illi totidẽq; armẽta per hꝛi-

bas pascebant. Virgi. Hæc satis armẽtis superat pars altera curæ Lanigeros agitare greges hirtasq; capellas. Inuenit tamẽ qñq; grex de maioribus dici. s. bobus. Vir.. Aut aliquam in magno sequitur grege. Tñ ad distinctionẽ addidit magno. sicut Hor. adiecit mugientiũ. Aut in reducta ualle mugientium pspectat errãies greges: q̃ si Grex generalius nomẽ sit: armentũ specialius. Et illud sine apposito de pecoribus minutis intelligat: cũ apposito possit ẽt ad maiora transferri. Ci. Fudit apothecas: cecidit greges armentoruq;. Col. li. i. Nec absint greges armẽtoq; cæteroq; quadrupedũ culta & dumeta pascentũ. Dicit & grex de auibus. Aug. li. xii. ci. dei. Alias uero greges instituerit quæ congregatæ atq; in gregibus malint uiuere: ut sunt colũbæ: sturni: cerui: damulæ: & cætera huiusmõi. Etiã bonoq; uel maloruq; hominum dicit Grex. Ci. In bis bonis gregibus oẽs aleatores: oẽs impuri impudiciq; uersantur. Et est tam foe. q̃ mas. generis.

Gregarius. ex grege uulgaris. Vnde Gregarie militẽs dñ nõ electus sz tumultuarie undecunq; collectus. Salu. Deinde multi memores Syllanæ uictorie q; ex gregariis militibq; alios sænatores uidebant alios ita diuites ut regio uictu atq; cultu uitã agerent. Col. li. vii. Gregatiorũq; pastoq; uelut minutam pfessionis suæ disciplinã constantissime repudiasse.

Grego .as. de quo Prisc. Sunt & alie deriuationes diuersas terminatiões hñtes tã a nobis q̃ a uetbis nascẽtiũ uerboq;. ut a Græco Græcisso et græcor. a Grege Grego. a philosopho philosophor. Huius tñ cõposita magis in usu sunt ut abgrego q; est deduco. Aggrego. associo. adiũgo. Lact. li. iiii. si nobis credendũ ẽt nõ putãt. credãt homero q; sũmũ illũ iouẽ dæmonibus aggregauit. congrego. Idẽ in eodẽ aliũq; sibi populũ fideliorem exalienigenis cõgregaret. Segrego seorsuz pono diuido. Festus. segregare est ex pluribus gregibus partes seducere. Et hæc ola hñt pe. cor.

Gregalis. & hoc gregale. q; in grege uiuit. Var. li. iii. de rerus. Equi bonifuturi signa sũt sicũ. gregalibus i pabulo cõtendit in currendo aliaue quare quo potior sit.

Gregatim per diuersos greges. Var. Merula q; mera. i. sola uolitet. Cõtra ab eo graculi q; gregatiz

Gressus a. um. participiũ a gradior. Gressus us. incessus ambulatio: ut gressus meos dirigẽ.. lis.

Gressibile q̃d ẽ aptũ ad gradiendũ: ut bõ ẽ gressibi

Gressutus a. uz. pe. p. idẽ q̃d gressibile nõ q̃d magnos hẽt pedes: ut q̃dam autumãt. Nam Aug. in dialec. sic scribit. Socrates & hõ ẽ & gressutũ.

Gressus a. um. nomẽ ẽ q̃titatem significans. Cuius diminutiuum est gressulus.

Grossi tantũ pluraliter dicuntur ficus añq; matures cant. Alii dicũt grossos esse ficus q; nõ maturescũt. Primitiuæ ficus quæ præcoces seu præcoques & a neotericis. Flores appellant: apud græcos prodromos uocãt. Col. li. iii. Si uoles ficũ q̃ uis natura seram facere cum grossuli minuti erũt fructum decutito.

Grossipion siue xylon seu grossapinus frutex ẽst ex superiori parte ægypti quæ in arabiam uergit ẽ ai latus: nãc ẽt i q̃busdã locis italiæ nascẽs ex quo lina fiunt quæ gossipina siue xylina seu gossapina dicunt: paruulus ẽ: simileq; barbatæ nuci defert fructũ plenũ lanugine nec ullũ genus lini in candore mollitiaue præfert huic. Iunscõsulti inter lanas potius cõnumerant i dicũtq; lanam lineam a græcis appellari. Ex bis siũt uestes cãdidissimæ ac subtilissimæ quæ uulgo bõbicinæ dicũtur: cũ xylinæ seu grossipinæ grossampinæue appellari debeãt. Quidam buiusmodi linũ cotonũ nocant q; fructices id ferẽtes q̃busdam in locis folia bẽnt uitiũ similia nisi q; minora sunt ferũt q; cotonei mali similitudiuẽ cucurbitas quæ maturitate ruptæ lanuginis pilas emittunt.

Grues aues minime soliuagæ quæ nõ se segregant siue cũ uolant: siue cum pascunt. Et a sono uocis excubias nocte diuidũt capite subter alam condito dormiũt alternis pedibus insistẽtes. Volantes autẽ ordine quodam y litteram faciunt id quod Palamedẽ deprendisse legimus. Hiero. ad Rusticũ. Grues unam sequunt ordine litterato. Mar. Turbabis uersus nec littera tota manebit Vnam pdideris si palamedis auẽ. De natura huius auis Ambr. li. Hexa. sic habet. Grues iniussi & uoluntario usu i nocte solicitã exercẽt custodiã dispositos uigiles seruant & cæteris cõsortibus generis q̃escentibus aliæ circũeunt & explorãt ne qua ex parte insidiæ tentent: atq; deferũt in pigno suo uigore tutelã: post ubi uigiliaꝝ fuerit tempus impletũ perfuncta munere i somnũ se præmisso clãgore cõponit ut excitet dormientẽ cui uicẽ muneris traditura ẽ. At illa uolẽs suscipit sortẽ nec usu nostro inuita & pigrior somno renũciat sed impigre suis excutit ẽ stratis: uicẽ exequit & quam accepit gsam pari custodia atq; officio repræsentat. Ideo nulla discretio q̃a deuotio naturalis iõ tuta custodia q̃a uolũtas libera. Hũc ẽt uoluntates ordinẽ seruant: & hac moderatione omnẽ laborẽ aleuiant ut per uices fungant ductus sui munere. Præcedit. n. una & præcurrit cæteris deinde cõuertit & sequẽti sortẽ ducẽdi agminis cedit.

Gruo is. grui. Festus. Gruere dicunt grues ut Sues grũnite. Hinc cõgruo p cõuenio cõcordo. Ter. in Heau. Cõcede hinc domũ ne nos cõgrue senti ant. i. concordare. Hinc congruum. Ingruo is. de quo alibi.

Grumus terræ collectio: minor tumso. Apud Col. dicit clinulus. Vñ li. ii. ait. Grumos quos aduersuram plærũq; tractæ crates faciũt: despiciemus ita: necubi ferramentũ fœnisecis possit offendere Cuius diminutiuũ est grumulus. Ply. li. xix. Quidam & aliũ ulpicũ in plano seri uetant: castellati q; grumulis ponit distãtibus iter se pedes ternos

Grũma mæ. mẽsura quædã qua fixa uiæ ad lineã dirigunt: ut ẽ agrimẽsoꝝ & similiũ. Hinc degrumor aris. p dirigo. Lucil. Viamq; degrumaris ut in castris mẽsor facit olim. Et Exgrumor. Vñ ex

grumantes apud Varronē legitur li.iii.de re ruſ. quod ē de mēſura & recta uia excedētes uel grumos eruentes.

Grūmiæ dicūt loca media inter quæ directæ quatuor conueniunt uiæ.

Grūnio is.grūnui & grūniī itum. ꝓpriꝫ ē uocis porcoꝝ.Ci.li.v.Tuſ.Aut grūnit cū mactāt ſus. Iuue.Et cū remigibus grūniſſe epenora porcis. Hinc grunnitus tuſ.

Grundire ueteres dicebant quod nos grūnire dicimus.Claud.ii.annaliū xv. Grūdibat grauiter pecus ſuillū.Hinc grūdiles lares dictos accepimus quos Romulus cōſtituiſſe dicit.in honorē ſcrophæ quæ xxx peperterat porcos.Caſſiq.hemina. Sus parit porcos triginta cuius rei fanū fecerunt Laribus grundulis.

Gryllus animal ē magnitudine cicadæ corpore lōgiore gñs ē locuſtæ undiq; per orbē terraꝝ pernicies agris prætereūq; in parthia.Parthi gryllos comedūt ut reſtāt Hiero.cōtra Iouī.Dictus gryllus a ſono uocis.Suidas γρύλος ξυροφῶντος τοῦ σωκρατικοῦ υἱός Γρύλος καὶ διόδωρος καὶ γρύλος ὁ χῖος Huic magnam auctoritatem perhibēt.Nigidius magiq; q retro ambulet: terram terebret:noctibus itrndat.

Grypes q & gryphones animalia pennata & quadrupedia:omni ex parte leones ſunt:alis & facie aquilis ſimiles eqs uchemēter infeſtæ. Naſcunt in hyperboreis mōtibus.Et pōt declinari grypes is.Et gryps & grypus.Hiero.in Leui.Aglam & grypū.Gryphi uero ut Gellius inqt ænigmata ſunt.Gryphon.n.græci inſolubile dicūt.

Gryphi a græcis dicunt nare curui.Quo nole dictus ē filius Demetrii ut auctor eſt Iuſtinus.

Gryppos dī ſermo implicitus.Gel.Alioſq; id gūs gryppos neminē poſſe dicēs niſi ſe diſſoluere.

Grypus per ſimplex p naſus adūcus gibus ſeu aqlinus a gryphis ſimilitudine deductū nomē. Græci γρυπῶς nos gryphes dicimus.

Gula anterior pars colli i qua cibus atq; potus deuorat.Nā collū tam ceruicē poſteriorēq; gulam anteriorē habet.Et gulla cū oſſibus intelligitur. Sal.Laqueo gulam fregere.Aliqñ accipit Gula ꝓ gulæ uitio.Iuue.Dū gula ſæuit.Hinc fūt guloſus a.um.quod ē deditus gulæ uitio.Degulo as.de quo alibi.Et ingluuies.

Guliocæ nucū iuglādiū ſūma & ultidātia putamia

Gūmi & gūmis genere fœ.Coi.Noſtroꝝ rēporuꝫ agricolæ exiſtimarunt noua dolia liq da gummi perluere.Idē.Multi cū ſemel noua dolia uel ſeruas craſſa gūmi liuerūt una in perpetuū gūmitione contenti ſunt.Vñ gummitio.Col.li.ultimo. Quam græci χόμμωσιν.Eſt autē gūmi lachryma arborū quæ ē quaſi gutta.Hinc gūmatæ arbores dicunt quæ gūmi producūt.Palladius.In Ceraſis hoc ſeruandū ē & in omnibus gūmatis: ut tūc inſerant quando his uel nō eſt uel nō deſinit gūmen effluere.

Gurges itis.locus l flumine ꝓfundus l quo aqua nertit.Et omnis aquaꝝ cōgeries dicit gurges:li ere quādoq; per tapinoſim ponat pro mari.Vir. Nantes in gurgite uaſto.

Gurgito as.pe.cot.deuoro impleo. Hinc fiunt cō poſita Egurgito as.& Ingurgito as.

Gurgulio ꝓprie pars gutturis a naribus ad pulmonē conſtans cartilagine & carne per quam ſpiritus meat ac remeat. Et hæc ſpiritalis fiſtula dicitur. Rurſus gurgulio uermis q̄dam q in horreis naſcēs frumētū abſumit ſic dictus q̄ totus ſit guttur.Vir.Populat ingentē farris aceruū.

Gurguſtiū & diminutiuū gurguſtiolū genus habitationis anguſtū a gurgulione uerme ſic dictum Seruius docet Gurguſtiū eſſe obſcuram & latentē tabernam.Ci.in Piſonē.Neſcio quo e gurguſtio te prodis.Ambro.li.Hexa.Nōne quo ſplendidior foris ſpecies loci eius effulgeat:hoc horrētis deſuper ſcenæ gurguſtiū eius intus obſcuriq; ſit?Apul.Ergo breuitatem gurguſtioli noſtri ne ſpernas peto:ſis cōtentus lare paruulo.

Guſtus us. Vnus ex quinq; ſenſibus corporis.

Guſto as.quid ſignificet declarat ex pſalmo cū dicit.Guſtate & uidete quoniā ſuauis ē dñs.Lact. li.ii.Id autē præceptū fuit ut ex arbore una quæ fuerat in medio paradiſi nō guſtaret.Hinc Guſtatus.tus.Ci.in Cato. Aqua oriēs una ſe oſtendit quæ & ſucco terræ & calore ſolis augeſcens. Primo ē peracerba guſtatu.Huius cōpoſita ſunt De guſto quod eſt multū bene guſto.Sal.Inde cum poſt execrationē omnes deguſtaſſent: ſicue in ſacris ſolēnibus fieri cōſueuit aperuiſſe cōſiliū ſuū. Præguſto ante guſto.Hier.in Exo.Carnē quæ a beſtiis fuerit præguſtata non comedetis.

Guttus poculi gñs quo in ſacrificiis utebant. Ply. li.xvi.Curius iurauit ſe ex præda nihil attigiſſe præter guttum phaginū quo ſacrificaret. Vel in quod oleū mittit:dictus q̄ guttam mittat. Nam eo uſi ſunt Romani in balneis ad ungēda eorum corpora poſt iauationē.Gel.Puerꝫ iubet Taurus oleū in ollam indere. Erat is puer gñe atticus ſe ſtiuiſſimus ætatis & gēris argutiis ſcatēs: guttū ſamiū ore tenus imprudēs inauē tanq; inceſſet oleum affert:cōuertitq; eū:& ut ſolutū eſt i circūegit per omnē partē ollæ manu nullū inde ibat oleū. Poteſt ēt dici uas in quo odorifera unguēta ſeruant q̄ iñ guttati ſumāt.Serenus p uaſe uinario ſūpſit cū ait.Siue men guttus ſeu trigonis efficiet aura.Var.de origi.Vt minū minutatim funderet a guttis guttū appellarūt.Huius dimi.eſt guttulus.Plau. Vt guttulam hauriret ex guttulo.

Gutta minima pars aquæ uel alterius materiæ liqdæ:hoc ē ſtilla.Cuius dimi.eſt guttula.

Guttatim per ſingulas guttas. Plau. Aedepol cor miſeꝝ meuꝫ q̄dē guttatim contabeſcit quaſi in aquam indideris ſalem.

Gutturnium:uas ex quo aqua guttatim in manus datur:ab eo q̄ propter anguſtias guttatim fluat.

Guttur:accipit p ea parte quæ eſt a faucibus ad in gulū:ſiue exterior ſiue interior ſit.Vñ Ply.Gutturi homini tantum & ſuibus intumeſcit aquaꝝ

quæ potantur plærunq; uitio. Vic. in Gæot. Et lætæ pecudes & ouantes gutture corui. Plau. in Aul. maſ. gñe poſuit p ano cũ inquit. Etiam ne obturat inferiore gutture? ne quid animæ emittat dormiens.

Gutturoſi dicunt quoꝝ guttur tanq̃ ſpongia quadam intumeſcit: ita ut hoc malũ nõ morbus ſed uitiũ ſit. Vlp. de ædilitio edicto. Si quis natura gutturoſus ſit: aut oculos eminẽtes habeat.

Gyges nomẽ uiri propriuꝫ qui cœli & terræ filius fingit. Alius fuit Lydiæ rex. Quo ẽt nomine dictus eſt lydiæ fluuius.

Gygæus cũ æ diph. lacus lydiæ. Propert. Lydia gygæo tincta puella lacu.

Gymnos latine nudus dicit. Inde fiunt Gymneſia & Aphroſiades inſulæ in mari illyrico: quas baleares uocant.

Gymnaſtes: ꝓceptor exercicioꝝ pueros exercens.

Gymnaſiũ exercicium. Vñ & ponit p loco in quo palæſtritæ exercebant nudi & oleo uncti. Nam γυμνὸς latine nudũ ſignificat. Vel dicit gymnaſiuꝫ a γυμνάζω exerceo. Vñ gymnaſtica appellat diſciplina exercitationis. Aug. li. viii. poli. monet adoloſcẽtes gymnaſticæ tradẽdos eſſe ut ita fiant exercitatiores firmioreſq;. Verum poſtea gymnaſiũ pro ludo litterario: & p omni loco in quo fiat aliquod genus exercitationis ſumi cœpit: cũ philoſophi gymnaſia tenuerint & in illis diſputauerint quæ & ſcholæ & diatribæ uocitatæ ſunt. Vñ apud rhetores prægymnaſmata præexercitamẽta dicunt. i. exercitationes quædam in dicẽdo ad ueraꝫ actiones deſcẽdant. Aphthonius ſ rhetoricis συν ϑεῶ ἀρχὴ τῶν ἐκ τοῦ προγυμνασμάτων.

Gymnaſtica ars ſeu doctrina qua pueri exercent. Vñ Aug. præcipit li. viii. poli. adoloſcẽtes gymnaſticæ & pedo triuiee eẽ trabẽdos. Pla. li. vii. de legi. Gymnaſticæ note exercitatões oẽs bellicas cõtineri docet: eſq; diuidit ſ ſaltatõeꝫ & luctatõeꝫ

Gymnaſiarches: gymnaſii ſiue exercitationis princeps: & ludi magiſter.

Gymnoſophiſtæ nudi ſapiẽtes philoſophi indorũ ſic dicti q nudi incederẽt. Nam σοφιστὴς ſapiens dicit. Aug. li. xiiii. ci. dei. Cuꝫ quidam nudi philoſophent unde gymnoſophiſtæ nominant. Et lix. y. Indoꝝ gymnoſophiſtæ q nudi perhibẽtur philoſophari in ſolitudinibus Indiæ a generando ſe cohibẽt. Hiero. contra Ioui. Apud gymnoſophiſtas indiæ quaſi per manus huius opinionis auctoritas tradit q Buddam principẽ dogmatis coꝝ e latere ſuo uirgo gñerant. Hi ab exoe tu ad occaſum perſtare dicunt ſolẽ cõtuentes immobilibus oculis feruẽtibus harenis toto die alternis pedibus inſiſtẽtes. Hi frigora nimiũ & æſtus flãmæ citra dolorẽ perferũt. Ferũt Alexandrũ macedonẽ ad eos acceſſiſſe dixiſſeq; petite quodcũ q uultis. Qui reſpõderunt da nobis immortalitatẽ quã præcæteris optamus. Quibus ille ait. Cuꝫ ego ſum mortalis immortalitatẽ nemini præſtare poſſuꝫ. Si ergo inquiũt mortalẽ te eſſe cognoſcis: cur nõ contẽtus patriis ſedibus omnibus infeſtus totũ orbẽ ſubicere conaris. Suidas γυμνοσοφισταὶ παρὰ βαβυλωνίοις οἱ φιλόσοφοι καὶ παρὰ ἀσυρίοις.

Gymnici ludi dicti ſunt qa in his ſe nudi atq; uncti exercebant: in athleticis & palæſtricis certaminibus. Nero edidit certamẽ gymnicum.

Gyne γυνὴ apd̃ gẽcos & mulieres & uxores ſigt.

Gynœcium: locus ſecretior in ædibus ubi ſolæ mulieres habitant: qui & græce γυναικωνῖτις a mulieribus quas græci γυναῖκας uocant. Plau. in Muſ. Dare uolt uxorẽ filio ḡtum poteſt ad eam rem facere uolt nouũ gynœciũ. Dicit & hæc gynœconitis ni ſyllaba p mulieꝝ ut ita dicam ſæpe natulus & in domo pars ut apud Victru. Probus Aemilius. Nec ſedet niſi in interiore parte ædiũ quæ gynœconitis dicit ἀπὸ τοῦ οἶκος habito. Vnde οἶκος dicit domus a quo œconomus adminiſtrator rei familiaris i & œconomica quæ ad rẽ domeſticam pertinẽt. Œconomia adminiſtratio. Oeconomo uillicus. Andronitis uero locus ubi uiri frequẽter in domo ſunt.

Gypſus: genus cretæ quæ facile cõglutinat & indurescit quo tectoria parietibus inducunt: & facile formant ſigna. Vñ & p ipſo ſigno qñq; ponit. Iuue. Quamq̃ plena omnia gypſo chryſippi inuenias. Multis in locis ex lapide coquit alibi e terra fodit ut in cypro. Hinc formant gypſeus. a. um. quod ex gypſo ẽ. Gypſatus a. um. quod ẽ gypſo infectũ uel gypſo tectũ.

Gypſo as. gypſo inficio ſeu tego. Tibul. Nota loquor tegnũ ipſe tenet quem ſæpe coegit barbara gypſatos ferre cataſta pedes. Ee gypſare ẽ gypſo obturare. Col. Cũ deinde modicæ aruerunt in uaſa noua ſiue pice operculata & gypſata ſicco loco reponito. Rurſus gypſare ẽ medicaminibus p fundere. Vnde Cice. Trebatio ſcribit medæam gypſatis manibus fuiſſe.

Gyrus latine circulus uel ambitus dici poteſt.

Gyro as. circũdo. Vñ regyro p. p. q̃d ẽ retro gyro Var. Quidam quæ nõ ſolũ a lateribus per feneſtras: ſed ẽt ſubtus a ſolo uentus regyrare poſſit.

Gytheũ: oppidũ quod hercules & apollo de poſitis eo loci ſimultatibus cõmuni opere condiderunt. De hoc Liui. in Mace. bello. Gytheum inquit omnium maritimarum rerum laeedæmonis receptaculum. Hinc Gytheates dicti ſunt in eo habitantes.

NON POTEST esse finalis Syllaba præter ah & uah in reiectiones: sed per apocopé dicta sunt: cum completa sint: aha & uaha: uel qa abscondita uoce solent pferi interiectiones. Iungitur autem uocalibus omnibus & quattuor consonantibus. s. C ut Chremes. P ut Philippus R ut Pyrrhus. T ut Thraso: & hoc ut ualentius souet dictio.

Habeo es ui .itũ. in usitatiori significatione. Plau. in Aul. Virginem habeo grandem: dote cassam atq illocabilem. Et hæc eius ꝓpria significatio quod græci dicũt ἔχειν per translationẽ ponit habere pro tenere. Sal. Tale periculum tempu. haud occultum habuit. Pro facere. Idem. Igitur comitiis habitis consules declarant. M. Tullius & C. Antonius. Pro Tolerare Idẽ. Neq cuiq̃ mortalium iniuriæ suæ paruæ uidentur multi eas grauius æquo habuere. Pro possidere tenere occupare. Ter. in An. At mihi unus scrupulus etiam restat q me habet male. Salu. in Iugur. Animus incorruptus æternus rector humani gẽris agit atq habet cuncta nec ipse habetur. Vir. Hostis habet muros. Pro Credere Existimare. Ter. in An. Sẽper eius dicta atq habita ẽ soror. Pro dicere. Sal. Laresum hispaniæ ciuitatẽ quam nunc tyrii mutaro nomine Gadirim hẽnt. Pro habitare. Plau. in Tri. Hæ sunt ædes hic habet. Sal. Credo falsa existimans ea quæ de inferis memorantur dinerso ritu uetere malos a bonis loca tetra occulta fœda atq formidolosa habere. Pro Itelligere. Quod enim tenemus corpore: habemus quoq item animo. Ter. in Heau. Habet omnẽ rẽ: peream quo cœpi hoc iter. Solet in hac significatione in extremo materiæ eleganter poni. Cice. Hæc habui de amicicia quæ dicerem. Pro accipere. Idem in Eu. Hic pro illo tibi munere honos est habitus ab eo. Pro Scire. Sal. Prorsus neq dicere neq facere quicq̃ pensi habebat. Pro Deludere decipere. Plau. in Am. Is aduenientis seruum ac dominum frustra habet. Pro tractare. Teren. in Ecyra Nunq̃ secus habui illam ac si ex me nata esset. Pro ualere & incolumẽ esse. 3 tertia persona quãdoq sine suppositio. ut bñ seu male habet: ideſt bene uel male se res habet. Hoc est bene seu male res se sustentanti male se habet hoc est ægrotat aut bene uel male procedit res. Lactã. lib. vii. Bene habet iacta sunt fundamẽta ut ait eximiꝰ orator. Liui. lib. viii. Bene habet inquit quirites uicit disciplina militaris. Res male habet me ideſt male solicitat afficit. Si res ita sese haberent quo modo se & rempu. habuerint ideſt gubernauerit & gesserint. Male uel bene a te habitus ſuꝫ ideſt acceptus siue tractatus sum. Ci. Tullia nſa ualet Tertia minus Lelie habuit ideſt minus bene ualuit. Item habet per se positum significat perinde sus est ut Donatus inquit. Et proprie de gladiatoribus dicitur ꝙ prius alii uideant q̃ illi sentiãt se percussos esse. Terenti. in Andria. Certe captus est habet. Orationeꝫ habuit huiusmodi ideſt sic elocutus est. Sat habeo ideſt sufficit. Nunqd habes quod contemnas? ideſt numqd inuenitis. Quandoq habere est seruare denuerere: ut est illd Salustii. In custodiis habereue. Quandoq præbere exhibere: ut apud eundem in Ciceroneꝫ. Ita largitionibus corruptus est ut sese ac fortunas suas nænales habeat. Quandoq Debere: ut cuꝫ dicimus habeo tibi gratiam. Habere iter est profisciſci. Habere uerba est loqui. Habere fidem uerbis est credere. Teren. in Andria. Naꝫ propemodum habeo tibi iam fidem. Et in Heauton. Semi nostro fidei nihil habeo. Habere rationeꝫ salutis honoris rei familiaris: est habere respectuꝫ. Sed si cum abiatiuo construatur mediante cum ut habet rationem cum terra idem est ac si diceretur habet negocium & commercium. Cice. in Cato. Rem habet cum terra quæ nunq̃ recusat imperium. Idem in Tuscu. Quis est hominum qui modo cum musis ideſt cuꝫ humanitate & doctrina habet aliquod commercium? qui se non hunc mathematicum malit q̃ illum tyrannum. Et ad Atticum. Cum in omnibus musis rationem habere cogito. Habere rem est coire. Habere rem cuꝫ aduersario est litigare. Habeo conuenire: habeo polliceri. Habeo audire. Pro conuentendum est mihi pollicendum: audiendum. Cice. Lenus. Tantũ habeo polliceri. Idem in Cato. Neq eos conuenire habeo quos uidi: sed etiam quos audiui & legi. Et libro de ora. Audire habeo quid hic sentiat. Quidam tamen non contemnendæ auctoritatis interpretantur Habeo polliceri ideſt debeo si ue possum polliceri. Habeo cõuenire audire ideſt decreui siue credo conuenire audire. Aspiratꝰ hoc uerbum ut differat ab Abeo ubis cum suis compositis in quibus a uersa est in i nisi in dehabeo: & posthabeo. Huius uerbi composita sunt Adhibeo Cohibeo Dehabeo Exhibeo Inhibeo Prædeo. Prohibeo Perhibeo Posthabeo & Redibeo de quibus locis suis.

Habitus qualitas & forma corporis & cuiuscunq̃ rei. Plautus. Qualis habitus oris? Columel. libro primo. Vineæ non sic altos & iacentes exigũt Nam is habitus fossuris magis aptus. Virgili⁹. lib. pri. Gæor. Cultusq habituſq locorum. Accipitur etiaꝫ pro cultu corporis & uestimento. Vnde habitus scenicus: habitus militaris: Habitus religiosus dicitur. Plautus. Quis habitus iste taꝫ plixus. Ply. Quid ad nos lugubri habitu uenerat & capillatior solito. Et habitus ẽ q̃ fit ex frequẽtatis actibus & a philosophis diffinit ꝙ sit alicuius rei siue in animo siue in corpore a natura cõcepta sed usu corroborata & plena perfectio.

Habitior apud ueteres sumitur pro pinguiori.

Habitudo ipse corporis hitus. Ci. li. iii. ad herẽ. nõ

ut corporis bonā habitudinē tumor imitat' ſæpe ita grauis oſo ſæpe in peritiſ uidea'tea quæ tuget & inflata eſt.

Habētia ab habeo ſicut a ſapio ſapientia ſignificat ipſum habere & diuitez eſſe. Enni. Verebar enix ne animos eoꝝ inflaret habentia'.

Habilis. pro utilibus aptus. Virgil. Nanq; humeris de more habilem ſuſpenderat arcum uenatrix. huius contrarium eſt inhabilis ineptus: debilis infirmus quaſi parum habilis hoc eſt malae habitudinis. habilitas aptitudo.

Habena. pen. p. retinaculum equi q̄ ea equus habeatur. i. retineat'.

Habito. as. pe. cor. De quo Ser. Habitare accuſatiuo iungitur. Atq; humiles habita' caſa': quia habeo domum dicimus: unde eſt habito frequentatiuum q̄d eſt etiam frequenter habeo. Var. hoc modo antiquos ſecundis rebus comas habitaſſe Cuius paſſiuum in tertia perſona protulit Virg. Ii. iii. Effuge cuncta malis habitant' mœnia grais Hinc habitaculum habitatio. Cohabito. Adhabito. Inhabito.

Habraam nomen uiri ꝓprium apud hebraeos.

Habrouichus nomen uiri proprium: & ē graecū.

Hactenus. pe. cor. ex hac aduerbio: & tenus cōpoſitum hac fine. ſiue huc uſq; quaſi uſq; ad finem, ſicut Quatenus. Aliquando ſignificat Intantuz ſiue adeo. Sue. in Nero. Cœnae quoq; tempore interpellatus tumultuoſionibus litteris hactenus exanduit: ut malum iis qui deſciſſent minare'. Ci. Domum ſuam cum abſolutam dedicaret hactenus cōprobauit. dros. nero Huber.

Hadrys graece. latine carens arboribus dicitur. Ha

Hadrianus nomen ꝓpriū imperatoris romani.

Hadria maſ. gñs pro ſinu maris ſeu pro ipſo mari hadriatico. Luc. lib. v. Sonat ionio uagus hadria ponto. Gñe fœ. pro oppido ꝓpe Ferrariam nūc demerſo ad. xxxv. lapidem ari dicitur uulgo quæ hadriatico mari nomen indidit. A quo fiunt hadrianus. a. um. hadriacus a. uz. hadriaticus. a. um. & hadrienſis. Fuit hadria romanoꝝ colonia arduo in colle ſita. Ex qua hadrianus imperator originem duxit q̄ in omni doctrinae gñe p̄ſtantiſſimus fuit. Sūt tñ q̄ hoc nomē nō aſpirant.

Hæbudes. pe. p. inſulae ſunt. Solinus. A calydoniae ꝓmontorio Thylē petētibus bidui nauigatio. inde excipiūt haebudes q̄nq; numero. Et paulopoſt. Secūdam a cōtinēti ſtationē Orcades p̄bent q̄ ab haebudibus porro ſunt ſeptē dieꝝ nauctiūq; totidē curſu.

Haec plurali numero in gñe neutro. de fœ. dī. Veteribus. u. mos fuit ut neutra fœminiuis ſungerent' Ter. in eu. Haec adornant ut lauent. cuz de ancillis tardis loqueret'. Et ſi componat' cū ad. ſignificat p̄terea. Sal. Cognoueram paruis copiis bella geſta cum opulētis regibus ad haec ſcientia bella gallos ante romanos fuiſſe.

Hedui ꝓpſi auernis finitimi trans aratim habitantes inter burgūdos nominati.

Hædo. cū diph. ne ab edo. differat. dicto q̄ſi fœdus

Ignа ſabina ubi. f. in aſpiratione nertit'. a ſal ex capra genitū. Virg. Sic canibo catulos ſiles: ſic mſibus hædos noram. uel ἀπὸ τῶν αἰδοίων. i. a teſticuiis. Theocritus ideo cū æ. I p̄n. Manil. li. iiii. Incipiēt æduli tremulū pducet mētū. Hic fūt dimſuſa. Hædulo haedillo & hædicullo. Plan. I aſi. Hagnellū me tuū dic eē hædillū. Iuue. Et tyburtino ueniet pinguiſſimus hædulus. Hædinus. a. um. nomē poſſeſſiuū. ut caro hædina. ſicut ab Agno. agninus.

Hædilia. ſunt hædoꝝ ſtabula. qua tōne etiam dicunt' Caprilia ouilia porcilia: equilia & his ſimilia: q̄ in his ea aſalia contineant'.

Hedera. pe. cor. ſemper uitēs p̄ſe ſtare nō pōt hæret ergo arboribus hæret & muris quos ſæpicule rūpit. quā Theophraſtus oſuz maxīe uiuacē ſcribit Huius tres ſūt ſpēs. nigra candida: & q̄ helix uocat'. Dicta hædera q̄ hæreat ſemp & ſequat' q̄cquid proximum eſt. quāuis per diphthongum non ſcribatur. Virgilius. Atq; hanc ſine ipa citcum inter nictrices hederam tibi ſerpete lauros. Quidam ab Edo deducant q̄ parietes edat atq; conſumat uel q̄ edita ideſt alta petat & ſic ſine diph. ſcribitur. Huius racemus corymbus dī. Hinc hederaceus. a. um. nt corona hederacea.

Hæluolæ uuæ inſignes ſunt colore inter purpureas nigraſq; medio ſæpius uariante. & ob id Variæ appellatæ ſeu uariæ.

Hæmatites. pe. p. gñs lapidis ruboris ſanguinei.

Hæmus. mōs thraniæ. ſic dictꝰ ab hæmo boreæ & orithyiæ filio. callimachuſ ὁ μὲν Θρῄκιον ἤπειρον ἔνεμεν ὑψηλῆς ὀρυφῆς ἐπὶ ϝεικὸς αἵμου.

Hæmonia regio q̄ poſtea dicta ē Theſſalia.

Hæmorrhois latine ſanguiſuga dī αἷμα ſanguis ῥοὶς fluor ſerpētis gñs peſtiferū: a fluxu ſanguinis. Huius. n. morſu ſanguis oris e corpore fluit: nec ſiſti pōt. Luc. Impſſit dētes hæmorrhois aſpa tuli. Dī ēt hæmorrhoia. Ply. Muſtu ſerpētibus adueriat' maxime hæmorrhoiæ & ſalamādræ. Haemorrhois ēt gñs morbi q̄d intra ſedez naſcit' immaturi mori ſpē interi ſine tuberculo ſciſſuras habet unde ſanguis eſſluit interi laeuis rubenſq; tumor ē: nec ſanguinē remittēs: ꝓpter q̄d haemorrhois cæca dī.

Hæreo. es. ſi. ſum. Vñ hæſito. as. Scribit' cum. h. ad differētiā huius noſs æs æris. q̄d I abltō facit ære ſine. h. & hnius noſs herus. q̄d in uocatiuo facit here ſine diph. Eſt aūt hærere ꝓprie arcte rei ſiderē. Virg. Hærēt parietibus ſcalae. Et uox fauci bus hæſit. Quoniaz uero q̄ I aliq̄ re dubitāt: nō mouet'. Ideoq; hærere ac ſuſpēſi eſſe uident' ponit' qñz p dubitare & ancipitē eē. Ter. I Eu. Hæreo. q̄d faciaz. Q̄ñq; ſignificat Figere. Vñ dicimus Hæret' radices altiꝰ. Ter. I adel. Caue nūc oculos a meis oculis quoq; dimoueas tuos ne mora ſit ſi in nūcro iā qn pignus I malā cōtinuo haereat. i. figat' uſ ſprimat'. Q̄ñz ſimplr ſedet uſ ſtareuſ eē ut apd cūdē I ecy. In te haeret oris culpa. Virg. li. iiii. Multa uiri uirtus animo: multuq; recuſat.

gentis honos hærẽt infixi pectore vultus. Huius uerbi cõpoſita ſunt Adhæreo adhærẽs ſto appri mo. Lact. li. v. Quibus poſtea electis oẽs q̃ relaſ uati fuerit adhærẽt religiõi cuiꝰ potẽtiã ſenſerũt Cohæreo ſil hæreo cõiũgor & cõuenio. Lact. li. 2 Ea. n. quæ eſt ſolis colore flagrantior prima eſt & cohæret oriẽti. Hic Cohæreſco. Boe. ſt. lib. ii. topꝫ. Hæc talia ſuntiut ſæpius q̃dẽ adiũctis ſibi cohæreſcãt. Inhæreo a quo inhæreſco de quibus alibi. Superhæreo. Vñ de diuo Anaſtaſio ſcribit Demũ bullã accipiẽtes q̃ uinculis ſuperhæſerat imperatori ſecuꝫ deuexerunt.

Hæreſco. hærẽs fio. infigor. Liu. li. ii. Vndiq; ſ unũ hoſtẽ tela cõiiciũti q̃ cũ ſ obiecto ſcuto hæſiſſent neq; ille minus obſtinatus ingenti pontẽ obtine ret gradu. i. infixa ſuiſſent.

Hæſito. as. pe. cor. frequẽtatiuũ. Ter. in phor. In eo dẽ luto hæſitas neſcuram ſolues. Hiero. Aut paritẽ in luto hæſitrabimꝰ aut pariter expediemur. Pro dubitare accipiẽ illud apoſtolicũ. Poſtulet in fide nihil hæſitans.

Hæres. gñis cõ. ab hæreo. q̃ q hæreſ ẽ. hæret hoc ẽ proximus ẽ illi cuius ẽ hæres. Quidam tñ hoc nomẽ ab herus deriuanti q̃ dñs fiat bonoꝝ quæ ad eum pueniũt. Sũt aũt hæredes primi & hæredes ſecũdi. Secũdus hæres dĩ q̃ hæredi inſtituto ſub ſtituiſ: ut inqt Boetius in commẽ. top. puta ſi ille hæres nõ erit ille hæres eſto. Hinc Bihæres q̃ bis factus ẽ hæres. Cohæres i q̃ ſimul hæres inſtiſ tutus ẽ. Exhæres i q̃ extra hæreditatẽ ẽ. i. q̃ hæreditate priuatus ẽ. Eſt & Heres nomẽ deæ cui uetes poſt acceptã hæreditatẽ rẽ diuinã faciebant.

Hæreditas ſucceſſio ẽ in uniuerſum ius q̃d defuncti hẽbat tẽpore mortis nel q̃d ſupereſt deducto ære alieno. Et apud antiquos q̃dez diuidebaſ in xii. uncias quæ aſſis nole continẽ.

Hæreditarius. a. um. q̃d ad hæreditatem pertinet. Hiero. in deutro. Vt habet pplm hæreditarium. Hinc bona hæreditaria & ſucceſſio hæreditaria apud Ambr. legiſ. Et morbos uocamus q̃ parentũ uitio nobis obtingũt.

Hæredipeta. pe. cor. q̃ blandiciis muneribꝰ & aliis huiuſmodi artibus ſubornant morituros ut ab illis hẽdes inſtituanſ.

Hæredium paruũ prædiuꝫ q̃d nobis ex hæreditate prouenit. q̃d Var. ſcribit duo iugera ꝙ a Romulo ꝓmũ diuiſa uiritĩ hẽdẽ ſeq̃rẽt hẽdiũ appellarũt

Hærediolũ. cum act̃tu in autepe. ſignificat paruuꝫ ꝓdiũ q̃d nobis ex hẽditate puenit. Col. in ꝓfa. Ex qua cincinato obſeſſi cõſulis. & exercitus liberator ab aratro uocatus ad dictaturam uenerit ac rurſus faſcibus depoſitis: quos feſtinantius niſi ctor reddiderat q̃ ſumpſerat imperator ad eoſdez inuencos & q̃tuor iugeꝫ auitũ hẽdioluꝫ redierit

Hæreſis. pe. cor. græca dictio ẽ qua apud nos optio nel electio ſecta ſignificatur ab αἱρῶ nel ἀπὸ τοῦ αἱροῦμαι q̃d ſigt eligo q̃d ẽ eligo capio nel uolo. Vnde ſumiſ ꝓ opinione tenaci & ſentẽtia in qua perſiſtamus electa. Ci. in parado. Cato in ea eſt hẽſi q̃ nullũ ſequitur florem orationis.

Hinc cõponunſ dihæreſis diuiſio. Aphæreſis ablatio. Synhæreſis cõtractio. Hæreſiotes. hæreticus. hæreſiarches hẽticoꝝ ꝓceps. Theologi hæreticũ uocant q̃ ſectaꝫ aliquã uel inſtituit: uel ſequiſ aduerſus fundamẽta religionis.

Hærba ab hærẽdo dicta ẽ q̃ terræ fixa hæreat. Eſt aũt ꝓprie uiride pecudũ pabulũ. Virg. li. i. ge. Et ſulcis frumẽti q̃reret hẽbaꝫ. Apd ueteres ẽt hærba ponit ꝓ uictoria. Vnde hẽbam dare ſignificat uictum fateriq̃ d̃ eſt antiq̃ & paſtoralis uitæ indicium. Nam qui prata curſu aut miribus contende bant cum ſuperati erant ex eo ſolo in quo certamen erat decerptam hẽbam aduerſario tradebant. Ab hẽba fit diminutiuũ hẽbula. Ci. li. iii. de natura Ceruæ paulo ante partum perpurgant ſe quadam hẽbula q̃ Seſelis dĩ.

Hærbiliſander a ueteribus dictus ẽ hẽba paſtus q̃ſi gradidior q̃ paſtus frumento.

Hærboſus. a. um. q̃d hẽbis abundat.

Hærbaceus. a. uꝫ. q̃d eſt ex hẽbis. ut Betaceus. Malaceus & huiuſmodi.

Hærbidus. a. um. idem q̃d hẽboſus. Col. li. ii. Montem ſublimẽ & aſperũ ſed nemoroſum & hẽbiduꝫ maxime ꝓbauerũt.

Hærbarius. qui uim hẽbaꝝ nouit & diſcutit & mẽdicamẽta ex his cõponit. Ply. li. xxi. Scelus hærbatiõꝝ aperieſ in hac mẽtione partẽ eius ſeruantiũ & quarũdam aliarum herbarum ſicuti plantaginis ſubſtituentium.

Hærbãrius. a. um. q̃d ad hẽbas pertinet. ut Ars hẽbaria q̃ hẽbaꝝ natura cognoſcit. Ply. Hærbariam & medicamentariam artem & a chirone Saturni & Phylliræ filio: æs cõflare.

Hærbo. as. hẽbas producere ſignificat. Cuius cõpoſitũ eſt Exhærbo. q̃d eſt hẽbas extraho. Col. li. v. Et cũ germinauit: perticalis ſalix ad unã perticã ſummittiſi crebro fodiſ atq; exhẽbat: nec minus q̃ uinea pampinatur.

Hærbeſcere eſt hẽbam eſſici. Ci. I Cato. Et elicit hærbeſcentẽ ex eo uiriditatẽ q̃ nixa fibris ſtirpiũ ſenſim adoleſcit. Huius cõpoſita ſunt Adhærbeſco & Obhẽbeſco. Ply. Quin & ouillo ſimo uti quoniã adhẽbeſceret. Feſtus. Obhẽbeſcere: hẽbã ſcreſceſ

Hagnos. latine purus & caſtus i q̃ ſit hoſtia pura & ſmolationi apta. Hinc deducit Hagnes nomẽ mulieris ꝓpriũ. Diminutiuũ hagnellus. Plau. in aſi. Dic igiſ me tuũ paſſerculũ gallinam cothurnicẽ hagnellõ: haedillõ dic eẽ ut uteliũ. Hagninus. a. um. q̃d eſt hagni ut caro hagnina.

Hagios græce. latine Sanctus. Vnde Agiographa ſancta ſcriptura Hagiographus ſancta ſcribẽs.

Halec tam fœ. q̃ neu. generis. careq; numero piſcis q̃ ſola a qua nutritur. Mar. Cui portat gandẽs ancilla paropſide rubra. halecẽ ſed quam protinus illa uorat. Plau. in aul. Qui mihi holera cruda ponãt: halec aiũt. Sumiſ etiam pro quodã liquamine ex inteſtinis piſciũ. Ply. Halec imperfecta. Alecus fluuius tenuiſ.

Haleſus. fluuius & mõs nõ longe ab æna. Col. Et quas ficanii flores legiſtis haleſi.

Halo.as.ſpiro uel odorē emitto. Virg. Inultent cto ceis halantes floribus horti. Et aſpiratū differat ab alo.is. nel potius a natura: qppe cui cōueniat dēſitas illa quā ſignificat. Eſt.n. exhalatio uapo rū graſſiorūq; ut ſic loquar ſpūum dēſitudo. Cic. terræ halitū ſpiratione uocat. huius cōpoſita ſunt Adhalo. Exhalo de qbus ſupra. inhalo. Lact. de ira dei. Num ēt ſ aqua ignē ēe crēdēdum ē. At q de ſole ignis ne æſtate quidē accendi pōt ſi cæræ inhalaueris.

Haliū. gūs oleris. ab halando dictum.

Halins. gūs ſcaphæ.

Halicarnaſus. pe. p. urbs cariæ principuz regia circa initiū Tauri ſita maritima ſ miuori aſia: argiuorum colonia in qua Mauſoleū quōdā nobiliſſimuz opus extabat & Salmacis fons. hæc prius zephira dicebaſ. Ex halicarnaſo fuit herodotꝰ hiſtoricus. Itē hereaclitus poeta: & Diouyſius ſcriptor antiqtatum. a qua halicarnaſeus deducitur ab ἅλὸς mariuus.

Halicuricon. ē cōmētario de piſcatu q̄lis ē Oppiano q opus illud Autonino Cæſari dicauit. Scripſit & Apicius: ſed halieuſin appellauit.

Haloſis latine captiuitas dī. Sue. ſ Nero. Hoc incēdiū e turre mœcenatica ſpectans lætuſq; flāmæ pulchritudine haloſin illi decantauit.

Haliactes. nomē perſicum.

Halito. as. pe. cō. ſæpe ſpūm emitto. Enni. Sublime iter q̄drupedaures flāmam halitantes.

Halitus. us. pe. cor. nomē participiale ab halo ſicut Spiritus a ſpiro.

Hala. uide in dictione Ala.

Halalcomene & halalcomenæ tā ſingulari q̄ plī numero. Siue halalcomeniū ciuitas ſ bœocia. Vñ minerua halalcomenida cognominata ē: q ſ eo loco coli ſolita ſit.

Hals p mari. Vñ & nos ſalē dicimuſ & ſalū: in quibus placuit maioribꝰ. s. ponere magis q̄ acceptā a græcis aſpiratiōnē retinere.

Halophanta holuz gūs nequaz. q obſuēda mēdacia miſerrima mercede cōducī. Feſtus. Halophanta omnia mentiens.

Halys. fluuius ex Tauri montis radicibus pfluēs p cappadociaz. & a meridie ſyros ac paphlagones ſ terfluēs cōtra uētū aq̄lonē ſ euxinū mare euoluiī.

Haloneſos. inſula ægæi.

Haliartus nomē urbis.

Halſca uomē mulieris.

Haliȝones ppli.

Haliȝon fluuius.

Halyetus. pe. p. a qbuſdā dī Falco. ſiue accipiter: ſine Niſus.

Hallux. Pollex digitꝰ ſcādēs pximū. Nā ἅλλομαι ex eo dictus q ſup pximū digitū ſaliat. Nā cōſtricta manu ſolus pximū digitū ſcandit. in q̄ noce maiores nſi loco. s. aſpirationem poſuerūt. Quidā a græco ἅλλω ſiue ἅλλομαι trahūt. qd̄ latine ſcandere ſeu ſalire ſignificat.

Hamadryades. pe. cor. nymphæ ſyluaz ſiue ſyluaz uumina ἅμα. n. aduerbiū ſignificat una & ſtmul. δρῦς quercus hoc ē nympha quæ cū arboribus naſcī & perit.

Hamus catenam ſignificat. Virg. Hamis auroq; trilicē. hoc ē hamis aureis. Vñ ēt ponī p curuo uncō ad capiēdos piſces. Cui p̄ma pducī. Corripī aūt cū inſtrumētū ferreū ſignificat quo dimitū arcæ nūmariæ obſæpiunt: ue res facili apertu ſurripiaī. Iuue. Diſpoſitis pdiues hamis uigilare cohortē. Hami ēt dñr inſtrumēta ærea ſiue lignea ſ cubiculis qbus capitis tegmina & aliæ res meliꝰ appēſæ q̄ iacentes ſeruantuerbo a piſcatorio hamo tranſlato. Hoc nomē qdam a græco deducūt Nā græci ἅμματα dicūr ligamēta. Vñ amētū.

Halucinor. Col. li. viii. Cuſtodis officiū ſublimemq; cælſiſſimā oculoz ueluti ſpeculaz deſiderat: ut neq tardiores guidas dū cōctanī: neq agiles & fœtas dū pcurrūt ſeperari a cæteris ſinat ī ne fur aut beſtia allucinātē paſtorē decipiat. Aſpiraī ut inqt Gel. quoniā ex ipſa aſpiratōe ītēdī exprobratio.

Hamo. as. curuo. a quo Hamatus curuatus ſiue hamis ornatus. Hiero. li. x. Lorica hamata induebatur. Hinc Adhamo. as. pe. cor. qd̄ ē obligo. Cic. li. ii. acad. Qui. n. ſeruīs honores adhamaucrunt: uix admittunī ad eos.

Hamiotæ alīs hamotæ piſcatores ab hamis q hamo ad piſcādū utūī. Plau. I ru. Saluete fures manimi cōchitæ atq; hamotæ famelica holuz natio. Var. Cohortis coquoz atq; hamotaz aucupūq;.

Hamotrahones. dicti ſunt q nī piſces nel cadauera traherēt hamo. Nā ut eſt apud Sue. Eoz qui ſupplicio afficiebanī cadauera iuſſu principiū uncoſæpe trahebanī ſ locū quē tū gemonias dicebāt.

Hamatilis & hoc hamatile. pe. cot. qd̄ ad hamum pertinet. Plau. in ru. Piſcatū hamatilem ſaxatilēq; aggredimur.

Hamonū. apud Col. lib. iti. coloris gūs tendētis in ſubruſum.

Haphe. Inſperſio pulueris qua inſpergebanī obluctarim. ubi cæronia illiti fuiſſent. Mar. Et flaueſcit aphe. Naz puluere perſuſa obluctantiū corpora quodāmō flaueſcebant lepras pariētibus ſi'ia. Aphe. n. græce & tactū ſignificat & notas qbus lepra corpus maculat. Iul. Pollux aphen accipit p̄ mā ſfecturā quotiēs ueſtes ſbuunī coloribꝰ.

Hapalon tanerū & molle græci aſpirant.

Hara. Vide in dictione Ara.

Harena. Vide in dictione Arena.

Hammon per duplex. mm. a uſus arena dī. Nā græce ἄμμος ſcribiī. i. arena. Vū Iuppiter hāmon: hoc ē arenarius dictus ē. Ply. Ergo æthiopiæ ſubiecta africa hāmoniaci lachrymam ſtillat in areuis ſuis. Inde ēt noſe hammonis oraculo. Nam cū liber pī per extrema libyæ cū exercitu gradiēs ſiti laboraret & ioui ſupplicaſſet: ut in hoc caſu ſe patrē oſtēderet. Cui cū ſubueniſſet. Ferī. n. ei extēplo arietē apperuiſſe quē dū fugiētē ſequeriī puiſſe illo duce ad fontē amœniſſimuz. Quapropī deſyderio potus exiſtimaſſe arietē illū ſuiſſe Iouē eiq; tēplū ibi ſumptuoſiſſimū in arena conſtruxiſſe qd̄ iouis hāmonis cognominauit in quo. ſ. ſimulacrū arietis forma pſtabat: & deū uocauit hammonē. hoc ē iouē arenaz. Herodotus. Amum iup

piter lingua ægyptia dicebaſ. Vñ corrupto noſe hãmonẽ dixerũt aphri. q apud Naſamones libyæ pplos tẽplũ ei dicauere. Pauſaniaſ aũt hãmonẽ dictũ ab Amone paſtore q primus & illic tẽplũ erexit. Suidas. ἀμμων ὄνομα ἑλληνικὸν ἀέρος ἐστὶ καὶ ὄρνιον ἔχον κέρας ὑπὸ δὲ τοῖς Φαίαξι καὶ Φοίνιξι θεὸς μαντεῖα ἐκεῖ πεπηγώς ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις οὕτω κληθῆναι πεφύκε.

Haringa apud priſcos ſignificat hoſtiam q̃ inde dicta erat q̃ eius adhærẽtia inſpicerent.

Hariolus cũ accẽtu in antepe. q diuina mẽte fatur. quæ uẽtura ſunt. Dictus hariolus: q̃si fariolus ſi cut hanula: q̃ſi fanula. hoc ẽ parua faua. aſpiratione ut plærũq̃ fieri ſolet p. f. Iſa poſita.

Harmonia. pe. cor. latine Cõpoſitio cõcordia coueniẽtia cõcentus. Aug. harmonia cõcẽtus ẽ ex diſſimulaq̃ uocũ moderatione. ſicut ex ſummis & mediis & infimis interiectis ordinibꝰ ut ſonis ciuitas cõcinit moderata cõſenſu plurimoꝝ. huius noſ. pe. cor. ẽ. Lucr. Harmoniam graii quaꝫ dicũt. hæc alio noſe dr̃ Symphonia. Quo noſe ẽt Gelonis filia Themiſti uxor appellata ẽ ab ἁρμόζω coapto.

Harpe nomẽ græcũ enſis falcatus quo uſum fuiſſe perſeũ poetæ tradiderũt. Luc. Arpen. alterio mon ſtri iam cæde rubẽtẽ. ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν

Harpago. as. pen. p. taplo. Plau. Hei miſero mihi aurũ mihi intus harpagatũ ẽ.

Harpago. telũ in ſũmitate adũcũ t quo nauigia capiunt. Hũc ferũt Anacharſiꝫ inueniſſe. uel inſtrumẽtũ cũ plutibus uncinis quo uaſa & alia cõpluta quæ uel in flumine uel in puteis ceciderint extrahimus. Dici poteſt & harpax interr nauiũ utenſilia numeratꝰ & ab Anacharſe ſcytha pho ut dr̃ inuentus. A græcis deductæ dictiones. Nã apud illos ἁρπάζειν rapeſ. Triuiales a lupo q̃ rapax ſit lupũ appellant. Eſt & Harpago feramenti gẽs q̃ dã nõnulli cauẽ uocant quo ferramẽto circi uaſis uinariis aptant.

Harpocrates. pe. cor. nomẽ uiri ꝓpriũ.

Harpalice. pe. cor. nomẽ mulieris harpali thracum regis filiæ quæ pfeꝫ a Getis captũ liberauit.

Harpaſa. pe. cor. oppidũ Aſiæ oppoſitũ fluuio harpaſo: ut ſcribit Ply. li. v. ubi cautes horrẽda digito mouet: ſed nõ toto corpore.

Harpyiæ: mõſtra fuerũt qualia deſcribũt. Virg. Triſtius haud illis mõſtrum nec ſæuior ulla peſtis & ira deũ ſtygiis ſeſe extulit undis uirginei uolucrũ uultus fœdiſſima uẽtris ingluuies uncæq̃ manus & pallida ſemper ora fame. Dictæ harpyiæ ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν hoc eſt diripiendo Suidas ἁρπυιαι ἁρπακτικαὶ δαίμονες εἰσὶν

Haruſpex ut inquit Ser. ex hara & ſpecio cõponit hara nero anis ẽ cui uaticinãtes haruſpices iuſſi debũt. Do. ab haruga deriuat q̃ eſt hoſtia. ab haruga ꝯ cõcludiſ & ſeruaſ. Et ſic cũ aſpiratiõe ſcribit. Põt ẽt dici ab ara. hoc ẽ a uictimis ẽ ara aſpectãt. Vñ q dã ñ aſpirãdũ cẽſent q̃m Auſpices ut inqt Aug. exta ſpiciũt ex eis fuſa ꝓdicũt. Idẽ dr̃ Extipex Solẽt ẽt Aruſpices dici horaꝝ ſpectores. Nã dies & horas in agẽdis operibus cuſtodiũt: & q̃d per ſingula tẽpora obſeruare debeat hõ intendũt. Ab haruſpex fit haruſpicina. æ. pe. p. pro arte ipſe Haruſpiciũ p actu hoc p extoꝝ inſpectione.

Haſpis. idis. curuatura e circulis & camerꝫ & rotaꝝ ἀσπὶς ſine aſpiratione dr̃ ſcutũ.

Haſta. q̃uis ab ſto dicaſ ſecundũ Var. q̃ ſtante ſeni ſolet. aſpiraſ tñ ad differẽtiam ꝑnæ perſonæ imperatiui uerbi Aſto. Hæc apud ueteres ſubici ſolebat rebus quas publice uenũdabant. Quidaꝫ haſtam ab hauriẽdo deriuari exiſtimant. Cuius diminutiuũ ẽ haſtula. Hinc Subhaſto a quo Subhaſtati dicti ſunt q primi t acie cũ haſtis cõſtitui ſolebant.

Haſtile. pe. p. dr̃ qd̃ ad Aſtilis formã factũ ẽ. & de quacũq̃ re dici põt. Vñ p ſtipite candelabri poſuit Hier. t Exo. Hoc erit inqt opꝰ ſex calãoꝝ q ducẽdi ſt̃ de haſtili. Idẽ lib. ꝛ. Haſtile haſtæ eius erat q̃ſi liciatoriũ terẽtiũ. Et ibi p ſtipite haſtæ

Haſtariũ. ii. uæ̃nditio auctiõaria. Vñ /ponit Tertul. t apologe. Inhaſtario uectigales ſumus.

Haud aduerbiũ negandi. Haud quaq̃ a nulla parte ſeu nullo mõ. Gel. Haud quaq̃ mihi diſplicebãt.

Haue uerbũ defectiuũ quo ſalutare ſolemus aſpirationem recipit ut differat a ſexto caſu huius aos

Haurio. is. hauſi. hauſtũ. Inueniſ haurini & auhaurii. ſctibiſ cũ. h. ſolo uſu nõ rõne. Nam ſi naturalis eſt aſpirario uerbo haurio deriuata ab eo aſpiratiõnẽ retinerent ut ſunt auris auritus: auſtus. Nõ. n. in his uicit uſus ut in hauno. Idcirco aliꝫ aſpirandũ q dã exiſtimantiũt differat prima ꝓna perfecti a ntõ pñti nois auſus. & ſecũda ꝓſona pñtis indicatiui a noſe auris. Ab auris noſe. Et ſignificat accipio extraho. Vocẽs his auribus hauſi. Tractũ ab Aura q̃ humorem oẽm extrahit atq̃ exiccat. Et haurire ẽ audire. Virg. li. iiii. Vocẽq̃ his auribus hauſi. Itẽ. Aſpicere ut apud eundẽ. Hauſit cœlũ: mẽtẽq̃ recepit texit. Item Auide ſumere. Ci. Cũ in explebili cupiditate quo fluentius uoluptates undiq̃ exhauriret: eo grauius ardẽtiuſq̃ ſitiẽtẽ. Itẽ Vulnerare: ut Latus hauſit aptũ. Itẽ Tenef. Virg. li. iiii. ge. Et mediũ ſol igneꝰ orbẽ hauſerat. Ite defatigare. Idem. Exultantiaq̃ haurit corda pauor pulſans. Itez Vacuare. Lucil. Q̃ñ haurire als muſaꝝ & fortia geſtit. I ẽ Luere Virg. Spero eq dẽ mediis ſiqd pia numina põt. ſupplicia hauſuꝝ ſcopulis. Itẽ Cõſumare. Liui. li. v. Tam longi tẽporis opus incẽdiũ hauſit. Huiꝰ cõpoſitiũ eſt Exhaurio. (ſtant efferant.

Hauſto. as. frequẽtatiuũ ab haurio. Feſtus. Exhau/

Hauſtus. us. ſorbitio. Col. li. i. Si deerit fluuẽs unda putealis q̃rat in uicino a qua nõ ſit hauſtus pſundi. Hauſtus. a. uꝫ. participiũ inueniſ apud ueteres hauſtũ facere: p eo q dr̃ eſt potare.

Hazome apud latinos ſignificat Veneror & colo.
Heautontimorumenon.octo ſyllabaꝝ ſignificat ſe ipſuꝫ cruciantẽ.Cõponit.n.ex ἑαυτὸν q̃ apud ḡcos aſpiratꝫ & ſignificat ſeipm τιμωρούμενος crucians.Quo nomine dicta ẽ comœdia Terẽtii. in qua inducit Menedemus ſemetipſum crucians dũ in fundo fodit arat aut aliquid facit ſine laxa mẽto ob filiũ.q fugerat in militiam.
Hebdoas.adis.ſeptenarius.ab ἑβδομάς ſeptẽ.p.in b. conuerſa. Hieronymus.ad Paulinum . Hoc myſterio hebdoadis & ogdoadis futurus gentium p̃dicator erat inſtruẽdus.
Hebdomas.adis.& hebdomada.æ.latine ſeptimana ſpatiũ ſeptẽ dieꝝ:& numerus ſeptenarius. Nõ ſolũ.n.de diebus dr ſed ẽt de annis:& q̃buſcũq; rebus q̃ ſeptẽnario numero cõphenduntur.Gel.Tuꝫ ibi addit ſe quoq; iam duodecimam annoꝝ hebdomadam ingreſſum eẽ:& ad eũ diẽ ſeptuaginta librorũꝫ hebdomadas ſcripſiſſe.Et in Gñ.Imple hebdomadaꝫ dieꝝ huius copulæ.Et hanc quoq; dabo tibi p opere quo ſeruiturus es mihi ſeptem annis aliis.Et in Lcui.Numerabas quoq; tibi ſeptẽ hebdomadaſ annos.i.ſepties ſeptẽ quæ ſimul faciũt q̃draginta nouẽ.Hinc hebdomadarius.
Hebdomi:contapente ἑβδομηκονταπέντε.i. ſeptuaginta quinq;.
Hebes.obtuſus.piger.tardus.& acumine carẽs.Ci. h.ſi.acad.Alias hebetiora:alias acutiora uidentur cornua. Vñ per tranſlationẽ Ingenijũ hebes dr ſine cute ẽt obtuſum.
Hebe nomẽ uxoris Herculis & Iunonis filiæ q̃ pocillatrix & miniſtra poculoꝝ Iouialiũ eẽ traditur & dea iuuentutis putabaꝫ ἥβη græce pubertas notat.Suidas ῥαγὸς ἀνὴρ μαίνεται ὃν ὀνομάζουσιν ἑταῖρον τὸ παλλακίδιον καὶ ἡβὴ ἡ πρώτη ἀνθοῦσα τῆλικία.
Hebeo.es.hebes ſum.Hinc Exhebeo.q̃ protulit. Ambr.in ſignificatione actiua.Vigorẽ ingt mentis exhebuit.hoc ẽ debilẽ fecit.Hebeſco hebes fio. Ci.li.i.tuſ.Sic mẽtis acies ſeipſaꝫ intuẽs nõnũq; hebeſcit.i.obtuſa fit.Sal.poſtq̃ diuitiæ honori ẽe cœpere & eas gloria imperiũ potẽtia ſequebatur: hebeſcere uirtus cœpit.
Hebeto.as.pe.cor.obtũdo obſcuro.Ply.li.xi.Nãq; & ſpeculi nitorẽ ex aduerſo nudati hebetãt.Ambr. Qui recedit a ſapiẽtia hebetaſ.
Hebetudo.rei alicuius carẽtis acumine uel mẽtis ingenii niſus ſimiliũq; obtuſitas.
Hebiones . a uetenbus pauperes dũt q̃ uox indicat cõtẽptũ quendam.
Hebrus fluuius in thracia.q ab Oeagro flumine ortũ habet.Vñ Oeagrius dictus.Virg.Tu quoq; marmorea caput a ceruice reuulſum Gurgite cuꝫ medio portans oeagrius hebrus.Habet arenas ex quibus aurum colligit.
Hebræi dicti ſunt Iudæi.ab Heber qui fuit abnepos Sem filii Noe.prius hebræi cognominati ac deinde una detracta lſa hebræi ſicut docet Aug. li.xvi.ci.dei.Et q̃a in eius familia remanſit lingua q̃ prio humano gñi creditſ fuiſſe cõmunis cũ gentes linguaꝝ diuerſitate ſunt diuiſæ.deinceps hebræa ẽ nũcupata.Ab hebræus fit hebraicus.a.um. nt lingua hebraica.
Hecaton.pe.cor.latine Cẽtũ dr.Inde per cõpoſitionẽ deducunt.
Hecatonpylos.oppidũ cẽtũ portaꝝ.πύλων enim portaꝝ deſignat.
Hecatonpolis.pe.cor.hñs cẽtũ ciuitates.
Hecatõbe.ſacrificii gñs q quorit9 hic ſeruabaſ ut cẽtenæ ſui gñis mactarẽt uictimæ cẽtũ ſues:i cẽtum hædi.Iul.Capito.Tantũ ſane letitiæ in balbino qui plus timebat nt Hacatonben faceret q̃ tale ſacrificiũ ẽ cẽtũ aræ nno loco cõſtruunt ex ceſpite ad eas cẽtũ ſues.cẽtũ aues mactant.Iam ſi impetatoris ſacrificiũ fit:cẽtũ leones cẽtũ aq̃læ & cætera huiuſmodi alalia feriũt q̃ q̃dẽ græci quondam feciſſe dũt cũ peſtilẽtia laborarẽt.uel a numero uictimaꝝ.uel qa cẽtũ peloponẽſii urbes id faciebant:& a nũero ſacrificantiũ cõpoſita ẽ dictio.
Hecatonchiros.pe.cor.cẽtimanus latine dr.
Hecatoniarchus.centurio.
Hecatonpus qui cẽtũ pedes habet.
Hecate.pe.cor.triũ poteſtatũ nomẽ.Ipſa eſt.n.luna diana pſerpina:q̃ ſignificatiũ:ut eius mirabilis potẽtia oſtẽdaſ:uel q cẽtũ hoſtiis placeſ. Sue.q cẽtũ annos errare facit in ſepultos. Hecate ẽt fuit nomẽ filiæ ples de qua in dictione Oeta.
Hecamada atrinoi filia q̃ dona neſtori data ẽ dum ab achille diriperẽt.
Hecta.res minimi pũtii.q̃ſi hieta.i.hiatꝫ hoſ atq; oſcitatio.Alii puſtulã dicũt quæ in coquẽdo pane ſolet aſſurgere a qua accipit ſes nullius pũtii. Pompo.Hic hõ hectæ me facit.
Hectica febris nõ a cõſuetudine:ſed ab habitu nomẽ habet.Hæc nõ in humore tantũ atq; ſpũ ſed ipſis plane coit oſſibus & inoleſcit.Ideo nõ Ethica appellari debet. ſed habitualis ἕξω ἕξεω
Hæmorroides.gñs morbi.hæma.n.ſanguis dr recipitq; diph.Inde hæmorroreo q̃ ſignificat fluxu ſanguinis laboro:& p fluuiũ patior.
Hedone.apud nos uoluptatẽ ſignificat.
Hedra.ſedes latine dr.Vñ fit Cathedra.
Hecyros.latine Socer.hecyra ſocrus.pe cor.habet. Sũt & qui ſine.h.ſcribant.
Hedui.ppli galliæ poſt heluectios & ſequanos hoc caſuꝫ uergẽtes iuxta quos ex alpibus fluit araris.
Hedyoſmos apud ḡcos ſuauitatẽ odoris ſignificat.
Hegeſias cyrenaicus phũs fuit q tãta fuit eloquentia ſicut Val.max.ſcribit ut ſic mala uitæ repñtaret.ut eoꝝ miſeranda imagine audiẽtiũ pectoribꝰ inſerta multis uoluntariæ mortis oppetẽdæ cupiditatẽ ingeneraret.Ideoq; a regẽ ptolomæo ulterius hac de re dixere phabitus.
Hegeſippus nomẽ hiſtorici ppriũ.
Hei interiectio Ingemiſcẽtis dtõ iungit pnominis nt hei mihi q̃lis erat.Ci.Hei mihi nõ poſſuꝫ.hoc ſine lachrymis cõmemorare.Aſpiratiã natura q is al affectus aſpiratione melius declaret.
Heiulo.as.pe.cor.ab ei fit & ſignificat ſublata uoce

leo. Hiero. I Iob. Propē multitudinē calūniatoꝝ clamabāt & heiulabāt ꝓpter unum tyrannorum. Plau. in aul. Qui nam hic hō añ ædes nfas: heiulans cōquerīs mœrēs. Inuenīs & heiulor depoūēs

Helei. pe. p. ppli in peloponesso clarissimi ꝓpter delubrū Iouis olympii. Ludosq; olympicos quorū ꝑfecturam hdei habuerūt. Vñ Helei equi & heleus carcer sæpe leguntur. Luc. Quanmm clamore iuuat heleus sonipes.

Helios. græce ἥλιος latine sol. Inde Heliacus: solaris: lare nō ad ignis uīū sed ad solis uelut id qđ nulgo Lumina dī: & in padana gallia Lucerio. Vlp. In seruitutibꝫ urbanis. Si arbor inqt i heliocamino uel solario solē adimat dicēdū erit qa umbraꝫ facit in loco cui sol fuit necessarius cōtra seruitutē impositam fieri.

Heliochrysos: hærba ē anteū florē producēs.

Heliopolis. pe. cōt. ciuitas ægypti inter Alexandriā & Coptū a græcis Thebe dicta ē qsi ciuitas solis Altera ē in Cilicia Chrisippi stoici patria.

Heleotropiū. herba solaris dicta ꝙ se cū sole circūagar & nubilo diē & nocte. Var. Nec minus admirandū qđ fit in floribus quos uocant heleotropia ab eo ꝙ solis ortuꝫ mane spectant: & eius iter ita sequunt ad occasuꝫ ut ad eū semp spectēt

Heliogabalus. pe. Antonini Caracallæ filius qui ad imperium assumptus fuit mattis ingenio apud Antiochiam.

Heliodorus nomē uiri ꝓprium.

Heliocopis nomen nymphæ.

Heliades. patronymicū fōminiuꝫ. ab helios q est sol. Nam sotores dīr Phœthontis.

Helle. es. nomē Athamantis thebaꝝ regis filiæ i a qua Hellespontus.

Hellespontus: frētū angustū ab Aegeo in ꝓpontida: & ubi sunt illæ angustiæ septē tantum stadiis Asiam ab Europa diuidētes. Ibi. n. helle in pontū decidit. Vnde q prius pontus dicebat: Hellespontus uocatus est.

Hellas nomen fluminis: & regionis achaiæ ut inquit Ptol. a uñs Græcia appellata a Græco qui primus in ea regnauit. A cuius filia uocata ē Attis. Deide ab hellene deucalionis filio dicta fuit hellas. Incipit ab Isthmo corinthio siue strictura peloponesi & ad littora ægæi maris porrecta usque in macedoniam & thessaliam quam cum oboeta intra suum nomē includit: extēdit.

Helleboꝝ & helleboꝛ. p. c. dī ba purgatoria optimū qđ in Anticyra circa helleboꝛ fluuiū gignit atq; inde a græcis helleborus appellat. Hor. Expulit hellebore morbū: bilēq; meraco. Hāc herbā romani. alio nole Veratrū dicūt ꝓ eo ꝙ sumptū motam mētē in sanitatē reducit. Duo sūt eius genera. Albū. ſ. & nigrū. Albū qđ uomitione causas morboꝝ extrahit. Nigrū qđ purgat per inferiora. Scribit secundū Apul. per. h. Sed apud græcos non aspitat. Melāpus medicus Amythaonis filius helleboꝛ inuenit qđ Melampodiū uocāt. Alii dicūt pastorē cuidē nois inuenisse cū capras pasceret. Col. Sed negat helleboros & noxia galbana succo.

Helice urbs arcadiæ quaꝫ mare absorbuit de cuius nole utsæ fidus forasse uocatū ē a poetis ꝙ callisto Lycaonis regis filia quæ ex uria cū filio I stellas uersa ē: arcas fuerit.

Helicon. pe. cor. mons Bœotiæ iuxta thebas i atq; ut Stra. li. ix. scribit phocydi uicinus ē nō ꝓcul a parnaso eiq; æmulus & altitudine & circuitu: qui & ipse apollini quoq; sacer & musis ē. Vñ heliconiades musæ sunt appellatæ. Dictus Helicon ab helicone qui ibi cū Cytheronē fratre singulari certamine pugnauit ut quidā tradunt.

Helciū: dī qđ est ante pectus equoꝝ & id gñs alia lōū: ab armis. i. humens pendēs instrumentū quo & molæ illi per machinulam innexæ uersant: & curticula per temonē trahunt. Vnde & nomē accepit. Helco. n. græce traho latine dī. Hinc helcia

Helciarius: q̄ funē canabino nauē trahit ꝛnus. aduersus undas ut est apud Mar. De helcio meminit Apul. li. ix. me. Defectū alioqn me helcio sparteo dimoto n exu machinæ liberatū applicāt ꝑpio. Et paulopost. Helcio tandē absolutus. rectuiq; secure redditus.

Helena. æ. siue helene. es. pe. cor. Castoris & Pollucis sotor & Menelai lacedæmoniorū regis uxor a q̄ Helene insula uocata ē ꝙ i ea primū Paris cū Helena dī cōcubuisse: multi fuerūt q scripserunt de laudibus helenæ: sed ꝑ primis mihi uidet demetrius moschus excellere qui de ipsa ita scribat ꝙ pulchritudo helenæ nō fuit caduca: ſ3 semper florēs: & ꝙ Venus fecit nutriri helenā a gratiis suis unde aut

ἠὲ μὲν οὖν δὴ θεοῖσι μάρτυρα εἶπε
εἰ μὴ πᾶσι πατρὶ δὲ μεγάλῳ καὶ μητέρι δίῃ
φίλατο εἵνεκα δ' ἐμεῖο πανημερίη δόσαν ἀέθλους
Φοιβείῃ τε καὶ ἱμερόεσσ' Ἀφροδίτῃ
ἐκ τοῦ δὴ τόδε κάλλος ἐμοὶ πολυάρητον ἐφάπτει

Hellenes deucalionis filius: a quo græcos hellenes nōnulli creduī fuisse nolatos.

Helenium. frutex seu herba q ex Helenæ lachrymis fingit natus i helene insula. Fauere credit formæ: & cutē nutrire incorruptam nenerē cōciliare & hilaritatē inducere in uino potam.

Helicteres: laures sī sicut docet Iul. Pol. quæ & helice dīr a clouiculis quas helicas uocant. Q. dī aūt Græci nocant helicen nos clauicula & pampinū & Campolum ut in uite dicimus.

Hellanodices. latine iudex certaminis dī.

Helno. uōrax: insaciabilis & imodcrate sua bona ſgurgitans. qsi ola luēs. Terē. in heau. Gero fraus heluo iners ganeo damnosus. Ci. per translationē heluo librorū: dixit qsi gulosus. i. nimis auidus librorū. Et aspirat ut ab Eluo suo primitiuo differat: siue ut auiditas illa magis exprobret ut inqt Festus. Fit. n. uox incitatior.

Helorus. pe. p. siciliæ fluuius. Fuit ē nole istri fluminis filius q ab aiace occisus ē in ea pugna quā

græci cuꝫ telopho rege myſoꝝ habuerũt.
Heluacia gñs ornameti lydii dictũ & colore boum q ẽ inter rufum & albuꝫ appellabaſq; heluus q̃q̃ hæc eadẽ uox apud ueteres ſaburraꝫ ſignificaret.
Heluela ſunt holera minuta: ut inquit Feſtus. quoniam helus & heluſa ueteres dicebant ꝓ holus & holera.
Heluetii. ppli Germaniæ iuxta lacũ Erciniæ ſyluæ.
Heluolũ apud Catonẽ ẽ color inter rufum & albuꝫ. Vñ heluolæ. Col. li. iiii. Sũt & heluolæ quas nõ nulli uarias appellant neq; purpureæ. neq; nigræ ab helborniſi fallor: colore uocitate.
Hem. interiectio corripiẽtis ſe ipſum uel indignantis uel admirantis ut hem nos homũculi. Apul. Hem hominis audaciaꝫ. Quãdoq; demõſtrantis eſt. Ter. in an. Hem puer hercle puer ẽ. Et aſpirantur propter maiorem ſonũ.
Hemis apud nos traducitur ſemis. Græce ἥμισυς dimidius.
Hemicycliũ ſede ſeu cathedra ſemirotunda græce ἡμικύκλος. hemicyclus medius circulus. Nã cyclus circulus. Eſt enim facta ex medii circuli forma. Ci. in Læl. Tũ memini domi ex hemicyclo ſedẽtẽ
Hemina. pe. ꝑ. mẽſuræ gñs qua uinũ uel frumẽtuꝫ metiebaſ. & dimidiũ ſextarii cõtinet q̃ſi ſemiſextaria. Gel. li. iii. Si ex ſextario hemina fuſa ẽ. ſed dimidiũ tertio. Inde heminaria q̃ſi mediocris.
Hemodes inſulæ ſeptẽ in oceano germanico.
Hemiplexia. pe. ꝑ. paralyſis hoc ẽ ſemiapoplexia. cũ ex alterã tantũ partẽ corporis malũ id incubuit Nam cũ totũ afficiẽ Apoplexia notaſ. nũc utrũq; inqt Celſus paralyſin appellari uideo.
Hemicranici. ſunt qui dimidia parte capitis laborant. quẽadmodũ Cephalæa quo totũ caput infeſtaſ. Dicti hemicranici ab hemicrania quæ & hemicrœta dicitur.
Hemiolus. quædam arithmetica ꝓportio cõtinens aliquẽ totũ numerũ atq; eius dimidiũ. ut ſe hñt tres ad duo. & qndecim ad decem.
Hemorobioſ. ſignificat diarii uictũ. quo nole dictꝰ eſt Diogenes cynicuſ ꝑhus. Eſt & hemorobiꝰ uer miculus q; uitam diei hẽat ἡμέρα. n. græci diẽ dicũt βίον.
Hemiſtichion. dimidius uerſus. Nam στίχος uerſus dicitur.
Hemitogium dimidia toga.
Hemitritæus ſemitertiana febris: ſic dicta q; parte aliqua tertianã pñtet tertio die ut illa repetẽs nõ tñ ut illa die unũ pſtat integrum ſed inter horas xxxvi. plus uel minus porrigiſ. Hiero. in diuo hilarione. Ibi ſiue ob correptũ actẽ ſiue ꝓpter gloriam hilarionis ſerui dei hemitritæo pariter arteꝑti oẽs a medicis deſperati ſunt.
Hemiſphæriũ dimidia ſphæra. hoc ẽ cœli dimidiũ.
Hepta apud nos ſeptẽ & aſpiraſ cũ ſuis deriuatis.
Heptapylos. penul. latine dr̃ ſeptẽ portras hñs.
Heptapachys. pe. com. mẽſura ſeptẽ cubitoꝝ. Vnde Achilles heptapachys eſt appellatus.
Hendecaſyllabus. uerſus undecim ſyllabaꝝ qualis ille Catullianus. Paſſer deliciæ meæ puellæ.
Heptememeris. Cæſura eſt cũ ſyllaba naturaliẽ correpta ꝓduciẽ. q̃d ſieri ſolet in principio quarti pedis uel ſeptimæ ſyllabæ ſi tres ſpondæi ꝓcedant q̃ſi ſeptima dicaſ diuiſa pars. ab ἑπτὰ ſeptẽ & μερίζω diuido. Vide in dictione Cæſura.
Heptaphorus: nomẽ uiri ꝑpriũ.
Heptaporus troiæ fluuius.
Hepheſtos ꝑpriũ uiri & nomẽ Vulcani.
Heraclea dicebaſ quæ nũc Calpe in finibus & olim perithus uocabaſ. Europæ ciuitas boſphorana a qua Dionyſius ꝑhus zenonis diſcipulus hereclẽotes a Cicerone in tuſculanis appellatus ẽ. ubi fuit amphitheatrũ unũ e ſeptẽ ſpectaculis. Fuit & alia heraclea in radicibus oetæ montis quam Aſaris fluuius abluit. Alia in ponto. Alia iuxta hoſtia rhodani. Alia in campania quæ & herculeanuꝫ dicta eſt.
Heraclee: oppidũ ꝓximũ Neapoli incũbẽs mari.
Heracleopolis. nomẽ triũ ciuitatũ. Vna in ægypto ex qua Theophanes phyſicus. Altera nõ longe a peluſio. Tertia ſecũdũ nili hoſtiũ q̃d Canopicũ.
Heracleon. herba ab hercule inuenta: quaꝫ alii Origanũ heracleaticũ ſylueſtre dicũt: quoniã ẽ origano ſimile. Alii Timalũ dicũt. Naſciẽ in aquoſis foliis magnis & in ſumma aqua flore lilio ſimili: & cũ defluerit capiti papaueris. Eſt & alia herba heracleon ſidetion caule tenui digitoꝝ. iiii. altitudine flore puniceo foliis coriandri iuxta amnes & lacus naſcẽs & oſa uulnera ferro illata efficaciſſime ſanans.
Heraclcota nux. Quære in dictione Nux.
Heraclitus. pe. ꝑ. nomẽ ꝑprium ꝑhiephefii græce ἡράκλειτος ꝑ ei diph. Lucr. Heracli fuit quoꝝ dux agmina primus. hic eſt ille qui quotiẽs domo egrediebaſ. Flebat. ſicut Democritus ridebat alteri oſa q̃ agimus miſeriæ: alteri ineptiæ uidebanſ. Cognominatus eſt ſcotinos. q̃ſi tenebricoſus. De induſtria. n. obſcurabat ſtriũ. Ideoq; eius uolumina ꝑhi ſudantes uix intelligũt. Fuerũt alii quattuor heracliti. Primus poeta lyricus. Secundus halicarnaſeus ſummæ elegantiæ. Tertius leſbius. qui macedonũ ſcripſit hiſtoriam. Quartus uir ridiculus.
Heraclides pe. cor. nomẽ ꝑhi: q; heracleotes fuit ex ponto. hic opulentus athenas uenit deditq; ſe in diſciplinã Speuſippo. Pythagoræoꝝ auditor fuit Platõis ſtudioſus. Fuerũt ingenii illiꝰ monumẽta ꝑclara. Nã dialogoſ & tragœdias ſcripſit. Fuerũe & alii mlti heraclidæ ingenio & doctrina inſignes.
Herceus dictus ẽ Iuppiter quẽ ẽt penetralẽ uocabãt q; intra cõſeptũ domus cuiuſq; colebatur. Græce enim hercos ſeptũ clauſtrũq; notaſ. Ouid. Cui nil hercei profuit ara Iouis.
Hercules cognomen uel fortaſſe potius agnomen. Iouis & Alcmenæ filii qui ob fortitudinem & gloriam creditus fuit q; inter deos ſit relatus. Fuiſſe autem tres Hercules ſcribit Diod. Alii ſex autumant. Primus qui certauit cum Apolline de tripode. Alter nilo natus ægyptius: quẽ aiũt phrygias liras cõſcripſiſſe. Tertiꝰ ex Idæis dactylis cui

inferias afferunt. Quartus Iouis filius ex Asterie Latonæ sorore qui tyti colitur. filiamq; habuit Carthaginē. Quintus in India q & belus dicitur Sextus thebanus ex Alcmena & Ioue tertio geni tus tcui alioꝝ gesta assignant. Herodotus scribit Herculē unū esse ex. xii. diis ægyptioꝝ: græcosq; ægyptiis hoc nomē mutuatos iudidisse filio Amphitryonis. Var. xxxxiii. hercules notat. Veꝝ tñ oēs q robore ꝓstiterūt hoc nota ab hicule Alcmene filio appellatos fuisse affirmat. Macro. asserit hercuiem esse solem q̄si heraclē idq; ex nosse clare scere. Hercules. n. nihil aliud est q̄ heras. i. Iunonis. i. aeris. cros. i. gloria uel iaq. Quæ porro alia est aeris gloria q̄ solis illuminatio. Idē dictus est xii. labores confecisse: q a sol annuo cursu. xii. signa zodiaci lustrat & cōficit. Ab hercules hercule & hicle. Mehercules & mehercule aduerbia iurādi

Herculanus. a. um. nomē possessiuū. Est & herculanus nomē ꝓpriū ab hercule deriuatū. Gel. li. i. ad iectiuū posuit. Comphensa inquit mēsura herculani pedis secundū debitam mēbroꝝ oꝛuꝫ inter se cōpetētiaꝫ modificatus ē.

Herculanū fuit campaniæ oppidū.

Herculeus. a. um. apud poetas dicitur: quoniaꝫ breuē inter duas longas heroicus uersus nō admittit ut At sinus herculei si uera ē fama tarenti. Et modo possessiunꝫ ē: mō accipiꝫ pro forti ut herculeauis. Herculeus hō. Mō ꝓ imēso: ut herculeū opꝰ Herculeus ēt morbus dī cōmitialis: quoniaꝫ hūc morbuꝫ passus sit hercules. Vnde & sacer ē appellatus & maior morbus ꝓpter grauitatē.

Herebus. pe. cor. pfunditas inferoꝝ dī. Vide in dictione Erebus.

Hermes. is. & hermetis dī latine q̄si interꝑs Mercurius dictus ē ab ἑρμηνεία. i. sermone. Præstabat enimꝫ loqui quē effigiabant, alasꝫ in capite & pedibꝰ habētēꝰ q sermo holum per aera uolitet.

Herma. æ. etiā Mercurius dī: q̄uis ēt qnq; sumatur ꝓ statuis & sigillis ꝓcipueq; truncis & quoꝝ capita pmutari possunt. Ci. ad Atticū li. vi. Hermæ illi tui pentelici cū capitibus æneis de quibus ad me scripsisti iam nunc ad modū me delectāt. Probus æmi. i Alcibiade. Id cū appareret priusq; classis exiret accidit ut una nocte oēs hermæ q i oppido erant athenis deiecerent̄ præter unaꝫ q̄ ante ianuam erat. Suidas dicit hermas statuas dictas q plurimum Mercurii statuæ deliniarent̄. Hæ. n. hermæ uirilē statuæ ad ppagandā defuncti memoriā sepuichris erigebantur. Solebant aūt Romani Mercurii ac Minernæ statuas coniungere gymnasiis dicariq: quas hermathenas Cicero nominat. Qui ad me de hermathena inquit scribis per mihi gratū ē ornamētū academiæ ꝓpriū meæ q & hermes cōmune oīum & minerua singulare insigne eius gymnasii. Quidam hermas accipiūt pro lapidibus quadratis quos athenieēs solebāt ponere tum in prinataꝝ itū in sacrarū ædium nes stibulis ut significaretur rōnem & ueritatē perinde ut forma quadrata tectaꝫ semper stare. Dicti hermæ a Mercurio q eēt deus rōnis & ueritatis.

Hermōglyphus. marmorius: & statuarius.

Hermopolium officina ubi officinatores statuarum habitant.

Hermopolis. pe. cor. nomē urbis quam hermes condidit.

Hermaphroditus. pe. p. Mercurii & Veneris filius compositum nomē ab hermete: & aphrodite q̄d Venerē significat: a quo hermaphroditi dicti sūt utrūq; sexū hūtes. ui ēt androgyni dūr: q utrumq; sexū habēt.

Hermodorus. pe. p. fuit ꝓnus ephesius quē Plinius ex ulantē Pomponius iurecōsuitus tradit auctorem fuisse. xii. tabulaꝝ ferēdaꝝ decē uiris. Plynius dicit hūc fuisse interꝑtē legū decēuiralīū: eq; ob id statuam publice dicatam. De hoc Stra. li. xiiii. In epheso fuere uiri memoratu digni ex antiquis heraclitus. Item hermodorus. De quo hic idē inquit. Dignos esse oēs ephesios stranguiari q hermodoꝝ uiꝝ inter eos frugi electerūt dicētes. Nemo nostrū frugi esto. alioqn cū aliis eiciaf.

Hermenia. latine Interꝑtatio. Vñ ꝓiermegnias Aristotelis liber de interꝑtatione.

Hericius. a. al sic dictū: q̄ setis horeat. Hic & herix dicit̄ in sepibus dumosis & uincis per autūnū ꝑcipue diuersat̄. Cōdit̄ in arbores hyeme & cibus per æstatem paratis nescit̄. Vbi sensere uenatores cōtractis ore & pedibus cōuoluit̄ in formam pilæ nequit cōprendi possit ꝑter aculeos. Sūt e genere eoꝝ maiores histrices qbus longiores aculei: de quibus infra.

Heri ab hærendo quidam dici putant q̄ hesternus dies hodierno dici cohæreat: sine dici alterius interpellatione. Dī ēt here ꝓpter cognationē litterarū. i. & e. ut Vespere & uespen. Ab heri fit hesternus. a. uꝫ. sicut a Cras Crastinꝰ. Et accipiꝫ hesternus ꝓ ptidiano. Ter. Iure hesterno panez atrum uorent.

Hermias eunuchus trapezitæ cuidam famulus athenas ꝓfectus Platonē Aristotelēq; audiuit & domū reuersus cū domino suo Atarnēes & Assensus aggressus eos subegit illis sil cū dño ipauit.

Hermogenes. pe. cor. nomē ꝓpriū. latine dī Mercurio genitus. Cōtra quē cauillatus Cratillus: cū hermogenē nō recte dici q̄a doctrinæ. f. atq; eloquētiæ nihil sapiat.

Hernia. cōmune ē nomē tribus morbis. f. Enterocelæ Epiplocelæ: & hygrocelæ. Enterocela enim dī cū intestina dilabunt̄ in Serotū. Epiplocela cū omētū. Hygrocela i cū in alterū e testibus humor cōfluit. Has ſpēs nri uocant hernias ut inq t Celsus. a duricie pellis q̄ fit post intestinoꝝ descensum. Hernia. n. duꝫ & asperū dī. Tractū a sabino rū lingua qui hernia saxū uocant. Mar. Deriſor Fabianus herniaꝫ oēs quē mō colei timebant dicentē tumidas in hygrocelas. Ramices uero has ſpēs sub se cōtinet. Porocelā q̄ ē cū ex absceſſu aliquo circa secretū materia subduruit. Sarcocelam cū in ipſo seroto cōcreuit caro. Cirsocelam cū uenæ intumuerūt. tunicis testiū integris uel i ipſo scroto. ud cū bubonocela dī i inguine. Est ūn ubi

Ply. enterocelam dixerit tanicē: ut in med. cinis cuſſi. Differt ab his bronchocoela qppe q̄ i cer uice ſit quaſi tumor magnus & rotūdus inter cu tē & aſperā arteriā qua mō caro hebes modo hu mor aliqs includit. Interdū ēt minutis oſſibus pi li ſmiſti: ut in Celſo. li. vii. pperā ſcribat bronco ceolæ. Sūt ēt q̄ herniā interpretent p teſtiū theca ut illud Mar. Ingēs iratis apparuit hernia ſacris.

Hernioſus q̄ herniāpatit. Hier. I Leui. Si cæcꝰ fue rit uel hernioſus nō accedet offerre hoſtias dño.

Hernici ppli in campania ſaxa incolētes. Hos tamē hernicos appellatos uolunt. Macro. q̄ hiernū ad ducit a noſe hernici pelaſgi q̄ eoꝝ fuit dux.

Herodius & herodion: auis Falco uulgo dicta. Imo eſt ardea la garza

Herus. dñs aſpirat̄ ut differat a uerbo futuri tempo ris Ero.

Heros a Iunone dr̄ ingt Aug. li. x. ci. dei. Nam ḡce Iuno. Hera appellat̄. Et ideo neſcio qs filius eius ſecūdū graecoꝝ fabulas heros fuerit appellatus. Hoc ui delicet uelut myſticū ſignificante fabula q̄ ꝑ aer iunoni deputet̄: ubi uolunt cum daemonibus heroas habitare. Quo noſe appellant alicuius me riti aīas defunctoꝝ. Et. li. vii. Inter lunar gyrum & nymboꝝ ac uentoꝝ cacumina aerias eſſe aīas ſed eas aīo nō oculis uideri & uocari heroas & la res & genios. Mar. Capella in nuptiis philolo giae dicit heroas ab hera q̄ ſra dr̄ nūcupatos. Hic Heroicꝯ. a. uꝫ. & Herois. idis. michalꝯ ās etymo. ἥρως ἀπὸ τῆς ἐρᾶν τῆς ἀρετῆς ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ῥεῖν τὴν ἀρετὴν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ῥώννυσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ῥωμαλέους εἶναι ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ῥεῖν τὸ ἀγαθὸν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ῥέπειν πρὸς τὰ ἀμείνω ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ῥεῖν τὸ ἀγαθὸν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ῥέπειν πρὸς τὰ ἀμείνω ἢ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ῥεῖν τὸ ἀγαθὸν

Herpes. aīal ſic dictū. q̄ eo ꝓcipue ſanent̄ ea q̄ ſer

Heroidas: ueteres fœminas clariores di punt. xerūt: quales ſunt heroū uxores & filiae. Papi. li. iii. Syluaꝝ. Qua ueteres latias graiaſq̄ heroidas æquas.

Herſilia: nomē uxoris romuli. q̄ in horam uerſa tē pla cū quirino tenuit. Eſt aūt herſir apud graecos q̄d apud nos ē ros.

Hanula. parua delubra. in q̄ loco. f. ponit̄ aſpiratio quaſi fanula.

Hrſperus. pen. cor. Atlantis frater a quo heſperia. Scribit Diod. hunc heſperū cōſcēdiſſe cacumen montis atlantis ad curſus aſtroꝝ obſeruandos & nūq̄ deinceps cōparuiſſe cui uſgus honores diui nos exhibuit: aſtrōq̄ lucidiſſimā eius noſe appel litauit. Dr quo Virg. Ire domū ſaturæ uētr heſpe rus ite capellæ. Hæc ēe ſerotina ſtella heſperi dicit̄ ut apud eūdē li. i. ge. Quid ueſper ſerus uehat, Si militer Veſperugo nolat̄. Plau. Nec ueſpugo nec uergiliæ occidunt. Rurſus & illa eadē excogitata ſtella a pythagora primū fuit q̄ ante ſolē oriri cō ſpicit̄: tūc quoq̄ lucifer nolat̄ q̄ ḡce Φόσφορος dicit̄. Virg. in Damone. Naſcere ꝓq̄ diē neniēs age lucifer almū. Q̄ ūq̄ ēt a nobis iubar tranſfer tur: eo q̄ eius ſplēdor i modū iubæ leonis diffun dat̄. Sīc & Venus appellat̄ ſiue i die ſiue nocte

Heſperiæ duæ ſunt. Vna quæ in hiſpania dr̄: alte ra Italia quæ ſic diſcernunt̄. Aut. n. heſperiam ſo lam dicimus & ſignificat italiam. Virg. Eſt locus italiam graii cognomiur dicūt. Aut addis ultimā & ſignificat hiſpaniaz: q̄ in occidētis ē fine. Hor. Qui nūc heſperia uicto ab ultima. Et hæc ab he ſpero occidētali ſtella dicta eſt. Italia uero ab he ſpero Atlantis fratre q̄ a germano pullus italiam tenuit & ei nomē uel ꝑpriū: uel ſuæ ꝑſtinæ regio nis impoſuit. Macr. tū uoluit heſperiam dictam eſſe italiam q̄ occaſui ſubiecta ſit.

Heſione nomē Laomedontis filiæ.

Heſaias. nomē ꝑphrtæ propriū.

Heſperides. pen. cor. appellatæ ſunt heſperi fratris atlantis filiæ Aegle Erethuſa & heſperuſa. De his eſt fabula q̄ habuerint hortos nemore aurife ro ꝓcioſos ubi erat draco cuſtos puigil: mala au rea uigilanter obſeruans quē interfecit Hercules pomaq̄ aurea retulit ad eunſtea. Ply. & Solinus interꝑtant̄ fuiſſe æſtuariū maris meatu flexuoſo inſtat draconis q̄d hortos heſperidū amplectebat̄ ubi ꝑter oleaſtrū aliud nihil ex narrato illo auri fero nemore extare ꝓdiderūt. Var. p mala aurea oues ſingulari dicit q̄s hercules ex africa in græ ciam exportauerit. Ea. n. ſua uoce græci appellāt mala apud quos μῆλον. i. malus ſignificat ouē & pomū. Hinc Melotæ dictæ ueſtes ex pellibus ouiū cōfectæ. Aliter tradit Diod. li. v. biblyothe cæ quē uidere potes.

Heſperæ ꝓmontoriū in aphrica ē nauigatione decē dieꝝ ab Oenothema monte.

Heſternus. a. um. Vide in dictione heri.

Hetam aīs Hectam priſci dixerūt q̄ſi hietam rem nūmi ꝓtii ut eſt oſcitatio & hoīs halitus. Alii uo lūt eſſe puſtulam illam quæ in coquēdo aſſurgit ut uidemus in aheniſ dū feruēt.

Heteron græce. latine alteꝝ ſeu relliquū dr̄.

Heteroclitū quali alterne declinatū. Nam cōponit̄ ab ē τερος & κλίτον.

Heterogenus. a. um. pe. cor. q̄d ē alterius gēnis. Dr̄ & Heterogeneus. a. um.

Heteromaſchalai quæ ex altera tantū parte uilloſa ſunt & ſeruitiis dedicata. ſicut Amphimaſchala & amphimalla: q̄ ab utraq̄ parte uilloſa & inge nuis dedicata ſunt.

Heu interiectio dolētis iūgit̄ actō ꝓnois. Ter. Heu me miſerū. Naz per exprobrationē iūgit̄ cū noſe. Virg. Heu ſtirpē inuiſam. Et cū ntō. Idē. Heu pie tas heu priſca fides. Interdū geminat̄ & nulli ca ſus ſeruit. Virg. Heu heu q̄d uolui. Aliqū etiā dr̄ heuheu. Aſpirat̄ ſicut & hei eadem ratione.

Heteronyma uide in dictione Homonyma.

Heus aduerbiū uocantis. Virg. At prior heus inqt iuuenes mōſtrate meaz uidiſtis ſi quā hic erran tē fortr ſoroꝝ. Aliqñ duplicat̄ hrꝯ hꝯ. Nōnūq̄ interiectio dolētis eſt iut heus etiam mēſas conſu mimus inqt aſpirat̄q̄ magis uſu cū & Feſ. a græ co ai trahert uidcat̄ quæ uox doloris eſt. unde & ægritudinē deductam eſſe tradit. Eu uero græca dictio quæ multoꝝ nouē cōpoſitionē init aſpira

&

tionē nō hēt ut Euſebius Euſtachius Eugenius.
Heuoe.interiectio metuētis. Ouid. Heuoe bacche ſonat.
Heterocraneas uocant morbū capitis cū caput ſæ liter dolet tumetq; & inter pilos rotunda & humida ulcuſculla ſurgūt & pus mali odoris.
Hexaclinū uocat ſtibadiū hoc eſt cœnatio ſex cōuiuas capiēs. Mar. Et teſtudineū mēſus quater exa clinon. Iugemuit atrio nō ſatis eſſe ſeruo.
Hexameron. pe. cor. apud nos ſex dierū. Componit enim ab ἓξ ſex & ἡμέρα dictus ubi interponit a cauſa euphoniæ.
Hexametrū. pe. cor. ſex pedū. μέτρον. n. mēſura.
Hexagonū. pe. p. ſex angulos. Amb. li. hexa. Quis architectus eas docuit hexagona illa cellaſq; indiſcreta lateq; æqualitate cōponere? ἀπὸ τοῦ ἓξ καὶ γωνία συνῆθεται.
Hexaplus: uel hexapla. os. exemplaria ab ἓξ ſex & πλοῦς plica. Hier. in prologo libri Ioſue. Vt p græcos haxaplis editionē nſam habeant.
Hiarbas iouis filius ex garamante nympha fuit getulorū rex: quem Virg. ſcribit in conubiū petiſſe didonem.
Hiato. as frequentatiuū uerbi hio. as. ſignificat ſæpe aperior ſcindorue. Plau. Siqua forte cōcio eſt ubi eū hiatare nōdū in mētē uenit. Laberius paſſuo uſus eſt. Hiactant ſores inq; p eo q̄d ē hiotant. i. patent.
Hiatus. us. apertio. Claud. de rap. Quod conata neſas: aut cuius cōſcia culpæ. Exul ad manes horrebi detrudor hiatus. Eſt aūt triū ſyllabaꝝ ab hia factum.
Hibiſcū. hærba nō diſſimilis maluæ ut inq; Theophraſtus folio maiori q̄ maluæ: piloſioriq; caule. Vſus eius ad rupta & tuſſes. Ply. ſcribit hibiſcuꝫ a paſtinaca diſtare: damnatū in cibis ſed medicinæ utile. Virg. accipit p iunci ſiue niminis gñe.
Hic & iſte ſic differūt. q̄ hic circa perſonam loquētem: iſte circa perſonam audiētē: ac ſi a prima perſona ad ſecūdaꝫ haberet ofo: ut huic amico meo cū tuo iſto familiari magna ē cōtētio. Eodem mō cū tu. I pñtia ſis Flotētiæ ego uero Bononiæ q̄reetiſſime diceſ ſi ad te ita ſcripſero. Maturioreꝫ ſane futuꝫ ſuſpicor tuū ſ hāc urbē aduētū q̄ in iſtā meā. Eadē quoq; ratio eſt eoꝝ aduerbioꝝ q̄ localia notata ab hiſdē p notibus formant: ut hic noui habemus nihil. Q̄d ſt qd iſtic nobis acciderit ſcire cupio. Et regis hiſpanoꝝ oratores q̄ dieꝫ ſuperiobꝫ hac iter habuerunt ad q̄d tempus iſtuc peruenerint facito me certiorē. Cl. Curioni. Putares ne unq̄ accidere poſſe ut mihi uerba deeſſent: neq; ſolū iſta nſa oratoria: ſed hæc ēt leuia nſatia. Idē Valerio. Ibi malis eſſe ubi aliquo numero ſis q̄ iſtic ubi ſolus ſapere uidcare. Iſtec uero & iſtanc nō pratoꝝ ſed comicoꝝ ſunt. Ille uero cū aduerbiis ab eo formatis ſignificat rem ſeu locū ab utroq; remotū. Plau. Quis ē quē uidemus uenirē pānoſuꝫ ac ſqualiduꝫ? Ille ne ē nr̄ ſyrus? Ply. Hæc oſa ad uos ex illa puincia cōportant. illinc ſucci: illinc odores: illinc extremo orbe q̄ſi tæ luxuriæ opes. Duobus aūt modis cōſtruūt: demoſtratiue & relatiue. Ter. Viden tu illum thaiſ? Senec. Et q hoc facit ſanc prudēs appellandus eſt. Et tāc hic eandē ſignificationē hēt quā is. Et in ntō pſi numeri ac maſ. & fœ. gñis ſola ſcriptura diſtinguit. Hi. n. & hæ cū aſpiratiōe & una uocale ab eo q̄d ē hic & hæc deſcendūt. Ii uero & ex cuꝫ duabus uocalibus ſine aſpiratione fiunt ab iis ea id. Sciēdū quoq; ē q hic cū pnomē eſt conpoſit. ut Solus hic inflexit ſenſus. Et q̄nq; ſamiſp talis: ut hic pietatis honos. Et hōc ego te euitare aſpicio? Q̄ñ uero aduerbiū pducit: ut hic illius arma. Et mō p tāc. Virg. Hic regina grauē gemmis auroq; popoſcit. Ci. Apio. Hic ego malta fil cogitaui. Mō p tali loco. Plau. Hic ne eſſe oportuit q frugi eſſent? hoc ē in tali loco & tā ſordido Accipit q̄nq; iſte p hic. Ci. Cū iſto tēpore ſtēt cū gladiis armati Et ille p Is: ut apud aplm. Nō. n. qui ſeipſum cōmēdat ille pbatus ē. Hic & is alio mō uſurpari ſolēt ab auctoribus. ut Alexander paucis copiis frætus ſuperauit darium cū iuhaito exercitu: & id uel hoc in adoloſcēria. Ab hic tā pro note q̄ aduerbio. ſiunt Hiece & hiecine illā enſdē ſignificatōis cū hic. Hoc ſemp ſterrogatiue poniť. q̄ſi hicne? Dſ & hæcce. hoccc. Vñ apd Ter. Hiſce pſi nūero dī p eo q̄d ē hi. cū ait. Hiſce arbitrāť. nūc hoc mūere ſuaꝫ eē thaidē. Plau. I cap. Hiſce aūt inter ſe cōfinxerūt dolum.
Hicce ab hic fit & idē ſignificat. Hiccine poniť rogatiuc. q̄naſi hic ne?
Hiera. inſula inter ſiciliam & liparim. Vulcano ſacra una ex æoliis. Fuit & uia ſic dicta: q ea iēt ſacerdotes ad Eleuſinam cererem. Hoc nomē eni appellata ē uxor Telephi regis Myſoꝝ q̄ a Nereo interfecta dī cū marito ferret opēq; ab Achille uulneratus fuerat. Ea ut fabulæ tradūt tāte pulchritudinis ut etiam helenam ſuperaret. Et Hiera apud nos dī Sacra cum qua dictione fiunt multa cōpoſita. de quibus infra.
Hieratchia. pe. p. d. latine ſacer principatus. Græci ἱερὰ ſacrū dicunt ἀρχὴ principatus.
Hiera picra: aduerbiū dī: ſacra amara. Πικρὸς amarū dī. Medicinæ gñs quoddā ad ſoluendum aluum. Vide in dictione Picra.
Hierapolis. pe. cor. latine ſacra ciuitas dī. Q̄ no nomine dicta eſt ciuitas Aſiæ cōtra Laodiceam ubi aquæ calidæ ſcaturiebant: q̄ in tophū ad modū facile durabant. Et os plutonis in parua quoda montis ſupercilio ita cōmēſuratū ut hoīem ſuſcipere poſſet mira pfunditate cui uallū ppoſitum erat q̄dratū ambitu ſemitugero nebuloſa & craſſa caligine plenū ut uix ſolū diſcerni poſſet. Extemo tranquillo cælo aer innoxius. alal ſi q̄d ingrederet ſtatim moriebat & tauri ſtroducti mox cadebant exanimabanſq; mortui. Strabo ſe paſſeres immiſſe ait qui ſubito expirauerint. Apud Hierapolim qua quādam adeo tingēdis lanis idonea fuit ut ex radicibus tincta cū his decertarēt q̄ ex fermiculo purpuraq; tingebant. a qua hieropolitæ dīr
Hieronymus ppriū nomē eccleſiaſtici diſertiſſimiq

uiri cuius opera in ptio hñr. & latine dr sacra lex seu sacrũ nomẽ. Cõponit. n. ex ἱερος & ὄνομα sed o mutat in y. Fuit ẽt hoc nole plus ex rhodo insula q finẽ sũmi boni posunt in tndolentia: quæ græce dr ἀναλγησία

Hieronicas uocamus uictores sacroꝝ certaminum. Quæ sine sacra certamina. Vide in dictione sacra certamina. Quæ aut fierẽt in sacris certaminibꝫ docet Quintil. li. i. cum ait. Quõ palæstricus ille cursoẽ faciat aut pugilẽ aut luctatorẽ aliudue qd ex his quæ sunt sacroꝝ certaminũ.

Hierosolyma. æ. & hierosolyma. oꝝ. & hierosolymæ arꝝ. cantũ plr urbs iudææ seu palæstinæ q̃ & hierusalem uocabat. Vnde legimus apud Iohem. Facta sunt Encænia hierosolymis. Dicũt aũt hierosolyma ut scribit Egesippus quæ primo Solyma dicebant. Sed cũ rex cananeus cognomẽto iustus qui fuit cõditor solymoꝝ templũ addidisset inde hierosolyma nuncupauit. Græci. n. ἱερὸν templũ uocant. Eusebius. li. ix. euam pparationis ait hierosolyma appellari q̃si hiero solomonis hocẽ ædẽ Soiomonis a tẽplo qd Solomon hierosolymis pulcherrimũ magnificentissimũq; construxit. Hinc hierosolymita pe. p. hierosolymitanus & hierosolymus. Hiero. li. ii. macch. Et q pmiserat romanis se tributũ restituere de captiuitate hierosolymoꝝ pdicabat nũc ptectorẽ dcũ hñe iudæos Sue. in Nero. Spoponderũt tñ q̃dam destituto ei ornationem orientis. nõnulli nolatim cegnũ hierosolymoꝝ. Hæc. ẽt hierusalẽ appellat: q̃ urbs tñ nania a Hiero. uocat lebus salem. hierusalẽ quæ ab helio postea hadriano deruinis & cineribus ciuitatis in heliam suscitata est.

Hierotheus. nomẽ uiri ppriũ & interpretat sacer deꝰ

Hieroceps. insula in Cypro ppe paphũ: qua uoce significat Sacer ortus.

Hierodulꝫ. pe. p. sactoꝝ ministri. Iul. Firmicus. li. viii. matheicos scribit futuros ædituos aut hierodulos q habuerit horoscopum in. xxvi. parte geminoꝝ græci μωλοξον uocant ædituuꝫ.

Hierophantæ. Hiero. contra Ioui. Hierophantas quoq; athenienſium uiq; hodie cicutæ lorbitione castrant: & postq̃ in pontificatũ fuerint electi uiros esse desinere.

Hiero. Syracusanoꝝ tyrannus in quo pulchritudo corporis & uires fuerunt admirabiles: de quo multa apud iustinum legunt.

Hierocomon. locus est quo leprosi alunt. hiera. n. græce lepra latine & χωμα uilla.

Hienco. seu Hiencus. onis. & hiericus. hierici ciuitas magna fuit muralibus septa parietibus: quæ nõ ferro peruia nec pateri pollie esse penetrabilis Hiero. ad Alga. Et Ipabo de hierusalẽ descẽdẽtis hiericũ samaritanus ioquit.

Hila. intestinũ tenue ab hira: siue ab hilũ ut inquit Varro qd ẽ minimũ. Vnde q̃q; hilæ p sallis intestinis: uel sartis lasitiis: aut lucanicis accipi solẽt. Plau. Atq; hilas ẽfumatas & sumẽ. Hor. Pena magis au magis hilis flagitat i morsus reficiq̃. Q̃ponit p eo tertullino qd i anũ cesolutꝫ. laber Neue alr hũc pdicabis quõ uideo adolescẽti nostro cedis hilas. Ah hila ueteres diminutiuuꝫ pro iulerũt hilla.

Hilũ. paruũ illud nigrũ qd in sũmitate fabæ adhæret. Vñ & p breui exiguoq; q̃q; sumit. Ci. lib. i. tus. Tũ illd qd siuph9 uersae laxũ sudãs nitẽdo nec pficit hilũ. i. qcq; tãtillũ minimũq;. Ab hoc nole fit nihilũ p nõ aliqd: q̃si ne hilũ qdẽ & p apocopen nihil & per syncopen nil. Lucr. Ex nihilo nihil in nihilũ nil posse reuerti. Var. li. ulti. de anal. Itaq; ne eũ quẽ putamus eẽ nõ hili dicimus nihili. sic in quo putamus eẽ negcq̃ dicimꝰ necq̃. Prisc. li. vi. Nihil & nihilũ a nõ & hilũ ẽ cõpositũ qd sine dubio ẽ nomẽ. Hilũ. n. p ullũ uetustissimi proferebãt.

Hilaris. & Hilarus pe. cor. iucũdus lætusq;. Plau. in asi. Credã iſluc st eẽ te hilarũ uidero. Hinc hilaritas & hilaritudo. Ci. Dolobe. Sed tũ hilaritas illa nra & suauitas q te præter cæteros delectabat erepta mihi ois est.

Hilaro. as. lætitiam iucũditatẽq; do. lætifico. Ci. li. ii. de fini. Oẽm iucũdũ motũ quo sensus hilarat. ἡδονὴ latine uoluptatẽ uocant. Palladiꝰ. Quæ mansiones hyemi parant ita sint cõstitutæ ut possit eas hybernis solis totius propemodũ cursus hilarare. Huius cõpositũ ẽ Exhilaro. Col. li. vii. Sacietate nemi pabuli pecudes exhilarantate lasciuũt.

Hilarelco hilarii fio. Aug. li. v. cõ. Et delectabar suauitate sermonis q̃q; eruditionis minus tñ hilarescẽtis atq; mulcẽtis q̃ fausti erac.

Hilarius nomẽ uiri propriũ ab ἵλαρος latine Hilarus. Sic Hilarion.

Hilarodus. pe. p. lasciui & delicati carminis cãtor ab ἵλαρος ὠδή qd cantũ significat.

Hilaria tãrũ plr & gñis neu. sicut saturnalia antiq diem æquinoctii uerni colẽtes appellatũt ut inqd Macro. quo exordiũ lætitiæ celebrabat. quo primũ tẽpore sol diẽ longiorẽ nocte ptẽdit. Erat aũt ad octauuꝫ calen. aprilis. De hilaribus memi nit Flauius uopicus in Aureliano.

Hinnio. is. iui. itũ. pe. pro. ptoriũ elt uocis equoꝝ. Vñ Hinnitus. tus.

Hinuli. pe. cor. sũt ceruoꝝ capreaꝝ capoloꝝ damarũ & similiũ filii. Hinuli ẽt uocant muli ex equo & asina geniti cũ legitimus mulus ex equa & asino nascat ut inqt Var. Hos Col. lib. vii. ẽt hinos appellat. qd ẽ priuatiuũ. Nã hinus diminutiuuꝫ facit hinulus. & adiectiuũ possessiuũ hinuleus.

Hio. as. duaꝝ syllaꝝ. ppe os apio. Vñ hiatꝰ & hiatio. Scribit cũ. h. qa hiando maior fit sps. Naꝫ ab oris sono cuꝫ aperit os tractũ uidet. Vñ & prosponte: uel aliqua ui externa aperiri siue scindi poniſ hiare. ut ligna hiant arditare: & tellus æstu. Sal. li. iii. Atq; hiauit humus multa uasta & profunda. Et hiate flores dũr cum aperiunt. Proper. li. iii. Nec flos ullus hiat pratis qn ille decenter impositus fronti langueat ante meæ. Per transla/tionẽ hiare significat mirari. Virg. li. vi. Incertus clamor frustrat hiantis. Inde formãt hisco. is incohatiuum sed hiasco facere debuit. & hiato ite/

ratiuum & compoſituꝫ Inhio de quo alibi. Eſt & Hyo.cum.y.græce ὑω pluo a quo q̃dam hym/ber deducunt.

Hin.gñs mẽſuræ duos choros atticos cõtinẽtis In/quit Hiero.duos.ſ.ſextarios italicos: ut hin men ſura ſit iudaici ſextarii: nſiq; caſtrẽſis cuius ſexta pars facit tertiam partẽ ſextarii italici.

Hippos per duplex.pp.latine dr equus: a quo mul ta deducuntur.

Hippago.inis.gñs nauigii cõuehendis eqnis apti. Quod a Iul.polluce hippagon dr Hypagogeus le gitur p inſtrumẽto quo lapides expoliunt.

Hippagium.equoꝝ uectio.

Hippaco.as.pe.p. ſignificat aſam celeriter ducor ut inqt Feſ.ab eq halitu q ẽ ſupra modũ acutus.

Hippopodes.ppli Oceano icythico q ꝛeſte Solino humanã uiq; ueſtigiuꝫ formã tenẽt ſed in eqnos pedes deſinunt.

Hippobatos equoꝝ paſtor.

Hipponomos.pe.cor.equoꝝ paſtor: qa lex equoꝝ ita hippophorbos equoꝝ paſtor.

Hippoconni.mãgones ab eqs cõponẽdis colorem fuco: robur inani ſagina ut ait Quintil.mẽtiẽtes.

Hippocẽtaunis eq ſtimulator. Quidã uolunt hippo centauros filios eẽ cẽtauroꝝ. Quod & Diodo. ait Fabula ex eo nata q primi eqtare auſi ſunt uelu ti hippos. i. equus & hõ copulati eẽnt. Claudius Cæſar ſcribit hyppocentauꝝ in theſſalia uiſũ eo dẽ die interiſſe. Ply. refert ie uidiſſe hippocẽtauꝝ in meſſe allatũ claudio principi ex ægypto. De hoc ẽt in dictione Centauri.

Hipparchus. magiſter eqtũ. Quo note dictus eſt q daꝫ celebris aſtrologus q ut Col. auctor ẽ p diſ ſe ferẽ tps fore quo cardines mundi loco mouerẽt

Hippacen uocant caſeum equinuꝫ.

Hippiades. ſtatuæ mulieꝝ equeſtres appellabanꝫ cuiuſmodi fuiſſe uident Amazonuꝫ: quas mot/ talũ pmas equũ ſcãdere auſas lyſyæ oratori cre/ dit. Hippocãpæ eq marini effigie ſ piſciũ cau/ das delinentes a flexu caudarum q̃ pliroſæ ſunt. Ply. Hippocãpinus cinis alopecias tollit ῥόν n. flexus dr.

Hippocrene. pe.p. fons ſ Boeotia iuxta quã ẽ Aga nippe. dũ Cadmus equeſtri exploratione ſquirit quæ naꝫ loca ſiediſſet cãm dedit poetis ut diuul garẽt hippocrenẽ ungula uolantis eq natũ fuiſſe Nam hippi eq. Crene fons dr. Et inde equus pe gaſus a fonte q græce πηγὴ dr uocat.

Hippodamus. pe.cor. bellicoſus equoꝝ domitor.

Hippodame. es. pe.cor. & hippodamia. æ. pe. p. nomẽ mulieris de qua Ouid. li. Heroi. Venit ut ſ phrygios hippodamia ſinus. Virg. li. iii. gc. Hip podameq; humeroq; pelops inſignis eburno.

Hippodromus. pe.cor. uia lara per quã ẽt multi eq pñt una currere. δρόμος græci curſuꝫ dicunt.

Hippomanes pe.cor. gñis neu. ſecũdũ Priſ. cõponiẽ ab ἵππος equus & μανία furia uel Iſania. Et a diuerſis diuerſe exponiẽ. qdã. n. dicũt eẽ fruticẽ ſeu herbã quã ſi eq comedũt Iſanirũt & in furoꝛẽ uertunt. Sed ſcribit ẽe uirus ex equaꝝ inguinibus deſluẽs quo tẽpore ſeruiunt in amoris furoꝛẽ qd humana uiſcera deſecẽdẽs furoꝛẽ facit. Virg. li. iii. Geo. Hinc demũ Hippomanes uero qd nole di/ cunt paſtores lentũ diſtillat ab inguine uirus. Sic Col. li. vii. qui ſcribit. Maxime uaq; curandũ eſt ut tam fœminins q̃ admiſſariis deſiderãtibus co eundi fiat pãs: quoniã id pcipue armẽtũ ſi phi/ beas libidinis cumulat funis. Vñ & uenena idi tũ ẽ nomẽ ἱππομανὲς qd eqnæ cupidini ſi milẽ mortalibus amorẽ accẽdae. Ply uero aſſerit eſſe carũculam in frontẽ pulli equini caryce ma/ gnitudine: colore nigro quã ſtatim edito partu mr e fronte dẽtibus cõuellit. Q d ſi qs prius abſtu/ lerit ipſum puliũ mr amplius nõ ẽ amatura: nec ad uerba eũ admittit. Vir. Quæmſ & naſcẽtis eq de fronte reuulſus & mri pꝛeptus amor. Hac carũ cula mulieres medicamẽta cõponẽtes uertere ho mines ſeruiunt in furorem.

Hippomachia. pe. p. pugna equeſtris

Hippolytus. pr. co. uomẽ uiri ἀπὸ τῶν ἵππων equo & λύω diſſoluo. Hinc theſei & hippolytæ amazonis filius Virbius dictus fuit q dũ cælibẽ ducens uitã ſeſe uenatu exerceret & conſtanti alo ſperneret mulieres a phedra nouerca abſente pꝛe amatus ẽ. Cuius tuipi deſyderio cui obtemperare noluiſſet redeũte pꝛe adulterii ei crimẽ nouerca ob iecit. Q uãobrẽ Theſeus in furoꝛẽ uerſus de filii nece cogitauit q̃d meruẽs hippolytus conienſu curru fugã arripuit. Sed dũ phocæ q̃ cũ forte in littus exierãt æquoris equoꝝ ac rotaꝝ ſtrepitu p territæ ie ie in mare ꝓcipitarũt. Vñ extetit eq p ſcopulos ac ſaxa traxere tanto impetu ut cõpagi/ bus diſſolutis inſæuiẽt iuuenẽ lora implicitũ di/ ſcerpſerunt. Hãc poſtea æſculapius reuocauit ab Inferis & priſtinæ incolumitati reſtituit. Hippoly/ tus uero relicta terra attica italiam uenit ne pa triæ iram rurſus experiret & ſe Virbiuꝫ appellari iuſſit q bis ut fuiſſet ac nõ longe a roma oppi/ dũ ædificauit qd a nole acceptæ cõiugis Anciã appellauit. Sed hanc fabulaꝫ eſſe cõſtat ut inquit Plato in li. q Cratillus inſcribit.

Hippopotamus. pe.cor. q̃ſi equo fluuialis ſeu aq̃ ticus atal in nilo ꝓcipue naſcens b inis ungulis q̃ les ſunt ſub bobus. dorſo equi & iuba & hinnitu cauda obtoria: dẽtibus aprorum aduncis. Suidas ἱπποπόταμος ἄβρις ἔγραψεν εἰς ὑς ἐρέσσους τὰ λεπτὰ ὑπόμιμα καὶ εἰς πᾶς παροιμίαζο/ μένους. Ambr. Equi fluuiales quos hippo potamos uocant eo q hi gẽrent ſ nilo flumine.

Hippotelc. pulli aſinoꝝ. Vide in dictione Equuleꝝ

Hippotoxotæ. dicti ſunt equeſtres ſagittarii ſ ut eſt apud Cæſa. cõ. 3.

Hippo. gñis maſ. nomẽ duaꝝ urbiũ. Vnus aqs cir cũdatus & madẽs paluſtri ſolo. Alter baſilicus. i. regius de quo Sit. Et uaga & annquis dilectus regibus hippo. Ab eq tio nomẽ urbi datũ uidetur Nam & ſtabuli deã. Apul. Hipponẽ uocari tradit li. iii. metamorphoſeos.

Hippona erat quam ſtabulariꝫ maxime colebant cuiuſq; effigies ſ ſtabulis locabat. Apul. li. ii. me

Reſpicio pilæ medio q̄ ſtabuli trabes ſuſtinebat. In ipſo uero meditullio hipponæ deæ ſimulachꝝ reſidēs ædiculæ q̄d accurate corollis roſeis equidem recētibus fuerat ornatū.

Hippion Argos. q̄d Achaicū dicebaſ peloponeſſi urbs i & ab equis deduci nidetur.

Hippias pñus græcus q̄ audiēte pene tota græcia gloriatus ē nihil eē ulla in arte reꝑ olum q̄d ipſe neſciret.

Hipopodiō latini ſuſppedaneū & ſcabellū appellāt

Hir. iris. ſecūdū Charifiū. ſed indeclinabile ſecūdū Probū. ſignificat uolam manus. i. palmā ab hæreo. quoniā palmis aliq̄d capientes maxime illi rei in hæreamus.

Hira inteſtinuꝝ q̄d Ieiunū uocant.

Hircus. pet. c. Caper capraꝝ admiſſarius. Et nō dī hircus niſi poſtq̄ coire fœtereq̄ cœperit. Hinc hircinus. a. um. pe. p. nomē poſſeſſiuū. Apul. Homo ſordidus & hircina libidine fœtēs. Hircoſus. a. ū. q̄d hircinū odorē olet. Perſius. Hic aliq̄s de gente hircoſa cēturionū. Hirci cyniphi dñr a flumine africæ ſt cyniphis ſiue cyniphos nocaſ.

Hircquus. p c. & q. ē angulus oculi. Vir. Nouimꝝ & quite trāſuerſa tuētibus hircquis. Interdū ponitur p eo q̄ ſ obliquū reſpicit: ut ſtrabꝝ ab hircq̄s oculoꝝ angulis ꝓpterea q̄ libidinis appetitu ſæpe actē ad hircquos capri retorqueant. Interdum hirquus ponit p fœtore q̄ ſub alis ſit.

Hirquital i. pe. cor. pueri ad libidinē accedētes a libidine hircoꝝ dicti. Nā auctore Cēſorino hoc ſit in ſecūda annoꝝ hebdomade uſ Iciplēte ēria uox craſſior fit & inæq̄bilis q̄d antiq̄ latini dicūt hirq̄tallēre: & indeipſos putāt hirq̄tallos appellari q̄ tūc corpus hircū olere ſcipiat. Hic fœtor ēt cap & tragos dī. Catul. Valle ſub alaꝝ trux hīta cap Mar. Inde tragos celereſq̄ pili mirādaq̄ mſi barba fœtorē alaꝝ hircū nocamus: q̄ olnꝝ partiū nſi corporis male olēt. ꝓpterea q̄ ſmobiles hūr. Vū Hor. Cubat hircus I alis. Hoc Ariſtoteles lib. vii. de animalibus appellat τραγίζειν quā in latinum uerteris Caprire dixit.

Hircipili. pe. cor. dñr hoſes q̄ pilos duros hñt.

Hirnire. ꝓpriū ē nocis canis rabioſæ.

Hirſutus. p. p. ab horreo & ſeta dī q̄ſi horrēs ſetis.

Hirtus. idē q̄d hirſutus. Virg. li. iii. ge. Hirtaſq̄ ca

Hirudo. pe. p. Sāguiſuga. ab hærēdo cat / / pellas ni dicta. Hor. Nō miſſura cutē niſi plena cruoris hirudo. Ply. Hirudinū quas ſanguiſugas uocant ad extrahēdū ſanguinē uſus eſt.

Hirūdo. auis notiſſima græce χελιδών dī. Dicta hirūdo q̄ nere ad nos tranſeat.

Hiſco. is. incohariuū a hio. as. Et eſt hiſcere ꝓprie oris humani cuꝝ uidelicet præ ſomno aut tædio os aperiūt hoſes q̄d & oſcito dī. Sed inter hiare & hiſcere hoc intereſſe puto q̄ hiare ſit patentez eſſe: hiſcere pateſcere: hoc ē patefieri. Ouid. Hiſcere nāq̄ tibi terra neganda ſoret Q̄ñq̄ ēt hiſcere eſt ſūmiſſe loq̄ ſiue os ad loquēdū aperire Plau. Ne hiſcere q̄dē audēt. i. os aperire. Virg. lib. iii. Vix pauca furētu ſubiicio: & rarus tutbatꝝ uocibꝝ hiſco. ſ. loquor Q̄ñq̄ Miran & dubitaſ. Neuiꝝ Hiſcit dubius ē q̄d agat. Virg. li. ii. ge. Hūc plaus hiantē per cuneos geminatus. n. plebiſq̄ patrūq̄. Huius cōpoſita ſunt dehiſco & fathiſco.

Hiſciacus q̄ minimū oſcitaſ. Cato de re ruſ. Vinum ad hiaſciacos ſic facito de imperio materiaꝝ ſemipede craſſam cōcidito minutim tuꝝ feruefacito cū cōgio uini ueteris.

Hiſpalis. pe. cor. ciuitas hiſpaniæ quæ nūc Sibilia nocaſ. Ex hac ſerūt Auſcenā medicū originē trax

Hiſpania. regio Europæ quæ a mōtibus xiſſe. pyreneis incipiēs & per colūnas herculis circuiēs uſq̄ in borealē oceanū ptēdit. Ita ut oſa I eo circuitu ad hiſpaniā ſpectēt. Decē milibus ſtadiis ut Appianꝝ ſcribit eius latitudo cōmēſuraſ. Lōgitudo ꝓtſus eadē ēē uideſ. Terra frumēti uini olei auri gēmaꝝ metallorūq̄ ferax. Ex qua ēr bellicoſiſſimi uiri ac uelociſſimi equi ꝓcreanſ. Refert Var. in hiſpaniis equas ex uēto cōcipere q̄ curſu tam ueloces exiſtant: ut merito ex uētis concepti equiferanſ. Sūt qui hiſpaniā diuidant in ulteriorē. ſ. & citeriorē. Citerior eadē Taraconenſis ad pyrenea uſq̄ inga ꝓtendiſ. Vlterior in duas per longitudinē pulcias diuidiſ: hoc ē bæthicam & luſitaniam. Alii dicūt hiſpaniam ſex hīe puincias Taraconēſem Carthaginiēſez. Luſitaniaꝝ Galathiā Bæthicaꝝ. & Tingitanā. In ea quattuor magna flumina ſunt. Bethys. Mineus. Iberus & Tagus qui auꝝ trahit. Hæc regio primo Iberia ab Ibero fluuio. Poſtea ab heſpero atlantis frē heſperia. Vltimo ab hiſpali q̄ hodie Sibilia dī hiſpania dicta eſt. Ab hiſpania hiſpanꝝ & hiſpanēſis fiunt ſicut a Sicilia ſiculus & ſiciliēſis. A Roma romanꝝ & romanēſis a Sardis ſardus & ſardēſis. a Corintho corinthius & corinthienſis. Sed hiſpanus dī qui in hiſpania natus ē. hiſpaniēſis qui alibi ortus. in hiſpania uerſaſ. hoc ē q̄ licet in hiſpania ſit nō tū ex hiſpania ē. Vū hiſpaniēſes uocamꝝ negociatores q̄ in hiſpania negociaſ. Liuiꝝ. Exercitus hiſpaniēſes appellat romanos q̄ erāt in hiſpania cū ꝓconſulibus. Ply. li. xiiii. Cæſar hiſpaniēſi triumphochiū & falernū deditīcū in hiſpania bellū aduerſus romanos nō hiſpanos geſſerit.

Hiſpidus. pe. cor. ſetoſus horridus. Virg. Cui laterū tenus hiſpida nātis frons hoſtem ꝓſert.

Hiſter etruſco uocabulo ludio uocabaſ. Vū hiſtriones artifices ludiones q̄ ꝓſonatus ſ ſcæna comœdias tragœdiaſq̄ noce & corpis geſtu agūt cuſtachiol Dionyſio libyco ἄρχεται δ' ἐκ χελιδόνων μέτα δὲ διὰ πάσης εὐρώπης καὶ ὁ αὐτος ϛενταδομον τοῦ τον ἱστορει & Stephanus byzantiuſ multa.

Hiſtriones ab hiſtria regiōe ex primū ueniſſe: indeq̄ nomē ſortitos ēē aſſerit Feſtus. Cui refraganſ Liuius i Valleriuſq̄ ſcribētes nomē hiſtrionibus fuiſſe inditū q̄a hiſter tuſco uerbo Ludio uocabaſ.

Hiſtricus. a. ū. pe. c. q̄d ex hiſtria ē. ſicut & hiſtrio. Plau. in pe. Pro imperio hiſtrico. Idē. Imperator hiſtricus hiſtrio. Hſc fomauit diminutiuū. Hiero. cōtra ruſi. Si hiſtriculæ & liuidæ mentis hoſtem a

mę ſubmoneo: & ad unũ ſtipitẽ cũcta iacula diri go qđ nulnera ſua partiſ in multos?

Hiſtrionicus.a.um.qđ eſt hiſtrionis ſeu qđ ad hiſtrionẽ pertinet: ut ars hiſtrionica.

Hiſtrix.icis.pe.cor. alal ex herinaceorum gñe ſicut docet Ply.li.ix. Caiphut. Venit & hirſuta ſpinoſiot hiſtrice barba. Habet tergus ſpinis hiſpidum quas tenſa cute plærũq; laxatas nolũtaria iaculatione iacit.

Hiſtoria.latine narratio. ab ἱστορεῖν qđ ſpectare uel cognoſcere ſignificat. Videl dictiõe annales.

Hoc qñq; p hic ponit. Ci.in uer. Et ſi hoc neſcio quid eſt nugatorẽ ſciebam.i.hunc. Ter.in phor. Hoc nihil ẽ phœdria ilicet.i.hic. Q ñq; pro huc. Virg.li.iiii. Hoc tunc olpotens cælo demittit ab alto.

Hodœdocus.latro & uiarũ obſeſſor. ab ὁλὸς qñ niam ſignificat ὁλοιλόχος λῃςεμαι τὸ λαμβάνω

Hodœporſus uiator. Hodœporicũ.liber aliqđ iter deſcribẽs. Hiero.in uita Pauiæ. Hoc & innocentũ latine dicitur.

Holos græce.latine totus dr. Hinc deducunt.

Holographũ.pe.cor. Totũ ſcriptũ. Teſtamẽtũ qđ totũ teſtatoris manu ſcriptũ eſt. Hiero.cõtra ruf. Quæ epla holographa tenet ab iis ad quos perlata eſt.

Holocauſtũ ppie hoſtia q̃ detractis extis integra aræ imponebat quaſi ὅλον καῦστον .i.totum cõbuſtũ: aut totũ igne abſumptũ. Cauſis.n.incenſio holon totũ. Dr & holocautoma.atis. Græce ὁλοκάυτωμα & holocautomatũ p ſacrificio Scribit Ioſephus.li.iii.anti. Q ñ tota victima q̃ Imolat incẽditur id ſacrificiũ nomẽ holocauſtomatis habet.

Hololampus: totus flammeus.

Holopachion: Ireger cubitus Græce ὁλοπάχιον

Holoſathton.undiq; quaſſatũ.

Holoſtheon.herba q̃ dr tota oſſea cuz tñ careat oleo duncia.

Holoſerica pe.c.tota ſerica: ut neſtis holoſerica apd Lampridiũ q̃ a ſerica & ſubſerica diſtingnitur.

Holor qđaz a græco deducunt ſi q̃ſi ὅλος ψεῦδος Hoc eſt totus candidus auis eſt albaz anſere maior uocẽ argntã hñs. Hãc eycnũ dicũt græci. Hic Holorinus.a.um.pe.p. Vnde uox holorina. De Holoribus. Virg. Sed argutos interſtrepere anſer holores. Ouid. Ad uada Mæandri cõcinit albus holor. Scribit ẽt ſine diph.

Homerus.pe.p.nomẽ poetæ græci excellẽtiſſimi qui fuit ante romam cõditã annis circiter centũ lx. ut Cor.nepos in libris chronicoꝝ tradit. Hic fuit cæcus: & ob id. Homeri nomen ſortitus eſt cũ prius Meleſigenes diceret. Cumæi nãq; & lones captos oculis homeros appellant: q homeris .i. itineris ducibus egẽt. Hic cæcutiẽs meonius nũcupat a Martiãli.i. de nup. philologiæ cæcutiẽtis mæonii ſuauiloq; ſenectus. Petrarchal hoc. Cæcãq; ſenẽ ſz mſra uidẽtẽ. Ab hoc homeridæ familia apud chios illuſtris fuit ut inqt Helianicꝝ.

Homeromaſtix: dr homeri flagellũ cognomentum quo zoilus qdam homeri oblocutor cognominatus eſt q ſcripta ſua cõtra Iliadẽ & Odyſſeam homeri cõparata in alexandriam ueniẽs ptolomæo regi obtulit Sic uirgilio maſtix uirgilii æmulus. Maſtix.n.latine flagellũz dr. Vnde Comici uerberones maſtigias idẽtidẽ appellant. Quod plane nomẽ oibus detractoribus accõmodatũ eſt. Ply. Vtobiter caueam iſtos homeromaſticas. Ita.n. carptores ſuos notat. Et oẽs obtrectatores Maſtice dicunt addito nole eius cui obloquunt. ut Cicero maſtyx.

Homilia græce ὁμιλία dici poteſt colloquium uel ſermo ad populuz ὁμιλέω ſermocinor colloquor cõuerſor. Et habet pe.cor. Hier.ad heraclũ Dum ſupplere cupimus ea quæ ab origene operata ſunt: ſicut in homeliis uel oratiũculis in geneſim in exodum fecimus.

Homeliaticus.a.um.Idẽ.ibi. Quẽ laborẽ idcirco ſuſcepimus ne pulſatæ qnæſtiões & relictæ qđ homeliatico dicendi genere ab illo ſæpe fieri ſolet latino lectori faſtidiũ generarent.

Homo triũ litterarũ appellat fur.

Homicida.pe.p. qui hominem necat: Homicidiũ hominis necatio.

Homos græce ὁμὸς latine ſimul: uel ſimiliter dr.

Homopathes. ſimul patiens.

Homogenes pe.cor. conſanguineus: eiuſdẽ generis Vnde & Homogeniũ.

Homogalactos collactaneus.

Homogaſtrios: uterinus. eadẽ matre natus. Homopatrios eodẽ patre natus.

Homographia. æqualis uel ſimilis ſcriptura uel picturæ.

Homogloſſus eiuſdẽ linguæ.

Homotechnos eiuſdẽ artis.

Homotopus. eiuſdẽ moris.

Homophylus.pe.cor. eiuſdẽ generis & tribus.

Homophanos.pe.p. græce ὁμόφωνος cõcors eiuſdẽ linguæ.

Homologia: cõfeſſio pactum aſſenſus.

Homonymon pe.cor. eiuſdẽ nois u t inquit Aug. Quod ſit cũ res qdem plures cõmune nomẽ accipiunt: interptatione uero eiuſdem rei ſeperant. ut homo pictus & uerus. In hoc nanq; idẽ nomẽ ẽ. Sz ſi ad diffinitiõez ut ad interptatiõez hois redeas inueniunt iſta diſparia. Cũ.n. dixeris uerũ hominẽ alal eſſe qđ riſum capiat & uim rõnis admittat cum de picto idẽ nõ poſſis dicere neceſſario ineniunt diſparia. Regulariter aũt accipere debemus omne nomẽ licet ppriũ qđ poſſit eſſe cõmune cũ cæteris homonymon uocantur Cicero nõ unus ſed plures Synonyma ſunt res q̃ & nomine & ſui interptatione iunguntur ut alal. id.n. de hole & de equo & de fera & de auibuſ dici poteſt Alal eſt qđ cibuz capiat qđ mortale ſit. qđ ſenſu moueat. Polyonyma ſunt cuz multa nola unã rem ſignificãti neq; ulla differẽtia nolum reddit ratio: ut enſes mucro gladius. Hæc.n. cur unã rez tot ſignificent nec diſcerni nec diffinin põt. Etheronyma a multis æque nolbus res ſingulas tenẽt

uerum in his habet rationeꝫ diuerſitas tñolum ut hō terrenus mortal: hō ab humanitate. terrenus a terra in qua cuncta gignunt. Mortalis a neceſſitate mortis. Diuidūt aūt homonyma ī duas partes. Aut. n. fortuitu: aut hominuꝫ uoluntate. Fortuitu fiunt cum quodam caſu ſimile quis alteri nomen accepit. Voluntate cum ſimilitudo nominis ex induſtria imponētis affigitur.

Homonea. proprium mulieris: quo ſignificat cōcordia. De qua extat epigramma. Tu qui ſecura p/cedis mente parumper Siſte gradum quæſo: uerbaq; pacua lege. Illa ego quæ claris fuerā p̄lataꝫ puellis. Hoc homonea breui cōdita ſum tumulo Cui formam Paphiæ charites tribuere decorem. Quam pallas cunctis artibus erudiit. Nōdum biſ denos ætas mea uiderat annos. Iniecere manus inuida fata mihi. Nec pro me q̄ror: hoc mors ē mihi triſtior ipſa. Mœmor athimeti cōiugis ille mei. Sit tibi terra leuis mulier digniſſima uita. Quæq; tuis olī perſmerere bonis. Si peuſare animas ſinerēt crudelia facta. Et poſſet redimi mor/te aliena ſuus. Quantulacūq; meæ debent tempora uitæ. Penſarem pro te chara homonea libens. At nūc q̄d poſſuꝫ fugiaꝫ lucēq; deoſq; Vt te matura per ſtyga morte ſequat. parce tuam coniunx fletu quaſſare iuuentam. Factaq; mœrēdo ſollicitare mea. Nil poſſunt lachrymæ: nēc poſſunt fata moueri. Viximus hic oēs exitus unus habet. Parce ita nō unḡ ſimilē expiare dolorē. Et faueāt uotis numina cūcta tuis. Q̄dq; mihi eripuit moris immatura iuuētæ. Id tibi uicturo proroget ulteriꝰ

Homoeoſis tropus q̄ ſimilitudo interp̄tat cū ex ſimilitudine alicuius cogniti deuenimus in ſimilitudinem incogniti. Huius tres ſunt ſp̄es Icon: Parabola & paradigma.

Homoeotopton. ſimilium caſuum. uel ut itaq; Ci. Similiter cadens ὁμοίως ſimiliter τοῖς caſus Q̄d ſit cū diuerſæ dictiones in ſimiles caſus exeunt. Dē homoptoton: q̄ſi ſimiliū caſuum uel ſimiliter cadēs. Eſt. n. oſo uno ſimiliq; caſu cōpacta ut apud Sal. Maxīs ducibꝰ fortibꝰ ſtrenuiſq; miniſtris. Ennius Mœrētes flentes lachrymātes & miſerantes.

Homoeoteleuton & homoteleuton. Similiter deſinēs τελευτον finitū teleo finio Figura cū plura uerba in eandē uodē finiunt: ut Abiit diſceſſit: euaſit erupit.

Homoouſios. conſubſtantialis. ab ὁμὸς & οὐσία quæ ſignificat eſſentiaꝫ. Vñ latini doctores theologi homouſion dicunt chriſtuꝫ q; ſit unius cum p̄e ſubſtantiæ.

Homomeria ſimilitudo p̄tiū. Lucr. Hic & anaxagoræ ſcrutemur homoriam. Fit ab homios. i. ſimilis.

Homopſychus. pe. cor. unanimus.

Homoleum. pilei gñs quo ueteres ntebant.

Holus alſ Homelus. pe. cot. mons theſſaliæ.

Honor & honos in ntō & aſpirat ſecundum Apul. ut differat ab onos Aſinus. Dictus honos ab honeſto onere ut inqt Var. Et honeſtus q; onus ſuſtineat teip. Ex quibus nerbis cōſtat honus & honuſtus aſpitationem exigere: cū tamen eruditoꝝ uſus hodie non aſpiret. Eſt autem honor reuerentia quam alicui exhibemus in uirturis teſtimonium. Aliquando etiam dicitur dignitas. Ci. li. i. ad Cæſa. iuni. Tu cū ea quæ es ē ſenatu ſummoꝫ honore tuo cōſecutus. Et honor Adminiſtratio magiſtratus. Vnde Conſulatus & p̄tura honores dicunt: & ius honorarium ius p̄toris. Ouid. li. i. faſ. Verbaq; honoratus libera p̄tor habet. Reliqui tamen magiſtratus largo modo honores dicuntur & curſus honorum gradus dicitur cum honor honori ſuccedit: ut ædilitati p̄tura cōſulatui cenſura. Aliquando accipitur honor p & pulchritudine. Virg. li. i. Et lætos oculis aſſlarat honores Et alibi. Frigidus & ſyluis aquilo decuſſit honorem. Aliquando pro cultura obſeruātiaq;. Idē li. vi. Semp honore meo ſemp celebrabere douis Aliquando pro Pudicitia. Idem. Et tapti ganymedis honores. Aliquando pro hoſtia: ut Meritos aris imponet honores. Aliquando pro p̄mio ut apud eundeꝫ. Ipſis p̄cipue doctoribus addit honores. Aliquādo pro Sepultura. ut Cernit ibi mœſtos & mortis honore carentes. Aliquando pro Amore. Idem Per. Si quis amatæ tangit honos animum.

Honor p̄fandus eſt: & honorem p̄fari cum dicimus eſt loqui cum reuerentia eius qui audit. Q̄d fieri ſolet cum eſt locutio de aliqua re turpi.

Honoratius. a. um. q̄d ad honorem pertinet: ut ius honorarium. i. p̄torium. ab honore p̄torum. Honorariꝰ arbit̄ dī quē honoris cū utraq; pars ſūma facit ſuæ cauſæ & cōtrouerſiæ iudicē. Ci. li. v. tuſ. Quorum controuerſiam ſolebat tanḡ honorarius arbiter iudicare Carneades. & lidi honorarii quos antiqui liberalia dicebant ut inquit Feſtus. Dicti honorarii. ab honore nidelicet eorum qui munera ea populo edebant. Honorarium quoq; idem fere eſt q̄d munus p̄mii cuiuſdam loco datum ut eſt apud Vlp. & Iuriſperitos.

Honoratia. ludi qui a romanis fiebant in honorem liberi patris: qui & liberaria dicebant.

Honorus. a. um. quod cum honore eſt. Vnde Inhonorus ſine honore. Ambt. li. i. offi. Loculos pecuniarum quas pauperibus erogabat cōmiſſos habebat ne uidearut quaſi inhonorus aut quaſi egenus dominum prodidiſſe.

Honoro. as. pe. pro. honore afficio. Vnde honoratus qui inhonore habetur. Ci. li. i. offi. Dicenduꝫ eſt etiam qualem hominis honorati & principis domum placeat eſſe. Huius compoſita ſunt Exhonoro & inhonoro: quæ ſunt ſignificationis cōtrariæ ſuo ſimplici. Leo pap. Hic eſt qui in Abel. occiſus eſt. in dauid perſecutus & in pphetis exhonoratus. i. ſine honore habitus uituperatuſq;. Et in Eunu. Vos aūt inhonoraſtis me.

Honorificus. a. um. q̄d honorem cōfert. Ci. Cælio. Honorificus in me conſul fuit & ſuauis amicus. Hiero. Schedulæ quas miſiſtis honorifica me aſſecere contumelia: ſic ingenuū p̄dicantes ut fidei tollerent ueritatem.

Honorifico.as.honorem facio. Lact.li.vii. Vt adorent & honorificent regem magnum.

Honorificentia:æ.ab honorificens fit: Vnde & honorificentissimus. Cicero. Aulo. Cæci. In quo admiran soleo grauitatem & iustitiam & sapientiaꝫ Cæsaris nunq̃ nisi honorificentissime pompeiuꝫ appellat.

Honorabile.qđ est honore dignum.

Honestum.est qđ uirtuteꝫ probitatemq; significat quocauetur ne quid indecore effœminate libidinose turpiter fiat.cogiteturue. Iuue. Participẽ qui te secreti fecit honesti. Sal. Calõnia paucoꝝ quibus omnia honesta atq; inhonesta uændere mos erat. Et honestus dicitur honoratus qui honus reipubii. sustinet. Item Pulcher Terentius in Eunuco. Ducit secum unam uirginem dono huic pape facie honesta. Sic inhonestus turpis. Idem in eadem. Illum de obsecro inhonestuꝫ senem: & mulierem.

Honestissimus ualde honorabilis. Ci. Lentulo. Post eius decessum is dies nobis honestissimus fuit in senatu. i. habebatur in magno honore.

Honestas & honestitudo: accipiunt p ipsa uirtute.

Honesto.as.sæpe ut q̃i eõtinue honoro honorifico ue. Sal. Sed q; sdiguos hoses honore honestatos uidebam. Huius composita sunt Cohonesto: qđ est simul uel omnes honesto. Ci Bruto. Quos cohonestaris in primisq; me si tesp. municipum tuo studio diligentia bene administrata erit. De honesto: qđ est contrarium suo simplici. Aug.li.v. cõ. Quid necuerunt tibi: aut in quo imperiũ tuũ dehonestauerint.

Hopisthographi.pe.cor. sed uerteudo tenuẽ in aspiratam nam sine h scribi debetur nõ spetie libellari. sed uoluminis habiles torquen a tergo nident appellati. quoniam utraq; pagina scripti essent aduersa & auersa minutis litteris & litutis pleni A quo fortasse lituratios Ausonius poeta eos dixerit. Ply. Iunior. Electorũq; commentarios. clx. mihi reliquit opistographos. Alii accipiunt opistographum pro eo qđ ita scriptuꝫ ẽ ut legi post ea non possit nisi librariis describendum mandet Alii pro charta delctili siue palimpsesto posse capi existimant. quia Vlpianus de bonorum secunduꝫ tabulas possessione differens. Chartæ inquie appellatio etiam ad nouam chartam refertur. & ad deletitiam. Proinde si in hopistographo quis testatus sit hinc peti potest bonorum possessio.

Hopisthocomæ. penultima correpta dicebantur Euboici qui comam per terga fusam alerent. sicut Acrocomæ thraces qui antras in stontem mulierbriter dimitterent.

Hopisthophylaces uocabãt qui in præliis terga custodiebant.

Hopisthocrepides. pennl. correpta. Calciamentum quoddam fœmineum.

Hopisthotenus dicitur cum caput scapulis annectitur.

Hora. tempus significat. i. quãcũq; æternitatis partem siue annuum: siue diurnum siue nocturnum spatium significet. Hinc quattuor anni tempora hoc est hyems: uer: æstas & autũnus siue dex q̃ quatuor anni temporibus præsunt ut Homero placet aulæ horæ dicunt plurali numero. Iteꝫ partes ipsæ in quas distinctus est dies horæ uocant. Hæ principio duodecim fuere. Dicta hora ab ὡρος quo uerbo urna significat. Fertur enim quodam tempore hermes Trimegistus cum esset in ægypto sacrum quoddam animal Serapi dicatũ q; in toto die duodecies urinam seciisset pari semper interposito tempore per xii. horas diem diuidi debere coniecit. Postea in. xxiiii. horas dies diuisus est. Vel dicta est hora ἀπὸ τοῦ ὁρίζειν qđ est terminare. Nam extremitas cuiuscũq; rei terminus est & horæ terminant tẽpora. Quidam ab horo. hoc ẽ Apolline q; ægyptiaca lingua sol dr q; solem iouis oculũ dicũt. Hora ẽ iuuentutis dea dicta ẽ Ennius. Te quirine pater ueneror horamq; quirini. Et hora græce significat pulchritudinẽ. Vñ horæos adoiescens formosus.

Horula.pe.cor.diminu. hora pua. Hiero. Post aliq̃ horulam iuxta exigẽtiam tẽporis ad ecclam sorores campanula uocẽt.

Horuncula aliud diminutiuũ. Idem ad Eusto. Post aliquam horunculam iu qua legẽdũ ẽ post cibuꝫ ud orandũ liceat uolentibus paulisper quiete potius q̃ somno corpus reforcillare.

Horariũ. horæ spatiũ. Sue. in domi. Inter inicia principatus quotidie secretũ sibi horariũ sumere solebat: nec quicq̃ amplius q̃ muscas captare ac stilo pacato cõfigere. Est & orariũ sine. h. de quo alibi

Horologiũ. instrumẽtũ quo horæ designant si quod olim solariũ dicebat si quoniã in sole tantũ horaꝫ ratio cõspiceret. Sed excogitatũ est ut ẽt sine sole uel ipso sonitu denuncient horæ. Apud antiquos .n. erat cõcha hemicyclea lineis debita apportione distincta cui prælongus ex ære aut ligno baculus soli oppositus supereminebat: & eius umbra in lineas incidẽs horas oñdebãt. Quã q̃ & alia habuerunt prisci horologia uasa æneaq; plena: quãtunq; in aliud uas cecidisset aquaꝫ cũ ad instincta inspexisses signa: quid tẽporis elapsum fuisset intelligebant easq; a perforati uasis similitudine clepsydras appellarũt. ut Plynũ oratorem & Cor. Tacitũ sæpe uideamus scribet tribus aut q̃tuor clepsydris dicẽdi tẽpus pfixũ oratoribus fuisse. Et hæc duo horologioꝝ gña. Ci. lib. ii. de nade. s. ẽ indicat. Ane cũ solariũ uel descriptũ aut ex aqua cõtẽplari intelligere declarari horas arte uõ casu aquæ saliẽtes qñq; ex uno fonte: qñq; ex uasis superne pẽdẽtibus fistulis deductæ quo magis cohortant: eo feruẽtius puolant in sublime.

Horoscopus: pe.co. ab hora seu horos & σκοπεω perspectio significat eaꝫ cæli partẽ quæ hora qua libus ab inferiori hemisperio surgit ab oriente. Astrologi Aseendeus appellant. Significat etiaꝫ sustrumentum quoddam ad horas ostendendas. Aug. li. v. ci. dei. Ac per hoc si tam celeriter alter post alterum nascitur ut eadem pars horoscopi maneat paria cuncta quæro q̃ in nullis possunt

geminis inueniri. Si autem sequentis tarditas horoscopū mutat parentes diuersos quæro quos geminī habere non possunt. Quādo uero adiectiuū est significat omne id in quo horæ notant. Ply. Vasa horoscopi non ubiq; eidem sunt usu trecentis stadiis aut longissime etiam qningentis mutantibus semet umbris.

Horizon penul. produc. finitio uel terminatio dicitur. Nam circulus est uel cæli terminus quodam circo designatus qui super terram uidetur quem sibi uniuscuiusq; circumscribit aspectus. Centum & octuaginta stadia non excedit acies contra uidentis. Vbicunq; terrarū steteris uideris tibi quādam cœli conclusionem uidere Horizontem uocauerunt. Fit autem ab Horos: qui est terminus & finis contra tamen istas uulgi parabolas est p eius lycius platonicus: qui ita scribit ὁρίζων δὲ ὑπὸ πλοῦ διορίζων ἡμῖν τὴν φανερὸν ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς μέρος τὸ ἡμισυ ἐν ὀλιγομοίρῳ τῷ ὁλῷ φαίνεται τὸ ἡμισυ ἄνω καὶ κάτω df ergo horizō circulo diuidēs hemisphæriū superius ab hemisperio inferiori in cōtactu cœli & terræ nostri usus non autē horizon terminans quia græce nesciunt qui sic loquuntur.

Horia. nauis piscaroria. Plau. in ru. Saluete. horia mari fluctuoso. Idem mea opera laboratur & tæte & horia: huius diminutiuum est Horiola.

Horda. dicitur uacca prægnans. Nam quæ sterilis est. Taura appellatur. Ab horda hordicalia dicta sunt dies in fastis q; tunc Hordæ boues Imolarēt recentiores. Fordus. forda fordum dixerunt. Qui. Forda ferens bos est fœcunda; dicta ferendo.

Horror tremor proprie cum totus corpus uel frigore uel pauore intremiscit. Columel. lib. iii. Febres aliæ protinus incipiunt a calore: aliæ a frigore. Frigus uoco ubi extremæ partes membrorum in algescunt horrorem ubi totum corpus intremit. Virgi. Mihi frigidus horror membra quatit. Plau. Quis hic horror est? quid pauitas? Refertur etiam quandoq; ad torpitatem aspectus. Apul. Quē cū asperisset horrore hominis deterritus statim retro cessit. Quandoq; ad abominationem. Varro. Ira odiū horror eos ab incœpto retrahit. Quādoq; ad nenerationē. Virg. Arboribusq; suis horrorincit.

Horriditas ipse horror. Nevius. Omnia mihi horridirati erant maximæ.

Horridus horrida horridum. Hispidus Asper. Vir. libro tertio. Et glacie riget horrida barba. Et horridus rimendus. Idem Horridus in iaculis.

Horridulus diminu. quo tremēs significat Persius. Scis comitem horridulum tuta donare lacerna.

Horrisonus a. um. penul. cor repta quod cum horrore sonati siue quod horridum sonum habet.

Horribilis formidabilis. Cice. Et quod dictu quoq; horribile uidetur uiuentis sanguine hausto. Item. Tæter deformis. Varro. Fœda atq; horribili.

Horrificus a. um. quod horrorem facit.

Horreo horres horrui horrorem habeo proprie cum pili setæue in animante eriguntur. Verum quando hoc ex frigore fit dicimus horrere frigere. Iuuc. Et horrenti tunicam non reddere seruo. Et qa frigus i corpore persæpe a timore ēt dicimus horrere timere. Virg. li. iii. Gæor. Nec uarios horret strepitus. Et horrere est asperum esse: quoniaz corpora quæ horrent aspera redduntur. Idem. Tum late ferreus hastis horret ager. Col. li. i. Sunt quædam loca quæ solstitiis minus concalescunt: sed hyemis intolerabiliter horrent: sicut thebas fenebœotias. Similiter horrere est stupere mirari. Idē li. iii. Horrendum uideo mirabile monstrum Cō struitur hoc uerbū modo absolute. Ter. in Eunu. Totus horreo. Modo cū datiuo. Lac. li. v. Cui. n. talia sacrificia nō horreant. Mō cū ablatiuo mediante præpositione: ut apud eundē li. vi. Nā de mortis generibus horret animus recordari cū im manū bestiaz ultra ipsam mortē carnificina sæui erit. Mō cū ablatiuo sine præpositiōe. Hier. Horrebant sacco mēbra deformia. Mō cū accusatiuo Vir. li. iii. Gæ. Nunq; custodibus illis nocturnuz stabulis furē incursusq; laboz: aut Ipacatos a tergo horrebis iberos. Huius uerbi cōposita sunt ab horeo cohorreo exhorreo inhorreo & perhorreo.

Horresco horridus fio ut cū qs intrinsecq; algorē seu tremorē i se citari & crescere sentit pauore stupoꝛ aut febri tualescēte & huiusmōi. Vir. li. vi. Horrescit uisu subito causaq; requrit. Passiue sumit. Ut Plau. i Asi. Horrescet faxo lena leges cūaudict. i. expauescet. Et horrescere cōtremiscere. Vir. li. iii. Gæ. Tū segetes altæ cāpiq; natātes Lenibus horrescūt flabris. Aliqñ actiue capit. Idē li. iii. Aen. Nec tu mensaz morsus horresce futuros. i. expauesce. Sic eius cōposita. Abhorresco. Exhorresco. Inhorresco & phorresco. actiue & passiue sumūt.

Horreū ab horrore quasi horridū pper asperitatez aristaz: quoniā prisci fruges in suis spicis cū aristis in granariis cōdrēt. Vel quoniaz i eminētiori parte uillæ sue domus esse debet: & oppositus septētrioni. Septētrio uero q ē frigidus facit horrorē. Hic horrea qa frigida esse debent & sicca ne fruges putrescāt. Varro ab hordeō tractum existimat q; antiq; farreū a farre dicebāt q; in eo hordeū seruare: sicut a grano granariū. Nō solū aūt horreū accipit p loco ad custodiā frugū sed rez aliaz preciosaz sepositaz a quotidiano usu: ut apud Apul in meta. Demonstrat horreum ubi uespera sagaciter argentū copiosuz recondi uiderat. Et iunscōsulti horrea frequēter usurpāt p repositoriis merciū & rez pciosaz: Horreū per simplex r & cū diph. dicit mel æstiuū ab hora.

Horrearius dicitur q ē custos uel exercitor horrei.

Hordeum ab horrore quoniam licet calamus altior frumento q̄ hordeo sit arista tamen est mordacior hordeo. Vel dicitur hordeum ab oriendi celeritate q; ante omnia frumenta sit aridum. Vel dicitur a nomine fordus a. um. ac loco f fuerit aspiratio posita. Prisci tamē illi dixerunt hordus a. um. cum h cuius loco posteriores f posuerunt atq; in de aspiratio mansit: ut sit hordeum quasi fordeū idest grauidum & prægnans. Hinc hordeaccus a.

um. quod ex materia hordei est: ut panis hordeaceus.

Hordearius a.um. quod ad hordeū spectat. Vñ æs hordearium ueteres dicebant quod p hordeo eq ti dabatur.

Hordeacia dicta sunt ab antiqs sacra in qbus hostiæ hordæ. i. prægnantes immolabantur.

Hordeia: genus piscis.

Hormū: gñs saltationis armatæ apud lacedæmonios q d' lycurgū inuenisse scribit Lucianus.

Hornus a.um. aspiraf ut differat ab arbore ornoiuf q fiat ab eo quod ē hoc & annus. Vñ hornā frugē dixerūt quæ hoc anno prouenit. Acron uero hornū quod ē unius anni dixit: ut res Horna. i. annua uel noua. Et Hor. Hornam frugē appellat. Proper. li. iiii. Illa dies agnis cædē denūciat hornis. i. anniculis. At Porphirio hornū huius anni exposuit. Vñ super illud horarii in Epo. Et horna dulci uina pmēs dolio. ait horna uina dñi huius anni. Nonius uero illius ālni interpretatus est. Et inducit Lucilliū li. xxviii. ita scribēte. Vtq anno an horno te abstuleris. Hinc hornotinus. pe. cot. sicut a diu diutinus. Cato. Hornotinæ nuces uirides. Col. li. iii. Plantas hornotinas scrobibus pedalibus factis añ Kaleñ. Mar. dispositas habeas. Idē li. vi. Præcipites palmites dicunf q de hornotinis uirgis enati i duro alligantf. i. unio anno.

Horno aduerbiū significat hoc anno.

Horsuq sursuq significat infra sursum. Ter. in Ecy. Tace trepidari sentio & cursari horsū sursum.

Hortor quasi ore persuadeo: & aspiraf ne frequentatiuū ab Orior putef. Et differt a moneo q monemus auctoritate & cōsilio: hortamur rōibus & precibus ēt plærūq blādiēdo. Ter. Ego ppterea te sedulo & moneo & hortor: ne cuiusq te misere at. Huius cōposita sunt Adhortor. Ter. in Hean. Syrus ē apprehendēdus atq adhortandus mihi. Cohortor. Lact. li. v. Et antistites religionū cōuocēt nos ad cōtentionē cohortenf i ad suscipiēdos cultus deorum persuadeant. Dehortor dissuadeo. Ter. in Phor. Hic dehortatus ē me: ne illā tibi darē. Exhortor ualde hortor. Lact. li. vii. Superest ut exhortemur ad suscipiendam cum uera religione sapientiam.

Hortus us. Vide infra in dictione Ortus.

Hortēsius romanus rhetor q in foro romano causarum rex ob eloquentiā dictus ē: licet eius scripta intra phamā fuerint. De quo Cic. in Bruto sic refert. Primū memoria tāra: q̄taq in uiro cognouisse me arbitror ut quæ secū cōmentatus eēt: ea sine scripto uerbis cisdē redoleret qbq cogitauisset De quo ēt ferf q sedēs olim toti diē in auctiōe omnes res uænales & pretia & emptores ordine suo recēsuit argētariis recognoscentibus: ita ut in nullo falleretur.

Hossimi pe. cot. dicti sunt: qui sine naribus nascūf habentes tantū formam pro naribus. Hi etiam simones appellantur: ut inq Ply. li. xi.

Hospes quasi hostiū nostrū petens generis cōis secundū Prisci. Hospes tamē dictus est q hostium nostrū petat: uel q ore. i. osculo aduentiēs nos petat ac mutuo petaf. Luca. Hospes iu externis admisit curia tectis. Alii uolūt esse gñs omnis nam neutrū plurale habet hospitā: cum tñ hospicia dici deberet: sicut diues divitia. Oui. lib. xv. me. Nec inhospita tecta crotonis. Dicunf autem hospites amici diuersarū patriarū q se mutuo recipiūt cum alter in alterius patria peregrinus ē. Oui. Nō hospes ab hospite tutus. Ci. per dextram istam: quā hospes hospiti porrexisti. Talisq amicicia hospitalitas dicit: siue hospicio. Cice. Fuit mihi cū illo uetus hospicū. Et eoꝝ domus: q nec gratis liberaliterq uenientes hospiti patēt hospitia dicunf. Idē. Ex hac uita discedo tanq ex hospitio non tanq e domo. Quapropter & ædes quæ publicæ parant ad egenos recipiēdos hospitia & hospitalia appellant. Nā illa quæ uiatoribus peregrinisq merce de patēt Cauponæ diuersoriaq uocāt. Hic appellamus locū hospitalē quo sine periculo non uenimus aut moramur. Sunt tamē q nec hospes nec hostium aspirent.

Hospita tæ. & hospita neutro gñe & numero plurali quæ facile suscipiūt. Hiero. in Exo. Postulabit mīer a uicta sua & ab hospita nasa argētea. Ter. in An. Num illi molesto quippiam hæ sunt nuptiæ propter huiusce hospitæ consuetudinem. Sic hospita terra dicitur in qua facile suscipimur. Et hospita æquora: seu hospita flumina per quæ nauigari aut transiri potest. Statius. lib. iii. the. Accipies sessisq libens iteruq hospita pandas flumina. Virg. li. iii. Pauca tibi ē multis quo tutior hospita lustres æquora. Seruius. Hospita æquora nicina. Nihil. n. nobis hospitio uicinius ēe cēstat.

Hospitale seu hospitium domus hospitum. Liu. li. ii. Ibi benigne excepti diuisiq in hospitia curam uulneribus. Significat etiam hospitium amicicia & familiaritatem i quaq hospes erga hospitē hēt.

Hospitalis pro liberali & facili ad suscipiendum hospites hospitio: aptoq ad seruiendū hospiti. Hospitale adiectiuum quod est hospitis i siue quod ad hospitem pertinet. Linius. libro primo. Exceptus benigne ab ignaris consilii cum post cenam in hospitale cubiculum deductus esset. Et libro secundo. Alii profecti domos nuncii hospitalium beneficiorum multos Romæ hospitum: ubiq charitas tenuit.

Hospitalitas ipsa facilitas & in recipiendo benignitas.

Hospitor hospitaris amice in hospitium recipio. ad recipior.

Hostium inquit Varro uocant quod ex uno facto olei reficitur. Factum dicunt quod uno tempore conficiunt: quem alii centum quadraginta amat esse modiorum.

Hostio is. æqualiter eo: pcedo i æquo i & uicē reddo. Plau. in Asi. Quin pmitto inq hostire cōmeruetis. i. æqua reddere. Quandoq cōprimo Coherceo: dictū ab hostia. Pacu. Nisi coherceuero pteritatē atq hostiero ferociā. Quandoq offendo cædo. Idē. Nūc id mihi molestū est i q hostit

uoluntatē tuam. Huius cōpositū ē Rehostio q ē uicē refero ut inqt Festus.

Hostimentū æquamentū ut cū qs p beneficio cōpensationem accipit. Plau. in Asi. Par pari datū hostimentū est: opera pro pecunia.

Hostis cōis gñis ab hostio is. quod ē æquo: quum su hostiū cōstictu soleat fieri quædā æquatio ordinū seu q ex æqua causa pugnaz adeant. Vnde apud antiquos hostis peregrinus dicebat q suis legibus uiuēs nobis æquus uideret. Nūc dicūt eū quē tūc dicebāt perduellem: q nobis: aut cui nos bellū publice decreuimus. Inimicus cū quo priuatas exercemus inimicicias.

Hostile pe. p. quod est hostis. Vir. Indutosq iubet truncos hostilibus armis. Hinc hostiliter aduerbium ad modum hostium.

Hosticus a. uz. pe. cor. idē quod hostile. Hor. I Ser. Hūc neq dira uenena nec hosticus auferet ensis. Col. In præfa. Quāq inter ferrū & ignes hosticis incursionibus uastatas fruges largius tū cōdidere q nos qbus diuturna permittēte pace platare licuit rem rusticam.

Hosticus substantiuum nomen poetæ fuit.

Hosticapax pe. cor. qui hostes capit.

Hostia ab hostis deducit significatq sacrificiū qđ ab iis fit: q in hostē pergūt ob uictoriā. i. p uictos hostibus. Vñ ēt iares hostiolos dixerūt q hostes ab eis pellerent: hæc & uictima dicit. Hiero. Hostia dicit: quæ per partes diuidit & sanguis circa altare effundit: & ipsa hostia foris cōburit: Sacrificiū dicit uinū & oleū & medicū animal. Holocaustū totū cōbustuz. Et uictima añq occidat. Festus. Hostia sacrificiū quod iaribus imolabant q ab illis hostes arceri putabāt. Qui. Hostibus admitis hostia nomē habet. In q significatōe etiam dicit uictima a deuictis hostibus: ut apud eundē. Victima quæ dextra cecidit uictrice uocat. Alii Hostiā ab hostio seno deriuant. Placidus grāmaticus ab hostimēto. i. æquamēto. Gel. scribit hostiam a quolibet sacerdote. Victimam eius q uicerit manibus deberi imolari. Hostia ēt ciuitas: de qua in dictione Ostia. Et hostia nomē puellæ quā a se amatā ppertius cynthiam uocauit.

Hostiū hostiarius. Vide ista in dictione Ostium.

Hostoriū: liguū æquatoriū: baculus cū quo modius & cæteræ mēsuræ æquant & alio nole radius dī

Huber secōdū Apul. cū h ab ὑ. o piuo. Alii magis ab humeo. Loca. u. anda infœcūda sunt: contra ea quæ humecta sunt feracia: & mulierum hubera si humore cateāt carebūt & lacte. Gñis cōis uel omnis p abūdāri & fœcūdo. Cato. ii. ii. orig. Ira res huber fuit. Amb. li. hexa. Quacunq ex causa soli huberis sterilitate mulctat. Paliadius. Pratis recentia stercora pficiēt ad huber herbaz. Huius contrariū est inhuber. Gel. Inhuberes & multæ qdez macræq essent. Huber uero neu. gñe mamma est. Vir. Binos alit hubere fœtus. Ab huber p fœcundo fit hubertas hubertim & hubertime aduerbia: p fœcūde copiosc.

Hubero as. huberē & fœcundū facio. Palla. lib. iiii. Hoc uelut coitu steriles arbores huberant.

Hubertus a. um. abūdans. Gel. Sed ea ipsa gña dicēdi iam antiqtus tradita ab Homero sunt tria i tribus: Magnificū in Vlysse & hubertū. Subtile i Menelao: & Cohabituz Mistū moderatumq in Nestore.

Huiiuiteriectio ē dolētis iconiam significans.

Huic dēs pnominis monosyllabū ē: ut huic cōiūx Sichæus erat. Quandoq per dihæresim bisyllabū efficit. Sta. li. i. the. Lætus huic domino uideas dare inra nepotes.

Hululo as. pe. cor. proprium est uocis tum luporum tum canum. Hinc hululatus.

Huiula pe. cor. auis buboni similis quæ cantu suo nonen accepit.

Humus terra humefacta a quo humeus a. um. qđ ex humo ē. Dicta humus q humorē contineat. licet non conueniat tempore.

Humor ab humus fiti qa aquæ terris iclusæ sunt.

Humidus a. uz. de. cor. qđ extrisecus humorē hēt.

Hmueo es humui humectū. madidus sum. Col. lib. iiii. Vepr ē in opere difficiliior q neq humentem sodere possis q sit glutinosa: nec nimiū sicca qa ultra modū prædurat. Aug. li. xiii. ci. dei. Erat. n. puluis humectus.

Humesco humidus sio. Vir. li. iii. Gæ. Humescunt spumis flatuq sequentū. Ambro. per translationē. Pulchrū ē ut diuinaz scripturaz humescamus eloqo· & quasi ros sic in nos dei uerba descēdāt

Humecto as. frequentatiuum sæpe humiduz facio. Vir. li. iiii. Gæ. Qui niger humectat flauētia culta galesus. Col. li. viii. Agnus cum est editus erigi debet atq habentibus admoueri: ut cum eius deductum os pressis humectare papillis: ut condiscat maternum traherc alimentum.

Humarium sacrificii genus.

Humo as. humo conrego sepelio. Ci. li. tus. Magorum est mos nō humare corpora suoz nisi a feris sint ante laniata. Idē in eodē. in terram. n. eadem tibus corporibus hisq humo tectis: a quo dictū ē humari. Humatus ergo humo cōtectus sepultus quoquo modo cōditus. Quandoq tamē humatus p sepultus ponit. Gel. In sui puer sepulchro humatus ē. Huius cōposita sunt. Exhumo quod ē e terra extraho. Iuhūo terræ iniicio. Tly. li. xvii. Nō ihumare taleas aut sicc re priq q seraut urilius cōpertū quis ihumatus qnq isepultus dicat.

Humanus a. um. ab homo: sicut a fera ferinus: uiuata o in u. Veteres. n. homanus dixere: & pprie dicit quod ē hominis: uel quod ad hominē spectat. Plau. in Am. Nō minus q uestrū quis formidat malum humana matre natus humano patre. Ter. Homo sum humani uihil a me alienū puto.

Humanæ res dicunt res hominū: ut argentū: nūmus fundus postremo ēt ipsa cogitatio.

Humanitas proprie naturam humanam significat. Vsi apud apostolū scriptū est: ut humanitas subiiciatur diuinitati. Deiñ sumit p eo q quod græci φιλανθρωπίαν dicunt nos eruditionē & institutionē in bonas artes quas q synceriter cupiunt atq

assequunt: illi sunt uel maxime humani. Huius scientiæ cura & disciplina ex omnibus animalibus uni homini data est: idcirco humanitas appellata. Var. Praxitelen ingr ppter artificiū egregiū neminē paulū humaniori ignotus. Humaniori dixit p eruditiori. Hinc studia hūanitatis. i. eruditionis appellantur: quibus artes liberales intelliguntur. Sz qa hō inter oīa alia maxime mitis ē. Idcirco humanus p facili & miti ponit: & hūanitas p facilitate tractabilitate mānsuetudine clæmētia benuolētiaq; quā græci Φιλανθρωπίαν uocāt quasi amorē in homines Φίλος amor ἄνθρωπος hō. Cice. li. I. offi. Nō mō id uirtutis nō est sed ē potius imanitatis omnē humanitatē repellētis. Ambr. li. III. offi. Cōsydera hō nīs nomē sumpserit. Ab humo utiq; quæ nihil cuiq; eripit sz oīa largitur omnibus: & diuersos in usus omniū animantiū fructus ministrat. Inde appellata humanitas specialis & domestica uirtus hominis quæ cōsortem adiuuat.

Humaniter aduerbiū significat cū humanitate.

Humanitus: similiter aduerbiū significat ab hominibus sicut diuinitus a deo & cælitus a cœlo.

Humile pe. cor. dicit quod ē humi decline. Vñ & p paruo abiecto & submisso ponit. Vir. Atq; humiles habitare casas. Col. li. iiii. Bos humilis ingr. Hinc hūilitas breuitas abiectio. Ci. li. I. offi. Quorū autē prima ætas ppter hūilitatē & obscuritatē in hominū ignoratōe uersat. Humilio as. humilē facio.

Humerus pe. cor. ab humo fieri qdam existimant qa instar humi sufferēdis oneribus apti sunt humeri. Sūt autē humeri a quibus dependēt brachia. Quoq; quidē humeroq; laritudo fortitudinem ac prudētiam indicat. Vir. II. Iii. Hæc fatus latos humeros subiectaq; colla. Hi ē armi dicunsia quibus arma ut ingt Festus. Hinc humerosus a. um. Col. II. Iiii. Itaq; custodiemus ur a prædictis locis quos humerosos rustici uocāt semina legamus.

Hāni populi sunt quōdaz in scythia Europæ super mæotida paludē icoluere deinde mutatis sedibus Ingēti multitudine pfecti in pānoniam deuenerūr. De his Hiero. ad Ocea. Ab ultima mæotide per glatialē ianain & massagetas imanes populos ubi caucasi rupibus feras gentes alexandri claustra cohibēt erupisse hunnosq; examinat quæ pernicibus equis huc illucq; uolitantia cædis pariter ac terroris cūcta complerunt.

Hyacinthus flos uiola & gēma in qua fulgor uiolaceus dilutus est ut ingt Ply. Vñ hyacinthinus. a. um. pe. cor. coloraeneus. Hiero. in Exo. scribit pelles hyacinthinas appellari a colore. Et uellum ex hyacintho cocco byssoq; purpuraq; contextum. In quo hyacinthus aeri deputabat: sicut coccū æthiopi: byssus terræ purpura mari: ut idē cum Iosepho asserit. Oui. li. x. me. Annua prælata redeūt hyacinthina pompa. Sūt autē hyacinthi albi & cærulei & rubei siue purpurei. Vñ & hyacinthina. Vir, Et suaue rubēs hyacinthus. Est aūt hyacinthus ruber flos ex hærba eiusdē nominis nascēs. A cuius similitudine rubræ uestes hyacinthinæ uelle nominant: hoc ē hyacintho flore similes. Per. Hinc aliqs cui circa humeros hyacinthina lenacēt. Vñ inter gēmas quæ beryllī dicunt hyacinthizontes uocant q rubore quodam suffusi sunt. Et hyacinthus per se gēma ē amethysto similis. Hyacinthinus color hīginus ēt dicit a genere hærbæ quæ hīsge dicit. De hyacintho autē flore duplex extat fabula. Nam & hyacinthū puerō dilectum ab Apolline: quē imprudēs interfecit in hūc florem mutatō tradūt. Vñ in eo duæ primæ līæ inscriptæ cernunt αω quæ uox dolētis est. Et Aiacem in eundē florē cōuersum aiūt duz impatiēs prælati sibi ulyssis se ipsum interemit: cuius nomē similiter in principio at litteras habet. Ouid. Lr cōis mediis puerōq; utroq; Inscripta ē folijs hæc nominis illa querelæ. Sūr qui hyacinthos uarias interpretent latine. Ply. Italiæ ingt uacuna in aucupijs fata Galliæ uero ēt purpurea nagenda causa ad seruoz uestes.

Hyacinthina substantiuū ut auctor ē Hiero. contra Ioui. dicebant quædaz sacra nocturna hyacinthina uero. adiectiuū ē a hyacinthus sicut mō oīa ē

Hyades stellæ septem in cornibus & ore tauri quæ quotiēs nascunt uel occidūt pluuias creāt ἀπὸ τοῦ ὕειν pluo Suidas ὑάδες ἀστέρες ἐπὶ τῷ κεφάλαιον τοῦ ταύρου ἀστέρες. Oui. Ac simul inducēt obscura crepuscula noctē Pars hyadū mento de græce nulla latet. Ore micant tauri septem radiantia flāmis Nauita quas hyadas grauis ab urbe uocat. Vel dictæ sunt hyades q in sphæra litteræ positæ sint in cœlo. Alii dicūt q hædaci nutrices fuerūt: quæ dodonides nymphæ no cant adodona ciuitate Epiri & cū Iunonis iram uererent fugerēq; lycurgi regis sæuitiam: iupiter eas in cœlo intulerit & stellas ēe iussent. Alii tradūt Atlantē ex æthra uxore hyam filiū suscepisse quē a leone deuoratū cū sororēs miserabili lamentatione pſequerent & mœrore uitam finirēt iupiter illas miseratus in stellas uertent: ut earū pietatis perpetuū hoc esset testimoniū: quæ de fratris nomine hyades ab hominibus dictæ sunt. Fuerūt aūt septē sorores quæ & atlantides appellant. Latini eas suculas uocanti q a suis gandēt luto qđ fit ex pluuia aqua. Hasq; nota Ambrosia: Eudora: Pasithoe: Coronis: Plexaura: Pitho. Tyche.

Hyæna cū diph. & pe. pro. animal fœmineq; atq; agrestē quod alternis masculum esse & fœminam tradit Ply. Sermonē quoq; humanū assimulare ia cuius spina articulus siue nodus ē ad medicamina efficax. Hiero. Fel hyenæ oculoz restituit claritatem De hoc animali Oui. li. xv. me. Et quæ mō fœmina tergo pasta marem: nūc esse marē miramur hyænam.

Hyalus pe. cor. ultę. Et p nitidi colore sumit. Vir. li. iiii. Gæor. Milesia uellera nymphæ carpebant hyali saturo fucata colore. I. uitri q sit naturaliter coloris uiridis. Inde fit hyalinus p uitreo. Hyalurgus p uitreario.

Hybernia: Insula inter septentrionem & occidens

ſolē dimidio minor q̄ britannia: cui propinqua ē ab hyberno tēpore ut quidam putant ſic appellata propter hyemis magnitudinem. Hinc hyberni cus a.um. ut mare hybernicum.

Hybernus a.um. quod eſt hyemis: ut glacies hybernа: quod nomē ab hymbre deduci aſpiratio indicio eſt. Quidam tamen magis per i latinum ſcribunt hibernus: ſicut & hiems & himbet. Fit ăt hybernus ab himbe. r. re mota m. ſicut a patre pater nus. S3 utcūq; ſcripſeeris puto culpādus nō eris.

Hyberna numero plī dīr loca in q̄bus milites hyeme ſtationē3 faciūt ſicut Aeſtiua in q̄bus æſtiuo tpe cōmorant. Varro appellat Hybernacula. Cæſar. Poſt hæc legionibus in hyberna deductis in italiam pfectus eſt.

Hybernacula. loca ad hybernandū parata. Liui. In eo loco milites hybernacula ſibi cōſtituerūt.

Hyberno. as. hyemo. ſeu in hyeme ſtationem facio. Lini. Legiones q̄ placētiæ hybernabant.

Hyblæ uel hybles: ciuitas Siciliæ in qua thymi & ſalicus copia ab hyblone rege dicta. Hanc Stra. a doriēſibus cōditam ſcribit. Eſt ēt huius nominis mōs p̄ximus thymo abūdans uñ apes paſtæ mel optimū cōficiūt. Hinc hyblæus a.uz. ut Apes hyblææ & mel hyblæū. Vir. Hyblæis apibus floret3 depaſta ſalicti. Mat. Cū dederis ſiculis mediæ de collibus hyblæ. Cecropios dicas tu licet eſſe ſaltus. Hic mons ēt megara uocatur.

Hybridæ pe. cor. uocant canes q̄ in paribus patēti bus nati ſunt inqt Porphirio hoc ē ex nenatico: & gregario. Ply. li. viii. ſcribit hybridas uocari ſues ex ferro & domeſtico ſue p̄genitos. Quæ appellatio ad homines quoq; trauſlata ē: ut q̄ patre Romano & matre peregrina natus ē uſ ecōtrario hybrida appellatur ὑβρις. n. cōtumelia ὑβρίζω cōtumelior cōuicior. ut ſint hybridæ quaſi per cōtumeliā nati. Sue. in Aug. Themaſini epicadi ex gēte parthica hybridæ. Hora. lib. i. Ser. Hybrida quo pacto ſit perſius ultus opinor.

Hybris: auis ex accipitrū genere quæ die minus apparet q̄a nō clare uidet ſed nocte uænat more aq̄læ. Pugnat ēt cū aq̄la adeo acriter ut ſæpius ambæ implexæ deſetantur in terram.

Hydaſpes: fluuius indiæ: de quo Luc. li. vi. Qua rapidus ganges: & qua niſeus hydaſpes. Dictus ab hydaſpe antiquiſſimo medorum rege.

Hydor: latine aqua: uñ fiūt quæ ſequuntur.

Hydria urna ad capiendam aquam.

Hydrus & hydra genus anguiū in aqua degentium ἀπὸ τοῦ ὕδατος ſed hydrus mas hydra fœmina Hydram finxerūt poetæ eſſe multoz capitū in Lerna palude. Hydrus omnis. urbs in littore hadriatici maris. Hydruntū oppidū quoz aliquot excīſis: totidē cōtinuo renaſcebant: tandem ab hercule & ſagittis & igni interfecta eſt.

Hydromeli: aquæ mulſæ: ſeu aquæ mellitæ.

Hydromantia pen. pro. diuinatio quæ fit in aqua. Aug. li. vii. ci. dei. ſcribit Numam pōpiliū hydromantiaz feciſſe ut in aqua uideret imagines: deorū uel ludificationeſ dæmonū a q̄bus audiret q̄d in ſacris cōſtituēre atq; obſeruare deberet. Quod genus diuinationis Var. a perſis dixit illatū quo & ipſum Numam & pythagoram philoſophum fuiſſe uſum commemorat.

Hydropotes aquæ potator. Vnde ſcribit DeCyro apud xenophontē q̄ moneat ſuos ut conſueſcant aquā bibere ut fiant hydropitæ. i. aquæ potores.

Hydrochous ſignū cæleſte. i. aquarius. Interpres nicophori ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ χέω λείβω μετὰ καὶ ἡρῴου γαννυμήδης τοῦ πρίαμου

Hydron gñus morbi ē ut inqt Col. li. viii. cū diſtē dit aqua cutis. Græci

Hydrocephalea: morbus capitis ubi humor cutē in flat. Nā cephalea acutus ac peſtifer morbus eſt.

Hydrocele: gñs herniæ de quo in dictione hernia.

Hydragogus p̄e. p. ada quatoz dicit. i. ductor riuo ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἄγω συντίθεται ydrargytiū: pigmenti genus in uicē argēti uiui aliq̄ñ dilatū quo argentum optime inauratur.

Hydrolapatou lapatii genus quod in aqua naſcitur Eſt autem lapatum hærba nota.

Hydrops gñis maſ. morbuz denotat & latine dicit aqua intercus ſubcutaneus morbus quoniā ſub cute aqua ſit qua uēter turgeſcit. Hor. Creſcit in dulgēs ſibi dirus hydrops: nec ſitiz pellit uiſi cauſa morbi Fugerit uenis & aquoſus albo Corpore langor. Huius tria ſunt genera Tympanites ſpiritu inflāte a forma uētris atq; ſono dicit. Vñ tympanici. Aſcites a figura utris quoniam in unum aqua contrahit. Leucoplegmatias ſiue hypoſarca tertiū corpore inæquali tumoribus. Sed hydropi cū Caro ueternoſum appellauit cū inqt Veternoſus q̄plurimum bibit. Hor. Funeſto corpus arcere ueterno. Do. Veternoſus morbo uetere cōfectus: quales ſunt q̄ hydropē patiunt. Hydropſ generis cōis q̄ uſ quæ eo morbo laborat q̄ & hydropicō dī. Hor. Si noles ſanus cures hydropicus & ni.

Hydrophonos formido & pauor aquæ dicit in iis quos canis in rabie percuſſerit. Vnde hydrophobi & hydrophobici q̄ expauent aquam.

Hydruſa una ex cycladibus ob aquaz abundantiā.

Hydraula dicit q̄ peritus ē organoz hydraulicoz.

Hyella œnotriæ oppidū a phocēſibus conditū.

Hyems ἀπὸ τοῦ ὕω pluo q̄ id tēpus āni pluuioſum ſit. Var. Ab hiando deriuat: q̄ anima quæ a nobis fiat tū appareat. Spiritus. n. noſter cū ſpiramus hyeme quaſi in nebulam cōcretus conuiuit Dicta hyems quaſi hyans q̄ nō ſolū aſa nia ut ait Var. ſed & aer ipſe hiet. Hinc himber quaſi hiember detracta littera hieme. n. exiſtūt frequētiores himbres ab ipſo autē himbre fit hibernus. Et ſignificat q̄ñq; quartā partē anni quæ ē inter autumnū & uer. Virg. Atq; hyemes oprate ſerenas. Agricolæ. Interdū uim uētorum Sæpe illos aſpera pontiz intercluſit hyems. Hic hyemalis & hoc hyemale: ut hyemale tempus.

Hyemo as. ſignificat hyeme ſtationem facio quod & hyberno dicitur hyematio hyemis traductio.

Hygremplaſtra liquida emplaſtra: ſicut xeria quæ ſunt arida ex Galeno.

Hyle es. ſylua magna. Amb. lib. Hexa. Deū nō tan q̄ creatorē materiæ: ſed tanq̄ artifi. ad exemplar hoc ē idæam intendentē feciſſe mundū de materia quam uocant hylen: quæ gignendi cauſas rebus omnibus dediſſe aſſerat. Hyllus, nomē ꝓpriū

Hylax hylactis nomē ꝓpriū comitis Herculis q̄ fingit a poeta fuiſſe mpio a nymphis aſcanii fluuii

Hylæa cum diph. regio eſt. A qua hyleū mare quo alluit. Hero. Tratecto boryſthene a mari impriomis eſt hylæa regio.

Hymber. Vide in dictione Imber.

Hymē tenuis uirginalis pellis: quæ primo coitu ab

Hymenæus pe. pro. deus nuptiarū putatus ē ἀπὸ τῆς ὑμένος .i. a mēbrana. quæ cū ſit clauſtrum uirginitatis in nuptiis rūpitur. Hic Veneris & Liberi filius dictus ēmel ut quidam aiūt ex Vranie ꝓgenitus: q̄ primus certas nuptias inſtituerit. Ideo per laude cantat uirginalibus nuptiis ob huiuſmodi mentū: & ob huiuſmodi mentū nuptiale uocē hanc factam apud græcos: ſicut apud Romanos nuptiarum deus Thalaſſio uocat. Alii dicūt hymenæū quēdaꝫ fuiſſe iuuenē q̄ die nuptiarum ruina oppreſſus interiit. Vñ polica inſtitutuꝫ ut expiationis gratia nominatet in nuptiis. Alii uiꝫ fortē atticū aſſerūt q̄ raptas a prædonibꝰ uirgines oppreſſis latronibus ſtatias patriæ reſtituerit. Alii q̄ hymenæus dicat mēbrana qua ē muniti uirginitas: quæ primo diſrumpit coitu. Alii hymnū uocari nuptiaꝫ uirginaliū exiſtimant: ut apud Ter. in Adel. Veꝫ hoc mihi mora ē tibicina & hymenæū q̄ canāt. Ergo ſic accipe hymeū in nuptiis quādmōm epithaphiū i funere & i ſaeris hymnum. ὑμεναίων γαμικῶν ὕμνων ὑμὼν αἰος γαρ ἐκεῖνον λυσδε ἄδ' ὑπὸν γαέων τα ἀλημονα πον ὑμεναῖε ὑμεναίε νύκτον ὃν μουσῶν ἄξιατ. μελφάμβιον.

Hymera pe. cor. nomē fluuii de quo Sir. li. illi. Armauere ſuos: qua mergitur hymera ponto.

Hymerdion latine diurnale: uel quod parium diē durat ἡμέρα .n. dies eſt.

Hymettus per duplex tt. Mēs atticæ clariſſimus ſēper florens. Cuius mel Ply. ſcribit fuiſſe preciouſiꝫ Vñ hymettius a. um. pro molli ponit. Mat. Hoc tibi thcſei populatrix miſit hymetti pallados & a ſyluis nobile nectar apis. Ex hoc mōre marmora pulcherrima fodiebant. Ply. Lucio Craſſus orator primus peregrini marmoris columnas habuit hymettias.

Hymnus græce ὕμνος latine laus: canticuꝫ. Hymnetes cantor.

Hyoſcya mos genus hærbæ ē: quæ & hyuſquiamuſ dicit faba porcina. Col. li. vii. Eſt ὑοσκύαμος cuius ſemen detritus & cum uino datum prædicto uitio medet. Huius multa ſunt genera.

Hypagogeus inſtrumentum quo lapides expoliunt Græce ὑπαγωγεύς

Hypallage ſubalternatio ſiue ſubmutatio ab ὑπὸ ſub ἀλλαγὴ mutatio. Figura cuꝫ uerba per aduerſum intelligūtur: ut Trade ratibus dare claſſibus æquor.

Hypanis pe. cor. fluuius ſcythiæ ex magna palude profluēs. Huic miſcetur ſonticulus qui ſua amantudine totū corrūpit hypanim. Ꝓper. Quanius hypanis uencto diſſidet eridano. Alter enim inꝫdia qui intrat indum fluuium.

Hypacaris ſimiliter ſcythiæ fluuius.

Huparchus latine primas: nomē philoſophi qui de ſyderibus & de tēporibus ſini ſicut Eudoxus & Meton ſcripſit.

Hypatus pe. cor. latine conſul. Hypaticus conſularis. Hypatia conſulatus.

Hyper præpoſitio græca apud nos ſignificat pro ſuper ſupra ultra.

Hyperaſpiſtes latine protector ab ὑπὲρ & ἀσπὶς Hiero. in præfa. penta. Cum Anſilæus euſdē Ptolomæi hyperaſpiſtes & Ioſephus non multo poſt nihil tale retulerint.

Hyperbaſis ſiue hyperbaton pe. cor. latine tranſgreſſio uerbi ſecundū Quintil. li. viii. quam frequenter ratio comparationis & decor poſcit. Fit. n. frequentiſſime aſpera & dura & diſſoſuta & hians oratio ſi ad neceſſitatem ordinis ſui uerba redigant. Lōgius ergo uerbū proprie hyperbaton ē: ui animaduerti iudices omnem accuſationis orationem in duas diuiſam eſſe partes. Nam in duas partes diuiſam eſſe rectum erat: ſed durum & incomptum Dictū hyperbaton ab hyperbæno q̄d tranſcendo uel tranſgredior denotat. Hyperbolio exēdo ſupero. Hyperbaſia uel hyperbaſis tranſgreſſio.

Hyperbole pe. cor. dici pōt. eminētia uel ut ait Cic. ſuperlatio a Quintili. ſuperiectio interpretat a q̄buſdam uero Exceſſus. Naꝫ ὑπὲρ ſuper βολὴ iactus. Hiero. in epiſtola cōtra origenitas. Tollite amoris ὑπερβολὴν & nos tollimus odii magnitudinē. Et eſt figura cū dictio excedens ſidē ponit augendi uel minuēdi gratia. Augendi ut niue candidior: & fulminis ocyor alis: Minuēdi: ut uolantis te ſolis ſonitus te terret & uix ollibus hærent: uel tardior teſtudine. Hinc hyperbolicus a. um. q̄d eſt exceſſiuum.

Hyperborei pe. pro. mōtes & populi ſcythiæ ſic dicti q̄ ſupra. i. ultra eos flat boreas. Feſ. docet hyperboreos eſſe ſupra aquilonis flatum habitantes quoniam humanæ uitæ modum excedant uiuendo ultra centeſimū annū. Ferunt magnam his de cœlo clæmentiam conceſſam eſſe auras ſpirare ſalubres: nihil noxii flatus haberi domos & nemora: nictum arbores mouiſſi rate: diſcordiam nciere ægritudine nō in quietam ad ſnocentiā omnibus æquale uotum eſſe mortem accelerare: & uoluntario interitu obeundi tarditatē caſtigare. Sed hæc fabuloſa ſunt. Diodo. Oppoſitaꝫ celus iuxta oceanum eſſe inſulam ſcribit haud multo ſicilia minorem: habitariq̄ ab his qui hyperborei appellantur eo q̄ uento boreæ ſunt expoſiti inſulam uale fertilem in qua fructus annui bis naſcuntur.

Hypercatalecticum metrum dicitur cui una ſyllaba uel duæ ſuperant. Vir. Alloquit uenus o quicquid hominumq̄ deorumq̄. Et Hor. Syluæ laborum

tes geluq. Illud dactylicũ. Hypercatalecticuz est Hoc uero iambicum hypercatalecticum.

Hyperiona: alii solis patrem: alii ipsum solez q eat super terras appellatũ putant. Poetæ pro sole usut sunt. Oui. li. i. fas. Placat equo persis radiis hyperiona cinctum. Diodo. scribit hyperiona saturni fratrem fuisse Cœli & Tithex filium: qui solis ac lunæ aliorũq astrorz motus horasq primũ summa cura obseruationeq a se perceptа cæteris nosscenda tradidit. Ideoq horz patens nominat ue luti ipsorum naturæ contemplator. Et declinatur hyperio onis. pe. pro. Ci. in progno. Vt cuz luna means hyperionis officit orbi.

Hypermeter & hypermetrus abũdans syllaba ut hominumq locorumq. Et debet sequẽs a uocali incipere nisi fiat synæresis: ut cura peculi.

Hypaethræ ambulationes latine dicuntur subdiales quæ sub dio sunt xysta dicunt græci paradromidas Victru.

Hyphen subunio interpretat. Ex hypo & hen unuz Quod fit cuz plures dictiones pferuntur sub uno accentu: ut quandoquidem simulac.

Hypo præpõ gca & mõ ab modo sub significat.

Hypocaustum locus ad sudandum qui & uaporarium dicit. Nam uaporandis cubiculis balneisq præparat. Cice. ad. Q. Fratrem. Propterea q ita erant posita ut eoz uaporariũ ex quo ignis trum pig esset subtectũ cubiculi. Idẽ. In balnariis hypocausta in alteꝛ hypody terii angulũ pmoui. Ambro. li. Hexa. De hieme forsitan quereris q nulla tibi hypocausta anhelantibus ignibus uaporẽtur: sed habes solis calorẽ q tibi orbẽ terrarum tẽperet & hyberno te defẽdat a frigore. Papi. I Syl. Vbi languidus ignis inerat ædibus & tenuẽ uolumunt hypocausta uaporẽ. Ply. ad Gallũ. Applicitũ est cubiculo hypocaustũ perexiguũ quod angusta fenestra suppositũ calorẽ ut ratio exigit aut effundit aut retinet. Victru. appellat Hypocausim cũ scribit facienda ẽ æneа supra hypocausim tria caldariũ: tepidariuz: frigidariuz. Hodie hypocaustis utuntur Germani. Ipsi stuffas uocãt ad uaporanda cubicula.

Hypochastus: latine suberratus dicitur. ma.

Hypochysis & hypochymata. Vide I dictõe glauco

Hypocrysis: simulatio quasi iubtectio iudicii ab ὑπὸ & κρίσις iudiciũ. Hypocrita simulatus qui in spectaculo personam subit alienam i ut seruus personam domini. Græci hypocritem uocant simulatorẽ. Vñ & mimus hypocrita dictus qa imitator est & simulator. Quinti. li. ii. scribit. Aeschinem hypocritem fuisse orãtorem.

Hypocoristicos apud latinos diminutiuum dicitur

Hypodesis siue hypodema atis. calceus seu calceamentum dicitur.

Hypodoche: susceptio: receptaculum.

Hypodiastole distinctio.

Hypodytes interior uestis.

Hypodidascalus dici potest repetitor ab ὑπὸ sub διδάσκαλος magister.

Hypogea: loca subterranea dicunt a gcis quæ dicitio frequẽs ẽ apd Iosephũ & Egesippũ.

Hypopodon latine suppedaneum.

Hypopyrgiuz locus sub turri ex ὑπὸ & πύργος turris.

Hypomnema atis. & hypomnematũ sumit p interpretatione & cõmẽtatis. Ci. Tironi. Multũ mihi eripit operæ i exscribendis hypomnematis.

Hypostasis subsistẽtia siue substãtia: a theologis p persona capit. Vñ hypostases personæ subsistẽtes appellant. Naz στάσις statio dicit. Hier. ad Dama. Vota sæculatium litterarum schola nihil aliud hypostasim uisi usiam nouit.

Hypotheca pe. pro. latine pignus suppositio: documentum. Hypotheticus supositiuus.

Hypothesis pe. cot. argumentum siue materia causa thema propositum.

Hyporchos subucula & proprie pontificum est ut inquit Hieronymus.

Hypothyra siue hypothyrides apud Victru. pro ualuarum cauitate & inanitate.

Hypozeusis: subconiũctio. Figura cũ singulis sensibus datur propria clausula: ut Regẽ adit: regi memorat nomenq decusq.

Hypotyposcon. i. disputationum uel informationũ

Hyrcania regio asiatica: magna ex parte plana & p clarissimis urbibus adornata: quaꝛ Talebrotam: & Samariam & Cartaz & Tapen. Et adeo opulẽta ut uitis una uini metretaz efferat: & ficus sexaginta modios ficorum. Frumentũ ex semine nascatur: quod extollunt. Dicta Hyrcania ab hyrcana sylua quæ scythiæ subiacet. Habet ab oriente mare Caspiũ. A meridie Armeniaz. A septentrione albaniaz. Ab occasu tbetiam. In ea regione pãtheræ pardi & tigres abũdant cũ syluis aspera sit Hinc hyrcanus ut mare hyrcanũ: homines hyrcani. Hiero. Hyrcani uolucribus & canibus semiuiuos proiiciunt.

Hysginum color similis coccineo. Vñ græci uestes ὑσγινοβαφεῖς appellãt: hoc ẽ hysgino tinctas Ply. li. xxii. Hyacinthus in gallia maxime proue nit. Hoc ibi pro cocco hysginum tingit.

Hysopus fœminini generis & hysopum neutri cum y secundaz Apul. Hærba pulmoni ualde utilis cuius penultima producitur cum apud græcos scribatur p ω mega: q̃uis maeer corripuit. Est hysopum siccuz calidũq: tertius illi est in utroq gradus. Hiero. in psal. interpretatione. Sicut. n. hysopum terrenum curandis pulmonibus aptũ est i ut auertat iflationẽ: ita homo cælesti quis respersus hysopo. i. humilitate cordis ab omni supbiæ maliguitate purgatur. Sunt etiam qui hyssopum per duplex ss scribant.

Hysteria: græce latine secundæ folliculi sunt continẽtes fœtum in matris utero cum menstruis.

Hysterologia: locutio præpostera figura eadem cuz histeron proteron.

Hysteron ultimum ud nouissimẽ. Vnde hysteron p teron eius figura cum sententia ordine commutatur: ut postq̃ alios tetigit fluctq: & ad æquora uenit. Nã prius ad æquora uenit q̃ tãgeret fluctus.

LITTERA VOcalis est: quæ etiam consonans fieri cõsueuit & modo pro simplici modo pro duplici accipit. Pro simplici tunc habetur quãdo ab ea incipit syllaba in principio dictionis posita subsequente uocali in eadem syllaba ut Inno Inpiter. Pro duplici autẽ quando in medio dictionis ab ea syllaba incipit post uocalẽ ante se positam: subsequẽte quoq; uocali in eadẽ syllaba ut maius peius maia. Nonnunq; tamẽ reperitur i littera pro simplici cõsonante in medio dictionis posita: sed in cõpositis ut Reitce Reitectus. Notandum i litteram pro consonante positã aspirari non posse cũ nulla cõsonãs ante se aspiratione accipere ualeat. Vnde Hierosolima sex syllabaꝝ est: Hiulcus triũ. Ac per derinationes quidem transit i in aliss uocales. In a ut genus generis generatim. Paulus pauli panlatim. In e Fortis forte. In o Patet is. patronus. Est etiam i imperatiuus modus ab eo is. Ter. I præ sequar.

Ia fuit nomẽ minoris filiæ atlantis & latine uox dicitur. Itẽ ia græci uocant uiolas. Vnde ianthina uestis ideſt uiolacea. Rursus Ia exultãtis interiectio est.

Iacchus nomẽ bacchi ἀπὸ τοῦ ἰὸ χῶ Clamo cũto nocifero. Nam qui baccho sacrificabant clamare solebant. Et duplici cc scribi debet q̃uis in uerbo ἰὸ χῶ sit simplex c qđ ideo fit ut in iacho secũda pducat: quæ in uerbo iacho corripit Vir. Gratissima uitis iacho. Ponit q̃nq; p nino.

Iaceo es. iacui. Secundũ notaꝝ significationẽ. Vir. dixit. Strata iacent passim sua quæq; sub arbore poma. Plau. in Am. Quis hic est senex qui ante ædes nostras hic iacet? Dicimusq; iaceo in strato iaceo humi. Liui. li. ii. de bel. puni. Humi iacentẽ inter custodias stationesq; militũ circumspexerũt Quãdoq; iacere significat extare esse. Sal. In medio campus iacet aquis undiq; scatẽs. Quandoq; plenũ esse. Virg. li. iii. Gæ. Si iacet a gregibus ni ueis informis & alto terra gelu. Quãdoq; per plurimũ porrigi. Idẽ in eodem. Tantum campi iacet Quandoq; squallere. Lucil. li. xxx. Et sua præcipue retro relicta iacere. Quandoq; mortuum esse q̃ iaceant nec amplius cadauera moueant. Luca. Ille iacet paci quem prætulit orbis. Quandoq; sepultum esse. Mar. Non aliter cineres mando iacere meos. Huius uerbi cõposita sunt. Adiaceo ixta iaceo. Interiaceo in medio iaceo. Liui. Desidũt in planicie quæ inter capuam tiphatamq; interiacet. Subiaceo subtus iaceo & subditus sum. Lact. li. iii. Quoniã igitur utriq; subiacet fortitudo Obiacet de quo alibi. Et hæc habent pe. cor. in trisyllabis.

Iacio is. ieci iactũ. significat emitto. Apul. Multis in eum lapidibus iactis. Vnde iacere ad certũ et dirigere in id in quod intẽdit. Hiero. in lib. Iudi. Sic fundis lapides ad certũ iacientes: ut capillus quoq; possent percutere. Et iacere ẽ ponere. Trãslatio sumpta ab ædificiis: maxime a cothonibus ideſt portubus manu factis q̃bus magna iacta fundamenta necesse est. Cicero in philippi. In quo templo quantum in me fuit ieci fundamenta pacis. Huius composita sunt. Abiicio Adiicio. Cõiicio Circũiicio. Vnde circumiecta impedimenta dicimus. Deiicio. Disiicio. Eiicio. Iniicio Interiaceõ. Obiicio. Porricio. Præiaceo. Proiicio Reiicio. Subiicio. Traiicio. & Superiacio. Hier. in Ezech. Et superiacient puluerem capitibꝫ suis & cinere conspergentur.

Iacto as. Frequenter iacio. Sene. Dũ lapillos iactaret in puteũ. Vir. li. i. Gæ. Deucalion uacuã lapides iactauit in orbẽ. Aliq̃ iactare est sæpe uolue re. Idẽ. Atq; illum tales iactantem pectore curas. Aliquando fatigare uexare cõcutere: ut Iactatos æquore toto Troas reliquias. Lac. li. v. qui pietz regno expulit bello prosecutus ẽi exulẽ toto orbe iactauit. Ex qno apparet nõ esse ucram differentiam qnam Seruius ponit dicẽs iactamur in mari fatigamur in terris. Aliquando significat plagis sternere. Cice. in Ver. acti. ii. Iactat domi sux uir primarius & homo honestissimus p se q̃q; magnus affert. Aliq̃ temere laudare: sine ambitiosa ostentatione gloriari. Vir. Quem iuxta sequit iactantior astus. Hiero. ad Iulianũ. Diues ille omnia quæ in lege præcepta sunt se implesse iactabat. Hinc iactantia. Aliq̃ inaniter loqui. Virg. Talia iactanti stridens aquilone procella Vrlũ aduersa ferit. Aliquando frequẽter emittere. Idẽ. li. ii. Gæor. Et si nõ aliũ erat iactaret odorem Lanus erat. Et alibi Ipsi lætitia uoces ad sydera iactant. i. crebro emittunt. Aliq̃ frequenter ducere ut apud eundem. Hanc unq̃ manibꝫ iactata fariscit. i. ductata. Quidam ẽt iactatũ p primitiuo & p excusso. Alii pro dependenti acceperunt li. iiii. Gæor. Et dextro iactata recumbit in armo.

Iactantia quæ & iactatio: a Cicero. diffinit li. iii. tus. q̃ sit uoluptas gestiẽs & se efferẽs insolentius

Iactanter aduerbium a participio iactans formatur significat cuꝫ iactantia. Hiero. Ne iactanter de se quærere uideretur.

Iactuose similiter dicitur cum iactantia. Cice. Cum sint multa iactuose dicta.

Iactito as. pe. cor. frequentatiũ a iacto. Hier. ad Christi. Vrbicũ. Et hoc te iuxta scripturã facere iactitas. Et ad Pãmachiũ. Et q̃ unus Romæ amicus obiecerat: a multis in toto orbe inimicis dicerem iactitatum.

Iactura pe. pro. dicit̃ pprie damnũ de mari: q̃ cũ magnas in naui merces habeti & tẽpestate cogit̃ eas in mari iacere ne nauis obruat̃.

Iaculum p. eor. dicitur quicquid iaci in longuꝫ potest. Nam fit ut iaciatur.

Iaculor pe. cor. deponẽs significat in lõgũ iacio. Iaue. Quãtas iaculet monychus ornos. Col. li. x. Fa

ha quæ longius emittetur pura eo perueniet quo uentilator eam iaculabitur.

Iaculo as. eiusdē significationis. Claudi. Latis iaculatus in armis. Aug. in ps. interpretatione per trāslationē dixit iaculabant in ora interrogantiū se sagittas dei. Hinc Eiaculo quod ē extra iaculo p ficio. Gel. Arionē cū fidibus & indumētis cū quibus se in salū eiaculauerat extitisse.

Iaculatio iaculamen & iaculamētum p eodem.

Iaculus pe. cor. serpētis genus q subit arbores e quibus ui maxima uibrat penetrat quodcūq animal obuium fecerit fortuna. Lucan. Et uatrix uiolator aquæ iaculiq uolucres.

Iacobus pe. pro. nomē propriū quattuor syllabaꝝ. Clau. Quid laceras uersus dux iacobe meos. Nomina. n. ꝓpria sicuti Prisc. docet in fine acutū accētū hñt quæ more latino declinata eūdē retinēt & penulti. ꝓducūt: ut Adā adamua Ioseph iosephꝝ

Iam aduerbiū tēporis quod pene ē idē quod tunc. Quintil. Quod si satis prudēter ea uiderint eam ꝓpe cōsummata fuerit percipietis opera. Interdum hortantis ē: & neluti moram increpantis. Vir. Iā dina precor. Interdū festinantis. Ter. Ego iam p spiciam mihi. Interdū ponit pro nūc. Virg. li. iii. Gæ. Iamq hos cursu iaz præterit illos. Interduz p præterea & quasi mōus ē qdam cōiūgēa sentē tias ut apud eundē. Iam maria immēsi plē & genus oē natantū: iam uarias pelagi nolucres. Hoc idem efficit coniunctum cum uero. Cice. Iazuerō urbibus constitutis.

Iamiam significat repēte: ut Iamiā aderit. Et cum præsenti ponit licet ad futuꝝ resoluat. Virg. Iam iamq manu tenet & premit hasta: q̄si mox tenebit & nūc nidet tenere. Plærūq figuraꝝe per indignationē accipit. Idē. Iamiaz nec maxima Iuno Nec saturnus hæc oculis pater aspicit eqs. Et per miserationē. Sal. Iam iam alo meo charissime frater q̄q tibi ꝛmaturo & unde minime decuit uita erepta trī lætandū magis q̄ dolēdū puto casuz tuum. Et per exhortationē. Quintil. Iamiam cōmilito qcūq canus manet & si imperator dānaturꝝ esti habes solatiū satius est: q̄ a patre occidi.

Iādiu sigt olim. Nā diu qñz p lōgo tpe ponit.

Iamdudū ex iam & dudū cōponit. Et aliqñ de paruo tpe dicit: ut iamdudū te expecto. Aliqñ de lōgiori. Ply. li. xix. Iamdudū ex eadē hispania zoeli ton uenit in Italiā plagis utilissimū. Macro. Iamdudū hæc quæstio ab Aꝝ. & ꝓposita ē & solura. Ponit etiam p continuo uel q̄primū. Vir. Iamdudum sumite pœnas.

Iamolim significat iamdudū. Ci. Iā olim a principio illud statueram. Sumit & p aliqñ. Vir. At iā olim seras posuit cū uinea frōdes. Olim iā p iam pridē. Quintil. Olim iam imperator inter fulgentes uirtutes tuas liuor locū quærit. i. a lōgo tpe.

Iampridē significat de paruo tpe. Sene. Iampridē te expectātes ibi sederamꝝ. De lōgiori Ply. Quā maiores nros iāpridē feciſſe manifestū ē quod genus nuper & patꝝe fere nrogꝝ memoria inuentū ē. Pro Continuo Luca. Tollite iampridez uictricia tollite signa.

Iamtū significat ex eo tepore. Plau. Iam tū occepit uirginē amare. Veteres ēt iamtū p tantū usi fuere Et iam p tam.

Iambus pes constans ex prima breui ultima longa ab inuētore ut qdaz putāt dictus. Quidam iambū deducūt ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν quod ē cōtumelian luebi. Fes. Iābi dicebant q singuli ex p scenio loquebant: triambi q terni.

Ianus ab hiatu dictus ē detracta aspiratione quē q dam solē putant. Ideo geminū qa utriusq ianuæ cælestis potentē q exoriēs aperiat i occidēs claudat. Alii Ianū mundū. i. cœlū intelligūt: q̄si Eanū ab eūdoiut inqt Ci. li. ii. de natu. qa mundus semper eat dū in orbē uoluit: & ex se initiū faciēs in se teferet. Hinc & bifrons pingit: duas. n. facies añ & retro habere dixerūt. q ānus ex se initiū faciēs fini occurrat. Vel q præterita sciuerit & futura præuiderit: seu q superoꝝ & inferorum ianitor extiterit. Huius tēpluz erat Romæ quod tpe belli patebat: tēpoꝛ pacis claudebat. Vñ patultius & clusius cognominabat. Hinc ēt quadrifontē fecerūt: ob quattuor orbis partes & Ianū geminū uocitarūt. Et Iunoniū qa calendaꝝ princeps. Calendæ. n. sunt Iunoni dicatæ. Et Ianus erat locus romæ ubi fœneratores cōsistebant in regione basilicæ: quoniā in eo iani simulachra collocata uisebant. Ouidi. Qui putealia nunq timet i celereſq calendas. Iani quoq peruiæ transitiones foreſq ꝓfanaꝝ ædium ianuæ uocabant. Suæ. in Domi. Ianos inqt arcuſq cum quadrigis & insignibus triumphorum per regiones urbis extruxit.

Ianualis porta romæ a Iano dicta ubi & positū fuit eius signū. Hanc Numa instituit ut esset clausa semper nisi cum bellum foret.

Ianua primus ingteſſus ad interiora domus a Iano dicta q huic deo consecratū erat omne principiū Et ꝓprie domus ē Ianua: hostiū uero partiū ut cubiculoꝝ licet cōfundant. Nā & Ianua a q̄ ianitor pro hostio ponitur & hostium a quo hostiarius pro ianua.

Ianitor pe. cor. cui ianuæ custodia ē cōmissa

Ianuarius primus mēsiū a principe deo appellatus a Numa q primū āni ēe uoluit tanq bicipitis dei mensez respicientē & prælpicientem transacti anni finē futuriq principia.

Ianiculū: oppidū nō ꝓcul a roma dictū qa per euz popu. Roma. transire cœperat in agrū etruscū: seu q Ianus illud condiderit. Solinus. Quis dubitat Ianiculum a Iano non fuisse conditum?

Ianthina pe. cor. uestis coloris purpurei ἴον. n. uiola καὶ τὸ ἄνθος τοῦ ἄνθεος flos qa uiola ceus flos. Mar. Coccina formosæ donas & iāthina moechæ. Ply. Ex his uiolis quæ sponte apricis ac macris locis pueniunt purpureæ latiore folio statim ab radice carnosa exeunt solæq græco nomine a cæteris discernunt appellatæ ita ut ab his Ianthina uestis.

Iantha fuit nympha oceani & tethyos filia ut auctor est Hesiodus.

2

Ianira pe.p.fuit Oceani & tethyos filia.

Iapis idis.nomẽ ppriũ ætholi q cũ ad regionẽ Venetiæ uenisset oppidũ de suo nole cõdidit a quo ea pars ubi Timauus fluuius ẽ Iapidis nomẽ sõp sit. Vir.Castella in tumulis & iapidis arua Timaui.Nam dicta est Iapidia.

Iapetus pe.cor.cæli & terræ filius:ut inqt Hesiodus.Hũc qdam pmethei prẽm fuisse asserũt. De quo Ouí.Siue recẽs tellus seductaq nuper ab alto Aethere cognati retinebat semina cœli Quã satus Iapeto mistaq fluuialibus undis. Finxit in effigiem moderantum cuncta deorum.

Iapix gis.pe.cor.Vetus ex Apulia pficiscens q q si aduersus Euꝛe flare uidet.De hoc Luc.li.vi.Excipit aduersus zephyros & Iapyga pndus. Est & Iapyx nomen Dædali filii.

Iapygia Apulia dicta est a Iapyge Dædali filio ut Herodo.& Soli.scripsere. Iapygiũ uero Salẽtino tũ pmõtoriũ ẽ.Virg.li.xi.Victor gargani cõdebat Iapygis agris.Vñ Ser.Iapygiaq partẽ ẽ apuliæ dixit in qua ẽ mons Garganus q usq; ad Adriaticũ pelagus tendit.Huius metropolis ẽ Brũdusiũ & tarentũ ciuitas.Hanc regionẽ Messapiã & Iapigyã & Calabriã & Salentinã multi nominãt

Iason nomẽ ppriũ xsonis filii fratris Pelix Thessaliæ regis:q colchos pfectus uellus aureũ abstulit De hoc Iustinus & Diodo.siculus latius scripserũt.Huius nois prima uocalis ẽ.Oui. Quem nisi crudelẽ non tangit iasonis ætas.

Iasius unus fuit ex primis argiuoꝛ regibus a quo argiui Iaside dicti sunt.

Iapida nũc soꝛe iuliũ regio Italiæ a Iapide Aethonis filio q ad eas oras ueniẽs oppidũ de suo nomine cõdidit.A quo ea pars ubi fluuius ẽ Timauus Iapida cognominata fuit.Vir.li.ii.Gæ.Castella in tumulis & iapidis arma timaui.

Iasum insula Cariæ:quæ cõtinẽti adiacet: cuius in colæ magna ex parte uictũ ex mari captabant cũ sterilẽ regionẽ haberẽt.A qua Iasius sinus:cuius municeps Cœrillus fuit. Ex Iaso fuit Diodorus dialecticus cognomento Chronus.

Iaspis lapis pretiosus:quẽ Ply.de græco in latinũ uiridis gẽma interpretat ἴασις quippe uinde τῶ μαραγδ gẽma. Est.n.uiridis sicut smaragdus:sed crassi coloris.Sẽ q cõponãt ex ἴον uiola & πᾶς totus:quasi totus sit uiolaceus.

Iatraleptæ latine teũctores medicoꝛ.

Iaziges methanastæ populi ɪ Europa q sicut Pto.li.iii.scribit ab oriẽte habent Daciã:ab occasu & hausiro germaniæ partẽ:a septẽtrione Sarmathiã

Iaxartes fluuius q ut Martianus docet illam terræ partẽ secat q Tanais putabat:quẽ Demodamas dux transcendit & alium esse perdocuit.

Iberus pe.pro.fluuius hispaniæ q apud cantabros oriẽs per xl passuũ milia fluit:& in marẽ balearicũ exit.Eustathius.ἰβηρ δὲ ὁ ποταμος κατα δὲ τινας ἀπὸ βασιλέος ὁ μόνυμος τοῦ τῆ ἱσπανίᾳ τῆ λοχῦμαι ὃς ἐστὶ χωρία ἡ ἐρημη ἀρχὴ τ σαλὼν τ πόδη τὰ χάλκεια καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει ὁ αὐτὸς ἐυστάθιος Luc li.iiii.Qui præstat terris sert tibi nomẽ iberus. Quod & ille rũ declinari põt præserti; qñ seq; flumẽ. Et iberens.pe.pro.ut Prisci.ait.Hor.Iberi rhodaniq potor.Luca.Occurat iberibus alter.Iñ iberia dicta ẽ pars hispaniæ quæ intra Ibeꝛe cõtinet:quis generali uocabulo p hispania capiat.Et Iberiã qui dẽ partẽ unam exterioꝛẽ:alteraꝫ interioꝛẽ dixerũt. Hanc regionẽ celtæ galloꝛe populi relictis sedibꝫ suis habitauere. Vñ cõposito ex utraq gẽte nomine Celtiberi appellati sunt:& regio eoꝛe celtiberia Ab Iberia uero iberi & iberes uocati sunt populi hispani. Est & alia regio hoc nomine iuxta põtũ intra colchida & armeniam nemenoꝛe serax: quæ esucatis mõribus circũdat:cuius similiter populi Iberi & iberes dicti sunt:a qbus ut Varro scribit uenerũt q in hispania habitauerũt:& a qbus hispania iberica & fluuius hispaniæ hiberus. Eribenus.a.um. Vir.li.ix. Pictus acu chlamidẽ & ferrugine clarus ibera. Scribit Diony. Iberes populos a pyrenei mõribus pfectos in Asiam sedes posuisse. Vñ ea pars asiæ Iberia nuncupat. Iberiam regionẽ mulier captiua sub Cõstantino Helenæ filio cõuertit ad christianaꝫ fidẽ ea pudicã traducẽ te uitam & in oꝛõe iugiter persistẽte.

Iberia regio. Vide in dictione Iberus de qua mõ.

Ibex:uel Ibix cis.syluestris capreæ gñs pernicissimũ:ut Plv.li.viii.scribit. De quo & apud scribit Nũq d nostri tẽpus Ibicũ partus? Quidam tamen hoc nomen aspirant.

Ibi aduerbiũ loci sigt ɪ hoc loco:& pprie dr cũ se mel locus mõstrat. Ibidẽ cũ sæpius. Vir. Ter fluctus ibidẽ torquet agẽs. Ab Ibi fiũt cõposita Inibi & alibi.

Ibis auis ægypti:quæ sicut Hero.scribit duplex est Altera nigra tota ẽi Alia Ciconiæ non absimilis diuersa tñ a Ciconia. Hæc rostri aduncitate per se partẽ perluit qua reddi ciboꝛe onera cõsueuerunt & serpẽtibus uescit. De hac Ci.li.ii.de nat. Vel ut Ibes maximã uim serpentiuꝫ cõficiẽte cũ sint aues excelsæ rigidis cruribus corneo pceroq rostro tauertũt pestẽ ab ægypto cũ uolucres angues ex uastitate Libyæ uẽro aphrico inuectas interficiũt atq cõsumũt ex quo fit ut illæ uiuæ nec mortuæ nocẽãt nec odore mortuæ. Ab huius auis similitudine. Ibis p inuido ponit. Vñ Ouidius libum in Ibim scripsit.

Ibicus pe.cor.nomẽ poetæ lyrici rheginι apud græcos præclari a quo gñs metri dictum ẽ Ibicũ fuit alteꝛe ab Alcæo Alcaicum.

Ibernia insula ɪ oceano septẽtrionali uersus occasũ pxima britãniæ sed q britãnia ãgustior ab aphrico in boreã porrigit cuius partes priores Iberiã pspectant. Vñ & Ibernia dicta. In ea nullus anguis uidetur:nulla apis.

Icarus pe.cor.Oebali Laconũ regis filius fuit: pater penelopes. Proper.li.ii.Icare cecropius mento iugulate colonis. Hic ẽt Icariotus dictus ẽ. Vnde Icariotis forma patronymica. Qui.li.iii.de pon. Morte nihil opus ẽ nihil icariotide tela. Icarus ẽ dictus fuit Dædali filius q una cũ patre e creta fu

giens fractus alaꝝ fiducia cuꝫ ultra patris iussa altius euolasset: solisq; ardore cæra qua penuæ cõtinebant liquefacta esset: ita ut ab alis destitueret: et decidit in mare quod ẽ inter myconẽ & gyaꝝ a quo postea Icareũ mare dictũ fuit. Idẽ li. iii. de trist. Icarus immensas nomine fecit aquas. Præterea Icarus ut Ply. li. iiii. auctor est: mons ẽ in attica regione.

Icatia insula in Icareo mari ab Icaro Dædali filio dicta quæ trecẽtoꝝ stadioꝝ ambitũ hẽt. Et in ea Dianæ tẽplũ Tauropoliũ appellatũ. Hæc et Icaros dicta ẽ: añ Doliche uocata. Est inter Sardum & Siculum mare.

Icarion fuit nomẽ sæuissimi piratæ.

Icos a Cice. in rhetoricis ponit breuis complexio.

Iconiũ oppidũ cappadociæ: optime oliꝫ habitatũ: fortunatioꝝ hñs regionẽ. Alteꝝ ẽ i asia põrica regione apud Trogẽ lacũ ut iuqt Strabo.

Icon, siue econ latine effigies imago & statua ex mẽbris ipsis a pictoribus seu statuariis expressa. Ply. li. xxxiii. Eoꝝ uero q ter ibi superauissent imagines ex mẽbris ipoꝝ similitudine expressa: quas economas uocãt. Nõnulli ẽt hæc Icona æ. & hoc iconisma atis. declinant. Cuius dimi. ẽ Icuncula. Est & icon teste Cicerone ad Heren. figura cuꝫ. s. formæ ad formã cũ quadã similitudine fit collatio aut laudis aut uituperatõis causa: ut si diceret Ibat in prœlium corpore tauri ualidissimi: impetu leonis acerrimi.

Iconicus a. um. & iconius a. um. q uod ita ẽ pictum siue formatũ: ut ex eius mẽbris sit expressa similitudo. Sue. I Cali. Simulachꝝ stabat i tẽplo aureũ iconiũ amiciebatq; quotidie ueste q̃li ipe uteret. Ply. Adeo iã coloꝝ usus increbuerat: adeoq; ars perfecta erat: ut in eo prœlio Iconicos duces pinxisse tradat atheniẽsiũ Melciadẽ Callimachũ Cynegiꝝ barbaroꝝ Dariũ Tyssaphernem.

Icotis. ici. ictũ. percutio & passiuũ Icor. Ply. Arborũ manu fatoꝝ receptaꝝq; i domos i fulmine lautus sola nõ icit. Liui. li. i. Ibi i turba ictus Remus cecidit. Hinc fit ictus us. p percussione. Ci. li. iii. offi. Ictu fulminis deflagrauit. Prima huius uerbi in præsenti ut inqt Prisc. corripit: sed producit in præterito & mutat o finalem in i. Lucre. tñ pduxit in præsenti. Exin corpus propellit & icit.

Iconismos. Sene. li. xv. epiaꝝ appellat descriptiões aitq; id uerbum esse publicanorum.

Icthis idis. inqt Aꝝ. sylueſtris mustellæ gñs ẽ magnitudine melitẽsis catelli sed pilo facie albedine partis iferioris & moꝝ astutia mustellæ simile ẽ. Mansuescit maiorẽ in modũ: officit aluearibus. Mellis. n. auida ẽ: aues ẽt petit ut felis. Hãc Mattẽ speciali uocabulo & martureiõ: seu Founũ uocant. Genitale ei osseum est.

Ichthys cũ y pſilo latine piscis dr: a quo fiunt.

Ichthyobolis piscator.

Ichthyopolion locus ubi pisces uændunt ut.

Ichthyophagi pe. cor. q ex piscibus uiuũt: quo nomine dicti sunt qdam populi de qbus Hiero. cõ. Ioui. Porro ichthyophagi gẽs errans i littore maris mbri super petras solis calore feruẽtes assant pisces: & hoc solo alimento uictitant.

Ichthyotrophia apud Col. loca in qbus alunt pisces: quæ & piscinæ & uiuaria latine dr. Naꝫ li. ix. sic ait ἰχθυοτροφίαι sedula cura exercenti. Ea sunt osa ut latine potius loquamur sicut auiũ cohortaliũ stabula: nec minus eaꝝ quæ cõclauibus septæ saginãt: uel aq̃tiliũ alioꝝ receptacula.

Ichthyocolla glutẽ ex piscibus. Est ẽt nomẽ piscis. Celsus uero quotiẽs uult glutinũ intelligi non piscem: adiicere solet gluten.

Icterps pe. cor. morbus cũ per totũ corpus bilis suffundit: quæ interdũ nigra: interdũ flaua ẽ. Et Ictericoq; eo morbo laborat ab ictero aue quã nos Galbulam uocamus auctore Ply. q ait. Auis ictterus uocat a colore: quæ si spectet sanari id malũ tradũt: & auẽ mori: hãc puto latine uocari Galbulã. De hac aue sic legimus. Galbula decipit cala mis & rætibus ales: Turget adhuc uiridi cũ rudis uua mero. Hæc ẽt Ficedula dicit: quæ ẽ crocei coloris. Hũc morbũ Ply. & Vat. regiũ appellanti q mulso præcipue curaret. Cor. & Apul. Auriginez & auriginosum bominẽ dicũt. Marcel. Arquatũ a colore cælestis arcus.

Ichnusa pe. p. insula sardinia dicta ẽ: quoniã ad similitudinez uestigii facta sit quod gẽce ichnos dr. Syri. li. xii. Iñ ichnusa pius grais mẽorata colõis.

Ichneumon: alal ẽ magnitudine felis: spẽ muris nigo: nũc mutẽ indicũ uocãt. Nascit in ægypto & cũ aspide pugnat. Ichneumona ægyptii adorant quoniã ona crocodilloꝝ cõterat: & luto conuolutus cũ os aperiũt ita in uẽtres eoꝝ insilire soleat: ut exesis interstinis eos interimat. Ply. etiã scribit Ichneumones ẽe uespas mlotes q̃ alias quæ unũ gñs perimũt ex araneis phalangiuꝫ appellatum.

Ichnographia ẽ circini regulæ modicæ continens usus ex qua capiunt formaꝝ in solis arearum descriptiones. Auctor Victru. li. i.

Id uaris mõis usurpat ab auctoribus. Cuꝫ. n. dicit id quod res ẽ. Idẽ ẽ ac si diceremus quod ueꝝ est Ter. in Adel. Veꝝ cogito id quod res ẽ. Id ætatis suꝫ. i. in ea ætate sum. Aliqñ ornatus tãtũ causa dicit: ut id quod. i. quod. Idipsuꝫ. i. hoc. Cice. Lẽtulo. Multi rogabant: atq; idipsum consulibus iuuitis. Ab id fit idcirco cõiũctio: & Ideo.

Ida idæ. mons altissimus q ad troadẽ spectat bẽtq; multos pedes. Latus eius septẽtrionale ex angustis abydi usq; ad Esapũ & Cizycenũ agit ad ppõtidẽ pertinet: occidẽtale ad hellespontuꝫ respicit: australe pmontoriũ facit: q d' lectũ appellat: oriẽtalia idæ ad Mysos declinant: abundatq; mons aqs: & multa flumina ex eo descẽdũt: in cuius sũmitate locus fuit Gargarus appellatus a quo gargara æolica ciuitas dicta ẽ. Ouid. li. iiii. fas. Dindymon & cybelen & amœnam fontibus idam. Ida ẽt appellata fuit Datdaui scythaꝝ regis filia.

Idæus a. um. nomẽ ab ida deductũ. Proper. Credite ẽt diuæ quas pastor uiderat olim. Idæis tunicam ponere uerticibus. Est & nomẽ propriũ uiri quẽ trolanorum præconem dixit Homerus

Idalus mons est & nemus in Cypro quondã Veneri sacer ubi & breue oppidũ fuisse traditur. Vnde & Venus Idalia appellata.

Idaspes fluuius insignis magnitudine in quo aureæ harenæ & gẽmæ deprehẽdunt. Fluit per parthos & Indiã & amplo pfundoq; aluo crebras facit insulas. Postremo quattuor suscepris flumini bus indo flumini admiscetur. Dictus Idaspes ab Idaspo medorum rege.

Idæa pe.pro. ἀπὸ τοῦ ἴδεος. Idæas inqt Angu.li.lxxx. quæstionum latine possumus uel formas uel spẽs dicere ut uerbũ e uerbo transferre uideamur. Idæas primus plato appellasse perhibet Sũt autẽ idææ exẽplaria æterna eoq; quæ natura liter fiunt in mortales immutabiles inuiolabiles Et ut res apertior fiat iopus ẽ præter oẽs homines intelligere quẽdam hominẽ. Et præter oẽs equos equũ. Et præter animalia: animal ingenitum. Et quẽadmodũ ex uno sigillo cõplures fiũt impressiones sic ex uno homine sexcẽta milia hominum Et hæc ẽ Platonis Idæa. A quo Aug. dissentiens nullas putat ẽe Idæas. Euse.li.præparatẽ is. Idæam sic diffinit. Idæa ẽ perpetua substãtia causa & principiũ ut singularia talia sint qualis est ipsa & quẽadmodũ sensibiliũ exẽplaria ad hæc corpora præcedũt: sic quæ ola in se ipsa cõtinet pulcherrima atq; perfectissima huius mũdi exemplar ẽ ad quam a creatore Deo ab uniuersa substantia mũdus similime formatus est.

Ideo cõiũctio ẽi & fiũt ob eam causam.

Idcirco ppter hoc: similiter coniunctio est.

Idẽ cõponit ex is & demũ. i. itẽq; is. Et taz in gẽne mas. q̃ neutro nominatiuus necnõ actũs masculi & fœmi. gnis mutant m in n añ d euphoniæ causa: ut eundẽ eandẽ. Cæteri uero casus ex integro & corrupto cõpositi inueniunt ut eandẽ eiusdem eidẽ eodẽ. Iidẽ eædẽ eisdẽ eosdẽ. Itaq; per duo ii uel per e & i regula exigit scribi tam nominatiuũ pluralẽ masculinũ q̃ datiuũ & ablatiuũ plurales. Solẽt tñ auctores & per synæresim unã p duabus ponere. Et in neutro qdez geminat cõpositio: & dicimus idẽtidẽ. Sed cũ idẽ ẽ generis mas. pducitur i. In neutro uero corripit. Vir. li. iiii. Idẽ ambas ferro dolor atq; eadẽ hora tulisset. Iuue. Si fecisset idẽ caderet sub iudice morẽ. Ponit interdũ Idẽ p ẽt. Cice. Et huic cõiuncta beneficẽtia quaz eandẽ uel benignitatẽ uel liberalitatẽ appellare licet. i. quã ẽt. Quin. Si causaz uenefici dicat adultera: nõ. M. Catonis damnata iudicio uideri qui nullam adulterã nõ eandẽ esse maleficã dixit. Ab Idem fit Itidem quod est quasi item idem quod significat similiter eodem modo.

Idẽtidẽ pe.cor. cõponitur ex idẽ & idem sed m in n mutati & t interponit euphoniæ causa. Cuius obliqui deficiũt: significatq; frequẽter & eodẽ modo siue illud idẽ per eundẽ modũ. Liui. li. i. Vnam lõge añ alias insignez spẽ & pulchritudine a globo thalassi cuiusdam raptã ferũt: multisq; sciscitantibus cuinaz eam ferẽt: idẽtidẽ ne qs uiolaret thalassio ferri clamitatũ. Ply. Centũ milia nũmoz p domo eius identidẽ pmittẽs. Sue. in Cæsa. Cum .M. Cato identidẽ nec sine iure iurando denũciaret delaturq; se nomẽ eius simulac primũ exercitũz dimisisset. i. frequẽter.

Idios græce pprius. Vnde Idiota Idos uero latine forma a quo Idolum.

Idiographũ pe.cor. latine priuata scriptura.

Idioma atis. pprietas sermonis ut sunt quinq; Idiomata. i. dialecti græcoz.

Idiotes siue idiota indoctus & illiteratus quo uocabulo Ci. in Pisonẽ & alii frequẽter utunt. Dicit ẽt inutilis quasi sibi tantũmodo & nõ pluribus utilis priuatus plæbeus. Lucil. Quid ni & me idẽ illiteratũ me atq; idiotam diceres.

Idolũ pe.pro. dicit simulachrũ. Nam apud græcos scribitur εἴδωλον. Nam εἶδος forma dicitur.

Idolum diminutiuum est.

Idolatra uel idolatres seu idololatra uel idololatrẽ Idologe cultor. Idolatria seu Idololatria simulachroz cultura. Nam λατρεύω a quo latria deducit apud nos colo interpretat. Est. n. cõposita dictio ex idolo & latria cultura. Hiero. cõtra. Io. Nec miz si oẽ quod in macello uændit apostolus emi iubeat & comedi cũ idolatris & adhuc in tẽplis idologe quasi idolothyta uescẽtibus p summa abstinẽtia fuerit cibi tantũ abstinere gentilis.

Idolothytũ pe.p. dici põt imolatũ idolo ut ẽ apẽ apostolũ. Nõne cõscientia eius cũ sit infirma ædificabit ad comedendũ idolothyta.

Idolothysia cũ accẽtu in pe. Imolatõ quæ fit idolis

Idothea nomẽ pprium filiæ Proti arguitq; regis.

Idomeneus Deucalionis filius cretẽsiũ rex q contra Troianos strenue dimicauit & petiliam urbẽ super Salentinũ mõtẽ calabriæ condidit.

Idoneus a. um. quod ẽ ad omnia aptũ tam mala q̃ bona. Terẽ. in An. Adeon nidemur nobis idonei in quibus illudant.

Idas idæ nomen propriũ mariti marpissæ: qui omnium formosissimus fuit.

Idumæa cõ diph. regio syriæ quæ teste Ply. lib. v. a meridie arabiã hẽtia septẽrione phœniciam. In qua ẽ urbs Idume pe.pro. finitima phœniciæ palmis abũdans. Luca. li. iii. Gazaq; & arbusto palmaz diues Idumæ. Iñ fit idumæus a. um. Virg. li. iii. Græ. Primus idumæas referam tibi mantua palmas. Hiero. ad Darda. Idumæos quoq; a meridiana plaga ulx uigintiquinq; ab Hierosolima milibus separatos.

Idus fœmi. gñis & tantũ pluraliter dici põt diuisio Vñ ppris existimant dies q diuidũt mẽsem. Diuidũt. n mẽses præcipue nonas a calẽdis. Iduare siquidẽ etrusca lingua diuidere ẽ. Suut ẽt q dicãt Idus quasi uidus u littera detracta q̃ tunc plena luna uideat. Alii ἀπὸ τοῦ ἴδους hoc ẽ a spẽ deducũt q̃ ea die luna plenissimam spẽm ostẽdat Alii ab ioue quasi iduli quoniam apud thuscos omnibus idibus ioui immolabat a flamine.

Iebus ciuitas metropolis quæ postea Salem tertio hierosolyma & nũc helia dicit. A Iebus dicti sũt Iebusei: de qbus Hier. ad Darda. scribit q̃ a Iu-

dxiſ expelli nequerint ſed remãſerint cũ eis ſ ſcã dalũ exẽplũq; uicinoꝝ: intantũ ut ubi tẽplũ conditũ ẽ: areæ ornæ fuerunt Iebuſei.

Iecur iecoris & iecinoris: q genitiuus ut ſingt Priuidef a nominatiuo iecinus quod non eſt in uſu. Ply. Sex uictimaꝝ iecinora replicata intrinſecus reperta ſunt. Dſ & iecinus eris. ſicut munus eris. Et ſigt hepar. Vnde & fibras iecineruꝫ dicimus. In hoc iræ & inſaniæ cauſam eſſe uoiũt ſicut pauoris in corde: in ſplene læticiæ. Iecut cõnectiſ cordi per uenas quæ ſanguinis alimenta iecinori præſtant. Et hæc eadẽ ab ipſo iecore diſtribuunt ſ uenas uñ colorẽ accipit. Habet enim iecur ſanguinis cõcreti colorẽ & in eo amotis eſt ſedes ut tradunt ſapientes: diuidituꝛq; in qnattuor ſibras.

Iecuſculũ di. paruũ iecur. Ply. Munũ iccuſculis fibræ ad numeꝝ lunæ dierũ ſmẽſe cõgruere dñr.

Ientaculũ cibus q ante prandiũ ſumiſi qui prandioli ſeu prandiculũ & uulgo collario diciſ. Sue. ſ Vite. Epulas trifariam ſemper interdũ quadrifariam diſpertiebat in ientacula & prandia & cœnas comeſſatõeſq;. Mar. Surgite iã uændit pueri ientacula piſtor. Criſtaꝝq; ſonãt undiq; lucis auest

Iento as. aliquid ante prandiũ guſto. Var. in mar. Vt eant ac temp. adminiſtrẽt quod populi ientẽt Afra. Dũ exeo. domũ ientare nulla inuitat.

Ieſſen oppidũ Herouꝫ uocant quo Ioſeph in occurſum patris Iacob in ægyptũ proceſſit.

Ieiuniuꝫ tẽpus: qno a cibis abſtinemus. Ieiuno a cibis abſtineo. Ieiunus q a cibis abſtinet.

Ieiunum pe. pro. Inteſtinũ ſic dictuꝫ qa nunq̃ qd accipit cõtinet: ſed protino ad inferiora tranſmittit. Hoc maiores noſtri hiram & per diminutionẽ hillam dixerunt ut inquit Feſtus & hilluꝫ neutro genere.

Igitur collectiua uel rationalis eõiũctio ẽ. Colligit .n. ſupradita illatione hoc ẽ rõe cõfirmat. Ci. pro Liga: Hẽs igiſ tubero quod accuſatori maxime optandũ cõſtẽtis reũ. Diciſ & illatiua: q præpoſitis aliis informaſ. Poniſ interdũ p denĩ ſiue poſtea. Ter. in Eunn. Quid igiſ faciaꝫ? ſ lau. ſ Am. Si aliter erũt afati neq; dẽt quæ petũt ſeſe igſ ſũma ni: armiſq; oppidũ eoꝝ oppugnaturos.

Ignis a gignẽdo. i. naſcẽdo diciſ: q in eo nihil naſcaſ: & oẽ quod naſciſ cũ amittit & frigeſcit: uel q ſeipſum pariat & paruis ſcintillis creſcat in immẽſum. Sumiſ qñq; p meretrice nel qa amatot utitur. Virg. At mihi ſeſe offert ultro meus ignis amyuthas. Vel quia mererrix auida ẽ ut ignis altẽtoꝝ. Hinc igneus a. um. ut calor igneus.

Ignis ſacer morbus ẽ a Plynio dictus q a Dioſcoride uocaſ Eryſipelas. Sũt & morbi qdam Eryſipelatodes uocati quotiẽs accẽſio interna cũ dolore uehemẽti circũ uiſcera percipiſ. Sed cũ in cerebꝝ ſubit id malũ refrigeranſ & impaleſcũt ora. Eryſipelas & in nulneribus quoq; diciſ cũ ſuper inflãmationẽ rubor ulcus ambit: iſq; cũ dolore proceditur ait Celſus. Idẽ auctor ignem ſacꝝ ab Eryſipelate diuerſuꝫ facit li. v. Gña ignis ſacri duo tedẽs. Altexꝝ in altitudinẽ puſtulis cõtinuis. Altexꝝ in ſummæ cutis exulceratione latum inæquale.

Eryſipelas Galeno pprie is tumor ẽ q ex tenui ſanguine interim & cum bilis parte incenſo ac feruenre conſtitit.

Ignio is iui. itum. inflammo. Hiero. Eloquium domini igniuit eũ. Vnde ignitus pro caudente. Idẽ Vox hominis mulieri ſagitta ignita diaboli. Et Apuleius ignitam eſſe martis ſtellam dixit.

Igneo es. A quo igneſco is. Et ẽ igneſcere ignẽ fieri: quo Plynius utitur non ignire.

Ignefacio ignem accendo: ſiue ignitũ reddo: a quo ignificus ſator diſcordiæ.

Iguipotẽs dictus eſt Vulcanus: q ignis poteſtateꝫ habeat: habet accentum in antepenultima.

Igninomus pe. cot. ignẽ nomens. Lac. Altius, ignuomuru ſolem cœli orbita ducit.

Ignitabulum ignis receptaculum.

Ignarus lapis diciſ ex quo ignis excutitur.

Ignia: quædam uaſorum fictilium nitia quæ coquendo contrahuntur.

Ignauia ab ignauus fit & ẽ contraria fortitudini cũ quod ratio aggredi fortiter ſuadet: id nos formido aggredi diſſuadet: & ab audẽdo retinet. Ci. in Læi. Vt bonitas maliciã tẽperãtia libidinẽ ignauiam fortitudo. Idẽ. Ignauiã puſillũ & abiectuꝫ animũ eſſe oſtẽdit ad Cæliũ ſcribens. Et. n. etiam hoc ꝗenere gloriari ſolitũ eſſe familiareꝫ noſtrum Hortẽſiũ q nunq̃ bello ciuili interfuiſſet hæc noſtra laus erit iliuſtrior q illi tribueba ſ ignauiæ de nobiſ id exiſtimari nõ poſſe arbitror. Nec me iſta terrerent quæ mihi a te ad timoreꝫ fidiſſime atq; amantiſſime pponunſ. Quid aũt ſit fortitudo idẽ li. liii. ad Herẽ. oſtẽdit. Iſta nõ ẽ fortitudo inquit ſꝫ temeritas ppterea q fortitudo cõtẽptio ẽ laboris & periculi cũ ratione utilitatis & cõpenſatiõe cõmodoꝝ. Temeritas ẽ cũ incõſiderata dolorum perpeſſione gladiatoria periculoꝝ ſuſceptio. Sal. de Ignauo & ignauia ſic ſcribit. Cõperũ ego habeo milites uerba nirtutẽ nõ neq; ex ignauo ſtrenuũ: nec fortẽ extimo exercitũ oratione imperatoris fieri. Et paulopoſt. Scitis eqdeꝫ milites ſocordia atq; ignauia lentuli q̃tam ipſi nobiſq; cladeꝫ attulerit. Ex his coiligi poteſt q gnauus ſit is q induſtrius ẽ & ſtrenuus ſine fortis. Cuius cõtrariũ ẽ ignauus: q nõ ẽ induſtrius. i. q negligit aut formidat ſe exercere ſ aliqua arte ppter laborẽ. Vit. Ignauum fucos pecus a præſepibus arcẽto: aut qui formidat periculũ aggredi quod fortis & ſapiens formidare non debet. ut Ci. Hortẽſio dicit tribuꝫ eſſe ignauiæ q nunq̃ bello ciuili interfuiſſe t. Differt tñ q̃tum intelligo inter gnauũ & induſtrium q gnauus proprie is ſit q ad ſubeunda pericula ac labores tolerandos ſapiens & fortis ẽ. Induſtrius q ingenio cũ multũ ualeat ut artifex bonus aliq d ſtruaſ & negociari nõ ociari ſtudet. Ci. pro Pompeio inter gnauos & induſtrios diſtare oſtẽdit dicẽs. Cæteris otdinibus homines gnaui & induſtrii partim in Aſiam negocianſ: quibus abſentibus uos cõſulere debetis: partim eoruꝫ in ea prouincia pecunias magnas collatas hẽnt. Cõ

ponitur q Ignauus ex in & Gnauus siue ex in & nauis n I g mutata. a Nauis. n. & gnauus dicit sed ꝓprie nauus: gnauus uero per assumptionē g. Dicrus nanus celer & strenuus a nauū celeritate.

Ignauit ignauę fecit. Afra. In parte infrion hic implicabitur caput fateor sed sæpe ignauit sortez in spe expectatio.

Ignoro as. pe. pro. nescio & ab ignarus fit q d ab I & gnarus componit hoc ē nescius. Gnarus uero idē est quod scius ac peritus. Col. I præfa. Armorū ac militiæ gnaros. De ignarus Ter. in En. Imprudēs hauę rei ignarusq omniū. Ci. Neq. n. tā ę difficultatis eram ignarus. Vir. ꝓ Imemor posuit. O socii neq ignati sumus añ malorę. Et alibi ꝓ eo quod ē aliter disponēs. Aut q sinā ignarū nostrs deus appulit oris? Ab ignoro fit ignoratō & ignorātia. Sed ignoratio ad actū & rē pertinet quæ penitus nesciri nec sciri potest nisi prodat: ut Ci. li. iii. offi. Quotus. n. q sq repent q impunitate & ignoratione omniū ꝓposita abstinere possit iniuria. Ignorantia uero ad ingenii humani nitiū pertinere pōt q n qs per ignorantiam non satis intelligit q d faciat uel dicat. Aliqn ēt ime humani ingenii uitio esse potest ignorantia: ut si qs nesciat ea quæ ad se nō attinēt. Hic tū hauę rei ignorans erit & ignorantiam hauę rei habere dicetur & per ignorantiam eaę dicet aut faciet interdum ea quæ si sciret nō diceret neq faceret. Quo q dē mō accepisse puto Ciceronē in Læl. cū dixit. Vt in fabulis q aliquandiu per ignorantiam stirpis generis in famulatu fuerunt. Ignorantiā nō ignorationē dixisse reor magis ꝓpter hostes q ignotos erant stirpis illorę q̄ ꝓpter ipm genus stirpis quod ignorabat quasi si homines id rescissent nō illos in famulatu esse permisissent. Hæc anteę differētia fit: quoniā ignoro uarie sumit ut si dicam hoc ignoro: & causa sit q a id nō prodit mihi. Tūc q a huiusmōi causa nō ex me ꝓuenit: sed ex re quæ non prodit mihi: recte ignoratio dicit. Alio mō hoc ignoro & causa sit q a nolo aut nequeo id apprehēdere ēt si ꝓdat mihi. Aut iō hoc ignoro q ad me id nō attinet propterea non id quæro scire: tūc hæc ignorantia dicēda ē nō ignoratio: quoniam ad hoīs personaz: quæ id ignorauit hoc magis pertinet q̄ ad rē quæ scin penitus nō posset. Vñ Do. Imprudens per se: Ignarus per alios. Ita & nos dicimus. Ignorās per se. Ignarus per alios. Et ignorātia p se: ignorano p alios.

Ignorabilis: q nō cognoscit. Plau. Quis hic ē qui oculis obuiam ignorabilis obicitur.

Ignobilis dicitur gnotus. Virg. li. vii. Solus ibi & syluis italis ignobilis æuum Exiget. Aliquando dicitur stultus: ut ignobile uulgus. / dati.

Ignominesi q laude & gꝛia carēt q̄si Iglorii illau/

Ignominia nominis nota. Ci. li. iiii. de re pu. Itaq cū omnis ea iudicatio uerset tantūmodo in note animaduersio illa ignominia dicta ē. Cōponit. n. ex in & nomē g interposita quasi contra nomē. Nam nomē & ignominia contraria sunt q̄us sit & bonū nomē & malū nomē: tū nomē simplici/ ter ꝓ honore ēt sumit: ut Ci. indicare uidet sic scribēs Thermo. Ostēdi graues te susceptæ inimicicias si adolescēs potēs & nobilis ignominia affectus esset. Et hercle sine dubio erit ignominia. Habes. n. neminem gradu superiorem.

Ignosco is. gnoui. tuz. ualde nosco & disco. Auget enim hic in. Var. Vos q in theatrę uoluptatē auribus aucupatuz concurritis: domo adeste: & a me quæ feram ignoscite domū ut seratis a theatro litteras. Aliqn ignoscere ē ueniam dare & excusatā habere. Vbi in priuatiua ēt quasi nō agnosco errorē. Ci. ad Cæsa. iuni. Nā & præteritis ignoscis & cōcedis futura. Lac. li. v. posuit ꝓ nō cognosco & nō intelligo. Tā q d legerint ignouerūt. Gel. li. i. Cōtra patriaz ingt Cicero arma ꝓ amico sumēda nō sunt hæc ꝓfecto nemo ignouit. i. nescisit. Habet hoc uerbū participia ignotus & ignoturus Ci in Cato. Ignotuę alteri q patremi alteri q torē secutus ēēt. Cato. li. v. orig. Quod eoę nemo mihi ignoturus ē. Quidaz tū cōtra regulā a præsenti tpe hoc deriuatū prulerūt ignoscituę. Piso frugi. li. ii. annal. Quocunq ddi quisset ignoscitum affirmabat.

Ignotus incognitus. i. q ignorat. Interdū ponit ꝓ Iscio hoc ē ꝓ eo q ignorat. Quin. Ne qs tū erret ignotus nō ē filii mei noueica sed mī i. ignorās.

Ihesus pe. pro. ē sunt autē tres syllabæ ἕξ τὰ τοῦ Hæbreū nomē ē quod apd nos saluator nostet dicit quod cōuenit regibus & ducibus q saluatē se quētibus se populis darent. Vñ legimus in libris Moysi q Auses Naue filius cū electus esset dux populi cōmutato nomine de Ause Ihesus cognominatus ēt q adductū de terra ægypti populū & de erroribus heremi liberatuz in terram repromissionis induxit.

Ilba uel Ilua insula in mari thusco distans a continēti decē millibus passuū. De qua Plynius refert hoc esse mirę q in aliis regionibus effossis metallis terræ sunt uacuæ: apud Ilbam sublata renascūtur & rursum de eisdem locis effodiunt. De qua Vir. li. x. Insula Iexhaustis chalybē gnosa metallis

Ille cū emphasi dē per eminētiā. Ter. in An. Hic ille ē. Sic dicimus. Archytas ille tarentinus. Aliqn ponit ad maiorē expressionē. Virg. Ille ego qui quondaz gracili modulatus auena Carmē. Aliqn ponit ꝓ is. ut apud apostolū. Nō q se ipsum cōmēdat ille ꝓbatus ē. Aliqn ꝓ aduerbio ioci. Vir. Illi mea tristia fata Degenerēq neoptolemū narrare memēto. i. illic. Aliqn ꝓ ibi. Teren. in Phor. Dū sedemus illi intruenit. Vide ēt in dictōe is.

Ile per simplex I significat id quod I summa parte collatū ē in homine & colum græce dicitur. Vñ colici dolores in crassitudinibus intestinis.

Ilia oꝛ. sumunt ꝓ ea parte quā græci ab inanitate κενεῶνας & q flaccida sit ēt λαγόνας uocant. Celsus li. iiii. Ipsa ilia inter coxas & pubē in imo nētre posita sunt. Lactes sunt graciliora intestina. quæ tria sunt Tenue Ieiunū Piluros. Id quod ieiunū dicit Varro ilam sine Hiram uocauit. Sed hoc de ilibus intestinis intelligit quæ sunt as

teriæ quædam. Ply. li. xi. Inter eas & aluum arteriæ ad pubẽ tendẽtes quæ ilia appellant. Sed exteriora ilia latius patẽt. Nam ea pars quæ maxime respiratione in lateribus concutit: hoc nomine cõprehendit. Persi. Ilia subter cæcum uulnus habes sed lato baltheus auro ptegit. Et ẽ hoc nomẽ tam secũdæ q̃ tertiæ declinationis. Celsus li. iiii. Deinde super rectũ intestiuũ pgressa iliis fœminæ latera sua cõuerrit. Iuue. Vis frater ab ipsis ilibus. Ab iliis ilios⁹ dicit q̃ iliorũ dolore laborat qui a græcis lagononponon qui est alius: q̃ laterum hoc est pleuritus.

Ilia æ. dicta ẽ Romuli & Remi mater.

Ila ab Ina fit quo nomine ut ẽ apud Festũ tenuissima pars rei siue pelliculas significat. Var. scribit hilã ẽ farcimina⁹ gñs ab hilo dicta. i. minima.

Ileos græce ἰλεός morbo gracilioris ꝛeſtini. Vñ Ileosi qui laborant eo morbo.

Ilias regia priami fuit quæ a Troia a nolẽ regionis minoris afiæ cognominata ab Ilo Troi regis filio. Dicta ẽ et Ilios. Ouid. li. xiii. meta. Postq̃ alta cremata e ilios & danaas pauerũt pgama flãmas

Ilias adis: Homeri opus clarissimum. Iliade Troiani dicuntur.

Iliacus a. um. pe. cor. quod ẽ ex Ilio & pprie Iliacus q̃ in ilio natus ẽ. Ilensis q̃ alibi ortus i Ilio negociat. Et Iliacus q̃ ex iliis laborat: qui & ilio sus uocatur.

Ilione nomen proprium filiæ Priami.

Ilioneus nomẽ ppriũ uiri troiani apud Virgiliũ.

Illex gñs cõis qui sine lege uel extra legem uiuit. Plan. in Perſa. Impure inhoneste uiuit illex.

Ilex ilicis per simplex l & gñis fœmi. arboris gñs. Vir. Talis erat spẽs aun frõdentis opacæ Ilice sic leui crepitabat bractea uento.

Ilicens a. nm. quod est materiatum ex ilice. Sta. li. vi. the. Omnq̃ ilicea q̃ trabes metuẽdaq̃ succo.

Ilignus ⁊ siue ilignus a. um. idẽ quod ilicens. Ter. in Adel. Lectulos ilignis pedibus faciundos.

Iliberis cinitas puinciæ narbonẽsis ut Ply. & Pompo. scribũt. Hanc quidam ẽ aiũt quæ nũc Grana⁹ dicit lõge clarissima urbiũ occidẽtis erepta nouiter mauritanis regibus auspiciis regũ hispaniæ.

Illatebro as. pe. cor. q̃si intus abscõdo. Cæcil. Arma plãtaq̃ abiciũt atq̃ inermes illatebrãt sese.

Illætabile quod nõ ẽ lætũ. Vir. li. iii.

Illaudatus dicit: q̃ ne nominari qdẽ dignus ẽ hoc ẽ illaudabilis nec unq̃ nominandus cũ sit omniũ pessimus. Sicut quondã a cõi cõsilio afiæ decretũ fuit uti nomẽ eius q̃ templũ Dianæ Ephesi incẽderat ne qs ullo tẽpore nominaret: ita hoc uerbũ illaudati idoneũ ẽ ad exprimendaz sceleratissimi hominis detestationẽ. Vir. Quis aut euristea dux Aut illaudati nescit busiridis aras. Et ẽ participiũ p nomine ut sit illaudabilis nõ q̃ laudato nõ ita: sed quasi laudari non meruit, ut est li. vii. Aen. Dines inaccessus ubi solis filia lucos p inaccessibiles: non ad quos nullus accessit ⁊ sed ad quos nullus accedere debeat.

Illicin is. pe. cor. attraho & quasi inescor ex in & lacio. Ter. in An. Tũc hic hæres adolescẽtulos imperitos reꝛ eductos libere in fraudẽ illicis. Vnde illectus attractus inuitatus. Ci. li. iiii. tus. Libido ad id quod uidet bouẽ illecta & inflãmata rapiatur. Alias illectum dicitur non lectum. Ouid. Illectumq̃ remittat.

Illecto as. frequẽter illicio. Aug. Quos ad peccata illectant.

Illiciũ ab illiciẽdo dictũ p incitamẽto. Var. li. iii. Sed si transiturꝛ sunt apes apiastro perfricandum q̃ illicium hoc illis.

Illix icis. gñs ois ab illicio idem quod illicium: ut illix animi uenus & illices oculi apud Apuleium q̃ lucitent & attrahant.

Illecebræ pe. cor. dicꝛ sunt blanditiæ ab illiciẽdo ut sunt fruitiæ uoluptates quæ animũ attrahunt ad ea cõplectẽda. Amb. Vitæ dulcis illecebra cõstantẽ quoq̃ mulcet animũ. Aug. li. ii. con. Vita hæc qua uiuimus habet illecebrã pprer quẽdam modũ decoris sui. & cõuenientiam cũ his hominibus infimis pulchris. Hinc illecebrosus a. um. quod blandimẽtis hominẽ allicit. Idẽ ibi. Arbor erat pyrus in uicinia uiueæ nostræ pomis onusta nec forma nec sapore illecebrosis.

Illicet pe. cor. per syncopam dictũ ẽ: quasi ire licet. neluti iam finis rei sit sicut actũ ẽ. Plau. Ilicet. hoc curato famio. Quandoq̃ ẽt ponit p statim. Vir. Ilicet ignis edax summa ad fastigia tecti. Voluit.

Ilico pe. cor. aduerbiũ ẽ & pprie significat in eo loco. Enni. Et qa quo iret uesciebant ilico manserũt. Ter. in Adel. Otiose nũc iam ilico consiste. Do. Ilico mõ locũ nõ tps sigt. Plærũq̃ ponit p statim. Plau. Ilico hic ante hostium eramus.

Illiberaliter apud ueteres dicebat factũ sigs excessisse oẽ gñs maleficii. Ter. in Adel. Factũ a uobis dutiter & immisercorditer ac etiamsi dicendum ẽ magis aperte illiberaliter. /gatur.

Illibatus participiũ sigt nõ tactus q̃nis illibo nõ le

Illudo is. pe. pro. si. sum. impello. Val. max. li. i. Coactis locupẽtibus ex thesauro eius magnam illi pecuniã dare cõ ouustus nefaria præda nauigaret ui subitæ tẽpestatis tota cũ classe uicinus. Idæ littoribus illisus ẽ. i. intus uel ualde fractus.

Illudo is. pe. pro. derideo. Et dicimus illudo tibi illudo te: & illudo in te. i. insulto. Virgi. Aut quæ sopitos ludãt insomnia sensus. Idẽ. Certantq̃ illudere capto. Ter. in An. Adeo uidemur uobis ẽ idonei in qbus sic illudatis. Sigt interdũ per ludũ noceo. Vir. Neu uariæ illudant pestes. Interdũ Vitupero & grauẽ cõtumeliam insero. Lactã. li. vi. Quibus nõ sufficit sexus adeo datus nisi ẽt suum sexũ pfaue ac petulanter ludant.

Illuuies Vide in dictione Alluo.

Illinio is. nalde seu superlinio inungo. Col. lib. vii. Prædictoq̃ medicamẽto defricat & illinit ⁊ sed si ex toto ppter ceruicis tumotẽ iugũ recusat paucis diebus reges ab opere danda ẽ: tũ ceruix aqua frigida defricanda & spuma argentea illinienda est idest iungenda.

Illino is. pe. cor. illeui. illitũ. quartæ cõiugationis

figẽt intus sine uehementer ungo inspergo mãculo Vnde fit illitus a.nz.pe.cot. Vir. Illita tela dolis nec martẽ cominus usq; Ausa pati uterus. Liui. li. ii. Ira in uadis hæsitantes frumẽti aceruos fecisse illitos limo ferunt.

Illuceo es. pe. pro. & Illucesco. Vide infra in dictione Luceo es.

Illustris clarus nobilis: notitiæ. n. nõ meriti nomẽ ẽ. Vñ illustres uiri & illustres meretrices. Col. li. i. Balnearia occidẽti æstiuo aduertanme ut sint postea & usq; In uesperum illustria ideſt clara.

Illustro as. illumino: cognitum reddo: seu phamam reddo. Cicero in prologo libri tusculanarum. Hoc mihi latinis literis illustrandum putaui. Idem Lentulo. Illustrabit mihi credo tuam amplitudinem hominum iuuenta. Columella Libro primo. Vinctis q̃ salubernimũ subterranẽũ ergastulũ plurimis & is anguilis illustratum fenestris.

Ilissus nomẽ amnis in attica regione musis dicati quas ilissidas uocant. Fapl. Diris & furiis cõsecrauit anfractu ripæ incuruus ilissos sæuus bonos fluuio stygias lustrare seueris Eumenides perhibetur aquis.

Illyrium siue Illyris Illyriaue regio Epiri contermina: propinqua Italiæ ab Illyrio ut Apianus inquit Polyphemi filio: siue ut Eustathio placet Cadmi filio denominata. Huius fines sunt latissimi. Huc Italiam: illinc Germaniam: unda Macedoniã thraciã & Epiri habẽt. Hinc Hadriaticũ q̃ sinum colphus sinus Venetiæ appellat. In Danubiũ flumen. Proper. An tibi sum gelida uisor illyrica. In ea sunt ciuitates Iadera Epidaurus nunc Ragusium Salonia & aliæ multæ. Hinc illyricus a.um. Hora. li. car. Illyricis comes obuius undis.

Imago ppie dicit cuius generatio ẽ per imitationẽ. Vñ filius dicit imago patris q̃a ẽ illi per omnia æqualis similis & ab illo quæ tria requirunt ad perfectam imaginis rationẽ. Pontẽ tũ q̃q; p quacũq; similitudine. Vir. O mihi sola mei super altianactis imago. Et. n. similitudo dicit q̃si imitatio. Nam ut inquit Varro ab imitatione dedu cit: & per aliusionez ad aliud dicit. Ecce imago uocis. Hor. li. i. car. Iocosa nomẽ imago. Aliquãdo ponitur p̃ pagina: q̃ uelum imago sit eius rei quam claudit. Vir. li. vii. Curaz seruans sub imagine falcẽ. Rhetores imaginẽ uocãt quandã orationis figuram cum res nõ gesta indicatur: sed ut gesta sit ostendit: ut est illud. Ipse inflammatus furere ac furore in forum uenit: ardebant oculi: toto ex ore crudelitas emicabat.

Imagincula diminutiuum parua imago.

Imaginosus imaginosa imaginosum. In quo sunt plures imagines. Vnde speculum imaginosum a Catullo dicitur ab imaginibꝰ quæ in speculo numerosæ uisuntur.

Imaginarius imaginaria imaginarium. quod distinguitur a uero & soluz in imaginatione fit non in re. Hieronymus de diuersis leprarum generibus. Alius imaginarium legis opus quasi sub ueritatis colore depinxit: Alius corpus ipsius ueritatis declarauit.

Imaginarii dicti sunt: qui ferebant signa militaria: in quibus imperatorum imagines erant.

Imagino imaginas imagines facio: seu repræsento Gelius libro quintodecimo. Vt speculum in loco certo positum nihil imaginet aliorsum translatum facit imagines.

Imaginor significat rei alicuius quæ facta sit uel fieri possit etiam quæ fieri non possit similitudinẽ mente concipio. Augustinus libro quarto confe. Et imaginabar formas corporeas. Hinc imaginatio pro huiusmodi conceptu. Imaginabile quod mente concipi potest.

Imbellis & hoc imbelle quod nihil bellicum sonat Horatius libro carminum. Imbelli carmine diuides. Propriẽ imbelle capitur pro timido ignauo infirmo quasi bello minime apto. Ouidius libro Heroidũ. Tres sumus imbelles numero sine uiribus uxor Laertesq; senex telemachusq; puer.

Imbellia imbellæ quasi inertia nõ habens belli scientiam. Macrobius libro tertio saturnaliũ. Tẽc pernus eludens ignauiam: imbelliamq; militum eius pretiose armatorum. Plane inquit satis esse credo Romanis hæc etsi uaarissimi sint.

Imbecillis & hoc imbecille: & imbecillus imbecille imbecillum. Ex in & bacillum quasi baculo indigens: ponitur pro debili: unde imbecillitas.

Imber generis masculini in ablatiuo imbre uel imbri. Virgilius. Et uentis pulsatus & imbri. Est autem imber: ut Apuleius libro de mũdo inquit agmen aquarum largius ex cõcretia effusum nubibus. Nimbus uero repentinior & uehementior pluuia. Et q̃to est improuisior: tanto est præcipitatior & breuiore astringitur casu. Et non solum cœlestium agmen aquarum sed etiam omnez humorem aqueum significat. Virgilius. Accipiunt inimicum imbrem. Lucretius. Ex igni terraq; animæ nascuntur & imbri. Sunt tamen qui hoc nomen cum h & y phylo scribant. Alii cum h & i latino: ut supra in dictione hyems. Sed eius composita per i scribi debere facile demonstrant: ut September october & cætera. Sed ut puto græce nescierunt. ὄμβρος. n. ab illis dicit: nos uero græce imbrem latine. In rus uel in er cõuertunt: ut alexander alexandrus. Leander & leandrus. Non ergo est meta thelis tamen Vmbria dicitur.

Imbrifer penultima correpta: qui imbres ideſt aquas fert. Vnde Nilus a poetis imbrifer dicitur.

Imbrex imbricis penultima correpta canale curuum atq; obcortum quod in tecto ponitur: per id defluat aqua. Dictus q̃ imbez recipiat. Ponitur tamen quandoq; pro toto tecto. Plautus. Fregisti imbrices meas dum te dignam sectaris simiam. Quidam dicunt imbrices esse quadras fornaces cocules ex aeratro creraceoq; confectas: ad tectũ scandulare seriatim tegendum munimentoq; accommodo imbribus arcendis: a quibus amoliendis imbrices dici uidentur.

Imbricum idem quod imbrex. Martialis. Cuz sint

crura tibi ſimilent q̃ cornua lunæ Imbricio poſ-
ras ſexte leuare pedes.

Imbricoſus imbricola imbricoſum ſcabet ad mõm
imbricis.

Imbrico.pe.cor.1modum imbricis facio. & quaſi
imbricibus tego. Ply. Superne tãtũ imbricatis fle-
xibiliũ uertebris. Sidonius. Tegulis imbricaren-
Imbricatus Vict.li.ii.uidet intelligere mors uin-
culis denticulatis pectinatim deuinctũ. Incerta ue-
ro cæmẽta alia ſuper alia ſedẽtia inter ſe imbrica-
ta: nõ ſpecioſam ſed firmiorẽ q̃ ræticulata pſtant
ſtructuram.

Imberbis & hoc imberbe: & Imberbus.a.um. q̃
nõ eſt barbatũ. Vnde Imberbes iuuenes dixit. Ci-
cero p domo ſua. Quæ maior calumnia eſt q̃ in-
uenire imberbem iuuenem?

Imbibo.is.penul.correp.inſumo 1 intus concipio.
Cicero in uer. Niſi de uobis malam opinionem
imbibiſſet.

Imbuo.is.bui.utum inficio ſeu immergo. Col.lib.
x. Quibus liquoribus mundam lanam imbuere
oportebit ut inſiſtentes apes q̃ſi per ſyphonẽ ſuc
cum euocẽt. Pet tranſlationẽ Imbuere ſumit pro
initiare inſtituere' etudire. Et plærũq; ablrõ poſt
accuſatiũ conſtruitur ſiue quid tinguatur aut in
ficiatur ſiue quoquo modo inſpergat. Vnde Im
butum lris imbutõ bonis moribus dicimus pdi
tũ & ornatũ ac perfuſum. Imbutus uitiis. Hoc é
inquinatus. Sal. Auaricia pecuniæ ſtudius habet
quã nemo ſapiẽs cõcupiuit eaq; quaſi malis uene-
nis imbuta corpus animq; uirilẽ effeminat. Ci.
lib.i.offi. Plærũq; aũt penitus pceptis imbuti ad
eoꝝ conſuetudinem moreſq; deducimur. Aug. li.
i. con. Quid autem erat cauſæ cur græcas litteras
oderam quibus puerulus imbuebar ne nunc qui-
dẽ mihi ſatis exploratum eſt. Gel. Fatinam ferme
to imbutam. i. conditam. Aliquando ſine ablõ.
Cato de re ruſti. Dolia oleariã noua ſic imbuito
amurca impleto. i. inficito uel illinito. Vir. Sæpe
tener noſtris ab ouilibus imbuet agnus. i. iſpargẽt.

Immanis & hoc immane. pe. p. ſignificat crudele
ac minime bonum. Et immania ſaxa aſpera ſiue
horrẽda dicuntur. A quo Immanitas ſæuitia. Ci.
li. offi. i. Quo de reſtabilior illoꝝ immanitas qui
lacerauerunt omni ſcelere patriã. Aliquando im
manis ponitur pro ingenti. Virg. lib. vi. Poſuitq;
immania templa. Ambr. li. i. offi. Aduerſus Go-
liam immanem mole corporis uiꝝ ſingulari cer-
tamine dimicaturus arma q̃bus onerare' reſpuit.

Immineo.es.pe.cor. ſignificat inſto. Ouid. Immi
net exitio uir coniugis illa mariti.

Imitor pe.cor. per ſimplex.m. ſignificat alioꝝ exẽ
pla ſequor ſed ad mores tãtũ dicta factaq; pinet
Sequor & ad corpo & ad mores ſpectat. Neq; n.
recte dixeris. Tu pcedis: ego te imitor. Dicimus
tamen tu non ſequeris pcepta patris.

Immitto.is.intro mitto. ut immiſit in os meum cã
ticum nouum. Aliquando Immittere eſt ad pro-
lixitatem dimittere. Virg: Reſpicio dira illuuies:
immiſſaq; barba. Aliq̃ cõtramittet. Lact. li. iiii.
Hoc futurum eſſe dixerunt ut poſt breue tempus
imitteret deus regem qui expugnaret iudæos.
Saluſtius. Alii Tarquiniũ a Cicerone immiſſum
aiebant ne craſſus ſuſcepto malorum patrocinio
temp. turbaret.

Immolo.immolas. penultima correpta ſacrifico &
quaſi molam ſpargo. ex in & mola. Feſtus. Im-
molare eſt mola. i. farre molito & ſale hoſtiam fu
ſam ſacrificare. Virgilius libro duodecimo. Pal-
las te hoc uulnere pallas imolat & pœnam ſcele
rato ex ſanguine ſumit.

Immola penultima correpta urbs in Aemilia. quæ
olim fuit cornelii dicebat.

Imus.ima.imum. per ſimplex. m. ſignificat infi-
mum. Sed quoniam in multis ut in pectore quæ i
ima ſunt etiam intima dicuntur. Imum plærũq;
pro intimo poni conſueuit.

Immo per duplex.mm. apud ueteres ſignificabat,
quaſi ex intimo: nunc uero ſignificat quin po-
tius. Varro. Non humanitas: immo ſæuitia eſt
lædere innocentem. Iungitur interdum. quin cum
immo. ut eſt apud euang. Quin Imo beati q̃ au-
diunt uerbum dei.

Immunis. penultima pducta qui eſt liber ab one-
re publico qui nullo fingitur officio qui uel ætа-
te uel alio priuilegio præſtare munia nõ tenetur.
Vnde Immunitas exemptio & uacatio muneru
& onerum. Virgilius libro quarto Geor. Immu-
niſq; ſedens aliena ad pabula ſuccus. i. piger uino
ſus & ſine officio.

Immunitus. non munitus q̃uis Immunio non le-
gatur. Hiero. in Gen. Immunita terræ huius con
ſiderare ueniſtis.

Impago.impagis. & Impaginis. ſignificat id genus
marginis ac regulæ quo tympanum. i. quadra-
tum uel alterius figuræ ſpatium inualuis aliqua
opere inteſtino per ambitum includitur ut fere
ſint quæ uulgo quoq; ſuppages appellantur. Sũt
etiam qui dicant impages uocari quæ a fabris in
tabulis figuntur. quo firmius cohæreant. a pagen
do id eſt figendo. Vndæ agricolæ pagere plantas
dicuntur.

Impancro. impancras 1 Innado a græco quaſi
πάγκρεας hoc eſt omnem carnem conſumo.

Impeccabilis. qui non peccat. Gellius. Is erit plæ-
rumq; impeccabilis: uitamq; uiuet tranquilliſ-
ſimam.

Impeditus. penultima producta proprie dicitur qui
ita pedes ligatos habet: ut progredi nequeat. Im
pedire enim implicare eſt & inuoluere. Virgilius
libro quinto. Haud aliter euectum nati uenatibus
curſu impediunt. Tranſfertur tamen ad negocia.
Terentius. Viden me tuis conſiliis impeditum
eſſe. Quandoq; Impedire eſt pedamentis ſuma-
re. Col. li. v. Poſita uinea cũ mẽſem triceſimũ ex-
ceſſit. nechemẽtionibus ſtatum ibo ſtati ipedicda é.
Eſt & Impedire ſordidare & ad probrum ducere.
Plaut. in Amp. Immo age hunc rhebani ciues q̃
domi uxorem meam in pudicicia impediunt.

Impedimentum. dicitur quo quis impeditur ut nõ

preficiat quod cupit. Cicero Cum primum impedimenta naturæ diligentia industriaq; superant. Et in exercitu impedimenta dicuntur res quæ cõ ducũtur in expeditione necessariæ. Et non solum sarcinæ sed etiam iumenta impedimenta dicuntur ut docet Frontinus in libro strategematicon scribens fuisse interfecta a Persico impedimenta in magna aquarum & pabuli inopia. Curtius. Magno consilio iactum am sarcinarum impedimẽtorumq; contempsit.

Impedo.as.pe.c.iutus seu pbe pede aliquo firmo. Col.li.vii. Postea uinea.i.tertio auctũno uehemẽtioribus staminibus stati ipedida ẽ.

Impẽdo.is.di.sum.acuũ significat trẽ aliquã expẽdo. Vnde Impẽsa & Impẽdiũ. Et per translationẽ Impẽdere operam. Ipẽdere labore dicimus q̃si expouere & in totũ expẽdere. Dicimusq; Ipendo huic rei & in hanc rẽ. Itẽ Ipẽdere ẽ cõmittere ipo nec ad aliqd faciẽdũ Sal. Post ubi eoꝝ famã atq; pudorẽ attriuerat maiora alia Ipẽdebat. i. Ipẽbat Lact.li.vi. Dedignãdã ẽ deos q̃ pplari iniuriate ductis uel magnis urbibus saffectatas opes exhibẽdis muneribus impẽdũr.

Impẽsa.dicuntur beneficia. Mar. Impẽsis uitã principis auimueres. Impẽsa.æ.ponit.p expẽsa.

Impẽdiũ.dr Impensa ab impẽdẽdo ære. Hiero. ad Occa. Multis medicaminũ impẽdiis uulnus sanare cupiebat. Et impẽdiũ ut inqt Var. dr pecunia q̃ in fœnore sorti accedit. hoc ẽ usura ipsa: q̃ inter se iũgat unũq; fiat q̃si cõpẽdiũ. Ci. ad Atti cũ. Fœnus inqt & impẽdiũ.

Impẽdio aduerbiũ significat ualde uel magis. Ter. in Eu. Quare cõsimilẽ luserat iam ille ludũ impẽdio magis alius gaudebat mihi. Do. Impẽdio.i. magis. Hiero. Tranquilno. Sctũs frater Tacianus impẽdio te resalutat.

Impẽse.ualde uel minus. Plau. i Epi. Est ipẽse ipsorum. Ter. i adel. Sed si id unius q̃ nos ppter adolescẽtiam minus uideris. magis ipse cupiris: cõsilitis paꝛ. Inde Impensius p multo magis. Col. Sed cuiusq; disciplinæ prudẽtẽ delectant ipẽsius ea quæ ppriis generibus distinguũt q̃ quæ passiꝛ uelut abiecta & quodã acerno cõsula sunt.

Impẽsibilis.i.dẽ qd ĩcõsiderabilis. Gel. Otiumq; rectũ si dẽ ueritatẽq; missis cõsultisq; signis uere atq; falsi ita ipẽsibilẽ uideri aũt ut q̃qs hõ est.

Impẽdeo.es.di.sum neutrũ ẽ & significat ipendere. supra caput aliq d ueluti casurũ pẽderet qd̃ unusquisq; dr spẽculare. ut Gladius supra dionysii cõmune caput imminẽs Ipẽdebat. Lact.li.vii. Sæuiet ferrum ignis fames morbus & super ora metus super impẽdẽs. Dicimus quoq; Impẽdẽt te mala. Ter. in Phor. Subito tanta te ipẽdẽt mala. i. pendẽt in te hoc ẽ extant cõtra te. Ci. Plancio. Agiq; pclare si nosmet ipsos regere possumus ut ea q̃ parti iaꝛ adsunt: ptiꝛ Ipẽdẽt moderate feramus. i. ppe uel parata sunt.

Impero.as.pe.cor.ex.in.& paro. significat Inbeo. Nam in trẽtiã ẽ. q̃si ptatiꝛ uel prius paro. Quit. Naꝛ quis ifestũ latronibꝰ mare iussus traui neq; dissimulauerim magnas fuisse causas pr̃i cur hoc mihi iperaret. Vnde Imperatũ. iussuꝝ. Idẽ. Mihi q̃ semel imperata nõ feci.

Imperito.as.pe.cor. frequẽtatiuũ ẽ. Imperitabũdus idem q̃d impetitans.

Imperator appellari a senatu solitus ẽ ut Ci. i phil. indicat q̃ mille aut duo millia externoꝝ hostium occidisset. Sed Zonaras historicus græcus admirandus imperatoreꝝ appellat αὐτοκράτορα αὐτὸς καὶ κρατῆσαι μάλιστα δὲ ὁ κρατήσας συμπάντων ἐλέλυται καὶ κρατίστους ναῦς ἔστησεν. Apianus nero scribit nomẽ imperatoris uendicari solere ab his ptoribus q̃ in maximis belli operibus nauati sunt cũ laude: nãc antẽ inqt sub quo decẽ millia in bello cecidissent hac appellatione dignos hẽri audio. Ptæterea ductores exercitũ & pfecti copiarũ militariũ imperatores uocant̃ apud historicos. Itẽ q̃ pulcias admirabant imperatores dicebant̃ q̃uis postea in tyrannidẽ uersus sit hic magistratq; & Iperatoris mirũ simũ nomẽ in cuꝝ translatũ sit q̃ romani imperi gubernacula tenet.

Imperiũ significat iussum. Virg. Imperio lxti paret Aliqñ dr dñũ regnũ ut apud eũdẽ. Imperiũ occano famaꝝ qui terminet astris. Aliqñ ptãs. Vlp. Merũ ẽ imperiũ habere gladii ptãtẽ ad aladuentẽ dñ i facinorosos hostes q̃d ẽt ptãs appellat.

Imperiosus q̃ imperiũ hẽt. Itẽ q̃ nimis seuere imperat: q̃si osẽtator imperii: q̃lis Torquatus apud Liui. q̃ filiũ licet uictorẽ q̃a cõtra imperiũ suũ pugnauerat secum percussit. Hic aduerbiũ imperiosẽ q̃d ẽ seuere & cũ ostẽtatione imperii.

Impello.is. instanter persuadeo induco cõmouco. Sal. Afr haud facile eos ad tantũ negociũ impelli posse. Ter. in eu. Me impulsore hoc nõ facit. Idẽ Dũ in dubio ẽ alius paulo momento huc uel illuc impellit. Itez Ipellere est Virgere. Virg. Ferte cui flammas date tela; impellite remos. Hinc Impulsor q̃d fere i mala re usurpat. sicut Adiutor in bona. Impulso.as. frequẽtatiuũ: & Impulsus.us. p impetu.

Impeto.is.pe.cor. Innado. Apul. Iurgiis me oppido impetens.

Impes.etis. & Impetus.us. Idẽ significant. Lucr. li. i. Quilibet in partẽ tradũt res ante tuũq; Impetibus crebris. Stat. li. vii. the. Transiliũt cãpos assiq; impete uasto.

Impetigo.pe.p. fœdatio cutis serpẽs cum pruritu. quaꝝ alii scabiẽ siccã asperã & pminẽtẽ intelligũt alii morbũ similẽ scabiei squamosuꝝ corpusq; deformantẽ. ab impetu nomẽ deductũ. Serenus si uero uitiũ ẽ q̃d ducit ab impete nomẽ hoc matutina poteris cohibere salina. Et apud Columellã libro quinto scribit̃ q̃ impetigines & scabies acto & alumine defricant̃ in eqs. Alii putant eẽ uoluticam. Vez huiusmodi fœdationis cutis & impetiginis. Celsus scribit esse q̃ttuor gña. Plyꝝ Vitis albæ uiridis tusæ succo & thure impetigines tollunt̃. Dicebat̃ & Impetix ut ait Festus. Et peri-

go q ulcina petat se se late sūma cute diffundēs.
Impetro.as.pe.cor.ex I & patro.significat obtineo & q̄si Id q̄d cupio facio. Vñ & perpetro.perficio Ter.in Ecy. Videdū est ne minus ꝓpter ira3 hāc impetrē q̄d possimi aut ne faciā plus q̄d post me nus me feciſſe satius sit.
Impiger.pe.cor.nō piger led ſtrenuus & diligens. Tibul. Impiger æneа uolitātis frater amoris. Ci. Quis est tam impiger in scribēdo q̄ ego?
Impſonale uerbū dr q̄d nō hēt personas. cuiꝰ duæ sunt spēs. Na3 q̄dam sunt ſpersonalia uocis acti uæ: q̄da3 passiuæ. Impersonaliū actiuæ uocis q̄n que gña cē dīr q̄ in.t.finiunt. & a tertia persona q̄norūdā neutroꝝ formanſiut a placco sit placet impersonale. Primæ ſpēi sunt Benefit maleſiti ſa tisſit q̄ semper sunt impersonalia & aute exigunt ablatiuū cū ꝓpositione. & post dariuū ut adeo bñ fit bonis. Secūdæ ſpēi sunt interest & refert quæ ante grūm & post infinitū habēt exceptis mei tui ſui nſi & ueſtri. loco qnoꝝ dicimus mea tua ſua nſa & uſa. & Cuius. a. um. in quo tā ablō q̄ gīō nti possumus: ut cuius uel cuia interest oratc. Ter tiæ ſpēi sunt libet placet liquet patet accidit eue nit cōtingit ſuppetit cōstat restat & uacati q̄ hēnt ante dtūm: & post infinitum: ut mihi libet mori. Et licet q̄dā ex his personalia ſiut tamē raro sūt ēn uſu niſiriti tertiis personis. Nō. n. dicimus Ac cido tibi & tu accidis mihi ſed hoc accidit cōun git euenit tibi. Quartæ ſpēi sunt. Decet dedecet iuuat delectat oportet: q̄ habēt aū actūm: & post infinitū: ut religioſum decet calle uiuere. Quīæ ſpēi ſt. Pœnitet tꝰdet miſeret piget pudet & tem per sunt Impersonalia apud iuniores. & anteno ſunt actūm & post gtūm uel infinitū: ut me tæ det peccatoꝝ uel peccaſſe. Præter miſeret q̄d uſc post ſe gtūm tantū. Impersonale paſſiuæ uocis, formaſa tertia persona rūcta ur. ut legit legīr. Et tam ab actiuis oibus q̄ a neutris acqſitiuis trāſi tiuis & abſolutis formaſinec aliquē caſum exigit ante: nt Itur ſtatur. Nam ꝓprū Impersonalis eſt nullaꝝ certā persouaꝝ ſignificare. Nec ullū caſuꝝ habet post niſi q̄d a neutris acqſitiuis & abſolu tis deſcēdūt ut Itur in antiquam ſylnam.
Impingo.ia.egi.ſpactū. ex in & pango ſignificat impello & illido. Ci. lib. iii. tuſ. Quid huic calix mulſi in pingēdus ē ut plotare deſinat. Impingē dus dixit q̄ſi illidēdus & nolēti ingerēdus. Deno tat. n. uim aliquā iut apud Hiero. Impegi nouiſſi me in danielē. Et apud Virg. Exanimata ſequēs impingeret agmina muris. Et in Eſaia. Impegi mus meridie q̄ſi I tenebris. Aliqñ cōponīr. ex in. & pingo. Plau. in cap. p Impono nſurpauit. Iu bete huic craſſas cōpedes ſpigier. Aliqñ ponīr p Dēigno. Hiero. ad Euſto. Ad oēm actū ad oēm inceſſum manus impingat crucē. Aliqñ p Inſcri bo. Ter. I phor. Si tu illaꝝ attigeris ſecus q̄ dignū eſt liberā dicam tibi impingaꝝ iaꝝ grandē dixi de nipho. Lact. li. vi. p trāſiguro poſuit. His uero q ſapiētiaꝝ q̄runt phiaꝝ I oculos impīgit uti ſpē lu eas exerceat neqs cōphēdat ac tenēat ueritatē.
Impinguo.as.pinguē facio. Vñ Ipinguatus legīr.
Impleo.es.cōſtruīr cū ablō uel gtō. Virg. Imple uitq̄ mero paterā. Idē. Implenſ neteniſq̄ bacchi pīguiſq̄ ferinæ. Quādoq̄ addiſ ꝓpoſitio dicimꝰ Impleui nauē de oī gñe frumēti. Lact. li. iiii. Et I ſuper duodecim cophini de reſiduis fragmīnibus impleti. Huius cōpoſitū ē Adimpleo.
Implexus inuolutus inexus. Ambr. Regrat. Id ue rū ſit nō fabula p ueris dicere: nō obſcuris uera I uoluere: nē ſuperfluis uel implexis atq̄ ambiguis occupare alium.
Imploro.as.pe.p.auxiliū poſco. Et ꝓprie dr cū qs in malis poſitus ē. & cū miſeratione auxiliari po
Implano.as.pe.p.decipio. Cypriaꝰ. Si ſtulat. qs inqr putat ſe aliq̄d eſſe cū nō ſit ſeipſum im planat. Hinc Implanator p ſeductore.
Impluo. Vide in dictione Pluo.
Impluniū. Inqr Var. locus in medio domus relictꝰ ut recipiat lucē deorſuꝝ quo impluere ſolet. Aſco. Impluuium locus ſub cælo in mediis ædibus ubi pluuia accipīr. Feſtus. Impluuiū quo aqnā Ipluit collecta de tecto. Ter. in Phor. Mōſtra cuenerūt mihi introiit in ædes alter alienus canis anguis per impluuiū decidit de tegulis.
Impluuiam ueſtis erat qna ſacerdotes per imbrem utebanr. Pluuiale nūc uulgo appellar. Var. Salū quoq̄ ſereno tēpore impluuia amictū fuiſſe crimi nabant.
Impluuiatus color pullus q̄ſi fumato ſtillicidio im plutus. Implutus uero pluuia madefactus dr.
Implico.as.pe.cor. Vide in dictione Plico.
Impolitia.æ.q̄ſi incuria. Gel. li. iiii. Si qs equeſtrē equū hēret graciléū aut pāx nitidū: uſus impo litiæ notabatur.
Impos. Vide in dictione Compos.
Impono.pe.p. ſupra pono. Virg. Molēq̄ & mon tes Iſup altos Iposuit. Et li. iii. Vidit turriemis cū dona Iponeret ars. Interdū Imponere ē dare. Idē li. vii. Finēq̄ Iponere curis. Interdū Imūgere ut Impono tibi hoc onus. Et his modis cōſtruīr cū actō. Cū dtō uero ſignificat decipere. Quintil. Feſellit me ingenitus honeſtis cauſis glorīæ amor ſpes tibi perpetuæ laudis impoſuit. Hiero. in gñ. Quare inqr Iposuiſti mihi? Cū aūt dicimus impo no manū. ſignificat perficio. Do. Imponīr ma nus rebus cū perficiīr id q̄d cæperit reliq̄r cū I perfecte dimittīr. Virg. Imponit regina manum. Et alibi. Atq̄ opere in medio deſeſſa reliquit.
Impoſtores dūr q alios uerbis pollicētubꝰ decipiūt uel q ſupponēdo malas merces hoſtes fallūt. Et q ita decipiūt: Ipoſturā facre dūr. Aug. in ps. Iter ptanōe. Nō pōt ars ſine Ipoſtura ē nō pōt nego cīū ſine fraude. Vlp. Digeſtis de crimīe ſtelliona tus. Si qs Ipoſturā fecerit aut colluſionē in necē alterius. ſtellionatus pōt appellari.
Imporco.as.porcas I agro facio. Col. li. xi. Et ſimi liter cū ſemē crudo ſolo ingeſſerimus inarabimꝰ: imporcatūq̄ occabimus. Imporcator q porcas fa cit. Eſt aūt porca quātū ad hoc ſterra eminēs in ter duos ſulcos.

Importunus.a.um.pe.p.qđ caret portu.i.quiete ubi nullus portus ẽ. Virg.li.xi. Bellũ importunũ ciues cũ gẽta deoꝝ inuictiſq; uiris gerimus. Hinc importunitas q̃ ut Do.ingt neq; loci neq; tẽporis habet cõmoditatẽ.

Impotẽs.pe.cor.q ab appetitibꝰ nſcit. Ci. Lepido. Sin iſta pax pdita hoſtiꝝ poſſeſſiõẽ potẽtiſſimi dominatus reſtituta ẽ.i.ſuperbiſſimi & ſcõtinẽtiſ

Impotẽtia.plæriſq; ſbecillitatẽ ſignificat ſimi. Interdũ ualidã ſmoderatãq; potẽtiã. Ci.li.v.tuſ. Qui nihil metuãt:nihil agãt:nil cõcupiſcãt:nulla impotẽtia afferant. Nam in qñq; anget. Vñ tyrãnus impotẽtiſſimus dr a Quintil.decẽ uiri quoꝝ principatus erat ſmoderatus. A Liuio impotẽtes dñi nũcupant. Et a Sene.ſpotẽtia fortunæ aſcribitur. Sue.ſcribit Cæſarẽ edeſſe ſolitũ uoces ſpotẽtiæ Siſenna. Lætitia nimia atq; ſpotẽtia ai cõmotus

Imprecor.pe.cor.& in bonũ & in malũ accipi ſolet De quo ſ dictione Precor.

Imprimo.is.pe.cor.pmẽdo imitto:intus calco ob ſigno. Vñ Impreſſæ Ifæ obſignatæ dñr. Ci.lib.i. tuſ. An ſprimi q̃ſi.cæraꝝ putamus alum.

Improbus.pa.cor.Indignus. Vñ Improbitas. Ci. ad Cæſa.li.i. Debes odiſſe improbitatẽ eius q̃ impudẽtiſſimũ nomẽ delegerit. Interdũ dr petulans pertinax. Virg. Et plena cornix pluuias uocat improba uocẽ. Interdũ Turpis. Plau. Improbiorem nõ uidi faciẽ mulieris. Interdũ laſciuus:preruus aſtutus. Pacu. Nemo hoc puero improbior q̃cõq; uultſuadet.

Improlus.& improlis.pe.p.q nondum in ciuitate aſcriptus eſt.

Impropero.as.pe.cor. Vide in dictiona Propero. Improperiũ criminis exprobratio.

Imprudẽs.nõ prudẽs. Aliqñ ẽtuaide prudẽſ. Virg. Nocuit nũq̃ imprudentibus imber.

Impudicus.pe.p.q nõ eſt pudicus.i. caſtus a quo Impudicicia. Ponitur quandoq; ẽt pro temerario & p eo q nullo pudore ducit.

Impudẽs.pe.cor.q nullo pudore ducit. Impudẽter temerepetulanter inuerecunde.

Impudoratus qui eſt ſine pudore. Hiero.ad Euſto. Facies meretricis facta eſt tibi.impudorata es tu.

Impune.pe.p.aduerbiũ eſt & ſignificat ſine pœna uel ſina damno. Aug.li.v.con. Impune ſe facere arbitrat cũ ipſa faciẽdi excitate puniant. Virg.li.ii.ge. Et ſæpe alterius ramo impuna uidamus uectere in alterius nouatãq; inſita mala ferre pyruꝝ. Aliqñ refert ad oiꝝ effectũ & ſignificat ſina ui.& effectu:hoc eſt fruſtra. Apuleg. Impune capitolium aſcendi cum nemo eſſet. Terentius in Ecy. Impune iſtud optare tibi licet? Hora. Ob thurem patulas impune legẽtibus aures.

Impunitas.quaſi nõ punitio. Sal. Si qs idicaſſet de cõiuratione quæ contra rẽp.facta erat pmium decreuere:ſeruo libertatẽ:& libero impunitatẽ eiꝰ rei:& ſeſtertioꝝ ducẽta millia.

Imputo.as.pe.cor. Vide in dictiona Puto.

Imputatus.a.um.qđ nõ eſt putatũ hoc ẽ amputatum. q̃uis imputo in hac ſignificatione nõ legaſ. Ply.lib.xiiii. Eadẽ lege ex imputata uite libarii uina dũs nefas ſtatuit rõe ex cogitata ut putaſ cogerentur.

Impurus pe.p.gñaliter p improbo poni ſolet. Ter. in adel. O holeꝝ impurũ. Et impurus qui aliquo uitio notatus ẽ. Ci.li.iiii. de repub. Sed inuentuti nſæ minſe audiẽdus. qppe ſi ita ſenſit ut loqmr eſt hõ impurus. Itẽ dr ſordidus cõtaminatus. Idẽ Quã multis illũ ingenuis:q̃ multis mñibus familias in illa rætra atq; impura legatione uim attuliſſe exiſtimatis.

In ppoſitio eſt quæ & ſeperari & cõponi ſolet. Seperata tam actõ q̃ ablõ deſeruit. Sed cũ actõ iungit ſignificat pro uel erga ut bñſentio in rẽp. Ci. Lentulo. Nam hoc ſenatuſcõſulto in meã infamiã facto. Virg. Accipit in teucros animum mentẽq; benignaꝝ. Q̃ ñq aduerſus nel cõtra:ut in paricid ꝫ dico:& in tyrãnũ pugno. Ply. Cũ mihi ſermo in adulterũ eſſet. Virg. Quid meus æneas in te committere tantum? qd troes potuere? Q̃ ñq intra. ut In nauẽ ingreſſus es.& in domũ pticiſcor. Q̃ ñq Ad. Virgil. Impulit in latus. Q̃ ñq ſicut ſicuti. Aug. docet: ut ſedet in amicum.i.ſicut amicus. Quandoq; uſq; ad. Liui. Bellũ in triceſimũ diem indixerant.i.uſq; ad triginta dies. Denotat q̃ñq q̃litatẽ ordinatiũ.ut Opus in dies creſcit. Virg. Inq; dies auidũ capur altius offert. Quãdoq; in dicat ſpatiũ tpala:ut A mane in noctẽ. Idẽ. In luceq; tuliſſet. Iãgit factõ p ablõt ut Vereor te ſ os laudare p in ore. Ter. in adel. In quẽ exẽpla fiẽt: .i. in quo. Iũgit ẽt actõ cũ ornatus.& uerbũ cum quo cõponi deberet remanet ſine ppoſitiõe:ut Inuado hoſtẽ:& tu ingratitudinis crimẽ incurriſti. Ci. uero dixit. In odia hoſtiꝝ incurrũt. Hiero. Et immiſit in os meũ canticũ nouum. Cũ aũr iungit ablõ tãc hẽt eãdẽ uim quam apud græcos ἓν ut In urbe in tpe. Et aliqñ ſignificat Inter. Virg. Pã theſilea furẽs mediiſq; in milibus ardet. Aliqñ ſignificat Pro uel ad:ut hoc ẽ I te tua:hoc ẽ p utilitata tua uel ad utilitatẽ tuaꝝ. Virg. In magno munere cyſeus eſt ſui dederat monumẽtum & pignus amoris.i.p magno munere. Aliqñ ſignificat per ut apud apſm. In quo gratificauit nos in dilecto filio ſuo.i.per dilectũ. Et illud. Locutus ẽ nobis I filio. Cõpoſita quoq; uariis capitur modis. Naꝝ modo ponitur pro intra uel intro: ut Ingrediot Induco. Mõ cõtra.ut Inclamo inſulto impugno Modo intentiua eſt.ut Increpuit inſonuit. Virg. Turnus ut infractos aduerſo marte latinos. Modo negatiua: ſeu priuatiua ut ignarus: inutilis. Mõ ſignificat ſupra ut imminco ipẽdeo. Mõ ſiner:ut iniuſſu meo. Mõ ſolẽnitatẽ quãdã ſportat. ut indico.is.qđ ſignificat citu ſolẽni qcq̃ pmulgo aut iubeo. Mõ ſimplicis ſui ſignificationẽ ſeruat:& ſignificat in loco.ut inſum ſpono. Mõ ad locũ.ut inſero importo. Aliqñ ponit p pticula ſuperuacua:ut Noſco crines incanaq; mẽta. Habet nõnũq̃ q̃litatẽ ad peius deteriuſq; pẽdẽtẽ.ut Quã ſemel informes uidiſſe cyclopas. Nõ.n. nullus forme ſed malæ formæ ſignificat. Cõponiſq; in cuꝝ

olbus lſis tã uocalibus q̃ cõſonantibus. Sed qñ uocalibus inngiſ.uel.o.d.f.g.h.n.q. ſ.t. ſemper remanet.n.ut inauris.ineo.iniicio.inops.innocuo incedo.induco.infero.ingero.inhibeo.Inuo.ingro.inſiſto.intueor.Quãdo uero cõ.b.m.&.p.mutaſ.n.in.m.ut imbibo.Imiunis.impono.Cũ.l.& r.mutaſ in.l.nel in.r.ut illudo.irruo.

Inachus pe.cor.ionis pater fuit & primus qui apud argiuos regnauit.A quo inachius.e.um. Virg. li.ii.ge.inachiæ iuno peſtẽ meditate iuuẽcæ. Eſt & inachus nomẽ fluuii achaiæ. Inachis ipſa Io: Inechi filia pſonymicum ſœminũ Inachia regio quæ Io uocabaſ.

Inanis.pe.p.Vacuus.Aug.li.iii.cõ.Hæc olẽ nõ recedẽbant de ore eoꝝ ſed ſonotenus & ſtrepitu linguæ icæteꝝ cor inane ueri. Poniſ qñq; Inane pro aere.Lucr.Longum per inane reſoluit. Q̃ ñq; p ocioſo.Hor.in Ser.In medio q ſcripta foro recitent ſunt multi q̃q; lauantes ſuane locus nocirepsonet cõcluſus inanes.Sic & Vacuus p ocioſo dĩ a Virg.Cætera q̃ uacuas tenuiſſent carmĩa mẽtes Ineniras & Inanitio p nacuitate.Pleu.I Cĩſ.Mihi inanitate iamdũ inteſtina murmurant.Itẽ p uanitate.Si qdẽ & inane p leui qñq; ſumiſ. Virg. Inſtabiles aſos ludo prohibebis inani.

Inanio.is.iui.itũ.Vñ Inanitus pe.p.q̃ ẽ uacuaꝝ Ply.li.xxv.Cortex remanet hoc inanito medulla cadit.Hnius cõpoſitũ ẽ Exinanio. Vñ Exinanire exinanite uſq; ad fundemẽtũ I ea inqt ps.

Inaneſco.is.inanis fio.q̃ ab inaneo.es.ficri certũ eſt.Aug.li.x.cõ.Eſt aliud tentetionis malũ quo inaneſcũt qui placent ſibi deſe.

Inanimus.a.um.q̃ nõ habet aſam. Ci.ll.ii. offi. Quæ ergo ad nitũ hoĩum tuẽdam pertinent ipartim ſunt inenima ut auꝝ & argentũ.

Inareſco.is. Vide in dictione Areſco.

Inauris ornamẽtũ q̃ ab aure pendet.Naꝝ in otiẽ te decus exiſtimeſ geſtere aurum in auribus.

Inaudio.is. Vide ſupra in dictione Audio.

Inauro.as.ex in.& auro.Auro uero ab auꝝ fit & ſignificat Auro impleo utl dito.

Inauſpicato aduerbiũ uſurpatũ a ueteribꝰ cũ aliqd euenĩſſet eſt q̃ qs uellet.Et I anſpicato dĩ nõ captatis anſpiciis.Ter.in An. Haud lauſpiceto huc me appuli.

Inarime.pe.cor.inſula ẽ in mari thuſco ab Arimis ſiue ppĩis ſiue bæluis.Scribit Ply.Inarime monẽ fuiſſe q terræmotũ paſſus alterũ ſudit inſulam quæ pehyta ab effuſiõe dicta ẽ.Onid.Inarimem pehyiãq; legit.Syrius.Nõ pchyte nõ ardẽrẽ ſortita typhoea inarime.Et a llatiõe neuũ æneæ ẽt æneria dieta eſt.

Incæro.as.aliqd cæra tego.Perſiuſ.Genua incæra rede orum.

Incẽdeſco.is.Icẽdui.Vide ſupra I dictiõe Candeo.

Incãto.as.ſignifiecet uerbis ſolis uel ẽt rebus q̃buſdã adiũctis aliqd ſupra naturã molliot.Ply. Qui mala carmĩa incãtaſſet.Hinc Icãtatio & Icãtamẽtũ.I dẽ li.xxviii.Vaicãr ne aliqd nerba & incãta mẽta carminũ.Põt ẽt Incãto frequẽtatiuũ ab Incino.Sed quõ ad primã ſignificationẽ huic uerbo Incanto cõtraria ſmit Exeãto & Recanto.

Incallidus per duplex.ll.nõ aſtutus Ci.in arte ueteri.Sed cũ a ſũmis niris maxĩæ res adminiſtratẽ tur:erbitror alios fuiſſe nõ incallidos hoſtes q ad paruas cõtrouerſias priuetoꝝ accederẽt.Et li.iii. offi.In his tribus gñibus quoquomõ poſſunt nõ incellide tergi uerſantur.

Incaleſco.is.incalni.nelde calidus fio. Hiero.in li. heſter.Itaq; die ſeptimo cum rex hilarior & poſt nimiam potationẽ incalniſſet mero.

Incaſſum.per duplex.ſſ.ſignificat fruſtra. Vide in dictione Caſſes.

Incaſum per ſimplex.ſ.ſupinũ ẽ uerbi Incido cũ a Cado cõponiſ de quo paulopoſt.

Incautus. Vide ſupra in dictione Cautus.

Incido.is.pe.p.incidi ſum.Ex in.& cædo q̃d ẽ ferio ſeu ſeco.Virg.Arq; male uites incidere falce nouelles.Vñ Inciſus a.um.q̃d mõ ſignificat p inciſionẽ ſcriptũ.Et dicimus inciſæ ſunt leges in ære uel in æs.Q̃d ẽ cõtra Vallam & eius ſequaces.Ci.in oſone de ſignis. Id nõ mõ cõſcripſerũt ueꝝ ẽt in ære inciſum nobis tradiderunt. Ply. in panæ.Quæ uos patres cõſcripti nequa intercipere obliuio.& in pnbliea ecta mitiẽda & inciden da in æte cẽſniſtis.Snt.in Cæſa.eñ actõ.Ae mox lege in æs inciſa.Mõ Inciſum ſignificat amiſſũ Liui.li.iii.Itaq; ſpe inciſa priuſq̃ pdicta dies eſſet Appius mortẽ ſibi cõſciuit.

Inciſio.q̃d inciſuꝝ ẽ. Col.li.iii. Infra Iciſionẽ & alligaturã falce acuta leuiſ uitẽ uſnerato ex utraq; parte ut ex his potius plagis humor defluat q̃ ex inciſione abundet.

Inciſura ipſa inciſio.inciſuræ ẽt dñt Imanibꝰ quæ nulgo lineæ nocanſ. Ply.li.xi. Cõtra longæ ẽ nitæ incurnos humeris & in manu una duas inciſuras longas habentes.

Inciſuꝝ q̃d oratores nocãt ſenſu nõ expleto numero cõcluſum:q̃d plæriſq; pars mẽbri eſt uideſiut Domus tibi deerat:at hẽbas.pecunia ſnparabat: at agebas fiũt eſt ſingulis uerbis inciſa.

Inciſim eduerbiũ.ſignificat per inciſiões. Ci. Hæc qnidẽ duo binis pedibus inciſim:deinde mẽbratim dicere ſolebes.

Inciles.pe.p.foſſæ ad dedueẽdaꝝ aquã de cõmuni riuo factæ.Sũr.n.loca depreſſa ad latus fluminis quæ & Icilia dñt.Ex q̃ incidanſ. Scidiſ.n.lapis nel terra unde primũ aqua ex flumine agi poſſiti qnẽadmodũ in priſtinis frumẽtariis fieri uidemꝰ Q̃d ãt ad Icile opponiſ aq̃ deriuãdæ cõpellẽdæ ue ex flumie cã ulgo clauſa dr:ſiue id ligneũ ſit ſiue lapideũ:ſiue exq̃libꝰ alia materia ad cõrinẽdã tranſmittẽdãq; aquã excogitatũ deducaſ. Et latine Vlp.teſte Sceptũ dr. Itẽ incile oſ locus per q̃d primũ deduciſ ex qnocũq; riuo aque irrigandi eã

Inciſio.as.pe.pro.increpo uel iprobo. Plau. Melius tñ ẽ ita uiuere ne qs nſa inciſet facta.

Ineæduus.a.um.cũ diph.q̃d non cæditur ex in & Cæduus.Cato de re ruſ.Secũdo loco hortus irriguus.Tertio ſalictũ.Quarto oletũ.Quito pratuꝝ

Sexto cāp9 frumētarij9. Septi o ſylua cædua. Ser nius. Intonſi mōres intonſi ſyluoſi incædui.

Incido.i.pe.cor. Icidi Icaſuz.ex I & cado. Ofa.n.a cado cōpoſita pſerūt ſupinū cū a. ſicut cado. Quæ uero a Cædo p ſerio mutāt.e.in i.ut Iciſuz reciſū Vñ ab incido Icaſum incaſurus. Ply.li.i. Sed ea accidiſſe nō qa hæc facta ſunt arbitror. ueꝝ etiaz hæc ideo facta qa Icaſura erant illa. Eſt ät incide re q̄ſi caſu uenire aut de iprouiſo labi pſertim qñ cōſtruit cū actō mediante in. ut incidi I latronest incidi I errorē. Ci. Curioni. Q; d̄ in id reip. tēpo ris nō Icideris ſz ueneris. Incidere ergo a caſu ue nire eſt. Venire uero certo iudicio & ſententia & conſulto. Q; d̄ ipſe Cicero ſubſequēs immedia te declarat Iudicio enim tuo non caſu in ipſum diſcrimen reꝝ contuliſti tribunatum tuum. Iunꝫ gif qñq cuz dctō ut mihi incidit ſuſpicio. qñq Abſolute poniſ: ut incidunt ſæpe mſtæ cauſæ ob iurgationes & nōnunq̄ Icidunt neceſſariæ. Et Ici dit de uxoribus mētio. Inde Icidit q̄ſtio. Aliꝺ ex alio Icidit. In qbus tamē ſtelligiſ datiuus i ſiſrq exponunſ ſicut in datiuuz haberēt. ut ſit Icidit mē tio caſu uenit: uel orta ē. poniſ ſterdum Incidere p Inſidere. Col.li.z. Iuguz q̄ melius aptuz cerui cibus Icidat. Liu.de.z.bel.pu. Sagunū ruinæ nti nā ſalſus uates ſim uſis capitibus Icidēt.

Incedo.is.pe.p.ſſi.ſſum. Ingredior. ſubeo: ut ſerl bēdi libido me Iceſſit. Interdū Incedere ē maiuſ more grauis ulriſiue magnifice mote reguz ire. Virg. Aſt ego q̄ diuā incedo regina iouiſq. Lin. li.ii. Ipſe en ille nſis decoratus inſignibus magni fice Icedit. Sene. Tenero ac molli paſſu ſuſpēdi mus gradū: nec ambulamus ſed Icedimus. Aliq̄n ſignificat ſimpliciter ire. Col.li.vi. Tranſuerſus ruſus laxiora ſpatia faciāt per quæ uel foſſor uel arator Icedat. Liui.de.z.bel.pu. Cū ſignis prima luce motis ſegniꝰ agmē incederet. Hinc Inceſſus quo ad poſteriora ſignificata.

Inceſſo.is.ſſi.uel iui. a ſupino nerbi Incedo forma tū ſignificat Accuſo moleſto: ad irā cōcito q̄li la ceſſo. & cōſtruiſ cū actō. Lact.li.iii. Quid ergo te magiſtra illa uitæ docuit an ut potētiſſimū cōſu lē maledictis inceſſares: eūq; hoſtē patriæ uenena tis orōnibus faceres. Hiero. Aliquo mō uel aliq̄n expugnaſ q̄ undiq; Iceſſiſ. i. ipetiſ. Veꝝ diſtin guēdū de inceſſit qñ ab Incedo & qñ ab Inceſſo fit. Nam ab Incedo. Inceſſit me cupiditas ſicut & mihi Iceſſit cupiditas dicere licet & tūc ſignificat ingredior ſiue ſuadeo. Liui.li.i. Timor deide pſes inceſſit ne ciuitatē ſine impio uis aliqua externa adoriret. Et iteꝝ perfectis pſis mandatis cupido inceſſit aſos iuuenū ſciſcitandi ad quē eoꝝ regnū romanū eēt uēturꝝ. Val.max. dctō uſuit. Nec mihi cuncta cōplectēdi cupido Iceſſit. Ter. I adel. cum actō mediāte in. Nona inq̄t nūc religio I re iſtæc inceſſit. Aliq̄n poniſ ſine dtō uel actō. exp̄ſſo & ſignificat. Ingruuo. Col.li.ii. Si uero pcellæ nen toꝝ aut turbines inceſſerint maior pars ad terraz deſſuit. Idē cū dtō poſuit eū inq̄t. Famē ſi ſterili tas annoꝝ inceſſit hoſbo cōmode ppulſat. Inter dū ſignificat ingredior. Idē. li.iii. Et cū autūnus inceſſerit anteq̄ frigus cacumina adurat ola folia decerpere expediet.

Incertus. dubius. Plau. I pſeu. Certa amiſſimus dū incerta petimus.

Incerto.as. Icertō ſeu dubiō reddo. Idē I epid. Lōga dies meū Icertat aluz. Cōponiſ. n. ex. I. & certo: qd̄ ē I alo certo. nā cū qs dubitat ſecū alo certat.

Incerno.is. ſicut & cerno ſiḡt cribro. Vñ Icerniculū

Incernicula ctibri qbus frumēta purganſ añq̄ mo lanſ. Ply.li.viii. Decretū fecēt quo caueret ne fru mētarii negociatores ab Icerniculis eū arcerēt: Ca. Cribrū unū Icerniculū: ſecuriz unā: ſcānū unū.

Inceſtus.us. & inceſtū uſu dī flagitiū in affines ad miſſuz. ex in & ceſtus q̄ſi ſine ceſto. i. ninculo. ut Lact. grāmaticus ſuper li.ii. the. teſtaſ. Ceſtoꝰ ät ē cingulū ueneris quo utebaſ ad honeſtas nuptias q̄ſi cui ceſtos nō ſuerit adhita. Ideo Iceſtū dī qꝺ a ſacrato illo ueneris cingulo nō ferē. Hac. u. cin ctura cōiuges deuinciri putarunt uti cōcordes in uita uiuerēt. Mar. Sume cytheriaco medicatū ne ctare ceſton iuſſit amatorē baltheus iſte iouē. Se. docet inceſtum eē quācūq; pollutionē.

Inceſtus. a. um. idē ē qꝺ pollutus Proper. Scilicet inceſti meretrix regina canopi.

Inceſtuoſus q̄ inceſtū cōmiſit.

Inceſto.as. polluo. Sue. in Tibe. Triplici ſerie cōne xi inuicē Iceſtarēt. Virg. Totāq; Iceſtat funci clā

Incino.is.pe.cor. ſignificat ſuper ſiue inter ſem. cano. Proper. Seu uarios incinit ore modos. Gel. Creditū hoc ē a plærisq; Iſchiadici cū maxīe do leant tū ſi modulis leuibus tibicen Icinat minui dolores. Hinc ſit frequētatiuū Incānto. as. de quo

Incētio.onis. cautio ſeu cāntilena. Gel. Do ſupra. cet plurimis holuz morbis medicinā fuiſſe incen tiones tibiarum.

Incētiuus. a. nz. ut Tibia incētiua apud Varrōnē q̄ a dextra canit: ſicut incētiua q̄ a ſiniſtra ſuccinit

Incito. as. pe. cor. frequētatiuū ē uerbi incio. is. Cio nero cōmoueo ſignificat incitare ergo eſt frequēti ſeu ualde: intuſue citare. Vñ & p imitare puocare ſumitur.

Incitabulū incitamē & Incitamētū. idē ſignificant Gel. Fomes atq; incitabulū uirtutis.

Inciēs. dī ppinq̄ partui. q̄ ſœtus eius ſit Icitatus.

Incitas. pe. cor. quaſi paupertas & indigitas. Plau. Profecto ad Icitaiē lenonē fdiget ſi eas adduxerit

Incitega. pe. p. machinula in qua amphora uini cō ſtituebaſ unde uina ſubinde in conuiuia ſubmi niſtrarētur.

Includo. is. pe. pduc. intus clando. Virg. Incluſos utero danaos.

Incipio. is. pe. cor. ex in. & capio. ſignificat Icoho. Vñ Icœptū q̄ꝺ & cœptū dī. uocaſq; uerbū fami lariū. qa ſinitis cū qbus iſtgiſ famulari nideatur Seruat. n. eoꝝ cōſtructionē ut incipio timere dcō Tu Icipis eē pbus. Ille Icipit doceri a pceptore. Illū Icipit tædere laboris. Pōt tñ eē ſine infinito. Plau. in cap. Q; uādiu id factū ē hic annus Icipit nigeſimus. Aliq̄n cū ablō poniſ. Ply.li.xiii. Vā

aũt potius incipiemus q̃ a uitibus. Sunt & alia famularia. ſ. deſino uolo. poſſum debeo queo ſolco cõſueſco audeo quæ ẽt ſine ſinito ee pñt ut Audeo magnũ facinus: poſſum multa & huiuſmodi Iune. Unde aliqd breuibꝰ giaris & carcere dignũ ſi uis eſſe aliquid.

Incepto.as. frequẽtatiuũ eſt ab incipio.

Inclamo.as.pe.p.cõtra clamo. Plau. in aſi. Nimis ægre riſuꝫ cõtinui ubi hoſpitẽ inclamauit q ſe absente mihi fidẽ habeẽ noluiſſet. Aliq̃n inclamare eſt maledictis & conuiciis inſectari reprehendere Idẽ in Sti. Tuos inclamat tui delinquũt. Ouid. li. ii. faſ. Fit ſontis inclamat comites & lumina poſcit. Aliq̃n introuocare. Val. max. li. i. Perterritus deinde tam tætro niſo & nole horrẽdo ſeruos in clamauit ſciſcitauiq; eſt ſi quẽ talis habitus aut intrantẽ cubiculũ aut exeũtẽ uidiſſent.

Inclæmẽtia. duritas. Virg. Veꝛe inclæmẽtia diuꝰ has euertit opes. Huiꝰ cõtraria eſt clæmentia.

Inclæmẽter dure aſpere. Plau. in Am. Itemꝛ hic iaꝫ imme inclæmẽter dicit atq; id ſine malo. Liui. ſi. iii. Q uæſo ingt Api primũ ignoſce patrio dolori ſi qd inclæmẽtius in te ſum inuectus.

Incliuo.as.pe.p. iflecto. Iuue. atq; ipſos ẽt inclinare maritos. Vñ inclinatus p pfundo ponitur. Ambr. Dũ inclinatiſſimos aquaꝝ gurgites ſcrutor aerios nõ reſpexi uolatus.

Inclytus. pe. ꝛor. cũ. y. pſilon. idẽ eſt qd̃ glorioſus. Cõponit. n. ex ἐν & κλυτὸς qd̃ clarum ſignificat & glorioſuꝫ.

Incoctile. pe. cot. æneũ uas: in quo ſtãnũ liquefactũ delibutũ eſt: ut æduliis ſaporẽ gratiorẽ reddat Ply. Albũ plumbũ coquit ꝛeis operibus galliaꝫ Inuentio: ita ut uix diſcerni queat ab argento: eaq; incoctilia nocant.

Incœnatuꝫ nõ cœnatus q̃uis incœno. as. nõ legaſ. Cato de re ruſ. Bibat aquã mulſam: cubet Icœnatus. poſtea mane bibat ſuccũ. Plau. I Pſeu. It in cœnatus cubitum.

Incogitans temerarius improbus nõ cogitãs. Ter. in Phor. Q d̃ uiſi fuiſſem incogitans ita expectarẽ ut par fuit. Et iteꝛ. Adeon te cẽ incogitantem atq; Iprudẽtẽ phœdria ut phaleratis dictis ſeduIncogitabilis i q nõ ſolet cogitare cũ cas meẽ qd̃ reꝛe gerit. Plau. in mili. Te obſecro p deos atq; holes: Et Ifra. Nũc demũ ſcio ne fuiſſe excordẽ cæcũ incogitabilẽ. Lact. li. i. Qui deos colũt interdũ uideri ſolẽt tã cæcitã Icogitabiles tã excõdes

Incognitus. non cognitus. Sal. in. Iug. Ne q d de abſente incognita cauſa ſtatuatis.

Incolo. is. pe. cor. intus hito. Ci. li. i. tuſ. Vbi ſt ego ii quos miſeros dicis: aut quẽ locũ incolũt? Hinc incola. æ. ſicut ab Accolo. Accola q̃ ſic ab inuicẽ ſperantur q̃ Accola ſit qui ad aliquem locum ideſt iuxta aliquem locum habitat. Liuius lib. i. Paſtor accola eius loci nomine Cacus ſerox uiribus. Nec refert in ſuo an in alieno: ut Accola uulturni: accola padi. Virg. li. vii. Amniſq; uadoſi accola uulturni. Incola uero q̃ in aliena uel urbe uel rep. hitat. q̃ſi ciuis aut municeps. Ply. Quod eoꝝ montiũ incolæ facere cõſueuerũt. Ci. li. offi. Peregrini & incolæ officiũ ẽ nihil ꝑter negociuꝫ ſuũ agere nec eẽ I aliena rep. curioſum. Aug. I ꝑs. expoſitione. Iucolere peregrinari ẽ. Incolæ dñr q hitant I patria nõ ſua. Põpo. iuniecõ. ſcribit. Incolam eẽ q̃ in aliq̃ regione domiciliũ cõuiit quem græci paroecon appellãt nec tãtũ q I oppido moranſ Icolæ ſciſed q ẽt in alicuius oppidi finibus ita agrũ hñt: ut intra eũ ſe q̃ſi I aliquam ſedẽ recipiant. Inglinus q̃ſi aduena ẽ & peregrinus q in alienas ædes alienaq; ꝑdia ex cõducto hitat ſiue iu urbe ſiue ruri. Ci. in phil. At uero te ſi glino nõ dño perſonabant ola uocibus ebrioꝝ. Vñ Inglinus ꝓbri uel odii cã q̃s appellaſ q̃ſi domũ ꝓpriã nõ hẽat. Sal. M. tullio inglino ciuis urbis romæ Qui ãt inglinꝰ cœnacula locant a iuriſcõ. dñr facere cœnaculariam. Ponit ũ q̃q; p habitatore. Aug. li. v. cõ. Cõgregans inglinis ſon tanq̃ furez manifeſtũ ſe cõprehẽdiſſe glorianſ. Mar. Vicinꝰ nouio uel inglinꝰ ſit ſi q̃s nouũ uidere nõ uſt.

Incoho. as. a Cohum q d̃ mũdũ ſignificat. Vñ ſubtractũ ẽ incohare p incipere. Virg. Te ſine nil altũ mens incohat. Q ñq; perficere. Idẽ li. vi. Tũc ſtygio regi nocturnas Icohat aras. Ab incoho ſit incohatiuꝰ. a. uꝫ. Vñ Icohatiua uerba uſta cahos

Incohatiua uerba uulgo dicta ſẽ q̃ I ſco deſinũt. Sꝫ hæc ut a Priſ. diſſentiaꝫ augmẽtatiua magis appellare libet. quoniã augumẽtũ nõ incohanonẽ ſignificẽt ut caleſcoꝛfrigeſco: quoꝝ alteꝛ ſignificat calidus fio: alteꝛ frigidus. Aliq̃n tñ cõparatue. i. maiori cũ augumẽtanõe ſumunt. ut Qui ſordet ſordeſcat adhuc. i. ſordidior fiat. Virg Sin in ꝓceſſu coepit crudeſcere morbus. Vbi Ser. expõit crudeſcere ualidior fieri. Idẽ ægreſcitq; medẽdo. Expõit inẽ medẽdũ ſit ægrior. Et illud Lact. Neſi nſa inualuerit. i. ualidiora fiant. Aliq̃n Cõparatiõ apponit. Ter. I heau. Nã mihi quotidie augeſcit magis de filio ægritudo. Vãg. li. vii. Quã magis effuſo crudeſcũt ſanguine pugnæ. Q d̃ aũt ſignificẽt ſcremẽtũ: interp̃tũ auctoꝝq; idoneoꝝ auctoritate ſimul & tõne ꝓbãdũ duxi. Nonius in priſcis dictiõibus. Albicaſ cãdidaſ exalbeſcit. Purpuraſcit: purpureũ fit. Ci. li. iv. acad. Quid mare non ne cæruleũ? aut eius unda cũ ẽ pulſa remis purpuraſcit. Nigidius. Dicemus q̃ uetuſtate deteriora fiunt uetuſteſcere inuetereſcere quæ meliora. Do. in Ecyræ prologo. Nouas q exactas feci ut inuetereſcerẽt ait. Inuetereſcerẽt I cõſuetudinẽ ueniret ſpectarẽt. amarẽt Et I An. Vah peri: hoc malũ in tegiaſcit exponit. Integraſ q d̃ ſtauiaſ. Sic apd̃ Virg. li. ii. Ge. Etaq; diſſiliunt uulgo ueſteſq; rigeſcunt. Seruius. Rigeſcunt induranſ. Feſtus. Remorbeſcat: in morbum recidat. Et obhebeſcere herbam increſcere. Ci. li. iiii. ruſ. deſenieſcere ꝑ decreſcere exponit. Aut rogandi ingt orandiq; ſũt ut ſi quam habẽt ulciſcẽdi uiz differãt in tps duz deſeruieſcat ira deſeruieſcere autẽ decreſcere ſigẽtar dorẽ aſ inuita tõne excitatuꝫ. Ex quo illud laudatur Archyiæ qui cum uillico factus eſtet iratior. Quo te modo ingt accepiſſem ni iratus eſſez. Idẽ

p Marcello. Nihil ope & manu factū qđ nō ali qñ cōficiat & cōsumat uetustas. At uero hæc tua iustitia & lenitas floresceret quotidie magis. Quis interp̄tet ut floresci incipiat florida fieri cū quotidie Cæsaris lenitas magis florida fieret? Si quotidie magis id fiebat p̄fecto ista cōtinuatio dicęt dū hoc fieret iam ab initio rē incohatā semel fuisse nō quotidie incipi apte demonstrat. Similiter. Ter. in heau. Nā mihi quotidie augescit magis de filio ægritudo. Ci. et in Cato. Ita sensim sine sē su ætas senescit nec subito frangit sed diuturnitate extinguit. Si ætas sensim senescit. an sensim incipit semper senescere? si ita ē: ergo plus milies ista incohatio fiet. Et sic totiens desinet fieri senex quotiēs sensim senescet. Sed quoniam ab initio quo cœpit senex fieri nunq̄ olo desit fieri senex patet q senesco significat senex sio non incipio fieri senex. Simile est illud Lact. li. vii. Quos autez morbus interimit spūm diutius exhalant ut paulatim frigescētibus mēbris ala efflet. Ambr. li. Hexa. phœnice aue sic inqt. De cuius carnis humore uermis exurgit paulatimq̄ adolescit: ac processu statuti tēporis induit alaz remigia. Ply. lib. quoq̄ xxi. de oliu rosæ paulatim inqt rubescens debiscit. Quo pacto rubescēs significare potest incipiēs fieri uel esse rubra: si paulatim rubescit? nunqđ totiēs incipit ē uel fieri rubra: quotiēs paulatī rubescit? Si ita ē: qđ tñ nō ē totiēs quoq̄ necesse erit eam desinere fieri uel ē rubrā ut possit incipere fieri uel ē rubra. Sed nō recte dicere possumus Incipit ē uel fieri rubra cū iam mediocriter uel pæne rubra facta sit. Quapropter in hac. Sæpe tenet nīs ab outibus ſbuet agnus. dicit Ser. Nemo unaz & eandem rē sæpe incohat. hoc ē nō dī incohare qñ id p̄sequēdo sæpe facit. Qđ idem Ply. li. xxxi. ostēdit. In sicilia qdē circa Messanā & Milas hyeme in totū aresc̄t fontes: æstate exundant: Si in totū hyeme arescūt certe nō partim siccant ut incohatio arescēdi ex parte stelligi possit. Præterea si ista uerba incohationē significarēt qd opus esset poetas oratores historicosq̄ illis uī cœpi uel incipio addere? Nō. n. putandū ē tā excellētes uiros temere sed cōsulto id effeciſſe nulla eos p̄sertim urgēte cā. Fugimus aūt hæc duo uerba istis uerbis in sco terminatis sicut & aliis cum aliqd incohari significare uolumus q̄ ex hoc potissimū inuēta ē intelligimus ut p̄dictis uerbis & oibus aliis iūgi possent cū in eis incohationē designari necesse foret. qđ nō fieret si ex se incohationē significarēt. Quare Virg. dixit. Sin in processu cœpit crudescere morbus. Col. li. vii. Decimo tamē anno tēpora caueri incipiūt & superciliā: nōnūq̄ canescere & dentes pminere. Et li. vi. Cytisum cum aridū facere uoles circa mēsem septembrē: ubi iemē eius grādescere incipiet cedito pauciq̄ horis dū fraescat in sole hēto. Et ii. xii. Oleū fit optimū ex uaria oliua cum incipit nigrescere. Itez ibi. Atq̄ ubi cōualescere cœperūt adiecta huiuo incremēta eoz p̄sequēda sūt. Et rursus Nō añ legēdū ē q̄ cū matureſcere cœperit. Cato de re ruſ. Et ubi primū incipiunt hiscere tum legi oportet. Ply. li. xi. Et cū mella cœperint matureſcere abigūt eos. Idē. li. vii. Samara colligēda est circa martias calendas cū flauescere incipit. Cæsar in com. Cum matureſcere frumenta inciperent Lact. li. iiii. Cū primū adoleſcere cœpit. Et li. vii. de roma ioquēs Cūq̄ ē adoleſcentia eius fine punici belli terminata: tū deniq̄ cōfirmatis uiribus cœpiſſe iuuenescere. Hiero. li. i. z. Et cū de nocte surrexeritis & cœperit illuceſcere pergite. Gel. li. Iā enim fama uirtutis felicitatis romanæ apud exteras gētes enitescere incœptabat. Ci. de na. deoz. In his alantibus quæ lacte alunrur ois fere cibus matrum lactescere incipit. Et alibi dixit orationem suam canescere cœpiſſe. Sulpitius in Iugur. Sed ubi dies clarescere cœpit. Idē in Catil. Postq̄ diuitiæ honori esse cœpere: & eas gloria imperiū potētia sequebat: hebescere uirtus pauptas pbro haberi: innocentia pro maliuolentia duci cœpit. Hæc extrema a me posita sunt propter nōnullos qui inter doctissimos habiti sunt asserentis uerba in sco finita raro & in licētia latini sermonis tungi cū uerbo incipio cū & alia permulta reperiant quæ p̄termittēda duxi ne in maius q̄ par sit uolumen excreſceret. Quiescant igit oēs q ea uerba in cohariua appellari qñ tot tantoruz q̄ interp̄tum atq̄ auctoz: Intis refragari nō licet. Formant hæc uerba ut plurimū a uerbis neutris secūdæ cōiugationis a secūda persona iuncta co syllaba ut Albeo es. albesco caleo. es. calesco. Quædam tñ ab actiuis uel neutris transitiuis deducunt q̄ passiuā nihilominus significationē innatam hūt sicut illa quæ a neutris secūdæ cōiugationis sunt: ut augesco ab Augeo. Integrasco ab Integro. Sanesco a sano a in e mutata. Siccesco. Curuesco. Molliesco Macesco Matureſco Hilatesco Graueſco Grādesco: quæ tametsi a nobis uenire posse uideā tut tñ a nerbis eoz uel actiuis uel neutris transitiuis ferme. Ota magis credo. Quædam uero quæ stionibus formam cōuenit ut Miteſco Dulceſco Crudeſco & Sterileſco Lapideſco Rareſco Crebreſco. Sūt & quædaz ambigua: & uaria quæ significationē passiuam habent innatam & a neutris uenīūt. Nihilominus & actiuaz habere reperiūt: ut Horreſco perhorreſco. Virg. Nec tu mensarū morsus horreſce futoros. Alia sunt quæ primitiuoz significationē hūt. Vt labasco Extimeſco p tirueſco. Abhorreſco. Dormiſco. Præsentiſco. Cōticeſco. Præſciſco. Reſciſco. Aſſciſco. & Cōſciſco & si qua sunt alia. Alia terminant in sco licet nō sint denuatiua ut posco disco gliſco offuſco leſco Sciēdū ē q̄ hæc nerba de qbo agimus hūt p̄teritū perfectū q̄uis multi negēt. sed fallunt quoniā cum primitiis eoz aut ea communia hūt aut certe mutuo ab illis accipiūt qđ Priſ. in nerbis Aſſciſco & deſciſco nō dissimulauit. Aſſciſco inqt aſſciui. itū. Deſciſco. ui. itū. Vbi Liuii exēplū ponit. Deſcitū ab romanis. Postea uero subdit. Et notādū q̄ ab incohatiuo. Sciſco Aſſciſco & deſciſco cōpoſita primitiui. i. ſcio habuerūt p̄teritū. Secū

dū nero rectam ꝓportionē debēt eoꝝ quoq; ꝑte/
rita assćio & descio esse. Ecce Prisćianus dedit ꝑ/
teritū primitiui assćisco & descisco. Incohatiuuꝫ
Scisco appellans; cū tñ incohatiuū nō sit neq; ha
beat significationē nerboꝝ in sco desinētiū. Dio
medes quoq; ꝑteritū ostēdit adolesco. Adolesco
inquit adoleui facit. Virg. Mox cū matura ado/
leuerit ætas. Col. li. ii. Sed hoc idē semē cilicię sy
riæq; regionibus ipse uidi mēse iunio iuliioq; cō/
seri & per auctūnū cū permaturuit colligi. A per/
matureśco ē. Sigt. n. permaturū factū est. Et li. x.
At circa calēdas martias locis apricis licet porrū
si iam ingranduit transferre. Ab Ingrandesco est
nō ab Ingrandeo q d nescio si inueniat: nec si in
ueniret ab eo eēt: qa Ingranduit grande factū est
significat nō aūt grāde fuit: q d significatet si ab
Ingrandeo esset. sed sensui nō cōueniret. Sal. Hi
postq; cōuenerūt in una mœnia dispari gñe dissi/
mili lingua alii alio more niuētis credibile memo
ratu ē q; facile coaluerūt. Hic coaluerūt nō ē ꝑteri
tū coalo neq; coaleo q d nō puto reperiri. A coa
lo esse nō potest q; significatio actiua repugnaret
sensui ośonis ergo in ea est qua coalesco q d con
cresco significat. Lact. li. v. Quin imo si qua illis
fiducia ē uel in phia uel in eloquētia aemēt se: ac
refellāt hæc nra si pñti cōgrediant cōmino & sin
gula quæq; discutiāt. decet eos suscipere, defēdio/
nē deoꝝ suoꝝ: ne si nra inualuerint un quotidie i
ualescūt cū delubris suis ac ludibriis deserantur.
Inualuerint ualidiora fiant ab Inualesco. quoniā
subditur: ut quotidie inualescunt. Quintil. lib. v.
Insti. ora. Iam illa flamma q; magna cōgerie cō
ualuerat diductis qbus alebat cōcidet. significat
cōcreuerat siue ualida facta erat nō ualida fuerat.
a cōualesco est nō a cōualeo. Peccauit interps no
stri tpis cū ingt. Surdastet q parū audit. Hic ob
surdeo. Ci. li. vi. de rep. Hoc sonitu ois fere cōple
tæ aures hoinm obsurduerūt. Hic obsurduerūt si/
gnificat surdæ factæ sunt ab obsurdesco. nō autē
surdæ fuerūt ab absurdeo quasi nō amplio surdæ
tūc forēt. Hoc modo ośa ꝑterita perfecta eiusmōi
interptanda sunt. Et si ambigua uidebunt discus
rēdū erit an a pmittas: uel deriuatiuis ueniāt q d si
gnificario & tes de q; tractabit cōmonebūt. Pñt
nihilominus sic discerni. Vt si dicam Canui pro
canus factus sum tunc a canesco erit. Si uero dixe
ro hæc nestis canuit: p cana fuit. q; amplius cana
nō sit. ut si eam pullā feceris. tūc a caneo erit. Si ſt
hæc arbor floruit si de tempore quo florida fuit
loquat tūc a floreo erit. Sin eam floridaꝫ factam
eē intelligi uoluero. a Floresco sumet. Hoc. n. flo/
rida facta est significabit. Illud uero florida fuit.
Nam q; ipsa primitiua q̄si tē perfectaꝫ in se hñt:
ut floreo: q d floridus sum siue in flore sum signi
ficat: ideo i ꝑterito eio floruī illa eiusmodi perfe/
ctione caret: quoniam ꝑterita ē: eo q; tūc floruī i
flore fui significat & nō est amplius floridus. De
riuatiua uero ut Floresco rē imperfectam demon/
strant q̄us augumētatiuam habeāt. i. floridus fio
ideo illam in ꝑterito perfecto perficiūt: ut floruī
. i. floridus factus sum: & eam tū perfectam in se
habere declarant.

Incolatus. ns. ipsa habitatio seu tempus qno qs in
aliquo loco habitat ut inde discessurus sit ut Hei
mihi q; Icolatus meus ꝓlongatus est.

Incolumis. pe. cor. Vide in dictiōc Columis. Vn/
de Incolumitas q; est ut Ci. ingt salutis tuta atq;
integra cōseruatio.

Incomitatus. ꝓticipiū cōpositū. ex in & comitatus
licet Icomitor nō legat. Amb. Est itaq; fortitudo
uelut excellsior cæteris sed nūq; Icomitata uirtus.

Incōmodo. as. pe. cor. noceo seu dānū infero. Vide
in dictione. Cōmodo.

Incōmune. æqualiter. in æquali. Terē. in an. Id ie
oro i cōmune ut cōsulas.

Incongelabilei q d nō potest cōgelari. Gel. Cur flu
uioꝝ & fontiū aquæ gelu durētur: mare omne in
cōgelabile sit.

Incōphensus nō comphēsus. Lact. li. iii. Intellexit
nulla humano studio posse ad sapiētiam perueni/
ri: & ideo nō oportere incōphēsæ atq; impfectæ
rei perfectū nomē imponi.

Incōciliari accusari i cōciliū uocari plantina dictio
quēadmodū Inforari. i. in forū uocati.

Incōcussus qui nō cōcutit. Lact. li. de ira dei. Pro/
nus ē lapsus & facilis ad minaꝫ nisi pedes incō/
cussa stabilitate figant.

Incōcinnus per duplex. nn. incongruus. Cinnus. n.
plurimoꝝ cōmistio est.

Incōditus. pe. cor. ex in & cōditus q d a condo fit.
Idē ē q d tornatus Icōpositus. Liu. li. iiii. Cossus
spolia opima regis interfecti gerēs in cuꝫ milites
carmina incōdita æquantes cum romulo canere:
spolia in æde Ioms feretrii prope Romuli spolia
quæ prima appellata sola ea tēpestate erant cum
solēni dedicatione dono fixit. Ci. li. iii. offi. Dicā
ut potero Icōdite fortasse: sed tamē ut res possit i
telligi. Eius simplex ptulit. Plau. i am. Magis iā
faxo dices post q; Icōnis cōditus ē. Inēdū Incōdi
tū ēt q̄nq; ponit p Icōscripto. Sal. in Iug. At illi
qbus uires aderant ruere cūcti ad portas: incōdi/
ta tenere.

Inconditus. pe. p. nō cōditus. q d a cōdio. fit idem
est q d insipidus.

Incōsultus nomē sumit p imprudēti & quasi nullio
cōsilii. Ci. p Deiotaro. Hō Icōsultus & temera/
rius hæc nō uidebat. Quintil. O incōsultaꝫ & mu
liebrē semper amētiaꝫ. i. imprudētē & incōsidera
tam. Sal. Incōsulte ac ueluti per demētiam cūcta
simul agebant. Q; ū uero participiū est. & accipi
tur p eo a quo cōsiliū nō ē petitū. Var. Et. n. in/
scio atq; incōsulto dño serui sæpe ex agro disce/
dunt. Sic dicimus Incōsultus medicus ad ægrotū
uenit. i. a quo cōsiliū nemo petiit. Interdū accipi
tur p eo q; q̄reret cōsiliū nō accepit. quasi pro
indigno habitus. Virg. Inconsulti abeunt: sedēq;
odere sibyllæ. Df & Incōsultus. tus. Plau. i Tr.
Quia rure dum sum ego uno sex dies me absen/
te atq; insciēte Icōsultu meo ædes uænales hasce
inscribit litteris.

Incõſutus.pe.p.nõ cõſutus. Hiero.ad Euſto. Con ſuant tunicas q ſcõſutaz deſurſuz tunicaz perdi derũt quos uagitus delectat infantiũ.

Incõſutilis.pe.cor.non cõſutilis ut neſtis ſcõſutilis quæ ſimul ſui nõ põt.

Incõſideratus q nõ eõſiderat. Lact.li.i. Nemo ẽ tã incõſideratus q nõ intelligat fuiſſe mortales.

Incoxo.as.in coxam ſedeo. Pacu. Adeo incoxanti mihi pes obſtupuerat.

Incredibile: nõ credibile. Ter.in phor. Incredibile eſt quantũ herũ anteo ſapiẽtia. Et Incredibile dẽ maximũ q d uix credi poſſit. Idẽ i eadẽ. Quia p ter ſpez atq incredibile hoc mihi obtigit.

Increpo.as.pe.cot.pui.itũ.ſigt ſono. Virg.li.viii. At tuba terribilẽ ſonitũ pcul ære canoro Icrepuit Hiero i li numeroꝝ ſine actõ dixit. Cũq Icrepue ris tubis cõgregabiſ ad te oſs turba. Idẽ ſine ali quo caſu a parte poſt. Si aũt plixior atq eõciſus elãgor Icrepuerit mouebãt caſtra primi. Dicimꝰ ergo Tuba Icrepuit ſonũ. Tuba ſine ſonus increpuit. & Ego Icrepui tuba. Per tranſlationẽ Icrepaſ ponit p reſpondere ſed cũ crepitu & nerboꝝ pedũ ne ſtrepitu. Hoe ẽ cõtra aliquẽ crepando & ſtrepẽ do ſurgere. ſed tũc Icrepui & Icrepani. ptentũ ſa cit. Hiero. i gen. Et Icrepanit eũ pſ eius. Idẽ Icre puerũt me renes mei. Itẽ p Incitare. Turpil. Age tu hymenæũ increpa

Increpito.as.pe.e. frequẽtatiuũ. Virg.li.x. Hoſtis amare q d increpitaſ?

Increatus nõ creatus. Lact.li.i. Vnus deus q ſolus principaliſq amplißimus increatus.

Increſco.is.ualde ſiue magis creſco. Lini.li.i. Car cer ad terrorẽ increſcẽtis audaciæ media urbe Imi nẽs foro ædificaſ. Quintil.li.viii. Hoc gñs increſcit ae fit manifeſtius ſi ampliora uerba cum ipſis nominibus p qbus ea poſituri ſumus cõferanſ. ue Ci.in uer. Nõ.n.furẽ ſed raptorẽ: nõ adulterũ ſed expugnatorẽ pudicitiæ: nõ ſacrilegũ ſed hoſtẽ ſa croꝝ religionũq. Nõ ſicariũ ſed crudeliſſimũ car nificẽ ciuiũ ſocioꝝq i ufm iudiciũ adduximus. Illo enĩ mõ ut ſit multũ hoc ẽt plus ut ſit efficiẽ.

Incremẽtũ. ab Increſco. Quintil. Quattuor tũ maxi me gñeribus uideo cõſtare amplificationẽ. incre mẽto cõparatiõe rõcinatiõe: cõgeries Icremẽtũ ẽ potẽtiſſimũ cũ magna ẽt uidenſ q inferiora ſunt.

Incubo.as.pe.cot. & Incũbo.is. ambo a cubo com ponũnſ. Primũ ſeruat analogiaz ſui ſimplicis ut ſit ſemper primæ cõiugationis. Alteꝝ recipit. m. & tranſit ad tertiã ambo tñ Icubui & ſupinũ incubi tũ faciũt. & ſignificatione cõuenĩt. Eſt ãt Icuba re inſtare inniti inſidere inhærere i & dtõ ſemper ãgiſ. Virg. Ponto nox incubat atra. Quintil. li. x. Qui ãt ſciuerit quo quæq ſint mõ dicẽda niſi tanq in pcinctu parataz q dẽ ad oẽs caſus habue rit eloquẽtiã nelut theſauris clauſis Icubabiſ. Ci. in Timæũ Platõis. Qui oſs afantes cõplectiſ: id nõ pt eẽ cũ altero. Rurſus. n. alioꝰ afanſ q eũ cõti neat ſit: neceſſe ẽ. Incubamus enĩ terræ mari pel libus ſpongiæ cardini ſimilibꝰ quæ ſubiectæ ant, obiectæ rei ꝓportionẽ hñt. Papi. Et feſtinantia ſi ſtens fata ſalutifero mitis deus incubat angui. In cubare ẽt quẽq ioui dicimus p eo q d ẽ apud io nẽ. Plau. in Cur. Namq te incubare ſatius fuerit ioui q tibi auxilio in iurciurãdo fuit. Simile huic fere uerbũ uidet Incũbere Initiq. Ply. Cælũ inqt cardini ſuo. i. terræ incũbit. Alibi terræ ait ola Initi. Q ñq Incubare ex ui ꝓpoſitionis in. ſigni ficat intus ſiue ſuper cubare. Cubare. n. dormire ſt ne qeſcere ſtare cõſiſtereq ſigt. Vñ Plau. in Caſ. Eſt ei q dã ſeruꝰ q i morbo imo acro in lecto ne q d mẽtiar Icubat & itez. Q ñ ego eam mecũ rus uxorẽ addu xero ruri incubabo uſq in ꝑfectura mea. Cato de re ruſ. Primus cubitu ſurgat: poſtre mus cubitũ eat. Col. li. viii. Vt ſemper q arꝺiſſi miſ ſilicibus uel culmis ſtabula cõſtrata quo pu rius & mollius incubẽt. i. ſupercubẽt dormiãt aut quieſcant. Lact. lib de opi. Nidos aut luto ædifi cant aut nirgultis & frondibus cõſtruũt & cibo rũ expectes Icubant ouis. Ply. li. x. Oua incubari infra. x. dies ædita utiliſſimũ netera aut recẽtiora inſoccũda: Var. Quæ nelis Icubet: negant plus ui gintiq oua Icubare. Hic cũ actõ iẽrit. Ply. li. ii. Ant ſi una oẽs incubarẽt. Vel. Ant ſi una oẽs I cubaret. Hoc ẽ ſi natura una tantũ eſſet q mãdos illos oẽs Icubaret. i. occuparet poſſideret ample cteret ſoueret ut gallinæ ona. Macro. quoq de Dionyſio. Siculæ inqt incubator aulæ. Ab In cubo. fit incubitus. ns. & Incubatio. Ply. Quædã aũt citra Icubitũ ſpõte natura gignit. Idez. Rara incubatio ouis noxia.

Incubones dñr q theſauris inuigilant. cũ tñ medio critas in rebus humanis ſit opima unde theognis megareus μηδὲν ἄγαν σπουδάζειν, ϖᾶσαν τῶν μέσ' ἀρίστα κεῖσθαι οὕτως κύρει ἐξεις ἀρετὴν δ' οὐ τελέθειν χαλεπόν.

Incũbo.is. dtõ ſimiliter iãgiſ & duo ſignificat. ſ. obnixe operã do. alicui rei int Incũbo ſtudiis. Et Inhæreo. Virg. Incũbẽs tereti damon ſie eorpie olinæ. Ply. li. i. Nãq in illo caua in ſe cõuexitas nergit & cardini ſuo. hoc ẽ undiq terræ incũbit. Frequẽter ẽt actõ mediante ad. nel. in. ut a Cicero ne fere ſemper nſurpaſ. Pergite inqt adoleſcẽtes & in hæc ſtudia in qbus eſtis incũbite. Et alibi. Quare incõbamus ad illa ꝑclara ſtudia. Naz cum operi alicui facũdo Icũbimus toto pectore ſignt ficaſ diligẽtia & conatus. Siſr cũ acuratiꝰ q d mẽ te agimus incũbere dicimur. Plus tñ ineſſe uidet actõ cũ in. q dtõ. qſi ſit Initi. nel inſiſtere cõtat ſine ſuper in quo deſignaſ q d arꝺuũ uel mirabile uel oneroſuz. Et hoc ex ui ꝓpoſitionis in. acrõ tñ ctæ. ut Ci. p Cot. balbo mirabiliter ſe factũ fuiſſe de clarat cũ ait. Hoc ſiue meũ ſiue reip. factũ ut eiaz in me nnũ oſs illa inclinatio cõmuniũ tẽpoꝝ Icõ beret. Oneroſuz ſeu arꝺuũ ut Idẽ Cornificio. Te tñ horror ut oſ cura in tẽp. incũbas. hoc ẽ ſuſtẽtã daz ſiue tũcdaz q d difficilimũ erat. Quare ſi di xero. Incumbo in remos maior nixus in illos de ſignaſ: q incumbo remis int ſit Incumbo I remos q ſi totis uiribus brachiis Initor contra ſiue ſuper remos, Vñ Hiero. uſus ẽ ꝓpoſitione ſuper ad Da

ma.papam. Incubuit ſuper collu3. Aliqñ uero in huiuſmodi forma. ſignificat Irruo. Ci. p Plancio Ponus q̃ ab ipſis qui in te ipſum Icubuerũt te de paſſum putas. Quintil. lib. v. Et fluctus eſſe cum magna uis uẽri in mare Icubuit. Virg. tñ dtõ iunxit. Incubuere mari cu3 tñ irruo actũm poſcat cũ ꝓpoſitione in. Ter. in adel. Fores effregit atq; in ædes irruit alienas. Incũbo añt ad ſtudia ſignifi/cat aſo & opera intẽdo ſiue innitor ad ſtudia: ut Ci. p Põpeio. Quare uidete ne dubitandũ uobis ſit oſ ſtudio ad bellũ Icũbere. Aliqñ poſt actũm adhibeſ adiectiuum ut effectus rei q̃ deſideraſ de monſtreſ: ut Idẽ p. L. ſylla Neminẽ eſſe ex illo honoris gradu q nõ oſ ſtudio uirtute auctoritate Icubuerit ad rẽp. cõſeruandam. Si uero nõ ponitur adiectiuũ tunc ſubintelligiſ: ut ſit Incumbere ad bellũ. ſ. ſuſcipiẽdu3 Icumbere. Et ad eius pernicie incumbẽti hoc ẽ exequẽdũ. Sſe erit ſi dixero. Remiges Icumbunt ad remos ſubintelligiſ emendos ſi emere uelit: uel hñdos ſi phibẽaſ: aut detineaſ uel obnixe tenẽdos ne ſibi rapianſ: aut e manibuſ elabanſ & huiuſmõi licet Valla. I remos uel ad remos Icũbere dici poſſe neget ſed remis tantũ. Eſt ꝓterea qñ Incũbere ſignificat ſubire: ſiue ſuperuenire. Lact. li. ii. Si morboꝝ peſtifera uis incubuit. Ambr. Veſper incubuit ppli ſequebanſ: ſtagnum occurrit: turbæ urgebant. Itẽ ſuper iacere. Vir. li. iiii. Incubuitq; toro dixitq; nouiſſima uerba. Et li. vii. Pellibus Icubuit ſtratis ſomnoq; petiuit.

Incubi. pe. cor. dicti ſunt ſyluani & fauni quos im probos quandoq; fuiſſe muliebꝫ cõpertu3 ẽ ac eaꝝ appetiſſe peregiſſeq; cõcubitum.

Inculco. as. eadẽ ſæpiꝫ iterando Igero Iſpiſſo. Ex I & calco.

Incultus. a. cultus ꝓticipio cõpoſitũ ẽ & I negatiue ſumiſ. Liu. li. x. Caritas ꝑmũ annonæ ex Iculti per ſeceſſionẽ plebis agris. Hier. ad Helio. Squalida capitis horret Iculta cæſaries. Et I hac tantũ ſignificatione reperiri puto: hoc ẽ nõ cultus: non exercitatus uel nõ ornatus: nel nõ hilatus adiecti uũ. Et nõ ab Incolo ẽ ut ſit eiꝫ ꝓticipiũ ſ3 eiꝫ foret ꝓ hilatus caperetſ q̃d nuſq̃ legi. Hiero. ad Dama. papam. Nõ ambigo qn Iculta nſræ paruitatis oratio uideatur.

Incunabula. Vide ſupra in dictione Cunæ.

Incurro. is. cõtra aliquẽ curro q̃d uernacula lingua dr̃ correr adoſſo. Liu. li. i. Eo plio ꝓcipua eq tu3 gloria fuit utrinq; a cornibus poſitos cũ iam pelleret media pedtũ ſuoꝝ acies ita incurriſſe a lateribus ferũt. Aliqñ Incurrere eſt Intro currere ſeu ultro ſe iniicere. Sal. Poſtq̃ Catilina fuſas copias ſeq; cũ paucis relictũ uidet memor gñis atq; priſtinæ dignitatis inter cõfertiſſimos hoſtes Icurrit ibiq; pugnando cõfodiſ. Lact. per tranſlationẽ dixit. Aut oblitus eẽ ꝓpoſiti uideat: aut loquacitatis crimẽ incurrã. Aliqñ Incurſiones quas curtas uulgo dãt facere: quæ fiũt ꝑdando loca. D. Brutus Ciceroni. Aut apẽnino alpibuſq; ſe tencat & decurſionibus p eqtes quos habet multos uaſtet ea loca q̃ Icurret. Hinc Incurſus. us. p incurſione. Col. Hoſticis Icurſionibus uaſtatas fruges

Incutia & Icuriоſus. Vide ſupra I dictiõe Curioſus

Incuruus. ualde curuus. Ter. I Eu. Cõtinuo accurrit ad me q̃ lõge qdẽ Icuruus: tremulus: labiis demiſſis.

Incuruo. as. Icuruũ facio.

Incuruẽſco. is. incuruus fio. Ci. li. i. tuſ. Hic añt ubi habitamus nõ intermittit cælũ niteſcere: arbores frondeſcere: ramos baccaꝝ ubertate Icurneſcere.

Incus. udis. pe. p. gñis fœ. Inſtrumẽtũ in quo aliq̃d cudimus: Hor. Et male tornatos Icudi redde te uerſus.

Incudo. onis. q I incude ſiue ſuper incudẽ q̃cq̃ fabrefacit. Hiero. cõtra Ioui. Et I nauibus piſcatoꝝ caput eius ſtat ſicut Icudo Iſatigabilis reputat ferrum ut paleas.

Incuſo. as. pe. p. Vide in dictione Accuſo.

Incutio. is. pe. cor. ſſi. ſſum. ex in & quatio. q. in. c. & a. in. u. mutatis. ut cætrera compoſita. Conentio diſcutio excutio percutio. Eſt añt Incutere in iicere. Virg. Iucute nim nẽtis: ſubmerſaſq; obrue puppes. Aug. li. viii. cõ. Quãto ꝓprius amouebaſ tanto amplioꝛẽ Icutiebat horroꝛẽ.

Indago. as. pe. p. in q ro. Ci. li. i. offi. Ineſt indagatio atq; inueri. Et de optimo gñe dicẽdi. Aut reꝑhẽdẽt q; Iuſitatas uias Idagemus tritas relinq̃/

Indago. inis. & Indages inis ꝑ inq ſitiõe /mus. Virg. Saltuſq; indagine cingũt.

Inde aduerbiũ ſignificat ex eo loco. Lin. li. i. Primo in macedoniam ueniſſe: inde I ſiciliaꝫ q̃rẽtẽ ſedes delatũ. Aliqñ dr̃ nõ de loco ſed de rebus. Idẽ in eodẽ. Ois te exẽpli documẽta I illuſtri poſita monumẽto intueri. Inde tibi tuæq; reip. q̃d imiteris capias. Aliqñ poniſ ꝑ deinde: ut apud eũdẽ. Crimini maxime dabant Inumitoris agros ab his Ipetũ fieri inde eos collecta mucnũ manu hoſtilez immodũ ꝑdas agere. Hic finut cõpoſita. Deinde Exinde Perinde: & pinde q̃ hẽnt accẽũ I antepe.

Indidẽ. pe. cor. aduerbiũ cõpoſitũ ab inde & idem q̃d ẽ ex eodẽ loco. Plan. Indidẽ unde oriſ facito uti facias ſultrã ſepelibilẽ. Apud Cato. poniſ ꝑ idem mox.

India regio oriẽtalis taſtæ terminus q̃ tam uaſta phibeſ: ut ea3 tradãt eſſe tertia3 partẽ oluz terrarꝫ. Põpo. ſcribit tantũ ſpatiũ littoris occupare quã tũ per lx. dieſ noctesq; uelificãtibus curſus ẽ. Tradũt in ea fuiſſe qnq; millia oppidorum. ab Indo flumine ſic appellata in quẽ ab occidẽtali plaga deſiniri q ſolus poſt nilũ crocodillos creat. Hæc a merid. mari Icipiẽs aduſq; ſolis occaſũ porrigiſ & a ſeptẽtrionibus uſq; ad curruſiũ mõtẽ puenit Gẽmis abundat. Capricanes & elephantos pereat arbores hẽt ſemper frondẽtes. Tellus bis ſtuges I anno ad maturitatẽ pducit. Piperi calamũ aromaticũ & cynnama ad nos mittit. Indi ꝑpe gentiũ ſoli nunq̃ emigrauere ſuis. Illic binæ æſtates leues autæ tẽperius cæli ubertas ſoli: aquaruz abũdantia: qnæ oſa faciũt ut maiora in india q̃ I cæteris regionibus naſcanſ alia. Ab India fiũt adiectiua Indus. & Indicus. li. v. de geſtis Alexãdri arrianus ὁ Δὶ ἰνδὸς ποταμὸς ἐς τὸν

κατὰ τὸν ἀέρα καὶ ὑρίσκω πολὺ μᾶλλον καὶ ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι τὸ ὄρυγμα παραμένει ἐπὶ πλείστον χρόνον.

Indus fluuius.a quo India nolata ẽ quẽ ī iugo cauasi montis qđ uocaſ paropanyſus aduerſus ſolis ortũ effluuz aiuuntiu ſeq.xix.annos recipere.

Index.generis cõ.p eo uel ea q uel q̃ aliqđ ſdicat & accuſat. Aſco.ſcribit indicẽ ee q̃ facinoris cuiꝰ ipſe ẽ cõſcius latebras indicit impunitate ppoſita. Sal. Plæriq; craſſo ex negocijs priuatis obnoxii cõclamant iudicẽ falſum ee. Mar. Indice non opus ẽ nſis nec iudice libris. Inde Indiciũ dictũ qđ alio nole Iudicina uocaſ p detectiõe & accuſatiõe. Apul. Ob Incinæ p̃mium occupaſſe domino tamẽ ſuo. Sal. Itaq; cõſulẽte Cicerone frequẽs ſenatus decreuit Tarquinii indiciuz falſuz uideri. Index uero maſ. generis accipiſ p digito ppe pollicẽ iuel p lapide quo auri uel argenti gradus cognoſcitur.

Indico.as.pe.cor. ſignificat manifeſto & palam facio. Plau. in aſi. Egone hæc patiar aut taceam? Emori me maliz q̃ hæc eius uxori nõ indicẽ. Aliquando Demõſtro. Lact. li. vii. Ipſa ergo uirtutis perpetuitas indicat humanuz aſuz ſi uirtute coꝛpore permanere: qa & uirtus perpetua ẽ & ſolus humanus aſus uirtutẽ capit. Aliquãdo Accuſo. Vlp. ſcribe Indicaſſe reuz ẽ detuliſſe arguiſſe accuſaſſe cõuicciſſe. Sed hæ ſignificationes in idem recidunt. Aliquãdo Indicare ponit̃ p addicere. hoc ẽ rẽ emptã liberare. Ci. li. 3. offi. Scæuola publii filius cuz poſtulauiſſet ut ſibi fundus cuiꝰ emptor eſſet ſemel Indicaret.

Indicium.uide in dictione Index.

Indicatura.æſtimatio. Plyn. in pfatione. Hæc fiducia operis: hæc iudicatura.

Indicatiuus.a.um. dẽ id quo aliqđ indicaſ. Vnde indicatiuus modus dictus ẽ qa eo indicamus. i. oſtendimus qđ agatur.

Indico.is.pe.p.xi.ctuz multa ſignificat. Naz Indicere ẽ denunciare: quis iter ſe differant q̃ maiorẽ uim hẽat indicere q̃ denũciare. Naz denunciare ppne ẽ ſignificare: & ſimpliciter iumi põt ut uẽius denũciat pluuiã. Et denuncio me tibi ppe diẽ affuturũ. Ci. p Plan. Denũciaſti hõ adoleſcens qđ de rep. ſentires. Indicare uero licet ſignificet denũciare nõ tñ ppne. quoniã dico aliud ſignificat q̃ nũcio: & in. aliud q̃ de. In. n. ſũcta uerbo dico maius incremẽtũ demõſtrati & ſignificat maxime q̃uis & ſignificatiõe cõtra nõ omittat Indico ergo maxime dico: hoc ẽ ſolẽniter dicendo denũcio. ut ſi dicaz. Bellũ tibi indico. nõ ẽ ſi cut bellũ tibi denũcio. i. bellũ me tibi illaturũ ſi gnifico: ſed bellũ me tibi iure illaturũ dico. Aut bellũ tibi a me ſerẽdũ ee indico. Q. đ Ci. li. i. of. aperte docuit q utrũq; nerbũ ſic poſuit. Ac belli qđẽ æqtas fœciali ppli ro. iurepſcripta ẽ: ex quo intelligi põt nullũ bellũ ee iuſtũ niſi qđ aut rebꝰ petitis geraſ. aut denũciatũ ante ſit & indictũ. In his uerbis duo gña belli gerẽdi fuiſſe ſignificat. Primã rebus petitis q̃ ſi negabanſ reddi. & bellũ cũ illis geſtũ fuiſſet iuſtũ hẽbaſ. Alterꝫ honeſtus iuſtiuſq; eraticeo q̃ petitis rebus niſi redditæ fuiſſent bellũ gerẽdũ eſſe maturo decernebaſ cõſilio: tũ ad fines hoſtiũ denũciatis belli ſuſcipiẽdi cauſis bellũ indicebaſ. Sed quo pacto ſdiceret. Liu. li. i. declarat his uerbis. Q. ñq; pars maior eoꝝ q̃ aderant ī eandẽ ſntiam ibat bellũ erat cõſenſu fieri ſolitũ: ut fœcialis haſtã ferratã aut ſanguineaz puſtã ad fines eoꝝ ferret: & ñ minꝰ trib9 puberibꝰ põtibꝰ diceret q̃ ppls pſcoꝝ latinoꝝ hoſtesue pſci latini aduerſus ppm ro: q̃ritũ fecerũt deliq̃ũt. Ob qđ ppłus ro. q̃ritũ bellũ cũ priſcis latinis iuſſit ee: ſenatuſue ppli ro. q̃ritũ cẽſuit cõſentiſt cõſciuit ut bellũ cũ priſcis fieret. ob eaz rẽ ego ppłuſq; ro. ppls priſcoꝝ latinoꝝ ī hoſtibuſq; priſcis latinis bellũ indico facio. Id ubi dixiſſet haſtaz ī fines eoꝝ emittebat. Hoc tũ mõ a latinis repetitæ res: ac bellum indictũ moẽq; eoꝝ poſtea acceperũt. Põt tñ in ſignificare cõtra: ut ſi dicã bellũ indico uoluptatibus tũc cõtra uoluptates bellũ me geſturꝫ dico hoc ẽ ſolẽniter pfiteoe. Nec ſoluz Indicere pertinet ad bellũ gerẽdũ ſed ẽt ad funus. Vũ Feſtꝰ ait. Indictiuũ funus ad qđ p ſconẽ euocabanſ. Sue. ī Cæſe. Funere indicto rogus extructus eſt. Præterea ad cõciliũ tributũ ſpectaculũ & huiuſmõi q̃ ũ niſi ritu ſolẽni fieri cõſueuerũt. Siſr ſacerdotes feſta iciuniaq; pplo indicere ſolẽt. Aliqñ ẽt Indicere ẽ ãſi pcipere ut apud Liuiũ. li. i. Lõge a domo pfibus excitis ipſm q̃ cõciliũ indixerat nõ adeſſe. Aliqñ Imponere. Idẽ li. iii. Vñ. n. eã pecuniã cõfici poſſe niſi tributo populo ſdicto. Ci. ī uer. acti. v. Legẽ ſibi ſdicſſe ſnoẽtiæ cõtinẽtiæ nirtutiſ oſuz q̃ ab altero rõnẽ uitæ repoſcẽt. Aliqñ ſignificare. Liui. li. ii. Indici deinde finitimis ſpectaculũ iuber.

Indictũ df qđ ẽ ſolẽniter pmulgatũ: ut Indictum bellũ denũciatũ df. Indictũ funus denũciatæ exequæ. Et Indictũ nõ dictũ. Ter. in phor. Q. đ dictuz ſdictũ ẽ: qđ mõ erat ratũ id irritũ ẽ. Et hoc mõ nõ ab Indico. ſed a participio dictus cõpoſitũ ẽt cẽſeo. Liu. li. v. Itaq; q̃ tuz cecinerit diuino ſpũ ſtructus ea ſe nec ut dicta ſint reuocare poſſe Sic ẽt df Indicta cã. i. nõ dicta & nõ defenſa. Ci. q̃ rabi. Sed indicta cã ciuẽ romanũ capitis cõdẽnari coegit.

Indictiuus.a.um. qđ indictũ ẽ: ut funus ſdictiuuz de quo paulo añ. Et ſdictiuæ feriæ quas cõſules uel prores indicunt.

Indictio. ſpaciũ xv annoꝝ qđ ſdicebaſ ut tribus luſtris tributa toto orbe romanæ rei ſoluta eẽnt.

Indeꝑcabilis. apud quẽ nõ ualẽt pces. Gel. Et poena ideꝑcabilis ſubeunda eſſet.

Indefenſus. ſine defenſiõe. Liu. li. iiii. Suos ſcrepãs clare noce. Hic pbituri inq; uos telis hoſtiũ eſtis indefenſi multi. i. ſine defenſione. ſine uindicta.

Indemnis. indẽnatus. Vide in dictione Damno.

Indies ſignificat quotidie ſed ppriecuz ſcremento. Idꝺ plæriq; iungiſ cõparatiuo. Ci. Cũ id ma

luꝫ ſerperet in dies magis. Reperiť ẽt ſiné cõpara tiuo ſed tñ cũ uerbo ſignificante ſcremẽtuꝫ. Liui. Creſcẽte i dies multitudine. In diẽ uero inngitur plæruꝫq; cuꝫ uerbo Viuo. Quintil. Nõ nt fere no lucres pũtis mõ cibi memores i diẽ uiuunt. Aliqñ cuꝫ alio uerbo. Sal. Panẽ i diẽ mercari. q̃ſi p̃ſentis diei rõnẽ habere. Indiẽ addicere ẽ rẽ uæna leꝫ ita nẽdere nt niſi aliꝙ ad certũ p̃ſtitutũ diẽ ma ius priũ obtulerit illius ſit q primo obtulit. In dies ſingulos. i. per quoſlibet dies. Ci. Metello. Meæ rõnes atq; eius mei cõſilii maiorẽ in dies ſingulos fructum uoluptatẽq; capio.

Indigeo. es. pe. cõ. Vide i dictiõe Careo. Hnlꝙ i perſonale. Ply. li. x. poſuit. Nunq̃ cõſpectis niſi rum p̃ſidio earum indigeť. Ab Indigẽs fit Indigenã tia. æ. p inopia.

Indigus. a. um. pc. cot. q ď indiget. Aug. Sed ſicut euꝫ uidimus infirmuꝫ iacẽtẽ i dignꝫ opis alienæ.

Indigena. pe. cor. dť Inde genitus nec aliunde pro ueniens.

Indipiſco. is. uſurpo. aſſequor adipiſcor. Q ď & Indipiſcor. eris. i deptus dť. Plau. i aul. Neq; pat tẽ tibi ab eo cui ſit indipiſces neq; furẽ excipies. Gel. li. i. Si. n. acheos Homerus pugnã indipiſci air nõ fidiculaꝫ tibiatuꝫq; cõcẽtu cõſpiratã. Hic Indepto. as. frequẽtanuuꝫ. Var. Nec partem aliquã i deptanit hæreditatis.

Indigito. as. pe. cot. q̃ſi i dicito ab Indico uel a digitus deducť. Et ſignificat Voco noſo & quaſi per nomẽ oſtẽdo. Macro. Nãq; uirgines ueſtales ita apollinẽ indigitãt. Apollo medicet apollo pæan. Idẽ. Nã ita ab incolis indigitant.

Indigitamẽta: libri pontificales q & noſa deoꝝ & rõnes ipſoꝝ nutninũ cõtinẽt.

Indigetes. pe. cor. dii ex hoſtibus facti. Quo noſe dictus ẽ Aeneas cũ pugnans cũ Mezẽtio nuſq̃ apparuiſſet. Alii Indigeteſ dicũt eẽ deos tutelares quoꝝ noſa nulgari nõ licet.

Indigeſtio. cũ cibus non digeriť. Hiero. ad Euſto. Ad orõnẽ tibi ſurgẽti nõ idigeſtio ructum faciat ſed inanitas.

Indigeſte aduerbiũ. ſignificat Inordinate.

Indignus. nõ dignus. Ter. in eu. Nã ſi ego dignus cõtumelia hac ſum maxime: at tu indignus q ſaceres tñ. Inſdũ ponit p miſerabili. Idẽ Indignus cũ egomet ſim acceptus modis.

Indignor & Indignitas. Vide ſupra i dictiõe Dignor

Indiſcriminatiꝫ indifferenter.

Indiſertus. nõ eloquẽs. Gel. Nõ indiſerti niti.

Indocilis i q penitus nõ põt diſcere. Indoctus qui nondum didicit.

Indo. is. idi. itũ. ſpono. Plau. in cap. Pecimũ uocitatus ẽ. poſt uos i didiſtis Tindaro. Q. ñ ſignificat intus do. Imitto. Idẽ i caſ. Dem me & te inſe licẽ ſi ego in os meũ uini guttã indidi. Interduꝫ Imprimo. Idẽ i aſi. Qui ſæpe ante in nãs ſcapulas cicatrices indideruñt.

Indoles. pe. cor. ab Inoleſco fit per ſterpoſitionẽ d Et in pueris q̃dẽ atq; adoleſcẽtibꝰ ẽ ſignificatio q̃dã futuræ p̃itatis. Ci. ut. n. ad oleſcẽtibꝰ bona ſdole p̃ditis ſapiẽtes ſenes delectãť. In uitis uõ ſi gnũ ẽ pũtis nirtutis. Idẽ. Hoſes in q bus ẽ nirtutis indoles cõmouẽť. Vnde & p p̃ſtantia ſeu gñoſitate quadã nirtutis atq; aſ poniť. Liu. de Lauinia iaꝫ mſe inqt. Tãta in ea uirtutis ſdoles fuit. Luc. Indole ſi dignũ latia ſi ſanguine priſco robur in eſt ats. Aliqñ ẽt in malũ dť: ut apud Liuiũ de Annibale Cũ hac ſdole uirtutũ ac uitioꝝ ſub Aſdrubale meruit. Tranſferť quoq; ad muta atq; ſata. Idẽ. Sicut in frugibus pecudibuſq; nõ tãtũ ſemina ad ſeruãdã ſdolẽ ualent quantũ terræ pprietas cæliq; ſub quo aluntur.

Indolẽtia q̃ſi nõ dolor: cũ nihil dolet. Lact. lib. iii. Nam corporis bona. i. ſcolumitas ſdolẽtia ualitudo nõ minus ſunt mntis q̃ hoi neceſſaria: ac neſcio an ẽt magis qa hõ & medelis & miniſteriis ſubleuari põtimnta nõ pñti Hæc ẽt Indolotia dť ut Sidonius a Cicerone dicta periſcribiť.

Indomitus. pe. cot. q domari nõ põt. Vñ dicimus equũ indomitũ. Aliqñ poniť p feroci. Vñ dicimus gẽtes ſdomitas. Aliqñ p magno. Virg. Nate qs ſdomitas tantus dolor excitat iras?

Indubitatus. nõ dubitatꝰ. Lact. li. ii. Pro cõfeſſo & indubitato habitum eſt.

Induco. is. pe. p. ppriæ intro duco. Plau. Induc eaꝫ in domũ. Q. ñq; Inducere ẽ perſuadere illicere decipere inclinare. Lucil. Huius ego afuꝫ ſi induco ut ab amore meretricis deſiſtat. Idẽ. Miſerũ ſenẽ ſirenũ cantu inductũ. Quãdoq; Abolere cancellare. Sue. in Cæſa. Ampliſſimis nerbis collaudatũ i ſtegrũ reſtituit inducto priori decreto. Et alibi. Multa inqt & deleta & inducta & ſupſcripta inerant. Verbũ id iuris ẽ. Origo ea q i ducto chartis attramẽto nelut tectorio deleri q̃ ſcripta priuserant cõtingit. Quãdoq; Fingere. Ci. lib. iii. offi. Hinc ille Gyges induciť a Platone. Quãdoq; Ingredi facere. nt nide quo me inducas. Quandoq; Oſtimare: ne ſic alum i duco meũ. Quãdoq; Imponere ut ſoleæ ligneæ pedibus i ductæ ſũt. Quãdoq; Infigere ut ira induxi in alum.

Inductio gũs argumẽti. Eſt. n. oſo per quaꝫ fit a particularibus ad uniuerſalia pgreſſus. Vel inductio eſt oſo q̃ rebus nõ dubiis captat aſſenſionẽ eius rei q̃ inſtituta ẽ.

Induciæ. pax i paucos dies ſic dictæ: q i diẽ denť uel q in dies ociũ p̃beant. Aurelius opilius induciας dici exiſtimat ab initu & introitu quoniam tẽpore induciaꝫ hoſtes inter ſeſe utrinq; ultro citroq; alteri ad alteros i pune inire ſolẽt & introire Has Lycaon primus iueniti fœdera Theſeus.

Indulgeo. es. ſi ſum. & ſum. ſecũdã Priſ. ſignificat obſequor cõſentio inſeruio & facile cõcedo. Ci. in Læl. Sꝫ obſequꝫ multo moleſtius q peccatis indulgẽs. i. cõſentiẽs p̃cipitẽ alcũ fieri i mit. Idem Tyroni. Induge nalitudini tuæ. i. molliter uaca: & q ď lingua uernacula dicimus ſa carecie. Terẽ. in beau. Nimiũ illi i dulges. Vñ Indulgẽtia mollis & p̃miſſio q̃ ſeuentati opponiť. Quiril. Mollis illa educatio quã indulgẽtiã uocamus neruos omnis & mẽtis & corporis frangit. Et Indulgere eſt facilẽ & clæmentũ eſſe. Ci. li. iii. offi. Magnus

nit ipmia & qp Idulgēs in patrē idē ſeuerus in fi liū.i.clæmēs ac facilisi & Indulgētia clæmētia. Stati. Vultua & egregie tāta Idulgētia formæ. In dulgētiſſimi imperatores dicti q ſint bñfici ppē ſiq ad granficādū. Itē Indulgere ē delicare ītēde re & ſpatiuz maius dare. Virg. Indulge hoſpitio: cauſaſq inecte motādi. Idē. Sin tumulis accliue ſolū colleſq ſupini Idulge ordinibus. Itē Indul gere pacere. Ambr. Vide q bonus deus & facilia indulgere peccatia. Idē. Nā dñs Ieſus Chrus cru cifigētibus ſe nō maledixit ſed potius ut eis Idul geret orault. Hiero. cū actō iōxit. Miſericordia in quit ē qa Idulget nſa peccata. Itē Indulgeī Tri buere. Ambr. Laudabāt ēt deū q tāta nobis teme dia indulſerit uitādæ mortia. Itē Augere. Lucil. li.3. Tu q iram Idulges nimis manus abſtinere a muliere mellus eſt.

Indulgitas p Indulgētia. Siſenna. Baſſua aſſidua indulgitate uictus.

Induo.is.Idui Iductū.ex I & duo.ia. Cuius origo a græco λύω qđ ingredior ſignificat trahit. Vñ ἐνλύω nduo. Duo.ia. Plau. I Caſ. Mea ꝑda ē illa pinde tu te I laqueū ne duas. De uerbo ēt dio Ter. I pbor. Dii tibi oēs qđ dignū ē diūt. Cōſtrui tur ār Iduo uarlis mōia. Nā qñq hēt duos actōs ſed in paſſiua tātū ſignificatione & hoc apud poe tas & biſtoricos nō apud oratores quos imitan dos imprimis cēſeo Plau. I Epi. Quid erat Indu ta? an rigillaz Iduculā? an mēdiculā Iplumatam. Virg. li.ii. Deinde comātē androgei galeam cly peiq ſigne decoꝛ induit Curtius. Ianq nox ap parebit cū thoracē indutus pcedit ad milites. All qñ uno tāū actō cōſtruit, & tūc idē ē qđ aſſumo Quintil. li. vi. Orbū agimus & naufragū & peri clirantē quoꝛ induere pſonas qđ attinet niſi af fectus aſſumimus. Vbi uerbū difficile. facile delca rauit. Sic Curtius. Loricā tñ quaz raro induebat amicis otātibus ſumpſit. Ci. li.3. offi. deponit. n. pſonā amici cū Iduit iudicis. Hic ex cōtrario de ponit Induit ſignificare oñdit. Sue. I Nero. Nul laz bis Iduit. Aliqñ poſtulat ut id quo qs Iduit in actō ponat & is q Iduit I dtōi ſignificatq im pono Imitto aſſumo. Plau. I Caſ. Ocyſſimus ſum olum q uiuūr. Loricā Iduā mihi optimū ēt arbi tror. Ci. li. ii. de fi. Ex eiua ſpoliis ſibi & torquez cognomē Iduit. Ply. li. 33. Peſſimū uitæ ſcelus feē q annulū primus Iduit digitis. Sue. I Aug. Si ma neſibi calceus pperā ac ſiniſter p dextro Idueret Per translationē ad alum dixit Liu. li.3. Adeoq nouū ſibi ſgentū Iduerat ut plebicola repēte oſſq auræ pplatis capiator euaderet. Aliqñ ultra nā lē actū hēt aliū actūz cū in. Et tūc p Cōuerto ſiue transformo ſumit. Virg. li. i. ge. Cōtēplator ſtem cū ſe nux plurima lyluis Iduet I florē. Ci. de diui. loquēs de anhelitibus terræ. Cū aūt ſe I nubē in duerint. Siſr cū hoi actō ſignificat Iniicio ſeu im mito. Ci. I hortē. Et ut docuit Antiochus I id ipz ſe induit qđ timebat. Gel. Aeſopus ille e phry gia fabulator haud imerito ſapiēs exiſtimarua eſt cū q utilia monitu ſuaſuq erāt nō ſeuere nō ſpe rioſe pcepit & cēſuit ut phis mos ē: ſz feſtiuos de lectabileſq apologoa cōmētus res ſalubriter ac p ſpicieter aladuerſas I mētes alaſq holuz cū audiē di quadā illecebra Iduit. Deniq cū p ueſtio capi tur ultra actūz cōſtruiſ cū ablō ſine ppoſitiōe eiꝰ rei q qs Iduiſ. Curtiꝰ. Depoſita ueſte quā hēbat arabica Iduiſ. Ci. li. iiii. ad herē. Palla ſaurata in dutus. Q. ñq ēt in. hac cōſtructōe p Illino ſumiſ Plau. in muſ. Id eis uitiū nocet: atq ēt nunc ſatia boni ſunt ſi ſunt Iduri pice. Col. ad uſtes trāſtu lit p onero cū dixit. Nā ita ſe induūt uuia ut ne queāt cape maturitatē. Sumiſ ēt p ferio cū ablō inſtrumētali. Cæſar. li. vii. Quin ordines cōiūcti inē ſe atq ſpliciri quo q ſtrauerāt ſe ipſi acutiſſi mis uallis Iduebāt. hoc cippos appellāt. Et ireō Aut ſe ſtimulis I opinātes Iduebāt: aut I ſcrobes delati tranſfodiebantur.

Induuiæ ab Iduēdo. Indumētā qbꝰ qs Iduiſ: ſicut exuuiæ ab exuēdo.

Induſiū. genus ueſtis q̄ſi intuſium qđ mox ſupra ſubucula ſumebaſ ſicut palliū & palla uocata & Foris ſupra Induſiū. A quo Induſiatoꝰ dī q huiuſ modi ueſte ē indutus. Plau. Induſiata paragiata.

Induſtria eſt ingeniū ſeu ars q̄ aliqd ſtruere ſumus idonei q̄is p ingenii ſiue artis exercitatiōe qñz ſumaſ. Vtrūq cōpleruꝫ ē Ci. cū ingt. Vt induſtria noſtra tuæ morē geramus uoluntan.

Induſtrius. nō Induſtrioſus dī qđ ātiq Indoſtriꝰ dicebāt. p Ingenioſo & p eo q multæ induſtriæ eſt & aliqd ſtructe ſemper nitiſ. Ci. ad herē. Ni mirū hæc cā ē hoi quā nec induſtriua. nec miſeri cors: nec officioſua deſerē pōt. Hæc aūt duo nota cōpoſita cēſeo: deriuata tñ ab Inſtruo. Vnde Feſ. Induſtriū antiq dicebāt Indoſtriū: q̄ſi qcqd age ret ītro ſtrueret domi. Ab Induſtrius fit aduerbiū Induſtriē. Col. Higiniꝰ ueꝛ auctoꝛ placita ſecre tis diſperſa monumētis induſtrie collegit.

Inebrior. aris. uide in dictione Ebrius.

Ineffigiatus. a. um. informe: qđ nō ē factū ad aliq effigiē. Gel. Nāq ut illa beſtia fœtū ederet ineffi giatū informēq lābēdoq id poſtea qđ ita ædi diſſet cōformaret & fingeret.

Ineo.is.inlui.uel Inii.itū. pe. cot. ex in. & eo. ſigni ficat Incipio. Sal. Quapropter uos moneo ut fot ti atq pararo aīo ſitis & plū cū inibitis memine ritis uos diuinas deeus gīaz ꝓterea libertatē atq patriā in dextris uſis portare. Et Inire ē ingredi. Plau. I Caſ. Tu mō proſpicito qd intus agantiſi tu iubes inibiſ tecuz. i. intrabiſ. Idē Iniit te unq febris? Itē mercri aſſeq lucrari obtinere cōparare. Ter. Vt gſam in eā ſine diſpēdio. Hoc aūt fit cū nouis & ignotis fauorē & amicicīā alicuius adi piſcimur. Et dicimua Ineo gſam tecū Ineo gīaz tuam i & Ineo gratium a te. Teren. in Eu. Ab eo gratiam iubeo. Q. uandoq Tractare conſulare. ut Ineo pacem tecum. Ineo bellū. In eo fœdus In eo rōnē. ineo uiam. i. Iuenio. Cuiua participiū abſolute poſitū maionbus rebus adhibeti ut ſeū te adoleſcētia. Incūte uere: anno: menſe: ſæculo luſtro: bello. i. ingrediēte. Ruſus Inire ē cōcūbe re. Ply. Sed aſini q equas Incāt optimi legēdi ſt Hic Initor. pe. cot. . p cōcubitore: & Initū p coi

tu poni cõsueuit. Itẽ Capere ut Ineo fugã. Virg. Sæpe leui somnũ suadebit inire susuro. Itẽ Facere. Plau. I cap. Qui cõsiliũ iniere quo nos uiceru & uita phibeãt. Itẽ Cõsiderare intelligere. Terẽ. in phor. Hæc cũ rõne ineas q̃ sint suauia & q̃ chara sint ea q̃ ꝓbeat. Do. Ineas intelligas æstimes Ab ineo fit initiũ. initio. as. & initiarius.

Inito. as. frequentatiuũ. ab Ineo. Diome. Ineo. is. inito dicimus: ut Pacu. Loca arida initas.

Ineptus. ex in & aptus. Ci. li. ii. de ora. Ineptus nomẽ hꝫ uidet q̃ nõ sit aptus. Idq̃ sermõis nr̃i cõsuetudine per late patet. Nã q̃ aut ꝑs q̃ dã postulet nõ uidet: aut plura loq̃t: aut se oñtat: aut eoꝝ q̃bus cũ ẽ uel dignitatis uel cõmodi rõnẽ nõ hꝫ aut deniq̃ in aliquo gñe aut ĩcõcinus: aut mstus est. Is ineptus dr̃. A quo ineptia: inepritudo Inep

Ineptio. is. iui. itũ. ineptias facio. Lact. de (tulus opi. Vereor ne huiusmõi portẽta & ridicula refutare nõ minus ineptũ cẽ uideat. Sꝫ libet ineptire quoniã cũ inepto agimus ne se ille nimis argutũ putet.

Iners. ex In. et ars significat eũ q̃ sine arte ẽ. Ci. lib. iii. de fin. Sed lustremq̃ alo has maximas artes q̃ bq̃ q̃ carebãt: ignes a maioribq̃ notabant. Quõꝫ etiã iners capit ꝓ ocioso & ignauo q̃ nihil artis operatiue q̃si nesciat operari. Virg. li. iiii. ge. In mediũ seu stabit iners: seu perfluet humor. Do. I Adel. Intelligamus aliter dici nõ inertẽ socratez: aliter nõ inertẽ seruũ. Ab Iners fit diminutiuũ Inertulus. Inertia inertis uitiũ q̃ sic fumi põt in sua significatione ut de inerte dictũ ẽ licet ꝑpriet artis ignorato. Col. in ꝑfa. li. ii. Nõ ergo fatigatione quẽadmodũ plurimi crediderũt nec senio: sed nra. f. inertia nimis benigne. Ci. lib. i. ad Q̃. ffem. Duo illa relinquamus inertiæ nr̃æ.

Inerticula. gñs uitis apud Col. boni uini & inoxiæ etiã nomẽ hẽt q̃ iners hẽtur intẽtandis neruis q̃ uis in gustu nõ sit habilis. Sola ẽt temulẽtã non facit. Vñ rectius Sobria dici deberet.

Ineſco. as. Vide indictione Obeſco.

Inexplorato. aduerbiũ significat sine exploratione & inq̃sitiõe. Liu. li. yi. Inexplorato pabulatũ cohortes misere.

Inexputabile: q̃d numerari nõ põt. Col. li. x. Nam inexputabilis erat numerus.

Infabre. pe. p. aduerbiũ significat fœde. sicut Affabre pulchre.

Infamia. mala fama. Hiero. Q̃d illum testimonio martyris ab infamia uindicaret.

Infamis & hoc infame. pe. p. q̃d hẽt malã famaꝫ: Hiero. ad Pãma. Quis per ifame opus scipsuꝫ uoluit infamari? Infamis dictus ẽ ab antiqs digitus medius ꝓp ignauiã qnoniã digere uideat alioꝝ defensiõe. Pers. Infami digito lustralibus ante salinis expiat. Iuue. Mediũq̃ oñderet unguẽ. Nam olim q̃ medio tanq̃ per indicẽ mõstrabat. arguebatur insaniæ.

Infamo. as. pe. p. Ifamia afficio. Hiero. Si originẽ nunq̃ secutus sum i frustra infamare me cupitis. Quintil. Deinde cũ se lactaret eodẽ mõ dicere se necam infamauit.

Infans subſtantiuũ dr̃ puer: q̃ nondum fari cœpit. Q̃d ẽt de brutis & auibq̃ dr̃. Ply. Quadrupedes infantes suos cognoscũt. Idẽ. Vespertilio noluceꝫ sola lacte nutrit uerba admouẽs geminos uolitat amplexa ifantes. Adiectiuũ uero capit: q̃si ꝓ puero. Idẽ de boleto. Nec tunicæ minor gratia in cibo infantis boleti. i. parui & nonduꝫ adulti. Interdũ dr̃ Infans nõ facũdus. Ci. in Bru. Ipsꝫ scipionẽ accepimus nõ infantẽ fuisse. Per translationẽ sumit ꝓ stulto & q̃si loq̃ nescientẽ. Ex quo Infantior & infantissimus. i. stultior & stultissimus.

Infantia. æ. ætas Ifantilis. & q̃nq̃ stultitia dr̃.

Infantile. adiectiuũ q̃d ẽ Ifãtis. Aug. li. i. cõ. Imbecillitas mẽbroꝝ Ifantiliũ nocẽs ẽ: ni alus Ifantiã.

Infandũ a fando sumit: q̃d uix fari qs possit. Vir. Infandũ regina iubes renouare dolorẽ. Ponit nõ nunq̃ ꝓ Interiectiõe. Virg. li. i. ge. Infandũ sistũe amnes terræq̃ dehiscũt.

Infarcio. is. impleo. Ply. li. xxxiii. Quid nõ I africa hiſpaniaq̃ exterra parietes quos appellant fornaceos quoniã fornacũ mõ circũdati utriq̃ duabus tabulis uernis infarciunt q̃ instruunt.

Infatuo. as. fatuũ sine sole. i. sapiẽtia facio. Fit. n. a fatuus. ubiñ. aut auget: uel superflua est. Hiero. ad ruf. Quid salomone sapiẽtius? attamẽ a mori bus fœminaꝝ infatuat. Infatuæ mulieres dictæ sunt quæ faunoꝝ ludibriis attigant. Et sic Infatuati uiri quos nũc nulgus ſpũ plenos notat: quidam etiam dæmoniacos.

Inſenſus q̃ ira I aliũ elatus ẽ & odiũ gerit.

Infero. p. c. Itus pono seu ſtẽ põto. Plan. I am. neq̃ meũ pedẽ huc tuli. Lac. li. z. Nõ placebat pſio q̃ aurea uasa tẽplis inferant. Interdũ Inferre ponit ꝓ Iniicere. Idẽ li. iiii. Nefandas manus deo suo intulerit. Liu. li. z. Adeo cõcitato ſpetu se tulerãe etrusci ut funderent ipso ſcutu articuos. Interdũ ꝓ Facere. ut I attuli damnũ. Lact. li. v. Patẽtia est maloꝝ q̃ inferunt: aut accidũt cũ æquanimitate prælatio. Interdũ subiicere seu apponere. Idẽ li. i. Quod clarũ fiet exẽplo q̃d inferemus. Interdum ꝓ Introducere. Liu. li. i. Lucus erat quẽ mediũ ex opaco ſpecu fons perẽne rigabat aqua: quo q̃ se persæpe Numa sine arbitris uelut ad congressum deæ inferebat camœnis eũ lucũ sacrauit. Interdũ ꝓ ingerere. Ci. li. i. offi. Turpe ẽ & ualde uitioſuꝫ in te seuera cõuinio diguũ aut delicatũ aliquẽ inferr̃ sermonẽ. I nterdũ ꝓ Cõcludere. Sene. Cũ his argumẽtis q̃d ꝓposuerat intulisset. Interdũ ꝓ Cõtraferre. Cæſa. li. i. Romani cõuersa signa biparti to tulerũt. Inferre arma ẽ bellũ gerere. Ci. Octa. Quibus cogitas arma inferre? Inferre crimẽ ẽ ꝑputare seu obiicere. Idẽ in Læl. Addẽdũ eodẽ est ut ne in criminibus aut ſerẽdis delectet amicus: aut credat obiatis. Stuprũ ſferre ẽ ſmittere seu ſigere.

Inferiæ. sacrificia q̃ inferis soluunt. Virg. Viuentes capit inſetias quos ſmolet umbris.

Inſernus. pro infernoꝝ loco. in singulari gñis masc. In plurali neutri. Hiero. impera. Deglutiamus eũ sicut infernus uluẽtẽ. Et in Iob. Ducunt in bonis dies suos & in puncto ad Inferna deſcẽdũt. Est &

infernus.a.um.qđ ē infra sicut supernus.a.um. qđ est supra. A quo inferne aduerbiꝫ. Et infernas.atis. sicut supernas.atis. Ply. Et ideo romæ ſ fernas abies supernati ꝓferſ.

Infernalis & hoc infernale ab infernus fit cum est substantiuum. Vnde infernales furiæ.

Inferus.a.um.pe.cor.ab infra dictū est. Vnde inferi quibus inferius nihil est. Infetum mare tyrrhenū sicut supetum Adriaticuꝫ. q̄ ex urbe roma uersus adriaticum euntes fere ſemper aſcēdūt. Cōtra ad urbem & mare thuſcum uenientes deſcendūt.

Infestus qui alicui malum infert & est pluſq̄ inimicus. Iamq; aduersus eum fertur. Et infestus dicit cui aliūde malum impendet. Ci. Dolebam indices & acerbe ferebam ſi huius ſalus ob eam ipſaꝫ cauſam eſſet infeſtior q̄ is meā ſalutem atq; uitam ſua benenolentia ꝓſidio cuſtodiaq; texiſſet. Nigidius. Infeſtum a feſtinando dici putat. Qui enī inſtat alicui reſiſtq; pperans urget & opprimere eum ſtudet atq; feſtinatuꝫ. ſ. contra de alicuius periculo & exitio feſtinaturus uterq; infeſtus dicit ab inſtantia fraudis quam uel factuꝰ alicui. uel paſſuꝰ eſt.

Infeſta ſigna dicuntur q̄næ aduerſum tendunt hoc eſt nexilla in hoſtē euntia ut moleſtiam inferant.

Infeſtū mare habere. ſignificat latrocinando mare infeſtare. Ci. li. iii. de rep. Naꝫ cuꝫ q̄reretur ex eo quo ſcelere impulſus mare haberet infeſtum nno myoparone eodem inquit quo tu orbē terræ.

Infeſto.as.crebris curſibus moleſtiam infero. Vñ Infeſtatio moleſtatio.

Infeſtiuus.q̄ neſcit uel nō ē idoneus ad dicēdas nr banitates. Gel. Hō ſub agreſti ingenio & iſeſtiuo.

Infibulo.as.pe.cor. Vide in dictione Fibula.

Inficio.is.pe.cor.ex.in.& facio. ſignificat Intinguo Hiero. Quaſi ipa ea deniq; lana cū inficiſ ſanguine conchylii uel muricis uertitur in purpuram. Per tranſlationē ſumit ꝓ nitio ſeu maculo. Liui. Hoc luxu & peregrinis infecti moribus. Et Inficere Venenare. Virg. li. ii. Ge. Quo nō pūtius ullō pocula ſt qñ iæuæ infecere nouercæ. Ply. li. xi. Nimio fumo inficiunt apes. Hoc uerbū Diome. a fuco componi exiſtimat. dicit. n. Facio cōficio Fuco inficio. Sed aſpera nimis nidet compoſitio iicet a ſignificatione non adhorreat. Srd cur non a Facio: q̄nquidē Inficio quaſi intus facio ſignificare poteſt?

Infectus ab Inficio. idē ē q̄d intinctus maculatus uenenatus. Sue. de Cali. Inuēta & arca ingens uariorum uenenoꝝ plena quibus mox a Claudio demerſis infecta maria traduntſ nō ſine piſciū exitio Sene. Diu in iſtis uitiis iacuimus: elui difficile ē. Non. n. inquinati ſumus. ſed infecti. Ci. li. v. tuſ. Sed nos imbris delictis ocio langore deſidia animū infecimus. i. polluimus corrupimus. Cā auiē ſignificat nō factus cōponitur ex in & factus ut Infreta pace infecto negocio. Plau. in cap. Q̄d male feci cruciot mō. ſi infectū ſieri poſſet.

Infectus. us. accipitur ꝓ tinctura. Ply. li. yiii. De lanaꝝ infectu ſuo loco dicemus.

Infectores: q̄ alienum colorem in lanam cōiiciūt. Plau. Incedūt iſfectores crocotarii offectores. Offectores ſunt q̄ ꝓprio colori nouū efficiunt.

Inficior.aris. deponēs ſignificat nego. Vnde Inficiationes q̄ ſunt debitæ rei negatiōes cū per creditorē a debitoꝛ depoſciſ. Onid. li. xi. me. Stabat opus ꝓtiū rex ificiaſ. Et ꝓprie Inficiari eſt nerbo q̄d q̄ negare factū: q̄ſi infectū. Vñ ad facta nō ad dicta ptinet. Naꝫ ſi q̄s aliq̄d ſe dixiſſe fateaſ nō ſic cōuenire uideſ ut ad aduerſatio Inficior: uel in ficias eo ita ut inq̄s eſſet ſed nego.

Inficias tantū actī caſus & plis numeri & ſolū cū eo. is. iungiſ. & ſine ꝓpoſitiōe: ut hic inficias ituras eſt ſeu ibit. Cōponiſ. n. ex in & nō & facio.

Inficiator. qui negat ſe uel debere q̄d actor petit: uel commiſiſſe q̄d accuſator obiicit. Ci. lib. i. de ora. Non ne intelligebat ut ſi inficiator probaſſet iudici ante petitam eſſe pecuniam q̄ eſſet deberi cepta. Vnde ſtatus cōiecturalis dicitur Inficialis in quo ſemper reus inficiatur.

Infidus. a. nm. penul. prod. uide ſupra in dictione Fidelis.

Infimus. a. nm. pe. cor. ab Infra ſeu ab Inferus ſuperlatiuum eſt.

Infimates. pe. p. dicti ſunt ſicut ſummates q̄ ſunt oppoſita. Plau. i Sti. Sūma uiri atq; infimates.

Infinitiuus modus ſine alterius uerbi ad diminicio poni ſolet ubi ſubintelligiſ. Vere ne ita eſt? ut Me ne incepto deſiſtere uitam. Plus. n. pōt infinitum tēpus ad ſignificandū q̄ finitū. Ter. in eu. Inuidere oēs mihi ꝓ ſuidebant. Ideo aūt dicitur infinitus: q̄a alii modi definiūt perſonas primaꝫ ſecūdā & tertiaꝫ. Hic aūt ſine perſonis ē. & habet ſolū ꝓfinitū tēpus pūs ꝓteritū & futuꝝ: ut Amare pūs. Amaſſe ꝓteritū. Amatū ire futuꝝ. Ecce nides deſignare tantum tempora nō perſonas. Amare enim neſciſ perſona niſi nelis inngere. Et amare debet ille. Tunc quaſi ſit finitum. Si aūt non ſubiungas ille uel iſte uel ipe ſit infinitq; modus. Nā & numero ſingulari uel plī infinitus eſt. Cum. n. dico amare nec finitum eſt utrum de uno an de duobus dicam.

Infirmus. nō firmus. Vnde Infirmitas inualiditas non ægrotatio ſicut plæriq; male uſurpant. cum quis nondum firmus uel ætate uel ægrotatione eſt. Ci. Vt enim infirmitas puerorum & ferocitas iuuenum.

Infligo. is. penul. produc. infero incutio. Ang. li. iſci. dei. Ita ne tandem ſcipio laudas hanc poenis romanis negatam eſſe licentiam ut cuiq̄ oppro brium infligerent romanorum cū uideas eos nulli deorum peperciſſe noſtroꝝ?

Inforo iforas. penultima cortepta a fotum compoſitum ſignificat dico ſeu in fotum diuulgo ſeu in forum uoco. Plau. in Cut. Licet ne inforare ſi in comitiare non licet? Nō inforalis me quidē nec mihi placens tuum profecto nec forum nec comitium. Aliquando componiſ ex in & foro. as. q̄d eſt intus foro. Ply. li. vii. Timebant priſci truncū findere: mox inforare auſi medio ipſiq; medullæ

calamō imprimebāt unum inferentes.
Infra ab in nasci nidetur cuius significatio nota est Et sine casualibus q dē aduerbiū ē adiuncta uero prepositio: ut ego te esse infra omnes ſimos puto. facitq; ex se inferus a. nm. inferior infimus infernus. Nā aduerbia huiusmōi localia prepositio nū loco ponunt: & e diuerso: ut intra uiscera p ſ uiscera. Absq; iesione p extra lesionē & in adulteriū dixiti p cōtra adulteriū. Docet Laurē. Valla Infra ad dignitatē & locū referri: ut infra dignitatē meā ē: & insta tectū. Intra ad numeros & spatiū ut intra uiginti dies & intra muros nō autē infra Sed hanc differētiā minus seruatā uideo. q infra ēt ad numeros pertineat. Ply. li. xi. Ona incubari ſ ſra decē dies edita utiliſſimū uetera aut recētiora inſoccūda. Aug. de petri cathedra. Tñ cū infra q̄ dragesimæ dies hæc solēnitas uenerit facere eam nobis debet sanctoꝝ dieꝝ reuerētia gratiorē. Hēt ār infra relatiuū supra sicut ſtra extra super subtet
Infringo is. Valde frango. Vñ infractus. Interdum infringere est illidere & infligere. Terē. in Adel. Plus quingētos colaphos infregit mihi.
Infractus ualde fractus. Virg. Turnus ut infractos aduerso marte latinos. Et infractus nō fractus ut Vir ſfracti animi. i. q nſlis rebus aduersis frāgi ſ.
Infractio non modo p non fractione sed ēt p rore pore ponitur. Ci. In quē cadit ægritudo: cadere ſ eum timorem infractionemq; animi.
Infrio as. Vide in dictione Frio.
Infumo as. pe. p. ad fumū siccor sicut ſsolo ad solē sicco. Plau. Atq; hilas infumatas & fumen.
Infumibulū spiraculū per quod fumus exit.
Infulæ pe. cor. fasciæ sunt in modū diadematuꝫ ut inqt Ser. super. li. x. ænei. a qbus dependēt uittæ ab utraq; parte. Festus Infulas sacerdotū filamētū uocabāt. Alii scribūt Infulas filaměta alba esse q bus rēpla ornabant & moris fuisse ut nubētes prius q̄ mariti domū ingrederent infulis postes ornarēt. Iuxta primū sensuꝫ Amb. li. offi. sumpsisse uidet cū inqt. Ego raptus de tribunalibus atq; administrationis infulis sacerdotiū docere uos cœpi: quod ipse non didici. Hinc infulatus a. um. quod est insula ornatum.
Infundo is. Vide in dictione fundo.
Infundibulū instrumētū quo in uasa liquores infūdimus. Cato. In cella ollearia hæc opus sunt dolia olearia & opercula sestariū olariū unū labellū unū: infundibula duo. Rustici nostrates lurā uocitant. Antiqores autem os utris luram dicebant unde lurcones capacis gulæ homines ut lemuri nomen acceperunt.
Infurnibulū pala qua panes in furno disponunt.
Ingeniū a gignēdo ppriē natura dicit cuiq; ingenita. Sal. li. iii. hist. Castrisq; collatis pugna tñ ingenio loci phibebat. Ter. Naꝫ q cū ingeniis conflictatur ciusmodi. i. cū hominibus eiusdē naturæ Est ēt ingeniū uis quædā naturalis nobis insita suis uiribus prævalēs ad inueniendā quod rōe indicari possit. Ci. li. v. de fi. Vna ingenii appellat docilitas & memoria: easq; uirtutes q habēt ingenioſi uocant. Vñ præclara ingenia & obtusa ſ genia dicimus. i. acura & rudia. Hic ſgenioſus q naturalē uiz ad aliqd agēdū accōmodatā nō hēt
Ingenuus q in libertate natus ē: & ab ſgenuoꝝ antiqrate ut Boe. in top. inqt gētilitas ducit. Et est relatiuū libertini. Est. n. libertīnus q iusta seruitute manumissus ē. Vñ interrogare hoc mō solemꝰ Ingenuus ne an libertinus ē. i. liber natus an seruitute liberatus siue ex libertoꝝ gñe ortus. Hinc Ingenuitas i quæ cōtraria ē libertinitati. Hinc de Agatha martyre scribit. Sūma ingenuitas ista ē: in qua seruitus christi cōprobat. Ingenue aduerbiū libere & simpliciter. Sic ingenue loq dicimꝰ eū q ita loquit ut libeꝝ hominē decet: nihil timidū. nihil habens seruile.
Ingemo is. pe. cor. ualde gemo. Vir. Daphni tuum pœnos etiam ingemuisse leones interitum.
Ingero is. pe. cor. immisceo immitto ſtrogero. Leo papa. Nouit cui adhibeat æstus cupiditatis: cui illecebras gulæ ingerat: cui apponat incitamē luxuriæ. Aug. Quid facio ego modo cū loquot? ſtrepitum uerbotum ingero auribus uestris.
Inglorius a. um. quod ē sine gloria. Cui cōtrarium ē inclytū & glorioſum. Hier. ad Mar. Sed ata habitāte in corpore fiat inclytū q̄d añ ſgloriū fuit.
Ingluuies uētris rapacitas. Et p gula sumit. Col. li. ix. pro cibo posuit. Nam nisi uacua est ingluuies cruditatem ſignificat.
Ingrandesco is. dui. grandis fio. Col. li. x. At circa calēdas martias locis apricis licet porrū ſi iam in granduit transferre.
Ingraueſco is. ualde grauis. i. molestus fio & quasi opprimo. Hiero. in lib. Gene. Non ē hærba gregibus seruoꝝ tuoꝝ ſgraueſcēte fame in terra Chanaan. Aug. li. v. con. Et ingraueſcentibus febribꝰ iam ibam & peribam.
Ingredior eris. ſſus. Vide in dictione gradior.
Ingruo is. non proprie sed per transtationem ſignificat inuado immineo & impetum facio a gruꝫ proprietate duplici. Prima q̄ more agminis eon nolant. Altera q̄ clamore simili utuntur ut militēs in prœlio incundo. Plan. in Am. Nostri contra ſngrunnt uicimus ui feroces. Lactan. lib. ii. Si sæua tempestas ſi grando ingruat ad deuꝫ consugitur. Col. li. ii Etiaꝫ ingruente hyeme frumenta iacimus. Dicitur enim de bello de pluuia de tempestate de ruina & huiusmodi.
Ingurgito as. pe. cor. cum uehementia glutio: gulā redimpleo. Plau. in Cur. Vide ut ingurgitat impura in ſe merum auariter plenis faucibus. Cicero ſ Anto. Idem cum se cibis ingurgitasset. Lactā li. iiii. aliter. Sicut sus: quæ se ingurgitat cœno.
Inguina pe. cor. sunt genitalia tam fœminarum q̄ virorum. Mar. Accessi quotiēs ad opus mistisq; mouemur Inguinibus. Sueto. in Nero. Viroꝝ ac fœminarum ad stipitem deligatorum inguina inaderet. ſ. ote.
Inhalo as. pe. pro. Vide in dictione halo.
Inhæreo es. inhærēs ut fixꝰ ſto. Col. li. iii. Cacumi

na deiñ oliuæ ſicut mſi inhærẽt utraq; parte adra
dito: & ita fiſſuræ fici aptatoi cuneũq; eximito.
Inhæreſco inhærens ſio. Idẽ li.ii. Pereximgua cõſper
giſaqua gleba manuq; ſubigiſ ac ſic gluinoſa ẽ
q̃uis leuiſſimo tactu inhæreſcit & picis in morez
ad digitis lẽteſcit habẽdo. Ci.li.iii. de natu deoꝝ
Prouiſum ẽ ut ſi q̃ minima beſtioia conareſ irrũ
pere in ſordibus auriũ tauq̃ in uiſco ihæreſceret.
Inhibeo es. pe. cor. ex in & habeo. Vide indictio
ne prohibeo.
Inhio as. pprie ſignificat nalde os aperio. Per tran
ſlationẽ uero poniſ p uehemẽter cupio. Plau. in
Aul. Credo illũ iã audiſſe mihi & theſauꝝ domi
id inhiat. Gel. li. i. Dũ eius mortẽ inhio egomet
uino mortuus inter uiuos. Aug. li. iii. ci. dei. dari
no iũxit ut ſit inhiare quaſi deſyderiũ aut cor ap
ponere. Hic inqt aliqd agerẽt dii heluones atq;
nebulones ſacrificioꝝ adipibus inhiantes.
Inhonores q ignobiles ſunt & ſine honore. Amb.
li. i. offi. Cõtra ãt iuſtos iuopes degere inhonores
ſine libris. Et Ply. li. v. Inhonores ciuitates dixit
Inhorreo ualde horridus ſum a quo inhorreſco ual
de horridus ſio. Ply. li. x. Inhorreſcãt edito ouoi
excutiũtq; ſeſe & circũactæ punficãt. Aliqñ ihor
reſcere ẽ intus horreſcere. Vir. li. i. Gæ. Spicea iã
cãpis cũ meſſis inhorruit: & cũ Frumẽta in uiri
di ſtipula lactẽte turgẽt. i. horrida facta ẽ & intꝝ
formata. Hiero. in Dial. Artici. Vel frigore inhor
reſcimus: uel febri exardeſcimus.
Inibi pe. cor. ex in & ibi quaſi intus ibi uel in hoc
ſiue ſ eodẽ loco. Apul. Mſra inibi dicta ſunt quæ
cõmemorare nõ ẽ opus. Plau. Nos domũ ppera
mus uos inibi adeſte. Aliqñ ſigt Mox. Cæcil. Li
ber ne es? nõ ſum. Veꝝ inibi eſt.
Ininde ſignificat ex eo loco. Lini. Ita exercitus in
iude domos abducti.
Initicio is. pe. cor. pprie intro iacio ſmitto ſnecto.
Plau. Añq̃ hæc ſ domũ initicias. Ter. ſ An. Quæ
ſeſe in ignẽ initicere uoluit phibui. Aliqñ in ali
qd iacio: ut apud eundẽ. Initiciã in cũ manũ. Vñ
Manus iniectio dicíſ uẽdicatio rei nobis debitæ
nulla iudicũ auctoritate expectata. Quintil. Patri
in filiũ: pfono in libertum manus iniectio. Paul.
Si Titius ſeruũ uændidit ea lege utſi romæ mora
tus eſſet manus initicere liceret. Emptor alii eadẽ
lege uændidit & ſeruus fugit aſecũdo emptore &
romæ moraſ. Quæro an ſit manus iniectio & cui
Vit. Iniecere manũ parcæ hoc ẽ traxeſt debitũ ſi
bi. Aliqñ Initicere ẽ cũ impetu iacere: ſeu impetũ
facere. Oui. Qua cẽtum qſq; parabat Initicere an
guipedũ captiua brachia cœlo. Aliqñ ſimpliciter
iacere. Plau. in Epi. Tragulam ſ te initicere ador
nat. Idẽ in Cap. Initicite huic manicas maſtigiæ
ideſt innectite. Et in Caſ. ſã pol ego huic aliquẽ
in. pectus initiciã metũ. i. imittam. Liui. li. i. Inie
ctæ turno catenæ. i. impoſitæ. Huius cõpoſitũ ẽ
Superinticio. Vir. ll. iiii. Gæ. Et raras ſuper inice
frondes.
Initiciũ cœptũ: ab initicio is. Et inicia Ceteris ſacra
dicunt. Var. li. ii. de re ruſ. A ſuillo pecore ſmolã
di initiũ primũ ſumptum uideſ: Cuius ueſtigia q
initiis ceteris porci immolanſ: & q initiis pacis
fœdus cũ ferit porcus occidit. Alio noſe initiari
ones nũcupanſ. Quæ ut ait Tertul. ſemper arcẽt
pfanos & arbitris carent.
Inicio as. ſacris inbuo. Vñ initiatus ſacris ibutus.
Hiero. ſ Exo. Poſtq̃ initiaueris manus eoꝝ. i. cõ
ſecraueris i & ſacris addicaueris. Et initiari dicunt
pueri cũ a lacte & a cunis tranſeũt ut cibo firmio
ri alanſ. Naz apud Var. legit inuiciari pueros edu
liæ & poticæ & cupedinis edẽdi & potãdi & cu
bãdi. Reperit ẽt initior deponẽs tut in ps. Et ini
tiati ſunt Belphegor. Eſt & initiare incipere.
Initiarius a. uz. q p ad inſtnũ pertinet. Quintil. li.
i. Neq; n. ẽ ſãctiꝝ ſacris iiſdẽ q̃ ſtudiis initiarris
Iniquus ab in & æquus æ in i pductã conuerſa &
idẽ ẽ quod nõ planus. Vñ loci iniqtatẽ dicimus.
Per tranſlationẽ uero de hominibus ſpiis ſeu im
pbis diciſ & iniqtas p iniuſticia ſumiſ. Aliqñ
capiſ p magno. Vir. Iniquo põdere raſtri. Ali
quãdo p anguſto. Idem. Veꝝ hæc ipſe quidem
ſpatiis excluſus iniqnis Prætereo.
Inimicus q nõ ẽ amicus & priuatus ẽ hoſtis publi
cus. Sue. in Sue. Scribit ẽt ad ipſum hoc familia
riter ne dum plane inimicus aut hoſtis.
Inimicor aris. depo. inimicicias exerceo dtõ iũgiſ.
Inimico as. cũ actõ ſignificat inimicũ facio. Hora.
Et miſeras inimicat urbes.
Inimicicia ſingulari nũero dixit. Ci. li. iiii. tuſ. Ini
micicia ira ulciſcẽdi rẽs obſeruãs. Cæſ. li. de ana.
plurali ſemper nũero dicẽdas putat inimicicias.
Initũgo is. ſpono demãdo iut iniũgo tibi hoc onus
Proprie tñ iniũgere ẽ intus uel ſupra iũgere. Col.
li. vii. Iugũq; quarto die accipiẽt cui ramus illi
gatus temonis nice traiiciſ. Interdũ & põdus ali
quod iniungiſ ut maiore niſu laboris exploretur
parientia. Idẽ li. v. Itaq; pingui terra ſingulis bra
chiis licebit bina iniungere flagella.
Ininges hoſtiæ uocabanſ quæ nunq̃ domitæ aut
iugo ſubditæ fuerant.
Iniuria ex eo dicta ẽ q nõ inre fiat. Omne. n. qd
nõ iure fit iniuria diciſ ſiue uerbis ſiue re. Re cuz
manus inferunt. Verbis cũ fit cõuiciũ. Specialiter
uero iniuria diciſ cõtumelia q̃uis ut q dam uolũt
ab inuicẽ differãt q iniuria ſit in uerbis & ideo le
uior cõtumelia in factis. Pacu. Patior facile iniuri
am ſi ẽ uacua a cõtumelia. Quandoq; iniuriã di
cimus damnũ culpa datũ. quandoq; iniquitatez
ut cũ quis iniq ſentẽtiam dixit q iure & iuſticia
careat: quaſi nõ iniuriam. Nonnunq̃ aduerbiali
ter ſumiſ p immerito. Iniurioſus q iniuriam fa
cit. Iniurioſus a. um. iniuria plenum.
Iniurius a. um. quod ẽ iniquũ. Plau. in Aul. Si mi
hi dat operam me illi iraſci iniuriũ ẽ. Aliquando
iniuriã aduerbiã ponit. Ter. in Ecy. Iniuriã aurẽ
ẽ ulciſci aduerſarios. Vbi Do. Iniuriã iniquũ In
dignantis mõ ſignificatio ẽ & ui aduerbii habet.
In manu uel in manibus eſt dicitur p eo quod eſt
in poteſtate uel in pmptu & in facili ut Victoria
in manibꝝ ẽ. i. q̃ſi iã tenẽt. Et ſ manibus p inter
manus. Ci. in Cato. Septimus mihi liber originũ
ẽ in manibus. i. operi nõdũ ſumma ẽ ſpoſita ma-

nus. In manu aquas poscimꝰ. Veteres ãt aquas manibus pedibusꝙ dixerũt. In manũ dare ei q̃ se paratim accipit sine arbitris: aut interprete: ut prevaricator aut iudex corruptus. Ter. in Phor. Soli sumus nunc inq̃ hic eho dic quid nelis tibi dari in manum?

Ia mẽtẽ nenire nõ tantũ ẽ reminiſci: ſed ẽt recogitare & cõſiderare. Ci. In mẽtẽ tibi nõ uenit cauſam publicam ſuſtinere? ideſt non cogitas.

Innitor pe. pro. Vide in dictione nitor.

Ino nomẽ cadmi & Hermionis filiæ uxoriſq̃ athamãtis thebanæ regis: & liberi pſis nutricis. Eadeꝫ Cicerone teſte ẽ qnæ Leucothea. i. alba dea a nobis nero Maruta qnæ & aurora dicit. Vñ Ouid. in faſ. Leucothoe grais matuta uocabere noſtris. Fabulã Inonis Oui. li iiii. me. refert quẽadmodũ Ino cũ Meliceta filio ꝓpter timorẽ dc ſcopulo ſe præcipitẽ miſit in mare: amboq̃ facti ſunt dii marini. Illa Leucothea Melicertes Palæmõ q̃ & portunus nocati ſunt. De qbus Cyprianus. Melicertes & Leucothea præcipitantur in maria & fiunt poſtmodum maris numina.

Ino as. per duplex nũ ex in & no. quaſi intus no a quo innato as. frequentatiuum.

Inocuus actiue accipit ꝓ eo q̃ nocet. Ply. lib. viii. Eoſdẽ peſtiferos ferũt in græcia: innocuos eſſe in Sicilia. Paſſiue uero ꝓ eo cui nõ nocet. Vir. Et ie dere carinæ oẽs inocuæ. i. ſine detrimẽto.

Inocco as. ſignificat cooperio. quod fit cũ ſemẽ in agro ſeminatũ eſt & glebas ſarculis aut cratibus diſſoluimꝰ: ut ſemẽ humo cõtegat. Col. li. ii. Nã ſemẽ quod ſicco ſolo ingeſtũ & iam inoccatũ ẽ ꝓ inde ac ſi repoſitũ i horreo nõ corrũpit. Cõponit autẽ ex in & occo as. quod eſt cõmunio. Sed de Occo alibi.

Inoculo as. pe. cor. ſignificat oculũ uniꝰ arboris alteri adhibere: ſeu oculũ i arborem aperio. Col. li. xii. His q̃dẽ diebus arbores ficoꝝ inoculant. Quod gñs inſitõis emplaſtratio nocat. Ply. li. xvii. In ficis autẽ & malis hæc fuit inoculatio antiqua.

Inoleſco is. inolui inolui etũ. & itũ. ſignificat crebreſco gradis fio. Aug. Miror apud quoſdã infideles uĩ tã pernicioſus error inoleuerit ut ſuper tumulos defunctoꝝ cibos & uina conſerant?

Innoteſco is. notus fio. Lact. lib. i. Denicq̃ a doctis huius ſæculi qbus forte ſcripta eius innotuerunt deridere ſolent.

In numeꝝ ſignificat in ordinẽ. In numeꝝ ludere ẽ ſaltare. Vir. Tũ uero i numeꝝ faunoſq̃ ferasq̃ uideres Ludere tũ rigidas motat cacumia quercꝰ.

Innuo is. ſigno aliquo capitis uoluntatẽ oſtendo: ſiue affirmem ſiue negem.

In ordinẽ redactus: & in ordinẽ coactus. i. inter uiles & abiectos numeratus. Liui. lib. xii. Tribuni plebis in ordinẽ redacti. i. cõtẽptui habiti. Sue. in Claud. In ordinem ſe coactum cõſcriberet. Hinc etiam extra ordinem pro egregie dicitur.

Inops pauper. Vñ inopia. paupertas. Aliqñ dicit ſine ope ſine anxilio. Vñ inopẽ animi: inopem potẽtiæ dicimus. i. ſine ope animi: ſine ope prudentiæ. Aug. li. iiii. con. Ardor iops prudẽtiæ. Iñgit. n. cũ. gẽs oſtũm reꝝ. Aliqñ Inops dicit inſepultus. Vir. li. vi. Hæc oſa ẽt quã cernis inops inhumataq̃ turba. Ex iure. n. pontificio terra iniicibat & circa cadauera & circa abſentiũ corpora qbuſdã ſolẽnibus ſacris additis. Inops igit ſine terra quæ ops dicit: qui nullus poſſeſſor eſt: paper cui ſuæ res non ſufficiunt.

Inopioſus a. um. ſine ope. Plau. Sæpe ego res multas tibi mãdaui dubias egenas inopioſas cõſilii.

Imphronitus pe. p. Vide ſupra i dictõe Fruniſcor.

Inprimis pe. pro. duæ partes ſunt & ẽ aduerbium ſi gtq̃ añ omnes: uel añ oſa: uel unũ ex ꝑmis. Sal. Quæ q̃dẽ res inprimis mihi uideꝫ fuiſſe cauſa ſacinoris maturãdi. Imprimis cũ m añ p ab impro uerbo ẽ habetq̃ pe. cor.

In poſteꝝ pe. cor. Vide in dictione poſtremo.

Inqes etis. p inqens a. um. gñis oſs: nel figurate iungit neu. gñi. Sal. li. i. hiſt. Humanũ gñs inqes atq̃ indomitũ. Hinc inqeto as. pe. pro. Hiero. li. i. ꝛ-qs es tu q̃ clamas & inqetas regẽ. Col. li. ix. Ne ſcubãtes mfices ab aliis auribus ſqetent.

Inqlinus p. p. ex i & colo ꝑ habito. Vide i Colo.

Inqlino as habito. a quo inqlinatus us. p incolatu. Aug. in expoſitione ps. Quo migrandũ eſt ex hoc inqlinatu?

Inquio is. defectiuũ ẽ: & ſignificat dico. Ci. tñ lib. ii. de ora. Attẽdere & aucupari uerba oportebit in quiquit ea quæ ſunt frigidiora uitemus. Idem i eodẽ. Tn inqſti moleſtus nõ cris. et li. iiii. ad Heren. Quid tibi uis aliquis inquiat.

Inqno as. pe. pro. maculo deturpo. Lact. li. vi. Pecudũ ſanguis effuſus quo aras inqnant. Ci. i. li. tuſ. Quibus cæcati uelut domeſtici uitiis atq̃ flagitiis ſeſe inqnaſſent. Fit autẽ a Cunio is. ut inqt Feſtus. Cunire nero ẽ ſtercus facere. Huius cõpoſitũ ẽ coinqno. Col. li. viii. Totã progeniẽ coinqnat ſiqdẽ celeriter cũ alia pecorã tum præcipue ouea contagione nexentur.

Inſanus pe. pro. nõ ſanus: q̃ nõ ẽ ſani cõſilii & qui nõ hẽt mentẽ integrã. Vñ Inſania ſtultitia quæ & inſanitas dicit. Ci. Inſapiẽtia autẽ quaſi inſanitas: cadẽq̃ demẽtia. Itẽ Inſanus magnus dicitur. Vñ Inſani feriãt ſine littora fluctus. Per. Inſani dicta catonis. Iñ inſane aduerbiũ uchemẽter ꝓpterea q̃ ſani oſa uchemẽter faciũt inqt Var. Itẽ nalde ſanus. i. doctus. Perſi. Et inſano multũ laudanda magiſtro.

Inſanio is. iui. itũ. a ſanus cõpoſitũ & deriuatũ putat ꝑ inſanias facio ſiue inſanus ſum. Quandoq̃ & Inſanire ẽ carmẽ cõponere. Vir. Inſanire libet. Nam inſani enthei dicuntur. i. deo pleni.

Inſequor pe. cor. ſeqnor uel ſequẽdo ſequor. Vit. Inſeqt clamorq̃ uiꝝ ſtridorq̃ rudentũ. Et inſeq ꝓſeq. Quin. Cũ eũ maledictis inſequeretur.

Inſeruio is. Vide in dictione Seruio.

Inſecta alia ſunt partim terreſtria: ut ſcolopẽdriæ ſtellionꝫ: partim uolucria ut apes ueſpæ: partim cũ utroq̃ participantia ut formicæ: partim pẽnis & pedibus carẽtia: ut tineæ: quæ in hominũ naſcuntur. Dicta inſecta ab inciſuris quæ nunc cervicum loco: nunc pectorum ſunt atq̃ alui.

Inſero is.pe.cor. inſeui inſertū ſignificat immitto ſiue unio. Quādo facit inſeui iuſitū de arbore dicit: qñ.ſ. ſciſſo trūco ſurculus fœcūdæ arboris in ſerit in ſterili: ſiue cū oculus unius arboris adhibet: quod qdam inoculationē uocāt: uel qñ ſeminat aut plantat. Vir. Inſere nūc mœlibee pyros pone ordine uites. Col.li.iii. Vitē quam inſiturus es. reſecato & plagā leuato atq; ita findito & paratos ſurculos in fiſſuram dimittito eatenus qua adraſi ſunt. Idē. Iuſita ē fructuoſiot q̄ quæ inſita nō ē.i. q̄ quæ cū ramis aut plantis ponit. Per tranſlationē. Lac.li.v. Odiū & inuidiā & dolū hominibus inſeuit ut tam eſſent q̄ ſerpentes uenenati: tā rapaces q̄ lupi. Leo papa p Vnire exēplū poſuit. Quoniaz ingr filius dei uenit ſoluere opera diaboli & ita ſe in nobis noſq; inſerūt ſibi nr dei ad humanā naturā deſcēſio fierct homini ad diuinā ꝓuectio. Hier. ad Pāma. Quid neceſſe fnit me latētē inſerere quæſtioni opponere inuidiæ plurimoz. i. mittere. Col. Nauſea diſcutit ſi integrū gallinaceū crudū ouū iciuni faucibus inſeras. Diome. Inſeror inſertus & iſimis facit. Et tradūt q dā iſitus arboz ēe: iſertus hois uel alicuius rei. Ser. Inſitas arbores dicimus: iſertas uero cauſas aut fabulas. Ply.li.x. Penna per tranſuerſas in ſerta nares.

Inſerto as. frequētatiuū ab iſertū formatū. Vir. Hic ferro accīgor rurſus cly peoq; ſiniſtrā Iſertabā aptans: meq; extra tecta ferebam.

Inſitio ipſe inſerēdi actus. Col.li.iii. Tria autē gña inſitionum antiqui tradiderunt.

Inſitiū lignū quod inſitū ē. Col.li.iii. Terrā circa arborē aggerato nſq; ad ipm iſitiū. Et iſē. Paleato iuto bene ſubacto oblinito totā plagam & ſpatiū quod eſt inter ſurculos nſq; eo ut duobus digitis iuſitia extent.

Inſitiuus a.um. qnod inſerit. Gel. Corpuſq; & animā beue inuiciatis primordiis inſitiuo degenericq; alimento lactis alieni corrumpere.

Infideo es.pe.cor. ſedeo ſeu ſuper maneo ſto. Lact. li.v. Et iuſtus ille nacīq; fuerit aliquē ſauciū equo inſidētē. Aliqñ intus ſedeo ſeu ſto. Ci.li.iiii. tuſ. Cū aūt hic feruor cōcitatioq; animi inueterauerit & tanq̄ in uenis medulliſq; licderit. Aliqñ dolo ſe quēpiaz expecto. Vñ Iſidiæ & inſidior. Aliqñ Obſidere & mō cū accuſatiuo cōſtruit. Liui.li.de ii.bel.puni. Mago locū mōſtrabit quē inſedebatis. Mō dtō. Vir.li.xi. Arripuitq; locum & ſyluis inſedit inimicis. Liui.li.ix. Inſeſſis omnibus uiis per quas cōmeatus ex Sammio ſubuehebatur.

Inſido is.pe.cor. ſignificat ad intus habitādū ſgredīdūue uado. Lact.li.vi. Vitāda ergo ſpectacula omnia nō ſolū ne qd uitioz̄ peregrinis inſidat. ideſt ingrediat ad itandū. Sta.li.the. paſſiūq; protulit. Sūmis inſidit aſtris. Conſtruit & cum actō Vir.li.x. Viam inſidere.

Inſidiæ fallaciæ. Ci.li.iii.offi. Sunt ne igit inſidiæ tendere plagas. Proprie doloſa expectatio ad aliquē aggrediēdū inſidiæ dicunt quæ clam inſident ut hoſtes fallant.

Inſidior aris. inſidias tēdo. Sal. in Iug. Atherbalez nitæ ſuæ dolis inſidiatū eſſe.

Inſidioſus q ſæpe inſidiat: a quo inſidioſe quod ē cū inſidiis. Ci.lib.iii.offi. Ratio ergo poſtulat ne qd inſidioſe: ne qd ſimulate: ne qd ſallaciter.

Inſcia ignorātia ab inſcitus a.um. participio.

Inſcius & cōſcius cōtraria ſunt: & a ſcius cōpoſita Inſciēs: nñ Inſciētet & inſciētia quæ cōtraria ſūt ſciētiæ. Ci.li.acad. Sed inter ſcientiā & inſcientiā ꝛ cōprahenſionē illā colliocabat. Aliquando in ſciēs capit p ſtulto & aliquādo pro ignaro.

Inſcribo pe. p. itus ſiue ſup ſcribo. Ci.lib.i.tuſ. qd nñ phi: nōne i his ipſis libris quos ſcribūt de cōtēnēda gloria ſua nota inſcribūt. Idē Caſio. In ſtatua quā poſuit in roſtris inſcripſit Parēti optime merito. interdū inſcribere ſignificat nominare ſiue intitulare. Lact.li.i. Minutius felix in eo libro q octauius ſcribit: ſic argumētatus ē. Interdū dilacerare. Vir. Et uerſa puluis ſcribit haſta. Plau. Corpus tuū uitgis uimeis inſcribam. i. inſignibo.

Inſcriptus qñq; p nō ſcripto ſumit: ut apud Var. li.ii. Itaq; greges ouiū lōge abigunt ex apulia in ſamniū æſtiuatū atq; ad publicanum pfitent ne ſt inſcriptum pecus pauerit lege cenſoria commictant mulietos.

Inſignis & hoc inſigne ex in & ſignū ſiue ſignis cōponit. ἐλλαμπὶς λὲ λέγουσι τὸ ἐξ ὑπερφυοῦς καὶ σημείου Et proprie dicit excellēs q in aliqbus cernit eſſe ſignis qbus noſcit uel noſci pōt ut in coloris & ueſtiū regiq; nactietate noſcit ſiue noſci pōt eſſe cū pbū uel improbū. Seu qa ſigna cū ſint indicia rei ſemper eminēt manifeſtaq; ſunt. Sic uiri uirtute excellētes oibus ſunt noti. Ci.li.iii.ad Herē. Idem ſit i imaginibus ut quæ nobis diligēter notæ ſunt hæ partū uideant inſignes aliis. Hic Cic. eo q prius dixit notæ aperuit inſignes ſignificare notæ ſiue notabiles. Vir.li.iii. Gæ. Nec mihi diſpliceat maculis inſignis & albo. Liui.li.i. Flaminē ioui aſſiduum ſacerdotē creauit inſigniq; euz ueſte & curuli regia ſella adornauit. Vir.li.iiii. Oſtroq; inſignis & auro Stat ſouipes. Hoc loco inſignis inſtratus quaſi inſignitus. Ad facing tranſtulit Ter. Eu. Iādiu aliquā cauſam quærebat ſenex ꝯobrez alia qd inſigne faceret. Do. Inſigne aliqd magnū & nobile facing. Ad uirtutē. Vir. Inſignē pietate uirū. i. illuſtrē magnū ſiue nobilē præciaq; ac præſtantē. Aliqñ ad uitiū. Et latrones uocamus qui maiore manu maioreq; audacia graſſant ut Eu. Habebant aūt uinctū quēdaz inſignē: cū de ſedi tioſo & homicida dicat. Et inſignia ſcelera a tacito dicunt. Oē. n. quod excellit ſiue illud qnod ſit uitū ſeu uirtus inſigne dicit. Vñ etiam qñq; ſimpliciter p magno ſumit. Lucil. Cocus nō curat caudā inſignē eſſe modo pinguis ſiet. Ab inſignis ſit inſignitas pro claritate. Inſigniter clare ſumme. Apul. Homo inſigniter maius.

Inſignia dicunt ea qnæ in veſtibus nexilis & huiuſmōi inſignita ſunt: aut ipſæ ueſtes uexilla & alia quæ fiūt aut ſeruntur ita ab aliis diſcreta ut noſci poſſint cuiꝯ ſit & ad quos pertineāt: ut ueſtes militares: & inſignia militaria regalia cōſu-

lariane qbus acies ab acie eques ab eqte rex &cō
sul a uiro priuato cognosci debet. Vir. li. ii. Da-
naāq; signia nobis aptemus clypeos. Liui. li. il.
Ipse in ille nūis decoratus insignibus magnifice
incedit. Sal. Cū fascibus atq; aliis imperii insigni
bus ad Manliū i castra tendit. Mos. n. fuit anti-
quoꝝ ut bō mentis insignia tribuerēt magistatuī
Vñ scribit Tacitus decreta fuisse narcisso quæsto
ria insignia a Claudio Cæsare. Ab eodē insignia
prætureæ Crispino decreta fuerūt. Et nō solū sunt
signa & ornamēta ob uirtutē adepta. Vñ insignia
laudis & insignia gloriæ dicimus: ut Ci. Apio. In
signia. n. uirtutis multi ēt sine uirtute assecuti sūt.
Aug. li. viii. con. Qui ēt ob insigne præclari ma-
gisterii statuā in foro romano meruerat. Vcꝰ ēt
qeqd aliqd ostēdit insigne dicit. Ambr. Despō
sata ne temeratæ uirginitatis adureret infamia cui
grauis aluus corruptelæ niderēt insigne præferre.
Insignio is. iui, itū. signis noto seu distinguo ut apd
Claudianū li. i. Hic clemētoꝝ seriēi sedesq; patet-
nas Insignibat acu. Ci. li. viii. ad Heren. Si quā tē
deformabimus turpē: aut cruētā aut cœno oblitam
aut rubrica delibutā iudicemus quo magis insi-
gnita sit forma.
Insignite pe. pro. aduerbiū significat cū notæ Indi
cio. Ci. Nec probū notari aut uituperari insigni-
te posset. Insigniter ēt aduerbiū significat summe
clare aperte. Apul. Homo insigniter malus.
Insimulo as. pe. cot. Accuso: crimē ingero. Cic. Tre
ba. Hic tu me ēt insimulas nec satisfactionē acci-
pis. Iungit ēt qñq; gso. Ter. in Phor. Si hæc in
simulābis auaritiæ male audies. Vñ insimulatio:
quæ ut inqt Do. est falsi uel ueri criminis incusa
tio. Est & insimulare fingere. Ci. li. iii. offi. Solus
neglexit fidē: furere simulauit: ne coiret illitit.
Insinuo as. Vide in dictione Sinuo.
Insisto is. quasi firmo. Vir. li. xi. Vtq; pedū primis
infans uestigia plāris Institerat iaculo palmas ac
mauit acuto. Et insistere ē operā dare. Hiero. I p
lo. Tob. Sed melius ēe iudicās phatisæoꝝ displi-
cere iudicio: & cpoꝝ iussionibus deseruite. institi
ut potui. Itē solicitat urgere. Ply. Frequēq; ut id
agerē insistebat. Ci. ad Heren. aliter. Nūc idētidē
nosmet ipsi nobis insistemus tres enim cōmunis
agitur. idest uim faciemus.
Insilio is. pe. cor. insilui insiliui uł isilii insultū. Vñ
insulto sigt intro aut sursum salio. Sta. li. ix. the.
Insiliere uadis magnoq; fragore solutus Agger.
Luc. li. iii. Insiluitq; solo nocituro pōdere puppi
Insolens pe. eor. ex in & solēs sine ab insoleo licet
nusq; legat: & sigt insuetū & insolitū unde insolētia.
Ci. p Deiota. Moueor & insolētia loci. Sal Inso
lēs uera audiēdi. Gel. li. i. Atq; id quod a C. Cæsa
re excellētis ingenii ac prudētiæ uiro i pmo de ana
li. scriptū ē. Habe semper in memoria atq; in pec
tore ut tanq; scopulū fugias inauditū atq; insolēs
uerbū. Per trāslationē ponit p superbo & arrogā
te q; præter legē agit humanā atq; naturalem. Et
quē audacē uel præsumptuosum dicere solemus.
Quod ē cū qs audet facere uł dicere quod ipse nō
solet. uel quod ab aliis modestis uiris fieri aut di
ci nō solet. Ci. p Marcel. Et uictoria quæ sui na
tura insolens ē. Inde insolētria arrogantia insolēter
arroganter.
Insolum ueteres p insolitū dixerūt. Afra. Orbitatē
senectuti tuæ malā metui: quod insolum nō ue-
nit cæco ac dementi.
Insolitus nō suetus. Aliqñ præter solitū. Gel. Intē
pestiue ac insolite differebat.
Insolo as. pe. pro. ad solē sicco. Vnde insolatus: in
sole seu ad solē siccatus: uel penitus tactus aut ca
lefactus. Col. li. v. Super hoc materiæ quæ fructū
habēt: melius cōualescūt & unæ cōmodius insola
tæ præcoquunt. Insolare quoq; puellæ crines di
cūtur dū faciē tectæ passos ad solē tenēt candicā
di gratia. Et ipsi crines insolati dicunt. Ply. Cæra-
uinaceo crate sub dio siccant sole lunaq;. Hoc. n.
candorē facit: si sic siccat. Et ne liquefaciant pro-
tegūt tenui linteo. Cādidissima uero fit post inso
lationem humi recocta.
Insomnia æ. uigilia. Insomniuꝝ phantasma. Vide
i dictione somnus.
Insperio is. pe. cor. intus spicio seu ualde intueor.
Ter. in Adel. Denicq; inspicere tanq; i speculū ui
tas holuꝝ iubeo atq; ab aliis exēplū sumere sibi.
Inspecto as. cōtinue seu attēte intueor. Gel. li. i. Ibi
deꝝ in stadio inspectāte populo in oculis atq; in
manibus filioꝝ aiam effl auit. Vñ & inspetare p
custodire ponit. Sue. in Cæsa. Sūt qui putent cō
fisum eū nouissimo illo senatusconsulto ac iureiurā
do etiam custodias hispanoꝝ cū gladiis inspectā
tium se remouisse.
Inspectius aduerbiū sigt minus inconsiderate.
Inspico as. pe. p. in mōꝝ spicæ uł spici acuo. Vir.
li. i. Gæ. Ferroq; faces inspicat acuto. Ser. Acuto
ferro incidit ad spēm & imaginē aristaruꝝ.
Inspiro as. pe. pro. sigt diuino quodā spiritu in mē
tē iniicio. Vñ dicimus sanctos dei holes inspira
tos fuisse locutos. Et inspirare inius ipirare. hoc ē
spiritū seu uētū ifundere. Col. li. i. Sꝝ granaria sca
lis adēst: & modicis senestellis aq; lonibꝰ ispirēt
Instar indeclinabile licet Probus instaris gsꝝ dixe
rit. Quod & sine præpositōe & cū præpositōe in
uenit. Et modo significat ad æqperationē. Colu.
li. iii. Vineā nouellā gēmas agere finitor simulq;
atq; pāpinus instar quattuor digitoꝝ erit: tū de-
mū pāpinato. Mō ad mensurā: ut apud eundē li.
i. In cāpo rarius: in colle spissius acerui stercoris
instar q; modioꝝ disponent. Mō ad similitu
dinē: ut illud Cice. accipi pōt. Amaui aūt quæ fi
unt nō uici: sed urbis instar. Et in Pisonē. Vnus
ille dies mihi quidē mortalitatis instar fuit cum
senatū egressum uidi populū romanū uniuersum.
Sue. in Cæsa. Cuius ēt. s. eq instar p æde Vene-
ris genitricis postea dedicauit. i. effigiē cōsimilē.
Solinus cū præpositōe. Mesopotamiam opimat
ānuæ inūdatōis excessibus ad i stat amnis ægyp
tii tertis superfusus inuecta soli fœcūditate. Simi

liter Hiero. In Iob. Et gandiuꝫ hyppocritæ ad instar puncti. Idem in Iosue. Steteruntq; aquæ descendentes in uno loco & ad instar montis intumescẽtes apparebant pcul ab urbe. Aug. Et ideo hodie ut uitale lauacrum resurgens dei populus ad instar resurrectionis ecclesiam nostram splendore niueo illuminat.

Instauro as. non ab instar descendit ut quidam putauere: sed cõpositũ ẽ ab in & stauro. Vñ & Restauro. Nã integro quod Istauro simile ẽ i significatione cõpositũ qdẽ ẽ qa Integro habet. Et uñ cõpositũ ẽ Integro: iñ & integro. Vñ cõtamino iñ & attamino: & multa huiusmõi. Sic nñ instauro: uñ & restauro quoꝫ simplicia cũ nõ sint i usu cõposita hẽnt q; præpositiones cũ quibus iũgunt apte declarãt. Præterea cũ integrare idẽ sit quod instaurare: nimiꝫ instaurare integrare ẽ. In quo q; tũ ad instar differt a laudertere licet. Terẽ. in Andria. Amãtiũ iræ amoris integratio est. Vbi Do. Integratio instauratio. Integrare uero ut inquit Festus est in statũ redigere nõ ad similitudinẽ prioris status dixit: sed simpliciter i statũ redigere ut cũq; sit status. Similiter instaurare dicemus i statũ redigere: nõ ad similitudinẽ prioris status facere. Vñ Vir. per translationẽ dixit. Instaurati animi tegis succurrere tectis. i. quasi recreati. siue ualidi facti. Super Ser. ait. Hinc ostẽdit eos superiq; defecisse: & nõ dicit ad similitudinẽ antiquã conualuisse. Et raro euenit ut euersa ædificia ad similitudinẽ pristinã instaurent. Liui. ii. iiii. Nã phalisci perpelli ad instaurãdũ bellũ neq; clade romanoꝝ: neq; socioꝝ ꝓcibus potuere. Instaurandũ nõ ad similitudinẽ pristini gerẽdũ: sed integrãdũ & denuo inferẽdũ. Sic Ci. de quinctis cõsularibus i Pisonẽ & Galbiniũ. Bellũ affectũ uidemus & quere ut ita dicã cõsectũ periculũ sit ne Istauratas maximi belli reliquas ac renouatas andiamꝰ. Vir. ii. iii. Ergo instauramus Polydoro funus. i. integramus suppiemus & facimus funus. quod fieri prio loco & tẽpore cõdecebat. Idẽ li. vii. Certatiꝫ Illaurãt epulas. i. denuo ponũt. Cũ ergo Istauro nihil in significato cõueniat cuꝫ instar: nullo pacto ab instar formari dicẽdũ ẽ: præsertim cũ nec ad analogiã pertineat q; instauro nõ instauro facere deberet. Restauro autẽ q̃nis pene abioleuerit & ꝑ eo i stauro sæpe positũ sit. Lac. li. vii. usus ẽ ꝑ reduco seu reformo renuo reficioue. Veꝝ ille cũ deleuerit iusticiã indiciũq; maximuꝫ fecerit: ac instos q a principio fuerũt ad uitã restauranerit: mille ãnis inter holes uersabit. Nõ. n. ad antiquã similitudinẽ reformauerit intelligẽdũ ẽ cũ lõge elegantiori forma sint iustoꝝ corpora reficienda q̃ ea quam prius habuerant.

Insterno is. snpsi sterno operio extẽdo. Vñ instrata equoꝝ ornamẽta dns. Et instratus lectus dr uestre straguia excultus. Vir. instratuꝫ sig̃t oẽm uestem stragulam insternendi causa paratã.

Instigo as. pe. p. ex in & stigo cõponi nideri ut sit stigo stimulo & instigo instimulo & tã in bonã q̃ in malã sumit. Hiero. de diuo Luca. Obiit plenus spũ sctõ quo instãte in achaiæ partibus græcis fidelibus dñi incarnationẽ fidei narratõe ostẽdit. Hoc mõ cõponũt Castigo q̃si ad id qd̃ castũ ẽ stimulo. Fustigo fuste stimulo uel ferio.

Instingo is. xi. ctũ. intus cõmoueo. Lac. ii. vi. Ego ucro eos q uera imprudẽtes ioquunt sic hẽndos puto tanq̃ diuinẽt spũ aliquo instincti. Val. max. ii. i. Samii prienẽsibus auxiliũ aduersus caras imploratibus arrogãtia instincti p ciasse & exercitu lenibulã eis deinsus gratia miserũt. Hinc Instinctus us. ipsa cõmotio. Vnde dicimus aliq̃d spiritus sancti instinctu factum esse.

Instita pe. cor. tenuis fasciola inqt Acron: quæ stolæ imã partẽ ambit. Hor. Nil mediũ ẽ sunt q nolũt tetigisse nisi illas quaꝝ subsuta talos tegit instita uestre cõtra alius nullã nisi olẽti i formice stãte. Oui. in arte. Este pcul uitæ tenues insigne pudoris: Quæq; tegis medios instita lõga pedes. nñ & in Euange. legimus de Lazaro q erat ligatus institis ideſt fasciis.

Institor. pe. cor. negociator ex eo dictus ut Vlp in qt q; negocio gerẽdo instet nec multũ refert tabernæ sit præpositus an cuilibet alii negociationi cũ ſerdũ ẽt ad holes honestos afferãt merces & ibi uændãt. Hiero. super ii. puerbi. Institor negociator q ab eo sic dicit q; ꝑ acqrẽdis multiplicãdisq; mercibus sedulus insistat. idem cõtra Iouin. Anus & aurifices & hariolos & institores gẽmarũ sericariq; uestiũ si intromiseris pericuſi pudicicię ẽ. Poetæ fere semper accipiũt Istitorẽ p eo q uændit or ẽ mercũ delicataꝝ: utiq; uestiarii & lanarii dant nestẽ circũsterẽdã & distrahẽdã quẽ ulgo Circitorẽ appellamus. Oui. Institor ad dnãꝫ ueniet discipulus emacẽ. Plautus ancillã ꝑ domina negociãtẽ Institricẽ uocat. Vergiliaꝝ quoq; sydus Institor uestis dicit q; mẽse nouẽbri cũ eadẽ occasus ẽ ex hoc sydere cõiecturaꝫ faciũt hyemis. Nã si nubilus fuerit eaꝝ occasus pluuiosam hyemẽ denũciat. Ideoq; negociatores statim angẽt lacernaꝝ ꝓcia quibus pluuio tpe utimur. Si uero sereno tpe occiderint asperitas hyemis denũciat. idcirco reliquaꝝ uestiũ pretia accedunt.

Institorius a. um. quod ad institorẽ pertinet: ut arsinstitoria. Hiero. con. Heluidiꝫ. Quæ institorias exercet artes nescio an corpore quod scio spiritu uirgo nõ permanet. Institoria actio dicit q̃ dns institorẽ cõuenit uel per institorẽ cõuenit. Nã si ii bitinarius polinctorẽ habuerit: isq; mortuũ spoliauerit dandũ in eũ institoriã actionẽ q̃uis furti & iniuriaꝝ actio cõpeteret inqt Iureconsultus.

Instituo ex i & statuo significat decerno. Apul. Solon aut Lycurgus instituit. Hinc Instituta & institutiões. Aliq̃n incipio. Ply. Prinsq̃ id opus instituerẽ. Aliq̃n doceo. Istruo. Sene. Sãt. n. nõ mõ ihs sed ẽt bonis moribus instruẽdi adolescẽtes. Quod & de malis dicit. Iuue. Institutiq; rudes melior locusta ꝓpinquas. i. docet eas nenefica. Aliq̃n ordino. Et ꝓprie de iudiciis de oꝛdinibus & de moribus hominũ dicit. Ter. Optime uitam instituit. Sal. Ea familia ortũ ita se ab adolescẽtia uitã instituit.

ſeut omnia bona in ſpe haberent.

Inſtitutum bonum morem conſilio & ratione ſum ptum figẽt & domeſticã diſciplinã: quæ iſtis non mãdant: ſed obſeruant cõi opinione bonoꝝ uiro rũ per quãdã Cõſuetudinẽ. Quintil. Nã is q̃q̃ nu tricibus tricniũ dederit tñ iã tũ formari optimis inſtitu ris mẽtẽ infantiũ iudicat. Vñ de inſtitutis apud Val. max. i. de moribus. Aliqñ dicit ꝓpoſi tũ inceptũ: ut faciã ꝑ meo inſtituto. Plyni. Hæc ſunt teꝝ principia & inſtituta naturæ. Aliqñ dici tur decretũ & ſanctio. Vnde Iuſtinianus opus ſu um inſtitutam inſcripſit. ſed barbare qa dicunt in ſtituriones: & ita iudocilis fuit ut analphabetus diceretur teſte Suida.

Inſtitutões ſunt præcepta qbus inſtituunt hoſtes at q̃ docenturut libri a Quinti. de inſtitutõe editi. Quãdoq̃ inſtitutio uocat ipſa inſtructio.

Inſto as. qñ datiuo iuuat ſignificat inſtantiam & uim quandam facio ſolicito. Ci. ꝑ Quintio. Veꝝ quoniam tibi inſtat Hortẽſius ut eas in conſiliũ a me poſtulat ne dicẽdo tẽpus abſumã. Interduꝫ iucũbo. Vir. Talis erat dido talẽꝫ ſe læta ferebat Per medios iuſtans operi: regniſq̃ futuris. Idẽ I Buc. ſine caſu poſuit. Deſine plura puer: & quod nũc iſtat aganus. Interdũ inſectationẽ facio q̃d uernacula lĩgua dicimus dar la caza. Liui. li. i. Ita incurriſſe a lareribus ferũt ut nõ ſiſteret mõ fabi nas legiones ferocirer inſtãtes cedẽtibus ſed ſubi to I fugã auerterẽt. Q ñ nero actuꝫ hẽt ſigt urgeo & q̃ſi cõtraſto. Plau. in Cur. Si magis me iſtabũt ad prætorẽ ſufferã. Itẽ ſuperſto. Idẽ in Aſi. Rectã inſtas uiã ea res ẽ. i. ingreſſus es ſiue obtines: ſtaſ ne ſupẽ rectã uiã. Eti hymno. Sed ptæmiũ mor tis ſacræ perẽnis inſtet gloria. Inuenit ẽt ſine ali quo prædictoꝝ caſuũ licet poſſit Itelligi. Sal. Ve teranã uirtutis priſtinæ memores cõminus acriter inſtarent illi haud timidi reſiſtũt. Inſtare ꝑ inſta bant: q̃ſi cõtraſtabant, i. pugnabãt. Terẽ. in An. Ego illud ſedulo negare factũ: ille inſtat factũ. i. cõrẽdit factũ. Aliqñ inſequor aduẽto. Sal. Opti mũ factu ratus noctẽ quæ inſtabat ante capere ne qd eo ſpatio nouaret. i. ꝓxima erat uel ſequebat. Cæſar. li. i. Cæſar ubi ſe diutius duci intellexit & diẽ iſtare quo die frumẽtũ militibus metiri opor teret. Huius uerbi frequentatiuum ẽ inſtito as.

Inſtito as. ꝑe. cor. ſæpe cõtraſto puguo Cæſar li. i. Id cõſpicati heluetii q̃ ſi mõtẽ ſeſe receperãt turſq̃ inſtitare & prœliũ redintegrare cœperunt.

Inſtans nomẽ ſubſtãtiuũ dicit minimũ teporis mo mẽtũ quod imĩnet & pñs ẽ. Vñ ẽt apud Dialecti cos tẽpus iſtans dicit quod ẽ præſens. Ci. hb. iiii. tuſ. Quæ. n. uenietia metuunt ea dẽ efficiũt ægritu diuẽ. Inſtantia. i. præſentia urgentiaq̃.

Inſtantia: ſedulitas. Hiero. Mirari nõ deſino exacti onis uſæ iſtantiã. Exigitis. n. ut libꝝ chaldæo ſet mone cõſcriptũ ad latinũ traham.

Inſtanter aduerbium ſignificat ſedulo.

Inſtruo is. xi. ctum. ordino & tã de malis q̃ de bo nis intelligi põt. Vir. Dolis inſtructus & arte pe laſga. Similiter dicit de acie: de claſſe de cauſa ac ẽt de mẽte alicuius. Plau. in Am. Nos nſas mori nſo & mõ inſtruximus legiones. Lac. lib. i. Quod malũ a græcis ortũ ẽ: quoꝝ leuitas iſtructa dicẽ di facultate & copia ĩcredibile ẽ q̃ras mẽdacioꝝ nebulas excitauerit. Idẽ li. iii. Apparet falſaꝫ & I anẽ eſſe oẽm phiaꝫ: qa nec iſtruit ad iuſticiæ mu neraꝫ nec officiũ hois rõnemq̃ cõſumat. Col. li. v. Nõnulli ſtrenue fabricant nauigia: nec cõſumata periude iſtruũt armamẽtis miniſtriſq̃. i. armant uel muniũt: Gel. li. i. Verba Lælii hæc ſunt qbus hædũ q ad epulas fuit allegatus dimiſſum cœnã q̃ ita ut lex ſanxiſſet pomis holeribuſq̃ iſtructã. i. paratã. Hiero. ad Ruſ. Quaſi doctus nauta ru dem conor inſtituere uectorem. i. docere.

Inſtrumẽtũ ab inſtruo fit cuius noſe ſignificat oẽ il lud quo qs ad operandũ utit. Sic dicimus arma inſtrumẽta belli ẽ. Ligones manaræ ſarcula iſtru mẽta agricolatiõis. Et iſtrumẽtũ dicit id quo qs docet. Vñ dicimus inſtrumẽtũ uctus i & inſtrumẽ tũ nouũ ꝑ lege ueteri i & lege noua. Ex his. n. hõ inſtruit qd agere aut uitare debeat. Aliqñ ſumit ꝑ apparatu quo fundus taberna & id gñs alia in ſtruunt. Sue. de Aug. Et Alexãdria capta nihil ſi bi præter murinũ calicẽ ex inſtrumẽto regio reti nuerit. Sic apud Iurecõſultos titulus eſt de fundo inſtructo & inſtrumẽto legato. Aliqñ inſtrumẽti nomine intelligit monumẽrum ſcripturaꝝ ad res geſtas pertinẽtiũ q̃le ferme ẽ repertoriũ quod nul go inuentariũ appellat. Sue. in Veſpa. Vndiq̃ in ueſtigatis exẽplaribus iuſtrumẽtoꝝ imperii pul cherrimum ac uetuſtiſſimum confecit.

Inſucco as. ibuoiſeu Ificio q̃ſi I ſucco balneo. Col. li. viii. Fracta pecudũ nõ aliter q̃ hominũ crura ſa nant I uoluta lanis oleo atq̃ uino inſuccatis atq̃ mox circundatis ferulis colligata.

Inſuefco is Vide iu dictione ſueſco.

Inſula pe. cor. dicit terra quæ undiq̃ aqs claudit ꝓprie autẽ in mari. Vñ qdaꝫ a ſalo appellatas in ſulas uolũt q̃ in ſalo. i. in mari ſitæ ſint. Hinc pe ninſula: quæ q̃ſi inſula ẽt & undiq̃ fere aqs clau ſa tantũ anguſtia quæ dicit Iſthmos cõtinẽti an nectit. Mediãnis uocat quã amniſ circuit. Inſu læ ẽt dicunt domus I urbe ab aliis ſeparatæ & ui cos undiq̃ habẽtes q̃ ſicut inſulæ ſunt in mari lo ca undiq̃ ambita undis diſcreta a cõtinẽti nta do mus nullis cõnexæ ædificiis cohærẽtibus inſulæ nominant. Vñ Spartianus ſcribit terecẽtaſ xxxv. iuſulas oliꝫ Romæ incẽdio abſũptas fuiſſe. Vlp. titu. de. uerbo. obl. Planẽ ſi inſulã fulciri q̃s ſtipu latus ſit nõ ẽ expectãdũ ut inſula ruat.

Inſulatus a. uꝫ. quod factũ ẽ iuſula. Aug. li. iii. ci. dei. Illas ẽt quæ prius fuerãt cõrinẽtes hoſpitiq̃ atq̃ aduenis fluctibus iſularas aliaſq̃ deſidia ma ris peruias factas ac ꝓcellis euerſas ẽ ciuitates.

Inſularis & hoc iſulare quod ẽ inſulæ. Ply. Qui pri mus iuſulare morbũ in urbem inuexit.

Inſularius a. um. ponit ꝑ uili. Vñ iuriſcõſulti uiles ſeruos iſularios appellãt: q ſine ciuitate ſũt I opq̃ publicũ perpetuo dati & I inſulã depoꝛtati ſiue in inſulas ad effodiẽda metalla demandant.

Insulto as. frequentatiuus ab Insilio: ex in & salto cõpositum est. a in u mutata. Et construitur cũ dativo & aliqñ cũ accusativo. Et mõ p insilio ponitur. Virg. Insultate solo & gressus glomerare superbos. Modo p irrideo & cõtumelioſius in aliquẽ aliqd uel dico uel facio. Sal. Mulos tamẽ ab adolescẽtia bonos insultauit. Teren. in Eu. Ne tu istas faxo calcibus insultabis frustra. Sue. scribit Cæsarẽ dixisse se insultaturũ capitibus aduersariorũ.

Insultura p insultatione. Plau. Nã ego istã insulturam & desulturam nihil hic motor.

Insum in aliqua re sum. Lac. li. ii. Inest ergo syderibus ratio ad peragẽdos meatus suos apta: sed dei est illa ratio.

Insummo as. finio. Aug. Omnis opera insummata est dolor remansit. Insumo is. pe. pro. cõsumo Hiero ad Pãma. Deliciasq; quodam supellectilẽ nirtus insumit.

Insuper pe. cor. sigt pterea: a quo fit Deinsuper.

Insusurro as. Macro. li. ii. satut. Vale dicẽti hoc tãtum insusurrauit. Non putabam me tibi tantum familiarem.

Insubres populi cisalpinæ Galliæ: cuius ciuitates sunt Mediolanum Papia Lauda Nouaria Vercellæ & Comum.

Integer a. um. pe. cor. si de ætate dicit: intelligit ea quæ in flore consistit. s. inuẽtute: in qua robor nitidũ & sanguis adhuc integer est: qui ætate in senium uergente minuit. Ter. in An. Egregia forma ætate integra. Integra res quæ ẽ perfecta de qua nihil est iminutũ ut Integrũ corpus cui nihil deest. Integer uir q ẽ castus: & q omni uirtute præditus ẽ. Hinc fit aduerbiũ Abintegro quod significat rursus: quasi res perfecta rursus inchoetur.

Integrum mihi ẽ: significat utile ẽ. Nam illa res dicit integra quæ intacta & nõdũ tracta ẽ. Rursus integrũ ẽ: significat in arbitrio est & potestate. Cice. li. iii. de ora. Sed quoniam hæc ita neq; in integro esse possunt.

Integro as. pe. cor. perficio proprie tamẽ significat rursus incoho instauro siue innouo. Vir. Ramoq; sedẽs miserabile carmẽ integrat. Liui. li. v. Simul ut ab religiõe animos remiserũt integrãt seditionẽ tribuniplebis. Ab hoc fit deintegro & Redintegro.

Integrasco is. idẽ quod integror. Terẽ. Hoc malus integrascit. Vbi. Do. Integrascit. i. integrat.

Intelligo is. pe. pro. ex inter & lego quasi in interioribus lego. Vnde intelligẽtia. Ci. li. iii. offi. Explica atq; excute intelligẽtiam tuã ut uideas quæ sit in eis species & notio boni ulti. Huius cõpositi tũ est Subintelligo quod est mediocriter ttelligo. Hiero. ad Exuperam. Hoc autẽ dico non quo te auarũ didicerim: sed subintelligam idcirco adhuc militiæ operam dare ut impleas sacculũ quẽ euacuare dominus præcepit.

In tẽpore significat opportune. Salu. Maxime ferocia regis Mitridatis in tempore bellaturi. Ter. in An. Veni in tempore.

Intempesta nox dicitur obscurissima tacita ac silẽs ut est fere media nox: q careat tempestatibus & tumultu cum tempus agendi est nullus quod alii concubiũ dicunt q fere tunc omnes cubent. Ci. in Ver. Affert nocte intẽpesta grauis huiusce mali nuncius.

Intempestiuus a. um. Quod prætet tẽpus sit. Boe. Intẽpestiui fundunt uertice cani. Gel. Intẽpestiue atq; insolite differebat.

Intendo is. significat extẽdo. Tractũ a uænatoribus q rætia intendũt ad captandas feras. Vel a sagittariis. Ci. de suppli. Tabernacula carbaseis intẽta nelis collocabãt. Idẽ in Cato. Intentũ animũ tanq; arcũ habebat: nec languens succũbebat senectuti. Et intẽdere est animaduertere diligẽterq; intueri. Vir. Intẽti expectant signũ. Itẽ dirigere. Sal. in Iug. In regnũ Atherbalis animũ intendit. Itẽ innectere illigare. Vir. Et stupea uincula collo intendunt. Ci. in Horten. per trãslationẽ dixit. Quæro nõ quibus intendam rebus animũ: sed quibus relaxẽ. Itẽ cõtra conari cõtẽdere omni conatu. Cic. li. ii. Tus. Quid q nolunt exclamare maius num satis habent latera fauces lingnam intẽdere e quibus elici uocem & fundi uidemus.

Intẽtus a. um. & participiũ & nomen esse potest uñ intentior & intentissimus.

Intẽtio nõ accipitur pro uolũtate aut proposito sed pro actu q dirigit & exercet seu sit a uolũtate hominis ut iit intẽtio uoluntatis seu ppositi operatio quæ more arcus aut chordæ cũ tendunt ali quando recte aliquando magis aliqñ minus q̃ oportet se exercet.

Intento as. ab intẽdo significat minor. Vir. Præsẽtemq; uins intentant omnia mortẽ.

Intẽtatus inexpertus. ab intẽtor aris. Ci. in Læl. Nemo est qui non quocum cõsueuit libẽtius utatur q̃ intentato & nouo.

Inter præpositio est ab in deducta quæ separat & cõponit. Seperata significat μεταξὺ. Gel. Inter os & officia multa intercenire possunt. Aliqñ in medio quorũdam ut inter reges inter uicinos Aliqñ in eũ locũ ubi. Ci. Dico te priore nocte uenisse Iter falcarios. i. illuc ubi sunt falcarii. Aliqñ propter seu post. Vir. Hunc inter fluuio tyberinus amœno. Cõposita uero mõ sigt de medio: aut de medio ut Itercipio. Mõ totũ ut Iterbibo. Mõ facti priuationẽ siue destructionẽ: ut interficio interimo. Et in hac significatione multitudinẽ totaq; simul perẽptam siue in totũ simul cõplectit: ut Iterneco. Modo significat maxime ut interdico interminor. Cõponitur autẽ fere cum omnibus litteris & integra manet. A ut interaresco B ut interbibo C ut intercedo. D ut interdico. E ut intereo. F ut intesficio. I ut interiaceo. L ut interlino. Notatur intelligo ubi e mutatur in I M ut interminor. N ut interneco. P ut interpello. R ut interregnũ. S ut interſum. T ut interturbo. V ut interuenio. Ab inter fiunt interea & interim.

Interaneus a. um. ab intra fit: sicut extraneus ab extra: & significat intestinũ. Ply. Medellæ sunt innumeræ ad interanea. Col. li. x. Quidam exẽptis Iterranis occisas uel intus includãt quæ tpe hy-

bernꝰ pluuiis delitescẽtibus apibus ꝑbẽt teporẽ.
Interarescere est penitus arescere hoc est andũ fieri & languens sicut interbibere.
Interrasile pe.cor.qnod ẽ sterpolatũ cælatuta seu sculptura & plano. Planũ.n.inter cælaturas qua si rasum uidef. Hiero.in Exo. Et ipsi labio coro nam interrasilem altam quattuor digitis.
Interamna urbs Vmbriæ q inter duos amnes sit constituta.
Interbibo pe.cor.totũ bibo. Plau.in Aul. Præterea ubicinam quæ mihi sterbibere sola si uino scatet corinthiensem fontem & pyreneũ potest.
Intercalo as.pe.cor.interfero seu reuoco. Liui.li. ix. Vt intercalatæ pœnæ usuram habeant. Vnde intercalaris mensis: dictus est quo interserebant dies q deerant ad cõplendũ annũ. Diuersis qdẽ rationibus diuerso tẽpore. Is aũt mẽsis erat Februarius quoniam erat ultimus anni. Nõ tamẽ inter calabant in fine mẽsis sed post nigesimũ & tertiũ terminalibus iam peractis deinde reliquos Februarii dies q erant qnq post intercalationẽ subiungebant retere religionis suæ more ut Februarium omnino Martius sequeret. Intercalares calendæ dicunt calẽdæ mẽsis intercalaris.i. Februarii. Alii intelligũt calẽdas martias nõ q eo mẽse intercalarent dies: sed q essent ꝓximæ diebus intercalaris.i. q statim sequerent intercalationẽ qnq tantũ diebus interpositis. Intercalates dies græci emboliſmos siue hyperbolicos nominant. Intercalares uersus q frequẽter inter aliquos uersus interponitur: ut est apd Vir. Incipe mænalios mecum mea tibia uersus.
Intercalaris & hoc stercalare seu stercalarius a.um, qd interserit. Vide I dictõe intercalo de q mõ.
Intercapedo pe.pro. Interstitiũ tẽporis: mora I medio alicuius rei posita: siue tempus de medio eius captũ & diuisio. Festus. Intercapedo tẽpus interceptũ cũ.s. mora ẽ ad capiẽdũ. Cice. filio Tiro. Ita q iam me non pœnitebit intercapedinem scribendi feciſſe.
Intercedo is.pe.pro.ſſi.ſſum. Interueni conciliandi gratia: ut interceſſi apud regẽ ꝓ tua salute. Apul. Dũ ꝓ inope ac calamitoso intercederẽ. Aliqñ intercedere significat mediũ esse: siue de loco siue de tẽpore dicat. Cæsar li.i. Nõ se hostẽ uereri: sed angustias itineris & magnitudinẽ syluaꝝ quæ inter eos arq Ariouistũ stercederẽt. Ci.li.ii. de ora. Vix annus interceſſerat. De uerbis quoq dicitur quasi in mediũ opponere: ut Tribuni intercesserũt hoc ẽ oppoſuerũt: se & rẽ impediuerũt cõtradixerũt. Cæsar. li. viii. Quod si ad aricinos spectat nihil intercedi quo minus samniti populo pacis belliq arbitriũ sit. Ter. in An. Si nulla ægritudo huic gaudio interceſſerit. Dicimus etiã Intercedit mihi tecũ amicicia. Intercedit tibi cum illo affinitas. Hoc ẽ media ẽ: quæ me tibi: & te illi cõciliat. Gel. ꝓ inhibere ac coercere poiuit. Ne sibi inqt interceda mus: quo minus suapte potestate uti liceat. Similiter Sue. in Cæsa. Cæteꝝ Cecilio Metello tribunople. turbulentiſſimas leges aduersus collegarum interceſſionẽ ferenti auctorem propugnatorẽq se pertinaciſſime præstitit. Et propẽ interceſſio tribunoꝝ erat qbus uis fuit intercedẽdi hoc ẽ retandi prohibẽdiq. Nam ut Gel. docet Tribunipl. antiqtus creati uidenf nõ iuri dicẽdo sed interceſſionibus faciẽdis ut iniuria quæ cotĩ fieret arcerẽt & ut uim fieri netarent.
Intercido is.pe.pro. intercidi interciſuꝝ ex inter & cædo æ diph. in i producta ꝝ mutata significat in medio seco. Cæsar lib.ii. Vt si possent castellum cui præerat Titurius qntus legatus expugnarent pontẽq interciderẽt. Hinc intercæsa hostia dicit & porrecta. Macro. li.i. fatur. Interciſoꝝ dieꝝ q busdam horis fas ẽ qbusdam fas nõ ẽ. Intercæsa & porrecta fari licet. Quibus nerbis significatur post immolatam hostiam: & ipsius exta in aram focũq porrecta & data I die interciſo fas esse prætori iuſ dicere & fari uerba illa do dico addico. Et ita dies sterciſi ex parte festi: & ex parte pfesti fũt Ci. ad Atticũ. Ne qd stercæsa & porrecta ut aiũt oneris mihi addaf aut tẽporis. Ex quo daf intelligi ut tẽpore finito stati ꝝ redire possit sine ulla ꝓrogatõe sicut intercæsa & porrecta uictima e uestigio prætor poterat ius dicere & fari.
Interciſi dies erant deoꝝ holumq cões. Hi inter se nõ in alia dinidebanf. Illoꝝ.n. dieꝝ qbusda ꝝ horis fas erat: qbusdam fas nõ erat ius dicere. Nam cũ hostia cædebaf fari nefas erat intercæsa & porrecta fari licebat.
Intercido is.pe.cor.a cado cõponif & præteritũ intercidi: supinũ intercaſum facit: significatq interhæc: siue inter illa aut ista siue inter ea deficio ac pereo. Liui.li.ii. Credo qa nulla gesta res insignẽ fecerit cõsulatũ memoriã intercidisse. Gel. Certe qdẽ maiore nũc copia populi oppresse intercidiſsem. Ply.li.xxxv. Siue extant intercidere.
Intercino is.pe.cor.in medio cano. Hor. in Epistolis per translationem dixit. Neqd medios intercinat actus Quod non propoſito conducat.
Intercipio is.pe.cor.de medio uel inter hæc capio: uel aliquẽ inter aliquid agẽdum occupo. Plau. in Asi. Tũ ptine redimes me si me hostes intercœperint. i. de medio aliocꝝ: uel intet ea quæ gerebãtur: uel interim: in medio: siue dum irem & simꝝlia. Quandoq tamen significare potest totum capio sicut exponit Do. illud Ter. I Eu. Quod nos capere oportet hæc intercipit.
Intercludo is.pe.pro. inter claudo in quo n euphoniæ causa interiectũ ẽ: cũ sit idẽ quod interſæpio Var. Sub terra quæ habẽt frumentũ in iis quos uocant syros q cũ periculo introiſ recẽti aperto ne ira ut in qbusdaꝝ sit intercluſa anima. Pro impedio tamen sumif. Vir. Sæpe illos aſpera ponti Intercluſit hyems: & terruit hauſter euntes. Cice. ad Heren. Vt ille q ad diẽ commeatus non uenit q eum aquæ intercluſiſſent. Introcludo uero est in interioribus claudo. Sene. Qui domi introcluſus ociabatur.
Intercolumnium. Vide in dictione Columna.
Intercus cutis. pe.pro. morbus intra cutem existẽs.

Quando adiectiuum ponitur ꝓ inteſtinis. Cato. Intercutibus ſtuptis obſtinatis. Gel. Intercutibus uitiis madentes.

Intercutaneus a.um. quod intra cutem eſt.

Interdico pe.pro. maxime prohibeo. Interdicit au tē locus hō res. Et cōſtruit cū ablatiuo. Ci. in Ca to. Male rē gerēnbus partiis bonis interdici ſolet Aliqñ tamē res quæ prohibet & is cui fit prohi bitio in nominatiuo paſſiue poni ſolet. Liui. lib. viii. Interdictūq; mare Antiati populo ē. Metel lus. Illi uero omni iure atq; honeſtate interdicti ſunt: ego neq; aqua neq; igni careo. Ci. ꝓ domo ſua. Vt. M. Tullio aqna & ignis interdicat. Lac. uero li. vi. cū ablatiuo dixit. Nec tamē qſq; inter dictū ſibi putet aut cōmunione cū amicis aut cha ritate cū ꝓximis. Sūt enā q per accuſatiuū proſe tant. Sue. de Nero. Et cū interdixiſſet uſum ame thiſtini ac tyrii coloris præcluſit cūctos negocia tores. Scne. li. iii. de ira. Si iubes Cæſar ſtarim illi domū meam interdicā. Quod ē cōtra Sipontinū q negat poſſe cōſtrui cū accuſatiuo. Sed frequēti or uſus ē ut poſt datiuū iungat ablatiuus. Signi ficat tñ quandoq; obſtare: & rūc dūtaxat datiuo conſtruit. Ci. in Ver. actione. iiii. Nemo noſtrum poſſet ædes ſuas: nemo fundō: nemo bona patria obtinere: ſi cū hæc a quopiam ueſtrū perita ſunt pater improbus cui nemo interdicere poſſit: det quem uelit iudicem.

Interdictum participiū & nomē ē. Naꝫ interdicta ut ē nomē ſunt formæ & cōcepriones uerboꝝ q bus prætor aut iubebat aliq̄d fieri aut prohibebat quod tūc maxime faciebat cum de poſſeſſione in ter aliquos contendebatur.

Interdum ex inter & dum i quod antiqui interdua tim dicebant. Virg. li. ii. Gæ. Interdum authæ de ræ pandunt veſtigia nigræ.

Interdiu aduerbiū tēporis ſignificat per diē cui cō trariū ē noctu. Caro de te ruſ. Canes interdiu clau ſos eſſe oportet: ut noctu acriores & nigilātiores ſint. Ly. li. xviii. Malū patrēfamilias qſqs inter diu faceret quod noctu poſſet niſi. intēpeſtate cœ li. Dicit & interdius. Plau. in Muſ. Sed q̄d hoc occluſa ianua ē interdius. Et in Aul. Neſcio polt quæ illūc hominem intemperiæ tenent uel per nigilat noctes totas tum autem interdius quaſi claudus ſutor domi ſedet totos dies.

Interea pōr eſſe aduerbiū tēporis & loci cōpoſitum ex integris quobus. Inter & ea. Quod cuꝫ ſit neu trum plurale debuit corripi. Sed q̄a factū eſt ad uerbiū pducit a ſicut prærerea antea poſtea. Pōt tamē & ablatiuus ſingularis intelligi q in cōpo ſitione ſolet huiuſmōi inueniri ut quapter quo circa. Significat aūt inter. Ter. in Ecy. Quid inte rea. Do. Exultāti & geſtiētis audire. Interdū ſigt tñ. Vir. Nec nulla interea ē inaratæ gratia rerīæ.

Interea loci duæ partes ſunt quæ cum coniunctæ unā fecerint: mutant accentum. Interea loci ingt Ter. in Eu. ad macellū ubi aduentamus.

Intereo is. interii. in totū morior: deſtruor. i. anima & corpore. Lac. li. vii. Sed & genus ōe impiorum tadicitus interibit. Ter. Peril interil. Hinc interi tus us. ꝓ morte cū ſit ſeparatio quædā ex eo dic tus q̄ eat medius inter animā & corpus. Ci. li. i. tuſ. Eſt. n. interitus quaſi diſceſſus & ſecretio ac di reptio eaꝝ partiū quæ añ interiū iūctōe aliqua tenebant. Interitus uero participiū reperit in paſſi ua ſignificatione ut exēplum Claudii demōſtrat. Pugna acriter cōmiſta & multis utrinq; interitis.

Interest componitur ex in & re & eſt: ut ſit quaſi in re eſt. Vnde mea ſtereſt: in re mea ē. Hoc ē mea utilitate. Ideoq; cōſtruit cū his ablatiuis mea tua ſua noſtra veſtra & cuia ſiue ſit perſonale ſiue imper ſonale cū aliis nominibus gtō iungat. ut Socra tis intereſt. i. in re ſocratis ē. Interdū ſeparatiꝫ iū gunt. Liui. Quid. n. In re ē aliud ſi plebeiam patri cius duxerit? q̄d iuris tandē mutat? Plau. Si tuā ē q̄ppiaꝫ in rē. i. ſi tua interest. Idē. Vtꝫ ueniat nec ne: nihil in re ē mea. Ponit q̄ñq; ſiue aliquo ca ſu. Ply. li. ix. Seri ēt radices illita ſimo intereſt. Sic dicimus. Interest uñ qs gaudeat. i. maliū fa cit uel differētia ē. Val. max. Nihil interest an hu mi uel ſublime putreſcam. Ci. genitiū iūxit cum ait. Permagni interest quo tēpore hæc epiſtola ti bi reddita ſit. Similiter Liui. Si nihil ſtereſt regis peto ut dū dico uinculis liberer. Nam hæc nomi na magni parui tanti q̄ri & aduerbia facile multū plus plurimū paꝫ paulū paululū pauxillum nihil nōq̄d aliq̄d magis minus maxime minime iun gunt cū his uerbis intereſt & refert ut maxime in tereſt minime refert. Cōponit ēt ex inter & ē. Si gnificatq; interdū præſentē eſſe: & ſic cōſtruit cū drō. Val. max. Quo facilio laboribus & periculis intereſſet. Interdū in medio eſſe. Liui. de ſecūdo bel. puni. Id morari uictoriā rati q̄ intereſſet am nis. Col. Arbores quæ intererunt ablaqueabunt. Interdū differētiaꝫ importat & cōſtruit cū duo bus accuſatiuis mediante inter. Ci. Inter hominē & beluā hoc maxime intereſt. Dicimus quoq; ia piēs ſtereſt a ſtulto & ſtulto. Ter. Homini homio q̄d præſtat? ſtulto intelligēs q̄d intereſt? Idē alio mō ꝓtulit in Adel. Hoc patet hoc dominus inte reſt. Interdū importat diſtantiā & cōſtruit cū ab latiuo loci ubi incipit diſtantia: uel aduerbia loca lia: ut ex foro ad prætorū interſunt xx paſſus & decē milia ſterſnur hīc illuc Fit ſñ medius ꝓ diſto

Interequito as. in medio eqto. Cæſar li. vi. Ordi nes interequitans.

Interfœminēū. Apul. appellat genitalia muliebria eo q̄ inter fœmina ſint collocata. Fœmina uero ſunt partes fœmoꝝ interiores.

Interficio is. pe. cot. ſignificat facti priuationē. Ci. Dolobellæ ablatiuo iūxit. Eadē uulier uiꝝ & fili um eodē tēpore uenenis clam datis uita interfece tar. Quod etiam de inimatis dicit. Vir. Ter tia bu lis inimicum ignem atq; interfice meſſes. i. perde & cremate.

Interfluo per medium fluo. Ply. Flumine medium oppidum interfluente.

Interfundo per medū fundo. Ply. li. i. Idē oceanus interfuſus intrat per tot maria quibus Africam

Europam Asiam dispertit.

Interiaceo es.pe.cor. Vide in dictiona Iaceo.

Interiacio is.pe.cor.inter aliqd iacio: interpono: intermitto: intermisceo. Aug.li.viii.con. Tũc in tenecto aut digito aut nescio quo alio signo codicẽ clausi. Col.li.i. Vt si qua interiecta sint stramẽtis aut paleis spinarum uel germinum semina intereãt. Liui.li.i. Aliasq interiectas collibus ualles. Idẽ ibi. Paucis interiectis diebus. Cæsar li.vii. Galli inter eqtes raros sagittarios expeditosq leuis armaturæ interieceraũt q suis cedẽtibus auxilio succurrerẽt. Hinc interiectio pars orõis quæ i orõe interponi si. De qua Aug. sic loquit. Interiectio nõ pars orõis ẽ: sed signũ affectõis erũpentis animi uocẽ. Et significat aut lætitiaz ut euax: aut amaritudinem ut Heu. Ergo quot sunt perturbati animi motus tot uoces reddũt & uocaũt interiectiones q intarrũpant orõez ut illud. Hic inter dẽsas corylos. nbi in mediũ orõis interiecta ẽ a lsa.

Intericio is.pe.cot. idẽ quod interiaceo. Var. Et inter singulas a præsepibus intericere longuriost qui eas discernant.

Interibi pe.cor. in medio eius loci. Gel.li.ii. Consul interibi dũ ea pugna sat locos tutos subducit.

Interiz pa.cor. aduerbiũ tẽporis significat intra hoc tẽpus. Ponit & p aliqñ. Quinti. Prima barbariei ac solœcismi fœditas absit. Sed qa interiz excusant hæc uitia: aut cõsuetudine: aut auctoritate aut uetustate: aut denq uicinitata uirtutũ acriter se in illud tenua discrimẽ grãmaticus intẽdat. Aliqñ p repẽte. Ter. in Ecy. Primũ dies cõpluscul bene cõueniebat sane inter eas interim miris modis odisse cœpit Sostratã. Do. Interiz discretio ẽ rei quæ ad narrationẽ prtinet: ut apud Terẽ. in An. Interim nounuuq collachrymabat.

Interimo is.pe.cor. interficio. Plau. in Cis. Accurrite ne se interimat. Interdũ ponit p priuo. Idem ibi. Nam duduz ut concurrimus alchesimarchus nasa uita interimeret.

Interimantũ. Vide in dictiona detrimentum.

Interiũgo subsisto. Tractũ a curru cuius rotæ interiecto fude iungit ur qescat. Mar. Et eũ currere debeas bouillas interiũgere quæris ad camœnas.

Interiino is.pe.cor. in medio siue per mediũ mactio. Hier. Quibus lamẽtis: quo dolore: quo gemitu se abeuntẽ psecutus sim istæ quoq testes sunt quas cernis interlitas. Ci. p Cluẽtio. Qui tabulas publicas municipiis ui corripuisse iudicatus sit q testamentum interleuerit.

Interloquor pe.cot. in medio loquor: siue loquẽdo impedio. Ter. in Heau. Siccine ma interloquere. Quandoq significat inter aliqd agendũ definio Vn interlocutoria sentẽcia nocat quæ nõ definit cõtrouersiã sz aliqd obiter ad cãm ptinens decer

Interluceo es.pe. pro. in medio luceo. ynit.

Interluco as.pa.pro. a lucus fit ubi cũ cædit lux ingredit. Ply.li.xvii. Interlucatio arboribus pdesse sed omniũ annoz trucidatio inutilissima. Eadem dicitur Collucatio apud Catonam.

Interluo is. interfluo. Claud.li.i. Trinacria quondam Italiæ pars una fuit sed pontus & æstus mutauere situ: raptũ cõsinia uereus uictor & abscisos interluit æquore mõtes. Aliqñ Interlnera lauare est. Cato. de reruſ. Manus interluito i postea uinum sumito.

Interlunium dicit id spatiũ tẽporis in quo nec amplius luna uetus apparet: nec adhuc noua nidetur qa tadiis solatibq operta sit supra nõ ãt e regiõa

Interlumina spatiũ quod inter coiũnas relinquit.

Intermestris luna dicit interluniũ & coitus lunæ. Ply. li. xvi. Idẽq mox intermestri luna atq dimidiata. Intarmestriũ. Var. li. i. de re ruſ. Quod a nona luna crescit ad plenam & inda rursus ad nouã lunã decrescit quoad ueniat ad intermestriũ equo die dicit luna esse extrema & prima a quo Athanis eã diẽ appellãt ἕνην ἐ νέαν Ἰσιακα λος.

Interminus a.um. quod non habet terminũ. Sido. ad Fonteliũ. Dominis simplicio & apollinari interminis intercessione nos comperi.

Intero is.pe.cor. intus tero. Tar. in Phor. Tu te tibi hoc intristi tibi oẽ est exedendum. Hoc autẽ in tar rusticos da aleato mortario dici solet: proprie auim huiusmodi cibus intrita dicit: q̃uis ẽt de aliis tebus dicat quæ terunt. Ply. li. xxxvi. Ruinaze urbis ea maxime causa q furto calcis sine ferumine suo cæmẽta cõponunt. Intrita quoq quo uetustior eo mollior. Intrita ergo uidat esta calx sed illa maxime quæ nõ e gleba statim ad opus confert sed tẽpore macerat atq fermẽtescit. Vtuntur hoc uocabulo. Var. Col. Victru. ut intrita propria tectoriis nobilibus calx a gleba tuuigaribus & uilibus albariis fere dicata sit. Lagit & intritũ apud Ply. li. xxxv. p terra ipsa unde latares figunt. Intritum inqr ipsum eorum priusq̃ fingantur macerari oportet.

Intermico as.pe.cor. in medio splẽdeo. Claud. li. i. Rutilũ squãmis intermicat auze. Potrit ariam in telligi in squammis uehemẽter micat.

Intermitto ad tempus omitto cesso. Ci. Et si ego id tẽpus intermisseram potius q̃ omiseram. Liui. Cõitet non intermitteret.

Interminor pen.cor. maxime minor. Plau. in Asi. Mihi tibiq interminatus est nos futuros ulmaos ni hodia argyrippo essent uiginti minæ. Terẽ. in An. Interminatus sum ne faceres.

Intermorior penitus moriot: seu intra hæc morior. Bithynicus. Peto a te ut absentẽ me qbuscunq in rebus opus fuerit tuearis si nullũ officiũ tuũ apud ma intermorituze existimas. Intermortuũ uero latini dicũt eũ qui inter mortem uitamq ex dolore procumbit similis expirantι. Ply. li. xxxii. Vitulli marini adeps instillat naribus intermortuaze uulue uitio. Sue. de Nero. Postq̃ deinde Galba & Hispanias desciuisse cognouit: collapsus animoq male fracto diu & sine uoce & propẽ intermortuus iacuit.

Internascor in medio nascor.

Interneco pe.cor. simul interficio & multitudinem totam ferma cõplectit. Plau. in Am. Legiones reuenit dom duello extincto maximo atq intac

nectis hostibus. Hic internectio uitæ priuatio. Liui. li. ix. Lucerini ac samnites ad internecionē cæsi.

Internectiuus a. um. quod ad internicionē pertinet Vñ internectiuū testamētū dī ppter quod dominus eius necatus ē. Internectiuū bellū: quod ad destructionē fit. Liui. li. ix. Nullus modus fuit cædibus: delectaq; ausonū gēs uix certo defectionis crimine perinde ac si internectiuo bello certasset. Ply. Hēt deiñ internectiuū bellū cū Ichneumone

Internodiū: spatiū inter nodū & nodū. Colu. li. iii. Virgaq; malleatē nō amplius q̄ sex gēmaq; esse cō uenit: ita tñ si breuia internodia habet.

Internosco inter alios siue alia nosco.

Internūcius: q̄ inter aliquos medius ēt ad aliquid tractandū: & mō huic: mō illi per uices nunciat. Plau. in Am. Seu per scriptas I fas siue q̄ ipse ambisset sibi: seu per internuncium. Huius fœminium est internuncia.

Interopus significat dum operatur. Tibul. Crura sonant ferro: sed cauit interopus.

Interordo spatiū qd̄ ē inter ordines. Col. lib. vi. Vt iacēs nō excedat interordinis spatiū. Idē Macro solo quis pedibus inter ordines omissis mediocri senis.

Interordinium idē sīgē. Idē. Minimū ē q̄nq; pedū interordiniū septē maximū. Hinc internodinarius a. um. Idē. Cōsitis pluribus sternodinana semina malleolis: quos postea q̄ cōaluerint crudo solo quod emissum ē: trāsuersis scrobibus ppagēt.

Interpellare ē loquentē uel aliq̄d agentē interrumpere. Ci. li. i. tus. Sed nihil te interpellabo cōtinuētē; orationē audire malo. Ply. I cplis. Interdū; lasso mihi opportuna interpeliatione subueniūt. Hic I terpellatores dicti. Ci. In litteris sine interpellatore uersor. Aliq̄n sterpellare ē dicere. Lucil. li. xxx. Vex tu quid agis? interpella me ut sciam. Aliq̄n Rogare. Val. max. li. iii. Cato ut socios apud auditū adiuuarēt cōstanti uultu nō factuꝝ respōdit. Itez deiñ ac sæpius sterpellatus I ppositō pristit

Interpollare immittere interponere. Ambr. Illi naturalia captant secreta & ultra orbis terraꝝ terminos mare uorūt quod nullæ interpellant insulæ: nec terra aliqua interiacet. Aliq̄n significat noua re mangonizare & quasi nouā formā a ueteri fingere: quasi interpolirei tractū ab arte fulloniꝝ qui polīdo uellera quæq; in nouā spēz murāt. Vnde uestes interpollaræ & mancipia interpollata in iure ciuili quæ cū sint ueterana lenocinio & arte facīē mutant p recētibusq; ac nouicijs licent. Ply. At hercle alexandriæ ubi thura interpollant. i. rudia cū sunt polīnt. Cōuchebat. nullus thus rude aspectu simile cortici. Plau. in Am. Illic me hō interpollabit meūq; os finget denuo.

Interpolla noua inuēta & renouationes artiū & aliaꝝ reꝝ. Ply. Mutat ars quotidie quotiēs interpoilis & ingenioꝝ græciæ flatu impellimur.

Interpollatrix: mulier quæ antiquas uestes renouat ut eas facilius uændat. Pōpo. Interpollatricem ac cerritæ oportet quæ huic uestē abducat. Et mulieres uitia deformitatis arte occultantes interpollæ dicuntur.

Interpres ex inter & prēs: quod nō est in usu licet pres p sideiussore sueniat. Et ē q̄ in aliqua re agēda medius ē & ueluti cōciliator & auctor. Vir. li. iiii. Gæ. Tuq; haꝝ interpres curaꝝ & cōscia iuno. Interpretes ab Asconio dicunt per quos indicit pactio. Quoniā uero huiusmōi homines animos eoꝝ quibus dati sunt interpretes scīscitant & inuicē illis exponūt: factū ē ut interpres p eo accipiat q̄ obscura exponit. Virg. Troiugena interpres diuum. Vbi Ser. Interpres uaticinator qui mentē deorum mortalibus publicat.

Interpretor pe. cor. expono. Hiero. ad Helio. Interpretare uocabulū monachi hoc ē nomē tuū quid facis in turba qui solus?

Interpretamentū: interpretatio. Gel. Ex qbus diuersa latinæ linguæ interpretamēta collegimus.

Interpremo. pe. cot. interciudo. Plau. in Ru. Aedepol infortunio hominē prædicat donabilē qui sacerdotis sceleſtus fauces interpressent.

Interputo as. pe. cot. inter aliq̄d & aliquid decido. Col. lib. iii. Rosam fruticibus ac surculis disponi per sulculos pedales cōuenit per idē tēpus quo & uiola: sed omnibus annis fodi ante calēdas Martias & interputari oportet: hoc modo multis annis perennat.

Interrumpo per medium seu in medio rumpo. Plīnius. Pontes: quos feceram interrupi.

Interreges ppriē dicti sunt centū patres q̄ mortuo Romulo donec alius rex crearet rempu. gubernabant. Ex his. n. auctore Fenestella decernebat curias quoq; diēꝝ spatio finiret: & ita per totū annū omnes fungebant imperiū. Sic interregnum regni interuallū & spatiū tēporis quo usq; in loco mortui alius ordinat. Vide in dictione Reges.

Interscapiliū: uallecula quædam a fine colli incipiens inter scapulas iacet. Higy. in descriptione Vestæ. In humero claram unā in pede de posterioribus nouissimo duas I sūmo interscapilio unam.

Interscindo in medio siue per mediū scindo. Liui. Pontēq; interscinderēt. Lact. de. opi. Labra ipsa quæ q̄si antea cohærebant q̄ decēter interscindit

Interscpio is. pe. p. intercludo uel intermedio. Lac. lib. de opi. At id uelut paries per medium ducto interscpsit.

Interscro pe. cor. interseui interseritū: & in medio plan to semino inseroue. Gel. li. i. Eadē ratione qua secīdi quattuor interseriti sunt. Col. li. iiii. Deinceps pastinat malleolus ordinariis uitibus interserendus. Interscro uero pro interpono interserui interscrtum facit. Hiero. in plo. Salo. Ea quæ minus habebantur interserens.

Interssono as. pe. cor. significat in medio sono.

Interspiro as. pe. pro. de medio seu per mediū spiro Cato. Manu cōprimito acina ut cōbibant aquaꝝ marinam: ubi implaueris doliū operculo operito relinquito qua interspiret.

Interstruo is. in medio sterno. Iusti. li. i. Hæc Babyloniā cōdiderit murōq; urbis cocto latere circundedit arcna pice bitumine interstrato.

Interstinguo is. Interualla aliqua extinguo. Festus. Ignis uestæ si quidō interstinctus esset uirgines uberibus afficiebaū a Pontifice.

Interstо as. iuter aliquid stо. Intercedo. Vnde interstantia & interstitium.

Interstitiū: spatium & distantia inter aliqua. Mar. Cū quattuor sint elemēta ex q̄bus cōstāt corpora: terra aqua aer & ignis tribus siue dubio in testitiis separaū: quorū unum ē a terra usq; ad aqaam. Ab aqua usq; ad aerē sequēs. Tertiū ab aere usq; adigueē. Higi. Quod ab eo sydere paruo interstitio differt.

Intertextū quod in medio textū aliqd hētiut chlamys intertexta auro: quæ uulgo brocata ex auro dicitur. Picturata uel acu picta uel phrygiata dicitur recamata.

Intertraho de medio traho. Plau. Ni ego illi puteo si occæpso animam omnem intertraxero.

Intertrigo pe. pro. uomē ab interterēdo deductum. Et ē id malū cū simul mēbra intereruntſi & cōfricant accedēte sudore. Vulgo dicit Trafregatio. Tūc. u. femiuæ atterunt aduruntq;. Paratrima a græcis appellat. Col. li. vii. Intertrigo bis die solui: aqua calida mox decocto agrico sale cuī adipe defricatur.

Interturbo ualde turbo. Dauus interturbat oſa 'inquit Ter. iu Au. Vbi Do. Hic inter auctiua partícula ē adeo ut uō p medio significatōe sit ſī qua maiorē habere uō potest: ut interfectus.

Interuello is. de medio uello: q̄d fit cū malas hærbas a bonis extirpamus. Palladius. Si spissa sunt seruelles aliqua ut cætera roborent. Plau. I Am. Vt ego iusdix hō fui q̄ nō alas interuelli.

Interula pe. cor. camisia. Hinc illud. Quem uestire debuit interula uestiuit interiu.

Interuaco as. pe. cor. in medio uacuus maneo. Col. li. v. Bulbus tripedaneis steriacētibus ſpatiis obrutus anno celerius maturā perticam præbet.

Interuenio is. pe. cor. in medio negocio quaſi ex insidiis superuenio & opprimo ſ ipso actu q̄ rē celatam uellēt. Ter. iu Adel. Interuenit homo de ſ puiso. Et interuenire ē [illegible]. Cic. Quod non esset factū ſi ipse interuenissem. Intercedere quod ab ecclesiasticis ſæpissime usurpatur.

Interuiū: quod ē inter uenas. Victr. li. viii. Sed nō per interuenia dilabant: & decrescant.

Interuerto calide surripio quod plærōq; fit cū rem cōmodatam aut creditā dolo ne domino restituo ac efficio. Ci. iu Ver. Candelabꝝ quod rex ægyptioui Ioui Capitolino douo tulerat a Verre qui illud cōmodato a rege acceperat interuersum esse conqueritur. Plau. iu Asi. Hem istuc ago quo modo argentū interuertā. Iuuerto uero ē quaſi in contrariū uerto ut uestē aut pellē seu etiam uerba præpono uel pronuncio ut lauo uola.

Interuiso is. pe. pro. quaſi interim uiso. Ci. Martio Teq; & istā rōnez ocii tui & laudo & uehemēter pbo: q̄q minus interuisis hoc fero ato ægre.

Intestatus dicit nō solū q̄ mortuus ē nullo cōfecto testamēto: sed ēt cuius ex testamēto adita non est hæreditas: ut inqt Paul. Item Intestatus est cuius uerbis nō adhibet fides que testis ēe nō pōt. Pō po. Ipse cū uno seruo ienex intestatus ꝓficiscitur.

Intestabilis q̄ iure testamentū facere nō pōt: & cuius testimoniū nō accipit. Caius de testamētis. Intestabilis cū lege qs esse iubet eo pertinet ne eius testimoniū recipiat: & eo amplius ut qdaz putāt neue ipsi dicat testimoniū. Gellius ꝓ detestabili posuit. Eos tñ q̄ ad Annibalē non rediissent usq; adeo intestabiles inuisosq; fuisse ut tædium uitæ cœperint: necemq; sibi consciuerint.

Intestinus a. um. pe. pro. quod est intimū. Vñ illa' ſ testina dicunt quæ ſ interiori corporis parte claudunt. Intestinū odiū dicit uel occultū uel magnū hoc ē cor & animū premēs. Intestinū opus quod factū ē ex ligno fabroꝝ. Var. li. iii. de re rus. Cum uillam haberes opere tectorio & intestino ac pauimētis nobilibus lithostrotis spectandam paꝝ prasses esse ni tuis quoq; litteris exornati parietes essent. Sciendū q̄ intestina corporis sex esse perhibent. Duodenū. ſ. quod a lōgitudine xii digitoꝝ nomē accepit sicut Auicēna testat. Ieiunū sic dicitū qa nunq̄ quod accipit cōtinet sed ꝓinus ſ inferiores partes transmittit. Vocat & Hilla. Inde farcimina hillæ dicunt. Hor. Perna magis ac magis hillas. Longū & alio nomine tenuius q̄ est in sinus uehemenier implicitum. Hoc Var. Longa nonē appellat qa lōgius ē intestinū hoc q̄ duo tenuia. Monoculū quod & cæcū nominat qa ſ de ſteriorē partē peruiū nō est. Colon a uostris alius dicit ubi magna doloꝝ causa ē. Nouissimū ē rectū ita nominatū qa in ima parte dirigit qua excernit. Hæc autē intestina ab oměto cōtegunt. Et dicit nentro gñe & intestinus masculino. Ply. li. xi. Intestinus qbusdam ab ore incipiēs quadam uia eodē inflectit ut sepiæ & polypo. In homine annexus infimo stomacho similis canino. Differūt tñ intestina a uisceribus. Illa. n. inferiora sunt hæc superiora. Celsus li. iiii. A uisceribus ad intestina uentendū ē. Alio nomine dicunt Interanea Ply. Medelæ sunt iunumeræ ad interanea.

Intingo is. ex in & tingo. Tingere uero inficere & madefacere. Vñ intinctū quod nos saporē in cibis dicimus. Græci embēmata. Colu. Hoc sinapi ad embēmata nō solū idoneo sed ēt speciosо uetеris ἐμβάπτειν. n tingere est. Ply. laudat intinctū ex myrto. Oui. li. ii. fas. Nutriat intinctos misa patela cibos. i. aliquo sapore respersos.

Intorqueo es. contra seu intus torqueo iacio. Vir. Sacrū q̄ cuspide robur Læserit & tergo sceleratā intorserit hastam. Itē intorqueo circum torqueo. Col. li. iii. Cū iam matura mala fuerint anteq̄ rūpant peciolos quibus pendent intorqueto eo modo seruabunt.

Intra præpositio ab in deriuat. Luca. Intra castrorū timuit tētoria ductor. Intra cubiculū: intra oppidū significat in tētoriis iu cubiculo in oppido Aliqñ significat citra. Ci. Sed tamē quoniam ef fugi eius occasionē q̄ fortasse arbitraret me hanc tempu. non putare ſi perpetuo taccrē modice hoc

faciam: aut etiam intra modum ut & illius uolun tati & meis studiis seruiam. Modice. i. cū modo. Intra modū. i. citra modū. Hoc ē minus q̄ modi ce. Cuius contrariū ē ultra modū. Sic dicimus in Itra famam. i. citra opinionē. ultra famaꝫ quod est per q̄ multū. Quintil. Hortēsii scripta tamē intra famam sunt. Quomodo autē ad spatiū & nume rū referat uide in dictione infra. Ab intra fit inte rius. a quo interior intimus internus interaneus intrinsecus introrsū intrarius intestinus intro as.

Intrarius: qui intimus est. Plau. Chaios mihi atq; intrarios amicos.

Intro aduerbiū proximū est uoce & significatione inter. Et sicut inter & intra ab in descendūti sic in tus & intro. Sed intus in loco intro ad locū signi ficat. Et cōponit cū D ut Introduco. E ut Itroco G ut introgredior. M ut intromitto. R ut intro rūpo. V ut introuoco. S ut introspicio.

Intro as. ingredior intro uado.

Intrico as. pe. pro. Implico. Vnde extrico eius con trariū. Trico uero a tricis quæ sunt Iplicationes. Plau. Quod argētū tu mihi: q̄s mihi tricas narrat

Intrinsecus & extrinsecus pe. cor. aduerbia sunt cō posita. ab intra & extra & secus cū significat iux ta. Hiero. ad Iulianū ra cōplexus ē. Callidissimꝰ inqt aduersarius & inuetcratus dicꝫ maloꝫ no uit alia quæ extrinsecus sunt & a phis quoq; mū di adiaphora hoc ē indifferentia uocantur in eo rumq; amissione atq; contēptu perfectam nō esse uirtutē: alia quæ intrinsecus & de se data cogant dolere perdentem. Inueniuntur tamen hæc no mina apud recentiores.

Intritum pe. pro. nomē ab intero deductum de quo pauloañ. Cibus in mortario tritus ut est alleatuꝫ Mar. Circūlata diu mensis intrita iecūdis. Est & participium Intritus a. um.

Introduco is. pe. pro. significat intra aliquē locum duco. Sal. Vulturtiū cū legatis Itroducit. Per trās lationē ē instruo doceo. Vñ introductio eruditio nis principiū quaꝫ græci εἰσαγωγὴν uocant.

Introeo is. notum. Ci. in Læl. Fuerat æquius ut pri us introiceram: sic prius de uita exite. Inde fit in troitus us. pro ingressu.

Introgredior eris. sicut sonat. Vir. Posq; introgres si & coram data copia fandi.

Intromitto is. Ter. Vereor ne illud grauius phœ dria tulerit: neue aliorsum arq; ego feci acceperit q̄ heri intromissus non est.

Introrūpo is, quasi cuꝫ impetu introco. Gel. Cerua emissa ī cubiculū Sertorii introrupit hellanicus.

Introspicio is. pe. cor. Ambr. li. i. offi. Introspice ul cera & ubices animæ eius & cordis mœstudinē.

Introuoco pe. cor. Liui. li. x. Fabius nihil precatus populum q̄ ut prius q̄ introuocarentur ad suffragi um tribus Appii Claudii prætoris allatus ex etru ria litteras audirent.

Introrsus aduerbiū quid significet declarat Cæsar. li. iii. Ab eo flumine pari accliuitate collis nasce batur aduersus huic & cōtrarius passibus circiter du centis inferius apertus a superiore parte syluestris ut non facile introrsus perspici posset. Quidaꝫ no lunt intelligi introrsus a leua parte: & interiorem a sinistra.

Intybus pe. cor. gñis fœminini. In plurali intyba neutri & intybi masculini. Vir. Et amaris intyba fibris. Ply. li. xx. Intibi quoq; nō extera remedia sunt: succus eoꝝ cum tofaceo & aceto capitis do lores lenit. Herba est capillosa & amara cuius te nues capilli segetes ambiunt & enecant. Intybuꝫ erraticum antiqui cicoream uocant.

Intueor eris. Vide in dictione Tueor.

Intutus ta. tum. pe. pro. non securus. Liui. li. v. Ca stra galloꝝ intuta neglectaq; ab omni parte nac ti inuadunt.

Inuado is. pe. pro. incesso. & tam datino q̄ accusati uo iungit. Var. de ui. pa. Tanta porro inuasit cu piditas bonorum plærisq; Et inuadere est repen te & cum impetu aliquem ingredi. Vir. Inuadūt urbem somno uinoq; sepultaꝫ. Sal. Priusq̄ hostes inuaderet. Item ingredi siue incipere. Ci. Non po tui magis in arcem illius causæ inuadere. Vir. li. vi. Nunc inuade uiam uaginaq; cripe ferrum.

Inualesco is. robur ac firmitatem acquiro. Vnde in ualuisse consuetudineꝫ: inualuisse mores dicimus Inualitudo imbecillitas. Ci. in Læl. Quod autem in his nonis in collegio nostro non affuisses inua litudinē respōdeo causam non mœstitiam fuisse.

Inucho is. sumitur modo pro simplici. Vir. Centau ro inuehitur magna. Quandoq; intro ucho. Liui. li. vi. Q̄antumq; Romana se inuexit acies tantū hostes gradu demoti. Inuehor deponens signifi cat maledictis aggredior & ueluti quodam impe tu sermonis in aliquē feror. Ci. In eaꝫ itaq; pas sa uehementer inuectus.

Inuectiuæ orationes sunt aduersus aliquꝫ scriptæ q̄ in illius mores inuehamur.

Inuenio is. pe. cor. comperio quasi ī aliquid uenio Vir. Inueni germana uiam. Hinc inuentiones & inuenta. Differuntq; secundū aliquos inuenio & reperio q̄ inuenire sit tē quæsitam offendere. Re perire a casu. Ouid. Tu non inuēta reperta es.

Inuerto quasi in contrarium uerto. Vide in dictio ne interuerto.

Inuersum in numeruꝫ. Virg. Ille etiaꝫ seras in uer sum distulit ulmos.

Inuestigo as. pe. pro. significat quærendo inuenio. Tractū a uenatoribus qui per uestigia feras quæ rendo inueniunt. Ter. Nihil taꝫ difficile est quin quærēdo inuestigari possit. Ci. p Liga. Sed quo niam diligentia amici inuestigatuꝫ est quod late bat iconfitendum est ut opinor. Interdum tamen significat uestigo. i. quæro. Ter. in Eu. Vbi quæ ram? ubi inuestigem? quem percuncter? qua insi stam uia incertus sum. Ci. li. i. offi. Imprimisq; ē hominis propria neri inquisitio atq; inuestigatio Sed quoniam in quandoq; negationē inuit su mitur etiaꝫ pro non inueniorut est illud apostoli cū. O altitudo diuitiaꝫ sapiētiæ & sciētiæ dei q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius & inuestiga biles uiæ eius.

Inueſtire ẽ quaſi ornare. Ply. li. xxxv. Publicas por
ticus inueſtiuit pictura.

Inueterescо ex in & ueterescо. Veterescо autẽ a Ve
tero as. fit. Vetero a uetus. Vetero nõ reperiri ſed
tantũ Veterescо: quoꝝ præterita nuſq; legi: ſz ue
teraui ambo facere oportet ſi inueniant. Naz Ve
tero & ueterescо eodẽ modo in ſignificatione ſua
pcedere puto quo ſtegro & integraſco. In forma
tione nero etiã ſimiliter niſi ꝙ inueterescо mutat
a in e ſicut Conſano cõſanescо. Reſano reſanescо
Hilaro hilarescо. Incuruo incuruescо. & alia hu
iuſmodi. Sic Inuetero & inueterescо inueteraui.
Lac. li. ii. in actiua ſignificatione poſuit. Hac uer
ſutia & his artibus noticiaz dei ueri ac ſingularis
apd omnes gẽtes inueterauerũt. i. in deſuetudinẽ
poſuerũt. Inueterescо paſſiue. Ter. in Ecy. plo. di
xit. Nouas q exactas feci ut inniterescerẽt ne cũ
poeta ſcriptura euaneſceret. Do. Inueterescerẽt in
deſuetudinẽ ueniret ſpectarentꝰ amarentꝰ. Col. ptõ
uſus li. vii. in paſſiua ſignificatione: & proprie de
morbo dicens. Sed ſi iam inueterauit: uchemẽtio
ribus eſt opus remediis. Cic. quoꝝ in Cato. Iam
omnis cõglutinatio recens ægre inueterata facilli
me diuellitur.

Inueterati etiam dicuntur qui in malis inſenuerũt
ut in ſacris litteris. Inueterate dierum malorum.

Iuicem pe. cor. Ex in & nicem: proprie ſignificat
mutuo. Quintil. Qui ſe ardentiſſimo amore inui
cẽ dilexerunt. Aliquando ſumitur pro ſecundo lo
co. Plyni. iuniot. Habes res urbanas. inuicem ru
ſticas ſcribe.

Inuideo es. pe. cor. ex in & uideo ſignificat inuidi
am habeo: hoc ẽ ex alicuius rebus ſecũdis dolore
afficiot. Tractuz a nimis nidẽdo ꝙ oculos & ani
mum in eos quibus inuidemus cõtinue intentos
teneamus. Vñ etiam cum accuſatiuo conſtructuz
inuentꝰ. Oui. Troades inuideo. Vit. Inuidet im
perium. Idem poſt accuſatiuum poſuit datiuum.
Liber pampineas inuidet collibus unas. Sic enim
decẽter dicimus inuideo tibi doctrinas. Fortuna
mihi inuidet diuitias. Ply. Neq; ego ut multi in
uideo aliis bonuz quo ipſe careo. Apul. Mihi for
tuna diuitias inuidit. Ci. li. iii. tuſ. Vt nobis opti
mam naturam inuidiſſe nideantur. Priſci. tamẽ in
negatiue exponit dicens. Inuideo tibi quaſi non
uidens tibi fio hoc eſt non ferens te bene agentẽ
uidere. Aliquando inuidere ſignificat interius uel
penitus uidere. Ci. li. de ora. Itaq; ne hoc poſſum
dicere me omnino ignorare quid poſſideat neq;
plane noſce atq; inuidiſſe. Hiero. de uera circunci
ſione. Quis inuidet domini uerbum de corde pa
tris eructatum? Sciendum ꝙ licet inuideo actiuũ
ſit: tamen conſuetudine datiuo iungitiſmo ut Di
ome. docet ultra datiuũ poteſt regere genitiuũ ac
cuſatiuum & ablatiuũ: ut inuideo tibi gloriæ glo
riam & gloria. Eius paſſiuũ eſt inuideor. ut Ego
inuideo tibi: & tu inuideriſ a me. Hor. Cur ego ac
quirere pauca Si poſſum inuideor. Plau. in Tru.
Mauelim mihi inimicos inuidere q̃ me inimicis
meis. Nam inuidere alii bene eſſe: tibi malo eẽ mi
ſerum eſt. Qui inuident egent illi quibus inuideꝰ
rem habent. Et quando inuidere ponitur ꝑ odiſ
ſe ꝙ contra noꝝ nimium uidemus. Oui. Tro
ia iacet certe danais inuiſa puellis. Cice. Diis ho
minibuſq; inuiſus.

Inuidia ab inuideo fit & ſignificat actum ipſum in
uidendi: qui eſt dolor alienæ felicitatis. Aliquan
do pro odio & malcuolentia ſumitur. Eſt enim uel
dicto uel facto in alteruz malcuolentiæ concilia
tio: ut ſi quis calamitates ſuas referat oſtendatue
auctori calamitatum concitet odium cæterorum:
quod dicitur inuidiam facere uel uocare uel addu
cere ad inuidiam. Quintil. Nec ei tot ſcelerum cõ
memoratione concitarem inuidiam. Ter. Ita ut ſi
ne inuidia laudem inuenias: & amicos pares. In
de innidioſa res dicitur quæ facti atrocitatem an
gens inuiſum illud uel illius auctorem faciet. Hu
ius diminutiuum eſt inuidiola. Idem. Cuz neſcio
quid inter eos inuidiolæ exortum fuiſſet.

Inuidentia eſt ægritudo animi qnæ propter res ſe
cundas alterius ſuſcipiturquæ nullaz iacturaz af
ferant inuidenti. Ci. in tertia Tuſ. Ab inuidendo
inuidentia recte dici poteſt: ut effugiamus ambi
guum nomen inuidiæ. Cadit enim in utrunq; &
in eum qui inuidet & in euz cui inuidetur. Vnde
potentia & opes inuidioſæ dicuntur quod uerbũ
ductũ eſt a nimis uidẽdo fortunam alterius. Vbi
inuidentiam q̃ inuidiam dicere maluit tanq̃ inui
dentia inuidi ſit: inuidia eius cui inuideꝰ. Sed in
frequenti uſu eſt inuidia magis q̃ inuidẽtia apud
doctos indoctoſq; diſcriminatim. Inuidia diſtat
ab odio ꝙ inuidemus fortunato: odimus uitioſũ
ꝙ inuidiam ꝑfiteri erubeſcimus odiſſe palam de
eorum eſt: ꝙ inuidia hominum tantum eſt odiũ
reliquarum tantum animantiũ ut inqt Plutar. in
li. de innidia & odio.

Inuidus qui actu alicui inuidet. Hor. Inuidus alte
rius macreſcit rebus opimis.

Inuidioſus qui morbo inuidẽtiæ laborat. Oui. Tẽ
pus edax reꝝ tuq; inuidioſa uetuſtas Omnia de
ſtruitis. Interdum ſumitur pro eo cui habetur in
uidia. Idem. Pactolonq; petit q̃q̃ non aureus illi
Tempore: nec charis erat inuidioſus harenis. Sic
potentia opes inuidioſæ dicuntur. Cice. Dolobel
læ. Cõtingit. n. tibi quod haud ſcio an nemini ut
ſumma ſeuerita animaduerſionis non modo in
uidioſa ſed etiam popularis. Et Inuidioſus odio
ſus atq; inuiſus dicitur. Vnde inuidioſa res dicit
quæ facti atrocitatem augens: inuiſum illud uel
illius auctorem facit.

Inuide facere dicitur qui per innidiaz aliquid agit
Inuidioſe uel qui per inuidiam: uel qui in aliquẽ
excitat odium. eumq; inuiſum facit.

Inuigilo as. pe. cor. ſupra ſiue intus uigilo: ſolicitꝰ
ſũ. Lact. li. iiii. Vel cuſtodiẽdis domibus ſuigilat

Inuito as. pe. pro. manifeſtam habet ſignificationẽ
quaz ponit Ci. Ad quẽ fruendũ nõ mõ nõ retra
hit ueꝝ ẽt inuitat atq; allectat ſenectus. i. puocat
Et inuitare ẽ delectari. Vit. li. i. Græ. Inuitat gen
alis hyems: cutaſq; reſoluit. Itẽ Replere. Plau. in

Am. Mira sunt nisi inultant sese plusculum.

Inuitatus us. inuitamentum: & inuitatio pro eodem sumuntur. Cice. Cæsari. Mitto ad te Trebatium atq; ita mitto ut initio mea sponte post autem in uitatu tuo mittendum duxerim. Idem in Horten. Voluntates autem nulla ad necessarias inuitamenta afferunt senibus.

Inuitus a. um. quod non libenter fit. Terē. in An. Feci hodie ut fierent insperante atq; inuito Pamphilo. Ci. li. ii. ad Heren. Sin est probus cur talem in uitam inuitum cogis relinquere. Idem comparationum posuit cum air. Quem ego paulo sciebam uel impudentius uel inuitius nolo. n. dicere de iā suaui homine fastidiosius.

Inunco as. quasi unco tuado & arripio. Lucil. Aut qui nummos tristis inuncat. Col. li. viii. Tum etiam quotidie minnitur lana quæ ḡtio prolixior in pecore concrescit tanto magis obnoxium est tubis quibus uelut hamis inuncata a pascentium tergoribus auellitur.

Inundo as. quādoq; absolute ponitur & significat crescо & extra alueum uersor. Ply. Anteq; nilus inundaret. Quādoq; actiue & pro ambulo ponitur. Idem. Agros & sata omnia inundauit. Hinc fit Inundatio pro diluuio.

In unguem & ad unguem significat ad perfectionē Vir. li. ii. Gæ. Nec secius omnis in unguē. Arboribus positis secto nia limite quadrem. Trāsflatio a lapicidis q umgue marmoris leuitatē experiunt.

Inuius a. um. quod ē sine uia & per qđ iri nō pōt.

Ionia regio minoris asiæ media inter Cariā & æoliam a Ionio athenienſium duce cognominata q eam regionem subegit. Vel ab Iano Iapher filio ut Iosephus inquit. In ea Miletum ciuitas. Prienis Ephesus. & Clazomene.

Iordanis fluuius in iudæa eximiæ suauitatis. Oritur ad radices libani duobus fontibus surgiti alteri nomen ior: alteri dan: qui simul iuncti iordanis nomen efficiunt.

Ipse a. um. pronomen demonstratiuum quando scilicet cum aliis pronominibus iunctum eorum accipit significationem ut ego ipse: tu ipse: ille ipse. Inuenitur tamen sæpe absq; aliis per eclipsim p latum: & tamen eorum habens significationem: quæ cum eo subaudiuntur. Virg. Quæq; ipse miserima uidi. Aliquando relatiuum est. Idem. Ipse arduus altraq; pulsat Sydera. Aliquando emphasim ideſt expressionem alicuius rei latentis habetur si dicam. Ipse pater de quo minus credendum esset q hoc fecit. Quod si ei addat particula met ut ipsemet discretio signatur. Hoc est ipse solus & non cum aliis uel ipse per se & non per alios. Aliquando significat similem unde & comparatiū habet ipsior. & superlatiuum ipsissimus ideſt similior similimus. Apud ueteres ipsus pro ipse dicebatur. Ter. Ipsus est.

Ipsippe ideſt ipsi neq; alii.

Ips uermiculus est qui cornua uitesq; prærodit: uticis frumenta: tripis lignatilis uestes. is uirga: midas fabam. Declinatio autem huius nominis nō facilis ē unde docet sic Suidas. ἴψ ὁ σκώληξ ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων ἴψ.

Ipsulees bracteæ dicebantur in muliebrem uimlem ue speciem expressæ.

Ir neutri generis & indeclinabile proprie manus cōcauitas: licet quandoq; pro ipsa manu ponatur.

Ira dicta est ab eo q est ire. Nam a se it qui irascit & furit. Vnde & qui iram deponit ad se redire dicitur. Teren. in Adel. Tandem reprime iracundiam & ad te redi. Est autē ira libido puniendi eius a quo iniuria offensi sumus.

Iratus dicitur qui ex aliqua re lacessitus excanduit etiam si natura non sit iracundus. Irate aduerbiū significat per iram.

Iracundus qui ex parua uel nulla causa quiq natura ad iram prochuis est etiam si tunc nulla moueatur ira. Hinc iracundia dicta auctore Festo q ira incendat. Dona. Ira de causa est. Iracundia de uitio multum irascentis. Scne. libro de ira. Ira quo distet ab iracundia apparet quo ebrius ab ebnoso & timens a timido. Iratus potest esse non iracundus. Iracundus potest aliquando non iratus esse. Vsurpatine tamen. Iracundia ponitur pro ira. Cice. lib. iii. tus. Iracundia est ulciscendi libido.

Irascor irasceris iratus construitur cum dativo. Plautus noli amabo amphitrio irasci sosiæ causa mea. Huius composita sunt. Subirascor quod est paulum irascor. Obirascor contra irascor. Liui. lib. i. Fortunæ ut sit obirati cultum reliquerant deum.

Ire pedibus in sententiam quid significet. Videsupra in eo is.

Irenarches siue irenarcha dicitur q ad tollendas discordias & pacandos ciuium animos in ciuitate præficitur. Apud iurisconsultos tamen dicitur q disciplinæ publicæ & corrigēdis moribus præficitur. Græci. n. εἰρήνην pacem uocant ἀρχὴν.

Iris is. uel iridis arcus cælestis ab εἴρω quod est nunciare. Nam poetæ deorum nunciam fingunt Virg. Irim de cœlo misit saturnia iuno. Huius arcus causa est radius solis cauæ nubi immissus: q repulsa acie in solem refringitur. Nubes enim formam arcus discolotis efficiunt quia aliæ partes eaꝝ tumidiores sunt: aliæ summissiores: & quædam crassiores q̄ ut solem transmittant: aliæ imbecilliores q̄ ut excludant. Hæc inæqualitas alterius lucem umbramq; commiscet & exprimit illā mirabilem arcus uarietatem. Est & Iris herba suauissimi odoris: ut Ply. lib. xxi. testis est: cuius radicem dixit in unguentis & medicinis commendari. Caulem habet cubitalem & rectum: radicem raphano similem quæ sternumenta mouet. Floret aduersum coloruꝫ specie quasi arcus cæleſtis a quo nomen haber uulgo liliuꝫ ceruleum.

Ironia cum accentu in penultima dici potest simulatio uel illusio εἰρωνεία ab εἴρω dico & inde εἰρωνεύομαι in uoce passiui quod est cauillor. Figura cū aliquid per contrariuꝫ dicit & illusionē.

Irretio. is. a rete fit & significat retineo rete quasi capio. Vñ irretitus dicitur qui aliqua fraude uel blandiciis aut dolo quasi rete captus. Lact. libro

tertio. Eos aũt qui deum sciunt dolis & astu aggredi ſ ut cupiditate aut libidine irretiat aut peccatis blandientis deprauatos impeliat ad mortẽ.

Irraucio.is.irrausi.sum.ex in & raucio q d a raucus descẽdit. Et significat raucus fio. Dicitur & irrauceo.es.irracui. Ci.li.de ora. At Aesopum si paulum irracuerit explodi.

Irpices.pe.cor.genus rastrorum ferreorum seu regulæ cum pluribus dẽtibus quos itez ut plaustra boues trahunt ut uruant glebas & extirpent herbas in agris

Irrepo.is.penul.produc.psi.ptum.significat passim & latenter more reptilium intro eo. Cuius frequẽtatiuum est irrepto. Hor. Verum opere in longo fas est irrepere somnum.

Irripio.is.pe.cor. Intus rapio. Ci. Irripiũt in ædes subito.

Irrigo.as.pe.cor.ex in & rigo. significat quasi in agros I agrũ deduco. Rigo aũa riguus.

Irriguus.a.um.q d irrigatur uel facile irrigari põt Cato. Vinea est prima uel si uino multo est. Secũdo loco hortus irriguus. Accipitur & quandoq; in significatione actiua ut aqua irrigua quæ irrigat. Virg. Irriguumq; bibant uiolaria fontem. Tibul. Tunc bibit irriguas fertilis hortus aquas Ambr. subst antiuo usus est. Magna est elemosyna quæ ardẽtium criminum globos beniuolæ suæ fonte refrigerat & quodam irriguo largitatis obruit incendia delictorum. Et li. Hexa. Q d si irriguis aquarum plærõq; & segetes lætiores sunt.

Irrito.as.pe.cor.componitur ex in. & rato.as. quo neteres utebantur pro ratum facio approbo & significat non ratum esse uolo uel ostendo uel facio Et Irritum improbatum non ratum. & per translationem in nihilum redactum. Virg. Irrita perpetua soluet formidine terras. Ter. in phor. Q d dictum indictum est. q d erat ratum id irritũ est.

Irrito.as.pe.p. significat prouoco. iramq; incẽdo. Frequentatiuum ab Irruo per mutationem u. in i. euphoniæ causa. Tractum a canibus: qui cum prouocantur irruũt uel ut Do. ait qui restrictis dentibus hanc litteram. r. imitantur. Virg. li. x. Irritatq; uirum telis & uoce lacessit. Ouid. li. ii. fas. Tum sicco primas irritat cortice flammas. i. suscitat. Plau. in am. Irritabis crabrones. Est & prito.as.pe.produ. Nam sicut irrito pro lacesso ab irruo est. ita prorito a proruo. Nec multum in significatione differunt. Nam prorito. idem ẽ q d prouoco. Col. li. ii. Lini semen nisi magnus ẽ eius in ea regione quam coelis prouenrus & prũ prirat serendum non est. Agris. n. pcipue noxium ẽ. Hic in bonam partem sumitur. Irrito uero magis frequentatiuum est q̃ proiiro. Et ferme semper acris malæq; uehementiæ. Prorito nõ sic sed in bonam & in malam partẽ uti prouoco capi posset. Irrito semper in malã.

Irrigo.as. penultima correpta infero infligo. Plau. in cap. Qui concilium inierit quo nos uictu & uita prohibeant: iis diem dicam irrogabo multam ut mihi cœnas decem meo arbitratu dent cum cara annona sit. Aug. li. iiii. ci. dei. Nam iustis q; quid malorum ab iniquis dominis irrogatur nõ est pœna criminis sed uirtutis examen.

Irruo cum impetu feror. Sal. Cum forte in eum irruerent facile repulsi. Do. Irruere proprie dicunt qui cũ furore ꝓpũ ineũt. Quandoq; ratione ꝓpositionis in. significat introruo immitto ingero. Aug. Vidistis mulierez in ciuitate famosam non inuitatam irruisse conuiuio.

Irrugio.is. ualde rugio. Hiero. I Gen. Auditis Esau sermonibus patris irrugiit clamore.

Irrumpo uiolenter & cum impetu ingredior. Ply. li. xxxv. L. hostilius mancinus q; primus carthaginem irruperat. Lact. li. ii. Nam cum ab Alexandro capta ciuitas esset ac milites ad eam spoliandam irrupissent. Et ferme semper in hac significatione hoc uerbo auctores. Lactã. proprie sumpsit libro sexto pro penitus frango. Sũmum inter se hominũ uinculum est humanitas q d qui irrupe rit nefarius & parricida existimandus est.

Irrumo.as.pe.cor.a tuma mãma. Vide in dictione Fello.as.

Is.ea.id. eandem significationem habet quam hic & eundem locum retinet ut qui diuitias cupit. is uel hic uel ille: uel idem auarus est. Ab is fit isce sicut ab hic hicce.

Is urbs a babylone itinere dierum octo distans: apd quam est is fluuius quo bitumen totius babylonis sumministrabatur.

Isæus cum æ diph. nomen rhetoris pariter & phi quem philostratus in uiris sophistarum assyrium tradit. Cuius hoc fuit Inuentum: omnez materiã in breue conijcere. Est & nomẽ fluminis.

Isagoge. pe. p. latine introductio dicit ex εἰς q d in. Idicat & ἄγω duco. Vnde ἀγωγὴ ductio. Isagogicon Introductorium. Grammato isagogus litterarum introductor uel inductor: q eas induc at. i. introducat quodam modo in corda discentium.

Isapis. pen. pro. fluuius propinquus Cæsennæ: ut Stra. li. v. scribit.

Isara. pe. cor. fluuius rhodano se iungens. ubi Cemenus mons rhodono applicat usq; huc ad druẽtiam effertur in adriaticum sinum.

Isaurum ciuitas pamphiliæ a qua Isauricus Seruilius romanus dictus est qui Isaurũ cæpit. Ouid. Africa uictorem de se uocat alter isaurum. Hic adeo pomp fuit ut publico funere romæ elatus fuerit. Ammianus. Isaura populi numero dixit. Claudiopolis quam deduxit coloniam Claudius Cæsar. Isaura ante. Alii Isauriam fœ. gencre protu Irrunt. Sunt qui dicant isauriam regionem miuoris asiæ: dictam q; undiq; auraũ flatibus pateat. eiusq; metropolim esse seleuciam.

Ischia scribit Iulius Pollux carnosas post lumbos utrinq; eminentias appellari quæ uero post hæc increscunt γλουτοὶ hoc est latine nates. Duo illa ossa circa q̃ uersura fit ita distinguunt. ut dicat concauũ illud supius κοτύλη latine acceptabulũ iferiq; uero ἰσχία q d nãi coxẽdicẽ dicũt. Quo &

nomine & neruus ille nominatur qui coxendicez femori cõmittit. Erit ergo coxendix uertebra coʼtyle in fixa quam pyxidem appellant neruis quibusdam ita illigata ut facilis coxarum motus atque flexus fiat. unde qui coxẽdice laborãt Ischia dici uel ischiaci dicunt. Ply. Mox. aquam bibere catullo mire id prodesse ischiadicis. Recentiores medici Sciaticam dicunt.

Ischyros cũ accentu in prima. latine forttis dicitur ἰσχὺς enim fortitudo est.

Ischomache. pen. cor. nomen compositum ex ἰσχῶ habeo μάχη pugna. Quo nole dicta ẽ hippodamia quæ habuit in nuptiis suis pugnam centauronum. Hæc fuit Atracii filia q̃ nupsit perithoo.

Isis. is. & idis. actũ facit isiz. Inachi filia. Io prius dicta quæ olim peterrans cũ ad nili fines peruenisset Iouis amatoris ope formam uaccæ in mutauit. Estq; ab ægyptiis p dea celebrata. de qua Luc. li. vi. Nos i templa tuam romana recepimus isim. Hoc etiam nole dicta ẽ ĩsula i sinu arabico Suidas Ἴσις αὕτη λέγεται ἣν ἅρπασαν ὀζὺς ἐξ ἄρους καὶ τὴν ἤρα φορούμενος αὐτὴν μετάπλαλα ποτὲ μὲν εἰς λὼ κὴν ῥοῦν ποτὲ δ' εἰς μίλαπαν ποτὲ δ' εἰς ῥάλουσαν μιθ' ἃς πλανώμενος ἵλθεν εἰς αἴγυπτον

Ismarus. pe. cor. gñis masc. in plurali neutri. Mons thraciæ asper & incultus ex parte ex alia fertilis uinetis & oliuetis quẽ Orpheus tcoluit ubi Ismara urbs Ciconum fuit. Virg. Nec tantum rhodope miratur & ismarus orphea.

Ismenus. pe. p. fluuius Boeotiæ ab Ismeno pelasgi filio cognominatus. Statius. Horruit ingenti uenientem ismenon aceruo.

Isocrates. pe. cor. nomen maximi oratoris græci q̃ perfectus magister & scripsit multa pclare & docuit alios: cuius domus cunctæ græciæ quasi ludus qdam patuit atq; officina dicẽdi.

Isonymia cũ accentu in pe. latine Iuris æqualitas dicitur.

Ispellum ciuitas in Vmbria ex altera montium parte qua Camertes.

Israel interptatur uir uidens deum. qđ nomen impositum fuit Iacob patriarchæ a quo israelitæ pe. produc. q̃ de israelis stirpe sunt. qui prius hebræi dicebantur. Sed postq̃ in duo regna populus hebræorũ diuisus est: tunc duæ tribus q̃ de stirpe iuda reges habebant Iudææ nomen sortitæ sunt reliquæ. x. tribus israelis nomen tenuerunt. Et ab israel filio Isaach regio maioris asiæ samaria cõtermina dicta est israel. Dicuntur & israelitidæ a nominatiuo singulari israelitis. idis. & israelitis. Hiero. in li. numeri. Arrepto pugione ingressus ẽ post uirum israelitidem. Sic Madianimadianitis & madianitidis. Moab: moabitis. & moabitidis

Issa. Insula in mari Adriatico adiacens dalmatiæ ut Ptol. li. ii. scribit. inqua fuit issa non ignobilis ciuitas a qua Issæus. a. um. Issus urbs Ciliciæ & Syriæ fluuius.

Ister. istri. fluuius Europæ permagnus. qđ & istruz dicitur. qñ. s. flumen sequtur. ut inq Probus. Hoc & Abdubanuz & Danubium uocat. Vide in dictione Danubius.

Istria italiæ regio illyrio cõtermina q̃ in latitudine xl. pas. millia in circuitu. cxxv. millia complectit a formione nunc Tisano fluuio ad sanaticum sinum in quo Arsia amnis decurrens istriam ab illyrio dirimit. Istrioꝝ gentem fama est originem a colchis dixisse missis ab oeta rege argonautas persequendos q ut a ponto intrauerunt istrũ nec raptores tuenissent siue metu regis: siue tædio iõgæ nauigatõis iuxta Aqlegiaz cõsederũt: istrũq; ex amnis nole. quo a mari concesserant sunt appellati. In ea est Iustinopolis urbs quaz Iustinꝯ imperator extruxit a qua Paulus Vergerius uir eloquentissimus originem duxit.

Isthmus. ea terræ structura est quæ inter duo maria iter porrigit. Ouid. Qua duo porrectus lõge freta dirimit isthmos Sũt ãt duo isthmi achaicꝯ seu corinthiacꝯ: & thraciꝯ isthmos corinthiacꝯ angusta ẽ & brevis tra. De quo Põpo. scribit. hoc iõ isthmo cognomen esse. qa. iiii. milliũ spatio ægæũ mare ab Ionio submouẽs angusto tramite helladi pelo ponesum annectit. Super hoc isthmo fuit urbs corinthi. Thracius isthmus inqt Solinus in thracia est similibus augustiis & pari latitudine arcti maris cuius littora urbes utrinq; secus ostentant pro pontidis oram insignit pactyæ melana sinũ cardia. Ply. li. iiii. Sup hoc isthmo scribit fuisse Cardiam ciuitatem.

Ita aduerbiũ similitudinis geminũ superlatiuũ expoſcit siue nois: siue aduerbii. Ci. li. de ora. Vt qsq; græce optime sciret ita esse neqssimum. Vel hoc uerbum uim superlatiui habens. Idem i Cato. Vt qsq; ætate antecedit: ita sniæ pcipatuz obtinet Interdũ cũ cõpatiuo: significatq; sic. Qsq; uale. Ter. i an. Nõ ita dissimili sunt oone ac stilo Qsq; optantis. Pacu. Ita te dii ament: ita ubi p uoto secundẽt omnia. Quãdoq; illatiua coniunctio esti p igitur. Ci. Ita nobilissima ciuitas græciæ & olim potẽtissima sepulchruz eius fuit ignoraſſet nisi ab hoste arpinate didicisset. Similit qñ cõponitur cũ q. semper est coniunctio causalis & habet accentum in prima & dicimus Itaq. Si ãt duæ partes sunt: habet accentum in penultima & dicimus itaq. Teren. in An. Immo ita uolo: itaq; postulo ut fiat. Plau. in Am. Verum ita animatus fui itaq; sum nunc ut ea te patera donem.

Ithaca insula ante Epirum in qua regnauit ulysses. In ea etiam urbs eiusdem nominis. ut inqt Ptol. libro tertio. Ibi etiam mons neritos a quo tota insula quandoq; dicta neritos fuit. Virg. Neritos ardua saxis.

Italia Europæ regio. prius hesperia ab hespero atlãtis fratre: qui a fratre pulsus & hispaniæ & italiæ dedit nomen: siue ut Macro. inqt ab hespero stella q̃ occasui subiecta sit. Inde Oenotria uel a bonitate uini qđ i italia nascit. Nã græci οἶνον uinũ dicũt: uel ab œnotrio sabinoꝝ rege. postea Italia ab italo siculorum rege q̃ agriculturam italos

docuit & leges posuit. Nam ad eam partem venit in qua postea Turnus regnauit & suo nomine appellauit. Virg. Est locus hesperiaꝫ gtaii cognomine dicunt. Terra antiqua potēs armis atq; ubere glebæ cenotrii coluere uiri: nūc fama minores italiam dixisse ducis de nomine gentes. Timæus & Var. a bobus uocatam dixerūt: quoniā tauri græca ueteri lingua itali uocati sunt a quoꝝ multitudine & pulchritudine italiam dixerunt. Latium uero pars Italiæ est. Est etiam dicta Ausonia ut Aristoteles inqt pars ad Tyrrhenū uersa. Estq; in forma cruris inter Adriaticum & thuscum mare: & a iugis alpiuꝫ dorsaq; apennini porrecta sepaulatim attollēs usq; ad rhegynū uerticē & littora brutioꝝ extēdit in ultimo sui scinditur in duo cornua: quoꝝ alterum Ionium spectat mare: alterum siculum in extremitate rhegyum oppiduꝫ habens. Eius ingitudo ab Augusta ptoria quæ in alpineo fine sita est & per romā capuamq; porrigit usq; ad oppiduꝫ rhegyū Solino teste decies centena & uiginti millia passuū colligit. latitudo uero quadringēta decē ubi maior latitudo ubi uero minor cētū triginta sex. hētq; umbilicū i agro reatino q̄ dudū ex latere maris supeꝝ rubiconē fluniū p finibus habuit. Diuidit aūt in. xvi. regiones. s. Liguriam. Etruriam. Latium. Campaniam. Lucaniam. Calabriam. Apuliam. Samniū siue Apruciū. Picenū. Flāminiam & æmiliam seu romādiolam. Vmbriā nūc ducatū spoletanū. Gallia cisalpinam. Veneriam nūc Marchā Taruisanam. Iapidiam: & Carniam nūc Foriulum & Istria. Ab Italia fiūt Italus. a. um. & Italicus. a. um.

Italica urbs in Italia. quæ alio nomine Consiniuꝫ dr ut ait Stra. alia i hispania pria syrii italii.

Italicuꝫ. pria gēs quoddam nūcupatū ex ea parte italiæ qnæ quondam magna græcia dicta. Q̄ d ut docet Aug. li. viii. ci. dei auctorē habuit Pythagoram samiuꝫ a quo ēt ferūt ipsum pria nomen exortum.

Item aduerbiū significat similiter: q̄si itez idē.

Iter. iteris secundū Prisi. Itineꝝ uero itineris p actu eundi. licet itiner nūc nō sit in usu. cū obliq nolis iter ab usu discesserint. Plau. in mer. Ergo itiner excq meum metsines. Var. Expectāt itiner longo sermone leuate. Lucr. li. v. Cōcussos itere & labefactos itere multo. Dictū iter q uehēdo quid. teritur. uel ab eundo. cuius supinum ē itum. sine ab ito frequētatiuo. Significat quādoq; uiā. Hiero. in li. numeri. Auertit se de itinere & ibat p agrū. De mari etiam dr. Ter. A in tu tibi hoc incōmodū euenisse iter. non hercle parmeno uerbis dici potest quantum re ipsa nauigare incōmodū est. Iter facere ē ire. q d & iter tenere dicimus. Virg. Quoue tenetis iter. Habere iter. idē q d iturū esse ut iter. Hēo ad Cæsarē. i. oportet me ire: uel iturus sum ad Cæsarē. At uiam facere nō est iter facere sed locū ubi nō erat uia aperire.

Iterot. aris. iter facio.

Itinerariū. uiatorium. Vñ Itineraria dūr cōmētarii eaꝝ rerum q̄ in itinere acciderūt.

Iterū aduerbiū sigtursus. ut Atq; itez ad troiā magnus mittet achilles. Inēdū sigt secūdo. Ci. i arte neteri. Primo quidē decipi incōmodū ē itez stultū. Tertio turpe.

Itero. as. pe. cot. rursus aliq d ago & q̄si per iter factū reuertor. Gel. li. i. posuit pro eo. Sed eos senatores q magistratū curulē nondū cæperant pedibus iterauisse in curiā. Sed hoc ab iter fit. In alia significatiōe ab itez. Liu. li. i. Resistere atq; iterare pugnam iubet.

Itidē. pe. cor. significat similiter eodē mō. q̄si iterū idē. Ter. Ibo ad eū: atq; hæc eadē quæ tibi dixi dicam itidē illa. Sue. de Aug. Centuriones statione deserta itidē ut manipulares capitali aladuersione puniuit.

Ithyra. pe. c. nrbs i tauro mōte parthiæ uersus. A q̄ Ithyreus. a. nz. Est aūt Ithyreus epytheton arcus Vnde dicimꝰ Ithyreos arcus & ithyreas sagittas idest parthicos arcus & parthicas sagittas q̄ parthi pcipue arcubꝰ & sagittis utant in plio. Virg. Ithyreos taxi torquentur in arcus. Luc. Ithyreis cursus fuit inde sagittis.

Ithome. oppidū in peloponeso i tēq; in thessalia. Vnde ithomeus inpiter.

Ithonia ciuitas i boeotia ab Ithonio Amphictyonis filio quam alii Ithonē uocant. A qua & Pallas ithonia est appellata.

Ito. as. frequētatiuum est uerbi Eo. is. unde iter dr.

Ithyphallus ppie mēbrū uirile erectū. Dūr & Ithyphallī curatores bacchi q̄ in orchestra saltabant. Hoc note dictus ē Priapus ἰθύφαλλος

Iturea regio ē a qua Iturei populi.

Iubæ. crines alalium a collo pendētes. Vñ Iubati leones dūr q̄ iubas hūt ad differētiam eoꝝ q̄ iubas non habent.

Iubar ppie stella quæ ante solē ortū lucifer. post solis occasum uesper appellat q̄ iubata appareat: uel q̄ splēdor eius diffundat i modū iubæ leonis radios. Virg. libro quarto. Ipse portis inbare exorto. Sæpe tamen pro ipso splendore ponit. Ouid. Et tremulum summa spargit in æde iubar. Et nō tantuꝫ de solis seu stellæ sed etiam de cuiuscunq; rei splendore ut auri argenti gēmarum a lucifero dici uolunt. Vnde & ad maiestatem hominis trās fertur. Claud. Per fratris regale iubar. Et aliquando ponitur pro aurora.

Iubeo. inbes. iussi. iussum. Impero. Quintil. Nam quāuis infestum latronibus mare iussus intrauī neq; dissimulauerim magnas fuisse causas patri cur hoc mihi imperaret. Interdum Iubere ponitur pro rogare. Virgilius. Infanduꝫ regina iubes renouare dolorem. Interdum pro aperte dicere. & quasi exhortari aptarcq; ut iubeo te saluere. Iubes me bene sperare. Terentius. Iubeo chremetem saluere. Interdum pro Decernere. ut populus iussit idest decreuit. Inuenitur hoc nerbum cū accusatiuo. Quintil. Pater me iussit. A iubeo fit Iussio. Similiter Iussus. us. & Iussa. q̄q̄ & iussum legatur. Sisen. li. iii. Tamē Tudertibus senatusconsulto & ppli iusso dat ciuitatem. A Iussus fit

componi⁹ Iniussus. Ter.in ecy. Quãobrem incẽ dor ira te eẽ ausam facere in iussu meo.

Iubilũ.dicitur id q̃d ex gaudio uoce: nec tñ uerbis explicatur. Syrius li.xiiii. Et lætus scopulis audi uit iubila cyclops.

Iubilo.as.pe.cor. De quo Aug. Iubilare ꝓprie est gaudiũ uerbis nõ posse explicare: & tñ uoce testa ri q̃d corde eõceptũ ẽ & uerbis explicari nõ põt. Nõ.u.uerbis iubila⁹ sed solus gaudẽtiũ sonitus reddit q̃si parturiẽtis & pariẽtis cordis lætitiã in uocẽ rei cõceptæ q̃ uerbis explicari nõ possit

Iucũdus.a Iuuo.as.q̃ mẽtẽ & sensum iuuet. Et is dici⁹ q causa existit alteri ut ille gaudeat. Vñ Iu cundæ liæ: iucunda ofo: iucundus aspectus. Cic. ad Atticũ. Fuit mihi sæpe & laudis nãe gratula tio tua iucunda & timons cõsolatio grata. Quãq̃ Iucundũ dici⁹ q̃d ẽ lætitiæ plenũ ut apud eundẽ li.iii.inuect. Est mihi iucũda in malis & grata in dolore uestra erga me uoluntas .i. lætitiæ plena & uoluptuosa qualis est in ꝓsperis. Grata quasi plena effectus & fructus. In iucundo.n.quæda⁹ gratia est delectatiõis. In grato ẽt eõmodi. Quip pe aspectus roiaꝫ iucũdus ẽt aspectus plenæ mes sis gratus. Hinc Iucũditas quasi amœnitas q̃dã ex qua nasci⁹ uoluptas.

Iucũdor.aris uoluptatẽ gaudiũ & delectationẽ affe ro. Lact.li.iiii. Quotidie aũt iucũdabat ante faciẽ eius cuꝫ lætare⁹ orbe perfecto. Sed hic sumi⁹ pro gaudio affici. sicut & Hiero. Nulli dubiũ est oẽm illam cælestẽ hierusalem: tũc exultasse in effabili lætitia: tunc iucundatam esse inæstimabili chari tate: tuncq̃ cũ omni gratulatione iubilasse quo niã festituta⁹ hæc q̃ nobis hodie renouꝫ annua illis orbus facta ẽ cõtinua. Inueni⁹ ẽt Iucũdo.as. Aug.li.xvii.ci.dei. Exaltasti dexteraꝫ iucunda sti hoẽs inimicos eius.

Iudæi a Iuda filio Iacob dicti sunt q fuit unus ex xii.patriarchis. Nã licet fuerit xii.tribꝰ q̃ a xii. filiis Iacob descẽderunt a Iuda.tñ Iudæi sunt ap pellati qa ut Aug.inqt de stirpe eius regnum ue niebat iudæis. Prophetauerat.n. Iacob dicẽs. Nõ deficiet princeps de iuda nec dux de femoribus eius donec ueniat cui repromissum ẽ. De tribu aũt iuda: uenit dñs nr̃ Iesus christus.

Iudæa.æ.iudæoꝝ regio dicta ẽ: siue Iuda indecli bile. a qua iudaicus.a.um.ꝑ Iudæus.a.um. si cut hebraicus. achaicꝰ. euboicꝰ ꝑ hebræo achco euboæo. Iuue. Iudaicum ediscũr. Diuidit aũt Iu dæa in duas partes in citeriorẽ & ulteriorẽ. Hæc peræa uocati qa ut inqt Ply. a cæteris iudæis ior dane fit amne discreta. Nam & regio q̃ trans eu phraten ẽ peræa nota⁹: ut docet Stra. sicuti trans padani q̃ transpadũ hĩãt. Sic Ply.li.vi. citeriorẽ galliaꝫ uocat q̃si peræa. hoc ẽ ulteriot sit aliqua. Et in sacris ifis. Secutæ sunt eũ turbæ de galilæa decapoli hierosolymis iudæa. & transiordane. Iu dæa tñ tota palæstina dicta ẽ q̃ prius Canaan a filio Cam. Terra diues opũ frugibus fertilis opi ma balsamis. Vñ ob singulare aeris tẽperiẽ ut ele mẽtoꝝ gẽam existimauerũt iudæi eam ꝓmissam ꝓbus terram lacte & melle manantẽ.

Iudex dr̃ q̃si ius dicẽs ꝓpo⁹: siue q̃ iure disceptet. Iure aũt disceptare ẽ iuste iudicare. Et iudex est q̃ ex iurisdictione ꝓpria aut sibi delegata & cõmis sa ius habet super causas litigioꝝ cognoscẽdi. Et q̃ ex ꝓpria iurisdictione illud habet dr̃ Iudex or dinarius. Qui uero ex delegata dr̃ delegatus extra ordinarius.

Iudiciũ.ut Gel.inqt diuinatio dr̃ quoniã diuina re quodam mõ iudicẽ oportet quã sutam se se fer re par sit. Iudicioꝝ duo gña ponit. Aug. Dãna tionis.s. & discretionis. Vñ scriptũ ẽ. Iudica me deus & discerne causam meam. Apud iurisc̃sul tos uariis modis dici⁹ iudiciũ. Sed illũ i ꝓmis ac cipit q̃d ꝓ ordinatione causæ discutiẽdæ in iure coram iudice. Et est actus legitimus trium perso naꝝ. s. iudicis actoris & rei.

Iudico.as. q̃si ius dico diseerno. ut Recte iudicate filii hoium. Aliq̃n existimo: ut illud Recte iudi casti. Aliq̃n alicuius causam audio & ꝓ illo sua⁹ fero. Et sic cũ dtõ cõstrui⁹. Aliq̃n Condemno: & nunc actõ. Aug. Iudicare alicui est ferre sutam ꝓ illo: siue audire eius causam: ut Iudica pupilio & uiduæ. Iudicare aliquẽ ẽ ipsum cõdẽnare: ut lin guis suis dolose agebant iudica illos. Cõstrui⁹ ẽt q̃q̃ cũ gtõ uel ablõ. Gel. Quãtæcq̃ pecuniæ iu dicati essent ꝓdicaba⁹. Huius composita sunt Ab iudico. Adiudico Diiudico & Præiudico.

Iudicialis & hoc iudiciale ſignificat q̃d est iudicis ut Iudicialis sua.

Iudiciarius.a.um.q̃d ad iudicẽ pertineti siue ut ius dicet. Gel. A poetaꝝ & a rhetoꝝ epilogis ad iudi candas lites uocatus rẽ iudiciaria ꝫ. quoniã uocis ut dici⁹ uiuæ penuria erat q̃d aiunt magistris co gnoscerem.

Iugerũ pe.cor. in plurali iugera & iugeris. Var.li.i. de re rus. In hispania ulteriore metiunt⁹ iugis in campania uersibus apud nos in agro romano ac latino iugeris. Pris.tñ iugus iugeris ab hoc iuge rei iugera hoꝝ iugerũ. his iugeribꝰ. Pompo. mel. Sed ultra q̃ canalẽ hẽt euehat plus iugeris spatio sublimis. Tibul. Vt multo inumerã iugere pascat ouẽ. Iuue. Iugeribus paucis lãbos donare clictis. Est aũt mẽsura quaꝫ Hero. mathematicus ducen tis pedibus cõtineri scribit. Quintil. Ducẽtis qua draginta pedibus: in longitudinẽ: dimidii in lati tudinẽ: q̃ tantũ spatii arari uno die ab uno par boum consuerit. Ply.li.viii. Iugeꝝ uocat q̃ uno iugo boum i die arari possit. Var.li.i. Iugerũ q̃d quadratos duos actus hẽat. Actus quadratus q̃ & latus ẽ pedes centũ uiginti & longus totidẽ. Is modius ac mina latine appellat⁹. Ingeri pars mi nima dici⁹ scrupulum. s. decem pedes & longitu dine & latitudine quadratum. Dictum iugerum ab eo q̃ erat iunctum. Vnde Col.li.vi. Hoc dupli catum faciẽt iugerum & ab eo q̃ erat iunctum no men iugeri usurpauit.

Iugeratiꝫ per singula iugera. Columella libro quar to. Vt primæ uineæ centenas amphoras iuge ratim ꝓberent.

Iugũ.dictũ ẽ ꝙ lõgaſ & in acutũ arcteſ. Eſt.n.mõ tis cacumẽ. Virg. Dũ iuga montis aper fluuios duꝫ piſcis amabit. Eſt & iugũ ligneũ inſtrumẽtuꝫ quo iunganſ boues & ad luicẽ arctanſi q̃uis & ad hoſtes tranſferaſ ꝙ eo colla iunganſ. Itẽ Iugũ dr̃ ligneũ quo textores telã cõuoluũt. Ouid.li.vi.me. Tela iugo ẽ iũcta. Et iugũ dicebaſ ſub quo igno miniæ gr̃a uicti hoſtes mittebanſ. Nam fixis in terra duabus haſtis ſuper eas ligabaſ tertia tunc uicti hoſtes diſcingebanſ. & ſub illa tranſire coge bant inermes. Hinc ſubiugare ꝓ debellare ac ſubi icere. Itẽ Iugũ in uinea dr̃ cum duabus aut plu ribus perticis fixis aliæ ſupra eas alliganſ in qbꝰ uites cõiunguntſ: & quaſi iugũ.i. ſũmitatẽ quã dã faciũt. A quo uites ipſæ ſeu uineæ iugatæ di cunſ. Q̃d ſi haſtilibꝰ i terra defixis ſingulæ trãſ uerſæ perticæ i unã tantũ partẽ ordinis annectãt uniiugæ uineæ dr̃. Et gñs ipſum iugi canterium ruſtici uocant. Ply. Salices q̃dam in pceritatẽ ma gnã emittũt iugis uineas perticas. Idẽ. Simplici iugo cõſtat uniiuga porrecto ordine canteriũ ap pellant. Hic iugari uineæ dr̃ q̃ in iugũ cõſtituũt Col. Sequi iã adminiculãdæ iugandæq; uineæ cura. Itẽ. Iugũ ut Var. inqt lib. i. uocaſ q̃d iũcti boues uno die exarare pñt. Itẽ Iugũ dr̃ uñ lances dependẽt. Rurſus Iuga ſunt tabulæ nauiũ in qui bus ſedẽt: q̃ tranſtra uocanſ. Virg. Inde alias q̃ per iuga lõga ſedebat deturbat laxatq; foros.

Iugata uitis a iugo q̃d ad ſimilitudinem militaris iugi fiebat ut paulo ante dictũ eſt.

Iugo.as. cõiugo: a iugo: q̃ſi ad unum iugũ alligo. Ci.li.ii.tuſ. Hoc q̃dẽ eſt cõmune uirtutũ. oẽs. n. inter ſe nexæ & iugatæ ſunt. Huius cõpoſita ſunt Abiugo. Adiugo. Cõiugo. deiugo. deorſum iugo diuido. Pacu. Per ꝙ noſtram unanimitatẽ quaꝫ memoria deiugat. Subiugo. quæ hñt pe. cor.

Iugoſus·a.um. q̃d i iugũ acuiſ & eſt pcliue.

Iugantinus deus dictus eſt qui iugis præeſſe puta batur.

Iugulũ. dimi nutiuum ẽ a Iugum.

Iugulus pe. cot. a iũgo. anterior colli pars unde uox halitusq; pcedit ꝙ per eam pectori caput iungaſ Et duplicẽ eſſe cõſtat. Ply. li. xi. Vni homini ſunt duo iuguli dextrũ & ſiniſtrũ. Apul. Per iugulum ſiniſtrũ capulo tenus gladiuꝫ totum ei demergit. Cor. Cel. li. viii. A dextro iugulo ſi id fractũ ẽt ad alam ſiniſtram a ſiniſtro ad deſtram. Et ga locus ille maxime letalis ẽ: & penetrabilis. Inde Iugula tio & Iugulare deducũt. Et Iugulũ ſcire dixerũt ꝓ eo q̃d eſt interficere. In agẽdis cauſis iuguluꝫ petere tunc dr̃ orator qñ q̃d ẽ potẽriſſimũ id in uadit ac ꝓmit ualidiſſime aduerſariũ: uideſq; illũ iugulare argumẽtis perinde ac uibratis telis.

Iugula ſtella orion: uel ſigni cæleſtis pars de qua Var. Iugula ſignũ q̃d Actius appellat otiona ait citius onon pateſit. Huius ſigni caput ducit ex tribus ſtellis quas infra duæ claræ quas appellãt hiulos inter quas q̃d uideſ iugum iugula dicta Plau. in amph. Neq; iugulæ neq; ueſpertugo neq; Vergiliæ occidũt.

Iugulo. as. iugulũ cædo ſeu iugulũ ſoluo. Lact. lib. iii. Qui cũ timeant ne ab hoſte iugulẽt ipſi ſe in gulant ut mortẽ morte deuitẽt. Et nõ ſolũ de gla dio ſed ẽt de morbo dr̃. Celſus li. iii. Quartana ne minẽ iugulat. Tranſfert interdũ ad inaſata. Mar. Scelus ẽ iugulare falernũ.

Iugalis qui iugũ hẽt. Hiero. I li. ꝛc. Et ſubnexuit iugales curuꝫ. Iugale uinculũ copula matrimo nii. Virg. Cui uincla iugalia curæ.

Iugarius uicus romæ dictus: q̃a ibi lunonis iugæ ara erat: quam putabãt mr̃imonia cõiũgere. Liu. Iugarium æq; medio & fortunæ templo uicinum ſtatuit.

Iuges dicuntur eiuſdem iugi pares. A quo in iuges boues qui nunq̃ iugo adhĩti ſunt. Cõiuges uir & uxor. Biiuges ſiue biiugi: quadriiuges quadriiu gi eq̃ bigas uel quadrigas trahẽtes.

Iugis aſſiduus cõtinuus: q̃ſi ſemper iugo affixus a quo Iugiter aduerbiũ. cõtinue.

Iuglans eſt quæ cõmuni nole nux appellaſ. & iuẽ nuces primũ locũ obtinet a iuuando & glande di cta uel q̃ſi iouis glans q̃ſi ioui dicata ob egregiũ fructũ. Hæc. n. arbor nuces habet ſuauiori ſapore q̃ glandes. Vñ Cloatius diuglandẽ primo uoca tam ſcribit. quaſi Διὸς βάλανον. poſtea de tractione primæ lſæ Juglandẽ. Cõſtat ſane apud antiquiſſimos maximo in honore fuiſſe glandeꝫ anteq̃ mortales ad delicias ſe cõuertetẽt: ut quæ ſola ſimplici uitæ atq; innocuæ alimenta ꝓbebat. Quapropter cũ hũc fructũ. ſ. nucẽ ueteres illi egre giũ exiſtimarẽt decorare eũ digna appellatiõe uo lentes Iuglandẽ quaſi iouis cibuꝫ nuncupaueꝛe. Hanc nucẽ ob excellentiaꝫ græci baſilicã appel lant quaſi inter nuces regalem. Ply. Et iuglandes e perſide a regibus tranſlatas indicio ſunt græca nola. Optima eaꝝ gña ſunt quæ perſica atq; baſi lica uocant. Perſica q̃dẽ i tantum augenſ ut puta mẽ rumpãt. Ideoq; moluſcæ nuces a putaminis mollitie uocitanſ. Eſt & aliud nucis iuglãdis gñs quæ tarẽtina dr̃ fragili pntamine & ita mollis ut uix attrectata frangaſ unde q̃dã Tarẽtuꝫ appel latum putant ꝙ nuces iuglandes & pineas mol les habeat ac ſimiliter oues. Tarẽtũ aũt ſabini uo cant mole. Hor. Et molle tarẽtuꝫ. A iuglande iu glam ueteres dixerunt ſtellam quæ alio nole ap pellatur Onon ꝙ ampliot ſit cæteris quaſi nux iuglans. Secundũ inter nuces locũ obtinet pinea exiles nucleos habẽs q̃uis totius corporis magni tudine alias ſuperet. Eſt gñs eaꝝ q̃d tarẽtinũ uo caſ putamẽ habens fragile digitis & auium furto ſemper expoſituꝫ. Hæc ſyluẽſtris pinus dicitur ad differentiaꝫ alterius quæ urbana uocaſ. Eſt & ter tiũ genus quæ pinus picea appellatur ꝙ pice po tius q̃ pino ſimilis ſit. Idcirco etiam Apinam uo cant quaſi minime pinum. Nucleum autem ue rius q̃ putamẽ adeo mollẽ habeꝛiut ſimul mandã turi nuces quoq; eius apinæ a ueteribꝰ notabãſ. quartũ gñs Apinaſtrũ uocãt. Tertio loco nume raniſ auellanæ quas antea Abellinas patrio nole cõſtat uocitatas ab Abellino campaniæ oppido

ubi abundant cæteris minores. Vñ a satyrico poeta numæ nuces uocant. Propriũ arboris nomẽ est corylus. Eædem & ꝓnestinæ dñr q his ꝓnestini abundẽt. Et ponticæ q t asiaꝫ græciamq primo e ponto uenire inqt Ply. Hinc illud Papinii ex endecasyllabo. Quicqd nobile ponticis nucetis Quidam per diminutionẽ nuculas ꝓnestinas dictas existimant uel q exigua sint: uel q ictusi oli a pœnis ꝓnestini famẽ nucibus toleraverunt. De hinc sequit Amygdala nucleum habẽs dissimilẽ latitudie. Hæc & nux græca uocat & thasia a thaso insula thraciæ oliꝫ Etria. Cuiꝰ ppli thasii uocãtur. Postea nux castanea armata echinato calice quæ & hereacleotica. Sũt & castaneæ trãgulari forma q t aqua nascunt & coctiuæ uocant.

Iulius dictus ẽ Cæsar q hoc mẽse ad q̃rtũ idus quintiles creatus sit dictator seu q eo mẽse natus dicatur. Hinc Iulianus. a. um. Vñ Iuliani milites apud Suẽ. dicti sunt Cæsariani. Et Iuliani anni quos idẽ ordinauit. Sic Iuliana uectigalia apud Ci. li. xiii. ãtoniaꝫ. Est & Iuliaꝰ nomẽ ꝓpriũ.

Iulus cognomẽ Ascanii filii æneæ. Et Iulus nomẽ flos ꝓpe arboꝛ sꝫ q antecedit. ut in fico grossuli q̃us & p lanugine ponat. Theophrastus. Ferunt arbores nõnullæ iulos suos hoc ẽ lanugines. Ply. Ferũt & auellanæ iulos compactili cæsilo ad nihil utiles. Itẽ Iulus piscis qui balenis cetisq dux est itineris.

Iumẽtũ a iuuando. i. ꝓbẽdo. cuius appellatione cõtinent alia q̃ uel salmas gerũt: uel currus trahũt uel terram excolũt ut equi muli asini camæli boues. Col. li. vii. Nec tñ ulla regio ẽ in qua modo frumẽta gignant quæ nõ ut omnũ ita armẽtoꝛ ad iumẽto iuuet: unde ẽt iumẽta nomẽ a re traxere q nim laborẽ uel onera subuectando uel arando iuuarẽt. Est & iumẽtũ uehiculi gẽs quoniã adiũctis peconibus trahebat: qd a iũgẽdo qdam dictum existimant.

Iũgo. is. xi. ctũ cumulo & q̃si t unũ ago. Cuius cõposita sunt. Abiungo. Adiũgo. Cõiũgo. Disiũgo Deiũgo. qd est srparo. Plau. in asi. Ne nos deiunge amãtis. Iuniũgo. Interiũgo. subiũgo. & seiũgo.

Iũctiꝫ. aduerbiũ. fiũt siue heruallo. Sue. Magistatus & maturius icohauit & pene iũcti pcurrit.

Iũcus. a iũgẽdo quoniã usus eiꝰ adiũcturas utilis ẽ Cuiꝰ multæ iũt spẽs. A quo Iunceus. a. nm. qd est ex iunco.

Iuniperus. pe. cor. arbuscula q̃ in arenosis frequens nascit coma uirẽs perpetua: unde & topiario opi idonea & carioſam senectaꝫ nõ sentit: pducit ex se uernicẽ quo utunt scriptores pẽnarii ad papirũ ex asperandã. Medici sandaracam uocant.

Iuno ut inqt Ci. de natura deoꝛ aꝛ ne stoici disputant interiectus inter mare & cælũ iunonis nole cõsecratus quæ ẽ soror & cõiũx iouis q̃ similitudo est æthcris: & eã eo sũma cõiũctio effœminauerũt eã iunoniq tribuerẽt q nihil ẽ mollius. Sꝫ Iunonẽ a iuuãdo credo eã notatam.

Iunius mẽsis a iunone putat dictus quẽ Iunonialẽ & Iunoniũ dicebant. Sed postea detritis q̃buscã lsis ex iunonio Iunius ẽ dictus. Sunt q putant a Iunio bruto dictuꝫ inniũ q primus tomæ factus est cõsuli q hoc mẽse. s. calẽdis iuniis pulso Tarquinio socrũ Carneæ deæ t cælio mõte noti reus fecerit. Alii a iunioribus deriuant: sicut maium a maioribus. Ouid. li. vi. fas. Sic statuit mẽsesq nota secreuit eadẽ. Innius ẽ iuuenũ q fuit añ senũ.

Iunices. pe. cor. teneræ ætatis boues fœminæ quæ iam cessarũt nitulæ esse nec dũ tñ ad sumam magnitudinẽ puenerũt dictæ q̃si iuuenicæ a inniore ætate. Pers. tot tibi cũ inflammas iunicũ omẽta liq̃scãt. Nã masculi Iuuenici dñr.

Iungauni ligures incolæ Alpigi oppidi distant a Monoeci portu stadiis. cccclxxx.

Iuppiter. tris. &. teris secũdũ Pris. nõ iouis: q gtũs a iuppiẽ sed a ntõ iouis. Naꝫ a principio Iouis appellatus est a iuuãdo postea adiũcto altero nocabulo dictus ẽ Iuppiter quasi iouis pr. sicut Neptunus pater: Saturnus pater dicere solemus Ecõtrario ueteres ne iouẽ appellarẽt deũ cui dempta esset iuuandi facultas. Celebrabant. n. quosdam deo ut prodessent quosdam ne obesset placabant Plau. in Cas. Repẽte ut emoriant humani ioues. Et a iuuando sist dr. Nam cũ p igne ponat nulla res sic fouet ota quẽadmodũ calor. A poetis dicit diuũ arq̃ holum rex. A maioribus aũt Optimus maximus. Et qdẽ ante optimus. i. bñficentissimus q̃ maximus qa maius certeq gratiꝰ pdesse oĩbꝰ q̃ opes magnas habere. Ci. cõtra Clodiũ. Quo ore ea te capitoline quẽ ꝓpter bñficia ppius to. opti mũi ppter uim maximum appellauit. Ponit q̃q p acre. Hor. manet sub ioue frigido uenator teneræ cõiugis imemor. Iuu. Fremeret sæua cũ grãdine uernus iuppiẽ. Vñ & sub dio dicimus. cũ æther iouẽ uocẽt græci quẽ ota esse uoluerũt. Vt Val. soranus. Iuppiter olpotẽs regũ terũq deũq ꝓgenitor genitrixq̃ deũ deus unus & omnes. Alibi pro ala mũdi. Est & iuppiter nomẽ stellæ.

Iurgo. as. q̃si iure cõtra aliquẽ ago: uerba cõtẽtiosa facio. Ter. in an. Cũ dauo egomet uidi iurgare tẽ ancillam. Vñ Iurgatio ut Festus ait Iurisactio Et differt Iurgare a litigare: & Iurgiũ a litigio quoniã Iurgiũ leuior res ẽt siq dẽ inter beniuolos aut ꝓpiuquos dissensio uel cõcertatio iurgiũ dr: Iter inimicos dissensio lis appellat. Ci. li. iii. de rep. Si iurgãr inqt beniuoloꝛ cõcertatio lis inimicorũ nõ iurgiũ dr. Idẽ ergo lex putat iter se uicinos nõ litigare. Est & iurgor deponens. Hor. in Ser. Iurgat uerbis. Ab his fiũt composita Obiurgo: & Obiurgoꝛ. de quibus alibi.

Iurgiũ dissensio. Vide t dictione Iurgo.

Iurgiosus. a. um. qd ẽ cõtẽtiosuꝫ seu cõtumeliosuꝫ Gel. Mr morosa admodũ & iurgiosa.

Iuro. as. a iure fit. Nam iurare proprie est quẽpiaꝫ promittere adhibitis etiam testibus ita seruaturum ac si ius esset. Huius cõposita sunt Abiuro Adiuro. Cõiuro. Deiuro. & Exiuro qd est multuꝫ uel ualde iuro. Nonius de priscis dictiõibus. Exiurare & Deiurare. idest. ualde iurare. Plautus in Amphytrio. Exiurasti mihi te dicere per iocũ.

Deiero. & Peiero. de qbus alibi. Obiuro. Præiuro. ante alios iuro. Eiuro q̄d significat id q̄d de sidera: nō posse p̄stari. Plau. Eiurauit militiam. Et hæc habent pe. p.

Iuratus participiū tā actiue q̄ passiue accipit. Ci. ad Herē. Ex eo q̄ ait se nō potuisse adesse ita ut iuratus fuerat. i. ut iurare. Sic Iniuratus qui no iurauit. Idē in Verrē. Malo ei iurato suā q̄ iniurato alioꝝ tabellas cōmittere. Passiue ptulit. Luc. li. viii. Mihi per larū iurata tonantē. Idē li. v. posuit uerbū in passiua significatione. Et lætæ intāt aues bubone siniſtro.

Iuramentū est affirmatio uel negatio sacræ rei attestatione firmata.

Ius. iuris. quidam a iūstitia deducunt q̄dam a iuſ suꝝ per apocopen. Nihil. n. aliud est ius q̄ q̄d ul natura: uel ciuitas aut populus uel gens uel cōsuetudo iubet. Et differt a lege q̄d ius gñalc est: lex iuris spēs. Et ius ad nō scripta ēt pertinet: lex ad ius scriptū. Diuidit ius in naturale et gentiū & ciuile. Naturale q̄d ē cōmune oī nationi eo q̄ ubiq̄ iustictum naturæ habet: nō aliqua cōstitutione facta ab hoste sed ab ipso naturæ cōditore ut maris & fœminæ cōiūctio. libeꝝ successio in bonis p uentū puerꝝ educatio: cōmunis oīum possessio quia iure naturali oīa sunt cōmunia. i. cōmunicāda tēpore necessitatis rei depositæ uel cōmodatæ restituio. Violentiæ per uim repulsio. Q̄d tibi ius fieri alteri facias & econtrario. Ius gentium: quo gētes humanæ utunt q̄d a naturali pcedere facile intelligere licuit q̄a illud oībus animalibꝰ hoc solis hoībus inter se cōuenit: ut deo religiōi ut patriæ & parentibus pareamus: ut uim atq̄ iniuriā ppulsemus. Ius ciuile: cū aliq̄d cōmuni iuri uel addit uel detrahit. hoc ē cū pplus sibi cōstituit q̄sī pprium eius ciuitatis. hoc aūt scripto cōstat ut sunt leges: plebeiscita: senatus cōsulta: principū decreta. Aut sine scripto ut ea q̄ auctoritate prudētiū fuerit. Et hæc ppria est interp̄tatio iuris & eorū oīum q̄ supra diximus. Vnde q̄ hoc profitent: interpretes iuris: & iurisc̄onsulti & iuris prudētes dīr. Et q̄ inter eos excellunt iuris auctoritates uocant. In ciuili iure p̄toriū ius cōprehendit q̄d p̄tores supplēdi uel corrigēdi iuris ciuilis gratia introduxerunt ob publicam utilitatē. Hoc a p̄toris honore honorarium appellat. Est etiam ius singulare q̄d cōtra tenorem rationis ob aliquā utilitatē auctoritate cōstituētiū introductū ē. Ius cōsuetudinis q̄d in morem uetustas uulgi approbationē pduxit. Ius militare quo soli milites sē astrictiores ut bellī inferēdi solēnitas: fœderis faciēdi nexus signo dato egressio in hostes & pugnæ cōmissio. Signo dato receptio. Stipēdioꝝ modus: dignitatū gradus: p̄mioꝝ honori p̄dæ diuisio p personaꝝ qualitatibus. Iuris p̄cepta tria sunt honeste uiuere: alterū nō lædere: ius suum cuiq̄ tribuere. In usu ēt religione est ius diuinū in quo diuina oracula cōprehēdunt: & ius pontificiū q̄d romani pontifices sanxerūt. Aliq̄n ius ponit p auctoritate siue libertate quadā atq̄ licētia. Ci. Quare suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poetas. i. sua licentia q̄a summus erat poeta. Idem. Pro meo iure dico. q̄si cōfidēter. Aliq̄n p merito. Quintil. Quis cū nō id meruisse: q̄s nō iure, passum affirmet? Aliq̄n p necessitudine. ut ē mihi cū illo ius cognationis uel amicitiæ. Aliq̄n pro loco t quo ius redditur appellatione collata ab eo q̄d fit in id in quo fit q̄nē locū definiāt. Vbicūq̄ prætor salua maiestate iperii sui saluoq̄ more maiorū dicere ius cōstituit. Et Ius ē liquor eoꝝ quæ coquūt. Ter. in Eu. Harū uidere ingluuiē sordes inopiaꝝ q̄ inhonestæ solæ sint domi atq̄ auidæ cibi quo pacto ex iure hesterno paucē atrū uorēt.

Iurisdictio. Facultas atq̄ potestas iurisdicēndi. Nā ius dicere est p̄esse iurisdicēndo & legibus gubernare: ac iustitiaꝝ ministrare. Seruius sul. Postero die cū ab eo digressus essem eo cōsilio ut ab athenis in boeotiaꝝ irem. reliquamq̄ iurisdictionē absoluerem.

Iuridicus. a. um. pe. eor. q̄d secūdū ius est. Vnde Iuridicus dies quo rite ius dici pōt. Et Iuridica actio q̄ secundū Ius est

Iustitiuꝝ q̄si iuris status dī iuris dicendi t termissio q̄d fieri solet publico luctu in rep. calamitatibꝰ Liui. Dictator cuꝝ iustitiū edidisset oēs iuniores sacramēto adegit. Idē. Iustitiū edicit claudi tabernas tota urbe iubet uetat q̄m quā p̄uatæ q̄q̄ rei agere.

Iusiurandū est affirmatio religiosa ut inqt Ci. li. iii offi. Q̄d aūt affirmāte quasi deo teste p̄miseris id tenendum est.

Iustus a iure dī & est is qui iura seruat. Interdū ponitur p mediocri cū & ius ipsum mediocritas q̄dam sit. Vnde iustam magnitudinē alicuius rei dicimus cū nec debita minor est nec modū excedit. Hinc iusti dies dicebantur. xxx. dies. cū exercitus esset imperatus & uexillū in arce positū. Interdū p magno. Vnde dicimus iustam tempestatem. hoc est magnam quemadmodū ut bonam partē & iustam partē. magnam partē. Et bene doctus ualde doctus. Ply. Opere iusto tēpoꝝ nostrorum historiam orsi. Sic iustum p̄lium iustum exercitum historici dicunt magnum. Asco. Iustas inimicitias pro magnas apud Ciceronem expositas. Interdū pro uero. Vnde apud iurisconsultos. Qui filium adoptat interrogatur an uelit eum quem adoptat iustum sibi filium esse. i. uerū filium. A iustis fit compositū iniustus q̄ cōtra ius facit: & q̄ iustam magnitudinē exeedit. Virg. Iniusto sub fasce uidē dum carpit.

Iustitia. inquit Cicero est habitus aī cōi utilitate seruata suam cuiq̄ tribuens dignitatem. Differt autem iustitia a iudcio & ab æquitate: quia ut docet Hieronymus iustitia actio recta. Iudicium discretio boni & mali æquitas rectitudo meuris intelligitur. Iustitia est in his qui secundum regulam ueritatis bene operantur t iudicium nullis q̄ recta descriptione cum p̄ximis agimus æqtas t eo cum syncæra l̄tione deo soli in his quæ recte gerimus uel iudicamus placere contendimus.

Iuſtaſacrificia quæ mortuis impẽdunt: q̃ iure fie-
rent his q̃ de nobis uiuentes benemeriti fuerant.
Sal.in Iug.More regio iuſta magnifice fecerant
Ouid.Hanc quia iuſta ferũt dixere faralia lucem
Col.li.vi.Hoc cõdimẽto illectæ pecudes fortius
iuſta cibariorꝫ conficient.

Iuſcũ.ſiue iulculũ.cibariũ liq̃dius q̃ cõſtat ultel-
lis ouorꝫ omphatio iuſ pigui croco & cynnamo

Iurulentꝫ. a.um.q̃ d ẽ iuris plenũ.Cor.Celſus.Tũ
res eadem magis alit iurulenta q̃ aſſa:magis aſſa
q̃ frixa.Var.Vbi pultẽ aut iurulẽti qd ponebant
a capiẽdo catinũ uocarunt.Apul.uero in magiæ
apol.Iuſſulẽtũ nõ iurulentũ formauit ſic de En-
nio dicẽs.Oſtẽdit qualiter q̃ſq̃ piſciuꝫ aſſus aut
iuſſulentus optime ſapiat.

Iuuo.as.iuui.iutũ.opẽ fero.Lact.li.v.Si eloquẽtiã
ſi uirtutẽ iugeni:diuinaꝫq̃ rerꝫ doctrina iuuaſ-
ſet.Hinc Iuuẽcus & iumẽtũ.Interdũ iuuare ẽ de-
lectare.Virg.Iuuat arua uidere.Huius cõpoſituꝫ
eſt Adiuuo q̃ d ẽ iuxta uſualde iuuo.Hiero.Ora
tionũ itaq̃ ueſtrarꝫ adiutus auxilio.Hinc fit ali
cõpoſitũ Coadiuuo.Frequẽtariuũ eſt Iuto.as a
quo adiuto.Ter.Ian.Ac te adiutare oportet ado
leſcẽtuli cauſam.

Iuuamen:iuuatio & iuuamẽtum.idẽ ſignificant.ſ.
auxilium.

Iuuencus.& Iuuẽca nõ tantũ de boue:ſed de hole
quoq̃ iuuene intelliguũt.Vñ fit per diminutio-
nẽ Iuuẽculus & Iuuẽcula.Hor.Te ſuis mẽs me-
tuũt iuuẽcis:te ſenes poſci miſeræq̃ nuper uirgines
nuptæ.Ouid.Graia iuuenca uenit.

Iuuenis a iuuando q̃ ea ætas maxime ſit apta ad
laborẽ tolerandũ.Et a iurecõſultis iuuenes dñr q̃
adoleſcẽtiũ exceſſerũt ætatẽ quo ad incipiãt inter
ſeniores numerari.Hic formaſ cõparatiuũ Iunior
Col.tũ dixit.Iuueniori examini ſolet accidere.

Iuuenile adiectiuũ.ſignificat q̃ d ẽ iuuenis.ut ætas
iuuenilis.a quo Iuuenilitet aduerbiũ.q̃ d ẽ more
iuuenuꝫ.Ci.in Cato.Et Annibalẽ iuuenaliter ex-
ultantem patientia ſua molliebat.

Iuuenalis.ẽt adiectiuũ a Iuuene.Ply.Sulpitius gal
ba iuuenalẽ famam apud principẽ popinariũ pe-
nis aucuparet iuuenalẽ appellauit diẽ q̃ſi a iuueni
li ætate peculiariter celebrandũ.Sue.de Cali.Ad
iecit diem ſaturnalibus appellauitq̃ iuuenalẽ.Eſt
& Iuuenalis nomẽ ꝓpriũ.

Iuuenalia:erant ludi q̃ p ſalute iuuenũ celebrabant
Sidonius.Iam uero iuuenalibus peracris quez te
ꝓbueris ſequẽte in æuo chartis poſterioribus io-
quemur.Erant & ſolẽne iuuenalia cum Dianæ ſi
mulacra & imagunculæ dicabant.

Iuuentus.ætas iuuenilis.quæ & Iuuenilitas & iu-
uẽta dr.Sal.Ibiq̃ iuuẽtutẽ ſuã exercuit.Aliq̃n ſi
gnificat multitudinẽ iuuenũ.Ser.ſulpicius.Lici-
tũ eſt tibi credo p tua dignitate ex hac iuuentute
gentꝫ eligere.Aliq̃n pouit p dea q̃ præeſſe puta
bat huic ætati.Hæc ẽ hebe Iunonis filia & Her-
culis uxori quæ & Iuuẽtas a nõnullis dr.quẽad-
modũ libertas.

Iuuenesco.iuuenis fio.Lact.li.vii.Deniq̃ cõfirma
tis uiribus cœpiſſet iuuenescere.

Iuxta:q̃n ꝓpoſitio eſt: ſemper ſeperat & ſignificat
apud ꝓpe.Virg.li.iii.Humilis uolat æquora iu
xta.Plau.Iuxta te ſum:tu pie tuearis oportet.Alii
q̃n ſignificat ſimul cõiunctim.Var.de ui.pa.Cũ
interea lucubrãdo faceret iuxta ancillas lanam.i.
ſimul cũ ancillis.Q̃n uero aduerbium ſignificat
æque ſimiliter eodẽ mõ.Plau.dixi tibi mater: iu
xta mecũ rẽ tenes.i.æque mecũ.Sal.i iug.Hye-
mez atq̃ æſtatẽ iuxta pati.

Iuxtim aduerbiũ ſignificat ꝓpe.Sue.I Tibe.Magi
ſtratibꝫ p tribunali cognoſcẽtibꝫ plærũq̃ ſe oſſe
rebat cõſiliariũ:aſſidebatq̃ iuxtim uel ex aduerſo
in parte primori.

Ixion nomen ꝓpriũ fratris phlegiæ. Ixou auis de
nulturis gñe aiba & minor uniture.Suidas ἰξεὼ
ὃ χρῶνται εἰς ἄγκιστρα τῶν.

k

yrie leiſon.i.dñe miſerere ſunt duæ
dictiones. Nã κύριος ὁ κύριε in
uocatiuo.i.o dñe ſz p t fouus græc
eſt pnũciandus q̃d per clatum non
potuerũt: ideo in abecedano inſer
nerũt neceſſitate:altera pars ẽ uerbũ ἐλαίω ἔλα
ιον ἐλαίσω ἀφ' οὗ ὡς μέλλων ἐλαίσω ἀφ' οὗ
ἔλαισα ἔ προσαυτικῶς ἔλαιον ἐλαι-
σάτω ſed ne tot nocalium fiat colliſio: exclu-
ditur ε & per apoſtrophon dicitur κύρι & ἐλέ
ηſον.& ideo ſacerdotes ad miſſam debent pnũ
tiare per η græcum:& nõ per e latinum:ne mate-
ſtati diuinæ derogent:q̃d ſi aute pnucipẽ ſæculi
facerẽt:q̃to infinitius ante deũ:quem tangentes
deberent uſq̃ ad ungues pedũ cõtremiſcere.

ABOR opera dcã
trigatio. Virg. Nec
me labor iſte grauabit. Dicitur etiam
Labos:ſicut lepos:
arbos:honos.
Laboro.as.pe.p.fa
tigor & cum labore
ago. Sene. Iugit ſo
diendo laborat. Vã
& per trãſlationẽ la
borare p male hꝫ
ſumiſ ꝓpter q̃d laborate febre:laborare podagra
dicimus.Ply.Succus eius podagra laborantibus
ꝓdeſt.Aliq̃n p Angi & ſolicitũ eſſe.Ci.D.Bru
to.Senatũ populũq̃ ro.de te laborare nõ ſolũ ſa-
lutis ſuæ cauſa:ſed etiam dignitatis tuæ. Aliq̃n
p conari ſicut eius cõpoſitũ.Elaboro.Aliq̃n pro
cõponere colere.Virg.Arte laboratæ uestes.i.cõ-
poſitæ.Et laboratus ager dẽ cultus. Huius uerbi
cõpoſita ſunt Elaboro.q̃d ſignificat conor.Cic.
Nihil mihi ita elaborandũ eſt q̃ ut cõſilia uemo
ſtelligat: Illaboro labore uaco. Vñ Illaboratum
q̃d ita ſecernitur ab inelaboratũ:q̃ Inelaboratũ
dr q̃d nõ ſatis artificio excultũ eſt. Illaboratum
uero q̃d ſine labore factũ uidet: Illud uitio dari

solet: hoc laudi. Quintil. de Cicerone. Cum inter nm hæc ola quæ uix singula q̃q̃ intētissima cura conseq̃ posset fluũt illaborata: & illa qua nihil pulchrius anditu oratio est præ se fert tam fælicissimam facultatem.

Laborioſus hõ dr laboris sustinens. Ci. pro Cælio. Vos laborioſos existimet quibus ociosis nec in cõmuni quidẽ ocio liceat esse. Laborioſus ager in quo laborat: q̃ in eo laborẽ capismus necesse est Cæcil. Durũ rus fugite laborioſum. Laborioſum opus difficile: & q̃d nõ sine labore pficit. Hinc laborioſior. ſimus. Et aduerbiũ. laborioſiſſime. q̃d ẽ cũ maximo labore. Hiero. Sic Plato ægyptũ laborioſiſſime peragrauit.

Laboriæ. æ. Italiæ ps illa q̃ uulgo. Terra laboris dr. Et laborinus cãpus nobilis i campania: i quo adeo pingnis terra ẽ ut stipulã tãtæ crassitudinis faciat q̃ ea incolæ p ligno utant: sic dictus q̃ ingens labor sit i eo colẽdo qppe solũ hẽt arduum operẽ difficile cultu bonis suis. Ply. li. xviii. Quãtũ aũt uniuersas terras cãpus cãpanus antecedit tantũ ipsum pars eius q̃ laboriæ uocant. Finiunt laboriæ uia ab utroq̃ latere consulari quæ a puteolis & qnæ a cumis capuam ducunt.

Labo. as. ruo. & repente cado. Translatio ab arbore succisa q̃ multis ferri ictibus succisa tandẽ icipit i casũ ruiũq̃ minitari. Oui. li. xi. me. Itaq̃ labãt cunei spoliataq̃ tegmina cæræ. Virg. labat ariete crebro ianua.

Labasco. is. labans fio. Ter. in Eu. Labascit nictus uno uerbo q̃cito. Reperi & labascor deponẽs p primitiuo. Var. li. rege di. Postq̃ uidi minima labasci mentẽ iufirmam populi.

Labor. eris lapsus significat leniter sensimq̃ decorsũ eo. ruo. deficio. morior. fallor. Ci. Nõ q̃si unã ex hac urbe missum. sed q̃si de cælo de lapsu i hãc urbẽ intrient. Lact. li. vi. Aut hostili aliquo impetu diruunt: aut certe uetustate ipsa dissoluta labũt. Hiero. Multi ppter ignorantiam historiæ labunt errore. Liu. li. i. Labẽte deide paulat disciplina. i. deficiente. Labi ẽt dicunt ii q̃ in lubrico figentes uestigia in terram uãt. Vñ lapsus. Huius cõpostea sunt Allabor. Collabor. Delabor deorsum labor. Dilabor. Ellabor. Labor introlabor. Col. li. ii. Ne p̃cluda humoris illapsus atq̃ exitus. Inde labor in medio labor. Prælabor. ante labor. Col. li. xii. Prælsbẽtis uero tẽporis fuga q̃ sit irreparabilis q̃s dubitet? Prolabor ultralabor. Lact. lib. vii. Hinc iam p lapsi sunt ad deliramenta. Perlabor per mediũ labor. Relabor rursus labor. Aug. li. viii. cõ. Nec relabebar tũ in pristina. Sublabor latenter: aut q̃si labor. Virg. li. i. ge. Sic ola faris in peius ruere ac retro sublapsa referi. Et hæc hñt pennitimã produc.

Lapsus. ns. ruina. Transfert quoq̃ ad eos qui animia infirmitate uel imprudẽtia deliquerũt. Item lapsus serpẽtiũ progressus dr. Virg. At gemini lapsu deiubra ad summa dracones effugiunt. Et lapsus currus uocat. Idem pedibusq̃ rotarum subit ciunt lapsus. Lapsus. a. um. participiũ ẽ.

Lapsio. idẽ q̃d lapsus. p ruina. Ambr. Hierico figura istius mundi in quam de paradiso hoc est hierusalem illa cælesti eiectus adam p lapsione fabricationis descẽdit.

Lapso. as. frequẽtatiuũ. Ang. li. iiii. con. Vidisti de longinquo lapsantẽ in lubrico & in multo fumo scintillantẽ fidem meam.

Labile: q̃d facile labitur.

Labes ruina seu dedecus a lapsu. Virg. Hinc mihi prima mali labes. Q. ñq̃ dr macula q̃ casu subito lenia fuscit. Tractũ ab oleo alio liquore q̃ in uestem lapsa eam fœdet. Transfert in holes uitu peratione dignos. Ouid. Lata q̃ sit uitæ labe nouerca tuæ. Ci. li. iii. offi. Hũc tu quas cõsciẽtiæ labes in ao censes habuisse? qnæ uulnera? Huiq̃ diminutiuũ est labecula.

Labefacio rumpo destruo. Ter. in adel. Oẽs dentes labefecit mihi pterea colaphis tuber ẽ totũ caput.

Labefacto. as. frequẽtatiuũ. Col. li. ii. Igit in opere boues arcte iũctos habere cõuenit quo speciosius iugrediant sublimes & elatis capitibus ac minus colla eoꝝ labefactent. Ci. in Cato. Q. d si legere nel audire uelletis externas maximas resp. ab adolescẽtibus labefactatas: a senibus sustẽtatas & restitutas reperietis.

Labicanũ. dr nilla labicana. Sic ager labicanus dr qui est in italia. Hinc populi labici dicti sunt de q̃bus Virg. li. vii. Et picti scuta labici. Liu. li. ii. Labicos pedũ ui cæpit. Glaucus Minois filius labicus dictus est a scuto militari q̃d ostẽdit in italia ἀπὸ τῆς λαβῆς qnam latine ansam uocamus & manubriũ. A Suetonio in Cæsare. dictus est absolute in labicano: sicuti in formiano i tusculono.

Labia & labra p eodẽ accipiunt. Pers. Nec fonte labra plui caballino. Teren. in eu. Lablis demissis. Hic labeones & labrones q̃ labra maiora habẽt. Accipiunt interdũ p marginib9 & extremis oris fluminis lacus fontis & huiusmodi q̃ leni aquæ motu perluunt. Hinc labra oris uuæ & aliarum rerũ extremitates uocamus. Hiero. i exo. Faciesq̃ illi labrum aureum per circuitum. Est & labrum seu labium genus nasi quod uulgo Tinaciolum dicimus ad lauandũ aptũ quasi lauabrũ. Ci. Terẽtiæ. Labrũ si i balneo nõ ẽ. fac ut sit. Virg. Sicut aquæ tremulũ labris ubi lumẽ ahenis sole repercussum aut radiãtis imagine lunæ. Hiero. in exo. Facies & labiũ æneũ cũ basi sua ad lauandũ. Hic labra seu labia uinaria lupinaria & olearia dñr in quibus lupini cõdunt: & in quæ uina i lacu: oleũ e cortina transferunt Cato. Oleũ in labrũ primùm indito. Præterea labra plagæ uulneq̃ fistularũq̃ extremitates appellant. A labrũ in primo signifi cato fit Sublabro de quo infra.

Labellũ diminutiuũ a labrũ. Ply. Cinerẽq̃ in labellis aqua addita cõfricãt manu: & cõsidere patiũt.

Labiolũ cũ accẽtu in antepe. diminutiuũ ẽ a labiũ.

Labeo. nomẽ iuriscõsulti a labioꝝ magnitudine sic dictus. Quicunq̃ etiam magna labia hñt labeões & labrones cognominant.

Labrusca gñs uitis agrestis q̃ erratica dr q̃ in terræ marginibus & sepibus nascatur.

Labina.pe.p.lubricũ dr.Hiero.ad amycũ ægrotũ. Sicuti aliquẽ securis incessibus gradiẽtẽ tepẽtino casu aut marmoris leuitas aut labina pauimenti subuersa pedũ tutela contorsit.Est etiaꝫ hoc nole uicus inter Cremonã & Veronã duabus cladibus romanoꝝ notus.q antea Bebryacus dicebat.

Labyrinthus per.y.& per th.Nam græce λαβύρινθος dicit locus niaꝫ ambagibus inflexus.Fuit aũt quattuor labyrinthi.in iiii.mũdi partibꝰ In ægypto pmũ f heliopoli unde exẽplar sumpsit eius quẽ in creta fecit dædalus.Tertius f Lemno Quartus in italia quem tibi extruxit Porsena rex etrurię sepulchri causa.Famosior Creticus perplexis parietibus:ubi minotaurus iclusus fuit. Fuit structura p magna sui parte subterranea ambagibus adeo implexa ut nemo qui intrasset posse inde exire diceret.

Lac succus maternus quo alalia nutriunt:dictum a laciendo:q ad motis mammis infantes allicit. Virg.Et lac subducit agnis.uel qa λαλαιγce.

Lactes plurali tantũ numero.gñe fœ.secundũ Probum.Prisc.uero hæc lactis declinat.Titi.In ferentina craticula cerebellũ lactis agnina . Sũt aũt lactes graciliora intestina q̃ tria sunt tenuem ieiunum pilulos quæ inuoluunt mesenteroi ut a spinæ cõtactu duro munitiores magisq; septos reddat.Dictæ lactes aut ꝓpter molliciẽ aut propter candorẽ pinguedinis.Naꝫ a lacte denominãtur. Probus.Lactes sunt loca in lateribus sub umbilico pubetenus adeo delicata ut plagam ferre non possint.Ply.uidet sentire lactes tãtũ in ouibus & hoibus esse.Sic.n.li.xv.scribit.Ab hoc uẽtriculo lactes in ouẽ & hoie per quas labit cibus . Sunt etiam q dicant esse mẽbranas quæ & omẽta quibus cohærẽt inter se intestina.Et hi motꝰ sunt ꝓpter pinguedinẽ eũ omẽtũ nõ sine pinguẽdine sit Ply.li.xi.Ventriculi atq; intestina pingui arq; tenui omento integunt.Quidã p stellinis pliguibꝰ accipiũt.Vñ Persius. Emeris auriculas pulmone & lactibus nuctis.Plau.in Cur,accepisse quidet p intestinis gracilioribus per quæ labit cibus q cibum alliciant. Ita tibi inquit uacuitate uenio laxis lactibus.

Lactidiaci sunt qui circa umbilicũ calce percussi sti quia ea pars delicata & mollis est aut qa tenella circa umbilicũ esse nouerunt.

Lactarius.a.um.qd ex lacte ẽ cõfectũ: uulgo lacticiniũ dr ut opus lactariũ. Quinq; lactariũ dr qd ex se lac ꝓducit.Ply.Tithymallũ nñ barbam lactariaꝫ uocant:alii lactucam caprinam.Var.Dãdum bubus lupinũ & lactariis medica & cytisuꝫ.

Lactarius.rii:q cibos ex lacte cõficit. Spartianus f heliogabalo.Dulciarios & lactarios tales habuit ut quæcũq; coqui de diuersis eduliis exhibuissẽt. uel structores uel pomarii illi modo da dulcibus modo da lactariis exhiberẽt.

Lacteus.a.um.qd ex lacte sti q̃q; candidum suauem succulẽtũq; significat:ut colla lactea. Et lacteus qui lacte alitur.

Lacticinia.cibi ex lacte facti.

Lactiphagi quidam scythiæ populi qui & Galactophagi dicuntur.

Lacteo.es.lac fugo.qd ꝓprie filioꝝ est. Hiero. in deutero. Iuuenẽ simul ac uirginem lactentẽ cũ hoste sent.Hinc Lactesco.is:

Lactescera est in lac cõuertis seu lacte impleri.Ci.li. iii.de natura.Ois fere cibus matrũ lactescere incipit.Ply.li.xi.Asinæ ꝓgnãtes cõtinuo lactescũt Virg.ll.l.ge.frumẽta lactẽtia dixit.i.lacte plena.

Lacto.as. lac ꝓbeo.qd ꝓprie matrũ est.per translationẽ significat aliquẽ per blãdicias allicio atq; decipio.Ter.in an.Nisi me lactasses amantẽ & falsa spe ꝓducẽs:Hinc Ab lacto qd ẽ a lacte retro.

Lactuca a lactis copia dicta ẽ q; abũdã mouco. tia lactis exuberet.Ply.li.xix.Quæ miconis uocatur a copia soporiferi:q̃q; oẽs somnũ parere credant apud antiquos italiæ hoc solũ gñs charum fuit:& ideo lactucæ nomen adeptæ.Lactucarum plura sunt gña.Sunt.n.lactucæ Ceciliæ: Cappadoces:thasiacæ:paphiæ siue cyprias & sessilis. Lactucaꝫ crispas cappadocas uocant. Sessiles q̃ lacte per terram diffunduntur.

Lactucula q̃uis nideat diminutiuũ a lactuca.tamen alia est herba habens lac.

Lactucinii.sunt cognomina romanoꝝ ꝓcerũ.a lactucis ducta.

Lacio.is.lacui & lexi secundũ Prisc.lacitũ & lectuꝫ significat in fraudẽ duco a lax q̃ fraus dr. Huius cõposita sunt Allicio.ddicio.elicio,illicio.obliçio.pellicio.ex qbus fiũt frequẽtatiua. allecto delecto electo.illecto,oblecto.pellecto. Et primitiua qdẽ hũt duo ꝓterita & duo supina quẽadmodũ lacio q̃uis nõnulli ab alicio elicui solũ uclint formatũ esse.Nam electo.as.a supino electũ qd ab elexi format cũ alias a ꝓtento elicui fiat supinum elicitũ a quo Elicito.as.Plau.in asi. Ibo ad uersum atq; electabo.qcqd illud sit. Ter.f phor. Is senẽ per eplas pellexit mõ nõ mõtẽ auri pollicens.Liu.f laudania. Te illo asiatico ornatu fluens pellicut.

Lacer.& lacerus.a.um.pen.cor.dilaniatus.Lacer a neutribus dicebatur qui auribus curtatus erat illarum qdcũq; corpore imminutum.

Lacero.as.dilanio.(supius uulnero & quasi per mẽbra discindo.Tractũ a laniis q discindendo corpora dilaniant.Virg.Quid miscrum æneam laceras?Huius uerbi cõposita sunt. Delacero.qd est deorsum lacero.Plau.in cap. Qui me meamq; rem qd in re uno fuit uis scelestis falsicidicis fallacis delacerauisti.Dilacero uarię lacero. Lact.li.i.In quibus ipse postea dilaceratus & carptus est.

Lacerna.uirilis uestis fimbriata & fere militaris q̃ græce chlamys nominat.dicta q capitio minor sit a lacerando.Lacertũ.n.dicimus quicquid corpore iminutum est. Hæc utrinq; indui poterat & ex utraq; parte reici.Iunc.Crispinus tyrias humero reuocãre lacernas.Erant apud ueteres lacernæ albæ qbꝰ utebãt spectaculis:erãt coccineæ erãt

militares. Et a lacerna fit lacernatus. sicut a Tunica tunicatus.

Lacæna etiam genus nestimenti.

Lacerta serpentis gñs cuius duo sunt gña. Altera ē maior & lacerta uiridis dicit. Altera minor. hanc zygnida quidam: alii calciden uocant. In utroq; genere mas. lacertus dicitur. dictus ꝙ pedes hēat ad similitudinem nostrorū lacertorū. Virg. Nunc uindes etiam occultant spineta lacertos. Ply. lib. viii. Lacerti arabiæ cubitales.

Lacertus serpentis genus. de quo modo. Item genus piscis idoneus ad salsamenta. de quo Mar. Cum saxetani ponitur tibi cauda lacerti. Et in homine brachium dicitur a cubito ad manus uertebra. Ouid. lib. i. me. Laudat digitosq; manusq; Brachiaq; & nudos media plus pte lacertos. Et quoniaz lacerti musculosi sunt & compacti pulpasq; habēt duras ex se lacertus formauit, adiectiuum Lacertosus. a. uz. pro torosо robusto ac ualido. Col. li. vii. Feminibus lacertosis: cruribus cōpactis. i. dura carne & torosa neruorumq; colecta catenis.

Lacedæmon. cum diph. in pen. Iouis filius. a quo hæc lacedæmon uel lacedæmonia secundum latinos peloponesi urbs Menelai regia: cuius ciues lacedæmones & lacedæmonii dicuntur. Vege. li. iii. Athenienses & lacedæmones ac macedonas rerum potitos. Virg. lib. vii. At non sic phrygius penetret lacedæmona pastor. Hæc alio nole Sparta dicta est.

Laconia prouincia in peloponeso quæ & Oebalia & lacedæmonia ab aliquibus dicitur. Hiuc laconas. gñis. & lacæna fœ. Nec inuenitur Lacenus pro laconico. habetq; lacæna diph. in pen. Virg. Nec tibi tyndaridis facies inuisa lacænæ. Statiq; lib. vi. the. Tandem insperatus mida de plebe laconum. Hiuc & Laconicus a. um. ut ager laconicus. Similiter Laconus. a. um. Virg. li. iiii. Virgilibus baccahata lacænis. Pausanias autez lib. ii. πάρεξη δὲ ὑυσάτης τῆ λιρύτου ἴνδυν ὄνομα πόλιως πελοποννήσου δμύκλας δ' ἦν υἱὸς τῆ λακεδάμονος γενομένων δὲ ἀμύκλα πάλων ὑάκινθον μὲν πρώτατον τὸ εἶδος κάλλιστον.

Laconicum. substantiuum ponitur pro loco orbicular ambitu in se recuruo in balneis in quibus sudor elicitur sicco colore: ut docet Celsus. li. ii. Et Víct. li. v. ꝓcipit laconicum sudationesq; coniungi debere repidario. Est. n. fornacula ex terra & tegulis māmaris addito tomento cōcinnata quæ incluso igne per spiracula parua calefit per ꝓfurnium. Hanc sub nole hypocausti multi signauere. Nam hypocaustum uaporariū interptamur. Frequentabat laconicum a crudis uti per desudationem extruderetur quicquid excrementitii & sudorifici humoris. Vnde Col. in prologo. Mox deinde ut apti ueniamus ad ganeas quotidianaz cruditatē laconicis excoquimus & exuto sudore sitim q̄rimus. Dictum laconicum ꝙ eo lacones peculiariter uterentur.

Lacon. onis. pe. p. qui ex laconia ē. Græce λάκων Quo nomine etiam significatur celer. Et lacæna fœminini generis.

Lacydes. pe. cōi. phus cyreneus qui athenas profectus nouæ academiæ princeps extitit. Arcesilæq; successor appellatus est Oeconomicus: quia rei familiaris curam magnam habebat.

Lacesso. is. lacessiui: & lacessi per syncopen: & lacessisse pro lacessiuisse. & lacesserunt ꝓ lacessiuerunt. Ci. Hos ego sermones qui & multi sunt & tuam existimationem ut sentio non offendunt: lacessiui unq̄. Lact. li. v. Omitto eos qui ptioribus eaz temporibus nequicq̄ lacesserunt. Significat autez Lacessere lacerare: siue ad lacerandu ire. Sal. Prodie legiones in monte positas lacessiuit. Generatim tamē puocare ad quicq̄ faciendum uel ad irā uel ad certamen significat: ut fit cum quis lacerat, pulsatur uel taugitur: siue impellitur scripto uoce uerbo facto. Cice. Cornifi. Sic igitur facies: meq; amabis & scripto aliquo lacesses. Ego. n. tespondere facilius possem q̄ prouocare. Virg. Efficiam posthac ne quemq̄ uoce lacessas. Sal. Postremo dissimulandi causa: & siue expurgandi sicut iurgio lacessitus foret in senatum uenit. Col. lib. ii. Nnnq̄ stimulo lacessat iuuencum: quem teste tractum calcitrosum etiam teddit.

Lachanum. pe. cor. dictio græca λάχανον. qua omne gñs holeris comphendit. Hor. ad porri & ciceris tefero lachaniq; catinum.

Lachanopoles. pe. p. holerus uænditor. Lachanopolion. locus ubi uænduntur holera.

Laganum nero per. g. aliud significat. Sunt. n. lagana ut inquit Acron quædaz quasi membranulæ ex farina & aqua quæ iure pingui coctæ & caseo pipere croco cynnamomoq; cōditæ I cibis dant.

Lachesis. pe. cor. una ex parcis ē quæ de nobis sortitur. Nam sortiens lanne interpretari potest. De hac in dictione Atropos dictum est. Michalus aūt grāmaticus λάχεσις δ' λέγεται ἀπὸ τῆ λαγχάνειν φύεται γὰρ ἀνὴρ σὺν τῶ κλήρω συχρόνιν πραξόμενον

Laciniæ sunt inuestimento partes extremæ & cesuræ particulatim concisæ decoris causa uulgo frappæ dicuntur. Vnde Laciniata uestis. & aduerbiū Laciniatim q̄d significat particulatim & perfluxuras. Apul. Non laciniatim dispersо: sed cuneatim stipato cumeatu difficultates illas trans abire mus. Col. li. viii. iubet pecus ægrotum distribui I lacinias. i. in particulas seperari ut facilius conualescant. Nam discreta animalia & in partes diuisa in lacinias segregata dicuntur. Item lacinia genus fungorum qui sub rufi circa castanearum tabices erumpunt.

Laciniosus. a. um. accipitur pro flexuoso sinnosoq; Hiero. ad Theophilū. Laciniosus contra nos sermo protractus est. Ab eodez disputatio laciniosa dicitur pro tortuosa & implicata. Ab Apuleo. Cōuallis laciniosa. Et Alexandria fuit laciniosa angulosо procursu.

Lacinium: promōtorium italiæ inter Adriaticū &

Ionium a quodam latrone ibi ab Hercule interempto qui lacinius uocabatur quia boues fuerat ꝑdatus.

Lachryma a græco q̄ illi λακρυον nocāt d.in l. mutata.ſicut & l.in d.mutatur ut Medius Fidius ideſt per Iouis filium & meditor ꝓ melitor. Sūt tamen qui negent hoc nomen græcum eſſe ſed latinum tantum ut ſint lacrimæ dictæ quaſi lacerimæ: quoniā ex animi laceratione lacrimæ citātur. Vſus tamen obtinuit ut cum h. ſcribatur. Cuius diminutiuum eſt lachrymula. Teren. in Eu. Vna me hercle falſa lachrymula.

Lachrymabile dignum lachrymis. cuius contrarius eſt Illachrymabile.

Lachrymo. Lachrymas effundo. q̄ ad uites etiam tranſfertur. Lact. Caudice defecto lachrymat ſua gaudia palmes. Huius cōpoſita ſunt Collachrymo. Teren. in an. Triſtis interim nōnunq̄ collachrymabat. Delachrymo deorſus lachrymo. Col. li. v. Vt in terram potius deuexa q̄ in germine delachrymet. Illachrymo. ualde lachrymo. Virg. li primo ge. Et mœſtum illachrymat templis ebur. Superlachrymo. Col. li. v. Optimū eſt igitur medio ſere internodio ſubſidiarium tondere palmitē deuexamq; reſectionem facere poſt gemmam ne ſuperlachrymet & germinantem cæcet oculum. Eſt & Lachrymor deponēs. ſignificatiōis actiuæ. Hiero. Mihi narrare ante ꝓſcepium ubi plurimum lachrymata es non debueras.

Lacus. ſecundæ & quartæ declinationis. Locus profundus cum aquis perpetuis ibidē natis qui efficit riuos & flumina. Stagnum temporalem ibi aquā ſtagnantem habet quæ plærumq; hyeme colligi ſolet æſtate ſiccari. Itē lacus dicitur locus qui continet muſtum prælo ex uinaceis exꝓſſum & tranſmittit ut in dolia condatur. Nam ꝓlum proprie trabs eſt qua calcantur uuæ. Col. Anteq̄ prælo uinacea ſubiciant de lacu q̄recentiſſimū addito muſtū in amphorā nouā: eamq; oblinito & impicato diligēter. Ouid. i faſ. Premia de lacubo proxima muſta tuli. Plyn. Ipſe undemias colligo ſi tamen colligere eſt nonnunq̄ decerpere nuam: torculum inuiſere guſtare de lacu muſtum. Græce λάκκος latine lacus. Vñ Leneus bacchus & Lenobates uuæ calcator. Item lacus in ædificiis plana trabs uel tabulatū quo tectoꝝ ac camerarū ſuperiora ornant. Lucil. Reſultantq; ædeſq; lacuſq;. Similiter lacus carcer. Hiero. in Gen. Innocens in lacu miſſus ſum. A lacus fit diminutiuū Lacuſculus. Col. Oportet habere lacuſculos tam multos q̄ poſtulabit modus.

Lacuna. pe. p. a lacu fit & ē aquæ collectio quam: alii lamā: alii luſtrā nofant. Virg. li. i. ge. Præſertq; incertis ſi mēſibus amnis abundans exit & obducto late tenet oſa limo unde cauæ tepido ſudāt humore lacunæ. Vbi Ser. Lacunæ ſunt foſſæ in q̄bus collecta aqua ſtare cōſuemt. Lacuna etiā dicit foſſa ad ſiccandos agros parata. Idē. Et rotæ ſoli daꝝ in glaciē uertere lacunæ. Itē uallecula ſuperioris labri per ſimilitudinē lacuna uocat a Lactātio Huius diminutiuum eſt Lacunula.

Lacunar. pe. p. diminutiuū a lacus. & accipit ꝓ trabe. Sue. in nero. Lacunaria quæ noctu ſuper dormiētē laxata machina deciderent parauit. Hoc ēt laquear & laquearia per antiſtichon. Virg. Depēdent lychni laquearibus aureis.

Ladon. fluuis arcadiæ. de quo Ouidius. lib. i. me. Donec arenoſi placidū ladonis ad amnē uenerat Aphthonius i rhetoricis λάδωνα δὲ ποταμὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶ τὸν λάδωνος ποταμοῦ ἐκπαλίσαι ὅτι

Ladanū eſt quoddam pingue ladæ hærbæ inſidens Hæc aūt hærba naſcit in cypro.

Lædo. is. ſi. ſū. cū æ. diph. ſignificat cōtumelia affitio. ſumptū a græcis qui lædoriā cōtumeliam nocāt ſz ꝓ œ. Ttrāſſert tñ ad oēs gūs offēdiōis. Et cōſtruit mō cū actō. Virg. Ah te ne frigora lædant. Mō cū datiuo. Ter. Ille clæmēs placidus nulli lædere: arridere omnibus. Huius cōpoſita ſunt Allido Collido. Elido. Illido. Oblido quæ habēt pe. p. de quibus locis ſuis.

Laertes. nomē patris Vlyſſis. Sed tamē Laertius nō aūt laertes. æ. poſſem multos auctores citare. ſed ſufficiat Sophocles in tragœdia illa quæ maſtigaphoros ſcribit δεῖ μὲν ὦ παῖ λαερτίου δὲ λοιπάσι πεῖρατιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι ἡμῶν μένος

Laerte. es. nomen urbis Ciliciæ.

Laertius nomē hiſtorici q̄ de philoſ uita ſcripſit.

Læmargia cū accentu in pe. a noſtris ingluuies dī. Læmargus guloſus.

Læna. ueſtis lanea: ut Varro ait habitus duplicis & auguralis amictus quæ ſuper cætera ueſtimēta imponebat. Nonius docet eſſe ueſtē militarē. Virg. Tyrioq; ardebat murice læna. Græci chlænā dicunt ubi. ch. abiicitur.

Lætus homo. qui hilaritatem quam intus habet & nultu oſtendit a latitudine mentis ut q̄daꝝ putāt Nam qui gaudium aſpectu ꝓmunt dilatare quodam modo faciem uidentur. Virg. Imperio lætipatent. Lætas oues dicimus quæ bona ſunt corporis habitudine atq; pinguedine. Inanimata uero læta dicuntur quæ aſpectu holes lætificant uel quæ pinguia ſunt. Virg. Quid faciat lætas segetes? Et lætū legumē. i. fertile. Idē. Vnde prius lætum ſiliqua quaſſante legumen. Læta neroprata: læta domus q̄ lætos nos faciunt. Letū ſine diph. ſignificat mortem.

Lætor. gaudeo delectationem capio ſed extrinſecus cum gaudere ſit intrinſecus: q̄uis ſæpe cōfundant. Ter. in heau. Ego non tam meapte cauſa lætor q̄ illius quam ego ſcio honore quouis dignam. Conſtruitur modo cum ablatō mō cum genitiuo. Virg. li. xi. Nec ueteruꝝ memini. laetorue malogr: Modo cum datiuo: ut Mihi gaudeo: tibi lætor. Modo abſolute. Ambro. Fides dñica lætabatur. Hinc fit cōpoſitū Collaetor ſimul lætor.

Læto. as. lætum facio. Actius. Et te ut triplici lætarem bono. Eſt & leto. as. ſine. h. i alio ſignifi

Lactifico. as. lactum facio. Plau. Ita meuꝝ cato.

corhaec anus laetificauit modo.

Laetisco.is.laetus fio.Sisen.lib.iiii. Vtrum ne dii cultu erga se mortaliu laetiscant:an supernae gẽtes humana negligant.

Laetitia est exuitatio animi gaudio efferuẽtiore propter euentum rerum expetitarum.Ci.Laetitia opinio recens boni pñris in quo efferri rectũ uideat.

Lætitudo idem qđ laetitia.Accius. Quanta in uenando affectus est laetitudine.

Laetabilis. idez qđ laetus a quo Illaetabilis non laetus tristis.

Laetamen:hmus qui per agros iacitur.q laetas.i. pingues segetes faciat.

Laeuis & hoc laeue cum diph. significat qđ tactu aspẽ nõ est idq; auctores dicũt offensũ lubricũ & tenerum:ut sunt ouа uolucrum.Perlius. Trosulus exultat tibi per subsellia laeuis.Hiero.in gen. Nosti q esau hõ pilosus sit & ego laeuis . Leuis sine diph.aliud significat.

Laeuitas est aspitati coutraria.Martianus. Lunarez circulum ingressa uirgo conspicatur globosuz q; daz teneróq; corpus e superni erroris laeuitate cõpacrũ instar speculi pnitentis.Apul.de Socratis daemonio laeuorem siue laeuitatez cũ dixisset adiecit labrncam.

Laeuor idem qđ laeuitas hoc ẽ cõplauatio & tersitudo.Ply.Spectantur in chartis tenuitas densiras candor:laeuor.

Lenigo.as.pe.ror.complano polio qnasi laeue ago Ply.Sunt qdaz in eo gñe molliores q & cote laeuigant.Idem li.xiii.Scabricia charta laeuigatur dente.

Laeuo.as.idẽ qđ laeuigo.Sta.li.i.the.Pars tereres laeuare manu ac disponere mensas.

Lagari uersus dñr qui medio claudicant pede sicut Myuũ qui postremo & acephali qui a breui syllaba incipiunt.

Lagaeos aua q & leporaria dr. Virg.li.i.ge.Et passo pstria utilior tenuisq; lageos.

Lagois.pe.p.gñs auis q leporinas hẽt carnes.Nã λαγος apud graecos lepus est. Est & gñs piscis Hor.I Ser.Nec scarus aut poterit pegrina iuuaf.

Lagotrophia:leporaria loca in quibus lepores alunt ur est apud Col.

Lagoena.cum oe.diph.gñs uasis testacei nõ raz ad aquam q ad uinum & alios usus accõmodatum Hiero.in li.ge.Alius portaus lagoenaz uini.Col. Omnis spurcitia cum spumis eximatur quae de cocta cum iam crassa fuerit q defrutum refrigeref & bene picaris lagoenis condatur.Et ii. Iudicuz Coeperunt buccinis clangere & complodẽ inter se lagoenas . Fiebant lagoenae opere figulino ut ostendit Esaias cum ait.Et comminuẽf sicut cõtentur lagoena figuli cõtritione perualida : & in uenientur de fragmentis . Vr sita in qua porterur ignículus dr incendio:aut hauriauf paruz aquae de fouea.

Laguncula diminutiuum parua lagoena. Hiero. in Esaia.Decem iugera uineaz facient laguncula unã qa trigita modii seminis faciẽt modios tres.

Lagophthalmos dicitur in oculis cum superior palpebra non descendet.Cui uitio contrariũ est Ectropium cum inferior palpebra parum sursum attollitur:nec cum superiore committitur. Dictum a leporibus quae apertis oculis dormire cõsueuerf.

Lagonõponos ilioz dolor:qui sane alius est quaz laterum hoc est pleuritis.Ilia.n.graeci uocant λαγωνας & πλευρας

Iais.idis.uomen proprinz famosissimae meretricis qnae a scriptoribus Corithia dicta est quia corinthi habitauit. Ad quam propter pulchritudinez ditiores homines ex ol graecia conueniebant:nec qnispiam admittebatur nisi qui dal-ar qđ poposcerat.Ouid.Multa Iais amata uiris.

Laicus.a.um.pe.cor.qđ cõmune est & non sanctũ Hiero.li.ge.Non habeo laicos panes ad manum sed tantum panem sanctum.

Lallare quidaz dicunt esse more infantiũ blãdiuscuIis uocibus loqui. Alii Lallare proprie dicuntur infantes qui irati matruz mãmas suggere renuũt

Lamae.rupiñ fracturae.

Latmius:mons Ioniae uotus fama Eudymionis a quo & ipe Endymion latmius est dictus. Ouid. li.iii.de arte. Latmius endymion nõ est tibi luna rubori.

Lamiae.mulieres quae strigum instar infantium sanguinem suggunt:siue ipsae strigis.Hor.Neu pranae lamiae puerum uinũ extrahat aluo. Apul.li.i. de asi.Atille olore spurcissimi humoris percussus quo me lamiae iliae infeceraut aspernatur.Item lamiae dicebanf nobili familia ortae. Erat.n.romae qnaedaz familia nobilis haeliorum a Lamo Antiphatis patre & Laestrygonũ rege q formis regnauit ortũ hñs.a quo Lamiacus.a.ũ.ur bellũ lamiacũ ut apud Hier.li.cõtra Ioui.Vnde & lamiae cognomẽ nobilibus indirũ ẽ: qđ uulgo lamiñ gñs uocabatur.Hor.Heli uetusto nobilis ab lamo.Iuuenalis. Hoc nocuit lamiarũ caede.Lamia etiam Insignis meretricis nomen fuit.Et lamia animal est faciẽ prendens muliebrez ab inferiori parte pedes equinos.Vnde apud Hiere.pphaz.Sed & lamiae nudauerunt mãmas:lactauerũt catulos suos Et I Esaia.Ibi cubauit lamia & fecnit sibi reqez.

Lamina.pe.cor.Vide in dictione Bractea.

Lambrus.fluuius in Cisalpina Gallia:quez Padus defert in mare adriaticum ut ait Ply.A quo Lambrani dicti sunt eius accolae.Sue.in Cæsa. Per lãbranos & transpadanos duxit.

Lambo.is.lambi.lambitum secundũ Prisc.Lucil.li. xiiii.Iocundasq; puer qui lamberat ore placẽtas. Hiero.pteritũ lãbui posuit li.Iudicũ.Inẽ cẽtis uiris qui lambuerunt aquas liberabo uos. Est aũr Lambere liugere hoc est lingua aliquid suauiter tangere sicut canes bibentes.Hiero.ad Iulianum Diuitem pupuratum gehẽnae flamma susceptit:lazarus pauper & plenus ulceribus cuius carnes putridas lãbebãt canes.i.lingebãt Idẽ li.Iudi. Qui mãu & lingua lãbuerit aqs sicut solẽt canes lãbef seperabis eos seorsum.i.bibere. Virg.pro tangere potuit.li.iii.Attolitq; globos flammarũ & iyde

ra lambit. Interdum ſumitur pro leniter fluere. Hor.li.i.car. Vel q̄ loca fabuloſus lābit idaſpes.

Lamentor uoce q̄rula triſtiq; ofone damnū ac dolo tem teſtor. Ter.in an. Quæ tū mihi lamētari p̄ter cæteras uiſa eſt. Idē in phor. Modo uidi quandā uirginē huic uicinæ miſeram ſuam matrē lamentari mortuam. Ci.li.tuſ. p lamētatione dignū ali quid monſtrare poſuit cum inquit. Naꝫ hæcq; dem uita mors eſt quam lamētari poſſem ſi libe ret. Eſt & lamēto.as. Hiero.in Eſdra. Et qui p̄ſi debant cū uxoribus lamentabant eum. Hinc La mentatio quæ en ut Ci.lt.iiii.tuſ. ægritudo cum heiulatu.

Lamētabile q̄d ē dignū multa lamētatōe. Vir. Tro ianas ut opes & lamētabile regnū.

Lampas græca dictio eſt cuius actū p̄tulit Virg. Priceps ardentē cōiecit lampada turnus. Ab hoc accultiuo formatur nominatiuus lampada. æ. Hiero.in Ezech. Quaſi aſpectus lampadarū. Eſt autē lampas ignis aut ſolis ſplendor a λάμπω ſplendeo. Frequenter tamē ſumit̄ p inſtrumento in quo ignis in oleo lucet.

Lampſacus.pe.cor.nomē urbis in littore helleſpōti in ora aſiatica. Hinc Lampſacenus.a.um. Vnde Caron hiſtoricus & Adimanthus & anaximenes & metrodorus Epicurii ſodalis lampſaceni fuere Ipſū ēt Epicurū lāpſacenū dicūt diu lāpſaci uer

Lana quæ de ouibus decidit: dē & lanitiū ſatū. ut inqt Ser. ſicut fuga & effugiū. Virg.lib.iii. Sit tibi lanitiū curae primum aſpera ſylua. Hinc la naeus.a.um. q̄d ex lana ē: ut p̄nus lanaeus.

Lanarius qui lanam curat. Plau.in aul. Stat fullo: phrygio: aurifex. lanarius.

Laniſicus. qui lanae artē exercet: & laniſiciū lanae opificium.

Lanaris & hoc lanare q̄d habet lanam. Var.li.ii. de re ruſ. Nos qui pecus paſcimus lanare.

Lano.as. intus lanam ponam: ſcu lanā habeo. Vñ Lanatus.a.um. Col.li.vii. Cānabiniſq; ſunibus cornua iunēcoꝝ ligato. ſed laquei q̄bus cōplurā lanatis pellibus ſuoluti ſint ne tenera fronte ſub cornua laedant. Idē li.viii. Ideo niſi lanatas oues emi non oportet. Et lanatus dictus fuit Capitoli nus magiſter equitū. Similiter lānatae uuae Ami neae dictae ſunt q̄d caneſcūt lanugine.

Lanerum neſtimēti gēs ex lana ſucida confectum.

Lanugo.pe.p. tenera pilatio a lanae ſimilitudine qualis in adoleſcentium genis & in pomis qui buſdam cernitur. Col.li.iiii. Lanataꝫ quoq; ami neaꝫ quidā maxīe p̄bāt̄q̄ hoc uocabulū nō ideo uſupat q; ſola ex oſibus amineis uerum q; p̄cipue caneſcat lanugine.

Lanoculus: qui lana tegit oculi uitium.

Lanius ſcu lanio. qui carnes in carnario uændit populo a laniādis pecoribus q; eas cōcidat lanietq; Plau.in cap. Dii ſmortalcs ut ego collos pertrū cabo tergoribus: quanta pnis peſtis ueniet: quā ta labes laridoi quanta ſumini abſumendo: quan to callo calamitas: quanta laniis laſſitudo quan ta porcinanis.

Laniū carnariū. hoc ē locus ubi carnes uænduntſ.

Laniena: officina in qua fiunt ac uændūtur carnes & uulgo macellum dicit̄. Plau. Per myropolia & lanienas circunq; argentarias rogitando ſum rancus factus. Accipitur etiam laniena pro ipſa lacerātione a laniando.

Lanionius.a.um. q̄d ad lanium ſpectat. Vnde lanionię menſæ: in quibus ſcinditur caro. Sue.in Clau. Carnificem ſtatim accīri cū machæra mensaq; lanionia flagitauit.

Lanio.as. ſcīdo. Virg.li.iii. Ge. Ipſiq; ſuos iaꝫ morte ſub ægra diſſciſſos nudis laniabant dētibus artus. Per tranſlationem ſumitur p infamo. Hiero. in prologo Eſdræ. Quid interpētē laniant. Huius compoſitum eſt Dilanio pro diſcindo.

Laniſtæ dicti ſunt q laniādis p̄ſunt gladiatoribus. Hi familias domi ad gladiaturam exercendaꝫ habebant inſtituere & mox parare: uændere ſolebāt muneranisi Iuue. Hic plaudat nitidi p̄conis filio inter p̄nirapi culros iuuenes inueniſq; laniſtæ. Hinc laniſtæ auium dicti ſunt a Col. q aues certaminibus p̄parabant.

Lancea a latitudine ferri dicta ē: uel quia græce dr̄ λόγχη ꝙ λόγχης teli gēs lōgiſſimū. Hiſpanica dictio nō latina ut Gel. teſtat. Hāc olim luculli lucullēa appellarūt. Huius diminutiū ē lanceola cū accētu in antepe. Hiero. li.iii. p. Prophæ lucoꝝ incidebant ſe lanceolis donec ſanguine p funderentur.

Lanceatus.a.um. q̄d eſt lancea armatum. Hiero. li.ii. p. Si quis tangere eas uoluerit armabitur ferro & ligno lanceato. Lanceati etiā dīr q ictu lanceæ necauſſ. Iul. Firmicus. Quicūq; habuerint horoſcopū in xxi. parte tauri lanceati monent.

Lanceanus q lanceam gerit. græce lonchophorus.

Lancino.as.pen.cor. feno lacero. Ply. Eſt & uolucra canibus peculiare malū autes maxime lanci nans q̄ defendi nō queūt.

Lances: uaſa lata & rotunda minus excauata q̄ patinæ & rebus diuinis apta ut docet Auſo. ilio uerſu. Turibula & pateræ quæ tertia uaſa deum lanx Iuue. ſumpſit p uaſe eſcario in quo caro tam toſta q̄ elixa cōdit̄ mēſæq; inſert̄. Aſpice q̄ magno diſtendat pectore lancē. Hor.in ſer. I ligna nutritus glande totūdas: cutuat aper lances. Et lances ſtateras dici nemo ignorat. Vnde bilances dictæ ſunt quæ duas lances habēt.

Langor proprie eſt defectio uirium & ſucci naturalis. Hinc languere dicuntur hæbæ quæ incipiūt areſcere. Sed ad animum quandoq; tranſfertur & pro debilitate defectum torpere inertiaq; uſurpari ſolet. Ci.li.i. offi. Nihil autem magis cauendum eſt ſenectuti q̄ ne lāgori ſe deſidiæq; dedat. P lau. in aſi. p laſſitudine poſuit cū ait. Vbi ſæpe a langorem tua duritia dederis octo ualidos lictores ulmeis affectos lentis uirgis.

Langueo.es.gui. deficio infirmus ſum diſſoluor. Hiero. Aſaduertimus paſſer oſa uerba illius ſæ languentis eſſe medicinam. Virg.li.ix. Purpureq; ueluti cum flos ſucciſus aratro langueſcit moriēs

Interdum Languere est timidū esse. Sal. Quanto nos attentius ea agetis: tanto illius firmior erit animus. Si paulum modo nos languere uiderint: iam oēs feroces aderunt. Interdum ociosum esse. Idem. Seq; si pauci adinuarent: languētibus aliis incuriā impetum facturum. Huius uerbi composita sunt Elangueo a quo Elanguesco: qđ est ualde infirmus fio. Gel. li. ii. Negociis se plærumq; umbraticis & nanis q̄stibus intentos hñt: qui bus ois eorum nigor animi corporisq; elanguescit & qđ Salustius ait effœminatur. Relangueo a quo Relanguesco rursus ad ualitudinē redeo. Ouid. li. vi. me. Imposito fratri moribunda relāguit ore. Claud. li. i. Languere p re missum esse potuit. Vixit ille pepercit: erubuitq; preces aluscq; relāguit atrox.

Languesco inualidus tepidus seu ociosus fio. Ci. in Cato. Orator metuo ne languescat senectute.

Lāguidus. a. um. qđ languet. Ouid. li. v. fas. Violas arere nideres: filaq; purpurei lāguida facta croci.

Laodicea urbs celeberrima in asia lyco flumini imposita. Primo diospolis appellata dein Rhos. postea Laodicea a Lyco flumine. Hanc urbem loci uirtus & ciues qdam fortunati ualde magnificarunt. Primū Hiero. qui hæreditatem populo diuisit supra duo millia talētoꝝ: & multis donis ciuitatē exornauit. postea Zeno orator & polemo eiq filius q ob res fortiter gestas prius ab Antonio postea ab Augusto ad regiæ dignitatis fastigium euectus est.

Laodomia cum accentu in pe. nomē ppriū. Acasti filiæ & uxoris ptesilai de qua Hiero. Laodomia quoq; poetarū ore cantat: occiso apud troiam ptesilao noluisse superuiuere. Fuit & alia Laodomia Bellerophontis filia mater Sarpedonis.

Laomedon. pe. cor. nomen ppriū pfis priami troiæ regis a quo pronymicū formaf Laomedontiades ubi addif. a. utin multis aliis sicut Anchisiades Telamoniades. Aliqñ subtrahif syllaba ut Athemides p Athemonides. Deucalides p Deucalionides. A Laomedon fit possessiuum Laomedonteus. a. um.

Lapathos. pe. cor. seu lapathium. hærba est. Col. Lubrica iam lapathos iam ramni iponte uirescunt. Ply. li. xx. Nec lapathium dissimiles effectus hēt. Sui. λάπαθον ὄξυμα εἰς ἡφθὸν ἐνέλκειν καὶ λάχανον κινητικὸν τοῦ σώματος.

Lapathes. pe. cor. gñs holeris a lapathio dictū forte idem qđ lapathos. Seren. Sæpe chelidoniam cum succo lapathis addes. Hæc & Lapa dicitur cuius tria sunt gña. Nam quædam dī Canaria q̄ est exigua canibus adhærēs. Altera maior aliquāto est: & philantropos appellatur: q̄ uestibus hominum adhærens eos amare uideaf. Eadem uocatur apatine. Tertia appellatur personata & maxima est: nascisq; iuxta riuos & flumina. Græci eā ἄρκτιον uocant: folia habet ampliora cucurbitis & ppter foliorum amplitudinē ea utebantur uetres ad personatus faciendos.

Lapa. æ. uide in dictione Lapathes.

Lapithæ. pe. cor. populi fuerūt quoꝝ rex fuit Perithous. Hi pindū & othryn thessaliæ montes habitarunt & cū centauris pximis populis bella gessemunt. Virg. Fræna pelethronii lapithæ gyroscq; dedere. A græcis scribitur λάπιθαι. Ideo lapithæ non laphitæ dici debēt. Virg. li. ii. ge. Et magno ileum lapithis cratere minantem.

Lapithos urbs in Cypro iusula.

Lapis. ppie est quē græci λίθον uocant & mitior minuorq; ac tenaciot ē: saxum maius asperius durius q̄. Vnde gēmæ lapides non saxa dicunt. Ply. Nusq̄ hic utilior q̄ in italia gignitur lapisq; non saxum est. Idem. Est & uiridis lapis uehementer igni resistens sed nusq̄ copiosus & ubi inuenitur lapis non saxum est. Et quoniam apud ueteres lapidibus milliaria signabantur ponitur quādoq; lapis pro milliario. Vnde legimus ad tertiū ad quartum lapidem. A lapis fit lapideus. a. um. qđ ex lapidis materia constat. Lapidosus. a. um. qđ lapidibus abundat.

Lapidarius. a. um. qđ ad lapides pertinet. Plau. in cap. Tindarus in latonias lapidarias ab Egione damnatur.

Lapillus diminutiuum paruus lapis. Et lapilli: lapides pretiosi: nt sunt gēmæ margaritæ. Curtius. Lapilli auribus pendent. Hor. Nec magis huic intra niueos uiridesq; lapillos.

Lapidicida. pe. p. dī ille q lapides cædit.

Lapidicina. pe. p. locus ubi lapides excidunf. latomiæ a græcis dictæ. Vnde & carcerem latomias nocamus siue q damnati ad lapides excidendos mittebantur: siue q siueſſani campaniæ populi latomias habebāt instar carceris excauatas ex q bus excisi lapides fuerant ad urbem extruendam: hisq; pro carcere utebantur.

Lapido. as. penul. cor. lapidibꝫ cædo. Vnde scribit Macro. lapidatū a populo romāo fuisse. Vatiniū significare uolens lapidibus iactis fuisse impetitū. Transfertur etiam ad inanimata & significat percutio pulsoq; sine lapidibus. Macro. Notantes eius impotentia has dicacitate lapidatam. Huius composita sunt Delapido qđ ē lapidibus sterno. Vnde Delapidara loca quæ lapidibus strata sunt. Dilapido dispердo consumo. Ci. Octauio. Publicam dilapidabat pecuniam: ærariuꝫ exhauriebat.

Lapio. is. iui. itū. durū efficio & q̄si in lapidē cōuerto. Pacu. Lapis cor cura ærumua corpus cōficit.

Lapidescere apud Ply. legitur pro in lapidē conuerti: qđ uel a Lapido uel lapis fit.

Lapsana. pe. cor. holus syluestre triuꝫ foliorum. Vnde apud Ply. li. xix. scribitur milites cæsari expro brasse q lapsana uixissent apud Dyrrachiū. Quidam accipiunt lapsanaꝫ pro brassica syluestri. Est enim brassica alio nomine Caulis.

Laqueus: uinculum. Vnde dicimus laqueo uitam finiuit.

Laqueatus. a. um. qđ ē laqueis irretitū. Col. li. vii. Cæterum corpus laqueatum & distentum temonibus obligatur immotumq; medētis arbitrio est. expositum. Et laqueatum dicitur conuexum. Vn

de laq̃ata tecta. Ci. li. i. legũ. Magnificas uillas & pauimẽta marmorea & laqueata tecta cõtemno.

Laqueare & per apocopen laquear: & iaquearium dicitur camera. hoc est pars superior cubiculi & ornationis parum conuexa quæ uariis adornari solet coloribus: Quidam etiaꝫ laquearia accipiũt pro trabibus planis quæ & lacus & iacunar dñr.

Lar nympha fuit quæ Iunoni furta Iouis cũ lutuna parefecit: quaꝫ Mercurius compressit & inde geminos sustulit q a matre Lares appellati sunt. Sunt q credant lares genioscq eosdem esse existimantes unicuiq duos esse: alterum bonum: alterum malum: ut christiani etiam duos angelos bonum malumq adeo in custodiam datos dicunt sed nõ natos nobiscum: ut illi de genio siue lare dicunt. Colebantur domi: focusque illis sacer erat. Vnde nuigus focum foculare appellat quasi laris focũ. Hi putati sunt dii domestici qui ad urbis cõmoda uigilare dicuntur inter compita. Ouid. in fas. Lucifero subeunte lares delubra tulerunt. Ab aliq bus dii Agrorum uocati sunt. Tibul. Vos quoq fælices quondaꝫ nunc pauperis agri custodes fertis munera uestra lares. Quoniam autem lares sine penates etiaꝫ priuatorum domibus præesse credebantur factũ est ut utrumq uocabulum p ipsis domibus usurpetur. Mar. O mihi curarum pretiũ nõ unle mearũ flacce antenorei spes & alũne laris. Hor. Qui patriũ numæ donat fũdũq latẽq

Lararium. sacrarium. domesticum in quo lares & dii peculiares adorabantur. Scribit Lampridius Alexandrum cenerum in larario rem diuinaꝫ matutinis horis facitasse ad effigies deoruꝫ in quibus habebat Habraamum & Christum. In secundo larario simulacrũ hũit Virgilii & Ciceronis.

Laranda ciuitas lychaoniæ. unde ptolomæus. Municipium laſanda in lychaoniæ parte antiochiana dicta collocat.

Lardum dictum quasi late aridum. Vnde & laridũ lectũ est. Ouid. li. vi. fas. Pinguia cur illis gustant lardaq caiẽdis. Est aũt Lardũ caro suilla quo quo modo salita. Vnde Piy. dixit lardum pingue hoc unctũ q̃si & macrũ dici possit.

Larius lacus comẽsis ab Addua fluuio q in illũ cadit augetur: q fluuius postea in padum nõ longe a Cremona influit. Dictus Larius a fulicaꝫ multitudine. Græci. n. λάρος fulicam uocant auis est nigra aq̃tica. Hinc fit Larius. a. ũ. Catul. Veronã ueniat nomẽ telq nẽs comi mœnia lariũq littus. q d iñ negat Suidas ait. n. λάρος κυρίως ἐπὶ τῶν θαλαττίων καὶ πλατυτόπων, ὅτε καὶ ὁ λάρος ὄρνεον ἐστὶ θαλαττιῶν καὶ ἁλμυρόν. (Herod.

Larodii ppli fuerũt i scythia asiæ. ut lib. iiii. scribit

Larix arboris gñs. Luc. li. ix. Et larices fumoq grauẽ serpẽtibus urunt.

Largus. a. um. q d nõ ẽ strictũ. Et largo dr q largitur. Ci. li. ii. offi. Oto fr dno gña largoꝫ quoꝫ alteri pdigi: alteri liberales. Hic large aduerbiũ liberaliter abũdãter. Hor. li. car. Ligna super foco large repones. Dr et largiter q̃uis nõ ita in usu sit.

Largior. pfule dono. Cuiq cõposita sunt Dilargior nane largior. Sal. li. i. hist. Igr uæniditis p scriptorũ bonis aut dilargitis. Elargior ualde largior.

Largitas & iargitio inter se differunt: q Largitas ut Agretius auctor est humanitatis sic Largitio ambitionis. Est enim Largitas rationabilis & definitus liberalitatis effectus Largitio expensa quæ fit ad aucupãdũ fauorẽ i petitiõe magistratuũ. Ponit tñ qñq iargitas p largitione. Ter. in adel. Quæ istæc subita est largitas.

Larisa nomẽ ẽ multarũ ciuitatum. Vna est in plaga thessalica ita q̃ Achilles Larissæus dictus est. Alia peusilis i creta. Alia in peloponeso arx argiuoꝝ. Alia in agro Attico. Ad Tralles et asiæ est Larisa ut Stra. scribit a qua Larissæus Iupiter dictus est. Larisa quoq in italia quaꝫ ut Diod. li. i. scribit pelasgi cõdidere.

Larus auis parua & nigra hitans iuxta aquas & tã in aqua q̃ in terra degit. uide in Larius.

Laruæ dici putant a lare. hoc ẽ malo genio quæ sẽ noxiæ inferoꝝ umbræ. Vũ laruam dãr furiosi & mẽte moti q̃si a laruis exterriti quales sunt quos uulgo dæmoniacos appellãt. Plau. Laruatus æde pol hotem misere mẽdicũ q̃ritat. Hi et Ceriti dãr a Cererẽ q̃si cereris ira atq uexati. Plau. Certe larnatus aut ceritus. Larua ẽt persona dr & Larnatũ personatũ. Hor. in Ser. Nil illi larua aut tragicis opus est cothurnis.

Lasanũ. pr. cor. uasculũ ad euacuãdũ uẽtrẽ. Hor. Te pueri lasanũ portantes œnophorũq.

Lasciuus. pe. p. ẽ tũ in uita et tũ in sermone mollicubus ac plus teneri q̃ robusti ac utilis hũs. Virg. Malo me galathea petit lasciua puella. Lasciuia: mollicies petulantia nequitia.

Lascinio. is. significat q d uernacula lingua dicimo smorbezare. Col. li. vii. Sacietate uerni pabuli pecudes exhilaratæ lasciuiũt.

Laserpitiũ. nigrũ hærbidũ q d græci Silpion appellãt ex cuius culmo exudat succus rosidus quẽ uocant laser magnificũ i medicamẽtis et in Cyrenaica prouincia laudatissimũ. Hic a Catullo dicta laserpiciferis iacet cyrenis. Caulẽ laserpitii magudãrim nocãt q d tenerius ẽt & minus uehemẽs. A Laserpitio. Cato formaut Laserpitiatus. a. um.

Lassus per duplex. ss. dr tam ato q̃ corpore fatigatus. i. labore affectus: nomẽ ẽ: nõ participiuꝫ. Hinc lassitudo p molestia quam ex labore suscipimus. Sal. Nõ famẽ aut sitiꝫ neq frigus i neq lassitudinem operiri.

Lasso. lassas. fatigo. a quo lassatus. Iuue. Et lassata uiris nondum saciata recessit. Huius compositus est Delasso uehemeter lasso. Plan. in asi. Eum etiã hominem in senatu date operam aut clientibus ibi labore delassatũ noctẽ totam sterere.

Lasseo. es. lassus. sum. a quo Lassesco. is. lassus fio.

Lateo es. latui. in occulto sum. Et cõstruit cũ actõ. Vir. Nec latuere doli fratrẽ iunonis & iræ. Quã doq cũ dtõ. Luc. Tu mihi causa lates. Sed cũ de loco dicit cõstruit cũ ablõ mediante præpositõe ut latet anguis i hærba. Interdũ latere significat

late patere. Vir. Et ſcuta latẽtia cõdũt. Huius uerbi cõpoſita ſunt delitco de quo ſupra. Obliteo quod ẽ oſo uel circũquaq; lateo. Sene. Qui uelut timidus atq; imers animal metu oblituit: ille ſibi nõ uiuit ſed quod ẽ turpiſſimũ uẽtri ſomno libidini. Hic Obliteſco. Var. Ne æſtu permoſa ſ timis eius grana obliteſcãt & recipiãt aquaz.

Latito as. pe. cor. ſæpe aut fere ſemper lateo. Lac. li. ũt. Latitãrẽ atq; ignotã ſibi uentatẽ diſſerẽdo eiu ere noluerũt. Cato tñ latitauerũt dixit p frequenter tulerũt. Hic ſit cõpo. illatito q d ẽ ſtus latito.

Latebra æ. pe. cor. & latebræ aruz. loca ubi hoſtes ſe occultãt. Luc. li. i. Cedẽdũ ẽ bellis quoꝛ tibi tutæ latebra. Quintil. Et q̃is odio euerſoris nr̃i euocatus & latebris ſuis populus ſubſelia nõ ſplet. Di & de feris. Liui. li. xxxvi. Inter uepres & latebras ferax noctẽ unã deluſuit. Ponit̃ ſterdũ latebra p excuſatione. Ci. Videãt ne quærat̃ latebra petiurio. i. excuſatio qua lateat. i. nõ uideat̃ periuriũ.

Latebroſus locus ſ quo frequẽtes latebræ ſũt. Plau. Nã huic ætati nõ cõducit mulier latebroſus loco

Latebro as. abſcõdo: q̃uis nõ ſit in uſu: a quo ſit cõpoſitũ illatebro de quo ſupra.

Latibulũ p̃pe feraꝛ q̃uis ẽt de hominibus dicatur.

Latibulo as. n entꝛ & latibulor deponẽs ſignificant lateo. Var. Vide ne ſeruus dñi latibulet. Actius. Progredere & ne qs latibuletur proſpice.

Laterna a lateo licet lateo hẽat primam cor. laterna uero p. Mar. Dux laternauiæ clauſis feror aurea flãmis. Et tuta ẽ gremio parua lucerna meo. Dicta laterna q lũme hẽat ſcluſum. Fit ex laminis cornets ſ qua cãdela includit̃ ne a uẽto extinguat̃. Plau. in Am. Quo ambulas tu qui nnlcanum in cornu concluſum geris.

Latex oſs humor dicit̃ ab eo q intra aliq d lateat. Vñ de aqua uino & cæteris dſ. Hiero. ad Terẽtiam. Rõne digeſſit ut terra hæc eſſet ſuper quã te liqna mouerent̃ ſmobilis ut aquaꝛ uenæ altioribus mõtibus cõderent̃: a qbus orta flumina duz per multa ſpatia decurrũt late potãdi uſũ per oẽm tractũ curſus ſui animãtibus exhiberẽt ut ipſum mare aqs influẽtibus nõ excreſcat ſed ut uelut uẽter qdam laticũ aquas ſitire uideat̃: ne uel ſontibus in æternũ manãtibus uel fluminibus ſine fine curẽtibus uel pluuiis aſſidue ruẽtibus ppetuo terra diluuio tegeret̃. Vir. Regales inter mẽſas laticẽq; lyeũ. Oui. Palladios larices cũ olcũ dicere uellet. Et Lucre. Abſinthii laticem.

Latus ſpatioſus ut lata ẽ uia quæ ducit ad pernicionẽ. Hinc aduerbiũ late quod ſignificat ſ multis locis ut late patet detractionis uitiũ. Hinc latitudo pro ſpatioſitate.

Lateſco is. latus fio: & in latũ extẽdor. Col. li. ii. Iugeꝛ agri nõ amplius quattuor ſextariis rapomz ſeminis obſerẽdũ ẽ quarta parte amplius napis ſpargẽdũ q nõ in uentrẽ lateſcunt ſed tenuem radicem deorſum agunt.

Lato as. latũ facio: q̃uis nõ ſit in uſu: p quo cõpoſitũ dilato uſurpamus de quo ſupra.

Latifoliũ quod lata folia hẽt. Vñ quæreus gñs ex argumento latifolia dicitur.

Latifundiũ qd̃ hẽt latũ fundũ & magnum. Ply. li. xvii. Latifũdiis nõ legitima naturæ feſtinatio. i. nõ põt una certa tõ præſcribi putandæ uineæ in magnis prædiis ꝛ q aliæ ſeritus id aliæ maturius deſyderãt. Idẽ li. xviii. Latifundia p̃didere italiã

Latus eris. quod ẽ infra alã. Vir. Lateriq; argutũ ac cõmodat enſez. Hic lateris dolor quẽ græci pleureim uocãt. Et latero as. ue inqt Priſ. ſicut ab holus eris. holero as. Interdũ latus ponit̃ quaſi pro parte: ut ẽ illd. Fũdaſ exultatione uniuerſæ terræ mõs ſyon latera aglonis ciuitas regis magni.

Lateram dicunt̃ ſatellites q principis alicuius latoꝛ tuent̃: q ẽt iatrones q̃ſi laterones uocant̃. Hi ẽt a ſtipe quã mercedis nomine accipiũt ſtipatores appellantur. Græci uocant ſomatophylacas quaſi corporis cuſtodes.

Lateranus nomẽ ppriũ cõſulis Rome. a quo laterañẽſe palatium. Iuue. Egregias lateranoꝛ obſidet ædes tota cohors. Vñ ẽt lateranẽſis baſilica ſãcti Ioãnis uocata eſt qa in lateranẽſiũ nobiliſſimæ gẽtis ædibus extructa fuit. Hier. ad Marcel. Quis credat mulierẽ nobilẽ & potentem in domo laterani conſulis deſignati.

Latuſclauus ueſtis ſenatoria dict̃ a textura de qua Mar. in hendecaſyllabo. Et lato uariata mappa clauo. Hor. li. i. Ser. deſcribens ſenatorẽ dixit. Ee latũ demiſit pectore clauum. Ab Ouidio Clauus ſimpliciter dicitur pro Senatoria dignitate illo uerſu. Curia reſtabat claui menſura coacta eſt. Latiore clauo Tul. Hoſtilius primus e regibus romanis ulus eſt: quem purpura contextum fuiſſe docet Plynius.

Laticlauii ſenatores appellati ſũt a lato clauo. Sue. in Aug. Ac ne expers caſtroꝛ eſſet binos plæraq; laticlauios præpoſuit ſingulis alis.

Later lererem latere & lateres tantum inuenitur pro terra cocta & in lapidem durata. Victr. Siue ſilex ſiue cæmentũ: aut coctus later ſiue crudus his erit utendum. Plau. Latere firmior. Laterum tria genera ſunt. Lydoron longum ſeſquipedis: latum pedes Tetradoron e palmis quattuor. Pentadorõ e qnq; Doron enim græci palmum dicunt.

Laterem lauas: magis eſt augere malum rei cui dare remedium nelles,

Latericius a. um. quod eſt materiatũ ex latere. Ply. Lapide duro ac ſilice æquo conſtituunt uelut laterticios parietes.

Laterculus dimi. paruus later. Ply. Cmdis laterculis ad formã camini. Curtius ſcribit laterculo coctili ſtructos fuiſſe muros babylonis.

Latium ea pars Italiæ eſt ubi hoſtia tyberina a latitudine urpatat Ptiſci. dictũ: uel ut alii ſentiũt a latẽdo: q inter alpes latitet: ſeu q illic latuerit Saturnus dũ Iouẽ fugeret. Oui. li. i. fa. Dicta quoq; eſt latiũ terra latẽte deo. Vir. li. viii. Latiũq; uocari maluit his quoniã latuit ſaturnus in oris. Var. Latiũ a latino rege dici aſſerit. Eſt autẽ duplex latiũ ut docet Ser. Vnuz a Tyberi uſq; ad ſundos. Aliud inde uſq; ad uulturnum.

Latius a.um.quod ex latio est.

Latialis & hoc latiale quod ex latio ē ut Iupiter latialis dicit̄ nō tamē sermo latialis. Vir. Et residēs celsa latialis iupiter alba. Ci. in Miloniana. Sicut utiq; ferias nō latiales latiareue sed latinas dixeris aut latias.

Latiaris & hoc latiare idem quod latialis.

Latinus a.um.nomē deriuatū a latio. Virg. Genus unū latinū. Sal. Primo Italiam tenuisse quosdā q appellabant aborigenes hos postea adnētu æneæ phrygiis iūctos latinos uno nomine nūcupatos. Et latina porta quæ ī latiū ducit. Hesiodus tamē ī theogonia scribit latinū fuisse filiū circes & ulyssis q tenuerit loca Italiæ: unde ait. κίρκη δ' ἐν λίμνῃ δυσπεμφέϊ λάθρῃ τέκνατ' ἐλυσσήος ταλασίφρονος ἐφιλότητι ἄρσεν ὑπερφίαλον λατῖνον δημόνατα κρατέοντα.

Latinus nomēn proptium soceri æneæ a quo latiū quidam deduri uolunt.

Latina porta Romæ sic dicta q ea ī latiū ducebat.

Latinæ æg. sacrificia quædam Iouī cōstituta a latinis populis dictæ q̄bus ex albano mōte ex sacrīs carnē petere fuit ius cū Romanis ut inqt Varro. Ci. p Plancio. Quibus municipiis uix iam q carnem latin's petant inueniunt.

Lathomus pe.cor. lapicida q lapides cædit & qua ſi fundamēta ædificioꝝ præparat. Hiero. in li. g. Et erant lathomoꝝ lxx milia.

Lathomiæ lapicidinæ locus ubi cædunt lapides. Li ui. li. vi. de bel. puni. Cōprehensa postea priuata ædificia: cōprehensæ lathomiæ foꝝq piscarium Ad has lathomias damnari solebant ii q ī opus metalli damnabant. Plau. in Cap. Tindarus in lathomias lapidarias ab egione damnat. Erat & lathomia locus romæ in carcere ppe Tullianū. Li ui. li. xxx. Triūuiri carceris lathomiaꝝ intentiotē custodiam habere iussi. Lathomiæ ēt carcer ē Syracusis lingua siculoꝝ in quas sicuti scribit Cic. de suppli. Si q publicc custodiēdi erant ex omnibus oppidis siciliæ deduci imperabant. In lathomias Verres multos ciues romanos coniecerat.

Latona pe.pro. Apollinis & Dianæ mater. Vñ & latonia dicta ē Diana. Vir. Aſtroꝝ decus & nocmoꝝ latonia custos. Similiter Delos insula ē dicta latonia q ī ea latona enixa sit apollinē & Dianam ut scribit Seruius.

Latria pe.pro. latine cultus obseqū seruitus. Aug. li. x. ci. dei. Latriam nosti ubicūq; sanctaꝝ scripturaꝝ positū ēt interpretati sunt seruitutē: sed ea seruitus quæ debet hominibus secundū quaꝫ præcepit apostolus seruos dominis suis subditos esse debere alio nomine græce nūcupari solet. Latria uero secundū cōsuetudinē qua locuti sunt q nobis diuina eloqa cōdiderūt aut semper aut taꝫ frequenter ut pene semper ea dicat seruitus quæ pertinet ad colendum deum.

Latres latine seruus.

Latrina pe.pro. locus priuataꝝ sordiū & ad exonerandū uentrē accōmodatus a latēdo. Apul. de asi. li. ix. Omnia prorsus ut in quandaꝫ cœnosam latrinā in eius animō conflexerant uitia. Foricæ uero loca publica in q̄bus licet omnibus uentrē exonerare. Cloaca locus cauus nuncupatur quo publicæ sordes eluuntur. Antiqui balneaꝫ domesti cum appellare consueuerunt sicuti docet Varro libro secūdo de Analogia. Deinde cum brevitatia causa nomina contraherent quo essent aptiora p lauatrina latrinam nominauerunt: sicut ex maxillis axillis & uexillis malæ alæ & uela diminuta sunt. Plau. in Cur. Latrinam pro balneo accepisse uidetur cum ait. Istas tuas magnas minas nō pluris facio q̄ ancillam meam quæ latrinam lauat. Hic latrinas quoq; uulgo colluuiaria hoc ē receptacula colluuionis stercoris & sordium. Videntq; latrinæ differre a cloacis tāq̄ priuatæ a publicis Col. Immundis quacunq; uomit latrina cloacis.

Latro as. proprium est canis cum uocem edit. Vir. Multaꝫ latrāte liqyſca. Hinc latratus us. ipsa uox canū. Hoc uerbum inuenit constructum cum accusatiuo. Hiero. Canum proprium est ut dominū suū congandeant latronem latrent. Canes iudæi intelliguntur qui latrauerunt christum: & latronē congauisi sunt. Huius uerbi cōpōsita sunt. Adlatro quod est ualde uel ad aliquid latro. Colu. per translationem dixit. Sed ne cubinum quidem sicut dixere ueteres studium præstantius locupletissimum quēq; adlatrandi. Oblatro circū aut cōtra latro. Lac. li. v. Qua demetrianū sicut ipe ait oblatrantē atq; obstrepentē ueritati redarguere conat.

Latrones græca dictio est: qua significant uiarum obsessores q publice uel per uim furantur q̄ a latere adoriantur uel a latendo q̄ latenter insidientur Vir. li xii. Fixūq; latronis impauidus frangit tela lum. Cum superius dixisset. Saucius ille graui uenaꝫ uulnere pectus. De hoc nide in dictionc Fur Apud antiquos etiam latrones dicebantur cōducti milites a λατρεύω inseruio. Nam seruiebant mercede. Moris autē erat ut hos imperator & cir ca se haberet: & primos mitteret ad omne discrimen. Dicti quasi laterones inqt Var. quoniā circa latera esse soleant: quos nūc satellitas uocant: qui principia alicuius latus tuentur: q & stipatores & somatophylaces uocant. Plau. in mili. Naꝫ ego hodie ad Seleucū regem missi parasituꝫ meū: ut latrones quos conduxi hinc ad Seleucum duceret qui eius regem tutarentur.

Latrocinor pe.cor. latronum more prædor: & mercede milito. Plau. in Corni. Latrocinatus annos in Tiberino qui apud regem in latrocinio fuisti stipendium accepisti.

Latrocinium ipse latrocinandi actus. Col. Et in ipso foro latrocinium.

Latrūculator q rem capitalī iudex sine quæstor appellat & uulgo iudex maleficioꝝ. Vlp. Latrūculator de re pecuniaria iudicare non potest.

Laudo as. nerbis extollo. Vir. Laudato ingētia rura Probare ē re. Ci. Et laudo & pbo. Aliqn Laudare ē nominare. Plau. in Cap. Id scias Iouē suprāmū testē laudo. Huius cōpōsita sunt claudo quod ueteres usurparūt p eo quod est plus q̄ nomino.

Var. Elaudat: nomēq; eius miles repetit. Collaudo simul laudo. Ci. Lētulo. Si rē istam ex sentētia gesseris fore ut absens a multis cū redieris ab omnibus collaudere. Perlando ualde laudo. Lac. lib. vi. Eas res quas ēt hō si cōtēpserit inte perlaudat.

Laus ꝓprie uirtus ē nō aliunde ꝓuenīs: sed iuis nixa radicibus. Vir. Primaq; merui q laude coronā Dicta laus ἀπὸ τοῦ λάειν hoc ē a populo q̄ ꝓprie laus sit popnli de aliquo recta loquentis.

Laudatio: est ipsa laudantis oratio: q̄uis quandoq; laus pro laudatione ponatur.

Laudabile qnod merito laudari potest.

Laudatinus a. nm. quod laudat. Vñ laudatiuū gñs dicitur demonstratinum.

Lauerna dea fuit quam romani coluere a qua Lauernliones dicti sunt fures q̄ sub tutela deæ lauernæ essent in culus loco obscuro soliti erant inter se furta diuidere. Hinc lauernalis porta romæ dicta ē ab æde lauernæ propinqua.

Lauo as. lauaui. atum. Ter. in Eu. Abcūt lanatū per strepūt. Hor. in Ser. Ast ubi me fessum sol acrior ire lauarū Admonuit. Oui. li. iii. fas. Sacra lauatu ras mane præbebat aquas. Inde lauatio & lauator. Ci. Varroni. Si minus persequar in cumanū & añ te certiorē faciam nt lauatio parata sit. Hoc ē balneū. Declinat ēt & magis in usu ē. Lauo is. laui. lorū. ucl lautū. Vir. li. x. Visceribus super infundēs lauit impba teter Ora cruor. Hor. in Ser. Ora manusq; tua lauimus feronia nympha. Quorū prima cū sit breuis potest esse prælētis tēporis Est autē lauare abluere: & aq̄ quæq; sordida purgare. Plau. Sedimus: manus lanimus. Vir. Lumina effossi sanguidū lauit in cruorē. Interdū significat madefacere humectare. Plau. in Pseu. Gestas tabellas: eas lachrymis lauit. Vñ lotū ablntū mūdatū. Interdū anferre. Col. li. iiii. Ea res seminio lauit acorē maloꝝ. Huius cōposita sunt. Abluo: qnod ē lauo mūdo. Col. li. iii. Tū etiā cluosis locis q terra quæ in eū cōgesta ē pluuiis nō abluit. Lact. li. iiii. Vñ apparet iudæos nullam aliā spem hte nisi se abluerit sāguine. Alluo colluo simul lauo purgoq;. Ply. pdest ēt gīguis si eo sæpius colluat. Circūluor circūfluo. Pōp. Cū undiq; stagnū circūluit: & militi facessū facit. deluo diluo Eluo Illuo intus lauo. Interluo Perlno Proluo Prælno Reluo rursus lauo: & q̄nq; soluo spignero. Plau. Repignerat reluit uændit. Subluo subtus Lauo: Col. li. vii. In tergo bis in die subluit aqna calida mox decocto agrico & sale cū adipe defricat dum saniei uls emanat.

Lautus a. nm. modo significat lotū. Terē. Te ne ad symbolū uenire unctū atq; lautum e balneis? Mō significat mundū. Apul. Vir probus purus lautus simplex. Vñ Lauta cœna: & Lautus hō ab elegātia & nitore dicunt. Mō Elegans. Cice. Comites istius atq; amici homines lauti atq; urbani. Mō diuitē nitidū in ueste & uictu delicato. Mar. Ista quidē lauta ē: dapibusq; instructa superbis. Quod tractum ē a lauatione. Huius dimi. est Lautulus a quo aduerbium Lautule.

Lautulæ a lanādo dictæ sī q̄s gēi thermas nolant.

Lauticia epulaꝝ magnificētia a lauatione dicta qa apud antiquos elegantiæ quæ nūc sunt nō erant & raro qs lauabat. Lautia munera dicebant quæ Romani per quæstores legatis exterraꝝ nationū mittebant ut inqt Plutar. in pblematis. Vñ scribit Ply. Lautia aralo fuisse decreta.

Lautitia mūdicia quæ in nestitu patiter & cibo fit. Et ātiqtus dicebat farina ex tritico aq̄ cōsperso.

Lanaq; pe. pro. a lauo as. balneū in quo qs lauari cōmode pōt. Gel. Lucoruꝝ umbra ingenitū lōgis ambulacris & mollibus ædiū posticū refrigtranti bus lauachris

Lauatrinæ dicunt in quas lotura pilcis quæ & aq̄ria & aquatiola nocant. Nec inculina tantum sed in triclinliis qnoq; & cubiculis & cœnationibus cum dignitate & elegantia fiunt.

Lautrices dicuntur duoꝝ fratrum uxores.

Laurus secūdæ & quartæ declinationis: sed rectius secundū secūdaꝝ inflectit: qa melius sonat. Est ār genus arboris quæ græce λάφνη daphne dī. Petronius i Saty. Et baccis tedimita daphne. Hæc arbor apollinis ē ꝓpter daphnē quā amanit i ea deformataꝝ: siue q̄ spectatissima nascit in parnaso. Eusebius scribit eaꝝ soli dicataꝝ quoniā igneā ēt unde odio maxime a dæmonibus habet sine q̄ plutimū sonat si urat q̄ prædicēdi artē designat. Diuinationis autē deus Apollo existimat. Tanitrix quoq; Cæsaꝝ & pontificū: triūphisq; dicata sola arborꝝ fulmine nō tangit Duo eius gña tradit Cato Delphicam & Cypriam. Delphica Laurus dicta q̄ uictores Delphis ea coronarent & ē uiridior Laurus. Cypriaꝝ folio breui nigro subeni spam. Quidam mustacē addidērūt quoniam mustaceis subiicerēt. Hanc esse folio maximo cōstat flaccidoq; & albicante. Alii Cinū quam sylueſtrē lauꝝ intelligūt nōnulli sui generis arbotēi differt. colore. Est. n. cærulea bacca. Alia ēt numerant genera quæ apud Sipontinū habent.

Laurea ꝓprie ut sentit Ply. lauri folū appellat ꝑpetuo uirēs & topiario operi accedēs. Aliqū ponit ꝓ lauro. Hor. Tū spissa ramis laurea feruidis. Aliqñ ꝓ corona ex lauro facta quæ in triūphis adhibebat. Cato nero li. de re ru. laureā & lauꝝ & mntata diphthōgo loreā ꝓ eadē accipit. Ab hac arbore nomē impositū ē hominibus. Naꝝ Laurea Tullius Ciceronis libertus dictus fuit. Lauta ēt ptoprium nomen mulieris.

Laureola cū accētu in añpe. dimi. a Laurea & ꝓ corona triūphali capit & Laureolus ꝓpriū nomē.

Laureus a. um. quod ē ex materia lauri. Quomodo roseus: myrteus.

Lauretū locus in quo lauroꝝ copia est: ueluti rosetū myrtetū spinetū.

Lauteo as. a laurea fit: & significat lauream in capite pono. Hinc laureati qui laureis coronati sunt. Vñ Cicero laureatos fasces dixit.

Laurentū nomen ciuitatis solis indigēs quod ibi sepultus sit Tacius rex q a Laurētibus occisus fuit uel a sylua laurea qua excisa ædificatus ē uicus.

Vel ut inqt Prisci.a Lauro ibi inuēta dī picus cū cōderet. Hinc Laurētes populi dicti sunt.

Laurēs tis.& hic & hæc laurētis q ex laurēto ciuitate ē. Vir. Laurentis regia picti.

Laurolauiniū urbs latii proxima laurento.

Laurētius: laureolus: laura & lauiētia. Faustuli Romuli & Remi nutrix. Nomina utroꝝ ac mulieꝝ propria a Lauro deducta.

Laurētalia festa quæ in laurētiæ nole fiebant.

Lauce insula in pōto bonisthenis hostio obiecta dicta Achillea quoniā Achilles ibi situs sit.

Laxus a.um. largus & spatii maioris. Vir. Et primū laxos tenui de uimine cyclos ceruici subiectæ. Col. li.i. Nec dubiū qn minus reddat laxus ager non recte cultus q̄ angustus eximie. Aliqn ponitur p molli remisso languido. Vir. Et premere & laxas sciret date iussus habenas. Vnde laxi funes dicuntur languidi semicōsumpti. Et uela laxa qñ nenti non flant. Hinc prolixū quasi porro laxū. Inuenit laxū aduerbiū p late. Mar. Et adhuc superat centies tibi laxō.

Laxo as. laxū facio aperio & q̄si libero. Virg. Laxat clausta sinon. Ci. in cato. Qui si ex libidinū uinculis laxatos esse nō moleste ferūt. Hinc cōponit Relaxo quod ē rursus laxo recreo remitto. Ci li. i. offi. Atq; ēt cū relaxare animos uoluerint caue ant intemperantiam.

Laxitas & laxamentū idē quod remissio. Liui. li. il. Nihil laxamēti nec ueniæ habere si modū excesseris. Ci. Et admittēda hominū cuiusq; modi multitudo adhibēda ē cura laxitatis.

Lea quæ & leæna dicit. Lucil. Irritata leæ iaciebāt corpora saltu. Vir. Totus leæus lupū: seq; lupus ipse capellas. Leæ insula ē iuxta Cyrenaicā aphricæ regionē. Scribit Agr. li. de animalibus Leænā primo fœtu qnq; parere: secūdo quattuor ac per singulos uno minus: postq̄ uero unū tantū peperit sterilescere ac fœtus ipsos initio informes ac nisi bimestres moueri semestres ulx egredi posse.

Lebes etis. pe. pro. uas æneū in quo res bulliunt ut docet Porphi. super li. ix. iliados. Et ē genus masculini & fœminini. Ouid. Viginti suluos operoso ex ære lebetes. In Ezechiele. Hæc ē lebes: suos āt carnes. Inuenit ē lebeta æ. Hiero. in lib. paralip. Pacificas hostias coxerūt in lebetis & cacabis & ollis.

Lebedus pe. p. ciuitas: quæ a colophone centuꝝ & uiginti stad. distat. Hic scænicoꝝ histrionū collegiū fuit qui ludos ac certamina libero patri quot annis celebrabant.

Lechæū alterius maris portū appellari tradit Liuiꝰ in bello macedo. Græci λέχαι portus ipsos uocāt. Papi. Cuma palæmōio secludit ūda lechæo.

Lectus dictus ē ut Var. inqt q̄ lectis hærbis & frōdibus stramēta facerēt: uel ut alii putant ab Allicio endo q̄ satigatos ad q̄escendum alliciat: nisi sit quod antiq̄ græci λέκτρον lectū dicūt. Aliqn sumit p mēsa cōuiuæ q & discubitorius & triclinarius dicit. Huius dimi. ē lectulus. Legitur & lecticulus. Lectū uero promontoriū ē in Asia.

Lectisternium: cū sacroꝝ gratia lecti in tēplis sternebant ad discumbendū siue pernoctandū.

Lectisternator q̄ lectū sternit. Plau. i Pseu. Tu esto lectisternator: tu argentū eluito.

Lectica pe. pro. cathedra & sedes qua ferebant diuites & potentes: in qua puluinar & lectulus stratus erat. Græce heraphoꝝ q̄ a sex seruis portare tur. Iuue. Namq; facit somnū clausa lectica fenestra. Huius dimi. ē lecticula. Sue. A cæna in lecticulam se lucubratoriam recipiebat. Cice. Martio. Vt nostras uillas obire & mecuꝫ simul lecticulaꝫ concursare possis.

Lecticarius q̄ lecticam deferebat. Ser. Sul. Coactus sum in eadē illa lectica qua ipse delatus eram: me isq; lecticarius in urbē eā referre.

Lectipes. pe. cor. hæc rba Serpillo similis surculosa: palmi altitudine.

Lecythus pe. cor. Græce λήκυθος ampulla olearia. Hiero. li. iii. ꝑ. Hydria farinæ nō deficiet & lecythus olei nō ē imminutus. Pro lecytho Cypria nus Capsacē usurpauit.

Lego as. i legationē mitto. Plau. in Am. Eos legat relebois. Hinc Legati. Legatio legatorum missio. Quandoq; legare ē legatū facere: ut Cæsar Casiū sibi legauit. Quandoq; cōmittere. Plau. in Casi. Quin turi es in præfectura tua qn potiꝰ quod legatū ē tibi negociū id curas? Quandoq; decernere deliberare & testamēto relinquere ut testator liberto suo argēti pōdo decē legauit hoc ē decreuit ex hæreditate sua decē argēti pōdo liberto suo cōferri. Liui. il. i. Numitori q̄ stirpis maximus erat regnū uetustū syluiæ gētis. Huius uerbi cōposita sunt Allego Ablego Delego a quo Subdelego. Relego Sublego quæ habent pe. pro. Deriuata sunt collega & collegiū.

Legatus q̄ legatione fungit. Vir. Legati responsa ferunt. Et legatus q̄ imperatoris uicem tenet.

Legatū deliberatio quædam hæreditatis qua testator ex eo quod uniuersuꝫ hæredis foret alicui qd collatū uellit. Modest. Legatū est donatio quædam testamento relicta. Et legati appellatione fidei cōmissum & mortis causa donatio cōtinent.

Legatarius uel legataria dicitur cui ex testamēto aliquid legatum est.

Legator q̄ aliqnid legat. Sue. in Tibe. Itemq; eo censente ut trebianis legatam i opus noui theatri pecuniaꝫ admonitionē niæ transferre cōcederet ob tinere nō potuit qn rata uoluntas legatoris esset.

Legaticius a.um. quod ad legatū pertinet. Vñ legaticiū uiaticū dicit quod interdum accipere legati solēt q̄ ad sacranū principis mittuntur.

Lego is. gi. lectū. pptie colligo. Col. li. ii. Optimaꝫ quamq; spicam legere oportet separatimq; ex ea semē reponere. Hinc tractū ē ut legere ēt sit oculis scripta percurrere: quoniam litteræ oculis legi. i. colligi uideant. Vir. At simul heroū laudes & facta patētis lam legere. Propter qd ea quoq; quæ picta sunt legere dicimur. Idē li. vi. Quin ptinus oēm perlegerēt oculis picturam. Tractū a græcis q̄ γράφειν scribere & pingere dicūt. Item quia

ad quod accedimus melius oculis cernimus: factumē ut legere p adhærere & accedere ponat. Liui. Ipse cōpositis siciliæ rebus oram Italiæ legēs Arminū peruenit. Itē quoniam nautæ dū aspera loca prætereūt legere. i. colligere uella cōsueuerūt quandoq; præterire significat. Vir. Litoraq; Epiri legimus. Est qñ p Eligere ponat. Sint Ipse cana legam tenera lanugine mala. Aliqñ pro sumpere q ea quæ suramur colligimus. Idē. Vel quæ sub legi racitus tibi carmina nuper. Hinc sacrilegiū. Quandoq; p percutere. Plau: Quo re legam hoc sapione? Huius uerbi cōposita sunt Allego Colligo Deligo Diligo Eligo. Intelligo. a quo subintelligo. Negligo Perlego Relego Sublego Seligo & translego quæ habent pe. cor.

Legus a. um. nō nisi in compositione inuenit p eo quod colligit ut Apes mellilegæ dicunt quoniā mel legant. i. colligant.

Legulus pe. cor. q uuas aut oleas colligit. Cato. Legulos quot opus erit præbeto. i. collectores.

Legumē pe. pro. dictū ē quod manu legat. Var. lib. i. de re rus. de Cicere. Hoc. n. quoq; legumē ut cætera quæ euellunt e terra non subsecant ut fruges quæ q ita leguntur legumina dicta. Vir. li. i. Gæ. Vnde prius lætū siliqua quassante legumē In q̄ significatione ēt accipit legumentū & legarium.

Legumentum idem quod legumen. Similiter & legarium ut Var. li. i.

Legē dictā putant q publice legat ut omnibus nota sit: & ab omnibus obseruet. Hanc q̄dā diffinūt esse generale iussum populi aut plebis rogante magistratu: & hoc dūtaxat ī libera ciuitate. Alio qn ēt regū & principū iussa leges dicunt præsertimq; imperatoris postq̄ in eū populi romani maiestas translata fuit. Rogabat magistratus populū quod cōstituendū esset: populus iubebat. Id iussū si generale ē & ad omnes pertinēs lex dicit. Si ad singulos ciues spectat priuilegiū ē. Ci. sic legē diffiuit q sit certa ratio e mēte diuina manās quæ recta suadeat: phibeatq; cōtraria. Legū appellatione leges xii tabulaꝝ: senatusconsulta plæbescita: legitimæ actiones: interpretationes prudentum & alia id genus cōtinent. Legis uirtus est imperare: uetare: permittere: punire.

Legislator q legē tulit q & legifer dicit qualis apd athenienses Solon.

Leguleius q legū studia sectat seu uersat in legibus Ci. Ita & tibi iunsconsultus per se nihil nisi leguleius q̄dam cautus & acutus præco actionum cautor formulaꝝ auceps syllabarum.

Legulæ sunt uittæ paruæ: siue ligulæ fimbriatæ ræticulatis cancellatis plagulis orbicularibus a legēdo dictæ.

Lecito pe. cor. frequēter lego. Ci. Peto. Pythi te uideo libros lectitasse.

Lecturio is. desydero legere.

Legio a delectu militū dicta est: q̄ leguntur milites ī delectu. Diuidit q̄ legio in decē cohortes. Cohors ī quinquagīta manipulos. Manipulus in xxv. milites p uno quoq;. Legiones romanæ a numero atq; ordine dicuntur: ut primani secundani decumani milites nocantur primæ secundæ & decimæ legiones.

Legiūcula dimi. parua legio. Liui. li. xxxvi. Videre tis nix duaꝝ male plenaꝝ legiūcularum instar in castris regis.

Legionarius a. um. quod ē legionis uel quod ad legionē pertinet. Asinius pollio. Ciceroni. Militez non modo legionarium sed ne auxiliarium quidem ullum quoq; misi.

Leleges siue lelegæ pe. cor. populi errabūdi q quōdam thessaliā & diuersa alia loca tenuerūt. Hero. li. i. scribit maritimos fuisse q postea Cares dicti fuerūt. Alii tradūt cares & leleges esse cōterminos Oui. li. ix. me. Caras & armiferos lelegas lyciāq; pererrat. Scribit plynius li. v. Miletum Ioniæ caput lelegeidaꝝ fuisse nominatam. Eustathius docet leleges dictos quasi λελειμμένους. i. collectos eo q prius errarēt & gēs collectitia esset. Alii laleges a lelege duce appellatos asserunt.

Lema æ. apud græcos lachryma dī. Vñ Lemosi.

Lemanus pe. p. lacus Gebēnæ uicinus qui in Rhodanum fluit.

Lembus nauicula brevis & uelocissima. Plau. Dum hæc aguntur lembo aduehit tuus pater pauxillulo. Hic & lenūculus dicit. Græce tñ dicit τὸ λέμβος Suidas. πλοῖον μικρὸν καὶ τῶν λέμβων ἐν λοιπῇ δυλάττεσθαι πλέονται.

Lemnos insula quæ & hypsiphilea dicit ab hypsiphila Thoantis filia quæ in ea regnauit. Hæc est in ægeo mari ab oriēte troiam ab occasu Athon spectans a Borea Thraciam: ab hausto sed lōgo tractu Cretæ opposita ē. Vrbes habet Myrinam maritimam & Ephestiam mediterraneaꝝ. In ea colebat Vulcanus deus ignis. Vñ & lemnius ardor dicit a poetis. Nam ut in fabulis fert cū Juno eū peperisset: eūq; turpē cōspexisset e cœlo. in eaꝝ insulam deiecit. A lemno deterrima quæq; facinora apud græcos Lemnia appellant. Et lemnia terra exsiccandi nim habēs ī eaq; caprinus sanguis miscet: & idcirco Rubrica appellat.

Lemures. pe. cor. laruæ nocturnæ & terrificationes imaginum.

Lemuscatū præmiū quod reportabāt q ex gladiatura uictores extitissent.

Lemniſci fasciolæ coloriscæ depēdentes ex coronis. Iñ lemniscatæ coronæ dictæ quæ lemniscis erāt ornatæ. Ply. li. xxi. scripsit lemniscos adici solitos coronis aureos.

Lenæus scribit cū diph. Quo nomine dictus ē Bacchus ἀπὸ τῶ ληνοῦ quod lacū significat hoc est nas in quo uuæ exprimunt. Vir. li. ii. Gæ. Hic pō leneæ tuis hic omnia plena Muneribus.

Lenobates uuæ calcator.

Lenis & hoc lene idē fere significat quod leue hoc ē quod tactu nullaꝝ asperitatē habet. Transfertur tñ ad animū & p mīn modestoq; accipit. Terē. in Ecy. Ego sum animo leni natus nō possum ad uersari meis. Hinc leniras lenitudo & lenimentū quæ idē significāt. s. mansuetudinē suauitatē pla

cationēq. Ci. Lenitudo oris mollitudo corporis Leniter aduerbiū moderate suauiter quod & lene dicit. Mar. Tepida natabis lene co uada.

Lenio is. iui. uel lenii. itum. mulceo placo Iminuo t poliqe. Sal. In tali tēpore tāta uis hominis magis leniūda q exagitanda uidebat. Idē. Nōnulli ficta & hæc & multa præterea existabant ab iis r q Ciceronis inuidiā quæ postea orta ē leniri credebant atrocitate sceleris q pœnas dederant. i. imminui. Col. li. iii. Cū deinde truncū reddideris acuto ferramēto plagaz lenito. i. polito. Interduz Lenite ē cōsolari. Ci. Treba. Tuā pfectionē amore prosequar: reditū spe expectabo: absentē memoria colam: omne desideriū litteris mittēdis accipiēdisq leniam. Hoc uerbum etiam lenibo in futuro facit. Proper. Lenibūt tacito uulnera nostra sono. Huius compositum est delenio.

Leno gñis cōis q̄uis hēat fœmininū lena ut inqnit Pris. Quo nomine significat is q scortoz perductor ē ēt inuitaz personaz qui legibus uindicatur: ab allicitēdo q adolescētulos alliciat uel a lenimendo dictus.

Lenas appellat Vlp. quæ mulieres quæstuarias p stituūr. Itē eas: quæ alterius nomine hoc uitæ genus exercētiut si qua cauponaz exercēs in ea corpora quæstuaria habet pstitutas mulieres habere dicendū ē: hāc quoq lenæ appellatōe cōtineri.

Lenulus dimi. Plau. in Penu. Ita ut occœpi dicere lenule de illa pugna.

Lenūculus aliud dimi. Idē in eadē. Si de deo militari tenūgero lenunculum. Est enim lenūculus nauigiuz piscatorū. Sal. li. i. histo. Indicit forte per noctem lenunculo piscandum.

Lenonius a. um. quod ad lenonem pertinet. Plau. in Mene. Ab his locis leoniis.

Lenocinīū lenocinandi actus. Vlp. Lenocinīū facere nō minus ē q̄ corpore quæstū exercere. Quandoq lenocinīū sumit p exq sitore elegātia. Sue. de Augu. Forma fuit eximia & per omnes ætatis gradus uenustissima q̄q̄ & omnis lenocinii negligēs & in capite comendo incuriosus.

Lenocinor pe. cor. lenocinīū facio. Per translationē lenocinari p blandiri ponit siue allicere quod le nones facere solēt. Ci. Tibi seruiet tibi lenocinabit: minus aliq̄n cōtendet q̄ potest. Ambro. li. de Caim quasi pro adulterari posuit. Et. n. qa neuz decorē naturæ habere nō pōt adulteriis fucis affectatæ pulchritudinis lenocinat spēz nō ueritatē

Lens d. s. a lædo capitis animal ex quo fotmat pediculus & ē fœminim generis. Sere. Vnda maris capiti lēdes diducit iniquas. Hinc Lēdinosi dicti sunt lendibus suffercti. Lens n. s. genus leguminis a lenis nomē deductū q q ea uescūt lenes ac moderati fiunt. Ply. Inuenio apud ueteres auctores æquantmitatē fieri uescētibus lente.

Lenticula genus leguminis lēti simile sed diuersum Quin & cocta quoq lens a Plynio cæteriq lēticula uocat. Lēticula ēt genus uasis ē a figura dictū ut ait Ply. & meminit Celsus. Videsq id esse quod discus appellat apud Dioscō. Vnde & lēticularis figura. Quidam hoc nomē a lintēdo dedu cūt iaiūtq esse uas olearii ex quo reges & sacerdotes linirebant: de quo I libris p. fit mētio. Rursus lēticulæ maculæ in corpore sunt quæ lentigines dici solent.

Lentigo pe. pro. macula subrufa & interdū nigra in facie ad lēns similitudinē. Vū & lētigiuosus. Ply. li. xix. de Atriplice. Ac nisi mutata sæpe aqua co quēdū stomacho cōtrariū esse lentigines & pupulas gignere. Et li. xx. Cum semo uitulino uel melle suggillatis illinit cū melle & uua passa & aceto lētigini nigræ.

Lentus ppie tener flexuosusq. Vir. Lēta salix q̄tū pallēti cedit oliuæ. Sed trāslatū ad animū p lenī ac placido capit. Ci. in Horten. Qui cū publicas iniurias lēte tulisset: suam nō tulit. Interduz p facili. Lucil. Cotta senex Crassi pater magnus trium fuit nūmarius soluere nulli lētus. Interdum p tardo: a quo lētitia & Lētitudo tarditas. Interdū p securo & ocioso. Vir. Nos patriā fugimus tu tytire lētus in umbra. Interdū p tenaci. Plau. I Mene. Quam lentū ē & uisco simile. Interdū p remisso & frigido. Virg. li. i. Gæ. Noctis lētus nō deficit humor. Ci. Neq. n. est facile perficere ut irascatur ei cui tu uel index si tu ipse id lēte ferre uideare In cōpositione uero significat plenū ut somnolētus temulētus opulentus & huiusmodi.

Lento as. Vir. li. iii. Aū & trinacria lētandus remus in unda. Vbi Ser. Lētandus aut lēte tibi nauigandū est: nam totam siciliam circumiit aut flectendus. Vnde lentum uimen dicimus. i. flexibile.

Lenteo es. a quo Lēteo is. quod significat lētum seu tenez ac molle fieri. Virg. li. ii. Gæ. Sed picis in morē ad digitos lētescit habēdo. i. cohercet ut exponit Ser. Lucil. Lentet opus dixit. A Leteo fit cōpositū inlēteo. Col. li. ii. Paulū aqua macerat dū inlētescat. i. intus tener fiat.

Lentini seu lentuli Romani quidam cognominati sunt a lente: ut Cicerones a Cicere.

Lentiscus arbor quæ mastichen gūmi modo sudat & est trifera. Ply. lib. xxiiii. Vsum lacte captarum quas lentisco pascebat.

Leo les. leui. nō ē I usu & significat imprimo & fot mo: sed eius cōpositā usurpant quæ sunt Deleor & Releo. Delere autē cotrariū ē suo simplici. Nā ē quod formatū iā & impressum remouere.

Leo animal ferox & omniū aliaz generosissimus tū præcipue cū colla arripiq uestiunt iubæ quod ætate accidit. Leones tantū ex feris clæmētia utūtur I supplices: pstratis parcūt. Eoz animi index est cauda: sicut equoz aures. Vim summā I pectore habē: sociati innoxii sunt. Timēt rotaz orbes circūactos & currus inanes: & cristas: cātusq gallinaceoz: sed maxime ignes. A leo fit Leoninus a. um. Est & Leo marinus ex cancroz genere. Itē Leo cæleste signū. Ferūt hāc Leonē Theumesiuz ab Hercule occisuz: in cælū a ioue translatū. Dictus ēt Theumesius a theumeso Boœtiæ mōte.

Leopardus animal q ex leone & panthera natus ēt uel ex pardo & læna nigris maculis leoninis pel

lem distinguentibus & lubis caret. Nascit in afri
ca ubi ppter penuriam aquaꝝ ad paucos amnes
multitudo ferarum cõuenit: ideo multiformes ibi
animaliũ partus mutuo sese miscẽtibus diuersoꝝ
generum animalibus. Vnde ortum est prouerbiũ
Semper aliquid noui Africaꝝ afferre.

Leonina hærba ẽ quæ nascitur in montibus Cuius
flores cũ emittunt similes iũt ori leonino aperto.

Leontopetalon hærba folio brassicæ caule semipe
dali lenti cuius semẽ i cacumie i siliqs ciceris mo
do: radix rapæ simílis grandis nigra: nascitur in
aruis radix aduersat omniũ serpentiuꝝ generibus
ex uino pota: nec alia res celerius proficit.

Leontophon exiguus uermis esse dicit: nec alibi na
scitur q̃ ubi leo nascitur.

Leosthenes pe.cor.nomẽ uiri q cũ spõsus esset & la
miacũ bellũ cõcitasset interfectus ẽ: ob cuius amo
rẽ spõsa Demotionis Areopagitaꝝ principis fi
lia se interfecit: sicut Hiero.con.Ioui.testat. Sui.
Λεωσθένης στρατιὸς τ ἀλκαίμ πρὸς τοὺς
μακεδόνας λίθῳ πληγεὶς πρὸς τινὸς
φαλὴν ἀφυλάκτως ἐν τῇ παρατάξει
πίπτει.

Leonides nobilis sparta: dcinde Lacedæmoniorum
rex: q aduersus xersem pene incredibilia egit. Fu
it & alius Leonides alexandri pædagogus.

Leocrates nomen sculptoris insignis.

Leoncopodion hærba quam & lithoron & doripe
trou & toropetron uocant caulibus ueluti rosæ ca
pita sustinens: nascit in cãpestri cuius semen lym
phatica somnia facere dicitur.

Leochares: leocrates. leocritus: leostratus: leodamus
leontius: leogorus: omnia nomina propria a Leo
deducta.

Lepadusa siue lopadusa ĩsula siciliæ a patellis ostre
oꝝ genere dicta quasi patellaria.

Lepus animal a celentare dictũ q leuipes sit quoni
am ambulans nõ sentit. Ponit quandoq; p infa
mia q magis posteriori parte hoc est armis ipul
pamentũ de se præbeat cũ in conuiuio carpat ap
positus. Hor. Fœcũdi leporis ẽ sapiẽs sectabitur ar
mos. Aut q uenant illũ & pspectant canes quos
p amatoribus pueroꝝ intelligimus ut apud Ter.
Ceruam uidere fugere sectari canes. Aut q a phy
sicis dicat incerti sexus. Tradunt. n. utranq; uim
singulis inesse ac sine mari coitu gignere sicut &
hyena. Ter. in Eu. Lepus tute es i & pulpamentuꝝ:
quæris. i. quod in te hẽs: hoc quæris in altero.

Lepuscuius dimi. quo ẽt note dictus ẽ piscis qdaꝝ
maritimus. Ambr. Lepusculus timiduꝝ animal in
terris: in mari formidabile.

Leporinus a.um.pe.pro. quod est ex lepore ut pes
leporinus.

Leporariũ: non tantũ pro loco ubi lepores sunt: sed
ẽt p omnibus septis: & quæ sunt uillæ affixa ac
cipit: & habent inclusa animalia quæ pascuntur.
Gel. Vtuaria uteres q̃q; leporaria dixere in q
bus omnia clauderẽt animalia. Var. Leporaria te
accipere uolo nõ ea quæ tritani nostri dicebãt ubi
soli lepores sunt sed ota ædificia septa uillas quæ
inclusa habẽt animalia quæ pascunt. Hæc antiq
orum roborarea ẽt appellari uoluerũr a tabulis ro
boreis qbus septa erant añq; mœnibus cingerẽt.

Lepor & lepos utroq; modo dicit p sermone niti
do & absterso & quasi lauticia quadaꝝ sermonis
q sicut lepus a leuitate pedũ ita lepor orationis
a pedum suoruꝝ leuitate dici putatur. Est & lepos
gracia & uoluptatis cuiuscũq; amœnitas.

Lepidus a.um.pe.cot. in quo leporis ẽ plurimũ. Et
taꝝ de homine q̃ de oratione dicit: ut lepidus ho
mo i & lepida oratio. Ter. in An. O lepidũ caput.
Hinc lepiditas & cõpositũ illepidus.

Lepra morbus: q alio nomine dicit elephantia. Et
duplex est. Vna quæ incurabilis ẽ quam malam
ĩcabiẽ Horatius nominat. Aut mala quam scabi
es aut morbus regius urget. Alia quæ põt curari
Ply. li. xxiii. Lachryma uitiũ ueluti gẽma lepras
& lichenas & pforas nitro añ præparatas sanat.

Leprium: ciuitas i achaia a leprio heroe quẽ occidit
Hercules: siue a lepra qua curabant ibi quodaꝝ se
flumine mergẽtes. Hinc lepriatæ populi. Est & al
teꝝ in arcadia lepriũ ut testis ẽ Ci. ad Atticum.

Leprũ nomẽ urbis de qua Hiero. In lepti urbe semi
barbara & posita i solitudine moris ẽ: ut nurus al
tera die socꝝ ollam mutuo postulet.

Lepteacta pmõtoriũ gracile. Solinus. A promõto
rio Indiæ: quod alii Leptenaceam alii Drepanũ
uocitarunt.

Lerne argiui & mycenei agri locus ẽ supra quẽ fuit
argos oppidũ. Vnde Lerneus a.um. ut palus ler
nea ubi fuit hydra qnquaginta capitũ ab hercu
le interfecta. Sũt q scribant lernam regiũculaꝝ ẽe
arcadiæ a lerno rege cognominata.

Leros quæ & Leria. Insula est in Icario mari ut in
quit Strabo.

Lesbos insula i ægeo æolicaꝝ urbiũ metropolis &
uniuersæ troadis impetiũ obtinuit. Ambitus eius
stad. centũ supra mille a borea in hausti protẽsa
qngenta & sexaginta stad. lõgitudinis habẽs fe
raci agro & multa materia ad classes cõficiendas
idonea. Vrbes in ea fuere memoratu dignæ Mi
thylene & ab ea, nunc insula nocat: & Pyrrha i oc
cidẽtali littore sita. Fuit & Cressus & Antissa cuꝝ
porta & methimna. Dicta lesbos ab urbis nomine
quæ in ea potẽtissima fuit: siue a Lesbo Iapithi fi
lio: qui in eã insulam nauigauit. Ex hac Pittacꝰ
unus ex septẽ sapiẽtibꝰ. Alcæus: Sapphoi Theo
phrastus phĩus & alii uiri sciẽtia clarissim orti fu
ere. Hinc Lesbius a.um. & Lesbous a.um. pe.p.
Hor. Lesboũ refugit tendere barbiton.

Lestrygones pc.cor. populi i extremo Italiæ quos
Vlysses apd Aicinoũ narrat humana carne nesci
nt cyclopas & Homerus scribit lestrygones soci
os ulyssis nerubus trãs fixos atq; igni assos come
disse. Acron. Lestrigonia formiana seu sicula i q
bus Cyclopes fuerũt q lestrygones uocabãt. Ply.
Caieta portus oppidũ formiæ dictũ ut existima
uerũt lestrygonũ sedes. Verum ita appellati fuere
qa latrones erãt i eo sinu ἀπὸ τῆς λαιστείας qd
ẽ latrocinii. Hoꝝ rex Antiphates fuisse scribit.

Leſtorum regio indiæ extra gangem cuius incolæ ſylueſtres eſſe dicũtur & in ſpecubus habitare. Fe\
runt in ea eſſe coruos & pſittacos albos.

Leſſus us. lugubris heiulatio. Ci. in legibus. Mulie\
res genas ne radunto neue leſſum funeris ergo ba\
bento. His. n. uerbis ſignificatur lamentationẽ lu\
gubrem in funeribus prohiberi.

Letania ſeu litania cũ accẽtu in pe. latine ſupplica\
tio dicitur λιτανεύω ſupplico rogo.

Lethes fluuius quẽ apud iuferos eſſe poetæ tradide\
rũt: cuius larices ſi quis guſtauerit omniũ præteri\
taꝝ rerꝝ obliuiſcit. Idcirco ἀπὸ τῆς λήθης .i. ab
obliuione uomẽ habet. Datus eſt huic fabulæ lo\
cus quia moriẽtes omniũ rerꝝ obliuio ſurripit. Cõ\
ſtat autẽ hũc amnẽ in Africa circa extremũ ſyrtiũ
cornu berenicẽ urbẽ alluere: ſed eũ apud omnes fa\
ma ẽ ad ea loca inferna inundatione protumpere.
De quo Luca. lib. viii. Quaꝝ iuxta lethes tacitus
perlabit amnis. Infernis ut fama trahens obliuia
uenis. Inde letheus a. um. Idẽ. Nõ me letheæ cõ\
iunx obliuia ripæ Immemorẽ fecere tui.

Lethargus ẽ marcor & iuexpugnabilis pene ſomni
neceſſitas cũ alienatione mentis. Boe. li. i. de con
ſola. Lethargũ patit cõmunem illuſaꝝ mentium
morbũ ſui pauliſper oblitus ẽ. Ply. li. xxiii. Graue
dinẽ. n. morbũq; lethargicũ patit. Eſt & ſpẽs phre
netidis ut Celſus ait. Vnde lethargicus ab Hora\
tio ſumit pro furioſo ut letbargicus hic cũ fit pu
gil & medicũ urget. Dictus lethargus ut quidam
putant ἀπὸ τῆς λήθης boc ẽ ab obliuione. Naꝝ i
eo morbo accidit obliuio omnium rerum.

Letũ p morte ſecundũ Priſcianũ a Leo fit quo uete
res uſi ſunt p deleo quoniam mors omnia deiet
Apul. A Luo deducit ideoq; p cæ ſcribi præcepit.
Var. & Feſtus ab λήθης fieri putãt. Vñ & th aſpi
ratũ ſine diph. ſcribũt lerhũ. Quidam etiam lætũ
per antiphraſim dici uolunt quaſi minime lætuꝝ
Nam epitheton mortis ẽ triſtis quod eſt contra\
rium læto.

Letalis & hoc letale mortifeꝝ. Ply. Letalis ſedia ho
mini duraſſe & ultra undecimũ. ſ. diem plæroſq;
certum eſt.

Letificus a. um. pe. cor. quod mortem inducit.

Leto as. morte afficio. Vñ letata corpora apud Ouí
diũ pro morte multata & interem\pta.

Leuana uocabatur dea quæ pueris præerat de terra
leuandis ut inquit Auguſtinus.

Leucon latine album dicitur. Et leucon auis ẽ quæ
ardea uocat. Leucaſmos latine cãdor. Græce λευ\
κασμὸς.

Leucargyllon: genus argyllæ albæ.

Leucoſia. Inſula contra peſtanũ ſinũ in mari tyrrhe
no Lucaniæ adiacẽs ut Strabo li. vi. refert paruum
ad conrinentẽ habens curſum. Dicta Leucoſia ab
una ſirenum quæ boc in loco periit cum in pro\
fundum ſeſe abieciſſet.

Leucates pe. pro. mons ſeu promontoriuꝝ in Epiro
mare intrans. Vir. Mox & leucate nimboſa cacu
mina montis. Dictus leucates a petra eiuſdẽ no
minis coloris albi in pelagus porrecta in qua eſt
apollinis fanũ. Vnde & leucadius apollo qa illic
habet tẽplũ. Ouid. An qa leucadio ſemper amata
deo. Eſt etiam leucas inſula quæ ſuperioribus an
nis ut Stra. auctor ẽ iſtro exciſa effec\
ta ẽ. De qua Laertẽ dixiſſe aiũt. Munitã ſolus ni
cœpi neriton littus erat terræ hoc quidẽ in loco
manu factæ exciſiones fuerũt. Et li. x. legimus co
rinthios cherroneſſi terra iuxta effoſſa leucadẽ in
inſulæ formam redegerũt: & in eũ locũ tranſpor\
tata nerito qui fuerat iſthmus nũc fretũ & euripꝰ
eſt põte iugabilis mutato nomine dixere leucadẽ
ſumpto ut reor a leucate uocabulo. Ply. Deiñ leu
cadia ipſa peninſula quondam neritis appellata
opere accolaꝝ abſciſſa a cõtinenti. Oppidũ in ea
leucas quondam neritum dictum.

Leucothea: matuta dicta eſt hoc eſt aurora quaſi al
ba dea λευκὸν. n. album.

Leucophæus cum diphtõgo. Naꝝ græci λευκόφαι\
ον dicunt color natiuus ex albo & nigro nomen
trahens λευκὸν album φαίον mediũ inter albuꝝ
& nigrũ. i. fuſcũ & pene nigrũ. Ply. Iecur rubetæ
nel cor adalligantr in panno leucophæo & quar
tanis prodeſt. Victr. de his coloribus ſcribẽs ait.
Fontes & flumina ſunt quoꝝ potu pecora q̃uis
alba fiut aliis locis pereãr uellera leucophæa Ali
is locis pulla aliis locis coracino colore. Idez. In
campis troianis proxime ſimẽ armẽta rufa & pe
cora leucophæa naſcunt. Quidam ſcribũt Leuco
põ p colore albo natiuo a quo leucopeatus q ni
diori ac uili alba ueſte indutus eſt q̃uis & leuco\
phæatus legat. Sũt & ruedicamẽta certi gñis hoc
nomine quaſi ſuffuſca ſiue ſubcandida.

Leucoma pe. pro. albũ dicit hoc eſt tabula illa in q̃
iudicũ deſcripta erant nomina: & in qua ſingulo
rũ ſinoꝝ acta lſis mandabant a Põtifice maximo

Leuce paruũ opidũ nõ lõge a Smyrna.

Leuctra per e ante t plurali numero. Singulari leuc
træ & gñe fœminino Leuctra. Solinus etiaꝝ Leuc
tras uidet uſurpaſſe: oppidũ ẽ Bœcotiæ. De quo
Hiero. con. Ioui. Quo ore laudandæ ſunt Sceda
ſi filiæ t Leuctris Bœcotiæ quas traditũ ẽ abſen
te patre duos iuuenes prætereũtes iure hoſpitii ſu
ſcepiſſe q multũ indulgẽtes uino uim per noctem
intulere uirginibus quæ amiſſæ pudicitiæ nolen
tes ſuperuiuere mœuis concidernnt uulneribus.

Leuiathan ue inquit Hiero. Iudæi dicunt draconẽ
magnũ fecit deus q dicit Leuiathan & eſt in ma
ri: & aiunt ut quando recedit oceanus draco uer
titur. De hoc apud Eſaiã. In die illa uiſitabit do
minus in gladio ſuo ſuper leuiathan ſerpentẽ nec
tem: & ſuper leuiathan ſerpentem tortuoſum occi
det cetum qui in mari eſt.

Leuir leuiri pe. cor. dr matiri frater quaſi leuis nir.

Leue ſignificat id quod eſt ſine põdere. Vnde leuis
ſtipula. Vir. li. xii. Corytiq; leues humeris & leti
fer arcus. Tranſfertur ad animuꝝ. Vnde leues ho
mines uocant incõſtantes uiles & nullo honore
digni quẽadmodũ ecõtrario graues dicimus cõ
ſtantes ſeueros prudentes. Hinc leuitas quæ mõ
dicitur de re non ponderoſa: mõ de incõſtantiaui

liq. Cicero cum in Antonio genus quoddaꝫ for didiſſimũ uitæ demonſtrare uellet q in caupona delitеſceret q ad ueſpeꝛ potaret q ore inuoluto iter faceret ne cognoſceret. Videte inquit homi uis leuitatẽ tanq̃ prorſus iſta dedecora hoc ultio notarent. Leuia uina quæ ſint. Vide in dictione Lora. Læue cũ diph. aliud ſignificat.

Leuiculus dimi. a leuis. Ci. li. v. Tuſ. Leuiculus fa ne noſter Demoſthenes q illo ſuſurro delectari ſt dicebat aquam ferentis mulierculæ ut mos in græcia eſt.

Leuo as. pe. cor. in altũ tollo nẽluti leue qddam. Li ui. Mox aqua leuata uẽto cũ ſuper gelida mõtiũ cacumina cõcreta eſſet. Interdũ leuare ẽ auferre. Vir. Atq; arcta leuari Vincla iubet priamus. In terdũ exonerare & quaſi releuare. Idem. Ego hoc te faſce leuabo. Interdũ extenuare & leue facere. Idẽ. Noſtꝛæq; leues quẽcunq; laborẽ. i. leuẽ faciaſ ut exponit Ser. Cõpoſita huius uerbi ſunt. Alle uo. Colleuo ſimul leuo. Col. lib. vii. Paſtinacæq; agreſtis ſeminã & ſuccus amoractæ cũ melle col leuanti oculoꝛ ſedant dolorẽ. Deleuo deorſum le uo. Idẽ li. iii. Et ſi fieri põt iuxta aliquẽ nodũ ſer rula deſecato & plagaꝫ acutiſſimo ferro deleuato Eleuo. Releuo rurſus leuo & quaſi idẽ quod alle uo. Ter. in Adel. Nam & illi animũ iam releua bis quæ dolore ac miſeria tabeſcit. Suleuo adiu uo. Et omnia habent penultimam correptam.

Leua: manus ſiniſtra quaꝫ græci σκάζον dicũt. Vñ tractũ ẽ cognomẽ ſceuola. Alii leuã cũ diphtõgo ſcribũt q ĝci λαίϝον leuã dicũt a quo fit leuus.

Leuus a. um. cũ de humanis loqmur ſignificat cõ trariũ. Vir. Si mẽs nõ leua fuiſſet. Cũ uero de cæ leſtibus proſpeꝛ denotat qa ſiniſtra numinũ dex tra ſunt intuẽtibus. Idẽ li. iiii. Gæ. Numina leua ſunt: auditq; uocatus apollo. Etruſci cælũ i xvi. partes diuiſerũt e qbus octo ab exortu ſiniſtras: totidẽ ecõtratio appellauere dextras. Hinc omnia fulmina leua exiſtimanꝫ eſſe pſpera quoniaꝫ a le ua parte mũdi ortus ẽ ſicut ſcribit Ply. Et ut auẽ tor ẽ Cice. li. ii. de diui. Optimũ anſpiciũ habebã tur apud romanos quod ſiniſtꝛæ fuerat. Vñ Vir. antiqtatis cõſultiſſimus dixit. Intonuit leuũ. qđ felicitatem portendere credebatur.

Leui nomẽ patriarchæ: a quo leuita ſeu leuites pe. pro. eo q eſt de tribu leui. Hiero. in li. Exo. Aarõ frater tuus leuites ſcio q eloquẽs ſit. Hinc leuiti cus a. um. poſſeſſiuum.

Leui præteritũ a leo ſignificat aperui ptuli. Hor. li. i. car. Græca quod ego ipſe teſta cõdidi leui. Cu ius cõpoſitũ releui ptulit. Ter. Releui oſa dolia.

Leuidẽſa auctore Seruio gñs ueſtis ſic dictũ quoni am filo admodũ raro & leuiter dẽſato ac texto ſit pertenui q. Ci. Dolobellæ. Sed ego hoſpiti uteri & amico munuſculũ mittere uolui leuidẽſæ Craſ ſi filio.

Leucotrota beſtia in india: quæ uelocitate cæteras feras ſuperat. Hæc aſini fere magnitudine uoce lo quentium hominum ſonos æmulatur.

Liæ ſunt foramina quæ i ſũmo mali recipiũt funes

Libum genus dulciarii cibi ex farre & melle & oleo ſic dictũ q libandi cauſa fiat. Vir. li. vii. Et ado rea liba per hærbam Subiciunt epulis. Vel a libo nerbo græco quod apud illos λείβω ſcribit. Vel a libero pſe. Ouí. in Ibi. Liba deo fiũt ſuccis qa dulcibus ille Gaudet & a baccho mella reperta fe rũt. Et poſt. Melle pater fruit liboq; infuſa calẽti Iure repertori candida mella damus. Huius dimi nutiuũ ẽ libellum. Nã libellus a liber ẽ. Ac i epu lis libũ ſic fieri cõſueuiſſe a Catone li. de agricul tura ſcribit hiſ uerbis. Libũ ſic facito. Caſeũ bene diſtera in mortario: ubi bene triueris farinæ ſiligi neæ libram: aut ſi uoles tenerius eſſe ſelibram ſi milaginis ſolũ eodẽ indito permiſceto q cũ caſeo bũ: ouũ nuũ addito & permiſceto una bũ. Iñ pa nẽ facito ſolia ſubdito in foco calido ſub teſtu ea coq to leniter. Liba æ. inſula in mari indico.

Libo as. leuiter deguſto & quaſi primis labris attin go. Dictũ libare quaſi labiare. Virg. Purpureoſq; metũt flores & flumina libant. Sed latini mirabi lia dicũt eſt. n. græcũ λείβω λείβω Hierony. de Paulo. Deniq; paululũ aquæ prono in frõte ore libarũt. Per tranſlationem qñq; libare ponitur p leuiter tangere. Vir. Oſcula libauit natæ. Quan doq; p ſacrificare. Lactã. li. v. Nihil. u. ſancta & ſingularis illa maieſtas aliud ab homine deſyde rat q̃ ſolam innocẽtiã quam ſi qs obtulerit deo: ſatis pie: ſatis religioſe libabit. Tibul. Et quodcũ q; mihi pomũ nouus educat annus Libatũ agri colæ ponit ante deũ. Quandoq; p recipere ſume re haurire. Ci. ll. iiii. ad Heren. Vide ne facias im pudẽter q tuo nole uelis ex alioꝛ laboribus liba re laudẽ. Huius uerbi cõpoſita ſunt. Delibo. Præ libo: Prolibo. Ply. li. xxxv. In ſacris qdẽ ẽt inter has opes nõ myrrhinis cryſtaliniſue ſed fictilibus plibaſ ſympulis ſnocẽtius. Et habẽt pe. cor. Illi batus ẽt dicit p nõ libatus non tactus.

Libamen libamentũ & libatio: p eodẽ ſumunt: ſi gnificantq; qcqd in ſacris libaſa libero pſe qui primus Ioui libauit. Ouí. lib. iii. faſ. Nomine ab auctoris ducũt libamina nomen. Liber. n. q bac chus dictus ẽ cũ uictor de ſcythis extinſſet aliiſq; nationibus: retuꝫ primitias magno Ioui obtulit. Hiero. in Leui. Qui offert uictimã pacificoꝛ do mino offerat ſimul & ſacrificiũ. i. libamẽta eius.

Libanus pe. cot. mons inter arabes & phœnices ex celſas arbores habẽs: & interpretat Candidatio. Ex eo Orontes fluuius oritur. Libanus ẽt arbor ẽ quæ thus pducit taꝫ maſ. q̃ fœmi. gñis. Hiero. i eccle. Et quaſi libanus non inciſus uaporaui ha bitationem meaꝫ. Vnde & p thure accipit quod & libanum dicitur. Libanicus thureus.

Libanotis pe. pro. latine thurea dici põt. Eſt. n. ſuba odorẽ thuris hũs & ros marinꝰ appellaſ. Ply. Li banotis radicẽ hẽt oliſatri nihil a thure differẽtẽ.

Liber liberi Dionyſius ſiue Bacchus uini repertor. Multos aũt fuiſſe liberos ſiue bacchos dionyſioſ ue oſtẽdit Diodorꝰ. Celebrior uero q ex Seme le & Ione genitus ferũ quẽ tertiũ fuiſſe autumãt & thebis bœotiis natũ q liber pater appellatus ẽ

a liberandoinam libertatis deus est:siue q Boeæ oriæ urbes liberas fecerit.Ipse.n.ut inqt Plutar. p Boeotiæ libertate pugnauit.Vel qa uinũ curas soluat & mẽtẽ ab illis liberet.Seu q nino usi libere omnia loquant.Fiũt autẽ plæriq ebrietate petulantiores.Sene.li.de trãq litate uitæ. Libeæ dicit nõ ob licẽtiaz linguæ sed qa liberat seruitio curaæ animũ & tristitiæ medet.Var.a labẽdo deducit q lubrica mẽs quo lubet plabit.Ang.doceet libeæ uocari q mares in coeũdo per eius bñficiũ emissis seminibus liberent.Interdũ liber poníf p ipso uino:sicut ceres p frumẽto.Ter. Sine cerere & baccho friget uenus.Et liber dr sol quia libere per aerẽ uageť.Vir. Vos o clarissima mũdi Lumina labentẽ cœlo quæ ducitis annum Liber & alma ceres.

Liber adiectiuũ dicit q nullius habito respectu qd sentit dicit & facit.Et liber uocat q nulli subiectus ẽ:cuius telatiuũ ẽ seruus.Itẽ q cutis ac nego cijs omnibus soluntus ẽ.Mar.uno distico duo eiq cõprahẽdit significata.Liber hõ es nimiuz dicis mihi cheryle.Hoc ẽ nimiũ libere loqueris. In te q dicit cheryle liber hõ ẽ.Hoc ẽ uacuus negocijs & qd agat nõ habẽs.Liber ẽt ponit p eminẽtia & extanti.Var.in Eume.Iter tragici pdeant cuz ea capite libero:cũ antiqua frõte.Item p magno seu talido.Ouid.Perfruor infelix libertate malo. Vnde campus liberior dicit maior ad dicendum rationẽ.Et in his significatõibus prima pducit.

Liber bri.substantiuũ.ppria pars corticis interior: quæ ligno adhæret.Vñ & delibrare qnod ẽ corticẽ detrahere:habetq primã cor.Vir.Hæc situm motiẽs alta liber arcet in ulmo.Vñ & liber dictus ẽ in quo scribimus.qa añ usum chartæ de libris idest corticibus arboz uolumina cõpagiuabant. Vñ & codex ab arboz trũco appellatus ẽ. Ponit qñq liber p ipso opere Integro q̃libet sit magnus ẽt si cõtineat æneida bucolica & gæorgica. Quã doq; p certa parte operis:ut Virgilii æneis l xii. libros distincta est.

Libellus dimi.paruus liber.Aliqñ ẽt ponit p epsa siue tabella.Vñ libelliones dicti sunt.Libelli eriã dicunt quos uulgus supplicatões appellat quos Mar.supplices libellos nominauit illo hendecasyllabo.Idẽ supplicibus uacat libellis. Tales enī principibus dari solẽt ad negocia explicãda a subditis in qbus petitiones cõtinent.Sue.in Cæsa. tantũ libellos dixit.Libellũq indicẽ iusidiaz ab obuio quodaz porrectũ libellis cæteris quos sinistra tenebat q̃mox lecturus cõmiscuit.Apud legu leios libellus dinersis mõis dicit.Nã ẽ libellus accusationis:cõuictionis:repudii & huiusmodi. Libellũ nero gñe neutro dimi.ẽ a libũ ut.C.de epis. audien.l.iudices. Incarceratis debet uictualis substantia ministrari nel tradi libellis duobus aut tribus diurnis.

Libellulus diminutiuũ a libellus.Hiero. In præsenti libellulo edoceat.

Libelliones a neteribus tabelliones dicebant. Var. Tũ ad me fuerãt q libellionẽ esse scribant.

Libratius rii.q libros transcribit.Hiero. ad Nicã. Nam & rudes illi Italiæ hoies quos Cascos Ennio appellat q sibi ritu ferino uictũ requrebant añ chartæ & mẽbranaz usum aut in dedolatis e ligno codicillis:aut i corticibus arboz mutuo epistolaz alloqa mittabant. Vñ & portitores eaz tabellarios & scriptores a libris arboruz librarios uocauere.Bibliopola uero q libros uendit.Librarius ẽt dici potest q libros cõcinnat:aut uænales i taberna tenet. Itẽ librarius a libra fit:& is est q partiendis pensis præficitur.

Librarius a.uz.qd ad libros pertinet.Ply.li.xxxv. Omne autẽ atramentũ sole perficit:librariũ & rectoriũ glutino admixto.i. quo libri exscribunt & materia aliqua tegit.Et librarius a.uz. a libra fit Col.li.ultimo.Caro in librariã frusta concidit.

Libraria æ.ubi reponunt libri:ḡce biblioteca. Gel. In libraria ego &.L.Paulus consederamus.

Liberi dicunt filii qa ut ait Do.liberalitate a parẽtibus regẽdi sunt.Et liberoz appellatione ẽt unq filius & una filia intelligit.Ter.Cui tu liberos cõmittas tuos. Itẽ liberoz appellatione continent nepotes & pnepotes cæteriq ex his descẽdentes.

Liberalia oz.liberi festa qæ apud græcos dicunt Dionysia.Neuius.Libera lingua loquunt ludis liberalibus.

Liberalis:benignus munificus. Vñ liberalitas:munificẽtia:liberaliter large munifice.Cuius cõtrarium ẽ illiberaliter qnod ueteres de eo dicebant q omne maleficii gñs excessisset.Ter.in Adel. Fac tũ a nobis duriter smisericorditer maq si æquũ ẽ dicere magis aperte illiberaliter.Do. Illiberaliter iniuste inclæmẽter nõ bñ qa liberalis bonus dicitur.Differt tñ liberalis a munifico qa liberalis dicit q rogatus:munificus q spõte bñficiũ cõtulit. Ci.li.de ora.Quid taz porro regiũ taz liberale tã munificũ q̃ opẽ ferre supplicibus. Sũt ẽt q sic distinguant ut liberalis sit q paruis & priuatis hominibus bñficia præstat. Munificq q magnis & in magnis rebus ut q magna p dignitate munere t sit munificus uel magnidecensiq uero in paruis mũeribus liberalẽ sesc præstat is liberalis.Sic liberalitas naturæ benignitaf quæ maximel præstãda opera amicis perspicit:& uersaf inter priuatos & paruos homines.Munificẽtia iter magnos. Quod nomẽ a libero pfectr Vale.maxi.docet de ductũ ẽ:hẽtq liberalitas duo extrema.Nam si deficias:nec tantũ q̃tũ oportet tribuas:anatitia oritur:si autẽ excedas in dando: desq plus q̃ oportet:& cui nõ oportet & qñ & q̃ causa nõ oportet i uitiũ laberis quæ pdigalitas appellat. Accipit qñz liberalis p pulchro & lgenuæ formæ hoie.

Liberales artes dicunt quæ ingenio colunt: & pp tereã dignæ sunt liberis hominibus. Illiberales uero mechanicæ qnæ in manuũ opera cõsistunt. Habent enim seruile ministerium.

Libertas a liber fit quæ seruituti opposita ẽ. Itẽ libertas dicit de eo q libere & sine respectu loquit facitq qnæ libet.Capiq in bonũ cũ sit porẽtia l genua quæ sic a iuriscõsultis diffinit q sit natura

lis facultas eius qđ cuiq facere libet nisi qđ ni aut iure phibetur. Licentia aũr in malũ cũ qs libertate abutitur. usq ad temeritatẽ & pcacitatẽ. Est enĩ lĩnia impunita q̃dã facultas agẽdi: qcqd uelis. Quinti. Quæ in aliis libertas est. in aliis l cẽtia nocat Ter. Deteriores oẽs sumus ĩnia. Ponitur tñ quãdoq lĩnia pro libertate ut apud Sal. Romã legatos ire iubet agendaq rerũ ac quocũq mõ cõponẽdi belii lĩniam ipsis permittit. Libertas ẽt iibertatis dea dicebat cuius tẽplũ in Auentino cõstitutũ fuisse narrant historiæ.

Libertas a libertate dr. & is est qui cũ esset seruus factus est liber. Vlp. eũ esse libertũ diffinit quez qs seruitute ad ciuitatẽ romanam perduxit.

Libertinus. relatũ est ingenuitr sicut libertus pfoni licet unũ idẽq sit libertinus & libertus. p libertinũ significamus cõditionẽ hois sicut p ingenuũ. per libertũ prinatũ quẽdã tespectũ sicut p pfonũ. Sũt aũt libertini q iusta seruitute mãumissi sunt quẽ admodũ e cõtrario ingenui sunt q iibera mfe nati nec postea serui facti sunt Aliqñ ẽt iibertini ut Sue. in Clau. scribit dũr qui ex libertis creati sunt Ait. n. Ignams tpibꝫ Apii & Deinceps aliquãdiu libertinos dictos nõ ipsos q manu mitterent sed ingenuos exhis pcreatos.

Libero as mõ pticulare est & significat manu mitto idest libertatẽ do. Mõ uelle & significat absoluo Ci. Nihil antiqus fuit q̃ ut te a scleratoꝝ homiũ calumniis liberarẽ. Ter. i an. Obsecro te q̃ pri mũ hoc me miserũ libera metu. hic liberatio quæ dr cũ patefacta securitas est. huius uerbi cõposita. sunt Delibero. Subhibero quod est quasi de sub leuo. Col. li. iiii. Cum sola ea res oẽm impensam terreni pcio sublıberet si mõ non prouincialis sed italicus ager est.

Libra est quæ & As. & mina seu Mna & pondo dicit. xii. cõstat unciis. Libra tñ unciaꝝ nanetatem accepit: pondo semp idem fuit. Propne aũt libra instrumẽtũ est quo res ponderant. cũ lancibꝫ alio noie bilancem uocãt. Ci. Critolaus librã cõstituebat i cuius alterã lancẽ ai bona ponebatiñ alterã corporis & externa: tantũq pendere illã ai bonorũ lãcẽ putabat ut terrã & maria deptimeret. Ambro. li. i. offi. Sermones pferat libra examĩatos: ut sit grauitas in sensu: i sermone pondus aiq i uerbis modus. Statera uero instmmentũ quo res siue lancibus ponderant. Est & libra cœleste signũ quod octauo kalẽdas octobris seu ut qdã existimãt. i 3. sol p illud trãsiens æquinoctium facit.

Libella diminutũ a libra q̃ erat de argẽto parua & eris libra ualebat. hoc est asse

Librarius. a. um. quod est libræ. Cato. Caru i libraria frusta cõcidit. Libranus. & libraria qui & quæ pficit partiẽdis pensis. Vlp. Si librariũ rus mittat & qualũ & calcem portare cogatr uel histrionem baineatorem faciat: uel de symphoniaco atriẽsem uel de palæstra stercorãdis batinis pponati abuti uidebit ppnetatis. Liberarioꝝ ẽt alibris excubẽdis uel concinnandis dicitur de quo supra.

Libralis & hoc libtale quod est unius libræ.

Librile pe. p. scapus libræ. Librilla diuersum est. ut paulo infra.

Libripens. dis. a pendendo secũdum Pris. q libram æneã tenet. Boe. itop. Mãcipi res uetetes appella bãt quæ ita ab alienabant ut ea ab alienatio per quãdam nexus fieret solẽnitatẽ. Nexus uero ẽ iuris solẽnitas q̃ fiebat eo mõ quo in institutiõibus Caius exponit ad hãris nõ minus qnq testibꝫ romanis ciuibꝫ puberibus. Et pterea alio einsdẽ cõdicionis q libra æneã teneat q appellet libripens is. q mãcipiũ accipit æs tenẽs ita dicit. hũc ego hoiez q mihi empiꝫ ẽ hoc ære æneaq libra ex iure qritũ meũ esse aio. Deide ære pcutit librã. idq æs dat ei aquo mancipiũ accipit quasi loco pti. Potest ẽt dici libripẽs stipis põderãdæ pfator.

Libro. as pondero. trutio æstimo examĩo Apul. oĩa prius q̃ aliqd statuas librãda sũt. Amb. sup luc. Vide q̃ figurant scripturæ singuloꝝ libret momenta uerboꝝ. Aliqñ librare est graue facere Ply. Apes si oriat pcella apphensis pedusculo lapillis se libract. i. grauiores faciũt. Aliqñ suspendere & leuiter sua ui sustinere. Ouid. Et iam finitima corpus librabat in herba. Aliqñ Aequare. Col. li. iiii. Sic pmensum & libratũ opus i similitudinẽ uenacti semp pcedit. Inde Libramentũ & æqlibriũ Huiq uerbi cõpositæ sunt Delibro qđ est optie pondero Gel. Quid relinqtur nisi deliberari sibi cœnas iubeãt nc edẽdo defatigent. Per libro ualde libro Col. li. iiii. Pariter imæ fossæ solũ metiũt atq p librat. Et hñt pe. p.

Libramentũ. æquamẽtũ. Col. li. i. Nã eiusmõi posi tio medium libramentum temperamentumq uerborum hyemalium & æstiuorum tenet.

Libilla alias libella instrumenta bellica saxa. s. ad brachii grossitudinẽ i modũ flageiloꝝ loris deuincta. q librari mann. i. ponderati uideantur.

Libethrus apd lycophronẽ poetã uidr q ẽ mõs macedoniæ hñs ad radices pimpleã fontẽ. unde musæ dñr libethrides. Strabo scribit libethrũ esse locũ thraciæ exquo cũ nõnulli in boeotiæ ptem migrassent ubi pnassus codẽ noie libethrũ dicarunt.

Libet placet a labẽdo ut Vatot. ingr. q quæ placẽt in mentẽ pro labãt. Hinc fit Collibet pe. cor. Sal. Matres familiarũ pati q̃ uictoribus collibuissent.

Libens uolens. facilis a quo libentia nolupras gfa. Macro. Cui libentiæ gfæq omnes conuiuomm i cognitæ. Libenter aduerbium quod est grato aio.

Libido. pe. pro. si Nonio Credimꝫ & turpiũ & honestarũ rerũ eẽ dr ut oẽ qđ libuerit libido dici possit. Sed Aug. li. eõtra pelagianos de malis tñ dici oñdit. cũ ait. Sine dubio a libẽdo. hoc est aiibitu p derivationẽ libido est nũcupata. Sed nõ omne qđ iibet libido ẽ. In bono n. libitũ: libido dici nõ põr sed uolũtas de rõnt. s. mẽtis naturalis exoriẽs. In malo uero libitũ ñ nalũtas sed uolupras quã fecit trãsgrediẽs ptoplasti uolũtas. Et. li. 14. ci. dei scri. libidinẽ eẽ generale uocabulũ ois cupiditatis. cũ & ipam irã nihil eẽ q̃ ulciscẽdi libidinẽ uereres diffinierit Et Auaritia est libidi hñdi pecuniã. Peruicacia est libido quomodocũq uiẽẽ

di iactãtia libido gloriãdi nũcupat. Et cũ multarũ rerũ libidines sint: nõ cũ libido dr ueq cuius rei libido sit addit: nõ sol solet aĩo occurere nisi illa q̃ obscœne partes corporis excitantur.

Libidinosus qui i libidinẽ ꝓpensus est. Ci. in cato. Libidinosa. n. & intẽperãs adolescẽtia effœtũ corpus tradit seuectuti Sal. pro nimis appetẽter posuit. Post ubi paulatum licẽtia creuit iuxta bonos & malos libidinose interficere.

Libẽtia dea ueneꝝ seu ꝓserpia Aug. li. iiii. ci. dei ne q. u. audẽt aliq̃ ptes sub uoĩe dorũ uel deaꝝ deæ cloacine triubere aut uoluptæ quæ auoluptate. appellata est: aut libentinæ cui nomẽ est alibidine.

Libitina pe. p dea quã alii ꝓserpinã: alii uenerẽ dicũt: i cuius templo uœndebant & locabant. ea q̃ ad sepulturã ptinẽt sicut docet Plutar. i pble. a libẽdo libitina dicta: ut luqt Var. Vnde q̃q̃ poni ꝓ ipsa exequarũ expẽsa. Sue. in Nero. Q. uaxxx. funeruꝫ milia in rõneꝫ libitinæ uenerũt. Lun. li. xl. In urbe tanta fuit pestilẽtia ut uix tũc libitina sufficeret ad suppedităda. s. funeribꝰ necessaria. Aliq̃ ꝓ ipsa sepeliẽdi arte seu uœndendi ea q̃ ad sepulturã ptinent. Val. max. Qui tũc libitinaꝫ exercebãt: tũ rerũ suarũ usum: tũ ministeriũ suum gratuitũ polliciti sunt. Sed q̃m in ædc libitinæ parent necessaria ad funebrẽ appatũ hic factũ ẽ ut libitina aliq̃ ꝓ morte seu ꝓ lecto quo mortui sternebãt. Hor. li. car. multaq̃ ps mei uitabit libitinã.

Libitinarius qui libitinæ ꝓfecti & actionẽ libitinariam exercet q̃stui in seruiẽs: & q necessaria funeribus uœnditat: seu q cõducit funera aut q curã sepeliẽdorũ cadauerũ hr. Vlp. de instito. acti. Si libitinarius seruũ poliuctorẽ habuerit: isq̃ mortuuꝫ spoliauerit dandã in eũ quasi iustitoriã actionẽ. Exqbus uerbis patet libitiariũ esse curatorẽ funeris. polictorẽ q cadauera tractat ac sepelit. Hic & Designator dr. Sen. de benefi. An tu Arũnum & Ateiũ & cæteros q captãdorũ testamẽtorũ artem ꝓfessi sunt nõ putas eadẽ hr que designatores & libitinarios notat

Libs uentus aphricus qui flat aduersus uulturnum.

Libya. æ. & Libye. es aphrica. q̃ inde libs uentus flare soleat. seu q̃ pluuia indigeat pp uimiã siccitatẽ ἀπὸ τοῦ λείπειν ὑλὴν ἐπάφου. Sal. Cælo terraq̃ penuria aquarũ uel ẽt a libya filia epaphi Iouis filii. Aug. li. de pastoribus docet libyã duobꝰ modis dici. uel istã quæ ꝓprie aphrica est uel illã onẽtalẽ ptem q̃ cõtigua est aphricæ & oio collimitanea Est ẽt hoc noie fluuius i mauritania. Libys hõ & libyssa mulier. ex libya orti. Vnde Libyssinus. & libyssis. idis. Virg. Et pelle libyssidis ursæ. Martianus. Graui ac libyssino calore exustus Libyx aũt Libycis facit aquo geniti no fit libycus. a. um. Vnde libycũ mare. Libycus eãpus. dictꝰ magno Argo q̃ i eo primũ fruges ex libya allatæ sunt. unde & Ceres abargis libyssa uocata ẽ ut inquit Festus.

Libycis. ad is: urbs iudææ ab oriẽtali pte Iordanis quam herodes extruxit.

Liburnia regio ĩter illyriani & dalmatiã. seu ut q̃dã aiũt ps dalmatiæ. ĩqua sunt Salõe urbs uisonise cuius populi liburni uocitati sunt: de quibꝰ Luc. Pugnacesq̃ mari graiarum classe liburnos.

Liburni populi ex liburnia regione. & Liburni uiatores dicti sunt q̃ ex agris iussu magistratũ sæpe uocarent ciues freq̃nsq̃ eoꝝ uia esset abagris ad urbem Iuue. primo clamãte liburno currite iã sedit rapta proparabit abolla.

Liburnum. & liburna. æ. & liburnica. æ. gẽs nauis bellicæ uelocissimæ a liburnis populis in illyrico q̃ olim nauibus uelocibus usi ionũ mare insulasq̃ pdabant. Qua ex cã romani naues leuitate celeritateq̃ ꝓstantes appellauere liburnicas sicut refert Appianus. Ad cuius similitudinẽ uehiculũ quoq̃ cõstructum fuit quo romani principes uehi solebãt. Inue. Diues & igẽti curret sup ora liburno. Pto naui hor. i Epo. ibis liburnis sup alta nauiũ amicæ ꝓpugnacula. Sue. i Aug. Vtrobiq̃ pre liburnicarũ demersa simulq̃ eius qua uehebat fusis armamẽtis & gubernaculo difracto. Luc. Ordine cõtentæ gemio ceruisse liburno. Firmicus liburni cũ impiũ usurpat pro nauali.

Liceo. es. cui. licitũ secũdũ analogiã facere deberet sed nõ est in usu. Ab impsonali uero licet. hẽmus licitũ est. Virg. Et licito taudẽ sermone fruuntur. Significatq̃ liceo passiue id qd liceor actiue. & sicut Vœneo capit ꝓ uendor. ita liceo ꝓ aptior in auctione. Plau. i mene. Die septimi auctio fiet mechine mãe sane septimi uœnibũt serui supellex fundi ædes oia q̃ qui licebũt pñti pecunia. i. numerata siue solura in pñs.

Liceor eris. licitus. secũdũ analogiã facere debet sed nusq̃ legi. ut eius cõpositũ pollicitꝰ. Deponẽs trã sitiuũ est qd ultra actiuũ si ꝓnum exprimat illud i gẽitiuo uel ablatiuo ponit. significatq̃ ꝓtũ dfero Quod sit eũ uestis uel domus & huiusmõi nẽdit plus pollicẽti. Persius. Et centũ græcos uno cẽtus se licet. Sempq̃ huic uerbo ꝓtũ subintelligit inuõ apponit. Plau. i Sti. Locos ridiculos uœndo ageli cenũ Ci. li. 3. offi. Tollẽdũ igr ex rebꝰ cõtrahẽdis oẽ mẽdaciũ nõ licitatorẽ nẽditori nec cõtra se q̃ liceat emptor apponet uterq̃ si ad loquendum uenerit nõ pluſq̃ semel eloquatur.

Licitor quasi frequentatũ est. uã significat sæpe ap ꝓtio siue sæpe emo uœndoue p auctionẽ sicut dictũ ẽ i Liceor. taꝫ & si secreto id fieri posſit ut apd Curtiũ. Cũ hẽatis arma licitamini hostiũ capita. Pli. li. vii. Aristidis thebani pictoris unã tabulam cẽtũ talẽtis rex atalus licitatus est. Et licitari congredi & pugnare significat. Cæcil. in hymnide. Quin machæra licitari aduersum eũ cœpisti sciẽs Ennius. Pars ludicre saxa iactãt & interse liciran tur. Festus docet eũ licitari q̃ decipiendo inducit.

Licitator q̃ crebro licet: qui ꝓ remẽda conducẽda ne ꝓtũ alio maius pollicet: uel q̃ pugnãdo sæpe cõtẽdit Qui ẽt p proneta ponit a cicerone cũ inquit Tollendũ &c. Vide i dictiõe Liceor. Quid. n. est aliud ꝓnoctarum hoc est licitatorũ officium q̃tũ emptorẽ tum uenditorẽ & cõtẽdendo & decipiẽdo inducere ut & uœndat ille & hic emat id

q̄ nō minꝰ minuēdi q̄ augēdi p̄til rōne. Siue igr iu rebus ptiuatis: siue in pubicis uændēdo emēdo locādo cōducēdo cōtrahēdoq; licitator iterſit aut ſuo doloſe: aut alterius noie hūc eē eūdē q̄ pxoneta a græcis dr manifeſtū ē. Recte ergo præcepit Cicero ne a uænditore licitatorē: nec itē ab emptore apponi debere ſed ipſos potius ſi ad loquēdum ueuerit nō pluſq̄: ſemel loqui oportere ut nulli licitatoris mendacio: nulli dolo reliquatur locus.

Licet impſonale. mō ſignificat fas ē. Ci. Neq; n. licebat locum numi cōſecratū turpi flagitio cōtamiar. Virg. Quādoqdē auſonios cōſūgi fœdera teucrſ haud licitū: nec uſa capit diſcordia finem. Dicimus aūt. Mihi licet eē bonā uirū & bono uiro. Cæſar. Tenuē ſectanū p̄dam quibus eā licet eē fortūatiſſimos. Ci. li. i. tuſ. Licuit. n. eē ocioſo themiſtocli: Licuit epanimūdæ Mō ſignificat poſſibile ē ſiue cōcediꝰ: aut ptās daꝰ. Mar. Piſcinaꝫ peto nō licet natare. Ci. li. i. tuſ. Idq; cū multis aliis tebus: tū e pontificio iure & cærimoniis ſepulcroꝝ intelligi licet. Et eſt ornatus dicēdi modus. hō licet mihi p te hīc abire. i. tu nō uis ſeu pateris me hīc abire. Lnc. uero li. vii. Oīa maioꝝ uertamus buſta licebit p eo quod ē: ſi liꝫa erit. Mō ſignificat Facile ē. Lact. li. 3. Ipſe ille romāæ liguæ ſummus auctor quātum fallaꝰ licet. exilla ſnia puderē. Ci. li. i. off. Licet. n. ora ipſa cernere iratoꝝ auteorū q̄ aut libidie aut metu cōmoti ſunt: aut uoluptate. nimia geſtiunt. i facile eſt. Mō aduerbiū cōcedentis eſt. ſicut Eſto. Virg. Licet ingens ianitor antro æternū latrās exaugues tetreat umbras. Mō eſt cōiunctio aduerſatiua. p quāuis.

Licentia a licet deducit: q̄uis i malā ptem plærūq; capiaꝰ cū. ſ. id. nobis arrogamus qd nō licet. Libertas uero cū nō deterremur q̄ ea q̄æ honeſta apte agamus. Vide indictione libertas. Licētior epiſtola in qua nimis libere ſcribimus. Pli. Licentiore epiſtola narrare cōſtitui. Licētiora mācipia dīt neq uiora q̄aſi multa p licentiā facientia.

Licenter a duerbū ſignificat p lōiam. aquo. Gel. for mauit cōpoſitū. Prelicenter. qd eſt quaſi nimis licentiot. Quā uerba inqt finxit plicenter. Et eſt liceter a licens pticipio.

Licite. aduerbiū a licitus formatū ſignificat luſte.

Licentioſus qui nimia utitur licentia.

Lictus. tuſ. Vide indictione lingo.

Licia ſunt fila quibus intelis textrices implicāt ſtamia. Vñ Trilicē dicimus neſtē quæ ex tribus liciis cōſtat. Et teſtiuliciū fila d tela dcidētia. Plau. i Caſ. Nō ego hoc nerbū exſiſti teſtiulicio. i. te ad modū uliſſima. Lycia. æ. cū. y. regio eſt.

Liciatoriū lignū circa qd licia innoluuntur. Hiero. li. æ. haſtile haſtæ eius erat q̄ſi liciatorū texētū.

Lichē. is. gñis maſ. morbi gñs quē latini Mētagrā appellāt q̄m a mēto ſcipir. Mar. Nō ulcus acrepu ſtulæ ue lucētes nec triſte mētū ſordidiue lichenes

Lictor q̄ carnificis officio fungebaꝰ: miniſter cōſulis pcōſulis & ſimiliū Sed duodē lictores cōſulis erāt: aliorū ſeni tātū ponātes uirgarū faſciculos cū ſecuribus ligatos: magiſtatuſq; p̄ibant: ac quotiēs uiſſi erāt faſciculos ſoluētes primo uirgis cædebāt reū: mox ſecuri feribāt. Liui. Miſſiq; lictores ad ſumēdū ſuppliciū nudatos uirgis cædūt: ſecuri q; ferīūt. Hos primus inſtituit Romulus Dicti a ligādo lictores. q; uirgaꝫ faſces ligatos gerebant Gel. Lictor nomē uerbale quaſi ligator a ligādo. Tito Ciceronis libertus a licio quo cincti erāt dictos exiſtimat. Licio. n. trāſuerſo q; magiſtatibus p̄ miniſtrabāt cincti erant. At Plutar. quaſi λῑτὸς litos. i publicus quaſi publicus miſter. Et ſic abſq; c. ſcribēdū eſt.

Lictorius. a. uꝫ qd ad lictorē ptīet. Pli. Faſces lictorios iāuæ ſūmi ſit cui ſe otiēs occidēſq; ſūmiſerat.

Lido. iſ uerbū antiquū ſignificat cōfringo deleo. Cuius cōpoſita ſunt Collido. Illido

Lien gūis maſ. græce ſplen. Dr & Llēis i ntō. Cel. li. 3. Si iecur aut lienis ē affectus. Huius magnitudie. ītempantiā riſus fieri affirmāt phyſici. Perſio. Sꝫ ſum petulāti ſplene cachino. Intumeſcit q̄ſq; lien ut crugere hoīem uideaꝰ. Plau. i cur. Nā qua ſi zona liene cinctus ambulo: gemios i uentre habere uideor filios nihil metuo niſi medius diſrūpat miſet. Hic lienoſi: q; liene laborāt. Qui fiūt ut inqt Ar. li. 3. de partibus aāliū quotiēs excremēti plus i lienē diuertit q̄ calor eius uiſceris poſſit cōficere. Pli. li. vii. De pyrrho culus pedis pollex lienoſis medebaꝰ.

Liger. eri nomē uri p̄ prim dequo. Virg. li. x. Dicta uocāt ligeri nec nō & troius hetoſ. Liger. eriſ. Galliæ fluuius q̄ & Ligeris in ntō dr. Vñ & ligeri i actō. lectū ē. Hic dlatꝰ i oceanū īfluit maximi curſq; & pari cū Garūna interuallo a pyrene diſtat & duobꝰ ſtadioꝝ miliboꝰ utriuſq; nauigatio ē.

Ligyes populi aſiatici q̄ cū xerxe cōtra græcos militarūt.

Ligo. aſ. qdā a Lino deducūt quaſi līo ago q; lino oīa ligent. pp quod græci λῖνον. uocatū putant ἀπὸ τοῦ. λινέω antiquo nerbo qd ē teneo qa līo oīa tenent. Huius cōpoſita ſunt Alligo. qd ad aliqd uel iuxta ligo. Colligo. Circūligo. Pli. id ſicut i pilo quadratū ſtupa circūligabaur. Deligo ualdē uel pfecte ligo. Col. li. 7. Melius bimus q̄ ānículus caſtraꝰ. idq; facere nel auctūno lima decreſcēte p̄cipit: uitulūq; ad machinā deligare. Illigo intus ligo. Obligo circūligo. præligo añ ligo. Liui. Faſceſq; uirgaꝫ atq; anda farmēta p̄liganꝰ cornibas boū. Religo. qd aliqñ ē ſoluo qd ē ligatū ſicut Refero. Aliqñ hēt ſignificationem ſimplicis. Oui. Nox erat & q̄mo religāt ſtipite funē. Col. li. 3. Diuituſq; pennat q̄ firmis trūcoꝝ & idōneis locis religata ē. Aliqñ tetro ligo. Ci. li. i. tuſ. Trahit hectorē ad curꝫ religatū achilles. Aliqñ iterū ligo. Lact. li. 4. hoc uiclo pietatis obſtricti deo ac religati ſumꝰ. Sub ligo. aquo Snb ligaculum. & habent pe. cor.

Ligamē. ligaculū ligamētū. Ligatura. ſignāt id quod aliqd ligaꝰ

Ligōes rūſtici inſſa ſic dictaꝰ q̄ a radicibus q̄ ſub terra ſunt ligenꝰ. Vel dicti ſūt quaſi Legiones qa p latitudinē ſub terra facilius leguntur. Luc. Vo-

mete q̄ antiquos curionū passa ligones.
Ligellū breue domiciliū & tuguriolū. Plau. Tu all gello fuisti qua exis foras.
Lignū a leg̃do inqt. Var. q̄ ligna caduca ī agris le gebant' q̄bus ad focū utere̅t: hic ligneo. a. um. qđ ex ligno ẽ ut ligneū simulachrū.
Ligneolus. a. u3 diminutiuū a ligneo: Au. li. xi. con. S3 nec ego dixerī circulū illius ligneolæ rotæ di e3 c̄: nec tū iō tp̄s nou esse ille dixerit.
Lignario. a. u3. qđ ad liguū ptiet ut faber lignario q̄ ligna dolat.
Lignosus. a. um. qđ instat lignum durum est.
Ignile. pe. p. dictū est ubi ligna ī domo ad cōburē dū pata sunt: sicut fœnile ubi est uel esse solet fœ nū: Sic bouile: Equile: Caprile & huiusmodi.
Lignari est ad capiēda ligna ire. Limi. li. x. Redeūti busq̄ lignatū se ire hinc.
Lignatores dicti ſ. milites. q. lignarū nadūt: Idem ī eodē paucis citra milibus lignatores et cum præ sidio occurunt.
Liguſtrum similiter alego quasi leguſtrum arbor ex cuius ligno tesseræ fiunt aptissimæ.
Liguria italiæ regio p maiore pte mōtuosa iter am nes Varī & Macrā ab altero latere hūs apēninus ab altero padū thusciā attingens cuius caput ẽ ge nua. aqua Liguſtica ora. & mare liguſticū. Dicta Liguria a legysto phaetōtis filio cōuersiōe. y. in. u.
Liguſticū mare ut refert Solin9 coralium pcreat qđ fulminibus resistit.
Ligus liguris secūdū priſ. pōt e ̄ proprīū nomē & tē ẽ gn̄is mas. Et nomē gentile. Et sic est cōmunis p bus declinat hic & hæc ligur. & hic & hæc & hoc ligus p ī cola liguriæ. Luc. li. i. Et nūc tonse li ger quōdā p colla decora. Vir. li. xi. Vāe. ligus fru straq̄ ais e late supbis. idē Assuemq̄ malis liguré
Liguſticus. a. u3. pe. cor. nomē possessiuū. I nue. Nā si pcubuit qui saxa liguſtica portat.
Ligurio. is. pe. cot. lui. uel liguri itū significat multa auide cōsumo & suauiora edulia carpo & p helua tionē plimōiū uoro l3 pdo. Hor. Tractauit eahcē māibus dū furta liguit. Vñ Liguritores dīt gulo si & uoratores tduliorū dulciorum q̄ eōsūptis da pibus catillos ēt lingūt & q̄ boua deuorat. Est ēt ligurire paulati & cū quadā mora atq̄ elegātia op medere q̄si sinēdo ut pse cibus iſtōiachum liq̄fiat Ter. i eu. Quæ cū amator' suo coenāt liguriūt. Di ctū ligurire ἀπὸ τοῦ λυριᾶν quod græci su aue dicūt ut inqt Do. per tōſlationē Ci. D. Bruto scribēs ad suppilationē rerū usus est. Cā qđā inqt de collegis nīs agrariā liguriē curationē distur bani rē totāq̄ nobis ītegrā reseruaui. Et ab Auſo nio dictū ẽ Inguinum liguritor.
Ligula pe. cor. diminutiuū a ligua. Vid ídictōe liguą.
Lilium: genus herbæ: de qua apud rei rusticæ scripto res fit mētio quō serat.
Lilietū: locus in quo liliorum copia est. Palladius lī lieta cāneta ponēda sunt.
Lilybeum promontoriū3 siciliæ: & urbs eiusdē nomi nis. Syl. li. 14. Cernit deuexas lilybeū noīe chelas.
Scribī cū dipb. Nā græce λιλύβαιον dicunt.
Lima ſtrumētū fabrile quo ferr̄ aut aliq̄d aliđ terit.
Limo. as polio & supflua deraho. Hiero. ad Dama. Sæpe causatus sum excolī nō posse sermonem nisi quē ppria mānus limauerit. Aliq̄n limare est cōiun gere Plau. Nō pf ruus nūq̄ cū illa limabit caput. Huius cōpoſita sunt Delimo & Elio q̄ hñt pe. p.
Limatulus: diminutiuū a limato. Ci. Volūnio. Op9 ẽ hoc delimatulo & polito tuo iudicio.
Limatura. scobs. hoc ẽ puluiſculus limādo detracto.
Liax dī q̄ exqrit ut aliq̄d auferat. Plau. ī hac. Lima ces niri q̄ atterāt & cōsumāt. Et limax testudo co chlea terrestris quæ & limaca a limo dī īquo pee hyemē delitescit & uiuit uere pdiens. Col. li. xi. ī plicitus cōchæ limax hirsuta q̄ campe.
Limus. gn̄s uestis ab umbilico ad pedes. Vir. li. xii. Velati limo & uerbena tēpora uincti. Et limus læ tamē ẽ seu cœnū illd mollius qđ ab aqs deferri so let. Vñ limosus. a. um. Virg. Limosoq̄ lacu p no ctē obscurus ī ulua delitui. Huic illimis & hoc illi me. pe. p. qđ est sine limo. defæcatū syncerū. Sido nius ad heroniū. Nusq̄ aquæ ductuū liquor ite ret nel cisterna defæcabilis uel fons irriguiſ uī pu teus illius: hic & Oblimo. de quo alibi.
Limus. a. um obliquus. l. trāsuersus obtortus qđ & limis tertiæ decli. dī. Vñ qui obliq̄ aspicit limia oculis spectare dī. Ter. ī eu. Ego limis specto sic p flabellū clanculū. Do. Pōt ẽ nti casus ut limis specto uel ab ultimi pluris. & deest oculis. Cū igit dissimilāt se hoīes uidere qđ uident & nō recta sa ciesed trāsuersa intuent: limi dīr aspicere
Limen dī quod ex transuerso ī ianua est a limo ob liquo q̄ ingredictibus exeūtibusq̄ trāsuersum sit: ut est apud Do. Festūq̄. Nec ſolū inferorē pte ſi gnificat quæ sub pedibus calcari solet in igressu. sed ēt supiorem. Iuno. Pendētia liquit uela domo & ad huc uirides ī limine lauros. Nouius uero li mē superū & inferū dixit: Exime limē superū qđ mihi misero sæpe cōfregit cap: Inferū quoq̄ ubi ego ois defrægi digitos. Limē superū suplimiare ēt uocatia græcis hypthyron. Ponit Interdū p in gressu. Virg. Limē erat cæcæq̄ & puius usus. In terdū p interiore pte plonius. Idē. Penetrāt aulaa & limina regum: interdum pro loco standi. Idem Corripiunt spatio audito limēq̄ relinquunt. Inter dū p principio ut in Limine uitæ extinctus est. ī terdū p amicicia. ut testat. Ser. enarrans illud de Turno. Se limīe pelli Iuue. Limīe submouear. i. repellor ab amicicia. A limen fit Elimino. as. Li minare Post limiuiū. liminaris & hoc liminaī qđ ad limē ptinet ut lapis liminaris q̄ est in dōus in gressu. Aug. ad hiero. posuit p ptīcipio. Nō hoc codēx ipse ut assolet in liminari pagina prætende bat. i. in principio seu ingressu hbri. hinc super li minare
Limes. itis modo transuersam uiam significati mo do terminum. Col. lī. i. Semiras nouosq̄ limites ī agro fieri non patiatur. In agris limites duo ma ximi sunt. Cardo & Decumanus. Limes decuma nus est q̄ ab oriente in occidentem spectat. Cardo a meridie ad septentrionem. Reliqui limites an

gustiores distãtq; inter sese paribus interuallis.
Limito. as. pe. cor. & Limitor significat termino seu restringo. sicut a semitis. semito. as & semitor. un limitatus ager. dicitur incẽturnas diuisus. Pli. lib. 17. Aut si maior modus sit totidez pedũ cardiem quo decumano limitari. Semp uero qntanis semitari. hoc ẽ inqnto quoq; palo singulæ iugo pagi næ includunt. Ci. Apio pui. De tua phisica bñficq; natura limitabit aliqd posterior ánus pp quãdam tristi tiam.
Limentinus putabatur deus qui leminibus pẽet.
Limbus mulichre nestimentũ erat purpurã i mo cõ sutã hũs: seu quod libet aliud ornamẽtũ uestiũ extremitatẽ ambiẽs. Virg. Sidoniã picto chlamydẽ circundata limbo. Huius diminutiuũ est. Limbulq; aquo limbellus.
Liborariq; libũ uestẽ dsuit. Pla. Textores liborarii
Linus nomẽ uiri proprium: ex mercurio seu ut qdaz putant ex Apollie & urania geniti alter philosophus thebanus Iuniorẽ ẽt lius spẽs hymnis: suas fit λῖνος καλλιλὺς ἀπόλλωνος Ὃ τερ φιχόρης ὁίδε ἀμφιμάρου Ὃ ουρανίας. λέτο Ἰαιδε πρῶτος ὅυλος ἀπὸφοιβης ρεάμμα Ἰαὲς ἑλλήνας ἀτα τῆν τοιόδαιδε Ὃ ἡρακλέως λίνος ἰαδόπαλος ἡρεμμάδην Ὃ τῆς λυρικῆς μόυσις πρῶτος τοιόδαι ἀνεμὼν
Linum ἀπο τοῦ λινέω antiquo uerbo qd est. texneo. qa I no oia tenent. hnic Lineus. a. um. qd ex lino ẽnt uestis linea.
Linarius qui lini artẽ exercet: a Græcis λινοπλόος uel linoplocis.
Linamẽtum filũ qd ex lino uoluẽdo trahit. Pli. Delphini linamẽta accẽsa excitãt uulnæ strangulatu oppressas.
Lintcum. pãnus lincus & sudariũ quo in balneis uti mur. Mar. Non tũ sæpe teret lintea fullo tibi. Itẽ Lintea sunt uela quibus utuntur nautæ. Virg. Certũ est dare lintea retro. Itẽ lintea q̃ sunt idonea ad spectãtiũ umbracula. Vnde legimus Cæsarẽ totũ forũ linteis adũbrasse. Itẽ linteatus linteis indutus. i. lineis uestibus quali hitu sere fuisse Apollonius philosophus. qñ huiq; modi hitus uidebat mũdior q̃ qui ab aialibus de glubebatur. Sidonius ad leonẽ. Cupidũ sciæ contẽnerẽ pecũiæ: Inter epulas abstheniũ. inter purpuratos linteatus.
Liteolũ dimiutiuũ. Pli. pro peti a pãni lineis uelneti bus i liteolis imponit. s. amurca.
Lintearius qui linteas uændit.
Linteones q texunt linteamia p conficiendis nestibus: ut docet Ser. li. vii. æn. Firmicus. li. ti. math. scribit uenerẽ in quadrupedibus occurrentem faciet linteões. aut plumarios atq; colorum tĩctores.
Linea. æ. proprie significat filũ illud quo fabri materiarii utuntur ad signandam materiã q̃ ex lino fiat. Et qñ ab hac si rubrica uel allo colore intincta fuerit figura designatur longa sine latitudine atq; altitudine: ea quoq; figura linea nocatur. Itẽ ea q̃ non colore sed alio imaginantur geometræ lineæ uocant. Et lineã dicitur filum oẽ ex lino & qcũq; tenuis funiculus. Col. Ligato pede lõga linea gallina custoditur. Pli. Murenæ deuorant hamũ: admouẽtq; dentibus lineas iatq; ita erodũt. Idẽ. Sẽmata uero lineis discurrebant ad imagines pictas Et linea dr quæ est in superficie. Nã superficies ex lineis ẽ ut pũctus qd ẽ pncipiũ ingeometria. Dicitur aũt punctũ qd diuidi non põt. Linea quæ ab uno puncto ad aliud deducitur.
Linearis & hoc lineare quod ad lineã pertinet. Vñ Linearis pictura uocata est lineis circũ umbrã hominis deductis. Primi hãc picturã exercuerũt Atdices corinthius & Telephanes sicyonius sine ullo colore spgentes tñ lineas intus. unde & latã lineatẽ picturã graphidẽ appellauerũt.
Liniamentũ a lineari & ipsa extremitas & quasi linea q̃dam corporis p quã hominis forma dignosci a lineari pictura tracta inqua p solas lineas effigies hois cognoscebatur. Iusti. li. i. Liniamẽtoq; æqualitas mti & filio p similis. Pli. Nec qui succederet operi ad pscripta liniamenta inuentus est.
Lino. is. & linio. is. & lenio. is. diuersa sũt. Nã linio & lenio quarte coning. sunt. Lino tertiæ. Et lio linioq; habent pe. cor. lenio ptod. Virg. Seruatsq; mella thesauris relines. Seduius: Illiniens hoiez ueteri de semine supplet. Est autẽ Linire crasse aliqd aliqno instrumento supinducere. Col. li. vii. Sed illius sanatur noxa fibula aena si locum læsũ compũgas cretaq; cynonia & aceto lias. Aliqñ ẽt non crasse sed leuiter aliquid inducere & quasi lineã duere. Vnde inter linire dicimus sup inducto atramento aũt alio liquore scripturam aliquã picturãue distruere. Sic lse dicuntur interlitæ. & talis inductio Linita dicitur. Aliquando obturare. Virg. li. iiii. Ge. Neq; ille neglcq̃ intectis cerarij tenuia cæra spiramẽta linũt: ut etiã a contraria signification eius compositũ simul Relino indicat ut. apud eundẽ. Seruataq; mella thesauris relines. habet hoc uerbũ lino etiã pro lini lini & leui. De primo Quintil. inde clamatione Cæci. Et ne qd sceli impio deesset mariti tui cruore pietez linisti. De secdo Col. li. xii. Multi cum semel noua dolia uel seria crassa gũmi liuerunt iuna imperpetuũ gũmitiõe eẽ contẽti sunt. De tertio Cato de rerus Postea doliũ calefacito. minus: qui si picare uelis tepeat satis est ignis lenibus facito calescat. Vbi tẽperate tepebit: cuminum indito: postea; linito. Si recte leueris in dolium quinquagenatũ pedũ quattuor satis erit. Supinum unum tantum habet litum. Vnde litus. a. um pro obturato macula to insperso Virg. li. 4. Ge. Et lucent aliæ & fulgore coruscant ardentes auro & paribus lita corpora guttis ideſt insperſa seu distincta. Quale est illud Hieroni. ad Saluinam Tu uero quæ i tumulo mariti sepeliſti omnes pariter uoluptates quæ lleam purpuriſſo & ceruſa faciem super feretrũ eius lachrymis diluisti. Eius composita sunt Ad lino. ad aliquid lino. Pli. Sunt qui leporino coagulo mel addant & hoc sæpe ad linant dentem. Palladius. Si stercus primogeniti nituli adlinamus oribus uasculorum. Collino. Gel. Postea tabulas cæ-

ta colleuiſſe Circũlino. Ci.li.l.tuſ Condunt ægiptii mortuos & eos ſeruant domi. pſæ ẽt cæra circũlitos condiunt utq̃ maxime permaneant diutur na corpora. Delino Illino interlino. oblino. nide alibi Elino extra lino fœdo. Lucil. li. 6. Si hæc ue ſtimenta eleuit luto. plino ualde liuo. Col. li. viii. Mox ulcera lauantur acero. & tunc pice liquida cum adipe ſuilla plinuntur Relino quod obturatum erat aperio. Ter. in heau. Releui omnia dolia omnes ſerias. Sub lino mediocriter ſœdo illudo: & pro ridiculo habeo. Plau. I epi. Senex tibi os ſublitu3 eſt plane & probe. ideſt deriſus eſ. Et i cap. Quanto in pectore hauc mea3 magis rem uoluto tanto mihi ægritudo auctior eſt animo ad illum modum ſublitum eſſe os mihi ideſt ſubſteracoratum uel maculatum.

Linio. iſ. iui. itum proprie ſignificat ungo uel frico aut quid ſimile quod digito aut aliquo inſtrumẽto alicui rei ſuperinducitur fricatur uel imprimitur ſed tenuiter non craſſe. Col. li. viii. Fere aũt pæſtatem ſic muſcis autes canum exulcerantur ſæpe ut totas amittant. Quod neſiat amans nucibus contritis liniendæ ſunt. Hiero. in tob. Statimq̃ limes ſuper oculos eius ex felle iſto piſcis. Fateor tamen adeo interdum hæc duo uerba lino & linio in ſignificatione propinqua eſſe ut uix diſcerni poſſit. Alinio componitur. Circũlinio. Lact. li. v. Circũliniatur modo poculum cœleſti melle ſapientiæ ut poſſint ab imprudentibus amara remedia ſine ofſenſione potari.

Lingones ſunt populi Galliæ ſupra heluetios & ſequanos in occaſum uergentes.

Linternus Campaniæ fluuiꝙ haud longe a Vulturno fluuio & oppido.

Lingo iſ. xi. ctum. Lingere eſt aliquid lingua molliter tangere. Plau. in Caſi. Mel mihi uideor lingere hinc linguam quidam deduci uoluerunt. Rurſus lingere dicimur dum aliquid in ore tenentes gutatim id defluere in ſtomachum ſinimus. Quæres liuctus dẽ. Quæ uero in hãc uſu3 fiunt eclegmata græce dñr. Plꝛi. Telicos gemma eſt quæ oleæ nucleo ſimilis nidetur & lingentium calculos frãgit. Idẽ multi tuſſim ueterẽ linctu ſalis diſcuſſere. Idẽ Eſemie iini fiunt Eclegmata hinc fit compoſitu3 Elingo quod eſt extra lingo. Plau. in cur. Hic hodie apud me nunq̃ elinges ſalem.

Lingua a ligando dicta eſt q̃ liget cibum. Nam cibos in ſua conglobat ac deprimit iuentremq̃ trãſmittit: ſeu q̃ ipſa dentium ſeptis quaſi muro uallata ac ligata ſit. Eſt & lingua minor quæ & ſub linguium aquibuſdam dicitur operculum cartilla ginoſum quod phyſtulã ſpiritale3 in gutture claudit cũ phyſtula cibali cibus deſertur. Hæc cum ridemus attollitur qnia riſus omnia concutit. Qua propter periculoſum eſt ne nos riſus inuadat cum deglutimus. Hoc enim operculum natura inſtituit ne quid eſculenti potulenti ue ad pulmonem feratur. Quod ſi accideret niſi reiiceretur hominem ſtrangularet. Accipitur quandoq̃ lingua pro differentia ſermonum. Vnde dicimus linguam latinam linguam græcam. ut eſt apud actus apoſtoli eos. Audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia dei. Quin etiam in una lingua ſermonis diuerſitas lingua dicitur ut in græca lingua eſt Attica: dorica: Ionica lingua. Scribit ſtrabo trecentas nationes quæ diſſimilibus linguis uterentur deſcendiſſe in dioſcuriadem urbem colchorum clariſſimam.

Linguarum diuerſitas inquit. Auguſtinus. libro decimonono ciuita. dei hominem alienat ab homine: Nam ſi duo ſibi met inuicem fiant obuiam neq̃ præterire ſed ſimul eſſe aliqua neceſſitate cogantur quorum neuter nouit linguam alterius facilius ſibi animalia mota etiam diuerſi generis q̃ homines ſociantur. Rurſus lingua appellatur genus promontorii non excellentis ſed molliter in planum deuexi. Similiter Inſtrumentum Planum & oblongum in ſpeciem linguæ factum lingua dicitur. quale eſt illud quo ntuntur Aromatarii ad extrahenda e uaſis unguenta. Cuius diminutiuum ſecundum. Ptiſi. eſt lingula ciuide3 ſignificationis & per conciſionem Ligula. Feſtus. Ligula per diminutionem dicta alias a ſimilitudine exertæ linguæ ut in calceis alias inſertæ ideſt intra dentes coercitæ ut in tibiis. Pro ea quæ calceorum eſt. Mar. Non extrema ſedet liuia lingula planta Iunena. abiecit enim & li. corripuit. Et lingula dimittere ſolicitus ne tota ſalutatrix iam turba peregerit orbem. Mar. Quamuis me ligulam dicant equiteſq̃ patreſq̃ dicor ab indoctis lingula grammaticis. Pro ea quæ inſtar linguæ facta eſt. Plinius Cæra punica fit hoc modo. Ventilatur ſub dio ſæpius cæra fulua deinde feruet in aqua marina ex alto petita addito nitro. Inde ligulis eligunt floren.. Collume. ligulam uocat in ſtrumẽtũ ad purgandũ cuaſe ſpumam. Deinde inquit ubi liquatum mel in ſubiectum alutum defluxit. tranſfer in uaſa fictilia quæ paucis ante diebus aperta ſunt dum muſteus fructus efferueſcat: idq̃ ſæpius ligula purgandus. Plini. Sunt qui comitialibus morbis dandum putant luna: quarta ſeſta ſeptima linguæ menſura ideſt cochlearis Veteres etiam gladiolum ob longum in ſpeciem linguæ factum ligulam uocitauere. Lingua item ut Piynius teſtatur Herba eſt quæ circa fontes naſcitur cuius radix combuſta & trita alopecias emendat. Similiter lingua bubula genus Herbæ quam græci bugloſſon dicunt boum linguæ ſimilis. Lingua canina alia herba quæ cynogloſſos uocatur a græcis Lingua petrea genus lapilli quod inter gemmas connumeratur. A lingua fiunt Elinguis ſine lingua & qui loqui non poteſt etiam ſi linguam habeat. Elinguo. aſ. Bilinguis trilinguiſ & huiuſmodi.

Lingnax ſiue lingulax lingulaca ue uerboſus. multum loquens. qui nimium & ſtulte loquitur Gel. libro pn. Hoc genus hominis in uerba prouectos locutuleios & blateroues & linguaceſ dixerunt.

Lingulaca mulier multiloqua. Plau. in caſ. Lingulaca eſt nam nũq̃ tacet. Accipitur quãdoq; pro muliere auguratrice. Quandoq; p piſce qui ſolea aut ei ſimilis a nonnullis creditur. Dequo apud Varronem & Plautũ.

Linquo linquis liqui lictum ſecundum Priſci. ſignificat relinquo dimitto. habetq; li. ſyllabam ĩ differentem in præterito. Virg. Nec ramen indecorem tua te regina reliqui. Idem Namq; ſua patriam liquerat tellure ſepultam. Huius compoſitum. eſt Delinquo.

Lipara penultima correpta. Inſula ex æoliis a lipara rege Auſonis regis filio cui ſucceſſit æolus Hiero. Quæ e lipara ſiciliam nauigãt ſiniſtra eſt. Hic lipareus liparea lipareum.

Liparus. Auſonis regis filius aquo lipara de nomine nata eſt inſula.

Liparis. Ciliciæ flumẽ. ἀπὸ τοῦ. λίπα ρὸν. quoniam ut ſcribit Vict. natantes in hoc flumine. aut ſe lauantes non aliter ungi ab ipſa aqua q̃ ſi oleo aut adipe lauarentur.

Lipſana penultima correpta tantum pluraliter declinatum nomen eſt quo apud nos reliquiæ ſignificantur.

Lippus qui oculos habet lachrymantes. cum putredo ab his defluat. Lippitudo ipſum uitiũ. Cor. Celſus. Si frons prunt lippitudinis metꝰ eſt.

Lippio. iſ. iui. itum. lippuſſio hoc eſt marcore. in oculis contraho. Ply. li. xxviii. Oculorum uitia fieri negant nec lippire eos qui cum pedes lauant a qua inde ter oculos tangant. Plau. in cur. ad ſauces tranſtulit. Proſpicio parum. oſ amaru. habeo dentes plenos lippiunt fauces fame: ita cibi uacuitate ueneo laſſis factibus.

Liquẽtia. fluuius galliæ ciſalpinæ ſeu uenetiæ poſt Tarniſinum agrum: Oriturq; in opitergimis & in mare adriaticum cadit.

Liquidus liquida liquidũ penultima correpta mollefluxum. Virg. Aut cum liquentia mella ſtipant Aliquando ponitur pro puro. Idem li. 4. Dulcia bella premes nec tantum dulcia quantum & liquida ideſt defæcata & ſine ſordibus. Aliquãdo pro proſpero. Plau. in pſeu. Ab ſiniſtra auſpicio liquido atq; ex ſententia confidentia eſt inimicos meos me poſſe perdere. Hinc fit aduerbium Liquido. quod ſignificat pure & manifeſte. Ter. in an. Vt liquido poſſum iurare. Dicimus etiam ad liquidum. quod eſt manifeſte.

Liquido. aſ. apio manifeſto.

Liquo liquas lit. ſyllaba correpta ſignificat liquidum facio. cum ſcilicet aurum uel plumbum diſſoluitur. Luc. li. vii. Ereptaq; tela liquauit. Huius paſſiuum liquor. Compoſita ſunt Eliquo. quod eſt extra ſeu ualde liquo. Lact. lib. ii. Vnde autem uel quomodo deus hæc duo principalia igne. & aquã uel accendent uel eliquauerit ſolus poteſt ſcire qui fecit. Augu. lib. viii. con. pertranſlatione dixit. Voces igitur inter luebant auribus meis & eliquebatur tua in cor meu. Reliquo. idem quod liquo. Vnde legimus de ſanctis primo & Feliciano q̃ iuſſerit præſes reliquam plumbum & buillens inore fundi.

Liquatum ſiue liquamen: pinguitudo animalis ad ignem liquefacta & ĩuſum coquinarium ſeruata ad condiendos cibos. Licet & de aliis dici poſſit quæ non comeduntur: ut eſt apud Colum. lib. viii. Succus excolati lupini uteris uini fæx & amurca pari menſura miſcentur: eoq; liquamine tonſa ouis imbuitur.

Liquaſco is. ſi. liquidus fio.

Liqueo liques licui. li. ſyllaba correpta. Eſt autem liquere liquidũ ſeu molle eſſe. quod inſtar olei diſcurrit. Hiero. in leui. Omne liquens quod bibitur de uniuerſo uaſe in mundu. erit. Hinc liq̃ſco. liquidufſio. Perſius. Tot tibi cum in flãmas iunicum omenta liqueſcant. Virgi. Limus & hic dureſcit & hic ut cæra liqueſcit. Huiꝰ compoſita ſunt. Colliqueo. aquo Colliqueſco. Deliqueo. a quo Deliqueſco quod eſt totum reſoluor. Ouidi. lib. viii. me. Protinus imbutum cæleſti nectare corpus delicunt ſtagnũq; ſuo de nomie fecit.

Liquet imperſonale. ſignificat. Conſtat manifeſtu. & certum eſt. quoniam quæ reſoluuntur certa cõſtantia & manifeſta fiunt. Teren. in eu. Illum liquet mihi deierare his menſibus ſex non uidiſſe proximis.

Liquefacio. aquo liquefio eiuſdem cum liqueſco ſignificationis. Aliquefacio compoſitum. Illiquefacio quod eſt ualde ſeu intus liquefacio. Ci. lib. iiii. tuicu. Quæ ſunt omnes unius generis ad perfundendum animum tanquã illiquefactæ uoluptates.

Liquo: is licui reſoluor deflu ſtillo. Cuius paſſiuum eſt liquor liqueris. quorum lit. ſyllaba. producitur. Virgilius Vere nouo gelidas canis cum montibus Humor liquitur ideſt paulatim diſſoluitur. Idem libro quarto. Namq; prima ſolo ruptis radicibus arbos uellitur hinc atro liquuntur ſanguine gutte ideſt defluunt. Luc. libro nono. Liquitur & nigra diſtillant inguina tabe. Hinc etiã fit liqueſco liqueſcis prima Oui. libro primo de pon. Sic mea perpetuis liqueſcunt pectora cutis. Aliquo fit compoſitum. Columella. liquo. Varronẽ. Quod aurum cum colliquiſſet informa fuit infuſum.

Lira prima ſyllaba prode. ſulcum ſignificat. Col. li. ſcdo liras ruſtici uocant eaſdem porcas cum ſic araũ eſt ut inter duos latius diſtantis ſulcos medius cumulus ſiccaꝰ ſedẽ frumentus præbeat. Hic Lirare: aquo delirare & delirus. Deliramentum. Lirare dicuntur agricolæ cuꝰ crate dentata uel tabula aratro annexa operiunt ſemina. Primo cum aratur terra quod dicitur proſcindere. deinde ſecunda aratione excitatæ grandiores glebæ fragũtur quod uocant effringere. Tertia aratiõe iacto ſemine boues lirare dicuntur. qui tabellis & nomen ſimul & ſatum frumentum operiunt impoſcis & ſulcant in foſſas quo pluuia aqua dilabatur

Hinc delirare aliquem dicimus cuꝫ non recto ſul
co tegendo ſemen incedit deinde permetaphoraꝫ
ad inſaniam hoc uocabulum tranſlatum eſt. Vn/
de & deliri inſani dicunt. & delilare inſanire. Ho
ra. in epiſtolis. Quicquid delirant reges plectun/
tur achiui. Deliramentum ipſa delirario. Quidam
tamen delirare a græco trahunt Nam λῆρος ſi
ineptire eſt. Noſtri etiam liras gerras & nugas uo
citauere. Plau. Naꝫ tuæ blandiciæ mihi ſunt qđ
dici ſolet gerre germanæ ædepol litæ. Lyra. per y
aliud ſignificat.

Liro. aſ. liras facio Col. liranꝫ iugera duo opa una.

Liratim aduerbium per liras. Col. Exꝙ cum ſint li
ratim ſeri debent

Liris: fluuius campaniæ ortuſ in Apennino & min
turnas p̄terlabēs. Mar. Cæruleus mōs liris amat
q uem ſilua matice protegit. Virg. Et umbroſæ li
ris per regna miricæ.

Lis i controuerſia alimite ideſt termino dicta. q pri
mæ inter homines lites de liminibus fuerunt.

Litigo. aſ. pe. cor. q̄ſi litē ago diſcepto ꝫtēdo. Mar.
Ah miſer & demens uiginti litigat annos quiſq̄ſ
cui uinci gargaliane Licꝫ Plau. i m. Qua d re nūc
litigaris inter uos? litigiū litis actio. Idē in Caſ.
Nam ego quid contrahere cupio litigiū inter eoſ?
Litigioſum dicitur de quo lis eſt. Litigioſus q fre
quens in litibus uerſatur. litigator & litigatrix q
& quæ litigat.

Lithos græce: lapis latine dicitur.

Lithargyrium: ſpuma argenti quaſi q ſit in lapidē
compacta argenteum.

Lithocolla: glutinum quo lapides coniunguntur. Fit
eni ex lapide pario aut marmoſ cū taurino gl̄tiō.

Lithoglyphus pe. cor. ſculptor lapidū.

Lithotomia: pe. p. lapidicia. lithodomꝫ: architectꝫ

Lithologema pe. p. atis ſtrues lapidū.

Lithoſtrotos pe. pro. maſ. generis. & hoc litibꝫ ſtro
tum. dictio compoſita ex λίθος lapis & ϛρωτὸς
ſtratus appellet locus lapidibus ſtratus ſi uerbum
græcum proprie interpretari uolumus. Verum li/
thoſtrota ex paruulis cruſtis conſtabant qbus ſo
lum pauimenti incruſtabaſ. Vnde legimꝰ in euā.
Ioānis. Et ſedit pro tribunali in loco qui dicitur
lithoſtrotos. Vat. li. 3. de re ruſ. Cum uillam habe
res ope tectorio atq; inteſtino ac pauimētis nobi
libus lithoſtrotis ſpectādā. Hoc a uſis dī Sectile.

Lithiaſis: morbus calcularis.

Littera q̄uis ſecꝫ ſuā analogiam per ſimplex. t. ſcri
bi debeat. tamen quia prima ſyllaba eius prodit
per duplex. tt. ſcribi ſolet. Dicta littera q̄ſi legite
ra eo q legenti prebeat iter. uel q in legendo ite
reſ ut inqt Ser. Vel a lituris q ſcripta deleri poſ
ſit quia plerūq; in cæratis tabulis antiqui ſcribe/
re ſolebant & inde delebant. Vel a lino. is. qđ in
ſcribendo illiniter ideſt leuiter inducitur atramen
tuꝫ. Vel a linea quoniā græce γραμμὴ linea di
citur & Inde grāma littera & grammatica littera
tura. Et litteræ quæ note quoq; appellant ex line
is conſtant. Et ſignificat principaliter lras induꝫ
duas: ut. a. b. c. Sicq; diffinit q ſit mima pars uo
cis compoſitæ ex litteris quæ ſcribi poteſt induꝫ
dua. Hinc accidit nomen. ſ. quo appellatur figu/
ra qua pingituꝫ & poteſtas qua ualet. Aliquan/
do littera capitur pro ſcribentis manu. Ci. ad At/
ticuꝫ. Nā alexidis manum amabā q tā ppe ac ce
debat ad ſimilitudinē tuæ lr̄æ. Pl̄i nūo lr̄æ epla
deſignant niſi apud poetas. apud quos legitur ir̄a
pro epiſtola. Ouid. Quam legis ab rapta briſeide
lr̄a uenit. Vocāſ p̄terea lr̄æ diſciplinæ quæ lra
rū monumentis continentur. unde dare lr̄is operā
dicimus. hoc eſt incumbere animis quæ ſcriptæ
ſunt. A lra fit diminutiuū litterula. qđ Hiero. po
ſuit p breui epiſtola cū inqt. Munuſcla oia & iuſ
pectas litterulas nobiſ interdico ſub anathemate.

Litteratus qui lr̄is p̄ditus eſt. Cuius contrariū
eſt Illitteratꝰ. pro rudi & indocto. Lfatulꝰ dimi
nutiuum eſt. Hiero. contra. Rufi. uideris tibi lit/
teratulus & rabi.

Litteroſus idem quod litteratus. Caſius. Homo lit
teroſus me te.

Litterarius litteraria litterarium. quod ad litteram
uel ad litteras pertinet. Vnde dī Ludus lfarius.

Litteratoꝝ. qui littetas noſcit uel docet.

Litteratura: arſ quæ de litteris tractat: ut eſt grāma
tica. Aug. lib. viii. cō. Imperatoris Iuliani tempo
ribus lege data. prohibiti ſunt chriſtiani docer lit
teraturam & oratoriam.

Litus. a. um. participium alino Vide indictiōe. lino

Littus per duplex. tt. terra quæ ab aqua tangiſ uel
q ailuitur uel q aqua ad id alludat: uel q ibi aq̄
diditur ſeu q fluctibus oblimatur. Et proprie. de
mari dicitur ripa de fluminibus. Ouid. Campoq;
recepti liberioris aquæ p ripis littora puſāt. Sue.
in nero. Diſpoſitæ per littora & ripas diuerſoriæ
tabernæ. Quandoq; etiam littus dicitur deflumi
nibus. Virg. in duſ. littoriſq; dulcis auras diffun
detis agriſ. cum de Mincio loqueretur. Sumi/
tur interdum pro terra mari uicina. Idem Cui lit
tus aran dum dederat. Interdum pro ſpatio circa
aram a litando quia ibi litabantur hoſtiæ. Nam
ſicut docet. Do. Nauigātes eūdo & redūdo in lit
tore ſacrificabant propter quod & uſus obtinuit
ut duplici. tt. ſcribatur lito p̄mā corripiat. Cicero
tamen in top. a lædo deducere uidetur. Quod cū
primā producatr unico. t. ſcribendum erit. Alitus
ſiūr littoreꝰ littorea littoreū & littoralis adictiuū
ut Arena littorea. & plaga littoralis.

Lito litas ſacriſicō facto deos placo. uotiq; ipetro.
Sue. in Cæſa. Deinde pluribus hoſtiis cæſis cū lie
tare non poſſet introiit curiam. Huius compoſitū
eſt perlito qđ eſt perfecte lito. Gel. Si hæ res di/
uinæ factæ reteq; perlitate eſſent haruſpices dixe
runt oia ex ſnia proceſſurum eſſe.

Litura lituræ ſuper inductio: & complanatio. a li
no linis ut ſit cum ſuper inducto atramento alio
ue liquore ſcripturam uel picturam deſtruimus.

Lituro lituras penultima pducta cancello expūgo
Sidonius apoi. Tunc uel certius te probaſſe reli
gaudeo ſi lituraſſe aliqua cognouero.

Lituus baculus incuruus quo ſedentes augures aui

bus templa designabant. Gel. Lituus ẽ uirga bre-
uis in parte qua robustior est in curua. Dicitur in
terdum regale sceptrum. hoc est ille romuli bacu-
lus qui post romulu3 a litibus dirimendis in me
dio incẽdio integer mansit ne apud Val. maximũ
Nihil in eo præter lituu3 romuli integrum reper
tum est. Et Plutar. in Romulo. Lituus conserua-
tus est in palatino colle usq; ad Celtarum tempo
ra aquibus capta urbs incensa fuit. Sed postea ex
pulsis a Camillo hostibus inter altissimas fauillas
illæsus cum omnia ignis consumpsisset inuentus
est. Festus scribit lituũ esse gñs buccinæ curuæ uñ
uox gracilioe exiret: q̃ q cecinerit: liticen dr Vir.
lib. vi. Et lituo pugnas obibat & hasta.

Liticen pe. coe. qui lituo canit.

Liuius nomen historici parauini q res romanas mi
ro artificio luculẽtoq; sermone perscripsit. De hoc
Hiero. ad Paulinum. Ad Triumliuium lacteo elo
quentiæ manãtem de ultimis hispaniæ galliarũ-
que finibus quosdam uenisse nobiles legimus. Et
quos ad contemplationem sui roma non traxerat
unius hominis fama perduxit. Habuit illa ætas ĩ
auditum omnibus sæculis celebeandumq; mira-
culum ut tantam urbem ingressi: aliud extra urbẽ
quærerẽt. Fuit & alius Liuius poeta Comicus co-
gnominatus Andronicus. De quo Diome. Con-
stat inquit apud Romanos. Primũ latino sermõe
comœdiã Liuiũ Andrõicũ scripsisse. Geli. li. xvi.
Primus omnium L. Liui. poeta. Fabulas docere Ro
mæ cœpit post Sophoclis & Euripidis mortẽ an
nis plus fere. C. & lx.

Liuor: uestigium & nota quæ fit ex flagello. Vnde
in ecclesiastico legimus. q; flagelli plaga liuorem
facit. Aliquando significat colorẽ nigrorẽ. Vir.
Sic paulatim liuor in candorez nertitur: & omnis
macies e corpore abscedit. Et quoniaz talis est co
lor inuidoz ideo liuor accipitur pro inuidia. Luc.
Liuor edax tibi concta negat. Claud. lib. iii. Ra
biem liuoris acerbi nulla potest placare quies.

Liuidus proprie dicitur qui ex percussu carnem ĩ-
gram habet fluxione cruoris ad eum locum qui
percussus est Ply. Tapliæ succus suggillatis ac li
uidis pro dest. Hinc liuidus pro nigro. Vir. Quid
ue petunt animæ uel quo discrimine ripas. hæ
linquunt illæ omnis uada liuida nerrunt. Quoniã
uero qui inuidia laborant exedentes se doloꝛ hũc
colorem contrahunt. Liuidus ĩpe pro inuido po
nitur. Mar. Omnibus inuideas liuide nemo tibi.
Huius diminutiuum. est liuidulus. Iuuena. Qui-
bus inuideas si liuidulus sis.

Liueo: es. ater sum. Ply. lib. xxii. Cortex uero scilicet
heliostrophi liuentibus colorez reddit. Et aliquã
do inuideo. Pompe. Malignus homo & fortunis
aliorum semper liuens.

Liuesco: liuidus fio. Claud. lib. iii. Haud equidem ĩ
uideo nec enim liuescere fas est ud nocuisse deos.
Huius compositum est Adliuesco.

Lix dicitur inquem materiæ redigunntur cum fuerit
exustæ. Ply. lib. xxxvi. allegat Varronez dicentẽ.
hæ cinis est foci. Et lix nocatur aqua cineri ĩmis-
ta. Vnde lixiuium. Et lix. aqua. a lica qui secutus
est herculem deflecti quidam aiunt.

Lixinium aqua inqua lauandi gratia decoctus est
cinis per nauteĩ. Col. lib. xiii. Sunt qui culmos
fabæ exurant & exeo quod cremauerint cinere li
xinium faciunt. Idem libro ultimo lixiniam usur
par. In olla inquit fictili ampla preparatam lixi-
niam cineris farmenti calefieri conuenit.

Lixæ dicti sunt qui militis quæstus gratia exerci-
tum sequuntur utputa lauandi aut coquendi gra
tia. Syl. lib. v. punicorum. Inutile marti lixarum
uulgus. Scipio apud liuium Actium umbrum ap
pellat semilixam quasi semimancipium nomine
ignominioso. Var. Lixulas & semilixulas uocabu
lo sabino scribit dici circulos ex farina caseo & a
qua commistos & intercibaria numerantur. Ap-
pellatiq; sunt a cinere. q; lix cinis foci sit. Vnde e
lixus. a. um. quod coctum est cinere olle supposi
to. & Aulicocium. quod olla coctum est. Nã ue
teres pro olla. aulam dicebant.

Lixo lixas lixum facio. & uernacula lingua dicimus
lissare. aquo fiunt composita. Elixo & plixo. qd
est lixum facio seu in longum aeuo. Colũe. lib. v.
Quare magnopere monendus putator est ut pro-
lixet aticm ferramenti & quaneum possit nouacu
læ similem reddat.

Loba. æ. milii uel panici racemus ut est apud Var.

Locus proprie dicitur quicquid aliquid continet:
Virg. Hic locus urbs erit. Ponitq; adialecticis in
ter accidentia substantie: & ẽ una de septem circũ
stantiis quæ ita numerantur. persona. qualitas nẽ
gocinz: facultas. causa modus temporis quæ hoc
uersu continentur. Quis' quid ubi quibus auxiliis
cur quomodo qñ. Quandoq; locus dicitur ge-
nus. Sal. Natus haud obscuro loco. Quãdoq; di
stributio temporum quæ cui in spectaculum uen
turo tribuntur ab ædilibus. Vnde motus loco di
citur qui suas horas non obtinuerit inter præden
tes & secutores. Et Cicero loco motus est cuz ex
urbe pulsus. Ter. Noster grex per tu multum cõ-
motus est loco. Cum autem dicimus. Loco patris
te habeo. significamus ea esse charitate qua pater
est uel esse debet. Ter. Si te ingermani fratris dile
xi loco. Loco uero solatii: loco uoluptatis: loco
honoris pro iucundum uoluptuosum & honorifi
cum dicitur. In locum substituturus. i. in alterius ui
cem. Quintil. Et in locum iuuenis amissi substi-
tuit de uanitate solatium. In plurali loci & loca.
Loci sedes argumentorum sunt quæ intra se con
tinent argumenta, & ex quibus ipsa argumenta
petenda sunt. Ab Aristotele topica nocari sũt lo-
ca sunt inquibus aliquid locatur quãq; etiam lo
cos in eodem significato dicamus. Virg. De ue-
nere locos ubi nunc ingentia cernis. Similiter lo
cos pluraliter dũraxat mulieris uuluam seu uterũ
& uulgo matricez appellamus. Var. in origi. Sic
loci mulebres inquibꝰ nascendi initra consistũt.
Ply. lib. xi. Fœminis eadẽ omnia præter uesticam
& intus utriculus unde dictus uterus quod alio
nomine locos appellant. hoc in reliquis animali

bus uiuam tantum dicimus.

Loculus diminutiuum a locus.significat enim parum locum Var.libro tertio de re.rusti. Hortensius familiaris noster cuꝫ piscinas haberet magna pecunia ædificatas ac loculos ita sæpe cuꝫ eo ad uillam fui. Ponitur etiam interduꝫ pro sacculo in quo pecunia seruatur qui alio nomine uulua & bulga & marsupium & capsula siue sit lignea siue ebornea. Mar. Hos nisi deflaua loculos ipiet moneta non decet. Interdum pro feretro quo mortui efferuntur: quod alias capulum & libitinam uocant. Et loculi pro uulua.

Loccilus diminutiuum a locusus. Mar. Si quid ad huc supereſt in nostri fæce locelli. Est munus nihil est: ipse locellus erit.

Locusatus.a.um. quod habet diuersos locos. Var. Nam ut pausanias & cæteri pictores eiusdem generis loculatas magnas habent arcolas ubi discolores sint certas sic hi loculatas hñt piscinas ubi dispares discluſos habent pisces.

Loculamenta loca distincta siue capsulæ inquibus aues & similia nidificare seu habitare solẽt. & a loculis deduci uidetur. Col. Vel si non ita competit paxillis adactis tabulæ supponantur quæ uel loculamenta quibus nidificent aues. uel ñctilia columbaria recipiant & li.x. de apibus dicit. Crepitaculis æreis aut testarum plærumq uulgo iaccentium terreatur fugiens iuuentus ea q quæ uel pauida cum repetierit alucum maternum. & in eius aditu glomerata pepẽderit: uel statim se ad proximam frondem contulerit protinus custos nouum locubamentum in hoc præparatum perlineat intrinsecus. prædictis hærbis: deinde guttis mellis respersum admouerit rum manibus autẽ etiã trulla congregatas apes recondat.

Locuples penultima correpta generis omnis secundum Pris. & ram in.i.q̃ in.e. ablatiuum finit. Ci. in frumẽtaria. In prouincia locupleti & referta, Hora. In locuplete domo. Dictus locuples a lata humo hoc est locorum plenus. qui plæraq loca ideſt qui multas possessiones habet: quemadmodum pecuniosus a pecorum copia. Assiduus ab assedando cognominatur. Ply.lj.is. Cognomina etiam prima inde pilumni qui pistrinis inueniunt. Pisones a pinsendo. Hinc & locupletes dicebant loci. hoc est agri plenos. Et non modo p diuite. & loca multa possidentium uerum etiam pro firmo certoq ad quãlibet rẽ ponit. Ci.li.3.offi. Accedit eos testis locuples possidonius. Posset tamẽ pro bono & magnæ auctoritatis capi & forte rectius quemadmodum & illud. in eodem li, comparatiue positum, Quem enim locupletioreꝫ quærimusq̃ principem populi romani qui retinendi officii cã cruciatum subierit ultro?

Locupleto locupletas penultima correpta locis & possessionibus quempiam diuitem facio quãuis etiam ad omnia sicut dito capi possitiut cum qs opibus rebusq etiam incorporeis ditatur. Colu. li.iii. Vt ante perpensum & exploratũ habeamus ut locupleret patrem familiæ uineatũ cuius. Plaui. Visus est paterna hæreditate locupletariet. Huius Compositum est Collocupleto. qd significat ualde dito. Ter. in heau. Vbinam est fides dum ego propter te errãs patria careo demens tu interea loci collocupletasti antiphila te.

Loco locas pono constituo. Liui. li.i. Castra abuerbe haud plusquinq milia passuum locant. Virg. Hic alta theatri fundamenta locant. Interdum locare est reponere. Plau. Dum aulam domi locatã perquiritablatam reperit. Interdũ nuptui tradere. Teren. in phor. Quæso q si filiam suam unicam locaret. Hinc Illocabilis. quæ tradi uiro non potest. Plau. Virginem habeo grandem dote cassa atq illocabilem. Interdum affictare: ad appẽsionem dare uel ad uecturam seu ad operam faciendam. Et tunc cui quid locatur in datiuo ponitur & pretium in ablatiuo ut sex nũmis aureis operam uel domum tibi meam locauit uel equum ãnum totum. Aliquando etiam in accusatiuo cuꝫ præpositione ad si rei ñ homini locatio fiat. Plaut. Ego huic diei nomen trinũmo faciam. naꝫ operam meam tribus nũmis ego locaui ad artes nugatorias. Sine pretio autem expresso sed cum datiuo homini. Ci. in Ver. Senonis Menoni nobilissimi hominis uxoris fundus erat colono locatus Suip. Ciceroni. Posteaq̃ curauimus ut idem athenienses in eodem loco monumentum ei marmoreum faciendum locarent ideſt concederint. p loco. Huius uerbi composita sunt. Abloco: quod est aliis loco affecto Sue. in Vitel. Satis cõstat eriturο uiaticum de fuisse tanta egestate rei familiaris ut uxore ac libris quos romæ relinquebat meritorio cœnaculo abditis domum in reliquã partem anni ablocaret. Colloco simul loco. Eloco extra locorum cum iumentum uel boues extra locare ſolent agricolæ. & agrum frumentarium inde male curãt. Quod Columella libro primo tangit cum inquit. Et maxime uexant secunduꝫ qui boues elocant. eosq ut cætera male pascunt nec industria terram uertunt. Et habent pe.cor.

Locito locitas penultima correpta frequẽtatiuũ forma tum. a supino. a. in. i. mutata. Teren. in adel. Agelli est hic sub urbe paululuꝫ quod locitas huic demus qui fruatur.

Locatarius: qui domum aut fundum aliudue simul in locationem conducit.

Locustæ ſt aialia parua ãsimas habẽtia alas ut ſqt Hiero. q̃ qdẽ de terra cõsurgẽtia altius nõ: ualẽt uolare ut pius sint q̃ reptilia & tñ quibꝫ ñ æquẽtur. Dictæ locustæ a locis urẽdis ob tacturã quã morsibus afferũt tactu mlta uitæ. morsu uero oia erodẽtes uel a loco & sto. as. uel a lõgis hastis tibiaꝫ & cruꝝ q̃si græci ἀπὸ τοῦ κνᾶν nocent. Has. parthi in cibo sumũt. Et diuus dñi p̃cursor iohãnes locustis uixisse scribit sed cõtra obstinatos ſ̃ sciaꝫ magnos uiros aliter scribere hoc nõ me fallit. q̃ locustis pratoꝫ uescerer audiãs & grãmaticos. Nicopotius grãdi uir auctoritate lõgã facit disputationẽ sed carptim dicit inindia nasci lõgitudie trium pedũ quaꝫ cruribus cũ uenerint unum p ferris un

cyrenaica lex ẽtur ter in ãno debellẽt. in syria quo q eas necari militari ꝑperio mos ẽ. nefas ẽ crede re duum Ioãnẽ: quẽ regis nr̃i dei ꝓcusorẽ merito uocãr: huius cibi impuritate usus i eremo fuisse crudeli cibo: & uenenoso: sed de grecis sẽ isti auctores celeberrimi Eudemus rhetor: helladio: Eugenius: Zosimus: Cæcilio: Lõginus: Lupcus: Iustinus: Patchatus: Pamphilus: Zopyrion: tandẽ & Suidas oĩus cõgregatos ita scribit græce ἀκρίς· εἶδος ζωυφίου ποδιὰ δὲ ἀκρίδας ὁ περὶ λιμὸς ἐμὶλίαν ἀγριον ὅτις ἀπὸ τῶν λίβυων ἐπισυνάγεται μόνον. μάννα τοῖς πολλοῖς προσαγορεύονται Isaacius ẽt inter pres pfusus Nicãdri dicit aĩal eẽ uenenosum Ply. li. 9. dicit locustas eẽ pisces: atq beatꝰ Aug. li. x. cõfessionũ ait ioãnẽ aĩalibus hoc ẽ locustis i escã edẽtibus nõ fuisse pollutũ. sed qd rñdebãt sanctæ matri ecclĩæ? insurgẽt ne tãq corybãtes: tãq cãtatrĩ & publice solẽnizat. Præbuit hitrũ tegimẽ camelus artubus sacris trophæũ bidẽtes: cui latex hausta satiata pastũ mella locustis: ubi illud locustis intelligẽdũ est ut air ubi Suidas: iõ cõcludẽdum ẽ nõ solũmodo mãnã intelligi oportere: uerũ ẽt sũmitates oĩum germinãtiũ: ut sẽt coralia rosarum syluestriũ & spinarũ: sed cã istius erroris fuit qm̃ ista dictio ἀκρὶς ἀκρίδος duo significet. & locustã uermẽ uenenosuꝫ qm̃ sũmitates corodat: quẽ deus aliqñ iratus mittit cõtra populos: & nationes: significet ẽt corculũ germinãriũ. i. ipsa germina. An igit̃ fas dicere uirũ tã sanctũ, tã gratuꝫ deo comedere uermes missos cõtra inimicos dei: & quare ñ comedit ẽt muscas: & tabanos missos cõtra pharaonẽ? sed tpe hyemis ubi erat locusta? saliuerat ne? Immo aliq medici interꝑtãt eẽ rapũculos. & alii doctissimi poma syluestria. sed tã scõ homini pium ẽ credere mãnã ꝑ libito cælũ fluere: ut tã ꝓfusuꝫ: & tũ diuinũ corpus sustẽtaret: quis Ply. li. xi. cap. 29. ait parthis & hæ in cibo gratæ. Sed talia mõstrosa sẽ. q ẽt indi comedãt: nõ ẽ mirũ: siqdẽ comedũt ẽt homines: quos ex finitimis regionibus uenant̃. Locusta quoq uenefica nero ni grata ex Galliis euocata: de qua apud Iuuenalem Dion græcus historicus λοκοῦσαν τινὰ φαρμακίδα περιῤῥῶτον ἀργιῶντινα μετὰ μφάτου καὶ φάρμακόν τι ἄφυκτον προκατασκευάσασαν ἵνα τῶν καλουμένων μυκήτων ἀνάρπαλα ἐμὶν δυτὴ ἐκ τῶν ἄλλων ποδίων. Locusta etiam pisces ẽ ex gñe cruslaceoꝝ corpore longo cornua añ oculos bina lõga & aspera habẽs. dictus a similitudine terrestris.

Locutulei sunt homines in uerba prouecti & blateões & linguaces quoꝝ lingua tã ꝑdiga ifrænis q est ut teterrima quadã colluuiõe uerboꝝ fluat semper & æstuet.

Locrus: urbs ab Aiace oileo & naritiis qui eũ secuti sẽ cõdita apud locrinum montẽ q est in brutiis ad extremũ italiæ oppositus peloro. Vit. Illic naritii posuerunt mœnia locri. Inde locrenses quorum rex fuit ipse. Aiax oileus hi Epizephyrii cognominati sunt a zephyrio pro montorio cuiusmi nent. Auctor est Ply. a locris incipere italiæ frontem q magna græcia appellara est. Alii sẽ locri in græcia cognominati ozolæ a malo odore. Alii Opontii bœotiis finitimi q & Epicnudii dicti sẽ.

Lodex. icis pe. p. lecti uestis & opimẽtũ siue linteolus quo i lecto utimur & frequenter lauat̃. Vñ apolludo lodices appellatos nõnulli putãt. Iuue. Modo sub lodice relictis uteris i turba huius diminutiuũ ẽ Lodicula Sue. in Aug. Ita ut in extremis spatiis subsultã decurreret sestertio uel lodicla iuo

Logos apud græcos mõ sermonẽ sigt mõ lutũ. uerbũ mõ rõnem. Hie. ad paulinũ. Logos græce multa sigt. Nã & uerbũ ẽ & rõ. & supputatõ & cã uniuscuiusq rei pq sẽ singla q subsistũt. Aug. li. cõtra hrses. Hermes q latie dr Mercurio scripsit lrbrum q logos τριλογος. appellet̃. i. uerbũ pfectũ. Apud nos qñq ꝑ dicto ridiculo ac cõtẽnendo sumit̃. Ci. ꝑ Gallo. Ego te certo scio oẽs logos q ludi dicti sunt aĩaduertisse. A logos fiunt Catalogus. Epilogus. dialogus Elogiũ: analogia & ppe ifinita alia. & Logica.

Logica latie rõnalis. Nã græci λογικὸν. tõnale dicũt. Hæc rõnalis philosophia dicit̃ quæ ꝓprietates uerboꝝ exigit & structurã & argumẽtatões ne ꝑ uero falsum surrepat. Boe. i cõmẽ. top. Hæc est inqt disciplina q̃si disserẽdi q̃dã magꝭa quã logicen ueteres phipatetici appellauerũt cõmens inse inueniẽdi iudicãdiq; peritiam.

Logistoricus. cõtexẽs tones cõputꝰ & modos historiarũ. siue historice sermocinãs de liberalibus sciẽtiis. Quo nõie dictus est qdã liber Varronis. Vnde Sidonius ad namatiũ. Varronẽ logistoricũ sicut popolceras & Eusebiũ chronographũ misi.

Loligo. pe. p. gñs piscis quasi uoligo secũdũ. Var. Volitat. n. hic piscis extra aquã se efferens. hic caput inter pedes & uentrẽ hẽt: quẽ nũc uulgo Calamariũ uocãt a thecæ calamariæ similitudie. Habet. n. ossicula duo quasi culterũ & calamũ & cruorẽ nigrũ atramẽti, mõ cũ externe albus. & cũ a uolo as. habẽte pe. cot. descẽdat loligo: autẽ ꝑducta hẽat: i metro p duplex. ll. scribẽdũ puto. hot. i ser. Hic nigræ succus lolligãis. Huius diminutiuum ẽ Lolligũculla. Plau. Emitto sepiolas lolligũculas

Loliũ: herbæ gñs. alio nõie zizãia. Hor. Esset ador loliũq; meliora teliquẽs. Hic Loliario. a. uꝫ. Col. li. ix. Cribro uiciario uel loliario qui tã fuerit i usu pulli superponatur.

Lomẽtũ: græci λειῶμα. uocãt qd tritũ ꝑprie signi ficat. Pli. li. 33. Subtilissimũ gñs lomẽti qdã tritũ uocãt quinis assibus æstimatum.

Lombardia. regio italiæ a lõgobardis dicta q̃ cisalpina gallia uocabat̃. Eius fines sunt Apeninus & alpes & qcqd intra alpes bænacũq; atq; Mintũ amnẽꝫ cõtinet̃. cuius metropolis ẽ Mediolanũ a populis q lingões germaniæ & bardi galliaꝫ fũt simul misti nõ aũt a lõgis barbis: ut solent uiri docti ridere.

Longus proprie porrectus. Virgi. Stant longis innixi hastis & scuta tenentes. Per translationem q̃ doq; ponitur pro diuturno. Idẽ. Et longũ andro-

mache teſtantur amorem. Quandoq; pro magno Vnde longiores dies maiores dicimus. Quãdoq; p̃ perniciosõ. Idez. Infelix dido longumq; bibebat amorem. Et longum aduerbialiter. quod ſignificat longo tempore. Mar. Vtq; tuis longum dominuſq; pueroq; fruantur muneribus. A longus fiunt compoſita oblongus. & Prælongus.

Longe aduerbium pro longitudine taꝫ temporis q̃ locorum cum dicimus longe lateq; diſcurrit. Interdum ſignificat ualde. Sal. longe mihi aliena mẽs eſt. Interdum præcipue. Ci. Illud hõi longe optimum eſſe. Huius compoſita ſunt Alonge & delõge quæ habent accentum in prima. Longe gentium. ſigf longe. ſicut nuſq̃ gentiũ nuſq̃ locorum.

Longæuus. a. um. cũ diphõ. qđ eſt longi æui. Virg. Quẽ tibi longæuo ſerum lauinia cõiunx educet ſiluis. Ci. in Cato. Omiſerum ſenẽ qui mortẽ cõtemnẽdi in tam longæua ætate non uiderit. Hic Longæuitas. Ἐλαχίστη δὲ διὰν ὑπος λέγεται

Longanimis pe. cor. qui eſt perſeuerãtis animi æq̃animiter tolerans. Aquo Longanimitas pro tolerantiaꝫ Hiero. Longanimitas q̃ alibi ſuſtentatio dicitur: uidet a patiẽtia differre quia q̃ infirmitate magna q̃ propoſitio delinquũt ſuſtentari p longanimitatem dñr. Qui uero pertinaci mente exultant in delictis ſuis ferri patient dicendi ſunt. Patientia ergo eſt qua per ſuperbiam & procaci mẽte peccantem non ſtatim punit deus Longanimitas eſt qua per infirmitatem & non deliberati aĩ maliciam peccantis diu portat.

Lõgitudo. plixitas iut lõgitudo dieꝫ ĩdextera illi ›

Longinquus. a. um. qđ eſt remotum diſtãs. Ci. M. Catoni. Non dubito qđ præſentes cenſeant. nos quidẽ longinqui & a te ipſo miſſi in ultias gẽtes.

Longo as q̃uis non ſit in uſu. habet tamen compoſita infrequenti uſurpatione habita. q̃ ſunt elongo. & prolongo qđ eſt protraho. Plau. Quæ mihi anus prolongat promiſſa.

Longiſco longuſſio. Ennius. Neque corpora firma longiſcunt quidq̃.

Longurio. idem qđ longus. Var. Hic qui ante me eſt neſcio quis longurio.

Longurius apud Var. pertica longior. Qui. li. i. de rerus. ait. Secunda ſepes eſt ex agreſti ligno ſed nõ uiuit. Fit aũt palis ſtatutis crebris ac nirgultis implicitis aut latis perforatis & per ea foramina traiectis longuriis ferreis binis aut ternis aut ex arboribus truncis demiſſis interram deinceps conſtitutis. Idẽ li. ii. Itaq; in ſtabulis opꝫ clauſa hſe hoſtia ac feneſtras & inter ſingulas a præſepibus interiicere longurios qui ea diſcernant ne inter ſe pugnare poſſint.

Longanon: rectum inteſtinuꝫ dicitur quo aluũ purgamus. ſic dictum quia in longuꝫ protenditur & non eſt ita orbibus implicitũ. ſicut inteſtinũ tenue. Apicius. Longanones porcinos ex ture tarẽtino farſos cunctos conciſos incinere pullotum.

Longobardi populi Germaniæ quos a longis barbis cognomiatos ferũt & ab oceano germaniæq; ultimis oris neniſſe nouas ſedes q̃rẽtes hi. Albuino duce italiaꝫ intrauere: breuiq; omnes pœne citerioris galliæ urbes cæpere. ibi cum ducentis annis regnaſſent. a carolo magno ſupati fuerunt ſed tamen ut diximꝰ ut celtiberi ex celtis & iberis fuit una natio: ita lingonici populi germaniæ & bardi galliarum populi facta unione gentem unam & unum nomen admiſcuerunt: & ideo Ponticus uir doctus noſtri temporis lingobardos appellat nõ autẽ longobardos quantus autem probationibus prodeat ille uir ſcrupuloſus alii uiderint.

Lopades: genus conchæ marinæ. Plau. in para. Medico addite lopades echinos oſtreas.

Loqnor. eris. locutus. per. c. ſcđm Priſ. pprie ſignificat uerba profero. Differunt autem ab inuicem. Loqui & dicere q̃ loqui ſit a natura dicere elegãter & facunde. Compoſita uerbi loquor. ſunt. Al loquor ad aliquem loquor. Ci. Cũ pridie eius die eum allocutus fuiſſem. Alloquimur etiam ea q̃ aut ſummo affectu aut extremo periculo narramus. Virg. Extremum qđ te alloquor. Oui. Nec quia te noſtra ſpem prece poſſe moueri alloquor Hinc Alloquium. Amb. li. Hexa. Dixit deus nõ ut per nocis organa quidam ſonus ſermonis exiret: nec ut linguæ motus cæleſte formaret alloquium. Colloquor ſil loquor. aquo Colloquiũ p cõfabulatione. cũ ueniunt in unum locuꝫ loquendi cauſa. & collocutores qui ſimul loquuntur. Circũloquor per circuitum quendã declaro. Aquo circumlocutio quam græci periodõ uocant: ut ſi elephanti dentes pro ebore dicamus. Eloquor aquo Eloquium. Deloquor qđ eſt de aliquo loco deputato loquor. Var. Hinc dicuntur eloquium ac reliqui in fanis ſabinis e cella dei qui deloquuntur. Interloquor Obloquor. Prælocquor antelocquor. Lact. li. 4. Daniel quoq; ſimilia prælocutus eſt. Perloquor perfecte loquor & ſermonẽ p ficio. Et habent pe. cor.

Locutor ſeu loquutor. quinimlum loquitur. Gd. Qui ſũt leues & futiles & importuni loquutores.

Loquela: uerbũ qđ in loquendo proferimus.

Loquentia & loquium q̃uis a loquor deducantur. non tamen eis utimur niſi in compoſitiõe ut breuiloquentia breuiloquium: multiloquentia multiloquium magniloquentia: magniloquium. Similiter magniloquus multiloquus ſtultiloquus blandiloquus & huiuſmodi quæ habent pe. cor. Anteloquium. primus loquendi locus: ſeu principatus loquendi. Soliloquiũ qđ ſigf illius qui contemplando ſolus ipſe ſecum loquitur.

Loquax uerboſus garrulus. Vñ corui: & aliæ aues quæ humanam uocem imitantur. Loquaces dicũtur. Hinc comperatiuũ loquaciot & ſuperlatiũ loquaciſſimus. Loq̃citas naturalis loquendi abũdantia. Ci. Torquato. Facit autem non loquacitas mea ſed benuolẽtia longiores epiſtolas. Accipitur etiaꝫ pro ſtulta & inani loquẽdi copia.

Loq̃cito aſ multũ loquor. Hie. Si qñ muliercule dediuitiis p̃pis de filiis: de ueſtibꝰ de mũdi uanitatibus garrulãdo loq̃citẽt: ut moris ẽ eis frãgãſ.

Lora siue lorea genus potionis est quaꝫ græci Deu
teriã appellant quasi secũdariaꝫ ueluti apud nos
tertiaria per uini caritatẽ. Naꝫ δεύτερον apud
græcos secũdũ dicit. Fit ex maceratis aqua uina
ceis post mistũ acinis expræssum. Nõ potest iure
uocari uinũ q̃is fier uina operaria nũeret. Tra
eoꝫ gña. Primũ decima parte aquæ quasi musti
expressa sit & ita nocte & die madefactis uinace
is: ruisusq; prælo subiectis. Secundũ tertia parte
eius quod expræssuꝫ sit addita aquæ expræssoq;
decocto ad tertias partes. Tertiũ sæcibus uini ex
præssuꝫ qđ fæcatũ Cato appellat. Var. de ui. pa.
Antiquæ mulieres maiores natu bibebãt loram.
Dicta lora quasi lota acina. Hæc ẽt leuia tenuia
uina dicunt. Ply. li. xxiii. ait leuissimũ uinũ celer
nme inucterari. Idẽ scribit tenue uinũ minus ale
re magis stomachũ nutrire. Cato fæcatũ appellae
quod sæcibus uini expræssum ẽ. Vinũ aqua mi
scri Staphilius primus inuenit. Dilutum quoq;
uinum dicitur aquatum.

Lorũ prima pro. Nam lora hẽt o cor. proptie signi
ficat corigiã ex corio: & græcũ est λῶρον Vnde
ponit p cingulo. Poetæ balitheũ Veneris q Ce
stus dicit loræ appellant. Lora ẽt habenas uoca
mus & retinacula iumẽtoꝝ: zonas quoq; ac nolu
mina ex corio bubalo qbus pugiles utebant. Præ
terea quæcũq; ligamina lora dici possunt & lora
mẽta ligamẽta ẽt quæ ex tabulis fiũt. Gel. Postea
uidebamus Androdũ & leonẽ loro tenui teutcũ
ubc tora circũ tabernas ire. Hiero. Loramento li
gueo circũdatũ ædificii fundumẽtũ nõ dissoluet.
ab hoc loꝝ ẽt p corigia accipit qua homines uer
berant. Do. Lora apud ueteres laura dicebant: a
laura triũphoꝝ sub qua mos erat captiuos uinci
n ducioq; per põpam. Ideo autẽ ut cõditionis re
miniscant loris cædunt. Vñ lorarii dicebant q I
scænicis fabulis parebãt iis q ludis erant præfec
ti: & uel uinciebant uel cædebant quos iussi erãt
uincire uel cædere. Tortores quoq; lorarios uoca
tos inenimus. Gel. Itaq; hi sequebant magistra
tus tanq̃ in scænicis fabulis q dicebant lorari.
Itẽ lora dicunt corigiæ qbus lecti & sellæ instru
unt super qbus tomẽta uel culcitræ imponuntur.
Mar. Nouis linteis loriscq. Hinc ẽt funiculus au
reus argẽteusue q collo gestari solet loꝝ appellat

Lorarii Vide in dictione Lorum.

Lonca pe. pto. a loro fit & est munimẽtũ corporis:
quale in Iperatoꝝ antiqs statuis uidemus qa lo
ris alligata sit. Quod si sit I numine. Aegis idis.
dicit. Hẽtq; I medio caput meduſæ. Naꝫ ut inter
pretat Var. Elons de corio crudo pectoralia an
tiq faciebãt. Proprie uulgariter dicunt baidæ ut
sunt equoꝝ: & scuta græcoꝝ nõ ãt sunt quas uul
go panzeras uocant: quoniam postea Galli suc
cudcrũt e ferro sub id uocabulũ ex annulis ferreã
tunicã. Lorica in ædificiis ẽ quoddam quasi sæ
pimẽtũ & ueluti peribolus quæ nos tuet a lapsu.

Lorico as. loricam indno. Vnde loricatus lorica in
dutus. Ply. Mox ubi pluribus eodẽ mõ se coriis
loricauit I dimicationẽ pergit. Loricatio apud iu
risconsultos accipit p ornatu domus specioso ac
neluti tectorio quæ impẽsæ sunt uoluptatiæ. Hu
ius uerbi cõpositũ ẽ dilorico de quo alibi.

Loricula dimi. a lorica quod ẽt in re militari signi
ficat præsidiũ obsidẽtiũ. Solẽt. n. obsessores ultra
teli iactũ fossam facere quã nõ solũ uallo & sudi
bus sed ẽt turriculis instruũt ut erũpẽtibus ex ciui
tate possint obsistere. Quod opus loriculaꝫ uocãt
ut est apud Vegetium & Cæsarem.

Loripes edis. pe. cor. q pedẽ in modũ lori tardũ ha
bet. Iuue. Loripedẽ rectus derideat æthiopem al
bus. i. q quasi loro pedẽ ligatũ habet claudus na
tura uel casu factus.

Lotium: urina adiuuẽdis corporibus appellatũ. Est
enim totius corporis lotio sicut urina ab urinor
uerbo descẽdit. Sue. Repræhẽdẽti filio tuo q &
urinæ uectigal cõmẽtus eẽt pecunia ex prima pẽ
sione admouit ad nares sciscitãs nuꝫ odore offen
deret. At illo negãte. Atq; inqt e lotio ẽ.

Lotos & lotis idis. p priũ nomẽ nymphæ nepnmi
liæ: quæ priapũ fugiẽs in arborẽ sui nominis cõ
uersa ẽ. Oui. li. x. meta. Amnicolæq; simul salices
& aquatica lotos. Hæc arbor ut scribit Ply. inis
gnis ẽ in Africa quaꝫ uocant celtim tam dulci ci
bo: nam myrti modo baccas fert: ut nomẽ ẽt gẽti
terræq; dederit nimis hospitali aduenæ oblitio
ne patriæ. Ligno colos niger ad tibiaꝝ cãtus ex
petit. Quare & a poetis p tibia ponit. Quidã ar
bitrant esse eam arborẽ quam romani Viscilum
dicũt. Est ẽt codẽ nolc hærba in ægypto: quam
Homerus inter hærbas subnascẽtes deoꝝ uolup
tati primã nominauit. Hæc recedẽtibus aqs nili
puenit similis fabæ in culus capite fructus est pa
paueri similis intus grana ceu miliũ ex quo inco
læ faciũt panẽ. Vñ Ply. li. xxii. Qui arborẽ tantũ
lotũ putant Homero auctore argui possunt. Ab
hac fata fit latometra ex cuius semine simillimo
porri fiunt panes in ægypto a pastoribus: maxie
aqua uel lacte subacto. Est & alia lotos quã mul
ti trifoliũ dicũt. Item alia lotos agrestis in libya
hasta duobus cubitis longa tamos plurimos pfe
rens. Quidam etiam loton milium uocant.

Lotophagi populi in Aphrica. apud Syrtes a loto
nomẽ sortiti q ex loto arborcuictitant cuius fruc
tus sunt magnitudine fabæ colore croci quoꝝ ci
bus tam dulcis ẽ ut aduenis inculiat patriæ obli
uionẽ. Vñ cũ Vlxsis iocii delati fuissent I Aphri
cã & gustassẽt inix iñ abducti sunt. Pome. li. viii.
odis. δυ λ' ἄρα λωτοφάγοι μέλεον ἡ ἵτάρ
οισιν ὄλεθρον ἠμυτέροις ἀλλάσφι δέ
σαν λωτοῖο πάσασθαι τῶν δ' ὃς τις λω
τοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν οὐκ ἔτι
ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι λωτο
φάγοισι λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νό
στου τε λαθέσθαι.

Lubricus a. um. pe. cor. quasi labricus: ppie lubri
cus locus dicit I quo qs neqt cõsistere: qualis ẽ
terra glaciata. Vir. Lubrica cõuoluit sublato pre
tore tegea. Et sese opposuit saltu p lubrica surgis.

In figurate adoloſcẽtia lubrica dī quæ facile labiſ. Lubricos oculos dixit Cicero. i. mobiles ſicut pes lubricus qui eſt in lubrico. Piſcis lubricus dicitur qui labitur dum tenetur.

Lubrico as. lubricuꝫ facio. Iuue. Qui lacedæmonio piriſmate lubricat orbem.

Lucæ boues: ſiue lucanæ boues dicti ſunt Elephanti. Vide in dictione Elephas.

Luca: ciuitas thuſciæ: a qua lucẽſes dicunt q in ea habitant: aut qui in ea orti ſunt.

Lucani populi dicti ſunt ꝙ ea regio ſita ẽ ad partẽ ſtelle luciferæ: uel ꝙ loca ætherea ſint. i. multe lucis. Vel a Lucilio ducetuel ꝙ primitus in luco cõ ſederint. Hi inter calabros & apulos ſiti ſunt & a ſabinis orti. Eoꝝ regio lucania: quæ nõc pricipatus dicit. In ea ẽ peſtũ oppidũ & Eleaurbs. Lucania & petilia metropolis. Hor. Lucanus an apulo anceps. Eſt & Lucanus a.um. quod ad lucẽ pertinet: a quo añlucanus a.uꝫ. Anteluco & añlucor.

Lucanus nomen proprium poetæ.

Lucanica genus farciminis ex porcinis carnibus a lucanis populis primũ inuẽta. Mar. Filia picenæ uenio lucanica porcæ. Pultibus hinc niueis grata corona datur.

Lucẽ claritatẽ eſſe nemo ẽ q dubitet. Quoniaꝫ autẽ dies clara eſt: quemadmodũ nox obſcura. Ponit quandoque lux pro die & nox pro tenebris q̃uis prima luce & primis tenebris nõ primã partẽ diei ac noctis ſignificat. Prima uero die ꝓ tota nõ pro diei parte. Gel. Alia luce orta auis in paſtũ ꝓfecta ẽ. Inuenit etiã luci aduerbialiter poſituꝫ ſicut Veſperi. Ci. in Anto. Quis. n. audeat luci & militari uia. græcum eſt λυξ λυκὸς ἔνδον ἢ λύκος λάτρα ὅτι ἐν τῇ νυκτὶ λυκὸν δυκ ἐνδεῖται. A luce fit lucanus a.um. & añlucanus a.um. quod ẽ añ lucis tpũs: & ſublucanus ſub lucis tpe. Ply. li. xi. Nec oſo prius uergiliæ exortu ſublucanis tẽporibus. Lux autẽ dicta ẽ λύκυ. n. ueteres græci appellant primã lucem quæ ptæcedit ſolis exortum.

Luceo es. xi. ſplẽdeo. Cuius cõpoſita ſunt. Alluceo ad aliq d ſeu iuxta aliq d luceo. Colluceo ſimꝫ ſeu totus luceo. Ply. li. x. Inuſitata ꝓña alitũ accepimus quæ plumæ igniũ mõ colluceãt noctibus. Diluceo diſtincte luceo. Gel. li. ii. Cõtra uero q in ſex horis poſterioribus naſciẽ eo die uideri natũ q poſt eam noctẽ diluxerit. Eluceo extra ſiue multũ luceo. Lact. li. vii. Quis taꝫ cæcus ut tristimet ſine cauſa eſſe facta in qbus mira diſpoſitio pui dẽriſſimæ rõnis elucet. Aug. li. i. con. Hinc ſaris elucet maiorẽ hſe uim ad uiſendũ liberam curioſitarẽ q̃ meticuloſaꝫ neceſſitatẽ. i. claꝫ ẽ. Illuceo lucidus ſum. Sed ad diẽ pertinet. Liui. Vbi illuxit tecepere claſſẽ. Sꝫ hic magis ẽ ab illuceſco. Plau. in Cap. At pol te ſi hic ſapiat ſenex atra pix agiter apud carnificẽ tuo quæ capiti illuceat. Idẽ in Am. Nũc te inqt quæ mãſiſti mitto ut cedas dei ut mortalibus illuceſcas clara & cãdida. Interdũ illuceſcere ẽ illũinare & ſplẽdẽtẽ facere. Lac. li. vii. Qui ſolẽ cũ cæteris ſydcribus illuxit. Interluceo in medio luceo. Ci. li. iii. ad Heren. Præterea diſſimiles forma atq natura loci cõparãdi ſũt ut diſtincti interlucere poſſint. Sꝫ hic interlucere q̃ſi in ternoſci ẽ. Pelluceo per mediũ tranſluceo. Quint. Sed ut inter ſe uincti atq ita cocũtes ne commiſſura pelluceat. Huiuſ ſignificationis eſt perluceo & trãſluceo. Sene. de tranqlitate. Quid perlucẽtis ad unũ aquas & circũfluẽtes cõuiuia. Ci. li. ii. off. Quaſi perlucet ex his quas cõmemorauí uirtutibus. Col. li. v. Vt nullo loco tranſluceat. Polluceo de quo alibi. Præluceo anteluceo. Cic. Ego meis maioribus uirtute ꝓluxi. Reluceo. Virg. li. ii. Sigæa igni freta lata relucẽt. Subluceo aliquantum luceo. Ouí. de meridie. Qualia ſubluceẽt fugiente crepuſcula phœbo aut ubi nox abiit: nec tñ orta

Luceſcere ẽ clarũ fieri. Plau. in am. Tẽpus ſ dies. eſt exire ex urbe: priuſq̃ luceſcat uolo.

Lucidus. a.um. q d ẽ clarũ perſpicuũ: a quo perlucidus & Tranſlucidus. Quintil. li. viii. Similiter illa trãſlucida & uerſicolor quorũdã elocutio res ipſas effœminat.

Lucido. as. lucidum facio: illuſtro a quo Dilucido. q d eſt declaroi ſeu diuerſis modis clarum facio. Ci. li. iii. ad herẽ. Naꝫ q d in dicendo rei diluci dandæ magnificandæ cauſa dolũ appellauimus: id in dicẽdo honeſtius cõſiliũ appellabimus. Elucido extra ſeu multũ lucido.

Lucifico. as. pe. cot. idẽ q d lucido. a quo Elucifico Nonius. Elucificare luci dare dictũ a luce. Labe rius. Si cito fulgẽtis ſplẽdore pecuniæ uolo duci ficare exitum ætatis meæ.

Lucifuga. pe. cot. qui fugit lucem.

Lucifer pe. cot. ſtella Veneris cũ ante gradiẽ ſolem cũ ſubſequiẽ heſperus.

Lucerna. a luceo. Græce Lychnus uocatí cuius prima corripiẽ cũ tñ in Luceo ꝓducaẽ. Iuue. Diſponite pinguẽ nebulã uomuere lucernæ. Lucernaruꝫ uſum primi ægyptii mõſtraſſe: ut auctor ẽ Euſe. li. x. præparationis.

Lucernarius qui lucernam fert. Lucernula diminu.

Lucẽs q d aliũde lucẽ hẽt. Virg. Lucẽtẽq globũ lunæ. Lucibile q d per ſe lucet.

Lucetius dictus eſt Iupiter a luce quam ꝓſtare hominibus putabaẽ.

Lucina. pe. p. quæ partui ꝓeſt ꝙ partũ ferat in lucẽ Ply. putat lucinam dici ꝙ oculis ꝓſit & luci. Sũt qui a luco deducant qui romæ Iunoni ſacer eſt I exqliis. Ouid. li. ii. faſ. Gſa lucinæ dedit hæc ri bi noſa lucus Aut q principiũ tu dea lucis hẽs.

Lucius ꝓnomẽ eius q primus ita uocatus: qa orien te luce natus ẽ. Sic lucia nomẽ mulieris. pe. cot. ꝓ ferri debet: cõtra cõmunẽ uſum.

Licilius & lucullus noſa ꝓpria a luce deducta.

Luculẽtus. a.um. q d ẽ luce plenũ ſplendẽs. Plau. in cor. Pulchrũ & luculentũ hoc nobis hodie euenit ꝓlium. Sal. Tũ. M. Tullius oſonẽ habuit lucuien tam & utilẽ reip. Hinc aduerbium Luculẽter clare & ſplẽdide. Hiero. De quoꝝ uitis moribuſq mirificis quæ luculẽter ipſe cõſpexi libellũ ipſe cõpe

Lucubro. as. pe. cot. uigilo: & ad lucernã ali / gi.

qd cõpono. Vñ Lucubratio nigilia & opus qd lucubrando fit. Var. de orig. Nõ solũ ad Aristophanis lucernam sed ẽt ad cleãtis lucubraui. Lin. li. i. Sed nocte Soram dedita3 lanæ inter lucubrãtes ancillas in medio ædiũ sedẽtẽ inuenit. Hiero. in plogo Iudith. Huic unam lucubratiunculã dedi. Sũt & lucubrationes rusticanæ uespertina & antelucana: qñ a uespere & ante lucẽ cõficiũt intra uillam opera rei uillaticæ cõducibilia. Col. li. xii. Irẽ ad lucubrationẽ uespertinam palos decez nel ridicas qnq cõficere: totidẽq per anteluca nam lucubrationem.

Lucus nemus arboribus densum deo sacrum: a luceo per antiphrasim dictum eo q nõ luceat quo niã cũ nullæ illic arbores ppter religionẽ cæderẽtur opacus & sine luce erat. Sũt alii: q nõ per cõtrariũ deducaut ppter lumina crebra sacrificioz quæ ibi nocturno tempore fiebant. Dr ẽt Lucus us. p luce. Ter. Cũ primo lucu. l. prima luce & cũ primũ sol illucescet. Lucus martis dictus ẽ in quo Mars illam uestalẽ uirginẽ cõpressit: ut est apud Iustinũ & Plutar. Luculus & Lucellus diminutiua sunt.

Luco. as. licet non sit in usu: a luco siue a luce fieri pnto. Cuius composita sunt Colluco: qd est ramos syluæ decido. Interluco idẽ significat Subluco succidẽdo illumino.

Lucar ptium qd ex lucis captatur: uel erogatio q in lucis fiebat.

Lucaria festa q in luco romani faciebant q permagnus erat inter uiam salariam & tyberim p eo q uicti a gallis fugiẽtes e plio: ibi sese occultauerant.

Luceria: urbs Apuliæ: quæ & Ausonum colonia fuit.

Luceres siue Lucerenses: tertia pars populi romani distributa a Tacio & Romulo sic appellati a Lucumone siue a lucerio siue a luco quẽ Asyluz Romulus uocauerat.

Lucerius Ardeæ rex qui auxilio fuit Romulo aduersus Taciuz.

Lucumo. pprium niri nomẽ. a quo Lucomedi appellati: q postea lucerenses sunt dicti. Hi fuerunt Thusci. Var. Dimicantẽ Romulũ cõtra. T. Tacinm a lucumonibus. i. thuscis auxilia petiisse.

Lucrũ a lucndo si amplius q exolueret quanti esset emptũ. A quo Lucrosus. a. um. plenũ lucro. Ply. li. xviii. Et auctionibus eã adhiberi lucrosũ putãt.

Lucellũ. diminutiuũ parunm lucrũ. Hor. in Ser. De sine gnstarit tecũ partita lucellũ.

Luciones: dicti sunt q undiq lucrari cupiũt.

Lucrinus. pe. p. lacus cãpaniæ in sinu baiano contra puteleos ppinquus Auerno lacui adeo ut in maximis qñq tẽpestatibus cõiũgi soleat. Dictus a lucro ppter multitudinẽ piscium q ibi capiebant De utroq Mar. Duz modo lucrino modo se permittit auerno.

Lucretilis mons in sabinis.

Lucta conflictus.

Lucto. as. apud antiquos. & Luctor deponẽs. significat cõtra aduersariũ ol adhita ui nitor confligos quia in huiusmodi conatu membra soluũt. Virg. Luctantes uentos. Ser. hoc est egredi laborantes. Aliqñ Lucrari est lucta ludere. Lact. Ne qñ in laqueos & fraudes illius aduersarii nri cũ quo nos deus luctari uoluit incideremus. Ter. in ecy. Dicirq illi anulũ se se dum luctat detraxisse. Hinc Luctatio ludus quo alius aliuz niti in terram p sternere. Composita sunt Colluctor. Lact an. de opi. Nam & ille colluctator & aduersarius noster scis q sit astutus: & idẽ ipse uolẽtus. Obluctor actius cõtra aliquẽ nitor. Col. li. vii. Sæpe ẽt nel grauitate lõgioris: utl cũ in pscindẽdo aut duriori solo: aut obuiæ radici obluctatus cõuellit armos. Reluctor p repugno. Idẽ li. i. Nam cũ ueteri astrui recẽs ædificiũ quasi assurgẽti reluctans oneri cedit. Quintil. Cũ a mt quidam familiariter postularent ut aliquid de ratione dicendi componerem din sum equidem reluctatus.

Luctitor frequẽtatiuũ. Vñ Prisc. ponit apud uetustissimos luctito pro luctitor inueniri.

Lugeo es. xi. ctum. qnasi luce egeo ppter cõtinuuz luctum. Vel dicit a luo q luctus uitam hominis solnat. Est. n. lugert ualde si tre. Lact. li. iii. Quis tam facũdus & tanta tegz uerboz q copia instructus existet? qnæ ofo tanta aff luẽtiæ ubertate decurrẽs: ut illam crucẽ merito deploret quain mũdus ipse & tota mũdi elemẽta luxerũt? Est & luge te in luctu hoc ẽ in lugubri habitu esse ex obitu charæ necessariæq personæ. Vñ Luctus ut Ci. li. iii. Tus. ingt ẽ ægritudo ex eius q charus fuerat interitu acerbo. Scribit Dionysius hali. li. v. Romanas matronas Valeriũ publicolã: Brutũq luxisse annuũ tẽpus depositione auri & purpuræ ut ẽ illis luctus cõsuetudo in necessarioz cognatoz que funeribus. Huius uerbi composita. Prolngeo de quo alibi. Elugeo quod ẽ luctũ depono. Vnde Agrecius. Eluxit q luctũ deposuit. Illuxit cũ lumẽ apparuit. Lini. Quid aliud in luctu q purpurã aut auz deponũt fœminæ? Quid aliud cũ eluxerũt sumunt? Aliqñ Elugere ẽ lugendo deflere. Ci. Patriam eluxi iaz & grauius & diutius q ulla mater unicum filium.

Luctus us. nõ solũ plorario dicit sed ẽt Insigne indiciũq mœrẽtis sicut ẽ uestitus niger & pullus. Sæpe. n. ipse habitus: uultusq & uestis luctus dicit. Nam in luctu atracti sunt purpura auroq depositis: cũ eluxerũt nigram uestẽ exuũt: purpurãq resumũt. Auriq ẽt declinabãt luctus lucti. Acnus. Cesso hic ire & rapere lucti uestẽ I lecto cõiugis.

Luctuosus a. um. luctu plenũ. Sal. Viroz more pugnantes cruẽta m atq luctuosam uictoriam hostibus relinquatis. Et luctuosus dr q est in lucru.

Luctificus a um. pe. cor. quod luctum inducit.

Lugubris & hoc lugubre pe. cor. qd ad luctũ pertinet uestis lugubris quæ defertur p morte alicuius chari.

Ludus dicit in factis: locus I uerbis. Et Indus in singulari ẽ de ptiuatis & de exercitatione gymnastica cũ multoz cõuictus ab uno erudit præceptore Vñ & p schola & loco sumit in quo exercen rd>

centurue. Sic dicimus ludum palæſtræ: ludum pi
læ: ludũ gladiatoriũ: ludũ muſicũ: ludũ litterariũ
Sue. in Cæſa. Formam qua ludũ gladiatoꝝ erat:
ædificaturus cõſiderauit. Aſco. Omnẽ ſcholaꝝ lu
dũ dixere romani. Quintil. Quia diutẽ illũ pmi
ſeram pſem ludũ uacudiderãt tanq̃ decepti hoc
ẽ gladiatoꝝ. Ci. de ora. Tũ hoc in ludo nõ præci
pi. Faciles. u. cauſæ ad pueros deferũt. Et ſtatim
poſt. Hæc ẽ in ludo cauſaꝝ fere formula. Vbi de
grãmatices ludo locutus ẽ. Sene. Dionyſius tirã
nus de regno iectus ludi magiſter factꝰ ẽ. De lu
do muſices ſtellexit. Luſus uero & luſio ad uolup
tatẽ magis pertinẽt ſine ulla arte & pueroꝝ pprie
dicunt. Quint. Nihil me offenderit. Et paulopoſt
Sãt ẽt nõnulli acuẽdis ingeniis nõ tantũ inutiles
luſus. Ci. Ex multis luſionibus nobis ſenibus ta
los relinquant & teſſaras. Vbi de uoluptate ſenili
locutus ẽ. Ponit tñ qñq̃ luſus p ludo: & ludus
p luſu. Similiter luſus p ioco opponiturq̃ ſerio:
quẽadmodũ & iocus. Ply. iunior Ariſtoni. Quos
q̃toſq̃ auctores ſequar facile impetrari poſſe con
fido ut errare mr ſed cũ illis ſinant quoꝝ nõ ſeria
modo iucꝝ luſus ẽt exprimere laudabile ẽ. Eodeꝫ
modo ludus. Hor. Sed tñ amoto quæramus ſeria
ludo. Ludi uero tantũ plurali numero ſpectacula
publica ſignificãt. Ci. in Ver. Inter binos ludos.
Fuerũq̃t apd græcos quattuor ludoꝝ gña præci
pua. ſ. olympici: phythii: iſthmi: & nemei de qbus
dictũ ẽ in dictione certamẽ. Ludi apud romanos
ẽt quattuor erant. Megalẽſes funebꝛes plebei &
apollinares.

Ludius & ludio p ioculatore hiſtrione & ludia pro
ioculatrice. Mar. Hermes cura laboꝝq̃ ludiarũ.
Liui. Acciti ex ethruria Romam ludiones qui ad
tibicinis modũ ſaltabant. Ouid. Ludius æquatã
ter pedꝛ pulſat humum.

Ludo is. ſi. ſum. ludũ exerceo & cõſtruĩ cũ ablati
uo. Interdũ ẽt cũ accuſatiuo. Sue. de Aug. Aliq̃
ut uincat ludit aſſidue aleam. Ter. in Adel. Ita ui
ta ẽ hominũ quaſi cũ ludas teſſeris. Interdũ lude
re ẽ deridere. Plau. in Aſi. Nec me cur ludatis ſci
re poſſuꝫ. Interdũ decipere. Ter. in Adel. Cur nõ
ludo hũc aliquantiſper melius ẽ qñq̃ hoc nunq̃
mihi uoluit credere. Interdũ iocari uulgo ſcrizare
ſolazare. Ply. ad Fabiũ. Ludere me putas: ſerio pe
to. Intellexit. n. ſe nõ ioco agere ſed ſerio. Ter. in
Adel. Congruꝫ illũ maximũ in aqua ſuuito lude
re pauliſper. Interdũ cancre pulſare. Gel. Is opti
mr ludere a magiſtro eius didicerat. Interdũ uer
ſibus ſcriberc. Vir. Ludere quæ urllẽ calamo per
miſit agreſti. Interdũ amittere. Ter. in Phor. In
illis fructus ẽ in illis opera ludiſ. Vbi notandum
ludo mõ actiuũ: modo neutruꝫ eſſe ut ex iis quæ
ſcripta ſunt intelligi licet. Cõpoſita ſunt Alludo:
Colludo. Vñ Colluſor ſocius in ludo. Ci. Lentícu
lam de alea cõdẽnatũ colluſorẽ ſuũ reſtituit. Vir.
li. i. Gæ. poſuit p ſimul mouere. Sæpe leuẽ paleã
& frõdes uolitare caducas. Aut ſumma nantes in
aqua collidere plumas. Intercõſulti Colludere di
cunt aliquos: cũ diuerſam partẽ adiuuant: pdita
cauſa ſua. Sic. n. cliẽtẽ ſuũ ſimul cũ aduerſario lu
dũt. i. fallũt ac decipiũt. Deludo derideo decipio
Plau. in Aſi. Pureſcet ẽt me deluſiſti. Idem. Quid
me deluditis & nocte excluditis foras? Eludo. Il
ludo præludo ante ludo. Ambro. lib. i. offici. Qui
diſciplinam bellicam uult aſſeq̃ quotidie exerce
tur armis: & tanq̃ in procincta poſitus præludit
prælio. Hic præludiũ quod ꝑprie ſignificat præ
centionẽ hoc ẽ qđ añ incohationẽ cãtus præmit
ti ſolet fauoris gña. Et hæc habẽt pe. pro.

Ludifico as. derideo ſeu per iocum & ludum fallo.
Plau. in Caſ. Iam hic ẽ lepide ludificatus. Inue
niſ ẽt ludificor deponens. Ter. in Phor. Ergo ſic
me ludificamini.

Ludibriũ ꝑprie quod ludimus deridemuſq̃: & qđ
ludendi cauſa expetimus. Vir. Ne turbata uolent
rapidis ludibria uẽtis. Vñ haberi aliqd ludibrio
dicimus. i. deriſui & contẽptui. Ter. in Ecy. Nõ
ſic ludibrio tuis factis habitus eẽꝫ. Amb. de agne
te p coitus peccato poſuit cũ ait. Cũ qbus libidi
nis ſuæ ſe poſſe credebat ludibriũ exercere.

Ludicꝛ ſubſtantiuum dici põt quodcunq̃ luſoriũ
ac ioculare. Liui. li. i. Et cũ his creſcẽte ꝺ dies gre
ge iuuenũ ſeria ac iocos celebrare iã tum in pala
tino montꝛ lupercal hoc fuiſſe ludicꝛ ferunt & a
palanteo urbe archadica palatiuꝫ deiũ palatinuꝫ
montẽ appellatuꝫ. Ibi Euandruꝫ q ex eo genere
archadũ multis añ tẽpeſtatibus tenuerunt loca ſo
lẽne allatum ex archadia inſtituiſſe ut nudi iuue
nes lyceuꝫ pana uenerãtes per luxuꝫ atq̃ laſciuiã
curreꝛẽt: quẽ Romani deinde uocauerunt Iuuiuꝫ
huic dediſſe ludicro & cæ. Ludricus a. um. luſori
us iocularis leuis. Vir. Neq̃ leuia aut ludicra pe
tunt ſmia. Vñ ars ludicra ars hiſtrionica & ſcæ
nica dicitur. Priſ. Hic & hæc ludicris & hoc ludi
cre declinari cum tamen ſic declinando ludicras
non ludicra faceret.

Lues dicitur cum in urbe aut in agro febris aliudue
morbi genus homines uel pecora ſiue utrunq̃ cor
ripit: interdũ arbores & ſata. Peſtis quæ aut cito
occidit aut cito abit ab eo quem inuaſit.

Lugdunum ciuitas Galliæ apud aquitanam quam
Plancus cum Galliam comatam regeret ſtraditur
condidiſſe. In ea fluuii Liger & Garumna.

Luma genus ſpinæ quæ in pratis naſcitur & locis
uliginoſis: ſic dicta q̃ agricolæ eam e terra luũt
ideſt ſoluunt. Hinc lumeta loca lumis plena & lu
maria ſalx qua lumeta ſecantur.

Lũbrici uermes terreni a lubricitate dicti.

Lumbus pars corporis qua libido deſignatur. Sãt
enim lumbi a cinctura ad nates: a quibus uenere
us liquor defluit. Vñ & apud poetas ſumiſ quã
doq̃ p membro pudendo. Plau. Expergite lum
bos & extollite. Et in Pria. Criſſabit tibi fluctuã
te lũbo. Dicitur etiam lumbus de brutis. Hor. li.
i. Ser. Curto ire licet mulo uel ſi libet uſq̃ tarentũ
mantica cui lũbos onere ulceret ac eques armos.
Hic fiũt rlũbus uel elũbes & drlumbe.

Lumbare tegmen quo pudenda teguntur: ut apud
Hieremiam. Sicut tu poſuiſti lumbare iſtud ad lũ

bos tuos.

Lambago ruitium & debilitas lũborum.

Lumen. quasi lucimen. aquo Luminosus. a. um. qđ est clarũ. Ci. Cũ sint maxime luminosæ ptes duæ & quasi lactuosæ. Hinc etiã Lumino. aquo Illumino. as. & Relumino qđ ẽ lumẽ reddo.

Luminare qđ lumen habet. Hic. in Gñ. Fecit deus duo luminaria magna. unũ ut pesset dici: alterum ut præesset nocti.

Luna a lucendo dicta ꝙ noctu sola luceat. Alii lunam. quasi lucem alienam dicunt ꝙ lumẽ a sole recipiat. Ci. Tũ illa q̃ luce lucet aliẽa. Vel luna dr ꝙ sit luminũ una. ut cũ ꝙ est p græcoꝝ imitatoes est Σελαυίης δὲ φασὶ λέγεσθαι ὅτι σέλας τὸ φῶς καὶ ἄνω ὅτι ὑπὸ ἡλίου λῦπα λαμβάνει σελήνη. Hinc plenilunũ qđ ẽ cũ luna quarta decima & rotunda est. Vel plenilunius dicitur lunæ oppositio. Ply. lib. 18. Cum uero occidente sole orietur sol; luna exaduerso ita ut paritet aspiciantur tunc erit Plenilunium. Interlunium cũ appere desierit: & nona fit. & coeũte uel silenti lũa unde lunæ cõiunctio dr dies silentis lunæ. Diminutiuum a luna est Iunula.

Lunaris & hoc lunare qđ ad lunã ptinet ut lunaris ratio. lunaris annus q mẽse uno suũ efficit cursũ.

Lunaticus morbus dictus est ꝙ cum q interlunio natus est hũc morbũ fere pati comptũ est. Qui & Comitialis aquibusdã ẽt appellr. Sed diuersũ eẽ oñdit Firmicꝙ. li. 4. math. cũ inqt. Et si luna male fuerit collocata: aut spaticos: aut lunaticos aut caducos facit. Est autez ꝓprie lunaticus: q aut ab ĩsania uexat certis lũæ rõibus aut gũa morbo.

Lunatus. a. um. qđ est ad lunæ silitudinẽ factũ: uel qđ hz spẽm lunæ. Tres. n. sunt figuræ crescẽtis lunæ. Nã modo cornat in cornua: mõ in orbẽ circũacta: ut cũ est plena & soli aduersa. Mõ dimidio orbe cæsa. hoc ẽ cũ æqua ꝓportiõe diuidr. Et ob id a nostris diuidua uocat.

Luo. is. lui significat psoluo. Liui. Vt tandẽ debito supplicio scelꝙ lueret. i. solueret seu purgaret. Tractum apecunia. qa ãtiquo pœnæ pecuniariæ fuerunt sed græcum λύω λύσις λύσις. Interdum luere est sustinere pati. Iustin. libro primo. Quicũ ꝙ capi potuerũt supplicia crucibus luerunt. Dimmꝙ ẽt luo capite: sicut Muleto. & pũo. Liui. li. viii. Obsides ẽt secẽti impati capite luerũt. Hinc cõponr. Rcluo ꝙ soluo seu repiguero. Nã in alia significatiõe ꝙponr. a lauo. sicut Deluo & plno.

Lupus. ğce λύκος. aial rapax. cuius fœ. est lupa. Et lupus gũs piscis p̃closi q. uarolꝙ aqbusdã Sturio dr. Et sub hostia fluuioꝝ captus ẽt Laneus. i. lana tuse appellr. Mar. Laneus eugauei lupus excipit ora timaui æquoreo dulces cũ sale pastus aquas Sũt illi cũ mugilo nãles inimiciciæ. Itẽ lupus genus est frẽni aspri. a lupinis dẽtibꝫ dictus qa i æq̃les sr. siue qa duriciã hũt lupini dẽtes. & ppea morsus eoꝝ asperrimus. His frẽnis utebanr galli. Ouid. li. de trs. Et placido duros accipit ore lupos. Item lupus ẽ Instrm adũcũ quo uasa q̃ i puteũ forte ceciderũt extrahũr: harpax græco nocabulo & harpago nosar. Itẽ lupꝙ Aranei gñs. quo nomine ẽt dicta est bærba q̃ aspaiagi uice mandi solet: q̃ & lupus salictarius ꝙ ialices ad similitudinẽ uitis ascendat. Itẽ lupus ut Palladiꝙ auctor est fernla manubriata uocar.

Lupus est in fabula. puerbiũ natuz ẽ qđ phyci affirmãt cũ a uoce deseri quẽ por lupus uiderit. Quod eẽ fert cũ ille supuenit dquo loqmur: & nobis sua pñtia ampurat facultatẽ loq̃ndi. Vir. Vox quoq; mœrim tã fugit ipsa mœriz uidere priores. Lupũ auribus tenere puerbiũ ẽ qđ in re ancipiti periculo saq; dici solet. Nã q auribus lupũ tenet: nec eũ dimittere audet nec retinere põt sine periculo. Hie. cõtra. Io. origenistã. Nũc uero q̃si auribus lupũ apprãhẽdens: nec tenere potes: nec audes dimittes. Sue. in Tibe. Cũctandi cã erat metus undiq; imminentium discriminum ut sæpe lupum se auribus tenere diceret.

Lupa: cũ sit fœ. alupus. ponitur tũ q̃ ꝙ pro meretrice: ꝙ ut illa cibi: ita hæc uel libidinis uel quæstus appetens sit.

Lupanar pe. pro. sumr pro turpi meretricũ loco. Augu. li. xviii. ci. dei. Meretrices ãt lupas uocabant. Vnde ẽt nũc turpia loca eaꝝ Lupanaria nũcupãr. Amb. adiectiuũ po sunt cũ ait. Cũ meretricibꝫ scortaberis incõtubernio lupanari. Dr & Lupanariũ. Vlp. de petitione hæreditatis. Licet a lupanario ꝙceptæ ir. naz & in multoꝝ honestoꝝ uteroꝝ pdiit lupanaria exercent.

Lupari scortari meretricari. actius. Qui cũ meretrice per uias habitu nostro lupanr.

Lupatũ idẽ qđ lupus ꝓ fræno aspertimo. Vir. Pres q̃ negabũt uerbera dura pati & duris patere lupatis. Dicta lupata ut Ser. inqt a lupinis dentibꝫ q̃ inæquales sũt. Vnde & eoꝝ morsus uehementer obest.

Lupinus. a. um. qđ ẽ lupi. Ply. Massurius palmam lupino adipi dedisse ãriquos tradit. Lupinꝙ sẽz gñs leguminis ꝙ nõ mitiꝙ terrã appetaz uoraxq; illius sit q̃ lupus. & tellutẽ adeo amat ut q̃is frutetoso solo cõsectũ inter folia uepreq; ad terram tamen radice perueniat.

Lupercal a lupa dr locus sub palatino monte sacratus ab eusdro pani deo Arcadiæ q lycæus uocar q̃is qdam ita appellatũ uelint ꝙ lupa ibi remuz & romulũ nutriuerit. Ouid. in fas. Illa loco nom̃ fecit: locus ille lupcal Magna dati nutrix ꝑmia lactis habet. Vel dr aluendo. ꝙ ibi per capriũ lucebatur hoc est sacrificabar: ut sit dictio extribꝫ ofonis partibus composita q̃si luere per capꝝ.

Lupcalia ẽt sacra q̃ in eo loco fiebãt mense februario græci lycæa uocant.

Luperci dicti sr q̃si ex illoꝝ mysterioꝝ semine exorti: siue ut Var. putat. ꝙ lupercalibꝙ in lupercali sacra facerent nudi in honorez panos. Ci. insectatur M. Anto. ꝙ in lupercalibus inqbus sedebat Cæsar amictus toga purpurea insella aurea coronatꝙ se lupercũ exhibuerit. Nam nudi sacerdotes lupci currendo lustrabant ciuitatem & uerberabant piæ quantiũ manus mulierũ ut facilions essent partꝙ

Zona ex corio capri. De his Ouid. Quis netat ar cadico dictos a monte lupercos fanq; in arcadia templa lycæus habet.

Lura oi. culei siue utris ab antiqs dicta est.

Lurcones dicti sunt gulosi & bonoꝝ suoꝝ consumptores. Pla. in persa. perēnis herbæ lurco edax: furax: fugax. Lucil. Edite lurcones comedones uiuite uentris.

Lurco. as. cibū cū auiditate nimia sumo. Pomponi. Lardum lurcabat lubens.

Luridus. a. um. pe. cor. q̄ d̄ est supramodū palliduz. q̄si loridū. q̄si loro percussū & liuidū factū. Hor. li. car. Doleq; partus fulmine luridū missos ad oꝛ cū Hie. ad Oceanum. Lurida ora sparsum crineꝝ: squallidas manus: sordida colla sūmittere.

Luscinia: auis dicta q lugens canat. Hāc philomelam græci nocant q̄ peruigil custos cū oua quodam sinu corporis & gremio fouet insomneꝝ longæ noctis laboꝝ cantilenæ suauitate solat. Hæc auis a poetis q̄nq; dr Atthis. q̄si Attica. mar. Sic ubi multisona feruet sacer atthide lucus.

Luscus ꝓprie q altero captq; est oculo. q̄lis fuit Annibal. de quo Iuue. Portaret belua luscū. Quandoq; tamen dicit q est hebetioris nisus. Aluscus fit Eluſco. as: q d̄ est luscū facio & oculum eruo. Scribit Iulianus iureconsultus Aqlia lege teneri eū q e luscauerit discipulum in discipiina.

Luscitus pe. p. q hebeti uisu ē: & q melio noctu q̄ Luscioloꝝ: siue luscitiosoꝝ & nusciosoꝝ / die uidet dr q propter uitiū oculoꝝ paꝛe uidet. q. s. luscos imitet q darius uesperiq; meridie cernit ut inquit Fes. Plau. in mili. ædepol tu q dem cæcus non luscios es. Ply. ¶ Sanguine hirci sanari luscios putat. Hos græci myopes & uyctilopas uocāt: morbq; ipse luscio nocat. Sūt q ita discernāt. ut luscio si dicant q ad lucernam non uident myopes qui minutius cernunt.

Lusitania: pars ulteriuris hispaniæ q̄ nūc portugalliam appellant. Scribi Ply. Lusuz liberi patris ac lysam cum eo bacchantem nomen dedisse lusitaniæ. Hæc oceano occidentali alluit: inqua est ciuitas emerita: & portugallię regnum. Lusitanuz littus pollet gemma ceraunio. q d̄ indicis præferunt Aduersus uim fulgurum credit opitulari.

Lusito. as. pe. cor. frequentatiuū est uerbi ludo. Pla. i cap. Nā ubi Illo aduēi q̄si pricis pueris: aut monerulæ: aut anites aut cothumicel dāt q cū lusitēt

Lusorius. a. um. q d̄ ad ludū spectat ut tabula lusoria qua tesseris luditur.

Lustrum. ferarum habitaculuz Insyluis a luto q sit lutosa lacuna. Virg. Nun ab sunt illis saltus aclustra ferarum. Aqua similitudine ii q in locis abdiris ac sordidis desidiæ & uentri indulgent in lustris uitam agere dicunt. propter q d̄ & lustra dūt popinæ & lupanaria ubi habitant lupæ. i. meretrices. Ci. li. z. phil. Cū omnes impuritates impudica in domo quottidie susceperis uino lustriq; cōfectus. Idem Casio. Quæ autem in lustris & inuino commentatio potuit esse? Et lustruz dr spatiū quinq; annorum. a luendo. Hoc est soluendo. q quinto quoq; āno uectigalia & tributa soluebāt & urbs lustrabat. i. sacris purgabatur quæ purgatio urbis etiam lustrum dicebatur. Liui. li. ii. Ois centuriæ & æquites in campum martium conuocati sue oue tauro cæsis immolarunt. q d̄ lustrum est dictum: sicq; a sacrificio illo cēsus obtinuit ꝛnmen lustri. Quia uero census ipse siue lustrum singulis quinq; annis habeatur censoruz magistratus inualuit consuetudo. ut lustri appellatione spatia q nq; annoꝝ appellēt. hinc Armilustrū.

Lustro. as. cricundo Lact. li. z. Sed luna que orbem illum signiferum. 30. diex spatio lustrat. Interdū lustrare significat expiare. Liui. li. iii. Ibi instructū exercitum omnem sne tauris tribus lustrauit. Interdum aspicere agnoscere. Ci. li. iii. offi. Sed cum omnia ratione atq; animo lustraueris interdū sequi. Virg. At mecum raucis tua dum uestigia lustro. Interdum patefacere clarificare: ut Idem. postera phœbea lustrabat lampade terras. Interdum Inumbrare. Vnde lustra ferarum cubilia & lupanaria per contrarium dicimus quia paruz illustrātur. Interdum circunspicere. Virgi. li. iii. Omnia collustrans hanc primum ab litrore classem conspexi uenientez. Et lustrare. q d̄ uulgo dr monstrū facere. Cuius suiæ duo sunt uerba Recognosco. s. & recenseo. Huius uerbi composita sunt Collustro q d̄ est circunspicio. Ci. li. 5. tus. Ego autem cum omnia collustrarem oculis animaduerti colūdelū Illustro. perlustro. q d̄ est perfecte circūeuideo. Li ui. li. i. Hercules ad primū auroram excitus cū gregem perlustrasset oculis.

Lustror. aris deponens significat scortor a lustris abditis locis. Plau. in picu. Lustrantur luxantur comedunt quod habent.

Lustralis & hoc lustrale: quod ad lustrum pertinet. Liui. li. i. Sacrificium lustrale in diem posteruz parat. Lustralia exta ueteres dixerunt præpinguia eo q lustralis idest quinquennalis bos dicitur ele perfectæ ætatis.

Lustricus. a. um. Vnde lustrici dies infantium appellantur. puellarum: octanq; puerorꝝ nonq. quia his infantes lustrantur: & numina eis imponuntur. Et qui eos lustrant lustratores uocantur: & feminæ lustratrices. & q lustrant lustran noiant.

Luter: uas quo uinum diluitur idest aquamiscetur. Nam & luto & loto. pro diluo a ueteribus usurpatum est.

Lutum: cœnum siue sordes. habet primam correptā Iuue. compositq; luto nullos habere parentes. Hinc lutens lutea luteuz quod est ex luto. Tibal. Sed nimius luteo corpora tingit amor. Fit autem Lutuz aluo. lſ. ἀλλὰ ἄπ ευτα ταῦτα ἀπὸ τοῦ λύω ὅς ἀπ λελύσμαι

Luto. as. luto inficio. Vnde lutatus luto infectq;. A luto fiunt composita. De luto & Eluto. dr quibus supra in dictione De luo dictum est.

Lutescere significat lutū fieri.

Luteus color rubeus sanguinolentus. nam est sanguini consimilis κάλλιχρον. qui est cruor. Gellatinuz putati & a luce deduci. Ait enim luteq; cō

contra rufus colot eſt dilucidior. Vñ nom̃ quoq; factũ uidetur. Alii aluo. q̃ ſit quaſi diiutus hoc ẽ ſolutus & decoloratus rufus. Eſt enim luteus color dilutior rutilus quaſi eſt colot auri. Vnde uolæ eius coloris luteolæ dicuntur. Et lutea herba qua chryſocolla tingitur quæ naturam lini ſeu lauæ habet ad ſuccum bibendum. Et uitellum in ouo uitellum uocamus. Idem colot cærinus appelletur a Cæræ colore Idem & Flammeus. dicit. Ply. Lutei uideo honorem antiquiſſimum in nuptialibus flammeis totum fœminis conceſſum. Hinc flamea appellabant teſtimenta lutei coloris quibus flaminica utebat. Luc. Lutea demiſſos uel larunt flamea uultus. Huius nominis prima producitur. Perſius. Iam chlamydes teguʒ iaʒ lutea gauſapa captis. Iuue. uero pituam compulit. Incude & luteo uulcano ad rhetora miſit. Luteolus. diminutiuum. Virg. Mollia luteola pingit uaccinia calta.

Luxo as. ſoluo. Ply. li. xvii. Aut circunfoſſorum ẽt ſubarator imprudens luxauit radices. Vnde luxa ſiue luxata membra dicuntur locis ſuis mota & ſoluta. Et luxati dicuntur quorum membra ſuis locis mota ſunt. Idem. Althææ radix decocta luxatis prodeſt. Hinc luxurioſi dicti ſunt qui in re familiari profuſi atq; ſoluti ſunt.

Luxus. uſ. luxuria & luxuries non ſolum pro re uenerea ſed etiam & fere ſemper proprieq; pro oĩ ſuperfluitate & nimia profuſiõe & ſumptuoſiore cibi ueſtitus & aliarum reruʒ cura dici ſolent. Ci. lib. i. offi. Intelligimus quam ſit turpe defluere luxuria delicate ac molliter uiuere. Idem in Ver. acti. i. Quas res luxuries inflagitiis: crudelitas ĩ ſupplitiis. auaritia in rapinis &c. Virgi. lib. i. Ge. luxuriem ſegetum tenera depaſcit in herba. Idem At domus interiot regali ſplendida luxu: Iuſtrui tut. Luxus etiam pro ſplendore ponitur. Claud. lib. ii. Sub tua purpurei uenient ueſtigia teges de poſito Luxu.

Luxurioſus luxurioſa luxurioſum ponitur pro nimium abundanti. Cice. de ora. Gẽmare. ſitire agros lætas ſegetes: luxurioſa frumenta. Tunc enim in ſegetes ſolent imitti oues ut eas paſcant.

Luxurio luxurias: & luxurior luxuriaris ſi Diomedi credimus hanc habent diſtantiam. q̃ luxurioſit in laude: luxurior in crimine. Significat luxurio non laſciuiam mentis ſed habitudinem corporis. Virgi. li. iii. Ge. luxuriatq; toris animoſuʒ pectus. Cor. Severus. Luxuriantur opes atq; odia longa grauantur. Vtrunq; tamen pro ſuperabundare profundere & laſciuiſ morbiezare ponitur. Ply. lib. xviii. Aliqui in frigidis ab æquinoctio auctũni: in calidis ſerius ne ante hyemẽ luxuriẽt Tibul. Luxuriant animi rebus plærũq; ſecundis. Liui. li. i. Poſitus extemoʒ periculorum curis ne luxuriatem ſocio animi quos motus hoſtium diſciplinaq; militans continuerat. Colum. lib. iii. ca cumina uirgarum ne luxurientur dimitilato. Aluxuriot ſit compoſitũ. Eluxurior. quod eſt extra luxuriot. Idem in eodem. Qui ſi pigui agro ualidis uites depoſueris pãpinis magis eluxuriabũt.

Lyæus cũ diph̃ dictus eſt bacchus. λύω ſoluo eo q̃ mentẽ & membra uinoʒ diſſoluat unde ſequitur paralyſis. Virgi. Regales intermenſas laticem q̃ lyæum.

Lycus nomen proprium uiri quo nomine multi uocati ſunt. Vnus troianus. dequo Virg. Fata lyci. Alter thebanus ignobilis qui regem thebanuʒ occupauit. Item alius thebanus rex. Alius pandionis filius qui a ſe lyciam nominauit. Alius iycha on Calliſtoos pater arcadiæ rex qui cuʒ ſolitus eſſet hoſpites necare. in lupum a Ioue conuerſus ẽ. Fuit & alius lycus priami filius. Item Lycus fluuius aſſyriorum qui Tygri immiſcetur. Ouidi. li. iiii. de pon. Huc iycus huc ſagaris peneuſq; hypaniſq; cratiſq;. Et lycus græce: lupus latine dicitur ab λυκὸς idest a prima luce q̃ id tempus maxie aptum ſit rapiendo pecori.

Lychaonia: regio Aſiæ quæ totius Aſiæ medium quodam modo locum & arcem occupat. Sunt q̃ ſcribant lychaoniam eſſe partem Arcadiæ quæ ĩ peloponneſo ſita eſt. a lychaone rege Arcadiæ cognominatam. Aiychaonia ſit iychaonio lychaonia lychaoniuʒ. Ouid. de triſ. Quæq; lychaonio terra ſub axe iacet.

Lychaones populi ſunt in aſia minore prope lyciaʒ ut Ptol. lib. v. ſcribit.

Lycius Apollo dictus eſt a lyco lupo. q̃ ſicut lupi pecora rapiunt ita ipſe humotem hanrit radius. p̃ſci græcorum primam lucem quæ præcedit ſolis ortuʒ λυκαυγὲ appellarunt ἀπὸ τῆς λυκὸς. idq; temporis hodieq; lycophos cognominant Lycii appollinis oraculum. quia in lycia maximæ claritatis fuit ob luporum interfectionem.

Lycæus cum diph̃. mons arcadiæ qui pani deo ſacer eſt & ubi templuʒ bicornis fauni. aquo lycæa ludicra illi ſacrata ita nobis lupercalia ſunt dicta a lupis quæ adexpiandos manes fiebant. Ouidi. li. ii. faſ. Faunus in arcadia templa lycæus habet. Dictus lycæus ἀπὸ τῶν λύκων. ideſt a lupis quibus propter frequentiam pecudũ abũdabat.

Lycæum fuit amenis ſchola Ariſtotelis ſicut Academia platonis. inqua περιπατητῶν. ideſt deambulaus philoſophabatur. Vnde paripateticorum nomen effulſit. Fuit & lycæum gymnaſiuʒ Ciceronis intuſculano a nomine ſchoiæ ariſtotelicæ. de quo lib. i. de diui. ſic refert. Nuper cum omneʒ cum q. fratte intuſculano diſputatum eſt Nam cum ambulandi cauſa in lycæuʒ ueniſſem9. id. n. ſuperiori gymnaſio nomen eſt. Huius nominis. penultima pducitur a Cicerone in illo uerſu. Inq academia umbrifera nitidoq; lycæo fuderunt clara fœcundi pectoris artes. qa dichrona

Lycia prouincia ſeu regio in minori aſia. finis pamphiliæ ex parte orientali ſic cognominata a lyco pandionis filio Hæc Termile primuʒ dicebatur ſicut herod. lib. i. ſcribit. In ea patera urbs xanthꝰ fluuius & chimæra mons. Ibi regnauit Rhadamãtus Iouis ex europa filio Hinc lycius lyciua lycium. Virg. Vnãq; lycios fidũq; uehebat orontẽ.

Lycon nomen philosophi pythagorici. Fuit & alio lycon socraticus. siue peripateticus eloquens & iucundo suauis adeo ut pro lycon glycon nominaretur. quod significat dulcedinem. Hoc fuit cultu & uestitu mollicie nitidissimus. Lucta & pilari lusione exercebatur. penit podagræ morbo annos natq. lxxiiii. Tertius lycon. fuit poeta. Quattus. Epigrāmatū scriptor.

Lycastus: urbs Cretæ a luporum multitudine quæ ibi esse prohibet.

Lychnus: latine lucerna. Var. Lucerna a luce dicta est aut ab eo quod uocant græci λύχνον. Plin. Lychnum emunge paruulum ut uideat anus ubi pedes ponat. Hinc Ellychnium quod lucernis adhibetur. ad lumen præstandum. Est enim funiculus ille qui incensus flammā nutrit. Lychnus pensilis est quoniam uulgo lampadem uocant. Vnde scribit Ply. lib. xxxiiii. Lychnos pensiles in delubris placuisse. quāuis & de candelabris orichalceis dici possit lacunaribus appensis sicut ueteres lychnuum pensilem dixerunt. Dicitur etiaz hæc lychnia. Ser. nero ostendit lychinus dici non lychnus cuz primam corripi dicat. quod fieri non posset nisi post ch. sequeretur. i & trisyllabum fieret. Virg. Dependent lychni laqueariq. aureis.

Lychuites penultima producta marmor albū quod in paro insula effodiebatur sic cognominatum q ad lucernam in cuniculis exderetur. sicut Ply. li. xxxvi. testatur. Est etiam hoc nomine gemma ardens a lucernaz accensaz ꝓcipua gra.

Lychnuchi græce nominātur quicquid lucernas sustinet. qñ lucernifer.

Lychnobii dicti sunt qui loco dierum noctibus utūtur: & ad lucernas uiuunt quasi lucernarii: ut Seneca in ultima epistola. Nihil consumebat nisi noctem. Itaq. credo dicentibus illum quibusdaz auarum & sordidum. Vos inquit & lychnobium decetis.

Lycisca: canis natus ex lupo & cane. hunc Plynius Crocutaz uocat.

Lycissa: canis est nomen a lyco lupo. Vel quasi lacessa: deest ex laconia qa ide uenūt optimi canes.

Lycophos. quod nos primum tempus lucis nominamus.

Lycophron. periandri coriuthiorum tyranni filius. Est & nom̄ poetæ ḡci. Suidas Λυκόφρων χαλκιδεὺς ἀπ' ἰδρίας, υἱὸς σοκλέους ἢ σατύρου ἢ γαύρου γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν

Lycopolis. urbs ægypti. a lupis dicta. q æthiopes ægyptum incursantes lupi facta acie usq. ad urbem elephantinam reppulerunt. Ibi ægyptii lycopolim condiderunt a bestiis illis ei nomen imponentes.

Lycomedes Creontis filius.

Lyctos: oppidu Cretæ sub Idomeneo imperio. A quo Idomeneus lyctius est appellato.

Lycurgus nomen proprium lacedæmonum regis q fuit philosophus & lacedæmonis leges sanctissimas condidit. Astrictisq. ciuibus iuramento qd tam diu eas intemerate obseruarent donec ipse rediret. Et e patria nunquam rediturus emigrauit. Vide Plutarchum. Fuit & alius Nemeæ regionis rex. & Alius rex thracū.

Lychaon. Calistonis pater & titani ac terræ filio ac cadiæ rex qui ut infabulis fertur a Ioue in lupum conuersus fuit q Iouem hospitē necare molitus.

Lydus herculis filius ex Iole. Alter filius Athys & frater tyrrheni. a quo lydia regio ē appellata. Nā cum propter terræ sterilitatem fames simul esset non possent Tyrrhenus sorte iacta discedens cuz ingenti multitudine ad italiam ueniens eam tenuit partem. quæ ad mare inferum uersa est. & a se Tyrrheniam nominauit. Lydus uero remanens. Mæoniam de suo nomine uocitauit.

Lydia: regio in maiori Asia & Lydo Athys Mæoniæ regis filio & Tyrrheni fratre cognominata. quæ flexuosis Mæandri amnis recursibus perfusa super Ioniam procedit: phrygiæ ab exortu solis uicina: ad septemtrionem Mysiæ meridiana parte cariam amplectens. Hæc antea Mæonia uocabatur. in hac sunt urbs Ephesus Colophon Clazomene & phara.

Lynteria: intestinorum dissolutio λύω enim dissoluo. ἔντερον. intestinum hanc nostri læuitatē in testinorum uocant: cum cibus non perficitur sed i coctus egeritur.

Lympha a nostris aqua. permutationez .n. in. L. quasi nympha. Nam proprie dicitur nympha.

Lymphare: furore uexare. ut apud Val. Flaccū. Lymphauerat urbem. Sta. Et lymphante deo Vñ lymphati siue lymphatici dicuntur furioli uesani bacchabundi qui uitium ex aqua contraxerunt. qđ est huc atq. illuc discutere. Plyn. Medetur insanientibus lymphaticis. Nam creditum est ab antiquis qui infonte imaginem nymphæ uidisset furore percipi quos græci νυμφόληπτους. latini lymphatos uocant Hora. libro primo car. Mentemq. lymphatam marcono redegit in ueros timores. A Virgilio dicitur lymphata regina pro mente commota & furiata. A lympha etiam ut. Prisc. inquit fit Lymphor. aris.

Lymphidus lymphida lymphidum penultima correpta plautus politus. Clarus. Hieronymus in libro. xi. Elegit sibi quinq. lympidissimos lapides de torrente.

Lynx: proprium nomen regis scythiæ. qui cum cogitasset occidere Triptolemum a cerere in lyncez animal conuersus fuit. Est autem lynx. seu lynca ex luporum ceruariorumz genere uario collo & maculoso tergore & acutissimo uisu. Virgi. Maculosæ tegmine lyncis. Huius urina & calculi i duricrem uertitur & ea fit gēma.

Lyncurium: gemma. quæ e lyncis urina coacta est. Ouidius. Equibus ut memorauit quicquid uesica remisit uertitur in lapides & congelat aere tacta.

Lynceus lyncea lynceum adiectiuum a lynce. Vnde qui acute uident lanceos oculos habere dicuntur Hora. in Sermo. Ne corporis optima lynceis cō

templere oculis.

Lynceus nomen proprium eius qui fuit unus ex argonautis acutissima oculorum acie præditus qui dicebat uidere ultra parietem. Et ut historici tradunt conspexit nouissimam lunam primamq; eodem die in signo Ariete quod paucis mortaliuꝫ contigit uidisse. Vnde Horatius Solus nubila lyncæus.

Lyndus: ciuitas rhodi ubi sacra herculis maledictis & execrationibus solebant celebrari. Aqua lyndii dicti sunt. Fuit & altera lyndus indonica regione.

Lynter generis fœminini genus paruæ nauiculæ e cauata arbore facte ab λουτρὸν. teste prisc. prima diphth. abiecta oi & n interposita. Constant autez lyntres ex singulis arboribus quæ uulgo canæ dicuntur ad trauciendas flumine ttabes Virgi. libro primo Ge. Cauat arbore lyntres. Hæ enī non in pelago sed in fluuiis stagnisq; palo aut cōto aguntur. Ponitur etiam quandoq; pro quodā dolii genere ut ostendit Caton. Tibul. pro naui quæ est lignum cauatum ut nauis posuit quo in Vindemiis rustici uti solent. Aut mihi seruabit plenis in lyntribus uuas: præsaq; ueloci candida musta pede.

Lyptote dici potest apd nos defectiua. Nā ab λείπω quod deficio est deducitur. Figura est cum minus dicitur. & plus intelligitur. ut apud Virgi. Quid prodest q̄ me ipse non spernis amyntha idest libentissime amas.

Lyra instrm musicū ubi quot sunt fides: tot resonāt uoces. ἀπὸ τοῦ λύειν. qđ est canere. Hinc poetæ lyrici dicti q̄ ad lyram sua carmina cantabant: statuebatuteq; eis chorus quinquaginta uirorum ac tauro donabantur. Et carmen ipsum lyricum. Hanc eādem poetæ chelym uocant. Et lyra signum cæleste est Var. libro secundo de re rusti. Hoc secundum astri exortum facio quod græci nocant lyram: fidem nostri. Lyra cedit quarto nonas februarii: uel secunduꝫ aliquos Kalendis februarius & noctu quando occidūt terga leonis ut Higinus ait. Ouidi. Illa nocte aliquis tollens ad sidera uultum dicet ubi est hodie quæ lyra fuit heri. Hanc lyram effecit Mercyrius in mituleno mōte arcadiæ inde Orpheo traditam dicunt. Alii autumant concessam orpheo ab appolline post repertam citharam interfecto orpheo musæ in cælo lyram collocauere. Alii dicunt esse lyram Arionis ¶Citharœdi qui fuit tempore Cipselli tyranni corinthiaci qui primus fuit omnium citharistarum. A lyra etiam cuius prima corripitur fit. Delyrus. a. um. pe. cor.

Lyricen penultima correpta qui lyra canit. cuius significationis est etiam Lyristes. Sidonius. Alceo potior lyristes ipso. Sic enim dicitur lyristes: ut psaltes.

Lysander lacedæmon homo factiosus qui odium totius græciæ in lacedæmonios concitauit. & a thebanis occisus fuit. qui lycaonē regno expulit.

Lysanias orator græcus alter fuit Arcas qui lycaonem regno expulit.

Lysias: orator iucundissimus de quo Quintil. Lysius arcadicæ fluuius ad cuius radices est æsculapii tumulus.

Lysimacus macedo clarus Callisthenis discipulus alter fuit unus ex Alexandri principibus. Lysimachiam urbs hellespontiquæ terræmotu corruit.

Lysippus clarissimus statuarius qui ad sexcenta decem opera fecisse traditur: quæ singula artis claritatem dare potuissent. Hic teste Quintiliano ad ueritatem optime accessit. Proper. Glia lysippo ē animosæ fingere signa.

Lytta: genus uermiculi qui nascitur in lingua canum. Hic si infantibus catulis eximitur nec rabidi fiunt nec fastidium sentiunt.

TRANsit per denuationes in. n. d. uel. t. uel c. uel. q. sequētibus ut tantum tantūdem. Idē identidem. Eotum eotundem. Num nuncubi nunqnis nunq̄. circunquaq; tanq̄ nanq;. quanq̄ quenq; quanq; quicunq;. Similiter. Am præpositio sequentibus. f. uel. c. uel. q. mutat. m. in. n. ut Anfractꝰ &c. Vide in m dictiōe Anfractus.

Macarius nomen uiri propriuꝫ. & latine dici potest Beatus macarius mos beatitudo.

Macedonia: regio a Macedone Osyridis Iouis filio dicta est. Habet macedonia ab oriente thraciam limitem. Ab occasu ionium pelagus a meridiæ epiro terminetur a septemtrione habet dalmatiæ partem. Hæc teste Plynio. lib. xxxi. olim centum quinquaginta populoruꝫ. duobus inclyta regibus. philippo. s. & Alexandro. quēdamq; terrarum imperio

Macedo. penultima correpta. Qui macedoniam habitat. Luc. lib. vi. Cum tibi iacrato macedo seruetur in antro.

Macedonicꝰ macedonica macedonicū possessiuū a macedonia. Vnde mare macedonicum quod est ægæi parsi & incipit a pallene monte qui thraciæ finem facit. Extenditur usq; megaram quo isthmos interpositus miscerī ægæum ionio non permittit. Cuius littora a ciuitatibus nomen accipiunt.

Macellum locus quo nænalia omnia quæ ad uictū humanum pertinebant contrahebantur. Plaut. in

aul. Venio ad macellū: rogito piſces: indicant ca ros: agninam earam: caram bubulam: uimlinam: cetum: porcinam cara omnia: Cice. Si epicuri de uoluptate libet corroſus eſſeri puratem annonam in macello cariorem fore. Dictus macellus a Ma cello quodam uiro qui in urbe latrocinium exer cebat quo damnato cenſores hæmylio & Fuluio ſtatuerūt ut in domo eius opſonia uænderent: te ctis inſiſcum eius bona. Alii macellum dicunt q ibi fuerit hortus quem macellus a lacedæmo nius appellatum ferunt. Et Ianes hoſtia hortorus macelloras uocabant. Donatus a mactandis pe coribus deriuat. Sunt & qui a macerādo dici exi ſtiment q pecora dum eo ducuntur ibiq tenen tur maceruntur. Vnde & macellum diminuti uum pro macilento ponitur. Lucil. lib. vi. Si no ſti non magnus homo eſt naſutus macellus.

Macellatiua qui macellum exercet non ſolum car nium ſed omnium opſoniorum. quin etiaz panis & frumenti uænditor: quippe hæc omnia in ma cello uænuz dabantur. Var. Duo ſunt ornithonſ genera. Vnum delectationis cauſa alterum fru ctus cauſa quo genere macellarii & in urbe qui dam habent loca clauſa & rure maxime cōducta.

Macer macra macrum a mœrore fit: & exilem ex tenuarumq ſignificat. Virgilius heuheuq pingui macer eſt mihi taurus in aruo. Columella libro ſe cundo. Nam uel pinguiſſima uel macerrima hu mo iacitur.

Macies: macritudo & macor. extenuationez ſigni ficant. Apul. Vnde iſta tam ſubita macies & tā tus pallor? Pla. Oſſa atq pellis: ut miſer macritu dine. Pacu. Corpuiq meū tali mœrore errore ma core. ſonet.

Macilentus: plenus macie. Feſtus. Macilenti macie attenuati.

Macreo macres macer ſum aquo Macreſco: macer fio. Columella libro ſexto. Dabimuſq operā ne penuaria cibi macreſcat pecus. Var. Qui earum af pectus ad deſiderium macreſcere facit nolueres incluſas.

Maceo maces macul idem quod macro. aquo. Ma ceſco maceſcis macer fio. Columella libro ſecun do. Conſtat arua ſegeribus eius ſcilicet ordei maceſere. Varro. Tum propter laborem aſperan tur & maceſcunt.

Macio macias macrum facio. Culus compoſitum. eſt Emacio. quod eſt ualdemacio. Columel. libro quinto. At certe in ordinariis utribus uriq obti nendum eſt ne pluribus flagellis emacientur niſi ſi futuris propaginibus proſpiciemus.

Macero maceras cū ad corpus refertur ſignificat at tenuo contero. ab eo quod eſt macer. Hora. lib. i. car. Quoniā penitus lentis macerer ignibus. Pla. in ca. Multos iſte morbus homines macerat: Cū autez ad animuz ſignificat affligo. Lactan. lib. 7. Nec ad oculos ſomnus accedet ied animas homi nuz ſolicitudo ac uigilia macerabit. Proprie tā men macerare eſt mollificare ut ſit cuz quidpiaz taz diu in aqua tenetur donec tenereſcat. Teren. in adel. Salſamenta hæc o ſtephanio fac ut mace rentur pulchre. Columella libro primo. Piſcinas duas alteram quæ anſeribus pecoribuſq ſeruati alteraz in qua lupinuz: ulmi uimina & uirgas at q alia quæ ſunt uſibus noſtris apta maceremuſ.

Macereſco maceratus fio. Cato de re ruſti. Frumen to curgulio ne nocear neumureſ tangant lutum d amuſca facio: palearum paulum addito finito ma cereſcant.

Macro macras cuius compoſituz eſt Emacro. quod eſt ualde macer fio. Ply. lib. xviii. Terram emacra ri. hoc ſaru. ſ. mihi exiſtimantes.

Maceria. & maceries parles ſiue murus uel congeſ es lapidum in unum compactorum ſine cæmen to tanē alio genere ferruginis quo uineæ claudi ſo lent. Ter. in adel. Iube hanc macerez dirui. Var. tamen aliter lib. iii. Quis ignorat ſepta emacerus ita eſſe oportere in leporario: ut tectorio tecta ſint & ſit alta. Cato. de re ruſti. Macerias ex calce cæ mentis ſilice uri dominus omnia ad opus præbe at. Quandoq Maceria dicitur membrana ſecun dinarum quam alio nomine Steram appellant. Hieron. in Gñ. Quare diuiſa eſt propter te mace ria? Et Maceries dicitur macilentia. A ſra. Si ille hoc nunc ſentit facere illi ſatis nis quanta illius mors ſit: maceries tibi.

Macto mactas intrefício. Lactancio libro ſecundo. Mactantur greges hoſtiarum. Plaut. in Am. At ego certe cruce excruciatum mactabo. Tractum ē a ſacris ubi mactari oues dicuntur quæ immolan tur. Virgilius. Et nigram mactabis ouem: lu cumq reuiſes. Dictuz eſt autez Macto. quaſi ma gna auctoritas hoc eſt augeo. Nam priuiq uictu mam immolarent thus aut uinum iuper eam fun debant. Vnde mactum eſſe taurum dicebant thu re uel uino cumulatam hoſtiam & magis auctā. Hinc Mactare magna augere ueteres uſurparunt Cice. Ferunt laudibus i mactant honoribus. Per trauſlationez quandoq Mactare ponitur pro ma lo afficere ſeu male tractare. Plau. in aul. Dotatæ mactant malo & damno uiros. Quandoq pro p cipitare. Actus. Aut illoruz copias. fundam in cā po: aut nauis ueſtras mactabo in mare. Quan doq pro honorare. Plau. Tamen honeſte macta tum reducam domum. Quandoq pro Verberaſ: Vnde legimus de martyribus primo & feliciano. Extenderunt eos milites & uirgis fortiter macta uerunt.

Mactus macta mactum taz genitiuo q ablatiuo eō ſtruimur & uocatiuo ſemper iur Mactæ uirturis & uirtute ideſt magis auctæ cumulatæq Eſt autē di ctio quæ laudet ſimul & adhortetur. pueruz quē probitate creſcere uideat: Sanguinolenria etiaz ex acie redeuntibus dicitur. Mar. Macte animi quez tarus habet morumq tuorum. Syl. libro quinto. Lælius affatur macte o uenerande pudici. ductor macte animi. Cice. Macte uirtute eſto. Hieron.

Macte nirtute: mactezelo fidel. Plyni. in laudem astrologoruȝ. Macti ait ingenio & cæli interptea rerũq; naturæ capaces. Sta. lib. vii. thł. Macte animo iuuenis ideſt perfecte indolis ut exponit luta tius interpres.

Machaon. æſculapii filius frater podalirii medicus clariſſimus.

Mache. latine pugna.

Machaera. cum diph. Nam græce μάχαιρα: latine ſica: gladius culter quod nomen impoſitum ẽ a græcis quia multo ſanguine cõmaculetur. Iuue. Ames nomen nictumq; machætæ. Inſtrumentũ eſt ad ſcindendum ſimul & uulnerandum. Apul. li. 9. daſi. Cõminabatur ſe ſe conciſurum eum machæra fruſtatim. Quo ſermone eius cõmonefactus hortulanus eripit ei ſpathan.

Machæropios: ſaber gladiorum quo nomine dictꝰ eſt Demoſthenis pater ab officina gladiorũ quã athenis egregiam multiſq; artificibus ſeruia inſtructã habebat.

Machærophorus ſiccarius gladiũ ferẽs. Ci. ad. q. fratrem. Machærophorus centum ſeqnẽtibns miroa riſus nobis edidere.

Mactæ dicuntur pretioſa edulia. Sne. de Cali. Mittus uenenatas macteas miſit. Mat. Mactea neu. genere protulit. Sed te mactea ſola iuuant.

Machalaum nomen græcum compoſitum ex mache quod pugnam ſignificat & ἄλαος cæcum & errantem. Oppidũ in brixiano agro inſubrium clade nobile.

Maccabæus cum dnplici. cc. & diph. nomen barbarum quo nocati ſunt illi uiri fortiſſimi apud ſacras litteras celebratiſſimi.

Machia pe. cor. gce μαχανή. molitio inentio. Vnde Mechanichus faber: ſeu opifex eorum operum qnæ ingenio ſimł & manibus fiunt. & Mechamica ars fabrilis. Vnde artes diuiduntur in liberales & mechanicas. Aſco. Machina dicitur ubi non tãmłæ ratio q̃ manua atq; ducitur. Machina ẽt dicitur inſtrumentũ quo moles aliqua facile quocũq; uolueris impelli poteſt. Et machinas bellicas uocamus opera fabrilia quibus in bello utimur. Item ipſa conſilia quibus decipere hoſtem conamur: machinæ nocantur.

Machinor imaginor i cogito ad reperiendnm & fabricandũ tam bonũ q̃ malũ. Lact. libro ſecundo. Nimirum deus unuerſi artifex ſic illa diſpoſuit: ſic machinatus eſt ut per ſpatia cæli diuina & ad mirabili ratione decurrerent ad efficiendas ſuccedentium ſibi temporum uarietates. An Archimedes ſiculus concauo ære ſimilitudinem mundi ac figuram potuit machinari inquo ita ſolem lnnamq; compoſuit nt in æquales motus & cæleſtibus ſimiles conuerſionibus ſingulis quaſi diebna efficerent. Liui lib. i. Confeſtim turno necẽ. machinatur. Sal. Iam tũ nõ conſulibus ſed plærisq; ſenatoribuſ perniciem machinabantur. Dicł aut Machinari: ab μηχάομαι quod eſt inuenio. Vnde μηχάνημα Inuentum & molimẽ dicitur.

Macra: fluuius in apennino inter ligutum montes p luuam ciuitatem in tyrrhenum mare influit.

Macri campi inter Bononiam & Rauenã per quos romam itur

Macros græce: latine longus a quo multa fiunt cõpoſita.

Macrocola. pe. p. a longitudine dicuntur. Sunt. n. eo nomine maiores & longiores chartæ quas modo regias uocamus. Nam & catullus regina chartaȝ nocat: Ex cadẽ otigine ſunt ptocola quæ formularii conficiunt.

Macrocoſmus. longus mundus: Microcoſmus. paruus mundus.

Macrochir. longa manus.

Macrochera: tunica manicata. Lãpridius. Macrocheras ex purpura ad uſum ſuũ reuocauit.

Macroceni: montes ab Iſtro flumine non longinqui.

Macrobius nomen uln proprium latine longæuus dicitur. Nam μακρὸς longus & βίος uita dicitur Macrobii etiã populi æthiopiæ ſunt ultra meroen nt inquit Solinuſ quibꝰ dimidio protenſior eſt uita q̃ noſtra iuſtitiam colunt: amant æquitatem. plurimum ualent robore: & forma pulcherrimi Vltra hos populos deſertæ in humanæq; ſolitudines ſunt. Apud eos lacus eſt quo perſuſa corpora quaſi uncta niteſcunt. adeoq; liquidus ut nec folia qnidem ſuſtineat.

Macrologia longus ſermo. Macrologeo multa loquor.

Macrocatalectos: dictio in lõgam deſinens.

Macrothymia: longanimitas. Macrothymos longanimis.

Macrochronius: diuturnus.

Maculatturpitudo ac ſordes. Plyni. Fullones. eas maculas e ueſtibus tollunt. Quandoq; ponitur pro nota ſeu ſigno. Vnde genitiuæ notæ in corpore notæ dicuntur. Plau. in cap. Videntu illi maculari corpus totum maculis luridis. Quandoq; pro Infamia. Cice. cuius ut adoleſcentiæ maculas ignominiaſq; præteream. Quandoq; pro rætis fotamine ſeu plaga quam uernaculo ſermone dicimus la magia I dez I Ver. acti-ſeptimo. Ræti culum ad nares ſibi admouebat tenuiſſimo linomiuutia maculis plenum roſæ. Varo. libro tertio pro ræti poſuit. Septum totum grandibus maculis integitur ne eo inuolare aquila poſſit: neue ex ea euolare aues. Quandoq; maculæ dicuntur ſigna in marmore. Seneca epiſtola. cxvi. Delectant nos ingentium maculæ colnmnarum.

Maculoſus. ſordidus immundus. Plau. Sordida ac maculoſa facie. Item dicitur Varius ac notis plenus. Virgilius Succinctam pharetra ac maculoſæ tegmine lyncis.

Maculo maculas ſignificat fœdo turpo. Lact. libro quinto Innocentium cruore maculantur. Hinc Commaculo maculas & Immaculatus. qui eſt ſine macula.

Macticus: qui habet magnas malas & hoſ patens. quaſi malucticus.

Madeo mades madidus ſuꝫ. Plyni. libro octauo ter goris galeaſq; impenetrabilis prætereq; ſi humo re madeat.

Madeſco. is. habet ſignificationem paſſiuã in nataꝫ calore intrinſecus ſumptoꝫ ut proprie madeſcere ſit cum quis febri uel labore ſeu potione ꝓpotentis uini æſtuat. aut alter ſudoꝝ emittit. licet etiam extrinſecus dici poſſit. Claud. li. 3. Largis tũc imbribus ora madeſcunt. Col. li. vii. Stabulentur ſic eo loco ne humore madeſcant ungulæ. Hinc componitur per madeſco. quod eſt ualde madiduſ fio. Idẽ lib. 2. in id tẽpus conuenit inter peritos rei ruſticæ non eſſe arandũ niſi ſi magnis ut ſit nonnũq; ſubitaneis imbribus quaſi hibernis pluuiis terra p maduerit.

Madefacio. iſ. balneo. Lact. li. 6. Si focos odorati ac ueteris uini perfuſione madefecerint. Madefio. habet ſignificationẽ paſſiuam extrinſecus ut cum quis aqua alioue liquore balneatur. Sue. Cũ deciderent in mare per ducentos paſſus euaſit ad proximã nauem elata leua ne libelli quos tenebat madefierent.

Madidus. a. um quod ẽ aliquo liquore reſperſum. hinc ſemimadidus. Col. li. 2. Sed quãdocũq; arabitur obſeruabimus ne lutoſus ager tracteiur i ne ne exiguis nibis ſemimadidus.

Madido. aſ. madidũ ſeu balneatum facio. Claud. li. 2. Ille nouo madidantes nectare pẽnas concutit & glebas fœcundo rore maritat.

Madifico. aſ. idem quod madefacio. Ply. li. 28. Et ſi contra epiphoras feruentes oculoꝝ anguli ſubinde madificentur efficacius ſi cibo uinoq; ſi pridie ea abſtinuerit.

Mador. infuſio ipſa: Sal. li. 3. hiſt. Quaſi pari oppido feſtinãtia & ingeſterror erat ne ex latere noua. munimenta madore infirmarentur. Nam oĩa oppida ſtagnabant redundantibus cloacis adueſo æſtu maris

Madaura: ciuitas in collimitio ſita gætuliæ & numidiæ: Aqua Apulleius madaurenſis eſt appellatus. Ad hanc urbẽ. ſcribit Aug. li. con. ſe contuliſſe cũ adoleſcens eſſet diſcendaꝝ ingenuarũ littera rũ giaria florente ibi gymnaſio..

Madulſa: ebrius. quia madidus ſatis nino ſit.

Madian i urbs quædam ab uno filiorum habraã ex Cethura ſic uocata quæ teſte hiero. eſt trans arabiam ad meridiẽ in deſerto ſarracenorũ contra orientem maris rubri: Vnde uocantur Madianæi i & madiãea ſgio. Legimus & filias io ab ſoceris moyſi filias madian. Sed hæc alia ciuitas homonyma eius iuxta Arnonem & Ariopolim cuius nunc tantũmodo demonſtrantur.

Mæander cum diph. qui & Mæãdrus: fluuius phrygiæ ſiue Meoniæ ita ſinuoſus flexibus ut ſæpe credatur ad fontem reuerti. Per phrygiam currit lydiamq; diſterminat a Caria. unde Ouid. lib. 9. met. cum phrygium appellat. Non ſecus ac liquidis phrygius mæander in undis. Stra. ſcribit quoniam multum accipiat limi. & uario impetu: mõ adhanc: modo ab aliam adiiciat ripam. Vnde obliquitates omnes mæandros ueteres appellarunt. Cice. in piſo. Scio quos tu mæandros quæſiuiſti. Eſt etiam picturæ genus. quod ſeſtus neu. genere Mæandrum declinat a ſimilitudine amnis mæandri. Virg. Quam plurima circum purpura mæandro duplici melibœa cucurrit. Hoc etiã nomine dictus eſt mons Indiæ.

Maenas cum diph. genus piſcis. Vide indictione Mæna.

Maenas. adis. furioſa ſiue inſana dĩ ab μαίνομαι. quod eſt furere. Fuerunt autem maenades mulieres quæ liberum patrem ſemper ſecutæ bacchi ſacra celebrabant paſſis capillis furentium moꝺ huc atq; illuc curſirantes. Iuue. Crinemq; rotant ululãte priapo mænades.

Menala pen. cor. intellcu ſingulare uoce autem plure inquit priſ. At diom. docet in ſingulari eſſe generis maſ. in plurali neu. Mons arcadiæ celtus Virg. Piniferi illum etiam ſola ſub rupe iacentem mænalus. Luc. lib. 3. Sicanias alphæus aquas tũc mænala liquit. Eſt & nomen urbis. Mænalius. a. um. quod eſt ex Mænalo. Vnde a bacchus dictus eſt Mænalius. ἀπὸ τοῦ μαίνομαι. quod ẽ furere inaſãit. ſine a mænalolycaõis filio. Et Apmænalio. quẽ hæreules Eury. drulit. ſtepha. byzãtius μάναλος πόλις ἀρκαδίας ἀπὸ μαινάλου τοῦ λυκάονος καὶ ὄρος ἐστὶ ναὶ ἐν τῇ γαλατίᾳ τὸ ἐθνικὸν μα.

Maeotis. pe. pro. Græce μαιῶτις palus ſcythica i regione ſeptemtrionali iuxta phaſidis oſtium frigore congelaſcens. Ouidi. libro. 3. de triſ. Longior antiquis uita meotis hyems. hinc piſces mæotides ſeu mæotici dicti qui in mæoti capiuntur.

Meonia lydia ẽ regio minoris aſiæ. Vnde meones populi hæc nocatur regio exuſta. Nam ſicut ſcribit Strabo. Cinerulenta eſt in ſuperficiei & tota arboribus caret præter uitem Dionyſius ſcribit hãc regionem eſſe ſub altiſſima tmoli montis rupe ſitam exqua pactolus amniſe fluit. hinc Mæonio. a. um. Vnde homerus dictus eſt Meonius Mar. per lege meonio cãtatas carmine ranas. Dictus & Meonides a patre qui meon appellabatur.

Maeror. in quit Ci. li. 4. tuſ. eſt ægritudo flebilis.

Mœreo. es. moeſtus. Vide indictione. Mereo. eſ. Caper. mæſtus animo ſed triſtis uultu.

Mœſtitia. & mœſtitudo idẽ quod mæror Quintil. Dolore arq; animi mœſtitia languens. Plau. Cur tanta mœſtitudo obtigit?

Mœſto. aſ. & mœſtifico. aſ. mœſtuꝫ facio. Ambro. lib. 1. offi. Cur non ego etiam dicam in quibus eũ mœſtificare poſſum? ab μῶρα iõ per œ.

Mœro. aſ. mœrentẽ & triſtem facio. Non Mœraret mærentem faceret. Vetus nerbum.

Magar. pœnorum lingua uillam ſignificat. Vnde & magalia uillæ dicuntur q̃uis: Magaria ſecundum Ser. dici debeat. cuius prima producitur. Virgili. miratur moles æneas magalia quondã.

Magidæ mẽſe ſeu cognani iſtrumẽti genus habeſ.

& pāis seu offæ gēus qđ magida quoq; appellāt.
Magia: fons siciliæ in agro syracusano. Quo ēt nomine incantatio dici latine potest.
Maginot. atis. quasi tarde conor nugor inqt festo.
Magirus. pe. pro. latine Coquus dicitur. Vnde Archimagirus princeps coquoq;.
Magis aduerbiū. significat plus. deducituq; a magnus: & præter naturā aliorū habet neutræ nā cōparatiua neutra uim aduerbii habentiut ualidius sanctius. maius uero non loco cuius dicimus magis aquo fit cōpositū. Demagis. quod significat nalde magis: & pro nimis a ueteribus ponebatur.
Magistri a magis. & proprie artiū ꝓceptores sunt q̄ nis ēt ad oēs transferri possint quibus ꝓpria cura reę incumbit. Dicti magistri q̄ magis cæteris possint. uel q̄ magis q̄ cæteri diligentiā rebus quibus ꝓsunt habere debent. hinc magistri pagorū societatū uicoq; collegioq; dicuntur. qui pagis societatibus uicis collegiis præsunt. magister egrū dicitur cui sūma potestas erat i equites. addebaturq; semper dictatori cui sūma potestas in populū aquo & magister populi dicebatur. Ponitur quandoq; ēt magister pro custode. Ter. me filius relinquūt. quasi magistrū. Et magister pecoris custos uocatur. Huius diminutiuū ē magistrellus. i. paruus magister.
Magisterū. magistri dignitas seu officiū. Nā magisteria sic a magistro uidentur deduci. quo modo a ministro ministeria. Sue. de Aug. Auus municipalibus magisteriis contentus abundante patrimonio tranquillissime senuit. i. officiis mūcipii sui.
Magistro. as. moderor guberno.
Magistratq;. tus. per derivationē a magistris cognominantur qui per ipsa potentiores sunt q̄ priuati. Et modo significant eos qui in potestate aliqua sunt constituti ut sunt consules proconsules: ꝓtores proprætores & alii qui ciuitates & prouincias regunt modo ipsaq; potestatē seu officiū. Cui Nā istū in urbe magistratū gerebat. Et magistratum alii maiores: ut consules censores ꝓtores. Alii præter hos dicebantur minores.
Magmata. pe. cor. pastilli & massæ factæ ex unguētorum fæcibus odoris gīa ἀπὸ τοῦ μάττειν quod ē terrere & miscere. ut inquit Pli.
Magmentū ueteres dixerunt quasi maius augmentū & auxilium. quoniā augebant numerū hi qui accedebant alienigenæ ut adiumento essent.
Magus dictio persica qua apud eos significatur sapiens. Sic. n. persæ magos uocāt ut græci philosophos: latini sapientes galli dryudas. ægyptii prophetas siue sacerdotes. Indi gymnosophistas. & Assyrii chaldæos a chaldæa asiæ regiōe. Apd nos uero magus incantator ex officio uocati potest. nā cū magi apud persas potissimū deorū cultui uacare solerent. in tantā postea aucta est eorū uanitas ut non solū obseruatiōe sydęr futura prædicere ſ artibus quibusdā & maleficiis: & scire se omnia & facere posse profiterent. Hinc magicus. a. um. quod ad magum pertinet: ut Ars magica Suidas μαγεία καὶ ἀσεβολογία ἀπὸ μαγουσαίων ἔθνος ξαλοῖ δὲ ἰδιωτέραι μάγοι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ὀνομάζονται μάγουσαῖοι δὲ ἄλλοι.
Magnus grandis cuius comparatiuū ē maior. superlatiuum Maximus. aquo multa componuntur.
Magna græcia dicta est ea pars italiæ quæ a Tarento usq; ad cumas est uti ut Ply. li. 3. refert a loeris italiæ fronte ad tarentū usq; protenditur. sic dicta q̄ multæ magnæq; ciuitates i ea fuerint a græcis condiræ. Auctor Iusti. li. xx. Vitg. Effuge cuncta malis habitantur mœnia grais in ea habitauerunt Architas pythagoras parmenides & zeno pythagorici philosophi & Ennius poeta. Aquibusdā tota italia dicta est maior græcia Ouid. in fastis. italia nam tellus græcia maior erat.
Magnum socrum. & magnam socrū appellabat: nir uxoris suæ auūiauiaq;. Maior socer & maior socrus uxoris proauus pro auiaq; appellabatur, & sic per singulos gradus.
Magnalia sunt ingentia facta & admiratiōe digna. Hiero. in lib. Exo. State & uidete magnalia dñi q̄ factums est hodie.
Magnificus qui magna facit Scribit Aristoteles. li. 4. eth. magnificum dici illum qui in magnis pro dignitate sumptū facit qui circa publicā magnificentiam impensas facit honorificas urluti in indis in rebus diis sacrificatis: in ædificiis in epulo publico: nō qui in se ipsum sumptuosus ē. Est & magnificens aquo magnificentia: quæ est ut Ci. inquit rerum magnarū & excelsaq; cū animi ampla quadam & splendida propositione cogitatio atq; administratio
Magnifico. as extollo. Pli. magnificat et uituli qui nondum hærbam gustauerit fimum.
Magnas. atis & magnatus. ati. qui in populo magnus habetur.
Magnata. urbs hibernię: aqua magnatæ populi uocati sunt.
Magnes. etis. generis mas. genus lapidis ad se ferrū attrahentis. Dictus magnes ab inuentore in ida primum repertus de quo Plinius. li. 36. Orpheus αὐτάρ ἔγωγε σὸν ἀλόχου κέλομαι σιλαὶ μιναιέϊδην ἀγὴν ἀνὰ ἀρὸς ἀπ' ἀλλοδαποῖο λίχος ἐ λᾶμα φυλάσσοι
Magnesia macedoniæ regio: thessaliæ annexa. Abest ab Epheso. sicut Pli. li. v. scribit. 15. mil. pas. A qua magnetes qui & magnesii populi uocati sunt Luc. lib. 6. Et magnetis equis minyæ gens cognita remis. Est & magnesia urbs in asia apud quam Scipio asiatico. Antiochū fgē magna clad affecit.
Magog. nomē uiri filii aphet proprium aquo nt ioſephus ait li. i. Magogæ dicti sunt: qui a græcis Scythæ dicuntur
Maguderis ut Prisi. li. vii. inquit frugis. i. caulis genus qui nascitur ex ea parte cuius radix surpis auellitur hanc caulem laserpitii quidam existimant. Plau. in. ru. Seu tibi confidis fore multam maguderim. Laserpitium autem hærbam esse non nullā arbitrantur ut Plinius liber decimonono testatur. Legit & Magudaris: Col. li. vii. Facit & radix quā græci uocāt μαγουλάριν uulgus autem

noſtra conſuetudine laſerpitium appellat.

Maieſtas a magnitudine dicta eſt: Eſt enim decus amplitudo & dignitas uel populi uel ſenatus uel principis imperatoriſue. aut etiã priuati magni uiri. Vnde maieſtatis crimen iuriſconſulti diffiniũt quod aduerſus populũ roma. uel aduerſus ſecuritatẽ eius cõmittitur. Et rei maieſtatis dicuntur qui eiuſmodi crimen cõmittunt maieſtas quoq; dea credita ẽ honoris & reuerentiæ filia: de qua Ouid. Donec honor placidoq; decẽ reuerentia unitu corpora ligitimis impoſuere toris: hinc ſacra maieſtas quæ mundũ temperat oẽz. Quaq; die partu ẽ ædita magna fuit. Nec mora conſedit medio ſublimis olympo aurea purpureo cõſpicienda ſinu.

Maiales porci caſtrati. Var. nerres cõmodiſſime anniculi utiq; ne minores q̃ ſemeſtres. Quo facto nomen mutant atq; e uerribus dicuntur maiales.

Maiores: intelligi poſſunt quiciq; aui abaui p̃aui. ataui tritaui & ante hos in infinitũ. ſicut minores qui etiã poſt trinepotes futuri ſunt. Ci. Ego meis maioribus uirtute pluxi: ut ſi prius nati non fuerunt: a me ĩcipiant habere initium memoriæ ſuæ. Virg. Hũc lætũ tyriiſq; diem troiaq; profectis ẽ uelis noſtroſq; huius meminiſſe minores. Non ſolũ minores hi dicuntur ſed etiaz poſteriores & poſteri & nepotes: ſicut ii qui ante nos fuerunt maiores & ſuperiores & patres & aui appellantur. Et tã maiores q̃ minores in hac ſignificatione tantũ pluraliter declinantur. maiores magiſtratus. ſũt cõſules penes quos faſces ſunt: uel qui priores facti ſunt: maior prætor dicitur Vrbanus: minores cæteri. maiores flamines dicebantur patricii generis minores plebei. maior auũculo: aui & aniæ auũculus. Sic maior patruus. maior amita.

Maius menſis a maioribus dictus ẽ. quia ut inquit macro. maioribus conſecratus erat quorũ conſilio reſp. gerebaf. ſicut iunius a iunioribo qui rẽ armis gerebant. Poſtq̃. n. Romulo populuz romanũ in maiores nũcroſq; diuiſit: ut altera pars conſilio altera armis tueretur in honorẽ utruſq; partis hunc maiũ ſequẽtẽ iunioũ uocauit. Ouid. hinc ſua maiores tribuere uocabula maio. iunius a iuuenũ nomine dictus adeſt. Sunt & qui maiũ. a maieſtate dea denominatã uelint. q̃ flamẽ uulcanalis litrera Jis maiiſ huic deæ rẽ diuinã facit. Alii a maia mercurii matre: propterea hoc menſe mercatores oẽs maiæ patiter & mercurio ſacrificare ſoliti erant.

Malus. fœ. grnens arbor: cuius fructus eſt maluz. i. pomum Tractam nomen a græcis qui malum μῆλον dicunt. Vnde melimela. & habent pen. pro. Hinc malinus. a. um quod eſt materiatum ex malo. Col. li. 8. Eſt etiam non ingrati ſaporis muria præduratus ratq; ita malinis lignis: uel culmi ſumo coloratus.

Malus. maſ. generis: arbor nauis. quia inſtar mali ſit in ſũmitate: uel quia cingitur quaſi quibuſdam malis: quorum uolubilitate facilius leuantur uela & ſimiliter primã producit. Lucre. lib. 2. Antẽnas prorã malos tonſaq; natantes.

Malus. a. uz prima. cor. dicitur quod opponitur bono. Eſt enim generale nomen turpia ſimul & detrimentoſa complectens. Vnde dicimus malũ culpæ quod male agendo cõmittitur. quale eſt homicidiũ furũ & huiuſmodi. malũ pœnæ quod deus ob mala cõmiſſa ĩmittit ut rit illud propheticum. ego dominus creans malum. Dicimus etiam malũ militem qui eſt imbellis: malũ imperatorem qui eſt ĩprudens maluz grãmaticum qui eſt rudis malum iudicẽ qui ẽ iniquus. malã facẽ quæ ẽ deformiſ. Præterea malũ ſumitur pro labore afflictione & angustia. Virg. Aſſuetũq; malo ligurem. Et in pſalmis. Lætati ſumus pro diebus quibus nos humiliaſti: annis quibus uidimus mala. Vbi. Hieron. Quanto magis in hoc ſeculo paupertate: inimicoq; perſecutionibus uel morborũ cruciatibus fuerimus afflicti: tanto poſt reſurrectionem in futuro maiora præmia conſequemur. Item ſumitur pro malignitate. Seneca. Imbecillũ inſontẽq; dãnare ſãmum ẽ malum. Item pro interrectione. perinde ac ſi diceremus proh nefaſ. Qui loquẽdi moſ per interrogationẽ & honeſtus & uſitatus ẽ. Gel. Quæ malum ratio iſta eſt? Plyni. lib. 7. Quæ malum iſta dementia eſt iterari uitam morte? Ter. in adel. Quod hoc malũ infœlicitatis? In eundẽ ſenſum. Ci. ad Atticum dixit. Qui malẽ? Aliquando malũ pro paruo. ſicut bonũ pro magno.

Male aduerbium modo ponitur pro ualde ſed ſemper in malam partem. Ci. Addebat etiam id q̃ ad reꝫ pertinere credebat ſcriptores illos male mulctatos ideſſe magna pœna affectos. modo pro parum Virg. heu male tum mites defendit pãpinus uuas modo pro incõmode: ſicut bene pro commodent male habito: Vnde habito. in compoſitione habet uim negationis: ut male ſanus: malefortis. Ouidi. lib. 3. faſ. Nondum tradiderat unctas nictoribus artes græcia facundum ſed maleforte genus.

Male audio ſignificat alicuius maledicta ſuſtineo ſeu infamori utuperor culpor. ſicut bene audio. laudor: ut ſi quis de me male dixerit: nunc recte dixero. Male de me audio. Cice. libro ſecundo. In quo ego non quo libenter male audiam. ſed quia ego cauſam non libenter relinquo. Idem ad Atticum. Hanc nonnulli amici Apii ridicule interpretantur qui me idcirco putent bene audire uelle: ut ille male audiat.

Male cogito de te. deſt male affectus ſum erga te: & malã habeo de te opinionem. Ouid. Non tamen æneã quis male cogitet odit Cælius. Et ipſe facile animaduerterẽ male eũ de me cogitare. huic cõtrariũ ẽ bene cogito.

Maledico tibi & maledico te. aquo maledictuz & maledicentiſſimus qui male dicit quantum poteſt & ſcit.

Malefacio tibi. Inde maleficus malefica maleficum pro pernicioſo. Sic maleficæ mulieres incantatrices dicuntur & ueneficæ. Maleficæ herbæ. maleficæ ſerpentes pro uenenoſis.

Maleficentia & maleficium damnum iniuria facinꝰ Cæſar. Finitimis imperauit ut ab iniuria & maleficio ſe ſuoſq; prohiberent.

male iudico. male cenſeo. male opinor declaratur error meus.

Male mereor de te: male tracto te. cuius contrarium eſt bene mereor.

Male opto tibi: male precor. Intelligitur uitiũ eius de quo agitur male uolo tibi. odi re hinc maliuolus & maliuolentia: q̃ ẽ uoluptas ex malo alterius ſine emolumẽto ſuo

Male uertere eſt in perniciem uertere.

Malitia: peruerſitas quæ uirtuti ſeu bonitati contraria eſt. Seneca. In hoc ſũma bonitas: in illo extrema malitia. Frequenter aũt ſumit̃ p uerſuria. Ci. Virtutis contraria eſt uitioſitas. ſic. n. malo q̃ maliciã appellaſ quã græci κακίαν. appellãt. nã malitia certi cuiuſdã uitii nomen ẽ uitioſitas oiuꝫ. Apud ueteres ẽt in bonum accipiebatur. Plau. Te ciuem ſũma oi malicia. Eſt & alia malicia ex natura proueniens. Pli. quod modo cæli: modo terræ malicia facit. Varro. Id ſæpe accidit malicia ſoli interduꝫ malicia dicit̃ labor afflictio & anguſtia ſæculi ut ẽ in euãgelio. Sufficit diei malicia ſua.

Malignus a malus fit & is eſt qui difficultatem ſui oſtendit. hoc eſt qui aſper difficilis inuidus auarus ẽ. Pli. homo malignus & inuidus. hinc maligna uia quæ anguſta & ardua eſt. Virg. Aditoq̃ maligni maligna lux q̃ ſubobſcura eſt idẽ. quale ſub ĩ certam lunã ſub luce maligna. malignq̃ agerti agricolis illiberalis ac mime ferax. Idez. Difficiles pri mũ terræ colleſq̃ maligni. Et malignus ꝛconſuetudine dicit̃ maliuolus & malus: aquo malignitas

Maligno. aſ. & malignor. depo. Hiero. in ps. Super populũ tuũ malignauerũt cõſiliũ. Et iterũ. qui malignantur: exterminabuntur.

Mala. æ. faciei pars quæ & Gena dicta q̃ rotundã ſpeciẽ mali præ ſe ferat. Nam eſt quæ ꝑeminet inter uaſum oculos & buccã. Pli. infra oculos mala homini rantũ quas priſci genas uocabant. Ibi oſtenditur pudor. Et primã producit. Virg. tamẽ li. 3. Ge. equino genere malas tribuit cũ ait. quo tẽpore glauci potthmiadæ malis mẽbra abſumpſe requadrigæ. Et mala latine dicitur ouis. Vnde & malouomos ideſt paſtor ouiũ.

Maliconũ. putamẽ mali grauati. Pli. lib. 24. huius arbis folijs ut malicorio coria perficiuntur.

Malobrata: unguenta quæ ex aſſyria afferebantur. Vnde Hor. inquit Tinctos malobatro aſſyrio capillos. Hinc malobatratus hoc eſt malobatro capillos delibutus: ut eſt apud Sido. apolliuarez ad Leonem.

Malacus. latine molis. ἁλλιιϛὶ μαλακὸς.

Malacia. æ. mollicia cũ matris fluctua omniuo quieſcunt & languent neq̃ ulla aura cõmouent̃. quod uulgus nitandi mali omiuis gratia ꝓuocat. Lucr. pellaciam a pelliciendo appellat. Subdola cũ ridet placidi pellacia põti. Similiter. malacia eſt i grauidis ille langor & mollicies diſſoluti & cuncta faſtidientis ſtomachi. Pli. li. 23. malicorium expetitur iugrauidarum malacia: & quoniam guſtatu moueat infantem. Id. græci κίσσαμ. appellant & κίτλαν quod eſt ut Theodoꝛus Gaza nertit picare a pica dictum quoniam eiuſmodi aues uaria ſolent appetere cum ſunt prægnantes.

Malaciſſo. aſ. mollio ſubigo. Plau. Ah nimium ſertus es malaciſſandus ei.

Malaſſo. as. aquo cõmalaſſo quod eſt exerceomatu re facio. Var. in dolore adiaphorõ eſſe quod philoſophia comolaſſaret eam partem quæ concuti cupiditatibus ſolet.

Malagma. atis. fomentum cum res dura per alteriuſ ad miſtionem molleſcit ſicut emplaſtrum. Nam malagmata contuſa & ſuper cutẽ iniecta abunde molliſicant a μαλάττω mollio: his molliuntur apoſtemata & maturefiunt. Col. li. 7. Cuminum conteritur: eiq̃ adiicitur exiguum picis liquidæ & axũgiæ ut lenrorem malagmatis habeat. Ambro. li. 1. offi. Alliga ſeuſum tuum non ſit remiſſus ac defluus ne dicatur de te. Non eſt malagma apponere neq̃ oleum. neq̃ alligaturam. Differunt autẽ emplaſtra a malagmatis & paſtillis. Emplaſtra imponuntur uulneribus malagmata integram cutem iniiciuntur. Paſtilli aut illinuntur aut alicui molliori cetatione miſcentur.

Malua herba quam græci μαλάχην. uocant ab emolliendo uentre. mar. Vtere lactucis & mollibus utere malnis. Duo eius genera poſuit Plyn. q̃ folioruꝫ amplitudine diſcernuntur. in ſatiuis maiorem græci malopẽ: alteram ab emollitendo aluo malachen dixere ſyluestreꝫ cuius folium grandiuſculum eſt & albæ radices. Althæaꝫ & ab excellentia effectus. Ariſtal. hæaꝫ ἄριſον græci optimuꝫ dicunt. καὶ ἀλθῶ malua. Dicitur etiam maluac maluacium. amalua ſit maluaceus. a. um.

Malaca ciuitas in hiſpania. mar. Siga oppiduꝫ ere gione malacam urbem hiſpaniæ cõremplatur.

Malea pe indrũtc promontorium laconiæ qđ per quinquaginta milia paſſus in mare protendit̃ ubi periculoſa eſt nauigatio propter aduerſos uentorũ flatus: hinc eſt illud prouerbium. Cum ad maleaꝫ deflexens domeſticos obliuiſcere Virg. lib. v Ioniocq̃ mari: maleæq̃ ſequacibus undis. Prop. præbeat hoſpirio ſæua malea ſuo. Dicta malea a maleo argiuorum tege qui in ea templuꝫ pulchrũ cõſtruxiti quod maleoticum appellauit. ⁊A malea fit maleacus. a. um. ut ſinus maleacus.

Maliea urbs theſſaliæ aqua populi maliees & mare uicinum maliacum dicitur.

Malta calx cum arena & aqua. uel pix cum cæra miſta & homõi. ἁλλιιϛὶ μάλθη λίγεται καὶ μαλθακίζω τὸ μαλακὸν ποιῶ.

Malleus: fabrile inſtrumentum. q̃ res duras molliat quaſi molleus. Ea enim quæ dura molliuntur ad ignem ut malleis flagellentur.

Malleolus diminutiuum a malleus ideſt paruus malleus. Et malleolus teſte. Col. libro quarto dicitur. nouus palmes uitis in natus ptioris anni flagello ſic dictus ab ipſius mallei ſimilitudine. uel q̃ in ea parte quæ deciditur ex uetere ſarmento promittens utriq̃ malleoli ſpetiem præbet & plantationi aptus eſt. Vel q̃ ut ait. Plinius ſolebat capitulatus utriq̃ duo ſurculatus ſeri.

Et malleoli sunt sarmenta illa quæ in aggeribus ponuntur. Sed & măipuli parte pice contecti qui incensi aut i muros aut in tetludines ad incendiũ faciendum iacinntur malleoli uocantur.

Malleolaris & hoc malleolare a malleolus fit Col. lib. 3. Virgam malleolarem non amplius q̃ sex gẽ marũ esse conuenit.

Malleo. as. quasi malleo operor. Vñ & Malleator. Aug. li xv. ci. dei. Tubal cain erat æratius & malleator æramẽti & ferri: Malleatus. a. um qđ malleo factũ est. Vñ Malleati libri dñr uulgo ītāpati Vlp. 32 ff. inqr. Sed pscripti scripti nondũ malleati uel ornati ut qa pagiæ malleãt repagināde.

Maluuiũ. uas quo lsuantur manus i & fœminino genere Malluuiæ sicur pelluuiũ & pelluuiæ quo lauant pedes. Nonius ẽt Trulleũ appellati cuius uteolus aquæ manalis uocat q eo aqua manãs in trulleũ effundat At Ser. lebetẽ ualculũ interpretatus ẽ inquo aqua cadit cũ manus lauant ab aliis pollubrũ etiã nominatur.

Malanomq. pe. cor. pastor oulũ μῆλα ouis νομός pascuum.

Mambre: mons iuxta hebron.

Mamers lingua oscoꝝ dictq ẽ mars detractione syllabæ. Qui & Manors ẽt appellet. Mamertq p̃no mẽ oscũ ab eo q hi martẽ mamertẽ appellãt. Apd Liniũ Mamertus Aemylius dictator ex gẽte ma merta Quidã dicũt Aemyliam gẽtem amamerto appellatã cui pp humãitatem ciuicã cognomẽ fuerit Emylio. Græci. n. Emyliũ uocãt sermonis lepiditatẽ atq facũdiã.

Mamertini. populi campani. hi cũ Messanã colonos missent: ipi quoq mamertini potius q̃ messanẽses sunt uocati: Et cum ager coꝝ uini feracissimꝰ siti Mamertinũ uinũ nõ messanense appellatũ ẽ. Mar. Amphora nestorea tibi mamertia tenecta Si det quod uis nomẽ hīe poteti. Dicti Mamertini a ciuitate Mamertia q̃ a lacedæmoniis subuersa fuit. q Messenii qnquaginta uirgines lacedæmones uiolare tentassent. & nõ cõsentientibus eas occidissent. Auctor hiero. cõtra Ioui.

Mammaipspilla quæ & uber dr. Iuue. Et nuda te neat uenabula mãma. mãmaquoq græca dictio est; qua significatur nutrix: seu ut qdã aiũt auia. i. pris seu mẽis mr. sicut tata pr. Mar. mãmas atq tatas habet.

Mamilla diminutiuũ. licet p simplex. m. scribatur. Iuue. Illa tecta facie strictisq mamillis.

Mãmula. similiter diminutiuũ. a mãma

Mãmosus. a. um. qd habet magnas mãmas. Mat Mãmosas metuo teneræ me trade puellæ.

Mãmeatus. a. um. idẽ quod mãmosus. Plau. Cuius amicã mãmeatã uidimus.

Mãmate ẽ mãmas ad suggendũ pbere. Aug. i psal. interpretatiõe. Ve pgnantibus & mãmantibus illis diebus. Hinc Mãmatus. a. um: Vnde mãmatæ tegulæ a laxitate dictæ sunt q̃ baiueis adhibent.

Mamillare: amiculi gẽs: quo mulieres mãmas tegere consueuerũt.

Mãmotreptus: qd significet. Aug. i interptatione psalmoꝝ declarat. Si cũ inqt q̃ris imitari & ex illo pendere adhuc lacte uis nutriti et fies mãmotreptus quales dñr pueri q diu sugũt qđ non decet. Et paulopost. Faciunt hoc nutrices mãmotreptis ut aliqua amara ponãt in papillis suis quibꝰ offensi puuli abubere refiliãt: & ad mensã inhiẽt.

Mamilia ꝓpriũ nomen mulieris Telogeni filiæ. aq̃ mamiliorum familia est uocata i

Mamona non hebraeoꝝ sed syroꝝ lingua: ut Hie. ait diuitiæ nuncupant q̃ de iniquitate collectæ sẽt. Idẽ in psalmoꝝ expõne. Videtis q iniquus mamona i isto sæculo deficit. Aug uero sic. Mamõa uerbũ latiuũ nõ ẽ sed hebræũ cognatũ linguæ punicæ. Ista. n. linguæ sibi significationis quadã uicinitate sociant. Quod punici dicunt mamon: latini lucrũ uocãt. qđ hebræi dũt mamona iuste diuitiæ uocantur. Isidas tamen μαμωνᾶς χρῦσὸς εἶναι πλοῦτος οὐχὶ ὁ ἐκ τοῦ σαλάτ, ἀλλ' ὁ περιττὸς καὶ ὑπὲρ χρείαν qi penultima lõga est: quia est ω mega.

Mamurius faber æratius laudarissimus.

Mamurræ: senatoria familia romæ erant sed Formiis oriunda.

Manceps qui aliquid a populo emit cõducitue. qa sublata manu significat se auctorẽ emptionis esse. q idem præs dr. quia tam debet pstaꝛ populo qđ pmisit q̃ is q p eo præs factq est. Et empto mãcupi q̃ solẽnitate qnadã fiebat adhibitis nõ minus quq testibꝰ romãis ciuibus pubenbꝰ & alio eiusmodi conditionis qui libra æneã teneret. Emptor ita dicebat. Hoc ego ex iure qritum meũ esse aio hoc qđ emptũ est hoc ære æneaq libra. Deinde libra ære percutiebat idq æs dabat aquo rez emptã accipiebat. Et hæc mãcipatio uocabat Hinc seruus equus ouis aliaq huiusmodi mancipia dicunt q manu capiant: siue mãcupi emptõe acquirant: cũ cætera neumãcupi dicant ut rerũ dñia iuraq Mancupes. Ci. appellat romanos publicanorum principes q quæstus sui cã decumas redimũt apopulo romano. Vnde a Suetonio dictũ est Non negsueri iactatũ aqbusdã petronium patrẽ & regione transpadana fuisse mãcupẽ operarum q̃ ex umbria in sabinos ad culturam agrorum quotãnis cõmeare solet. idest redemptorẽ cõductorẽq seruorum & operariorũ. Sciendũ est. q mancipi siue mãcupi indeclinabile ẽ p oẽs casus & genera q̃ q̃ alii figurate dici uelint in casu dandi. Et mancipi dicitur ad nos pertinere quod ex sub hastatiõe enumus estq inf. Ci. pro murena. Qui si in his repetundis quæ mancipi sunt his periculum iudicit præstare debet qui se nexu obligat.

Mancipo. as. pe. cor. qnasi manu capio: ut modo dictum est quod est obligo sũmitto & seruum facio q̃uis sine libra & uerbis supra positis. Lact. lib. ii. Spiritibus imundis puris animas suas mancipãt Plau. In cur. Alienos mancipatis: alienos manumittitis: alienis imperatis nec uobis auctor ullus est: nec nos met estis ulli. Hierony. in prologo tobiæ. Librum utiq tobiæ quoniam hebræi de catalogo diuinaꝝ scripturarum secãtes hĩ quæ agro-

grapharn memorant manciparunt. i. subdiderũt. Huius compositum est emancipo.

Mansisterna aquæ urna. i. urceus. Plau. in Bac. Ef fer manasisternam cum aqua foras.

Mancus propric manu eneruatus quasi manu carẽs licet qñq; p debili ponat & ad res ẽt animatas transferat. Ci. de fi. bono. Sed ẽt alteris tribus q mãcã fore putauerũt sine aliq; accessione uirtutẽ.

Mancinus nomẽ uiri: a quo mancinatus pro damnato q mancinus insignem domum habuit quæ eo interfecto publicata est.

Mandra spelũcæ cubile & receptaculũ ouiũ boum alioq; huiusmõi. Iuue. Et stantis cõuicia mandræ Eripuit somnũ druisæ. Probus scribit mãdrã esse uici hostiũ uel flexũ uel arectũ aut breue & ut le ædificiũ q angustet latitudinẽ uici: uel ingens uehiculũ quo trabes portant. μάνδρα λίθου σιμὴ ἁλωτός.

Mandragoræ duo sunt gña: candidus q mas: & niger q fœmina existimat. Ferũt malla auellanaq; nucũ magnitudine. Mandragoraꝫ fossuri ab auersante uẽto cauẽt: & occasum spectant. Vis eius in poculo somnifera ẽt ac ẽt olfatu. Col. Mandragoræ pariat flores.

Mando as. cõmitto: nt cũ qd memoriæ mandat: siue imponit cõmittitur ue ut mẽoriter teneat: siue ex ppria memoria id fiat cũ qd repetit uel audit siue ex scripto. Memoria ppria. Ci. lib. iii. ad Herẽ. Quoniam nuperrime dictũ facile memoriæ mandat utile ẽ cũ dicere desinamus tecentẽ aliq; relinquere in animis auditoꝝ firmaꝫ argumentationẽ. Ex scripto. Gel. Memoriæ mandatũ Plato nẽ pñm tenui admõm pecunia familiari fuisse. Et hoc mõ mando significat manu scribẽdo memoriæ dotut Cice. pro Sex. Hæc phama celebrant monumentis annalium mãdantur posteritati propagantur aliquando & litteris & memoriæ simul quid mandatur. Idem lib. xii. philip. Quid huic facias q hoc lĩis mẽoriæq; mãdauit. Lac. li. vi. O ingenia hoibus indigna quæ has ineptias protulerũt: miseros atq; miserabiles q stultitiam suaꝫ lĩis memoriæq; mandauerũt. Lĩis & memoriæ capere licet nõ solũ scripto id mandatũ esse ut ẽ ordine gestã ipsi scriptores haberẽt: sꝫ ẽt ut memoriæ posteritati darẽt. Nam nõ intelligi parce cẽseo accipi litteris & memoriæ dictũ ex abũdantia sed ex diuersitate rei. Aliter ẽt qd mãdare põt: ut Col. li. iii. Semina q̃ recẽtissima terræ mãdare cõuenit. Interdũ mãdare cõmittet nt cũ qó faciendũ dat qd iniũgere seu ponere seu cõmendare dicit. Plau. in Cur. Mandatũ est mihi ut has tabellas ad eũ ferrẽ. Ter. in Adel. Huic mandes si qd recte curatũ uelis. Cõposita huius uerbi sunt. Amando. Admando. Commendo. Demando. Præmando & Remando.

Mandatũ & participiũ & nomẽ esse potest. Participiũ: ut mãdatũ ẽ mihi apud Plau. Nomẽ ut apd Quintil. Mandata tñ tua fili perago. Et est ppriæ mandatũ cõmissio hoc ẽ quod cõmittit. Sal. C. Malius ex suo numero legatos ad Martiũ regem mittit cum mandatis huiusmodi.

Mandatarius cui dant mandata peragenda.

Mando is. mandi: fecũdũ manduit & secundũ alios mandidi mansum sigẽ dẽtibus cõficio. Hiero. in Genũ. Tolles tecũ ex omnibus quæ mãdi possunt. Virg. li. iiii: nõ ad effectũ sed ad actũ tenuit. Stat sonipes & fræna ferox spumantia mãdit. Serenus: uero ad effectum. Purgat cerebrũ mãsa radice piteri. Dictũ mãdo a manu dando q manu cibus ori admouet: quẽadmodum a manu ducẽda dicimus manduco. Huius cõpositũ ẽ Remando qd ẽ rursus mando rumino. Ply. li. x. Pontici qnoq; mures simili modo remandunt.

Mando onis. edax: q assidue mandit. Lucil. Atq; omnes mandonum gulæ.

Manduco as. idẽ quod mando. Cuius cõpositũ est cõmanduco. Ply. li. xx. Huius cucurbitæ cõmãducatæ succus stomacho admodum prodest.

Manduco onis. edacem significat. Hæc. n. ola fere idẽ denotant. Mandones: manducones: mandunci: mansucii: Comedones: comedi: Edones: Edaces. Epulones: lurcones. Curguliones: Gancones Heluones: Scurræ: Parasciti: Gulones: Phagones Ligurioues: Nepotes. Catillones.

Manducus idẽ qnod manduco. Plau. Quid si ad lupos me p manduco locẽ? mãduci effigies in põpa antiquoꝝ inter cæteras ridiculas & formidolosas imagines ire solebat magnis malis ac late de hiscẽs & ingentẽ dẽtibus sonitũ faciens.

Mãsutius a mãdẽdo edacẽ sigt̃ut ingt Festus.

Mandibula in qua dẽtes sunt sti: quæ & maxilla dicit. Sũt autẽ duæ mandibulæ superior. s. & inferior: a mandẽdo. Quo ẽt nole uocat gẽs in gallia aqtana auernis finitima sicut Strabo scribit.

Mansum dẽtibus cõtritũ & ppie dicit de cibo comesto q pueris dat. Cice. li. ii. de ora. Qui omnes tenuissimas particulas: atq; ola tenuissima mansa ut aiũt nutrices ifantibus pueris i os infercant.

Manna ros melleus matutinus.

Mane diei principiũ cũ dies clarus ẽ: ab omine boni uominis. Manũ. n. ueteres bonũ dicebãt. Vñ dii manes. i. boni quẽadmodũ e cõtrario imanes crudeles dicimus: ac minime bonos. Vel sicut ait Macro. q ab iferioribus locis. i. a manibus: exoriũ lucis emergat. Var. a mãdo deriuat q cuꝫ sole manat dies ab oriente. Vñ manii & Lucii q nati sunt mane & luce. Vel q dii manes per omnia manare existimabantur.

Manes boni dicuntur. Acron. Dii manes dii boni a manũ quod ẽ bonũ. Antiq animũ a corpore separatũ manẽ deũ nũcupabant. Apul. de Socratis dæmonio dicit. Manes animæ dicunt melioris meriti quæ i corpore nostro genii dicunt: corpori tenũciantes lemures: cũ domos incursioni-bus infestarẽt laruæ appellabant. Contra si bonæ fuerint lares familiares. Ser. per antiphrasim ait manes esse deos iferos q nõ sint boni. Idẽ dicit alibi esse animas: corporibus exutas quæ nõdũ i alia corpora migrauerint. Q ñq; manes dicuntur pœnæ. Vir. Quisq; suos patimur manes.

Maniæ: deformes personæ. Et manias larvas quas nutrices pueris imputari solēt appellant. Medici maniacos uocant furoris morbo laborantes quoniam mania dicit insania & furia. Latini melius q insaniam a furore distīguūt quoniam aliud ē furere aliud insanire. Itē mania dea lariū mater cui olim sacrificabant. Et maniæ dicebant ficta quædam ex farina ī hominū figuras q deformes sint quas ēt maniolas appellabant.

Maniolæ insulæ ex aduerso indiæ extra Gangē in qbus tradūt nauigia quæ clauos ferreos habent detineri nec ulterius progredi sinunt neqñ lapis herculeus qui cetera ipsas gignit illa ad se trahat. Eas tenēt Antropophagi manioli dicti sicuti scribit Ptolomeus libro septimo.

Manius: prænomē ē eius qui mane natus est: sicut Lucius qui luce.

Manlius: ppriū nomē uiri q manu pmptus esset. Neminē autē patriciæ familiæ hoc nomine nocari licuit: post eū manlium q gallos a capitolio depulit: q is regnū occupare conatus necatusq sit. Fuit & cognomē eius q carthaginē uicit.

Manare ppriē dicit cū aliqd ex integro sed nō satis solido per minutissimas partes stillat. Tractū a græcis q' μάνον rarē: & sine dēsitate appellāt. Hinc manalē fontē dici existimant q aqua ex eo perpetuo manet: & manalē lapidē q ex eo manare aquæ uideant. Alii manat a mane deducūt: & de sole ppriē dici uolūt cū oriētis radii splēdorē iactare incipiūt. Sed frequētius ad aquā & ad humores referūt. Per translationē ponit p descēdere fluere pceder: & huiusmodi: & res quæ manat qñq in ntō ponit. Vir. Tum gelidus toto manabat corpore sudor. Lact. li. i. Quid miræ si ab hac gēte uniuersa flagitia manauerunt. i. pceſſerunt. Q ñq in actō. Ply. li. xiiii. Arbores succo manantiū picē resinamq aliæ orte in oriēte aliæ in Europa ferunt. Quandoq in ablō. Liui. li. i. Cultū ex uulnere Lucretiæ extractū manantē cruore prese tenēs. i. fluentē. Hiero. in li. numeri. Tradet humō lacte & melle manantē. Huius cōpositā sunt Emano & Permano.

Manus a manando dicta est q ex brachiis manet uel q ex ea manēt digiti. Et manus īstrumētū & teū nauale dicit quo naues harpagonibus raptæ tenent: a manus humanæ similitudine quam pericles atheniēsis: ut fert: fuerit. Hiero. Ferreas manus & uncos præparant. Liui. li. i. in manibus nostris q̄tus sit Cæsar habetis. Itē manus multitudo nocat. Vir. Hic manus ob patriam pugnando uulnera passi. Itē potestas ut cū dicimus. Res in manu ē: quod nō mō significat in pmptu ēt sed ēt in potestate. Inde Vlpi. teste manumissio dicta ē dario libertatis. Naq q̄diu qs in seruitute ēt manui hoc ē potestati subditus est: & manumissus a potestate liberatus. Itē manus capit p pboscide elephanti. Nam hanc manū uocant latini q ea ī decerpēdo pabulo p manu utat elephantus. Cur. li. viii. de elephanto loqt. Præcipue terribilis illa facies erat cū mann arma nitroſq corriperēt & super se regentibus traderent. Idem in eodē. Copidas uocabant gladios leuiter curuatos falcibus similes qbus appetebant bæluæ manus. Nōnūq p scriptura manuū. Quint. li. i. Causa casſus Cicero & Virgilius scripserūt sic manus eorū docent.

Manicula dimi. .i. parua manus. Plau. I Ru. Duæ cōnixæ manicula & sucula.

Manū cōferre ē prœliū incipere & cōtendere. Sed apud iurecōsultos cū de aliqua re disceptat in iure præsente prætore sine ager seu qd aliud sit manū cōferre dicit cū manu apprehēdit rē de qua agit. Quod manus correptio & Vindicatio & ui dicia appellat. Ad manus uenire similiter ē prœlium seu contentionē incipere. Plau. Itur ad manus: arma sumuntur.

Manica pe. cor. pars uestis qua manus tegit. Vir. Et tunicæ manicas & habent redimicula mitræ. Hinc manicata uestis qnæ manicas habet: quas uelut pbrosas & fœmineas crimsari dicunt a poeta q prisci romani breues & citra humeros dēsinētes primo portauerūt. Manicæ ēt dicunt manuū uincula: ut apud eūdē. Manicas atq arcta leuarit Vincla iubet priamus. Sic cōpedes uocant qbus pedes colligant. Hinc per translationē dicunt ui cula manū. Luc. Aſt alias manicæ ligāt teretesq catenæ. Itē manicæ thecæ sunt ex ferro qbus brachia & manus cōtra hostiū iniurias muniunt. Iuue. Quale decus rerū si cōiugis auctio fiat. Baltheus & manicæ cristæ cruriſq sinistri Dimidiū tegmē. Et manicæ dicunt qbus aduersus uim frigoris manus muniunt. Ply. iunior. ad Macrū. Adlatus notarius cū libro & pugillaribus cuius manus hyeme manicis muniebantur ut ne cæli quidem alperitas ullum studii tempus eriperet.

Manuatius a. um. quod ad manum pertinet. Gel. Hoc ære q̄si manuario collecto cœna parabat.

Manuariæ tunicæ quæ manicas habent.

Manuor aris. furor. Acti. Manuatus uestē amicæ.

Manibus pedibusq puerbiale ēt hoc ē omnibus uiribus. Ter. in An. Quem scio manibus pedibusq omnia facturum.

Manuleatus a. um. idem quod manicatus. Plau. in Pseu. Manuleatā tunicam hominē habere addecet. Et manuleatā tunicā dicimus manicas plixiores hūtē: manicatū hoc ī dutū tūicis mānicatis.

Manubriū a mānu capulus appellat q manu teneat

Manipulus a manu fit: & ppriē significat manualē hærbæ fasciculū quē mann quis apprehēdit metēdo: ut in ps. Venientes autē nenīēt cū exultatione portantes manipulos suos. Interdū ponit p exigua militū manu quæ unum seqt signū. Erat enim pars cēturiæ ita dicta q sub Romulo paup adhuc Romanus exercitus manipulos hastis alligatos pro signis gerebat. et in legione quidē erāt xxx. manipli. Dictus manipulus ut inquit Var. ab eo q plures militū manus iungunt. Ser. docet manipios eē signiferos q imperante Romulo cū Romani & latini sub uno cēturione bellō aggressuri ēēnt manipio haerbæ hastæ illigato p signuterent. Vñ maniplaris dicit q fert uexillum.

Ouid.li.faſ.pertica ſuſpenſos portabat lõga mãi plos. Vnde mãiplaris noia miles hẽt. At Vege.li bro.2.ſcribit maniplũ uocari cõtubernĩũ decẽ tm̃ mõ militũ ſub uno papilhõe degentũ.ab eo q eõ uinctis mãibus dimicabãt. Inde Comani pulões q in eodẽ maniplo ſunt & Cõmanipulatio qbus uoibus utitur Spartianus.

Maniplatim aduerbiũ ſignificat per maniplos.

Manifeſtũ dicitur quod eſt clarũ & aptũ q̃ſi ad manus foris ſtans. Manifeſto as paiã facio.

Mãifeſtarius. a.um. quod è notoriũ. i. qđ mãifeſtat Pla. Capio fuſtẽ obtẽco gallũ futẽ mãifeſtarium.

Manſuetus mitis quaſi mãu aſſuetus. q oia quæ ſũ natura fera: manũ pmulſioné mitelcãt. Virg. ille mãu patiẽs menſæq aſſuetus herili. Feſtus. Mãſuetus neq miſericordia mœſtus: neq crudelitate ſæuus ſed modeſtia temperatq Beſtiæ mãſuetæ etiã placidæ & cicures dñr. Ply. Trifariã diuidit aiantes ĩ placida fera & intermedia. Nã hirũdines apes delphini nec placida ſũt nec fera ſed mediæ inter utrũq naturæ.

Manſuetari qui feras manſuefaciũt. Lãpridius in helio. Habuit leones & leopardos quoſ edoctos p mãſuetarios ſubito ad ſecũdã mẽſã iubebat accũbere: Iul. firmicꝰ.li.8. matheſeos Septẽtriõe orĩẽ te nati erunt manſuetarij ferarũ.

Mãſueſco.is. mãſuetuſ fio. mitelco. Col.li.7. Naꝫ p hæc blandimẽta triduo fere mãſueſcũt. Var.li.2.de re ru. p mãſuefacio poſuit cũ inqt Sic ex aialibus cũ pp eandẽ utiliratẽ quæ pñt ſylueſtria deꝓhẽdet ac eõcluderẽt & mãſueſcerẽt.

Mãgones. dicti ſunt quaſi mãu agões erãt. n. magĩ formæ pueroꝝ & mẽtiẽdi coloris ꝓbe callẽtes qui hoĩes uẽdebãt. Solebãt. n. pueros puellaſq quo facilius uæudi poſſent artificio quodã cõponere colorẽ. ut. Quintil. inqt fuco ac ueꝝ robur iamſagina mẽtientes. Ita mãcipia uæundibiliora & ꝓtioſiora efficiuntur. Mar. Milia p puero cẽtũ me mãgo popoſcit. Sue. ĩ domi. Caſtrari mares uetuit. ſpadonũ q reſidui apud mãgões erãt ꝓna moderatus ẽ. Ply. Thymni ſanguie oblitos pueros pubeſcere negãt mãgones. Aliaꝝ quoq reꝝ mãgones dñr q merces polĩũt atq iterpollãt ut pñs uændãt. Vñ Ply. Decuſſi fragmẽti paululũ qđ ĩ lamia ferrea teraſ efficaciſſimũ expimentũ excuſãt mãgões gẽmarũ. Nec mares tm̃ ſed ẽt fœminæ mãgones uocãt. Ply. Mãgo obſtetrix erat.

Mãgoniꝫo. aſ. otno cõpono. tẽ ad allicièdos ẽptores. Ply. li. 23. Succus radicis uitis nigræ cũ eruo lætiore quodã colore & cutis tenentate mãgõiza ta corpora· Tũſſerẽ etiã ad alia. Sic. n. oró mãgõtzata & forma & domus & teliqna dici pñt ut leuocinnis & fuco potiuſq̃ uetirate allectẽt hodie ẽt mãgozinanẽ. pãui ſiue linei ſiue lanei. Quin & equos mãgoniꝫatoſ uænire uidemus. hos græci ab eqs cõponendis hippoconios uocant.

Mãgónicus. a. um. qđ ad mangonẽ ptiet. Pli. Radix hiacynthi bulbacea eſt & ĩ mãgonicis uænaliciis puichre nota q̃ in uino dulci illita pubertatẽ coercet nec ſinit erũpere. Sue. Neceſſarioq ad mãgõicos q̃ſtus ſuſtinẽdæ dignitatis cã deſeẽdit:

Mãgoniũ. artiſicii qđ ad res facilius uædẽdas adhibeẽ. Ply. Nec mĩ ĩ hoc mãgõio qcq̃ totum placet hic clune: alibi pectore tãtũ galliaꝫ laudãs:

Manubiæ dictæ ſunt q manu capiant ab hoſtibus Eſt. n. ꝑda ab hoſtibus capta. Aſco ſcribit mãubias ꝑdas imperatoꝝ ꝓportione de hoſtibus capta. Spolia quoq q̃ſita de hoſte nobili p deditionem manubias ueteres dicebãt dequibus quod nellent facerent. Nã ꝑda dicitur corpora ipſa reꝝ quæ capta ſunt manubiæ appellatæ ſunt pecuniæ quæ a q̃ſtore ex uænditione ꝑdæ redactæ ſunt. Dicit tm̃ quoſdã non ignobiles ſcriptores aut temere aut incurioſe ꝑdam p manubiis & manubias pro prædа poſuiſſe ſed q proprie locuti ſũt ſicut. Ci. i oſone de lege agraria manubias pecuniã dixiſſe. Eſt quidoq ut tactus fulminum manubiæ dicantur. Vnde ait Seneca li. 2. qõnum. Ioui tres manubias dari quaꝝ prima monet: Secũda ꝑdeſt. Tertia adhibitia conſilio diis emittitur.

Manumitto de ſeruo liberũ facio. Manumiſſus liberatus a ptãre. Nã q̃diu quis in ſeruitute ẽ: manui hoc ẽ poreſtari ſubditus eſt. Erat autẽ mos in mãu miſſione ut dñs caput aut aliud membrũ ſerui tenens diceret. hunc hoiem liberũ eſſe uolo & mittebat eũ e manu.

Mantælũ & Mantælĩ. & Mantæle. is. cõpoſita dictio ex manna & tæla quaſi mappa a manibꝰ tergendis. Eſt enĩ iuncolũ quo manus tergere ſolemus. Ouid. lib. 3. faſ. Dixerat ad dextrã uillis mãtæle ſolutis. Plau. Nec his ſycophantuis: nec fucis ullũ mantælum obuiaꝫ eſt. Dicitur & Mantile & in plurimi mantilia. æ. diph. li. i. productam mutata ſicut quæro inqro. Virg. Tonſiſq ferunt mantilia uillis. Nã ut Ser. inquit Conſtat maiores mappas habuiſſe nilloſas. Mantilia uero a manibꝰ antelotis dicta: quomodo Thotale a thoro. Sunt ẽt mantilia quibus menſæ teguntur. Mar. Nobilius uilloſa tegunt tibi lintea citrũ orbibus in noſtris circuius eſſe poteſt. Ruſus Mantelia ſeu mantela accipiuntur pro penulæ genere quo ſe ut lorica muniunt.

Mantica pe. cot. nũmoruꝫ receptaculum q manu geratur ponitur quandoq pro perula uiatoria ut porphyr. ait cuius diminutiuũ eſt manticula. cuiꝰ pars ante pectus: ps poſt tergunt dugerit pẽdet.

Manticularius qui manticulas attractat ut furetur.

Manticularia dicuntur ea quæ in frequenti uſu hũe & quaſi manu tractant. Frequens. n admanus tetendas uſua ſunt mantælorum: unde hæc trahitur ſimilitudo.

Manticulor doloſe ago. Pacu. Ad manticulãdũ aſſu aggreditur. Manticulatio aſtus & frauſ.

Mauticora beſtia in india quæ triplicem dentiũ nũdinẽ. & hoĩs facilẽ una cũ corpore leonino habet hũanas carnes maxie affectans.

Mantua utbs clariſſima & Maronis Virgilii patria ab ochno filio Tyberis & Manius tyreſiæ thebani uatis filiæ quæ poſt patris interitũ ad italiã uenit eõdita fuit & a matris noie mantuã appellauit

Vñ. Vir. li. x. Ille ẽt patriis agmẽ ciet ochnus ab otis fatidicæ mantus & tusci filius amnisq; qui muros matrisq; dedit tibi mantua nomẽ. sed an uerũ sit q; unq; in italiã uanerit nolo nũc citare pausaniã: hellanicũ: & græcoꝝ multitudinẽ magnã.

Mantissa additamẽtũ quod manu fit ter q; uændit adest pauxillũ illud quod adicit ponderi. Lucil. Mantissa opsoniũ uincit.

Manteũ locgoraculis dicatus. Ci. li. z. da fi. Vt qua si da manteo promãt madicamẽta illa epicurca. dolor si grauis: breuis si longa leuis.

Mantinea: urbs q; postea Antigõia dicta fuit i adulationẽ Antigoni eius qui philippo pĩæ pĩi cura tot regi fuit. sed postea hadriã iperatorꝝ tussin nutrius mantinea fuit appellata.

Mantua ἑλληνικὸς λόγος ἀπὸ μαντείας καὶ μαντεῖον diuiano uaticiniũ. Mãtis diuiq; uxoris mãto Tyresiæ uatis thebãi: q; post thebisq; ciuẽ & seruitutẽ primo sub creonta lebedon & clarii apollis rẽplũ ĩasia struxit. Inda in italia mãtuaz q; ex Tyberino rege thuscię ochnũ peperit qui & biennor q; oppidũ muris circũdedit. À mãtia & cõpositionẽ fiũt Necromantia. hydromantia: pyromantia & alia huiusmodi quoꝝ pe. pducitur

Maneo. es. si sum. significat mc continco. loco. ĩsisto Ci. li. off. Cyrillũ quẽdã suadentẽ ut in urbe manetar. quandoq; manare significat pstare. Virg. manet ir pertemtus ipse hostẽ magnanimũ opiens. quandoq; expectare. Plau. Ego hic ta manebo. Virg. li. 3 Ta tame nefas te tribe manebit suppliciũ. quandoq; futuꝝ esse. Cr. cuius ta factũ sicut cuionẽ manat. hoc est cuius factũ tibi futuꝝ ẽ sicut fuit Curioni. q; Inhærere fixũ esse. Virg. Manet alta mẽte repostũ iudiciũ paridis. quãdoq; dutate psistere. Ter. in ecy. Manere affinitatẽ hãc inter nos uolo si ullo mõ ut possit qd ipo fore. huiq; cõposita sunt. cõmaneo simul habito. Hieron. ad Dama. Monachoꝝ circa cõmanentiũ antiqua ima surgit auctoritas. Emaneo. extra maneo aquo Emanior. Emineo: aquo promineo & pmineo immineo. Remaneo retro maneo pstito Iustr. li. z. Interea rex uelut spectator pugnæ cũ pta nauium in littora remanet. Cr. li. i. tus. Sed fac ut isti nolũt alios non rẽanere post mortẽ. Et in Cato. Tantũ tamanet quod uirtute & recte factis sis consecutus. Sed hoc per tũslationẽ magis. Permãeo pseuerãtar maneo: Obmãeo diu maneo.

Mantiscinor. significat furor. Ter. in eu. In ra pdita cũ de alio mãtiscinor atq; ipendo.

Manfur. lignũ rotundũ loto circũuoluiũ. qd circum agũt fabri in operibus tornandis.

Mappa: quæ super mansaz tlernitur: q; msnibus pẽdear dũ sumus ĩmẽsa. Ply. li. 19. Ardetes in focis cõuiuioꝝ uidimus mappas sordibus cxustis splẽdescẽtes igni magisq; polĩet aqs. Vrilosæ aũt apd ueteres fuarunt in ptio. Vnde Mar. Nobilius nilola tegunt tibi litea citrũ. Legitur ẽt Mappũ neutro genera. À mappa uero fit dimiutiuũ Mappula

Mapalia: punica lingua: agrestes casæ & furnoꝝ similes ut inquit hiero. in quibus quia nihil est secreti solet id nocabulũ solute uiuẽtibus obilci. Sũt eni quasi rotundæ cortes ut inquit Festus.

Marathon Cãpus atticæ: seu ciuitas distans ab athenis circiter decẽ milia. Et morte icari regis interfecti insignis necnõ & uictoria Thesei ex tauro supato. similiter & Miltiadis gloria qui centũ milia ex dario pisyꝝ igis exercitu profligauit. Hic Marathonius. a. um. Vñ Taurus marathonius dictus ẽ q; apud Marathonẽ a theseo interfectus est. Hic est Tauius amatus apasiphae q̃m hercules ex creta eo abegit: Est & oppidũ hoc noie iuxta Tricorythũ & Rhamnẽ urbẽ inqua clarũ nemesis templũ fuisse memoratur.

Marathron. σὺν τῷ. θ. δι τὸ μάραθρον λέγομεν τὴν πόαν λατῖνοι φοινίκυλον a nfis fœniculus appellatur.

Marathusa insula q̃dam. a copia fœniculi sic dicta q̃ & Crazomenia dicitur.

Marceo. es. marcui putreo aquo Marcesco putresco. a macie. q̃m quæ macie attenuata sunt: facile putrescunt. huius cõpositum est. Emarceo. quod ẽ ualde marcẽo aquo Emarcesco. Hiero. in. gñ. Tetigit neiuũ eius & ilari emarcuit.

Marcor: putredo. Ply. Si ferri uel chalybis aliqua rubigo uel pũr marcor affuerit.

Marcellus nomen uiri clarissimi romani. proprium. Cuius gesta & a plutarcho & ab aliis scripta sunt.

Mercella: nomẽ mulieris romãæ. quæ cũ amatre rogata esset ganderet ne se nupsissa. Ita nalde rũdit. ut amplius nolim.

Marcipor: marci puer. hoc est famulus. Sic publipor Lucipor & huiusmodi.

Marcõmani: populi Germãiæ quos Cæsar. cũ Ario iusto Garmanorũ rege superauit.

Mareotis idis. lacus in ægypto ut auctor ẽ Strabo. Plynius ẽt allarit Mareotida ptem libyæ ægypto cõterminã appellarii & Mareotas populos i ea habitantes. Et Mareotis ps epiri inqua ninũ oprimũ nascitur. Vnda mareotides uuæ dictæ. sunt. Virg. Sunt et maeotides albæ.

Margæa: nomen fontis apud. Ply. Quo noie dicta est urbs in bclide.

Margarita. æ. & Margarites & margaritũ i nomina tuo declinari põt. Hiero. ipabo. Inauris aurea & margaritũ fulgẽs. Ser declinat margaris. idis. & idos. a cuius grõ græco latie formatur Margarida Ply. li. 9. scribit margaritas nasci in britãnia puas & decolores. Tacitus de uita Iulii agricolæ. Fere britãnia auꝝ & argẽtum & alia meralla gignit. & oceãus margarita sed suffusca & liuẽria. Romani margaritas appellauerũt uniões ab eo q; nulli duo idiscreti reperiant. Margaritã & lapillũ generali noie nocamus. Nã lapillus gẽmaꝝ & margaritaꝝ cõmuna est nomẽ: subintelligiq; prioris Quod si maiusculi fuerit prioris lapides dicuntur.

Margaritarii: negociatores mãgonesq; margaritarũ.

Marciaquaꝝ cõgregatio generaliter dr. Et mrix collectiones aquarũ uocantur maria sicuti. Ambro. li. hexa. inquit. Sicut. n. multæ terræ: ut africa hispania thracia: macedonia: syria. ægyptus: gallia

atq; italia ꝓ regionū appellantur nocabulis & una est terra. Ita multa dñr ꝓlocoꝝ appellatiōibo ma na & unū est mare sicut ait ꝓphera dicēs. Tui sūt cæli & tua est terra:orbē terrarꝫ & plenitudinē eiꝰ tu fundasti:aq; lonē & mare tu creasti:Nā & ocea nū mare dicimus & tyrrhenū.& Adriaticū & In dicū & ægyptiū & ponticū & propontidē.& hel lespontū & Euxinū.ægeū Ionicū:atlanticū. Vide in dictione Oceanus. Vna igr generalis collectio dicitur mare eo ꝙ iugis unda atq; continua abiu dico mari usq; ad Gaditani oīa littoris:& i mare rubꝝ extrꝛa circūfuso orbe terrarꝫ includit oceāo Et mīræ collectiōes maria nūcupāt iqm̄ idiuersis locis diuersa sē noīa.qa uocabla aqs ex fgiōū uo cabulis adhæsertūt. phacellus autem i epigrāmate φῶτι θαλάσσια ἕρτα ῥοῦν δ' ἐπιβάλου ἐχυ Ἰλυ ἐστὶ τοι ἰλὺ μακρῆς πάρατ' Ἰλᾶν ῥιο Τῆς ἐπάρου γὰρ ἔνεστι μακρὸς ῥίος, ἐν δὲ ἀλὶ δοῦπος ὤμαρς ἐς πολιὴν ἀνδρὸς Ἰλᾶν κφαλήν.

Marinus.a.um.quod mare incolit:uel quod est a mari.ut piscis marinus. Tūsmarinū aūt dicimus quod tūsmare est ut transmarinæ merces. & trās marinus triūphus.

Maritimus.a.um.pe.cot.quod ad mar icolit:uel qđ ad mare est:uel ad mare fit:ut ora maritima genꝰ maritima.belliū.maritimū. Maritimū ēt dicitur qd ex mari:siue quod maris est. Plau.i ru. Fluctꝰ ma ritimos. Et Amb.pisces maritimos dixit.

Maris fluuius Agathyrsarꝫ in histꝛ fluēs. Marus mons thraciæ.

Maritus uxoris uir.ab eo ꝙ sit mas. Marito as uitro tradorseu associo. Nam nō solū de hoīb⁹ sed eriā de aliis dr. Col.li.3. Sexto āno si iam uidebit firma mantabis hoc mō.s.ipsa arbor. Et. li.v. Et iō mantādis arbonbus nemo minorē pedanea sero bē nitibus cōparat.

Maritæ dñt mulieres nuptæ. Ouid.li.ii.fas. Dura cū sorte maritæ reddebat uteri pignora rara sui. Hic. Tunica eius uatia atq; distincta i uirginibus nis duis continentibus ac mantis. Similiter & de arboribus dr. Ply.li.xiii. Iam in cāpano agro populis nubūt uites:mantasq; cōplexæ atq; p ramos eaꝝ procacibus brachiis geniculato cursu scandentes cacumia æquant.

Mariscus.gñs Inncis:quē holoschoenon græci uocant hoc est totum iuncum. Ex eo fiunt tegetes & mannæ nassæ.

Mariscæ ficus insipidæ. Mar. Infanti meli mela dato fatuasq; mariscas.nam mihi quæ nouit pūgere chia sapit Ply.li.17. Cato de ficis ferēdis ita meminit. Ficos mariscas i loco cretoso & aperto seri to. Quidā dicunt Mariscas esse ficus q̄ præ pinguedine apiantur:semēq; ostendant. Col. Purpureæq; celidoniæ pinguesq; mariscæ. Mar. Donasti lupe rus subinde nobis legitur nec boletus hiare.nec mariscа ridere. Vnde pro obscænæ libidis morbo qñq; ponitur Mariscæ.n.tubercula dicuntur q̄ cū ulcer ex turpi cōfricatiōe circa sedē nascūtur ꝙ sūt morbo similia quē Celsus sycosen. Iulius sycon græce nocant & latine ficus dr. Iuuena. Cædunt rumidæ medico ridente mariscæ.

Margo:folii extremitas q̄us ēt ꝓ cuiuslibet rei extremitate. Dicat:ut ꝓ ripa agri nō culti & est generis mas.apud.Onid.li.i.me Longo margie di cemē.fœminini apud Iuue. Plena iam margie dolbri. Hinc Margineus.a.um qđ est in margine.

Mariandynoꝝ regio in asia sita est bithyniæ contermia ubi hercules cerberū canē tricipitē deuicit q̄ ferūt uirus euomuisse eāq; regionē infecisse.

Margiana:regio asiæ maioris:iclyiæ aprictatis ut ī qt Solinus ambitu stadioꝝ mille qngentoꝝ:difficilis aditu pp arenosas solitudies.inqua Antiochus antiochiā extruxit.ut:li.xi.scribit. Strabo.

Manus q septies apd romāos cōsul.fuit. Hūc arpinatē fuisse aiūt hūili loco natū nouū hoīem arato rē q i uilla Cruenate ut iqt Plu uitā diu uixit rusticā plāe & agrestē pcul ab urbāis mūdicus .hic pordinē primis honoribus functus legatus Metello in numidia.criminādo cōsulatū adeptus. in gurthā captū aī cuiꝰ egit.i pximū ānuꝫ cōsul ultro factus Cimbros i gallia apd aquas sextias.rhe utonas i italia nicit.deq; hir triūphauit. Victus a Silla Myntumis in palude latuit.inuentus & incarcerē coniectus imissum pcussorē gallū nulto auctoritate deterruit. Acceptaq; nauicula in africaꝫ traiecit.ibi diu exulauit. Mox Cinana dñatiōe reuocatus cæsis inimicis septio cōsulatu ut qdā ferūt uolūtaria morte decessit. Hic cū in ciuibus uarices hset ꝓbuit uaricosū crus medico scandū. Et dū secaret neq; suspirās neq; supcilia cōtrahēs pertulit sectionē:fixisq; oculis spectauit cruciabilē curationē. Cūq; medicus alteꝝ crus secare uellet mi nime assensū ꝓbuit dicēs Curationē rāio dolore dignā eē ñ arbitror.hūit filiuꝫ Marū noīe q cūeēt. 27.ānoꝝ cōsulatū iuasit quez honorē mī tā immaturꝫ fleuit. Hic pñ sæuitia sīs curiā armatꝰ obsediti & inimicos trucidauit tādē se iugulādū ꝓbuit.

Marmor gñis lapidis cuius diuersa sūt gña. Quodā.n.albū panū dr a paro īsula. Sīse ex liguria uehit qđ a loco Carrarēse uocitat. Tale ligusticum oli lunēsiū lapicidinæ dedꝛt. Aliud laconicū qđ est uiride & cūctis hilarius. Aliud luculeū qd fere atrū erat:quo delectatus luculus illi nomē indidit. Aliud Ophites a maculis serpentiū qbus distinguitur nomē accepit. Aliud porphyrites qđ ē tubeū cādidis īterūctibus pūctis leucosti ctos uocat Bassaltē ferri coloris & duricies unde nomen mutuat. Onychites ex arabiæ mōtib⁹ ꝙ exquo uasa potoria i germāiā pducūt. Alabastrite quoq; cādidū cauare solēt admyrotheca.qñ inguēta in corrupta seruare credit. Sūt & alia marmoris gña q̄ breuitatis cā omitto. μάρμαρον λίθος μέν

Marmoreus.a.um qđ ex marmoꝛ ē i ut sepulchrum marmoreum.

Marmoratus.a.um.qđ supficiē tm̄ ex marmore bēt. Aug.ps.interptatiōe. Nā plæriq; aedis diuitē dicēt. hēo marmoratā domū qnā relicturus sū. Var. li.3.de re rus.subsitiuū usurpauit. Intrinsecus q̄si leuissimo marmorato toti pietes ac cameræ obli

nũtur. & extrãsecus circũfenestras ne mus. ant lar certa ad repere ad colũbaria possint.

Marra ferreũ imilim qd uulgo Marraciuſ dr. Col. li. xi. Cõmodat marræ uel fracti dere ligõis. Iuuen. Ne marræ & farcula desint.

Marpesus. pe. pro. mons in paro insula. A quo Marpesius. a. um.

Mars apd gẽtiles dus credito dicto q̃ maribo i bello ꝑsit siue q̃ a sabinis acceptus ẽ apd quos mamers uocat' a poetis. mauors dr p epẽthesim q̃ magna uertat. Vel a græco qd ẽ ἀρης. ares Pomẽ interdũ p bello. Liui. Aliquãdiu ibi marte incerto uaria uictoria pugnatũ fuit. Est & mars nomẽ stellæ deũ dñt ãtiq; qd aũt eẽt deo ita scri. Iulio pollux

διον Ἄρεα λοξάζουσιν Ἑλληνες ζῶον Μάρτιον λοιμὸν τελεῖον τόρεον ἐν πολέμοις ἀνδροφθόρον ἀντίπαλον πρόμουτε τῶν ἐν πόλεμῳ τελοῦντα

Martius. a. um. qd ad martẽ ptiet: ut, Martia auis interdũ bellicũ ut martia arma. Aug. li. 3. ci. di. Nullo martio ipetu territi sedarent' inimici. Interdũ bellicosũ: ut Martius populus. Est & Martius nomẽ ꝑ priũ ut in. q Martio q̃ iussus a senatu aq̃rũ ductus anienis reficere nouã a noie suo aquã martiã appellatã cuniculis p mõtẽ actis adduxit.

Martius mẽsis dictus ẽ primus ãni mẽsis. qm romulus primũ ãni mesẽ gẽtori suo dicauit. Oui. A te principiũ romão dicimus ãno ꝑius de patrio nomie mẽsis erat.

Martius cãpus romæ dictus ẽ. q̃ marti cõsecratus eẽt. Liui Ager Tarquinior. q̃ iter urbẽ & Tyberim erat cõsecratus marti Martius deinde cãpus fuit.

Martia Catonis filia mior fuit. Quæ cũ q̃reret' ab ea cur post amissũ maritũ denuo nõ nuberet: Rñdit nõ se inuẽire unũ q̃ se magis uellet q̃ sua. Quo dicto oñdit diuitias magẽ i uxoribus eligi solere q̃ pudicitã.

Martius q̃ ancus cognomiatus ẽ q̃rtus romãor rex æquitate & fligiõe auo similis. latios bello domuit. Auentinũ & Mariũ mõtes urbi addidit: noua moenia oppido circũdedit. sylnas adusũ nauiũ publicauit. Salinas uectigal istituit. Carcerẽ pnmus ædificanit. Hostiã coloniã maritimis cõmeatibus opportunã i ostio Tyberis deduxit.

Marmacus. a. n3. qd ad martẽ ptiet: hoc ẽ ad bellum. Vñ stipẽdia militũ Martiaca dñr.

Martialis & hoc Martiale qd ẽ natũ sub marte stella Martialis uero i ẽm ẽ nomẽ uiri ꝑpriũ.

Marspiter pe. cor. q̃si martis pr. sicut Diespiter dici pr

Marsia. regiũcula italiæ ultra piceniũ samnites uersus. a Marso Circes filio aquo origine duxerũt dicta: cuius populi Marsi sunt uocati nõ lõge ab urbe. Vñ Marsica uia. Nã Marsica sẽ e marsicis. mõtib9 S. & Marsi alii ppli i scythia ut ait herod.

Marsupiũ: sacculus nũmor. Græce μαρσύπιον. Cato. d li bis. Et qd pspiciũ ẽ maiorẽ curã hẽ marsupii nñ q̃ uitæ nsæ.

Martyr: latine testis dr. Martyriũ testimoniũ.

Marubii: marsor populi circa lacũ dicti q̃si circa mare habitãtes.

Marrubiũ hærba satis nota q̃ exulcerat' uesicã puta mr. Græci prasion. Alii Lynostrophon. qdã philopeda. nõnulli philocharen appellãt.

Marrucini: populi i regiõe Marsor. Syl. li. 8: marrucia siſ frẽtanis æmula pubes.

Marmarica regio africæ q̃ ut ptol. li. 4. scribit ab occasu termiat' cyrenaica. a septẽtriõe ægyptiaco pelago. ab oriẽte ægypto. a meridi ptelibyes. In ea fũr Nasamões & libyarchæ populi.

Mas: dr q̃ nõ est fœmia q̃uis ꝑ forti & magnanio Cuius diminutiuũ ẽ Masculus. Var. Si nõ plo testiculor offerendis q̃ i castrato pecore i apulia, nin cor nõ eẽt masculũ ad rẽ. A masculus fit Masculinus. a. n3. ut masculinũ genus.

Masculescere ẽ masculũ fieri. Ply. li. xvlii. Dẽsiõ. n. satu masculescere hoc ẽ de rapis napos fieri

Massagetes. æ. pe. cor: Massagetæ ppli Scythici i asia ultra mare caspium Luc. libio. 3. Massagetes. quo fugit equo uolucreq̃ gelõi. Qui cũ p deserta discurrũt equoræ suoræ sãguinẽ cũ lacte bibũt apd hos senio cõfecti i frusta cæduntr: q̃ uero morbo intereũt feris deuorãdi abiciunt.

Massanissa. & Masinissa utroq̃ mõ dr numidarũ regis nomẽ q̃ prio romanis hostis fuit: deide amicissimus. Dequo Oui. li. 6. Postera lux melior supat masinissa sipliacen. Et cecidit tel' hasdrubal ipe inis

Massicus pe. cor. mõs cãpanæ optimi uini ferax. qd ẽt massicũ dr. Syl. li. 7. Massicus uiueris addebar noia glebis. Hora. li. 1. car. Et q̃ nec ueteris pocula massici. Dqcet Ser. Massicus i plo facere massica. Virg. li. 7. Vertũt fœlicia baccho massica.

Massilia urbs i narbonẽsi ꝓuincia. Cõstat impãte macedonio Astyage: hebræis uero Sedechia circa se cũdã & q̃dragesimã olympiadẽ hãc fuisse cõditã: annis ãnq̃ urgo pareret'. 612. post obitũ dauid regis ãnis. cccclxxxiii. Diruta diceps aphocẽsibo ista urata ẽ q̃ cyri tyrannidẽ fugierẽt' dstitura gẽtia i hũc si nũ nauigarũt. Oli massiliæ studia igenuaq̃ doctrinaq̃ adeo floruerũt ut romãi p attica pegrinatõe massilioticũ peterẽt gymnasiũ ad disciplias capes sedas. Plau. i cas. Massilienses mores tãq̃ optimos & pbatissimos dixit. Vbi tuos q̃ colos morem massiliẽsis postulas. hæc mini optimi ferax fuit. Vnde Mar. Tu me massiliæ ponere uina potes. Amassilia fiũr Massiliẽsis. massiliẽus. massileoticus. Vnd Massiliẽses nim: Massilitana mna: & Massiliotici. hosticum.

Massylia cũ. y. græco apd græcos p simplex. s. scribit: S3 qa a latinis pria ꝓducit nõ absurde p duplex. ss. exarari põt: In hac. syllaba. sy. ꝓducit. i supioni coripit. Luc. li. iiii. Et gẽs q̃ nudo resides massylia dorso. Virg li. 3. hic mihi massylæ gẽtis mõstra sacerdos. ꝓuincia ẽ quã qdã Gætuliæ & numidiæ mauris uicinã dicũt: nec lõge abesse abhorris hespidũ. Huius gẽs neq̃ ephippiis utit' nec frænis sed sola uirga cõtẽta ẽ q̃ agitet equos & moderet'. Ab hac Massyli. & massylei ppli dicti sũt q̃ a poetis mõ p mauris: mõ p gætulis ponũt. Mar. Audiuntur q̃tũ massyla p auia murmur. Idẽ. Et massyleus uirga gubernat equũ. Sẽ ẽt q̃ eos massulos uocitẽr.

Mastiche.es.pe.cor.teste. Ply.li.12. lachryma ē quā Lētiscus arbor gūmi mō fudat. Sere. Rugaq; sulcos lētisci mastiche tēdes. Idē. Pulleiū abrotonuq; nitide cū mastiche coctū.

Mastix.icis.pe.cot.gūis.fœ. flagellū scutica μάστιξ flagello. Vñ hōeromastix. & Virgiliomastix λιτμάστιγις: diffflagellatio.

Mastigophorus. flagellifer seruus ab aliis sæpius cæsus uel cædi dignus.

Mastigias dici pōt Verbero. hoc ē uerberibus digno Plau. Crucior lapidem non habere ut illi mastigiæ cerebrum excutiam.

Mastrucæ uestes qbus Satdi utebant. Plau. Mastrucatus & plenus puluere.

Mastos ἑλληνικῶς μαστὸς ἀλλὰ κυρίως τῶν ἰώων latine māma. unde bumasthos una de quo supra hic Tubuli mamati seu māmæ i balneis & fōribus itelligūt: qs Victr. li.7. masthos græca uoce notauit. Athēis inqt ex eiqmōi locis & fōtibq masthi usq ad portū pyrræū ducti fūt saliētes. Easq Vat. li. de rebus. papillas cōuertit. Cassiodo. hubera. Quāto inqt pulchrius ē Claudiā aquā p tot sicca mōtiū iuga lauachris & dōibo liquores putissimos fistulaq; huberibus emisisse. Erat & Masthos gūs poculi.

Mastuprari sigt māu tractādo uitilia tē uenereā pagere. Ī Mastupratores dicti: Quo uerbo utit Mat. Mastuprabāt phrygii post hostia serui hoc ē pputia ducebār. Nā a māu & stupro deriuat.

Materia seu materies est qua aliqd fit: ut materia libri mēbrana & atramētū. Itē materia libri ē hypothesis ipa. Hor. Sumite materiā uīs q scribitis æquā uitibus. Materia domus lapides calx ligna tegulæ. Qua pp ñ imerito materiæ appellaitōe ligna oia cūphēdūt qd ḡci ὕλην pariter & sylua & materiā uocēt. cū ligna dicāt solū ea materia q æ dificiis apta ē. Liui. Multā materiā ceciderat miles. Col. li. 3. uocat materiē lignū qd ē intra corticē. Quasi cuneū ferreū inqt nt osseū itet corticē & materiē lēte dimittito ne lædat aut rūpas corticē. Idē li. 6. materiā uocat palmitē q de nouello nascit & itenero alligatus depēdet. Itē materia fabrica lignaria dicitur.

Materiarius fabet lignarius: uel q materiā pstat a materia cuius noīe ligna ad fulciēdū ædificādūq; necessaria idōeaue significāt. Plau. i Mili. si ñ nos materiarius remoratur ad opus. Materiari significat Lignariaq; aquo Materiario.

Materiale qd ē materiæ aquo Materialiter aduerbiū Vñ materialiter aliqd sumi dī cuq; non forma rei sed materia significatur.

Mater. a materia dici uidē. q ī fœtu materiā pbeat. Nā semē pris p artifice ē & formā pbet: mater sāguinē ex se pstat. ex quo fœtus format. Aliqū tñ mī p nutrice ponit. Plau. uitāq; cōplexus est. Ita forma simili pueri ut mater suā nō internosse posset q māmaq; dabat neq; adeo mī ipa q̄ peperat.

Mater familias. gūs græcus ad imitationē ḡcoq; q fœminioq; i a. putā dīnctiū gēos ī as. mittūt. Dicimus tñ & mater familiæ & mater familiaq;. Est aūt mater familias ut docet Gel. ea sola q̄ ī manu mācipioq; ē qm nō ī matrimoniū. tm̄ sz ī familiā quoq; matiti & insui hæredis locū uenetit. Festus scribit nō añ matrē familiæ dici q̄ uir eius pater familias appellet. Nec posse hoc noīe plures in una familia appellari sed unā tm̄ matrē familias dici. At Iurecōsultus. Matrē familias inqt accipe debemus eā q̄ nō ihoneste uixit. Matrē. n. fāilias a cæteris fœmininis mores discernūt atq; sepārt. p inde nihil interest nupta sit an uidua. ingenua an libertina. Nā neq; nuptiæ neq; natales facūt mātz familias sed boni mores.

Matrōa dī q̄ ī matrimōiū cū uiro cōuēit. ut ī eo maneat ēt si liberi nō sunt adhuc suscepti. Quippe appellationē hīa matris noīe nō iā adepto sz cū spe & omie mox adipiscendi. Vñ ipm quoq; matrimoniū uocatū est qm̄ ea spe uir & uxor cōiūgunt ut illa mater fiat. Hinc Matronalia qui erant dies matronis festi.

Matrimoniū ē matis & fœmīæ cōiugatio. Hīc Matrimoniale adiectm̄ qd ad matrimōiū: ptiet Aug. li. xiii. ci. dei. Quid cōcubitus cōiugalis qui secundum matrimōialiū pscripta tabīaz procreandorum sit causa liberorum?

Mater matrima illa dicitur q̄ cū mater sit ad huc hīa matrē uiuentem: sicut pīmi & patrimes quorum patres uiuunt.

Matercula. diminutiuū a mater. Hor. ī epistolis Dū pueris ois pater & matercula paller.

Matertera: matris soror. quasi mater altera.

Matruelis idem quod matertera. Et matrules dicūtur filii & filiæ materteræ.

Matrescere ē matris similē fieri. Pacu. Vtinā nūc matrescā ingēio ut meum patrem ulciscī q̄am.

Matrix: fœmia q̄ fœtus gratia tenet. Col. Sint ergo matrices robusti corporis quadratæ pectoresæ magnis capitibus. Medici tñ accipiūt matricē p utriculo q ī fœmīs iūctus ē uesicæ q̄ ad pgnandū apta est.

Matralia: matris matutæ festa.

Mateola. apud Plyniū & Catonē. gūs ē Marculi.

Matthæus: ḡce ματθαῖος nomen ulri proprium.

Matta: storea & teges. q̄ fit cānabi lino iunco palma sirpo aut sparto. Ouidi. plaustroq; morantes sustulit ī plaustro sirpea matta fuit.

Mathesis uel mathema. atis. pen. p. ὅτι τὸ μανθάνω ῥῆμα αὐτῆς ἐστι ὁ ἄλλο τι τὸ δείκνυμι ὡς ἀστρονομία ἡ γεωμετρία ἤτοι ἡ μάθημα ἰατρικὴ λέγεται latine disciplina dicitur. Inde Mathematicus mathematica mathematicū. qd ē disciplinabile. Mathematici dīnt q mathemata sue mathematicas disciplias norūt. Ad disciplinā. n. spectāt Geometria musica arithmetica astrologia: Et hæ mathematicæ sciæ disciplīæ dīnt. eo q̄ discant plāe & p demōstratiōez q̄dā pcipiātur. phīa ueio logica cū aliis ñ dīnt disciplīæ qa ñ firmissima demōstratiōe ut illæ sed tōnt q̄dā & studii inuestigatione percipiuntur. Alias mathematici nocāt Geneathlici astrologiq; & q chaldi uocātur quoq; ars est ut naturas hoiuz ex ultus inspectione pronuucient.

Matelia: a matula fit: & est aquarum uel urnæ uas.

Plau.i am. Nec tu postulas matellā nuā tibi aq̄ i fundi i capt. Mar. Dispeam si tu pyladi pstare matellā dignus es. Græci icaphiū q̄uis ēt ad uētris excremēta accipi possit.

Matellio. diminutiuū. a matula siue matella. Var. de ui. Pa. Postularet trullēū matellionē peluim.

Matiatæ: pilæ sapouis a Matiacis germaniæ popl̄is Mar. Accipe. Manacas} quo tibi calua pilas.

Maturus. a. um. pe. p. ppriæ de frugibus dī qd neq̄ crudū: neq̄ mite: neq̄ caducū: neq̄ uimiū coctum sed i tpe tēperatū pūcit ut poma matura p tñsla/tionē ponī q̄q̄ p senectut maturus hō. i. senex. & pfectā ætatē hns. Virgil. æui maturus aceſtes.

Maturitas. ætis. senilis. q̄si oio pfecta & tps debitus aī secuta. Quādoq̄ p graui ac cōstāti. Et hoc mō nō cōpouit. In aliis lignificatiōibus hēt cōposita Im maturus nō maturus. Aug. li. xi. ci. dei. qs. palæ dedit tā feruidā ui ut poma imatura maturet. Præ matutus de quo alibi: Mature aduerbiū celeriter si ue tēpestiue. Hiero. i Gñ. Cūq̄ maiore surrexisset tulit duas uxores suas. Aliq̄n sīgr Grauiter. Hinc Maturitas. qd mō fructuū coctionē sīgt· Col. Nos quoq̄ medicatā sabā sic cōpimus cū ad maturitatē pducta sit minus a Curgulione ifestari Ci. Sulpi. Tñ hoc studiū quottidie: quotidie igrauescit: credo & ætatis ac prudētia. Mō grauitate moderatio nēq̄. idē. iū cōstātis ætatis & senectutis maturitas

Maturo. as. matutū facio pficio. quintil. Nā ipe eos nōdū opiabar sanis maiur auisse qbꝫ cōponēdis ut scis pauloplusq̄ biēnio ipendi. Sed hic p tñslationē. ppriē Ci. i cato. P'rio ē pacerba guitatu deinde maturata dulcescit. Interdū Maturare ē Accelerare ita ut adhibeat' iduſtriæ celeritas: & diligētiæ tarditas ex qbus duobꝫ cōtrariis fit maturitas: ut neq̄ aliqd citius neq̄ serius fiat. Hoc uerbum diuus Augustus duobus græcis uocabulis exprimere solebat σπεῦσον βραδέως. q̄ significant Accelera tarde. Vñ. Virg. q̄si cōtraria iepauit maturare & p perare cū ait. Frigidus agricolā si q̄n cōtinet imber multa forēt q̄ mox exito pperāda sereno maturare dat'. Vñ Maiure fit qd tēpestiue fit. Idē Maturare fugā. qd ē quasi cū maturitate. i. cū trāq̄llitate & lentitudine discedere. Quomō dicimus Maturā tracūdiā. i. mitiga. Sal. uidī simplr posuisse. p pperare cū ait. Auidiuſ Catilinā cū exercitu pleq̄ maturet. Sic. Liui. li. x. In comitioꝫ cū romam p fecturus maturauit.

Matureſco. is. a matureo eē cōuēit. Matureſcere aūt ē maturū fieri. Ply. li. xi. Cū mella cœpint matureſcere abigūt fucos. Col. li. iiii. Nā. & q̄ matureſcere i cipiūt tēpestiue legūt: & q̄ nōdū maturitatē cœperūt unæ siue dispēdio differūt. Hiero. i. Ioel. Mitte falces qa maturuit messis. i. matura facta ē. hic fiūt cūpositia. Ematureſco. & pmatureſco q̄ pfectionē actus idicāt. Gel. li. i. Dñs postea segetū illaruꝫ filiū adolescētē uocat Et uides ne inq̄t hæc ematuruisse & māus iā postulare. Col. li. ii. Sꝫ hoc idē seme calciæ synæq̄ regiōibus ipe uidi mense iunio iulioq̄ cōseri & p auctūnuꝫ cū p maturuit colligi.

Matureſcere dī hō cū nōdū grauis ē sed iā icipit esse grauis. Et apostema matureſcere dī cū nō discutit' sed pducit' ad maturitatē: ut uel frāgi pse: uel ferramento apiri possit.

Matuta. pe. p. a ubis aurora Leucothea a ḡcis dī: hoc ē alba da mariat' dcī q̄ matutio tpis plur. Hæc fuit filia Cadmi noie Ino Athamātis uxor. Hic Matutius. a. um. Vnde Matutinum tempus quod māe fit: Et tunc Matura auroram significat.

Manors. q̄ & marī. q̄ magna uertat. Vnde Maurotius. a. um.

Mauritāia: africæ regio extrema uers⁹ Gaditanū fretū & occidētalē oceanū. In ea Antheus gigas regnasse dī ab hercule uictus. Est āt duplex. Cæsariē sis a Cæsarea & Tigitana a ciuitate Tingi Dicta q̄ ē Mauritāia ἀμαυρὸν q̄d ē nigrū. eu q̄ nigros hēat colonos. Gignit simuas dracōes struchiones & elephātes Et⁹ incolæ Mauri dīr. Maur⁹. u. nomē gēnile ē ut Gallus q̄ e gallia originē. hī Mauritanus uero possessiuū ut Gallicus. Dicimus ergo ut tum Maurum. & bellū mauritanum.

Mausolus pe. p. dictio trisyllaba nomē ppriū Cariæ regis. aquo Mausolū dictū ē sicut i Cic. Ply. & Gellio lectū ē. Mar. li. x. Repit marmora pua qdē sed nō cessura niator Mausoli saxis pyramidūq̄ lege & Mausoleū. tetrasyllabū nō mausoleū. Prop. Nec mausolei diues fortūa sepulchri. Hoc sepulchꝫ Arthemisia Mausoli uxor. ædificauit ita egregiis opibus ut iter septē orbis miracula nūeret'. Attollit tur ialtitudinē. xꝫ. cubitis cingit' colūnis. xxx. Ab hoc sepulcro oia ptiosa sepulcra ex noie eius Mausolea dīr. Vñ. Sue. sepulchrū Cæsaris appellauit Mausoleū quod extruxit Augustus. suidas autem μαύσωλος ἄρχων καρῶν φησὶ λὶ αὐτὸν ἀπὸ πομπος μεγάλως ἀπὸ χιονοβαπτίσματος χρωμάτων ἔτυχε ο auaritia si tūc unius principis nunc domina nostri sæculi.

Maxilla nō ē diminutiuū a mala ut putauit Prisc. sed mala a maxilla fit p detractionē mediæ līæ ut potius syllabæ. sicut docet Ci. li. de ora. ad Brutum. Est āt Maxilla inqua fixi sūt dētes: q̄uis ēt de pte exteriore quandoq̄ dicatur q̄ barbā emittit. Fertus. Tn cū maxillis balanatū gausape pectas inguinibus qf, detōsus gurgulio extat. Hinc Maxillaris & hoc maxillare: ut dēs maxillaris q̄ ē molaris Ply. li. xxx. Maxillarēq̄ ita sanari dentes præcipue putant.

Maximus. isuplatiuū a magn⁹. aquo fit aduerbium Maxie. qd q̄nq̄ ēi pcipue q̄nq̄ sæpissime significat. Cic. Iērulo. Vel ēt id qd mihi maxie libet Maxia uestalis ea dicebat' q̄ dignitate reliq̄s añ ibat q̄les nūc uulgo abbatissas appellam⁹. Maxius pōtisex' q̄ rex' q̄ ad sacra & religionē pinēt curā habebat. uidex̄q̄ erat cōtumaciæ priuatoꝫ magistratuq̄. Maxius curio. cuius auctoritate curiæ oēs curiōesq̄ regebant'. Maximi ānales q̄ eos pōtifex. maxius cōsecraret. Maxia hostia ouilis pecoris ū ab amplitudie corporis sed ab aio placidiore: Maxia multa erat trīū miliū assiū & uigiti.

Miximates dīr priani ciuitatis q̄ & tūmates & primares & oprimates uocant.

Mazonomū. pen. cor. græca dictio qua lanx sīgnat ad ferēda opsonia i mēsā. Var. li. iii. de rerus. Alios

uideret turdos ī mazonomo. positos coctos alios uolitare circa feneſtras captos. græce μαζόνομον λέγεται.

Meatus. uſ. Vide iudictione Meo. aſ.

Meapte. i. mea ppria. Ter. i hran. Ita medii amēt ut ego nīc nō tā meapte cā lætor q̄ illius quam ego ſcio eſſe honore qno nis dignam.

Mecaſtor: inſiurādū. quaſi ita me caſtor adiuuet.

Mechanicus. pe. cor. faber opifex eoꝝ opeꝝ q̄ ingenio ſimul ac mānibus fīt. ἀπὸ τῆς μηχανῆς. qđ tuētionē ſīgt. Et mechanica ars fabrilis. Vū artes diuidūt in liberales & mechanicas.

Mecœnas. cū ce diph. ppriū nomē thuſci eqtis clariſſimi & apd Auguſtū potētiſſimi ad q̄m Virgilius & Horatius opera ſcripſerunt.

Mecū. i. cū me ubi ppoſitio euphōix. cā poſt ponit. Mecū uiuit. i. familiaris me⁹ ē. Interdū mecū ſīgt ſtrame. Ter. ī Ecy. Haud ppea te rogo ut hæc pſerā ſed ut tacita mecū gaudeā. Sic ſecum tecum nobiſcum & uobiſcum.

Mediſcuticus nomē ē magiſtr⁹ magni apd cīpāos.

Medæa nomē colehoꝝ regiæ crudelitate inſignis Oetæ regis filiæ & Iaſonis uxoris. Hor. Ne pueros corā populo medæa trucidet.

Media regio ī aſia a Medo Medeæ & ægei athēīſium regis filio ſic uocitatur Solinus refert. q̄ Medi populi dicti ſunt. Hos tū Ioſephus ſcribit a medeo taphet filio: dictos fuiſſe Hæc regio ut. Ptol. inqt a ſeptēcriōe hyrcāo mari termīat: ab occaſu maiori armēiæ & aſſyriæ a meridie pſidet: ab oriente hyrcaniæ ac parthiæ q̄ mōtibus excludit. Sūt q̄ mediā ī duas ptes diuidāt quaꝝ alterā maiorē uocauere: alterā antropatiā. Maioris Ecbatana fuere matropolis magna ciuitas. In media ſunt montes Caſpis maiori armeniæ contermini.

Medulaſ fuit filia phorci ex cetho coniuge q̄ una cū duabus ſororibus Euryale & ſtenōe Gorgades inſulas ī oceāo æthiopico tenuiſſe ferūt. Vū & Gorgonis appellant. Eius capilli ī angues a minerua īmutati ſūt: & q̄ illā aſpiciebāt ī lapides uertebant. Quā pſeus pemīt ex cuius cruore natus ē pegaſus. Aſt Suidas μέδουσα ἦκαι τοργόν πλαθεῖσα περσέως ὁ λαυάας καὶ φόκου υἱός. λιλαχθεὶς παῖσαι τὰς μυκηνὰς φαντασίας ἐλαύνουλόμενος ἑαυτῷ καταξῦσαι βασιλεῖ ἀνατροφόνου τῆς φ μέδων & ibdit ἐκδλας ἀποροῦ λιάτην ὀξύταλα τὰς ἐνεργείας q̄ ātulit audiere res nouas & inſolitas hoībus latinis. legar reliqua inſnida & aliis ſcriptorib⁹ grāte.

Medius. a. um. qđ menſuratū æqualr diſtat ab extremis q̄uis ēt mediū dicaſ qcqnid iter dno extrema ē ēt ſi nō æqualr diſtet. Virg. Iā mediū tenuere rates Quādoq̄ mediū dr cōmūni. nt In mediū nēite. In medio ſūt. e medio diſceſſerūt. Quādoq̄ Manifeſtū. Virg. Medioq̄ ex hoſte recepi. Quādoq̄ intercedēs. Idē. Ne qs ſcire doloſ medius ue occurrere poſſit. Et dr modinſ ſecūdū Priſ. a mō hoc eſt a mēſura uñ & modius & differētiæ eā medi⁹ mutauit. o. ī. e. Vel dr a grēco μέσος. medius. Hinc Dimidius. a. um. q̄ſi p mediuꝝ diuiſus. Medietas media pars.

Medius fidi⁹ cōpoſitū ē & ſignificaſ uidet Iouis fili⁹. i. hercules. qa λία: grēcnos iouē dicim⁹ fidiū pro filiūm. qnia ſæpe pro. l. litrera. d. utebantur. Quidā exiſtimant inſiurandū rſle. nt ſit pro diui fidrm. quaſi pro dinini temporis. i. diei fidē. Alii ſic expounnt. ſanctus fidius & ſemi pater dii fuerunt ſabinoꝝ quos domo demigrantes in collē quirinalē cum cætera ſupellectile detulerunt: idq̄ nomē urbis trinū. re unicum eſſe dixerunt. Vnde licet tribus ipſis templū eſſet inquirinali colle dicatum unius tamē ſcti uocabulo appellabatur: obtinuitq̄ huius nominis opinio ſanctitatis magnū uim hſe inſiurandū quo ī triuo & unico numineq̄ medium eſſe qnis fidium affirmaret.

Media uocabula dicuntur quæ & in bonā & in malā partē accipi poſſunt. Meſſa a græcis dicta q̄lia ſunt tempeſtas ualitudo faciuus dolus gratia indu ſtria periculū uenenum contagiū. Et apud ueteres honori quo ſignificabatur iniuria.

Mediocris & hoc mediocre mediuꝝ tenēs modeſt⁹ Lucil. li. 27. Paulo hoc melius q̄ mediocre hoc minus: malōq̄ & peſſimum: ſed tamen omnia hæc mediocriter. Hinc Mediocritas. Ci. li. i. offi. Eadē ratio eſt habenda neſtitus in quo ſicut in plærisq̄ rebus mrdiocritas optima eſt. Col. li. iiii. Mrdiocritas in elēctione loci maxime probatur. quoniā in confinio boni maliq̄ poſita eſt.

Medianuſ: a. nm. quod in medio eſt. Vnde Medianæ colūnæ Victr. dixit ut ab angularibus quæ craſſiores ſunt diſtingueret.

Mediaſtinus. pe. pro. qui in medio laurantium ſtat ī balneis inqnit. Priſ. Nonius mediaſtinos pro balneatoribus. Item q̄ pro miniſtris & cruciatoribus ædium accipit. q̄ in mrdio ſtruit ut omnibus miniſtrent. Sed uiliſſima q̄q̄ mancipia in agro maxime: mediaſtinos eos accipere debemus qui abiectiſſima qnæq̄ inter ſeruos officia obeunt cuiuſmodi ſunt hodie in principum domibus cognomine liguarii: bacularii: q̄ quoniā una illa functio eſt ut omnibus pareant: nec ullius imperium detrectent. in mrdio ſemper ac propaulo adnutus omnes excubent. Ci. in cati. Magnopere cōtemno exercitum collectū ex fruibus deſpratis: rx agreſti luxuria: ex ruſticis mediaſtinis decoctoribus exiis qui nadimonia deſerere q̄ illum exercitum malnerunt. Col. li. i. Mediaſtinuſ qualiſcūq̄ ſtatu poſſit eſſe modo perprtiendo labori ſit idoneus. Idē Sepandi ſunt aratores a uinitoribus atq̄ a mediaſtinis. Horin epiſtolis. Tu mediaſtinus racita p̄ ee rura peredas. Lucil. Villicum ariſtocratem mediaſtinum atq̄ bubulcum. Vlp. Qui mediaſtina opera fungiturnon continetur ut Fur. Attiarii & focarii & his ſimiles.

Mediterraneus. a. um. quod eſt a mari remotum q̄ſi in media terra. Mediterraneum mare: quod per medias funditur terras cum in ambitu terræ circūfluat oceanus ab Abila mauritaniæ & Calpe hiſpaniæ promontoriis.

Mrdioximus uel medioxumus. pe. cor. mediocrem ſiue medium ſignificat. Vnde Medioximi dii uo

cantur potestatis mediæ. Ser.li.viii.æñ.dicit herculem cõmunẽ deũ utriusq; naturæ mediũ & inter mortalitatẽ & diuinitatẽ sunt numina aliqua tantũ terrestria: aliqua tantũ cælestia aliqua media. quos deos Apul. medioxumos uocat. Plau. i Cas. At ita medii dexq; superi infer & medioximi.

Mediolãnũ: urbs & cisalpinæ galliæ metropolis populi multitud. nexcelentissima dicta a sue mediam lanata. Nã apud Ambr. legimi i quadã epistola. Cũ a gallicanis populis inimicissimũ consiliũ foret pro eo statuenda urbe effoto solo iuenisse sue dimidiatim lanatã aquo portento. Mediolanũ esse nuncupatũ. ab co. l. ap̃ q̃ ex media pte lanato Ferũt hãc urbẽ a gallis scuonensibus an xpi aduentũ ãnis. cccclx. Initiauitq; siu cõdita fuisse. hic Straeus excelsius conscus ortus fuit Stephano byzãtius excellentissimus chorographus μεδιόλανον πόλις ἀκυτανίας καὶ οἱ ϕιλοῦντες μεδιολανιοι καὶ πόλις ἄλλη ἡ ἰταλίας λεγομένη.

Mediuiliũ nõ mediũ terræ. sed ꝑ cui amari q̃li meditelliũ ab eo q̃d ẽ tellus Hier. Et quõ diuitiæ & honores & corpoꝝ sanitates & cætera aq̃ indifferẽtia nolamus nec bona nec mala sũt sed uelut immediatis posita usu & cuctu uel bona uel mala fiunt. Sũt q̃ hoc nõm a meditor deducãt ut sit locus meditationis & exercitii.

Meditrinalia: sacra q̃ poturi musti faciebãt hoc ꝑ famine. Vetus nouũ uinũ bibo uetere nouo Mor.

Medimnus: gr̃s mẽsuræ sex modi ubo medeor. os cõ mẽtis. Methimna uero. ætoliæ oppidũ.

Medeor. eri. a medio fieri uidet. na medius q̃busdã hoc ẽ temperi rebus hoc fieri oz. Et cõstruit q̃nq; cu gtõ. Hie. in hiere. quis medebit tuis? q̃nq; cum dtõ q̃d ẽ infreq̃ntione usu. Lact. lib. vi. Circũspice cõscientiam tuã & inquiratẽ medele uulneribus. q̃nq; cũ actõ. Ter. in phor. quas cũ res aduersæ sint uin⁹ mederi possis. Inuenit ẽt Mederi ipsonale. ply. lib. xx. Exꝛo medeor ois ulceribus punctis hoc tuco foliis pusilli. Huius uerbi cõposita sũt Immedeor q̃d ẽ intus medeor. Col. lib. vi. Si oportebit palopæ capita & imas ptes misto fimo eũ einere oblinit & ita totos eos imedẽt. Remedior. aris remediũ p̃bco. pris. Medeor. eris. remediot aris. teste Ca

Medico. as. & Medicor idẽ signt q̃d medeor. Virg. li. i. Ge. Semina uidi eq̃dẽ multoti medicatã ferẽtes. sed medicari freq̃ntissime dr. Et mõ cũ diõ iungit. Idẽ ter. ibo medicatã anhelus. Mõ cũ actõ ut Idẽ lib. vi. æn. sed non dardanæ medicari cuspidis ictum eualuit.

Medicus. q. mederi solet. Offã medici ut iqt Asclepiades ẽ ut tuto: ut celeri: ut iucũde curet.

Medicus. a. um. q̃d ẽ medici. Virg. li. 3. Ge. Dũ medicas adhibere manus aduhera passot abnegat.

Medica: herba q̃ ꝑpue nutrit equos eo q̃ i media abũdet ser. scribit medicã a medis i græciã trãsla tã quo tpe eã in uaserũt q̃ sel sata decẽ ãnis durat. Huius plena uenetia ẽ triũ foliorũ & semp uirens ẽ secũm Diony. Cuius natura ẽ ut uno ãno freq̃nt serat. & postea aliquot ãnis ipõte pereat. Et nigro dẽ sylla. Col. lib. vii. Ad macrem nulla res tantum quantum medica potest.

Medicus: uelum qd in prora ponitur.

Medicina medicamẽtum & medela. idem significant. i. id quo quis curat minum autem ẽ qd scribit theophilus de pulsibus & urinis ὅτι δέ ἐστι πυρέτος ἴσος ἰσχὺν τοῦτο περὶ τῶν σφυγμῶν ἀλλὰ τὰ πλευρὰ καὶ μέτωπον χειρὶ σύνηϕα sumitur ñ quandoq; medicamentum pro ueneno: sicut uenenum pro medicamento. quoniam græci utrũq; pharmacon uocant. Cæsius iuriconsul. qui uenenum dicit: adiicere debet bonum uel malum. nam & medicamenta uenena sunt. quia eo nomine omne continetur q̃d adhibitum naturæ eius cui adhibitũ est mutat. Cũ id quod nos uenenũ appellamus græci pharmacũ dicũt. & apud illos quoq; tã medicamẽta q̃ q̃ nocent hoc nomine continentur. galenus autem medici nã amplianti qui q̃a scripserit si memorarẽ esset incredibile. sed inter alia miranda supra. xx. libros περὶ τῶν ἀναγκαίων quorum magnam partem habet illustris Antonius Vicecomes mei mularum amantissimus galenus autem quo tẽpore fuerit ita scribit h. i. magnæ anatomiæ ἀνατομικὰς ἐγχειρήσεις ἐπεξῆλθον καὶ πρὸ ὀκτωκαιδεκάτου ἔτους τῆς ἐμῆς ἡλικίας ἀρχομένου καὶ τῶν ἀμίσεως ἐχόντων δευτέρου & multa alia qui ... dele ipso ibi dẽ Galeno inõ ẽt Galenus

Medicinale adiectiuũ q̃ ad medicinã pertinet ut herba medicinalis. Medicinalis uero digitus dictus ẽ minimo proximus utrinq; Macro. quoniam neruus quidam de corde natus pergit usq; ad digitũ manus sinistræ. Obq̃ causã nouꝰ nuptus huic digito tãq; cordis incatio suæ ipõte ponit ãnulũ.

Medicabile cui adhiberi medicina potest. Ouid. hei mihi q̃ nullis amor est medicabilis herbis.

Medibile idem quod medicabile. Festus. Medibiles medicabile.

Medicamentari⁹. q medeor Ply. li. xviii. sectiui duo genera. hoc herbarũ folio incisuris eiꝰ cuidẽbꝰ quo utuntur medicamentari. Medicamentarius. a. um. q̃d ad medicamentum pertinet. Idez. li. 17. Herbariam & medicamentariam. s. artem.

Meditrina. penul. produ. medicamentorum dea cuius sacra etiam meditrinalia dicebantur de quibus paulo supra.

Medipontus: insimum funarium apud Catonem.

Medulla dicta est q̃ in ossibus media sit. Hinc Emedullo. as. quod est medullas extrahere. ply. de limonio. Item graiolentũ alaxe emẽdat rudices emedullatæ unctiam uint salcrui hominis tubus decocta. Per trãslationẽ significat declaro. Plau. Nam ea iam rem nobis oẽm atq; emedulla.

Medullitus pe. ꝑ. aduerbium est & significat ex intimo nel intime. Var. Medullitus aquilonem ser uat frigedinem.

Meduacus uentorum flumius qui nunc uulgo Brenta dicitur Nam hostia padi Ply. scribens hæc ait Proximũ portũ facit Brondulũ licut Edronẽ meduaci duo & fossa clodia. Stra. scribit meduacum

uocari & portũ & fluuium. Idẽ supra uenetos cat
norũ & medoacoꝝ fuisse gentem tradit. Vide Ply
nium. in initio primi uoluminis.

Meditor penultia correpta quasi medio animo ner
uo. hoc est cogito. Hiero. Ex hoc loco intelligimus
non solum hæredes sed sacerdotes & scribas eodẽ
tempore necem dñi fuisse meditatos. Interdũ Me
ditari est cogitando inuenire. Terẽ. in and. Venie
meditatus alicunde ex tolo loco. Interdum Exer
cere. Virgil. Agrestes tenui meditabor harundine
musam. Inde meditationes tomanorũ dictæ tũc
cõflictus sine sanguine & omnes artes auctor ue
getio immeditatione constituunt. Interdum Ten
dere. Virgil. Nec lupus insidias pecorinec retia
cernis ulla dolum meditantur amat bonus otia da
phnis. Dicitur & Meditor quasi melitor. naꝫ græ
ca μελετάω meditor dicunt. L. n. pro. d. inuicem
sibi cedunt: ut Icilia pro Icda. Virgi. Sylueſtrem te
nui musam meditaris auena. quod est quasi meli
taris: quasi dulce canis. Reperi etiam hoc uerbuꝫ
in passiua significatione. Ter. in phor. Meditata sẽ
mihi omnia mea incommoda. Hiero. in ps. Anui
mi sicut aranea meditabuntur. Huius composita sũ
Præmeditor. Immeditatus participiuꝫ sine uerbo
nõ meditatus. Ci. li. ii. off. Id se in foro optime nõ
immeditatum facere quod etiam tuꝫ posset. do
mi cum laude meditari.

Meditatorius. a. um quod meditari solet. Hierony.
Quale illud ieiunium est aut qualis illa refectio
post ieiunium cum pridianis epulis distenditur
& guttur nostrum meditatorium fit latinarum.

Mega græce latinẽ magnum. unde Megaron do
mus ampla.

Megalophron i magna sapiens magnanimus.

Megalopsychius a magnanimus. Megalopsychia
magnanimitas

Megaloprepeia. magnidecentia uel munificentia. q̃ i
ter magnos: uiros uersatur: magnumq; in rebus ab
indoctis magnificentia quæ species est fortitudi
nis. Megalopræpes qui magna pro dignitate mu
nerat.

Megalesia. dies qui dicatus erat magnæ matri deo
rum cæremoniis dictus: Ludi quoq; qui celebran
tur ante templum in ipso magnæ matris conspe
ctu etiam Megalesia dicebantur & ludi megalen
ses. Liui. M. Iunius brutus ædem magnæ matris
deum in palatio dedicauit & ludos ob eam dedi
cationem factos megalesia appellauit μέγα enim
magnum dicitur.

Megistanes: dicuntur proceres, primatesq;. Nam
μέγιστος latine dicitur maximus. Cor. Tacitus,
Simul consilio terrorem adderet. & megistanas
armenios qui primi a nobis defecerant pepulit se
dibus.

Megara. pen. cor. oppidum est Atticæ: cuius me
mini. Virgi. pantagiam magaroſq; sinusetapsumq;
tacentem. Est & nomen mulieris Creontis filiæ
& hercuis uxoris Quo etiam nomine dictus est
mõs in sicilia ubi apes multæ licet & Megara oriũ
legatur.

Megaris. idis tegio in achaia aqua bulbi megarici
quos celebrat Cato. Col. Iam megaris ueniant ge
nitalia semina bulbi.

Megæra cum diph. in pe. furia infernalis. Nam me
gæro odi siue inuideo latine denotat. Claud. Im
proba mox surgit tristi de sede megæra.

Megabizi siue Megalobyzi dicebantur ephesiæ dia
næ sacerdotes quos eunuchos esse oportebat. un
de & pro imbellibus ac mollibus poni consueue
runt quales sunt spadones. Quinti. libro. quinto
Artifices clarissimi cum corpora quæ speciosissi
me pingendo fingendoue effingere cuperent nun
q̃ tamen inhunc deciderunt errorem ut bagoum
aut megabizum aliquem in exemplum operis as
sumentes sibi. sed doryphorum illum aptum uel
militiæ uel palestræ aliorum quoq; iuuenum bel
licorum & athletarũ corpora decorare existimarit.

Mehercle. iusiurandum significat per herculem. Ci.
in oratore magis, probat Mehercule q̃ me her
cules.

Meio. ãs. tertiæ coniug. Inquo ideſt ponitur loco
consonantis. significat urinam emitto. Iuuena.
Cuius ad effigiem non tantum meiere fas est.

Mel. agræco sit μέλι. Sunt qui dicant mel esse cœ
li sudorem aliisiderum saliuam: alii purgantis se
ueris succum. Constat sane ex aere decidere side
rum maxime exortu sublucanis temporibus: ita
q; cum prima aurora folia arborum melle roscida
inueniuntur. Mel uernum dicitur Anthinum.
Mel æstiuum uocatur horæum. Mel quod perse
fluxit Tacitum. Mel sylueſtre Enceum ab Erica
frutice quam & Sisarum nominant. Folia habet
Tamarici similia Acraton mel purum atq; inte
grum quod neq; accescere cœpit: nec ullum pas
sum est uitium.

Melculum diminutiuũ i quo utimur blandiendo.
Plau. meum corculum meũ melculũ.

Mellarius: q̃ mellis opus exercet. Var. Ad extrema
qua mellaria fauũ eximere possint opercula impo
nunt aluis.

Mellarius. a. um quod ad mel pertinet. Ply. Vasa mel
laria aut fauos lauari aqua scipiunt. Hæc etiam
Apiaria dicuntur.

Melliturgus i dẽ quod mellarius. q̃ mellaria exercet
Sic. n. interpretatur. Var. li. iii. de rerus.

Mellificium: mellis factio. Var. sed ut hoc aptissimũ
ad sanitatem apium sic ad mellificũ thymũ. Idem.
Quod ad mellificũ bonũ uehementer prodest.

Mellatio: mellis oidemia cũ mel eximitur. Ply. hæc
ergo mellatio sine uindemiæ & uergiliæ. Idem
æstiua mellatiõe decimã ptẽ apib⁹ relinq; placet.

Mellatiũ mostum quam sappam appellamus; ut in
quit nonius.

Melleus. a. um. quod ex melle est ut melleus sapor.
Aliqñ sumitur p dulci: ut nox mellea

Mellitus. a. um. pen. p. quod est melle conditum.
Var. Et faui melliti intus ponẽdi a faucibus lõge.

Mrlliſluus a. um. exquo fluit mel: uel fluere uidet.
hoc est dulce iucundum: ut melliflua oratio.

Melliloquus.pe.cor.q dulce loquit.Cic.Ex cuius ore melle dulcior fluebat oratio.

Melligo pe.pro.succus e lachrymis arboꝝ siue floꝝ quē apes deuorāt: postea ad alueos regressæ euo/mūt operiq; cōponūt.Ply.Primū itaq; fauoa con struūt: cærā fingunt: deinde sobolē: postea mella Cærā exfloribus: melligineq; e lachrymis arborū q̄ glutinū pariūt salicis ulmi harūdinis succo gūmi resina.Ponit & p quocūq; succo florescētis fructus adhus atq; immaturi.

Mellonia: mellis dea a Romanis putabat.

Mellifico.mel facio a quo Mellificus & Mellificatio.Col.li.x.Vt ab opere mellifico euocatæ apes cætibus expleant.

Meliū: collare canū.Hoc ē cingulū circū collum ex corio firmo Melū nero cotoneum malum a nereti bus dicitur

Melia arbor quæ fructū suauissimū producit.

Meli latine mel.a quo p cōpositionē desciūdit.

Melimela utrobiq; per simplex.l.dicunt poma mustea siue dulcia q̄si mel & pomū. Nā μέλι mel & μῆλον malū.q; mellis saporē habēt: seu a celeritate nascendi denoīata sunt.Var. Quæ antea mustea uocabāt: nūc melimela appellant. Eadem uulgo nana uocant a paruitate arboꝝ in quibus producunt.Ply.li.xiiii. Q uæ nunc melimela dicunt a sapore melleo orbiculata ex figura orbis. Mar. Iufanti melimela dato fatuaq; manducas. nam mihi quæ nouit pūgere chia sapit.

Melomeli.ut Col.li.ulti.inq; uocat cum mala maturissima integra sine macula in lagoena in melle submerguntur.

Melitetes.pe.p.gūs potionis dulcis ex melle & musto distans a mulso.Fit.n.ex melle & musto.hoc est ex congio mellis: & quinq; cōgiis austeri musti: & cyatho salis fermefactis.Quo noīe etiaꝝ dicitus est lapis q̄ succū remittit dulcē mellitūq; tussus & cæræ mistus eruptiōibus' pituitæ maculis corporis medetur.

Melicraton.pe.ciot.mulsum uinū cocti cum melle μέλι.n.mel κρατοῦν potēs.q̄si potēs uinū dī.

Melicæris.idis.& Melicæria cū diph.a cæra & melle nom accepit.tuberculū mellis crassitudiē rubris & gūbus iterdū aliis quoq; partibus & in ore ipso & in capite q̄d ita noīatur q̄a humor in eo melli similis includit: nec p̄sum remitti ut id q̄d Ganglion siue Ganglion appellāt in eadē parte sed molle cedēsq;.Ply.Melilotus defermefactus in uino dulci peculiariter cōtra melicæridas efficax hoc etiā nomine Faunus est appellatus.

Melilotos.pe.p.Græce.n μέλιλωτος q̄si dulcis & mellea lotos. Est aūt Lotos herba in ægypto siue arbor.de qua supra.Ouid.Pars thyma: pars rores: pars melilotou amant.

Melittonas.pe.p.ubi apes nutriunt.Var.Melittonas ita facere oportet quos alii Melitrophia appellant.eadē q̄d Mellaria.

Melisones.qui & Mellarii & Melliturgi.opus mellis exercentes.

Melissus propriū nomen regis cretensis antiquissimi qui primus diis sacrificauit.cuius filiæ Melissa & Amalthæa fuerunt.

Melissa: filia Melissi.q̄ cū Amathæa sorore Ioue lacte caprino ac melle nutrinit.Col.li.x. Nec fas ne rustico dignus est scisciari fuit ne mulier pulā cherrima spē melissa quā Iupiter in apem conuertit.Aelianus libro .de proprietatibus animalium τῶν μελισσῶν αὐτῶν αἱ μέλιτται πρᾶαι ὄντα ἔτι ἡμερον ἔτι δρμοῦσι ἔτι ἀνεπίφοβον ὅταν αὐτας ἀπολείπωσι μεταδιώκουσιν ἔτι λαβεῖν δεχῆς ὄντα.

Melicerta.Inonis & Athamātis thebaꝝ regis filius. qui in pelagus mersit: & miseratione deorū immortalū cōuersus ē q̄ & Palemon etiā dī p deoq; a gēnibus habitus est.

Melite.es.siue Melita.æ.pe.cor.Insula inter Italiā Epirūq; posita.Et ut scribit Stra.ante pachynum sita.Vnde Melitæi canes paruuli olim in deliciis fœminarum.De hac Ouid.de fas.Fertilis est melite.Est & urbs hoc nomine carthaginēsium colonia.Diod.refert in melita insula p̄fectam tenuitate ac mollicie telā fieri.Ci.in uernis acti.mi.uestem & testrinū melitēse nominauit.Igit A melite fit Melitens.a.um.& Melitensis: ut canes melitæi & melitenses.

Melo.nom̄ flumi q̄ & Nilus & Geon appellatus ē.

Melos gūis neu.& tū declinabile: dicit cātus suauitas uel dulcis modulatio.Pers.Cantare credas pegaseū melos.Hinc multa deriuant: de q̄bus mox Melos gūis fœ.Insula est Cretæ adiacēs nec nō & urbs in eadem insula.Stra.Melos insula inter Cretaꝝ Peloponnesumq; interuallo æquali sita a peloponēso promontorium scylleum a creta Dyctineum habens.

Melodia cū accētu in pe.dulcis cantus siue melleus

Melodes accipitur pro mellico dulcia carmina cantante.Sidonius.Proculus melodes insonare pulsibus.Aug.li.meditationū melodā orationem dixit pro harmonicis concentibus.

Melicus.pe.cor.a melos idem q̄d musicus. Vnde poetæ lynci.melici dicti sunt.Auso. Tu melicos lyricosq; modos.Cruorinus de natali die poeticam cognominat medicam cū poetica uelut legitima musica licentior magisq; modulata inualuit. Vnde omnes poetas generali epitheto melicos appellare possumus.

Melinus color in floribus luteum significat. Nam a melo insula melinum pro candido accipit q̄d est pigmētū cādidum q̄d ibi fiebat laudatissimū. Plan.in mus.Neq; cerussam neq; melinū oportet attingere.Quidā tamē melinū colorē uolunt esse mediū inter albū & fuscū q̄ dicit Giluus.

Melitus.pe.p.nomē fuit accusatoris Socratis.

Melænæi oppidū in Arcadia a Melænæo Lychaonis filio inter Heream & Megalopolim.

Melan.latine nigrum: quo in compositione utimur Melon uero ouis dicitur.

Melancholia cū accentu in penul.latine dicitur nigra cholera.hoc est atra bilis quæ sæpe in furorē agit homines Græce μελαγχολία.Hinc Melā

rholicus qui nigram bilem habet.
Melampodion: gñs nigri hellebori a Melampode quodã q eo uri in diuinationibus solebat: uel a pastore eiusdem nominis qui primus hanc hærbam inuenisse dum capras eo purgari aiaduertit.
Maláphyllon hærba urbana & topiaria crepidines marginum uestiens.
Melampylus insula Samothracia: & Samos ipsa dicta est Melamphyllos.
Melanthion: nigella hærba. Melanthius nomẽ uiri qui cum Gorgiæ inimicus esset dixit. Hic nobis de cõcordia præcipit qui tres in una domo concordare non potuit.
Melancoryphus auis quæ & Ficedula. Sed ficedula dicitur tñ ĩ auctãno ab edẽdis ficis. Alijs tẽporibus Melãcoryphus q̃ κορυφὴν μέλαν. Hoc est uerticẽ nigrum habeat. latine Atricapillam dicere possumus: mutat. n. formã & colorem.
Melampus est in tertio europæ sinu. Et ẽ nomẽ ulri proprium.
Meleager & Meleagrus. fuit Oenei Aetholiæ regis filius.
Melissphyllon. hærba de qua Virg. li. iiii. eo. G Trita melissphylla & cerinthe ignobile gramẽ. Quidam Apiastrum dicunt.
Melas. æ. fluuius mygdoniæ. Alius Siciliæ. Alius Ciliciæ. Alius Thraciæ. Alius Boeotiæ. Itẽ mõs scicis arabiæ Melas dicitur.
Meles. is. & etis fluuius ppe Smyrnam.
Melis. seu Melius animal qui & Taxus sine taxo: q̃ sit mellis auidissimũ & alueoribus semper insessum: in cauernis niuens asperũ mordaxq̃ magnitudie ulpis colore fœlis: ex cuius pelle pharetras & canũ collaria obtegũt. Var. Ne ulneretẽ canes a bestijs iponũt collaria q̃ uocãt melitũ. i. ciguli circa colli ex cotio firmo cũ clauis capitatis. Ply. Hãc esse melibus in metu solertiam ue sutilla te cute distincte ictus hoium & morius canũ arceant.
Meleagrides gallinæ africanæ. Ply. li. x. Simili mõ pugnant meleagrides in boeotia africæ. hoc est gallinagæ gñs gibberum uarijs cõspersuz plumis. Alij autem Meleagridis a numidicis sepant.
Meligina insula in mari Adriatico adiacens dalmatiæ. ut Ptol. li. ii. refert.
Meliboeus cũ diphthongo. œ. nomẽ pastoris dictus q̃ boum curam habeat.
Meliboea: littoralis urbs Magnesiæ uel secundũ alios Thessaliæ patria Philocteræ Pœanthis filia. a qua Meliboeus. a. um. Est etiam hoc nomine Vicus in mari laconico.
Melota. æ. & Melote. es pe. p. dici potest pellis oulna ὄϊς enim ouis dicitur ut est apud apostolum. Circuierunt in melotis & pellibus caprinis.
Melioresco. melior fio. Col. lib. ii. Napus deuexam amat & siccam tenuiq̃ propioremq̃ terram atq̃ glareosis fabulosisq̃ aruis melioriscit.
Melossa insula ex tyrenis una non tam a pomorũ q̃ a pecoris abundantia dicta.
Melpomene. pe. cor. una ex musis.
Membrum. proprie dicitur caro artus tegens. Vna de membrana superior membri pars. hoc est pellis ipsa: q̃uis & p singulis corporis partibus ponatur: ut manus pes auris membrum dicitur. Membruz si absolute ponitur pro uirili membro. Sumitur etiaz pro parte cum ad inanimata transfertur. Vnde quæ græci cola: latini mẽbra dicunt. Quõ autem differat membrum ab artu uide in dictione Artus. A membrum fiunt adiectiua Bimembris Trimembris: quadrimembris. hoc est duarũ triuz quattuor partium.
Membratim aduerbium significat per membra singula.
Membraneus. a. um. quod ex membranis est. Vlp. de lega. Quod si in codicibus sint membraneis uel chartaceis uel etiã eboreis.
Membrana. æ. pellis superior: quæ & pergamena charta dicta q̃ tracta sit de membris animalium in quorum rergoribus primum ab uno latere scribi cœptum: deinde ab utroq̃ de rasis pilis. Earum usus pergami regnãte Eumene incohauit postea pergamena uocata ubi pergami rex attalus romam misit multitudinẽ membranarum ut penuria chartæ pellibus pensaretur. Vnde pergamenaz nomẽ ad hãc usq̃ diem tradente sibi inuicẽ potentate seruatum est. Differt antẽ charta a membrana. Nam ut inquit Victorinus, Foliorum alia de chartis sunt: alia de membranis. Ergo membranæ pelliceæ sũt: & pergami primũ inuentæ. Vnde & pergamenæ. Chartæ autem ex papyro olim in ægypto fiebant: ut Ply. ostendit: apud nos de centonibus certo quodam modo maceratis & glutino concretis formantur. Chartam ex papyro in uictoria magni Alexandri inuentam scribit Varro antea palmarum foliis scripritatum fuisse deinde quarundam arborum libris postea publica monumenta plumbeis uoluminibus mox & priuata linteis & tchedis confici cœpta. Ptolomæus autẽ chartas: eumenes uero membranas cum uterq̃ eorum maximas haberent bibliothecas inuenerũt qui fuerunt reges pergami. Sed contra Varronis sententiam de chartis ait Cassius hemina. Mar. Terentium scribam agrum suum in ianiculo revisentem inuenisse ait arcam in qua Numa rex situs esset: & in ea libros eius e charta scriptos Sed Numam pluribus ætatibus ante Alexandrũ fuisse constat.
Membrari significat per membra formari quo uerbo utitur Censorinus.
Membratura: eũ membrorum positura.
Membrosius. qui magnum habet membrum: ut illud in Priapea. Si ruber ortorum custos membrosior equo.
Memor generis omnis secundum Priscianum & a memini fit. Cuius contrarium est Immemor diximusq̃ memorem qui recordatur: ut memor sum tui in me officii. cum autem de alijs rebus dicimus rẽ memorẽ: significat cuius nos mẽores sumꝰ. Vir. Scæuæ mẽorẽ iunonis ob irã. Hor. li. car. Siue puer furens impressit memorẽ dẽ

te labris notã. hoc eſt tã uehementem ut nõ facile excidat memoria.

Memoria ut inquit Ci. li. i. ad Herẽ. Eſt firma aĩ rerũ & uerboꝝ diſpoſitiõis peptio. Ter. in An. In memoria habeo. Vbi Do. Plus eſt ſi dixiſſet ſcio Nam quæ ſcimus poſſumus obliuiſci. Quæ uero memoriæ commendamus nunquam amittimus. Aliquando Memoria pro auriquitate ponitur. Pacuius. Perq noſtram egregiam humanitatem qnam memoria firmauit.

Memoriter aduerbiũ. ſignificat qđ impiti dicunt Mẽtetenus. Ci. Q. Mutius augur ſcæuola multa narrare de C. Lælio ſocero ſuo memoriter & iucũ deſolebat.

Memorabile qđ ẽ dignũ memoria. Col. in pſa. Cũ tot alios romani gñis intuear memorabile duces. Ci. Cũ acepiſſemus a pſibus maxie memorabilẽ C. Lælii & Pub. Scipiouis familiaritatẽ fuiſſe.

Memoriale. qđ in memoria hñ debet.

Memorioſus. a. um. qđ ẽ mſræ memoriæ.

Memoro. as. p. cor. ad memoriã reduco. Quod & Memoror depo. ſignificat ut ẽ illđ Memorare nouiſſima tua & i æternũ uõ peccabis. Aug. gtõ iũxit. Sed memoraberis dñi dei tui. qa ipe tibi dat fortitudinem. Interdũ Memorare eſt dicere narrare ſeu expõere recitare. Liui. li. i. Herculẽ i ea loca Geryone interẽpto boues mira ſpẽ abegiſſe memorãt. i. dicũt. Virg. Muſa mihi cãs mẽora. i. dic expone. Interdũ nũerare. Pla. i. Am. Ibi nũc meo pſ legiões hoſtiũ mẽorat. Huius cõpoſita ſunt Cõmemoro & Rememoro. qđ ẽ i memoriã reduco Hiero. Rememorat uſus ẽ apud apſm. Rememoramini priſtinos dies.

Memoratus. us. idem qđ memoratio. Sal. Incredibile memoratu eſt.

Memiui. a Meno antiquo uerbo fit quo ueteres uſi ſunt p recordor & i mẽtẽ reuoco a quo pma ſylla ba geminata fit pteritũ memini ſicut a pũgo pupugi. requritq gtñ uel actũm. Ter. Faciã ut meq & huius diei ac loci ſemp memineris. Ci. Oia q curãt ſenes meminerũt. Sed cũ ſignificat mẽtionẽ facio recuſat actũm: poſtulatq ablũm cuz ppoſitione de. uſ gtũm. Quitil. De qbus multi meminerũt. Idẽ. Neq oio huiꝰ rei mẽinit poeta ipſe. Iũgitq tã cũ ptõ ifinitiul. q cũ põti. Virg. Náq ſub cœliæ memi me turribus altis coryciũ uidiſſe ſenẽ. Idẽ. Cãtãdo puerę meni me cõdere ſoles. Ci. Apio. Ad me adire quoſdã memi. Huiꝰ cõpoſitũ ẽ Cõmemini. Gel. li. ii Sic mſro añ. Pacuiꝰ aquã flauã dixit & fuluũ puluerẽ. caiꝰ uerſus qm̃ ſunt iucũdiſſimi libens commemiui.

Memphis: urbs ægypti regia i magna & populoſa. ſecũda poſt Alexãdriã ubi fuerãt pyramides regũ ſepultutæ ab Ogdoo rege ædificata ãbitus ſtadiço. Cuius filia mẽphis ei nomẽ dedit cũ q Nilus cõcubuit ſub imagie tauri. Hæc opportuniſſima ẽ ubi nilus ſcindiſi plures ptes & deltæ formã faciat. Hic Mẽphitis & hoc mẽphite pe. p. q̃ſi pſonymicũ. Tibul. Barbara memphitẽ plãgere docta bouẽ. Inuenit ẽt mẽphitides. Iuue. Anne aliã terra mẽphitide ſicca iuuidiã facerẽt nolẽri ſurgẽ uilo Inde ẽt Memphiticus. a. um. Mar. Dat chartis agiles calamoſ memphitica tellus.

Meua apud Romanos fuit dea q̃ mẽſtruis fluoribus peſſe putabat. Quo ẽt noie dictus ẽ piſcis q dã breuis q hyeme cãdidus æſtate nigrior fit Ci. de fi. Qui uoluptatẽ cõtẽnũt eis licet dicere ſe accipẽſſerẽ menæ añponere. Mar. & caudã cibii breuiq menas. Hũc piſcẽ ẽt Alecẽ dici poſſe qdam putauerũt. Nõnulli tñ hoc nomen cũ diphtongo ſcribi debere præceperunt.

Menalippus Tidei fuit interfector cui caput añ obtũ corroſit Tideus ex rabie q apd Sta. ita uocifetatur. Caput o mihi ſigs apportet menalippe tuũ Fuit & alter Menalippꝰ Tidei frater quẽ Tideꝰ in uenatu ferẽ pmiſſe ob idq fratricidiũ exulaſſe Fuit & alter Menalippus troianus q q uirtute p̃ ſtatei a Priamo filii loco amatus fuit.

Menalippa Amazonũ regina: quã uicit Hercules eiq ablato baltheo. ſalutẽ dedit. Eſt & Menalippa fabula græca a menalippa deductũ nomẽ. De q̃ luu. Syima uel antigones ſeu plouã mẽalippes

Menapii ppli q ad urrãq rheni ripã habitãt iuxta nemios ſed ad mare pxi q hodie uocãt gilbeten

Menceps. mente captus. ſes

Menda. & Mendũ. p errore. Ci. cecinæ. Nã cũ mẽdũ ſcripturæ litura tollat. Ouid. Mẽda uocẽ lateut. Hinc Mẽdoſus. a. um. qđ ẽ erroribus plenũ Hinc & Emẽdo. as. de quo ſupra. & Remẽdo as. qđ eſt rurſus mendã tollo. Col. li. iiii. quidã flagellũ totũ ſicut erat mñ detractum crediderũt ſation cõuenire idq p gẽmas q̃s uſ ẽt ſenas partiti cõpluns tale oleaſter temendauerũt qđ ego minime probo.

Μενδὰξ πολλαμὸς dẽ hoc Euſtathius ita ſcribit i Dionyſio libyco ἐστὶν ὅτι ὁ ἱερὸς πολίτης μενδὰς ἁλίτης λέγεται παρὰ τοῦ ἁλῶναι ὀνῶν. ἢ λιτούριος λέγεται παρονυχὶς μέτρος παλαμὸς.

Mẽdaciũ. errori cuius diminutiuũ ẽ Mẽdaculũ. Cic. de ora. quod nñ eſt mendaculis aſpergendum.

Mẽdax: q frequẽter dicit mẽdaciũ. qđ nomẽ Aug. li. ii. ſoli. a mẽtiẽdo deriuat. Illud aũt qđ mẽdax uoco a mẽtiẽtibus fit. qui hoc differũt a fallacibꝰ q ois fallax appetit fallere: nõ aũt ois uult fallẽ q mẽtit. Nã & mimi & comediæ & multa poemata mẽdaciorę plena ſunt delectãdi potius q̃ fallẽdi uoluntate. Et oĩs fere q locãt mẽnũnt ſed fallax ſalẽs is recte dr cuius negociũ ẽ ut q̃ſq fallat Illi ãt q nõ id agũt ut decipiãt ſed tñ aliqđ fingũt nſ mẽdaces tñ uſ ſiñ hoc qdẽ mẽtiẽtes tñ uocari nẽo ãbigit. & ut dicã qđ ſẽtio mẽdax ẽ mala dictõ peſſima uero fallacis. qđ iis uerbis ãplectit phalaris in epiſs οὔτως ὀλακὴ λυπηρότερον μὲν ἐν παιδὶ λάτνον δὲ ἐν γυναικὶ μοιχὸν δὲ ἐν γυναικὶ, δόλασον δὲ ἐν τόμοις, δεσπότην δὲ ἐν ἰλουσὶ δέρον δὲ ἐν εἰρήνῃ, λεπτόλαιλαπα δὲ ἐν πολέμοις. A mẽdax fit cõparatiuũ Mendacior ſſimus & mendaciter.

Mens dicta ẽ q̃ſi Eminẽs. Eſt. n. mens altior aĩ ps

qua etiam diuina percipimus. Ouid. mente deos adiit: & quod natura negabat uisibus humanis oculis ea pectoris hausit ut potius ἀπὸ τῆς μιᾶς μίγης τὸ σκληρὸς qñ mens ẽt si dormimꝰ nũq̃ quiescit. Quid sit mens. Lact. li. 7. docet hoc mõ. Primum nõ idem est mens & aïa. Aliud est enĩ quo uiuimus. aliud quo cogitamꝰ. Nam dormiẽtium mens nõ aïa sopit & infuriosis mens extinguit aïa manet. Et ideo nõ excordes sed dementes appellat. Mens ergo. i. intelligentia uel auget uel minuit ꝓtate aïa iustatu suo semꝑ est. Et ex quo tpe spirandi accepit facultatẽ: eodeꝫ usq; ad ultimum durat donec emissa corporis claustro ad suã sedeꝫ reuolet. Tales milesius Velocissimũ in quit orbem q̃ sunt ẽ mens. Naꝫ tantæ celeritatis est ut uno tpris puncto cæliꝫ oẽ collustret: maria puolet tras & urbes pagret. Qui igit mẽtẽ & aïuꝫ idez esse dicunt fallũt. cũ mens sit cogitationis & cõsilii subtilitas q̃dã certæ rõni cõsentanea. Ideo amentes & demẽtes dñr q nullo cõsilio utuntur. Animus uero ẽ uitæ & uolũtatis fundamẽtũ. hic exanimes & examinati. Pla. in Cir. Examinor ser ror distrahor diripior. ita nullaꝫ mentẽ aï hẽo. Et ubi sum ibi nõ sum: ubi non sum ibi aïus est. Idẽ in Epi. Panor territat mentẽ aï neq; ubi meas collocẽ spes. Virg. Accipit inuictos animuꝫ mẽtẽq; benignã. Ci. li. iiii. tus. humanus ãt aïus decerptꝰ est ex mente diuina cũ alio nullo nisi cũ ipso deo si hoc ẽ fas dictu cõpari põt. Hic igit si ẽ ex cultꝰ & si eius acies ita curata ut nec nocet erroribꝰ sit ꝑfecta mẽs. i. absoluta rõ q̃d ẽ id q̃d uirtus. Ter. mala mẽs malus aïus. Ex qbꝰ declarat: aïuꝫ ac mẽteꝫ differre. Ponit cũ qñq; mẽs ꝓ consilio. Virgil. Nostrã nũc accipe mẽtẽ. Huiꝰ composita sẽ Amẽs. demẽs nehemẽs.

Mente captus ꝓ amente accipit. quẽadmodũ oculis captus ꝓ cæco. Festus. Mẽte captus dr cũ mẽs ex hoiuꝫ prãre abiit: Demẽs q; sua mente decesse rit. Amens q; amente abierit.

Mentior: cõtra id q̃d in mente ẽ loquor. Qui enĩ mentit nõ ipse fallit sed alteꝝ fallere conat in eiꝰ detrimẽtuꝫ. Qui uero mẽdaciũ dicit: tũ ẽt uero fallit cũ credat se ueꝝ dicere. Vnde Nigidius uir bonus ꝑstare debet ne mẽtiat: prudens ne mẽdaciuꝫ dicat. Prisc. ultra hoc uerbũ esse cõmune. Vñ Ci. in Anto. in passiua significatiõe dixit. Quẽ ipse emẽtitus auspiciis uitiosuꝫ fecerat. Sta. li. i. th. Mentis ignosco thoris. Interdũ mẽtiri ẽ fingere & mõstrare id q̃d ñ ẽ. Lact. li. 2. Nec põt unq̃ ueri nomen assumere q̃d ueritatẽ fuco & mutatione mẽtit. Est lib. 7. Hic ẽ q; appellat anrichrũs sed se ipse christũ mentiet: & uerus dimicabit. Huiusꝫ compositiõnũ ẽ Mentior q̃d ẽ apte seu publice oñdo q; nõ est. Hiero. ad damasum Quia & nos facile possumus aliqua mentiri q̃d ex una uoce solueret qõnez sicut & cæteros fecisse monstrauimus: sed magis cõdecet obseruitatẽ laborẽ pauli sp & pegrino aurez accõmodare sermoni q̃ de aliena lingua factam alibi fallam referre sniaꝫ.

Mendicus. pe. p. a mente q; mẽtẽ eius fefellerit fortuna. Vel amẽdẽdo. qa ꝓcessores ut uitæ suæ mede ant cibo. uel q; manu indicet. Hic Mendicitas & Mẽdicimõiũ Laberiꝰ ꝓ iopia. & mẽdicit ꝓ iopiã

Mẽdico. as. pe. p. uitæ alimẽta postulo. Iuue. Arca nã iudæa tremẽs mendicat in aurez.

Mendicabuluꝫ: mendicatio. Plau. Memorare nolo hominuꝫ mendicabula.

Menecis. pe. p. urbs phocẽsiũ ultia q̃ ad occasũ uergit. menecia urbs i oenotria aq̃ menecineꝰ & m.

Menæchinus. apd Plautũ comœ necnii ppli dia: inqua Menæchinus introducit.

Menix: nomẽ insulæ exaductio minoris africæ. ut li. v. docet Ply. q̃ in lõgitudiẽ patet. 35. M. pas. i latitudinẽ. 25.

Mẽdesiũ: ũguẽtũ dez a mẽdeso ægypti urbe.

Mensa: ẽ snp q̃ sedere solemꝰ: siue ligneũ: siue lapideũ. Vir. Pars epulis onerãt mẽsas & plena reponũr pocula. Duo ãt fuerũt apud romanos. ꝓtiosissimã mẽsaꝝ gña. Citrea. s. acerna. qñq; Mẽsa ponit ꝓ prãdio uel cœna. Iuue. Cũ de tot orbibus & tam antiqs una comedũt pãimonia mẽsa. Vñ & ꝑmæ et sedæ mẽsæ. i. ꝑmi & sedi cibi. Vir. Nõ ego te dis & mẽsis accepta sedis tẽãsierit thodia. Mensa ẽt trapeza dr i. tabula q̃ argẽtarii utũt Antiq mẽsaꝫ uasoꝝ q̃drata hũerũt: uocarũtq; Varriuꝫ. Fuit & mẽsa uinaria rotũda noie Ciliban tum a cilice poculo ẽge calice. Altera erat uinaria mẽsa q̃drata una colũnella sẽnixa carribulũ uoca

Mensarius: cãpsor pecuniaꝝ argentarius: a bat latis dr. a græcis trapez ita. sed nũmularii & mensarii sẽ minutiores nõ tenẽtes libros inqbꝰ data acceptaq; scribũt quos græci collyristas dicũt.

Mensis. a mẽtior dducit. q̃si res nũo dicꝝ mẽsa. Cili. z. de nã deoꝝ. Qui. qa mẽsa spatia cõficiũt mẽses nominãt. Macro. a græco μὴν. i. a lũa trahit. Nã lũæ curriculo mẽsis cõficit. Hic Trimẽsis trũ mẽsiũ. Aug. li. xv. ci. dei. Arcades. quoꝝ anni trimẽses fuerũt. Bimestris. duoꝝ mẽsium.

Mẽstruus. a. um. q̃d fit singulo mẽse. uñ menstruis fluor q; mulieribꝰ singulis mẽsibus accidere solet. Hiero. i Leui. Quæ post mẽstruũ sanguinẽ fluere nõ cessat. Luc. li. v. mẽstruus ifastos distinguit sæcula cõsul. hinc fit Intermẽs.

Mẽstruũ. sẽm mlꝝ ꝓ fluuiũ ẽ q̃d nõ mlti sed uitio si hũors idiciũ ẽ. idigestũ ẽ. n. & crudũ qd egerit & q̃si ifirmũ effluit nec hz sedẽ sed uatura q̃si noxiũ & magis frigidũ pellet. q̃d maxie ꝑbat quia mulieribus cũ purgãt algere cõtingit. uñ intelligit frigidũ esse q̃d effluit. Et iõ iuuo corpoꝝ nõ manere q̃si iopia caloris extinctũ. mẽstrui uirꝰ discribit. Ply. li. 7. his uerbis. Sed nihil facile repit mlꝝ ꝓfluuio magẽ mõstriferũ. Aceticũt supuentu musta orta sterilescũnfruges moriũtiortoꝝ germia & fructus arboꝝ quibus insidere decidũt: speculoꝝ fulgor aspcũ ipo hebetat: acres sern ꝑstrigit eboriq; nitor aluei apũ moriũt: æs ẽt atq; ferrũ tubigo ꝓtinus corrũpit: odorq; dirus aera & i rabiẽ agunt gustato eo canes: atq; insanabilis ueneno morsus i

Mẽstrualis idẽ q̃d mẽstruus. Plau. i. ca. qbꝰ figit. solebã mẽstrualis epulas añ adipescere.

Menſtruatus.a.uꝫ.qđ menſtruũ patitur. Vnde dicimus menſtruatam mulierẽ.

Menſurnus.a.um.a menſe :ſicut diurnus a die. Cic. ad herẽ. Pars q̃dã æterniratis cuꝫ alicuius aĩ mẽ ſurni diurni nocẽi ueſpini certa ſignificatio hꝫ.

Menſuta inſtrumentũ quo metimur .quam quidã a mẽbris.humanis dictã putãt.Hinc mẽſuro.aſ.

Meniana ædificia ſunt porrecta exteriuſ ſic dicta q̃ primo a Menio.qui primus in foro ultra columnas proiecit tigna quo ampliarẽtur ſuperiora ſpectacula:uulgo nunc podioli.& lobie dicunt.Scribit porphyrio Menium ſcurrilitate notiſſimum poſt abroſum patrimonium uændidiſſe domũ.q̃ habuerat ad forum ſpectantem una ſibi excepta columna unde gladiatores ſpectaret . Quæ ex eo Menii columna nominabatur. Hier.uero in pſal motuꝫ interpretatione ſic habet. In palæſtina & ægypto non habent intectis culmina ſed domata quæ romæ uel ſolaria uel meniana uocant plana tecta quæ tranſuerſis trabibus ſuſtentant. Fortaſſis ab hoc menio dicta ſunt ſolaria illa q̃ græci domata nuncupant.Nam menius ſuper columna cuius ius ſibi exceperat tectum proiecit & tabulata uñ ipſe.& poſteri eius ſpectare inunus gladiatorium poſſent.Sue.Pauci e proximis menianis ſpectabant.

Mentha.cum.h.herba uulgo nota dicta q̃ grato odore mẽſas percurrat.Apud græcos mintha dicebatur a nomine Minthes quam ferunt felicem plutonis a proſerpina depræhenſam in menthaꝫ deformatam fuiſſe.

Menthaſtꝝ ſylueſtre olus dictũ q̃ mẽthã imitetur.

Menta:genitale membrum. Cuius diminutiuuꝫ eſt Mentula.a quo Mentulatus:ut in priap. Deus p̃apo mentulatior non eſt . Dicitur & membrum per excellentiam.quoniam ipſum ſolum generat. Vocatur ꝓterea Muto.Hor.lib.i.Ser. Hinc ſi mutonis uerbis mala tanta uidenti diceret hæc. animus.Hinc Mutoniatus ut illud.Dormis cuꝫ pueris mutoniatus.Et apud ueteres Mutunus quoq̃ & Tutunus dicitur priapus qui mẽbri deus mẽbrum quoq̃ ſignificat.Lact.lib.i. Et tutunus in cuius ſinu pudendo nubentes præſident:ut illarũ pudicitiam priot deus delibaſſe uideatur.Appellitur & Verpa ab inuerſa pellicula.

Mentum.ab Eminendo . Agula enim eminet . Et quãuis Ply.dicat mentuy nulli præter hominem eſſe.tum.Hiero.lib.æ.ſcribit.dauid appræhẽdiſſe mentuꝫ leonis & urſi & eos ſuffocaſſe.Et Pla. in Mæne Glandionicam ſuillam lardum: permiſtidem autem ſynciput:aut mẽtaporcina.

Mentagra morbus dictus a mento aquo incipit & faciem quidem colluꝫ pectus manuſq̃ fœdo quodam furfure occupat alio noie dr lichena.

Mentor.oris.penultima correpta.Artifex i uaſis cælandis nunis . Iune.Ratæ ſine mentore menſæ : De hoc ply.lib.xxxiii.hic Mẽtoreus.ea.um.Proper.Leſbia mentoreo uina bibas ope.

Mentigo:penultima producta genua morbi. Colu. li.viii. Eſt autem mentigo quam paſtores Oſtige nẽ uocant mortifera lactentibus.Ea plæmmq̃ fit ſi per imprudentiam paſtoris immiſſi agni uel ẽt hædi roſcidas hærbas depauerunt. Sed cum infectum eſt os atq̃ labra fœdis hulcenbus obſidet.

Menus.germaniæ fluuius.ubi ſiluius equum tranãtem demergit.

Meo meas uado Lact.li.iii. Videbant ſiderum curſus in occaſum nieantium.Et meare fluere manare. Vnde Meatus quos græci poros uocant. Ply. Suecus maluæ decoctæ poros hoc ẽ meatus ſua ues facit.Huiꝫ compoſita ſunt.Commeo:permeo Remeo.& Tranſmeo.

Meonia. Vide ſupra.

Mephitis penultima producta terræ putor exaquis maxime ſulphuratis atq̃ corruptis ꝓueniens: Virgi.lib.vii.Sæuãq̃ exhalat opaca mephitim.Alii mephitim deum eſſe uolunt leucotheæ connexũ. ſicut eſt Veneri Adonis.dianæ Virbius.Alii Iunonem intelligunt: quam non niſi ex corruptione aeris naſci.ſicut bonum odoreꝫ de aere in corrupto ut ſit Mephitiſ dea odoris grauiſſimi.Hinc Mephiticus mephitica mephiticum apud Sidonium pro fæculento.

Meracus meraca meracum penultima producta ſed ut puto fallunt nonnulli:nam Virgilius conſtituit meracas edilicq̃ notas ubi penultima breuis eſt nec rationem uideo quæ producere penultimã debeat. Vide in dictione Merus.

Merces.ıſ.quicquid emitur uændituruc lucri cauſa Aug. Inuenit uiles merces terrenas & terres tribus attulit peregrinas & cæleſtes. Et mercis nomine continentur res tantuꝫ mobiles non tamen homines.cum ob eam rem mangones & mercatores ſed uænaliciarios appellarit ut mella. Hinc Commerciuꝫ.Merces uero mercedis.a merendo æte inquit Var. Iuue. Scite uolunt omnes mercedem ſoluere nemo. Eſt enim merces primum qđ datur pro labore ſeu ſtipendo.

Mercenarius qui mercedis gratia operam præſtat. Col. Siue mediatum facultatum dominus ex mercenariis aliquem recuſantem iam quotidianum illud tributum qui uectigalis eſſe nõ poſſit ignorum rei cui præfuturus eſt magiſtrum fieri iubet.

Mercenarius mercenaria mercenariuꝫ quod ad mercedem pertinet. Lactã.lib.vi. Ipſe pluribus locis clamas Mercenariam non eſſe uirtuteꝫ.

Mercimonium.& Commercium eſt contrectatio q̃dam mercium ſicut a patre patrimonium Plant. Vt uos in noſtris mercimoniis emendis uændã diſq̃ noluris me lætũ lucris afficere. Idẽ in Cur. Sed qd agit meũ mercimonium apud te?

Mercor.aris.lucri cã mercaturã exerceo:uel ẽt ſimpliciſ emo.Et q̃q̃ actõ ſolo ꝓtẽtũ ẽ Ter.i heau. Agrũ in ꝓximo hic mercatus es.q̃q̃ cũ ablatiuo ꝓtiũ denotãte ſũgiſ ſicut ſit i Emo.Gel.libros tris reliquos mercaſ nihilo minori ꝓtio.q̃q̃ ablatio a uel ab mediãte.ſiue ꝓtio ex ꝓſſo.Ci.li.offi. Sordidi ẽt putãdi q mercãſ a mercatoribꝰ q̃ ſtatim uændãt.q̃q̃ dtõ. Ter.Quidã eunuchꝰ quẽ

mercatus fuerat ff thaidi. qñq; cũ dtõ & ablto cõ
ſtruiſ. Aug. lib. viii. cõ. Et placuit mihi incõſpe
ctuz tuo nõ tumul uoſe ab ripe me ſed lenit ſub
trahare miniſterũ linguæ meæ nundinis loquaci
tatis na ulterius pueri meditãtes iſanias mẽdaces
& bella forẽſia mercarẽt ex ore meo arma ſuo fu
rori. Ex his colligit nõ ſolũ mercor ſed & alia uee
bs ẽptionẽ uel acqſitionẽ figntia uti poſſe hmõi
cõſtructione ſi eũ aquo uel unde & cui id emimꝰ
expnmere nolnerimus. Cõpoſita ſunt Cõmercor.
Plau. in cap. Pater ego captiuos cõmercaꝛ alios.
Præmercor. anre alios mercor.

Mercator qui emit ſiua ut teneat ſeu ut alti uændat
Et qui marcaturam axercet.

Mercatura. arſ. ſeu actus mercãdi. Cie. li. i. offi. Mae
catura ãt ſi tenuis ẽ ſordida putanda eſt. ſui ma
gna & copioſa multa undiq; apportãs multiſq; ſi
ne uanitate iptiens nõ ẽ admodũ uituperanda.

Mercatus. tuſ. idẽ qd mercãdi actus. Liui. li. i. Tul
lus ad Feroniæ fanũ mercatu frequanti negocia
tores romanos cõſhenſos q̃rebaꝛ.

Mercatus: ti. locus inquo reſ uændũr q & Empori
um. dr. Ci. li. i. offi. Quo tũ rang ad mercatuz bo
naruz artiũ pfectus ſis inauẽ redire tuipiſſimuz ẽ
Ter. in adel. Emptæ mulieres cõpluies & ntẽ hic
alia q̃ porto in cypruz niſi eo ad mercatũ uẽio dã
nuz maximũ eſt. Do. Mercatus locũ tpuſq; ſigt.

Mercatus. a. um. pticipiũ: ne agruz i pxio mcatꝰ ẽ.

Mercalis. qſi mændibilis. Col. li. viii. Ex gns ſingu
la capita q̃ uidẽt eſſa robuſtiora i ſupplemẽtũ gre
gis reſeruant: cætera mercalibus tradunt. i. uẽdibi
libus. Hic cõponit. Promercalis dequo infra.

Mercurius q̃ſi madius int hoies curẽs q ſermo cur
rat int hoies medius. Ideo hermes græce qd ſer
mo uel iterptatio q̃ utiq; ad ſermonẽ pnnet linie
nia dr. nũ & mercib9 pẽſt. qa int uẽdẽtes & emẽ
tes ſermo ſit medius. Ideo et alas i capite & pedi
bus ponũt uolẽtes ſignare uolucrez ſerri p aera ſer
monẽ. Ideo nũciuz deũi q̃ñ p ſermonẽ oia cogi
tata enunciãt. Dictus. eſt deus facúdiæ. Naz hoi
bus loq pſtaia diceba. Dictus ẽ deus mercatoꝛ
palæſtræ: furũ: nũciuſq; & interps deoꝛ. Lyrã in
uenit. Hermaphroditũ ex ſorore Venere genuit
Martẽ e duris carceribus liberauit. Arguz intere
mit: pmetheũ in caucaſo religauit. Iouis filius ſu
ie ex maia atlantis filia. Hic dictus ẽ hermes ſtrſ
megiſtus. hoc eſt ter maximus.

Mercurialis hærba. q̃ græci linozoſtin nocãt cuius
duo ſẽ genera. maſculus & fœmina.

Merda a meros: qd ẽ pſi & edo comedo. Eſt. n. ci
bi excrementũ. hoc ẽ pſ eoꝛ q̃ comedimus. Hor.
li. i. Ser. Mentior at ſi qd merdis caput inquot al
bis coruoꝛ & ime uenĩãt mictũ atq; cacatu. Hic
ſit merdo. aſ. aquo pmerdo qd ẽ fœdo & cõſpue
co. Albius. Vt faciunt pueri q oia pmingũt atq;

Merẽda. cibus q datur poſt meridiẽ. pmerdãt.
Vnda & merẽdo. as. Calphut. in buc. Særeq; ui
debit hota merẽdæ. Plau. i muſ. Viſis ne forte ad
merendam quopiam diuorterit atq; ibi melius q̃
ſatis fuerit biberit

Mereo. eſ. & Mereoe. erſi depo. a merceda ſiũt: & a
bo merui itũ faciunt. Et tria ſigne. Primo aliquid
mercedis pro labore paio uel iumo ſeu dignus ſũ
Vernaculo ſermõe dicimus meritare. Ouid. li. 4.
me. Quaz Merult pœnã ſolus digeſſit in oẽs. In
bonũ: ut meruit q̃ lauda coronã. Et cũ dicimꝰ ni
hil meret. ſigt nihil mercedis dignus eſt accipere.
Tee. Ego chaſine neutiq; offm liberi hois et pu
to cũ is nihil p mereat poſtulatæ id gſæ apponi
ſibi Plau. in cap. Vale atq; ſalue & ſimilit ut dicã
meres. Quandoq; ẽt de turpi lucro dr: ne ſit mere
re ſordidũ q̃ſtuz facere. Var. in cu. Primũ iſte qui
meret leſtertio uicenos. unde & meretrix & mere
tricia, taberna & meritorii pueri dr. Sc̃o ſigt cõ
fero inſeruio ſeu tracto. Et tũc cõſtruiſ cũ ablati
uo mediãte d: ut mereor date. i. aliq d ite cõfero.
Et hoc in ambiguũ. Si d beneficio itelligim9. bñ
mereor de te dicimus. Virg. li. iiii. Si bñ qd de te
merui. i. ſi in aliquo tibi beneficũ contuli. Si aũt
de offenſiõe. male mereor de te. Ci. Nãq; quo in
hoiez paſulãtẽ & male da nobis meritũ eſſe debui
muſ? In bonum tũ ſiue bena uſus ẽ uirgil. lib. vi.
quiq; ſui mamores alios fecere merendo. Nonũq;
p ambiguũ ienſuz ſue utroq; dicimus. ut qd de
eſuz meritus. Et aliq̃ñ p negationẽ: ut hoies ni
hil dema mariti ſt. hoc ẽ nec bene mihi nec male
fecerunt. Tertio ſigẽ ſtipẽdia facio in milina. hoc
eſt ſtipẽdii gſa milito & dimico. Et tũc dim aue
ablatiuũ regnit iuſ abſolute ponit. Luc. ære merẽt
paruo. Sta. li. 4: th. Non hi tibi ſoluz amphiaræ
nierent. Luc. lib. vi. Sæua uito nomã caſtrorũ in
pleba merebar. Ouid. de faſ. Totidẽ pilanꝰ hẽbat
corpora legitimo quiq; merabae equo. Aliq̃ñ ẽt
actõ iungit ue apud Sue. pnma ſtipendia meruia
Ee in hac ſignificatione ſit meret ipſonale ut au
ctor eſt Ser. li. iiii. æñ. Hinc ẽt emeriti milites &
ementi ſtipendia dũr q militia pfuncti ſt. i. q per
ſecte meriti & exempti ſenio a labore efficiuntue
Fly. xi. Nouiſſimeq; feſſis & iaz emeritis incoha
tæ. Nonũq; ẽt paſſiue ſumit: ut apud quintil. eme
ritis huic bello ſtipendiis. Et per trãſlationẽ eme
riti boues dr & q̃dã alia. Emeriti uero ſenes io
lent hre eos qui pte laborẽt q dr pro alio opus
ageſ. Compoſita ſt Cõmereor demereor: rmereoe
pmereor ſiue Cõmereo demereo emereo & pme
reo. Mæreo. eſ. mæſtus cuz æ dipht. ſcdm Var. a
Marceo ſit unde & primã uocalẽ accipit q̃ cor
pus ẽt marceſcẽt facit mæror. Alii cũ ex diph. ſcri
bunt. Eſt ſit mæiere triſtari & doloſ affici unde &
cũ actõ q̃ñq; cõſtruit. Ci. Terẽtiæ. A te qdẽ oia
fieri fortiſſime & amãtiſſime uideo nec mitor ſed
mæreo caſuz auſmõi: ut tãtis tuis miſeriis meæ
miſeriæ ſubleuent. i. doleo. Itẽ deplorare ut apud
eundẽ li. i. tuſ. At illa ſicut acerbiſſimã rem meret
Et iterum. Cuz grauiter filii mortẽ mereret. Inue
nitur etiam Mæret impſonale cum ſignificato
ſui uerbi. A mæreo ſit Mæror Mæſtitia imæſtitu
do: Mæſto mæſtas & Mæſtifico mæſtificas &
Mæro mæras: mæientem facio. Pacu. Qui nul
tis mæruit modis.

Meritum: præ...um dr. Et qñ tñ de malo q̄ de bono dici potest: p loco intelligendū est. De bono Plancus. quid enim tibi p maxis tuis ac pene immortalibus in me meritis ptæstare ꝑplius possim. De malo Varinius. Scis meā fortunā nescio quō facile obtrectatores inuenire non meo merito. i. culpa. Vñ Aug. li. de gra & libero arbitrio. bonū meritū & malū meritū appellat. Ista utiq; i qt iam merita sua bona cōmemorat: ut post pauca mira cōsequā coronā q post mala mira cōsequ
Meritus. a. um. qd ē cōgruū & cōue / est gra niens. Virg. Meritos aris imponit honores. Huic cōtrariū ē Immeritus. aqbus meritissimus & imentissimus. Ter. in phor. Iā dudū te oēs nos accusare audio imento. & me oium hoīe imentissimo. Merito aduerbiū significat digne. ut in Gñ. Merito hæc patimur qa peccauimus in fre nr̄a.
Meritus. sñm. mons est interuio Europæ sinu.
Mento. as. a supio ñbi Mereo. figt dignō tū & mili
Meritorius. a. um. qd q̄stū facit corpore suo. to. Vñ eq meritorii: & meritoriæ rhedæ q̄ q̄stō gra locantur aut cōducūr. Et scorta mascula pueri meritorii q lucri cā pstituūr. Nam puellæ nō uocant meritoriæ sed meretrices. Meritorii nāq; ut meretrices ꝓcio merent. Ci. in Auto. Ingenui pueri cū meritoris iscorta cū mñbus familias uersabantur Tabna mitoria: diuersoriū atq; hospitū mcenariū ubi cuiq; introire licet dātu mercedē. Rō uero meritoria q̄si uilis & male coēpta. Aliq̄n Meritoria absolute dr pro tabernis mercede conductis. Inue. Nā q meritoria somuū admittūt.
Meretrix a merendo. nam mercede suam exercet militiā. q̄ copiā sui mmō facit. Ideo honestiotis loci est & q̄stus. Prostibulū. qd p stabulo. i. añ stabulum flet. Vnde & Pla. in cis. Intro ad bonā meretrices: in ma sola prostibula sane est.
Meretricīū ipsa meretricādi ars. Meretricius. a. um. qd est meretricis: uel qd ad meretricē ptinet: ut ars mētricia. Ter. in heau: Ignarā artis mētriciæ.
Meretricor. pe. p. scortor. Gel. Thais mētricādo magnam pecuniā demerebat.
Meridies medius dies q̄si medidies. Nam ut inquit Var. antiq nō. r. iu. hoc. dicebāt. Et semp masculinū ē qa certū dici tps figt. hic Meridianus. a. um. qd ad mīdiē spectat. & pomeridianus d quo infra.
Meridio. as. & Meridior. depo. figt cibū meridianū capio. Plau. Intando: meridiando i comestando ꝓgræcādo uitā ducere. Hinc Merēda dicta ē. Alii qñ figt somnū meridianū capio. Cor. Celsus. Longis diebus mīdiari debet potius añ cibū utile ēt sin minus post cū: p hyemen potius totis noctibus eō q escere. Sue. de Nero. Missos a Messallina uxore Claudii qui eum meridiantē q̄si britanici æmulū strangulatent. Hinc Meridiatio quies meridiana. Ci. li. ii. de diui. tūc & lucubratiōes detraxi & meridiatiōes addidi quibus antea uti nō cōsueueram
Mergo. is. si. sum. sub aqua pono. Cuius composita sunt Demergo. qd ē deorsum mergo. qd fit cuz aliq d sub aq̄ uel sub terra & hmōi figt. Lact. li. iiii. Non ut poetæ Arionē mētiunt ipelago incedentes qui de mersa corporis pte humeris supemi net undas. Col. li. ii. Neq; pecori maiora nisi cum siccissimū ē qm demergūt ungulas & atterūt: scin dūtq; radices hærbaꝝ. Demergo diuerse mergo. Lact. lib. vi. Quæ autē abillo altero id hñt officiū ut cælestibus auocatuz: terrenisq; dimersuz ad pœnam interficiant sempiternā qd ē summū malum Emergo extra mgo. & q̄si ex loco ubi submersus fuerā exeo & in lucē pdeo Liui. li. i. Primū expro funda emersus palude. Ter. ptranslationē i Andria facile exilis sese emeriturū malis. Immergo intus mergo. Vir. li. iii. Vastoq; in mergite ponto. Submergo sñtus mergo.
Mersso. as. sæpe mergo. Col. li. viii. Quarto die si est uicinia maris ad litus deducta mersa ouis. Augu. lt. ii. con. ptranslationē. æstuabat ibecillā ætatez abrupta cupiditatū atq; mersabat gurgite fla
Merto. as. idem qd mersso. Actius. Vel / gitiorū. hic q in ea pte effrænata ipudētia pūtem pñs dtis mertare instituit.
Mergæ: furculæ qbus acerui frugum fiunt dictæ a mergis uolucribus qa utrāli in aquā mergūt duz pisces p sequūr. sic messores eas infruges mergunt ut eleuare possint manipulos.
Mergus. gi. auis dicta q̄ se in aquaz cibum captās assidue imergat. quē Alii mergonē appellār. Virg. li. i. Ge. Cū medio celeres reuolāt ex æquore mergi. Huius auis natura ē ut sæpe mgēs aurāz signa colligat & putdens tempestatē futurā propere medio reuolat ex æquore: & ad littoraz tuta cū clamore cōtendit. Est & mergo in uite ut docet Col. li. v. q ait. mgi gñs ē ubi supra tā iusta sui admissi culū uitis curuatur atq; ex alto. scrobe sub mersus pducitur aduacanté paluz. Palladius mergū dici mus quotiēs uelut arcus superteram relinquitur alia parte uitis infossa.
Mergus. otis. gñs uasis q̄ nōnulli Simlā appellāt.
Mergulus. i. nstrm quo lapadis Ellychnus cōnect. Alio noie emūctoriū: ut apud Hier. in leui.
Mergites pe. cor. spicaæ manipuli a mergendo dicti. Vir. li. ii. Ge. Aut fœtu pecorum: aut cerealis mergite culmi puenmq; oneret.
Meroe. es. dictio trisyllaba. Insulæ uisi metropolis. aqua & tota insula meroe dr. Hanc Cambyses cōdidit a noie sororis meroe. Cū. n. ægyptuz oēz occupasset meroē secum usq; ad ægyptios ducēs p cessit. quæ cuz ibi mortē obitisset turbi nomē indidit Forma insulæ scuto p similis. De qua Luc. li. x. Gurgite rupto ambit signis meroe fœcunda colonis. Patet longitudine stad. tribus milibus: latitudine mille. Effodiūt in ea auræ argētū æs ferez: ebenū. Præterea fert & lapidū multiplex gñs. distatq; a Syene quinq; milibus stad. ultra quā est ad torridā zonā. Exuperat oēs alias nili Insulas quas circiter septingentas esse scribit Diodorus.
Merops. apiastra auis quæ apes comedit: Vir. li. 4. Ge. meropes aliæq; uolucres. Et meropes diuersarum linguarū homines dūt ab μερίζω. qd est diuido & ὤψ. per. o. breue qd figt uocē.
Meropus. pe. cor. mōs ḡciæ iuxta thessaliā uarijs p

ruptus anfractibus

Merope pe.pro. Insula dicta ut quidam existimant a Marope terrigena Triopæ filio.

Meros.moas indiæ sub cuius radicibus ast nysa ciuitas constituta.

Merus.a.um.quod est solum. Tar.in phot. Nihil habet nisi spem meram unde Marula auis.p̄ translationē ponitur pro puro.Ci.li.ii.de ora. Ecce tibi exortus est Isocrates magistar Istorum omniū cuius a ludo tauḡ ex equo troiano meri principes exierunt.

Merum subiectum ponitur pro nino solo siue aqua.

Merax.& Meracus.a.um pe.pro.eo qđ est solum & purum.Proper.Ah pereat quicūq; meracas reperit unas.Vnda uinum maracū dicimus qđ merum est nulla aqua admista. Hinc fit compatiuū Meracior& suplatiuū Meracissimus. uñ meraci⁹ bibere dār q minus aquæ uino miscent. Sicut a cōtrario lymphatius dilutiusue q plus aq̄ adhibēt Celsus. p̄cipit hyeme meracius bibēdu3 esse.æstate dilutius. Hie.in Deutro. Et sanguinem uuæ bibe/rint meracissimum.

Meribibulus qui uinū sine aq̄ bibit. Aug. Cum tempeti aaidior esset quadā die abirata ancilla p cō uiciu3 appellata ē meribibula quæ res tm̄ ei pudorem iniecit ut postmodū sobria prius fuerit.

Merula auis sic dicta q̄ sola aolar & solitaria pascatur quasi mera uolans. Quo nomine etiā dictus est fluuius in Albo uinti milio oppido.

Mesa flu.dūmodo Leodiū fluens & p barbatiaz & coniungit sa cum rheno. Est & Mesa ps i domo a pinm Victf.latine dici Mediauā Auctor est.

Meſos:græce medius latine:Meſon moderatū. Meſonyction media nox.

Meſopotamia regio inter Euphratez & tigrim i maiori asia. Nam μέσος medius ποταμὸς fluuius. Ambr.li.de paradiso. Meſopotamia dī qđ tigris & Euphrates meluſerunt eaz.eo q̄ inē duo flumina cōstituta sit qđ ēt louge positis nomen ipsum & opio cōmunis exp̄ssit.hz.n. Trigim ab orienta & Euphratē abocci dēte.a meridie babyloniaz. Meſopotauiā ipinguat cuphrates. ut inqt Solinus annuæ iundationis exceſſibus terris supfus⁹ hæc regio ēt dcā ē Seleutia ut li.6.refert ply.

Meſapia:Apulia a Meſapo rege sic appellata.

Meſſana pe.p.ciuitas Siciliæ:aq̄ Meſſanēſes dicti sant. Syl.li.i.ç. Incumbens meſſana freto nigq̄ reuulſa. Hanc urbem condidere Meſſenii in pelori sinu ubi ad oriētē maxime flectit. Postea cum mamertini natio cāpana eo colonos misissent ipsi qaoq̄.mamertini potius q̄ meſſanē ſes sunt uocati.

Meſſena ciuitas græciæ Meſſeniæ i ptlopōneſo aq̄ Meſſenii. Dequa Hier.contra Ioui.spartiatæ & Meſſenii diu iutrasa habuaſ aicitias in tāiū ut ob q̄dā sacra ēt uirgines ad sa mutuo mittarent.

Meſochor⁹ pe.cor.fistulator cithatista i medio saltationū Sido. Nullus ibi lyristes choraules meſo chorus tympanistria psaltria canit.

Meſſalla dictus ē Vale. Coruinus q̄ Meſſanā i sicilia uicit & urbes captæ i se trāslato noia meſſana p̄mo appellai⁹ ē:paulatiq̄ uulgo pmutāre ſaſ Meſſala dic⁹ ē.uñ & meſſalaz familia romæ florētiſsima ex q̄ Massala coruin⁹ orator nobilis ortū ha

Meſſalliua nomē filiæ barbati meſſalæ cō bult. ſobrini Claudii īpatoris q̄ cū adolaſcētula ēt ipi claudio seni nupta fuit summæ libidis mſr ita ut in numeris adulteris se sūmiſeriti & mutata ueſte lupanaria celebrauit. Quī ēt cū scorto famoso aliq̄ certauit:& supatā ase meretricē gliata ē inter diem & noctē.25.passa cōcubitus affirmauit. Præterea se se labore potius feſſaz q̄ cōcubitu sacratū deſtitiſſe. Tandem ab ipso ciaudio supplicio affecta est cum.C.filio nupſiſſet.

Meſpilus.pe.cor.gñs arboris cuius fructus Maſpilū. Pallad. Meſpilus admiſſo germina tuta subit Idē meſpilaq̄ exarmat pugnacib⁹ horrida mūbs

Meſſias hebraica. Græce xp̄s.latine Vnctus dī.

Meſſis dao sigtitp̄us.ſ.mrtēdi:& rē. Pro tpe.ſ. qñ fruges metūf. Virg. Aū focū si frigus erit:si meſſis i umbra. Pro re hoc ē p ſegeta ipſa iaz matura Idē in Ge. Atq̄ interfice meſſes. Nec solū de frugibus ſed ēt dī de uua. Dicta meſſis a metēdo:uel a medio ut inqt Var.li.i.de re ruſtic. Metiſ.n.ut ſtramentū mediū subſecef.naz qui metunt manu ſiniſtra ſummum p̄hendunt.infra manuz ſtramētum qđ terræ hæret poſtea subſecaſ.

Meſſorius:a.um.qđ ad meſſorez p̄inet. Ci. Meſſoria ſe corbe ꝓtexit. meſſor q̄ metit. meſſio ipſa mētēdi.i.ſecādi actio. & opaz meſſoriū dicim⁹ q̄ qs metit. Meſia:puincia q̄ pānoniæ iungiſ ad pōtū uſq̄ cū danubio decurrēs. Sua.de Tibe. Armeniā a parthis occupari. Meſiaz a dacis ſarmatiſq̄ Gallias a Germanis uaſtari neglexit. sunt q̄ hoc nomen cū.æ.ſcribant. Mœſia.

Met ſyllaba piaz:p̄te.ornatus cā ponūf & aduerbia sunt iut agomet q̄ſplā.tute.ſed met iungiſ caſib⁹ oībus p̄noium primæ p̄ſonæ tā plis q̄ ſingularis numeri abſq̄ gtō plī.ut egomet:memet:noſmet & reliqua.ſecdæ uero p̄ſonæ obliqs tm̄ caſibus iut tuimet:tibimet ntō nō addūt ne uerbū putef Tumet a Tumeo:ſed tute tutemet p̄ferf. Et qđē sic iuncta diſcretionē sigt:ut ipſemet.i.ipſe solus & ñ cū aliis:uel ipſa p ſa & nō p alios. Pte cū qnq̄ ableſ iūgiſ ut meapte tuapte ſuapte nſapte uſapte Te silr cū p̄ noie ſecdæ p̄ſonæ idē efficit:ut Tuta id feciſti.i.tu ipſe p te & nō p aliū. Tete utraq̄ p ducta ut mema ſeſe cōpoſita oñdunf accētu acuto Ce.uero addiſ fere his q̄ in.C.deſinunt.hic hæc hoc apud antiquos caſus ut hocce.hoccina. uud hoc q̄ſi duab⁹ cōſonātib⁹ pducif. Virg.hoc erat alma pens qđ me p trla phoſtes aripis? Ter.hoccina est credibile aut memorabile factū. Hicce seu hiccine.ſicce ſiue ſiccine.hæccine hāccine. Illicce iſtucce.illanccine. Ter.illāccine mſrez dixit p illā ne? Apud iuniores uaro p eos caſus tm̄ q̄ ia.ſ. deſinūt euphoniæ cā:ut huiuſce hiſce hoſce.

Meta:cōgeries seu ſtrues i acutū tēdēs ſeu turbo in narſus conos a græcis appellata q̄a ēt posita i diſco ſpatio:uel qa eā metiātur q̄dngæ circūcur/

rentes. Muris. n. erat ſepties metā luſtrare. Prop. Aut prius eſercito depoſcit ṗmia curſu ſeptima q̄ metā triuerat añ rota. Cū. n. iaꝫ carceribus emiſſæ ad metā ueniſſent q̄drigæ erat opus ut circū ipſā flecterēt. Vir. Hac uiridē æneas frondētē ex ilice metā cōſtituit ſignū nautis pſ uñ tenerti ſciret & longos ubi circūflectere curſus. Per trāſlatōnē uero q̄m auriga q̄ſcūq; primus metā ſupauerat iam ad finē certamis pueniſſe uidebaſ nō ſolū p agro ruꝫ termino poniſ q pyramidali forma effigiari mos fuit. Vñ & meta fœni uernaculo ſermōe Lameda. Col. li. ii. Certe qeqd ad eū modū quo debet ſiccatū erit in meta extrui cōueniet: caſq; ipſas in anguſtiſſimos uertices exacui. Sic. n. cōmodiſ ſime fœnū defendiſ a pluuiis. ſꝫ p quocūq; termino ac fine. Virg. His ego nec metas rerū nec tempora pono. Syt. Tormētis finē matāq; laboribus erat. Hinc pueniſſe admetā dicim⁹ q iter aut aliqd aliud opus pfecerūt. Accipiſ ēt q̄ñq; p iferiore mole ſicut Catullus p ſupiori. Eſt & mera ppō græca & in fine acuiſ. & mō. cūmō tranſ. modo poſt ſignificat aqua multa cōponiſ.

Meta lactis. dſ Caſena q factus ē ad formā metæ. Mar. Fert ille cæris cana cū ſnia mella i metāq; lactis ſaſſinate de ſylua.

Metapſichoſis. pe. pro Scribiſ. n. μετεμψύχωσις ſubitus tranſitus ad diuerſa corpora.

Metēpſychoſis. pe. p. latine trāſaiatio. cū. ſ. de aliis corporib⁹ i alia corpora trāſeunt aiæ. Vñ Ouid. Pythagoræū dogma. li. xv. explicās ait. Morte carēt aiæ ſempq; ꝑore relicta ſede nouis hitāt domib⁹ uiuūtq; receptæ. ex hoc pythagoræ dogmate i ducta ē ab eſu aialiū abſtinētia ne forte ut feſtiuſ ter ait tertul. bubulā qa de aliquos p auo ſuo oſſonet. Hire. Probabo nō empedoclia & pythagoræ nos dogma ſectari. q pp μετεμψύχωσιν. i. trāſaiationē oē qd mouet & uiuit edēdū n putāt.

Metabaſis ilatine trāſitus: Metabole: mutatio.

Metapontū: trāſpontū quo noīe dictū ē oppidū italiæ ſinu tarētino. aqua Metapōtini ppli.

Metaplaſmus: dici ꝑt trāſformatio. Eſt ſit trāſlatio recti ſolitiq; ſermōis i alterā ſpēz uſ metri uſ ornat⁹ uſ nēcitatis gſa μετὰ τῆς. πλάσεως figūtū.

Mataphora. pe. cor. trāſlatio a Cicerōe dſ Fitq; cuꝫ nomē aut uerbū ex ꝓprio loco i eū trāſſert⁹ iquo. aut ꝓprū deeſt: aut trāſlatū ꝓprio melius eſt: ut claſſiq; immittit habenas.

Metamorphoſis. pe. p. trāſfiguratio: ſeu trāſformatio latie dſ. μόρφωσις. n. mutatio trāſfert.

Metalepſiſ. figura q mō trāſlatiuā mō trāſumptiuā mō trāſpoſitiuaꝫ dicimus μετὰ tranſ. λῆψις acceptio. Fit ſt cū aliq dictio aliud a ꝓpria ſuaſi gnificatiōe ex ita q̄ ꝓceſſerūt denotat ut apd. Vir. Poſt aliqnot mea regna uidēſ mirabor ariſtaſ. t. ſe

Metaphyſica. oꝝ tñ ꝑr ſup nāllia dñr. ageres.

Metatheſis. pe. cor. latie trāſpoſitio cū una ſla neceſſitatis cā ax nno dictionis loco in aliū trāſponiſi nt Thymbre ꝓthymbre. θέσις poſito dſ.

Methodus. pe. cor. ex μετὰ. & hodos aſpirato cōponiſ & accipiſ ꝓ uia breui & diſciplina dū ꝓ rō ne capiſ Virg. li. i. Ge. Ignaroſq; ulæ mecū miſeratus agreſtes ideſt rōnis.

Meronymia. cū accētu in pe. latine tranſnoīatio: ſiue de noīatio ut bacchus ꝓ uino. Similiter cū dicimus pigruꝫ frigus.

Metaurus & motaurū umbriæ fluui⁹ iſtamimā decurrēs q̄ regis gallia dicebaſ: ubi Claudi⁹ uero cōſul cū ſalinatore haſdrubalē interfecit.

Meteoros. pe. p. ſuſpēſus ſublimis ſubleuat⁹ ad aliquā tē. Græce μετέωρος. Inde Meteora Arſ. q̄ corrupto uocabulo dſ Metaura. In his. n. de tribus ſublimib⁹ tractaſ. Meteoria ſublimitas: ſpeculatioq; ſublimiū. Aliq̄n Meteoros dſ ſtolid⁹ & Meteoria ſtolidꝫ nñ Ariſtotelēſ.

Meteorologus. q ſublimia tractat. hēt pe. cor.

Meteoroſcopus pe. cōr. q ſublimia reſpicit.

Metopoſcopuſ. q frontē cōſyderat. i. qui: diuinat ex facie huiuſ q̄q; prinatuꝫ ex inſpectiōe frontis qd cui cuētuꝫ ſit ꝓdicit. μέτωπον. frons σκοπὸς inſpector. Ply. Alexādet imaginū ſimilitudines adeo idiſcrete pixit ut i credibile dictu Apiō, grāmaticus ſcriptū reliq̄rit quēdaꝫ ex facie hoiuꝫ ad diuinātē quos metopoſcopos uocāt. ex his diſſe aut futuræ mortis ānos: aut ꝓtentæ.

Metagonia: pmōtoriū africæ a numidia diuidēs.

Metallū dici pōt ꝓcuratū ἀπὸ τοῦ μεταλλᾶν. qd ꝓcurſor ſit q̄ metalla intra terræ uenas ſcrutēt hoies

Metona. pe. p. urbs peloponēſi littoralis.

Methymna uel Methymne urbs leſbi apd q̄ naſciſ ſonū uiuū. Ouid. Gargara quot ſegetes quot hē methymna racemos. Hic methymnæ⁹. a. uꝫ. Idē li. xi. me. Et methymnæi potiūſ littora leſbi. Ab hac urbe ortū hūc Arion citharœd⁹ nobilis quē herodot⁹ ſcribit a pdonib⁹. i mari obrutū & adelphineū columē deuectū ſportū ad tænaꝫ fabulaſ. quōm cytharœdum fuiſſe conſtat.

Metor. aris ꝑtie ſi q̄ metas i agria terminādi gſa diſpono & mēſuro quo ad locū Liui. li. i. Hæc tribut metor romulus rex regia arma fero tēplūq; hīc regionib⁹ q̄a mō aio metatus fuꝫ dedico. Gel. li. i. Naꝫ cū fere cōſtaret curriculū ſtadii. qd ē ꝓſia apd ioue olympiū ſiculē pedib⁹ ſuta metatū: idq; feciſſe longū pedes ſexcētos. Hinc uſus ſualuit. ut Metari limſr p diſpōere ac parata uſurpeſ. uirg. li. i. Ge. li. pinguia agros metabere cāpi dēa ſere. Vnde dicimus caſtra ꝑpe Tyberim metat⁹ ē. hic Metator. Luc. Andax beſpios uctuā metator i agros. ply. li. ii. hūc oluuet metator nergiliaꝫ q̄tn duo hūc cauea tībitor calamiſ gēlq; ioculator. dſ ſit Metor actiue & paſſiue. Hor. li. i. car. Nulla d̄ expedita metata ꝓuatia opacū porticus excipiebat arctos. Inueniſ ēt Meto. as. uirg. in Culi. Metabarſele circū loca. Cōpoſit⁹ a metor ē emetor. pe. p. q̄d ē pfecte mēſuro. Lact. de opi. naꝫ ſi peritus Architect⁹ cū magnū aliqd ædificiū facere cōſtituit. ꝓno oiuꝫ cogitat q̄ ſūma pfecti ædificii futura ſit & iañ emetaſ quē locū leue pōd⁹ expectet.

Metior. iriſ. mēſus. ſum mēſuro taxo. unde Mēſores appellāt agroꝝ definitores: & Demētiuꝫ æſtimatū uel æquatū mēſuratū uc. Hinc Menſura: & mē

ſuro.aſ.Curtius.lib.3.Ex pecunia deinde babylo
nię macedonib⁹ eqrib⁹ ſexceni denarii tributi pe
grin⁹ eąs qngenos accepit ducenis pedeſtriũ ſti
pẽdiũ mẽſuę eſt.Sil.Ci.in Cato.Neq.n.ipſoę
cõuiuioę delectatiões corporis uolupratibus ma
gnaq̃ cocru aicoę & ſermõib⁹ metiebar.i.æſtima
bã.qñq̃ Metiri poniſ p trãſmeare.Virg.Inuicto
bipedũ curſu metiſ equoę.qñq̃ p Vagari.Hier.
adhelio.Filį⁹ hoſis nõ hę ubi caput reclinet:& tu
amplas portic⁹ & ingenria tectoę ſpatia metiris.
Repiſ ẽt in ſignificatiõe paſſiua.Idẽ in hiere.Si
cut enumerari non pũt ſtellæ cæli & metiri arena
maris:ſic multiplicabo ſemẽ.dd.ſedę mei.Et apd
Amos ppham.Humus tua funiculo metieſ.Fu
tuę idicatiui ẽ Metiar & metibor ſupremum mẽ
ſuę & metitũ.Mẽſio.a mẽſuę.q̃ ẽ mẽſura.Cic.de
ora.Aures.n.nel aius auriũ uũcio naturalẽ quã
dã in ſe cõtinet uocẽ oĳuę mẽſionẽ:Virg. Nos ju
midũ ſubte pmeſi claſſib⁹ æquor.l. euecti ut igt
Ser.Remerior rurſus metior.Idem.Arma deoſq̃
parant comites:pelagoq̃ remẽſo.
Meto.iſ.meſſui.ſſum.ſigt ſeco.Et tã de una & aliis
rebus q̃ de ſegetibus dr̃ Virg.Poſtremo metito.i.
uindemiato.Hier.adhelio.Ecce bis acutus gladi
us exore regis pcedẽs obuia quæq̃ metit.Lac.li.
v.qui nirilia ſua ferro metat.Hui⁹ cõpoſita ſt̃ De
meto q ẽ dẽorſum meto.Col.li.2. Illud deinceps
ſcipiẽdũ hẽto ut demeſſis ſegetib⁹ iã i area futu
ro ſemini cõſulam⁹.Catul.Sole ſub ardẽti flauen
tia demetit arua.Emeto.extra uſ ualde meto.hor.
in epiſs.Emetit orcus grandia cũ puis nõ exota
bilis auro.Præmeto añ ſeco.Feſtus pmetiũ qđ p
libatiõis cã pmetiſ.Et hñt pe.cor.
Metys purgamẽtũ cæræ exquo ptẽ aluei porẽ apes
Metropolis pe.cor.q̃ſi mr̃ ciuitas. Naę illinũt.
μητὴρ.mr̃ πόλις ciuitas.hoc ẽ cæreraę urbiuę
caput.Metropolitani q ex ea ciuitate oriundi ſt̃.
Metropolites pe.p.metropolitanæ ciuitatis põtifex.
Metręmẽſura.Et qm̃ mẽſurãſ uerſus.a uſis dũr me
tra.Diſſinit Metręq̃ ſit cõnexio q̃dã atq̃ ordina
tio pedũ ad delectationẽ auriũ iuenta.Hic fiunt p
cõpoſitionẽ Mononietrũ.qđ duob⁹ pedib⁹ con
ſtat Dimetręqđ q̃ttuor.Trimetręqđ ſex.Tetra
metręq̃ octo.pẽtametręq̃ decẽ.hexametręq̃.ix
Metric⁹.a.ũ.pe.cor.q̃ ad metrępertinet ut ars metrica
Metreta.pe.p.gñs nauis.q̃ cõficiſ ex duob⁹ batis.
Metrodorus.pe.p.mẽſurę donũ:uel mẽſuratũ do
nũ.Quo noĳe dictus ẽ pictor:& pḧus athenięſis.
Metuo.iſ.metui aqnodã motu aĳ dr̃ ut igt Var.cũ
id qđ malũ caſuę putat mens refugiti cũq̃ uehe
mẽti⁹ in mouẽdo ut aſe abeat foras ferſ: formido
appellaſ.Et ppie metueſ ſeruoę ẽ:ueren liberoę
Ci.i Cato.Metuebãt eũ ſeruũ uerebãſ liben:caruę
oẽs hẽbãt.quærit Ariſ.i pblemaris cur tremũt q
metuũt?An pp refrigeratiõeȝ. Deficit.n. calor ar
q̃ cõtrahiſ.Hinc illud Virgilianũ Geliduſq̃ per
ima cucurrit oſſa tremor.Metuẽtib⁹ aluuſ fundiſ:
algor & ſitis puocaſ.Teſticuli cõtrahũſ.dẽtes cre
pitant & arietantur.
Metus.uſ.Timor.Et ẽ ſic Vlp.ſcribit de inſtãti uel
futuro piculo mẽtis trepidatio.Et tã actiue q̃ paſ
ſiue ſumiſ.nã met⁹ hoſtiũ recte dr̃.& cũ nimẽt ho
ſtes:& cũ timẽt.Capiſ interdũ met⁹ p religione.
qm̃ ut docet Ser.nata ẽ ex timore.Virg.li.7.mul
toſq̃ metu ſeruata p ãnos.Hui⁹ diminutiuũ ẽ me
Meticuloſus a meticulo diminutiuo ſigt ticul⁹.
timidum.Plan.in Muſ.Neſciſquã meticuloſa res
ſit ire ad iudicem.
Meuania ciuitas umbriæ inclyta Propertio alum
no.aqua Meuanates populi.
Meus.a.um.pnomẽ poſſeſſiuũ:ut meus ager.Cuę
uero dico.Me⁹ ſuę pĳde ẽ ac ſi dicerẽ.Meæ prãtis
ſum.Perſi⁹.Poſtq̃ me⁹ a ptore receſſi.Aliqñ.n.
Me⁹ tu⁹ ſubſtãriua ſt̃.Vir.li.iiii.Dulceſq̃ meoę
religas.Et li.iii.Cape dona extrema tuoę.Terẽ.
in phor.Ego meoę ſolus ſuę meus.Meus carni
fex.i.q me torſit.Idẽ in An Meus carniſex.Meũ
ẽ.hoc ẽ.mei officii ẽ.Sic tuũ ſuũ nr̃ & ur̃ offm̃ ẽ
Mica.puluiſculus ille q ĩ arena q̃ſi aigẽtũ fulget a
quo & panis & oĳuę rei ſruſtula q̃ tractantibus
nobis aliquã rei inde emicãt.Ergo minutias rerũ
micas dicim⁹ q̃ſi minuti cadẽtes.Vñ ẽ illud.Nã
& catelli comedũt de micis q̃ cadũt d mẽſa dñoę
Micare ppriè ſigt ſubide & p iterualla ut ſuoę.
micæ faciũt ſulgere.Virg.Micat ignib⁹ æther.Et
qm̃ talis q̃dã uariatio dũ digiris ſortimur appel
p trãſlationẽ micare capiſ pro digitis ſortiri.Vat.
Micãdũ erit cũ græco urę ego illius nũm an ille
meũ ſequaſ.Et Cicero cũ uirũ bonũ appellat q eũ
poſſis in tẽbris micare.Et qa ſplẽdor tremulus ẽt
& crebro ſalit:factũ ẽ:ut qñq̃ p ſalire pouaſ.uir.
Emicat Euryalus.Quia nero hoc p uices ſit Mica
re capimus p eo q ẽ p uices mouẽ & ſine ordine.
Idẽ li.3.Ge.Et linguis micat ore trilulcis.Huius
cõpoſita ſt̃ Dimico.Emico.extra ſplẽdeo Pla.Ex
oculis q̃ſi radii emicãt ſolis.Aliqñ extra ſalio.ut
Emicat euryalus.Intermico inſ uſ i mediũ mico.
Aug.li.9.ci.dei.Id quoq̃ uelit ĩ altiſſimis tẽbriſ
rapidiſſimo coruſcamine lumẽ cãdidũ ĩtermicare.
Promico extẽdo nel lõge iacio ſplẽdeoq̃.Neuį⁹.
Si qd loq uis nõ p doceſ mr̃a lõge pmicãda olo
eſt.Et in hymno.pellantur eminus iomnia ab æ
there chriſtus promicat.Et hñt pe.cor.
Micturio.iſ.penul.correp.Similiter & Mictito.aſ.
uide in dictione Mingo.
Micros latine pu⁹ dr̃.aquo multa fiũt cõpoſita.
Microcoſmus:puus mũdus .μικρὸς.n.mũd⁹ dr̃.
Microlog⁹ pe.cor.pu⁹ ſermo:uel pua tõ.ntrũq̃.n.
logos ſignificat.Micrologia ſedulitaſ quouis mõ
acqrẽdi.cura reę uiliũ.
Micropſychos.pe.cor.puſillanimus.Nam ψυχὴ
anima.Micropſychia puſillanimitas.
Midas nomen regis phrygum qui cunctorum pene
regũ opes:pecuniæ abundantia anteceſſit.
Migale gñs ąalis rapacis & igluuioſi de quo ĩ leui
Migro.aſ.adhitãdũ eo.Liui.li.i.Et romã tico.
inde frequenẽ migratũ ẽ apentib⁹ maxie & ppin
qs raptaręę.Interdũ ſine appoſitio.Ci.li.6.d rep.
Añq̃ ex hac uita migro ꝙſpicio ĩ meo igno & hiſ
tectiſ.pub.cor.ſcipionẽ.Hui⁹ cõpoſita ſt̃. Cõmi-

gro. qd est in totū migro. Hic. ad Dama. Et qa p facinorib⁹ meis ad eā solitudinē cōmigraui q̄ ip nā iūcto barbariæ fine determinat nō possū sēm dñi tot iteriacētib⁹ spatiis a sēimonia tua sēp experere. Ter. in au. Ex andro cōmigrauit huic uicinæ. De migro. de loco discedo. Liui. li. i. Cū hostes adessēt pse q̄q; i urbē ex agria demigrāt: ut bē ipsā sepiūr pūidus. Emigro. exeo. Cæsar. ut domo emigrēt aliud auxiliuz: alias sedes remotas a germanis petāt. Immigro. eo ad int⁹ hitādū Ci. li. i. tus. neq; ea plane uidet aius cū taz tepēte in taz isolitū tāq; pturbatū domicilū imigrauit. Remigro. i pstinū domiciliū reuertor. Idē ibi. In nostraz domū remigrem⁹ Tūsmigro: ultra adhitandū eo. hoc ē in lōgioris loci hitationē muto. Hic. sup. Mat. Expellētes de iudæa: ut ad gentium proprium transmigrarent. Et hūt pe. cor.

Miles. gūs cō. ppe q pedes militat a militia. i. a duntia. q̄ p rep. sustinet dict⁹: aut a multitudie: aut a malo qd arcet. aut a mollitie p cōtrariū eo qd nihil molle sed potius aspez qd gerat. uel a mille q̄si millesimus q̄q. q trū miliū pus legio fiebat: & singulæ trib⁹ iacieb⁹ ramnū Lucerū mille milites mtetebāt. Tria ät sē militū gña ut iuqt Ser. Euocati q nō milites sed p milite erāt uirg. Mirtis ad magni uenulus diomedis ad urbē. Sal. Ab his oēs euocatos cēturiōes. Tumultuarii qui necessitate aliq̄ esēti ad unū dūtaxat bellū militāt. Virg. Simul oē tumultu cōiurat trepido latiū. Sacramēto religati. q post electionē i remp. iurabāt Quod militare sacrm dicebat. hi plenā militiam hēbāt. erātq; quinq; & uiginti ānis obligatitut ē apud cūdē. Fas mihi gratoz sacrata resoluet iura.

Milito. idē q dē milet. uñ & Cōmilito q simul militat. hoc ē soci⁹ i bello hic Cōmilitū ipa belli so-

Milito. as. militiū exerceo. neutz ē ut h cietas. sub cæsare militauit. Et abltō tm cōstruit cum pti um exprimitur. Curtius. Græcis mercede apud p sas militantibus. Inuenitur & Militor deponens.

Militia. æ. qūq; bellū qūq; rem militarez sigt.

Militaris. & hoc militare. qd ad milites ptinet: ut Militaria dona res Militaris militaris ars. sal. p mittit illis hoies militares. Militaris uia q̄ uulgo Communis dicit. Alio noie Regia seu consularis strata. plateate. Vide indictōe publica uia.

Militanē aduerbiū. sigt mos militū: uel mos militiæ.

Miles⁹. pe. p. urbs fuit isiuib⁹ louiæ & cariæ. auctore herodoto a neleo ædificata. Hāc gnosa uellera nobilitarūt. unde puerbiū māsit. Milesia stragula. Mar. uec miletos erat uellere digna tuo. hæc ātea Anactoria noiata sup octogita urbiū p cūcta maria genitrix ubi oraculū fuit antiqtus Brancidaæ appellarū: postea apollinis didymei. Ab hac Milesii populi dicti sūt. q cū prius potētes essent & opulenti delicijs dditi & opes & potētiā amiserūt. Ex Mileto fuer uiri memoratu digni Thales un⁹ ex septē sapiētibus q primus physologiæ ac mathematicæ auctor int̄ græcos est hitus. Et Anaximāder eius discipulus. Anaximenes i hecateus q scripsit historiā & Aeschies oratoz: ille q cū de mosthene cōtēdit. sed alter q assumpta nimia erga Pompeū licētia panter iu exiliū missus est. Hic & Timotheū musicū ortū ferūt & Pittacū phim.

Mille sūm & neu. gūis. Declinat̄q hoc mille hui⁹ mille. hæc millia. hoz milliū. Ideoq; gtō iungit. Ci. in. Anto. q unq̄ i illo iuctus ē q. L. Antonio mille nūmuz ferret expēsuz. quadrigati⁹. li. 3. annaliū. Ibi occidit mille hoiuz Var. li. 7. teqz hūanoqz: plus mille & cētū annoqz ē. Repit apud Lucil. li. 9. Tū milli nūmū potes uno q̄rere centum. Vno milli p mille. ac si diceret. potes mille nūmis aeqrere cētum millia. plau. in mil. q mille ūnoqz perpetuo uiuūt. hoc ē q̄ græci χιλίαδας uocāt. Aliqū mille adiectiuū ē. & tūc dicim⁹ mille hoies & mille ppugnacsa. nec licet Millia hoies. q a substantiua nō cohæret sine copula. Dicim⁹ tm. decē millia &: ducēti hoies. qd ita intelligit. Decem milla hominum & ducenti homines.

Milliarius. ii. mille libraz. Vñ Apri milliari apud Col. dicebātur mille libraz q apponebāt i cœnis Romanoqz Seneca. li. 2. epla. Nō magnā rē facis q̄ uiuere sine recto appatu potes q̄ nō desideras mellianos apros nec lingua phenicopteroqz & alia portēta luxuriæ tā tota aialia fastidientis.

Milliarū: mille passuū spatiū. qd & Millū dr. huius octauaps stadiū uocat. passus ex q̄nq; pedib⁹. & singuli pedes ex sedecim unciis cōstāt. Milliarium ēt dr uas ad coquēdū accōmodatū: Caro. de re tu. Inter orbē & milliariū unū digitū itereſſe oz. palladius li. 5. mai æne. ū. milliario sīle. i. altū & āgustū uelpe int̄ alueatia collocem⁹ & in fundo eius ponam⁹ Lumē accensuz. Et milliariū colūna aut̄ea in capite fori romani int̄ inciæ oēi uiæ italiæ terminabaut. Et hoc milliarium Plynii Trāquilli Plutarchi atq; Taciti monumētis celebrat. In alio sigtu accipit. Milliarēsis portic⁹. & portic⁹ millia

Millepedia: uel Millepeda: gūs uermiculi . nx. q multo pedū agmine scatet inqt Hier. cōtra Iouin. Coge syrū aphricū & arabē ut uermes pōr cos glutarinta eos aspiciet: ut mulseas: millepedas: &

Millies aduerbiū ē: ut millies te iudi. placertos. sic decies. centies & huiusmodi.

Miliū: gūs frugis a mille dictū pp multitudinē acinoz. Mar. Frumētū miliū ptisanāq; fabāq; solebas Et Milliū. siue milliariū milliat dr. Liui. li. x. alio innere ad stationē nauiū. millia ät q̄tuordeci ab oppido aberant.

Miliū Indicū ē qd indocti Milicham uocāt. qd cōstat ex India aduectū. hui⁹ culmos lobas uocāt.

Millearia auis dicta ē q̄ milio pinguescat. M.

Millus: collare canū uenaticoqz factū ex corio multis clauis ferreis eminētibus aduersus ipetū lupoqz Scipio hæmyliau⁹ ad populū Nobis iqt reiq; publicæ pſidio erūt quasi milus cani. Dictus Mil⁹ a multitudine clauoz. hoc ē a mille clauis. uel q̄si melinus q̄ ex pelle aialis melis fere hæc collaria fiaut. uar. ne uulnerent canes a bestijs iponūt his collaria q̄ uocāt Meliū. i. cingulū circū collū ex corio fitno cum clauis capitatis.

Milo pprium nomē uiri romani aquo Milonian⁹.

a.um.ut ōfo miloniana. Fuit alius hoc noīe Athleta crotoniēsis q̄ taurū in olympico certamīe ictu nudæ dextræ occidisse dr: & sine fatigatiōe stadii spatiū supra humeros portasse: totūq; eo die comedisse. Est & Milo nomē mōtis Indiæ inquo hoīes auersis plantis nascuntur octonos digitos insingulis pedibus habentes.

Miln⁹ & Miluius utroq; mō dr auis rapacissima a molli uolatu ut q̄dā placet. Vel factitio noīe a uoce quā facit. Quid. li.iii. fas. Iupiter alitib⁹ rapere ipati armi illa Miluius & mītis uenit ī astra Finis ab hui⁹ auis sit titudie pisces milui⁹ dr subiēs ī fūma maria: & uadēdo alioq; piscīū p̄dā agens. Ponit & p stella inquā cōuersus dr. Vnde Ouid. eodē li. Stella lychaoniā uergit decliuis ad arctos miluius hæc illa nocte uidēda uenit.

Mimas: mons minoris asiæ ubi sacra & certamina quor ānis fieri baccho ꝑsueuit. Suidas μίμας ὄρος ἡρῴνης ἐν καλλιτα μίμαντος ἐν περὶ τούτου καλλίμαχος ἐν τοῖς ὕμνοις

Mimalones. Bacchæ mires. a. mima Ioniæ monte uel mimeomæ uerbo græco qd imitor figūt. q̄ libentius patrem imitarētur: & ad eius imitationē cornua ferrent. Hinc Mimaloneus. a.um. Persius. rorua mimaloneis īplerāt cornua bōbis. Hæ quoq; bassarides. & Thyades & ogygides uocatæ sunt.

Mimus: effictor latine q̄ uel intra uel extra scænā gesticulatiōes exercet: imitaq; dicta factaq; mores uel hoīū & naturas quasi solus imitet. αμίμέομαι: ut diomedes īgr qd figūr imitor. Huiusmodi uero ꝑsonar⁹ iscæna comœdias & tragœdias uoce & corporis gestu agit. Mimi ēt dr poemata sine reuerētia licentiaq; imitātia. nā cum & alia poemata idē faciāt: solus tā laberius poeta q̄si quo dā ꝑuilegio qd fuit cōmune possedit hāc fabulaq; spēm latini uocār planipedā. Oui. Scribere si fas ē imitātes turpia mimos. Huius poematis scriptores dr Mimographi ut phylliho ut publi⁹. ut laberius Sue. ī Cæsa. Decius laberius eques romanus mimū suū egit. A mimus fit mimic⁹. a.um. sicut a Satyrus. satyric⁹. Aug. li.v. ci. dei. Et q̄si satyrica uel mimica leuitate cohibēāt suas nugas.

Mina: græce mna libra gnis pōderis siculos. lx. hūs q̄ faciūt obolos mille ducētos. Et hz Mina librā unā & semūciā. & sunt solidi. lxxv. Prisc. Libra uel mna graia drachmas hz. lxxv. Accipe ꝑterea patrio qnā noīe grai: mnā uocitār: nfiq; minā dixere pōres. Ité Mina dr ouis q̄ hz uentrē glabrū.

Minæ. æ. cōminationes & metus incussiones ꝑuerba aut signa. & ꝑmā corripit. Sed p pōdere ꝑmaꝫ ꝓducit. q̄nq; ēt dr eminētiæ q̄s ꝑinas uocāt. uirgi. Pēdēt opa interrupta minæq; murorū ingētes.

Minor. aris. minaſ ifero. Et plrūq; actō iungit. Cicin tus. Cui cū Lisymach⁹ rex crucē minaret. Er minari eminere ē. Virg. Geminiq; minār ī cælū scopuli. Cōpōsita huiusmodi sūt Cōminor & Interminor. q̄ hūt pe. cor.

Mino. as. duco. Fest⁹ Agasones equos agētes. i. bīs minātes. Hier. Minauit gregē in īteriora deserti. Apud antiquos etiam pro minor ponitur. aquo Minito. as ut docet Pris.

Minitor. sæpe nel īpetuose minor. Plau. Iasi. Cur ego minitaria te tibi nitaꝫ esse amissurum?

Minax qui frequēt minat. Virg. li.3. Ge. Primus & ire uiā & fluuios tētare minaces audet & ignoto ponto. Hinc Minaciter. Liu. li.ii. Minaciter fremunt.

Minerua: disciplinaꝫ dea: qnæ græce pallas dr. Et a mināndo dr quasi uim minet: Aut a minuendo ut inquit Ci. Vel q̄ bene moneat. Hāc pagani p̄ sapientia ponebāt. Cornificius q̄ fingat⁹ pingat⁹q; militaribus armis. Hæc Ogygii tēporibus ad locum qui Tritonis dr ut scribit Aug. uirginali fertur apparuisse ætate. De hac ēt indictione Pallas.

Minos: cretensis rex q̄ primus cretēsibus legēdedit. Hic cum hret uxorem pasiphaen: & illa ex tauro genuisset minotaurū: dædalum q̄ bouem ligneam fabricasset sub q̄ latens cum tauro uxor cōcubuerat persecutus Siciliam peruenit ubi a Cocali regis filiabus interfectus fuit ut Ari. refert iuxta Cacherinam urbem & apud inferos iudex animarum factus est. Virgi. Quæsitor minos urnam mouet. A minos fit Minoius minoia minoium posse. ssiuum ut Minoia regna. quo pacto autez iudex habent⁹ iferoꝫ propter iustitiam nō uideo: cū uiolator fuerit hoipicii: & rapor ganymedis & multarū Suidas κἀι τὸν ταντμήλου θυγατέρα ἐρῶντα αὐτοῦ ἔσχεν. ἐπιλαθόμενος δὲ τοῖς κρέασιν ἀφῶσας τὸν παῖδα ἐνέβετο εἰς τὴν ναῦν

Minotaurus ex minoe & tauro dictio cōposita.

Minius fluui⁹ hispaniæ a colore pigmenti. quo plurimum exundat.

Mincius. Venetoꝝ fluuius ex Bænaco lacu defluēs alium ꝑpe mantuam lacum efficit. inde effluit in padum torrentibus maximus efficit.

Mingo. is. xi. ctum. unnam facio. Vnde & prminxo. Hor. Hunc perminxerunt calones atq; caballi Mat. Incipit ī medios mictere uerba pedes. Hinc Micturio & mictito. as. qd est sæpe mingo. Pris. Mictum micturio & mictito.

Minus. q̄nq; comparatiuum est a paruum neu. gnis sicut minor mas. & fœ. ut Plus minusue. Aliquādo a parum fit non a paruum: ut habeo minus pecuniæ. q̄nq; aduerbium est quod si positiō sūgatur contrariæ significationis comparatiuū demōstrat: ut Minus stultus. i. pmdctior. minus prudēs idest stultior. Ter. In eu. Hoc nemo fuit minus ie ꝑtus. i. aptior. Frequēter etiam accipitur pro non. presertim coniunctum cum sūi. & cum quo quando significat ut: ut sūi minus. i. si non. quo minus ut non. A minus nomine fit superlatiuum minimum. A minus aduerbio fit minime.

Minusculū diminutiuū a Minus. Var. Ex hoc auiario ut sumāt⁹ idoneæ excludār⁹ minusculū auiariū.

Minuatim aduerbium a minus: quo modo a paulū paulatim. Aug. interpretatione ps. Deus ultionū Minuatim ponas sed cumulum inuenies.

Minimum superlatiuum aduerbium est: minime uero negatio est quasi neqnaq̄: ut minimum doctus

q pauxillū est doctus. At mīme doctus qui prius indoctus est. Ci.li.i.offi. minirq artes hæ pbandæ quæ ministræ sunt uoluptatū. Aliqū hz uim superlatiōis non negōnis Ci.li.i.offi. Omnis ad hibenda erit cura ut ea. Minimuz etiam pro adnerbio ponitur: ut sit quasi adminus. Var. Harum singula genera minimū in binas spēs diuidi pūr. Sic minime sumit. Col.li.i. Lata bubilia eē oportebit pedes decem url minime nouē. quæ mensura & ad procumbendum pecori & iugario ad circuendum laxa ministeria pbeat.

Minime gentium. aduerbium pro eo quod est oīuz gentium iudico minime esse faciendum. Alias ponitur pro minime ut sit superuacua adiecto gentium sicut Vbiq gentium qđ est ubiq. nullq gentium hoc est nullq: siue nequaq.

Minuo. is. nui. utum. minorcz reddo. Ply. Radix cō manducata dentium dolorez minuit. Huius composita sunt Comminuo. qđ ē simul in frusta diuido. Lact. Frangebat ipse panez minutari: carnēq piscium cōminuebat & utraq in manib⁹ eius augebantur. Diminuo diuerse minuo. Ter. in eu. Diminuaz ego hodie caput tuū nisi abis. Imminuo.

Minutū participiū & nomē esse pōt. Participiū sīgt cōminutuz. hoc est minus factuz. Nomē idez cit qđ breue. Ci. Ræticulum ad nares admouebat tenuissimo lino: minutis maculis plenum roseæ. Ali quando ponitur pro obscuro.

Minutatiz sīgt imminutissimas pres. Lact. Panē minutatim frangebat Var. p paulati dixit li.i. de re tu. Tum ita ad subigēdū et minutatim assuefaciāt & ut tironem cum ueteremo adiungunt. Imitādo. n. facilius domantur.

Minutim ēt aduerbiū. iminutas ptes sīgt. Col. li. 5. Insequitur deinde fossor q crebris bidētibus æqualiter & minutim soli terga cōminuat.

Minutia. contēptibilis puteas cuiuscūq tei Lact. dira dei. Hæc inqt p inane regetis morib⁹ uolitāt & huc atq illuc ferūtur sicut pulueris minutias uidem⁹ in sole cū p fenestrā radios ac lumē immiserit.

Minutia etiam dicta ē porta Romæ a minutio. qđ minuti sacello pxima esset. Et minutia uirgo uestalis q pp suspitionē stupri uiua defossa est.

Minutal: gnis edulii qđ ex cōcisis minutati boleti

Ministro. as. seruio' porrigo pparo. Pla. ab⁹ fit. in cur. Tu tabellas signato hic ministrabit. i. seruiet. ego cēnā. Gel. li. 2. Idq facile factu dixit qm filii sua pocula in cōuiuio regi ministrarēt. Huius cōposita st admistro. qđ uario mō ponit. Col. in psa. Vt his tm̄ō diebus urbanæ res agerētur: reliqs administraret rustice. i. curarēt Idē. li. 4. Quia maior ps putationis p id tps administrat. i. agit quo uitis neq folii notabile gent. Aug. li. 7. cō. Sapia mentes indigētes illuminās nullo indigēs lumine q̄ mundus administrat usq ad arboz uolatica folia. i. gubernat. Hie. Ad minores artes uenian & q nō tā lingua q̄ manu administrāt. i. exercentur. Sub mistro sub seruio sub porrigo. Lact. li. 5. Victū sub mistrati qerē somni dulcissimā tri

Ministeriū ppie ministri opa est q̄uis & p oī opatione poni cōsueuerit: ut de rege latino Vir. Mœstusq refugit fœda misteria aliqū pōt pmistris. sicut seruitia p seruis. Pla. iusconsultus ait. urbica misteria dicimus etiaz quæ extra urbē nobis ministrare consueuerunt.

Minthos: stercus simiq sīgt.

Minthe. mons ut scribit Stra. dict⁹ a Plut. pellice q̄ pserpina in hærbam Menthā mutauit. Hinc Pluto domū amoris petēti uirile mēbrū tradit q a se mentulā noiauit. Sed ut Ply. inqt menthæ nomē suauitas odoris dedit græci miurhaz noiauerunt.

Minturnæ oppidū in cāpania hīs ppinq̄s paludes inqb⁹ Mari⁹ delituit fugiēs plecutioez illæ.

Minyiuz dr id qđ a multis Cinabaris uocat cū ppe Cinnabaris sit sanies draconis moriētiū elephantoz pondere elisi utriusq animalis sanguine pmisto Nisi rubicā dicūr minyiū. Ci. ad Atticū. Cæra inqt & minyio. siue qđ idē est cæra minyiatula notare Fodit minyiū ex gleba subtuso colore: & uiuatur admista calce.

Minyiarię: loca eqbus fodit minyiū sicut Auriariæ & argentariæ. Et minyiana dr metalla uenæq in quibus conficitur minyium.

Minyiacius. a. um. qđ ē ex minyio. Vic. li. 7. Parietes passim expolitione minyiacia expoliebant.

Minyio. as. minyio tingo. Ply. A censorib⁹ in pmissione minyiandum locant Vnde & minyiari habent dr cū ifæ maiores uersicoloribus fiunt.

Miror. aris. ppne sīgt re aliqua tāq̄ noua obstupefio Virg. Artificūq manu⁹ inter se operūq laborē mirantur. Et mirari est cū uoluptate intueri. Idez. Seu quis olympiacæ miratus pmia pugnæ. Itez mirari est nescire. qa ut Do. inquit admiratio ab ignorantia descēdit. Pla. Ne quis miretur qui sim paucis eloquar. Ter. in An. Miror unde sit. Sed cum dicim⁹ ego miror mei miraris te miratur se. Tunc mirari sīgt placere i & de se magnifice sentire. mar. Qui se mirantur in illos. Construit hoc uerbuz cū a. cū dtō & cum gtō. Vir. li. 2. Iusticiæ ne pormiter belli ne laboz. qñq Absolute ponit. Ouid. li. 13. me. Dūq moror mirorq simul fugit ois in undas. Huius cōposita sunt Admiror. qđ est stupore afficior: seu fixe aspicio. Lac. li. 6. Qui ad alienam fælicitatē nō attollat oculos tropes nō admiretur. Aliquando Admirari est uenerari. Virgi. Ille operū custos illum admirant: & oēs circūstant. De miror. Emiror ualde miror. Ter. in heau. Id emirari te simulaton. Immiror inspecto seu uehementer miror: uel magnificatio. Ci. li. i. offi. Cum persuasū sit nihil hominez nisi honestū decorūq sit: aut imirari: aut oprare aut expetere oportere.

Miro. as. eiusdem significationis. Var. in. eume. hospes quod miras. Ambr. superluc. Nō nocabulo se ędæ delpicias qnē uerbi interptatione mirauerris.

Mira: dr mirationc digna. Plan. in am. Enim uero illud præter alia mira miror maxime si hæc hz pateram illā. Hinc permirus. a. um. pe. pro. Ci. Apopul. Illud uero mihi permirum accedit tantum te meritatē fuisse in eo adolēscente. apud ueteres mi

ra pro monſtris atq; horrendis ſũmitur. Plaut. in am. Nimia memoras mira. Virgil. Oia cõmutat ſeſe imiracula terũ. Hinc Mitius antiq dixerunt pro magna mirum. Var. Nũquid hoc mitius?

Mirum ĩ modũ & mirũdus in modũ. i. in maiorẽ modũ quaſi infra rõnẽ. Plau in am. Vterq; dolu dĩ dolis mirũ in modũ. Ci. metello. Marcellũ tuũ conſulem factum: neq; ea lætitia eſſe affectuꝫ mirandum in modum gaudeo.

Mirificus. a. um. qd eſt mirabile. Ci. in Cato. mirificos fructus afferũt. Hinc ſuperlatiuũ mirificiſſimꝰ Ter. in phor. Quid nã arbitratis? neſcio. At q mirificiſtimum. ſ. facinus.

Mirifico. aſ. mirabilẽ facio. Plan. in am. Quãq; adeo thebani ciues modo miro mirificant probaui.

Miraculum dĩ quicqd admirationẽ afferre põt. qũ ſit cõtra naturã. pp qd ueteres miracula pnõſtris poſuere. Liui. li. x. Adiiciũt miracula huic pugnæ ſilentio pximæ noctis ex ſylua arſia ingentẽ editã nocem. Hinc actius perſonas diſtortas oribus deformes miriones appellat.

Mirabileq; eſt admiratione dignũ. Ci. li. offi. Quare ex multis mirabilib⁹ exẽplis haud facile qs dixerit hoc exẽplo aut laudabilius: aut pſtãtius. hic Mirabilitas. p ſtupore. Idẽ in eodẽ. Ergo & hæc animi deſpicientia mirabilitate magnam facit.

Mirmillones erãt pugilles ſe ad duellũ puocantes. Nam digladiantiuꝫ alter Rætiarius. alter mirmillo appellabaſ. Feſtus. Rætiario inqt pugnanti ad nerſus mirmillonẽ cãtaſ. nõ te peto piſcẽ peto qd me fugis galle? Quia mirmillonicũ gẽs armaturæ gallicũ eſt ipſiq; mirmillões ante galli appellabãt ut quoq; galleis piſcis effigies ĩerat. Quod gẽs pugnæ inſtitutũ ẽ apittaco ex ſeptez ſapiẽtib⁹ q ad uerſus phrynonẽ dimicaturus pp contꝛouerſias ſurium quæ erant inter atticos & Mꝛylenæos tæte occulte latum impedũt phrynonẽ.

Miſanthropos pe. pro. oſor hoium. q hoies odit q fugit hoium congreſſus. μίσος. n. odiũ ſigt. καὶ ἄνθρωπος. Miſogyneia odium mlr quale fuit in Euripide tragœdiarũ ſcriptore qui mulieres le te oẽs in maiorem modũ exoſus fuiſſe dr.

Miſceo. eſ. miſcui. miſtũ p. ſ. nõ autẽ p. x. 9fundo & ſine rõne pturbateq; facio. Virgi. Interea magno miſceri turbine pontũ. Quãdoq; miſcere eſt potũ miniſtrare. tractũ a cõmiſtione calidæ & frigidæ. Iuue. Neſcit tot milibus emptus paupibus miſcere puer. Huius cõpoſita ſunt Admiſceo. qd eſt ad aliquid miſceo. Lac. li. 6. Idem ẽt mares maribus admiſcuit & neſandos coitus contra naturã. contraq; inſtitutum dei machinatus eſt. Commiſceo ſimul miſceo. Hieron. Quo aperto dum in motos commiſcentur amplexus propriis ſe ſalutaueꝛe nominibus. Emiſceo. Col. li. viii. Naꝫ ſacillime poſſi euaſerint haram emiſcent ſe. Immiſceo: in tus miſceo. Col. li. x. Scdm deinde quod hoies faciũt ſi & aliis uitæ purgamentis immiſceatur cum per ſe naturæ eſt feruenitoris. Et idcirco terraꝫ purit. Intermiſceo in medio miſceo. Aug. Nulla porro doctrina ſ ſa eſt quæ nõ aliqua uera intermiſceat. Permiſceo. ualdẽ miſceo. Idem. Vera ergo ſ ſis in ordinate permiſta in una diſputatiõe hominia tanq; in unius colore corporis appentia ſignificãt ſepram. Promiſceo. Vnde pronuncius. à. uꝫ. Sal. Diuina atq; humana habere nihil pẽſi atq; mode rati habere.

Miſcellinta: a miſtura in diſcreta rerum dici ſignificare nidetur. Gel. li. ultimo cum ait. Quia uariam & miſcellam & quaſi confuſaneam doctrinam cõ quiſiuerunt: eo titulos quoq; ad eam ſniam exq ſitionis indiderunt. Apul. tamen in mera. Miſcellaniam turbam cõfuſam uelut ex colluuione oiuꝫ gentium his uerbis accipit. Nec mora cum uana irruptione patefactis ædibus magiſtratibus eoꝝ qui miniſtris turbæ miſcellaniæ cuncta compleꝛta. Hinc quidam opera ſua Miſcellaneas in ſcripſerunt ꝛqbus uariis de rebus tractaſ. Vatro Miſcellum uocat columbarum genus qd nec agreſte eſt nec domeſticum ſed ex utroq; temperatum. Et has columbas Bergomates noſtri cornarolos appellant. Item miſcellæ uites. quæ in omni agro conueniunt. q cæteris ubiq; uultier miſceantur.

Miſach unus ex tribus pueris de qb⁹ daniel in prophecia ait. εἰσὶ δὲ ἄνδρες Ἰουδαῖοι οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας βαβυλῶνος σεδρὰχ μισὰχ ἀβδεναγώ.

Miſer. flebilis calamitoſus. Ci. Miſeruꝫ atq; infœlicem hunc diem. Interdũ dr ægrotus. Nã ægritudo genus eſt infœlicitatis. Pla. Miſeram eſſe pdicat buccam ſibi fortaſſe medicos nõ eſſe putat. Interdum innocens. Ci. pro Milone. Miſeros interdum ciues optime de rep. meritos. Inuenitur etiã pro interiectione dolentis poſitum: ac ſi diceremꝰ neſaſ. Virg. Cecropidæ iuſſi miſeruꝫ ſeptena quot annis corpora natorum.

Miſere aduerbium. infœliciter. Ci. Neq; moueri eiꝰ deſyderio non poſſum qui tam miſere perit. Quãdoq; ſignificat ualde. Ter. Eam miſere amat.

Miſerabiliter eiuſdem. ſignificantiæ eſt. Hie. ad Auguſtinum & Alepiuꝫ. neptis ueſtra paula miſerabiliter precatur ut memotes eius ſitis & multum nos ſalutat.

Miſeriter idem quod miſerabiliter. Labenus. Mens incorrupta miſeriter corrumpitur.

Miſellus: diminutiuum eſt a miſer. Plau. Cenſen mi lello mali aliquid facturũ?

Miſeria: infœlicitas. Aug. li. iii. con. Miſeria dicitur cum quis patitur uel egeſtatem uel damnum: Cũ aliis compatitur miſericordia dici ſolet.

Miſertudo idem quod miſeria. Actius. Qui fœlix miſertudine factua eſt aliena.

Miſerot miſereris. miſertus. cõſtruitur cnꝫ genitiuo Et eſt miſereri ex alicuiuſ miſeria coide anxiꝫ eẽi Habet enim paſſiuum affectuꝫ. Lact. lib. 6. Si miſertus laborantium fueris. Veteres etiam Miſero. uſurpabant. Ennius. Cogebant hoſtes lachrymantes ut miſereri.

Miſeret imperiale ſimili modo paſſiuum affectũ habet ſicut Miſereor. Idem eſt enim Miſeret me illiꝰ & Miſereor illius quia utrumq; ſigt ex illius me

miseria angorem suscipere. Ci. Miseret me infœlicis familiæ. Virg. Si te lapsorum miseret quæ mu nera nyso digna dabis?

Misetetur. imperiale moueor misericodria. Ci. pro Liga. Cauete fratrem pro fratris salute ꝑcautium nos misereatur Lucius cras in legis simile suasione. Neq; minus uestri q̄ mei miserebitur.

Misereſco. is. moueor misericordia. & tā actō q̄ gtō iungit. Apul. cōmodū omnes misereſcimus. Stati. l. Th. Et generis misereſce tui. Vir. Et misereſcimus ultro. Huius compositum est Commiſereſco. Ter. in Ecy. Demum tam ægretulit ut ipsa bacchidē si adesset credo cōmiſereſceret. Hinc ml sereſcit imperiale cū sig̃to sul uerbi. Ter. in heau. Atq; in opis te misereſcat mei.

Misericordia inquit Aug. qd est nisi alienæ miseriæ quæda in nostro corde cōpassio. qua si utiq; possimus subuenire cōpellimur. Stoici misericordiaz inter uitia aī cōputant. Vnde Seneca. qui se stoicoruz sectæ addixit. Vitium inquit animi est misericordia: nec miserebitur sapiēs sed succurret. August. li. 9. ci. dei. Stoicoruz est nīam solere cuipare. Vnde Ci. in tertia tus. tanq̄ stoicus dixit. Si sapiens in ægritudinez cadere posset: posset & in misericordiam: posset & in inuidentiaz. Verū oſone pro ligario in laudez Cæsaris tanq̄ pipateticus dixit. Nulla de tuis uirtutibus plurimis nec grauior nec admirabilior misericordia est.

Miseror. aris. & Misero. as. apud antiquos. affectuz actiuuz habenti significātq; uerbis aut lachrymis aut ope dolorez quē ex alicuius miseria habemus ostendere & cōstruitur cuz accusatiuo. Sal. in Iug. Eos multa pollicendo acmiseraudo casum suum confirmat. i. Lamentando. Cæsar. Abditi in tabernaculis aut suum factum querebantur aut cuz familiaribus suis cōmune periculum miserebantur. i. deplorabant. Hinc Commiſeror aquo cōmiſeratio quæ est significatio misericordiæ qua ex alicuius infœlicitate mouemur. cuz. s. uel aspectu alicuius uel oratione uel etiam cogitatione adducimur: ut eius miseremur. Liui. lib. l. Agmen migrātium impleuerat uias & conspectus aliorum mutua miseratione integrabat lachrymas. Ci. li. z. ad herē. Commiſerationem breuem esse opottet.

Miserator qui opus aliquod misericordiæ exhibet in cum cuius miseretur. Misericors qui ex alicuiꝰ calamitate dolorem animo suscipit. Vnde est illud. Misericors & miserator dominus escaz dedit timentibus se. Misericordia ipsa cordis ægritudo ex miseria alicuius iniuste laborantis suscepta. Misericorditer aduerbiū sig̃t cū mīa.

Miserabilis: miseratione dignus. i. propter quez alii misercordia cōmouent. Oui. in Ibin. Sisq; miser semper nec sis miserabilis ulli. Aliquando dicitur flebilis lamentabilis. Liui. lib. i. Euentus tamen belli minus miserabilem dimicationem fecit qd nec acie certatum est: & tectis modo diruptis alterius urbis duo populi in unuz confusi sunt. Idē Voces etiam miserabiles exaudiebantur mulierū præcipue.

Miserandus: miseratione ꝑsequēdus.

Missenus penultima producta. Mons campaniæ a Misseno Aeneæ comite ubi sepulto Virgil. Qui nunc missenus ab illo dicitur.

Missus missa missum participium eas significatiōes habet quas mitto. Missus uero nomen quarti ordinis Immissionem feratum: siue ludoruz aut gladiatorum in arenam significat. Sue. in Domi. In his circensium die quo facilius centum missus pagerentur singulos a septenis spatiis adquina corripuit. Idem. Circenses frequenter etiam inuatica no commisit non unuq̄ interiecta per quos missꝰ uenatione. Aliquando sumitur pro Immissiōe feculorum. Vnde lampridius scribit heliogabalum celebrasse tale cōuiuiū ut apd amicos singulos singuli missus apparenturi & aliquando omnes missus sola carne phasianorum struxisse.

Missile. penultima correpta teluz qd manu mittit. Vnde & lapides missilia dicuntur. Et missilia dicebantur numera quæ a principibus populo semper gebauturiut puta Velaria linea odores: unguēta. Sue. in cali. Sparsit & missilia uariarum rerum & panaria cuz opsonio diuisit miritz.

Missio. non solum significat ipsuz mittendi actum sed etiaz dimittendi. Sue. in Cæsa. Missionez cōtinuo efflagitauit. Huiusmodi missionuz in re militari multa sunt genera. Est enim honesta quæ emeritis stipendiis ab imperatore indulgetur. Est Causaria quæ propter nalitudiuis a laboribus militiæ solult. Vnde Causarii milites dicuntur a Liuio. Est Iguominiosa cum quis propter delictum sacramento solnitur.

Misito misitas penultima correpta frequentatiuum sæpe mitto. Plau. in episto. Empta est ancilla. qd tute Ilas ad me misitabas.

Mitto mittis misi missum. secundū notam significationem Græci ἀφίημι. mittere dicunt Cic. i Cato. Hunc libruz ad te de senectute misimus. Interdū Mittere significat excludere. Virg. mœstūq; timorem mittite. Interdum Omittere. deponere. Ter. in adel. Hera lachrymas mitte. Interduz Donare. Virgi. Hos illi quod nec bene uertat mittimus hædos. Huius cōposita sunt Admitto Amitto. committo. Circummitto demitto. dimitto Immitto Intermitto intromitto. Omitto. permitto. præmitto prætermitto promitto. Remitto Muimitto: Summitto. & Trāsmitto. Mitti sanguinis dicit cuz fit phlebotomia. Similiē sanguinis missio fit quando quis iugulatur. Cor. Celsus lib. z. Mitti sanguis debet ex brachio. Idem sanguinez incisa uena mitti nouum non est.

Mites teste Aug. dūr q iprobitatibus cedūt & non resistūt malo sed uicūr i bono malū. Vñ & p leni clemēte ac māsueto accipit mitis. Cuiꝰ cōtrariū est Immitis. i. asper sæuus crudelis. Virg. Immitis achilli. Quādoq; ponit pro trāquillo. & īmitis pro procelloso & inquieto. Idem lib. 9. Mitis ut imorem stagni placidæq; paludis. Apul. Erat enī turbidum atque immite pelagus. Quandoq; pro maturo. Virgi. Sunt nobis mitia poma castaneæ

molles. Ply. Immitia adhuc & cruda poma.
Mitesco. is. manſuesco Ply. Vt feræ domi educatæ mitescunt. Aliquãdo Tranquillor. Apul. Cõflac cescunt fluctus: mare mitescit: Aliquando Maturesco. Ply. Reliquorũ pomorũ uelocitas cito mitescentium transoluat.
Mitigo. mitigas: pen. core. placo quaſi mitem ago Lact. lib. iiii. Donec turſus præmia populi mitigatus liberaret eos ſeruitute. Et mitigare maturare ẽ. Ci. li. iiii. de rep. Cũq; autũno terras ad cõcipiendas fruges relaxarit a fiſſa maturitate alia mitigaueritq; alia torruerit. huiꝰ cõpoſitũ. ẽ Cõmitigo de quo ſupra.
Mitia dictio barbara. qua ſigrut quoddã capitis ornamẽti gẽs primo apd Meonios. deinde ægyptii ſyni phrygii & lydii eo uſi ſũt. Erat. n. pileus ĩcurua quis & p muliebri cotõa ad ornatum capitis adoleſcẽtula: accipiaſ exqua pendebãt faſciolæ q̃ philtra dicebanſ qñ filoꝝ iſtar dependerẽt Hiero. ĩ Eſaia. Indie illa auferet dñs ornamẽtũ calcia mẽtoꝝ & lunulas & torques & mõilia & armillas & mitras & diſcrimĩalia & piſcelideſ. &c. Nñquo q̃ põtifices mitris ntũſ cũ rei diuĩæ opaꝫ dant. Et apd g̃cos nõ ſolũ p ornatu capitis ſed ẽt pfaſcia ĩ loricæ modũ cõtexta ad latera deſẽdẽda ſumiſ. mitra ẽt apd pſas ſol dſ. Stra. li. i. tñ. Indignata ſequi totquentem comua mitram.
Mitella diminutiuum. parua mitra Virgili· Copa ſynſca caput graia redimita mitella.
Mithylene. eſ. pen. pro. & Mithylenæ. arum. urbs in leſbo. iuxta Merynnam. acuius nomine nunc omnis inſula mithylenæ appellatur inqua olim duæ fuere nobiliſſimæ ciuitates. Hæc nidelicet & Metynna. hanc eandem inſulam pridem Leſbon dictam ab urbis nomine. quæ in ea potentiſſima fuit. Mat. Cum tibi non epheſos: nec ſit rhodos aut mithylæne. Dicta Mithylæne ut Diod. libro ſeſto ſcribit a Mithylæne Macharı filia. hæc nunc Metallinum dicitur urbs clara pyrraco ex ſeptem ſapientibus uno & Alceo poeta. & Antimenide fratre eius. & Diophane oratore & Theophane rerum ſcriptore. qui magno pompeio admodum familiaris fuit. De hac ſcribit. Victr. lib. i. q magnificenter & elegãter ædificata fuerit ſed nõ prudenter poſita inqua hauſter cũ flat homies ægrotanti cum corus tuſſiunti cum ſeptentrio teſtimuntur in ialubritatez.
Mitrerin: ĩſula ultra britãniaꝫ ſex dieꝝ nauigatiõe. ut li. iiii. Ply. ſcribit inea candidũ plũbũ. puẽit.
Mithridates. pen. cor. rex põti fuit ui. magna & corporis ut ſex iuges equos regeret: qnq̃ginta gẽtiũ ore loq̃reſ. hic diſſidẽtibꝰ romãis ſociali bello Nicomedẽ birhynnia Ariobarzanẽ cappa docia expulit: Græciã ĩſulaſq; oẽs excepta rhodo occupauit ſed poſtea a Silla apd Dardanũ fuſus. & a põpeio uictꝰ rũdẽ a pharnace filio ĩturre obſeſſus uenenũ ſũpſit. Cũq; id tardiꝰ biberet qa aduerſũ ne nẽa multis antea medicamĩbus corpꝰ firmauerat imiſſũ pcuſſorẽ gallũ cito eũ auctoritate uultꝰ retitũ reuocauit & ĩ cædẽ ſuã manũ trepidãtis adiuuit. aliꝰ ẽt mithridates i q tẽgi mithridati brũi epiſtolas collegit: unde ait πᾶς ῥέουτου ζῶσο λὰς ἐθαύμασα πολλάκις οὐ μόνον δεινὸ ὄντος ἐς συλλογίας χρεῖν ἀλλὰ ἐδεῖτο μονμοῦ φρονίμαλος ἔχούσας χαρακτῆρα
Mithridaticũ unguentũ Antidotũ. qd ex rebꝰ. liiii. conficitur & nunc uulgo auctoris nomine uocant Mithridatez.
Miſtarins tuas quo ninum aqua miſcemus. Lucil. Vrceus aut gemina longus miſtarius anſa.
Mna græce mina latine. Vide indictione Mina.
Mnemoſyne. pe. cor. memoriam ſigt. Catul. Mnemoſynon mei ſodalis ideſt monumentum.
Moab. arabiæ ciuitas quæ & Arepolis nominatur. Quo etiã noĩe uocatus eſt filius Lorh: aquo Moabitæ. Vocaſ aũt moab ex noĩe urbis & regio porro ipſa ciuitas. qnaſi proprium uocabulum poſſider Rabbar moab ideſt grandis moab.
Mobilis qui facile monetur a quo Mobilitas. Virg. Quo non aliud uelocius ullum mobilitate uiget. Quorum cõtraria ſunt Immobilis & ĩmobilitas.
Modus proprie rationem ſignificat. ideſt mẽſuram ſiue formam. Rario nero iubet ne quid ninis ſed omnia cum moderatione fiant. Vnde quomodo & quemadmodum dicimus ideſt qua tatione Et admodum pro ſatis quaſi ſecundum rationem & prope modum fere. quaſi paruꝫ abſit amodo hoc eſt a ratione. Et mirum ĩmodum: maiorem ĩmodum quaſi ultra rationem. Cõmodum aptum conueniens quaſi cum modo & ratione. Col. li. z. Eſt autem modus inſiccando fœno ut neq; per ariduꝫ neq; turſus uiride colligatur ideſt forma. Idem. li. 3. Inquo ſcrobe deſtinaueris nuces ſerere. terram minuitam ĩmodum ſemipedis ponito ideſt menſuram. Et modus dicitur quantitas: ut apud eundem. li. z. Atq; rurſus inſole ſiccata & mox tefrigerata reconditur ſi maior eſt modus in horreo ſi minor in uaſis olearis ſalſamentariiſq;. Interdum. Modus dicitur finis ſeu Euentus Iuue. Imponit q; modum ſapiens & rebus agendis. Virg. li. iiii. Siquis erit modus. Interdum dicitur Tonus qui a græcis φθόγγος phrangos dicitur.
Modo. quando habet. o finalem. cot. ſignificat tempus: præſens uel mox poteſtarum. uel nondum poteſtatum uel ſtatim futurũ. ut Modo id ago. Ter. Modo ait: modo negat: Modo dicebam: modo ueni: modo faciam. Aliquando ponitur pro longo tempore ante. Terẽ. in eu. Quam dudum modo. Vbi. Do. Noramodo aperte pro tempore pdictum eſſe ideſt q̃dudum. Nã qui nitiauerat uitginem: non modo ſed longe ueſtẽ mutauit cũ eunucho phœdriæ. Hinc ſit Quo modo. Amodo poſt modo. Poniſ itẽ pro dũraxat tãmodo. Liui. Euentus belli minus miſerabilẽ dimicatio finẽ fecit. q; nec acie certatũ eſt & tectis mõ dirupris alterius urbis duo populi in unũ confuſi ſunt ideſt ſolũ. Irẽ ſigt qd lingua nernacula dicim⁹ purch. Ter. ĩ phor. ſi deſ mõ ut taceſ poſſis. Virg. li. iiii. Si mõ qd memoras factũ fortuna ſequaſ. Hinc & ſolummodo: tantummodo: & Amodo quod ſignificat poſt hac. Apuleius. ut nemo me amodo

tam mane egredientē ſolū uidebit. Quod ſi pdicta ultima ſyllaba proferat dūs uel ablatiuus caſus eſt a modus.

Modicum: paruū ac puſillum. Apul. Modico labore fatigatur. Sic imodicū pro maximo ponitur. Col. C. Licinius damnatus eſt quem in magiſtratu rogatione tribunitia promulgauerat imodica poſſidendi libidie trāſcēdiſſet. Et modici pauci. Plau. In angiporto turba aſt domum modici introierūt Sic in modicos dicimus plures. Mar. Atriaq; imodicis atq; at imaginibus. Propriē tū modicus dicit non quod cui aliquid ſit inuiuidum ſed quod nō excedat modū & modeſtum eſt & tampatū. Plau. Cui animus modicus continens exps ambitionis Hinc modicū aduerbium ſignificat paxe. Idē ꝛde pol id modicū curat modice uero tēperate. Idem modice ſapis. Immodice nimis uel intēpate. Col. li. z. Magiſq; conducere agricolæ frequēter id potiuſq; imodice facere.

Modulus diminutiuū. a modus. & ponit p ipſa cō poſitione & cautu qui etiā moduſamen dicitur.

Modeſtus a modico. i. tamperato. Vnde modeſte cū modo & temperata. Ter. in phor. Animus q modeſta iſthæc ferat. Var. Non eos optime uixiſſe q diutiſſime uixerunt ſed qui modeſtiſſime.

Moderor. aris. rego modū pono. Et tā actiuo q̄ datiuo iungitur. Sal. Fortuna cuius libido gentibus modatat. Plau. in cur. Linguæ moderandū ē mihi huius compoſitum eſt præmoderor. añ moderor. Dī & Modero. aſ. in aadē ſignificatione. Sal Vbi hoc exēplo per ſanatuſ decretum conſul glauiū adduxerit quis illi finē ſtatuet? aut qs moderabit? Moderator rector gubernator. Ci. li. i. tuſ. Si hæc nata ſunt ut platōi uidetur uel ſi ſemp fuerunt ut Ariſtoteli placet moderator tanti opis & muneris ſicut mente hominis q̄uis aā ñ uideas ut deū nō uides. tñ & deū cognoſcis ex opibus eius.

Modeſtia & moderatio hūc habent ordinem q modeſtia fundamentū ſoliditas & baſis ipſa uirtutis ē axqua gignitur moderatio q̄ temperat aurigatq; modos in factis & dictis & cæteris talibus q̄ agēdi offitio uruntur: Ci. li ad herē. Sic modeſtia diſſinit q ſit in aio continēs moderatio cupiditatuꝫ.

Modificor menſuram & modum capio. Gel. li. i. cō prehenſa aūt menſura herculaui pedis ſecundū naturalem mēbrorum omni inter ſe competentiā modificatus eſt: atq; ita id collegit qđ erat conſequēs tanto fuiſſe herculē corpoꝛ excellioꝛē q̄ cæteroſ alios quanto olympicū ſtudiū cæteris par numero factis autetret. Hinc modificatio p temperantia.

Modulor. pe. cor. menſuro ſiue cum manſura & nūeroꝛ ratione cōpono. Gel. Scite ſubtiliterq; rōcinatū pythagoram plīm dicit in reperienda modulandaq; ſtatus longitudiniſq; eius præſtantia. Virgi. Carmina deſcripſi & modulans alterna notaui.

Modius mēſuræ gīs duo & uiginti ſaſtertia cotinēs hinc ſemodius bimodius trimodius. & huiuſmōi. Col. li. z. Eadem quattuor modiis nōnūq; trib⁹ ēt duobus ac ſemodio iugerum occupat.

Modiolus cū accenni in añ pe. diminutiuū. Et ē q̄rta pars modii quo ēt nomine dictū ē puū uas quadratum ad hauriendum exputeo aut lacu aut flūuio ne aquā. hoꝛ aūt modioloꝛ ut eſt apud Frontiū de aquæ ductibus alius erogatorius alius acceptorius ut multis in locis intueri licet. Victr. Ita cum rota a calcantibus uerſabitur modioli pleni ad ſūmū elati & rurſus ad imum reuertentes infundēt in caſtellū ipſi per ſe quod extuſerunt.

Moechus adulter græci. n. μοιχὸς moechā hoc aſt adulterā dīt. Plau. in. Am. iſta illum cēſet nuꝛ ſuus cē q̄ cū moecho eſt. Ponit tñ pro quocūq; iho naſte p libidinē peccāte. aquo formatū eſt uerbum Moechor. aris.

Moeniā. a muniēdo dicta fūt. Veteres. n. oe. & n. in differenter ponebāt. Et ꝓprie dīr q̄ urbē cinguut. Virg. Et moenia pandimus urbis. Nec urbis tātū fūt ēt mūitionū caſtroꝛ & aliοꝛ ædificioꝛ. Plau. Prohibēteq; moenia alia unde ego fūgat mea hinc fit Sub mœniū quod eſt ſub mœnibus.

Mœreo. es. mœſtus ſum. Vide in Mœreo.

Mœſia puincia ſcribī cū. oe. diphī. In ea fūt dardani

Mœſi & Triballi pōtoq; cōterminī ſcythæ. De hac ſupra. Dictio meſia.

Moga primū dicebaſ: q̄ poſtea Cappadocia: nūc ät Cæſarea a Cæſare: ut refert Ioſephus.

Mogūntia: oppidū Ciſalpinæ galliæ.

Mola. æ. dicta ē qua uelut mole quadā frumētū legumia aliæq; res teruntur q̄ eaꝛ motu eo coniecta molūt. Vñ molæ frumētariæ molæ ſabariæ: molæ oleariæ dīc. Præcipuus eius uſus ē i molerina Molas ann q̄ ab aſinis aſinarias. alias amān Mānarias. a Trudēdo Truſatiles appellabāt. Et latine q̄dē Mola. gce μύλοϛ uñ Amylū ſine mola factuꝫ axtritico. In molēdinis ſuprioꝛē metā: inferioꝛē catillū uocāt. Et mola mādibula dīt ſiue maxilla Hier. i ꝓs. Molas leonū cōfriget dns. Itē mola caro iſotmis & inanima i utero mulieris ferri ictu & aciaꝫ reſpuēs appellīt q̄ ſiſtit mēſtrua ut ptus. Fit. n. qñq; i mīribus tumor ꝓter namrā & ſemē cū ſanguine miſtū idureſcit ē carnē q̄uis aliq̄n ax ſolo ſpū ſie mola q̄ mouet narura tētāte aā expellere. Da hoc Ariſt. li. iiii. d gñatiōe aīaliū. cū ex hūore crudo cōcept⁹ ſtetit tūc mola gignit q̄q; i mīrib⁹ merito aut ſoliſ aut maxīc. ꝓterea Mola a molito farre. dī fat toſtū & ſale ſpū. q eo molito hoſtiæ aſpgūtur Apd ātiquos poſt glandes & arbuta uſ⁹ farris iho nore fuit ſeruatū i tm ut ſacrificiū ñ fieret ſine ſale & farre. Virg. Sparge moſa. hic Immolo. aſ.

Molaris ſc̄m gñus maſidens maxillaris ē a mola p maxilla deductū nomē q eiusū a cæteris dēt⁹ cō fractū ipi molūt. Et molaris lapis q ē molæ fragmē Oui. li. xiiii. me. Aut comes igr ero dixit. de xtraq; molarē ſuſtulit. Stati. li. v. th. Vaſtæq; ſudis fractiq; molares. Molaris nero adiectiū i ut ſapis molaris exquo mola fit hūc qdā pynten uocāt q ei iſit plurim⁹ ignis quē pyr. gci dūtruel a frumēto qđ pyrō noīāt. ē & aliđ pyritariū gīs ἀπὸ τοῦ πυρὸϛ. hoc ē ab igne nti utū. uel ignanū lapidē appellāt qm̄ clauo uel altero lapide percuſſuꝫ ſcintillā edit quæ ſulphure exceptæ aut foliis mira celeritate ignē trahunt.

Molan⁹.a.nz.qđ ad molā ptīet nt āsinus molarius quo utimur ad molā. Caro molarū asinū unū.

Molo.ıſ.moliui multū & mōlitū.ſ ḡr mola tero.cæ ſar.li 1.9. Triū mēſiū molita cibaria ſibi unū quē q domo eſſerre lubēt.molere ēt ſubagitare.ut.Iudi. Iudicū. Sampſonē clauſā in carcere molere fece rūc.i.ut tradūt hebræi cū robuſtis mulieribus eum coire fecerūt:ut ex illo robuſtā plē ſuſcipent. Am bro.li.hexa. Diſcite o uiri q alienā pmolere q̄ne uxorē cuius ſerpētis ſibi aſciſcere cupiat cōtuber nīū cui ēt cōpandus ipe ſerpēti ſit Hor.i ſer.pmo lere uxores nolē laudarier iquit. Tranſlatio ſūpta a mola:Nā cū frumētū demoliſ:mola q̄ ſup caryl lō eſt circūuoluiſ:ſic i patrāda reuenerea uir mulie ri incūbit. Hui⁹ cōpoſita.ſunt Cōmolo.ſimul mo lo. Lacte.de opl. Cōtritos & cōmolitos dēnib⁹ ci bos colligit:& cōglobatos i ſua deprimit & trāſ mittit ad uētrē. Emolo:pfecte molo. Amb. Cogi tatiōes exqrere & q̄ſi emolere mūeris hāt. pmolo dequo paulo aī. Et hæc pe.cor. habent.

Molitor.pe.cot.q molit:uīgo molēdiarius dī mo litura apd Plī li.ıç.ſōīſ p ipo molendi actu.

Molēdian⁹ molēdini opifex Molēdian⁹.a.um. qđ ad molēdinū pnetiut mola molendinaria. Paul. iureconſultus negat aſinam molendinariā ea ap pellatione contineri.

Molettina pe.p.a molēdo piſtrinā olī dicebaſ quo tpre tundebanſ frumēta nō molebantur.

Molucꝛ.pe.cor.lignū quadratū quo uereres īmola bāt. Et molucꝛ quo molæ uerruntſ qđ ḡci μόλαξ nop.dicūt. Ité tumor uētris q ēt uirginib⁹ accide re ſolet molucrum uocatur. Afra Virgini tam cre ſcit uteruſq̄ grauidæ mulieri molucrum.

Moles.reſ magna & magni ponderis. Virg. Totā q̄ ifuſa p artus mēs agitat molē.i. magnitudine mūdi. Col.li.viii. India phibet molibus ferax mi rabilis Quoniā uero q̄ magna ſūt. difficilia eē cō ſueuerūt capiē q̄nq̄ moles p difficultate. Virgili. Tātæ molis erat romanā condere gētē. Et i mari moles dī quotiēs excludiē aqua accipiē & pmotu Idē indegyan ipamq̄ ingenti mol chymætā cō ſequitur. Et a mouendo dicitur moles.

Moleſtus dī q alicui grauis ē.nec ſinit eū q̄ieſcer. A quo Moleſtia ſolicitudo & grauitas. Ter.i an. Multū moleſtus ei certe fuero atq̄ aio morē geſſe ro A moleſtia ſit cōpoſicū. Præmoletia. Ci.li.iiii. tuſ. Alii metū pmoleſtiā appellabant.i.anticipa tionē moleſtiæ quaſi metus ūt putus duxq̄ mole ſtiæ futuræ.

Moleſto.aſ.moleſtia officio:& q̄ſi molē affero. Mo deſti. Ab aurelio ſēpronio.fraire meo neminē mo leſtari nolo.

Molior.iris.a mouēdo.uel a molib⁹ ſīgr moueo. Li ui.li.9. Nū mōtes moliri ſua ſede pamus. Et Mo liri ē uel igenio uel corpore ad aliq̄d agēda moue ri. Et p uarietate appoſiti exponi ſolet. Nā moliri claſſē ē pare. Virg. Claſſēq̄ ſub ipa ātādro & phry giæ molimur mōnib⁹ idæ. Molin rier ē peragere. Idē Datūq̄ molitis rier. moliri habēas ē guberna re. Idē & māib⁹ molir habēas. moliri iſidias ē me ditari aut tēdere ut:ll.i.Ge. Inſidias auib⁹ molirī icēdere uepres. Apd Dū mihi moliunt iſidias. mo liri arcē ē Extruere. ut molitiq̄ arcē. Cui⁹ cōtranū ē demoliri. Moliri morā.ē morā facere. ut Moliri uemorā aut uītēdi poſcere cauſas. moliri iacula eſt iaculari. Idē ipe pf media nibo i nocte coruſca ſulmia molir dextra. moliri bellū ē belligerā. Col. i præfa. Qui bella moliri armo & militiæ gna roſ adhibeat moliri.ēt.ſimplr poſitū ſīgr inuēre. Plau. aliq̄d moliarquo me hoc diſcrimīe liberem. Quod ēt machiari dī Aliq̄n Conari. Aug.li.i.ci. dei. Vir optius cauēā theatri ſenatū cōſtruere mo liēē ad hac diſpoſitiōe & cupiditate compeſcuit. Aliq̄n opari uel facere. Cr.li.i.tuſ. Quæ alteri q̄ nos icolim⁹ ſub expoſita ad ſtellas ſeptē uī horri fer aq̄lōis ſtridor gelidas moliē niues. Col.li.x.ex iō mīorib⁹ aratris molītur.i.opant. Aliq̄n paſſi ne moliri p retardari. Lucil.li.7. Murilamur mol mur ſubdicimur. Hui⁹ cōpoſita ſūt. Amoliot rece do. Admoliot ſupramoliot:ſiue ſuprapono. Plau. ī aſi. Vbi ſacro manus ſis admolirus. Demoliot d ſtruo. Remoliot remoueo & a cōatu reuoco Sue. de Aug. Quidā cōfeſſus eo ſe i hitū ac remolitum quo minus ut deſtiaret i ſcipitū propelleret.

Molimen.pe.p.qđ & molimētū dī id ē qđ molli mur & cōatus. Hiero. cōtra Ioui. Vtile ratus ſū cū cta molimīa eius quaſi iſtructā acie cōtra me pro ponere Siſen. Magno tā molimēto ac ppetuo lo no pcedāt. Hic Emolumētū pro utilitate.

Mollis:tener nō durus a mouēdo quaſi mobilis. q̄ quācūq̄ ptē facile trahi ac moueri poſſit. Quitil de ſignis loq̄ns. illi⁹ opa dura:molliora hui⁹. Vir gil. Quid nemora æthiopū molli canētia lana. Iñ fir q cū hoīe iunctū mō utupationē. mō laudē de notetiut Molle ingenīū qđ facile diſcit. At mollis hō. i. effœmīatus nō ſeuerus nō fortis:nō cōſtāti ai. p tōſtationē uero q̄m ea q̄ tenera ſūt p uolūta te nra facile tractamus:& quocūq̄ lubet ducimus molli q̄nq̄ p domito ſumitur. Virg. Belgica uel molli melius feret eſſeda collo. Quādoq̄ p facili Idē iuuat ire iugiſ qua nulla prioꝛ caſtalīā molli diuertit orbita cliuo. Quādoq̄ p matuio:ut Sunt nobis mitia poma caſtaneæ molles. Vñ mollia ui na dīt.i.defæcata & aſpirate carētia. Quādoq̄ p flexibili. Idē Eſt mollis flāma medullas. Quādo q̄ p opportūo ac tēpeſtiuo. Idē. ſola uiri molle adi tus & tpra noras. Quādoq̄ p remiſſo & cōtemnē do. Idē Tua mecœnas haud mollia iuſſa Quādo q̄ p ſuaui ac iucūdo. Idē mollīq̄ iubaiboī tōni. Quandoq̄ pro placido. Vnde & mollio mollitu do mollicies. Cōpoſitū eſt Præmollis quod ē ual de mollis. Ter. in adel. Paulatim plebem pmollē facio meam.i. mihi fauentem.

Mollitudo:placiditas. Ci. Lēitudo otōnis. mollitu do corporis

Mollicies.q̄ & mollicia idē qđ mollitudo q̄is & ī malū p effœminatiōe q̄nq̄ capiaſ. Sal. Sed iner tia & mollitia aī alius alīn expectātes cūctamini.

Molliter. placideiæquo aio. Ci. qđ ferendū ē molli ter ſapiēti. Aliquando ſignificat delicate. Ter. in adel. ædepol ſyriſſe te curaſti molliter.

Mollicul⁹ dimiutiuū. Ambr. li. 1. offi. Sed ut molli culū & infractū aut uocis sonū: aut gestū corporis nō pbo: ita neq; agrestē aut rusticā naturā imitemur. Plau. p tenello & delicato posuit cum inquit Mollicula es.

Mollio. if. molliui uel molli mollitum. placo molle reddo. Gel. Sed postea cū brūdusiū aduentarem⁹ mollitiq; essent uenti maris. pcūctatus eū ego sum q̄ nam illa tō esset pauoris sui: Sal. Loca amoena uoluptuosa facile i ocio feroces militū animos molliuerāt. i. effœminauerāt. huius cōpositū est Emollio qd ē ualde mollio. Ply. quæcūq; emolliri op⁹. sit anterino adipe curantur.

Mollifico. as. & mollefacio. is ei⁹dē significatiōes sūt

Mollesco. is. mollis aut placat⁹ fio. Claud. li. i Ditis q̄ seueri ferrea lasciuis mollescant corda sagittis. hic cōponit. Remollesco. Ouid. li. i. me. Precib⁹ si numia tustis uicta remollescūt. si flectit ira deorū: Cæsar. Vinū ad se oīno iportari nō sinūt q̄ ea re ad laborē ferendū remollescere atq; effœminari arbitrantur.

Mollestra. pellis ouina.

Mollicina. pe. p uestis a mollicie

Mollusca nux. a mollicie dicta est. q̄ cæteris oībus nucib⁹ mollior sit Ply. Molluscæ putamē rūpētes. Ferē molluscā nucē e pside fuisse trāslatā. Fallit ma crobius existimās pomū eē qd ulgo pticus noiat.

Molossa regio ps Epiri a molosso pyrrhi & Andromaches filio noiata. hinc molossus. a. um. Scribit Theopōpus fuisse. xiiii. epirotaꝝ gētes e q̄bus celeberrimæ fuerūt Chaōes & molossi. Ouid. lib. i. me. Nec cōtētus eo ē missi de gēte molossa: In ea nascebant bōi cānes. Virg. Nec tibi cura canū fuerit postrēa sed una uelocis spartæ catulos: acrēq; molossum pasce sera pingui.

Molossus pes. dict⁹ ē ab ei⁹ pticæ saltatiōe: uel q̄ eo metri gēre odas i tēplo Iouis laudē canere cōsueuerūt i mēorā molossi filii pyrrhi & andromachæ. aquo postea festa molossia sūt dicta.

Molochin⁹ color q̄ i purpurā ichina tq; maluæ flori similis sit q̄si Malachinus. gēci. n. μαλαχην malua dicūt. Hic molochinarius. molochini coloris i fectos ut ē apd plautū Cæcil. Carcasina molochia.

Momētū ppie figūt exiguā q̄dā mutationē & pene indiuisibilē qd gēci Atomon uocāt. Var. Momento tpris uterq; discessit. hoc apd ueteres ēt momen dicebat. Lucr. Momie si a puo possūt ipulsa moueri. Hic qdcūq; mimū pōt momētū appellari. Ply. Prosūt & cōbustæ ut cinis eaꝝ bibat in uino addito resinæ momento.

Momētāe⁹. a. um: qd ē caducū & qd facile mutat ac deficit

Momētarius. a. um. qd i momēto fit. Ambr. Syros uero helisse⁹ quos obsidētes i ciuitatē iduxerat momētaria cæcitate percussos cū quo ingrederentur uidere non poterat.

Mōna: Iusula Angliæ seu britānīæ quæ teste cornelio tacito i colis ē ualida & receptaculū pfugaꝝ. Est & eiusdē noīs īsula i tbeno fluuio frisiæ proxia dion historicus ἔτυχον δὲ ἀναρχοι ὄντες διὰ τὸ παλίνορτον τὴν ἥμισυ μόνα σφῶν δεμίσον ἴσα μοίρας δίχοῦ τῆς ἀρχῆς ἑκατέρᾳ νεμόμην ἐπιτρέπουσι διὰ τοῦτο πόλεις δὲ δύο ἐμ μάνδρᾳ ἐξικόμεθα καὶ διέφθειρα.

Monos: latie sol⁹ Monas. adis unitas. Amb. ad Iustū. Vñ nec numerum monada sed elemētum nūeri q̄bus ea cura est appellauerūt

Monachus: latie solitar⁹. Mōasteriū solitudo:

Monarcha uel monarches: unicus omniū princeps Monarchia cum accentu i pe. unius principatus.

Monoceros. otis. f. & Monocerō ontis. ce. Sylla cor. aial unicū cornu gerēs: q̄ & Vnicornis appellatur hēt equū corpus: caput ceruinū mugitu horrido.

Monoculus q̄ unum tantum habet oculū. Monoculo in iudia nasci tradunt singulis cruribus q̄ a calore defendunt plantarum magnitudine.

Monopodiū dē mensa unico tm̄ pede subnixa.

Mōnoganus pe. cor. unius uxoris uir. Vñ & Monogamia Hiero. Quā sancta sit monogamia hic oī dicē q̄ digamus in clerū elegi nō pōt.

Monogrāmi dicti sūt homines macri ptenues ac decolores. Tractū a pictura q̄ prius q̄ coloribus corporetur fingitur lineis. Proprie enim monogrāmos dicitur pictura linearis.

Monodos pe. cor. Prusiæ filius q̄ dētiū loco os unū cōtinuū hūit ὀδούς. n. dēs Vnde Monodos q̄si unicus dens quēadmodū pyrrhū epirotarū regē habuisse Ply. refert.

Mōnodia cū accētu ipe. lugubris cant⁹ q̄ fit a pūica i dēfūctoꝝ funerib⁹. quasi uni⁹ cant⁹. Nā cæteris flētib⁹ sola pūica canit. huiusmōi cāt⁹ ēt naenia dī

Monomachia: singulare certamē. μόνος sol⁹ μαχίᾳ pugna monomachus: gladiator q̄ sol⁹ cū solo pugnat.

Monopoliū dī cū penes unū aliq̄m. nendēdi pūas ē ἐπὶ τὸ μόνος & πωλέω uendo. hoc fit cū unus solus aliq̄d gēs mercature uniuersū emit ut solus uendat pūā suo mō statuēs qd gēs hodie i multis reb⁹ seruat ut i coralliis aphricæ apd hippone Alumie i siculta & etruria: Vtic passus i achaia bitumie i Iudæa qd q̄ gēce asphaltos uocār oē monopoliō ulgo asphaltū dī. Plau. hēs murrinā & calamū potes monopoliū īstituere Legim⁹ apd Iustinianū monopolia nō eē intromittēda qm̄ ūtilia ad cōmodū reip. sed ad labē detrimētaq; ptinent.

Monophagia: uictus ex una re.

Monophthalmus luscus qui unum habet oculum Græce μονόφθαλμος.

Monoptoton pe. cor. uarius casus hab. n. unā uocē p oēs casus Aptotis sine casu. hēt. n. sōlū rectum.

Monostylon. pe. cor. uni⁹ colūnæ στύλον. enim colūnam graeci dicunt.

Monologion sermo unius rei.

Monoscelis. hoies indici singulis cruribus σκέλος. n. crus dī Qui & Sciapodes uocant⁹ q̄ in maiori æstu humi iacentes σκιὰν ποδὸς hoc ē umbra pedis se protegant.

Monotropos. solitarius: unius moris solus.

Monoxylon: nauigiū ex ligno itegro. Græce μονόξυλον.

Monycus.pe.cor.unus fuit centaurorꝝ.de quo Iu-
ne.quantas iaculet monycus ornos. Componit.
ex monos.& ὄνυξ.hoc ē solus unguis.q pedem
instar equi habuerit. Est.n.epitheton equorꝝ q so-
lidas ungulas hñt. Munychus uero athenarꝝ por-
tus est.

Monacris arcadiæ mons.quasi solus uertex sine so-
la sūmitas.

Monoecus cū œ diph.portus & statio q̄dā Liguriæ
ab Albinga oppido distans stad. quadrigenris &
octoginta Amonoeci portu usq; i thusciā uniuer-
sum littus eōtinuū oio sine portu est exceptis qb⁹
dam paruis stationibus ad iactandas anchoras.
Nec est multarꝝ aut magnarꝝ capax nauiū. Cōpō-
itur.ex μόνος& οἶκος domus quasi sola domus.
Et dī portus herculis qa rectc seruio.pulsis alius il
lic hercules solus habitauit uel q in eius templo
alius deorum non colitur.

Moneo.es.monui.itū figt scientē seu memorē facio
Plau.ipseu. Adhoc uolo monere te monēdus ne
me moneat. Inde monitor q monet qd sit agēdū
nr debet bona & uera amicitia: unde xenophon d
miseria tyrānorꝝ ὀυμὲν λαλεῖν ὀυδὲ τας
πόλεις ὅτι φιλίας μέτεστιν ἀτεχνὸν ὄνειδος
ἐστὶν ἀνθρώποις τοῦτο Mōitio q fit añ cōmissū.
oblurgatio post turpe factū. Ci.li.3.off. hūda tō &
diligētia ē primū ut mōitio acerbitate: deīn ut ob-
iurgatio cōtumelia careat. Interdū Monere & in-
nitare est: sicut inuitantur amici ad cœnā. Ter. Sed
ut dici tps est monere opꝝ me hunc uicinū phani
am ad cœnam ut uēiat. Interdū attendere seu in
spicere. Aug. Admone diligenter inīdæ crudelis
sepulcrꝝ.adiice custodias militū manda nigilias
nt pbes mortuū quē noluisti cognoscere uiuum.
Cōstruitur mō cū duob⁹ accusatiuis. ut monco re
hoc Modo cū ablō. Ter.in n.hēo p illare illā
quo monēā pbe.mōco grō. Val.max. Ab eo q p
ximæ solutæ ase legis suæ admonitus Composita
sunt Admoneo. Cōmoneo. Præmoneo & Sub-
moneo quod est latenter moneo Ter.in.eu. Tuꝝ
adeam submonuit me permeno.

Monitorius.a.um.quod monet: ut liber mōitor⁹.

Monitus.us.penul.eor.& Monitrio.idꝝ significāe.

Moneta dicta ē q nos signi impressione uel auctoris
nel prii moneat. Quo ēr noie dicta ē Iūo. Ci.li.i.
diui. Post cladē illā maximā a senonibus gallis fa
ctā audita uox ex arce iunonis fuit. Ex quo iuno
illa appellata moneta est.

Monetarius: qui monetam cudit.

Monetalis & hoc monetale quod ad monetā ptiet.
Amb.li.de padiso. hoc bonū auꝝ decorū & mo-
netale quod non corruptibile sed quod æternū ē
Apuli de asi. plorima pnosissimis monilū & auro
monetali zonis refertis incincta. Et Monetales
triūuiri dicti sunt sicut scribit Pōpo. inriseōsultus
æris argēti. auri flatores.

Mōedula.auis ex graculorꝝ genere quasi monetula
q monetas surripiat. Huic n.aui furacitas argenti
atq; auri præcipue est.

Monile pe p.ornamētū gutturis qd̄ solet collo uir-
ginū pendere & græce δρμισκος nūcupat inquit
Hiero. dictū q uirtutis admoneat. Nam primo ab
aliqd egregiū factū dari solebat. Ouid.i fas. Dat
digitis gēmas dat longa monilia collo: sed nō so
lū hoiuni neꝝ ēt equorꝝ pendens a collo monile
nocat. Virg. de eqs latini. Aurea pectoribus de-
missa monilia pendent. Gel. Eqratū frænis ephip
piis monilibus phaleris q̄ pfulgentē. Monile etiā
Segmentū dr. q qbusdā bracteolis quasi pſegmi
nibus cōstet.

Monumentum dicitur quicquid nos moner: siue
monere potest quid sit illud in quod intendimus
ut tituli sepulchra: statuæ. fama porticus: carmina
historia: documentum: doctrina libri cæteraq; q̄
nos alicuius rei præteritæ moneant. Vnde Cice:
ad Cæsarem. Sed ego quæ monumenti ratio sit
nomine ipso admoneor ad memoriam magna spe
ctare debet posteritatis q̄ ad præsentis temporis
gratiam. Florentinus Iureconsul. sic scribit. Mo-
numenta generaliter est res memorie causa impo-
sterum prodita. inqua si corpus uel reliquiæ infe
rantur. fiet sepulchrum: si uero nihil eorum infe-
ratur erit monumentum memoriæ causa factum
quod græci cenotaphium appellant. Var. Mo-
numenta a monendo quæ sunt in sepulchris. Et
ideo secundum uiam quo præterenntes admone-
ant & se fuisse & illos esse mortales. Abeo cætera
quoq; scripta ac facta memoriæ causa monumen
ta dicta. Virgil Quem candida dido esse sui dede
rat monumentum & pignus amoris.

Mons terræ tumor altissim⁹ ab eminendo quasi e-
minens dictus: propter quod omne quod eminet
mōs dici potest. Virgili. Præruptus aquæ mons.
Sumitur quandoq; pro saxo. Idem. Prænsaurēq;
nncis manibus capita aspera montis ferro inuasis
set. Sic aliquando saxum pro monte ut apud eun
dem Saxi de uertice pastor. Huic Scprimontium
locus: qui habet septem montes.

Monticulus diminutiuum: paruus mons. Dicitur &
Monticellus.

Mōtāus.a.um. qd ē ex mōte: ut montani imbres.

Montosus.a.um.ubi fūr multi mōres: ut mōrosa re
gio non mōruosa. Ply. Nasci in monrosis & aspe
ris aliquando & herbosis. Virg.li.7. Et te möto-
sæ miseræ in prælia nutrix.

Monsferratus.regio Italiæ cuius fines sunt. hic pa-
dus. ide Apēninus & Tatarus amnis. Et Yupiori
pte mōtes pxi Mōcauerio ubi pede mōtū icipit.

Montiuagus: pe.cor. qui per montes uagat. Mōti-
gena in monte genitus

Monitæ a mostrando dictum est q aliquid sinificā
do. demōstrer. Ci. de natura deorꝝ Mōsta pdictio
nes & pfensiones rerꝝ futurarꝝ qd aliud declarāt
nisi hoib⁹ ea q̄ futura fūr portēdi pdici. ex quo il-
la ostēta mōstra portēta pdigia dr. Virg. rñ poly
phemū unoculum monstrum horrendum. ingens
appellauit. Et sic q quid est natura deforme hoc
est præter naturam: aut deficit: aut excedit mon-
strum & res mōstrosa est. Ter. in Eu. Quid istuc
nā monstri fuit? Do. Monstrū ē oē ēōtra naturaꝝ.

si igitur Eunuchus est & nitanit uirginem contra rerum naturā factū est. Ostētū q; oñdat' & i corpore qñq; sicut martyres qñq; aīo sicut Sion q; īfamatus ē ob amorē fœminaꝝ. quādoq; etiā i rebus Et hi oēs ut ostētui & exēplo essent aliis. Sal. in Iug. Sz qñ eo natus sum ut Iugurthæ sceleꝝ oñ tui essem. Quādoq; Mōstꝝ ponit p monstratiōe: ut apd Virg. Mōstra deū tefero.

Monstruus.a.um.& Monstrosus.a.um. Luc. libo. i. Monstrosiq; hoīum partus.

Mōstrificus q mōstra dicēdo uel faciēdo demōstrat Ply. Inuēta i his & rō inserēdi monstrificis homi num ingeniis.

Monstro.as.oñdo dclsto. q̄si p mōstro do. Ter. in adel. Scio ubi sit. ueꝝ hodie nūq̄ monstrabo. hui⁹ composita sunt Cōmōstro Demōstro & pmōstro

Mopsopia: attica tegio a mopsopo tege sic dicta ut auctor ē strabo.

Mora expectatio: rpris dilatio. Plau. Cui mora sem p obfuit: diligēria pfuit

Morula diminutiuū. Aug. li. xi: cō. Quæro qm̄ dies dr ū tm̄ morula solis sup terram secundū qd ali ud est dies: aliud nox.

Morot.aris.expeto. Plau. Nil moror istas magnas dotes dapsiles. hoc ē nihil curo: non expecto. Et Morari ē detiere retardare. Quinti. qd me adhuc pī tetines? qd moraris abeuntē? Plau. i Epi. I nūe ra nihil ego te moror. i. differo uel expectare facio Itē morari manere. Hiero. Quāto studio & amor cōtenderi ut pariter ī eremo moraremur. Itē hære re dubitare. Virg. Quidue moror si uno oēs ordi ne hētis achiuos. Et i his significatiōib⁹ hēt pso nā cor. morari uero pria. p. significat Insanire. qd oñdit Sue. scribēs solitū eē dicere Neronē di xisse Claudiū iter hoīes morari. Nā græci μωρὸν stultū uocāt & fatuū. uidebat' dicere claudiū desi se mauere & uiuere iter hoies cū itelligi eū desisse p mortē delirare & desipe q uiuus delirauerat. sic Plau. i Tri. Amor mores hoīum moros & moro sos efficit. Cōposita a moror sūt Cōmorot qd est māco & firmā bitatiōnē hēo. Lact. li. 7. cui⁹ poste ri cū diutius i ægypto cōmorātes ī magnā conse quētē creuissēt. Amb. uero de scis Geruasio & p thasio. posuit pro abstinere cessare ut inqt. horror uos & mōeo ut adeoꝝ nsoꝝ iuuiis cōmoranrest ad īmolādū eis deuoti studeatis insistere Demo ror. Immorot morā traho. Lact. li. 2. Sz nereor ne si fuero i ppositiōe reꝝ cōtrariaꝝ diutius īmora tus. Remoror. Et hāt pe. cor.

Morus arbor: moꝝ fructus. a mora. i. tarditate ut q dam putant. Ni postrema oīum arboꝝ morus flo ret: pp qd prudētissima arbor dī qa lædi se a frī gore nō finit. Sūt tm̄ q a gēco id nois deriuēt μωρὸν. n. nigꝝ dicit. Mora quoq; i rubis sunt. sed niultum ab his differentia. Col. li. 3. de primo mo tum ab idibus feb usq; in æquinoctium uernale recte feres.

Moratus qui bonis moribus prædit⁹ ē. Plau. i aul. Dū mihi morata ueniat dotata est satis. Terē. in ecy. Sed quid mulieris uxorem habēt? aut quibus moratam moribus. Et est participium sine uerbo

Morigeror morēgero obsequor & quasi ad alterius uoluntatem mores transformo. Teren. in adel. Si adolescenti esses morigeratus.

Moriger pe. cor. obediens.

Moralis ad morem pertinens. Vnde scīa moralis q̄ de moribus tractat.

Moros græce latine stultus: Plau. in Tri. Amor mo res hominū moros & morosos efficit. Vnde per ānomiationē mores mori dicuntur stulti & fatui. unde Moriones nominantur.

Moriones: stulti. Aug. ad Hiero. Quidā tātæ sūt sa tuitatis ut nō multū a peccatonbus differāt quos moriones uulgo uocant.

Morsus cutiosus diligensq; qui nimis exacte oīa fieri expescit. Porphyrio. Ille est morsꝰ qui mul torum morum interse contrariorum ē. Vnde scne ctus morosa. Auctor Seneca est Morosum genus iracundiæ esse delicatum. Nam quando res pene nulla animo hominis cuncta fastidientis satisfa ceit: ea propte morositas. Ci. li. de ora. Vsq; adeo morosi sumus ut nobis non satisfaciat ipse demo sthenes. Sue. de Cæsare Circa corpous cuiam mo rosior ut non solum tonderetur diligenter sed etiā uelleretur. Et a more descendit cuius ptima pro ducitur.

Morologus pe. cor. q in sermone morosus. i. mole stus est. unde & sermonci huiusmodi dicuntur mo rologi. Plau. Nec molestum esse. nec sermonibus morologis uti.

Morbus est habitus cuiuscūq; corporis contra natu ram qui usum eius faciat deteriorem alias in toto corpore: alias in parte accidere solet. Tonus cor poris morbus est uelnti phthisis & febns Partis autem uelnti cæcitas aut pedis debilitas. Et apud iurisconsultos scriptum est morbum & uitium di stare q; morbus temporalis sit imbecillitas & sa nari q̄at. Vitiū ppetuum impedimentum. Cice. li. iiii. tui. ait morbū eē torius corporis corruptione; neluti febris est. Vitiū cū ptes corporis inter se dis sident. Ex quo prauitas membrorum distortio de formitas Morbi in anima dicuntur uitia inueterata & dura ut est auarina ambitio.

Morbidus.a.um. quod est morbo infectum Idem significat Morbosus.

Morbificus.a.um. quod morbum infert

Mordeo mordes momordi & morsi sum. Luc. Exhi buit primus chalybē frænosq; momordit. Plau. in Trige Ni fugissem inquit medium credo præ morsisset. Est autem Mordere denibus lædere. per translationem uero significat detrahere punge re. Ci. Apio. Neq; non me tamen aliquid quo modo ea tuear quæ mihi tuenda sunt. Composi ta sunt Admordeo ualde mordeo. Virgil. libro se cundo. Ge. Duriq; uenenum dentis & admorso si gnata in stirpe cicatrix. Cōmordeo simul mordeo Demordeo morsu decerpo. Immordeo morsum ifigo Obmordeo circū mordeo. Præmordeo r añ mordeo Remordeo crucio solicito. Virg. Quādo hæc te cura remordet. Proptie tū remordere ē illū

aquo quis ẽ morsus mordere. Lact. li. 6. Sed qa ſpe canina ſacudia ſicut Saluſtius ab Apio dictu refert exercuerunt uoluit hoiem canino mo uiuere ut remordeat laceſſitus.

Morſus. a. um. pticipiu. Ply. Dat morſi arabioſo ne rubidi fiant.

Morſus. uſ. nomẽ mo p dentiu læſione: mo p male dictia ponit. Et morſ⁹ ẽ q gce dr ſcoma. qm figurat⁹ ẽ. Sæpe n. fraude uel urbanitate cegit. ut aliud ſonet: aliud itelligat. Idẽ ſigẽ morſio.

Morſuncula diminutiuu puus morſus. Plau. i milli. Cõpreſſiones aritæ amatiu cõparatæ tenetis labellis: molles morſiunculæ.

Mordax qui mordendo lædit: uel qui alis detrahit aquo Mordacitas.

Mordico. aſ. pe. cor. dolore affero: pinde ac ſi morſu læderem.

Mordicus pe. cor. aduerbiu ſigt mordendo. Plau. in eur. Manu arripuit mordic⁹. Idẽ Ita dudu oportuit naſu adeptu mordicus. Aliq ñ ſigt ſtrictim & q ſi morſu ac dẽte. Sue. i Cæſa. Ne libelli quos tenebat madefierẽt paludamẽtu mordicus trahens ne ſpolio potiretur hoſtis.

Mordicibus. pro morſibus. Plau. Aſini me mordicibus ſcindant.

Morſicatim. ſignificat mordendo. Var. Sicut pulli ẽ cedunt & in bellis morſicatim ludunt.

Mors a mordẽdo ut inqt Aug. di. cõtra pelagianos. Eius hæc ſũt netba: mors priuatio uitæ ẽ nom tm̃ hũs ñ eſſentiã. Et io de⁹ eius auctor eẽ dici ñ põt. Quicqd. n. deu feciſſe dicim⁹ hẽt cẽtiã. i. ſpẽs ẽ. Eſſentia. n. dr ab eo qd ẽ. Mors ergo nihil eſt niſi nomẽ recedẽte uita ſicut fames: eſcaꝝ defect⁹ ſitis ẽgẽtia potus. Tũbræ abſẽtia lucis. Sterilitas defectus fœtus. Silẽtiu uocis abſẽtia. Inopia priuatio facultatu & ſi qua ſũt alia q̃ reꝛ priuationẽ nihil eẽ niſi nomẽ lueniunt. Opinor nanq; q ſo mors hoc uocabulo accepit eo q morſu quoda mo uenenoſi ſerpẽtis. i. diaboli impadito ada fuerit interẽptus. Tãc. n. ſerpẽs morſu decepit ada qñ eus p cõcupiſcẽtiã mordere hoc ẽ edere ſuaſit illicita. Et ut dixi ppea mors quaſi a morſu nomẽ accepit. Vũ dñs in oſeæ ppha morti minitans dicit. Ero mors tua o mors ero morſ⁹ tu⁹ iferne. Sũt q mortẽ ab emerita iã uita hoc ẽ iã acta & abſoluta nomiatã uelit: & mortuos quaſi emeritos appellatos q admortali hac militia abſoluti quaſi ueterãi quorẽ iã ſtatu ſint adepti. Alii a gco trahũt. hoc eſt ab μόρος q d ſortẽ ptem inortẽq; ſigt. Moros ãti ab μείρειν deſcẽdit. quo uerbo partiri ac ſepare ſignificat. Nã qd aliud ẽ mors q̃ ai a corpore ſeparatio? Platonici diffinũt mortẽ ſic ὁ θάνατος ἐστὶν ψυχῆς καὶ σώματος διάχυσις hoc ẽ mors eſt aiæ corporiſq; diſſolutio. Mors: ẽt da a gẽtib⁹ putata ẽ: q̃ mortis potẽs ẽ. Hãc Ci. Mortis & herebi filiã fuiſſe ſcribit. Sta. In ſcopulis mors ſæua ſedet. Declinaſq; in pli hoc nomẽ mors. Aug. li. i. ci: dei Multi multaꝝ mortiu ſœda uaietate cõſũ pti ſunt. Et ireꝛ i eodẽ: Cũ aũt unicuiq; mortaliu ſub quotidiãis uitæ huꝰ caſibꝰ i nũerabiles mortes quodã mõ continentur.

Morior. eris. & iris quarti ordinis. Ouid. li. iiii. me. at ſtrepitu mortẽq; timẽs cupid⁹q; moriri. ſigt mori uita diſcedere. Cuius ptm̃ ẽ mortuus. Vũ. Aug. li. 13. ci. dei. Nõ iportũe neq; i cõgrue arbitror dicere et ſi nõ hũana induſtria iudicio fortaſſe diu notu: ut hoc uerbũ qd eſt morir i latia ligua nec grãmatici declare potuerit ea regula q̃ cætera talia declinant. Nãq; ab eo qd ẽ ont fit uerbũ pri tpus ortus ẽ. & ſi qua ſilia ſũt q̃ ppri tpis pticipia declinant. Ab eo uero qd ẽ moritur ſi q̃ram⁹ pri tpris uerbũ nderi ſolet mortu⁹ ẽ. u. lia gemiata. ſic. enĩ dr mortu⁹ quo fatuus arduus carduus cõſpicu⁹ & ſi q̃ ſimilia q̃ nõ ſũt pri tpris. ſed qm̃ noia ſũt ſine tpre declinant. Illd uero quaſi ut declinet qd d cliari nõ põt p pilcipio pri tpris ponit nomẽ: Cõ uenienter ergo factũ ẽ ut q̃madmodũ id qd ſigt nõ põt agẽdo ita ipm uerbũ nõ poſſet loquẽdo dcliari. Cõpoſita huius uerbi ſũt Cõmoriot ſimul mor nor. ut illud Et ſi oportuerit me eõmoꝛi tibi nõ renegabo. Demoꝛior. Emoꝛior. Intermoꝛior. & pmoꝛior.

Mortuũ mare dr q̃ nihil uiuũ gignit. Lacus eſt ſyriæ i puicia pentapoli q nihil pter bitumẽ gignit nihil i eo graue ſubmergit. Iõ Aſphalt⁹ uocat q̃ oia i eo tuta ſint. gce ἀσφαλὸς tutamen dicit.

Mortalis q morbi ſubiectus ẽ Cui⁹ cõtrariũ ẽ Immortalis. ut deus imortalis.

Mortuale qd ad mortuos pꝛiet. Plau. i aſi. Hæc ſũt nõnugæ nõ. n. mortuaha. Vñ Emortualis dies in quo qs ẽ mortu⁹. ficti Natalis iquo qs nat⁹ eſt Idẽ. Certũ ẽ mihi hũc emortualẽ facere ex natali die. Mortuaha ẽt dñr q̃ mortua ſunt.

Mortifers. a. um. pecor. qd mortẽ affert. Col. lib. 7. Eſt etiam mortifeꝛus ſerpentis ictus.

Mõticiũ. pe. p. exãgue cõruptũ. mõticinã carnẽ dici m⁹ aiatiũ q̃ nõ ſũt i mactata ſed pſe mortua. Ply. ſola hæc anis i eo gñe morticinã carnẽ nõ aꝛrigit Var. Morticiæ ouis nõ portiunt uelci carne Morticini Claui dñr pedũ q̃ ueluti morticia caro ſit.

Mortarũ: uas iquo res q̃ reſoluẽdæ ſũt piſtillo terũtur. Plau. i aul. Cteꝛ ſecuri piſtillũ mortariũ q̃ utẽ da uaſa ſemp uicini rogãt. Cui⁹ diminutiuũ ẽ Mortariolũ. Hiero. i nũeri. ponẽt cũ eo thunbula mortariola cyathos & crateres ad uina fũdenda. Eſt & mortarũ lac⁹ & cõpraculũ i quo calx ſiue Intrita ſubigitur ſemamue: q̃ loca ẽt plebi hodie mortaria appellãtur ẽ apud Ply. li. 36.

Morphoſis. pe. p. latie dr mutatio. Iñ morphea ifirmitaſ q̃ colorẽ mutant. et metãorphoſis mutatio

Mororis & morois p diriu & itania: quoriẽcũq; ex ſomnifico grauamie reſipiſcẽtia ñ daſ ad mentẽz. Hæc. n. nõmõ meoriã ſz uſu quoq; tõnis incipit.

Moſes. is: & moſi ſicut Achilles iſ. achilli nom̃ iclyti iudoꝛe ducis. Inue. Tradidit arcão qdcũq; uolumie moſes. Aratoꝛ. Nõ hæc ieiũa mores cõdidit Et iterpoſito. y. pſilo. Moyſes dr qd hẽtur ifreq̃ntioti uſu. ſedulius. Quid q & helui & clayeuidere moyſẽ. ſeri. Ioſeph⁹ ex euẽtu reꝛ ipoſitũ fuiſſe nomẽ. i. ex aq̃ ſaluat⁹ eo q de flumine ſit ſaluatus. Moy. ægyptu aq̃ dñr: ſes uero ſaluatuſ. Dicitur & Moſeus Moyſeuſq;.

Mos moris est uitæ institutū consuetudine firmatū. Var. ait morē esse institutū ai quod sequi debeat consuetudo. Interdū sumitur pro consuetudie approbata q̄ habetur pro lege. Interdū in malū. Nā & boni & mali mores dicuntur. Plau. i Tri. Moe bus bonos iuasit mores q dū ægrotaut intermory tui mores mali quasi herba strigua succreuerunt. hinc fit Mōratus. moralis Morigeratus & dimi nutiuum Mosillus pamus mos.

Mossini populi asiæ uersus septētrionē. qui ut. Pō po. li. i. refert turres ligneas subeunt muris corpua oē perfiguant propatulo uescunt promiscue cōcū bunt & palā reges deligunt: uinculisq; arctissima custodia tenent.

Moueo. es. moui motū. notæ significatonis. Cæsar. Postero die castra ex eo loco mouent p traslatio nē Mouere ponitur pro excludere. Ci. libro. 3. offi. Quid ergo nōne nocet qui quodā quasi ueneno perficiat ut ueros hæredes moueat. in eoꝝ locum succedat. mouet aiuꝝ ē inducet allicet. Vir. li. 3. Ge. Nō umbræ altorū nemoꝝ non mollia pūt pra ta mouere aium. Ser. Mouere aium i suū desyderi um illicere. Mouere tragoedias significat uerbis: atrocē & indignam efficere. quale est opus tragi cor de rebus atrocibus semper mœstisq; loquen tiū. sicut e contrario Comœdias agere p ridicule ac dicaciter loqui. Composita huius uerbi sunt. Amoueo Admoueo q̄ sunt contraria Vide indi ctione Amoueo. Cōmoueo. demoueo diuerse siue diuisim moueo. Ter. in adel. Caue nunc oculos a meis oculis quoq; dimoueas tuos. Lact. li. vii. cū discessis fluctibus & in utrisq; prem dimotis per siccū populus graderetur. Emoueo extramoueo. Idē li. iiii. hoiumq; mentes emoras & malis i cu sibus furiatas in sensus pristinos reponebat. Pro moueo uchementer ultra moueo pro longo ultra eo. Ter. in an. Eho tu ipudens non sat habes q tibi dicula adeo quantū huic promoueo nuptias idest prolongo. Permoueo ualde moueo. Sal. in Iug. Existimans atherbalē dolore pmotū iniurias suas uindicatuꝝ manu. Demoueo deorsū moueo. Li. 6. Quantūq; romana se inuerit acies tantum hostes grsdu demoti. Remoueo aliēo discedo tol lo. Lact. li. 2. Ab eiusmodi quæstionibus se remo uit. Liu. li. 2. Hunc tu inquit Lucii Tarquinii re moue metū. idest auser. Ci. Catoni Si q̄q̄ fuit un q̄ remotus. ab innai laude & sermonibus uulgi ego profecto is sum. i. alienatus. Idē Tironi Acce pimus conditiones: sed ita ut remoueat p̄sidia ex iis locis q̄ occupauit. i. alio mittat. semoueo ieo r sum moueo. Aug. li. 6. cō. statumq; cognitū mīu apprehensa semouit a turbis. Sūmoueo. clam si ue subtus. uel a lōge moueo. Col. li. 1. Cū liceat ut cauere ne talis p̄fiatur negocio: aut iam ppositꝰ ut sūmoueat curare. Idē. li. 5. Fructusq; sūmotus a terra munus putrescit. i. de longe positus

Moto. as frequentatiuū. Virg. Siue iub nucertas zep phyris motantibus umbras: siue antro potius.

Motabilis q̄ frequēter mouet. Hiero. i Gn. Crea uit deus oēm aiam uiuentēmq; motabilem.

Motus. a. um p̄cipiū. Virg. Sed motos p̄stat cōpo. nere fluctꝰ. Motꝰ. us. ipa motio. unde fit Terræmotꝰ

Motiuus. a. uꝫ. qd mouet & nō patet. Do. ierposi tiōe Andriæ. re nihil ē propriū. Apsona cuiꝫ ppriū perpetuum non temporale: ac mouū.

Motacilla: auis q̄ semp mouet caudā. Vulgo. Co da tremula dicitur.

Mox aduerbiū sigr̄ statim. Ter. in phor. Excepto q̄ mox ueniat. Idē sigt paulo post. uel postea. Ci. li. i. de ora. Vex illa mox: nūc de ipsa exercitatiōe qd sentias q̄rimus.

Mucor. lanugo q̄ diutino situ contrahit. q̄m sdmo dū in pane carne aliisq; huiusmodi fieri uidemꝰ.

Mucidus. a. um. pen. cor. qd mucorē hoc ē musam. habet. Inue. Neq; n oia sustinet unq̄ mucida cæ tuli panis consumere frusta.

Muceo. es. mucui: mucidus sum a quo Mucesco. mu cidus fio, Ily. li. xviii. Iteꝝq; ex porrigi isoie sup linrea quod nisi festinato pagatur lundo colore mucescere: Cato. de re rus. Vim singulæ urnæ da bunt quod neq; aceat neq; muceat.

Muccus: aarsū humiditas & crassior pituita. Catul. Muccus & mala pituita nasi. Hinc Muccosus. q ē mucco plenus uel a mucco læsus.

Mucro ppriecuspis & acumē ensis. ac teloꝝ. Apul. Circulatorē aspexi eq̄strē spatham pacatā infesto mucrone deuorasse. Seneca. ad Lucil. Gladiū bo nū dices non cui deauratus est balitheus: nec cui uagina gēmis distinguitur: sed cui adtecādū sub tilis ē acies & mucro munimentū oē rupturus Im proprie ponit pro ense. Hic mucronatus. a. uꝫ. qd est acutū: & ad mucronis speciem formatū.

Mugil. & Mugilis. pe. cor. gēs piscis capito si. Græ ci a cspite cephalon sppellāt q oīum piscū squā mis intectoꝝ uelocissimus ē adeo ut transuersa na uigia interim supnatet. Huius natura esse fertur q abscōdito i metu capite totū se occlusi existimat.

Maginot. pen. cor. murmuro. Lucil, Muginamur molimur subducimur.

Magius cognomen romani cuiusdā. a frequēti mu mutatione. Aquo mugiola porta cui ipse aliquā do præfuit nominata est.

Mugoniaꝫporta romæ. a mugitu. q̄ per eam æna le pecus intraret. Hæc & Trigonia appellata est. hoc est trium angulorum.

Mugio. is. mugiui uel mugii. itum. facticium uerbū auoce boum. Vnde mugitus. pe. pro. ipsa uox. Li ui. li. i. Inde cū actæ boues quædam ad delyderi um ut fit relictarū mugissent. Virgili. Mugituſq; boum. Amugitus similitudine uentiquoq; & to nitrua aliquando mugire dicuntur: Lact. libro. 7. Cur cmicent fulgura: tonitrua mugiant. huius cō posita sunt Admugio. qd est iuxta. uel post mu gio. Claud. li. 3. Omnibus admugiit quocūq; it. Immugio intui uel ualde mugio. Virgi. li. 3. Cui uisq; immugiit æna cauernis. Remugio resono. Idē. libro. 3. Ge. Et uox ascensu nemoꝝ ingemia ta remugit.

Malgo. as. palā facio. Plan. in. Ciss. pro puella seruu lus neq̄ qui dominum mulgat atq; uilli cū. huius

copolita ſunt Dimulgo & pmulgo de qb⁹ alibi.

Mulgeo.es.ſi.uel xi.mulſuꝫ & mulctũ. Priſ. Mulgeo quoq; mulſi facit: quis differentiæ cauſa q dã mul xi ptulerũt: q a mulceo quoq; mulſi facit. Eſt autem Mulgere lac e mammis exprimere. Virg. li. iii. Ge. Qui ſurgente die mulſere horiſq; diurnis nocte pre mũt. Tranſferẽti ad alia. Eiuſ cõpoſita ſũt Emulgeo Col li. viii. Sed priuſq; hoc fiat exiguũ emulgẽdum eſt. Ter. in Phor. per tranſlationẽ dixit. Emulſi argẽto ſenẽ qd ẽ ſine labore ſuſtuli. Immulgeo ius mulgeo. Ply. Fabuloſum arbitror deſtrigibus ubera eas infantium labris immulgere.

Mulctra. æ. ipſum lac mulctũ: ſeu emũctio: aut uas in quo mulget. Virg. li. iii. Ge. Hinc largi copia lactis q magis exhauſto ſpumauerit ubere mulctra Læta magis ſtillis manabũt ubera mammis. Col. lib. viii. Sed mulctra cum eſt repleta lacte: non ſine tepore aliquo debet eſſe.

Mulctrũ. idẽ qd mulctra. Hor. in epo. Illic inuiſæ uenium ad mulctra capellæ.

Mulctrale. ſimiliter uas in quo mulgent animalia. Virg. in Geo. Implebũt mulctralia uaccæ.

Mulceo.es.ſi.ſuꝫ. & ctũ. Priſ. Mulſi. ſum. & mulctũ. Vnde Ci. i cõtẽtione Metelli. Permulſa atq; recreata. Var. in ſaty. Capite permulſo. Salu. li. iiii. hiſto. De in lenita iam ira poſtero die liberalib⁹ uerbis p mulcti ſũt. Eſt aũt Mulcere leniſmo mollire blãdiũ nutigare: dulcẽ facere: ungere delectare polire. Virg. Et mulcere dedit fluctus: & tollere uento. Hiero. Et ſermone cõpoſito aurẽ populi mulſerint quicqd dixerint hoc legẽ dei. putãt. i. delect aucrint. Huius compoſita ſunt Demulceo. pmulceo. pfecte mulceo. Ci. li. iii. adherẽ. Nam lædunt aurium ſi anteq uox bñ pmulſa ẽ: acri labore cõpellet. i. mollificata. Gel. li. i Nihil adeo icõgrediẽdis hoſtib⁹ atq; in principiis ſtlioꝝ ad ſalutem uirtutẽq; aptius rati q ſi permulcti ſonis mitionib⁹ nõ immodice ferocirẽt.

Mulciber. pe. cor. mulciberis: & per ſyncopam mulcibris. eſt. n. tertii ordinis nõ ſecũdi a mulcẽdo dictus eſt mulcanus. i. molliẽdo ferro. Mulcere. n. mollire ſi ue lenire eſt q ignis. oĩa mulceat. i. molliat uincatq; ac domet. Ci. li. ii. tuſ. Iouiſq; numen mulceberis adſciuit manus. Quid. Mulciberis capti mariſq; ue nuſq; dolis. Sũt qui mulciber a mutilando dici putant: q hoc ob clauditatẽ ſit mutilatus ac debilis.

Mulſum. a mulceo: quaſi melle delinitus. Mulcere. n. delinire ẽ: quaſi mollitere. Eſt aũt mulſum potio ex uino melleq cõfecta. Ply. li. xxi. ſcribit mulſum ex uetꝛe uino utiliſſimũ fieri qd facillime cũ melleq cõcorporat. De hoc Mar. Attica nectareum turbatis mella fallernũ: miſceri decet hoc a Ganymede merum. Hoc ſi calidõ bibatur uocem permulcet: ſi frigidũ exaſperat. Ci. lib. ii. de ora. Suadebat grauius ut mulſum frigidum biberet ſimul ac domũ reduſſet. Perdam inq uocẽ ſi id effecero. Græci mulſum uocant ὑδρόμελι & μελικρατον. Vlp. Vini appellatione ait mulſum nõ cõtineri; oinomeli contineri. Interpretaq; oinomeli uinũ dulciſſimũ. Q d ſi Vlpiani ſententia uera eſt: mulſum nõ erit idem qd oinomeli. Vſurpat etiam p adiectiuo; mulſus a. um. Ply. Lac mulſum: acetũ mulſum: aqua mulſa quæ melle concinnet. Hæc ẽt Hydromeli quæ fit d ſpumato in ea melle. Cõfert ægrotis. Apud plautũ ex amantis & blandientis affectu dr. Mea mulſa. At muſtũ ad tertiã ptẽ decoctũ ſapa dicit Var. Cato Col. palladius accuratiſſime ſcripſerũt. Mar. Et lale tanæ nigra lagœna ſapæ. ſed ſi ad duas partes ſit decoctũ defructum appellatur.

Mulier. a mollicie ut inquit Var. dicta eſt imutata & detracta littera: q ſi mollier. Vlp. Mulier dr q uirgo nõ eſt. Q d ſi inq tego me uirginẽ emere putarẽ cũ eſſet mulier: emptio nõ ualebit. Cic. Obiurgantibus q ſexagenarius popilhaꝫ uirginẽ duxiſſet. Cras mulier erit inq t. Caius ſcribit mulieris noie ẽt uirginez uiri potẽtẽ cõtineri. Vlp. uno in loco utroq; ſignificato uſus eſt. Mulierẽita arctã ut mulier fieri nõ poſſit: ſanã nõ uideri cõſtat. Eãdẽ dixit mulierẽ & non mulierẽ. Primũ p ea quæ fœmina ẽ. ſecundũ p ea q eſt corrupta. Aug. li. ii. de cõſenſu euangeliſtaꝫ. In multis ſcripturaꝫ locis hoc inueniẽ nõ eas tñ q uirum paſſæ fuerãt. ſed oĩo fœminas ẽt intactas atq; integras mulieres appellari. ſicut ex ipſa eua ſcriptũ eſt formauit eam in mulierẽ. Qua locutione etiam paulus ait Chriſtũ factũ ex muliere.

Muliebris & hoc muliebre qd ad mulieres ptinet: ſeu qd ẽ aut fuit mulieris: ut muliebris ſexus: muliebre ueſtimẽtũ. Aliqñ dr qd eſt molle & effœminatum: ut muliebris aius. Vnde Muliebritas mollicies. Muliebriter aduerbiũ qd ſignificat molle effœminate: ſeu more mulieꝝ. Iuſti. Quæ nõ muliebriter hoſtiũ aduẽtu territa.

Mulieroſus qui nimiũ appetit mulieres. a quo mulieroſitas. Cic. lib. iiii. tuſ. Similiterq; cæteri morbi: ut gloriæ cupiditas ut nulieroſitas ut ita appellẽ eam quæ græce φιλογυνια. dr. i. amator mulierum.

Mulierarius: idem qd mulieroſus. Iul. Capitolinus. Mulierarius fuit inter primos amatores.

Muliero. as. effœmino. Varro. Et rex & miſellus ille pauper amat. Habet ignẽ intus acrẽ. Hic ephebum mulierauit. Hic ad medica adoleſcentẽ traxit.

Muliebria tñ plurali numero. dicunt mẽtrua. Hiero. in Gen. Et deſierant ſarræ fieri muliebria. Interdũ ſumũt p muliebri natura. ſicut uirilia p pudẽdis uiri. interdũ pro libidine. Quintil. Nobilis adoleſcẽs a centurione muliebria paſſus. Sic Sal. Viros muliebria pati: mulieres pudicitiã in ppatulo habere.

Mulleus. calceꝰ regum albanorum erant purpurei coloris: poſtea patriciorum. a Mullando. i. iucndo. Vnde Mullus collare. Vopiſ. in aureliano. Calceos mulleos & hæderaceos & albos uiris omnibus tulit mulieribus reliquit.

Mulus per ſimplex. l. animal quod ex aſino & equa generatur. Qui autem ex equo & aſino genitus pullus Hinnulus dicitur.

Mularis & hoc mulare. adiectiuũ a mulo. Col. lib. vii. Eſt generoſa materies quæ circo facriſq; certaminibus equos prebet. Eſt mularis quæ ptio fœtus ſui comparatur generoſo.

Mulio. & mulius qui mulos clitellarios ſiue quadrigarios ducit. Horatius in Ser. Audit cum magno

blateras clamore furisq; Mulius. Iuue. Nam mihi commota iamdudum mulio uirga.

Mullus. p duplex. ll. gñs piscis marini maxime nobilitatis & grę: q binas libras ponderis raro excupe rat. Hor. Laudas iusane trilibrē mullum. Mar. Nolo mihi ponas thombū mullūq; bilibrē. Hic a grę cis Trigla dr uulgus Barbonem uocat qm̄ auctore Plynio. barba gemina insignit inferiori labro. Hic a Cicerone in parado. & a Varrone li. iii. de reruſt. Barbatuli. & barbati mulli dicti sunt. Nomen illi datum est ut Fenestella docet a colore mullcorum calciamentorum. Scribit Ply. li. ix. Mullum expirā tē uersicolon quadā & numerosa uarietate spectari

Mulcta. æ. solutōnis pœna. q olim ut Varro inquit singulant ob peccatum exigebant: ut ouis aut bos postea multa simul exigi cœperunt: & unum atq; oleum addi. In hoc autem multa differt a pœna: q; pœna generali nomine dicit omnium delictoꝝ coercitio: mlta uero spālis ē peccati cui⁹ aliaduersio pecuniaria est. Pœna autem non tm̄ pecuniaria sed capitis & existimationis irrogari solet. Et mlcta q dem ex arbitrio eius uenit qui multam dicit pœna non irrogatur nisi quæ lege uel quo alio iure specia liter. hinc delicto ipositæ est. Suprema mlcta apud ptiscos erat in singulos dies. xxx. boum. & duarum ouium. minima ouis unius. Varro. li. xi. rerum humanarum dicit hoc uocabuli3 non latinum sed sabinum esse. Dicimus autem. multam dixit: & multa dicta est. multam irrogauit. & multa irrogata ē. & significat multam imponere damnato quasi per rogationem ad populum.

Multatitius. a. um. qd̄ ex multa fit: uel qd̄ ad multā pertinet: siue q; nomine multæ exigitur. Liu. li. x. Ex multatitia itē pecuniaq; exegerunt pecuariis dā natis ludi facti. Et li. xxvii. Aediles plebis ex multatitio argento signa ænea ad ædē cereris dedere.

Multo. as. punio cōdēno laxo diminuo. quia omnis punitio diminutionem habent. Et construitur cum ablatiuo uel genitiuo. Virg. Multatam tristi morte camillam. Cur. li. ii. Is quoq; insulas pfidis occupat: pecunia multat. Aliquando cum duobus accusatiuis. Hiero. in Esdra. Et multauit gentem argenti talenta centum & auri talentum unum. Interdū Multare significat priuare. Virg. Quod si perdere rim patria multabor. Interdum lacerare mutilare uerberare dissolucre. Ter. in adel. Ipsum dominum atq; omnem familiam multauit usq; ad mortem. Col. li. ii. Quo euenit ut in iteratiōe quoq; scamnafiant. & boues iniquitate operis maxime multent Interdum Augere & noti compotem facere. Nonius. Et uobis quidem granas ago cum uotis meis multatis meis. Interdum male tractare. Col. lib. i. Nam illud uetus est Catonis Agrum pessime multari. Cuius dominus quid in eo faciendum sit non docet: sed audit uillicum.

Multor. aris. deponēs. Suc. de Aug. Neq; aut crebri⁹ aut perfidiosius rebellātes grauior unq; multatus ē pœna q; ut captiuos sub lege uænundaret.

Multus. a. um. a quo fit multitudo q; est frequentia & Multisanā aduerbiū & figt qd̄ multus. copia. modis fari posset. Multifidus. multis modis findēs Multiuidus multa uidens. Multipes: multorum pedū. Multiuolus: q multaꝝ rerū desyderio tenet. Multiloqu⁹ q multa loq;. Multifacio. magni æstimo

Multiplex. uarius inuolutus: multas plicationes habens. Hinc multiplico as.

Multesima ps p quātitate infinita. Lucil. Quam par uula pars: q; multesima constet.

Multitia indumēta dicebant minutissimis filis contexta. Vnde a multis filis & ꝓpterea subtilibus nomen inditū. Vel a mulcēdo qm̄ camē demulceant. Et tm̄ pluraliter declinat. Iuue. Quæro an deceant multitia testem.

Mundus. substātiuū dr ornatus muliebris. quo. s. mulier mūdior fit. In cuius nois appellatione cōtinēt speculū: manilæ: inaures: armillæ: anuli: gēmæ: mitræ & similia qb⁹ mulier ornat. Cato p lege oppia Mūdici æ ornatus & cultus fœminar⁹ insignia fūt. his gaudēt & gloriant: Hēc mūdū mulierē appellarūt nostri maiores. Dr & mūdā Neu. gñe. Lucil. Legauit qdā uxori mūdū omne penūq;. Hic deducitur. Mūdus q cōstat ex sole & luna & terra & stellis & oībus elementis & qcqd cœli ambitu cōtinetur. Nam sicut græci κόσμον. qd̄ apud eos ornatū significat: ita nos a perfecta absolutaq; elegātia uocauimus mūdū. q; nihil eo sit mūd⁹ & pulchri⁹ & ornati⁹. Et a græcis ab ornatu cosmos dr. In sacris uero literis mundi nomine: qñq; homines: qñq; inimici dei intelliguntur. Hinc mundanus a. um. qd̄ mūdi est. Vnde interrogatus plius cuias esset: mundanū se ēē rndit.

Mundus. a. um. qd̄ est purū tersum; politumq;. Cuius contrarium est Immundus.

Mundicies. & mundicia ꝓ lautitia qua quis se mundū ac politūte net. Ci. lib. i. offi. Adhibenda ꝓterea mundicia est nō odiosa nec exquisita nimis.

Mundo. as. detergo depuro. Plaq;. ad Helio. Cornelius centuno adhuc ethnicus dono sancti spiritus mundat. Hinc cōponit Emundo Extramūdo. Col. li. ii. Quædam pluuiis diebꝰ ut bubilia & ouilia debent emundari.

Mungo. is. xi. ctū. quasi muccū ago. Id enī mungere est cū e naribus muccus trahit. unde Emūgo fit: de quo supra Inuenit etiā mungor deponens: Cato deliberis educandis: Neq; emungentuit libertatem.

Munus. quattuor modis dr. Primo ꝓ dono. Vñ munera dari ac mitti dīt. Dictū munus ut inqt Var. ab eo q; q; mutuo alo sunt id dant officii gra. Altero ꝓ onere qd̄ cū remitti uacationē militiæ pstat. Nā munera. i. officia sine labore atq; onere exerceri nō possunt. Vñ Immunitas appellat. Tertio ꝓ officio: Vñ munera militaria uocant: & milites q dam municipes dīr q; in ciuitatē recepti munera cū ciuibus faciūt. i. officia. Quarto pro spectaculis seu iudis qui a principe populis quasi muneris loco exhibentur. Namq; id genus oblectamenti antiqui munera nominauerūt q; ppls tali spectaculo grande munere quodam capiebat. Scribit Lact. li. vi. uenationes ferarūq; spectacula attributa esse Saturno & munera uocari: populus qui spectaculis tali-

bus ueluti muneribus capiẽt. Sue. in Cæſa. Beſtias quoq; ad munus populi cõparatas trucidauerant. Mar. Priſca fides taceat. nam poſt tua munera Cæſar. Hæc iã ſæminea uidimus acta manu. Hic munus gladiatoꝝ dicebatur cum in ſpectaculis multa gladiatorum paria exhibebantur.

Munerarius ſpectaculi exhibitor. a græcis agonotheta uocat᷑ q ludos gladiatorios exhibet ppſo: unũq; uel plura paria gladiatoꝝ ad ſpectacula pugnatura pducit. Et q familiã gladiatoꝝ habet: gladiatores q domi inſtituit ac poſtea uendit: a laniãdo dr̃ laniſta. Vnde apud hiſtoricos frequenter legimus laniſtas uendidiſſe gladiatores muneratiis. Accipitur etiã Munerarius pro eo q pauperibus elargitur Hiero. Muneratius pauperum & egentium candidatus ſic feſtinat ad cœtũ.

Munerale adiectiuũ qd̃ ad munus pertinet. Vñ Muneralis lex qua Cintius cauit ne cui liceret munus accipere. Plau. Nec muneralẽ legẽ neq; lenoniã rogo fuerit nec ne flocci æſtimo

Munero. as. & Muneror. aris. in eadẽ ſignificatione qua dono. Macro. Ianus cũ ſaturnũ elaſſe puectũ excepiſſet hoſpitio: & ab eo edoctus peritiã iuris ſerũ illũ & rudẽ ante fruges cognitas uictũ in meli redigiſſet: regni eũ ſocietate munerauit. Hinc Remunero. Liui. li. ii. Tũ Mutius q̃ſi remunerans meritũ

Munis officioſus: & q onera pplo ſoluit Vnde Munia dr̃ obſequia lege debita: & officia quæ publice præſtant. Col. li. i. Sic. n. & magiſtri ſingulorꝝ officioꝝ ſedulo munia ſua exequũt᷑. Vnde Immunis q ab huiꝰmõi onere liber ẽ. A munif᷑ũs Cõmunis & Inmunis: de quibus alibi. Munico. as. quo utere res utebãt᷑ ſicut a Cõmuni Cõmunico. Nec habet munia aliam terminationem.

Munificus apud antiqnos nõ a largitione quæ nulla erat: ſed cõſentientes appellabant᷑ ad ea quæ amici uellẽt: núc aũt p liberali ponit᷑: quaſi ſit munera large ꝓbens. de quo in dictione Liberalis. A munif᷑icus. fit Munificẽtior: & Munificẽtiſſimus. Cato tñ Munificor: & Munificiſſimus dixit.

Municipia dicebant᷑ quæ aliunde uenientes in ciuitatẽ: & cũ ſuo iure uiuerẽt: muneribꝰ m̃ ppli Ro. honoribuſq; fungebant᷑. Capiebant. n. munera ſed nõ dãnoſa: ut ẽ collatio tributoꝝ & huiuſmodi: ſed q ad honorẽ ptinerẽt. A quo munere capeſſendo nomẽ ſibi uẽdicare nulla populi ro. lege aſtricta. Et municipia ſunt ciuitates ſuo iure & legibus ſuis utẽtes quæ meliore cõditione ſunt q̃ coloniæ: quorum incolæ municipes uocati ſunt. Municipioꝝ iura iã penitus obliterata ſunt Municipẽ ut Vlp. inquit ſacit aut ciuitas: aut manumiſſio aut adoptio. qm̃ municeps & q liber in municipio natus eſt & q in municipio a ſeruitute ſe liberauit: & q ciuitate quãcũq; ãſſecutus eſt proprie tñ municipes dr̃ qui in ciuitatẽ romanã recepti muneꝝ ptícipes ſiunt. Sed abuſiue núc municipes dicimus ſuæ cuiuſq; ciuitatis ciues. Quo noie tã oratores q̃ poetæ utunt᷑. Iuue. Iã princeps equitũ magna qui uoce ſolebat uændere municipes fracta de merce ſiluros. Ci. i Bruto. Nõ dubito quin ſcias nõ ſolũ cuius municipii ſui: ſed etiam q̃ diligenter ſoleã municipes arpinates tueri Hinc Municipalis.

Municipale ius dr̃ priuatũ ius uniuſcuiuſq; ciuitatis. Municipalia magiſteria uocant᷑ adminiſtrationes & officia ſui municipii.

Municipatim. ſignificat per municipia. ſicut Oppidatim per oppida.

Munio. is. ini. uel munii. itũ ſignificat ſulcio fortifico reficio reparo ꝓparo defendo. Ci. li. i. tuſ. Abiit ad deos Hercules nũq̃ abiiſſet niſi cũ inter hoſtes eſſet eã ſibi uiã muniſſet. Sic dicimus munire ripã munire aliquẽ munire aditũ cũ illa uel reficimus uel reparamus Huius cõpoſita ſunt Cõmunio. Cæſar. Præſidia diſponit: caſtella cõmunit quo facilius ſi ſe inuito trãſire conarent᷑ phibere poſſit. Circũmunio. p circũfulcio. Col. li. iii. Priuſq̃ pomariũ conſtituas q̃ magnũ habere uoles circũmunito macerie aut foſſa Emunio extramunio. Idẽ. li. i. Sꝫ & hãc cutã pauimẽtoꝝ & parietũ pbamus cũ ut retuli ſic emunita ſola & latera horreoꝝ phibent curgulionẽ. Præmunio antemunio. Leo pa. Ad roborãdã hanc fidem qua contra oẽs ꝑmuniebamur errores ex magno ſactum eſt diuinæ pietatis cõſilio.

Munimen. pe. p. ſiue munimẽtũ. idẽ ẽ qd̃ munitio: q̃ ppriè caſtroꝝ eſt: cæterarũq; reꝝ quæ cõtra euentũ hoſtiũ muniũt: ſiue uallo ſiue foſſa: ſiue alio quouis mõ quo ſunt milites ab hoſtiũ aduẽtu muniti.

Munia. æ. gis aromatis.

Munychia. oꝝ. feſta palladis erant. Inde Munychii portus athenarũ. Suidas μουνυχία τὸ πόσθος λάσιος ἐν Ἀθήναις ἀπὸ Μουνύχου βασιλέως ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἀνομάσθαι φησὶν ἐκ τοῦ μουνύχου Ἰππὸς βασιλεὺς τῶν παντελαίους

Murus a muniẽdo dictus eſt: q̃ ſapiebãt æquo munere oppidũ muris. Vnde ꝓprie urbis eſt iapideus ambitus: paries domoꝝ. Macena ſiue maceries q̃ cõſtat ex iapidibꝰ ſine calce aut alio gñe ferruginis Sed cõfundit᷑q̃ Amb. ſup Luc. Meminimus q̃ Hiericho magna ciuitas fuerit muralibus ſepta parietibus q̃ nõ ferro quia nõ arieti poſſet eſſe penetrabilis. Hic Antemurale: & pximuriũ pontificale pomeriũ proximum.

Muralis & hoc murale: qd̃ ad muꝝ pertinet: ut Muralis corona qua donari ſolebat ab imperatore qui primus muꝝ ſubiiſſet & in hoſtium oppidum per uim aſcendiſſet.

Muratus. a. uꝫ: qd̃ muros habet. Vnde urbes mutatæ dictæ ſunt.

Muralis hærba: quæ uulgo Vitriolũ dr̃ q̃ uaſa murũ immodum conſtricta purificet. Ideo Vrceolaris a ueteribus dicta. Eadem parietaria uocatur q̃ in muris frequenter naſcat᷑. Et perdicium quoniã pdices ea peripue paſcant᷑.

Muræna cum æ. diph. Nã græce ſcribitur μύραινα piſcis eſt longitudine nõ diſſimilis anguillæ. Parit quocũq; tpe: cuius oua citiſſime creſcũt. Macro. Ac creſcebant᷑ ad piſcinas urbis ab uſq; freto ſiculo. Illic. n. optimæ eſſe creduntꝫ muræ q̃ anguillæ & utræq; ex illo loco plotæ a latinis flutæ uocant᷑ q̃ in ſummo ſupernatantes ſolæ torrefactæ cuma-

te ſe poſſe & in aqua mergere deſinũt: atq; ita facile capiũt. Mar. Quæ natat i ſiculo grãdis muræna p fundo Nõ ualet exuſtã mergere ſole cutẽ. Eſt & nuræna cognomẽ uiri romãi ab eo piſce dedectũ. Vñ Ciceronis extat oſop muræna. Solet hic piſcis alio noie lãpetra appellari a blãbẽdis petris.

Murænulæ ſunt ornamẽta colli flexuoſa inſtar muræ næ & catellæ ex auro qb⁹ matronæ cõdecorant. ſicut ſcribit Hiero. ad Marcellã his uerbis. Aurum colli ſui qđ murænulã uulgus uocat. qđ .ſ. metallo in uirgulas ltẽſcẽte q̃dã ordinis flexuoſi catena cõtexit abſq; pentib⁹ uændidit. Poteſt tamen murænula diminutiuum a muræna.

Murex piſcis marin⁹ ex cõchæ gñe a purpura diuerſo: Idẽ & cõchylũ p excellẽtiã dr. Ply. Cõchylia & purpuras oẽs ore atterit. Ex muricis humore fit color purpureus. Virg. Ipſe ſed in pratis aries iã ſua/ue rubẽti murice. Vñ neſtis tincta murice cõchylia/ta dr. Interdũ accipit p purpura quam Sidon urbs ſyriæ gignit. Idẽ li. iiii. Tyrioq; ardebat munce læna. Interdũ p acumine ſeu aſpitate ſaxi. Idẽ li. v. Et acuto i murice remi obnixi crepuere. Et murex ẽ ferreus triãgulus p cuſpidẽ. uulgo Tribulũ uocamus. Itẽ murex hærba ẽ q̃ naſcit ubi nũq̃ radiat ſol ut i puteis. Item accipit pro fræno equi.

Muricatus. a. um. qđ ẽ muricis mõ factũ. Ply. de Carduo Muricatis ſigt cacumib⁹. Hic muricati aduer.

Muria gñs liquaminis qđ ex thymo piſce cõficiebat Perſius. Tigit holus ficcũ muria uaſe in calice empta. Apud Col. Muria capit p ſale cũ aqua medicato & indurato.

Muries. ei. ſal in pila tũſum & in olã fictilẽ cõiectũ & in furno ꝓcoctũ. Quidã tñ exiſtimãt idẽ eſſe munẽ & muriam ſignificareq; ſalſamẽtoq; aquam a mari nomen deductum.

Murtius Auẽtinus mons q⁹ lapidib⁹ & ueluti muro cõſtaret. a quo Murtia dea Ven⁹ quã Priſci myrteã nũcuparũt a Myrto arbuſcula q̃ Veneri dicata eſt. de qua Ply. li. xv. Ata fuit romæ uetus Veneris myrteæ quã nũc Murtiã uocãt. Huic erat ſacellum ſub auẽtino monte q̃ ante Mureus uocabat.

Murcea: altera dea quã ita appellauerũt q⁹ pter modũ faceret hoiem murcidũ. i. nimis deſidioſum. Cui cõtraria erat dea Strenua q̃ faciebat hoies ſtrenuos.

Murrinũ p. cor. a Murra fieri puto. Vñ uaſa murrina ex murra gẽma quã qdã cẽdẽ eẽ putãt: quã nũc uulgo Agathã dicũt. q̃lia ſũt uaſa q̃ i diui Marci thauris apud Venetos poſita ſunt. Exiſtimãt murrã eẽ humorẽ q̃ i oñẽte maxime i parthico regno ſub terra cõdẽſat. Col. li. vii. Murinus cũ ſit i aſino uulgaris. tñ ẽt ñ optime reſpõdet i mula. hic p colore ponit Mar. Sunthẽtma bibis: nec murrina pocla nec aurũ ſume dabũt calices hæc tibi uina ſuos. Ply. li. xxxiii Murrina & cryſtallina ex eadẽ terra effodimus qb⁹ ꝓtũ faceret ipſa fragilitas oñes mittit: nitor eſt his & uarietas color circũagitub⁹ ſe maculis i purpurã candorẽq;. Mar. Si calidũ potas ardẽti murra ſalerno. Cõuenit & meliot fit iapot inde mero. Fiebant ex murrino abaci eſcaria uaſa & potoria & trullæ. Sue. in Augu. Itẽ lautitiaq; inuidiã cũ & alexãdna capta nihil ſibi ꝓter unũ murrinũ calicẽ ex iſtrumẽto regio retinuerit. Murina ſeu myrina: uinũ myro. i. odore cõditũ. Græci. n. myrũ dicũt qđ nos odoramẽtũ unguẽtũue. hmõi. n. uina apud priſcos laudatiſſima erãt utpote aromatib⁹ cõdita: iũco. ſ. myrrha calamo & hmõi. Plau. in pſa. Ecq̃d habet? Tũ Channus rogas? Murinã: paſſum: defrutũ: melinã ned quouis mõ. Quintil. Matrebãt ninũ pulchrũ minum. Idẽ dicebat ninũ muratũ uel murata potio &

Mura: gẽna. uide i dictiõe Murrinũ. /muriola.

Murreus. a. ũ. qđ ex murrã. ſicut Murrinũ. Iabolen⁹ iurecõſultus ſcribit murrea uaſa q̃ ad uſum cẽdi & bibẽdi cã apta ſunt: eẽ in ſupellectili.

Murinus. a. um. pe. p. qđ eſt ex mure. Ply. Præterea murinũ ſimũ qđ item muſcerdas appellat.

Muricidus. pen. p. ignauus ſtultus a muris cædendis Plau. Muncidæ homo ignauæ mers.

Murmilonica: ſcuta cũ qb⁹ de muro pugnabãt. Erãt enim ad hoc ipſum apta.

Murginor. pe. cor. Tardo.

Murgiſo. pe. p. iners deſidioſus. a mora & deridẽdo dictus.

Murmur. tã maſ. quã neu. gñis. lenis: aquæ ſtrepitus licet & p alioquocũq; ſtrepitu poni cõſueuerit. Hic Murmuro. as. & murmuror deponẽs. Plau. in Caſ. Mihi inanitare iãdudũ itellina murmurãt. Hic ẽt poetæ murmurãtia littora q̃uis plærũq; p ſecrete maledico capiãt. q⁹ is qui murmurat ita leniter logtur: ut magis ſe uideat id facere ſono q̃ ut intelligãt. Huius compoſita ſunt. Cõmurmuro. Ply. li. x. Vbi cõgregatæ inter ſe cõmurmurãt. Submurmuro. Aug. li. vi. cõ. Sono aũt ſecuris audito ſubmurmurauerunt argentarii qui ſubter erant.

Murmurillũ: murmutatio. Plau. Nolo ego murmurillum neq; ſuſurrũ fieri.

Murmurillo. as. murmuro. Idẽ. Quid murmillas tecum & te diſcrucias?

Mus μῦς exiguũ a. i. alẽnobiſcũ in domo habitãs: a corroſiõis ſono quẽ facit dictus: latine ẽt ſorex appellat. in gtõ plurali muriũ & per ſyncopen murũ. Quidã tñ murẽ a ſorice diſtingunt: q⁹ mus domeſticus ſit. ſorex ſylueſtris. Col. Si ſerpens aut mus ſorexq; in mullã cociderit. Murẽ certe nec ferã iure dixeris: nec placidũ. quia nũq̃ mãſueſcit ut in qr Ply. Mus ẽt arancus eſt quẽ græci Mygalen appellant: quia muris magnitudine ſit: muſtellina ſpẽ: ora oblonga: cauda gracili: uerſu dẽtũ quadruplici: ut inquit Aetius Abũdat iſula britania, De hoc Ply. li. xx. cõtra araneos: muꝛ uenẽtatu mortũ μυγάλην

Muſculus. mõ diminutiuũ eſt & ſignificat ꝓuũ murẽ. Ply. Deturgẽte nilo muſculi reperiunt. mõ ſignificat articulũ in quo neruoꝝ capita ſunt. Muſculos etiã dixerũt minores machinas qb⁹ ꝓtecti bellatores foſſatũ ciuitatis apportatis lapidibus ligneis & terra nõ ſolũ cõplẽt: ſed etiã ſolidãt ut turres ambulatoriæ ſiue impedimẽto uehant ad murũ. Sũt numores uincis ſubdictioreſq; & maiores firmioreſq; pluteis. Itẽ Muſculus gñs piſcis pui q̃ paruo mo/deramine caudæ tẽperat balænã ne in ſcopulũ impingat. Eſt. n. balæna luſcitioſa & pene exoculata

q̄ cā forte se diuerterit, p fectura aliorsum maris indi get hoc pisciculo puio q eā deducit & reducit. De hoc Clau. li. ii. in Eutropiū. Sic ruit in rupes amissō pisce sodali bælua sulcādas cui puius edocet undas: immēsumq; pecus paruo moderamine caudæ tēperat: & tāto cōiūgit fœdera mōstro. Hāc piscez quidā aiunt etiā uocari Iulum.

Muscerda. munū stercus. Ply. Murinum simū qd itē muscerdas appellat.

Muscio Catus murilegus. q̄ sit infestus murib⁹ μῦς enim græce p quo ipsi mus dicimus.

Musipula r machina ad capiēdos mures: nō aūt catus Aug. in psalmoꝝ expositione. Musipulā suam diabolus tetendit usq; in finē & uæh illi qui in illā musipulam cadit

Mustella: quasi longior mus. mures persequit & serpētes. Est etiā hoc noie gñs piscis murænæ fere similis. Neoterici lampredam dixere.

Musa. latine significat cantū. Vñ musice appellata ē scientia q̄ tractat de rōne canēdi. Et Musicæ perit⁹ Musam p cātu posuit. Virg. cū inq̄t Pastoꝝ musā damonis & Alphisibæi. Hinc poetæ musas finxerūt deas eē Iouis & memoriæ filias q̄ poetis & nutricæ pessent. Oportet. n. uirū eruditū ac doctū intelligentia memoriaq; nigere. Has dixerūt i helicone habitare q mons Boeotiæ est phocydi affinis. a quo heliconiades appellant. nec pcul distat a parnaso phocydis monte æmulus illi & altitudine & ambitu & rupes amboꝝ saxea est. Parnasuz quoq; habitare musæ dīr. Vñ pnasides. Et qm̄ phocydi cōfinis Aonia est. etiā Aonides appellant. Etiā dicunt Cytheriades a saltu q Cytheron dī in quo similiter musæ habitare ferūt. Initiū hēt a megaricis & atticis mōtib⁹ finit, ppe thebas. Pierides a pieria q̄ regio est macedoniæ. Emathia aī dicta. Hæc musaꝝ parēs domusq; é a nemore ite appellata cui nomē est pieris. Et pieres ppli dicti sunt qbus extinctis macedones ea loca incoluere. I tē dīt Thespiades a thespia oppido heliconi ppinquo. I tē pegasides & hippocrenides ab heliconis pulcherrimo fonte qui a græcis hippocrine dī hoc est equi fons ἵππος equū uocant κρήνη fons a nīs appellat cabalinus. I tē pegaseus eo loco saxū ungula feriēs fontē apuie. Persius. Nec fonte labra plui cabalino Hāc equū putāt eē q inter sydera collocatus ē: q̄uis alii bellorophontis equū eē dicūt. Rursus musæ Libethrides uocatæ sunt a fonte macedoniæ in ea regione q̄ Magnesia dī. Hic fons Libethros musis ē sacer & spelunca eodē in loco q̄ libethra appellat. I tē pympliades siue pympleæ a Pympleo macedoniæ fonte seu tōco: uel a pympleo monte orchomenoꝝ: usa pymplo uetus gñe. I tē Castalides a fonte castalio in radicibus pnasi nusis sacro: q̄ a castalia nympha nomē assumpsit. Nouē aūt musæ fingunt qbus hæc noia ipposita fuere. Primā. n. a bonitate uocis dixere Calliopen. καλλὸν. n. bonuz dī ὄψ nox. Secūdā Clio. a gña & celebritate rerū gestarū quas canit κλείειν. n. celebrare ē. Vñ historica dī. Tertiā ἐρατώ. Erato uel a canendis amoribus: uel q cantus ab oib⁹ desyderet. Ouid. Nūc erato nam tu nomē amantis hēs. ἐράω. n. amo etiā desydero eligo. Quartā a uoluptate ac lasciua cāt⁹ θάλειαν thalian. θάλλειν. n. uiuere germinare florere est. Quintā μελπομένην. melpomenen. a canendo μέλπομαι. n. cāto modulor significat ἀπὸ τοῦ μέλος ποιεῖν hoc ē cōcentu faciēdo meditationē faciēs quæ Tragica. Sextam τερψιχόρην. ἀπὸ τῆ ποιεῖν τοὺς χορούς. hoc ē delectādis choreis exultans q̄ citharista. Septimā Euterpen a suauitate cōcentus delectans. Tibicinaria dī⁹. n. bene fīgt τέρπειν. delectare. Octauā πολύμνιαν. a multitudine carminū siue laudationū. πολύ. n. multū significat ὕμνέω. cāto laudo. Nam ὕμνος canticū est quē nos hymnū dicimus. Vel polymnia a multæ memoriæ μνήμη. n. memoria dī. Nonaz οὐρανίαν. quasi cælestē: uel a cælestium rerum cantum: uel a cantus diuinitate οὐρανὸν. n. græci uocant cœlū. Dī aūt Musa Herodiano teste inquisitio. Quærendo. n. disciplinas adipiscimur. Alii musas denoiatas perinde atq; ὁμούσας homusas. p̄sunt. n. oīoni. Vna. n. utentes conueniētia quam ἀρμονίαν uocāt & simul canūt & simul tripudiis exercent: nec unq̄ inuicem seperant. Nazam & si eaꝝ quæq; suā uim habeat: ut alia in astronomia: alia in geometria: & alia in aliis disciplinis in unaquaq; tñ eaꝝ musas oīs inuenias. In astronomia. n. atq; geometria facile reperias & carminū & historiæ pulchritudinē atq; dignitatem. Et eodē modo in cæteris scientiis.

Musæ. Iouis cœli & terræ filiæ dictæ. qm̄ Myin græce honesta bonaq; doctrina instituere significat.

Musium. Spar. in hac apud Alexandriam in musio multas qōnes pfessoribus ppposuit.

Musica. cæ. & Musice. es. scientia est quæ modum canendi demōstrat. Hæc apud græcos antiquitus tantum uenerationis fuit ut idē musici & uates & sapientes iudicarent. Cuius scientiæ cū sciperitū Themistocles cōfessus eēt ut inq̄t Ci. indoctior habitus est. Sed ut puto cum aliis multis uirtutibus interfit scribit. n. ista uerba miranda magnus Basilius de Timotheo. ὅτι τοσοῦτον περιῆν τῆ τέχνης ὥστε ἐ θυμὸν ἐγείρειν διὰ τῆς συντόνου ἐ αὐστηρᾶς ἁρμονίας ἐ μέντοι καὶ χαλᾶν ἐ μαλάττειν πάλιν διὰ τῆ ἀναμίξης εἴ τι βούλοιτο.

Muscus uiridis herba in corticib⁹ fontis & locis humidis nascens. Virg. Musco circūdat amatæ corticis. Hinc fit muscosus. a. um. qd̄ musco opertum ē. Vñ dīt muscosi fontes. Hæc alio noie Bryon dī.

Muscari. ē musco tegi. Col. lj. xi. Muscant olea.

Muschus cum. h. est animal simile muri duos dētes superiores & duos inferiores habens: iuxta cuius umblicum nascitur sanguineū apostema inter carnem & corium qd̄ cum pelle ablatū muschum præcioſum conficit.

Musca: paruum animal uolatile. cuius diminutiuum est Muscula. Boetius. Quid imbecillius homine? quos morsus muscularum necat.

Muscarius. a. um. qd̄ ad muscas pertinet. Ply. Aranei muscarii tela.

Muſcarium: flabellum quo muſcæ abiguntur. Hiero. ad Marcellam. Q d autē a matronis offertis muſcaria paruis a: alibus uentulandis elegans ſignificatio eſt debere luxuriam cito reſtringere quia muſcæ morituræ oleū ſuauitatis exterminant. Ab huius ſimilitudine muſcarium etiam appellatur coma illa quarūdam herbaꝝ in qua ſemina dependent: qualis eſt fœnicula aneti & ſimilium. Ply. Semine in muſcariis dependēte ut ferulæ in papauere & ſimilib⁹ ſcapus i glādib⁹ auellanis panuicula appellatur.

Muſæus. poeta inſignis Orphei tpe. un⁹ ex argonautis. de quo extāt uerſus. Ancus erat romæ quo mattius optimus æuo Muſæus græcis floruit in patribus. Orpheus i hymnis ὀρφεὺς τελεταὶ πρὸς μουσαῖον αὐτῷ υἱὸν μάλα περὶ μουσαίου ὑπολείπων ὤιχετο κηρὶ μινύθων βίοτον

Muſea dicuntur quæ in ædificiis ex pumicibus depēdentia fiūt ad imaginē ſpecus arte reddendam. Vñ Muſeaca opera dicit quæ uulgo muſaica uocant. Pumices. n. i. leues lapides mire eroſos in ædificiis muſea uocant quæ & uermiculata dicit. Hæc etiam Muſina appellāt a Spartiano. Aug. li. xvi. ci. dei. Quoſdam ſine ceruice oculos habere in humeris & cæteris hoium: uel quaſi hoium gña quæ in maritima platea carthaginis muſiuo ope picta ſunt ex libris deprompta uelut curioſioris hiſtoriæ. Muſeum ēt a græcis df domiciliū muſis dicatū. Accipiturq; p diuerſorio eruditorū. Ply. in epiſt. O mare o littus uerū ſecretūq; muſeon. q̄ multa inuentis q̄ multa dictatis. Scribit Stra. li. ultimo apud Alexandriaꝝ fuiſſe muſeum celebratiſſimum.

Muſſo. as. ſubmiſſa uoce loquor & ſecrete occultaq; qd̄ celatū uelim quaſi murmuro. Plau. in aul. Neq; id occultū haberi neq; p metū muſari gn̄ pticipes panter ego te & tu me facias. Aliq̄n Muſſare pouit pro tacere & quaſi obmuteſcere. Ter. Sile cella occulta tege tace muſſa. Aliq̄n p dubitare. Virg. li. xi. Muſſat rex ipſe latinus quos generos uocet. Vulgo autem ponitur pro citare.

Muſſito: as. frequētatiuū. Liui. li. i. In abſentū tarquiniū erat inuectus haud mirū eſſe ſuperbo romæ cognomē. ſam. n. ita clam qdam muſſitantes uulgo tamē eaꝝ appellabant.

Muſtū nō ſolū uinū nouum df. ut apud Ouid. in faſ. Præmia de lacubus ꝓxima muſta tuis: ſed ēt qcqd nouū. Nam Muſtus. a. um. idē qd̄ recēs. Vñ Plau. muſtā iuuēcam dixit. Neuius. Vtrū ſit melius uirginē an uiduā uirginē ſi muſta eſt.

Muſteus. a. um. qd̄ muſtū hoc eſt dulcedinē in ſe hēt Vnde poma muſtea. Ply. Eſt tanta muſteis pomis ſuauitas ut finis mandēdi nō niſi periculo fiat. Df etiam Muſteus recens. Idē. lib. xii. Amaritudo grani odoꝝ piperi muſteo. Col. li. x. Tranſferſ in uaſa fictilia mel dū muſteus fructus deferueſcat.

Muſtaceus. & Muſtaceū legiſſe cōdū Probū libi gñs qd̄ datur ad cōciliandum ſtomachū a muſto ſeu a muſtaceo lauro ut quidā putāt nomē deductū. Iuue. Cauſa eſt nec eſt quare ecenā & muſtacea pdas. Cato de re ruſ. Muſtaceoſ ſic facito. Farīnæ ſiligineæ modiū unum muſto cōſpgito anyſum cynunū adipis pondo duo caſei libram: & de nigra lauri deraditi: eodē addito. Et ubi defrixeris lauri ſolia ſubtus addito dū cōcoques. Ply. ſcribit eſſe gñs lauri quā Leneus grāmaticus muſtacēappellat q muſtaceis ſub

Muſtacula eſt machinula ex tegulis ex qua (iceret. calceus nouus ſuitur.

Muſmones: ſunt arietes. Ply li. viii. Eſt i hiſpania ſed maxime corſica non diſſimile pecoris gñs muſmonū caprino iulo q̄ pecoris uelleri ꝓpius.

Muſto. as. tranſſero. Var. Fac ut te aliquo cū omni familia mutes. Quādoq; mutare Variare. Vñ mutat aium: mutare iniam dicimus. Quādoq; aliqd pro alio accipere: qd̄ uernacula lingua dicimus barata Col. li. x. Quare dū uiridis ætas pulchritudinē corporis cōſeruat ære mutandi ſunt. Sal. in Iug. Statuti Metellus pecoris & mancipioꝝ ꝑdas certatim agere: eaq; mutare cū mercatoribus uino adue ctitio & alus talib⁹. Aliq̄n ſine ablatiuo ptii. Virg. Nec nautica pinus mutabit merces ois feret oia tellus. Sal. alt. Nemo niſi uictor p pace bellū mutauit Huius cōpoſita ſunt Cōmuto. Demuto. Plau. Hic meo hero amicus ſolus firmus reſtitit: neq; demutauit aium firma fide. Immuto intus ſeu ualde muto renouo. Idē in Am. Ita nūc hoies immutāt poſtq̄ peregte aduenimus. Sal. Quibus reb⁹ permota ciuitas atq; imutata urbis facies erat. Permuto. Ply. li. xxxv. Poſtea donare opera ſua iſtituit q̄ ea nullo ſatis digno ptio permutari poſſe diceret.

Mutito. as. pe. cot. ſæpe facio: aut ſæpe exercito mō uniū modo aliud. Gel. li. ii. Principes ciuitatis qui ludis megalēſibus antiquo ritu mutitarēt. i. mutua inter ſe conuiuia agitarent.

Mutuum dī ab eo q̄ de meo tuum fit: uel quia res q̄ teddunt mutant. Et ꝓprie ſine uſura: fœnus cū uſura. Plau. Nam ſi mutuo nō potero certū eſt ſumam fœnore. Paul. Mutuū damus recepturi nō eandem ſpēm quam dedimus aliq̄n aut cōmodatum erit: aut repoſitū: ſed idem gñs. Nam ſi aliud gñs uelut pro tritico uinū recipiamus nō erit mutuum. Mutuus amor. dī cū paruolōtas accipit & reddit. i. ut ab eo ameris quē ames. Dicimus. hic amat amicū ſuū mutuo amore. i. reſpondēte & mutuo amore tenetur. Ter. Meretrix adoleſcētē cuius mutuo amore tenebat exclusit Quintil. Ac ne tā q̄ pauper quidē mercedē accipiet ſed mutua benuoletia utetur. i. reſpondēte. Aliq̄n Mutuum pro uicario accipitur. Apul. Mutuā tibi operā pſhti. i. uicariā.

Mutuo aduerbium modo ſignificat inuicē. Ci. Mutuo ſe amabant. i. alter alterē amabat. Mō e diuerſo uicissim. Idē. Fac me mutuo diligas. i. fac mihi in amore reſpondeas: & me uicissim ames.

Mutuo. as. mutuū do. Quod ēt mutuū do frequēter dicimus. Plau. in Tri. Si quis mutuū dederit: fit p proprio pditū. Nam ego talētum mutuo qd̄ dederam talēto inimicū mihi emi: amicum uændidi. Significat ēt mutuū accipio. Cæcil. Ad amicos currat mutuatū mutuet cauſa mea. Quomodo autē differant Mutuare & cōmodare uide i dictiōe Cōmodo

Mutuor. mutuū uel mutuo accipio. Ci. li de fato. Orator ab academicis ſubtilitatē ingenii mutuat. Plau.

Decem minas a patre mutuatus. Quod etiam dici potest. Sumpsi mutuum uel mutuo.

Muto membrum uirile. Vide in dictione Meto.

Mutuatiti⁹.a.ū.qđ mutuat⁹ ut pecūia mutuatitia. gel. Maxiæq; in pecūiæ mutuatitiæ usu atq; cōmertio.

Mutus a mugiēdo q dam deduci putant cum is qui loqui nō possit: prorumpit ti in uocē quæ mugit⁹ potius q̄ sermo uidetur. Vel dicit⁹ mutus quasi minutus q eo sensu minutus sit. uel dicitur a mussando q hic non amplius q̄ mus dicat.

Mutæ litteræ dicuntur q positæ in ultimis partibus oratiōis obmutescere cogant loquētes uel quia paucæ exiguæq; sint uocis: ut cum mutum oratorem dicimus aut tragœdum.

Mutio.is.mutiui uel mutii.itū. Et est mutire tā q̄ mutus signū facere seu strepitū siue submissa & imperfecta uoce fabulari: aut unū tm uerbū dicere. Ter. in au. Itaq; hercle nihil iam mutire audeo. i. uerbū fo nare. Hiero. in exo. Apud oēs filios ut⁹ non mutiet canis ab hoie. usq; ad pecus. i. q̄rulā uocē emittet. Plau. in cur. Viden ut aperiāt ædes festiuissime nō mutit cardo. i. non crepitat.

Muteo.es.mutui. a quo mutesco. mutus fio: uel mutorum more taceo. Lact. li. vii. Cū i extu ligua mutescat. Hinc Obmutesco. de quo infra.

Mutilo.as.p.cor. trūco aliq̄d detraho diminuo. Ter. in Ecy. Ego pptercate sedulo & moneo & hortor ne cuiusq̄ te miseria qn spolies lacerес mutiles quē cunq; nacta sis.

Mutili dicti sunt boues sine cornibus aut capri. Et Mutili dīt hi a q̄bus ferro uel alia re aliq̄d mēbrū erectum sit. Manci uero quib⁹ mēbrū naturæ untio defit. Iuue. Ergo tanq̄ mancus & extinctæ corpus non utile dextræ. Debiles eos nūcupant quib⁹ mēbrū uel uulnere uel morbo in utile sit redditum.

Mutuli uno modelo de spaldo uulgo dicitur. Varro. Sed pro columbariis in pariete mutulos aut palos in ordine supra quos tegiculæ cannabinæ fiūt imposītæ. Idem. Eas aluos ita collocant in mutulis parietis ut ne agitentur: neue inter se contingant.

Mycenæ.æ. & Mycena.æ.pe.p. urbs peloponensi quā Perseus Danaes fili⁹ extruxit regiuncula in qua regnauit Agamēnō. a mycēa uympha sic appellata.

Mycone.es.& Myconos.oni. pe.cor. insula una ex cycladibus. Sta. li. Achil. Cycladas hinc ipretæ myconoq; humilis q̄ seriphos. Scribit Seruius hāc insulam terræmotu diu laborasse. Quo cessante e Mycone gyaroq; uicinis insulis populos uenisse qui eā tenerent & incolerent.

Mydia insula: quæ etiā Delos dī una ex cycladibus.

Mydriasis uocat⁹ oculoꝝ cū pupula q dē ipsa colore nō mutat: sed uidet⁹ ultra naturalē situ multo latior interim ut uisum oēm adimat: interim ut partē: res uero ipsæ minores q̄ sint appareant. Econtrario in phthisi maiores. Nā & pupula cōtrahit⁹ corrugat⁹q;

Mygdonia. regio littoralis macedoniæ i qua Niobe Tantali filia uxorq; Amphionis. in saxum uersa ē. a Mygdone rege sic dicta. Iuxta hanc ē insula mygdon. Aristoteles scribit mygdoniam esse Phrygiam lydiæ conterminam. Solinus uero dicit hanc ante Bebrycam dictā: & mox a Bithyno rege bythyniam dictam.

Myia. latine musca. Vnde & Cynomyia canina musca. Myiagrus. muscarum deus appellabatur.

Mylas: oppidū de quo Sen. li. iii. naturaliū. q. Circa messanam & Mylas simo q dā similē mare pfert: seruetq; & æstuat nō sine colore fœdo. Vnde illic stabulari solis boues fabula est.

Mylos. latine mola. Vnde Chiromylos mola manualis mylam sine mola.

Mymphut ligni mediocris lōgitudinis rotūdū qđ loro circūuoluti circūagūt fabri i opibus tornandis.

Myoparo. gēs nauigii tyrrheni piratici ex duob⁹ dissimilibus formatū. Nam & medion & paron pſæ sunt. paro quoq; gēs nauigii est. Var. Isq; duo patrones habebant instructos. Ci. li. iii. de rep. Nauē cū quæreret ex eo quo scelere impulsus mare hēret ipse ſtū uno myoparone. Eodē inq t quo tu orbē terræ.

Myopas græci uocant in die paꝝ uidentes μύω claudo & ὤψ oculus quasi myopes propter uisus hebetationē clausis oculis intueri uideant⁹. Hos latini Luscios uocant. Alio noie græci myotilopas uocant a nocturno aspectu. Auctor ē Noni⁹ Myopes qui latine luscioſi uocat⁹ ad lucernam nō uidere Myopia uitiū huiusmōi. Sunt & myopiæ murium cauernulæ. μὴ nō ὀ῀ τω uideo lz sit

Myophanos muriū interfector. uel myoctonos tadix aconiti q̄ eiungiquo mures interficiat.

Myra urbs lyciæ cui diuus Nicolaus epūs fuit.

Myrrha arbuscula est in arabia p̄cipue nascens. altitudo ei ad quinq; cubita nec sine spina: cortice duro & intorto. cuius gutta q̄ spontē stillat uindis est & amara: quæ eodem noie uocat⁹ myrrha arabica siue Stacte. i. gutta siue stilla myrrhæ. Eius uirtus est ut corpora in putribilia reddat. Fuit & myrrha Cynaræ cypriorꝝ regis filia: quæ in arborem sui nominis fertur conuersa.

Myrrhæus. a. uz. qđ ex myrrha est. Prop. Myrrhæaq; in parthis pocula cœta focis.

Mynuus. pe. cor. nomē porpriū. Mar. Nuper cū myrino peteretur mysia læso. Myriuū pe. p. Aristoteles uocat marē murænam q dentē extra os habet.

Myrias. adis. numerus cōtinuēs decē millia. Myriades pluta dena millia. Myriarches q p̄est decē milibus Mille uero χίλια dīt.

Myrica. pe. pro. gēs humilis uirgulti in italia fere q̄s alio noie Tamaricas dicimus. Virg. Non oēs arbusta iuuant humilesq; myricæ. Scribit⁹ cum. y. ptilo. quoniam græci μυρίνα. scribunt. Hinc Myricin⁹ a. um. pe. prod.

Myrtus arbor baccas saporis p̄cipui pducens. ex q b⁹ unum fit qđ myrtidanum uocant. Ite genero ſum opsoniū qđ dicunt myrtatum.

Myrteus. a. um. qđ ex myrto est. Tibul. Et gerit ſi gni myrtea serta coma. Hinc myrtea Veneris Pnici appellarunt. Ply. li. v. Ara fuit romæ uetus Veneris myrteæ quam nunc Murtiam uocant.

Myrtinus. a. uz. pe. p. eiusdē significatiōis. Ply. Oleo myrtino illitum statim resoluitur.

Myrtetum: locus myrtis cōsitus. Dicitur & Myrteto

gñe: Plu. i aul. Nesciõ q ſeru⁹ e myrtẽto pſiluit.
Myrtatum. gñoſum opſoniũ appellatur.
Myrtoum pelagus pars maris ægæi: ſeu quæ eſt inter ægæu; & ioniũ nomen accipiens a Myrtilo Mercurii filio q in eo piectus ſertur.
Myron ppriũ nomẽ ſtatuarii. Hic fecit exãre bucula; celebratis uerſib⁹ laudatã. Prop. Atq; arã circũ ſtetẽrãt armẽta myrõis q̃tuor artificis iuida ſigna boues
Myronides. nomen uiri pprium.
Myrapia: gñus piroꝝ q odorẽ gratiſſimũ reddãt.
Myrtilica nux dr unguentaria glans: quam uulgo muſcatam uocant. Hæc bonum oris odorem facit epati lyeni & oculis conſert.
Myropola. pe. p. unguẽtoꝝ uẽnditor quẽ nñi unguẽtariu; dicũt. Sic Myropoliũ locus ubi unguẽta uẽnduntr. Plau. Quẽ ſum defeſſus quærere per medicinas tonſtrinas in gymnaſio atq; in foro per myropolia. Latine unguentaria taberna dr. Sue. in Aug. Et modo unguentariam tabernam mõ piſtrinũ Ariciæ exercuiſſe obicit.
Myrobalanũ quaſi unguẽtaria glans βάλανος græci glandẽ dicũt. Eſt aũt arbor heliotropii foliis: fructus glandi ſimilis ad magnitudinẽ auellanæ.
Myrotheciũ: unguẽtoꝝ repoſitoriũ. Vnde Cic. ſcribit ſe myrotheciũ ſocratis totum conſumpſiſſe in cõmẽtario cõſulatus ſui ſcribẽdo. hoc ẽ pigmẽta oratoria
Myrlea: oppidũ bithyniæ qd Apamea dr a Myrlo Colophonioꝝ duce. Vel a myrlea amazone. Nicomedes aũt Epiphanes Pruſiæ regis filius de matris nomine Apames Apameam uocari uoluit.
Myrmeciæ: uerrucæ ſunt lupini amplitudine. ſicut Acrocordones ſabæ noſtratis ſic dictæ quia formicæ modo pungant.
Myrmecides nomẽ uiri propriũ de quo Cice. in acad. Vt etiã inter deos myrmecides numitoꝝ opuſculorum fabricator fuiſſe uideat. Suidas μυρμηκίδην ἀνδριαντοποιὸν τὸν φαλλίου τέχνην.
Myrſus propriũ nomẽ uiri. Sic. n. uocatus fuit Candaulus pater qui & myrſillus dictus fuit. Item Myrſum peloponenſi oppidum fuit.
Myrobrechis quaſi unguẽto ſtillantes μύρῳ græci. unguentum uocant ῥέχω proluo & irrigo. Plau. in aul. Myobrechanos p̃ unguẽtorũ confectoribus accipit ad capillos irrorantes. Ait. n. Aut manulearii aut myrobrechani.
Myrobaptani. dñt nr uctores murrei coloris
Mys. myos. nomen fuit celatoris: qui claruit argento exlando. Mar. Quis labori phiala docti myos: an ne myronis?
Myſia: regio helleſpõti a myſis dicta q e thracia illuc migrauerãt q̃ ſubdita fuit Telepho. Eſt & alia myſia poſt macedoniã q̃ affinis adriatici uſq; ad ponti cũ extendit mare. Ptol. duplicẽ myſiã facit maiorem & minorẽ & utrãq; extra bithyniã in aſia poſuit nõ pculab ida Mytos alii thraces: alii lydos fuiſſe dixerũt. Et qm̃ lydi fagũ acetoſam q̃ multa naſcit in olympo myſam uocauere ab eo Myſos dictos putarunt qb⁹ ſermo fuit ex lydo phrygioq; promiſcuus.
Myſteria a ḡcis dñr q̃ latini ſacra arcana ſeclusa uocãt q̃ niſi ſacerdoti ſcit nefas ẽ. Vñ occæcat⁹ ẽ poeta q̃ auſus fuit ea pateſacere. Dicta myſteria ut h. n. ſpaciũ. teſtat Euſeb⁹ ἀπὸ τοῦ μυεῖν qd latine ſcd⁹ dr. Hic non ſine myſterio fieri dicimus qd occulta aliqua ſacroꝝ rõne ꝓficitur. Vnde myſtæ dicti ſacerdotes: ut apud Auſoniũ Senecam & Papiniũ. Et Symmyſtæ conſacerdotes eiſdem ſacris miciari. Qua dictione Apul. Sidonius Hiero. utunt. In myſteris aũt tradebant multa arcana q̃ in uulgus annũciando nõ ſunt cũ auctore Tertuliano oibus myſteriis ſilentii fides debeat. Scribit Euſe. in ꝓpatione euangelica. Iu ſaeris. Iſidis & ſerapidis fuiſſe ſimulachrũ qd digito labiis ꝓpreſſo admonere uideret ut ſilentiũ fieret.
Myſteriũ a myſos qd latine ſcelus ẽ dionyſio accidit. uel Myente attico illo q uenerando periit uel quaſi mytharia quaſi fabula q̃dã ſunt. Nam Dardanus q̃dam deoꝝ fabulas in myſteria deduxit.
Myſticus. a. um. proprie qd in arcanis deorum ſacris fiebat qualia erant bacchi orgia quæ noctu clam a ſolis mulieribus celebrabant. Virg. Et myſtica uannus iacchi. Ipſa ſacrorũ; ſignificatio occulta ut aut Stra. myſtica dr. A noſtris tamen Myſticum dicitur figuratuum.
Mythos. latine fabula. Vnde Mythicus fabularis ſeu fabuloſus. Mythologia ſermo ſeu rationnatio fabularum.
Myxa apud græcos proprie putuita e naribus fluens: qui & Muccus dicitur. Vnde & Myxon. muccoſus appellatur. Hoc eſt nares mucco ſordidas habens. Myxetis uero naris appellatur. Ex hoc Myxa & myxos prominens pars lucernæ uocatur ex qua profertur ellychnium quaſi ex naribus muccus. Hinc Græci quotiens uolunt Ellychnium produci ut luceat clarius προμυξᾶι τὸν λύχνον dicunt. noſtri uero. Emungere lucernam A myxos fit dmyxos quæ eſt lucerna duo ellychna habens. Trimyxos tria. Polymyxos multa. Mar. Totq; geram myxos una lucerna uocor.
Manduces. erant lanato capite humano maxillas uaſta magnitudine pariter uaſtis armatas dentibus habentes qui ſuo tanti oris hiatu dentumq; crepitu ſe ſe in utramq; partem uix dum ſtecterent rudentem turbam uertebant in fugam.
Matula. Matella: & Matellio ad deponendum uentris onus.
Malaciſo mollem reddo. Malacos mollis. Vnde malacia maris tranquillitas. Hinc malacus malacum pro molli & delicato. Plau. in Bac. Proloca malacum capiam pallium.
Materian⁹. faber qui ligna pare & ſubminiſtrare operi faciundo debet.
Malobathron: latine folium unum inter odoramenta Dioſco. Malobathron eſt herba quæ naſcit in media: & habet ſolia quæ extendunt ſuper faciẽ aquæ & non habet radicem: & eſt boni odoris.
Manna. alio nomine dicitur Roſmarinus.
Meliſophilos herba quam Boracẽ uulgus uocat.

Melilotum flos plantæ coloris paleæ in quo est luna/ris figura.

Melina ut auctor est Fes.genus tibiæ acutissimi so/ni. Est & genus uestis apud Plau.in epi.a colore q̃ medius est inter album & fuscum. Vel a melo insu/la unde afferebatur. Iul. pol. Candicantia in primis habebant uestimenta peregre uenientes uel phea uel melina uel glauciña.

Mendicula a uestis a mendico siue a mendice qui ma gistratus nomẽ est.ut inquit Festus.

Manipula genere neu. Sparti.in Hadr. Ipse inter ma nipula uitam militarem magistrans.

Misericordia: a misero & corde compositum nomen est.

Minerua appellarunt & filiam Iouis ac uirginem putarũt. Nam & incorruptibilẽ aiunt esse natura & extremum locum uniuersi obtinere contendunt. Tritoniam uero appellatam quoniam ter in an/no spatio uere æstate hyeme commutatur. Glauco/pia.i.glauculam uocari contendunt: non quia ut nonnulli græci putarunt glaucos habeat oculos qđ nomen ipsum denotare uidetur: sed quoniam aer ui sum animalibus p̃beat.

Mamona hebraice uel syriace-latine diuitiæ interpre tantur. quia punice mamon lucrum dicitur. Mamo na orgo iniquitatis istæ diuitiæ uocantur etiam cũ iustitia acquisitæ & quæ iure parentũ succedunt. q̃a cum labore acquiruntur & cum magna solicitudine custodiuntur & sine iniquitate aut uix aũt raro ha/beri possunt.

Margus fluui⁹ asiæ minoris qui per massagetas ac der bitas in oxum amnem defertur.

Mars. Ares græce appellat qđ a regni auxilium pu/gna oppressis afferre significat.

Metrodorus. chius. sempiternum esse uniuersum ait. Nam si factum esset. esset a non ente. Infinitum ẽt quoniam sempiternum cum non habeat principiu3 unde incipiat: nec exitu3 quo terminetur immobile quoq; asserit. quoniam moueri non possit qđ non transeat. Transire autem necesse est aut in plenum aut in uacuum: quorum alterum transitus fieri non potest Ex æthere autem fieri nubes densatione: inde aquam quæ ad solem decurrens extinguit ipsum: q̃ rursus rectus rursum accenditur: solem siccitate consi/patũ ex aqua splẽdida stella efficere. Dicit ẽt ac no ctem indẽ fieri: q̃ sol extinguat̃ atq; accedat̃. Eccli/psim quoq; extinctione fieri.

Mænoles dictus est Dionysius qđ latinẽ totum furen tem significat: cui bacche orgia celebrant & crudas carnes comedentes sacro furore iniciant̃ euan: eum conclamantes: quæ uox aspirata secundũ exquisitũ hebræos linguã fœminei sexus serpentẽ significat.

Lſa ſi principalis fuerit ſyllabæ aliqñ ſumit añ ſcr. g. ut Narus gnarus. uñ Ignar⁹: nau⁹ gnau⁹ unde ignau⁹. & ſi hũcrit poſt ſe. C. ſæpe. c. in. g. mutaſ ut quadringẽti p quadrincenti: qngẽti p qncẽti. Sed i qb⁹. n. nõ fuerit: ſeruaſ. c. ut ducẽti Nabathea. regio eſt ab arabia incipiẽs: cũq; intra ſe cõtinẽs q̃ uſq; ad mare rubrũ ex latere dextro pſicũ ex ſiniſtro: in idicũq; ex ſupion pte ptẽdiſ: nomẽ hẽt a nabath. hiſmaelis p̃mo genito. Huic metropolis ẽ Petra. Hinc Nabatheus. a. um. pen. pro. Iuue. Et quos depoſuit nabathæo bælua ſaltu. Eſt & Nabatha ciuitas.

Nabliũ. diminutiũ a nablã inſtrumẽtũ muſicũ. qd̃ & Naulũ a quo nauliũ. Oui. Diſce ẽt duplici genialia nablia palma uerteſ cõueniũt dulcib⁹ illa mõis. Sui das Nabla organi ſpẽs eſt & alibi. Pſalterium organũ eſt muſicũ qd̃ nabla etiam uocatur.

Næ: fullones: q̃ a uctenbus græcis oia fere opera ex lana nacæ dicebantur.

Næ. cum diph. Vide in dictione Ne.

Næra. nomẽ nũlis ꝓpriũ quo ſignificaſ ſemp recẽs.

Næuus. corporis inſigne: ſeu genitiua macula. Vnde næuoſus qui næuis plenus eſt.

Næuia nomẽ mulieris a næuo ſic appellata.

Næuia. æ. uide in dictione Nenia. (fluo.

Naiades: nymphæ fluminũ & fõtiũ ἀπὸ τοῦ νάω

Nais fluui⁹ q̃ ex tauro mõte naſcẽs i pontũ mergiſ.

Nã. cõiũctio cãlis quã frequẽter uſurpant auctores. & primũ tñ locũ ſortiſ. nãq; uero ſecũdũ uel aliũ. Accipiſ ẽt p Ideo. Ter. Nã i plogis ſcribũdis opa abutiſ. Aliqñ pro Aũt. Ci. in Sal. Nam q̃ in uxorem atq; filiam meam tam petulanter inuectus es.

Nãciſcor. eris. natus. a nãcio. is. fit ſecũdũ Priſ. & ſignificat acqro. Ter. i phor. Nõ triũpho ex nuptiis tuis ſi nihil nanciſcor mali. Sal. Hõies adoleſcẽtes ſummã ptãtẽ nacti. Ci. Apio. pul. Pluribus uerbis ad te ſcribã cũ plus ocii nactus ero. Et Nanciſci ſignificat Inuenire. Lact. li. vi. Si ducẽ nactus ſuent q̃ dirigat ad meliora titubantẽ. Hinc Renanciſcor qd̃ a uctenbus poſitũ eſt p reꝑhendo.

Napææ ſyluæ ſeu collis. & floꝛ dea. ſicuti dryades arboꝛ. Virg. Facileſ uenerare napæas. Napæi ppli in leſbo. Et Apollo Napæus ſub urbe Napa. Napæi ppli in æthyopia. Napitæ ꝓpuli in ſcythia quoꝛ caput uicus napis q̃ & napatæ noiantſ.

Napus. gns rapæ q̃ lõgior. Col. li. ii. Napus deuexã terrã amat & ſiccã. Hiuj⁹ diminutiũ ẽ Napũculus.

Napinæ: ubi ſeminantſ Napi. Col. lib. xii. Napinæ itẽ rapinæ ſicancis locis per hos dies fiunt.

Narphtha. a latinis naptha dĩ picis gñs ut eſt apud Danielem prophetam.

Nanus teſte Gel. li. xvm. græcum uocabulum eſt quo uocauerunt breui corpore hoiem paululũ ſupra terram extantem quem latine Pomilionem dicimus. Nec de hominibus tñ ſed de aliis quoq; rebus dĩ. Vñ ẽt mala nana q̃ alio nõie Melimela uocantſ.

Nanum: uas breue & latum: qd̃ uulgo Situlum baſbatum appellant.

Nar. fluuius qui per urbem narniam effluẽs Tyberi immiſcetur. Eſt & alius hoc nomine qui a danubio uidetur deriuari. Virg. Sulphurea nar albus aqua. Stra. hunc Naronem uocat.

Narane. fluuius dalmatiæ ab Epidauro non diſtans amplius centum millibus paſſuum.

Narbaſis urbs ſituaria in Hiſpania.

Narbonenſis Gallia a Narbone ciuitate dicta ẽ. hæc olim bracata gallia dicebaſ. Scribit Strabo lib. iii. narbonẽ fuiſſe ampliſſimũ eius regionis emporiũ.

Narciſſus lilii gñs radice canoſa atq; odora flore purpureo. foliis in radice hũs ad ſimilitudinẽ ſolidorum arũdinis ſed aliquãto craſſiora. Diã⁹ a νάρκη narceut Plꝝ. inquit qd̃ ſtuporẽ latine ſignificat. Nam odor eius caput aggrauat. Ei⁹ duos ſunt gña. Vnũ purpureo flore. alterũ hærbaceo. Narciſſi uero pueri monumẽtũ in ora boeotiæ per qd̃ tranſeuntes flebant. Vñ tacitурnũ uocabant. Ferũ narciſſus puer filius fuiſſe Cephiſi amnis & liriopes nymphæ qui cum pulchritudine ꝓſtaret a multis nymphis amatuſ: & cũ nimio deſyderio potiũdæ nymphæ cõtra uoluntatẽ mutatus eſt in florẽ ſui nois. Eſt & narciſſus nomẽ fluuii & nomẽ liberti potẽtiſſimi claudii.

Narcotica medici neoterici appellant medicamenta quib⁹ ſtupor cõciliaſ ac torpor aduerſus ſenſum doloris & cruciatum.

Narciſſites. pe. p. gẽma appellata eſt quæ narciſſi colorem habet.

Nardus. fœ. gñis. & Nardũ neu. ſunt herbæ graui: & craſſa radice ſed breui ac nigra aſpero ſapore: folio puo denſoq;. Tibul. Illius puro diſtillent tpa nardo.

Nardinum. pe. pro. unguentum ex nardo factum qd̃ alio nomine dĩ Foliatum: ut ait Plꝝ.

Narthecium diminutiuum eſt. græci Nartheca uocãt ferulam aſſurgentem in altitudine humilem uero & deꝑſam narthecion dicunt. Cum autem ſenectus ferulæ morbis quibuſdam auxiliari dicant: medici narthecion pro repoſitorio medicamentorum uſurpatur etiaꝫ ſi fuerit ex aliamateria factũ: uel quia id gñs ligni accõmodatũ eſt ad ſeruanda medicamẽta Ci. de fi. bono. Iam doloris medicamẽta illa epicurea tãq̃ de narthecio ꝓmant. Hinc Narthecophori quaſi feruligen dicti ſunt Bacchi miniſtri.

Nares. proprie naſi latiores ptes in quibus ſunt ſpiracula a nanitate ut inquit Do. quæ nos odoratu doceant ꝓſto & ꝓpe eſſe qd̃ adhuc oculi nõ uidẽt. Siue ut alii uolũt q̃ per eas odor uel ſpiritus nare nõ deſinat. Virg. in Ge. Collectũq; ꝓmẽs uoluit ſub naribus ignẽ. Ouid. ꝓſus eſt ſingulari p naſo. Pandaq; naris erat. Hæ ptes naſi. nares imus naſus dicti ſolent Sue. de Aug. Mediocres aures naſum a ſũmo eminentiorem: ab imo deductiorem.

Narnia: umbriæ ciuitas p quã nar labiſ a quo & nomẽ accepit. Liu. li. x. A nare fluuiõ narnia appellata.

Narica. genus piſcis minuti: a nando ut quidam exiſtimant.

Narycium. qd̃ & Narix. & naryce dĩ oppidũ locroꝝ uetuſtiſſimum fuit: unde Aiax fuit: & naryci ppli

de quibus Virg. Hic & narycii posuerũt mœnia loci. Hinc dicta est pix narycia. Similiter Narycia insula in mari ægeo uel ionio q̃ fuit Vlyssis.

Nasturtiũ. & nasturtiũ. ut Ply. docet: nomẽ accepit a nariũ torsione. Hic factũ ẽ puerbiũ ad excitãdũ torporẽ. Edc nasturtiũ. q̃si dicerem⁹. Expgiscer. Est ãt herba hortẽsis: pdest cõtra suspiria & tussim. Græci Cardamon appellant. Stra. li. xv. depsarũ uictu loquẽs sic refert. Quotidian⁹ eoꝝ cibus post exercitũ est panis durissimus & cardamum: & salis granum & carnes assæ siue elixæ: potus est aqua.

Narro. as. dico. recito a quo Narratio q̃ ẽ rei gestæ aut pinde ut gestæ expositio. Hui⁹ cõposita sunt Denarro. enarro qd̃ ẽ extra & large narro: & ꝓprie ut Diom. iqr. Enarratio ẽ obscuriorꝝ sensuũ q̃nũ uel explanatõ: uel exq̃sitio p quã uniuscuiusq; rei q̃ litatẽ poeticis glossulis exoluim⁹. Lact. li. vi. Quis sacramẽtũ dei sciẽs tã significanter enarrare legẽ dei potuisset q̃ illam hõ longe a ueritatis notitia remotus expũsit? Prænarro primo & añ alia narro. Terẽ. in Eu. Oportuit rez prænarrasse me. Obnarro per uerto declaroq; significat.

Narratiũcula. pua narratio. Quintil. Narratiũculas a poetis celebratas notitiæ cã nõ eloquẽtiæ tractãdas

Nassa. gñs nasis piscatorii quo cũ intraua/ (puto rit pisces exire non potest. Plau. Nũq̃ ex ista nassa hodie escam petam.

Nasica. pe. p. Scipio dict⁹ ẽ. Oni. Nasica excepit tẽpli ñ erunt auctor Augusti⁹ nõc ẽ añ metellus erat.

Nasus. dr ea ps capitis q̃ e supcilioꝝ cõfinio oriẽs & q̃ũ z q̃si porrecta iugo utriq; acie simr & discernit & munit. Duo ãt ei⁹ spiramina geminq; hiat⁹ quos uelut q̃dã pies p mediũ ducẽt⁹ interscpit nares uocãtur. Aliq̃n nasus ponit⁹ p acrimonia & dicacitate. Vñ hic nasum eũ dicim⁹ q̃ uenusta q̃dã & subdola imitõe aliũ deridet. Apul. i meta. Cõtorta & uitupertu nare discedit. Ply. Primus Lucili⁹ cõdidit stilũ nasuz. i. scripsit satyrã q̃ acerbitatẽ quãdã & acrimoniam stili habet in uitiis insectandis. Marti. Nõ cuicunq; datuũ ẽ habere nasum. i. acrimoniam ad deridẽdum & dicacitatẽ. Hinc nasuti dicũtur dicaces reprehẽsores & derisores. Idem Nasut⁹ sis usq; licet sis denicq; nasus, Idẽ formauit conpatiuũ. Nil nasutius hac malignius q̃ ẽ. Et p diminutionẽ Nasutulus. Apul. Nasutula mulier ac dicacula. Nasus. n. sagacẽ sapiẽtiam repsentat sumpta metaphora ab animalibus. Canes. n. & uultures olfactu inquirunt. Sapiẽs igit & cautus ẽ qui odoratu abstrusa quoq; intelligit. Hora. in Ser. Vt plærisq; solẽt naso suspẽdis adũco: ignotos ut me libertino pre natũ. A nasus fit uerbum Denaso. as.

Nasiterna uas aquarñ ansatũ ac patens. Var. li. i. de re rus. Vt ex ære ahena urceos nasciternam faceret.

Nasomones. pe. p. sunt populi libyæ nauũ syrtibus inuolutaꝝ spoliatores. Luc. Hoc tam segne solũ rapas tñ exeunt herbas: quas nasamon gens dira legit quæ pria põto nidus rura tenet quẽ mõdi barbara dãnus syrtis alit nam lictores ppretor arenis iminet & nullos portus tangẽte carina nouit opes: sic cũ toto cõmercia mũdo naufragiis nausamones bũt.

Suidas κατα μὴν ἐξ οὗ κατα μῶνες ἔθνος Αἰθιοπικὸν καὶ κατα μωνος ὄνομα κύριον

Nascor. eris. natus. notæ significatiõis. Sal. L. Catilina nobili gñe natus fuit: magna ui ai & corporis Et dicim⁹. Natus sum laudi & ad laudẽ. Ci. p Sex. Qui se patriæ: q ciuib⁹ suis: q laudi: q gloriæ: nõ somno nõ cõuiuiis nõ delectationi natos arbitrant Idẽ. ibi. Nã q d ageret uir ad dignitatẽ & gloriam natus. Hui⁹ uerbi cõposita sunt Annascor cõnascor unde Cognatus. a. um. Leo pap. Epiphaniæ nobis dilectissimi uenerãda festiuitas dat pfecrantiã gaudioꝝ: ut inter cognataꝝ solẽnitatũ uicina sacramẽta exultationis uigor & seruor fidei non tepescceret. Enascor extra nascor. Iusti. li. i. hic p somnũ uidet ex naturalib⁹ filiæ quã unicã hẽbat: uitẽ enatã: cui⁹ palmite ois asia obũbrat. Denascor: decresco: deficio morior Cas. Hemina. li. ii. ãaliũ. Quæ nata sũt ea oia denasci aiũt. Innascor intus nascor. Ci. li. i. offi. Sed illud odiosum q̃ in hac elatione & magnitudine ai facillime pñacia & nimia cupiditas principatus inascit. Internascor. i medio nascor. Col. li. v. Ne aut pãpinari⁷ palmes internatus. Obnascor circunnascor. Renascor rursus nascor. Lact. lib. vii. Itaq; renasci eas putauerunt. Pronascor. ortũ hẽo. Ter. i phor. Ait illã ciuẽ atticã bonã bon⁹ pgnatã.

Natus. a. um. participiũ. Ter. in heau. Annos sexagita natus es aut plus eo ut coniicio. Natus. nati. nomẽ p filio. sicut & nata. æ. p filia. Virg. Nate meæ uires: mea magna potẽtia solus. Natoꝝ appellatio inq t Modestinus, ad nepotes extenditur. Addim⁹ q̃nq; g. & dicimus Gnatus gnata. q̃ semp sunt substantiua. Natus. us. nõ legi nihil in ablatiuo tñ. Ci. in Cato. Quamq̃ cum colere cœpi: non admodum grandem natu: sed tamẽ iam ætate prouectum.

Nanio. gñs hoium inqt Festus q nõ aliũde uenerunt: sed ibi nati sunt. Et natio principalis est in qua pñt esse multæ gẽtes. Ideo plus in se cõtinet q̃ gens. In pecoribus quoq; bon⁹ puẽt⁹ fœturæ bonæ natio dr

Natalis gñis mas. Natale neutri. & hoc natalitiũ sumit⁹ p die quo qs natus est. In quo etiã significato capit hic & hæc natalis & hoc natale. Similiter natalicius. a. um. in qb⁹ addit⁹ dies. Ter. in phor. Porro aũt alio ubi erit puero natalis dies. Leo pap. Natalẽ igit diẽ dñi celebremus. Subsitãtiuũ. Virg. Me⁹ est natalis iola. Ply. Dũ natales suos celebraret. Df & natalis de rebus inanimis p nascẽs. Idẽ li. xxxvii. Similis ẽ huic q dẽ arabicus: minor tñ: Similiter & nascẽs: cæteris pallor gẽtis: & in auro nõ nisi excellentissimo natalis. Natales pñ tñ nũero significant cõditionẽ sanguinis ad familiæ: ut gñosi natales: natales obscuri. Cor. tacit⁹. Aderat Cornel⁹ suse⁹ uigens ætate: claris natalib⁹. Ply. i epla ad Messiũ p ignobilitate posuit & sordibus gñis. Nonũq̃ cãdidatus aut natales competitoris aut annos aut etiam mores arguebat. Iuuc. etiam pro celebritate diei natalis sumpsit. Palmam inter dominas uirtus natalibus æquat. i. nõ alrea uictoria exhilaratur q̃ diei natalis celebrantur. Et natales, pro annis accipiunt. Sappho. Sex mihi natales ierant. Tot eni dies celebrant natales quot agũt anni.

Natiuus.a.ũ.in quo aliq̃d nasciť.Ply.li.xxxi. Sũt & montes nãtui salis. Et natiuus.q̃ natus ẽ passiuæ significationis.Gel. Propterea oblitteratis & abolitis natiuæ pietatis.Natiuus color: dř naturalis qui nulla arte sed natura ꝓducitť: mõ in albedinẽ tẽdẽs modo in nigredinẽ nõ tñ pfecte ut albus nel niger. Natiuus color albus leucop⁹ dř uiiis atq; uulgaris nomẽ trahẽs a græcis.apud quos λευκὸν dř albũ Natiuus color niger leucopo cõtrarius ꝓprie pullus nocatur.

Natiuitas.idem qd̃ ortus.qd̃ nomẽ usurpatur ab ecclesiasticis.

Natalitius.a.um.& natalitiũ.Vide ť dictiõe Natiu⁹

Natura dicta ẽ ab eo q̃ nãsci aliq̃d faciat.Hanc q̃dã deũ esse dixerũt a quo oĩa sunt creata.Seneca li.iiii. de benefi. Natura hoc mihi pstat.nõ itelligis te cũ hoc dicis mutare nomẽ deoť.Quid.n.aliud elt natura q̃ deus & diuina rõ toti mũdo & partib⁹ eius iserta.Ply. Vbiq; naturã pentẽ reꝛ opificẽq; appellat.Ponitť interdũ ꝓ ui. Vñ arboꝛ atq; hꝛrbaꝛ naturas dicimus.Interdũ ꝓ more.Virg.Nũc age naturas apibus quas iupiter ipse addidit expediã.Interdũ ꝓ genitalibus taꝫ uirilibus q̃ fœmineis:quæ a græcis dř physis.Hiero.de circũciliõe.Videamus quæ cã ẽ ut cã ptẽ corporis secretior & occultior ẽ quæ a græcis physis:a nris dř natura ad circũcidendũ dns elegerit? Ply.Si quadrupes fœtũ nõ adnitat:urtica naturã fricãdã monstrauit. Dicta natura quia in eo mẽbro nascẽdi uis sit.Et natura elt quæ nnicuiq; rei formã dat specifica differẽtia.diffinitur q; a phis.Natura ẽ motus principiũ secũdũ se & nõ per accidẽs.qñ uniuersa corpora ꝓpriũ habẽt motum per se:ut ignis per se sursum ferť:terra deorsuꝫ & nõ per accidẽs qñ id ñ naturale sed artificiale dř.

Naturalis & hoc naturale qd̃ secũdũ naturã ẽ. Vnde naturales filii dñr legitimi qui sola natura cõiugali lege sint orti nõ ex cõcubina.Sue.in Tiberio. Filio rũ neq; naturalẽ drusum.neq; adoptinũ germanicũ patria caritate dilexit.

Naturalia plurali tñ numero.dñr pudẽda.Col.Si eq̃ marẽ nõ patitur detrita stylla naturalia eius lenunť qnæ res accẽdit libidinẽ.Idẽ.li.ix.de pulcenis. Plumulæ sub cauda clunibus detrahẽdæ:ne stercore coinquinatæ durescãt & naturalia præcludant.

Nates a nitendo ut q̃dã existimãt.Ibi.n.elt caro firmior q̃ in exteris mẽbris ne ꝑmẽte corporis mole ossibus cogať.Hor.in Ser. Diffisa nate ficus. Hꝛc tumor clunis dř.Iuue.Ad terrã tremulo descendãt clune puellæ.

Nato.as.frequentatiuũ est uerbi.No.as.Nare ãt seu natare proprium elt piscũ. Col.per translationem libro tertio pro ultra ire posuit. Alioquinetiam no uelim uineam ex resectionem nata fiunt uina inutilẽ habebis prima parte terræ natantibus radicibus.Quidoq; pr Trepidare.Oui.li.vi.fas. Nox erat & uiuis oculiq; aiq; natabãt.Quãdoq; ꝓ Nauigare.Huius cõposita sunt Adnato iuxta nato sine aliquẽ locũ nauigo. Virg.Huc pauci uris adnatuinus oris.Cõnatoťsimulnato.Plau. Cõnatat nobiscum.i.nualis elt.Et elt a Cõno.Idẽ Cõnationis nostræ consciꝰ.hoc est q; eandem aditemus mulierem.Sed hæc per metaphoꝛam. Enato extranato ab Eno:ut insuetũ pariter gelidas enauit ad aꝛctos Innato intus nato ab Inno.Virg.li.ii.Geo. Nec non & torrentẽ undam innatat alnus. Idem.li.iii. Geo.de Inno.Fluuiosq; innare capaces. Denato: deorsum nato.a deno.Vide alibi. Obnato:contra seu circa nato.ab obno.ut In æquore fuluis obnatat umbra fretis.Prænato ante nato.a præno.Ply. Prænatante pisciculo frontem suam spgit.Renato rursus nato uť natãdo teuertor a Reno. Supernato snp undas sto ñ mergor.a supno.Ply.li.34.Postea super natans aqua tolliť spongiis.Transnato ultra nato.a Trano.Liui.Mãgonẽcum equitatu flumen tranatasse.Virg.li.iii.Geo.Superat montes & flumina tranant. Et omnia habent pen.cor.& a nare dicta sunt.

Natatus.us.ipse natãdi actus.Clau.li.iii. Lucus erat ꝓpe flumẽ athim qd̃ cãdida pfert sæpe mare:pulchroq; secat galathea natatu.

Natalis.pe.cor.q̃ natat uel natare põt.sicut. Volatilis qui uolat uť uolare potest.Aug.li.xii.ci.de. Talem illi creauit aiam qua per rõnẽ atq; itelligẽtiã omnib⁹ esset pstantior aialibus terrestribus & natalibus & uolatib⁹ q̃ mẽtẽ huinsmodi nõ haberent.

Natrix.gñis mas.& fœ.gñs serpentis a nando q; in aqua quoq; uenenũ spgit. Prisť.li.v.Natrix cãspẽtiẽ anguis significa: masculinũ quoq; inueniť.Cic. Cur oĩa nñi cã cũ faceret tantam uim natricũ uipeꝛarũq;. Luc:Et natrix niolator aq̃. Itẽ Natrix hꝛba est:cuius radix euulsa uirus hirci redolet.Natrix quoq; mulier dici põt natãs sicut natatrix.

Natabula:ab Apuleo dñr loca natationis.

Natinatones:negocioli nocabanť.& natinatio negociatio.

Nauis a græco ναῦς.cuius diminutiuũ ẽ nauicula a quo fit aliud Nauicella.

Nauale adiectiuũ:qd̃ ad naues ptinet.Vñ nauale corona qua donari solebat q; primus in hostiũ nauem armat⁹ trãsiliisset.Hiero. Qui nauali ꝓlio dimicaturi sunt.

Naualia in qb⁹ stant uel fieri solẽt naues.Virg.Diripiẽtq; rates alii naualib⁹ ite.Ouid.li.iii.me.Haud aliter q̃ siccũ nauale tenerent.

Nauarchus.nauis princeps qui in naui nautis iperat quæcũq; ad faciẽdam nauigationẽ. nec absurdum triremibus idẽ ẽ intelligiť q̃ Comes uel Comitus dř.Ci.in uer.Sumptũ oẽm inclassẽ frumẽto ĥipendio cæteriq; reb⁹ nauarcho suo qnq; ciuitas sem per dare solebat.Nauarchis idis.nauis ꝓtora in q̃ elt prætor.

Nauclerus q̃ nauem regit.latine nauicularius dř.qui si nauis cleros.i.sors.

Nauclerius.a.um.quod ad nauclerum.Plau.in asi. Volo mei patris me similem qui causa mea nauclerio ipse ornatu per fallaciam quam amabam abduxit ab lenone mulierem.

Naucleriacus.a.um eiusdẽ significatiõis. Idẽ i Mili. Facito ut uenias huc ornatu naucleriaco.

Naumachia nauale bellũ.seu naualis pugna. Interdũ

accipi᷑ pro loco ubi fit pugna. Sue. in Tibe. Semel tremi uſq; ad ꝓximos naumachiæ hortos ſubue᷑ctus eſt.

Naumachiarii ſunt qui ꝓliũ nauale cõmittunt. Sue. in Clau. Proclamantibus naumachiariis. Hi etiam Epibatæ dicunt᷑ græca uoce.

Naugium nauis ductio qđ & Nauagiũ dr. Et nauigiũ oc̃ gñs nauis quo nauigamus appellat᷑. Nauis uero ſpẽs eſt Col. Iãq; qui ædificare uelint fabros & architectos aduocẽt: qui nauigia mari cõcredere gubernandi peritos.

Nauiger. pe. cor. qui nauem ducit.

Nauigo. as. pe. cor. naui iter facio. Et dicim⁹ nauigo mare. Virgil. Gens inimica mihi tyrrhenũ nauigat æquor. nauigo in naui. Ambr. Hæc ergo nõ turbat᷑ nauis in qua ꝓuidentia nauigat. Nauigo in mari. Tæ. in an. Ego in portu nauigo. Huius cõpoſitũ ẽ Enauigo qđ ẽ extra nauigo. Hiero. ad Helio. Sed qñ ſcopuloſis locis enauigauit oſto. Dicimuſq; hic fluuius enauigatus ẽ. Ply. li. ix. Hui⁹ obiectu uaſt⁹ efficit᷑ ſin⁹. xii. dieꝝ & noctiũ remigio enauigatus.

Naupegus. pe. p. ὃ ἐλλιμενιζῶς λέγεται ναυπηγὸς ὁ ὃς ναῦς καὶ πήγνυμι ἐμ μα.

Nauta. & Nauita qui ſe in naui agẽda exercet: & q᷑cũq; in naui eſt nauis ducendæ gĩa.

Nauticus. q nauẽ gbuernat. Ply. li. ix. Q đ ubi uidet᷑ nautici ſtati plurib⁹ ãchoris nauigia ifrænãt. Nauticus. a. um. qđ ẽ nautæ. Virg. li. iii. Nauticus exoritur uario certamine clamor.

Nauicular. aris. propric ociosa nauicula uehor. Mar. Piger lucrino nauicula ſin ſtagno.

Naufragor. pe. cor. deponẽs: & naufrago. as. naufragium facio. Hiero. Quã q dã repellẽtes circa fidem naufragauerũt.

Naufragus q naui fracta bona amiſit. Proper. Tæ᷑ctra uenena bibens & naufragus ebibat undas. Dicitur & unda naufraga quæ naues frangit.

Naufragiũ: naui fractio. licet qñq; ꝓ nauigãdi periculo & qñq; ꝓ nauigatiõis dãno & infortunio & iactura ſumatur.

Naulum ꝓtiã qđ ſoluit᷑ ꝓ uectura in naui. Inue. Futor eſt per oia perdere naulum.

Nauia. ignũ cauatũ: ut nauiſ quo᷑ uidemiſ uti ſolẽt

Naunllus piſcis dictus q nauigãris effigiẽ hẽat ναυτίλλομαι. n. apud græcos ſignificat nauigo. ab aliis Põpilus uocat᷑. Eſt & Nautillus nauta nautilla nauigatio. i. ars nauigandi.

Naultibulũ: alueũ ad nauis ſimilitudinẽ factũ.

Nauus: celer: ſtrenuus. a nauiũ celeritate dictus qui & gnauus dr: cuius cõtrariũ ẽ ignau⁹. Nauia: nauitas gnauiaue celeritas ſtrenuitas. Vñ ignauia tarditas deſidia. Interdũ Nauus dr quaſi ſci⁹ & optime ꝓnoſcẽs. Col. li. viii. Sit aũt uigiãs ipiger indultrius nauus omniũ quas paſcit.

Nauo. aſ. ſtudioſe ipleo: do ꝯfero cũ effectu demõſtro i. adiumẽto ſũ. Ci. li. ii. đ ora. Iã mihi uideor nauaſſe operã. q huc ueneri. Idẽ Apio pul. Illud pugna & cauere neq; d nobis tpis proget᷑ ut cũ tibi hic ſaltaſſecemus: illic quoq; noſtrã in te beniuolẽtiã nauare poſſimus. i. conferre uel oſtendere. Tractum uerbũ a nautis cũ ſunt auxilio aliis inuarrandis nauibus. Naues. n. cũ ex naualibus in mare deducunt᷑ maximo hominũ auxilio indigent.

Nautea herba granis nigris qua utuntur coriarii: uel aqua coriariorũ: uel ut No. inq; taqua ex nauis ſentina ueniẽs. Plau. in aſi. Nauteã bibere malim ſi neceſſe ſit q illã oſculari er. Idẽ. Quum ũguẽtoꝝ odor ꝓ tuo nautea eſt.

Nauſea ſtomachi ad uomitum ex graui odore perturbatio a naui deductum nomen ex cuius ſentina mouet᷑ uomitus. Hiero. ad furiã. Vſq; ad nauſeam ſaturata es. Hinc Nanſeoſus. a. um. qđ nauſeã inducit. Ply Radice craſſa madida nauſeoſa.

Nauſeo. as. nauſaꝫ hẽo & uomitu inſeſtor. Pla. i am. Laſſus ſum hercle e naui ut uectus ſum huc ẽt nũc nauſeo. Ci. Fabio Gallo. Vidit nic nauſeatẽ nõ mõmittẽdi cãm hũiſti: ſed ẽt uiſendi. ẽ & Nauſeot depon. Hiero. Ex hac coturnice ſatiatus iſrl nauſeat᷑.

Nauſio. is. de grano fabæ dr cum naſcẽdi gĩa ſeꝫit ꝙ ſit non diſſimile nauis figuræ.

Nauci: putamẽ nucis ſiue oliuæ nucleus ſeu mẽbrana q in nucis iuglãdis medio ẽ. Poni᷑ ẽt ꝓ eo qđ ẽ nihili. Plau. Qui homo timidus nõ erit in rebus duabiis: nauci nõ erit. Dictũ nauci quaſi nuci a nuce.

Nauſicaa Alcinoi phaecum regis filia. Mar. Si mihi nauſicaa patrios cõcederet hortos: alcinoo poſſem dicer malo meos.

Nauſithous: neptũni filius & pater Alcinoi.

Naupontus. amnis qui & pamportus ẽt a Strabone uocat᷑. Amnis inq; pãport⁹ ex illyrio nauigabilis defert᷑ in Sauũ. Et alibi. Iuxta nauponteũ amnis eſt Carcora excipiens cõmercioꝝ onera. Hic in ſauum ille in draum delabitur.

Nauaria: ps hiſpaniæ ſeptẽtrionalis ꝙ uerſus Arcton Vaſconibus adiacet: ad meridiẽ uero Taraconiam habet regionem.

Naxos. inſula in ægæo una ex cycladibus cæteras ſuperans. antea Strongyle dicta. Hæc Dia poſtea appellata fuit. Verũ cũ cares ex lamia ꝓfecti duce Naxo eã occuparũt a duce naxõ appellarũt. Hãc Dionyſiã a uineaꝝ fertilitate dici ſcribit Ply. Vel quia ut alii uolũt quia ſolæ naxiæ mulieres octauo mẽſe panant quoto & liber ꝓf natus credit᷑. Siue quia fons in ea uino fluat. Dillat a delo ſeptẽ millibus. Hic Naxi⁹. a. um. Vñ naxius ardor apud Col. quo ſignificat᷑ bacchi coronæ ſydus. Nam ut ferũt poetæ inſula naxo relicta Anadne a Theſeo nuptias cum Baccho fecit: donataq; corona inter ſydera relata fuit.

Nazareus conſecratus dr & nazareth nazarenus chriſtus filius mariæ de qua Anaſtaſius ſeruẽti oratione dicebat μαρία χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις βασιλὶς ναζαρὲθ χαῖρε ὅτι βασιλέως βασιλέως κύριος.

Ne dehortatiuũ ſeu prohibitiuũ aduerbiũ eſt. Virg. Tu ne cede malis: ſed cõtra audẽtior ito. Quãdoq; eſt Cõiũctio copulatiua. & poni᷑ ꝓ neq;. Ci. Nec dici qdẽ opus ẽ q̃ta dimicatione ciuiũ. Q ñq; Adiũctiua. Mar. Lex hæc carminibus data ẽ iocoſis ne poſſint niſi prunãt iuuare. Quãdoq; Rõnalis. ꝓ

ergo. Virg. Me nẽ ſcꝛpto deſiſtere uictã? Quãdoq; Cauſalis. Idẽ. Ne recipi portis aut duci in mœnia poſſit. i. nt nõ. Quãdoq; poniť p ut. Cic. Curioni. Vt nõ uereremur ne nimis cito mitteremꝰ. Idẽ. Ne aicis nihil tribuamus epulamur. i. ut etiã amicis tri buamus epulamur. Quãdoq; ſignificat nõ. Ter. in An. Ego id agã mihi q ne deſ. Quãdoq; nedũ. Idẽ in eadẽ. Ne uacuũ cẽ nunc me ad narrandũ credas. Plærſiq; dubitatiua. Virg. Iuſticiæ ne prius miret belli ne laboꝛe. Apud oratores plærũq; una ſola eſt & ſemper i prima pte locať ut: ut bonus ne eſt: an malꝰ. Aliqñ ẽt ſic. Eũdũ mihi nec ne ſit ignoro? Et p interrogationẽ. Ci. Veꝛ uultis ꝓtori flacco nec ne. i. an nõ. Quidã ſupuacuũ addũt alteꝛ an. hoc mõ Neſcio an benefaciã nocne. Quãdoq; Cõfirmatiua Virg. Tãta ne me tenuit uiuẽdi nate uoluptas ut p nue hoſtili paterer ſuccedere dextræ. Quo tñ in loco q dã exponũt næ p utiq; cũ diph. ſcribẽtes. Q ñq; Interrogatiua ẽ. Ter. Ego ne? Tu ergo. Q ñq; hẽt uim interrogãdi & dubitãdi ſimul. Idẽ. Daſne illa hodie Pãphilo nuptũ? Quãdoq; diminutiuã ui ha bet & p ſaltẽ poniť. Sal. Secũdæ res ſapiẽtũ ais ſa tigãt ne illi corruptis monꝰ uictoriæ temperaꝛẽt. At næ cũ diph. græca dictio ẽ: quæ p ai ſcribiť & ſi gnificat ualde uehemẽter nimis. Ter. Faciũt næ in telligẽdo ut nihil intelligãt q̃ſi q magis q̃ opus ſit aliqd uel inqrũt uel ſpeculanť: coꝛ numero ſũt habẽdi q nihil intelligũt. Aliqñ ſignificat Certe ul utiq; pfecto uel ita: uel ẽt. Et hoc p ironiã. Ci. Cu rio. Incredibile q̃ turpiter mihi facere uidear q his rebus interſim næ tu uideris multo añ puidiſſe qd impẽderet. Idẽ Treba. Næ ego multo libẽtius eme rim diuerſoriũ Tarracinæ. Idẽ. Næ illi uehemẽter errãt. Affirmat. n. illos uehemẽter errare. Hor. Cla nus erit ſortis iuſtus ſapiẽs næ ẽt rex. Cõpoſita a ne aduerbio negãdi ſunt Nec neq; neq; cũ eius deriua tiuis neqcq̃ neutiq̃ neutiq; nequaq̃ necubi nedũ & alia. Sciẽdũ q rẽte dẽ. Vereor ne hic moriaťur ul ue moriaťur: ut moriaťur ul ut ne moriaťur: p ut ñ moriaťur. Hiet. i gen. Timeo ne putet me tibi uoluiſſe illudeť Ci. Metuo ut ne pereat. Ter. Apprime in uita utile ut ne qd nimis. p ut nõ ut q d. Præterea inter ne & q dẽ ſemp iter aliq d iterponẽdũ ẽ: & tũc. ſiġ nec.

Neuiuã iurãtis ẽ. i. moriar. Ci. Sꝫ neuiuã ſi tibi ꝓcedo

Nea inſula. Ply. li. ii. de inſulis enatis. inter Lemnum & Helleſpontum Nea.

Neapolis: ciuitas quam Chalcidẽſes cõdiderũt quaſi noua ciuitas. Parthenope a tumulo ſyrenis appel lata. Suidas νεάπολις πόλις Ἰταλικὴ Δελέ σμος ἐν ᾗ πρὸ τοῦ Ἰθαγένης ἔ κτισε Παλαιπολις δὲ ἄλλη ἐστὶ πόλις

Nebula. ſic differt a nube. q nebula uapor ſit e terra atq aquis iurgẽs q̃ ſiue ſtatiꝫ euaneſcit: ſiue in altũ ſublata cõuertiť i nubẽ. nubes quocũq; tpe fieri pñt Nebulæ nec æſtate calida: nec nimio frigore exiſtũt

Nebulanũ: ædificiũ a ſubiiciẽda meſſe p nubilũ tps.

Nebulones & tenebriones dicti ſunt mũgatores uani nullius ꝓti homes qui nẽdaciis & aſtutiis ſuis nebu lam quãdã & tenebras obiiciãt: uel q ad fugã fugi tiuis nebulæ ſunt accõmodatæ. Lucil. Nugator q dẽ ac nebulo ſit maximus nullo.

Nebrides. p. e. damaꝛ ſeu cerui pelles qbꝰ uti uete res i bacchi ſacriſ ſolebãt νεβρός. n. damalis ẽ ceruꝰ

Nebrodes: mõs i ſicilia cui damaꝛ copia nom̃ dedit.

Nec & neq; cõiũctiones diſtinctæ: ut nec uel neq; le go: nec ſcribo. Nõnũq̃ ſignificãt non: ut nec uideo quorſum res euadat. ſed differũt. q nõ. negat ſolũ. nec & neq; negãt & copulãt. Aliqñ Saltẽ: ut nec q dẽ pũctũ tpis. Reſoluunť interdũ i copulatiuã. &. Vt nõ feci hoc nec facerẽ. i. & ñ facerẽ. Sed ſi ſequa tur. n. uim ſimplicis negationis habet: ut nec. n. id facerẽ. i. ñ. n. id facerẽ. Quãdoq; ſignificãt ẽt. Quitil Perſolui gſa nõ poteſt: nec malo pii. i. ẽt malo pñi. Factũ ẽ ãt. Nec a neq; p apocopen extremaꝛ uoca liũ. Et quia in fine ſyllabæ. q. ſcribi nõ poterat trãſi uit in c. Nã c. & q. affines litteræ ſunt.

Neceſſe ſiue neceſſum dicť qd ui alqua cogẽte fieri opꝰ eſt a ceſſo uerbo deductũ qa nõ ſit i eo ceſſandũ. Et declinãť hic & hæc neceſſis & hoc neceſſe: & neceſ ſus. a. ũ. a quo Neceſſitas. neceſſitudo. neceſſarius.

Neceſſitas. uis ipſa q̃ cogit: ut neceſſitas mihi ĩcũbit eũdi mutinã. Aliqñ appellatiõe neceſſitatis ius qdã & uiculũ religioſæ cõiũctiõis ſanuinatiſue ſi gnificať. Cæſar. Eq dẽ mihi uideor p nſa neceſſitate nõ labore: nõ opa: ñ iduſtria defuiſſe. Significat. n. hic cõiũctionẽ uel ſanguinis uel amoris hoc ẽ affi nitatẽ uel ſtrictã amicitiã. Idẽ ſignificat Neceſſitu do. Sal. in iug. Coactus reꝛ neceſſitudine ſtatuit ar mis certare. Ci. uero ait ſibi cũ eqribus romanis ne ceſſitudinẽ eſſe. Aliqñ neceſſitudo poniť p neceſſa rio. i. cognato uel affine. Sue. in Aug. Remiſit tũ hoſti iudicato neceſſitudines amicoſq; omnes.

Neceſſitudo. Vide in dictione Neceſſitas.

Neceſſarius. a. ũ. dť. illud ſine quo fieri ñ põt: ut neceſ ſariꝰ ẽ mihi aduẽtꝰ tuus. Hic fit neceſſario aduerb.

Neceſſarii dũr cognati uel affines uel amici & bi qui bus uri familiariter ſolemus. q nulla inter eos ceſſa tio. i. ſpatio ſit: ul q neceſſaria iter eos offã ꝛferãť.

Neco. as. aui. atũ. ferro iterimo. Liui. li. i. Obrutam ar mis necauere. Neco. as. necui. nectũ alia ui. Diom. Neco cui uerũtñ & necaui legimus ut nectus & ne catus. Et hoc differre uolũt Necui quaſi ſuffocaui. Necaui quaſi ferro occidi. Vnde necẽ cædẽ appella mus. Sic & Priſ. ſentit. Sed ãbo fallũť. qñ q dẽ oſtẽ dere licet necaui & necatus de quacunq; morte dici Aug. li. i. ci. dei. Oẽs. n. quos fames necauit malis uitæ huius ſicut morbꝰ corporis eripuit. Quos aũt nõ necauit: docuit parcius uiuere: docuit pductius iciunare. Quintil. li. iii. Hic adulter lotis cæſus aut fame necatus. Ci. li. iii. adherẽ. Si accuſator dixerit ab re homĩ uenena necatũ. Nec de hoc tñ diceť ſꝫ ab aliis quoq; Col. li. ii. Sic oẽs radices barbaꝛ p rũptæ necanť. Nectus tñ ſemp ſine ferro dť. Liui li. xxi. Fame frigore: illuuie: ſqualloꝛe enecti. Huius uerbi cõpoſita ſunt Eneco ſuffoco. Plau. i am. Puer. ambos angues enecat. Hor. li. i. epiſtũ. Spem men tita ſeges bos eſt enectus arando. Interneco & per neco. Et habent pe. cor.

Necromãtia. pe. acuta: diuinatio q̃ fit per cadaueꝛa ut apud Luc. cũ mortuꝰ ſuſcitatus euẽtũ belli phar

salici. Ser. Pōpeio ꝑdixit νεκρὸν .ñ. mortuus dicitur. nectō cadauer. necrosis mortificatio. μαντεία diuinatio. Vñ Stra. signa fictilia quæ coritho euecta romā ipleuere necrocorinthios. i. corinthioꝝ de functus uocata scribit.

Necromātici sunt: quoꝝ incantamētis uidentᵉ resuscitari mortui. horū sacroꝝ duo sunt gña. Necyomantia: & Sciomātia. Necyomātia ad eleuādū cadauer sanguis est necessarius. In Sciomātia umbræ tm̄ ē uocatio.

Necto.is.nexui. & xi.xum. ligo iungo. Virg. li. v. Et paribus palmas amboꝝ innexa armis. Prop. At tibi qui nfo nexisti tertia lecto. Huius cōposita fūt Annecto qđ est ad aliquid necto: siue iuxta necto. subiūgo. Hiero. ad Dama. Quod mihi uideretᵉ annexui. i. subiunxi. Col. li. v. At si regionis condicio permittit de ueteribus hastilia quibꝰ annectantᵉ singula trāsuersæ perticæ alligentᵉ. Cōnecto. simul necto. Idē in eodē. Eaq; uel saligneis perticis uel cōplurib⁹ quasi fasciculis arūdinū cōnectūᵉ. Innecto iuxta necto cateno. Clau. li. ii. Mutuaq; alteri⁹ inectite colla lacertis. i. cōplectimi iternecto. Virg. li. vi. Vt fibula uelē auro iternectat tyriā ut gerat ipsa pharetram. Obnecto obligo. subnecto subiungo. Virg. Aurea subnectens exertæ cingula mammæ.

Nectar. græcū ē. & deoꝝ potio dici potest. Quo etiā noie immortalitas designatᵉ ab νε qđ priuationē significat & κτάνω occido. Inde fit nectareus. a. ū ꝑ diuino & imortali.

Necubi. ꝑ ne alicubi. i. ut nō in aliquo loco. & semp duo uerba postulat: ut iussi necubi mihi pśto sis. i. ne in ullo loco sis.

Necunde. i. ne ex aliquo loco.

Necyia quasi mortuaria tesq; funebriꝰ & ad mortuos pertinēs. Est. n. uocatio manium: quæ & necyomantia quasi diuinario per mortuū dr. Apud Homerū in odyss. Ab ulisse euocatio manium sacro magico in scrobe ꝑcurato νεκυὸς græce: latine mortuus.

Nedū. significat nō solū: & duobus modis accipi solet. Vno cū utriq; sententiā eodē claudimus uerbo: funderē ꝑ te sanguinē nedū tibi pecuniā. Altero cū suā utriq; sententiæ uerbū accōmodamus: ut funderē ꝑ te sanguinē nedū tibi pecuniā crederē. Negatiue sic. Nō funderē ꝑ te obolū: nedū ꝑ te sanguinē nō funderem.

Nefarii: scelesti sacrilegi: a farre deductum nomē quo scelerati quasi uita uti nō debēt. Et inde q indigni sunt ut uināt nefarii uocantᵉ. Quidā ēt a faris uerbo deriuant. A seo. scribit nefariū qđ sacra polluit farre pio solita celebrari. Ergo nefarii sacrilegi.

Nefandus. a. um. & nefans. tis qđ nō ē fandū. a nefas q ne fari qđ liceat. Lucil. li. vii. Tantalus qui pœnas obsaeta nefantia luit.

Nefrendes dīt a Varrone porci q noīe latentis amisso nondū fabā frendere possunt. i. frangere.

Negligo. is. pe. exi. ctū: cōtēno non curo. quasi ne legere qđē nec uidere dignor. Ter. in adel. Pecuniā in loco negligere maximū interdū ē lucrū. Hinc negligēna & neglectus. us. ꝑ cōemptu. Idē in heau. Hæc res neutiq; neglectui est mihi.

Nego. as. ex nō & ago ꝑ dico cōpositū est. licet ēt de factis dicaᵗ: ut apud apostolū. Cōfitentᵉ se nosse deū factis aūt negāt. Huius cōpositā sunt. Abnego. Denego. Pernego. qđ ē perfecte nego. Plau. i asi. Vbi creditū qđ tibi sit datū esse ꝑ negaris. Subnego aliquantū nego. Ci. Treba. Verū tm̄ qđ pūti tibi ꝑpe subnegarent. & habent pe. cot.

Negatio posit posita negationi nō semper habet uim affirmādi: sed magis negādi cū altera pro uniuersali ponitᵉ & particulares sequuntᵉ. Hoc mō. Nullas accepi a te litteras nec breues nec plixas. Virg. Nulla neq; amnē hbauit quadrupes nec graminis attigit hærbam. Itē una sola negatio posit posita negationi negat. ita tm̄ ut sequēs iungaᵗ cū quidē. Ci. Lētulo. Neq; errarēt ne aduersarii quidē. Et si dixero. Nō tibi hoc persuaderet ne deus qđē subaudiᵗ. n. alia negationis pars sic. Non tibi hoc ꝑsuaderet alīqs. De. de ad maius significatū subiūgo ne deus qđē cui oio ē credēdū. Interdū ēt sine qđē duæ negationes negāt cū una ꝑticularis omittiᵗ. Ter. Agrū in his regionib⁹ meliorē: neq; ꝑti maioris nemo habet. subaudiᵗ. n. neq; melioꝝ. Var. li. iii. dui. pa. ostēdit duas negatiuas ꝑ una accipiendas cū dixit Qua abstinētia uiri mulieresq; romanæ fuerint q a rege munera eoꝝ nolucrit nemo accipere. Si autem duobus uerbis aut positis aut intellectis addantur duæ negatiuæ ñ dubiū ē qn negēt. Sic. n. me amas nec ni credis. Intellectis s. e. Nec uituti studes nec litteris. s. studes. Tres negatiōes ꝑ una ponūᵗ. Ter. Neq; haud dicas tibi nō ꝑdictū. a. liqñ ēt ꝑpositiones negant ēt græce unde Aristophanes comicus

ὃς δεκαλίνου ἢ ζῶ ἔτι σ᾽ οὐ λοιδορήσεται
παραφορούντος Δημοτου

Negatiuus. a. um. qđ negat: ut dictio negatiua.

Negociū a nec & ociū fit. quasi nō ociū. hoc ē opus. sicut a nec & lego. negligo. & e. uertiᵗ in g. sicut in quingenti q̄uis a centū cōponaᵗ. Et accipiᵗ ꝑ occupatione ut Et si negotiis familiaribus impediti. Aliqñ ꝑ eo qđ uernacula lingua dicimus la prosa. Cæsar. li. ii. cō. Ipse cū primū ꝑ aduii copia esse inciperet ad exercitū uenit: dat negociū senonibus trinoq; gallis q finitimi belgis erant uti ea q apud eos gerantᵉ cognoscant. Aliqñ ꝑ labore opere. Cic. Cornifi. Et si periniquo patiebar animo te a me digredi. tm̄ eo tpe me cōsolabar: q & in summū etiā ociū te ire urbitrabar & ab impēdētib⁹ magnis negociis discedere. Idem Fabio. Adhibui diligentiā quotiens senatus fuit ut adessem plurimūq; i eo negocii habui. Aliqñ pro cura molestia solicitudine. Ter. Poeta cū primū a tum ad scribendū appulit id sibi negocii credidit solū dari: populo ut ꝑlacerent quas fecisset fabulas. Do. mō ꝑ molestia & cura nō labore. Ci. Cū est aliatū ad nos de tenebritate eorum q tibi negocium facesserent. Aug. li. xii. ci. dei. Sed cum his nullum nobis est i his libris negociū q diuinā mentē facere uel curare ista nō credunt. Ita posuit ac si dixisset: nolo mihi tē ēē. Itē negociū dicitur de quo q̄stio. Et negocii remediū ē. Plau. i cap. Neq; de hac re negociū ē qn male occidam.

Negocios⁹. a. um. qđ est negocius plenus. Sal. Pru

dentissimus q̃sq; maxime negocios⁹ erat.

Negocialis ad negocium pertinet. Ci. Hæc cõstitutio partes duas uidet habere iuridicialẽ & negocialẽ.

Negocior.aris. negocia exerceo. & mercaturæ operã do. Ci. li. iii. offi. Cũ se syracusas ociandi causa non negociãdi cõtulisset. Idez Ser. sulpicio. M. Curius qui patras negociat⁹. i. mercaturæ operã dat. Hic negociator q̃ ĩ alios negociis se exercet. Vñ labeo. negociatores serui uident⁹ q̃ ꝓpositi sunt negocii exercendi causa ueluti q̃ ad emẽdã aut locãdã & cõducẽdũ ꝓpositi sunt. Negotiationẽ p mercatura posuit Col. lib. i. Hæc. n. negociatio curã uillici auocat.

Neleus. nomen ꝓprium patris Nestoris.

Nemesis. pe. cor. nomẽ cuiusdam deæ: quæ facinorosos & delinquẽtes punire putabat: ut ex Catullo & Ausonio licet intelligi. Insuper eadẽ fert⁹ remuneratrix benefactoꝝ: Vnde apud Stra. lib. xiii. Est dea quã nemesim dicũt dea magna potẽsq; q̃ bona cæ lestũ cõcessu cuncta deoꝝ possidet. Hanc q̃dam fortunã dixerũt cui primus adrastus rex tẽplũ ædificauit. Romani quoq; huic deæ tẽpla dicauere itulti qui subitãtã aliquam fortunã putarũt regnoꝝ atq; opũ dispẽsatricẽ quæ solus dei nutu huc atq; illuc transferũt. Hoc etiã noie dicta fuit Tibulli amica. Suidas νέμεσις ἐλέου μεμφισυμπαθὴς φθόνος τύχῃ ῥάθειο σφισὶν μυθιητὴς ἐ αἰδοῖος νεμέτωρ ἐφόρου θεόπους ὑπέροπλας ἐ ὑπερηφάνους κολαζούσης ἐνδικῶς μετρίως.

Nemo. cũ ad hoies refert: nullus generaliter. ad oia: ut nullus homo: nullus lapis: nemo ꝓprie dicitur nec hõ. Et cũ sit gñis cõmunis ponit⁹ quãdoq; pro nullus. Caduceatori nemo homo nocet. Ci. Homine q̃dem scite arbitror uemine. Sal. Quo nemo uir melior nec ꝓstantior. Non ergo nemo idẽ est quod nullus homo. Sic. n. frustra iõgeret homo. Nõnũq; tñ a poetis nemo diuũ dr per acyrologiam. Virgil. Turne q̃d optanti diuum promittere nemo audet. Nonnũq; etiã de fœminis dicit⁹. Terẽ. Hoc scio. unũ ego neminẽ peperisse hic.

Nempe aduerbiũ cõfirmantis. q̃d aliq̃n cũ Interrogatione ponit⁹. Aliq̃n sine interrogatione. Cic. Apud. quẽ hæc dico? Nempe apud cũ q̃ cũ hoc sciret me tñ anteq̃ uidit reip. reddidit. Quitil. Nẽpe. n. i hoc plurimũ labons exhausimus ut rhetoricã ostendere mus. unde dicẽdi sciaz & utilẽ & artẽ & uirtutẽ cẽ.

Nemee. sylua inter Cleonas & Phliũtẽ in qua Argiui ob Herculis memoriam Nemeæa sacra celebrate cõsueuerũt. Hinc ois regio nemea dr. Nemee etiaz fons; & mons. Virgil. Et uastum nemee sub rupe leonem.

Nemus ꝓprie dr q̃d uoluptatis cã cõparatũ ẽ & plenũ amœnitatis ἀπὸ τοῦ νέμω pasco. q̃ in eogre ges atq; armenta depasci solẽt. Hic Nemorale adiectiuũ: ut umbra nemoralis. Nemorense idẽ q̃d nemorale ut nemorẽsis ager. & nemorensis rex q̃ Dianæ Aricinæ sacrificiis pẽrat. Sue. Nemorẽsi regi q̃ multos iam annos potuerat sacerdotio & ualidiorẽ aduersariũ subornauit.

Nenia. æ. & Naenia. oꝝ. ut est apud Ouid. li. vi. Fas. græcũ nomẽ ẽ ab eo deductũ q̃d ἐσχατος ἰὸν. i. ultimũ Erat. n: ultimũ q̃d defunctis caneret⁹. carmẽ q̃d in funere laudandi gra cantat⁹ ad tibiã ante cadauer sepultũ. Alio noie Epicediũ siue Monodia a græcis dr. Diom. Apd romãos id carmẽ q̃d cũ lamẽtatiõe extremũ atq; ultimũ mortuo adcani⁹ nenia dr. Acrõ uero docet esse sactiriũ nomen a similitudine uocis eoꝝ q̃ querunt⁹ & dolẽt. Quintil. li. vii. Tertius ẽ diuersus translationis modus cũ res cõmunis plurib⁹ in uno aliquo hẽt nomẽ eximium ut carmẽ funebre proprienenia dr. Improprie tñ accipit⁹ pro ineptia cuiuslibet cãtus aut sermonis. Sic Hiero. cõtra Ruf. Nisi forte nõ fuit ĩ pñtiaꝝ q̃ tuas emẽdaret nenias Hoc carmẽ Simonides poeta lyricus primus instituisse dicit⁹. Sidonius pro epitaphio posuit cũ ait. Nenia marmori incisa phende casyllabos.

Neo. es. neui. netum. nui dicerem⁹ a Nuo⁹ esse uideret⁹. significat filũ torqueo. Iusti. li. i. Inuenit cũ inter scortoꝝ greges purpuram colo nẽtẽ. Ply. Superq; oia nec⁹ ac texit⁹ lanæ modo & fine lana. Hinc Perneo compositum.

Neos græce nouus latine. aquo multa deducuntur.

Neogamus: pe. cor. nouus nuptus.

Neotericus: recentior νεώτερον recentiotẽ dicunt.

Neotericoteron nouum uocabulum.

Neostropus nuper tortus.

Neophytus. pe. cor. nouellus quasi nouũ germẽ: nouã planta. φυτὸν. n. planta dr. Hiero. contra Lucifernũ. Nescis & laicos & clericos unũ habere christum: nec aliũ neophytis: aliũ epis esse deum.

Neoptolemus pen. cor. nouus miles. neos. n. nouus. ptolemus miles. Quo noie dict⁹ est Pyrrhus Achillis filius.

Neomenia. pe. acuta. latine nouiluniũ: ul prima dies lunæ: aut mensis νέος nouus μήνια menstrua. hoc est luna. ab μὴν qui mensis dr. q̃ singulis mẽsibus a mulieribus defluant.

Nepa: ul nepes more græco scorpiũ significat. Plau. Dabo me ad paretẽ imitabor nepã. Ci. lib. v. de fi. Serpere anguiculos: natare anaticulas uolare uermiculas. cornibus uti uideas boues: nepas aculeis suam cuiq; naturã esse aduuendũ ducem.

Nepos qui ex filio filiaue natus est: q̃ natus post ut patri: q̃ filius. Cuius relatiuum est Auus. Et sicut ꝓ auus est aui paterni uel materni pater: itẽ auiæ paternæ uel maternæ pater. Ita eius relatiuũ est pneпos. a quo fœminũ pneptis: ut a nepos neptis. Et a pauo fœmininũ proauia. Et Abauus paui pater ui uel materni pater: itẽ proauiæ paternæ uel maternæ pater a quo abauia relatiuumq; eius abneпos: a quo Abneptis. Et Atauus abaui pr̃ dictus quasi tertiꝰ pater: a quo Tritauia. & relatiuũ Atnepos & Trinepos: a quo Atneptis & Trineptis. Aliq̃n nepos dr fratris uel sororis filius. Ad cuius differentiam dicimus. Hic ẽ mihi ex fratre seu ex sorore nepos. Qui uero post trinepotẽ sunt: minores dicunt⁹: sicut post tritauos maiores. Quandoq; Nepotes post eos uocantur. Virg. Forte recensebat numerũ carosq; nepotes. i. posteros ac descendentes Item Nepotes appellant consumptores a nepa q̃ ut Ply. inquit deuorat omnes filios uno solũ saluo

Siue dñr luxuriosæ uitæ homines q nō aliter his rei suæ familiaris cuta sit q̄ uis qbus pf & auus. uiuunt. Hor. Vincit enim stultos ratio insaniē ne potes. Vnde Nepotari quod est luxuriose & pdige uiuere & Nepotatus uitæ luxuries. Tertul. in apologetico. Aristippus in purpura nepotatur. Ne pulus diminutiuū est. Suidas τῦ ἐν νέποδ\c νέπυς νέπυ\oς εἶναι δὲ ἔοικε καὶ ὄνομα παρὰ τὸ νεοτικὸν ἐπὶ τῶ μὴ πάνυ ἡλικίους παλαιοὺς δὲ οὐ λαβὼν οὕτως εἶπεν.

Neptis quæ ex filio filiaue nata ē. Est enī fœminī nū a nepos.

Neptor. luxuriose & prodige uiuo. hinc Nepotatus us. de quo modo. Affra. Scurilitate ac nepotatu nobilis.

Nephritis. renū passio: sen morbus qui inter acutos aūeratur. νέφρος enī dicitur. Vnde nephretici q renū morbo laborāt: ut est apud hippo. & galenū.

Neptunus Saturni & opis filius maris deus dictus est a nando mutatis literis primis ut inquit Cicli. de natura deoꝝ: Vel ut Varroni placet á nubēdo: q nt cælū nubes. ita mare terras tegat. Hinc Neptunus. a. um. possessiuum. Neptunalia neptuni sacra quæ & Salaria a sale dicuntur.

Neqnando ne ullo tp̄re. ficut Siqñ si aliquo tēpoꝝ

Nequaquā aduerbiū negandi. significat enīz non

Neqnī nomen indeclinabile. qd apud ueteres significabat hoiem nullius ptii. q ne tanti qdē sit. q̄ qd habeꝯ nūmi. Cypria. Neq̄ hō de neq̄ thesauro emittit neq̄ Vñ & a qbusdā cōtrariū ponit frugi. ut in ea dictione dictū est. Postea inualuit usus ue denotaret hoiem lasciuū ac libidinosū. Var. neq̄ ex ne & qcq̄ media syllaba extrita. cōponi oñdit li. de lin. la. Quidā a neqo. q nihil queat. nullius rei sit aptus Caper docet neq̄ fiḡre nō malū sed inutile. Festus uero peiorē q̄ credit cē. A neq̄ fit nequor & neqssimus. Col. Nulla est uel neqssimi hois āplior custodia q̄ quotidiana opis exactio. Nam illud neqz. M. Catonis oraculū nihil agendo hoies male agere discunt.

Nequitia: uitium est qd cætera oia cōplectitur. Est enī frugalitati oppositā. q̄ oēs in se continet uirtutes. Ve. n. frugi a fruge. i. a fructu pp quādā aiorū fœcunditatem ita nequitia a sterilitate hoc ē a nihilo nominata ē. Nihil est. n. oē quod fluit. quod soluit qd liqscit & quod semp perit. Ideo tales hoies ēt perditos dicimus. Est aūt aliqd si manet si constat si semp tale est ut est uirtus cuius magna ps est atq pulcherrima q̄ tempantia & frugalitas dicit. Sæpe tñ p lasciuia & libidinosa illecebra sip luxu uitæ prodigo atq effuso. Aphricanus scripsit mala pbra flagitia q̄ hoies faciunt induabꝰ rebus esse. malicias. & neqtia. Vbi neqtiam intelligi uult luxū uitæ pdigū & effusionē imodicā pecuniaꝝ. Ci. i. Ver. Ex mulieꝝ morsu uestigia ubi dinis atq neqtiæ. hic Neqret aduerbiū cū neqtia

Neqcq̄ aduerbiū fiḡr nō. Virg. Nequicq̄ pinguis paleæ tenet arca culmos. Itē capit p frustra ut idē li. 6. Ter. sexea. tentat limina nequicq̄ Nequalia detrimenta.

Nequa: aduerbium. significat ne per aliquē locum.

Nequis. ex ne & qs p ne aliqnis. hoc ē ut nullus.

Neqd nimis. Sententia puulgata. Cui deest agas. Ter. in an. Nam id arbitror ī uita apprime ēe uti/le: ut nequid nimis. i. neqnid agas nimis.

Nequino. as. modo Lasciuio: modo nego.

Nequinū: oppidum quod nūc Narnia dicitur ob in colaruꝫ libidinosam inertiā Aquo Nequinates qni nunc Narniensēs.

Nero. ut Gel. li. iz. uerbū sabinū est quo significatur uirtus & fortitudo: Itaq̄ ex claudiis a sabinis oriū dos accepimus q erat egregia ac p̄stanti fortitudine. Nero appellatus est. Sabini aūt id nomē agræcis accepisse uidentur q uicula & firmamenta mēbroꝝ νέρα dicunt nostri neruos. hoc nomine est impator romanoꝝ qui omniū quos terra sustulit crudelissimus fuit hinc pprium nomen in appellatiuū cōmutatū est. & nerónes nunc crudeles: & neroniores crudeliores dicimus.

Nerulū oppidū in lucanis qd ui captū fuisse repenti no aduentu hæmylii ptulit Liui. li. 9. Inde nerulonenses dicti sunt. Sue. in Aug. Manibus colybo decoloratis nerulonensis mensarii

Nerulani populi in latio iuxta romam quorum meminit. Ply li. 3.

Nereus maris est oceani & tethyos filius. Et p mari ponit. Inde nereides

Nereides. pe. cor. patronymicū. fuerunt maris nimphæ hūanaꝫ effigiē habentes quoꝝ nota sunt Nysee & Cymothoe.

Neritū sine neritos. pe. cor. Insula est sen oppidum in ea quod Leucas uocabatur ut Stta. & Ply. scribunt. Virg. Et neritos ardua saxis.

Neruii fuerunt populi inter belgas maxime feri. magnæ uirtutis hoies deqbus Cæsar. li. z. cō memit.

Neruus notæ significatiōis. quale ē illud i Iob. Ossib⁹ & neruis cōpegisti me. hi acorde originē hñr: ut docet Aristoteles Alii a crebro oriri dicunt. In de Subneruo. as: qd est neruos incido. Hiero. i Iosue. Equoseoꝝ sub neruabis. Ponit qñq̄ neruus p robore & nimbus: In neruis. n. robur peculariter existit. Vnde dicimus rem esse sine neruis q̄ debilis est. Hor. Sine neruis altera quicquid cōpo. sui ps ēe putat. Ter. Vbi tu neruos intendas. hic Ci. neruos reip. appellat milites classes & uectigalia. Neruus etiā uinculi genus est quo pedes aut ceruices ꝛpediuntur. Exquo est illud Caronis Fures priuatoꝝ furtoꝝ in neruo atq ī cōpedibus æta tē agūt. fures publici ī auro atq ī purpura. Plau. ī aul. Neruos catēas numellas pedicas. boicas. Dī & neruū. neu. genere. Hiero. in hiere. Et misit eum In neruū qd erat ī porta beniamin superiori. Itez nerui dūr chordæ citharæ. Ci. li. i. tus. Sūmā erudi tionē ḡci sitā censebant ī neruoꝝ uocūq̄ cantibus Proper. hæc carmina neruis aptat. Hæ similiter dicuntur neruiæ. qm̄ ex neruis fiant Et neruus mēbrū uirile. Iuue. Mensura incognita nerui.

Neruosus. a. um. qd multo habet neruos. Ci. li. 3. ofsi. p trāslationē dixit. Neruosius qui ista differunt

ſolū audēt malū dicere id quod turpe ſit.

Neruiceus.a.um.qd eſt ex neruo. Hiero. in ll. Iudi/cū. Si ſeptē neruiceis funibus nec dū ſiccis ligatus fuero. infirmus ero.

Neruiæ ſunt fidiculæ tanq̄ ex neruis cōcinatæ ideſt chordæ citharæ. hinc apud auctores legimus ner/nias in fidibus brumali die alias digitis pelli ali/as ſonare.

Neruicus dī qui neruis laborat. Victr. li. liii aq̄ Ner uicos & podagricoſ efficiūt: ſulphuroſi fontes. ner uoꝝ labores reficiunt.

Neurobatæ. pe. cor. q̄ oīariā prorepunt q̄ ambulāt ſuper neruos & funes neruiceos Τανυσταὶ græci neruos dicunt. Iul. Firmicus. li. 7. matheſeos. Cuꝝ teſtimonio uero maiꝛis & lunæ erunt funabuli oli batæ neurobatæ occident hos Iul. maternus oli/batas. Capitolinus uero Eunbatas appellat tanq̄ꝝ late aſcendentes.

Neſa regio montana iuxta ætnam. Neſus thraciæ fluuius.

Neſiū. Inſula ī campano littore inter panſilypuꝝ & puteolos q̄ alio nomine dicitur Neſis. Luc. Taii ſpiramine neſis huius nominis obliquos pduxit Papi. Siluaq̄ quæ fixā pelago neſida cotonat.

Neſſotrophion. locus ubi anates ciauſæ paſcuntur Neſſi. n. anate a græcis dicuntur Col. li. 9. Media deinde parte neſſotrophii lacus defoditur in duos pedes altitudinis.

Neſcio. is. ignoto non cognoſco. ex ne & ſcio. Au/gu. Phariſæus qui inuitauerat dīm ieſum putauit dominum neſciſſe mulierem.

Neſcius. qui ignorat & qui ignoratur.

Neu. a pocopatū eſt a neue. idemq̄ ſigt quod neue. ideſt ne ēt. Virg. Neu ſegnes iaceant terræ.

Neue. mō ſignificat ne eriā. Modo uel ut nō. Ci. Ne ue uaſtius ſyllabæ deducantur hoc eſt uel ut non uaſtius deducantur.

Ne unq̄. ſignificat nullo modo.

Neutiq̄. una pars orationis. & ſignificat nequaq̄. Ter. in an. Ego charie neutiq̄ officiū liberi eē ho minis puto. cū is nihil mereatur poſtulare ad gra/tiæ poni ſibi.

Neutiq̄. nō nimis uel non ualde. uel nullo mō ha/bet. n. aliquid aſſertionis. Ter. in ecy. In hac uſ/q̄ illud uiſū eſt pāphilo neutiq̄ graue.

Neuus icarūcula eminenſ paululū inquo ſæpe ſunt pili & naturalis eſt Nam cum homine naſciſ & plærūq̄ ſuccreſcit. Hor. li. i. Ser. Egregio inſper/ſos reſpondas corpore neuos.

Neuolo. is. ne uult: quaſi non uolo. Plau. Filiā meā tibi deſponſatā eſſe audio niſi tu neuis.

Neuter. a. uꝝ. neutri. e neutri. Sic uter nullꝰ ſolꝰ alē & hꝰmōi. Ter. ī an. Tū iers. tū nulli cōſilii p nul lius. Et eſt neuter utriq̄ cōtrariū. ſignificatq̄ nec hic ihic nec ille. Inquo aīaduertēdū eſt. q̄ dici/mus neuter alteꝝ. non autem neuter neutrū. Nam ſi ita dicamus. Neuter alterū diligit hoc ſignifica/mus neq̄ ille hunc diligit: neq̄ hic illū. Quod ſi neuter neutrū diceremus ſignificaremus ne ſe q̄dē ipm utꝝq̄ diligere. Neutro aduerbiū ſignificat. nec ad unā partē nec ad aliā. Liui. Et neutro inclinata ſpe torpebat.

Neuri populi ſcythiæ europæ.

Neutralis. & hoc neutrale qd ē neutrius ptis. Vnde neutralia uerba dicta ſunt neq̄ agunt aliquid nec patiuntur. ut ſto taceo cubo ſedeo. hæc in nulla ac tione in nulla paſſione ſunt. Alia neutralia ab uſu dicta q̄ hñt actionē ſed paſſionē nullā ut certo ha bet actionē ſed non dicimus certor. pugno cœno. Alia ſunt q̄ patiunt ſed non agunt ut uapulo pen deo algeo langueo & hniſmodi.

Nex necis proprie mors q̄ ferro fit aut alia ui. Vnde neci datus dicitur qui interfectus eſt. Feſtus tamē neci datū intelligit q̄ ſine uulnere interfectus eſt. Vñ Auſo. Sera uenenato potu ſubſtulit īmabileꝝ nex Siſen Quoniā neq̄ mea nex neq̄ interceſſio poſſe uidetur illoꝝ de mētē reprimere audaciā. Ci. Inſidiatori uero & latrōi q̄ pōt afferri iniuſta nex Ambr. li de padiſo. Nēpe diabolo auctore neces uidentur iuſtis hominibus pparari.

Nexo. as. &. is. xui. xū. ſecundum priſ. frequētatiuū eſt a necto Virg. li. 5. Nexantem nodis ſeq̄ ī ſuo mēbra plicantem.

Nexus. a. um. pticipiū. Virg. lib 5. Vincula linea ru/pit quis inexa pedē malo pendebat ab alto. Ne/xus. uſ. uel. nexus. xi. i obligatione dī Cic. Cunōi. Cuius q̄ñ propriū te eſſe ſcribis mācipio & nexo. Idē. p Muræna Quod ſi ī repetūdis q̄ mācipi ſūt is piculū iudici pītare debet q̄ ſe nexu obligabit. Nā ut teſtis eſt Liuius. mos erat tomæ ut q̄ ſoluē do nō fuiſſēt addicebāt fœneratori cui ſeruirent quoad debitū pſoluerēt. Et hi nexi appellabantur ducebanſq̄ in ergaſtula ad pſoluendū. Var. Nexi ſūt liberi q̄ operas ſuas in ſeruitute propecūia quā debebāt domino pſtabant.

Nexilis. & hoc nexile. pe. cor. q̄d nectitur: ſicut tex/tile quod textitur. Luc. Nexilis ante fuit ueſtis qua textile tegmen.

Nil p niſi ſubiūctiuo iūgit. Eſt. n. a niſi p apocopen factū. Quādoq̄ ēt indicatiuo ut ni fallor. Vbi Sci endū eſt. q̄ ni niſi q̄ & pterq̄ ſemp repetūt eoſdeꝝ caſꝰ q̄ pcellerūt: ut Quid ē aiai niſi corpꝰ cū aia cō cretū? Quid aliḋ q̄rit q̄ uoluptatē? nulli placet pter q̄ mihi Præter uero ſēp exigit actiuū: ut nulli pla/ces pter me. Ponit interdū ni p ne. Virg. Ni te/neant curſus. Plau. Ni ſtulta ſis. Niſi ī pricipio ſē tentiæ indicatiuū deſyderat alias ēt ſubiunctiuuꝝ ut uapulabis niſi caues. uel caneas. Eſt ēt cōpoſitū niſi. ex nō & ſi. & ſignificat ſi nō. uel pterq̄. Eſt. n. cōiunctio exceptiua licet quandoq̄ pro continua tiua uſurpetur.

Nice. græce: latine Victoria. dicitur. unde Nicepho rus victoriōſus quaſi ferens victoriam.

Nicander. nomen proprium. quaſi victor uir.

Nicanor. pe. pro. oris. genitiuum facit. pe. cor. nom proprium. quaſi uictor.

Nicator: victoriōſus quo cognomiatus ē ſeleucꝰ q̄ ut Apianꝰ ingt ī bello ſyriacis ſemp iuctꝰ extitit.

Nicolaus: nomē proprium quaſi victor populi.

Nicarchus. quaſi victor princeps.

Nicomachus. pe. cor. victor pugnæ. Quo noīe dict⁹ fuit pr̄ Aristotelis pr̄i.

Nicomedes. pe. p. nomē propriū regis bithyniæ romanoꝝ amici q olim raso capite sp̄se pileum: & se romanoꝝ libertū uocauit. a quo Nicomedia.

Nicomedia ciuitas bithyniæ a Nicomede ꝛge q ei cōdidit appellata. Multi. n. eodē noīe sunt uocati quēadmodū ptolomæi pp prioris claritatē In huius ciuitatis nilla magnus Constantinus obiit. q cū uellet i iordane fluuio baptizari atq; idcirco hierosolymā peteret morte p̄uentus ab Eusebio nicomediensi ep̄o arrhianæ p̄fidiæ sectatore baptizat⁹ ē. Quæ res christiani principis fidē apd plærosq; i dubiū uertit. Sed nō est uerisimile eū principē q p̄ oēm uitā suā arrhiani dogmatis hostis fuerat i extremo sp̄ū ei demētiæ cōsensisse quā sūmo studio de suo impio prius eliminauerat.

Nicopolis: ciuitas epiri: auctoria Augusti sic appellata: qua Cleopatrā & M. Antoniū apud Actiū ꝛ prælio superauit.

Nicophanes. pe. cor. nomē pictoris. q̄si nic illustris.

Nicostrata. quasi uictoriosa exercitu. Quo nomine dicta Euandri mater.

Niciteria. sunt p̄mia relata ex uictoria ut Torques. Iuue. Et Cæromarico fert niciteria collo. νικητήρια enim p̄miū uictoriæ dr̄ a νικῶ qđ est uinco.

Nicia & nicea utroq; mō dr̄ secūdum Pris. Et ē nomē duaꝝ urbiū: quaꝝ una est Galliæ alia Asiæ & Bithyniæ metropolis. Niceā primus Antigonus philippi filius cōdidit & antigoniā noiauit. Postea Lysimachus a noīe uxoris Antipatri filiæ niceā appellauit. Vrbis ambitus stadioꝝ ib. fuit i figura qnadrata i cāpo sita. hāit quattuor portas ad rectos angulos eximio lapide quicirca mediū gymnasiū positus erat oēs quattuor portæ cernebant. Hæc iubēte Cōstantino famosa illa synodus celebrata ē trecētoꝝ & decē & octo epoꝝ: & perfidū Arrhii dogma recisū. fuit ēt nicias nomē uiri d quo theocritus i & zenobius ita scribit ἡ τοιαύτη νικη ἡ διὰ δόσεως ῥαμμάτων τὴν μετὰ τὸ νικᾶν ἡδονὴν σημαίνουσης· οἷς σπιλλᾶν οἱ μὲν ἀπώλοντο

Nicto. is. ad canes pertinet cum sentiunt odorem leporꝝ seu pdicum. Festus. nictit ut canis ad odorandum ferarum uestigiis leniter ingāniens. Ennius. nare sagaci sensit uoce sua nictit ultraq.

Nicto. as. frequentatiuum est uerbi niueo. es. Et est nictare oculorum & aliorum mēbrorum usu sæpe aliq̄d conari. Ply. li. xi. Plærisq; nero naturale est ut nictare non cessent: quos pauidiores accepimus. Idē ibi. Graiotes alitū inferiore gena cōniuent exedez nictantue ab angulis mēbrana obeūte Indefiunt nictatio. & nictus. Cōpositū est Adnicto. quod est iuxta nicto. Festus. Adnictat sæpe. leniter oculo aduit.

Nicotianus delicatus odoramentum & unguentū dictū ad artifice probo Nicerote. Mar. Laudas p̄guia niceroniana.

Nidor odor & putor ustrinæ & rei ustulatæ ut apd Virg. li. iz. Illi ingens barba telixit nidorēq; ambusta dedit. Proprie tamen de carnibus assis i culina & cæteris epulis coctis dicitur a nitore ignis. Mar. pasceris & nigræ solo nidore culinæ.

Nideo. es. dui. Cuius compositū est Renideo infrequentiori usu. Et modo sigē splendeo. Sta. lib. x. The. Emicat effigies & spla orichalca renident. Ply. li. 37. Neq; in recessu gēmæ aut in deiectu renidente. Modo tedoleo. Hor. Nec mea renidet in domo lacunar.

Nidus: auiū domiciliū a nidore ut putatur q mali odoris sint auiū cubilia. Quandoq; tñ nidus accip̄ p ipsa aue: q̄si cōtinēs p. cōtēto Vir. Ipsæq; nolantes ore ferunt dulcē nidus imitibus cicā. Quādoq; p quodā uasis genere a nidoꝝ similitudine Var. Nymphaq; e lacuna fontiū allata nidos implent. Et nidi dr̄ in quibus merces in tabernis sēparim tenent. Mar. De primo dabit alteroue nido rasū pumice purpuraq; cultrū.

Nidulus. diminutiuū. puus nidus. Gel. De auiculæ nidulo.

Nidifico. as. nidū facio. Virg. Sic uos non nobis nidificatis aues.

Nidulor. pe. cor. idē quod nidifico. Ply. li. xi. Alind rursus coꝝ genus q e simo ingētis pilas aueni pedib⁹ uolutanti puoq; in his cōtra rigorē hyemis uermiculos foetus sui nidulant. Aliqn Nidulari est ouis i cubare. Var. Prima dies deide illos qb⁹ halycones hyeme i aqua nidulantur: eos quoq; septem esse dixit.

Niger p̄prie fuscus dr̄ est. n. cōtrarius albo. p trāslationē ū ponit qnq; p mortuo. Iuue. Instituitq; rudes melior locusta ppinquas p famā & populū nigros efferre maritos. Quādoq; p noxio. Virgil. Et nigris exesa chelydris creta. Q uādo p malo. Iuue. Nigꝝ in cādida uertūt. Solebāt. n. prisci qđ bonū & laudabile erat: creta uel alba linea notare. Cōtra qđ ruinē fuisset: nigro signabāt. Vñ plius. Quæq; sequenda forēt & q̄ uitanda uicissim. illa prius creta mox hæc carbōe notasti.

Nigellus. a. um. diminutiuū qđ est parū nigrum.

Nigredo: nigricies & nigricia: p̄pe color fuscus. Vñ Ply. capilloꝝ nigriciā dixit.

Nigror. ris pa nigredo. Cl. lib. i. de diui. Noctisq; & & nymborum occæcat nigror.

Nigreo. es. a quo nigresco. niger fio. Claud. li. 3: nūc sibi mutatas licet nigrescere uestes. Col. Huæ cū nigruerit sereno cælo distringere manu conuenit.

Nigro. as. nigrum facio. Vnde Denigro. as. Hiero. Denigrata est facies. Interdum nigrare est nigrū esse Col. li. 7. Parandi sunt boues nouelli quadrati magnis mēbris. cornibus procerus. & nigrantibus & robustis naribus resimis patulis ceruice lōga. & thoraca: palearib⁹ amplis & pene ad genua promissis: pectore magno i armis uastis: capaci & tanq; implente utero. lateribus porrectis: Lumbis latis. dorso recto planoq; etiam subitūgit clunibus rotundis. cruribus compactis: ac rectis sed breuioribus potius q̄ longis: nec genibus improbis ungulis magnis: caudis longissimis & setosis pilosisq; corpore denso breuiq; coloris rubet fu-

scíue.tactu corporis molissimo. Plyn.lib.9. Rubeus color nigrante deterior.

Nigrefacio.is.& nigrefio notæ significationis.

Nigrico.as.pe.cor.aliquãtum niger sum. Ply.li.ix. Viribus ꝑcipua colore nigricans sola aquilarũ fœtus suos alit ideſt aliqua nigredine tincta.

Nigris fluuius est a quo Nigretes populi cognominati sunt. Dictus nigris propter solitudines nigri pulueris eminentibus iterdũ uelut exustis cautib⁹.

Nihiluni.ex non & hilum componitur quod significat ullum. Ci.li.i.tus. Illud saxum quod sisyph⁹ sudans nitendo nec proficit hilum. Sunt q putẽt hilũ significare illud quod grano fabæ adhæret. Alii pẽnæ modulũ intelligi nolunt exquo nihilũ & nihil per apocopen. quod significat quãtitatẽ; ut nihil nini habeo. Inuenitur etiam pro aduerbio negandi positum. Ter. Nihil circuitione usus es ideſt non Inuenitur etiã; nihili ideclinabile & tri um generũ. quasi q ne hili quidem est hoc est nullius preti aut utilitatis.

Nihildũ ideſt nondum. Ci. Cæs. Et ꝗꝗ nihildũ audieramus nec ubi esses.

Nihilominus.nõ minus. Ci. Figulo. Tamẽ nihilominus cis conficior curis ut ipsũ quod in uita pecare me existimẽ.

Nil syncopatum ẽ a nihil. Et modo nomen ẽ ut nil bonitatis habes. Modo aduerbium. Ter. in an. nil me fallis.

Nilus ægypti fluuius. a nileo rege sic dict⁹ uel a nouo inferendo luto q; sua inundatione totã feracẽ; reddat ægyptũ. Vnde Ser. nilũ dici existimat quasi νέον ἰλύν. hoc est nouũ trahentem limum quo; oblimet. hoc est limo obturet ægyptũ & oppleat. Eustathius interpres homeri pariter & dionysii libyci i dionysio sic scribit ἡρόδοτος μὲν λέγει τὸν νεῖλον πᾶς πηγὰς μὴ γινώσκεσθαι διὸ δὴ καὶ ὄνομα ἔχει φάσει τοῦτον πᾶς πηγὰς λευκὸν δὲ φησὶ μοῦσαῖος ἄλλαν τινὰ ἑτέραν δίῤῥοιαν εἶναι ἐκ τῶν τῆς σελήνης ἰόντα τῶν ἐλαιῶν ὄρων ἀγίσθαι.

Vnus est ex maioribus totius orbis flum⁹. aquis busdam Græcis dicitur quasi terra qui antea Melo uocabatur. Habet septem hostia. Virg. Et sepẽ gemini turbant trepida hostia nili. Nomina hostiorũ hæc sunt. Canopicum bolbiticum Sebenticum phœnecticum: Mendesicum. Tanicum. & peleuliacum: Nascitur i monte inferioris mauritaniæ non longe ab oceano stagnante ibi lacui quẽ uocant bitidẽ: deinde condit se itinere aliquot dierum rursumq; erũpit alio lacu maiore imauritania cæsariensi. Iterumq; arenis receptus per deserta. xx. dierum spatio fertur ad proximos æthiopas & denuo prosilit fonte qui niger dicitur. Inde africam ab æthiopia medios secãs æthiopas. sic plærasq; insulas facit quarum clarissima est Meroe. cuius Merropolis etiam Meroe uocatur. Postq̃ se aquis omnibus auxit nilus appellatur. Deniq; mitis hostiis fertur in mare ægyptium: ægyptiq; inferiorem partẽ dextra leuaq; diuisus amplexu suo determinat. Canopico hostio ab africa. Ab asia pelusiaco. propter quod aliqui ægyptũ inter insulas posuere ita se dividente nilo ut triq̃am terræ signum faciat. Idcirco multi ægyptum. Δ. græce lit teræ similitudine Delta uocauerunt. Augetur Nilus certis diebus mirum imodum & per totam spatiat⁹ ægyptũ fœcũdissim⁹ i natat anil⁹ fiũt adiecti ua Niloticus. a um ut nilotici pisces. Et niliacus pe. cor. a. um. Mar. Niliacis primum puer hic sit natus in oris. Nili quoq; apud neteres pro foſſis in ludis circundatis pro septis. siue pro cãalibus aquarum aliunde deductarum quos romani ita domos deducebant. Vide indictione Euripi.

Nimbus repentina & ꝑceps pluuia: Ponitur & prouento. Virg. Nimborum impatria loca fœta furentibus hausturis æoliam uenit. Interdum pro nube qua dii solent in terras descendere. Lucil. Cum nibo cælitus descendit nppitet. Et nimbus nasis genus quo uina unguenta & alii liquores fundunt. Mar. Aioue qui uenit miscenda ad pocula largas fundet nibus aquas: hic tibi uina dabit. Hinc nibosus. a. um. Virg. Fluctu nimbosus orion ideſt pluuiosus uentosusne.

Nimis & nimium nomen loco aduerbii augendi. & pro uitio dicuntur: significatq; plus satis. Ter. Ne quid nimis. Dicitur & Nimius. a. um. ut nimius labor exhaurit uires.

Nimirum aduerbium confirmandi. hoc est sine dubio certe. Potest etiam solus ut dicatur. Nimirum non est mirum. nam ni significat ne. & ne. significat non. ut Plau. Ne uulr. pro non uult. Aliquando ad rẽsponsionem adhibetur. Quintil. Dem⁹ id quod nullo modo fieri potest ideſt ingenii docta næ studii pestimo atq; optimo uiro uter melior dicetur orator nimirum qui homo quoq; melior.

Ninive. pe. cor. urbs Assyriorum quam ædificauit. Assur egrediens de terra Senaar a nino rege sic dicta ut scribit Aug. Est & alia ciuitas tudæoq; iangulo arabiæ quam nunc corrupte niniuen uocant Et in genitiuo ninives facit. Vnde Aug. li. 16. ci. dei: Ninives ciuitatis magnæ ninus belli filius cõditor nomen ex illius nomine deriuatum est ut a nino ninive uocaretur. Et populi in ea habitantes Niniuitæ pe. pro. dicuntur.

Nigo.is.uel niguo.is.xi. Prisninguo quoq; ninxi ũ & nix. sicut aduxi duxi. arexi rexi. Vir. li. 3 Ge. Interea toto non secius æquore ninguit. Sunt ẽt qui ninguo a ningue cuius nominatiuus est ninguis quod antiqui ꝑ niue usurpabãt. Lucr. Albas effudere ningues: Apul. i primo herma. Aspa hyemis eratioia nigue canebãt. nũc dicimus nix.

Niguidus. a. um. idẽ qd niuale q; niguib⁹ abũdat.

Niobe nomẽ filiæ tãtali sororis pelopis uxoris; amphiõis q; in saxũ uersa est ex dolore: ut poetæ fingũt cũ ex fœcũdissima mse ad orbitatẽ redacta extinctos uidisset filios filiasq; eis quos Apollo & diana sagittis cõfixerãt q; i saxũ uersa dicit; quoniã ex nimio dolore attonita obmutuit ac ueluti lapidescẽs malis dirigunt. A Sta. i tyluis Sylpiciam dicta niobe qm facta saxea turbie nẽ i tyrrhũ patriq̃ rapta est ubi fixa cacumine montis liq

& lachrymis etiam nunc marmora maneant.
Niphates.pe.pro.Scythiæ fluuius.Quo & noïe di-
ctus est mõs armẽiæ exquo Tigris nasciſ ut ſert
Stra. Vir. Addã urbes asiæ domitas pſſũq; niphа-
tẽ.dict⁹ niphates.a niuib⁹ ἀπὸ τῆς νιφάδος.
Niptra dñr lauacra.ἀπὸ τοῦ νίπτω.quod ſignificat lauo.
quo nomĩe dicta ẽ tragœdia pacuuĩ quã allegat
Ci.lib.2.tuſ.
Niſi.dictio exceptiua. Vide ſupra indictione ni.
Niſſa urbs q̃ ad mediterraneã iacuit ſupra Trallis
adoriẽtẽ.& maxia ex pte mõti accubuit torrente
quodã diuiſa q cõuallẽ efficit.Ex hac fuerũt Apol
lonius pſius ſtoicus panætii fãiliaris.& Menecra-
tes Ariſtarchi diſcipul⁹.& ariſtodem⁹ ei⁹ filius:
quẽ ualde ſenẽ iuuenis admodũ audiuit Stra. Itẽ
Soſtratus ariſtodemi ff.& alius ariſtodem⁹ ei⁹ cõ
ſobrinus qui magnanimum pompeium erudiuit.
Niſæ⁹:loc⁹ i media iquo pulcherrimi eq naſcebãt.
Niſæe nomen nympbæ.Virg.Niſæe ſpioq thalia
q cymodoceq;.
Niſyrus.pe.cor.pua iſula nõ lõge a Co.iqua optiu
ma uia fiunt.
Niſus.nomẽ regis Megarẽſiũ:q ut i fabulis ferũt in
auẽ ſui noſis cõuerſua fuit.Virg.li.i.Ge.appet liq
do ſublimis iaere niſus.hic alio noïe halietus di-
Niſus.a.um.pticipiũ eſt a nitor.eris.
Nitor.eris.nixus.& niſus. Et eſt nitι cõari. qd uer
nacula ligua dicimus pontare.Virg. Poſt ualido
nitẽs ſubpõdere fagiuſ axis ictrepat. Interdũ firma
re ſuſtẽtare.Virg. Ille nides pura muẽis q nitιtur
haſta.p trãſlationẽ.Ci. Tu eris unus iquo nitatur
ciuitatis ſalus.i.ſuſtineat. Interdũ ambulare.Pa-
cu.Ardua p loca agreſti ac trepidãte gradu nitι.
Interdũ Volare.Virg.li.3.hũc primã pti⁹ nitẽs
cyllenius alis cõſtitit. Interdũ.Fulciri.Ci.ll.i.off.
Eſt igr adoleſcẽtis maiores natu uereri.ex hiſq d
ligere optimos ac pbatiſſimos quoq; cõſilio atq
auctoritate nitauſ.i.fulciantur gubernent inſtituã
tur. Huius cõpoſita ſant Annitor.Cõnitor.qd eſt
totis uirib⁹ nitor.Ci.li.3.offi.Quare quãtũ cõui-
ti aio potes q̃tũ labore cõtẽdere ſi diſcẽdi labor ẽ
pon⁹ q̃ uoluptas tũ fac ut efficias. Enitor perio.
Plau i az. Gemios Alcumena enitit. Var.ll.2.de
re ruſ. Faciẽdũq; ſepta ſecteta ab alijs quo enitẽtes
ſecludere poſſis:itẽ quæ corpore ægro. Aliq̃n eſt
cũ conamĩe abſoluor. Vñ Enixæ dñr mulieres q̃
ptus dolore leuatæ ſunt. Itẽ Enitiẽ extra uel pfe-
cte opari.pficere. Sal.i Iug. Ab adoleſcẽtia tra ſe
enixũ nt ab optimo quoq; pbaret.i.pfecte exerci-
tũ uel opatũ. Col.li.2. Sed nec imedia pte uerſuræ
cõſiſtat dẽtq; rtqem i ſũma ut ſpẽ ceſſandi totum
ſpatiũ bos agilius enitatur. i.exaret pficiat. Hinc
Enixe aduerbiũ qd & Enixũ dicit.Cic. Ego illos
malos & audaces ſemp enixũ cõtra fortunas atq
honores hui⁹ ordinis oïa feciſſe ſentio. Innitor.
ruhæreo firmor. Col.li.6. Quo pl⁹ ſolis mediæ ar
boreſ qbus nitis applicata & religata initit accipi
unt. Hiero. ad iulianũ uidit ſcalam deterra uſq; ad
cælum & deſup initẽte dñm ut laſſis manus; porri
geret. Obnitor.cõtra nitor obluctor i dutor obſiſt
mot. Virg.li.3.Ge. Verſaq; in obnixos urgentur
cornua uaſto cũ gemitu cõtra obluctantes. Augũ.
li.2.ci.dei. Quoq; dicta cõtraria ſi totiẽs uelimus
refellere quotiens obnixa fronte ſtatuerũt nõ cogi
tare quod dicãt dũ quocũq; mõ noſtris diſputa-
tiõibus cõtra dicũt hinc aduerbiũ Obnixe qd ſi-
gnificat cũ conatu inſtanter quantũ poſſibile ẽ cõ
tra conantẽ. Ter.in.an. Pedibus manibuſq; obni-
xe oïa factus.pnitor ualde nitor. Ser. puix pleue
trãs a pnitẽdo tractũ ẽ. Renitor cõtra nitor. Hiero.
ad Iulianũ. Si huic cõſilio nſo uel amicus uel aſſe
cla uel pplnquus renitiẽ.& te ad deliciaſ reuocat
itelligito eũ nõ de tua aĩa ſed de ſuo uẽtre cogitaẽ
Subnitor ſuffulcio: Virg.li.3.puo philotete ſubni
xa petilia muro. Aliq̃n ẽ furſũ nitor. Cæcil.li. an
na. Ea latini ſbnixo aĩo ex uictoria conſilium in-
eunt. Et habent pe.pro.
Nix⁹.a.uz.pticipiũ. Nix⁹.us.nomẽ.& ſigt partum
Virg. Haud ſœtus nixibus eduit.
Nixurio.iſ.pe.cor.nixurii.niti uolo ſeu cupio aut
conor facere. Nigid. Nixurit qui.niti uult et i co
natu ſæpius aliqua re perpellitur.
Nitor:ſplẽdor iquacũq; re dĩ. Ci.i Cato. Tũ lyſan
dræ ituctẽ purpurã ei⁹ & nitorẽ corporis.ſolicz Cy
ri. Col.li.2. Vetus ex bis maxime ſerendum qd to-
bus dicitur cum & poudere & nitore pſtat.
Niteo.ẽſ.nitui.ſplẽdid⁹ cult⁹ polit⁹ ſũ. hic niteſco
nitid⁹ fio. Cõpoſita ſũt Eniteo.qd ẽ extra.ſeu ual
de niteo.p tñſlatiõe uero Enitesco ſigt celebrẽ cẽ. Ci
li.iiii.adherẽ: Nũc hoc ſigni ẽipſos artus ſcripto-
res nõ putaſſe unũ potuiſſe i oĩb⁹ elocutiõis pti⁹
enitere. hic Enitesco. Sal. Poſtremo Cæſar bellum
exoptabat ubi uir⁹ enitesceret poſſet internitεo iã
medio niteo. Ply. Tũc.n.tellure irernitẽti qa his
uẽtis maxie arenæ mouent. Ee hñt pe.cor.
Nitid⁹.a.uz.ſplẽdid⁹. Col.li.2. Far qd appellant ru
ſinum candidioris & nitidi coloris. hinc nitiditas
Actius. Formæ nitiditate ꝓcharus regi.
Nitido.aſ.nitidũ facio Col.li.12. Ferramenta. deter
ſa nitidentur:arq; rubigine liberentur.
Nitedula:aial muris exigni gũſ.ſicut docet Ser. Cæ
ſex. Vtilla ex uetꝰculis extracta nitedula rẽp.co
uareſ arrodet.ẽ & Nitedula uicidela q̃ nocturnus
Nitria:ægypti regio:& nomẽ duarũ urbium ſupra
Mẽphim.
Nitrũ:ut qdã putãt aĩtria ubi naſci ſolet: dicitur
hoc nõ multũ diſtare a ſalis hamoniaci ſpẽ qd non
nulli exiſtimãt eẽ ſaliſ gẽſ. Sicut.n.ſalẽ i littoꝛ ma
ris feruor cõficit ſolis durãdo i petrã aq̃s marinaa
ira i nitria ubi æſtate pluuiæ plurimores telluꝛẽ iſũ-
dũr:ardor nimi⁹ aq̃s excoq t i petrã ſali ſimillimã
ſed nihil gelidi rigoris nihil ſalſi ſaporis hñez.q̃
tñ iuxta naturã ſalis durare i calidtate.& nubilo-
ſo aere fluere ac liq̃ſcere ſolet. Sꝰq dicũt nitrũ apd
medos caneſcẽtib⁹ ſiccitate cõualib⁹ fieri. Ply.li.
31. Sal.& nitræ ſulpburi cõcoctũ i lapidẽ uertiſ. Et
itẽ liq̃tũ coquẽtes ex eo uaſa faciũt. Ex nitro me-
dicinæ fiũt & ſordes ueſtiũ corpoꝛ;q lauant. Vñ
apd Eſaiã. Si lauerit te nitro:& multiplicaueris tibi
hærbã borith maculata es iniqtate tua coraz me.

Nix quasi noua. ḡci.n νέον.nouū dicūt. Antiq tñ Ningwis.is.declinabāt.

Niueus.a.uz.qđ ē ex niue ut massa niuea. licet qñq; p cādido ponaſ.

Niualis & hoc niuale eusdē ſigñi ut aqua niualis. Gel. Qui aquā niualē frugibus ſane & arboribus fœcūdā diceret. ſed hoibus potu nimio ī ſalubrez eſſe Col. li. iiii. Niualē cælū dixit qđ ſæpe niues ī ducit. Aic. n. Cælū porro neq; niuale uineæ: neq; rurſus æſtiuoſum deſyderat.

Niuatus.a.um.qđ eſt niue refrigeratum. Sue. ī Nero. Refoſ⁹ ſæpi⁹ calidis piſcinis: ac tempore æſtiuo niuatis.

Niuoſus.a.um. Locus in quo ſunt frequētes niues.

Niueo.es. xi. ētū a quo Cōniueo. Vid idictiōe nicto

Nos.nas. naui natū cū compoſitis Vide in dictione Nato natas.

Nobilis: q̄ſi noſcibilis. a noſco. Vnde & pnoto pōitur. Virg. Eſt locus italiæ medio ſub mōtibus altis nobilis. Sic Illuſtris: egregius. inſignis p̄cipuus ſingularis: cognitiōis nō meriti & laudis nomina ſt. qa tā deflagitioſis q̄ de claris dici inueniunt. Vnde & p digno & excellēti ī quacūq; re pōitur ſiue bona ſiue mala. De bōa: ut cū ad gñs dignitatē referſ. Sal. Nobili gñre natus fuit. De mala. Liui. Nobiliſ ille clade romana locus. Mar. Nobilis hæc eēt pietatis testa duobus. i. excellēs & digna notitia. Hinc nobilitas q̄ ē gñs uel alterius rei excellētia & dignitas. Col. li. iiii. Deprehendi pſ. nobilitas in guſtu. his cōtraria ſunt. Ignobilis & Ignobilitas.

Nobilito.as. af. nobilē facio: dignitatē addo: decoro. Apul. Quē non excellētia gñs ſed mores uirtutes q; nobilitauerūt. Aliq̄n notum facio. Ci. li. 2. offi. Teſtis ē phalaris: cuius ē præter cæteras nobilitata crudelitas. huius cōpoſitū ē Denobilito. qđ eſt uitupero. Ter. ī eu. Tu iā pēdebiſ q ſtultū iſtū adoleſcētulum denobilitas flagitiis.

Noceō.es. cui. nocitum. Nocere ſigñ obeſſe. Col. li. 2. Nō nocebiſ ei nocturnis ronb⁹ aliis ue ex cauſis dum a pecore & auibus uindicetur. Sigñ etiā a maleficio nō abſtinere. Vñ nocētes dūr q̄ iniuriam aut maleficium. cōmiſerūt. Innocētes q ab oi iniuria & maleficio abſtinēt. Innocētia integritas. Sal. Vbi q̄ metellus agebat ex nūciis accepit ſimſ & de ínocētia ſua certior roma fact⁹ diſſidere. Actū demū nerā deditionē facere conatus eſt.

Nocuus qui nocet. Innocuus q nō nocet. Quandoq; tñ paſſiue ſumitur.

Noctua. uis. a tēpore noctis dicta quo cāit uel uolat. Prouerbium ē Noctuas athenas portas ac ſi diceret. Aquā mari iungis. Ferunt. n. noctuarū maximam copiā athenis eſſe

Nocticorax ſeu Nycticorax. corous nocturnus interpretaſ. nigra auis ac ſola clamans & nocte uolat. Nictos νυκτὸς. nox latie dicitur. Hiero. ī deutro. Tāq̄ diuerſa iuet ſe ponit. noctuam nocticoracē & ueſpertilionem. ſed corrupte ſic dī nā Suidas νυκτικόραξ εἶδος ὄρνεου ἐρημικοῦ ὃ τὰς διουμένας φύτρων διώκων τὰς ἐρήμους

Noctiluca. pe. p. dī luna q̄ noctu lucet. Quo et nomine dictū eſt aial puum quod æſtate dum uolitat lucet. Alio nomine Niteduia appelletur.

Noctiuagus. pe. cor. q nocte uagatur.

Noctu p nocte noialiter utebanē antiq. Quadrigarius. Conuenit ſenatū noctu multa domū dimittu. Plau. ī Menæ. haud falſum euēit ſomniū qđ noctu hac ſomniaui. Noctu uero aduerbiū ſigñ p nocte. Sal. Diu noctuq; laborare feſtinare Aliquādo nox p noctu: ut ē i. xii. tabulis. Si nox furtū factū ſit ſi in aliquis occiſit iure cæſus æſto. Vbi in actiuum dixerunt ab is. & occiſit p occidit.

Nocturnus. a. um. qđ eſt noctis: ut nocturna lux. Sic a die diurnus. Claud. Oīa q̄ ſenſu uoluuntur uota diurnos tpre nocturna reddit amica quies.

Nocteſcere eſt obtenebrari. Funus. Oīa nocteſcunt tenebris caliginis aīæ.

Nodus ppie ligatura q̄ nō facile ſoluiť. Vnde enodo. af. Acuius ſimilitudine nodus ī arbore dī groſſior ille q̄ſi calli⁹ ubi ueluti colligati ſimul rami eē appēdāt. Col. li. 3. Eius imā ptem quā interrā dimiſſurus es acutiſſima falce iuxta nodū rotūda plaga amputato. hic eſt uetus illud puerbiū Nodum ī ſirpo. q̄ris. p trāſlationē uero nod⁹ accipiť p ænigmate ſeu quæſtione aliqua difficili. Et nodus i exercitu dī dēſa peditū multitudo. q nō facile poſſit reſolui. Nodus herculis dī inquo neq; principū neq; finis cōſpiciť quaſi indiſſolubilis. ſit Anod⁹ fiunt. Enodis. Innodabile. Internodium. Nodul⁹ diminutiuum aquo aliud. Nodellus. nodoſus. a. um quod multos habet nodos.

Nodo. as. nodos facio: ligo: inodos. Lact. deopi. deus igť ſolidamēta corpoꝝ q̄ oſſa dūr nodata & adiūcta innicē neruis alligauit atq; cōſtruxit. Vir. li. iiii. Cunes nodanť in aug. huius compoſita ſūe Enodo: qđ nodatū erat ſoluo. p trāſlationē ſigñ dclaro exponn. Gel. li. i. Adhūc modū Iulian⁹ enodabat diiudicabatq; uetere ſcriptore ſnias q̄s apd eū adoleſcētes lectitabāt. Ci. li. 2. ad herē. Deinde cōtrariæ legis enodabimus uolūtatē & eā trahem⁹ ad nſæ cauſæ cōmodū. Interdū Enodare ē ſine nodis q̄ ī arboribus ſunt facere. Col. li. 6. Quæ ulm⁹ appoſitione uſi puenerit leuiſſimæ uirgæ falce debēt enodari. Cōnodo & Innodo ſūt euidem ſigni ficatiōis cū ſimplici. Et hūt pe. pro.

Noegæū: a nucui genus cādidi. Vñ ēt p candido q̄nq; ponit. Liui. Lachymas dore noegæo terſit

Noes fluuius thraciæ ī iſtrū fluens.

Noeolæ ipapillæ q̄ ex fauciibus capraꝝ depēdēt barba ſimiles uocatur.

Nomæ ulcera q̄ depaſcunt uorāt q; ſecūdo corpus.

Nomades. pe. cor. populi in ſcythia europæ: quoꝝ nita oīs in paſcēdis gregib⁹ hētur. Sunt ēt populi in æthiopia: ut Ply. li. 6. ſcribit. Hero. nomades & troglodytæ & ſcythæ & hūnoꝝ noua ſentas ſe micrudis ueſcuntur carnib⁹. Dicti nomades a uerbo græco νέμω quod eſt paſco.

Nomen quaſi nouimē a noſco quia notitiam faciat nam per id quicquid nominamus agnoſcit. Vel nomē dicitur notaīi. Aut a ḡco qđ ē ὄνομα abic

ta o. Et habet multas significatiões: quaꝝ una talis est quæ inest appellationi reꝝ omnium. Est. n. Nomen proprium uocabulum singulorum. Virg. Cui nomina mile mille nocendi aeies. Idem Nomen aui referens priamus. Verba autē nostra rerum nomia sunt ut salio curro. Vtiq; his omnib⁹ nominibus ees significantur Vnde is sapientissimus iudicatus est qui rebus nomina imposuit. Vnde omne quod loquimur. i. omnes partes oationis rerum nomina sunt. Alia nois significantia est q̄ unam partem orationis ex octo uidemus esse signa tam: ut nomē pronomē uerbū. Tertia nominis p prii ut hominis & deoꝝ. Quarto quadriptita est q̄ unaq; q̄ persona sine alterius cōmunione signatur. Quod. Ci. li. Rhe. sic diffinit. Nomē est quod uni cuiq; psonæ attribuit quo q̄q; suo proprio & certo uocabulo appelletur. Ergo ut pprium personæ hoc nomen & certū sit p quattuor tenditur. Prænomē nomē cognomē & Agnomē. pnomē iterdū una interdum duabus interdum tribus litteris cōtinet. C. ut Cauis. Gn. Genus. Sex. Sextus. Funq; nōnulla ratio pnominis Nam. & quintum iō dixerūt q̄ quito fortassis loco natus esset. Luciuꝫ q̄ i initio lucis exort⁹. Gneū a corporis effigie. Cognomē maioꝝ est tractum ex familia uel sanguie ut Cornelius ex corneliis. Nomē aūt pprium psonæ & q̄d proprium gētilicium. hoc ē quod origine gentis uel familiæ declarat. ut Cicero. Scipio. Agnomen extrinsecus uēiti Et hoc tribus modis. Aut ex aīo ut Supbus pius. Aut ex corpore: ut Crassus pulcher. Aut ex fortūa ut Africanus Croticus. Asianus numātinus a deuictis gētibus. sed hoc raro usurpat. Cognomē nāq; siue cognomentum potiusq̄ agnomē dr. Ci. scipio ille cui africāo fuit cognomē. Idē. Teq; nō cognomē solū athūs deportasse sed humānitatem & prudētiam itelligo his quattuor ptibus personæ propriū & certuꝫ nomen icluditue. ut publius pnomē. nomen scipio. Cornelius cognomen. Africanus. agnomē. Qui āt pnomē nomē & cognomē tantū ponūt. dicūt publius pnomē esse Cornelius nomē. scipio cognomē. Et nomē q̄ dē atq; cognomē oium eiusdem familiæ cōmune erat pnomē uero tātū singulorum. Et ideo proprium nomē quo se iuicem gētiles uocabāt. Virg. Patet appellabat ex duob⁹ filius alteꝝ publium. alteꝝ Lucium. Nec altee interfe ffes ipsi uocabāt. Quidā ēt a uestimēto cognomē soetiti sūt ut Antonin⁹ Caracalla Quidā a pecore minori ut portius. scropha. Quidā a pecore maiori. ut Egtius. Taurus: Quidā a piscibus. ut sergius: orata. Muræna. Quidā ab arboribus: ut Fróditius. Quidā ab ea ee quā optie sereret: ut Fabius Lētul⁹. Ci. Apīsendo pilānus q̄ prim⁹ pilū iuēit & multa huiusmodi. Est q̄n nomen pro decore cognatione & dignitate ponatur. Virg. Auulsumq; humeris caput & siue nomine corpus. Interdum p generositate. Idē. li. 2. Ge. Aut pomis sua noia seruāt. Interdū pro nobilitate generis. exqua sit notuē q̄d famā sīgt. Idē. Et nos aliq̄d nomenq; dec⁹q; gessimus. Et illud Melius est nomē bonum q̄ diuitiæ multæ: Interdum peo gente. Virg. Nostrumq; in nomen ituras. Interdum p debitore seu debito aue credito quod fœneraumus. quoniam nomia eoꝝ qui usuras soluturi erant i calēdario fœnerationis scribebant. Et simili mō q̄cūq; aliq̄d debebat. Ci. lētulo. Vt bonū nomē existimer adepi⁹. i. bonus debitoe. Sue. Et q̄ i singulos ānos stipendii nomina imposuit.

Nomino. as. appello nomē ꝑpono. Lact. li. iiii. Si āt diuinus nō sit ne deus q̄dem sit unde ipsa diuinitas noiatur. Hic Denoio q̄d idem ē quod nomīo seu nomē alicuius hēo. Col. li. iiii. Quippe uniuee sæ regiões regionūq; singulæ pœne ptes hñt ppria utiū genera q̄ cōsuetudine sua denominat.

Nomiatim p singuloꝝ noia. Ply. Cū uillico omnes nomiatim assignati essent. Dē iū & de uno ut tenēs. cruentum pugionem Brutus noiatim ciceroni cē iclamauit. Ci. li. 3. off. Quicq̄d. n. ē i pdio uitii id statuerūt si uænditor scirct nisi noiatim dictum esset ꝑstari opoeteee.

Nomēclator. a noie calādo. i. uocādo q̄ memoriter unumq̄mq; noiatim uocare didicit: ui puta i foro eos. i cōuuio cōuiuas. Apul. Et ad nomē clatorē mox citati uenerūt. Hoꝝ opa utebāt potissimū cā didati ut sibi i prēsādo suffragatores noia ciuium suggeererēt. Vnde Laudatue Cato. q̄ legē seruauerit q̄ cādidato nomēclatores adesse uetat ut pse ipsum sine nomēclatore noiatim salutaret ciues. tomanos. hi & farctores quoq; dicebāt qa saluta toꝝ noia ut ait Festus uelut ifarciēti petioꝝ aurib⁹. hic nomēclatio & nomēclatura p nūcupatiōe & noiatiōe. Col. li. iiii. Quare prudentis magri est eiusdē nomēclationis aucupio quo potiri nequeat studiosos nō demorari. Ply. li. 2. Iouē quidem aut mercurium alitetue alios inter se uocari & eē cæle stis nomēclaturæ

Nomos: latine lex dicitue.

Nomodidactes: qui legem docet.

Nomophylaces. legū custodes & seruatores. ἀπὸ τοῦ νόμου. a lege & φύλαξ. custos. Col. li. 12. Nō satis uisū ē bōas leges hre nisi custodes earum diligentissimos ciues creasset quos græci nomophylacos appellant.

Nomotheræ: latie legiferi dñi. Vñ Solon nomothetes dictus.

Nomētum oppidū iu latio nō procul abuibe roma. Mar. si uicia tibi momēto rura colūt. hic nomētana uia romæ qua itue nomētum Et nomētani q̄ nomētum habitant.

Nō negatiua dictio. accōmodari pōt idicatiuo ut nō tulit anrigenes. optatiuo. nō mihi si cētū līguæ sint oraq; cētū. Subiūctiuo: ut Nō illa q̄sq̄ me nauem p altū ire neq; a terra moneat cōuellere funem. Quæ si negatiōi ꝑpōatur affirmat. ut nō nihil tibi debeo. i. aliq̄d tibi debeo. Cū utro post pōit⁹ magis affirmat q̄ si ꝑpōeret: ut si dixero nihil nō tibi debeo. Sīgt. n. oē tibi debeo. Ouid. li. 3. fas. Mlia tibi mēores nil nō debem⁹ elisæ. i. debem⁹ multa tibi cū fueris de nobis merita ſ elisæ debemus oia. Nō mō. sīgt nō solū: ut nō mō te diligo sed ēt amo.

Quãdoq; põſſ p nedũ. Trebonius Ciceroi. nõ. n. neſcis quãti te faciã. & q̃ puerorũo amore eĩb⁹ tnis etiam minimis cõmodis nõ modo tanto bono gaudeam.

Non nunq̃ ſignificat Aliquando.

Nonæ. q̃ſi nouæ pp initiũ obſeruatiõis. Vſq; ab eo die ſẽp ad idus nouẽ dies putẽt: ſicut apd thuſcos q; hi nono quoq; die regẽ ſuũ ſalutabãt & de propriis negociis cõſulebãt. Vel iõ nonæ dictæ ſũt q; añ diẽ nouũ ſũt ſiue a noua lũa cũ pontifex eo die nouam lunam obſeruaret. & uiſam tegi ſacrificulorum indicabat.

Nõacris loc⁹ i arcadia. Vlct. Eſt i arcadia nonacris noiata q̃ hẽt i mõtib⁹ ſtillãtes ex ſaxo frigidiſſimos hũores. hæc ãt aq̃ Stygoſhydor appellt qua neq; argẽteũ neq; æneũ neq; ferreũ uas põt ſubſiſtere ſz diſſilit ac diſſipat. Cõſeruare ãt eã & cõtinere niſi ungula mulina poteſt.

Normãdia regio galliæ ultra Seqnanã flumen. q̃ a Carolo magno deuicta fidẽ chriſtianã ſuſcepit

Norvegia regio i eutopa ſeptemtrionalis uerſus oceanum germanicum ſita.

Norma ſabroꝝ inſtrm hñs duo latera quo oĩa diriguũt metiunſq; q̃ & Regula dr. Vñ q̃ recta dimẽſa q; ſũt normã habere dñt. Cice. i. Læl. nũq̃ ego dicã. C. Fabriciũ. M. Curiũ. Tullũ corũcanũ quos ſapiẽtes maiores nſi indicabãt: ad iſtoꝝ normam fuiſſe ſapiẽtes. p trãſlationẽ uero põſſ p recta uitæ uia. hiero. dimĩutiuo nſus ẽ Siqd i hac normula a poſtolicæ nitæ & religiõis diſpẽſatiõe correctione uel mutatione indiget: eẽpo uſo cõmitto Anorma finnt adiectiua Abnorme & Enorme..

Normat⁹. a. nz. qd ẽ regnlatũ & directũ. Col. li. liii. Antiqnã illã ciconiã iuſixim⁹ ne tanq̃ ſuppõitæ naſi ad ppẽdiculũ normata inſiſteret.

Noricũ. pe. cor. regio ẽuropa. ut li. z. ſcribit Ptol. li mites hẽ ab occaſu Enũ fluuiũ. q medi⁹ ẽ iter Vindelicos & noricos A ſeptẽtriõe danubiũ abortu ſolis mõtẽ Cetiũ q pãnoniã ſupiorẽ diſtermiat a norico. Ameridie mõtẽ Curuãcã q ẽ ſnp Iſtrũ. Eam nũc regionẽ plæriq; Bauariã appellant.

Vñ fit noric⁹. a. uz. Hor. li. i. cat. Quaſneq; noric⁹ detereret. enſis.

Noſos: ẽce latie morbus. noſema. atis. morbuſ ægritudo Noſeo ægroto. Noſemos ægrotus. noſematicus ualitudinarius.

Noſœcomiõ: hoſpitale. lãguẽtiũ nilla & dõiciliũ ad q̃d diuertũt ægrotãtes paupes. Hiero. ad Oceanũ cẽſũ que hẽ poterat diſtribnit dilapidauit ac uændidit & i pecuniã cõgregatũ uſib⁹ paupeꝝ ppara nit. Et prio oĩũ noſœconiion. i. lãguẽtiũ uillã; illituit iquo ægrotãtes colligetet de plateis. & cõſũpta lãgonib⁹ atq; inedia miſeroꝝ mẽbra ffouerer.

Noſco. if. nouinotũ q̃d & gnoſco dr. Vñ Agnoſco & Cognoſco & ignoſco. Significat aũt noſcẽ ultra notã ſignificationẽ caꝝ hẽ. Virg. lib. iiii. Ge. Et pñs ſole & certos nouẽ penates. hẽt & alia cõpoſita. ut Dignoſco. iuternoſcoiter alios noſco. Ci. i. Læl. Secerni aũt blãdus amicus a uero & interno ſci. tã põt adhiri diligẽtia. pnoſco pfecte noſco. Col. li. 7. Itaq; ſicut neteres romãi pceperunt ipſe q noq; cẽſco tã pecoꝝ q̃ agroꝝ cultũ pnoſcẽ Fit ãt noſco. a gco. Nã gci γιγνώσκειν dñt cognoſcere. γνῶσις. cognitũ γνωτὸς. notinã πρόγνωσις nã ſigna. Hic lati ueteres nõ noſco ſed gnoſco dicẽbãt & gnotum cognitũ. & gnoro p ſcio

Noſcito. af. pe. cor. frequẽtatiuũ a noſco. Plan. i Ciſ. Nũc ueſtigia ſiqua ſunt noſcitabo. Li. li. 3. Circũſpectare oĩb⁹ fori ptib⁹ ſẽatorẽ raroq; uſq̃ noſcitat

Noto. as. & frequẽtatiuũ a noſco. Pni. Ingno ſimiliter ẽ notãdũ q; cũ a notu ſit derinatum compnit tñ pe. Nec miꝝ Cõpoſita. n. anotus mutãt. o. i: i. cor. ut Agnitus: cognitus cũ ignotus ſeruauent. o Eſt ãt notare aiaduertere. Lact. li. 2. Curſus ſyderũ & defectus notauerũt. p trãſlationẽ ſcripſit. Ci. Aulo. Ceci. Deide ut eã in ciuitatẽ boni niri & boni cines nulla ignominia notari nõ reuertanſ inquaz tot ſceleꝝ cõdemnati reuerterũt. Sumiſ q̃ pro Intriulare iſcribere. Hiero. i plogo. ſup Salo. Inp nerbiis norantur puerbia ſalamonis. Quãdoq; p Facere Lact. li. iiii. Qui ſignũ hoc neri & diuini tãgninis i ſũmo corpons ſui notanerit. Põt ẽt dici a nota deriuatũ ne ſit notare ſignũ notãue apponere Iuue. Sed q̃ fabricins cẽſor notet. Lact. li. iiii. propriie. Cuius rei figurã ẽt iudæi nũc ex hibẽt cũ limina ſua de cruore agni notãt. Et notare eſt ab alio dictata cõſcribere. Vñ q dictat ſcriptor. Qui uero ſcribit notari⁹ appellt. Itẽ Notare ignominia affi cere. Ci. Sed notãdã putaui ſibidinẽ nimiã. Cõpoſita huius uerbi ſũt Annoto. Cõuoto. Denoto. præ noto añ noto ſeu ante ſigno. Subnoto. Mat. Et ñ ſobria uerba ſubnotaſti. habentq; pe. cor

Notæ uocantur uulgo zipheræ: quas teſte Euſebio primus Tiro Ciceronis libert⁹ innenit. Sne. d Cæſa. Extant & ad ciceronẽ. itẽ ad familiares domeſticos de reb⁹ inqbus ſiqua occultius pferẽda erãt p notas ſcripſit hoc ẽ. ſic ſtructo ſermone ordine ne nullum uerbum effici poſſet. q̃ ſiquis iueſtigare & peq̃ uellet quartã elemẽtoꝝ ſtam. i. d. p. a. & pinde reliquas cõmutet. Gel. de notis Cæſaris ſic ſcribit. In epiſtolis Cæſaris inueniũ ſtæ ſingulanæ ſine coagmẽtis ſyllabarum exqnibus nerba confici nulla poſſunt. Cunus Ciceroni. p ſcriptura poſuit Quare mi Cicero perſeuera conſtanter nos conſeruare. Et Sulpicio ſucceſſori noſ de meliori nota cõmenda: Quandoq; nota dicitur ſignum ſeu macula qua res ipſa notatur • Eſtq; ram in animo q̃ in corpore. De corpore. Virg. li. 3. Ge. Continuo notas & nomina gentis inurunt. Vnde Gentiuæ notæ dicuntur ſigna cum quib⁹ ex utero materuũ infantes egrediuntur. Cum ad animum refertur & in bonum & in malnm ſumi poteſt. Ad laudem. Onidi. terulit cum ait. Ille numantina traxit ab nrbe notam. Ad ignominiam. ſiue probrum. Sue. Varijs affectus notis. Ci. li. 3. offi. O turpem notam temporum. Inde notare ignominia afficere. Hor. Multa cum libertate notabant. Huius diminutiuum eſt notula. aquo fit aliud diminutiuum Notella.

Notabilis q noſci põt. Col. li. iiii. Neq; ſolium notabile gent. i. p qd noſci crebro poſſit. Quint. Macit notabilis pallor deformis.

Notarius. a notis dictus eſt. i. lfis uſ zpheris q per notas quaſdam multaruz litteraium uim habentes dicta colligunt.

Noteo. eſ. notui. aquo Noteſco notus fio. Lactã. li. i. Quod qa fieri non potuit ut hõi per ſe ipſum rõ diuina noteſceret: uon eſt paſſus homiem diuinus errare. proper. Nec minus hæc noſtri noteſcet fama ſepſeri. Hiuc fit Innoteſco Lactã. li. v. Denicq adoctis huius ſæculi quib9 forte ſcripta eius ino tuerunt. irrideri ſolent. i. nota manifeſta facta ſuerunt. Cyprian9 uero in epiſtola ad pſbyteros. ino teſcere pro noctũ facere poſſint. cuz ait. Vos curata ut ſcripta noſtra & illoruz reſcripta fratrib9 noſtris innoteſcatis.

Notifico. aſ. notuz facio. Oui. ll. l. de pon. Atq; modum pœnæ notificare uelis.

Notio. cognitio. demonſtratio manifeſtatio. Ci. li. tul. offi. Explica atq; excute intelligẽtiã tuã: ut uideas q̃ ſit in ea ſpẽs forma & notio boni uiri. Proprie ãt Boe. cõmẽtatio. ili. top. Notio intellect9 ẽ qdã & ſimplex mẽtis cõceptio quæ ad res pluies pertineat a ſe inuicẽ differentes.

Notitia cognitio a noctis. q̃ & notio dr̃.

Notus. a. um. cognitus aicus & carus dr̃. Virg. lib. vii. Ee notis cõpellat nocibus ultro. Idẽ. Hic inter flumina nota. i. cara ut ẽquit Ser. not9. noti uẽrus meridiõalis hauſter dict9. νοτὶς. i. latie hũor dr̃.

Nothus cũ aſpiratiõe. If apud græcos dr̃ q ex uxore nõ legitima natus ẽ. Virg. li. viii. ſuppoſitaq; matere nothos furata creauit.

Nothrotes pe. cot. latine torpida ſegnities dicitur, νωθρὸς. languidus.

Nouus. a. um. pprie dr̃ recens & qd nup fuit. Oui. In noua fert aius mutata dicere formas corpora. ab νέον. nouũ. Accipit q̃q; p maguo & miranda. Vir. pollio & ipſe facit noua carmia. q̃q; p Inopinato. Idẽ. qs furor iſte nouus? Noui quoq; hoies dr̃ quoz nulli maiores clari fuere. ied ipſi per ſe ipſos clari eẽ incipiũt. & magiatus in ciuitate aſſeq. Ci. noui hoies pli eoſdẽ honores ꝓcuri ſt. A nouus fiũt adũbia noue & nouit. & ſuplatiuũ nouiſſimus qd p ultimo poni cõſueuit. qa q recẽter fiũti ultimũ locum hñr. Ci. li. de ora. Quæ duo ſunt ad iudicandum nouiſſima.

Nouicius. a. um. qd eſt nouũ. Cuius cõtrariuz ẽ Veterauus. Martianus. Si tñ nouicia mãcipia fuerũt nõ ẽt ueterana. Mãcipia ãt nouicia intelliguntr̃ q̃ ãno nõdũ ſeruierũt. Ply. Nouiciũ uiuũ relinatũ cõ

Nouo. aſ. nouũ facio. Sal. Cõſul optimũ (ducit. factu ratus noctẽ q̃ inſtabat añ cape neqd eo ſpatio nouaret. Huius cõpoſita ſt. Innouo & Renouo. Liui. li. i. Fœdus inter romã lauinũq; utbs renouatũ ẽ. Et i ſacris lhs. Inuoua ſigna: imuta mi

Nouacula. æ. culter raſor9. a nouo. al. (tabilia, q nouaſ. i. nouũ facere uideat. Aug. in. March. ſz inſideat cõtrapotẽs iacuit nouacula uñ capillos nunde caput inclinet. Col. li. ult. poſuit p cultro li/

cet nõ raſorio. Rapoꝛ inquit q̃ rotũdiſſima ſum i to: eaq; ſi ſunt lutuoſa detergo. & ſummam curez nouacula decrepito.

Noualis. gñe fœ. & nouale gñe neut. dici põt ſcdm Ser. & diuerſis modis exponi ſolet. Plau. iuſcõ. dicit eſſe terrã pſciſſam q̃ anno ceſſat. Sic Var. Qui intermittit a nouãdo nouals ager. Sic Ply. Nouale eſt iugt qd alternis ãnis. ſerit. Idẽ ſentire uidet. Feſtus cuz ait. Nouals ager noue relictus ſementri. At Ser. uult nouallẽ ẽ aruũ tũc primũ ad ſementũ pſciſſuz. Vnde Virg. Impius hæc cã culta nouala miles hẽbit? Deplorabat. n. agrũ inquo i ſtituẽdo magnope laboraſſet. Sic Hie. diffluit. Nouale eſt ager nũc primũ pſciſſus. Et Quint. iu milite mariauo. Mox ingẽtibus lacertis humũ fedet ſegnẽ. futuris noualibus eructe ſyluã. Sed Virg. in ſenſuz pozez accipit cũ inqt. Alternis idẽ tonſas ceſſare nouales: & ſegnẽ patiete ſitu dureſcere campuz. Ideoq; Ser. alibi ait. Nouala. i. noua terra q̃ per ſingulos renouat̃ per ſemina.

Nouellus. a. um. diminutiuũ a nouus. Amb. Nouellam oliuam dixit.

Nouello. aſ. nouũ agrũ colo: ſeu nouas uites pãgo. Sue. Edixit ne qs in italia nouellaret. Hui9 cõpoſitũ. eſt Renouello qd ẽ turſus nouellũ fieri. Col. li. 3. Eiuſmõi uinea ſi nõ aridos in opa hz trũcos & flecti pót factis ſulcis optime ſternitur atq; ita renouellatur.

Nouelletũ. ſumit̃ p uinea ex nouellis uitibus cõſita Plau. iuſcõ. Veluti ſi nouelletũ in ſũdo factum ſit.

Nouerca dr̃ q̃ qs liberis ſublatis nouũ uxorez ducit arcẽdæ familiæ gſa dicta q̃ noua ſup ẽducat̃ a pfe

Nouocomẽſes. dict̃ ſẽ quos Comũ diuus Cæſar in qliuos ad hitaudum deduxit. Fuerũt. n. qnq; milia equib9 qngenti illuſtriſſimi græci fuerunt qui oppido nomen rcliq̃ntes & nouũcomũ appellantes: nouocomẽles oppidanos uocauere. hos ciuitate donatos in habitatoruznũo deſcripſit. Eſt ãt Comũ apud & nouũ comũ dr̃ oppidũ italiæ tranſ padanæ a plyuio in nona regiõe collocatũ. aquo Comenſes & nouocomenſes dicti ſunt.

Nouẽ. gñs nũi. aquo fit Nouenus. a. ũ. & Nouenarius. a. uz. Var. Quo pacto erũt in milis & paſtoribus nouenæ pre: ubi nec admiſſuræ nec fœturæ obſeruãt. Sz do i hoib9 poſſe nouenariũ retinet̃ nũm

Nouẽdiũ uouẽ diez ſpatiũ. aquo nouẽdiale ſacrificium qd mortuo fieri ſolebat nono die poſtq̃ erat ſepultus. Liui. nouẽdiale ſacrũ publice ſuſceptũ eſt.

Nouuncium. dicit̃ qd eſt nouem unciarũ.

Nox. a noceo q̃ oculis nocear̃ uſ a græco qd ẽ νὺξ Vñ & Nyctileus dictus ẽ bacchus q̃ ei9 ſacra noctu celebrarent̃. Eſt ãt nox terræ ũbra. Noctis pteſ ſunt ueſpa: crepuſculũ cõticinuz intẽpeſtiuũ Gallicinũ lucifer & matutinũ. Diuidũt ẽt milites noctez in uigiliaſ q̃uor q̃ ſingulæ triũ horaꝛ ſpatio ſupputantur quoniam ſeruant caſtra uiciſſim per uigilias. Et dicebatur prima uigilia. ſecũda tertia & quarta. Et ut ſcribit Hiero. uigiles ſecundi primis. & ſecundis tertii: tertiſq; nouiſſimi in ſtatione Succedebant Dato ſigno a Tubicine.

Vnde Luc. Tertia iam uigiles commouerat hora secundos. Anox fiunt pernox noctua. Noctivorax: nocturnus inocteſco pernocto. noctinagus: noctiluca binoctium. Trinoctium quadrinoctiũ & huiuſmodi.

Noxa pœna dr. Naz noxæ dedere dicimus aliquez hoc eſt pœnæ tradere ob noxaz quæ ſigt culpam. Vnde noxales actiones ut Plau. inquit appellanr q nõ ex cõtractu ſed ex noxa atq maleficio ſeruorum aduerſus nos inſtituũr quaꝫ actionum uis & ptãs hæc ẽ ut ſi damnati fuerimus liceat nobis de ditione ipſius corporis qd deliq̃nt euitare litis æſtimationẽ. dando. ſ. corpus unũ. Ouidi. Verba fides ſeqr noxæ tibi dedit⁹ hoſtis ſpgir effuſo cornua bacchmero. Aliqñ noxa dr culpa Vnde Iurecõſultus de uerbo. ſig. ſcribit noxæ appellatione oẽ delictũ cõtineri. Liui. Ob quã meã noxã. Tet: in eu. Vnaz hãc noxam amitte: ſi aliam admiſero nnq occidito. Aliqñ dr Læſio damnum. Onidi. li. xv. me. Nocte nocent potæ ſine noxa luce bibũtur. Col. li. iiii. Ea res a noxa curgulionũ uidetur conditas fruges defendere. Sne. ſpuriãq irridẽs & ut fim arguens q ſine ulla noxa ſua idus martiæ adeſſet. Noxitudo ẽt apud ueteres p noxa dr

Noxia. culpa. Plau. in mer. Nihil magis manifeſto teneo in noxia eſ. Quã noxia?

Noxius. a. nm. qd nocet. Cuius cõtrariuz. Innoxi⁹. qui non nocet.

Nubes eſt napor humidus in ſublime egreſſus: ſiue aer in liquoreꝫ coactus cuius dẽſitas haud dubie ſolem obumbrat. ſunt q hoc nomen a νέφος derinent qd apud græcos a priuatione lucis nomẽ accepit quẽadmodũ ἀνέφατα qd nũbũ ſigt aquo noſtri gnephoſum dixere obſcutũ quaſi nebuloſũ. Var. Gnephoſus locus & ſine ulla luce.

Nubecula: diminutiuũ pua nubes. Ply. li. xvili. Nubecula q̃uis pua uẽtuz pcelloſuz dabit.

Nubilus. a. um. pe. cor. fuſcũ nubibus tectum. Nubilus uero ſbm ſigt ipſam nubem.

Nubiloſus. a. nm. qd eſt nubilis plenũ.

Nubilanum: locus quo pp nubes conferunr frumẽta ſemitrita. Col. li. i. huic aræ nubilari applicari debet maxie in italia pp in cõſtantiã cæli quo collata ſemitrita frumenta protegantur ſi ſubitaneus imber acceſſerit. Dr & Nubilar. Idez. li. z. Qui ſi falcibus ſegetes cũ pte culmi demeſſa ſit ptinus i aceruũ uel in nubilar congerir.

Nubilo. as. nubilum ſeu obſcurum facio. Cato. de re ruſ. Vbi nubilar & noctu ſubtecto põito quotidie cũ ſol erit in ſole ponito. Hinc cõponir Ob nubilo. qd eſt totũ obſcutũ facio & quaſi nubibus impleo. Gel. li. i. Ac ne ons quoq & uultus ſerenitate ſtoici hoĩs unq̃ ulla poſſe ægtudia obnubilari.

Nubo. if. pſi. ptum. & nuptus ſum ptũ facit ſignificatq operio uelo a nube quæ cælum operit. Quoniam uero ſponſæ apud ueteres dum uiro tradebãtur nubere hoc eſt uelare capita ſolebanti factũ eſt ut nubere uſurpetur pro uiro tradeꝛ. ſeu uiro tradi. Nam & actine dicimus. Nupſit filiam cæſari. Et paſſiue. Cuius filia nupſit cæſari. Eſt autem proprium mulieris. Ter. in an. Aiebant hodie filiaz meã nubere tuo nato. non enim nit ſed mulier proprie nubit. Licet quandoq̃ figurate uel peruerſo naturæ ordine ꝓpoſtere dicatur. Pompo. in panicearis. Sed meus frater malor poſt q̃ uidit me domo eiectaz nupſit poſterius doratæ netulæ naricoſæ aphræ. Sne. de Nerone. Cui ẽt ſicut ipſi Eporia ita de nupſit. Iuue. Quid q̃ria nubit aicus. Conſtruir cũ dtõ & aliqñ cũ ablõ. mediante ꝓpõne cãi ut mĩs nupſit mihi. & mecũ. Ci. Mar. Catoni. Regis parthoꝝ filiũ quo cũ eẽt nupta regis armenioꝝ ſoror Huius paſſinaz lectuz eſt. Nõ nubẽt neq nubent. Vbi Hie. nubãt niri: nubunt fortaſſe uxores. q̃uia & mulieres nubere dñr. & qdem freq̃ntius q̃ nubi. Idẽ cõtra Heluid. Nubebãt oĩs & nubebãtur. Vñ hic nuptus. & hæc nupta maritus & marita. Plau. in Caſ. Charinũ libet ſcire q agat nouũ nuptũ. i. maritũ ut exponit Priſ. Huius uerbi cõpoſita ſunt Cõnubo qd eſt mſimõio iungor: q̃ſi ſiñ nubo. Apul. Neſcientibuſq̃ parẽtib⁹ puellari ætate cõnupſeram⁹. Hinc Cõnubiũ ina legitimi mſimonii. Denubo. Innubo. qd ꝓpne ſigt ad domũ uiri trãſire. Vñ & p tranſire ſimplr ſumir. Lucil. lib. vi. ſaty. Suam. n. in nadere atq in nubere cẽſent. Hinc Innubus q uxoreꝫ ducit. & Innuba q̃ uiro tradir. Obnubo abſcõdo tego. Sta. Obnubitq̃ comas & tẽpat aſtra galero. Liui. li. i. Caput obnubito ifœlici arbori teſte ſuſpẽdito. Pronubo. nuptiis ꝓſum. aqno ꝓnubus & ꝓnuba q̃ oĩa hñt pe. pro.

Nubilis q̃ eſt apta ut uiro in matrimonium iungar.

Nuptus. a. um. priciptũ. Lact. Eſq̃ zephyro nuptã. Vñ nupta nerba dicebãt q̃ nõ. licebat uirgini dicere. Plan. Virgo ſum nõdũ didici nerba nupta dicere. Huius cõtra poſitũ eſt Innupta. q̃ nõdũ accepit uiruz ut in nuptæq̃ puellæ. Nupus nupti marit⁹. q̃uis raro ſit i uſu niſi apud ueres. ut apd pla. Charinũ libet ſcire qd agat nouuz nuptũ. nupt⁹. tuſ. p ipſo nubẽdi actu. nam dicim⁹. hæc data eſt nuptui & ad nuptũ. Cæſar. Et ſorores ſuas nuptui in alias ciuitates collocaſſe. Aug. li. vi. ci. dei. Sacra ſunt Iunonis & hæc in eius dilecta inſula Samio celebrãtur ubi ad nuptũ data eſt Ioui.

Nuptiæ cõiũctio maris & fœ. & cõſortiũ oĩs uitæ diuini & hũani iuris cõmunicatio. ꝓpter quã dñr cærimoniæ & hilaritates inducẽdis uxoribus.

Nuptialis & hoc nuptiale qd ptinet ad nuptias uel nuptialis thalamus. Hinc fit nuptialiter aduerbiũ qd ſigt more nuptiarum.

Nuptiator. qui nuptias appetit. Hie. cõtra Ioui. Dicam & ego nuptiatoribus meis q poſt caſtitatem & diuturnaz continentiã ſndãt ad coitum & pecudum more laſciuiunt. Sic inſipientes eſtis ut cum coeperitis ſpũ nũc carne conſumemini.

Nuces. a nocẽdo dictæ. q ſatis noceant. Ouid. qñ fata lædere credor cultus in extremo margine ſundus hz. ſiue q linguæ noceãt. Vel q ut nox aerẽ. ita nux ſucco ſuo corpus atrã faciat conſtat nucis nucleum eſſe difficilem concoctu dolorem capitis inferentẽ: tuſſientibus inimicũ Græci eã κάρυον nocãt a grauedie capitiſ. κάρα .n. caput ſigr. Eſt

autem nux gñale oĩbus q̃ duro opimento tegunt nt ſt Caſtaneæ amygdalæ auellanæ & hmõi. Vir. Caſtaneæq; nuces. Pomuz gñale nomen oĩum fructuz q̃ ex arboribus eſui apta pueniũt ſiue molliã ſine durozie Mala uero nõ qdcũq; pomi gñs te nuiens atq; carnoſi ſed ea tm̃ dici q̃ ſui nois. arboribꝫ pducunt hiſ. ſ. quas malos uocamus quẽ admodum pyra q̃ pyrus pducit. hoc mõ mala citrea. ſiue medica dicimus. Maia cotonea: mala punica & quæ uulgo gñali uocabulo appellant mala. Denunciibus. Vide indictione Iugulans.

Nuceus. a. um. qd ẽ ex nuce. Hie. ad Paulinũ de da niele. ſcds ũgã nuceã & ollã ſuccẽſã afacie aglõis

Nucula diminutiuũ minuta nux. Vnde & pneſtini Nuculæ appellati ſt. anucla ſit aliꝺ diminutiũ nu

Nucleus qd tenerũ in nuce includit. pla. /cella. in Cur. Qui enucz nucleũ eſſe nolt frangit nucez. Inde Enucleo. as. Nõ ſolum ãt nucleus dr de nuce ſed etiam de teſta & ferro ut ex Vict. li. 7. & Plynio patet uti ea uox ſtatumẽ ferre id ſignificet qd græci nũc chõdrõ: nũc pyrena uocãt materiã q̃cũq; p biorẽ intus ac teſtẽ intelligi uolẽtes. Ply. Fornacium maxima differentia eſt: in his quidem nucleus ferri tm̃ axcoq; ad indutãdaz aciẽ. Aliquæ mõ ſt ad dẽſandas icudes malleorũq; toſtra.

Nuceria ciuitas cãpaniæ. de q̃ Syr. Illic nuceria & garus nanalibꝫ. lucerina uero oppidũ. Apuliæ aq̃ Lucerini dicti ſunt.

Nudus. a. ũ. qd eſt ſine tegmine. Virgi. Nuda ſinn. Ponit qñq; pro inſepulto. q; ſi cadauer ſaxo tectũ nõ ſit. Idẽ Nudꝫ i ignota palinute iacebis arena.

Nuditas. ſimplicitas. Et qñq; ſumit pro ĩopia.

Nudipedalia: ſacra erãt hieroſolymis: ut ſcribit hie. otra Ioui. de his memit Egeſſip. li. 2. belli. iudaici

Nudo. as. nndũ facio detego Apul. Tũ uuln̄ꝫ nudaſ iuſſus ẽ. Inter nudũ & nudatũ ſic diſtinguit. q; nudum ſit qd nunq̃ tectum fuit. Nudatuz qd tectuz eſſe conſueuit: ſed nũc tectum non eſt. Aliqñ Nudo ſigt Indico. Virg. Traiectaq; pectora ferro nudauit. Anudo fit cõpoſitũ de nudo. pe. pro. De nuda cura tua.

Nudius tertiꝫ & nudiꝫ q̃rtus ꝓpoſita ſt a nũc & die tertio & die q̃rto. i. nũc eſt dies tertius: & nũc ẽ dies q̃rtus: Semp̃q; de ptõ dr. Df &. Nudius qntus & nudius ſextus. Plau. in Mnſ. Nã heri & nudius tertius & q̃rtꝫ & qntꝫ ſextꝫ uſq; poſtq̃ huic peregre eius pater abiit.

Nugæ. arz. a nõ & ago cõponi uidet q; nihil agant Sunt. n. ſermones leuiũ rerz ac nullius põderis: & plærũq; ſcurriles ioculatoriq;. Vnda Catullus & Martialis poemata ſua uocãt nugas ut dein auibus uel rebuſ nel uerbis loquẽtia. Scribit Hie. hoc uocabl̃ũ ex hebræo ſõte ad gẽcos latioſq; driuatũ.

Nugax triũ gũm: Siſt & nugas triũ gũm & indeclinabile. idem ſignt. ſ. nngatorẽ & eũ quana loqt. Hier. in Sophonia. Nugas q; a lega receſſerãt cõgregabo. Et in lib. Sapientiæ. Tanquam nugaces æſtimati ſumus ab illo.

Nugi geruluſ. pe. cot. quiuana nũciat.

Nugiuendꝫ ab ãtiqs dicebat q; aliqd mĩribꝫ uen/dĩr. Nã oĩa qbꝫ mĩres utũt ꝓ rebuſuanis atq; ĩ utilibꝫ hñt. Pla. in aul. Nugiuendis tebꝫ ſoluta ẽ cã

Nugalis & hoc nugale qd ẽ nugis plenũ /bus. ſeu qd ẽ nugaz. Gel. Sed toreumatibꝫ tm̃ nugalibus delatrantes obnugatiõe inſta iceſſnit.

Nugatorius. a. um. idẽ qd nugale. Cic. li. 2. adherẽ. Duo ſunt gña uitioſaz argumẽtationũ. Vnũ qd ab aduerſario reꝑhendi ſolet: idq; ptinet ad cãz alterz q; tametſi nugatoriũ ẽtñ ñ idiget reꝑhẽſiõe.

Nugor. atis uana & nugas ago. Plan. i epi. Nũ mihi nugari potes qn fidicinã tu huc pducis cropo liſtidem? Vernacula lingua dicimꝫ dat zãzi. Hic Nugator nugis turbator. Ide in Cap. Euge pol talem talento non emam mileſium. Nam ad ſapientiam huius nimius nugator fuit.

Nullus. a. um. compoſitum eſt ab ullus qnaſi nõ ali quis: uel neunus quidem. Quod cum ſit nulle no meu: ponitur tñ quãdoq; pro nõ. & nullus. Ter. in an. Nullus ſum. i. non ſũ. Et plus eſt dicere nullus ſum. q̃ perii. Nã qui periit corpus eſt reliquũ Qui uero nullus eſt ita eſt ac ſi narus nõ ſit. Interdum nullus ponitur pro non uel minime. Terẽ. in an. Liberatus ſum. hodie claue tua opera ac nullus quidem. Plau. in Tri. Nullus credas: nulla eſt mihi uita expetenda ſine te. Tale eſt ac ſi dicerẽtur. Ne deorum quidez uita mihi dulcis ẽ ſine te.

Nullatenꝫ. pe. cot. adũbiũ ſigẽ nlla expetnllo mõ.

Nullibi ſignificat in nullo loco.

Num ſoli indicatiuo iungitur ad quod pertinet interrogatio. & pene idem ſignificat quod an: ſub intelligiq; utiq; negõnem ut Num ego te ſpoliani? quaſi ego te non ſpoliaui. Sed quotiẽs per negõnem interrogamus ſub intelligitur affirmatio: ut Non ego te ſpoliaui? quaſi ego te ſpoliaui. Cũ autem num poſt ponitur uerbo finito ſubiunctiuum poſtulat. Ci. Interrogaui nñ dubitarẽt.

Numa pompilius uir. Sabinus & a romulo ſecundꝫ rex iuſtitia & pietate inſignis qui pacatis finitimorum odiis geminl iani templum edidit quod apertum bella: clauſum pacem indicaret. Mox ad religionem conuerſus in deorum timorez quo ad mitiora truces flecteret animos: ſacra inſtituit. ſacerdotes creauit: uirgines ueſtales ſacrauit: pontificem maximum pnmus declarauit: dies faſtos nefaſtoſq; condidit annum in. xii. menſes diuiſit. Poſtremo ubi maxima cum reuerentia & ſuorum & finitimorum creuiſſet: quadragintaq; annis regnaſſet. dit ſuũ obiit. Suidas Νοῦμα ὁ Πομπίλιος ἀνὴρ Σαβῖνος ὀνόματι προσεφάλλετο μετὰ τοὺς μισοξενεῖς Ἑλληνίους ἰδρύσατο σαλίους τε Ἑστιάδας παρθένους.

Numellæ. gñs' uinculi ligneꝰ ad diſcutiẽdos noxios patũ quo collũ & pedes imittunt. Pla. in aſi. Qui aduerſũ ſtimulos laminas cruceſq; cõpedeſq;: ne nos catenas caterez numellas pedicas boias. uar. li. 2. de re ruſ. canibꝫ dedit. cum ait. Cõſnefaciunt quoq; ut alligari ꝓmũ poſſint leulbꝫ numellis q̃s ſi abrodere conãtine id cõſueſcãt facer uerberibꝫ eos deterrere ſolẽt. Col. li. 7. bobꝫ cæteriſq; magis

animalibus. Vbi inquit possunt etiã numellæ fabricari ut inserto capite descendentibus per foramina regulis ceruix teneatur. Idem dedit ouibus capris. li. viii. Nonnulli anteq̃ pecus numellis inducant utrides pineas nuces in mulcrã dimittũt.

Numen ꝓprie uolũtas dei ẽ. a nuo. is. qd̃ ueteres ꝓ uolo usurpabãt. Virg. Nõ hæc sine numine diuũ euentũt. Aliq̃n ꝓ trãslatiõez ponit ꝓ ptãte dei. nũ diuersã numina. i. diuersæ ptãtes in uno deo esse pãt sicut de Iunone scribit. q̃ fuerit Curetis. quia uteret curru & hasta. Qui partub⁹ pesse lucina dcã ẽ. Qui ꝓesset nupriis: ꝓ nuba dicebat. Aliq̃n numen sumit ꝓ ipso deo. Vir. Spo eqdez me diis si qd pia numina pãt supplicia hausurum scopulis. Aliquando pro habitu atq; ornatu. Virg. Vadimus immixti dauais haud numine nostro.

Numerus est collectio unitatũ. Vñ unitatẽ dicũt nõ esse nũm sed principiũ numeri. Et licet nũs dicat de iis q̃ nũauit. interdũ ẽt refert ad ea q̃ mẽsurarent Ci. li. iii. off. Si exẽpli gĩa uir bon⁹ alexãdria rho dũ maguũ frumẽtũ nũm adduxerit. Interdũ ad ordinẽ. Idem. li. ri. de uã deoꝝ. Nihil ẽ. n. ut ofonẽ nũo moueri possit siue cõsilio inquo nihil ẽ numerariuz. Vir. Digerit in nũm. Et qñ ois cõcentus. & ois harmonia nũs cõstat. Frequẽter ẽt nõ soluz ꝓ rõne harmoniaca ponit q̃ græco uocabulo rythmos appellam⁹. Virg. Numeros mẽini si uerba tenerem. Hinc ofo q̃ nũris tarotisoluta dr. q̃ uero nũs cõstat nũosa sed ẽt absolute ꝓ quacũq; rõne. Idẽ. li. xi. Etrusciq; duces eg tũq; exercitus ois cõpositi nũo inter mas. i. rõnabĩr. Et nũs dr q̃si societas & grex seu ps. Vnde dicim⁹ aliquez esse ex eoꝝ nũo q ẽ eoꝝ pricipes. Sal. Dũ hæc romæ geruntur. C. Mallius ex suo nũo legato ad. Martiũre gez mittit. i. exitis q ptis suæ erãt. A nũs fit adiectiuuz in nũs. a. um. qd ẽ sine nũo. hoc est infinitũ. In nũato esse dr: cũ pecunia ẽi ꝓmptus ut hẽo pecuniã in nũato. hoc ẽ nõ ualorẽ sed pecuniã ipsam ꝓmptã patãq;. Vnde de actore dicẽte ex tpe dictũ ẽ: ingeniũ eũ in nũato hre. hoc ẽ sempprom ptũ patũq; ad oia sũ. sicut de Pollioẽ asinio scriis iocisq; pariter accõmodato dictũ ẽ esse eũ horaruz oium. Sciendũ est in nũris ut maxim⁹ q̃sq; ita ꝓmo loco ponitur uiginti q̃nq; triginta sex. Sz si copula intercedat is nũs ꝓponit qui minor. est quotiẽs ifra cẽtũ & supra uiginti loqmur ut un⁹ & uiginti: duo & uiginti. Ci. Pso uno & octogesimo ãno scribẽs ẽ mortuus. Isocrates. q̃rto & uigesimo eũ librum q panegyricus inscribit scripsisse dr iustiq; q̃nquẽnũ post: cuius magister leontin⁹ Gorgias centũ & septẽ cõplenit ãnos. Ex quibus uerbis colligit añ cẽtum ꝓponi núm minorẽ post cẽtum uero post poni. Eodẽ mõ loq̃mur supra uiginti milia usq; ad cẽtum milia: ut milites nri sex & uiginti milia erãt. uel milites nri erãt uigiti sex milia: uel milites nri erãt uicies & sexies mille: uel milituz nobis erãt uiginti sex milia. Et. n. hæc nomina dũ copla catẽt composita uidẽtur: ut undeci duodecim septẽdecim ruiginti duo: uigititres. quẽ admodum illa. Vndeuiginti duodeuiginti. Eodẽ modo. Vnde uigesimus duo de uigesim⁹. Vndecẽtesimus duodecẽtesimus. Vndemillesimus: duodemillesimus & reliq̃ silr. Hæc. n. noia scds tertius cẽtesim⁹ & reliqua hmõi sigñt ultimũ ex eo nũos ut scds. i. ultimus ex duob⁹. Tertius ultimũ ex tribus. Cẽtesimus ultimum ex cẽtum. licet primus nõ significet ultimum ex uno sed ipsuz unuz in ordine tũ ad multos subsequẽtes. Aliq̃n tñ nõ pro ultimo ex eo nũo nsupãtur ut cẽtesimam ptem bonorum pris affectus sum. hoc ẽ unam ex cẽtum. Aliq̃n ꝓ bis tũ ter tũ. ut hic ager cẽtesimum fructũ attulit. hoc est cẽties tũ q̃tũ se mẽtis accepat. Ply. Admiscet hinc far ut mitiget amaritudinem ei⁹. Et tñ sic quoq; igratissimũ uẽtri est Nascit q̃ htercũq; solo cũ cẽtesimo grano ipsũq; ꝓ lætamie est. i. cũ cẽtũ gratis: siue cũ cẽtuplo grauo. hoc mõ appellata est quadragesima: q̃. xl. dies continet. Hũc sigñtum hñt noia illa uãalia. simplus duplus decuplus & silia. hoc ẽ semel tũ. bis tũ. decies tũ Sunt ꝑterea nualia: unarius binarius ternarius ui cenarius cẽtenarius & silia q̃ denotãt nõ multipli cationẽ sed núm aliaꝝ rerꝝ q̃ nõ noiant: ut lapis cẽtenarius nõ q̃ cẽtuplus sit sed cẽtum libraꝝ. hõ cẽtenarius. q̃ hẽat cẽtum ãnos. Grex cẽtenarius: centum capitũ grex. Dicim⁹ ẽt binarium ternariũ centenariũ nũm. q̃a nũs oia cõplectit. pp q̃ recte dicimus. Cẽtenariuz nũm ãnoꝝ ingressus ẽt nõ sit cẽtenarium ãnum. Et millenariũ nũz põdo uehit nõ sit millenaria põdo. Item singulũ binũ trinum siue trenũ q̃ternum. q̃nuz: sinũ octonũ: nouenuz: denũ: undenũ duodenũ: ternũdenũ: quaternũdenũ: quũdenũ: senũdenũ. uel denũ quaternũ: denũ q̃nũ denũ: senũdenuz septenũ denũ octonũ. denũnouenum: uicenũ. Vicenũ singulũ uicenũ binũ. uicenũ ternũ. siue singulũ & uicenũ: binũ & uicenũ. & ita deiceps. Tñ tricenũ: q̃dragenũ: q̃nquagenũ: sexagenũ septuagenũ octogenuz. nonagenũ cẽtenũ q bus oratores utroq; nũo utũtur sed frequẽtius plẽrunz ubi sẽm nomẽ cui addũtur tũ plr declinatur in binæ: trinæ: binæ nuptiæ: bina arma. Poetæ uero frequẽt⁹ singulari utũtur: sed oratores fere ꝓ priam usurpãt significatiõez hoꝝ noiuz. Bin⁹. n. siue bini sigñt singulis duo. Ternus siue ternis singulis tres. ut creabãtur oliz bini cõsules. i. cõsules. i. per singulos ãnos duo. Et Accipim⁹ oẽs a Cæsare bina talẽta. i. singulis nobis data sũt a cæsare duo talẽta. At poetæ aliq; scriptores ꝓ suis fere ꝓnuntiis hæc noia accipiũt. Virg. Gurgite septeno rapidus mare submouet annis. i. septem grugitib⁹. Idez ꝓ duodena regit mũdi sol aureus astra. Ply. Prodigiosa sunt quæ circa hoc tradit Theophrastus auctor alioquin grauis septuageno coitu durare libidinẽ cõtractu eius. i. septuaginta coitibus. Sed in his noibus notandum est. q̃ a triginta trecenum dicimus. g. in. c. mutata. sicut ꝓ uigeno uicenũ. Trecenũ uero a trecẽtũ. quia hæc noia supra cẽtũ q dẽ syncopant infra uero nõ syncopãt. Quippe duceni dicimus ꝓ ducẽteni: Treceni ꝓ trecenteni. q̃drigeni q̃ngeni sexageni septingeni octingeni nongeni uel nouningeni. ꝓ q̃drigẽteni. q̃ngẽ

teni ſexagẽteni ſeptĩgẽteni octũgẽteni nõgẽteni. Centeni autez & Milleni pp dictiõz breuitatẽ nõ ſyncopãt. Sunt itẽ noĩa nũalia. ſimplex duplex triplex q̃duplex cẽtuplex & ſĩla a quib⁹. ſimplicitas duplicitas & reliq̃. Et aduerbia ſimplicitẽ duplicitẽ cũ reliqs. Itẽ aduerbla nũalia. bis ter. q̃ter decies centies millies. Inqb⁹ notãdũ ſicut ſupiora illa q̃ diximus ſupra cẽtũ ſyncopantur infra cẽtũ mĩme. ita hæcca diuerſo. Infra cẽtũ ſyncopant. ultra uero ſit ut Vicies p uiginties. Tricies p triginciesq̃dragies quinquagies ſexagies: ſeptuagieſ. octogies: nonagies. cætera uero nõ ſyncopãtur. Quinqes ſexieſ ſepties octies: nonies: decies cẽties ducẽties tricẽtis q̃dringẽties quingẽties: ſexcẽties. ſeptingẽtieſ octingẽties nonigẽties. millies bis millies ter millies. quatermillies quinqeſmillies. decies milliest ũlcieſmilies & deinceps.

Numeroſus. a. um. qd magno cõſtat nũo uel nũoſus pplus: nũoſa mltitudo. nũoſa ũo oſo q̃ nũs ꝙſtat

Numerale qd ad nũm ptiner. Vũ nũalis ſcia q̃ tractat de nũeris. græce arythmetice dr. Et apd grãmaticos noĩa nũalia qb⁹ utimur i nũando. ut un⁹. duo tres. & aduerbia numeralia ut biſ ter & hmõi.

Numerabile q nũari pt. Cui⁹ cõtrariũ ẽ Innũabile quod numerati non poteſt.

Numerarius ſine numerator dr q ſũmæ atq; mirabiliter computat. Auctor Aug. li. ii. de libro arbi.

Numerarius. a. um. qd ex nũo ẽ: aquo ſupernũariuz q ſupis numerum additum eſt.

Numerus a numero ꝓnomen deductum eſt.

Numeratim aduerbium ſigt per numeros.

Numero. aſ. q̃ſi nũmos cõputo. Vir. biſq; dre nũant ambo pecus. Hui⁹ cõpoſita ſt Annũo. qd ẽ alicui nũo. Plau. in aſi. ẽt nũc dico ꝓphanes rhodo mercator diues abſente hero ſol⁹ mihi talẽtũ argẽti ſoli ãnũauit & mihi credidit. q̃nq; Annũsre ſigt adiũgere. Mar. Impẽſis uitã pricipis ãnumeres. Cõnũo ſil ut cũ aliis nũo. Et cõnũari ẽ de alicui⁹ nũo i. ſocietate ẽẽ. Dinũo ci sti & diſtincte nũo. ut Dinũauerũt oſa oſſa mea. Plaa. in aſi. Veȝe iſtuc argẽrũ tu mihi ſi uis dinũare. Põt ẽt ſigre diuerſe nũo. Enumero pfecte nũo. Ter. in adel. Iã ne nũaſti id qd ad te redituȝ putes. i. calculaſti & rõeȝ ſeu cõputuȝ feciſti. Per numero perfecte numero. Plau. in Epiſt. Age age abſolue atque argentum numera ne comites morer. p nũatũ ẽ. Renũo. rurſus numero ſeu reſtituo. Ter. in ecy. Si ẽ ut uelit reducere uxorẽ: licet. Siu alio ẽ aio renneret dotẽ.

Numus a numiſmate appellat⁹ ẽ. Græci. n. numuz νόμισμα uocãt. Quo uero & latini eodẽ mõ utũtur. Hor. rettulit acceptos regale nomiſma philippos. Mar. Cur data ſint eqti biſq; nomiſmata q̃re. nomiſma nõ ἀπὸ τοῦ νόμος. qd ẽ lex. qa cũ pmutatiõe uti hoies ſoleret̃ lege numi uſus ĩtro ductus ẽ. Qua pp nĩ numũ monetã appellauer̃ q ſigno nomiſmatis moneret̃ cui⁹ ꝓtii eẽt. Fuitq; numus decima ps aurei denarii. Num⁹ adulterinus: moneta f ſa. Ci. li. iii. offi. Quærit ẽt ſi ſapiẽs adulterinos numos acceperit ĩprudẽs p bõis cũ id reſcierit ſoluturus ne ſit eos ſi cui debeat p bonis

Numulus diminutiuum parus nũmus.

Numoſus. numis plenus diues.

Numatus q numis abũdat. Apud Plautũ.

Numarius. a. um. qd ad nũmos ptiner: ut res uel ma na. Numari⁹. rii. q numis dedit⁹ ẽ. Hor. ad Mar. Volo in numario in uehi ſacerdotes.

Numarius: cãpſor pecuniaȝ q numos ad mẽſã tenet. nel q offõ mẽſæ numoȝ inſeruit. Hic. ad ruſ. Et nũmulariaȝ: æra diſſoluit. Itẽ nũulari⁹ q nũos cudit q & Monetari⁹ dr. Nmularũ argẽtario uiorẽ ẽ docet Iuſcõſultus. Sz ꝑpe cãpſor pecuniarũ a nſis argẽtarius: a græcis Trapezita. Numulari & mẽſarii ſt minutiores nõ tenẽtes libroſ iqb⁹ data acceptaq; ſenbũt. quos ꝙi colliſtas appilãt.

Numidia: ps africæ inf Tingitanã & carthaginẽſez regionẽ ἀπὸ τῶν νομάδων. i. a paſcuis locis uſa. uel ſa. n. Ply. li. v. ſcribit numidas nomades dicta pmutãdis pabulis: mapalia ſua. i. paluſtres domoſ: circũferẽtes. Ea regio ut põpo ſcribit ſpatio angu ſtior ẽ q̃ mauritania ſz magna culta & ditior ubi numidicũ marmor effodit. Hic numidic⁹. a. ũ. ut lapis numidicus q inf gnoſa marmora ãnũant. A papinio hibyc⁹ ſilex appellt. Et panimẽra poetica auctiõ⁹ dicebãt. q̃ ex marmoſ. indico ſtrata erãt.

Nũc aduerbũ tpis. & hoc q̃ græci ẽ. νῦν χαῖρε ἐκ ſu æ ẽ. ſignificat hoc præſenti tempore. quãuis q̃nq; pro noie ponatur. Cic. Tni tpis nõo q̃ſi tpis pũri. & q̃ſi nũcini ſi latius pateret. ſicut. Ciatini. Interdũ ponit̃ p ſero. Vir. nũc ſcio qd ſit amor. Interdũ nullũ ipſs denotat. Et p ſed accipit̃ Ci. q̃ qdẽm ſto pla cuẽuẽt ſi ad qetẽ itegri ſtemoſ nunc omnſti cibo & uinoconfuſa & ptutbata cernimus. Dr & nũc nup. Ter. i eu. Idẽ mænãdri ſalma nũc nup dedit. Elt. n. ex illis nerbis q̃ ueteres pp ambiguitatem cum adiectione pſerebãt.

Nuncupo. aſ. pe. cor. noio. Lun. li. i. Quẽ Iulũ eũdẽ Iulia gens auctorem ſui noĩs nuncupat.

Nuncius: q núciat: & qd núciat. Virgil. Et nũcius ibis pelidæ genitori Pla. in Sti. Præcucurri ut nũciarez núciũ exoptabilez. Hier. li. ii. ꝑ. Si ſolus eſt bonus núcius elt in ore eius. núcia q̃ aliqd núciat. Nuncium. res q̃ nunciat. A nuncius fit Internuncius q inf duos medius ẽ ad aliqd tractãdũ.

Nuncio. aſ. moueo ſignifico. Ter. in ecy. At iſtos ni uidos dii pdant qui hæc libenter nunciant. Hui⁹ compoſita ſunt Annuncio qd eſt alicui nuncium porto. Hier. li. i. ꝑ. Neq; enim fieri poteſt ut ſi certe cognouero complectam eſſe patris mei malicia contra te non annunciẽ tibi. Denũcio manifeſte nuncio: Columella. Sin autem cæli ſtatus frigidus & pruinoſus hyemis uiolentiam denunciat in idus februari⁹. hanc curam differemus. Enuncio extra nũcio manifeſto. Sal. Propere per ſulmã dolum Ciceron qui parabat enũciat. Prænũcio añúcio. Ter. in phor. Abi pnũcia hãc uenturam. p nuncio profero. Vnde pronunciatio piolatio deq; Ci. li. i. ad herẽ. Pronunciatio eſt uocis uultus geſtus moderatio cum uenuſtate. Et pronunciare eſt decernere aquo pronunciatum ſtatuium Ob nuncio. contra aliorum uoluntatem ſeu malum nun-

cio Ter.in adel.Primus sentio mala nra ꝓmus re
sistotoia prius porro obnũcio:ægre solus si quid
fit fero.Do.Qui malam rem nunciat:obnunciat.
Obnunciare etiam dñr augures qui aliquid ma
li omis sæuũq; uiderunt.Ci.ꝓ Sex.Cumq; auspi
cijs religioniq; pareasq; obnunciaret qđ senserat
Vnde & ꝓ resistere reluctariq; pñtur.Sue.in Cæ
sa.Lege autem agraria ꝓmulgata obnũciantẽ col
legam armis foro expulit.Renũcio dequo alibi.
Nundinæ æ pe.cor.a nouo die dictæ sunt q̃si no
uendinæ quæ instituæ phibentur ut rustici octo
diebus in agris essent:& nono die repeterent urbẽ
ad mercatum pro legibus accipiendis & ut scita
atq; cõsulta frequentiore populo referrent.q̃ trinũ
dino die ꝓpositæ a singlis atq; uniuersis facile no
scebãtur.Vnde ẽt mos tractus ut leges trinũdino
die ꝓmulgarentur.Dẽ & Nundinũ neu.gñe.Li
ui.Post q̃ uero comitia decem uiris creãdis in tri
nundinum indicta sẽ.Trinundinus autẽ dies nõ
Trinundiuũ:siue Trinum nundinũ dicebaꝫ dies
tertiæ nundinæ qui ꝓdici antea solebat:ne nou
tior esset uniuersis.Idem est enim dicere Trinũdi
no & tertiis nundinis & in triuũdiuũ.hoc est in
tertias nũdiuas.Sunt qui putẽt Trinũdinum esse
trium dierũ spatiũ adhũda comitia creandoꝝ ma
gistratuũ cã.Sed Festus scribit nefas esse nundinis
agi cum populo qđ est ꝓpm ad concilium aut co
mitia uocare.Alii non ꝓ trium dieꝝ spatio.sed ꝓ
loco accipiunt q. trib⁹.in locis uno die fierent co
mitia:aut trib⁹ diebus uno in loco celebrarentur.
Nundina.æ.romanoꝝ dea a nono die nascentium
dicta qui & lustricus dicitur.
Nundinator q nũdinis mercaꝫ.Festus.Nũdinis ru
stici conueniebant mercãdi & uxũdẽdi cã.tũq ne
fas erat cũ pplo agi ne interpellarent nũdinatores
Nundiuor.stris.palã uændo sicut in nũdinis fit.qđ
& Nũdino.aꝫ.dẽ.Inl.Firmicus lib.6.math.Quæ
stus & libidinis cã pudoreꝫ duob⁹ fratribus nun
dinabit & ad coitũ fratrẽ inuitabit & filiũ.Apul.
Toti nũc iudices sniss suas ꝓtio nũdinãtur.
Nundinarius.a.um qđ ad nũdinas ptineri uel qđ
nundinis deputatũ ẽ.Ply.li.xii.His cõmertiis cat
racem oppidũ aperuere.qđ est illis nundinarium.
Nunquando.ꝓ eo qđ est num aliqñ?Et habet ac
centum in pe.sicut Aliquando.
Nunqđ.interrogãtis pncula qua nõ taꝫ interroga
mus q̃ actus iustamus plerũq;. Cõponiꝫ aũt ex
num & qđ.sed.m.mutaꝫ in.n.Et mõ aduerbium
est ut nũqđ ego sũ tabbi.mõ nomẽ:ut nuꝫ qđ cri
minis hẽs qđ mihi obtices?Sed apti⁹ in nõ neu.
gñeiut nũ qs oiuꝫ nr̃ꝫ te offendit?hoc ẽ an aliqs.
Nunq̃:nullo tpe:aquo.nõnũq̃ qđ fiẽt aliqñ. Nõ
nunq̃ fiẽt semp.Sue.in Tib. Turbatiore exlo nũ
q̃ nõ coronaꝫ laureaꝫ ceruice gestamt.q̃ fulmine
afflari negetur id genus frondis.
Nuo.is.cũ luis cõpositis.Vide indictione Abnuo.
Nuper aduerbiũ.fiẽt nõ lõgo tpe a nũc. Boe.hic ãt
qđ nup diximus.Quãdoq; de longiori dr̃. Ci.de
diui.Naꝫ añ disciplinaꝫ parefactã q̃ nup iuẽta est
Hinc Nuperũ.i.recẽs nouũ.Plau.Recens captum
hoſeꝫ nupum nouiciũ.Nuperimus recentissimus.
Nursia:urbs antiqua in Vmbria exqua.q.Serton⁹
uir rei bellicæ scientissimus ortus est Suidas νου
κρία γὰρ ἡ παλαιὰ πόλις τυρρηνίας ἡ νῦν
νακρία λεγομένη.
Nusquã.locũ negat:& fiẽt nullibi:sicut nusq̃ alicubi
quasi uno quouis loco.Nusq̃ nõ.fiẽt ubi cunq;.
Non nusq̃ non alicubi.
Nutrio.is.iui.uel nutrii scdꝫ Priſ. Et ꝓprie paruulo
rum est ut crescant. Inuenisset nutrior tã deponẽs
q̃ passiuũ.Vir.li.2.Ge.Hoc pinguẽ & placidã pa
ci nutritor oliuã.i.nutrito.huiꝰ cõpositũ ẽ enutrio
Nutrito.as.pe.cor.idem significat.Ci.li.2.de natu
ra de.Omnia quæ sunt sic sua membra & suas par
tes nutricant & continẽr.Col.li.viii.passiuũ ptu
lit.Nã suburbanis lactẽs porcꝰ acet nutricãdꝰ.ẽ
Nutricius.q nutrit:siue q curã hꝫ infantiũ & adul
torum ut uiuãt.Hier.Nõ dixit.Accepit filiũ suuꝫ
& uxorẽ suã sed puerum & mrẽꝫ eius quasi nutri
cius:nõ maritus Hic accipiꝫ quasi custoſ & nutri
tor mariæ in necessitatibus nisi dicamꝰ qnasi nu
tricius pueri nõ maritus mariæ. Est & nutricius.
a.um.Col.li.iiii.Ne incremẽta duricia sua reuer
beret sed tenero uelut nutricio sinu recipiat & cæ
lestes admittat imbres.
Nutrix q̃ nutrit.Cuius diminutiuũ est nutricula. Iu
ue.Gallia uel potius nutricula causidicoꝝ.
Nutus.& Nuto.as.Vide in dictione. Abnuo.
Nyctileus dictus ẽ bacchus q̃ eius sacra noctu ce
lebrarent.Nam νύξ latine nox.
Nyctilopes q uidẽr inꝫ dimioceidẽte ãt sole cernũt
exiliꝫ.noctu nihil hi ẽt luscioũ dñr a Iannis Myo
pes uero q iã abinitio ortus sui nisi admota cõue
ri neq̃unt qđ gñs curã nõ recipiunt Vlp.in æditi
cio edicto loqt.Ply.li.viii.Caprinũ tecur si uelcai
tur restituit ꝓtinũs acie his quoſ nyctilopaſ uocã
Nycteris.idis.uel ptilio tam minutis pedibus ut eis
carere uideatur.
Nyticorax.corvus nocturnus q & niticorax.
Nyctelia:sacrificia q̃ baccho fiebãt a nocturno tpe
dicta.Vnde & bacchus nyctileus dictus ẽ.
Nyctimene filia nycteii quo ẽt noie dicta ẽ auis q̃
dã in q̃ cõuersa nyctimene fert.qm cũ pie concu
buerat facinus recognoscẽs in syluas aufugit & in
noctuã cõuersa lucẽ odit nocte tm uolitãs.a græ
cis ῥᾶυξ.appellet.
Nympha.latine sponsa.Sed putauerũt antiq nym
phas aquaꝝ deas eẽ.q̃si lymphaꝝ numina.Nym
phæ uero ab aqs dẽr iẽ q̃les sẽ dryades hamadry
ades & oreades.Quippe nereres gẽi nymphã dice
bãt q̃ nos mutatiõe unius lẽ lympha hoc ẽ aq̃
aliqñ niphæ dñt musæ q aq̃ currẽdo musicos so
nos efficiat.Hinc sæpe nũo a poetis inocãt.Virg.
Nymphæ nr̃ amor libetrides. Nymphus dr̃ spon
sus aquo panymphus.Dñt & nymphæ apes cum
primum formã coeperint habere.
Nymphea pñi nũo & gñe neu.dñt lacus & balnea.
Iul.Capitolinus.Opa Gordiani romæ nulla ex
tãt ꝓter q̃dã nymphea & balneas.Ioseph⁹.scribit
hæredem apud Ascalonã constituisse nymphea.
i.lacus & balneas.

Nyſus & Nyſa nomina ꝓpria ſunt. Virgi. Nyſꝰ & eryalus. Idem mopſo nyſa dat.

Nyſa etiaꝫ urbs arabiæ apud quã ut Diodo. ait bachus educatus a nymphis fuit. Vñ & Nyſeus dictus eſt: ac coguominatus dionyſiꝰ a ioue. ſ. & nyſa uomẽ accipiens. Nyſa etiã nõ tam mons q̃ ciuitas in india eſt a libero pfe ut refert Stra. condita carminibus poetaꝝ celebratiſſima ſita ſub radicibus mouns quem Meron in colæ appellãt. Proper. Indica nyſæis arma fugara choris. Alia ẽ Nyſa in boetia apud homerum. Apud Ply. in Caria. Apud Strabonem ulcus in helicone ubi ſiſimodo colſ bacchus Apud ptol. in Ionia ac lycia. Apd Stephanũ in thracia. Multi tñ nyſæ. aꝝ declinãt.

Nyſſa per geniuñ. ſ. repagulũ unde curſores mouẽtur. a nyſſo. qm̃ equi calcaribꝰ urgent. Significat etiam metã ab νύσσω inclino. eo ꝙ cum metam attingeriut iuclinentur

Nyſirus pe. cor. inſula inqua eſt urbs eiuſdem noĩs. Homt. Qui nyſyrõ hꝫ celſam carpathonq̃ caſũq̃.

Variis modis poſitũ inuenitur. Nam nomen eſt uocalis. Aliquando aduerbiuꝫ uocandi. Virg. oregina nouaꝫ cui cõdere Iupiter urbẽ Aliquãdo Admirandi Iuue. O q̃lis facies & q̃li digna tabella. aliqñ in diguãdi. Ci. in catil. O tpa. o moreſ. o pñi gñis oblite materni nix memor. Aliquando optati aduentus: aut repente puſſi. Ter. o ſalue. o pamphile. Vir. Ad ſis o placidu ſq̃ uenl. Inuenitur q̃q̃ iunctuꝫ cũ ſi. Perſius. Oſi ſubraſtro crepet argẽti mihi ſeria dextro. Quã doq̃ cum utinam. Ouid. O ntinã tunc cũ lacedæmona claſſe petebat. Interdũ eſt Intenectio dolentis. Ci. O me miſerum. o inſœliceꝫ. Ex nõnñq̃ ex alterius affectũ. Virg. O mihi ſola mei ſup aſtya nactis imago. Et O ſœlix ſi te tua roma uideret. Tacetur q̃q̃. o. cum actõ iungitur. Nam & ntõ & uocatiuo iunctũ legimus, ut apud Ply. iuniorẽ. Homineꝫ te patientem ac potius durum ac pene crudelem. Et ſicuti docet Do. maloris ſtuporis eſt hoc modo puunciatũ. & q̃q̃ melius ſonat. Ter. in En. hominem pditũ miſerũq̃ & illũ ſacrilegũ.

Oatarícha: dñr mugilum oua ſale cõdita. ὠόν enim ouum interpoſita. u. euphæcã. τορίχον. falſuꝫ dr ταριχεύω ſeruo condio ſicut ægyptii cadauera aromatibus quæ anteq̃ admenſam apponebant liq̃facio ſicco Suidas. σταλάσσω καὶ τὸ ξηραίνω καὶ οἷον εἰς γάρον ἄγω. ἀφαλίζω. ταριχεύω δὲ τὸ ταρίχος οὐσιαστικὸν ὡς ἀρὸ σοφίας σοφός. ἔστι δὲ κρέας ἅλσι παρασκευάζεσθαι. παρὰ τὸ εἰς γάρον ἄγειν

Oaxus: citas cretæ ab o axo acallidis nymphæ Minoidis filio: uel a ſitu loci. ꝙ crepidines ḡci axos uocãt. Herodotus quoq̃ oaxuꝫ urbẽ cretæ facit inqua. Et earchus pater phronimẽ matris bacchi regnauit qui Cyrenem libyæ urbem ædificauit.

Ob ꝓpoſitio ſeparari & cõponi põt. Seperata cãlia coniunctionis locum tenet. Virgil. li. xi. Cuius ab auſpicium inſauſtum moreſq̃ ſiniſtros. Apud ueteres etiam pro ad ponebatur. Enni pendet ob tomam noctu legiones ducere. Ci. Papino peto. In eo igitur conuiuio Cicero ille quẽ ſpectabant. cuius ob os graii ora aduertabant ſua. Sic dicebant Obire pro audire. obmoueo pro admoueo. obiacent pro adiacent & compſa hoc genus. Compoſita q̃q̃ ſigt contra: ut oppugno obiicio. q̃q̃ circum ut ob ambulo obſideo. Quãdoq̃ ſup ſiue coram: ſiue obuiã ut obuenio. q̃q̃. ad. ut. obeo. Dicimus enim iſte obiuit mortem. hoc eſt iuit ad mortem. Cõponitur autem cum. a. ut obaudio. C. ut occũbo. d. ut obduco. e. ut obeo. f. ut offero. g. ut oggammo. h. ut obhæſco. i. ut obiicio. L. ut oblitero. m ut obmuteſco. n. ut obnitor. o. ut oboriot p. ut. oppugno. q. ut oquiſco. r. ut obruo. ſ. ut obſto. t. ut obſtineo. u. ut obumbro. Sed quotiẽs uocabulis iungitur uel. d. l. n. r. ſeruaſ. b. integra. Cũ c. mutatur. b. in. c. ꝓterquã in obcæco. obiurus & obſcænus inquibus duobus ultimis. b. ſeruatur. & ſ. additur poſt. b. Cum aliis litteris mutatur. b. in ſequentem litteram niſi in his quæ modo excipiam. In. f. mutatur ut offẽdo. Ofella: ubi cauſa metri abiicitur. b. cum tamen in offa mutetur. In. m. nt ommitto niſi apud poetas: ubi. o. breuiatur. & b. abiicitur. In obmuteſco: b. ſeruandum puto ſed non proferendum. q̃uis mutari. in. m. debere uideatur ut de ommitto Priſ. ſentire uidetur. In. p. opono. In oportet tñ neq̃. b. neq̃. p. ſicut in opportunus gemiamus. In opio ſiſr ad opio & coopio in quibꝰ. b. abiicitur. In. q. uero abiici puto. b. ut oqniſco. In. t. uarie ſentitur: ſed per. b. uſus ea ſcribit ut obtineo. In obſtrudo uero additur. ſ. ꝓpõni ſicut ĩ obſcurꝰ. Et aliud ẽ Obtrudo aliꝺ obſtrudo

Obacero. aſ. pe. cor. Vide in dictione Acero.

Obæratus cuꝫ. æ. diph. dr miles ſeu quis alius. qui ære dato iam obligatus eſt. quaſi ære alieno aſtrictus & debitor ad aliquid operandum. Cæſar. li. i. cõ. Omnes obæratos quorum magnum numerũ habebat eodem conduxit. Var. Res maioris ut uẽ demias. & fœniſecia adminiſtrant ũ quos obæratos noſtri nocitarunt.

Obambulo. aduerſus alios ambulo ı uel ambulanti me opponoı ſiue circum eo: aut ob uiam eo. Plau. in cap. Item alii paraſiti fruſtra obambulant inſoro. Virgilli. lib. iii. datiuo iunxit. Non lupus explorat ouilia circum nec gregibus nocturnus obãbulat. Quod Ser. exponit Inſidiatur. Sed figurate dictum putoıut Ir clamor cælo. Aliquando ob ambulare accipitur pro una iunctimq̃ ambulare. Sue. in Tiber. Et ſecretum petenti non niſi ad hibito druſo filio dediti dextrãq̃ ob ambulantis uelnti incumbens quo ad peragerettur ſermo connuit. Ouid. de polyphemo dixit. Nocturnus obãbulat ꝑ eo ꝙ eſt ultro citroq̃ ãbulãdo diſcurſat.

Obareſco. circunquaq̃ areſco.

Obaudio.audītū postergo. Et in eadē cōpositione au.mutat in æ.& dicim⁹ Obædio.& fit cōtrariæ significatiōis quasi dicto obædiens sum. Inuenit obædire dici de turpi obsequio. Ci. Duz autē ipse dedecori ac turpitudini obædienti nō imperator oīo hūdus nō erit. Ponit inrerduz obaudire p audire seu obædire. Aug. li. i7. ci. di. Pro eo q ob audiuit habraaz pf tuus uocez meā & custodiuit pcepta mea. Alibi drō iunxit. Et præcepto utriq obaudire cupiētis. ἐπιλανθάνεσθαι τὰ ἀρχαῖα πᾶν θυς μέρος ὅτι ἐν τῇ τύρρᾳ πίστιν ἐν συμποσίοις ἐξεδίδοτο.

Obba. poculi gēs dicta quasi ob bibere sit facta.

Obcæco .as.non plus sīgr q̄ cæco inquo.b. remanet.cōtra alioruz regulā. Col. li. iiii. Velut ignorātiæ tenebris obcæcata luce ueritatis caruit. Idē li. ii. Vbi solutior est humus aliquæ fiiunt patētes quædā etiā obcæcauit ita ut in eas ora hiantium fossaruz cōpetant. l. de sup teguntur.

Obdo.is.ex ob.& do.sīgt oppono sine appono .Et pro claudo poni consuevit. Terē. in eu. Postulum hostio obdo.

Obduro.as.pe.pro.durum facio. Hiero. contra rufi. Vsq adeo ne obdurasti frontem ut mendacio pones spem tuam?

Obdureo.es.tui.aquo Obdureseo durus fio. Ci. cor nisi. Equidez sic iam obdurui ut ludos cæsaris nostri æqssimo aīo uiderem. qd ē q̄si calū feci.

Obdulceseo.is.circuz dulcis fio. Aug. li. 7. cō. Nam si pnmo sanctis tuis ītis formatus & mearum familiaritate ob dulcuisses mihi. postea in illa uolumina ineidissem forsasse abeipuissent me absoldamento pietatis.

Obduco.is.pe.p.superduco tego. Hie. in Gñ. Cūq obduxero nubibus cælum Virgi. Et cinis obductæ cellabat lumina prunæ. Aliquando ponit pro detego aperio Luci. Vos interea lamē auferte i atq aulam obducite. Aliquādo pro Circunduco: siue contra duco. Plau. in pseu. Si hoc expugno facile ego hanc rem meis ciuibus faciam. post ad oppidum hoc uetus continuo mecum exercitum protinus obduzaz. Aliquando pro facio cōtraho. Ply. Iam callum obduxerat.

Obedo.is.pe.cot.cōsumo q̄si circūedo. aquo Obesus. a. um. pro graculi & exisi & circūroso macilento q̄. Neuius corpore pectoreq uudiq obeso tardi ingenio senis. Aliquando significat Comedo. Vnde Obesus pro uberi & crasso. ut sit obesus q̄si ob edendum factus Virg. li. iii. Ge. Argutūq caput breuis aluus obesaq terga. Hier. Minus solertes sunt quibus obesissimus uenter ē obesitas pinguedo Ply. In magna obesitate.

Obedio.is.iui.itum Obtēpo. Vide iditiōe. obaudio.

Obelus pe.pro.lanne dr ueru. acuius similitudie uirgula quædam interpuncta ēt ueru dr facens sic. f. hac usi sunt ecclesiastici interptes qua denotatur aliquid additū in translatione q̄d in prototypis non hētur. Hiero. ad pauli. Origenis studiū me p nocauit qui editioni antiquæ translationē theoditionis admiscuit asteriscō & obelo opus oē distinguens. Sic dictus q obelo. i. ueru sit similis. uel quia tanq ueru superflua iugulat & confundit. Suidas ὀβελὸς ἡ σούδα ξυνοφοῦν ἐκάλα ξεν ἐπὶ τῶν ῥυπόρων τίθεσθαι ἀλλαχοῦ δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν τοῦ ἐργυτάτου ἔστι δὲ καὶ μικρὸν τὸ ἐσχατιὰ τὸ ὀβελοῦ. ἔστι δὲ καὶ τὰ χείρονα δηλοῦν ἢ τὸν κεστὸν λόγον ἀφορμένων.

Obeliscus diminitiuum ab obelus magis noīe q̄ re dum magnæ moles obelisci dicant. Est autem lapis asperimus infigura meræ cuiusdaz sensim ap ceritate in excelsum consurgens paulum gracilescens spē quadrata inuerticez productus augustū manu læuigatus artifici. Qui multi romæ fuisse referuntur. Et suut pyramidibus longe minores Solis numini sacrati. propter quod ad radioz similitudinez fiebant.

Obeliscolychnion instrm militare. ab usu gemio. s. ueruculi & lucernæ dictum.

Obeo.as.iui.uel obii itū. Est autez obire. audire. Nō ob. pro ab. q̄nq ponitur. Vnde Obire mortem est ire ad mortez. Plau. in aul. Vbi quis obiit mortez qui mihi aurum credidit. Similiter obire diez dicimus pro eo q̄d est mori. quasi ire ad diem fati. Ser. sulp. Ciceroni. Nunciatum est mihi Marcellum diem suum obiisse. Et obire uadimonium est ire ad uadimonium. Sic dicimus Obire rus. p ire ad rus. Ci. Martio. Tu modo istam imbecillitatez ualitudinis tuæ sustenta & tuere ut nostras uillas obire: & mecum simul lecticula concutiare possis. Aliquando sīgt pōto esse. Sue. in Cæsa. Tanuisi⁹ adiicit Crassuz diem ēxdi distinatuz non obiisse. Aliq̄n Exequi: ut Obeo legatiōez. i. exequor munus siue officium legatiōis. Obeo prouinciaz: exequor officium puinciale. Obeo uitam perficio uitam. Liui. li. i. Eaz iura reddituz obituumq alia regis munia esse. Ponit q̄nq sine actō & sīgt morior. Iuue. Magn⁹ ciuis obiit & formidat⁹ otoni. Et obire ē circuire. Virg. Magnas obeūtia terras. Liui. li. i. Tum sacerdotibus creandis aium adeiciti q̄q ipse plurima sacra obibat. i. circuibat uisitando. Item Obire obuiam se pōbere. Ter. in ecy. Adeo tuam antiquā uenustatem obtines ut uoim ptati: obitus sermo aduentus tuus quocūq aduneris sempsiet. Do. Obitus iocursus.

Obequito: circunequito. Liui. lib. ii. Veiens hostis ethrusciq eo magna ppere agere lacessere ad puguam primo obequitando caitris prouocando q

Oberro.as.cricum erro. Persius per trauslationez p circunuolucro posuit cum dixi. Diues arat cuīb⁹ quātum nō miluus oberrat.

Obesco .as.ab esca compositionem habere conuenit quasi esca farcio. Col. li. 9. Nonnulli trib⁹ aq̄ partibus unam boni uini miscēt: madefactoq tritico pane: obescant auem quæ prima luua. quoniam id quoq custodiendā est saginari cœpta uicesima pgliscit. Inesco. idem ferme sīgt: sed p trāslationem ponitur pro decipio Ter. in adel. Nescis inescate homines. Do. Meraphora ab aucupib⁹ qui auibus capiendis effundunt cibum.

Obex. generis masc. uel fœmi. ab obiicio. significat

cuiuſcũq; rei obiectionẽ ſine obſtaculuꝫ Vir.li.x. Ecce maris magna claudit noſ obice pontus. Hic. Sagitta quæ contento neruo dirigitur difficile uitatur. ante enim ad eum ad quem iacta eſt peruenit q̃ obice clypei fruſtretue. Vnde & peſſulum ſeramq; hoſtiorum obices appellamus.

Obhærbeſco. iſ. ex ob. & hærbeſco. hbeſcere uero ẽ hærbam fieri. Ci. in Cato. Ee elicit hærbeſcentem ex eo uiridit atem quæ uiris fibris ſtirpium ſenſuꝫ adoleſcit. Feſtus. Obhærbeſcere hærbã increſcere.

Obiaceo. eſ. pe. cor. circumꝫ aut cõtra ſiue obuiaꝫ iaceo. Col. li. z. Sed uaſtos cæſpites cõuellit quibus obiacentibus impeditus aruꝫ minus recte poteſt iterari. Liui. lib. 9. Cum ad alias anguſtias primus pergerent ſectas deiectu arborum ſaxorumq; ingẽte ob iacente mole inuenere uiam. i. cõtra iacente.

Obiicio. iſ. pe. cor. ante iacio. ante pono: porrigo offero. Col. li. 7. Tenerimaꝫ quãq; frondeꝫ aut pãpinos uitis obici. ſ. boui. Plau. in cur. Flos ueteris uini meis naribus obiectus. i. porrectus. Teren. in heau. Vt hanc notitiaꝫ nec opinanti primus obii cerem ei domi. i. efferrem uel darem. Aliq̃ contra iacio: oppono. Aliq̃ infero. Pla. in am. Qui multa thebãno populo acerba obiecit funera. Aliq̃ repente ofido. Clandi. Extemplo ſeſe mediis obiecit in aruis.

Obiecto. aſ. freq̃nter obiicio oppono imputo Lact. li. iii. Et ſtulitiã q̃ nobis iſti deoꝝ cultores obiectare nõ deſinunt. Interdum ponitur p Expono. Virgi. li. iiii. Et corpora bello obiectant.

Obiect⁹. a. ũ. ptcipiũ. obiect⁹. uſ nom̃ q̃ ſigt oppõ

Obiectũ. phi uſurpãt pro omni eo qd cer ꝯnez. ni põt. i. quicquid oculis obicit.

Obitus. a. um. pe. cor.. participiũ. Vt morte obita q̃ lis fama eſt uolitare figuraſ eiuſdem ſignificatiõis cum obeo. iſ. Obitus. tus nom̃. qd mõ mortis executioneꝫ ſigt. Ci. Cuꝫ de obitu fratris lras accepiſſem. Mõ occaſum. Vir. li. i. Ge. Nec fruſtra ſigno rum obitus ſpeculamur & ortus. Mõ Aduentum. Turpi. et qs ẽ q̃ iterũpit ſermonẽ meũ obitu ſuo?

Obiter pe. cor. ex ob. circũ & iter cõpoſitiõem aduerbium ſigẽ Incidenter. hoc eſt pter ppoſitũ. quaſi i itinere occurrens. aut q̃ſi piter. & in tranſitu. Ply. in plogo. Vt obiter caueam iſtos homero maſtygas. Ee ii. xviii. Maior ps italiæ ruido utitur pilo. rotis ẽt q̃s aqua uerſer obiter & molat. Idem. li. xi. Cuius anguſtiæ nõ ſinunt uagari in certã aciẽ & uelut canali dirigũt obiterq; incidẽtia facile declinane. Iuue. Atq; obiter leget aut ſcribit uel dormiet int⁹. i. interi. ſt̃ q̃ exponãt obit⁹ põſe itali cã.

Obiurgo. aſ. ualde arguo reprehendo. uſ cõtra aliquẽ clamo. Ter. in an. Nam ſi obiurges illũ uitæ q̃ auxiliuꝫ attulit qd illi facies q̃ dederit dãnũ aut ma

Obiuro. aſ. pe. p. iurando aſtringo. Ci. p (lum⁹ Cælio. Fuit in hac cã ptriſtis qdam patrius cẽſor magſt obiurauit. M. Cælũ ſicut neminẽ unq̃ parẽſ.

Oblecto. aſ. & Oblector. ari. uid i dictiõe delecto.

Oblido. iſ. pe. p. ex ob. & lido ſeu lædo. ſigt circumcirca uſq; ad mortez pcutio. ſuffoco neco. Lac. li. 6. Ne illud qdem cõcedi aliqs exiſtimet ut tecentes natos liceat oblidere q̃ uel maxĩa eſt impietas. Ad uitam. n. deus inſpirauit animas non ad mortem. Col. li. viii. Nec anguſtiæ ſœc⁹ oblidant.

Obligo. aſ. pe. cor. circũligo. Idez li. viii. Vt admiſſarii dexter uel ẽt ſiniſter uinculo teſticulos obligetur. Curtius. Ne obligato quidez nullnere haud ſeguius deſtinata exegrur. p tranſlationẽ obligare ẽ deuincire ſeu debere. Ci. Au. Trebiano Delobellã antea tm̃modo diligebã: obligatus nihil erã. Differunt tñ ſedm Aſco. Obligatus & diſtrictus. q̃m obligatus in bonis & in uinculis dicitur. Diſtrictus ſine uinculis.

Oblimo. aſ. pe. p. ex ob & limus cõpõi nideꝫ q̃ſi cit cũlimo: ſiue ſuper limo repleo. Ci. li. iii. de natura deoꝝ. Nilus ægyptiuꝫ irrigat & cũ tota æſtate obrutam oppletãq; tenuerit tum recedit mollitoſq; & oblimatos agros ad ſerendũ. relinqr. Virgi. li. iii. Ge. Et ſulcos oblimet inertes. Per tranſlatiõez Claud. li. iii. pro obcæcare & q̃ſi limo meat⁹ claudere uel inquinare poſuit. Sed q; diſſuaſor honeſti luxus & humanas oblimat corpora mẽtes. Eſt & oblimo. a limo. aſ. cõpoſituꝫ. Hor. in Ser. Rem primis oblimare malum ubicũq;.

Oblino. iſ. pe. cor. circũſœdo. Lac. li. iiii. Luto ſe oblinunt q̃ deos. i. terrã lutũq; uenerãſ. Sal. in Iug. Simul gladiũ ſanguine oblitũ oſtentans.

Oblittero. aſ. obſcure facio caſſo de eo uſ in obliuionem duco & q̃ſi e lfaruꝫ monumẽtis deleo. Ci. ad Senatũ. Publici me beneficii memoria priuatam offenſionem. oblitteraſſe. Lact. li. 6. Ergo idẽ dñs ac pens indulgentiſſimus remiſſuꝫ ſe pœnitentibus peccata p̃mittit & oblitteratuꝫ eõs iniquiates eius q̃ iuſtitiã denuo eœpit opari. Fit ſt oblittero nt qdaꝫ putãt a littus q; ibi notata a fluctib⁹ æq̃ri & tolli ſoleãt. Alii ab obliuiõe. i. a ſupino oblituꝫ. uel dici põt ab oblino. ſicut alino littero.

Obliuiſcor. cõpoſitum uideſ ab oblino. q̃ uero accentu differunt põt eſſe ſimplex. dictio. Et eſt uerbum deponens q̃uis aliq̃ paſſiue ſumaſ. Virgi. Nũc oblita mihi tot carmina. p ame. Et cõſtruit mõ. cum actõ. Lact. li. 6. Spo inqt ie Cæſar q̃ obliuiſci ſoles nihil niſi iniurias. Mõ cum giõ. Hier. ad Auguſti. Pœne epiſtoiæ tuæ uel eius qui tuo nomine ſcripſerat obliti iumus.

Obliuius. a. um. pe. p. ptcipiuꝫ ab obliuiſcor: ut nũc oblita mihi tot carmina. Obliuius uero pe. cor. ab oblino eſt quaſi circũlitus. & circunſœdatus. Tibul. Obliit⁹ & muſto feriet pede ruſticus maſ.

Obliuium. idem qd obliuio. Hor. in ſer. Ducem ſolicitæ iucũdæ obliuia uitæ.

Obliuioſus dr̃ iſ qui cito obliuiſcitur.

Obloquor. pe. cor. cõtra loquutẽ: uel in cõtrarium loquoe. Liui. notatos quoq; qui ferociſſimi oblocuti erant ſingulos manu corripuit. Ponitur ẽt p maledico. Vñ oblocutores maledici detractores.

Obuitor pe. p. cõtra nitor. Vide indictiõe Nitor.

Obnoxius. ex ob & noxius cõponit. Noxius aũt a noxia. aut a noxa deriuat q̃ a nox originẽ habuiſſe debẽt. q; nox a nocẽdo ẽt ut inqr Var. Vel vũ. & hæc uocabula eãdẽ ſapiũt nocẽdi ſignificatiõez

quã nox habet. Apud antiquos noxia ꝑ damno capiebaſ ait feſtus. apud poetas ꝑ culpa. Noxa uero ꝑ peccaro aut peccati pœna quæ oĩa cõplectit noxius. Nam q noxius eſt damnũ ſibi plærũq; & aliis: culpã uero ſibi inſert poſtremoq; peccati pœnã ob. Vñ noxi⁹. i. circũ noxius q̃ſi noxia ſine uoxa circũdatus: uel q̃ſi obnoxiã ſiue uotatus & pœne addictus. pp q utcũq; capiaſ. breuiter ſig̃t ſubiectus uel obligatus q alterũ ab altero dependet. Qui enim eſt ſubiectus alicui etiam illi quodammõ eſt obligatus. ꝓprie tñ ut iqt Feſtus is ẽ q pœne obligatus ẽ obdelictũ: utputa. ſiqs morbis ob noxius eſt ob nimiã cibi intẽpantiã: aut ſi mlt ob ſtupri cũ aliquo nitro ꝙſuetudiez illi obnoxia ſit ut apud Sal. Eratq; ei cũ ſuluia nobili mlre uetus cõſuetudo cui nõ minus gratus eſſet q a ꝑ inopia minus largiri poterat repẽte glorias maria monteſq; polliceri cœpit & minari interdũ ferro niſi ſibi obnoxia foret. i. motẽ gereret. Improprie ãt qs dicit obnoxius q̃ſi uel dãni uł culpæ qdq̃ admiſerit ut multi ſancti uiri fuerũt prauis hoibus obnoxii cũ tñ innocentes eſſent. Vude ad multa alia ſiłr trãſlatũ ẽ ipſũ uocabulũ ac ſi aliqd mali meruiſſent: q̃le ẽ apud. Col. li. liii. ſin ãt regiões ꝑdictis uẽtis fuerũt obnoxiæ. Et li. v. Maturũ fructũ ꝓſternit & caaibus feriſq; reddit obnoxiũ. Ecce hæc nihil deliq̃unt ſed ĩ quaſi deliq̃rit obnoxia dñt q illis uentis obiecta ſint. hic q maturus fructus ꝓſtrat⁹ & obiectus canib⁹ & feris ẽ. Quin ẽt ad eos q bñficiis deuincti ſt trãſferẽ quaſi damnũ bñficiis eoꝝ aliquod ex hoc intulerint: qd tñ plærũq; illatum fuit ſiue culpæ: ſiue gĩæ ſiue liberalitatis cã. Hier. in ꝓlogo. li. Salamõis. Quaſi aut æquũ ſit me uobis eſurienrib⁹ aliis laborare: aut in tõe dati & accepti cuiq̃ ꝓter uos obnoxius ſiz. i. debitor ſeu deuinctus obligatuſue. Plau. in cap. Obnoxii ambo uobis ſumus pp hanc tem cuz q̃ uolumus nos copia ea facitis nos cõpotes. Vñ apud Liuiũ Obnoxie dicere ſniaz. accipiť pro ſiłr. Interdũ obnoxi⁹ ponit ꝑ noxio. Et ſic obnoxius & innoxius ſẽ cõtraria. Ennius Sed uirum uera uirtute uiuere aiatum adiecit fortiter: cũq; innoxiũ uocare aduerſus aduerſarios ea libertas eſt q pectus purũ & firmũ geſtitat aliæ res obnoxiæ nocte in obſcura latent. Interdũ ꝑ Obſcuro. Nox. n. ꝑ obſcuritate ponit. Plau. Nũc ego ſicle perii plane nõ obnoxie.

Obnubo. if. pe. p. Vide in dictione Nubo.

Obolus pe. cor. gñs põderis qd ſex ſiliquas cõtinet Ter. in an. Obolo emptos. Suidas ὀβολὸς ὁτό νις ἄλος νομίσματος ὀβολὸς δὲ παρὰ ἀ θηναίοις ἐξ ἐσὶ χαλκοῦν ὁδὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἐπλάτο δὲ ταλαντον τὸ ἀργυρίου τὴν νῦν τάσαρα καὶ νομίσματος ἀ ἔ σ ἐσὶ δὲ μνᾶ ἑξηκοσίων ἐσὶ τὸ ταλάντω τοῦ χρυσίου ἑξακοσιονἐσί.

Oboriot. añaſcor ſubnaſcorue. Lini. li. i. Aduẽtu ſuorum lachrimæ obortæ. Hier. Hic nero oborra cõtio q frangeret panẽ pœne diez duxit in ueſpam.

Obrepo. if. pe. p. laretter & tacite aduenio ſicut & Surrepo. Tractũ ab ãalibus pedibus carentib⁹ q̃ greſſu tacito gradiñť. Iune. ꝑ trauſlatiõez. Obrepit nõ Intellecta ſenectus. Eſt & Obripio dequo indictione Rapio.

Obrigeo. eſ. pe. cor. Vide indictiõe Rigeo.

Obrodo. if. pe. p. circuz rodo. Plau. in am. Prægnãti malum dari oportet. ut ſiet qd obrodat.

Obrogo. aſ. pe. cor. quaſi obloquor. Feſt⁹. Obroga re obloq; atq; alterius ſermonẽ moleſte impedire. Obrogare legẽ eſt legis prioris infirmãdæ cã legẽ aliam ferre. Ci. ad Atticũ. Abregare: derogare. obrogate ſine fraude ſua nõ liceat.

Obruo. if. ſubſtitutus: ſeu circũ uo. oplo. Ouid. li. i. de teme. Obrue uerſata cerealia ſemia terra. Trãſfertur ẽt ad aiuz. Quiutil. Tot uoluptatibus obrue pñt unũ doloꝛẽ. Hinc Adobruo. ĩbius obruo & in terra defodio. Col. li. z. Nam ſi plus q̃ttor digitis adobrutũ eſt ſemen eius nõ facile ꝑdit. Idem ĩ eodẽ. Atq; ita iaciunt ſemina & ſarculis adobruũt

Obryzum. aurũ dť quaſi ἄρρυζον. hoc eſt ſyncæræ delicatũq; qd ſæpe igne candefactũ & exuſtũ ẽ. & qd incoctiõe nõ minuiť. Hie. i Daniele. Ecce uir unus ueſtit⁹ liueis i & renes eius accincti auro obryzo. hebraicæ dicitur ophir.

Obſaturo. aſ. pe. cor. ſig̃t ſaturiratem ſiq; ad faſtidium uel contra aium capio· Ter. in heau. Ne tu ꝑ pedine ut iſtant rem uideo iſtius obſaturabere.

Obſcæn⁹. a. ñ. qdã ab obſ. & canẽdo cõponũr. Alii ab obs & κοινῶ. in quo. Vñ cœnũ qdam dici exiſtimant. Intelligendũ ẽ ergo q obſcænũ ſicut duo ſig̃t ita duplicẽ hẽt cõpõnem. & duplicẽ orthographiam. Nam aliq̃ ſig̃t abominabile augurũ: ut apud. Virg. li. i. Ge. Obſcæniq; canes iportunæq; uolucres. & tũc a canẽdo in cõtraria & mala dicit & ſine diph. ſcribiť. Aliq̃ dť qd turpe imundũq; Et tũc ſiłr ex obs. & cœnũ componiť q ab κοινῶ ꝑ in quo dediť. Exeo. ſ. q q̃ multũ cõmunia ſunt turpia & imunda ut plrmum fiunt. Naz id ꝓprie cõmunicare eſt. Et ſic cum. œ. ſcribiť. Var. ãt li. 6. de liu. la. docet obſcænũ cũ. æ. ſcribẽdũ idq; a ſcæna. deducit. Ex ob. & ſcæna. q̃ſi ad ſcenã. q ſcænis id dateť qd obſcænũ foret. Pnſ. ab ob. & κόινον. qd nos cœnũ dicimus. ſ. interpoſita. Feſt⁹. ab oſcis deriuat quorum freq̃ntiſſimus fuit uſus libidinũ ſpurcaꝝ. Vude & nerba ipudentia appellant oſcena. Quod ſi nerum eſſet ſine. b. & abſq; diph. obſcenũ ſcribi oporteret. Obſcenũ ẽt q̃q; ponitur pro pernitioſo & uitabili. Virg. Obſcenamq; famem quæ prima pericula nito.

Obſcæno. aſ. ſig̃t obſcænuz & malum omen affero. Plau. Sed quid illuc q exanimať cauit huc leonida metuo q illic obſcænauit meæ ſalſæ fallaciæ.

Obſcurus. latẽs abcõditus & ſine lumine. Virgi. Vidimus obſcuris primã ſub mœnibus urbẽ. Vñ obſcura oſo. difficilis & cuius ſnia latet. Cõponiť ex ob & cura. ſine curo interpoſita. ſ. q ea q̃ obſcura ſunt nobis curã obliciãt. Vñ Obſcur⁹ abſcuro fie quod ſig̃t nõ curo. ſiue ſupp̃mo. ſicut fit in obſtrudo. qd eſt occludo. Inqua ſignificatiõe capitur & Obſcuro. Ci. pro Archia. Neq; n. eſt diſſimulãdũ qd obſcurari nõ põt ſed ꝓnobis ſtrenduz. Si uero

uolumus ut obscuro magna ab obscurus deriuetur nō cōtendo. Verū tū cum sit uerbum Curo. cuius cōposita. Accuro & pcuro nō minus uideri debet si & Obscuro a curo sit cōponat quēadmodū obstrudo. a trudo. aquo ēt obtrudo: tā & si sit i alia significatiōe. & Detrudo. cōtrudo: itrudo. retrudo & sistia. Capitur qñq obscurum pro ignobili. Cic. li. i. offi. Qui magna sibi pponunt obscuris orti. Nam qui obscuruses ferme dispicit & nō est q̄si q eum curet uel æstimet. Ab obscurus fit obscuritas. qd mō opacitatē mō ignobilitatem: mō difficultatem sigt. Cic. li. 2. offi. Quorum autē pma ætas pp humilitatē & obscuritatē in hoiuz ignoratiōe uersat Sic obscuro. as. Sal. Sed profecto fortuna in in omni re dñatur. Ea res cunctas ex libidine magna q̄ ex uero celebrat obscuratq.

Obsecro. as. pe. cor. ex ob. & sacro. sigt per sacra rogo: uel opez a sacris rogo. obtestor deprecor. & q̄si sacro ut te exorem facio. Ter. obsecro re q̄ primū hoc me miseruz libera metu. Ponitur etiaz aliquā do pro aduerbio obsecrandi.

Obsecūdo. as. sigt fælicito: psperum facio. ex ob. & secundo qd sigt psperum facio. Virgi. Dii cœpta secundent. Fit ät obsecundare oia ad alterius nutū facere. uel in melius cōuertere. Ter. in adel. Sed si uultis potius q̄ nos pp adolescentiaz minus uideris: magis īpense cupitis: cōsultis paz: hoc reprehendes & corrigere me & obsecūdare i loco. Vbi Do. nā qui reprehendit nō cōtinuo corrigit: q corrigit: nō illico obsecundat. i. lætissimuz reddit & fideliss mnz. Ci. pro pompeio. usus est p obseq. Non mō oēs inquit ciues assenserit: socii obtempauerint q̄z etiam uenti tempestates obsecundauerint. Inue nitur & obsecundor depo.

Obsequor. pe. cor. alterius uolāti morez gero inser uio. Plau. Ego sane cupio obsequi gnato.

Obseqū. offm. Ter. obsequz aicos: uerita sodiū pit

Obsequela: morigeratio. Plau. Oēs parentes libane liberis suis q mihi ausc̄tabūt faciēt obsequelam.

Obsequiosus. qui facile obseq̄t. Plau. in cap. Nam si seruꝰ me⁹ esses nihilo seciꝰ mihi obsequiosus sp

Obsequibilis. q obsequit. Gel. Cogna (fuisti. tos affines q illos ferme tā obseqbiles eē ait.

Obsero. is. pe. cor. circūsemino seu circūplanto. Col. li. 2. Vtatur pceptis eoz qui uberez cāpum in singula iugera tritici q q & adoreī octo modiis obserere pcipiunt. Idem lib. iii. Agrū anteq̄ uineis obseras explorato qualis saporis sit.

Obsero. as. pe. cor. sigt occludo. Ter. in eu. Tu abi. atq obsera intus.

Obseruo. as. circū oculis mentis & corporis sermo. speculor custodio noto ne me pereat. ne me decipiat. Ter. in an. Obserues filium qd agat. Hier. in li. 2. Obserua te quæso mane & manebis clam. & absconderis. Et Obseruare est reuerari & ad mirari hoies tm̄ dignitatis uel uirtutis cultu. Vir. li. iiii. Ge. pterea regem nō sic ægyptus & inges lydia: nec populi parthoz aut medus hydaspes obseruāt. Ci. Octa. M. Aruilius auianus ab ineunte adolescentia me obseruauit semp̄q dilexit.

Obseruātia. ut inqt Ci. est p q̄ hoies aliq̄ dignitate añcedētes cultu quodā & honoꝰ dignāt. Liui. li. i. Obsequio & obseruātia in regē cū oibus beni gnitate erga alios cū rege ipso certasse. Aliq̄n obseruantia dr̄ custoditio. licet Valla neget. Leo papa. Scitis ad æternū uobis gaudiū psuturam diuinorum obseruantiam mandatorum.

Obseruatio. idem qd obseruantia. Nam q̄nq dr̄ annotatio & custoditio pceptoz. q̄nq honor & reuerentia. Val. max. Aut Marcello adiectio ipēsæ i pedimēto fuit quo minus religiōibus suus tenor: suaq̄ obseruatio redderetur.

Obseruabilis. q ideno⁹ ē ut obseruet usueneret. cuiꝰ cōtrarium ē Inobseruabilis. Ply. In martis sydere cuiꝰ ē maxie inobseruabilis cursus nūq̄ id statiōz

Obsido & obsideo actia sunt: qbꝰ adꝝ (facere. dunt Circūsido & circūsedeo. Idē. n. sigñt: eodēq̄ mō sūmūt & cōstruūt. sed differūt inter se quō int Assido. & Assideo de qbus supra dictū est. qd in obsido motus qdā ē: ut sit quasi obsisto. In obsideo. uero qes q̄si obsto. Sal. Præmisit illis boies militares sine tumultu psidiis colloratis sicuti pceptum erat occulte pontē obsidūt. De Obsideo. Idē i lug. Armis obsessus teneor. Sigñt Obsido & circūsido q̄si obsepio & circūsepio: aut ad obsidēdū siue circūsedēdū eo uel ad obsidēdū me loco. Obsideo uero & circūsedeo obsessum teneo. q̄q simplr p circunsedeo ponat: ut apud Curtiū. Per hos pelices introducebantur alio aditu q̄ quem armati obsidebant. Et obsidere est contra sederc.

Obsidior. deponēs. sigt circa īsidias facio. Col. li. x. Sed int caniculæ & arctail exortū canēdū erit ne apes intercipiant uiolētia crabronū qui ante aluearia plærūq̄ obsiderant pdeuntibus.

Obsessi. sē q locū aliquem egredi nō pñt.

Obsidiuz: & obsidio & obsessio idez sigñt. & ab obsido siue obsideoīūt. Col. li. x. Atq̄ utilissimū ē p frequētia domicilii duos uel tres aditus in eodem opculo distātis inter se fieri otra fallaciā lacertꝰ q uelut custos uestibuli pdeūntibus inhians apibꝰ affert exitiuz: exq̄ pauitores exeūt cū licet uitare pestis obsidia p aliū uadētibꝰ effugiū. Ci. pro rabirio Cū i numerabilis hostiū copias in italia fudisset atq̄ obsidione remp. liberasset. sæpius. tñ obsidio ab auctoribus usurpatur.

Obsidiæ dñt sicut & Insidiæ. Col. Dū tñ auus sedula uel puer adhibeat custos uagantiuz ne obsidiis hoium insidiatoz aialiuz decipiant.

Obsidionalis & obsidionale. ab obsidio fit. Vñ corona obsidionalis q̄ ei debebat q obsessos ab hostibus liberasset. hæc fiebat ex gramie uiridi ex eo loco decerpto in quo erant inclusi.

Obses. q tradit imperio alicuius ea conditione ut si dator obsidis a fide recedat: recipienti sit pēs in corpus & ultam eius sæuiendi qui datus est obses Hic quoniā obsidionis cā dari consuenit inde nomen assumpsis. q̄uis aliq ab ob & sides compositum uelint p mutatiōez līæ. q sit ob fidez datus.

Obsigno. as. signi impressiōe occludo. & ad lras cæ.

teraq; quæ signo quouis notant aut imprimunt ptiner. Plau. in Cur. Scribir & obsignat lras. Idē i am. Eloq; re nbi núc patera ē. In cistula amphitrio nis obsigia signo ē. qñq; sumit p signo notario; seu subscriptiõe eoꝝ aut testiũ. Ci. p Cluē. Cinea restñ faciẽte cũ tabulas phendisset opimacus qui gener eius fuisset. digito legata deleuit. Et cum id multis locis fecisset postmortē eius ne lituris coar gui posset: restñ in alias tabulas transcriptum si gnis adulterinis obsignauit.

Obsipo. as. pe. p. sigt obtricio: ut cum rustici dicunt. Obsipa pulis escam.

Obsto. as. obstiti. obstatũ. sigt cõtra sto. Sta. li. th. q̃ sic orta prior spes ne obstatura pelasgis. Curtius. Obstãt oppido gemini colles. Aliqñ obstare sigt resistere aduersari impedire. Terē. Quid igitur obstat cur non uetæ fiant?

Obstaculum: Impedimentum ab Obsto. as.

Obsisto cõtra sisto. Obstitũ ueteres mõ p uiolatum modo p obliquũ dixerũt.

Obstetrix: ab obstãdo uł obsistẽdo. Est. n. illa q̃ pturientiũ curã hꝫ Amb. ad Instũ. Ad parturiẽtes ingrediebant obstetrices nõ ad uirgies ut partus suscipent: nõ ut pudoré examinarẽt. Vñ & obstetrices dictæ. eo q; obsistant doloris: uel certe pignori ne laxatis uteri genitalib⁹ claustris in terrã defluat. Ter in Ad. Obstetricẽ accerso.

Obstetrico. as. pe. p. ad partẽduꝫ adiuuo siue obstetricis offñ ago. Hier. in li. Exo. qñ obstetricabitis hebræas & partus aduenerit: si masculus fuerit interficite eum.

Obsitus. pe. cor. involutus incultus horridus. Terē. in Eu. Video ientũ squallidũ ægruꝫ pãnis ãmisq; obsitũ. Aug. Defertus hic mũdus ab oĩ cultura fidei & peccatoꝝ spinis obsitus squallebat tanq̃ ager incultus. Obsitus etiaꝫ ab obsecro. dicit potest certum seminatus uel circum plantatus.

Obstipare. obiicere. Plau. in cis. Obstipat aquilam.

Obstipi pe. p. dñr qbus colla rigent & i humeꝝ capita sunt inclinata. Persi⁹. ærumnosiq; iolões obstipo capite & figẽtes lumine terrã. Col. ii. viii. Febricitantiũ signa sũ cũ obstipæ sues transuersa capita ferũt & paicua subito cuꝫ paulũ pcurrerũt cõsistunt. Piy. Obliquuꝫ caput dicit. Iudex in qt suis inualidæ caput est obliquum in incessu. Sic Hypocritæ incedunt.

Obstino. as. pe. cot. offirmo. Lini. li. z. qm̃ id certum atq; obstinatũ est in qt neq; ego obtũdã. Inde obstinatio firmitas ai. Obstinate: firmiter. Ter. i an. Itane obstinate dat opaꝫ me a Glycerio miserum abstrahat. Vñ ẽt in bonũ accipit illud qd de thebeis martyrib⁹ legt. Cũ hæc & alia maximian⁹ audisset: & i side xp̃i obstinatos cerneret alios uiroꝝ

Obsoleisco. is. eui. rtũ. ex ob, cõtra. & oleisco. addita. s. pp̃oni q̃ aduersat oleisco. Nam obsoleico & oleisco in significatiõe cõtraria sũt. Oleisco creisco. Obsoleisco deficio reticio inueteraisco desuesco dimitto sigt. Ci. de impio pompeii. obsoleuit iã ista ofo re multo magna q̃ uerbis refutata. i. desuetudine: siue ab uiu recessit. Idē p Cælio. Carthæ quoq; q̃ illã prisca; se ueritatẽ obtinebãt obsoleuerũt. i. inueteraueriũt siue defecerũt. Et hæc ptã ab obsoleisco. nõ ab obsoleo st. Sic Obsoletæ pticipiũ ē ab obsoleisco. Ci. p. Quintio. Audaciã cupidã pfidiosuꝫ nulgaria & obsoleta st. i. inueterata. Interdũ Obsoleiscere ē q̃si sordescere siue in nihilũ recidere. Nã qd ueterascit sordescit. Hie. Viri uox obsolẽtior. Interdũ obscurari. Lact. li. de opi. Acies. i. mẽbrana illa pinẽs q̃ siccari & obarescere nõ oꝝ nisi humore assiduo tersa niteat obsoleiscit. i. obscuraf & deficit. Pro obscuro seu sordido accipit obsoletus apud. Liui. li. z. Filiaꝫ secũ obsoleta uestę comitãtib⁹ aliquot matronis cũ ingenti admiratiõe iſoꝝ deducit. Ci. in Rul. Vestitu obsoleriore i corpore inculto & horrido capillatior q̃ antea. barbaq; maiore ut oculis & aspectu denũciare oĩbus uiꝫ tribunitiã minitari reip. uideret. Col. li. z. Sapore certe nihilo differt a cicercula i colore tamen discernitur. Nam est obsoletior & nigro colori proprior.

Obstringo. is. deuĩcio & obligo. q̃si circũ strĩgo. Cl. Plancio. Cui nõ sim obstrictus memoria bñficii sẽpiterna. Pla. in am. pprie. Amphitriõeꝫ collo hic obstricto trahã. Col. li. v. Alii uiminib⁹ obstringũt

Obstrigilo. as. pe. cor. obsto detraho. repugno. Var. li. iiii. de ni. pa. Cuno cũ id feciſſet dicebat aiciſ ut illi renũciaretur se obstrigilaturũ ne triumphus decerneretur: aut ne iterum fieret consul.

Obstruo. occludo. Hiero. in li. ꝛ. Qui si etiam interram se obstruxerit: per scrutabor eum.

Obstrudo. is. di. sum. pe. p. ex ob. & trudo. Interposita. s. figt occludo seu occulto. Plau. in cur. Obsecro pentes ne meos mihi phibeas. qd ē sub gẽma an obstrusos hẽo tuũ pſem & mſeꝫ? Inuenit & obtrudo. qd ē cõtra trudo. q̃si puꝫ do aut p sortiũ die pono. Pla. i cur. Aliqd prius obtrudam⁹? p nã sumen glãdũt hæc st ueniũ stabilimẽta. i. p fortitudine ponamus. Ter. in ecy. Nãq; ausus sum recusare eaꝫ q̃ mihi obtrudit pr. i. uidebit.

Obstupesco. figt stupore pcutior. Augsti. Resurrexit unus mortuus obstupuere oẽs. Aliqñ. Insensibilis fio. Hier. in Gñ. Tetigit neruũ femoris & obstupuit. Et illud pplicum. pfes comederũt uuaꝫ acerbã & dentes filiorum obstupescunt.

Obstupefacio. figt aio cõsterno. Ter. in phor. Postq̃ ad iudices uẽtũ est nõ potuit cogitata loq: ita eũ tum timidum obstupefecit pauor.

Obsurdesco i totus surdus fio. Lact. li. 7. Nõ est aiæ uitiuꝫ si uisus euanuit: si lingua torpuit: si auditus obsurduit. i. surdus factus est.

Obsuꝫ. es. offui. mutaf. n. b. i. f. figt noceo q̃si cõtra re suꝫ. Cui⁹ cõtrariũ ē psuꝫ. qd ē iuuo. q̃si p te sũ.

Obtempo. as. morẽ gero. Ci. Sic mihi iemp obtẽperauit tanq̃ filius pri. Itez figt cõsulo puidco. Terẽ. Exqua re minus aut famæ foret aut rei obtẽperãs.

Obtẽdo. cõtra tendo. siue p excusatiõe allego. Hie. ad Dama. Nec possũ obtẽdere paupiatẽ cũ audiã in euãgelio q̃ anuꝫ uiduã duo q̃ sola sibi superãte æra mittentez laudauerit dominus. Hinc Obtendiculum quo aliquid tegitur.

Obtero. is. pe. cor. contero insloco. Lini. Ab elephan

tis obtriti fuut. Aliquando ſigt circum ſeu ab oĩ parte tero tundo. Col. li. 7. Nõnulli pellẽ ſerpentia obtritam cum uino miſcent.

Obteſtor. ꝓcor. hoc nerbo utimur in maximis angoribus: & ferme ſemp cũ adiuratione. Ter. in an. p hanc dextrã oro & ingeniũ tuũ: p tuaꝫ fideꝫ perq; eus ſolitudineꝫ te obteſtor. Hie. ad Dama. Idcir co. obteſtor beatitudinẽ tuã p cruceꝫ dñi: & p neceſſariuꝫ fidei nr̃æ decuſi & p dñicam paſſionem. Aliqñ etiam ſine adiuratione. Sal. Te atq; ſenatũ obteſtamur ut miſeris ciuibus legis ꝓſidiũ qd̃ inſ quitas ꝓtoris eripuit reſtituatis. Ci. pro Flac. Cuꝫ ego te flaccę cælũ noctẽq; conteſtans flens flentẽ obteſtabar tuꝫ tuæ fidei optimæ & ſpectatiſſimæ ſalutem urbis & ciuium cõmendabã. Cæſar. 7. cõ. Matres familiæ paſſis manibus obteſtabãt poma nos ut ſibi parcerent.

Obtexo. if. circũtexo. Plyn. li. xi. Filis etiam aranẽs q̃cũq; inceſſerit alaꝫ maie lanuginęs obtexit.

Obtigit: obuenit. Ter. i an. Neſcis qd̃ mihi obtige

Obtineo. ef. pe. cor. ſigt ninco. q̃ſi cõtra te/ (nt. neo. Hiero. li. 2. y. Obtinuit ãr ſermo regis uerba Ioab. Et obtinere eſt fortiter tenere. Pla. in aſi. Si iſtã fortitudinẽ aĩ obtines ſalui ſum⁹. Interdũ ſigt ſimplr tenet. Col. li. 2. Tertiũ locũ obtiet pedũ ſter

Obthuro. af. pe. p. & th. aſpirato. ſigt oc/ (cus. cludo. hor. Obthurẽ patulas ĩpune legẽtib⁹ aures.

Obtorpeſco. ab obtorpeo. ualde torpidus fio. Liui. Quis crederet ſæuam paulo ante concionẽ ob tot puiſſe ſubito metu?

Obtrecto. aſ. ex ob. & tracto. a. i. e. mutata. Tracto. uero frequentatiuũ eſt uerbi traho. Eſt autẽꝫ obtrectare cõtra alienaꝫ ſnĩam tractare ſeu maledicere: & ob id obſiſtere & ut uereres dixerunt obſtrigilare. ſicuti eſt cum alicuius dicta aut facta deprauantur. Ci. dolobellæ. Nõ tam id laboro ut ſi q̃ mihi obtrectent ate refutent q̃ intelligi cupio me ate amati. Hier. in ꝓfa. penta. Periculoſũ opus certe obtrectatorũ meoꝝ latratibus patens. Ob trectatio diffinitur a. Ci. li. iiii. tuſ. q; ſit ea quã intelli zelotypiam uolo ægritudo. exeo quod alter quoq; potiatur eo quod ipſe concupierit.

Obtrudo. if. di. ſum. Vide in dictione Obſtrudo.

Obtrigo. af. pe. pro. ex ob & trigo. ſigt iureiurando aſtringo. Trigare enim ſtringere eſt.

Obtrũco. af. capite. cædo & occido quõcũq; id fiat. Liui. li. i. Ita regem obtruncant.

Obtundo. if. di. ſum. ſine. n. ſicut fit in aliis a tundo compoſitis. q̃uis. Tũdo. tunſuꝫ. n. retineat. Eſt ãr ꝓprie obtundere totũ ſeu circuꝫ percutere rũpere: & groſſum hebetẽq; facere. Pla. in am. Nã ſuꝫ obtuſus pugnis peſſime. i. pcuſſus uel pfractus. Col. li. v. Obtuſa hebeſq; & mollis falx putatorem moratur: eoq; minus opis efficit & plus laboris affert unitori. Tranſferẽ quoq; ad ingenium & ad oculos. & dicimus. Obtuſuꝫ ingeniũ: & obtuſa acies i. hebes & ſine acumine. Amb. in diua Agnete. Et q̃tuꝫ quis curioſior oculis eſſe uoluiſſet: tanto ſui uiſus aciem obtundebat. Lact. li. iii. Si ergo ꝓhia uitæ magrã eſt icur tibi ipſe cæcus hebes & obtuſus uidebaris? Ci. li. i. tuſ. Multa. n. e corpore exiſtunt quæ acuunt mentem: multa quæ obtundãt. Aliqñ ſigt ſæpius repetendo cadeꝫ dicere: uel uerbis aliquem lædere & quodãmodo ferire. Tractũ a fabris qui repetũt tundendo aliqd malleo. Ter. in an. Obtundis tã & ſi intelligo. Et illud. Ne me de hac re obtundas. Ci. Quid nunc ego de ꝓpriis meis meritis ꝓdicem. Si meminiſtis obtundaꝫ. i. faſtidio uos afficiam.

Obtutus. pe. p. q̃ſi obtuitus. i. aſpectus ab obtueor. Virgi. Obtutũq; hæret defixus in imo.

Obuallo. circũuallo. Ci. pro lege agraria. Me longo interuallo prope memotiæ temporũq; nſrorum primum nouum hoĩem conſulem feciſtis & euꝫ locũ quem nobilitas ꝓſidiis firmatum atq; oĩ rõne obuallatum tenebat me duce reſcidiſtis.

Obuagio. if. pe. p. contra ſeu circuꝫ uagio. Plau. in pſeu. Si minus curaſint cum here ueniant domuꝫ nutrices pueros infantes miniculos domi ut pcutent neuq; ſpectatũ afferãt: ne & ipſæ ſitiãt & pueri peãt fame: neue eſuriẽtes ſi q̃ſi hedi obuagiant.

Obuaro. aſ. pe. pro. de prauo puerto. Tractum a uaris qui intorſum pedes intortos hãt.

Obuaricatores dicebantur illi qui cuipiam occurrebant quo minus is rectũ iter cõficeret.

Obuenio. obuiam uel contra. ſiue corã uenio. Plau. in aſi. Sed ſi occaſionem opprimere hãc quæ obuenire ſtudet. Et obuenire eſt contingere Amb. lib. i. offi. Vt poetarum loquuntur fabulæ qui mũdũ ferunt inter tres eſſe diuiſum: ut alii cælũ: alii mare: alii inferna coercendi imperio ſorte obuenerit.

Obuerto. contra uerto. Col. li. viii. plurimum refert ut paſcentiũ capita ſint obuerſa ſoli q plærũq; nocet aĩalib⁹. Liui. Tũ totũ aciẽ in ſamnites obũrit.

Obuerſio. aſ. frequentatiuũ eſt ab Obuerto. Obuerſor. ariſ. deponẽs ſignificat circũuerſor. Ci. p Sex. Sed mihi ante oculos obuerſatur reip. dignitas q̃ me ad ſe rapit.

Obuio. aſ. ex. ob. & uio. quaſi ad uiam eo. Vnde & deuio. quaſi contra uio. Sal. in lug. Tum primuꝫ ſuperbiæ nobilitatis obuiatum.

Obuius. a. nm. qd̃ alicui occurrit. Idem in eodem. Deinde omnes puberes numidas atq; negociatores promiſcue utiquiſq; armatus fuerat obuius interfecit. Dicimus autẽ Obuius tibi fio. obuius ſuꝫ tibi. obuiũ me tibi fero. Et obuio tibi.

Obuiam aduerbium loci. quaſi ad uiam. Terent. in phor. At ego obuiam conabor tibi dare.

Obumbro: umbris undiq; obſcuro. Virgil. obumbrãt æthera telis. per tranſlationeꝫ ponitur obumbrare pro. Tueri. Idem. lib. xi. Et magnum regiæ nomen obumbrat.

Occa. Inſtrumentum quo tracto reptanteq; ſuper terram ferreis dentibus quibus inſtructum eſt glebæ conterunturi & agri ſuperficies coæquatur: & femina cooperiuntur. q̃uis & cratib⁹ idſæpe fiat. Ab occido ſeu occæco. Vnde Virg. li. 2. Ge. Multum raſtris glebas qui fraugit inertes: uimineaſq; trahit crates. Col. li. 2. Deinde uitiam permiſtam ſeminibus foeai ſeremus: tum glebas ſarculis reſol

nemus & inducta occa coæquabimus.

Occare eſt operire.palla. Arbores quæ ablaqueatæ fuerant.occare hoc eſt operire iam conuenit.

Occo.aſ.glebam occido.& cõminuo.& ſupra ſemẽ terram apto.Ci.in Cato.Quãq̃ me quidẽ non fructus modo ſed etiam ipſius terræ uis & natura delectat quæ cum gremio mollito & ſubacto ſemen ſparſum excepit.primum id occæcatuꝫ cohibet ex quo occatio quæ hoc efficit nominata ẽ. Col.li.2.Proſciudemus terram proſciſſamq; in liam reuocabimus.occabimus quo alti⁹ longiore humo contegatur.Cornutus.Occare eſt cuꝫ ruſtici ſatione facta bobus dimiſſis grandes glebas occidunt ac ligonibus frangunt.Dicta occatio q; quaſi co operiat ſemina.Hæc etiam occæcatio. quoniam ſemen ſparſum operit terra.Huius compoſita ſunt Inocco.& Deocco.pro bene occo.Col.li.2. Semẽ qd ſicco ſolo iugeſtuꝫ & inoccatũ eſt perinde acſi repoſitũ in horreo nõ corrumpit.Plꝫ.li.xviii.Nec ipſa agricolis operoſa uno ſulco ſata nõ ſaritur nõ ſtercorat nec aliud q̃ deocca.

Occatorius.a.um.qd ad occationeꝫ ptinet.Col.li.2.Bubulcoꝝ opas tres exiguntoccatoriani uuaꝫ.

Ocha cum.h.anſer.Cõpoſita dictio ex græcoꝝ maſculino articulo qui ẽ.o.& χήν.anſer.ſic.n.nſi cõponentes.o.cũ χὴν.Et i recto.n.abiicientes ocha dixerunt.Quidam tñ.o.in au.conuertentes dicũt Aucha.pro ocha. Eſt & ocha mõs in inſula Euboea.aquo inſula quoq; ipſa q̃q; dicta eſt oche.Ochus fluuius q i indiæ mõtib⁹ort⁹ Acarnũ fluit.

Occalleo:totus callosus ſum.aquo. Occallesco qd eſt callum obduco Plau.Coſtæ occalluere plagis. Hiero.ad Marcel.Duricies degenibus camellorũ in illo ſancto corpuſculo per orandi frequentiam occalluiſſe.reſpecta eſt.Fauces gulonum a Seneca dñr occalloſæ tanq̃ calluꝫ obduxerint ex cibis ardentibus aduerſus ſenſum feruoris cibaliſ qui uix ſuffrænat gulam heluonum magis ardentem quã ardeat feruens opſonium.

Occano.& Occino.pe.cor.occinui & occini & occanui ſedm pbum.cum cano cecini faciat. Et ſigẽ Cõulciũ facio & quaſi cõtra cano.Sal.li.i.hiſtor. Iuſſi metelli ceruices occanuerunt.Supremum occentum.Val.max.li.i.Occentuſq; ſonicis auditus Fabio maximo dictaturam.C.Flaminio miniſterium eq;tum deponẽdi cãi pbuit.

Occento.aſ.frequentariuum ab Occino.Feſtuſ.Occentare conuiciuꝫ facere ut apud antiquos cuꝫ id clare & cum quodam canore fieret ut procul exaudiri potuiſſet.qd turpe habet.quia nõ ſine cã fieri putabatur.Plau.in perſa.Hac enim illi noctu occẽ tabuut hoſtium:exurent fores.

Occaſio iquit Feſ.eſt opportũitas temporis caſu p ueneus. Ci.li.the.Occaſio eſt pars temporis hna in ie alicuius rei idoneaꝫ faciendi aut nõ faciendi opportunitatem,hæc naſcitur per a⁹ humanos nõ impedientes.puer.Dormire facit furantib⁹ occaſiõem.Cauſa uero ẽ exqua aliquid fiti ut ex pluuis fiunt cœnoſæ uiæ.

Occaſus.uſ.modo intent⁹ dĩ.& de uno hoie: & de rebus maioribus dici ſolet.Ci.li.acad. Ac poſt læti noſtri occaſum.Virg.Teſtor in occaſum troiæ nec tela :nec ullas uitauiſſe uices danaum. Modo dicitur ſolis merſio in oceano i quo ut Stra.inqt Europa & aphrica terminatur.

Occedo.iſ.ſſi.ſſuꝫ.ex ob & cedo.ſicut Accedo & recedo.& huiuſmodi.Plau.in aſi.Ne tu ſicle cũ magno malo mihi obuiam occeſſiſti.

Occepſo.ueteres pro Incepero. poſuerunt. Plau.in am.Ni ego illi puteo ſi occepeſſe animam omnẽ interraxero.

Occido.iſ.pe.pro.ex ob & cædo.qd ferio ſiue peritio interficio & ad exituꝫ labor.ſigẽ. Vnde Occiſus qñq; interfectus qũq; cæſus dicit.Naꝫ apud Ter.Occiſus ſyrus in adelphis loquit.Do.Occidit uehementer cecidit.Naꝫ occidere & poccidere ad cædem referebantur.Sed occiſum.hoc eſt interemptũ ut: Vlp.inquit accipe debemus ſiue gladio ſiue fuſte uel alio telo uel manibus ſi forte ſtrãgulauit eum:uel calce petiit uel capite:uel qualiẽ cũq;.Secundum eſt q; occido p interficio nõ ſolũ de homine & cæteris animalibus diciturſed etiã de plantis & hærbiſ.quæ licet nõ ſentiant tamen uiuere dicuntur. Vnde Apoſtolus. Quod ſeminas nõ uiuificatur niſi prius moriatur.Hierony.in ps. Occidit uites eorum in graudine.Differunt q; inter ſe occiſus & necatus.q; occiſus uulneret:necatus etiam ſine ictu dicatur. Vnde ueneno necatos non occiſos dicimus. Occiſa etiam res dicitur deſperata & pdita.Plau.Occila iam eſt hæc res.hæret hoc negocium.Vnde & Occiſiorem & occiſiſſimum ueteres dixere.Idem Occiſiſſimus omniũ. qui uiuunt.Hinc Occiſito:frequentatiuum t

Occiſito.aſ:frequentariuum:ab occido:

Occidio.oníſ.idem quod occiſio.Colum.ſola ea fomenta non aſpernatur lactis caprini quod infuſũ tantum ualet ut & blandiatur igneam ſæuitiã differens magna occidioneꝫ græcis q̃ phibens.

Occido occidis penultrima correpta occidi. occaſuꝫ ex ob & cado.Lactan.lib.v.Euanituras breui religiões falſas & occaſuram omnem philoſophiaꝫ nemo dubitauerit.Significat obuenio. Vnde occaſio.Aliquando interimo.aquo occaſus pro interitu.uñ & de libis & de aiboribus quoq; dĩ.Vir. Et fallax hærba ueneni occidit.Aliquando Cano ſiue de ſecũdo.Vnde occidere ſol dicitur.quia cadere uidetur dum mergit.Vel per metaphoraꝫ occidere ſol.i.mori dicitur dum mergi uidetur.Quẽ admodum econtrario.oriri dum uidetur ſurgere. Lactan.lib.iii. Videbant ſyderum curſus in occaſum meantium ſolem,atq; lunam in eandem partem ſemper occidere. Hic prodeſcendere ſumitur. Vnde & præoccido.ante occido. Plꝫ.lib.xviii. In q̃rto Cal. mart canis occidit ſydus:& per ſe uehemens & cui præoccidere caniculam neceſſe ſit. Ci.lib.i.tuſ.pro occidere pro mori ſumpſit. Sunt enim quidam qui diſceſſum animæ a corpore putant eſſe mortem.Sunt qui nullũ cenſent fieri diſceſſum ſed una animum & corpus occidere.

Occidens ſubſtantiuuꝫ penultima correpta dicitur

Plaga in qua ſol occidit. Vnde & Occidentalis plaga uocatur.

Occiduum.quod occidit:nel ubi ſit ſolis uel alterius occaſus.Claud.Solus amazonio cinctus ſtymphalides arcu appetis occiduo ducis ab orbe ḡges

Occipio occipis penultima correpta ex ob & capio ſignificat incipio .Liuius libro primo. Agere porro occæpit.

Occiput.ex ob.& caput ſignificat poſteriorem capitis partem quæ fronti opponitur Dicitur.& Occipitium.Hier.Comæ inoccipitiuꝫ frontemq; tornantur.

Occulo occulis.penultima correpta,lui.tum.ex ob & colo.o.in.u.mutata.licet quidam a celo compoſitum uelint.Et ſignificat abſcondo ſiue ſub terra conſtituo.Nam ſenſus in id concordat & declinatio. Qui enim circum uel contra colit occulit. Lactat.lib.de ira.Plurimi ſunt quorum peccata occuluntur.Virgi.lib.2.Ge.Et multa memor occule terra.

Occultum ſic differt a cellato qđ occultum,ſit quod per ſe occultuꝫ eſt.Cellatum dicitur de re quæ abſconditur ne uideatur.

Occulto occultas frequentatiuum.eſt ab occulo oculis.Virgi.Nunc uirides etiaꝫ occultant ſpineta lacertos.

Occumbo occumbis ex ob.& cubo cubas. & ſignificat morior ſeu necor.Hier.ad Euſto.Hæc ſola digna retributio cum ſanguis ſanguine compenſatur & redẽpti cruore chriſti libẽter occumbimus Refertur etiam ad ſolem cum occidit.ut eſt indeuteronomio.Poſt uiam quæ uergit ad occubitũ ſolis.Interdum ponitur pro ferior ſeu afficio.eo qđ additur morte.Cice.lib.i. tuſ.Vt eſſet qui pro prima morte non dubitaret occumbere.Liuius lib.i. Qui cum ad ſpeluncam Cacus prohibere conatus ictus claua fidem paſtorum nequiquã inuocans morte occubuit.

Occupo occupas penultia correpta ex ob.& capio. ſignificat quod in commune ſiue in medium poſitum erat:ante alios capio.Ci.lib.1.offi. Sunt autem nulla priuata natura:ſed aut uetere occupatione: ut ii qui quondam in uacua uenerunt.Quintil. Multa q̃ nihilominus libera fuerunt trãſcunt in ius occupãtium ſicut uenatio & occupatio.Hic occupatus homo dicitur qui ante negocio aliquo detentus non poteſt alteri operam dare.Cicẽ. Nemo me conuenire uoluit cui eſſem occupatus. hoc eſt cui excuſarem me q̃ quibuſdam aliis negociis eſſem præuentus.Interdum Occupare eſt locuꝫ tenere:ſeu ui capere.Liui.li.xxxlii.Nam & ipſis uacantibus urbẽ hãc accepi:non occupaui.i. non ui cæpi.Ab occupo fit præoccupo.quod eſt ante capio uel ante poſſideo. Lacta.lib.6. Præoccupabit enim aduerſarius non reſiſtentem.Hinc præoccupatio uſ occupatio apud rhetores ſchema quoddã cum aliquid nos reticere dicimus.& tamen tacitũ intelligitur.quod fit uel cum rem notam eſſe putamus auditoribus:uel cum ſuſpitionẽ excitare maiorem reticendo uolumus. Agræcis paſiopeſis uocatur.Quale eſt illud.Cogis me iniuriæ tuæ causam proferre.nihil agis:non dicam.ſed ipſum tẽpus eam patefaciet.

Occpatitius ager.dicitur qui deſertus a cultoribus propriis:ab aliis occupatur.

Occurro.ri.occuri.ſum.obuius fio.Vnde Occurſus obuiatio.Iuue.Occurit matrona potẽs quæ molle calenum.Ci.pro.Cluem.per trauſlationeꝫ.Sed ego occurram expectationi ueſtræ iudices.Quando Occurrere eſt in mentem uenire.Idem. Sed mihi cum deſenectute aliquid uellem ſcribere: tu occurrebas.qñq; offerri.ut apud eũdẽ. occurrebat tibi oſo.i.offerebat ſe.qñq obſtare.pſius.Veniẽti occurrite morbo.Huius frequentatiuuꝫ eſt Occurſo occurſas Virgilius .Et inter agendum occurſare capro.

Oceanus penultima correpta & per ſimplex.c.proprium fuit uiri Tethyos coniugis. Item eius de quo Mar.Et quereris ſi te ſuſcitat oceanus. Et Oceanus mare dicitur quod uniuerſam circuit terram.Auguſti.Mari magno cingitur terra qui uocatur oceanus dequo influit quoddam exiguum in medio terrarũ & facit iſta maria nota nobis q̃ nauigiis frequentantur.Dictus oceanus ab ὠκὺς quod eſt uelox teſtibus Solino & Seruio . Quod & neutrum genere oceanum dicitur. præſertim ſi mare ſequitur: Vt Caper & probus teſtantur. falſam tamen hanc opinioneꝫ luſitani.i.portugalleſii hac noſtra ætate deprehẽderunt nam Columbꝰ nauarchus ultra gades oceanũ ingreſſus ultra tordam zonam penetrauit per oceanum ad indos uſq; & beatorum inſulas non tamen iſtam uelocitatem deprehendit & iõ uidere propriis oculis credo ſit octaua ſcientia Suidas ergo noſter multo melius ſcribit his uerbis ὠκεανὸς ἡ κύκλῳ τῆς γῆς πόντος θάλασσα παρὰ τὸ νέω τὸ σχεῖν ὠκεανὸς δὲ μέλας τοῦ στερητικοῦ α καὶ γεωπῆ τοῦ α εἰς ω ὠκεανὸς ἐξ οὗ περ πάντες πόλαμοι ἐ πᾶσα θάλασσα ἔπηγαι. Et quãuis ſit proprium oceanus.aliquando tamẽ pro appellatiuo ponitur quando partes eius ſignificat.quomodo mare cum totum ſignificat proprium eſt.cum partem appellatiuum.Nam a littoribus plærumq; accipit nomen.Ad dexteram ſiq dem ubi primum terraꝫ intrat.Atlanticus dicitur ad ſiniſtram Gaditanus. Illinc Arabicus:perſicus indicus.Hinc britanicus.Germanicus. Scythicꝰ. Poſtquam uero terras intrauit. primo ab Iberia. ideſt hiſpania Ibericum mare dicitur.Tum a balearibus inſulis Balearicum .poſthac Narbonenſium prouinciam contingens Gallicum. Deinde a liguria ligufticum.Mox uſq; inſiciliaꝫ a Thuſcis thuſcum ſiue Tyrrhenum a Tyrrhenis.ſiue a differentia ſuperi Inferum .Superum enim hadriaticum uocamus quod ad id ab urbe uenientes apenninum conſcendamus.Inde ab Ionibus Ioniũ.a Sicilia ſiculum.Acreta Creticum. Ab aſia Aſiaticum.a Pamphilia pamphilium.& multa alia nomina quæ enumerare longum eſſet. Poetæ tamen oceanum pro quocunq; mari uſurpant.Virgi.Et

ruit oceano nox. Est & Oceanus solium uastum in balneis. & omnino lacus alueusq; maior. Vel ab eo numine: uel ab amplitudine uocatus: & a là uantium quoq; strepitu & marino quasi æstu. Lá pri. Oceani inquit solium primus inter principes Alexander appellauit: cum Traianus id non fecis set sed diebus solia deputasset. Nam thermarũ ma gnitudo romæ quanta fuerit Amianus docet lib. xvi. cum ait: Lauacra in urba in modũ prouincia rum extructa. Ab oceanus fit oceanitis. idis. pro fi lia oceani. Virgilius libro quarto Ge. Oceanitides Ambæ. Oceanus oceana oceanum possessiuũ Oceanides patronymicum fœ. oceanis.

Ocium proprie nacatio a labore. cuius contrarium est negocium. Colume. lib. secundo. Sed cum tam ocii quã urgocii rationes reddere maiores nostri consueuerint nos quoq; munendos esse agricolas æstimamus quæ feriis facere: quæ non facere de beant. Ci. Et id ipsum quod datur ocii: deest tem pons inquo possimus aliquid operari. Sed quia si qui studiis litterarum operã dant necesse est ut cæteris negociis uacui sint. factum est ut ocium p litterario studio accipiatur. Quintilia. Inquirendo scribendo talia solemus ocium nostrum. Cicero. Quid dulcius ocio litterato: deest studio. & ut ita dicam negocioso ocio? Est ergo duplex ocium. aliud philosophicum: aliud uulgare. philosophi cum bonum & honestum. Vulgare seruile: cuiꝰ de fidia & inertia ab honesta exercitatione desistim⁹.

Ociolus: uacuus tranquillus securus. Augu. li. viii. cõ. Mecum erat Alipius ociosus ab opere iurispe ritorum. Teren. in an. Ocioso ism nunc esse im perio. i. securo. Nã nisi qui securus est: non est o cioſus ut inquit Do. hinc ociose aduerbiũ quod est cum ocio. Teren. in adel. Ociose nunc tam ili co hic consitto. Aliquando Ociosus dicitur sine causa: sine fructu fiut superfluus. Amb. Nõ ociosa huius palinc: nec angusta medicina est.

Ociosum uerbum dicitur quod sine utilitate & lo quentis & audientis dicitur. quasi superfluum. Si omissis seriis inquit. Hiero. de rebus fmuolis loq mur & fabulas narremus antiquas. Cæterum qui scurrilia explicat & cachinnis ora dissoluit & aliqd profectus turpitudinis: huic non ociosi uerbi sed cri minosi tenebitur reus.

Ociot. atis. in ocio & quiete sum. Cuius contrariuꝫ est urgocior. Ci. li. iii. offi. Cælius Canius eqs. zo. neq; insacetus & satis litteratus cum se syracusas ociandi causa non negociandi contulisset: dicita bat se hortulos aliquos emere uelle.

Ocyor. & ocyssimus latina nomina p coleriori & ce lerrim⁹. fiunt a positiuo græco. ὠκύς. quo latini carent. Plyn. lib. ii. Mercurii sydus inferiori circu lo fertur nonem diebus ocyore ambitu modo ante solis exortum: modo post occasum splendẽs. I dẽ li. 16. Quidam breuitate radicum scurscere celeriuſ arbores putant q; coarguũt fici quatuꝫ radices lõ gissimæ & senectus ocyssima est. Hinc fiunt aduer bia Ocyus & ocyssime. q̃q̃ & ocyter dicatur pro cito & q̃ prompte.

Ocymum penultima correpta herba ad boum pa bulum sata. qua ciebant alium bobus. Id. erat hu iusmodi. Fabæ modios decem: uiciæ duos tantũ dem. & Eruiliæ in iugero anctumno miscebant ac serebant admista etiaꝫ auena græca cui non cadit semen. Deductum nomen a celeritate nascendi. hoc est ab ocyſ. quod ualet cito. ut inquit. Varro. lib. i. de re ruſ. hoc amplius dictum ocymum qđ citat alium bobus. Et ideo his datur ut purgentur ideſt pabuli segetes uirides sectæ sæpeq; siliquas generent: bobusq; datur ut citam alium faciat un de nomen accepit. Ozymum uero per. z. hærba ẽt quaꝫ uulgo basilicon appellant odoris optimi di ctum ab ὄζω. redoleo. o ſ ω.

Ocnus: mantus filius qui mantuam urbem condi dit. Quo nomine non tam significatur Ignauus quam laboriosus & industrius: sed cuius uxor sit prdiga. sed de oc no isto alii uiderint dicere nolo: bonũ. eni. est quandoq; declinare ab oium odio.

Ocrea. dicta est quæ crusiuetur. q Cicerone auctoꝛe. opponatur ens: uel quod sit inæqualiter tube rata: ut inquit Festus. Apule. Hic galea capur: ille crura ocreis inuoluit. Hinc Ocreat⁹ qui ocreis cal ciatus incedit. Plyn. lib. xviii. Ad reliquos usus la borioſæ euellitur. Ocreatis crumbus manibusq; te ctis: manicis conuolutum ossis ligneisue cona mentis.

Octonus octona octonum ab octo. numero. Var. Nutricare octonos porcos parunlos primo poſ sunt: in crementa facto a peritis dimidia pars re moueri solet.

Octophorum. penultima correpta uehiculũ octo ro tas habens. Surto. de Cali. Interdum adeo segni ter & delicate incessit ut octophoro ueheret. Mar. Octophoro sanus portat amicr philippus.

Octopes: piscis polypus. a numero pedum.

Oculus. dictus est ab occulendo quod ciliorum teg minibus occulatur. Latent enim oculi sub ciliis & genis. Sunt autem oculi pars corporis ptiosissima inqbus ut Albert. M. inqr maxia indicia amoris & odii existũt. ſt. n. ueri cordis nũcii inqb⁹ animus in habitat. Plaut. in mili. Nam ego quidem meos o culos habeo nec rogo utendos foris. Per transla tionem ponitur pro Iudicio. Cicro. in Læl. Nec uero illi in luce modo atq; in oculis magnus sed intus domiq; præstantior. Dicuntur etiam oculi ĩ arborum surculis unde germinant. Ab oculus fi unt Monoculus Vnoculus. Ianoculus. Et diminu tiuum. Ocellus. Persius patrauit fractius ocello. ruffus autẽ domesticus ĩ epigrãmatis πάντα σοὶ φίλα μοῦνον ἥνιον ἀμφίλαλον ἔμμαχε φάρυγος συριγοῖς ἀναρπάσι τερπόμενον.

Ocellatus ocellata ocellatum quod ocellos habet. ab ocello diminutiuo. Vnde Sueto. in Augsti. Ocellatas nuces dixit: pro multis foraminibus di stinctas.

Oculeus: plenus oculis. Plaut. in aul. Quos si argus seruet qui totus oculeus fuit quem quondam Io ni iuno custodem addidit is nunq̃ seruet. Per tran slationem ponitur p perspicaci: quasi qui ex ocu

lis conſtet. Apul. Perſpicaciorem ipſo lynce uel argo: & oculeum totum.

Oculatus modo dicitur qui per totum corpus oculos habet Hiero. ad pauli. Per totum corpus oculati ſunt. Modo dicitur qui oculos habet uigilantes: & qui cuncta ſpiciat & callidus ſiue pñs eſt: Plau. in Tru. Ipſe pluris eſt oculatus teſtis unuſq̃ annri. decem. i. qui pñs fuerit uidentq. Plyni⁹ locum oculatiſſimum appellat occuliſſimum ſecretiſſimumq̃ quis per contrarium oculatiſſimus dici poſſit manifeſtiſſimum. Et tunc oboculato uocabulo non ab occulo uerbo deriuatur: ſicut & oculiſſimus pro cariſſimo. Plau. Oculiſſimum boſtium amicæ.

Oculitus. pe. cor. aduerbium ſicut Medullitus animitus funditus quo ſignificatur tam carum eſſe q̃ oculum. Plau. Qui amant ancillam meam oculitus.

Oculo. as. ab oculus fieri puto. Tertul. in apologetico. Sed quia iam expolitos & ipſa urbanitate deceptos. in agnitionem ueritatis ocularet. hinc Inoculo & Exoculo. a quo exoculaſio. is quod eſt oculum eruo. Plau. in tru. Si hercle illic illas hodie digito tetigeritis pſtis ambo inuitas nſi tunc exoculaſſitis uſq; adeo. donec qua domum abeat neſciat. Et hæc omnia ab occulo. is deducuntur q̃uis p duplex. cc. ſcribitur. Lact li. de opi. Vt igitur oculi munitiores eſſent ab iniuria ciliorum tegminibus occulnit. Vnde oculos dictos Varroni placet.

Ode græce: cantus latine dicitur. hodos nero uia.

Odi uerbum defectiuñ ut Priſ. inquit neq; pñs neq; futurum: neq; participium habet. ſed tam pñtis q̃ præteriti temporis ſignificationem tenet. Inuenit tamen Odio. is. odi. oſum futuro odiam & odibo. Hiero. in. li. prouer. Et imprudentes odibunt ſciẽtiam. Significat autem odi odio hẽo. a quo Oſus. Vnde exoſus & operoſus. & Oſor dequib⁹ alibi.

Odium. ira inueterata ut inquit. Ci. li. iiii. tuſ. Interdum capitur pro inſtantia aſſiduitate moleſtia faſtidio. Plau. in aſi. Iaz hic me abegent ſuo odio ideſt faſtidio. Ter. in Eu. Neq; agri neq; utbiſ odium unq̃ me ꝓcipit. i. moleſtia faſtidium uel facietas ꝓoccupat. Odium etiam ſiue quod idem odium nomen loci a cantu nomen habens. In eo. n. muſica certamina ſpectabantur. Græce ᾠδεῖον. Victr. Sic pericles athenienſis inter cætera opera q̃ athenis extruxit fecit & odion inquo certamina muſica ſpectabantur. quod multis tedibus & colũmis exornatum fuiſſe hiſtorici ſcripſerunt.

Odioſus. qui odio habetur. Ci. Odioſum ſane gñs hominum oſſa exprobrantium. Aliquando capit pro moleſto. Ter. in phor. Si porro eſſe odioſũ pgis. Odioſe cuz odio.

Odoeporicon ὁδοιπορικόν. uulgo dr Itinerariuz Hier. de paula. Neq; n. odoeporicon eiuſ diſpoſui ſcribere. Eſt. n. liber inquo ãnotantur profectiones fluuii: urbes: loca nationes.

Odor. lfæ cõmutatione dicitur olor. hinc notũ ẽ qd ſignificet oleo Dicitur & odos pro odore ſicut honos lepos.

Odorus. a. um. pe. p qd ex ſe odorẽ mittit: ut odorapinus Aliqñ odorus ponitur pro indagatore & ſagaci. Virg. Ee odora canum uis.

Odorat⁹. a. uz. qd aliũde accipit odorẽ: ut tẽplũ odoratũ. Interdũ ſumit p odorifero. i. qd ex ſe odorẽ hẽt. Ply. li. xi. q buſdã ãnis nilus odorata pnẽit. roſa ꝓterea mag̃ oib⁹ locis ſiccis q̃ hũdis odoratior. Virg. li. z. Diſce & odoratã ſtabulis accẽdere pedrũ. Ser. odoratã p odorifera.

Odoro. as. & Odoror. deponẽs. Hiero. ĩ li. Gñ. odoratus eſt dominus odorem ſuauitatis Col. hb. vii. Deide nares pfricatoꝛ ut hoies diſcant odorari.

Odoratö q odorẽ ſeq̃t ut canis: q & odor iſequ⁹ dr

Odoramentũ: odorato ipſa ſiue quod odoris gratia tenem⁹. Ply. oĩum odoramẽtoꝝ: atq; adeo hec baꝛ differentia eſt in colore & odore & ſucco.

Odoramus. qui odores conficit: uanditq. a græcis Aromatopola dicituꝛ

Oeanthe nomen ciuitatis quæ a quibuſdam etiã oeanthea nocatur eſt etiam flos uuæ nam οἶνος dicitur uinum & ἄνθος dicit flos oi in oe diphthongum latinaz.

Oenanthe. nitis labruſcæ florens nua. Colligitur cũ oprime oleꝛ: ſiccatur in umbra ſubſtrato linteo: atq; in cados cõdiunt dicta quaſi οἶνου ἄνθος. hoc eſt uini flos. Hiero. contra Ioui. poſuit pro quodã odoramenti genere cum dixit Amomũ cyphi. oenonanthe. muſcus & peregrini muris pellicula.

Oenanthinum. pe pro. unguentum quod ex oenanthe hoc eſt flore labruſcæ ſit.

Oenon. græci uinum dicunt.

Oenopola. pe. pro. uꝛnditor uini. Oenopolium. taberna uinaria. Plau. i aſi Cũ a piſtore panem petimus ninum ex oenopolio.

Oenophorũ: pe cor. naſ uinarium ad ferenda uĩa aptum οἶνος uinum quod ἀπὸ τῆ ὀίομαι. quod eſt imaginor. q qui copioſius biberint multa imaginantur quæ nõ ſunt. φορεῖον. porto. Mar. Reddit oenophori pondera parua tui. Apul. in me. li. viii. Oenopboro quod imiſtum nino gerebat uenenũ.

Oenotria: regio italiæ ſeu ipſa italia cuius populi oenotrii dicuntur. q ibi optima nina naſcantur. ab οἴνου. uel ut Var. putat ab oenotro ſabiogꝛ rege

Oenotrides dictæ ſunt duæ inſulæ quæ ſunt contra Veliam. Pontia ſcilicet & iſacia.

Oenomaus. hippodamiæ patet Elidis rex qui nat⁹ a pelope regnum amiſit: totaq; poſtea regio peloponeſſus a pelope dicta eſt.

Oebades: darii ſtabularius: cuius induſtria ipſe darius perſarum regnum adeptus eſt.

Oebalus. pe. cor. ier laconũ. a quo regio oebalia. Alius fuit thelonis Capreæ filius de quo Virgi. li. vii. Qui multos in campania ſubegit.

Oebalia regio in peloponeſo quæ & laconia dicit. ab oebalo Arguſi filio. qui rex laconum fuit. Stati. Achil. Soluerat oebalio claſſem de littore paſtor datdanus Quod autem Vit. li. iiii. Gc. dixit. Nãq ſub oebaliæ memini me turrib⁹ aliis &c. iõ poſuit ut oſtẽderet tarentum a laconibus fuiſſe cõditum quorum pars eſt oebalia.

Oecos. græce: domus ſiue familia latine dicitur a quo Oeconomus.

Oeconomus.pe.cor.tam pecuniæ q̃ frugũ & oĩuꝫ q̃ dñs possidet dispẽsator est· Vñ & Oeconomicus xenophontis pulcherrim⁹ liber ẽ q non gubernationẽ uillæ sed dispẽsationẽ uniuersæ domus tullio interpretãte sigt. Cõponit.n.ex ὁ μος: q̃ est domus.& νόμος lex.Docet.n.dispensatorem legeꝫ domus esse.Oeconomica q̃ ad rẽ domesticã ac familiarem pertinent.Oeconomia rei domesticæ administratio.

Oechalia:urbs laconiæ ab oechalico fluuio eã præterfluente ita dicta.Sed postea ab hercule euersa.Vñ & ea pĩ laconiæ q̃ thessaliæ propiqua ẽ oechalia appellat.Virg.Vt bello egregias idẽ disiecerit urbes troiãq; oechaliãq;.Aliæ ẽt fuerũt oechaliæ: ut ĩ thessalia & euboea.

Oecumenicus.latie uniuersalis & ad totũ orbẽ pertinens.Vnde oecumenicum concilium dicimus.

Oedipus.odis.& oedipi tertiæ.& scdæ declĩat docet Prisc.lib.6.Sta.li.i.the.Limes mihi carminis esto oedipodæ confusa domus.Plau.in.penu.Oedipo est cõiectore opus qui sphyngi interpres fuit Dictus oedipu⁹ ἀπὸ τοῦ διαῖτ ου πόλας ideſt a tumore pedum quos habuit pforatos. Fuit autem nomen filii laii regis thebarum.

Oenotria regio in brutiis sicut scribit Stra.lib.6.ab oenotro tege sabinorum sic appellata.aquo Oenotrii uiri dicti sunt.

Oenone:nomen ciuitatis.

Oesypũ.ab one dictũ est.quã græci ὄῖ μ.uocant q̃si ὄῖος ϱ̃ύπον ideſt ouium sordes.

Oestrum.græce furor dicitur ὄιστϱος.Vnde Stati. nocat oestrum poeticum furorẽ. Tempus erit cum laurigero tua fortior oestro facta canam Oestrum etiam latine asillus uolatile paruum uulgo Tabanus ex soni similitudie dictus.uel ĩ tabe.Virg.Est lucos silaris circa ilicibusq; uirentem plurimus alburnum uolitans cui nomen asillo romanum est oestrum grai uertere uocantes asper acerba sonans quo tota exterrita syluis diffugiunt armenta.Col. li.x.scribit nasci in extremis partibus fauorum amplioris magnitudinis q̃ sunt apes cæteræ.eosq; nõ nulli putant esse reges uerum græcorum auctores ὄιστϱους appellãt abeo q̃ exagitent: nec patiant examina conquiescere.

Oeta mons inter thessaliam & Macedoniam clarus morte & sepulcro herculis inquo ut Ser.iquit stellæ uidentur occidere:sicut de ida nasci.Et ubi Elleborum optimum nascebatur.Aparnasso usq; pridum pars in thermopylas uergẽs proprie Oeta uocat hic Oetæus.a.uꝫ.Vñ hercules Oetæus dict⁹ ẽ.Aeeta uero colchorum rex fuit filius Solis & persçides nymphæ frater perses qui in tautica regnauit.qui habuit filiam hecaten crudelissimaꝫ supra patrẽ q̃ hoies sagittis appetere soiebat faciebat ue nena.Inuenit prima aconitum quo parrem interemit.regnum occupauit:tẽplum dianæ statuit ubi nauigãtes hospites sacrificabat.Quo clarior euaderet nupsit Aeeræ patruo exquo genuit Cyceen¹Medeã Egyaleum.Cyrce in uenenis plus matre edocta nupsit sarmatarum regi quem ueneno interemit & crudelitate sua ad italiam pulsa est.

Offa per duplex.ff.Constabat ex carne fere porcina lucanica quam facere ex mediocri intestino romanæ mulieres a lucanis didicere Vnde officia porcinã cum cauda offam penitam dicebant Vnde est Et patruo similes effunderet offas.Offa ẽt cibanũ ex frustis panis in iure pingui caseo uetere pipere & cynamomo cõditis q̃ iussulata & caseata dicet. Virg.Melle soporatã & medicatã frugibus offam Põt etiã fieri offa ex aliis reb⁹.Var.li.3.de re rus. Cibatui offas positas hæ maxime glomerantur ex ficis & farre mixto.Ab offa fit Offarius p coquo. Offatim.particulatim.

Offula diminutiuũ frustulũ carnis erit pura librale ĩ quod caro cõcidit.pẽrcina aporco quã insartagie craticula & prunis coqm⁹.Vitulina a uitulo quã ad ignem uerubus uersantes ad escã paramus. Et apud poetas.p simplex.f.scribitur.Mar. Parua tibi cura craticula sudet o fella. Iuue.At rudis omni tẽpore & exigue fortis imbutus ofellæ.

Offulia:similiter diminutiuũ.ab offa. Sue.in Clau. Rogo uos qs põt sine offulla uiuere.Col. scribens de salsura carnis suillæ ut Dein offullæ carnis ipsis cõponuntur & alternis sal ingeritur.

Offectores.uide supra indictione iiserctores.

Offendo.is.di.sum.ex ob & fendo qd non est ĩusu sicut & defẽdo sigt incurro incido & ꝓprie animi ac corporis.Ter.Aduenies offendi q̃ndam mei loci hinc atq; ordinis hoiem haud impuꝫ.Et nõ solũ de aĩatis sed de inanimatis quoq; dicit.Sꝫ qm̃ qui incidunt in aliqnid:lædere sæpe solent id inqd incidunt.factũ est ut offendere pro lædere usurpet.Lact.li.iiii.Quo peccato ac scelere offensus deus.Et offendere est inuenire sed ꝑter opinionẽ Ci. de rep.Sed imitor architã illũ tarentinum qui cũ ad uillam ueniſſet & oĩa aliter offendisset. Itẽ ponitur pro percutere & uerbis iniuriam facere.

Offẽsa.offensio.offendo.is.& Offensus.us.in uno sigto accipiunt.Luc.Non igt multis offensibus ĩ temerando.Offensa tum actiue sumitur. Ci.Cum tot eius offensas pati non possem discessi. Offensio piærumq; passiue.Idẽ.incorpore ægro odiosa est omnis offensio.i.omnis molestia & passio ossẽ iuncula:parua offensio.

Offendiculũ impedimentum obstaculum Offensaculum est id quod ponitur ut aliquis in ipsum iciat uel impingat.ab offensa nomen deductuꝫ.

Offensatio:obstatio seu obuiatio ab offenso.as.frequentatiuo uerbo.q̃is id non legerim. Nam ei⁹ formatio legitima est.sicut ab occurso occursatio. Defensito tamen frequentatiuum est uerbi defendo ut apud Ciceronem.Si igitur non potent siue causas defensitare.Sed non mirum si defensito & offenso frequẽtatiuũ duplicia uatis uocibus reperiri possint.quoniam & cursio & cursito similiter inueniuntur.

Offendix:ligaturæ nodus quo apex tetinebatur.

Offero ꝓprie exhibeo siue põto.Ter.in ecy.Oportũe te mihi offers.Interdum offerre est sponte da-

re. hinc oblationes dñt quæ diis offerunt. Interdum Inferre. Ci. li. 3. offi. Reginæ ſtuprũ obtulit. Interdũ immittere. Idẽ ad pontifices Domus arderet i palatio nõ fortuito ſed oblato incẽdio. Interdum obiicere ut apud eundem i Læl. Addendũ eodem eſt ut ne in criminibus aut inferẽdis deiectę amicus. aut eredat oblatis. Interdum pollicęri. Iuſti. Cum ei auxilium obtuliſſet.

Officio. is. ex ob contra & facio. quaſi noceo dicitur. Ci. li offi. Demoliri ea quoꝝ altitudo officeret auſpiciis. Vñ per antiphraſim officium q̃dam dicituolunt. Aliquando officere idẽ eſt quod efficeꝛ Vnde etiam ſecundum alios officium quaſi officium. Eſt enim officium quod quiſq; efficere debet pro ſuæ conditione perſonæ. Inquo animaduertęndũ ſit quid loco conueniat: quid tempori. quid reꝝ aut perſonarum dignitati. Vnde in familia bene inſtituta dicimus oẽs in officio eſſe oportere. i. omnes oportere ageꝛ quæ debent. Ter. in an. hoc eſt officium patris? Ambr. li. i. offi. Legimus officium dici a nobis poſſe. nec rõ ipſa abhoꝛret. quando q̃dem officium ab efficiendo dictum putamus quaſi efficium: ſed propter decorem ſermonis una imutata littera officium nuncupati: uel certe ut ea agas quæ nulli officiant: ꝓfint oĩbus. Poteſt & dici & recte ut ab officio. is. officium deriuetur. ita ut ob non ob ſed circũ ſignificet: ut circa quod faciendũ eſt initamur. Nec quemq̃ mouęat. q officio. is. aduerſetur nomini officium. Tu enim ob ſignificat contra: nt ſit quaſi contra facio Ideo ſignificet obſum. Sed q ſignificat etiam circumſcribit nomini officium. huiuſmodi. n. uatięs ex ꝓpoſitionum multiplici ſignificatione plęrumq; exiſtit: in quã, cũ ignoramus nõ ueꝛã uocabuli interpretationem conſequi uolemus. Officium autẽ generatim loquendo, cũ ad omnes homines pertineat (Siq̃dem. Ci. de officiis ſcripſit: item. & Ambr). quantum intelligo eſt congruus actꝰ uniuscuiuſq; perſonæ. Vel ideſt in quod quiſq; i cũbere debet: ut ipſũ ſicuti charitas poſtulauerit quo ad poterit affectum reddit. Vnde cum facimus q̃d debeamus q̃nia bene facimus inde officium eriaꝫ beneficium dictum ẽ. Ci. li. 2. adherẽ. Si piuria aut maiora officia q̃ maleficia uidebuntur conſtaꝛ. Et quia benefacere cuipiam eſt obſequi illi cui bene ſit: ideireo officium etiam obſequium dicit Idem Odioſum ſane genus hominum officia exꝓbratũ quæ meminiſſe debet is inquẽ collata ſunt nõ cõmemorare qui contulit. Capitur interdũ officium ꝓ honore. ut Circũſtabãt cæſarem ſenatores ſedentẽ in aurea ſella officii gra Magiſtatuſ quoq; officium dicitur uel quia bonoris gra inſtitutus eſt: uel quia opem populo ferat uel quia ius quod cuiq; dẽbeꝛ reddit. q̃nq; accipit pro alicuius artis ratione ut officium Grãmatici officium medici. Et cuꝫ ad uirtutem pertineat: ut hominis officium eſt pietatem colere dicimus tamen interdũ Lenonis eſt officium inſidiari pudicitiæ. Accuſatoris eſt officiuꝫ crimina inferre. Eſt etiã quando Officere ſignificat inficere. Vnde affectores colorꝝ infectores dñr.

Officium ab efficiendo uel ab officiendo. de quo mõ dictum. Et eſt duplex. Alterum perfectum q̃d græci catorthoma uocant. quod & omnis numeros uirtutis cõtinet. Alteꝝ me diũ pertinens ad inſtitutionem uitæ cõmunis. Ci. li. 3. de fini. Quod rõne actuꝫ ſit id officium appellamus.

Officioſꝰ q libẽter uel ꝓbe officiũ ſeu beneficiũ alicui exhibeꝛi ſiue q obſequi alteꝛi multũ ſtudet: Ci. Octauio. homem prudentem & officioſũ cognoſceꝛ Quãdoq; officioſum dicitur: quod continet pietatẽ. & nulli nocet: alicui ꝓdeſt. Aug. ad Hieron. Si ad ſcripturas ſacras admiſſa fuerunt uel officioſa mendacia quid in eis remanebit? Capitur aliq̃ando in malam partem. Nam cum olim. Q. Atherius defenderet reum libertinum cui obiiciebaꝫ q ꝓponi concubinus fuiſſet: hac defenſione uſus eſſe fertur Impudicicia in ingenuo crimen eſt. inſeruo neceſſitas: in liberto officium. Ex eo impudici & obſcæni aliquandiu officioſi uocitati ſunt Officioſus dolor a Cicerone li. 3. tuſ. dicitur: qui ex iuxta cauſa ſuſcipitur & cuius probabilis ratio reddi pt.

Officialis. & hoc officiale. q̃d ad offm̃ pꝛinet: uel q̃d de offõ tractat. Lact. li. 6. Quid. M. Tullius i ſuis officialibus nõne hoc idẽ ꝓ ſuadet nõ eẽ oſo largiẽdum. Et diſ. xxxviii. ſcribſ. Quãdo ꝓſbyteri i paꝛochiis ordinant libellũ officialẽ a ſacerdote ſuo accipiãt. i. i quo ꝛtiet officiũ. pfficialis ẽt miniſter magiſtatus uocat. Apul. Sed iuſſit pſas officialẽ ſuum magna ſeuentudine coerceri. Idẽ ẽt. offm̃ uocatur ut apd hiſtorias quorũdam ſctõrũ martyꝝ legit.

Officina. pe. p. locus ubi aliquid fit. hoc eſt inquo artifices opa ſua faciunt. Hiero. de Paulo Eremita hunc locũ ægyptioꝝ lſæ ferunt fortuæ monetæ officinã fuiſſe ea tẽpeſtate qua cleopatræ iunctus eſt Antoniꝰ. Ab efficiẽdo dicta. Taberna uero ubi aliquid uæꝛditur cum alibi factum ſit licet quandoq; officina taberna ponatur.

Officiæ. aꝝ dicuntur fallaciæ.

Offirmo. aſ. firmum propoſitum in animo habeo & q̃ſi obſtinate. Ter. i. heau. Age q̃ſo ne tam offirmes te chremes ꝓprie aũt offirmare eſt uaide ſeu p fecte cõtra aliquẽ firmare. Hiero. Bꝭ paulus boſtium q̃d parebat recludẽs ſera offirmauit.

Offlecto. circum uel contra flecto. Piau. i ru. At ego hinc offlectam nauem.

Offoco. aſ. pe. p. circũ foco. ſiue ſuffoco. Au. li. v. eõ. Sꝫ me maxie captũ & offoeatũ quodãmõ deprimebãt cõporalia cogitãtẽ moles illæ i ꝺ̃ qꝺ̃ anhelãs i aurem tuæ ueritatis reſpirare nõ poteram.

Offoco. as. pe. p. aquã in fauces do ad ſorbendum.

Offrigo. ex ob. & frãgo. ei̊ q̃d fractũ cõtrario frãgo Feſtus ꝓprie terra offrĩgi dr qñ iteꝝ trãſuerſo ſulco arat. Var. li. i. de reruſ. Cuꝫ ꝓcidentis offringi oportet. i. iterare ut frangantur glebæ. Prima enim aratione grandes glebæ ex terra ſcinduntur

Offũdo. ſi. circũ fũdo. obſcuro obcæco ſiue opio maculoue. Lact. li. 7. Luna iã nõ trib̃ dficiet diebus horis ſed perpetuo ſanguine offuſa meatus extra ordinatos perager. Cice. pro. Roſ. Erant interea q ſuis uulneribus mederẽt qui tanq̃ ſi offuſa rep.

ſempiterna nox eſſet ita tuebant in tenebris omniaq; miſcebant. Aliquando offendere eſt iniicet Cice hic. errot & hæc doctorum animis effuſa caligo. eſt

Ogdoas. adis. numerus octonarius.

Ogdous: ægypti rex Vohaeus cognominatus qui mẽphim condidit a nomine filiæ hic prius Veneteus cognominatus fuit: ut auctor eſt Dio. ſiculuſ.

Ogdolapis. fluuius nauigabilis ex alpibus fluẽs ad urbem irrumpit.

Oggánio. multum dico inculco. Plau. In aſi. Cui nũ q̃ unã rem me licet ſemel p̃cipe fieri q̃n centies eã dẽ ipem atq; ogganiã. i. iclamitẽ: uel inſup clãitẽ.

Oggero. Is. pe. cor. Vide indictione Gero.

Ogyges: thebanoꝝ rex qui boeotias ædificault circiter mille & q̃ngentos ãnos ante urbem conditã hinc Ogygius. a. um. Vnde ogygia moenia thebana dicta ſunt. Sub hoc rege fuit diluuiũ magnũ

Ogygia inſula inter phoenicum & ſyrtum mare. ab Ogyge thebanoꝝ rege.

Ogyris inſula q̃ in ea Erythræ regis monumentũ magis clara q̃ cæterꝝ ut inquit Pompo.

Ohe interiectio exclamantis: & ſatietatẽ uſq; ad faſtidiũ deſignati & lubet modum imponere.

Oinomeli: Vide indictione Mulſum.

Olea. & olina pro arbore. Virg. li. 2. Ge. Sed truncis oleæ melius ꝓpagine ulres rũdent. Ambro. Quis alius tales fructus ferret oleaꝝ non curueſcentium ubertate baccaꝝ? Virg. Incũbens tereti damon ſic cœpit oliuæ. Ambr. Ideo ad mõtem uenit olueti ut nouellas oliuas in ſublimi uirtutũ plantaret. Similiter q̃ fructu olea & oliua dſ. Vnde & proliquore oleũ & oliuũ dicimus oleũ ab olea. oliuum ab oliua. Hor. in Ser. Quali pfundat piſces ſecurus oliuo. Col. li. 6. Oleũ optimũ licinia dat plurimũ Sergia. Oleaꝝ q̃dam dicuntur licinianæ q̃dã paſiæt q̃dam ſergiæ: q̃dã orchis qdã regiæ & radii.

Oliuitas: oleæ fructus. Vat. Tũ demq; oĩs cũ lucerna cõbuſta eſt i lucubrando olim traſq; conſumpta eſt. Dicitur oliuitas etiam ſiue oleitas oleras ue tẽpus legendarum oliuarum.

Oliueta. æ. ab oliuus dicebatur ſicut a uĩo uĩdemia.

Oliuetum: locus in quo oleæ conſitæ ſunt. Col. li. 3. Melius ãt trũcis q̃plantis oliuetum conſtituitur.

Oletũ. idem quod oliuetũ ab olea ut eſt apud Catonem. li. de reruſ. Eſt ẽt ſupremũ ab oleo. Item ſtercus hũanũ. Veranius Sacerdotula in ſacratio fecit oletũ. proprie tñ capitur pro loco in quo meimus atq; excernimus. Tacitus in Neroẽ. Gymnaſium eo ãno dedicatum a Nerone præbitumq; oletũ eq̃ti ac ſenatui.

Oleaceus. a. um quod eſt materiatum exolea: ut lignum oleaceũ liquor oleaceus.

Oleatus. a. um. qd eſt factuꝫ cum oleo. Hier. ĩli. nũeri q̃ſi panis oleati facies ex eo tortulas ſaporis.

Olearis & hoc oleare quod ad oleum pertinet. Ply. li. xxxiiii. Quippe cũ inexacuendo olearet cotes & aquariæ æque differant oleo delicatior fiet acies. Sic oliuaris & hoc oliuare. Ser. Trapetis autẽ molis oliuaribus.

Olearius. a um. & Oliuarius. a. um. quod ad oleum ptinet ut olearia & oliuaria cella. Col. li. 2. Inſole ſiccata & mox refrigerata re conditur ſi maior eſt modus in horreo: ſi minor in uaſis olearijs ſalſamentariiſq;

Olearius. ii. qui oleũ facit nel uẽndit. Col. li. ult. Peritiſſimi olearii uix patiuntur ad unam lucernam opus fieri.

Oleoſus. a. um: quod eſt plenũ oleo. Ply. Semẽ oleo ſuꝫ quod & ſit ex eo medet oris ulceribꝰ punctis.

Oleaſter: olea ſylueſtris. Virg. Indicio eſt tractu ſurgẽs oleaſter eodem plurimus & ſtrati baccis ſylueſtribus agri. huius diminutiuũ eſt oleaſtellus.

Oleaginus. a. um. pe. cor. quod ex olea arbore eſt ſicut fagin⁹ a fago. Virg. Truditur e ſicco radix olea gina ligno. Dicitur & oleagineus. a. um. Var. li. i. de reruſ. Demũ i oliagineis ſeminibus arbores uidẽdũ ut ſit de tenero tamo ex utraq; pte æquabiliẽ p̃ciſum quas alii ſclanolas: alii taleas appellant.

Oliuo. as. oliuaꝝ uindemiã ago. ſiue oliuas colligo Ply. Quippe oliuantibus lex antiquiſſima fuit oleam ne ſtringito: neue uerberato.

Oleo. es. olei & olui. olitum & oletũ. odorẽ ſpiro. & cõſtruitur frequenter cũ actõ fere cum omnibus ſuis cõpoſitis. Inquo ſignificationem eoꝝ neutralẽ trãſitiuã eſſe dephendere licet Hora. Vina fere dulces oluere mane camoenæ. Hieron. ad pãma. Simplices epiſtolæ tuæ olent propñas. apſos ſapiunt Aliq̃n ẽt ablrõ. Ouid. pq; locos ſacros & olẽtia ſulphure ferẽt Prop Cur nardo flãmæ nõ oluere meæ? Aliq̃n ſine caſu. Ply. Roſa recens alongin quo olet. Inuenit eriã. Olo. is. Plau. olunt ædes arabicas. Idem in Muſ. Nõ omnes olere ungnẽta exotica ſicut tu oles. Eſt enim iambus. Eius naturæ ſũt cõpoſita uidelicet Redoleo. qd idẽ eſt quod oleo. Hiero. Nũq̃ uinũ redoleas ne audias illd phi hoc non eſt oſculũ porrigere ſed uinũ propiaẽ Vir. Feruet opus. redolẽtq; thimo fragrantia mella Ab. oleo. adoleo: exoleo. Inoleo deqbus ſupra oboleo graueolẽtiã: odorẽq; tetrũ ĩddo. Sue. i Cali. Ille antidotũ obolniſſet quaſi ad p̃cauẽda uenena ſua ſũptũ. Plau i mnſ. At te ĩppiter dniq; oĩs pdãt obluiſti aliũ germana illuuies. Poleo. ualde oleo. Lucil. li. 30. Quis totũ ſis corpus iã poleſſe biſulcis. Suboleo quaſi oleo & odorẽ ſentio p tranſlationẽ Subolere poniꝫ p demonſtrare & de aliq̃re ſentiꝫ quaſi quæ male ſentiat. Teren. Ne paululũ quidẽ ſuboleat eſſe amicam hanc Cliniæ. Plan. in. Caſ. Subolet iam uxori quod ego machinor. Dicitur & bene oleo. & male oleo. graue oleo ſuaue oleo. Plyni. Succus hederæ tædia narium graueolentiamq; emendat. Augu. libro octauo con. Inde ſermo deuolutus eſt ad monaſteriorum gregeſ & mores ſuaueolentiæ tuæ. Ab oleo. ſit oleſco. quæ inter ſe differunt. q̃ oleo habet ſignificationem neutralem tranſitiuam. oleſco paſſiuam in natam.

Olentica dicuntur mali odoris.

Olidus olida olidum penultima correpta quod tꝫ bonum quam malum odorem habet. Mar. olida q̃ uelles murice. Hor lib. epiſtolaruꝫ in maluꝫ

dixit. Sz min⁹ arcte ꝑmāt olidæ cōmunia captæ.
Olfacio.is.olfeci.olfactū qđ & olefacio dī significat odoro. Ply.li.xi. Quonā modo audiāt dlphini mtrū. Idē nec olfactus uestigia hñt cū olfaciāt sagacissime. Inde olfactus.a.um.participiū & Olfactus. Idē.li.29. Basilisci quē etiā serpentes ipi fugiunt alios olfactu necantē.
Olfacto.as.frequētatiū ab olfacio. Ply.li.20. xenocrates pulegii ramū lana luoluū in tertianis añ accessionē olfactandum dari tradit.
Olfo.as.idem qđ olfacio. Aug. Quia nō secū ferebat nisi amātē mēoriā & qsi olfata quæ cōmedere noudum possem.
Olibanū: mēsura uinaria rotūda nominabantur.
Olim aduerbiū nō solum ꝑm tempus: sed ēt ꝑns & futurꝫ denotat. De ꝑnti Virg. Meos olim si fistula dicat amores. De futuro. Idem. huuc tu olim cælo spoliis orientis omistū accipies. Quinti. Qui olim noiabuntur. Ponit etiam pro aliquādo. Curti. Olim enī uero mero sensibus uictis ex lecto sæpe cōsurgit. Et p Iamdudū. Virg. li.2. Ge. Aciaz olim seras posuit cum uinea flores.
Olimiā: Iam longo tꝑre. Quinti. Olim iā Impator inter fulgentes uirtutes tuas liuor locum quærit.
Olla genus uasis. p quo antiq dicebant Aula. Ab olla fit diminutiuū. Ollula. Var. Cato ait unā amineā inollis cōmodissime coudi. Idē Electa i secretam corbulā. inde i ollulas addatur.
Ololygones pe.cor. mares tanæ quo tꝑre uocē mittētes cient ad coitum fœminas. Fit auerbo græco. ὀλολύζω. quod significat ululo.
Olisippotoppidū in lusitania ad oceanū apud montē Tagrū uhi quædā euento tꝑre certo cōcipiunt equæ quaꝫ pulli non plus trīēniū muunt.
Olus.eris.dī omnis herba fatiua q in usu cibario ē ab alendo. q oleribus alerentur homies anteq fruges nel carnes essent. Var. ab Olla deducit Nonⁱ⁹ & festus inter aspirata cōnumerant. huius diminutiuum est olusculum. Hor. Uncta satis pingui ponentur oluscula lardo.
Olusatū. siue i cōpositione olisatrū Alio noie hyposelinum dictum q folia hēat sub nigriora. propter quod Col. pullū olus apellat. atq oleris pallī radix qdaz petroselinon. uocant q inter petras & iuxta macenā seri a ueteribus coniueuerit.
Olitor. pe.cor. qui olerꝫ ortum exercet. q & hortulanus dicitur. Similiter olitor qui olera uændit.
Olitorius.a.um quod ad olera ptinent. forum olitorū ubi uenduntur olera: horti olitorii: & hostia olitoria q dicūtur hoitia hortorꝫ. Ply. Est lactucæ genus adeo lati caulis ut hostiola olitoria ex his tectitari prodiderint.
Olympus mons cuius uertex usq adeo attollit: ut sūma eius accolæ cælū uocēt. pp quod poetæ cælū olympū uocāt. Dictus olympus qsi ὅλον λαμπρον. hoc est totus fulgens. quia solē clarum hēt nullisq unq milibus tuscatur. Lue. nubes excedit olympus. Sunt aūt quatuor montes hoc nomine Primus mōs altissimus inter thessaliā & macedōiam qui tamen thessaliæ adscribitur. Alter i Gallograecia uel in Cypro. Alius apud Mysos ad cuius radices. Prusa ab Annibale condita ē. Quartus ad mare rubrum i æthiopia haud longe ab heliopoli oppido. qui oriente sole usq ad quintam diei horam flāmas emittit.
Olympius.a.um.i.cælestis possessiuum ab olympo.
Olympicus.a.um. quod ē Olympi uel qđ ad olympum pertinet ut Iuppiter olympicus. Dictus ē ūt Iupiter olympicus ab olympo aquo eruditus & ad uirtutem istituus sit. Alii uero a cælo quem olympon græci uocant inquo regere fertur.
Olympia.æ.urbs erat inter ossam & olympum montem mercatu famigerata & celebritate ilia quinq̄n nali ludorum inclyta.
Olympia.orꝫ. ludi qui in honorē Iouis olympi apd Pisam & helidem græciæ oppida celebrabantur. hoc est gymnicum certamen. quod quinto quoq ānno fieri solebat. Vnde Olympicus.a.uz. ut olympiacum certamen: & uictoria olympiaca.
Olympias.adis: quinq annorum spatium: quod a romanis lustrum dicitur. Exinde græci tempora p olympiadas supputare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ aut secdæ aut centesimæ: anno primo uel secundo uel tertio uel quarto. Atq ut consules: & olympiæ uictores iterum & tertiuz dicimus. Plau. in Men. iterum inquit pythia & tertium olympia. Est & olympias nomen mulieris proprium.
Olympionices sine Olympionicus qui i olympiaco certamine uictor euasit νίκη quippe uictoria dicit. Helianus de uaria historia. li.x. Duxit ad olympicum certamen filium suuz phcrenice fœmina prohibentibus eam spectare qui pūdebant. Licere id sibi persuasit q patrem & fratres tris haberet olympionicas. Ci. pro. L. Flacco refert q apud græcos esse olympionicem iudicatur prope esse maius & glorioſus q̄ romæ triumphasse.
Olympiodorus.pe.pro nomen uiri proprium.
Olysippum: Lusitaniæ urbs: quæ nostris temporibⁱ⁹ Vlyssbona appelletur.
Olynthus: thraciæ urbs quam a chalcide quæ i euboea fuit coloni condidere.
Omasum.pe.pro.est pinguius atq crassius intestimū quod nōnulli bubulum esse etredunt. Hor. in. Ser. Seu pingui tentus omaso.
Omen: auguriuz. quod sit ore quasi oremen. Est. n. futurꝫ rei pronunciatio ori hominis incidens diuino tamen fauore. Et tam de malo q̄ de bono dicitur. Liui. libro primo. Dextra herculis data aeci pere se omen. impleturum q fata ara condita ac dicata ait. Virg. Quod dii prius omē in ipsum conuertant. hinc ominosus qui omen facit.
Ominot penultima correpta auspicor omen capio. Plyni. lib. xxviii. Cur enim primum anni tucipientis diem lætis precationibus inuicem faustuz omittamur? Curtius. In illo periculo macedones ominati esse uidebant. Hinc Abominor de quo supra.
Omentū: mēbranatenuis & pinguis qua integūt uētriculi & unⁱ⁹cuiusq mēbri iteriois uestitⁱ⁹. plius. Cum tibi tot iunicum inflāmās omēta liquescunt

Vnde & pro mẽbrana quæ totum inuoluit cere/
brum ponitur. Macro. Et cerebrũ quod tactu sul
hoiem uel torquet: uel frequẽter interimit nõ suo
sensu sed uestitus sui. i. omenti hunc importat do/
lorem. Hinc Omentatus. a. um quod est pingui
omento factum. Apitius. Insicia omentata pulpã
concisam teras

Omiomeria. Aristoteles refert anaxagoram dixisse
omiomeria esse elementa. hoc est ex singularibus
partibus constantia ossa. uidelicet e pauxillis atq;
minutis ossibus. Sic de pauxillis arq; minutis u/
sceribus uiscus gigni: sanguenq; creari sanguinis
iterse multis coeũtibus guttis.

Omitto. ex ob. & mitto. sed. b. abiicit cõtra regulaz
Quidã tamẽ. p. b. scribẽdũ putãt sed nõ pferendũ
Et est omittere rẽ aliquã penitus dimittere. Remit
tere uero & inter mittere aliquo certo tpre dimit/
tere. Virg. Omissos hinc lam obliuiscere graios.
Vñ & p negligere ponitur. Ter. in heau. Vbi te
uidi aio esse omisso. huic cõtrariũ est. Attendorat
apd eundẽ. Attẽtiores ad rem sumus omnes.

Omnis distributiua dictio eandẽ uim hẽt insingula
ri quã in plurali. Ois. enim homo significat om/
nes hoies. Differt tũ ois a toto. q ois ad numerũ
refertur: totus ad quãtitatẽ Totũ dicimus corpus
aliqd integrũ ut tota domus. oẽ de uniuersis nũero
distictis. ut ois grex. Cõfundunt tamẽ plærumq;.

Omnifariã aduerbiũ sigt oib⁹ mõis siue ois gẽris.

Omnigen⁹. a. um. pe. cot. ex oi genere. Virg. li. viii.
Omigenũq; deum monstra.

Omnimodus. a. um. pe. cot. omnium modorum.

Omnimorbus. a. um. quod omnibus morbis subne
nit. Vnde oimorbã hærbã q dã maluã appellant.

Omniparens. pe cor. qui omnia genuit:

Omnipudens. pe. cor. quem omnia pudet.

Omniuagus. a. um. pe. cot. p oia uagus

Omnipotẽs. pe. cor. oia potẽs. cõpositũ ẽ ut docet
Prisc. ex tribus corruptis scilicet omni potis. & ens.
qui omnium potis est. Hiero. Oipotens ab eo dt
q oium rencar potẽtatũ. p ipm. n. creata sũt oia ui
sibilia. & inuisibilia. Aug. li. v. ci. dei. Recte deus
dicitur oi ps. q tñ mori & falli nõ põt. Dicit enim
oips faciendo qd uult nõ patiendo qd non ult.
Quod si ei accideret nequaq; esset oipotens. hic oi
potẽtia rerum oium facultas.

Omnitenẽs. pe. cor. q oia cõplectit. Oium ualens.
pe. cot. omnia ualens.

Omnino aduerbiũ significat prorsꝰ. Vnde apd iurisꝰ
cõsultos. oio recessisse dr is qui recessit animo per
mutandi domicilium.

Omphagi. pe. p. qui cruda carne uescunt quales p/
hibentur esse ætholi: ut ait Thucydides.

Omphale. nomẽ ppriũ reginæ lydiæ quæ herculẽ
multis muneribꝰ ornauit q anguẽ iuxta Sagarim
fluuiũ multos hoies interficientẽ interemerit.

Omphacium uinum ex imatura uua factum & om
phacum oleum quod sit ex imatura oliua. cuiꝰ me
diciuæ. Ply. li. xxiiii. meminit. Et. li. ix. ciꝰ confe/
cturam docet. Græci. n. ὄμφακες dr uuæ & fru
ctus imaturi. Ipa uero oliua noiatur dirupta.

Omutesco. sine. b. & simplici. m. q̃uis ex ob & mute
sco componatur. Et significat mutus fio. Virg. li.
iiii. At uero æneas aspectũ omutuit amẽs i. mutus
factus est: siue terrore ita pcussus est ut loqui non
posset. Est enim præteritum ab omutesco: nõ ab
omuteo quod reperiri non puto. quia remouere
mutus exprimere potest Mutus sum. Multo minꝰ
Mutus nisi liberatus fuerit. Cum enim in auctori/
bus reperimus omutuit. ab omutesco præteritum
est. Narratur enim actus qui tunc accidit hoc est
quod tunc ille mutus effectus est. Qui actus tunc
non præterierat sed extabat. Si uero quis mutus
adeo liberatus dicat omutui nunc autem loquor.
Tunc omutui ab omuteo fiet: & significabit mu/
tus fuit.

Onager pen. correpta asinus agrestis. Componitur
enim ex ὄνος asinus ἄγριος sylvester. Naz in ros
græca desinentia cum ad latinam transeunt decli/
nationem. mutant ros in. er. ut Alexandros alexã
der. Onagros onager. Var. Asinorum duo sunt
genera. Vnum ferum quos nocant onagros. In
phrygia & lychaonia sunt greges multi. Alterum
Mansuetum ut sunt in italia omnes. Ad semina/
tiones onagrus idoneus q e fero fit mansuetus fa
cile. & e mãsueto ferus nunq;. Albertus. libro. de
animalibus scribit. medullam onagri curare poda
gram si ea inugatur. & eius stercus siccatum & cũ
uino bibitum ualere contra scorpionis punctura.

Onocentaurus. animal monstrosum quod a parte
superiore hominis speciem. habet. a parte inferiore
asini præfert imagine. De hoc habetur apud Esa
iam. Et occurrent dæmonia centauris.

Onesimus. pe. cor. proprium nomen uiri & latine di
citur utilis. ὄνησις iuuam utilitas.

Onesecritus. penul. pro. philosophus æginensis uel
ut quidam uolunt Assyphalensis qui cum alexan
dro militauit: ut xenophon cum Cyro. Et alexan/
dri initia & laudes scripsit. etiam medicꝰ.

Onocrotalus. pe. cot. Auis est Cygno similis dicta q
collum in aqua mergens spiransq; ueluti rudituꝫ
asini edat: ὄνος asinus κροτάλισμος crepitus.
Hieron. contra. Virgil. Centauros & sirenas ulu/
las & onocrotalos in Esaia legimus.

Onixes genꝰ marmoris de quo Ply. Onixes in ara
biæ montibus & in germania exquo potoria ua/
sa primum facta post pedes lectorum sellarumq;.

Onyscus: sine Tylus. uermiculus est pluribus pe/
dibus colore fusco sub lapidibus aut figlinis uasis
uiuens qui tactus arcuat se se atq; in globum con
trahit ad similitudinem paruæ pilæ.

Onyx onycis generis masculini unguis seu gem/
ma candorem habens unguis humanus Mar. Cal/
catusq; tuo sub pede lucet onyx. Acron dicit esse
metallum gemmæ simile. de quo parua uasa ad
unguenta fiebãt quæ aporphyrione ampullæ mat
moteæ dicuntur. Nam onychitem lapidem qui/
dam dicunt esse marmoreum: nasciq; in arabiæ
montibus ex quo uasaria facta fuisse scribit Cor.
nepos. hũc qdã alabastritẽ lapidẽ uocãr ad uasa un
guẽtaria qm̃ ea icorupta optie seruaꝫ dr ut ait Ply.

Proper. Cum dabitur syrio munere plenus onyx. Apud. Luc. & papi sumit p ipso marmor. Es proprie tā foe. q̄ mas. generis ē. Mar. Vnguētum fuerat q̄d onyx mō pua gerebat. Onyx ēt ungula q̄dā aromatica Prop. Es crocino nares murrhe⁹ unguat onyx. A cuius actō græco nōi hæc onycha declinauerunt. Hiero. in Exo. Sume tibi aromata stacten & onycham. Ab onyx fit adiectiuum Onychinus. a. um. pe. cor.

Ouoma. pe. cor. latie dicitur nomē cū a sono aliquo seu uoce nomia finguntur.

Ouomatopeia cū. œ. diph. dē noīs fictio. ut balatus ouiū. mugitus boū ab ὀνομάτος nominis ποι/ Onoba ciuitas iter sacrū pmōtoriū (ἐω fingo. & herculeas colūnas.

Onus. eris. pōdus. Videtur rō exigere ut aspiret cuius Var. dicat honos ab honesto onere: & honest⁹ q̄ honus sustineat reip. Cū aūt honor & honoro aspiratione hēant & ab honere deducantur: uidet ēt honus aspiēdū: ut q̄d i deriuatiuis seruaturi i priminuis seruari debeat. uerū usus hodiernus refragatur. Onero. as. onus ipono. Infert ēt ad aiuꝫ (gas. ut onerasti me curis. i. implesti. hīc Onerat⁹ & onustus pro plēo freq̄nter accipiunt. Virg. Vina bon⁹ q̄ deide cadis onerarat aceites. Hui⁹ uerbi cōposita & cōtrarium est onero quod est onus detraho. Ter. Nos quoq; amicos ei⁹ exoneratis metu. Idē ego nūc mihi cesso q̄n hūc humerꝫ exonerē pallio

Onerarius. a. um q̄d onerat. uel onerari pōt. Vñ naues onerariæ q̄ a gestādis onerib⁹ dictæ sūt & ob id tardæ q̄madmodū Actuaria nauicula celeritate pstans dicta ē q; facile agi possit.

Ouæ insulæ in oceano septētrionali īgibus ut Ply. refert. li. iiii. ouis auiū & auenis incolæ uiuunt.

Onerosus. plus est q̄ oneratus.

Onustus dī cui onus īpm honori ērut si qs spolia de hostibus ferat.

Opacus. a. um. pe. p. q̄d est umbrosū. Virg. Et fontes sacros frigus captabis opacū.

Opaco. as. pe. p. obūbro cooperio obscuro. Idē. lib. x. Ge. Nūc altæ frōdes & rami mīis opacāt. Col. li. 6. Cū pælrūq; dicti sydera tpre q̄dā pres ei⁹ regionis sic infestēt euro ut nisi teguminibus uites opacent ueluti halitu flāmeo fructus uratur.

Opera. æ. actio est & labor & industria opantis seu opatio p mercedē sumpta. Ci. li. offi. Non male pcipiunt: qui seruis uti iubent ut mercenariis iusta præbenda operam exigendam ideſt laborē & operationem corporis. Operas quoq; personas dicimus quæ aliquid faciunt: sicut custodia q̄ custodit. Ci. pro. Flac. Opera faceſſant. feruitia ſileant. Opus uero finis fructusq; opeī quod fabricādo factum relinquitur. Ter. i heau. utrūq; complexus ē eū ait Quod iope faciūdo ope cōfūis. tuæ. Vñ opera auctorum dicuntur. Et opera tam publica q̄ priuata ædificia dicuntur. Aliquando tamen op⁹ capitur pro opera. Virg. Mollibus e stratis opera ad fabrilia surgit. quasi ad operas. Vbi notandum est q; quotiens non ad laborem corporis sed ad laborem aīr & ad artem industriamq; respicimus magis opus q̄ operam dicimus: ut in opere fabrili: in ope rustico: i ope faciūdo. Interdū opus ponit p merce uel necceſſario: ut opus est ægrotanti medico ideſt neceſſarius est medicus ægrotanti. Et nihil mihi opus est ideſt nihil mihi est neceſſarium Dicimusq; opus est mihi res. huius rei: hanc rem. Apul. Cui eam rem factam opus fuerat. Similiter Opus est mihi hac re. quod frequentius usurpatur. Dicimus quoq; operam do. operaꝫ impendo operam nauo. quod est ad aliquam rem agendaꝫ incumbo. & studium laboremq; impendo. Ci. Da operam ut ualeas: hinc dedita opera dicimus de industria quasi cura adhibita & labore impenſo.

Operula diminutiuum ab opera. Apul. Operulas ēt in eam contuli quas ad huc uigēnis saccariā faciens merebam. Opusculum diminutiuum ab opus.

Operarius qui laborem operando fert. Vnde. Cas. scribit operarios parandos esse qui laborem ferre possint ne minores annorum. xxii. & ad agriculturam dociles. Græce Ergastes dicitur.

Operarius operaria operarum quod industria atq; opera fit. Ply. Quæ inter uina operaria numerantur. Et fit ab opera.

Operatorius operatoria. um. quod operatur. Ambr. li. de paradiso. Si assumptio de ligno scientiæ boni & mali ita operatona erat ut bonum & malum cognoscereturſine dubio ubi gustauit de ligno p/

Operosus. qui rebus gerendis operam (cauit. dat. Cice. Videtis ut senectus non modo languida non sit: uerum etiam operosa ideſt quæ agit & sebus agendis operam dat. Quandoq; passiue dicitur. Ouid. Moles operosa laboret ideſt ab aliquo operata est. Item operosum dicitur quod est multæ operæ: uel uehementis operis. Ply. li. xviii. Et uicia pinguescunt arua nec ipsa agricolis operosa imo iulco sata non satiatur nec stercoratur.

Operæ pcium. ab opera dedī: & significat fructuosū & ad rem pertinens: uel quia decens: uel quia utile: uel quia gloriosum: uel quia iudicum. Ci. Operæ pcium erat ludentes intueri. Ply. Id uero audire ptium operæ sit. Iuue. Est operæ ptium penitus cognoscere toto quod faciaut agitēq; die.

Operor. aris. ab opera significat inopere aliquo faciundo laboro. Hiero. in. Gn. Et homo non erat q̄ operaretur terraꝫ. Interdum Operari est facere seu perpetrare: ut Odisti omnes qui operantur iniquitatem. Item operam dare. Col. li. 13. Si rebus uenereis fuerit operatus uel uir uel fœmina. Item rem diuinam facere sacrificare. Vnde & operatio pro sacrificio. Iuuena. Et matutinis operatur festa lucernis. Plau. Vt isthæc operatio crimē expiet. Recentiores philosophi operationem pro eo accipiunt quod græci energian uocant. huius uerbi compositum est cooperor.

Operio. is. operui opertū. ex ob & pario fed. b. abiicitur. Vnde & per simplex. p. scribitur significatq; tego claudo quasi in oppositū pario. Prop. Atq; inuitpellis totos operibat amantes. Plau. in cap. Operata quæ fuere aperta sunt patent. præstigiæ omnis res palam est.

Operior.iris.optus depo.ut Expior ex ptus q̄q̄ experior cōmune habeatur. Ter.īphor. Si non tum dedero unam p̄terea horam ne optus sies. Dioñ. tamen docet non habere sed uiurpare potestatem & per duplex.pp.scribi debere ait Torte.ad differentiam operior passiui ab operio quorum prima breuis est.& per unum.p.scribitur. Est autem operiri expectare. Ter.in phor. Hic ego interea uimm operibor Fitq; operior a pario sicut sentire uidetur Pris.qui sic inquit. Sunt alia ex hoc composita d ponentia experior operior quorum partipia expertos & opertus ostendunt a pario esse composita cuius participium partus est. Nam pario & tertiæ eē & quartæ fuisse manifestum est ex eius compositis. quæ in supino tertiæ coniugationi tammm accedunt in aliis omnibus ferme quartæ. Quin etiā ipsum perior unde peritus a pario secundum quartam coniugationem & significationem quā imitatur esse uidetur. Pentus tamen a græco dicit esse ab πεῖρα experientia.

Operto.as.fraquentatiuū est ab opio iuq; festꝰ.

Operimentum dicitur quod aliquid tegit.

Opertorium idem quod operimentuz.ut illud īps. Et uelut optorium mutabis eos & mutabuntur.

Operculum instrumentum quo aliquid tegit. Col. li.ix. Sunt qui a superiore parte foramina ipis oculis imponant quod fieri non opz. Nam superfliēs auis pluuia uētris cibos & aquā conspurcat.

Operculo.as.oparculo operio.idam li.ultimo. Abeo tampore quo primum dolia operculauaris nsq; ad æquinoctium uernum semel in diebus.36.unum curare satis est.

Opharus fluuius apud cantabros.

Ophis.græca serpens latine dr. Vñ ophiophagus.

Ophiophagi. dicti iūt q serpentes comedunt.

Ophiuchus.serpentarius siue anguitenens.quo nomina dictus ē hercules q anguem manu tenens a ioue in cælum trāslatus sit ὄφις.& ἔχω teneo q si ὀφιοέχος.& per synæresin mutatis o.&.ε.in ου.ὀφιούχος.Nec ophiulchos daudū est. Sunt tamen qui ophiuchum æsculapium esse uelit. alii Canobonta. Getarum regem Alii phorbantē trio pæ thessalomm regis filium.

Ophiogenes.pe.cor.latine dicitur serpentibus genetus Ophigene genus hominum in helleſponto quos crates pergamenus scripsit serpentum ictus tactu solitos leuare & manu impositā uenena extrahere corporibus.

Ophiomachus.pe.cor.genus uolucris contra serpentes pugnantis. De hoc habetur inleuitico. Quidā accipiunt pro lacerta q cum serpentibus pugnat.

Ophites.pe.pro.marmoris genus serpentis maculas habentis. Luc.li.9. Quam parius tinctus maculis thebanus ophites. Scribit. Ply. ex ophite colūnas esse paruas quod marmor sit nigricans narinmi dicaturq; capitis dolores sedare alligare serpētum ictus

Ophiusa.insula quæ & Rhodus propter serpentiuz multitudinem ibi existentem. quasi serpentaria.

Ophthalmos.latine oculus dicitur. Vnde ophthalmia oculorum ægritudo quam Cælius lippitudinem appellat. Negat tamen Iul.pollux esse proprium aliquod oculorum uitium sed in eo uerbo significari tradit cauitatem oculorum ex corporis ægritudine. Hinc mophthalmus lapis qui hominis tres oculos simul exprimit. Aegophthalmus q oculum caprę habet Monorthalmus. monoculus.

Opicus.a.um.pe cor. quod est sordidum imundum & obscænum Nam ut inquit Festus opicum pro oſco ponitur. Oſcis enim frequentissimus fuit usꝰ libidinum spurcarum. Vnde & uerba impudentia dicuntur oſcena. Titi. Oſce & uoſce fabulantur. nam latine nesciunt. Ply.li.29. sub catonis persona ait Barbaros nos uocant: & opici appellatone dedecorant. Iuua. Opicos mures fœdus putidos dixit. Idem opicæ castigat amicæ idest quæ latine loqueretur sed opice. Fuerunt autem opici Campaniæ populi quidam a linguarum collusione dicti siue a serpentibus quasi ophici in quibus numerabantur Baiani cumani puteolani. neapolitani. hæ nanq; urbes opicorum fuisse dicuntur.

Opifex.pe cor. ab opera deduci uidetur. & artifex atq; operatorem significat nōmō rerum sed etiam uerbomm. Ci.li.5.tus. Aduena quidam ignobilis uerborum artifex in siuuasse in antiqua phia uidē Vnda etiam coqui & blandarum artium sectatores opifices appellantur Idem. Omnes autez opifices in turpi sunt exercitio: hinc deum opificem idest operatorem omuium rerum dicimus. Ouid. Ille opifex rerum. Cuius opus dicitur opificium. Vnde. Lact. opus de opificio hominis uel dei. inscripsit. hoc est de formatione hominis. potest ēt dici opifex quasi opem ferens.

Opilo: inquit festus genus auis est.

Oppilo.as.pe.pro. significat occludo: Lucr.li.6. Flectibus aduersis oppilare hostia contra. Ci.i phil. Tabernis oppilatis. hinc medici nitium præclusi fractiq; iocinoroſi aliorumq; intus uiscerum oppilationem uocant. Fit autem apila quod columnaz significat.

Opilo quasi ouilio qui oues custodit. Plau. iu asi. ēt opilio qui pascit mater alienas oues aliquam hēt peculiarem qui ſpem soletur suam.

Opistographus.pe.cor. uolumen quod in tergo scriptum est. Fit enim ab ὄπισθεν.opisten: i. retro. & γράφω scribo. Ply. Iunior. Electorum quoq; cōmentarios centum sexaginta reliquit opistographos quidem & minutissime scriptos.

Opisthotonon: rigor quo caput scapulis intenditur τόνος enim rigor dicitur. Inde Opisthotonici dicuntur qui rigore ceruicis inflexibili laborant. Empisthotonon. quando mentū pectori ānactꝰ.

Opiter. opiteris uel opitris. dicitur cuius pater auonis uo mortuus est. sic dictus q obitu patris genitus sit: aut q auum post patrem habeat idest pro pie.

Oppedo.is.pen.cor. Vide indictione pedo.

Opero.is.pen. core. ex ob & peto. non autem ex os & peto sicut putant Ser. utsit q̄si ore terram peto cum li qui moriuntur non omnes ore terram petant. Significat tamē moriorsiue necor licet plæ

ñq; sine actō ponatur cum plenum sit. Plyn. li. x.
Oppetunt nō senio: nō ægritudine sed fame. Vir.
Contigit oppetere. Ci. cum actō iunxit. li. de diui.
æquius esse censuit maturam oppetere mortē. Idē
li. z. tus. Vestras manus peto priusq; oppeto malā
pestem hostili manu. Et tunc significat incido siue
incurro. Proprie tamen nppetere significat subire
seu affectare.

Oppeto incido incurro. Plau. atq; illa uiua uiuat & pestem oppetat.

Oppidū q̄uis ab ope danda dicatur. q; opis cā mœ
nibus cingatur. uel ab opere q; opus sit ad uitam
gerendam. Seu ab opibus. huius. n. rei causa mœ
nia constituta sunt ut homines opes suas eo con
ferrent ubi nullum esset hostium periculum. Inuen
su tamen per duplex. pp. scribi cōsueuit. cum & ab
opponendo se hostibus oppidum quidam dici ex
istimēt. Est aūt oppidū ois urbs p̄ter romamq; pe
culiari nomine urbs dicta fuit. ut cætera nomine
tur oppida. Vnde apud Plau. oppidum & urbem
indifferenter legimus cum in persa inquit Eleusi
polim persæ cæpere. in arabia plenam bonaruz re
rum antiquum oppidum. Ser. Sulp. cum numeraſ
set urbes multas postea dixit. Quæ oppida quo
dam tempore florentissima fuere. Dicebatur ēt op
pidū locus i circo uñ quadrigæ emittebantur.

Oppidulum diminutiuū. puū oppidū. Leo papa. Iu
fanna mediatoris dei & hominum iam uniuerso
declarabat mūdo cū adhuc exiguo ōrineret oppi

Oppidanz aduerbiū. siḡt p uaria nppida. (dulo.

Oppido aduerbiū. siḡt ualde multū. Tractus sermo
a colētibus agros q cū interrogarent quāū messiū
colligturi eēnt uolētes ad sufficientiā & multū di
cere ridebāt. oppido. i. adse. & ad oppidū suffectu
ras. Hinc uenit in consuetudinē ut dequacūq; re
loquētes oppido p nalde multū sumaſ ut oppido
lassus sum. Quādoq; ponit p uero uel stati. Plan.
Reddidi oē auz oppido. Iungit aliquādo cuz q̄.
sicut ppositio p Gel. Oppidoq; libēs feci. Cæsar.
Quib⁹ reb⁹ oppidoq; pauci sub pellib⁹ acquiescebāt

Oppidanus. q oppidum incolit sz oppidānus poeta fu
it tp̄nb⁹ antonini pii unde ait. ἴδιον τοῦ πόν
του πολυωπίας τε φάλαγγας παντὸς
ὠκεανοῦ πλωτὸν γένος ἀμφιτέτυκται
ἐξ ἑνὸς γαίης ὕπατον πέδος ἀντωνῖνε Cæsar
li. z. con. Sub uesperum cæsar portas claudi mili
tes ex oppido exire iussit nequam noctu oppidani
a militibus inimiam acciperent.

Oppidicus. eius significarīōis ee arbitror cuius oppi
dāus. Gel li. z. Hic ego ad nostros iuuenes cōuer
tor. Quid inq; uos oppidici dicitis mihi?

Opto dcy dero. uñ optatiuus modus q̄m uero ea q̄
optamus eligere solemus & ad hāc ēt pcibus po
stulare factū ē ut optare sit frequētet postulare & p
cari. Virg. Siqd ueri mēs augurat opto. Itē p eli
gere. Ter. Quod si effeceris qd uis p̄miū ame opta
to. hic optati electi & asciti i aliquē honestū gra
dū. Aquo optiōes i turmis decurionū appellatæ.

Opitulor. pe. cor. adiuuo subuenio ab ope. p auxilio
& tollendo. i. ferēdo. Sal. Sæpe maiores nāi miser
ti plebis romanæ decretis suis opiæ eius opitula
ti sūt. Hic opitulus & opitulator dictus est iuppi
ter. quasi opis lator. Et proprie in rebus dubiis &
malis dicitur.

Opinio. ē q̄ idoneis firmatur auctoribus Quandoq;
opinio df spes. Ci. li. z. offi. Opinionem asserunt
pplo eoz similes fore quos sibi dlegerit. q̄q; fa
ma. idē ad Cæsarē Iulio ē. erat opio bōa d lepido.
q̄q; Suspicio existimatio iudicii. Plau. i am. pri
us tua opinione hic adero. Distingūr p̄hi opinio
nē a scia: q; opinio incerti sit scia certi.

Opinor. pe. p. puto suspicor. opinione hēo. Lact. li.
z. Id. n. opinaſ q̄q; qd nescit. Illi aūt qui dereb⁹
naturalibus disputāt: opinanſ ita ee ut disputant.
Nesciūt igr ueritatē. q̄m scia certi ē opinatio incerti
hic inopiatū df qd p̄ter opinionē accidit

Opinabile: quod opinione concipi potest.

Opiniosissimos appellat. Ci. in hortē. phos. q̄m scili
cet opinanſ. rāq; nihil cōprehendi possit. Et de se
quoq; loquēs ait Magnus qdem sum opinator.
Et hoc & ita Socratis. q qd sibi uideretur: & qd
ipse sentiret tegebat. affirmans nihil posse cui⁹ est
illud hoc scio quod nescio.

Oppignero. ex ob & pignero. Piguero uero a pign⁹
fit Et est oppignerare aliquid pignori dare. Mar:
Oppigneravit ad claudii modo mēsā uix octo mā
mis ānulos unde cœnaret. Ter. Num illam oppi
gnerare filiam meam oportuit? Repignerare ē so
luto debito pignus recipere.

Opiū succus ex papauere habēs p somnum nim si co
piosius sumatur mortiferam.

Oplomachus. pe. cor. quasi cum armis militaribus
& scuto depugnans df. Græci. n. ὅπλον dicunt
scutū. Τὰ ὅπλα. arma μάχομαι pugno. Mar.
Oplomachus nūc es fueras opthalmicus ante.

Oppleo circūquaq; siue maxime impleo. Plau i. ru.
Sed ad prādiū uxor me uocat: redeo domum. iam
meas opplebit aures sua naniloquentia.

Opplorol contra ploro. Ci. li. iiii. adherē. At ille qn
mihi illum datis ac uos auribus meis opplorare ñ
definitis.

Opon promontoriū Cretæ i occidentem uergens.

Oppono. is. cōtra pono seu ex aduerso pono. Vnde
oppositio cōtrarietas. oppositum contrarium.

Opoponax: succus panacis herbæ quæ omnes mor
bos sanare dicitur.

Oporophylacion: custodia pomoz uel fructuum.

Oporotheca: locus ubi fructus autūnales hāt. Nam
opora fructus autūnales. & theca repositoriū. Var.
inoportheca mala manere putāt satis cōmode. idē
Et ideo oportheca qui faciunt ad aquilonem ut
fenestras hēant. atq; ut plenius curant.

Opobalsamū: succ⁹ balsami ab ὀπὸς ὀπὸσ succus q
p̄fertur omnibus odoribus uni iudææ terarum cō
cessum ut ait. Ply. Arbor ipsa balsamum dicitur q̄
incisa nitro lapide osseis uel cultellis succum mit
tit quem opobalsamum uocant eximiæ suauitatis
xilobalsamum lignum balsami. Carpobalsamū fru
ctum balsami dicunt.

Oportet quidā cōpositum esse putant ab opus siue

opis & portet. ſignificatq; expedit uel utile aut neceſſe eſt. Imperſonale uerbum ut oportet legere libros. per paſſiuum oportet legi libros. In pſo ut oportuit feciſſe hoc. Et factū hoc oportuit ſine uerbo aliquo. Ci. Tñ id factū nō oportuit. Idē. Totā tem illi itegrā ſeruatq; oportuit. nō diſſimilis huic oratio ſit per uolo. Idē. Liberis cōſultū uolum⁹ ēt ſi poſthumi futuri ſint.

Opportun⁹. p duplex. pp. ab ob. & portus ſeu portunus cōpoſitū eſt. Portunus autem q. & palæmon inter deos colebaſ, quia portubus pater dicebatur. Dſq; opportunus q oīb⁹ accōmodat ueluti portus ab eo q; nauigantibus maxime utiles optatq; ſint portus. Vñ opportune aduerbiū. Dicimus aūt opportūe accidere qd p deſyderio noſtro accidit. aquo ēt opportūtas p cōmoditate q̄ madmodum ediuerſo importunū eſſe. & importunū fieri dicim⁹ q̄ ſāt fiūtue pter rōnem loci: ſiue tpris aut perſona rū Virg. de quibus q̄ tū nocte tñ nolare ſoleāt die appent. Importunæq; uolucres ſignat dabāt: ppea iportunū hoiem dicimus pcacē atq; moleſtū. igē tum & quaſi portu carentē Vide loco ſuo.

Ops. opis genere fœ. dea ē filia Cæli ex Veſta & ſoror ac cōiūx ſaturni q̄ & Rhea ḡco uocabulo. hāc putant terrā eē ἀπὸ τοῦ ῥέω fluo. q terra affluēſ ſit omniū rerū. Eadē Cybele appellatur. uel a monte atq; oppido phrygiæ Cybelo ubi ſacra eius primo inſtituta ſunt ἀπὸ τοῦ κυβάλου. et ea dea in cūctis caſibus eē pibet. cuius ope hūane uitæ alimēta q̄rūt. Vel dſ ops ab ope p qd fruct⁹ frugeſq; naſcuntur. Ab hac opes hoc ē diuitiæ dictæ quia diuitias oēs in agris eē ueteres exiſtimabāt. uel qa oēs opes hūano generi terra tribuit. hæc mater deum dſ. qa omnia gignit uel quia in ea fiat oē op⁹ uel quia opus eſt ea aduiuendū. Ops. uero generis oīs. ſigt opulentum. aquo Inops p inopulēto. Antiquiſſimi tamen teſte Capro. hic & hæc ops & cops. p eo q eſt opulētus & copioſus. Præterea ops opē ferens dſ. Actius. Quoyæ genitor fert eſſe ops gentibus Vñ inops & inopioſus quaſi ſine ope. Vnde aī inopē: in opē conſilii dicimus. hoc ē ſine ope aī: ſine ope cōſilii. Virg. Sæuit inops aī. Plau. Sæpe ego multas tibi mandaui dubias egenas inopioſas cōſilli. Obliqui ſingulares ſigāt auxilium. Ouid. de teme. Carminis & medicæ phœbe reptor opis. Ci. li. 3. tuſ. Opis egēs dixit. i. auxilii ſidiga. Aliqñ ſigāt poſſibilitatē. Virg. Nō opis eſt nr̄æ. Implurimi diuitiæ dār Idē Auxilio tutos dimittā: opibuſq; iuuabo. Sed & opē ueteres dixerunt p opulētia. Ci. li. 3. tuſ. Oprianī domus ſeptum altiſono cardine tēplum uidi egote adſtantē ope barbarica. i. opulēta ſiue opulēntate luxuioſa Quandoq; ēt auxilium. Ci. ad. Q. frem. Nūc ita accidit: ut neq; ptores ſuis opib⁹ neq; ſtudio noſtro q̄q; pficere poſſemus. Quādoq; poſſibilitas ſeu potentia. Ouid. li. 3. faſ. Sed timuit magnas pygmalionis opes.

Opis huius. opis nympha dianæ comes. deq̄. Virg. li. xi. Velocē interea ſupis iſedibus opim cōpellabat: ubi prima pducit cū inopis ab ops corripiat.

Opis ēt nomē ciuitatis iuxta quam Tygris pfluit in mare rubrum.

Opigena. ab ope dicta eſt luno quā matronæ colebāt. q eā ferre opem i paratu laborātib⁹ credebaſ.

Opalia. dies feſtus opi deæ dicatus. Et erāt poſt Saturnalia uel eodem die quo ſaturnalia. qñ opem Saturni cōiugem eſſe crediderunt.

Opimus. a. um. pe. p. idē eſt qd diues & pinguis: ut hoſtia opima & mēſa opia. Virg. Aut ſpoliis ego iā raptis laudabor opimis. Gel. formauit cōparatiū. Nam quas uenabat̄ feras mēbra opimioratad ſpectū mihi ſuggerebat quaſi pinguiora. Iñ opime abundanter.

Opima p prieſpolia. i. ampla & magnifica quæ dux duci ſtrahit: Dicta ut Var. igt ab ope. Vel Plut. ait ab ope cū ſit opus egregiū ac clariſſimū ducem belli parem ſibi ductorem ſuperare.

Opimo. as. pe. p. pinguefacio. Col. Hyeme tñ offæ panis uino modefactæ ſicut ēt palūbos celeri⁹ opimant q̄ cæteri cibi

Opiparus. a. um. pe. cor. dī magnaye opū appatus. Plau. in pſa. Satin athenæ tibi uiſæ fortūatæ atq; opiparæ. Vñ opipaye cōuiuium dicimus Opipare abundanter.

Opulētus dines. & opib⁹ abūdās quia rebus abūdat terræ. q̄ſi diuitiaye plenus. Plau. i. am. Opulēto homini hæc ſemitus dura ē. Aug. ab arborē trāſtulit. Antēdentes. in qt arborē pulchrā amoenā foliis uirētē fructibus opulētā. hic opulētia. & opulētitas. Idē Quaſi q̄ eius opulēntatē tueretur. Opulens. idē qd opulēnus. Ambr. h. hexa. Fugiēda ſunt tentamēta mūdi ne paup diſperetne opulens inſoleſcat.

Opulēto. as. dicto ſeu abūdantem facio fœcūdone. Col. li. 9. Quippe uillaticæ paſtiōes ſicut pecuariæ nō mimam colono ſtipē cōferūt. cū & auiū ſtercore macerrimis uineis & oi ſurculo atq; aruo medeantur & ciſdē famulitatē focū mēſamq; ptioſis dapibus opulentent.

Opuliſco. iſ. diteſco, futius. Quo mag̃ intantis poſſuue opuleſcere campis.

Opprimo. is. pe. cor. eneco ſiue pturbo. habetq; ī ſe maioꝛē uim q̄ extīgo. Ci. ī læl. Quāobrē primū dā da ē opa nequa anucoꝛ excīd a fiant. Sin aliquid tale euenerit ut extinctæ potius amiciciæ q̄ oppſe uideant̄ quaſi qd extinguī poſſit iſtimari. qd opprimitur nō q̄at. Interdū opprimere ponit̄ pro cōtinere ſeu claudere. Plau. ī aſi. Oa opprime. Interdū p Cōuincere ſeu cōprehendere. Idē ibi Iaz ſaxo ipm hominem manifeſto opprimas. Interdū p uiolare: ut oppſſit uirginē interdū p Grauare. Ci. qui hoi tot miſeriis calamitatib⁹q; oppſſo ſub ueniret. Interdū p puenire occupare. Ci. Caſ. Puto iā te ſuppudere cū hæc terna iā epta añ te oppſ ſit q̄m ſchedā aut lēam. Interdū p conſtituere. Vnde cōpreſſio cōſtrictio cuius diminutiuū ē oppſſiuncula. Plau. Molles morſiūculæ papillarum hortidularum oppſſiunculæ.

Opprobriū. ex ob & pbrū. ſigt infamiam dedecus. quaſi obiectum pbrum q; ueniat ad pbrū. i. pp

ſcelus cõmiſſũ:nt cum quis cuipiam maledicit.
Opprobro as.obprobrio do.obiicio.Gel.li.i.Idez Cato.M.Cælio tribu.plebis nilitatem opprbrans non loquendi tñ uez etiam tacendi. Fruſto ingt pãis cõduci põt uel ut taceat.uel nti loquatur.
Oppbramentum.Plau.in.Mer.Litigare ego nolo uos.Quã tuam aũt accuſari fidẽ mſro ædepol ſiqd faciundum eſt facere domui mauolo q̃ oppbramẽ tum aut flagitium mulicbre.
Oppugno.contra ſeu circa pugno uocendi cã Cic. p Sex Domus eſt oppugnata ferro facibus exerci tu clodiano.
Opſoniũ.dr qcqd ultra panẽ & uinũ ĩ cibo adiicit.
Opſouo.as.pe.p.Nam apud ὀψώνιον.p.ω. ſcribit Similiter opſonot depo.quod idẽ ſigr.f.emo ſeu ppo res neceſſarias ad opſonandum hoc ẽ aliqd cũ pane cõmedendu3:ſiue cõuiuandũ.Plau:I Caſ. Argento parciolo opſonato ampliter.Idẽ Cænæ opſonaui .i.opſonium emi.Ter.i.an.Vix drach/ mis opſonatus eſt decem.
Opſouito.as freqnentatiuum ſæpe opſono.Neulus Multi meum eo die opſonitauere.
Opſonatus.tuſ.ipla opſonatio.Plau.ĩ tru.Dedi eq dem hodie qnq argenti deferri minas ꝑterea nnã in opſonatum.
Opſonator q emit opſonia & coquo ad coquendũ tradit.Seneca.ad Lucil.Adiice opſonatores qbus dominici palati notitia ſubtilis eſt qui ſciunt cui9 illum ſapot excitet.
Opſopeus.cõcinator opſonoꝝ.ὀψοποιός.i.coq9
Opſopolis.pe.p opſonioꝝ uænditrix.
Opto.as.deſydero:Vñ optatiuus modus apd grã/ maticos.Quãdoq; Eligo.Ci.li.i.offi.Quæq; ma/ iori pti pulcherrima uideantur ea maxime optant. Virg.li.3.Optauitq; locũ regno hinc optio p op tatio electio dicitur Et optati dñr qui ĩ honeſtu3 aliquem gradũ ſunt electi: Interdũ optare eſt ꝑci bus poſtulare.Virg.Et reor & ſiqd ueri mens au/ gurat opto. Interdũ Adiungere aſſcire.Vat.li.iiii. de ui.pa.Adoptatos quot quot aſſcitos exiſtima uit appellatos q referentibus centurionibus in co hortes adoprari ſubeant ut ſemp plenæ eſſẽt legio nes.huius cõpoſita.ſunt Adopto qd eſt ualde de ſydero.Plau.i Cſ.Sociam te mihi adopto ad me am ſalutẽ.Vatinius.Ego autem quem poti9 ado/ prẽ q̃ illũ qno defendẽte uincere didici.Et Adop/ tare eſt filium adoptiuum facere. Ter.in adel. ego hũc maiorẽ adoptaui mihi.Adoptio ſicut ſcribit. Caius duobus modis fit aut pricipis auctoritate: aut magſtatus Impio.Principis auctoritate adopta mus eos qui ſui iuris ſunt quæ ſpẽs adoptionis dr Arrogatio qa & is qui adoptat rogaſ.i.inter/ rogaſ an id fieri patiatur. Impio magſtatuſ adopta mus eos q in poteſtate pentis ſunt ſiue primũ gra dum liberoꝝ obtineant qualia eſt filius filia ſiue ĩ feriotẽ:qualis eſt nepos neptis pronepos pneptis Coopto eligo.Ci.i bruto.Aquo i collegiñ augurũ fueram cooptatus Exopto ualde deſydero uel ual de ꝑcor.Sal.Naz gloriã & honorẽ. impiumq; bo nis & ignauis ſibi æque exoptant. Præopto ante opto.Ter.in ecy.Adeon peruicaci es aĩo ut pueꝝ præoptares petiret
Optaro aduerbiũ.quaſi cũ deſyderio.Ter.in an.op tato aduenis.
Optabilis.Ci.Lucio.Quæ & ſi nobis optabiles in expiendo non fuerunt ĩ legẽdo tñ erunt iocunde.
Optimus ſuplatinum eſt a bonus. Vnde optimitaa utilitas cõmodũ.Plau.Maximas optimates gau/ dio effertiſſimas ſuis heris ille una mecum pariet.
Optimates.pe.p.ſunt q primũ in ciuitate locũ te/ nent.uel q opulẽtiores ſunt & in maiori cẽſu:uel q in primis opem ferre pũt opꝑſſis Ci.pro Sex di cit optimates eos eẽ q ita in rep.ſe gerũt ut ſua cõ filia optimo cuiq; probeut populares uero q ea ſa ciebant & dicebant q̃ multitudini iocunda eẽ uo/ lebant. Idẽ ibi optimates ſunt oĩs qni neq; nocẽ res nec natura improbi:nec furioſi:nec malis do/ meſticis ipediti.Priſ.li.v.Optimates ſunt qui de fendunt ſenatores:populares q defendũt populũ.
Opticus.a.um.pe. cor.idez quod uiſiuus ſiue ſpe/ ctiuus:ut Virtus optica.i.uiſiua. Vnde ps geome tricæ diſciplinæ una dr optice.i. perſpectiua q̃ ad oculos pertinet quæ cauſas reddit cur uiſiões ſub inde fallant ut quæ inaqua conſpiciuntur maiora ad oculos fiant.quæ procul ab oculis ſunt miora.
Opus.opũtis ciuitaſ in locris.Ouid.de pon. Facta cæde puer patroclus opũta reliquit hinc Opũti9. a.um.ut ſinua opũtius in ægæo.
Opulus.pe.cor.genus uineæ ubi traduces pũt fieri uitium ut mediolanenſes faciunt in arbonibua q̃s uocant opulos.
Oquiniſco.is.ex ob & quiniſco q̃uis quiſco non legerim. Vnde & conquiniſco.ſed.b.abiicitur ſi/ gnificat inclino. Pompo.in piſtore. Niſi cum ali/ quis ſubito obuiam occurrat mihi qui oquiniſcat Conquiniſco uero ut Priſ. inquit caput inclino. Sed Plau.in Cſ.pro indignor poſuit. Faciendum eſt puerile officium conquiniſcam ad ciſtulam. fe ſtus uero Conquinere deputare unde Conquini/ ſco uidetur eſſe formarum.
Ora extremitas cuiuſq; rei. Virg.Et mecum Ingen/ tis oras euoluere belli. Hinc ueſtimentorum extre ma oræ dicuntur. Et regionum ferarumq; fines. in ſuper & ipſe regiones ut Arma uirumq; cano tro/ iæ qui primis ab oris italiam fato profugus laui/ naq; uenit littora. Sciendum eſt q Ply.cum ora3 dicit fere ſemper regionem littoralez appellat apd quem ueluti peculiaris eſt talis locutio. In ora ſũt ciuitates:& oppida oræ proxima.Quæ uero remo ta ſunt ab ora eleganter in mediterraneo eſſe dicũ tur.hinc ſoluere oram uſurpatum eſt pro eo quod eſt enauigaſ & ab ora hoc eſt littorali regione ſol uere retinacula nauium & diſcedeſ. Quintil. Per/ mittamus uela uentis & ſoluentibus bene ꝑcemur Sunt qui dicant oram etiam ſignificare nauticum funem quo nauis ad terrã ligatur Allegãtq; Quin tilianum dicentem. Permittamus uela uentis. & omnia ſoluentibus bene ꝑcemur. Liul.lib.xxviii. Inipſis quoq; trepidatum nauibus dum ne hoſtes cum ſuis irrumperent trahunt ſcalas:oraſq; & an/

choras ne in molientibus mora esset: ꝑcidunt. Cæterum unde etiam uulgariter dicitur in lora delequa eruditi negant oram inueniri pro fune nautico apud idoneos auctores cum ne in Liuio qdē oras sed lora ut ex uetusto codice scriptū repitur.

Orata genus piscis a colore auri quasi autata q orū pro aurum dicunt. Dicitur etiam aurata. Mar. Nō omnis laudem ꝑciumq; aurata meretur. Fuit etiaz cognomen Sergii romani uiri quod ab hoc pisce sortitus est.

Oro. as. ꝑcor. Et hoc qñ iungitur cū deo uel cuz homine. Ter. in an. Quod ego te p hanc dextrā oro & ingeniū tuū. p tuam fidem te obtestor ne abste hanc segreges. Quīdo uero cum re. sīgr peto. Idez in eu. Vnum nos oro ut me i ufm gregem recipiatis. Interdū orate est agere dicere. Et tūc solo actō contentū est. Ter. i phor. Seruū hoiem cām oraf leges non iuunt. Vnde oratores ieārum actores dicti quos græci ῥήτορας uocant. q̄uis orator a rhetore seperet. q orator sit q in iudiciis uel cōcionibus causas agit rhetor qui rhetoricen ꝑfitetur. Itē oratores legati uocant. q principis aut reipu. mādata pagant. Virg. li. xi. Centū oratores prima de gēre latina ire placet. Itē qcūq; aliquid rogat orator dici potest Cōpositā huius uerbi sunt Adoro. Exoro. quod est orando. ipetro. Vñ orator dicitur dū orat. Exorator cum impetrauerit. Ter. in Ecy. Orator ad uos uēio sinite exorator fiem Exoratus dicitur a quo qd impetratū est. Deoro & p oro q̄ sīgnt orōnem concludo.

Oratio duobus modis accipitur. Primo ut consyderaf a grāmaticis q̄ est ut Hiero. inquit ois sermo loquētium cuius etymologiam sic explicat. Oro est oris rō Scdo ut i sacris scripturis accipiť. inquibus difficile orōnem iuxta hūc sensum inuenias sz eā qnæ ad ꝑces & obsecrationes ptinet. Vt Exaudi deus orōnem meam. intende deꝑcatiōi meæ huius diminutiuū est Oratiuncula

Orator est uir bonus dicendi pitus qui in causis publicis & priuatis plena & pfecta utitur eloquentia Oratorius. a. um. qd oratoris est uel quod ad oratorem ptinet: ut ars oratoria. Oratorie aduerbiuz. significat more oratorio.

Oratoria. æ. scia qua qs orator efficī potest. Aug. li. z. con. Inqua urbe iam cœperam lfaturæ atq; oratoriæ ꝓcipiendæ gratia pegrinari.

Oraculum. ab ore dictum est: ut inqult Prif. Ci. lib. top. Oracula ex eo ipso appellata sī q in ēbis deorum ofo. Vnde & pro rīso accipitur Seneca. unuz illud optimum oraculum est: pugnandum esse p patria. Virg. Scitatum oracula phœbi mittimus. Quandoq; ponī pro tēplo inquo rīsa danť. Item pro dicto alicuius. Vñ dicimus oraculum Catōis. est Quādoq; dicitur unum ex quinq; quæ uidere nidemur dū dormimus. De qb⁹ idictiōe Sōnus.

Orarium dici pōt quod oti & genis & capiti suppo nūt dormituri. Er sic ab os oris deducitur. Hiero. ad Nepo. Quod sudarium orariūq; non habeas. Orarium ēt sumitur p ueste qua sacerdotes utūtur stola uulgo dicta dū orāt. i. ꝑdicant Ambr. de obitu satyri. Et. n. ligari fecit in orario & orarium iuo luit i collo. Vñ. dif. z3. scribitur. Vt omnis sacerdos cum ordinatur orario utroq; humero ambiat.

Orea. æ. abore. fit & significat. frænum dictum q ori inferatur. Nam aurea est qnæ adequorum aures religatur.

Orficium dicitur quod inquacūq; te patet.

Orbis circulus. cuius diminutiuum est orbiculus. Aug. li. iz. ci. dei. Neq; ei continuo concedendum est globos istos luminū siue orbiculos luce corporea super terras seu die seu nocte fulgētes. Hic mūdus a rotūditate dī orbis terræ. Alias orbis ponitur p sphæra ut nouē orbes sphæræ. Auctor. Ma

Orbiculatus. a. um. qd in orbē & circuitū (cro. factum est a figura orbis introunditatem circūacti. ut poma orbiculata.

Orbita æ. pe. cor. rota siue currus. Virg. li. z. Ge. luuat ire iugis qua nulla prioꝛ castaliam molli diuertitur orbita cliuo. Et orbita uestigium decurrētis inuiis totarum cursu. Ply. li. viii. idē ubicumq; sint orbitam si transiere morinantur. s. mures. Hinc exorbito. as. de quo alibi. Item Orbita rotunditas i Virgili. in æna Scire modum & quanto minor orbita lunæ est.

Orbio. is. ui. itū. circū eo. Nonius de priscis dictionibus Orbitum porbem ductum seu circularem. Var. Vt sydera cæli circa terram atq; axem uoluūtur motu orbito.

Orbus ꝓprie dī oculoꝛ luce priuatus. Iuue. Duduz uigilāribus orbis. Per trāslationē orbi dūr qcunq; aliquare cara priuati sunt. hinc patres amissis liberis quasi amissa oculorum luce orbi uocantur. hic orbitas illa pīm. qualitas post amissos liberos & uxoris uiduitas post amissū maritum. Quintil. nō habet orbitas ufa lachrymas sup ardentes togos. Similiter orbi dūr orphani. Ter. Orbæ q proximi sunt nxorē ducant. hinc orbitas orphanitas. Plau. in cap. Quid hoc est scelus quasi morbitatem filios produxerim.

Orbo. as. idem est quod priuo. Lact. li. z. Et orbāt hominem suo proprio ac singulari bono Hieron. ad Aletam. Et marito simul orbaberis & filiis.

Orca genus beluæ marinæ balænis infestum. Hor. in Ser. Non alia q̄ qua bizātia putuit orca. Ad huius similitudinem genus qddam uasis dictum est orca Persius. Redderet anguſtæ collo nō fallier orcæ ubi probus interpter amphoræ ſpēm Omnio apud ueteres & uinarium & olearium uas erat. Itē Salgamarium ut inquo ficiquoq; asseruabāť Ply. li. xv. At ubi copia ficorum abundat implentoræ in asia cadi. Item Salmentarium. hoc est salamentarium. Quidam etiam orcam accipiunt p uasculo lusorio quo coniecti tali agitatiq; emittunť i tabulam aleatoriam. Et a Martiale dicitur Turricula ex imitatione græcæ dictionis quaz latī usurpāt pyrgon. Ply. li. xxxv. pro capsa pigmentorum mulierium posuit cum ait. Vsta casa reperta incēdo pyræ cæruſa in orcis cremata.

Orcula diminutiuum ab orca. Cato de re ruſ. Cyminum formiculum rutam mēthā in orculā condito.

hinc quidam ureū & p diminutionem Vreeolū deducunt.

Orchades.pe.cor. insulæ oceani septētrionalis ultra britaniam & hiberniam numero.xxx.secundum. Pōpo.paſſ interſe diſtantes.Eſt & hoc nomie oliuæ genus.Vnde.Virg.Orchades & radii & amara pauſia bacca.

Orchites.pe.cor.genus oliuæ q̄ a teſticulis nomē ſūpſerunt:ut inquit Ser.li.2.Ge.Nam ὄρχεις teſtes dīr. Vnde etiam uocantur teſticulares oliuæ.

Orchis:herba q̄ & Cynoſorchis q̄ſi canin⁹ teſtis:

Orcus.fluuius infernalis:aburgēdo dict⁹ q in mortē urgeat ut inquit Feſ.quia antiqui.c.pro.g.pōebant.Quidam ab ὅρκος.qd eſt iuramentū deducunt.q pillū.i.flygē paludem aqua pfluit iurabāt diu.nec peierare licebat.p prie aūt orc⁹ obſcuſtas inferoꝝ. Et orcus apud homeꝝ theſſaliæ fluuius ſcribitur qui peneum olei inſtar ſupernatat.Et orcus Pluto.

Orcheſtra.ſpatium intheatro inquo ſenatoꝝ & honorificentiſſimorū erant loca deſignata & ſcænici artifices ſuas pet orcheſtram pſtant actiōes:ut ſcribit.Victr.li.5.Cui⁹ puipiti altitudo nō erat quiq̄ pedibus altior ut ſedentes ſpectare poſſent oium agentium geſtus.Dicta orcheſtra q i ea ſaltatiōes fieri conſueuiſſent.Nā apud græcos ὀρχέομαι tripudio ſalto.Sue.Deinde in orcheſtrā ſenatūq̄ deſcendit:& orationis quidē carmiſq̄ latini coronam de qua honeſtiſſimus q̄ſq̄ contenderat ſūpſit.Iune.poſuit propoſſeſſione ſenat⁹ & primoꝝ cum air.Similemq̄ uidebis orcheſtram & populū

Orchomenus.pe.cor.theſſaliæ mōs.aquo orchomenum oppidum quondam ditiſſimum ac potētiſſimū cui thebanos olim tributa ſoiuiſſe conſtat. hic

Orchomenus.a.um. Orchomenioꝝ rex Etheocles fuit qui primus gratum templum extruxit.Et Ariſtoclides eius tyrānus fuit qui ſtymphalidē uirginem quandam adamauit ut ſcribit Hiero.Vide in dictione Stymphalus.Hiſtorici alteram Orchomenū tradiderunt quæ Euboicæ urbs ē.& iuſula una ex cycladibus in euboico mari inqua Titani regnaſſe dicūtur.Eſt & orchomenon fluuius ut Ply. & Strabo teſtantur.

Ordior.iris.orſus & orditus teſte Priſ.pſm facit.ſz cum facit orſus.ſignificat fari incipio.Virg.Veneris contra ſic filius orſus Liui.li.i. Vnus tem ex cōpoſito orditur.i.narrate incipit.Vnde Exordiū principium ornis.Ponitur etiam ſimpliciter pro incipio.Ci.li.5.tuſ.Vnde igitur rectius ordiri poſſumuſ q̄ a cōmuni pente natura quæ quicquid gignit non modo animal ſed etiam q ita ortum eſt ex terra ut ſtirpibus ſuis niteretur in ſuo genere pfectum eſſe noluit.Orſū aliq̄n poetæ p eo q finit abuſiue poſuerunt.Virg.Sic orſus apollo mortalis niſus medio ſermone reliquit.hiuc aborſus.cū aūt facit orditus ad telæ uel alterius huiuſmodi cōpoſitionem ſpectat.Hiero.in Eſaia.Et telam quā oeditus eſt Virg.tamen in cuiice.Atq̄ ut araneoli eenuē formauimus orſum.Veteres etiam Ordio ptulerūt.Afra.Aſpecta tū animo me ordire opz.

Cōpoſita ſunt Abordior. Exordior & Reordior.

Orſus.a.um.inſignificatione actiua.Virg.Sic orſ⁹ ab alto.Liui.in ſignificatioue paſſiua poſuit:p in cæpto cum.li.1.ait.Vt orſis tanti operis ſucceſſus proſperos darent.

Ordo eſt digeſtio & in ſuo cuinſq̄ loco collocatio uelut in acie fit: ubi pedites:ubi alæ. ubi cætera. Vel inciuitatibus ut ordo ſenatorius:ordo eq̄ſtris Accipitur q̄ſq̄ pro ipſis hominibus.Ci.Qui apd omnes ordines eſſet gratioſus ideſt apud omniuz ordiū hoīes.Sal.Sæpe numero.p.c.multa uerba i hoc ordie fecit.i.i ſenatu. Aliquando refertur ad fortūas.Vſi.Do.exponens illud.Ter.in Eu. Quēdam mei ordinis dicit ordinis p pſupem.ſic bōeſti ordinis homines dici pūt opulenti Inde fiuut i terordo & Interordiuiū de q̄bus ſupra. Ordinarius.a.um.inquo ſeruatur ordo.Extraordinariū.qd fit extra ordinē.Ordinarius dicitur homo ſcurra & in probus q̄q̄ aſſidue in litibus morat ob eāq̄ cām in ordine ſtat ptorem adeuntium.Siue per cō trarietatem q̄a minime ordinate uiuit.Et ordiari⁹

Ordolucæ populi fuerunt in anglia arduis montib⁹ proximi:apud quos ut Tacitus ſcribit hoſtorius dux romanus Carataccum in anglia imperantem proſtrauit.

Ordino.as.diſpono q̄ cuiq̄ locus eſſe debeat.aquo fit præordino ante ordiuo.

Ordeſſus fluuius maximus Scythiæ qui ab oriente profluit miſceturq̄ cum iſtro.

Oreades:nymphæ montiū.ἀπὸ τοῦ ὄρους quod montem ſignificat.

Oreni populi cæltiberis proximi ab hauſtro

Oretus ſiciliæ fluuius apud panormum. Oretæ gēs indica ut ſcribit Stra.poſt Arbin amnē Atianorū quos Plyni.libro.6.ait non indorum ſed propria uti lingua.

Oreus:dictus eſt liber pater a montibus inquib⁹ ei fieri ſacrificia ſolebant.

Ore tenus duæ partes ſunt.Gel. Gutum ſamium oretenus ipudens inane rāq̄ ſi in rſſet oleū affert.

Orexis græce:latine appetitus ſeu eſuritio dicitur ab ὀρέγομαι quod eſt appeto.Quidam etiam p uomitu accipiunt.Iune.Rabidam facturus orexim. Idem hinc ſurgit orexis:hinc ſtomachobilis:hāc nereres nr excitarent bibere largius ſolebant deinde euomere.

Organa per excellentiam dicuntur omnia muſicoꝝ inſtrumenta ſicuti docet Aug.non ſolum organuz illud quod grande eſt & inflatur follibus qd multis meatibus quaſi cicutis ipanbus unde uox erūpat & concentum cum bombulo emittat.ſed quicquid aptatur ad cantilenam & corporeum eſt organum.dicitur. Iuue.pro cithara poſuit Prætoribus organa ſemper in manibus denſi radiant teſtitudine tota ſardonyches criſpo numerantur pecti ne chordæ. Eſt & organum inſtrumentuz qddam ædificii.Victr li.x. Inter machinas & organa id uidetur eſſe diſcrimen q machinæ pluribus operibus i maiores coguntur effectus:ut balliſtæ torcularium q̄ pla.organa autem unius operæ propoſi-

tum uti scorpionis. Apud Col.li.illi. sumitur pro instrumento ad metiendum apto. ubi ait. Sic compositum organum cum in sulcum dimissum ē litē domini & conductoris sine iniuria deducit.

Organarii organorum fabricatores. Iul. Firmic⁹ li. 3. scribit. mercurium cum uenere in ui ab horoscopo facere organarios & myropolas.

Orgia sacra fuerunt q̄ diis immolabant fieri solebant ἀπὸ τῆς ὀργῆς ut ingt. Euse. li. ꝓpa. hoc ē a furore. quia sacrificantes diuino quodā furore correpti uidentur. hinc Abusiue sacra liberi patris dicta sunt orgia.

Oricos ciuitas epiri a colchis condita aqua Terebynthus oricia dicitur.

Oria nauis piscatoria. Plau. Malo hunc alligari ad oriam ut semp piscet & si sit tempestas maxia. aspiratur tamen hæc dictio ab aliquibus.

Orichalcū. æs aurei coloris quod i magno ꝑtio apd ueteres fuit. ḡci ὀρείχαλκος ab ὄρος quod est mons quia in montibus foditur.

Origanum. pe. cor. herba cuius diuersæ sunt species Nam q̄dam dicitur heracleoticū agreste: & othimin. Plv. scribit origanum esse quod in sapore cumilam æmulatur plurimaq̄ eius esse genera Othimin uel prasion appellari nō dissimile hyssopo. tra goriganon similius esse serpillo syluestri.

Orion quasi urion dictus ē filius Enopionis putatus ex utrina trium deorum Iouis. neptūni & mercurii natus. Hic apud Messanam portum structo aggere in boeotiam concessit. Inde inter astra receptus ē ante tauri uestigia. Sunt tñ qui græce ab aquæ in undatione dictum uelint. q̄ eius tēpore habet ortum hyems & maie ac terras tempestatibus turbat ὀρίνω enim turbo & concito significat. Plautus Iugulam uocatq̄ sit armatoꝝ gladius stellæ fulgore terribilis. Hic si fulget serenitatē si obscurat tempestatem denotat. Vtrg. Fluctu nitbosus orion.

Orithyia: Boreæ cōiūx filia Ericthei athenarū regis quam in uentū conuersam ferunt. hoc etiā nomie dicta ē Amazonum regina quæ Marpesiæ matri successit in regno: Orithos uero urbs fuit inter macedoniam & Epirum.

Oriza. spēs frumenti folio carnoso altitudine cubitali flore purpureo exqua italici ptysanam faciūt. Hor. in Ser. Sume hoc ptysanarium orizæ Candore grana cōmedantur in cibo ad iusculā testuacia Scitur mense martio: & aquis clausis irrigat̄ uulgo risū appellant.

Orior oreris & oriris. pticipium tamen ortur⁹ & ortus habet. Ouid. li. x me. Tu quoriens oreris uiri diq̄ in cæspite flores significar nascor q̄q̄ surgo ꝑdeo. Vnde oriri solem dicimus. Huius composita sunt Aborior. adorior coorior. Liui. Tu uero coorto tumultu terga uertere simulantes paululū cessare. Oborior. & suborior eiusdem fere significatiōis hoc est subnascor: ut obortæ sunt lachrymæ. suborius est rumor Exorior quoq̄ & porior. Ci. li. 3. offi. Exoritur antipatri ratio ex altera parte. i. apparet uel assciscitur.

Oriens & participiū esse potest. & nomen sūm generis mas. ut cum per se dicitur oriens ut ab oriente in occidentem pgit sol.

Oriundus qui originem ducit: q̄ ex eo loco parentes eius fuerunt Ortus uero ex loco persona ueꝑsenti. Liui. Nati carthagine sed oriundi a syracusis. Inuenitur tamen oriundus pro orto. Col. lib. i. Nam quemadmodū sapientis est fortuitos casus magno animo sustinere: ita dementis est ipsum sibi malam facere fortunam quod facit qui neq̄ uicinum suis nūmis parat cum a primis cunabulis si modo liberis parentibus est oriundus audisse poterit. Amb. alter usurpauit cum inquit. Sciāt oēs solem auctorem non esse nascentium. dei clemētia terras relaxat: dei indulgentia prorūpere facit fructus. Quomodo sol uiuendi usum ministrat oriundis? quando illa prius diuinæ operationis unificatione sunt edita q̄ sol in hos uiuendi usus ueniret oriundis ideſt qui nasciturī sunt.

Originarii qui ex adscriptitiis nati sunt in ipso loco ut dis. liii.

Origo. pe. pro. genus est: Vnde originale adiectiuū ut culpa originalis.

Ortus. a. um. pticipium modo natus: ut ego ort⁹ sū bergomi modo qui resurrexi uel prodiit ut ortus ē sol. Ortus. tus. nomen significat nariuitatem. Cic. Non nobis solum nati sumus. ortusq̄ nostri pte patria uendicat pte amici. Interdum surrectionem ut solis ortus. Interdum locum in quo surgit ut ab ortu solis usq̄ adoccasum.

Ortus. orti locus in urbe uel in uilla in quo arbores. fibæ & olera oriunt. Vñ & aboriendo ducit q̄ in hac agri spē plures q̄ alibi hærbæ p totū ānū oriantur & omnia q̄ i ortis oriunt ab oriēdo olera dic. Apud antiquos oīs uilla ortus dicebat q̄ ibi q̄ arma capere possent orient. Sūt q̄ ita sepeat: ut ortus tā singulari q̄ plurali nūero ottū olitoriū. i. hærbarū significet. In plurali dūtaxa arboratiū q̄ a uiis pomariū a ḡcis παράδεισος padisus uocatur: ut orti Salustiani Quidam tamen aspirāt ut differat a pticipio & nomine ortus. Alii in medio aspirandū censent: ab orthos rectum deducentes qm̄ i rectas quasdam lineas distinguatur. Ab ortus fiunt diminutiua.

Ortus & orticell⁹ Epicurus primus orti magr existimatus est.

Orti pensiles: qui supra ædificia facti uel supra colūnas erecti pendent.

Orti hesperidum memorabiles habentur inquibus oleastri tantuꝝ uiruerunt.

Orno. as. pulchrum facio. Ci. li. i. tus. Nocturnamq̄ cæli formam undiq̄ syderibus ornatam. Et Ornare ꝑpare aptare quod lingua uernacula dicim⁹ meter i ponto. Plau. in cap. Ego. tbo ut conueniaꝝ senem dicam sibi ut sibi penum aliud ornet. Idem i eadeꝝ Nō ornatis uos istic apud uos nuptias: Ité honorare. Ci. Cæsari. Neq̄ ullius officii cērtū nomen peto beniuolentiam tuam liberalitatem peto neq̄ impedio quo minus si tibi ita placuerit eniꝝ hisce cum ornes gloriæ insignibus. Huius compo-

fita Adorno quod est de superorno. Liui. li. i. Flaminem Iouī assiduum sacerdotem creauit insignique uestæ & curuli regia sella adorauit Est etiā Adornare bene appare. Plau. in cas. Intro abi uxor atq; adorna nuptias Exorno. & suborno dcqb⁹ alibi.

Ornatus. a. um. qui bonis artibus instructus est siue qui honores adeptus est

Ornatus. us. accipit pro cultu quo qs ornatur. Vnde dicimus ornatum regiū.

Ornamentū ornatus apparatus. & qnq; honor dicit Ci. Licinio. Suscepiq; mihi perpetuā ppugnationē p oībus ornamētis tuis. i. honoribus.

Ornix græce latine ales gallina.

Orithon: auiarū. Nam ornithas græci aues uocant Var. Ornithones auiaria sunt inqbus stabulantur turdi pauões & oēs alites q̄ intra parietes uillæ solēt pasci Apud græcos ὄρνις. ιθος scribitur.

Ornithothrophium. idem est quod ornithon.

Ornitobscion locⁿ ad pascēdū gallinas & aues. Var. De his qui ornithobscion instituere uolunt.

Orontes nomē uiri & nomē fluuii q diuidit syriam ab antiochia. Est & nomen montis iter quē & orō tem fluuium urbs antiochia posita est. hinc Oronteus. a. um. Prop. Aut quod orontea crines pfundere myrrha.

Oropygium uide indictiōe Vropygium.

Orphanus qui caret patre pfidioq; paterno: qq; sū mopere illius opem desyderat Græcū est. Pupillⁿ qui caret patre sed nō pfidio pīno cū tutor iuuet.

Orpheus poeta seu uates Calliopes & Apollinis filius thrax fuit. hic lyræ studiosissimus extitit quā dono a mercurio habuit Fuit & alius orpheus oreni filius unus ex argonautis ciconum rex. Orpheus. a. um. idem quod thracius. Mar. Quicquid in orpheo rhodope spectasse theatro dicitur exhibuit cæsar arena tibi.

Orthæ: dōr a græcis Meniana ædificia.

Ortho. græce latine rectus dī. Sed in compositioone. tantum. Orthoo. dirigo.

Orthographia recta scriptura uel recta pictura.

Orthodoxus. homo rectæ opinionis siue sententiæ aut fidei. Δόξα. n. gloriam & existimationem. siue opinionem & sentēciam significat. Orthodoxia. recta opinio.

Orthogonius rectus angulus qui ex utraq; parte æqualis est.

Ortopnoici. asthmatici dōr qui eam anhelitus dificultatē habent ut nisi recta ceruice stent spirare ñ possint. Orthopnoea ipsa passio. orthon. n. rectus πνέω spiro. Est. n. circa fauces morbus quod apud græcos aliud atq; aliud nomē habet prout se magis minusq; intendit omne tū inspirādi. difficultatē cōstitit. Si difficultas hæc dūmodica ē λύσπνοια græce dicitur. Cum uehementior & spirare æger sine anhelatione non potest ἀσθμα uocatur Cū accessit id quoq; ut spirare nō possit nisi recta ceruice spūs trahat ὀρθόπνοια appellat Ab his dispnoici Asthmatici orthopnoici a latinis uno uocabulo suspiriosi dicūtur

Orthopeia remēdata cum suauitate expositio.

Orthominum genus lini quod fit pīnicula palustris arūdinis.

Orthocorybantii populi quidam scythiæ

Ortyx. gis. auis q̄ cōturnix? & uulgo Qualea dicit?

Ortygometra. pe. cor. rex coturnicū maior aliquāto ac nigrior. auis dicta q dux sit ac moderatrix coturnicum Componitur. enī ex ὄρτυξ & μέτρον mensura nō tū cothurnix idē qd querqueduia.

Orthygia insula in ægeo quæ etiam Doios dī Dicta ortygia Solino teste quia in ea primo uisæ sūt coturnices quas græci ortygas uocanti nos a sono uocis qualeas dicimus. Fuit. & alia hoc nomine insula circa siciliam quæ pontem iungitur Syracusis & fontem habet Arethusam hæc ex oppositō plēmyrii siciliæ amnis de qua Virg. li. 3. Sicanio pōtenta sinu iacet insula contra plemyrium undosum nomen dixere priore ortygiam alphæus fama est huc helidis amnē occultas egisse uias subter mare q̄ nūc ore arethusa tuo siculis cōfundit undis

Oryx. origis animal quod pcipue in Gætulia nascitur fertur contrastare ac cōtueri solis radios caniculamq; adorare. Est ex capraꝝ genere de quo habet in deutrologio. q sit imūdum a quibusdaꝫ solus uocatur cōtrario uestitur pilo & ad capur uersō. Col. li. x. Feræ pecudes ut capoli damæq; nec minus orygum ceruoꝝq; genera & aproꝝ modo lautitiis & uoluptatibus dominorum seruiunt modo q̄stui ac redditibus.

Os: oris proprie concauum illud intra quod sūt lingua & dentes. Ply. Continui dentes aut utraq; pte oris sunt ut equor: aut superiore primores non sunt ut bobus ouibus. Quandoq; os ponitur pro facie. Virg. Os humeroſq; deo similis. Et de brutis etiā dicitur. Idē Ora citatorum dextra deterserit equorum. Neq; solum de facie dicitur. sed etiam de tota spē quæ cernitur: & quicquid in aliquare patet os dici potest. Idem. Quam siquis ferro potuit rescindere sūmum ulceris os. Ouid. Pronaq; cū spectent animalia cætera terram os homini sublime dedit. Os leonis genus libæ florem faciens purpureum. Col. Narcissiq; comas & hiantis sæualeonis ora seri. Sciendum q os producitur & habet omnes casus piures pter gīm. orium. Virg. li. viii. Cō ponens manibusq; manus atq; oribus ora huius nominis deriuatiua sunt. Osculor. ostium oro. oraculum oranum osculum. Orior. ordior. ordio. orca omen orificium. & secundum aliquos ostendo. os ossis quod & ossum dici potest. Pacuuius Ossum inhūatum fundamentum corporis uocatur quod nodatum & adiunctum inuicem neruis alligat natura hinc componit exos. quod est sine esse Lucil. Exos & exanguis tumidos perfluctuat antⁿ Inde Exosso. as.

Osculum diminutiuum puum os. quod est contra Pris. qui nō nult osculū tenet figtū primitū. Ouid. li. i. me. Videt igne micantes syderibⁿ similes oculos uidet oscula Idem de daphne. Videt oscula q̄ non est uidisse satis. Et osculum quod dat amicis ut est illud Osculo filium hominis tradis? Nam ī basiando labia cōstringuntur & os paruum fieri ui

detur & exporrigitur inoſculũ. Differunt aũt hæc ĩ terſe oſculum baſium & ſuauium q̃ oſculum offi cii ſit: ut cũ e longinquo tedeuntes ſalutam⁹ atq; oſculamur. Baſium pudicoꝝ ut patris infiliuꝫ Suauium uoluptatis a ſuauitate dictum.

Oſcillum cuꝫ. c. diminutiuum eſt adiminutiuo oſculum pro paruo ore ſicut a tãtulo tantillum. Collu. li. 2. Reliquum quod ſuper eſt ſeminis in tabulatũ quo fumus prouẽit optime reponas q̃ ſi humor inuaſerit uermes gignit q̃ ſimul atq; oſcilla lupi lorũ adederint reliqua parſ euaſci nõ poteſt. Oſcillam etiam figillam & puæ imagũlæ q̃ arte fictilli fungebanꝫ & uænales ꝓponebanꝫ quibus homi nes proſe atq; ſuis Saturno piacula faciebant: ut inquit. Macro. Virg. li. 2. Ge. Oſcilla exalta ſuipẽ dũt mollia pinu. Et ſic ab oſculũ fit cum ſigt faciẽ paruam uel totam ſpeciem.

Oſcillo. las. ab oſcillum fit & ſigt Inclino. Feſtus. Oſcilla ſancta dñr q̃ oſcillẽt. i. iclinẽt ꝑcipiteſq; efferãt oſcillãtes. Ser. putat eẽ cõpoſitũ. ab os cil leo es q̃ in boc cellerent. i. mouerent ora Nã cil lere mouere eſt. Plau. in an. Næ illi ædepol ſi me rito meo referre e ſtudeãt gſam allegẽt q̃ mihi ad tenieti oſcillet ꝓbe. n. os moueat ꝓbe ipſum pu gnis ꝓcutiẽdo: ut illud ifra eodẽ loco Illic hõ me interpollabit: meũq; os fruger denuo.

Oſſilum diminutiuum ab os oſſis: Gel. lib. 6. Ratio ſubtilior & utilitas ipſa operis poſtulauit ne tenuiſ ſimis minutiſſimiſq; oſſiculis caput compingeret. Ply. li. xi. Oſſum cerebro medio inſunt oſſicula pat ua. binc fit aduerbium oſſiculatim quod ſignifi cat minuatim

Oſſeus. a. um. quod ex oſſibus eſt. Vnde. Plyn. ſcri bit inueniri lapides oſſeos.

Oſſilegus pe. cor. oſſium collector. Oſſilegium oſſi um collectio.

Oſſuaria appellantur loculi inquibus defunctorum oſſa reponuntur.

Oſſifraga. pe. cor. genus aquilæ. ab oſſib⁹ frãgẽdis.

Oſſa. æ. mons in finibus theſſaliæ centaurorũ ſta bulum quem Seneca dicit olympo olim coniun ctum. Luc. Quantus pinifetæ boreas cum thraci⁹ oſſæ. hinc Oſſæus. a. um. Idem li. 6. Attollit ritan rupes oſſæa coercet. Oſſa. uero ꝓpris numerus ab oſ oſſis. Macro. oſſa dentes cum unguibus & capillis nimia ſiccitate ita denſata ſunt ut penetrabilia nõ ſint effectui animæ quæ ſenſuꝫ miniſtrat.

Oſci italiæ populi ab oris fœditate dicti. Vñ oſce na uerba.

Oſcines. pen. cor. ab ore & canendo aues auſpicium ore facientes. Oſcinuꝫ augurũ auium. Hor. Oſci nẽ cotuũ ꝑce ſuſcitabo ſolis ab ortu.

Oſcedo uitium quo quis tenetur ut ſæpius oſcitet. Gel. li. iiii. Deliberatum de nota eius qui ad cen ſores ab amico aduocatus eſt. & in iure itaus clate nimis & ſonore oſcitanit atq; in ibi prope ut plec teretur fuit: tanq̃ illud iudiciuꝫ nagi animi foret & hallucinantis & fluxæ atq; aperte ſecuritatis. Sed cum ille deieraſſet inuitiſſimum ſe ſe & repugnan tem oſcitatione uictum. teneriq; eo nitno qd oſce do appelletur tum notæ iam deſtinatæ exempt⁹ è Quidam dicunt oſcedinem ſignificare graueolen tiam. Sere. hinc oſcedo fugit. iingnæ quoq; unine ta cedunt.

Oſcito. as. pe. cot. ex os. & cito proprie ſignificat os cõmoueo. & os totum apio ut ſit ꝓſomno aut tæ dio. Quæ cum toto corpore fit pandiculatio noca tur. Ci. li. 2. de ora. Et iſtam oſcitantem & dormi tantem ſapientiam ſæuolarum & cæteroꝝ bſorũ ocio concedamus. Ponitur ẽt oſcitatio pro ocio & animi ſecuritate. Ter. in an. Spans iam amoto me tu iter oicitãtes opprimi. Dicitur & oſcitor depo. Ci li. iiii. ad herẽ. Cum etiam maiores calamitates impendere uideantur ſedetis & oſciramini.

Oſcheon latim ſerotum dicunt ideſt teſtium recepta culum. Nam Celſus ubi de morbis tractat qui in naturalibus circa teſticulos oriri ſolent ſinus & tu nicas his appellationib⁹ diuidit. Sinus qui cõſpi ciſ a nobis oſcheon a gẽis dr nſi Serotũ uocant.

Oſãna cõponitur ex oſi. quod ſigt ſaluifica ſiue ſal uũ fac & ãna dũe q̃ uos inquit Hiero. iteriectio d ꝓcantis. Nã ſicut nos ĩ linguã latinã hẽmus iter rectiões quaſdã. ut iſultãdo dicamus uah. ĩ admi rãdo pape. In dolẽdo bei. Et qñ ſilẽtiũ uolumus ĩ pare ſtrictis dẽtibus ſpm coartamus & cogim⁹ tñ ſibilũ inſonãdo. ſ. 3. ita & hebræi iter reli quaſ pro prietates liguæ ſuæ hñt iteriectionẽ. ut qñ uolune dũm depcati ponãt uerbũ petẽtis affectu & dicune ſua dñe. Oſi ſaluifica iter pr. ãno iteriectio depcã tis ẽ. Si ergo ex duobus his uelis cõpoſitũ uerbum facere dices oſiãnai ſiue ut nos loqmur oſãna me dia uocali ſſa eliſa ſicuti facere ſolemus in uerſib⁹ qñ ſcandimus. Alepb. nãq; ſſa prima uerbi ſequẽ tis extremam uerbi prioris ioth inueniẽs excluſit.

Oſi aduerbium optandi: ut oſi uideam apſm dei an teq̃ moriar.

Oſiris. pe. pro. oſiris uel oſiridis gſm. Fuit iouis fili⁹ ex niobe phoronei filia ſucceſſit phoroneo in re gnum arginorum. ægialum fratre præfecit regno achaiæ & ad ægyptios tranſfretauit gloriæ deſide rio. Quos cum ſubegiſſet Iſidem quæ & Io uoca batur Inachi primi regis argiuorum filiam duxie uxorẽ. Vbi cuꝫ illa litteras: oſiris uarias artes ægy ptios docuiſſet uteroq; diuinos honores meruerunt Tandem a Sityphõe ægyptio: uel ut Ser. ait a ty phone fratre clam occiſus ab Iſide din quæſitus eſt Tandem apud phialam iuxta Syenem lacera tus compertus eſt in inſula Abaton in palude iu xta menphim Sepeliri eum Iſis curauit & paludẽ Srygem ideſt mœrorem appellauit. Nec niſi certis diebus & mittatos eo accedere uoluit. Sed appa ruiſſet ægyptiis deinde boa quidam oſirim puta runt: adoraueruntq; ut deum & uocarunt Apim. ideſt bouem eorum lingua. Deinde dictus eſt Se rapis. Tibulus. Te cauit atq; luum pubes miratur oſirim Barbara menphitẽ plangere docta bouem. Mar. Non illaꝫ mille cataſtæ uincebant nec quæ turba ſerapin amat. De oſiride ſic habet Enſe. lib.

de Præpara. diodorum ſiculum inducens. ægyptios ſetũt ptimos oĩum motũ ordinẽq; cæleſtiuꝫ corpoꝝ admiratoſ: ſolẽ & lunã deos putaſſe: ac ſolem qdẽ oſirim: lunã Iſim nũcupaſſe a pprietate quadã iditis ſibi noĩb⁹. Nã ſiqs ad latinã linguã uerba träſferat mltioculus oſiris dici p̃t. ueq; id abre. Radiis. n. ſuis q̃ſi multos rebus ĩmittit oculos qb⁹ oĩa pſpicit nr ẽt poeta dicit. Sol q terraꝝ ſtã mis opa oĩa luſtras. q̃uis nõuulli g̃coꝝ poetæ dionyſium eẽ oſiriꝫ cõfingũt. Iſim uero priſcaꝫ latine dicẽ poſſum⁹. lũæ hoc noĩe ĩdito qm̃ ſẽpiterna p̃ ſcaq; ſit cui cornua depingũt. uel qa cũ miuoides cornuta uideatur: uel q bos ei apud ægyptios ſit dedicata.

Oſtendo oſtendis. di. ſuꝫ. & oſtentum. ex oſ. & tẽdo. ſicut fit in oſcito. & oſcillo. Oſ. n. p facie ſæpe ponit q̃ p toto corpore uõ ſolũ hoĩs: ſꝫ ẽt cuiuſlibet rei ſpẽ: ſumit: ut Do. i eu. Ter. o faciẽ pulchrã exponit. Faciẽ mõ nõ pteꝫ corpotis dicit ſed totã ſpẽm q̃ apper & cernit. Merito ergo oũdo ſigt de monſtro. qa oũdo ẽ ſpẽm ſiue faciẽ rei mouſtro. quia tendere os eſt facit rem monſtrare: uel quia os extẽdere ſolemus in id q uolumus demõſtrar.

Oſtento. aſ. frequẽtatiuũ ob Oſtẽtũ ſupino formatũ q ſigt ſæpe oũdo. Plau. in aul. Altera manu ſert lapidem: panem oſtentat altera. Aliqñ cum iactantia oſtendo. Vnde Oſtentatio iactantia.

Oſtẽtum. ab oũdendo. q ſtatiꝫ futurũ aliqd oũdat. ut Cometæ tonitrua die ſereno. Mouſtra q cõtra nãm ſit nr cuꝫ naſcit aliqd mẽbris alterius gñis q & pmonſtrũ qñq; dr. quaſi porro aliqd monſtrans: ſiue mouẽs: portẽtuꝫ qd licet nãle ſit: raro rñ ſe oũdit & futuꝝ aliqd cũ tpris ĩteruallo denũciat q aliqd importari ac ĩminere denũciat. pdigñ qd & ſi uãr fit ac ſæpe euenit: ſemp tñ aliqd p̃ſagit mali. q̃ſi porro agẽdũ. Cõfundũt tñ hæc & p eodẽ ſigto accipiũt oĩaq; ab eo q futuꝝ aliquid oũdunt dicta ſunt. Labeo diffetũr oſtentũ eẽ cõtra nãꝫ cuiuſq; rei genitũ ſactũq;. Duo ſẽ gña oũtoꝝ. Vnũ quoriẽs qd cõtra nãm naſcit. Alterũ cũ. qd pdigioſuꝫ uidet. Sue. in Cæſa. Cũctanti oſtentuꝫ rale ſactũ eſt. Quidã eximia magnitudie & forma iu pximo ſedẽs repẽte appuit atũdine canẽs. Accipiũt ẽt oñta in bonã ptem. Sue. de Veſpa. Iampridem ſibi p hæc oñta cõceptã in ſpẽm impii uenit. Ply. li. xvi. ſcribit factũ eẽ oñtuꝫ arboris. aquo de ĩde tpe maieſtas ppli romãi. reſurexerit. Alias oñtum pricipiar poni ſolet. Pacu. In ipſo tpe oñtuꝫ ſenẽ. i. demõſtratũ. Eſt. n. Oſtẽt⁹. a. ũ. Cato. Ager oleto cõſerũdo q innẽtũ fauoniũ. ſpectabit & ſoli oſtentus erit. alius bonus nullus erit. Var. li. i. de re ruſ: q loc⁹ optim⁹ uiuo ſit & oſtẽt⁹ ſoli amineũ ſeri oportet. Oſtẽtus tuſ. nom̃ Irriſio dr Sal. i Iug. ſꝫ qm̃ eo uat⁹ ſũt Iugurthæ ſceleꝝ oñtui eſſem

Oſtẽtoſus. a. ũ. q oñtũ facit: ut a pdigiũ pdigioſus

Oſtus ſiue oſtria: arbor quæ ſolitaria uaſci circa ſaxa aquoſa ſiſis fraxino cortice & ramis.

Oſtuꝫ dixerunt antiqui id qd ex lino facto oleiſpurum purgatũq; relinqtur. Factum uero dicebãt q uno tpe conficerent. quem alii centum ſexaginta modiorum alii centum niginti faciebant.

Oſtum. ab obſtãdo qdã deducunt. q ab eo atcem ĩ greſſu. qdaꝫ ab oſoris q ſit id p qd igredimur nr domũ uel quẽcũq; aliũ locũ. Alii a græco ὀσέω. qd eſt repellere. Vnde rõ exigit ut ſiue aſpiratiõe ſcribi. Licet eruditoꝝ uſus illud cũ ſuis deriuatis aſpiret. Oſtia græci Thyras uocãt. Vnde Thyridion oſtiolũ. Oſtiorum latera autas nocamus a q bus Antipagmẽta ualuarum ornamẽta.

Oſtia. oꝝ tantum plr fluuiorum patentes aditus ſẽ. Virg. Italiam contra Tyberinaq; longe oſtia. Dicimuſq. Nili oſtia. & Tyberina oſtia quæ mare ĩtrant uon aditus. Et facilis eſt ad regem aditus. nõ facile oſtium. Et hæc ſylua nullos aditus nõ oſtia. Aliqñ oſtia ponitur pportu. Virg. Aut portum tenet: aut pleno ſubit oſtia uelo.

Oſtia. æ. urbs in oſtiis Tyberini ſita. ab Anco martio cõdita ut iunqit Liui⁹ iu ipſo matis flumiſq; cõfinio ut totius mundi opes illo ueluti maritimo urbis hoſpitio recipentur. Ab hac Oſtienſes dicti oſtienſis ager. oſtienſis porta romæ eo q oſtiã uectus ducat. Ea nũc ſancti Pauli porta appelletur.

Oſtiatim. per ſingula oſtia. Quinti. Nec ſectãda ſingula & uelut oſtiatiꝫ pulſauda.

Oſtiarius oſtii. cuſtos. Cuius fœ. eſt oſtiatia ut ancilla oſtiaria in euangelio.

Oſtracium: latine teſta græce. ὄστρακον. Vnde teſtaceum pauimẽtũ uulgo nũc oſtracũ uocãr. Hĩc oſtraciſmus relegationis gñs. Nam ciuitates antiquitus q̃ populari ſtatu regebant ſeos q ſup excellere uidebãt uel pp diuitias: uel pp aĩcos alienã ne potẽtiã extra ciratez relegare ſolebãt ad tẽs: ſicut docet Ariſt. li. iii. poly. Athenienſes uero exilio de cẽnali multare cõſueuerãt potẽtes nimiſ & excellẽtes gloria uiros. Et hoc exilii. gñs oſtraciſmon appellauerũt q reptus ẽ uõ ad caſtigãdã ĩprobitatez ſed ad potentia modcrãdã. Oſtraciſmus ãt. ab oſtraco. i. calculo ſiue teſtula nomẽ ſortit⁹ ẽ: q ĩ hũc modũ athenis pagebat. Oſtraci uititim in cõſilio dabãt q̃ſq; iqb⁹ nom̃ illi⁹ picribebat quẽ urbe cedere uoluiſſet. Magiſtrat⁹ uero q huic uegocio p̃erãt uniũſos ſiẽ calculos recẽſebãt q niſi ſex miliũ nũꝫ exceſſiſſent nihil cõſectũ eẽ idicabat. Vbi ño ultim⁹ nũs rept⁹ fuiſſet eũ decẽ ãnos exilio afficiebãt. hoc oſtraciſmos Themiſtocles Cymõ & Ariſtides multati fuere. De Ariſtide legimus cũ iulta eum quidam ruſticus illitteratus ſederet ipſi Ariſtidæ. teſtam dediſſe ut nomen ſuum ſcribẽt. Admiratus iu Ariſtides interrogauit nuu quid iſtum cognoſceret. Minime inquit. Sed qa certi ita ſentiunt ego quoq; ita cenſeo eum eſſe damnandum. Hoc latini teſtularum exilium uocãt.

Oſtrum Muricis ſiue cõchylii ac purpuræ color. Cõchylium. n. murex & oſtrũ in eadez ſignificatione ſumũt. Virg. Tyrioq; ardebat mutice læna. Idẽ. ut gẽma bibat & ſarrano dormiat oſtro. Ioue. Horũ ego nõ fugiã cõchylia. i. mutice iuſecta. Excipiũt in oſtrũ a cõchyli marino exquo purpura inficiũt. Cuius ut Vict. inquit nõ minores ſũt q̃ cæteratuꝫ rerũ nãm cõſyderantibus admirationes q hẽt nõ

in oīb⁹ locis q̄b⁹ nasci⁊ unias gn̄is colorē ⁊ so lis cursu nāt⁹ tempes. Itaq; qd̄ legi⁊ in ponto & Gallia qa hæ regiōes sē p̄ximæ ad septētrionē & occidentē inueni⁊ liuidū. Quod āt legi⁊ ad æquo ctialeq; orientē & occidētē inueni⁊ uiolaceo colos. Quod ūo meridianis regionibus excipi⁊ rubra p̄ crea⁊ ptāte. ea cōchylia cū sint lacta ferramīta circa scindū⁊ eq̄bus plagis purpurea sanies ut lachryma pfluēs excussa īmortariis terēdo cōpa⁊. Et qa ex cōcharū marinaq; testis eximi⁊ iō ostruz ē nocita tū. Igi⁊ Muricis siue cōchylii liquor q & Ostrum dī tempatura artificis adhīta fere purpure⁹ fit boc est in uiolaceū tendēs. Sed hæc apud auctores cō sundū⁊. Muricem & ostrū & Tyrium pro purpura ponentes. Sciendum quoq; est q cōchæ & ostrea dūt firmioris testæ pisces. Cōchæ q̄ testā læuē hūt ac politam uniformiter rugatam siue dēticulataz.

Ostrea quæ aspaz scabrāq; testā hūt. q̄uis gn̄a⁊ os trea quoq; cōchæ dicā⁊. Itē q̄ ex uno tm̄ latere te staz hūt. alteros scopulis aut lapidib⁹ alterina ma teriæ adhæret. Naz testæ ipsæ duriores ꝓprie con chæ dūt quales sē cochleæ. Seneca. Quid ostreū sapiat: qd mul⁹ optia nosti. Dicta ostrea a græco Naz sicut nos a testa testudinē uocamus siua aīal qd ueluti testa tectū ēt siue id gn̄s ædificil qd ex testa ē cōpositū. uel ad testudinis similitudinē. fcm. Sic græci ὄστρεα. dicto ἀπὸ τῶν ὀστέων. noia uerūt. Dīt ēt Ostreæ fœ. ge. Gel. Ostreæ senescen te luna in uberes macræ tenues exuctæ sē. crescēte luna pinguescūt. Spondylus dī callosuz illud totū dū albicans qd intus hēt i medio a similitudine spō dyli quod nos uerticuluz dicimus. Nam reliqua caro circunsperſa lacinia dicitur.

Ostreatus. a. uz. ponit̄ p duro atq; aspo. Plau. Itaq; iam q̄si ostreatuz tergus ulceribus gestat.

Ostrinus. a. um. quod ast ex ostro.

Osus cū suis cōpositis exosus & posus pricipia sātt siue pticipioꝝ mō capiūt. Deq̄bus in dictiōe pe rosus. Iungi⁊ āt osus cū actō & actiua sumi⁊ ut o sus sum. osus cosus est. p odi odisti odit. Partici piū quoq; futuri tpris osur⁹ & osor uerbale ab os suz supino fiūt quæ Fastus ab odio sumit. licet nō fit in usu. Plau. in am. Inimicos semp osa suz ob tueri. i. odi. Osurus. Ci. in. Læl. Nagabat ullaz uo cem inimicorē aīciciæ potuisse reperiri q̄ eius q dixisset ita amari oportere ut aliq̄n esset osurus. o sor. Plau. i asi. Madidū nihil incōmētez arq; oso reꝝ uxoris suæ. i. q odit uxorē suā. Sciēdū q ī osus terminata q̄dā sīgni hītudinē siue uehemētiā co piāue: aut affectionē: ut aiosus ingeniosus: neruo sus saxosus aquosus. q hēt copiā saxoꝝ neruorū ingenii: aī. Vinosus libidinosus: mulierosus sedi tiosus factiosus q amat uinū libidines mulieres se ditiōes factiōes. Quædā actionē: ut studiosus sto macholus eōtumeliosus: q opaz dat studio. q sto machat. q cōtumeliaz facit. Quædaz passionē ut odiosus. inuidiosus q hētur odio & cui inuidet. Quædā actiue & passiue accipi pñt: ut formidolo sus labonosus operosus uoluptuosus religiosus.

Ondes: auicłæ pdicib⁹ filles q̄ bui uolatu cito lassāt

Othrys mons thessaliæ. Othryades nomen lacedæ monii uiri tam primæ q̄ tertiæ decii. est.

Ouis. a gēco ὄϊς. interpositā. u. pp hiatū fiēt pecudē

Ouinus ouina ouinū qd ax oua est. ut pellis ouina a quo. Ouillus ouilla ouillum.

Ouillus. a. uz. Ply. li. xix. Quī & ouillo fimo uti q̄n aliud hærbescēret. diminutiuum est ab ouinus.

Ouile. locus in quo oues morari solent.

Ouiaria. æ. ouū multitudo. Var. in plogo lib. z. de re rus. qd eo facilius faciā q & ipse pecuarias hūi grādes. in apulia ouiarias. & reatino eq̄rias

Ouiaricus. a. um. possessiuū ab oue denuatū. Col. li. viii. Et quoniam de ouiarico satis dictum est. ad caprinum pecus nunc reuertar.

Ouicula diminutiuū fiēt paruam ouem.

Ouum. ab ὠόν. interpositā. u. euphoniæ cā.

Ouo. as. iætor. & lætitiā uociferādo seu canendo de monstro. Liui. li. i. Romani ouātes ac gratulantes Horatiū accipiūt eo maiori cum gaudio quo ꝓpe metum res fuerat.

Ouatio: ut est ab ouo. as. fiēt puum triūphū quē fa ciebāt ouātes q nō in curru sed pedes ouali coro na redeuntes ex pugnā cū bellū nō erat in dictum uel sine sanguine cōfectū. Ab oha gaudentiū in teriectione: ut sit ouato quasi ohario. Iuuenal. Satur est cuz dicit Horatius ohe bacche. Vel a uo ce militum quæ fiebat geminata. oo: littera per in terpositionem. u. euphoniæ causa. Vt āt ab ouum fit significat tempus quo galliæ oua faciūt. ut uer natio mellatio pullatio. Ply. Certa luna capiendū censent tanq̄ congruere ouationem etiam serpen tium humani sit arbitrii.

Ouatus. a. um. quod est in similitudine oui factum. Ply. Aliis turbinatio pyri. aliis ouata species ceu malorum aliquibus. Hinc ouatum aurum: ouo au ratum quoniaz oui albo antea illinito æra ac mat mora auri & argenti laminis decorentur. Nec ob stat q ouum habeat primam longam Plæraq;. n. derivatiua primitiuorum naturam non seruant. p sius. Hinc illud subrit auro sacras quod ouato per ducis facias. Hoc Ply. li. xxxv. de marmoribus lo quens innuere uidetur cū inquit. Vt ouatus esset numidicus ut purpura distingueret sinnadic⁹. Nō nulli ouatum aurū dici aiunt. ouatione uictoriaq; quæsitum: uel ingens & copiosum quantum O uationibus comperatur.

Oualis & hoc oual: quod ad ouationem pertinet ut Oualis corona quæ ex myrto fiebat.

Oxus. amnis ortus in lacu oxia ut inquit Ptol. siue Oxo ut Solinus.

Oxys. masculini generis & oxy. neutri indeclinabi le acutum citum & uelox significat. Oxos. neutri generis siue oxeos acetuz Oxys. idis p uase acet.

Oxya: græce: acutus accentus latine dī.

Oxybaphum: latine acetabulum. ab aceto habet pe nultima correpta.

Oxygarum. penultima correpta acutum garum. hoc est garum ex aceto confectum quo in principio mensæ apponi solebat. ὄξος. acetum. γάρος. liquamen ex pisce.

Oxygala. q̄si acetosū lac· Gala latīe lac. oxos acētū.
Oxylapaton. lapatū acuta hās folia. Oxyschœnon acutum iuncū significat.
Oxyhalme: genus potiōis q̄d ex sale & aceto recenti fieri solebat aduersus serpentes.
Oxymeli: acetū mulsū dī gēs potionis q̄d ex mellis heminis. x. aceti ueteres hemīs. s. salis marini poudo. Tymbræ quadraute: aquæ marinæ sexta riis. s. pariter decoctis fieri solebat.
Oxypora sūt q̄. Col. tradit appellari oxygara. Quoniam iuquit cum usus exigit aceto garoq̄ diluūt Ply. quoq̄ lib. xx. Fœniculū condimentis ꝑprie oibus iserūt. oxyporis ēt aptissime. Sūt & sua medicis oxypota quasi a celeritate dicta penetrādi. Est. n. remediū pūtaueū. i. celeriter iuuās. Idez. Iuniperus miscet ātidotis oxyporis.
Oxyporopoli q̄ cibos uændūt aceto cōfectos. Plu. Iu eo usus & oxyporopoli. seruāt addito dulci at crementum aceti temperantes.
Oxysaccarō. potiōis gūs ex saccaro & aceto. saccaꝛ mī dē i arūdiuib⁹ collectū gūmi mō cādidū ac fra
Ozæna: morb⁹ cū ulcera circa nares sī plu/ (gile. rēue crustæ & odoreꝫ fœdū hūt. cui malo uix ꝑ succurri: nomq̄ trahit ab ozæna sīc & polyp⁹ ply. li. 9. Polypoꝛ gña & ozæna dcā agrauitatis odoꝛ
Ozimuꝫ pe. cor. ab ὄζω. redoleo. gēs edulii redolē/ tis ex intestinis consecti Persius. Cum bene dis/ cincto cautauerit ozima uernæ.

Littera muta est. nec aspirationem admittit uisi in dictiōibus græcis q̄ postpōit: ut phæthon. Cōuertitur q̄q̄ in traducendis dictionibus græcis. p. in. b. ut cū apud græcos πύξος. apud nos. buxus scribī. ab ἄφυκτος cum lfa. φ. p qua nos pī. poucre consueuimus. absyrtus. cum. b. traducitur. Interdum. p. exile pro. ph. aspirato traduci solet: ut quod a græcis φοινίκιος. cum. ph. aspirata scribitur. a nostris puniceus trāsfertur. Sic πορφύρεον. purpureum dicimus. Quin & contra ubi illi. p. exile ponunt latini sæpissime aspiratum traducunt. ut quod illi. ὑάκινθος. nos hyphsiphyle scribere solemus.
Pabulus ꝑprie pecudū & aliorū brutorū cibus. hæc baceus fœniceus paleaceus uel stramēticius est.
Pabularis & hoc pabulare q̄d ad pabulum pertinet seu quod pro pabulo datur. Columel. Vicia pabularis & uicia seminalis.
Pabulor. aris. pabulum exagris capio. Val. max. Id postq̄ cognouit depositis insignib⁹ imperii familiarem cultum induit: ac pabulantium hostiū globo sese obiecit. Interdum pabulari ē pascere. Col. li. viii. Subinde q̄ incedit. s. capella cōpescī debet ne pcurrat: sed placide: ac lēte pabulet: ut & largi
Pabulator q̄ pabulatū uadit. Cæs. li. (sit uberis. v. Repēte ex oīb⁹ ptib⁹ ad pabulatores ad uolauit
Pachynus. pe. indifferente. ꝓmontorium siciliæ peloꝓuectum spectans. ab aeris crassitudine. Nam πάχυ pingue & crassum dī. Virg. li. iii. Præstat trinacrii metas lustrare pachynī. Prīs. in parihege si. Qui procul effusis pachyni distenditur oris.
Pachisos: fluui⁹ siciliae ciuilis sāguis notat⁹ ifamia
Pachiri: moutes in minore asia.
Pactolus. pe. p. fluui⁹ lydiæ aureis arēis' smyrnæos irrigans agros. Iuue. Quod tagus & rutila pactolus uoluit arena.
Pacuuius Brūdusinus poeta tragicus illustris Ennii poetæ ex filia nepos tomae pictūram exercuit: ac fabulas uænditauit. deinde Tarētū transgressus ꝑpe nouagenarius dīē obiit. hic ut Quintil. ait gratuitate sententiarum: pondere uerborum auctoritate pſonarum clarissimus fuit. citra tñ nitorē.
Pax a pactione dī. Quod nomen ēt pīr declinatum Legitur. Hor. hoc paces habuere bonæ uenriq̄ secundi. Aug. li. iii. ci. dei. Semper in ptāte haberēt paces bellicasq̄ uictorias quæ semp fere ꝑ humanorum aiorū motus accidunt. Var. Aiadertenduꝫ primū q̄bus de causis & quēadmodū cōstituerūt paces. scdm q̄ fide & iustia eas coluerūt. Et ē pax trāquilla libertas. Virg. Pars mihi pacis erit dextrā tetigisse tyranni. Per trāslationē q̄q̄ sumīt ꝑ uenia. Idē. Sed uoris ꝓcibusq̄ iubēt exposcere pacem. q̄q̄ ꝑ propiciatiōē: ut apud eundē. Pacēq̄ ꝑ aras exquīūt. Pax ēt aduerbiū græcum ē: & sīgt tāmō. Ter. i heau. Dū argētū capio pax: nil āpli⁹
Pace tua dixerim. honestus rephendendi mos. pri⁹ captata uenia. i. tua uenia: & te nō irascente.
Paco. as. a pace fit. & sīgt mitigo lenio placo ꝑpitio cōcordo & pactū facio. Aug. sup. Io. Exiit maner & quos iuenit cōduxit &: pacauit cū eis mercedē denariū. Dī & pacor. deponens. Idem in eodem utrumq̄ cōplexus est. Sodalis non tibi feci iniuriam: quod pacaui reddidi tibi fraudem tibi non feci: quia quod pacatus sum reddidi.
Pacate. aduerbium sīgt tranquille sedate.
Pacifico. as. a pacisco. esse uidet. Ci. Lepido. Itaq̄ sapientius meo q̄dez iudicio facies si re in istā pacificatiōez non interpones. i. pacē faciēdā. Quidā hæc tria sepant ut pacificatus sum: pacem feci significet. Pacatus sum in pace fū: ab armis desiti. Placitus sum. ab indignatione animi ad leuitatem redii: uel animo leui sum.
Pacificatori⁹. a. uz. q̄ ad pactionē ptinet. Ci. postq̄ nos pacificatoria legatione implicatos putāt.
Pacisco. ris. ꝑactus depo. sīgt pactū facio cōuenio. Vnde ēt cōstruīt cum ablō sicut alia uerba ptium significantia. Plau. in bac. Pacisci cū illo paula pecunia potes. Dicimus ēt pactus sum hanc rem. Iustini. ii. z. cū xerxe nuptias filiæ eius pacisci tur. huius Compositum. est Depecisco.
Pactio ut inquit Vlp. est duoꝝ pluriūue in idē placitū & cōsensus. Sal. Collegā suum Antoniuꝫ pactione puinciæ propulerat: ne cōtra remp. dessentiret. Ci. li. iii. offi. Regulus uon debuit cōditiōes pactionesq̄ bellicas & hostiles perturbare.
Pactum q̄q̄ participium. est a pacisor: ut est illud in Gñ. Et recordabor fœderis sempiterni q̄d pa/

ctum est iuter deum & ominem animam uiuentē. Quandoq; nomen qd a Cicerone sic diffinitur. pactum est qd inter aliquos conuenit. qd iam ita iustum putatur: ut iure ꝓstare dicatur. Hier. in Gñ. Statuam pactum meū nobiscum. In ablatiuo quā doq; accipitur pro. modo. Ter. in And. Eo pacto gnati uiram & consilium meū cognosces. Pactilis uide in dictione Pago. is.

Padus. fluui⁹ qui ut Plv. li. 3. scribit egremio Vesuli montis celsissimum in cacumen elati finibus ligurum Gabiēnorum uisendo fonte ꝓfluens: condenſq; sese cuniculo: & in foro uibiensiū agro iterum exoriens: nulli amniū claritate inferior. a grecis dictus. Endanus. ac pœna phæthōtis illustratus. Auge⁹ ad canis ortus liquatis niuibus: agris q̄ nauigiis tortentior. Metrodorus refert q̄m circa fontez arbor sit multa picea q̄ pades gallice uocetur: padū hoc nomē accepisse.

Paduaiurbs a padi uicitate dicta. q̄ & pataui⁹ dr q̄ si padauiū. uel ἀπ' ὀτοῦ πάτασθαι. i. a nolando q̄ captato augurio dr cōditū. Vel a petendo. q̄ teste auem petisse dr ieoq; in loco urbez condidisse. Primo Antenorea dicta est Vñ antenoridæ. post/ea patauini & paduani. Apud patauium natus est Titus Liui⁹ historic⁹ celeberrim⁹ q̄ res romanas summa facundia pscripsit. Silr Stella. & Valerius flaccus poetæ. hic orti fuere. Præterea Paulus iuris cōsultus. Alberthus Eremitanæ nse religiōis theologus. Cuius ingenii acumē opa quæ edidit declarant. Franciscus quoq; cognomēto zabarella qui in legibus interꝓtandis: & uitæ integritate tm̄ ualuit ut in cardinalium cetū fuerit ascitus. in ea urbe. originem duxit. Fertur & Volusius poeta patauinus qui post Ennium rerum gestarum populi romani annales carmine descripsit.

Padusa: fluuius quē aiūt padi brachiū rauē nauz usq; perductum Massanicum alio noie appellatum.

Pæan. hymnus erat in apollinē: sicut dithyramb⁹ in bacchū: ut Iul. pol. inquit: q̄ non solum in auersione malorū decantabat. sed & in victoria. Interfecto. n. pythone laudibus & carminib⁹ laudatus fuit: q̄ pæana dixerūt. Virg. Lætū pæana canētes. Abusiue tñ ꝓ oi deorū laude ponit. Vñ opus suū pindarus de laudib⁹ deorū oiuz pæana inscripsit. Pæan uero. ab πάω qd ē medeor. q. s. morbis remedians finez faceret. Vñ & Apollo ipse pæan dictus est. Iuue. parce ꝓcor pæan.

Pæchnium: gñs ludicri pœmatis. a ludendo. Vnde Technopæchnion apud Ausonium.

Pædor: squallor illuuies sordes & ois īmūditia: seu putor in aiali. Luc. Lōgusq; in carcere pædor. Ci. iib. iii. tus. Barba pædore horrida atq; inronsa in fuscat pectus illuuie scabrez. A græco hoc nomen deduci uidet quo παῖς. i. pueri dūr q̄ in illa pueritii ætatula sordidi fere st: nec a sordibus scire unt abstinere. Vnde pædidos quoq; sordibus & obsoletos appellant.

Pædagogus pe. p. pueri ductor. παῖς puer. ἄγω/γός. ductor. Is. est. n. cui ducendoꝝ puerorum custodia dat. Col. li. i. Nec postremo q̄si pædagogi eius meminisse dedignemur nulli hygini.

Pædagogium apud iurisc̄ōsultos. ti. de fundo instr. Seruitium atq; mācipiuz dr. Verba Vlpi. Hæc sr. Si instructū fundum legasset: ea pædagogia q̄ ibi hēbat ut cuz ibi nemisset ꝓsto essent in triclinio: legato cōtinctur. Sue. tñ si testus falsus nō ē accipit p pueroꝝ concubitu cū iuqr in Nerone. Supinge nuorū pædagogia & nuptiaꝝ cōcubinatus uestali uirgini Rubriceæ nini intulit.

Pædagium. locus in domicilio in quo pueri seruiq; cōmorantur. q παιδαγώγια nocātur. Ply. li. 7. epiſtaꝝ. Puer in pædagio mistus pluribus dormiebat.

Pædico. as. pe. p. obscænum uerbum. qd̄ sigr ꝓposteram cū masculis libidinē exerceo. Græci dicūt. πυγίζειν. Iul. Firmicus. hanc libidinez ꝓpostera/ram appellat. Hinc Pædiconesi sine pædicatores puerarū: puerorum amatores cōcubitoresq;.

Pæderastes amator pueroꝝ. pæderastia: amor obscænus in puetos.

Pædia. Græce. παιδεία. eruditio institutioq; in bonas artes ut docet Gel. Vnde Pædia Cyri quā xenophon scripsit.

Pædotriues: pe. p. Indi Ifarii ꝓceptor. & exercitationis magister. cui⁹ offm̄ ut iuquit Pso in Gorgia: est corpora hoium formosa robustaq; efficere. Pædotriuica exercitatio ptinens ad doctorem pædotriuem. Aristo. li. viii. polyꝝ. ꝓcipit adolescentes gymnasticæ & pædotriuicæ esse tradendos.

Pæon nomen uiri medicinæ artis peritissimi ut scribit Homer⁹. aquo pæonia fiba dicta ē. Est & pæon. genus pedis. qui adiomede quadruplex. esse traditur quorum primus ex longa & tribus breuibus constat. Secdus ex breui & lōga & duabus breuibus. Tertius ex duabus breuib⁹ & longa & breui. Quartus ex tribus breuibus & louga.

Pæonia herba uocata est a pæone medico qui eam inuenit. Pæonia etiam regio est in europa a Pæone. Endymionis filio. & Epæi fratre: q̄ uictus cum ab Epæo sicut inter eos conuenerat: imperium victori dedit & in macedoniaz seu Thraciam ad amnem Axium discessit. aquo Pæonia regio dicta: quæ postea ex regis nomie Emathia pars macedoniæ ut aqua Pæones populi Iusti. lib. 7. Scribit penul. corre. Sta. lib. Achil. Præterit & didici quo pæones arma rotatu. Quandoq; pæonia ponitur pro macedonia sicut Emathia: cuius littoralis regio iusta Sithoniam & Themopoutum paleneuocatur. In hac regnasse ferr Telegon⁹.

Pæstū. oppidū lucaniæ rosaꝝ abūdātissimū: ubi ob cæli clemētiābis i āno p duce bū fruct⁹. s. maio & septēbri. Vir. li. 4. Ge. Biferiq; rosaria pæsti hui⁹ mœnia ppe maſ magni spatii adhuc integra uidēt latitudie. & altitudie mirāda. a Thuscis cōditum possidoniū dixerūt. & eius Simū possidōiarē. Post ea romāi missis huc colōis āpliauerūt ut ait Stra. Hinc Pæstanus. a. um. Ouid. de arte. Caltaq; pæstanas uincat odore rosas.

Pætus. qui qui obliquatis oculis in altum respicit. Hora. in Sermo. Appellat pætum pater & pullum male paruus si cui filius ē. Hinc pætorum famila

romæ cognomen ſumpſit.

Pagus. Simul poſitæ uillæ. hoc eſt ruſticanæ dom⁹ in unum coagmentatæ. Nã πηγήν. latine fons dicitur: ꝙ circa fontes hæ ponerentur. ꝙ oēs eadē aqua uterentur. Scribit Cæſar ciuitarem heluetiaꝫ in quattuor pagos fuiſſe diuiſam. hoc eſt in quattuor regiones q̃ pagatim habitabãtur.

Pagatim aduerbiuꝫ. dictum eſt p̃ ſingulos pagos. ea forma qua oppidatim. Liui. Templa deum quæ pagatim ſacrata habebant dirui atq; incẽdi iuſſit.

Paganus. a pago dictus eſt ruſticus uillan⁹. in uilla natus qui non nouit urbeꝫ quaſi ex uno fonte poteſtas. Hinc Semipaganus: ſemi ruſticus. Interdũ pagani accipiuntur pro hominibus non militantibus tameſi urbani ſint. Et eſt nerbum peculiare iuriſconſultorum aquibus hæc duo pinde ac contraria opponuntur miles & paganus. Sue. de Auguſ. Pinarium equitem ro. cum concionante ſe admiſſa turba paganoruꝫ apud milites ſuoſcribere quædam animaduertiſſet: curioſum & ſpeculatoreꝫ ratus coram fodi impauit. Vlp. Eſt reſcriptũ a diuo pio in eo qui cum eſſet paganus fecit teſtm̃: mox militare cœpit. Paul⁹. Fecit teſtm̃ exemplo eius q̃ paganus fecit. deinde militare cœpit. Quare autẽ pagani dicantur qui urbani ſunt. dicitur tomaꝫ diuiſaꝫ fuiſſe in tribus quattuor ſicut apud Diony. lib. iiii. antiquitatum legitur qnas pagos uocitabant in quibus habitantes pagani dicebãtur qui ĩ nullã aliã hãbitatiõeꝫ träfferri poterãt.

Paganalia. orum. ruſticorum feſta.

Pagaſa: theſſaliæ oppidumꝫ. quod poſtea Demetrias dictum eſt. Iuſta quaſi ædificata fuit Argonauts. Prop. quod nauis longa argonautarũ pagaſea nũcupatur. ꝙ Iaſon qui eam ædificauit fuit filius Eſonis fratris peliæ regis theſſaliæ. Hinc pagaſicus ſinus in theſſalia eſt dictus.

Pago. iſ. pepigi pactum ſignificat paciſcor. Cic. li. z. ad herẽ. Pacta ſunt q̃ legibus obſeruãda ſunt. hoc modo. Rem ubi pagunt: oratione pagunt. Aliqñ ſignificat p̃mitto. Plan. Hæc tibi pacta eſt Calicli filia. Seruius tamen dicit. Pago unde multi uolũt uenire pepigi nuſq̃ lectũ eſt. nultq; pepigi. a paciſcor fieri. ſicut & pactus Quomodo. a placeo placui & placitus.

Pagina. pe. cor. utraq; ps folii a pangendo ꝙ in paginis carmina pangunrut. i. figunrut. Verſus enim pangi uel figi cæris dicuntur uel qd in libris ſuaꝫ quæq; obtineant regioneꝫ ut pagi. Hinc fiunt cõpagino. p̃ coniungo. ꝙ paginæ ſimul coniunguntur. Paginula diminutiuuꝫ. Cic. ad Atticum ſi uero idem quod neſcio an ſit ut non minus longas iam in codicillorum faſtis futurorum conſulũ paginulas habeat q̃ factorum.

Pagyris. nomen fluuii & nomen ciuitatis. aqua pagyritæ populi. Quidam tamen pacyrim dicunt.

Pala. inſtrumentum ruſticanum uulgo notuꝫ. Et inſtrumentum quo panis in furnum mittitur. & extrahitur: nec non uentilabꝛe. Item quoddaꝫ ignis receptaculum. Item Palæ dicuntur dorſa dextra: leuaq; eminẽtia membra. Itẽꝫ palæ ut inqt Stta. minores anti purgationis maſſulae & utiq; nõ maiores ſelibra. Ply. li. xxxiiii. Expuitur aeris palã quidam. hoc eſt qd graeci pſegma appellãt. Idem. li. xxxiii. ſcribit palacas appellari maſſas. auri in puteis reptas decem & amplius libraruꝫ pondere q̃s alii palacranas uocãt ſicut id ꝙ minutũ ẽ balaucẽ

Palla pallae per duplex. ll. eſt honeſtae. mulieris ueſtimentũ. hoc ẽ tunicæ pallium quod pallaꝫ & foris eſt aduerſtigia uſq; demiſſum. Virgi. Pro lõgæ tegmine pallae Tygridis exuuiae per dorſuꝫ auertice pendent. Plau. in mene. Pallam ad phrygionem fert confecto prandio. In Gallia tamen uiri quoq; palla utebãtur. Vnde Mar. Dimidiaſq; nates gallica palla tegit. Et ab Irrugatione. & mobilitate dicitur palla quæ eſt circa finem huiuſmodi ueſtium. ἀπὸ τοῦ πάλλειν. Eſt etiaꝫ hoc nomine urbs Ptolomæo teſte a latere meridionali corſicæ.

Palaca a palacrana. p̃ auri maſſa ſumi ſolent.

Pallace: græcum eſt. & ſigt concubinam. Vnde dicimus. Hæc eſt pallace mea.

Palam: aduerbium. ad omnia refertur: & ſignificat manifeſte & coram pluribus. Coram ad perſonas tantum. Teren. Si falſum aut fictum continuo palam eſt. Hinc fit Propalani eiuſdem ſignificationis. aquo Propalo. aſ. pro manifeſto ſeu aperto. Dequibus infra.

Palam quæſtum facere dicitur non tantum ea quæ in lupanario ſe proſtituit: ſed etiam ſi qua ut ſolet in taberna caupona uſ qua alia domo pudori ſuo non parcit.

Pallium dictum eſt qnod palam ſit & fons. Sub eo enim tunica ſumebatur longe lateq; diffuſum: & uiris mulieribuſq; conueniens. proprie autem græcus habitus. Vnde palliati græci dicti ſunt: & Comœdiæ palliatæ quæ ſcriptæ ſunt ſecunduꝫ ritus & habitus hominum. palliatorum græcoruꝫ. Auctores Do. & Diomedes.

Palliatus palliata palliatum pallio indutus. a pallio coopertus. Auguſti. lib. x. cõmẽ. Ineſt animæ uana & curioſa cupiditas nomine cognitionis & ſcientiæ palliata. Apuleius Nec palliati tam aperta res poteſt.

Palliolum diminutiuum. breuius pallium ſiue linteum ad caput tegendũ. Iuue. Cultã palliolo mulier nempe ipſa uidetur. Hinc palliolatuꝫ. Plau. Pallio latum amictus ſic inceſſi ludibundus.

Palliolatus huiuſmodi pallio inductus. Sueto. de Claud. Palliolatus nouo more præſedit. Mar. hãc uolo q̃ facilis q̃ palliota uagaſ.

Palliaſtrum. rude ac uille pallium. Apul. Ecce ſocratem conrubernalem meum conſpicio humi ſedẽbat ſciſſili palliaſtro ſemiamictus.

Palus pali. notæ ſignificationis. habet primam p̃. Tibul. hic docuit teneram palis ad iungere uitẽ. Palus uero paludis pro loco aquoſo. habet primã cor. dequo infra.

Palo. aſ. ſepio. tẽdo & quaſi palis munio. Col. li. iz. Vt uitis palerur & capiteten⁹ alligetur: & iuga uineis imponãtur & capiſtretur. Et palare uagari et/

tareq. Vnde & Dispalare qđ est diuidere. Sisen. Dispalati ab signis digressi oēs ac dissipati.

Palor.aris.passim uagor.sicuti faciūt q lento gradu dipsiq labruscas quærunt. Liui.li.i. Raptiz & ad hos romana legio ducta palātes in agris oppīr. Idez lib.v. Iam obsidionis tædio nicti absceduti uagiq per agros palant.cibis uinoq raptim hausto repleri. Hoc uerbū a palā quidam deduci existimant. alii a palis castroz hoc ē sudib⁹:mō huc mō illuc translatis. Df & palo.as.in hac sigtione.

Palati:aduerbiū sigt passiz uagādo. Liui.li.v. Thusculum palatim fugerē.

Palata.ficus inter palas compssa. Hiero.li.z.ge. Apparuit siba puer miphiboseth in occursum eius cū duobus asinis q onerati erant ducentis panib⁹ & cētū alligaturis uuæ passæ & septē massis palatazz

Palatus.orīs.cxlō.q labiis dentibusq ḡsi palismunitus sit. Aug.Sup.Io. Quo auidas fauces hīe debet:unde optare:ut sanus sit intus palatus ita indicandi. Df & palatū. Col.li.viii. Sed ēt si palatū arq lingua concolor lauæ est.

Palas.antis.nomē filii Euandri.& nomē Gigantis.

Pallas.adis.dea dicta q palantē gigantem interfecerit cū pus Tritonia uocaret a Tritone palude ubi pmuz uisa est:uel ἀπὸ τοῦ πάλλω.uibro quatio:eo q hastā uibrare cōsueuerit:docuerit q:qm belli dea est. Hæc dicta est bellona qa bella iuenerit. Et minerua q uim minet:uel q uenos minuat obstudioq laborē. Nā dea artiū & sapiæ est qa de capite iouis nata est. Sed qa dea est artiū & ingenii iō ista finguntt. Nihil est.u.excellētius ingenio. quippe quo regunt uniuersa. Virg. Pallas qs condidit arces ipsa colat. Hæc iouis filia sine mre fuit. Nā iuppiter cū nideret iunonē sterilē ēt pcusso capite e misit palladem armatam. Pallas etiam nomen paludis est in africa. fuit.)

Palladiū:palladis simlachz qđ romæ in æde uestæ

Palladius.a.uz.qđ est palladis. Vnde palladiū fozz romæ qđ erat ppiu quū tēplo palladis.

Palladius nomē uiri ppuz q de Agricultura scripsit

Palatiuz:mons romæ appellatus est.q ibi in palatio pecus pascens balare cōsueuerit. Sic.n.nox ei⁹ aialis exprimit q̄si balariū. Vñ neui⁹ balatū appellat.nel a palo.as.q a ibi palat.i.errare pecudes solerent:seu q palātes arcades cū Euādro ibi cōsedere unt. Nā añ romā cōditā possessum atq habitatum fuit ut ab Arcade Euādro:aut Aboriginibus q ex palatio oppido agri reatini uenere & cum Euādro hīanere. Alii a palantia larini mre q ibi hītanerit palatū dictū uolūt. Alii a pallante Euandri auo. Alii a filia Euādri palātia ab hercule nitiata & post ea illic sepulta. Vl certe a pallante ei⁹ filio illic sepulto alii ab pale pastorali dea nom iditū auctmār. palatiū ēt df domus ipatoria supba amplaq a pallante gigante q pmus palatiū ob magnitudines sui fecisse df. Aut sedm Ply.a palāteo arcadiæ oppido:sine ut Cyrillus auctor grecus refert a palatio monte. Huius nois pma syllaba indifferenē ponitur. Ouid.de arte. Illic quas tulerāt ne moro sa palatia frondes. Mar. Inde sacro ueneranda pectes palatia clino. Et palatiū dicta fuit urbs Diocletiani q nūc nautæ Spalatū nocāt. Euse.in chronicis. Diocletianus haud procul. Salonis in uillæ suæ palatio moritur.

Palantem:urbs in palatino monte.a palante Euandri proauo. Vnde Virgl.lib.viii. Arcades his oris genus a palante profectum qui regem euandrum comites qui signa secuti delegere locum & posuere in montibus urbem palantis proaui de nomine palanteum.

Palarinus.a.um. Vnde palatinus deus.& palatinus mons dictus est super quo primo roma ædificata fuit:& in eo reges primo:deinde consules:postea impatores maiore ex pte sedem habuerunt. Et palatui qui & palantes sunt.qui cum Euandro uenerunt & aborigenes confederunt in quartæ regionis palatio. Sed hos alii dictos a palantia lati uxore putauere.

Palarialis flamen dictus est qui ad sacrificādum ei ideo constitutus erat in cuius tutela palatiuz esse putabatur.

Palatual.sacrificiū q fiebat romæ in mōte palatio.

Palantina regio romæ cuius Arcades duce Euandro palantes auctores extiterunt.

Palantia oppidum. Vnde & palantini. Est & nomē fluminis in Valentino littore.

Palæmon.marinus deus:latine portunus.q portubus pfir. Dequo inditione portunus archias autē i epigrāmatis Τίνα σε εἴπω ἀμφίτριτον ἀνέρα λαλάγε. τίνα τε ἱερὸν δίδυμον μὲν ὄντων οἱ λύσαν δὲ ἀλανάλων ζυγόν. λιμοὶ λαοπαλάμονος. ἀεχιμόροιο. ἀθλα δ' ἴσθμιον τίθης μῆλα σίλινα πίτυς. Est & nomen proprium Grāmatici Vicentini Cuius tanta fuit arrogantia: ut secum natas & pituras ĩsas diceret. Arq de se diuinasse Virg.cū dixit. Tū uicine palæmon.

Palæstina:prouincia syriæ:arabiæ cōtermia.a phi læstim urbe metropoli in ea ut inquit Ply.lib.v. Nam & herodotus syriam:alteraz palæstinaz. In ea quinq ciuitates continebantur. Gazai Aschaloni Geth: Acaron & Azotum. Est & altera palæstina prope phœniciam dequa Luc.li.v. Laxa palæstinas undis confixit arenas.

Palæstra:luctatio ab Πάλιν.iterum.πάλω.ferio p curio. Vel ἀπὸ τοῦ πάλλειν.i.a motu uimæ. Nam ducti sorte luctantur. Virg.li.6. Pars in gramineis exercent membra palæstris·Palæstra etiam dicitur domus lænōis qua est exercitus amator assidue. Teren.in phor. Eccum a sua palæstra exit foras. Vnde Vict.lib.v.docet quō palæstræ siut ædificādæ

Palæstrita palæstritæ penultima correpta q se in palæstra exercet.

Palæstricus palæstrica palæstricum quasi ex usu palæstræ.habet penultima correpta. Palæstricus substantiuum idem quod palæstrita. Affra. De pellis mihi manum per palæstricos.

Pales pastorū dea uel pabuli. hanc quidam Vestaz: quidam deum mrem appellant. Virgi. Te quoq magna pales.

Palilia: uel palilia. ci⁹ deæ festa. l. in. r. mutata dūr. Hæc a pastorib⁹ ī agris fiebant. xi. Cal. mart. quo die Romulus urbem fundauit ad lupos arcendos⁊ morbos⁊ a pecore pellēdos. seu propartu pecoris. proper. lib. iiii. Vrbi festus erat dixere palilia pres hic primus cœpit mœnibus esse dies.

Palea. a palam⁊ seu a pabulo dī. Nam ea sola primū ia pascendis ālalibus ꝓbebatur. Quo sane uocabulo non ꝓprie culmi sed folliculi ipsa granulorum comꝓhenduntur. Virg. li. i. Ge. Surgentem ad zephyrū⁊ paleæ iactantur inanes. Col. lib. 7. Minus cōmode tuemur armentum. paleis q̄ ubiq⁊ & qui busdā regionibus solæ ꝓsidio sunt. & ꝓbantur maxime ex milio: tū⁊ ex hordeo: mox extritico. Idē. Oportet fabā maturā⁊ conterere & paleas eius diligenter recōdere. Notandum pro Seruii sn̄ia paleam singulari numero dici cōtra artem. Nam quæ ex pluribus constant sunt tm̄ numeri plis. ut cācelli bigæ scopæ. licet abutāt poetæ. Virg. Nequicq̄ pinguis paleæ teret area culmos.

Paleatus. a. um. qd est factum: ex paleis. Col. li. iii. Quicq d ī seruens: libro ligato luto subacto: paleato oblinito plagam & alligato. ne aqua uentusue penetrare possit.

Palearia: pelles dependentes ex gutture boum dicta quasi pelleatia. Virg. li. iii. Ge. Et crurum tenuis⁊mento palearia pendent. Huius n⁊us singularis ē palear. Item palearia ubi condunt⁊ paleæ: sicut fœnilia. ubi fœnum rēponit⁊. Cuius singularis est palearium. Col. Defructuaria fœnilia palearia q⁊ & apothecas & hortea.

Palisconum stagnum insicilia sulphurei odoris.

Palillogia: latine ſduplicatio. Palillog⁹. itez collect⁹

Palimbachus: gr̄is pedis ex pria & scda lōgis & ultima breui int Augustus. Idē. Ambacchi⁹ dī.

Palingenesia. latine dī regūatio. hoc est reditio post tempus animarum in corpus. quod tunt pythagoræ dogma.

Palimpsa: pix liquida iterum decocta.

Palinodia: contrarius cantus & dicī pōt recātatio. siue retractatio. παλιν. enim græci cātum dicunt. παλιν. rursus. Cuz male de aliquo scribentes. deinde rescribentes bene de eodem scribimus quasi dicendi mutatio.

Palimpsestus: membrana iterum abrasa. Ci. Treba. Nī Quod in palipsesto. laudo eq dē pīmonia⁊ sed miror qd in illa chartula fuerit qd delere malueris q̄ hæc scribere: nisi forte tuas formulas. Iurcō sulti deletitiā uocāt. Nā abrasis ꝓximis lr̄is tescribit Vlp. Chartæ appellō ad nouā referī: & addele.

Palus. is. est ubi palulū a q̄ in altitudie & (titiā. palā latius diffusa q̄ ēt q̄q̄ siccata⁊ cuius pria brevis est: & scda indifferens. q̄q̄ in gtō crescat. Virg. li. iiii. Ge. Cocyti tardaq⁊ palus inamabilis unda. Hor. Regis opus sterilisq⁊ dui palus aptaq⁊ remis

Palustr. is. & palustr. a. um. qd est ex palude.

Palamedes. nomen Nauplii Euboeæ regis filii qui ulyssis fraude a græcis interfectus fuit. Hic ferī troiano bello quattuor lras inuenisse. s. ξ. θ. φ. χ. Præterea ordinem aciei⁊ dationem signi tesseras. hoc ē symbolum bellicū & uigilias inuenit. Hinc a poetis palamedes aues grues dūr. Mar. Turbabis uersus nec lra tota uolabit: nunq̄ pdideris si palamedis

Palāgæ. Græci phalangæ dūe. sunt ligna (aut. tereta q̄lia sunt quæ nauigiis dū subducūt⁊ ad litus raut ad mare trahuntur supponi solent. Vide in dictione phalangæ.

Palango. as. onus. aliqd hmōi fustibus transueho. Var. Cum pœnus infretum obuia uenisset nr̄is: & quosdā cœpisset crudelissime ꝓ palangis carina subiicere: quo metu debilitaret nr̄os. Asta. Et capteam unā semulacerā q̄tem sī⁊ palangabāt.

Palaneæ idem significat quod phalangæ.

Pallene: ciuitas. a pallena Sithōis filia & uxore Cleti dei⁊ q̄ alii macedoniæ: alii thraciæ ascribūt ob regionē⁊ uicinā ubi gigātū bella fuisse memorāt⁊.

Palinurus. Siciliæ ꝓ montorium haud longe ab hac quæ postea Velia dicta est: inquo palinuri gubernatoris nauis æneæ tumulus est: & ab eo locus nomē sortitus est. Dicitur ār palinurus bis meiēs. παλιν. n. iterū ουρος urina. Mar. Minxisti pauline sel⁊ currēte carina: meiere uis iterū⁊ sic palinurus eri⁊. i. nocaberis bis meiens.

Paliurus: hærba spinosa & aspera. Virg. Carduus & spinis surgat paliurus acutis. Est ēt nom̄ arboris ī africa suauem fructū facientis quo uina commendantur. Et nomen paludis in africa.

Pallor. quasi pellis huor. a quo Pallidus. & diminutiuum pallidulus.

Pallas a motu cordis dicitur.

Palleo. es. pallui. pallidus sum. nquo pallesco. pallidus fio. Aug. li. viii. cō. Iactat tempestas nauigantes minanturq⁊ naufragium: omnes futura morte pallescunt. Huius composita. Ex palleo. a quo Expallesco ualde pallidus fio. Plau. in cur. Viden ue expalluit. Impalleo. a quo Impallesco. quod est ī tus uel ualde pallesco. Persius. At te nocturnis iuuat impallescere chartis.

Palma dī planum illud & ex parte cōcauū man⁹ ꝙ indigitos desinēs decore patet. Vñ & ꝓ mensura pon⁊ sicut palmus. Ab huius similitudine arbor quoq⁊ illa nobilis palma uocat⁊ q̄ phœnicem uocamus ꝙ comā in cacumine hēat circum extensā & ramos indigitotū modū ptensos. Vñ & gr̄is earum carycas dactylos. hoc ē digitos uocamus. qm̄ digiti uideantur. Hæc arbor in italia sterilis ēt in maritimis hispaniæ fructū fert sed imitem⁊ dulcez in africa: sed statim euanescentem. Contra autem in oriente & ex his uina: alicubi ēt panis & pluribus quadrupedibus cibus. Nō cedit ponderi. sed surgit aduersum pondus. Ideo uictoribus tradiur pmio. ꝙ nō cesserit sed ptinaces ē bello pstiterit. Vnde & ponī⁊ ꝙ uictoria: plutar. In certaminibus palmā signū. esse placuit uictoriæ. qm̄ ingenii eius modi lignū ē ut urgētib⁹ oppm̄tibusq⁊ nō cedat. Itē palma cā certaminis dī. Ter. ī phor. in medio oībus palmā eē posita. Itē palma. ut docet Ser. li xi. æn. sign̄ togā q̄ merebāt⁊ ii q de hostib⁹ palmā deportasset. hoc noie ē ēt urbs una e duab⁹ q̄ i una gymnesiarū⁊ cōditæ ad occasum sita ut iqt Stra.

Palmæus.a.um qđ eſt ex palma arbore. Col.lib.6. M.Columella bæthicæ prouinciæ ſub ortu canicu læ palmeis tegetibus uineas adumbrabat.

Palmoſus.a.um.qđ eſt palmis abundans. Virgi.li. iii. Palmoſa ſalinis.

Palmata:ſeu palmaris neſtis.a palma p victoria dicta propter triumphantium:fuit.quam meriebãt. hi qui de hoſtibus palmam reportaſſent. Auſo.in panegy. Palmata ueſtis ut in pace conſulis eſt: ſic in victoria triũphãtis. Sidonius. Poſt palmaq; palmata uenit. Alii a latitudine clauorum dictam nolunt palmatam quæ nunc a genere picturæ picta appellãt. Mar. palmataq; ducẽ ſed cito ſdde togæ

Palmare facinus.qđ eſt dignuq; palma.

Palmus.menſuræ genus. Et eſt duplex. maior & minor. Maior digitorum.ix. Græce Spithame uocatus. Minor digitorũ. 4. paleſtes græce dictus. Dr etiam palmum neu. gñe. Vict. lib. 2. Doron autẽ græci appellant palmuq; munerum dario. græce doron appelletur. Id ãt ſpgitur p manus palmaq;

Palmarium qđ eſt palma dignuq;. Ter. in Eu. Id nero eſt qđ ego mihi puto eſſe palmarium. Do. Palmarium palma dignum. Palmarium ẽt dr qđ eſt palmi. Col. li. 9. Per ſpatia palmaria modicis forſitan cauis. Idem. lib. xii. Spici ulpici inter palmaria ſpatia diſponendi ſunt.

Palmaria inſula ẽ ultra Tyberina hoſtia ĩ mari Tyrrheno. Var. li. iii. de re ruſ. hoc ita fieri apparet in inſulis ꝓpinquis ponti & palmariæ pandatariæ

Palmipedalis menſura unius pedis & palmi. Colũ. lib. iiii. Nam in cliuoſis ubi terra decurrit põt male olus palmipedalis deponi.

Palmula: extrema pars remi. eo q; in moduq; palmæ protẽta eſt Vir. lib. v. Et leuas ſtringat ſine palmula cautes. Sunt & pamulæ fructus palmæ q & dactyli. & ſcandalides & Margaridæ & Carcotæ & Carcotides Plynio teſte dñt.

Palmipes: planos & ad palmæ ſimilitudinem habẽt pedes. Vnde anſeres & oẽs fere a quatiæ aues palmipedes dñt. Ply. Aut in palmipedum genere iũr ut anſeres.

Palmes. itis. ſarmentum uitis & aliarum arborũ quoniam palmites in modum palmarum humanarũ ſingulas quaſi digitos habent. Et palmites dicuntur unde eiumpit uua.

Palmo. aſ. mãs alligo. Col. li. xii. Cæteruq; palmate. i. mãs alligare hoc tpe nõ expedit. In alia ſignificatione accepit Quinti. in deola. cæci. Præterea cũ manus ex parte qua palmare ueſtigium põt. plicetur in capſo. Et poſt. Tuus autẽ qui palmatus ẽ paries ueſtigiuq; eius partis oñdit. Huius compoſitum eſt depalmo qđ eſt palma pcutio. Gel. Is p delectamento hẽbat hois liberi manus ſcite palmia uerberare: euq; ſeruus ſequebatur crumenã plenã aſſiũ portitãs. & quẽcũq; deplamauerat numerari ſtati ſedq; xii. tabſas uigiti quq; aſſes uidebat.

Palmirena regio ſyriæ inqua metropolis eſt palmaria inqua regnauit. Zenobia mulier eruditiſſima.

Palpo. aſ. & palpor. depo. pro leuiter blande & quaſi tentando tango. Vnde & p adulari frequẽt accipitur hinc palpator pro adulatore. Plau. Vt palpator nullus eſt qñ occœpit blandior. Regitq; interdum actũ: interdum dñm. Hor. in Ser. Et cui ſi palper recalcitrat. l. ſi aduleris uel blãdiaris. Inue. actiue poſuit. cum ait Quæq; munere palpat carus. Huius cõpoſitũ ẽ Expalpo qđ eſt Elicio.

Palpo palponis qui & palpator. pro adulatore & blando homine.

Palpito. aſ. frequentatiuq; leuiter ac frequenter moueor. Hiero. lib. z. gz. Cũq; adhuc palpitaret hæreo in quercu. Ply. Palpitat certe cor & quaſi alternatim mouet. Iunenal. Vt ſemel atq; iterum ſupenil lam palpitet.

Palpebræ penultima correpta capilli quos ingenis homines utriuq; habent. a palpitando. i. tremendo. uel a palpando. i. tentando. Ob id enim natura palpebras homini ut uallum quoddam niſus eſſet & prominens munimentum circa occurſantia animalia aut alia fortuito incidentia.

Paludamenta ſũ inſignia ac ornamenta militaria. Ideo cum ad bellum exit imperator mutata ueſte dicitur proficiſci paludatus. Liui. Cum paludatis lictonibus profectus ab urbe biduũq; uenit. Hiero. ad Eupantium. Quis non diligat euq; qui ſub paludamento & habitu militari agat opera pharumi & exteriorem hominẽ aliud promittentem uincat interiori homine qui formatus eſt ad imaginẽq; creatoris. Dicta paludamenta q perſpicuntur illi qui illa habent & ſiunt palam ut inquit Var. Inuenitur etiaq; paludamentum dici de neſte muliebri. Ply. Nos uidimus agrippinam Claudii principis ſedente eo ad nauale ꝓlii ſpectaculũ aſſidentem indutam paludamento aureo textili ſine alia materie.

Palumbes. tam maſculi. q; fœmini. generis inuenis. ſylueſtres columbæ ſunt quæ arboribus ſepibuſq; nidificant. Virgi. Raucæ tua cura palumbes. Luc. Macroſq; palumbes. Dicitur & palumbus. & palumba. Horum duo ſunt genera. Vnum torquatũ a torque quo inſignitur. Mar. Inguina torquati tardant hebetantq; palumbi: non edat hanc uolucrẽ qui cupit eſſe ſalax. Proper. Sed cape torquatæ uenus o regina palumbæ. Alterum genus quod. Vinaginem dicunt ab uſu labruſcæ. A palumbus fit Palumbius .a.um.

Pamphilus penultima correpta latine dicitur totus amori uel omnibus amicus.

Pamphylia regio in minori aſia inter Ciliciam & ſyriam. Vnde & mare pamphilicum. dicta quaſi tota frondoſa. Hæc tota montana ex Tauro in mare procumbit. In ea ut põpo. refert eſt ſinuius Melas nauigabilis & Eurymedon. apud quem Cymõ athenienſis perſas nauali pugna ſuperauit.

Pamphagi æthiopiæ populi oĩbus rebus ueſcẽtes.

Pampinus penultima correpta a Virgilio genere maſculino ponitur. a Varrone frequentius fœminino. Et ſignificat foliũ uitis ſeu ramuſculuq; uirentem. Virgilius heu male tunc uites defendit pampinus nuas. Apud Columel. ponitur proquodam arboris genere.

Pampinio.as.pen. cor. pampinos decrepo. uel a sarmento coles q nati sunt de his q plurimū ualent ad secūdū nōnūq; ēt ad tertiū relinquo reliquos decerpo: ne relictis colūb⁹ sarmētū nequeat ministrare succū. Col. li. iii. Cū ōphenderint identidē pāpinēt ne pluta sarmēta q̄ debent excrescant.

Pampinariū. palmes q ut Ply. inquit e duro exit: materiāq; i pximū annū pmittit: siue cōgeries uirētiū ramusculoꝝ. Col. li. iiii. Vitiosissima ē eoꝝ agricolarum opinio q minimū referre credūt quot uuas sarmētū habuerit dū ex uite fertili ligat & non ex duro trunco e natū qd pampinariū uocant.

Pampinarius. a. um. qd ē pāpini. Col. li. v. Ne aut pāpinarius palmes inter natus aut uernicæ similis fuit rūculus relinq̄t. Et li. iiii. Ne pāpinariā uirgā deplā

Pampineus. a. um. idē qd pampinarius. (tet. Virg. Liber pampineas inuidit collibus umbras.

Pampinosus. a. um. qd pampinis abūdat. Col. li. vi. Et si pars pampinosa uitis est.

Pan. apud gēcos significat omne. Quo ēt uocabulo pastorū deus uocatus ē i naturæ similitudinē format⁹ hēt. n. cornua in radioꝝ solis & cornū lunæ similitudinē. Rubet eius facies ad ætheris imitationē. In pectore nebridē habet stellam ad stellæ imaginem pars eius inferior hispida ē ppter arbores. uirgulta feras. capripos pedes habet ut ostendat terræ solidi tatem. Hic De Mogorgonis filius credit⁹ fuisse qui fistulam cōposuit septē imparibus calamis simul cōiunctis ppter harmoniam cœli. Hunc Arcades colunt: eū uniuersæ materiæ dām appellantes. Vñ a græcis pan appellat⁹. Ité pan latine incubus dr̄. Incubi uero sunt nocturna phātasmata mortalib⁹ terrorē icutiēta. Sed Alcæus poeta mirabiliē describit

ἄμμιν πὰν λαοξόοις ὀρείσταις χάλκεσι μοῦσαν ὤμμιν ποιμενίαν ἰαρσόμενος λάταξι λιγυκάδα συρίσδων χύδην μέλος ὑδὲ συνυλοῦ πλαγίαυλον ἔμμαλος ἀεμομίσγων ἀμφὶ σοὶ ῥύθμοιο κἠκρόλοφον ἴχνος ἐρεύθων νύμφας ταΐσδε μετυλαρίδιον.

Panaces. pe. cor. & Panax herba cuius succus opopanax uocat⁹ ἀπὸ τοῦ πάντα ἀκεῖν. Hoc ēa sanādis oibus morbis. Ply. Panaces ipso noie oium morboꝝ remedia pmittit. Col. Panax utroq; tpe leni & subacta terra tarissime differit. Hinc deducitur Παναξεύειν. Luc. li. ix. Et panacea potēs & thessalia cētaureā. Virg. Ambrosios succos & odorifera panaca

Panætius nomē ppriū phi rhodii stoicæ (ceam. sectæ: quasi totus moralis Scipionis præceptor quē mitatus est Ci. li de offi. Hic scripsit q̄ uita hominū ex improuiso assidua & ppe quotidiana pericula fert ad quæ cauēda oportet aio semper esse intē te ut sunt athletæ. Sicut. n. illi in certamine athletico caput manibus oppositis quasi uallo ꝓmuniunt ita aius sapiētis aduersus petulātiaſ iniuriaſq; i ctusq; fortunæ debet esse erectus arduus septus neq; i rere pentina i curuo ipatis: iprotectiſq; nobis obortaſ.

Panagron. retis gēs. q̄ oia capiat a πὰν & ἄγρα.

Panagios. latine sanctissimus. quasi totus sanctus.

Panarethus. pe. cor. dici potest oium uirtutū cōtinens Πὰν. n. totū significat ἀρετὴ uirtus. Mar. Argento madidus pollice panarethus. Hiero. Fertur & panarethos Iesu filii syrach.

Panegyris: cōuētus nūdinæ festiuitas ab πὰν & ἀγυρω. hoc est ab oibus reb⁹ mercādis. Vñ Panegyrici sunt sermones laudatiui q̄ i cōuētu populi & sacra celebritatibus hñt: quales sunt q̄bus diui impatores laudant. Et Panegyricon tertiū dicēdi gēs: q̄d latini demonstratiuū dicunt.

Panætholiū. quasi totā cōtinens ætholiam: mons est ætoliæ altissimus.

Panathenea. cōmunis celebritas. ludi gymnici in honorē Mineruæ athenis celebrati. Primus theseus auctore Plutarcho instituit panathenea. Nam græci ἀθηναῖα uocant: quam nōi minerua nuncupauerūt. Euse. Agon gymnicus quē panatheon uocāt athonū actus. Hinc panathenaicus liber.

Panathenaicon. gēs unguēti. q̄d ut Ply. li. xiii. inquit athenæ obscuranter obtinuere

Panurgus: astutus quasi tergi ojum experiētiam habēs A quo Panurgia astutia. Plau. Istæc panurgia tete in pistrinum dabit.

Panchaia quasi tota dehiscēs: regio arabiæ tota arenosa in qua arbores sponte natæ thus emittunt. Virg. Totaq; turiferis panchaia. pinguis arenis. Seruius scribit panchaiam arabiā & sabæoꝝ gentē eandem esse apud quam nascit⁹ thus.

Panchai ppli q̄ ut Pompo. refert deserta sabeæ habitant: q̄ & opisthophagi uocant⁹ q̄ serpētib⁹ uescāt⁹.

Pancarpiæ: coronæ ex uarijs floꝝ gēr⁹ factæ & pene omnibus.

Pancratiū quasi omnia potens ludus gymnicus q̄n quercio cōstans a quo Pancraciastæ dr̄ q̄ hoc ludo excellūt. Proper. Puluerulētaq; ad extremas dat fœmina metas. Et patit⁹ duro uulnera pancratio.

Pancratiastes certator & uictor pancratii. Gell⁹ libro tertio. Diagoras filios tres habuit unum pugilem. alterum pancratiasten. tertium luctatorem. Idem significat pancratius pancratia & pancratiasta. Senii. v. de beneficiis lacedæmonii uetant suos pancratios cæstu decernere. Gel. Oportet animo esse intento ut sunt athletarum qui pancratiæ nocantur qui aduertandum uocati proiectis aite brachiis cōsulūt & os suūmanibus oppositis quasi uallo ꝓmuniūt. Ply. li. xxxv. Myron fecit delphicos pentathlos pācratiastas. Quidam ita distingunt inter pentathlum pancratium: & prodo uictorē: q̄ plus sit pancratiasten esse q̄ pentathlum: & plus periodo uictorē esse q̄ pancratio. Pentathlos est qui genenbus illis q̄nq; certat: pancratiastes qui certauit & uicit. Periodo uictor ut Festus inquit qui sacra græcia certamina obiuit & uicit nemea pythia Isthmia olympia.

Pandecta. nomen compositum ἀπὰν q̄d est totum & participio huius uerbi δέχομαι. q̄d est capio: quasi omnia intra se comphendens uolumen aliq̄d uniuersaliter continens. Vnde Iustinianus libros in quibus uetera iura collegit pandectas appellauit.

Pandion proprium nome Erichthei athenarum regis filii: cui successit in regno: huius filiæ fuerunt. Progne & Philomela. Dictus Pandion quasi totus dios. i. totus iouis. Hinc Pandionia dicta est at-

tica. Sidonius. Qui pandioniam mouebat orator cu
ueam tumultuosus.

Pandochium: hospitiū diuersorium: stabulum.

Pandora. quasi omnium dona: uel quasi ab oībus do/
nata: uel oium rerū gēe donata. Quo nomine ēt dicta ē
gens in cōuallib⁹ indiæ sicut li. vii. scribit Ply. quæ
ducentis annis uinit in iuuētute capillos candidos
habet in senectute nigros.

Pandathania: insula in puteolano sinu seu ī mari tyr
rheno ut li. ii. scribit Ptol.

Pandosia: ciuitas in Epiro: alia in italia. in qua Alexā
der epirotes interfectus est De qua Trogus Cum in
epiro esset pandosia: & flumen acherusium ignarus
eandem & in italia esse ad declinanda fatorū pericu
la peginam militiam cupidus elegerat: Pādosius ar
cadiæ lacus.

Pangæus. quasi totus terra ob nimiam fertilitatem p
montorium est thraciæ bellis conterminū & mace/
doniæ cōiūctū: ad cuius radices Metlus amnis de/
fluit. Et in figulari ē gēis mas. in plurali neutri. Sta.
Illi pangæa resultant ismaraq. Hinc pangæus. a.
um. ut arua pangæa.

Panthia uxor abradotæ Susii ductoris sub Cyro maio
re castissima. Vide in dictione Abradotes

Panthaces. pe. cor. nomē amnis ab usu medicinæ po/
cor dicti. Sed in Samo prope Chalcantis & poda
lin sacella ut scribit Strabo.

Pantheon. tēplū romæ qđ ut Dion historicus refert
sic dictū fuit q in Martis Veneriscq imaginib⁹ sub
ipso templo constitutis omnium deorū imagines
effictæ erant. Siue q templū ipsum rotūdum sit coe
loq pfimile. Et sic quoq oium deorū habitatio cen
sear. Potest etiam dici pantheon summū deorū. Nā
πᾶν significat omne qđ sane in similibus sæpe ad
summum spectare solet & θεὸς deorū. Vñ Ply. lib.
xxxvi. Pantheon ioui ultori ab Agrippa factū fuit.

Panther ab Aristotele uocat aial qđ Theodorus Ga
za lupū canariū appellat diuersum a panthera ut ex
Galeno cōiici potest qui sic ait. Quidam a deo bæl
uini ut leonū & pantherarū: itē canū & pantherum
& uulpiū carnibus uescantur. Hiero. ad p̄fidium. sic
scribit. Panther pardo similis est: & est uani coloris
& mitis si saturatus fuerit: & tribus diebus dormit.
post tertiū diem lauat se & clamat & sic odorē suā/
rem emittit. & cōuocat oēs feras quæ odore ducunt
& est oib⁹ feris amicus pter draconē & aspidē.

Panthera. pe. p. aial pius ferum & maculosum quæ a
pardalis dī. ex παρὰ qđ significat totaliter & θήρ
fera. Abundat in hyrcania. & media. Hor. in epīs.
Diuersum cōfusa gēis panthera camelo.

Pantholabus. oia sumēs: uerna appellatus est propter
scurrilitatē plumbus notus.

Pantomimus. pe. p. rex oium imitator q inscænis p
sonas p singulorū actuū simulatiōes ostēdebat. Ex
πάντων oiuꝫ & μῖμος imitator. Est ät Mimꝰ
sermōis & factorū cuiusq imitatio cū lasciuia. Ply.
li. vii. Mythicū pantomimū hoc est fabularem quē/
dam uocauit. ccu pantomimorū duo sint gēa scæni
ci & mythici.

Panhormus & Panormū & Panhormium. ciuitas sici
liæ dicta a nauiū applicatione quæ undiq; illuc cō/
uertunt. Est. n. hormos portus pars. Inde nautæ di
cunt hormizare. i. nauē anchoris atq; retinaculis in
struere. quo secura sit in portu a repentinis procellis.
Hinc Panhormita. panhormitanus & panhormꝰ.

Panomphæus. Iouis epitheton. qa ab omni lingua
colatur a πᾶν & ὄμφη uox q oium noces audiat
Ouid. li. me. Para panomphæo uetus est sacrata to
nanti.

Pantheus & panthus nomē proprium filii Otrei fra/
tris Hecubæ.

Panis a pascendo pprietatem habet. siue q oībus pul
mētis adhiberi possit: & fere adhibeat cū nullū op
soniū faciat insipidius. Nam pan totum dī. Panis
uaria sunt gēa. Nam alia sub opsoniis appellata. ut
ostrearii: alia a delicijs: ut artolagani. Alia a festina/
tione: ut Spheuticii. Alia a coquēdo ratione ut fur/
nacii uel artoptini ut in clibanis cocti.

Panis secundarius. panis uulgaris q oium cibus est.
Sue. de Aug. Cibi nūmi erat ac fere uulgaris. Secū/
darij panē maxime appetebat. Idem. Cibarius pa/
nis appellat panis rubidus a scabricie. panis secun
do coctus quo utuntur nautæ.

Panifex q panē facit: q & panificus dī. Vñ mulieres
q̄ panē faciūt panifices seu panificæ uocant. Hinc
Hiero. in li. ꝛ. Panificas filias dixit. Panificiū ipsa
panis cōfectio & actus faciendi panē.

Panariū. locus ubi panis seruat. panis repositorium.
Cui⁹ diminutiuū ē panariolū. Panaria & panariola
nos hodie quoq; uernacula uoce cistas & cistellas
uocamus ex uiminib⁹ factas. Sne. Sparsit & misi/
lia uariaꝝ rerū & panaria cū opsonio uiritiꝫ diuisit
Mar. Cum panariolis tribus redisti.

Panisci dii syluestres. quasi p diminutionē dicti minu
tuli panes: sicut a satyro satyriscus inclinat. Scribit
Ply. li. xxxv. Pans cū fuisset pictū a Tauriſco pictor

Pando. is. passum & pansum supinū facit secūdū Be/
dam snp Do. Et a. pane dī significatq patefacio:
q apud neteres qui ope indigeret. & ad aliū cereris
cōfugisset panis ei dabat. Pandere. itaq panē dare.
Et q nāq fauū talibus clauderet. pandere p apire
usurpārūt. Vñ mulier capillo passo dī qi pectito &
spso. Et passis manib⁹ & uelis passis. i. deductis atq
diffusis. Huius cōposita sunt. Ex pando extra pan
do a quo Expassum extentō. Vnde Gel. refert Cæci
lium scripsisse flameū expassum domi ptulerūt. Nō
nūq; tñ apud neteres. a. in. e. mutat ac p eo qđ ē dis
passis dispessis dictum est Plau. in nuh. Credo ego
isthoc exemplo tibi esse cēdum extra portam dispes
sis manibus patibulū cū habebis. Oppando circum
extendo. Hiero. in Exo. Velū qđ ante illud oppan/
ditur. Propando ultra dando. Repando. a quo Re
pandum dī qđ retrorsum patet.

Pando. as. Incuruo. Vnde pandari trabē dī quasi in/
curuari cederetq ponderi: cuius contrarium palmæ
faciunt. qppe quæ nō cōtra inferiora sed indiuersuꝫ
renitendo fornicant. Ply. li. xvi. At populus contra
oia inferiora pandatur. Facile pandat iuglans. Hinc
a Victruuio arbores pandatæ dictæ sunt quæ i ædi
ficiis curuantur.

Pandus.a.um.nõ panditus alternitatis causa euitan/dæ qd in plærisq; seruat. sicut a mane matutin⁹ nõ manuninus. a uitus uinetũ nõ uitetũ. Est aũt pãdus ideq; apus. Virg.li.ii.Ge. Lanceibus & pandis fu mantia redimit exta.

Pandana porta romæ a pando dicta: q; semp pateret ad res q̃ i urbẽ ferebant. Eadẽ dicebat libera. a libertate. Pandana etiam est insula in sinu Gaietano p/ua a cõtinenti ducentis quinquaginta stadiis distans in qua pulchro habitatur. ut Stra. inqt:

Pãdiculor: extẽdo: ut faciũt qui e somno expgefacti sunt oscitantes. Plau. in Menæ. Ego me ad similes insanire ut illos a me abstenerẽ ut pãdiculas oscitat.

Pantices. fluxus uentris pingnitudo & extuberãtia. q; uenter pandat. Hodie quoq; uulgus pantices appellat in hoie uẽtrioso. Plau. in pseu. Eo uos ufos pantices adeo madefactis cũ ego sinu hic siccus.

Panus. pani. & panis. is. tramæ in nolucrũ quo panni texunt: a quo panula & panicula p diminutionem. Lucil. Fons sub tegminis panus. Ab huius similitudine ẽt matus tumor sub faucibus auribusue & inguinibus panus appellatur. Idem. E lateq; paroti/das & panos sanat. Panos Galenus in spẽs diuisit. Huius diminutiuũ est panellus.

Panicula diminutiuũ a pano. alioqn significat comã in milio panico aridine. Ply. Pẽdẽte e piceaq; uel robore quoq; ramis q̃ ipe uocat panos & paniculas & aliqñ nucamẽta callo squãmatim cõpactili: quæ cuttara græci appellant. Quicqd igit sub longa uel sub rotunda forma tumet panicula dici fere potest. Celsus in curatione ramicis. Fascia eius rei causa fit tui ino loco pila est assuta ex paniculis facta quæ ad repellendũ intestinũ qd descendit illi ipsi subiici/tur. Ply. lib. xxi. Græcula rosa cõuolutas hẽt folio q; paniculas.

Pannus per duplex. nn. quo uestimur. ut pannæ nebiles quæ sunt laneæ uel bombycinæ. Huius diminutiuum est panniculus. Iuue. Et panniculus bombycinus urit.

Pãnosus q; sordida uestẽ & crasso pãno uiliq; opus ẽ Nec hoc nisi de paupere dr. Iusti. lib. ii. Permutato regis habitu pãnosus sarmẽta collo gerẽs castra hostium ingreditur.

Pannicularia. Vlp. teste dr ea quæ in custodia recepta secũ attulit: ut uestẽ qua indutus fuerit qui ad supplicium ducit⁹ aut nũmos quos uictus sui causa habuerit in pmptu: aut leues annulos. hoc est q; rẽ nõ excedũt aureoq; quinq.

Panicũ gñs frugis a paniculis suis dictum. Ply. li. xiii. Paruis racemato paniculis. Cæsar. Panico uetere atq; hordeo corrupto.

Panneus. a. um. a pannus fit. Paneus per simplex n. fons est sub libano monte in quo si qua natantia piicianť. in lacũ cui phiala nomẽ est cũcta reperiũť. Est etiam hoc noie Colchoq; fluuius.

Panicos. tepentinus terror & cõsternatio dr a græcis. Hyginus scribit capricornũ obiecisse hostib⁹ timorem q; panicos noiať.

Pannuuciũm. a panno & uoluẽdo filo: sudariolũ significat: ut est apud Var. li. i. de lin. latina. Hoc pãnicellum dicere possumus.

Pansæ dicti sunt quibus lati ac pansi sunt pedes. sicut planci q̃bus plani sunt.

Panselinus. pe. cor. plenilunilũ: quasi tota luna. Nam σέλας luna dr. Vñ & pselinus antelunam.

Pãnonii appellant a romanis quos græci pæonas latini ungaros nocitant: quoq; fama olim formidine totã cõcussit italiant tanq̃ essent bello insuperabiles Hi tribus fluuiis drauo: sauo & istro uallantur. Hic pannonicus. a. um. Sue. in Aug. Reliqua p legatos administrauit: uetũ q̃busdã pãnonicis atq; germanicis aut interueniret aut nõ longe abesset. Hoq; regio pãnonia dicta est regio Europæ sicut Ptol. li. ii. scribit. Et est duplex superior & inferior: supior ab occasu limites habet montẽ Cetiũ q; medius est inter noricũ & ipsam pãoniã. ab ortu hẽt pãoniã inferiorẽ cui ĩdicta est inferior ab ortu & septẽtrione danubio cingitur.

Panthasilea nomẽ reginæ Amazonũ quæ Orithee successit. Dicta quasi oĩa subiens. Hæc prima ut inqt Ply. secutus inuenit. Habet ei diph. in pe. apud græcos παν λαστλεια.

Pango. is: pegi. panxiq; pactũ significat figo planto siue iungo. Vnde pactilis a pactũ qd est a pãgo iũgo. Ply. li. xxi. Sũmaq; auctoritas. pactili coronæ. Liui. pro figo posuit. libro. vii. Lex uetusta est priscis litteris uerbisq; scripta ut qui prætor maximus sit idibus septembribus clauũ pãgat. fixus fuit lateri ædis Iouis optimi maximi. Pro plãto. Col. li. iii. Atq; uetere sarmẽto pangunť tardius cõualescũt sed tardius deficiũt. Idẽ. li. xii. Malleolus q̃recẽtissimus curiosissime pangẽdus ẽ. Cic. Tyroni p scribo posuit. quasi qd simile plãtationi. An pãgis aliqd sophocleũ? fac opus appeat. Gel. Si aut uersum inqt pangis: aut orationẽ solutã struis: atq; ea uerba tibi dicẽda sunt nõ eas finitiones prærancidas: neq; sæcutinas grãmaticas spectaueris: sed aurẽ tuã interroga quo qd loco cõueniat dicere. Pro cano etiam siue narro manifesto ponit. quẽadmodũ cano p scribo: ut Pãge lingua gloriosi p̃lii certaminis. Cõposita eius q̃dã seruant a. ut circũpãgo. Vnde circũpactus p circũiactus. Ply. li. xvii. Ramis terraq; circũpactis. Depãgo p defigo. Idẽ. li. xxiiii. Quercus & olea tam pertinaci odio dissident: ut altera in alterius scrobe depactæ moriãť. oppãgo circũpãgo. repãgo. a quo tepages & repagula. Quædã mutãt in i. nt Appigo. Compigo. qd est coniungo. ut in Exo. Archam de lignis sethim compingite. Impingo. Vnde Impagas. Interipsa tamẽ tamen ptento q̃ in supino cõ uenit.

Papæ dñt sacerdotes quẽadmodũ p̃sbyteri hoc ẽ seniores. appellantur.

Pappa per duplex. pp. puerorũ cibus est. deductum nomen a pane.

Papæ admirantis aduerbiũ. habet. n. in se affectũ uerbi miror. ut pape qd uideo. aliqñ ẽt indignationis est. Ter. in eu. Pape hæc superat ipsam thaydem.

Papas accipiť p pie siue p eo q puerũ alit Iuue. Tuuidus p̃gustet pocula papas. Est aũt nomẽ uenerationis a syracusiis tractũ. apud quos pas pater dicit

inde per geminationem papas.

Paparè eſt minutis & blandiuſculis uerbis patrem ap pellare.

Pappare.p duplex.pp.ſignificat cibum ſumere. qđ a pappa fit.qui eſt puerorum cibus.Plau.in Epi.No uo libello opus eſt:qđ pappet dabit ẽ bebo cibũ.

Papeus.apud Scythas appellat Inpiter.

Pappus auus.Nã græci παππον auũ dicũt.Auſo. ad nepotem ſuũ.Pappos auiaſq; tremẽtes anteferũt paribus ſeri noua cura nepotes. Hinc pappous.i. auitus.Pappi etiã dñr carduoꝝ flores Lucr.Veſtem nec plumas auiũ pappoſq; uolantes.Plynius pap pũ uocari ait lanuginẽ deciduã ex fructibus arboris cõgrygiæ. Et Pappus dictus ẽ Aemylius romanus cuius meminit Liui.li.xxviii.

Papauer gñs hærbæ. Et albũ quidẽ ſatiuũ ſemẽ habet qđ toſtũ in ſecũda mẽſa cũ melle apud antiquos ede bat.Hoc ſcipuũ candorẽ lina & lanæ cõrrahunt:a quo Toga papauerata dicta eſt a colore candido. Eadem toga ſpiſſa dicebatur.

Papula:puſtula.tuberculũ uulgo bruſola q̃ ieiunæ ſali uæ defricatione curaſ. Papulis cutis ex aſpat & nu bet:leniterq; rodit.Virg.li.iiii.Ge. Ardentes papu læ atq; imũdus olentia ſudor.Celſus tri.li.v.duo pa pulæ gña ponit.huius diminutiuũ ẽ Papilla.

Papilla pua p papula.i tuberculum.Serenus excruciant turpes anũ ſi forte papillæ.Sigt etiã mammæ capi tulũ unde lac trahit:quis etiam p ipſa mãma pona tur.Virg.li.xi.Haſta ſub extrã donec plata pãpil lam hæſit.Dictæ papillæ quaſi puæ papulæ.qđ pa pulæ ſint ſimiles.A quarũ ſimilitudine papillæ di cunt quæ aquas fundunt.Var.li.iii.de re ruſ.Qui ſit ſi adduxeris fiſſulam & in eam papillas impoſueris tenues quæ eructent aqnã. Papilla ẽt tribus Romæ fuit quæ a genitrice nocabulũ traxit.

Papillatus.papilla ornatus.ſeu in papillæ ſpẽm factꝰ Hiero.ad Pãma.Quis pturẽtẽ rotam & papillatũ corymbũ anteq̃ in calathũ fundat orbis.Ex papilla tus aduſq; papillã nudatus.Plau.Idẽ cõnexũ in hu mero ſeuo expapillato brachio.

Papilio:inter uermiculos numerat quo nullũ aſal iru becillius eſt.Col.li.x.de apibus. Vermiculi quoq; q tineæ uocant.Itẽ papiliones enecandi ſunt. Nã ut idẽ teſtat ex papilionũ ſtercore naſcunt tineæ. Itẽ Papilio dẽ tẽtorium.Hiero.in Exo. Stabat unuſq; ſque in hoſtio papilionis ſui.

Paphlagonia.regio minoris aſiæ.a qua paphlagones qui teſte Cor.nepote in Italiã tranſuecti:mox Ve neti dicti ſunt.Hæc ut Solinus ſcribit Cytoro mon te cõſurgit porrecto in ſpatiũ trũ & ſexaginta mil lium.Inea Mitridates Eupatoriam cõdidit q̃ ſub acta a Pompeio Pompeiopolis noiata fuit.

Papia.ciuitas inſubrũ. Ticinũ alio noie appellata: olim oſtrogothoꝝ & lingobardoꝝ regũ ſedes.

Papyrus a noſtris di iuncus:a nõnullis ſirpus.Luc.li. iii.Cõſeritꝫ bibula mẽphitis cimba papyro.Frutex ẽ huis radicẽ obliquã trãgulis lateribus decẽ nõ am plius cubitoꝝ lõgitudine i gracliate faſtigiatũ thyr ſi mõ cacumẽ includẽs. Naſcit i paludibus ægypti. Inuẽta ẽ ab Alexandro rege papyrus auctore Var. q̃ fiebat ex frutice cũ Alexandriã ædificaſſet.a qua papyro frutice dicta ẽ charta papyrus.q.ſ.ex papy ro fieret.Nam primo ſcribebãt in foliis palmarum poſtea i arboꝝ libris:deide in ceris. Poſtea uero id gñs chartæ iuẽtũ ẽ quo nõc paſſim mortales utunt. fitq; ex linteolis cõtritis & nihilominus priſcis no mẽ remãſit.Charta uero ab urbe Tyri:cui charta no mẽ fuit appellata ẽ:ex qua Dido dicta ẽ. Idcoq; ut bẽ a ſe poſtea ædificatã ab illius noie carthaginẽnſi cupiunt.græci ab eadẽ urbe καρτην noiant.hæc ẽt mẽbrana uocata tectu mẽbroꝝ.A papiro cognomẽ papyri deductũ ẽa quo Papyriana tribus.Hinc etiã Papyraceus.a.um.qđ ẽ materiatũ ex papyro.

Parcũ ſuis cõpoſitis cõpar:diſpar.impar.ſepar ſunt gñis ois.Et licet par pducta apud poetas ponatur. in obliquis tñ prima correpta.Et tam datiuo q̃ gtõ iũgi poteſt.Quid.li.iii.me.Sũt quoq; paribus ætas in ouilibus agnæ.Luc. Quẽ metuis par huius eſt. Et in ablatiuo pare uel parĩ. Significat aũt par nu merũ duoꝝ quaſi inter ſe pariũ.Vnũ par & duo pa ria dicimus.Interdũ pares p duobus accipiunt:ut paribus eqs utebant romani in ꝓlio:ut ſudante al tero tranſirent in ſiccũ. Interdũ par accipit p ꝺeẽ ti æquo & cõueniẽti qđ iter oẽs æquabile ẽ. Quintil. Si pp matrimonia uiolata urbes euerſæ ſunt qđ fie ri adultero pat eſt.parẽ eſſe ſignificat ſufficere alicui rei:ſiue reſiſtẽdo ſiue exequẽdo.Ci.ad Atticum.Sed ad huc pares nõ ſumus.Quintil.Aſpicio par labori bus corpus.Para facere eſt qđ alibi amiſſum eſt:uel qđ aliunde acceptũ:alibi uel aliunde compẽſare. Quintil.Paria faciemus:tu illic eris ulcan⁹ me⁹ ego hic tuus.Paria componere. gladiatorum duo para ordinariũ & poſtulariũ.Ci.in epiſt & Sueto.

Par.impar.gñs ludi.Sue.de Aug. Scripſit ad filiam. Miſi tibi denarios ducẽtos quinquaginta quos ſin gulis conuiuis dederam ſi uellent inter ſe poſt cœ nam uel talis:uel par impar ludere.

Pariter aduerbium,ſignificat ex æquo.Nenius.Vt pa riter diſpiantur bona patris.Aliquando Conuenie ter.Ter.Næ tu iſtam ædepol media extuliſti pari ter ut dignus ſuit.Aliquando Similiter.Plau.Is ex ſe hunc teliquit.qui hic habet filium pariter mora tum ut parer atq; auus eius ſunt.Aliquando ſignifi cat qđ uernacula lingua dicimus apat apar.ſiue ape radamente.Hiero.in.h.g.Reliqua diſpſi ſunt ita ut non relinquerent ex eis duo pariter.

Parilis & hoc pariſe.penultima corre.ſignificat æqua le.a quo Parilitas.

Para ꝓpoſitio græca ſignificat ad.apud.penes:abſq. diſ.re.præter.tam in appoſitione q̃ in compoſino ne.Eſt & para gñs auis auis in auſpicatæ.Hor.Im pios parræ recinẽtis omen.Ply.li.xviii.Auem param onentes ſyno ipſo die non appere donec occidat.

Parabaſis,latine tranſgreſſio.Parabates trãſgreſſor.

Parabola.ſignificat iuxta ſententiam:ex παραβαλλω iuxta & βολη.ſententia.quaſi rerũ diſſimilium cõpa tio.Vnde Quintil.Parabolæ quam Ci.collationem uocat longius res quæ comparantur repetere ſolet: ut tam fortiter apud Hipponem fecit Scipio q̃ utiq; apud uticam Cato.Hiero.Parabolæ græce latine di

cuntur ſimilitudines. Quod libro Salomonis uocabuluꝫ ob id impoſitum eſt ut ſcirem⁹ altius & nō iuxta litteram tm̄ intelligi debere quæ dr̄. In quo dn̄m ſignificat p parabolas fuiſſe locuturum. Aliud enim in ſuperficie ſonat: aliud in intellectu innuit.

Parabos inſula ꝓua cōtra ꝓhœnicem ut inqt Pōpo.

Paracletus pe. pductam ſcribitur & ꝓfertur a παρακαλῶ. qđ & rogo & hortor ſignificat. Apud iudæos uero græcos etiam p conſolor inuenitur. Hinc pacletor & pacletus deſcendit. Et qui in foro actu/diciis a nīis dēpcatores uocantur: ii apud græcos pacletores dr̄. Itaq; pollicetur dn̄s diſcipulis ſuis nullorum ſeſe pacletum ſpm̄ qui eos ſit edoctur⁹: ſiue illum adhortatorem ſiue dēpcatorem: hoc ē ad/uocatum: ſiue conſolatorem uelimus intelligere. Paraclytus aūt p y. tenue infamem aut ꝑter famam ſignificat. Nam para in huiuſmodi compoſitione ꝑter: uel diminutionem denotat κλυτὸς uero fa/mam declarat inſignem. id qđ inclytus ꝓbat. Itaq; paclytus a para & clytos nomine compoſitum eſt. Quod ſignificatū ponere in Chriſto abſurdum & impium eſſet.

Paracēthesis ſignificat pūctionē: ut ē apud Ply. li. xxv

Paradiaſtole. dici poſſet p dilatationem. qđ fit cū rez noſtram dilatamus interꝓtatione.

Paradromis. idis. ambulatio. ſiue xyſtus. Victr. Lati/ni xyſta ambulationes appellant. quas græci para/dromidas.

Paradigma παράδειγμα exēplum facti uel dicti alicuius. Virg. Antenor potuit mediis elapſus achiuis Illyricos penetrare ſinus. Fit autem tribus modis. A pari. A maiori ad minus. A minori ad maius.

Paradiſus pomariū. i. hortus cōſitus. gnis. tam maſ. q̄ fœ. Eſt nomen oppidi: ut apud Plynium & Stra. Eſt & locus in oriente longo tractu maris diſtans a cōtinente. De quo Aug. ad Oroſium ſcribit ſic. pa/radiſus in oriente ſitus eſt interiecto oceano: & a no/ſtro orbe longe remotus in altiſſimo loco cōſtitutus ꝓtingēs uſq; ad lunarem circulu3. Vnde illuc aqua diluui minime puenire dr̄. Hic locus a primi homi/nis reatu interclusus eſt nec ulli animantium datur in eum aditus.

Paradoxa. iuxta ſententiam uel inopinabilia ſeu admi/rabilia. Nam para ꝑter uel contra & iuxta ſignificat. Vnde padoxa Ciceronis. i. decta ſententia uel quia ſunt præter opinionem.

Paragogon cum accentu in antepe. dici poteſt deriua/tiuum ut ab Albeo Albico.

Paragoge. deductio figura qua littera uel ſyllaba fini iungitur: ut dicier p dici. Hanc alii paralepſim: alii prolepſim uocāt.

Paragraphus & Paragraphum: utroq; dr̄. paragraphe latina ꝓſcriptio exceptio.

Paralus. ut Ply. li. vii. ſcribit: nomē fuit cuius q primus longam nauem inuenit. Sunt & parali in Attica q paraliam incolunt. Plutarchus parolos factionum unam e tribus quæ athenis erant Solonis tempore intelligit.

Paralipomenon derelictū ab παρά & λειπόμενον relictum ꝑtermiſſum.

Paralyticus. latine diſſolutus dr̄. Paralyſis diſſolutio neruoꝝ. Et alio noīa græcis hemiplexia. hoc ē ſe/miapoplexia cū in alteram tm̄ corporis ꝓtem malū id incubuit. Nam cum totū afficitur apoplexia no/minatur. Nōcutrumq; inquit Celſus paralyſin ap/pelari uideo. Inde Paralyticis qui tremuli ſunt: te/medium eſt in quo ſit abſtringendi efficacia. Ideoq; Tertul. in apologia de Chriſto dixit. Cum ille uer/bo dæmonia excuteret. leproſos mundaret: paraly/ticos reſtringeret mortuos deniq; uerbo reddere ui/tæ. Reſtrictus ergo reſoluto contrarius ē. Nominat id & pateſis fere defectu. uitium.

Paralleli. pe. p. quoniam per. a. græcis ſcribitur. dr̄ circuli ſphæræ q ad eundē polū cōſtituti finiūr. Pa/rallelus. n. quaſi alternus mutuus inuicē compatus. a quo lineæ æque diſtātes parallelæ dr̄. Ideoq; ſeg/menta mundi quæ nos circulos dicimus paralle/los græci uocant.

Paranymphus a Hieronymo dicit⁹ pronubus. ab anti/quis auſpex. Antiqui. n. pro nuptiis celebrandis au/ſpicium capere ſolebant. Qui ꝑerat huic rei ꝓpte ui/ri a græcis paranymphus a noſtris auſpex dicebat⁹. Et ut auſpex p pte uiri ita & p nuba p pte mulieris adhibebat⁹. Itaq; cū apud chriſtianos auſpicia mini/me capten⁹. adhibētur ſacerdotes qui & pronubi a nobis dr̄. Aug. li. xiiii. ci. dei. Nōne omnes famu/los atq; ipſos etiam panymphos & quoſcūq; ingre/di quælibet neceſſitudo permiſerat ante mittit foras q̄ uel blandiri cōiūx cōiūgi incipiat.

Paraphraſtes dr̄ interꝑs qui non litteram ex littera ſed ſenſum e ſenſu tranſfert. quaſi iuxta loquēs. Et p p/uerſo & deprauatore ponit⁹. Hiero. in plo. lib. y. Et cum intellexeris qđ antea neſcibas uel interꝑtem me æſtimato ſi gratus es: uel paraphraſten ſi ingra/tus. Idem ad Alga. Conabimur itaq; παραφράσε τικῶς ſenſus eius euoluere: papbraſis peruerſa di/ctionum interꝓtatio.

Paraperna non paphrena. dr̄ ea quæ ꝑter dotē dant fœminis. a para ꝑter & φερνὴ dos. quaſi ꝑter dotē. Hæc paraphernalia dicunt⁹.

Parapetaſma. aos. latine uelū cortina.

Paraſceue. es. dici pt̄ ꝓparatio. nā a παρασκευάζω qđ ē ꝓparo deducitur. Vnde & dies quo dn̄s noſter Ieſus Chriſtus p humani gnīs ſalute cruci affixus fuit paraſceue dr̄. qm̄ eo iudæi ſibi neceſſaria ꝓpa ra/bant ut paſcæ dies abſq; opatione aliqua trāſigeret.

Paraſitus. pe. cor. qui alioꝝ menſas & cibaria ſequitur ex para. ad σῖτον cibus. σιτεία ſagina. qđ non ſolum frumentum ſed cibaria quoq; deſignat. qđ ut conſequi poſſit omnia ad uoluptatem cuius eſt tra/ctus nidore culinæ primo loqui ſoīa: deinde aſſātā omnia illius facta ſimul ac dicta laudat: nihil repu/gnat: omnia ſuffert: nihil uētris cauſa facere recuſat in quo ſummum bonum conſtituit. Accipitur nō/nūq; p eo qui ſimplicibus uerbis riſum ab audienti/bus captat. Primo tm̄ paſitus in honore fuit: utpote q ſacro miniſterio addictus eēt. Pro eo uero poſtea dictus ē qui ad mēſas diuitum ob lectationis cauſa admittebatur.

Paraſitaſter qui paraſitoꝝ imitator ē. Nam q̄ in aſter

finiunt imitationem potius q̄ diminutionē significant. Ci. p Varrone. Euricius hic noster antoniaster Duo tamen potissimum diminutionem denotante surdaster & recaluaster.

Parasangæ apud persas uiarum mensuræ sunt quinq̄ ginta stadia continentes.

Parastatæ ut apud Victr. & Plyninm lapides sunt pi larum fere mō appositæ colūnis de qua similitudi ne alteꝝ erutis os: duo. n. sunt. parastata noiat in in mentis Vegetio q̄ & paracmenion. Iul. polluci. apud quē & meatus illi p quos genitura e tellibus p urinæ uias deferf: pastatæ nun. upantur. Sunt & in præsio. inquit dicti pastatæ nomen officii q̄m adiū cti sunt pstatis: hoc est iis qui pstant cornibus sicut Epistatæ q tertium in regendis his locum tenent. Sed & tabulæ q̄dā exrtis instrumentis a Victruuio parastatæ uocantur.

Parasiopesis. schema ē apud rhetores. a latinis poccu patio dr cū aliq̄d nos reticere dicimus & tū tacitum intelligif. Quod fit uel cū rē notā esse putamus au ditoribus: uel cum suspitionem maioreꝝ excitare re ticendo uolumus.

Paropanisades regio asiæ q̄ sicut refert Ptol. ab oriē te partr indiæ ab occasu Aria terminat a Meridie Arachosia.

Parastades. lapides qui utrīq; hostii latus mūniunt. Victr. quoq; pastadas i mētiōe tēploꝝ uocat antas.

Parastasis. latine Assistētia. affirmatio p testes appro batio.

Parasynthetes. decompositus.

Paratrimma: latine intertrigo cū femina adunīf

Parazoniū. gēs gladii q̄ ad zonam accingi solitus est ἀπὸ τοῦ παρὰ κάτης ζώνης quasi ad zonā pendens.

Parænneticus. a. um. idem q̄d pceptiuus. siue admoni tiuus a uerbo græco παραινῶ q̄d significat pci pio & admoneo παραίνεσις pceptio: siue admoni tio. Hinc Acron horatianus interps: hæc odr pare nætice scripta ē: p eo q̄d est pcipnue siue monitorie sicut ab eodē dr. Hæc Erotice dicta est p amatorie.

Parmenides æleata philosophus xenophanis auditor atq; amicus censuit sempiternum atq; imobilē esse uniuersum q ē ens secūdū ueritatem reꝝ solū. n. esse simplex & intrepidū atq; ingenitum generationeꝝ uero eoꝝ esseq; falsa existim tione uident esse cuni non sint nam sensus se mouendos a ueritate putat affirmat. n. si quid est pter ens id esse non ens. Non ens aūt non esse in rebus & sic ens uicenum sibi re linq̄ terra uero dēfiorjs aeris defluxu factā arbitrat

Paronomasia. latine Agnominatio cū aliq̄d nomen ex alio in significatione distante conficitur. Ter. Iā inceptio ē nō amantium sed amēcium.

Parochus. pe. cor. auspex siue ponymphus q̄ añ uehi cula eat q̄ græce ὁ χήμα Ἴα dr. Quidā parochum interptantur pbitorem παρέχειν pbeo. huius offi cium erat magistratibus pbenda cōducere. Vel paro chi magistratus erant qbus cura erat ut ligna & sal legatis publicr missis pberentur. Hor. Proxima cam pano pōti quæ uillula rectū prxbuit & prochi quæ debent ligna salem q̄.

Parochiæ ecclesiæ dr q̄ suis parochianis uictum cœ lestem exhibent. Hiero. cōtra Vigil. Qui parochias suas uicinia istius scribūt eē maculatas. Et alibi. Mi ror sanctū epm in cuius parochia tē pbyter dr: ac q̄escere furori eius.

Parœcia. cū æ. diph. dici potest incolatus. Nam para iuxta δίκως domus: ubi. f. sunt domus contiguæ. Aug. li. xiiii. ci. dci. Prebyter fuit quidam nomine restitutus in parœcia calamēsis ecclesiæ.

Parergon dr qd alicui rei præter ppositū addif: ut si pictor alicuius sancti imaginē pingens omādā tū bellæ gratia arbusculas & auiculas & huiusmōi ad diderit. Ply. Prothogenes cū athenis celebemmo lo co mineruæ delubro ppylæum pingeret adiecit par uulas naues lōgas i his q̄ pictores parerga appellāt

Parectatus. q̄ de pueritia uenit ad pubertatē Lucil. li. x. Tuū ep hebū quē uocant parectatum.

Paresis idē q̄d parilis. a defectu uinū dicta.

Parenthesis. interpositio ex παρά & ἐν quæ duo si gnificant inter ἴστις positio. Figura quotiēs remo ta de medio sentētia integer sermo pdurat.

Paronychia. absessu circa radices unguū. Ply. li. xxiii Gingiuaꝝ inflationibus: paronichiis: sordidisq; ul cenbus & putrescentibus deriuatio est manifesta. Di cta paronychia a παρά ad. ὄνυξ unguis. quasi ad unguē.

Paronymion. nomen ab alio deriuatum.

Parcæ quia nemini parcant ae ideo tres ee parcas arbi tratur quoniaꝝ tna sunt tempora in quibus omnia inuoluuntur lachesin dictam esse quia λαγχάνω græce sortior designat atropon q̄a reuerti nō po sunt clothon quoniam contorta & coordinata oia tentat hæc. n. nomina ipsa lingua græca ostendit.

Paropsis. idis. per. o. generis for. ex para & ὄψον. ad cibum ppne gēs iuris. secūdū Iul pollucē. q̄q̄ & p repositorio opsonioꝝ q̄d Catinum dicūt apud ido neos legatur. Mar. Qui portat gaudens ancilla paro psidem rubra halecē. Sur. in Gal. Ordinario quidem dispensatori breuiariū rōnum offerenti paropsidem leguminis pro sedulitate ac diligentia porrexisti.

Parotides apostemata secus aures. Nam collectiones fiūt in glandulis. Dīt & parotides ut inquit Celsus arteriæ duæ in dextra sinistraq; iuxta guttur quæ sursum procedentes ultra aures ferunt. Quæ & ipsi aurium cincini apud Iulium pollu. uocātur paroti des. Itēq; partes his subiectæ q̄ a faucib⁹ ad malas pertinent. Para. n. ad ὦτα aures dicuntur. Solent & inxta dentes in gingiuis orīi dolentia quas græci parotidas appellant quaꝝ remedia scribit Celsus.

Paradontides: siue parulides: tubercula iuxta gingiuas cum caro in gingiua excrenit.

Paroxysmus stimulatio cōcitatio. παροξύνω. i. est incitare.

Paratragœdio. as. significat exaggero: a uerboꝝ ma gnitudine aliq̄d augeo. Plau. Illic homo est ut pa ratragœdiat carnifex.

Parrhasia regio in peloponēso: dicta arcadia urbano nis patria. Vnde parasius. a. um. p arcadico. Virg. Parrhasio dictum panos dr montelycæi. In ea est mons lycæus. in quo bicornis fauni templū fuerat a quo lycæa ludicra illi sacrata nobis lupercalia dr

ēta. Vñ Ouid.li.iii.faſ. Quis uetat arcadico dictos
a monte lupercos Faun⁹ i arcadia tēpla lycæus bēt.
Parphaſius nomē pictoris Epheſii qui cum zeuſide in
certamen picturæ deſcendit. Hic primus ſymme/
triam picturæ dedit: primus argutias: uultus elegā
tiā capilli: uenuſtatē oris expſſit. Et cū zeuſis detu
liſſet uuas pictas tanto ſucceſſu ut in ſcænam aues
aduolarent ipſe detulit linteum auibus pictum.
Parco.is. peperci uel parſi.parſum. Vnde parſurus. p/
pne ſignificat abſtineo. quaſi parum tango. Hic par
cere p ueniam dare. i. ab ultione abſtinere. Liui. li.
xxv. Nec dū eos capuæ parſuros. Virg. Parcere ſub
iectis: & debellare ſuperbos. Aliquando pro prohi
bere ut Parcite oues nimium procedere. Aliquando
deponere. quia ab his quæ deponimus abſtinemus.
Virgil. Parce metu cytharea manent immota tuo⁹
fata tibi. Aliquando p Seruare. quia ſimiliter ab eis
abſtinemus. Idem. li.x. Argenti atq; auri memoras
quæ multa talenta natis parce tuis. Aliquando pro
Deſinere. Nā & deſinere abſtinere eſt: ut Parce pias
ſceleratę manus. Sic parcere errori dicimus abſtine/
re a caſtigatione erroris: ſiue parum caſtigare erroré
Parcere pecuniæ. abſtinere ab expēdēda pecūia: ſiue
parum expendere pecuniā. Var. Parſutus pecuniis
bene partis. Parcere famæ abſtinere a fama: non lan
dare. Aug. lib.ii.ci.dei. Nimis ſuperbum ſint famæ
Parcere principum ciuitatis ubi ſuæ famæ parci nu
mina noluerunt. Parcere labori. abſtinere a labore: ſi
ne pax laborare & eodem modo de ſimilibus. Hui⁹
uerbi cōpoſita ſunt Cōparco eius cōſimplicis ſignifi
cationis. Ter. Suum defraudans genium comparſit
miſer. Reparco iteru; parco. Plau. in Tru. Vtinam
ſen ntę parciſſem meæ: ut uunc reparcis.
Parcus qui frugi ē & ſumptib⁹ parcit. Gel. li.iii. Neq;
ab arca: neq; ab arcendo: ſed ab eo q; parum & pa
rum denoiatur. Hinc parcitas pro frugalitate. Hui⁹
cōpoſitū e præpc⁹ ualde pc⁹. Ply. li.xi. Aliqñ & ipæ
contrahunt mortis ſibi cauſas cū ſenſere eximi mel/
la auide uorantes: cætero p̄parcæ & quæ alioqn p/
digas atq; edates non ſecus ac pigras ignauas per/
turbent. Similiter Deparcus nimium pcus ac tenax:
cuius oppoñ pfuſus ac magnificus. Apul. At non
contraria accuſatis unum ſeruum ut de parci tris li
bertos ut: profuſi.
Parcæ dictæ ſunt a parco: per contrarium q; nemini
parcant. Var. a partu unius litteræ mutatione dedu
ci putat. quoniam ut ſcribit Heſiodus bæ naſcenti/
bus hominibus bonum malūq; conferre cōſentiant
Iuue. Hæc exempla para fælicibus at mea clotho.
Et lacheſis gaudent ſi paſcitur ingnne uenter. Tres
ant fuiſſe parcas clotho. l. lacheſin & atropon finxe
runt antiqui: quas Cic. Herebi & noctis filias fuiſ/
ſe ſcribit: & eaſdem fata eſſe exiſtimant. Vn/
de eſt illud Cleantis. Ducūt uolentem fata: nolentē
trahunt. Fingunt uitæ hominū peſſe & nendo eam
ducere. Quapropter lanificas ſorores appellāt. Mar.
Si mihi lanificæ ducunt non pulla ſorores ſtamina
nec ſurdos nox habet iſta deos. Apul. Tres parcæ
tria fata ſunt numero cum ratione temporis facien/
tia. Si poteſtatem earum ad eiuſdem ſimilitudinem
temporis referas. Nam qd infuſo perfectum eſt præ
teriti temporis habet ſpeciem. Et qd torquetur in/
digitis momenti præſentis indicat ſpatia. Et quod
nonduni ex colo tractum eſt: ſubactūq; curæ digi/
torum: futuri & conſequentis ſæculi poſteriora ui/
detur oſtendere.
Parſimonia: moderatio ſumptuum & parcitas. Hoc
eſt conſeruatio rerum quæ ſic diffinitur a philo/
ſophis. Parſimonio eſt qua cauemus ne quod diſpē
dium ultra modum fiat & res familiaris quoad fieri
poteſt ſine cuiuſq; iniuria conſeruetur. Fit añt a pte/
rito parſi quod conſeruaui ſiue abſtinui ſignificat.
Nam alterum præteritum pepci potius accipitur p
neniam dedi: q̄uis aliqñ confundantur.
Pardus animal eſt cuius fœminini a pardalis dicitur.
Vnde & Leopardus.
Pario.is. peperi partum & paritum pen. prod. a quar
ta cōiugatione. A tertia uero penul. correp. Sta. Ho
ſti ueniat paritura marito. Enni. Oua parite ſolet
genus pennis condē coratum. Eſt autem pare/
re fœtum emittere: quod proprie ad fœminas per/
tinet: licet etiam quandoq; de uiris dicatur. Cæcil.
Hic uicinus noſtri peperiſſe ſe filium memora. i. ge/
nuiſſe. Per tranſlationem de bis dicitur. interdū qui
non concipiunt pro acquirere ſeu comparare. Et ſic
conſtruitur ſicut Emo. Col. li.x. Sequitur ut ex ani/
ma deſyderemus ea porro uel ære parta uel gratuita
contigunt. Virg. Ite ait egregias animas quæ ſan/
guine nobis hanc partiam pepere ſuo. Hui⁹ compo
ſita ſunt Aperio a quo Adaperio. Comperio. Ope
rio: a quo cōperio & reperio.
Parturio.is. pe.co. a pario uel a partu fieri uidetur qd
eſt in pariendo laboro: ſeu laboro ut pariam. Ply.
Vtiq; conſtat: parturientes ſolis ſubtractis celeri⁹
parere Var. In cubilibus cum parturient: acus ſub/
ſternendum: cum peperierint tollere ſubſtramen. Ci.
Vtinā aliqñ dolor populi Romani pariat qd iam
diu parturiit. Amb. de Caim. Hos partus anima no
ſtra parturiat: nec ſolum parturiat: ſed etiam pariat
Ponitur tamen quandoq; pro primitiuo. Hiero. cō
tra Ruf. Putaſne eiuſdem meriti eos qui parturiunt
& qui parturit.
Partus. a. um. participium. a pario. Apul. Partamq; a
patre multo tempore & multo labore pecuniā uno
die conſumpſit. Partus. us nomen p ipſo pariendi
actu: Ply. Quod a pgnantibus commanducatū par
tum facilioren facit. Aliquando accipitur pro pro/
le. Mar. Nec iacuit partus ſed matre cadēte cucurrit
Paritura. idem qd genitura. Var. li.ii. de re ruſ. Quare
demes ſi uis duas res de mulis admiſſuram & pari/
turam.
Partio. onis. idem qd partus. Plau. in Tru. Horreſco
miſera mentio quoties ſit partionis.
Parens a pario fit. quo nomine nō modo pater & ma
ter: ſed auus & paus auia & pauia: & omnes ſu
periores uſq; ad tritauos ſignificantur: ultra hos q
non habent ſpeciale nomen maiores appellantur.
Caius ſcribit appellatione parentum omnes i infini
tum maiores utriuſq; ſexus ſignificari. Auctor eſt
Hiero. in ſecūda cōtra Ruſi. apologia parētes etiam

ſignificare affines & cognatos inxta uernaculũ ſermonem. Lampri. de Alexandro ſeuero ſic ſcribit. Amicos & parentes Alexander ſi malos reperit aut puniuit: aut ſi uetus uel amicitia nel neceſſitudo nõ fuit puniri dimiſit a ſe dicens. His clarior eſt mihi reſp. Iul. Capitolinus de M. Antonio refert. q̃ ado ptatus in anlicam domũ omnibus pentibns ſuis tã tam reuerenriã quantam priuatus exhibuit. Hinc.

Parentela ab eodem uſurpaſcũ dicit. Cauſa eloquẽtiæ dignũ pentela ſua putauit.

Parento. as. ſignificat pentibus iuſta celebro. Licet ẽt ad alios trãſferatur. Ply. li. xviii. Quoniam mortuorum animæ ſunt in ea. ſ. faba qua de cauſa pentando utiq̃ aſſumiſ. Sumitur etiam interdum parentare pro ſimilem eſſe.

Parentalia: conulnia quæ in parentum aut ꝓpinqnorum mortibus fieri conſueuerũt. Hoꝛ Aeneas inuẽtor fuit. Hiero. in Hiere. ꝓpham. li. iii. Mos eſt ingẽtibus ferre cibos & ſꝑparare conuiuium qđ a græcis & a noſtris uulgo appellatur parentalia: eo q̃ pentibus iam defunctis iſta celebrabanſ. Vel dicta ſũt pentalia q̃ ita parerent mortuis q̃ ita uiuentes iuſſerant facere: uel q̃ filii pentibus hoc ꝓſtarent.

Pareo. es. parui paritum. Vnde parituꝛus ſignificat uideor & aparuo ut aliqui putant deductum quoniã partus poſtq̃ extra uterũ eſt: uideſ. Virg. Cui ꝓcendum fibræ cœli cui ſydera parẽt. i. a quo fibræ & ſydera cernuntur. Vnde & cõpoſita. Appareo. ut apparent rari nantes ingurgite uaſto. Cõpareo. coram aliquo pareo: ut puer nõ comparet & ego quo ibo? Diſpareo a conſpectu recedo. Tranſpareo per aliquod corpus lucidũ uideor. Interdũ Parere eſt obædire. Virg. Paret amor dictis carę genitricis. Iuſti. li. i. Vix patiẽter uni uiro ne dũ fœminæ ꝓcituris. Et habet penul. prod.

Paro. as. acquiro. Ẽt ſicut Emo capi poſſet licet in eo ꝓrium exꝑſſum non inueniatur ita aptum ut in eo cõpoſito Cõparo: ſed quaſi ꝓtiũ. Terẽ. in eu. Cupio aliquos parare amicos beneficio meo. Curti. Quid tibi diuitiis opus eſt q̃ te ſeſurire cogũt. primo otium ſatietate paſti famẽ: ut quo ꝓꝛa haberes acrius q̃ nõ haberes cupes. Huius cõpoſita ſunt. Apparo. Comparo. Reparo. Separo. Diſparo. qđ eſt ſepro. æqui pero propero. & ſupo. quæ habẽt pe. cor.

Parabilis & hoc pabile. qđ i ꝓmptu ẽ: & cito haberi põt. Seneca Ad manũ eſt & parabile qđ ſat eſt: qui ad naturã uiuit nunq̃ eſt pauper. Ci. lib. v. tuſ. Diuitias inquit naturæ pabiles eſſe.

Paro. nauis generis ad cuius ſimilitudinẽ Myoparo dicitur.

Panes. tis. pc. cor. de priuatis dſ ut paries domorum. Murus tam de publicis q̃ de priuatis dſ.

Parietinæ. pe. p. nium ueteres ac ſemicõſumpti. Ply. Aſtericũ hærba ẽ naſcẽs in tegulis parietiniſq̃ ſolio ſimilis oxymo. Aug. Panetinæ dicꝛ quas uulgo dicimus ruinas ubi panetes ſtãt ſine tecto ſine hitãtib⁹

Panetaria hærba a pietibus i qbus naſciſ dicta uulgo mãnolũ. Di & pdiciũ. qm̃ pdices ea ueſcanſ.

Paros inſula eſt quæ a dcio. xxxv. millibus diſtat ex q̃ pariꝰ lapis marmoreus. Hanc primo plateæ poſt ea minoida nocitarũt. In ea eſt ỏppidũ etiã paros uocatum. Pharos nero cũ h. ẽ alia inſula de qua iſta.

Parius lapis candidus e quo multa ſigna ſunt. Et eſt in paro inſula una ex cycladibus. Virg. Niueamq̃ paron.

Parium ciuitaſ aſiæ in regiõe myſiæ. Ex qua fuit Neoptolemus cognomento Gloſſographus uir memoratu dignus.

Parma. breue ſcutum: quo pedites utebãtur: q̃ emedio in omnes partes eſſet par: ut inquit Var. Virg. li. xi. Enſe leui nudo parmaq̃ inglorius alba Hoc ſcutum græci auctore Plynio uocant peltam. Hui⁹ diminutiuum eſt Parmula. Hor. Senſi relicta nõ bene parmula. Parma etiam nomen fluuii: a quo urbs inter Placentiam & Cremonam ſita Parma appellata eſt Hæc patria fuit Caſſii poetæ & Macrobii uiri ingenio & doctrina ꝓſtantis.

Parmularius. Gladiator qui parmula utebatur. iſq̃ fautor & locator eius generis. Porro parmulani eñ thraces ſiue threces appellabantur. Feſtus Threces inquit gladiatores a ſimilitudine parmularum thracicarum nocati.

Parnaſus. penultima producta mons in phocyde ut ſcribit Plynius & Stra. li. ix. Et Herodo. Mellaq̃ cõfirmant. Qui mons duos uertices habet: quorũ unũ Thitorea: alterũ Hyampæum. Herodotus in Vrania tradit. Non autem Cytheronem & helicoñ ut Ser. putauit. Sed ut alii uolũt Cyrrhã aut Cyphum ſeu Nyſam cum Cythera. q̃ Cythera aut Helicon in Boeotia montes diſiuncti ſint. ita ut Helicon procul ſit a parnaſo circiter quindecim paſſuum milia. Cytheron uero. xxx. Eſt tamen ſicut docet Stra. Helicon pnaſo æmulus & altitudie & circuitu. Et muſis natale in nemore heliconc ſcriptores aſſignãt Cyrrha uero & Nyſa ſunt nomina ciuitatum. Cyrrha ſub Cyrphin rupe pnaſi in radicibus montis in planicie mare uerſus locata eſt. Nyſa uero noa in pnaſo: ſed inſœlici arabia ſira eſt in qua cum bacch⁹ nutritus eſſet i ei⁹ memoriã ipſe poſtea aliã in India condidit. Eſt igitur pnaſus phocydis ſacer baccho & apollini. Ouid. Sepat aonios aſtæis phocys abaruis terra ferax. Mox addit. Mons ibi uerticib⁹ petit arduus aſtra duobus noie pnaſus: ſuperatq̃ ea cum ſe nubes. Luc. Carmie pnaſus gemio petit æthera colle. In hoc monte rupes nel maieſtate numinis nel ſitu ipſo horroꝛẽ uiſentibus facit: uadiq̃ ſere ꝓceps in formã theatri: hic eſt Apollinis deſpicatꝰ plũ: hic fons Caſtali⁹ muſis ſacer. Hic habitauerũt pires natio thracia: unde picrius mons & pierides muſæ. Sub pnaſo habitauerãt hiantes populi. Vnde aquæ pnaſi fontis hiantida dicꝛ. Hic fontes atticam uerſus Hꝛppocrene & Aganippe. A parnaſus ſit pnaſius. a. um. Virgil. Nec tantum phœbo gaudet parnaſia rupes.

Parricida. pe. p. a. pari uel a patre deduci poteſt. Si a pari. r. euphoniæ cauſa addit. Si a patre. t. in. r. conuertit. Ideo p duplex. rr. ſcribit. Quibuſdã tñ placet cõpoſitũ nideſ & p parẽticida p ſyncopã cõmutatiõe. t. in r. Nã parricidæ dicunt pentũ interfectores: & patriæ ꝓditores. q̃ a ꝑna pens unuſcuiuſq̃ ẽ.

Lege pompeia de parricidiis cauetur ut is parrici/
dii teneatur: non solum qui patrem & matrē inter
fecerit. sed qui fratrem sororē: patruelem matruelem
filiū filiam neporē nurum alios; propinquos occi
derit. Ponitur & p alio quocūq; q qualēcūq; homi
nem occiderit. Vnde extat lex nunc pōpilii. Si qs
liberum hōiem morti sciēs cluit. parricida esto. Et
sic a pan fit compositum. Hinc parici appellabant
quæstores q cā capitalium rerū quærendarū creari
solebant. Sunt tn qui inter parricidium & patricidi
um distinguant q patricidiu; sit patris interfectio
Vñ & matricidium quo mater interficitur sic pfici/
da & matricida. Parricidium uero cognati: uel ciuis
uel alicuius alii occisio: uel contra pīam machina
tio. Ci. li. iii. offi. Potest. n. dii imortales cuiq; eē uti
le fœdissimum. & deterrimū parricidiū pīæ. q̄uis
is. qui se eo obstrinxerit ab opp̄ssis ciuibus parens
nominetur. Plautus tn parenticidam appellat q pa
trē interfecerit. Græci patroctonum ἀ πατρῶν.
πατέρων. quæ illic uenari cōsueuerant.

Parthenius. uirgineus dicitur. Quo nomine dictus ē
mons arcadiæ a uirginibus quæ in ea ueneri frequē
ter sacra facere solebant. Est & parthenius fluuius
paphlagonum.

Parthenope nna fuit sirenum quæ p dolore q ptereū
tem uirem cum sociis cantu non decepserint in ma
re se precipitarunt. una hæc in eum delata est locum
ubi postea condita fuit neapolis pclara urbs cāpa/
niæ. Parthenos. n. uirgo latine dicitur. Ab hac igit
sirene neapolis est appellata a uirgo parthenope.
Et licet quidam dicant neapolim dictam q augu/
stus eam instaurauerit: tn legitur a Lycophrone.
neapolim ante augusti tempora q tempore ptolo
mæi philadelphi claruit & neapolitānos singulis an
nis ad tumulū parthenopes faces tulisse. Hanc cu
mani a parentibus digressi condidisse produntur.
qui in eo loco parthenopes corpus in neteri monu
mento condirum reperissent nomen eius urbis in/
didere. Sed postquam loci ubertate atq; amœnitate
maiorem in modū frequentari ciuitas cœpit ueriti
ne cumæ deserentur diruendi parthenopē consiliū
intuiere. Quo facto mox imani pestilentia uexati
oraculo moniti sunt in urbem restituerent. Itaq; iu
bito instauratam neapolim hoc est nouam urbē uo
cauere: Hinc parthenopeius a. um.

Parthia: regio assyriæ aqua parthi. Hi lingua scythi/
ca exules dīr. sicut refert iustī. li. xli. docens ab exuli
bꝰ scythaꝝ pthoꝝ impium fuisse deductū quorum
regna duodeuiginti sunt esse testis est Ply. li. vi. hæc re
gio ab ortu hēt anos. a meridie carmaniā ab occasu
medos. a septētrione hyrcanos.

Pars a pari. q partes simul iunctæ pares. i. equales sit
tot. Vel di a pario q ps a toto deducta & quasi p
ta sit. P̄cēt dici a paꝝ q ps sit quid paruꝝ respectu
totius. Dīt uero partes in quas diuiditur totū. q̄q
tn ptes p positio poni cōsuetum est. Et dicimꝰ meæ
partes sunt. & meaꝝ partiū est. hoc est meū officiuꝫ
est. Hinc sit cōpositum. Expers q̄d ē sine parte.

Particula diminutiuū parua ps a quo particulare. qd
ad partem spectat.

Particulariter & particulatim aduerbia significant mē
bratim & p partes Ci. li. i. ad herē. Si sīgillatim non
particulatim narrabimus.

Particulōes. dicunt cohæredes & qui partē p̄simonii
sumunt.

Partim aduerbiuꝫ significat quādoq; ex parte. ut par
tim subticuit crimē. partim confessus est. aliquādo
idem est q d̄ pars: ut partim hoīum uenerunt. ideſt
pars hominū uenit.

Particeps qui partem capit. Dicimꝰ q. Particeps suꝫ
laborū tuorū. & particeps sum tibi iu laboribus. cur
tius. q d̄ fuisset illi in periculis particeps.

Participo. as. partē tribuo hiero. Tunc erit eius fruc/
tus cum ei christus dominus cœlorum regna parti
cipauerit.

Participiū pars ōonis dr q partē capiat noīs ptcq
uerbi. Participia iūcta cū uerbis ifinitis seruāt ui ptici
pioꝝ. hic pticipialia noia dicta s gerūdiua: quæ lꝫ
nō sunt pticipia: filia tam pticipiis sr. Nā & cāus &
gīa & tpa & significatiōes hēnt mot pticipioꝝ. &
post se cāus regūt n an̄ q̄uis legat. i cōuertēdo dīs
captiuitatē syō. i. dū cōuerteret dīs. ul cōuertēte dīo
captiuitatē: sed nō ē usurpāda talis locutio. differūt
aūt gerūdiua a pticipiis. q ipa rei admistratione si
gnificāt sine tpre. ut tenet me occupatio iurisdicēdi
gerūdiuū ē. nec tps significat futuꝝ sed rei admistra
tionē i iure dicēdo. Illa uero tps sine rei admistra/
tione. ut tenet me cura dotis numerād æ. participiū
ē futuri significatū sine rei admistratiōe. pterea gerū
diua duplicē significationē hīt. pticipia unā tm. sꝫ
sciēdā q gerūdiua q̄ sociata sūt substātiuis passiue
accipiāt. distiūcta uero mō actiē mō passiue. sꝫ passi
ue cū sine p̄pōne & sine gīe i ablō & q̄si absolute
ponāt. quintil. sed mēoria excolēdo. sicut oia alia
augeat. i. dū excoliāt. Virg. aliter uitiū crescitq; tegen
do. I dē ægrescitq; medēdo Et untq; uidēdo fœmia
hoc ē cū tegit uitiū. cū curat æger. cū uidt fœmina.
Sal. cū acto mediāte ad. pauca supra repetā quoad
cognoscēdū oia illustriora magis magisq; in apto
sint. i. ut cognoscāt. iungūt & gerūdiua cū pli nūo
singulari noce. Ply. cū illoꝝ uidēdi gīa me i foꝝ cō
tulisse. aliqui pticipiū sumit p pticipatiōe. hier. i ex
positione can. Cōsydera ne forte possit & illud cor/
pus q d̄ assūpsit iesus cōmune ei cū spōsa cubile no
miari. qm̄ q dē uidt p ipsū ecclesia christo esse socia
ta. & participium uerbi dei capere potuisse. secun/
dum q mediator dei & hominum dicitur. Sic eā
tiam solet dici cauēda esse fœminæ participia quo
significatur fugiendum esse fœminæ consortium.

Partior partiris. & partio partis. partiui partitum. fu
turo partiaꝝ & partibo. partiar & partibor. Plautus
in asi. Hanc quam nactus sum prædam cum illis
partiam. Hironymus in psalmis. Lætabor & par
tibor ficimam. Est autem partiri partes facere & qua
si distribuere. Virgil. Socios partitur in omnes.
Sal. Prouincias interse ptiuerant. Ab his fiunt cō/
posita: Impartio actiuum. Imptior taꝝ passiuum
quam deponens. a. in. e. mutata. sicut fit in exparꝝ.
Et significat impendere uel partem dare & partici/
pem facere Ci. huic rei aliquid temporis impties.

Ambro. postea quam apostoli ad euangelizandum regnum dei sunt destinati. gr̃æ cælestis impertitur alimentum. Idem: utinam domine Iesu uelis mecũ istos nõ ieiunos nõ dimittere: sed impartitis abste epulis tefi cias eos: ut possint tuis alimoniis fortio res infirmitatem ieiunii non timere. Ci. Atq; etiam uiro forti collegæ meo laus impertitur. Dicim⁹ au tem impertio nemini laudem mei labor is. Et imper tio neminem laude mei labor is. sicut sit in dono. Ter. Plurima salute parmenonẽ suum imprit gna to. Dispertio: uel dispertiot. uane partio. Plau. i aul hercle iniuria disptiuisti. pinguiorẽ isti agnum ha bent. Noni. Vt pariter dispertiantur bona patris. bipertiot. tripertior. quadripertior. quinquepertiot a quibus bipertita tripertita & huiusmodi.

Partiarius colonus siue alius quis cum quo aliquid cõ mune habemus & partimur. Cato. Viueam curan dam partiarius bene curet. fundum arbustum agrũ frumentarium partiario: fœnum pabulum q̃d bo bus satis siet: quæ illic sciat cætera omnia p̃ indiui so. Idem calcem partiario coquendam qui dant cal carius perficit & coquit.

Parulis. idis tuberculum iuxta dentes in gingiuis na scens.

Parum aduerbium significat modicum. a quo paulũ paululum. pauxillum & pauxillulum diminutiua.

Parumper. paruo tempore quasi per parũ hoc est ual de parũ. sed p̃ posse re Plau. Expecta hic parump. in terdum significat paulatim. Virgil. Pulsusq; parũp corda dolor.

Paruus. a. uni q̃d non est magnum. Cuius diminuti uum est paruulus. Hinc etiã paucus a quo diminu tiua pauculus & pauxillus.

Pasceolus ut inq̃t Var. sacculus est ex aluta factus. Plau. in ru. Præterea centum denaria philippea in pasceolo seorsum.

Pascha. æ. & pascha atis. Auso Nos & enim primis sanctum posit pascha diebus. q̃d plane nomen he btæum esse. ac transitum signare docet Hiero. sic in quiens. Pascha q̃ hebraice dicitur phase nõ a passio ne ut plæriq; arbitrantur. sed a transitu nominatur eo q̃ exterminator uidens sanguinẽ in fonb⁹ israe litarum pertransierit: nec percusserit eos. Aug. A di ligentionbus & a doctonbus inuentum est q̃ a pas cha hæbreum uerbũ est & nõ interpr passionẽ: sed transitum. Per passionem. n. transiuit a morte ad ui tam. & fecit uobis uiam credentibus in resurrectiõe eius ut transeamus & nos de morte ad uitã. Sic. n. ipse dominus ait. Qui credit in me transit a morte ad uitam:

Paschalis et hoc paschale q̃d ad pascha ptinet. ut pas chalis dies. & paschale sacramentum. Pascales uero oues quasi paschuales dicuntur.

Pasco. is. pauī. pastũ significat comedo. & q̃nq; abso lute ponit Virg. Pascẽtes seruabit tityr⁹ hædos. q̃n q; cõstruit cũ acc̃o. ut florẽ de pasta salicti. in hac si gnificatiõe. et sumit pascor depouẽs. Virg. Pascũt uero syluas. & sũma lycæi: horrẽtesq; ribos & amã tes ardua dumos. Dicim⁹ et pascor equũ per herbã utcætera pascuntur uirides armẽta per herbas. equ⁹ pascitur herba. ut silua pastus arundinea. Equus pa scitur in uiridi pabulo: Vt pascitur in magna syl̃a formosa iuuenca. Equus pascit diem & nocte. ut sæ pe dic̃ noctẽq; & totũ exordine mẽsem pascit. In terdũ pascere est cibũ alteri præbere. & quasi cibo sa ginare. Et sic dicimus. Herba pascit equũ. & pasco equum herba Virg. Veloces catulos spathæ acriq; molossum pasce sero pingui. Vnde p̃ translationẽ pascere ponitur pro delectare. Idem. Atq; animi pi ctura pascit inani. & pascere oculos est usu alicu ius rei gratæ eos oblectare. Interdum p̃ fouere ale re. Idẽ. Qualẽ infœlix amisit mãtua cãpum: pascẽ tem niueos herboso flumine cygnos. Interdũ pro augeri & crescere: ut & sacrũ tibi pascere ennem. Huius composita sunt compesco. depasco: pasce do. abfumo. Et depastus dr agrum bos qui cibum ex agro sumpsit. Hiero. in exo. Si dimiserit iumen tum suum ut depascat aliena: restituet. Item depa stus ager passiue. hoc est pascendo consumptus. dis pesco diuido & proprie pecus a pastione deduco. Expasco depasco ppasco in totum pasco. satio. im pascor deponens intus pasco. Col. lib. ii. Neq; suẽ uelimus impasci prætum. quoniam rostro fossodiat & cæspites excitet.

Pascito. as. pe. cor. frequentatiuum a pasco. Var. nũc feras quæ in syluestribus locis pascitãt. cicures quæ cultis.

Pascuum. a quo plene pascua in quibus pecudes pas cuntur: siue ager pascuus sit: siue pratum: siue mõs aut collis. Col. li. vili. In eo iure q̃ pascuo caret cõ tineri potest exiguo & qualeunq; pabulo conten tus. Pascua censorius tabulis dicebantur omnia. ex q̃bus populus redditus haberet. quia diu hoc uecti gal fuerat.

Pascua. æ. idem q̃d pascuum. Hiero. in Esaia. Et eat in pascuam bouis & in conculcationem pecoris. Et in. ps. Oues pascuæ eius.

Pascuus. a. um. Vnde paul. syluam pascuam appellat quæ in pascuis pecudum destinata est.

Pascales oues & gallinæ dicuntur quæ passim pasci tur a pasco siue a pascuis quasi pascuales. Lucil. pa scali pecore ac montano hirco atq; soloce. Hieron. li. i. R. Mr illa hãbat uitulũ pascalem in domo. & occidit eum.

Pastus. a. um. pticipium q̃ cibũ sumpsit. pastus ut ci bũ siue cibationẽ signt gel. alba lute orta aun i pastũ profecta est.

Pastio. idẽ q̃d past⁹ q̃uis hoc magis ad bruta q̃ alia ta ptinet uidet. Col. li. i. porculatoris uero & subul ci diuersa pfessio: diuersæ pastiões. Vñ et oratõis in dex de uillaticis pastionib⁹ ad bruta ptinentibus.

Pastor q̃ curã hẽt pascẽdi ut ẽ apd euangsm. pastores erãt i eadẽ regiõe custodiẽtes uigilias gregis.

Pastoralis & hoc pastorale q̃d ẽ pastoris ut q̃d ad pa storẽ ptinet: ut pastoralis cura: pastorale officiũ. Var. Tertio gradu a uita pastorali ad agriculturam de scenderãt.

Pastorius. a: um. q̃d ad pastorem pertinet. Var. libro ii. de re. rus: An ea quæ tua here dixisti mihi de pa storia re.

Pastoricius.a.um.idem qđ pastorius. Idem li.i. Cuꝫ homines pastoriciam uitam agerent: neq; scirẽt ẽt arare terram.

Pastillus diminutiuum uidetꝛa pasta q̃uis sint mutatio generis. Quidam a pastu deriuant. ubi & genus seruat. Festus a pane. Est autẽ forma panis parui. Hor. in ser. Pastillos rupillus olet gorgonius hircũ Et pastilli sunt qui illinuntur. uide in dictione emplastrum.

Pastillum neutri generis: sicut docet Festus. fuit genꝰ libi rotundi quo utebantur in sacris.

Pastinaca genus radicis uirtutis calidæ. Macer. Et pastinacæ uirtus in semine tantum. Item pastinaca genus piscis. de quo Ply.

Pastinum pe. cor. est nt col. li. iiii. refert ferramentum bifurcum quo semina paguntur Palladius aliter accipit cum ait. Pastinum fieri nunc tempus est. Mensura pastini hæc est in tabula quadrata iugerali. ut centeni octogeni pedes per singula latera diriganꝛ.

Pastinare est agrum fodere col. li. iii. Tum in terram bene pastinatam & stercoratam rectum sarmentuꝫ defigito. Huius compositum est. Repastino. as. repastinari dicebant ueteres uineas: quæ refodiebantꝛ Hæc. n. propria appellatio retibilis uineti erat nũc antiquitatis imprudens consuetudo quicqđ emoti soli uineis ꝓparatur repastinatum uocat. Vnde quidam repastinari agrum dicuntur cuius natura fodiendo mutatur. Ply. li. xix. Præcipuus fit caulis sapore ac magnitudine primum omnium si in repastinato seras. hinc repastinatio pro renouatiõe quãdoq; capitur. Vnde per translationem dñr libri repastinationum.

Pastinatus tus. ipa pastinatio. Col. li. iiii. Neq; enim parum refert suspensissimum esse pastinatum. Et si fieri possit uestigio quoq; inuiolatum.

Pastomis. idis. instrm ferreum. siue ligneum quod ad cohibendam equorum tenaciam naribus. uel morsui imponitur. Lucil. Pastomides huic de naribus ingentes pendent.

Passer auis a paticendo. eo q; morbum caducum patiantur passeres. Quo etiã noie significatur omnes aues. Vnde. Ci. dixit oibus passeribus insitam a natura uoluptatem. de oibus auibus intellexit. Hodie q; aues ipsas in cõmune passeres uocant hispaniæ uernaculi. Est & pascer nomen piscis. & nomẽ loci. Mar. Nonmollis simicssa feruidiq; sinctus passeris aut superbus anxus. A passer fit diminutiuum passerculus.

Passer solitarius auis aliquanto grandior passere: ac subnigrior solus p domoruꝫ culmina incedens cãtu suauis. Passer marinus altera auis.

Passio perturbatio: affectus & affectio. græce pathos di. Aneotericis uero auctoribus ecclesiasticis passio usurpatur pro animi uel corpons morbo. Sũt autẽ quatuor ꝑcipue passiones. duæ a bonis. gaudere. s. & cupere. seu sperare. Lætitia de pñti est spes de futuro bono. duæ a malis. dolere. & timere. dolor de ꝑsenti: timor de futuro malo.

Passiuus.a.um. qđ passionem denotat. Vnde passiuæ qualitates dictæ sunt non q; patiantur aliqđ sed q; faciant passionem. Mel namq; nt dulce sit: nõ a dulcedine aliquid passum est: sed dulcem gustantibus efficit passionem. Passiuæ autem qualitates rectius dicuntur albedo & nigredo. & eorum media. i. rubor. & pallor. Hæc enim nõ nisi uel animæ: uel corporis passione nascuntur ut. n. nigrescat aliquis corporis passione ut rubescat uel pallescat animæ efficitur. quæ cũ turpidinis uerecundiam ferre nequerit quasi ad obtentum sui sanguinis copiam in exteriores partes corporis fundit eoq; fit: ut pudore nimio rubescamus. Pallor quoq; simili animæ passione cõstitit. cũ pculsa metu nimio ad cordis ulteriora confugit eamq; sanguis insequitur adeo ut defectum sãguine qđ est in conspectu corpus albescat. Hæ igit qualitates si incorpore perseuerent. quia secundum eas quales dicimur. ipsæ quoq; qualitates passiuæ censentur. Si uero ad breue tempus extiterint: ita ut cito decedant: passiones eas potius nominamus. Eritq; inter passiuas qualitates & passiones ista discretio: q passiones ad ꝑs exortæ. facile cõmutantꝛ passiuæ uero qualitates secũdũ quas quales dicimus perpetuo perseuerant.

Passus.a.um. a patior. idem q ꝓpessus Virg. O passi graniora. Vñ una passa quæ in siccando passa cõsolẽ. Ply. Quin & a patientia nomen acinis datur passis hinc & uino nomẽ datum qđ passum uocatur.

Passus. a. um a pateo. idem est qđ patiens extensus. Plau. In portum uento secundo: uelo passo peruenit idest ocyssimo cursu. Passa uela dicimus expassa distenta explicata uento tumentia ac plena.

Passus. a. um a pando idem est qđ deductus porrectꝰ dispessus. Ter. in phor. Capillus passus nudus pes. qđ & expassum aliquando dicimus. & mutatione a in. e. dispessum. Plau. in mi. dispessis manibus. ueteres enim passum dixisse non pansum & expassuꝫ non expansum. Gel. seruiusq; testantur. Dicit enim Serui. Ideo autem pandor non facit pansum. quia plærunq; enim qđ in prima uerbi positione inuenitur in ꝑteriti participio non est: ut tundo tusus. Et licet alia euph. causa uarientur uel in generibus uel in numeris nactus tamen & passus enim penitus nunquam patiuntur. Passis manibus dicimus quod est diductis atq; distentis. Tertul. tamen oppaussũ uelum dixit. pro oppasso & extento. Idem Expansos inquit ungulæ fodiant cruces suspendant.

Passus .us. spatium qđ patet in spatio pedum. quia patens apertumq; est: uel quia sic pedes patescunt A pateo enim passum supinum est. Cum uero non est passum clausum dicitur. Et ob hoc claudere est de illo spatio intercepto diminuere. Et minorem passum facere.

Passum genus liquoris qđ ex uua passa cogitur. Fit ex uua quam græci sticham. nostri apianam uocant: uuis in uite diutius sole aduitis: aut ferueute oleo: donec paulo amplius dimidium pondus supersit fusasq; leniter uuas exprimunt. & colligũt Qui aũt uolunt secundariũ passum facere adiiciunt uinaceis trũ aquæ puteolanæ: quantũ ex prima ꝑssura passi fluxit. Defrutũ uero uinũ est multo usq; ad dimidiam ꝑtem decoctο.

Passim aduerbiū a passu significat passu distante spar
sim ue nō ubiq; cū ubiq; sit sine interuallo: ut herba
ē in prato ubiq; grex uero passim pascit. qa aliqd
interualli est. inter pecudē & pecudē. Sed cōfundūt
qñq;. Ponitur interdum p undiq;. Lact. onstituit
asylum. eo passim confugerunt ex finitimis locis.
Interdum p qūlibet. Virg. Passimq; in littore sic
eo corpora curamus. i. ut qsq; unit: siue indifferēter
Hiero. Sola scripturarum ars ē qnā sibi passim oēs
uendicant aliquādo p ubiq; Lact. (reditur ei pas
sim tanquā cognitæ ueritati.

Pastophorium: pastophororum domus. Pastophori
aūt sacerdotes dicti sunt a pasto pallio ut qdā aiūt
ferendo. quidā accipiunt p thalamo nuptiali. Vn
de & uenus apellata est pastophoros: q; thalamum
nuptialē curet & administret. Nā. παστὸς thala
mus nuptialis dī: qui alio nomine νυμφίδιον. cū
quibus fere sentit Hiero. q; in esaiā ait. Pastophori
um est thalamus in quo habitat ꝓpositus templi.

Pasiphae dictō tetrasyllaba. hæc fuit filia solis et uxor
minois régis cretæ quā in fabulis ferūt ex tauro ge
nuisse minotaurum: qui partim hominis effigiē ha
bebat: ptim tauri. Propert. Vobiscum europe nec p
ba pasiphae.

Pasithea una ex tribus gratiis. quā alii Euphrosynen
uocant.

Patagia fluuius siciliæ ἀπὸ τοῦ πατάγου. i. a
sonitu. Nam pfaxa fluens clamare uidetur. Clau. et
saxa rotantem patagiam.

Pathagiū. autea chlamys quæ pretiosis tunicis super
indui solet. & qui ita induti sunt: patagiati dīr. Et
patagiani qui huiꝰ mōi uestes cōficiūt. Apul. Vbe
res. n. crines leuiter emissos & ceruice depēdulos. ac
deinde p colla dispositos: sensimq; sinuato patagio
residentes pauliſp ad finem cōglobatos in cumuni
uerticem nodus astrinxerat. Patagius morbi gēs.

Patara pe. cor. urbs lyciæ ubi apollo dabat rōsa. Dic
ta a pataro apollinis filio. uel ab alio pataro lapeo
nis filio. Hinc patarēus. a. um. Stra. li. i. th. Phœ
be patens seu te lyciæ patarēa minoīs exercent du
meta jugis. Ouid. patarēaq; regia sensit.

Patauium. urbs quā antenor condidit quæ & padua
uide in dictione padua.

Pateo es passus. Patere est apertum esse. Plau. Ingre
dere tu: fores iam diu patent. hinc patens & patulū
quæ inter se differunt. q; patens sit qd ad tēpus pa
tet. Virgil. Et portas iubet esse patentes. Patulum
qd semp patet ut arbor. idem. Tityre tu patulæ re
cubans sub tegmine fagi. Hinc Pla. bouē patidū ap
pellat cuius cornua diuersa sunt: ac late patent.

Patulus. a. um. pe. cor. de quo modo in pateo.

Pateſco. is. aperior. patens fio. quando; tñ p primi
tiuo ponitur: Sal. Hinc late patescentibus campis
exercitum tuto emittit.

Patefacio. is. patentem facio Hiero. Sic arridens pate
fecit ingressum. Hinc patefio. Terē. in phor. Ego
nullo remedio possuꝫ me euoluere ex his turbis qn
si hoc celetur in metu: sin patefit in ꝓbro sicm

Patulico as. pe. cor. aperior patulus fio. Ply. ꝓtulicā
tibus qnquagenis quinis barbulis coronat.

Patibulum modò ferā ligneam qua hostia claudunt.
significata pateo. q; hac remota ualuæ pateant. Ti
ti. Si quisquam hodie ptēr hanc posticum nostrum
pepulerit patibulo hoc ei capt defringam. Mō cru
cem & sic a patior fieri manifestum est.

Pathe. a Cicerone dīr pturbationes: siue animi ægri
tudines. Agellio. affectus uel affectiones. A Lactan
tio. modo uitia: mō affectus. Aug. expressius ea pas
siones uocari tradit. qualia sūt ægritudo dolor gau
dium mœtus tristitia: cupiditas: ira. Quos ai motꝰ
platonici. & aristotelici. dicunt ēt in sapientem ca
dere: sed moderatas: ratiōiq; subiectas. Stoici uero
negant in sapientem cadere: qui dicunt sapientem
a pathen. i. impassibilem. & apathiam impassibili
tatem probant. Nā talem dicunt ēe sapientis aiam
qualis est mundus supra lunam. s. imperturbatū. qm
nulla perturbatio obnubilet. nulla tristitia obtenebret
aduersus quos reclamat ipsa natura.

Pathetica oīo dicta est quā ex rhetorica arte præcipit
dirigi oportere: aut ad indignationem: aut ad mise
ricordiam.

Pater qui aliq; genuit: quo nosse ēt aul: abau: paul.
atau: tritau: cōtinentur. Hinc pium nios memo
ria dicimus. i. maiorū nrorū. qq; maiores intelligi
possint q cunq; ēt añ tritauos: sicut minores q; eā
post trinepotes futuri sunt. Patris ēt uomē religio
nis ē. Vñ dii oēs pfes uocabantur. Similiter pi no
men est reuerentiæ. Propter qd Romulus centum
senatores quos ad reipublicæ curam elegit: siue qa
is numerus satis erat: siue qa soli centum erant qui
ad id idonei essēt patres ab honore uocauit. siue ab
ætatis uel curæ similitudine.

Paterfamilias dicitur qui primus est & imperium ha
bet in familiam: siue qui potestatis suæ est: siue pu
ber: siue impuber.

Páter patratus. uide in dictione patro as.

Patres cōscripti: q; i senatu pribꝰ erāt scripti ānotati

Patricii senatorum progenies. Liui. li. i. Romulus ēt
tum creat senatores qui patres ab honore. patricii
quoq; progenies eorum appellati. Idem lib. x. Ea
unquā fando audistis patricios primo cē factos nō
de cœlo demissos: sed qui patrem ciere auimo; pos
sent. Cintius ait patricios appellari ingenuos. Vn
de plebei patriciis opponuntur. Non. n. senatores
oēs erāt patricii. tacitꝰ hisdē diebꝰ in uim pricor
assciuit cæsaruetustissimū queq; ex senatu: aut qbꝰ
clari pēres fuerant. hic pficiatꝰ us. p ipsa dignitate
sue. i. aug. Atarquio prisco rege inter ro. gēres allec
ta in senatū. mox. a. s. Tullio in pricias traducta p
cedēte tpe ad plebē se contulit: ac rursus magna u
per diuū nullium in patriciatum rediit.

Patricius uicus romæ dictus est: q; ibi pricii habita
uerunt. iubente. Ser. tullio ut si qd aduersus ipꝫ mo
lirent. ex locis superioribus opprimi possent.

Patrius. a. um. pe. p. qd est patris. sicut auitus. a. u.
qd ē aui. sunt. n. tanquā possessiua. Cic. h. i. us. Pa
tritam illam & auitam ut ait theophrastus pātem.

Patrimus pe. pro. q pfeꝫ adhuc uiuēte hī. Pi patrimꝰ
q cū ipe pī sit adhuc uiuēte hī pieꝫ i pōtificio tñ u
te pī primus accipī p eo q uulgo compatri dī.

Patrimus.a.dm.q̄ ẽ patris sicut Matrimus.a um. quod est matris.

Paternus.a.um.qđ est patris Ter.in adel. Pol haud paternum istuc dictiti.

Patro.as: ppie significat liberis operam do.Quintil. ñ dicit patrare apud antiquos sancte & honeste dicebatur.deindeconsuetudine in uitium lapsum est uerbum. Vnde irridens solitum esse salustium quantuis inuento: q̄ patrare bellū dixerit: tanquā patrare turpem dūtaxat significet. Ex quibus uerbis colligitur priscos patrare posſuisse p perficere nō solum cū opera liberis daretur sed ēt cui aliud qđ piam iā inceptum ad finem pduceretur. Vnde & patres patrati dicebantur q̄ ad patrandū hoc est peragendū mamentā ubi de foederibus conuenerat mitterent. Plutar.in pble. Fœcialibus sacerdotibus q̄ fœderibus faciēdis prærunt: pater patratus prærat. inde dictus q̄ ipse pater patrem haberet: sicq̄ filiis puideret & patrem consuleret. Huius uerbi composita sunt Impetro qđ est obtineo & quasi ad qđ cupio facio Perpetro qđ est pficio. Propetro mando aliquid pficio. Actius. Age uero ppetra qđ cœpisti fieri. Et habent penult.cor.

Patrizo.as.uel patrisso.as.paternos mores imitor ter. in adel. Laudo ochtesipho patrizas abi te uirum iudico.

Patria urbs: siue oppidum unde orti sumus: q̄ patria cōis omnium parens sit. Aliquādo & puincia ipsa ex qua orti sumus patria uocatur. Sed impropne. Vnde Sal. Hispaniam sibi antiquam patriam dixit. an Sophōles Ποῦ γὰρ ἀνδρὸς ἐυδαίμονος ἐστὶν ἄτερ πατρίδος ἐστὶ γὰρ μέρος ἐσθλὸν ἀνθρώπου ὅστις μεγίστῃ τῇ πλάστῃ πέρι νιν ἐστὶ μετ ἔμμενον

Patrius.a.um.qđ est patrię uttinos patrius. Ci.in Cato. Vigebat in ea domo mos patrius. & uigebat in eo animus patris & disciplina. Aliqñ dr qđ est patrius. Virg.li.xii. Patrio mucrone relicto.

Patranus.a.um.qđ est patriæ. Ci.thermo. Vt obtinerent id uris in agris qđ ei patriana ciuitas decreuit & dedit.

Patricida pe.pro.qui pfem interfecit. At paricida dr qui uel cognatum uel ciuem aliqñ uel alium interficit uel aduersus patriā machinatus ē. de quo supra.

Patruus frater patris: q̄ quasi patris loco sit. Patruus magnus frater auī. Patruus maximus frater proauī & abauī: qui & propatruus & ab patruus dicitur.

Patruelis.a patruo. Sunt.n. patrueles patruorum filii qñ qui pater alteri est.alter est patruus. sicut sorores patrueles nūcupantur ex duobus & ipse fratribus genitæ: auctor iurisconsultus. Nam sororū duarum aut plurium filii inter se sobrini dicuntur quasi sororini.

Patriarcha patrum princeps. hoc ē pontificum primus. Hi quattuor principio fuere. Romanus Antiochenus: Alexandrinus. Hierosolimitanus. Postea translata byzantium imperii sede additus est & constantinopolitanus.

Patrimonium bona paterna. hoc est hæreditas a patre relicta. Patrimoniū uero sancti petri ẽ regio thuscię. Vbi soana oppidū. sancta florę. a qua pendēs gripę. sanctus laurētius balsena. Martha castrū ciuitas. Tusculanella. Monsfalcon⁹. balneū regium urbs netus: Ortha ciuitas castellana olim ueientana urbs Castrum nouū. nepę. uitorbiū. sutriū. roncilionum & alia multa.

Patronymicum qđ sub patris nomine significat filiū ut priamides in hector priami filius. Compositum. nomen ex patre & onoma. sed o: in: y. uertitur.

Patronus qui aliquem in periculo defendit. Pedianus Si orator est: aut aduocatus si ius suggerit: aut præsentiā suā cōmodat amicō: aut procurator si negotium suscipit aut cognitor. si præsens cām nouit et sic tuetur ut suam.

Patrocinor pe.cor.significat tā uerbo quā facto imbecilliorem protego. Lact.li.v. Qui licet sapiens fuerit patrocinari tamē nerę iustitię nullo modo poterat qui cap̄t ipsum fontemq̄ iustitię nō tenebat. Hinc patrocinium ipsa protectio. Sal. Cuius patrocinio ciuitas plurimū utebatur. Festus. Patrocinia appellari cœpta sunt cum plebs est distributa inter patres ut eorū opibus tuta esset.

Patera pe.cor.poculi genus latum ac patens. Virgil. Spumantem paterā pleno se proluit auro.

Patrę arum ciuitas in attica regione: quam pausanias aroen dici prius solitā affirmat: mox a patreo nominibus amplatis nomen accepisse qđ nunc habet. Huius meminit Ply.li.viii. Ouī.li.vi. Messeneq̄ senex patręq̄ humilesq̄ deonę.

Patina pe.cor.uasis genus quo dapes elixę & iurulentę in mensam feruntur. ter. Iamdudum animus est in patinis. Hinc.

Patinarius.a.rium.qđ est in patina condium. Plau. uel patinarium uel assū uerses quo pacto lubet. Dicta patina ab eo q̄ pateat.

Patella a patulo. uel πλατέλλα figō uī ab πλατείᾳ quæ est latitudo: uas latum est & condendis opsoniis aptum. Lanx seu paropsis. Hor.in epistolis. Nec modica cœnare times olus omen patella. Potest tamen esse diminutiuum a patina quam nōnulli uolunt esse sartaginem. Sed nunc diuersa ostendit cum inquit. Vrceoli pelues sartago patellæ.

Patior pateris passum uerbum commune significat sustineo: tolero: æquo animo fero. Dicimus enim patior te tolero te: & patior abstie: toleror abstie. Et patior abstie multa incōmoda. Composita huius uerbi sunt compatior. qđ est misereor. & cōstruitur cum dativo. Perpetior uehementer patior. Hier. ad Alga. Intra se bella perpetitur.

Patientia est honestatis aut utilitatis causa rerum ardduarum ac difficilium uoluntaria: ac diuturna perpessio.

Pathic⁹ pe.cor.a græco πάθος aspiratione detracta significat eum qui se inuri turpi libidine patitur. Vnde pathici pueri dicti passim: pathicæ puellæ. Iuuenal. Ille tenet speculum pathici gestamen othonis. Drancus uero qui non propria sed alterius alterum inira faciendo dictus quemadmodum a patiēdo pathicus. Ἀφ' οὗ quippe facio significat.

Pathos græce Latine passio, Afflictio, seu affectus.

Qui autez a draucis ſubigi delectantur: ſecꝝ eis ſpõ te ꝓſtituunt cynædi dicuntur.

Pathmos inſula in mari ægæo quæ ſicut Plv. ſcribit lib. iiii. patet circuitu. xxx. milibus paſſuũ: in qua io annes apoſtolus exul apocalypſiꝫ ſcripſit.

Paucus. a. um. contrarium eſt multo. ab eo fit diminutiuum. Pauculus. Augu. lib. i. acad. Pauculis diebus tranſactis poſteaquã in agro uiuere cœpimus. cũ eo uolui tentare pro ætate quid poſſent. a paucus fit paucitas.

Pauper gñis cõmune ſecundũ aliquos eius. a paulo la re. uel ut inq̃t Var. a panus pecunia. apud ueteres ẽt paupera. Plau. Paupera hæc res eſt. Hinc fiunt dimi nutiua pauperculus a pauperula.

Pauptas Var. li. i. de lin. la. Pecunia quæ erat pua ab ea paupertas dicta eſt. Paupertatẽ q̃dã ab egestate ita diſtingũt: ut egestas ſit qñ ad uictũ neceſſaria de ſunt. Paupertas qñ licet nõ ſint opes. tamen neceſſa ria ſuppetunt.

Pauperies ipa paupertas. Hoſ. Impiger extremos cu ris mercator ad indos. Per mare pauperiem fugiens per ſaxa per ignes.

Paupertinus pe. p idẽ q̃d pauper. Var. Quod ſi pau pertina ſint elegantia. hæc cũ caſtimonia. Sidonius. Quin potius paupertius flagitatæ cãtilenæ culm⁹ immurmuret.

Paupero as. pauperem facio. Aug. ſuper pſal. Veros pauperes ditat: falſos pauperat diuites. Plau. i mil. Quæ improba eſt mẽtis ꝓ uitio dñm ꝓtio paupe rat. Hinc de paupero. Var. Priuſq̃ domũ depaupe raret ſumptu ſuo.

Pauco. es. paui tumeo. Hiero. ad helio. Tũc ad uocẽtu bæ paubebit terra cũ populis. Hinc pauẽſco timid⁹ ſio. a q̃bus expauco & expauẽſco. Aug. Sed ne re pentinum ouis expauẽſceret lupum.

Pauito. as. pc. cor. frequẽtatiuũ ſignificat ualde timeo ſiue ualde frigeo. Ter. i ccy. uxorem philomellaꝫ pa uitare neſcio quid dixerunt. s. laborare ex frigoribꝰ ut expoſuit Ser. Nã ẽt reciproca trãſlatio. & timor ꝓ frigore: & frigus ꝓ timore ponitur. Virg. Ex tem plo æneæ ſoluunt frigore mẽbra.

Pauor ut Ci. li. iii. tuſ. ẽ loco mouẽs mẽtẽ. Ex quo illd Ennii. Tũ pauor ſapiaꝫ omnez mihi expelleret ex animo:

Pauidus qui ſemper timet: pauens i q̃ ad tempus uel ex cauſa timet.

Pauo. onis. & ꝓ auus paui: auis multiplicis coloris. Gel. Pauus etiamo ꝓtantior eſt. Tradunt hanc auẽ nõ gloroſam ſolũ ſed maiuolam. Laudata expan dit colores aduerſo maxime ſole. Fimũ tuũ teſorbet muidẽs hoium utilitatẽ. cuius caro diutiſſime icor rupta ſeruatur.

Pauo. is pauui uerbum antiquũ ſignificat ferio con cutio timdo. Sumptum ẽ a græcis q̃ παίω & πάω dicũt percutere Ci. de diui. Sed qa cũ paſcunt. neceſſe eſt aliquid ex ore cadere. & terram pauire terripauium primo poſtea tripudium dictũ ẽ. Hinc pauor quan do timor cor pulſat. & pauſia oliuæ ſpẽs. Col. Oẽ porro breuiſſimũ in rotũdo e medio ad extremũ ſo lida terra pauita maxime ſi eſt argilloſa ne æſtiu pri moſa in rimis eius grana obliteſcãt. Hinc de puno is & oppiuuo. is. Lucil. Palmiſq̃ miſellam depuni me. i. uerberauit. Vnde oppuuia uerbera dix. Aſra. oppuuiis pueri coercentur.

Pauimentum. dicitur ipſum domus ſolidamentũ ſiue incruſtatio quã gradiendo calcamus a pauiẽdo tun dendo ſiue feriendo dictum q̃ dum ſunt pauimen ta pluribus ſimul diebus feriuntur. i. percutiuntur tũ duntur uirgis ſeu marculis ut ſolidiora ſint. nec ru mas faciant Iuue. Verre pauimentũ & uitidas oſtẽ de colũnas. Cato pauimenta ad hunc modũ facto. De teſta arida pauimentum ſtruito. Vbi ſtructum eſt panito fricatoq̃ oleo ut pauimentũ bonum fiet. Multa aũt pauimentoꝝ genera fuerunt apud uete res. Erant lithoſtrota paruulis coagmẽtata cruſtis. Erant ſubdialia a græcis inuenta quæ ſub dio erant & in aperto quæ ubi hyemes gelant ſunt uilia. erãt & aſarota. de quib⁹ Papi. in. ſyluis. Suberantq̃ no nis aſarota figuris. Ply. appellat. aſarota. qũ pur gamenta cœnæ in pauimẽto cuenire ſolẽt. u. grece dic bene ἀσάρωτον uerro. Fuerũt & paniẽta barbanca ſubtegulanea ſcalptura. & græcanica.

Pauimẽto. as pauimentum facio ſeu pauimẽto ſterno. Vnde pauimentata loca dicuntur: in q̃bus ſtrata ſt pauimẽta. Ply. li. xxvii. Ergo pauimentandũ ubi ſa ta ſit cenſent: ut lachryma non abſorbeatur.

Pauimẽticius. a. um. q̃d ex pauimẽto conſtat.

Pauſia genus oliuæ a patiẽdo. q̃d nõ niſi pauiẽdo. i. tuſi dẽdo oleuꝫ emittat ſeu q̃ añ̃ mole ſubuciatur tunditur.

Pauſa e requies alicuius rei. Lucr. li. i. Hæc ubi dicta dedit pauſam ſecit ore loquendi.

Pauſo. as. quieſco. A quo repauſo. q̃d eſt rurſus requi eu capio.

Paulũ diminutiuũ a parum cuius ſunt quattuor gra dus diminutionis. ſ. paulũ: paululuꝫ. pauxilluꝫ. & pauxillulũ. Ter. in phor. Erat ei de ranuncula tum prídẽ apud me reliquum pauxillulum nũmoꝝ.

Paulus latina lingua modicus interpꝛ. græca quicus uel dictus eſt paulus a primo ſpolio q̃d cõtulit eccleſiæ a paulo nidelicet. Sergio ꝓconſule qui apd cyprum conuertit ad fidem.

Pauliſper aduerbium ſignificat ualde paulũ tẽporis.

Pauxillum ſignificat a pocheto a pocheto Plau. in epiſtola cœpi rurſum uorſum ad illas pauxillum accedere.

Paxillus diminutiuum a paluſpali: ut inquit Priſcia. Sed Ci. ad brutum. uolt a paxillo palo fieri.

Pecco peccas proprie ſignificat adulterium commit to dictum quaſi pellico idẽſt cum pellice coeo. Va de peccatum pro adulterio: quaſi pellicatus. Apud enim ueteres peccatus tus uſq̃ ad Ciceronis ætatẽ duravit. Ci. Nemo ita uiuebat. ut nulla eius uitæ pars ſummæ turpitudinis eſſet expers: Nemo ita in manifeſto peccatu tenebatur: ut cum impudens fuiſſet in facto: tum impudentior uideretur: ſi ne garet. Poſtea inualuit uſus ut peccatum tantum in utro genere pferatur. & generaliter de omnibus de lictis atq̃ erroribus dicatur. Ci. li. i. offi. paſſino ui⁹ eſt. cum aut multa peccantur.

Peccatū & nomen & pticipiuꝫ ẽsse ꝑt. Ter. in eu utꝫ q complexus est. Si id ẽ peccatum. peccatum im/ prudentia est. Primū nomẽ secūdū participium est. Vnde peccatior peccatissimus. Hiero. ad Algā. per prꝫuaricationem mandati incipiat mihi esse. pecca tius peccatum.

Peciolus diminutiuum ẽ a pede. Afra. Atq; adeo no/ lo nudo peciolo ambules. Et peciolus dr quo fruc/ tus pendet. Col. li. x. Cū iã matura mala fuerint an tequã rũpantur. peciolos quibus pendent intorque to. Idem & pedicinus dicitur.

Pecto: is pexui uel pexi. nel pectiui. pexi significat ex plico & pango capillũ. Virg. li. yiii. Pectebatq; fe/ rum puroq; in fonte lauabat. Ci. in catili. Quod p/ pnũ est cardinꝫ de eius delictu: imo nero de ample xu ac eius sinu quos pexo capillo nitidos aut imber bes aut non barbatos uidetis. Transferẽt ad alia. Nam & pectere citharam dicimus. hoc ẽ percutere & distendere pectine chordas. i. plectro. Pectere la/ nam. Pectere nestes dicimus: a quo & uestes ipsꝫ pexꝫ dr. Ply. histriꝫ liburniꝫq; pilo ꝓpiorꝫ3 la/ nꝫ peris aliena uestibus. Hoc ẽ uestibus quꝫ texun tur. Nã in texendo pectinis morsibus uestes ferinnt Idẽ li. ix. Et ipsa stupa pectitur ferreis ahenis donec ois membrana decorticetur. Huius uerbi compositi sunt. Depecto. propecto ultra in longum pecto. Oui. de fal. Ille manu mulcens ꝓperam ad pecto/ ra barbam. Repecto rursus pecto. Claud. Spge dié meliore coma crinẽq; repexi. Blandius elato surgãt temone ingales.

Peratus q uestę pexa indutus ẽ. Mar. Pexat⁹ pulchre

Pectitus. a. um. pe. cor. politus & sꝫactus. Col. Verũ ubi iam puro discrimine pectita tellus.

Pecten initim textorum dictum q fila in telis figat. a cuius similitudine & pecten dictus qui explicat ca/ pillos. Et pecten cratis dentatæ gñs stilis ferreis. ad colendam terrã. Item pecten dr pubes. hoc ẽ locus ubi pili apud uerenda nascuntur. Iuue. Inguina tra duntur modicis iam pectine nigro. dict⁹ pecten qa ar barba indetonsa pectine indigeat: Est & citharæ initim. Virg. li. yi. Iam pectine pulsat eburno. Itẽ pectines siue petũculi pisces sunt qui se ex aqua ia/ culantur sagittæ modo de quibus Hor. in saty. iiii. Pectinibus patulis iactat se molle tarentum.

Pectino. as: pe. cor. Ply. Sunt generatertæ quoꝫ nber tas pectinari segetem in herba cogat. Vnde & pe/ ctinatuꝫ tectũ dr a similitudine pectinis in duas p/ tes deuerũ ut testudinatum in quattuor.

Pectinatim aduerbium significat ad pectinis similitu dinem factum.

Pectus anterior pars animalis a gula usq; ad uentrem hoc hoi tũ latũ est: reliquis animalibus carinatum dictũ quasi pactus a compactis costis. Est. n. pectus costis compactum q ueluti firmamenta pectoris sꝫ uel q prelium sit inter mãmas. Et nõ mõ superficiẽ corpons sed cor sub pectore significat. Iuue. Nocte dieq; suũ gestare i pectore testẽ hinc expectoro.

Pectusculã diminutiuum paruum pectus.

Pectorosus: a. um. qd ẽ magni & ualidi pectoris poe ta in priap. nemo est feroci. pectorosior marte.

Pectoralis & hoc pectorale: qd ad pectus pertinet ut fascia pectoralis.

Pectoriũ genus quoddã uehiculi quo uti galli solebãt

Pecus. udis tam mas. & neu. q fœmi. gñis est. Enni⁹ Pecudi dare uiuã marito. Ci. li. iiii. de rep. Cũ adhi beant in pecuda pastores. Declinatur ẽt hoc pecu. Solinus de situ britãniæ. Ita pabulosa ut pecua ni si interdum a pastu arceantur ad periculum agat sa cietas. Similiter pecus pecoris eius significati ẽ. nã siue pecus udis. siue pecus oris dixeris significat oẽ animal qd sub hominis iperio e pabulo terræ pa/ scit: ut boues asini: equi: cameli: oues: capræ & hui⁹ modi. Itẽ elephãti Ply. Qui cum elephanto cõgres sus gemino ictu pecudẽ examinauit. Var. li. ii. de re rus. Qui gregẽ armentoꝫ emere uult: obseruare de/ bet: primũ ut sint hæ pecudes ætate potius ad fruc tus ferendos integræ q iam expertæ. Inuenitur tñ pecus oris. p multitudine pecoꝫ seu pecudũ. Virg. Die mihi dameta cuium pecus: an meliboei? Idem Caprigenumq; pecus nullo custode p herbas. inter dum p oue. Pli. li. yiii. Est in hispania sed maxime corsica non dissimile pecori gñs musinomũ caprio uilo q pecoris uelleri ꝓpius. Quintil. Cur in usum uestrũ sæpe pecori lanæ detrahuntur. Interdum dr de oi aiali qd humana ligua & effigie caret. Virg. Ignauum fucos pecus a ꝓsepibus arcẽt. Hor. Offe cũ ptheus pecus egit. Pecus. udis p oue ponit. Ply. Ipsius animalis tanta narratur clementia aduersus minus ualida: ut in grege pecudũ occurrentia mãu dimoueat ne quid obterat imprudens. Item de quo cũq; animali ꝓter hominem dr. uirg. li. iiii. ge. de a pibus loquens. Et pecudũ custodia soleis. Lucil. de piscibus: Præterea genus hũanũ multæq; natantes squãmigeræ pecudes. dicitq; pecus: ut docet uar. a pes. q pedibus sine ratione bruta ferant.

Pecoritus. a. um. qd est pecoris ut pecorina caro: Si militer pecoreus. a. um. & pecudinus. a. um. ut pe/ corea siue pecudina pellis.

Pecorarius: q pecua siue pecora publica redimit ut in quit Asco. Romani. n. uetustiores nihil in bonis alĩ ud ꝓter pecudes habebant. Est etiã pecorarius q pe corũ curam habet. Aug. li. xy. ci. dei. Hic erat pater habitantiũ in tabernaculis pecorarioꝫ. Idem pecu arius dicitur.

Pecuarius q pecorum curam habet. ci. p dcio. ut non solum tetrarcha nobilis sed etiam optius paterfami lias & diligentissimus agricola atq; pecuarius habe retur.

Pecuarius. a. um. qd ad pecus ptinet. Plau. in tru. Ma le uertit res pecuaria mihi apud nos. Col. li. yiii. Pe cuarius canis neq; tã strigosus aut pnix debet esse quã q damas: ceruosq; & uelocissima sectant aialia

Pecuaria dr ab eo qd est pecuare & p apocopen pecu ar. nam pecua ut inquit Ci. in pꝺpeiana. ab eo qd ẽ pecu. uenit: ut genu: genua. & significant nõ solum pecorum multitudinem: ut apud plium. Findot ut arcadiæ pecuaria rudere credas. Ci. lib. iiii. ad herẽ. Nã cũ canes fũgũ officiis lupoꝫ cui nã ꝑfidio pe cuaria credemus. Veꝫ ẽt oia ex qb⁹ po. ro. hæret re dit⁹ q diu hoc solũ uectigal romanis fuit.

Pecuaria.æ.dī scietia parandī ac pascendi pecoris ut fructus ex eo capiatur. Quæ & res pecuaria dī. Var. li.iii. de re rus. Tres libros constituī equis duos scripsi primum ad Fundaniam uxorem de agricultura. Secūdū de pecuaria ad Turanium nigrum. Est & pecuaria locus in quo pecorum greges cōsistunt. Var. li.ii. Cuius nobiles pecuariæ in brutiis habent. Idē Nō quo nō ego pecuarias in italia nō habeam. Itē pro pecuaria pro pecorum multitudine. Var. li.iii. Duo gña cum sint pastionum. Vnum agreste in quo pecuariæ sunt. alterum uillaticum in quo sunt gallinæ ac columbæ & apes & cætera quæ in uilla solent pasci.

Pecuariam rem facere: significat armenta gregesq; alere: quæ res ad scientiam pastoris pertinet.

Pecunia a pecore siue a pecu dicta ē qa ois pecūiæ pecus fuit fundamētū. Col. li.vii. In rusticatiōe uel antiquissima ē ratio pascēdi eadēq; quæ fuit ois simā: pp qd̄ noīa quoq; pecuniæ & peculu tracta uidentur a pecore qd̄ nō solum ueteres possederunt: sed adhuc apud quasdā gētes unū hoc usurpat diuitiæq; genus Ply. li.xxxiii. scribit pecuniam sortitam esse nomen a nota pecudis qm̄ antiquitus nummi effigie pecudis signabant. Hinc Plutar. in Publicola asserit i uetustissimis nūmis signuz fuisse ouis & suis bouisq; cōspectū. Pecuniæ uero nomine ut inquit Hermogenianus nō mō nūmi. Hoc ē numerata pecunia: sed oēs res tam solidæ q̄ mobiles & tam corporā q̄ iura continēti. Huius diminutiuum ē pecuniola

Pecuniosus. quasi pecuniæ plenus. Hoc est pecudum. sicut locuples loculis plenus.

Pecunialis & hoc pecuniale qd̄ ad pecuniam pertinet Aug. li.vii. ci. dei. Raro tamen inuenies qui non habeat artē suam pecuniali mercede uænalem.

Pecuniarius. a.um. qd̄ ad pecuniam pertinet. Ambr. li.i. off. Ille pauper q confert spiritalia pro pecuniariis. & si plurimum habeat grāe non abundat.

Peculiū. a pecore siue a pecu. qd̄ alicuius. Vnde apud maiores omne patrimonium dicebatur peculum quia pecoribus uniuersa eorū substantia constabat. Vnde secūdū Ser. pecunia dicta est a peculio ꝓprie aūt significat ꝙquid alicuius est labore & industria paratū & lucrifactum est. Cī. in parado. An eorum seruitus dura est q cupiditate peculii nullam condicionem recusant durissimæ seruitutis. Et Celsus iure cōsul. scribit pecuniā sine peculio fragilē esse. i. sine lucro. Hinc peculiū castrēse dī qd a parētib⁹ & agnatis in militia degenti donatū est: uel qd̄ filius in militia acquisiuit qd̄ nisi militaret acq̄siturus nō fuisset. Huius diminutiuū est Peculiolum.

Peculiaris & hoc peculiare qd̄ ad peculiū pertinet: uel qd̄ peculio deputat. seu qd̄ peculi proprietē. Plau. in Asi. Enam oplio qui pascit mater alienas oues aliquam habet peculiatē qui spem solet suam. Sed in usu iam receptū est: ut peculiaris ꝓprius: siue speciahs: siue ꝓpinus dicat. nec cū aliis cōmuni. Sue. in Cæsa. Præterea monetæ publicisq; uectigalibus peculiares seruos ꝓposuit. Hinc aduerbiū peculiariter. spāliter ꝓpue. Ply. li.xxvii. Epiphoris peculiariter imponi: quasi singulariter: & eius propria uirtus. Quintil. li.viii. Q d̄ cōmune & aliis nomē intellectu alicui peculiariter tribuī: ut urbez romam: uænales nouicios: & corithia æra cū sint aliæ urbes quoq; & uænalia multa: & tam auz & argentum: q̄ æs corinthiuz. Et peculiare ꝓ re seruili ponit. Vlp. Si peculiare uinū legatū sit: id cōtineri qd̄ seruus habuerunt. Peculiaris seruus dī a peculio qd̄ ꝓprie seruorū est. Vnde labeo. Patersamilias peculium habere nō potest: quēadmodū nec seruus bona.

Peculiosus q peculiū multū habet. Plau. iuru. Peculiosum esse decet seruū & pbū quem hero pūte ꝓterat oro: aut q inclemēter hominī libero.

Peculor. aris. & Depeculor. significant ea q̄ ad temp. seu principem pertinēt furor. Hinc peculator & depeculator qui tale furtum facit.

Peculatus. us. pecuniæ publicæ aut principis furtū sicut sacrilegiū rerum sacrarum.

Peculiosus. q̄dꝙpiuz peculio multo. Plau. in pſa. Scelus tu puer atq; ob istam rē ego aliq̄d te peculiabo.

Pedes dīr quibus utimur in gradiendo. Cuius singularis est pes. Pes autē totū dī qd̄ est a femore ad calcē. Diuidit̄q; cotidiē femur genii femen popitē cruris futura & imū pedē. q calx appellat: & diuidit in cōuexū pedis: quæ pars superior est: & calcaneū: quæ est pars posterior. Itē inuolaz quæ est pars medii pedis a caua. Plantam quæ pars tota infenor ē. Digitosq; & ungues. A uola pedis indita sunt cognomina plancis ploris. scauris. pansis. de quib⁹ locis suis. Aliquandō pedes ponitur aduerbialiter. qd̄ & pedibus q̄nq; dicit. Sue. in Cæsa. In agmine nōnūq; ēquo: sæpius pedibus anteibat. Curtius. Pedes agmen circumbat. Quoniā uero stadi fundamētum pes est: factū ē ut in ædificiis area pes magnus dicat. Pes etiam mēsuræ gēs est quo mensurantur res & cōtinet digitos xvi. & multiplicatus i passus & act⁹ & climata & iugera & stadia cēteraq; mox etiam in maiora spatia ꝓcedit: Item finis quo i nauigando tendi ē uelū & uulgo podia dī. Virg. li.v. Vna oēs fecere pedē. Plau. etiam remos nauium pedes appellauit. Item pes est metrica constructio syllabaz: ut spondæus. dactylus. Virg. Ferte simul: faunoq; pedē ideſt metricam cōpositionē. Vñ pedestris oīo dī numerosa & secūdū rationē metricam cōposita q pedis officio fungat. Nam sicut pedib⁹ moueri corpora uidemus ita uersus ipsi cū scandunt quibusdam q̄si pedibus uidem incedere. Seu q pedali regula uti mur: aduersum mēsurandū. Metra. n. per pedes mensurant. Vnde metus heroica: & dicimus ea lex pedum esse. Metimur sapphica & dicimus quinq; pedū. & sic de cæteris. Præterea pes uocat secūdū capitis similitudinem pedū. Plau. in Cur. Vt muscæ culices pedesq; pulices q odio & malo & molestiæ bono usui ēssis nulli. Hui⁹ diminutiuo frequentius utimur scilicet pediculus. Vnde pediculosus & pediculare

Fit āt pes a græco ποὺς a quo būt multa cōposita.

Pedē struere ueteres pro eo usurpasse qd̄ est fugere & pedē retro ferre retrocedere.

Pedes. itis. miles qui pedibus militiam exercet: sicut Eques q equo militiam exercet.

Peditat⁹. us. peditū copiæ: sicut Equitatus equitū copiæ

Pedester.qui pedibus iter facit. Apul. Qui modo in exercitum ꝓfectus est pedester. Dſ etiã hic & hæc pedestris & hoc pedestre.ut pedestris exercitus:pedestres copiæ:pedestria agmina.dicimus ẽt pedestrẽ accessum qui a peditibus fit & non equitibus. Aug. ham.ci.dei. Aliasq; desidia maris pedestri accessu per uias factas uentis ac pcellis euersas eẽ ciuitates.

Peda & pedatura.uestigium humanum.

Pedo.as.significat uado.a quo repedo. qđ est quasi pede itero.redeo. Hiero.in li. Macch. Heliodorus recepto exercitu repedabat ad regem. Est & impedo de quo alibi. Pedare etiam est uiti uel alteri arbori sustentaculum adhibere. Vñ uineæ pedatæ dicuntur. Plv. Aut pedatæ uineæ simplici iugo. Col. li.v: Pedatam uineã iugatiõq; sequi alligatoris cura.

Pedatus.a.um qđ est sustentaculo firmatum:ut uinea pedata.quõq; ẽt pedatus a pede humano.uel de aliquo animali:sicut a mãu manicatus. Sue.de otho ne fuisse traditur & modicæ staturæ: & male pedatus caluusq;.i.distortis pedibus.

Pedario dſ qñ pedamentis uinea sulcitur.

Pedato aduerbium positum est pro repente uel accessu quasi per pedem:sicut nunc uulgo dſ. Cato.li.i. orig. Igitur tertio pedato bellum nobis facere.i. dein tertio teuersi.

Pedamen & pedamẽtum sustentaculum qđ alicui arbusculæ adhibetur sicut palus quo uitis sustentatur Plv. Castanea pedamẽtis oibus ꝓfertur. Col. Pedaminum iugerũq; & uiminum prospiciendorum tradenda ratio est.

Pedatim aduerbium. Plv.li.xi. Leo tñ & camel⁹ pedatim gradiuntur: hoc est ut similiter pes non transeat dextrum sed subsequatur.

Pedibus aduerbialiter protulit Ci.cum inquit ingressus iter pedibus.

Pedicinus idem est q; pes.similiter & peciolus.

Pediolus.diminutiuum paruus pes silẽ & pediculus

Pedeplessim:tarde paulatim.quasi lẽta & tarda itiõe

Pedetentim aduerbium compositum a pede & tento as. Ci.sin minus sensim erit pedetentimq; faciendũ Ter.in phor. Dii bene uertant qđ agas pedetentim.qđ do.exponit pro caute.

Pedalis & hoc pedale qđ est pedis:ut mensura pedalis. Col.li.iii. pedale quoq; uersus spatium sat erit inter semina reliqũ. Idẽ Scrobiculis pedalibus factis

Pedaneus.a.um.idem qđ pedalis Col.li.v. Et ideo in maritandis arboribus nemo minorem pedaneã scrobẽ utribus cõperat.binc bipedaneus tripedane⁹ & huiusmodi. Col.li.i.bipedanea humus arborib⁹ quattuor pedum abunde est. Et li.iiii.tripedaneis tectis spatus per quæ semina excoluntur. Et li.v.semipedaneam consitis resolutam uitibus terram sublacere. Pedaneus iudex qui a prætide conistituitur uel minora negocia discernat q; is magistratus.non uehatur curru sed pedibus proficiscatur in forum.

Pedissequ⁹ & pedissequa famulus & ancilla q & quæ dominum seu dominam sequitur.

Pediculus diminutiuum paruus pes. Plv. Mollia sunt loligo sepia polypus pediculi octoni omnib⁹. hinc pediculi uocantur quibus fungi pyra mala & huius modi sustinẽtur idem. Tutiores fiunt fungi cũ carne cocti aut cum pediculo pyri. Hic pediculata poma quæ pediculos habet q bus suspendi possint. itẽ pediculus uermis i capite. Pediculi quoq; terræ scarabei terræstres ricino similes. Sunt & maris pediculi a similitudine pediculorum capitis quibus ad uaria medicamẽta utõr. itẽ pediculi populi i calabria

Pedicosus siue pediculosus cum deducitur a pes siue a pediculus qui est capitis uermis ponitur pro eo qui est plenus ipsis uermibus. Plau. pedicosus squallid⁹ ubi me uidit caput scabit. quãdo uero a pædor scribitur cum diph. & significat q; mali odoris est. uar. de re.rus. Solida terra pauita maxime si est argylla ne situ pæduculosa eius gẽa oblitiscant.

Pedicularis & hoc pediculare qđ ad pediculos capitis uermes pertinet. Vnde pedicularis morbus quo corpus pediculis scatet. hunc morbum græci phthiriasin appellant. Nam phthira pediculum dicunt. de hoc serenus. Noxia corporibus quædam de corpore nostro. Progenuit natura uolens abrumpere somnos. Sensibus & monitis uigiles inducere curas. Hoc morbo interiit sylla romanus ciuis.

Pedica pe.cor.a pede significat laqueum. quo pedes illigantur Virg.li.i.ge. Tum gruibus pedicas.& retia ponere cerui.

Pedio.is.ueteres usi sunt pro eo qđ est pede pulso & quasi plausum reddo.a quo fiunt composita.compedio. Impedio.& prepedio.deq; bus locis suis.

Pedaneum inquit palladius.li.iiii.super nudus induimus & assiduo uecte densamus pedaneum.

Pedarii:qui in senatu sententiam non dicunt sed ab alio dictam comprobant: mouentes se de loco & i partem eius qui dixit ambulantes. propterq; qui ita faciunt ire in sententiam pedibus dicuntur. Et a actu transeundi pedibus in aliena sedilia pedarii ſ appellati. Ci.ad atticum. Inde in sententiam pedarii cucurrerunt. sententia eorum pedatia appellatur Gelli⁹ tam pedarios existimat dictos fuisse senatores. qui q; magistratum curuliũ uondũ cæperãt pedibus in curiam proficiscebantur. nam qui curulẽ magistratum gessissent curru uehi solebant.

Pedũ pastorale baculum:seu uirga incurua qua pecudum pedes detinẽtur. Virg. Ac tu sume pedum qđ mecum sæpe rogaret. Est & pedum oppidum non longe a prænestinis. a quo pedani populi. Liui.lib. viii. Neq; tamen nisi admodum a paucis populis pedani adiuti sunt tyburtes prænestiniq; quorum ager propior erat pedum peruenere.

Pedo is pepedi:crepitum uentris emitto. Hor.in ser. Nam disploſa sonat quantum uesica pepedit. huius compositum est oppedo pe.pro. qđ est contra pedo. Idem in eodem ulm tu curtis iudæis oppedere nusta mihi unquam religio est.

Pegasus pe.cor.equus alatus ꝓxi ἀπὸ τῆς πηγῆς. i. ideſt a fonte.q; iuxta pegas. ideſt fontes oceani natus fit.ubi gorgones habitabant.hunc hyginus.& alii complures neptũni & meduſæ filium dixere q; in cœlum euolauit ibiq; inter sydera conditus est Arcticum circulum spectans pedibus æthiopi orbi adnixus: extremo ore caput delphini tangens. &

aquarii manum dextram ceruici suæ adiungẽs .alii ex Meduſæ ſanguine quam perſeus interemit natũ aſtruunt. hic uolauit in helicona ubi ſaxum ungula feriens fontem aperuit: & ex eo hippocrene.i. fons equinus eſt appellatus. Sed hic apud pyrenem fontem corinthium captus eſt: Vnde ſtrabo: Fama eſt equinum pegaſum cum potaret hoc in loco a bellorophonte deprehenſum fuiſſe. Alatum in q̃ cabal/lum e meduſæ ceruice & de gorgonis exectо guttu te proſiliẽtem. Hoc equo uſus eſt bellorophontes in expeditione contra chimæram unlgatuꝫ eſt & cabal linum fontem in helicone erupiſſe cum ſubiectam ibi tellurem feriret ungula. Hinc pegaſeus.a.um. p ſius Pegaſeum melos. Pegaſus etiam dicebatur in ſtrumentum in domibus ſuper quo tanquam iuniẽto ueſtes & ſimilia tenerentur ſuſpẽſa a pegaſo poetico traductione nominis excogitata. Fuit & hoc nomine uir iuriſperitus. Vnde & pegaſianum ſena tusconſultum. Pompo. de origine iuris. Fuit & pegaſus triarchi filius cuius nauis pegaſæ monumentum accepit.

Pegaſides. pe. pro. muſæ dictæ ſunt a fonte. qui pegaſus dicitur: q̃ꝫ pegaſus ictu ungulæ fingitur aperuiſſe. Onid. At nihi pegaſides blandiſſima carmina dictant. Item pegaſides nymphæ quæ & naiades. idẽ pegaſis ocnone phrygiis celebertima ſyluis:

Pegaſa: theſſaliæ oppidum: qđ poſtea denietrias dictum eſt: propter qđ nauis longa argo nautaꝫ pegaſea nuncupantur q̃ iaſon qui eam ædificauit hui/it filius æſonis fratris peliæ regis theſſaliæ. oui. id q̃ fretum minyæ pegaſea puppe ſecabat. Huic pegaſicus ſinus in theſſalia eſt appellatus.

Pegaſiides pe. pro. muſæ ſimiliter a fonte quem pegaſus dicitur aperuiſſe.

Peganon. πήγανον. latine ruta herba.

Pegma atis. qđ & pecma dicitur græcum eſt. ἀπὸ τοῦ πήγνυμι qđ ẽ pãgo & extruo. Eſt autẽ machina quædam lignea in qua ſtatuæ collocantur & quaſi figuntur ad illas ſuſtinẽdas. interdũ pegmata cum ludicris producebantur in ſcænam cũ pueriſ etiam conſidentibus ex lignis & tabulis quæ cõſtabant nario picturæ genere.

Pegmatis formam. Sene. ad Lucil. his uerbis deſcribit His annumeres licet machinatores. qui pegmata p ſe ſurgentia excogitant & tabulata tacita in ſubli/me creſcentia. & alias ex inopinato uarietates. aut dehiſcentibus: quæ cohærebant: aut quæ diſtabant ſua ſponte cohærentibus: aut iis quæ eminebãt paulatim in ſe reſidentibus. Ioſephus. li. vii. de bel. iudaico. Maxime autem ſtupor erat machinarum quæ portabantur ſiue pegmatum fabricatio pro quoruꝫ magnitudine uiribus portantium occurrentes timebant. Multa enim in tertium nidum quartũq; ſurgebant & magnificentia fabricæ cum admiratione delectabat. In his machinis ſimulachrũ belli repræſentatum fuiſſe ſignificat: ut alii fugere. alii capi uiderentur & per ſingula pegmata dux captæ urbis agebatur. ita ut captas fuerat ordinatus. Qui autem in his machinis depugnabant a Suetonio pegmarites uocantur. Tradunt claudium abieciſſe aliquãdo beſtiis qui pegma in ſcænam parum fœliciter produxiſſent. Ply. li. xxiii. Princeps caius in circo pegma duxit in quo centum & uiginti quattuor argenti pondo fuere. Feſtus ſcribit pegmata eſſe aut æreæ aut marmore ornamenta quæ ut plurimum i aliis quandoq; in porticibus auliſq; affigunt. maiorum aliorumq; fortium uirorum geſta certiuſq; pictura oſtendentia.

Peiero. as. pe. cor. falſo & animo fallendi iuro ſeu iuramentum infringo. Exper & iuro abiecta. r. & .u/longa in. e. breuem conuerſa. Plau. in aſi. Nam ſi. quid fecit ſceleſte pro illo lingua peierat. Lact. li. i. Ergo aliqua poteſtas eſt quæ peierantes deos pũiat Dicimus & periuro. as. q̃ periurus periurum.

Peior & deterior differunt q̃ peior a malo dicatur. deterior a meliore. ideſt minus bonus.

Pelagus. pe. cor. tam maſculini. q̃ neutri generis profundum maris ſignificat. Val. flaccus li. i. o quãtuꝫ terræ: quantum cognoſcere cœli permiſſum ẽ pelagum quantos aperimus in uſus. hinc pelagicus. ca. um. Col. li. ix. Cæteri ſaxatiles aut pelagici ſans ex his, ſed recentibus melius paſcuntur.

Pelagia dicitur purpura a pelago a quo & ſuccus eᵉ pelagium uocatur.

Pelamis. idis. generis fœ. genus piſcis thynni. Nã pelamides primo: Sed cum ãnuum exceſſere tempus thynni nocantur. Dictus q̃ in luto moretur ἀπὸ τῆς πηλοῦ. i. a luto. Iuue. Siccus petaſunculus & uas pelamidum Ply. li. xxii. Pelamiduꝫ genens maxima apoplectos uocatur.

Pelargus græce latine ciconia dicitur. ſicut teſtatambro. li. exha.

Pelaſgia. regio græciæ circa extremam partem macedoniæ uerſus achaiã. olim theſſalia dicta inter duo maria ægæum. & ioniũ platani ſolio ſimilis excurrit propter anguloſos receſſus. a qua pelaſgi populi quaſi pelargi. i. ciconiæ quoniam errabundi ritu ciconiarum propter multas nationes iuerunt. uel pelaſgi a pelaſgo iouis filio

Pelethronium oppidum theſſaliæ ubi primuꝫ domãdorum equorum uſus inuentus eſt.

Pelethronius nomen eius qui primus ut ſcribit Ply. frænos & ſtrata equorum inuenit.

Pelops tantali filius qui curuli certamine cõtendit cũ œnomao. Qui cum didiciſſet ex oracuio ſe tũc moriturum cum filia nupſiſſet. multis illam petentibus propoſuit certamen quo uicẽ interficeretur. uictor filiam duceret uxorem. equorum inſtituit curſuꝫ ad aram neptunni quæ eſt in iſthmo corinthiaco. cum plures equorum quos perniciſſimos habebat uelocitate ſuperaſſet. ſuperatoſq; peremiſſet equorum pernicitate uicit œnomaum: abduxitq; ex pacto uxorem hippodamiam. hinc pelopidæ dicti qui a pelope originem duxerunt.

Pelopeus pelopeia pelopeium. nomen poſſeſſiuum. Vnde fabula de pelope ſcripta pelopeia dicta eſt. Iuuenalis. Præfectos pelopeia facit. philomela tribunos.

Pelopõneſus. regio achaiæ a pelope hippodamiæ uiro dicta & tantali regis phrygum filio. quaſi pelo/

pis insula quoniam pene insula est. Qui superato Oenomao hippodamiæ patrem certamine totum illud regnum in dotem accepit: & ex phrygia secum in eam regionem duxit populus. Hæc apie ante appellata & pelasgia peninsula haud ulli terræ nobilitate postferenda. Circuitu. cccIxiii. milium passuus colligitur: angustiæ sex milium sunt nisi erumpentia e diuerso quæ dicta sunt maria. hinc corinthiacum illinc saronicum sinum efficiunt. In peloponeso sunt argos mycenæ. corinthus lacedæmon patre Malea promontorius. Epidaurus. regiones. arcadia Sicyonia.

Pelos. nomen patris achillis. Vnde & pelides achilles dictus est. hephestion interpres sophoclis tragici in aiace tragœdia ἄιαντος υἱὸς Αἰὸς ἐξ αὐτοῦ τε πάλλης θ' Ἑλαμὼν ἐξ αἵματος ὧν Αχιλλεὺς θ' αὑτὸς θ' ἅπας πᾶς ἦν Θεσσάλης.

Pelias adis. halta qua achilles solus utebatur.

Pelion: mons thessaliæ. ouid. Pelion hemoniæ mons est obuersus in haustros. summa urent pinus: cætera quercus habet.

Pella urbs macedoniæ fuit in littore ægæi maris illustrata maxime natalibus philippi macedonum regis & alexandri. Vnde & uterq; pellæus dictus est. Iuue. Vnus pellæo iuueni non sufficit orbis.

Pellax qui per blandicias decipit Virg. Inuidia post q̃ pellacis ulysſi. Inde pellacia: fallacia. idem li. iiii. ge. Verum ubi nulla fugam reperit pellacia.

Pellico. es. pellicui raro habetur Pellicio. is. xi. pellectum. blandiendo decipio. unde pellectus. crebro p perlicio. Ter. in phor. Is senem per epistolam pellexit. Componiturq; ex per & lacio. mutatis. r. in. l & a. in. i. Festus. Lacit. decipit inducit. Lax lacis uno fraus est. Alax siue lac lacio esse quanuis uerba a lacio composita & fraudis & lactis participem significationem habeant. Vnde & lacto. as. propter qd̃ & in bonam partem & in malam accipi possũt ut allicio. elicio. illicio. & alia. A pellicio fiunt pellax. pellicator: pellicatus & pellex. Est & perliceo: siue perlicio quo usus est Liui. li. iiii. si textus non ẽ mitiatus. Negotius inquit datur. ut quosquisq; posset ex collegio tribunorum ad intercessionem perlicerent. Pellicio tamen & pelleri & pellectus magis in usu sunt quam perliceo uel perlicio. Perlectus in ista significatione nequaquã haberi puto. sed pellectus tantum ne a perlego putaretur.

Pellicator qui ad fraudem pellicit.

Pellex ut inquit iureconsultus illa uulgo appellat: q̃ cum eo cui uxor sit corpus miscet. Indeapud oratores & poetas pellex non tam uiri quã uxoris nuncupatur. Ci. Vxor generi: nouerca filii filiæ pellex. sue. de cæsa. Prætereo actiones dolobellæ. in quibus eũ dolobella pellicem reginæ dicit: Concubina quæ cum cælibe uiro sine nuptiis locum tenet uxoris q̃ græco uocabulo. παλλακὴν. pallacen appellamus. Suc. de uespa. Inde quiet uocabant accubante aliqua pallacarum quas in locum defunctæ genidis plurimas constituerat. Iustinus quoq; cyri pallacem nominat. licet uitio librariorum pellicẽ scriptum reperiatur. Pellex latinus nomẽ a pellicio qd̃ est blandiẽdo decipio. quia blandiendo uirum ab uxore seducit. Ci. in sal. omnium cubiculorum pellex & idem postea adulter. i. puer lædebas alienas uxores præripiẽs eis maritos: uir postea læsisti maritos præripiens eis uxores:

Pellicatus us actus quẽ pellex exercet. sicut concubinatus concubinæ.

Pellene pe. pro. oppidum achaiæ inquit stra: A quo pellenei populi.

Peligni populi marsis finitimi quorum metropolis ẽ sulmo. Pelignum. n. est urbs ex qua ouid. duxit originem: sicut ipse testatur. pelignæ gentis gloria dicar ego.

Pelluceo. p medium luceo. Iuuẽ. Cretice pelluces

Peloris. idis. genus cõchæ. hor. in ser. Muricc baiano melior lucrina peloris.

Pelorus pe. pro. promontorium siciliæ italiam uersa peloro gubernatore nauis annibalis ibi sepulto. pompo. Annibal fugiẽs ex aphrica cum ad has angustias deueniret sæuientes pelagi. & proditum se putasset pelorum gubernatorem nauis occidit & tumulauit. De hoc promontorio. Luc. li. ii. Extremi colles siculo cessere peloro.

Pelorius latine excelsus & uastus. Quo nomine dictus est polyphemus ab homero.

Pelicanus auis ægyptia. nascitur insolitudinibus maxime nili fluminis. Duo autem sunt pelicanorum genera. ut docet Hiero. Vnum nolatile. aliud aquaticum: & latine dicuntur onocrotali. græci. πτελεκᾶνον. nos pelicanus: hæ aues tanquam colaphis rostrorum dicuntur occidere paruulos suos. eosdẽq; in nido occisos a se lugere per triduum: postremo dicunt matrem se ipsam grauiter uulnerare: & sanguinem suum super filios fundere quo illi superfusi reuiuiscunt. Hiero. ad præsidium sic habet. Pelicani cum suos a serpente filios occisos mortuos inueniunt. lugent & se & sua latera percutiunt: & sanguine excusso ad latera corpora mortuorum sic reuiuiscũt

Pellis dicitur cum est a carne seperata. quæ cutis antea dicebatur. Iuue. Habes procute pellẽ. dicta pellis ut quidam putant a pellendo q; externas iniurias tegendo repellat. Hæc postquã concinata est. ad calceos & cætera opera facienda. Aluta dr Var. pasceolus saccus est ex aluta factus huius diminutiuum est pellicula.

Pellesuina: locus ubi pelles nenduntur.

Pellicium: uel pellicia uestis ex pellibus. Hieronym⁹ contra Ioui. Deiecti in uallem lachrymarum tunicis consutis & pelliciis uestirentur.

Pelliceus. pellicea. um. qd̃ est ex pelle ut uestis pellicea.

Pellitus. a. um. pe. pro. qd̃ pelles habet. Proper. Pellitos habuit rustica corda patres.

Pelliculo. as pe. cor. pellibus obthuro. Col. Vas operculatum pelliculant.

Pelliones. qui uestes pelliceas & alia ex pellibus opera faciunt.

Pello. as quanuis non sit in usu. habet tamen composita. appello. compello. & interpello.

Pelo. is. pepuli pulsum significat percutio ferio. Te-

Quis nam a me pepulit tam grauiter fores? Aliquã do abigo extrudo. Plau. Pelle animo timorẽ mox aderit gnatus. Huius composita sũt: appello siue ap pello. appello per duplex. p. compello. depello. dis pello. Expello. impello propello qđ est a longe pel lo amoueo. Sal. collegam suum Antonium pactio ne prouinciæ propulerat ne cõtra rempublicam dis sentiret. Aliquando significat ultraduco: Col. lib. ii Cum uentum erit aduersum in priorem partem iugum propellat. Perpello perfecte pello induco. Liui. li. i. Incensam multitudinem perpulit ut impe rium regi abrogaret. Repello retro pello. A supino pũlsum fit frequentatiuum pulso. as. Antiqui etiã pultum a quo pulto. as.

Pelta scutum breuissimum in modum luuæ tam me/ diæ Virg. Ducit amazonidum lunatis agmina pel tis. A quo nomine postea peltatæ pedites appella ti sunt qui ad motum concursumq; leuiores erant.

Peluis quasi pedeuis ut uarro inquit: a pedum laua tione. Alii peluim siuum aquarium putant in quo uariæ res perluuntur.

Pelluuium. & pelluuia fœ. genere uas quo lauant pe des. sicut maluuium & maluuia. uas quo lauantur manus. Dictum pelluuium a pelluendo. hoc idem polubrum dicitur. Labrum cõmune est. qđ uulgo dicitur bacille similiter & peluis.

Pelusium unum est ex hostiis nili. & ciuitas prope in quadam ægypti parte: quæ augustanica etiã appella ta prope thebaidem. Hanc urbem condidit peleus achillis pater monitu deorum post lustrationẽ. Eo enim tempore peleus furiis agitabatur. quia fratrẽ Focum interemerat & purgari quærebat. hinc fit pe lusius: a. um. & pelusiacus. a. um. pe. cor. Mar. acci pe niliacam pelusia munera gentem. Virgilius. li. i. ge. Nec pelusiacæ curam aspernabere lentus.

Pelusiotæ. populi pelusium habitantes Hiero. contra ioui. Impelle si ualles pelusiotẽ ut manducet cæpe Idem ad pãma. pelusiotas nos appellant & luteos animales q; & carneos.

Pendeo. es. pependi. pensum significat in sublimi si/ ue suspensum esse. Tractum a pẽnis auium. Virg. Inculti sq; rubens pendebit sẽtibus uua. Plau. Iasi. Nudus uinctus centum pondo es per pedes quan do pendes. hinc per translationem pendere p sustẽ tan ponitur. Ouid. pendet & a usa nostra salute sa lus. Quandoq; pro cruciari & in pœna esse. Et sic construitur cum genitiuo uel ablatiuo. Ci. li. i. tus. qđ si expectando & desyderãdo pendemus animis cruciamur & angimur. Idem in hor. Et qui expec/ tat pendet animi. Et pendere dicitur qui nimio de/ syderio alicuius rei intẽtus cessat ab omni alio ope te & ad unum solicitus expectat. ouid. narrantis cõ iunx pendet ab ore uiri. Idem. dum consulta petis noli roq; in limine pendes. Item dubitare. Seneca. pendet animus & in diuersa trahitur. Item cessare Virg. pendent opera interrupta minæq; murorum ingentes. huius composita sunt. Appendeo depen deo. impendeo. propendeo. & suspendeo. qđ est su pra pendeo. Col. li. v. Rusticos subigere iugo pal/ mam & ita collocare ut soli minime suspendat. In terdum est mediocriter uel quasi iminere. Ci. pro quid ipsa res modo honesta modo turpis suspen/ det flagitiosum est.

Pendo. is. pependi pensum uerbum actiuum. Et assũ pta. e. fit neutrum in alio sensu. significatq; ponde/ ro. & per transla. cõsydero æstimo. Vnde & eos ge nitiuos regit quos uerba pretium significantia ha/ bere solent: ut magnipendo: parupendo: nihilpen do. floccipendo. & huiusmodi. qđ est in magna & parua æstimatione habeo. Vnde magis seperata q; composita sunt dicenda. pendere est etiam soluere Liu. li. i. Ad equos emendos dena milia æris ex pu blico data & quibus equos alerent uiduæ attributæ quæ bina milia æris in annos singulos penderent. Sal. Semper illis reges tetrarchæ uectigales erant populi: nationes stipendia pendere. Vnde pœnam pendere proprie dicitur qui ob delictum pecuniam soluit. Virg. Tum pendere pœnas cecropidæ iussi. qđ ex eo tractum est q; ære graui cum ureretur ro mani eo penso non numerato debito soluebant. Li bralis enim & dupondius appendebatur assis. Vn de æris grauis pœna. hinc pensiones dictæ sunt. ité pendere sustinere. Lact. li. ii. Eosq; impietatis ac sce leris sui supplicia pensuros. composita sunt: appen do. compendo. undecompendium. dispendo narie pendo a quo dispendium. dependo qđ est do. Col. li. y. Namq; aliter in cassum dependitur opera cum degeneres etiam renouatæ pristinum seruabunt in genium. Expendo. impendo. perpendo diligenter consydero. seu perfecte pondero. Lact. li. yi. Nihil enim sapiunt nisi terram. bonaq; & mala solius cor poris sensu ac uoluptate perpendunt. Ci. Quid in amicitia fieri oportet. quæ tota uirtute perpenditur ideit exacte ponderatur examinatur. Aug. li. iii. ci. dei. Nec nos in ea re diligentius requirenda p nul lorum scriptorum perpensa testimonia demoremur Propendo. præpendo antepẽdo. Proper. Cum tua præpendent demissa in pocula serta. Repẽdo & sus pendo. sursum pẽdo: alte ligo. uirg. Ante nouis ru beant q; prata coloribus. ante garrula q; tignis ni/ dum suspendat hirundo. Quandoq; suspendere est anxium esse. Plau. uix compos mẽtis sum ita mihi suspendit animum. uirg. Suspensi eurypilum scia tum oracula phœbi mittimus. Et qm̃ dum anxii su mus etiam dubii efficimur. suspensum quandoq; pro dubio ponitur. Seneca: Suspensus animo quid agere cogitabat. Item pro placido ac silẽti. Ter. in phor. Hæc ubi ego audiui ad fores suspenso gradu placide ire perexi. Et suspendere est pendendo inter fieri. Lact. li. iiii. Tum suspẽderunt cum inter duos noxios medium qui ob latrocinia damnati erant, hinc suspendium pro suspensione Gel. Suspendio uitam finiuit.

Penso. as. a pendo. uel a pendeo frequentatiuum. si/ gnificat sæpe pondero. æstimo. uel aliquid pro alio do. Hiero. ad Iul. Paupercula uidua omnes dicitur in obliuione munerum dei superare locupletes. quæ non pondere sui sed offerẽtium uoluntate pensatur Val. maximus libro primo. Deductus ac milius ad senatum legatus ut ex se & uno & sene complures

pœnam iuuenes pẽsarẽtur in contrariũ dato cõ
filio carthaginem petiit. hinc compẽso. dispẽso: re/
pẽso. Hiero. De eo autem q̃ niteris approbare con
uitium & homicidium racha & adulterium & ocio
sum sermonem & impietatem non supplicio repen
sari iam responsum est.

Pe.siro.as. sæpe uel ualde bene pondero ex animo.
Ply.li.vii. Idemum uitam in qua lance pẽsitabit q̃
semper fragilitatis humanæ memor fuerit. Gel.li.i.
Aut uirtutes pensitabat: aut nitia rimabatur: ut iu/
dicium esse factum ad amussim diceres. Et pẽsitare
est soluere cõsuescere. Ply.lib.xii. Qui tradit singula
milia talentum tauris annua pẽsitasse arabas regib⁹
persarum. Ci. in oratione cõtra mithrydatem. quæ
tandem eẽ existimatis aut eos qui uectigalia uobis
pẽsitant: aut eos qui exercent aut exigunt ideõ sol/
uere solent.

Pensitator: ponderator: Gel. Verborum pensitatores
subtilissimi a pensiro.as.

Pensor qui ponderat a pendo.is. Aug.li.v.com. Du
bitare stultum est: quin utiq̃ melior sit q̃ mensor cæ
li: & numerator syderum: & pensor elementorum.

Pensiculo.as. idem qd̃ pensito Gel. pensicula utrũq̃
moderare reperies suo qd̃q̃ in loco sonare aptissi/
me. hinc pensiculatores dicti sunt. qui aliorum dic
ta siue dictiones exacte ponderant. Et pensiculate
aduerbium ideõ cum pondere.

Pensilis & hoc pensile pe.cor. qd̃ suspensum & subli
me est. ut pensilis hortus qui supra ædificia sactus ẽ
hoc est in solano. uel in aere sublimis. Sic pensilis
uua. Hor. Tum pensilis uua sedas ornabat mensas
Pensilis homo qui suspensus est. Plau. Restim uo/
lo mihi emere qui me faciam pensilem. pensilis lec
tus. pensiles lychni. q̃ suspensi sunt. & in aere pen/
dentes. pensilis urbs. quæ subter cauata est. Ply. Le
guntur & pensiles hortos: immo uero totum oppi
dum fecisse nullo oppidanorum sentiẽte. Idem. ma
gnitudo & frequentia cloacarum urbem pensilẽ fe
cit. Pensile horreum. qd̃ nos uocamus granarium
q̃ sit in altiore domus loco. Col.li.i. sed nos in no/
stris regionibus. quæ redundant uligine magis illã
positionem pensilis horrei probamus. Aliquando
tamen pensilis dicitur mollis. Virgil. pilennis ma/
tres in mollibus Ser.i. pensilibus. nam molle & pẽ
sile conuertuntur.

Pensa a pendendo qd̃ pro aliqua re conducta solui/
tur. Et pensa pli numero mãi pli lanæ uel lini qui
pendent ex colo. & fuso trahuntur. Nam cum dici
mus trahit pensa idem est ac si diceretur filat. ouid.
li.ii. fast. Lumen ad exiguum famulæ data pensa tra
hebant. Iusti.li.i. pensa inter uirgines partientem
Quandoq̃ pensa capiuntur pro filis uirg. de textri
ce. Excussi manibus radii reuolutaq̃ pensa.

Pensus.a.um ponderatus examinatus. per transla. po
nitur pro bono & sapienti. Plau. in iti. Age tu alte/
ra utra sit conditio pensior uirginem an uiduaz ha
bere. Quandoq̃ ponitur pro æquato. Sal. Neq̃ id
quibus modis assequeretur dum sibi regnum para/
ret. quicquam pensi habebat.

Pensio dicitur id. qd̃ pro re aliqua conducta soluitur
ideõ qd̃ datur pro rei alicuius usu aut agri: aut do
mus. Ci. leptæ. Teneor tamen dum a dolobellæ p
curatoribus exigam primam pensionem.

Pensionarius qui pensionem alicui soluere tenetur.

Pendulus.a.um. quod pẽder. ouidius. Lassaret uiduas
pendula tela manus. Hieron. ad pãma. Maluit in
humilioribus tuto pgere quam pẽdulo gradu i sub
limioribus fluctuare. Col. Tum deinde macriora et
pendula loca luna crescẽte simo iuuanda sunt.

Pentateuchus dici potest uolumen quinq̃ librorum.
nam. πέντε quinq̃. τεῦ χος. uolumen.

Pentaphyllon. herba quinq̃ folia habẽs. habet mul
tas uirtutes.

Pentarchus: qui quinq̃ uiris pest.

Pentacontarchus dici potest quinquagenarius. idest
qui pest quinquaginta. Nam. πεντήκοντα pen
ticonta quinquaginta dicuntur.

Pentecoste.es. a penteconta dici potest quinquagena
ria. quoniaz hæc dies a resurrectione domini distat
quinquaginta diebus. nam pẽtecostos latine quin/
quagesimus dicitur.

Pentathli dicuntur illi. qui in ludo quinq̃ artes gymna
sticas exercent. uidelicet discum. cursum: saltum pa
læstram & iaculationem. & ipsa exercitatio pẽtatlõ
lati. alio nomine quinquertium. a quinq̃ artibus &
ipsi pentatli ideõ athletæ qui his quinq̃ artibus se
exercebant quinquertiones appellantur. πένταθλα
qd̃ significat quinq̃ & ἆθλα certamẽ. Ply. de my
rone. hic fecit delphicos pẽtathlos.

Penthemimeris pen. cor. latine semiquinaria exsura
est quotiens post octo tempora syllaba relinquitur p/
tem orationis terminans. Hæc autem communis
est: ut omnia uincit amor. & nos cedamus amori.
pente enim quinq̃ μέρις diuisio uel pars.

Pentastilicæ porticus dicuntur a quinq̃ columnarum
ordinibus.

Pentapolis penult. cor. regio inter palæstinam & ara
biam: a quinq̃ ciuitatibus sic appellata. ubi sodo/
mum & gomorum oppida. Hanc regionem ut so
linus scribit de cœlo tactam tetiatur humus nigra
& cinere soluta. Nascuntur ibi poma. quæ comedi
non possunt: licet matura uideantur leuiter manib⁹
pressa fumum exhalent & in puluerem fatiscant.
Est & pentapolis regio in libya a quinq̃ ciuitatib⁹
dicta: quæ & cyrenaica uocatur.

Penus hic uel hæc quartæ declinationis. Et hic pen⁹
peni secundum priscianum. Et hoc penus penoris. & hoc
penum. & hoc penu indeclinabile significat omne
esculentum potulentumq̃. quo uescuntur homi/
nes. Dictum penus q̃ ea quæ longe usionis gratia
contrahuntur & reconduntur non in promptu sint
sed intus & penitus habeantur. Festus. Penora res
necessariæ ad uictum quotidianũ. Plau: in pœ. Naz
nisi penus anuus hodie conuenit: cras populo p
stituam uos. Ter. in eu. Prius ad te penum omnez
congregabam clanculum Lucil. Vt uxori legata pe
nus. Hor. in neutro genere. Annonæ prosit portet
frumenta penusq̃. Penum afia. Vos quibus cordi ẽ
intra tunicam manus leua dextram in penum beti
le. Gel. Ex nassurii auctoritate demonstratus &

cæreos ligna quoq; pẽori adſcribi poſſe. Nos uero aromata caſeum carnes ſalitas & alia eſculentia da bimus ſeruanda.

Penuariuz: ſiue penuaria cella dicitur omne qđ in penu reponitur & ipſum penu & qđ penu eſt.

Penuria quaſi urens penu: uel qđ pene urat: uel q̃ pene minus ſit quã neceſſe eſt ſignificatq; omnem inopiam rerum & præſertim earumq; in penu rectoꝝ di ſolent.

Penes præpoſitio. quomodo ſumat. Vide in dictione apud.

Pene aduerbium ſignificat quaſi.

Peneus fluuius in theſſalia inter oſſam & olympum deſinẽs collibus dextra leuaq; molliter curuis in eo curſu tempe quinq; millium paſſuum longitudine & ferme ſex latitudine pulcherrimus ager.

Penolope Icari filia & ulyſſis uxor quæ lanificio. & abſentiam mariti ſolabatur & procos fruſtrabat q bus ſe conſẽſuri abſoluta tela polliceba. ſed ut eos longius fruſtraretur noctu retexebat: qđ interdiu texuiſſet. Dicta ab auibus quæ penelopes dicũtur. cuius nominatiuus ſingularis eſt penclops. cõprius arnæa uocaretur quaſi abiecta repudiataq;. Et enim in mare proiectam ab icaro peribœaq; parentibus ferunt educauiſſe penelopes.

Penis fœ. gñis cauda dicitur a pẽdẽdo. Vñ & oſſam porcinam cum cauda oſſam penitam dicebant. hic peniculos dicimus quibus calceamenta terguntur. poſt autem penis uirile membrum dici cœptum eſt ſicut & ſalax cauda. qđ non tam a pendendo. q̃ a penetrando quidam dici uoluerunt. & rectius maſ. genere pferatur. Iuue. Nouerunt mauri atz indi quẽ pſaltria penem.

Penitus. a. um. pe. pro. qđ ex pene hoc eſt cauda ẽ. unde penita oſſa. oſſa porcina cum cauda. penitus uero pe. cor. ſignificat qđ eſt intra. Plau. in aſi. Age quæſo excrea uſq; ex penitis faucibus etiam ampli⁹ Inde penitior interior penitiſſimus intimus. Inde penetro. as.

Penitus aduerbium locale. quaſi pene intus ideſt ualde interne ſeu intrinſecus. uel intima parte & ſecreta. ut cum dico penitus me noſcis. hoc eſt incus. & incute Virg. Et cauſas penitus tentare latentes. Fit autem a penes. Id enim penes nos uidetur eſſe qđ eſt penitus reconditum. interdum ponitur p aduerbio qualitatis & ſignificat prius uel ualde uirg. penituſq; ſonantis acceltis ſcopulos. Quandoq; ſignificat lõge. Idẽ penitusq; alias aduexerat oras. hinc penit⁹. a. um de quo mox eſt dictum.

Penicilla. inſtra pictoria. uide infra in peniculis.

Penetro. as quaſi penitus intro Lact. li. iii. Ad ægyptios & magos & perſas uſq; penetraſſent.

Penetrabile qđ facile penetrat. uirg. penetrabile telum Mar. ne madidos intret penetrabile frigus in artus Interdũ ſumit paſſiue. qđ facile penetrat. Lui. lib. xiy. & i aſpis locis ſilex ſæpe impenetrabilis ferro occurrebat.

Penetrale nomẽ ſ̃m ſignificat oẽm ptẽ interioꝝ domus uel tẽpli: licet ſi intecta ſeu oẽ qđ i intimis p tibus eſt. uñ penetrale ſacrificiũ dicebat qđ in penetrali hoc ẽ in ĩtima parte domus fieri ſolebat. Lact. de opi. Quãtulũ. n. uidere poſſem⁹ ſi mẽs ab itimis penetralibus eapins p exiguas cauernarum rimulas attenderet.

Penates dicti ſunt dii domeſtici. q̃ penes nos nati ſẽ uel qđ nõ lõge abſint ab hac ui. ſiue q̃ penitus inſidẽt. Ex quo ẽt penetrales a poetis uocant. Alii a penu hoc nomẽ deriuant. Macro. penates eẽ dixerunt per quos penitus ſpiramus. per quos hẽmus corp⁹. per quos rõnẽ ai poſſidem⁹. cuius nñs ſinglis ſecũdũ aliquos ẽ hic penas. ſecũdũ aliquos hic penatis.

Peniculus & penicillus. ſiue peniculũ & penicillũ. q̃uis dimiutiua uideãt a pẽs. ſignificãt tñ ea qb⁹ calceamẽta uaſaq; tergunt. Itẽ qbus pictores pingũt qñ ex caudaꝝ extremitatib⁹ fiãt ply. li. xxxy. Anteptoq; peniculo lineã ex colore duxit ſũmæ tenuitatis p tabulã. Idẽ in eodẽ. uſus ad penicillũ: aut ſi hgnum colorare libeat: Quintil. li. ii. inſti. Vr cœlator cœlum. & pictor penicilla deſyderant. Itẽ qbus Albarium tectorio inferunt qui dicuntur tectoni peniculi ply. Setaruz ex his e penicillis rectoris cinis cum adipe tritus. Itẽ qbus uulnera ſtipantur. Vel ideo ne claudantur: uel ut aperiãt magis: ut ſi ꝑnicilli ex linteolis concrepitis ex medulla ſambuci & ex ſpongia. Idem. Tũ peniculo uulnus apertum Omne præterea quoad aliquid mundandum: illinendum ue utimur. penicillũ uel peniculum uocamus præſertim ſi exſpongia ſit factum. Terẽ. in eu. Quid ignaue peniculon pugnare qui iſtuc huc portes cogitas. ply. Hyſſopũq; cũ myrrha calidum penicillo illitum. Item ſpongiæ genus molliſſimum eſt q penicillus dr ex quo fiunt penicilli.

Peniculamẽtũ pars uelꝛis quæ terram attingit. Enni. pendent peniculamẽta unũ ad quẽq; pedum.

Penna per duplex. n. auñ ẽ. Sunt enim pẽnæ maiores q̃ plumæ. Et ẽ gñale ad pinas. ſ. ſummitates. & ad plumas. pinnæ aũt ꝓpie ſũt pẽnæ quæ plumæ hoc eſt molliores & exiguæ pẽnæ non ſunt.

Pennula ſiue pĩula. pars ſũma auris ab acuitate dicta unde in Leu. legit. Cãcta quæ nõ habent pennulas & ſquãmas in aquis poluta erunt. ꝓpie uero pennula dimiutiuũ eſt a pẽna. Aug. li. v. ci. dei. Qui nec auis pennulã nec herbæ floſculum: nec arboris ſolium ſine ſuarum ptium cõuentẽtia derelinquit. Ci. li. iii. de na. deoꝝ. Cũ aũt pẽnulis uti poſſunt. tum uolatus eorum matres proſequuntur.

Penula p ſimplex. n. neſtis quæ nebuloſo ſeu pluuioſo tẽpore ſupra tunicã aſſumit loco palii ad arcendas a corpore pluuias. Pompo. in panicea. penulaz in caput induce ne te noſcat. Quintil. Cũ galba penulam rogãti aico reſpõdit. Nõ pluit: nõ opus eſt tibi. Si pluet ipſe utar. Iuue. Et multo ſtillaret penula nibo. Hæc ſi ex pellibus eſſet ſcortea uocabatur Mar. Ingrediare uiam cœlo licet uſq; ſereno. ad ſubitas nũq; ſcortea deſit aquas. Aug. li. i. cõ. uidet ſignificare penulã fuiſſe hitũ grãmaticoꝝ. Quisqs iquit penulatoꝝ magioꝝ audit aure ſobria ex eodẽ puluere hoiem clamãtẽ & dicẽtẽ. Fingebat hæc hometus. Vlp. inter cõmunia ueſtimenta q̃bus uir & mulier ꝓmiſcue utũt penulas ãnumerat. Var. dixit

nō qu ꝛrēdā eē penulā hōi qui hēt uirtutem .ſcribit Lampri. Alexandū cōſtituiſſe:ut ſenatores penulis intra urbē frigoris eā uterēt̃ cum id ueſtimētū itīe rarium & pluuiæ fuiſſet. Erat ēt penula gauſapina candida ac uilloſa qua p æſtum utebantur. Mar. Is mihi cādor ineſt:uillorū gīa tanta eſt:ut me uel me dia ſumere meſſe uelis.

Pēnatus.a.um.qđ pēnas habet: ut uolucres pēnatæ Sic ip̄ēnatus qui pēnas nō habet.

Pēnarium in quo pēnæ reponuntur:ſicut calamariuꝫ in quo calami.

Penulatus: penula indutus.uide ī dictione penula:penularium:locus in quo penulæ reponūtur.

Peplus:ſiue peplū:ueſtis ſolēnis q̄ iniiciē.uel uiro:ul fœmiæ:ul deo de xue uir.crinib⁹ iliades paſſis peplū q̄ feibār plau.nūq̄ ad c:tatē uēio niſi cū iſert peplū hodie rarē inquit Ser.abutūtur hoc nomine.

Pepones melōes.hiero.i lt.mū.in mētē uēiūt pepōes

Pepſis:latine cōcoctio.uñ peptice.medicamēta ad cō coctionem quæ ſoris adhibēt ἀπὸ τῆς πέψεως ſ ñ dyſpepſia mala cōctio qñ cibi nō perficiūtur.

Per ꝓpoſitio eſt.q̄ ſepata qñq̄ localē.qñq̄ rēporalem hēt ſignificatiōem:ut per urbē uado: per medium diē operor.Quādoq̄ denotat pſonā:ut per medios ruit ac morientes noie clamat. Quādoq̄ iurādi eſt. ut perpol.i.per pollucē.qñq̄ obteſtandi.Vir.Perte per qui te talē genuere parētes. qñq̄ mediū quēdā & quaſi interceſſorem ſignificat: ut per meos amicos obtinui.Ci. Q d per me certior ſias.i.me operante.cōpoſita uero perfectionem denotat. Lact.ſi legit perlegat.i.uſq̄ in finem legat.Ci.Núcius qui litteras accepit nō pertulit. Aliq̄n in bonum uel in malū accipitur.ut perſequor.aliquando abnegatiā eſt:ut perfidus:periurus.qui fidem & iusiurandum fregit.aliquando ſignificat per medium: ſiue trans ut pertuo perpluo.perſpicuum per cuius medium uidemus ut cryſtallus. Aliquādo hz uim aduerbii & pro ualde ponitur.tāq̄ ſuperlatiuo. q̄ poſitiuo iungitur Col.li.iiii. Nam credidiſſe uilticis uel etiā uinitori:ſocordis eſt cum qđ lōge ſit facili⁹ adhuc perpauciſſimis agricolis contigerit: Vt nigri uini ſtirpe careant Ci.Pergraue mihi uiſum eſt. Et ſi ad datur q̄ ſignificat maxime:ut perquā bonus.i.optimus.perquā magnus.i.maxius. Iungitur ēt ſuplatiuo Curtius.perq̄ maxio pōt exercitu cōpato. Aliqñ ſignificat nimis uehemēter & in bonā & in malam partem:ut ptinax:qui nimis tenax eſt durus et inexorabilis de quo infra.Componit autem cū dictione incipiente ab.a.ut perago.b.ut perbibo.c.ut percurro.d.ut perduro.e.ut pereo.f.ut perfero.g.ut pergratus.h.ut perhibeo.i.ut periurus.l.ut perlego m.ut permitto.n.ut pernocto.o.ut peroro.p.ut pependo.q.ut perquiro.r.ut pergo qđ ex per & rego cōponit.uñ & pēm perexi facit.ſ.ut perſuadeo.t.ut pertinax.u.ut peruerto.

Pera pellis a collo ad lūbos pēdēs a quo pera ſacculi gñs.hinc perā uiatorīā uocamus qua per auē & ali qđ opſonīi geſtare uiatores ſolent.quemadmoduꝫ poculum uiatoriū quo uinum. Et⁹ dimiur.ē pula.

Peræa cuꝫ diph.ulterior iudææ pars quia ut inq t ſtra bo regio q̄ trans euphraten eſt pæa nominatur.

Perago.is.pe.cor.peregi pactum.perficio Sene.Oſa inchoat.nihil peragit.Interdū pduco.Plau.nauem peregit in portū.Apul. & multas noctes peregi in ſomnes Interdū ptracto uirg.li.vi.oja percæpi atq̄ aio mecū añ peregi. Interdū pertraho uel pertrahē facio.ut hic me ad carceres ad mortē uſq̄ peregit. A perago fit peractio quæ ē pfectio. Ci.Senectus peractio ætatis ē. Peragere reū ſignificat cōdemnaſſed facere reum ē accuſare.uñ ait iureconſultus. peregiſſe reū nō alias qs uideſ niſi & condemnauerit. Ply.dum pagitur reus.

Peragro.as.pe.com.ex per & agro cōponitur.iuxta p pōnis & agri ſignificationē debet ſignificare per agrū ſiue per agros ambulo.Sed q a qđ pagratur exprimitur & p actiuo ipſius uerbi pōitur: agri ſignificatio remouetur & p ambulo.ſiue in q rēdo circuꝫ eo ſumitur.Ci.li.iii.offi. Et ob eam cauſam urbe relicta rura peragrantes ſæpe ſoli ſumus.Hiero. Eam dē oram italiæ quæ quondam magna græcia dicebatur laboriosiſſime peragrauit. hinc pegrinus peregrinor & peregre deducuntur.

Perāno.as.ſignificat per integrum annum tempus uno.Componitur enim ex per & anno.as.Macrob. lib.i.ſatur. Scribit priſcos romanos menſe martio & publice & priuatim ad annam perannamq̄ ſacrificatum ire ſolitos ut annare perannareq̄ commode liceret.hoc eſt uitam degere incolumem per annum integrum.Sueto.in uespa. Ideoq̄ puella nata non perannauit. Perenno uero per.e.ſignificat diu uiuo & duro de quo infra.

Perbibo pe.cor.perfecte bibo.Lact.li.ii. Infecti ſunt perſuaſione ac penitus eorum mentes ſuccum ſuluitiæ perbiberunt.ſed hoc per metaphoram.

Per cauſam:ſiue per ſpetiem ſignificat per ſimulatazꝫ cauſam.Liui.li.iiii. Vt cum apropinquaret ianuæ rex per cauſam aliquam in anguſtiis ſuſtineret a tergo agmen. Idem. Hi poſtquam aliquid monerent colloquendo cum Annibale rati nocte per ſpetiem nenandi urbe egreſſi ad eum proficiſcuntur.

Percello.is.perculi.percuſſum.ſignificat euerto percuto.Var. Alius reneram abietem ſolus percellit.aliquando differo.Lucil.Ad nonum hoc pcellit ānū.

Percipio.is.pe.cor.perfecte capio.aliquando ponitur pro intelligo ſentio a quo perceptio.

Percitus penult.correp.nimis incitatus: qui ira ac furore accenſus eſt.

Percoarcto as.ex p & con.& arcto.abiecta.n.arcto uerbo ſrequentatiuum ab arceo fit.& ſignificat perfecte cogo ſiue conſtringo.Col.li.ii.de ſœno.loquens Tunc demum inquit conuertemur & utrunq̄ ſiccatum percoarctabimus in ſtrigā:atq̄ ita manipulos uinciemus.

Percolo pe.cor.pfecte colo.i.amo ſiue ueneror plau. in tri.Feceris ptius cæteris ſactis piem tuū ſi pcoles.

Percōtor per.o.& ſine.c.añ.t.a conto dicitur quo nautæ utūtur ad loca nauib⁹ opportuna. Nā aquæ alitu diné cōto pertentant. Iuue. Eſſe aliquos manes.& ſubterranea regna & cōtū & ſtygio ranas ingurgite nigras:Atq̄ una tranſire uadum tot milia cymba,

Percunctor nero per.u.&.c.ante.t. Fit acunctus.a. nm.q; a cunctis perquiratur.q; is qui curiosus est p cuncta interroget. Et utrunq; significat diligenter interrogo.Plau. Quid istuc in mente est tibi ex me mi uir percunctarier.i.morari quærendo. siue per cuncta inquirere Plv.percunctanti q; quanti licita / retur opera effecta.paruum nescio quid dixerat.Est etiam percunctari expectare Ter.in phor.Percũcta tum ibi ad portum quoad se recipiat.

Percurro ualde curro.siue currendo perseuero Plau.in sti.Percucurri ut nunciarem nuncium exoptabile. Ter.in an.Continuo ad te properans percurro.do. Vide quantum properans & percurro ut continua tionem cursus ollẽderet.Quandoq; percurrere est p aliquem locum currere siue discurrere.Aug.per trãs lationẽ.Vt quid opus est multa percurrere & mul ta uana hĩsum enumerare. Quandoq; est negligen tius & cursim pertransire Ci.li.ii.de ora. Et multo apertius ad intelligendum si sic constituitur aliquã do ac non illa breuitate percurritur.

Percuro.as.pe.pro.perfecte sano. Curtius percurato uulnere actius obsidioni institit.

Perculsus participium a percello sæpius ad animum refertur.Greg. Vna mulieris uoce perculsus dñm o ri timuit.uitam negauit. Percussus ad corpus fit a percutio.

Percudo.is.pe.pro.perfecte cudo & quasi frãgo .col. li.ix.Animaducrtat auiarius an pulli rostellis oua percuderint.

Percutio.is.pe.cot.percussi percussum. ex per & quas / tio.q.in.c.mutata & abiecta.a.significat ferio. Cu ius compositum est tepercutio.Amb.libro.i.offit. Cum malediceretur non temaledixit.cum percute / retur non tepercussit.

Perdo perdis perdidi.ditum ex per & do significat a mitto.quasi nimis do.Qui autem nimis dat.quic / quid habebat amittit.Hieronymus lib.R.i. Et de asinis quas perdidisti ne solicitus sis.quia inuentæ sunt.Et perdere est perimere.quoniam quæ amittũ tur quasi mortua nobis esse uidentur. Teren.Dii te perdant.huius composita sunt. Deperdo qđ est in totum perdo.Caius scribit.deperditum dici qđ in natura rerum esse desiit:diminutum qđ usu raptus est.dispendo.consumo.uel uarie perdo Plau.in tri. præterea aliquantum animi causa in delitiis pdidit

Perduo ueteres dixerunt pro perdo.a quo perduaxo. plau.dii te deq; omnes perduaxint cum illoc ho mine.

Perditus perdita perditum amissus. Et perditus qui ita alicui perturbationi aut uitio subiacet ut inde se eximere non possit.& qui omni uitio contamina / tus est.ita ut de eo nulla spes habenda sit. perditus dicitur.perditum enim dicunt qđ interiit ac recu / perari non potest Ci.libro.ii.offi. Dum homines perditi hastam illam cruẽtam & meminerint & spe rabunt.perditum perdamus plus significat quã p / damnis solum. Est enim exaggeratio quædã Ci.Te ren.Ne puerum perditum perdamus..hoc est ne ex infoeliciissimo infœliciorem faciamus.

Perdite amare:est uehementer amare.

Perdix auis nõta a perdendo dicta.Nam ut Ambro. Irenæo scribit.Hæc auis dicitur esse plena fraudis & fallaciæ.quæ decipiendi uenatoris uias calcat at q; artes nouerit ut cum apullis auertat suis.Certe si insistere aduerterit.tam diu illudit. quã diu soboli fugiendi signum tribuat & potestatem : quam ubi euasisse senserit tunc se & ipsa subtrahit. & lubrica arte deceptum insidiantem relinquit. De hac Hie / ronymus ad præsidium.perdix aliena oua calefacit furatis suis.Sed cum creuerint in nido.pulli cuolãt & ad parentes suos redeunt : mentitum parentem omittentes.perdices sibi insidiantur. Et si afferant illos ad syluam qui eos habent uocem emittunt ab seonsi:& sic cæteri ueniunt :& rætibus capiuntur. plus pedibus quã pennis fugiunt aucupantes. Et si ad hoc fuerint ut capiantur. sibi simulem colore la pidem quærunt & ibi se supinos ponunt.

Perdius ex per & dius quod est dies. & is dicitur qui per diem uigilat.sicut per nox. qui per noctem ui / gilat.Gel.libro secundo. Stare solitus Socrates dici tur.pertinaci statu perdius. atq; pernox a summo lucis ortu ad solem alterum orientem in continuens immobilis hisdemq; in uestigiis. & oculis in eundem locum directis cogitabundus tanquam quodam secessu mentis atq; animi facto a corpore idest per diem & per noctem.Seneca Id perdius p noxq; agebat.sic interdius intra diem:uel per diem quia nulla uigilationis proptia significano inest. Dius autem pro die ponitur in compositione.& nomen est & nominatiui casus.sicut noctu pro no cte.plau.in mer. Neq; conquiescam usq; noctu.ne q; dius pnus profectoq; aut amicam. aut mortem inuestigauero.

Perdono.as.significat remitto.Ang.in interpatione ps.Expectans.Recedis a peccatis perdonabit pcta

Perduellis hostis dicitur.plau.in am.perduelles pene trant se in fugam ibi nostris animus additus est.

Perduellio crimẽ læsæ maiestatis:aut reipublicæ:seu is qui ita læsit: Ci.li.ii.offi. Nam pirata non ẽ ex perduellionum numero diffinitus sed communis ho stis omnium. Vlp.pro crimine sumpsit. Qui per / duellionis reus est.hostili animo aduersus rempubl. uel principem animatus est. Antiq perduellẽ dice / bant q̃m nunc dicunt hostem & tunc hostis signifi cabat peregrinũ qui suis legibus uteretur.

Perduco ad finẽ usq; duco ci.i cato.m.qdẽ ual.conui nũ accepimus ad ẽtesimũ annũ uitã perduxisse.ali qñ perducei est per uim ducei. Inde pductores a ci ceroẽ i uer.dicti sc.q ut aico. inquit in hoc differũt a lænonibus q; lenones sunt scortorum perducto / res etiam inuitarum personarum.

Peredo pe.cor.ex per & edo es uehemẽter edo. a quo peredia.æ.ipsa comestio.

Peregre pe.cor.significat peregrinando.Et est cõe tã significatiũb⁹ qetẽ q̃ motũ:ut pegre sũ: pegre ueni pegre uado Aug.li.ix.cõ. Fr aũt me⁹ qddã locut⁹ q; eã nõ pegre sz i piiã defũgi fœlici⁹ optaret:i.in pegrinatiõe. Ad locũ:ut a pud plau.in am. Ita pere gre ueniens hospicio publicitus accipiat.

Peregrinus. aduena & aliena loca peragrans a pera /

gro.peragras. Et differt ab hospite q̄ peregrinus simpliciter eum significat qui in sua ciuitate nō ē. Hospes qui in aliena ciuitate est. Antiqui tamen peregrinos dicebant hostes. Ambro. Aduersarios molli ueteres appellatione nominabant. Hostes enim antiquo ritu pegrini dicebant. Peregrina sacra dicta sunt q̄ ex aliis urbibus religiōis gratia ſſ aduecta

Peregrinor.pe.p.depo.absolutum significat per aliena loca peragrans perficiscor.

Perendie.signicat qđ uulgo dicitur post cras. Cic.ad Atticum. Scies igitur cras ad summum perendie. Hiero.ad pā. Vt qđ hodie non merui: cras uel perē die merear. Vnde perendinus dies ab hinc tertius. Cæsar. Qui se per te licerat perendino die cum proximis hibernis coniuncti cōmuneni cum reliquis casum belli sustineat. Hinc Comperendino.as.

Perennis.& hoc perēne sine h.ex per.& annus mutatis litteris. quasi per annos durans i. perpetuus. Inde fit Perenno.as.

Perenno.as.per annos duro. Col.lib.i. Sed & tēperet uires clæmentia cum & terribilior debet esse q̄ saeuior & obsequantur eius imperiis & diutius perennent boues non confecti uexatione simul uerborū opūq. Idē li.3. Rosa hoc mō culta mītis ānis pēnat

Perennitas.ipsa duratio. Idē nam ea cœli positio maxime frigida & minime humida est quæ utraq; perēnitatem conditis frumentis afferunt.

Pereo.is.iui.uel perii.peritū secēdū analogiam. Cōponitur.enim ex per.& eo qđ facit ituni. sed nusq̄ legi cum tamen perniirus habeatur. Aug. super. Io. tanq̄ essent ab illo periturī merito turbantur. Et significat perire amittere. Hiero. in. li. ꝟ. Perierant ãt asinæ cis patris Saul. Quandoq; Absumere. butar uia. Ter. in adel. Nempe tua arte uiginti minæ pro psaltria periere. Vnde & pro mori sumitur. quasi in totum ire. q; qui perit prorsus abit. Ply. li. vii. Tu q te deū credis aliquo successu tumens tanti tum perire potuisti? Atqui etiam hodie minons potes quantulo serpentis: ictus dente: aut etiam ut Anacreon poeta acino uuæ passæ ut Fabi⁹ senator ptorī lactis haustu uno pilo strangulatus. Huius composita sūt Depereo & Dispereo.

Perfrico.as.pe.cor. ualde frico. Perfricare uero os seu frontē significat pudorē deponere. Nam cū in pudibundo sanguis diffundat ex corde infaciē tāq̄ uelamentū: qui in pudibundi sunt & inuerecūdi & erubescere uideri nolunt. hi solent os & frontē pfricare ad rubotē illum digerēdū & sanguinē ad interiora tepellēdū. Hinc facta est locutio puerbialis de iuerecōdo: ut dicat pfricuit os pfricuit faciē. pfricuit frōtē p eo qđ ē pudorē abiecit. Ci. li. iii. tuf. Quid tergiuersamus: nec fatemur eam nos dicere uoluptatē quam tu idē cum os pfricuisti soles dicere. Ply. Perfricui faciē nec tñ profeci. Mar. Et si pfricuit frontē posuiq; pudorem.

Perfero.pe.cor.usq; ad constitutum finē fero. Ci. Sed nuncius ille qui litteras accepit non pertulit. Alibi pro denūciare posuit ut i epla ad Cæliū In his sum locis quo & ppter lōginquitatē & ppter latrocinia tardissime omnia pferunt. i. portā sut denūciāt. Ali quando patior. ut dirā crucē p nobis christus ptulit

Perfidus.pe.cor. qui fidē uiolat siue pdit. Virg. lib. x. Nūc pelagi nymphæ classis tua pfidus ut nos ſcipites ferro rutulus flammisq; pmebat. Hinc pfidie & pfidiose. Ci. li. i. a. herē. In odiu; adducemus siqd eorum spurce & supbe pfidiose crudeliter confidēter malicioſe flagitioſe factum proferemus. Inuenitur etiam Perfidus. penultima producta. a fido. is pro eo cui multum fidendum est sicut Inuidus cui non est fidendum.

Perfructus a perfruor. Ci. ad hortē. Et amœnitate loci perfructus est.

Perfuga pe.cor. qui ad hostes perfugit uel transfugiēdi morem perfecte nouit. Ci. lib. iii. offi. Perfuga ab eo uenit in castra Fabricii.

Perfugium locus tutissimus quo nos in uexatiōe aut calamitate recipere contendimus quātis id nō minus apud homines sit. Apul. Perfugium facinorosorum hominum. Liuius libro secundo. Itaq; in medio propeiam uictores cæsi & usti pars perexigua duce amisso quia nullum propius perfugium erat Romam inermes & fortuna & spē supplicū delati sunt Transfertur etiam ad alia. ut ad litteras Ci. Itaq; utor eodem perfugio quo tibi utendum censeo litterulis niis.

Perfunctorius.a.um.a perfungor significat qđ cito & leuiter transit. Ambro. libro de paradi. Cognosce re utiq; non sola & perunctoria scientia est sed in eorum operatione quæ oporteat fieri. Hinc perfunctorie qđ ē transitorie & innaniter. Idē libro hexa. De naribus quid loquar? quæ biuio & procero foramine antrum quoddam recipiendis odoribus pstāt ut non perfunctorie odor transeat: sed diutius inhæreat naribus & earum ductu cerebrum sensusq; depascat.

Perga.oppidum in pamphilia a qua diana pergæa dicta ē pp tēplum illi dicatum.

Pergamum siue pergamus ciuitas asiæ in signis quæ diu sub attalicis regibus fortunata fuit & postea romanorum prouincia facta est. Apud quam chartæ usus inuentus est quæ nunc quoq; uulgo pergamena dicitur. ab attalo ut Helianus: uel ab Eumene ut Ply. ait. Et pergamo Galenus medicus celebris: & Appolodor⁹ orator fuit q artes cōscripsit & Appolodorā sectā introduxit. & Augusti Cæsaris magister fuit. Et discipulum memoratu dignissimum Dionysium ciuem suum cognominat Atticum qui sermones & historias conscripsit. edocuit. Est & pergamum Idæ promontorium.

Pergama.pergamorum. arces troianæ: quæ quoniam altissimæ est omnia alta ædificia pergama sunt appellata. Vnde non immerito urbs Cisalpinæ galliæ ex qua ego ortum duxi pergamum dici posset q; i edito sita sit. Sed Plynii auctoritas nō puipēdēda: sunt. q; bergomū per b. & o. scribit & eius incolas bergomates appellat.

Pergo.pergis.perrexi. ex per & rego. significat uado. Plynius. Mox ubi pluribus eodem modo se coriis loricauit in dimicationem pergit. Quandoq; prosequor persecuero siue procedo. Ter. in Adel.

Nam si molestus eē pgis. Virg. O dea si prima re/
petens ab origine pergam. Quandoq; Ago. Idem
Pergite pierides. Quandoq; Festino. Terē. in phor
Domū ite pgā ubi plurimū ē. Quandoq; Conor. Idē
in eadē. Hoc ubi ego audiui ad fores suspēse gradu
placide ite prexi. Hinc componit. Expergo qd sigt
Expergefacio. Actius. Heus uigiles p parte exper/
ge expgite pectora tarda sopore. Sipontin⁹ com-po
ni putat ex per. & ago. sed ut opinor falli⁹ tū quia
pteritum perexi facit secundū anologiam simplicis
rego non peregi. qd est a perago qa pago composi
tum habetur ab ago.

Pergræcor. aris. epulis & potationibus inseruio qd ē
græconiz pprium. Titi. Hominem impium nunc
ruri pergræcatur.

Pergula locus aptus a multis lateribus aerē excipiens
aliqñ extra parietem porrectus: & modo tectus: mo
do sub dio expositus a pergendo dicta q in ea de/
ambulare soleamus sonnicq; aut hortuz aut plateas
aut uias pspectare & quādoq; cœnare: In pergulis
pceptores discipulos erudiebant: aliiq; artifices opa
sua uelut in ppatulo habebant. Vñ Sue. de Crasti/
cio grammatico. Deinde in pergula docuit. Ply. de
Apelle. Idē perfecta opera pponebat in pgula trāsi
euntibus. atq; post ipsam tabulam latens uitia quæ
notarent⁹ auscultabat. Est & pergula ordo ac cœtus
ministrorum obedictiū structori. Iuuc. Sed nec stru
ctor erit cui cedere debeat oīs pgula. i. pgētinus or/
do. Item in naui pgula dicitur excursus per totam
nauim & alio nomine portisculus appellatur. In
uineis uero topiarium opus significat. Col. Si quæ
pgulæ uitiū generosarum a putatorib⁹ relictæ sunt
ante kl̄as apriles utiq; deputari debēt. Plynius etiā
uitium generosaz pgulas pcepit quinquatribus eē
putandas.

Perhibeo. es. pe. cot. ex p. & habeo. significat dico &
firme teneo. Col. li. iiii. India phibetur molibus se/
rarū mirabilis. Interdum phibere est dare. Idē ī eo/
dem. Eius rei testimoniū tu pcipue Syluine phibere
nobis potes. Quandoq; ptium denotat eo mō quo
uando. Plau. in persa. Eodem mihi ptio sal perhi
betur quo tibi.

Peri ppositio græca. modo significat de: modo ultra:
modo circū: a qua multa per compositionem fiunt.

Periarchon: significat de principiis: siue principa/
bus περὶ ἀρχῶν. n. significat de: ἀρχῶν principiis. licet
sit genitiui casus: qa græci carent ablatiuo. Scripsit
Origenes libruz periarchon. inquit Hiero. qui sunt
te uera alias obscurissimi & difficillimi. De reb⁹ ibi
talibus disputat in quibus phi omni sua ætate con
sumpta nihil inuenire potuerunt.

Peribolus. pe. cor. latine circuitus. Dicitur & pibolū
a περιβάλλω circumeo.

Pericope. pe. cot. ăpuratio cōcisio dr. Hiero. a pama.
Aut si tu quoq; natē contraxeris illā apsi περικο/
πὴν. i. amputationē ī qua de virginitate & nuptiis
disputat aīt dissetere compelleris.

Pericles nomen uiri clarissimi athenien sis qui rēp. xl.
annis gubernauit ex περὶ & κλέος gloria.

Periclymenes. nomē filii Neleī & fratris Nestoris.

Periculum a pereo deduci uidetur & salutis discrimē
significat. Virg. Obsecrnāq; famē quæ prima peri/
cula uito. Aliqñ dr experimētū: qa rarū est tētamen
tū sine periculo. Ter. in eu. Fac periculum in litteris
Et sic a perior antiquo uerbo secūdū Ser. deriuatur.
sicut a sero serculum. Hinc periculosus. a. um. qd est
cum periculo. Ci. li. i. offi. Grauioribus aūt morbis
periculosas curationes & ancipites habere coguntur.

Periculor. periculum subeo. Cato. Periculatus sum.

Periclitor. penultima correpta. idem qd Periculor: ut
periclitor fama: capite. hoc est periculum subeo ista
perdendi. Dicitur etiam periclitor siti: quāñ in peri
culo positus sum moriendi propter sitim. Periclita
ri etiam significat experiri. Cicero libro primo de
ora. Subeundus usus omniuz & periclitandæ uires
ingenii. Plancus. Itaq; potius periclitari uoluit si
posset mea pstentia & lepidum tueri & exercitum fa
cere meliorem q̄ nimis cautus uideri.

Perihermenias. latine dicitur de interpretatione.

Perihegesis ambitus. Ply. Possidonio qui periplū aut
perihegesin. l. de terræ ambitu.

Perimetros: latine Immensus. quasi ultra mensuram.

Periodus latine clausula siue circuitus uel ambitus uel
comprehensio: uel circunscriptio & coutinuatio:
nonnunq̄ anfractus & terminatus. Nam componi
tur ex circum & uia. Est ubi enim plena
sentētia est. Vnde medici periodicas febres uocant
quæ certis temporibus ueniunt. i. abeunt: & quodā
quasi circuitu facto rursus redeunt ut sunt tertia/
næ & quartanæ. Est & periodus genus certaminis
apud græcos. Vide in dictione pentathli.

Perioecus. larine conturbenalis dicitur.

Peripatetici philosophi dicti sunt a περιπατέω/
τῶ. hoc est adeambulando. Et περίπατον græ
ci uocant ambulationē horti princeps fuit Aristote
les. Nam in lycæo uambulans docebat. Hinc com
mentationes uespertinas. Aristoteles λεῶλον πε
ρίπατον. i. post meridianam ambulationem ap
pellabat.

Periphrasis latine circunlocutio: uel circuitio. ut apud
Virg. Et iam prima nouo surgebat &c. cum dicm
tantum significet. Est enim oratio rem simplice cir
cunscribens elocutione.

Peripheria: circunsertētia.

Peripetasma atis. gñs cortinæ qua parietes & aulæ te
guntur seu tapetia babylonici floris uarietate con/
spicua: quæ a Lucretio. babylonica dr. ab aliis an/
lea & atalica. a Capitolino Stromata & Peristro/
mata. A Varrone bæluata. hoc ē a bæluis uanega
ta a Plauto peristromata.

Peristroma. pe. p. quasi circūstratum. idē qd Peripe/
tasma. Plau. in pseu. Ira ego uestra latera loris fa/
ciam ut ualide uaria sint: ut ne peristromata æque
picta sint campanica. Ci. lib. ii. phil. Conchyliatis
Cn. Ponip. Peristromatis uersicoloribus persimiles
esse seruos in cellis lectos stratos uideres.

Peripsema. pe. p. aris. qd græci περίψημα scribūt
a περιψάω qd ē circūrado uel circūlimo abstergo
& repurgo. Vñ limatura sine rasura & purgamētū
dici potest. Vnde apud Aplm. Tanq̄ purgamenta

hui⁹ mũdi facti sumus oĩum pipsema usq; adhuc.

Periplũ.i.lustratũ nauigatione circuitum.

Peripheroma quasi supplemẽtũ. Figura est cũ pticula aliqua sententiæ minime necessaria additur metro. Virg.Multũ ille & terris iactatus & alto.ubi sine pticula ille staret sensus:sed non uersus.

Periphoretos.quasi circũlatilis quales appellari solẽt qui in lectica circũferri cõsueuerunt.

Peripneumonia περιπνευμονία morb⁹ cũ pulmo totus afficitur.& tussis subsequitur.Qui hunc morbum patiuntur peripneumonici dicuntur.Ply.Mel is quidem natura talis est ut putrescere corpora nõ sinat faucib⁹ tonsillis anginæ oĩbusq; oris desyderiis utilissimum aresc̃tiq; in febribus linguæ. Iam uero peripneumonicis pleuriticisq; decoctum.Cuius uehemẽtior ẽ difficultas spirãdi & spirare æger sine sono & anhelatiõe ñ p ſ asthma uocaſ. Orthopnoea cum spirare non potest nisi recta ceruice spiritus trahaſ.Dyspnoea cũ difficultas spirandi modica ẽ.

Peristerotrophium.locus in quo columbæ habentur latiue columbarium:q̃uis columbariũ ꝓprie sit loculamẽtum in pristerotrophio singulis columbarũ paribus ꝓparatum.Nam peristeris columba. Inde Peristereos herba colũbis admodũ familiaris.Var li.iii.de re rus.Duo genera earum in peristerotrophio esse solent.Vnum agreste qđ habetur in turribus ac culminibus uillæ.

Peristercon.idem qđ peristerotrophiũ.Var. Incedẽt locum unum qđ alii uocant peristereona. Alii peristerotrophion.in quo uno sæpe uel qnq; millia sũt inclusæ.Peristeron fit ut testudo magna camera tecta uno hostio angusto.

Perisce lis.idis.ornamenti gñs circa crura quo mulieres gressus cõponi solebant ut docet Porphy.enarrans illud Hor.Sæpe periscelidem raptam sibi flentis.Fit aũt ex περὶ circum σκέλος crus. Hiero in li.nu. Ob hanc cãm offerimus in denariis dũi singuli qđ in ꝓda auri potuimus inuenire periscelides & armillas anulos & dextralia & murænulas:ut deꝑceris p nobis dñm. Idem ad Fabiolam scribit piscelides a latinis uocari seminalia seu brachæ quibus pudenda uelantur.

Perissologia.supflua locutio.ut si dicamus. Fœlix sit & minime peat Cæſa. Nam περισσὰ superflua λόγος locutio.

Peristylus.locus clausus colũnis,peristylium quasi circũcolumnium περὶ circũ στύλος colũna. Est aũt locus circũquaq; porticũ habẽs uel saltem a tribus lateribus.Victr.Peristylia in transuerso tertia parte longiora sint q̃ introrsus. Idem Tetrastylos.hestylos:octostylos dñr a Victr.loca a numero colũnarum.

Perizonium.palliolũ ꝓcinctũ quo nudæ uirgines infra papillas ꝓcingũt.hoc & ꝓcictoriũ & cattula dr.

Perizoma.atis.dicit omne qđ circũcingit pudendorum uelamen:ut in Gen.Fecerunt sibi perizomata. Idem dicitur & lumbare & bracha.

Petillus.athenien sis faber ingenio ꝓstans qui taurum ex ære fabricauit in quo teus clauderetur ut phalaridi placeret.

Perimo.is.per.cor.ex p.& emo.significat adimõ tollo.Vnde peremptus interfectus.

Perinde.ex p.& inde compositũ ẽ aduerbiũ similitudinis.Significat.n.ita Ci.li.iii.tus. In quo facetum illud bionis perinde stultissimũ regẽ in uictu capillum sibi euellere quasi caluicio mœror leuaret. Sue. in domi. Nulla tamẽ re pinde motus q̃ responso casu Aschetarionis mathematici. Aliqñ significat pariter æque.Ply.Iunior.Funus rufi.clarissimi & p inde fœlicissimi.Sue.in Cæſa. Quæ siquis inuestigare & psequi uellet:quartã elemẽtorum litteram.i. d.p.a.& perinde reliquas commutet. Aliquando Multum seu ualde admodũ.Idem in Galba.Quare aduentus nõ pinde gratus fuit.Et de Aug. Coxẽdice & femore & crure sinistro non pinde ualebat: ut sæpe ẽt inde claudicaret.Ci.Terẽ.Te & Dolobellã pinde diligo.Aliqñ ponitur p tanq̃.Et sic plærũq; habet post se ac uel acsi uel atq; si:ut fac pinde ac si tua res esset.Et faueo rei tuæ perinde ac mex.Aliquando significat p hunc modũ.Ter.in phor.Sex centas perinde potius scribito mihi iã dicas.

Perinthus urbs thraciæ q̃ nunc heraclia dr.

Perito.as.pe.cor.frequẽtatiuum a peo.ex per.& ito. De simplici Gel.Ne quo ad cœnam nisi ad certas personas itaret.Decomposito.Plau.in cap.Qui p uirtutem pitat non interit.

Perithous nomen uiri ꝓpriũ.

Periurus q̃ iusiurandũ uiolat:uel q̃ iurãdo ius puerit Virg.Talibus i insidiis piuriq; arte Sinonis.Periurium est iusiurandũ uiolatũ. Quid aũt sit insiurandum. Ci.li.iii.off declarat dicẽs q̃ sit affirmatio religiosa.Idẽ ibi.Reguluſ nõ debuit condicti ones pactiones q̃ bellicas & hostiles ꝓturbare piurio.

Perihæbi.gñs epirotica.Prop.Aut cur pihæbi tremere cacumina pindi.

Perlego.pe.cor.multã siue a principio ad finem usq; lego aut uideo. Plau.in aſi.Lege perlege.Quintil. Quod uidere non est satis sed plegẽdum erit.Virg. Quin ꝓtinus oĉni plegerẽt oculis pictũrã.

Perlucidum.& Pellucidũ a pluceo uel pelluceo.p mutationẽ.r.in.l.sicut pluo & pelluo:plicio & pellicio Et est id p cuius medium oculos dimittimus atq; uidemus:ut aqua laterna uitrum.Refertur ẽt ad mẽtem.Plau.i aul. Is pellucet quasi laterna punica.

Perluo multũ lauo.Col.Cũ uino pluiſ os.

Permano.as.pe.p.ad finẽ mano descendo.Ci.li.i.de natura de.Nec est qđ ab his ad hominũ uitam p manare possit. Idem li.iiii.tus.Nam cũ est concupita pecunia nec adhibita continuo ratio q̃si q̃dam socratica medicina quæ sanaret eam cupiditatem permanat in uenas & inhæret i uiscetibus illud malum.i.descendit & penetrat.Plau.I ap.p trãslationẽ posuit pro uulgare.Ne arbitri dicta nſa arbitrari.q̃ aut ne ue pmanet palam hæc nia sallacia.

Permaneo.es.pe.cor.usq; ad finẽ maneo.Ply.Iunior Tunc demum lẽte contãterq; ueniunt nec tamen p manent:sed ante finẽ recedunt. Per translationem Ponitur p perseuerare. Ter.in ecy. Vnde ira inter eas intercessit quæ tam permansit diu.

Permitto sino:ut permitte me legere. Interdum De/

do. Curtius lib. i. Sexaginta dierum inducias pacti ut nisi intra eos auxilium Darius ipse misisset dederent urbē. postq̄ nihil inde ꝓsidii mittebatur ad ꝓstitutum diem pmisere se regi. Interdū Incito. Sile. li. iii. Et inde Equum concitatum princeps ad hostium pmittit aciem. Interdum ꝓcipito. Idē. li. iiii. Multi præmissis armis ex summo se pmitterēt. Interdum Commitro. Sal. Ea potestas p senatum more romano magistratui ruaxima pmittit. Idē. M. Petreio legato exercitum pmittit. Et pmittere ē quasi ad finē mittere. Col. li. viii. Hoc gñs casei potest ēt transmaria pmutti.

Permessus: fluuius Boeotiæ ex Helicone proueniens phœbo & musis sacer. Virg. in Sileno. Tum canit errantem pmessi ad flumina gallum. Decimaſ etiā Hic pmessis. idis. uel idos. Mar. Quid tibi cum cyrtha? q̄d cum permessidosunda?

Pernæ a pede uel a græco πτέρνα dīt tā priores q̄ posteriores coxæ porcinæ salitæ cū toto pede quos Mar. petasones appellat. Ply. Caliantur sues post biduī medium suspensæ pnis prioribus. Quidā dicunt pernam proprie pedem significare. quo uocabulo hispani nunc uulgo utuntur. a quo pernæ suillæ. Vnde & compernes qui sunt longis pedibus Ab huius pernæ similitudine pisces quoq̄ genus perna dictus est ex concharuꝫ genere circa pontias insulas frequentissimum q̄ stent ueluti suillo crure longo in arena defixi.

Pernio: morbus pedum ex nimio frigore proueniens & calcaneum infestans præcipue. Ply. Rapum domesticum perniones feruens impositum sanat: & crudum tusum cum sale prodest cuicunq̄ nitio pedum. Huius diminutiuum est perniunculus. Idem perniunculos curat & cotyledon cuꝫ axungia.

Pernix. icis. penul. prod. a pernitor. ris. qui nimiū nititur. Vnde aliquando sumitur pro celeri. Virg. li. iiii. Pedibus celerem & pernicibus alis. Aliquando pro nimium perseuerante. Idem. li. iii. Ge. de tauro ferociēte. Et inter dura iacet pernix instrato saxa cubili. Hiero. ad Deme. pro utroq̄ significato posuit Equorum cursus clamore perniciot fit. Hic pernicior & perseuerantior intelligi potest. Pernix uero pernicis. pe. cor. a perneco. as. fit pro pernicioso. Et in fœminino gñe sumitur p morte.

Pernicitas uelocitaſ. Ply. Alibi cauda uilosa homines nasci pnicitatis eximiæ.

Pernicies mors. a Perneco. Neco aūt a Nex. Hinc pernicios pro mortifero.

Pernicialis: mortalis. Ply. Pernicialia & brassicæ cum uite odia.

Perniciabilis: ad necem omnia ducens. Liui. Multos exinaniuit rigor niuis insolitus: multorum adussit pedes: plurimoꝫ ꝓcipue pniciabilis fuit.

Pernox. gñis omnis. significat per noctem: non q̄ tota nocte nūq̄ dormiat. Ply. de luna sic inquit. Crescens semper aut senescens & modo curuata in cornua in fauces: modo æqua portione diuisa: modo sinuata in orbem maculosa: eadēq̄ subito ꝓnitens immēsa orbe pleno ac repente nulla alias pernox: alias sera & pte diei lucem solis adiuuans deficiens. & in defectu tamen conspicua. Cum. n. dicat alias pnox: alias sera: & sera idem sit q̄d tarda: pnox cita significare conuenit. hoc est ut ego seruio nocte modo ad surgendū cita: modo tarda. Alterum. n. ex altero declaratur. Liui. li. v. Præliumq̄ ante lucē sed luna pnox erat: cōmissum est: & haud incertus diurno ꝓlio fuit. Hic pnox significat q̄ luna p totam noctē erat: siue lucebat. Hinc pnocto.

Pernocto. as. p noctē moror: uersor uigilo. oro. quiesco: ābulo. sto: habito: dormio: uel q̄cq̄ aliud facio siue bonū id sit: siue malū. Non autem totam noctē insomnem duco. Hoc. n. rarissime euenit: ut q̄s p totā noctē euigilet. Vñ aliud Ter. in adel. Sed si hic pnocto causæ quid dicam syre? ita interpretor. Si hic pernoctē moror: non aūt si uigilo p totam noctem q̄d ad rem non pertineret. cum ille depnoctationem suā in urbe q̄ ruri pnoctare soleret loquaſ ne pater si rure se absentem noctu deprehenderet suspicios exquirat cur non rus redierit. Et illud in Ecy. Nam negabas nuptum filiam te tuam posse pati cum eo qui meretricem amaret & pnoctaret foris. Ci. pro Cluentio. Cum esse adolescens apud mulierculam quādam atq̄ ibi pnoctaret. i. p noctē moraretur. Idem pro Archia. Adolescentiam agunt se nectutem oblectant: secundas res ornant. Aduersis pfugium atq̄ solationi ꝓbent delectant domi: non impediunt foris pernoctant nobiscum peregrinant: rusticātur. i. hospitāt. p noctē morant: uersant: ītant: & huiusmodi pnocto fit quid q̄d gñatim pnoctem fieri possit. Idem pro domo sua. Propter inopiam tecti. in foro pernoctans. i. dormiens. Pompo. Pernoctare extra urbem dicitur qui nulla parte noctis in urbe sit. Est & Abnocto q̄d significat p noctem seu noctu abesse. Ser. in li. v. æn. hoc etiam illa lex iuris indicat q̄ cum tribuno ple. abnoctare ab urbe non liceret. licebat tamen exire post noctē mediam & ante mediam reuerti.

Pero. gñis calciamēti rustici ex corio crudo cōtra niues himbresq̄ ac frigora. q̄ perā ueteres pellē dicebant pēdēte a collo ad lūbos. Iuue. Quē nō pudet alto p glaciē perone tegi. Virg. li. vii. priscos latinos perone in bellis usos ostēdit cā inqt. Vestigia nuda sinistri instituere pedis crudus tegit altera pero. Victr. uero. Ex ulua inquit palustri factis peronibus. Vbi q̄si p culleo & utre accepit. Pero ēt fuit nomen Nelei filii. & fratet Nestons.

Peronatus. & Perones assumpsit Persius. Natis si possit sibi peronatus arator.

Perosus. ex p & osus. Osus aūt pticipiū esse puto neruis odio p quo defectius odi mansit in usu. Vñ osor uerbale. Nā sicut a prandeo pransus sum cum tñ & prādi dicamus. ita & osus sum ab odio capimus p quo ēodi pūtis & pteriti psecti tpis. Ter. i adel. Et illā rus nulla alia cā tā male odi nisi quappe ē. Plau. in cap. Odi ego auxe mīta sæpe mīris psuasit pperā Capiū. similiter. Osus exosus & posus: & actiuæ significatiōis sē & pticipia. qd oñdit osuꝰ futum tpis Extra oium pferā. Festus scribit. Osi st ab odio declinasse antiquos testis. C. Gracchus. in ea q̄ est de lege Minucia cum ait. Mirum si quid his iniuriæ fit

ſemper eos oſi ſunt: qđ nunc quoq; cum ꝓpoſitione elatum frequẽs ẽ cum dicimus ſemp oſi. Col.li. x Neq; ea curatorẽ fraudulẽtũ tũ ſed ẽt immundã ſignificiẽ poſa ẽ. Q. intil.li.i. Qui modo legitimã diſciplinam non ſint poſi. Plau. in Am. ſimplici uſus eſt. Inimicos ſemp oſa ſum. Verbali aũt in oſi. Maridũ nihil icõtinẽtẽ atq; oſorẽ uxoris ſuæ Exoſus. Virg. li. v. poſuit. Iupiter oipotẽs ſi nondũ exoſus ad unũ troiãos. exoſus paſſiue ẽt dẽ ab Eutropio.

Perogigamus. qui admittit ut ſaliat equam. Eo. n. ad iutante equa alligata celerius admittitur. Var. li. ii. de re ruſ. perogitani appellat.

Peroro. aſ. finio pago ſiue uſq; i finẽ dico ſicut dicim⁹ orare ſignificare agere ſiue dicere. Lact. lib. v. Quã Tertullianus eandẽ cãm plene potauerit in eo libro deo platonẽ idẽ feciſſe oẽm qa oſonẽ ei⁹ digib⁹ po cui Apologetico nomen eſt. Ci. li. ii. de legib⁹. Viratum eſſe uno æſtiuo die. Hoc tamen uerbũ ſignificat perfecte ſiue quantum perfecte poſſum oro. Vnde peroratio dicitur finis orationis. Sed quia in hac parte utimur plærumq; affectibus. Ideo uſurpamus plæruniq; perorare pro ipſa affectuũ cõmotione. Quintil. At iſta legem tecitat & i cadauere ſili porat. i. idignationẽ cõmouet.

Perpendo. is. prope examino. Vide in dictione. Pẽdo

Perpenſe aduerbium ſignificat prope examinate ac ponderate. Ambro. li. de Caim. Ex quo cognoſcitur nec illud ocioſe ſcriptum ſed perpenſe & examinate qđ legimus in regnoꝝ libris.

Perpendiculare geometræ uocant qđ recte in aliqđ incidit ut radii ſolis recte ex alto in aquam deſcendentes perpendiculares appellantur: illos integros: hos conſractos in aqua uidemus appere.

Perpendiculum inſtrumentum fabri materiarii ſeu cæmentarii quo plumbo a filo & gnomone penditur rectitudo ſeu obliquitas operis perpendit. i. examinatur. Aſco. Perpendiculũ linea laterum æqualitatem a ſummo ad imum latitudine probans. Ci. li. ii. acad. Atq; ſi crederemus non egeremus perpẽdiculis non nomis non tegulis. Perpendiculi inuentor fuit Dædalus.

Perpetro. as. pe. cor. ex per & patro. ſignificat perficio & plærũq; in malam partem.

Perpes. etis. pe. cor. gẽis ois idẽ qđ perpetuus. a quo fit perpetim. perpetuo.

Perpeto. is. penultima correpta ex per & peto. ſignificat continuo. i. ualde & ſine intermiſſione peto: pagro perficio. Vnde perpetem & perpetuum dicim⁹ integrum ſolidã & nũq; interruptum.

Perpeti. pe. cor. Indocti iuuli praui mendaces. Acti⁹ Deſcribere eum miror perpetos popularis.

Perperã: penultima correpta aduerbiũ ſignificat prauc peruerſe. Plau. Quid ni ſemper agit perperam. exponunt perperam petulanter ſeu inconſtanter ut eſt illud apoſtoli. Charitas non agit perperam. i. non eſt incõſtãs. perperos. n. græce intlabilis eſt & leuis & mentis inops. Et hæc in eos intendit qui leuitate quadam & inconſtantia plæraq; innouarent. Poteris & hoc pacto intelligere. nõ agit perperam. i. contumelioſe.

Perperitudõ. modo prauitatem: modo ſtultitiam ſignificat.

Perpero. as. deprauo. quaſi nimis exacte paro.

Perpetuus. perpetua. perpetuum ut accipiur a theologis id eſt cui & principium datur & finis ut mundus & homo exterior. Sempiternum qđ ex ſemper & æternum componitur id intelligitur qđ principium habet nunq; habiturum finem: ut ſunt angeli & dæmones & interior homo. Aeternum qđ nec principiũ habuit nec itẽ finem habituꝝ eſt ut deus Quæ differentia nulla eſt apud oratores ut ex libris Ciceronis de natura deorum. & in tuſ. intueri licet. Eſt quando perpetuum ſignificet continuum. Vt de perpetuam orationẽ dicimus continuam. Ouid. Ad mea ꝑpetuũ deducite tẽpora ſemper.

Perpetuo. as. perenno continuo. Aug. lib. iiii. ci. dei. Gaudium uerum perpetuabatur ex deo i quem flagrabat charitas ex corde puro. Nemus. Miſerum me cui datum eſt ut hunc ſolus ꝑpetuẽ laborẽ.

Perpeſſus qui nimis cum labore & dolore paſſus eſt: a perpetior fit.

Perpluere. ſignificat per medium pluere. Quintil. lib. vi. Cum cœnaculum perpluereꝰ.

Perepto. as. frequentatiuus ẽ a prepo. ſignificat tarde & cum labore incedo. Ter. in adel. Pereptaui uſq; omne oppidũ ad portam & ad lacum.

Perrũpo. perfecte ſeu per medium tumpo. Col. lib. ii. Sic omnes radices hærbarũ pryptæ necantur. I iu. li. viii. Qui aliquotiẽs impetu capto prumpere nõ poterat hoſtium agmen detraxit frænos equis.

Perſcribo ad finem uſq; ſcribo. Liuius Facturus ne ſim operæ ꝑtium ſi a primordio res geſtas populi Romani ꝑſcripſerim.

Perſephone. pe. cor. dicta eſt Proſerpina & ſignificat uirtutem ſeminum: quam olim raptam ab orco dicunt quia ut inquit Aug. defuit terræ fœcunditas.

Perſequor in bonam & in malam partem accipi poteſt. In bonam ut ſi quid aut quẽ quoad poſſum⁹. ſequamur. Et ſic ſignificat qđ cœperam ꝑſeuero exequi. Nam ut inquit Do. Perſeuerationem ſequentis oſtendit. perſequitur. enim qui non deſinit ſequi qđ eſt quaſi perfecte ſequor. Ter. in An. Is hic bellum fugiens: meq; in aſiam perſequẽs proficiſcitur. Cicero pro Deio. Spem infinitam perſequi nolui. Ply. Qui mihi omnes ſuaderent ut cœptum opus perſequi feſtinarẽ. In malam ſignificat inſector ulciſcor. Plau. Quid me miſeram atq; innocentem ꝑſequaris? Sal. Et accepta iniuria ignoſcere q̃ perequi malebant.

Perſeuero. as. pe. p. ex p. & ſeuerus cõponi puto. Nõ enim ſeuero legitur. Et ſignificat cũ conſtantia animi & quaſi quadam ſeueritate continuo. Hinc perſeueranria quæ eſt in ratione bene conſyderata ſtabilis ac perpetua permanſio.

Perſes: nomen fuit regis perſarum ſeu macedonum q ab Hæmylio ductus eſt in triumphum romam cuꝝ filiis: periitq; in carcere animi mœrore cõfectus uel ut alii tradũt uigiliis maceratus.

Perſeꝰ. ei. & pſes. is. uel pſi ſicut Achilles is. achillis & Achilleus. ei. & nomen ꝑpriũ uiri de quo multa ꝑ

clara gesta narrant. Hic fert Cephei gener. q̄ Andromedam ceto ppositā liberatā a periculo uxorē duxerit q̄ nobilitatis & uirtutis cā ad sidera dī pueniſſe: A quo Meduſam ut eſt i fabulis harpe nulcania q̄ ex adamante facta fuerat interfectam eſſe Cōſtat. Ci. li. ii. de na deorū. Cepheus paſſis palmis ſubſequitur ſeptentrione. Hunc antecedit Caſſiopea ad pedes Andromadæ Perſeus deſcribitur.

Perſia. æ. ſeu Perſes. idis. & pſida. æ. oriētalis regio a pſe ſeu a pſeo rege ſic dicta cuius populi pſæ dicti ſunt. Proper. Perſasq̄ ſtatuit Babylona ſemyramis urbē. Itē Perſi. Luc. li. x. Et pharias pſiſq̄ fuit mace tūq̄ tyrānis. Hæc regio ſicut Ptol. ſcribit li. v. a ſeptētrīōe medis terminat. ab occaſu Suſiana. ab ortu ſolis duab⁹ carmaniis a meridie pte ſin⁹ pſici. Eius oppida ſūt axima pſepolis dioſpolis. Ibi primū iuēta ē ars magica. Ad eā Nēbroth gigas poſt cōfuſionē liguaꝝ abiit pſaſq̄ ignē colere docuit. Primas i ea rex ſicut refert Iuſti. li. i. fuit. Cyrus In ea lapillorū multa copia. Et primā ſibyllā in ea natam ferūt quæ hæc de Chriſto pnunciaſſe tradit. Parib⁹ ſimꝫ q̄nq̄ & piſcibus duob⁹ hominum millia in eremo q̄nq̄ ſaciabit & reliqua tollēs. xii. cophinos implebit in ſpē multorum.

Perſicus. a. um. pen. cor. qd̄ ex Perſia eſt: ut regnum perſicū. Iuue. Nec croeſi fortuna unq̄ nec pſica regna ſufficerēt aio. Dicimus ēt pſicū ſinū q̄ ab oriēte eſt maris rubri. q̄ uero ex aduerſo eſt Arabic⁹ dī. Poniſ q̄nq̄ pſicus p diuite & opulēto. a pſaꝝ. ſ. diuitiis luxuq̄. Hor. Perſicos odi puer appatus. Plau. pro peracuto poſuit.

Perſica poma dicta ſūt q̄ ex pſia primo addūcta fuerūt.

Perſideo. es. pc. cor. ex per & ſedeo.

Perſpicio. ad plenū nideo cognoſcoue. Ci. i Læl. Qui dā ſæpe in parua pecunia pſpiciunt q̄ ſint leues: q̄dam uero quos parua mouere nō potuit cognoſcūtur in magnis. Hinc perſpiciētia. I dē. li. i. offi. Sed omne qd̄ eſt honeſtū id pīmū q̄rtuor oritur ex aliq̄. Aut. n. in pſpiciētia ueri ſolertiaq̄ uerſatur. i. perfecta cognitione.

Perſpicūs dī per cuins mediū uidemus. ſed magis ad incorporalia pertinet pellucidū ad corporalia. Ply. Tam claras perſpicuaſq̄ ſuias. Sic dicimus perſpicuam orationē. i. claram atq̄ apertam. Perſpicuitas ſplendor ac facilitas.

Perſpicax. cōſyderatus acutus pſpicacitas conſyderatio & acumen.

Perſoluo. is. perfecte ſolno. Decius Brutus. Tātū me tibi debere exiſtimo quātū perſoluere difficile ē. Eſt. n. pprie ppter debitū uel ppter alicuius uirtutes & beneficia erga aliquē. Lact. li. vii. Vt unicuiq̄ p merito aut pmiū pſoluat: aut pœnā. Virg. Perſoluā: grates dignas & pmia reddant.

Perſono. Vide in dictione Sono. as.

Perſonā diffiniūt phi eſſe naturæ rationalis idiuiduā ſbaꝫ. Ita igit neceſſaria ſt ut aliqd pſona dicat. ſ. q̄ ſit idiuiduū. nō. n. uniuerſalib⁹ ſed i ſingularib⁹ tm̄ pſona dici pōt. q̄ ſit i gñe ſbæ. Nā accidētia cū per ſe nō exiſtāt: nec p ſe agant: pſonā cōſtituere nō pnt. Et q̄ ſit qd rōnale qm̄ id ē pſonās. q̄tū ad ipſā actionē qd̄ in ſe hēt q̄ poſſit agere: uel nō agere. Et hoc hīt ſolū rōnabilia. Ideo de rōne pſonæ ē q̄ ſit qd rōnale. Non ergo lapidis uel arboris uel irrationalis alialis: ſed uel dei uel angeli uel hois pſona dī. Perſona ēt dī facies cōficta a græcis πρόσωπον. uocata. Nam caput ut baſſus inqt & os coopenmēto pſonæ tectū undiquaq̄ tm̄ uocis emittēdæ uiaꝫ aptū qm̄ nō uaga: neq̄ diffuſa ē in unū tātūmō exitū coactū uocē & magis claros canoroſq̄ ſonit⁹ facit. ob eā cām pſona dicta. o. littera pp uocabuli formā pductiore. Vñ pſonati dīt q̄ h⁹ pſonis tecti ſunt. Et ppie hiſtriones atellanici ſūt pſonati quoq̄ fabula dī quæ agit a pſonaris hiſtrionibus. Hanc Iuniores larua uocant. Hinc p tranſlationē pſona ſumit ſ p qualitate q̄ alius ab alio differt: tu in aio: tū in corpore: tū in extrapoſitis q̄ a rhetoribus numerant in attributis perſonæ. Animi ut quo ſtudioſe exerceat lſæ ne an militaris diſciplinæ. Et iracūdus ne ſit an mitis? luxuoſus: an tēperans Corporis: ut adoleſcens ne ſit an ætate adultus? pulcher an deformis? Extrapoſitoꝝ: ut diues an pauper? Clarus an obſcurus. Vnde in ſcænis hiſtriones perſonas accipiūt. hoc eſt facies aut ſeruī: aut ancillæ. aut militis: aut paſiti. Et in uno hoie multæ poſſūt eſſe pſonæ: ut pſona iracūdi mitis læti. Itē pſona ꝓceptoris. mariti pīs. Hinc grāmatici pſonas conſtituunt pſonā ſecūdā & tertiā. Perſona ēt gūs hærbæ de q̄ Col. li. vii. Venena uiperæ depellit ſup ſcanū canonē ferro capta hærba quā uocāt pſona trita & cū ſale ipoſita. Exigua quoq̄ fiſtula ex ære ſine marmore aut alia materia ex qua aqua exilit e fonte: & ppter ſigna q̄ fieri i ea ſolēt pſona q̄q̄ uocat. Supūculus proprie dicitur.

Perſonatus. q̄ perſonis. hoc laruis indutus. Perſonata uero uulnera ſunt quæ latent.

Perſonatus. us. ipſa. in pſonis actio. Vñ dicimus hiſtrionē pſonatū agere in ſcænis.

Perſonale qd̄ ad pſonā pīnet. Vñ pſonalis actio q̄ i perſonā fit. Perſonale uero uerbū qd̄ p pſonas diſtinguit. cuius cōtrariū eſt impſonale.

Perſonata. gūs hærbæ quam græci forte peraſiten uocant. Ply. Folio perſonatiæ nullū ē latius.

Perſolata etiaꝫ hærbæ genus: quā ut ait Ply. græci uocant Arction: & aliquando proſopiten quam nemo ignorat. folia habet etiam cucurbitis. Dicta p ſolata a perſola: qd̄ nomen apud ueteres ut Placidus grammaticus inqt ſignificabat pſonam.

Perſto. as. permaneo perſeuero. Gel. Hoc modo pridius pernox q̄ perſtabat. Lact. li. i. Vt in perpetuā uanitatis illoꝝ monumēta pſtarent.

Perſulto. is. Vide in dictione Siſto.

Perſtino. as. pe. cor. Vide in dictione Deſtino.

Perſtringo. is. ualde ſtringo. ſen breuiter aut ſummatim ſtringo dico uel ſcribo. Hiero. Hæc a me perſtricta ſūt breuiter. pſtringere uero eſt obtenebrare. obtundere: ut cū oculi nimia luce: & aures nimio ſonitu perſtringuntur. Lact. lib. ii. Horum pulchritudo ac nitor prætringit oculos. Hor. lib. car. Iam nunc minaci murmure cornuum prætringis aures iam hinc ſtrepunt. Vide infra.

Persuadeo.nō ab actū sed ab effectu psuasionis significationē hēt: ut sit psuadere suadēdo inducere. S3 distīguēdū ē. nā aut id fit ut qs īducat ad id credēdū: aut ad id faciēdū. si ad id credēdū: & dicā psuasi hoc tibi tūc sic expōerē. hoc tibi suadēdo credei feci. uel sic Dū hoc tibi suadeo credidisti. Aug. li. i. ci. dei. Na3 scio qbus uirīb9 opus sit ut psuadeat superbis quāta sit uirtus humilitatis. Ci. li. i. ad herē. Si aius auditoris psuasus fuerit. i. ad credēdū induct9 fuerit. Q d ipse Ci. sic exponit licet p alia uerba. i. si oīo aduersariorū fidē fecerit auditorib9. Sin ad faciēdū. Tūc sic. Persuasi tibi ut hoc faceres. i. suadēdo tibi i aiu3 īduxi ut hoc faceres. Eti3 in pśenti ut Cæsar. cō. 4. Idoneū quēdā hoiem & eallidū delegit gallū ex illis quos auxilii cā secum hēbat. Huic magnis pmiis pollicitationibusq psuadet ut ad hostes transeat: & qd fieri uelit edocet. Qui ubi ad eos uenit timorē romanoꝝ pponit. psuadet. i. suadēdo inducit in aium. Quod oīēdi ex effectu: qm gallus ex suasione pmioꝝ inductus trāsiuit ad hostes. Quod tn nō est alienū a uocabuli significatione qm pfecte suadere. est maxie suadēdo i aium inducere alteri ut id credat seu faciat. qd cū pfecte fit: is cui hoc suadet. quo dāmō id credere aut facere ppellit. Ideo persuadeo hoc mō nō pfecte suadeo significare dī: sed qñ suadēdo in aium pfecte induco: ut ab effectu q sequit pfecte suasionis magisq a significatione uocabuli sensus capiat. Simili mō fit in Exoro cū significat orans impetro. & Excogito qd est p cogitationē inuenio: eo q exorando. i. pfecte orādo impetrat qd orat & excogitando. i. pfecte cogitando inuenitur qd quærit. Nec huiusmodi significationes ppriesumunt ex ui ppositionū & uerboꝝ q nō pgrediunt nisi. qtū significatio eoꝝ ptendit quæ in psuadeo ē pfecte suadeo. Exoro pfecte oro. sed ex effectu rei q ex eis cōsequitur & pficit. Veꝝ nō eatenus ipsa a propria eoꝝ significatiōe recedere dixerim qu significare possint pfectā suasionē. Nā psuadeo perfecte siue maxime suadeo significare docet. Terē. in an. eū ait Ipsus mihi dauus q intimus ē eoꝝ cōsiliis dixit & is mihi psuadet nuptias qtū queā ut maturē. Idem in Phor. Sed ubi nā Getā inuenire possum ut rogē qd tps cōueniēdi pris me cape psuadeat. hic psuadeat maxie suadeat sigt. Simlit Lact. lib. vi. Quid M. Tullius in suis officialibus libris nō ne hoc idē persuadet nō eē oīo largiēdū. i. maxime. Quod est cōtra eos qui uolūt persuadere tm in effectu esse suadere in actu. ut est Sipontinus q ait suadere ē hortari m aliquē ad id qd tendimus. Persuadere ē suadēdo aut dissuadendo aliq d hoiem in opinionem nostram iuducere.

Pertædeo.es. dui. a quo ptædesco q d ē tædio uehemēter afficior. Gel. Iamq oēs finē cuperēt uerbisq ei9 defatigati pertæduissent.

Pertæsus. a. um. participiū sine uerbi origine: ut inqt Ser. & regit actūm. Sed potest eē a ptædeo. Sue. in Cæsa. Et quasi ptæsus ignauiā suam q nihil tū a se memorabile actū esset. Amb. li. hexa. Turtur ubi in galis proprii fuerit amissione uiduata ptæsa thalamos & nomē habere coniugii eo q primus amor fefellerit eā. Virg. li. Geo. gtō iūxit. Si non ptæsum thalami tædæq fuisset.

Per tēpus significat opportune. Ter. in ecy. Per tēpus accedamus.

Pertendo ad finē tēdo. Aug. li. xvi. ci. dei. Quoto qsq anno uitæ suæ filiū genuerit ad illū gnationū ordinē ptinēte q ptēdit ad habraam.

Pertimesco. significationē sui primitiui hēt. Nō. n. tetinet significationē passiuā inatā. Lact. li. iii. Quare nō est q phis tm honoris hēamus ut eoꝝ eloquentiam pertimescamus.

Pertineo. es. p. cot. ad finē usq teneo. Hiero. ad ocea. Tūc me tenebat eramus atq utinā ptenuisset. Aliqñ ptinere est ptingere. Cæsar. cō. i. Ex eo oppido pons ad Heluetios pertinet. Et pertinere attinere. Nam ea pertinere ad nos dicimus q dominii nri sē & ea q aliquo iure possidemus qꝰ nō sint nostri dominii. Item ea q in nulla nrā cā sunt: sed eē pōt Hinc aliqñ pertinere ad me accipimus p eo qd est officiū meū eē: siue onus mihi incūbere. Et pertinet ad nos de aliqua re: ē nos curare & magni pēdere eam tē. Hiero. li. ii. pæ. Siue. n. fugerimus nō magno pere ad eos de nobis ptinebit: siue media pars ceciderit e nobis nō satis curabūt.

Pertento. as. uehemēter tēto: ualde experior. Virg. Latonæ tacitū pertēsant gaudia pectus. Ter. in an. S3 ea gīa simulaui ut uos pertētarē. alibi leuiter tento: ut blāda uicissim gaudia pertētēt. Sūt. n. multa quæ p locis intelliguntur. ut Impotēs & satis: & minus: & nihil potēs. Aliqñ ptētare est sæpe tētare. Virg. li. iii. ge. Nō ne uides ut tota tremor ptētet æquoꝝ

Pertinax. p. co. q nimis tenax ē a ptineo (corpora. Plau. in cap. Quid tu ais tenax. ne pater eius est. Et ille immo ædepol pertinax. Pertinaces igitur sunt q id uehemētius tenēt qd tenere non debēt: Aliqñ pōit p pseuerāte i bonā ptē cū plrūq i malā legat. Et sic a ptēdo fit. Nā ut inqt Var. In quo nō debet ptēdi & pertēdit ptinacia est. In quo uero oporteat manere li in eo pōtet pseuerātia uocat. In bonā partē. Val. max. li. i. Nō mirꝝ igit si p eo impio augēdo custodiēdoq ptinax eoꝝ induigētia deoꝝ semp excubuit: q tā scrupulosa cura puuia quoq religiōis examinari uident. Sen. li. vii. de benefi. Vicit malos ptinax bonitas. Liui. Vicit tn oīa pertinax uirtus. Hinc ptinacia q ut inqt Ci. pseuerantiæ finitima est: & tā i bonū q in malū sumit. Sue. in Cæsa. Nec patiētia & ptinacia hostis ai suoꝝ frangerent. Actius. Pertinaciā indocti possident.

Pertexo. is.. pgo perficio. Translatio a textoribus qui primo telma orōiū. & orsam deinde texūt. Ci. li. ii. de ora. Et pertexe modo Antoni qd exorsus es. Proprie tn pertexere ē ualde uel ad finē usq texere.

Perturbo ualde turbo. a quo perturbatio quæ est auersa ratione contra naturam animi commotio. Auctor Ci. li. iiii. tus.

Peruagor: & pūago. pe. cor. per aliquē locū uagor. Ci. li iii. ad Herē. Sed illud facere oportebit ut idētidē primos quosq locos imaginū renouandaꝝ causa celeriter ajo peruagemus. Liui. lib. i. Nunc crabūdi domos suas ultimū illud usum peruagarent.

Peruello.as.uellico.& punctiũculis torqueo. Ci. li. iii. tuſ. Quid mœres? cur ſucũbi ſcediſq; fortunæ q̃ per uellere te forſitan potuerit & pungere nõlpotuit certe uires frangere.

Peruenire ſignificat ad finem uenire.

Peruentores auctore Aug. ſunt qui ad potentum quo rũlibet tanq̃ inacceſſibiles amicos cõueniẽtiũ pſonarũ interpoſitione ambitione arte ptingunt.

Peruerto. modo cõuerto: modo deprauo ſignificat.

Peruerſi inquit Hiero. q de recto declinant ad puerſitatẽ: ut diabolus Iudas & hæretici & ſuꝑbi oĩs.

Perueſtigo. pe. p. nõ ſolũ q̃ro ſed q̃rendo inuenio uel acq̃ro. Veſtigo autẽ q̃ro tractũ a ueſtigiis tãq̃ a ſignis indiciiſq; qbus ad rei notitiã puenimus. Ci. li. ii. de ora. Noſſe regiones intra quas uenias & peruestiges qd̃ quæras.

Peruicax. pe. cor. durus contentioſus: nulli cedẽs: perſeuerans cũ quadam ui. Ter. in ecy. Adeon puicaci eſſe aio ut puerꝫ ꝓoptares perire? Hinc puicacia dicitur obſtinatio.

Peruigilo: uſq; ad finẽ uigilo. uel totam noctẽ in ſomnem duco. Mar. Nam uigilare leue eſt: & puigilare graue.

Peruigiliũ: multa uigilatio & cuſtodia. Ply. li. xi. Peruigilio quidẽ uocant cibi. Et peruigiliũ ſacrum noctiũ quo uigiliæ indicunt: ut per totã noctẽ uigilent. Liui. li. xxiii. Caſtra campana ut per uigilio neglecta ſimul oĩbus portis inuadit. Sue. de Cali. Nec alia decã uidet eo die quo periit peruigiliũ in dixiſſe q̃ ut initium in ſcænam prodeundi lumina temporis auſpicaretur.

Peruius. a. um. per qd̃ iti poteſt: Sic dicimus uirginẽ eſſe cœli peruiam. Aliquando dicitur penetrabile. Ouid. li. ii. me. Domus è imis in uallib⁹ hui⁹ abdita ſola carens nõ ulli puia uentro.

Peruolo. as. pe. cor. uſq; ad finem uolo.

Peruolo.. puis uult pe. cor. ualde cupio. Lini. Peruidẽ. ſcire utꝫ q diſcedũt: an qui retinent de me q̃rant.

Peruſia· etruriæ ciuitas: a qua Peruſinus. a. um. Prop Si peruſina tibi patriæ ſunt nota ſepulchra.

Peruinca herba uulgo nota q̃ in longũ creſcit obuia quæq; uinciens ac puinciẽs. folia habet lauro ſimilia. Ideoq; Chamedaphne hoc è parua laur⁹ appellat. florẽ facit uiolæ ſimilẽ. & coronamẽtis adhibet.

Pes. dis. ima pars corporis. de quo ſupra in dictione pedes. Hinc deducunt ꝓ cõpoſitionẽ multa: ut unipes: bipes: tripes: ſemipes: ſonipes: cornipes: flexipes: planipes: lonipes: ſolidipes· alipes: curuipes.

Peſſulus. pe. cor. quaſi paru⁹ pes. Inſtrumẽtũ quo hoſtiũ claudit. Cadenaci⁹ quigo dr̃ claueq; mox ſubdita reſeramus. Apul. Tum myrmex tandem claue peſſulis ſubiecta pandit ſores. Item. Subdicta claui peſſulos reduco. Hiero. in Can. Peſſulum hoſtii mei aperui dilecto meo. Vnde oppeſſulata ianua. i. prſſulis firmata. Feſtus. Obices ſunt peſſuli ſeræ. Dictus peſſulus q ne peſſum deat hoſtiũ affigi ſolet & annecti. Huius diminutiuũ eſt Peſſellus.

Peſſum aduerbiũ. ſignificat mõ retorſũ mõ deorſuꝫ q̃ ſi ad pedes uel ſub pedib⁹. Ply. li. iiii. Peſſũ iere uitæ ꝓtia· oĩsq; a maximo bono liberales dictæ artes in cõtrarium ceciderc.

Peſſũdo. as. cõculco reprimo arceo & peſſum eo. hoc eſt cedo uel retrocedo.

Peſtis. peſtilens peſtilentia & peſtilitas in una ſignificatione accipiunt. Lucr. lib. vi. Hæc igit ſubito clades noua peſtilitaſq;. Ci. lib. i. de fato. Inter locorũ naturas quantũ interſit nideamus alios eſſe ſalubres: alios peſtilentes. A peſtilentia ſit peſtilẽtioſus. a. ũ. qd̃ peſtilẽtiam affert. Aug. li. ii. cõ. Ideq; peſtilẽtioſum & ipoſteꝫ picuioſum ſentiebat cohærere termino cõiugalis affect⁹ ſi reſecari ad uiuũ nõ poterat.

Peſſi fœminaꝫ medicamẽta quæ in molli lana naturalibus coram conduntur.

Peſſimonis empotiũ phrygiæ habens templũ maximũ ut inqt Stra. magnæ ueneretionis matris deũ quam Andigiſtan uocant. Hic locus magnifice ab Atalicis regibus ſtruct⁹ eſt & tẽplo & porticib⁹ ex albo lapide. Romani celebre reddiderãt educta inde deæ ſtatua & peſſimuntia appellata.

Petala a græcis dr̃ arboꝫ frondes πέταλον. latine foliũ. Vnde petalion foliatũ. Vide i dictiõe Foliatũ. Et Bracteias antiq petalia a tenuitate noſabant. De quo Carrotaꝫ quoq; petalia uocant kls ianuariis muſitari ſolita. Ouid. Mar.

Petaſus. pe. cor. capitis tegmen. Galero ſimile: ſiue ipſe Galer⁹. Fitq; a græco πετάννυμι qd̃ è extẽdo cui⁹ aritos eſt petaſa Vñ petaſus qd̃ alio noie ſchidion dicunt. hoc eſt umbellam. Vñ apud Plau. legitur q ꝓſeudulus ipſe a Carino q̃rit. Sic etiã opus è chlamyde & machæra & petaſo q hæc tria eſſent militaris hois ornamẽta. Hinc petaſati qui galero & capitis ornamento utunt. Sue. de Aug. Æſtate aptis cubiculi ſoribus ac ſæpe in periſtylo ſaliente aqua atq; ẽt uentilante aliquo cubabat. Solis uero nec hi ẽni q dẽ patiẽs domiquoq; ũ niſi petaſat⁹ ſub dio ſpatiabat. Per tranſlationẽ uero petaſus dr̃ qdam in galeri formã ædificiis ſuppoſitũ extũſum & explicatũ in metæ formã ſe cõtrahẽs. Ply. li. xv. Supra in quadratum pyramidis ſtant qnq;. q̃ttuor in angulis & ã medio una in uno latere pedũ quinum ſeptuagenũ. altæ cẽtenũ q̃nquageniũ ita faſtigiatæ ut in ſummo orbis æneus & petaſus unus omnib⁹ ſit impoſitus ex quo pendeant excepta catenis tinnabula quæ uento agitata lõge ſonitus referant. ſunt qui petaſatum accipiant ꝓ pinna quam gladiatores in galeis habebant. Sed non congruere uidetur. Alii accipiunt petaſum pro quodã calciamenti genere allegantq;. Plau. in am. dicentẽ Ego has habebo uſq; in petaſo pinnulas. Et apud Lact. accipitur petaſus pro alato mercurii calciamẽto. Idem quoq; Plau. in am. Itidem habet petaſum cum ſerui pileum habere nõ poſſent niſi cum facti fuiſſent liberi.

Petaſo: pen. cor. caro porcina: quam alii coxam: alii eam partem ſuis dicũt quæ ab alis incipit & coſtas comprehẽdit quibuſdam ueluti ungulis pinguibus diſtincta. Fruitum de parua ꝓciditur: & ſale obrutũ deinde in fumo ſuſpenſum aſſeruat. Mar. Multeus cã propa caros ne diſer amicos. nam mihi cũ uetulo ſit petaſone nihil. Huius diminutiuum eſt peta

funculus. Iuue. Siccꝰ petaſunculꝰ & uaſ pelamydũ
Petaurꝫ.gñs ludi & machina quædam lignea. Quo q dem ludi gñe homines per aera rotarum pulſu iactã bantur. Mar. Quam rota tranſmiſſo toriens impa cta petauro. Dici ẽt poteſt petaurum ſupra qđ ho mines agilitate corporum inſignes ludunt: ut ha ilæ circa quas ſe uoluant. Funes ſupra quos etiã re ciproci ambulãt. Circuli per quos ſe more piſcium tranſmittunt. Tabulæ e quibus in aera pẽdent uno brachio ſe ſuſtinentes. Græci dicunt petauꝝ eſſe la queũ & aſſeres quibus domos tegũt. Iul. pollux exi ſtimat caudam eſſe inquam ſe cortis alites cubitum ituræ conferunt.
Petauriſtæ: qui ita ludunt: & leuioribus ſaltibus mo uentur. Var. li. ii. de ui. pa. Nec minus aliquo i gñe ſunt ludi ueteris galli germani petauriſtæ. Qui & pe tauri dꝛa πετάσθαι uolare.
Peto. is. petiui uel petii petitũ. ſignificat oro ſine obſe cro: uel uolo. Petere ut inquit Var. ꝓprie eſt aliqđ ſuppliciter & ꝓcario poſtulare. Et ſic unum tñ exi gitactũm. Te añt pro uetere noſtra neceſſitudine ẽt atq; etiam peto ut eius filios q in tua potẽtate ſunt mihi potiſſimum cõdones. In malum. Sal. in Iug. Ipſe acer bellicoſus. at is quẽ petebat: quietus in bel lis erat. Sic i bonũ dicim⁹ pater ſalutẽ filii petit: ſer uus beniuolentiam domini In malũ: ut hic petit ca put alterius aut famam hæc. n. in hominis perniciẽ petuntur. Aliquando petere eſt inſtãter poſcere. Vñ petulcus & petulans. Liui. li. i. Iam Horatius cæſo hoſte uictor ſecundã pugnã petebat. Aliqñ inſidias tendere. Plancus. In quo caſu hanc capio uolupta tem q certe quo magis me petiuerũt tanto maiorẽ his fruſtratio dolorẽ attulit. Aliquando uiolẽter ag gredi. Ci. p Liga. Quid enim tubero tuus ille diſtri ctus in acie pharſalica gladius agebat. cuius latus ille mucro petebat? Aliqñ manere expectare. Virg. li. ix. Troianos hæc monſtra petunt. Aliquãdo Cu pere ut apud eũdem li. iiii. Ge. Pulchramq; petit p uulnera mortẽ. Aliqñ peutere. Liu. li. xxii. Hiſpano punctim magiſq; cæſim aſſueto petere hoſtẽ. Aliqñ Inquirere. Virg. Euandrũ petimus. Aliqñ eligere. ut Idem. Principio ſedes apibus ſtatioq; petenda. Ali quãdo Proficiſci. Sue. in Veſpa. Et cutilas ac tcati na rura: ubi æſtiuare quot annis ſolebat petit. Alli qñ Inſtituere: ut Campũ petit amnis. Quando uero conſtruit cũ ablto inſtrumentũ ſignificante p inſtru mẽti diuerſitate diuerſa ſignificat. ſiue in rem: ſiue i ꝑſonam referat. Nam petere manũ eſt ducere. Virg. Tartareũ ille manu cuſtodẽ in uincla petiuit. Pete re pedibus eſt ire. Apul. Dũ pedibus iter faciẽs pro pinquũ ris peterez. Petere gladio aut ueneno aut la pide: aut cornu & huiuſmodi. eſt Inuadere ferire & ſaluti inſidiari. Idẽ iam cornu petat & pedibus qui ſpergat arenam. Et malo me Galathea petit laſci ua puella. Sue. in Tibe. Miſſum in arenam aprum taculis deſuper petiit. Petere curſu: adipiſci obtinere Virg. Quæ littora proxima curſu cõtẽdunt petere. Petere blandiciis: eſt blandiri. Quintil. Nouercam blandiciis petit. Petere muneribus oſculis ꝓcibꝰ eſt conciliare. Apul. Cum me lachrymis ꝓcibuſq; pe tiiſſet. Petere oculis eſt comtẽplari. Petere auribus: audire. Petere naribus: olfacere. Petere tactu: palpa re. Iungitur interdũ huic uerbo ablatiuus. Ci. Au des quicq̃ ab iſtis petere? Nonq̃ uero uel raro duos actõs habet. Huius cõpoſita ſunt. Appeto. Cõpeto Expeto. impeto: oppeto: ppeto: ꝓpeto: repeto: & ſuppetit: quæ habent pe. cor.
Petitio poſtulatio aliquando etiam gladiatoꝝ impe tus. Ci. Quod ergo tuas petitiones ita coniectas ut uitari nullo modo poſſent parua quadã declinatio ne concutiunt.
Peteſſo. is. antiquũ uerbũ. idẽ qđ peto. ſicut Impetraſ ſo reconciliaſſo cõmõſtraſſo qualia apud Plautum plurima. Ci. lib. ii. tuſ. Qui hanc gloriaꝫ peteſſunt: nullum fugiũt dolorẽ. Plau. in Tri. Vtram potius harum mihi artem expeteſſam.
Petigo. pe. p. morbi gñs q & impetigo dr q uicina petat ſeſe late ſumma cute diffundens occupat plæ rũq; totũ uultũ oculis exceptis.
Petimia ulcera in humeris iumentoꝝ q ima. i. pfun da petant.
Petulans. penul. correp. improbus: a quo petulantia improbitas cum alios per contumeliam petimus. Ci. Deſine bonos petulantiſſima inſectari lingua. Quandoq; ponitur pro ſuperbo. Idẽ. Petulanter di ues. Quandoq; pro laſciuo. Ouid. Quin etiam ut poſſem uerbis petulantius uti: non ſemel ebrietas ẽ ſimulata nubi. Et generaliter petulãria ẽ laſciuamẽ tum ſiue effrœnatio immodica ad quod libet uitiũ a petendo dicta.
Petulcus. laſciuus. Virg. Hædiq; petulci. Vnde metre trices quoq; petulcas ueteres dixerũt a petendo.
Petilus. pen. cor. tenuis exilis. Lucil. Inſignis uariis crucibus & petilis.
Petilia: urbs brutioꝝ a Philoctete cõdita ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι. i. uolare qa ex augurato locũ delegit
Petilanſura ſignificat ungulam equi albam.
Petoritum penultima correpta. genus uehiculi. Hor. libꝫ. Ser. Atq; caballi paſcendi ducenda petorita nunc mihi curto ire licet mulo.
Petra. lapis tenerior mitiorq; ac minor. Vnde gẽmæ lapides non ſaxa dñt. Hinc Petroſus. a. um. qđ ẽt petris abundans. Eſt & petra Arabiæ oppidum qđ nabathæi incolunt. Vñ pars ea arabiæ uocat petrea
Petrea: pars Arabiæ. Et petrea mulier quæ pompam in coloniis aut municipiis imitabatur anum q pe des Impetias frequenter impingeret.
Petroleon. oleum qđ ex petris naturæ ſponte fluit.
Petronius nomen uiri proprium. Quo nomine uoca tus fuit auctor non ignobilis.
Petronia nomen uxoris Vitelii de qua apud Sue. Et Petronia nomen fluuii in Tyberim deiuctis dictꝰ q per petras fluat.
Petrones ruſtici dicti ſunt a ueteribus a petrarũ aſpe ritate & duricia. Hinc Plautus petronem ueterem duriorem eleganter dixit ubi ait in cap. Qui petro ni nomen induunt uerucci ſectario. ego ſi in uia pe tronem publica conſpexero & petronem & domi num teddam mortales miſerrimos.
Petroſelinon: quaſi petrarum apium: nam inter lapi

des melior nascitur. Est herba nota quæ inter apii genera numeratur componiturq; ex petra & σέλινον apium.

Pexo.as.a pecto.is. Vnde pexæ uestes quæ pectine contextæ. Et pexati qui pexis uellibus sunt induti. Mar. Pexatus pulchre rides mea zoile semper. Sunt qui dicunt pexas uestes esse pilosas contrarias rasis quæ pilis carent. In quem sensum accepisse uidetur Piero. contra Ioui. cum ait. Ante nudo eras pede. modo non solum calciato sed & ornato. Tunc pexata tunica & nigra subucula uestiebaris sordidatꝰ & pallidus & callosam opere gestitans manū nec lineis & fericis uestibus & attrebatum ac laodiceæ indumentis ornatus incedis. Ibi.n. pexam tunicā puto intelligi rasam & quasi lacteram. Nam ubi Persius dixit. Pexūq; togaq; recenti. Probus barba inquit tonsuræ genus est: quo iuuenes sic tonsi pexi barbi appellantur. Nos prælocutionem addimus depexa. Ter. Depexum dabo.

Pezitæ. fungi qui sine radice aut pediculo nascuntur quasi pedestres dicti. q; non tollant se altius a terra. πεζὸν pedes. ēt in ludo scacchoꝝ πεζός.

Phaeacum. ciuitas in planicie est quæ ab utraq; parte habet duos editissimos uertices in qbus adhuc sūt arces. Phaeaces uero populi fuerūt Corcyræ. Vnde & corcyra phaeacia dicta est quæ in littore maris ionii est. Scribit in prima cum æ diph. Hinc phaecius. a. um. & phaecus. a. um. una syllaba minus. Proper. libro tertio. Nec mea phaecadas æquant poemata syluas.

Phaethon. dictio trisyllaba. Nam ae diuisas syllabas habet & aspiratur. Dictus ἀπὸ τοῦ φαίνειν sol dicitur ut inquit Ser. in libro v. æneī. Idem lib. vi. a luce ardoris sui.

Phaethusa fuit una ex filiabus solis.

Phaecasius. calceus. Vnde phaecasios seu phaecasiatos sacerdotes & deos uocamus. Seneca ad Lucilū Si quem pallianum aut phaecasiatum cōspexeris.

Phaedrus nomen uiri proprium. quo significatur clarus alacer.

Phaestus: mons seu promontorium cretæ. Fœminino uero genere ciuitas in eo.

Phagedaena. cum diph. in pen. Nam græce φαγέδαινα scribitur ἀπὸ τοῦ φάγειν. Hoc est ab edendo & est exulceratio usq; ad ossa celeriter depascens cum inflammatione saniem male olentē emittens & ad mortem perducēs. Auctor. Iul. pollux. Ply. li. xx. Vlcera quæ phagedænas uocant folia & radix recens cum melle sanant. Et apud Col. putatur esse morbus quem in iumentis uermē appellant Idem apibus tribuit li. x. Sæpe etiam inquit ūitio qđ græci φαγεδαίνας uocant intercunt.

Phagus. us. & phagi arbor glandifera ἀπὸ τοῦ φάγειν comedere. Virg. in Culi. Vmbrosq; manent phagus hæderaq; ligantis brachia. Hinc phagineus. a. um. & phaginus. a. um. pe. cor. pro materiato ex ea arbore. Ouid. li. viii. me. Illic phagineus dura clauo suspensus ab ansa. Virg. Potī ualido nitens sub pondere phaginus axis.

Phalisci populi etruriæ quorum oppidō phaleria uocabatur. Sūt qui arbitrentur phaliscos uocari quos nunc corrupte montē flaconē appellant.

Phalacron. græci caluum dicunt. Vnde Corui aquatici phalacrocoraces dicuntur ut inquit Ply. Hinc loca satis fruticibusq; nuda phalacras appellant quasi calueta: ut quæ nihil ferūt. Apud Colu. Glabreta dicuntur.

Phalara ciuitas a phalaro amne Thessaliæ proximo.

Phalarica. a phalis. i. turribus dicta est. quia turres defendat uel a phalari siculo tyranno ut Annianus inquit. Hæc ut Vege. scribit admodum hastæ ualido præfigitur ferro qđ in lōgitudine habet pedes tres ut cum armis corpus transfigat. Inter cuius tubam & hastile sulphur resina bithumen stuppa connoluuntur insusa oleo qđ incendiarium uocant balistæ impetu destinata præcipito munimīe ardens figitur ligno turritamq; machinā incendit. Est autem magna & parua phalarica. Vnde Lucanus dixit phalaricam uerius mitti tortilibus. Virg. uero ait Tutum manu iaculari potuisse. Vnde lib. ix. Sed magnum contorta phalarica uenit fulminis acta mō.

Phalaris. idis nomen ppnium Agrigentinorum regis crudelissimi. Cuius extant epistæ.

Phaleræ equorū ornamēta ἀπὸ τοῦ φαλοῦ dicūtur. seu a uerbo græco qđ illustrare significat. Virgilius libro quinto. Primus equū phaleris insignē uictor habeto. Inde phaleratus. a. um. i. ornatus. Sue. in Clau. Crassus fungi equo phalerato & in ueste palmata. Et non tm̄ equorum sunt ornamenta phaleræ q; equitum & nobilium. Liui. lib. vii. tradit Consitia Flauii ædilitia tm̄ habuisse indignitatis: ut plærique nobilium aureos anulos & phaleras deponerent. Ply. li. xxxiii. refert olim ab ordine equestri phaleras fuisse positas ex indignatione. Apud Ter. phalerata dicta legunt pro ornatis.

Phalera. portus athenien sis celeber.

Phalæcium carmen dictum a phalæco inuentore. Cōstat spondæo dactylo & tribus trocheis. hoc & hendecasyllabum a syllabarū undena mēsura uocat.

Phalænæ quidā pisces in mari. Ambr. Quid gladios loquar: aut serras: aut canes marticos: aut phalænas: aut zigænas? balænam dicūt esse

Phalangæ sunt quibus baiuli ferendis oneribus utuntur quas σανιδοφόρους plo appellat. Ply. li. vii. phalangæ fustes sunt nodis catentes quibus aphri prælium contra ægyptios primi fecerint. Iul. pollux. phalanges inquit phalangia dicuntur ligna qnbꝰ subiectis naues trahi solent. Sic Nonius scribit phalangas significare fustes teretes qui nautis subiiciuntur Scribit Herod. æthyopas uicenos dentes elephantorū grandes & e materia eboni centenas phalangas tertio quoq; anno tributi uice regibus pēdere solitos. Latine palangæ dicūtur a quo fit palango. as. qđ est onus aliquod huiusmodi fustibus transucho. Affra. Et capam unam semilaceram quaterni simul palangabant.

Phalangani. q aliquid oneris phalangis transuchūt: qui modo tetraphori: modo hexaphori dicuntur. Item palangani appellati sunt milites qui erant in

phalange quales habuit ad imitationez Alexandri magni Alexander syrius romanorum imperator ut auctor est Lampridius.

Phalangium genus Aranei q̄ omnib⁹ internodia terna sint in cruribus. Sunt qui phalangii nomine omnes araneos intelligant. Dicit & phalanx.

Ppalanx.gis.dictio macedonica qua non proprie legio sed quadrata acies & cuneus militaris intelligit quando.s.pes pedi:clypeus clypeo uir uiro in acie conserebatur. Et hoc peculiare fuit macedonum institutum ut auctor est Liuius & meminit Curtius. cuius hæc sunt uerba. Macedones phalangē uocant peditum stabile agmē.uir uiro:armis arma cōserta sunt. Cæsar. Milites nostri e loco superiore pilis missis facile hostiuz phalangem perfregerūt. Vnde proculdubio accipitur phalanx pro armorū connexione atq̄ testudine. Hinc per translationem a satyrico poeta dictum est. Iunctæq̄ umbone phalanges. Item phalanx est regula continens lances.i.libram. Et phalanx ab Aristotele genus aranei qđ & phalangiū dicit tarātola. Itē phalanges digitoz in ternodia dicuntur.

Phaneus mons in promontorio Chii a Phaneo rege dictus.

Phanesii populi in insulis oceani septentrionalibus: qui ut Solinus air habent aures ad eo effusas ut reliqua uiscera conteganr illis.

Phantasiæ imagines rerum insidentes animo. Phantasma atis .uisum quæ spēs nna & nomē est eorum quæ dormientes uidere sibi uidentur. phantasticus imaginatiuus.

Phanaticus.dicitur qui diuino spiritu afflatus est: & cui multæ uanæ apparitiones sunt quales insanientem aiacem percepisse poetæ ferunt. Hūc morbum errorem uocauit Hor. Aut phanaticus error & iracū da diana.

Phanio nihil aliud significat q̄ boni pedis hominem .i.cuius aduentus afferat aliquid fœlicitatis sicut solemus dicere secūdo pede introisse cuius introitum prosperitas aliqua sit cōsecuta uel meli⁹:qm̄ φαν' ίω est appareo.i.apparitorem uulgariter diceret: q ex uoto & desyderatus tandem appareat.

Pharmacum pe.cor. Græci φάρμακον medinz uerbum qđ pro ueneno & pro medicamēto accipi potest. Vnde Cains iurisco. Qui pharmacum dicit debet addere bonum uel malum.

Pharmacopola.pe.pro.dici potest unguentarius: q pharmaca.i.uenena uel medicinas uænditat :quales sunt qui uulgo hærborarii uocantur. Componitur enim ex pharmacon & πω λέω uendo. Hor. in Ser. Ambubaiarum collegia pharmacopolæ.

Pharmacodes.odor medicamenti.

Pharmatusæ sunt duæ insulæ exiles iuxta Atticam regionem in mari salaminiaco. ī quarum altera ut inquit Stra.li.ix. sepūlchrū cyrces ostenditur.

Pharaones appellātur ægypti reges qđ cognomē fuit dignitatis ut scribit Euse. Et ut docet Iosephus li. viii. antiqui. Pharaonis nomen secundū ægyptios significat regem. Et reges cum primū perueniebant ad imperium. Hoc nomen accipiebant.

Pharmiaucetice. græce φαρμακευτική medicina q̄ medicamentis curat. Nam ueteres. Tria medicinæ genera fecerunt. Empericen quæ solum experimētis constat ἐμπειρίαν. n. græci experientiam nocant. Iatralepticen quæ unguntis & Clinicen quæ uictu & uenenis corporibus medetur. Sunt tamē q̄ clinicem in duas partes diuidant. Vnam Diaetitecen quæ uictu medetur. Altera pharmaceuticen.

Pharæ numero plurali:urbs in creta a Misseniis cōdita. Habentur aliæ in Missenia & alibi.

Pharia a Prolomæo:Plynioq̄. A strabone nero. pharus insula contra dalmatiā & Iaderā quæ nūc uulgo lisna illyrico sermone dicitur. Est & urbs in ea a qua pharienses populi.

Pharos olim insula ægypti ob longa paruaq̄ contra nili hostia: nunc continenti coniūcta quæ portum Alexandrinæ efficiebat. sic appellata a nauclero Menelai ibi sepulto: cum fuisset ibi ab aspide interemptus. Luc. Pharos insula quondam in medio stetit illa mari. In ea turris ingēs in petra posita qnæ mari circunluitur. albo lapide octingentis talētis aphiladelpho prolomæo rege. Sostrati Gnidi architecti Alexandrinorum amici opera posita fuit ob salutē nauigantium: quæ nomen ab insula accepit. Scribit Solinus ab hac Pharo turri pharos uocari machinas in portubus ad p̄lucendi ministerium fabricatas. qm̄ ex hac pharo Alexandrina dirigebantur nocturnæ facibus accensis. Papi. Lumina nocturnæ tollit pharus æmula lunæ. Scribit Egesipp⁹. li. iiii. a græcis latinisq̄ pharon appellari ex ipsius rei usu: eo q̄ longe uideatur a nauigantibus tanq̄ phanos qđ significat lucidum imnutatā littera pharos dicatur. In hac Alexander nouam urbem condere statuit. sed cū magnæ sedis capax non esset ex illius aduerso condidit alexandriam. hinc pharius.a.um

Phariseus. nomen sectæ Iudæorum religiosæ. Erant enim apud Iudæos tres sectæ: phariseorum: sadduceorum. & essæorum. A phariseus fit phariseicus. a um. Hiero. cōtra Vigil. Quasi sepulchra phariseica foris dealbata.

Pharsalici. campi thessaliæ in quibus ciuilium bellorum detonuerunt procellæ a pharsalo oppido appellati. quod situz est in ripa fluminis Oenipei a quo pharsali dicti. Sunt qui pharsaliam prouinciam dicant a pharsalo duce quæ primo æmathia ab æmathio. postea Thessalia a Thessalo. deinde a Macedone Macedonia. postremo a Philippo Rege cāpi philippici.

Pharnax.acis.pe.cor. nomē proprium Mithridatis filii. Luc. Nec pharnacis arma relinquas tigranemq̄ meum. Hic a Cæsare: ut L. Florus scribit uno & nō toto p̄lio more fulminis obtritus ē.

Pharetra.pe.cor. ubi sagittæ reponuntur. a φέρω τὰ ἰὰ τοῦ μα. Et qui eam ferunt pharetrati dicuntur.

Pharusii populi in africa uersus oceanū occidentalē.

Phasce. hebraice. latine transitus dī: quia tūc ex ægypto ī patriam remigrauere iudæi.

Phassæ. per duplex. ss. a græcis palumbi dīr.

Phaseolus: phasilus: siue phaselus seu etiam phaseolus uel phasilus genus leguminis. Col. li. ii. Ab hoc

recte phaſelus terræ mandabitur uel in uernacio uel melius pingui & tenuihili agro. Idem. Phaſeoli modii quattuor obruuntur totidem operis.

Phaſellus. Vide in dictione faſellus.

Phaſma.atis.latine apparitio monſtrū niſio dī.

Phaſis.is.uel idis. Colchorū ꝑgrandis fluuius de quo Luc. Colchorum qui rura ſacit ditiſſima phaſis. Hic ut Ambro.li.hexa.ſcribit.de ſeptentrionali parte caucaſeis montibus fuſus cum pluribus aliis in euxinum ſe ꝓcipitat mare. Ply.lib.vi. Nauigaſ phaſis ꝙlibet magnis nauigiis.xxxviii.Md.p. Inde minoribus longo ſpatio pontibus centum uiginti p uius. Græce etiam phaſis latine ſarua dī.

Phaſiani.aues notæ.a phaſi fluuio ad nos traducti ab argonautis. Nāq; ex ea regione in græciā tranſportatæ ſunt. Mar. Argoa primum ſum tranſportata carina: ante mihi notuꝫ nil niſi phaſis erat. In hanc auem Itim Terei mutatum Mythici fabulāt.

Phaſianarius qui phaſianos paſcit. Paul. Iurecō. Phaſianarii aūt & paſtores anſerum non continentur.

Phedon athenienſis in conuiuio a triginta athenienſium tyrānis necatus fuit. Huius filiæ uirgines erāt quæ ut uirginitatem ſeruarent morte inuicem ſecō plexæ in puteum ꝓcipitauere. Fuit & alius hoc nomine phūs Elidēſis Socratis auditor ingenio liberali. Qui ut quidam ſcripſerunt ſeruiuit lenoni perin de quaſi meritorius puer: ꝙſtuariumq; mancipium eum Cebes ſocraticus emiſſe dī: habuiſſeq; in phīm diſciplinis atq; is poſtea phūs illuſtris fuit. Cuī nomini Plo libtum de immortalitate animæ dedit: & alio nomine Phedon inſcribitur.

Phegor. lingua hebræa Priapp⁹ appellatur ut inquit Hiero. contra Iouinianum.

Pheneum: oppidum in arcadia. Pheneus uero amnis in alpheum defluens.

Pheræ ut ait Stra. Pelaſgicorum camporum terminꝰ ad Magneſiam qui uſq; ad Pelium montem porriguntur. Emporium pheræ habent pagaſas: quo ex loco Pelius Iaſonem ac nauem argo emiſit. Vnde Pagaſæ⁹ & pheræ⁹ appellatus fuit. Fuit tamē alius Iaſon pheræus tyrannus. Sed de Theſſalo Iaſone intellexit. Ci.li.i.offi. cum dixit Pheræum Iaſonez cæteris anteponunt.

Pherecydes. pe. cor. phūs & poeta tragicus ex Syro inſula. Floruit regnante Seruo Tullio apud romanos ut Ci.lib.i.tuſ. refert. Hic primus dixit animos hominum eſſe ſempiternos. Primus ſcripſit ſolura oratione ut Apul. in floridis auctor eſt. repudiato nexu ſuum nexu: quem Pythagoras magiſtrum coluit. Periit phthiriaſi. hoc eſt pediculari morbo. De quo Sere. Sed quis non paueat pherecydis fata tragœdi qui nimio ſudore fluens animalia terra eduxit turpi miſerum qnæ morte tulerunt.

Pheretrum. Vide in dictione Feretrum.

Phiala. pe. cor. uas mini uel aquæ plærūq; ex auro conflatum. Omnia enim uini uel aquæ uaſa phialæ dici poſſunt. Vnde Iuue. aurea nocat phialas dicens. Virro tenet phialas: tibi non committitur auꝫ: hoc eſt uaſa aurea quæ Vironi commendata ſunt. Græci ἀπὸ τοῦ πίνειν ἀπὸ τοῦ φ. i. a bibendo.

Phidias ſtatuarius clariſſimus qui Mineruæ ſtatuam egregie fabricauit amplitudine cubitorum. xxvi. ex ebore & auro conſtabat. In cuius ſcuto Amazonū ꝓlium cælauit & deorum gigantiumq; dimicatiōnem. In ſoleis lapitharum & centaurorum. A Plynio dictus eſt artifex nunq; ſatis laudatus. De quo Quintil.li.xii. Phidias diis ꝙ hominibus efficiēdis melior. In ebore nero longe citra æmulum uel ſi nihil niſi Mineruam Athenis: aut olympium in helide Iouē feciſſet. Hinc Phidiacus. a. um. pe. cor. Prop. Phidiacus ſigno ſe Iupiter ornat eburno.

Phidicia cœnationes lacedæmonii ſeu conuiuia nominabant ſiue ꝙ philias. i. amicitiæ cauſa inſtituta ſint: ſiue potius a pſimonia φειδωμαι. i. n. ſignificat parco & abſtineo. φειδω parcitas & parſimonia φειδωλὸς parcus. Vnde & phidicia conuiua depca & frugi. Ci. li. v. tuſ. Quid uictum lacedæmoniorum in phidiciis nonne uideamus? Conuenichāt enim ad phidicia conferentes ſinguli ſannæ medium: uini choros octo caſci quinq; minas ſicuum quinq; ſemis minas.

Philos. latine amor. ſiue amicus. Philet⁹ amabilis.

Philāthropos. pe. p. latine humanus. i. amans homines. Quo nomine dictum eſt lapæ gēs qđ ueſtib⁹ hominum adhærens eos amare uideat. Philanthropia humanitas. i. amor erga homines.

Philandros. amans uirum.

Philadelph⁹. amator fratris. philadelphia fraternitas amor fratris. Et philadelphia nomen ciuitatis i myſia regione aſiæ terræmotibus concuſſa cuius incolæ in agris magna ex parte degebant. In hac fuit una ex ſeptem eccleſiis. Supra philadelphiam onē tem neſſus exuſta regio patet ſtadiis longa qngēs quadringentis lata: ubi nullæ arbores ꝓter uitem inueniuntur quæ exuſtuꝫ uinum ferit ita elegās ut nulli cedat. Summa camporum facies cinerulenta eſt. montana petroſa & nigra. Quidam ex crebro fulminum ictu id contigiſſe arbitrantur: nec dubitant quæ de Typhone dicunt hoc in loco fabulari. Sed credibilius eſt ſubſtraneum ignem qui poſtea deſecerit regionem exuſſiſſe.

Philaretus proprium nomē uiri: & latine amator uirtutis dī. græce. n. ἀρετὴ uirtus dī.

Philargyria ex argyrion qđ apud nos argentum ſignificat componitur & auiditas argenti ſiue auaritia tranſfertur.

Philalethes. ueri amator latine dī.

Philocalus dici poteſt amor boni: uel mundus politus elegans philocalia amor pulchritudinis.

Philomella. nomen mulieris Pandionis filiæ athenienſis regis & ſororis Prognes quæ cum a Tereo compreſſa ſuiſſet tandem ut eſt in fabulis deorum miſerratione in auem ſui nominis conuerſa fuit: quæ & Luſcinia dicitur. Nec ceſſat deflere cantu dulciſſimo iniuria quam paſſa eſt. & interpretat⁹ Amabilis.

Philorcium ſœminæ per amatoriam adulationē dictū

Philo phūs hebræus qui ſapientia librum ſcripſiſſe fuit & alius philo hiblius ut Euſebius li. quan. præparationis tellatchos porphyrius li. iii. magnis laudibus decorauit.

Philoſophia amor & affectatio ſapientiæ. ſophia ſapientia dr. Hæc ſcientia di niditur in tres partes in moralem: naturalem: & rationalem. Prima componit animum. Secunda rerum naturam ſcrutat. Tertia proprietates uerborum exigit & ſtructurã. Moralis græce ethice dr. De qua Seneca phia animum formãt & fabricat: uitam diſponit: actiones regit. agenda & omittenda demonſtrat. Sine hac nemo ſecurus eſt. Hæc ampliſſima artium dicitur. Apul. diſciplinam regalem appellat. tam ad benedicendã q̃ ad beneuiuendum repertam. A phia fit phus amator ſapientiæ: philoſophicus. a. um. Philoſophaſter phorũ imitator. Philoſophor. aris. Ci. li. i. de natura deorum. Et cum minime uidebamur: tum maxime philoſophamur.

Phileſius. cognomen Apollinis. Græci φιλέσιον amabilem dicunt: quia lumen eius exoriens amabili uenerationc oculorũ cõſalutamus.

Philippus nomen uiri proprium & latine equorum amator bellicoſus dicitur. Quo nomine dictus eſt Alexandri magni pater: & romanorum Imperator qui primus ex romanis imperatoribus chriſtianus fuiſſe perhibetur.

Philippi. ciuitas Thraciæ quam Philippus macedonum rex ædificauit: & a nomine ſuo philippos nominauit. Virg. Romanas acies iterum uidere philippi: Hinc Philippicus. a. um. ut campi Philippici. In campis philippicis primo Cæſar & Põpeꝰ. Poſtea Auguſtus & Brutus cum Caſio dimicauerunt. Hinc etiam Philippenſis & hoc Philippenſe: ut philippenſes ciues & philippenſe bellum quod apud philippos geſtum eſt.

Philippei ſine philippi ſunt aurei nummi p̃tioſi: quorum apud Plau. frequens mentio eſt: ut i Penu. Hic ſunt numerati aurei trecẽti nũmi qui uocantur philippi.

Philoſarca. amator carnium. Hiero. Nos ſimplices & philoſarcas. i. amatores carnium.

Philologus. amator uerborũ nel ſtudii.

Philolaus. nomen uiri proprium: & latine amor populi dicitur.

Philochrematos. pecuniæ amator

Philoponus. amator laboris. Philoponia amor laboris.

Philoſomatos. amator corporis σῶμα græci dicunt corpus quaſi σῆμα. i. animæ ſepulchrum. tanq̃ ibi ſepulta ſit.

Philopſychia: cupiditas uitæ: philopſychus cupidus uitæ.

Philotimos. honoris cupidus,

Philetærus. amans amicos.

Philoleutheros: amator libertatis.

Philerenus. amicus ſolitudinis. pe. p.

Philocharis. carus amicus.

Philagathus. nomen uiri propriũ quo ſignificatur benignus.

Philocompus. amator iactantiæ.

Philoctetes. tis. uel tæ. nomen Pæantis filii & Herculis comitis. quaſi amoris poſſeſſor. Proper. Tarda philoctetæ ſanauit cura machaon.

Philomathes. diſcendi cupidus. philomathia amor diſcendi.

Philopolites. amator patriæ.

Philoſtorgus. amicus beniuolus neceſſariorũ. philoſtorgia indulgentia amor parentum.

Philonicus. lurgioſus contentioſus: uictoriæ amator.

Philtra. latine amatoria gñs ueneni amorẽ & ut plurimum inſaniam ingerentis φίλτρον enim apud nos amatorium dicitur. Ouid. lib. ii. de arte. Philtra nocent animis: uimq̃ furoris habent. Iuue. Hic theſſala. uændit philtra quibus ualea: mentem uexare mariti.

Philo nomen phi academiæ principis cui ſe totũ tradidit Cicero ut ipſe in Bruto tellat admirabili quodam ad phiam ſtudio concitatus. cum ille in bello mithridatico domo fugiſſet: romãq; uenisſet.

Philohiſtoricus. amator hiſtoriarũ. Hiero. ad Pauli. Quantus inter quattuor ppbas temporum conſciꝰ & totius mundi philohiſtoricus lapidem p̃ciuꝫ de monte ſine manibus claro ſermone pnunciat.

Philoxous. græce φιλόξους nimis cupidus uitæ.

Philoenus. uinoſus amator uini potator.

Philoxenus. hoſpitalis. philoxenia hoſpitalitas.

Philodulus amator ſeruorum. pe. p.

Philopaes: puerarius: pædico: amator puerorũ

Phimoſis dicitur cũ glans mẽbri uirilis ita tegitur p̃putio ut nudari non poſſit

Phiſon nomen fluuii. qd̃ teſte Ioſepho. libro primo ſignificat inundationem. qui eductus in Indiam ĩ pelago late diffunditur qd̃ Geta nuncupatur a græcis. Hic circuit omnem terram ciuiath ubi eſt aurũ terræ. ibi carbunculus & lapis p̃tioſus.

Phyllon. per. duplex. ll. latine ſolium dicitur una litera detracta. Hinc pentaphyllon. Melanphyllon platyphyllon & huiuſmodi multa.

Phylon. per ſimplex. l. ſignificat gentem genus nationem.

Phylarchus. latine princeps gentis.

Phylira. penultima correpta proprie arbor quam latini Tiliam uocant: q̃uis alii dicant eſſe membranã tenuiſſimam inter corticẽ & lignum tiliæ. Ex hac arbore fiebant coronæ quæ in magno honore apud antiquos fuerunt. Horatius libro primo carminum. Diſplicent nexæ phylira coronæ. Ouid. libro faſ. Ebrius incinctis phylira conuiua capillis. Plynius uero libro xxuii. accipit phylinas pro capillamentis filiſq; tenuiſſimis. Phylira inquit croci nimium ſalem cibis eximunt. Et libro. xiii. Præparantur ex papyro chartæ diuiſæ acu in prætenues ſed q̃ latiſſimas phyliras. Mar. lib. de nup. philologiæ accipit phyliram pro membrana tenuiſſima. Cuiꝰ hæc uerba ſunt Libri in phyliræ cortice ſubnotati.

Phyllura. idem qd̃ phylira. ſ. membrana & tenuiſſimum capillamentum.

Phylaca. penultima correpta locus cuſtodiæ. hoc eſt carcer. Plau. Illic eſt abductus recta p̃hyllacam ut dignus eſt. Phylaciſta carceris cuſtos.

Phyllis. nomen Lygurgi rhacum regis filiæ quæ demophoonta thdei filium ex troiano bello redeũtẽ amauit & in cõiugium ſuum rogauit. Ille aut ante

se ordinaturum rem suam & sic ad eius nuptias re/
uersurũ. pfectus itaq; cũ tardaret phyllis & amoris
in patičtia & doloris impulsu q se spretam esse cre
debat. laqueo uitam finiuit: & conuersa est in arbo
rem Amygdalum sine follis. postea reuersus demo
phon cognita re eius amplexus est truncum qui ue
lut sponsi sentiret aduentum folia emisit. Vnde ćt
phylla sunt dicta a phyllide q̃ ante petalia diceban
tur. Est & phyllis amnis bithynniæ a quo phylli
phyllienseſq; dř ut inquit Strabo.

Phima. tis. gn̄s tuberculi mollis furunculo rotundio/
ris planioriſq. qđ in pus cito conuertitur.

Phyſis. latine natura dicitur. a quo physicus natura/
lis. Physica. oꝝ. naturalia: ut physica Aristotelis.
Vnde & metaphysica super naturalia.

Phyſiologus. de naturis differens. Piero. cõtra Ioui.
Legamus phyſiologos & reperiemus turturis hãc
esse naturam: ut si parem perdiderit: alteri non iun/
gatur.

Phyſionomia: naturæ regula Nam id uerbum signi
ficat mores naturaſq; hominum coniectatione qua
dam de oris & uultus ingenio scisciari.

Phyſeter. eris. penultima correpta. genus piscis mari
ni admirabili magnitudine φυσάω spiro uel suffio
Vnde tusus in arato. Delphinos uirides & phyſe/
teras anhelosi.

Phygethlon. ut inquit Cor. Cel. tumor est non altus
latus durus rubicundus cum uehementi inflamma
tione punctioneq; ac membrorum distẽtione: neq;
materia magnopere in pus conuertitur.

Phyton sine. h. In secunda ptium qđ capitur p re lo
cata. Vulgus Fictum appellat. Inde Emphytiosis
Phyton etiã latine planta. Python cũ. th. in ultima
significat serpentem.

Phlanates. populi sunt a qnib⁹ nomẽ sinui est inditũ
quem modo nautæ. Quernariu; appellant, alii ear
narium propter naufragia proceloto ferme semper
transitu. In recessu eius Senia urbs cui⁹ a tergo spe
cus sunt: unde uehementes nulla fere non hora uen
ti perflant: eaq; res infamem sinum cum reddit. Di
ćti phlanates ab oppido phlano: unde sinus om/
nis hic phlanonicus uocat, qui a pola colonia la/
deram usq; diffunditur.

Phlebotomia: Incisio uenæ quæ fit ad sanguinem mi
nuendum sedandi seruoris gratia φλέψ enim lati
ne uena. phlebotomum ferrum quo uena secatur.

Phlegmon latine inflammatio quotiens sanguis uti
lis & mediocriter crassus fertur subitus in aliquam
corporis partem sed phlegma pituita.

Phlegethon. fluuius infernalis flammis æstuantibus
rapidus φλέγω ardeo. Virgilius. Quæ rapidus
flammis ambit torrentibus amnis tartareus phle/
gethon torquetq; sonãtia saxa. Hinc phlegethon/
theus. a. um.

Phlegma. atis. pituita. Inde phlegmaticus q ex phle
gmata laborat. phlegma ut inquit Aug. h. 21. ci. dei
in capite domicilium habet.

Phlema. dicitur cum ex labore uiæ sanguis defluit cir
ca talos.

Phlegonitis. lapillus q in eo flamma quædam in/
tus ardere uideatur.

Phlegras Martis filius rex Iapitharum in Thessalia
pater Ixionis & Coronidis. a quo phlegyæ populi
thessaliæ sunt cognominati.

Phlegræi. campi duo fuere alteri in græcia a phlegra
thessaliæ ualle: ubi gigantes cum cœlestibus pugna
nere. Vel ἀπὸ τοῦ φλέγειν. qđ est urere atq;
inflammare. qm̃ terra pliorum concitatrix est: dum
ibi gigantũ bellum exarsit. Alteri in campania pro
pe Cumas in quo Hercules cum his plium commi
sit. De quo Strabo libro quinto scribit. Fortunatus
erat & campus nomine phlegræus: in quo non a
gigãtibus gesta fabulæ deuulgant. Ita dić⁹ a col
le qui olim plurimum ignis euomebat: quem Vo/
suuium scriptores appellant. Ex hoc Hercules exi/
stimatur sicut Diod. meminit giganres fugasse.

Phlegmones. inflammationes siue collectiones quas
& impetus nostri uocant.

Phleos. herba palustris ad nexus utilis. ex qua phloi
næ uestes ab Herodoto ćt dř.

Phlyctena. latine pustula: quarum tria sunt genera.
Exanthemata quæ Plynius eruptiones pituitæ &
papulas appellat. Pydracion paulo durius est:
ac subalbidum & acutum. Epinyctis quæ tertium
discrimen est.

Phlius. untis. est urbs in medio sicyonii argiuiq; agri
ubi religiosissime colebatur hebe. Castellium phliu;
nominat Plynius.

Phoca. piscis bos marinus a sono mugitus. Virg. li.
iiii. Geo. Et turpes pascit sub gurgite phocas. Hic
corio & pilis tectus parit in terra pecudu; more q;
num modo colt. In somno mugit. a quo forpue
uituli nomẽ accepit. Fuit & nomen imperatoris ro
manorum.

Phoce. es. oppidum est boeotiæ.

Phocea urbs minoris phrygiæ ut Inquit Ptol. athe/
niensium colonia. unde profecti sunt qui massiliaz
apud Gallos non procul a rhodano condidere. Di
ćta phocæa q uituli marini magno numero com/
paruissent ibem condentibus. Est & in Cana pho
cæa monti Mycale appositа. Ab hac phocenses: ut
a græcorum phocidæ phocenses. Ab utraq; pho/
caicus. Vnde muricem phocaicum. Ouid. posuit
a phocæa nõ procul a sardibus.

Phoceeſ. populi Ionum: qui primi longis naub⁹ se
cundum Herodotum uti sunt.

Phocis. parua græcorum regio. ubi oraculum delphi
cum. Luc. li. v. Massiliæq; iuæ donatur libera pho/
cis. In ea enim est oppidum Delphi sub helicone
monte. Fons Castalius & Cephitus amni & mons
parnasus. in quo Apollinis templum. Hinc pho/
cides & phocæi dicti sunt qui Massiliam condide
runt. Hos Varro scribit trilingues esse. q; græce &
latine Gallice loquantur.

Phocion athenienſis uir clarus cognomento bonus
pauper. Fuit enim semper pauper cum ditissimus
esse potuisset propter frequentes ei delatos hono/
res. Hic neq; ridere neq; lachrymare ab ullo unq̃ ẽ
uisus. Et in concione cum quis dixisset. Cogitabũ/
dus uideris o phocion. Recte cõsectas. Cogito. n.

si qua ualeo in his breuitate uti quæ apud Athenie
ses dicturus sum. Hinc cum legati Philippi Mace
donum regis ingentia munera offerent: honorare
turq; ut ea acciperet. Quãuis. n. ipse facile his care
ret liberis tamen eius essent necessaria quibus diffi
cile foret in summa paupertate ad paternam gloriã
peruenire. Si mei inquit similes erunt. idẽ hic age
lus alet illos qui me ad hanc dignitatem perduxit.
Si dissimiles nolo meis impensis illorum ali auge
riq; luxuriam.

Phœbus Apollo qui Iouis & Latonæ filius fuit eo
dem partu cum Diana genitus quæ & ipsa phœbe
uocitata est. diuinationis & sapientiæ deus a poe
tis existimatus & medicinæ repertor. Dictus phœ
bus quasi φόῤῥιος ab φῶς & ῥιος. i. lux uitæ

Phœbas. adis. fatiloqua q̃ phœbei nũmis concepto
afflatu fureret & agitaret. in bacchantis imaginem.
Sidonius. Nec sic intortum uiolatæ phœbados ul
trix in danaos fulmen iecit.

Phœnix Agenoris filius Cadmi frater q̃ phœnicib⁹
impauit: a quo phœnicia. Et phœnix arbor palma
& color ruber. a quo phœnice⁹. a. ũ. ut color phœ
nice⁹ qd̃ & phœniciũ dr. i. purpureũ. Similiẽ Phœ
nix auis a purpureo pẽnarũ colore dicta toto orbe ce
leberrima in arabia nascens aquilæ magnitudine q̃
annis sexcentis & sexaginta uiuere dicitur. gẽeris
tam mas. q̃ fœ. Hiero. in expositiõe symboli: Quid
mirum uidetur si uirgo conceperit cum oriẽtis auẽ
quem phœnicem uocat in tantum sine cõiuge nasci
uel renasci constet: ut semper una sit: & semper sibi
ipsa nascendo uel renascendo succedat. Idẽ ad præ
fidium. Phœnix auis est in india & per quingen
tos annos de libano implet se aromatibus & sic ni
dificat. & indicat sacerdoti heliopolitano mense fa
menoth. aut farmuth. Implet Ara⁊ sacerdos farmẽ
tis & ibi consert phœnix aromata & electrũ aræ im
ponit. Et primo soris ortu phœnix quidem mouet
pennas. Solis uero calore accenditur: electrũ: & sic
exurũt aromata & ipa phœnix icẽdit. Crastino die
de cinere gignitur uermis: secũdo pennas affert. ter
tio ad antiquam redit naturam & sic ad sua loca re
uertitur. Ambro. libro Hexa. Phœnix auis in locis
Arabiæ phibet degere. atq; ea asq; ad annos q̃ngẽ
tos lõgæua ætate pcedere. q̃ cũ sibi finẽ uitæ adesse
aduerterit. facit sibi thecã de thure & myrrha & cæte
ris odorib⁹ in quam impleto uitæ suæ tpe intrat &
mori. de cuius carnis humore uermis exurgit: pau
latimq; adolescit: ac processu statuti tẽporis induit
alarum remigia atq; in superioris auis spetiem for
mamq; reperatur. Est & phœnix nomen fluuii in
thessalia in asopum fluẽtis. Et phœnix qui ex phœ
nicia est populus: quem Iosephus scribit inuenisse
græcas litteras. Vnde Luc. Phœnices primi famæ
si creditur ausi mansuram rudibus uocem signare fi
guris.

Phœnicia regio in Syria a Phœnice rege sic uocata
Iudææ contermina. In ea sunt Tyros & Sydon ur
bes: Carmelus & Libanus montes in quo thura le
guntur.

Phœnicium color rubens. Hiero. in expositione psal.
Si fuerunt peccata uestra sicut phœnicium uelut ni
uem dealbabo. Nam greci φοινικοῦν phœnicium
uocant.

Phœnissa: mulier ex phœnicia.

Phœnicis. idis purpura pannus rubens. Phœnicea
puniceus ruber.

Phœnicopterus penultima correpta auis rubentes pẽ
nas habens. græci uocant phœnix rubrum & πτε
ρὸν alam. Iuuen. Et scythicæ uolucres & phœni
copterus ingens.

Pholus fuit unus ex centauris. Ixionis ex nube filius

Pholoemons arcadiæ syluosus de quo. Luc. li. vii. Si
licet ipse petet pholoen petet ignib⁹ œthon.

Phonascus: uocis pronunciationisq; magister & mo
derator dictio græca. Quintil. libro undecimo. Sed
cura non eadem oratoribus quæ phonascis. Sue. de
Aug. Pronunciabat dulci & proprio quodam oris
sono: dabat q̃ assidue phonasco operam. Is enim
uocem intorquere remittere lenire exasperare doce
bat: Facto nomine a uerbo φωνέω qd̃ significat
ioquor.

Phoreys huius phorcys. & phorcyn phorcynis nomẽ
Neptumni filii.

Phosphorus. penultima correpta latine lucifer stella.

Phragmon. nomen statuarii & pictoris egregii sicut
& polycletes.

Phrasis. eloquentiæ corpus: & dicendi modus. Dicta
a φράζειν. qd̃ est fari & differere. Hiero. in prolo.
li. pr. Secundus græcus est. qd̃ ex ipsa phrasi proba
ri potest. Quintil. Macer: & Lucretius legendi qui
dem sed non ut faciant phrasin. A phrasis fit theo
phrastus.

Phrenitis morbus lædens mentem & ad insaniam fu
rorem q̃ deducens. ἀπὸ τοῦ φρενὸς. i. deturba
tio mentis. Inde phreneticus qui eo uitio laborat.

Apud Iuue. Phrenesis penultima producta legitur.
Cum furor haud dubius cum sit manifesta phrene
sis. Afr Serenus promlit. Ex uitio cerebri phrenesis
furiosa monetur: amissasq; refert frendens amentia
uires.

Phronimos: latine prudens: phronesis prudentia. Ci
cero libro primo offi. Princepsq; omnium uirtutu⁊
est illa sapientia quam græci sophiam uocant. Pru
dentiam enim quam græci phronesin dicunt aliam
quidam intelligimus quæ est rerum expectandarũ
fugiendarumq; scientia.

Phrygia regio minoris asiæ a phrygio amne qui eam
a Caria diuidit. Vel a phrygia Cecropis filia: ubi
Dardania a Dardano Iouis filio. Inde a Troo Ery
chthonii filii Dardani filio Troia in qua Ilion.
Duæ tamen feruntur phrygiæ maior. s. & minor q̃
Epictetus dicta fuit. Phryges christianam fidem te
nuerunt diu. Sed emersit apud eos montanus qui
dam qui se paracletum nominauit gentemq; illam
infecit: cum quo mulieres Prisca & Maximilla reli
ctis uiris suis incedebant: & illius inspiratione pro
phetissæ dicebantur: multisq; erroribus & phrygiã
& uicinas regiones implerunt. Phrygia ab aqui
lonis parte est Galatiæ collimitata. A meridie Ly
caoniæ pisidiæ mygdoniæq; contermina. In ea est

Ida mons & tmolus & pactolus fluuius. Ex ea fuit sibylla nona quæ fic uaticinata est. Tuba de cœlo uocez luctuosam emittet: tartareum chaos ostendet debiscens terra. Venient ad tribunal dei reges omnes. Deus ipse iudicabit pios simul & impios. tũc demum impios in ignem & tenebras mittet. Qui autem pietatem tenent iterum uiuent.

Phryx. gis. masc. gẽris pro eo q est ex phrygia. Hiero.: Compelle phrygem & ponticuz ut loculam comedat. Dicitur & phrygus. a. um. Virg. b. ix. de mulieribus loquens. inquit. O nere phrygæ.

Phrygiones: qui acu pinguntuel qui uestes acu auro intexunt. Phryges enim primi inuenere talem texturam. Ply. libro decimo. Pictas uestes iam apud homerum fuisse uideo. Vnde natæ triumphales acu factæ id phryges inuenerunt. Ideoq phrygiones appellati sunt. Idem appellat dardanum aurum.

Phthia. ciuitas thessaliæ a qua phthius & phthiota. Vnde Achilles phthiꝰ dictus est. Ouid. Quã sine me phthiis canescant æquora remis. Et uideã puppes ire relicta tuas.

Phthiotis. idis. dicta est una ex quattuor thessaliæ partibus ut inquit Strabo.

Phthiriasis: morbꝰ pedicularis ἀπὸ τῶν φθειρῶν qđ & pedes & pediculos uocamus. Vnde phthirophagi dicti sunt populi solis piscibus uiuentes a tenuitate uictus quasi pediculis uescantur. Hi sunt iuxta pontum Euxinum. Hoc morbo extinctus est Silla dictator & Pherecydes poeta.

Phthisis. tabes morbus quo pulmonis exulceratio fit ex pituita a capite distillante ἀπὸ τοῦ φθίνειν qđ est tabescere. Vnde phthisici nocant. Sunt qui phthisin phthonẽ quoq appellent. sed illud genus maxime quo sanguis reiicitur. quali morbo laborasse theopompum & ab Asclepio curatum tradunt

Phthongus sonus. Vnde diphthongus. Quã ob cãm phthongus & harmonia in cœlo dicantur. Vide Ptolomæum libro tertio harmonicæ institutionis ὅτι φθέγγομαι ἐστί τὸ μὴ δύνασθαι ὁμοίως παραδίδοται q autem Pythagoram dicant aliqui primum inuenisse cœluz harmonia uolui an alii Suidas noster explicat.

Phucus animal uolatile paruum a phago comedo. Vide in dictione Fucus.

Phut inde phutei ut Ioseph scribit Mauritaniæ populi. Fuit aũt phut Chamæ filiꝰ. Cuiꝰ pater Noeus Ita enim a græcis nocari dicit quem hebræi Noe dicunt. uel potius cha noch.

Piaculum sacrificium cultus & quicquid agitur seu ꝓbetur pro sacrificatione peccati. Virg. Ea prima piacula sunto. Hor. libro car. Teq piacula nulla resoluent. Hoc est nullis hostiis te expiabis. Aliquando dicitur crimen flagitium. Hiero. in lib. Iudi. Nãq tantum nefas & tam grande piaculum factum est i israel. Virgilius libro sexto. Diffulit in seram commissa piacula mortem.

Piare significat colere. Plau. Vbi piem pietatez si isto more morata tibi postulem placere. Quandoq contaminare polluere qđ & inpiare dicitur. quemadmodum sacrum ponitur pro execrabili. Quandoq pie amare. Nenius. Nemo est qui magis suos piet liberos. Aliquando Purgare. Virg. Et culpam mifenonum morte piabunt. Huius uerbi cõpositæ sunt Expio qđ est purgo. Impio contamino. Hiero. in plogo. Aggei. Sed cum memoratus populus multis temporibus idolis seruiendo etiam effusionem sanguinis innocentium se grauiter impiasset. lxx. annorum captiuitatem eundẽ populum statuit sufficere.

Piatrix. sacerdos quæ expiare solita erat.

Piamen seu piamentum erat id quo in expiando utebatur. est tamen dictio magis poetica quã oratoria nam grandis est differentia de usu dictionum: quæ uarie scribendi generibus conueniant aliis utitur satyricus aliis orator aliis historicus.

Piaculare qđ ad satisfactionem peccati pertinet. Liu. libro primo. Itaq ut cædes manifesta aliquo tum piaculo lueretur imperatum patri ut filium expiaret pecuniapublica. Is quibusdam piacularibus sacrificiis factis quæ deinde genti botanæ tradita sunt. Piacularia tristia per quæ malum fieri opinabãtur. Nã a superis fœlicitatem: ab inferis diis infœlicia dari censebant. Piacularia auspicia dicebantur quæ sacrificantibus tristia portendebant: cum aut hostia ab ara profugisset: aut percussa mugitum edidisset: aut in aliam partem corporis q̃ oporteret cecidisset.

Piabile. qđ purgari potest. cuius contrarium est Inexpiabile. Augustinus super Io. Videunt se ingenti crimine impietatis adstrictos: quando illum occiderunt quem necrari & adorare debuerunt. & hoc putabant esse inexpiabile.

Piens. a pio. as. cum significat pie amo. A quo pientior pientissimus.

Pietas. inquit Cicero libro artis ueteris est per quam sanguine conuictis patriq benuolis officium & diligens tribuitur cultus. Augustinus uero sic. Pietas proprie dei cultus intelligi solet: quaz græci Eusebian uocant. Hæ tamen & erga parentes officiose haberi dicitur. More autem uulgi hoc nomen ꝺt in operibus misericordiæ frequentatur. Quod ideo arbitror euenisse quia hæc fieri præcipue deus mandat eaq sibi uel pro sacrificiis: uel præ sacrificiis placere testatur. Ex qua loquendi consuetudine factũ est ut & deus ipse dicatur pius: quẽ tñ græci nullo suo sermonis usu eusebian uocant. quauis eusebian pro misericordia illorum etiam uulgus usurpet. Huius contrarium est Impietas qua ab iniustitia sic diligi solet q illa in deum. Hæc dici in homines potest. Per iliam contemplatione delinquitur. hac opere & factis peccatur. Pietas etiam a Romanis deputata est.

Pius. pia. pium. quandoq religiosum significat. Virgilius. Dii meliora pijs. quandoq misericordem benignum Ci. non secus in me pius quam pater in filios. quandoq cultum. Quintil. Et pios amores ac pudicos. Huius contrarium est impius. Extimo autem quod deductum sit a græco pius in mu

tatiſcula quadam πρᾶος ος ἐς ἓν. i. λεπτὸ τυρί.

Picea genus arboris. quam Plynius libro naturalis hiſtoriæ. quintam ſpeciem cedri ſcribit eſſe.

Picens. a. um. a pix fit.

Pico. as. ſignificat pice quicquam linio. Plynius lib. xxxvi. Sed uaſa tuentur picando parietes quoniam & tectoria calx roditur. Sciteq; dictum eſt ad tecta eos pice: ad uinum calceuti quoniam ſic in iuſta cõdiunt. Huius compoſita ſunt. Compico. & Impico. unde Col. libro ſeptimo. Si dolore neruoru3 claudicat. oleo & ſale genua poplites & crura cõpicãda ſunt donec ſanentur.

Picatus. a. um. quod pice linitum eſt. ſeu conditum ut uinum picatum. Antiqui enim uinum pice condiebant. quod picatum uocabant. Ply. Pice & reſina condite muſta uulgare italiæ eſt. Erat & picatũ aliud quod ſponte naturæ ſuæ picis ſaporem recipiebat. & hoc in agro uienenſi peculiariter naſcebatur. Plynius. Iam inuenta uitis per ſe in uino picem habens reſpiciens q; uienẽſẽ agrũ.

Picus auis parua uncorum: cauat arbores. In quibus pullos educsei & ſcandit in ſubrectum felium modo. Dicta a pico ſaturni filio qui ei nomen dedit. ut docet Plynius libro. decimo. Et quoniam hæc auis marti ſacra eſt. quandoq; picus martius dicitur. Picos romani ueteres uocabant. Quos græci gryphes uocant. bæluæ quadrupedes auriticq; niſu. & forma terribiles corpore leonino roſtro alis pedib9 aquilis ſimiles. habitare in hyperboreis montibus in aſiatica ſcythia ferũtur ubi aurum & gẽmæ naſci perhibentur. ibiq; tãta rabie in homines deæuiũt ut terram ipſam in habitabileu faciant. Et quaſi geniti eſſe uideantur ad plectendam auaritiæ temeritatem. Plau. pici diuitiis qui aureos montes colunt eos ſolus ſupero. Sed hoc ut multa alia fabulo ſum eſt. Fuit & picus rex latinorum ſauni pater & latini regis auus auguriorum peritiſſimus. & prius hac aue uſus eſt in auſpicijs. Ouidius. Picus i auſoniis proles ſaturnia terris.

Pica quanuis feminínum uideatur a picus: longe tamen diuerſæ ſignificationis eſt. Nam auis eſt magnitudine palumbæ: alis uario colore & præſertim cæruleo depictis uerba proferens Mar. pica loquax certa dum te uoce ſaluto. Si me non uideas eſſe negabis auem. Eſt & alia pica ſub uentre alba ſuperne nigra. quæ uaria appellatur.

Picenum. regio italiæ in qua eſt aſculum. a pico martio aue dicta. cuius ductu & auſpicio ſabini cum aſculum proficiſcerentur in uexillo eorum picus conſederit. Nam ſicut Stra. libro quinto ſcribit. Conditores picentium e ſabinorum terra profecti ſunt. a quibus orti ſunt. picenum quondam uberrimæ multitudinis. Nanq; trecenta & ſexaginta milia picentium in fidem romani populi uenere. Ea nunc marchia anconitana dicitur. Incipit a Troento amne uſq; ad Iſaurum fluuium qui nunc ſolia dicitur. Et hinc a penino hinc mari ſupero terminatur. habet ciuitates. piſaurum: fanum. fortunæ. ſenã gallicam urbinum anconã: camerinũ. firmũ. & aſculũ.

Piſcenus. a. um. nomen poſſeſſiuum: ut picenus ager

Picens. tis. nomẽ gentile: ut homo picens ex picẽo. hinc picentinus. a. um.

Picra amara dicitur. Hieronymus. ad alga. Vidi ego nauſeam & capitis uertigmen. antidoto qd appellatur. πικρὸς idcſt amara ſæpe ſanati.

Picturatus uaria pictura exornatus & acu pictus. nñ picturatæ ueſtes dicuntur non a picturo qd nõ inuenitur. ſed ſimplex participium uel participii tantum uox eſt. Virgilius. Fert picturatas aun. ſub te gmine ueſtes.

Pierus pe. cor. nomen patris nouem picarum. Ouid. libro quinto. pierus has genuit pelleis diues i aquis

Pieria mons & ciuitas Boetiæ quam primus pierus lini pater ædificauit muſis ſacer. hinc pierides nuſæ. q; in pieria ex ioue & mnemoſyne natæ ſint: ut inquit Stra. Vel a pieria regione macedoniæ. Emathia ante dictæ. a nemore ita appellata. cui nomen eſt pieris. Et pieres populi ſunt dicti: quibus extinctis macedones ea loca inuoluere. A pieria fit pierius. a. um. unde pierium carmen. Muſæ autem ſuauiſſimum uiaticum ad labores uitæ. nñ theocritus ὦ ὗλε μὴ τὸν ἐμὸν τὸν ἐρωτικὸν φέρμακον ἄλλο τινὰ ἐξ οὐρανοῦ ἐλθέτω ἐμοὶ δόμον οὐδέ, ἐπὶ πᾶσιν ἐπὶ τοῖς πιερίδες.

Piget. piguit & pigitum eſt. Sta. libro ſeptimo. Nec pigitum paruos q; lares humileſq; ſubire. Dicitur & pigeo. es. pigui. & conſtruitur cum accuſatiuo. ſignificatq; dolere ſeu moleſtum eſſe. & ut inquit Auguſtinus. quaſi pigriciam ſignificat. Nã cũ dicimus. Piget me feciſſe hoc: eſt dicere. non ſurgit mens animus probare quod feci. Plau. in pſeu. Id qd pudet facilius fertur. quam id qd piget. Terent. in phor. Quæ te obſecro ne plus minus ue faxit. quod nos poſtea pigeat. Quando uero imperſonale ẽ cõſtruitur a parte ante cũ accuſatiuo uel dat. uo plau. Non dediſſe te pudet. me quia non accepi piget. Ouidius libro ſecundo met. Pigetq; actorum ſine ſine mihi ſine honore laborum. Inuenitur etiã pigendus quod eſt a pigeot uerbo deponenti. Differentiam inter pigere & pudere. uide infra in dictione pudeo.

Piger tardus cuius contrariũ eſt impiger. p diligente hinc pigricia pigricies. pigredo. pigritudo & pigritas. p tarditate & ignauia. Ci. li. iii. de rep. Nõq uiri fortiſſimi fortitudo impigritas patia. Et libro quarto tuſ. Quæ autẽ ſubiecta ſunt ſub metu ea ſic diffiniũt pigriciã metũ cõſequentis laboris.

Pigreo. es. piger ſum a quo pigreſco & pigrefio idẽ ſignificantia.

Pigro as. detineo ac retardo. Actius. melius pigraſſe q; ppaſſe nefas.

Pigmẽta ſi unguenta qb9 utun ſpuellæ ad uenuſtãdã faciẽ. ut fucus. p triſtationẽ uero dñr mẽdacia et fraudes. qa ñ ẽ nãlis color ſed artificialis. Ci. li. ii. ẽ ora. Tã integræ ſniæ. tã ueræ. tã nouæ. tã ſine pigmentis fucoq; puerili: ut mihi non ſolum tu incendere iudicem. ſed ipſe ardere uideris. Accipitur etiã quãdoq; pro cõfectiõe ex diuerſis ſpẽbus ſuaui & odorifera. Hiero. Deniq; & hi qb9 itellect9 herbaꝝ eſt pigmẽtorumq; ptia ferũt quædam eſſe pigmenta.

Quorum si odorem ceperint nonnulla animalia continuo intereunt. alia uero eodem odore mercantur uitamq; recipiũt.

Pigmentatus.entata.tum. quod est pigmentis ornatum. Hieronymus ad paulinum. Totum flaccidum molle nitidum atq; formosum quæsitis hinc inde odoribus pigmentatũ.

Pigmentarius.qui facit uel uendit pigmenta. Hiero. in exo. Cõposuit & oleum ad sanctificationis unguentũ & thymiamata de aromatibus mundissimis opere pigmentarii.

Pigmentarius.a.um, quod ad pigmenta pertinet.

Pignus.pignoris.& eris.a pugno ut Caius de uerbo. signi. inquit: Quia res quæ pignori dantur manu traduntur. Et est proprie quod creditori datur ut sit securus. Et hoc modo sæpe dicitur cum aut munus nostrum: aut aliquid simile pignus esse amoris. & beniuolentiæ uolumus. Virgilius. Ipse pater dextrã anchisæ haud multa morãs. Dat iuueni atq; animũ præsenti pignore firmat. deest securum facit ut qui dat pignus. Vlp. inter pign⁹ & hypothecam hoc differe scribit. quod pignus dicitur cum ad creditorẽ transit. hypotheca cũ non transit. Quonã uero filii uidentur tanquam pignora inter uirum & uxorem esse. tũ uinculi ne alioquin forte diuortium fiat. tũ charitatis factum est ut pignora pro filiis capiantur. Nam ut inquit Ambrosius. Cũ præmium nuptiarum sit partus fœminarum. mento mentes cõiugales per filios ueluti per quædam quasi pignora inter se arctius copulantur. Ouidius. Dulcia uoli citæ gestabant pignora matres. Aliquando pignus sumitur pro eo quod deponitur ab his. qui simul decertant apud tequestrum Virgilius. Tu dic mecũ quo pignore certes.

Pignoro siue pignero pigneras. significat rem pignori do. Sue. de uitel. Vtq; ex aure matris. detractum unionem pigneravit ad itineris impensas. Huius cõposita sunt oppignero. & repignero. de quibus alibi. Inuenitur etiam pigneror deponens in eadẽ significatione.

Pigneratitius pigneratitia.um. es supino uerbi pignero nomen deductum significat quod pignori datũ est: ut res pignoratitia. Et pignoratitius ut. cui pignus capere licet. Vlp. Quæritur in pignoratitio creditore an pignoris persecutio denegetur.

Pilus prima cor. capillus. Nam ambo conuertuntur Gel. Si ouium lacte hedi: aut caprarum agni alerẽtur constat ferme in his lanam duriorem in illis capillum gigni teneriorem. a quo pilo. as. Et est pilus nomen generale: Nam pilum pro capillo. Idẽ Plyposuit. In capite inquit cunctorũ animalium hominis plurimus pilus. pili longiores ac proni in colla atq; armos uertentes iube dicuntur. pili uero crassiores rigidi quales habent sues uocantur setæ. pilus uero prima pro. qd & pilum dicitur. telum romanum a penmendo dictum. quasi pensum ut inquit Var. Huius hastile erat pedum quinq; semis & ferrum trigonali figura nouem unciarum. a quo pilati dicunmr: pilo armati. Mar. Et pilata reddit iamq; subitq; cohors. Generaliter tamen pila Varrone auctore tela romana sunt. sicut gesa gallorũ & sarissæ macedonum. Hinc & primipilus dicitur centurio. Et præpilatæ hastæ. quæ ferreas habent cuspides. quasi præferratæ. Propilatum dicitur ubi non est ferrum. si modo in mucronem exactum sit ad formam pili factum ut cornua locustarum quibus natant. Præferratum uero pilum in molendo. propterea uocatur apud Plyt. ut a pilo nuido distinguatur ad molas uidelicet quas aqua uersat utili. Nec tam quod sine ferro est. id nomen habet: quã quod aspersum imponitumq;. Nam & nudus panis appellatur. qui parum coctus rugosusq; sit. quã quam rubidus fere sentiunt. Præterea pilus siue pilum a pinsendo seu a pilumno: ut inquit Seruius. Initrũ quo quidpiam in mortario teritur. Plynius libro. xvii. Quippe & etruria ipsearum farris tolli pisente pilo præferrato fistula serrata. & stella intus deiculata ut nisi intenti pinsant concidantur grana. ferroq; franganur.

Pila.æ. a pinso. uas concauum. quod antiqui siccata frumenta in pilas trunsita pinsebant. Idem in eodem. Tundatur granum eius in pila lignea. Similiter uasa illa concaua modicorum uiui apta in quibus Typsanæ fieri solent. pilæ dicuntur. Item pila est columna itãs quam græci. πίλαρ uocãt a tãdo proprie stelas græci appellant stantes in monumentis columnas. Apul. libro tertio me: Pila medĩa quæ stabili trabes sustinebat. Festus. pila quæ parietem sustentat ab opponendo dicitur. plynius libro undecimo. Ruentes æras fulciunt pilarum instar interius a solo fornicatus ut sit aditus ad faciẽdum. Item pila est qua ludicit ab πιλέω æquo cp forma sphærica sit. quæ omni ex parte æqua ẽsud a pilo quod pilus implen soleãt. Item pila capitur pro quacumq; re rotunda instar pilæ lusoriæ.

Pilatim aduerbium. a pila pro columna. significat pilas. Vict. pilatim struuntur ædificia.

Pilula quasi parua pila. plynius. Nascuntur in eo pilulæ nucibus non absimiles intus habentes floscvlos molles lucernarum luminibus aptos. Idẽ Scarabeus qui pilulas uoluit. Et ea uenena quæ hac forma sumimus uulgo pilulas nominamus. Idem uetus axungia phthisin in pilulis sumpta sanat. Hæc græco uocabulo catapotia dicuntur.

Pilum nouacula culter rasorius. & hastile quinq; pedum & semis. de quo in dictione pilus.

Pilani dicti sunt milites qui pilis pugnabant qui antea primipilares uocabãtur mutata. n. i re militari.

Pilo. as. penultima correpta. a pilus qui in carne est. significat pilos emitto. Actius. Iunc primum pilabant genæ. Asra. Meum præterea corpus nũc pilare primum cœpit. Interdum etiam pilare est pilos detrahere. Mar. quod pectus cp cura pilas.
Hinc componitur. Depilo. pilo pilas penultima producta. Graecum est. & significat. Complano. A quo fiunt composita. Compilo. Expilo. Oppilo. & suppilo.

Pilates: genus lapidis candidissimi. Cato. Lapis candidior quam pilates.

Pilentum uehiculi genus quo matronæ ferebantur.

Idem uidetur quod petoritum quod quattuor rotarum ab hiſpanis introductum Var. de lin. la. i cõ ſuetudinem ſua ætate primum ueniſſe ſcribit. Eſtq; eius formæ qua noſtri temporis principum italiæ mulieres uectantur. ita libratum ut conſidentes in puluinis in aere ſuſpendi agitatæ uideãtur.

Pileus tegmen capitis. quod & pileum dicitur. plaut. ut ego hodie raſo capite caluus accipiam pileum. perſius. hanc nobis pilea donant. ponitur quãdoq; pileus pro libertate. Vnde legimus apud hiſtoricos ad pileum ſeruos fuiſſe uocatos. quod ſignificat ad libertatem cuius inſigne eſt pileus. Liu. li. xxiiii. poſtero die ſerui ad pileum uocati: & carcere nincti emiſſi. Suetonius in Tibe. Seruisq; ad pileum ſtrictis uocatis in ſiciliam profugit. Accipiebant enim ſerui pileum raſo capite qui manumittebantur.

Pileolus. & pileolum cum accentu in antepe. hot. in epiſtolis. Vt cum pileolo ſoleas conuiua tribulis. Hieronymus ad fabiolam. pileolus rotundus eſt. quaſi ſphæra media ſit diuiſa. & pars una ponatur in capite. hoc græci & noſtri tiaram nonnulli galerum uocant. Idem ad paulinum neutro genere dixit. pileolum textura breue. charitate laniſſimum ſenili capiti confouendo libenter accepi & munere: & muneris auctore lætatus.

Pileatus. qui pileo indutus eſt. unde ſerui pileati qui pileo impoſito uendebantur.

Piiumnus: qui ſtercorandorum agrorum: & pinſendi frumenti uſum inuenit. Iouis ut putant filius & dauni pater. Ser. li. x. æn. pilũnus & pitũnus fratres fuerunt. dii horum pitũnus ſtercorandorum inuenit uſum agrorum. unde & ſterquilinius dictus ẽ pilũnus uero pinſendi frumenti. unde & a piſcatoribus colitur. Et ab ipſo pilum dictũ ẽ.

Pina per ſimplex. n. genus piſcis ſiue conchæ. Cice. libro. ſecundo de natura deorum. pina uero. ſic. n. græce dicitur. duabus grandibus obſita conchis eũ qua piſciculus ſquilla dictus ſocietatem coit. i ali quibus cancer cibi affectator.

Pinna per duplex. nn. proptie pẽna eſt quæ pluma. l. mollior & exigua penna non eſt. Nam penna nomen generale eſt ad plumas & pinnas. Varo. libro tertio de re. ruſ. de columbis. Qui tam pinnas habere incipiunt: in nido relinquunt illiſis cruribus. idẽ de gallis. Eligat fœcundas plærunq; rubicũda pluma. nigris pinnis. Col. libro nono. Siccus etiã puluis & cinis ubicunq; cohortem porticus uel tectus protegit iuxta parietes reponendus eſt: ut ſit quo alues ſe perfundant. Nam his rebus plumam pinnasq; emundant. Pinna etiam acutum ſignificat. unde & pinnæ murorum ideſt ſummitates. pinnas etiam geſtare gladiatores ſolebant. unde pinirapi extiani dicuntur q; pinas t galeis mimulonum iacto rete exciperent.

Pinnirapus pe. cot. gladiator. Compoſitum nomen ex duobus corruptis ſcilicet pina & rapio. Iuuena. Hic plaudat nudi preconis illius iter. pinirapi cultos iuuenes iuuenesq; laniſtæ.

Pinnula diminutiuum a pina. Et eſt ſumma pars auris ab acutitate dicta. Aliquando parua pinna ideſt penna. Col. li. ix: Inhibeturq; cupiditas incubandi pinnula per nares traiecta.

Pinnaculum. faſtigium & ſũmitas ædificii in acumẽ tendentis. ſiut q; ueteres pinnam acutum dicebant Vnde bipennis ſecuris quæ utrinq; aciem habet. ſine q; pinnaculis addi pinna conſueuit. quæ facili motu uentorum indicet flatum. quod genus nunc penniculum dicitur.

Pinaces & per diminutionem pinnacidia dicuntur tabellæ in quibus capita omniuru rerum continentur & latine indices dicimus.

Pinacothecæ: locus erat propc atrium. in quo pictæ tabulæ reponebantur. In tablino rerum in magiſtratu geſtarum monumenta continebantur. Var. ſcribit nullos ſpectatum uenisſe luculli uillas: ut uiderent pinacothecas.

Pinus arbor tam maſculini. quam fœminini generis & tam quartæ quam ſecundæ declinationis eſt. quæ & pinea dicitur. Ambroſius. Quis pinum uidens non ſtupeat. pineus pinea pinum. quod eſt mãtuz ex pinu. unde pinea corona qua ut inquit Plynius apud iſthmum uictores coronobantur. pinetum locus pinis conſitus.

Pinaſter pinus ſylueſtris miræ altitudinis. plynius libro. xvi. pinaſter nihil aliud eſt quã pinus ſylueſtris

Pindus. lapitharum ſedes mons theſſaliæ apollini muſiſq; ſacer Acarnaniam ab æthelia diuidit. Sũt tamen qui hoc nomen cum ypſilon ſcribant. Eſt & nomen urbis theſſalicæ a pindo monte appellata: iuxta quem eſt fluuius eiuſdẽ nois.

Pinguis. non macer. aliquando ponitur pro infœcũdo. Virgilius. Et pingues hortos: Aliquando pro impedito & inepto. Ci. qđ ipſi antiocho pinguc uidetur & ſibi ipſum contranum. Hinc componitur præpinguis qđ eſt ualde pinguis. Col. li. iiii. Ideoq; non eſt uincis apta uix etiam arbuſtis niſi prepingui. pingue uero ſ ẽm neutri generis dicitur qđ inter carnem & cutem eſt ſucco liquidũ. Virg. Et omnes impendunt cutas denſo diſtendere pingui. A pinguis fit impinguo. as. Hiero. Impinguatus increaſſatus recalcitrauit.

Piugneſco. is. a pingueo. es. fit. Col. li. ii. Oñe emaciatum amentũ medica pinguelcit. i. pinguefit.

Piguefacio ſignificationis actiuæ ẽ. piguefio paſſiuæ

Pingo. is. xi. ctũ. pingere ẽ formã alicuius rei ductis lineis repũtare. hic pictor q pĩgit. & pictura ars pigẽdi. in qua ſuperioribus tẽpbus floruere zeuſis. parraſius apelles uiri cantatiſſimi: hac uero tempeſtate Andreas mãtiea patauius mãtuani principis aulicꝰ uir i oi uirtutũ gne pſtãtiſſimꝰ dignꝰ certe q a poetis & a cæteris ſcriptoribꝰ celebret. cũ nulli ul integritate. ul pigẽdi arte ſit ſcdus. huic accedẽt ioſineſ belius uenetꝰ. Leonardꝰ florẽtius. & Vincẽtius brixianꝰ excellẽtiſſimo ingenio hoies: ut q cũ oi antiq tate de pictura poſſint cõtẽdere. p tr̃ſlationẽ pigeponit p imaginari Hiero. ad dama. qđ erã uoce prõptuꝰ an mihi cogitatione pigebã. huiꝰ uerbi cõpoſita ſſ. dp. go q ẽ pigẽdo dicimbo denũcio dmõſtro Lact. li. quarto. Cũ. n. quidã noſtroꝝ niſi ſacrificantibus dæmonus adſiſterẽt: ipoſito frontiꝰ ſigno.

deos illoꝝ fugauerunt ne poſſent ĩ uiſcerib⁹ hoſtiarum futura depingere.i.denunciare. Idem li.v. qd uobis inanem iuſtiriã depigitis & optatis cadere de cœlo tanquam i aliquo ſimulachro figuraram.i.fabricatis.Hiero.ad pau.Tito ꝓcipit ut iter alias uirtutes eꝑi quẽ breui ſermone depixit.i.deſcripſit ter. i phor.Probe horum facta imprudens depixit.i.e/ locutus eſt.Expigo ſicut pigo.ply. Iã uero & onerarias nauibus quoniam & pericula expigimus neqs miretur & rogos pigi.Compigo & impigo.ui de alibi.

Pinſo.is.ſui.piſtum.uel piſitum.pila tundo. nel niuis frango.Col li.x.panicum piſitum & euolutum furfuf:ſed miſtum quoq; pultẽ quãuis i copia maxime cum lacte non faſtidiendam præbet.pompo. Cum neq; molis nioiui.neq; palmis pilui.unde piſtor.Nam ante molarum uſum frumenta i pilis piſebant.Var.nec piſorem ullum noſſent niſi cum q i piſtrio piſceret ſarinã.perſius. o iãe atergo quẽ nulla ciconia piſit.

Pinſo.as.i eodem ſenſu.Var.li.l.rerum ruſ. Promendo diem ut i piſtrino pinſetur ac torreatur.i.tundatur.uel frangatur.

Pinſito.as.frequentatiuũ a pinſo.is.Plau.in aſi.Qui polentam pinſitant ideſt contundunt.

Pindo.ls.pidi piſum.Idem qd pinſo.Vnde pinſor, qui nunc piſtor dicitur.Nam erat utriuſq; rei artifex.hoc eſt qui frumenta piſebat & q pães coq̃bat

Piſtor a pinſo.is.qui frumenta in pilis pinſit: nunc autem dicitur qui panem coquit ſeu facit. ply.lib. xviii.Piſtores romæ non fuerunt ad perſicum uſq; bellum annis ab urbe condita ſuper qngentos octoginta.Suc.in cæſare. Domeſticam diſciplinam in paruis ac maioribus rebus diligenter adeo ſeuerꝝ rexit.ut piſtorem alium quam ſibi panem conuiuis ſubicientem compedibus uinxerit.Var.in ſatyr.de eduliis.Si quantum operæ ſumpſiſti:ut tuus piſtor bonum faceret panem.Atteius capito.piſtores tantum eos qui far pinſebant nominatos eẽ tradit:eoſq; coquere ſolitos panem toſtum lautioribus.Piſtorem & coquum apud antiquos eos fuiſſe accepimus.Piſtorem etiam habebãt in numero ſeruorum.unde ait iurecon.Si quis ſeruos habuerit pprios.ſed quorum operas locabat:uel piſtoricas uel huiſmonicas ſeruorum appellatione hos legaſſe uidetur.

Piſtrix:mulier quæ panem coquit.Et piſtrix belua.

piſtris.is.nauis.Virg.li.v.uelocem nineieus agit acri remige piſtrin.piſtis uero latine fides.

Piſtura ars pinſendi.ply.li.xviii. piſtura non omniũ facilis quippe & etruria ſpicam farris tolli pinſente; pilo preferrato.

Piſtorius.a.um.qd ad piſtorem pertinet:ut ars piſtoria. Idem in eodem.Ad operis piſtorii genera tranſeunte cura.Hiero.in gũ.Omnes cibos qui fiunt arte piſtoria.

Piſtoricus.a.um.idem qd piſtorius. Vnde iuriſconſultus operas piſtoricas dixit.

Piſtrinum & piſtrina.æ.pe.pro.locus in quo pinſit. & panis fit.Quandoq; etiam capitur pro laborioſo ſeruitio.Tractum a ſeruis qui ob noxam a dñis in piſtrinum truduntur.proprie Sue.in aug.Et mõ unguentariam tabernam:modo piſtrinum ariciæ exercuiſſe obiicit.ply.li.xviii.piſtrina fœmineo genere utitur. E ſiligine inquit laudatiſſimus panis. piſtrinarumq; opera laudatiſſima.

Piſtrilla.æ.diminutiuum a piſtrino ſecundum priſc. Nam diminutiua quandoq; diuerſa ſunt a genere nominum primæ poſitionis.ſicut a ſcuto ſcutella. At Do.a piſtilla deducit.& ſumitur pro molendino a manibus.Ter.Apud ipſũ locũ dñi piſtrilla.

Piſtrinenſis & hoc piſtrinenſe qd ad piſtrinum pertinet.Apul.in aſinum reformatus molas piſtrinẽſes p circuitus multimodos circũ egiſſe ſe ſedulo ſcribit deſcribẽs quales eſſẽt miniſtri i piſtrinẽſi cõturbio.

Piſtillum ſine.r.inſtrumentum quo in mortario lapideo.& maxie thebaico plũbeo piſtillo terrei molũt

Piones:populi in myſia aſiæ:quæ ſupra caicũ amnẽ ſita eſt ab urbe dicti quam pionis conditor pionias uocauit.

Pipiones:columborum pulli:ut eſt apud lampridium in Alexandri uita.

Pipare dicuntur gallinæ cum uocem emittunt.ſ.cuꝫ faciunt pipi.Var.in aboriginibus.mugit bos:ouis balat:equi hinniunt:gallina pipat.

Pipio.is proprium eſt uocis pulcenorum.Col,lib.ix. Die undecimo ſeptimo animaduertat an pulli roſtellis oua percuderint.& auſcultet ſi pipiant.Sunt etiam qui hoc uerbum paſſeribus tribuant. ut in carmine qd ouidio adſcribitur.Peſſimꝰ at paſſer triſtia flendo pipit.

Piper nomen arboris qd eſt barbarum.perſius.Rugoſumq; piper.Dicitur & piperi inuariabile. ſicut gũmi nauci mancipi.

Piperatum uinum dicitur qd pipere & melle cõditũ ẽ

Pipentes pe.pro.herba quæ & ſiliqualtrum dr caule rubro & lõgo dẽſis gẽiculis foliis lauri guſtu pipis

Pipulum conuicium.plau. Ita me bene amet lauerna te iam niſi reddi mihi uaſa iubes pipulo hic diſſeram ante ædes.

Pirata.nomen latronis q primꝰ mare iſeſſauit:a quo oẽs ſpoliatores & pdones piratæ dicti ſi.alii piratã a τοῦ πειράω trãſeo deducũt.qa.ſ.ex trãſucrſo ſimul ac piratæ uiderẽt illud i eã trãſeundo maſ ipetũ faciẽtes illã depdabãt.uel qd piratæ ſẽp maria pmeãt. pirata græce latine pdo.& piraticã facere dr pdões.

Piraterũ.hitaculũ pirataꝝ ẽ ut ſcribit amb.d hoſtib⁹ carnalib⁹ ñ metuẽdis.q ẽt ſubdit.tã diu i pirateriofum⁹ q̃ diu i hac carne poſiti pdonũ ipſãlium tentationibus ſubiacemus.

Piſa citas i fãmo mõtis uertice cõdita iter oſſã & oliũ.iuxta q̃ ioui ſacra dicta olympia celebrabãt.ẽ & hoc noie oppidũ arcadiæ ppe alpheũ amnẽ.a qua hii q piſas i italia cõdiderũt uenere dictas a citate piſtia.uñ uir.li.x.alpheæ ab origie piſæ urbi etruſcæ ſolo.hinc piſæus.a.um.

Piſſa græce latine pix.uñ piſſeleon oleũ q̃ ex pice fit

Piſæ.arum.ciuitas thuſciæ a qua piſani dicuntur qui ex ea originem ducunt.de hac Luc. Hinc tyrrhena uado frangentes æquora piſæ.

Piſum: genus leguminis. cuius caules ſpargunt̃ ī terra: niſi habeant admicula. Col. li. ii. Similis quoq; ratio eſt piſi qđ tum facilem & ſolutam terrā deſyderat. hinc piſones.

Piſones appellati ſunt quidā romani nobiles q; optime piſa ſererent. ſicut a lente lentuli.

Piſaurus fluuius piceni. a quo piſaurum ciuitas ei ſuppoſita nominata eſt. Seruius uero ſcribit piſaurum dictum: q; illic aurum penſatū ſit. Nam cū camillus gallos interemiſſet. auróq; qđ galli a romanis acceperant pro capitolio non euerſo recepiſſet & ſigna ciuitati appendiſſet. ciuitati nomen dedit.

Piſidæ. fuerunt populi in aſia minori quōdam ſolimi appellati. ut ply. li. y. refert.

Piſiſtratus nomen propriū uiri. Quo nomine dict⁹ fuit hippocratis filius athenarum tyrānus cui ob ſūmam eloquentia athenienſes ſe & libertatem ſuam miſere. quo tempore romæ. ſer. Tul. regnabat. quā uis ſolon ipſe quoq; ſūmus orator pro libertate ſtaret. Idem primus apud athenas bibliothecam inſtituit.

Piſcis: qui in aquis degit. piſces pro ſigno cœleſti tūm plr declinatur. Col. li. xii. Quintodecimo kl̃as martii ſol in piſces tranſitum facit. A piſcis fit diminutiuum piſciculus.

Piſcari eſt piſces uenati. ex quo fit compoſitum. Expiſcor de qno alibi.

Piſcatus. us. ipſa piſcatio & actus piſcādi. ply. quos nenatus aucupia piſcatusq; alebant. plau. in tu. piſcatum hamatilem ſaxanilemq; aggredimur.

Piſcatorius. a. um. qđ ad piſcatorem pertinet: ut nauis piſcatoria: & ludi piſcatorii qui fiebant p qnæſtu piſcantium.

Piſcarius. a. um idem qđ piſcatorius: ut hamus piſcarius. plau. in ſti. arundinem fert ſportulamq; & hamum piſcarium.

Piſcarius: qui piſces uendit. Var. inter piſcarios nō uendebat. Idem dicit⁹ cetarius quāuis cetarii potius ſint qui magnos & ſalſos piſces uendunt.

Piſcaria. æ. locus ubi piſces uenduntur. Var. nullus ī piſcaria piſcis erat.

Piſcoſus. a. um. in quo piſcari facile eſt. oui. li. iii. me. Eſt prope piſcoſos lapidoſi orathidis amnes. Aliquando piſcoſus dicitur piſcibus plenus.

Piſculentus locus ubi multi piſces uoruntur: & ī quo eſt facile piſcari. Cato. Fluuium magnum pulchrum piſculentum. plau. in ru. Qui ſalſis locis incolit piſculentis.

Piſcinalis & hoc piſcinale qđ eſt piſcis: uel qđ ad piſces pertinet. Vnde apud palladium piſcinales cellæ legitur.

Piſcina locus & ſtagna ab initio dicta ſunt. in quib⁹ uiui piſces coercentur. Var. li. iii. de re ruſ. Piſcinas uoco eas quæ in aqua dulci aut ſalſa incluſos habēt piſces ad uſum. Mar. piſcina rhombum patcit. & lupos uernas. hæ uiuaria quoq; uocantur. Sed quoniam in piſcinis natare etiam ſolebant inualuit cō ſuetudo. ut omnes in hunc uſum collectæ aquæ: ſiue frigidæ: ſiue calidæ piſcinæ dicantur. Videturq; a piſcibus dici. quāuis in his nihil piſcium ſit. ſed forte piſcinæ dicte ſunt in balneis q; homines piſcibus ſimiles natando fiant. Ci. Latiorem inquit piſcinam uoluiſſem ubi iactata brachia non offenderentur ply. Si natare latius aut tepidius uelis in area piſcina eſt in proximo puteus. ex quo poſſis rurſus aſtringi. Quin etiam uaſa lignea ampliora ad tenendam aquam piſcinæ uocantur. ply. Decoquitur in aqua & in piſcinas ligneas funditur. eadē generali uocabulo & natationes appellantur.

Piſcinarius qui piſcinas piſcibus refertas habent. unde Ci. Luculū & hortenſium piſcinarios appellat.

Piſtoria ciuitas quam ptol. ponit inter mediterraneas thuſciæ ciuitates. Eſt enim inter florentiam & lucā: a qua piſtorienſes.

Piſtis græce: latine fides. piſtoo fidem accipio & do.

Pitacium: particula coni qua aliquid repetitur. Hiero. in Ioſue. Calciamenta per antiqua. quæ ad iudiciū uetuſtatis pitaciis conſuta erant. Quandoq; accipitur pro breui epiſtola quandoq; pro ſchedula deminuta excīſa.

Pittacus pe. cor. phius mitylenæus. hic ex leſbo tyrānū melancrum depulit & certātibus athenienſib⁹ atq; mitylenæis dux in bello factus phrynonem athenienſium ducem ſingulari certamine interfecit. unus ex ſapientibus fuit.

Pitane ſiue pitana urbs æolica quæ portus duos habuit. Ab hac pitanei & pitanitæ nominātur. & ubi archeſilaus academicus natus eſt. qui cum zenone apud polemonem didicit. Fama eſt apud pitanam lateres inuentos eſſe qui ſuper aquas inatarent. qđ & de aliis locis traditum eſt.

Pitheci: ſunt ſimii. πίθηκος. pithecos. n. ſimia dicta quibus inſulæ ubi eorum eſt maxima copia pithecuſæ ſiue pithaculæ dictæ ſunt.

Pithecuſæ inſulæ in mari tuſco contra campaniam a pithecis ſimiis ut auctor eſt Stra. dictæ ſunt. plynius uero a figlinis doliariorum quæ ibi ex creta fiebant. Dolia enim græci. πίθον ſimias pitheconuocant. In harum ſummitate oppidum fuit qđ plr̃ numero pithecuſæ dicebantur: ouid. Sterilisq; locatas colle pithecuſas habitantum noie dictas.

Pitiſſo. as. parū uini paulatim & quaſi tentādi grā guſto Ter. pitiſſando mō nuhi qd uini abſit plr̃ dicēs hoc aſperū pater. hoc eſt alterum lenius.

Pityocāpæ: uermes e pinu arbore naſcentes morſu uenenato nec diſſimili abupretis motu ply. Vſus ſæpe contra canthandas bupreſtim piorum. quas pityocampas uocant græce πιτυοκάμπαι

Pituita pe. pro. morbus ex catarrho proueniens. græce phlegma dī. Hor. ī ſer. Lenta ferat pituita nides, ut pallidus omnis. Macer, Cum malſa bibitum pituitæ noxia ſoluit. habet pituita domicilium ī capite ut inquit Aug. Plato itimeo pituitam eſſe omnium langorum origiem. q ex diſtillatione fiunt. ex eaq; gigni malas ualitudies plurimas quoniam plurima loca illabitur. Quæcumq; autem partes corporis tumeſcere dicuntur. a uilis icendio & cōbuſtiōe uexantur. Quæ cum expirat extrinſecus uarios exitu ſuo tumores producit. Intrinſecus uero cohibita urentes edaceſq; morbos procreat.

Tunc autem peſſima quando puro ſanguini miſta ligaminum fila ſuo exordine dimouet: & interdum penetrat in medullas: aduſtiſq radicibus. inde anime uincula quaſi nauis funes reſoluit & amputat. Pituita etiam catarrhus dicitur. pituita etiam i gallinis dicitur. Col. li. ix. Sæpe etiam iam ualidioribꝰ remediis factis: atq ipſis matribus etiam uſtanda pituitæ pernicies erit. Hinc pituitoſus qui uulgo dicitur phlegmaticus. Ci. ſi. i. de fato. Inter locorum naturas quantum interſit uideamus: alios eſſe ſalubres: alios peſtilentes: in aliis eſſe pituitoſos & quaſi redundantes. in aliis exiccatos atq aridos.

Pix eſt quæ fit ex arborum reſinis ad ignem decoctis Reſina uero eſt liquor craſſus ex arboribus fluens. & ſæpe ſua ſponte ficcatus ad ſolem. Pix liquida coquitur ad nauium & ad multos alios uſus ply. li. xiiii. pix in italia ad uaſa uino condendo maxime pbat brutia e picea reſina. Hic pico. as. de quo ſupra

Placeo. es. cui. citum. placere eſt gratum eſſe. Cuiꝰ cõtrarium eſt diſplicere. Hiero. in prolo. palip. utrũq complexus eſt. Orationum itaq uel tarum adiutuſ auxilio miſi librum beniuolis placituru: tamen in uidis diſpliciturum eſſe non ambigo. Aliquando placere ẽ efferri gloriari & confidere: Vt ego placeo mihi: tu places tibi: ille placet ſibi. quintil. placeas licet tibi opum tarum fiducia diues ſi mihi idem inuidere non expedit pares ſumus. Hinc etiam cõplaceo. qd ſignificat etiam placeo. Ter. in an. poſt quaꝫ me amare dixi. complacita eſt tibi. Diſpliceo idem in heau. heuheu quã ego nunc totus diſpliceo mihi. perplaceo. ualde placeo. idem ibi. perplacet. Habet & impſonale paſſiuæ uocis. Cypn. Si hominibus placetur: dominus offenditur.

Placidus. a. um. mitis ſedatus. q illa quæ quieta ſunt omnibus placent. Ter. in add. Ille ſemper egit ſuã uitam in ocio: in conuiuiis clemens placidus nulli lædere: os arridere omnibus Do. Clemens eſt circa recte agentes: placidus etiam circa delinquentes clemens animo: placidus uultu. hinc placiditas q Var. in ouibus eſſe aſſerit cum ait. Inquis primum non ſine cauſa putant oues aſſumptas. & propter utilitatem. & propter placiditatem. Maxime enim quietæ & aptiſſimæ ad uitam hominum.

Placido. as. placidum ſeu placatum facio. Ambr. lib. de abel. Grauis motus noſtræ adoleſcentiæ fida ſenectutis ſtatione placidantur.

Placitus. a. um. participium. Terẽ. in prolo. ecy. Vbi cognitæ ſunt. placitæ ſunt.

Plãcitum nomen ſignificat conſenſũ & ueluti pactionem firmatã. ply. eadẽ ætas neronis principatu ad theſſalum trãſtulit delentẽ cunctoꝝ maiorũ placita & rabie quadam in oẽs æui medicos peroratẽ. hiero. in gñ. Non poſſumus extra placitum eius quid quã aliud loqui tecum.

Placo. as. mitẽ ac placidũ facio propitio. Placabilis propiciabilis. Cuius compoſituꝫ eſt complaco pro. Gel. Conciliare ſibi atq complacare iudicel debent: ſenſuſq eorum expectatione cauſæ ſuſpẽſos rigentes q honorificis uerendisq ſuis cõmulcere ñ iuriis atq ipioſis minitationibus conſutare.

Placenta: libũ farinaceũ qd ſit ex farina ſiliginea. caſeo mele. dicta qd nobis placeat. q ea ſoleãt deos placare. uel dicitur a græco πλακοῦς

Plærusq. aq. umq. unde in nſo tã ſingulari quã plurali. plæraq pe. cor. in ablatiuo producitur. hor. in epiſtolis. Si quædã nimis antiquæ. ſi plæraq duræ idem. plæraq differat & pñs in tps omittat. Plærumq mõ capitur pro maxima parte. Sal. Plæroſq ſenectus diſſoluit niſi qui ferro aut beſtiis interiere. Modo pro eo qd eſt nõnulli. Quintil. Videas plærosq ira pcitos. i. nõnullos. Soleꝫ etiam eſſe ſyllabica adiectio. & pro una oſonis parte poni: ut cũ dicimus plæriq oẽs hoc factitant. Significat. n. oẽs Ter. in an. qd plæriq omnes faciunt adoleſcẽtuli Diphthongatur autem qñ ἀπὸ τοῦ πλείονος. fit qd plenũ frequens ſignificat. Conuerſa. n. longa in æ diphth. ut in ſcæna. rhæda. læthes aliisq pmultis dictionibus ſeruatur. Similiter plærũq qd a plærusq deducitur. dupliciter ſumi poteſt. Vno modo pro eo qd eſt fere ſemper. Alio modo ſed rariſſime pro eo qd eſt nonnunquã. Quintil. Excuſſa ſi plærunq uitra uerberibus. i. nõnunquã. Et ab aliquibꝰ putatur nomen: ab aliquibus aduerbium. Inuenit etiam plærus ſine adiectione. pacu. Periere danaj. plæra pars peſſundata eſt.

Plaga percuſſio uulnus uerber. uirg. Plagiſq pemptum tonſa per integrã ſoluuntur uiſcera pelſem. ali quando plagæ rætia dicuntur rariora ad capiendas feras. q plagis. i. foraminibus plena ſint. Ci. lf. iii. offi: Sunt ne igitur inſidiæ tendere plagas etiam ſi excitaturus non ſis uirgil. Rætia rara plagæ lato uenabula ferro. Vbi ter. ſcribit plagas propnie illos funes dici quibus rætia tenduntur circa imam & ſummam partem. Rurſus cœli uel terræ ſpatiuꝫ ampliſſimum. qd etiam tractus & clima a græcis dicitur plaga appellatur. Virg. li. vii. In medio dirimit plaga ſolis iuſqui. Item grande linteũ tegmen cãdidũ qd ſindoné uocant lecticariam quale eſt quo nunc utuntur mulieres romanæ. olim paſſim in uſu erat. iuuar. de ui. pa: Chlamydes plagæ uela. uaſa aurea uidem. Eburneis lectis & plagis figillatis. & hẽt primã cor. niſi cum ſignificat uulnus. qd græce dicitur πλαγή. Ouidius. de triſ. Non habet in nobis iaꝫ noua plaga locũ. huius diminutiuum eſt. Plagula ideſt parua plaga.

Plagiarius qui plagas. i. uulnera infert. & plagiarius q hoiem quẽ ſcit libertũ eſſe emit uændit ue: aut pro ſeruo tenet. Itẽ q libertũ emit uel uændit. Itẽ q ſeruo aut ſeruæ perſuadet ut a dño dñaue fugiat: uel eũ eſſe inuito uel inſciente dño celat: uinctũ habet emit uel uændit: dictus plagiarius q lege fania plagis damnatus eſſet. Lex ipſa plagiana. crimen plagium uocatur. Mar. Impones plagiario pudorem Plagiarium uocat furem librorum ſuorum.

Plagiator idem qd plagiarius. Hiero. ad florentium Magiſtrum autẽꝫ pueri tui de quo dignatus es ſcribere: quem plagiatorem eius eſſe non dubiuꝫ eſt ſæpe Euagriꝰ pſbiter me pñte compuit. cui ille riſit Ego nihil timeo. dicit te a dño ſuo fuiſſe dimiſſuꝫ.

Plagioſus dicitur grãmaticus ludi magiſter q plãgoſi

inferat. Vnde domitii marsi uersus est. Si quos orbi lius ferula scuticaq; cecidit. Et plagiosus est qui sna uitate uerborum retrahit a proposita uirtute.

Plago.as.plagam infero. Aug.li.xxi.ci.dei. Cum iustissime annosas .pœnas ferrus in compedibus pendat. qui uerbo aut ictu celerrime transeunte nel lacessiuit dominum uel plagauit.

Planus.a.um.dicitur cuius signra æqualis est. Quoniam uero plana nullum impedimentum habent qn undecúq; uideri possint. planum quãdoq; pro aperto & manifesto ponitur. Et sic habet pe.pro. plãus uero pe.cor. sumitur pro scurra non quidem simpliciter. sed certi atq; sui generis in postore decollatore q; a fallendo dictus. Hor. Nec semel irrisus triuiis attollere curat fracto crure planum. Inter plãos maxime celebres fuere. Cephisodorus. & pantaleon. q; decessurus utrunq; filium decepcrit scorsum his pondo qua parte domus infodisset aurum qd' nusquam erat.

Plane aduerbiũ significat certe manifeste. Quandoq; oio Ci. trebat. Quare si plane a nobis deficis. molestefero. Aug.li.ii.com. Quid erat ille affect9 animi Certe enim plane turpis erat.

Planicies: æqualitas. Sal. Nam uti planicies erat inter sinistros montes & dexteram rupem asperã. octo cohortes in fronte constituit.

Planitudo.idem qd' planicies. Col.li.v. perticæ cacuminum modiæ planitudinis. quæ tñ dipundiaris orbiculi crassitudinem non excedant optie pãgunt

Planidus idẽ qd' planus. Col.li.iii. Curamq; adhibeto: ut a superiore & siccore & exiliore in planidiorem humidiorem pinguiorem agrũ transseras.

Plano.as.planum facio. Cuius composita magis fũt in usu. nidclicet complano qd' est totũ planum facio. Gel.li.ii: M.cato. in li. quem de agricultura cõscripsit. Semen cupressi serito crebro ita ut linum seri solet. eo cribro terram insternito dimidiatum digitum iam id bene tabula aut pedibus. aut manib9 complanato. deplano & explano alibi.

Planula a complanando dicta est. pro instrumẽto fabrili quo assamenta læuigantur & poliuntur. Nam dolabra idem uidetur esse qd' ascia ut inquit do. qui inquit dolare est ascia cædere. Et planulæ fũt quas nos lamas nocamus. Fores enim cum planulis ferreis parietibus cardinibus coniunguntur & superillos deuoluuntur.

Planipes. qui pedes planos habet. Vnde comœdiæ siue fabulæ genus dicitur planipedia: ubi nullo procedebatur cultu. q; actores pedibus planis idest nudis proscenia introirent. Diom. scribit planipedẽ græce mimum significare. q; actores planis pedib9 idest nudis intrarent proscenium: non ut tragici actores cum cothurnis. neq; ut comici cum soccis. Siue q; olim non in suggestu scenæ sed in plano orchestræ positis instrumentis mimicis actitarent.

Planæ tabulæ planæ a planitie ita appellatæ. Plv. li.viii. Nec pontes alini transeant per tantatẽ planarum trastucentibus fluuiis.

Plauci: qui supra modum pedibus plani sunt. i. q; pedes imos graciles habent planosq; æqualiter quasi tabellas quæ planeæ uocantur. Quo nomine dictus est Romanus quidam cuius extant epistolæ luculẽter scriptæ. Qui teste Enfebio cum galliam comatã regeret Lugdunum condidit. quæ ciuitas senecæ tẽpontbus deflagrauit incendio. Hi etiam ploti dicũtur. Vnde poeta dictus est primo plot9 propter huiusmodi pedes. Deinde plautus.

Planta cum de pedibus dicitur. significat totam partem inferiorem digitosq; & ungues. Virg. in moreto. Cruribus exilis spatiosa prodiga planta. Siue ro de arboribus ea est quæ transferendi gratia uel de arboribus rapta. uel ex seminibus est orta. & de herbis quoq; dicitur. Virg. Hic plantas tenero abscindens de corpore matrum. deposuit sulcis.

Plantaria. ipsæ plantæ in terra natæ. quæ cum radicibus transferuntur de uno loco in alium. Virgil. Syluarumq; alię pressos propaginis arcus. expectant & ulna sua plantaria terra. Plantaria etiam dicunt plantarum loca. ply.li.xvii. Quædam in plantario insita eodem die transferuntur.

Plantarius.a.um.qd' plantari debet. seu qd' est aptus ut plantetur. Col.li.vi. Ipse autem arbusculæ hoc modo possunt transferri antequam plantarias arbusculas effodias solo. rubrica notato partem eius. q; meridie spectet.

Plantaris & hoc plantare qd' est plantæ pedis. Sta.li. primo. the. fumina pedum propere plantaribus allgat alis.

Plantiger plantas gerens. Vnde plantigeræ arbores. quæ ex se sepe pullulando plantas emittunt. plvn. fili qua plantigera est in imis partibus.

Planto.as.notæ significationis: ut homo quidã plantauit uineam. Huius composita sunt deplanto. qd' est contrarium suo simplici: Nam deplantare significat quod plantatum erat euellere ply. sed utraq; in firmissima. & quæ cortice nituntur tantum uel leui aura ocyssime deplantantur Col. lib. ii. Ne aut cornu bos ad stipitem nehementius offendat: aut extremo iugo truncum delibet: ramumq; deplantet. Ex planto significat sicut deplanto. idem. Vt sit quæ teneri adhuc pampini capulis suis illigent nec uentis explantentur. Et li. vi. Antequã explanies arbusculam. snpplanto subtus planto de quo alibi.

Plantago herba cuius duo sunt genera. scilicet maior & minor.

Planetæ ab errore dictæ sunt ἀπὸ τοῦ πλάνης. πλανήτης. i. erraticus. & uagus. uel a uerbo græco. πλανάομαι erro. Latini ab incessu uocant errantia & erraticas stellas. nigidius errones appellat Nam ut ait ser. Interdum in haustrum: interdum in septentrionem: plerunq; contra mundum: nonnunquam cum mundo feruntur. Vnde Virgili9 de mercurio. Quos ignes cœli cyllenius erret in orbes. fũt autem septem planetæ. Saturnus. Iuppiter. Mars. Sol. Venus. Mercurius. Luna. ſz qnq; cõtra mũdũ ferunt. & cũ mũdo qñ retrogradi sunt. Sol uero & luna semper contra mundum.

Plango.is.xi.ctũ. fico. uñ plãct9 & plãgor. aliqñ plãgere ẽ peatef Lucil. plãgũt littora fluct9. oui. plãge bãt corpoſ terrã. hinc plãctus & plãgor. p pcussiõe

Luc. Exigit ad ſuos ſamulorum brachia planctus Sylulus. Lituentia planctu brachia. Catul. Procedũt lenitercq ſonant plangore cachinni.

Plaſis græce latine formatio dicitur. hinc plaſtes plaſma & plaſmo.

Plaſtes: fictor qui figlinam artem exercet: qui & figulus dicitur. Hiero. Mollis cæra & ad formandũ facilis: & ſi artificis & plaſtæ ceſſent manus tamen uirtute eorum eſt, quicquid eſſe poteſt.

Plaſtice ſictoria: uel figlaria: ars figlina qua fingũtur imagines ex argylla. ἀπὸ τῦ πλάττειν. qđ ẽ fingere. unde & proplaſtice dicitur ars faciẽdi typoſ idẽſt formas q̃bus formandis figlinis operib⁹ utũtur. Dicitur etiam proplaſtice pro ipſa forma quaz ad formanda alia opera adhibent. Ply. Arceſilai p plaſticen pluris uenire ſolitam conſtat ab artificib⁹ ipſis quã aliorum opera.

Plaſma. atis & plaſmatum figmentum qđ & figlinũ opus dicitur: qđ formatum eſt. Item plaſma emplaſtruz ab πλάσσω. Tu fingo cõponoq. perſius. Liquido cum plaſmate guttur mobile collucrit. Antiquiſ. n. nonnulli emplaſtrũ ex pluribus liquidionib⁹ rebus cõmixtis uocãm adiuuantibus faciebant. Cade plaſmatis bibendis.

Plaſmo. as. figmentum aliquod efficio.

Platos græce latine dicitur latitudo. unde plato. platea platanus & multa alia.

Platyophthalmus quaſi dilatans oculos πλατὺς enim latus ὀφθαλμὸς oculus. quo nomine dictus eſt lapis ſpumæ candidæ intentiſq. qdãmodo appellant. alii ilibiam. alii alabaſtrum. alii turbaſin. Nam dilatat oculos & eorum fluxiones cauſcationesq. inhibet.

Platea: uia latior: lercq. militaris prætoria cõſulariſq. dicitur. Quandoq. ẽt capitur pro area in quã conuenire populus ſolet. cuius pe. cor. apud Catul. Lampridius in heliogabalo. platcas in palatio ſtraui lacedæmonius & porphyreticis tapis. Eſt & nomen auis quæ ad ea uolat quæ in mari mergũtur. & capitã eorum morſu corripit donec capturam extorqueat. dicta platea a latitudine corporis.

Platæa cum diphth. urbs boetiæ ply. Platææ numero plurali. hinc platæenſes populi dicti.

Platanus penul. cor. arbor late ſpargentibus ſe ramis ab πλατύς latus. petronius arbiter. Nobilis ærilluas platanus diffuderat umbras. Eſt ãt tã maſ. quã fœ. minis. & tã quartæ q̃ ſcdæ decli. Vir. in cul. Nã primũ prona ſurgebant ualle patentes aeriæ platani. Idem in ge. Et ſteriles platani malos geſſere ualentes. hinc platanetũ & platanon pro loco platanis conſito.

Plato plius ab humeroq. latitudine dictus, hic antea ex aui paterni nomine ariſtocles uocabatur. Fuit egregio corporis habitu et in palæſtra ſe exercuit apud ariſtonem palæſtinen. a quo primũ cognomiatus eſt plato. Natus eſt athenis eo die. quo apud Delon apollo ſtuduit picturæ et tragœdias pœnitaq. edidit. Adeo aũt in omni diſciplinarum gne & præcipuã in philoſophia excelluit: ut diuinus plo & philosophorum homerus nominatus ſit. Cl. li. iul. q. platonicæ maieſtatis maximus eſt buccinator. adeo: ut ipſum deũ appellet: quẽ labeo inter ſemideos cõmemorandũ putauit. Cui defuncto magi uti deo immolauerunt.

Platicerotes: beluæ lata cornua habentes.

Plauti a planis pedibus qui & ploti nominantur. ſoleas quoq. dimidiatas quibus uerbantur in uentãdo quo planius pedem ponerent ſemiplotia appellabant.

Plaudo. dis. ſi. ſum. Eſt autem plaudere quotiens alicui pro re bene geſta congratulamur. lætitiamq. oſtendimus. Amb. li. ii. de uirgi. Quæ pompa illa? quanta angelorum lætitia. plaudentium q. habitare meretur in cœlo quæ cæleſtem uitam uixit in ſæculo Seneca. Vnam rem adliciam & ſauere: ac plaudere te iuuabit. Fit etiam quandoq. in deriſũ. ut ẽ apud Ezechielẽ. pro eo q. plauſiſti manu & percuſſiſti pede & gauiſa es ex toto affectu ſuper terrã iſrael. huius compoſita ſunt applando. qđ eſt alicui plaudo Hiero: q̃q̃ labia torqueatis: trahatis capillum. applaudatis pedes: fideæ eccleſiæ aptiſſime confitebor Supplaudo de quo alibi. Eſt & plaudeo. es. Hiero. in eccl. Caput ſuum mouebit & plaudebit manu.

Plauſus. us. Ci. in cato. Quibus cũ a cuncto conſeſſu plauſus eſſet multiplex datus.

Plauſibile: fauorabile iucũdũ populare. qđ plauſu populi excipi põt. Ci. Quoniam plauſibilia hæc non ſunt ut inſimi gaudeant. glorioſe loqui deſinant. Sic oratio plauſibilis dicta eſt: quæ placet & plauſum populi meret.

Plauſtrũ currus q. ex omni parte ſit palam. qđ in eo uehitur ut inquit Var.

Plecto. is. xi. ctum. ſecundum priſ. uel. xul. ſecundum aliquos. xũ. ſignificat punio ferio. ἀπὸ τῦ πλήττω ferio. Hiero. in li. iudi. Si ſeptem crines capitis mei licio plexueris & clauũ hunc circũligatum terræ fixeris infirmus ero. Aug. li. de ci. dei. Naz ſi oẽ nunc peccatum manifeſta plecteret pœna: nihil ultimo indicio reſeruare putaretur. Huius paſſiuum ẽ plector. Ter. in phor. Tu iam lites audies. ego plectar pendens ideã feriar. ut inquit Do. Hinc plectrum & plagæ.

Plector deponens non eſt in uſu. ſed habet compoſita. Amplector: complector: circũplector: Implector. unde implexus qđ eſt implicatus. Grego. Sed cũ ex lectione alia redemptoriſ noſtri ſententia ad mentem reducitur ex huius nobis lectionis uerbis quæſtio ualde implexa generatur. Perplector. perfecte ligo. Hieronymus ad paulinum. Tenent ſe mutuo: ſibiq. perplexi ſunt. & quaſi rota in rotam uoluitur. Terentius in eu. Pergin ſceleſta mecum perplexe loqui. Donat. Ideo perplexe quia ſtaruerat uitium celare uirginis. Hinc perplexor. quod eſt ualde ligo ſeu in dubio pono. Plaut. in aul. At ſcio quo uos ſoleatis pacto perplexarier. Pactum non pactum eſt: non pactum: pactum eſt. quod uobis lubet. Idem in aſi. Neq. ullum uerbum faciat perplexibile ideſt ambiguum multum.

Plectilis penultima correpta. quæ plexa eſt. Plaut. in baceb. Pro gabea ſcaphium: pro inſigni ſit corolla plectilis.

Plectrum.inſtr. Citharœdi quo fides plectuntur. i. percutiũt. ab πλήττω. pcutio. Mar. Feruida ne tristo tibi pollice puſtula ſurgat: exornent docilem garrula plectra lyram. A nris dicit qñq pecten. Virgi. Iam pectine pulſar eburno. Plectrum etiaz qñq calcar heneũ quod oliz gallis gallinaceis ad debatur dum inter ſe puguarent.

Plebs. bis. uel plebes. bei. idem qd uulgus. Hoc ẽ uilior pars populi. Gel. Plebes inqua gentes ciuluz patriciæ nõ inſt. Ply. Tauta plebei cõſternatione ut primo pulſus ex ea regione: mox & interempt⁹ ſit. Hulus diminutiuum eſt plebecula.

Plebeſcitũ: plebis ſtatutũ. Sciſcere. n. ſtatuet ẽ Scita uero plebis appellant ea q̃ plebs ſuo ſuffragio ſine patrib⁹ iuſſit plebeio magſatu rogãte utpuer. Tribuno. In pplo. n. oĩs pars ciuitatis & oẽs ordines cõtinent in plebe neq; eq̃tes ſuntneq; patricii.

Plebeius. a. um. qd eſt plebis: ut plebei ædiles.

Plegma. tis. ræte cries ĭtorti. hoc ẽ tnciæ & oẽ teſtũ.

Plẽmyrium: fluuius Siciliæ qui per agrum ſyracuſa nuz labit. πλημμύρω qd ẽ exundo.

Plenus. a. nm. qd eſt nacuo cõtrariuz. Hoc eſt iquo nihil eſt uacui ſed integrum atq; perfectum ẽ. hic plenitudo perfectio.

Plenilunium. Vide indictione Inna.

Pleonaſmos: latine cumulatio ſiue adiectio. Figura qnotiens ſuperflua adduntur. ut Sic eſt ore locuta πλέιος enim plenus dicitur.

Pleo. es. q̃uis nõ ſit in uſu hẽt tñ cõpoſita. Cõpleo. expleo. Impleo aquo Adimpleo. oppleo. Repleo & Suppleo. Lact. li. 7. Et replebuntur montes cadaueribus oſſibuſq;.

Pleiades: ſtellæ q̃ taurũ pficiunt p̃ter. caput q; ortu ſuo primæ nauigatiõis. tp̃s oñditur. πλειάδες latine Vergiliæ dñr a uerni ttemporis ſignificatione. quo oriunt. Namuere exorũt & circa æq; noctium eaz ortus matutinus eſt. Hyginus inter huius tauri finitionez & candã arietis ſtellæ ſt. q̃s nñi Virgilias: græci pleiadas dixere. Fuerũt atlantis filiæ ſeptem ex pleione nympha cũ quib⁹ Iupiter concubuit. Vñ & pleiades dictæ. & ex hoc relaræ ſunt in nũm ſydez. Vulgo pulcenaria dicit. Vel apluralitate πλεῖονες pleones. n. græca lingua plures dñr. Plures autem ſit apparere certum eſt. Pherecydes tradit ſeptez ſorores fuiſſe lycurgi filias ex naxo inſula. Et qa liberum educauerunt ab Ioue inter ſidera fuiſſe relatas. haz noĩa putantur. Electra: alcinoe: Celeno: Metope. Aſterope. Taygete. Maia. quamm ſeptima uix cerni p̃t. Onid. h. ini. faſ. Pleiades incipiunt humeros releuaſ paternos: q̃ ſeptẽ dici. ſex tñ eſſe ſolent. Seu q; in amplexu ſex hinc uenere deoz. Nam ſeropẽ martí concubniſſe ferunt: neptuno alcinone: & te formoſa celeno. Maiam & electrã taygetẽq; iouit Septima mortali merope tibi ſiſyphe nupſit. Pœniteat & facti ſola pudore latet. Siue q; electræ troiæ ſpectare ruinas non tulit añ oculos oppoſuitq; manum. Fit aũt qñq; hæc dictio tetraſyllaba proper. Non hæc pleiades faciunt nec a quoſus onõ. Aliq̃ obiicit. e & dicimus pleiades. Sta. h. i. ſyllaba. Nec pat æqæas hyades pliadumq; nuoſum ſidus & oleniis dignum peruiſſe ſub aſtris.

Plethron. quidã pro Iugero accipiunt. Alii duo plethra ſingulis contineri iugerib⁹ exiſtimant iur hero mathematicus in plethro pedes cẽtũ i Iugero. ducentos contineri ſcribens.

Pleuritis. idis. f. dolor. laterum. Græce. πλευρὰ τῆς πλευρᾶς latus dr. Hic pleureticus q̃ hunc moebum patitur. Sũt ẽt q̃ hunc morbum pleureſin uocent. Macer. Coſtarum q̃ pleureſin attica lingua.

Plico. as. aui. tũ. & plicui plicitũ. aquo quattuor. cõpoſita. Applico. cõplico. explico & Implico ſimiliter duplex ptĩ & duplex ſupinum hñt. Reliqua ſolum in ani. atum terminant ut duplico triplico quadruplico multiplico replico ſupplico. Sigt aũt Plicare nectere & ueluti rugas facer. Tractũ agræ co πλέκω qd eſt nectere. Applico i de quo alibi. Complico ſimul plico cumulo. Hier. in prolo. Iob. Si ſiſcellam iunco texerẽ: aut palmarum folia complicare ut inſudore uultus mei comederem panem meũ. Lac. li. v. Quid leno niſi ut bonis exuat? quid fur niſi ut plura cõplicet? Implico innecto i uoluo. Sal. li. iiii. hiſt. Implicitæ rates myſteria p̃hibebant. Lact. li. ii. Nam cum bello ciuili brutia no implicitus graui morbo abſtinere p̃lio ſtatuiſſet. Aliq̃ implicare ornaţe. Pla. Implicat ad ſpeculum caput. Circumplico. Gel. Surculo compari quem habebat capite ad funem proinde ut debeſ fieri ſciebat circũplicabat. Replico diſſoluo. Plau. Replicaticam atq; extende. Et replicare rurſus explicare dicere. Hiero. ad Lucinuz bæthicũ. hæc & ipſe intelligis quo animo replicem. Ply. Quã ſæpius ille replicaſſet: tandẽ perſuaſit. Duplico aquo Conduplico. Multiplico & ſupplico de q̃b⁹ alibi.

Plicatile: quod plicaturiut nauis plicatilis. cum facta ẽ ex coriis. Et plicatilis criſta Vupæ.

Plodo. iſ. ſi. ſum. ſignificat quatiendo ſiue colliendo: & manibus pedibuſue ſonum aliquem facio. Cuius compoſita ſunt. Applodo quod eſt iuxtat ſeu ad aliquid plodo. Quintil. Complodore manus ſcænicum eſt: pedes applodere interim licet. Feſtus. Sunt qui appludam ſorbitionis liquidiſſimum genus putent q; flatu deiiciatur & quaſi applodatur. Applodere per tranſlationem eſt fauere ac teſtari honorem illo motu. Complodo. Explodo. diſplodo & Supplodo. de quib⁹ in explodo.

Ploro ploras. Vide indictione Fleo. Eius compoſita ſunt. Comploro ſimul ploro. Liuius lib. i. Tum demum palaz facto. & comploratione in regia orta Seruius præſidio firmo munitus primus iniuſſu populi uoluntatem patrem regnauit. Deploro. ex ploro & Imploro. dequibus locis ſuis.

Ploſtrum. idem quod plauſtrum. Nam. au. in. o. ſæpe conuertitur. Huius diminutiuum eſt Ploſtellũ Augn. li. de ci. dei. Nam hoc turpe membrum per liben dies feſtos cum honore magno ploſtellis i poſitum p̃ius rure in compoſitus & uſq; in urbem poſtea uectabatur.

Ploti qui planis ſunt pedibus exiguam & fere nullam in medio concauitatem habẽtes.

O

Pluma:mollior & exigua penna. Hinc plumeus.a.um.ut lectus plumeus. Implumis & hoc iplume.q d̃ est sine pluma.ur Auis implumis. Sunt q dicant plumam quorũdaꝫ lingua significare acũ. Vñ plumarius.a.um.ut opus plumarium.

Plumula dimiutiuum pua pluma. Col.li.9. Plumulæ sub cauda clunibus detrahendæ ne stercore coĩ quinatæ durescant: & nsturalia ꝓcludant.

Plumarius.a.um quod ex pluma est. Vnde plumaria culcitram dicimus quæ pluma plẽa est. Et plumarium dicitur opus acu factũ quod græci a licio rum multiplici uarietate polymitarium appellant. Hiero.in exo. Decẽ cortinas de byſſo retorta uariarss opere plumario facies.

Plumarius qui acu depingit. Vnde ibidem legit q Achisamech fuerit optimus lignor artifex & polimitarius atq plumarius. Cato de lib. Educã. Et enim nulla q̃ non didicit pingere potest bene iudicare quod sit bene pictum plumario aut textore ĩ puluinaribus plagis.

Plumatile.pe.cor.qd ex plumis factum est Plau. Comatile aut plumatile plumis implere. Nonius clauatũ inter pf: aut ex pluma factum.

Plumo.as.plumam facio. Vnde plumatum ẽ pẽnatum dicimus. Gel.li.i. Auicula est pua nomen est cassita hĩat nidulaturq ĩ segetibus id ferme tpris. ut appetat messis pullis iam iã plumantib⁹. Et plumare ẽ acu pingere. Flauius Vopiscus laneas tunicas purpura micantes & plumãti difficultate pno/

Plumesco.is.a plumeo.is fieri cõũcit pẽ/ (biles. natus fio. Aug.li.iiii.cõ. Aut qd tũ oberat punlis tuis longe tardius ingenium cuꝫ aie longe non recederent ut ĩ nido eccleſiæ tuæ tuti plumescerent.

Plumbum duplex est album.f.& nigrum album stãnũ dicit. Nigri plumbi duplex origo ẽ. Aut enim sua sponte uascit uena: nec qd̃q aliud ex se psrirt aut nascit cũ argento: misticq uenis cõflat. Prim⁹ loquor qui in fornacibus fluit album plũbũ & tiãnum uocatur. Scdus argentum quod remãsit Galena dicit & latine plũbago.

Plumbeus.a.uꝫ.quod ex plũbo: ẽ ut imago plũbea Aliquando dicitur nigrum. Vnde Plau. plumbeũ hoiem appellat huiusmodi ꝓ trauslatione nequoq plũbeum ingenium obtusum dr: & quod penetrat cogitando non potest.

Plũbago cõmunis uena plũbi & argenti gẽre Molibdena. Ply. Frequens & his plũbago hoc est ut ĩsole plumbei uideantur

Plũbarius.a.um.quod ad plumbũ ptinet: ut plũbaria officina. Ply. Plumythium quoq hoc est cerusam plumbariæ dant officinæ.

Plumbarius.rii.qui ex piumbo facit opera.

Plũbo.as .ferrumino. Ply. Neq argentum ex stãno plũbat q̃ prius liq̃scit argentuꝫ. Hinc Replũbo. quod ẽ reioluo Iureconsultus digestis de auro & argento legato emblemata uasis & lapidibus incluſa replumbari posse significat.

Plumbatura modo ferrumãtionem sig̃t: mõ quãcũq coniuncturam plumbo factam.

Plumbate ducunt pilæ plumbeæ quas ueteres pegtino nocabulo Mano barbulos uocabant Aquo & milites q his urebant Manobarbuli sũr sppellati.

Plus.pluris generis neu. In obliquis uero & aumero plurimi trium generum est. Et secundũ. Pnſ. cõparationum ẽ significatione tm̃ non uoce ab eo qd est multum. At Gel.li.v. nõ comparatiũ sed sbsolutũ dicit. Vnde Ambr. formauit cõparatiuum. cum dixit cuius parentes dum requisisset cœpit offerre plurima & pluriora promittere: ubi ẽt compatiũ suppoſuit superlatiuo quod fieri consueuit. Ouid. li.9.me. Sed q̃ cum tibi sit iunctissima iunctior ẽ expetit Dicimus aũe Plus hac re & plus hanc rez. Ter.in eu. Non pustriduum. Victr.li.vii. Asseres directi disponantur inter. nec plus spsriũ hsbẽtes pedes binos ẽ plurimi. Plura & pluria. Do. Antiq hoc cõplure & hæc cõpluria quod uostri complura dicũt. Cr. ẽ pragora. confirmanda genera cõpluria. Credo qa ueteres hic & hæc plures & hoc plure. nõ hoc plus dicebant. Gel. nero refert Capitonem docuisse pluria latinum esse: plura uero barbarum. Nunc autẽ de usu & pluria & plura dicimus Vnde & compluria & complura. Ter. i phor. multa aduenienti ut fit noua hic compluria. Sed differunt ab inuicem plura & complura q plura pñt ẽ duo complura duo esse non possunt. Illud comparatiuũ hoc minime Ideoq non regit casuꝫ. Complurimus nõ reperitur sed tantum plurimus. Est etiã plus aduerbium. Et plus satis dicimus pro eo qd ẽ maxime: & Plusq̃ satis. Ter. in eu. Accede huc ad ignem iam caleſces plus satis. Componit quãdoq plus & dicimus per plus: Ab eo fiunt derluatiua. Pluralis & hoc plurale. & Pluratinus.a.um.ut pluralis uel pluralitiuus numerus.

Pluri fariã aduerbiũ. sig̃t pluribus modis: siue plurib⁹ locis. Sue. de Tibe. Cubicula pluri fariam dispoſita tabellis ac sigillis lasciuissimarũ picturarũ adornatus/

Plusculus.a.um. diminutiuũ est a plus q̃uis (uir. plus a masculino uel fœminino non ueniat. Et significat paꝫ plus. ut aliquãto plus. nn pocho piu. Ter. in phor. Tum pluscula supellectile opus est. Idem in ecy. Primum dies compluſculos.

Plurimus: superlatiuum a multus quod ẽt quãdoq pro longo ponit. Virg. Itq ascendebant collem qui plurimus urbi ẽminet: Vnde nux plurima. i. longa qua sig̃tur Amygdalum.

Pluteus.machina ad expugnandos mutos ad similitudinem eaſsidis. Contexit e uimine: & coriis protegit: terniscq rotulis quasi una in medio. duæ in capitibus apponuntur. in quãcũq partem uoluens admouentur. Hos obsidentes muris admouent: applicantq & eorum munitiõe sagittis: seu alismisſilib⁹ defensores de propugnaculis exturbant: ut scalis ascendendi ꝓtetur occasio ut inquit Vege. Cæsar semperq hostibus spes uictoriæ rediuregrue tur: eo magis q deuſtos pluteos turrium uidebant nec facile adire apertos ad auxiliandum aiaduerte bant postea uero ẽt tabulæ quibus aliquid ꝓsepire tur eodem nomine dictæ sunt. Liui. Cratibus plutei/sq & linteis contectus. Sue. in Cal. accipet uidetur pluteum p fulcro tori discubitori cũ inquit.

Quoſdam ſummis hõribus fructos cœnati mõ
ad pluteum: modo ad pedes ſtare ſuccinctos lin
teo paſſus eſt. Mar. Nam puteo mndici rutus erat
Librorum quoq; & tabularum ſignorumq; repoſi
toria plutei appellãtur. Iuue. Et iubet archetypos
pluteum ſeruare cleanthas. Hinc plutealis & hoc
pluteale. Vnde a Cicerone ſigilla plutealia imaq̃
culæ plutei. i. tabulis incluſæ. Tabula in ſuper q̃
utuntur ii qui litteris dant operam & ſcribuũt plu
teus lialis dĩ. Perſius. Nec plutẽ cædit nec demor
ſos ſapit ungues. Pluteum etiam dicebant ſpatiuz
id quod inferiores colũnas a ſuperioribus per lon
gitudinem infronte diſpeſcebat.

Pluto. Saturni filius ex opi coniuge & frater iouis
atq; neptũni. Qui cum ad tegni diuiſionem ueniſ
ſent plutoni qui natu minor erat & Ageſilaus no
cabatur. pars occidentis obtigit ſecus inferum ma
re. Ioui plaga orientalis. neptũno inſulæ. Hic da
tus eſt locus fabulæ: nt Ioui imperium cæli neptũ
no maris plutoni inferorum obtigerit. Pluto autẽ
Sumanus: diſi orcus: nragus aburgendo. Vedius
ſuppiter dictus fuit. idem quietalis eſt appellatus
quaſi mors quies ſit ærũnatuz.

Pluo. if pluui plutum. qñq; ſuppoſitum hẽt ſed non
appoſitum. Hiero. in Gñ. Non. n. pluuerat dũs ſu
per terram. Et iterum. Ego pluam ſuper terram.
Aliqñ id qd pluit ponitur in ntõ. Tibul. Multus
& interris deplueretq; lapis. Val. max. Inpiceno
lapidis pluniſſe ait. Auguſti. li. iii. ci. dei. Sed cum
pluit terra: cum pluit creta cuz pluunt lapides: nõ
nt grando appellari ſolet hoc nomine ſed omnio
uel terræ uel cretæ uel lapidum pluuia. Quandoq;
ablt̃ appoſitum habet. Liui. lib. vi. de bel. macc.
Tarracinæ & Amiterni nunciatum eſt aliquotiẽs
lapidibus pluuiſſe. qñq; actũi ut deuſ pluit aquãt
pluit manna. qñq; id ſuper qd pluit in ntõ ponit
Hier. in eze. Tu es terra in munda & non complu
ta in die futoris. Quintil. li. vi. Cum cœnaculũ ei⁹
perplueret. Huius compoſita ſunt Appluo. Ply. ni
ſi appluat examinatur. Compluo. Var. Quo imi
pluebat dictum impluuium Surſum qua complue
bat compluuium. Depluo deorſum pluo. Impluo
intus: ſiue ſupra pluo. Col. li. z. Tremellius quidẽ
aſſeuerat priuſq̃ impluerit ab auib⁹ aut formicis ſa
ta edi ubi æſtiuis ſerenitatibus ager aret. Per pluo
per medium pluo. qd pernaculo ſermone dicimuſ
ſtrapiouere. Pla. i Tri. Bene facta bene factis ainſ
pertegito ne perpluant. Quintil. Cum cœnaculuz
eius perpluereț.

Pluuia: ẽ Iugis & lenta aqua dum pluit.

Pluuius. a. um. ut aqua pluuia. q̃ pluta eſt Ply. Teri
turq; in mortariis ad miſta aqua pluuia. Hor. li. i.
car. uentos pluuios nocat. hoc eſt pluuiam indu
centes. Colum. el. uer pluuium nominat inquo ſæ
pe fit pluuia.

Pluuialis. ſeu pluuiatilis. adiectiua eiuſdem ſignifi
cationis. cum pluuius. Feſtus Compluuiũ quo de
merſis tectis aqua pluuialis confluit in eundem
locum. Col. li. x. Infoſſi lacus ſignino conſtruunt
qui receptam pluuiatilem aquam contineant. Et
dies pluuiales ab eodem dicti ſunt inquib⁹ pluit.

Pluuioſus. a. um. ut annus pluuioſus in quo fuerunt
frequentes pluuiæ.

Pneuma. atis. ſpũs: flatus. Pneumaticus ſpãlis. Vñ
pneumatica organa dñt ſpiritalia. Ply. li. xix. Epu
teo particis pneumaticiſq; organis tollendo. Dici
tur & in muſica tatio pneumatica.

Pneumon latine pulmo quod πνέω ſpiro deſcñdit.
Vnde pneumonia qd & peripneumonia inflãma
tio pulmonis cum ex aliis cauſis: tum ex diſtilla
tione nehementi uel ſynãcha uel ſuſpitio uel pleu
ritide proueniens ut ianguis inde copioſus excrea
ri ſoleat. Hic pneumonici qui laborant ex pulmo
ne qui latine dici pñt pulmonarii: ſicut a Coinm.
ouis pulmonatia dicta eſt cuius pulmo afficiturr.

Poculum ꝑprie uas quo bibitur a potione dictum.
Aug. li. xix. ci. dei. Non. n. calix & potio quã cõ
tinet calix ſimul dĩ poculum ſed calix ſolus. ſic tñ
q̃ potioni continendæ ſit accõmodatus. Sumitur
tamen quandoq; pro eo quod bibimus. Virg. po
cula ſi qñ ſæuæ infecere nouercæ.

Pocillum diminutiuum pamum poculũ. Ply. li. liii.
l. papyrius imperator aduerſus ſabnites dimicatu
tus uotum fecit ſi uiciſſet ioui pocillum uini. Pla.
in aſi. Tecum una poſtea tecũ æq̃ pocilla pontet.

Pocillatores pincernæ qui miniſtrant pocula mẽſæ
ingerẽtes. Vnde Ganymedes qui a diis raptus fer
tur ut ioui pocula miſtraret pocillator appellat⁹ ẽ.

Podagra pen. cõmu. pedum dolor. ποῦς & ἄγρα.
a trociias. Mar. Litigat & podagra diodorus fiac
ce laborat. Oui. li. z. de ponto. Soluere nodoſa ne
ſcit medicĩa podagrã. Podagra moib⁹ pegrin⁹ ẽ.
Nam ſi italiæ fuiſſet antiquitus latinum nomen
inueniſſet. Non enim roma cum ſudando & labo
rando uinebat hoc malum cognouit. Eſt autez po
dagra rubens. hoc eſt calidai Eſt frigida. eſt multi
plex de qua apud medicos. Podagra etiam dicitur
pedica laqueus quo capiuntur aialia.

Podager. podagricus & podagroſus. q podagra la
borat. Enni. Nunq̃ poetor niſi podager. Plan. in
mer. Sed tãdẽ ſi podagroſis pedib⁹ eſſet cutich⁹.

Podalirius propriuz nomen æſculapii filii & ſtatris
Machaonis medicinæ artis ꝑclari qui cum græ
cis ad troiam ob medicinam profectus eſt. A pe
dum magnitudine ſic appellatus. medicinam autẽ
diuinam profecto uideri oporteti ſi illud quod in
prologo prognoſticorum ſcribit his uerbis græce
hippocrates fuerit adiũctuz quacũq; nia poſſet fu
turi habere rationem ἄμαθὲ καὶ εἰδέναι θεῖον ἐὼν
σι ἰητροῖσι μούσησι καὶ τούτου τὴν περόπος
αρτήμασιάσαν δυνα γὰρ θαυμάζοι τόδε
λπαίως ἐ ἰητρὸς ἀγαθὸς ἂν εἴη.

Poderis penultia correpta talaris tunica duplici ſyn
done ut inquit Hiero. quam Ioſephus byſſinam
nocat. Hæc adhæret corpori: & ita arcta eſt: & ſtri
ctis manicis ut nulla omnino in ueſte ſit ruga t &
uſq; ad crura deſcendit. Solent milites habere line
as quas camiſias uocant ſic aptas mẽbris & aſtri
ctas corporibus ut expediti ſint uel adcurſũ uel ad
ꝑlia dirigendo iacula: tenendo clypeuz: tenſez ui

brīdo:& quocūq; neceſſitaſ traxent. Ergo & facer dotes parati in miniſterium dei utuntur hac tuni ca uri habentes pulchritudinem neſtimentoruꝫ nu dorum celeritate diſcurrant. Dicta poderis a ποδῶν. ideſt apedibus.

Podex. poſterior pars corporis pudenda. q̄ ex ea pe des fluere uidenrur. Iuue. Et podicæ læui cædunt tumidæ medico ridente mariſcæ.

Podia: funis in naui quo tenditur uelum.

Podium: locus ad ſpectandum habilis. a pede nomē habens. ſine quia pedis mō proiectura illa q̄ po dium facit procedat: ſiue q̄ ad pedes ædificiorum ſtrui conſueuiſſet. ſiue q̄ in eo pedibus hæream⁹. Nunc uulgo Meniana. Solet enim fieri extra do mus parietem locus porrectus inſtar pulpiti muti lis e marmore ſuppoſitis. Iuue. Omnibus ad po dium ſpectantibus. Sueto. de Nero. Cæterum ac cubans primū paruiſ foraminibus: deinde toto po dio ad apto ſpectare cōſueuerat. Sed & aſſeres. tor natos in conclauib⁹ & aliis locis ſupercilii mō pa rietibus ſuffigi ſolitos inqnibus candelabra & po ma & codicilli ſuſtineniuri podia maternus ſermo appellat. Huius diminutiuū eſt podiolum.

Pœcile. fuit porticus athenis nominata ex uarietate picturæ. Græci enim. ποικίλον. uarium dicunt. ποικιλίαν. uarietatem. Vnde & lapis ſimites uo earus eſt pyrrho pœcilos auarietate rubentiuꝫ ma culariim. In hac autem porticu Zeno phus diſci pulos docebat. Vnde & ſtoica ſecta nomen acce pit. & philoſophi ſtoici nuncupati qui antea. ze nonii ab ipſo doctoſ appellabantur. ſcā enī græ ce porticus uocatur. Ply. lib. xxxv. Hic & athenis pinxit porticum quæ pœcile uocatur gratuito.

Pœnus: carthagineuſis. a phœnix: ſed aſpiratio de trahitur. &. œ. in. u. mutarut in deriuatiuo. punic⁹ punica punicum. non pœnicus. Vide in dictione punicus.

Pœnulus diminitiuum eſt a pœnus. Vnde plautina fabula nomen ſumpſit.

Pœna: ſupplicium a pēdendo ut Var. quit quo qs ob delictum afficitur. Alii a græco q̄d eſt. ποινὴ.

Pœnarum uero octo genera. Ci. commemorat: damnum: uincula: uerbera: talionem: ignominiam: exi lium: ſeruitutem: mortem. Hinc punio. quaſi pœ nio. pœna afficio.

Pœnam pendere eſt multam ſoluere: quia hoc pen ſo ære fiebat.

Pœnalis & hoc pœnale: quod ad pœnam pertinet. Vnde pœnalis actio.

Pœnitet. ebat. tuit. quaſi pœna tenet. Pœnitete di cimus cum quæ ipſi fecimus: ea nobis poſt incipi unt diſplicere. &, moleſta eſſe. Ci. Nam quod obie ctum eſt de impudicitia quodq; omnium accuſa torum non criminibus ſed uocibus maledictiſq; celebratum eſt: id nunq̄ tam acerbe feret. M. Cæli us: ut eum pœniteat non deformen eſſe natum. Quoniam uero: his etiā quæ nobis: aut tædio: aut pudori ſunt: pœna quædam eſſe uidetur: ſit ut pœ nitet aliquando pro tædet pudet ſeu dolet accipia tur. Liui. li. i. Nec me eorum ſententiæ eſſe pœni tet. Ci. in Cato. Num igitur ſi ad centeſimuꝫ uixiſ ſet annum ſenectutis eum ſuæ pœniteret? Accipi tur interdum pro parum uidetur & a penuria dedu ci ſenrit Gel. Ter. Me quantum hic operis fiat. pœnitet. i. parum uidetur quod a tenuis fir. Ci. li. i. offi. tam diu autem nelle debebis quod ad re q̄ tum proficias non pœnitebit. Inuenitur etiaꝫ pœ niteo. eſ. & Pœniteor deponens. Nam ſicut pœni tet me dicimus. i. pœna tenet me. Ita pœniteor. paſſiue. hoc eſt pœna teneor. Hier. in eccleſiaſtico Fili ſine conſilio nihil facias. & poſt factum non pœnitebis. Et in actibus apoſtolicis. Pœnitemini igitur & conuertimini ut deleantur peccata ueſtra Hinc fiūt participia pœnitens pœnirurus & pœ nitendus. Actus. Neq; teneq; quenquaꝫ arbitror pœniturum tuæ laudis. Col. li. x. Itaq; hic ager ſi ue exercetur: ſine ceſſat colono eſt pœnitendus ac tanq̄ peſtilens refugiendus.

Pœnitentia & pœnitendo in uno ſignificato accipi iuntur. & a pœnitet quo ad primum ſignificatum fiunt. Hiero. in. lib. x. Triumphator in iſrael non parcet & pœnitudine non flecteretur. Neq; enim homo eſt ut agat pœnitentiam.

Poeta. ἀπὸ τοῦ. ποιεῖν. qd eſt facio effingo. q̄ ſi fictor. Eſt enim quidegantia carmina fingit. a pud græcos autē poetæ per excellentiaꝫ quinq; ſēt ut his uerbis ſcribit interpres oppiani de piſcib⁹. ποιηταὶ μὲν γὰρ ἐξοχὴν εἰσὶν οὗτοι ὅμηρός τε πολίς ἱερόλος ἀντίμαχος μιναιλεὺς καὶ ἀρχύτας.

Poema. atis & poematum & poeſis poetaruꝫ opus hoc eſt figmentum: ſiue fictio. Plau. in aſin. Nam nec fictum unq̄ nec pictum ipoematis. Sunt tñ q̄ diſtinguant inter poema & poeſim. q̄ illud ſit in uentio. parua quæ paucis uerbis exprimit: hæc ne to teſtus ipſe ſcriptorum & opus totum. Lucil. Itē quæuis nō magna pars pomea eſt poeſis opus to tum: totaq; illa ſumma eſt una.

Poeticus. a. um. qd ad poetam pertinet. Hinc poeti ce adnerbium. quod eſt more poetarum.

Poetica. arſ ipſa ſicut grāmaticæ & rhetoricæ.

Poetria. æ. & poetris. idiſ. per modum patronymici fœminini. Perſius poetridas picas cantare credas pegaſeum melos. Cornutus. poema uel poetriam componentes.

Poetor. ariſ. in poetica exerceo ſine poetā ago. Enn. Nunq̄ poetor niſi podager.

Pogonia. dici poteſt barbata. gen⁹ cometæ. πώγων enim barba. Ply. li. x. Pogonias uocant cuius inte riore ex parte in ſpē barbæ longæ ponit iuba

Polis: græce: latine ciuitas & urbs dī. Vnde Nea polis. Hinc politicus. a. um. quod eſt ciuile. Cice. Sed quæ poteſt eſſe homini politico delectatio cum aut homo imbecillus a ualentiſſima beſtia laniatur?

Polypitōn ſepes fertiles multi frumēti.

Polion. πώλιον. ſignificat pulli aſiuini ſimum quē equa initio partionis ante foetum effundit ut in quit Ariſtoteles Plynius uero poleam uocat

Polio. iſ. lui. uel poli. politum ſignificat orno & q̄ſi

politico mote compono. Hinc politum dicimus cultum ornatum. Et politiones agrorum cultus diligentes: sicut politiones uestimẽtorum mundicie & cultus. Ci. pub. Ientulo. Nunc ut Apelles. Veneris caput & summa pectoris politissima arte perfecit. Huius composita sunt Depolio. Expolio & ppolio. quæ perfectionem actus denotant. Festus. Depolitum. perfectum. quia omnes perfectiones antiqui politiones appellabant. Ci. lib. 2. ad Herẽ. Difficilimum est inuentum expolire & expedite pnunciare. Idem. L. Lucceio. Tu interea non cessabis & ea quæ habens instituta ppolies. Repolio. rursus polio. Col. lib. 2. Sin protinus usui destinãtue scilicet frumenta: nihil attinet repoliri: satisq; est umbra refrigerari.

Politia apolis qnæ est ciuitas: latine ciuilitas interpretatur: Hiero. Scotorum natio uxores proprias nõ habet: & quasi polionis politiam legerit. & Catonis sectetur exemplum. nulla apud eos coniunx propria est: sed ut cuiq; libitum fuerit: pecudũ more lasciuiunt.

Policies. mondicies & ornatus dicitur.

Polimenta. testiculi porcorum cuius castrantur quod ad similitudinem uestium poliantur.

Polleo. es. per duplex. ll. possum. ualeo. Ci. in imperad. Nec est ulla eius quæ plus apud eum polleat q̃ ipsius uoluntas atq; iudicium. Liui. li. i. Multũ illi terra: plurimum mari pollent. Et pollere splendere. Plyd lib. xxxvi. Ex oleo & aqua cilicia cotes pollent. Huius composita sunt. præpolleo. qd est ultra alios polleo. Liui lib. i. Ardeam rutuli habebant gens ut in ea regiõe atq; in ea ætate diuitiis ꝓpollens. Repolleo. aquo repolleico. quo usus est Col. lib. v. Plurimarum stirpium natura sic commodat. ut circa cicatricem nouellis frondibus repolleſcat. i. repuleſcat. æquipolleo: æquiualeo.

Pollentia: potentia. Plau. in ru. Nec ineptorum potior sit pollentia. Et pollentia dea potentiæ quæ a romanis colebatur. Item pollentia Plynio auctore oppidum fuit in maiore balearium. Fuit & altera pollentia iusta alpes inclyta lanarum nobilitate. Dequa Syr. li. viii. Fusciq; ferax pollentia uilli. Fuerunt & pollentini in piceno i quinta regione italiæ non multum distantes a tolentinatibus ut iudicat Ply. lib. iii.

Pollex: digitus grossus manus. q̃ ui & potestate in ter cæteros digitos polleat: nec in sinistra cessat: nec minus q̃ tota manus semper in officio ẽ. Vñ & apud græcos ἀντίχειρ antichir uocatur. quasi pro manu & quasi altera manꝰ uideatur. Alio nomine appellatur Hallux. ἀλλὸ τῆ ἄλλο μαι: saltro quod constricta manu proximum digitum solus scandat.

Pollicaris & hoc pollicare. adiectiuus a pollex. Ply. Digitoꝝ hominis longitudo illis & interim falcata pollicari latitudine.

Polliceor. uerbum cõ. scdm Pris. Nam in significatione passiua usus est Ouid. Pollicitis diues quilibet esse põt. Est autẽ polliceri ultro seu ex pactione aliquid promittere. Compositum ex pol. partis affirmatiua siue a porro: siue a poly. quæ multum significat per exceptionem. & liceor. Hinc fit pollicitor frequentatiuũ. aquo pollicitatio.

Polemon penultima correpta philosophus atbenien sis philostrati filius. Qui cum in iuuentute petulãs esset: & aliquando ebrius & coronatus xenocratis scholas ingressus fuisset: eius oratione quæ tũc de pudicitia erat adeo mores immutauit: eantũq; in phia pfecit ut xenocrati in schola succederet.

Pollis. inis. & pollen. inis. a pollo deduci uidetur. flos tritici. Ply. xvili. Ex aphrico iussum est e modiis redire semodios & pollinis sextatios quinq;. Ita enim appellant intriticoꝝ florem insiligine

Pollinarius. a. um. qd ad pollinem pertinet: ut Cribrum pollinarium quod de lino nõ desectis equorum fit ad pollinem purgandum. Nam cribra q̃ adexcutiendam farinam fiunt: excussoria dicuntur Ply. in eodem Cribroruꝫ genera galliæ seris equorũ inuenere hispaniæ lino excussoria ac pollinaria

Pollintor: curator pristini qui pollinario cribro ꝓ linem excutit. a polline farina deductum nomen. Cato. Operarium mercenarium pollintorem diutius eundem ne hẽat die.

Pollincere est farinam in pistrino lucrisactam diuidere. & Pollinatio ipsa diuisio.

Pollinctor. cum. c. accurator funerum & redemptor dicitur. i. qui funera morientia curat. quasi pollutorum unctor. i. cadauerum curator. Vnde pollinctum funus dictum appollinctoribus unctum. pollincere est curare ungereq; cadauera. Apul. Pollinctor eius funeri dum unctiõeꝫ parauit. Hũt Festꝰ pollictoreꝫ pronunciare uidetur. Quas inquit pollucere merces liceat &c. Plan. in asi. Ecquis currit pollinctorem accersere. Pollincere ad pollinctum emere siue corpus mortuum curare. Pollinctus ipsa curatio. Plau. Carthaginienses fratres duo fuere eorum alter uiuit: alter est mortuus. propterea apd uos dico confidenter ius. quia mihi pollinctor dixit qui eum pollinxerat. Hinc pollinctura ipia accuratio. Idem in Sti. Hodie pollincta est. Libitinarius dicebatur qui necessaria funeribus uendebat & qui rationibus ꝓerat libitinæ deæ in cuius templo quæ ad sepulturam pertinebãt uendebantur. sicut docet Plutar. in proble. Seneca. lib. vi. de benefi. Vota libitinariorum esse: ut mortes plurimorum optent qd illis q̃stuosissimum est.

Polluceo. es. xi. uerbum sacrificale & reddentium libamenta deis. Significat enim poliucere mutum dedicare, uel deuouere. ex poly multum & luceo ꝙ Is qui talia facit multum luceat. ob lumina sacrificiorum. Vel pollucere est libamenta herculi in aã porricere: & sacrificium polluctum quod Herculi decuma data sit. Plau. in Sti. Vt decimam partem Herculi polluceam. i. splendide dedicem. Hoc uerbo usi sunt auctores quotiens opiperas dapes nelut in sacrificium dei & in primis herculis facturi erant. cui deo decimas omnium reiuꝫ romani. uoto reddebant. Vnde Macro. catilones eos propriꝫ dicit qui ad polluctum herculis ultimi cum uenirent catillos liguribãt ad polluctum hoc est ad

magnificum epulū quale herculi ſolebat fieri. Pol lucibilis cœna dicta eſt opulēta. Hinc pollucibili/ ter ſplendide & laute. Plau. in bac. Paſcite paſitos opſonate pollucibiliter.

Polenta & puleuta utroq; modo dicitur quæ ſic fit. Perfuſum aqua hordeuz ſiccant noctu una: poſte ro die frigunt. deinde molis frauguut: ſeruantq; i multos dies. Vnde in Ioſue ſcribitur. Et comede runt de fmgibus terræ die altero & azymos panes & polentam eiuſdem anni. Inuenitur etiam hoc poléta. Ouidi. lib. iiii. me. Dulce dedit teſta quod coxerat aute polenta.

Polluo. is. lui. lutum. quaſi porro lauo. ſed per con/ trarium ſæpe numero ponitur pro inquino. ſiue p antiphraſim: ſiue q ea quæ inquinantur madefie ri neceſſitate eſt. Lact. li. iiii Omnia ſcelere ac libi dine polluebamus. Hinc nocturnaz geniturā ſom no ſparſam pollutionem appellant.

Pollubrum. uas trulleum quo manus lauamus. nul/ go bacile dicitur. Liui. Argēteo pollubro & aureo gutto. Fabius pictor. Aquam manibus dato. pol/ lubrum ſiniſtra manu teneto. dextera uaſū cū aq̄.

Polus. quaſi cæli cardo. Duo autem ſunt poli. ſ. Ar cticus. i. borealis. & Antarcticus hauſtalis. Et ab altero in alterum proteuditur axis aquilbus ſuſti/ netur. Borealis aliiſſimus his quæ ſunt in noſtro hemiſphærio. hauſtalis imus & deꝓſſus. & qui a nobis uideri ñ poſſit. Dictus polus ab πολῶ. uer bo græco quod uerto ſignificat & circumago.

Polyaudros: latine multos uiros habēs. Polyaudriū locus ubi ſunt multa ſepulchra publica.

Polyarnas: multorum agnorum. Var. li. z. de re ruſ. Veteres poetæ alios uocant polyarnas: alios po/ lymelas: alios polybutas: ideſt multarum ouium: et multorum boum.

Polycarpus: nomen uiri proprium quaſi multi fru/ ctus: ſiue fructuoſus. καρπός. n. fructum dicunt.

Polycrates. pe. cor. nomen ꝓprium tyrānī q regna/ uit in ſamo inſula. Hic & opib⁹ & fælicitate apd hiſtoricos inclytus ē. q quoadiuxit nō tam fortu/ næ alūnus dici potuiti q̄ part⁹. Sed mors infamis & ærūnoſa docuit neminem ante obitum merito dici poſſe fælicem. Fuit enim ab orete ſatrapa per ſarum captus ſuſpenſuſq;.

Polycletus. pe. p. Statuarius eximius diligētia & de core ſupra cæteros ut inquit. Quintil. Naz ex ære ſigua fecit nobilitata ſcriptoꝝ p̄conio cum p̄mis fecit aſtragalizōtes hoc ē taꝰ ludētes. quo opeꝰ nilz abſoluti⁹ iudicāt. fuit ſytōi⁹ & diſcipul⁹ ageladæ

Polychrouius. diuturnus longæuus & multi tpris: ſi cut oligochrouius q paruz uiuit. Vnde cornices dictæ ſt polychrōiæ qm̄ nouē ætateſ uiuere dicāt.

Polyceros. pe. cot. latie cōnut⁹: ſiue mſta cōnua hūs

Polydamas. pe. cor. uomē ꝓpriū uiri troianli & la tine dī ualde domans. Perſius. Non mihi polyda mas nec troiades ꝑbeonem ꝓtulerint.

Polydorus. pe. p. nomen filii priami & latine ſigni ficat multa donans. polydoria munificentia. Po/ lydora inſula propontidis.

Polyæglas. inſula a caprarum multitudine.

Polygalon. hærba palmi altitudinē in caule ſummo foliis lenticulæ quæ potata lactis ubertatem indu cit. Vnde & a lactis abundantia nomen accepit.

Polygolaton: hærba ſiue foliis aſpargi caule in ca/ cumine aculeum habens.

Polygenueton: quaſi multorum generum.

Polygonius: multoꝝ angulorū. Polygonū. pe. pro. hærba a geniculoruz multitudine q̄ uos ſanguina riam uocam⁹ foliis rutæ & grammis ſimilis. Suc cus eius infuſus uaribus ſuppnmit ſanguinē. Col. lib. 7. Sanguinalis hærba. quam græci polygoua appellant. Hoc nom̄ ueteres uſurparūt ꝓ fœcūdo.

Polylog⁹. pe. cor. mltiloqu⁹. polylogia: multiloqū.

Polyonemon: q̄ſi multaꝝ tibiarū hærba cuiilæ ſi/ milis ſemine pullegii ſurculoſa multis geniculis.

Polymedia. Troadis oppiduz helleſponto adiacēs.

Polymuia ſeu polymuia. Nam .πολύμνια. .αε a græcis ſcribitur. ſed latini polymuia dicunt pe. cor. Hor. li. i. car. diuiſit diphthōgum. Euterpe co hibet nec polymneia. ubi ēt. y. ſequentibuſ. m. &. n. more græco corripitur. Fuit una ex muſis ſic di cta q tm̄ ſuauitate poetas reddit gtia imortales. ab πολυ. multū. μνήμα memoria. Vnde & ꝑfle rhetonbus dī q̄bus opus ē multa memoria. Sūt q ab πολύ. & hymuos deducūt qđ eſt laudatio qa laudationibuſ ꝑſit. & ſcribūt polyhymnia: ut apd. Oui. li. v. faſ. Diſſenſere deæ q̄æ polyhymnia cœ

Polymitus. a. um. pe. cot. a poly. & μίτος (pti. filuz qđ uos liciū dicim⁹ a licioꝝ multiplici uaria tate. Vnde neſtis polymita q̄ multis licis cōtexta eſt. ſicut Monomita dūt q̄ uno licio conſtant. Di mita quæ duobus. Trimita q̄ trib⁹. Ply. Plurimis uero licis texere q̄ polymita appellāt: Alexādria inſtituit. Hinc polymitarius. a. um. ut Opus poly mitanū qđ & plumariū dī. qñ qđē Hiero. Pluma rios & polymitanos artifices ꝓ codē fere poſuit. Polymitarii. n. dūt q artē polymitanaz exercent.

Polymyxos: lucerna q̄ multos hēt angulos & i his funiculos illuſtraudis cōuiuis accōmodata. Mar. Illuſtrem cum tota meis conuiuia flammis: totq; geram myxos una lucerna nocor.

Polymorph⁹. multiformis μορφή. n. forma.

Polypharmacus. penultima correpta uenenū uel me dicinis abundans.

Polyphemus. penultima producta. Cyclops neptu/ ni filius ex Thoa phorci filia iugenti corpore: q unum tantum oculum in fronte habuit. Quo no/ mine Garrulus illuſtris ſignificatur.

Polyphagus penultima correpta qui multum come dit. & latine dici poteſt Manduco. Et eſt multi ci bi capaciſſimus. ſicut pamphagi populi cuncta co medentes.

Polypodium: hærba dicta ſiue quod radix eius ue/ luti cirros ad ſimilitudinem polypi piſcis habeat: ſiue q farina eius indita uaribus polypum couſu/ mit. Hanc hærbam noſtri Filiculam nominant. ſi milis eſt enim. Filici piloſa radix.

Polypus. pe. cor. gtm̄ facit polypi & polypodis. pi/ ſcis eſt ex molliuz geuere. a multis pedibus appel latus ex poly. & πούς. pes quaſi multipes. Vnde

a nōnullis octopes dī. Huius piscis ingeniū sicut scribit. Amb. li. hexa. fraudulentum est qui uadoso in littore. petram nactus affigit ei: atq; eius nebuloso ingenio colorē subit q; simili spē terga obductus plurimos piscium sine ulla supicione fraudis allapsos dum nota non pcauēt & saxuꝫ opinātur. cassibus furtiuæ artis includit: & sinu quodaꝫ suæ carnis intercipit. Et a polypo pisce dictus est polypus narium morbus cum caro interiora nasi occupat intumescens maxime flante euro a similitudine marini polypi. q; eius carni similis sit. Tunc enim caro radices agit plurimas q̄ tanq̄ pedes ist. Cato de re rus. Et si polypus in naso introierit brassicam erraticam aridam tritam in malum conicito: & ad nasum admoueto. Hinc Polyposus q; eo morbo laborat. Mar. Nasutum uolo non polyposuꝫ. magnus uero basilius ὥσπερ φασὶ τὸν πολύποδα τὴν χέρσαν προσλαμβάνουσαν ὑποκειμένην ὕυτως δολίως τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς τῶν συνόντων γνώμας μεταβαλεῖται.

Polyptoton. pe. p. qd multiplicem habet casum. ex πολὺ. qd est multiplex & πτῶσις. casus. Figura qua diuersis casibus sinia uariatur: ut ex nihilo nihil in nihilum nil posse reuerti.

Polypyron. p. y. psilon. sīgē multi frumenti.

Poly poetes: perithoi & hyppodames filius.

Polysyndeton. pe. cor. ab πολύ multus. σύνδεσμος coniunctū quasi multipliciter coniunctum. Figura cum sermo multis coniunctionib⁹ concatenat. Virg. Tectūq; laremq; armaq; amyclæūq; canem cressamq; pharetraꝫ.

Polysyntheton. pe. cor. figura cum sīæ multorū articulorum conuenienti copia continentur: ut ille hunc pœna constrictum trahebat. hic autem uociferabatur. concursus uero non mediocris erat cum tamen omnes opitulari uellēt sed nemo auderet: neq; ibi magistratus aderat: nec circūspicientes quo potissimum confugeremus tepiebamus.

Polytrichon: qd multitudinem capillorum faciat. τρίχες. enim capilli dicuntur: uulgo capilli uerens uocantur. q; multa habeant capillamenta. Appelletur & a quibusdā polythrixi & Calythrix. Ply. Polythrix. in uino data morbo regio medet.

Polytropus. pe. cor. multimodus prudens.

Polites. pe. p. alter priami filius ex hecuba.

Polyxena. pe. cor. priami filia. Ouidi. Placet achilleos mactata polyxena manes. Græce dī multorū peregrinari seu q; amor peregrinari faciat mētes ab ingenio suo: seu quod apud multos libidorum peregrinabunda uagetur.

Pomœrium quidam scribunt cum. œ. diph. & compositum uolunt a post quasi post mœniuꝫ. hoc est murum. Nam mœrus murus dicitur. Virg. lib. x. Atq; ipsis p̄lia miscent aggeribus mœrorum: ut pomœrium tam intra q̄ extra muruꝫ dicatur. Quidā nō a post sed a ponc ppositione: aut a pro compoti existimantiut sit terrænum qd circa mœnia in orbem eorum cū ædificio intrinsecus & omni cultu extrinsecus uacuum sinebatur. Vnde. Liui. li. i. Aggere & fossis & muro circundat urbem: pomœrium profert. Idem. Pomœrium est circa murum locus quem in condendis urbibus quondam etrusci qua murum ducturi erant certis circa terminis in augurato consecrabant. Et hoc spatium quod neq; habitari: neq; arari fas erat non magna qd post murum esset q̄ q; murus post id pomœrium romani appellarunt. & in urbis incremento quantum mœnia processura erant tantum termini hi coniecrati proferebantur. Festus Pomœriuꝫ quasi promurum. i. proximum muro.

Pomeridianus. a. um. a post & meridie. qd post meridiem fit. Augu. lib. viii. cō. Cum imperator pomeridiano circensium spectaculo teneretur: exisse deambulatum in hortos contiguos. Dicit & post meridianus. Quintil. lib. iii. Postmeridianus scholis Aristoteles p̄cipere artem oratoriaꝫ cœpit. Sic dicitur Antemeridianus. Augu. lib. ii. acad. Quod cum factum esset & in eo pene totuꝫ antemeridianum tempus consumptum uideremus redire domum instituimus.

Pomiliones & pomilii nani. i. homines paruæ staturæ paulum supra terram extantes. Habent quandoq; membra enormia qualem Mar. describit in illo districho cui nomen est pomilius. Si tantum spectes hominis caput: hectora credas: si stantem uideas aiyanacta putes. Scribitur etiam a nonnullis. per. u. pumilliōes. Col. scribit pumiles aues nisi quem humilitas earum delectat non probo. Huius fœminimum est pomilia.

Pompa: omne spectaculum: & apparatus solemnis cum ostentatione & specie quadam triumphi taꝫ in aduersis q̄ in prosperis. & læuis. a græco πέμπω. mitto. Dicitur enim pompa nuptiaruꝫ: pompa sacrorum: pompa funerum. Ci. Sed iam e pompa in ueram aciem descendamus. Significat etiaꝫ longuꝫ incedentium ordinem in supplicatione q̄ nos hodie processionem appellam⁹.

Pomum: generale nōmen est omnium fructuum q̄ ex arboribus esui apta proueniunt: siue mollium: siue durorum: nuces uero ea dumtaxat poma uocant quæ duro operimento sunt. Dictum pomuꝫ ut docet Var. quasi potomum q; in eius infusione potu. i. aquatione indiget. Nam illi pficcitatem a quam addi opus: ut stabilia maturescant. siue qd uicem potus incibis præbeat.

Pomarium: locus arboribus pomiferis cōsitus. q; latini et Viridariū appellant: græci paradisum. Prop. Nec mea phæaces æquant pomaria syluas. Ouidii. me. Id metuēs solidis pomaria clauserat aulas mœnibus. Aliqñ pomarium dī locus ubi reponuntur poma. Vnde Ply. docet pomaria cōrabularii in loco sicco & frigido inquib⁹ sint fenestræ septētrionalis q̄ serenis diebus patescāt. Hinc constat f̄m esse qd a ludi magistris docet. pometum pomos pomaria poma referuant.

Pomona: pomoꝝ dea. sicut mellona mellis dea.

Pomponius: nomē historici. q; desitu orbis scripsit. Fuit & alius uir roman⁹ Attic⁹ cognominatus ad quē. Ci. epīas scripsit. Pōpōia: nom̄ nūis Scipiōis

Pondus. dī q; graue est. ut in cuphonio. Nos q; por

tauimus pondus diei & æstus. Item pondus qđ li
brando ad stateram ponderaſ. Hier. in. li. xi. Pon
derabat capillos ducentis siclis pondere publico.
Interdum ponit p nũo. hoc est multitudine. Var.
Egrætia comportasse magnum pondus olim arti
ficum. Interdum pro auctoritate. Cice. Apio. Sed
idem scribit meas lras maximum apud te pondus
habituras. Hinc ponderosus. a. um. qđ est graue.

Pondero. as. libro. Plau. Dũ nũmularius ponderaret
argentum. Aliqñ figt qđ uernacula lingua dici
mus uender apesorut li. x. xi. Semel in ãno tonde
batur. quia grauabat eum cæsaries ponderabat capil
los capitis sui ducentis siclis pondere publico. p
translationem põderare est examinare cõsiderare.
Lact. li. 3. Mors ex præteritis uitæ actibus ponderã
da est. Hinc componit. ppondero. qđ est prius põ
dero: seu prius examino. Ci. li. iii. offi. Neq; ea uo
lunt ꝓponderari honestate.

Pondo indeclinabile & gñis oĩs & mõ p libra põi
tur. Nam põdo & librã idem fuisse Festus innuit:
cum inquit. Duo asses singuli libram & pondo ef
ficiebant. Modo figt pondus. xii. librarum. Liui. Ar
genti põdo bina & sex libras similitẽ põstaret. Mõ
ponit pro hoc noĩe pondus. Hiero. in li. nũi. Fue
runtq; in ea: acetabulum argenteum pondo centũ
triginta siculorum. Et apud Liuium scribitur coronã
auream libræ pondo ioui dicatam fuisse. Nec ca
ret fingulari: ut quidam existimant. cũ Col. dicat
pondo libram & qnadratam abiici oportere. Pon
do igitur. ita. xii. libras continet. sicut Assis. xii.
uncias. Et dicimus duapõdo & Trepõdo. ut Qui
til. li. i. testatur. Ab his dipondium Tripondium.
& Assipondiũ. p unũ põdo q; id erat libræ põd9.

Pono. is. posui & posini. positũ. Plau. in Vitu. Nũc
ut apud seqstrum uitulum posuimus. Est autẽ po
nere collocare cõstituere. Virg. li. i. Vrbe uelit po
sita templis sibi ferre dicatis. Cic. Primum eni ilã
te rep. facere solebamus: ut in agendo pluſq; in scri
bendo opæ poneremus. Aliqñ desinere. qñ cum
cessamus ab opere collocare quodãmodo ac repo
nere uidemur id qđ agebamus. Virgi. lib. 7. Cum
uenti posuere oĩsq; repente resedit flatus. Alliqñ
Erigere ædificare. Idem. Posuitq; imania templa.
Vnde in antiqnis marmoribus legim9: Bene me
renti posuit. Aliqñ deponere. Idem. Ponũtq; fero
cia pœni corda uolente deo. Aliquãdo Appõere.
Mar. Nolo. mihi ponas thombum mulus ue bili
brem. Hinc pœtæ fabulas & scripta sua ponere di
cebantur q; in scæna hæc spectatoribus quasi in
conuiuio apponebant. Iune. Pone tigillinum. i. af
fer in scænam aliqnid de tigillino scriptũ. Aliqñ
pingere. Hor. Solers nunc hoĩes ponere nũc deũ.
Nam de sculptore & pictore loquit. Huius uerbi
composita sunt. Appono. qđ est aliquid antepo
no. Ply. Nihil ei pter secundarium panem olerq;
apposuit. Interdum subiungo. Vnde Appositum
dr casus qui uerbo subiungitur. Item apponere est
iuxta uel ad aliqnid ponere. Ci. li. x. arti sue. Gla
dium prope appositum euagina eduxit: & illus al
terum occidit. Antepono: ꝓfero. Compono. Cir
cumpono: ut in eu. Circumponensq; calamo. De
pono Dispono ordino. quasi in diuersis locis po
no. Hiero. in li. xi. Audiuit famam seruus tuus qđ
disponat Saul uenire in Ceilã. Hinc dispositio q̃
est rerum in ordinem collocatio. Dispositum de
cretum constitutũ. Vnde Ex dispositio dicimus. i.
de industria & quẽadmodum a nobis constitutũ.
est. Macro. An altius quiddam cui remotis arbi
tris opus sit cogitatum ex dispositio cõueniſtis. Ex
pono. Impono. Interpono. Oppono. ꝓpono: p
pono. Postpono. q̃si retropono. Ci. Tironi. Oĩa
postposui dum mõ ꝓceptis patris parerem. Repo
no. Sepono. seorsum pono remoueo. Suppono sũ
mitto. Apul. Suppositq; humeros oneri. Aliquã
do figt adulterinum loco ueri subiicio. aquo Sup
positus partus dr qñ fœtus alterius matris nõ ne
ræ matri subiicitur. Ply. Nam filius phs testũ sup
posuisse dicebatur. Suppono. & Supraponor: ut in
eu. Et lapis suprapositus erat ei. Transpono ultra
pono. Et omnia hũt pe. p.

Positio. est quam græci nocant θέσιν.

Positus. us. i. deꝫ qđ positio sine situs. Oui. i. fas. Ter
ra tribus scopulis nastum pcurrit in æquor trina
cris appositu nomen adepta loci.

Positiuus. a. um. qđ primo positum est: nec alinnde
deriuatum. aquo Grammatici positiuum a cõpa
tiuo & superlatiuo distinguunt. quod illud sit qua
si fundamentum istorum.

Positura: nota qua sensus in oratione distinguit. Item
dr sit9 sine positio Gel. Vt aiadnerteret quo hitu
quaq; forma quaq; positura stellarum aliquis na
sceretur. Sic syllabaꝫ dicimus esse longã positura.

Pone. q̃si grauem accentuꝫ habet ꝓpõ nel adnerbiũ
est & figt prope uel post. Virg. Pone subit cõiunx
ferimur p opaca locorum. Val. max. li. i. Mox hu
mani ingenii pna noluntate uetita scrutandi po
ne respiciens an maduerrit immensæ magnitudi
nis serpentem concitato impetu omne qnicquid
obuium fuerat pterentem.

Pons. a pendeo. q; ueluti in aere pendeat. Et figt oĕ
p quod snp aquas transimus. Vnde & p scala na
uium qñq; põitur. Virgi. Interea æneas socios de
pupibus altia pontibus exponit. Hic Depontan9.
Vñ senes depõtanos appellatos eĕ legim9 a põtis
deiectiõe. hoc ĕ ferẽdi p põtes suffragii adẽptione.

Ponticulus. diminutiuum paruus pons. Cice. lib. v.
tus. Et cum fossam latam cubiculari lecto circum
dedisset: eiusq; fossæ transitum ponticulo ligneo
coniunxisset.

Pontones: naues qnibus a traiiciendis amnibus lo
co pontium utimur. Papinianus. Quia nia confir
mari solet uel ciuitate tenus: uel nsq; ad uiam pu
blicam uel nsq; ad flumen: inqno põtonib9 traii
ciatur. Apule. Et si nado non poterunt pontonib9
transibunt.

Pontifex: facer magistrat9 ut inqnit Scæuola a pos
se & facere dictus. uel utiqnit Var. a ponte. quia
sub licius pons a pontificibus factus est ꝓmum &

restitutus sæpe. Erant autem maiores & minores pontifices inter quos sumus q pontifex maxim⁹ dictus est q maximarum rerum q̄ ad sacra & religionem pinent iudex. sit uindex contumaciæ priuatorum magistratuum. Numa enim pontificem fecit: eiq; sacra omnia attribuit: eiusq; scitis sacra omnia priuata & publica: subiecit: istitutiq; ut idē pontifex non cælestes modo cærimonias sed iusta quoq; funebria placandosq; manes edoceret auctor. Liuius.

Pontificatus.us. pontificis dignitas: sicut cōsulatus.

Pontificius.a.um. quod est pontificis: ut ius pontificium quod ius canonicum dicitur.

Pontificalis & hoc pontificale quod ad pontificem ptinet. Vnde pontificales libri inquibus sacræ cæremoniæ continentur

Pontus generis mas. nerei filius: & neptūni ut Euse. li. i. p̄parati scribit. Vnde pontus mare dicitur. Alii pontum dici existimant mare ab πόντος qui ē labor q̄a sit laboribus plenus. ridicule p contrarium dicit arbitrantur q̄ careat ponte. Proprie aūt id mas pōtus appelletur quod a palude Mæotidis usq; i Tenedum ptenditur. Pontus fœ. generis. Insula est dequa Virg. Virosaq; pontus castoreaq; Est & pronincia asiæ minoris a ponte rege sic cognominata nobilis crudelitate Medeæ Hæc ut Stra. refert ab occidente haly flumine clauditur. ab oriente Colchide a meridie miori armenia Ptol. uero. alter li. 5. Ait ēnim ab occasu ore ponti & thracio bosporo. A meridie regione quæ propria Asia dicitur A septētrione pte Euxini maris terminatur Eius cinitatesi insignes sunt Calcedon nicomedia nicea. hic regnauit Mithridates eupator & Pythodoris regia Ex ponto fuit Aquila neteris testamēti translator & interpres. Et Martion hēsiarches qui q̄uis christianus uideri uellet: alium tamen creatorem omnium rerum esse dicebat q̄ christi patrem illumq; maiorem asebat. Hinc Ponticus a.um. Hiero. contra Ioui. Compelle phrygem & ponticum ut locustas comedat. nefas putabit.

Pontina palus: Volscorum palus iuxta forum Apii haud longe a Tarraciua distatq; ab urbe. xx. passuum milibus de qua. Luc. li. 3. Et qua pontinas uia diuidit uda paludes:

Ponua. Insula non longe a palmaria insinu Gaieta no inqua turtures ac cotumices cum ad italiam ue niunt prima uolatura requiescendi causa paucos dies morantur. Auctor. Var. Est etiam pontia urbs adquam pontonibus traiciebat.

Popa. pinguedo Persius. Ast illi. tremit omento popa nenter. Hinc popana pinguia unguēta dixerūt neteres. Iuue. Ridendaq; multo pane tumet facies aut pinguia popana spirat. & hinc miseri uiscant labra mariti.

Popanū. pe. cor. placēta lata quā diis neteres offerebāt Sed & p quocūq; libo capiunt Iuue. Scilicet & tenui popano corruptus osiris.

Popina. pe. p. a popa locus ubi publice opsonia caroq; cocta ac delicate confecta uēnditat comeditur q̄ uel priuatim ubi gulosa familia extra ordinē ligurite & helluari cōsueuit: siue ipse qualē dixi cibus. Hor. fornix ubi & uncta popina incutiunt urbis desiderium.

Popinones. uel ii quos nunc Tabernarios uel luxuriosi qui se popinis dedunt.

Popinario nūcapat a Gellio q̄ alio noīe dicitur heluatio quā græci Asotiā uocant. Fit aūt popinatio a popinari quod sigt helluari & indulgere popinis. Iul. Capitolinus. Duz Galienus popinatur & balneis ac lenonibus reputat uitam.

Popinalis & hoc Popinale qd ad popinaz spectat Col. li. 9. Tūc celebres erant dicte popinales cū. ad mare deferebantur uiuaria.

Poples. itis ps opposita genui q̄ curuat dicta q̄ poplicetur. Col. li. vii. Si dolore neruoz claudicas. oleo & sale genua poplitesq; & crura cōpicāda Accipiē q̄q; p tota illa pte neruosa. Li. li. zz. Quosdam & iacentes uiuos succisis femoribus popliti busq; inuenerunt.

Poppysmata ppie dīt ea uocis blādimenta q̄ fiunt eqs idomiris cū tractatione manuum. Vñ & q̄ fit mānibus palpatio iterp̄tari pōt: ut apud Iuue. Præbebit nati crebrū poppysma rogāti. i. crebrā mānū tractationē cū q̄dā uocis adulationē. nā fit ab πο πύζω. qd ē sibilo uel adulor Quare & p sibilo q̄q; ponit q in re obscæna fieri consuenit. Mar. Quis ridere pōt fatui poppysmata cūni cum sonat hic cui nōmētula mēsq; cadit. urlut uitiū notauit ī galla poppysma ut pote īsulsū coeūriū crepitū Est & πο πύζω nt q̄dā exponūt illisis mānib⁹ inter se & palma cum palma collata plausum edere q̄d est applodere. Vnde & poppysmus. Plyni. libro xxviii. Fulgetras poppysmis adorare consensus gentium est.

Populus pe. cor. singulari numero uni⁹ ciuitatis mētitudinē sigt. Virg. hic populū late regē. Populi nostro diuersas ciuitates. Idē Littoraq; & latos populos. Est aūt populus multitudo hoīum iuris cōsensu & concordi cōmunione sociata.

Popellus diminutiuū puus populus. pfius. Aū p diem blādo caudā iactare popello.

Popularis & hoc populare qd ē populi. Hor. Et populares uincentē strepitus & natus rebus agendis. Interdū popularis dī charus & gratus populo q̄ sibi populi fauorē cōciliat. Ci. Nihil tam populare q̄ bonitas. Liui. Et quo nihil popularius ē qbus artibus petierat magistatus iisdē gerebat Interdū dicit plebeius. milis & ignobilis. Plau. p̄stat diuitē ēe ac popularē q̄ nobilē & mēdicū. Et popularis dī q ē eiusdē conditiōis generis sortis & fortūæ. Terē. ī phor amicus meus sumus & popularis Geta. Erat enī & ipe seruus. Et popularis dī Ciuis.

Popularia sacra ut labeo inqt sūt q̄ oēs cines faciūt nec certis familiis attributa sint fornacalia. palilia. Laralia. sic dicta q̄ populo grata ēent cū i populū missio fieret ab iis q̄ gram plebis querebāt.

Et hoc duplici modo. Aut de rep. bene ſentiendo & ea q̃ ad populi ſalutẽ ſpectant recta cum ratiõe agendo. Aut largiendo & adulando uel aliis corruptelis beniuolentiã captando. Ité popularia dicebant loca ubi plebs ſedebat. Vide in dictione Equeſtria.

Populariter affabiliter: humaniter. & cuius gratia populi. Iuue. Et uerſo pollice uulgi occidunt populares.

Populatia: nugatoria puerilia. Labe. popularia agimus per ludum.

Populoſus. a. um quod eſt plenum populo ut oppidum populoſum.

Populatim mõ ſigt per populos. Apul. populatim ab oi puncia reuocatus. Modo cateruatim & in unum uertium. Cæcil. ego pdidi te qui oẽs ſeruos pdo populatim q̃ſo ne addas malum adhoc malum.

Populo. as. a morẽ populi cõcilio Pacu. Atq; ut promerui pater mihi patriam populauit meam. Aliq̃ populare ẽpdari. Quod & populor dicitur. Virgi. Quiſq; ſuum populatus iter. Idem populatq; ĩ gẽtem ferris aceruũ. Hinc Depopulor p depdor. paſſimq; & quaſi populatim diripio.

Populatus. a. um. pricipium. quod ſigt depdatus. ut Quiſq; ſuum populatus iter populatus, uero nomẽ ſigt populo ſumiut urbs populata. i. populo plẽa.

Populonia: urbs ætruriæ: a populoꝝ multitudine q̃ in eius agro eſt: uel appellando q frequentibus piratarum appellationibus pateret.

Populus añ. pen. p. genus arboris a frondiũ multitudine ſic appellata. Virg. hic candida populus antro iminet. Ply. li. 24. Virga populi ĩ manu tenentibus inter trigo non metuatur Col. lib. 6. Cui rei maxime uidetur idonea populus. Ea eſt arbor Cerro ſimilis.

Populeus. a. um q̃deſt materiatũ ex ea arbore Virg. in Ge. Qualis populea mœrẽs philomella ſub umbra. Plau. iCaſ. nũ iſthæc aut populna ſorſ aut ebiegna ẽ tua? Dicitur & Populneus. a. um. in eadem ſignificatione. Col. li. vii. Probatur maxime ulmea. poſt fraxinea & ab hac populnea frons.

Populetum locum populis conſitus.

Porculena Plau. mil. niſi huic ueri affertur merces ñ hic ſuo ſemineo quãq; porculenam parturus eſt.

Porca animal. q̃ alio nomie dicitur Suſa in agro uero porca eſt terra elata inter duos ſulcos a porrigẽdo ut inquit. Var. q ea ſeges porrigat frumentum uel a porcendo q ultra ſe iacit ſemina. phibeat: ſuq; aquas porcat hoc eſt porro arceat. Nam crebriores ſulci limi ſolent uocari. Col. li. x. Liras tuſtici uocant, eaſdem porcas cum ſic oratum eſt: ut inter duos latius diſtantis ſulcos medius cumulus fiecã ſedem frumentis pbeat. Sed &. xxx. pedum latitudinem. cxxv. longitudinem porcam uocabant eodem auctore. Campani hodie porcas uocant puluinos: ſiue hortuloſ in quibus ueluti ſulcatim ſua cuiuſq; generis olera ſeruntur. Id genꝰ & Areæ dñt apud Columellã.

Porcus domeſticus aper ferus Sus utriq; cõmune eſt Mar. Iſte tibi faciat bona ſaturnalia porcus inter ſpumantes ilice paſtus apros. Dictus porcus. qa porrecto rictu paſcatur: & terram dum hærbarum radices rimatur latius porrigat. Hinc fiunt diminutiua Porculuſ & porcellꝰ. Ambr. Sicut gluto amat porcellum Sue. in nerone. Iterum ac ſæpius recoctum porcello abiecit Scribit. Var. porcum græcũ nomen eſſe antiquuꝫ ſed obſcuratum. q eum nũc nocant χοῖρον

Porcarius. porcorum cuſtos.

Porcinus. a. um. quod ex porco eſt aut caro porcina.

Porculationem antiqui porcorum nutricorum uocauerunt. Var. In nutricatu quam porculationẽ appellabãt binis mẽſibus porcos ſinunt cũ matribuſ.

Porcius cognomen fuit Catonis cenſorini. Tractũ a porco Cognomina. n. ut inqt. Var. habentur a maiori & a minori pecore. a maiori ut Equitius Taurus A minori ut porcus caprillus.

Porcia nomẽ mulieris romanæ fuerũt aũt duæ maior & minor. Porcia minor. cũ laudaretur apud eã q̃dam benę morata quæ ſedm habebat uirum. Reſpondit. Fœlix & pudica matrona nũq̃ præter ſemel nupſit.

Porcetra porca q̃ ſemel tm̃ pepit. Scropha q̃ ſæpius Si miſcet ſe porca domeſtica cum fero. fœtus hibrida dicetur.

Porceo. es. phibeo. Lucil. li. 6. Nõ te porro pcedere porcent. Cõponiturq; ex porro & arceo q̃ſi pcul arceo: ſyncopatũ uidetur & abſoletum eſt.

Poria græce: latine facultas abundantia dr. Aquo fit uerbum Aporior. aris

Porriicio. is. pe. cot. quaſi porro iacio. i. nalde porrigo quod uerbum ſolẽne ſacrificantibus erat. Nam exta porrici dñt qñ porrigũt dijs. Vñ apd Macrobiũ porrecta q̃ſi ſacrificata. Plau. Nã ſi ſacrificẽ ſũmo ioui atq; imanibus exta teneã: ut porriciã interea loci. ſi thuri qd deſ potius ré diuiná deferaꝫ.

Porrigo. iſ. pe. cot. xi. ctũ. ex pörro. uel por. pricula & rego. non ago ut qdam uolunt. Et eſt porrigef extendere. Ply. Facilius quippe radices porrigũt ſolo ſubacto. Quãdoq; Offerre. Vnde Auguſtus cuiꝫ ei quidam libellum trepidus offerret. & mõ pferet manũ modo retraheret putaſ te inquit ſtipẽ clephãto porrigere? Et hoc qñ offerendo aliquid protendimus manum Rurſus quia quæ interficiunt i terra extenduntur: factum eſt ut porrigere ſit pſternere & interficere. Mar. Et uolucrem longo porrexit uulnere pardum. Huius compoſitum eſt Exporrigo. ſeu Exporgo p ſyncopam quod eſt extra porrigo. Ter. in adel. Da te hodie mihi Exporge frontem ideſt exhilara.

Porrigo. inis. ri. ſyllaba pd. genus morbi a porrigendo. i. extendendo. Creſcendo. n. porrigitur. Naſcit ut Celſus. lib. 6. ſcribit: in capillo barba & ſupercilio. ubi acute inter pilos quædam quaſi ſquamulæ ſurgunt. Lucil. lib. 30. Triſtem & corruptum ſcabie & Porrigine plenum. Hinc Porri-

ginosus q porrigine infestatur. Est & porrigo mi nutus furfur. Hor. li. 2. Ser. Vngere si caules oleo mediore caputq; cœperis impexa fœdum porrigine quare.

Porrũ in plurimi porri. Græci prason dicũt. genº oleris. Mar. Mittit scipuos nemoralis aricia porros in medio uirides stipite cerne comas. Porroq; alii fũt Tarentini qui & sectiui dñr. Alii Arieini q & capiti Aporrũ sit porraceus. a. um. Ply. heliotropium nascitur i æthiopia aphrica cypro porracei coloris sanguineis uenis distincta.

Pori. pen. p. p simplex. t. appellãt tophi. Ply. Minus ponderosus ẽ qui porus uocatur marmori pario similis Pori uero pe. cor. signt meatus. Ply. lib. 20. de malua & Althæa succus decoctæ pori meatus suaues facit. Est ẽt porus iter p qd genitura in uri næ uias defertur.

Porocela. a poro topho. nomẽ habet quasi ramicem tophaceũ appelles de quo idictione Enterocela.

Porro aduerbiũ significat certe. Ci. p plancio Nihil porro tam ihũanũ: tã imane tã ferũ q cõmittere ut beneficio non dicam indignus sed uictus eẽ uideare. Quandoq; significat longe ante. Virgi. hic maxima porro accepit roma & patriũ seruauit honorem. Sic dicimus Lycurgº non porro ab homeri tpibus fuit Quandoq; significat a lõge. ut sit ad uerbiũ loci. Liui. li. viii. Et haud eadem qua te insi nuaueris retio uia repetenda: aut si ire porro pgas per aliũ saltum arctiorem impeditioremq; euadendum. Quandoq; significat postea deinde infuturũ. Ci. Marcello. Nõ est porro tuum uno sensu oculorum moueri. Ter. De hinc ut quiescant porro moneo. s. in futurũ. Quando Virta. Liui. li. 1. Ex loco in festo agere porro armẽtum occœpit. Quandoq; Coniunctio ẽ. & p autem ponitur. locaturq; in principio otõnis. Quintil. Porro qui consensum defendit non absolutionẽ sceleris petit sed lẽiam. Quidoq; ponitur p coniunctionem expletiua. Ter. in an. Adeon' me ignauũ putas adeon porro ingratũ aut ihumanũ: aut ferũ: ut neq; me cõsuetudo neq; amor. neq; pudor. &c. πόρρω tamen, græcum est.

Porphyrius nomen uiri ppriu. Quo nomine dictus est pñus christianis inimicissimus

Porphyra latine purpura. Vnde porphyriacus. a. nz pe'coe. pro purpureo. Ouid. Et porphyriacis figet labra genis. porphyris. idis uestis purpurea.

Porphyris. pe. cor. Insula i laconico mari sita qnq; milibus passuum a Maleæ p montorio distãs. Eadem postea Cythera dicta est. ob memorabile templum Veneri sacrum.

Porphyrares lapis in ægypto rubẽs candidis interueniẽtibus punctis ppea leucostictos appellatus q leucos album dicimus. στίζειν pungere hic porphyreticus. a. um. quod est factũ exporphyrete.

Porphyrio. auis q̃ sola morsu bibit cuius crura plonga rubent & rostrum. hæc a nõnullis pelicanº dr. Fuit & nomẽ gigantis. Mar. nomen habet magni uolucris tam parua gigantis. & nomen prasini poephyrionis habet. hoc etiam nomine uocatus fuit qui in horatium cõmentatus est.

Porsena. pen. cor. proprium nomen regis Mar. hãc spectare manum porsena non potuit. Virgil. uero pduxit positione duplicis. nu. Nec non tarquinium eiectum porsẽna iubebat.

Porto. as non tantũ corpore sed etiã animo & tã bona q̃ mala Ter. in au. Di boni quid boni porto. Et portare dicimus cũ iumentis aliquid nobiscum ducimus. Hinc Verrem legimus amicam e prouicia portasse. & pompeium deportasse triumphum. Huius composita sunt. Apporto. Asporto q̃ contraria sunt. Cõporto simul porto. Hiero. li. 2. ꝓ. & comportauerũt sup eum acerũ lapidũ magnuz nimis. Exporto extra seu ex loco porto auferoue. importo intro porto. Reporto retro porto. Virg. hæc tristia dicta reportat' Deporto. Supporto. & transPorta a portando dr ois exitus & quo pt (porto. sportari uł exportari aliq d. uel ab aratri porratiõe ut inquit. Do. quia indesignatione urbiũ subiunctis uacca & tauro q urbem designabat aratꝛ manu suspẽdebat: ne sulcũ quẽ primogeniũ dicunt faceret ubi aditus ciuitatis erant relinquendi. Hinc fiunt dimiuutiua portula portella. & porticula. poeta decumana & porta ꝓtoria de castris dicitur.

Portus. dicitur locus conclusus quo importãtur merces & inde exportantur: & ubi naues hyemãt. Nã antiqui domos ptim portus ptim insulas uocabãt appõrtãdo. Vnde etiam porticus dictæ sunt.

Porticulus puus portus. Sumitur qñq; p malleo.

Portisculus. hortatoe remigum qui eam uirgulam q̃ portisculus dicł. in manu tenens hortatur cõiges urget & cuncta p libito moderatur. Plau. in Asi. Tu te habes portisculum. Enn. in analibus. Portisculus cum signum dare cœpisset

Portorium naulum & merces quæ datur portitoribus. Item nectigal quod portitori soluitur. i. teloneario scriptuario & scripturæ magso ex portu uel fluminum uel lacuum. uel stagnorum Lucil. facit idem quod illi qui in scriptum e portu exportant clanculum ne portoriũ de ut. Plau. i asi. Iam tgo hunc portitorem priuabo portorio.

Portitor. pe. cor. qui uectigal portus. siue portæ. id est portoriũ daciũ cõduxit. Plau. i Tri. utrũq; cõplexus. Solutũ est portitori iam portorium. Quos græci telonarios. Cicero magistros scripturæ. & portitores appellat. Nam ad Atticum sic scribit. Illa cã publicanorum quantam acerbitatem afferat sociis intelleximus ex ciuibus qui nuper i portoriis italiæ tollendis non tam de portorio q̃ de ũ nullis iniuriis portitorum querebantur. Et portitor dr qui aliquid portat. Sta. li. i. tẽ. Languet hyperboreæ glacialis portitoe ursæ. Ambe. iup Luc. Audito dei uerbo lleterunt acerbi illius funeris portitores. Potest etiam dici qui traducit homines ac uehit uel ad nauim de littore uel ad littus de naui uel adulteriorem fluminis ripam quem græca uoce porthmea dicimus abusiue. Portitoe. qui portatur. sicut Vector.

Porthmeus penultima correpta. latine dicitur Transfretatõ q nauigio uehit. & q exigit portoriũ. πόρθμος. n. fterũ dr Iu. iã sedet i rpalætꝛq; nouicꝛ

horret porthmea.i.portus freti portitotem. Porthmis.idis nauis ad trahiciendum.

Portunus deus a portuditus. q portibus ꝑest græce Palæmon dicit a quo opportun⁹ & Importun⁹ hic etiã Molicerta elt inoos filius

Porticus.quæ pp repentinos imbres & umbraruꝫ ac de ambulationis gra ædificantur.Ouid de porticu pôpeiana. Tu modo pôpeia lætus spatiare sub umbra cũ sol herculei terga leonis adit.

Portio quasi partio sigt partem huius diminutiuum ẽ portiũcula.Apu.Qui cum a me portiunculã posceret.hinc fit ꝓportio q̃ est duarum rerum inuicẽ facta comparatio.

Portendo.is .porro hoc est ante tendo ꝑdico significo.Virg.hunc illum fatis externa ab sede profectum portendi genetum.Plau.i.cur. Eccastor nobis piculum magnum & familiæ portendit de mẽti si expectemus mortem.

Portentũ a portendendo.i.ꝓstendendo q portendat aliqd futuꝝ q̃uis aliqñ dicantur portenta iam nta q̃dam & irridenda.Ci.li.i.tus.Aut quod negocii est hoc poetarum & pictoꝝ portenta conuincere.Hiero de diis ait.Portenta magna q̃ numina Portentum tũ ex auguriis & auspiciis antiq signification accipiebant.Vnde apes ille ex ore Ambrosii prodeuntes quasi portentum fuerunt q dlõge uiri sapiam portenderunt.i.significaueruntEt Virg.li.viii.pro bono omine potuit cũ ait ne q̃re ꝓfecto quez casum portenta ferant. Vbi Ser.Mõ bona omina q̃ uictonam portendunt.Et dicta ꝓphetarum quasi portenta.quia porro hoc est de ionge tendebant.i.futura diuinabant. Vnde.Sal. Ex libris sibyllinis regnum romæ tribus cornelii⁹ portendi.Portenta quoq fieri dicit cum solida corpora raro se ostendũt: ut cometæ turbines barathra & sereno cælo facta tonitrua.Vnde Var.In cælo inquit mirabile extirit portentum.Nam stellã ueneris nobilissimam plautus uespuginem.homerus hesperon appellat pulcherrimam dicens. Castor scribit tantum portentum extitisse ut mutaret colorez hæc aũt portenta dñr esse contra naturam .sed nõ sunt cum dei uoluntate fiant.Quæ quidem uoluntas cuius q rei conditæ natura est inquit. Aug.li. xi.ci.dei.Portentum ergo fit non contra naturam sed contra q̃ est nota natura.

Portentosus.a.um.quod portentum facit Ply.Portẽtosum est quod de ea tradirur.

Portulaca quam græci peplion dicunt herba est frigida & humida ut inquit Auicena q̃ denarium tollit stuporem.

Posca uinum in torculati aquatum quod apud Plynium Varronemq & alios Lora dicitur. Quidam poscam dicunt esse potionis gñs quam græci oxicraron uocant q̃ ex aquæ acetiquæ mistura confi cirur.Ply.li.30. Tormina sanat palumbus ferus ex posca decoctus.

Poscolentum non poculentum dici debere scripsit hermolaus nir nunq̃ satis laudarus.q̃q̃ a posca ẽt poscolentum dici possit.

Posco poscis popposci significat tem debitam & hõe stam peto. Var.Poscere est quotiens aliquid pro merito nostro deposcimus Cui.Do.concordare uidetur cum inquit.Poscere est iperiose rogare.Alias quando prouocare .Virg.haud acrem dubites in prælia poscere turnum.Ci.Poscunt maiorbus poculis.Aliquando petere seu uændere.Plau.in mer ca.Tanti quanti poscit.Inqua significatione etiã sumitur uocare Iuue.Bis quingenta dedit. tanti nocat ille pudicam.Huius composita sunt Apposco.quod est iusta debitum & ius poscoi seu uolo. Ter.in heau.Minas quidem iam decem habet a me filia quas pro alimentis esse nunc dico datas. hasce ornamẽtis consequentur alteræ.Porro hæc talenta dotis apposcẽt duo.Deposeo.Exposco mltum seu cum instantia aut publice.posco. Liui.li. i.Pacem ꝑcibus exposcunt. Virg.li.3. Sed uotis ꝑcibusq iubent exposcere pacem. Reposco quod mihi debeꝫ reddi.peto Amb.Sulceperat i senectute filium per repromissionem reposcenti domino negandũ ad sacrificium q̃is unicum non putauit Virgi.Parthosq reposcere signa: Et ¡Reposcere ẽ uehementer poscere.Plau.in cur.Quam tu urgi nem me reposcis.

Postulo.as.sigt quodã mõ regro uolo.ut res loc⁹ p sona tẽpus cã postulat in qua significatione qñq ablt̃o iungitur mediãte cõpositione·Ci.i Læl.Ne q qd̃q̃ unq̃ nisi honestum & rectum alter ab altero postulabit. Aliquando actõ solum.Idẽ p liga longiorem orõnem causa forsitan postulatiua certe natura breuiorẽ.Nõnũq̃ duob⁹ accusatiuis. Sed tunc sumitur pro oro.Hiero.i Gũ.Orauι & dedit mihi dominus petitionẽ quã postulaui dñm.qđ tñ raro reperitur .Nam cum ꝓpne uti postulo uolu it ablt̃o iunxit:ut i li.ꝛe. Vocauit nomen eius Samuel eo q a domio postulasset eũ Quãdoq sigt rẽ debitã & iustam peto.i Aliqñ sigt Accuso seu q̃re lam dico de altero apud alterꝛ.Sue.i Cæsa. Cetegꝛ Cornelium dolobellam consularẽ & triumphalem uiꝛ repetũdarum postulauit. Idem de Aug.Assuet & clientibus sicut scutatio cuidã euocato quódaꝫ q postulabatur iniuriaꝛ. Interdũ postulare ẽ cupere uelle expectare. Ter.in adel.p oppitionẽ ut hanc mihi eripe postuler.i.uelit aut spet. Ite postulare sicuti docet Vlp.ẽ desyderiũ suũ uel amici iiure apd eũ q iurisdictiõi ꝑsit exponere:uel alterius desydero cõtradicere.Solet distingui iter postulaf. poscere:petere.obsecrare & flagitare.q̃a poscimus imꝓtet:petimus ꝑcario postulamus iure. Obsecramus.i.p sacra rogamus. Flagitam⁹ nõ sine crepitu uerboꝝ addendo cõuicium Ci.Quãq̃ cã postulat:nõ tñ flagitat.Curtius Postulabat aũt magna q̃ petebat.Expostulare ẽ cũ q̃rimur iniuriã apd illuꝫ aquo accepimus & hẽt inse reꝑhensionẽ. Sed de ex postulo alibi.

Possum potes potui ex pos & sum componitur quasi potens sum.Vnde etiam quandoq cum ablatiuo construitur.Liuius. libro.x. Pecunia deinde qua multum poterant freti socios exhostibus facere gallos conantur. Sunt etiam qui hoc nerbum componant ex porro ualde & iũ q ualde rẽ

aideantur qui potentes sunt. Habet quandoq; appositum: ut cum dicimus. deus omnia potest. Vndefit omnipotens. Quandoq; est sine oppositõe Plau. Nõ hic ut possit edit: sed posse cupit ut edat

Possibile dicit quod fieri potest. Cuius cõtrariũ est Impossibile.

Possideo ex pos & sedeo. Pos autem quod in usu nõ est idẽ est quod potens ut sit possideo quasi potens sedeo. Hic possessio possessor & Possessiuus. a. um.

Possessio ꝓprietas & usus siue actus possidendi agri aut ædificii: nõ ipse fũdus aut ager. Ci. in pad. Et. n. si isti callidi æstimatores prata & areas magni æstimare q; ei generi possessionũ nemini nocere põt Aliqñ tñ sumitur p ipsis bonis immobilibus.

Possessor q possidet cuius fœ. è possestrix.

Possessiuus. a. um. quod possidet. ut Euandrius ensis ædes regiæ q̃ regis possessio est.

Possidonius pñus Apamiensis ex syria ut Strabo. li. 14. auctor è sed rhodius existimatus qa rhodi uixit. ac pñatus è. Sicut & Apollonius molo dict⁹ è rhodius cũ eẽt Alabadensis. Vtrũq; audiuit Cicero. Hic cũ aliqñ morbo articulari laborasset grauissime ferẽ sæpe dixisse (Erat. n. stoicus) Nihil agis dolor q̃nis sis molest⁹ nũq̃ te eẽ cõfitebor malũ.

Post ꝓpõ cõposita & separata iuenit. Separata sigt mera gcã ꝓpõnem qñ ordinẽ demõstrat siue loci siue tẽporis siue alicuius alterius rei: & seruit actõ. Virg.

Post montẽ oppositũ. Idẽ Post aliquot mea signa uides mirabor anistas. Hor. ocies ciues q̃tẽda pecũia primũ: uirtus post nũmos. Cõpositа uero repit cum multis dictionibus: ut Posthac: post modũ. Quãdoq; tamen põitur loco aduerbii postea & hoc qñ nulli easui seruit. ut qñ ifigit ablt̃o. Virg. Post mihi non simili pœna cõmissa luetis. Sal. Sed ubi piculũ aduenit inuidia atq; supbia post fuere. Cum ablt̃o. Virg. li. 6. Ille admirans uenerabile donum fatalis uirgæ longo post tpe uisũ. qd si p se ꝑferat uel ꝓpostere hẽt accẽtum acutũ. iuersu uero grauẽ.

Postq̃ aduerbiũ tpis. Sal. Postq̃ cõsulueris mature opus è facto. Interdũ põit p qm̃. Ter. in adel. post q̃ poeta sensit scripturã suã ab iniquis obseruari. Virg. Postq̃ nos amaryllis hẽt galatbea relqt. nec miæ qa ut Do. ait eius reciprocũ è qm̃ p postq̃. Plan. in aul is qm̃ moriẽ ita auido ingenio fuit.

Postea cõponitur ex post & ea. unde & ꝓducitur a sicut alia cõposita. Interea ꝑterea ppea. Sal. Postea piso iciteriorẽ hispaniã q̃ltor ꝓprætor missus è. si militer Posteaq̃ una dictio. è sicut & postq̃ q̃ cõnexiuæ pticulæ sũt. Ci. Plãco. et absui pficiscẽs in gciam: & posteaq̃ de meo cursu resp. sũ uoce reuocatus nũq̃ p. M. Anto. qetus fui. Sic. n. dictis sequẽtia copulant. Aliquando inter postea & q̃ iter, ponitur uero. & sigt Sed posteaq̃. Idẽ Appio. Postea uero q̃ ita cœpi.

Posterus. a. um: qd aliquid sequitur ut postera dies. i. sequens. Virg. li. iiii. Postera phœbea lustrabat lumine terras. Aliqñ posterus dr q; post nos futurus è. Vnde posteri & posteritas. Seneca posterorũ negocium se dicit. Huius cõpatiuum eit posterior. & suplatium postremus. i. ultius. Posteri pedes q; post primos sunt. Hic cõponi ꝓposterius quasi pruersus & inersus. Ci. cassio ꝓposteros hẽs tabellarios: & si me qdem non offendunt sed tũ cum a me descendunt flagitant lras. hoc è q; post alios uẽire debẽt: ptiores alijs q; pmissi fuerãt ueniũt. Quintil. ꝓpostera res occidere deinde erubescere. Præpostera libido dr. nitium sodomiticũ. Et ꝓposteros homines libidinosa cupiditate uocat. Iul. firmicus q; & prædicatores uocantur.

Posterius tardius uel sero. Quandoq; etiam minus Plau. in asi. Posterius ista dicisq̃ credo tibi.

Posteriora dñr quæ a uultu auersa sunt. Vñ è illud. Posteriora mea non uidebis.

Posteritas significat posterum sæculum: siue homines q; post nascentur. Ci. in Læl. Quo in genere spare uideor scipionis & Lælii amicitiam notam posteritati fore.

Postremo aduerbium sigt finaliter ultimo loco. tandem. Sal. Postremo omnibus modis pecuniã trahũt. Dicitur & ad poitremum. In posteq; uero significat infutnq; tps. Quintil. li. i. Multa liguæ uitia nisi primis eximantur ãnis in emendabili i posterum prauitate durantur.

Postfero. pe. cor. postpono Ply. li. 2. Gabẽna & urbibus agrorum cultu niroq; m. oq; dignatiõe amplitudine opum nulli puinciarum postferenda.

Posthac dictio composita sicut Antehac. & sigt Deiceps isuturum: siue posthoc tempus. Ter. in an. p⁹ hac quas faciet de integro comoedias.

Post habeo. postpono. Ter. in phor. Nam omnes posthabui mihi res ita ut par. fuit.

Posthumus pe. eor. ex post & humus componitur q; post mortem pentis natus est. quasi posthumatus & sepultum. Plau. in aul. post mediam ætatem q; mediam ducit uxorem domum si eam senex anus ꝓgnantem fortuito fecerit: quid dubitas quin sit paratum nomen puero posthumus Dicitur & posthumus. a. um profuturo & sequenti & postero. Vnde. Apul. posthumã spem dixit. Virg. li. 6. tua posthuma ples. Fuit & posthumus nomen uiri. Hor. li. 2. cat. Heuheu fugaces posthume posthume labuntur ãni.

Posticum & posticus. pe. pro. a post stando pro hostio in posteriore parte ædiũ. Plau. in Tri. Aliud autem posticum ædium nr̃arum. Veteres tamen ẽt uicinum habitantem ad posteriorem partem ædium sic appellarunt. Hor. Atria seruantem postico falle clientem. Et hostium ipsum postica fœ. genere dr cui⁹ dimiutiuũ. è. posticula. Apul. per quãdã breuem posticulam intronocat me. Ammianus. p posticã igressus tesettã iueni cõfluente ex finitimis uirili & muliebre Texu. Postica etiam Augura est Nam ut inquit Ser. Augures designant spatia situo & eis dant nomina: ut prima pars dicatur Antica: posterior. postica. Dexteram quoq; sicut scribit Festus Anticam sinistram posticam dicimus. Sic etiam ea cæli pars quæ sole illustratur ad meridiem Antica nominatur quæ ad septentrionem postica. Rursus. quæ diuiduntur i duas partes orientem atq; occidentem Antica & postica dicũtur.

Itē postica linea in agris diuidēdis q̄ ab oriente ī occidentē spectat. Oia deniq; q̄ post nos sūt postica dūr. & q̄ añ nos antica. Inuenit ēt posticus. a. um. Persius posticæ occurrite sānæ. hoc ē irasioni factæ a pte posteriore: Auso. Postico uulnet fossor

Postero. as. pailadius oliua cū uaria cæpit eē colligī nā cum tota nigrescet q; spetiei merito posterauit fundendi ubertate compensat.

Posticulū diminutiuū. Piau. ī Tri. posticulā hoc recepit cū ædes uændidit. Posticula dimīutiuū a postica de quo indictione posticum.

Postes gēs mas. a post deducit: & sīgt uaiuā hostiis ne latus portæ dictus q; post fores stet. Virg. hæc tēt pierib⁹ scalæ: postesq; sub ipos nitunt gradib⁹.

Postilēa. a. post & stādio. q; stet a pte posteriori. Est n. īcuruū ligнū siue crassius loꝛ qd sub iumēti cauda pōit. Plau. Ita te agerūda aq̄ curuū faciā ut postilena possit ex te fieri. Hic p cōtrariū antilena q̄ pect⁹ cingitur.

Postliminiū ex post & limīa cōpōit. Quæcūq; n. a nobis alienata ad hostē puenīūt cū a nro limie exierīt Si post ad idē limen reuertant: postliminio redeūt. Fest⁹ postliminiū receptus ē si qs extra limia hoc ē termīos puiciæ captus fuerat. rursus ad propria reuertit. Paul. Iurecō. Postliminiū ē ius amissæ rei recipiēdæ ab extraneo & ī statū pristinū restituēdæ iter nos & liberos populos regesq; mori b⁹ ac legibus cōstitutū. Nā qd bello amisim⁹ aut ēt circa beliū: hoc si rursus recipiamus dicim⁹ post liminio recipe id qd naturali æqtate introductū ē ut q; p iniuriā ab extraneis detinebat. i. sub infinet suos rediisset pristinum ius suum reciperet.

Post mitto Ci. p cælio. Quod ī alicuius agrestis piculo nō post mitteret id hō eruditus in insidiis doctissimi hominis dissimulandum putaret.

Postmodū pe. cor. ex post & modū. sīgt postea siue postremo q̄si post modū rei datū. Liui. li. i. Sæpe ex īiuria post modū exortā gra3. Dī & post mō. Idē li. iiii. Si ardeates sua tpa expectare uelīt arbitriūq; senatui leuādæ īiuriæ suæ pmittāt fore ut p⁹ modo gaudeant se iræ moderatos.

Postomis. idis ītrīm ligneū seu ferreū qd ad cohibēdā equoꝛ tenaciā narib⁹ ul morsui īponit. Lucil. Postomides huic de naribus ingentes pendent

Postridie & pridie cōposita sī & diuersa. De pridie Gel. li. x. Die pristini eodē mō dicebat. qd significabat die pristīo. i. priore qd ulgo pridie dī cōuerso cōpositiōis ordie. q̄si pristīo die. Festus uero cum mag̃ accidēdū puto cōpositionē pridie antiquā eē īuit: cū ait. Priuign⁹ dict⁹ ē q; añ q̄ mt̄ sedo nubere ē pgenitus. Pri. n. antiq; p præ dixerūt. pridie igī ex præ. & die cōpositū priori siue pcedēti die si ue die uno añ sīgt postridie uero postero die. syncopatū. n. ē La. li. v. d utroq; exēpiū posuit. & loq̄t de Carneade Isī cū legatus ab athēiēsib⁹ romā missus eēt disputauit de iustīa copiose audiēte Galba & Catōe cēsorib⁹ maximis tūc oratorib⁹. Sed disputationē suā postridie cōtrarie disputatiōe subuertit & iustiā3 quam pridie laudauerat sustulit. Plau. ī Sti. Qui pōt mulieres uitare uitet. ut quotidie pridie caueat ne faciat qd pigeat postridie. Pridie; igī priori die siue pcedēti die sīgt ut ēt apd Catonē li. de re rus. Si quē purgare uoles pridie ne cœnet. postridie uero postero die. nec post tres dies ullo mō sīgnt: nt Catōis exēplū aptissime demōstrat q; eodē lib. sic ait. Oleū uirides sic facito. oleā q̄ primū ex terra tollito si iquata erit tollito a solūs: & stercore purgato postridie aut post tertiū diem q̄ iecta erit facito. Nō. n. adiecisset diē tertiū si postridie post tres dies sīgret. nisiq; postridie seq̄s seu sequēs dies eēt eius diei q; pcessit. qd oñdit ēt ex hoc q; ei⁹ diei appositū tā pridie q̄ postridie in uēit. Ci. ītulo. Ad duodecimū chalēdas februarii cū īsētu pulcherrime starem⁹. q; iā illā suīam bis buit de trib⁹ legatis pridie ei⁹ diei fregeramus. i. p cedēti die eius diei. hoc ē duodecimi Cæsar. lib. 2. Postridie ei⁹ diei cæsar psidio ntrisq; castris qd latis eē uisū ē reliqt. i. sequēter siue postero die eius diei q; pcessit. Aliq̄n eis gsus iungit: nt pridie siue postridie cal. nonaꝛ iduū. & possessiue ūgit. Nō nūq̄ actūs appōit. Ci. Apio. Pridie nonas iūias cū eēm⁹ brūdusii. Et resolnit die pcedēti. nonas: siue die añ nonas. Liui. ēt postridie idus reb⁹ diuinis supsederi iussū. q⁹ itē mō postridie cal. dī. i. die p⁹ cai. Etiā alt actō ūgūt. Ci. ad Atticū. pridie cōpitalia memēto. Interdū pridie & postridie seq̄t: q̄ ut pridie q̄ itres pfia3 sacrificiū facito. Liui. li. x. Nam cū pridie q̄ legati ad tarqnios pficiscerēt (& cœnatū forte apd Vreiios eēt: cōiurati q; ibi remoris arbitris mīta iter se de nouo ut fit cōsilio egissēt seruonē eoꝛ ex seruis unus excepit q; iā antea id tēserat agi. qd sic expōit. Die pcedēti añq̄ legati ad Tarqnios pficiscerēt. Sīc ilid Sue. ī Cæsa. Et pridie q̄ occideret ī sermōe nato sup cœnā apd. M. le pidū qsnā eēt finis uitæ cōmodissimus repētinū ī opinatūq; ptuierit. Quo ēt mō itelligī ilid ī Canone missæ. Qui pridie q̄ pateret. i. q; pcedēti die añ q̄ pateret: nō ār quo. sicut naila interpt. eo q; snīæ repugnare nideret. Sīc postridie q̄ pī mortē obiit epulū feci. i. post q̄ pī mortē obiit postridie epulū feci ut dies mortis luctui seruiat: postera uero epīs. Nō ār postridie quo pī mortē obiit epulū feci qd neq; orō: neq; sēsu cōcēpit. nā postridie aiiū diē exigit pcedētē In isto uero exēplo nullus uit⁹ dies pcessit. Ergo q̄ p post q̄ exponēdū ē. ut postridie sequa. ipz quo pī mortē obiit. Sīc pridie q̄ uxorē duxero nauigādū ē mihi. Si q̄ p quo sumat ñ recte fiet iterpratio. Igī necessario q̄ p post q̄ nō p quo sumēdū ē nisi q̄ p quo hoc mō sumam⁹. non tū ut capiam⁹ eo postridie epulū factū quo pī mortē obiit neq; eo postridie quo uxorē duxero nauigādū ē mihi. Sī sic postridie. i. postero die ab eo quo pī mortē obiit epulum feci. & postridie ab eo quo uxorē duxero nauigādū ē mihi. Et Valla ita intellexit. hoc modo sūmenda sunt plæraq; Liuii exempla ut li. 3. Anno trecentesimo altero q̄ condita roma erat iteruz mutatur forma ciuitatis a cōsuibus ad decem uiros. Et li. iiii. Dictator exercitu uictore domū reducto die octauo q̄ creat⁹ erat. Hic q̄ pro quo exponitur. i. ab octauo die ab eo

quo creatus erat. Et illud q̄ condita roma erat. i. ab eo qno condita roma erat. Quod etiam p̄ post q̄ sumi potest. Possunt tamen Vallæ exempla bre nius exponi tut q̄ pro eum sumatut. hoc modo. Quam pro cum pater mortem obiit epuluꝫ feci po stridie. Et q̄ pro cum uxorem duxero. nauigandu ꝫ est mihi postridie. Illud autem Ciceronis ad Tiro nem. Menandriuſ postridie ad me uenit q̄ expecta re. pro cum oīo sumi ſ non pro post q̄ neq; pro añ q̄. neq; ab eo quo. hoc mō Menandrius q̄. i. cum die præcedenti eum expectarem uenit a me postri die. Vnde recte sequitur. Itaq; habui noctem ple nam timoris. i. noctem quæ ipsum diem ptæcedē tem inſecuta est & interceſſit inter postridie hoc ē sequentem diem & ipsum diem præcedentē. Apti dici sit pridianus. a. um. qd est pridie alicui⁹ dici. Sue. in. Caio. Marcente adhuc stomacho pridiani cibi. Apostridie postridianus qui postridie alicui⁹ dei. sicut postriduanus qui post idus est. Sed ab urimur pro postridianus craſtinus. pro ptidianus heſternus.

Poteſtas multa ſignificatiut Paul. inquit. Nam in p sona magistatuum imperium. Et a possum fit. In p sona liberorum patriam auctoritatem. in persona seruorum. dominū. At cū agimus de noxæ dedi tione cum eo qui seruum non defendit: pñtis cot poris copiam ac facultatē. Poteſtates igitur princi pes potentes dicuntur quos græci dynaſtas uo cant: & hi qui magistatus gerunt & habent merum impium hoc est gladii poteſtatem ad animaduertē dum & facinoroios homines: & in iudiciis pſunt Vnde non inepte prætores urbis uulgo nunc pote ſtates dicuntur. Sue. in Clau. Iuriſditionem de fidei cōmiſſis quot ānis & tantum in urbe deliga ri magistatibus solitam in perpetuum iatq; etiam p prouincias poteſtatibus demandauit. Apul. Sed iuſſit prās officialem ſunꝫ magna seuentudine co ercerī. Ply. Pingue draconis in pelle dorcaduꝫ ner uis ceruinis ad alligatum in lacerto uictoriam in diciorū conſerre exiſtimant primuꝫ ſpōdyiū adit⁹ ptātum mulcere. Et poteſtaſ ponitur pro cōſilio & ratione. Vnde exire aliquem de ptāre dicimus mē tis impotē fieri. ut apud Ci. li. iiii. tuſ. Iratos pro prie dicimus exiſſe de ptāte ideſt de mente. Pote ſtia auctoribus dicebatur pro poteſtate. Plau. Neq; deſidiæ in ocio operum dediſſe. neq; poteſtam ſi bi fuiſſe adeo arte cohitum eē a patre

Poteniatus. us. poteſtas.

Potens tā ptiipiū quā nomen inuenitur a possum. Sed quando partiipiū est tempus ſigt & actō iun giſ noīum uel iſinito nec cōpationē accipit. ut po tens pugnare uel potens bella facere. Quando ue ro nomen caret rpre & gtō iungi ſ iut potens ma ris. & compationem accipit: ut potentior huius cō trariū est Imporens qui non poteſt. Aquibus po tentia & ipotentia. potenter & impotenter Diffe runt aūt ſecūdū Priſ. potētia & poteſtas. q̄ pote ſtas magna pro ui accipitur. potentia & domiatio ne. Hinc oīpotens. Armi potens beliipotēs qui ar mis & bello potēs est. Viripotēs mulier q̄ corte cū uiro per ætatem poteſt.

Poris & pote. Vide indictione Compos. Potē uolo possum uelle: poris ſum. possum.

Potior & possus cōpariua. pro melior & melius q̄ ſi potēior & potentius. & potiſſimum ſuplariuꝫ & potiſſime aduerbium q̄ ſignt magis & maxime. Differūt aūt potius & poriſſimū ſeu potiſſime. q̄ potius ad duo tantū potiſſimū ad plā refertur: ut Quem potius inſtituam hæredeꝫ Fabium an Luci um? Aut quam natarum potiſſimum erudiā? ſi mł tæ ſint Innenitur tamen qñq; poriſſimum referri ad duo. Ci. Quā q̄ pſtat honeſtas ī columitati. tñ utri potiſſimū cōſulendum ſit deliberet.

Potior. iris. & poteris a poris deduciſ. tā tertiæ q̄ quartæ coniugationis ē. In infinito tamen & par ticipio quartā ſequtur. Virg. Vi potiſ qd nō mor talia pectora cogis. Ouid. Tnq; tuis armis noſ po titemur achiiie. Eſt aūt potiri tenere & quaſi i ptā te hſe. Et ſic fere ſemper cum gtō cōſtruiſ. Sai. cui fatuꝫ foret urbis potiri. Aliqñ est obtinere &ī ptā tem uendicare. & tunc ablō iungiſ. ut Cæſar tādē potitus ē gallia. i. pugnando obtinuit gaiiā. Ali quando frui. Sic etiam cū ablō & nō nāq; cum actō conſtruiſ. ſed raro. Ci. Quod ſi his noiuptati bus bona æras fruiſ libentius primū puulis fruiē rebus ut diximus deinde iis quibus ſenectus eriaꝫ ſi nō abunde potiſ: non oīo caret. Ter. in adel. Pa tria potiſ cōmoda.

Poto. as. aui. & potus ſum potatum & potum ſigt bi bo. Hiero. Non ambigo multos fore qui de turbu lento magis riuo q̄ de puriſſimo ſōte potare ma lit. Ter ī ecy. Quid agis cū nirgie una adoleſcēſ cu buerit plus por⁹. Eius compoſita ſūt. Appoto. qd est multū poto. Plau. ī Cur poſtq̄ cœnati atq; ap poti talos poſcit ſibi ī manū ꝓuocat me ī aleā ut ego ludā. Cōpoto ſimul poto. Vñ cōporatio quaꝫ q̄ci ſympoſiū dicūt. Epoto potādo exhaurio ppoto nalde ſeu frequenter poto. Præpoto ante poto. Et habent pe. pro.

Pot⁹. a. um. ī utraq; ſignificatiōe ſumiſ p eo q̄ pota nit. Ouid. li. 3. faſ. Pōpa ſenem totū pota trahebat anus. Idem in eodem Clauiger & tanto albula po ta deo. Iuue. Epotaq; flumia medo prādente. Ibi accipiſ. p eo qd q̄s potauerit Sīſr. Qui. li. xv. me. nocte nocēt potæ ſine noxa luce bibuntur.

Pot⁹. tus. idē qd potio q̄uis ſint q̄ diſtinguāt dicen tes potū eē uini aq̄ & huiuſmōi potionē a medici ægrotāri⁹ dari. Sꝫ. Ci. potionē p potu accipit li. tuſ. cū ait. Quid q̄ ne mēte qdē recte uti poſſum⁹ mſto cibo & potiōe repleti. Et ī cato. Tātū cibi & potiōis adhibēdū ut reficiāſ uires nō opprimanſ.

Potoriū. nas qd ad potū ē deputatū. Ply. Mille cōui nas toridē aureis potoriis. Idē. li. 33. Fecit idem & cocoſ magireſia appellatos puulus potoris.

Potorius. a. um. qd ad potandum pertinet Vnde di cimus naſa potoria: ſicut naſa eſcaria.

Potito. as. pe. cot. cōſuetudinē potādi hēo. Eſt. n fre quētariuū. Plau. ī am. Nūc tibi hāc paterā q̄ dono mihi illic ob nirtutē data est pterela rex qui potito uit quē ego mea occidi manu.

Potiono.as.potionem ꝑbeo cuius paſſiuum eſt potionor. Sue. de Cali. Creditur. potionatus a Ceſonia uxore amatorio qdem medicamento: ſed qd i furorem uerterit. Hiero ad Dama. Accipe calicem meri huius de manu mea. & potionabis oēs gēs ad quas ego mittam te.

Potinus a potando cognomiatus eſt qui herculi ſacra faciebat. Aquo potitia familia. Erat & altera familia pinariorum q̄ herculi ſemper ſacrificaret.

Prae. ꝑpoſitio. quæ tam ſepatā q̄ compoſita ubiq; diphthongatur. Separa quidem ablatiuo deſeruit. & quandoq; ſigē pro ſine propter. Apul. Præ luxuria cūcta profuderat. Quandoq; ſignificat ante ſiue de loco dicatur: ſiue de electione. Ee modo abſolute ponitur. Ter. i. præ. ſequar. Modo cum actō Liui. li i. Prope Tyberim fluuium qua ꝑſe armentum agens nando traiecerat. Modo cum ablto: ut pre oculis. i. ante oculos. Aug. li. 2. con. Ambitio qd niſi honoros q̄rit & gloriam cum tu ſis ꝑ cunctis honorandus ugus & glorioſus in æternum ꝑ cunctis ideſt ante cunctos. uel q̄ cuncti. Interdu3 ponitur pro reſpectu. ſiue ad comparatione. Ter i eu. Hic ego illum contempſi ꝑ me. i. ad comparationem mei. Liui. paruam albam præ ea urbe quæ cō deretur fore. Nōnūq̄ ꝑ Ab. Ter. in an. præ ſtudio dum id efficias quod cupis. i. abſtudio. Ide3 i eu. Vt ſit miſera ꝑ amore. Ite3 pro Extra. ſiue excepto uel excepta. Gel. li. i. Præq; ſe nuo cæteros omnis linguæ atticæ principes gentemq; omnem togatam quodcūq; nomen latinum rudes eē atq; agreſtes ꝑdicabat. Ter. Extra unam ancillā dixit. Ite3 pro reſpectu eius Plau. in pſa. Immo res oīs relictas habeo præ quod tu uelis Compoſita ſignificat ante uel prius: ut ꝑpono ꝑfero. Aliquando ſup utperfectus ꝑſidio. Aliquando ualde uel mirum i modū. ſiue ꝑter modum: ut præclarus ꝑcelſus. & magna auget q̄ per. Iungituq; cum aliquibus dictionibus cum quibus non iungitur per: ut ꝑpotens ꝑcelſus ꝑlatus: ꝑclarus: ꝑflugēs ꝑdiues ꝑdulcis ꝑdurus præcultus ꝑlargus: ꝑlongus. Nam ꝑlōgus homo & ꝑlonga oratio ea dicitur quæ enormi longitudine eſt. Præpotens ꝑcelſus & ſimilia: maiorem īmodum potens: celſuſq; & quaſi ꝑter modum morēq; aliorum potens ac celſus. Significat quandoq; etiam ante tempus: ſiue ꝑter morē aliorum ut ꝑcox uua: ꝑcox ingenium. Item ſignificat non: ſiue nondum ut in ꝑmaturus. Aliquando ſupuacue ponitur: ut ꝑmoriot ꝑcingo q̄ ſignificant ſicut eorum ſimplicia. Aptæ. fit præter quomodo a ſub ſubter. in inter. pro propter.

Praeacuo. prius acuo. Cato de re ruſ. Vitem teneram ꝑacuito obliquo inter ſe medulam cuz medulia cō

Praeaccipio. añ accipio aquo ꝑacceptio (ponito figuram q̄ præſumptio a noſtris: a græcis uero p lepſis dicitur cum poeta aliquid ꝑaccipit ad eāq; ſubſequitur qualitatem.

Praebeo. ex præ & habeo abiectis. a. &. h. ſignificado. exhibeo. Nam qui aliquid ꝑbet id ꝑhabet rō ne dicitur. Aliquando ſignificat oſtendo. Teren. in adel. Seruum haud illiberalem præbes te. i. in te oſtendis factis probans.

Præbia ueteres remedia dixerunt. q̄ ægrotantibus præbeantur.

Praecaluus. caluus in anteriore parte capitis. Sueto. de Galba Statura fuit iuſta capite ꝑcaluo.

Præcarus. nimis ſiue multum carus. Teren. in phor. Quantum opus eſt tibi argenti? eloq̄te. Sole trigin ta minæ. Triginta? haud ꝑcara ē phedra iſthæc uero uilis eſt.

Præceps locus altus unde quis poteſt præceps dari. Virg: turri in ꝑcipiti ſtantes ſūmiſq; ſub aſtra edu ctam tectis & ꝑceps homo dicitur qui ſine conſyderatione aut modo quid agit: & quaſi rem ꝑcupat. Vnde pro nimis feſtino poni ſolet. Virgil. Præcipites arra ſeu tempeſtate columbæ. Præcipites palmites apud Col. ſunt qui de hornotinis uitigis e nati induro alligantur. hi ut li. 6. idem ſcribit plurimū fructus ferūt. ſz plurimū matri nocent Itaq; niſi extremis ramis: aut ſi uitis arboris cacumen ſuperauit ꝑcipitari palmitē non oportet. Sūt qui ꝑceps a caput per cōpoſitionem deriuent. qd q̄uis non abnuā: tamen etiam a capio dici uidet. q̄ anceps cum am præpoſitione compoſitum a capio Feſtus dici nelit. Sed tamen proprie præceps a caput. Vnde & biceps & triceps. Caput uero a capio fit.

Præceptiū locus ꝓruptus: unde ꝑcipitari facile pōt

Præcipito in ꝑceps deicio in cōſiderate ago a cui⁹ participio fit præcipitanter quod ſigē i cōſiderate

Præcedo ante cedorut nox ꝑceſſit. dies appinq̄uit.

Præcido. pe. pro. ex ꝑ & cædo. quod eſt ferro percutio. incido. ſignificat ante cædo.

Praecidaneus. a. um. ut ꝑcidanea agna: q̄ ante alias cædebatur ꝑcidanea porca quam īmolare erant ſoliti anteq̄ nouam frugem ꝑciderent: ſiue guſtarēt. Aliquando ꝑcidere eſt excidere ſeu ſimpliciter cædere. Hiero. in exo. Præcide tibi duas tabulas lapides inſtar priorum. Poſtea ſequitur. Excidit ergo duas tabulas lapideas quales antea fuerant. Idem li. x. Et ꝑcidit ueſtes eorum medias uſq; ad nates Et ꝑcidere dicitur de re obſcæna. hoc eſt marem intra podicem coeundo labefactarem. quemadmodum pædicare eſt puerum inter femora fœdare Mar. Præcidi gaudes. præcins neuole ploras.

Præciſus dicitur pars carnis niſcerum. hoc eſt circa quod uiſcera inuoluta ſunt. q̄ oras circunciſas habeat. Lucil. Illi ꝑciſo atq; epulis capiātur opimis Nam omaſum dicitur inteſtinum pingue.

Præcipuus. a. um. a præcipio pro ante capio. quod ante capitur quaſi ante omnia: ſiue præuentus oībus. hinc aduerbium ꝑcipue. quod eſt ante alis. ū autem ſpāliter ut multi indocte interpretantur ſicut in ꝑſertim. Ci. Curioni. Non mihi tam mea ſalus cara fuit inqua præcipue ſum ab illo adiuuus q̄ pietas erit in reſetēda gratia ſucūda. i. añ alios.

Præcellonis. Vide indictione Cello

Præcino. is. pe. cor. ꝑcinui præcentum. ante canto ꝑ dico prædiuino.

Præcentio modulatio illa uocum quæ ante initium cantus fieri ſolet quaſi ꝑludium. Gel. Tibicines

inter exercitū positi canere inceptabāt: ea pcentio ne trāquilla ad q̄s militaris musicæ disciplinā uia & impetus militū ne spſi dispalatiq; prueren: cohibebaſ qua pp & exordiū siue initiū siue principiū siue ploquium siue antiloquium quidam pludiū alii pcentionem uocauere ad similitudinē græcorū q id pœmium nomināt ppea q ὠίμη cantus ē.

Præcentor qui canendo pcedit. sicut psultor qui saltantium choream ducit.

Præcipio a p & capio. sigt ante capio puenio poccupo. Virg. Cogite oues pueri si lac pcepit æstus: ut nuper frustra pſſabimus ubera palmis. Ci. li. 2. offi. Præcipiant oīone benigna multitudinis. animos ad benuolentiam alliciant: milites blādo sermōe deliniant. Ite pcipere ē ante uidere. Virg. Oia pce pi atq; aīo mecum aī pegi. Itē pcipere iubere. Et ptiner ad eos qui curā aliorum gerunt & qui aliis p sunt. hinc pcepta p inſſis. Sal. in Iug. Micypſa pater meus mihi pcepit. Itē pcipere monere instruere. Vnde pceptores artiū magistri quoq; placita pcepta & pceptiones dicuntur.

Præcepto. as. frequentatiuum sigt sæpe præcipio.

Præceptum & nomen & pticipiuz eē pōt. Nomēponitur pro iuſſione. Vnde decem legis pcepta & ali quando p disciplina siue documento & quasi regula quadā bene uiuendi: ut cū pcipit qd uir uxori: quid uxor uiro debeat: aut pdocumento tradito ad aliquam artem pcipiendam pticipium modo sigt ante captuz. Liui. li. i. Tpe illi prepto Ci. li. 3. tuſ. hæc cogitantem fore b'm pſertim si & aī pceptis bonis contētus eēt nec mortē nec deos expauesceret. i. pgustatis & ante captis Modo iussuz ut pceptum est tibi ne discedas.

Præcones a pcinendo dicti sunt quasi pcanes q aī canant & ānuncient quod est faciendum. uel ut inquit. Prisc. a. præ. i. ualde canendo. Sunt enim. qui iussu magistratus publice aliquid ore denunciāt q auctionem faciebant & q audientiam i theatris i dicebant. Virg. li. v. Victorem æneas pconis uoce cloāthū declarat. Et pcones laudū nostrarum qui res a nobis gestas laudando diuulgant. hosquoq; Cunonr uocatos leginus.

Præconiū ipa pconis uox. Sue. de nerone. Et pconio ubiq; contendit. Sed qm̄ a pcone res gestæ ēt pnunciari solent. idco qnq; pro laude fama & gloria sumiſ. agencalogia uirtutibus corporis & fortunæ iſocrates de laudibus busiridis Πρὶ μὲν οὖν τῆς ρουσίριδος Ὑπερβάσης τίς οὐκ ἂν ἀνηδέως ἐπαίνοις ἐπεῖν

Præconus. a. um. pe. p. quod est pconis: ut subuoce præconia.

Præcognitus. aī cognitus. q̄uis raro pcognosco reperiatur. Plancus. Quod si latro pcognito nostro aduentu rursus in italiam se recipe cœperit.

Præcordia mēbranæ quæ exta sepant ab inferiore ni scerum pte. dicta quia cordi ptenduntur ut Piy. li. xi. scribit & a græcis phrenes dīt. Itē q̄ græci hypocondria dicunt a poetis & medicis latinis pcordia appellantur. Celsus piculosum ē etiā post arquatū morbum febrem oriri utiq; si pcordia i dextra pte dura manserint. Et pcordia uno noīe exta in homine uocant.

Præcox. cis. pe. cor. generis omnis. quod & pcoqus a. um. Mar. Illia matemis fueramus pcoqua ramis nūc in adoptiuis pſica cata sumus. Dicitur ſt præcox fructus qui pter morem cæterorum coctus & maturus factus est. ut pcoqua uua. pcox ficus præcocia poma q̄ ante solitum tps matureſcunt Piy. persica æstate pcocia intra. xxx. ānos reperta & primo denariis singula uænundata. Ita dicimus serotinas uuas quæ post consuetum tps tarde matureſcunt. p trāſlationem quoq; pcox ingenium dicit quod nimis cito maturitatem cōsecutum: nimisq; cito nidetur adoleuiſſe. Quintil. Illud ingeniorum uelut pcox genus nō temere unq; peruenit.

Præcoquo. is. pe. cor. ante coquo ſen maturo. Colu. li. 9. Vuæ cōmodius insolatæ præcoquuntur: hoc est ante tempus alioq; fructuū maturantur.

Præciæ uuæ: quasi pcociæ dictæ sunt quæ cito matureſcunt.

Præda a paricēdo ut inqt Var quasi parida q manu parta sit. Et est ut Gel. li. 13: inqt pprie corpora ipa rerum q̄ capta sunt: Manubiæ uero pecūia ex uæn ditione pdæ redacta.

Prædaceus. a. um. quod ex pda est Gel. lib. 4. æger passus q cui salus imperii ac reip. accepta fern deberet rōne pecuniæ pdaceæ poſceretur.

Prædatiuus. a. um. idem qd pdaceus. Gel. Ex manubiis. i. ex pecunia pdatiua.

Prædor. aris. a pda fieri Var. docet. Et hēt utrāq; ſignificationez Hiero. in Esaia. Vtb q pdaris nōne ipe pdaberis. Grego. depdari dſyderant qui thaurum publice in uia portant. Legit & pdo. as Hier. in li. Iudith Prædauit quoq; omnes filios thariis ideſt depopulatus est.

Prædator. populator Ioul uero pdatori templū fuiſſe legimus: non q pdæ pellet: sed q ei aliquid ex pda in partem pdæ debebatur. Nam mos romanoꝝ fuit ut bella gestuti. de pte praedæ aliqd numinibus pollicerentur.

Prædo. onis qui pdatur cuius diminutiuum prædonulus a Catone usurpatur. prædones sunt qui populandā alienam inuadunt puinciam.

Prædiū a pda. eo q capti ab hostibus agri militibus distribuebantur. Vel dī a pſtando ut inquit Var. si cut pdes. Alii a prius seu ualde dando. est autem pdium rusticum & urbanum. Vnde ante urbana pdia uocabant quæ urbi erant propinqua. Ager locus in rure quē colimus. Aruum ea ps agri quæ sementi daſ. Fundus ēt ps agri est. Singula. n. prata singulæ uineæ singuli horti. Singula oliueta pomaria pascua: salicta: nemora uenatoria piscatoria loca siue uillam atq; ædificium: siue piscinam siue uinaria habeant siue non hēant: singuli fundi sūt. Et hoc in agro duntaxat. Nam in urbe oppido uico castello quicqd tale est pdiuz uocatur. Est itaq; fundus rustica possessio pdium & urbana & rustica. Possessio generale nomen est. Nam & tabernæ & hospitia & horrea in urbe & possessiones dīt. Et simpliciter omnia bona imobilia. Dicitur pos-

seſſio ẽt nõ ipſa ꝓprietas ſz uſꝰ & actio poſſidẽdi

Prædiolum puum ꝑdium Ci.M.Cælio.Sed mea ꝑdiola tibi nota ſunt.inhis mihi neceſſe eſt eſſe: ne amicis moleſtuſ ſim.

Prædiatorius.a.um.qđ ad ꝑdium pertinet:ut lex ꝑdiatoria.Ci.p cor.balbo.Et enim ſi.Qu. ſcævola ille augur cum de iure prædiatorio conſuleret homo iuris pitiſſimus conſultores ſnos nõnũq; ad tu rium & caſelium ꝑdicatores reiiciebat.

Prædiatores dicuntur piti iuris ad prædia ptinẽtis.

Prædeſtino.as.pe.cor.ex prae & deſtino. Vide indi ctione Deſtino.

Prædenſus .ualde denſus.Plv.li.viii.Culter uocatur prædenſam priuſq; præſcindatur terram ſecans.

Prædiſco ante intelligo.Virg.li.Ge.ꝑdiſcere uẽtos

Prædico.as.pe.cor.apte ſeu publice dico celebro diuulgo.laudo.Ci.Luccio.Ignoſces mihi de me ipſo aliquid prædicanti·Sal.Ipſum Craſſuz ego poſtea prædicantem audiui tantam illam contumeliam ſibi a Cicerone impoſitam.Inde prædicatio dictio celebritas.Et apud Logicos decem predicamenta q̃ đ omnibus prædicantur.Et ꝑdicatuz qđ grãmatici appoſitum uocant qđ prædicatur.i.dicitur de ſubiecto.Et prædicator.i.laudator.& cuiuſcũq; rei diuulgator.

Prædico.is.pe.p.ante ſiue prius dico.Teren.in an. Sed dico tibi temere facias:neq; tu hoc dicas tibi non ꝑdictum.Iti ꝑdictio.qđ ꝑdicitur ſiue ꝓnunciatur uel ꝑdiuinatur.Ci.li.i.đ dini. Exquo ſæpe genere hariolorum etiam & uatum furibundas ꝑdictiones ut octauiano bello Cornelii Culeoli audiendas putauerunt.

Prædítus·a.um.pe.cor.non dĩ ornatus ſed quaſi affectus.pticipium ſine uerbo puto. quaſi a prædo. is ex præ.& do.Et accipiſ taz i malã q̃ in bonam ptem:ut ꝑditus ſum honore & ꝑditus ſum damno Ci.pro Rabi Senectute affectus morbo ꝑditus. Et pro Muræ.Idem ſquallore ſordidus.confectꝰ morbo lachrymis ac mœrorem ꝑditus

Prædúro.as.pe.pro.ꝑter morẽ duro. Col.li.iiii.đ rubrica:Veꝛ eſt in opere difficiliot ꝙ neq; humẽtẽ fodere poſſis.ꝙ ſit glutinoſiſſima uec nimiũ ſicca quia nimium ꝑduratur.

Prǽo.is.ante eo.Ambr.huic uerbo dſm iunxit lib. de offi.Alterum inquit cũ inclero reptiſſem iubere me ne unq̃ ſiret mihi qa uelut quodã inſolentiſ i ceſſus uerbere oculos fieret meos.

Præfacio.is.ex p & facio ſumitur ſicut ꝑferotut ſi dicam Præme facio:ſicut·ꝑme fero.Quintil.li.viii. Sit igit̃ cura elocutionis q̃ maxima dum ſciamus tamen nihil uerboꝝ cauſa eſſe faciendũ cũ uerba ipſa rerum gratia ſint repta quorum ea ſunt maxime ꝓbabilia q̃ ſenſum animi nſi optimæ ꝓmunt atq; in animis iudicũ quod uolumus efficiũt.ea đ bent præfacẽ ſine dubio & admirabilẽ nõ ſic quo modo prodigia miramur & iucundam orationem nõ deformi uoluntate ſed cum laude ad dignitatẽ coniuncta.Quod mirum uidetur ut ſub una præpoſitiõe duo uerba diſſimili uoce diſſimiliq; ſignificatione ẽt pro lata.

Præfacio.onis a ꝑfaris dedĩ.& ſigt id quod ꝑloquimur anteq̃ ad rem ueniamus.Hiero.in pſa.pſalm. Vnde conſuetа præfatione cõmoneo tam uos q̃bus labor iſte forte deſudat q̃ eos q ꝑiſta hꝛe uoluerunt.ut q̃ diligenter emendaui:cum cura & diligẽtia tranſcribant.Huius diminutiuum ẽ ꝑfatiũcula.Hiero.Ideo græco & hebræo ꝑfatiũcula utraq; ꝓmiſſa eſt.

Prætari:ante fari.Col.Quas ordine ſuo tũc demum pſequar cum ꝑfatus fuero quæ reor ad uniuerſam diſciplinaz maxie ptinere poſſe. hic ꝑfatus.a.uz.

Præfero pe.cor.ante fero ꝓpono.Ply.Quod hominẽ rudez atq; ignaꝝ ſibi pferret.Itẽ ꝓnũcio ſeu oũdo Liui.Vultꝰ tuꝰ neſcio qđ ingẽs malz ꝑfert.

Præfericulum a ꝑfero.uas æneum ſine anſa patẽs ue luti peluis qđ ꝑferre in ſacrificiis ſolebant.

Præficio.is.pe.cor.ex ꝑ.& facio ſigt ꝓpono: Vnde ꝑfecti dicuntur q̃ alicui rei agendæ ꝓpoſiti ſũt.Et ꝑfecti urbium ĝci latiniq; lingua pfica ſatrapaſ uocant magiſtatuſq; eorum ꝑfectura dicitur. Plau.in Am.q ꝑfectus ẽ thebanis legionibus: Idem i Caſ. Quin tuti es in præfectura tua.Eſt enim ꝑfectura urbis ꝑfectura militaris:& ꝑfectura rei pficiendæ. Aegyptus diuiditur in præfacturas oppidorum q̃ſ nomos uocant Thracia diuiſa eſt in ſtrategaſ q̃n quaginta ita.n.uocant præfacturas.Militaris ꝑfectura qua quis legioni uel exercitui præficitur.ſic ẽt dicuntur præfecti fabrorum.

Præfectus prætorii talis apud Cæſares erat: qualis olim apud reges tribunus celerꝝ.& apud dictatores magiſtrũ.Gerebat eniz ſcdas ptes poſt Cæſarem:ꝑeratq; diſciplinae publicae emendandae.

Præfica.pe.cor.mulier i funere conducta ad lamentabilem cantũ q̃ dat cæteris modũ plaugendi q̃ſi in hoc ipſum ꝑfecta.Neuiuſ.haec qdem me ficle ꝑficaſi mortuum laudat.

Præfeſtino ante tempus feſtino.Col.li.ix. Satis erit pdimidios menſes exeq; quodq; negocium quia neq; ꝑfeſtinatum opus nimium imature uideri poſſit ante.xv.dies factum nec ruſus poſt totidez nimium tarde.

Præfigo.is.pe.p.ꝑcludo Virg.li.z.Ge.multi iã excretos ꝓhibent a matribus hædos. primaq; ferratis ꝑfigunt ora capiſtris.

Præfiguro.as.pe.p.ꝓmonſtro repõto. Lact.li.6.In flamauit libidinez q̃ aſpectu maxime incitatur:ac ſe quiſq; in illis imagiaibus ꝑfigurat.Et ꝑfigurare ẽ in figura ꝓnunciare ſiue ꝑfignare.Hiero.Duo decim ꝓphæ in uniꝰ uoluminis anguſtias coarctati multo aliud q̃ ſonant in lſa præfigurant.

Præfinio.is.pe.pro.prius ſtatuo.ſiue ante determiõ. aut determinare tracto & aſſigno.Ci.Mario. Sed eho uidiſti multum ꝙ præfiniſti ne pluris emerez Idem pro Roſci:Quae dies i lege ꝑfinita ẽ.Plau. Haud licebat loq̃ niſi ꝑfinito.i.niſi aſſignato tpe.

Præfloro.as.ante flores facio Gel.Et futuri gaudii fructum ſpes tibi iam præflorauerit.

Præfluo.ante fluo aquo ꝑfluxus & ꝑfluuiũ pro fluore alicuius rei ante acto.

Præfoco.as.pe.pro.ſigt ſpm faucibus clando.Oui.

in ibin ꝓfocent aĩæ gnoſia mella uiam:hinc ꝓfocario uuluæ ſit cũ ulua reſiliendo afficit uitalia hoc eſt cor cerebrumq;.

Præfrigidus ualde frigidus.Ply.lib. xvii.Septẽtrionaliq; & ꝓfrigido ſitu.

Præfrugo.prius frango.Col.li.2.Et ꝓfractas ſtirpes ſũmaſq; radices quibus ager.arbuſto cõſitus ipliceatur omnis refodiat ac perſequatur.

Praefulgeo ꝓter modum fulgeo:Ci.li.3.ad hetẽ.Tũ nec minus illuſtres:nec uehementer obſcuros locos hſe op3:ne aut obcæcentur tenebris.imagies. aut ſplendore ꝓfulgeant.Interdum añ fulgeo.Hie. in prologo Iob.Rogo ubicũq; ꝓcedentes uirgulaſ uideritis:ſciaris ea q̃ ſubiecta ſunt in hebraicis uoluminibus non haberi.Porro ubi ſtellæ imago ꝓfulſerit.ex hebræo in noſtro ſermone addita.

Praefurnium.os patens furni.

Prægelidus qui multum aut nimis frigidus ẽ.Colu.li.2.Ea locis ꝓgelidis ac niuoſis ubi æſtas humida & ſine uaporibus recte cõmittitur.

Prægeſtio ualde geſtio Ci.pro.M.Cælio Prægeſtit aĩus iam uidere primuz lautos iuuenes mulieris beatæ ac nobilis familiares.i.ualde cupit.

Prægrandis ualde grãdis Ci.Etae uas uinarium ex una gẽma ꝓgrandi trulla excauata mãubrio aureo

Prægrauo.as.pe.cor.pe.cot. ſupta modum grauo. Aug.li.viii.cõ.Aegritudo aĩ eſt quia nõ totus aſſurgit ueritate ſublenatus conſuetudine ꝓgrauat9.

Prægnans quaſi ante gnatuz:uel ante genitricẽ.Eſt enim ꝑ ante proprie prægnans dr̃ q̃ iam occupata eſt in generando quod concepit.

Præhendo & ꝑdo.is.di.ſum.Plau.in am. Mi uir & manum præhendi & oſculũ detuli tibi.Luc.manus q̃ prænderat hæſie Huius compoſita ſunt Ap ꝑhendo qd eſt ualde ſeu pfecte ꝑhendo. Compræhendo.Col.li.7.Cum deinde bueulos cõꝑhenderis pduc extra ſtabulum.Quod etiã ad mentẽ trãſfertur pro pcipio ſiue intelligo.Lact.li.3. Nõ imerito ſũmum bonũ non cõꝑhenderunt.De ꝑhendo & Rehꝑndo.Vide locis ſuis.

Præhenſo.as.frequenter ꝑhendo.Liui.li.liii.Miſſo ſenatu ꝓſauctꝫ principibus tribuni ſuadẽdo monendo pollicendoq;.

Præiacio ante iacio.Col.lib. 9.Mox ꝓiaciuntur in gyrũ moles ita ut cõplectant ſinu ſuo & tamẽ excedant ſtagni moduz.

Præiudico ante iudico.Hiero.contra Ioui.Neq; di poſſumus ſcire iudicia & ex nro arbitrio illo9 ſniæ ꝓiudicare.Aliquando ꝓiudicare eſt nocere. Idem contra.Vigil.Paucoꝝ culpa nõ ꝓiudicat religiõi. Præiudicium ut inquit aſco dr̃ res q̃ cum ſtatuta fuerit afferẽ iudicaturis exẽplũ qd ſequant iudicũ aũt res q̃ cãm litẽq; determinat.Quintil. ꝓiudicia ſunt a rebus iudicatis q̃ pares fuerũt aut ex iudicijs ad ipſam cãm ptinentibus:aue ab eiuſdẽ cauſæ pnunciatione.Præiudicium ergo qd in eadẽ cã uel ſimili prius eſt latũ.Vlp. Interdum euenit ut ꝓiudicium iudicio publice fiat.Lau. Valla.Præiudicium quaſi ſnia q̃dam ante iudiciuz: ſicut ſi eſſent duo de offõ aliquo contendentes:cum lis in iudicium procedit magiſtatus iubet ut interea dũ ſniaz ferat alterum officio ſungi quaſi iudicans iaz nũc ſe pro ea pte ſcutire penes quẽ eſſe uult tem de qua litigatur.Et hoc præiudicium dicitur quod poſſidentem adiuuat& obeſt excluſo.

Prælicenter nimis licenter.Gel.Quam uerba finxit ꝓlicenter.

Præloquor pen. corre.ante ſiue prius loquor.Lact. li.iiii.Daniel quoq; ſimilia ꝓlocutus eſt

Prælum a præ:& luo cõpoſit.eo q̃ ex hũore fluẽti ꝓluatur.i.madefiat.Sunt enim ꝓla proprie trabes in torculari quibus uua calcata ꝓmitur. Torculat tota ſtructura lacus q̃ muſtum continet q̃uis ſæpe ponatur pro ipſo torculari.Hiero.in ꝓlo. Salomonis.Neq; ſic noua cudimus ut uetera deſtruamus.Et tamen cuz diligentiſſime legeritis ſciat magna noſtra ſcripta intelligi q̃ non in tertium uas tranſfuſa coacuerint:ſed ſtarim de prælo puriſſime cõmendata teſtæ ſuum ſaporẽ ictruaueriut.

Prælũ a prælo quidam deducunt quia ſicut i ꝓlo humor uuæ ita in prælio ſanguis hominis fluat. Quidam a ꝓmendo q̃ dimicando ſe inuicem hoſtes ꝓmant.Et eſt conflictus qui fit in bello. Virs autem honeſte ꝓlium pro coitu poſuit cũ de equo ærate confecto loquitur.Si quando ad ꝓlia uentum eſt:Nam & incoltu dimicatio quædam eſſe uidetur.

Præliaris & hoc ꝓliare quod ꝓlium pertinet. Vnde præliares dies qbus fas eſt hoſtem bello lacesſere: uel ablata repetere:ſed eligendi ad pugnandũ diez tunc tantum licebat cum ipſi bellũ inferrent. Alio quin cũ exciperẽt nullus obſtabat dies quo minꝰ uel ſalutẽ ſuam:uel publicũ defenderẽt dignitatez

Præliot.aris dimico.Cæſar.li.5.Equeſtribus ꝓliis ſæpe ex equis deſiliunt:ac pedibus ꝓliant:equoſq; eodem remanere uestigio aſſueſecerunt. Dicimus etiam Ego præliorꝓlium.Hiero.li.i.ꝑ. Quia præliia dñi tu ꝓliaris.

Præliganeum uinum apd Catonẽ a ꝓligendo dicit.

Præludo ante ludo.Virgi.lib.3.Gc.Et ſpſa ad ꝓdã præludit arena.

Præluo.is.ante purgo ſiue ante fluo.

Prælũbo.as.lũbos ꝓfringo.Neui9 Cœpit unũquẽq; ꝓlumbare fuſtibus.

Præmando.as.ante ſiue prius mando.Vatinius.Dicitur mihi tuus ſeruus anagnoſtes fugituus naidcis eẽ de quo tu mihi nihil mandaſti.ego tñ terra mariq; ut conquireretur ꝓmandaui.

Præmaturus.a.um ſimile ac diſſimile & huic nomini ꝓcox.Eſt enim ꝓmaturus anteq̃ ſit matur9 collectus.ut poma ꝓmatura.i.nondum matura.Et ꝑ tranſlationem ꝓmatura ætas:præmatura legatio. ꝓmatura ellocutio.hoc eſt ĩmatura q̃q̃ maturum ipſum in frugibus ꝓprie dicatur.

Præmeditor prius meditor.Ci.li.2.adhetẽ. Si reus nihil hoꝝ fecerit accuſator dicet eũ uſq; ꝓmeditatum fuiſſe qd ſibi eſſet uſui uenturuz.

Præmercor prius emo.Plau.in epi.ædepol ne iſtam tempeſt gnato tuo ſumus ꝓmercati.

Præmetium:a ꝓmeto uerbo quod ſigt ante ſeu pri9

meto ſeco uel p̄cido q̄d p̄libationis cauſa præme/
titur. Erat.n. quod de ſpicis quas primo metendo
collegiſſent. Cereri ſacrificabant.

Praemitto. ante mitto. Plau. in an. Me aporta p̄mi/
ſit domũ. ut hæc ānunciem uxori ſuæ.

Præmium eſt quod in ludis p̄ponitur dandum ei q̄
fortiter fecerit: uel qui in aliquo certamine victor
euaſerit. Differtq; a p̄tio. q; p̄mium ſolum pro re/
cte factis datur. Pretium uero ēt pro male factis.
Sal. Vicit tñ in ſenatu ps illa qui uero p̄tium aut
gr̄am ante ferebant. Liui. Si malos imitabor tũ p̄
rium pro noxa dabiſ. Proprie tamē p̄tiu; eſt quod
datur pro re empta. Ter. p̄rium ſpans illico pro/
duxit ac uændidit. Sunt qui p̄mium dicant quaſi
præuium quia primo proponit̄ quod dandum eſt
victori deinde certatur. Aliquando p̄mium p pe/
cunia ponitur. Neuius. Sine p̄mio ſum. Marſupiũ
reliqui domum. Hinc p̄mioſus. pro pecunioſo. ac
rius. Diuitem ac p̄mioſum auum. Præmiator p̄do
Neuius ĩ ſcēos nocturnos cœpit p̄miatores tollet

Præmodũ. prima ſyllaba acuta. ſig̃t ſupra modum.
Gel. parentes inquit p̄modum.

Præmoderor ante moderor. Gel. Cretenſes quoq;
p̄tia ingredi ſolitos p̄cinente ac p̄moderante ci/
thara greſſibus.

Præmonſtro. ante monſtro. Hiero. Nemo ap̄hen/
det illud niſi ego p̄monſtraueꝝ.

Præmoneo. es. pc. cor. ante moneo. Col. li. i. Ideo p̄
moneo ne uillicum ex eo genet̄ ſeruoꝝ qui corpo
re placuerunt inſtituamus.

Præmordeo. is. Gel. plautus in Trige. Neq; p̄mo/
mordiſſe dixit ſed p̄morſiſſe. Ni fugiſſem inquit
medium credo præmorſiſſet.

Praemorior quaſi ante tempus moriot. Hierony. ad
Marcellã. Et cum quotidie ſecundum corpus lo/
quor p̄morior in cæteris non nos perpetuos æſti/
memus ut poſſimus eſſe p̄petui. Idē ad Euſto pro
ſimplici poſuit. Infrigido corpore & ante hominē
ſuum iam carne p̄mortua ſola libidinum incendia
buſſiebant.

Præmunio. is. pe. pro. prius munio. aut prius induo
Ci. pro Cælio. Quamobrem illa q̄ ex accuſatoru;
orõne p̄muniri iam & fingi intelligebam fraetus
ueſtra prudentia non p̄timeſco.

Praenarro ante narro. Ter. in eu. Recte ſane interro
gaſti oportuit rem p̄narraſſe me.

Praeneſte generis neu. Et haec p̄neſtis. nomē urbis
in latio q; locus inquo ſita eſt montibus p̄ſtet. Et
ſic cum diph. ſcribiſ. Ser. ἀπὸ τοῦ πρίνου hoc
eſt ab illice q̄ ibi abundar. deducit. Solinus a p̄ne
ſte ulyſſis nepote & latini regis filio. Olim poly/
ſtephanos dicta. i. multarum coronarum Lege plu
tarchum quidam a Caeculo uulcani filio condita;
ferunt ſuper Aretmo monte. Virg. li. vii. Nec prae
neſtinae fundator defuit urbis uulcano genitũ pe/
cora inter agreſtia regem inueniũq; focis oĩs quẽ
credidit ætas cæcuius Et illud. Cũ primã aciẽ p̄ne
ſte ſub ipſa ſtraui. In hac fuit fortũæ templũ illu/
ſtre unde certa edebantur oracula. Syri: Sacriſq; di
catum fortunæ p̄neſte iugis.

Prænomen. Vide Indictione Nomen.

Prænoto. as. pe. cor. ex p̄ & noto. ante noto. Inſcri/
bo Noto uero frequentatiuum eſt. a Noſco. Hier.
in plo. li. ꝛ. hoc nerbũ difficile p facile declarauit
cum ait. Quintus eſt canticum canticoꝝ quẽ titu
lo Siraſirim p̄norant: ſeſtus eſt Daniel. ſeptimus d
breſamin. i. uerba dieꝝ quod ſignificantius chro/
nicon totius diuinæ hiſtoriæ poſſumus appellare.
Qui liber apud nos paralipomenon inſcribitur.

Prænuncio. ante nũcio. Ter. i phor. Abi ac p̄nuncia
hanc uenturam.

Præoccupo. as. pe. cor. ex præ. & ob & capio. Vide
indictiõe occupo.

Præopto ante ſiue prius opto. Ter. Adeon puicaci eſt
animo ut puerum p̄optares perire.

Præparo pe. cor. ante paro q̄ mihi utilia fore credo.
Ci. li. 2. offi. Facile totius uitæ curſum nidet. ade/
amq; degendã p̄pat res neceſſarias.

Præpedio. is. pe. cor. ex p̄. & pedio. ſignificat pri⁹ pe
dibus deuincio. p trãſlationẽ uero quaſi pedibus
nehementer obligo. Hier. ad helio. Neq; uero ſcio
qua te nunc dicas cõpede p̄pediri. Plau. in caſ. Ti
mor p̄pedit dicta linguæ. i. uaide impediti.

Præpedimẽtũ ante pedimẽtũ. Plau. Non fallaciæ p̄
pedimentum obiiciatur.

Præpeto. is. ante uel prius peto. i. nado hẽt. pen. cor.
Feſtus p̄petere dicebãt pro ani ire. hinc præpes

Præpes. etis generis omnis idem quod uelox. Virg.
Et p̄petis omnia pẽnæ. Volunt plæriq; hoc nomẽ
ſig̃re uelocitatem in altũ nolantis. Dicebantur &
p̄petes ab augurib⁹ auef q̄ opportũe p̄uolabãt. aut
idoneas ſedes capiebant. ut inquit hygin. Alii uo
lunt eẽ q̄ ingentibus & patulis & porrectis alis
uolitant.

Præpilatæ haſtæ ſunt quæ ferreas hñt cuſpides qua
ſi præ ferratæ p̄pilatum etiam dr̄ ubi non ẽ ferrum
ſi modo in mucronem acutum ſit ut cornua locu/
ſtarum quibus narant.

Præpinguis nalde pinguis. Col. li. iiii. Itaq; non eſt
uineis apta uix etiam arbuſto niſi præpingui & ui
uida terra.

Præpono antepono p electionem. Lact. lib. 6. Quis
quis autem p̄tia bona p̄poſuerit iuſtitiæ. hinc p̄
poſiti qui rebus aliquibus p̄fecti ſunt. Interdu; p̄
ponere eſt prius ponere tempore præcepto. Sal. in
Iug. Vbicũq; res poſtulabat p̄ſidium eſt p̄poſitu;.

Præpoſterus. a. um. penultima cor. Vide indictione
Poſterus.

Præproperus. a. um. ualde ſeu nimis celer. Cic. Tre/
ba. Sed ex tuis litteris cognoui p̄properam quan
dam feſtinationem tuam.

Præpondero magna pondero. per tranſlationem ne
ro: p̄ponderare ſignificat plutis eſſe. ſiue pluriſ æſti
mari debere. Gel. Nam cum in rebus aut paribus
aut non longe ſecus utilitas amici & honeſtas no
ſtra conſiſtit honeſtas proculdubio præponderat.
Ambr. ad Simplici. Præponderant futuris p̄ſentia
& uiolentia moderatis: & plura paucioribus & iu
cunda ſeriis: & aſperis mollia: & triſtibus læta. &
illecebroſa rigidioribꝰ. & p̄propata tardioribuſ.

Præputium: pellis q̃ glandem hoc est sūmam collis ptem tegit. dictum q̃ membris putentibus pemi/nat. Vel a p̃putando. Nam illam iudæi p̃putant quam quia retinebant gentiles p̃putium dicebantur quasi præputiati. hoc nomine improperabant eis iudæi non eos. simpliciter imũdos: sed ipsam imundiciam uocantes.

Præripio. is. pe. cor. ante capio p̃occupo. Plau. i caſ. Huc uenisti sponsam p̃reptum meam? Hic præ ad temporis & p̃onæ antecessionem referri potest. Aliquando temporis. Ci. li. i. offi. Facile cellare tacet dissimulare insidiari p̃ripere hostium consilia. idest p̃occupare siue p̃noscere aut p̃uenire. Plu. Iunior. li de uiris illustribus. Immatura morte p̃reptus non potuit p̃stare qualem promiserat regem. Aliquando dignitatis non temporis anteceſſionẽ denotat. Cice. pro Gallo. Demost benes tibi p̃ripuit ne esses primus orator.

Præredo. pe. pro. nehementer rodo. Col. li. 3. Nam si sæpius cacumina manu p̃fracta. aut a pecore prosa fuerunt iperpetuum corrumpuntur.

Prærogo. as. penul. cor. ante Impendo. Hierony. in quodam sermone. Tu p̃rogata cunctis uirginum cæteris itu sequeris agnum quocumq; p̃rexerit. Hinc p̃rogatiua.

Prærogatiua. æ. p̃stantia & ante latro qua quis aut p̃fertur: aut p̃ferri alteri debet. Paul. Iureconsul. Veterauorum priuilegium inter cætera etiam inde licitis habuit p̃rogatiuam ut seperentur a cæteris in pœnis hoc est cæteris p̃ferantur. Nec ad bestias itaq; ueteranus datur: nec fustibus cæditur. Ambro. in psto. Nec p̃rogatiuam mihi met scientiæ si hæc meis consacerdotibus charitatis intuitu p̃regem uendicabo. Dicitur & p̃rogatiuum. Cice. p Muræ. Et enim si tanta illis comitiis religio esset ut adhuc super omne p̃ualeat p̃rogatiuum. quid mirum i hoc sœlicitatis famã sermonẽq; naluisse.

Prærumpo. prius rumpo: ptius excido. Aug. Hæc q̃ facit prærupto passionis muro uiolenter ad cælotum regna conscendit.

Præruptus disiectus auulsus. Virgili. lib. tertio. Ge. Adde tot egregias urbes operumq; laborem: tot congesta manu p̃ruptis oppida saxis. Col. lib. iiii. Præruptior uero collis uel i q̃ttuor pedes uertẽd⁹.

Præs p̃dis sponsor qui se obligat interrogatusq; a magistratu an præs sit. Ille respondet præs. hoc ẽ se p̃dem esse. hoc est promittit se si quid incõmodi fiat plene satisfactarum a præstando dictus. qatam debet præstare populo quod promisit q̃ is q̃ pro eo præs factus est. Asco. Prædes dicuntur satis datores locupletes pro re de qua lis est apud iudicem ne qui tenet diffidens causæ possessionẽ deteriorem faciat. Differunt autem praedes auadibus quoniam uas appelletur qui pro alio uadimonium promittit. & proprie datur in re capitali. p̃nero in lite nũmana. Auso. Quis subit in pœnam capitalis supplicio? Vas. Quis cum lis fuerit num maria? quis dabitur? praes.

Præsagio. is. penultima producta. iui. itum ex præ & sagio significat ante sentio. Proper. Venturam melius p̃sagit nauita noctem. Cice. libro. primo d diui. Neq; enim uerbum consuetudo approbasset si ea res nulla esset omnino. Præsagibar animus frustra me ire cum exibam domo Sagire enim est acute sentire. ex quo Sagaces dicti canes. Is igitur qui ante sagit q̃ oblata res est: dicitur p̃sagire idest futura ante sentire. Inest igitur animis p̃sagitio extrinsecus iniecta atq; inclusa diuinitus. Inuenitur etiam p̃sago. as. aquo præsagatio. & præsagor. eris pro p̃sapio. seu prædiuino. Plau. in bac. Plus præsagitur mali.

Præsagus. a. qui nel quæ præsagire nouit. Claud. Heu mens præsaga futuri. Sagæ autem dictæ sunt anus quæ multa sciunt. p̃sagiũ p̃sensio diuinatio.

Præscio ante scio. aquo Præscientia. scientia de futuris. Hinc Præsciscо. Præscius. a. um. Augu. libro. 5. ciui. dei. Confiteri deum esse: & negare præscium futuroru; ia apertissima insania est.

Præscribo ante siue prius scribo. Cice. Seruio. Sic. n. p̃scripsimus iis quibus ea negocia mandauimus. Interdum p̃scribere significat p̃notare intitulare inscribere. Hæc enim quattuor tituli significationẽ sumuntur. Hierony. in prolo. Salomonis. In canticis autem canticorum. nec filius dauid. nec rex hierusalem p̃scribitur. Virgil. Nec phœbo gratior ulla est q̃ sibi quæ uati præscripsit pagina nomen. Inde p̃scriptio titulus. Idem Hierony. in p logo psalmorum. De iis autem qui sine titulis sũt traditio uero talis est. ut cuius auctoris præscriptio p̃cesserit: cæteri qui sine titulo sequuntur. ipsius esse credantur. Cice. libro primo off. Exquo fit ut ager arpinas arpinatum dicatur. tusculanus tusculanorum: similisq; priuatarum possessionum p̃scriptio: exquo quia suum cuiusq; fit eorum quæ natura fuerant cõmunia. quod cuiq; contigit id quisq; teneat. Interdum significat p̃cipere determinare legem ponere. Idem. lib. 3. offi. Sed hoc natura p̃scribit ut homo homini quicumq; sit ob eam ipsam causam q̃ is homo sit consultum uelit necesse est secundum eam naturam omnium utilitatem esse cõmunem. Lact. lib. 6. Id autem ipsum bene facere quid sit idem ipse præscribit. præstare auxilium depſſis & labotantibus. imperi uictum non habentibus. Var. Quoniam non scriptũ erat ne quis angiportum transgrederetur. Secundum hanc significationem p̃scriptum & p̃scriptio pari modo pro p̃cepto uel ordine lege regula seu forma sumuntur. Tractum ut docet porphyrio a magistris ludi qui scripta pueris dant p̃cipiuntq; imitari. Seneca. lib. iiii. epistolaꝝ. Pueri ad p̃scriptum discunt. De p̃scriptione. Cice. lib. iii. tuicu. Omnium autem perturbationum fontem esse dicunt intemperantiam quæ est a tota mente a recta ratione defectio sic auersa a p̃scriptione rationis ut nullo modo appetitiones animi nec regi nec contineri q̃ant. Interdum p̃scribere est ponere. Ter. in an. Tu te ipse his rebus finem p̃scripsisti p. ppe adest cum alieno mori uinendũ est mihi. Interdũ p̃ponere. Ci. in cato. At senatui quæ sunt gerenda p̃

scribo.& quomodo carthagini male iam diu cogitanti bellū inferat multo ante denuncio. Interdū ꝓnunciat siue ꝑdicat. Idē in Vati. At tibi idē ꝓscribo ne tuas sordes cū clarissimoꝝ nitoꝝ splendoꝝ pmisceas.

Præseco.as:pe.cor.ꝓsecui ꝓsectum prius seco. Colu. li.3. Radicē harūdinis acuta falce ꝓsectā Ipendēti pluuia disponito. Accōmodat q̄q̄ imolationi. Liui.li.5. Inserit huic loco fabula imolāte rege uentiū uocē haruspicis dicentis qui eius hostiæ exta ꝓsecuisset ei uictoriā dari exandita. Sue. in Augu. Nūciata repente hostis Incursione semicruda exta rapta foco ꝓsecuit atq̄ ita ꝓlixū ingressus uictor rediit. i. ꝓtez reddidit matti: ꝑtē aduescendū reseruauit.

Præsegmina ptes corporis iuciſæ. uel amputationes rerū supfluaꝝ. Vnde quæ ex unguibus aialium sciduntꝰ ꝓsegmina uocantꝰ. Plan. Cū ipsi pridē tonsor: ungues dempserat collegit: ola abstulit ꝓsegmina Huius significationis est Resegmia. Ply. li. xxviii. Ola ꝓsecuti sumus usq̄ ad resegmina ungulum.

Præsideo.es.pe.cor. differt a præsum licet q̄q̄ indifferenter ponātꝰ q̄ ꝑsse generaliter cuilibet etiā nili offitio esse potest. Præsidere maioris aut quasi maioris auctoritatis semp est. Nec mirꝫ cū assedeo cōponat quod ꝑse fert quādam dignitatē: nt ꝑses sit quasi iudex: uel quasi princeps ideo ꝑsidens & ꝑstans omnibus: nt iustitiæ subueniat & oppꝑssis opē ferat. Ci. Quāobrē uos dil patrii penates qui huic urbi atq̄ iperio ꝓsidetis. Sue. Præsedit & actiacis ludis. i. ꝓsunt.

Præses. a ꝓsideo. sicut Reses a resideo deses a desideo. Et is ē q̄ maiꝰ i pncipatu ꝓsit hēt ojbꝰ pꝰ principē. Aliq̄n dicit Auxiliator & defensor. Lini. dii deæq̄ qui capitoliū i colitis siccine nim militem ac ꝓsidē finitis uexari ab inimicis?

Præsidium ꝓprie dicit ꝓfectus aliquis cum pte militū qui ad custodiā & defensionē arcet uel ꝓsunt uel oppidi ꝓsidet. Dictū ꝓsidium auctore Var. qa extra castra ꝓsidebant i loco aliquo quo tutior legio esset. Vnde sæpe legimus ꝓsidiū ānibalis castra tarēto rhegio pulsū est. Cæsar. Eo opē facto ꝓsidia disponit: castrlla cōmunit quo facilius si se i uito transire conarent ꝓhibē possit. Iureconsulti. de remilitari. Qui relinquit ꝓsidium: peccatum desertionis incurrit: Desertor autē capite puniri solet q̄uis nō oēs desertores similiter puniendi sint. Per trāslationem uero oē auxilium & salutis propugnaculū præsidium dī: quam uulgo munitionē dicē solemus. Auxilium uero ab aduentu cū accesserint. ei cui adiumento sunt alienigenæ Subsidiū dictū a triariis qui i acie tertio ordie extremis subsidio ponebantꝰ q̄ subsidebant. ab eo subsidium appellatū. Plau. Agite subsidete omnes quasi solent triarii. Inde subsidiū ad impetus hostium sustinendos cū sua uon possint ui obsistere mitti dī uulgo Succursum dicimus. Cæsar de gestis in italia. Ad eum mittit nisi subsidiū sibi sui mittat: se se diutꝰ sustinere non posse. Multæ tamē sub translationes & migratiōes in alienū locū: ut cū inquit Cæsar. his difficultatibus duæ rēs erant subsidio: scientia atq̄ usus militū. Sed nunc de ꝓprietate loquimur. Suffragia enim inconcionibus & declarandis magistratibus dicuntur. Opem ferre est pene destitutos iumento aliquo sub leuare: sicut suppetias ire & occurrere suppetias est fere subsidio ire Hirtius de gestis Cælaris in aphrica. Elephantisq̄ turmis interpositisq̄ armatisq̄ suppetias ire contendit. & paulo post. Labienus cum uniuerso equitatu fugientibus suis suppetias occurrit.

Præsidiarius. a. um. quod patur nt præsidio sit. Colu. li. v. Et præsidiarii malleoli propagandi sunt.

Præsertim. aduerbium significat præcipue hoc est ante alia.

Præstes itis. idem est quod præses antistes Nam antiqui sic ꝓstites dixerunt: ut nunc antistites.

Præsum. ante alios snm. ut homo cæteris animantibus ꝑest. idest superat uel antecedit. Et ꝑesse significat ꝑfectum esse. Sal. Et pro cuiusq̄ opibus romæ per totam urbem nigiliæ haberentur. hisq̄ maiores magistratus ꝑessent.

Præsens aprāsum fit sicut a possum potens: absum absens. & proprie significat q̄ nūc sit: uel sine mora. Aug. li. xi. ci. dei. Præsentia nuncupantur q̄ ita ea dicimus esse ꝓsentibus: sicut poculis quæ ꝓsto sunt oculis. Virg. præsentemq̄ uiris intentāt omnia mortem Ambr. ad Simplicia. Moyses ille quo nemo deum uidit ꝓsentior. Quandoq̄ præsens dicitur non quod nunc fit: sed quod tunc fiebat. i. tempore illo tunc præsenti. Cice. Ego incolumitati ciuium primum & postea dignitati. ille præsenti potius q̄ futuræ dignitati consulebat. De mortuo loquitur. Ergo non nunc pñti sed tunc. Sic capitur in præsens. in ꝓsentia & in ꝓsentiarum. q̄ significant præsenti tempore. hoc est quod uel præsens est. uel fuit uel erit: Pro tempore illo præsenti. Sal. Si causa peccandi in ꝓsens minus suppetebat. Hoc. Plæraq̄ differat & ꝓsens in tempꝰ omittat. ideſt in suum tempus. Ter. in phor. Prouisum est ne in ꝓsentia hæc hinc abeat. Cæsar. Cæsar suos a ꝓlio continebat ac satis habebat in ꝓsentia hostem rapinis prohibere. Cice. li. 2. ad heren. In ꝓsentiarum hoc interesse re non alienum fuit ut huius instantiæ gartulam disciplinā contemnerem. Hiero. in leui. Septem diebus finitur consecratio sicut in ꝓsentiarum factum est. Nam illud quod Valla. lib. 4. inquit. In rem ꝓsentem non tempus sed locum significare: ut apud Cice. lib. offi. Vt si constitueris cuipiam re in rem præsentem esse uenturum ideſt ad locum de quo est controuersia. hoc non fit ex uocabulo præsentem: sed ex re q̄ pro loco capitur. præsentem uero proprie quæ ꝓsentatur siue sita est in loco ipso: ut cum de finibus agrorum controuersia est. Vnde dicitur uulgo. Super factum ipsum uimus ideſt super rem ipsam de qua est controuersia. Verum tamen in rem ꝓsentem. pro loco ita accipi debere non puto: nt etiam de re alia q̄ de loco non possit intelligi. ut cum de aliqua re in iudicio contenditur. si quis in rem ipsam ꝓsentem ideſt cum præsentatur & agitur co-

ram iudice aduocatus alicui non uenerit. Quan/doq; præsens significat quodam modo p̄sens & potens quasi p̄sit. Et ideo p̄stans sit. quia statim operetur. præsentius p̄stantius: p̄sentissimum præstantissimum. ut apud. Virg. Quo non p̄sentius ullum. Vnde p̄sentissimum piculum pitissima medicina. p̄tissimum remedium. præsentissimum uenenū. ideſt potens & in primis efficax. Quod etiā præsentaneum uocatur. Ply. li. 20. Idem podagria cum articulorū morbis decoctū acero illiinunt præsentaneo remedio suspitiosis prodesse præsensq; q̄ statim aut sanati aut occidit. Quādoq; p̄s ponit pro forti. Ter. in phor. Animo uitili præsentiq; ut sis para. Quandoq; p propicio. quoniam is qui p̄sens est nobis propiciatur facile si inuocetur. & citius q̄ is qui præsens non est. Virg. li. i. Ge. & nos agrestium præsentia numina fauni. ideſt propicia quorum præsentia fauor est. inquit Ser. Teren. in phor. Non tu hunc habeas p̄tem deum. Veteres præsente pro præsentibus dixerunt. Pompo. Qui apud forum præsente testibus mihi uendidit.

Præsentia. æ. Sal. Tum. M. T. consul siue præsentiam eius timens: siue ira cōmotus. orationem habuit luculentam atq; perutilem reip. quam postea scriptam edidit.

Præsento. as. quasi p̄sens facio. Quintil. lib. xi. Frustra docemur si quicquid audim⁹ p̄terfluati & exēplorum legem responsorum dictorum beneq; factorum quæ nelut quasdam copias quibus abundaret quaq; in promptu semper habere debet oratot eadem illa uis non præsentat. Huius compositum est repsento. quod est rursus præsento. & interdum ad mentem reuoco. Cice. Curiōi. Dies p̄missorum adest quem etiam repræsentabo si adueneris.

Præsentaneus. a. um quod in præsēs subito fit. Lac. lib. de ira dei. Dixeram non esse iram dei tp̄ralem sicut hominis qui præsentanea cōmotione ferueſcit. Sic præsentaneum remedium quod statim sanat. de quo supra.

Præsepe. is. pe. p. & p̄sepium & p̄sepes. fœ. generis a p̄sepio dedī. Plau Præsepes mea est. Var. Contra illic laudabatur uilla si habebat culinam rusticam bonam p̄sepes laxas. Præsepe autem stabuli dicitur in quo equi muli & cætera animalia continentur. Virgi. Ignauos phucos pecus a p̄sepibus arcent. Idem Stabant tercentum nitidi in præsepibus altis Præsepe etiam quandoq; lupanar dicit. Cice. in piso. Verum audis in p̄sepibus audis i stuptis: audis in cibo & uino. aut guiæ. Hor. Scurra uagus non qui certum p̄sepe teneret. Præsepium uero locus in quo pabulū animalibus porrigitur. Apul. li. 6. me. Præsepium meum hordeo possim repleri iuberi fœnumq; bactriano camelo sufficiēs apponi. Col. in stabulo sint ampla p̄sepia. Lignuz nero ad quod equos capistris (ita enim ipsa lora dicuntur) teligare solemus non aliterq̄ ad ausulaz uel uncinum Vacerra nominatur. Hiero. sermone de uirginis assumptione. & p̄sepe & p̄sepium usurpauit pro loco in quo pabulum animalibus p̄beatur Ad p̄sepe inquit nato puero multitudinem angelorum cātantē audisti. Et paulo post. Cum eisdem magis deū pueꝛ in p̄sepio adorasti. Præsepia numero p̄si. pua nubecula in cælo q; in ea asselli stabuli uideantur. Ply. Sunt i signo cancri duæ stellæ puꝛ asselli appellatæ. exiguum inter illas spatiū obtinente nubecula quam præsepia appellāt. hæc cū cælo sereno apparere desierit. arrox hyems seqt

Præsentio ante uel prius sentio. Aquo præsentisco quo frequentius utuntur auctores. Plau. Iam. nūc ne legio p̄sentiscat clam illuc redeundū est mihi Ter. in heau. Et ea gratia secuz adduxisse ne id tu p̄sentiscere s.

Præstino. as. pe. cot a præ & stino. significat p̄pero p̄ordino. Plau in epi. Vt ei p̄stines argentum pri⁹ q̄ ueniat filius.

Præsentisco. is. Vide in dictiōe p̄sentio de quo mō.

Præstituo pri⁹ statuo p̄scribo p̄destino. Ouidi. Dii sūmū p̄stituere diē. Lact. lib. 5. Alter ad p̄stitutum tēpus cū iā sponsor eius diceretur pōtiā sui fecit.

Præsto. as. p̄stiti. p̄stitū & p̄statū. Vō & præstaturus figt multa. Nam cū actiuo iungit: figt excello supo. Quintil. li. i. Præstat tū ingenio alius aliū. quā doq; nō exprimit actiuus. sed subintelligit q̄is dtūs etiā posset intelligi ut apud Sal. Primū oium q ubiq; pbro atq; petulantia maxime p̄stabant. Col. li. 2. Quāuis cādore p̄stet: pondere tamē uincitur. Si dtūs subintelligatur signabit antecellere qđ dtō construit. Si actūs excellere. Ci. li. i. offi. Quoꝛ uero p̄es aut maiores aliqua gloria p̄stiterunt iii studeant plærūq; in eodē genere laudis excelleſ hic more suo uerbū quasi difficile p facile apuit. prius p̄stiterunt ponens: postea excellere. Dtō. Terē. in eu. homini hō qd p̄stat? qd. i. quantum p̄stat hoc ē antecellit. Ci. i Læl. Nāq; hoc p̄stat amicicia p pinquitati. q; ex ppinquitate beniuolētia tolli pt ex amicicia non pōt. Sal. tū usū abltō censeo. Oīs hoies q se se studēt p̄stare cæteris aialib⁹. hic. n. p̄stare interp̄tor. p̄stātiores reddere. Et ideo abitō iū gīt qm̄ cōparine stat. Illud aūt i prio offi. Difficile ē aūt cū p̄stare oībus cupineris seruare eqtatem q̄ est iustitiæ maxime ppria. p̄esse uel p̄sidē significat. Ideo dtō non abliō iungit. Quādoq; p̄stare ē satisfacere seu cautionē dare. Et est uerbū iuriscon sultoꝛ q scribūt p̄standū esse dolū p̄standam noxā & alia cōsimilia. Ci. li. 3. offi. Quicqd esset in p̄dio uitii id statuerunt si uænditor sciret nisi noiatim dictū eēt p̄stari oportere. Quādoq; concedere. Idem in eodē. Sin aūt nō omne dictō p̄standum ē quod dictū nō est. id p̄standum putas? Quandoq; Facere. Idem emptōrē indemnē p̄stare op3. Quandoq; beneficiuz dare. Ply. piura hic mihi p̄stiit q̄pentes. Quāndoq; cauere fugere timere. Idē Torqua. Simus igt ea mente quā ratio & ueritas præscribit: ut nihil iuita nobis p̄standū p̄ter culpam putemus eaq; cum careamus humana oia placate ac moderate feramus. Quādoq; te ipsa p̄scrte siue p̄soluere. Idem: Et qm̄ p̄stitimus quod debuimus moderate quod euenit feramus. Lact. li. iiii. Homines malūt exēpla q̄ uerba. quia loqui facile. p̄stare

difficile Quãdoq; Tribunere. Liui. li. 6. Pacẽ quam nos ꝓstimus eam a nobis petimus. Lact. li. i. quid tales dii ꝓstare hoibus pñt. Quandoq; exhibẽt red dere repñtare & tunc habet actiuũ reciprocũ. Cic. Ictulo. Sed ꝓsta te eũ qui mihi a teneris ut græci dicunt unguiculis es cognit⁹. Alĺ quãdo ẽt sine ac cusatiuo reciproco. Idẽ Ter. Neq; legis improbi simæ pœna deductus est quo minus hospitii & a micitiæ ius offiriumq; ꝓstaret. In tertia uero pso na singulari sĝt melius est. Sal: Quo usq; patiemi ni tandem o fortissimi uiri. Nõue emori p uirtutẽ præstat: q̃ hanc uitam miserã arq; in honestaz nbi alienæ superbiæ ludibrio fuerimus per dedecus ad mittere?

Præstantia. excellentia a præstans sit. Gel. li. i. Scitæ subtiliterq; ratiocinatum pythagorã philosophuz dicit in repienda modulandaq; statu longitudi uisq; eius præstantia.

Præstabilis excellens. Gel. chilo ꝓstabilis homo sa pientiæ. Et ꝓstabilis qui facile ꝓstat. hoc est do nat & remittit: ut est illud propñicum. Quia beni gnus & misericors est & ꝓstabilis sup malicia. Itẽ præstabile quod ꝓstari potest.

Præsto aduerbiũ ut puto loci. quod iungitur uerbo sum uel fui & aliquando Adsum. Habetq; easdez significationes qnas adsum ut significet pñs sum ꝓsidio sum faneo. Iuue. De primo. Cl. pro lege a gratia. Pub. Scruti⁹ tullus triple. decẽ uir dicit põ peio salutẽ Te uolo curare ut mihi sũmopere ꝓsto sis auxiliumq; adducas dũ eos agros quos tuo la bore cæpisti ego mea lege uændam. De sedo. Idẽ pro Muræ. Ius cauile didicitr multũ uigilauit la borauitr multis ꝓsto fuit. Item ꝓsio esse significat aduenire sine cõparere. Idẽ adherẽ. Hirũdines æsti uo tẽpore ꝓsto suut hyeme pulsæ recedunt

Præster genus serpentis uenenatus qui alio nomine Dipsas dr Vnde apud. Ply. li: 20. Hæmorrhoiduz & ꝓsterum Luc. Oraq; distendens auidus spuman tia ꝓster. Est & ꝓster uenrus turbo dum ardentior & accensus fuerit nniuersa amburenf ac proterenf.

Præstolor. pe. cor. ex p & stolor. Stolor aũt a sto dr Nam sestus inquir. Præstolari is dicitur qui an te stando ibi quo uenturũ excipere uult moratur ꝓ stolari Igitur significat manere expectare. Plau. dũ eum domi ꝓstolor adolescens aduenit. Ci. li. 2 in uectitdtõ iunxit. Qui tibi ad forum aurelium prae stolarentur Alias ꝓstolari significat ꝓsto esse ut in quit Do. & parere atq; obsequi.

Præstringo ante stringo seu ualde. stringo. Lact. li. vii. Tu quorũ peccata uel poudere uel numero p ualuerint ꝓstringentur igni atq; comburentur. In terdum ꝓstringere est claudere obtenebrare. Ver bum a ꝓstigiatoribus translatũ qui aciem oculorũ suis uasramentis ꝓstringere consueuerunt. Vnde præstigium cuius inuentor fuit Mercurius. Ci. exi stimat se gẽmæ nitore & auri splendore aspectus omuium ꝓstringere. Interdũ attingere. Idez de si gnif. Ignoscite tei magnitudo me breuiter præstri gere atrocitatẽ criminis non sinit. Interdũ Radere Idem in phil. Cuius quidem portam capuæ pene ꝓstrinxisti

Præstigiator dicitur qui circũ adstãtibus ita oculoꝝ aciẽ ꝓstringit ut non aduertant dolum. Qui & p strictor uocatur. Dicit & præstigiatrix ap Plan. in am. Quidã ꝓstigiator dici putãt a styge & tene bris q ita acĩẽ oculorum præstingat ut reĺ aliter ui deri faciant q̃ sint Varro a sciũ dici putat.

Præstrigiæ seu ꝓstigiæ incantationes delusiones: q̃ quoniam dexteritate aliæ appareant q̃ re uera sint illi qui eas faciunt dicuntur ꝓstrigiatores. Hieron. Nolite potentiaz dũi magorũ ꝓstigiis adæquari.

Præstruo. is. prius ordino ædifico uc. Col. li. i. Quip pe ab imo ꝓstructa ualenter resistent contra ea q̃ postmodum superposita incumbent.

Præsideratio est cum maturior tempestas hiberna p propero rigore Improuiso opprimitur.

Præsul. a præsilio. is fit quod est ante salio: & is ap pelletur apud antiquos qui primus erat inter sali os. martis sacerdotes a saliendo dicti Importãdis ancylibus. Hinc Præsulatus pro ipsa dignitate.

Præsultor: qui saltantium choream ducit.

Præsultro. as. ante salto. Liui. lib. vii. Si tu permittis uolo ego illi bæluæ ostendere quando adeo ferox præsultat hostium signis me ex ea familia ortum quæ gallomm agmen ex rupe tarpeia deiecit.

Præsumo præsumis prius sumo. Plynius libro. 36. Theophrastus auctor est potores in certamine la bendi præsumere farinam eius scilicet lapidis. per translationem præsumere est tenere andere. Hiero ny. Hanc garrula anus: hanc delirus senex: hanc sophista uerbosus: hanc uniuersũ præsumũt laceratẽ docent anteq̃ discant.

Præsumptio ante sumptio. Vnde apud rhetores p sumptio dicitur cum in aduersarii causa uel in iu dicis opinione contrariuz nobis esse ant fore arbi tramur præoccupamus dicere & cum ratione dis soluere. Quintil. lib. ix. Mire uero in causis ualet præsumptio quæ προλῆψις dicitur cum id qđ obiici põt occupam⁹ q̃ pcipue phoc Imo cõuẽit. Ply. orator ad pauli simplr dixit. Ego beatissimũ existimo eum qui bonæ ac mansuræ famae ꝓsum ptione perfruitur: certusq; posteritatis cum futura gloria uiuit.

Præsumptuosus & præsumptor In malam partem accipiuntur. Hieron. in ꝓfa. li. de natinitate. Vir ginis. Res quidem actu non difficilis: sed pericu lo ueritatis ad modum ꝓsumptuosa. Idez in plo. euangelio. Sin autem ueritas est q̃renda de pluri bus cur non ad græcam originem reuertentes ea q̃ uel a uitiosis interpribus male edita uel a ꝓsum ptoribus impitis emendata puersius uel alibrariis dormitantibus aut addita sunt: aut mutata cor rigimus.

Prosecutesis pen. cor. adormio diceret.

Præsidatus. Aug. lib. v. cõ. suppetit amicoꝝ malorũ copia ut nihil aliud festinemus uel ꝓsidatus dari potest & ducenda uxor.

Praestino.as.pe.cor.emendo teneo. Plau.in Epi.ut enim praestines argento priusq; ueniat filius.

Praetego.is.pe.cor.fuclo:antetego.Lact.lib.v. Tui uiria sua capillis & pallio:& qd maxime est uelamentum diutiis ptegebat.

Praetendo.antetendo.Leo papa.Non desiuit hostis antiquus deceptionis laqueos ubiq; praetendere.. Quandoq; prefero.Virg.li.iiii.Ge.Fumosq; manu praetende sequaces.Q. ñq; praemonstro exhibeo.Lact.lib.iii.Quid contemptus ille rerum qui magnificis uerbis praetendit?Ci.pnuatorum munus est æquo & pari cum ciuibus iure uiuere:neq; summissum & abiectum neq; se efferentem praetẽdere.Quandoq; Praetexo.Virg.li.iii.Ge. Riuos diducere nulla religio uetuit segeti praetendere sepem.Lact.Per translationem.lib.iiii. dixit. Nesi fuisset alienigena iustam possent excusationem de lege praetendere.i.allegare.

Prætento.as.prius tento.Quiutil.lib.iiii.Sed qd in ingressu parcius & modestius prætenda est iudeis misericordia.

Prætér:ppositio.q̃ cum a prae descendat: scribit.p. ae.diph. Et modo sepatat: modo componit sepate uim excipiendi hẽt & semp actõ iungit:ut nullum timeo ptet deum. Aliquando sigt ultra.Quinti.Multa erant prætér hæc q̃ obiici merito potuissent.Ply.lib.x.Prætér hoiem somniare equos canes boues pecora capris palam est. Aliquãdo sigt ante.Ci.in uer.Prætér oculos soli ferebant.Aliqñ Sine.Sal.Prætér rerum capitaliu comdemnatis. Aliquando Contra.Ter.in au.Prætér ciuiu morem atq; legẽ.Composita uero plerũq; sigt ultra. Et componitur eu dictione incipiente.ab.f.ut pterfluo.E.ut pterreo.G.ut ptergradior.M.ut ptermitto.V.ut pteruolo.

Prætér:spem.significat exinspato.Sic ptér opinionem ex inopinato.uel contra spem seu contra opinionem.

Prætérea.aduerbium deductum a ptér.sigt ultra ea quæ dicta sunt. Et interdum habet in pronomen tam singularis q̃ pluralis numeri inclusum. De singulari. Virgi. Si duo prerea tales idæa tulissem terra uiros.i.ptér eum.s.æneam.De plũ.Ci.lentulo. Prætérea quidez de consularibus nemum possum erga re esse testis.l.ptér eos.Et non solum ptér eũ uel eos:sed etiam te.ut te doctu existimo ptérea nemiuem.i.ptér te.Prætet me:ut mihi credis ptérea:nemum.Eodem modo ptér nos ptér uos: ptér illos. Et praeterea quandoquae ponitur pro postea.Virgil.Prætérea haud supplex aris impõit honores.

Prætérq̃ tota una dictio semper requirit pcedentem casum.quia idem uerbũ subintelligit:ut nemo id dixit prætérq̃ Ci.Nullius id inter ê prætérq̃ prisis. Nulli id placuit prætérq̃ Cæsari.Neminẽ praeterq̃ ptores timeo.Quos oõs praeterq̃ plato legite. A neminue praeterq̃ a Socrate didici. Significat ẽ alrq̃.Liui.lib.i.Vocata ad concilium multitudie quae coaleſcere in populi unius corpus nulla re ptérq̃ legibus poterat iura dedit.

Praeterq̃ q.sigt nisi·Ply.Oia uobis ex uoto succesſerunt praterq̃ q in itiuere defunctã mẽm audiuimus.Sunt qui putent esse una rm dictionẽ.

Prætérq:significat Insup:praeterea. Ply.lib.xxiii. Prætérq serpentium ictus.

Prætér ppter tota una dictio.sigt praterq̃ pp. hoc est propter aliam causam quam propẽ eam de qua loquimur:ut praeterpropter uitam niuitur.hoc est propter aliam causam uiuitur.quam ut uiuatur:ut puer propter laudem.uel propter gloria. Euui. Imus huc hinc illuc cum illuc nentum est ire illic libet incerte errat animus praeterpropter uitam ui uitur.

Praetereo.is.ui.& praeterii. praeteritum significat ultra eo.Tereu.in cu.Dum haec reputo imprudẽs uillam praeterii.Vnde tempus praeteritum quod iam non est:sed ultra uiuit.Et praeteriti dicuntur extincti.Proper.Fas est prætéritos semper amare uiros.Item praeterin dicunt qui in petitione magistratuum repulsam habuerunt ut saepe apud Ciceronem inueniens.

Praeterbito praeterbitas penultima correpta frequẽtatiuum significat frequenter.eo.Interponitur.b. quasi praetento praeteritas.Plau.in Episto. Caue praeterbites ullas aedes quin roges senex hic ubi habitat periphanes platemus.

Praetermitto.intractum relinquo. Lactã.lib.v.Mirum q Apuleium praetermisit cuius solent & multa:& mira memorari.

Prætéruecho:ultra uecho.Augusti.praeteruectus omuẽ nullam.

Praeteruolo praeteruolas penultima correpta celeriter praetereo.Lact.li.2.Quam callide periculum praeteruolanit.Proprie tameu praeteruolare significat ultra uolare.

Praetexo.xis.prius texo.prius facio seu prius ordino.ut Ciceronis exemplũ a Prisciano prolatum ẽ dicat.Sic omnia quæ fiunt quæq; aguntur leuioribus principiis natura ipsam praetexuit.Aliquando ponitur pro contego abscondo & quasi aliud q̃ sit ostendo.Vnde.

Praetextum dicitur illud uelamentum quo moueri aliquis uidetur ad aliquid agendum.cum tamen alia causa moueretur.Sueto.de Caesa Et praetextum quidem illi ciuilium armorum hoc fuit causas autem alias fuisse opinantur.Virg.Nou itamẽ anua nouis praetexere funera sacris germanam credit.

Pretexta:toga.genus uestimenti oblongum ac talare quod supra tunicas honorati quiq; sumunt Dicta q ei purpura ptexebatur. Hæc una cum bulla in usum puerorẽ nobilium usurpabat. Vnde prætextati dicebantur qui nondum.xvii.annos prætenerant.a prætexta quã induebant.Et hac deposita accipiebant togam uirilem cum adãũ.xvii. puenissent:tanq̃ non pueriliter sed uiriliter uita esset peragenda.Nam pueri existimabantur qui mi

nores essent annis septẽdecim. Vnde Vlp. ait pueritiam dumtaxat annis. xvii. qui eos non intotum compleuit prohibetur postulare. Cic. Ego autem a patre ita eram deductus ad scæuolam sumpta uiri li toga. ut quo ad possem & liceret a senis latere nunq̃ discederem. Seneca lib. i. epistolarꝝ. Tenes nunq̃ memoria quantum senseris grandium cum prætexta posita sumpsisti uirilem togam. Ideo ãt ingenuis pueris attributam existimant togaꝫ prætextam: ut ex purpuræ rubore ingenuitatis rubore regerentur. Lege Macrobiũ. lib. i. satur. Vnde oliꝫ Papirius cognominatus est prætextatus ob tacendi loquendiq; in prætexta ætate prudentiam. Id postea cognomen in omnem eius familiam trãslatum fuit. Erat & prætexta gestamen magistratuũ. & regum. Hac Tul. Hostilius primus usus est ut inquit Ply. qui debellatis etruscis sellam cutulem lictores & togam pictam atq; prætextam quæ insignia magistratuum etruscorum erant romam trãtulit. Sed postea Traquinius Demarati filius cuꝫ de sabinis egisset triumpbum. quoniam eo bello filius eius annos. xiiii. natus hostem manu peussserat: & pro concione illum laudauit & prætexta ac bulla aurea donauit insigniens puerum supra annos fortem præmiis uirilitatis & honoris. Prætextæ igitur & bullae gestandae mos a Prisci Tarquinii filio deductus est. Sunt tamen qui traduut eũdem priscum cum statum ciuitatis ordinaret iussisse: ut patriciorum filii bulla aurea uterentur: & togam quæ purpura prætexitur: iis tantum quoꝝ patres ciuilem magistratuꝫ gessissent: cæteris prætextam tantum indulsisse. usq; ad eos quoꝝ pentes stipendia iusta meruissent. Fuit & in ulu prætexta pulla qua nulli alii licebat uti nisi ei qui funus faciebant. Praetextae etiam fabulae dictae sũt a praetexta. Hoi. Vel qui praetextas. uel qui docuere togatas. In his imperatorum negocia agebantur & publica. Regesq; romani. uel duces inducebantur pfouatum dignitate pene tragoedijs similes. dictae praetextae. q; in his fere regum aut magistratuum acta comphenduntur qui principio praetexta toga utebant.

Praetextatum sermonem ueteres obscaenum appellauerunt. ab eo qd praetextatis ne fas sit obscaeno uerbo uti: uel ut quidam aiunt. q; nubentibus depositis praetextis a multitudine puerorum obscaena clamentur. Sue. in uespa. Erat enim dicacitatis plurimae: & sic scurrilis ac sordidae: ut ne praetextatis quidez uerbis abstineret. Sic Macro. li. z. tatur. Haec nobis sit lata laetitia: & docta cauillatio uicem plaupedis & subulonis impudica & ptextata uerba iacienris. Sic prætextatis mors dicuntur a satyrico poeta.

Prætor: omnis magistratus appellabatur cui pareꝫ exercitus. Vnde imperatores prores quandoq; uocantur. Ci. adheré. Epaminundas thebanorum imperator ei qui sibi ex lege successerat ptor. exercitum non tradidit. Vbi Victorinus. Notare debemus omnes magistratꝰ ptores appellatos: Sed patres quo tempore. L. Scitius primus ex plebe consul creatus. Fusium Camillum primum ptorem ut bauum qui uis in urbe diceret creauerunt. Mox unico ptore non sufficiente. q; multi peregrini in ciuitateꝫ uenirent. alius creatus est peregrinus: eo q; plærũq; inter peregrinos ius dicebat. Capta deinde sardinia aliisq; puincijs: totidẽ ptores quot prouinciæ indicione uenerant creati sunt ptim q; urbanis rebus: ptim qui puincialibus pesset. Dictus ptor ut Liui. innuit a pessendo. ut Var. a peñdo. quasi prætitor q; pret iuf & exercitu. Et Liui. lib. v. scribit primum ptorem ex pbus qui ius in urbe diceret creatum fuisse penes quem magistratum omnis publici priuatiq; iuris potestas: ut & nouum inscondere & ueteta abrogare facultas esset. Idq; ob magistratus honorem ius honorariuꝫ appellatuꝫ est cuꝫ tamen regia illi essent insigniat ut apparatu consulibus pene par uideretur creatus cum consules auocarentur bellis finitimis: nec eet qui in ciuitate ius diceret. Eius dignitaſ ptura dſ.

Prætorius uir qui prætura gessit. Ci. pro plancio. Cedat consulari generi prætorium: uec contendat cũ ptorio equester locus.

Ptætorius. a. um. quod est prætoris: seu quod ad ptorem pertinet. ut prætoriũ ius: prætoria cohors: quæ a prætore non discedebat. Scipio enim africanus primus fortissimuꝫ quẽq; delegit qui ab eo in bello nõ discederet: & certo munere militiæ uacatet. & sesquiplex stipendiuꝫ acciperet. Prætoria uero porta dicitur qua exercitus in prælium educitur. quia initio prætores erant qui nunc consules: & bi bella administrabant.

Ptætoriuꝫ. domus inqua ptor. habitat: siue dux. qa ut dictum est omnis magistratus cui pareret exercitus ptor dictus est. Liui. lib. iii. Quærcus ingens arbor ptorio imminebati cui? umbra opaca sedes erat. Hoc alio nomine a Quintil. dicitur Augusta le. Ponitur etiam pro magnifica & ampla domo i agro & ruri extructa in quæ ædificia pecunias ingentes effundebant Sue. de Cali. In extructionibus prætorium atq; uillarum omni post habita ratione. nihil tam efficere concupiscebat q; quod effici posse negaretur. Palla. lib. i. Ipsius prætorii situs loco aliquatenus erectiore & sicciore propter iniam fundamentorum: & ut læto fruat aspectu.

Prætorianus: qui apud prætorem seu ĩptorio nersatur. Ci. pro Cælio. Nemini unq̃ præsenti prætoriani maiores honores habuerunt quam. M. Cælio. Et ptoriani milites honoratiores erant qui romæ habebant castra quæ prætoria dicebantur. Ex prætoriano exercitu. Otho factus est imperator.

Ptæualeo prævales penultima correpta. ãtecello. & quasi in maiori pretio sum. uel melior sum. Ply. Vtraq; in ptio sunt: sed tamen pualent margaritæ. Et lib. x. Vulturum pualent nigri. Aliquando pualere significat pontentiorem seu robustiorem esse. Hiero. lib. z. ɣ. Noluit autem Amnon. acgescere sed pualens uiribus oppssit eam.

Prætaricor. pe. cor. ex p̃. & uaricor. ꝗuis & diuarico dicaſ. Varicari autem a uaricibus quæ teste. Nonio sunt uenæ in suris inflexæ & obtortæ puarica

ri uero est a recto discedere. Ply. lib. viii. Arator ni si incumus ꝓuaricaꝛ. Hinc ꝓuaricator. a uaricãdo hoc est transgrediẽdo dictus est qui ab officii sui ꝓscripto deflectit atq; aberrat. Ply. Iunior. Alioquin ꝓuaricatio est transire dicenda. Prꝛuaricatio etiam curlim & breuiꝰ attingere quæ sunt inculcãda infigenda repetenda. Martianus Iuscon. Prꝛuaricatorem fuisse scribit eum qui collideret cum reo: & trãslatitio munere accusandi defungereꝰ eo q; ꝓprias quidem ꝓbationes dissimularet: falsas uero excusationes admitteret. Ci. ꝓ Cluentio. An ut ꝓuaricaretꝰ. iam id quoq; ad corrumpendum iudicium ptinet. Vip. scribit ꝓuaricatorem esse qui aduersam ptẽ aduuat ꝓdita causa suaꝛ allegatq; labeonem qui hoc nomen a uaria certatione tractum sensit.

Prꝛcheo me prius duco. Liui. lib. 9. Sed equites romani prꝛnectꝛ per obliqua campi cum se fugientibus obtulissent.

Prꝛcelo prꝛcelas penultima producta prius operio Claudi. lib. 2. de rap. Et sparsos refugant crines & nullribus addũt flamea solicitũ ꝓcelatura pudoꝛẽ.

Prꝛcello .if. per duplex. ll. ante nello.

Prꝛcenio ante uenio anticipio. Ambr. Iam ab alio amatore ꝓcenta sum.

Prꝛcerto. & prꝛcertor. depo. figꝫ prꝛtereo prꝛcedo Virg. Volucremq; fuga prꝛcertiꝰ hebrum. Item anteuerto. uel ante pono. Plau. in am. Illuc redeũdum est mihi ne me uxorem. prꝛcertisse dicant ꝓ rep. Item Reuoco. Idem in eadem. Flebilis ꝓcer nisꝰ metus accurro ui sciam qd uelit.

Prꝛcideo. añ uideo. Ply. Id nos futuꝛ ꝓcideramus. Hinc ꝓcidẽtia q̃ duplex. est. Aut. n. aioꝛ aut oculis ꝓcidemus. Prꝛcideo. est quasi Caueo.

Prꝛcipꝰ qui prꝛcundo uiaꝫ monstrat. Leo papa. Sequunꝰ tres uiri superni luminis ducatum & ꝓcii fuigoris indicium intẽta cõtẽplatione comitãtes.

Pragma. atis. latine actio seu negocium dꝰ. Inde pragmaticꝰ negociator uel forensis. iuris interꝑs: oratoris minister qui in foro ac iudiciis uertans lites dirimit. Iuue. Inde cadũt ptes ifœdera pragmatici comm. hoc est a iudicio discedunt & litez arbitrio forensium aduocatoꝝ seu ꝓcuratoꝝ dirimendam pmittunt. Ci. lib. i. de ora. Itaq; non ut apud græcos infimi homines mercedula adducti ministros se ꝓbent in iudiciis oratoribus ii qui apud illos pragmatici uocantur.

Pragmatica sanctio dicta est q; ꝓcum a supmo atq; ordinario iudice discedaꝰ & omnia pragmaticoꝝ arbitrio terminentur.

Praxis. græce: latine terminatio dꝰ ut actio.

Prandium. ab edendo dꝰ q̃si pediuꝫ. cibus qui ante meridiem sumiꝰ. Vel dꝰ q̃si pandium. quia debemus accipe qd patum est. Cuius diminutiuũ ẽ prãdiolum ꝫ siue prãdiculũ qd Ineraculũ appellaꝰ.

Prandeo. cꝰ. prandi & prãsus suꝫ. Pla. in Mene. Prãdi & potaui scortũq; accubui. Pransos neteres uocabans non soium qui edissent sed ẽt ꝗbus nihil deesset. Var. Pransum te ac paratũ esse oporteꝰ.

Pransito. aꝰ. pe. cor. frꝛquentatiuuꝫ. qd Plau. in am. cũ actõ cõstruxit. Neq; hoies ingt q polẽtũ prãsi-

Prasinus. pe. cor. color uiridis ad similitudi- (rant. nem porri. Nam πράσον. larine porꝛ dꝰ. Hinc uestes e uiridi lana prasina dr. Mat. De nsa prasina synthesis empta toga. Pla. Prasina coccina tyna socale socos monilia amisir.

Prasius: gemma q̃dam e uiridantium gñe.

Pratum. est in quo ad fructum pcipiendum falce dũtaxat opus est. ex eo dictum q; sine ope patum fit ad fructum faciendum. Col. lib. 2. Prato ueteres romani primas in agricolatione tribuerunt ptes nomen quoq; indiderunt. ab eo q; protinus esset paratum nec magnum laborem desyderaret. Prata ẽt dicuntur quæ nunc uiridia ut plurimum buxo & lauro frequentata. Hinc Pratensis & hoc pratense quod est exprato. Colum. lib. vii. Eosq; nemo dubitat quin optimi sint uitia in falcem ligata & cicercula. Item q; pratense fœnuꝫ.

Prauus. a. um. quod non est rectum: ut Erunt prauaꝫ idirectaꝫ & aspera in uias planas. Transfertur etiã ad animum ut cum dicimus praui mores.

Paraxaspes nobilis psa qui Smerdim Cambysæ fratrem iussu regis occidit. ut ait Hiero.

Praxiteles penultima correpta nomen Statuarii qui marmoꝛ nobilis sculpror fuit. Scuipsit inter cætera. Venerem Gnidi quæ in toto orbe praecipua habita est. Multiq; ut eam uiderent Gnidum sunt profecti. De hoc proper. Praxitelem parius uindicat arte lapis.

Precor. atis. cum accusatiuo significat. oro. Hieron. lib. iii. ꝓ. Nunc unam petitionem precor aie. Iunctum uero cum datiuo. idem est quod opto alicui bonam uel malam fortunam. Quintii. Et ofa solueniib9 bene precemur. Huius composita sunt Deprecor. dequo supra. Impcor. penultima correpta Quod in bonam & in malam partem accipitur. Quintilia. Nõ imprecamur debilitates naufragia morbos. Hiero. in Gñ. Dimiserunt igimt eam & nutricem illius serinmq; habraam & comites eius imprecantes prospera sorori suæ. Idem ad Pãma. Cui multos imprecamur ãnos ut haereseos iediui na plantaria p illius studium arefacta moriantur. Idem contra Helui. pro oro: tantum posuit. cum inquit. Deus pꝰ est imprecand9.

Precarium est qd precibus petenti utendum concediꝰ tam diu quam diu is qui concessit patiꝰ. In hanc sententiam dictum est a Seneca hominem esse precarii spiritus. Et apud Curtium ait Alexander. Mori prestat q̃ ꝓcario imperator esse. Idez. Sed precarium spnebaꝰ imperium. Vbi ꝓcarium imperium dicitur id quod tam diu obtinetur quã diu qui concessere permittunt. Precario nomine ipsa terminatione datiui pro aduerbio accipitur. Ter. In eu. Seu uiri seu claꝫ: seu precario. Paul. Precario habere uidetur qui possessioneꝫ corporis uel iuris adeptus exhac solummodo causa q; adhibuit preces & impetrauit q; sibi possidere aut uti liceat: ueluti si me precario rogauerit ꝓ fundum meum ireiuei agere tibi liceat: uel ut iutectum meum stillicidium uel tignum in parietem imissuꝫ hẽas.

Pretium. qđ datur p re empta. Hinc Pretiosus. a. ū. qđ est multi preti. Ci. lib. iii. offi. Quærit si in mari iactura facienda sit: equi ne prioli potius iacturam faciat an serui uilis. Pretiosior: maioris ptii. Plau. Et alii ptiosiores: alii uiliores hēant ædes.

Premo. is. ssi. ssum: pprie calco. & initor alicui rei cū pondere. Virgi. Et spīāria cogere pressis mella fauis. Idem lib. z. Veluti qui seuribus angues pssit humi nitens. Quandoq; pmere sīgt stringere. Hiero. in prologo. Iob. Vt si uelis anguillam aut murænulam strictis tenere manibus. Quanto fortius psseris tanto citius elabitur. Q. ñq; Firmare. Idem in Paulo. Quo cognito gradū pssit Antōius. qñq; uexare. Virg Numia nulla pmunt mortali urgemur ab hoste. Quandoq; Effodere. Idem. Sulcúq; sibi pmat ipsa carina. Quandoq; insequi insisteret ut hac fugerēt graī pmeret troiana iuuentus. qñq; urgere. ut Ingentes clamore pmes ad ræcia cerui. Quandoq; occultare ut Spem uultu simulat pmit altum corde dolorē. qñq; Expellere Var. Inuitāq; pssit ab ædibus. Quandoq. cohibere. Virg. Impero pmitiac uinclis carcer frænat. Quandoq; claudere. Idem. Pressiq; oculos ac nulneta lauī. Quandoq; uitare. Var. Qui totiens uillici tui uxores ab sente pssitti uiro. Quandoq; Remouere excitare. Virg. Et rutis opaci salce pmes umbram. Quandoq; uastare: ut Pelago pmit arua sonanti. Quandoq; occidere. Idem Armigerāq; domi pmit. Quā doq; demergere infodere. Idem. Quod superest quæ cunq; premes uitgulta per agros spge fimo pinguī. Huius composita sunt Comprimo. Deprimo Exprimo. Opprimo. Imprimo. Reprimo & Suprimo quæ habent penulti. cor.

Pressos. as. freq̄ntatiuū. Vir. pssabim⁹ ubera palmis.

Pressus. a. um. qđ est subtile. Cic. in horten. Quis te autem est aut fuit unq̄ imptiundis rebus: in diffiniendis & explicandis sententiis pssior. Aliqñ dī honustum grauatum. Virg. li. i. Ge. Ceu pressæ cū iā portū tetigere carinæ. Præt hæc. ea sīgt q̄ pmo

Pressus. us. ipsa pressio. Ci. li. iii. de ora. Valerium soranum lenitatis faucis: atq; in ipso uocis pressu & sono facile uincat.

Pressura. idem qđ pressus. Aug. Stipāt parietes pssuris ie urgent ppeise suffocāt multitudine. p trāslationē capit p uexatiōe: ut ī eu. Et irerris pssura gē

Prepon. πρέπον. latine: pfona. uel decor (tiū. dī. Amb. Decorum. autem in nris scripturis prio constitui loco. qđ græce ppon dicit.

Presbyter græce: latine dicit senior.

Pretides. pīdes filiæ carminibus poetæ celebratæ. hæ cum furore agitarent: sanatæ helleboro a Melampode phibent. a cuius nomine unum hellebori genus appellet Melampodion.

Priamus. pe. cor. Laomedontis troianor regis filiº. ἀπὸ τοῦ πρίαμαι quod sīgt emere. Nam cum hercules laomedontē occidisset priamū redemptū a uicinis hostibus in pīno regno locauit.

Priapus. pe. p. deº hortor creditus est: & liberi patris ac nymphae seu Veneris filius: quia uinum uenerem cōmouet. Hic & Lampsacenus dictº est a Lāpsaco hellesponti oppido.

Priapismus morbus est cum genitales ptes in solaz longitudinem prendunt: & in circulum tumescūt sine ueneris appetitu. Aiunt quidam priapismum esse uuluae: sicut membri uirilis rentiginem.

Priene: urbs maritima ut inquit Stra. quae inuecta Mæandri fluminis inter ipsam miletumq; labentis mediterranea facta est.

Pridem. aduerbium temporis quasi ꝑus die. significat puo tempore prius. Ply. lib. xvii. Ipsi uero pridem uidimus ea omma præter pubertatem in filio Cornelii taciti equitis romani. Aliquando longo tempore prius Apul. Quod pridem plato affirmauerat. Eiusdem significatiōis sunt Iampdem. Dudum iamdudum nupiamdiu. Qui si cum pridem aut dudum addamus, non uel q̄: uel ita significat semp multo tempore ante. Ply. lib. v. Medica non ꝑdem uenit in italiam. i. non multo tempore ante. Ci. pro Roscio. Quam pridez Fanni nomen detulisti. hoc est quam multo tempore ante. Ter. in eu. Huc euasit quam pridem pater mihi & mater mortui essent. i. quam temporis pīunt. Cic. in bruto. Nostra autem ciuitate non ita pridem dominatu regio liberate. i. non multo tpe añ.

Pridie. & Pridianus. Vide indictione postridie.

Prior. nomen comparatiuum quod non solum ad duos sed etiam ad plures referri potest. Gel. lib. xiiii. Quotiensq; usu uenisset: ut omnes isti magistratus eodem tempore romæ essent qui eorum ꝑ ort aliis esset: ei potissimus senatus consulendi ius fuisse. Apul. lib. z. flo. Vt hippias e numero sophistarum est artium multitudine prior omnibus eloquentia nulli secundus.

Primus quandoq; ad numerum seu: ordinem referetur: ut primus secundus tertiusī Quandoq; dicitur princeps: sicut & princeps ponitur pro primo. Virgi. Prima quod ad troiam. pro charis gesserat argis. Quandoq; capitur pro oprimo. sicut & prior ꝑ meliore. Idem. Primos iuuenum tot misent hortco. Quandoq; pro ꝑcipuo. Idem quantos primus patiare labores. Quandoq; pro eo antequem nullus est. Idem. Hic mihi responsum primus dedit: ille petenti. Fit autem primus a pridem. abiectadem. & accepta mus. sicut prior accepta. or. Hinc fiunt aduerbia. Primo: primæ. apprime. primum. primitº primiter. & imprimis. & p̄ncipio.

Primum aduerbium. aquo fiunt composita. Quamprimum: & ut primum.

Primulus: penultima cor. diminutiuum est. aꝑmus.

Primarius. primaria primarium quod aliunde non habet originem. Primarius lapis. qui primus etiā aliquo ædificii fundamento. ponitur. Primarii ciues: qui primi sī. in ciuitate q̄ etiaz ꝑmates dīr.

Primates. dicti sūt. qui & summates siue oprimates. qui sunt primi in ciuitate.

Primores: summæ quæq; tes. Lucil. Cum gallus gallinaceus digitos primoresq; erigit ungues. Hinc primores pro optimatibus. Suc. Scripta famosa: uulgoq; edita quibº primores uiri ac fœminæ notabant: aboleuit. Et primores dentes q̄ ꝑmi parēt.

Primæuus.a.um.qđ est primæ ætatis: sicut Grandæuus grandioris ætatis.

Primitiuus.a.nm.qđ aliunde non habet origínem: sua qđ per se inuentum est. Vnde.& p̃mitiua uerba quæ pse inuenta sunt: nec aliunde derinant.

Primigenius.a.um.idem qđ p̃mitiuus. Et prope p̃migenia dñr semina q̃ dedit natura quæ. Ci. pria naturæ. Et græci. τὰ πρῶτα φύσεως appellant. In his numerant incolumitatem conseruationẽq; oĩum ptium ualitudinẽ: sensus integros: doloris uacuitatem: uires: pulchritudinẽ. cæteraq; hmõi. Et uerba uocant p̃migenia ut lego scribo quæ nõ sunt ab alio uerbo sed suas habent radices. Item Primigenius sulcus dr qui in condenda noua urbe tauro & uacca dasignatiõis cã imprimunt.

Primigeni foetus ipsi primo geniti. Vnde apud Lucre. Coortus & dies mũdi p̃migenus.

Primogenitus inquit Hier. contra Helui. est q apit uuluam & antequam nullus ast genitus. nominis quem frater post genitus subsequit. Et omnis unigenitus est primogenitus. Alioquin si non primogenitus nisi is tm̃ quẽ sequũt fratres: tam diu sacerdotibus p̃mogenita nõ debent q̃din & alia fuerunt p̃creata ne forta partu non saquente unigenitus sit & non primogenitus Est igitur p̃mogenitus nõ post quẽ alii: sed añ quẽ nullus ẽ genit⁹

Primanus. tribunus etat qui primæ legioni tributũ scribebat. sicut sedcanus q sedæ Tertian⁹q tertiæ

Primipatæ. pe. cor. dñt pentes q̃ p̃mo paparunt.

Primitium qđ in aliqua re p̃mum & principale est. Ouid. Ecce capit mediis flagrantẽ thetus ab aris primitium torem.

Primitiae. arꝝ. p̃mi fructus ex agro susceptι qui deo offeruntur. Ply. romanoꝝ abstinentiam cõmẽdãs inquit. non degustasse eos uina aut nouas fruges priusq̃ sacerdotes p̃mitias libassent.

Primotdia q̃ p̃mo otdimue. hoc ast initia.

Primipilus: cẽturio p̃mae cohortis. ut Liui. li. 7. scribit. Nam ordo pres tris hẽbat: quarꝝ uuãquãq; p̃mum pilum uocabant. Sue. Primos pilos cẽturionibus ademit. Primipilus ue ait Vege. lib. 2. cccc. milites ducebat in p̃ma acie erat q; caput lagiõis. Hinc p̃mipilaris dici uidet non ra: miles qui fuerunt subcentutione p̃mipili q̃ ipse Centurio qui olim p̃dictus fuerũt hac dignitate. Et ea forma dr Primipilaris qua consularis.

Primicaerius a caereo. fit. ut auctor est Hier. in chronicis & Cassiodorus in epis. qm̃. & graece. πρωτοκήριος. dicat. Ammianus uaro refert inter tribunos fuisse qui dicerent p̃micaerii. Vexati sunt i quit multi & nocentes & innocẽtes inter quos Valentinus exprimicaerio p̃ctorum tribunus. De secundi caeris quoq; mentio est apud ueteres.

Princeps. generis cõ. qui uel q̃ p̃cipatum tanet. q̃ si p̃mum caput. Et p̃ceps dr dñs. q; qui dñat primus sit. Item dicit p̃mus uel p̃ma. Virgi. p̃ceps ardentem conicit lampada turnust

Principium initium. & modo ad numerum: modo ad tempus: modo ad fundamentum: refert. quõ in aedificanda domo initium fundamentum esti p̃cipium: quoq; & conuersionis & deprauationis dici posse scripturam: cognoscimus auctoritate. Est & p̃ncipium artis ars ipsa exqua artificium diuersorum deinceps cœpit operatio. Et p̃ncipium est bonorum operum finis optimus ut misericordiae p̃ncipium est deo placere quod facias.

Principia: locus in castris a p̃cipibus militibus. sic appellatus: ut est apud Col. li. iii. post p̃cipia.

Principalis quod p̃mum & p̃cipuũ est.

Principiot. aris: icohoi auspicoe. p̃ncipio uero dñoe. aquo principatus.

Primitiuus: palus adquem funis nauticus religatur quem alii Tosilla dicunt.

Priscus. a. um. qđ supiori aetate fuit: ut prisci latini: qui fuere antaq̃ roma conderet.

Pristinus. a. um. pe. cor. quod superioribus ãnis mẽsibus: diebus & nostra memoria fuit: ut p̃stina nostra beniuolentia. Pristinum etiam dicit de rebus quæ non senascunt: non autem priscus: ut pharos & Tytus nũq̃ iustatum pristinum redibunt. Et dicitur pristinum. quasi primistinus. a primus ut inquit Prisc. Aliquando pristinus dicitur prioe. Cuertius. Dies pristino procalloso.

Priuignus: filius mariti uxorisue cuius prioe coniux decessit. & uulgo Filiastrus. dictus priuignus q p̃ ulq̃ matae secundo nuberet est genitus. Pri. enim antiqui pro præ. dixerunt.

Priuos & priuas. antiqui pro singulis dicebant. Inda priuas uerbenas & priuos silices. pro singulis accipit Linius. Nomus. Priuum ast proprium uniuscuiusq;. Vnde & priuata. dñt quæ uniuscuiusq; propria sunt.

Priuilegium. lex priuatis facta. Ci. pro domo sua leges priuatis in hominibus irrogare. id est enim p̃uilegium. Interdum priuilegia dñr leges. Vnda p̃uilegium de pompeii reditu Sal. leges appellauit.

Priueres. mulieres priuatæ.

Priuo. as. significat adimo. Plau. in asi. Ego. pol istũ portitores priuabo portorio. Hinc priuatus. a. um. quod non est commune cum aliis. Cic. lib. i. offi. priuatum autem oportet æquo & pari ciuibus iure uiuere. Priuate etiam uocabantur feriæ sacrorum proprium uelut dies natales: fulgurum procurationes. & huiusmodi. priuata quæ pro familiis singulis & hominibus. Hinc priuatim aduerbium quod non est publice factum. Sal. Existimans publice. priuatim q; alieno ære oppressos.

Priuati proprie dicuntur qui non sunt constituti in aliqua dignitate. Aliquando dicuntur Exempti a iure communi ut in decret. dis. 3. Priuilegia sunt leges priuatorum. Et priuatũ cui aliqd est adẽptum.

Pristis: genus piscis marini longissimi atq; angusti corporis. Ply. scribit pristes in mari indico ducerum cubitorum esse balænas quaternum iugarum. Hic etiam Scylla maris monstrum dicitur daquo. Virgilius. Prima hominis facies & pulchro pectore uirgo puberibus: postrama immani corpora pistis. Ab huius similitudine nauis ob longa dicta est Pristis. Virgi. Velocem mnestæus agit acri remige pristin. Dicta pristis a lectione undarum. Scin

dunt enim mirum immodum fluctus pp tenuitatem. Græci autem περίτιν. sectionem. περιτὴν. sectorem. dicunt.

Pro. ppositio est quæ tam sepata q̃ composita locale uim habet: & significat anteiut p curia: pmœnibus. Sal. Qui ni maturasset p curia sociis signū dare. Procuro antecurro. pfatus. antestratus. Sepata etiaꝫ sigt quandoq; adiut p meis uiribus. i. ad uires meas. Virg. Prosequiscq; uiri. Interdū ponitur loco in: ut p rostris: p censu. ptribunali. Interduꝫ p Iusta. siue secundū. ut p Plutonis sniat p hominum iudicio. Interdum p causa: ut testis inductus est p testimonio. i. causa phibendi testimonium. Et cum dicimus. Pro mutuo animo. p reconciliata gratia. i. causa mutui animi. & caula reconciliatæ gratæ: Interdum p loco: ut pecuniam ei dedi p pdio. Et sum p ptore. i. loco pdii: loco ptoris. Item ponit pauctoritate: ut Tribuniple. p potestate intercesserunt. hoc est auctoritate potestatis suæ. Item p. pp: ut p Iniuria quam accepi. i. pp. iniuriam. Item p defensione Ter. Nā nisi haec ita essent p illo haud stares. Virgi. li. ę. Proturbibus astant. i. pdefensione tutium. Est & aduerbium admirantis. Ter. in adel. p di immortales facimus indignum qd narras. Item interiectio. dolentis: seu indignātis: ut ph deuꝫ atq; hominum fidem. Plau. Pro sancte iupit quid uideo. Sed his duobus modis circumflectit. Composita uero temporalem uiꝫ habēt ut prouideo: pipicio. Quandoq; puatiua est: ut pfanus. i. non sacer. p hibeo. ppudium. Negat enim in his sanctitas potestas ac pudor. Quandoq; accipit loco. e. uel sup. ut pminet. i. eminet. uel sup eminet. Nōnuq̃ significat porro siue in longum ut promissa barba. Nōnūq̃ diu: ut ptollo ppendo. Interdum pcul ut puincia. Aliquando pcul de futuro tpe: ut p pheta. Quandoq; pcul spatio loci ut pcella quæ pcul uenienti pcellit. Saepe etiam ultra ad locum uel ad aliquem tendere ut pgredior pueho. Intdum palam & more solēni ut pnuncio pmulgo. Quandoq; Coram ut ppono. Quandoq; ualde ut pcurruus. Qñq; pcul uchementer: ut pfugus.

Proagogia. latine pductio. Nam προαγωγὴν. p ducere est. hoc est pstituere. Plau. Audientem inquit dicto mater pduxisti filiam.

Proauus. pe. cor. aui paterni uel materni patet. Cuius relatiuum est pronepos. aquo fœ. pneptis. A pro auo. fœminino paula.

Probatica. latine ouilis dr. πρόβατον. n. ouis dr. Pilcina ubi oues lsuabant cum sacerdotes eas litare uellent. Et pbaticus ouinus.

Probi. boni dicunt quasi phibi. q; se adelinquēdo phibeant. His contrarii sunt improbi & reprobi. Improbi ut inqt Alco. contra leges sunt. sicut inofficiosus contra merita. In humanis contra pietatem. Areprobus fit aliud compositiuꝫ cōtrarium. s. Irreprobus. qui non est reprobus. Amb. Cuiq; manum suam ad me contingendam aptareti dedit et angulus domini irreprobam quaꝫ conspicis mortem. A probus fit probitas bonitas. ab Improbus improbitas. Diminutiuum. pbulus Vnde & Improbulus. Iuue. Finge tñ te improbulum.

Probo. as. laudo. q̃uis maiorem uim habeat pbo q̃ laudo. Naꝫ apud idoneos sæpe legimus. & laudo & pbo. Quandoq; pbare est argumentis demonstrare: ut homo sacrilegus pbauit se p innocente. Quandoq; expimentuꝫ facere. Plau. in Tri. Quippe ex eorum ingenio ingenium horum pbant. Et in eu. luga boum emi: & eo pbare illa. Quandoq; permittere. Hor. li. i. car. Vagus & siniſtra labit ripa ioue non pbante. Huius composita sunt. Approbo: comprobo eiusdem fere significationis. & contraria horum improbo & Reprobo. p damno quæ habent penul. cor.

Probabile. dicit qd licet non sit neruꝫ: uidetur tñ rōnibus probari posse.

Problema. atis. & pblematum ppositio est interrogationem annexam habens.

Proboscis. idis. est porrectio corporis inhærens naribus quæ excepto homine in aliis fere animantibus inuenit. Var. Inuenisse se ericium cum pboscide. In elephanto dicit. q; ea tanq̃ manu utatur. Ply. Resoluunt elephanti manu diaconum nodos. Dicta pboscis. q; āte depascat. græci. n. προβοσκᾶν. dicunt ante pascere.

Probrum: stuprum adulterium flagitium. Suc. in cæsa. Qui digressam a marito post biduꝫ statimdu xerat. q̃uis sine pbri suspicione pegrinarum merciuꝫ portoria instituit. Vnde lex fuit apud romanos ut pbrum uirginis uestalis capite puniret. Alias significat maledictum contumelia siue infamiaꝫ de decus quæ ex scelere sequi solent: ut Datum est p bro. i. ignominiæ adscriptum. Liui. li. ꝛ. His fracti occurrant portis: ingerunt probra: ægre abstinent quin castra oppugnent. Similiter Cicero. epistolas plenas probrorum appellat. i. cōtumeliaꝫ.

Probrosum: ignominiosum. Gel. lib. i. Mannsq; eo inter agendum forent argutæ admoduꝫ & gestuosæ. maledictis compellatiōibus pbrosis iactabō.

Probro. as. pbro afficio. Exquo fiunt composita. Ex pbro. Obprobro. dequb9 supra. Improbro. quo usus est Plau. in Tru: Rus tu improbras? ut nacta es hominez quem pudeat probri.

Procti dicunt qui in eandem libidinem nimia appetentia conspirant a pcando. dicti. Est enim pcare nimium lasciue petere. Vnde pcaces. mollium terum petitores. & a petendo nimium petulci: & a nimia lasciuia appetentiaq; petulantia. Virg. Procos irrisa pores. Inde pcacitas. Ci. lib. iiii. de rep. A procādo. i. poscendo procacitas nominata est. Et pcax petax. quod & de in animātibus dici pt Virg. Penitusq; pcacibus haustris. quod est sæuientibus pcellis. uel ut Do. exponit impudētibus. Nam qui multum petit: impudens est. Et q adeo impudentes sunt: ut nimis petant: procaces appellant. Vnde pcax meretrix petulans dicit impudēs inuerecunda mordax. Ter. Maligna multo & magis pcax illico facta est. Vnde pcaces legimus q mordaciter & iniuriose loquunt. Ci. in Sal. Ne in idem incidam uitium pcacitatis quod hnic obii-

cio. Et iterum. Non enim ꝓcacitate linguæ uitæ ſordes eluunt. Scieñ tria hæc ꝓcaces petulantes & ꝓteruos. multum ſimilitudinis habere. & libidinẽ quãdã aliq; iniuriam declarare. tam in factis quã in dictis. Vnde apud Cic. ꝓteruam petulantemq; eodem loco de iu honeſta fœmina legimus. Si ui dua liberæ ꝓterua petulant diues: effuſe libidino ſa meretricio more uiueret. Hinc ſi quis ambulant ꝓ impotentiam mentis obuium cubito feriat: aut cum contumelia ſibi cedere cogat: proteruum hũc dicimus. Hinc a Virgilio hedi petulci a petendo dicunt. q; in alia loca penetrando iniuriã faciant.

Proco. aſ. & procor. aris. ut quidam putant a ꝓcio fiunt. qd peto ſignificat. Et eſt procare laſciue petere: ſeu oculos in aliquam fixius intendere. quod uernacula lingua dicimus uaghezare. Quãdoq; ẽt in honeſtis uerbis & abſq; reſpectu aliquez aggredi. Hic cõponit. Reciproco. ꝓ repeto. dequo alibi

Procio. iſ. iui. itum. pe. cor. ſignificat peto. Llui. Matrem. ꝓcitum plurimi uenerunt. l. petitum iuſtus exponit. Procitum uero pe. pro. ſignificat ruptum atq; irritum. Hinc Iutiſconſulti irritum teſtũ ꝓcitum dicũt. a procio qd ex pro. & cio cõponit.

Procito. aſ. ſæpe dico prouoco.

Procapis. pe. cor. progenies q̃ ab uno capite ꝓcedit.

Procedo. iſ. pe. p. ultra cedo. ꝓgredior. Sal. in iug. Sed ubi plærumq; noctis ꝓceſſit. qd eſt quaſi ꝓtriit. Aliquando procedere eſt proſpe cedere. Ter. in an. Niſi id putas quia proceſſit paruz non poſſe hoc iam ad ſalutem conuerti malum.

Proceſſus. uſ. progreſſum & ſucceſſuz ſigẽt.

Procido. iſ. pe. cor. procidi procaſũ ſignificat me proſterno: ſeu uehementer inclino. pronus cado. Gel. Nam cum multis annis poſtea ſcæna quæ procide rat refecta eſſet. Et illud in Eu. Et procidens ad orauit eum.

Proceleumaticus. pes ex quattuor ſyllabis breuibus cõſtans. dictus quaſi ꝑmltus inſſus. eo q; in ſacris mineruæ prius eius pedis uerſus pronunciari iubebant. πρὸ. enim ante: κελεύω. iubeo.

Procello. iſ. pcutio euerto. Vnde procella.

Procella eſt uis uenti cum pluuia nec durauſi & in mari potiuſq; interra. dicta ab eo q; omnia procellat. i. moueat uel ꝓcutiat aut a procul. quia a longe uidet. Virgi. Creberq; procellis aphricus. Hinc procelloſus. a. um. procellis plenum.

Proceres. pe. cor. capita trabium. hoc eſt mutili quidam extantes. Hinc ꝓncipes ciuitatis ꝓceres appellati ſunt. q; ii ita in ciuitate eminent: ſicut illi in ædificiis. Huius nominis ſingulatem ꝓtulit Iue. Agnoſco procerem. qui eſt a proceris.

Procærus. a. um. pe. p. plixum & in longitudinem ꝓductum. Quod nomen quidam a cæta deriuãt quaſi ad ſimilitudinem cætæ ꝓtenſum ꝓp facilitatem. Alii a creſcendo hoc eſt excretũ. Hor. in Ser. Quo pertinet ergo ꝓceros odiſſe lupos. Huius cõpoſituz eſt Improcerus. Gel. li. iiii. Aduertimuſq; hinc elici tarditatem corporaq; eorum Improcæria fieri minuſq; adoleſcere. Dicitur etiam hic & hæc proceris & hoc procere.

Proceſtrium: puta locus apertus ac patulus quo ꝓceditur. in cubiculum cœnaculis & reliquis partibus ſuperioribus. Ply. ad Gallum. Poſt hanc cubiculum cum proceſtrio altitudine æſtiuum munimẽto hibernum. Nam proceſtria ut Feſtus exponit ædificia ſunt ante caſtra: uel quibus procedit in muro. Sunt tamen qui uelint cum procitono legi. loco ante cubiculum ab excubando nomen ex græco ſibi uendicante. Fit autem proceſtrium æqualibus colũnarum interuallis patulum ſupra quaruz epiſtylia arcus extuant. Quidam etiam proceſtria aditum & uelut portam caſtrorum appellauerũt.

Prochyta. æ. pe. cor. & prochyte. es. Inſula in puteolano ſinu. dicta quaſi profuſſa. Emerſit enim prouolutos in mare montibus cũ prius non foret. Nã procheo ſignificat effundo. Nam Inarimes mons terremotuz paſſus hanc inſulam fudit. At Dionyſius libro ꝑmo Scribit prochytam dictaz eſſe anutrice Aeneæ eiuſdem nominis. De hac Virgilius libro nono. Tuz ſonitu prochyta alta tremit. Prochyte etiam uaſis genus eſt.

Procinctus. uſ. dicitur quicquid paratuz eſt: & ipſa prouiſio facta anteq̃ aliquid fiat.

Procincta claſſis dici mos fuit quando exercitus ad pugnam paratus erat q; pugnaturi ritu prius cingerentur gabino. Et q; claſſem uetuſtius fuerit hominum dici q̃ nauium multitudinem ſcriptuz eſt.

Proconeſſus: Inſula impropontide quam ſolaz inter alias habitari plærig; dixerunt.

Proclamo. aſ. palam & ualde clamo uociferor. Liui. lib. i. Mori homines ſunt in eo iudicio maxime. pub. Horatii pre proclamante ſe filiam iure cæſaz iudicare ni ita eſſet primo iure in filiam animadnetſurum fuiſſe.

Procliue. pe. pro. qd eſt porro inclinatum. Et proꝑe ſecundum. Ci. lib. iiii. ruſ. dicitur in malis. cuz procliuitas dicatur in his qui ad aliquod uitium proni inclinatq; ſunt. Et facilitas in bonis qui proni ſunt ad humanitatem liberalitatem: & ad ingenuas diſciplinas.

Procyon: latine. Anticanis ſtella quæ & Sirius dicit. Vide indictione Canis.

Proconſul. Vide indictione Conſul.

Procul. aduerbium uidet componi: ex porro longe. quaſi longe ab oculis. uel ꝓculis. i. ante oculos. Vnde poteſt & ſatis longe: & non longe ſignificare. Ter. in ecy. Quem cuz iſthoc ſermonẽ hũis procul hinc ſtans accæpi. Virg. lib. v. Eſt procul i pelago ſaxum. Quod ſatis longe fuiſſe intelligi non poteſt ine uoluptas perat ſpectaculi. Deſeruit quã doq; actõ: quandoq; ablatiuo. Curtius. procul uerbem dixit. Hoſ. in Ser. Quæ procul extructis inerant heſterna caniſtris.

Proculus. penultima correpta. cognomen eius qui natus ſit patre peregrinante a patria procul. Alii proculos ideo dictos putant q; a patribus ſenib⁹. quaſi procul ꝓgreſſi & attenuati ſint. Pla. in Mæne. Iubeas proculum afferri. tibi.

Proculeius. nomen uiri. ſiſtit a ꝓcul deductũ.

Procudo. iſ. pe. p. ſignificat ꝓlato. cudẽdo extenuo.

seu probe cudo exacuoue. Virgi: lib. i. Ge. Durum pcudit arator uomeris obtusi dentem.

Proculco. as. pgrediendo. uel aliud agendo cōculco Col. li. z. Nam dum a pecudibus legumina pculcantur: hærbæ et arteruntʒ ungulis arq; glabrescit.

Procumbo. is. pternor. Liui. li. i. Ipsum fessum nia pcubuisse. Col. i. Lara bubilia esse oportebit pedes x. uel mīme nouem. Quæ mensura & ad procumbenduʒ pecoris & iugario ad circūeūdum laxa ministeria præbeat procumbo taceo.

Procubitor. qui noctu custodiæ causa excubat cum castra hostium in pximo sunt.

Procuruus. ualde curuus. Virg. li. z. Ge. Contra nō nulla est oleis cultura nec ille procuruam expectat falcem.

Procurro. is. pcucurri procursum: ultra: siue a longe curro. Hiero. ad dama. Et pcurrens occubuit sup collum ipsius. Col. lib. 7. Ex domitis bubus ualentissimum: eundemq; placidissimum cum indomito lungimus. qui & pcurrentem retrahati & constantem producat.

Procuro. as. pc. p. significat administrationem rerūʒ alienarum gero. Ci. Cornifi. Is pcurat rōnes dionysii. Hinc procurator negociorum gestor. quem uulgo factorem dicunt: cui pcipue agri colendi cura omnis incumbit. Vlp. de pcuratoribus. Procurator est qui aliena negocia mandato domini administrat. Actores uero causarum cauſidici dicuntur. Procuratio ipsa administratio. Ci. li. l. de natura de. Sunt enim philosophi & fuerunt qui omnino nullam habere cēnserent rerum humarum pcurationeʒ deos. Aliquando pcurare est studiose curare seu inuestigare. Hiero. ad dama. Et Sathanas cum aliquem sua arte deceperit: & proprium ei lugum imposuerit ultra ad uitiorum abundantiam non procurat. sciens eum esse iam mortuum. Alias quando simpliciter curare. Apul. Hūc enim equum suum cutiose nimis procurantem inueni. Ali quando sustentare medicare adiuuare. Cato. de re rus. Eodem modo cæteras arbores pcurato. Plau. in cur. Tibi opus est hoc quo te pcures.

Procuratorius. a. um quod ad pcuratorem ptinet: ut pcuratoriæ lꝛæ: pcuratorium munus.

Procas nomen regis albanorum. qui Amulium & Numitorem filios habuit.

Prodeo. is. p diui uel pdii. pditum. ex p. & eo. d. interposita significat ultra eo. siue foras exeo. quasi porro eo. Ci. An ego tibi obuiam non pditem p mū Apio pulchro: deinde imperatori. Idem lib. i. offi. Scænicorum quidem mos tantam habet disciplinæ ueteris uerecundiam: ut in scæna sine subligaculo pdeat nemo. i. exeat.

Prodico. is. penultima pducta ultra dico. Ci. p Cælio. Quamobrem excutiemus oēs istoʒ delicias: omnes ineptias si pdixerint.

Prodo. is. prodidi. porto. i. longe pticio defero excludo. ppello. Virgi. Nauibus infandum amissis unius obiram pdimur: atq; italis longe disiungimur. Oris. Et pdere. deferre ostendere patefacere. Idem. Prodere uoce lua quēq; aut opponere moti. Hiero. Sororis maritus cœpit pdere uelle quē celare debuerat. Item Differre prahere. Terē. in and. Credo impetrabo ut aliquot saltez nuptiis p dat dies. Item ppagare. Virgi. lib. iiii. Italiam re gerat genus alto a sanguine teucri pderet. Item Tradere. Sal. Anteq; arcem pderet hostibus: Hic proditor proditio & prodimentum. qđ uulgo dicit traditiōtū uel a pdendo consilia hostibꝰ uel a tradendis urbibus arcibus exercitu. am in euʒ poenam qui pdere hostibus patriam cogitaret. Item Mandare. Idem Apio. Cum tuum studium consumes in uirorum fortiuʒ factis memoriæ pdendis. Item Scribere. ut li. iii. offi. Vtile uidebatur ulyssi ut quidam Tragici poetæ pdiderunt. Item ex interiore in publicum locum procedere. Apul. Tum tremebundus pdit in forum. Alias p loco & secūdum diuersos actus. Ply. lib. z. Diuus augustus leuum sibi prodidit calceum ppostere indutuʒ quo die seditione militari prope afflictus est. i. piecit siue induit.

Prodigium, quasi porro dictum. q porro dicat. potro significet & aliquid futurum esse portēdat.

Prodigiator: qui ex pdigio futura pnūciat.

Prodigiosus. a. um. qđ pdigium facit.

Prodigialis & hoc pdigiale quod pdigium pcurat Plan. in am. Sed mulier postq; exprecta ei pdigiali iouī: aut mola salsa hodie aut thure compreca tam oportuit.

Prodigiæ hostiæ dicuntur quæ consumuntur. Inde homines luxuriosi prodigi dicti sunt.

Prodigo. is. pe. cor. pdegi. supinuʒ non legi. ex præ & ago. d. euphoniæ cā interposita. significat consumo. ultra modum erogo. Plau. in aul. Festo die si quid pdegeris: pfesto egere liceat nisi peperceris. Amb. Merito ergo pdegit patrimonium qui ab ecclesia recessit. Lact. li. vi. Quotiens cunq; leuissimorum patrimonia in res supuacuas pdiguntur. Aliquando significat portendo: & pmonstro. Vnde pdigia & prodigiatores.

Prodigus. qui bona sua consumit. Ci. li. z. offi. Oio duo sunt genera largorum quorum alteri prodigi alteri librerales. Prodigi qui epulis & uisceratiōnibus & gladiatorum muneribus ludorum uenationumq; apparatu pecunias pfundunt in eas res quaꝛ memoriam aut breuem aut omnino nullam sunt relicturi. Liberales qui suis facultatibus aut captos a pdonibus redimuntraut æs alienum suscipiunt causa amicorum: aut in filiarum collocatione adiuuant: aut opitulantur: uel in re quærenda uel agenda. Ponitur tamen interdum prodigus pro liberali. Hor. lib. car. Animæq; magnæ prodigum paulum supantem pœno gratus insigni reste tam camœna. Antiqui hostias prodigas dicebant quæ consumebantur. Hinc fiunt aduerbia pdige & prodigaliter. pfuse abundanter: Colūc. lib. iiii. Non illa uidentur prodigaliter in nris Ceretanis accidisse: ut aliqua uitis apud te excederet uuarum numerum duorum milium.

Prodromꝰ: pcursor. Vnde prodormi dicuntur agrestes fici pcoces. quasi pcursoriæ. Et prodromi aq;

lones qui octo ferme diebus exortum canicule antecedunt.

Produco.is.in longū duco.qđ & de tpre. & de corporeis rebus dicitur. Virg. Abnegat excisa uitā producere troia. Ci. In Cato. Cōtinuū uicinoꝝ cotidie cōpleo qđ ad multaꝫ noctē q̄ maxime possumus. uario sermōne producimus: i. protrahimus. Hiero. in nūis. producat ea in lamias. Ter. in an. p translationem dixit. Nōne tibi esse satis hoc solidum uisum est gaudiū. nisi me lactasses amantē & ffa spe produceres. hinc pducta syllaba dicitur lōga Col. Flagellū uocat pductissimum qđ longissimū est in uitibus. Et producere est ante seu ultra: forasue ducere Ter. produxi ac uændidi. Galba ciceroni. Repente antonius in aciem suas copias de uico produxit & sine mora concurrit. Col. li. vii. Post eiusmodi experimenta uacuo plostro subiungendi & paulatim lōgius cum oneribus producendi sunt. Idē paulop⁹ Ex domitis bubus ualentissimum eundēq placidissimū cum indomito iungimus q̄ pcurrētē retrahat & cunctantem producat. hinc productores dicunt qui uirgines abducunt: easq ad quæstum exponūt Ter. in eu. Pretium spans illico producit & uændit ubi Do. proprie uænales produci dicuntur. Plaut. pro prostituere posuit. Audientem dicto mī produxisti filiā. Interdum gignē. Idem in cap. Quid hoc est scelus quasi inorbitantem filios produxerim. Interdum interponere Ter. in an. Dicam aliquid iaꝫ me inuenturū. ut hulc malo aliquā producā moraꝫ Interdum prosequi. Virg. Ne te tua funera mī produxi. Interdū consumare. Ter. in adel. Et cyathos sorbilans paulatim hunc producam diem.

Productile pe. cor. qđ tūsionib⁹ malleoꝝ pductū ē. Hiero. in exo. Duos quoq cherubin aureos & productiles facies.

Prosanus. a. um. pe. pro. dī irreligiosum nō sanctum q̄ sit porro a fano. sed impiū scelestū & aduersū religioni. Sta. Fraternas acies alternaq bella prosanis decertata odiis. Plau. Sacrum an prosanū habeas parui pendit. Is. n. profanus est qui fani religioni non tenet. Profanū ēt dicitur. qđ ex religioso uel sacro in hoium usum conuersum est. Virg. Faune precor misereare inquit tuq optima ferū terra tene colui uestros si semp honores quos contra æneadæ bello fecere profanos. Et profani dicebant ut faciis non iniciati qui fanum intrare non poterant. Idem procul o procul este profani conclamat uates. Et per allegoriam profanos dicimus imperitos qui merito sunt doctis exosi. Hor. li. cat. Odi profanum uulgus. Varro profanum interpī. qđ est ante fanum coniunctum fano. Scribitur etiam per. ph. prophanus. ut supra in dictione faunum.

Prophano. as. significat ex sacro humanis usibus prōmiscuum facio. Vnde prophanatū tēplum dī cum in eo uel dimicatum est. uel aliquid turpe cōmissum.

Prosari. ante uel late fari. pronunciare. hinc profatus tus. Gel. Neq dictu profatu ipso tætræ aut insuaues esse.

Profecto aduerbium confirmantis est. dictū quasi pfacto. & significat. ni mirum. Teren. in an. profecto sic est. Plærunq autem ad responsionem adhibetur Ci. Quis hæc renunciat? is profecto qui interfuit. qđ etiam per certe facimus. idem. in quo meminimus? certe in nullo. Sic fit per nimirum. & per nempe.

Profero pe. cor. palam facio. prodo pronuncio. terē. in heau. Ita me dii bñ ament. haud ppterea te rogo ut hoc proferam. Seneca. Anteqnam sententiam proferaꝫ. Aliquando significat protendo prolato ply. Cum lineam protulisset longissimam atq rectissimam. Iusti. li. i. Arbitria principum pro legibus erant. fines imperii tueri magis quam proferre nouerat. teren. in an. Saltem aliquot dies proferam dum proficiscor aliquo ne uideam.

Profestus. a. um. uide in dictione festus.

Proficio. lī. procedo. & perficio significat. a quo. profectus. Idem est enim perficere & profectum facere Seneca. Sic enim. & audiendo. & legendo in dies magis proficimus. Ply. Nec minorē sub eo præceptore profectum fecit.

Proficiscor. eris. profectus eundi & ueniedi significationem habet. Virg. hunc lætum tyriisq diem troiaq profectis.

Profiteor late seu palam polliceor Ci. libro. acad. Quippiam iam professus sum populo nostro ex habiturum Liui. palam professi nusquam inde nisi in patriam uestigium esse moturos. idest uoluntarie, siue libere. unde professio confessio facta palam. Et professor qui publice fatetur. Inde q liberales artes docent. professores dicuntur. quia artes illas se scire & posse publice tradere fatentur: Nam profiteri usurpamus pro publice legere. profiteri uero apud pretorem. uti de archia est apud Ci. est nomina siue cē sum profiteri. unde illud euangelii. q profitebant̄ omnes in iudæa sub augustos ex hoc fonte uenit.

Profligo. as. pe. pro. deicio prodigo. depello. depdo & ad pernicitem deduco. unde profligatum exercitū dicimus idest prostratum deiectū. afflictum perditum. Et profligatas res. hoc est perditas & ad perniciem redactas. hinc profligatissimos homies uocamus perditissimos & in quibus nihil est salubre. nihil integrum. Sue. in tibe. Ex iuuentute utriusq ordinis profligatissimus quisq. Quādoq profligatum accipitur: quasi pro absoluto & effecto. Cor. tacitus. profligauerat bellum cum iudæis. uespasianus idest confecerat. & pene ad exitiuꝫ deduxerat. hinc profligata dicuntur quæ prope absoluta sunt sic dicim⁹ pfligata & i pfligato ē zdificia q̄ ppe absoluta sf. Ci. li. y. tus. Atq si ita ēpfligata iā hæc & pene ad exitū deducta qō ē. Affectū quoq dixūt. q latie locuti ff. id qđ pfligatū appelli i hac significatiōe. Ci. i otōne de puicius cōsularib⁹. bellū affectū uidem⁹: & uere ut dicā pene cōfectū. Idē in oeconomico. Cū uero iā affecta zstate uuas a solemitescere fas est.

Profligo. is. pe. pro: xi. ctū. late siue multū certo. Col. li. i. qa flagitiosū quos hostis profligendo desolasset agros nouo more emere romanum supra uires patrimonii possidendo.

Proflubeo. es. bui. siue pflubesco. si tamē inueniatur.

significat emãno. Col. li. vii. Si armos ſæſerit: aut ſanguinẽ dimiſerit medio fere in utroq; crure uenæ ſolmantur: & turis poluere cũ dimiſcent cũ eo qui p ſlubuit ſanguine armi linantur.

Profluo. is. deorſũ: ſiue a lõge fluo. Lact. li. ii. Fõtes q dẽ ex qb⁹ aqua pfluit. Hiero. p tñſlatiõem pfluere quaſi fluẽdo ꝓuenire dixit. Inde miſericordia omnibus pfluxit & gratia ut laudent.

Profluens: mõ ꝓcipium eſt. Liui. li. i: pueros in profluentem aquam mitti iubet Modo ſẽm & generiſ maſ. ponit q; pro flumine. Ci. li. i. ad herẽ. Qui parentem necaſſe iudicatus eſt: is obuolutus & ligatus corio deiectaſ in profluentẽ flumis procurſũ

Profluꝰ: a: ũ: qd profluit: Amb. li. hexa. De aquarũ proflua qualitate.

Profluuiũ. fluuio: Vñ profluuiũ ſanguinis dicimus. piv. li. xxvi. Sanguinis profluuium ſiſtit herbæ peoniæ ſemen rubrum.

Profugio procui fugio. aut q̃tũ poſſum in fugio plau. in caſ. Quid nũc agam neſcio. niſi ut improbos ſtimulos imiter ac domo profugiam. Ci. in Iæ. Hac itaq; amentia perterritus in aſiã pfugit hic pfugiũ

Profugiũ dí cũ lõge aliquo fugiẽ. ubi ſe quis tutũ putat Ci. li. i. tuſ. portum nobis paratum & profugiũ putem⁹ quo telis paſſis ꝓcul liceat.

Profugus q lõge aliquo fugit ꝓcul afinibus ſuis uagans quaſi porro fugatus. Sal. Troiani q; æneæ duce pfugi ſedibus incertis uagabantur.

Profundo: is: large fundo: ſupra modũ expono. tractum ab aqua q̃ pfundiſ ex uaſis. Terẽ. profundat pereat nihil ad me attinet. Et profundere extra fundere. Vnde dicimus. preces & uota pfundunt.

Profuſus. ſupra modum ſũptuoſus. Sal. Alieni appetens: ſui profuſus quaſi pfuſor. ponit aliquando p abiecto & iacente plau. profuſus ſqualens ſordib⁹ ab omnibus derelictus.

Profundũ dictum eſt. q; porro. i. longe habeat fundum: Vnde proprie ſignificat imum: ut pfundum mare: quandoq; ſumitur pro alto Virg. Ni faciãt maria ac terras cœlumq; pfundum. hic pfũditas.

Progenies a progignẽdo eſt uſ quaſi porro genita.

Progenerum dicit auus neptis ſuæ uirum. Huic correſpondet pro ſocer qui & ſocer magnus dicitur.

Progredior. eris. progreſſus. uide in dictione gradior

Progymnaſmata: ꝓexercitamenta latine dicuntur. idẽ ſignificant pagonaſtica.

Prognoſis pe. p. Nã πρόγνωσις græce. ſcia prævidentia dicitur.

Prognoſticon rei futuræ ſignum. p. g.

Prohibeo. ex p & habeo. ſignificat ueto ꝓcul teneo a uerto. Virg. prohibe infidos a nauib⁹ ignes. plau. placide egredere. & ſonitũ prohibe foriũ & crepitũ cardinũ neq; d hic agitemus. Inhibeo uero retineo. cõprimo. Hoc. n. differt a prohibeo. q; prohibet generale ſit ꝛt ante rẽ inceptam. Inhibere rei iã inceptæ Illud uetat neq; d facere incipias: hoc ne pergas. ſæpiſſ. deſiſtas. Virg. qd gẽs hoc hoiũ; quæue hũc tã barbara morẽ permittit patria hoſpino prohibet mutare penẽ? Idez. Parcite iam tutuli & tela inhibete latini. Hinc nautæ inhibere remis dicuntur. cũ nauem tẽro nertere uolentes cunctis impetũ remorũ; impoſſibile retardant. Iuſſi. Ita ceſſum inhibete remis & a belio diſcedite.

Prohœmium: latine initiũ; uel exordiũ ſiue ꝓfatio dí Dictũ prohœmiũ qd ſi μν cantus dí. Nã ſicut citharoedi panca illa quæ antequã legitimũ carmen incohent euerẽdi fauoris gratia canũt: prohœmiũ; cognominauere: ſicut oratores ea quæ priusquam cãm exordiant ad cõciliandos iudicũ animos præloquũtur eadẽ appellatione ſignarunt. Sunt tamen q; prohœmiũ appellatũ uelint. qd græci ὁμοῦ uũ nominant. q; prohemiũ ante rei ingreſſum ponaſ. Ideoq; cum. h. ſcribendũ putãt. A prohœmium ſit prohœmior. aris. qd eſt exordior.

Proiicio. is. pe. cor. quaſi porro iacio. extendo. ponigo Virgil. proiectaq; ſaxa pachyni. Idem. proiecto dũ pede leuo aptat ſe pugnæ. Siſen. Vetus atq; ingẽs erat arbor ilex q̃ circũ proiectis ramis maiorẽ parte loci ſũmi tegebat. Hinc proiectus. us. pro extenſione. Lucre. Qualibet inani proiectu corporis extet. Interdum proiicere eſt abiicere. Ci. quid ſi ex urbe proiecerit. Interdum dimittere derelinquere Virg. Non ego uos poſſi hac uiridi proiectus in antro. dumoſa pendere procul de rupe uidebo.

Proinde cum accentu in penul. componitur ex pro & inde ſignificatq; ideo. ideoq; itaq; ppter. pphoc quapp. Semp. n. depẽdet ex ſupriore ſnia. Hiero. i prol. ſæp. Hunc iudæi philonis eſſe affirmant q proinde ſapiæ noiaſ. qa in eo chriſti aduentus euidenter exprimiſ. Liui. li. i. Satis ſcit origini romæ et deos aſſuiſſe & non defuturã uirtutem proinde ne grauẽtur. ponitur quandoq; pro aduerbio ſimilitudinis. Terẽ. in phor. proinde expiſcare quaſi nõ noſces Sal; At hi contra ignauiſſimi homines perfunctũ ſcelus omnia eis ſocris adimere quæ fortiſſimi uiri uictores teliquerant proinde quaſi uiciona iniuriã facere demũ id eſſet imperio uti. quandoq; pro dẽ de ut apud Plau. pro in dicitur pro proinde. Terẽ. in eu. proin tu dũ tempus ẽt atq; ẽt cogita.

Prolectibile: titillatio incẽtiuũue atq; illecebra. Sido. ad uectionem. nemo ita naturæ ſeruẽ q; plecibilibus careat occultis.

Proles. progenies Col. li. viii. de caprino pecore. Parte aũt ſi eſt generoſa proles frequenter duos. nõnũ quam trigeminos.

Proletarii a prole dicti ſunt qui in plebe romana paupertimi erant: neq; amplius q̃ mille quingentũ æris incenſum deferebant. Qui uero nullo aut pene quo patuo ære cenſebant capite cenſi uocabantur. Aug. li. iii. ci. dei. Tũ uero tam multa bella ubiq; crebruere ut inopia militum proletarii illi qui eo q; proligenandæ uacabant ob egeſtatem militare non ualẽtes: hoc nomen acceperant militiæ conſcriberentur

Proiepſis. dicit poteſt præceptio. ex πρόληψις ſumptio. ſiue acceptio.

Prólixo. as. Vide in dictione lixo.

Prolixum quaſi porro laxum: qd longum latumq; &. Teren. in eu. Accipit nemo melius neq; prolixius idẽ largius. Aliquando dicitur ſuperfluum. Vnde ꝓlixam orationem dicimus.

Prologus: ploquium: siue ꝓfatio. ꝓponit.n.narrãda

Prologium: principium quasi proloquium. a græco λόγος Plau. Exanimauit me plogio suo

Proloquor pe.cor. plogo utor. uel multũ: siue ultra loquor in longum Plau. in epi. Nam quid ego apud te patem ploqui? Ego illaꝫ hodie uolo facere libertam meã. Quandoq; ploqui est ante siue simplr loqui. Aug. li. i: cõ. Nõne tibi ploquutus sum aduersũ me delicta mea. Quãdoq; est sãmam rei breuiter eloqui: Varro autẽ sic habet. proloqui ẽ cum qd in animo habemus loquendo efferimus Terẽ. censen me ullum potuisse uerbum ploqui. i. ꝓferre. Aliquãdo ploqui est sniam ferre. a quo ploquium. snia i qua nihil desyderatur. qd ẽt ꝓ exordio ponitur.

Prolugeo solito diutius lugeo. Festus. plugere dicuntur qui solito diutius lugent.

Proluo. is. ex pro & lauo. qde prima in tertiã transit cõiugationẽ sicut abluo significat multum sine multo tepore lauo. pfius. Nec sõte labra pluit caballino Non. n. oio negat sed negat multum labra lauisse. & hoc humilitatis causa. Aug. li. iiii. ci. dei. abruptas & imbribus plntas esse regiones. aliquando pro here est inpfluer. Col. li. ii. qñ impetus aquarum ꝓ fuit terrã nudatisq; radicibus germina non patitur coalescere.

Proluuio. onis. uide in dictione scaturigo.

Proluuies: immundicia cuicumq; rei sordidæ. Virg. Fœdissima uẽtris pluuies.

Proluuium: idẽ qd pluuies p translationẽ dicitur profusio & ꝑdigahtas cũ quis more aquæ opes ꝓfundit Ter. in adel. Quæ res tam repẽte mores mutauit tuos. qd pluuium? quæ ista ſbita ẽlargitas.

Promereor: bñ ago: bñficium ꝓsto. Virg. li. iiii. Nũq; tegina negabo ꝓmeritã Ter. Ita me uelis ames ꝓmerentem pr. i. bene agentem. Inde socii ꝓmerent qñ beneficius alliciuntur: & beninolæ artificio conciliantur. Plautus cñ in am. in malã ptẽ sumpsit qd mali sum here tanta ex re ꝓmeritus.

Promercalia: mercimonia sunt uæ nditioni exposita Col. li. xii. Pecuniam dñi neq; i aliis rebus ꝓmercalibus occupet. Quidam aiunt ꝓmercalia ꝓprie dici merces quæ primo minoris emuntur: ut postea pluris distrahantur. quarum reꝫ negociatores græco uocabulo ꝑpolæ nuncupantur.

Prometheus pe. pro. nomẽ uiri proprium ἀπὸ τοῦ προμηθίζεσθαι. i. a puidẽtia. Fuit. n. prudẽtissimus hic primus astrologiam assyrijs indicauit quã residens in monte caucaso nimia cura deprehenderat. hic ꝓp nimiam ingenii excellentiam hoies finxisse existimaꝫ. qa ut iqt Lact. Simulachrum hoiuꝫ primus de molli luto formauit: ab eoq; nata plastice est. hic fuit pẽ Deucalionis & filius iapeti. qui fuit unus ex titanibus. A prometheus fit ꝓnymicum ꝓmethides pe. produc.

Prominco. es: pe. cor. ex pro & maneo. quasi ante uel extra in longum maneo. Vnde ꝓmõtorñ. Plynius Simiæ dentes ut homini elephanto intus ad mandẽdum quattuor ꝓterq; eos qui ꝓminẽt.

Promico. as. pe. cor. uide i dictione mico.

Promitto. is. polliceor. Ci. Iam. n. totum qd tibi promiseram præstiti. quandoq; ꝓmittere est ꝓducẽre. & quasi in magnitudinem mittere: siue porro. i. longe mittere. plau. in ru. Capillum promittã optimũ est incipiamq; barbulari. Virg. promissaq; barba. quãdoq; minari. Idẽ. promisi ultorem & uerbis. odia aspera moui. huius cõposita sunt. appromitto. qd ẽ ꝓ altero promitto. Compromitto qd significat litẽ ad boni uiri arbitrium mitto. A quo compromissũ ipsa facultas arbitrio data. Tractuꝫ ab eo q uterq; litigans simul ꝓmittit se arbitri sniæ paritum. Repromitto. firmiter seu etiam promitto. Hieron. ad dama. Hos uersus esse assumptos: q ille qui repromittebatur de genere dicẽdũ uenerit saluatus israel.

Promo. is. psi. ptum. ꝓfero eloquor expono. plan. in cis. accipias claues si quid tibi opns erit in prõptu promitto. i. extra capito Virg. Lætiq; cauo se robore promunt. Tessandrus stelenusq; duces. i. educũt Lact: libro quinto. Longum est uniuersas nirtutis speties promere ut de singulis doceam. hnius compositæ sunt. depromo qd ẽ extraho extra do. declaro Virg. li. xi. Et ultrice pharetra deprome sagittã. plau. in am. quid faciam nunc si tres uiri me in carcerem cõpegerint' inde cras depromptaria cella depromar ad flagrum Lact. li. iii. Idem in opere ualde serio in quo ꝓcepta nitæ deprompta ex philosophia ciceroni filio dabat. i. excerpta. Hiero. propter simpliciores quasq; id me depromere cõpellitis: i. describere. Expromo pfecte promo Ter. in heau. Nemo ẽ meorum amicorum hodie apud quem ex promere omnia mea occulta audeam.

Prõptus dr qui tam paratus ẽ ad agẽdum. & in quo nulla mora ẽ. quasi tã productus. Sal. Natura ferox uehemẽs: nisi ann prõptus erat: maximũ bonum in celeritate putabat. Sic dicimus prõptus ingenio q ingenium ad omnia paratum habet. ptranslationẽ ꝓmptus ponitur ꝓ manifesto & apto cum res a secretiore loco educitur: ut parata nobis & ad manus sit. unde dicimus. res ẽ in ꝓmptu. quasi manifesta. Ci. li. i. offi. quæ q̃q̃ ita sint in ꝓmptu ut res disputatione nõ egeat. Sal. Aliud clausũ i pectore: aliud in lingua ꝓmptum habẽt.

Prõptulus diminutiuũ. Hiero. in plo. dani. Quidam ẽ nostris satis ad loquẽdum ꝓmptulus ezechielem adduxit in medium.

Prõptarius. a. um. Ex quo aliquid depromit' plau. in am. Inde cras e ꝓmptaria cella dpromar ad flagrũ Ne ibi ꝓmptaria cella ꝓ carcere poluit. quia e carcere ad inppliciũ ꝓmunt' noxii.

Prõptarium: locus in quo res ad ulũ necessariæ ita repositæ sunt: ut statim ꝓmi ac ꝓferri possint. Amb. li. hexa. Quid ẽ igitur os homini nisi qddaꝫ sermonis haustũ fons disputationis: aula uerboꝝ ꝓmptarium uotus.

Promus & põdus apud ueteres ꝓ cellario sumebãtur q̃ inde ꝓmant. & ibi condant. plant. in asi. Ego sum ꝓmus cõdus ꝓcurator peni. ꝓmus qui ꝓbet ci baris ꝓmẽdis: qui uictum familiæ ꝓmit. Cõd⁹ q recõdit in cellam penuariam ipsa penora. Nam in potẽtiorum domib⁹ alius ẽ ꝓmus: alius cõdus. ali

us alii mīsterio assignatus. Apul. in apolo. pmum librorū appellat illū q libris pmendis præest.

Promulsis. idis. potio ex mulso cōdita. Ci. papi. Habuisses nō hospitem sed cōtubernalē. At qnē uitum nō eum quē tu es solitus pnulside cōficere. hinc p mulsidaria uasa dicunt quibus mulsum cōtinet. ferbibit pōpo. Iurisc on. Legatis uasis. scutellas & pmulsidaria cōtineri.

Promōtorium quasi pminens mōs. significat. n. mōtem in mari pminentem. ply. li. xxxvi. promontoria aperiuntur mari & rerum natura agit in planū

Promulco nauis agi dī cum scapha ducitur fune. a pmulcendo. Nam nō necessitatis tantum causa fit. sed ut nauis quietius agatur.

Promulgo. as. publico. palam pronuncio quasi promulgo. Festus. Leges promulgari dī cū pnmum in uulgus edūtur. Col. li. i. C. Licinius damnatus est qui agri modum quē in magistratu rogatione tribunitia promulgauerat imodica possidendi libidie transcendisset

Promurale dicitur cum extra muros qui amblunt ciuitatem alius ducitur murus. & est murus ante murum: qui & ante murale uocatur. Dicitur ēt locus promuralis qui est ante murum. Hiero. Cum autē uenerit ad promuralē locum. i. ad futuri sæculi statum. ibi ad eā dicit ostende mihi faciem tuam.

Pronomen ideo dī quia uice nominis fūgit. Nam sicut dicendo nomen explicamus personam: sic p nomē ut tacito noīe cū dicimus hic legit alle scribit

Pronutus pe. pro. nepotis uxor dicitur.

Pronus proprie dī in anteriorē partē flexus. Ouidius pronaq; cū spectent alia cætera terram. os homini sublime dedit. per translationem uero qs dī parum. i. inclinatus ad uirtutes uel ad uitia. Itē pron⁹ dī qui est contrarius supino. ply. li. xxviii. Supini cubitus oculis cōducūt. At proni tustibus. Itē ponitur pro uicino: sicut altus pro lōge posito: Virg. Ventisq; uocatis prona petit maria. i. littori uicina. Dī & pronis in tertia declinatione. ut apud Terē. in phor. Alia trabs pnis in humū accedens pxime frangit ramos cadentes.

Propago. inis. & ppages: gis: pe. pro. ultis uetula & suppressa: ut ex una plures fiant. dicta q; porro pāgat. i. longe figatur. Virg. Flexos ppaginis arc⁹ ubi prima pducit. Aliqñ significat gen⁹ & sic pria corripit. idē. Si romana potens italā uirtute ppago

Propago. as. pe. pro. uitē uetulā supprimo. & p trāslationem ponit p extendo dilato.

Propalā pe. cor. significat clare aperte & in ppatulo. Ci. li. i. de ora. Non explicata uelē neq; ppositō argento neq; tabulis & signis ppalam collatis.

Propalo. as. pe. cor. manifesto: in longum cresco. Aug. li. ix. con. Cum. n. ppalata et effossa digno cū honore transferrentur. ad ambrosianam basilicam quos uexabant immūdi spūs sanabantur. Col. li. 3. Deinde ex eo sulco quasi ramos fossatum facies. p quos ut quæq; ulrga postulauerit ppaletur. atq; ita terra ad opeties.

Propatulum: late patens atq; apertus quasi porro patulum. Sal. Viros nuliebria pati: mulieres pudiciam in ppatulo habere. i. in publico.

Prope: graui accentu pnuncia ta penultima ppositiō est: & significat iuxta. Curtius. Cum ppe dubiū copiæ cōstitissent. Interdum significat ex propinquo. Mar. li. i. hic ubi sydereus. Prope uero ultima acuta ponit p aduerbio fere seu quasi. ply. Et inforibus templi ppe collapsus expauet. Ter. in an. prope adest cū alieno more uiuendū est mihi. Cōpatiuū ppior. ppinquior. suplatiuum proximus pro pinquissimus: ac nobis adhærens. Veteres ti non solum propinquū & nobis hærentem proximum dicebant uerum ēt longe remotū. si tamē inter duo discreta nihil mediū extitisset. Virg. proxius huic longo sed proxius interuallo. aliquando ponitur p maxime ppicio. Ter. Gradiuum testor qui deus est nobis oium pximus. Mar. Nec ppior q; phœbus amet. Interdum nō habet uim suplatiui & propinquū significat quapp cōpatiuum facit pximior qd ppinquiorem significat. & ab eo fit pximitas & pxime aduerbiū. Vege. proximior & dextra fit quæ plagam possit inferre. Vlp. li. xxx. Adedictum. si quis pximior nascerētur cognatus. aliquando proximus in sacris līs intelligit ois homo. quia ut in quit Aug. Nemo est cū quo sit malum. Et pximus est qui tecum natus est ex adam & eua: ois pximi sumus conditione terrænæ natiuitatis. Sciendū qd propius & proximus & proxime præter cōparationem suplatiuorumq; naturā constituuntur cū accusatiuo. Ci. proximus pōpeiū sedebam. propius urbem mouent. Sal. proxime hispaniam maiusit cōpositum a prope est deprope qd significat expropinquo.

Propediem aduerbium tēporis quasi prope est diē. quādo hoc fiet. i. cito: Teren. Et illū tibi salutem affuturæ esse. hic cōfido propediem.

Propemodū. significat pene quasi prope mensuram.

Propilo. as. pe. pro. uide in dictione pilus.

Propinquus. a prope deducitur. Et mō significet eū qui prope est: mō affinē. unde propinquitas affinitas. Propinquo. as. propinquus fio Virg. Fugerunt propinquant. a quo fit adpropiquo.

Propello. is. propuli. propulsum. uide i dictiōe pello

Propēdo. is. significat sursum pendere cū quid in altera ponderatur: sicut dependere deorsum pendere Plau. in asi. Vbi manus manicæ cōplexæ sunt atq; adductæ ad trabē nec depēdis nec propēdis. Amb. tamen propendo pro dependo posuit cū p translationem dixit. atrociorem scelerum reatum uinaria reliqua sequuntur qñ quo flagitiosa propēdeant. eo inclinant cætera. Item propendere est diu siue multum aut a longe examinare. Quintil. Dabam huic ocium ut refingerato inuenīonis amore diligentius repetitos tanquam propenderem.

Propensus uehementer inclinatus. Ci. li. i. offi. Quæ etiam si quis est paulo ad uoluptatem propensior. Et propensus quasi ultra tensus. Persius. Cum tibi calue pinguis aqualiculus propenso sesquipede extet. Cornutus. Cum tu o calue cenator abundantia ciborum pinguis sis & uentrē habeas ultra sex pedes extensum.

Propero.as.pe.cor.uide in dictione patrō:as:

Propero.as.pe.cor.a prope fit: & significat festino celeriter eo. Nam qui in aliquem ꝓpat: id agit ut illi propinquior fit. Sal. Qua illi discessus erat i gal liam propanti.i.celeriter eunti. Et ille dī propare q festinanter aliquid agit uel dicit Virg. Multa forēt quæ mox cœlo properanda sereno. Lact.lib.vi. Et cum uiuere se putant ad mortem cōcitatissime pro perant. Nonius. Festinare & properare ueteres diui serunt: Cato. Qui unum quid mature transigit pro perat. Qui multa simul incipit nec perficit: festinat Verum utraq; uerborum ratio sub hac significantia proxima ē ueritati. ut sit sæpe animi properare stu diose ad res aliquas contendentis. Festinare corpo ris necessitati obsequentis. Virg.li.iiii. Et mediis p peras aquilonibus ire per altum. Et li.ii. Festinate uiri nam quæ tam sera moratur: segnicies: Hui⁹ cō posita sunt: adpropero qd ē iuxta propero Ci. pro milo. Cum hic insidiator quæ iter illud ad cædē fa ciēdam adproperasset. Depropero ualde seu celeri ter propero: ꝓperanter facio. Hor.li.ii.car. Quis u do deproperare apio coronas curatue myrto. Imp pero: intro ꝓpero: Ply.li.xxxyi. Intus labyrinthū inextricabilem quo si quis improperet sine glomer lini: exitum inuenire nequeat. Aliquando improp erare est crimen uel aliquid aliud obicere. Inde im pperium. A ppo fit ppatio ppantia & pperitas.

Properus.a.um.pe.cor.idem qd celer Plau. Properū uideo ancillam uenientem: Hinc fit properior pro perimus: & cōpositum ꝓperus.

Propere aduerbium: Sal. Tum prope consul ducit ex ercitum.

Propatum: Cæcil. ppatim in tenebris istuc confectum est opus.

Propiter: Catul. Animula miserrima ppiter abit.

Propanter sit a pperans: Actius: Remisq; uixi ppe ranter nauim in fugā tradunt.

Prophasis: penult.cor. dici potest latine ꝓtextus ex cusatio.

Propheta.æ.& prophetes.ls.in masculino genere p phetes: idis: uel idos. & pphetissa.æ.in fœminino ab προφημί qd est prædico. Hiero.in li: iudi. Erat aūt debora pphetis uxor laphidoth quæ iudicabat populum. Et in euangelio. Erat anna pphetissa fi lia phanuel. Est autem ppheta qui futura prænun ciat ab eo primum intellecta. Alias uera non possū dici ppheta. Veteres ut inqt Festus antistites pha norum oraculorumq; interpretes pphetas dicebāt

Propheto.as.ꝓdico. Licet quandoq; pphetare sit lau des deo canere: ut in li.nūoꝝ. Cumq; requieuisset i ēis spiritus pphetauerunt: nec ultra cessauerunt.

Propgnigeon: locus in balneis in quo ignis inclusus exæstuat puigos lanne æstus & suffocatio. pnigo suffoco.

Propitius.a.um.qd est placidum fauensq;. a ppe & ito.as.ut quidam aiunt. Nam qui nobis fauent p pe nos ire consueuerunt. uel dicit ꝑpitius prius pi us: aut porro.i.ualde pius.

Propitio.as.siue ppitior.aris. ppitiū reddo placo. Hinc repropitior.qd est rursus ppitium reddo. Hie ro.li.ii.R. Et repropitiatus est deus terræ. propitia tio sacrificium.

Propitiabile.qd est ad ppitiandum aptū. unde ppi tiabilis hostia. Df & ppitiale. Itē ppitiabile qd fa cile flectitur ut ppitiabile numen.

Propitiatoriū: locus in quo placari solet deus: licet et ꝓ tabula quadam poni uideat in exodo posita sup arcam. unde scribitur. Facies & ppitiatorium de au ro mundissimo.

Propina pen.prod. dici potest ante famē ex pro ante πεινα fames. Et ut nonnulli dicunt locus erat iu xta thermas & balnea publica. ubi post lauachrum a fame & siti reficiebant. unde & alii ex latina pro positione. p. & græca dictione cōpositum potiuo lunt ita ut incidet id qd datur ꝓ esurite.

Propino as.pe.p.ex προ an & bibo uel a πινω πο ποσις. qd significat post potum tradere. proprie significat poculum ut quis bibat ꝓgustare ac por rigere. Plau.in cur.propino magnum poculum il le bibit. Quæ consuetudo inde initium habuit qđ græci solemni die quem philotesiam uocant mi scere aureis atq; argenteis poculis uina solebant q e manu gustantium sumentes ori parumper admo uebant: deinde alteri quem uellent offerebant. hoc uero ppinare qd est ꝓbibere dicebatur. Hinc factus est ut ppinare sit cibum potumq; extraordinarium uoluptatis gratia cum amicis assumere. Interdum ē simpliciter porrigere Ter.in eu. Hunc nobis come dendum & bibendum & dendendum ppino. Spar tianus. Vulnam incidens uenenatam ptem fratri e dendam ppinans & sibi innoxiam reseruans. Ply. libro uigesimo. Quidam ad uulnæ dolorem radicē cum uino dulci ppinant.

Propenticon: latine comitatium.ab προπεμπω co mitor ꝓmitto. unde est titulus apud Sidonium. p penticon ad libellum.

Propolis penultima cor. quasi sub urbanum. Et id dicitur qd apes ante alueum faciunt. Var. ppolim uocant qd apes faciunt ad foramen introitus por rectum in alueum maxime ætate sauorum stabili mentum. quo omnes frigoris aut inimicæ aditus ob struuntur.

Propolæ penulti. pd negociatores q merces ꝑmūt minoris ut postea pluris nanciant. προ enim an πωλέω uendo. Lamprid.in cōmodo. Imitatus p polas circūforaneos equos curules sibi compauit. Ci.contra piso. pistor domi nullus: nulla cella pāis & uinum a ppola atq; decopa

Propyleum: latine uestibulum: uel porticus: qui ē an te domum. Ci.li.ii.offi. phalereus demetrius qui pe riclem principem græciæ uituperabat quod tanta pecuniam in ꝓclara illa ppylæa profudisset. Plyni⁹ Protogenes cum athenis celeberrimo loco miner uæ delubro ꝓpylæum pingeret: adiecit pannulas naues longas in his quæ pictores parerga appellāt

Propontis.outidis. æquor patens atq; diffusum hanc angustiis bosphori thracii cum euxino ponto con iungitur. Nam geographi primas angustias maris se coartantis hellespontum uocant. Inde expatiat æquor. Quæ laxitas propontis appellatur. Vbi

iterum in actum coit & stringitur: ille angustiæ bos porus thracius nuncupatur. Vbi iterum effunditur pontus euxinus qui curuatus in figuram scythici arcus committitur hostio maxotidis paludis: idq; hostium Cimerius bosporus uocatur. A propontis fit Propontiacus.a.um. Ouidius libro primo fas. Hincq; propontiacis hærentem cyzicon oris.

Propono.nis.statuo.delibero Seneca. Id in primis animo proponendum ut recte uiuamus. Aliquãdo pponere significat promittendo ponere: & ostendere: ut propono ludum: propono præmium. Cicero Quis est qui pposito tanto pmio non excitetur. Aliquando est extra ponere: siue palam ostendere. Plynius libro.xxxy. Idem perfecta opera ppone bat in pgula transeuntibus. Sal. Postulauere plæriq; ut pponeret quæ conditio belli foret: quæ præmia armis peterent. Aliquando anteponere docere Lactan. libro quarto Pœnitentiam nobis in illa circuncisione pposuit. Aliquando pcul ponere.

Propositum dicitur q mente statutum est: & intentio hominis. Plynius hoc ei ppositum erat uel superare: uel cedere.

Propositio: quæstio habens aliquid qd disputatione soluendum sit: & a græcis pblema dicitur. Dialectici diffiniunt ppositionem q sit orario uerum uel falsum significans. Cicero libro secundo ad heren. Propositio dicitur p quam ostendimus summatim quid sit qd pbare uolumus.

Proportio.uide in dictione portio.

Prorætor dicebatur qui extraordinariam præturam gerebat.

Propriu̇m a ppe fit: & dicitur quod peculiare est uniꝰ cuiusq;. Hoc enim maxime ppe est quod propriu̇s est. Virgilius. Nunc mihi da ppriu̇s uirgo sara nocte laborem. Hinc pprietas & ppter. quod est peculiariter. Aliquando dicitur diuturnum. Sisen. at qui metu & sufpitione ppriam habere quietem nõ poterat. Plautus. Atq; illum amatorem tibi ppriũ futurum in uita ideſt ppetuum.

Propter: significat alicuius causa. Et accipitur loco causaliis coniunctionis: ut pp niuem frigescunt homines. Virgilius. Te ppter libyæ gentes numidumq; tyranni odere ideſt tua causa. Aliquando aduerbiũ est: & significat prope. Ter. in adel. Nimium ifloc abisti. pp hunc assiste.

Propterea: significat ob eam causam: sicut quapp. pp quam causam.

Propudium dicebant cum maledicto nudari turpitudinem nolebant: quasi porro pudendum: uel a quo pudor & pudicicia pcul sint. Propudia uirorum a pud plynium intelligitur immodica aut certe obscæna uenus & pbrosa mollicies. Plautus meretriculã ppudium uocat. hinc dicuntur.

Propudiosa dicta q pudicicia sit pcul a pudore. Sidonius. Igitur hic pxime abrupto contubernio ancille ppudiosissimæ cui se totum consuetudine obscæna addixerat ideſt impudicissimæ.

Propugno.as.uehementer. & de longe pugno. unde ppugnator. Iuuius libro quarto. Quid a uobis spectentur an honores quos aduersatiis uestris potius q reipu. ppugnatoribus datis.

Propugnaculum est munitio: uel quasi locus munit⁹ unde uehementer certari possit & defendi procul. Virgilius libro quarto. Et ppugnacula bello tuta parant.

Propulso as. frequentatiuum a propello: significat de longe pulso: seu pcul fugo. Liui. libro primo. Tamen cum mœnibus bellum ppulsare posset i aciẽ copias eduxit. Col. libro septimo. Euincendi sunt autem quanuis pestiferi morbi & exquisitis remediis ppulsandi.

Proquæstor: qui quæsturam extraordinariam gerit.

Proreta pe.p. dicitur qui custos est & gubernator in nauis prora.

Prorito.as.penulti. p. significat puoco. Col. Vtpecuniaci pritet pecuia zythi.

Propipio.is.penultima cor. quo ad effectu̇ significat procurro siue profugio. Sed q accusatiuo procumentis aut profugientis constituitur significat subito deduco: uel subito traho. Liui. de.ii. bel. pu. Emanib⁹ sacrificantium cum sese propipuisset. Sal. Deinde se domum ex curia propipuit. prorepo.is. uero penprod. uide in dictione repo.

Prorogo.as.penultima cor. uide in dictione rogo.

Prorumpo.is.ruptum. Cæsar libro.iiii Celeriter ad eas munitiones peruenerunt: atq; proruptis his primus in hostium castris constiterunt q plane ab his uideri: aut quid rei gereretur cognosci posset. Virgilius libro primo Ge. Rursus in obliquum uerso prorumpit aratro. Quandoq; prorumpere est ultra emittere. euomere. unde pruptum effusum fluensq;. Idem. unde p ora nouem uasto cum murmure montis it mare pruptum. Et libro tertio Interdumq; atram prumpit ad æthera nubem. qd Ser. exponit penomit asserens nouam hanc esse locutionem. Non enim dicimus ego prumpo hanc rem. Hoc modo usus est Terent. in eu. Iam meprumpere licet hoc mihi gaudium. Quandoq; et irrumpere. qd est quadam ui pgredi pstituere.

Prorsus & prorsum dicimus quasi porro uersus significat omnino. Nonius. prorsus eta bradicibus cuisa est arbor. Interdum ponitur p non recte & uere Idem in adel. Eo pacto prius illuc alligaueris filiũ Quando uero nomen est significat rectum. unde prosi limites dicuntur in agrorum mensuris qui ad orientem directi sunt.

Prorsum rursum significat retro ante ut dicimus sursum deorsum: intro foras. hac illac.

Prorso.is.ruere facio piicio. Liui. Mare fluminibus inuerit: montes lapsu ingenti pruit. Idem. h. ix. excitati arma capiunt: dolabræ calonibus dreduat ad ualiũ pruendum: fossasq; implendas.

Prosa. unde & pscella diminutiuu̇s. plynius lib. xyiii. Sed pscllis binis terniscq; sic erant.

Proscænia sunt pulpita ante scænam in quibus scænici histrioniam agebant. Virgilius lib. 3. Gr. Et ueteres ineunt pscænia ludi.

Prosapia: generis longitudo: siue pgenies antiqua a pseudo ideſt iaciendo & diffiniendo quasi porro sursis & quasi iactis liberis. Aliqui a pspero q

pſupent.hoc eſt ſuperſint & ſupabundent liberi.
Profeſtæ dicuntur meretrices eo q̃ ante ſtabula ſedeſt
Proſcindo.is.ualde:uel ultra ſeu ſubtus ſcindo.unde dicimus terram pſcindi cum primum araſ. inquit Var.Cum iterum effringere dicunt.q̃ prima aratio ne glebæ grandes ſolent excitari. Cum iteratur oſſringet uocant.Tertio cum arant iacto ſemine boues lirari dicunt.ideſt cum tabellis ad nomerem ſiſ & ſatum frumentũ opiunt in porcis:& ſnicant in foſſas quo pluuialis aqua dilabaſ:p tranſlationem pſcindei eſt infamat:contumeliis laceſſet:lacerat.Sne.in aug.Hunc ſordidiſſimo conuicio coram pſcinderunt.Plynius hic eſt mamura catuli uerouenſis carminibus pſciſus.
Proſcribo:aliquid pſcriptura uarnale ꝓpono & publico.unde pſcriptum uarnale expoſitum.quia q̃ erant uarndenda publice ſcribebant.Nã ſcribi domus dicunt quando appoſita in ſcriptione uarnalẽ uel locandæ ſignificant.Ci.li.iii.offi. Claudius pſcripſit inſulam narndidit. Item pſcribet eſt relegare damnat Hori.Ser.proſcripti regis rupili pusæq uenenum.Plynius de illa. Age nou exitus uitæ eiꝰ omnium pſcriptoꝝ ab illo calamitate crudelior fuit. Tractũ ab eo q̃ hi ꝓprie proſcribi dñt ut Vipianus teſtaſ.quorum nomina claris litis ut d plano recte legi poſſint ante tabernam. uel ante eũ locum in quo negociatio exerceſ:nõ in loco remoto ſed euidenti ſcribunt.hinc proſcriptio.dãnatio:& proſcriptus damnatus. Item eſt in aliquẽ eo penetrabili telo intorquet.Macro. Non eſt facile in eum ſcribet qui poteſt proſcribet.
Proſecta dicta ſunt ab antiquis uiſcera quæ in ſacrificiis proſecaſſent Luc.lib.vi. Si pectora plena ſæpe dedi & laui calido proſecta cerebro.
Proſelenus penultima prod.aduena peregrinus aduẽtitius.
Proſelenus penultima prodncta dicit ſante lunam.uel componitur ex ꝓ ante & σελήνη.luna. q̃ ſelas.i. ſplendorem habeat.& ἄνω.ideſt ſupue. Nam a ſole lumen accipit.Et ꝓ ſeleni dñt. aute lunam geniti quo nomine dicti ſunt arcades.Sta. Arcades alitis lunaq priores.
Proſequor penultima cor.ꝓprie ſignificat ultra: ſiue poſt ſequor.Cicero.li.ſecundo offi. Sequitur ut hæc officiorũ genera pſequar.Plau.in ciſ.Si is hac aut hac ſocci uideo uelligium in puluere pſequar hac. Aliquando pſequi eſt cum affectu animi: ut pſequor te amore.odio:laude:honore:contumeliis:& huiuſmodi. Et fere ſemper cum ablatiuo Ci.in uer. acti.iiii. Iſte iratus hominem uerbis uehementioribus proſequitur.ideſt inſectatur. Idem metello.domus tua deniq tota omnibus ſummis officiis pſequuta eſt. Interdum pſequi eſt pſeuerare exequi qd cœptum eſt. Ambroſius. Et bene ſabbato cœpit ut ipſum ſe oſtenderet creatorem quia opera operibus intereret & pſequeret opus qd ipſe iam cœperat. Interdum ẽ quaſi deducet.& comitan.Hieronymꝰ ad iulianum. Inter multorum officia ꝓpinquorũ & conſolantes amicos tuorum exequias pſecutus es.Diuerſis aliis modis uſurpatur Lact.libro ſecundo. Siquidẽ ſacrilegia ſua ſocularibus etiam dictis pſequebaſ:ideſt condiebat Idem libro quarto.quẽ Tullius uniuerſis eloquentiæ ſuæ uetibis pſecutuſq̃ ideſt deſcripſit tractauit: uel laudauit.Cicero libiſ taſ.Quid totum ꝓpe cœlum ne plures pſequar nõ ne humano genet completum eſt:ideſt ultra nouẽ uem. Idem in Cato. Quam palmam unam dii immortales tibi referunt:ut tui aui reliquas pſequaſ ideſt uiriliter aſſequaris:uel pspere conſequaris ter. in adel. Ego ius meum pſequar. Plaut in cap. Nõ barbarica lege certum eſt ius meum. pſequi ideſt ꝓ uinbus obtinere.Col.libro.i. Ac rurſus ſ mio pſequamur eos qui ſtrenue ſe gerunt.
Proſodia cum accentu in pe.latine accentus dicitſ quiſ ler eſt ſiue regula ad dignoſcendam deprimẽdamue ſyllabam uniuſcuiuſq̃ particulæ orationis accommodata.Et alio nomine apud græcos τόνος dicitur Fit autem pſodia a πρός.græca ꝓpoſitione quæ ſignificat ad & ᾠδή.cantus.
Proſerpina penultima cor.luna iouis ex cerere filia.a græcis pſephone dicitur.Ouidius li.iiii.faſ. At ue q̃ pſephone digna ẽ ſ doue marito. A pſerpendo dictam pſerpinam. Auguſtinus libro ſeptimo ciui.dei.ſignificareq̃ fœcũditatẽ ſcribit. Quæ cum aliquando non eſſet:dicta fuit rapta ad inferos.& tũc ceſſarunt inſtrumenta ruralia. Qua redeunte inſtituta ſunt ſolemnia apud athenas. Serpe.enim uideſ ueluti ſerpens dummodo in dextram modo in ſiniſtra mouet propter qd & ojuaga dicitur.dicta eſt libera diana.lucina.tiuia.hecate.& noctiluca.
Proſumia genus nauigii leuis ſpeculatorii. Plau.de nocte ad portum pronectum ſum proſumia.Cæci. Qui pro gubernatore ſe gerens prope uertit proſumiam.Hæ naues etiam geſcoretæ uocant.
Proſeuche.obſecratio uel oratio quæ ad deum fundiſ dicta quaſi. προσευχή.Quia attentione opus ſit προσεύχεσθαι enim eſt attendo intendo uel adhibeo. Iuue.uidetur ponet pro eo loco ubi precibus & obſecrationibus mendici a tranſeuntibus ſtipem mendicabant.uel uictitabant.Ait enim.Ede ubi conſiſtas in qua te quæro proſeucha.Nam in ingreſſibꝰ pontium mendici tuguria habebant unde a prætereuntibus mendicarent ſtipem.
Proſocer penultima correpta.uide in dictione ſocer.
Proſopis penultima cor.inſula in delta nili. in qua ẽ ciuitas atarbechis.ut ait herod.
Proſopopeia aduerbium dicitur perſonæ factiua. Cõponitur enim ex προσωπον. qd perſonam ſignificat.& ποιῶ.facio.Figura eſt cum perſona aliqua fingitur:ut cum in animatum loquitur ad animatũ uel econuerſo.Hor.qd amplius mare o terra ardeo
Proſonomaſia.latine annominatio dicitur quæ fit ſimilitudine aliqua uocum & uicinitate quadam uerborum:ut quis locus:aut lucus.ut ex oratore arator ut deligeſ opꝰ quẽ uelis diligeſ.
Proſper qui dat fœlicitatem:fœlix qui recipit:ut ſidꝰ proſperum ſub quo natus eſt fœlix. Sue.tamen de Cæſare ſcribit cum fuiſſe proſpera ualitudine ideſt bona & quaſi fœlici. Vnde improſpere quod ponitur pro non bene. Col.libro primo. Nam ubi quid

perperam administratum cessit improspere uitatur qđ fefellerat.illuminatq; tectam uiam docentis magisterium.Et Virgilius.Sis felix:nostrumq; leues quæcũq; labores: pro eo qđ est prospera & benigna.Dicitur & prosperus.a.um.Cicero libro sexto de republ.Deinde est hominum generi psperus & salutaris.

Prospero.as.& prosperor deponens.psperfio.Ang. in prologo li.ci.dei.Qui res humanas ita prosperari nolunt ut ad hoc multorum deoꝝ cultum quos pagani colere consueuerunt necessarium esse arbitrentur.

Prosilio prosilis uide in dictione salio.

Prospicio.is.significat ante:siue a longe uideo.prouideo curo caueo.Ci.Ser.sulp.Tanquam ex aliqua specula prospexi tempestatem futuram.Procauere prouidet.constituitur cum datiuo: Ter.in adel.Ego iam prospiciam mihi ideſt consulam siue puidebo Plynius.Nam & rebus illius non minus quã meis prospiciebam.

Prospecte aduerbium consulte.Hieronymus contra Ioui.Ex quo uolunt dei dispensatione esse factum ut qui in prospecte nouerat errorem uotorum filiæ morte sentiret.

Prospectus.us:ipsa a longe uisio.Virgilius li.secũdo Ge.Non animum modo uti pascat prospectus inanem.Docet paul.iurisconsul.prospectum ex inferioribus & ex superioribus locis esse: lumen ex inferiore loco non esse.

Prospicuus:intẽtus ac uigil.

Prospicietia:cura prouidẽtia.Amb.quid enim tã morale ad psuasionem q̃ q̃ uideas q̃ etiam quæ sunt irrationabilia fic dei prospicietia nesciantur:ut nullo hotum uel ad gratiam egerant uel ad ornatũ.

Prospiro.as.pen.pd.ultra longe spiro.Cato.Nam uenæ eoꝝ ubi suffl atæ sũt ex cibo ñ possũt pspirare in toto corpoſ.

Prostasis:siue prostasia præfectura uel præsidẽtia latine dicit.

Prosthesis.appositio:siue additio.Figura cum in principio dictionis additur littera ut gnatus pro natus

Prosterno.is.ante sterno uinco prosligo qđ fit cuꝝ hostes in acie sternuntur.Sal.prostratiq; nitilibus fugæ se dedit.Aliquando significat in terram deiicio Apul.puellamq; reluctantem tandem prostraule.Ambrosius aliter dixit in diua agnete inter hæc lecto prosternitur.

Prostituo.is.quasi ante statuo:meretricandam præbeo.unde prostituere pudiciciam significat uulgo sui corporis potestatem facere: Hinc meretrices prostitutæ dicuntur.Sue.de nerone.Suam pudiciciam usq; adeo prostituit:ut contaminatis pene omnib⁹ membria ut uirorum ac fœminarum inguina inuaderet.

Prostibulum:modo ipsum scortum dicitur:qđ quæstus copiosioris gratia concurrentibus illuc aduenis mansiones ante tabula habuere.A prosituendo q̃ in eo loco se prostituant meretrices.Hieronymus. Prostibula regnum dei non possidebunt.Modo ipsum lupanar.Idem in ezechi.ædificasti tibi lupanar:& fecisti tibi prostibulũ in cunctis plateis.et iterum destruent lupanar tuum:& demolientur prostibulum tuum.dicitur & prostibula.æ.Pla.in pſa. hic faceret prostibulani propediem.

Prosto.as.prostiti prostatum a longe sto.plautus.in cur.Hi saltem in occultis locis prostant uos in foro ipso,Item prostare est pro pretio stare seu uenire.Iuue.Quid referam quanta siccum iecur ardeat ira cum populum gregibus comitum premit hic spoliator pupilli prostantis.Idem & ad circum iussas prostare puellas.Item prostare ante stare.Quintil.Iubet prostate gladio cinctum.

Prostoton:morbus quo rigore membrum pectori intenditur.

Prosubigo.is.penultima cor.ex pro & sub & ago significat uehementer suffodio.Virgilius libro terno Ge.Et pede prosubigit terram:fricat arbore costas

Prosum,es.prosui utilitati sum.quasi pro aliquo sum Terentius in eey.Quicquid est id:id qđ reliquit pfuit ideſt pro nobis fuit sicut exponit Do.

Protasis dici potest propositio.Do.in prologo Ter. protasis primus actus est initiumq; dramatis.

Prothesis.dicitur præpositum siue præpositio.ut.a, ab.abs.

Protelo.as.penultima producta longe differo protraho.Lucil.Quem neq; lucanis oriunda monib⁹ tauri protelare ualidis cornibus.Hieronymus.Ineditia pluſquam unius diei uictoris exercitus protelauit.per translationem sumitur pro perturbo exagito.tractum ab assiduo telorum iactu Terent.Nete iratus suis sæuis dictis protelet.Sisen.libro tertio romanos impetu suo protelant.Item propello & longe excludo.Turpil.Propter peccatum paruilli indignissimę patria protelatum esse sæuitia patris.

Protendo ultra tendo:ut protendo pedem.Hieronymus.Cum dextræ manus protensione cupitum indicans iter,Virgilius libro primo.Ge.Hinc a fine pedes temo protentus in octo.

Protero.is.penultima correp.ultra.siue de longe tero Plau.Ego hic te mulier quasi sus catulos pedibus pteram.Et in am.Fœdant & proterunt hostium copiasiure iniustas.

Proterreo.es.a longe terreo Sta.libro secundo the. Protinus idem ultro iaculo parmaq; minantem pro terrebat agens.

Proteruus petulans procax.hæc tria multum similia sunt.quandam enim laciuiam libidinemq; declarant:tum iniuriam in dictis & in factis.Dicus proteruus in quo impudens & arrogans audacia a proterendo qui omnia sub pedibus esse uelit & nullus sit pudor in petendo & audendo.Cicero.Sua dua libere proterua petulanter diues effuse libidinosa meretricio more uiueret.Hinc proterue & proteruiter aduerbia.

Proteruia.petulantia.Quo etiam nomine significatur sacrificium quoddam ut testatur Macro.in quo mos fuit:ut si quid ex epulis superfuisset igne consumeretur.Hinc est iocus ille Catonis.Nam cum alibidius quidam bona sua comedisset.& nouissime donum quæ ei reliqua erat incendio perdidisset p

teruiam eum feciſſe dicebat. Quòd enim cõmeſſe nõ potuerat id combuſſiſſe.

Proteruio.is. laſciuio inobedio petulanter ago.

Proteſilaus nomen uiri proprium q in initio troiani belli ab Hectore interfectus fuit.

Protrepticus. Inſtructiu⁹ & exhortatiu⁹. Symmach⁹ in epiſtolis. Indulge ſtylo aliquid cudas calicũ ſeu protrepticũ ſcribe. Auſo. Libellum inquit inſtar protreptici luſeram. Iulius Capitolinus ait librum cui titulus eſt hortenſius ſcriptũ eſſe a Cicerone ad exẽplar protreptici.

Proteus. nomen Oceani filii.

Prothyra. penultima correpta ſunt ueſtibula i domorum ianuis Auctor Victruius. quaſi ſit magnum ſe creturn. nam θύρα ianua πρὸ ante.

Protinus penultima correpta componi uidet ex pro & tenus. i. a longe quantum fieri poteſt. Liuius lib ix. Cum ad alias anguſtias protinus pergerent ſectas deiecta arbore ſaxorumq; ingente obiacente mole innenere uiam. Virgil. En ipſe capellas protinus ægre ago. i. longe a finibus. ut ſit protinus quaſi porro tenus. Quidam etiam exponunt p uaide. Quandoq; ſigẽ ſtatim ac ſine intermiſſione. Virg. Protinus ad regem curſum detorquet hiarbã. Quãdoq; conſequenter deinceps. deinde. Idem. Proriuas ſeni mellis cœleſtia dona exequar. Quandoq; Iugiter. Idem Traiecto miſſa incerto protin⁹ haſta fugit ſeruatq; cruenta tenorem. Quandoq; omnino: ut protinus utraq; tellus una ſoret. Hic Ser. exponit. i. continue. Cum autem additur negatio ſignificat nõ ideo. ſicut ſit incõtinuo & ſtati. Quitil. Non autem ut quicquid ſcripſuꝰ neceſſario eſt: ſic ad efficiendum oratorem maximi protinus erit momenti. Apud ueteres etiam protinam dicitur. Ter. Protinam meconiiciam in pedes.

Protollo. is. differo prolongo. Gel. Neq; ultra decimum menſem fœtura mulieꝛ ptolli poteſt. Plau. in caſ. Protollo mortem mihi.

Protous. unus ex ducibus græcis qui ex magneſia uenit ad troiam.

Protos. Græce πρῶτος. latine primus. Proton primum.

Protocollum. prima concinnatio: & raptim conſecta ſcriptura quæ meliorem compoſitionem deſyderat Eſt enim proprie qd breuiter & ſuccincte a tabellione notatur ut extendi deinde atq; abſolui poſſit. κόλλα glaten dicit. κόλλησις glutinatio uel glutinatura. κολλήτης glutinator. κολλάδομα gluti no. Et qa i cæra glutino quæ p tabulas extẽſa erat protocollum. i. prima conglutinatio uocata ẽ. Alii a κῶλον qd eſt membrum. quia primum ſit ſcripturæ membrum.

Protocomos. latine dicitur primũ comans.

Protagoras. penultima correpta nomen philoſophi Hic dixit ſibi non liquere utrum eſſet aliquid deus propter qd athenienſes ipſum utpote impium ſuis finibus expulerunt. libroſq; eius in concione exuſſerũt. Fuit ex philao oppido theſſaliæ. Iſiphili filiꝰ uxoremq; habuit Laodomiam Acaſti filiam.

Protogenes. penultima correpta ſignificat aliquem primi generis. & a poetis ſumitur pro eo qui ſe talem confingit. Iuue. Non eſt romano cuiq; locus hic ubi regnat protogenes aliquis. Hoc nomine q dam clarus pictor etiam eſt appellatus.

Protogenia nomen Deucalionis & Pyrrhæ filiæ.

Protogenus. primo genitus. habet penultimã correptam.

Protologia cum accentu in penultima. prima locutio: anni ioquium.

Protomartyr. primus teſtis. Protomedic⁹ primus medicus. qui & Archiatus.

Protomyſtæ myſtax: principes. myſtæ autem ſacerdotes appellantur. qui myſteria & eccleſiæ ſecreta regunt & adminiſtrant.

Protonotarius primus notarius. Notarius uero a nota deducitur. Sed iudicionum notarii barbare dicuntur.

Protopages & Protopagus. nuper uel primo fabricatus.

Protoplaſtes ſiue protoplaſtus. primo formatus. Vnde & Adam & protoplaſtus dictus.

Prototomus. penultima correpta primæ ſectionis. Vnde primus caulis qui ſuccidituꝛ: uel coma braſſicæ a prima ſectione ita appellatus eſt quæ uere fit. Eſtque ipſorum caulium delicatior tenuiorq; cauliculus. Columella libro undecimo. Sed iam prototomos tempus decidere caules. Mar. Et faba fabrorum ptotomiq; rudes.

Prototocos primo genitus: uel primo enixa.

Prototypon. pe. cor. exemplar: Prototypus primitiuus dicitur & archetypus.

Proucho. is. pduco. Hoc eſt ultra ad locum: ut cum ago me loco unde diſceſſi ultra plus uel minus uehor. Plau. in ru.. Quid ego deliqui? rogas qui antha bonem a me accepiſti ob mulieres. & eam hinc abduxiſti? Nõ auexi. Cur negas? qa pol puerã auehere nõ qui miſer. Per tranſlationem Leo pa. Iſti fũt q te in hanc gloriam prouexerũt. Sic dicimus alique ætatẽ prouectũ: & prouecta prudentia.

Prouenio. producor. Vñ prouentus dr̃. redditus: & nõ tm̃ bonæ rei: ſed etiam malæ. Plau. Calamitatum & miſeriæ tot prouentus.

Prouideo. es. pe. cor. ſignificat ante uel a longe & futuꝛ aliq̃d uideo ante q̃ ſit factũ. Ply. Hoc. n. ſapiẽtis ẽ oia q̃ uẽtura ſunt ꝓuidere. Ci. ii. ii. de diui. Me dicus morbũ ingraueſcẽtẽ rõue ꝓuidet: inſidias imperator: tẽpeſtates gubernator: & tm̃ ipſi ſæpe fallũtur q nihil ſine certa rõne opinant. qm̃ uero ea quæ prouidemus ſi mala ſunt aut uitamus aut emendamus factum eſt ut prouidere modo uitare ſignificet ut apud Ter. in An. Quæ ſi non ante prouidentẽ me aut heꝛe peſſundabunt. Mõ remediũ ꝓbere. Ci. Sanis iam omnibus quæ neceſſaria erant prouiſem putabant: Hinc prouidentia & prudentia dicuntur Idem. Id enim ſapientis eſt prouidere ex quo ſapiẽtia appellata eſt prouidentia. Et iteꝛ. Tanta memoria præteritoꝝ futurorumq; prudentia. Quidaꝫ prudentiam a prouidentia diſtinguũt ut prudẽtiam dicant in rebus humanis: prouidentiam in diuinis. Alii prudentiam diffiniunt rerum bonaꝝ & mala-

rum & ntrarę scientiam. puidentiam uero p quã futurę aliquid uidetur anteq̃ factum sit. Vnde puidentia aliquando pro deo ponitur. Quintil. Nullã ego res humanas despicere puidentiam reor. Idem de Cicerone. Dono quodam prouidẽtię genitus in quo omnes uires suas eloquentia experiret.

Prouidus: uidens ante diligens solers. prouide diligenter.

Prouincia dici uidetur q procul uinci uideatur. Proprie enim prouinciæ dictæ sunt regiones longe ab italia belio acquisitæ: q eas romanus populus pro uicerit. Vnde ægesippus scribit romanos cũ in ius suum uincendo redigerent procul positas regiones appellauisse puincias. Prima omnium Sicilia puincia est appellata sicut docet Cicero ꝛ quarta Ver. Et puinciæ aliæ erant consulares: aliæ ꝓtoriæ. Redigere autem regiones in puinciæ formã nihil aliud est q̃ regionem subiicere imperio romano & ad eã gubernandam mittere ꝓfectum. Et quoniam prætecti ad eas gubernandas cum officio mitti solebant: factum est etiam: ut ipsi magistratus: & omne onus nobis impositum puincia appellet. Ter. in phor. O geta puinciam cæpisti duram. Est & puincia regio Galliæ narbonensis rhodano finitima q eam a celtis seperat.

Prouinciales dicti sunt qui ex puinciis sunt: siue ut Vlp. inquiequi in puinciis domicilia habent. Prouincialium nomine omnes ꝓter italicos appellabãt Vnde Col. libro sexto caput facit de agricultura prouincialium uineaꝝ: cum alibi de agricultura italicarum scribat. Plynius orator. libro epistolaꝝ viii. Italicus es: an puincialis?

Prouinciatim aduerbium. significat p singulas puincias.

Prouoco. as. pe. cot. ꝓprie significat a longe uoco. Liuius libro septimo. Gallus magnitudine atq armis insignis puocat per interꝓtem unuꝫ ex romanis q secum ferro decernat. Aliquãdo puocare est inuitare incitare hortari. & hoc tam in bonum q̃ in malũ Cicero. Tuis litteris amantissimis sum puocatus. In malum significat lacessere. Ply. Quãuis. n. multis prouocatus iniuriis nõq̃ tamen ab amicitia recessi. Interdum est pfugere: & ferme idem ei qd appellare nisi q puocare magis est q̃ appellare. & ꝓprie ad maiores potentioresq: quoꝝ ope atq gratia indigemus pertinet puocatio. Et iungit accusatiuo cum ad. Cie. Cum alter ad senatum puocasset: aiter uero appellasset tribunos. Aliquando sine ad: Liuius libro tertio. Non ita se inuidia pertimuisset ut nihil in æquitate & misericordia ciuium suorum spei habeat. Q. d si indicta causa in uincula ducat: iteꝝ se tribunoplebis appellare & monere ne imitẽtur quos oderint. Q. d si tribuni eodem fœdere obligatos se fateantur tollendæ appellationis causa: in quam conspirasse decem uiros criminati sint: ait se puocare ad populum: implorare leges de puocatione & consulares & tribunicias eo ipso anno latas. Quem enim puocatuꝝ: si hoc in damnato in dicta causa non liceat? Cui plebeio & humili ꝓsidium in legibus fore: si Apio Claudio non sit? Se documento fututum utrum nouis legibus dominatio an libertas firmata sit: & appellatio prouocatioq aduersus iniuriam magistratuum ostentata tantum inanibus litteris: an uera data sit. Apul. Nihil ꝑdest ꝓtorem aut potestatem aliam puocare. Appellatio autem prouocatioq inuentæ fuerunt p remedio aduersus iniurias magistratuum.

Prouolo. as. pe. cor. ante seu ultra nolo. Ply. li. x. Tẽc uniuersæ puoiant si dicis minis futurus ẽ. Liui. li. ii. per translationẽ p procurro posuit. Sic primũ infensis hastis prouolant duo Fabii: totamq̃ mouerunt secum aciem.

Prouolio. is. ante uoluo: ut prouolatus pedibus. Aliquando prouoluere est uoluere seu ruere facere. Liu. Ingentia saxa in subeũtes prouoluẽtib⁹ barbaris.

Proximus. Vide in dictione prope.

Proxoneta. Græci προξενητὴς. ou. licitator media tot uel conciliator. a προξενέω. qd est concilio uel induco ad aliquid faciendũ. Iam apud nos q medius est ut res emantur & uændantur. Proxeneta dicitur.

Prudens quasi prouidens: & interdum sapiens: interdum sciens dicit. Vnde iurisprudentes uocantur q ius sciunt. Et iurisprudentia: iurisscientia. Hoc tamen inter se differunt prudens & sciens secundum Do. q prudẽs est q intelligẽtia sua aliquid cognoscit. Sciens qui alterius iudicio rem percipit. Hoc est prudens per se: sciens per alios. Ter. in an. Et prudens sciens uiuus uidensq: per eo. Sic imprudentia pro insipientia & inscientia. Aug. li. de libero arbitrio. Prudentia est appetendaꝝ & uitandaꝝ rerum scientia. Prudentiæ est sicut docet Macro. ad rationis normam quæ cogitat: quæq agit uniuersa dirigere: ac nihil ꝓter rectum uel laudabile facere. Prudentiæ insunt: ratio intellectus circunspectio prouidentia docilitas cautio. Socrates omnes uirtutes putabat esse prudentias. Aristoteles Impossibile inqt est prudentem esse quẽpiam nisi sit bonus. Prudentis est bene consulere. Plato in legibus ait prudentiam omnium uirtutum ducem esse. Græce dicitur φρόνησις Plan. in tru. Quæ hic habet phronesiuꝫ omnem ex pectore emouit e meo phronesin.

Prunus arbor quæ pruna producit. Prunetum locus prunis consitus.

Pruna a carbone ita distinguit q illa q̃diu ardet pruna dr. Carbo cũ extincta fuerit. Dicta pruna a perurẽdo. Virg. Et cinis obductæ cellabat lumina prunæ

Pruina. purẽdo: q fruges & uirgulta purat.

Prurio. is. quasi puror. Est. n. prurire proprie libidine scalpẽdi ardere. Plau. in Am. Dentes pruriunt. A quo prurit⁹. us. qui est excursus humoris spirabilis inclusi cõtra naturam. Quæ uoluptas qũ in libidine similis est: quippe nihil aliud est genitura q̃ excursus huiusmodi humoris ad rem naturalem sic ut etiam hæc uoluptas prurigo dicat & tẽtigo.

Prusa urbs apud Mysios ad radices olympi quã Prusias condidit q cuꝫ Croeso bellũ gessit. Hinc ortus est Dion philosophus. qui de regno scripsit & Traiani tempore claruit. Ab hac Prusaenses dicti sunt. Est & altera prusa sub hippio monte seu fluuio

ut est apud Ptolomæum. Hoc enim discrimine a prusa quæ sub olympo est dirimitur. Hæc enim a Plynio. Prusias dicitur quæ Cyos quondam fuerit a qua prusienses uocantur.

Prytaneum: locus erat athenis in arce dignissim⁹ ubi iudices & magistratus habere consiliu⁹ solebant. Cicero libro primo de ora. Et ut ei uictus quotidianus i prytaneo publice ꝓberet Dionysius prytanea uocat curias in quibus sacra ficbant ab iis: qui maximam in urbibus habēt potestatem. Prytanis magistratus ꝓfectus administrator ut cōsulatus quem publici consilii principē appellabant a uerbo πρυτάνευω qđ est guberno & magistratū exerceo.

Psaltes. latine cantor. psalmus canticum. a ψάλλω canto q̄ ad psalterium canteretur.

Psallo. is. cano & proprie de psalmis dī. Aliquando psallere ponitur pro prædicare ut est illud. Sic psallam nomini tuo.

Psalterium. græca dictio est. qđ hebraice Nablon: latine organum laudatoriu⁹ dicitur. Et est ut Hieronymus scribit in modum quadrati clypei cum decem chordis sicut scriptum est. In psalterio decem chordarū psallite illi. Et in expositione psalmoꝝ sic ait. Psalterium proprie gēs organi musici melius sonās q̄ cithara similitudinem habet citharæ sed nō est cithara. Inter psalterium & citheram hoc interest. q̄ cithara deorsum percutit: psalteriu⁹ sursum qđ uero bulgari polyphthongū dī. Et alio i loco. Cithara deorsum habet cauamen & sex chordas habet psalterium desursum habet cauamen. Augu. Psalteriū est organum qđ quidem manibus portatur percutientis: & chordas distinctas habet. Sed illum locū unde sonū accipiūt chordæ illud cōcauum lignum qđ pendet & tactum resonat quia recipit actē psalterium in superiore pte habet. Cithara aūt hoc gēs ligni cauū & resonās in inferiore parte habet. Itaq; in psalterio chordæ sonū desuper accipiunt. In cithara chordæ sonum ex inferiori parte accipiunt.

Psalma q̄ psallitur diapsalma interpositū a psallēdo silentiū ut symipsalma dī uocū copulatio in cantando ita diapsalma diuiūctio ubi quædam requies distinctæ cotinuationis ostendit.

Psalmodia cū accentu in pe. ex psalmo & odia q̄ est cantus mitius ut cū aliquis ad musicum instrumentum canit.

Psaltria. cantrix a psallendo. Fidicina quæ sequebatur & amabat histriones. Amabat enim qui cantabant quotidie in scæna.

Psecas. adis. gutta siue stylla dici potest. Apul. libro de mundo ab Aristotele sumens & psecadas interꝓtatus: stillicidia uocat.

Psegma. atis. idem fere qđ flos æris. Plynius libro xxxiiii. In ærariis officinis & psegma fit. Græce ψῆγμα.

Pseudo nomen trium generum & inuariabile permutationem casuum: & latine falsus dicit.

Pseudolus. falsus seruus. Vnde & Plautinæ fabulæ pseudoli nomen inditum est.

Pseudologus. falsidicus. Pseudolographus falsarius. Pseudographiæ fabulæ deformatiōes. Pseudo angel⁹ falsus nūci⁹. pseudoꝓphæ: falsi uates. pseudomartyr. falsus testis. Pseudo adelphus falsus frater. Pseudodictamum falsum dictamum gēs herbæ quæ in creta similis pulegio nasci. Pseudonymus falsi nominis. Pseudo porticus. falsus porticus. Nam in ædificiis ptes q̄ fiunt ad imitationem nec integrū nec principalem sed ꝓcarium aut temporariū usum ꝓbent quasi alienū opus mentictia hoc nomine insigniri solent ut pseudipteros i& pseudo aulæ similia his compta in Victruuio.

Pseudo thyrū quasi falsum hostiū. Vnde proposlico sumit. Orosius. Vex tamen sequenti anno tanta fames romæ fuit ut medio foro imperator correptus a populo conuiciis & stagminibus panis turpissime infestatus ægre per pseudothyrū in palatium refugiens furorem excitatæ plebis euaserit. Cic. in Ver. Ea quēadmodū ad istū postea pseudothyrum reuertant tabulis uobis & testibus iudices planum faciam.

Psilon. latine tenue dicit.

Psilotrum. unguentum depilatorium. de quo fit mentio apud Auicēnam & Galenū: ubi salamandras legimus habere uim psilotri depilatoriā.

Psylli. populi libyæ ꝓpe Garamantas a Psyllo rege dicti: ut inquit Plynius. libro septimo quorum corpori ingenitu⁹ fuit uirus exitiale serpentibus. Scribit Plutar. Catonem iter ꝓ deserta libyes faciētem secum psyllos duxisse qui morsibus serpentū mederētur ptim ore irahentes uenenum. partim serpentes cantibus medicantes.

Psychomantium: locus uaticinii: ubi fiebat manium euocatio ψυχὴ. n. anima & μαντεία diuinatio.

Psimmythiū dicit. qđ nos cerusa⁹ nominamus fit ex plumbo.

Psitta. piscis genus quē nos passerem uocamus. Aristoteles Torpedo oculit se & passinaca & asellus & rana & psitta & squatina.

Psittacus. papagallus uulgo dī auis ex india quæ uocem humanam super omnia reddit & quidē sermocinās. Mar. Psittacus a uobis illoꝝ nomina discoo. Hoc per me didici dicere Cæsar aue.

Psycholutres. dī qui frigida aqua corpus lauat: & balneo frigido lætat. ψυχρός frig⁹ λουτρὸν balneū: & lauachrū: Vnde fit psycholutres. qđ significat lauacri frigidi cultor. Seneca li. xii. epiar. Ille tantus psycholutres q̄ kls ianuariis curipū salutabam.

Psydracion gēs pustulay subalbidaꝝ acutaꝝq̄.

Psythiū gēs passi.

Psyria insula iuxta chium.

Psole. latine ꝓpntium. Auctor in Priap. Psoleon ille uocat qđ nos psoloentā ceraunon.

Psophis. idis. nomen ciuitatis a psophide Ericys filia. Ouidius libro v. me. Vsq; sub orchomenon psophidaq; cyllenemq. Sunt & aliæ psophides multis locis. Verū arcadicæ psophidis nomen uetus reddunt phegeam a conditore impositam phegeo Alphisibei filio nisi quis a phaginea glande potius existimet.

Psora. cutis aspritas & squamosa & nidet alia a scabie cum Ply. libro secundo dicat. Arida cū resina in pe

tiginem & scabiem quam psoram & lichenas nō/
cant sanat: Fit aūt a ψῶ scalpo. Nam qui psora la
borant ulcera sine pustulas supra modum continge
re palpare & scalpere cupiūt.

Pre syllabica adiectio. Quære in dictione Met.

Ptera. sine ut Victr. appellat pteromata in tēplis mu/
ri duo sunt ait Stra. li. xvii. ad altitudinē eoꝝ: utrīq;
surgentes ita dicti q; alaꝝ spē q̄si ptegant.

Pterygiū. in oculis uocat mēbranula q̄dam neruosa q̄
oriens ab angulo: uel a nariū: uel tēporꝝ pte ad coro
nam usq; interim & pupillā operit. Ply. li. xxxiiii.
Cathimiæ effectus siccare sanare sistere fluitiōes pte
rygia & sordes oculoꝝ purgare. Pterygiū uero in di
gitis apud Paulū Eginetā est cū caro excrescit ptem
illam cōtegēs quæ est in ungue. Pterygiū inqt ap/
pellat q̄d uitiū ex paronychia ferē nascit. At Cel/
sus pterygion dicit esse cū recedit ab ungue carūcu
la cum magno dolore. Videt. n. diminutiū esse ab
πτερόν. i. ab ala quā tēc uidet efficere caro ab un
gulis discedens. Ply. li. xxiii. Illinit eadem cum fico
& pterygiis digitoꝝ ex uino. Hæc in oculi superfi/
cie. Idem. Cum etiam cū oleo paronychias & ptery
gia tollit.

Pterna uocat ps inferior naualis nell circa mediam se
te Trachelon. summa ps carchesiū noiat.

Pterophoros: est regio apud riphæos montes. Ibi cre
dunt esse cardines mūdi extremiq; sydeꝝ ambitus.

Ptisana. pe. p. hordeū decorticatū: uel hordei succus
siue aq̄ apud Col. uidet cū pultis gñs ex farina hor
deacea i q̄ ē maxīa uis restaurādi uires & nutriēdi.
apd græcos πτισάνη apd latinos ptisana p̄ sim
plex t. Hic ptisanariū p̄ uase i quo coquit: uel tūdit
Hor. in Ser. Quid cessas agedū sume hoc ptisana/
rium oryzæ.

Ptolomæus nomen propriū Lagi gregarii militis fi/
lii q̄ maxime auctoritatis fuit apud Alexandrum
macednem: post cuius mortem ægypto & aphrica
& magna arabiæ parte potitus regnauit annis. xl.
a quo omnes deinceps ægyptii reges ptolomæi ap
pellati sunt. Hinc frequētissime apud amicos & coe
nabat & dormiebat. Quod si aliqñ cœnam p̄beret
reb⁹ illoꝝ ntebat. Accersebat enī scyphos strata ac
mensas. Ipse p̄ter necessaria possidebat nihili qn
alios locupletes facere regale magis esse dicebat q̄
locupletari. Et est nomē a græco deductum. Græci
quippe πολεμεῖν καὶ πολεμεῖν pugnare di/
cunt. Sic igit ab πολεμῶ Ptolemæus dicit sicut
ab τιμάω q̄d ē honoro. Timæus. Hic duos filios
habuit Ptolomæū philadelphū & Ptolomæū cerau
nū. Philadelphus i regno successit uir doctissimus
Stratonis discipulus q̄ bibliothecam illam celeber
rimam fecit q̄ usq; ad primū alexandrinoꝝ & ro/
manoꝝ bellū duravit. Regnauit ānis. xxxviii. Cui
successit Ptolomæus cognomēto Euergetes q̄d la/
tine dici benefic⁹ potest. Hic. xxvi. annis regno po
titus moritur. Cui successit Ptolomæus philopater
xvii. ānis regnāns. P⁹ eū ptolomæ⁹ epiphanes q̄ an
nis. xxiiii regnauit. tū ptolomæ⁹ philometer. xxxv
Deiñ Ptolomæ⁹ Euergetes xxix. p⁹ea Ptolomæ⁹
phiton q̄ & Sother. xvii. Postremo ptolomæ⁹ dio
nysius q̄ caput magno pompeio abscidit. Fuerūt &
alii hoc nomine ut Pynbi regis filius. & Cypriorū
rex q̄ suis diuitiis romanum locupletauit ærarium.
Item astrologus nationē ægyptius qui Traiani &
Hadriani tēporibus floruisse constat.

Ptolomæus. a. ū. possessiuum. Prop. Et ptolomæa
littora capta phari.

Ptolomais. idis. uel idos & ptolomaida. æ. nomē q̄n
que urbium. quarum una est in ægypto de qua Hie
ro. ad Eusto. Per arenas tyre peruenit ad cohoūm
q̄ nūc ptolomais dī. Altera i æthyopia. alia i phœ
nicia. alia nili fluminis: alia in Cyrenaica prouin/
cia aphricæ.

Ptyas. dicitur aspidis spūs pernicioſum ἀπὸ τοῦ
πτύω q̄d est spuo.

Ptosis. latine ruina: & casus nominū.

Pubes proptie lanugo quæ manibus. xiiii. anno: fœ/
minis. xii. circa pudenda oriri incipit. Quod quia
maturitatis est signum: factum est ut mas pubes si/
ue puber nocetur q̄primum ad generandū aptus ē:
& fœmina similiter ad concipiendum. A quo Im/
pubes. is. uel impuber qui nondum lanuginē emi
sit: siue qui nondum ad pubertatis annos peruenit
Plynius libro xxxiii. Corticem eius impubescētem
puer Impubis si defracta ramo detrahat. Pubes etiā
honeste pro parte pudenda sumit. Virgilius. Pri/
ma hominū facies & pulchro corpore uirgo pube/
tenus. Itē pro iuuenum multitudine. Idem haud
aliter puppesq; tuæ: pubesq; tuorum. Liuius libro pri
mo Cum pubem albanam in arcem p̄sidio armisq;
obtinendam auocasset. Interdum etiam pro popu
lo. Vnde pube præsente dicimus. hoc est populo p̄
sente: ab iis qui puberes sunt omnem populum si/
gnificantes. Transfertur etiam ad alia. Virgilius li/
bro duodecimo. Pubemq⁹ caulem foliis. & libro q̄r
to. Pubentes herbæ. Sciendum q; pubes pro lanu/
gine pro parte pudenda: & p̄ multitudine sublian/
tiūm ē & facit genitiuum pubis. Sic est Impubes. is.
qui adhuc inuestis est: adiectiuum est. Vnde Impu
bis Iuli. Et Hor. in Epo. dixit impube corp⁹. Ouī
dius. libro tertio. mc. Impubesq; genas. Cicero ue/
ro libro quarto inuectiuarum. Fihumq; e⁹ impuberē
legatum a patre missum. Liuius libro secundo.
Laudatamq; uirginem parte obsidum se donare di
xit: ipsa quos uellet legeret. Productis omnibus ele
gisse impuberes dicitur. Ergo Impubem dicim⁹ ab
eo q̄d est pubes. Salustius. Puberes omnes interfici
iubet.

Pubesco. es. pubes sum: ut Pubentes herbæ: & fit a pu
bes. is. A quo pubesco lanuginem emitto. Virgili⁹
libro tertio. Et nunc æquāu tecum pubescere æuo.
Interdum pubescere ponitur pro crescere hinc pro/
ducere. Cicero libro primo de natura deorum. Na;
& fruges & reliqua quæ terra parit & temperiates
ac temporum uarietates: cæteraq; mutationes quibus
omnia quæ terra gignat maturata pubescant. Virg.
libro secundo Georgicoꝝ. Hinc omnis largo pube
scit uinea fœtu. i. exuberat.

Pubesco. pubes fio siue cresco. a puber.

Pubertas. ātas i manib⁹ q̄ ē ann⁹. xiiii. i fœminis. xii.

Ité pubertas ẽ emissio ipsa pubis. à q̃ anni puberta
tis dicti sẽ. Col. li. iiii. Ac citra natutæ q̃dã pubertatẽ
Publicus. a. um. qđ nõ ẽ priuatus alicui⁹ sed populi.
Hinc resp. res populi. Abusiue tñ publica dicta sũt
bona ciuitatis. Sola. n. publica sẽ q̃ ro. ppli. sunt.
Publica facta q̃ p populo fiebant: sicut priuata quæ
p singulis hominib⁹ familiisue.
Publica uia q̃ in solo ppli est: cui⁹ solũ publicũ ẽ: si
ue qua iter pplo est. Publicas uias romani ptim pto
rias: ptim cosulares appellarẽũt. Sũt uiæ priuatæ
sunt & uicinales q̃ in uicis sunt: uel quæ ĩ uicos du
cunt. Cæterea aliæ rusticæ dñr: aliæ urbicæ. Milita
res uiæ quæ iter publicas sunt latiores ut capere pos
sint milites agminatim iter facientes. Vnde & illis
nomẽ. Sue. de Aug. Iuuenes primo modicis iteruall
is per militares uias dehinc uehicula disposuit. Cur
tius. Cũ hoc agmine Dari⁹ paulũ dechnauit uia mi
litari. Viæ militares ut Paul. inquit exitũ ad mare
aut in urbẽ: aut in flumĩa publica aut ad aliã uiam
militarem habent.
Publicũ consiliũ dictus est senatus. Ci. lib. de ora. Pe
ricles athenis plurimos annos princeps consilii pu
blici fuit.
Publico. as. publicũ facio manifesto. Iusti. Non con
tentus uoluptatũ suarũ tacita conscientia: nisi ét ma
timonii reticẽda publicaret. Et publicat est rem ali
quã publicã seu reip. potestate facere. Ci. li. ii. artis
ueteris. Lex est apud rhodos ut si qua rostrata ĩ por
tu nauis deprehensa sit: publicet. Cui⁹ magna in alto
tẽpestas esset uis uentoq̃ inuitis nautis rhodioq̃ in
portũ nauim coegit. Quæstor. nauim populi uocat
nauis dñs negat oportere publicari.
Publicanos appellarunt maiores eos q̃ uectigalia &
alios populi romani reddit⁹ exigẽdos certo cõstitu
to ptio redimebant: q̃ daciarii uulgo dñr. Hoq̃ or
dinẽ & numero amplissimũ: & personaq̃ dignitate
potẽtissimũ fuisse cõstat. Ci. p Plancio. Flos eq̃ti
romanoq̃ ornamẽtũ ciuitatis: firmamẽtũ reip. pu
blicanoq̃ ordine continet. Vlp. Publicani sunt q̃
publico fruuntur. Nam inde nomen habẽt. Et oẽs
q̃ aliq̃d a fisco cõducũt: recte uocant publicani.
Publicola: cognomẽ Publii Valerii q̃ primus cũ Bru
to post exactos reges consul effectus est q̃ coleret a
populo: siue q̃ populũ colerct.
Publi⁹. prænomẽ ci⁹ q̃ populo gratus fuit.
Publipor: publii puer. i. seruus. Sic Marcipor marci
puer. Veteres. n. a prænominib⁹ puerorq̃ seruos in
familia noibãt. Vna Lucio luciporem a Quito q̃nti
porem. Et hoc ẽ qđ Ply. ait id genus seruos dnorũ
fuisse gentiles. i. eodem nomine appellatos quo do
mini appellabantur.
Pudorẽ phi diffiniũt ẽ modestiã q̃ aiam reprimit ne
ꝓcaciter aut iordiate aut turpiẽ pagat. Cur ãt erube
scãt quos puduit dr a phis qm̃ pudefactis sanguis
de corde ĩ oẽs corporis ptes diffundit ita ut superficiẽ
occupet. Pudor a uerecundia sic seperat a q̃busdaq̃
ut pudor sit rei turpiter actæ uerecundia etiam re
cte facti atq̃ honesti.
Pudeo. es. dui. itũ. cũ actõ Luc. Sẽp metuit quẽ læsa
pudebũt. Impsonale. Puder puduit & puditũ ẽ secũ
Prisc. Et a pte ante cõstruit cũ actõ: & aliq̃n cum dtõ.
Syri. li. vii. Resides ad bella uocãt qs pudeat certaꝫ
senes? qs p qb⁹. Plau. in Bac. Neq̃ me neq̃ te tuis
intus puditũ ẽ factis q̃ facis. Vbi patet q̃ nõ solum
cũ gtõ sed ẽt cũ ablõ a pte post cõstrui pót. Differt
aũt pudere a pigere. q̃ pudere uerecũdiæ sit: pigere
pœnitẽtiæ. Sal. in Iug. Nam postea quæ fecerit in
certũ hẽo pudeat an pigeat magis. Do. Pudere ẽ in
his q̃ turpiter fiunt. Pigere in his q̃ cũ dãno ac ma
lo Pudere ad dedecus pigere ad dolorẽ refert. Ter.
in adel. Fratris me qdẽ pudet pigetq̃. Cõposita sũt
Depudet & Dispudet. pe. cor. qđ est bis seu ualde
pudet. Idẽ in eu. Dispudet mihi sic data esse uerba.
Suppudet pag: pudet.
Pudefio. is. a pudefacio fit qđ significat pudorẽ inii
cio. Gel. in Tibiã pudefactus oris deformitate abie
cit. i. uerecundatus.
Pudens. uerecundus. Cuius cõtrariũ est Impudens a
quibus pudenter & impudenter.
Pudibundus qui pudore ducit. Pudibũde cũ pudore.
Pudẽda uirilia q̃ & uerẽda dñr. q̃ ut Aug. ait li. xiii.
ci. dei libidinis mox maxime pudet.
Pudicus. castus a quo fit pudicitia castitas. quoq̃ con
traria sunt. Impudicus & impudicitia. A pudicus ét
fit depudico. as.
Pudicitia modo p castitate: modo p religiosa mun
dicia ac puritate. Virg. Casta pudicitiam seruat do
mus. Quãdoq̃ pdca quæ romæ colebat.
Puer trib⁹ modis dr. Primo cũ seruum significamus.
Ter. in an. Et puerq̃ inde abiẽs cõcuni chremis. Se
cundo cũ puerũ cõtrario noie puellæ dicimus marẽ
denotantes. Tertio cũ ætatẽ puerilẽ intelligimus.
Ponit interdũ etiam p filio. Virg. Ascaniusq̃ puer
Interdũ p Cinoedo. Et est generis cõ. secũdũ Pris.
Liui. in od vs. Sancta puer Saturni filia. Declinatur
& hic puer⁹. hæc puera. sicut puell⁹ & puella. Plau.
in mer. Tu puere abi hinc intro ocyus. Var. Prope
rate uiuẽt pueræ: quas sinit ætatula ludere esse ama
re & uenerꝫ tenere leges.
Puerpera. mulier q̃ recẽs pepit siue puerꝫ siue puellaꝫ
uulgo Pasola. dr. Ouid. de latona magna gemelli
parę uenerant sumina diuæ.
Puerperiũ. tẽpus quo puerpera ex dolore ptus cubat.
Aliq̃n ẽt ples ipsa. Gel. diuo Augusto impante an
cilla eius in agro laurente peperit q̃nq̃ pueros qui
puerulos dies uixerũt. Mater quoq̃ nõ multo post
mortua monumẽtũq̃ ei factũ iussu Augusti in uia
laurentina in quo scriptũ fuisse cõstat numerꝫ puer
perii. Sue. de Cal. Cũ agrippina bis in ea regione fi
lias enixa sit & qualiscũq̃ ptus sine ullo sexus dis
crimine puerperiũ uociterꝫ: q̃ antiq̃ etiã puellas pue
ras sicut pueros & pueros dictitarãt.
Puerilis & hoc puerile qđ est pueri: ut ætas puerilis.
facta puerilia.
Puentia. ætas puerilis. Quandoq̃ etiam sumitur pro
puritate. Var. Ea erat matronæ simplicitas & pueri
tia & honestas.
Puerilitas. significat actũ aliquem puerilem. Seneca.
Qui puerilitatem eius: sine potius puerilitatem ludi
brio habuit.

Pueraſcere dñt q exacta infantia pueritiam incohant A quo Repueraſcere qđ ĉ in puerilẽ ætatem reuerti Quod de ſenib⁹ fere dĩ cũ deſipere uitio ætatis inci piunt. Ci. in Cato. Ex hac ætate repueraſcam & in cunis uagiã. Plau. in Mer. Senex cũ extẽplo eſt iam nec ſentit nec ſapit aiũt ſolere eũ rurſum repueraſcer

Puellus diminutiuũ a puer. ſignificat paruũ puerũ: ſi ue paruũ filiũ. Lucil. Cũq; hic tam formoſus tibi ac te dign⁹ puellus. Sic puella a puera p diminutionẽ

Puellaris & hoc puellare idem qđ puerilis. Quintil. de filia defuncta. Tum ætate tam puellari pſertim me æ comparata.

Puellaſcere eſt effœminari. Pacu. Puellaſcunt laſciuia adoleſcentes. Aliqñ reflorere & quaſi ad puentiam redire. Var. Qui nõ ſolũ in nube fiũt communes ue tũ etiam ueteres puellaſcũt.

Pugnus. a pũctione i. percuſſione: uel a pugna. Do. in Adel. An pugnus a pugna ſit dictus an ab illo pugna. Quidã a græco deducũt πυγμὴ.

Pugna: luctatio uel pliũ. Ilcet qñq; apud poetas p ſtupro ponat. Ter. Dabit hic aliquam pugnam. Huius di munutiuũ eſt pugnicula.

Pugno. as. dimico refertq; ad animata ut pugno cũ hoſte: Lact. li. iii. Mutoq; aĩalũ quæ ob hoc uel a cerrime pugnãt. Quãdoq; Pugnare ĉ cõmutat. Gel. li. ii. Dũ Pyrrhus rex in Italia eſſet & unã atq; alte ram pugnam pſpere pugnaſſet. Hui⁹ cõpoſita ſunt Depugno qđ idẽ eſt qđ pugno. Plau. i Sti. Ita in genĩũ meũ eſt q cũ uis depugno multo facili⁹ q̃ cũ fame. Cõpugno ſimul pugno. Hiero. in pſa. li. pa ral. Totuſq; orbis inter ſe trifaria uarietate compu gnat. Expugno: pugnando uel oppugnãdo uinco Et de pſonis, oppidis caſtris nauib⁹. cæteriſq; huiuſ modi dr. Interdũ expugnare ñ eſt pugnando uince re. ſed ſolũ oppugnare. Hiero. li. ii. machabæoꝝ. Si mon applicuit ad bethſuraꝫ & expugnabat eã nul tis dieb⁹. Et in ps. Sæpe expugnauerũt me a iuuen tute mea & enim nõ potuerũt mihi: Expugnat aũt nauis ſecũdũ Callillratũ iurecõ. cũ ſpoliat. aut mer gĩt: aut diſſoluit: aut perfundit: aut funes ei⁹ excidũ tur. Iulii. Occupata arce tarctinoꝝ ſexpugnatis ue terib⁹ icolis. Liui. una duas naues expugnauit. Op pugno pugnãdo uincere contendo. Impugno ual de aduerſor. cõfuto. Lact. li. vii. Redeũt protin⁹ ui tia q̃ uirtutẽ ſemper impugnant. Propugno aduer ſus pugnantes pugno: ſeu pcul me defendo. Vnde & propugnacula. Repugno pugnando reſiſto con terdico refragor.

Pugnax. bellicoſus. a quo pugnacion. pugnaciſſim⁹: & pugnacitas. Aug. li. viii. cõ. Sed trĩ cõſuetudo ad uerſus me pugnacior ex me facta erat. Et li. v. Nulla pugnacitas calũnioſaꝫ q̃ſtionũ extorq̃te mihi po

Pugillus diminutiuũ ſignificat puũ pugnũ. (tuit.

Pugillaris. maſ. generis. & hoc pugillare ſiue pugillar Auſo. Bipatũs pugillar expedi. Et pugillarẽ in euã. legimus. In plurali pugillares & pugillaria. Apul. Dolebam me hercle q̃ pugillares & thyllũ nõ habe bam q tã bellam fabellã pnotarẽ. Catul. ad Egna tiũ. En negat mihi ueſtra rẽdituꝝ pugillaria ſi pa ti poteſtis. Sũt aũt pugillares tabellæ cærex: uel li gneæ: ſiue alteri⁹ materiæ in quib⁹ ſtylo ſcribimus dictæ q̃ pugno cõpḣendant: uel a pũgendo q̃ ſtylo in his pũgendo ſcribat. Variis aũt nominib⁹ di cebãt pugillares apud ueteres. Alii duplices: alii tri plices: alii q̃nuplices noiabant. Erant & citrei ebo rei membrani dicti: q̃ ex citro ebore mẽbranis erãt conſecti.

Pugil a pugna. Vel a pugno. Eſt aũt q pugnare con ſueuit: a quo Pugillar⁹. us. pugilũ uſus.

Pugilice aduerbiũ ſignificat firmiter ualenter. Plau. in Epi. Quid herilis noſter filius ualet pugilice atq; athletice.

Pugillari. in q̃t Aug. eſt encraticũ facere.

Pugio. gñs teli. dict⁹ a pugno quo facile appetæhẽdi tur: uel q̃ eo pſentiũ pugnet: ut inq̃t Feſtus. Frõt. li. ii. ſtratogematon. Q. Sertori⁹ cũ acie decertaret barbaꝝ: q ei nũciauerit hirtuleũ periiſſe pugione tra iecto.

Pugiũculus paruus pugio. Ci. Hiſpanienſem pugiõ culũ. Gn. piſonem appellat.

Pulcher. a. um. qđ antiq polcrũ dixere. qđ nõ eſt de forme. a pollendo. q̃ polleat forma. Ex quo intelli gi datur hoc nomen aſpirationem non habere licet uſus uicerit cui uix repugnari poteſt: ut pulcher in primo & q̃nto caſu cũ aſpiratiõe pnũciet. Natura aũt non ineſſe aſpirationẽ docere hoc ſatis poteſt: q̃ ei⁹ diminutiuũ Pulcellus. a. um. aſpiret minime. Eſt aũt pulchritudo ut Ci. li. iiii. tuſ. inq̃t: quædam apta figura membrorum cum coloris quadam ſua nitate. Interdum pulcher ſumitur pro bono: ſicut bonum pro pulchro. Teren. Forma bona fortaſſe: & econtrario malum pro deformi. Interdum pro Forti. Virgili⁹. Satus hercle pulchro pulcher auen tinus.

Pulchreſco. is. pulcherſio. Aug. Quicquid pulchreſcit niſu: quicquid lenocinatur odoratu: quicquid mol leſcit attactu.

Pullus qđ quidã per ſyncopen a puellus dici nolunt: ſignificat nouellum. i. paruũ puerum & paruum fi lium. Vnde paruos fœtus quorũcũq; animalium: quin etiam arborum atq; plantarum pullos dicim⁹ ut pullus hirundinis: pullus aſini: pulli ranarum. Hor. in Ser. Abſentis ranæ pullis uituli pede pſis. Quin etiam priſci pullos dicebãt ſuos catamithos Vnde. Q. Fabius cui Ebumo cognomen fuit pro pter candorem qđ eius nanus icta eſſet fulmine: pul lus iouis appellatus eſt.

Pulluli. plantanorum ſunt. Pullulus enim a pullus de ducit⁹ p diminutionem:

Pullulo. as. pe. cor. q̃ſi fœtifico. Nã pullulare dicim⁹ arbores cũ a radice nouæ plantæ ſurgunt. Ply. Na tura & plantaria demonſtrauit multarum radicibus pullulante ſobole denſa & paricte matre quos ene cet. Ei⁹ q̃ppe umbra turba indigeſta pmitur: & in lauris: punicis. platanis: ceraſis: prunis: paucorum in hoc genere rami parcunt ſoboli: ut ulmoru3 pal marũq;. Nullis uero talẽ pulluli pueniũt mũ quaꝫ radices morẽ ſolis atq; imbris in ſũma tellure ſpa tiant. Hui⁹ ĉ cõpoſitũ. Expullulo qđ ſigt extrapul lulo: uel extrã fructũ pduco. Col. li. iiij. Nec dubiũ

qn gẽnæ q̃ cacumini primæ sunt inserẽdæ in eo relinquant ex qb⁹ pampin⁹ expullulat.

Pullulasco.is.pullulans fio. Iem li.v. Ex nouello palmite uitis pullulascit.

Pullesco.is.idem qd pullulasco. Col.lib.v. Quicquid est supra uetusta brachia amputet: & ita ex nouello palmite uitis pullescit. Hinc fit compositũ. Repullesco. Idem ibi. Cũ fere plurimarũ stirpiũ natura sic se cõmodat ut iuxta cicatricem nouellis frondibus repullescant.

Pullaster & pullastra. significant gallũ siue gallinam adolescentes. sicut etiam a nobis dicũr lingua uernacula. Non enim diminutiua sunt. Sic a M. Varrone pullastræ dicũr iuuencæ gallinæ. Asconius. Et ea q̃ subiicias potiꝰ uetulis q̃ pullastris & q̃ rostra aut ungues nõ habeant acutos.

Pullicenus diminutiuũ a pullus: & est q ex gallinaceo ouis nascit. Helꝰ Spartianꝰ siue Lamprid. de Alexandro scuero. Et ne eam pullus grauaret annonam seruos habuit uectigales q eos ex ouis & pullicenis & pipionibus alerent.

Pullinus.a.um.qd est pulli. Vnde pullini dẽtes quos primũ eq iaciũt.

Pullari⁹ q pullorũ curam habet. Liui.li.x. Nam cum pulli non pascerent pullariꝰ auspicũ mentiri ausus tripudiũ solistimũ nũciauit consuli.

Pullatio apud Col. accipit pro fœtura pullorũ quæ & pulliciũ dicit.

Pullicies ipsa pullatio. Col.li.ix. de turture. Huiꝰ auiũ ætas ad saginam non tã uetus est idonea q̃ nouella. Itaq; circa mensem cũ iam confirmata est pullicies eligit. Idem de apibꝰ. Cũ primo uere in eo uase nata est pullicies nouꝰ rex elicit.

Pullus.a.um.qd est natiui coloris.i.nõ plene obscuræ atrũ. Leucopœo contrariũ: q̃ pulli ouũ fere eo colore nascunt. Virg. Nemaculis infuscent uellera pullis. Tibul. Cõcidit ad magicos hostia pulla deos. Vnde uestis pulla dicit fusca atra quam qs in luctu induit. Cic. in Vati. Atq; etiã & a te scire cupio quo cõsilio: aut qua mente feceris uti in epulo. Q. Arrhius familiaris meꝰ cũ toga pulla accũbet eres. Sẽt tamen qui dicant hũc colorem hispanũ siue bæthycũ dici a quo pullati etiã bæthycati dicũr. Mar. Et bæthycatus simul atq; leucopatus. Cuius esse rationem dicunt. q̃ natiuus color in hispania subniger est. Ideoq; minus uilis. Hic enim color ad nigredinem tendit alicubi plenior: alicubi dilutior. Hinc proximus color est niger q & fuscus dicit & ater. Similiter pullus color dicit Impluuiatꝰ. quasi fumo ex stillicidio impluuio. Plau. Impluuiatus facit uestimentis nomina. Item Suasus: ut apud eũdem. Sordida & suasa amictꝰ togula. Ponit tamen pullus pro nigro. Col. Atq; oleris pulli radix hoc est oleris atri.

Pullatꝰ: pulla uestis uidũ. Hoc est lugubrem habitũ ferens ex parentũ morte q & atratꝰ dicit. q mos a Lydis cœpꝰ fuit. Cic. in Vati. Quis unq̃ cœnauit atratus cũ ipse epulũ diis. Q. Arrhius albatꝰ esset. Quandoq; pullatꝰ accipit pro uiliori persona siue rudi & imperita. Sue. de Aug. Milites fecruit a populo: multos ex plebe proprios ordines assignauit, prætextatis cuneũ suũ & proximũ pædagogis: sanxitq; ne qs pullatorũ media caua sederet. Quintil. Perire petit⁹: frontẽ cædere mire ad pullatũ circulum facit. Hoc est ad cumulũ rudium atq; imperitorum hominum.

Pulligo.idem q̃ pullus color. Ply. Fuluas oues tarentum habet & alias fuæ pulliginis.

Pulegiũ.genꝰ herbæ seu fruticis medicinalis. Est.n. calida & sicca in tertio gradu. Ambro. ad Fœlicem. Non mediocrem sumpsi ad conualescendũ gratiã quasi quodam tui alloqii pulegio refotus. Hiero. Pulegiũ apud indos pipere pretiosiꝰ est. Col.lib.ix. Pulegii surculis fumigent.

Puluis generis masculini & fœminini. Proprietꝰ. Sit mihi perpetuæ puluis etrusca dolor. Dicitur autem pultis ut q̃dam putant a pellendo q̃ pellatus uenti. Apud antiquos etiam puluer dicebat. Sed ab eo qd est puluis. genitiuus erit puluis. A puluer uero puluis. Verum in usu tũ est puluis in recto. puluere in obliq̃s.

Puluis cultus & puluisculũ diminutiua sunt a puluis. Et generaliter de omni puluere dici potest. Apul. Nisi nt pelli mũdicias dentiũ nitellas oris ex arabicis frugibus tenuem candificũ: nobilem puluisculũ complanatorem gingiuæ. Hiero. Nescio q̃d puluisculũ. Proprie autem significat puluerem illum quo utunt puellæ q & cinis dicit ad cuiꝰ differentiam aliꝰ cinis immundus appellat. Virg. Et cinere ẽ immundũ latos rastare per agros. Hinc Puluereꝰ puluerea puluereũ. & Puluereuꝰ.a.um.

Puluero.as.in puluerem redigo. Columel. libro tredecimo. Priusq̃ uineæ puluerent. Hinc Pulueratio q̃ est genꝰ culturæ ut inqt Ser. quo in minutæ glebæ nitibꝰ applicant.

Puluerẽsco. in puluerem redigor. qd a Puluereo fit. Vnde & Dispuluereo pro dissoluo.

Pulex animal notũ dictũ q̃ ex puluere generet. Quo nomine etiam dictꝰ est uermiculus hæbus & præcipue brassicis infestꝰ. A pulex fit Pulicinꝰ. sicut a musca Muscinꝰ a formica formicinꝰ.

Pulicosus.pulicibꝰ plenꝰ. Columella libro octauo. Pulicosæ canis remedia sunt fumo ciminũ triti pari pondere cũ ueratro aquaq; mistũ & illitũ: seu cucumeris anguinei succus. Vel si hæc non sunt: uetus amurca per totũ corpꝰ infusa.

Pulmo. est unum ex uisceribꝰ de natura sui spongiosus. & ideo spiritus capax qui diuiditur in similitudinem unguæ bouis. & duæ illæ partes fibræ uocãtur sicuti in omnibus uisceribus. Respiramus autẽ pulmone. Vnde Persius. Qui pulmo animæ prælargus anhelet. Attollitur enim spiritum attrahendo: & emittendo deprimitur. Ex pulmone nascit tabes quam græci phthisim uocant. Tunc enim pulmo tabescit. Ouidiꝰ Cernis ut emolli langus pulmone remissus ad stygias certo limite ducat aquas. Apud ueteres pluraliter tantum pulmones dicebãtur. sicut & ceruices. Plau. in Cur. Pulmones distrahuntur cruciatur cor. Cicero libro secũdo tus. Quæ lateri inhærens morsu laterat uiscera urgenq; grauiter pulmonũ hauust spiritꝰ.

Pulmonarius.a.um.qđ laborat pulmonis morbo: ut ouis pulmonaria apud Col. quam li.viii. ait curati similiter ut suem inserta per auriculam quam Veterinarii consiliginē uocant. Dicit̃ Pulmonarius de morbo. quem græco uocabulo pneumonicū & peripneumaticus appellant. Et herba pulmonaria uocat̃ a medicis q̃ ē foliis mollib⁹ albo maculatis.

Puluinar.pe.p. quasi plumina: est qđ capiti dormitori supponim⁹ ad puluinoꝝ similitudinē. Iuue. Fœda lupanaris tulit ad puluinar odoreꝫ. Quo ct̃ noie dicit̃ lectulus q in tẽplis sterni consuetus numini dicatus. Vnde lectisterniū nūcupat̃ sicut docet Aug. li.iii.ci.dei. Liui. Curatū lectisterniū: & p triduū habitū decuriis sacrorū curantibus & puluinaria in cōspectu fuere Ioui & Iunoni: alterū Neptuno & Mineruæ. Tertiū Marti & Veneri. Quartū Apolloni & Dianæ. Quintū Vulcano ac Vestæ. Sextum Mercurio & Cereri. Videt̃ aūt dici puluinat a pluma qua fulcitur. Abusiue tñ puluinaria pro templis dicunt̃. Inde apud Liuiū legit̃. Ad omnia puluinaria sacrificatū fuisse. Videt̃ etiam accipi p illis puluinis in quibus simulachra deoꝝ recumbẽtia collocantur. Acron. Puluinaria dicebant̃ aut lecticæ deorum aut tabulata in qbus stabāt numina ut eminentiora uiderentur.

Puluinus seu puluillus.a pluma q̃si pluminus q̃ plumis pulloꝝ fiat. Ceuical seu plumat⁹. Hiero. in terra p puluillo capiti supponebant. Quandoq; accipitur p lecto Ci. in uer. acti.vii. Nam ut mos fuit bithynniæ regibus lectica aperta foro ferebat̃ in q̃ puluinus erat perlucidus melitẽsi rosa farct⁹. Apul. Quattuor eunuchi confestim puluinis cōplurib⁹ uento tumentibus pluma delicata terestrē nobis cubitū pstruūt. Itē puluini nocant̃ q scabellis supponunt̃ quo mollior fit sessio. Hoc est lecticuli qđ exigui lana uel ramento uel pluma uel alio gñe pleni: uulgo Cussini. Ci. Afferri iussit puluinos: & omnes in suis sedib⁹ sederūt. Iuue. De puluino surgat eq̃ ster. Et Puluini areolæ terra elata inter duos sulcos in hortis q̃ porca aporrigēdo in agris appellat̃. Habet enim uelut puluinoꝝ in qb⁹ sedem⁹ similitudinem pp qđ & Torus a qbusdam dī. Ply. Areis distingui: easq; resupinis puluinoꝝ toris ambiri singulis tramitū suicis q̃ dat̃ accessus homini scatebrisq; decursus. Col.li.xii. Vlpicū habet uelut aliū plures cohærentes spicas. Hæq; cū sint diuisæ liratim seri debebūt: ut i puluinis positæ min⁹ ifestent̃ hyemis aqs. Idē.li.x. Oīum aūt gñm ramos circa klas martias in hortis p puluinos areaꝝ disponere cōuenit. Itē Puluinus arena durior q̃ in modū saxi lapidescit. Vitr.li.v. Puluin⁹ firmissime struat̃. Itē Puluinus Machina qua naues in portū subducūt̃. Ouid. Collaq; ploꝝ nia ferenda dedi.

Puluinatus.a.um.qđ est ad similitudinē puluini molle ac cōnexū. Ply. Lanuginoso ac puluinato calice.

Puls uict⁹ antiq̃ssim⁹ ex farina aqua melle seu caseo ouo decocto fact⁹ quo p pane ueteres utebant̃. Dict̃ q; ita sone: cū aqua feruenter aspergit̃.

Pultari⁹ a pulte accipit̃ pro uase pultis. Cor. Celsus. Si cætera defecerūt̃ caliculus aut pultari⁹ ous commodissima ei rei commode aptat̃.

Pulmentū ipsa puls. uel aliud cibariū ad modū pultis factū. Apul. Ius porcoꝝ pulloꝝ piscīū & eius pulmentoꝝ largissimas epulas.

Pulmentariū etiam dī qđ inter cibos sumit̃ in similitudinem pultis factū. Hoc est qđ pulmenti uicem p̃bet. Iuue. Veniet q pulmētaria cōdis. Ply. Primū in latio cibū pultem fuisse: non panem scribit: argumētoq; ad id esse q̃ pulmētaria p cibis sua ēt ætate dicerent̃. In euen. quoq; legim⁹. Nūqd pulmentariū habetis? Posset etiam dici pulmentariū: pulmenti repositorium.

Pulmentariū testuatiū dī torta q̃ coquit̃ sub testu.

Pulticula. diminutiū a pulte. quo usus ē. Ply. li.xxvi.

Pulpa. qnq; dī nem⁹ ille q ab aliq⁹ dī πνλοπ. Inter pulpas inqt Ply. & uenas discrimē facile: uenæ laciotes candidioresq; sunt: pulpæ fissilib⁹ insunt.

Pulpamētū a pulpa dictū est: & accipit̃ p cibo lautiore. Ter. Lepus tu te es: & pulmētū q̃ris?

Pulpitū loc⁹ ante scenam additior in quo ois comœdia recitabat̃. Græce λογεῖον. Ponit̃ etiam p suggesto. i. pro quocūq; loco edito unde sermo habeatur ad populū.

Pulso.as. frequentatiuū a pello significat sæpe percutio uerbero. Ci. de suppli. Lictores cōsitūt ualentissimi ad pulsandos uerberādosq; hoies exercitatissimi. Ter. an adel. Sed qs hoc hostiū pulsauit? Tanf ferf & ad ainm. Ambro. Dehinc terronb⁹ pulsat. Plau. i epi. Id ego experior cui i unū multa cōiuia q̃ meū pect⁹ pulsaut. Interdū Pulsare est uiolare lædere. Virg. li.xii. Pulsatos referens infecto fœdere duos. Interdū sonare: ut pulso lyrā. Pertinetq; pulsare ad hoies: sonare ad instrumenta: ut sonat campana. Vnde dicimus. Pulsatū est ad tertiam: nō aūt sonatū. Cū aūt dicimus pulso cithara idem est qđ cano uel ludo. Virg. Ia pectine pulsat eburno. Huius composita sunt Compulso. qđ est ualde pulso. Aug. Mortu⁹ est q q̃tūlibet expulses q̃tūlibet lanies: q̃tūlibet uellices non expergiscit̃. Propulso de quo supra.

Pulto.as. idem qđ pulso. fitq; a supino pultū quo antiq utebant̃. Plau. Pultando confregi fores. Terē. Celso iam pultare hostiū.

Pulsus est ille ubi coniūgit̃ man⁹ lacerto. Ply. Arteria tū pulsus in cacumine membroꝝ eundem maxime index morboꝝ in modulos: legesq; metricas p ætates stabilis aut citati⁹: aut tardi⁹. Idem alibi pulsus percussum appellat. Nam uitæ gubernacula tenet & ictu crebro aut languido ualitudinem indicat. Nā li.vii. sic ait. Venarum inæquali aut formicante percussu. Sed hoc ex arteriis est.

Pumex. lapis cauernosus q ad corpora læuigāda lautissim⁹ est. Virg. lib.xii. Vt cū latebroso pumice pastor. Catul. fœ. gñe protulit. Pumices scipui sunt in æoliis insulis. Probatio eorum est in candore ac minimo pondere. & ut maxime spongiosi atq; aridi sint ac teri faciles. Nec in fricando arenosi.

Pumicosus.a.um.qđ pumicis uel naturam uel similitudinem habet. Et pumicosus dī locus pumicibus plenus.

Pumico. as. pe. cor. pumice polio. Iuuenal. Tibul. Pumicet & canas tondeat ære comas. Vnde pumicatum pumice politus.

Pumilus. pe. cor. pu⁹ nan⁹. col. li. 9. pumiles aues nisi quem humilitas earum delectat, nec pp fœcunditatem nec pp aliud redditū nimiuz pbo.

Punctus q. uisi depuare barbaraq; dr i neut. Sen. pūctum est & adhuc pūcto minus quod incolimus. Ply. lib. 2. non aliud est terra uniuersa q̄ mūdi pūctus. Tradunt Geometræ punctum esse corpus indiuiduum inquo neq; longitudo neq; latitudo neq; altitudo deprehenditur & ob incomprehensibilem breuitatem sui in partes diuidi non posse. qd ptractum lineam efficit. i. corpus unius dimensionis. Longum enim est sine lato & duobus punctis ex utraq; pte solam longitudinem terminantibus continetur. Hanc lineam si geminamus alterum corpus efficitur qd duabus dimensionibus extruit longo latoq; sed alto caret punctis autez quatuor cōtinetur per singulas. s. lineas binis. Et hoc græci. στιγμὴν λογ. nostri planum siue superficiem nocant. Quandoq; tamen punctuz sumit pro temporis uel horæ momento. Ci. Cecinnæ. Itaq; ne pūctum quidez temporis in ipsa fortuna fuisse. qnq; pro minima cuiusq; rei particula. Idem pro Plancio. Nam q̄ ꝗstus es pres testes te habere de uoluntua q̄ quor in eo tribu puncta mieris. Quandoq; p suffragiis & fauore. qm̄ ueteres suffragia nō ferebant sed puncto notabant Vnde expuncti dicebantur milites electis siue fauore priuati. Horat. Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci. hoc est sol⁹ suffragia iudicum tulit qui & utile & dulce scripsit quoniam pdesset & delectaret.

Punctim. aduerbium sīgā per punctiones inflictio/ nesq; gladii. siue pungendo.

Pungo. is. pupugi uel punxi. punctum non solum de ferro sed dequacūq; alia re dr. Vae. Admota aspis cum pupugerit si non occidat sciat ex pfilogę esse stirpe. Hiero. ad Marcellam. Nudius tertiꝰ de beatæ memoriæ lea aliqua dixeramus. illico pupugit animum. Huius composita sunt Compungo. qd est totum pungo ferro seu signo. Ci. lib. 2. offi. Adeam expulis incubiculum ueniens barbarus & eū quidem ut scriptum est compunctum notis thraiciis distincto gladio iubebat ante ire. i. signatuz ut pcussuz. Vnde sequit. Omisęq; q & barbaræ & stigmati cum fidelissem putaret q̄ coniugem. Expūgo foras mitto. Persi. Quem proximus hæres in bello expūgam. Cornutus. ppne expūgam foras mittam. Tractum amicitiis q expuncti dr dū emittentia mittuntur. Repungo. dequo alibi.

Punio. is. iui. itum. Quod & poenio. dr quasi pœna afficio. Hinc Impunitus non punitus. Sal. Impunitos eos dimiscere. Impunitas.

Punicus. a. um. pe. cor. quasi pœnicus a pœnus q a pœnitia detracta aspiratione. Virg. Punica regna uides. Et punicus color: siue puniceus qui est coloris rubentis q̄ græce phenicos dr. Hora. Puniceis inuecta rosis. Nam expandiuz ruboris splendorem teste Gellio sīgt. Punica mala granata q̄ hoc cognomen sibi circa carthaginē uendicarūt ubi & multa & īsignia nasci phibent. Granata dōea granis quibus sunt referta.

Pupus: puer paulus tenerioe. pupa puellula. Var. Mammam lactantis suggentem pascere pupum. Auso. Barbara q̄ iactas uincis alūna pupas. Mar. Pupam sa dicit Gellia cum sit anus. Et a similitudine pupa quoq; puula puellaris imago dr. Var. in oligo. Itaq; breui tempore magna ꝑs inde/ydeorum pupaz & sigillorū nemebat. Motis de fuit uetez puellaz puula q̄daz puellaris simulachra ex līteo insuere: deinde tomento infarcire: ium uestib⁹ amicire. Has uirgines puerciū egressæ. Veneri tū q̄ uirginitatis suæ insignia cōdonabāt: ut faustuz futuz matrimoniuz cederet. Vnde Persi. Dicite pōtifices in scō qd faciat auxi? Nempe hoc qd uenerī donatæ a uirgine pupæ.

Pupulus & pupula diminutiua a pupus & pupa. Catul. Dophendi modo pupulō puellæ.

Pupillus sīr. a pupus deriuat/ pro Impube qui defit esse in pris potestate intl morte uel emancipatiōe. Hiero. Pupillus dr qui non habet pfem. Orphanꝰ qui nec patrem hēt nec mfem.

Pupilla. a pupa diminutiuum sicut & pupillus p mare. Et pupilla pars oculi pua imedia cornea sita in qua usꝰ speculi redditur. Et sic est diminutiuū a pupula. Ouid. Suspicor & fama est oculis quoq; pupa pupula duplex. Et Ply. lib. xi. scribit absolutā uim speculi in oculis ut tam pua illa pupula totaz imaginem reddat hominis.

Pupula. Vide in actione pupilla.

Pupulum: urba est ala tere meridionalis saidiniæ.

Puppes & puppis utroq; modo dr p naui. Ouid. de pon. Duz mea puppis erat ualida fundata carina.

Purpurissū color factitius quo genas oblinūt mulieres porphyra a græcis a nris purpura hinc porphyriacus purpureus Ouid. & porphyriacis figere labra genis.

Purgo. as. mundo quasi purum ago. Hoc est e duco. Col. lib. iii. Itaq; cauatum foramen cum purgauerimus undiq; adrasos surculos inserimus. Terē. in adel. Pisces cætetos purga dromoteōgnum iussū maximum in aqua finito iudere paulisp. Per trāslationem purgare sīgt excusare. Idē in eu. Sed heꝰ tu purgen ego me de istac thaidi q̄ eam me amare suspicata est. Purgari rōnes dr qñ decidunt supflua aut obstantia collocatiōe facta accepti & expensi. Huius uerbi composita sunt. Depurgo. Expurgo pfecte mūdo: seu palaz excuso. Col. li. 2. Cū rursus amphor messis prouenerit quicquid extere tut capistrio. expurgandum erit. Idem. lib. quio Dolabella cōuenit expurgari quicquid emortuū est: deinde salce radi uiuotenus. Ter. in ecy. Quod me accusat nunc uir sum extra noxam sed non facile expurgari ita animum induxerunt socrus oēs esse iniquas. Perpurgo ualde purgo. Cato de re ru. Aluum mouebit & postridie perpurgabit sine periculo. Repurgo rursus purgo. Lact. li. iiii. Pollutos & asperios maculis repurgabit.

Purgamen seu purgamentum sordes q̄ ex re aliqua

immunda & lurida tergit & repurgat. Græce pip
sima dr. Col. li. i. Srerqlinia quoq; duo sint. Vnū
qd noua purgamēta recipiat & in annū cōseruetr
alteq; exquo uetera uehantur.

Purus. a. um. mūdum sine sorde. Hinc pura uestimē
ta a neteribus dicebant q̄ sacerdotes ad sacrificia
sumebāt. i. nō obsita nō fucata: nō maculā hūtia.
Et pure lantū qd aqua pura lotū erat. Et pur; anp;
qd expurgatū coctūq; esset. Vlp. Pur; locū esse dic
sinit q nec sanct⁹ nec sacer nec religiosus est. Hui⁹
contrariū est Impurus qd modo sordidum contri/
nuatūq; sign. Ci. Quā multis illū ingenuis: q̄ mul
tis mribus familias in illa terra arq; impura lega/
tione nim attulisse existimatis? Modo Improbus.
Ter mei loci atq; ordinis hoiem haud impurus.

Puritas. & mūdiciam: & in animem simplicitatez sign.
Cui⁹ cōtrariū ē ipuritas: turpitudo seu iprobitas.

Putō. as. purūm facio q̄si putem extraho. aquo De/
puto pe. pro. Vnde deputatū dicimus mundatum
Sūpputo dequo loco suo.

Purulentus. a. us. qd est sanie plenū.

Purpura piscis ex cōchaq; gñe. annis septēnis ninēt.
Congregat uerno tpe: mutuoq; attritu lētore: quē
dam uelūti cæræ emittit. Sed nobilez illū succum
ad tingendas uestes imedius faucib⁹ hēt. Reliquo
tpe fere sterilis cū nita succū emittit. Et ideo uiuas
rape oportet. Hinc purpureus color dr. q nigrecā/
tis rosæ splendore sublucet cæteraq; oīum colorū
gratissimus & tingendis uestibus maxime experi
tus. Hic purpuree uestes dictæ sr. tyriæ. a loco ubi
purpura fit. Purpureus tam niger coloe est pepue
de mari qd ex altitudine nigrū accipim⁹. Virg. li.
viii. Ge. In mare purpureū niolētior īfluit amnis.
Inde purpurascit. purpureū fit. Ci. li. z. acad. Quid
mare nōne cæruleū: aut eius unda cū ē pulsa remi
purpurascit? Ambr. Quid igit describam purpura/
scentes uiolas: candida lilia: rutilantes rosas? Scīē
dum ār est ut Vitr. ingr purpura pro solis propin
quitate colorem habet. Et puniceū qdem procreat
aphrica. i. q̄si uiolaceū colorem. Tyros ār rubeuz:
Purpura in uiolæ colorez tendens. niolacea dicit.
Cor. nepos. Me iunene uiolacea purpura nigebat.
Accipit q̄nq; purpureus pio pulchro. Virgi. Et p
purpureo pœnas dat scylla capillo. Purpura a pe/
lago pelagia appellatur.

Purpureus. a. um. qd est totū expura. Purpuratus. a.
um. qd est purpura ornatū. Vnde purpurari legun
tur ii q apud principes dignitate anteirent. Ci. li.
i. tus. Iūis q̄so iqt ista horribilia minitare purpu
ratis tuis. Hiero. ad Saluinā. Deinde purpuratoq;
ppinqu⁹ soci⁹ consobrin⁹ iisdem cū ambob⁹ stu
diis erudit⁹ non est inflat⁹ insuperbiam: nec cæte
ros hoies adducta fronte contempsit. Inuenit tam
men q̄nq; purpure⁹ pro purpurato. Hor. li. i. car.
Et purpurei metuunt tyranni.

Purpuran⁹. a. um. qd ad purpurā ptinet uti officina
purpuraria inqua purpura fit. Plynius. Alterum
genus eius est in purpurariis officinis.

Purpurissum: gūs coloris factitii quo utūt pictores.
& cū purpura pariter tingit. Ply. lib. xxxv. E reli/
qs coloribus quos a dūis dari diximus propter ma
gnitudinem ptii ante omnes est purpurissum e cre
ta argentaria cū purpuris pariter tingit.

Purpurissa color q bōbyci mist⁹ mīq; genas tingit.

Purpurisso. as. purpurissa inficio. Pla. in tru. Ital huc
cas tam belle purpurissatas hēs.

Pus puris. gūis mas. fanies est & qcūq; hūor iputre
dinem nersus. Hinc Purulent⁹. a. um. qd est sanie
plenum. Hiero. ad Oceanū. Quotiens lanit purulē
tam ulcerq; saniem q̄ alij aspicere non audebat.

Pusio: puer. Veteres enim pusum & pusam p
pnero & puella usurpabāt. Ci. p Cælio. Et pp no/
cturnos quosdaz manes metu tecū semp pusio cū
maiore sorore cubitauit. Capit tamen iere semp p
masculo scorto.

Pustula est spes occultæ nomicæ: siue tuberculū i sū/
mitate cutis nascēs. Mar. Feruida ne trito tibi pol
lice pustula surgat: exornet docilē garrula plectra
lyram. Græci pustulas nocant phlyctenas q̄z tria
sunt genera. Exanthemata q̄ Ply. eruptiones pitui
tæ: aliquando papulas uocat. Plydraciō paulo di
rius est: ac subalbidū & acutū. Epynyctis pustula
subliuidum modice humescēs & plana sanguinis
in tibiis & pedibus fere noctu maxime infestans
aquo nomen.

Pustulatum argentum a pustulis dr q̄ in argento cæ
lato, in aspredinem quādam excisæ uisunt sicut pu
stulæ in corpore oriunt similes illis pustulis q̄ ex
uertitu uel sudore nascunt.

Pusula est tumefactio illa leuis q̄ i coq̄ndo pane so
let assurgere q̄. Festus herau quoq; uocari scribit
q̄ p re nullius ptii ponit. Pusula ēt morbi. gūs q
alio nomine dr sacer ignis. Col. li. viii. Est etiaz i
sanabilis sacer ignis q̄ pusulā nocāt pastores. Hic
Pusulosus. q eo morbo laborat. Idem ibi. Viuam
precudē q̄ fuerit pusulosa resupinā obruam⁹.

Pusillus diminutiū est a pusio. i. paruulus. aquo fit
aliud diminutiū pusillulus.

Pusillanimis q est pusilli animi. qnē græci Micro/
psychon dicūt. aquo pusillanimitas.

Puteal: ptoris tribunal uel subsellū dicit. Hor. Forū
Puteal q̄ libonis mandabo siccis. Persi⁹. Si puteal
multa cautus uibice flagellas. Et puteal. quo co/
operitur puteus.

Pureus. q perpetuas habet aquas int docet Angu. &
de uino fonte manantes. Dictus q̄ fœteat dum
cauatur. Cisterna est q̄ refrigerat. aquas suas exter
nas & aduentitias possidet. Huius diminutiuum
est puteolus.

Puteolus cinitas campaniæ. ab aquæ calidæ putore
dicta ut inquit Festus. licet alij putene a multitu/
dine puteorum earūdem aquaz. gia factoz. Hæc
etiam nocata est Dicæarchia a iustia adminis tra/
tionis & gubernationis: a samis cōdita ne noluit
Euse. eo tempore quo Tarquin a bruto sunt expul
si. Hinc fit puteolanus. a. nm. Ci. Thermo. Cluni⁹
puteolanus ualde me obseruat.

Putean⁹. a. um. qd exputeo est. Vnde aq̄ puteanam
dicim⁹. Ply. lib. xiiii. Deinde q̄rum exp̄ssere adii/
ciūt uinaceis aq̄ puteā ut & sedariū passiō faciāt.

Putealis & hoc puteale eiusdem significatiõis. Oui. Ve quo dux pœnus mersit putealibus undis.

Puterarius.q puteos fodit. Ply. Depressis puteis sul/phurata nã aluminosa occurrẽtia puterarios necãt.

Putor.factor.

Puteo.es.putui.fœteo. & mali odoris sum. pducitq; p̃mam syllabaz. Hor. Putet aper rhombusq; tecẽs. Persi⁹. Nec inuideas q multa fideli a putet in lo/cupletẽ penu. Hinc putesco. mali odoris fio.

Putidus.a.uz.pe.cor. & putulent⁹.a.um. qd est ma li odoris. Cl. putidas ac pecuinosas aures. Noni⁹. Putidũ non solũ ab ore fœtido & graui q narib⁹ pbet: sed etiam qd aurib⁹ triste insuaue austeq; rã cidõ putidũ dici posse auctoritas uetustatis admi/sit. Hinc putidiuscul⁹ diminutiuũ. Ci. Cæsari. Su/mus enim putidiuscli q pte uix licet. uerũ ut uix deo licebit.

Putris & hoc putre qd est corruptũ aereſolutũ. Vir. lib.xi. Quadrupedũ putrem. cursu q̃it ungula cã/pum. Idem. lib.i. Ge. Et zephyro putris se gleba reſoluit. Sup quo Ser. Putris gleba solubilis. Col. lib.z. Idem pinguis ac putris qa cũ plurimũ red/dat: minimũ poscit. Et qd postulat exiguo labore atq; ipsa cõficit. Hic Putrid⁹.a.ũ. & Putredo.is.

Putreo.es.marceo & in putez soluor. Pacu. Quamq; anuis & ætate hoc corpus putret.

Putresco.is.putrid⁹ fio. Col.li.z. Vt harẽtaz culmis cæteriscq; reb⁹ imista putrescant. qd uernacula lin gua dicim⁹ mafrare. Idem in eodem. Totum ster cilimum rastris pmisceri oportet: quo facilius pu/trescat & sit aruis idoneum. Huius composita sũt. Computresco. Hiero. in exo. Et computrescẽt aq̃. Imputresco iutus resoluor. Col.li.7. Nam aĩal ip sum oleo mersũ uecati & cũ imputruit couterit.

Putrefacio.reſoluo. Col.lib.iiii. Per aptam uias me dullaz animi⁹ humor trahit: idemq; trũcũ cauat uñ formicis aliisq; aĩalib⁹ quæ putrefaciunt ciura ui tiuz latebræ præbentur.

Putisco: putid⁹. uel mali odoris fio. Cic. li.v. de fini. Non inscite illud dictũ uideat insuaue aĩuz illi pe cudi datum p sale ne putisceret.

Puticuli sic appellati a puteis. q libi cadauera ĩputeis obruerent: uel ab eo qd in his corpora putescerẽt. Romæ ultra exqlias fuit locus pubhcus dict⁹ pu ticuli. qũ illic erat cõe sepulchr̃ miseræ plebi.

Puto.as.pprie sigt falsa supstua & iufructifera ex q/cũq; re a ueris & fertilib⁹ reseco & purgo. & depu ro. Hinc putati arbores dr. Col.li.z. Neq; arent: neq; uitem aut arborem putent. Vnde arbor̃ pur/gatores putatores dr. Et putari rõ dr iuqua sua pura fit. Hic factũ est: ut putare p cogitare & cõsy derare capiat. Cogitando. n. reſecam⁹ mente quæ falsa aut inutilia sũt. & qd uer̃ ac bonũ est huic co gitando hærem⁹. Vnde putare rem dr qd est dis/putare de re: & declarare qd res ipsa uelit. Ter. Mit to maledicta oĩa: rem ipsã putem⁹. Interdũ sumit putare p colligere. p ferre. Plau. in aul. Putat rõ cuz argentario. Interdũ Aprare Titi. Da pẽsam lanaz q non reddet tpti putaram ræte facite ut mitetur malo. Interdũ æstimare iudicat. Ter. in an. Recte putas. Amb. Subrẽpũt ẽt fabulæ frequenter de sæ/culo ac uoluptatib⁹. claudere aures non potes. p/hibere putat supbiæ. i. attribuit si casus dti est uel æstimat si gtii Compoſita sũt Amputo aquo p am puto. Computo. deputo: diſputo. exputo: Impu/to. qd est quasi intus annumero compenso. Hier. in leui. Si pces fuerint anni q remanent usq; ad iu bilcum sedm hos reddet & ptiũ. si pauci ponẽt rõ nem cuz eo iusta annor̃ uũm & reddet emptori q reliquũ est annor̃ qb⁹ uitez seruuit mercedib⁹ i/puratis. Et imputare est adscribere attribuer & cul pam dare. Idem in prolo. Thob. Arguunt. u. uos hebræor̃ studia & imputant uobis contra suũ ca/nonem latinis auribus ista transsere. Aug. qd præ stat uentri imputat pietati. Imputatus. uero. a. uz. p nõ amputato sumit. Interputo immediũ puto. Col.li.iii. Rosam fructib⁹ ac surculis disponi ptus culos pedales conuenit p idem tpus quo & uiolat sed oibus annis fodi ante Cal. martias & interpu/tari opz. Hoc modo annis multis pẽnat. Opputo circũputo. Ply. li. xvii. Opputat sit qcqd pximo tubi fructũ. Perpetuo. pfecte puto. dclaro. & uti di ci debet pfero. Plau. in cas. Nũc opaz date ue ego argumẽtum hoc uobis plane pputem. Reputo. rur sus seu sæpe puto retracto. qd dicim⁹ cogito & re cogito seu multũ consydero. ac mecũ uoluo. Lact. Cogitanti mihi: & animo meo sæpe reputanti p̃o rem illum gñis humani statutum & miz parit & indignũ uideri solet. Sal. Cum suãs nõnulloz ip/se mecũ reputo. Liui. li. i. Qui sis: nouue unde uatus sis reputa. r. bene consydera. Et rputare est compu rare. Vlp. Itez sumpt⁹ litis tutor reputabit. & uia tica si ex officio necessarie hũit aliquo exire uel p ficisci. Supputo: calculo uũo. Hiero. in plo. lib. p̃. Quomodo igit uigiuti duo elemẽta sĩt p q̃ scribi/m⁹ hebraice oẽ qd loqmur & eoz iuiciis uox hu mana comphendit: ita uigiuti duo uolumina sup putant quibus lris & exordiis in dei doctrina te/nera adhuc & lactens uiri iusti eruditi sanctia. i. nu/merant. Idem. Salomonis quoq; infine. puerbia eiusdem alphabetis uel iucisionib⁹ supputãt. i. cõ scribunt. uel exprimuntur. Aliquando Supputare examinare. Idem ad helio. ædificaturus turrim fu turi operis sumptus supputa. Et omnia habent pe nultima correpta.

Putamen.rerum purgamentum. Naz quicquid ex/aliquare proicitur putamen appellatur. Plaut. in capi. Nucleum amisi reliqui pignori putamina. Cypria. Imperitus est medicus qui tumentes uul/nerum sinus manu pcente contrectat & in altis re cessibus uiscerum uirus incluſum dum seruat exag gerat. Aperiendum uulnus est & secandum & pu/taminibus amputatis medela fortiore curandum. Vociferet & clamat licet & conqueratur ægri m patiens per dolorem. gratias agit postmodum cuz senserit sanitatem.

Putus.a.um. idem qd purus. Vnde putum argentũ. i. purgatũ. Iuue. Pauca licz ptes argẽti uasca puti

Putitius. p stulto a Plau. posuit.

Pytas: græci uocant pugiles. Lamprid. in helioga.

Gladiatores ante cōuiuiū pugnantes sibi & pyctas freq̄ater exhibuit. Hinc pyctale p certamīe. Ser. Pyctale certaīn appellat pugnā cæstuū. Hinc Col. lib. 9. Gallinaceū in certaminib⁹ gallor̄ pugnacē pycten nocat. Nō rixosar̄ auiū lanistæ cuius plæ rūq; totū phimonū pignus alex uictor gallinace⁹ pyctes abstulit.

Pyga dictio græca. figt extremam ptem tam anterio rem q̄ posteriorem. Hinc est q & membr̄ & na tes figr. Trūci. n. extremū utrūq; est. Aquo fit ner buuu. πούζω. Vnde apud Mar. uetus legit epigrā matis inscriptio. philopygista. q̄ noces plurib⁹ uer bis apiendæ non sit ab eo q se religōi dicauerit.

Pygargus: caprea q̄dam syluestris non dissimilis da mis. Ply. lib. x. pro quodam aglarū gne. accipit. Secundi gnis inquit pygargus in oppidis & ī cū pis albicante cauda: ex πυρ⁹ nates. & ἀργὸς. al bū. Sunt q putent esse herodior̄ gnis. q̄ ales adeo corrui infesta est: ut cū uir cū mre coire uelit acri dolore oculor̄ utrinq; soluāt ac morientium pene similes abeant.

Pygmachia: cæstuū pugna. πυγμή. cēi cæstus dī.

Pygmacus pugil.

Pygmæi ut lib. 7. scribit Ply. populi in extrema par te montiū indiæ hirantes salubri cælo semp̄q uer nante q ternos dodrantes non excedāt. Πυγμή. enim cubitus dī. Aug. li. xvi. ci. dei. Alios statura cubitales quos pygmæos a cubito gci pugnāt cū gruibus sed uincunt. Hor̄ mulieres q̄nto āno pa riūt & .8. senescūt. de pygmæis. Iuue. log⁹ fatyra. xiii. Ad subitas thracū uolucres nubēq; sonoram. pygmeus puis currit bellator i armis. Mox impar hosti raptusq; p aera curuis Vnguibus a sæua ferr grue si uideas hoc gentibus in nīis risu quatiere: sed illic q̄q̄ eadem assidue spectant plia ridet. Ne mo ubi tota chors pede non est altior uno.

Pylæmenes. dux paphlagonū q ad auxlium troiāno r̄ pfectus est. Et pylæmeneus a poetis dī.

Pylene ætoliæ oppidū. Papi. Sensit scopulosa pylene fletaq; cognatis auib⁹ meleagria pleurō.

Pylos: oppidū iuxta thessaliam a Neleo conditū. uñ Nestor dictus est pylius. Ouid. Illius attractu py lius iuuenescere posset. Sūt & aliæ duæ ciuitates hoc nomine.

Pyr. latine ignis. a quo multa p compositionēs fiūt. Et pyr: oliuæ nucleus q̄ facile ignē cōcipiat.

Pyra: lignor̄ cōgeries. Virg. Inūas struxere pyras. In his cremari corpora antiqui cōsueuerūt.

Pyrrha: deucalionis uxor. De qua Iuue. Et maribus nudas oñdit pyrrha puellas. Est & hoc noie cariæ ciuitas iusta Myrtoum pelagus.

Pyrrhus. latine flau⁹: siue rufus. Quo noie dicti fue re Achillis filius: & Epirotar̄ rex. q bellū cuī ro manis gessit: eo q rufi essent.

Pyrus arbor: pyrum fructus dictū q̄ ad sitūtudinem pyramidis elato tendat in acutum flammæ sitū dinē reddēs. Cuius diminutiuū pyrrulū ptulit Au gu. li. i. cō. Naī hæc ipsa sē q̄ a pædagogis & ma gris a nucib⁹ & pyrrulis & passerib⁹ ad pfectos & reges auī pdia mācipia. Pyros. et latie Frumūtū dī

Pyratiū gnis potionis q̄d ex pyris factū credit & lo co uini sumebat. Hiero. cōtra Ioui. Timotheo do lēti stomachū uinū suadet bibere nō pyratiū.

Pyrrhica. æ. siue pyrrhice. ēs. saltatio græcanica quā pyrrhus in creta p̄mus instituit: ut li. 7. scribit. Stra. lib. x. docet pyrrhicā reptam fuisse a pyrrhico pro iuuenib⁹ ad disciplinam militarem exercēdis. Pla to. li. vii. de legib⁹. Motus pyrrhicos mutat flex⁹ corpor̄ q̄bus tela plagæq; uitant. Suet. de Cæsa. Pyrrhicē saltauerūt asiæ bitynniæq; p̄cipū ludis.

Pyrrichius: gnis pedis q constat ex duabus silis bre uibus. dictus a pyrrho qui primus uictoria potit⁹ frequentibus pyrrhichius laudatus sit.

Pyrausta: apud Aristotelem uermiculus est quem & cleron uocat aranei spē nocentem fauis.

Pyralis pēnata bestiola: magnitudine muscæ exigne proueniens. Vnde & nomen a quibusdam pyrau sta appellatur. Quādiu est in igne uiuit cum eua sit longiore paulū uolatu tunc emoritur.

Pyramis. idis. moles maxia quadrata ita constructa ut elato in acutum tendat in formam flammæ q̄ latior surgens in acutum definit. quales romæ ad huc extant duæ iam uetustate fatiscētes. dicta py ramia q̄ flammæ similitudinem habeat: uel a la pide pyropoecilo qui & thebaicus ex quo ædifica batur ab ignea quadam uarietate. πῦρ. n. ignis dicitur. ποικίλος. uarius. Pyramidem nostri me tam nocant. q̄ terminat eorum qui a metiendo. l. mensurando metæ dicuntur forma pyramidum. æ dificari solēt atq; ea figura pyramidalis nocatur. Erant pyramides in ægypto structuræ ex quadra tis lapidibus admirandæ fastigatæ ultra omnem excelsitatem quæ manu fieri posset: ut scribit Soli nus. & sub eis sepulti reges. Excogitatæ primū a regibus ægyptiis ne plebs esset ociosa: uel ne pecu niam successorib⁹ relinquerent.

Pyramus. pe. cor. proprium adolescentis mēphiticis nomen qui Thisbes amore ardens se ipsum interi mit. Hoc nomine etiam dictus est fluui⁹ initar ni li limum deferens. qui magnam ciliciæ partē ad iecit. De quo extat illud oraculum. Tunc erit un disonus late cum pyramus olim lictora perfundēt cyprum labetur in almam.

Pyrrho nomen proprium philosophi. a quo philoso phi pyrrhoni dicti: quos græco cognomēto σκε πτικούς. i. sideratores appellāt. Nihil. n. decer nunt sed inquirēdo semper consyderandoq; sūt. Ac ne uidere q̄dē plāe q̄q̄ neq; audire se sepnāt Auinq; ueritatem in comphensibilem uidēt. Idē ἀπορρητικοί. i. ambigentes dicuntur quoniam nihil affirmant & de omnibus ambigunt. Hic pa tria Elidēsis fuit. primo pictor deinde Anaxarchi discupulus. Vixit annis. ferme nonaginta.

Pyropoecilus: genus lapidis de quo indictione py ramis dictum est.

Pyræus: athenien̄sium portus cui urbs coniungeba tur muro protracto ex oppido in modum duoī crurum: ab ad aduentandum multitudinem sem per feruens. Vel a pyreo promontorio q̄ radiis so lis exurit. Pireus uero cū. i. latino nomī ē uiri ꝑpū.

Pyrous.nomen unius ex equis Solis.quasi arden⁹. Nam quattuor esse phibentur.Pyrous.s.Aethon. Phlegon.Eous.Sunt qui declinent.Pyrois.entis. sicut Simois.entis.

Pyragmon.ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ ἄκμονος. Nã pyr.ignis.ἄκμων.incus.qui nunq̃ a calenti incude discedit.

Pyrolabes.q̃ ea quæ ignita sunt capiat.

Pyrodes Cilicis filiꝰ.q̃ primꝰ e sillce excussisse ignẽ dr̃ quẽadmodum asseruasse inferula pmethus.

Pyrobolla.malleus q̃ ignita pcutiat.

Pyrene nomen.pucllæ bebricis filiæ impyreneo mõte ab hercule compressæ atq̃ a feris laniatæ & ibi sepultæ.Qui mons quoq̃ a poetis pyrene nuncupatur.Sylꝰ.Pyrene celsa nimbosi uerticis arce diui los celtis late pspectat iberos.Tibul.Nõ sine me est tibi partꝰ honos tua bella pyrenetestis & ocea ni littora santonici.Hic mons hispaniæ gallią ab hispania diuidit.Ab exortu æquinoctiali in occasum brumalem porrectus a crebris fulminum ignibus.Vel.ἀπὸ τοῦ πυρὸς.i.ab igne.Nã ut scribit Diod.li.6.Syluæ in pyreneo frequentes iniecto a pastoribus igne pisci.temporis flagrauerũt. Hinc pyreneus.Syluis.a pyrene puella pyreneum saltum dici autumat.Dicitur autẽ mons ipse pyrene & pyreneus mons Pyrene etiam fontis nomẽ fuit ut inquit Ply.lib.iiii.i Acrocorinrho musia dicatus.Cuius meminit Persi. & Plau.in aul. Inde bibere sola si uino scateat corinthiense fontẽ pyrenea pt.Stra.li.i.syl Nec conscia dr̃ pyrene latos potius mihi gurges inhaustua.

Pyrenes pe.pro.sunt ceraforum ossa seu baccæ. ut apud Ari.li.2.meteorologicoꝝ infine.ubi sic legit γίνεσθαι τὴν ἐκλειψιν.οἷον ὅτι πυρῆνες ὅτι ἐκ τῶν δακτύλων πεσοῦνται

Pyria:urbs Insulæ Lesbi.Pyriasis.latine formẽtũ dr̃.

Pyrgus.latine Turris dr̃.q̃ fulgureis ignibus ferire turres consueuerunt.A cuius similitudine pyrgꝰ etiam usus gns dr̃ cauitate sessili quo coniecti talli agitariq̃ mittunt anteq̃ in alueolum emittãtur. Hor.Mitteret in pyrgum talos.cuius effigies iltar turriculæ est.unde nomen mutuat.Mar.turriculã latino uocabulo usus est.Persius orcam dixit. Scire erat in uoto damnosa canicula q̃tum raderet augustæ collo non fallier orcæ.Hæc est illa turricula siue pyrgus quæ alio noie fritillus dr̃ a poetis. uñ Prophyrio dicit pyrgum significare qđ nos fritillum dicimꝰ iquo coniectæ tesseræ agitatæq̃ mittuntur.Iuue.Paruoq̃ eademq̃ mouet arma fritillo.Quibus uerbis clarę fit de turricula dictum esse non de tabula lusoria.q̃ lata & sparsa esse consueuit:& quæ alueus siue alueolus:siue latruncularia tabula dr̃.Pyrgus & militaris ordo dr̃ & turma eq̃stris. Sunt qui pyrgum dicant. ἀπὸ τοῦ πυρὸς.qa tendat in acutum.

Pyrga.Tetriculorum bursa.Pyrgum Thusciæ oppidum.qđ & pyrgi numero plꝰ dr̃.Virg.Et pyrgi ueteres intempestæq̃ grauiscæ.

Pyrgobaris:turris uel domꝰ imodũ turris ædificata.

Pyrgoteles.pe.cot.pprium nomen:gẽmaꝝ sculptoris nobilissimi:adeo ut Alexander macedo edictũ fecerit ne imagines suæ ab alio q̃ a pyrgotele sculperentur.

Pyretra.herba medicinalis quam uulgo nunc draconem uocant:linguam adurens & mordicana. Ema folia in acetariis pbant.radice utunt pigmẽtarii.Pyretrum Macer usurpat.Est pyretrum calidum siccumq̃ qusrtꝰ in istes est gradus.excutiat dentes frigidus humor masticet hæc patiens i te neatq̃ diutius ore.

Pyretus febris ab incendio appellata: quẽadmoduꝫ apud nos febris a feruore.

Pyrites lapis.q̃ plurimus illi ignis sit.hũc nos ignatium dicimus.quidam etiam Viuum uocant qui a clauo uel altero pcussua lapide scintillas edit.Augu.lib.xxi.ci.dei.Pyritem lapidem pticum tenentis manum si uehementius ꝑmat adurere. pp qđ ab igne nomẽ accepit.Præterea lapis molaris pyrites uocat q̃ in eo quoq̃ ignis conspiciat. Est & alius pyrites æris similitudine in Cypro reperiri solitus:& circa Acarnaniam.cuius usus in medicina non paruus est.

Pyricauta.latine Ambusta.dicuntur.hoc est adustiones & adusta.

Pythagoras nomen philosophi.dequo dictum est. Mente deos adiit & quæ natura negauit: uisibus humanis:oculis ea corpons hausit.hic in italia ĩ ea parte quæ magna græcia dicta est maximam iuuenum multitudinẽ ꝑhiam docuit:ubi uice numinis cultus est.Exquibus Archita Tarentinus. Alcmeõ crotoniata.hyppasis metapontinus. Philolaus crotoniata. maxime floruerunt qui Dicti sunt pythagorei & italica philosophia quæ a pythagora defluit. Dictus pythagoras quod uera pythio non minus loqueretur. Venit autem in italiam Tarquinio superbo regnum obtinente. Ferunt pythagoram ab ægyptiis sacerdotibus cærimonias potentiasq̃:numeruꝫ admirãdss;uices:s geometriæ.solertissimas formulas:a chaldæis syderalem scientiam planetarum & stellarum status ambitus effectus in genituris hominum didicisse. Cui bragmanes Indorum ꝑhi plæraq̃ phiæ documenta contulerunt. Hic leges dedit italis apud crotoniatas & metapontinos cuius non minꝰ sex centis discipuli erant qui noctu ad eum audiendum confluebant.

Pythagorzi:dicti sunt qui sectã pythogoræ tenẽt.

Pythagoristæ qui uitam pythagoræ sequũtur.

Python.serpens.ἀπὸ τοῦ πύθω.quod putredo. quoniam ex putredie terræ post diluium deucalionis natus sit.Et est tam masculini q̃ fœminini generis.Claudi.Cæruleus tali prostratus appoline.python. Tibul.Vbi delphica python.Hinc Apollo pythius.

Pythius:cognomen apollinis .a pythone dracone quem ipse in prima infantia sagittis interfecit:inonis nutu imissũ sed;poetaꝝ fabulas.Alii ἀπὸ τοῦ πυθάνομαι.quod est interrogare & consultare.Inde uaticinantes phœbades pythiæ cognominantur ut scribit Stra.li.9.Alii ab πύθειν putrescere.q̃ nunq̃ fine;ui calons efficit.

Pythia.oꝝ.ludi apollinares qui ī apollinis honorē sunt instituti.

Pytiocampæ sunt ærucæ uenenatæ in pino nascentes. Vnde & nomen mutuantur. Græce enim. πίτυς nocat pinus. Vnde & Pytiusæ insulæ a græcis dictæ a frutice pineo monumentis scriptorum inclytæ. Campe nero significat brucum: siue eruca. a flexura quæ dicitur Campe. Ply.lib.xxiii. Vsus contra pinorum erucas quas pytiocampas uocāt. Colū.lib.xii. Betiolæ quæ a nobis appellantur erucæ campæ nominantur.

Pytisma pytismatis.neutris sputi irroratio.ab πύτι/ζω.quod est spuro leui & crebro irrorare. Sunt q scribant pityisma.cum.y.in secunda.ab πίτυ/ζειν.spucre. Iune. Qui lacedæmoniuꝫ pytesmate lubricat orbem.i.qui lubricat annum sputo.

Pyxis pyxidis græcum nomen est a buxo quod græce pyxon latine buxolum nascatur e buxo.q̄q̄ & ex alia materia dici possit. quoniam ex eo ligno fieri cœpit. Nam ut docet Quintil.lib.viii. pyxides cuiuscūq materiæ sunt quarum usus uariis rebus est accommodatus. Ply.lib.xviii. Primori inest pyxis ferrea. Apul.de asi.lib.iii. Arcula quædā recluſa pyxides plusculas inde deptomit. Huius diminutiuum est pyxidicula in qua aromata continentur. Cor. Celsus.lib.vi. Liquidum collyrium pyxidicula seruatur. A pyxide etiam pyxidatus. di citur significatq ad effigiez pyxidis in commissa formatum. Ply.lib.xxxi. Cōmissuris pyxidatis.

LIttera muta est. superuacua dicitur. sicut & K. quoniā. C. potest implere arum uocabulum i & propter nihil aliud scribēda uidetur nisi ut ostendatur sequens.u.ante alteram uocalem in eadem syllaba positus perdere uim litteræ ī metro. Et ut pinguior per cā sonus habeatur q̄ per.c.haberi possit. Quod sane terminatio ipsius.q.& necessaria consequentia alterius.u.post illud.& ante alteram uocalez indicare potest. Nunq̄ enim in eadem syllaba uocalem post.q.ponere possumus quin inter.q.& uocalez interponamus.n.ut qualis.queror sequi.loquor quum.ut Victorino placet q̄uis hoc nōnulli per unuz.u.scribi uelint. Transfertur autez.q.in.c.ut loquor.locutus.sequor secutus. In.s.ut Torqueo torsi. In.x.ut Coquo.coxi.

Qua.aduerbium modo significat per quem locum. Virgi. Dic mihi qua sit iter. Modo In quantum. Seneca hominem quippe qua animal est moueri sensu oportet. Modo partim. Plyn. Medium tempus distentum impeditūq qua officiis maximis amicicia principum egisse.

Quadautenus penultima correpta usq ad quandam partem.

Quadra quadræ: mensarium instrumentum ex stanno uel argento super quod dapes scinduntur siue appouuntur scissæ q quadrata forma fieri soleat ueluti rotunda repositoria orbes dicimus qui uulgo Incisona dicuntur. Fitq aliquando etiam ex pane. Virgil.lib.ii.Ge. Patulis nec parcere quadris. Iuuena. Vt bona summa putes aliena uiuere quadra. Sunt qui dicant quadram panis fragmentum siue frustum esse quia olim apud romanos q̄drati panes dicerentur. Mar. Committis turdēq mihi quadrūq placētæ.

Quadrus quadra quadrum quod est quadratum. Quadratum uero figura est rectas atq æquales lineas.quatuor & quatuor.rectos angulos hās.

Quadratura: ipsa quadratio. Vnde Archimedes scripsit de quadratura circuli.

Quadro quadras.in quadrum redigo. Hora.in epistolis. Et quæ pars quadret aceruum per translationem Quadrare ponitur pro consentire & ex omni parte conuenire. Tractum a lapidibus quadris qui intect se optime conueniunt. Virgil. Arboribus positis secta uia limite quadret. Apul. Vt omnia ea lamitatem quadrarent.

Quadrans: genus numml.q̄ sit q̄rta pars assis. hoc est unciæ tres. Iuuena. Nam si pietia q̄drans tibi nullus in archa ostendatur.

Quadrantal.figura est quæ omni ex parte quadrata sit: quales sunt cubi & tesseræ quibus in alueolo ludit. In quacūq enim partem incubuerint immotam habent stabilitatem. Est & genus uasis pedem quadratuz habens.& continet.xxxviii.sextarios. Plau. Anus hæc sitit. Quantillum sitit? Modica cticapit q̄drantal.

Quadragesima. absolute dicitur pro q̄rta parte. Sue. de Calig. Pro litis atq iudicijs ubicūq conceptis quadragesima summæ dequa litigaretur exigebatur. Sic dicimus decimam uigesimam quinquagesimam centesimam.

Quadrifidus quadrifida quadrifidum penultima correpta. quod in quattuor partes findi potest. Virgilius libro secundo Ge. Quadrifidaq̄ sudes & acuto robore uallos.

Quadrifariam. aduerbium. quadripartito. Var. Et ea quæ ad mortales pertineant quadrifariam diuiserim.

Quadriforme. qd hēt q̄ttuor formas.

Quadrangulum. qd hēt q̄ttuor āgulos.

Quadriga. penultima pducta quasi quadriaga a q̄ttuor æquus quibus iungebatur appellata est. Gd. Quadrigas cæsar etiam si currus unus equoruꝫ q̄ttuor iunctorum agmen unuꝫ sit plurarino semper numero ducendas putat. Aliquando Quadrigarū nomine intelliguntur equi qui quadrigas agunt. Colu.lib.viii. Vnde sacrorum certaminum studio pernicissimarum quadrigarum semia diligenter ob seruationē custodiunt & spem futurarum victoriarum concipiunt propagata sobole generosi animi.

Quadrigarius qui quadrigam agit. Est & nomen pretium auctoris.

Quadriiugi siue quadriiuges penultima correpta eq

q̄terni ad unum iugum alligati. sic bijugi trijugi & septemjugi cum duo uel tres uel sex equi adunū currum adhibentur.

Quadripartior: in quattuor partes diuido. Vnde q̄dripertitum. in q̄ttuor partes diuisum. Quadripartito aduerbium significat in q̄ttuor ptes.

Quadrupes. q̄ q̄ttuor. pedes habet. Hinc Quadrupedus. a. uz. Amb. lib. hexa. Demersa magis q̄drupedo corporis gressu: & uelut affixa terris uideas esse quam libera.

Quadrupedo. as. penultima correpta q̄ttuor pedib⁹ gradior. Vnde q̄drupedātia animalia q̄drupedia dicuntur. Virg. de eq̄s. Perfractaq; q̄drupedantū pectora pectoribus rumpunt. Ply. lib. viii. Thessalorum gentis inuentum est equo iuxta q̄drupedāte cornu intorta ceruice tauros necare.

Quadruplus. a. um. q̄ est q̄ttuor aquo quadruplicit & quadruplico. as.

Quadruplatores: a quadruplo. as. uel a quadruplor. Plau. imperfa. quadruplatores appellat delatores q̄ damnati quartam partem bonorum indipiscebantur. Asco. Quadruplatores delatores erant criminum publicorum in qua re quartam partem de proscriptorum bonis quos detulerant cōsequebant.

Quadruplor. aris. delatorio. & damnati quartā partem accipio. Plautus. imperfa. Neq; quadruplari me uolo.

Quadrilaterum. q̄ hēt q̄ttuor latera.

Quadrimus. a. um. q̄ hēt quattuor annos. aquo fit diminutiuū. Quadrimulus. a. um.

Quadruoctium. m. quattuor noctes. sicut biuoctium. duas noctes significat.

Quadriremis penultima producta nauis quæ quattuor remorum ordinem hēt.

Quadrisyllabū. q̄ ex quattuor syllabis cōstat.

Quadruium dī ubi quattuor uiæ conueniunt.

Quadi populi sunt. Hiero. Sarmatæ quadi uandali & in numerabiles aliæ gentes. equorum & uulpiū carnibus delectantur.

Quæ nomen relatiuum cum. æ. diph. scribitur ut differat aque coniunctione cuz omnibus compositis ut quæq; quænam quædam quæuis: quæcunq; quælibet & cætera huiusmodi.

Quæcūq; mm relati in se continet: ut feci quæcūq; iussisti. Aliquando simpliciter. & significat omia. Ci. Quamobrem quæcūq; a me ornamenta uitæ proficiscentur. elaborabo ut omnes intelligant a me hītam esse rationem tuæ diuītatis.

Quæro. is. quæsiui. itum. & quæstum per syncopen. ex quæ & tes componi uidetur. Naz proprie quærere est quæ sit res aliqua inuestigare. Et dicimus Quæro te hanc rem. Quæro te de hac re. & Quæro hanc rem abste. Quæro rem: inuestigo. uentilo. Ter. in adel. Quære tez immo exorque. Itē Quærere est lucrari. Vnde Augusti. lib. xvii. ciui. dei. In latina lingua hoc uerbuz quærit accipit ꝓpositionem & acquirit dicitur q̄q̄ & siue additamento ꝓpositionis quærere intelligatur acquirere. exquo lucra uocantur & quæstus. Huius uerbi compositæ mutant æ. in. i. prod. Quæ sunt Acquiro. Anquiro. Circumquiro: Conquiro. quodundequaq; quiro. Lactan. libro secundo. Eiecit hominem deparadiso. ut uictum sibi labore conquireret. Disquiro. quærendo discerno. Augu. libro secundo ciuit. dei. Vnde postea nobis erit in dei ueri domini nouitate disquirendi ac differendi locus. Exquiro. Inquiro inuestigo. quasi bene intus quæro. Lact. lib. iii. Nam si quis imbtes comm diligenter inquirat: inueniet iracūdos cupidos. per quiro nestigo. Requiro dequo infra.

Quærito. as. frequentatiuum significat instanter quiro. Et proprie de iis dicitur qui quotidie inquirēdo uix uictum inueniunt ut inquit Do. Teren. in adel. Laua ac tela uictum quæritans. Plau. Qui inops & sordidus quæritando alit familiam. i. hostiatim quærendo. uictum quod mendici faciunt: qui & rogatores dicuntur. Pla. Vt rogator hostiatim petam panem.

Quæstio. a quæstū supino fit. & quandoq; significat dubitationem siue Interrogationem: ut quæstio ē an mundus æternus sit Eius diminutiuum est q̄stiuncula. Hierony. Quæstiunculā proposuisti qd sit Villicus iniquitatis. Græci quæstiōes Zetemata & problemata appellantur. Quandoq; significat controuersiā: ut apud rhetores. Quādoq; Tortura & corporis dolorez qui datur alicui faciuntoso ad eruendam ueritatem sicut in iudiciis.

Quæstionor. quæstionaris perquiro examino. aquo. Quæstionarius.

Quæstionarii: sunt inquisitores examinatoresq;. Vide diuo Anastasio legitur. quod maximum ponderis argenti quæstionarii clauiculum filii Iesdim obtulerunt.

Quæstor. præpositus pecuniæ publicæ qui curam ærarii habet. Cicero libro secundo artisue. Rhodii quosdam legarunt athenas: legatis quæstores sumptum quem oportebat dari non dederunt. Hic urbanus dicebatur qui etiam uectigalia exigebat a prouinciis. Vnde lentulus quæstor senatui scribit. Et quam primum ad meum officium reuertendum mihi existimaui: & ut reliq̄ uectigalia exigerē & q̄ posui pecuniam colligerem quicquid ex e corruptum esset: aut quorum id culpa accidisset, cognoscerem. Quæstor quoq; qui imperatoris uice fungitur in exercitu: Cicero in Caio. Sed tamen hoc queo dicere non me quidem his esse uiribus quibus aut miles punico bello. aut quæstor in eodem bello: aut consul in hispania fuerim. Et hic erat primus honoris gradus apud romanos. Et prætorem quæstori suo patentis loco esse oportebat. Item Quæstor qui pōest iudiciis exercendis & maleficiis puniendis quem maleficiorum iudicem appellare solemus. Qui & quisitor uocatur. Virgilius. Quæsitor minos urnam mouet. Claudia. Quæsitor in conspicuus solio pertentat crimina minos. Dict⁹ q̄stor a quærendo q conquireret. publicas pecunias & maleficia quæ triumuiri capitales nunc cōquirunt. Ab his postea qui quæstionem iudicia exercent. quæstores dicti.

Quæstura: quæstoris dignitas: sicut a prætore prætu-

tura. Ci. Cuius cum patrē magna mihi fuit amicitia. Inde a quæstura mea Siciliensi.

Quæstorius quæstoria quæstorium quod ad quæstorem pertinet. Cicero Cæcinio. Quod ego officio quæstorio.

Quæstorius quæstorii. qui quæstor fuit. ut uir quæstorius.

Quæstus. quæstus. & quæsti. Plautus In aul. Nam hic apud nos nihil est quæsti. Datiuum & ablatiuum plures facit quæstibus: significatque lucrum nummarium. Est enī lucrum etiam amicorum & gloriæ & scientiæ. Interdum ponitur pro actione ipsa atq; artificio lucrandæ pecuniæ. Cicero. Nam de artificiis & quæstibus qui liberales habendi sīt. qui sordidi. Quintilianus. Nam ut lingua primū esse cœpit iuquæstu.

Quæstuosus qnæstuosa quæstuosum. idem qđ lucrosus. ut quæstuosus homo. qui lucri causa auidus uudiq; lucelia quæritat. Columella libro septimo. In rusticatione uel antiquissima est ratio pascendi pecoris: eademq; quæstuosissima.

Quæsticulus. diminutiuum significat parum lucrum. Cicero libro secundo de ora. Aut quid fissus rhetoris cum lucello meo? aut meus quæsticulus cum cælo terra: rerumq; natura.

Quæstuarius qui quæstus gratia artem aliquam exercet. & quæstuariæ artes Quæ lucri gratia exercentur

Quæso primam personam indicatiui tantum habet q̄uis quæscere apud Sal. & Ci. legatur. Modo q̄so ac quæsumus dicim⁹ pro rogo. Sunt tamen q declinent. Quæso. quæsis quæsi. quæsuꝫ. uel scdꝫ probum quæsiui quæsitum. Lucre. lib. i. præsenti usus est. Ni diuū pacē uotis adit & pce q̄sit. Sal. lib. i. histo. Curionem quæsiuit uti adolescentior. & a populo suffragiis integer ætati cōcederet merenti. Huius frequentatiuus est quæsito. as. Pnſ. Quæro quæsto differētiæ causa facit. quia a quæso quæsito fit.

Quærcus dicit. q̄ id genus arboris graue sit ac dur̄ tamen etiam q̄ in ingentem euadat amplitudinē. Et tam secundæ q̄ quartæ decli. est. Ci. Ibi. quærcorum rami ad terram iaceat.

Quærnus quærna quærnum. q̄ est ex q̄rcu. Virgi. lib. i. Ge. Sed tamen & q̄rnas glandes.

Quærceus. a. um. idem quod quærnus. a. um. Ser. Quærceam coronam accipiebant qui in bello ciuem seruassent.

Quærneus quærnea quærneum similiter possessiuū. Col. lib. 7. Probatur maxime ulmea: post fraxinea & ab hac populnea: ultima sunt Illignea & quærnea & laurea.

Quærcicus quærcica quærcicuꝫ idem. Sue. In Cali. Primo die phaleraro equo insignitq; q̄rcica corona & cetra & gladio: duraq; chlamyde.

Quærquetum: siue quærcetum: locus ubi consitæ sīt quærcus. Var. Si ad limitem quærcetū habet: nō possis recte secundum eam syluam ferre oleaꝫ. A quærqueto autē dicuntur Quærquetulanæ nymphæ quærqueto præsidentes.

Quærcerus quærcera quærcerum penultima correpta quod est frigidum cum tremore. Lucii. Iactāſ me ut febris quærcera. Gel. lib. ultimo. An tu forte morbum appellari hic putas ægrotationem cū febri rabida & quærcera? Et Fest⁹ ait antiquos q̄tceram dixisse grauem & magnam.

Qualis relatiuum qualitatis est: ut qualis pater talis filius. Ponitur & Interrogatiue: ut quale ei rei ponsum dediſti? Interdum infinite: ut uoui qualis sis. Respondet quandoq; sequenti ibo. & quādoq; antecedenti. Hor. in Epo. Sed incitat me pectus & mammæ putres equina quales ubera.

Qualitas est secundum quam quales dicimur: ut albedo nigredo. aduocatio procuratio legatio paternitas filiatio. qualitates sunt q̄ secundum eas albos nigros aduocatos procuratores patres filios dicimus.

Quallus genus uasis uiminei per quod uinum guttatim defluit cum calcatur uua a coiando reliqua uero materia exire prohibetur. Virgil. Tu spisso uimine quallos collaque prælox fumosis deripe tectis. Ponitur etiam pro cistula inqua mulieres ponebant pensa lanæ. Horatius libro secundo carta. Tibi quallū cytheream puerales.

Quasillus & quasillum. diminutiuum a quallus. Festus. Calathos græci: nos dicimus quasillos. Cic. in phil. An nou inter quasilla pender aurum? Et corripit primam syllabam. quamuis quallus illaꝫ producat. Tibul. Sit tibi cura togæ potior psaltriæ sumque quasillum. Romani. Veteres quasillaꝫ talasiouem appellarunt. ut auctor est Varro. Vnde talassii nomen in nuptiis frequentabant adlanificium nouas nuptias inuitantes.

Quam. coniunctio discretiua uel. Electiua: ut dines opto quaꝫ pauper. sed uidetur ista particula q̄ proprie sīgare q̄: quāuis inducat ui quadam uerborū ad alia trahit: ut qñ p sequētib⁹ ita sīgabit ut qñ uenies? qñ ero illic. Aliqñ ponit p post q̄. siue quo Liui. libro. vi. Iupiter atque dii omnes hæc. dederunt ut. T. Quintius dictator oppida nouē caparet die uicesimo quaꝫ creatus erat. Aliquando pro antequam. Suetonius in Cæsaria. Et pridie quam occideretur in sermone nato super cœnam quisnam esset finis uitæ commodissimus repentinum inopinatumque prætulerit. Aliquando pro cum. Cicero. Tironi. Menandrius postridie ad me uenit quam expectarem. De his etiam in postridie dictum est latius. Aliquando sumitur pro quantum. & tam positiuo quaꝫ comparatiuo & superlatiuo. iungitur. ut Quam bene marmorei directa est semita pontis. idest quantuꝫ beue. Cicero Quā moresi sunt qui amant ex hoc potes intelligere. Quintilianus libro primo. Quam in his quoq; liberis erunt omnia compositoria & quam nos poterimus elaborata. idest quanto. Var. libro secundo de Canibus loquens ait. Quam paucissimo. tam optimi in aldendo fient. Cato. Quam acerbissima olea erit & Oleum facies: tam Oleum optimuꝫ erit. Vbi etiam ipsuꝫ quantuꝫ frequentissime

ponit Cic. Nisi q tanta est inter eos quanta ma-
xima potest moꝛe studioꝝq distantia. Aliquādo
pro Valde. Sicq tam positiuū q superlatiuū req-
rit Ci. cū quo semper q familiarissime uixerat. Cur
ti⁹ Collemq traiecto q celerrime flumine occu-
pat. Cæsar. li. iiii. Vt q celerē arq instabilem mo-
tū haberet ideſt ualde celerē. Cice. in. Læl. Quam
multa enim q nostra causa nunq facerem⁹. facim⁹
cā amicorū. Iungit etiam comparatiuo. Idem. li.
v. tus. Abacoſq q plures ornauit argento auroq
cælato. Seneca epla. lxxviii. Conuocauit q plures
amicos. Iungit etiam in hac significatione. his di
ctionibus. per. Ply. Perq scire uelim. Ter. Perpol q
paucos reperias meretricib⁹ fidelis e uenire amato
res. qd sic resoluit. Pol perq paucos. Saneq. Gel.
Saneq nrile est. Ci. Nam q pompeio Cānini⁹ ait
saneq refrixiti Admodūq. Gel. Voce admodumq
suaui. Oppidoq. Idem. Oppidoq libēs audiui.

Quamdudū: interrogantis. Iamdudum. respondētes
Plau. Quamdudum e foro aduenisti domuꝫ? Non
ita dudum.

Quamdin? quanto tempore? Cuius reitā est tādin.
Quālibet quantūnis. qnātūlibet. Idem signt. Ply.
Impudica mulier quālibet facinus audet.

Quamobrē. cū ponit causatiue tam plī respondet q
singulari. Singulari sic. Vnum est gobrem te amā
dū putent ideſt propter qd unum. Plurali sic qr
tuor sunt gobrem imperatoꝛ maxime laudet. ideſt
propterque quattuoꝛ. Ci. Apio. Multaq mihi ue-
niebant in mentem gobrem istū laborem tibi etiā
honori putaceꝫ fore.

Quampridem. significat multo tēpore ante. Ci. qnā-
pridem nomen fīnii detulisti.

Quamprimū tota una dictio significat nalde cito. cū
primū uero duꝝ partes sunt necesseq est eis inngi
duo uerba. Et significat Statim. Virg. Cum primū
pasti repetent pſepia tauri. si qua tui corydonis ha
bet te cura nenito.

Quamuis & qq coniunctiones aduersatinæ. Virgil.
Quāq animus meminisse horret. Interdū tū quā-
uis ponit pro quantūuis. i. nalde. Plau. in Menæ.
Quānis ridiculus est ubi uxor non adest Teren. in
adel. Ne tam qdem q̄uis maneo hic ociosꝰ.

Quam mox significat q cito. nalde ciro.

Quando aduerbiū temporis. significat quo tempoꝛ
acuiturqꝫ in prima Ponituqꝫ modo Interroga-
tiue: ut Quando uenies. Modo relatiue: nt quando
eram iuuenis Ifis operam dabam. Et correlatiuuꝫ
est tūc. Sicut enim tot quot. talis qualis tantꝰ quā
tus: ita tūc quando dicimus. Infinite. ut quando
neniam. te alloquar. Ponit interdū pro aliquādo
præsertim cū peꝛcedit. nū ut Num quandome au
diuisti? qnæ interrogatio facit hoc significare Nū
aliquando. Inqnem modū aliqui accipiunt illud
Lucæ. Nū quando nos misi sine sacculo & pera &
calciamentis qd nobis defuit? Interdū pro siqui-
dem uel quoniam. Et sic est coniūctio cāsis hētq
accentū acutū in ultima. Virg. hic tibi fabor. enim
quando hæc te cura remordet. Ter. in adel. Postre
mo quando conscia sūa me culpam hūc eē pcul.

Quandoq signt aliquo tēpore. sic aliquādo. & siqn.

Quando qdem coniūctio causalis p siqdem seu qm
Virg. Quandoqdem ausonios non fas contingeꝫ
portus. Col. li. viii. Nam nisi procedat stare debet
qūqdem pastoris officiū sublimē celsissimam ocu
loꝛ ueluti speculam desyderat

Quantꝰ refertur ad numerū ad pondus & ad mensu
ram. Et modo interrogatiuū est: modo relatiuum
modo infinitū. Cuiꝰ composita sunt Aliquantus.
quantisper. quantuscūq quantus quantus & quan
tuslibet. quantitatū uero alia continua. alia discre
ta. Continua est ut linea superficies corpus Discre
ta ut oratio numerus.

Quantulus & quantillus diminutiua sunt. sicut a tā
tus tātulus. & Tantillus. Et significant q exigu⁹
Hinc fit quantuluscūq. Aug. lib. iꝫ. ci. dei Nā iō
dicit immortalis quia modo quodam quātulocūq
non desinit uiuere atq sentire.

Quantuscūq. i. q magnus: uel etiam quot. Nā quā
tus interdū pro quot legim⁹.

Quantuslibet: idem qd quātuscūq. nel significat unū
quantū tibi capere libet: non omnem. ut quantil
libet spatiū non oēm quantitatem spatii sed unam
quā tibi cape libet. Aug. li. iꝫ. ci. dei. Quantuilibet
finit⁹ numer⁹ fuisset animæ infinitis terro sæcu-
lis sufficere non ualeret. i. quantuscunqꝫ.

Quantusquantus. qnātulnscunqꝫ. Ter. in adel. Tu
quantusquantus nihil nisi sapientia es.

Qua propter aduerbium significat propter quod.

Quantisper. sigt. quanto tempore sicut Tantisper
tanto tempore.

Quaquauersꝰ. siue quaquersum sigt in omnem ptē.
Aug. li. viii. ci. dei. Quam longe lateq potuit pe-
regrinatꝰ est quaquauersū eū alicuiꝰ nobilitate sci
entiæ percipiendæ fama rapiebat.

Quarto & quartū aduerbia interse differūr. Nā quar
to cōsul. sigt locū cōsulū uel ordinē hoc mō. Mar-
cus fuit quarto cōsul. i. q tres consules ab origīe
& institutiōe & ordine consulatꝰ aū factū q mar
cus fuisset consul q tenet nūc quartū cōsulatū qr-
tū aūt cōsul sigt personam q quater fuerit consul.

Quartarius. mulio mercenarius. q quartam partem
quæstus capiat.

Quartanarius qui quartanam febrem patitur.

Quatenꝰ pe. cor. pprie sigt quātū sicut Eatenus tātū
Ci. in. Læi. Videndū est quatenus amicitiæ tribuē
dū sit. Idē li. i. tus. Magna culpa pelopis q nō cru
dierit nec decurit quatenꝰ eēt qcq curandū. Aug.
li. ꝫ. solilo. Profecto cernis quātæ inqsitionis in-
digeat qtenꝰ ista pgredi debeāt ne i quasdā in ex
cusabiles turpitudies ḋcidaē. Aliqñ sigt qua fine ut
Verberaui filiū qtenꝰ sit bōus. i. ad hoc: uel ad hūc
finē ut eēt bonꝰ Aliqñ sigt qm. Ply. Et quatenꝰ ne
gaē nobis diu uiuere. relinquamꝰ aliqd quo nos
uixisse testemur. Docet et acron esse aduerbiū loci.

Quatinꝰ cū. i. coe. coniūctio est. & sigt qa. Iuue. qua
tinꝰ hic non sunt & uænales elcpbanti.

Quattuor nomen numerale binarium numerum inse
cōrinēs. aquo qter aduerbiū qrtꝰ qrenꝰ. qternariꝰ
qternario. Quadruplus. Quatriduum. quadriēniū

Quadrimus.qnadratū.quadrum.quadratal.quadrans.& multa hniulmodi.

Quaternus ꝙttuor.Ply.quaterni tenes coruis ſũt in bruleto.

Quaterio quattnor chataꝛe ſiue alteri⁹ cuiuſcunq; rei compoſitio: ut in actib⁹ apoſtolicis tradẽſq; ꝙt tuor quaternionib⁹ militū cuſtodiẽdū.

Quatriduũ ſpatiū.quattuor dieꝝ aquo.Quatriduanus.ana.num.

Quaſi aduerbiū ſimilitudinis ſignificat ita ut.Imaginem enim ĩuit: ut iraſceris ꝙſi canis.Quæ oratio reſoluit⁹ per uerbū ſubſtãtiuũ.hoc eſt.Iraſceris ſicut canis iraſcit⁹.Et non ſolũ imaginem ſed ipſam plane ueritatem ſignificat: ut tu pater non amas me ꝙſi filiũ habet etiam qnoddam propriũ quale eſt. Tu obiicis q uxorem repudiauerim quaſi tu idẽ non feceris.

Quatio.is.ꝙſſi.ſſũ ſignificat moueo cõcutio. Lact. li.2.Mentes furorib⁹ quatiũt. Hiero.ad dama.q adeo receditiſtatim fluctib⁹ ſæculi quatitur.Liui. Carthaginis mœnia nunc ꝙtit atiete.Aliquando ponit⁹ quatere pro moleſtare.Virgil.lib.9. Aut ratris terram domat: aut quatit oppida bello. Aliquando pro eiicere.Ter.in eu.Nimiꝛ homo quatiet⁹ certe cũ dono foras.Compoſita eius mutant.q in.c.& abiicit⁹.a.ut Abſcutio. quod eſt amoueo. Concutio totũ cõmoueo.Lact.lib.vii.Ac primuꝛ concutiet terrã q̃ ualidiſſime.& a motu ei⁹ ſcindẽtur mõtes ſyriæ.Decutio.Diſcutio Excutio.Incutio percutio.Recutio itegꝛ quatio.Succutio ſubt⁹ quatio.Aug.lib.viii:con.Tria horũ uerba compiex⁹ eſt.Quanto propri⁹ admouebat: tanto ampliorem incutiebat horrorẽ ſed non recutiebat retro: nec auertebat ſed ſuſpendebat retinebant nugæ.nugaꝛ & nanitates uanitatũ & ſuccutiebãt neſtem meam.

Quaſſo.as frequentatiuũ.Plau.in tri.Quid quaſſas caput? Aliquando quaſſare rũpere.Virg. Quaſſatam nentis liceat ſubducere claſſeꝝ.Hinc conquaſſo Ci.li.iiii.tuſ.Ita illa duo morbus & ægrotatio ex totius ualitudinis corporis conquaſſatione & perturbatione gignunt⁹.

Quaſſus.a.um.idem eſt quod quaſſat⁹ fract⁹. Ply. lib.xviii.Ante lucanis ferramenta acuere manubria aptare: quaſſa ſarcire.

Quoaxo.as.ppriũ ranaꝛ eſt. Feſtus Quoaxare ranæ dãr cũ uoceꝝ emittũt.

Que abſq; diph.coniũctio.modo copulatiua: ut Ama uirũq; cano.Modo cauſatiua.pro quoniã.Ci. Non ſolũ nobis nati ſum⁹ ortuſq; noſtri partem patria uendicat ptem amici.Modo explẽtiua. qñ ſcilicet omat⁹ tantũ cã põit⁹.Proper.Deiphœbũq; helenũq; & polydamantaſ in armis.Quandoq; ponit⁹ pro. Idem. Plau.Rudis eſt.neſcitq; quid expediat.Quandoq; pro etiaꝝ.Apul.Id ei ſerioꝝ loquenti non crederem.i.etiam ſerio loquẽti.In cõpoſitione aũt ſemper poſtponit⁹: ac coniunctionis uim amittit⁹ ſed uim ſyllabicæ obtinet: ut nanq; quoq; Atq; itaq; undiq; uterq; Plæriq; Componitur etiam cũ qs qui.quæ qd uel qd ut quiſq; qq; quæq; quodq; qdq;.Et adiecta.cũ ut qcũq;.quæ cũq;.quodcũq; & præpoſitione. Abs.ut abſq;.cuꝝ aduerbio.ut neq; cũ coniunctiõe.nr atq; Differũt aũt interſe.q; ac.&.Atq; quia q; poſtpoſitiua ẽ & enclitica.Ac ſemper præpoſitiua.Atq; tam præpoſitiua q̃ poſtpoſitiua.

Quemadmodũ dictio compoſita ex quem & ad.& modũ.ponitur⁹q; pro aduerbio ſimilitudinis: ut Fiat miſericordia tua ſuper nos quemadmodũ ſperauimus inte ponit⁹ nonnunq̃ Interrogatiue ꝓ quo modo: ſine ad quem modũ.Ambr.lib.i.offi.Naꝝ licet interdũ honeſta ioca ac ſnauia ſint tamen ab eccleſiaſtica abhorrent regula.Quoniaꝝ qnæ i ſcripturis non reperimus ea q̃madmodũ uſurpaſ poſſnm⁹? Et li⁹ de paradiſo.Si igitur uiro culpæ auctor eſt mulier qnẽadmodũ pro bono uidẽ adiecta

Queo.is.quiui.nel qui qtũ.ſignificat poſſum. Sal. Sed neq; pretio neq; gratia impelli quit.Dictum queo ut qdam pntant ꝙſi qui eo.Vnde antiq ne queũt quãdoq; pro nõ eũt dicebant cũ tamen ne q̃otſignificet non poſſum. Ter.aũt quitus.a.um. a queor dixit in ecy.Naꝝ cũ compreſſe ẽ gnata forma in tenebris noſci non qta eſt.Sed antique nr ait.Do.dixit.

Queror.eris q̃ſtus lamẽtor.Sal.Sæpe de luxuria atq; auaricia noſtrorũ ciuiũ queſtus ſum. habetqꝝ pe. cor.ut differat a q̃ror paſſiuo uerbi q̃ro. Dicimus aũt queror illnd.Et q̃ror de te cũ illo uel illi.Cice. qnorũ plæriq; ſunt q̃runtur ſemper aliqd aut etiã exprobant. Idem Lentulo.Multa de mea ſententia q̃ſtus eſt Cæſari.Aliquando abſolute ut apud eũdem.quid multa? Conqneſtus eſt grauiter.hui⁹ compoſitũ eſt Cõqueror. pe.cor.

Queſtus quarti ordinis ſed tantũmodo pli numero pro lamentatione.Cuius dtũs & ablatiu⁹ eſt queſtub⁹ per.u.ſicut portubus.

Querela querimonia.& queſtio eiuſdem ſignificationis ſunt.Col.Quoſdam etiam prædictas q̃rimonias uelut ratione certa mitigantes.Cice. ſæpe interfui q̃relis meorũ æqualiũ.

Querulus.a.um.qnod conqueritur: ſiue quod querelis plenum eſt.licet quandoq; a poetis pro cano ro ponatur.Virgili.libro tertio.Ge.Et cantum q̃rulæ rumpent arbuſta cicadæ.Ser.Qurulæ cicadæ. canoræ.Hor.Snb cantu q̃rulæ deſpice tibiæ.

Querimoniarius.qui q̃rimoniam exponit⁹

Queribundus lamentabilis. Cice. humili ac queribunda noce.

Querquedula querquedulanis ſemper inaqnis natãs ſicut Anas.an qualiam dicimus a uoce?

Quis qui quæ quod: nel quid quandoqꝝ interrogatiue ponuntur.Mar.Nam tantos rogo quis ferat labores.Apule. qui. nam hic nouus eſt hoſpes? Gel.Quænam malum eſt iſta intẽperies? Plau. qd facinus admiſi tantum? Idem Quid ad illas attes optes ſi oprio adueniat tibi? Aliquando Infinite. Plyni. Tum mihi neſcio quis in aurem inſuſurranit. Idem Morbuſ neſcio q̃ antr eam ætatem incognitus nſis.Ci.Cum præcepta neſcio q̃ diſcipuliſ ſuis palã tradidiſſet.Plau.Nec mihi quod facin⁹

conſcirem iueni. Seneca. Paulū neſcio qd uiſus eſt balbutire. Qui quæ qd relatiuæ Sæpe ponūtur. referſit enim antecedens. Quis uero & quid nunq̄. Vnde notandū q̄ qui quæ quod relatiue poſita quandoq; deſſentiunt a ſuo antecedente. Cice. omnes tenues atq; humiles quæ maxima i populo multitudo eſt ſibi præſidium paratum putant. Sal. Eſt locus in carcere quod tullianū appellatur. Nonnunq̄ quis ponitur pro aliquis. Plau. Si quem ſeruorū domi habes. Nam qui pro aliqs in nomiatiuo caſu. raro præterq̄ apud ueruſtiſſimos inuenitur: Cice. Si quæ ſūt in hac re difficultates. Et enim non quæ ſed qua pro aliqua dicimus. Mar. Siqua fides ueri præfari maxime Cæſar. Plau. Si qd poſt hac uerbū fecero. Virg. Spero equidem mediis ſiquid pia numina poſſunt ſupplicia hauſurum ſcopulis. Ponitur item quis admirantis pro qualiſ: ut quis globus ociues. Et tam fœminino q̄ maſ. genere proferri poteſt. Plau. in aul. Dic mihi ſi audes quis ea eſt quam uis ducere uxorem? Virgil. Qui cum partiri curas. De ſocia camillæ loquitur ideſt cum qua. quia. ut Auguſti. inquit. antiqui hic & hæc quis abltō ab hoc & ab hac qui ſicut facilis. facili. Inueniſ ēt qs in datiuo & ablatiuo plurib⁹ ſed nitima producī ſ. cū in ntō ſingulari corripiaſ. Luc. libro ſecūdo. Pro fata qs ille. quis fuit ille dies Hor. i Ser. Quis humana ſibi doluit natura negatis? Quod aūt adiectiuū eſt ideo ſemper i bo iūgitur. qnod uero ſubſtantiuū. Præterea qui quæ quod frequenter accipiuntur pro tantus. a. um. Et hoc tribus modis. Nam & Cuius humanitatis es: dicere. poſſumus. Et qua humanitate es Et quæ tua eſt hūanitas? pro tantæ humanitatiſ es. Tanta hūanitate es. Tanta tua eſt humanitas. Quintil. Hoc ſi ſciſſes patet affirmo promitto cuius pietatis es nemo te anteceſſiſſet. Idem Quæ tua pietas eſt. In eūdem ſenſum accipiuntur Is ea. id. ut Eius pietatis es. Ea pietate es. & Ea tua eſt pietas Compoſita aquis ſunt. Siquis aliquis neqs. quiſquis quiſq; aquo uuſquiſq; quiſuam quiſputas qſpiam quiſquam.

Quiſqs: qcunq; qſq; idem ſignificant. ſ. omnes. Quiſq̄ uero quiſpiam aliqs.

Quinam interrogatiuū eſt. i. aliqs? Quiſputas? ideſt quia credis?

Qui cū ſit relatiuum ſubſtantiæ poniſ tamen aliquādo aduerbialiter & quomodo. Cice. Qui fieri poterat ut eius dolore non augerer qui mecum ſemper familiariſſime uixiſſet. Aliquando pro quemadmodum q̄ uis i idem fere recidat. Teren. in an. Nunc ſi quid potes aut tu aut hic biria Facite fingite iuuenite efficite qui detur tibi. Aliquando ſumitur pro ut. Idem in eadem. Non q̄ argumentū narret ſed q̄ ueteris poetæ maledictis reſpondeat. Aliquando pro utinā. Idem in phor. Qui illū dii omnes p dent. Aliquando pro. Vnde. Idez in Ecy. Nec q̄ hoc mihi eueniat ſcio. Et in an. Nam qui iſthæc tibi incidit ſuſpicio? Aliquando pro cur. quāobrē Cic. lib. 5. tuſ. Qui enim beatior epicurus quod in patria uiuebat q̄ Metrodorus quod athenis? Ter. in an. Non poteſt qui? Do. qui ideſt quamobrem Compoſita aqui ſunt. Quidā qcunq; quis quilibet aquo Vnuſquiliber.

Quia coniunctio cauſalis. q̄ interdū bis reperiſ ſeqn̄te ſubiunctiuo uel iudicatiuo. Quiutil. Non quia prodeſſe nunq̄ ſatis ſit: ſed quia hoc proſpicere debet ne qd peius q̄ fecerit faciat.

Quianam aduerbium interrogandi ſignificat quare Virg. lib. v. heu qnā tauri ciuxerūt æthera nibi?

Quiaue una particula eſt. & ſignificat certe reuera. Virg. lib. iiii. Quiant auxilio iuuat ante leuatos.

Quib⁹ in extremis eleganter dicīt pro quæ in extremo. Cice. Līæ dantˇ mihi ate qbus in extremis ſcriptum eſt.

Quid nomen ſubſtantiuū: ut qd negocii tibi eſt? Interdū poniſ pro aliquid. ut ſi qd habes noui mihi ſcribe. Aliquando eſt aduerbiū interrogandi pro cur uel quare Ter. in an. Sed qdā pāphilū examinatū uideo? ut ſit qdam hoc? Ouid. Quid facis oenone: qd mandas ſemia arenæ? Aliquando poniſ pro Inquo. Ci. in. Læl. Quid enim indigēs aphrican⁹ mei? Quintil. Quid tibi tantū malū feci qd offendi? Similiter apud Luca. Et ſi quid alterquem defraudaui reddo quadruplū compoſita ſūt qdqd qdq̄ qdq; qdpiā neqcq̄ qduam uanqd. qdue. qdui. qdlibet qdcūq; uuūqdqd: uuūqdq; uuūquidlibet.

Quid agimus? conſilium quærentis eſt.

Quid iſtic? aduerbiū affirmandi. ſicut qdui? curnō profecto. Et ſic eſt tāq̄ ſi diceres. qd? & abundat iſthic Vel potius. qd iſtic ſignificat hoiem de loco & de ſnia decedere. Ter. in an. Quid iſtic ſi ita iſtuc animus induxiſti eſſe utile nolo tibi ulnz cōmodū in me claudier.

Quid ita? ſignicat cur. qd ni? ſignificat certe: uel certū eſt. Videlicet cur non? Et duæ ptes ſunt frcūdū Priſ. ſicut curnon. Ter. in eu habeīne hominē amabo? Quidni habeā? Veteres. n. ni pue ponebant & ne p nō. Plau. Ni ſtulta ſis. & ne uuir pro nō uult

Quiduāt & uāqd & qdne. Interrogatiua uel nomia uel aduerbia. Quid nū deniq;? qd ergo? quid itaq;? qd poſtea? qd interea? ſignificāt quo pertinet iſtd de quo loq̄riſ. ſiue quid attinet hæc dicere? aut qd ſibi uult hic ſermo.

Quid hois habes? cū contemptū dī. Ter. in ecy. Sed quid mulieris uxorem habes?

Quid quæris? ſignificat quid plura? nel qd op⁹ ē uerbis? Modus dicendi cum paucis uolumus oſtendere aliquid. Hor. Quid qnæris? uiuo & regno ſimul iſta reliqui.

Quiqd nt quidam aiunt mutat. d. in. c. ne bis interrogare uideamur. Sic qcq̄ ne ſi. d. ſcribeterut. modo conſimili quid ſit q̄ interrogare uideamur. Sz non eſt ratio ſatis ponderoſa ut putem mon reprehendendum qui ſcripſerit quidquid. & quidq̄. Eſt autem qdquid ſbm ſicut & quid. Ideo genituuz ſubſtantiui uel adiectiuū exigitur qdqd pecūiaz qdqd molle. qdcūq; adiectiū. Iō ſbm i eodē caſu patiſ. ſicut & qd: ut qdcūq; cæli. adiectiū uero reQuidam. Vide indictione Aliquis. (ſpuit.

Quidem aduerbiũ affirmandi. quo ſignificat certe. Et trib⁹ modis in oratione accipi ſolet. Vno ad diſtinguendas res: ut ego quidem ſcribo tu uero legis ille aũt dormit. Inquo modo duobus tantum comitib⁹ uti poteſt ſcilicet uero & aũt. Altero quaſi per exceptionem ei⁹ quod affirmes. Quintil: tor q̃bis qdem filiũ ſed fatebit̃ mater. Cice. libro. tertio offi. Ab optimis illis qdem uiris ſed non ſatis eruditis. Pluresq; in hoc modo comites habere hoc aduerbiũ poteſt: ut uerũ uerũtamen ſed ſed tamen. at. Attamen. cæterũ Tertio cũ nulla ſequtur ex prædictis coniunctionib⁹ iut apud eũdem. Aut enim nemo quod qdem magna credo. aut ſi qſq̃ eſt ille ſapiens fuit. Eius compoſita ſũt eqdem & Siqdem deqbus alibi.

Quilibet unus. quem tibi capere libet. Recentiores tamen philoſophi pro uniuerſali termino accipiũt Ponit̃ etiam aliquando pro uili & obſcuro Plyni. lib. vii. Bis ab Annibale capt⁹ Neq; cũ quolibet hoſte res ſuit. Huic ſimile eſt horatianũ illud. Nó cui⁹ uis eſſe hominis corinthũ ire.

Quipote. pe. cor. ſignificat. Quomodo poſſibile ẽ cõponit̃ aũt ex q & pote.

Quippe ſignificat qa certe. Virgil. Sed læta & fortia ſurgũt qppe ſolo natura ſubeſt. Interdũ ſignificat qdem: hoc eſt certũ eſt. Idem. Atq; hominũ quæriſ cutate trũ quippe ubi fas uerſũ atq; nefas tot bella per orbem tam multæ ſceleq; facies.

Quies. ſubſtantiuũ fœ. generis. Quis etiam adiectiuũ trũ generũ inueniatur. Sal. lib. ſecundo. hiſt. Et in quiete nomine hiſtnoncſ uix ſane butbnieũ appeſ labat. Aquo ſimiliter Inquies generis omnis ſecũ dũ. Priſ. Poteſt facere genitiuũ quietis & quiei qn tæ declinationis. Vnde Requies requiem & requietez actũ facit: Cice. in Cato. Vt nicæ ſenectutiſ re quietem delectamentaq; noſcatis. Differũt ut quidam aiũt quies & tranquillitas. q; ges corporis ſit trãquillitas animi. Ci: in. plo. lib. de ora. Nam qui locus quietis & tranquillitatis pleniſſim⁹ fot uidebat̃ in eo maxime moles moleſtiaq; & turbulentiſſimæ tempeſtates exſtiterũt. Eſt aũt proprie quies ſomn⁹ dicta quaſi q tibi es & nullo alio negocio diſtineris. Tunc enim cæteris negocijs uacamus cum dormim⁹. Sal. Nanq; anim⁹ impur⁹ diis hominibuſq; infeſtus neq; uigilus neq; quietib⁹ ſedari potuit ita conſcientia mẽtem excitam uexabat. Propter quod etiam quies p tranquillitate accipit̃. Cuius cõtrariũ eſt inquies. hoc ẽ cura & ſolicitudo & moleſtia. Hinc quietus trãquilluſ inquiet⁹ turbat⁹: ſolicitus. Quietudo & iquetudo.

Quieſco. ſs. cui quietum modo dormio ſignificat: modo ſto: non moueor. ut cũ dicimus Quieſco. Modo curis ſiue labore uaco. Modo quieſcere facio præſertim ſi actõ iungatur. Vnde. Ser. in buc. Requierunt flumina curſus ideſt gelos eſſe fecerunt. Sic Sal. Paululũ requietis militib⁹. Quieſco enim ego aliter dicim⁹ & aliter Quieſco teruũ. i. quieſcere facio. Plau. Quieſce tumultũ hunc qui ẽ ante hoſtiũ. hinc componũrut Acquieſco. aliquantũ quieſco. Ci. Ser. ſulp. His uero temporibus habemus aliud nihil inquo acqeſcam⁹. Quandoq; ſignificat. Conſentio condeſcendo. Hiero. in plo. iudith: Sed quia hũc libꝝ ſynodus nicena in nũero ſcãꝝ ſcripturarũ legit̃ computaſſe acqeui poſtulationi neſtræ. conquieſco bene quieſco. Ci. ſtulo Tu niſi perſpectare de me non conquieſti Requieſco ſicut qeſco. Vir. hic tũ hac mecũ poteris requeſcet nocte hõde ſup uirgidi ideſt dormire. Idem. Et mutata ſuos requierunt flumina curſus ideſt quieros eſſe fecerũt. Hiero. in Cũ. Et requit die ſeptimo ab uniuerſo opere quod patrarat.

Quin uariis modis dr. Nam aliquando ponitur pro cur non? Cũ ſcilicet increpantes uel interroganteſ uel exhortantes dicimus. Quin uenis? qn fugis? Virg. Quin tu aliquid ſaltem potius quorum indiget nius: uiminibus molliq; paras detexere uimen? Ci. pro Rabi. Quin compeſcitis iſtam nocem idẽ ſtultitiæ? Aliquando pro q; ſeu. ut Idem Nõ dubito quin eo ſis animo quo ego eſſez ſiquid tu melrogares Ter. Nonidubiũ eſt quin uxorem nolit filius. Aliquando pro quin etiã. i. inſuper. præter id ſiue atq; etiam. Tũc. enim per hanc particulam magis confirmamus. Virg. Quin aſpera uino q̃ mare nunc terraſq; meru cælũq; fatigat conſilia in melius referet. Quod & quin imo quãdoq; dicitur. Aliquando ira ponitur quaſi nideat ẽ contra priori ſignificat: q non: uel ut non Ci. Nõ id circo cauſas iſocrates non defendit quin id unle eſſe & honeſtũ exiſtimaret. Similiter cum dicimus: Non poſſum me continere quin geſtiã. i. ut non. uel quominus geſtiam. Virg. hic tibi nequa morz fuerunt diſpendia tanti quin uatem inſanã aſpicias. i. ut. non. Aliquando ponit̃ pro qui non. Ci. Nemo eſt noſtrꝝ quin uota uictoriæ ſuæ fecerit.

Quin imo quin potius: ut qui imo beati qui audiũt uerbum dei & cuſtodiunt illud.

Quintilis. Julius menſis dictus. q; ſit quintus a Martio qui apud antiquos primus anni menſis erat.

Quinque nomen numerale. & inuariabile aquo. Quintus. a. um. Quinus. a. um. Quinarius. a. um. Quinquies quincuns Quinq; meſtris. Quincupertitus. Quincuplex. Quindecim quinquaginta. Quingẽti: quinquageſimus & huiuſmodi.

Quinquertium. & Quinquertiones. Vide indictiõs Pentathi.

Quinquatria. orum ab eo quod quinquatre in ſingulari. ſicut bacchanale & uulcanale. Feſta erant quæ quinq; diebus palladi fiebant: ut Ouid. libro tertio faſ. innuit ita appellata quoniam quinq; diebus poſt idus celebrabant̃. Nam dies poſt id⁹ ater erat. Inde quinquatria quaſi quinq; ab atro die. Primo die fiebant ſacrificia: tribus ſequentib⁹ gladiatores in theatro certabant. quinto die erat luſtratio. Vnde ait. Vna dies media eſt poſt fiunt ſacra mineruæ Numina q̃ a tunctis quinq; diebus habet Sanguine prima uacat nec faſ concurrere ferro. Cũ q; ẽ illo nata mictua die. alta treſq; ſup ſtrate celebrant̃ arena enſib⁹ exertis bellica læta dea ẽ Sunt qui dicam hanc diem Munuſculorũ quoq;

esse. quo tempore matrõnæ interse inuicem munera mittebant & cœnas seruis apponebant: ut uiri Saturnalibus. Dicitur & qnquatrus sicut triatrus sexatr⁹ septimatr⁹ decimatr⁹. Iungitur q̃ hæc particula atr⁹ q̃ nihil significat suppplemẽti cã. Var. li. 2. de lin. la. quin quatrũ diem unũ festũ esse dicit sic appellatũ: q̃ erat post diem qntũ idus Martii. sicut Sexatr⁹ ab Tusculanis uocat⁹ dies post diem festũ & septimatr⁹ post diem septimũ. Declinat⁹ at substãtiue i pl̃ tam tertiæ q̃ secdæ decli. sicut cætera festoꝝ noia. Iuue. Incipit optare & totis qnq̃ trib⁹ optat. Ci. Ita tumultuosæ cõtentiones ita molestæ qnquatrus afferebant. Diomedes uero. quinquatrus a prima declinatione protulit.

Quincũcies uncia qnqnæ. hinc qncũcialis ordinũ ratio deq̃ apd. Var. Ply. & Col. fit mẽtio. qncũcialis uero herba dr ut trientalis a mensura. i. q̃ solio qncũcem aut trientem æquet amplitudie. Quicũces etiam usuræ fũt quotiẽs ex centũ minimis ut exẽpli gratia sit qnq; nũmos usuræ noie pcipim⁹ Sic se misses usuræ trientes: besses & huiusmodi.

Quirites pe. pro. romani dicti fũt. a qrĩd. i. a Romulo urbis romæ conditore. q a quiri hasta qrinus appellat⁹ est q hasta assidue necteret. q̃ sabinoꝝ lingua qris dr. unde q dam securim dicti. puĩt. quasi semi qrui. q̃q̃ a secando etiam dici potest. Siue q cures uicerit. Siue q græci regem κυριον. dicũt. Constat aũt romanos eo tẽpore græcos fuisse. Ouid. in. fas. Siue q hasta qris priscis est dicta latinis bellicus a telo uenit i altra de⁹. Sine suo regi nomen posuere qrites. Seu qa roman⁹ uicerat ille cures. Alii qrinũ dici existimant ob generis nobilitatem a patre suo qrino hoc est marte. Romani. enim martez dũ sæuiret gradiuũ dũ transqlus esset qriuũ nominabãt. Et q̃q̃ hoc nomen qrites q dam tantũ pl̃ declinari uelint. apd poetas tamen qritem a qris. qritis. uel qrites. Iuis uel hic & hæc qritis. Ingtõ plurali qritũ & qritũ p syncopam pfius. heu steriles uen qbus una qritez uertigo facit. Ouid. An si pulsassem minimũ deplebe qritem.

Quirinus pe. p. Vide idictiũe Quirites.

Quirinalis collis dict⁹ est q in eo qrini templum erat: siue q in eũ cõmigrauer⁹ sabini a curib⁹ uenientes. Et qrinalis porta romæ dicta q ea in collẽ qrinalẽ itur: uel q proxime eam esset qrini sacellũ.

Quirinalia uocabãt diem quo sacra qrino fiebant

Quiristo. as. pe. pro. qd & qritor dicit significat clamo: romanos cõmoneo & qritiũ auxiliũ inuoco. Var. qritare quirites ciere. Nouius. quiritare ẽ clamare. Lucr. li. 7. saty. Concursans ueluti ancharius clareq; qritans. Ab Apul. póit p suppetias petere.

Quisqliæ: purgamenta terræ. & qcqd ex arboribus minutis surculoꝝ foliorũq; & floꝝ decidit. unde nomen uenit qcqd cadit uel ut quis q̃rat illas ob id Cæcil. qsqlias uolantis dixit. Et Nenius detubate saxo homo non qsquilia est.

Quis quilnũ uocant exignũ fruticem ilicis pducentez coccũ qd granũ est ad tingendas uestes gratissimũ Hinc natũ esse putat⁹ ut uestis coccina Iris p impe ritiam inteceptis squallata uulgo hodie. pro squaliata.

Quo accipitur pro quanto ut cum dicimus Eo magis: quo magis Aliquando est aduerbium loci. Virg. Quoue tenetis iter? idest ad quem locuz tendens. Aliquando est cõiũctio & significat ut Ply. Neq; enim id feci quo tibi molestus essem. Aliquando ponitur pro quare ut inquit: Do. Teren. in an. Quo æquior sum pamphilo. Et quo pro ad qũd uel in quem usum. Hor. Quo mihi fortuna si non conceditur uti idest ad quid multis mihi esse bona fortunæ. Sic uenuste interdũ desũt uerba in oratione. Et apd. Esaiam. quo mihi multitudinez uictimarũ uestrarũ? Hinc fiunt composita Ad quo qaoad quocirca. quousq;. quomodo quoquomõ quoquo uersus. quoq̃. quoq;. Aliquo aliquotiẽs.

Quoad componi uidet exquo. & ad sed ppositere sicut hactenus quatenus. Et significat douec siue q̃ diu uel quousq; ut quoad uiuã ero tibi amic⁹. Ci. li. offi. Tam diu aũt uelle debebis quoad te quantũ proficias non pœnitebit. Nihil aũt differt ita loqui. Quo ad uiuã & quoad moriar. hæc enim q̃nis contraria esse uideant. idem tamen significãt quoniam duo tempora cũ interse opposita sũt atq; ita cohærentia ut alter⁹ finis: cũ alter⁹ initio miscetur non refert utrũ per extremitatem prioris. aut p initiũ sequentes loc⁹ ipse confinis demonstretur. Potest aũt esse Interrogatiuũ. Teren. in phot. qd senem quoad expectatis uestrũ? Relatiuũ. ut Quoad intellexti pui. Infinitũ ut Quoad libet studeo. Cice. Treba. Itaq; ego quoad opinatus sum me in pronunciam exiturum quæ tibi ultro obtulerim memini esse te credo. Aliquando rei & ingenii facultatem siue temporis commoditatem significat. ut apud eundem in. Læl. Vt quoad possem & liceret ab eius latere nunq̃ discedetem idcir quantum. aliquando qnantitatem rerum tantum denotat. Idẽ pro lege agraria. Audite uos qui amplissimo populo. senatusq; iudicio exercitus habuistis & bella gessistis quoad quemq; peruenit aut peruenerit ex præda ex mãubiis: ex auro coronario. Et sic semper expouit⁹ pro quantũ.

Quoadeius tota una dictio significat usq; uel inquãtũ uel quantũ ad eius uires. uel quantũ ab eo. Cic. libro primo de ora. Officiũ est de iis rebus posse dicere q̃ ad usũ ciuilem morib⁹ & legib⁹ constitutæ sũt cũ assensiõe auditorũ quoadei⁹ fieri potest. Idem Elaboro quoadei⁹ facere possũ ut consilia hostiũ intelligam.

Quoaduscq; ei⁹ significationis est scilicet quantũ uel quousq;. Actius. Nihil te impedio quoaduscq; tez peragas.

Quocirca. significat quamobrem.

Quousq;: quamdiu: uel usq; ad quod tempus? Et ponitur interrogatiue. Cice. Quousq; tandem abutere Catilina patientia nostra? Relatiue: ut quousq; uolui comedi idest tam diu comedi. q̃diu uolui. Infinite ut quousq; esses didici. Aliquando significat usq; ad quem locum. ut Quousq; agri tui finez protraxisti.

Quomodo tota una dictio. ſignt quẽadmodum. Cic. Quomodo potuiſſem te cõueniſſem. Tale eſt ac ſi diceret. Si q̃tuor pedib⁹ ad ta uenir neceẽ fuiſſet. Quoqnomodo. i. qualicũq; ratione: ut cunq; qna intercunq;.

Quoquo uerſus. uel quoquo uerſũ ſignificat uerſus omnes partes. qd uernacula lingua dicim⁹. Iuq̃l mane ſa uoglia: ut quoquo uerſũ ſe nerterit anima hominis ad dolores figit alibi ꝓterq̃ inte.

Quoquam ſignificat aliquo ideſt ad aliquam p artẽ locumue.

Quoq; ponit pro etiã. Seneca. Tu quoq; ſimili mõ exercere te dabes. Aliquando pro ſimiliter. Virgi. Vocabere tu quoq; uotis.

Quo minus ſignificat. ut non. Aug. ſuper. Io. ſi quo minus dixiſſem uobis. Interdum ſtatim Virg. Et quo min⁹ anua inſequit. Quandoq; ſunt duæ partes. Ambr. ſuper Luc. Fide tut⁹ putet ſibi quo mi n⁹ ea reqrat magis poſſe ſuppetere.

Quo iure: quaq; iniuria: ꝓuerbiala ẽ. quaſi per fas nefas uelis nolis. Ter. in au. Quo iure quaq; iniuria me ꝓcipitem in piſtrinũ dabit.

Quoniam coniũctio cãlis. nt qm̃ prodeſt lega. Põt etiam eſſe ſubcontinuatiua. ut qm̃ ambulat mouet. Interdũ auctore Feſto ſignificat poſtq̃.

Quod nomen relatiũ eſt: & coniũctio cãlis cum ponit ꝓ qa. ut qd ſcribas lætos. Et non caſtigo te quod odio habeam: ſed quo meliorem efficiã. ubi enim poteſt eſſe qd ibi etiam qa. Et ubi poteſt eẽ nt ibi poteſt eſſa quo. & e contrario. Vt non ta caſtigo. quia odio habeam: ſed ut melior efficiam. Quandoq; ponit pro ſed. & in principio clauſulæ locari ſolet. Ci. Quod ſi qnis ama hui⁹cõſilii mei cãm q̃rat. ita reſpondeo. A qd fuit qddam q dpiũ quodq;. qdcũq; quodlibet. unũquodq;.

Quondam aduerbiũ temporis. & modo ptñ tempus denotat. pro olim: uel aliqñ. Ci. Fuit iſta quondã i hac rep. uirtus. Modo futurę. ut quondam tua dicere facta temp⁹ arit. Modo pñs. Virg. Quondaz etiã uictis redit in ꝑcordia uirtus. Ponit quãdoq; pro ſemper. Idem. Vt quondam in ſtipulis magnus ſine uiribus ignis.

Quorſum: uerſus quẽ locũ quaſi quo uerſũ. nt quorſum uadis? quotiũ ſeruus tu⁹ fuerat tu miſti. quorſum ſit res euaſura dubito.

Quot nomen nũerale: ut quot nummi tibi ſũt? Scio quot nũmos habes habeo tot quot tu.

Quotquot ideſt omnes qui.

Quotidie. Vide in dictione Cotidie.

Quotẽnis. ſignificat quot ãnoꝝ. habet enim antecedentia nomina nũeralia uel compoſita. ex numeralibus & ãno. ut ãniculus biẽnis triẽnis: ut tu es biẽnis quotẽnis illa. quidã etiam uiurpant quotẽniũ ſicut ſeptẽnium.

Quotenus: relatiũ diuiſiuum ſigt uſq; ad quẽ nũerũ. Ci. ad Atticũ. Iu ripa neſcio quotenoꝝ ingeniꝝ.

Quotus relatiũ ordinale. quo ſignificatur Cui⁹ numeri: ſiue inquo nũcro aut ordine. ut ſũ primus in ciuitate: quotus es in tua. quãdoq; ponit ꝓ quot Mar. dic quotus es quanti cupias cœnare: nec ulſum addideris uerbũ menſa parata tibi eſt. i. quot eſtis. & quot tecũ habes. quãdoq; ſignificat continuam quantitatem & ponit pro quantus. Iuuen. quota portio fæcis achææ.

Quotuſq; inſingulari. idẽ ſigt quod nomen nũerala quot: ut quotus q; eſt qui aliter ſentiat pro eo quod dicimus quot ſunt q aliter ſentiant Aug. li. 15. ci. dei. quotuſq; hominũ eſt cui ꝑfõdita utilitatis hui⁹ appeat. Et eſt uet⁹ elegãſq; locutio p interrogationẽ. & ad paucitatem refert: ut quot⁹ q; ſtudet? i. quot ſtudẽt? hoc ẽ q̃ pauci iũt q ſtudeãt. Ci. ꝑ plãcio. quotus q; iuris peritus ẽ? quotus q; diſertus eſt?

Quotupl⁹: ad menſura uel ad pond⁹ refert: ut mẽſa ager reddit. decuplũ quotuplũ non reddit tuus.

Quotuplex quot generę

[illegible] Littera ſeminocalis eſt
[illegible] & liqda. q̃ poſt mutã
[illegible] in eadẽ ſyllaba poſita p
[illegible] cedentem ſyllabam mõ
[illegible] longam modo brevem
[illegible] R facit: ut Ouid. in dictione patrez exemplũ poſuit. Iam patrem famuloſq; patriſ: lucẽq; timebam. ubi pa. ſyllaba. & prodit & corripit. Et apud græcos in initio dictionũ. r. ſa recipit aſpirationem. ut Rhadamanthus. Rhea. & huiuſmodi. Conuertiturq; nonnũq̃. i. t. ut intelligo p interlego. Pelluceo p plucco. i ſimplicib⁹ ut niger nigell⁹ umbra umbella. laſanet arbos. p arbor. odos pro odor. Trãſit in duo. ſi ut uro uſſi gero geſſi: In. u. conſonantem: ut ſeo ſeui. Tero. triui. In. n. ut Aeneus pro aereus.

Rabies. ei & rabia. æ. a rapio: morbus canum cũ nolũti furora quodam acti. huc atq; illuc rapiuntur nec ullũ cetis locũ inuenũt. Alii tabiẽ quaſi rauem dici putant. a raucitate uocis quam rabioſi habent ſimilem canis latratui. hinc.

Rabioſus qa rabiem habet. Ply. li. 29. Dat⁹ moris a rabioſo ne rabidi fiant. Ponit q̃q; Rabioſus p iracũdia pleno q ueluti rabie agitat⁹ uideatur.

Rabioſul⁹ diminutiuũ. Ci. Treba. Primas illas rabioſulas fat fatuas dediſti.

Rabidus. qui rabiem habet.

Rabio. is. nimia ira & quaſi rabie agitor. Var. quid eſt quod latras? q̃d rabis? quid uis? Cæcil. Rabu rabere ſe ait.

Rabula a rabia ut quidam uoluat & araui. i. raucitate: ut is ſit Rabula q in negociis agendis acer eſt & rabioſus. Vnde & pro aduocato & cauſaꝝ patrono accipi Solet. Vel df a radendis auribus. Nã ut a fãdo fabula: a nãdo nabula a flando ſtabula a paſcẽdo pabula. ita a radẽdo rabula. Nec alia ratione rabulas in foro dictos puto q̃ q radãt. moleſtẽt aures. et ut ait. quitil. nimia uerboſitate fenit q̃ſi ab iſtſo illo nãcupati q̃d rabula cõmodi⁹ q̃ radula uocari poſſit hodie quoq; uſq⁹ ꝑpos garrulos & linguaces. ab alio inſtſo Tudiculas & piſtilla

cognominat. Quintil. Super omnia peritus illa quæ Ci. i. ora. Nō. n. declamatorē aliquē de lodo: aut rabulā de foro sed doctissimū aut pfectissimū ārimus. Idem quasi rabulæ qui sibi diserti nō uidantur nisi oīa tumultu & nociferatiōe concusserint.

Racemus. pe. pro. ps botryonis siue potius ipsa botryon qui & botrys more græco & botryus hoc ē integer uuæ racemus. Est. n. illa resta uuæ pluriſma genera continens.

Racemosus. a. um. quod est racemis plenū. Ply. hedere mō racemosa est. Racematus. a. um qd racemos habet. Idem. li. xviii. de panico Parvis racemato paniculis.

Racemarius malleolus ex quo pāpini pullulant: nel ſteriles. uel certe minus feraces ut inquit. Col. li. 4

Racha. nomen hebræum est inquit Hiero. qd idem quod κενὸς. i. inanis aut uacuꝰ quē nos possumꝰ ualgata iniuria. absq; cerebro nuncupare Quidam etymologiam huius nominis de græco trahere uoluerunt putantes dici pānosum Græce. n. ῥάκος. rachos dicit. Sed nos huius uerbi proprietate subtilius ſpicientes nihil intelligimus aliud ēſſa racha nisi uocem incognitam irati animi cōmotionem ſignificantis quales sunt iteriactiōes apd grāmaticos. ſicut adolente heu. Abiraſcente hem. & huiusmodi. Aug. ſuper Matthæū. Racha uox ī dignantis animi motum ſignificans.

Rado. ls. ſi. ſum. complano incido auferpo mundo. Col. li. 9. Sic tamen ne quid radat. Hiero. in lem. Die ſeptima radet capillos capitis barbāq; & ſupercilia ac totius corporis ꝓlos. Inue. Nā ſergiolus iam radere guttur cœperat. p trāſlationē ponit ꝓ lædo laceroq. Quintil. li. 3. Ne ieiuna atq; arida traditio averteret animos: & aures ꝑtim delicatas raderet. hoc est offenderet fatigaretq. Huiꝰ cō posita sunt Abrado Adrado. iuxta rado. Col. li. 3. Reliquam ptem q̄ cōtinens īferet ūdradito ne ſupuacua ſarmenta. pereat. Circūrado. idē lib. viii. Quam recentissimū eligat ſarmentū & leuiter circūraſum ut cortex tm̄ detrahatur. Corrado. Derado. de aliquo rado. Ply. Quod deraſū est tentur & cribratur. Erado extra rado. Col. li. 3. poſtea luxuriōs quos īſerere uoles eradito tam alte q̄ cuncum dimiſiti: ſed ita ne medullā. neue alterius ꝓtis corticem lædat. Interrado imedio rado. Idē ī eodem. Nam ſi ſpiſſe poſuerīs neq; in terra quid ferre poterīs: nec ipſæ fructuoſæ erunt nisi interraſaris. obrado circūdo. Et omnia habent pe. pro.

Raſito. as. pe. cor. fīgē ſæpe rado. Gel. li. 2. Comperimus autem cæteros quoq; in his temporibus nobiles niros barbā in eiuſmodi ætate raſitauiſſe.

Raſores qui raduntꝰ. Et p trāſlationem fidicines q uidentur chordas ictu radere.

Raſura ipſe eadendi actus. Col. li. v. Eaq; raſura ita deducitue.

Raſamentum. Idem. Terebra gallica non ſcobē ſed raſamenta facie.

Raſilis & hoc raſile. pe. cor. quaſi raſum nihil extantis ac redundantis plenitudinis. Virg. tū: Et torno raſila buxum. quaſi raſibile dixit.

Raſorius. a. um. quod ad radendum pertinet. Vū decimus cultros raſorios.

Radix dicta est q; ſæpe effoſſa partē p terra raditur ut arbor melius frutecēſcat. Ply. Cū pali defixi radices cepiſſet. Huius dimiuutiuum est Radicula.

Radicula: parua radix. Col. lib. iiii. Idem pœnus auctor probat uinacea promiſta ſtercori depoſitis ſeminibus in ſcrobem monere q; illa prouocant & allicīāt nouas radiculas. Et Radicula uocatur herba ſuccum habens lanandis lanis cōmodiſſimum hanc græci. Struthion: & lanaria ob id a noſtris uocatur.

Radico. as. pen. prod. radicem facio. & radicem capio dicitur. Ply. lib. xviii. Frumenta multis radicantur fibris. Hinc componitur. Eradico quod est uſq; ad radices curuo. Hieron. in præfa. ps. Cogitis ergo ut ueluti quoddam nouale ſciſſum iam autumnum axercēam & obliquis ſulcis renaſcentes ſpinas eradicem.

Radificos. as. ſimiliter ſignificat radices facio.

Radicitus. pe. cor. aduerbium ſignificat a radice. unde & p oīo. quandoq; ponitur.

Radius ſplandor a ſola micans. Var. O ſēme ſol q totam hanc mundi compagem tuis radiis illuſtraſ Tranſſartur & ad fulgorem oculorum. Ply. Cuius ex oculis radii nocte micantes cernuntur. Gel. ſolici cauſas esſe uidendi dicunt radiorum exoculis ī ea quæ uideri quæunt emiſſionem. Item Radius dicitur uirga qua Geometræ lineas indicant. Virgil. Deſcripſit radio totum qui gentibus orbem Inuenta autem est hæc ars tempoſ quo nilus pl⁹ æquo creſcens confudit terminos poſſeſſionum. ad quos īnouandos ad habiti ſunt philoſophi q lineis diuiſerunt agros. Inde Geometria dicitur. cum non tantum terræ ſed etiam maris & cæli & aeris ſpatia metiri conſueuerunt. Item Taxoris ī ſtrumentum quod uulgo druellaꝫ nominant quo telæ ānactuntue radius dicitue. Idem. Excuſſi manibus radii reuolutaq; penſa. Radii quoq; rotarū dicuntur. ut apud eundem. Hinc radios triuetra rotis. Inſtrumentum etiam quo raduntur menſuræ: radius uocatur quod alio nomine hoſtorium nominant Plau. Dī deæq; omnes tantam nobis lætitiam: tori gaudia ſine radio cumuletis. Et Radii dicuntur oliuæ oblongæ. Virg. Nec pingues unā infacieꝫ naſcantur oliuæ. orchades & radii & amara pauſia bacca.

Radio radios emitto: fulgeo. Hieron. in prolo. paſ. Vbicumq; aſtericos ideſt ſtellas radiata in hoc uolumine uidentis: ſibi ſciatis da hebræo additum quod in latinis codicibus non habetur. Ouidi. libro ſecundo me. Argenti biſores radiabant lumina ualuæ. Hinc componitur. Irradio quod est illuſtro & quaſi intus radio. Plau. Faciunt quod conſueuerunt. itradiant ſahibus meniam: omnis adſum ptouocant.

Radula penultima correpta Inſtrumentum ferreum a radendo dictum. Vnde pix radulana est dicta q; radula eraditue. Ply. lib. xiiii. Radulana pice ac reſina condite muſta.

Ragades & ragadia fissurę sunt & rimę inter sadi-
uitia anumerarę quorum crebra mentio est apud
ply. Auicęna non solum in ano sad in mentula na-
sci ragadas prodidit. De quo & indictioua Cor-
dilomata.

Ralla genus uestis a raritate. Nam Rarũ facit dimi-
nutiuum. Rallũ. Plau. Toga ralla: tunica spissa.

Rallũ a radendo ferę illud quo uomeres idętidem
purgat in arando

Ramex: genus Herniæ. Vida indictioua hernia. hinc
Ramicosus. qui patitur illum morbũ. Col. lib. x.
alter accipit Ramices cum inquit de Vinario con-
stituendo. Deinde per transuersa laterum cana trã-
mittuntur ramices q exitus ferayę obserent.

Ramentũ: tenuis cuiusq rei particula a rădendo q̃si
rasura. Vnde ramenta auri ramenta argenti ligno-
rum & cęterayę rey dicimus cum forat aliquid a-
nimal extrum siua excursu: aut ex arena fluuiorum.
Vnde. Ply. li. 33. Apud nos tribus modis flumi-
num ramentis. s. auręę inuanit. nec ullum absoluto
aurę ast cursu ipso trituq perpolitum.

Ramus arboris ps est cuius diminutiuũ ast Ramu-
sculus. Dicitur & Ramulus. Col. Et cum primum
germina tumebunt da ramulis ãnlculis eos legato

Ramale idem quod ramus. Ouid. li. viii. me. Multi
fidasq faces ramaliq arida tacto. perfint. Et rama-
le uetus.

Rameus. a. um. quod ex ramo est Virg. li. iiii. Ge. &
ramea costis subiicium fragmenta rhymũ casiasq
recentes.

Rauhnus. genus sentium asprimum aculeis. & flore
gratissimum: ait Hiero. sup illud. ps. Priusq̃ intal
ligerent spinæ uxę ramnum. At Rhamnus cũ. h.
gũ facit rhamnunus sicut. Amathus. untis. Tra
pętus. untis. Et est atticæ regionis pagus. exquo
format Rhamnusius: a. um. quod est ax rhamno
Ter. in an. hoc certe scio Roamnusium se aiebat.
Inde Rhamnusia indignationis dea quam græci
νέμεσιν. uocant: Nam cũ Narcissus formæ boni
tate abuteret supbius tacte fingit eiusmodi dea ad
ultos eũ qui bonis pũtibus sit indignus. Neme-
sis inq̃ indignationem sigt: cuius simulachrũ pul
cherrimũ ei in loco colebat. Quod qdem marmo-
reũ tradunt a phidia ulnayę in altitudine decẽ fa-
ctum. De hac. Ouid. li. 5. de trist. Exigat ad dignas
ultrix rhamnusia poenas.

Rana genus animalis palustris. Ranayę aliæ sũt ter
restres licet in aquis dulcibus deganti aliæ mari-
næ. Et rarrestribus q̃dam in uepribus tũ niuunt
Rubętæ appellant. Aliæ inter harundines fructi-
cesq uersant. Est & rana arborem scandens & ex
es uociferãs ob id a calamis calamita. Ranæ etiaz
morbus est qui bobus accidere solet. Col. li. vii. so
lent etiam fastidiosa cibo afferre uitiosa in cremen
ta linguæ quas ranas uocant. ueterinarii.

Ranunculus diminutiuum est a rana. Ambr. li. he-
xa. Culices & ranunculi circa genitales strapunt
paludes.

Ranceo. es. rancui rancorem habeo siue puteo.

Rancor putor quidam. a ranceo nomen uerbale: si-
cut. Acor ab aceo albor ab Albeo Palladius in re-
bus rusticis. Receptacula olei semp sint munda ne
nouos sapores neteri răcore infecta corrumpant.

Rancidus. a. um quod est rancore putidus. Hor. ran
cidum aprũ antiqui laudabant non quia nasus il
lis erat credo hac mente q hospes tardius sdueni
ans uitiatũ cõmodius q̃ integrũ edax dus cõsũeret
Huius diminutiuũ. est Răcidulus. Inue. Non ta-
men his illa unq̃ opson fiunt rancidula.

Rautũ dixerũt ueteres quadrãtẽ: q i eo & triente ra
tis fuerit effigies. q̃ madmodũ nauis in asse:

Rapio. is. pui. ptũ figę puim: aut cum festinantia si-
ua cũ furore rapio traho cuello aufero. Ter. i. su.
Sublime hunc intro rape quantum potes. Lucr. li.
5. Alios etiã inconsortio mali sui rapiunt quasi ha
biturí solatiũ depditione multoyę. i. trahunt. Vir.
Quid faceret quo se raptabis coniugę ferret. idest
abiata. Et li. i. Ge. Atq illũ in ꝓceps pno rapit al
ueus amnis. i. subito rapit. Aliqn Rapere est uiz af
ferre uitiare. Et proprie de uirginibus atq impu-
beribus pueris & si loco non dimoueantur. Virgil.
Et rapti ganymedis honores. Seneca Rapta rapto
ris aut mortẽ aut indotatas nuptias optet. Com-
posita abripio Arripio corripio. Deripio. Dirpio.
Eripio. Irripio Prærripio. Prorripio. & Surripio.

Raptorias. frequenter rapio traho. Virg. Ter. ornuz
iliacos raptrauerat hectora muros. Et li. 3. Ge. Sed
me parnasi deserta p auia dulcis raptat amor.

Raptito. as. pen. cor. aliud frequentatiuum a Rap-
tò raptas.

Rapax auidus & rapinis semper intentus. Suet. Ino
pia rapax: metu sæuus. hinc Rapacitas. Col. lib. i.
Nisi maxima uel negligentia ieiui ud rapacitas
interuenit.

Raptor qui rapit. Ambro. Raptores non nisi alienа
diripiunt.

Rapo. onis. idem quod raptor. Pompo. Ne nos con
turbent auri atq rapones.

Rapidus uelox ab eoyę qui rapiunt celeritate. dicẽ.
Vnda Amnis rapidus qui cum celeritate & furo-
re labitur.

Raptio. Rapina. & Raptus distinguuntur ab inuicẽ
q raptio ad psonã. rapina ad rẽ Raptus ad utrunq
referat. Ter. i. adel. Diiperii thesiphonẽ audui fili
um una in raptione fuisse cũ. æschyno. Cic. Quas
res luxuries iflaginis crudelitas in supplicii aui-
ricia i rapinis: supbia in contumelus efficeri potuí
set. Idẽ Mstronayę exędes: uirginũ raptus. Col. ix
rapinas uocat culturas. raporum.

Rapinator a rapina raptor dr. Lucil. hõ impudens
ipune est rapinator.

Raptim aduerbiũ significat cum festinatione

Rapa. æ. dr q passim rapiat. Pallad. Rapa mutã
tur in napos in alios solo p brẽuum sata. Alio ue
ro napus trãsit in rapum. Df & Rapũ. neu. genere
Mar hæc tibi brumali gaudẽtia frigore rapa. Var.
Ex famine brassicæ uetere fato natæ aiunt rapa &
contra ex raporum brassicam. Col. li. a. Ab his le
guminibus rõ est hsbendę napoyę raponiq. magd
utilia rapa sunt. Hiero. uero ad Eusto. Vix rara in

bis & rapibus cū rudi hordeaceo pane saturant.
Rapulum diminutiuum a Rapū. Hor. in Ser. Capt. ut aiebat cœnæ acria citrū rapula. Et iterū. Cū rapula plenus atq; acidus mauult inulas.
Rapunculus a rapo radicis exiguæ q; comedit in acetariis. Rapunciū uernaculi nostri dicitant.
Rapacia. oꝝ rapoꝝ frōdes q̄s homines decoctas ī cibū sumūt. Ply. Et hoi ñ minor rapacioꝝ gña q̄ cimaꝝ
Raphanus. pe. cor. gñs radicis notæ comestibilisq;. Ply. Fert in tēplo Apollinis delphici adeo cæteris herbis p̄latus raphanus ut ex auro diceret. beta ex argēto. rapū ex plūbo. Refert Alexāder aphrodisæ esse calidū humores exiccare & attenuare. Mouere ex humoribus spús: ac eos exhaurire & exinanire dū p os eructat. Est & aliud raphani gñs Armoracia a uiis dī. Quidā hoc nomē aspirant: ī prima.
Rar. a. uꝫ. pptie dī qd nō ē dēsum. Interdū ponit p p̄stāti. q̄ñ oia p̄clara rara sunt. Virg. Hic raꝝ tū uidim. holus. Hier. Rara ē uirt. nec a plīb. appetit.
Rarenter aduerbium idem qd raro. Gel. li. i. A rarus nō dī rare sed alii raro dicūt: alii rarenter.
Raro. as. rarū facio. Cuius cōposita sunt. Disraro: & Interraro. qd ē in medio raꝝ facio. Col. li. v. utit.
Rarefacio. idem li. vi. Hoc autē facile cōtingit si prius rarefeceris etiam eas partis supra quas ramū secatus es fœno aut stramentis texeris.
Ratipilus. a. ū. p. c. qd hēt ratos pilos. Col ī ps̄a. Et id ipꝫ ast. curat mutilū & ratipilū. ast cornutū & setosū
Rarescere ſigñ raꝝ fieri: siue deficere. Col. li. iiii. Negligēta cultoꝝ magna ps depit & iteri. seminiū cæteraq; uirētia rarescūt. Lact. li. vii. Ita. n. iustitia rarescet: & ipietas & auaritia & cupiditas & libido cre
Rastrum. & raster. mas. gñs. Ter. At istos rastros iterea depone. Virg. Rastraq; icurues æruū tribuere ligones. Dūr ār rastra seu rasti: q & rurabri uocāt. pprie qb. p fœnisecia festucas abradimus. a quo abrasu rastelli sē noiati. ut inqt Var. li. i. de re rus. Tū de pratis iqt stipulā rastellis eradi atq; adere fœnisecio cumulū quo facto sicilicēda prata. i. falcib. cōsectāda. Vegr & fabularioꝝ usib. deputant hisdē quoq; terrā effodiūt. Sue. i nero. Tubaq; signo dato prim. rastello humū effodit & chorbulæ congestam humeris extulit.
Rastelli. Vide in dictione Rastrū.
Ratus. a. uꝫ. pticipiū a Reor. eris qd significat puto. Imagior. Prīs. Reor quoq; rat. facit pticipiū ut puto differētiæ cā. qa titus aliud sīgt. & retus p reatus dicebant: quō saucius pro sauciatus: lassus p lassatus. Plau. in am. Victis hostibus quos nemo supe rari posse tatus est. Aliquādo ratus dī firmus: cert. Ter. in Ecy. Neqd ego egissem esset ratum.
Ratifico. as. approbo: & qd actū ē cōfirmo. Veteres ratare p ratificare dicebant. unde irritare cōtrariū.
Ratio. a ratū supino fit. Et ē uis illa aī q̄ a cæteris aīalibus hō disūgit. Quæ sic diffinit. ab Aug. lib. ii. de ordine. q; sit mentis motio ad ea q̄ discutiūt distinguēdi & cōnectēdi pōtes. Vñ ab Horatio ponit p cōcinatione & discursu animi ad inuestigandum uerꝫ. Ci. li. ii. ad hērē. Rō est cā quæ demonstrat ue cū esse id qd intēdimus breui subiectione. Seneca. Quid ē rō nisi naturæ imitatio? Seq; rō naturā: & bonū sine rōne nullū ē: & uirt. nō aliud q̄ recta rō Aliqñ tū rō ponit p respectu & cura. Ci. Plāco. Peto a te ut me rōnē hīe uelis & salutis & dignitatis mex. Sic dicim. habēda ē rō honoris. rō rei familiaris. Idē. li. ii. of. Habēda rō ē rei familiaris: quā q dē delabi sinere flagitiosū ē. Si uero iungat cū p positiōe cū. sīgt negociū. Idē in Cato. Ratiōnē hēt cū terra q̄ nūq; recusat ipceriū. Et ad Atticū. Cū oibus musis rōnē habere cogito. Aliqñ ponit p cā. ut apud eūdē. M. Catoni. Cū aūt ad Cibistra pp rōnē belli quoq; dies essem moratus. Aliqñ p mō uia & forma. Sal. At ego uobis inqt si mō uultis ēe uiri rōnē ostēdā q̄ tūta ista fugiatis. Et rō qñq; dī supputatio uel calculus siue expēsa. Plau. i aul. Supputat rō cū argētario. Idē i am. Et ut res rōnesq; uioꝝ oium bñ expedire uultis. Vñ rōnar. codex in quo accepti & expēsi rōnes discribūt. Sue. i Cæsa. Senātia recētiora imēso ptio: & cui. ēt ipm puderet sic ut uetaret rōnib. iscarī. i. nolebat in rōuario pscribi eā sūmā quā ipēderat i emptione seruoꝝ. Rō ēt p portio dī ut si qñ numer. ad numeꝝ hēt ppportionē quā nos rectū dicim. rōnē uel duplā uel triplā ut q̄ttuor ad duo: & sex ad duo. Rōnē purgare. i Vide i dictiōe Purgo. Rōnē cōstat ē æquā legitimāq; rōnē ostēdi aut appere ostēdi posse. Ply. Iunior. Mirū ē q̄ singulis diebus in urbe rō aut cōstet aut eon stare uideat: pluribus cunctisq; non eonstet.
Ratiūcula. diminutiuū. Ter. ī phor. Erat ei d ratiūcula iāpridē apud me reliquū pauxillulū nūmoꝝ.
Rōnale. phī dixerūt cē qd rōne uteret: uel uti posset. Vñ dicim. hoiez cē rōnale & mortale. Hic gñs positō qd aīal ē dictū uidem. additas duas differētias qb. adnouēd. erat hō & quo sibi redcūdū cēt: & uñ fugiēdū. Nā ut pgressus aiæ usq; ad mortalia lapsus ē ita regressus cē i rōnē debet. Vno uerbo a bestiis qd rōnale. alio a diuinis seppat qd mortale dī. Illd nisi tenuerit bestia erit. Hic nisi se auerterit diuina ñ erit: Rōnale substātiuū. gñs uictis sacerdotalis est. Hiero. ad Fabiolā. Rōnale ēt dī gñs uestis apud hebræos osuin. gce logion. uos rōuale possumus appellare. pāuus ē breuis ex auro hñs magnitudinē palmi p quadrū & duplex ne facile rumpat.
Rōnabile dī qd cū rōne factū dictūne ē. Cuius cōtrariū ē Irrationabile. Itaq; domū aliquā rōnabilem possumus dicere: nimq; sermonē. Rōnales aūt uel allū q hāc fecit: uel nos q loqmur. Ergo pcedit rō. ab aia rōnali i ea q̄ uel fiunt rōnabilia: uel dicunt. Duo ergo sunt i qb. potētia uisq; rationis possit ipsis etiam sensib. admoueri: opa hoium: quæ uident: & uerba quæ audiunt. In utroq; aūt utit mēs gemino nuncio p corporis necessitate. Vno q oculoꝝ ē: altero aurū: Ita cū alquid udemus cōgruentibus sibi ptib. figuratū: nō absurde dicimus rōnabiliter appere. Itē cū aliqd bene cōcinere audimus nō dubitam. dicere q; rōnabiliter sonat. Irrationabile uero. qd his caret. Quintil. li. ii. Sed qa carēt sermone q̄ id faciūt multa atq; irrationabilia uocant.
Rationarius: liber in quo rationes reꝝ gestaꝝ continent. Sue. in Aug. Rursus tædio diuturnæ ualitudi

nis cū et a magistratib⁹ ac senatu domū accitis tō/
nariū impii tradidit. Et rōnari⁹ liber accepti & ex/
pēsi ut supra i dictione ratio. Itē Rōnarius q rōna
rium cōficit uel qui rōnib⁹ pest. Marcellinus. Qui/
dā ex mercatore opulento rationarius apparitor.

Rōcinor. pe. cor. significat p rōnē quādā deprehendo
colligo cōputo. Gel. li. i. Plutarch⁹ i lib. quē cōscri
psit scite subtiliterq; rōcinatū Pythagorā dicit i re
perienda modulādaq; status longitudinisq; eius p
stātia. Ci. ll. i. tus. At nos metiēdi rōcinādiq; ntili/
tatc inspecta huius artis terminauimns modū. Hic
ratiocinatores dicti sūt q calculatores usgo noiant
dictione latina. Mar. Nec calculator nec notarius
uelox maiore: quisq; circulo coronet. Ratiocinatio
inquit Aug. li. de immortalitate aiæ. est a certis ad
incertoꝛ indagationē nitens cogitatio.

Ratis & ratel secūdū Probū efferri potest Et ppriē ra
tes dūr cōnexæ & recte cōpactæ inniceē trabes quæ
per aquam trahunt. Abusiue a poetis usurpant p
nauibus. Virg. Dissiccitq; rates.

Raudū dicebat æs. Vide in dictione Rudus.

Rauēna urbs in octaua regione italiæ. Sabinoꝛ op/
pidū in ora littoris Adriatici olim tota ligneis cō/
pacta & dificiis aquis diffusa. pontibusq; ac lembis
peragrara a thessalis condita phibet. Et cū a mari
fiunt inundationes nō mediocrē accipit ptem cœ/
ni palustris. De hac Syrius. li. viii. Lenta paludoso
pscindūt stagna rauēnæ. Hinc ortus est Casidorus
senatoꝛ qui multa eruditissime scripsit.

Rauis raucedo uocat. q fit aut nimia siccitate pp cla
morē: aut nimio humoꝛ ad uocis loca fluēte ex qb⁹
uox hoi plærisq; negat. Plau. i aul. Huccine delu
xisti me ad senē perissimū ubi siqd poscamus ad ra
ui poscam⁹ pri⁹q; qdq; det. hic rauio is & rau⁹. a. ū

Rauū ueteres dixerūt obtusum. Vnde raua uox ob/
tusa & pauc liquida. Rauus color obtusus. i. mistus
niger cū fuluo: color inter flauū & cæsiū. Ci. li. iiii.
acad. Quia nobismet ipsis tū cæruleū tum rauū ui
det quodq; nunc sole colluet.

Rauiscellus diminutiuum a rauo. Plau. Quis inquit
hæc mulier & ille rauiscellus qui uenit.

Raucus qui nimio clamore uel alia causa uocē obtu
sam habet. Aliqñ tñ refert ad optima uocē. Virg.
Dant sonitū rauci p saxa liquētia cygni. Hinc rau/
citas: & raucedo p uocis obtusitate.

Raucæ uermes terræni radices arboꝛ lædentes. Ply.
Olea ubi quærens effosa sit male ponit qñ uermes
qui raucæ uocant i radice q̄rens nascūt & transeūt.

Raucio. is. rausi. rausum. raucus sum. a quo Irraucio.
Est & rauceo. es. a quo rauceſco & irrauceo.

Re. pposito p apocopen a retro facta uidet. Vñ respi
cio retro aspicio. reuertor retrouerto. reposco rē da
tā retro posco. Et ñ nisi cōposita repit q̄ et alias si/
gnificationes hēt. Nā qñq; pfectionē denotat ut re/
cognosco. Q. ñq; reciprocationē: ut redamo. qñq;
cōtra siue adūsus: ut reluctor repugno resisto. qñq;
iteꝛ atq; iteꝛ seu sæpe: ut reputo. qñq; denouo ut
renouo: qd ē rursus nouū facio: qñq; inde: ut remo/
neo. qñq; ualde ut redūdo. qñq; longe. Virg. li. iii.
Italiā petere & terras tētare repostas. Ser. i. lōge po
sita. qñq; denotat cōtrarietatē suoꝛ simpliciū: ut re
tego qd tectū erat denudo. resigno. qd signatū erat
apio. recludo clausum patefacio. qñq; hēt diuersam
licet nō cōtrariā a suis simplicib⁹ significationē: ut
rescisco. Nam cū scire sit cognoscere: rescire tñ sine
rescīscere non est rursus cognoscere: sed factū aliq̄d
occultius & inopinatū insperatōq; cognoscere. sci
re aduertere. De hoc loco suo. Sic rideo. qd nō so
lū redico aut repromitto: sed re atq; aspectu satisfa
cio. Hēt aliqñ re eādē significatiōē quā hēt simplex
ut reputo. Cōponit ātē cū dictōe ab. a. icipiēte: red
mo redarguo. b. ut rebello. c. ut recurro. d. ut reddo
e. ut redeo. f. ut refero. g. ut regredior. h. ut redhibeo.
I. ut reiicio. l. ut relego. m. ut remigro. n. ut renuo.
p. nt repugno. q. ut reqro. s. ut resarcio. t. ut retineo
u. ut reuertor. Sed cū. a. e. &. h. iterpōit. d. cū. cupū.

Reapse. significat re ipsa. Pacu. Si nō est ingratū re/
ipse quod feci.

Reate ciuitas in Vmbria: ex qua Vespasianus origi/
nem duxit.

Reatus. us. culpa crimen.

Rebello. as. ex re & bello proprie significat repugno.
Vñ rebelles dīr q i fide uō p manēt: & uelis pote/
statū repugnāt. Et rebellio repugnantia. Rebellare
ulnera seu alia uitia dīr qñ semel curata repullulāt.
Ply. Strumea hærba est qua rursus sata rebellare cre
dunt hærbarii quæ curauerunt uitia.

Rebla. regio babyloniozz: uel urbs quæ nunc Antio
chia dicitur.

Reboo. as. ex re & boo. mugio. Græcū ē ut inqt Ser.
in cō. Ge. Nā apud latinos nullū uerbū ē qd ab o.
finalē hēat. o. excepto ichoo: qd tñ maiores alr/ci
bebāt adspirationē interpōētes duab⁹ uocalib⁹ &
dicebāt incoho. p translatiōuē tñ roboare sīgē reso/
nare. Virg. lib. iii. ge. Reboant syluæq; & magnus
olympus.

Recalesco. rursus calesco. Ci. li. iii. de natura deorum.
Quod nīs quoq; corporibus contingit cum motu
atq; agitatione recalescunt

Recaluaster diminu ē. sīgē eū q sróte calua ē. nō toto
capite q̄si recaluatulus. Legi quēdā: aliogn eruditi
exponētē recaluastrū eē retro caluū. qd falsum et cō
stat ex auctoritate Hiero. i leu. scribēs. Si a fróte
ceciderint pili recalualter & mūdus. Dī & recalnus
Plau. i tru. Ec quē recaluū ac silonē senē. Hier. cōtra
Ioui. Recalua fróte de socrate. Hic recaluo. as.

Recantātū citas i italia q̄ a priscis Recinata dicebat.

Recedo. is. abeo discedo. Vñ Recessus p discessu. ali
qñ p trahor extēdor. a quo recessus p spatio. Cur.
In eo nemore lōgo recessu dom⁹ erat. Et Recedere
est retro cedere. a quo fit aduerbiū recessim qd ē re/
tro cedendo. Plau. Recessim cedam ad parietem.

Recello. is. reduco reclino: sicut excello i altū extollo.
Apul. li. x. de asi. Illa. n. quotiēs ei pcēs uates rece
lebā accedēs: totiēs nisu rabido & spinā phendens
ad eā appliciore nexu inhærebat.

Recelliciuniæ. dictæ sunt meritoriæ meretrices q̄ de/
sultura quadā & assultura mouēt clunes un uen⁹cō
cinnior iscētiori pītet. Plau. An uis inē illa uersare
psedas pistoꝛ amicas recelliciunas alicarias.

Recés nomẽ.sigt nouũ.hoc é qđ nup accidit. Vñ re/
cétior recétissimꝰ.adūbiũ recéter. Ci. Hoꝛ: recétioꝛ
núq dictũ ab ullo qđ sciã. Idẽ. Au. Cecinæ . Cõme
morare ñ solũ uetꝛ: sꝫ hoꝛ: ét recétiũ ul ducũ ul co
mitũ tuoꝛ grauissimos casus. Inueniẽ etiaꝫ Recés
aduerbium. Plau. Qui recés ex agro uenerat. Virg.
Sole recens orto. l. recenti tempore.
Recétari: renouari & denuo recés fieri. Acti⁹. Iã iã al
bicascit phœb⁹ & recétaꝫ cõe lumẽ hoib⁹ & uolu/
Recéseo.es. recognosco & sũmã toti⁹ ppsi p (ptas.
náeros colligo. Vñ recésus p recésiõe & recognitio
ne dr. Et Recésiti q p recensum numerati sunt. Sue.
in Cæsa. Recensum populi uicatim per dños insu
laꝛ egit. Et In li. numeri scriptũ est q recésiti sunt
a uiginti annis oés qui poterant ad bella pcedere.
Recido.is.pe.cor.recidi recasum. sigt retro: siue itez
cado. & semp pduci re. Prop. Recidit iq suos mẽ
sa supina pedes. Ambr. de obitu Satyri: p simplici
posuit. Sẽp optaui ut si q̃ pturbatiões ul eccliã uel
me manerẽt: i me poti⁹ ac meã reciderẽt domũ.
Recidiu⁹.a.ũ. pe. p. sigt qđ recidit. Virg. ll. iiii. Et re
cidiua manu posuisset pgama uictis i. q̃ reciderũt:
q̃si didoni sepurgãs dicat æneas. Si mihi licuisset
uiuas troiæ ptin⁹ istaurassem: nõ tot tãtisq labo
rib⁹ ac periculis cõdere nouã urbẽ q̃ fissem. Siꝛ capi/
illđ ex li. vii. Quin idẽ neneri pt⁹ su⁹ & patis alr su
uellræq itez recidiua i pgama tædæ. licet Ser. iter
pte recidiua post casũ restituta. Q̃d mimeuez é.
cũ núq restituta fuerit. Nã & si febres a Ply. recidi/
næ dicãt. hoc ñ ppriẽ: neq ex uocabuli significatio
nefit: sed ex appellatõe tñ: q̃si recidiuoꝛ: febres pp
eos q i eas icidũt: & post eaꝛ depulsiõeꝫ recidũt: i
eas. Quæ cũ post casũ suũ siue depulsionẽ restituũt
rediuiuæ ppẽ nõ recidiuæ dñr q a tũc nõ recidũt si
uc nõ depellũt sed reuiuiscũt & itegrant. Recidiu⁹
igit q recidit. i. q retro ul rursus cadit. & nõ possit
pmanere. Vñ ét ei⁹ simplex. Cadiuus q cadit. Ply.
li. xv. Colligi mala post æqnoctiũ auctũnale neq
añ sextã decimã lunã: neq añ primã horaꝛ cadiua
separi itramẽtis itoreis paleisue substerni: rara com
poni ut limites puii spm̃ æqualem accipiant. Simi
lem significationem hñt reliqua noia in uus termi/
nata· ut natiuus: uotiuus: reduiuus.
Recido.is.cidi.suꝫ.pe.p.ex re & cædo. qđ icido sigt
q̃si reseco. Vñ recisos ramos dicim⁹. i. resecatos.
Recisamẽtũ. a recido puũ frustũ & quasi ramẽtum ex
aliquo recisum. Ply. Ocyssime uero æruginem cõ/
trahit æs coronariũ recisamẽtis in acetũ additis.
Recipio.is.pe.cor.ex re & capio. Proprie recipere di
cimus qñ qs aliq d qđ tradidit: recipit: quasi retro
uel rursus capio. Liui. li. ix. Recipiant arma q̃ p pa
ctionẽ tradiderũt. Q. ñq ponit p admittere accipe
Ci. li. li. offi. Cytillũ quẽdã suadẽtẽ ut in urbe mane
rent: xerxemq reciperẽt lapidib⁹ obruerũt. Q. ñq
p reuocare. Vir. Sic ore effata recepit ad se se. qñq
in tutũ reducere liberare. Idẽ. Medioq ex hoste rece
pi. Hic receptus. us. p reductiõe. Et recipere seruũ.
Vlp. dicitꝛ fugiũ cẽ abscõdẽdi cã seruo pstare: uel i
suo agro ul i alieno loco ædificioue. qđ receptũ da
re uulgo dr. qñq simpliciter reducere. Plau. in cap.
Inde me cõtinuo recipiam rursum domũ. qñq re/
cuperare. Ci. i Cato. Tarẽtũ uero qua uigilãtia quo
cõsilio recepit: tũ q dẽ me audiẽte salinatori q amis
so oppido fugerat i arcẽ glãti atq dicẽti. Mea opa
Quite Fabi tarẽtũ recepisti. Et certe inqt ridẽs nisi
tu amisisses: núq recepissez. qñq excipe ad usũ suũ
& reseruare qđ hẽt cũ uẽditis cæteris sibi q dpiã ser
uat. Plau. Vbi núc adolescẽs hẽt posticulã: hoc re/
cepit cũ ædes nænderet. Hic Receptiti⁹ seru⁹ ap/
pellat⁹ é nuptæ mulieris ppti⁹: quẽ. s. cũ dotẽ mari
to daret: sibi reseruauit. quotiẽs. n. mulier i dãda ni
ro dote aliqua ex suis bonis retinet: nec ea ad uiruꝫ
trãsmittit: recipe ea dr. qñq p sternere. Virg. li. viii
Totum cui cõmin⁹ ensem cõdidit assurgẽs & mul
ta morte recepit. qđ & p accepit exponi põt. Sicut
cũ dicim⁹. Accepit eũ crudelit: ul malis mõis. Sigt
etiã facièda suscipe & cũ obligatiõe pmittere. Cic.
Crasso. Quæ tibi pmitto ac recipio sanctissime rẽ
obseruatuꝛ. qñq simplr pmittere. Cecina ad Cic.
Sed tñ ego filio dixerã librũ legeret & ea cõdiõe
daret: si recipes te correctuꝛ. Ci. Bruto p polliceoe
posuit: cũ inqt. In ipsa cã exponẽda satis ét depro
bitate dixi. sed tñ sepatim ex me recipio fore cũ tibi
& uoluptati & usui. Nã & modestũ hoiem cogno
sces & prudẽtẽ & a cupiditate oi remotissimũ. præ
terea magni laboris sũmaq idustriæ neq hæc pol
liceri debeo q̃ tibi ipsi bũ cognoris iudicanda sunt.
Seruat Ci. morẽ suum ut difficile uerbum recipio p
facile polliceor postea docear
Recepti in ciuitatẽ dñr q cũ suffragio cines sunt esse
ẽti: ut apud Liuium sæpe legit. Et receptus mos ẽ
quẽ sponte ciuitas alienũ assciuit.
Receptus.us. reductio. i. quo se tutus recipit exerci/
tus. Vñ receptui canere dicim⁹ cũ tuba exercitus e
plio reuocat. Vir. li. xi. Planicies iculta iacet: tutiq
Receptitius: a.ũ. qđ reseruat. Vñ recepti/ (recept⁹
ti⁹ seru⁹ appellat⁹ é nuptæ mlieris ppri⁹ quẽ refer
uauit cũ dotẽ marito daret. Qui & superdotalis dr
dñæ futurus iugis comes.
Recepto.as. frequẽtat. a recipio. Ter. Meũ receptas fi
Receptaculũ. locus i quẽ se tuto recipiãt. Ci. (hũ
Oium bonaꝛ artiũ receptaculũ.
Recipatia a neterib⁹ dicebat cũ inter ciuitates pegrias
lex cõuenit: ut res ptiuaræ reddãt singlis: recupẽtq
Recidipna. uestes quas uocãt cœnatorias. Iuue. Ru
sticus ille tu⁹ sumit recidipna q rine. Cõpostũ no
mẽ ex latino & græco. s. ex recinio ὑπὲρ τὸν ue/
ro cœnã sigt. Eadẽ ét Triclinaria dñr.
Reciniũ uestis antiqssima q̃drata ut inqt Var. Cui⁹
mediã ptẽ retrorsum iaciebãt. Vñ Reciniati mimi
Ser. in cõ. li. i. æñ. Recinus dr ab eo q post tergus
reiicit qđ uulgo mauorte dicit.
Reciprocus. a. um. pe. cor. qđ é repetitũ. Vñ pnomẽ
reciprocũ dr q a i se ipsum reflectit. Var. a recipiẽ
do deriuat reciprocũ : & id eẽ asserit qđ aliquũde
pfectum redit eo unde profectum ẽ.
Reciproco. as. repeto reflecto. remitto. retrogradior.
Liui. li. ii. de bello punico. Cũ iã spm̃ icluderet uẽ/
tus nec reciprocare aiaꝛ sineret auersi a uẽto parũp
cõsedere. Gel. in eã phystulã p quã spũs reciproca t
Ci. li. i. de diui. Si q dẽ illa sic reciprocant ut si diui

natio sit: dil sint: si dil sint: diuinatio sit.
Recito.as. ex re & cito. significat scripturā clara uoce ut alii audiāt: itelligātq; lego. Vñ poetæ & alii scriptores recitabāt publice opa sua & nōnulli alicna. Aliqñ nō legēdo sed mēoñ' referēdo fit recitatio. Quintil. At ista legē recitat loquens d mīre q; cæca
Reclamo.as.pe.p. clamore aduersor: nō ac/ (erat. qesco. Ci. p Põpeio. Propēea q; istis reclamātib⁹ uos unū illū elegistis quē bello ꝑdonum ꝓponere/ tis. Idem Lentulo. Eius oratioñi uehementer reclamatum est. Hiero. ad Dania. Sacerdotalem ordinem non tam pie q; audacter inuasit: & reclamantibus leuitis nonne tu es ozias rex & nō sacerdos?
Recludo. is. pe. p. nō significat ꝓbe claudo. Hiero. Hostiū q; patebat recludens sera offirmauit. Modo habet significationem contrariam suo simplici Plau. i cap. Cellas refregit oēs it⁹: reclusitq; armariū
Recluuium: morbus cum circa ungues cutis se soluit Cluere enim soluere est.
Recognosco rursus cognosco. Ambro. Fraudis suæ uasculū diabol⁹ recognouit. Interdū pfecte cognosco Lact. li. ii. Quæ facta cū pater recognouisset ab dicauit atq; expulit filiū. Interdum eli ut se aliquid habet reuideo. Col. li. i. Panis potionisq; bonitatē gustu suo exploret: uel em manicas: pedūq; tegmina recognoscat. Inde etiam cū opus cōpositū cuī dandi cā reuidemus recognoscere dicimus.
Recolo. is. pe. cor. significat reputo. reteto. meditor & mente tracto. Diom. Superest ut singula recolendo memoriaten⁹ mandent: ne frustra cū tēpore euanescant. Ci. p Archia. Quantū alii tribuūt tempestiuis cōuiuiis: quātū deniq; alex: ḡrum pilæ. tñ ego mihimet ad hæc studia recolenda sumpsero. Interdū recolere est rursus colere celebrare reuidere seu requirere Hiero. in prolo. patal. Si quis in hac interpretatione uoluerit aliquid tēp hendere: interroget hebræos: suam cōscientiam recolat: uideat ordinē textūq; sermonis. & nunc nro labori ponient detrahat. Idem pro recitare posuit scribens ad principiam. Sæpe & multus flagitas uirgo christi pnncipia ut memoriam sanctæ fœminæ Marcellæ litteris recolam: & bonū: quę diu fruiti simus etiā cæteris noscendū imitandūq; describam. Interdum significat ad mentem seu memoriam trahere. Aug. li. ix. cō. Ad hæc ei q; tēpōrum nō satis recolo.
Recondo. is. repono & contego.
Recordor. rursus in cor reuoco: uel itex rem cordi do Et dicimus. Recordor. huius rei: & hanc rem. Ci. in Cato. Vt pedestres nauales; pugnas ut bella a se gesta triūphosq; recordēt' iueni't' et cōmune. Hiero. in Ezech. Oēs iustitiæ quas fecerat nō recordabūt'.
Recrudesco. rursus crudesco. Ply. Chartilago rupta non solidescit: nec pelta ossa recrudescunt.
Recrudesco. renouo. tractum a uulneribus quæ agitatiõe nimia interdū recrudescūt. i. cruda & noua fiūt
Recupero. as. pe. cor. redimo. & rē amissam rursus acqro. Liu. li. v. Ferro nō auro recuperare patriā iubet.
Rectus. a. um. a rego fit: & id est qđ regit'. sicut rector qui regit. Aliquando rectus dicit' qui stat & erectus est. Vnde dicimus. Ille nadit rectus. hoc est nō flexus. Aliquando dicit' qui nullam in partem flectitur: cuius contrarium est obliquus. Vnde per translationem recti homines uocant iusti. & rectū iustū
Itē Rectū dī pfectū offīm qd ḡci catorthoma uocāt
Rectus apud grāmaticos dr pnnius casus: qui tamē impropric dī casus cum ntās a nullo flectat: & cæteri casus ab eo flectant & cadāt. Ideoq; dī rcasus.
Recta absolute a ueteribus dicebant' cœna quam chē tibus & conuictoribus & recto ordine discumbentibus laute principes dabant. Sue. de Aug. Cōuiuabatur & assidue: nec unq; nisi recta non sine magno ordinum hominūq; delectu. Mar. Promissaest nobis sportula recta data est. Sportula nero specimen erat pusilli parciq; hominis. Idem in Nero. Adhibitus sumptibus modus publicæ cœnæ ad sportulas redactæ. Recta tunica dicebat' quæ ita contexta erat: ut ueluti rigens staret Vel quæ a summis annibus ab imo in altū texebat'. Hac Tyrones & nouæ nuptæ inducēbā'. Inueni't' et recta aduerbiū. Ply. Cū domū recta pficisceret'. Virg. Nō assis faciūt eātq; recta.
Rectū dī intestinū quia in imo unde excerni dingit'.
Recte aduerbium significat bene iuste. Et differt recte dicere: & uere dicere: q; recte ad uerba: uere ad sentētiā referat'. Nā possum⁹ recte & falsu; dicere dūmō nllo uitio uerboꝝ dicat'. Ter. Et rectc & uere dicis.
Rectangulus. est cum lineæ ita coniunguntur ut nulla pars magis declinet.
Recubo. as. penul. cor. & Recumbo. is. quiesco iaceo. Virg. Tityre tu patulæ recubās sub tegmine phagi. Et itex. In te omnis domus inclinata recūbit.
Recula. æ. pe. cor. diminutiuum est a res.
Recuso. as. pe. p. ex re & cuso qđ a cudo. is. fit. Et significat refuto. Amb. Quæ a beata Agne ueluti q; dam sunt stercora recutata.
Recutitus. pe. p. curtatus: & cui a glande reiecta est cutis. Quo nomine dicti sunt iudæi. Sidonius Fert recutitos primordia iudæoꝝ. Causa cur hoc fiat: refert a Lactantio. Deus cupiens (ut Socrati placebat) corpora humana esse fenestrata: nil tecti & obuoluti insinibus cordis iussit nudandam glandē. hoc ē cor discopiendū. qđ figurata similitudine glandi cōuenit: ut significaret' cor ipsum retegēdū & pura nuditate nudādū. Recutiti ergo a recula nerēdoꝝ cute uocati sunt iudæi. Mart. Nec recutitos fugis Iguina Iudæoꝝ. et quia sanior ē glās a fame.
Redamo. as. penultima correpta significat contra uel similiter. siue me amantem amo. Aug. lib. iiii. con. His atq; huiusmōi signis a corde amātiū & redamātium ꝓcedentibus per os: per linguam: per oculos & mille motus gratissimos quasi fomitibus confla re animos & ex plutibus unum facere. hoc est quod diligit' in amicis: & sic diligitur: ut rea sibi sit humana conscientia si non amauerit redamantem: aut si iam amantem non redamauerit nihil quærēs ex eius corpore ꝓter indita beniuolentiæ.
Redandruo. as. de pnscis dictionibus est ex re & andruo. significat redeo.
Redeo. is. redii & redii. itum. retro eo. siue reuertor. Ter. Redeo inde iratus atq; ægre ferens. Interdū Reuocor. Virg. Redit agricolis labor actꝰ i orbē.
Redito. as. penultima correp. frequentatiuum significat statim: siue continue redeo. Plau. in cap. Nunc

ita conuenit inter me atq; hunc T indare ut te certi/
matum in aulidem mittam ad patrē si nō reditas.
Reditus.us.penultima correpta duo significat. I. ter
uersionē. Ouid. Vela q̄or reditus uerba carere fi/
de. Et quentum ieō q̄ singulis annis redit⁹ redeat.
Idem libro. ii. de pon. At reditus tam quisq; fuci
amat: & sibi qd sit utile solicitus supputat articulis
Reddo.is.reddidi.itum per duplex.dd. differentiæ
causa uel euphoniæ. quasi retro do. Nam proprie
reddere est acceptum uel ablatum restituere. Terē,
in Phor. Si quis quid reddit: magna est habenda
gratia. Ponitur etiam pro dare. Celsus iuuecō. Red
didi uerbum q̄q̄ significationē habet retro dandi.
Accipit tamen & per se dandi significationē ut red
do tibi litteras: quas mihi Cicero ad te dedit. Item
pro facere: ut Reddo tecertiorem: & tu me reddi/
disti probū uirum. Virg. Tu das epulis accumbere
diuum. Item & Reponere. Plau. Tempestas uenit
cōtrigit tegulas imbricesq; ibi dūs indiligēs redde
re alias ne uult. Itē pro producere. Idē in Tri. Id fru/
menti quando alibi messis maxima est tribus tan/
tis illis minus reddit q̄ obseueris. Item p Exponē
re. Idē in aul. Tibi ego rōnē reddā stimulos⁹ leges.
Redibeo.es.pe.cor.ex re & hēo.d.interposita. cū me
lioris soni & abiecta aspiratiōe. Et ē redibere. Vip.
inqt facere ut rursus hēat uænditor qd habuerat.
Festus. Rediberi id dr qd redditū ē improbatūq;. Et
qui dedit rursus coactus est habere id qd ante ha/
buit. Hinc redhibitio actus ipse restitutionis.
Redigo.is.pe.cor.ex re & ago.a in i cōuersa. & d.in
terposita significat quadā ui: aut industria reduco.
& semp actūm cū ꝓpositione postulat: multisq; ac/
cōmodat actibus. Plau. in Am. Deniq; Alcmenam
rediget antiquā in cōcordiā cōingis. Idē in asi. Re
digā te unde orta es ad egestatis terminos. Ci. li. iiii
phil. Potentissimos reges bellicosissimas gētes i dedi
tionē huius impii redegerūt. Et li. v. Quibus rebus
tāta pecunia una i domo coacernata ē: ut si hoc ge
nus i unū redigat fi sit pecunia reip. de futura Lact.
li. iii. Quid ille q̄ primoniū in nūmos redactū effu/
dit in mare? Et iterū. Sed si id feciſſet ipse se in po/
pulū redegisset. Ter. in adel. Tu homo rediges me
ad ſaniā? Et in phor. Ego me nego tu q̄ ais redigē
in memoriam. Et iterū. In id redactus sum loci ut
quid agā ex illo nesciā prorsus.
Redimo.is.pe.cor.ex re & emo.d.interposita eupho
niæ causa significat emo. Ci. Qui merces redimunt
ut statim uændāt. Et i iure ciuili. Redēptores necti
galiū emptores appellant. Ci. in uer. acti. ii. Vt pri
mū ex puicia rediit redēptio huius iudicii est facta
grādi pecunia. Et Redimere ē recuperare. qd uernacu
la lingua dicimus Redcodere. Ci. Re utilissima & p/
ua maximā redemit. Vñ q̄ ab hostib⁹ capti sunt ut
qui alicui pœnæ sunt obnoxii soluto ꝓtio redimūt
Itē q̄ iniuste uexant si p solutionē pecuniæ liberati
fuerint: redemisse uexationē dīr. Plau. in asi. Redi/
me isthoc būficio te ab hoc & tibi eme hūc isto ar/
gento. Curti. Sed medici quoq; grauiores morbos
asperis remediis curāt: & gubernator ubi naufragiū
timet iactura q̄q̄d seruari pōt redimit. Ter. in eu.
Quid agas nisi ut tē redimas captū q̄ quēas nūmo
si noqueas paulo at q̄ti queas. Hiero. i exo. Oēm
primogenitū hois d filiis tuis ꝓtio redimes. Rursus
redimere emēdare: qd tū feci idē recidit. Ci. Nō. n.
ꝓtentā culpā uideri nolo redemisse. Ille. n. ꝓtenta
culpā redimere dr q̄ aliquo eggio facto cū cōpēsat.
Redēpto.as. frequentatiuū ē. a quo redēptito.as. Plau.
Redēptitauere ad unū captos.
Redimio.is.redimiui.itū. pe. p. ex re & emio. d. inter
posita & e in i mutata: significat ornō. coronō. acu
pingo. Claud. li. ii. de raptu. Nec sic i numeros ar/
cu mutāte colores incipiēs redimit hyemis cū tra/
mite flexo semita discretis intexuit humida nūbis
Et li. iii. Medijs inuenim⁹ aruis exanimē cyanee cer
uis redimita iacebat. Nam eius simplex. Emio or/
no seu decoro significat. Ouid. li. i. Hero. Q̄ tibi
donaui perfide littus emi.
Redimicula ornamēta capitis mulierē & uittarū te/
niæ pēdētes a posteriori parte mitræ. Iuue. Acci/
pient te paulatim q̄ longa domi redimicula sumūt
frontib⁹ & toto posuere monilia collo.
Rediuiua: q̄ post interitū redeūt: uel qd mortuū ē ad
uitā redire pōt. Cypri. Ad hāc denuo lucē rediuiuū
corp⁹ aiat. Vel rediuiua sunt q̄ ex uetusto renouāt
Q̄ d & Seneca sentire uidet. li. iii. decla. Rediuiuū
me senē meretrix uocat. Iuue. Prodiga nō sentit p
euntem fœmina censum: ac uelut exhausta rediui/
uus pullulet arca nummus & e pleno semper tolla
tur acerno.
Rediuius uermiculus seu bestiola q̄dā q̄ infixo sem
per sanguini capite uiuit cui uni ex oibus aīalibus
tibi exitus nonest sed usq; adeo intumescit facieta
te ut ipso alimēto moriat hoc ḡci κρόταφα uocāt
latini rediuium a rediuiēdo. i. soluēdo q̄ carnē aia/
lium fuctu resoluat. Vernaculi nīi cæcas appellant.
Col. li. vii. Ventri quoq; & sub semina manū subii
cere cōuenit ne ad huiusmōi tactū postmodū pauē
scant: & ut rediui q̄ plærūq; semibus inhærēt exi
mantur.
Rediuia morbus est cum cutis extra ungues se soluit
quia rediuire est resoluere. Græce παρονυχία dr
Ply. li. xxix. Lana succida rediuias sanat ex aqua fri
gida. Placidus grāmaticus accipit rediuias pro ſer
pentium gñe exuuiis.
Redoleo.es.pe.cor. Vide in dictione Oleo.
Reduco.is.pe.p. retro duco et traho. Iuit. li. ii. Reli/
quas copias rex ipse reducere in regnū parat. Sue.
de Cah. Equitē romanū obiectū feris cū se innocē
tem pclamasset reduxit. Abscisſaq; lingua rursus i
duxit. Itē reducere est liberare & sine periculo reci/
pere. Apul. Meq; oppido in arcē reduco. Hinc re/
duces Itē replicare. a quo reductū replicabilem dici
mus. Virg. Inq; sinus scindit sese unda reductos.
Itē recōciliare: ut illud Numēq; reducant. Hui⁹ uer
bi prima q̄nq; pducit: q̄nq; corripit. Hor. lib. Ser.
Dii tibi dent capta classem reducere troia. Virg. li,
iiii. Eiectā classem socios a morte reduxi.
Reducem & reduces. pe. cor. illos dicimus qui a peri/
culis in tutū ab exilio siue captiuitate reducunt in
patriam. Ci. pro Mulo Quid me reducere esse uo/

luistis an ut spectate me expellatis si quos essem restituturus. Virg. Nāq; ubi reduces socios classemq; relatam nuncio.

Redundo.as. re & undo.di. interposita significat superabundo. Hiero. in plo. prouer. Vt plenius cognoscatis qd in libris nostris minus sit: quid uere dundet. Et redundare refluere seu recipe. Plau. Hoc facinus in tuū redūdabit caput.

Refello.is.ere & fallo. significat qd dictū est arguendo falsum ostendo. Ci. li. iii. tus. Et refellere sine pertinacia: & refelli sine iracūdia pati iustus. Et differt a purgo: q refellere dicat de eo q factū negat. Purgare de eo qui fatet q dē factum. sz defendit.

Refero. pe. cor. reporto. quasi retro fero. Quintil. Ad patrē arma nō retulit. Aliqñ in cōsultationē pono. Et sit cōstructio actō mediāte ad. Sal. Referunqt ad senatū. i. fertur in cōsultationē. Vbi solet iūgi de: ut De rebus retulit ad senatū. Hinc relationes fieri dicūtur in senatu. Seneca. Ex relationib⁹ manāt senatusconsulta. Quod ēt in facto solet: ut Ci. Si ad unuz oia referenda sunt: dignissimū ee pōpeiū. Hoc est si omnia adscribēda sint. Aliqñ renouo & qsi rursus fero. Idē. li. v. Hāc morē hos cursus atq; hæc certamia prim⁹ Ascani⁹ longā muris cū cingeret albā rettulit. Aliqñ pduco Ply. lib. xxi. Diximus & terram referre multū. Aliqñ narro indico. Virg. Referes ergo hæc & nūcius ibis palidæ genitori. Aliqñ oñdo. Lucil. li. i. Quis posset ordiri: quis nequeat referat unde. Aliqñ dico ut Retulisti mihi. Aliqñ exprimo imitor. Iuue. Et multā referēs de Mecœnate supino. Aliqñ reddo. Vir. li. ix. O mihi pteritos referat si iupiter ānos q̄ lis erā. etiā cū de beneficio reddēdo loquimur. gratia in singulari p bñficio sumi debet ut referam gratiā. Quin & ad maleficiū reddēdū eo auctores utuntur. Plau. in Cur. Ni argētum referas. Sed quō differat. ab ago & habeo Vide in dictione Ago. Aliqñ porto, Cor. Tacitus. Cū ex agris segetes domū referent. In tertia uero persona ponit⁹ p æstimandum est: siue ualet: aut interest sine utile aut cōmodū est. & cōtra naturā re syllaba pducit. Ci. Pub. Seruilio. Sperare tñ uideor Cæsari collegæ nos fore curæ & esse ut habeamus aliquā rēp. cuius cōsilii magni referebat te interesse. i. æstimādū erat. Ply. Infinitū refert lunaris rō. i. nalet. Idē in infinito. Quippe nictimas cædi sine pcatiōe nō nidet⁹ referre: nec deos rite cōsuli. i. interesse. Quādoq; ponit⁹ p obest. Ter. in phor Quid tua malū id refert? Magni demipho. Col. li. viii. de canibus loquēs. Non multum refert an uillatici corporib⁹ graues & pæ: ueloces sint. i. piudicat: siue icōmodū ę: siue æstimādū ę. Plau. in rud. Quomō hēas id refert inre an iinria. Ply. li. xvi. Nec terræ tñ natura circa has refert. i. utile est. Liuio. li. ii. al⁹ Adeo ne est fundata leuiter fides ut ubi sim q̄ qui sim magis referat. i. æstimet⁹ siue existimetur cureturue. Aliqñ sumit⁹ p necesse est. Sal. Quare unum quidē hoc consiliū ē si periculum ex illis timuit: si in tanto oīm metu solus non timet eo magis refert me mihi atq; nobis timere. Virg. lib. iii. ge. Neq; n. unmero compræbendere refert. Hēc hoc uerbū pteritū retuli & supinū relatū. quoz unū per duplex. tt. alterum per duplex. ll. qnq; apud poetas scribit⁹. Hor. Rettulit acceptos regale numisma philippos. Luce. Id rursum cœli rellatū tēpla receptant. Catul. al⁹. Si reditū retulisset is aut in tēpore longo. Ouid. li. xv. me. Esse fidē digitis ad frontem sæpe relatis.

Refero. acceptū fateor me accepisse ab aliquo. Ci. Vitam acceptam refert clementiæ tuæ. In malū. Idem Oia deniq; q̄ postea uidimus quid autē mali non uidimus si recte cōcinabimur uni acceptæ referemus Antonio.

Refero impensum est rationem de expensis nel facio uel reddo.

Refercio. is. si. tū. ex re & farcio. significat repleo. qd qdē alii cū ablatiuo: alii cū genitiuo cōstruūr. Ci. pro Cor. Quod eis rebus urbē italiāq; refarciēdā fuit. Gel. In libris multæ uariæq; historiæ refertū cōposuit.

Reficio. is. pe. cor. recreo restauro. Ply. Cū reficiēdi aī gratia id fecisset. Vñ Refectū instauratū renouatū: & qd corruptū erat in statū pristinū reductū dicit⁹ quasi rursus factū. Vlp. Verbo reficiēdi tegere substruere: sarcire ædificare. Itē aduchere appotareq; ea quæ ad eandē rem opus erit continent⁹. Aug. li. primo con. Ruinosa ē domus refice eam. Et in eāgelio. Erant reficientes ræia.

Refigo. is. pe. p. qd fixū erat educo.

Refluo. is. retro seu rursus fluo. Vñ fluxus & refluxus maris dicitur.

Refragor. pe. p. uerbū depo. licet & refrago legat⁹. significat modo resisto. modo suffragor. Sisen. li. xxii. Multi populi plurimæ cōcionis dictaturam omnibus aīs & studiis refragauere. i. dictaturæ suffragati sunt.

Refrango. is. rumpendo aperio. Plau. in cap. Cellas refregit omnes intus: reclusitq; armarium. Et refringere est fortiter uel itez frangere. Aug. li. iii. cō. Et hoc solum me in tanta reflagrantia: refrangebat q nomē Christi nō erat ibi.

Refractarius dicitur qui contumax est & nimis suæ sentētiæ tenax. Seneca Existimant phiæ fideliter dictos contumaces esse ac refractarios. Dictus refractarius a refringendo tanq̄ libertinus sit & cuncta obstantia refrangens ut nullo seruitutis claustro coherceatur.

Refrico. as. pe. cor. renouo. Tractum a uulneribus q̄ plærumq; fricando renouant⁹. Ci. Sextio. Sin autē omnia quæ sentio perscripserim ne refricez meis literis desyderiū ac dolorem tuum.

Refrigero. as. pe. cor. frigus induco: uel rem calidam frigidam facio. Ci. in Cato. Vbi n. potest illa ætas aut calescere: aut apricatione melius uel igni: aut uicissim umbris aquisue refrigerari salubrius? Col. lib. ii. Atq; ita rursus in sole siccata & mox refrigerata recōdit⁹. Aliquando refrigerare ē subleuare recrea

re. Vnde refrigeriũ ſublenatio & quaſi recreatio mẽ tis tractum ab æſtuantibus qui flabellis & frigida auta recreantur. Aliquando. Diminuere ſiue dimit/ tere: ſicut ecõtrario Feruere p creſcere & frequẽtari.

Refrigeratorius.a.um.qđ refrigerat. Ply.li.xxii. Re/ frigeratoriam tũ uim eſſe conuenit.

Refugio Vide in dictione fugio.

Refuga.æ pe.cor.gñis cõ.qui alioꝝ dominiuꝫ refu/ git. Eſt & refugus.a.um.qđ eſt recliue ac reiectum. Sidonius. Capitis apex rotondus in patulum a pla nicie frontis uerticem: cæſaries refuga criſpatur. i. ſi frontem reiecta.

Refuto.as.pe.p.a futò frequẽtatiuũ uerbi Fuo.is.qđ protulit Plau. in am. Ne quis tam audax fuat qui obuiam obſiſtat mihi. Præſertim cum dicat Feſtus Futare arguere eſt. Vñ & Confutare. Sed Cato. hoc pro ſæpius fuiſſe poſuit. Ergo iuxta Feſtũ Refuta re redarguere eſt: ſiue nõ ita eſſe oſtẽdere. Ci. Dolo/ lobellæ. Nõ tam id laborò ut ſi qui mihi obtrectẽt a te refutent q̃ intelligi cupio qđ certe intelligitur me a te amari. Alio modo dixit Lact. lib. iiii. Quæ omnia cũ nec ingenio nec doctrina defendere ac re futare poſſent. ſ. refellere: q̃uis etiaꝫ p redarguere ſu mi queat. Inde refutatio una pars oratiõis dr quæ alio nomine Confutatio nolat.

Regelo.as.pe.cor. cõtrariũ eſt ſuo ſimplici. Col. lib. i. Quanto fuerit ædificii ſolum pmus orienti & æſta tẽ liberius cape pflatus & hyemis pcellas minus in feſtari & matutino regelari ortu poterit: ut cõcreti rores liqueſcant.

Regero.is.pe.cor. Vide in dictione Gero.

Rego.is.xi.ctũ. guberno. quaſi rẽ populi ago. Virg. Pacatũq; regeet patriis uirtutib⁹ orbẽ. Et regere ẽ re ctũ tenere. Cornelius. Qui nimio dolore regere ca/ put nõ poſſet. Huius cõpoſita ſunt Arrigo. qđ eſt erigo eleuo. Ter. in an. Arrige aures Pãphile. Sal. Sed ubi primum dubiis rebus nouandis ſpes ob/ lata eſt: uetus certamẽ aios eoꝝ arrexit. Corrigo. di rigo. erigo. pergo. porrigo. ſurgo. ſiue ſurrigo. ſur/ ſuꝫ rego. Virg. ii. iiii. Tot liguæ tot ora ſonãt: tot ſurrigit aures. Ambr. li. hexa. ſubrigo uſurpat. Aſt ubi ad æſtiuas cõuerſiones in ſeptẽtrionẽ ſe ſubrigit ſpatia diurna producit.

Reges dr q regna poſſidẽt. regna uero uocãt ſ integræ regiones q̃ ab uno rege poſſident: ut gallia regnũ ẽ & q galliã poſſidet: rex galliæ dr. Sic. n. diſtinctus olim erat orbis terrarum ut ſingulæ fere regiões regna dicerent & reges ꝓprios haberẽt a qb⁹ ipſæ regio nes appellatæ quos ad faſtigiũ maieſtatis nõ am/ bitio ꝓfaris ſed uirtus & ſpectata inter bonos mo deratio puchebat. Dici tñ reges poſſunt ẽt ſi uni⁹ tũ urbis impiũ habeãt. Sic principio reges roma/ noꝝ dicti ſunt qb⁹ impiũ urbis pmittebat. Hic re gnũ dictũ tã ipſa regio ſubiecta q̃ ipſe dnatus. Vñ Interregnũ ꝓprie appellat id tẽpus quo regnũ ua/ cat rege. hoc ẽ anteq̃ inde mortui locũ nouus rex p ficiat. Et interrex qui interea regis locum tenet: p tranſlationẽ tũ interregnũ eſt dictũ. cũ loco magi/ ſtratus interrex creat. Liui. Cũ fine curuli magiſtra tu reſp. eſſet patricii coiere: & interregẽ creauere. Cõ tẽtio conſules ue: an tribuni militũ crearent ſi interre gno. Rẽ cum plures dies tenuit. Aliq̃n rex ponitur pro dño q̃uis ẽt p tyrãnidẽ occupauerit impiũ. Ali q̃n p potẽtiore & eo quẽ nobis ueluti in pſonũ de gimus quẽ ſequamur. Mar. Qui rex ẽ: regẽ maxime nõ habeat. Col. An honeſtius mercenarii ſaiutato ris mẽdaciſſimũ aucupiũ circũuolitantis limina po tentiorũ ſomniũq; regis ſui rumoribus aucupan/ tis. Neq. n. rogãti quid agat intus reſpondere di/ gnantur. ſerui. Aliq̃n p diuite. Hor. Siue reges ſiue inopes erimus coloni. Ter. i phor. Regem me eſſe oportuit.

Regina. regis uxor: uel q̃ regnũ poſſidet ẽt ſi uirum nũq̃ habuerit. utpote ad quã regnũ ex ſucceſſione puenit. Quandoq; ponit p diuite. Ter. Quia ſolæ his utuntur reginæ.

Regulus diminutiuũ. quaſi paruus rex: nõ q puæ ſta turæ: ſed q alicuius urbis aut oppidi dñs ſit q gẽ li uocabulo dñs aut princeps dr. Quãuis proprie re guli ſint filii aut nepotes regũ. Eſt & regulus auis minima a qbuſdã reguliolus dict⁹. Alio noie Tro chilus. & ab ariſtotele μικρὸς quaſi rex & ꝓſes auium dr. Et regulus gñs ſerpentis eſt.

Regaliolus auis. quã Ply. li. x. ſcribit appellari regeꝫ auum in italia ꝓpter diſſidia & bella quæ ſunt inẽ eaꝫ & aquiam. Alii putant Galgulũ q̃ auis græce dr Icteros a colore. Sue. Pridie aũt eaſdẽ idus aueꝫ regaliolũ cum laureo ramo pompeianæ curiæ ſe in ferentem uolucres uarii gñis e ꝓximo nemore pro ſecutæ ibidẽ decerpſerũt.

Regillus & diminutiuũ a rex. & nomẽ ꝓpriũ uiri.

Regilla. ueſti quæ & baſilica & trabea dr q̃m ea reges uterent auro & purpura intexta. Plau. Baſilicam an regillam induã tunicam.

Regius.a.um.qđ eſt regis. Ci. li. iii. offi. Erat aũt re/ gius paſtor. Aliq̃n dr qđ eſt rege dignum. Regius morbus dictus ẽ q mulſo qđ gñs potionis in re/ gum delicijs etat: curaret inbuit Var. Vel quia ut Celſus ſcribit eo morbo affectos apparu regio hoc eſt lecto & conclaui cultiore & ludis iaſciuiaq; uti putile eſt p quæ mẽs ægrotãtis exhilaret. Hor. Aut mala quẽ ſcabies aut morb⁹ regius urget. Idẽ morb⁹ aurigo aute dicebat a color auri quẽ bilis p totum corpus diffuſa repñtat. Arquat⁹ quoq; mor bus appellet q cœleſtis concolor ſit de uirore. Vel q ita ſtringat humana corpora ut in arcum ducat. Græci Ictericum nominant

Regia.æ. domicilium & aula regis. Liui. li. i. Eo tem pore in regia ꝓdigium uiſu euentuq; mirabile fuit omen: Iuſtinus in regiã ſe recipit.

Regia uia militaris. hoc eſt communis quæ latior ẽ conſueuit. Hiero. in li. numeroꝝ. Via regia gradie/ mur. Supra etiam dixit. Per tritam uiam gradie/ mur. Et gradiemur uia publica.

Regalis. & hoc regale ad claritudinem ptinet: & ſi/ gnificat dignũ rege. Ci. in Cato. Nihil ei tam rega le uideri q̃ſtudiũ agri colendi. Hinc Regaliter pro ſplendide & munifice.

Regale unguentum quo parthoꝝ reges ungebant.

Regificus.a.um.qđ regem facit.

Regifugium: sacrũ quo die Tarquinius fugit ex urbe roma.

Regnũ. dr regio quæ a rege possidet. Ci. Calio. Non regno sed rege liberati uidemur. Interfecto. n. rege regios omnes nutus tuemur. Regnum etiam dici potest quicqd possidetur. Idem li. i. de ora. Quare negasti te fuisse latuꝝ: nisi i regno meo esses. i. i tusculano.

Regno. as. regnum possideo. Pris. Rex solum qd a regendo nascit pepit ex se aliud uerbum regno. Cili. iii. offi. Nam si uiolandum est ius regnandi gsa uiolandum est. Hinc fit Coregno. Ambr. Si tolerabimus & coregnabimus.

Regio dicta a rego: q priusq̃ puinciæ fierent regiones sub regibus erant atq; ab bis regebant. postea maiores in urbe ptes regiones appellari cœptæ. a similitudine earum regionum in quas orbis diuidit. Quattuor aũt fuerunt antiquitus urbis romæ regiones: e quib⁹ prima regio Suburrana. Secunda Exquilina. Tertia Collina. Quarta Palatina. Regiões cœli quattuor sunt. Ortus. Occasus. Meridies. & septẽtrio. Ortus & occasus mobilia ac uaria sunt. Meridies septẽtrioq; ppetuo statu pmanẽt. Oriẽ quippe sol non itidẽ semp. sed aut æquinoctialis oriẽs dr: aut solstitialis: aut brumalis. Itẽ non iu eundẽ semper occidit locum: sed occasus eius similiter fit aut æquinoctialis: aut solstitialis: aut brumalis. Ab his quattuor regionibus quattuor uẽti flare dr. q sunt Eurus. Hauster. Fauonius. Aquilo. Sunt tũ & alii uenti de quibus alibi. A regio. fit Exregioue. qd est ex aduerso.

Regionatim aduerbium significat p singulas regiões Sue. in Cæsa. Ludos ẽt regionatim urbe tota: & q dẽ p oĩum linguaꝝ histriones.

Regium oppidum Cisalpinæ Galliæ. a Lepido ædificatum. Vnde & Regium Lepidum uocatur. Regiũ ppter pulchritudinẽ & amœnitatẽ. Est & aliud Rhegyum. qd cum h. & y. scribit. de quo infra. Ab illo Regienses: ab isto Rhegyni sunt appellati.

Regiesco. is. ueteres p crescо usurparũt.

Regula norma: qua lineæ dirigunt. quasi mẽsuram regẽs. p trasłationẽ dr breuis reꝝ pceptio. hinc regulo. as. qd est dirigo.

Regularis & hoc regulare: qd secũdũ regulam est: uel qd in regulam trahi potest. Vñ æs regulare dictuꝝ est qd a caldario coronarioq; distinguit. Coronarium est qd tenuat in laminas: tauroꝝq; selle tictũ spẽm auri pbet in histrionum coronis. Caldarium qd fundit: tũ malleis fragile est: Regulare qd obsequit malleis: & ab aliis ductile appellat. Sed & i cæteris metallis regulare dr qd ex coctum igni diligentius est uitriisq; purgatũ.

Regrador. pe. cor. quasi retro grador: & per gradus retro cedo. Hiero. contra Rufi. Sacerdotes qui peccauerant regradabant in ædituos & hostianos.

Reicio. is. penultima correpta retro iacio. Virgilius Reiicrunt parmas & equos ad mœnia ducunt. in quo producitur re. syllaba. Cortipitur uero apud Statiuꝝ libro quarto tũ. Tela manu reiictq; canes. Quandoq; Reiicere est repellere. Virgil. Tũ re pascentes a flumine reice capellas. Quandoq; refutare abiicere & pro uili habere. Apul. Meuero tamq̃ inutilẽ reiecerũt. Quandoq; Euomere. Sue. de Aug. Senos sextantes non excessit: aut si excessisset reiiciebat. Hinc Reiecto as. Spartianus de Antonino pio. Cum caseum alpinum in cœna edisset auidius nocte reiectauit. Reiectio & Reiectus pro uomitu Ply. Et uentilatio utilis erit si postq̃ sorpta fuerit statim reiectio sequat. Celsus. Et reiectus cibi non erit in utilis, si raro fiat.

Reiectanea siue reiecta a phis dicuntur mala: quæ lia sunt morbus egestas dolor: ex eo dicta q reiiciantur repellanq; tanq̃ noxia. Quæ etiam alio nomine dicunt Relationes.

Reiectio sanguinis: gce dr αἵματος ἐκπτυσις triũ generum. Diabrosis quotiẽs exesa parte aliqua sanguis expuitur. Rhegmocasmos quotiens rupta id contigit. Tertium anastomasis quotiens uenarum alicuius ore patefacto effunditur.

Reiiculæ: oues quæ ætate uł morbo reiiciuntur. Varro Scire oportet in grege quot reiiculæ sint alienandæ.

Relatiuum a grammaticis dicitur quod aliquid superius dictum refert: ut qui quæ quod. Dialectici dicunt. relatiuum esse: quod aliquid refert sine quo nec ipsum potest consistere ut pater & filius: dominus & seruus: relatiuua sunt quia nec pater esse põt si filium non habeat: nec dominus nisi seruum. Et talis respectus relatio uocat. Notãdum q telatiuũ trahit ad se sæpe antecedens pstertim cum antecedens postponitur. Quintil. Timeo ne quos porrexerim cibos uenena fiant. Præterea relatiuum substantiæ sæpe pro relatiuo accidẽtis ponitur: ut nõ sum is quẽ putas. i. talis qualẽ putas.

Relego. relegas penultima producta. sepero remoueo Virgil. libro tertio Geor. Atq; ideo tauros procul atq; in sola relegant pascua. Cicero libro tertio off. Criminabatur etiam q Titum filum qui postea Torquatus est appellatus ab hominibus relegasset & rus habitare iussisset. Aliquando Remitto. Ply. libro septimo. Nec tamen ego in plæriscq; cogor obstringam fidem meam potiusq; ad auctores relegabo qui de dubiis rogent omnibus. Aliquando exulem facio in exilium mitto. Vnde relegati dicuntur in exilium missi. Hiero. Herodes ille qui cum Pilato postea amicitiam fecit huius Herodis filius ẽ, frater Archelai quẽ & ipsum Tiberi⁹ Cæsar lugdunum relegauit quæ est Galliæ ciuitas.

Relego. is. penultima correpta rursus lego. Ouidius Cum relego scripsisse pudet. Nam plurima cerno: me quoq; qui semper iudice digna lim.

Religo religas. penultima correpta. Vide in dictione Ligo.

Reluctor. aris. Vide in dictione Luctor.

Reluo. relus. rursus lauo: & sic componit ex re & lauo. sicut diluo. Quandoq; significat soluo siue repignero. Plau. Repignerat: reluit: uendit. Et sic ex re & Luo componitur.

Relucinus pe. p. significat ꝺnocciput refugiente capillamento recrispum nomẽ ut qdã putãt a recello de

ductū qđ signifícat retraho rēuibro. reclino. & cæ/
sim reduco. Et qm̄ ad cranea capillitiū retorquetur.
in relicin⁹ ueluti recellinus crinis appellat⁹ euphi
cā. Apul. li. i. flori. Laudauit sese q erat & coma re
licinus & barba squallidus & pectore hirsutus. Et
relicina frons dr. ut idē paulopost. Et tabulis & to
rumatis idē uigor acerrimi bellatoris. idē ingeniū
maximi bellatoris: eadē forma uiridis iuuentæ: ea
dem gratia relicinæ frontis cernerēt.

Religio ut Ci. li. artis. ue inquit est quæ superioris cu
iusdā naturæ quā diuinam uocant curam cerimo/
niamq affert. Plutar. & pauli. æmylii nita dicit reli
gionem esse diuinarum rerum scientiam a philoso/
phis appellatā. Massurius Sabinus scribit. religio
sum esse id qđ propter sanctitatem aliquam remo
tum ac sepositum sit a nobis a relinquendo dictū.
Vnde Virg. Est ingens geliduꝫ lucus prope ceritis
amnem religione patrum late sacer undiq coiles i
clusere caui & nigra nemus abiete cingunt. Osten/
dit. enim religiosum locum esse a populi cōmunio/
ne separatum difficultate adeundi. Lact. a religādo
religionem dictam libro. iiii. asserit. Hac conditio/
ne inquit gignimur: ut generati nos deo iusta & d
bita obsequia p̄beamus. Hunc solum nouerimus.
hunc sequamur: hoc uinculo pietatis obstricti deo
& religati sumus. unde ipsa religio nomen accepit
non ut Cicero interpretatus est a relegendo. augu,
nero. li. x. ci. dei. a re eligendo religionem dici exi/
stimat cum inquit. Hunc eligentes uel potius re eli
gentes. amiseramus enim negligentes. Hunc ergo
re eligentes. unde & religio dicta perhibet. Quan/
doq tamen religio accipitur p metu. cōnexa enim
sunt timor & religio. Sta. Primus in orbe deos fe/
cit timor. Virg. Iam tum religio pauidos terrebat
agrestes dira loci. Vbi Ser. religio deest metus uel
solicitudo ab eo q mentem religet. Inde dies reli/
giosi ifames uel infausti dicti sunt. Sue de aug. hūc
introire nisi necessario & caste religio est. i. nefas ñ
licet: metus est. aliquādo sumit pro superstitiōe. uñ
religiosus dr q nimia & supstitiosa religiōe se alli/
gauit. Ter. in heau. Vt stultæ & miseræ oēs sumus
religiosæ. Religiosus tñ hō ēt dr q amat religionē
Sepulchra & monumēta religiosa sūt. i. hñt in se reli/
giōē. ille adorat. hæc adorāt. religiosi dies ut li. iiii.
docet gel. dr tristi omie ifames ipeditiq i qb⁹ res
dinas facet & rē q̄piā exordiri nouā tēpādū ē: quos
unlg⁹ nefastos uocat. hic Ci. ad atticum diem alie/
sis pugnæ religiosum esse dicit. Macro. li. iii. satur.
Religiosi sunt dies qui facienda et uitāda discernūt.

Relinquo. is. retro dimitto Lact. lib. i. Fur ac nebulo
mercurius qui ad famam sui reliquit nisi memoriā
fraudum suarum. Et relinquere est aliquid p suo ali
cui dimittere seu legare. Plau. in aul. agri reliquit ei
non magnum modum quo cum labore magno &
misero uiueret. huius compositum ē derelinquo.

Reliquus. a. um. pe. cor. significat id qđ superat Cæsar
li. i. cō. Demōstrant sibi p̄ter agri solū nihil esse reli
qui. Ci. Curio. Reliquū est ut certemus offitiis inter
nos Ter. in an. Vt pnoscatis quid spei sit reliquum
Reliquū feci eleganter dr p reliqui: sicut missum fe
ci pro dimisi.

Reliquiæ. aꝝ dr pauca q̄ relicta sunt. Virg. His accē
sa sup iactatos æquor toto. troas reliquas danaum.

Remediū a medeor. eris. descendit.

Remedior. aris. depo. remediū adhibeo. Hiero. cōtra
Ioul. Multi ipatientiā gulæ uomitu remediantur.

Remendo. as. uide in dictione menda.

Remeo. as. retro meo. redeo. Virg. Si patrios unquā
remeasse uictor ad argos.

Reminiscor. recordor. qđ fit cū mens ea quæ tenuit
cogitando repetuntur. quasi iterum rē in mētē reuo
co. Cōponi q ex re & minisco. uñ & cōminiscor.
Est aūt minisci fingere & formā. reminisci reforma
re & iterꝫ cōponere q̄ lapsa erant. Qui uero remini
scitur. iterꝫ in mentē reuocat. Ex quo re hō sapien/
tior reddit. Et iō recordatur. i. iterꝫ cordat⁹ fit. Dif/
fert mēoria a reminiscētia: q a illa cōis ē oīum aian
tium. hæc ad homines tm̄. cū sit discursus rerum cū
rōne ab uniuersali ad pticularia & a remotis a sensu.

Remitto. is. pprie retro mitto. Plau. Munera accipit
frequens: remittit nūq. Cōstruitur qñq cū ablo p/
tii ut apud curtiū li. x. Captiuos si placet reddi ho
nestius dono dabimus q̄ ptio remittem⁹. Aliq̄n rur
sus mitto. Col. li. i. Et eadē cuētilata mūdiora sunt
lapilliq carent & glebulis quas per tritura fere ter
rena remittit arca. Aliq̄n simplr pro mitto ponitur
Lucil. Cohibet domi mœstus se albinus q repudiū
filiæ remisit. Aliq̄n p relaxo. & ad negligētiā desce
do. Vnde aium remittet dicim⁹ cū deponimus cu
ras. & negligimus. Cuius cōrarium est intendo ex
translatione ab arcu. Ci. Quæro non quibus inten/
dam animum rebus: sed quibus remittam. Hinc re/
missio relaxatio animi dicitur. Aliquando pro con
cedo condono & dimitto. Et tūc construitur cū da
tiuo. Vatinius. Ci. Meam animaduersionem & sup
plicium quo nsurus eram in eum quem cœpisse re
mitto tibi & condono. Iusti. Igitur magi ad fauo
rē populi cōciliandum tributa & militiæ uacatonē
in triennium remittunt. i. concedunt. Lact. li. v. Et
ideo cum nefanda perpetramur. ne uerbo quidē relu
ctamur. sed deo remittimus ultionem. i. dimittim⁹
siue cōmittimus. Aliquando p demitto. Ci. li. i. of
fi. Ex oculorum obtuitu: ex eleuatione aut remissio
ne supercilioꝝ: aut ex contractione. Aliq̄n p relā
quo Col. li. i: Nunq d absentia sua dē disciplina &
custodia remiserit. nū aliqua uitis: nū arbor: nū fru
ges absint. Aliq̄n p intermitto Ter. in heau. Nul
lū remittis tps: neq te respicis. Aliq̄n p cesso. Idē
in ecy. Nā si remitteret quidpiam philomena dolo
ris omnem rē narrabit scio.

Remisse aduerbium. mō hūiliter Sal. Pauca timide re
misseq locut⁹ absessit. mō lāte & ueluti remisso. i.
relaxato aio: Ci. li. de ora. Quis nūq res p̄ter hunc
tragicas pene comice tractes remisse. seueras hilare.
foresque scænica prope uenustate tractauerit.

Remora. pe. cor. animal aquatile admodum breue. a
græcis echeneis dicitur spinis & crustis tectum a rē
morando dictum. q̄ nauem cui adnixum fuerit. re
moretur. Ply. li. ix. Est paruus admodum pisces as/
suetus petris echeneis appellatus. hoc carnis adhæ;

rente naues tardius ire creduntur. Inde nomine impositio remora a morando dicitur. remora etiam retardatio dicitur. Lucil. Quæ nam uox exte resonãs meo gradu remoram fecit. Plau. in tri. Ita uincunt illud cõducibile gratiæ quæ in rebus multis obstãt odioſæq; sũt: fmoræq; faciũt rei priuatæ & publicæ

Remores: aues in auſpicio dicuntur quæ acturum ali quid remorari compellunt.

Remeligines: remoræ a morando. Plau. Quid nunc ille tam diu remorantur remeligines.

Remoror pe. cor. retardo. retineo. a remora piſce. ut ĩquit Do. Ter. in an. Ne quid ueſtrum remoretur commodum. Apul. Sic me abire oppido uolentem ſua ui remoratur illecebra.

Remus nomen proprium fratris romuli. & inſtrũm quo naues aguntur: ἀπὸ τῆ ῥέειν. Item remus dicitur lorum qđ continet tubam. ut inquit Ser. in cõ. li. vi. æñ.

Remiges: nautici qui remos agunt & remigandi miniſterio. mancipati ſunt huius nſus ſingularis eſt remex. remigis. Curtius. remex militis offã turbabat.

Remigo. as. pen. cor. remis nauigo. quaſi remis ago. Ci. li. iiii. tuſ: Vtrum igitur mauis nos ſtatim uela facere. an quaſi e portu egredientes paululum remigare. huius compoſita ſunt. Eremigo pro enauigo emetior. Ply. Circa caſpium quoq; multa oceani litora explorata paruoq; breuius quã totus hinc aut illinc ſeptentrio erenigatus. Subremigo ſubtus remigo. Idem li. ix. Cæteris ſubremigãs brachiis media cauda ut gubernaculo dirigit.

Remigium. ipſa remorum agitatio & remigatio. Virgil. li. i. ge. Non aliter quã qui aduerſo uix flumine lembũ remigiis ſubiget. Idem tranſtulit ad aues. Volat ille per aera magno remigio alarum. Aliquãdo ponitur pro remigum multitudine. Idem. li. iii. Remigium ſupplet: ſocios ſimul inſtruit armis.

Remulculo. proprie eſt remigando e ſcapha grandiorem nauim traho. Quod aliquãdo non neceſſitatis gĩa fit: ſed ut nauis quietius agatur: hinc remulcum re aliqñ dicimus molli ac leui tractu ad progreſſum mouere. Siſen. li. ii. Si quæ celeriter ſolui poterat. an altum remulculando trahitur. Et a remulcendo fit. In eadem ſignificatione ſunt remulco. as. & pmulco. as.

Remillũ: repandum dr a remi ſimilitudine.

Remordeo. es. crucio. ſolicito. Virg. Quando hæc te cura remordent.

Remo. is. repeto. Enn. Riuos campoſq; remãt. Alii remere putant dictum quaſi remeare.

Remorbeſco. is. ſignificat in morbum recido.

Renes: ſũt q lũbis adhærent. ἀπὸ τῆ ῥέειν. fluo. quia ab his obſcæni humoris oriantur. Hi a ueteribus nephrundines uocabantur. qui a græcis dicũt νεφροὶ νεφρὸς. ren. νεφρίτις morbus renum νεφρίτικὸς. qui renũ morbo laborat. diminutiuum a ren eſt renunculus.

Renarro ſignificat ſicut ſimplex. uel re pro diligenter ſiue pro affatim accipiendum puto. Virg. ii. iii. Sic pater æneas intentus omnibus unus. fata renarrabat diuum curſuſq; docebat.

Renuncio. as. refero. ſiue reporto: ut miſſi nuncii referre ſolent de iis ad quæ miſſi ſunt. Cæſar. cõ. i. Qualis eſſet nam mõtis: & qualis eſſet in circuitu cenſus qui cognoſcerent miſit renunciatũ eſt facilẽ eſſe. alii qñ renũciare eſt aperte nunciare: ſignificare. Ter. in an. quaſi tibi non renunciata ſint hæc fic fore. Et iterum. Id ego iam nunc tibi here renuncio futurũ ut ſis ſciens: ne tu hoc mihi poſterius dicas dani factum conſilio: aut dolis. Do. renunciare eſt quaſi ſecretum conſilium uel malũ nunciare. Re. n. ſyllaba apud ueteres interdum abũdat. Aliqñ ſignificat renuere cedere reſignare ſeu reſtituere: Ci. in uer. acti. iiii. Atq; iſte ſtenio uehementer incenſus hoſpitiũ ei renunciat domo eius emigrat. hinc renunciatio. ceſſio. hinc componitur abrenuncio.

Renideo. uide in dictione nideo. es.

Renunciata: inſula in æthiopico mari quæ ſicut ply. li. vi. ſcribit ita diues eſt. ut equos talentis aureis permutent.

Reor. reris. ratus exiſtimo opinor. Plau. in am. Quid me non rere expectatum.

Repagulum. & repages. is. pen. pro. ex re & pago. is. dici poſſunt obiices. Ouidius lib. v. me. Raptaq; de dextro robuſta repagula poſti oſſibus iſinſit proprie repagula dicuntur q̃ pateſaciẽdi cõtrario pãgũt. Ply. Firmiſſima i rectũ abies cadit ualuæ repagulis & ad q̃libet iteria opa ſpiſſima.

Repãdus. a. um. qđ ẽ recurũ & ſinũ & qđ retrorſum patet. Hiero. de ſocrate ſcribit q eſt repãdis crurib⁹

Reparo. as. pe. cor. reſtauro & in ſtatũ priſtinũ rẽgo quaſi paro rurſus. Curtius. Ille nõ ignarus & principes aicoꝝ & exercitũ offendi gia liberalitate doniſq; repare tẽtabat. Lact. ii. vi. Nã pcei. i. mechoci ter uti pecũia quaſi q̃dã puſillitas ai eſt aut ſtultũ ne ſibi deſit. aut deſpãtis poſſe ſr illa reparare.

Reparamen idem qđ reparatio.

Repaſtino. as. pe. pro. ex re & paſtino: qđ eſt fodio uide in dictione paſtino.

Repedo. as. p. cor. pedẽ ſtraho ſcedo. uide i dictiõe pe

Rependo. is. ſtribuo ſcõpẽſo. tractũ s pecũs. (do. as Virg. Fatis cõtraria fata repẽdis. Aub. Ali⁹ ergo fructũ accepti beneficii ut aurum auro argentum argento rependi.

Repẽſo. as. põdero: & repõdero: ſeu reuideo & ſtabiliter iudico. Lact. Nã q uiolauerit ipie hũile ſcelere in poteſtate ultorem: eaq; omnia quæ legunt & nõ intelligunt repenſa nte deo pnientur.

Repello is. repuli. ſũ. ſignifica ſtro pello ſticio. ouid. Quæq; feros repuli doctiſ medicatib⁹ ignes. plau. in caſ. Repulit mihi mſnũ. Apud poetas reppuli. per duplex. pp. quandoq; ſcribit Luc. Reppulſus libycis imenium ſyrtibus æquor.

Repulſa: reiectio ab honore ſeu magiſtratu.

Repio. is. pe. cor. repi uel reppi apd poetas p duplex pp. ex re & pio uñ reptũ: quaſi raparti & in loci ditũ. Et pprie repire fortunæ ẽ. inuenti cõſilii. ouid. Tu non inuenta repta es. auſo. uno diſtincto primi huiꝰ pti & pducta & correpta ptuit. At q cõderat poſtquam non reppert ſurum ſpraut collo quem reperit laqueum.

Repeto.is.pe.cor. ꝓprie restituendum ꝑeto. Ci.li.ii. adheren. Id qđ argentario obtuleris expensũ.a so/cio eius recte repetere possis. Terẽ.in eu. Hanc tibi dono do.neq; repeto ꝓ illa abste.qđq; ꝓtii. Interdum repetere est ſæpius petere. Idem. Cæſari repe/tenti negare non potui. Interdum rediterare resume re incohare. Ci. de ora. Repetam & non ab incuna bilis nostræ ueteris puerilisq; doctrinæ quendam ordinem præceptorum. Cæſar.com.i.Bello helue/tiorum confecto totius fere galliæ legati principes ciuitatum ad cæſarem congratulatum uenerunt in telligere ſese tam & ſi pueteribus helueticrum inimicis populus romãus ab his pœnas repetiſſet tñ eã rem non minus ex uſu terræ galliæ q̃ populi romani accidiſſe.i.reſumpſiſſet. Interdum reuoluere ſine uo lutare cum ablſo.huius nominis memoria. Ci.in ora.Cogitanti mihi ſæpe numero & memoria ue tera repetenti. Interdum redire Virg.Cum primum paſti repetent ꝑſepia tauri. Liui.li.i. Quippe uera fu ga q̃ ſiſtantes pauloañ ſecuti erãt oppidũ repetebãt

Repetundæ a ꝓuincialibus accuſatur is qui præſes ꝓuinciæ alienas pecunias aut ui aut dolo expilauit Vnde iureconſultus li.xlviii.digeſtorum. Lex iulia repetundarum pertinet ad eas pecunias quas quis i magiſtratu legatione:uel alio officio: miniſterioue acceperit. Sed poſtea latius patuit ut hoc nomine omnia quibus diuitiæ conſtant contineantur: ut ua ſa pretioſa ueſtes:frumentum:nauigia:ut etiam ſi quis populus alteri populo iniuriam fecerit aut ca pitiuorum aut incendii aut prædæ qui ininriam re/peteret.diceretur agere repetundarum rerum. Ergo cum repetuntur quæ ſunt ablata: tunc repetundæ rerum agitur uel de repetundis. Nec habet plures caſus a repeto.is.e in n mutata.quia id tertia cõiu/gatio ꝓter cæteras patit.Et ut differet ab illo qđ di citur.Miſſi ſunt legati ad res repetendas.Quo ſigni ficatur principi uel populo erepta eſſe uel pecorum uel hominum uel locorum corpora.

Repente aduerbium ſignificat ſubito. qđ quidã a re po.is.deriuant per antiphraſin. Sed non uidẽ ueræ q̃ repente primã cor.hæar.ſed magis a repens.cui⁹ prima ſimiliter corripitur.Ouid.in faſ. Bina repẽs oculis oculit ota meis.

Repentinus.a.um pen.prod.quod eſt ſubitarium:ut mors repentina:bellum repentinum.

Repignero.as.pignus recipio ſoluto pretio. Iuſcõ. ti.commodati. Non repignoras ut mihi reddas.

Repona dicta ſunt cum poſtridie nuptias apud no/uum maritum cœnarut.quod quaſi reficiamt pota tio. Hor. Ille repotia natales aliosq; dierum feſtos albatus celebret.

Repo.is.ſi.ptum. ꝓprie dicitur de animalibus quæ pedibus & uentre gradiuntur. nt ſunt uermes: qui reptilia dicuntur a rependo.quãuis & ea quæ puos pedes habent repere dicãt:ut ſunt lacertæ et ſimilia Tranſfertur etiam ad radices Col.li.viii. Spatium autem radicibus qua repant lapides ꝑbent. Huius compoſita ſunt adrepo qđ eſt ad aliquid repo.cor repo.ſimul repo.ſimul teneo. Var.in prolo.li.ii.de re ruſ. Igitur qđ nunc intra murum fere patres fa/miliæ cõprehenderunt relictis falcẽ & aratro. Col.i pre fa. Patres familiæ falce & aratro relictis intra mu/rum corripimus & in circis potius ac theatris quã in ſegetibus ac uineis manus mouemus. Erepo diſficiliter loca aſpera & edita ſcando.tanquam opus ſit crepere magis q̃ ambulare. Sue.in tibe. Terentius quod is a tergo inſuſæ peraſpera & deuia crepſiſſet ad ſe.irrepo.intro ſeu latenter repo. Hieronym⁹ ad Dama. Nunc illud quod non quæſieras duꝫ aliud agimus irrepſit. Obrepo.prærepo.extra ſeu quam primum aut ante repo. Col.libro quinto. Videtur etiam ſocaneus palmes qui ſolet in biſurco medius prærepere. Et id circo cum prædicto uocabulo ruſti ci appellant quod inter duo brachia qua ſe diuidit uitis enatus uelut fauces obſidet. Protepo ultra re po.idem libro quarto. Vt mota æqualiter humus nouellis radicibus quacũq; in partem prorepſerint. Perrepo ualde ſeu ad finem & cuꝫ labore repo.col. libro decimo. Tota maceries opere tectorio læuiga tur extra intraq; ne feles aut mpera perrepaſ. Surre po ſubtus uel latenter repo. Et habent pe.prod.

Repto.ptas.frequentatiuum ſignificat ſæpe ſeu conti nuo repo. Hieronymus ad furiam. An ueteris.nep les furiana deficiat. & ex te parens tuus non ha/beat puſionem qui reptet in pectore. Et reptare di cimus eum qui ſegniter & quaſi teſtudineo paſſu in cedit quales ſunt qui in hortis aut uineis ſpatian/tur. Hor. An tacitum ſyluas inter reptaſ ſalubres.

Reptile penul.cor.quicquid repit. Amb.li,hexa. Sci mus reptilia dici genera ſerpentium. eo qđ ſup terram repant.ſed multo magis omne qđ natat reptã di habet uel ſpetiem uel naturam. Hiero.in gñ. pro ducant aquæ reptile animæ uiuentis.

Repræſento.as.ad pñs affero.

Repono.is.pe.pro.ruſus pono Virg. Ariſq; repõi mus ignem.i.ruſus adhibemus ignem & ſacrifica mus. Mar. Vllus ſi pudor eſt repone cœnam. unde reponere fabulas & ſcripta poetæ dicuntur.cum ſe cũdo hæc in ſcæna apponunt.i.cum ruſus recitãt Solebant.n.ut inquit Porphyrio qui ludis apud ue teres præerant ſcriptores cum primũ in ſcæniam ꝓ dirent benigne excipere.ut ſi forte non recte egiſſẽt iterum ad ſcribendũ audientiũ benignitate alli cerẽtur. unde Hor. Fabula quæ poſcit uult & ſpectata reponi.i.primo & ſecũdo recitari. Quãdoq; repo/nere eſt recõdere. Leo papa.qđ luxuria uel gula diſ ſipauit i mũdo: pietas reponat in cœlo. Virgil. Ma net alta mente repoſtũ iudiciũ pidis.qñq; reddet re ſtituet.quaſi retro apponet.plau.i.pſa. Des mihi nũmos ſexcẽtos quos ꝓ capite illi⁹ pẽdã quos cõti nuo tibi ſponã i hoc triduo aut ẽtriduo. & auctor ſeneca ad lucil. Pniſci ſignate dixerũt id ſponi quod creditori dbem⁹. iuue.ſep ego auditor tñ nũq; ne re ponã.qnæ uerba idignãris ſũt utpote ſẽp audientis & nũq; ſcripturi.qñq; ſuocaſ ſprimet cohibet. Sta. quotiẽs iã torta ſponã.fulmia q̃ rar⁹ terris hic ipet ignis.qñq; ſducet ſfieere.uirg.li.x.ge. Et q̃tũ lõgis carpẽt arinta dieb⁹.exigua tñ gelid⁹ ros nocte ſpo net.qñq; ſupaggerat.idẽ i eodẽ li.3. Atq; ñ maſſica bacchi munera. non illis epulæ nocuere repoſtæ.

Quãdoq; scribere. Hor. Scriptor honoratũ si forte reponis achillem. Quandoq; retro seu seorsum ponere. Hiero. li. i. R. Da partem quam dedi ut reponeres seorsum apud te.

Repositoriũ uas i quo reliq; cibo; & mẽsæ instra scõdũ siue ex corio sint: siue ex alia mã. Ply. bibẽte cõiuia mẽsã ut repositoriũ tolli i auspicatissimũ hr.

Reporto. as. retro porto. reucho Hiero. lib. R. reporta iacam in urbem.

Reprimo. is. pe. cor. cõtineo cohibeo. Ci. reprime impetũ. Virg. dextramq; repressit.

Rephẽdo retraho. quasi retro phẽdo. Liui. Adeo turbati erãt dexteræ alæ eq̃tes peditesq; ut quosdã cõsul cato mãu ipse rephẽderit uerteritq; i hostẽ. Prop. Quãtũ possit nfos quisquã reprehẽdere cursus. Alias significat arguo increpo.

Reproces: p aspis & difficilib⁹ usurpat. Ply. li. xviii. In reprocib⁹ ac supinis laterib⁹ pcẽbet quasdã oc cæcari & in alias dirigi.

Repromitto: iterũ siue maxime pmitto. Amb. Diuitias domos possessiões repromisit si cõsensu; suu; eius coniugio non negaret.

Repudiũ: recusatio q; fiat ob rẽ pndẽdã. Differtq; a diuortio q; repudiari futurũ mrimoniũ põt. Non recte aũt diuertisse spõsa dr. q; diuortiũ ex eo dictũ ẽ q; in diuersas partes eunt qui discedunt.

Repudio. as. mrimõiũ dirio. & q̃si ob rẽ pudẽdã aliq̃ repelio. Sue. in cæsa. Neq; ut repudiaret illã cõpelli a dictatore sylla nllo mõ potuit. Interdu; ponitur simplr p nõ accipio recuso Ter. in an. Repudio cõsilium quod primum intenderam.

Repũgo qñ de rõne uel calẽdario loqmur. facit pfum repunxi. qñ uero uicẽ reddirã oñdimus repugni. Ci. Lentulo. Darẽt mihi ipsi aliũ pubhũ i quo possem illorũ aios mediocriter lacessitus repungere.

Reputo. as. pe. cor. uide in dictione puto.

Requiro. is. pe. pro. repentionem uel augmentũ act⁹ denotat. Hiero. Et nũc q d supest ut ab aliquo doctore reqratis. Interdũ reqrere ẽ srpi⁹ ut rursi⁹ q̃rere

Res gñalem habet significationẽ. Nã nt Paul. iuicõ. inqt siue corporalia: siue incorporalia. cõprehẽdit. Corporales res sunt q̃ uere tangi possunt: ut hõnes tis. Incorporales q̃ tangi nõ possunt: qualia sunt ea q̃ in iure cõsistunt. sicut hæreditas ususfruct⁹ obligationes sunt. Et a dialecticis dr terminus trãscẽdens. quo sba qualitas actio cõprehẽdit. Sumitur q̃q; res p statu ac cõditione: ut respublica: res priuata: res familiaris: res uxoria: res mea: res tua. Ci. Id. n. reb⁹ nris mime cõducebat. i. statui nro. Sal. At nobis est domi inopia: foris æs alienũ mala res spes multo asperior. q̃q; res dr put distinguit a p sona. Vnde loci argumentorũ sunt a rebus & a personis. Quandoq; put distinguit a uerbis. Hor. uerbaq; putã rem nõ inuita sequent. Sumitur & pro contentione lite negocio: siue cõmertio. ut est mihi res cum latrone. Ter. Quid huic tei. est. i. negocii. Ci. p Muræ. Nondũ potuisse statuere iurisconsultos utrũ rem an litẽ dici oporteret. Itẽ p cã. ut quã obrem. i. pp quã cãm. Qua dere de qua cã. abre sine cã. Itẽ p censu siue diuitiis. Ter. in heau. Eius frater aliqu talulum est ad tem anidior. Item p impio Virg. Postq̃ res asiæ priamiq; euertere gentẽ immeritam uisum supis. Itẽ p utilitate Ter. in ecy. Si in rem est bachidis. Et iterũ. Neq; in rẽ nam ut q̃q; amator nuptiis lætet. Do. in utilitatẽ. i. p cõmodo Itẽ p actu uenereo. idem. Miles cum quo tum res habebat. Do. rem habere honeste res impura dicẽ. De triplici significatione Ausonii uersus est i nonosyllabis. impium litem uenerẽ cur una notet res Item p experientia: siue effectu. Ter. in add. rep sa reperi facilitate nihil esse melius neq; clemẽtia Ci. in Cato. Habui hæc de senectute quæ dicerẽ uobis. ad quam ut perueniatis ut ea quæ ex me audistis re ex parte probare possitis. Item pro uolore p tio uel æstimatione. Ter. in phor. At si talẽtum rẽ reliquisset decem. s. primus esse cognatus. Item pro periculo: ut apud eundem. Verum pone esse uictũ eum tandem tamen non capitis eius res agitur sed pecuniæ. Et res dicitur ueritas. Ter. in add. Verũ cogito qd res est. Huius diminutiuum ẽ recula.

Res comperendinata dicitur cum causa ideo iudiciũ in diem tertium constitutum est.

Res iudicata. dicitur quæ finem controuersiarum pronunciatione accipit quod uel condemnatione. uel absolutione contingit: ut auctor est Vlp.

Res forensis dicitur causa quæ agitur in foro: & ad causidicos pertinet.

Respublica: ciuitas libera quæ iure regitur.

Rescio. siue rescisco. is. est factum aliquid occultius a ut inopinatum insperatumq; cognosco: Ter. enti bi resciuit omnem rem ideo quod occultum putabamus præter nostram opinionem cognouit. Aliquando significat rem postquam gesta est scio quã nesciebam cum gereretur. Hiero. in lib. nãorum. qd si audiens uir tacuerit. & in alteram diem distulerit sententiam quicquid nouerat. atq; promiserat reddet. quia statim ut audiuit tacuit. sin autem cõtradixerit postquam resciuit portabit ipse iniquitatem eius. & lib. primo. R. Quod cũ dicendum nescisset. quia præpararet ei saul clam malum. dixit. ad Abiathar.

Rescindo rescindis. cædo: tollo: ausero: destruo. Cæsar. i. com. Pontem qui erat ad gentem iubet rescindi. Quod uerbum ad omnia quæ rescinduntur fere propie pertinet. Col. libro secundo. Et quod talẽ reliquerit priusquam inarescat uomis rescindat atq; obruat. id enim cedit prosternere. Virgilius libro tertio Ge. Non tamen ulla magis præsens fortuna laborum est. quam si quis ferro potuit rescindere summum. ulceas os alter utrum uulnq; negendo ideo aparire. idem libro primo Ge. Ceelum rescindere fratres. Ter. sunt conati. ideo oppugnare. Et rescindere ẽt rursus scindere. Hieronymus contra Rufi. Quid meruit homo latens ut nudares cicatricem eius & obductam cutem inspecto dolore rescinderes. Aliquando non ratum habere: irritum facere. Sal. in iug. Iugurtha uero a lias res ait oportere quinquennii consulta & decreta oia rescindi tolli & destrui.

Rescribo. rursus uel retro scribo. Ouid. Nil mihi re-

cribas attū ipſe neni. Et reſcribeſ ſignificat reddere ſe renumeraſ. Terē phor. Atq illud mihi argentū rurſū iube reſcribi. Do. reſcribi reddi: ſeu p menſæ ſcripturā dari. qm̄ ad pecuniæ renumerationē añcē dit ſcriptura. reſcribere dicebāt p renumeraſ. uñ hodie dāſchirographus. Ser. ſcribi ē dari. Hor. ſcribe decē nerio. nō ē ſatis adde cicutæ. reſcribi uero reddi Hor. Dictatis qđ tu nūq reſcribeſ poſſis.

Reſeco. as. pe. cor. aui. atū. & reſecui reſectū. ſignificat reſciudo. uide i dictione ſeco.

Reſero. as. pe. cor. aperio a ſera deductū. Ci. Nec ita claudēda ē res familiaris: ut eā benignitati apire non poſſit: nec ita reſerāda ut pateat oīb⁹.

Reſero. is. pe. cor. reſcui. reſitū. rurſus ſemio. ſeu rurſū ſato. Ply. h. xviii. Nā cū hyeme p̄gelida captæ ſegetes eēnt reſeuerūt reſaurientes cāpos mēſe martio.

Reſegmen: qđ ex unguib⁹ amputaſ. Ply. lib. ii. Nec pauci apud græcos ſingulos uiſceq; membroq; ēt ſapores dixeſ oia pſecuti uſq; ad reſegmia unguium.

Reſemo. as quaſi retro ſemo. ab aliis ſerno ſalio. Lact. li. ii. Fabricauit arcā i qua ipſe cū cōiuge ac trib⁹ filiis ſeruaſ⁹ ē cū aqua uniuerſos mōtes altiſſimos opuiſſet. Hiero. ad iuſ. Nihil tibi ob metū iopiæ reſerua ueris ne cū anania damneris & ſaphira.

Reſes. idis. a reſideo. q remāet hue reſtat ociosꝰ a labore ſeu ope qđ exerceī ſolebat. Liui. li. ii. Timuēſ partes reſidere in urbe plebem in certi manere eam an abire mallent.

Reſideo. es. pe. cor. qeſco ſedeo. firmiter ſto. Nā hieſ nihil ſignificat. Virg. Oiſq; repente reſedit flatus. Hiero. Atq i regni ſolio ſublimata poſt xp̄m gloriosa reſedit. Lact. lib. ii. Poſteri hebræi dicti penes quos religio dei reſedit. i. reſtitit.

Reſipiſco. is. uide i dictiōe deſipio.

Reſex. icis Col. li. iiii. Nā cōfiteor pāpinatios quoq; cū e duro pceſſerit tpe āni ſequētis acgrere fœcūditatē. & iō reſecē ſūmitti ut p̄grīare poſſit. Veꝛ eꝛ modi ptū compimus non tā ipſius reſecis quā materni eſſe muneris.

Reſigno: as. qđ ſignatuꝫ erat apio relaxo patefacio. Eſt. n. cōtrariū ſuo ſimplici. ſigno qđ ē ānulo ſignū īprimo. Plau. ī tri. Iā ſi obſignatas ñ feret dici hoc pōt apd portitorē eas res reſignatas tibi iſpectasq; eē. hic reſignatio teſtōꝝ appellata. Itē reſignare eſt pfecte ſignare. Col. li. i. Pruſ q; arbuſculas tniſeras rubrica reſignato: ut hiſdē qb⁹ añ ſteterūt cōſtituaſ eas. itē reſignate claudere. Virg. lib. iiii. Et lumina morte reſignat. Antiq ēt reſignare p reſcribere dicebant: ſicut ſubſignare p ſubſcribere. & reſignatū æs dicebaſ militi cū ob delictū juſſu tribuni militū ne ſtipēdiū ei daret i tabulas referebaſ. Itē reſignaſ reddeſ qđ ſit eī i libris datoꝝ. & acceptoꝝ pecuniā q̄ acceptā ſignauim⁹ reddītā demōſtram⁹. Hor. li. ii. car. tennas reſigno quas dedit.

Reſimus pe. p. ex re & ſimus. idem ē qđ ſimus. hoc ē qui ſurſum uerſus depſſas habet nares. Virg. Sim⁹ poſuit. Dū tenera attondent ſimæ uirgulta capellæ. Ser. Simæ græcum eſt nomen. i. pſſis naribus. unde & ſimias dicimus. De reſimus Col. li. vii. loquēſ de boū indole. pādorum inquit naribus reſimis patulis. Huius cōtrariū ē deſimus p eo q nō ē præſſi⁹

Reſina humor ex arboribus defluens in hiſdemq; teſidens. A quo reſinatus. a. um. qđ eſt reſina illitum ſicut a pice picatū. Inue. Quid. n. reſinata iuuētus

Reſoluo. quaſi diſſoluo. Col. lib. ii. Ex his nihil non melius reſoluta humo q̄ dēſa p̄uēt. Item reſoluere deſtruere amouere. Virg. li. i. Ge. Inuitat genialis hyemis curaſq; reſoluit. i. amouet. Item diſſoluēſ. & qđligatum erat non ligatum facere. Ouid. li. i. me. Et uelate caput: cinctaq; reſoluite uestes.

Reſpicio retro aſpicio. Plau. in aul. Tu ex hoc loco digitum trāſuersum aut unguē latū exceſſeris. aut ſi reſpexeris donec ego te niſero. interdum reſpiceſ ē reſpectū hēſ. puideſ remediaſ. Plau. ciceroi. qđ ſi aut cæſar reſpexerit ſe. aut africanæ legiones celeriter uenerint ſecuros uos ex hac pte reddemus. Ter. in an. Carine me & te imprudēs niſi qđ dii reſpiciunt pdidi. i. puideꝝ: uel remediū afferēt. Interdū cuſtodiſ reſeruaſ amaſ. idē j heau. Deniq; nullū amittit tps: neq; te ſpicis. i. cuī odis. Et j p̄ hor. dii nos reſpiciūt: gnatā iueni nuptā cū tuo filio. i. diligūt.

Reſpecto. as. ſæpe uideo. amo: adiuuo. Virg. Si qua pios reſpectant numina.

Reſpect⁹ mō ipſā reſpectionē Plau. & me reſpectū terruit mō rōeꝫ qua ad aliqđ agēdū mouemur. ply. nā q; eo reſpectū cōmot⁹ abſceſſerat.

Reſpiro ſpūm capio reſuſcito ſeu i ſtatū priſtinū redeo. Plau. j epi. Māe ſine reſpitē q̄ſo: imo acqeſce aio male ē recipiā anhelitū. Ci. aulo torquato. ſi armis aut cōditione poſitis: aut ſatigatione abiectis: aut uictoria dtractis citas reſpirauerit. & dignitāte tua tibi & fortūa licebit. i. i ſtatū priſtinū redierit.

Rīdeo: es. & rīdo. is. Māl. li. y. Sic ēt magno q̄daꝫ rīdet mūdo. Eſt āt rīdei poſterioī locodiceī. a quo reſpōſū & rīſio. Et dicim⁹ ego rideo tibi & adte. ply. cū ad eos breuiſſīe rīdiſſē. græci tñ mlīotē nōꝫ hūt. uñ xenophon i lib. q̄ꝫ fecit d miſeria tyrānoꝝ Ἐ ὁ ἱ ἐρων ὑπολαβὼν ὁ Ἰ. νὴ Δία ἔφη σύμμα ν ἡδὺ γε ἐξ ὧν ἀκούσαι ἐστὶ ἀπέρ ὑπολάμα σ πολὺ πλείω ἢ Διωῦ ἀνάγκη ἐστὶ πρᾶγμα λῆσθαι. Aaliqñ ſignificat cōueniſ cōſtitit & parē eē Virg. Dictis rīdēt cætera matris. i. cōſētiūt & cōſormia ſūt. Ply. li. xxxvi. Structurā ad normā & libellā & ad ppēdiculū rīdet opꝫ. Ci. li. tuſ. Nec tñ ſi qs magnis igenuis i eo gñe extiterūt nō ſatis græcoꝝ gliæ rīderūt. i. acceſſerūt ut ꝑes fuerūt hiero. ad furiā. Et qb⁹ nati ſt liberi ſuo gñi rīderūt. i. ſiles fuerūt. Ci. trebo. cui qđ amoꝝ ūt cætens ib⁹ poſſē: amoſ certe rīdebo. i. ſatisfaciam: uel pareo. Virg. Illa ſeges dmñ uotis rīdet auari agricolæ. aliqñ reſpiceī ſeu cōtra poſitū eſſe. idē. li. ȳi. Contra elata mari rīdet gnoſia tellus.

Reſpuo: is. uide i dictione ſpuo.

Reſtagnaſ: extra fdūdaī ſeu aquā cōtineī. col. li. ii. ita qua ſi pal⁹ i aliqua pte ſubſidēs ſtagnat ſulcis dri uāda ē q̄ppe aquæ abūdātia atq; pūria gramini bus æque ē exitio. cōponiſ aūt ex re & ſtagnare.

Reſtauro. as. ex re & ſtauro. uñ & ſtauro ſignificatre itegro. Iulli. li. i. interea & darius cū bellum teſtaurare. in ipſo apparatu decidit.

Restaſ.ſupeſſe Ci.in Cato.Nec cū æqualib⁹ ſolū qui pauci admodū reſtāt.itē remotū ē.Enn.reſtat uſus fuit.i.diſtat et remotū ē.itē retroſtaſ.Ter.i eu.ntinā illū dii deæq; oēs ſenē pdāt q me hodie remoratus eſt.meq; adeo q reſtiteri3.itē reſiſteſ.Ci.de finibus. Nullā q̄rētes uoluptatē ſtoici reſtāt.itē reſtaſ cū dativo ſignificāt maneſ.cū acſo.ut hoc nihi reſtat.l. hoc me māet.Virg.li.vii hoc latio reſtaſ canāt qui ſanguine nr̄m nomen in aſtra ferant.

Reſtito.as.ſæpe moras facio.Ter.en.in eu.Exi foras ſceleſte.at etiam reſtiras?fugitiue prodi.

Reſiſto.is.retro ſiſto.Hiero.li.z.R.Cūq; trāſiſſet.uni nerſus populus & rex iordanē reſtitit.& oſculatus ē rex berzelai.& reſiſteſ ē aduerſari repugnaſ.Ci.Cuz reſiſteſ eius impbitati nō poſſem.

Reſtiſ ē ad reſerēdū:laborādū colendūue aptum eſſe. Col.ll.iiii.Nā ut q̄q reſtiſ incipiūt tēpeſtiue legun tur:& quæ nondū maturitatē cœpunt uuæ ſine diſpendio differuntur.

Reſtibilis q reſtituiſ & reſeriſ.Ply.ll.xxviii.Cōceptū leporis utero exēptū his quæ pere deſierit reſtibilez fœcūditatē afferſ.uñ ager reſtibilis.Col.li.ii:Faſellus rerræ mādabiſ.ul̄ i ueteraro:ul̄ meli⁹ pigui & reſtibili agro.Feſt⁹.reſtibilis ager ſit q cōtinuo biennio ſeriſ.reſtibilis ſeges ē.q̄ regerminat. quaſi cuius fœcūditas i ſequētē quoq; ānū reſtitat.græci palimblaſton uocant.Ply.Vbertaris tñ tantæ ſunt:ut ſequente anno ſponte reſtibilis fiat ſeges.

Reſtituo.is.mō ſignificat reddo.Ter.gnatū ci reſtituit.mō in ſtatū priſtinū reduco. Iuſti. hunc regno a pſe priuatū filius reſtituerat. & ꝓprie reſtituūr uolētes cupiēteſq; ut cinis pſiæ.& filī⁹ pſi. Hic reſtitutio repoſitio.cui⁹ reſtituſi in qr pl⁹ ē q̄ exhibeſ.nā exhibeſ ē pūtiā corporis ꝓbere.reſtituere uero ē etiā poſſeſſorē faceſ:fruct⁹q; reddeſ.hic reſtibilis ager.

Reſtis:funis a reſto ut quidam aiunt.q; quæcunq; ligata ſtare faciat.Apul.Reſtim qua grabatulus erat intextus aggredior expedire.

Reſtio.onis ſuniculus.Quo eſt nomine dictus fuit ꝑ auus auguſti.

Reſtingo.is.xi.ctum.a ſtinguo compoſitum eſt.Vnde & diſtinguo.& exſtinguo.Stinguo uero ut opinor ſignificat obſcuro.de quo Priſ.Extinguo.xi.cuius ſimplex in raro uſu eſt. Ci.tñ i arato participio uſus eſt.. Quem neq; tempeſtas pimet. neq; longa uetuſtas interimet ſtinguens præclara inſigni a cœlum. Idem in progno.Vt cum luna means hipionis officit orbi.ſtinguuntur radii cæca caligine tecti.Reſtinguere autem eſt qđ uernacula lingua dici mus remorzare.Plau.in caſ.Ignē reſtinguūr aqua. Virg. Quale per æſtum dulcis aquæ ſaliente ſitim reſtinguere riuo.

Reſtringo.is.retro ſtringo.Plv.lib.xxxv. Item belli imaginem pinxit reſtrictis a tergo manibus alexandro in curru triumphante.Aliquando ualde ſeu perfecte ſtringo. Amb.lib.i.offi.Vt lingua tua menti ſubdita ſit reſtringatur habenæ uinculis.Aliquādo ſoluo.Apul. Iumentum reſtringir abireq; ſtabulo liberum ſinit.qđ ſtabularius inuentum mox domū reducit.Aliquando rurſus ſtringo. Idem. Et dupli ci ne ſolui facile queat reſtringit.

Reſilio:ſilis.pe.correpta.uide in dictione reſulto.

Reſulto a reſilio fit.quod ſignificat in contrarium ſalio reuertor agor rebello.Plynius. Quandoq; reſilit uulnus & curare ſcalpello oportet. Hieronym⁹ ad nepo.Sagitta in lapidem nunquam figitur interdū reſiliens percutit dirigentem.Et reſilire eſt cito recedere.Quadrigarius libro ſexto. Artorius cautes dextrum humerum ſauciat atq; reſiluit. Reſultare igitur reſilire reluctari:in contrarium ferri.ſeu reuadiri ae reclamari.Virgilius libro quinto. Pulſantq; colles clamore reſultant.Sic & diſſulto.ut apud eundē libro.viii.Impulſum quo maximus intonat æther diſſultant ripæ.

Reſumo penultima producta rurſus ſumo. Plynius. Reſumptis poſt longam ægritudinem uiribus.

Reſupino.as.ſurſum reuoluo.Nam ſupinare eſt ſurſum uoluere a ſupinus.Iuue.Et multum referens d mecœnate ſupino.Nam pronus ſupinuſq; ac reſupinus contraria ſunt.Col.libro quarto. Quia ſunt pronum.ſiue reſupinum.Ply.Eoſq; ſciopidas uocari qui in maiori æſtu humi iacentes reſupini umbra ſe pedum protegunt.Item reſupinus proiect⁹ molliter.Ouid. Et modo cantabam ueteres reſupinus amores.reſupinare igitur inuertere ſubuertere. Interdum etiam a propoſito .ſeu incœpto reuocare differre peruertere.Iuue. Aulam reſupinat amici Idem & reſupinati euſſantia tympana galli. Sed hæc ꝓ tranſlationem.

Rete.tis.neutri generis.& retas.maſculini. ac ſecmini.& hæc retia.æ.a rapio.uel a raritate.ut inquit Var.Plau.in ru. Non uides proſerre me iurdum rete ſine ſquāmoſo pecu.Et iterum ibi. Nam tunc & operam & ludos facit & retiam ut tempeſtas eſt. rete uero in ablatiuo rete pro reti.Ouidi⁹ libro quarto faſ.poſuit.Cur tibi pro libycis claudunt rete leones.hinc fit irretio.is.

Reticulum diminutiuum a rete. Quo nomine utitur ſæpe.Hieronymus in inſtrumento uenen. Eſt & genus retis.quod in orbem ſpargitur.quod aliquando capitur pro tegmine mulierbris capitis quod capillos continet.Iuue. Reticulumq; comis auratum i gentibus implet. Eſt & reticulum ſacculus in modum retis.quo uiatores denarios & panem gerūt Hor. Vt ſi reticulum panis uænales inter onuſto ſorte uehas humero.alio nomine dicitur funda.

Retiaculum diminutiuū a retia. Hieronymus in plalmis.Cadent in retiaculum peccatores Plau. in caſ. Iubeas una opera me piſcari in aerem:nenam autē retiaculo in medio mari.

Retiolum. idē quod reticulū ſcilicet tegmen capitis.

Reticula diminutiuum a retis ſeminino genere.

Reticulatus culata.culatum.quod eſt factum in modum retis.Plynius.libro.xxxvi. Reticulatam ſiue turā.q̄ freq̄ntiſſime romæ ſtruūt remis opportunā.

Retiarius dicebatur qui rete immittebat. Nam contra poſiti gladiatores per pana.diuerſa nomina ſorte bantur.Nam alter dicebatur retiarius quod rete iaceret.Alter ſecutor perinde ac retiarium fugiens ut fugam ſimulans ſequeretur hoc genus pugnæ inſti

tuit pittacus unus ex ſeptem ſapientibus.

Retæ ſunt arbores quæ ex ripis fluminũ eminent: aut in alueis ipſorũ extant a retibus dictæ q̃ ꝓtentes naues retinerent inſtar retium. Vſi in edicto ꝓtorũ legitur. retenda flumina qđ ſignificat purgãda. ne q̃d morꝛ: ſiue periculi nauibus in ea uirgulta inci/dentibus fiat.

Retego.is.pe.cor.qđ tectum erat denudo.

Retexo.is.contrarium eſt ſuo ſimplici. ſignificat.n. qđ textum erat reddo nõ textum. Tractũ a telis q̃ deſtruuntur cum retexuntur. Et retexere rurſus texere renouare. Matius Ciceroni. An qđ adoleſcens ꝓ ſtiti cũ ẽt errare cũ excuſatione poſſem. id nũc ætate præcipitata commutem: ac nelpſe retexum. Itẽ ſignificat aperire diſſoluere.

Retineo.es.pe.cor.remoror. unde retinacula. per trãſlationẽ ponitur ꝓ recordor: ut cũ dicimus. Si reties quæ dicta ſunt. Aliq̃n ꝓ cohibere. Amb. Satis abũ deq̃ dixiſſe me credo ſuperiori tractatu quẽadmodũ cõpti nel nitidi natalẽ dñi ſuſcipere debeamus. & ſupuenientẽ feſtiuitatẽ eius ab omni ambitiõe retinere. Aliq̃n pro nõ permittere ut q̃q̃ ꝓdatur uel cõſumatur. Lact. ll. vi. Nomen itaq̃ ſolum retinuerunt: uim uero & rationem & effectũ perdiderunt. Sal. Nã imperium his artibus retinet. i. cõſeruatur

Retento.as. frequentatiuũ ſæpe retineo Plaut. in aſi. Cur me retentas. Et retentare iterũ tentare. Ouid. libro primo me. Erigitur metuitq̃ loq̃ nemore inuẽtæ. mugiat & timide uerba intermiſſa retentat ideſt iterum tentat proferre.

Retinacula: q̃bus aliq̃d retinet: ſiue remorat. Virgi. li. i. ge. Atq̃ amerina parant lente retinacula uiti.

Retorqueo.ques. retro iacio uel mitto. Ambroſius libro primo. offi. Et quanuis ſeptus armatis non retorquebat conuicium.

Retracto.as. a retraho. quod ſignificat rurſus traho. reuocoue. unde liber retractationum: quem pſ me⁹ Auguſt. edidit recte appellatus eſt in quo quæ minus docte alibi tractauerat retractauit ideſt reuocauit. Aliquando retractare eſt retro trahere recuſat relicere. Virgilius libro decimo xñ. Semianimeq̃ micant digitti ferrumq̃ retractant. Col. libro quinto. Hæc eorumq̃ ſimilia poſt putationem retractandi ſunt retrotrahenda & remouenda.

Retribuo recompendo. quaſi retro tribuo.

Retrimentum a retero. is. uidetur eſſe ſicut detrimentum a detero. Var. Amurca cũ ex olea eſt expreſſa q̃ ẽ humor aquatilis ac retrimẽtũ cõditũ in nas fictile.

Retomidus. ida. idum. quod in tempeſtiue amiſſis uibus a ſolo torret. Col. li. iii. Si in olea unus ram⁹ aliquanto cæteris lætior eſt. niſi eũ recidens arbor tota fiet retorrida.

Retorreſcet. idem eſt quod retorridum fieri. Idem li. quarto. Deinde ſata non ita enũtriunt ut ante conualeſcant ac proſiliant quam retorreſcant.

Retrudo. dis. penultima p. retro trudo Plaut. in epi. cœpi rurſum uorſum ad illa pauxillatim accedere quaſi retruderet hominem me uis inuitum.

Retundo. is. uide in dictione tundo.

Reualeſco. ſcis. ad ſanitatẽ redigor. Gel. qđ in cor: ſi nibus ſub ipſo oppidõ ex capitali mẽbro ſualuiſſ;

Reuenio. is. pe. cor. retro uenio reuertor.

Reuertor deponens. et reuerto redeo. quaſi retro uerto Ci. apio. Conſcendens iam nauem epheſo laodiceam iam reuertit. Et libro ſecundo offi. Factus eſt alter eius ſiſtendi uas: ut ſi ille non reuertiſſet. moriendum eſſet ipſi. Aliquando reuerti ponitur ſimpliciter p uenire diuertere. Idem ad ariſtippi laqueos reuertamur. cũ nihil de chryſippo antea dixiſſet.

Reuelo. as. penultima producta. contrarium eſt ſuo ſimplici: uelo quod tego ſignificat. ut reuela oculos meos. i. aperi & detege.

Reuello. is. uide in dictione uello.

Reuiſo. is. redeo ut uideam. Teren. in an. reuiſo qd agant: aut qd ceperint conſilii. Plau. in tru. Numquam me uis aliud. Vt quando ocium tibi ſit me reuiuas. i. ad uidendum me reuenias.

Reuiuiſco. is. reuixi rurſum uiuus fio.

Reuoco. as. penultima correpta. retro. uoco. reduco. retraho. retrouertor. reſuſcito. Hieronymus. Non illum uxoris lachrymæ: nec cõmunio ſanguinis nõ deſpectans cuncta ex alto deus a iccirco reuocat. i. retrahit. unde & reuocare pedem dicimus non modo de animalibus ſed etiam de fluminibus. Virg. Cunctatur & armis rauca ſonans reuocatq̃ pedem Sal. Sæpius uindicarum eſt in eos qui contra imperium in hoſtem pugnauerant quiq̃ tardius reuocati prælio exceſſerant quã qui ſigna reliquerunt. aut pulſi loco cedere auſi erant ideſt retro uocati. Plau. in cur. Poſtquam hæc mihi narrauit. ab illo reuocat me ilico. ideſt ut redeam uocat. Lact. libro quarto. Iacentia mortuorum corpora erexit: eosq̃ nominibus ſuis inclamatos a morte reuocauit. i. ſuſcitauit. Aliquando reuocat ſignificat per uices mutuo uocare. Var. qđ nobis miniſtrare pueri diebus feſtis cicer uinde: qui nos ꝓuocare cũ audeat. nos illos uocare timemus. huius cõpoſitũ ẽ adreuoco. Ci. li. i. offi. Danda igitur opera ẽ. ut ſi etiam abertare ad alia cœperit. adreuocetur oratio.

Reuolo reuolas penultima correpta retro uolo. Cicero libro tertio de natura. æquo intergo prævolantiũ colla & capita intergo reponunt. quod quia ipſe dux facere non poterit. quia non habet unde moueatur. reuolat ut ipſe quoq̃ quieſcat in eius locum ſuccedit ex iis quæ aſſequitur: eaq̃ ulciſſitudo i omni curſu conſeruatur.

Reus dicitur quicunq̃ in litem adducitur: etiam ſi nihil admiſerit ideſt contra quem quiſpiam agit. Cicero libro ſecundo de ora. Reos appello non modo eos qui arguuntur. Sed omnes de quorum re diſſeptatur. Vnde a re dicitur reus. quod rei alicui obnoxius ſit: uel a re quam promiſit. reum fieri. ut Aſco. in quit nihil aliud ẽ niſi apud prætorem legibus interrogari.

Reus agitur. qui accuſatur. reus peragitur qui damnatur. Plynius iunior. Dum ille peragitur reus (ſedim⁹ Iureconſulti. Peregiſſe reum non alias quis uidetur niſi & condemnauerit.

Reus ſtipulando qui ſtipulatur. reus promittendo. q̃ ſuo nomine quid pro altero promittit.

Reus uoti inquit Macro. qui ſuſcepto uoto ſe numi-
nibus obligat.
Rha fluuiꝰ a quo nom̃ medicam̃to notabl̃ nt ām̃ianꝰ
inquit: qđ rheon: ſeu rha barbaꝝ atq; p̃ticũ uocat
Rhadamanthus. Iouis ex europa filius & rex lyciæ.
q; p ſeuerus fuerit. & iuſtitiæ executor. fingit̃ a poe
tis apud inferos nocentum explorare culpas. De
quo Virg. li. vi. Gnoſiꝰ hic rhadamãthus hẽt duriſ
ſima regna. Caſtigatq; auditq; dolos: ſubigitq; fa-
teri. q̃ qs apd ſupos furto lætat̃ inani. Diſtulit in
ſeram cõmiſſa piacula mortem.
Rhagades & rhagadia uocantur ſciſſuræ quæ in ſede
proueniunt. Dictæ rhagades a uerbo græco. ῥ̃α
γίζω quod ſignificat abrumpo. De hoc in dictiõe
cõdylomata. cõedo uulgariter mãzadure de muro.
Rhãnuſia uid i dictiõe ram̃. rhamnetes nom̃ ꝓpriũ
Rhampſinitus nomen proprium regis ægypti. (uiri
nt herod. lib. ii. hiſt. refert.
Rhagæ aꝝ nomen ciuitatis medorum ab auulſione
terræ motus.
Rhea: cœli & terræ filia: quæ alio noie cybelle dr.
Rheda: uocabulum gallicum ut inquit Quintil. & ſi
gnificat carrucam. unde a Cicerone rhedarius dict̃
eſt auriga rectorq; ipſius rhedæ. inde epirhedium.
Rhegyum oppidum ſitum in margine italiæ cui græ
ci nomẽ dedere a fractura p. ῥ. rhegyon. n. græce ab
ruptũ dr. Hinc. n. ſicilia auulſa abruptaq; eſt ab ita
lia, trogus. qm̃ inquit græce abrupta hoc noie ꝓnũ
ciant. græci a dehiſcendi argumẽto nomẽ dedere.
Olim rhegynæ ciuitatis ingens fuit potentia: ob
eãq; cãm nomẽ ciuitati factũ eſſe autumãt. quaſi re
gia urbs foret. uñ & Stra. ſcribit quoſdã exiſtimaſſe
a quoddã rege dici potuiſſe. Sicq; abſq; aſpiratiõe
ſcribẽdũ eẽt. Ab hoc rhegyo dicti ſunt rhegyni. Eſt
aliud regiũ ciſalpinæ galliæ oppidũ nõ lõge a pma
& mutina a lepido inſtauratũ qđ & regiũ lepidi ꝓ
dria alteri⁹ dr. a quo regienſes ſed meſſus dicitur re
gium lingobardiæ.
Rhebanus fluuius in faucibus boſpori thracii. Vt
Ply. li. quinto teſtatur.
Rhemi: populi galliæ. unde p̃cipuiſſimũ telæ gñs rhe
mẽſe cõicata aliis quoq; galliæ popl̃ſ textrini glia
Rhenus & rhenũ utroq; mõ dr ꝓ fluuio galliæ q de
iugo rheticæ alpiũ uſq; in oceani ꝫ ſũda curſũ ſu
um dingit. romani mẽorãdus aduerſũ ſeras gentes
mur⁹ ĩpit. Virg. Rhenuſq; bicornũ. Hora. Aut flu
men rhenũ: aut fluuius deſcribitur arcus.
Rhenones: ueſtes pellicæ præcipue ſerinæ ad uſum
humanum redactæ dictæ q; calidos teneant renes:
ſiue quia ῥ̃ινός pellis dr. ſiue qđ rhẽoni populi hi
ſce peculiariter utebantur. Cæſar cõ. vi. ſcribit ger-
manos uti paruis rhenonum tegmentis.
Rheſus rex thraciæ quẽ homer⁹ ſcribit cũ eqs albis ĩ
auxiliũ troianoꝝ uenißſe & a diomede interfectum
Quo noſce etiam dictus eſt quidam troianus fluui⁹
Rhetus: gigas quẽ dyoniſius in leonem conuerſus oc
cidit. rhœtus uero mons troiæ ĩ quo aiax thelamo
nius ſepultus traditur.
Rheti populi a thuſcis conditi qui duce rheto a gal-
lis pulſi alpes occupauerunt & a nomine ducis rhe
torum condiderũt rhetiã. Hinc rheticæ uites. & rhe
ticum uinũ qđ inter generoſa italiæ uina numerat.
qđ ut Strabo li. iiii. ſcribit. in mõtanis rhetoꝝ radi
cibus naſcit̃. q populi ueronã comũq; uſq; perue-
nerunt. Rhetia regio europæ eſt. q̃ ut li. ii. Ptolo. re
fert ab occaſu limites habet montẽ adulam & fõtes
danubii & rheni ab ortu lyciũ fluuium qui in danu
bium exit. & rhetiam a uindelicia diuidit. A ſepten
trione danubium. A meridie alpibus terminatur ſu
pra galliam ciſalpinam. Poſt rhetiam uerſus orien
tem ſequitur uindelicia cui noricũ adhæret. Eno tñ
fluuio diſiuncta quidam eã bauariam appellant.
Rhetor: latine orator. q̃q̃ differant q; orator ſit q; in
iudiciis & concionibus cauſas agit. Rhetor qui rhe
toricen ꝓfitetur. Declamator qui aut docendi alios
aut exercendi ſe gratia fictam cauſam agit. ut in ue
ris poſtea cauſis poſſit orare. Aliquando tamen rhe
tor ponitur ꝓ oratore. rhetorica: oratoria. Rhetori
cus modo ꝓ rhetore modo ꝓ oratore ſumitur. rhe-
toricor. aris. rhetoꝝ more loquor. Hiero. cõtra bel-
ui. rhetoricati ſumus: & in morẽ declamatorũ pau
lulũ luſimus. Rhetoriſſo. as. rhetorice loquor.
Rheuma: matis. latine eruptio: ſiue fluxus dicitur. a
ῥ̃έω. fluo. Amb. libro hexa. Dicas ſi aſcendẽtes ui
deas rheuma quoddã eſſe ita proruunt. fluctuſq; in
terſecant ꝓ propontidẽ in euxinum portũ uiolento
impetu ꝓfluentes. unde & pituita dr. quem fluat.
Rhinoceron. ontis. & rhinoceros. otis. animal qua-
drupes habens in nare unum cornu. ut ait Plynius
genitus hoſtis elephanto cornu ad ſaxa limato pre
parat ſe pugnæ in dimicatione aluum maxime pe-
tens quam ſcit ſuis ictibus ꝓ uiam eſſe. Solinus di
cit repandum eſſe ideſt recuruũ eius cornu. & ami
tum cautibus in mucronem excitare pugnare cũ ele
phantibus longitudine parẽ: breuiorem cruribus.
Pauſanias affirmat rhinocerota duo habere cornua.
alterum inſigni magnitudine ex naribus extans. al
terum quod ſuperne erumpit exiguum quidem. ſed
ualidiſſimum. Hinc ſagacem & prudentem unum
naſũ rhinocerotis habere dicim⁹. Mar. Iuuencq;
ſeneſq; & pueri naſum rhinocerotis habent. Com-
poſitum nomen a ῥ̃ίν. ῥ̃ινὸς. quod naſum ſignifi
cat & κέρας cornu. Ponitur & pro quodam uaſe
oleũ guttatum fundente lauantibus ſe in balneis.
Mar. gellauit fronte modo me iuuencus rhinoceros
ta me putabis pleno gutto. A rhinoceron ſit adie-
ctiuũ. rhinocerotius. a. um. ut cornua rhinocerotia.
Rhodos latine roſa. Inde cynorodos & rododaphne
Et rodos nomen urbis ut inquit Strabo. ſuper on
entali promontorio ſita. dicta q; capulo roſæ ſimi
lis. inuento ſit ædificata. Ea portubus olim & mu-
mœnibus & reliquis ornamentis tantopere cæteras
ſuperauit. ut nulla putaretur æqualis legum præſti
tia & naualis re. peritia adeo ualuit ut annos mul-
tos maris imperio potiretur. & piratarum latroci
nia ſuſtulerit. Quo etiam nomine dicta eſt inſula i
qua ea urbs eſt quam Plynius Lycæ & primam cy
cladum ſcribit eſſe. uenientibus ab oriente. Hæc in
ſula. non igentorum ac uigmti iadorum ambitu
patet inter aſiaticas inſulas tertia. Nam lebus. &

erpnus maiores habẽt. Prius Ophiusa dicta est deinde Stachia. postea Telchin. eo quod Telchines insalam incolerent quos nonnulli maleficos. alii eximios artifices fuisse tradunt qui æris & ferri fabricã inuenisse dicuntur. Sunt qui hanc insulam carpathio mari assignant ut ex lucilliano uersu intelligi licet. Rhodos carpathium in pelagus se inclinat a pertum. soli sacra est. qui puellæ nomine rhodiæ amore captus rhodum ab ea nominauit. ut Diod. libro sexto refert. Nam ut solinus auctor est nunq̃ ita cœlum nubilum est. ut in sole rhodos non sit. Aurum rhodi pluisse ob fœlicitatem insulæ cecinit Pindarus: ubi studia liberalium artiũ & i primis oratoriæ facultatis floruerunt. In ea fuit admirãdæ magnitudinis colossus. a quo postea rhodi appellati sunt colossẽses ad quos apsus epsam scripsit. in ea ẽt urbs opulẽtissima lyndus ex qua cares statuarius q colossũ extruxit. a rhodus fiũt adiectiua rhodius & rhodiensis. & rhodiacus.

Rhodinũ: oleũ e rosis qd rosaceũ nñi nũcupauerunt. rhodiũ unguẽtũ qd fit oleo rosaceo.

Rhododendros: frutex: quẽ & rhododaphnẽ noĩant folio similis amygdalæ sed maiori pinguioriq̃ semine patẽt. ꝛ ῥοδόδενδρον. i rosa & arbor.

Rhodanus pe. cor. fluuius galliæ a rhoda rhodiorũ oppido: ut ait Ply. li. iii. Hiero. incõmẽto epsæ ad galathas. rhodani rhodiogẽ coloni locauerũt. unde amnis rhodanus nomen accæpit. adeo magni cursus est: ut uix aduersa possit nauigari aqua. Ferunt hunc amnẽ ex alpibus oriri quæ italiã a gallia diuidunt nõ lõge a fontibus rheni & danubii. Ferẽp le manũ lacũ & uersus occidẽtem p galliã fluens Arim suscipit ſñ ad meridiẽ cõuersus et isarã druẽtiã q̃ suscipiens apud heracleã uno hostio: & pauloul terius duob⁹ aliis ĩ mar rhyrenũ irrumpit. De hoc Amb. li. hexa. Rhodanus rapido cõcitus cursu rhyteni equoris freta scindit inquo nõ mediocre fertur nauigantũ periculũ: dũ iterse maris fluctus. & amnis fluenta decernunt.

Rhodope mons thraciæ: a rhodope thracũ regina ubi sepulta est cuius pcia cor. Ouid. Qua patet ultima / brosum rhodope glacialis ad hemũ. At rhodope p noie pprio meretricis thraciæ q̃ ply. li. xxvi. scribit fecisse quærtu suo pyramidem laudatissimã: & cõseruam fuisse æsopi fabulæ philosophi. pria. pduci. Hanc ẽt rhodopin. declinatõis tertiæ uocãt ut ntũs fit rhodopis. idis. A rhodope fit adiectiũ Rhodopeius. a. ium.

Rhodogune: fuit filia Darii quæ post mortẽ uiri nutricem quæ illi sedas nuptias suadebat occidit.

Rhœtus cũ oe. diph. Vide in dictione rhetus.

Rhoicæ mulieres quæ uulnæ rheumatismo. i. fluctõnibus laborant.

Rhoiton. a græcis dẽ uinũ qd e granis malogæ punicogæ exprimitur.

Rhombus græca uox est significatq̃ figuram quadratam solidã: cuius latera oia sũt æqualia: anguli uero obliqui tetra pleuros. i. quattuor laterum hoc modo Hic si in tetrã iactet uoluit ad similitudinẽ ferecyludri. Vtebant eo malefice mulieres ad deducendã lunã tortis filis cõfecto. Oui. q̃d torto cõcita rhõbo licia Mar. quæ nũc thessalico lunã deducere rhõbo. Proper. Deficiunt magico forti sub carmine thombi. Est & rhombus piscis gñs. Iuue. incidit admiraci spatiũ admirabile rhõbi aũ domũ ueneris. Itez rhõbus est torq̃s siue machinula illa qua uertendo mulieres tramã ad lanicũ nent.

Rhoniphea: gñs gladii. Val. flac. li. vi. æquaq̃ nec ferro breuior nec rhomphea ligno.

Rhoxiã: regio septẽtrionalis quã Polloni & sarmatæ suam esse dicunt.

Rhoxolani populi scythici ultra danubiũ. quos. q̃dã rhutenos esse putant.

Rhuteni: populi galliæ aquitanicæ ut ĩquit Ply. cõtermini narbonensis ꝓuinciæ de q̃bus Luc. li. i. soluũt flaui longa statione rhuteni.

Rhynthon. Tarẽtinus nugator nilissimus in agendis præcipue fabulis.

Rhytion. uasis genus lunari specie. Mar. in rhytio poteris phœbe lauare pedes.

Rhyparographus: sordidarum rerum pictor. sic. n. cognominatus fuit Pyreicus pictor excellens q̃dem sed qui tonitrinas ac sutrinas asellos opsonia alia q̃ huiusmodi humilia secutus est. Naz. ῥυπαρός græci sordidum dicunt.

Rhythmus: latine numerus. Quintil. li. ix. de insti. sũt numeri rhythmi q̃ neq̃ finẽ habent certũ nec ullã in cõtextu uarietatẽ: sed qua cœperunt sublatione ad positionẽ usq̃ decurrunt.

Rica: quadratũ uestimentũ fimbriatũ & purpureum quo pro palliolo utebant flaminicæ. Est & uelum⁹ quo mulieres capita tegũt. Dictũ a ritu ut Var. auctor est q̃ romano ritu sacrificia fœminæ cũ faciunt capita tegũt. Huius diminutiuũ Est ricula: qd pro sudario ponitur.

Ricinus: gñs uetus q̃d & ricinius dr a reliciendo. Festus. Riciniũ est oẽ uestimentũ quadratũ. Est & ricinus gñs cucumeris. & uermis. canes acrius atq̃ boues in fœtaus. Var. quidã nucibus græcis in aqua tritis pungunt catulogæ aures: q̃ ricini soleãt si hoc unguine non fis usus eas exulcerare. Ab huius a: alis similitudine Ricinus dr herba instar arboris quã Dioscorides arborosum fruticẽ uocat. silseni ficui sed minorẽ folia similia platano sed maiora lenua & nigriora ex qua exprimitur oleum cicynium

Rictus. us. & Rictum. nõ solũ hiatũ significat unde uerba exeunt sed pars illa circa ipm hiatũ. quæ in hoie ridente uel alio modo os torquente lineis quibusdam eminatur ut maxime sunt labia. Lac. fic. oris quoq̃ species & rictus ex transuerso patefact⁹ quã utilis & quã decens sit enarran non pot. Putat & rictus esse figura in ore ad tps aliquo modo contracta uel producta uel inuersa uel extẽsa quæ paulopost reditura sit in naturalem formam. Et est eo munis tam bæluisquam hominibus. Hor. Ergo nõ satis est risu deducere rictum. Lucr. li. quinto. Mollosum mollia dicta premunt duros nudantia dentes aliquando accipitur. pro toro unde nonnulli a græcis deductum uolunt apud quos ῥῖνχος e rostrum dicitur.

Rideo. es. risi. sum. sine casu consistuitur secundum cōsuetudinem Gel. li. i. Rex quasi anus ætate desiperet nisit aliquando sīgē lætū esse Vie. Mistaq; ridenti colocasia fundet achanto cum autē actū habet significat derideo. Lact. ii. i. Siquis autem acceptā sapia deposuerit errorem profecto ridebit inceptas hominuz pene dementium. Huius composita sunt. Arrideo. quod est alicuius grām placide: rideo applaudo & lætitiam ani ridendo ostendo. Ouid. Arrisit paries aduenīente dea. Ter. Arridens oibus corrideo simul rideo. Hiero. in Gñ. Quicūq; audierit corridebit mihi. Derideo deludo. contemno & cum irrisione ac contemptu rideo. Plau. in aul. Ne q; æ depol ego te derisum uenio: neq; derideo ne q; dignum arbitror irrideo. idem qđ derideo. Ter. in ecy. prolo. Ne eum circunuentum inique iniqui irrideant. Obrideo. subrideo parum seu latenter rideo oia habent pe. pro.

Ridiculum. significat sermonē risum excitantem. Cli. de ora. sæpe etiam sententiose ridicula dicuntur. Plau. in sti. Me meum obtenturum ridiculis meis. Hinc Gel. formauit cōpositum. Deridiculuz. Vt nī ipsa re q; ita diceret opprobrare aduersariis & p facetias ostentaret faceret eos deridiculum. q; proinde cœlio formam crimini darent.

Ridiculus dicitur qui aliis risui est & de quo alii ridēt Iuue. nil habet infœlix paupertas duriꝰ in se: quā q; ridiculos homines facit interdū significat eum q; alios ridere facit. Plau in. sti. Vides ridiculos nihili fieri Ci. C. Sicinius homo impurus sed admodum ridiculus. Sic dicimus iocos ridiculos. Plau. in Sti. Iocos ridiculos uendo age licemini.

Ridiculare idem qđ ridiculum Plau. in asi. Mitte ridicularia. i. ideceptiones quæ derisionē præbent seu quæ risu dignæ sunt.

Ridicæ pedamenta uineæ: q̄ equærcu & innipero solent fieri optima. sicut Var. li. i. de re. rus. docet Col. li. v. Hic annus nōdum uehementem palu3 aut ridicam deflyderat.

Rigo. as. madefacio. adaquo. Hiero. in Paulo. Talia eo loquente lōgæuus uiator uerberatim faciē lachrymis rigabat: quas magnitudo lætitiæ iudices cordis effuderat. Huius compositum. est. Irrigo. as. de quo Alibi.

Riguus. a. um. qđ rigat: seu qđ rigari facile potest. colli. ii. de prato loquens. Eius inquit animaduertimꝰ duo genera quoꝝ alterū est siccancū. alterum riguū Siccaneum q; rigari nunq; aut facile non potest intelligo Riguum quod facile.

Rigor modo sumitur pro frigore: modo pro duricie. Virg. Et ferri rigoe.

Rigidus. a. um. idem quod frigidus. Virg. Tellurem borea rigidam spirante moueri. Aliquando ponit pro duro unde rigidus homo dī asp. & rigiditas aspitas. Aliqñ pro erecto quod non nisi ex duricie accidit. Idem tum rigidas motare cacumina quæreꝰ. Rigeo. es. gui: frigeo aquo Rigesco frigesco. Per translationem Rigescere capitur pro indurari uel erectum seu contractum esse qm̄ quæ frigent horrent & durescunt. Ci. li. i. tus cæteras ptes inculatas quod aut frigore rigeant aut uran calore. Virg. li. ii. Ge. Aeraq; dissiliunt uulgo uestesq; rigescūt. Ser. Durā tueut frangi potius q̄ scindi posse uideant. Huius cōpositā. sunt. Dirigeo aquo Dirigesco. Obrigeo. obrigesco. q; est totus frigore contrahor. & quasi induresco & rigidus fio. Col. li. y. cōpescit harūdo cū obriguit hiberno frigore. Seneca. Ita mēbra frigore obriguerunt ut seminecē putaremus. Hiero. li. ii. ꝛc. Ipse sterie & percussit philistheos donec deficeret manus eius & obrigesceret cum gladio.

Rima fissura & proprie rimæ dīr exiguæ distātiæ tabularum in tecturis. Vnde tractū ut est oēs fissuræ rimæ dicant. & rimas agere fiudi. Huius diminuti nū est Rimula. Hiero. p transiationē dixit. Si tenui cuius uis dilectionis rimula cōtinuus insidiator diabolus Intuitū uales infigere.

Rimosus. a. um. qd est rimis plenū. Col. li. i. Quicqd inferiore mox apposueris fissum erit rimosumq.

Rimor. aris. & Rimo. as. secūdū prīs. diligēter quæro scrutor & quasi rimulas quasq; p quiro. Tractum a suibus qui glandes rimant de rimis terræ. i. fissuris. Virg. li. i. Ge. Dulcibus i stagnis rimatur prata cavstri. i. pascuntur in pratis & cibū poēs rimatæ pqrunt interdū Rimari est scindere. & quasi rimas agere. Idem ergo ægre rastris terrā rimant interdū expleri: ut apud eundē Rimaturq; oculis habitatq; sub alto pectore.

Ringo. is. xi. ctū. qđ & ringor dicitur significat os torq̄o qđ canes faciunt dū latraturi sunt uel cū ex ira in rugas deducūt os. Hinc Ringi pro irasci indignari ad latrare pulsare cōuiciari murmurare ponit Ter. in phor. cum ille & cura & sūptu absumit dū tibi sit qđ placeat ille ringit: turides. si domus. Multum ringit ociosa uirtus. Dī autē ringi a narīū tortura. Nam ῥίν nasus dicitur ut sit Ringi quasi nasum agi. i. torqueri. Hinc rictus. us. & Rictum de quo supra.

Ripa: extremitas terræ dicta q; aquaꝝ agitatione rīpatur. Et ppie est aquarum currentium litus ea pſ quā alluit mare. Potest etiam lacuum & stagnoz esse quæ maris imaginem habent.

Riparia auis quæ in rpis hītat. Ply. li. 30. Multo mi efficacissime riparias: pulli: ita uocant in riparū cauis nidificantes.

Ripæ siue Ripei sint h montes arcadiæ. quā addimus quoniam ripheos mōtes scythiæ significamꝰ. Vir. Quicq; rīpas letulūq; tenent atq; arua colenæ.

Riphæi mōtes scythici a. ῥίπη ut quidā putant. i. a uentorū ppetuo ictu. Virg. li. iiii. Ge. Geni effrenatā uirtū rphæo tūdit euro Nā. ῥίπη græce flo. significat. Vñ & riphæi cū h i pria scribūt. Riphæos populos Riphaath filiꝰ Gomer. instituit quos a se Riphæos nominat ut scribit. Iosephus. li. i.

Riscus ut inqt Do. cista est ex pelle cōtecta. ser. uoo ait esse senectū pua in panete. Ter. in Heau. Abi ci stellā domo affer cū monumētis ubi sita est in risco.

Ritus. us. mos & approbata cōsuetudo qui oēs rati hīt dī ēt Rites. is. ita. li. xi. th. Hei mihi primus ararū & rite nefasto.

Rite aduerbium a rito uerbo secundum prīs. & signi-

ficat recte. quia nihil traditur ritibus qđ nō rectum esse credatur. uel ut inquit Var. quia qđ fit ritei dicitur & rectum est.

Rito. as. a ruo. is. deducitur. Cuius composita sunt irnto: prouoco & prorito.

Riuus a ῥέω fluo. locus depressus p longitudiuē aq̄ currentis. hinc deriuo. as. & corriuo. as. qđ proprie de brutis dicitur cū potandi gratia ad eundē riuum conueniunt. huius diminutiuū est riuulus puus riu⁹

Riuales & cornuales dīr æmuli de mulieribus. quasi in unum amorē deriuantes. Ter. in heau. Militem ego riualem recipiendum censeo. Translatio uel a bestiis quæ sitientes cum ex eodē riuulo hausuz pe tunt: prælium contra se inuicem concitant. Vel a re rustica. Nam riuales dicuntur ii quorum agros ri uus aliquis disterminat. qui in certitudine & muta tione crebra cursus. lites sæpe inter eos suscitat. Et Vlp. Riuales qui per eundem riuum aquam ducūt inter quos sæpe contentio est de aquæ usu. Irē riua les dicuntur qui in riuis habitant. Col. li. ix. Datur camarus & riualis alecula: uel si qua sunt incremen ti parui fluuiorum animalia.

Riualitas dicta est æmulatio illa inter amasios.

Riuinus. idem qđ riualis. Plau. in asi. Cedit noctē filius riuinus amens ob raptam mulierem.

Rixa· uomen fictitium a ringendo qđ est cani. quā do irritantur. hinc rixosus. a. um. contentiosus. Festus. Rictus rixæ rixosæ ringitur dici uidentur. qa in diuersum rumpaur: cōtrariaq̄ sint recto.

Rixor. aris. iurgor contendo.

Robur. siue robor proprio species quercus est durissi me ēt. p trās lationē sumit p ai fortitudine qua qs durat aduer⁹ picula capit & p corporis firmitate aduersus oēs difficultates firmit cbnitat. Demū om nitūq̄ firmitatē duriciemq̄ robur dicimus. Col. li. ii. Quod protinus ex ille natū sit nūq̄ robur accipet manifestū est. Vnde Ser. dicit oē qđ forte est: robur uocamus. Virg. li. vii. Aeternaq̄ ferri robora.

Roboreus. a. um. qđ est ex materia roboris. Col. lib. xii. Materies si robotea est ab uno fabro dolari ad unguem debet.

Robusteus. a. um. apud catonē deriuatum a robore.

Robus apud ueteres dicebat rubeus & bouem robuz idcirco rustici uocabant. Vnde & materia quæ plu rimas huius colonis uenas habet dicta est robur. & hoies ualētes ac boni coloris robusti. Robus ēt grās tritici maxie laudabile ut inqt. Col. cuz & pondere & nitore præstet.

Robustus. a. um. qđ est multi roboris. Col. li. ii. Ne q̄ dubiū ē ex robusto semine posse fieri nō robustū

Roboro. as. pe. cor. fortifico. Hiero. li. ii. p. Robora mini & estote uiri fortes. Hinc cōponit. Corroboro qđ est totū simul fortifico. Ci. Cano. Manebat. n. illud malū urbanū: & ita corroborabat quotidie ut ego quidem & urbi & ocio diffiderem urbano.

Robigo pe. pro. dea qm̄ romani putabant robiginez auertere. Ouid. Flauiē iu antiquum lucuz robiginis ibat. Erat & robigus deus cui robigalia sacra. vii. cal. maii fiebant qm̄ tunc fere segetes robigo occu pat. ut ait Ply. Est & robigo morbus segetū qui cui mis frumentoz i nascitur ex nimio humore ut ait. Var. Vir. li. i. Ge. & mala culmos esset robigo. ser. uero dicit rubigo gr̄is uitii quo culmi pereunt. sed ab usiue Robigo dr. Nam proprie rubigo. Dī Var ro dicit uitium esse obscænæ libidinis qđ ulcus uo catur.

Rodo. is rosi. sum ppriū murium est & similium qui dentibus fere semp aliq̄d demoliuntr p trauslatōez qm̄q̄ pro detraho sumitur. Hiero. i psa. li. pal. Hæc pace ueterū loquor: & obtrectatoribus meis tantuz rideo q canino dente tue roduut in publico detra hētes legētes i angulis. Hui⁹ cōposita sunt Arrodo Ci. p sex Vt illa exue pcul⁹ extracta nitedula tēp. cōaret arrodet. Corrodo erogo & Prærodo qđ ē añ rodo. Col. li. iii. Nam le sæpius cacumina manu p fracta aut a pecore prærosa fuerunt iu ppetuū corrū puntur.

Rogo. as. posco. Gel. Crepidarium cultellum rogauit a crepidario sutore Quādoq̄ rogare est quærere. Ci. Roga ipsum quem admodum animini ego eum ac ceperim. Quandoq̄ orare deprecari. Virgi. libro. se primo. Littusq̄ rogamus inocuum. Quandoq̄ sta tuere. Gel. libro primo Lex deinde licinia rogata ē. Ci. libro secundo phil. Ego ad eam belli ciuilis cau sam attuli. ego leges perniciosas rogaui. hinc legis rogatio dicitur. quoniam rogare populum magi stratus solebant an id placeret quod statuerant. hic etiam derogare legi & Abrogare legem dicimus Et rogationis nomine continetur lex plebiscitum & priuilegium. Est. n. quasi caput & fons totius iu ris popularis. Nam rogare populum est agere cum populo. In qua re hæc erant uerba solemnia. Veli tis nc. Iubeatis ne quirites ut hoc uel illud fiat. Vn de rogatio quasi quædam interrogario. sue. t cæsa. Reditum in ciuitatem rogatiōe. Ploria. consecr. t. lege a plotio lata. Componitur hoc uerbum cum. ad. ut arrogo: cum ab ut abrogo. cum con. ut corro go. Ci. li. quarto ad herē. si prometheus cum mor talibus ignem dinidere uellet ipse a uicinis cum te sta ambulis carbunculos corrogaret num ridicul⁹ uideretur. Cum. D. ut derogo. Cum. e. ut erogo. a quo super erogo. Cum. in. ut irrogo pro. ut proro go quod est protraho pro longo. Col. libro primo. Quis enim dubitet eam maxime probatam haberi sine qua nemo nostrum uel prosperæ uel aduersæ ualitudinis uitam prorogat. Cicero. Apio. Illud pugna atq̄ enitere ne quid nobis temporis proroge tur. Prorogare imperium significat noua rogatione iu longiora tempora proferre. Cuni. sub. ut subro go. quod est subilituo. Quintil. Cum defuncto pa truo in eius locum subrogatus fuisset. Et omnia ha bent penult. cor.

Rogiro. as. frequentatiuum sæpe precor & sæpe sci scitor. Plynius patrem adit rogitat ut sui misereatur Virgi. Multa super priamo rogitans super hectore multa. hinc componitur. Erogito quod est ualde stricte ue rogito. Plau. in cap. Ex hac statua uerue uecca uolo Erogitare. nico minore quod factum sit filio.

Rogatores: postulatores & mendici. qui elemosynam

postulant. Plau. Vt rogator hostiatim petã paneẽ.
Rogatarius: tabellio qui rogat quod quisq; stipulet. hoc est promittatur.
Rogamen. rogationem seu precem significat.
Rogus strues lignorum ad cre manda cadaucra dict⁹ q; in eo dii manes rogent.
Roma urbs italiæ: regina urbium & totius orbis caput. Hæc paruum ab initio oppidum fuit. a iuuentute latina ualentia appellatum. Quod cum Euander ad ea loca ueniens extendisset seruata prius imposiri nominis significatione romam nuncupauit Si quidẽ græci ῥώμην robur appellãt. Hiero. cõtra Ioui. Roma aũt fortitudinis nomen est apud græcos: aut sublimitatis iuxta hebræos. Alii uolunt troia capta quosdam ex achiuis in ea loca ubi nunc roma est deuenisse per tiberi3. deinde suadente nobilissima captiuarum cui romæ nomen erat incensis nauibus posuisse sedes. & structo oppido Romen ab ea uocasse. Alii romam a romulo dictam uolũt. Romulus uero a romula arbore ideit ficu sub qua romulus & remus pueri inuenti sunt cum lupa præbente infantibus rumen. ideit mãmam. uel a rominando q; ætate sub ea pecudes rominabant. Sunt et qui romulũ & remũ a robore. ἀπὸ τῆς ῥώμης appellatos uolunt. A roma fit Romanus. mana. manum. quod e roma est. uel qui romam inhabitat Romanensis. qui alibi ortus est sed in roma uersat. Vnde Cato. seu Var. in li. de rerus. Salem romanẽ sem appellat non romæ factum sed qui romæ uæn debatur.
Romulus nomen proprium eius qui romam condidit. a quo romulida & romulia tribus.
Ronchus: stertentis sonus nomen facticiũ. Mar. Maiores nusquam ronchi iuuene q; senecq. Et pueri nasum rhinocerotis habent. Ponitur quandoq; p derisione.
Ronchisso. as. sterto. Plau. cyathissat dum cœnat dũ dormit ronchissat.
Roro. ras. humorem instat roris paulatim demitto. Virgilius libro octauo. Raptabatq; uiri mendacis uiscera tullus. per syluam & sparsi rorabant sangui neuepres. Hinc componitur Irroro penult. prod. qd̃ est intus uel supra rorem spargo. & madefacio: Virg. li. i. Ge. At cum sole nouo terras irrorat eo⁹.
Roresco. is. a roreo. es. conuenit esse Ply. libro. xviii. Aquilonem pronunciat terra siccescens sed rorescẽs repente haustum imnuiscet humescens in rore occulto.
Rorulentus. a. um. quod est plenum rore. Col. lib. vi. Cauendum ne aut septentrionalibus uentis aut rorulentæ. sed siccæ serantur uites. Idem Rorulentæ baccæ non legantur.
Rorarii milites: qui armatura leui prælium primi cõmittebant. q; ut ante pluuias cœlum rorare solet. sic illi ante grauem armaturam qui prodibant: rorarij appellabantur. qui & serentani.
Rotarium uinum qd̃ rorariis dabatur.
Ros: humor qui sereno tempore e cœlo fluit.
Rosidus. a. um. quod est rore perfusum. vnde nox rosida dicitur quæ rore hunecta est. Ply. libro: xviii. Quidam pridie tigant prata ubi sunt rigua nocturnis rosidis ficari melius. Similiter mala rosida quæ matutino rore humecta sunt. Virgili. Sepibus in uostris paruam te rosida mala. dux ego uester eram uidi cum matre legentem.
Rosa flos e spina nascens.
Roseus. sea. seum. ut roseus color. a rosarum similitudine. a quo & roseus pannus: rosea uestis. Plynius Asini a coitu spuma collecta rosco panno & inclusa argento uenerẽ stimulat. Roseæ purpureæ genæ
Rosaceus. a. um. quod ex rosa factum est. Vnde rosaceum oleum ex rosis. Ply. libro. xx. Succus ex stringentis illius cum rosaceo & aceto febrium ardoris refrigerat.
Rosarium copiam fruticum significat uno loco rosas gignentium Ply. Rosaria a fauonio fossa opꝫ esse.
Rosetum. idem qd̃ rosarium.
Rosea: campus in agro reatino: quod in eo arua rore humida semper seruntur.
Roscius. pprium histrionis nobilissimi nomẽ a quo omnes in aliqua re perfecti roscii dic.
Rostrum: quo aues aliquid apphendunt. Nec solum de auibus sed de reliquis quoq; animalibus & de ipso homine dicitur. Plynius. Et mugilis rostrum. Plau. Ad usq; rostrum hominis. A similitudine et rostri auium dicta est pars illa exporrecta atq; acuta e prora. a quo naues ipsæ rostratæ dicuntur. Et sicut scribit Liuius. Rostra dictum est templum seu forum ante curiam hostiliam in quo erat pulpitum ornatum ex rostris nauium antiatum. Ex quo loco concionari solebant. Vnde sæpe legimus p rostris ideſt in rostris. In eo enim loco rostra ab hostibus capta fixa erant.
Rostellum: paruum rostrum. Plynius. Muris rostellum. Col. libro nono. Animaduertat an pulli rostellis oua percuderint.
Rotundum dicitur collectum & per omnem circuitum lene sine offensione asperi anguli dictum quasi retundum a retundendo. quod omnis undiq; retunsa & ueluti detornata sit asperitas. Habet enim quod rotundum est unicam superficem in qua nec ptincipium notari potest: nec finis. Rotundum etiam a radendo dici potest. quod circuitu rasum atq; expolitum sit. Transferut quandoq; ad animum. & pro collecto concinno ac perfecto accipitur. unde ore rotundo loqui dicuntur qui multa paucis exprimunt. Capacioris enim formæ uidentur horum uerba. quam eorum qui multa in pauca dicũt. hor. Grais ingenium grais dedit ore rotundo musa loqui Gel. Crispum sane agmen orationis rotundum q; ac modulo ipso numerorum uenustum. Ci. Theodectes autem præfator nec satis ut ita dicam rotundus primus instituit dilatare uerbis. Idem. Accedunt uerba apte & rotunde dispositi ideſt collecte eleganter concinneq;.
Rota. a rotunditate: seu a ruendo. ruit enim facile in suos orbes. Rotæ etiam a latinis dicuntur capræ ut inquit Var. libro secundo de re rus. Huius diminutiuum est rotula.
Rotella diminutiuum a rotula. Augustinus. Brenis

etiam rotella orbiculus appellatur.

Roto.as.uerto Hieronym⁹ libro primo g. Porro inimicorum tuorum anima rotabitur quasi in impetu & circulo fundæ. Col. libro. ix. de pauonibus loquens. Signa sunt extimulatæ libidinis cum semet ipsum ueluti mirantem caudæ gemmantibus pinnis protegit. Idq; cum facit rotari dicitur.

Rubus: sentis genus: mora agrestis. Sic enim a rusticis in italia appellatur. Hor. libro primo car. Seu uirides rubi. serenus. Manditur apta rubus gingiuis & bona labris. Rubetum locus ruborum. in quo rubi sunt.

Rubeta. ranæ genus uenenosum in sicco semper rubens & a rubis nomen trahit. in quibus plærunq; nidificat. Iuuenal. Porrectura uiro miscet sitiente rubetam.

Rubi. orum tantum plaraliter oppidum campaniæ. a ruborum frequentia. seu a colore ruboris. Hor. in ser. Inde rubos fessi peruenimus. utpote longũ carpentes. Inde afferebantur. Rubea uimina pro uiscellis. Virgilius. Nõc facilis rubea texat fiscina uirga.

Rubia: herba tingendis lanis ac coriis idonea uulgo nota.

Rubeus & ruſus generalia nomina sunt ad omnia q̃quomodolibet rubent. Et enim sanguineus croceꝰ aureus ostrinus fuluus flauus rubidus phœniceus rutilus luteꝰ spadyceus rubei seu rufi coloris sunt. ut acuentes eum quasi incendentes aut cum colore uindi miscentes: aut nigro infuscantes. Gel. li. l. sed eum aliter rubeat ignis: aliter sanguis: aliter ostrum aliter crocum. has singulas rufi uarietates latina oratio singulis proprijsq; uocabulis non demonstrat omniaq; ista significat una ruboris appellatione. cum tamen ex ipsis rebus uocabula mutuentur. & igneum aliquid dicit. & flãmeum & sanguineum & croceum & ostrinum & aureum. Aliquando rubeus ponitur pro spineus a rubo. qui & uitiliũ usu cõmendatur Plynio. uel a rubis oppido campaniæ. ut putat ser. illo uersu. Nunc facilis rubia texatur fiscina uirga. sunt tamen qui negent rubeum dici debere sed rubentem.

Ruber. a. um. idem quod rubeus Hor. libro. prio ser. Obscænoq; ruber porrectus ab inguine palus.

Rubor ipse color rubeus qui & rubedo dr.

Rubeo. bes. bui. rubeus sum. Virgilius. sanguineisq; inculta rubent auiaria baccis. Hieronymus. inter cãdenna lilia & rubentes rosas.

Rubesco. rubeus fio. Virgilius. Iamq; rubescebat stellis aurora fugatis. hinc componitur. Erubesco eius dem significa. Ouidius. Tum pater ut terras mundumq; rubescere uidit. Transfertur sæpe numero ad uerecundiam. Virgilius. Nostra neq; erubuit syluas habitare thalia.

Rubefacio notæ significationis. a quo rubefio.

Rubicundus. rubore plenus. siue abunde rubens. In quo alternitatis causa ut inquit Prisc. loco. b. ponitur ne sit absonum si rubicundus dicatur.

Rubidus. rubida. bidum. quod est colore rufo atriore multo mistum. Aliquando tamen rubidus scaber atq; asper dicitur. Vnde a scabricie panis secundo coctus rubidus uocatur. qui & nautarum usu nauticus appellatur. Plaut. Exiguam bucellam rubidi panis. Item scorteæ ampullæ rugosæ rubidæ dicuntur. Quidam etiam ruuidus scribunt.

Rubellæ uites appellatæ sunt. & rubellæ uineæ. q̃ uitium ipsarum materia rubra sit. Plynius libro decimoquarto. Proxima dignitas nomentanis rubente materia. Quapropter quidam rubellas appellauere uineas.

Rubellum: uinum subrubeum. Mar. Et uelentani bibit sæx crassa rubelli.

Rubrum mare dicitur. quia aquas rubere credebant. Quidam a solis repercussu existimarunt talem tedi colorem. Alii ab arena terraq;. Quod latini rubrum mare nuncupant. græci erythreum uocant. Erythros enim rubrum latine dicitur. Curtius ab erythra rege inditum esse nomen existimat.

Rubrica penultima ꝓducta. terra rubei coloris & minio proxima. Col. libro tertio. Omnes arbusculas priusquam transferas rubrica notare conuenit. ut cũ serentur easdem cœli partes aspiciant. quas etiam in seminanis conspexerant. Hac legum tituli & capita notabantur. Persius. Præsertim si quid maiuri rubrica notauit. Hinc rubricatus. cata. catum. quod est rubrica intinctum. Hieronymus in exo. Pelles a rietum rubricatas.

Rubriceta: uulgo rosetum dicitur. Plau. in tru. Mala buccas rubriceta omne corpus iutinxit tibi.

Rubigo: quæ in metallis firu quodam contrahitur a rida & rubra metallum paulatim absumens qualem in ferro uidemus. Dicta a colore. Nam ueteres rotbum rubeum dicebant. æruginem uero proprie fit in ære sicut særuginem in ferro. & contrahitur ex humore non rusa & sicca qualem diximus rubiginem esse sed uinidis atq; humida. Inde fit rubiginosus. a. um. uide supra in dictione robigo.

Rubicon penultima correpta. fluuius qui disterminat italiam a gallia citeriore: quem Ply. in octaua regione italiæ collocat. Suet. in cæsar. Consecutusq; cohortes ad rubiconem flumen qui prouinciæ eius finis erat paulũ constitit.

Ructus est proprie digestio cibi & cõcoctarum escarũ inuentum efflatio. Plau. in pseu. Partum ructare mos suauis mihi ructus est.

Ructuo. as. uide in dictione eructo.

Ructo. ctas. a quo ructito frequentatiuum. Vide in dictione eructo.

Rudiæ. diarũ. Vrbs salentinorum. Syrius. Miserunt calabri rudiæ gennere uetustæ.

Rudis. fœminini generis uirga qua gladiatores sexagenarios ab eo munere prætor eximebat: quos cũ probi fuissent qui multa reportassent lemuscata. Tiberius ad maiorem ludorum suorum magnificẽtiam reuocatos centenis nũmum milibus donauit. Ci. in. z. phil. Tam bonus gladiator rudem tam cito accepisti. Rudibus autez solitos pugnare gladiatores testis est Lampridius. qui ait. Commodum in arena rudibus inter cubiculares gladiatonos depugnasse. Quoniam uero hi gladiatores dum liberta te donabantur. ne gladiaturam amplius exercerent

uirga donari solebant. factum est ut pro libertate & pro fine rudis aliquando ponatur. Iuue. Ergo sibi dabit ipse rudem. Aliquando ponitur pro rutabulo siue impolita uirga. Plynius libro. xxxiiii. Vritur i planinis per laminas minutas cum sulphure uersatum rudibus ferreis aut ferrulaceis. Rudis uero adiectiuum idem est qđ recens impolitus imperfectus durus. Transfertur inde ad animum. rudesq; illi dicuntur qui adhuc animum non expoliuere discipli nis & doctrina: rerumq; usu. Terẽ. in phor. Adeon te esse ingenio tudi & inexorabili. Plynius libro. primo. Sedere cœpit sententia hæc pariterq; & e/ ruditum uulgus & rude in eam cursu uadit.

Rudicula diminutiuu; parua uirga impolita ad multa utilis. Cato. Igni bene coquito: rudicula agitato crebro usq; adeo dum fiat tam crassum quam mel. Plynius libro. xx. Non est opus in hoc usu lanas rudiculis esse curatas. Item rudicula. ut Col. inquit est organum erectæ tribulæ simile.

Rudiarii dicti sunt qui impetrarunt missionem artis gladiatoriæ donati rude. Suet. in Tiberio. Rudiariis quoq; quibusdam reuocatis auctoramento centum milium dedit. Item rudiarii dicuntur qui saga ruuida & noua poliunt. Item qui ruderarium cribrum facit & rudiora linteamina rudiarius dicitur

Ruditas: imperina & obtusitas ingenii.

Rudio. is. rudiui & rudi. ruditum rudem doceo. Vnde erudio quod est perfecte quæ rudes scire oportet doceo.

Rudimentum principium siue prima disciplina quæ rudibus committitur.

Rudo. dis. rudi. proprie ad asinos pertinet. Nam rudere asini dicuntur cum uocem emittunt. Persius. Findor ut arcadiæ pecuaria rudere credas. Abusiue & de leonibus & de hominibus dicitur. Virgilius. Sera sub nocte rudentum. Et alibi. Inclusumq; cano saxo atq; insueta rudentem. Vbi sciendum apd Virg. ru. syllaba breuis est. cum apud Persium producatur. Findor ut arcadiæ pecuaria rudere dicas.

Rudens a rudo. dis. participium est. Quandoq; nomẽ sũm tam masculini quam fœminei generis est. & significat funem nauticum. quoniã cũ funes uento agitantur. rudere uidentur. Tam & si primæ syllabæ quantitatis non seruetur. Virgilius. Insequitur clamorq; uirum stridorq; rudentum: Catul. Candidaq; in torti sustolant tuela rudentes.

Rudus. eris. duplex est. nouum scilicet & uetus. Nouum rudus est materia pauimenti. hoc est saxa de nouo contusa. seu testæ confractæ cum calce ad pauimentum faciendum. Vitr. libro. septimo. Dein de ruden nouo tertia pars testæ tusæ admisceatur. calcisq; duæ partes ad qnq; mortarii misti omnibus præstent responsum. Vetus rudus est materia ueterum pauimentorum & diruptorum ædificiorũ quæ lapidibus & testis confractis calceq; arena cõmista constat. Plynius. Complanatæ ueteri rudere erant uiæ: Item rudus dicitur stercus quod raditur Et rudus siue randus & ruduſculus a ueteribus dicebatur æs. res rudis aspera & impolita. Vnde Festus rũduſculana porta rõe dicta. q; rudis & ipolita sit.

Ruderari est rudus inducere. Vitr. Ne minori saxo quam quod possit manus implere stuminationibus inductis ruderetur. Vnde ruderatus ager. dicitur q ueterum ædificiorum materia scatet. Plynius libro xxi. Rosam siccis locis quam humidis odoratiorẽ constat nasci ferendam nec pinguibus nec argillosis locis: contentamq; raris: proprieq; ruderatum agrum amare. Eruderari uero est rudus eicere.

Rudetum. plenum rudere: siue terra quæ prius rudis fuerat & inculta tum autem arata. Cato. Lento in rudeto & rubricoso qui herbosus non siet serito.

Ruderarium cribrum uilius & furfurarium. Apul. dixit econtrario liberale pani ganeationi conficiundo per quã accommodum polinarium dicunt. Plauto cæteris. Hoc polinem. hoc est florem farinæ transmittit. eo sigilinarii utuntur & poliutores. Qui ruderarium cribrum facit & rudiora linteamina rudiarius uocatur.

Rufus color non plene ruber. Mar. Roma magis fuscis uestitur gallia rufis. Est & rufus nomen uiri p prium a quo per diminutionem fit rufinus.

Ruſo. rufas. rufum facio. Plynius. Eadem rufat capillum.

Rufeo. es. a quo Rufesco. rufus fio. Plynius. Grues senectute nigrescunt. Merula ex nigra rufescit.

Rufuli appellati sunt tribuni militum non a populo sed a consule facti. quod de eorum iure. Rutilius rufus legem tulerit. Hi postea mutatione unius litteræ rutuli sunt appellati.

Ruga non soluz in corporibus dici solet quæ fit præsenectute: sed etiam in uestibus uulgo falda. Plynius libro. xxxv. Præterq; in ueste rugas & sinus in uenit. Ruga exterior est: sinus interior. Ci. in Cato. Non cani non rugæ repente auctoritatem aripere possunt.

Rugo. as. rugas contraho. Plau. in cas. Vide pallio/ lum ut nigat. Huic contrarium est. Erugo penultia correpta Plynius libro uigesimoprimo. Furfures i facie emendant & erugant corpora.

Rugo. is. xi. ctum. ructum emitto. Cuius compositũ est. Erugo. a quibus ructo. & eructo frequentatiua. Et ructito. & ructuo. De quibus in eructo.

Rugio. is. rugiui. & rugii. Vnde rugitus qui proprie leonis est. cum uocem emittit. Hieronymus i elua. Leo rugiet quis non timebit. Hinc compositum. Irrugio. is.

Rulla. Instrumentum ferreum stimulo rusticorum additum ad uomerem detergendum. Plynius. Purget uomerem subinde stimulus cuspidatus rulla. Est autem diminutiuum a runa qđ est teli genus. Enn. Runata recedit. ideſt runis præliata. Habet autem hoc telum latiorem cuspidem.

Ruma a ueteribus dicebatur mamma. Et ruma gutturis pars eminens. Ser. Ruminatio dicta est a Ruma eminente gutturis parte per quam demissus cibus a certis reuocatur animalibus.

Rumo. as. lacto. quasi mammam immito. A quo irrumo. & subrumari agni dicuntur qui ad mãmam admouentur.

Rumia dicta est Dea. quæ rumis ideſt mãmis. hoc ẽ

est pueris lactentibus præsidebat. Huius meminit Augustinus libro quarto ci. dei. Var. Non negarim in quam ideo apud dinæ rumiæ sacellū a pastoribus satam ficum. Ibi enim solent sacrificare lacte pro uino. & pro lactentibus.

Rumen. Eminens sub mento gutturis pars qua cibus in aluum demittitur. Inde fit Rumino. as. Est & rumen mamma. Plynius libro. xv. Quoniam sub ea iuenta est lupa infantibus præbens rumen. ita enim uocabant mammam. Nonius docet rumen esse locum in uentre quo sumitur cibus & unda redditur. Pompo. Ego rumorem paruifacio dum sit rumen qui implcam.

Rumino. as. penultima correpta. & Ruminor deponens. significat reuomo. ac rursus consumo. quasi cibum ad rumen reuoco. iterumq; conficio Col. li. septimo. Propterq; quæ bos neq; ruminat: neq; ligua se deterget. Per translationem ponitur pro in memoria reuoco. Var. non modo absens de te sæpius cogitabit sed ruminabitur humani tatem tuã.

Ruminalis ficus. sub qua lupa romulo & remo dicit mãmam præbuisse: quæ & romula uocitata est. Ouid. Romula nunc ficus. romula ficus erat. siue q sub ea pecudes ætatis tempore frigora captantes hærbas ruminare consuerunt.

Rumis: mãma. Varo. Antiquo uocabulo mamma rumis.

Rumentum abruptio.

Rumex. lapathi syluestris genus cuius succus impositus scabiei statim illam purgat. Virgilius in moreto. Fœcundusq; rumex maluæ uiolæq; uirebant. & rumex genus teli simile spari gallici. Lucil. Tuz spara. tum rumices portantur tragula porro.

Rumor: fama in populo sine certo auctore in bonã uel in malã partem de recenti dispersus re. Ci. in phil. Improbissimis rumoribus dissipatis. Teren. in an. meum gnatum rumor est amare. Aliquando ponitur pro fauore Virgilius. Ergo iter inceptum peragũt rumore secundo.

Rumusculus diminutiuũ parui rumor.

Rumifero. as. rumorem fero. quod & rumigero. as dicitur. Plan. in am. Thebani uero rumiferant pbãt.

Rumigerulus penultima correpta. qui rumorẽ gerit.

Rumpo. pis. rupi. ruptum. frango. Virgilius libro decimo. Rumpimus inuite tua uincula. Rupisse eum utiq; accipiemus. qui uulnerauerit: uel uirgis aut loris pugnisue ceciderit: uel telo: uel quo alio ut sciret alicui corpus uel tumorem fecerit. Interdum rumpere ponitur pro defatigare. Teren. in ecy. Vt me ambulando rumperet. Interdum pro dissicere. Virgilius. Frigidus in campis cantando rumpitur anguis. Rumpere silentium: & rumpere uocem est loqui: seu diu tacita proferre. Virgilius. Quid me alta silentia cogis rumpere. Hieronymus ad Iulianũ Longum ad te silentium rumpo: offerens tibi nudã officii uoluntatez. Rumpere moras est auferre. Virgilius libro tertio Ge. En age segnis rumpe moras. Huius uerbi composita sunt. Abrumpo. Corrumpo. dirumpo. erumpo. irrumpo. interrumpo. prumpo. & prorumpo.

Runcinæ penultima producta. apud Plynium sũt maiores ferræ. quibus fabri materiarii secant arborum moles subiectis canteriis. Hieronymus in Esaia. artifex lignarius extendit normam & formauit illud in rũcinam. Canterii sunt qui a rusticis fere dicũtur caballi. qua ipsos æquos canterios uocamus. Sed & runcinos agreste uulgus dicit minores equos ex hac fortasse runcinarum origine. Runcina etiaz rũpia ferrea & ligo ad dumeta excindenda. Plau. de runcinare usurpat pro dissecare dissipareq;. & runcando excidere & munditer excolere. Præterea runcina putabatur dea. quæ tuncationi præesset. Augustinus libro quarto ci. dei. Cum runcantur ideſt a terra auferuntur deam rũcinã præfecerũt.

Runco. as: eruo. euello. Cornutus. runcari proprie segetes uel hærbæ dicãtur. Col. libro secundo. Frequẽtem tamen exigunt sarritionem & runcationem. ut hærbis liberentur. Hinc componitur. Eruncо quasi extra runco. a quo aberuncо de quo supra.

Ruo. is. rui. rutum. & ruituri. Ruere proprie est concidere. Virgilius. Ruit alto a culmine troia. Per trãslationem quandoq; ponitur pro effundi. Idem libro. vi. Vnde ruunt totidem uoces responsa sibyllæ. Quandoq; pro decipi Ci. libro tertio offi. Sed hoc non est emptorem pati ruere. & per errorem in maximam fraudem incurrere. Quandoq; pro euertere. diruere complanare. Et sic habet accusatiuum. cum alibi absolutum sit. Virgilius libro primo Ge. qd dicam iacto qui semine comminus arua. insequitur cumulosq; ruit male pinguis arenæ. Quandoq; p festinanter ire: seu in ꝓceps ferri: & sine cautela in aliquem impetum facere. Idem libro decimo. Quo moriturẽ ruis? maioraq; uiribus audes. Quandoq; pro impellere. Teren. in adel. Cæteros ruerem. agerem. raperem. tunderem. prosternerem. Quandoq; pro eruere eleuare. Plynius. Herbas ruentibus: litiñq; tedunca ut suum generi. Virgilius lib. xi. Consuẽbant ossa focis. Quandoq; percrepare. Virg. Ruet arduus æther ideſt tonitru percrepat. Sic ruina ꝓ tonitru ut Cœliq; ruina. Huius composita sũt Adruo. coruo. simul ruo. siue deorsum me totum deiicio. Liui. li. i. Duo romani super alium, alij uulnerati tribus albanis expirantes corruerunt. Hieronymus in paulo. Tum uero Antonius pro foribus corruens usq; ad sextam uel eo amplius horam aditum precabatur. Diruo uarie uso. Teren. in adel. Hanc in horto maceriem iube dirui. Liui. li. i. Iam fragor tectorum quæ diruebantur ultimis urbis partibus audiebatur. Eruo. irruo. obruo. & subruo. Sciendum est quod ruo cum sit neutrum inuenitur habere significationem actiuam. Virgilius. Et ruit aram ad cœlum picea crassus caligine nubem. ex quo etiam eruo diruo. & obruo actiua sunt. Et omnia habent penul. supini cor.

Ruina: casus excidiumq; dicitur. Nam ut inquit hieronymus. Ruina est cum parietes domorum diruunt. Hinc Rũinosus. a. sum. quod est ruinis plenus hoc est casurum. Augustinus libro primo com. Augusta est domus animæ meæ quo uenias ad eaz dilatetur abste. Ruinosa est refice eã. & ruia ꝓ tonitru

Rupes: sunt præruptæ partes terræ propter altitudinē ac declinitatem in accessu q̄ ueluti abruptæ sint. a rumpendo dictæ: quales sunt quæ in torrentibus fluminū. Vnde fluuiorum quoq; altiores atq; inaccessæ ripæ rupes dicuntur. Nam ripæ planæ sunt. quas Vlp. diffinit esse quæ flumen continent naturalem cursus sui rigorem continens. rupes proprie de montibus dicuntur.

Rursus & rursum. aduerbium significat retro uersum. Ter. in eun. Tace trepidari sentio & cursari rursum prosus. Do. Rursum proprie retro ante significat. sicut dicimus sursum: deorsum. intro foras. hac illac Quandoq; ponitur rursus p̄ contrario. Virgilius Haud rursum enodes trunci resecant.

Rus: locus extra urbem ubi agri sunt & uillæ. dictus q̄ in agris quotquot annis rursus eadem fiant idest colantur: ut rursus capiatur fructus.

Ruralis & hoc rurale q̄d ad rus pertinet. Amb. li. de paradiso. Et quanuis paradisus operibus ruralibus non egeret. tamen in padiso spetiem laboris susceperit. ruralibus autem diis mercurio: paniq; sacrificabant placentas: & uinū. ut leonides in epigrāmatis. αὔλιε Πὰν συμφώνων ἱερὸς πάρος ἆσθ' ὑπὸ πίλῃ πίδακες, νῦν δ' ὕλασιν γαστορίουσα πίτυς· νῦν σὺ τελέσλυχνα μολοσσὸς μηλοσκὸς λοιμὰ δόσ' ἐς τὸν ἀριδόντιον πάντα λέγειν σιόπιλον ἴλαος τὰ φίλα δ' ἐπὶ σοὶ πόρος ἄμπλακον οἷνος ἀέξας· ἀλκυόνι δ' ἀλίῃ λῶα νέο πολέμου.

Rurestris & hoc rurestre. quod est ruris. Apul. Rurestri uocabulo uulgus idoctū rosas laureas appellat

Ruro. as. secundum rus sicio. Plau. in cap. Dum uri rurant homines. dicit & ruror deponens. Var. Dū in agro studiosius ruror triptolemū sculpon eatum bigas sequi comutas.

Rusticor ruri dego Ply. Cum simul æstate rusticamur. Ci. Tironi. Liceat modo rusticari.

Rusticus. a. um. pe. cor. idem quod rurestris: ut dom⁹ rustica. Quandoq; rusticus dicit moribus & uita inculti: quasi semibarbarus. Vnde ueteres rustice p barbare usurpabant. Est etiam rusticus nomen uiri proprium.

Rustica: auis pdici similis nisi q̄ rostrum longius habet. Mar. Rustica sum pdix q̄d refert si sapor idem. carior est pdix. sic sapit illa magis.

Rusticanus. a. um. idem q̄d rusticus. Amb. Cultu rusticani laboris acquiritur.

Rusticarius. a. um. q̄d ad rus ptinet. Vnde falces rusticarias dicimus. Vide in dictione syluaticus.

Rusticatim aduerbium p̄ rustice. Pompo. Ego rusticatim tangam. urbanatim nescio.

Rusticitas urbanitati contraria est. Est autem urbanitas qua significamus proprium quēdam gestū urbis. & sumptam ex conuersatione doctorum tacitam eruditionem. ponit quandoq; p̄ inepta & timida uerecundia. Ouid. Et si rusticitas non uetat ipsa rogat. Ci. deterruit me pudor quidam subrusticus.

Ruscum: Ser. Ruscum nirgultum est unde uites ligāt quidam accipiunt p̄ frutice ex quo nunc scopæ fiunt. qui folia habet myrto similia sed acutiora & rigidiora. Virg. li. 2. Ge. Necnon & aspera rusciuimina p̄ syluam. Alii p̄ theca in qua includitur semen asparagi. Col. Et scyla thyrsuto sæpe nunc horrida rusco.

Ruspor. aris. sæpe seu diligenter scrutor. Actius. Vacantes ruspan & syluas. Proprie uero ruspari dicūtur gallinæ hoc est scalpe: Hinc componitur. Corruspor. pro conquiro Plautus. Corruspare tua consilia in pectore.

Ruta herba a ruendo. i. eruendo dicta. q̄ una ex oīb⁹ herbis pp multiplices eius usus maxime eruat Peculiaris est illi auctoritas pp uenena quib⁹ remedium exhibet pūtaneum. Vnde & mustellæ contra serpentes dimicaturæ ruta se muniunt. Hinc. Ruteus. a. um. & Rutatus. a. um. q̄d ex ruta materiati est. Ply. inuenio mustū rutatū populo datum.

Ruto. as. frequentatiuum est uerbi ruo. is.

Rutabulū proprie instrumentum. quo rustici utunt in ruendo igne panis coquēdi gratia. Festus auctor Hodieq; id nomen custodit apud nos.

Rutrum quo quid eruitur. a ruendo. Nam sicut aratū antrum. sic rutum rutrum facit. Idem Festus. Rutrum inquit tenentis inuenis effigies in capitolio ephebi fuit more græcorum arenā eruentis exercitationis gratia. q̄d signum deportauit ex bithynnia romā pompeius bithynnicus.

Rutilo. as. pe. cor. splendeo. Vnde dicimus autū rutilare. Rutilū aūt rufū q̄d habet aliquid nigrioris. cuius coloris studiosæ mulieres rutilæ dictæ sunt. Et uestes rutilæ. quæ & hyacithinæ. & bisginæ ab bisge herba uocantur. Hinc componitur. Irrutilo q̄d est ualde rutilo. Amb. li. hexa. Irrutiles igitur licet o homo: aut splendore nobilitatis. aut fastigio potestatis: aut fulgore uirtutis semp tibi spina p̄xia ē.

Rutuli pe. cor. populi italici non longe ab urbe roma ubi ardea oppidum est.

Rutupinum pe. prod. promontorium britanniæ. Luc. libro sexto. Aut uaga cum thetis rutupinaue littora seruent: unde caledonios nescit turbata britannos.

Rutheni populi galliæ non longe ab auerna & santonibus.

Littera semiuocalis quæ si antecedat.ni.uel.p.ul t.in simplicibus dictionibus:cuiusdē est syllabæ ut Cosmus.Prosp.tellis in cōpositis uero aliud ē Nā Aruspex teste Quintiliano.quia pars eius posterior a spectando ē tertiæ dabimus.Abstemius uero quia ex abstinentia temeti cōposita uox primæ relinquet.Transit quādoq.s.in.n.ut rursum p rursus diminuo.p dis minuo.In n ut sanguis sāguinis.in.r.ut flos.floris.

Saba.ciuitas regia æthiopiæ inquit Iosephus.quam postea Cambyses a sororis suæ noie Meroen denominauit.Hanc Nilus circundans inexpugnabilem reddebat.Dicta saba ἀπὸ τοῦ σέβειν. quod est sacrificare.quia thus mittit quo i sacrificiis utuntur Sunt qui dicant saba arabum lingua mysterium significari.Hiero.uero conuersionem sonat autumat. Hinc sabæus.a.um.

Sabæi populi felicis Arabiæ dictissimi syluarum fertilitate odorifera.Hos Iosephus libro primo a saba Cusi filio qui a Cham ortus fuit dictos affirmat.

Sabath:nomen ppriū a quo sabatheni nominātur qui a græcis ysabari dīr ut Iosephus inqt.

Sabate.lacus ē.unde fit sabatinus sabatina sabatinū. Columella libro nono. Inde uelinus. inde etiam sabatinus.item Volsinensis & Ciminus lupos:auratasq procreauerūt.

Sabbatum hebraica lingua dies quietis dicitur.Et sabath græce:latine quies. Et eli septimi dies quo te quieuit deus ab operibus suis . Prima sabbati.dicit primus dies quem dominicum etiam nominamus Secunda sabbati.secundus dies.Tertia sabbati.tertius dies.Quarta sabbati.q̄rti dies.Quinta sabbati quintus dies.Sexta sabbati.sextus dies.a die dominico.Et ipsum sabbatum.septimus dies.Quod etiā nomen ab hebræis sicut Iosephus refert septimana dicitur.Hanc ethnici idolorum & elementorum nominibus appellant:ut secunda sabbati a Luna sit. Tertia a Marte.Quarta a Mercurio. Quinta a Ioue.Sexta a Venere.

Sabbatizare est sabbatum obseruare. Hiero. in Leuitico. Quando fuetitis in terra hostili:sabbatizabit. & requiescet in sabbatis solitudinis suæ.

Sabbatarius.qui diem sabbati seruat. Vnde illud ieiunia sabbatariorē.

Sabbatismus.uocatio facta post labores.

Sabæ.Syrorum lingua mensis februarius dī.

Sabaoth:numeri pluralis & generis fœminini interpretatur militiæ uel exercituū siue uirtutū. Vnde dīs sabaoth inquit Hiero.

Sabulum. arena grossior. Hinc sabulosus. sabulosa: sabulosum.Columella libro quito de Cassanea Pullam terram & resolutam desyderat:sabulonem humidum:uel refractum tophum non respuit.

Sablo.sablonis.idem quod sabulum. Ambro.libro hexa. Infimissimo ita omnium nilis sablonis puluere uis matis intempestas cohibetur: & uelut habenis quibusdam cœlestis imperi præscripto sibi fine reuocatur:nioleniq æquoris motus in se se frangit:atq in teductus fines suos scinditur.

Saburra licet secundum Priscianum gemino . bb . scribatur.apud Virgilium tamen eius prima corripitur.ut Cimbæ instabiles fluctu iactante saburra tollunt.Est autem saburra proprie nauium.ex qua cūq materia:sed sabulum fere significat quo naues onerari solent usq ad certam mensuram quo stabiliores sint.

Saburrare siue Suburrare.ē satagere in sabulo ac mersare:ut puluerat i puluet.Ply.li.xviii.Echinni affligētes sese aut arena saburrantes tempestatis signa sunt Solinus.Grues uolaturæ arenas deuorāt:sublatisq lapillis ad moderatam grauitatem saburrantur.Nā Saburra urbis regio & Suburrana tribus quam ueteres per c.nō p b.scribebāt.Hoc est succitram.nō suburram:quia ut Verius Flaccus ait a pago succusano dicerēt:uel a statiuo p̄sidio qđ solitum sit esq iis succutere Gabiniis insestantibus.

Sabini.populi sunt in quarta Italiæ regione.non procul a Roma:a religione & cultu deorum cognominati.quasi Sebini ἀπὸ τοῦ σέβειν Syrius uero a Sabo auctore gentis sabinos dici putat . qui libro octauo ait.Ductorem gentis pars laudes ore ferebant Sabe tuas qui de patrio cognomine primus dixisti populos magna dicione sabinos. Hos Plynius apeninis iugis uallatos utrinq scribit.Stra.sabinos ait augustum incolere agrum in longitudmē protensum a Tyberi usq nomentum oppidū stadmille usq ad ueiinos.

Sabellus.sabella.sabellum.deriuatum nomen a Sabinus.Sunt autem sabelli populi a sabinis orti qui incolunt montes qui sunt inter Sabinos & Marsos De his Virgilius libro secundo Geo.Hæc gēs acre uirum marsos pubēq sabellam.

Sacarū regio ut Ptol.inquit ē i asia ultra mare caspiū Sogdianis cōtermina:in qua nec urbes:nec uicos esse tetiat:sed in colle eius regionis nemora & specus habitant sagittandi arte peritissimi . Qui olim bactrianam prouinciam occupauere & optimā armeniæ regionē adepti sunt:ut li.xi. Stra.refert atq usq ad cappadocas processerunt. Sed cum ex ipsis festa celebrarent persæ imperatores eos noctu adorti funditus deleuere. Hos quidam sacassanos uocant.

Sacassani.Vide in dictione.Sacæ.

Saccharum.penultima correpta dicitur mel in harundinibus collectum gūmi modo candidū ac fragile. Nascit in Arabia: India.Creta: Italia & sicilia.Vnde Oxysaccharon potionis genus ex saccharo & aceto.

Sacondion genus gemmæ coloris hyacinthini.

Sacrum nomen substantiuū di omne qđ deorum habetur. Vñ Virg.quotiens sacrum nominat additionem fere deoꝝ facit.Sacra dioneæ matri diuiq se

rebam. Idem. Sacra Iouis stygio quæ recte incep/
pta parabam. Ponitur enim pro sacrificio. Macro.
in satur. Sacra celebritas est cum sacrificiis offerun/
tur: uel cum dies diuinis celebrantur epulationi/
bus: uel cum ludi in honorem aguntur deorum. uel
cum feriæ obseruantur. Item sacrum dicitur tem/
plũ. Paul. Sũt aũt sacrilegi q̃ publica sacra compi/
larint. At q̃ priuata sacra uel ædiculas incustoditas
tentauerint: ampliũ q̃ fures: minus q̃ sacrilegi me/
rentur. Et sacrũ dici t magicum quoddã ad compe/
scendas detrahentium linguas. Ouid. li. ii. fas. Ecce
anus in mediis residens annosa puellis: sacra facit
facite: nec tamen ipsa tacet.

Sacer. a. um. idem qd̃ uenerabile. Virg. Extulit os sa
crum cœlo. Capitur nõnũq̃ p execrando scelesto:
ut Idem. Quid non mortalia pectora cogis auri sa
cra fames? Et antiquitus homo sacer dicebat quem
populus ob maleficium iudicasset: neq; fas erat eũ
moliri. Et si quis eum occidisset parricidii nõ dam
nabatur: ex quo omnis homo malus atq; improb⁹
sacer appellari solet. Hor. Intestabilis & sacer esto.
Sacer locus. locus consecratus.

Sacer mons. trans Anienem fluuiũ ultra tertiũ millia
rium appellatur: qui Ioui fuerat cõsecrat⁹. Vel mõs
in finibus Galatiæ augẽs serens.

Sacer ignis. morbus cuius multa sunt genera: q̃ apud
Plynium habent. Col. li viii. Est etiam insanabilis
sacer ignis quam pusulam uocant pastores. Ea nisi
compescit intra primã pecudem quæ tali malo cor
repta est uniuersum gregẽ contagione pternit. Sic
quidem nec medicamentoꝝ nec ferri remedia patit
Nam pene ad omnem tactũ excandescit.

Sacer morbus appellatur Comitialis: q̃ Hercules eũ
passus fuerit ex græcis nũc gallicũ dubito.

Sacra uia in urbe Roma uocitata est: q̃ in ea fœdus
ictum sit inter Romulum & Tacium. Hac trium/
phantes in capitolium ibant. Tendebat autem a re
gia usq; in arcem. Hanc Hor. li. car. sacrum oluum
nũcupauit.

Sacra certamĩa græciæ quattuor a Tacito ludicra uo
cant. In his morem fuisse. ut patres & patriæ uincẽ
tium p̃conis uoce nominarent.

Sacrũ promontoriũ. qd̃ nunc appellant caput sancti
Vincentii.

Sacro. as. deo dedico: & sacrum facio. Aug. li. ii. ciui.
dei. Quæ romani numina partim peregina recepe/
runt: partim sua propria sacrauerũt. Ply. lib. xxxvi.
Eiusdem tenanet & alius centum cubitoniꝝ quem
post cæcitatem uisu reddito ex oraculo soli sacrauit
Huis composita sunt consecro eiusdem significati.
Desecro. ex sacro prophanũ facio: & qd̃ uulgo dici
tur Degrado. Plan. Desecrare eum prius oportet ne
manus contaminẽ. Obsecro. Resecro. religione ab/
soluo. Plau. Resecro mater qd dudum obsecrauerã.
Prosecro. diu sacrificiũ facio. Lact. li. iiii. Quod cuꝝ
intelligerent haruspices instigantibus hisdem dæ/
moniis quibus cõsecrant conquerẽtes p̃phanos ho
mines sacris interesse adegerũt principes suos in fu
rorem. Et hæc oia habẽt pe. cor.

Sacellũ diminutiuum. a sacrũ & significat locũ paruũ
deo sacratũ cũ ara. Trebatius iureconsul. scribit sa/
cellũ compositũ uerbũ. quasi sacra cella.

Sacrariũ: locus sacer in templo & in quo sacra repo/
nunt. Vnde a Cicerone Sacrariũ bonæ dex noſat.
Seneca li. v. quæstionũ. Arcana illa rex naturæ sa/
cra non promiscue & oibus patent reducta & in inte
riori sunt clausa sacrario. Aegesippus li. v. scribit sa
crariũ templi hierosolymoꝝ fuisse p̃phanatũ a gen
tibus quo solus semel in anno princeps sacerdotuꝝ
solebat intrare non sine sanguine. Quid interfit
inter sacrum locum & sacratium. ostendit Vlp. in/
quiens. Sacer locus est consecratus. sacrariũ in quo
sacra reponuntur. Sue. tamen de Aug. non tam pro
sacroꝝ repositorio q̃ p sacello loco q̃ sacrato sum
psit. Natus est inquit Augustus ad capita bubula
ubi nũc sacrariũ habet aliquanto post q̃ excessi con
stitutum.

Sacratæ leges: quib⁹ sanctũ erat ut si quis aduersus
eas fecisset: sacer alicui deoꝝ cũ familia pecuniaq̃
esset.

Sacres porci appellabant. qñ puri essent ad sacrifi/
ciũ ut immolarent. cũ depulsi sunt a mamma. qui a
partu decimo die habẽt puri: & ab eo appellant ab
antiquis sacres: q̃ tũ ad sacrificia idonei primũ dñr
Plau. i Mæne. Quanti hic porci sunt sacres?

Sacramentum dicitur quod iusiurandi sacratione in/
terposita geritur. Et sacramentum quo milites scri/
bendi a sacerdotibus adigebantur: nec prius milita/
re: aut post q̃ eo absoluti essent in hostem pugnare
poterant. Varro de lingua latina. Sacramentum a
sacro qui petebat & qui inficiebatur uterq; quingẽ/
ta æris ad pontificem deponebat. De aliis item re/
bus alio certo numero qui iudicio uicerat suum sa/
cramentum a sacro auferebat: uicti ad ærarium redi
bant. Ex quibus uerbis constat q̃ sacramẽtum alia
q̃ dei inuocationis quæ per iusiurandum fit obliga.
tio rerum erat. Seruius de sacramẽto militari sic scri
bit. Legitima militia erat eorum qui singuli iurabãt
pro repub. se esse facturos nec discedebant nisi com
pletis stipendiis & sacramentum uocabatur. Vege.
de re militari. libro secundo. Milites iurare solent.
Et ideo militiæ sacramenta dicuntur. Iurant enim
se omnia strenue facturos quæ præceperit impera/
tor: nunq̃ deserturos militiam pro romana repub..
Hinc milites a Iuue. sacramenta dicuntur illo uersu
Præmia nũc alia atq; emolumenta notemus sacra
mentoꝝ. Sue. in Cæsa. Sanxit ne quis ciuis maior
uiginti annis. minorue decem. qui sacramento non
teneretur plus triẽnio continuo italia abesset.

Secro sanctum dicebatur quod iure iurando interpo
sito erat institutum: ut qui uiolasset: morte pœnas
penderet.

Sacrifico. sacrificas sacrum facio. Interdum ueniam
peto. Lito uero ueniam impetro. Plautus. in Pe.
Si hercle istuc unq̃ factum est. tũ me Iupiter faciat
ut semper sacrificem: neq; unq̃ litem. Confundunt
tamen quandoq;.

Sacrificiculus. rex sacrorum.

Sacrilegus. penul. cor. qui sacra aut de loco sacro le/
git. i. furatur. Nam legere quandoq; furari significat.

Et ſacrilegium ipſum ſacrorũ furtũ.

Sacriſcrinius. dictio cõpoſita ex recto & obliquo. Sacræ. n. dirę ępiales. & is dicit ſqui ęſt regalibus epłis: uel cuſtos librorę. Qui etiam a commẽtatiis dicitur.

Sacerdos q deo dicatus eſt ad ſacrificia faciẽda a ſacris dictus. Apud Romanos uaria erant ſacerdotũ gña. Flamines: Diales: Martiales: Quirinales: ſalii: pontifices minores: pontifices maximi reges ſacrorum ſacrificuli: & galli qui Cybeles ſacra faciebant.

Sacerdotium mõ ſacerdotis dignitatem ſignificat: ut eſt illud. Fungi ſacerdotio. Mõ ſacerdotis prouentũ. Nam apud gentiles ea ſacerdotia fuerunt: qualia nos chriſtiani ꝓpriori uocabulo beneficia appellamus. Vnde Liui. li. ix. Gens potitia cuius ad aram Herculis familiare ſacerdotiũ erat. Sacerdotiorũ aũt ſicut & beneficiorę duo fuerũt gña. Vnũ qd ſactis eſſet addictũ locis: q reip. aut principũ: aut pontifi cum collegii collationis eſſent. Alterę qd ædis aut ſacelli iuris eſſet a patrefamilias ea ratione erecti dedicatiq: ut & ſacrorę cura & fructuũ ipſius ſacerdotii ꝑceptio ad ſolam gẽtẽ familiãq; ſuã ꝑpetuis ſucceſſionib⁹ deuoluerẽt. Quæ ſacerdotia priſcis gentilicia beneficia: a noſtris iuris patronatus appellata ſunt. Cor. Tacitus. de Othone. At recens ab exilio reuerſos adoleſcentes auitis & paternis ſacerdotiis in ſolatium repoſuit.

Sacerani dicti fuerũt treate orti qui ex ſeptimontio ligures ſiculoſq; eiecerunt. Sic appellati q iure ſacro nati fuiſſent.

Sacconia: æ. quidã pro territoria accipiũt ſeu pro paniculo terſorio. Victr. li. ix. Auę ad ſacconiaz appendit redemptoris opus manu factũ ſubtiliter regi approbauit. Nam ſacconia. hoc eſt tela tegebant ut poſſet inhærere pictura.

Saccus. culeus eſt: ut illud in Iona. Oẽs iduti ſunt ſaccis. Dictus ut quidam uolũt a ſago qd eſt gen⁹ ueſtis æqualiter latæ ex pte ſuperiore & inferiore. Hic Sacculus & ſaccellus diminutiua quibus ſignificantur marſupia. Aſco. Sacci ſacculi & ſaccelli. Saccus frumẽtarius: quo frumentũ geritꝰ. Saccus uinarius: quo uini fæces colantur.

Saccaria. æ. ſaccorę mercatura. Apul. li. i. de aſi. Saccatiam faciens merebam.

Saccellare eſt uinũ ſaccis ꝓfuſum corrigere.

Sæculũ a ſæquẽdo ſe. eo q ſequa ſatq; in ſe reuoluat Var. a ſene desinat quia rẽ productiſſimã deſignabat. placuit antiquis ſignificationis cauſa primã ſyllabam ꝓducere & per diph. ſcribere. Eſt aũt ꝓprie ſæculum ſpatiũ centũ annorę. Vnde carmen ſæculare Horati dꝭ in quo tractat de ſacrificiis quæ fiebant de centeſimo in cẽteſimũ annũ. Hoc oſtendit Liui. li. ab urbe condita: quia dicit Pompiliũ ante Pythagoram ducentis ferme annis fuiſſe. Vnde Ci. Ex quo etiam quidam Numampõpiliũ regẽ noſtrę fuiſſe pythagoreũ ferũt qui annis ꝓmultis ante fuit q ipſe Pythagoras. Quo etiã maior uir habendus ẽ illam ſapientiam cõſtituẽdæ ciuitatis duobus ꝓpe ſæculis ante cognouit q eam græci natam eſſe ſenſerũt. Sũt etiã q ſæculũ. xxx. annorę tempus exiſtimẽt: ut curſus ẽ Saturni. Alii mille annos ſæculũ habere putant. Poetæ frequẽter ꝓ tẽpore uſurpant: ſicut in hymnis ſacris canitur.

Sæpe aduerbium ſignificat ſrequenter: recipitq; diph. ut differat a ſepe abltõ nois ſepes. Aliquando ornatus cauſa iungitur numero: & fit una dictio ſæpenumuro: Inuentſæpiſſim⁹ ſuperlatiuũ nomen a ſæpe formatũ. Hiero. ad Enſto. Sæpiſſimo rogatu o uirgo Chriſti Euſtochiũ a me tua depoſcit charitas: ut tibi notũ faciam unde Petri apoſtoli in Klis Auguſti quæ celebrat feſtiuitas initium habuerit. Hinc etiam fit compoſitum Perſæpe.

Sæuus durus. horridus. Virg. Cũ ſæuo e ſcopulo multa uix arte reuulſus. Per tranſlationem. modo ꝓ inimico crudeliq; ponit. Idem. Sæuæ memorem Iunonis ob irã. Quãdoq; ꝓ forti. ut ſæu⁹ ubi æacidæ telo iacet hector. Quandoq; ꝓ irato: ut Et ſæuum ambobus achillem. Quandoq; pro magno. Idẽ de Aenea pio. Maternis ſæuus in armis.

Sæuitia. & ſæuitudo crudelitas. Plau. Vincula uirgæ molæ. ſæuitudo mala fit ꝓior.

Sæuio. is. ſæuiui & ſæui ſæuitũ. Iraſcor. Pacu. Quid cõmeui? Quid in me ſæuis pater? Aliqñ ſæuire eſt fortiter facere. Mar. Belliger inuictis qd Mars ibi ſæuit in armis. Aliqñ inimanitatem exercere. Liui. Cũ poſt uictoriam quoq; in hoſtes ſæuiret Huius compoſita ſunt Deſæuio qd eſt ualde crudelitatem exerceo. Hiero. in ꝓlo. li. ꝓ. Latrantes canes q aduerſus me rabido ore deſæuiunt. Cõſæuio ſimul ſæuio. Aug. li. i. ci. dei. Tanę⁹ itaq; huiꝰ uitæ contemptor regulus conſæuientib⁹ hoſtib⁹ per q̃ſlibet pœnas cam finire q̃ ſe ipſe perimere maluit. Obſæuio. contra ſæuio. Plau. in Epi. Tu is es q per uoluptatem in mea ærũna obſæuiſti grauiter?

Saga. mulier prudens ueſuta. Item perita ſacrorũ & diuina. Vnde prædiuinationes mentis. Ci. li. i. de diui. Neq; enim temere illud uerbũ conſuetudo approbaſſet: ſi ea res nulla eſſet omnino. prædiuinabat animus me ire fruſtra cũ exirem domo Et ſaga dicit mulier ad libidinez uirorę indagatrix. Et habet primam productam. Mar. Exorat noctes dum mihi ſaga tuas. Acron. Saga dicta eſt ueneficа: q ſatis agat. & ea eſt quæ carminib⁹ & herbis mala hominib⁹ dicebat uel arcere uel impellere. Horatius. Quæ ſaga qs eſt ſoluere theſſalis magus uenenis.

Sagax: generis omnis. acutus: ſolers. & habet primã correptam. Vnde & canes indagatores ſagaces appellati ſunt. Hinc ſagacitas ꝓ aſſutia.

Sagio. is. iui. itũ. acute ſentio. Ci. lib. i. de diui. Sagire eſt acute ſentire. Hinc Præſagio qd præſentio & diuino ſignificat.

Sagũ. chlamys militaris quadra. Iuue. An ſaga uxorem denti nubat caupone relicto. Scribit. Ci. in phil. ſaga ſumi ſolere in bello atq; tumultu. Et quando in magis tota ciuitas erat conſulares uiri togati eſſe ſolebant. Suetonius. Ferebatur & uagari noctibus ſolitus atq; in ualidum queſq; obuioꝝ uel potulentuz corripere ac diſtento ſago impoſitum in ſublime iactare. Huius diminutiuum eſt Sagulum. Virgilius.

li.viii. Virgatis lucent ſagulis.

Sagatus. qui ſago idutus eſt. Sue. in Cæſa. Duobus triclinijs: uno quo ſagati palliatiue: altero quo togati cum illuſtrioribus prouinciarum diſcumbebãt. Mar. Vis te purpureum Marce ſagatus amem.

Sagarius. qui uændit ſaga. Sagaria uero eſt exercitiũ uændẽdi ſaga. ſicut ab argento argentaria. Vlp. de tributaria actiõe. Duas negociationes exercebat puer ſagariam & lintearium.

Sagana. pe. cor. uas in quo aliquid teritur. Quo etiã noie dicta fuit meretrix quædam.

Sagena pe. pro. gñs retis piſcatorii σαγήνη latini uerriculum appellãt. Manil. lib. v. Excipitur uaſta circunuallata ſagena.

Sagino. as. pe. p. pingue facio. Col. lib. vii. Ea herba uiridis nec tarde tñ arida ſorni uice ſaginat iumenta uerũ modice danda ne nimio ſanguine ſtrangulent pecora. Interdũ ablẽto iungit cũ res qua qd ſaginat exprimit: ut apud eundẽ. li. ix. Formant offæ quib⁹ auis ſaginatur.

Sagina. æ. pe. p. cibus quo quis pinguis efficit. Quã doq; etiam dr pinguedo ſuperuacua arte nõ natura adaucta p totũ diſperſa corpus. Iuſti. li. xx. Sublatis deinde æmulis inſegnitiam lapſus ſaginam corporis ex nimia luxuria: oculoq; ualitudinẽ contraxit. Et a ſagino deſcendit. Niſi. n. quis prius ſaginatus fuiſſet nõ eſſet in eo ſagina. Iuue. Genialis agatur iſte dies propera ſtomachũ laxare ſaginis

Saginarium: locus ubi ſaginãt altilia. Var. lib. iii. de re ruſ. Pullos anſeres includũt in ſaginario: ibiq; polentam & politẽ aqua madefactam dant cibum ita ut per dies ſaturent.

Saginarius. a. um. qd ſagittarũ eſt. Vnde a Seruio dr Mulus ſaginarius & mula ſaginaria.

Sagitta. iaculi gñs qd arcu emittit. q; ſatis longe agatur. Vel a ſatis & ictus. Ad longus. n. ſpatiũ pferet ictũ ſuum. Vel q; ſagax ſit ictus eius. Sagitta etiã a rei ruſticæ ſcriptoribus ſumit p nouiſſima ſurculi parte ſiue quia longius receſſit a matre & quaſi emicuit atq; priſtinum. ſeu quia cacumine attenuata pdlcti teli ſpem gerit.

Sagitto. as. ſagittas iaculo. Hiero. ipſe. Vt ſagittẽt in occultis immaculatum.

Sagittarius. a. um. qd ad ſagittas pertinet. ſiue idoneum eſt ut eo fiant ſagittæ. Ply. li. xvi. Suũ gñs ſagittario calamo.

Sagittarius. qui ſagittas emittit. ut in ſacris litteris. Percuſſus eſt a ſagittariis. Eſt & ſagittarius ſignum cœleſte: quẽ alii centaurũ chironem arbitrãt: alii Eroti filiũ Euphemis nutricis muſæ & habitaſſe i parnaſo cũ muſis. & uenatiõi incubuiſſe. Vnde & uſus ſagittis & equo inſediſſe. Poſt mortem pcibus muſarũ a Ioue inter aſtra relatũ & uaria forma conſeriptum. Idibus ſebr. neſpere occidit: uehementer byemat inquit Columella.

Sagũtus hiſpaniæ ciuitas quam romanis fideliſſimã Annibal ad internectionem delcuit. Hinc ſaguntinus. a. um. ut uaſa ſaguntina quæ maxime cõmendãt. Mar. Sume ſagũtino pocula facta luto.

Sagma. æ. & ſagma. atis. ſella quam uulgus baſtũ appellat ſuper quo compotum ſarcinæ. Sed & pro ſarcina quandoq; ponitur. Interdum ſagmata dicuntur unguenta quæ ſucco conſtant quaſi diſtillationes. Quæ autem copore conſtant dicuntur hedyſmata ἡδύσματα græci cõdimẽtũ dicũt. Et ſagma cumulus dicit.

Sagmina. quaſi ſanctimina: qm̃ e loco ſancto capiebant legatis ad indicendũ bellũ: aut fœdus inicidum proficiſcentibus. Vel a ſaucietudo. i. confirmãdo. uel ab agendo q; e ſacris agat. Herba eſt quæ uocat Verbena. Ply. li. xxii. Quoniã nõ aliunde ſagmina in remediis publicis fuere & in ſacris legationib⁹ q̃ uerbenæ. Certe utroq; noie idẽ ſignificatur. Hoc è gramen exarce cũ ſua terra euulium. Hac ſemper & legati cum ad hoſtes clangatum q; mittrentur uſi ſunt.

Sal ἅλς ἁλυκὸν ἁλσὶ λίγονται ἀλλὰ μεταφέρονται ἐπὶ λατίνους quo utimur in condiendis cibis utroq; numero & tã maſc. g̃ neu. gre dicit. Cato. Ex ſale qui apud carthaginẽſes fit. Sal. in Iug. Neq; ſalẽ: neq; alia gulæ irritamẽta. Afra, in compitis. Quicquid loquitur ſal merum eſt. Col. Carnem ſalibus aſperſam. Paul. iureconſul. Cotem ferro ſubigendam neceſſaria quoq; hoſtibus uænundari ut ferrum & ſtrumentum & ſales non ſine periculo capitis licet. Dicitur etiam hoc ſale ſecundum Priſcianum. Emi. libro quarto annalium. Cæruleum ſpumat ſale confecta rate pulſum per mare. Aliquando ſal ponitur pro ſapientia. & maſ. tñ gerere proferri conſueuit. Aliquando pro urbanitate ioco & ridiculo: & dictis ad riſum uel ad delectationem compoſitis. tam ſingulari q̃ plurali numero. Catul. Nulla eſt in corpore mica ſalis. Hoc eſt nihil uenuſtum & ſapienter dictum. Cicero Publio Scipioni. Omnes ſale & facetijs ſuperabat. Luc. Non ſoliti ridere ſales. Quinti. libro ſexto. Salſum inquit in conſuetudine pro ridiculo tñ accipimus natura non utiq. Hoc eſt q̃q & ridicula oporteat eſſe ſalſa. Nam ſicut ſal ſuauitatem quandam cum mordacitate habet: ita etiam urbanorum ioca. Sales enim pro Ciceronis ſententia ſunt ipſa ridicula quæ neceſſario ſalſa oportet eſſe. Nam ſalſum erit quod non erit inſulſum uelut quoddam orationis condimentum quod ſentitur latente iudicio & uoluti palatum excitat. Quandoq; Sal mare dicitur Virgilius. Et ſpumas ſalis æra rubant.

Salnitrum ut modo in conſuetudinem uulgi dicitur facticium & ad tormenta ignium miſſilia repertus ueteribus fuiſſe uidetur incognitum. Vide in dictione Nitrum.

Salhammoniacus: ſic dictus eſt. quia ſub arenis inuenitur. Similis eſt colore a lumini medicinæ utilis.

Salapuſius a ſale & puſius compoſitum nomen. Puſius enim ſiue puſus & puſio apud latinos dicitur puer. Quo nomine dictus eſt Caluus Catulli familiaris tanq; puer ob ſtaturam puerilem plenus ſalis & oratoriæ mordacitatis.

Salſugo. appellatur in ſalinis tota liquida materia aqua ſalinor. Salſugo etiam dicitur humor cum tapore ſalis.

Salsilago.idem est qđ Salsugo. Ply. Natura ciceris ẽ gigni cum salsilagine.

Salarius.qui sal.uel salsamenta uændit. Mar. Quod uiles pueri salariorum.

Salarius.a.um.qđ ad sal pertinet. Liui.li.xxix. Vectigal etiam nouum ex salaria annona statuerũt.

Salaria uia Romæ dicta est: q̃ per eam sabini sal a mari deferebant.

Salarium.dicitur stipendium: seu merces quam quis pro seruitio mentus est. Aug.li.i.ci.dei. Doctores ipsos insuper & salario publico & honorib⁹ dignissimos habuerunt. Dictum salarium q̃ ita necessarium sit ut homini sal.

Salsus.a.um.qđ salis saporem hsbet: siue qđ sale dẽ satum est: a quo fit salsior: salsissimus. & diminutiuum Salsiusculus. Augu. libro octauo con. Ebriosi quædam salsiuscula comedunt quo fiat molestus ardor quẽ dum extinguit potatio fiat delectatio.

Salsamentum.qđ est sale compositum ad usum ciborum: ut pisces salsi: & lardum quæ per syncopen salsamenta dici possunt.

Salsamentarius qui salsamenta uændit: q̃ & salarius.

Salsamentarius.a.um.qđ ad salsamenta pertinet. Ply. Quin & testis cadi salsamentari tusis cũ axungia uetere mirum imodum prodest. Col. lib. ii. Ita rursus in sole siccata & mox refrigerata condatur in nasis olearijs salsarijsq̃.

Salsura.idem qđ salsamentum. Col. lib. ix. Nulla tũ æquo q̃ p̃dictæ salsuræ pabula cõmode dantur.

Salitura.idem qđ salsura. Col. libro duodecimo. Post salituram musti.

Salsedo.inis.ipse salis sapor.

Salina.locus ubi fit sal. Ply. lib. xxxi. Fit sal nulgatis pluri musq̃ in salinis affuso mari: non sine aquæ dulcis riguis: sed imbre maxime iuuante. sed qm̃ sal p facetiis ponit. nonnunq̃ pro apophthegmatibus & facetiis & scommatibus translatiue apud Ciceronem positum reperis.

Salinæ.arũ. urbs sicilię iuxta lilybeum palmis abundans: q̃ iuxta eam salinæ fuerunt. i. fossæ in quibus fit sal.

Salinum uasculum in quo sal tum ad mensæ usum: tũ ad sacrificia paratũ. In eo enim cum sale dijs primitiæ offerebantur. Persius. Purum & sine labe salinum. Ponitur tamen & pro quocunq̃ uasefictili mensæ pauperis. Horat. libro secundo car. Cui paternum splendet in mensa tenui salinũ.

Salinator dictus est Liuius romanus propter uectigal quod nouum ex salaria annona commentus ẽ in censura.

Salnacidus.a.um.qđ salis saporem habet. Ply. Nas nitrosas aquas atq̃ salnacidas & fœculentas addita polenta utiles esse aiunt.

Salũ.mare.a sapore salis. uel a uerbo græco σάλλω qđ significat mouere fluctuare. Virg. Perq̃ undas superante salo.

Salio.is.quartæ coniugationis & prima correpta significat sale condio. Tibu. Farre pio placet & salĩte sale. Huius præteritum salui supinum salitum. Vnde salitus & saliturus. Liui⁹. Saliturus ista esse mittam salem. Cot. Seuerus. Ad quem saliti pomiliones efferebantur.

Sallo.is.per duplex.ll.tertiæ coniugationis.salli.saltum & salsum.in eadem significatione. Vnde saltus & salturus.salsus & salsurus. Lucil.li.iiii. Sallere murænas & frigidiaria ferre. Participium passiuæ significationis in dus posuit Colu mella libro octano cum inquit. Quod si ea res ægritudinẽ nõ depellit uændenda sunt pecora. Vel si neq̃ id contingere põt. ferro necanda fallendaq̃.

Salio.is.per simplex.l.saliui.uel salii.seu salui diuisas syllabas.supinũ saltum. Et habet primam correptã Virg. Mollibus in pratis unctos saliere per utres. significat salto. Composita tamen magis præteritũ per ui faciunt ut Assilio.assilui tũ. Consilio.lui.tũ. Desilio. desilui.tum. Virg. Desiluit Turnus biuigis. Dessilio Exilio.exra salio. Insilio. Prosilio.ultra seu foras: uel ante salio. prõrpo. Lact. lib. iiii. Nãq̃ cum sitim paterentur ictu uirgæ rupe percussa prosiluit fons aquæ. Virg. libro v. Haud mora prosiluere omnes ferit aurea sydera clamor. Liui. li. ii. Prope attonitus miraculo rex cum a sede prosiliisset. Præsilio: ante salio. Resilio. subsilio sursum deorsum salio. Hiero. lib. ii. ꝛ. Michol uidit Dauid subsiliẽtem. Transilio ultra salio. Liui. lib. primo Vulgatior fama est ludibrio fratris remum nouos transiluisse muros. Salire tamen dicuntur animalia ratione carentia. quando mares ineunt fœminas. Nam saliendo ascendunt. Vnde Læta salitur ouis. A salio fit salto frequentatiuum. cuius composita mutant a. in u. ut Assulto consulto. dissulto. desulto. exulto. insulto. prosulto. psulto. resulto & subsulto. Plau. in Cas. Vt festinabat miser: ut subsultabat post q̃ uicit uillicus. Transulto. Idem in Cap. Tu subsultras ego miser uix adito p̃ formidine.

Salto.as. significat tripudio. Sal. Sed in his Sempronia quæ multa uirilis audaciæ commiserat. Hæc mulier genere atq̃ forma prærea uiro liberisq̃ satis fortunata fuit: litteris gręcis atq̃ latinis docta. psallere & saltare & cantare elegãtius q̃ necesse ẽ pbe multa alia quæ luxuriæ instrumenta sunt. Hinc Saltatio & Saltatus. pro ipso saltandi actu.

Saltito.as.pe.cor. frequẽtatiuũ ẽ a salto.as.

Saltatio est illa hominum iactatio quam uulgus tripudium uocat.

Saltatus.us.idem qđ saltatio. Liui. Per urbem ire canentes carmina cũ tripudijs solẽniq̃ saltatu iussit.

Saltus.us.& Salti densior sylua & in uia est: q̃ ibi arbores saliant: in quo pasci & æstiuare pecudes solent. Sunt qui dicant saltus esse loca arbonbus expedita. quia facile in his saltetur. Virg. libro tertio. Geor. Saltibus in uacuis pascuntur plana secundũ flumina. Ponitur & pro loco nemoroso ubi latrones insidiari consueuerunt. Et Saltus ceruorum est. Idem. libro nono. Tum demum saltu præceps se oibus altum in fluuium dedit.

Saltuarius.syluarum seu saltus custos. Pomponius. Dominus proprietatis etiam inuito usufructuario. Fundum uero ædes per saltuarium uel insularium custodire potest.

Saltuosus. locus saltibus plenus.

Saltim. siue saltuarim significat per saltus. Gel. Nos nna ætate in Asia & Græcia gesta litteris Idcirco cõtinctia mandauimus ne uelicarim aut saltuatim: scribendo lectoꝝ animos impediremus.

Saltem coniunctio per defectionem dicitur: quasi si aliter non potest: ul' ut inquit Gel. u. littera abiecta Nam a principio saltem dicebant qđ nos saltem dicimus. Nam cum alia quædam petita & non impetrata sunt. Hinc solemus quasi extremũ aliquid petituri qđ negari minime debeat dicere. hoc saltẽ fieri aut dari oportere: tãq̃ saltem postremo petentes quã impetrari sit æquissimum. Ser. Saltem: nel hoc tractum a captiuis qui cum tenerentur ab hostibus dicebant sub laris omnibus salutẽ cõcede. Hinc per synecdim natus est sermo ut in conceptu rerum multarum petituri aliquid saltem dicamus.

Salax. dicitur libidine pruriens: sortis in coitu & creber. cuius membrũ facile salit. i. arrigit. Et salire dicunt quadrupedes dum coeũt: uel quia ex humore salso citatur libido. Vnde Venus dicta est e mari orta. Var. Gallos salaces. Et salaces aquæ scaturiẽtes quasi e terra prosilientes. Vnde etiam nymphæ salaces dicuntur. Ouid. Nymphæq; salaces.

Salacia: dea aquæ a salo cietdo appellata. Vnde & a poetis sumitur pro aqua. Pacu. Hinc fœuitiam salacis fugimus.

Salebræ a saltu dictæ sunt. loca Inæqualia aspera q̃ quasi sine saltu prætenri non possunt. Per transiationem Ci. de fi. bonoꝝ dixit. Hic si diffinire. si dicere potuisset: si loquẽdi: si deniq; consuetudinẽ uerboꝝ teneret: nũq̃ in tantas salebras incidisset. i. in tantas asperitates: siue incultas orationes. Hinc Salebrosus. a. um. qđ multas habet salebras.

Salii. sacerdotes Martis sic dicti q in portandis ancylibus saltare eos mos esset. Liu. Numa salios. xii marti gradiuo legit; tunicæq; insigne dedit: & sup tunicam æneum pectori tegmen cœleriaq; arma quæ ancylia appellant ferre: ac per urbem ire canẽtes carmina cum tripudiis solemniq; saltatu iussit.

Sali per simplex i auiculæ sunt. quas Aristoteles Aegithos appellat fœcunditatis magnæ: ut perdices gallinæq.

Saliaris. & hoc saliare. qđ ad salios pertinet. Vndẽ saliares cœnæ appellatæ sunt quas salii faciebant amplissimo appatu: ex quo opinari ac copiosæ cœnæ saliares dicuntur.

Saliunca. herba e terra statim exiliens. foliosa quidẽ sed breuis. ut inquit Ply. lib. xxi. & quæ necti non possit: radici cohæret.

Salix arbor a saliendo. q nel fata: uel casu terræ compacta salit ac surgit. Hæc arbor talem habet naturam. Est quidem lignum infructuosum. Et dicit si quis ex illa accipiat potionem: aut manducet: filios non facit.

Salignus. a. um. qđ ex salice materiatum est. Virgil. Eit tuguri custos armatus salice saligna.

Sallcetum. & per syncopen salictum. locus salicibus consitus. Varro. Idoneus locus eligendus ubi salictas salictum & harundinetum.

Salicastrum. gñs lambruscæ in salictis nascens.

Sala: nomen sex urbium: & nomen fluuii in Germania ut Strabo libro septimo scribit. Inter quem & thenum cum Drusus germanicus belligeraret domitis hostibus uictor oppetiit.

Salaconia. superbia. & salacones superbi dicuntur. Salacon enim ut inquit Suidas uir fuit qui cum pauper esset se diuitem simulabat.

Salentinorum regio quæ nunc ut quidam uolunt terra Idruntri siue terra de bari nocatur in Italia sita est & Apuliæ finitima. De quibus Virgilius libro tertio. Et salentinos obsedit milite campos. In ea est Iapigium promontorium. qđ & salentinum dicitur. Salustius. Omnis Italia coacta in angustias scindit in duo promitoria Pachynũ & salentinũ. Salentini populi dicti q in salo amicitiam fecerint Idomenæus & Locrenses. Hos Strabo scribit esse Cretenses. Salentinus lacus est Salentinorum iuxta Anduiam oppidum. Hic ad margines usq; plenus. neq; exhaustus minuitur: neq; superfusis augetur aquis.

Salassi. populi alpini boils Eluetiisq; finitimi. quos Cato Taurisci gentis esse arbitratur. Salassorum tellus aurifodinas habet. diuq; olim potentes fuerunt. Sed Augustus eos deuictos oĩs sub corona uendidit. Auctor Stra. ll. iiii.

Salamin. siue Salamis: & Salamina: Insula in Euboico mari contra Athenas sita in qua urbs est eiusdem nomini: ubi Thelamon aiacis & Teucri pater regnauit. Sed cũ Teucer a bello troia reuertius. de Aiacis inimicis ultus non fuisset: expulsus a patre in Cyprũ nauigauit: ibiq; urbeꝫ aliam condidit nomine salaminam. quæ nunc Constantia dicitur ubi nomen amnis Constantia pestifer & æstuosus Dicta Salamina prima a Salamine Asopi filia. Sed Suidas noster multa & saxũ in quo sedit Theseus & Ceres.

Salamandra. animal lacerti figura stellatum nunq̃ nisi magnis imbribus proueniens & æstate deficiens cui tantus rigor est: ut ignem tactũ extinguat non aliter q̃ glacies. Et licet uenenatissimum sit. Nam si arbori irrepserit omnia poma inficit ueneno & eos qui ederint interimit. Idem facit si in puteum cadat a suibus tamen sine nocumento manditur. Noster Suidas ἴσον ὡς σαύρα τὸ μέγεθος πῦρ σβέννυσιν ἀνόμενον τὴν φλόγα σφιγγόμενον καὶ αὐτὸ μιμεῖσθαι

Salanga. mons altissimus mari iminens inter britaniã & hyberniã. a salinga barculani primi habitatoris Hybernie filio dictus. Hodie mons dominij appellatur a tẽplo beati Domini ibi condito.

Saliuũ & saliua sputũ qđ fere salis saporẽ habeat. ud a saliendo q in ore saliat & crescat. Saliuam uirginẽ dixit Aug. q̃ stomacho ieiuno manauit.

Salino. as. sanũ facio. Ply. li. ix. Cõgregant uerno tẽpore purpuræ mutuoq; attritu lentorẽ cuiusdã cæruleum. Col. li. vii. Tũc panacis & creungii radices fœniculi seminib⁹ miscendæ & cũ defruti ac molliti tritici farina cãdẽtiq; aqua cõspgenda eoq; medicamine saliuãdũ ægrotũ pecus.

Saluarius: qui ſaliuat. Ply. ibi. ti. ix. Quæ durioris teſtæ ſunt ut murices purpuræ ſaliuario lętore pariſt

Salmonæus æoli filius qui apud helidē regnauit: ſed in infernum a Ioue detruſus eſt.

Salmaces fons in Caria iuxta halicarnaſſum dicē ue nereus amœnitate incolaꝝ: ubi paulatim homines allecti omnē feritatē depoſuerūt.

Salmo. gn̄s piſcis. qđ in rheno & rhodano inuenit: & p̄ſert aliis piſcibus marinis.

Salo: fluuius q & bilbilis dr: quo tempa ferꝛ atq; acrius redditur.

Salon. regio bithynniæ paſcendis bob⁹ idonea. Vnde & ſalonenſis caſeus.

Salone urbs inſignis liburniæ inter dalmatas & illyricos: quam pollio deuicit.

Salus. incolumitas. Aliquādo etiam remediū. Virg. Vna ſalus victis nullam ſperare ſalutem. Et ſalus dea ſalutis credita. Vnde ſalutaris porta Romæ appellata ab huius deæ æde q̄ ei proxima fuit.

Saluber. pe. p. maſ. gn̄s. ſalubris fœminini. ſalubre neutr. Et hic & hæc ſalubris & hoc ſalubre qđ p̄bet ſanitatem. Vnde aer. cibus locus ſalubres dr̄t Col. li. i. Salubri cœlo. Idem. Fundū ſicuti ne fœcundiſſimi quidem ſoli cum ſit inſalubris ita nec eſſœti ſit parandum. Aliquando ſalubri accipit p ſano. Sal. Gn̄s hoiuꝝ ſalubri corpoſ. Liu. Grauioꝝ tempore anni circūacto defuncta morbis corpora ſalubriora eē cœpe. Hinc ſalubritas ſanitas.

Salutaris. idē qđ ſaluber. hoc ē ſanitatē p̄bens uel ad ſalutem p̄bendam idoneuꝝ. Ca. ad Octa. Nulla re media tam faciunt dolorem q̄ quæ ſunt ſalutaria. Salutaris digitus qui pollici eſt proximus: qui & index dicitur. Sue. de Aug. Dextræq; manus digitum ſalutarem tam imbecillum interdum ſentiebat ut torpentem contractumq; frigore uix corneo circuli ſupplemento ſcripturæ admoueret. Martianus de nup. Veꝝ quidam redimitus puer. ad os comp̄reſſo digito ſalutari ſilētum commonebat. Dicit autem ſalutaris: uel quia non ſalutamus niſi uiſa & indicata. Virg. Italiam lęto ſocii clamore ſalutant. uel quia eo cōprimimus os ad ſilentiuꝝ quod ſalutare eſt p̄ceptum.

Salutariter aduerbium. ſignificat qđ uulgo dr̄ ad ſaluamētum. Plancus Ciceroni. Quadraginta milium paſſuum ſpatio relicto conſedi eo cōſilio ut uel celeriter accedere: uel ſalutariter recipe me poſſem.

Saluto. as. ſalutem dico: uiſito & colloquor. qđ non accedentibus tm̄ ſed abeuntibus quoq; attribuitur ut Sta. li. iiii. th. Stāt cū & nota puppim de rupe ſalutant. Ter. in adel. Oppiat hominem hic: ut ſalutem & colloquar. i. uiſitem. Et ſalutare eſt uenerari Ter. Hinc deos domū ſalutatum pergam: Vñ mortuos & res inanimatas uenerantes ſalutare ſolemus nō ſalutē impēcantes: quæ nulla in his eſſe poteſt: ſed uenerationem indicentes. Huius compoſita ſt Conſaluto ſimul ſaluto. Liui. li. i. Vtrumq; regem ſua multitudo conſalutauerat. Obſaluto ſalutandi gratiam offero. Reſaluto me ſalutantem ſaluto: In ſalutatus non ſalutatus.

Saluus. a. um. qđ eſt ſanum. a quo ſaluo. as. qđ eſt ſaluum facio. Vnde & ſaluator qui ſaluat græcedi citur ſoter: ſaluifico idem qđ ſaluo.

Salue. uerbum ſalutantis. hoc eſt ſaluus ſis. Et habet tm̄ ſalueto. ſaluete & ſaluere. ut Iube ſcipionem ſaluere. i. ſaluta ſcipionem. Vide in dictione Valeo.

Salutiger. quo nomine utitur Apul. uideꝝ eſſe nō qui dat ſalutem: ſed qui nūciat tāq̄ interp̄s & adminiſter ſuperioꝝ. Plau. in Aul. Salutigerulos pueros.

Saluia. herba dicta q diuerſos ſanet morbos Græce Eleliſphacon dicitur: prodeſt paralyticis & contra ſerpentium morſus exhibet.

Salpyga. pe. p. gn̄s formicarum uenenatarum. Luc. lib. x. Quis calcare tuas metuat ſalpyga latebras? Cicero appellat eas ſolifugas.

Salgama penultima correpta appellabantur a priſcis quæcūq; conditanea ad uictum noſtrum in uaſis ſeruabantur utputa mala pyra fici uuæ rapæ. Colu. Tempore non alio uili quoq; ſalgama mercē. Inde ſalgamarii q ſalgama uendunt.

Samaria. ciuitas regalis in iſrl quæ nunc ſebaſten dr̄. ab Auguſti nomine Sed & omnis regio quæ fuit circa eam a ciuitate nomen accepit. Ea eſt palæſtinæ inter Iudæam & Galilæam ſita. Hinc ſamaritani & ſamaritæ dicti ſunt qui ſamariam habitant. Hiero. ad alga. Hoſtili inter ſe ſamaritani atq; iudæi diſcordant odio. Idem ibi. Non receperunt eam ſamaritæ.

Samara. promontorium in oceano orientali ubi deficit Caucaſus.

Samarobrinæ. fuerunt populi in Gallia inter belgas ubi Cæſar Gallorum concilium indixit. Hanc Cameracēſem eſſe urbem nonnulli autumant: quam ſabis fluuius interfluit.

Sambuca. dictio barbara qua ſignificatur quoddā inſtrumenti muſici gn̄s. ut eſt apud Danielem. Cum audieritis ſonum ſambucæ. Hieronymus ad Damaſum oſtendit quomodo ſambuca conficeretur. Eſt & genus machinæ militaris qua urbes expugnari conſueuerunt: in qua ſic funes intendebant ſicut in organo muſico chordæ.

Sambuciſtria: quæ ſambuca canit.

Samos. altitudo & ſumitas interpretatur. Et eſt nomen duarum inſularum. Vna eſt in mari Icario nomine: & Iunoni dicatiſſima: q in ea nata fuerit & educata & Ioui nupta. Scribit Varro Samon p̄mo Partheniam nominatā ubi antiquiſſimum fuit templum & ſimulachrum in habitu nubentis figuratū & ſacra eius anniuerſaria nuptiarum ritu celebrabantur: a qua & Iuno ſamia dicta eſt. In ea Pythagoras quoq; philoſophus ortuꝝ habuit: necnon & una ex ſibyllis: quæ exide Samia dicta ē: quā ferūt de Chriſto prædixiſſe. Tu enim ſtulta iudæa deuꝝ tuum non cognouiſti ludentem mortalium mentibus. ſed & ſpinis coronaſti: Homdumq; ſed miſcuiſti. Fiebant etiam in ea uaſa fictilia egregie ex creta fabricata quæ ſamia uocabantur. Ferunt hāc inſulam Thraciæ adiacere quæ poſtea ex commiſtis Thraciæ populis ſamothracia appellatur. Virgilius. Threciamque ſamum quæ nunc ſamothracia fertur. Altera uero eſt Samos Inſula

a Plynio collocata ppe Ithacā apud Duluchium De q̄ uidet Sueto. intelligere cū nō multū distet ab Epiro. ubi in Augusto ait. Ab Actio cum samum insulam in hyberna se recepisset. same uero ut inqt Seruius ciuitas thraciæ ēi cephalea. Apud Strabonē tñ legimus samū & samē: samū urbem esse: same uero insulam: Sunt qui scribant samothraciam insulā esse quæ prius dardania uocabatur a Dardano q palladiū Mineruæ secū eo ferēs cōfugisse traditur. post samiis insula bello electis cū eo se ī thraciā ex asia recepērit inditum nomen: ut pro dardania samothracia uocaret.

Samius. a. um. qđ e samo est: ut homo samius. Veteres tñ q̄q̄ samium pro acuto ponebant. & Samia re p acuere & q̄si samiæ testæ acumē inducere.

Samia subtilāriū uasa a samo iniula dicta. sicut Maiorica ab hispania. Ci. li. iiii. ad heren. Nos samiis delectabimur.

Samnites. pe. pto. populi in samnio qđ nunc Apruciū uocamus regio italiæ inter picenum campaniam & apuliā. Vrbes i ea sunt Adria. Aqla. Amiternū. Sulmo. Ortona. Arpinū. Aquinū. Athina. Beneuētū. Corfiniū. Vel samnites dicti sunt a samnio colle in quo e sabinis uenientes consederunt & eiusdē nois oppidum ædificauerūt. Quidam etiam sannites per duplex. nn. scribūt. Hi quōdam apud caudinas furculas romanū exercitū pfligauerunt: quos postea L. Papyrius sub iugum misit.

Samniones a Samniis dīr. qui sunt in dictis satui: & in moribus & scænis. Ci. li. de ora. Quid porro tam ridiculum q̄ samnio est: q ore uultu imitantis moribus uoce deniq̄ corpore rident. Quidam tamen sanniones a sanna deductū nomen arbitrant. quæ sit os distortum cū uultu.

Sampsucus. hærba: quam nunc Maioranam appellant. alioq̄ noie Amaracus dr.

Sancio. is. iui. itū. uel sanxi. sanctū significat aliquid sanctū ut cōsecratū facio sub sanguine hostiæ. Vnde sanctū auctore Seruio dr quasi sanguine cōsecratū. Et sancio uocat lex cū terrore pœnæ. Aliquando sancire elt firmare munire roborare. Ter. i ecy. Aliud si scitē qui firmate meā apud uos possem fidē sanctius q̄ iusiurandum: id polliceret tibi. Inde sancio: & sancta res dr. i. decreta & inuiolabilis. Martianus ait sanctū ppie dici qđ ab iniuria hominū defensum atq̄ munitum est. Tractū a sagminibus hærbis quæ legati populi romani ferre ioie bant ne quis eos uiolaret. Iuue. Vt sanctam filius omni alpiciat sine labe domū uitioq̄ carētē. Vlp. de uer. sig. scribit sanctū esse. qđ nec sacrū nec prophanū elt. sed sanctione aliqua firmatū: ut sanctæ sunt leges. hoc ē sanctione quadam subnixæ. Alii dicūt sanctū esse religiosum & sacrū incorruptum. Virg. Sancta ad uos ąia atq̄ iflius inscia culpæ de scēdam. i. incorrupta. Idē. Tuq̄ o sanctissima coniunx fœlix morte tua. i. cassissima. Vnde sanctus uir dr integer moribus. Do. sanctū dr qđ omni obseruatione inuiolatū est. Et secūdū scripturaȝ sacrum idioma sanctū dr mūdū purificatū atq̄ expiatum. Vñ sancti dr fideliū filii q̄ quasi candidati sint: & nullis idolatriæ sordibus polluantur. Vasa quoq̄ sancta in tabernaculo legim⁹ & cætera quæ ad ritū cerimoniaȝ ptinēt cū utiq̄ sancta esse non possint nisi ea quæ sentiūt: & ueneranf deū. Sic & Bersabee sanctificata scribf ac immundicia sua: & ipsum tēplū sanctuariū noiat.

Sanctus. a. um. pticipiū a sancio. de quo mox. Cui⁹ diminutiuū formauit Hiero. cōtra Rufi. cū inquit Tibi q̄ religiosus & sanctulus psonā humilitatis iponis. Ab aduerbio sanctē fit pfanctē qđ ē ualde firmiter. Plau. Idq̄ pfecte iurauit se factuȝe.

Sanctitas. sanctitudo & sanctimonia eiusdem significati sunt.

Sanctuarium. sacer locus: templū: sacrariū. sanctuarium quoq̄ siue sanctaria Plynius Mithridatis appellauit qnȝ alio loco archana & Plutarchus ἀπόῤῥητα uocauit.

Sanctimoniales dīr monachæ. Aug. super ps. Inbibilate. Inuenies sanctimoniales indisciplinatas: nū qđ ideo sanctimoniū reprehēdēdū elt?

Sanctimoniū. uocat sanctimonialiū pfessio.

Sandaliū: calceoȝ: gñs: siue caligaȝ Græci σανδάλιον soleam dicūt. Ter. in heau. Vtinam tibi cōmitigari uideam sandalio caput. Hinc sandalarius Apollo dictus ē a uico cuius meminit Gel. li. xvii: In sandalario forte apud libranos fuimus.

Sandaliotis. sardinia insula denoiata ē ab effigie sandalii. hoc elt soleæ: quam nōnulli Ichnusaȝ uocāt a similitudine uestigii: qđ græce ἴχνος dr.

Sandaracha. gñs coloris q̄ iueniť in auratiis & argētariis metallis. adulteratť ex ceruſa in fornace cocta hæc si torreaf æqua parte rubrica admixta sandycē facit. q̄ q̄ hanc hærbam esse Virg. scribat. hoc noie aiunt quidam significari uermicem cuius fumus pcæteris dolorem dentium leuare dr ut ē apud Auicēnam. Græci σανδαράκινον dicunt.

Sandyx. ycis. pe. p. si Virgilio & eiusdē interpti seruio necnō & qbusdā creditur. masc. gñis. hærba ē delicatæ offecturæ. breui caule: & in aliis fœniculo similis. Virg. Spōte sua sandyx pascētes uestiet agnos. Prop. Illaq̄ plebeio ned si sandycis amictu. Huius hærbæ peculiaris laus inquit Ply. li. xxii. q̄ sanguineto uenere corpori succurrit. Nascitur in insula maris rubri. elt & sandyx gñs coloris ex sandaracha & ceruſa factus. A sandyx fit sandycinus. a. um. ut color sandyciuus qui elt flammeus ex rubrica & sandaracha factus.

Sanates populi qui supra iufraq̄ romam habitauerunt. Quod nomen ideo elt inditum quia cum defecissent a romanis breui post in amicitiam. quasi sanata mente redierūt.

Sanus proprie dr integer & icorruptus. A quo sanitas i columitas. Transfertť quoq̄ ad animum. Vnde dicimus hominem sana mente: sanoq̄ consilio Ex quo Insanus demens qui mentem nō habet integraȝ. Et insania stultitia: quæ & insanitas dr. Ci. Insapientia: quasi insanitas eadēq̄ dementia. Et i sanio pro desipio. Interdum tamen sanum dicitur quod sanitatē ꝓbet. Si quidē dicimus sanum aerē sanum cibum quasi salubrem & sanitatem ꝓbētem

Sano.as.ſanũ facio redintegro.& icolumitati reſti-
tuo.Hic fiũt cõpoſita.Conſano qd ẽ ſimul nr oẽs
ſano.Col.lib.ç.Et ſic uiris laniata ſcabrataq; pu
treſcat hũorib⁹ nec plagæ conſanẽt.Reſano rurſus
ſano.Lact.li.ç.Quibus poſtea erect⁹ oẽs q reſa-
nati fuerunt adhærẽt religioni.Et habẽt pe.produ.
Saneſco ſanus fio.Col.li.vii.Sed uulnera facta inter
dũ ſaneſcũt hui⁹ cõpoſita ſũt Conſaneſco & Reſa
neſco.Idẽ.li.ç.Tũ etiam uitem min⁹ cicatricoſaz
reddit qñ id exqno uiride & teneꝛ decerptũ ẽ ce-
leriter conſaneſcit.Lact.li.çNon modo ut ſcepꝛ-
tis deoꝛ cultib⁹ reſaneſcant:ſed etiam ut priſci
obſtinatione depoſita corporis cruciamẽta duitẽt.
Sane aduerbiũ qñq; affirmatiue ponit p eo quod ẽ
certe:nt Ita ſane?Sane uero quandoq; permiſſiue.
qñ aliqd aduerſario tribuim⁹.nt ſit ſane ut nis p
cito ut uis.Ci.Quid enim habet cõmodi?qd non
pon⁹ laboris?Sed habeat ſane.hoc eſt in bona ho
ra:aut in dei nomine.Quintil.Tulerit ſane fili⁹ nr
merito pœnas:dederit ſp̃m ſupplicio nihil de p'ſ
loqnimur.quaſi dicat.Eſto ita ſit ut tu nis.Quan
doq; ponit pro ualde quoniam q ſanus eſt:ualid⁹
eſt.Sue.Bellũ ſane difficile geſſit.Iungit nonuũq;
cum.& affirmatiuaq; eſt.Quintil.Et ſane quis cõ
cipiat uel declamantis habitũ:nel orantis uocem
inceſſũ pronunciationem illũ denicq; animi & cor-
poris motum.Item cum.q̃.Gel.Saneq; utile eſt.
Sanies.ſãguis corrupt⁹.qd qdã a tabo ſic diſtin-
gũi ut illud de mortuo.hoc de uiuo dicat.Virgil.
Et ſanie taboq; fluentis.
Sanguis.qnod & ſanguen neu.genere ab antiqs di
ceba't.Lucr.Viſcerib⁹ niſcus gigni.ſanguenq; cre
ari.Dicitur autem ſanguis qni eſt intra uenas cru
or fuſus ſiue ſanies.Ponitur interdum pro genere.
Virgi.Troiano a ſanguine duci audierat.Quo ad
primum ſignificatum ſit compoſituz.Exanguis.
Quo ad ſecundũ ſit conſanguineus.licet ſanguine
us aliud ſignificat.
Sanguen modo ſanguis dicit:modo arbor cui⁹ cor-
tex ad ſanguinis ſimilitudinem rubet.a quo ſãgui
neus.a.um.ut nirga ſanguinea.
Sanguineus.a.um modo ad corpus refert.& ſignifi
cat plenũ ſanguĩe modo ad aĩum & ſignificat cru
delem cruẽtumq;.Apul.Immani ac ſanguinea uo
ce perterruit.Modo ad arborem & ſigt qd eſt ex
arbore q̃ ſanguen appellat.Ply.ſigs duas uirgas
ſãguineas mũ tulerit.
Sanguinolẽtus.idem qd ſanguĩeus Vat.Itaq; pro-
pter amorem imperii magiſtrat⁹ gradatim ſeditio
nib⁹ ſãguinolẽtis urbem perturbauere.
Sãguinarius:ſæuus & crudelis.Cice.Itaq; granẽ illã
ac ſanguĩariam uocem audiuim⁹.ſic ſanguĩarius
homo dicitur a ſeneca qui gaudet humano ſan-
guine & crudeli.
Sanguinaria hærba dicta eſt qnia ſucc⁹ eius infuſus
narib⁹ ſupprimit ſanguĩnem.Col.lib.viii.Eſt etiã
grauis pernicies hærbæ ſanguĩariæ qnam ſi paſta
eſt ouis:toto uẽtre diſtẽdit cõtrahiturq; & ſpumã
quãdam tenuem tetri odoris expuit Græci eã po-
lygonon appellant.
Sãguiate eſt ſãguĩe maiare.Quĩti.in decla.Tũ repe
titis ſanguĩauere plãctib⁹ iam cõualeſcẽtes lacerti
Et iterum Mulier quæ ſanguinãtes ad iudicẽ por
rigit lacertos
Sãguiſnga.pe.pro.uermis qni & irudo dicitur & ſã
guiſnga.
Sãguicul⁹ ſanguis hædi ſiue ſuis ĩ cibũ formatus.
Ply.Vtunt ad utrũq; uitiũ & coagulo hædi luino
myrteo magnitudie fabæ poto & ſãguie einſdez ĩ
cibũ formato quẽ ſanguiculũ uocãt.
Sãga Cantabrorũ fluuius
Sãgaris.fluui⁹ gallogrætie qui per phrygiam deflu
ens tãdem in propontidem defluit.
Sanna per duplex.nn.irriſio quæ ut Hiero.ingt ab
occipitio diſtorto ore & labris contractis fit ante-
rioꝛ dentium oſtentatione.Quo uocabulo uſus ẽ
Iune.Inũc & dubita qna ſorbeat aera ſãna tullia.
Hinc ſanniones & ſannii ut ingt Probus q̃uis &
ſamniones dicant q ſic irrident.De ſanno.as.qd
eſt per faſtidiũ derideo.Subſanno dequo alibi ſi-
militer ſannatores q eo modo irridẽt.
Santones.& ſantoni pe.cor.& ſantonici populi q-
dam Galliæ non longe a Toloſatiũ finibus quæ
ciuitas eſt in prouincia ut Cæſar cõ.i.ſcribit.Luc.
libro primo Gaudetq; a moto ſanronas hoſte Iu
ne.Tempora ſantonico uelas ad operta cucullo.
Sannaus.lacus de quo Ply.lib.ſecũdo Lacus inqt
ſannaus in aſia circũnaſcẽte abſynthio inficitur a
ptolomæo.ſannis appellatur.Apud græcos per
ſimplex.n.ſcribitur.
Sanſæ officula oliuæ.Col.lib.iz.Et cum eſt oliua ĩ
ſanſam redacta tũc ſal coctus trituſq; manu pmi-
ſcet cũ cæteris aridis condimẽtis.
Sapa a ſapiditate dicit & eſt muſtũ uſq; ad tertiam
partem uel ut quidam uolũt ad dimidiam deco-
ctũ Vide indictiõe Defrutuz.Græce hepſema ab
ἕψειν quod eſt decoqnere.dicit.De hoc Mar.&
laletanæ nigra lagena ſapæ.
Sapio.is.ſapiui uel ſapii ſapitum pe.pro.Vel ſapui
ſapitũ pe.cor.propne pertinet ad ſenſum corporis
ut ſit ſapere qd nuigo dicitur:ſaporituz eſſe.Iuue.
Qui meminit calidæ ſapiat quod uulua popinæ.
Hinc ſapor.& ſapidus.Aliquando ſapere ſaporẽ
habere qnod uernaculo ſermone dicimus ſapere d
la coſa:ut hoc ſapit hæreſim.Hiero.ad pãma.ſim-
plices epiſtolæ tuæ olent prophetas:apoſtolos ſa
piũt.Tranſfert & ad animũ pro ſapientez eſſe.ſeu
rectam ſententiam uel opinionem habere.Cer.Si
ſapis:neq; præter quas ipſe amor moleſtias ha-
bet.addas & illas quas habet recte feras.Aug.li.
i.ci.dei.Tribulationis tempore probauerũt q̃ re-
cte ſapuerint.Mar.Nubere uis priſco? non miror
paula ſapiſti.Quãdoq; darino iũgit Plau.In Tri.
haben tu amicũ aut familiarem cui pectus ſapiat
Hui⁹ compoſita ſũt Deſipio & Reſipio.Vide in-
dictione Deſipio.
Sapientia eſt teꝛ diuinarũ atq; hũanaꝛ ſcientia græ
ce ſophia.dicit.Et qui eaz profitet ſophus hoc eſt
ſapiens appellat.Quod nomen inditũ fuit illis ſe
ptem clariſſimis uiris ſcilicet Thaleti mileſio.So

loni salaminio seu athenieñi: Chiloni lacedæmonio. Pittaco mithylenæo. Bianti pryeneo. Cleobolo lydio. Periãdro corinthio. Sed postea pythagoras prim⁹ uon sophũ se: sed philosophũ appellauit hoc est non sapientem sed sapientiæ amatorem. Et scienti ipsam nou sophiam sed philosophiam nũcupandã existimauit q nullus hominẽ sed solus deus sapiens esset.

Sapor qui sapit. Sapoꝛ uero decem sũt genera ut docet Ply. l. dulcis suauis. piuguis amarus austerus. acer: acut⁹ acerbus acidus & salsus. Plyni⁹ existimat oibus sensũ gustus esse. Tria uero sũt naturæ rerũ elemẽta ignẽ aerem aquã sine sapoꝛ. sine odore sine succo.

Sapid⁹. a. nm. qd gratũ saporem habet. Cuius contrariũ est insipidus sine sapore. ut Caseus sipid⁹. ui nũ insipidum.

Saperda dici potest sapiens elegans. Var. Omnes uidemur nobis esse belli festiui sapdæ cũ simus canopi: Et saperda gñs est conchæ mali saporis. Et nõnunq̃ pro sterqlinio ponit⁹ Persius. Et qd agaz rogitas en saperdam aduecto ponto.

Sappho p. p. ante. ph. nomẽ mulieris uatis. Ferũt nõ nulli fuisse duas hoc uomina quaꝛ una Erexia q̃ & antiqor lyrica. qua tempestate Alcæ⁹ claruit ter pſicorus & pittacus. tempore Targni prisci. Ea plectꝛe prima iuenit. Scripsit lyricos modulos. epigrãmata elegia. Iambos & monades. Altera Mithylenea longa Inniot cui⁹ pulcherrimũ opus ad amicũ phaonem extat. Scripsit & alia multa apud græcos ut merito noua iter lyricos poetas ũnumeraſ. antipater aũt Sidonius in epigrãmatis μνημοσύναν ἴλαθι μάτηρ ὅτ' ἔκλυες τᾶς μελιφώνου σαπφοῦς μὲ λευκάτραν μοῦσαν ἔχουσι ἔρωτοι ideſt mnamosynem matreꝫ musaꝛ ce pit: qñ audiuit dulcissimam ĩ uoce sapphonunqd decimam musam habent mortales.

Sapphirus per. p. ama. ph. & pe. pro. lapis pretiosus coloris acrii. Vnde fit Saphirinus. a. um. Hiero. in exo. Sub pedib⁹ eius quasi op⁹ lapidis saphirini.

Sapphiratus sapphiris maculatus & uariagantet in raxt⁹. Sidonius Ac si sub uerticolorib⁹ figuris uernans herbida crusta sapphiratos.

Sarra: nomen uxoris habraæ: & nomen ciuitatis q̃ postea Tyrus dicta est. Aq̃ Sarranus. sed id quoq̃ noman aspice quodam accepit: q illic abũdat. Et Sar illa lingua uocaſ. ex cui⁹ sanguine sericum in purpurã tingebaſ. Est & Sarra insula Epiroſ aqua Sarrana etiam dicũtur.

Sarranus. a. um. quod ex sarra tyro est. Vnde sarranæ uestes tyriæ dictæ sunt: quæ & Ostrinæ & purpureæ. Virg. Et sarrano dormiat ostro. Iuua. Ant pictæ sarraua ferentem ex humeris aulæa togæ.

Sarnus fluui⁹ campaniæ oriens a Sarano monte inter pompeianũ agrũ & Salernũ. Iuxta oppidum Sarni in radicib⁹ montis positũ aqno Sarastes populi sũt cognomĩati. Virg. Sarastes populos & q̃ rigat æquora sarnus.

Sarraca nomen est duaꝛ urbiũ quarũ una est in media alia in fœlici Arabia.

Sarraceni populi post nabateos a Sarraca ut stephanut inqt quæ est pars arabiæ.

Sarracũ. uahiculi gen⁹ quo ligna & lapides uehi cõ sueuerũt. Iuue. longa coruscat sarraco ueniente abies Idem Frigida circũagũt pigri sarraca boꝛæ.

Sarrabalia chaldaica nomen neu. generis. & uumari pluralis. sũt brachæ ut apud. Daũ. prophãm. Quidam dicũt esse linxas uastes & sinuosas quæ a germanis renones uestes pelliceæ quibus in castris utuntur.

Sarcas mos latine. dicit⁹ locus cũ amaritudine. Vt apud. Virg. Raferes hæc & uuucius ibis pelidæ genitoriilli mea tristia facta degenerẽq̃ neptolemũ narraia memento.

Sarcarius fluuius est quem in phrygia asse aiũt qdã

Sarciua. pe. cor. propria utensiliũ est: & eorum quæ ad cultũ & ad cæterum usum pertinet. naluti fascis què quis in itinera faciendo comportare possit. Hiuc milites cũ castra mouere uolũti sarciuas colligere dñr. Et qui in aliam domũ tuigrant sarcias suas compouere solent. Res etiam nostras domi ciſtis capſiſq̃ compositas etiam sarcinas uocam⁹. Quiuti. Iacent relictæ sine hæredesarcinæip transiationem quandoq̃ sarcina ponitur pro in utili onere. Aug. Et hanc corporis sarcinam aliquãdo depouerem huius diminutiuũ est Sarcinula.

Sarciuo. as. sarcinas sumo. Interdũ Sarciuare capit⁹ pro suere. Lucil. Sarcinatorem essa sũmũ: suere centonem optime huius compositum est Consarcino quod est sarcinas colligo quod uernacula lingua dicimus a fardelare o asamare. Gel. libr. i. Versus hi sunt Cæcilii trunca qnædam ex Mænandro decerpta & consarciuantis uerba tragici tumoris.

Sarcinatrix mulier quæ uestes suit.

Sarcio. is. ui. itum. & sarxi sarctuz significat integꝛ facio. Vnde sarctores dicti sunt qui uestes sarciũt & Sarte recta opera publica quæ locantur: ut integra præsteuſ. Et Sarte integre. Item Sarcire cõponere Tractum a uestibus quæ dissutæ sarciunſ. ideſt compouunſ Per translationem. ponitur pro damnum soluere. Pacu. Tu damni nostri causa fuisti: tu nobis sarcito ut debes. Hiuc componitur. resarcio pro Instauro & quasi nouam formã iduco.

Sarcta recta: Vida in dictiona Sarcio dequo modo

Sargacæ: populi pomponio auctore iuxta Mæotidẽ quorum oppida Murmetion panticapheũ. Theodosia hermisium.

Sarrio. ris. iui. itum. significat sarculis fodio purgo quod fit cum segetes leniter scalpendo & rastris a noxiis hærbis purgam⁹. Plau. Semper occant priuq̃ sarriunt rustici. Ply. li. xviii. Qui sarriet caueat ne frumenti radices suffodiat. Hinc compouit Resarrio. quod est rursus sarrio. Idem. Cum hyema p̃ gelida captæ segetes essent resecuerunt resarrientes campos.

Sarculum genus rastri. hoc est crates illa dantata q̃ subtrahitur saris a sarriendo uel serendo ut inquit Var. Alii putant esse ligonem seu quam uulgus. Vãnam uocat. Hor. lib. car. Gaudentez patno findere sarculo.

Sarculo.as.ſarculo fodio.Col.lib.6. Primo plantæ ſarculari debent ita ut ſimplex ſtylꝰ altitudinẽ maximæ ſcrobis excedat.

Sartor purgator.Plau.Sator ſartorq; ſcelerũ & meſſor optime.

Sartura ipſa purgandi actio.Ply.li.xviii.Sattura nocere & uineæ & ſegeti exiſtimat.

Sarriror.pe.pro.qui ſarrit.Col.lib.2.Tritici modii quattuor uel quinq; bubulcorũ operas occupant: quattuor occatoris una.ſarritoris duas. Sarritura purgatura.

Sarcophagus pe.cor.latine carnem comedens dicit Ply.ſarcophagus lapis eſt fiſſili uena corpora defunctoꝝ condita in eo abſumi intra quadrageſimũ diẽ conſtat exceptis dentibꝰ.Ideo nomen habet a carne edenda.σάρξ.σαρκὸς.enim caro eſt φάγω comedo.Vnde conuenienter.pro ſepulchro poni conſueuit.Aug.li.xviii.ci.dei. Quia enim arca in qua mortuꝰ ponit qd omnes tam ſarcophagus uocaut σωρὸς græce dicit a noſtris pro ſepuchro uſurpatur.

Sardanapalꝰ pe.p.ultimꝰ aſſyrioꝝ rex dequo Iuſti.li.i.Fuit hic omnis generis luxuriæ dedit⁹.nec erubuit inter ſcortorum greges nere & muliebri habitu fœminas omnis laſciuia auteire.Quamobrem ĩdignati aſſyrii tali fœminæ parere duce Arbace deſciſcentes bello ſardanapalo intulerunt. Qui uictꝰ inter regiam ſe recepit & extructa pyra ſe atq; diuinas in incendiũ miſit.hic fuit a Nino trigeſimꝰ rex ut inqt.Dio.li.3.bibli.Et moriẽs cõdidit hoc epithaphiũ.Ede bibe lude.Et cum te mortalez nouerit pñtibus exple deliciis aĩum poſt mortez nulla uoluptas.De hoc Iuue.& uenet & cœnis & plumis ſardanapali.

Sardanis uir lydius qui Cræſo ſuadere conatus eſt ꝓſis bellum inferret.

Sardis tanruz pluraliter urbs lydiæ magna poſterior troianis rebus.& Croeſi regia Hor.Quid cenenna ſamos? quid cræſi regia? ſardis? Terminat aũt ntm & actm in is.productam quomodo Trallis.& ſyrtis.Ex ſardis fuere duo diodori oratores quorum iunior Strabonis amicus fuit & hiſtorias ſcripſit poemata. In ſardis eccleſia fuit una ex ſeprez aſiæ quarum Ioãnes meminit.

Sardinia inſula in.Tyrrhẽo ſeu liguſtico mari.a Sardo herculis filio ſicut.Stra.& Solinus ſcribũt qui e libya ueniens cum multitudine colonoruz inſulam occupauit.cum antea Sandaliotis appellaret ab effigie ſolex quam græci ſandalion uocant & Ichnuſa a ſimilitudine ueſtigii quod græce dicit. Ichnos huius latitudo eſt miliuz paſſuũ.lxxxviii Longitudo.cco.q̃q̃ alti ſtadia multa adiiciãt.Mirum in ea inſula neq; lupum gigni.neq; ſerpentez reperiri habet ciuitates multas ſed omniũ ꝑclariſſima Calaris eſt ubi coraliomm piſcatio eſt. Inqua diui Aug.patris mei oſſa tandiu conquieuet quo ad ab helitprando rege papiaz tranſlata ſunt.hæc ciuitas Iole a priſcis appellabitur a Iole illa quaz hercules perditiſſime amauit.inſulam pœni occupauere ſed a romanis expulſi tandem primo bello punico amiſere.A ſardinia Sardus ſardous & ſardinenſis adiectiua fiunt.

Sardinenſes qui ſardiniam incolunt ut ibi negocient.

Sardi.indigenæ qui inſardinia nati ſuut.

Sardous.a.um.poſſeſſiuũ.Ouid.li.iii.faſ.Sardoaq; regna ſiniſtris reſpicit aremiſ.

Sardoa herba a piaſtro ſimilis quæ naſcit in ſardinia & infontium defluuiis largius prouenit ea ſi quis ueſcat neruos contrahit & rictu diducit ora. ut qui moriuntur ueluti ridentium facie itereant.

Sardonyx ſardonychis pe.cor.ſicut onyx onychis a quo componitur tam maſ.q̃ fœ.generis.Componitur enim ex ſardo.qui lapis fuit & ſardinia primum compertus coloris rubei.& onyx gẽma cui ẽ candor ſub candidus nuguis humani ſimilitudine quaſi utriuſq; colorem obtineat. Iuue.In manibꝰ denſi radiant teſtudine tota ſardonyches. perſius. fœ.genere dixit.Et natalicia tandem cum ſardonyche albus.Dicit.& Sardonychus & Sarda.Iuu. Arguit iꝑorum quos Iſa liuguaq; princeps ſardonychus Ply.Ediuerſo ad hæc ſaida utiliſſima quæ nomen cum ſardonyche cõmunicauit ipa gemma uulgaris & primum a ſardibus reperta.Ptolomæꝰ ſardouychen a ſardonyche indiæ monte deriuari ſcribit.

Sardonychatus ſardonyche ornatus. Mar. Cuius & hinc lucet ſardonychata manus.

Sardo.as.antiqui pro intelligo uſurpabant.Nenius Quod bruti nec ſatis ſardare queunt.

Sarepta:urbs ſydoniomm ubi diuiuus uates helias e ſurientem uiduam miraculo pauiſſe credit. Hic Sareptanus.a.um.Sydonius.Vina mihi non ſũt gazetica chia phalerna quæq; ſareptano palmite miſa bibas.

Sarmenta t uirgulæ uitium ſuperuacuæ abſciſſæ. Inde Sarmentitius.a.um.quod eſt ex materia ſarmentorum.Col.lib.vii.Verum uulnera eius ſarmẽtitio cinere linenda ſunt.

Sarmentꝰ nomen niſi propriũ q ſcurrilitate claruit.

Sarmatæ:populi ſcythiæ iuxta danubiũ in mæoricã paludem uergentes qui a græcis ſauromatæ dicũtur & regio eorum ſarmatia dſ Ply.li.iiii. Sauromatas gentes ſcythaꝝ græci uocant quas ſarmatas romũ dũt.Dicti Sauromatæ ab oculis lacertaꝝ σαῦρος.n.lacerta ẽ ὄμμα oculus.Vtuntur plaſtris pro domibus.paſcunturq; lacte equo. Vnde q̃dam eos ἱππομόλγους.hoc eſt equoꝝ mulſores.Alii γαλακτοφάγους. ideſt lactiphagoſ uocant.A Sarmatia ſit Sarmaris.idis.Ouidi. Tereat haud mẽs ſarmatis ũbra meos ſ(ſit duæ ſarmatiæ ſecũdũ Ptol.quaꝝ una ẽ i Europa q̃ ut li.3 ſcribit ſeptẽtrione oceão termiat ab occaſu pte germaniæ a meridiæ lazigibus metanaſtis. In ea eſt Olibã quã nunc ruſſiam & tartariam eſſe credide runt. Altera ſarmatia eſt in aſia ut idem.li.5.refert quæ a ſeptentrione terra in cognita terminat ab occaſu ſarmaria europæ & Tanai fluuio.In ea ſunt Cauſii montes.

Sariſſa haſta ꝓlonga.Liui.li.27.Prælongas haſtas macedones ſariſtas uocant Suidas. σάρισσα ẽi

δοσ ἀκοντίου ἁλλομένου λέγει μακρὸν πᾶ
ρὰ μακεδόσι

Saronicus sinus est contra corinthiacum suñ habẽs nomen a saron quod qnærcum sigt apd gcos qa olim redimitum erat quærcubus.

Sarpa:ninea putata . Nam sarpere antiqui pro purgare nsurpabant.

Sarpedon.pe.pro.rex lyciæ qui troiãis aduersꝰ græcos tulit auxilium.

Sartæ populi sunt europæ:scythiæ conterminl q nt Pompo.ait ob sæua hyemis admodũ assiduæ demersis in humum sedibꝰ.specus aut suffosa hitant totum brachati corpus nisi qua uidẽt ẽt ora uestiti

Sartago.patella inqua caro frigit'a σαρξ quæ caro est nomen assumpsi latine frixorũ dicit'.ab ipo frixationis sono. quia crepitum confusum instructu emittit.Hiero.in libi Macc. Iussit ignem admoueri & adhuc spirantem torreri in sartagine. Apd antiquos etiam ad alios usus adhibebatur.

Sarsina uetus ciuitas in æmylia exqua Plautus poeta comicus ortus est.

Sason.onis pe.pro.Fluuiꝰ de quo Syirius. Adriaci fugite in fanitas sasonis arenas. et alibi expanit sonitus tremefacto littore sason.

Sathanas interpretat'aduersarius. Quo nomine appellatus est diabolus q christi aduersariꝰ sit. Quicquid enim animæ ad deum tendenti resistit & aduersatur:& quicquid paci contrarium est hoc sathanas esse nominat'. Sicut legit'in regnoꝝ libris quia insscitauit deus Salomoni sathanam aduersꝰ eum qui erat pacificus i

Satarchæ populi in Scythia qui ut solinus refert damnato auri & argenti usu se apublica auaricia ab/

Satis aduerbium & p apocopen. Sat.si (dicarũt. gnificat abunde quantum opus est. Cic.li.artis ueteris. Longum est quod plurib⁹ sententiis ultra q̃ satis est producit'. Aliquando ponit' loco nominis.ut saris eloquentiæ habeo. Sic etiam nomina pro aduerbiis ponuntur.ut Sponte sua i mane nouũ. Et cũ saris significet quantitatem. Satius tamen comparatiuũ qualitatem denotat quia dctiuatiuũ non semper seruat sensum .primitiur. Vir. Non ne fuit satius tristis amarillydis itas atq; supba pati fastidia?ideſt melius.

Satin pro satine? Ter Satin sana es?

Satis accipio dictum est eodem modo.quo & satisfacio. Vnde & Satis acceptio q̃ est ut Pompo.inquit stipulatio quæ ita obligat promissorez ut ex promissores quoq; ab eo accipiantur ideſt qui idẽ promittant.

Sarago.is.pe.cor.ex sat.& ago compositus uidetur Vnde sategi p'm & satactum supinum facit. Et ẽ satagere anxium esse.& quod uulgo dicit' saris habeo quod agam. Ter.in heau. Nam hic clinia & si is quoq; suarũ rerũ satagit at tamen hẽt unde & pudice eductam ignaram artis meretriciæ. Aliqnãdo significat diligentem esse.seu festinare. Plau.in asi. Nunc satagit addncit domum ei ultro.& scribit nũmos: Aliquando Inniti :ut in hymno. Magne pater Augustine pces nostras susci pe:& p eas conditori nos placare satagæ.

Stratagytæ.populi i asia scythica:ut libt.iiii.testatur herodotus.

Satisdo.is.significat fide iubeo promittto per nas sine fidem meã pignori do & re ipsa certifico. Cice. Sulpitio primum ut siquid satisdandum erit amplius eo nomine peri cutes ut satis det fide mei. Cains Satisdatio eodem modo appellata est quo satisfactio. Nam ut satisfacere dicimur ei cuius desyderium implemus.ita satisdare dicimur aduersario nostro aliquem dare qui pro eo quod a nobis petitur.ita caueatur eum hoc noie secuꝝ faciam⁹

Satisfacio tantum facio:quantum satis sit irato ad uindictam inqnit Asco. Et constituitur cum dtõ. Sed cum pro punio ponitur actũ postulat. Ci.ad heren. Non conuenit censores illum satisfacere.ex eo q̃ ait se non potuisse ita adesse ut iurat⁹ fuerat.

Satis præsto.as.idem est quod satisdo.

Satio.as.a sat deduci uidetur.& saturo seu expleo significat pertinetq; ad omnes sensus & frequenter ad animum. Ci.in Cato. Satiari delectatione non possum ut meæ senectutis requiem oblectamẽtũq; noscat. Ad corpus usus est Col.li.9. Satiatq; semodius cibi i dieb⁹ singulis uicenos & centenos turtures. Hinc componitur. Exatio. Satiabilis qui satiari potest facile.cuius contrarium est Insatiabilis. Sal. Auaritia insatiabilis est:neq; copia neq; i opia minuitur.

Satietas plærumq; pro fastidio sumitur. Ci.in cato Oio ut mihi quidem uidet' studioꝝ omnium satietas facit uitæ satietatem. Dicit'& satias pro satietas. Ter.in eu. Ex meo propinquo tute hoc capio cõmodi:neq; agri:neq; urbis odium me unq̃ percipit. Vbi satias cœpit fieri:cõmuto locũ. Sal. Hi salubus occupatis externoꝝ agros inuasit frumentiq; ex inopia graui satias facta.

Satur.a.um.quod est cibo plenum. Ter.in ecy.sed tu cum satura atq; ebria eris puer ut sit satur facito sumitur interdum pro fœcundo & abundante.persius. Nec rus saturum laudere. Virg.lib.2. Ge salsus & saturi petito longinqua tarenti. Vbi Ser.saturi.aut fœcundi aut quod est iuxta oppidum saturum. Tarentum enim & saturum uicina sunt calabriæ ciuitates.

Saturo.as.penul.cor.sicut satio capit'& similiter ad omnes sensus pertinet. Ci. I racundiam meam saturata tuo sanguine. Nonius. Expleri & saturari hanc habent differentiam. Expleri est tantum modo plenũ esse saturari supra modum. Ci.li.6.de rep.grames enim dñæ cogitationum libidines infinita q̃dã cogunt atq; imperãt quæq; expleri atq; saturari nullo modo possunt. Huius composita sunt. Exaturo quod est perfecte saturo. Apul. sed ille libidine exaturatus iacebat in grabatulo. Obsaturo d quo alibi. hinc Saturitas pro satietate. Plau i cap. Proin tu deum hunc saturitate tranquillum facias tibi. Quãdoq; pro fœcunditate. Ci.i cato. Neq; solum officio q̃ hominum generi uniuersorũ cultura agroꝝ est salutaris sed etiã delectatione quaꝝ dixi & saturitate copiaq; rerum omnium quæ ad/

uſtum hominum & ad cultum ẽt deorũ ptinent.
Satulo.as.idem quod ſaturo Var. Neq; in puluere mitico coquũ carnes quibus ſatulem corpora & ſamem uentris.
Saturnuſ.a.poetis fingiť deus q̃ finis ſaturet.uel qa ſe in deuorandis filiis ſaturauit Ex ſe enim natoa comediſſe fingiť.quia conſumit ætas tempoꝝ ſpatia finiſq; pſis inſatiabiliter explet.Ouid. Tempus edax rerũ tuq; inuidioſa uetuſtas oia deſtruitis uitaq; dẽtib⁹ ẋui paulatim nigra cõſumitis omnia.morte. Vnde a græcis cronos dicitur quod tempus deſignat. Alii pĥi interptantur ſaturnũ cronou uelut a ſatietate intellectus eo q̃ græce ſacietas cros intellectus uero ſiue mens νοῦς dicitur.ut ſit nomen compoſitum ſaturnus. ex prima parte latina & poſteriore græca ipſa ſacietas mẽtis Sunt qui ſaturnum a ſatu dedacant quoniam periam ruris & ſatorum omnium primus edocuiſſe ferť.Quidam a uerbo quod græci dicunt σάτμ quo uirilia ſigtur q̃ patris pudenda abſcidiſſe stq; in marc proiecciſſe dicit.unde Venerem procreatã ferunt quæ a ſuma unde coaluit aphrodites nomẽ accepit. Hinc Saturnius.a.um ut Iuno ſaturnia q̃ fuit filia ſaturni. Verſus quoq; quos olim ſaũ na teſq; canebãt ſaturnios antiq noiabãt ut ait Var.
Saturnia ſbm nomen regionis & nomen oppidi. Virg. Ianiculum hinc illi fuerat ſaturnia nomen. editoria etiam loca ut. Diod. ſcribit ſaturnia dici eõſueuerũt. poſſedippus ãt poeta i epigrãmatiſ ſcribit lyſippũ ita feciſſe iter alia q̃ ſcribit hẽtũ ſaturni Τίτωλὸν ἀπ' ἄκρα ῥίφαντα δειροχάυτὶν ἀετὸς ποσὶν ἕχας λιφυῆσι πλαμὺπαγίμιος χερὶ δὲ ξίφιτιξῦ τιφίρεις ξυρὸν & ſubdit ἐν δὲ νόμιτι κἠτ' ὄψιν ὑπαντιάσαντι λαρίσθαι γὰια τὰ ξόωιλίνε πρὸς τὶ φαλακρὰ πέλας.
Saturnalia.oꝝ.feſta ſeptem ſeu quinq; dierum mẽſe decembri ſaturno dicata eranq; plen. lætitiæ inq; bus romani.ſynthelin ueſtem ſinuebant. Dies quoq; quibus munera ultro citroq; mitti remittiq; ſolebant. Saturnalia ſeu ſaturnalicia dicebanť. Sne. in Aug. ſaturnalibus & ſi quando alias libuiſſet modo munera diuidebat modo nũmos oĩs noræ.
Saturnalicius.a.uz.quod ad ſaturnalia ptinet. Mar. Saturnaliciæ ligulã miſiſſe ſolibræ.
Saturea hærba fragrantis odoris qnæ & Cunila dicitur & Origanum heracleoticum a ſaturo dicta q̃ nullum fere condimentum ſine ea fiebat pp quod ſaturitatẽ inducere uidebatur. Col. Et ſatura thymi referens tymbræq; ſaporẽ. Alii tymbram uocant. Venerem emortuam ſuſcitat in cibis ſumpta. Vnde ex græco ut quidam uolunt nomen ſibi uendicauit quaſi ſatyrea ut ſatyri i uenerẽ pni & ſalaces
Saturum urbs calabriæ fuit non longe a Tarento. Vnde Saturianus.a.um poſſeſſiuum. Hor. Meſaturiano uectari rure caballo. Quidam etiaz Satyrũ ſcribunt. Vnde & nõnulli. agrum inquo Tarentũ conditũ eſt Satyraz uocari affirmant.
Satelles miles mercede conductus ut ab imperatoris latere non diſcedat. Et Satelles qui ſontib⁹ ca piendis pẽſt: qui & Apparitor dicitur.
Satellitium ipſa ſatellitum actio. Augu. libro quito cõ. Procuraui aliam non utiq; coniugem qno ran q̃ ſuſtentaretur & produceretur uel integer uel auctior morb⁹ animæ meæ ſatellitio perdurantis cõ ſuetudinis in regnum uxorium.
Satrapa.pen.cor. dictio perſica. & apud nos ſignificat pfectũ Suidas σατραπεία ὑπαρχία σατράπης δὲ σατράπου ἐδείου ἀξιώματος
Satyri dicti ſunt q̃ in libidinem ſemper proni ſint. a uirili membro quod tetetes græci σάτμ appellabant. Hi ſunt ut Ply. li. v. ait animalia quadrupedia in ſubſolanis indorum montibus perniciſſima humana effigie tecte currentia. Veteres huiuſmõi monſtra pro ſylueſtribus diis coluerunt. Vii Hier. Vidit homunculum inquit ad unciſ naribus & ſũte cornibus aſpera cui extrema corporis in caprarũ pedes deſinebant. Et præmiſſo ſigno crucis cum quiſnam eſſet interrogaſſet Antonius reſpondiſſe fertur. Mortalis ego ſuz un⁹ ex accolis eremi quoſ uano errore deluſa gentilitas ſaunos ſatyroſq; & ĩcubos appellat.
Satyriaſis pulſus teſtium & uelut ſingultus quidam inguinis ſequens inflãmatam quandam paſſionẽ ſeminalis receptaculi. cum intentione & tẽrigine. Quod ſi non ceſſauerit pulſus i ille ſolent ſeminis receptacula intendi uel ſpaſmus naſci. Qui morb⁹ etiam Priapiſmos dicitur.
Satyrion hærba ſolius ĩlii rubri aliquanq; minoribus ſtribus non amplius a terra exeuntibus. caule læui cubitali nodo radice gemina. hãc arabice chaſtalce uocant. orchis græce quæ nox teſticulum denotat latine uulpis teſticulus uel lepotina.
Satyriacum ſignũ ſimulachrũ priapi quod in hortis apud antiquos ponebať Pliny. lib. ix. Eſt & teligio quædam hortoſq; & ſera tantũ contra inuidẽtium effaſcinationem dicari uidemus. In remedio ſatyriaca ſigna.
Satyrum. Vide indictione Saturũ.
Saryria. auis. cornus. L. Florus. Cum ſingulari certamine Manlius aureum torquem barbato iter ſpolia detraxit. Inde Torquati. Iterum pontino agro cum in ſimili pugna latius inſidente galeæ ſatyria alite adiutus. Inde Comini. Satyria etiam apud latinos cibarium confuſaneũ dicituri ueluti cinꝰ exuanis rebus compoſitus.
Satyra.pe.cor. q̃ſi ſatura dici uſ ob carminia uarietatem: ſeu pp copiam rerum quæ ibi tractanť. Eſt enim ſatyra carmen maledicum & ad carpenda uitia compoſitum quale ſcripſerunt. Lucil. Horatius Iuuenalis dĩus. Accepit enim id carminis hunc titulum q̃ perſonia factiſq; faciatum abundatire uideatur. Quidam a ſatyra lance quæ refecta multis uariiſq; primitiis in ſacrificiis diis offerebatur. Alii a lege ſatyra dictam exiſtimant quæ uno rogatu multa ſimul comptobat. Dequa lege Sal. ĩ Iug. Deinde quaſi per ſatyram ſententiis exquiſitis in deditionem accipiť. Var. aquodam farcimi nis genere qđ multis rebus reficiebaťi dictam ſatyram eſſe ſcribit. Vnde in. x. li. plautinarũ q̃ſtionuz

habetur ſatyra eſt una paſſa & polenta & nuclei pi nei ex muſto conſpſi. Sunt qui a ſatyris deriuent. q̄ in hoc genere carminis res ridiculæ pudēdæq̄ ſcribunt quemadmodum proferri a ſatyris ſolent. Do. in Ter. Deinde aliud genus fabulæ ideſt ſaty ra ſumpſit exordium quæ a ſatyris quos illotos ſē per ac petulantes eſſe legimus uocitata eſt. Poteſt etiam dici ſatyram ideo uocatam. q̄ in antiqua ſa tyra introducebant ſatyrorum perſonæ. aut ſi quæ erant ridiculæ ſimiles ſatyris. Duo quippe ſatyra/ rum genera fuiſſe conſtat. Alterum antiquius qd ſola carminum uarietate conſtabat. Alterum recen tius apertam hominum teptæhenſionem continēs Hinc Satyrus. & Satyricus pro eo qui ſatyraꝫ ſcri pſit. Satyrice aduerbium ſignificat acriter cum cō/

Satus. a. um. a ſero is fit pro ſemino. Vñ (uicio. etiam a Virgilio ponitur pro genitus.

Satus. us & Satio. onis ipſum ſerendi actum deno/ tant. Plan. lib. xvii. Qua propter de talearum ſatu. nunc dicendum ideſt plantatione. Quandoq̄ etiā ſatus ſemen dicit.

Satyrorum inſulæ ſunt tres contra Indiam extra gā gem ſitæ ſicuti. Ptol. li. vii. ſcribit. Qui habitāt cau das hſe dicunt quales ſatyris pinguntſ.

Satum ager inquo ſemen eſt. ut Hiero. in ll. Iudith. Et ſatum eodem auctore gen⁹ menſuræ iuſta mo tem prouinciæ palæſtinæ unum & dimidium mo dium capiens. In Geneſi tamen non tanta capit ſūma ubi ſcriptum eſt. Accelera tria ſata ſimilæ cōmeſce & fac ſubcinericios panes.

Satiuus. a. um quod ſeminat: uel quod idoneum eſt ut ſaminat. Gel. Sed hi plæraſq̄ naues locris ſue/ bant græci magna canabo & ſtuppa cæteriſq̄ ſatti uis rebus.

Saucius. a. um. nomen quod naſcit a participio ſan ciatus quo modo laſſus a laſſatus. & lacerus uel la cera a laceratus. Et eſt ſaucius unlneratus. Virgil. Qualis mugitus fugit cum ſaucius aram taurus.

Saucio. as. uulnero. aquo fit Compoſitum Conſau\ cio. Amb. lib. i. offi. Verberamur uocis noſtræ uer bere cum loquimur ea quorum ſono cædituꝛ an/ mus nollet & mens conſauciatur.

Sauromatæ. populi. Vide ĩdictiõe Sarmatæ.

Sauiot. aris Vide indictione Diſſanior.

Sexum maius aſpins duriuſq̄ q̄ lapis. licet quidoq̄ ſaxum protapide ponatur. Hinc Saxeus. a. um qd e ſaxo eſt Saxoſus. a. um. ſaxorum copiam ſignifi cat ut ſaxoſa nia. Saxulum diminutiuñ. Ci. lib. de ora. Illam in aſpimis ſaxulis tanq̄ nidulū affixaꝫ

Saxum ferratum oppidum in piceni atq̄ Vmbriæ fi nibus ſitum. ita appellatū a ferro pp ſodinas ferra rias quas eo in loco multas fuiſſe earum reliquiæ oſtendunt. Sentinū a ueteribus dicebat a Sentino amne iaxta mœnia labente quem nūc quoq̄ I co læ Sentinū uocant. hoc oppidum nobile factum ē duorum nitoꝛ ortu Baldi. ſ. Alexandri quorū pri mus Cæſarearum iaguꝫ interpretatione clariſſim⁹ Alter in ſacris lſis eminentiſſimus. qui cum in oī doctrinæ genere uitæ ſanctimonia ſūmus haberet noſtræ Auguſtinianæ religioni magno omniū cō

ſenſu præfectus eſt. nec multo poſt ob res p̄clarē ge ſtas cardineis inſignibus a pio pontifice maximo decoratus fuit

Saxatilis & hoc ſaxatile. pe. cor. quod ſaxa incolit ut piſcis ſaxatilis. Et ſaxatile dicitur uernacula lin gua da laſſi. Plau. in ru. Piſcatum hamatilem ſaxa ulemq̄ aggredimur.

Saxones. illuſtres Alemaniæ populi qui Angelæ re ginæ auſpicio anglīā deuicerunt aqua etiam nom̄ fortita eſt anglia quaſi Angela. cum prius Albion diceret hos Ptol. non lōge a Cimbris in oceani ſe ptentrionalis littorib⁹ & paludibus iuiis cōſtituit

Scaber. a. um: quod rubiginoſum eſt. Virg. ll. i. Ge. Exeſa inuenit ſcabra rubigine pila. hic ungues & dentes dūr ſcabri qui ſordidi ſunt etiam ſi nō ſint aſperi tactu.

Scabredo aſpitas ſicut quando caro contrahit & fit rugoſa. Quo nocabulo uſus eſt. Hieron. in diui hilarionis uita.

Scabricia & ſcabricies rubiginoſitas. Vnde Plynius unguiū ſcabriciam dixit.

Scabo. is. ſcabi ſcabitum ſignificat ſcalpo. conforo. & quaſi unguibus fodio. Ply. h. viii. Si uero ſquā/ me obtorpuere ſpinis uiniperi ſe ſcabit.

Scabies a ſcabo. ſiue a corporis aſperitate dicta eſt q̄ ut Celſus ſcribit. eſt durior cutis rubicunda ex qua puſtulæ orinunt q̄dam humidiores q̄dam ſicciores Exit ex quibuſdam ſcabies: fitq̄ ex his continua tæ exulceratio pectiens. Hæc etiam plora a græcia dī A ſcabiæ fit Scabioſus. a. um.

Scabro uermis qui naſcit de carnib⁹ equoꝝ putri/

Scabellum diminutiuū ſigt paruū ſcamnū. (dis. Nōnūq̄ ponit pro ſuppedaneo. Ang. ſup. p̄s. Sup pedaneum dī ſcabellum: quod dicunt græci ὑπο ποδιον. dixerunt latini ſcabellum: & alii dixerūt ſuppedaneū. Vide indictione Scānum.

Scaei lūt thraces populi ſcatæ troianæ portæ. Scæ⁹ amnis. & Scæus murus.

Scacnoſ: latine habitatio ūbra tabernaculū: uel funis

Scaeno. factorius. a. um. ut ars ſcaenoſactoria qua ſi nar Vmbracula: uel tabernacula: uel funes.

Scaenophegia. orum. neu. genens feſta tabernaculo rum quibus iudæi faciebant tabernacula ad ſimili tudinem tabernaculoꝝ inquibus habitauerunt cū ex ægypto peregrinatent in Eremo ab σκῆνος & φαίνω. latini uero aſpiranonem addiderunt.

Scæna cum ae. dipb. magis ex antiquorum conſuetu dine q̄ ex ueta orthographia ut inquit. Priſ. quia cum græca ſit dictio q̄ apud illos ſine diph. σκηνή. ſcribitur apud nos etiam abſq̄ diphō. debuit tā ſſerri. alii inſignum productionis per. æ. diphō. no/ tandum putant: ut Apul. eſt autem ſcæna inūbra/ tio ἀπὸ τῆς σκιᾶς quæ quidem ut docet Ser. a ruſticis primum inumbrationis cauſa compta fuit ubi prius carmina incondita decantabant. Quare & a nōnullis tabernaculum a papilio traductus fu it. Poſtea tabulata cœperunt componere imodum parietis. Vnde bodie conſuetudo permanſit: ut cō ponant pegmata a lndorum theatralium editori/ bus. Vnde Scænophegia tabernaculorum feſta.

Sed cum in urbes deducta fuit ſcæna: redactum ē nomen ad eam partem theatri quæ ab uno eī⁹ cornu ad aliud ducebatur. Conſtat autem ſcænaꝫ theatri frōtem binis pluriſue contignationibuſ cōſtratam inquib⁹ hiſtriōes recitabāt. mimiq; mirmillones & cæteri ludii uarios ludos ac geſticulationes edebāt In ſcæna aūt cū hemicycli formam haberet gradus ſediliaq; fuere dequibus primarii magiſtratus honoratioreſq; ſpectarēt: eoruꝫq; ſedilia poſtima orcheſtra eſt dicta. Placidus grāmatic⁹ ſcribit ſcenām eſſe cameram hinc inde cōpoſitam q̄ in umbræ locum in theatro erat in quo ludi actitabant. Item ſcænā dici arboꝛe in ſe cubārium q̄ſi cōcameraram dēſationem. ut ſubter poſitos tegere poſſit: Item ſcænam uocati compoſitionem alicuius criminis quæ digna ſit agi i theatro exclamationibus tragicis. Scæna ſic diffinit a labeone q̄ ſit ludoꝝ faciendorum cauſa quolibet loco ubi q̄ conſiſtat moueaturq; ſpectaculum ſui p̄bituruſ. poſita ſit i publico priuatoq; uel iuuco quo tandem loco paſſiꝫ hoīes ſpectaculi cauſa admittātur. hæc autem uerſatilis erat: aut ductilis: Verſatilis quæ ſubito tota machinis quibuſdam uertebat: & aliā picturæ faciem oſtēdebat ductilis quæ contractis tabulatis hac atq; illac interiorem picturæ ſpeciem denudabat.

Scænicus .ca.nū quod ad ſcænam pertinet ut ſcænici ludi. Aug. lib. 3. con. Sed qualis tandem miſericordia in rebus fictis & ſcænicis Scænicus uero abſoluto uocabulo hiſtrio dicit. Sue. De Nerone. Ac ſpectaculis theatri clam illatus cuidā ſcæni co placenti uōcinm miſit.

Scenoma.atis figt tabernaculum ſeu ſacculum.

Scenitæ cognomiati ſūt quidam arabiæ populi a tabernaculis. qui i tētoriis habitāt. ut iquit Solinus quæ caprarum pilis texta ſūt. apud quos ſi ſus uectus fuerit illico moꝛit.

Scæua dicit qui ſiniſtra manu utit pro dextra. Quo nomīe dictus fuit quidam romanus. de quo Sue. i Cæſa. Scæua excuſſo oculo trāſfixus femoꝛ & humero cētum & uigiti ictibus ſcuto perforato cuſtodia cōmiſſi caſtelli obtinuit.

Scæuola a ſcæua. ideſt ſiniſtra ut iquit Var. eō q̄ q̄ ſiniſtra ſūt bona auſpicia putātur. Et græci ſiniſtrā σκαιὰν. uocāt hīc ſcæuæ dicti ſūt hoc nomīe dictus eſt Mutius nobilis uir romanus qui debilitata dextra ſiniſtra uſus eſt Liui. li. 2. Mutium demiſſum cui poſtea ſcæuolæ a clade dextræ manus inditum nomen. Scæa enim ſiniſtra eſt. & Mutius ſiniſtra eſt uſus exuſta dextra.

Scala. æ. & ſcalæ. aꝫ utroq; modo dicit a ſcādēdo q̄ his altiora ſcandamus. Nam proprie ſcalæ ſunt q̄ ex pluribus gradibus conſtāt Diſtigūt quidam ſic ſcala eſt quæ ex teretibus lignis aut funibus aliaue materia ſimili huc atq; illuc trāſferi poteſt. Scalæ. quæ latiores habēt gradus & īmobiles permanēt. De hac Ply. Etiānum ſcalis tectum epheſiæ dīcæ ſcāditur. De illa Caius iurecōſul. Vel ſcalam ſciēs cōmodauerit ad aſcēdēdum. Sed ſæpe cōfundūtur Et ſcalas magna i uſu eſſe q̄ ſcalam dicimus. Sal. i Tug. Vnæ atq; alteræ ſcalæ cōminutæ ſūt qui ſuper ſteterāt afflicti ſūt. Nō dixit una atq; altera. ſcalæ quibus per gyrum. aſcēdimus a cocleæ forma. Cochides & cocleæ dicūtur q̄ uero ex lignis teretibus ſiue canabinis fūibus a Capaneo iuctæ primū ferūt: ut eſt apud Vege. li. de re militari.

Scalmus. lignū teres cui nauæ remos loro quodam ligāt ad nauigādum ut firmius nauigēt.

Scalpo. is. pſi. ptū. fodio & unguib⁹ pruritū anfero. Scalpūt enim homies unguibus & galliæ pedib⁹ Ply. li. 9. Attrituq; petræ ſcalpētes piſces pruritu iuuadit. Diom. grāmaticus ſcalpturam dici probat nō ſculpturam. Salpta iquit gēma dicēdum eſt nō ſculpta q̄m adiecta p̄poſitiōe. facit īſculpta. Scalptor & ſcalpit. Ply. li. xxxvii. Expetuntur a ſcalptoribus ferroq; includuntur nullam nō duriclam ex facili cauātes. Sculptura ſcalpendi actio. Idem omnia autem hæc genera ſcalpturæ contumaciter reſiſtunt.

Scalprurio. is. iui. itum. Idem quod ſcalpo. quod p prium eſt galli gallinacei cū terram ſcalpit. Plau. in aul: Vbi erat. hæc defoſſa occepit ſcalpturiræ uir guibus.

Scalprum. & Scalprus. & diminutiue ſcalpellum & ſcalpellus. ferrum quo aptatur corium. & cū quo radit uel celtis. Vtūtur tamen eo inſtrumento diuerſi artifices. Cato de re ruſ. Ficos & oleas altero modo. quod genꝰ aut ficū aut oleam eſſe uoles. inde librū ſcalpro eximito. Col. libr vii. Scabies ferro cæſa perluaſ urina etiam ſæpe ſcalpello uſq; ad imum reſecare & amputare ſcabiem ſæpe profuit. Et li. 9. Scalprum quod deinde adūcum eſt toſtrum appellatur. Sue. de Vitelio. ſcalpro librario uenas ſibi incidit. Scalpra ſutoria Horatius intelligi uoluit illo uerſu. Si ſcalpra & formas non ſutor nautica uela auerſus mercaturis delit⁹ & amēs undiq; dicatur. Liuius. fabrile ſcalprum appellat quo magiſtri elephantos intrimebant inter aures bæluæ adacto in ipſa compage qua coniungitur capiti ceruix. Cor. Celſus ſcalprum inter ferramenta chirurgica numerat ubi ait lib. viii. Tum demū ad manum ſcalprū uciendum eſt. Col. lib. x. ferramentum ſcalpratum dixit ad ſimilitudinem ſcalpri formatum. quo ait opus eſſe ad caſtraudas apium aluos.

Scalpellus & ſcalpellū diminutiua ſūt. Vide indicti one ſcalprus.

Scalpturatū genꝰ paulmenti quod & Vermiculatū dicit quod factū poſt tertū pūicum bellū fuit ex tefellis miutis diuerſicolorib⁹ ut in templis antiqs Et nos Moſaicam dicere ſolemus. In his pauimētis picturæ radendo fiebāt quo modo nūc ſcalptu rata albaria in exteriore parte parietum ac muoꝝ rum fiunt.

Scamāder. fluui⁹ q̄ europam ab aſia diuidit. & alio nomine dicitur xanthus.

Scamādria: utbs pua a portu iliēſi paꝫ remota.

Scamonea: frutex cui⁹ ſuccus ualet ad mediciuas.

Scandalum. eſt q̄d nos offendiculū uel mīaiuel i pactiōe poſſum⁹ dicere. Quādo ergo legim⁹ q̄q̄ de

minimis scãdali ꝛanerit quẽpiam intalligimus q̃ dicto factoua occasionam ruinæ cui q̃ dederit. hic

Scãdalizo.as quod est alicui scandalum præbeo.

Scãdinauia insula est oceani septentrionalis. quam Plyn. li. iiii. in cõpertæ magnitudinis esse scribit. Eam alteꝝ orbem terrꝝ esse crediderunt.

Scando.is. scandi. scansum in altũ uado. Ci. in. ca/to. Vt si qui gubernatorem in nauigando nihil a/gere dicant: cũ alii scandant malos: alii per foros currunt. hinc scalæ dictæ sunt p quas in altũ ascen dimus huius composita sũt Ascendo. quod ẽ sur/sum scando. Cuius contrariũ est. Descendo. deor/sum scando. Cõscendo simul sursum scando. Vir. Bis denis phrygium conscendi nauib⁹ æquor ma tre dea monstrante uiam. Inscendo sicut eius sim/plax. Plan. in asi. Neq; in lectum inscẽdat proxi/mũ supscando. Liui. Iam euaserãt media castra cũ superscandes nigilum strata somno corpora miles ostenso scuto sonitũ ꝓbuit: Transcẽdo Plan. i aul. hoc magnũ est periculũ me ab asinis ad boues trã scendere. Lact. li. 2. per translationem dixit. Tum dedit ei certa mandata q̃ si observasset in mortali⁹ maneret: si transcendisset morte afficeretur.

Scandulaca hærba a scandendo frugibus inimica q̃ eas uelut hædera implicans nectat.

Scãnum est quod lecto uelu ti gradus apponitur ut per id in lectum facilius ascendat. Var. scribit scã num esse quo duplici gradu in lectum aitiorẽ con scendabant. Scaballũ quo simplici scamsione in le ctũ non altum scandebant. Ouid. in arte. Et caua sub tenerum scãna dedisse pedem. Et scãnum dici tur terra illa altior q̃ inter duos sulcos in colendo relinquitur. Plv. Scãna inter duos sulcos cruda re/linquant. Et. Col. li. 2. uocat scãnum crudum so/lũ & imotũ minimeq; aratro proscissũ. Idem. lib. iiii. Duabus gẽmis supra terrã eminere passim re/posita humo cæteris coæquant q̃ faciunt in eadem linea intermissis totidẽ pedum scãnis dum pagãt ordinem. Quoniam uero in his sedere conueuim⁹ factũ est ut scãnum & scabellum sæpe pro subselliis usurpent. Ouid. li. 6. fas. Anta focos olim scamnis considere longis mos erat. Scãna ẽt in arboribus dicũtur rami & brachia per quæ uites ascendunt.

Scansile. pe. cor. dicit id per quod ascendi potest.

Scãdis hærba quæ in holere sylvestris a ḡcis põitur

Scandulæ paruæ tabellæ. hoc ẽst in psruas laminas scissæ eligno quibus tecta tegunt: Fiunt autem ex robore abiete & picea fissis uel assulatim desectis.

Scapha nanicula in ligno cauata. ab σκάπτω fodio cauo. Vnde & σκαφὴ. a multis fossura alueus lin thar traducitur quæ maiorem nauem sequitur. Et paruæ ad piscandũ naues scaphæ dicũtur. Hic sca phiarius sicut a classe classiarius.

Scaphiũ uas cõcauũ: in quo cscare & meiere consue uerunt dictum a similitudine scaphæ nauis latini Mstulam uocant. Inue. Et rude positis scaphium cum sumit armis. Proprie tamen ut aliqui putant uas fœminarũ in quod mingunt quemadmodum iuris lasanum necessariũ erat in quod uentris recre mẽta deiicerent. Erat & scaphium uasculeũ in quo still i medio siti proceritas horarum ductus discri minabat. Plutar. in numa. scaphium appellat quo ignis sacer extinctus solis tantũ radiis accendeba tur. Suidas σκάφιον ἡλιος κουρᾶς ἀρίστου φασὶ τινὲς οὐ μὴν ἀλλὰ κοινῶς ἅπαν σκάφιον ἀποτε τιλμένον.

Scaptensula locus in macedonia ubi argentum fo di solebat ab σκάπτω fodio. Lucr. Quales expi/rat scaptensula subter odores.

Scapulæ humerus siue dorsa a scandendo ut quidã uolũt q̃ mobiles uelut mollibus iugulis a ceruice demittũtur. Plau. in asi. Mirabar quid dudum sca pulæ gestibant mihi harioiari cœperant mihi im/mũdo malum. Hiero. in Gñ. Apparuit rebecca ua riens cũ hydria quam portabat in scapula. quæ se stinans deposuit hydriam de humero.

Scapulares sensi dicti ũt quia scapulis cædũtur

Scapularis uestis quæ tantũ scapulas tegit.

Scapiliũ ueteres pro tergo usurparũt. & aliq̃n ꝑ ipsa scapula. Vnde & spatiũ quod inter scapulas quasi si uallecula est. iter scapulũ dicitur.

Scapus dr id iquo semia quarũdam hærbaꝝ depẽ detsut in papauer. Ply. In papauere & similib⁹ ica pus. In harũdinib⁹ in glandib⁹ in auellanis pãni cula appellat. Et scapi ingb⁹ uuaꝝ grana sũt. Var. Quæ calcatæ uuæ erũt eoꝝ scapi cũ folliculis subit crendi sub-prælũntur si q̃d reliqui habeant musti ex primat in eundem lacum.

Scarus piscis q̃ sol⁹ pisciũ dicit ruminare ꝟbisq; pa sci: quo carpathiũ pelag⁹ abũdat. Opianus hic sca rus saxa frequentat. q̃ mites inter pisces clamore tremendo intonati & solus pallẽtes rumiat ꝟbas.

Scarabæ⁹ aial puũ uolatila: uulgo scarauacio dicitur Scarabæoꝝ aũt diuersa sũt genera. Nã qdaꝫ sunt coloris uiridis e uermib⁹ fimo bouis aut iumenti creati. Alii grandiores cornua ꝓlonga bifulcis dẽ tata forficib⁹ in cacumie hãtes. Alii a fimo ingen tis pilas auersis pedib⁹ uolntãt. hos ægyptii sũmo pere uenerabant aiatum solis effigiẽ esta putãtes: ut inqt Euse. li. ꝓpati. Scarabæus aũt ois uirilẽ se/xũ habet. & spmare in stercus ifuso pila deinde cõ fecta pedibus inuoluit.

Scarifico. as. scalpello aperio quo aliquid facili⁹ ex eat. Vnde icarifacito dicitur quando tenui uulne/re sanguis emittitur. Ply. dentium dolores sedant ossibus. diaconis scarificatis gingiuis Scarificare dolorẽ figẽt scarificando doloram expellere. Idem Præterea in corde equoꝝ inuenit os dentibus ca/ninis maxime simila hoc scarificare dolorẽ putãt.

Scardona insula in mari adristico adiacens illyrico ut Ptol. iib. 2. refert. In ea sunt duæ urbes Collen/tum & Arba.

Scarinia lax arat i eos q̃ nefãdo scelere laborabant.

Scateo. es. scatui figẽt Emano erumpo. abullio ut An tiochus scatere cœpit uermibus.

Scaturio. is. pe. cot. p. suo primitiuo scateo ponitur Quod est non solum aquarum sed hærbarum & cæterorum sua sponte ubertim nascentiuꝫ. Hiero. In sepulchro eius nõ nisi mãna inuenitur quod & scaturire cernitur.

Scatebræ pe.cor.ebullitiones aquæ surgentis. Virgili.lib.i.Ge. Scatebrisq; arentia tempat arua. Sic Scaturies.& Scaturigo.

Scaturigo .penultima producta ideꝫ quod scatebra Augu.super ps. Scaturigines dicimus ab imo aq; ebullientes. Columella libro quarto. Naꝫ præstat non conserere q̃ in summa terra suspendere nisi si tamen scaturigo palustris obuia fiti sicut in agro tenuate piusq; sesqpedẽ phibeat infodere.

Scauri dicti sunt qui talos pedum tumentes ac porrectos habent. Hora.libro primo. Ser. Illum balbutit scaurum prauis fultum male talis. Fuit & Scaurus cognomen familiæ romanæ exqua æmylius Scaurus nobilis & pauper sed eloquentia sua gloriam peperit. Consul ligures & Gantiscos domuit atq; triumphauit. Censor uiam æmyliã strauit: pontem æmylium fecit.

Scelus: flagitiũ: facinꝰ. aquo Sceleſtꝰ & Sceleroſus.

Scelero.as.polluo. Virg. Patce pias scelerate manꝰ. Hinc Sceleratus.a.um.

Sceleratus ita distingui solet a sceleroso ut scelerosus sit auctor sceleris. sceleratus inquo sit sceius constitutum aut commissum. Teren.in beau. Vbi ego illum icelerosum atq; impium inueniam? Aut quando tamen Scelerat⁹ ponitur pro nocente. Virgilius. At scelerat⁹ exquitere frigus difficile est. Scelerata porta romæ dicta est: & scelesatꝰ cũ pus hoc est pollutus.

Scepsis: ciuitas phrygiæ quam quidem æneæ regina fuisse traduut. Hinc Scepsius scepsia scepsium. Ex hanc fuerunt Metrodorus .qui artem memoriæ consumauit &. Demetriuſ grammaticus q troianam extructionem exposuit.

Sceptrum: uirga qua reges utebantur.

Schedæ tabella siue pagella philyracea. hoc est tilia cea qua p chartis priscos uti solitos Eustat. & Aelianus asserunt. hodieq; græcũ uulgus schedas uocat tabulas eas quibus supputatores numeris scribendis utuntur: ut mox liru spongiæ leuiter aboeri possint. Accipitur quãdoq; pro folio charte siue papyri nõduꝫ compacti & ligati. qd & phyllura. græco uocabolo nuncupamus. Plymus Sed ratio deprehendit uitium unius schedæ tenuisiõe. Quidã detracta aspiratione Scedam scribunt. Quintilia. Nam qui omnes etiam indiguas iectioue scedas excutit auilibusquoq; fabulis accõmodare opã pt. Vnde & pro libris monumentisq; litterarum schedæ quandoq; accipiuntur. Mar. Ohe iam satis ẽ ohe libelle. tu pcedere adhuc & ire quætis nec sũma potes in scheda teneri.

Schedula diminutiuum a scheda. & id est quod uulgo dicunt boletinum: non ut multi ducunt Cedula. Hierony. ad Aiga. Detulit mihi in parua schedula maximas quæstiones quas ate datas: mihiq; tradendas diceret. Ponitur & pro libro.

Schedia: nauigii genus in conditum & trabibus tñ inter se connexis factuꝫ: quales suut rates. Et apd græcos schedia suur quæ nos extemporalia uocamus. Vnde & pro iconditis & extemporariis carminibus dũr q̃ nostri syluas appellant. Græci enĩ σχέδιον uocant qd tpe cõpositum est quasi dum taxat in schedis scriptuꝫ. & primo ruderatu deformatum. non adhuc expolitũ. σχεδιάζω. figit rez tuditer incipio. Schedicus. a.um. Apul. in deo Socratis. In isto schedico & incondiro exprimini an idem sim repentinus. qui ppatus.

Schema.atis. & Schematum. & Schema.æ. forma uel figura: siue cultus ornatusue latine dr. quia per hoc quodam modo uestit & ornat oro Pla. in psa. Lepida cũ decora schema. Amb. Adhuc athletæ ĩ schemate sunt. & tu iam ocium petis? Huius multæ sẽ spes. uideiꝫ plepsis zeugma hypocensis. Sylepsis. Anadiplosis. Anasionomaton paromæon. homœoptotõ. Polyptotõ Trimos. Polysyndetõ. dialiton. Prisci latini absq; aspiratione pronuncia bant. Vñ uetusti codices plautini hũt scriptũ. qd ego huc pcessi sic Cuꝫ seruili schema. i. hitu.

Schesis. dici põt hitudo. cũ multitudo uoium incõiunctoꝝ quodaꝫ ambitu copulatur: ut nubila: nix grando procellæ: fulmina: uenti.

Schisma.tis. latie scissura ab σχίζω. q ẽ scido. Hic diuisiõem ecclæ schisma. dicimus nõ scisma. ut multi proferunt male.

Schœnos. latine funis. Quo noie ẽt dicta fuit urbs Boeotiæ. a Schœno Atlantis patre sic appellata. Schœnos quoq; mensura terræ quinquaginta stadia continens ut inquit Herodotus. lib.ii.

Schœnus. untis. flum athenis pximũ ut inqt Stra. a iuncis dictũ. Proindeq; Iũcarios in hispania cãpos schœnãtas uocat. Sed & in arcadia Schœnũtis fit mẽtio. ab amne quẽ schœnicã appellãt. Itẽ Schœnus arbor lentisci.

Schœnuꝫ. locus in boeotia. collocatur.

Schœnisinos: mensura terræ est.

Schœnoplocos funarius & restio latine appellatur. hoc est qui funes facit.

Schœnobates. pe.cor. q p funes ludẽdo gdi. σχοῖνος. funis dr. & βαίνω. ascendo. q̃si funis ambulus. Iuue. augur schœnobates medicus magus oia nouit. Hi a Firmico dñt Neurobatæ. Funerepci. & Funepci: ab Apuleio. Funãbuli ab oĩbus.

Schœnitæ pe.p. populi: sic dicti a tabernaculis in quibus degũt: quæ ciliciis metant.

Schola: lfaꝫ ludũ figt. a uerbo græco. ἐχολάζω. q est uaco qa cæteris tebꝰ omissis uacare liberalibꝰ libꝰ studiis pueri debẽt. Ausoniꝰ tñ ab σχολὴ. i. ab uacatiõe & laxamẽto qd pueris iterdũ dandũ eẽ pscribit. dici fẽtit Sic. n. ait. Grato schola noie dicta est. Iusta laboriferis tribuant ut ocia musis. Aug. lib.i.cõ. Iñ datꝰ suꝫ ĩ scholis ut discerẽ ifas. Pli uño schoiæ apud Festũ. Erat & ĩ balneis schola. apud Victr. ps labri siue aluei a pstoiãdo ut q dã arbitrãt dcã ut occupato ab his q priores uenissẽt labro ĩ schola cæteri circũspectãres rectæ stare possent. Erat & ĩ porticibꝰ. auctoꝛ plynio. Alexandrũ iquit & philippuꝫ cũ minerua q stẽ in schola in octauiæ porticibꝰ & philippi. Ci. li.i. tus. posuit scholas p dispꝛtatiõibus & cõtrouersiis q̃ in scholis inter doctorem & discipulos ociose agitari solent cum inquit. Hanc perfectaꝫ philosophiã

ſemper iudicaui quæ de maximis quæſtionibus copioſe poſſet ornateq; dicere. inquem exercitationem ire nos ſtudioſe operem dedimus ut iam etiam ſcholas græcorum more hebere auderem⁹.

Scholaris & hoc ſcholare quod ad ſcholā pertinet. Hierony. ad Dama. Nec aures Quintiliani floſculis & ſcholari declametione mulcendæ.

Scholaſticus ſcholaſtica ſcholeſticum. idem quod ſcholaris. Vnde ſcholaſtica diſciplina. Et ſcholaſticos uocemus diſcipulos qui diſcēdi gratia ſcholas frequentant.

Scilicet: aduerbium. ſignificat certe. quaſi ſcire licet. Et modo affirmatiue. Liuius. Terram oſculo contigit. icilicet q ea communis mater omnium mortalium eſſet. Ouidi. Scilicet eſt aliquid cum fœuis uiuere nentis. Hoc eſt profecto multum eſt. Modo Ironice. nt cum pronunciatur cum quadam acerbitate. Nam tum neget quod dicitur. Virgili. Scilicet is ſupens lebot eſt? Cice. Furnio. Scilicet id agitur? queſi dicat non agitur. Interdum ſignificat. ad hoc. Hierony. In paulo. Et inter equuleꝫ laminaſq; uictoreꝫ iuſſit melle perungi ſcilicet ut muſcerum aculeis cederet qui ignitas ſartagines ente ſupereſſet.

Scylurus: penultima producta nomen uiri. dequo i dictione Silurus.

Scindo ſcindis: ſcidi. ſciſſum per duplex. ſſ. ſignifi/cat fiudo frango. Virg. Scinditur incertum ſtudia in contraria uulgus. Huius uerbi compoſita ſunt. Abſcindo. Conſcindo. Hierony. ed Chteſi. In mē tem tibi ueniat tuuicam ſeluatoris nec amilitibus fuiſſe conſciſſem. Diſſcindo uerte ſcindo. Terrē. iu eu. Veſtem omnem miſere diſſcidit. Interſcindo. per medium ſcindo. Lactan. lib. de opi. Lebra ipſa quæ queſi antea cohærebant quam decenter intericidit. Proinde. ualde uel ultra ſeu ſubtus ſciudo. Reſcindo. de quibus alibi.

Sciſſile ipe. cor. qd ſcindi pōt.

Sciſſio: Sciſſura & Sciſſus. uſ. Idem ſignt. Var. Sciſſu meteriæ fatigatus q ſcebat lectulo.

Scintilla. queſi icindilla quod ſcindatur a re ignita. Vide in Fauille.

Scintillo. aſ. ſplendeo mico.

Scylla: ſaxum in meri. periculoſum mare faciēs nautis. Vnde eſt illud. Cecidit in ſcyllem cupiens nitare charybdim. Eſt & Scylla nomē filiæ Nyſi Megarenſium regis quæ Minois amore capta ſed ab ipſo ſpreta cum ex dolore defeciſſet in auem ſui nominis mutata eſt. Ouid. Filia purpureoſ niſi fu rata capillos puppe cadens nauis facta refertur a/uis. Altere fuit ſcylla phorci filia: quæ uerſa fertur in ſaxum cui nomen eſt ſcylla in mari] periculoſū lege Seruium. qui latius eas pertractet. Itez Scylle genus piſcis quo maxime abūdet Lyris amnis campaniæ Minturnenſium urbem Interfluens. Hore. Affert ſcyllas inter muræna netantes. Mer. Cæruleus nos lyris amat quem ſylua marice protegit. hinc ſcyllæ maxima turbe ſumusi Item Scylle Stirpis ſpecies eſt. Ariſtoteles lib. i. de uegetentibus. Quædam. inquit habent unam tantum radicem ut Scylla. quia illa naſcitur ex ſolo raro p cedit q; inferne diletando ſe. Rurſus Scylla eſt genus cæpe. Columella libro ſeptimo. Sed etiam re medio cum dulci uino tritum ſerpillum & conciſa & in aqua macerata ſcylla. Suides σκίλλα εἶδος ῥοτάνης πικρὸν καὶ ἥκιστα τυφόρουν τοῖς ἐσθίουσι.

Scylleta loca inquibus ſcyllæ piſces capiuntur. Cice hac lege tribunitie decem uiri nænt agrum cāpanum: accedet ei mons caurus: accedent ſcylleta adminturnas.

Sylleum promontorium in peloponneſo: nt Plyni. Straboq; teſtantur: ſed ſinu argolico iuxta hermionem qno Scylla nyſi filia fluctibus eiecta credit.

Scyllaceum. athenienſium colonia in ultimo italiæ ab athenienſibus dum conderenti Scyletium dictum i aquo ſinus ſcyllecens qui ad hippomatem ſinum iſthmum facit. Virgilius libro tertio Caulo niſq; arces & neufraginm ſcylleceuz.

Scyllus. untis oppidum echaiæ ut. Stra. ſcribit i quo xenophon donetus eſt e lacedæmoniis. Scylus. ſcyli ꝑprium nomen fratris dipeli.

Scyphus iueſis potorii genus. quod proprie herculi attribuitur ſicut Canthatus libero patri. Hoc ueteres in ſacris uſi ſunt & i cōuiuiis. Virgili⁹. Et ſacer impleuit dextra ſcyphus.

Scyron. letro fuit cuius oſſa cum in mare cecidiſſēt in ſcopulos conuerſa feruntur: quæ edhuc Scyronia ſaxe uocentur. Sunt autem in attica regione ſimul cum oppido eiuidem nominis non longe a Megaris iuxte mare: ita ſita ut tranſitum non relinquant. Hinc Athenienſes uentum ab his locis flantem procelloſum ſcironem appellant. quoniā ſpirat a ſaxis quæ ſcyron latro incoluit. Hic pallo ab Argeſte deflexus eſſe dicitur. q & Olympias nocatur. & a nonnullis helleſponti⁹. Seneca libro querto. Naturalium quæſtionum. Atabulus apuliam tuſcitaticalabriam Iapyxathenas ſcyrō. gelliem Circius. Scirron. neto per duplex. rr. Naz græce. σκίῤῥον. ſcribitur i eſt illud quod gignitur inuētre niri. Hoc ſplenis hepatiſq; uitio extuberat præſertim in hydropicis.

Scirron. Vide indictione Scyron deqno modo.

Scyrosi Inſula eſt contra Megneſiaz in mari ægæo una ex cycladibus: lycomedis regis patria: ubi achilles puerili habitu educatus eſt. & inqua eſt urbs eiuſdem nominis. Petet hæc inſula Plynio teſte longitudine. xxv. mil. paſſuum. exqua lapidem integrum fluctuate traduntreundem comminutū mergi. Hinc Scyrius ſcyria ſcyrium. & Scyries: quorum prima producitur. Ouidius. Sæpe malis iiupeo: rerumq; oblita lociq. ignara tetigi ſcyria membra manu. Idem libro primo de arte. Scyries hæmonio iuncta puella uiro. Sunt antē tres nominibus confines inſulæ. Scyrus. ſcyrnus & Scyrus. exqua Pherecydes: ne errent qui aut ſcyriuz: aut ſyrum. quaſi eterra ſyria ſcripſere. Dicte eſt eutem Scyros. quia σκίῤῥος dicatur ſalebra & aſperitas. ut inquit Euſtathius.

Scythia:tegio ſeptentrionalis.a Scytha hercullis filia:ut inquit herodo:ita dicta.Hæc diuidit a Tanai fluuio & pars una remanet in Europa altera i aſiam ptenditur.Scythia Europæ terminatur ad Thraciam.in ea ſolum eſt aurum producens ut pō po.refert in hitabile tō pp Gryphos aurum cuſtodientes.In ea regione ſunt Arimaſpi homines q bus ſinguli oculi eſſe dñr.Ibi Boryſthenes q gentem ſui nominis alluit inter ſcythiæ amnes amœniſſimus·Scythia.uero aſiæ.ita a Inſtino .lib.2. deſcribi tur.Scythia in orientez porrecta includit ab uno latere ponto.& ab altero montibus riphe is .a tergo aſia & Taſi flumine.Multum in longitudinem& latitudinem patet.Homibus inter ſe finis nulli.neq enim agrum exercent:nec dom⁹ illis ulla aut tectum aut ſedes eſt. Armenta & pecora ſemper paſcentibus:& per incultas ſolitudines errare ſolitis.Vxores libroſq ſecuz in plauſtris nehūt.Quibus corriis hymbrium hyemiſq cā tectis pro domibus utuntur. Inſtitia gentiſ ingeniis cultu non legibus.Nullu3 ſcelus apud eos furto grauius.Quippe ſine tecto munimēto q pecora & armenta habentibus quod ſaluum eſſet:ſi furari liceret?Aurum & argentum proinde aſpnanturiac ne liqui mortales appetunt. Lacte & melle neſcūnt. Laneus uſus ac ueſtrum ignorus.Et q̄q continuis frigoribus nrantur:pellibus tñ ferinis aut muri nis ueſtiuntur.Hæc continētia illis morum quoq inſtitiam dedit:nec alienu3 concupiſcentibus.q pe diuitiarum cupido ibi eſt ubi & uſus.Atq utinam reliquis mortalibus ſimul moderatio & abſtinentia alieni foret:profecto non bellox tñ p oia ſæcula terris omnibus continuaretur:neq pluſ hominum ferrum & arma q̄ naturalis fatorum conditio raper.Scythæ ab alieno imperio aut intacti aut inuicti manſerunt. Darium regem pſarum turpi a ſcythia ſummouere fuga.Cyrum tō omni exercitu trucidarūt.Alexandri magni ducem cuz copiis uniuerſis deleuerunt:Romanorū audiuere nō ſenſere arma.Gens & laboribus & bellis aſpa:Vites corporum imenſæ.Inde dicti ſunt ſcythæ populi q blpriti ſūt. Alteri Europæi alteri Aſianci. A Scythia fitScythicus.a.um.Apul·Plzriq eorum ſcythicis moribus uiuebant.

Scythotauri:populi ſcythiæ qui nt ſolinus ſcribit p hoſtiis aduenas cædere conſueuerunt.

Scytos.latine corium. Vude Scytotonius.credo in ciſor corii.

Scytala:mus araneus.latine dr.Col.lib.7.Mus araneus græci.σκυτάλης appellant.

Scytrops.& ſcytropus.pe.p.triſtem mœſtūq ſignificat.

Sciopodes.pe.cor.umbripedes dñr.homines ſunt i dici ſingulis cruribus mire pernicitatis ad ſaltuz: ſic dicti q i maiore æſtu humi iacentes σκιόποδα ἔχ.hoc eſt umbra pedis ſe protegant.Aug.lib. xvi.ci.dei.Feruut eſſe gentem ubi ſingula crura in pedibus habent:nec poplitem flectunt & ſunt mirabilis celeritatis quos ſciopodas uocāt:q p æſtū interra iacentes reſupini umbra ſe pedū ptegant.

Scio.iſ.ſciui.ſcitū.futuro ſciā & ſcibo.Ter.in adel. Hinc ſcibo iam ubi ſciet.Et proprie ſciteeſt rē per cām cognoſcere.Huius cōpoſita ſunt Aſſcio. Abſcio.cōſcio.deſcio:neſcio:p̄ſcio.& Reſcio.Aqb⁹ Aſſciſco.cōſciſco deſciſco p̄ſciſco & Reſciſco. de Scite uri foro ē accōmodare ad mo (q̄bus alibi. res alioqz.nec eoqz opōui ſtudiſq adūſarii. Douero.Sciſti uti foro.i.ſcis quid facere opz.

Scientia.a pncipio ſciēs fit.Amb.cur æſtimabas q ad ſciam meaz qnæ gereres nō puenirent. Eſt aūt ſcia q̄ aliqd ſcit.Cuius cōtrariū ē Inſcia.Col.lib. iiii.Querūturq nō rādere ſibi uineta q̄ p anaritiā nel inſciam nel negligentiam pdiderūt.Hæc ēt in ſcia dſiut apud eūdem.Nā plurimos per banc in ſcientiam naſtare uineta comperi.

Scitus dſ q ſciens & argutuſ eſt & uulgo dſ ſaput⁹. Vñ Scitæ pſonis interrogatiōes dñr aſtutæ & uafræ.& cum magna artæ cōpoſitæ.Ter.in eu. Sciū hercle hoiem.Hic p̄ſus ex ſtultis iſanos facit. Cic.læl.Scitū eſt illud Caronis.Multo melius de q̄buſdā acerbos inimicos mereri q̄ eos aicos qui dulces uideanf.Interdū Scitus dſ elegans formoſus.Ter.in An.Scit⁹ puer nat⁹ e pāphilo ē.Plau. in am.Hæc nox ſcita ē exercēdo ſcorto conducto male.huic cōtrariū ē Iuſcit⁹.pe.p.qd mōp ignotante & inprudēte poniſſiut apud Ter.in ecy.Naz ſi id nōc facis facturane es bonas qd pat ē facere inſcitū offerre tibi iniuriā me imerenti iniquū eſt. Modo pro Ineleganti.nt apud Aplm Iacobū Suſcipite inſcitæ uerbū qd pōt ſaluare aiaſ uſas.

Scite aduerbiū ſigt docte artificioſeq ſeu cū bōa ſcientia.uel cū bona rōne.Gel.Scite ſubtiliterq rōcinatum pythagorā pbm dicit.Col.lib.v.cōtrariū poſuit.Nā id plurimū refert inſcite nō facere.

Scitū ſbm.ſigt decretū.Lini.li.i. Cætera quoq oia publica p̄uataq ſacra pōtificis ſcitis ſubiecit.Hie. Quare diſcipulos meos argnendos creditis q ſeniorz iuſſa puipendātiut dei ſcita cuſtodiāt.Hinc Plebeſcitū.plebis ſtatutū.Ci.lib.i.adherē.In rem cōſert ut ſi qs ex teſtō qd facere iuſſus ēt ex plebeſcito uetetur.

Sciens feci.Inſciens feci. Illud eſt.qd cū facerem aliquid ſciui me facere hoc autem ignoraui.Scienter feci.i.cuz ſcia & doctrina feci.ſemperq in laudē. Inſcienter ſemper uituperabile.

Scius.qui ſcit.aquo Conſcius inſcius: Neſcius & Præſcius.

Sciolus.diminutiuum eſt.& ſumitur pro aliquantulum docto.Hieron.in prologo.Daniel.Qui mihi uidebar ſciolus inter hebræos coepi rurſus diſcipulus eſſe chaldaicus.

Sciſco.iſ.& Sciſcor.depo.ut inquit Priſ.Vnde & ſciſcito.aſ.& ſciſcitor depo.idem ſignificans quod ſcitor.& magna in uſu eſt.Plau.in capitu.Secede hinc.Nam ſunt quæ ex te ſolo ſciſcitari uolo. quarum rerum te falſiloquum eſſe nolo. Sciſcito tamē apud antiquos ſignificat ſententiam dico. Sciſcere uero eſt ſcire.Idē in Am. Ocyus accurro nt ſciſcam quod uelit.Aliquando etiam pōtur pro ſtatuere decernere.Idem in Cur.Rogiationes plurimas pp uos popul⁹ ſciuit q̄s uos rogatas rūpitis.

Scitor.arif.depo. Interrogo ſeu inueſtigo. quæ occulta magna ac ſecretiora ſt. Virg. Suſpenſi crypturn ſcitatum oracula phœbi mittimus. Sed in raro uſu eſt niſi apud poetas.

Scipio.africanus qui carthaginẽ tributariam romanis fecit. Scipio minor: qui carthaginẽ deleuit & numantiam deuicit. Conſtat familiæ Corneliorum cognomentum Scipionũ indirũ eſſe exeo q̃ Cornelius qui patrem luminibus carentem pro luminibus regebat ſcipio cognominat⁹ nomẽ ex cognomine poſteris dedit. Scipio.n.uirga ſiue bacul⁹ dr.

Scyntæ.gẽtes ſunt inter nomadas indos ſicuti Ply. lib.7.refert.q̃ natiũ loco foramina ĩ mãſ hãt.

Scobs.fæ.gãris ſcdm Priſi.uel hic ſcobis ſecũdum Phocam. Et eſt id qđ ab aliqua materia minutiſſimum decidit dum uel per ſerraz ſecatur: uel per terebram perforatur nec non ex attritione lateꝛ ſcobs habetur qua frequenter ad metalla & pauimenta tegẽda ſeduli miniſtri utunt. Hor. in Ser. Villibus in ſcopis rin mapis in ſcobe q̃i⁹ cõſiſtit ſũpt⁹ neglectis flagitiũ ingẽs ten lapides uarioſ intulẽta radere palma. Ply. li. 34. Alit climatã ſcobem inſi ẽuill cado coquũt in caminis donec pcoq̃t figlinũ

Scobina.pe.p. limatura. quæ etiaz ſcobs dicitur. Iñ Deſcobinatus pro ſaucio ab raſo & defecto. Sunt etiam qui ſcobinam dicant inſtrumentum fabrilæ quo arcus præcipue leuantur.

Scolopendra: animal euermibus terræ piloſum multis pedibus arcuatim repens: tractuq̃ contrahens ſe quod ab aliis multipeda: ab aliis centipeda: ab aliis millepeda dicitur.

Scolecia: genus ærugiuis a ſpẽ uermiculoruz. Græce enim. σκωλήκιον. dr uermiculus.

Scomma: latine cauillum. Nam ut Macro. Inquit ẽ morſus figuratus quo ſæpe fraude uel urbanitate tegit: ut aliud ſonet alind intelligat. nec tam ſp ad amaritudinem pergit. Lœdoria uero ex probratio eſt ac directa contumelia. ut Nicarthus. εἰ μὲ φιλεῖσ, μισεῖσ με, ἐὰν δὲ μισεῖσ σὺ φιλεῖσ με εὐθὺσ μὲ μὴ μισῆσ φίλαλε μὲ μὴ φιλεῖ.

Scombrus: gen⁹ piſcis marini cui ĩ aquiſ ſulphure⁹ color eſt: extra aquam idem qui cæteriſ. Scombrorum tanta multitudo infreto hiſpano eſt: ut inſula ad carthaginem nouam ſpectans. a Scombriſ Scõbria ſit nomĩnata.

Scopa: Inſtrumentum quo pauimenta uerrunt. Pla. in Sti. Mundicias uolo fieri hic ferte huc ſcopas: ſimulq̃ harundinem ut operam omnez aranearũ perdam & texturã improbã. dehinc iamq̃ earum ois telas. Dictæ ſcopæ q̃ſi ſcobæ q̃ his purgamẽta ueluti ſcobem educimus. Hoc iuſto plectuntur ſontes obnoxã dum cæduntſ ſcoparũ falciculo manuali circũducti p fora ut uibices rubentes exiſtãt intergo. hoc uulgo dr ſcopare. Huius diminutiuũ eſt Scopula. Col. lib. xiii. Deinde piniculo deterꝛgit: & feruentiſſima pice infuſa nouo alio rutabulo & ſcopula picat. Eſt & Scopa nomen nillæ ĩ libya. Scopas. nomen uiri pprium.

Scopula diminutiuũ pua ſcopa. q̃re ĩdictiõe. Scopa

Scopo.aſ.aui. & ſcopo.iſ.pſi. figẽ ſicut ſonat. Hiero. in Eſaia. Et ſcopabo eam inſcopa terens. Idem in ps. Et ſcopebam ſpũ meum.

Scopari dicuntur miniſtri: quorum miniſterium ẽt ut ſcopis deuerrant pauimenta ſordentia. Vlp. ti. defundo inſtructo. Si uilla culnor ſit accedere inſtrumento fundi atrienſes & ſcoparios.

Scopæi: homuli parui. qui etiam ab aliquibus Stilpones uocantur.

Scopus: & diminutiue. Scopulus: ſaxum eminens. a ſpeculando dictus. σκοπῶ ĩμ. enim ſpeculari eſt Vnde græci Scopon. dicunt locum in quem ſagittando tela diriguntur: Sue. de domi. Nonnũq̃ in pueri procul ſtantis pbentiſqz pro ſcopulo diſpenſam dextræ manus palmam ſagittas tanta arte direxit: ut omnes per intercualla innocuæ euaderent. Vege. lib. z. refert q̃ ſagittarii funditores ne ponere ſolebant pro ſcopo. Hoc eſt ſigno. ſcopas. i. fruticum uel ſtraminum faſces. Macro. Propoſitum uocat rqđ græci. σκοπὸν. nominant. Similiter apud Oratores ſcopos quo tendit omnis ductus oratorius. Et græci σκοπελὸν. locum eminentẽ. i. ſpeculam nominant. Poteſt etiaz dici ſcopulus ut inquit. Ser. a tegmento nauium. ἀπὸ τοῦ σκέπειν. Scopi etiam dicuntur uuæ cũ fuerint calcatæ & folliculi cortices.

Scoria: metallorum purgamina quaſi fæx. ſicut ſpuma quæ ex ferueſcentes materia tollitur. Plyn. lib. 33. Spurcicia in omni metallo Scoria uocatur. Hiero. in Eſaia. Argentum tuum uerſum eſt in ſcoriam. Ponitur interdum pro cura & paſſione. Virgil. ad Meſal. Et ſcoria patiar tabeſcere tali.

Scorodon σκόροδον. latine aliuz dr.

Scorpius & ſcorpio utroqz modo dicitur p animalt nenoſo. cauda feriente. q̃uis Valla diſſentiat Aug. ſuper Matth. Nam qualiſcũq̃ latro homo ẽ q̃ febris: q̃ ſcorpius: q̃ fungus malus manducãt homines fungum malum & moriuntur. Idẽ ſuper Luc. Omnes qui ppter iſtas aduerſitates blaſphemant chriſtum noſtrum cauda ſcorpionis ſunt. Et in eu. Ecce dedi nobis poteſtatem calcandi ſuper ſerpentes & ſcorpiones. Scorpius etiam ſiue Scorpio cæleſte ſignum. Col. Sol ingreditur ſcorpium xiii. Cal. nouembris. Item militare inſtrumentuz q̃ paruis ac ſubulibus ſpiculis infrat mortem: ſi ue q̃ ſcorpionis ſimilitudinem habeat cum arcus hinc atq̃ hinc chelarũ ſimilitudine pſe ferant ſpiculum caudæ. Sunt qui hunc Arcuballiſtã appellent. Quidam etiam accipiunt ſcorpium pro genere inſtrumenti torquendi ut ſunt rubi aculeati uel flagellum uirgarum: ut ſcutica habens in ſummitate glandes plumbeas. Quo quidez tormento genere læpe legimus martyres afflictos fuiſſe. Præterea Scorpius hærba eſt. ſemen habens ad ſimilitudinem caudæ ſcorpionis quæ ualet aduerſus animal ſui nominis.

Scorpiõarii: qui ſcorpionibus. qui arcubus utuntur ut iagittis frnant.

Scorpæna genus piſcis. deqno Ambroſius. Scorpæna quoq̃ caſtitatem immaculati connubli generi ſuo ſeruat. non percutit ſed reficit.

Scortes: testum arietinorum pelles. Hinc Scortus. a.um. quicquid ex pelle est. Et omnia expellibus facta scortea dicuntur. uel ab eo qd est σκῦρος

Scortum idem qd corium. Vnde & scortum meretrix. dr q̄ sicut pellicula subigatur cum solum calciamētorum omnibus subiectum sit. uel q̄ in gra batulis pelles stratas tenere consueuerunt. Scortū enim dicitur eorum qnod est animaliu; quæ crassiorem ac duriorem pellem habent. Hiero. contra Ioui. Scrota atq; prostibula si fuerint baptizatæ nirginibus coæquabuntur. origo ἐ σκῦρος

Scortor. aris. sæpe meretriculam duco. Hiero. in dentro. Nō erie meretrix de filiabus isr̄ nec scortator.

Scoti populi britannici: apud quos nulla coniunx propria est. Hiero. Quid loquar de cæteris nationibus cum ipse adolescentulus in gallia uiderim scotos gentem britannica; humanis nesci carnibus? Et cum per syluas porcorum greges & armentoꝝ pecudūq; reperiant: pastorum nates & fœminaru; papillas solere abscindere: & has solas ciboru; delicias arbitrari.

Scotoma: infirmitas quædam tenebrositatem inducens. Vnde & obtenebratio dici potest. Nam ab σκότωμα. deducitur qd est uertiginor.

Screo. as. significat cum conatu qnodam de pectore sputum elicio. Ply. lib. xxiii. Eadem inlumento hominemq; phlægma: aut sanguinem qui icreat talo circūligara sanat. Hoc uerbum quida; a creo componi uolunt. Huius compositum est Excreo. Ply. li. xx. Medius ad hæc & sanguinē excreātib⁹ coctos dari iubet. Tibul. añ ipsas excreat ipe foresi

Screatus. us. ipsa secratio. Terent. in heau. Genitus t Screatus: tussis.

Screabile. quod screari potest. Ply. lib. z. Pulmonu; uitia excreabilia facit.

Scribo. is. psi. ptum. Scribere eorum proprie est qui aliquid condunt: unde scriptores. Na; librarii & qui ab exemplariis aliquid excribendum sumunt non ꝓprie scriptores sunt: nec ꝓprie scribunt sed describunt aut excribunt transcribuntue. Ci. Cornifi. Sed proxime de oprimo genere dicendi. Vide indictione Describo. Interdum etiam Scribere accipitur. pro manu propria litteras fingere. qd & librarii faciunt. Quandoq; scribere significat pingere. Plyn. De nicomacho pictore. Scripsit & apollinem & dianam deumq; martem in leone sedentem. Vnde & picturas legere dicimus. Virgi. Quin protinus omnes perlegerent oculis. Huius composita sunt Adscribo: cōscribo: circūscribo. d scribo. Excribo. Inscribo. perscribo. p̄scribo. pscribo. rescribo. subscribo. superscribo. Vnde & superscriptio. Transcribo. q̄ hāt pt. p.

Scripto. as. frequentatiuum. aquo fit aliud frequentatiuum. Scriptito. as.

Scripturo. is. scriptionem affecto. sicut parturio parere cupio.

Scriba: qui litteras uel gesta: uel tabellas & alia quæ cunq; scribit nomine regis uel alterius. Liui. li. z. de Cor. Mutio loquens. Ibi cum militibus stipendiū forte daretur: & scriba cū rege sedens pari fere ornatu multa ageret. & paulo post. scribam pro te ge obtruncat. Ci. Rufo. Ad ea quæ scripsisti commodius equitem possem de singulis ad te rebus scribere. si. M. Tullius scriba meus adesset. Scribæ ēt dār librarii q ab aliis editos scribūt. Itez scribæ tabellarii q dār Tabelliōes & notarii q tōespublicas scribūt in tabulis. gci. γραμματεῖς. dicūe.

Scriptor: qui scribit: siue texit epistolam orationem librum opusue quodcūq;. Liui. li. i. Et si in tanta scriptorum turba mea fama in obscuro est. Do. ib prolo. Teren. Indifferenter inquit omnis qui aliquit scripsisset scriptor aueteribus dicebatur.

Scripturarius qui scripturis omnia uel urbium urbium uel prouinciarum gesta publice computat. Luci. Publicanus uero ut asiæ fiam scripturarius. Idē & Tabellio dicitur.

Scriptum. ḡuis adiectiuum etiam habeatur. substantiuum tamen sæpissime repcritur. sicut dictum factumq;. Respicit autem proprie ad tempus præterntum. & significat generatim quodcūq; scriptum est. Ci. lib. i. adherē. Ex scripto sentētia controuersia nascitur hoc modo. Cum nidebitur scriptoris uoluntas cum scripto ipio dissentire. Aliquando etiam futurum. & quasi præsens tempus aspicit. Idem Luceio. Ardeo cupiditate incredibili: neq; ut ego arbitror rep̄ bēdēda ut nſoꝝ nom̄ scriptis illustretur & celebretur tuis.

Scriptura est id quod scribimus: uel scribendum cē suimus censemus ue. Cic. lib. iii. adherē. Non sum nescius qnantum suscepcrim negotii qui motus corporis exprimere uerbis & imitari scriptura conatus sim uoces. scriptura. i. scribendo. Et lib. iiii. Reliquum scripturæ cōsumetur in exemplis ideest eius quod scribendum est. Aliquando capitur pro stylo quo quis utitur in scribendo. Idem Trebo. Cum uero ea quæ scriptura persecutus es sine summo amore cogitare non potuens. Cecina Cicerōi Genus autez hoc scripturæ non modo liberu; sed incitatum atq; latum esse quis ignorat?

Scriptio: epigramma: siue id quod scribi; ut sit memorabile. Ci. pro Archia. Qua; multas nobis imagines uerum etiam adimitandum fortissimorum uirorum exp̄ssas scriptiones & græci & latini reliquerunt. quas ego mihi semper in administranda rep. proponens animum & mentem meam ipsam in cogitationt hominum excellentium confitmabam. Idem Dolobellæ. Oratiunculam pro Deoitharo quam tequirebas habebam mecum. qd non putatam. Itaq; eam tibi misi: quam uelim sic legas: ut rem tenuem & inopez nec scriptione magnope dignā. Ponit ēt ꝓ quacūq; scriptura Var. Auat⁹ fœnerator ipt lucri rez scripnōe duplicarat

Scriptorius scriptoria scriptorium quod aptum est ut exeo scribatur: seu quod ad scriptorem pertinet ut Atramentum scriptorium.

Scribligo. a uetustionibus latinis dicebatur soloecismus a tortuosæ oronis prauitate ac uersura.

Scriblita. appellata est q̄ in circuitu ad rectis modum torqueretur. Hoc solum differens a placēta. q̄ sine melle coḡbat: & frequentissima edisolebat.

Mat. Circūlata din mensis scriblita secundis ure/
bat nimio sæua calore manus. Plau. Dum ludi fi/
unt in popinam pedisequi irruptionez facite. nūc
dū occasio est: nūc dū scriblitæ æstuāt occurritæ.
Scrinium. a secernendo. archa dicitur: qua seruāt p
tiosa ac secreta. Ply. Alexander cœpit seruium un
guentorum. Huius diminutiuū. est Scriniolum.
Scriuiarius. scriniorz custos. i. rez secretarum.
Scrobs. gñris tam masc. q̄ fœ. scdm Prisi. Ser. tñ ait
magis masculinam esse q̄ fœ. & allegat Plautum.
q dixit Sexagenos scrobes. Luc. uero ait Exigua
posuit scrobe. sed cōtra artem. Sunt autem scrobes
fossiones ut putet: uel foueæ iuxta terrā manu factæ
ad uineas uel arbores conserēdas uel metalla quæ
cūq; alia fodiēda. Col. Aū anuū q̄ poma dispone
re uoles scrobes fodito. Hui⁹ diminutiuū est Scro
biculus. Ply. lib. xxi. Atq; in scrobiculis seruāt he
minis fæcis circūfusis. Col. lib. v.. Et id qd a ma/
tre abscissum recessit cōsestiz a latere circūfoditur.
& scrobiculo facto ad imū solum p̄ciditur.
Scropha: q̄ multos pepit porcos. uar. Propterea ma
trem scrophā sua q̄q; hara suos alat opz. q̄ alios
aspnat. Fuit & Scropha cognomē familiæ romānæ
Scrorum: pellis q̄ testiculos continet. Quidam tñ se
rotum uon scrotū legūt. qd græce oscheou. q̄ ille
sinus iuoluar seret & obnubat testes. uel a sero. is.
q̄ semialis p̄ncipii & initialis sit retinaculū. Scro
ta etiam qdam iurep̄tant imagūculas pueriles de
liciarii opis q̄ populo circūferebant bellatorz ta/
liū liguritori cupiēriſſimo. Hæc uændebant priapi
siliginei feroto & testibus insignita. q̄ erant exqsi
tons ganeæ. Dñr. & Scruta. Hor. Vilia uændentē
tunicato scruta popello.
Scrupus proprie lapillus breuis qui p̄ssus solicitudi
nez cœdar. Hinc scrupeus. a. uz. qd est lapillosus.
Virgi. li. 6. Spelunca alta fuit uastoq; imanis hia
tu. scrupea tuta lacu nigro.
Scrupulus. diminutiuū a Scrupus p̄prie lapillus bre
uis & asp qui in calceo latens plærūq; nos lædit.
nam p̄ssus pede solicitudinez creat. Vnde & p so
licitudine & difficultate ponit. Ter. in adel. Inie/
ci scrupulū. Aug. lib. 9. ci. dei. Non multū de noie
dispurandū est: cū res ipsa ita clara sit ut a scrupu/
lo dubitatiōis alienа sit. Et scrupulosuz solicitū &
auxium dicimus. Val. max. lib. i. Qui tam scrupu
losa cura. puula q̄q; momenta religiōis examinari
nident. Item scrupulosa res dr̄i q̄ hēt in se aliquid
aspi. Scrupulus ēt & scrupulū: siue scrypul⁹ & scry
pulū nomen ē pōderis. latine obolus. & sex siliquis
cōficiebatur? & ex tribus scrupulis drachma sic ait
Prisi. In scrupulis trinis drachmā. Val. M. li. iiii.
de pauptate. Eadē gēs nullū añ scrupulū auri hūit.
Oui. de medi. Quiq; pant matatri scrypula myt
rha uonā. Scrupulus ēt mēsura ē imetiendis terris.
Colū. lib. 6. igit lugez hz q̄dratoz peduz milia.
xxviii. dccc. q pedes efficiūt. scrupula. cclxxxviii
Scrupulatiz. p scrupula. Ply. lib. xxii. Scrupulatiz q
dez colligere ac miscere uires nō 9iecturæ humānæ
opus: sed impudentiæ est.
Scrutum. Vide in dictione Scrotum.
Scrutor. inquiro. ut dūs scrutat corda hoīum. Dr̄ &
Scruro. as. Vnde & pscruro. sicut & pscrutor. Hie.
sup p̄s. q̄bon⁹. pscrutaui & si laborose existiāui.
Sculptile. pe. cor. qd sculptū ē: siue q̄ sculpit. ut scul
ptile simulachz qd iculptū est. Hiero. in exo. Nō
facies tibi sculptile. Et in Esaia. Nunquid sculpti
le conflabit faber?
Sculpo. is. psi. ptū. figē cædēdo imagine aliq̄ efficio.
Et p̄prie in marmore & aliis lapidibus sculptura
fieri dr̄. Cōflatura in metallis q̄ solus p̄nt atq; cō
flari: ut auro argēto & cæteris. Verum Scalpo nō
sculpo dici debere auctor est Dion.
Sculponez: calcei ex lana cōfecti. Pla. in cas. Qui q̄
so potius q̄ sculponeas q̄b⁹ batuas tibi os. Neui⁹.
Sculponeis batuēda ſt̄ latera. Hiuc sculponeat⁹ dr̄
qui est sculponeis indut⁹. Var. Aspicio sculponea
tam bigas seq̄ cornutas. Scribit Cato. sculponeas
bonas alēnis ānis dari oportere familiæ rusticanæ
Scurra: qui risum ab audiētib⁹ captat nō hita tōne
nerecūdiæ aut diguitatis. Dictus scurra ut qdā uo
lunt a sequendo q̄ id gñs hoīes seq̄ soleant opu/
lentiores aliqd p̄merendi cā: quos græci. ϕυμο/
λόχους dicunt. Inde Scurrilitas uitū urbanita/
ti oppositū. Et Scurrile pe. p. ridiculū cā turpitudie
Scurro. idē qd scurra. Hiero. ad ocea. Vinolētia scur
rouum est & comessatorum.
Scutū & scuta. æ. scdm Prisi. cuius diminutiuū ē scu/
tella. nec non & scutula. ab σκυτός. pellis q̄ nō
sine pellibus fiat. uel a sectura ut inquit Varro. q̄
e minutis confectum sit tabulis.
Scutatus: scuto armatus.
Scutarius. q̄ scutoz curā hēt. Hiero. li. iii. pz. Et Scu
tarius q̄ scuta facit. Plau. in Epi. Id mó uidenduz
ut materia supputat scrutarii. Scutigerul⁹ a plauto
sumit p armigero qui gerit scutum dñi.
Scutarius. a. um. qd ad scuta ptinet. Vnde Vege. li.
ii. In romana militia habebant fabricas scutarias
& loricarias quibus armoz gña formabant.
Scutula. æ. forma rotunda q̄les aranea cōtexit. Ply.
lib. xi. Quanta arte cælauit pedicas scutulato ræte
ad capiendas muscas circa grassantes. Est & scutu
la uas. octo untiarum capax. Mar. Bessalē ad scu/
tulam sexto peruenimemus auno. Idem. Sic implet
gabatas paropsides & lenes scutulas cauaq; lan/
ces. Est & Scutula serpentis genus in africa. Item
Scutula hasta teres qualina tunditur.
Scutulata uestis dicitur quæ habet quosdam orbes
uel circulos quasi scutulis distincta. Nam sicut di
uersos colores picturæ babyloniis plurimis uero li
cijs alexandrini texere quæ polymita appellant:
ita galli scutulis uestes diuidere quæ scutulata di
xerunt instituere. Plynius. Scutulatorem araneum
appellat qui insolubili nodo implicat pedicas. Po
test etiam dici uestis scutulata a calore. Est enim
scutulatus color: ut Palladius inquit. Colores hi
p̄cipui. Albineus russeus: mureus: ceruinus: gilb⁹:
scutulatus: albus guttatus: niger p̄ssus.
Scutella: uasis genus rotundi concaui quo minutal
ex carne uel oleribus immensam exhibet. a scutra.
sicut a mitra mitella. seu. a scutula. Ci. litus. demus

ſcutellã dulciculæ potiõis aliqd ꝓndeam⁹ & ci/
Scutulũ tenue ac margĩ æquo tñ exilis pel/ (bi/
cula cernitur. diminutiuum a ſcuto. Ci. lib. 2. de natura. deorum. Cum pellr caprina cum haſta cuꝫ ſcutulo cum calceolis repandis.
Scutica. pe. cor. gñs uerberis e loris facti. a gr̃co σκύ/τος. coriuꝫ uel pellis. quia ex corio fit. Huius diminutiuum eſt Scuticula.
Scutrifcum: uaſis genus apud Catonem. Et uidetur ex figura græca deriuati a ſcutra. Eſt enim ſcutra uaſis genus. qd & Scutula dicit.
Se duobus modis dicitur. Nam & pronomen & ꝓpoſitio eſt. Pronomen antem quandoq; per ſe ꝓferetur: cum aliquem quidpiam in alium feciſſe oſtendimus. nt hic fatetur ſe nocuiſſe mihi. Cum autem in ſe ipſum: tunc geminatur & dicimus ſeſe. Se præpoſitio ſemper compoſita inuenitur. & modo uim ſeparatiuaꝫ habet: nt ſrpáro ſeduco. modo abnegatiuam: ut Securus. Fitq; ut quibuſdam placet a ſemis quod ſeparationem facit. ſiut a ſecus. Sed magis puto ſemis. & ſecus ſicut & ſeorſum: a ſe ꝓpoſitione fieri. Componitur uero cum dictionr incipiente. a. C. ut Secedo. D. ut Seduco. E. ut Seditio. ubi. d. interponitur euphoniæ cã. G. ut Segrego. I. ut Seiungo. L. ut Seligo. P. ut Separo V. ut Seuoco.
Sebennytum: urbsin ægypto: ubi & palus & amnis ſunt cognomines. Vnde ꝓfr̃ctura quoq; Sebennytica. & Sebennyticum nili hoſtium uocari conſtat. quod in duo alia diuiditur ſcilicet in ſaiticuꝫ & mendeſium.
Sebunus penultima producta. Lacus quem fluuius Iollius apud Sarnicum uallis calepinæ oppidum. Hodie unigus ipſum lacum Iſci appellat.
Sebetos. pe. p. fons apud neapolim. cuius aqua niſi catim dicurrens omnes fere uſus neapolitanis ꝓſtat. Pap. li. i. ſyluaꝫ. et pſchra tũeat ſebetos alũna
Secedo. if. pe. pro. ſeorſum uado. ſeu ſeorſum uenio. Plan. in am. Secede huc tu Soſia. Idez iu Cur. Fugite oẽs abite & de uia ſecedite. Trẽ Secedere ſigt ſpatiari & a negotiis uacare. Inde Seceſſio.
Seceſſus. uſ. modo pro diſceſſu ponit: modo pro Vacatione. Modo pro ſinu ſecretiore. Virg. Eſt inſeceſſu longo locus.
Secerno. if. ſecreui. ſecretum. ſigt diuido. Ci. Secernant ſe mali a bonis. Hinc Secretum locum dicimus ſolum & quaſi a cæteris ſeparatum. Et ſecreta mandata ſecretas lias quæ uel nulli uel paucis cõmunicant. Et a ſecretiſ cui ſecreta cõmittñt. Ali quando Secernere eſt ſeponere. Cic. Lucceio. Quod mihi acciderit optan⁹ ſi in hac ſnia fueris: ut a cõtinentib⁹ tuis ſcriptis in qbus perpetuam rerum geſtarum hiſtoriam complrctens ſecernas hãc q̃ ſi fabulam rrum æuentorũq; uiorum.
Secretarium: rerum ſecretarum repoſitorium. Ioſep. lib. xviii. antiq; tatum. Philouem ex ſecretario cauius iubet excludi abſentemq; fieri. Apul. in coſmo gphia appellat ſecretaria terræ: occlciora ſub terrã
Seceſpita: culter ferreus oblongus mãubrio (loca. ebumeo rotundo ſolido iũcto ad capnlũ argento auroq; fixo clauis æneis: ære cyprio. quo flamines ad ſacrificia utebant a ſecando dicta. Sue. in Tibe. Nam & inter pontifices ſacrificanti ſimul ꝓ ſe ceſpita plumbeum cultrum ſubiiciendum curauit.
Secludo. if. pe. pro. ſeorſum cludo. i. claudo. Ci. lib. 1. uſ. His demum quodam iter eſſe ſecluſum a cõcilio deorum. Quandoq; Excludo. Virgi. Soluite cordr metum teucri: ſecludite curas.
Seco. as. ſecui ſectum ꝓprie excido. Colũ. lib. 2. Cuꝫ ſecuris autem hærbam medicam ſæpius eam rigato. Et qñ dum iter facimus quodammodo uiã diuidere uidemur. ſecare ꝓducere ponit. Virg. lib. vi. Ille uiam ſecat ad naues. Et Secare eſt ſrq. Idẽ lib. x. Quæ cuiq; eſt fortũa hodie quã quiſq; ſecat ſpem. Huius uerbi compoſita ſunt. Conſeco. quod eſt etiam ſeu totum ſeco. Ci. li. i. offi. Id agendum etiam eſt ut ea facere ne uideamur irati. ſed ad urẽdum & ad conſecandu: ſic & ad hoc genuſ caſtigandi raro inuitiq; neniemus. Circumſeco. Cato. de re ruſt. Quantum putabis ei rei ſatis eſſe uinitor nites ablaqurato & ſignato: eatum radices circumſecato & purgato. Deſeco. deorſuꝫ ſeu dr aliqua re ſeco. Col. lib. 2. Ea bubus cæteriſq; pecudibus optime deſecta præbeſ. Et lib. iii. Si fieri põt iuxta aliquem modum ſerrula deſecato. Diſſeco. uariis modis ſeco dilanio. Vide indictione Diſſectus. Execo extra ſeco excido. Lact. li. i. Et cum eã pellice deꝑhenſum exectis uirilibus ſeminiꝫ reddidit. Col. li. 3. Arborem q̃ inſererr uoles: diligenter execato ea parte quæ maxime minda. rſt. Inſeco. intus ſeco. Idem lib. v. Sequenti deindr anuo inſecaſ ſuperior pars cutnaturæ iuſq; ad medullaſ. Interſeco. per medium ſeco. Perſeco perfectr ſeco Proſeco ſeco. Vnde pſecta exta quæ ſacrificiis adhibentur. Præſeco ꝓcido: ante ſeu prius ſeco. Col. lib. iii. Radicem harũdinis acuta ſalce pſectam. i pendẽti pluuia diſponito. Reſeco. reſcindo: de aliquo excido. Idem int odem. Vererem uineã ſi in ſummo radices habebit reſecate nolito. alioquin etiam nouellam uineaꝫ quæ ex refrctiõe enata fuerit uini in utile habebis. Ci. i. Læl. pro reſtingo ꝓ ſuit. Neq; id ad uinum reſecoi ut illi qui hæc ſubtilius diſſerunt: fortaſſe uerri ſed ad cõmunem utilitatem parum. Subſeco ſubtus: ſeu paulatim ſeco. Col. lib. 2 Quædam etiam ſubterraneæ peſtes adultas ſegetes radicibus ſubſectis enecant. Et omnia habent penultimã correptã.
Sectio modo conciſio dicit: modo pars dimidia uel alliqua pars bonoruꝫ qua quis multatur. Cæſar. cõ. iii. Poſtridie eius diei refractis portis cum iam defenderet nemo atq; intromiſſis militib⁹ noſtris ſectionem eius oppidi uniuerſaꝫ Cæſar uændidit
Sectura: ipſa frctio. Ply. lib. xxxvii. Et quidez Caiai des tali ſectura formantur. Itez Secturæ cauernæ ſubterraneæ. ꝙ a terra ſectæ. i. diuiſæ ſunt. Cæſar cõ. iiii. Quibus fortiter reſiſtentib⁹ uineas turreſq; egit: illi alias eruptione tentata: alias cuniculis ad aggerem uineaſqꝫ actis: cuius rei ſunt longe peritiſſimi aquitani. propterea quod multis locis æraria ſecturæ ſunt:

Sectile.pe.cor.q; sectum excidi potest. Sectile porrũ dicitur sectum & sua sponte concisum. Nam con/cisum & sectum introrsus uidetur. Iuue. Quis te/cum sectile porrum? sntot.

Sectiuus.a.um.pe.pro. ut porrum sectiuum. q; folia eius sæpius secentur ut profundius crescat. Duo enim sunt porri genera. unum capitatum. alterum sectiuum. Col. porrum si sectiuum facere uelis de/nsus satum ꝓcepserunt priores relinqui: & ita cum increuerit secari.

Sectores. qui spem sui lucri secuti bona damnatorũ emebant in auctionibus ac postea pro compẽdio nænditabant. q; empta sua prosequantur. Inde a Cicerone. M. Antonius sector pompei appellat. quoniã in subhastatione bona. Cu. pompei rede/merat. Ci. pro Roscio. Nescis per illa tempora eos/dem fere sectores fuisse bonorum & colorum. Itẽ sectores sunt qui ex damnatione accusati dimidi/um bonorum expectant aut certe aliquam partẽ & id persequuntur.

Sector. aris. frequenter sequor quod fit cum quis ali/quem sequi frequentat: ut eum possit uel uideri uel alloqui. Plau. in Cis. Anum sectatus sum cla/more per uias. Est & Sectari cõtinue sequi: ut fit cum quempiam in sermonibus: in sententiis i di/sciplinis & cæteris factis sedulo perpetuoq; sequi/mur ac imitamur. Vnde & sectæ philosophorum idest ductus. Ter. in eu. Ibi homo cœpit me obse/crare ut sibi liceret discere. id me sectari iussi. si po/tis est. Huius composita sunt Assector. Consector Lact. lib. iii. Qui si asino aut sui aut cani facultas loquendi tribuatur quæraq; ab his quid sibi ne/lint cum fœminas tam rabide consectantur. ut uix diuelli queant? Insector persequor.

Secta. a sector. seu a Sectus ductus fieri constat. Ea inter philosophos est aut philosophis similes: ut platonici aristotelici. A græcis hæresis dicitur. Co/lu. lib. x. Quare antiquissimũ est formam huius o/peris consenbere quam uelut sectam legemq; in p/scindendis agris sequantur. agricolæ. Hinc Conse/ctaneus qui eiusdem sectæ est. Augu. lib. x. ciuita. dei. Quanto humanius & tolerabilius consectane/ns tuus platonicus apuleius errauit.

Sectarius ueruex qui gregẽ agnorũ ꝓcedens ducit.

Secula. pe. cor. falx. a secando dicta hac utuntur qui in pratis hærbas secant.

Securis: instrumentum ad secanda ligna. quasi semi/quiris ut inquit Ser. Sabini enim quirin hastam appellsut. Virgi. lib. xi. æratam quatiens tarpeia securim. Huius instrumenti inuentrix fuit penthe/silea amazon. Vnde & Amazões securigeræ a poe/tis dictæ sunt. Aliquando Securis ponitur pro di/gnitate & magistratu quoniam consules habebãt xii. lictores qui gestabant fasces nirgarum securi/bus alligatos: huius diminutiuum est Securicula.

Securus: tranquillus. qui sine cura est quasi seorsum a cura. Et differt a Tutus. q; securus dicatur is q; non timet etiã si immineat periculũ. Tutus est extra periculum. q; uis etiam timeat. Aliquando se/curus capitur. pro contemptore. Virgili. Securus amorum germanæ. Hinc securitas trãquillitas.

Securo. as. secuꝫ facio. Aug. lib. Soli. Quæ cũ con/sydero contremiscunt omnia ossa mea. quoniam non securatur homo uiuens super terram. Et li. ii. acad. At si in quoq; fortasse aberrauero i securabis id ut deinceps huiusmodi delegationem non p/timescam.

Secale. pe. pro. frugis genus tantum ad arcendã fa/mem utile. fœcunda sed gracili stipula. huic milio misceatur panisq; fit melior.

Secors. & socors dicitur qui in corde nihil se ad p bitstem exercet: & qui tardus uel negligens est in consulendo meditando prospiciẽdoue qd op9 sit facto. Compositum nomen ex se & cor. quasi seorsum a corde. Vnde Secordia & Socordia pro ipso uitio quo quis in huiusmodi tardus aut ne/gligens est.

Secubo secubas penultima correpta. Quære in dictio/ne Cubo.

Secundus. a. um. qd immediate sequitur primuꝫ. i. quod secundo loco est. & tam numerum q; ordi/nem denotat. Per translationem ponitur pro pros/pero q; ita uti uolumus secet. i: sequatur. uel q; q; ad sunt prospera esse dicuntur. Hinc secunda fortu/na quæ uel nobis adest: uel nobis obsequitur. Et res secundæ quæ pro nostro desyderio sequuntur. Vit. Et serusre modũ rebus sublata secũdis. Et se/cũdo flumie nauigat q; aqua seq̃nte nauigat. i. in eam partem fluente ad quam tendimus. Sicut ad nersa flumine nauigat q; contra aquã nauigat.

Secũdum aduerbialiter. ponit pro iuxta. siue prope. Nam qd secũdo loco est prope est. Ser. Sul. Duo uulnera accepisse: unũ in stomacho: alteꝫ i capite secundũ aurem. Aliquando sumit pro post q̃si se/cũdo loco. Quinti. Nam q; unũ mihi secũdũ pa/trem fortuna uidebat parasse præsidiũ id ego spe/rare in alia sorte non poteram. Ci. Proxime autẽ & secũdũ deos homines hominib9 maxime utiles esse possunt. Aliquando significat pro. ut Secũdũ/te litẽ do. Secũdũ me iudica. i. pro te. p me. Sue. in Clau. Absentibus secũdũ prætentes dabat. Ali/quando. In. ut secũdũ quietem. i. inquiete. Idem. i Aug. affirmauit ipsum esse cuius imago secũdũ q; tẽ sibi obuersata sit. Aliquando Sup. Sal. in Iug. Secũdũ ea uti deliberetis utere. Aliquando ad æ/mulationem. ut Secũdũ pythagoram uiuo. i. simi/liter illi. Aliquando eam uim habet. quam iuxta sententiam ut secundum Platonem. secundum Aristotelem.

Secũdo aduerbiũ. modo sigt ut primo secũdo tertio Mõ. bis. ut secdo consul. i. bis cõsul. Et secdo eũ mo/nueram. i. bis. Modo rursus. Ci. Semel hominem allocutus fueram an secundo mihi redeundum esset ignorabam.

Secũdo loco: ornate dicit. pro eo qd est secũdo.

Secũdæ. aꝫ. tantũ pluraliter. pro membrana illa qua partus obuolutus utero prodit. dictæ q; nascentẽ infantem sequant. Ply. Brassicæ sementi cõtra ar/dorem febriũ facit. & stomachi uitia & ad sedas. Hæ etiam uolucrum appellantur.

Secundarius.a.um.quasi secundi ordinis:ut panis secundarius vulgaris dī.& cibarius.Sue.in Aug. Cibi minimi:erat atq; vulgaris fere: secundarium panem:& pisciculos minutos maxime appetebat. Ply.lib.xviii. Præterea floris semodium & cibarii qd secundarium uocant sextarios quatuor furfuris sextarios totidem. Hic etiā secundus dī.Hoc. Pasti siliquis & pane secundo.

Secundo.aī.pspero.Prop. Iam liquidum nautis aura secūdat iter.Hinc Obsecūdo.aī.dequo alibi.

Secus ꝑpositio sigt ꝑpe.Hoc est quod immente secat.i.sequuntur ut Secus decursus aquaꝝ seruntꝰ salices.Aliqñ est aduerbium.& sigt aīr:præsertim. quando non uel haud.secuꝝ comites habet.Virg. haud secus androgeus uisu tremefactus abibat.

Secius quidam & a secus deriuant.qdaꝝ a sero.Vñ qñq; sumitur propositio.qñq; pro minus uel tardius. Virg.Nec secius ois in unguē arboribus positis secto uia limite quadret.Apul.Nec eo secius approbabiť tibi nūc ēt firmitas aī mel.Actius. Si forte paulōꝙ ueniam secius.Seciuꝝ aueteribus dicebať.libū qd in sacrificio seceſplta secať.

Sed.coniūctio.qūq; Inceptiua est Terē.in an. Sed pāphilum uideo ꝑ atq;.Quandoq; Discretiua:ut si dicam.Non sapiens sed miser es.

Sedeo.es.sedi.sessum.ḡuls neutrum sit:Inueniť tñ i tertia persona passiuæ uocis ꝑlatum.Hiero.lib.3. y:Et domūcula inqua sedebatur ad iudicandum erat immedia porticu simili opere.Compōitur ēt sedeo.a se & eo.quasi seorsum eo.Naꝝ seorsuꝝ ire nidemur & quasi a cæteris separari dum sedemus. Quidam a do.ficta existimant.q; qui sedet seorsuꝝ dare se uidetur.Estq; sedere oppositum stare seu pgere. Pla.Si non ubi sedeas locus est:at est ubi ambules.Dicimusq; sedeo sup equū.& sedeo equo. Hiero.in iib.numeri.Stetit angelus dñi in uia cōtra balaaꝝ qui sedebat asinæ.De auibus uero sedere dī in loco altiore esse:ut passee sedet i tecto.Cotnix sedet in arbore, Virg.Nocte sedens serū canit importuna per umbras.Quintili. Vt si q̄rať an sit credibile super caput Valerii pugnantis sedisse coruuꝝ qui os oculosq; hostis galli rostro atq; alis e uerberaret.Ita enī de auibus sedere dī:ut de hoie duꝝ sedet super equo quocūq; modo iant quocūq; corporis habitu ibi manēt. Aliqñ ignauiaꝝ cessationemq; denotat. Vir.Sedeant spectētq; latini. Ter.An sedere oportuit domi uirginem tam gťdem.Aliqñ sedere ponit pro placere.& tunc cum dtō construiť.Virg.Idq; pio sedet æneæ ꝑbat auctor acestes.Hiero.in deutro.Si autem postea nō sederit animo tuo.dimittes eam liberaꝝ.Aliqñ ꝑ manere immorari.Liui.lib.2.de secundo bel.pu. Id horreum fuit præsidium pœnis sedentibus ad Trebiam.Aliquando sedere est consilium capere. consyderare ut Celsa sedet æolus arce. Et Turnus secreta nalle sedebat.Plau.Sine iuxta araꝝ sedeaꝝ & dabo meliora consilia.Et sedm Augures sedere est augurū captare.Nam post designatas cæli partes a sedentibus captaťaugutia. Huius uerbi composita sunt.Assideo.Consideo.simul sedeo. Circūsedeo. Diffideo, desideo. Insidco Obsideo Præsideo.possideo.Residco.Subsideo & Supersedeo. Inquibus syllaba.si.corripitur.

Sedes:locus iquo sedemus quæ & sella & sedile dī Interduꝝ pōitur pro habitaculo.ac domicilio.Cæsar.Crescente enim populi multitudine mutare sedes statuerunt. Interdum pro sepulchro. Virg. Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam. Interdum pro podice & ani circulo. Galenus. Fiunt de nigra cholera quando inuenas circa sedem denſ inciderit.Ply.lib.xxiii:Cinis sarmentoruꝝ uitiūq; & Vinaceoꝝ condylomatis & sedes uitiis medeť

Sedicula.pua sedes.sicut ædicula .ab ædes.

Sedile.pe.p.locus ad sedendū.a sede dictū.

Sedentarius.a.um.qd sedendo fit.Vnde sedentatiū laborem dicimus qui sedendo contrahitur.Apul. Vt etiam fatigationem sedentariam incessus uegetatione discuterem. Et Sedentaria opa quæ sedendo fit.Col.Neq; enim sedentariaꝝ eius opera estꝰ modo ad telam debebit accedere: modo eos qui cibum familiæ conficiunt inuisere. Sedentarii qui sedendo opus faciunt sicut tutores.ut est apd plautum in auł.

Sedum hærba quæ & sempuiua dī a sempsedendo: nel ut Merula inquit quam Anagomm alio noie uocant.hanc alii.Sadum.alii sesunium uocant nascitur integulis.& apud nostros Bergomates Oregina dicitur.

Seduculum.quasi suducula dictum genus flagelli ē. qd napulantes sudare faciat.

Sedulus.pe.cor.teste Donato.& Nonio. dī qui ex aio & sine dolo & instanter Intentus est:ut sit ḡsi assiduus.quia negligentes dolosi dīt.Hinc Sedulitas pro instanti & fideli officio ac diligentia.Sedulo aduerbium.secus a dolo.siue ut dicere solemus realiter:instanter diligenter.quasi assidendo. hoc est sine intermissione.Augu.lib.v.cō. Sedulo agere coepam pp qd uenetam.

Seditio.a se hoc est seorsum & Itio componitur qd nomen sit ab eo.if.nisi uelimus ab ipso uerbo eo: compositionem initam fuisse.ut sit Sedeo.if.ḡuis in usu non sit.Ci.lib.vi.de rep.declarat seditionis proprietatem adhssensione ciuium dictam esse. qd seorsum eunt alii ad alium •Est enim proprie cuꝝ populo discordante itur ad manus qualem describit Virg.Ac ueluti magno in populo cum sæpe coorta est seditio:sæuitq; aīs ignobile uulgus. Iaq; faces & saxa uolant furor arma ministrat.Similiť seditio in exercitu dē.in classe:in campo: & ubicunq; est multitudo.hoiuꝝ.Hinc seditiosus q seditionem amat.

Seditionarius.qui seditionem facit.Vñ scribiť.dis. 47.seditionarios statuim⁹ nūq; ordinādos clericos.

Sedo.aī.a se.& do.componiť & multa sigt: nt sunt res de quibus agiť.q̄ tñ ad unū redeunt.s.mitigo. placo lenio remouco fræno extingo & alia. Sal. Nāq; aius impurus diis hoibusq; in festus neq; ulgilijs:neq; qetib⁹ sedari potuit ita conscia mētem excitam uexabat.i.pacari.Ci.lib.iiii. adhere-

Et hic ficiens q̄ maxime loquaſ: neq; hēat q ſiti; ſuā ſedet. i. extinguat. Aliæ ēt ſigātiōes legētibus obueniēt. Quidā cū diph. ſcribūt. ut ſit ſædo q̄ſi ſanum do. hoc eſt ab ira & furore ad lenitatem animi reuoco. Hinc Sedatio. dequa. Ci. lib. i. offi. Tē perantia & modus. oiſq; ſedatio perturbationū aī.

Seduco. iſ. pe. pro. proprie ſeorſum duco ab aliis q̄ſi de rebus aliq̄b⁹ locutus. Ci. Trebo. Quod a te uiro optio ſeductus ē tuoq; bñficio adhuc uiuit hæc peſtis. Pla. in aul. Eo nūc ſecreto ego te huc foras ſe duxi. Ci. li. i. ruſ. ad aīū; trāſtulit. Cū a negocio oī auocam⁹ aīū; qd i q̄tā agimus niſi aīū; ad ſe ipſum aduocam⁹: ſecū eſſe cogim⁹ maxieq; a corpore ſeducim⁹. In malā ptem p trāſlationē ſīgt de cipio. Ter. in an. Etiam nūc me ſeducere lſtis dictis poſtulas. Ci pro Flac. uſuſ eſt p depono. cū in qr. remittāt ſpās: cōp̄māt aios ſuos: ſeducāt arro

Seductile. pe. cor. qd ſeduci. i. decipi pōt. (gātiā. Augu. lib. 2. cō. calcabat me inimicus īuiſibilis & ſeducebat me: q a ego ſeductilis eram.

Seges: ppie fruges eoꝝ ſeminū ex q̄bus cōficiē panis nōdū demiſſa. q̄ſq; accipiē p ipſa hūo ad accipiēda ſemīa ſubacta nōdū ſata. Nā q̄n ager ſatus noualis dī. Vñ Var. ait. Seges dī qd aratum ſed nec dū ſatum eſt. a ſatu. i. ſemine. Virgi. Illa ſeges demū uotis rīdet auari agricolæ biſq; ſolē bis frigora ſentit. Ply. li. 18. Segetes q̄ interq̄euerſ fundūt roſaꝝ odoratiotē. ſatia adeo ūra nō ceſſat peſ·

Segetia dea q̄ p̄ſci ſolebāt: ut lætas facēt ſegetes.

Segmēta. ppie ſegmina. i. ſectiōes a ſecādo. q̄ſi ſecamenta. & ramēta. c. in. g. muratā ut a fingo figmētum a ſtringo ſtrigmētum. Quod ex plynio intelligi pōticū ſecandoꝝ marmoꝝ rōnem afferens air lib. xxxvi. Craſſior arena laxioribus ſegmentis terit. & plus erodit marmoris. Gel. Vnguīū dialiſ & capilli ſegmia ſubter arboē ſœlicē terrā opiūt. Hiero. Segmēta eboris īmedelas uarias aſſumunt Segmēta ēt iuciſuræ & uirgulæ ſecatæ exgēmis & unionibus. Vñ partes & ut ita dicā mēbra mūdi i quæ uniuerſa terra digeriē: q̄ noſtri circulos græci paralellos appellāt & climata ſegmēta dīnt Ply. lib. vi. Plura āt ſē segmenta mūdi principiū hēt in diæ ps ōſa ad hauſtrū paretq; uſq; ad arabiā. & rubri maris accolas. I dē. Quod ſup eſt terrāꝝ trib⁹ aſſignaē ſegmentis. Et q̄n ornamētū colli qd monile uocaē ex ſegmētis fieri cōſueuit. i. ex bracteolis argēteis aureiſue ſegmētū ēt appellaē. Val. ma. Datū eſt mulierib⁹ ut ſagmēta aurea geſtarēt. Iune. Segmēta & lōgos hīt⁹ & flāmea ſumit. Sāt tñ q ibi ſegmēta interp̄tanē faſciolas q̄ in ordine ueſtis extrema pte aſſutæ iunctæq; ornamēto ſint in dumētis muliebrib⁹ iuel q bus noua nupta amiciē ut ait pbus. Alii p margaritis & murænulis. hoc eſt torquibus.

Segmētatæ ueſtes dīnt purpureæ ſegmētis. i. bracteolis lāceolis mæandris limiſ & orbiculiſ uariegāter in textæ. Ouid. lib. iii. de arte. Quid de ueſte loq̄r nō iam ſegmēta teq̄ro: nec q̄ de tyrio mutyce lana rubet. Quicqd ēt ex tenuiſſimis ſegmētis uermiculatiꝝ cōpoſitū ē ēt ſi ſegmēta lignea ſīt: ſegmētatū dī. Iuue. Et ſegmētatis dormiſſet puula cunis. i. uermiculato emblemate pictis. uel p̄ſegminib⁹. i. tenuiſſimis ligneis ramēris ac uerſicolorib⁹ depictis. q̄uis ēt intelligi poſſit ſegmēto tectis. Hoc in pauimētis Teſſellatū dī. dequo alibi. Ornamētū quoq; equoꝝ a collo i pectus præpendens Segmentum dici poteſt.

Segmen. Idem qd Segmentum. i. ſectiōes. aquo ſi unt præſegmen & reſegmen.

Segmētarii: qui ueſtes ex auro laborant.

Segnis. q̄ſi ſeorſum arecto nitēs. g. interpoſita cā eu. Et forte magna ad dīnā ſenis. Cōponiē igit ſegnis a ſe. & nitor. Vel dī Segnis. q̄ſi ſine igne. Vū Seguis hō. i. tardus & ignarus: ſicut ecōtrario ardēs p feſtinante & acuto ingenio. Virg. lib. iii. haud ſeguis ſtrato ſurgit palinurus & oēſ explorat uētoſ. Interdū ponit p infœcūdo & i utili. I dē li. i. Ge. Segniſq; horreret i armis carduus. Hīc Segnicies ſiue ſegnitia: tarditas negligētia ad agēdū. q; ut ſe ſtus ingrīſit ſine nitēdo qd utile & honeſtū. Sollicordia uero ē. negligētia i cōſulēdo meditādo pro ſpiciēdo qd opus ſit facto. Ter. in an. Enim uero daue uihil loci ē ſegnitiæ neq; ſecordiæ. q̄nq; ſegnities dī infœcūditas. Ply. Hinc negligētia cultoꝝ: hīc agroꝝ ſegnities. Legit & Segnitaſ pro ſegnitia. Ci. lib. de ora. Et q̄n de prudentia diximus caſtigemus etiam ſegnitatem.

Segobriga. oppidū celtiberiæ ubi Sertorius & Metellus prælium commiſere.

Segrego. aſ. pe. cor. ex ſe & grego. Vñ & cōgrego. q̄ ſē cōtraria. Eſt. n. ſegregare ab alioꝝ nūo: uel ſocietate uel grege ſepare. Terē. in ecy. Nam ſi is eſt ut hæc nunc pāphilum uere a ſe ſegregarit.

Seir: mons in terra Edom in quo hītauit Eſau in regione gabalena. q̄ ex eo q; Eſau piloſus eēt & hiſpid⁹. ſeir. i. piloſi nomen accepit.

Seiugi & ſeiuges. pe. cor. dīnt eq ſemi ad unū currus ad hīti. Apul. in floridis. Vir cui oēs puinciæ q̄diiuges & ſeiuges currus ubiq; gētiū pōere gtulā

Seiūgo. ſeorſū iūgo. & pſe ponor ſiue lepo. (tur. Ci. lētulo. Tibi āt mſto notior atq; illuſtrior meus in te aīus eſſet ſi hoc tpe oī quo ſeiūcti fuimus & una & romæ fuiſſemus.

Selemetes. lapis in pſidetcui⁹ interior cādor: ut ſcribit Aug. lib. xxi. ci. dei. cū luna creſcit & deficit.

Selibra: dimidia libra.

Seligo. iſ. pe. cor. ſeorſū colligo. ſeccrno. Ci. d optigne dicēdi. Quæ exempla ſelegiſſem niſi nel nota eſſe arbitrarer: url poſſe eligere. q q̄rent.

Seliqnaſtra genus ſediliū eſt antiqui generis. d. littera. in. L. conuerſa. ſicut & in ſella & ſolio factu eſt quæ oīa a ſedēdo dicta ſunt. Ar Siliquaſtruꝝ. hærba hortēſis quæ alio nomine Piperitis nominatur: ut memiuit Plynius.

Sella. quaſi ſeda. a ſedendo. Et erat apud romanos. magiſtratuuꝝ ædilis & prætoris ſedes. qua per urbem ius dicentes comportabantur. Græci aūt ἕδραν. ſellam dicunt.

Sellaria. dicta ſē loca inqbus ſedes diſponi ſolebāt. Ply. lib. xxxiii. Atq; ex oibus q̄ retuli clariſſimat

quæq; in urbe iam ſunt dicata a Veſpaſiano prin cipe in templo pacis: aliiſq; eius opibus uiolentia neronis in urbe ꝫ cõuecta & in ſellariis domus au reæ diſpoſita. Sue. in Tibe. Seceſſu uero cæſus ét ſellariam excogitauit ſedẽ arcanaꝫ libidinũ. Huiꝰ diminutiuũ ẽ Sellariola Mar. In ſellariolis nagus
Sellularii opifices q ſedẽdo opꝰ faciũt. (popinis. quos Liui. lib. viii. ſcribit militiæ minime aptos. Sic ſedẽtarium opus dequo ſupra.
Seleucus. fuit unus ex principibus Alexandri qui p̃ mus poſt alexandri mortem regnauit in ſyria. an/ nos. xxxx. Fuerunt & alii Seleuci.
Seleucia: p̃ma Syriæ ciuitas ut inquit Stra. iuxta q̃ Orontes affluit amnis. hanc alii a Nicanore: alii a Nicatore cõditaꝫ ferunt. Stra. Seleuciã inqt ad Tygriꝫ amnẽ inxta babyloniẽ tercẽtis fere ſtadiis Seleucus nicator exædificauit. Ptol. tres ſeleucias facit. Pieriam ad euphratẽ ad belluꝫ. Scribit Ply. li. vi. ſeleuciã plærũq; Meſopotamiã dictã fuiſſe.
Selinus. pe. p. nomẽ fluuii. aquo ét oppido nomen datum eſt. Sylins. Necnõ q̃ potant hiipſamq; ala bynq; ſonoros Selinus.
Selinõ: latine Apiũ. aquo Petroſelinon. Selinis ur/ bs a Selino q̃ ibi plurimũ. naſcaꝫ.
Semeliaduerbium q̃ſi una nõ diuiſim in el uno ut ita dicam tpe. Nam qd ſel fit nullam recipit diuiſio/ nẽ. Aliqñ accipiꝫ p̃ uno loco: p̃ oibus: ſiue ſũma/ tim aut in ſũma. Quintil. Deniq; ut ſemel fiuiã ſic fere cõponẽdum cũ pnunciabis erit. Idẽ. Er ut ſel oĩa cõplectar. Vnde & p̃ imutabiliter irreuocabi hterq; poni cõſueuit: quia qd ſemel tm̃ fiꝫ nõ hẽt regreſſuꝫ ut rurſus fiat. Hiero. in p̃s. Semel locutꝰ ẽ deus duo hæc audiui. Aliqñ ſiẽt cito. Virg. Qui ne quid tale uideret procubuit moriẽs: & humum ſel orc momordit. Ouid. Nulla repabilis arte læſa pudicicia eſt: deperit illa ſemel.
Semele. pe. cor. Cadmi filia. dequa Prop. Naiabis ſe mele quæ ſit formoſa.
Semen quaſi ſerimen. a ſero. iſ. qd ét uirgultis & ſur culis dr. Virg. Seminibus politis ſupeſt deducere terrã ſæpius. Col. li. ꝫ. Si cõpluribus uindemiis eũ dem tenorem ſeruarint ex eiuſmodi uitibus lecta ſemina multũ bonũq; unum p̃bebãt. Eſt & ſemẽ frumenti gñs qd zeam appellant ſiue farri. Ex ea alica fit præclara res.
Seminium. idẽ qd ſemen uel hærba: uel quid produ cibile. Col. lib. z. Nõnũq; ſupſuſa terra latentibus ſeminiis. Quandoq; accipiꝫ p̃ ſeminis lucro. Pla. in ru. Veni daꝫ merces nõ hoc ſuo ſeminio.
Seminariũ ét ſemen dr. qd & p̃ plantario. i. p̃ loco inquo plantæ ſeu ſemĩa cõponũt: capi ſolet. Col. lib. iii. Qui nineam uel arbuſtũ cõſtituere uolet: ſe minaria prius facere debet. Sic. n. ſciet cuius gñris uitem poſiturus ſit. Idem lib. vi. Opam dabit ne e mortuis arboribus rareſcat: ac p̃mamquãq; ſenio ac tempeſtate affictã ſummoueat: & inuicẽ nouel laꝫ ſobolẽ ſubſtituat. Id aũt facile cõſeq; poterit ſi ulmoꝫ ſeminariũ patum habuerit. Aliqñ Semina rium dr arbor dequa aliquid ſumitur ut plantetur Idem. Satoris offm̃ ẽ de ſemiario trãſſerre plantã.
Seminarius. a. um. qd ad ſeminandũ ptinet. Ambr. Ineſt naſcentibus ſingulis: aut ſemen: aut uirtus aliqua ſeminaria.
Sementis fœ. gñris. ſiẽt ipſam ſationem ſeu ſemina tionem. Ply. lib. xviii. Sunt q̃ propent atq; ita p̃ nuncient feſtinatam ſemẽteꝫ ſæpe deciperi ſerotinã ſemp. Col. lib. xii. Quibus magna ſemẽtis ꝓperat. Liui. Vt cæpani ſemẽtẽ facere poſſent. Accipiẽ nõ nũq̃. p̃ ſemie. Hie. in Gñ. Et hũs unũqdq; ſemẽtẽ iuxta gñs ſuũ. Ouid. li. i. faſ. Villice da teq̃ terræ ſemẽte pacta. Nõnũq̃. p̃ ſeminandi tpe. Colũ. lib. z. Pria ſemẽtis rariꝰ ſerere pmittit monitiſſima ipſi ſius poſtulat. i. p̃mũ tp̃s ſatiõiſ. Idẽ. Seminari dẽt poſt æquoctiũ media fere ſemẽti læto ſolo.
Sementinus. a. um. ut diſ. v. Et ſẽ nerba. Gre. Ab oĩ bus quoq; q̃ ſemẽtinã trahunt originẽ carnis ieiu nemus. a lacte uideꝫ. caſeo & ouis.
Sementicus. a. um. penul. cor. qd ſeminari põt. Ply. li. xviii. Semẽtica aũt triticũ hordeũ fruměra mul/ tis radicantur fibris.
Semento. aſ. ſemen p̃duco. Ideꝫ in eodẽ. Eſt in pri/ mis inutile enaſci hærbas ſementaturas.
Sementinæ feriæ. a ſemẽte. q̃ iõ inſtitutæ ſẽt ut ſemẽ teꝫ maiorem facere poſſent.
Semino. aſ. notæ ſignificationis. Col. Seminari de/ bet hordeum poſt æquinoctium. Per tranſlationẽ ſiẽt ſpergo diuulgo. Lactã. li. iii. Et cultum dei p totam terram ſeminaret. Huius compoſita ſẽ. Diſ ſemino. qd eſt uarie: uel diuerſis locis ſemino. Hie ro. in Gñ. Tres iſti ſunt filii noe. & ab his diſſemi natum eſt oẽ hoium gñs ſuper uniuerſam terram. Inſemino ĩtus ſemino. Gel. Taliẽq; & morboſen ſim atq; in diem longam uiicentibus inſeminare. Superſemino. Aug. Venit Diabolus & ſuperſemi nauit eos quos maios filios dñs interp̃taꝫ.
Semis: ſiẽt dimidiũ ut ſemideus: ſeminiuus. Aliqñ accipitur pro media libra. Vey: qñq; indeclinabi/ le eſt: ut duos & ſemis cubitos habet. Quãdoq; ſe miſſis gtm̃ facit. Hiero. in exo. Duos cubitos & di midium tenebit longitudo eius. & cubitum ac ſe/ miſſem latitudo.
Semiſſis gñs menſuræ & monetæ. Semiſſis homo. dr homo uilis. & quaſi ſemihomo. ſicut ſemiſſem ſemiaſſeꝫ dicimus. Vati. Ciceroni. Simul uero ſe/ miſſis homo contra me arma tulit
Semianimis. quaſi exanimatus. Semicirculus: medi us circulus. Semiplenus nõ perfecte plenus.
Semiplagium: paruum tæte.
Semetrum. pe. cor. media menſura.
Semeſum. pe. cor. ſemicomeſtum. Eadem enim for/ ma dicitur. qua Ambeſum & comeſuꝫ. Sue. in Ti be. Solennibus ipſe cœnis pridiana ſæpe ac ſene ſa opſonia appoſuit.
Semiploria: ſoleæ quibus utebantur inuenũdo quo planius pedem ponerent.
Semeſtris luna dicitur cum menſis mediuꝫ per men ſa eſt ſpatium. Semeſtris tes quæ eſt ſex menſiuꝫ. Semeſtre auruꝫ: ſex menſium annona pecuniaria.
Semimares. pe. cor. ſemiuiri nõ perfecte uiri. Idem ſiẽt Semiuir pro eunucho.

Semicinctium: succinctorium: q̄ medium hominez cingat. i. uestiat. Est. n. gñs uestis breuissimæ quo uenter & uelanda tegãtur. Plier. cõtra tusi. Hoc solum requiro ab eximia sanctitate & cẽsura tua cuius tanta est puritas tut adhudaria semicinctia tua dæmones rugiãt: cuius exẽplũ in scribẽdo seq̃ris.

Semiferus. pe. cor. non prius ferus ut cervus.

Semuncia. dimidia uncia. Pers. Sed nullo taure lita bis hæreat instultis brevis ut semũcia recti.

Semiustus: dimidia parte ustus. Seminudus dimidia parte nudat⁹. Semiruta. pe. cot. ex pte diruta. Semipes. dimidius pes. Semiuiuus. idem q̄d semimortu⁹. & q̄ñq̄ debilis dr & uigoris sxigui.

Semispathium: breuior ensis.)gat⁹.

Semitogiũ. buts & q̄si dimidia toga. a quo Semito

Seminocales. q̄si dimidiatũ uocaliũ souũ hñtes

Semita. pe. cor. q̄si semi: uia arcta dimidia uia. Est enim minor q̄ uia. Vnde Semito. as. dequo sudi ctione. Limito.

Semiquinaria diuisio est: cum in seandendo quinq̄ per dimidium diuiduꝫ ultimæ dictionis supsint ut Arma uirũq̄ cano. Semiseptenaria diuisio cuz id fit in sex pedib⁹ ut Arma uirũq̄ cano troiæ.

Semodius. quasi semismodius. Iuue. Et tñ imo semodio scobis hæc emendat seruulus unus.

Semiramis. is. uel idis. Vñ actũ semiramiu. uel semiramidem facit: fuit nomen Assyriorum reginæ Nini regis uxoris. quæ mortuo uiro res p̄claras gessit. Verum eadem impudica & mollis fuisse traditur ut pote quæ filii concubitum expetierit. & equuz usq̄ ad coitum adamasse dicatur. De hac Plutar. in apophthegmatis scribit. Semiramis q̄d sibi sepulchruz construxerat in scripsit lris. Quicũq̄ rex pecuniis indiguerit: Patefacto monumento quot uoluerit accipito. Itaq̄ Darius sublato lapide pecuniarum nihil inuenit: sed alias repit lras q̄ hæc dicerent. Ni malus uir esses ac nũmis insatiabilis cadauerum ioculos non moueres. Semiramis lingua syria anem sigt. Nãq̄ ab auibus adhuc infans nutrita dr. Scribit Val. max. dum die quadã circa cultuz corporis occupata esset & nunciaret illi babylonem defsciss: solum adhuc altera pte criniuz p̄tinus ad eam expugnãdã cucurrit. nec prius decorem capillorum redegit in ordinem q̄ tantã urbem in suam potestatẽ restituerit. Huius pe. cot. est. Iuue. Quod neq̄ in assyrio pharetrata semitamis orbe. exercitum scribit Suidas ipsius. πρῶτος μὲν μυριάδας τ' ἱππικοῦ δὶς ἑκατὸν ἀριθμουμφόρους δ' ἀρμάτων μυριάδας δὲ πεζικοῦ τῶν ναμίλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος ἄλλων δ' ναμίλων μυριάδας εἰκοσι. βύρσας δὲ ροῶν ὑμοβλήτων ὧν λ' μυριάδας ναυπηγεῖσθαι τριςχιλίας & multa alia quæ pro sequitur admiranda.

Semoueo. es. pe. cor. seorsum moueo. Aug. lib. v. cõ. Statimq̄ cognitũ manu. apphensa se mouit a turbis. & tãti mali cãm q̄rens. q̄d gestuz eẽt audinit.

Sempiternum. quasi semper æternum. Vide indictione perpetuum.

Semperuiuum: herba quæ græce Aizon dicit. ἀεί semper. ζάω. uiuo. herba hæc folio carnoso leni atq̄ oblongo. Duo eius gña sunt. Maius infictilibus uasculis seritur. q̄d aliquid bupbthalmon a similitudine. hoc est bouis oculum nocant. βοῦς. n. bos. ὀφθαλμὸς. oculus. Alii ζωόφθαλμον. hoc est aialis oculum. ζῶον enim est aial. καὶ ὅτι ἐστὶ τὸ ὄμμα ζωήρυ ὀφθαλμὸς. Alii hypogeseon q̄m fere in subgrũdiis uascitur. Alteruz gñs est minusculum q̄d Erithelles uocantur. quasi amor floreseens. ἐθάλλω enim floreseo. sigt. Alid Trithelles. q̄ ter floreat. Alid chrysotelles. q̄ ter florem p̄ducat. Latini primum gñs a semper sedẽdo sedum cubiti altitudinem exeedat crassitudine plusq̄ pollicari. Sedz nero oculũ uocanti aut dignitatem plærũq̄ semperuiuum. Quod minus ẽ in muris parietinisq̄ uascit & tegtoiis.

Senai Insula britanico mari aduersa littoribus Galliæ auctor Pompo. li. 3. Est & nomen ciuitatis in clytæ in Thusciа quam Brennus Gallorum dux p senibus ualitudinarijsq̄ & armentis extruxit ãno. ante christi aduentum. cccixii.

Senuaar. campus babylonis in quo turris extructa ẽ Inde egressu Assur ædificauit niniuem.

Senex: dictus uidetur quasi semines. q̄ acta maiore suæ ætatis parte iam morti propinquior sit. Et ẽ generis. cõ. scdm Pris. Var. de hin. la. Et tua amica senex. Huius genitiuus est senis. uel senicis secũdum analogia. Plau. in cis. Vos negocioli senicis soletis esse. Comparatiuum est senior. q̄d ualde senem significat. Ouid. lib. xii. me. Tuz senior q̄uis obstet mihi longa uetustas. Quintili. de Isocrate. Eo nãq̄ seniore octauum. enim & nonagesimum compleuit annuz præcipue Aristotcles pomeridianis scholis cœpit. Capiť q̄ñq̄ ẽt senior. p magis sene. Seneca apsa. 75. q̄madmódz ex duob⁹ sapiẽti b⁹ q̄ fanior deceslt ñ ẽ beatior eo cui⁹ int̃ paucio testãnos terminata est uirt⁹. Et est senior gñis cõ. Amb. Et ideo cum angelus abscondita nunciaret ut fides adstrueretur exemplo senioris fœminæ sterilisq̄ conceptum uirginis manæ nunciauit. Senes uocantur quantum ad priuatam ipsorum uitã q̄ usq̄ ad senilem ætatem uixerunt. Veteres quãtum ad publicum tempus q̄ alia ætate uixerunt ẽt si ad senium non peruenerunt utrq̄ antiqui dicũtur sed magis ueteresq̄ senes.

Senectus. senecta senium. senitudo & senitas in codẽ sensu accipiuntur: pro senum ætate. Sed non dicitur senecta ætas nisi dicamus ætas senecta. Est autem Senectus sexta hominum ætas. dicta a senario numero uel a sentiendo. q̄ in ea sensus deficiatisiue a senesco. is. senui senectum. Vnde senect⁹ a. um. nomen uerbale. Sal. libro quarto Histo. omnes quibus senecto corpore animus militaris erat ætas quidem incipit ab infantia usq̄ ad septimuz annum quæ dicitur a non fando. quia homo i ea non fatur: uel si fatur imperfectus est sermo. secunda pueritia cuius pars est pubertas usq̄ ad. xiiii. Tertia adolescentia. Quarta Iuuenta Quinta uiritis ætas. sexta senectus cuius pars est decrepitas Senectus etiam dicitur corium uetus quo serpen-

tes exuuntur. Vide Indictione Venatio.

Seniumtidez. q senectus. Dicimus. n. hic homo cõfectus est senio. Quandoq; ẽt dr tædiuz tristitia & molestia. q senes oibus odio sunt. Inrpii. Quia odio ac senio mihi nuptiæ sunt. Neuius seniũ sonticuz appellat quasi nocens. quia senectus natura lis morbus est ut ainquit Aristoteles.

Seneo. es. senui senectuz. aquo senesco senex fio. Vñ & Consenesco. qd Vat. posuit pro pure fio. cuz ait. Obquam tem oua. aut inæqualiter matureſcunt aut consenescunt.

Senecio. diminutiuum est a senex. quo noie ẽt dicta est hæriba q uere canescat. quæ alio nomie Erigeron uocatur integulis & in muris nascens spẽ & moliicia trixaginis cauliculis subrubicundis.

Senio in talis sex puncta continet. Nam a senario numero dici uidetur. Vnde & eius iactus putilis etat. Interdum etiaz damnosus sicut & canis. Nã qui iecerat canem. aut senionem: ille denatios singulos conferebat in mediũ: ut ẽ apud Sue. i Ang. De senione & cane. Mat. Senio nec nostrum euz cane quassat ebur. Perſ. Inre & enim id summũ q dexter senio ferret Scite erat in uoto: Existimant eruditi senionez figre quaternarium. q. ſ. qui iecerat duos senionez ille quattuor nummos incrabat.

Senatus. tus. & senati a senectute: uel a sinẽdo. quia magistratibus non plus licebat. q senatus permitteret. Et significat tam locum. inquem senatores conueninnt. q̃ ipsos senatores.

Senatus consultum. i. senat9 snia. qd fiebat. aut per rogationem cum rogabatur nnuſquiq; sniam quã uerbis efferebat: aut per discessionem. qñ plætiq; idem sentientes in unam partem pedibus ibant. sicut testat Gei. lib. i. Flauius Vopiscus de Aurelia no. Deinde aiiis manum porrigentibus: aliis pedibus in sententiam ẽntibus plæriſq; uerbo consentientibus cõditum est senatus cõsultũ.

Senaculum: ubi senatores consultandi gra consistebant. Val. scribit senatum apud senaculũ habitare cõsueiſſe: ut cum curia uocaret pſto adesset.

Senatores inqnit Plutar. in proble. alios patres uocant: alios pres cõscriptos. quia primis a tomuio alii additi & conscripti: uel quia qui sniam dicũ conscripti: qui non solum pres uocati. Vlp. dicit senatores qui a patriciis & cõsularib9 usq; ad oẽs illustres uiros descendunt qui hi soli in senatu dicere sniam pñt: appellatiq; sunt abætate prouecta q tales in principio insenatuz electi fuere. Sed & asinendo dici pñt senatores qñ ipsi agendi facultatem dabant.

Senatorius. a. uz. qd est senatoris: ut senatoria dignitas. Aug. li. z. ci. dei. Romani hoib9 scænicis nec plebeiam tribum. quanto minus senatoriã de honestari sinunt.

Senarius. a. um. qd cõstat ex sex. rebus: ut senatius numerus. Hinc Senanoli dicti sũt uersus. a sex pedibus. Ci. li. v. tus. Tenebam. n. quosdam senario los quos in eius monumento esse in scriptos acceperam qui declarabant in sũmo sepulchro sphæram esse positam cum cylindro.

Sentio. if. si. sum. sensu pcipio. qd ad corpus tñ pertinet. Vnde quinq; corporis sensus appellati sunt. uisus auditus gustus odoratus & tactus. Interduz sentire ponitur pro intelligere. Ci. Naz & ipse animus sentit nescio quid Inse esse diuinum. Hiero. ad Pauli. Nolo ut offendaris in scripturis sanctis in simplicitate & quasi uilitate uerborum. quæ ut uitio interptum: uel de industria sic prolatæ sunt: ut rusticam concionem facilius instruerent: & in una eademq; hora. aliter doctus aliter sentiret: indoctus. Interduz Indicare. Ply. Iuniot. Cupio abste intelligere quid sentias. Interdum Admertere. Pla. in am. Nec nim q̃q̃ sensimus cũ pepent. Huius composita sẽ Assentio. Consentio. qd est cõuenio. Lact. lib. i. Si cougruentes annos diuidas numerus consentiet. Inde Cõsentaneus. a. um. p cõuenienti. Ci. lib. i. offi. hæ igitur disciplinæ sibi si cõsentaneæ uelint esse de offo nihil q̃ant dicere. Aliq̃n Cõsentire est acqescere. Vñ cõsensus. Absẽtio. Dissentio. Præsentio. añ uel prius sentio. hoc est. aduerto & pcognosco. Ci. de dini. Quia cõmodius arbitratus es separatim id quæri de eoq; disseri. i. de diuinatione q̃ est eaum rerum quæ fortuitæ putantur pdictio atq; psensio. Hinc psentisco. Persentio pfecte sentio. aquo pientisco. Ter. in heau. Merito nunc ego succẽsto. quot res dedere nbi possem persentiscere. Subsentio. aliquantũ sentio. adnerto. Idem in eu. Et si subsensi id quoq; illos ibi esse id agere intet se clanculum.

Sensus. us. a sentio. q per eos tũq; per qnsdam fenestras aius sentit. Naz sensus sẽ q sennunt. sensa q̃ sentiuntur. Et licet pprie sensus sint corporis: cõsuetudo tñ iam tenuit ut mente cõcepta sensus uocaremus qnæ etiam sensa dñr. Ci. li. de ora. Et qd dicendo exptimere sensa possumus. Ang. lib. z. ci. dei. Non multo sermone opus esset ad conuincendñ quẽ libz uanæ opionis errorẽ iis q rectesentiõt. & sensa uerbis sufficientib9 explicant. Et lib. xi. Sicut de uisibilibus q̃ non uidem9 eis credim9 q uiderunt: atq; ita de cæteris quæ ad suum quẽq; sensum corporis pertinent: ita deiis quæ aio ac mente sentiunt. quia & ipie rectissime dr sensus. Vnde & snia uocabulum accepit. hoc est de inuisibilib9 quæ a nostro sensu intetiore remota sẽ. Accipit ẽt qñq; sensus pro Intelligentia.

Sensus. a. um. participiuz est. Vnde dicimus. Dolor sensus est ame.

Sensim aduerbiuz. figt paulatim qa ea maxime sensum faciunt quæ morant. q̃si cũ meditatõe & sensu. Plau. in Cas. Sensim sup attolle timẽ pedes nouua nupta. Ci. lib. i. offi. Magis decere cẽsent sapiẽtes sensim diluere q̃ repẽte pcidere.

Snia mõ iudiciũ dr. i. id qd aius sentit. q & Credulitas & opio uocari soleiut nemo ẽ i citate cui nõ licear libere sniam suã dicere. i. pnũciare qd bẽt i aio. Sal. At. M. portius cato rogatus sniam hmõi ofonem hũit. Mõ dr Iudicatũ. hoc ẽ cũ ex iegeiul ex æquo & bono snia dr: ut Iudex i cã mea sniaz dixit. i. sanciuit qd ius uellet. Et ut digestis d arbitris scribit. Paul. Dicere sniaz æstimat is q ea mẽ

te id pnũciat: ut ſcđm hoc diſcedere eos q litigãt a tota controuerſia uelit. Mõ capit p eo qđ uerba ſonant. Vnde dicere ſolemus. Hic tã obſcure loquit. ut nulla ex uerbis ei⁹ ſnia colligi poſſit. Quæ ſic diffiniri ſolet. Snia eſt ofo gñalem pnũciatio nẽ hñs q̃ uel hortat uel dehortati uel demõſtrat ut nil metuãt q nõ deliq̃runt pœnas. Snias ẽt nos camus lumĩa ofouis p̃ſertim q̃ in clauſulis ſẽbreuiter collecta: ut Obſequũ amicos: ueritas odiũ parit. Hinc ſentẽtioſus. a. um.

Senſiculus diminutiuũ a ſenſu. Quintil. Inde minuti corruptiq; ſenſiculi & extra rem petiti.

Senſibile. dr de eo q ſentit: & de eo q ſentit. Dicit antẽ ſenſibile qđ oculos nal aures uel olfatuz ual guſtatũ uel tactũ. q̃ſi quãdã notitiã p̃beat ſui.

Senſile. pen. cor. idez qđ ſenſibile. hoc eſt qđ ſenſui ſubiactũ eſt. Inſenſile qđ ſentiri nõ põt. Luer. li. 2. Ex inſenſilibus nec credas ſenſile gigni.

Senſificus. a. um. qđ ſenſus cãm p̃ſtat. Macro. Spiritus autẽ ſenſificũ ad ſua q̃q loca nãli lege ducẽtes.

Sentina. pe. p. ps nauis inferior inq̃ qcqđ iſtillat aquæ defluit. corruptæq; male olent. a ſentio. iſi. q eius fœtor ſentiat. Nã odorẽ fœtidũ emittit. Iuue. Si iubeat cõiunx duæ eſt cõſcendere nauẽ tũc ſentina grauis. tunc ſummus nereꝰ aer. p trãſlationem ſentina dr oĩs locus q ſceleratoꝝ hoiuz recep

Santiuio. aſ. ſatago. ac ſubtilẽ picu- (taculũ ſit. luz cuito. a ſentina nſuis quã q̃ſq; nt aq̃ liberet e nacuare contendit. Cæcil. Capit conſilium poſtq̃ ſentinat ſatis.

Sentinũ: umbriæ oppidũ qđ nũc ſaxũ ferratũ appellat. aquo Sentinates populi dicti ſt. Vocatuz Sentinũ ab Amne qui ſentinus dicit.

Sentis i ſpinus i q a tangentibus quãprimum ſentiatur. Hinc Senticoſus. a. um. ſpinoſus & aſper Lucil. Quam ſenticoſa uerba ptorquet.

Senticetũ: locus in quo ſentes ſunt.

Sentus i piloſus horridus. q̃ſi ſpinoſus. Ter. i eu. Video ſentũ ſquallidũ eoꝝ annis pãniſq; obſituz.

Senones i populi Galliæ finitimi belgis q oliz urbẽ romaz incẽderũt & capitoliũ obſederũt hos Furius Camillus agreſſus adeo cecidit: ut incẽdioꝝ ueſtigia gallici ſanguinis undatiõe deleret. Scribit Vertius tõ ſenonas ſppellari: qa nomẽ uenerũt ex trãſalpina gallia q̃ſi cenonas lẽa ĩmutata. καινὸς. n. græce latine nouus dicitur.

Seorſum. aduerbiũ. uernacula lingua ſigt da partẽ. Hiero. li. i. gr. Da ptem q̃ dedit tibi & p̃cipi ut reponeres ſeorſũ apud te. dr & Seorſus. a. um. remotus. Viligi. lib. de eſt & non. Pariter nonnũq; ſæpe ſeorſis obſiſtunt dubiis.

Separo. aſ. pe. cor. diuido diſtraho. a ſe & paro. Hic diſſeparo. & aduerbiũ Separatiz diuiſim. Sal. Oia uirtutis præmia ambitio poſſidet. neq; mirum ubi nos ſeparatim quiſq; conſilium capitis.

Sepes. iſ. & ſepſ. piſ. fœmi. generis. quæ obiectum ĩtroitum prohibet.

Seps. maſ. gñis. puus ſerpẽs. ex cuius ictu mẽbra percuſſa putreſcũt. ab σήπω. qđ eſt putrefacio. Nam qcqđ memordeꝛit: reſoluit in putredinẽ. Luc. oſſaq; diſſolnẽs cũ corpore tabificus ſepſ. Ply. li. 29. Lacerta q̃ ſepa: alii chalcidicẽ uocãt. Auſo. Anlibyæ feralc malũ ſit romula uox ſeps. Suidas tamẽ σὺς σητὸς δεινὸν λέγει.

Sepio. iſ. iui. itũ. uel ſepſi. ſeptũ. ſigt teneo ĩpedio. dictũ a ſepib⁹. q̃ obiectæ intercludũt iter. Hiero. in Eſaia. Sepiuit eã & lapides elegit ex ea. Huius cõpoſita ſt Cõſepio. Circũſepio. Interſepio. p̃ſepio. quod eſt ſepem ante facio.

Septa. gñali uocabl̃o dñt oĩa loca munita & quodã ſcpimẽto uallata. Inda ſtabula ouilia bubilia caprilia & id gñs reliq̃ ſcepta nũcupant. Vñ & ſepta ali q̃ñ p ouilib⁹ ponũt. Vir. Quãuis multa meis exiret uictima ſaptis Ecõuerſo Luc. Et miſeræ maculauit ouiſia tomæ. Iñ in Martio. cãpo loca in cluſa tabulatis ingbus ſtãs populus ro. ſuffragia ferre conſueuerat. ſepta dici meruerũt adſiſtuꝺiez ouilũ. Deqbus Mar. In ſaptis mamura multũq; diuq; uagatus. Var. de re ruſ. appellat ſepta oĩa q̃ hñt in cluſa aĩalia q̃ paſcũt. Idem inqt intra ſepta uillæ hãs aquã. Apud eũdẽ inſcriptio ẽ da fundi ſeptis ſepio munio. Inde ſeptus locus. ſepta uilla: ſeptũ tectũ. Iuriſcõſulti accipiũt ſepta p obicib⁹ & clauſtris qbus utimur ad impetus fluuiozꝝ coercẽdos.

Sepimentum id dr quo aliqđ ſepit. Var. Primũ naturalẽ ſcpimentũ qđ obſeri ſolet uirgultis aut ſpinis. qđ habet radices uiuæ ſepis.

Sepia. gñs piſcis q̃ emiſſo cruore atro occultat iter. Perſi. Nigra q̃ inſuſa uaneſcat ſepia lympha. Eſt & ſepia ſcopulus iuxta atheniẽſiuz littus ut inqt Herodot⁹. Suidas σπιλὰς ἐν τῇ ἀριστοφάνους κάλπης τοῦτον σπιλάδος μάσσωμενος ὀίσεται τρυφῶν λιλὰν ἔξουσαν.

Sepius. ciuitas quæ nunc ſipontum dicitur. a ſepiaz multitudine fluctibus eiectarum.

Sepum iqđ & Seuũ dr. fie ex aĩalibus uua pte dentatis & cornigeris. Hinc Sepatius. a. um. qđ ex ſepe: ut cãdelæ ſepatiæ. Apul. Tota dom⁹ cõpleꝛtæ diſ. lucernis cæteis ſepatiis & cæteris nocturni luminis inſtrumẽtis. Sũt q̃ legat Sebũ. & Sebo. aſ.

Sepelio. iſ. pe. cor. iui. itũ. & ſepultũ. Ouid. in hero. Et ſepeli lachrymis pfuſa fidelib⁹ oſſa. Quod uerbum. a ſepio quidam deducũt. quia cadauer terra uel alio materiæ genere circũſepit.

Sepultus dr quocũq; conditus ſit humatus nero nõ niſi hõ contactus. Aliq̃ñ Sepultus ſumit p eo q mortuo filis. q̃ſi ſina ſenſu iacet. Virgi. Inuadunt urbem ſomno uinoq; ſepultam.

Sepulchrũ locus iquo corpus oſſaq; boĩs ſepulta ſẽ q̃ſi ſeorſum a pulchro. ut inqt Ser. pp recordationem doloris. Vel dr a ſemis. qa pulchrũ ſupficie intus oſſib⁹ plenũ eſt. Vel ſcđm Do. q̃ ſine repulchra ſit. Aut q̃ ibi ſine pulſu ſint. i. mortui. Aut a ſepando q̃ illic aĩæ a uiuis ſepeñt. Sed melius eſt ut ſepulchrũ dicat a ſepeliẽdo. ſicut ſimulachꝛa a ſimulãdo & lauachꝛa a lauãdo tñ cũ. h. ſcribẽdũ cẽſeo. ſepꝛchri ſit appellatiõe. oĩs ſepꝛturæ loc⁹ ꝓtiet

Sepulchrale. qđ ad ſepulchrũ ptinet: ut cærimõiæ ſepꝛchrales q̃ ptinẽt ad funeratiõez ĩpẽſã ſtructuꝛãq; ſepulchꝛæ. Titulus ẽ apud iuriſcõſultos de religio

sis & sumptib⁹ funeꝝ. Ci. refert leges qbus ꝑcipi sepulchroꝝ magnificẽtiã esse minuẽdã.

Sepultura i qñq; sepulchrũ dr. qñq; sepelẽdi actus. Ply. Post sepulturã aliæ maniã ambages sunt.

Seplasia: fuit forũ Capuæ iquo Vngũetarii negocia bant: cui⁹ deliciis fractã fuisse punicã ferociam te stat Val. max. li. 9. Ci. cõtra Rui. Iaꝫ uero q me tus erat tunicatoꝝ illoꝝ ĩ albana & seplasia. Hic Seplasiarius ꝑ unguẽtario & effœminato. Lãpri. in heliogabalo. Pinxit se ut Cupedinariũ ut seplasia riuꝫ ut popinarium propter unguẽtã quæ Sepla siæ conficiebantur.

Sepono. is. pe. p. dimido. & missuꝫ facio qđ dicim⁹ metere da canto. Quinti. li. xii. In cõsiliis uero q̃ rõ suadẽdi ẽ ab honesti qõne seposita. i. diuisa. Li ni. li. i. Pecuniã in ædificatiõeꝫ ei⁹ tẽpli seposuit. Lact. lib. 2. Sepona⁹ interim nobis hic loc⁹ de ira dei. differẽdi. Hier. Sepositis occupationibus qui bus arctabar huic unaꝫ lucubrationẽ dedi.

Septẽtriões. ſẽ septẽ stellæ exqb⁹ q̃si iuncti triones figurã⁹. Scribit Var. triões rusticoꝝ nocabulo bo nes uocari q̃si teriões. hoc ẽ arãdæ terræ ac colen dæ idonei. uel iõ magis hæ septẽ stellæ triões ap pellatæ sẽ. qm̃ ita sitæ sint ut ternæ quæq; stellæ pro ximæ inẽ se trigona. i. triquetrã figurã cõstituãt: q̃ recẽtiores uocant trãgulũ. Ex septẽ siqdem stellis duæ parlles uno in ioco uidenter qnæ pro bobus accipiãt. reliq̃ qnq; plausti figurã desinant. Itaq; & pximũ hui⁹ sidus bubulcus. i. bootes appellat. q more bubulci currũ seqt. Hoc sidus a figura. qa sise palustri uidet. Antiq ḡcoꝝ ἅμαξαν. i. palu strẽ dixerũt: nñi a bob⁹ iũctis septẽtriões appella rũt. Ab his ẽt uent⁹ spirat: q hausto obiect⁹ ẽ. & latie septẽrio. & septẽtriõalis uctus & septẽtriona rius. Græce uero q ab arcto flet aparctias appellr.

Sepricollis. dcã ẽ urbs roma. q septẽ colles hẽat pa latinũ. Quirinalẽ. Auentinũ. Cæliũ Viminalẽ ex quilinum & Ianicularem.

Septuns: nomẽ dictum. a septẽ & uncia.

Sequana. pe. cor. fluui⁹ Belgaꝝ ĩ Gallia: iuxta quẽ habitantes Seqnanici dicti sẽ. & Sequani. Hodie burgundiæ ducarũ incolẽtes. heluetiis heduis ac lingõibus finitimi. Luc. ii. i. Optima gẽs flexis in gyrum sequana frænis. Mar. Hanc tibi sequanicæ pinguẽ textricis alumnam.

Seq̃ster. stris. stre. Et hic & hæc seq̃stris. & hoc stre. Et seq̃ster. a. um. Et pace seq̃stra inqr Virg. Plau. Haud fugio seq̃strũ. Est ut Seq̃ster. apud quẽ plu res eandẽ rẽ deq̃ cõtrouersia ẽ deposuerũt. Dictus ut docet. Gel. q eius q elect⁹ sit utraq; ps fidẽ se quat. Est. n. medi⁹ inẽ duos altercãtes. apud quez aliqd seponit. Qua pp Virg. pacẽ sequestrã indu cias appellauit. q media sit inẽ bellũ prñ & futuꝝ Vñ Asco. Seq̃stres sẽ apud quos pecũia deponit Ci. i. ũ. Aut seq̃stros aut iterꝑtes corrũpẽdi iudicii

Seq̃stro. as. apud Seq̃stre depono. Vñ seq̃strata tes dr. Interdũ Seq̃strare ẽ separ. Hie. Quia petitis ut nobis diuersos psalmos p ordinẽ seq̃streꝫ.

Sequestro aduerbiũ. Cato. Pet deum immortalẽ no lite uos sequestro ponere.

Sequor. eris. secutus. a seco. sit. & ẽ uerbũ Cõ. secun dũ Prisi. Vñ & ĩ eu. legim⁹ ĩ significatiõe passiua. Et psequemi de ciuitate in citarẽ. Hui⁹ cõpositæ sẽ Assequor. Consequor. Exequor. Insequor. Obse quor. Persequor. psequor. Subsequor. pedisequ⁹. a. odorinsequs. quæ oĩa hñt pe. cor.

Sequela. pe. pro. ipse sequendi actus.

Sequax. qđ aliqd seqt. Sene. Cæteriq; aristippi se quaces. Leo papa. Sed tu iudaicæ cæcitatis sequa tior nõ ĩmitaris fidẽ gentiũ. Aliqñ sigr id qđ se sp gendo dilatat. Pers. Quoꝝ imagines lãbũt hæde ræ seq̃ces. Scq̃cẽ uero mãꝫ appellat Ply. ĩ hærẽtẽ.

Sera: p simplex. r. Instrm est quo claudunt hostia. ab Asserere qđ sigr Admouere. q sotib⁹ admotæ se ræ opponũt defixæ postib⁹. hẽq; ꝑmã cor. Iuue. Pone seram cohibe: sed qs custodiet ipsos? Hanc ẽt patibulũ uocãt. q ea remota ualuæ patescũt. Var. a sarrire. dicunt quod est aperire. Est & Sera no men urbis in Asia scythica.

Sero. as. claudo. Col. li. 7. de mulæ femĩbus loquẽs. Femina inquit ferari & interdũ iuri solẽt. Hui⁹ cõ posita. sunt Obsero. p occludo. Ter. in eu. Tu abi atq; obsera hostrũ intus. Resero. apio.

Serra. p duplex. rr. Instrm dẽtatuꝫ quo ligna & lapi des secant. Col. li. vi. Vno ictu arborẽ ꝑcidi si mi nus serra desecari. Mar. Et pigues tũicas serra seca re potes. Itẽ Serra Instrm ligneũ dentatũ quo tra hentib⁹ bob⁹ hoĩes torquebãt. Itẽ ẽ gñs piscis ma rinus ut apud Amb. li. hexa. Serra ꝑliari dr cũ as sidue accedit recedituq; nec ullo tpe cõsistitur ut serra facit dum aliquid secat.

Serrula: diminutiuũ pua serra. Col. li. iii. Et si fien ꝑt iuxta aliquẽ nodũ serrula desecato.

Serro. as. serra p mediũ seco. Hiero. li. 2. ꝓ. Populum eius adducẽs serrauit. Sytus li. 6. Auro serrauit ra mos iunonius anguis.

Serratus. a. um. qđ ẽ serra sectũ. Et qđ ad modũ ser ræ factũ est. Vñ serrati dẽtes. q inter se distincti sẽ ad similitudinẽ dẽtiuꝫ serre pectinatiꝫ se se stipan tes. Ply. Dẽtiũ tria gña. Serrati aur cõtinui aur ex erti. Serrati pectinatiꝫ coeũtes ne cõtrario occursu atterant⁹ iur serpentib⁹. piscib⁹ canib⁹. Cõtinui ut hõi equo. Exerti ut Apro Elephanto.

Sero. is. seui. satũ. sigr semino. Hiero. in leui. Si trigi ta modiis hordei seri⁹ terra. qnquagita siclis uæn derur argẽti. Aliqñ sigr Planto. Lac. ii. 2. Terram studiose colulter ac ulneã sua manu seuit. Vnde ar guunt⁹ q auctorẽ uini liberũ putãt. Per trãslatiõeꝫ Serre qñq; capit⁹ ꝑ gñare. Vnde Satus. i. gñatus. Huius cõposita. sẽ Assero. Circũsero. Ply. lib. xxi. Et genistas circũseri aluearijs grarissimũ. Cõsero. desero. dissero. Exero. Insero. Interisero. Obsero re sero. & Subsero. q̃ hñt pe. cor. deqb⁹ locis suis.

Sero. is. serui diuisas syllas sertũ sigr Admoueo Vñ Asserere manũ ueteres dicebãt cõphẽdere. cũ eã ꝑ hendebãt in libertatẽ. Itẽ Texere & ordinare. qm̃ ea q̃ ordinant⁹ annectunt⁹ inuicẽ atq; cohærẽt. Iñ Serta. coronæ dicunt⁹. & Series.

Seranus. cognomẽ sumptũ a Sero p semino seu plã to. Cornutus. q. Cincinat⁹ cũ suũ agꝝ & araret &

sereret. dictatura ei apoplio romano delata ẽ. Qui cõtra Samnites pfectus uictor extitit. qui a seren do Seranus appellatus est.

Series. ordo & q̃si q̃da3 rerꝫ continuata pgressio. a serendo. i. ordiũdo dicta: ut In serie ofonis. i. in cõtextu. Val. max. Quis cõpos mẽtis domesticæ pegrineq; historiæ serẽ fœlici supioꝫ stilo cõditã uel attentiore cura: uel præstantiore facundia tradi turum se sperauerit?

Seres. populi asiæ scythicæ a Sera urbe sic dicti apd quos arbores sẽ q̃ nõ solũ folia sed lauã quoq; p ferũt tenuissimã. Na3 ex eaꝫ frondib⁹ canicie de pectũt aq̃ pfusa3 rexqno uellere uestimẽta cõficiũt q̃ Serica nuncupant. Virg. Velleraq; ut foliis de pectãt tenuia seres. Huius nois ntũs singularis ẽ. Ser. Sidonius. Assyri⁹ gemmas ser uellere. tuta sa bæus. Auso. Iam pelago uolitat mercator uestifi us ser. Nam & uermiculus ipse ut auctor est pau sanias Ser. appellatur.

Sericus. a. um. pe. cor. qd ẽ cõfectũ ex ea lana. Vñ ue stem sericã dicim⁹. Hinc fit holosericus: ut uestis holoserica: ex serico ꝓxta siue alia materia. Sub sericus. a. um. qd nõ ẽ plene ex serico.

Sericũ sbm. uestis serica. Hiero. ad Paulã. Habeãt si bi cæteri si uelint suas opes: uase gẽmato bibãtise rico niteãt: plausu populi delectẽt. & p uarias uolu ptates suas diuicias uincere nequeãt. ℰ cetera.

Sericatus: qui est indutus serico. Sue. de Calig. Ar millatus impublicum processit: aliquando serica tus & Cycladatus.

Sericarius: textor sericaꝫ. Iul. Firmicus lib. viii. Ma theseos refert sericariũ textorez nasci qui habuerit horoscopum. in. xxviii. parte arietis.

Serius. fluui⁹ cisalpinæ Galliæ p bergomatẽ agruz ĩ Aduã fluẽs. aquo Vallis seriana in codẽ agro po pulosa artificiosaq; uominata est.

Serius. a. um. sigt graue. Ter. in eu. Ait tẽ diulnã se riisse & rem seriam uelle agere me.

Serio aduerbiũ sigt uere & cũ grauitate. Plau. ĩ am. Nũc q dez pter nos nemo esse dic mihi ueꝫ serio. i. sine risu. Ter. in eu. Misit porro orare ut uenirez serio. i. cum effectu.

Seria. sẽ q̃ iocis opponũt. Nã sẽ uera & grauia. Act us. Vos nugas affertis: uos saria loquimur. Mar. Parce pcor socero seria sorsan amat.

Serus. a. um. mõ tardũ sigt. Plau. Quid tam sera ad uenis? Hinc Col. lib. i. cõparatiuũ formauit. Satio nes eius duas seruam⁹: alterã maturã p mediũ ser mentẽ seriorez alterã mẽse februario. Actius. Ne si forte paulo q̃tu uenia serius mõ sigt grauez ma gnuz. Sal. Serũ bellum in angustiis sutuꝫ. Virgi. Seraq; ternifici cecinerũt omina uates.

Sero. aduerbiũ. sigt tarde. Sene. in trag. Sero nos il la referat senect⁹ nemo ad id sero uenit. Aliqñ sigt uespe qd ẽ post occasuz. Aliqñ post tps. Quod. n. post solis lucẽ est: id uere post tps dici põt. Ci. Cũ accusator Milonis identidẽ interrogatus pstaret. quo tpe clodius esset occisus: urbana rndit. Sero. quasi post id tps quo debuisset occidi.

Seruz sbm. sigt extremaz ptem dici. Liul. Erat iam diei serum. Sue. in Aug. Nec multo post nauali p lio apud actiũ nicit ĩ serũ dimicatiõe ptracta: ut ĩ naui uictor pnoctauerit. i. in horã uespertinã. Et Se rum df aqua lactis ad multos morbos utilis. Vit. Acremq; molossum pasce sero pingui.

Serotinus. a. um. pe. cor. a sero puespere fit. hora se rotina: & tps serotinũ. Et serorinus. a sero p tarde ut poma serotina. q̃ post legitimum tps. uel tardi⁹ cæteris maturescũt. Col. li. iii. Locis frigidis & au ctũni tpribus aquosis præcoques seritoi locis hy bernis serocitanas serito.

Seria. æ. uas fictile oblongũ. Liui. li. iiii. de secũ. bel. pu. Et inuico histrio fontem subterra tãta ui aquã fluxisse: ut serias doliaq; q̃ in eo loco erãt puoluta uelut impetus torrẽtis tuleri. Est & Sera nomen urbis Tuditanorum in hispania.

Setiola. diminutiuũ a seria. Pers. Seriolæ ueterez me mẽs deradere limũ. Et serita ẽ orcaꝫ ordo direct⁹.

Serapis. is. & idis. Et Seraphis. cũ ph. ad aliqb⁹ scri bitur cuius pe. indifferens est. Mar. Vincebãt uec quæ turba serapin amant. Idem. Ifæũ seraphim ni ius uenerar: ofirim. Fuit cognomẽ ofiridis. dequo ĩ dictioue Apis dictũ est. Serapiũ uero df ædes sera pidis. sicut templum Isidis isium. Lampridius. in Alexandro. Isium & serapiũ decenter ornauit ad ditis signis.

Seraphim cum. m. tam neu. q̃ mas. gẽris est. Hiero. ad Furiaz. Hæc sẽ duo seraphim ter glificantia tri nitatem. Seraphin. cũ. n. plis numeri neu. gẽris ẽ pro choro angelorꝫ. Vnde quotidie ĩ missa dici mus. Btã seraphin socia exultatiõe cõcelebrãt.

Serta: coronæ dñr. a sertis hoc est a digestis inuicez floribus frondibusq; iexquibus abinitio fieri co ronæ solebant. Et sbm est. Virg. Sertisq; recenti bus halant. Et Serta procul tantum delapsa iace bant. Cum tñ dicam⁹ Sertus. a. um. ut sertos flo res sertas coronas. Luc. Accipiunt sertas nardo flo rente coronas.

Sermo: loquela. a cõpositis & sil cõtextil uerbis. Est autem Sermo ut. Ci. lib. iii. adherẽ. scribit. ofo re missa & finitima quotidianæ locutioni. Ser. Ser mo est consertio. ofonis & confabulatio duoꝫ. ul phirium. Huius diminutiuũ est Sermũculus. Hie ro. ad Marcellam. Duas epistollas quas ad sororẽ tuam paulam huic sermunculo annexui.

Sermocinor. pe. cor. sermonem facio. Ply. li. x. Sup oĩa humanas uoces reddũt psyttaci & q dẽ sermo ciuantes. Hiero. Inter has sermocinantes suspici uut alitem coruum in ramo arboris consedisse.

Serenus. a. um. pe. p. sigt tranqllum sine nubibus: sine ibre. q; id maxie tps sanõi aptũ sit. q̃siq; po nitur p sicco. Virg. Vñ serenas uctus agat nubes.

Sereno. as. clarifico tranquillo. Virg. Vultu quo cæ lum tempestatesq; serenat.

Serescо. is. siccus fio. quasi serenescoi & serenus fio. quoniam serenitas sicca est. Lucil. Deniq; fluctu uago suspensæ littoræ uestes uuescunt tandem cũ denti sole serescunt. Aliquando Serescere ẽ in se rum abire. Ply. lib. xi. Omne autem lac igne spis satuꝫ frigore serescit.

Seriphus. Insula in ægeo mari una ex cycladibus ut Stra.li.x.scribit.aqua fit adiectiuũ Seriphius.a.um.ut ẽ illud Themistoclis.Neq.n.nel tu si athenẽsis esses clarus extitisses itaut ego si seriphius esse sem ignobilis.

Serpo.is.psi.ptũ sĩgt repo.& q̃q; quasi ĩ modũ serpẽtis circuo & paulatim decurro.Hiero.Cũ leni iuxta murmure serpet rinus.Hinc componunt.Inserpo intro serpo.Claud.li.i.Et raucũ bibulis inserpere murmur arenis.Proserpo porro serpo.Plyni. Hæc herba nisi sata sit mire pserpit.hinc pserpina

Serpens mõ pticipiũ mõ nomen tam mas.q̃ fœ.generis & generale est ad omnia q̃ serpũt citra usum pedũ.a serpendo dictum.Hinc Serpentinus.a.um ut uox serpentina.

Serpula.a ueteribus dicebat quã nos serpẽtẽ dicim⁹

Serpillus herba paruoꝝ foliorꝝ capillis p terraꝫ serpentibus aqbus nomen accepit.Et in græco aspiratioꝫ habet ἕρπιλλον λέγουσιν ὅτι ἕρπω τὸ ἑρπύζω In multis.n.nominibus quæ in græco aspiratiõẽ hñt p aspiratione.s.ponit ut ξ sex hepta septẽ herpillum serpillum.

Serperasta uocãt instra quæ geniculis pueroꝝ alligãtur ut cũ his deprauata corrigãt crura.a serpendo dicta serpũt.n.magna puerili q̃ gradiantur.

Seruo.as.libero.Virg.Seruatũ ex undis strophadũ me iussora primũ accipiunt. Itẽ Custodio tueor:ut dii patrii seruate domũ:seruate nepotẽ. Itẽ solicite ac diligẽtet obseruo Plau.in asi. Tuus seruus seruet Veneri ne eas det an uiro. Itẽ inhabito possideo. Virg.li.iiii.Ge.Centũ quæ syrias.centũ quæ flumia seruãt. Itẽ Teneo.Idẽ.li.vii.Curuã seruãs sub imagie falcẽ.Hui⁹ cõposita sũt.Asseruo.Plau. i.cap.Asseruate istũ sultis serui.ego ibo ut cõueniã senẽ.Conseruo.Ci.li.z.offi.Res familiaris q̃ri debet his rebus aqbus abest turpitudo:cõseruari aũt diligẽtia & pmonia.Obseruo pieruo.& reseruo.

Seruus dictus ẽ a seruo.as.Aug.li.19.ci.dei. Origo uocabuli seruoꝝ inde creditꝫ ducta q̃ ii.qui iuꝫ belli possent occidi a victorib⁹ cõseruabant serui fiebant a seruãdo appellati.Et est seruus q̃ dño alieno cõtra naturã iuris institutionis subiicit.Hui⁹ diminutiuũ est Seruulus Compositũ cõseruus.q̃ i seruitute pariter est hoc ẽ q̃ eiusdẽ dñi seruus est.

Seruio.is.iui itũ.pprie ad seruos ptinet Est.n.seruire i seruitute eẽ.Interdũ peere.seruare. Ter.Rus.habitatũ abti cõcedẽs nobis.& rei seruiens.Huius composita sũt Asseruio.Ci.li.z.tus.Toto corpore cõtẽtiõi nocis asseruiũt.Deseruio. Inseruio quod ẽ obsequor.& quasi ossũ seruiẽtis alicui p̃sto. siue ĩ rebus & negocijs alicui⁹ studiosus sum.Ci.li.t.offi. Aquo plurimũ spant ẽt si ille his nõ egeritũ ei potissimã iseruit.Subseruio paꝫ uel ieniter seruio.interdũ quadro cõuenio tũdeo.Ter.Venite me assimulabo:tu ut subseruias orõi ubicũq; op⁹ sit net

Seruitus.pe.cor.ipa seruiẽdi cõdicio. (bis. Aliq̃n dñatus dr Ter.i an.Vt semp tibi apud me iusta & clemẽs fuerit seruitus.

Seruitiũ.idẽ quod seruitus.Ter.Ego pãphile hoc tibi p seruitio debeo conari mãibus pedib⁹ nocteq; & dies capitis piculũ adir dũ p̃sum.In p̃si nero seruitia q̃q; ipsi serui dñt.Sal.Interea seruitia repudiabant quoꝝ i initio magnæ copiæ ad eũ cõcurr

Seruile:qd seruoꝝ ẽ uel qd ad seruos p (rebũt. tinet ut seruilis cõdicio & seruile ossũ.

Seraptra ciuitas phœniciæ apd quã nascebat uinum laudatissimũ.Vñ Sareptanũ uinũ.fidõius. Quæq; sereptano palmite missa bibas.

Serotum.Vide indictione Serotum.

Serbonis palus iuxta mõtẽ casiũ auctor herodotus.

Sessio mõ ipm sedẽdi actũ sĩgt mõ ipsum sedilo.Ci. Tot locis sessiões gymnasioꝝ.i.tot sedilia

Sessiles pe.cor lactucæ dicuntur quasi iedentes.

Sesqualtera ꝓportio ẽ q̃ tãtũdẽ & dimidium habet

Sesquiplũ idẽ quod sesq; alterũ qd græci hemolion appellat.Verbũ aũt Sesq; ut Aug.iterptat. pro eo qd ẽ se absq; dictũ uideri põt.Erat & usuræ gñs sesquiplũ ĩ iure põtificio dãnatũ.Quod sit cũ dat iumma aliq̃ & recipit sũma illa:cũ iua plica.i. medietate ut dis.47.Nõ licet fœnetari ministris altaris nel lucra q̃ scupula dñt accipe.At Sexcuplũ.p.x. dicitur quælibet res sexies multiplicata.

Sesquipes:unũ pedẽ & semis continet.Sic sesqmensis unus mẽsis cũ dimidia pte alterius.Var.li.i.de rerus.Annus est diuisus in quattuor ptes totus.& idẽ subtilius sesqmẽses octo.Sesqlibra libra una cũ dimidio alteri⁹.Sesquihora.una hora cũ dimidia.Sesqculeare.uas qd continet culeũ & dimidiũ alterius.Sesqmodi⁹ q̃ cõtinet unũ modiũ cũ dimidia pte alteri⁹.Var.li.i.de re rus.Vt nuces integras quas uno modio compræhendere possis q̃ putamina suo q̃q; habent loco natura composita cum easdem si fregeris nix sesquimodio cõcipere possis Sesq; opa.Col.li.z.Tabæ occantur sesqui opera.

Sestertius.& sestertiũ p.s.añ.t.quasi semis tertij⁹ eo q̃ cõtineat i se asses duos & dimidiatũ tertiũ.Veteris cõsuetudinis fuit ut semis apponerẽt ut semisq̃rtus:semisq̃ntus.semistertius aquo Sesterti⁹ Et est cõpositio attico more facta. Ili .n. ἥμισυ.τρίτον. hoc ẽ septẽ semi talẽta dixerũt seruãtes illud:ut expllius nũcrus p dimidio cã petur.Apd romãos ex ære signato continet libras duas ac semis uel depõdiũ ac semissẽ.& p duo.li. &.s.notabat:ut apd.Ci.i uer.Valebatq; mille nũmos ut ex Plynio itelligi licet:q̃ scribit Assinium celerẽ sestertis octo muiũ emisse.Quod pciũ fuisse octo miliũ nũmũ Macrobius tradit.Et nemo i otdie eq̃stri sedebat spectatutus nisi sestertia.xi.milia possideret.apd eruditos q̃q; seruatur ut sestertius masculino genere usurpẽt sĩgntes minutulã sũmã sestertia uero.p maiorib⁹.q̃ sũma ẽ cẽlus eq̃stris. Est ẽt iestertiũ gñs ueli triplici licio sexti:ut tertiũ filũ duob⁹ ipar sit.Sue.i Aug.Ita ut i extremis spatiis subsultim discurreret sestertio uel lodicula iuoiutus Huius diminutiuũ.Est Sestertiolus nel Sestertiolum cum accentu in antepe.

Setæ dicuntur pili crassiores rigidiq; atq; erecti quales sues hñt.Vũ setosũ siue setigeꝝ aĩal uocat. Et a sue dictæ sũt setæ q̃si suetæ.aquo & Suo.is.de

Setuosũ a ueteribus dicebat obscuꝝ. Liui. (ducit

Setuose abste dat qđ cõsecuta spiẽs ægre cõtulit.
Setia:urbs cãpanię aqua Setinũ ninũ.Mar.Pẽdula pontinos quæ spectat setia campos exigua uetulos misit ab urbe cados.
Seuerus.a.um.pe.p.quasi secus.l.iuxta uel dicitur a sæuus detracta a & prima syllaba correpta Et modo ponit p graui & cõsorio.Virg.Romulę dis taciog seni curibusq seueris.Mõ p crudeli & aspero. Idem.Qui tetricæ horrẽtis rupes montem q seuerũ.Modo p tristi ultabili Idẽ.Inuidia isq; lix furias amuẽq seuerũ.hic Asseuero & pseuero.
Seueritas i grauitas q̃ est ps iusticiæ qua iudex nihil oio d supplicio remittit i neq a uero discedit adeo ut uideat misericordiæ contraria.Vñ & p crudelitate & quadã naturæ torpitate ponit q̃ & Seueritudo dr.Plau.Quid illud est q illi capetat frons seueritudine?
Seũ pinguedo exqua fiũt candelæ.Ply.li.3.Seuum ex omento pecudis.Serenus.Parua sabucus in est hircino collita seuo.Et est cornigeroꝝ dũtaxat q̃ i una parte dentata sunt:& quæ in pedib9 talos habent.Bissulca uero & q̃ scissos pedes i digitos habẽt.& carẽt cornibus non seuũ sed adipẽ hñt qui cõcretus est:& cũ refrixit facile frãgit:sempq est i siue carnis sine sensu.quia nec arterias habet nec uenas.Contra Pingue inter carnem cutẽq est succo liqdum quod ẽt in aliquib9 sine sẽsu esse manifestũ est.Vnde sues uiuẽtes a muribus tradunt rosas.In pigue i sue Laridũ dicitur.Hinc Seuosus.a.um.qđ instar seui nugit.Legit tamẽ & Sepum. Aquo Seuo.as.seu Sepo.as.quod ẽ seuum impono:seu cãdelas ex seuo facio.Col.li.12.Ferus aureꝝ ritus maioꝝ etiam illa permittit fat pinserei faces incidere candelas seuare.seu ut quidam legunt.sebare:aut separe.
Seuoco.as.pe.cor.seorsum seu i alteraꝝ partẽꝝ uoco ducoue.Cic.lib.2.philip.Et ob eius consilii societatem cum interficeretur Cæsar.tuꝝ te a Trebonio uidimus seuocari.
Sextans:sexta pars assis.hoc est duæ unciæ.
Sextarius dr q̃ sit sexta ps Congii quæ mensura apud antiquos tam liquidis q̃ aridis seruiebat.Cli.2.offi.Si emere sextarium aquæ tulua cogeret.
Sextula:sexta parꝫ unciæ.
Sexus.masc.generis.& hoc sexus sexl. Secundom. Prisc.Plau.in ru.Virile sexus nunq̃ hũl ullũ. Var. lib.1.de anal.Sexus utrunq uirile an muliebre an neutꝝ sit dici potest habitus uel natura ab ὕ ξω futuro indicatiuo quod est habebo. aspiratione.in scilicet mutata.
Shilon.Iusulam iudiæ esse docet.Aug.lib.21.cl.dei quæ ex eo cæteris terris præsertur q omnis arbor q̃ in ea gignit nunq̃ foliis nudatur.
Sicõiunctio.quandoq adiunctiua.ur si uenias faciã Quãdoq causalis.ur eris doctus si legas.Quando q Approbatiua.ur si concessa peto.Et siqua ẽ cælo pietas Ser.ibi Sexponit pro siquidem. Et tunc iungitur indicatiuo.Nam subiunctiuo coniuncta abnegatiua est.ut facerem si possem.Ponitur interdum pro utinã.Virgil.lib.6.Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus ostendat. Interdum pro postq̃.Teren.In phor.Herus si redierit molendũ usq in pistrino.Quandoq pro non:Hiero.in li. numen.Quibus iratus dominus iurauit dicens.si uidebunt homines isti qui ascenderunt ex ægypto terram &c.Nonnunq̃ pro quia seu siquidem.Est enim confirmantis.Plau.in am.si simulem rem ipse in legem iussit esse iuppiter Virgilii.libro primo Ge Vestro si munere tellus chaoniam pingui gliandem mutauit arista.Eius composita.sin siquid sine osi.& si scilicet quis.
Sielt ut admiserit.ideit si admisit Apud Teren.
Sibaris oppidum antiquissimum ab urbe.xii. milibus.pass.Dictaus Aliud est oppidũ calabriæ quod tercenta militum milia contra crotoniatas armauit.Cuius populi sibaritæ dicti sunt de uicis & luxuria.intemperantes q a croto niatis turpiter uicti fuere.Vnde apud idoneos auctores sibaris p mollicie capitur q scilicet omnium mollissimi & delicatissimi fuerint sibaritæ.Exquo uice prouerbii sibariticæ & sibaricæ deliciæ dñr & sibarinici ludicũ modũ excedũt sibaritici libelli lasciui improbi petulantes.A sibaris ẽt fit sibaritanus.a.um. Scribt a nõ nullis p.y.psilon Fuit & hoc uoie fluui9 i calabria & Iuuenis apud.Hor.Lydia dic per omnes te deos oro sibarim cur properes amando perdere.
Sibilus.pe.cor.in singulari generis mas.Inplu mas. & neu.Hiero.In li.Iudi.Quare habitas inter duos terminos aut audias sibilos gregum? Idem contra Ioui.Hæc sunt sibila serpentis antiqui. Luc.li.9. Cerberus orpheo leniuit sibila cantu.Est autem sibilus q sit ore:ut equi boues & huiusmõi si ad bibendũ ducantur.Col.li.6.sibiloq allectari quo libentius bibãt.Quod tamen & de uento.& huiusmodi dr.Virg.in buc.Nam neq me tantum uenti miratur sibilus hausti nec percussa iuuãt fluctu tã litora:nec quæ saxosas iter decurrunt flumia ualles
Sibilo sibilum facio Hiero.p translationem ad cheri.Quod p os eoꝝ i tolerabilẽ diabolus sibilet blasphemiã.hul9 cõposita sũt.Assibilo qđ ẽ iuxta seu retro sibilo.Clau.li.2.Gorgoneiq pmẽs assibilat hydris.Exibilo extra.uel uaide sibilo aut tumultuari sibilatiõe eicio.Ci.i pado.Histrio si paululũ se moueat extra nũeꝝ:aut si uersus pũciat9 una syllaba breuior aut lõgior exibilat & explodit ur
Sibylla cũ.y.añ geminũ.ll.puella dr cui9 pet9 nuñ decipit & q̃ uaticinat:ut Lact.& Var testant. Era cõsilii deoꝝ nũciãdis ueteres hoc nom ipsi posuerũt. æoles.u.σ/οὐς deos dñr.βουλή snia seu cõsilium dr.Ergo sibyllas q̃si sibullas.i.q̃ dei snias dixerũt Hiero.cõtra Ioui.Q đ si æolici sermõis grite sibylla διοβουλή appellat recte cõsilii dei sola scribit nosse uirginitas.sibyllas dcẽ fuisse scripsit Var.prima psica.Secũda libyca.Tertia delphica. Quarta cymæa i italia.Quita Erythrea.Sexta samia.Septima cumana.amalthea uoie.Octaua helleſpontia. Nona phrygia.Decia tyburtia.uoie Albunea.Suidas aũt plura scribit de ipsis & alio mõ i sed quoniam Suidæ nri mẽtio facta ẽ codices impssi sunt emendandi:ubi est maximus error nam dicitur

σίφυλλα ῥόμαικὰ λέξις ἐστὶν ἑρμηνευομένη προφῆτις ἀπου μάντις imo debet dicer σίφυλλα ῥόμαικὰ λέξις οὐκ ἐστὶ σιὸς.n.xoli/ ce dr deus ρουλὴ cõsiliũ qm̃ scit deoꝝ secreta.

Sibut ueteres uocabãt callidum & acutum.

Sic aduerbium affirmãtis.ut Feciſti ne hoc?Sic Quã doq; ſimilitudinis.Virg.Nõ ſic aggeribus ruptis cũ ſpume⁹ amnis exit.Quandoq; optãdi.Idẽ.Sic pater ille deum faciat:ſic magnus apollo.Eſt & cõ iunctio illatiua.Ci.Sic toe ſimul uirtutes continen tiæ granitatis iuſtitiæ fidei defecerũt.i.igitur Nõ nũq̃ capit pro ualde Apul.Nec ego rebar ſic mul/ torum id opus diuꝝ eſſe.Frequentius tamen ĩ hoc ſenſu compoſitum ſicq; reperitur.Deplicatur etiaꝫ maioris exꝑſſionibus cauſa.Virgil.Sic iuuat ire p umbras?Fit autem ſic a ſi.

Siccine aduerbium interrogãtis eſt.Plau.Siccine tu illam?ſiccine nos habes ludibrio omnis?

Sicut:& ſicuti aduerbia ſimilitudinis ſunt.Interduꝫ tamen nõ res ſimiles ſed diuerſas & plãe contrarias denotant.Quintil.Sed hæc eloquẽdi p̃cepta ſi cut cognitioni ſunt neceſſaria:ita nõ ſatis ad uim dicẽdi ualent niſi illis.q̃dam facilitas quæ apud græcos lexis nominatur acceſſerit.Habet etiam ue nuſtatem atq; utilitatem magnam quotiẽs antece dẽtem ſentẽtiam ãnectit cũ ſequẽti.Ply.Ferũt craſ ſum auum craſſi ĩ parthis iterempti nũq̃ riſiſſe.ob id Agelaſtum uocatum:ſicut nec fleſſe multos.

Sicubi.pe.cor.ſi alicubi.Hiero.in prologo.Ioſue.& ſicubi in antiquoꝝ uoluminibus lectione dubita uerint hoc illis conferẽtes inueniãt qđ requrant.

Sicũde aduerbium ſignificat ſi ex aliquo loco.

Sica gẽs gladii breuioris quaſi ſeca a ſecando.

Sicarius qui ſica.i.gladio hoĩem iterficit.per Abu/ ſionem dicit qui cædem telo quocũq; cõmiſerit.

Siccus.a.um.per duplex.cc.quod ẽ aridum & ſine humore.Virg.Sũma petit ſcopuli ſiccaq; in rupe reſedit.Per tranſlationem ponitur pro exercito q̃ſi nimio labore exhauſto.Plau.Sic ſiccum frugi cõ/ tinentem amãtem uxoris maxime.

Siccitas & ſiccitudo.Col.li.z.Si nero torpor cæli ſiccitaſq; regionis ſuadebit februario ſtatim pro/ ſcindẽdi ſunt.

Sicco.as.tam ĩ paſſiua q̃m actiua ſignificatione repi tur.Lact.li.vii.Flumia & ſtagna ſiccauerit ideſt ſic ea facta fuerint.Col.li.z.Si humidis erit abundã tia uliginis ante ſiccetur.foſſis.Huius compoſita ſunt.Aſſico quod eſt ualde ſicco.Idem ĩ eodem. Ea cum ſpicas ediderit priuſq̃ ſemina hyent æſti/ bus.manu carpũtur & ſuſpenſa in ſole cum aſſica/ nerint reconduntur atq; ita repoſita perẽnant æuo diutius q̃ cætera.Abſicco.Idem li.i.Plurimum re fert nõ ab ſiccato ſucco ſimũ uites cõtinere:& aſſi duo macerari liquore.Deſicco ualde ſicco Exiccos extra ſicco euacuo.

Sicceſco.is.a ſicceo.es.Ply.li.xyiii. Aquilonem p̃/ nũciat terra ſicceſcens ſed roteſcens repente bau/ ſtrum ĩmiſcet in rote occulto.Col.iib.ult.Fœnuꝫ græcum netere uino macerato deinde in ſole expo/ nito aut in furno ut ſucceſcat.Hinc Aſſicceſco.

Idem ibi.In muria luere oportet.& exꝑſſos in cra tibus pandere dum aſſicciſcant.

Siccaneus.a.um.quod eſt naturaliter ſiccum.Colu. li.z.Eius prati aiaduertimus duo genera quorũ al terum eſt ſiccaneum alterum riguum.

Sicera.pen.cor.nuncupatur oĩs potio apud hebræos quæ inebriari põt:ut ſcribit Hiero.ad nepo. ſiue il la quæ fermento conficit.ſiue pomoꝝ ſucco : aut ſani decoquũtur:in dulcem & barbaram potionẽꝫ aut palmaꝝ fructus exprimũtur in liquoreꝫ coctiſ q; frugibus aqua piguior coloratur.

Sicambri populi Germaniæ Menapiis finitimi ad utrãq; rheni ripam habitãtes.Hi crines natura fla nos habẽti quos creſcere ſinunt & artificio quodã intorquent.Mar.li.i.Crinibus innodum tortis ue nere ſicambri.Quidam cum.y. græco ſcribunt.

Sicani populi hiſpani a fluuio ſicare dicti.de quo. Luc.Heſperio inter ſicoris non ultimus amnis.hi duce ſiculo excluſis aboriginibus italiam tenuerũt ipſiq; poſtea ab illis pulſi quos ante pepulerant i/ ſulam uicinam italiæ occupauerunti & eam ſica/ niã a ſuo nomine nuncupauerunt. Huius dictiõis ſyllaba.ca.indifferenter ponit.Virg.li.z. Sicãq; p tenta ſinu iacet inſula contra.Syrius lib .xiiii.Sy/ dera cliſeis aderat gens ſicana uoris.

Sicania dicta ẽ ſicilia a ſicanis populis qui primi eã inſulam incoluiſſe ferũtur.qui tamen non ſunt ĩ digenæ:ſed hiſpani Sicilia uero aducis nomĩe nt inquit.Ser.

Sicoris.pe.cor.nomen eſt fluuii in hiſpania.aquo ſi cani populi dicti ſunt.

Siconia inſula eſt mari ægæo ex oppoſito ad epi/ daurum.alta quidem & eminens ut refert.Ply.Eſt & Sycionia ſen ſycion urbs in achaia non procul a corintho inqua primus regnaſſe fertur Aegialeus: quæ nunc Clarentia dicitur.Sicyonem fuiſſe offi/ cinarum omnium metallorum patriam.Ply.ſcri/ bit.In ea etiam Cicerone teſte moles & muliebrea calcei confici ſolebant.Vnde Sicyonia calceamen ta dicta ſunt.Lucil.Et pedibus leua ſicionia de/ mit honeſta.

Sichem:filius chanaam qui'cinitatem ſui nomi/ nis ædificauit in phœnice quæ Sidon a græcis appellata eſt.

Sicilia.Italiæ inſula a Siculo neptumni filio dicta. Vel ſicilia quaſi ſicellta.hoc eſt execta.Nam olim agro Brutio annexa: mox interfuſo mari ſiculo. auulſa.Ob hoc græci rhegyo nomen dedere q̃aſi auulſo.Vnde Virgil.lib.tertio.Hæc loca ui quon dam & uaſta conuulſa mina rantum æui longin/ qua ualet mutare uetuſtas:i diſſiluiſſe ferunt cum p tinus utraq; tellus una foret.Eam græci ſiceliam dixerunt.Olim Trinacria appellata q; tria acra. hoc eſt tria cacumina habeat.Nam tribus promõ toriis in diuerſa procurrit.Vel Triquetra.q; triã/ guli figuram habeat huiuſmodi.Δ. Triquetram enim figuram triangularem dixerunt.Quorũ unus angulus qui in meridiem nergit pachynus dici/ tur.Alter Pelorus qui ad ſeptentrionem ſpectat. & ab Italia mille quingentis paſſibus diſtat.

Tertius Illybeus qui carthaginem maxime ſpectare uidetur & ab aphricæ littoribus. cxx. milibus paſ. diſtara prodiderunt. Hæc ab oriente & occidente ſeptẽtrioneq; tyrrheno mari a meridie aphrico aluꝛ. Patꝛ i lõgitudia a peloro uſq; pachynũ. milia paſ. 1187. In lattudie. 189. Sicania prætarea dicta eſt a ſicanis hiſpaniæ populis qui duce Sicano primum in Italiã uenitſa feruntur. Hæc a principio ut Iuſti. ſcribit Cyclopum patria fuit. qbus extinctis zolus regnum inſulæ occupault. Vnde. Virg. li. 3. Ignariq; uiæ cyclopũ allabimur oris ex ulat ætnæos uidit cyclopas ulyſſes. De hac Diod. ſic. ſcribit. Sicilia oprima inſuiaꝛ omnium antiq tate rerũ cæteras antacellit. In ea ſunt panhormus Cathana: Sytacuſſæ. xi. olympiade conditæ. Preterea Meſſana. Enx & Leontinũ Gorgiæ philoſophi patria. Ibi Arethuſa fons. Etix & ætna mõtes Eſt & Sicilia hærba a ſiciliendo dicta quã alio nomie Fœnograecum uocant q; nullius fere cultꝰ ſit ſed tñ ſiciliꝛ. Hoc aſt ſecatur. In ea primum ſemi natum eſt: & Comœdia primũ inuẽta eſt. hic Archimades natus qui ſidęæ diſciplinã machinatus eſt. In ea ſpecuſ læſtrgonũ ubi habitabãt & Achates lapis inuenitur.

Sicilienſes dũr qui alibi orti in ſicilia nerſantur.

Siculi q e ſicilia ſt uel incolæ: uel indiganæ. Siculũ mare anguſtum atq; incepſ alterno curſu mõ i thuſcũmõ in Ionium pelagus ifluit uerticoſũ & ſcylæ ac charybdis ſæuitia inclytum.

Sicilis. idis forma græca a Sicilia fit. Virg. Sicilides muſæ paulo maiora canamus.

Siciliſſo. as. ſicula lingua loquor. Plau. Non atticiſ ſat ſad ſiciliſſat.

Sicileo: es. ſiciliuitual ſicillo. is. iui. itũ. Siciliꝛe aſt q̃ male ſecta ſunt ſecare: ut ſit cum fœniſaces prætereũt in pratis. Pli. li. xviii. Prata quotians facta ſt ſiciliꝛe opꝛ. Hoc aſt quod fœniſaces prætercrunt ſecare. Var. li. i. de re ruſ. Quo facto ſicilienda prata. i. falcibus conſectanda q̃ fœniſeciæ prætercrierũt ac quaſi hærba tuberoſuꝛ raliq̃tunt campũ. aqua ſectiona arbitror dictum ſicilita pratum.

Sicilicus ſcrupulos ſex continet. dictus q; ſemi unciam ſecet.

Sicilicas haſtarum ſpicula lata.

Siclus apud habræos diciꝛ uncia. Apud græcos lati noſq; quarta ps unciæ eſti & ſtateris medietas drachmas duas appandens.

Sicimina quidam ita ediſſerunt inquit. Hiero. ut ea genus arborum appellare uelint quæ palæſtinæ naſcuntur in cãpeſtribus quæ ſi non ualicentꝛ amariſſimas caryculas faciunt & a culicibus corrũpuntur nobis autem quia ſolitudo inqua morabaꝛ Amos nullã huiuſmodi giguit arborem magna uidetꝛ ruibos dicere qui afferunt moras & paſtoꝛ famẽ ac pauriã conſolentur.

Sicimniũ: genus ueteris ſaltationis qnaſi ſiticinium hoc eſt cantum apud ſitos. Vnda Siticen qui apd ſitos canara ſolitus ẽ. hoc ẽ uita fãctos & ſepultos

Sidon: urbs phœnicis ipſignis chananæoꝛ ad aquilonẽ reſpicians. & poſtea regiõis iudææ. hãc phœnices. ut q dam aiunt condidere q terræmotu relicto patrio ſolo aſſyrium ſtagnum primo mox mari proximum litus incoluere condita ibi urbe quã a piſciũ ubertate ſidona uocauere: eo q; tali nomie piſcẽ uocent. Sed deinda poſt multos annos axpugnati ciues ſunt. qui nauibus appulſi Tyron urbẽ ãno troianæ cladis condiderunt. Hanc Euſta. a Sida Beli filia dictam putat. Ioſephus. a Sichem filio chanaan q̃ apud hebræos etiam ſichen uocatur Hinc Sidonius. a. um. ut neſtis ſidonia. i. purpurea qm̃ Sidon in tyro eſt. Et licet do. ſyllabam corrptã habeat. Virg. Sidoniaſq; oſtẽtat opeſ. Et Sidonio eſt inuectus equo. Inueniꝛ tũ quandoq; producta iut apud eũdem. Obſtupuit primo aſpectu ſidonia dido. Sicut i priminuo. Memini ſidõa uẽiſ

Sidonii populi ſidonis urbis. Sidones uero populi thracũ prope hebrũ quos. Plꝝ. Sidonos appellat. Sunt & alii ſidonas in ſcythia.

Sido. is. ſadi ſeſſum. Mutuatur enim pꝛ̃ a ſedeo. Eſt autem ſidere deorſum deſcẽdere ſeu ad ſedendum firmandum manẽdumue ponere. Virg. Sedibꝰ optatis gemina ſuper arbore ſidunt. Huius compoſita ſunt. Aſſido Conſido: Circunſido: Deſido. Inſido. Obſido. Perſido quod eſt ualde ſeu perfecta ſido perſiſto. Virg. lib. 3. Ge. Turpis oueſ tentat ſcabies ubi frigidus imber altius i uiuum perſedit & horrida cano bruma gelu. Subſido ſubtus cado deſcendo decurro. Virgil. li. v. Subſidunt undæ tumidũq; ſub axe tonanti ſternitur æquor aquis. i. ſublabũꝛ. Oui. li. i. me. Iã mare litꝰ hẽt plenos capit alueus amnes flumina ſubſidunt colles exiſ uidantur. Iuſſit & extendit campos ſubſidere ualles ideſt deſcendere.

Sideritis. lapis quem alio nomine heracleon. allo Magnetem uocamus ἀπὸ τοῦ σιδήρου hoc ẽ a ferro. Nã a magnate trahiſ ferrum.

Sidus licet quidam græcũ eſſe ualint & ἀπὸ τοῦ σὺν. quod ẽ ſimul & εἰδεῖν uidere q; plures ſtellæ ſimul conſpiciũtur. Alii ab συνάγω. quod ẽ cõmeo & conuenio. ut ſit plurium ſtellarum conuentus. latinum tamen eſſe putatur: & a ſido deduci quod eſt fixus maneo. q; ſidera inſidant ideſt fixa ſtent. Eſt enim Sidus quod ad aliquod ſignũ complurium ſtellarum compoſitum eſt: ut Aries. Taurus. Andromeda perſeus corona & quæq; uarum genera formarum compoſita feruntur. in cælo recepra. Stella uaro ſinguiaris eſt quæ nõ admiſta aliis ſola fertur. Sic apud græcos Aſter. & Aſtron diuerſa ſunt. Et aſter ſtella una: Aſtron ſignum ſtellis coactum. quod nos ſidus uocamus. Quatñdoq; tamen Sidus pro ſtella ponitur. Cice. Itaq; naſciunt hos ſiderum errores. Quintilianꝰ. Quid hæc fulgentium ſiderum ueneranda facies quæ quadam ualut inſixa ac cohærentia perpetua ſemal capta ſede collucent. Alio toto ſperta cælo nagos curſus certis emetiuntur erronibus.

Sidereus ſiderea ſidereũ. quod ax ſidere eſtꝛ ut ſplendor ſidereus. Aliquando ponitur pro alto. Mat. Hic ubi ſidereus propius nidat aſtra coloſſus. Alii quando pro ſulgenti. Virgilius. Et ſplendidus

æthra ſiderea polus.

Siderari ẽ ſidere afflari. Hic ſideratio morbi genꝰ ptẽ aliquã corporis ſæpe pene totũ corpus pcutiẽtis ſubito atq; exiccãtis & plærũq; hoiez enecãtis q cũ repẽtino quodã enoniat impetu & e cælo ui quadã ſideris ꝓuenire putaſ. Vñ. Ply. Sideratio tota ecælo eſt. idcirco a ſidere nomẽ aſſũpſit. Siderario etiã dĩ q corpus ſtupore quodã attonitũ ſubito cõficiat. Nec lhũanis tãtum corporibꝰ ſed in arboribus ac plãtis ſideratio eſt quando uapoꝛe ſiccitate arbores moriunt inquit Ply. lib. x. Hũc morbum græci ἀστροπλῆξιν. noiant a ſideris pcuſſione. maximo ſaturni & martis coitu i ſede uirginis aut gemĩoꝛ lunæ ſoliſq; defectũ. Sic ſiderati dñr q ſidere uexanť & læduntť. i. q nim & malignitatẽ alicuius ſideris ſtatutis tp̃ribus ſentiũt. Ply. Fluuiatilĩ ſiuus caniculæ exortu ſideratí & alias fulgore ſopiť. Plau. ſideratꝰ eſt moueri non pót hinc p̃ſiderari dĩ cum maturius hyberna tẽpeſtas mouetur quaſi ſideris tẽpus.

Siderites. pe. pro. hærba quæ & Aſteriſcum ſolio ſimilis ocymo nigrior tñi naſcẽs in tegulis parietũ.

Siſilatores a ueteribꝰ dicebãť ſimilatores. & (niſq Siſilaſ qd nos ſibilare dicimus.

Signũ proprie eſt parua quædam ſignificatio idicãs torius rei qualitatẽ iquit Do. Ter. Nũ eius color pudoris ſignũ uſq; indicat? Hinc lſarum notæ ſigna dñr. Item notæ genitinæ & q̃ pecudibꝰ i nrũ tur. Hinc. xii. ſigna cæleſtia ſigna dñr quæ i zodiaco ſũt. quia notæ quorũdã aialiũ ſũt quæ ad naturam ſolis iure referunť. ſcilicet. Aries Taurus. gemini cãcer. leo. virgo libra ſcorpiꝰ ſagittariꝰ capricornus Aquarius piſcis. I tẽ ſignum uexillum dicitur ab effigie aialiũ q̃ in uexillis fieri conſueuerũt. Luc. Signa pares aq̃las a pila minãtia pilis. Hinc anteſignanus ſignoꝛ propugnator q añ ſignũ cõſtituiť in acie. Signa quoq; dñr ſculptilia ſiue fuſilia ad effigiẽ aialiũ fabricara quẽadmodũ. tabulæ opa pictoꝛ. Vñ ſigna & tabulas dicimꝰ ꝓ cælatis opibus atq; depictis. Siq̃dem i tabulis antiq pingebãr nó in parietibus. Tabulæ igr picturæ ſunt ſigna uero ſtatuæ. Vnde. Apud Sal. Signa & tabulas pictas. uaſa cælata mirari ea priuatim & publice eape delubra ſpoliare. Hic ſit inſignis. In figuris aũt. ut Aug. li. de quãtitate aiæ ſcribit ſignũ dť ſi principiũ lineæ eſt. aut ẽt finis uel cũ oĩo aliqd notat qd ſine partibus ĩtelligẽdum ſit nec tñ obtineat figuræ mediũ. Pũctũ cũ mediũ tenet figuræ. Eſt igr ſignũ nota ſine ptibus: pũctũ nota mediuz figuræ tenẽs. Ita fit ut oẽ pũctũ etiam ſignũ ſit nõ autem oẽ ſignũ punctũ nideatur.

Sigillum diminutiuum ideſt paruum ſignum pro ut ſignum ſtatua ſignificat.

Sigillatim aduerbiũ. ſigr per ſingulos.

Sigillo. as. ſignũ imprimo. hinc ſigillate dicuntur lr̃æ. ideſt clauſæ & a nulo impreſſæ. pp quod nete ees ſigillare p claudere uſurpabãt. Var. Contra lex nimis ĩpia eſt ne filii pñbus luci ſigillẽt oculos.

Sigillari opa ſunt paruæ imagines fictilibus deſcriptæ dicta a ſigillis. i. paruis ſignis.

Sigillaria uicus erat ubi ſigilla uændebantur. Gel. lib. v. ſigillaria forte i libraria ego. &. L. paulꝰ apd poeta conſederamus.

Signifer qui ſigna ſgr̃: hoc eſt uexillifer. Et Signifer dicitur circulus inquo. xii. ſigna ſunt qui græce zodiacus appellatur ab effigie animaliũ quæ i eo ſũt

Signo. as. ſignum imprimo. Virg. & ſummo neſtigia puluere ſignent. Vnde ſignare epiſtolam dicimus anulo ſignum imprimere. Cuius contrarium eſt. reſigno quod eſt deleto ſigno apio. Sic ſignatam pecuniam dicimus. Hiero. habitacula inquibus ſcabræ etiam incudes & mallei quibus pecunia ſignatur uiſebantur. Sic ſignata pecora quæ ſignis notata ſunt. & quæ notam inuſtam habent. Interdum ſignare ſignificat oſtendere iudicare a ſigno. Plau. in Ciſ. Cui hæc excidit c. ſtella? recte eccuz locus ſignat ubi ea excidit. Idem hic meretricem deperit: ſignat tamen ſe eam non amare. Interdum ſcribere. Col. lib. i. huc ptinet præclara noſtri poetæ ſententia. Laudato ingentia rura. exiguum colito. Quod uir eruditiſſimus ut mea ſert opinio traditum uetus præceptum numeris ſignauit. Vnde & ſubſignare ſubſcribere dicimus. Et ſignaſ deſignare. Virg. lib. z. Ge. Quin etiam cæli regionem in cortice ſignant Huius compoſita ſunt aſſigno quod eſt attribuo. Do. Cic. lib. i. adheren. Sz ſi quo tardius hæc q̃ ſtudes abſoluetur tum rerum magnitudini. tum occupationibus aſſignare debebis. Lact. lib. 3. Exiſtimauit oportere etiam mulieres militare: & conſiliis publicis intereſſe: & magiſtratus ingerere. & imperia ſuſcipere. ita bis arma & equos aſſignauit ideſt dedit Conſigno ſigillo. Plau. in cur. Eamus intro nunc ut tabellas conſignemus. Lact. lib. de ira dei pio mando uſurpauit Cum hæc etiam ſcriptis ad æternam memoriã cõſignaret circũſigno. Col. lib. 3. in his deinde obierit uario gẽmam quæ bene apparebit certamq; ſpẽm germinis habebit eam undecim digitis quadratis circunſignato. Deſigno. Exigno perfecte ſigno notoue. Liui. lib. i. Et q̃ ſacra omnia excripta exigna taq; attribuit quibus hoſtiis: quibus diebus. ad q̃ tẽpla ſacra fierent. Obſigno Reſigno & Subſigno

Significo. as ſignum facio ſiue per ſigna notuz facio demonſtro. Cice. Heu quæ ſignificatio doloris. Hinc conſignifico. Apul. Ea furoris conſignificatione perterriti omnes.

Signatores dicebantur: qui aut teſtamentis aut cauſis ſe ſubſignabant. Sal. Multis modis mala facinora docebat ex illis teſtes ſignatoreſq; fallos cõmodare fidem fortunas pericula uitia habere.

Signatorius. a. um quod ſignat: ſru quo ad ſignanduz utimur: ut ſignatorius annulus. Vale. maxi. Vt annulo quo ſignatorio utebatur. Paul. Iuniſcõ ſuluus. Annuiꝰ ſignatorius ornamenti appellatiõe non continetur.

Signaculum proprie eſt ſignum alicui rei impreſſum ut lateat quouſq; reſcietur.

Signio ſignis ſigniui ſignitum ſigno aliquo noto. Aquo fit compoſitum. Inſignio. Vnde inſigniꝰ.

Signiñ opus. quod fractis teſtis addita calce cõfi-

ciebatur. Colu. lib. primo. Cuius solum terræum Priusq̃ consternatur perfossum & amurca recenti madefactum uelut siguinum opus pilis condẽsat.

Siguia urbs campaniæ in Lepino mõte posita. Col. Quæ marrucini q̃ signia mõte lepino.

Sigæũ. Troiæ promontoriũ appellatũ est pp hercules taciturnitatẽ. hic. n. quia phabitus hospitio fuerat: simulauit absessũ: mox q̃ p silentiũ aduersus troiã uẽies eam cœpit. σιγὴν enim silennum facere græci dñt tamen cõtra Suidas aliter dicit inqt enim σίγειον πόλις ἀπὸ Τρῳάδος, ὁ ἀπὸ τοῦ Τιμοσθένους σιγὴν δὲ σίγειον λέγουσι.

Sigma. alis mẽsula exculta q̃ sex capet cõiuas in similitudinẽ elemẽti græcanici. Vñ forte & uomen accepit quẽadmõ; zeta siue zetecula. a. ʒ. lfæ figura. Lampẽdi⁹ de helioga. Primus inuẽit sigma i teras iterrete. Idẽ. Vt de croco stigma strauent cũ sũmos uitos uocaret ad prãdiũ.

Sileo. es. lui. siẽt raceo q̃uis itetse differãt. q̃ silet dicat̃ q uõdũ cœpit loq. Tacet q iã cœpit. Si hæc dfia uera ẽ quã põit. Ser. Falsi it̃ q dñt Silet facti tũ uerbũ ẽt. ab. s. lfa q̃ silẽtii nota est. qm̃ in ludis lfanis publicis q conuẽtibus dũ uolunt silẽtiũ indicere. s. lfam quasi sibilando pnunciant. hinc fit cõ positum. Consileo.

Silesco tacitus. fio. Ter. in adel. Quid ego nõc agam nisi dum hæ silescunt turbæ. Iuterea in augulum aliquo abeam.

Silẽtium taciturnitas. Vñ silẽtiũ noctis p itempesta nocte ponit̃ quã alii cõcubiũ: alii cõticintũ uocãt

Silẽta dñt loca in qbus siletur.

Silenus bacchi nutricius fuit.

Silanius mõs hiberniæ ĩsulæ altissimus. a Silanio rege in uertice eius sepulto dictus.

Siler generis neu. arbor quã uulgo salicẽ uocãt. Vir. li. z. Gei Nãq; aliæ nullus horum cogẽtibus ipsæ sponte sua uẽunt cẽpos q & flumia late curua tenẽt ut molle siler lẽtæq; geneſtæ. Siler. generis masculi. fluuius picẽtinoꝝ iuxta Salernũ decurrens. q & Silerus dr. Lue. li. z. radensq; salerni tecta siler. Hic Lucaniã diuidit a picẽtinis campanoꝝ cuius aq̃ uirgulta idurescunt ut inquit Syrius.

Silerus pe. cor. fluuius de quo modo syrus lib. viii. Nunc siler⁹ quonutnr aquis.

Sile hærba. quã alio uoĩe Sisẽlin uocant cuius uel tadice uel semĩe uinũ cõdiebant qd añ meridiẽ sumere mos erat ppea Silatũ annq dixere.

Sil. silix. idẽ quod cæruleum. ut est apud Ply. li. 35. Auso. Sit ue pegrini uox nominis an lary sil.

Silus nasus surũ uersum adũcus. Vñ Galeæ quoq a similitudine silæ appellatæ sũt. quẽadmodũ Sim⁹ uocat̃ q pressis est naribus.

Silis amnis. Venetiæ primus ĩstagnũ cadẽs ubi nũc habentur suburbanæ Venetiarum insulæ. Munanum Torcellumq.

Silli p duplex. ll. Nam apud gcos. σίλλοι. scribt̃ p dicacitatibus & salib⁹. Vñ. Gel. refert Timonẽ q̃ndã scripsisse libũ maledicẽtissimũ q sillos ĩscribit.

Sillo q promiuctia hẽt supcilia a Stlẽo qué hirsutis supcilis fuisse tradunt.

Sillcia siue Silicula hærba q̃ alio nomine dr fœnuʒ græcum. & Telis a Dioscordie uocatur.

Silex mas. generis lapis durus ex quo ignis excuti solet. dictus q̃ de eo ignis saliat. uel q̃ silentem intra se ignẽ hẽat. q attritu aut pcussu excitet. Virg. li. vii. tamẽ fœ. genere usus ẽ stabat acuta silex pci sis undiq; saxis. Ouid. li. vii. me. Aut ubi terrẽa silices fornace soluti. Hũc lapidẽ iuraturi p iouẽ tenebant dicẽtes. Si sciẽs fallo q me dspicit salua urbe arceq; is me eiiciat ubi hũc ego lapidẽ.

Siliceus. a. um. quod est ex silice.

Silicatus. aum quod est ex silice factũ uñ stratæ uiæ dicuntur silicatæ

Silicernium uariæ exponi solet: scribit. Nonius esse funebre conuiuium quod senibus exibetur. Festus docet eẽ sarciminis genus quo familia in luctu a fletu purgat̃. quia cuius noĩe instituebat̃ ea res is iam silẽtium cerneret. Cæcil. Credidi me silicernii eius eẽ esurum. Do. inqt eẽ cœnam quæ infertur diis manibus. uel q̃ eam silentes cernant umbræ: uel q̃ qui hæc inferunt cernant neq; degustẽt. Nã de iis quæ libant̃ iuferis q̃qs edent aut biberit funestantur. Hinc. Ter. in adel. appellat senem silicernium q iãiam silẽtibus cerneudus sit. Alii Silicernium uomen fictum a Tarẽtio existimarũt p sene. q̃ incutuitate silices spectet. Qui recte sentiunt affirmant silicernium funebre conuiuinm esse quod apud ueteres senibus exhiberi solebat. dictũ q̃ cum silẽtio edẽtes cernerentur uel quod cogitarent se mox illum secuturos. Qua propter abeũtes a conuiuio ueluti se amplius non usuri mutuo se salutabãt. Var. Funus executi laude ad sepulchruʒ antiquo more silicernium conscemus. i. conuiuiũ inquo pransi discedentes dicimus aliis alii Vale. silicernium ergo. Ter. senem uocat atq; decrepitũ idest dignum uel cui silicernium fiat: uel ad silicernium uocetur.

Siligo. pe. cor. a Prisciano sumitur pro maguderi. q li: vii. iuducit. Plautum in ru. Seu tibi confidis sore multam maguderim. i. frugis genus. hoc est canis qui nascitur ex ea parte cuius radix sirpis auelliturt: uel pon⁹ ut alii dñt siliginẽ. Ply. uero siligo nũ q̃ matureſcit pariẽ nec ulla segetũ min⁹ dilationẽ patitur pp reneiratẽ iis q̃ maturuer grauũ demittentib⁹ ised minus q̃ cætera frumenta i stipula pficitatur. quoniam semper habet rectaʒ spicaʒ: necrorem continet qui rubigiuem faciat. Idem lib. xvi. Siligine lautissimus panis pistnarũq; opera laudatissima pcellit in italia. Col. lib. z. Omne triticum solo uliginoso post tertiam rationem conuertitur in siliginem. Exquo hic patet siliginem esse tritici genus. Hinc Siliginеus. a. uʒ. quod ẽ materiatum ex siligine: ut panis siliginеus quem Seneca commendat his uerbis. Malum panem inquis. expecta bonus fiet. etiam illum teneruʒ tibi & siliginеum fames teddet.

Siliqua: penultima correpta. foliculum seu integumentum ubi grana leguminum ineluduntur. & si qd leguminib⁹ ẽ sile. Virg. li. i. Ge. Grãdior ut sœt⁹ siliqs fallacib⁹ eẽt. Ply. li. 18. d fabis loquẽs ait.

Nam ſilquæ caulesq; gratiſſimi ſũt pabulo pecoꝛi. Neſcio an. Ambr. de hac intelligat cũ ſup Lucã inqt. Qui autem aptiot huiuſmodi cibuſq; is q ſi liquæ mõ intus inanis foris mollis eſt quo corpꝰ non reficiꝫ ſed impletur. ut ſit magna oneri q̃ uſui Siliqna item grani genus eſt: ut eſt apud. Col. Sili quæ modii ſex uel ſeptẽ totidẽ opis obruna ſ metunt una. Itẽ ſiliqua fructus arboꝛis. Hor. Viuit ſilquis & pana ſecundo. Arbor ipſa ſimiliter Sili qua appellaſ ꝓdulcis eſt & cortex ipſe ut Ply. ſcribit mandiſ. digitoꝝ hois longitudinem habet: latitudinẽ uero pollicarẽ. & nõnũq falcata eſt. Quidã ex recentioribus non indoctus ſcribit ſiliquam eſſe granũ thecæ incluſũ quo abundat apulia uarioq; uocabulo apd italicos thacaq; oblõga & plana ſaporis dulcedinem hẽt. Genuenſes carnẽ uocant: & alii fabã grꝛcã. Vade & primuꝝ oium & minimũ pondus erat apud romanos. Poſt ſiliquã erat ſcrupus grꝛce larine obolus q ſex ſiliquis cõficiebatur. quem nos penſum denarũ lam dicimus. Eſt uero uigeſimaquarta pars unciæ. Supra ſcrupulũ drachma erat. q̃ ex ſcrupulis tribus conſtabat. xviii. ſiliquas cõphendens Sextula aũt ex quattuor ſcrupulis hoc eſt drachmis & tertiũ continebat. dicta q ſexta ſit ps unciæ. Hanc quodaꝝ tẽpore uetuſtiores denariũ appellarũt denarius tũc argenteus minimus erat. põderis ſiliquarũ. xxiiii. q̃q̃ denarius proprie da. decẽ aſſiũ pondo conſtet atq; erat apud antiquos minima æris ſignati. ps. Supra ſextulã ſemũciã legimus dimidiũ unciæ cõtinentem. Uncia abuno denoiaſ. q ex. xii. ea unica eſt pars aſſis. & ea ex octo drachmis conficiebaſ. ſiua ſax denariis. Unciæ duæ ſextãs quaſi ſexta pars aſſis nuncupaſ. Quadrans quarta pars. Triens tertia ps. Vide indictione As. Inde as ex xii. unciis conſtans. quæ & libra dicit ex. 96. drachmis: ſiue denariis. lxxii.. confecta. Supra aſſem erat dupondus duæ libræ a duobus ponderibꝰ. põdus enim & pondo aſſis pondeꝝ dicebaſ. Vnde & unũ pondus eſt aſſipondiũ appellatũ. Vltra dupõdiũ eſt Seſterrius libræ duæ & ſemis. quaſi ſemiſ tertius. hoc eſt poſt ſequẽs tertio loco ſemis. Q. d̃ enim fiebat ex duobus aſſibus & tertio ſemiſſa ſeſtertiũ neteres uocauerunt. Supra ſeſtertium Treſſis a tribus aſſibꝰ. Octuſſiſquoq; ac nonuſſis cẽtuſſiſq; repitur octu nouẽ ac decem aſſes. Decuſſem uero denarũ. & a decem aſſibus noiauerunt. A duobus in deinde decuſſibus: uiceſſis ideꝫ uigiuti aſſes. Atribus triceſſis: triginta aſſes a centũ centuſſis centũ aſſes quiꝫ erãt breues ex ære nũmi. ſupra centuſſem maius æris uocabuluꝝ nõ habemus.

Siliquor. aris ſiliq̃s facio hoc eſt integumanta. Ply. li. xvii. Inter oẽs aũt conſtat nihil eẽ utilius lupini ſegete priuſq̃ ſiliqueſ aratro uel bidentibus neꝛſa.

Siliquaſtrũ. uide indictione Seliquaſtra.

Silurus pe. pro. peculiaris nili piſcis traditi q̃q̃ & in danubio repiaſ quem non abſimilem ei putant q dã doctiſſimi quẽ ſturionẽ appellamus. Amb. lib. hexa. Captus eſt ſilurꝰ & in utilis præda detecta ẽ Et rurſus. Et ſilurũ qui minoꝝ pliſcũ uiſceribꝰ alium replet. At Scilurus. per. c. & y. nomen uiri pꝛiuũ. qui ut Plutar. auctor eſt cũ relictis maribus filiis octoginta diem eẽ obiturus haſtiliũ faſcẽ cuiq; obtendens ut illũ cõfringerent iubebat. Id aũt ſingulis ſe poſſe negãtibꝰ ipſa ſingillatim educta haſtilia oia facile confregit. Ita docẽs illos ubi una eẽ perſeueraret firmos ac poteutis forai becillos autem ſi ſeparentur ac diſſideꝛẽt: Sillura inſula in oceano britãnico ut ſolinus inquit cuiꝰ homines minimos refutãr. Dãtes & accipiũt mutatiõibꝰ.

Sylua generala nomen eſt non ſolum arboruꝝ ſed ẽt hærbarum. Virgl. lib. i. Ge. Sẽbit aſpera ſylua lipæ tribuliq; propric tamen arborum & quæ cædua eſt hoc eſt quæ habetur in euꝝ uſum ut ex ea materia cædatur. Quod ſi ſucciſa ſit nihilominus dicit ſylua quoniã rurſus ex ſtirpibꝰ alt radicibus renaſciꝫ Dicta ſylua qnaſi ſoliua: nel ab eo qd grꝛce ὕλη ideſt materia dicit. Et ut illi hylen. pro materia: ſic noſtri ſyluã poſuerunt. Et eſt aut glandifera cuius arbores nõ ceduntur ſed ad aſcam quadrupedibꝰ ꝓbendã ſeruantur. aut cædua q in ea arbores cũ ad iuſtam proceritatẽ creuerunt cæduntur: ut uel ædificationibus: uel allis uſibus materiam ꝓbeant. Lucus non eſt cæduus ſad mann cõſitus religioſuſq; deo uel hois alicuius cineri dedicatus circa dalubꝛũ dei uel ſepulchri. Saltus eſt ſylua in nia ubi paſci atq; æſtiuare nal hyemart pecudes ſolent. Nemora uoluptatis cauſa compata & plena amœnitatis. Quãdoq; Sylua dẽ qd ex tꝛpre ſcribit uelociſſime aſtq; uelut prima materia quales ſũt papinii ſyluæ. deq; buſ ipſe ſic: ſcribit. Auhos libellos qui mihi ſubito calore & quadã feſtinandi uoluptate fluxarũt cũ ſinguli de ſiuu meo prodiiſſẽt cõgregatos ipſe dimitterẽ. Quiatil. diuerſũ eſt huic eoꝝ uitiõ qui primo decurrere p materiã ſtilo q̃ uelociſſimo uolũt. & ſequentes calorẽ atq; impetũ ex tẽpora ſcribũt. hãc ſyluã uocant. Syluã & poetæ nominãt elemẽtoꝝ cõgerie unde cũcta pcreanꝫ. Hic Sylula & ſylunecula diminutiua & cõpoſitũ ſylui.

Syluaticus. a. um. qd eſt ſyluæ ſeu qd ad (cola. ſyluã ptinet. Aug. i. ꝑs. interꝑtatione Pone paganos ligna eẽ ſyluatica extra eccleſiã adhuc poteſt ĩ de fieri aliqd qnomodo de lignis fabrilibus eſt lignũ fabro aptũ. Var. li. i. de re ruſ. Vt falceſ dãt ab eodẽ ſcriptore uineaticæ opꝰ eẽ ſex ſirpiculæ qnq; ſyluaticæ qnq; arboratiæ tres ruſticariæ decem. p tranſlationem Syluaticũ dici poteſt icultũ moribꝰ

Syluester. ſtris. ſtre uel hic & hæc ſyluestriſ & hoc ſylueſtre. quod aſt ſyluæ. Virg. Syluestrem tenui muſam meditaris auena. Aliquando dicitur quod eſt in ſylua. Cice. in. Læl. Cum locis ipſis delectemur montuoſis & ſyluestribus inquibus diutius cõmorati ſumus. hoc eſt locis q imõtibus ſũt & ſyluis.

Syluescere. eſt i ſyluam redigi. ſeu ſyluestrem aut ĩ fructuoſas arbores ſarmenta ue fiari. Cice. in cato. Quã ſerpẽtẽ multiplici lapſu & erratico ferro amputans coercet ars agricolarum ne ſyluescat ſarmentis & in omnes partes nimia ſundatur. Col. lib. v. Nec pati uitem ſuperuacuis frondibus luxuriantem ſyluescere.

Syluanus:syluaꝙ deus.quē græci pana uocant.
Sylui⁹ nomen est eius qui in sylua natus sit.
Simois fluuius qui ex ida monte troiano defluēs iuxta troiam labit:& mari appropinquans cōmiscetur xanthoꝙ ac in paludē cogitur deinde exit in mare iuxta sigæum promontoriū.
Simbella libellæ dimidiū hoc est semis assis.Item instrumentū paruū quo singuli nūmi ponderantur.
Similis quasi simulis.cū ad moꝙ uel doctrinæ uel huiusmodi imitationem refert iungit gen. ut uersus lucam non sūt similes uersuū uirgilii.Hor.in Ser. Similesq; meoꝙ mille die uersus describi posse putabat.Ci.Vt aliquoꝙ similes i dicendo uideamur esse.Quando uero uel in forma uel in ætate uel in fortūis aut aliis huiusmodi rebus similitudo est dat.uo ꝛogit.Virg.Os hūerosq; deo similis.
Ply.Effigie ac lineamentis corporis pri similis.Sꝫ cōfūdit quandoq; apud auctores hæc differentia Composita sūt Absimilia:dissimilis. Assimilis q̄ est alicui similis.Plau. in merca.Quasi tu nō q̄ qc q̄ assimile ei⁹ facti feceris.Cōsimilis & uerisimilis
Simulo.as.similis sum constituturq; cū actō. Mar. Cum sint crura tibi similent q̄ cornua lunæ. Hinc componit assimulo.quod ē comparo.
Similitudo quæ q̄ similitas dicit apud ueteres. Cæcil. Vide quod ferat moꝙ similitas Eius contrarium est dissimilitudo.Ci.in Læl. Dispares mores dispata studia sequūtur.quoꝙ dissimilitudo dissociat amicicias.
Simulo.as.a similis.& significat imitor.& refero.q dam a simul denuant.Nihil.enim aliud est simulare.q̄ ea quæ abſūt simul esse ostendere. Hora.in epistolis.Duceret æia sortis alexandri nullū simulantia.Huic quonism proxima est significatio simulare ponit pro fingere.Ci.Simulabat se romaꝙ reditu⁹ cum in africam nauigaturus esset.Hui⁹cō posita sūt Assimulo.ualde simulo.seu ostendo unā tem ꝑ alia.Plau.in am.Sed ita assimulault se quasi amphitrio.Ser.Dissimulo & Insimulo. de q̄bus alibi.Hinc Simulatio q̄ græce ironia dicit.
Simulter aduerbium dixerūt antiqui pro similiter. Plau.Exossabo ego cū similiter ut murænā coq⁹.
Simitu pro simul. Plau.in mer. Ita tres simitu res agendæ sūt. Idem in am.Non ego cum uino sis mitu ebibi impium tuū.
Simultas dicta est a contrario sensu quia non sunt simul.Potest etiam dici a simulatione q̄ q̄ simultates exercent.inter se simulata loquunt.Est autē simultas odiū quæ plæiumq; intelligi contenta ē cū inimicicia opere se ostēdat.Ci.p Man.Vt multas simultates partim occultas:partim apertas intelligam mihi esse subeundas:neq; politici ē neq; tyrān⁹ tam fœlix qui hanc euadere potuerit: unde merito demosthenes in philippicis μὴ δὲ τοῦτο νομίζετε ἐκεῖνο τὰ παρόντα πιστεύσαι πρὸς γμᾶς τὰ ἀληθινὰ, ἀλλὰ ἐμισεῖτις ἐκεῖνον ὃ δ' οὐκ οἶδ' ὅτι ἀπεστιν ἀδικεῖσθαι.
Simulto.as. simultates exerceo.
Simulachtuꝫ pen.pro.a Simulo.as.Et propne dicit alicuius ficta imago.Simulachra enim principio ex defyderio mortuorum orta sunt:ut quæ iam deficerant uiuere uiderentur.
Simones q̄ sine nanb⁹ nati sūt ut inqt Ply.lib:xi
Simonides nomen uiri pr̄ prium e Cea insula qui Melic⁹ dictus est.Hic longas & duplices lias.in uenit longas.i.ꝓ.ω.Eusta inquit duplices cuiusmodi sūt.ζ.ξ.ψ:palamedes uero.ϑ.ξ.φ.χ.&.υ.ꝑ terea memoriæ artem & lyræ tertiū sonum cōpit. Ar.Plynius octauam inquit chordā addidit. Fuit & Alius Simónides poeta Iābic⁹ ex Amorgo iiula
Simila.æ.pe.cor.farina alba & flos seu deliciæ farinæ triticeæ.Mar.nec poteris similæ dotes nūerare nec us⁹.Hiero.in.Gii.Accelera tria fata similæ cōmisce & fac subcinericios panes.
Similago.pe.p. Idem quod simila.Ply.Similago extrinseco fit laudatissima.
Similaxi Vide infra indictione Smilax.
Simul aduerbiū cōgregandi ut oēs simul currūt. Alī quando ponit pro deinde uel ēt natiuius Ciceroni Ciues romanas occidit abripuit.disperdidit:regiones uastauit simul uero semissis hō cōtra me arma tulit.Sal.bis amicis socisq; consisus cattlia simul q̄ æs alienū per oēs terras ingens erat.ideſt etiam Inuenit quādoq; geminata & hēt quasi eandē uiq quā cū & tū siue ptim.Quintil.Simul ut pleniori obsequio demererer amantissimos mei simꝫ ne uel gatem uiā ingressus alienis uestigiis insisterē. Hic fiunt insimul qd est una.Sisac.& simulatq;
Simul ac:& simulatq;.significat q̄ primū uel statim cū fine post q̄.Sal.Ism primuꝫ inuentus simul ac belli patiens erat .Col.lib.6.Semper conueniet simul atq; solia agere cœperint ficus rubritaꝫ smutca diluere.Ci.Apio.Gratissimū mihi feceris si adme simul atq; adepto⁹ eris miseris.
Simus.a.um quod est pssum.Hieron.de Socrate. q̄ cū crebro inter se iurgarent & ille eas irridere esset solit⁹ q̄ pp se fœdissimā boiem simis naribus rea calua fronte pilosis humeris.& repandis cruribus disceptarent.Virg.Dum tenera attondēt simæ uel gulta capellæ.Huius diminutiuū est.Simulus. Cō posita Desimus q̄ est contrarius Simoi ut depes. Denares depiles deplumes:nt mille alia. Sublim⁹ patūlimus.Var.li.x.de re rus.Vt sint bene compositæ:ut integris mēbris pilosis oblongæ amplæ:bsimi nec gibberi Resimus dequo alibi.
Simiæ & Simii hoium figuris proxima aialia q̄ cauda carent.& in labya nascunt.dictæ q̄ simæ sine ideſt naribus depssis.uel quasi mimæ.hoc est imitatrices.Mar.Callid⁹ emissas eludet simi⁹hastas.
Simplex nomen nūerale.ut simplex duplex. triplex aliquando ponit pro uero & sincæro sicut e contrario duplex pro fallaci.Ci.Tuū ergo me animuꝫ simplicē atq; amicū aperuit.Hor.Aut cursus duplicia per mare ulyssei.
Simplus nomen nūerale & significat semel tantum sic duplus.bis tātū triplus ter tantū & huiusmodi.
Simpulū calix fictilis quo uinū in sacrificiis libabat a sumēdo q̄ eo uinū sumebant minutatim. Plyn. li.35.Sed fictilibus prolibabat simpulis inocētus Apul.Catinū & simpulū sacrificiis adhiberi solita

oñdit his uerbis. Pauptas populo romano impiuꝫ a primordio fũdauit. pq eo io hodieniꝰ diis imortalibus simpulo & canno ficili sacrificat.

Sinex si & ne. cõponit abiecta. e. sigtq; si uero quod nũq; in prima pte colloeat & nisi pcesserit si sed in scda ubi fere duoꝫ est oppositio. Ter. Si illũ relinquo cius uitæ timeo: sin opituloe huius minas. bẽt enim quãdã nim negatiõis. pinde ac si diceret. Si aũe nõ relinquo sed opitulor. Aliquãdo siu solũ re pertue. sed quod secundi loci uim obtinet. Sal. Impatue pretio ficuti multa confecerat insidiatores maxime parerias maxie occulte Sio id paruꝫ pcedat: quouis modo minuidã interficiat. i. si potest occulte si oon potest. ut cunq;.

Sina. urbs Mesopotamiæ: quo nomine ẽt dictus ẽ mons petreæ & arabiæ Apostolus sina mons est i arabia q cõiũctus est ei quæ nunc est hierusalem.

Sinapodes populi fuerũt in desertis africæ q ue põpo. refert inflexi lentis cruribus serpere magis q̃ i gredi traduntur.

Sinaꝫ regio auctore Ptol. li. vii. terminat a septentrione pte ferũ. sb ortu solis terra icognita ab occasu india extra gangẽ.

Sinapis. is. pe. p fœ. generis & hoc sinapi indeclinabile hærba seu semen qd pstilie cũ tãta acrimoia ue lachrymas ciat comedẽti. Id aũe tritũ admisto musto ac melle ac nua passa: nec nõ defruti pauiulõ cõfectionem gustu iuauẽ efficit. nec decrescrit si sdilicias cynnama & charyophales. Col. hoc sinape decliat. Ait. n. Sinape atq; coriãdꝛ uti sata sũt sua sedẽ imota pmanẽt. Plau. i pseu. gñe fœ. usus est. Terẽt scelerata sinapis cũ illis. Macer. Inter eas quas pythagoras landauerat bærbas. asserit primã laudẽ tribuisse sinapi.

Sinapiũ a sinapi. sicut ab alio aliatũ. Quidam tantũ per. y. scribunt sed male.

Sindon: uelõ subtilissimũ ut in euphonio Et iuoluit eum insindone munda.

Sine ppositio semp sepatiua & sigt abscꝫ ut Sine ceres & baccho friget uenus. Est & impatiuũ uerbi Sino. is. ut Sine uideamus an ueniat helias deponendum eum.

Sino. is. siui. situm pmitto. Var. Sine is ad pubertatis ãnos puerũat huius compositum est Desino qd est cesso termino.

Sinope. rs. pe. p. urbs ponti. Val. Flac. li. v. Assyrios complexa sious stat opima sinope. Hãc Milesii cõdiderũt. cuiꝰ potentia magoa fuit quæ classe comparata mari quod intra Cyaneas est imperauit. ædificia i urbe magnifice extructa gymnasiũ & forũ & porticus & tẽpla splendida. Hic Diogenes cynicus & Timotheus patrion. & Dipbilus Comicus orti sũt. Est & synope nomẽ regis numidarũ

Sinopis. idis color qdam natiuus seu rubrica dr. q̃ primo apud Sinopẽ innenta est. Victr. li. vii. eã rubricã sinopicã appellauit dequa Stra. litiz. sic iscribit. In cappadocia nascit ea q̃ sinopica rubrica dr oĩum optima q̃ cum Iberica decertat. Id circo sinopica appellat q eã mercatores eo deferebãt prius q̃ ephesioꝫ emporiũ ram celebre esset.

Sinus. us. pe. coe. dr illa ps quæ est ãtra pectoris brachioriq; cõplexum. binc Sinus uestium appellati sunt: quales erant tunicæ romanorum & laxitas illa supracinctura. Virgilius Sinus collecta fluentes. Per translationem Sinus uocantur litora curua: ad similitudinẽ sin⁹ & quasi brachiis mare amplectẽtia. Græci κόλπον uocãt. aquo curuitas ipsa sinuario dr. & Sinuatim p sinus. Aliquando Sious dr cõcauitas oculoꝫ. s. palpebræ ubi lachrymaꝫ cõceptacula iñr. pp quandã similitudinẽ Virg. ii. 3. Sic effata sinũ lachrymis ipleuit abortis Aliqñ ponit p quacũq; te fluente obilaxitatẽ atq; capaci. Iuue. Fata regũt hoies: fatũ est i ptibus illis qua sinus abscõdit. Vñ & retia sinus uocantur. Idẽ impleuitq; sinus. Aliqñ ponit p uelo qd uentis flantibus curuat & sinũ facit. Idẽ Totos pr̃de sinus. Et sinus i sacra scriptura. locus ẽ inquo habrã cũ iãctis pbns. usq; ad christi aductũ pstitit

Sinuosus. a. um qd hẽt multos sinus: ut mare sinuosũ: uela sinuosa q̃ sinus. i. curuatiões faciũt. Claud. li. i. d. rap. Sinuosa draconũ mẽbra regẽs. i. nodosa

Sinno: as. curuo in sinus flecto. Virg. ii. z. sinuantq; imensa uolumĩe terga. i. sinus flectit. Ouid. li. z. me. Tremulæ sinuant flumine uestes. i. formãt: uel i sinus colliguntur. Claud. li. i. Cœperat & nitreis fũmo iã margine texi occanũ sinuare uadis. i. nodosũ facere. Hic cõponit Insinuo qd proprie sigt cominngo. & quasi sinum pono imitto in fluo Iusti. Cui se celeriter officii comitate & obsequẽdi gra insinuauit. Lact. li. iiii. Descẽdens itaq; de cælo sãctus ille spũs dei sãcta uirginẽ cuius nrero se isinuaret elegit. i. imitteret. Idẽ i eodẽ Itẽ sur doꝫ patefactis autibus isinuabat auditũ. Plau. in cist. Obsecro quo is homo isinuauit pacto se ad te? idest introduxit. Et Insinuare est oñdere. Hieron. ad rusticũ: Totum qd isinuare tibi cupio. Et in prologo hester. Volẽtes. lxx. interpretum ordinẽ p hoc isinuare studioso lectori. similiter Insinuare dicimus non apte & simpliciter rẽ exponere sed latenter uel caute i aium audiẽtis ueluti i sioũ qd uolumus mittere & igredi facere. Ci. pub. Figulo. Nã & cõplector ei⁹ familiarissimos q me admodũ diligũt multũq; mecũ sãtis & ipius cõsuetudinẽ quã adhuc meus pudor mihi clausit isinuabo. Hic Insinuatio occulta igressio. q̃ ẽ exoidii ps qua artificiose dissimulãterq; surrepim⁹ aĩs iudicũ i cã nõ iatis fanorabili. Idẽ li. i. adherẽ. Ergo si fidẽ factã putabim⁹. bis reb⁹ isinuabimus ad eãm. i. p sinũ locuꝫ dicẽdi q̃m sũpsimus occulte igredicmur. Sic Insinuatus sumit p cõciliato i amicitiã nõ recta sed p quosdã sinus & quasi diuerticula ãtrat in amiciciam latenter.

Siuf. us. & sinũ. pe. p. gñs uasis: sicut Galeola. Pian. i cur. hic cũ uino sious fert. Var. Vbi erat uinũ positũ i mẽsa aut galeola aue sinu. Virg. Sinuꝫ lactis erat. Quidam accipiunt pro flasco.

Sinuessa: ciuitas mediterranea campaniæ. uino satis abũdas quod sinuessanũ dr. De hac Liui. lib. x. In salru uestio. Falernum cõtingẽte agrũ: Synope dr græca urbs fuisse. Sinuessa deide a romãis colõis

appellata. Stra. li. v. sinuessa ī satio sita ē sinu aquo nomē uxndicat et ꝓxīæ calidæ sꝛ balneæ ad ægri tudines quasdam accōmodantissimæ.

Singulus. a. um. qsi sine anguio. q ea q̄ unica sꝛ ne q̄aut cōstituere angulū Dñr ăt singuli un⁹ qsq p se. hoc ē saparini ab aliis. Plau. & ad singulū uideo uestigiū. Aug. li. xiiii. ci. dai. dixit. Singulus qsq hō: ut ī sermōe una ifa ita qsi elemētū est ciuitaris & regni quā talib⁹ terrarꝫ occupatiōe latissimi.

Singuiat q ē unicū axcellēs. & rā i malū q̄ i bonū sumit. Ci. ꝓ Silla. Me singulari īmānitate & crudelitate ꝓditum.

Sigulatim multi. sepatim & unū qddā pse. Cæcil. primū maio publicos. singulari gras egera.

Sigillatim a singulo. Idē qd singulāti. Lucil. Singillati nouisq nīm mouet. Sue. i Aug. Arq ēt sigillatim a certo genere holum libētes ac ꝓ facultate qsq pecūias cōtulerūt. Hor. li. Ser. ꝓ syncopen dixit. Et uara cor̄ singlatim nota locutus.

Singulariter unice excellēter.

Sinistra mānus leua a sino. is. q gerēt nos dextra manu q̄ aptior est sinuat. Sinistrū aūr quātū ad augu/ria ptinet sīgt pspexꝫ q nos agere aliqd suaat Alii quādo dr aduersū noxiū. Vir. li. i. Ge: Arborib⁹q satisq notus pecoriq siuister.

Sinistrorsum aduerbiū sīgt uersus sinistram partem.

Siphōes pa. ꝓ. cauatas tubi fistulæ ꝓ quas uergenta spū aqua uel alius liquor emittit. a iouo uoci dicti si si si. Vñ illd Iuue. Effigiēq dex iōgis siphōibus ispl̄et. Piy. li. x. Dequa ē sūma iuga crūpēre quo spū acta & pōdere terræ pssa siphonū mō emicat. Tales sūt ifōrib⁹ mānu fabrefactis. ēq⁹ sūt h⁹mōi lī guiæ piures pminētas & aqs piurifariā euomētes Piy. ad Apolinarē. In hoc fōte crater circa siphū culi plures miscēt iucūdissimū murmur. Est aūt siphūculus dimīutiuū a siphōe & accipit ꝓ exigua fistuia ex ære: uel marmore aliaue materia arqua h qua rxilit e fonte.

Siphnos: īsula ī mari ægæo īqua auri & argēti fodinæ erāt. ut herod. ait.

Sipo. as. spgo hic sūt cōposita Dissipo qd ē destruo Ci. Marcel. hēmus ēt rōnē rei familiaris tuæ quaꝫ dissipari nolumus. Aliqñ dissipat ē dispgere diuulgare. Col. li. x. Grumosq quos aduersurā plærūq tractæ faciūt crates dissipabim⁹. Iusipo. iuicio it⁹ iacio: Cato da re rus. Pulrē panicū sic cogito. librā aligæ ī aquī īdito: uti bñ madeat: id ēfūdito ī alueum paꝫ eo casei ꝛcētis. p. iiii. mellis. p. v. ouū unū oīa una pmisceto. bene ita īsipito ī aulam nouam Obsipo de quo alibi.

Sipōtū: urbs Apuliæ iuxta Garganū mōtē a diome de ædificata q̄ & Sipus: & a græcis ob multitudinē sepiaꝫ q̄ ibi capiūtur: Sepius sepiūtis dicit. hinc Sipōtinus a sipōro. & Sepiūnnus a sepiunte.

Siq dē hēt accētū in añpe. Cōpōiturq ex si. & qdē q̄uis si pse pducat ibiq correpta sit nec significano nē ptiū hēat ar qb⁹ cōpōit. Sigr. n. nā seu qm Ci. Dolobellæ Gratulos bais nīs. siqdē ut scribis salubres repēte factæ sūt. Pōit. & ꝓ si certe dubitatiua eōiūctiōe. Asinius. Ci. Nā & robur. & soboles militū ītelit. siqdē q̄ nōciant uara sūt Col in ꝓfa. Accedit huc q ille quē nos pfectū esse uolum⁹ agri colā siqdē artis consumatæ sit. i. si uere. Quidam duplā esse putāt sed unā esse dictionē oñdit. Oui. Qui ī hoc eodē sīgto utit prima breui qd nō accideret nisi eēt cōposita Quæ mihi uētura ē si qdem uētura senectus cū dabit nūeris ipsa iuuenta inis.

Siquis alius elocuno ornata: ut cū dicimus. Varro doctus ast siqs alius hoc ē ꝓ ut qspiā ali⁹ doctus repīn pt. Sue. ī Claudio. Si quē aliū. & se libeꝫ ēē

Sirenr & sirena monstrū maris ab ἕιρω ir quod cōnectt ut retinet sīgt ut ab σειρὰ catena eo q libidinis uinculū sirenes fuerint. Sunt & qui hoc nomē ab σύρω traho deducāt. Vñ fit ut qdam p. i. latinū qdā p. y. pīlon scribant. Hiero. ī plogolo sue. Et nos ad pīam festinātes mortiferos sirenaꝫ cātus surda debemus aure transire. Fuerūt aūr Sirenes Acheloi & calliopes filiæ ore & pubeten⁹ uiegines reliqua parte corporis pisci siculū lictus incolētes q̄ꝫ noia fuerūt pthenope lygia & leucosia

Sirius stella ē ore ieouis pnicīosa Continet. n. canis xviii. stellas. Luc. li. x. Rapidus qua sirius ignes exerit. Sta. li. i. sil. Nec calido latrauit sirius astro. ductū nomē ἀπὸ τοῦ σείρειν hio qd p æstum ꝓcipue canes faciunt quo tēpore plærūq in tabiē cōuertūt. Vel ἀπὸ τοῦ σειρᾶσθαι qd ē aretacio qa tūc maxima siccitas est amnibus. ac fontibus deficiēbus. Vel dr sirius a longo tractu qñ magnitudina sua trium signorum spatium occupare uidetur. Hæc ānis omnibus ut in quit Ser. orimr circa. viii. Cal. Iulii. noster Suidas σείριον ἐκάλουν λαμπρὸν ἱμάτιον ἀστράπτοντα & subdit solem sentū dici & oīa astra noīari siria σείριον τὸν καύ ματ ὅτι ἀεὶ περὶ τὸν ἥλιον ἴρυται δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει etiam ex auctoritate xlii ani dicit q soi dici potest sirius & sirius. ni περὶ σειρὸς δῶλος ἐστ δὲ ὁ σείριος.

Siri defossiōes terræ īmodū puteoꝫ ubi trāsmarinæ prouinciæ loco horreoruꝫ frumēta defossa seruant ut. Col. li. i. & Varro de re rus. scribūt.

Sirpi iunci fragiles palustresq sūt nec ē fruticū ueprium ua aut caulių sīua hærbaꝫ genere nūerant. Ex his tegūt dom⁹ & regetes fiūt. hui uelificāt ē pado uaticī & dñr storeæ. Do. Sirpus sine nodo & lenis uīci spēs palustris res. hic factō ē puerbiū. Nodū in sirpo q̄rit. de his q ī reb⁹ claris atq aptis difficultatē faciūt. Hiero. ad pāma. Qui iuncus ē ēt ēsirpo nodū q̄rit. Serpi ēt dñr nodosa poemata & ipica/ta ēstar nimiū capreolati sirpata ut enodari non possint. Gel. li. xi. Quæ ḡci ænigmata latī sirpos appellauerūt. Talef ēt a ḡcis itidē Gryphi uocitāt.

Sirpo. as. uīcio ligo īnecto iplico a sirpis dictum.

Sirpea q̄ nirgis sirpat hoc ē colligādo iplicat inq stercus aiuidue simila uehit iumētis. Ouid. In plaustro sirpea lara fuit. Cato. Crates sesternarias nimine cōtextas appellat sirpeas. Sirpea simulachra uocat. Ouid. li. c. fas. p uimīeis argæis sirpieea dolia quassa.

Sirpicuiæ falces qb⁹ ī sirpādis hoc ē ligādis uineis utimur ad āputāda supflua ligamētoꝫ. Var. falces

dñt. alcatica lapis ē fer. sirpiculæ quinq. hæ erāt
dñt sirpariæ fabræ.
Sirpiculū canistr̄ uel q̄ de sirpis cōfectū ē uel q̄ ue
nūs indē sirpando.
Siramus teste humero fuit urbs paphlagoniæ.
Siser herba cuius radicē olim nobilitauit Tiber⁹ da
tus ei cibus sanis a germania.
Sisapo. pe. cor. locus ī hispania ubi minū celeberri
mū nascebat. Vñ & sisaponēsis regio. Ply. lib. 33.
Celeberrimū minū ex sisaponēsi regione buthyca
minano metallo.
Sisyphus penū. cor. fuit zoli filius q̄ ob latrocinia a
Theseo fert occisus. & hæc pœna apd iferos affici
ut grāde saxū supra montē portare coactus cū ade
pœ deduxerit cōtinuo ad imū relabat. Vñ Ouid.
li. xiii. me. Aut petis aut urget fabiq̄ sisyphe saxū
Sistat. ti. stiti supinū nō hēt & sigt stare facio. seu re
tineo: ut siste gradū: siste lachrymas. Ply. Sāguis p
flumiū fistit herbæ paroniæ semē rubrū. Quidoq̄ si
stare sigt pītare. & q̄si pītia corporis exhibēt com
pere. Dictū ab eo q̄ eo nō tm cōpere qs debēt sed
ēt mānere. Ci. ad attic. Des opaz id q̄d mihi assis
matti ut te añ Cal. Ianuarias ubicūq̄ erimus sistas
Idē Vas factus ē alter ei⁹ sistēdi ut si ille nō remet
tisset mortēdū ēe sibi. Quādoq̄ ē cōfirmare corro
borareue hic tē sonāna magno turbāte tumultū
sister eques. Sto. tm steti statū. facit. Vñ stator non
ēt a sisto. ut q̄dā putauerūt cū teste. Prisc. nullū ha
beat. supinū nec ullū uocabulū a sisto pfectū lega
mus. Nā si supinū hic nō statū sed stitum ēet. q̄m
eius prīs nō iteni ē ut. Prisc. quosdā uelle dicit: neq̄
statui ut ipse stetit. q̄m tāc statutū supinū faceret. Iz
stiti ē si Gellio crēdim⁹ ira dicēti. In libro uetere.
M. Catōis q̄ iscribit cōtra Tiberū exulē scriptū q
dē sic erat. Quid si uadimoniū capite obuoluto sti
tisses? Recte ille stetisses scripsit Iz falsi & audaces
emēdatores exceptos p libros stetisses fecerāt tāq̄
stetisses uanū & nichili uerbū ēet qn pon⁹ ipi neq̄
& nihili fūt q̄ ignorāt stetisses dictū a Catōe q̄m
sisteret uadimōniū nō staret. Igr cū supinū hui⁹ uer
bi si hēt cōuēiat ēe stitū ū statū tā cōstat stator a sta
tū nō a stitū ēe formatū p̄terea cū nullū uocabulū
a sisto descēdat multa uero a Sto nemini dubiū ēe
debet. qn Sisto supīo careat. Hic. n. stabilis stabi
lio. stellæ staturus & multa alia. Nec qa romulus
orauerit Iouēnt suoz fugā sisteret & statori ioui
tēplum uouerit idcirco a sisto stator ē. Nō. n. dicit
Liuius. ppea q̄ Romulus p̄catus ē iouem ut suos
sisteret ide ioue statorem appellatum. nec romulus
iouem statorē se appellatoz si suos sisteret. sed ait
hic ego tibi templum statori ioui. i. qui es stator p
pria uirtute stās. & rerū stabilitor tanq̄ stabilitori
nro futuro tēplum quod monumentum sit poste
ris tua pītia pseruatam esse urbem uoueo. Nam q̄
Romulus dixit fugam fœdam siste non sic accipiē
dum ē. q̄ p̄catus sit iouem ut suos solum sisteret (
hoc. n. ridiculum foret) sed ut sic sisteret ut in sabi
nos ipugnantes ac infectantes starent illisq̄ resi
sterent. Quod Liuius. eodem loco tangit cum ait.
hæc precatus uelut si sensisset auditas pces hic in
quit romanis suppl. optimus maximus restiterūt at
q̄ iterato pugnam iubet. Resistere romani tāq̄ cer
testi nouerūt. Hoc etiam Ci. li. i. iuec. pōne pu
sunt. Tu iupt̄ q̄ isdem rebus q̄bus hæc urbs com
dita auspiciisq̄ romulo ex conditoris quē statorē
huius urbis atq̄ imperii uere noiamus hanc & hu
mus socios a tuis ars cæteris templis ac tectis ur
bis amoenibus a uita fortunisq̄ ciuium oium arce
bis. Et li. 3. de fin. Ad seruandum genus hūanum
natura incitatur atq̄ etiam iouem cū optimū ma
ximum dicimus cūq̄ cum salutarem hospitalēq̄ sta
torem nobis intelligi uolumus saluti hominum ī eo
esse tutela. Ex his constat ioue cognominatum sta
torē fuisse non a sistendo ut Valla dixit. sed a stā
do. quia cum stare solus putaretur aduersus rēpli
sibi dicato tanq̄ urbis rōmæ romaniq̄ populi ita
bitori ut ibi p̄tutela romanorum ueneratus sta
ret hospitalis: eo q̄ romanos aduersus sabinos sta
re fecisse crederet. Quod & pater me⁹ Aug. li. 4. xiii
dei paucis uerbis complexus ē dicens. Hic tñ ro
mulus de suorum uirtute despans iouem orauisse
starent, atq̄ ille hac occasione nomen statoris in
uenit. Nec mirum si ab sto stator sit quoniam stare
ē uirorum fortiter pugnantium. ut Apud Plautū
am. Si in fugam se tamen nemo conuertit nec re
cedit loco quin statim rem gerat animam omittat
prius q̄ loco demigrent. quisq̄ ut steterat iacet. ob
tinetq̄ ordinem. A Sisto fiunt composita Absisto
Assisto quod ē præsentem me exhibeo sina coram
me sistam. Ter. in adel. Accede huc permeno nimi
um isthoc abstitisti hic propter hunc assiste. Virg. ac
libyæ citus astitit oris. i. præsentauit. Consisto. cir
cūsisto. Desisto. Existo. Insisto. Obsisto. psisto du
ro persevero. Apul. Cum me rogasses an in propo
sito pstissem. Præsisto ante sisto. Rasisto.
Sistrum instrumentum inde sm hoc est cornu recurvum pe
culiare ægyptiorū quo utuntur in isidis sacrum ar
gutum & sonorum dum percutitur. Ouid. p tua
sistra peor per anubidis ora uerenda. Apul. æreis
& argenteis & aureis sistris argutum tinitum con
strepentes. Mar. Siquis plorator collo tibi uernu
la pendet. hæc quatiat tenera garrula sistra manu.
hoc tñ insignis apud ægyptios uicem tubæ exhibe
bat. Virg. Patrio uocat agmina sistro. Inde a mar
tiale dī. Sistrata tuba.
Sitaces. auis quæ alio noīe psitac⁹. & papagall⁹ dī
Ply. India auem hanc mittit sitacen uocant nin
dē toto corpore torq̄ tñ miniato iceruice distīctā
Sitarchia. nas repositorium sine saccus uel pera in
qua poni consuetæ cibus. Nos enim cibus. Hie
ro. i. li. 2. Panis defecit ī sitarchis nostris & spor
tulam non habemus.
Sitometra. mensura frumenti ad largiendum.
Sithonia. regio littoralis macedoniæ uersus Ther
mopontum: inqua mōs ē sithon niuosus. Virgil.
Sithoniasq̄ niues hyemis subeamus aquosæ. hoc
etiā nomine dicta fuit Thracia ut inquit. Gel. li.
x. Vnda spirat aquilo. quoniam ad septentriones
exposita. Ouid. Et sithonio aquiloni.
Sitis proprie bibendi appetitus. Per translationem

ponit p nimia auiditate cuiusq; rei. Plautus Cupio te amplecti neq; aliter sitim istam cōcepta⁹ sedare possum: Hinc sitio.is. Iusti. Sacrare impt sanguine: quē sitisti huius diminutiuū est Siticula.

Siticulosus q semp sitit. Inde Hor. siticulosam uocat apulū.

Sitibundus abūde sitiēs.

Situla cista qua populi suffragia in creādis magistratibus legibusq; ferēdis colligebant. Plau. ī casi. Sortilia illa ī situla. Situla ēt uas ad hauriēdā aquā accōmodū q aquā sitiat. Idē Si hāc situlā accepero, ōēm illi puteo iam interraxero. Huius diminutiuum ē Sitella. Ci. p Corne. Neq; maius ē legere codicem cū intercedat quā sitellā ipsā cū ipso intercessore deferre.

Situs. a. um. positus. Et situ ē qeq; d loco suo positū nō euertit. Ter. i sdel. Inquo nostræ spes opesq; omnes sitæ erant.

Situs. us. lanugo ex humore creata q fit ī locis solo carētibus. Do. exponēs illud. Virg. li. vii. Sed te uicta situ sic scribit. Situs ē correptio ex hūore & diuturnitate contracta qua deteriores fiūt ipsa uno loco & plixo tpe cōstitutæ. Vict. Situ quasi q̄ semo esset & nihil agēdo corrupta. Solet aūt in locis situlētia odor qdā rāter & aspnabilis olfactātū nares offēdere q & ipse situs dr. Ply. li. xi. Pessimū ēt crocū qd situ redolet. Sedet etiā situs i uultu capite toto; corpore & hitu pīertim inopū qualē Luc. d scribit. Fœda situ macies. hunc ēt pædorē dicimus Col. li. v. uitibus situm dedit. Iā uero musci qui more cōpedis crura uitiū & uineta cōprimit situq; & ueterno maceratī ferro distrigēdus & eradendus ē. Præterea situs dr loci qualitas ut de situ syracusaꝝ. Virg. li. ii. Ge. Et segnē patiere situ durescere cāpum ideſt sicut stat.

Smargadus: gēma qua oculoꝝ acies recreat⁹ quo nichil uiridius. Hinc Smaragdinus. a. um. pen. cor. Suidas. σμάραγδος λιθυπῶς λίγεται ἐστὶ δὲ λίθος λίθου πολυτίμου ἐλεγχος δὲ ῥώμης τοῦτος τῆς ὑποστάσεως καὶ λοιπά.

Smigma. tis. dr oē illud qd purgat. ab σμήχω. purgo abstergo. Et ē generale nomen quo medicamētum oē signatur qd ualet ad emaculandā faciē & abstergēda corpoꝝ de hōestamēta. Hiero. in Dan. Afferte mihi oleū & smigmata.

Smigmaticus. a. um. ad ius smigtica efficacia smigmatis

Smilax: arbor quā latini Taxū uocāt. Elt & gūs hæc hæderæ similis densis geniculatæ caulibus spinosæ fruticosæ ramis folio hærbaceo flore cādido olēte liliū. Ouid. li. iiii. me. Et crocon in puos uertā cū smilace flores. Sūr q smilacē autophoꝝ uocāt quasi se ipm ferētē. Hinc Smilaceus. a. um. qd ē factū ex smilace.

Smyrna: urbs i minori asia: qnā flunius Meles circūfluit. Hāc theseus thessalus i memoriā uxoris suæ q̄ smyrna uocabat extruxit. Ex hac homerum ortum habuisse qdam existimant.

Soanes: populi Asiæ caucasi extrema obtinentes sicut Stra. refert lib. xi. qui ducēta hominū milia cogūt exercitum.

Soboles successio. ab olescēdo. i. crescendo dicta.

Sobrius. dr hō sanæ mētis q̄si sepatus ab ebrio. Ter. ā. an. Tu pol hō nō es sobrius.

Sobrini duaꝝ pluriūe sororū filii: quasi sororini. Patrueles patruoꝝ filii. i. duoꝝ aut plurū frīm filiī.

Socer uxoris meæ pr. Socrus: uxoris meæ mr. Socer magnus uxoris meæ auus q & pcer dr & ego sū illius pgener. Et auus meus socer magn⁹ ē uxoris meæ. illa illi pnurus. Socer ēt & socrus dūr. qa sibi genęꝝ associēt. A socer fiunt cōsocer pcer & Adsocer. Cōsoceros nocāt quoꝝ filii ītersē matrimonio copulati sūt. Verbi gra. Ego illi cōsocer sū & ille mihi cōsocer ē cuius filio filia mea nupsit. p socer & Absocer eodē mō dūr. quo pau⁹ & absu⁹.

Socius p simplex. e. fuit uir Troianus aio & corporis dignitate generosus.

Soccus p duplex. cc. gūs calceamenti. a sacco dictū nomen ad cuius similitudinē erat factū tra q ligatū supra pedē plicas multas p totū effundebat qd nō rāro comœdoꝝ erat ut apud Hor. hunc socci ępe pedēsed ēt mulierē. Hiero. ad Saluinā. Quæ pullā tunicā nigrosq; calceolos candidæ uestis & aurati socci depositione sumpsisti. Sue. de Cal Sæpe gēmas tas depictasq; penulas manuleatus & armillatus ī publicū pcessit aliqn̄ sericatus & cycladatus ac mō i crepidis & cothurnis mō i spiculatoria caliga: nō nūq; socco muliebri.

Socculus puus: soccus. Sue. ī Vitel. Pro maxīo munere a Messalina petit ut sibi pedes pberet excisa ciandos detrectūq; socculum dextrum inter togā tunicasq; gestauit.

Socius dr q sit eiusdem sortis. uel q secet. i. dividat laborē alterius: uel q cū in re laboriosa sequatur. Vel a socco q calceus ē utriq; pedi aptus q̄n̄ socius se amico cōmodā in utraq; fortuna pbeat. Sīt aūt socius q pari cōsilio & auctoritate rē simul aggrediunt. Et q in res seria & laboriosa aliquorum pares sunt. Vñ socii populi romani dicebant⁹ ita cū his fœdere cōiēcti ut pacis ac belli principes essent: q̄uis plus sit socius q̄ princeps. Comites q cō sulēdo opamur pstando subsequuntur & proprie ī itinere qui non sua causa iter capiunt: sed ut alius prosequantur. Cæsar. cū se uictoriæ pompei comitē esse mallet q̄ socii cæsaris. Et generaliter qcūq; aliquē sequitur comes appellat⁹. Ci. Est gloria comes uirtutis. Glorīa. n. sequitur hōestatē. sicut umbra corpus. Sodales in rebus leuioribus & fere i cōuiuiis dūr quasi simul edales uel q una sederēt & essent. simul i mensa: uel q ex suo datis uesci solerent. uel q interse suaderēt quod utile eēt. Quitil. Et tēpestiua cōuiuia & puigiles iocos aduocata sodalīū turba solutus atq; affluens agerē. Caius. Sodales sunt q eiusdē collegii sūt. Cū eo sentire uidet Apud: Ci. Antonius q Norbanum quæstorē suū appellat sodalē.

Socialis & hoc sociale. quod ē sociorum. Vñ Sociale bellū: quod cū sociis gestū est, hoc dictū ē Marsicū. quoniam a Marsis rebellandi suscitatum fuerat initiū. Sociale aūt q a oē latiū picenū & etruria omnis atq; campania postremo Italia cōtra romā consurrexerunt.

Societas. quasi principio. Liui. Infida regni societas.
Socienus dicebat socius. Plau. Ibo intro atq illi socieno tuo iam interstringam gulam.
Socio. as. tãgo quasi sociũ socio sppono. Col. li. 4. At si qs cũ scia sociauerit diligẽtiã. Eius cõposita sũt Associo Cõsocio eius significationis cũ primitiuo. Lact. li. vii. Licet alia & corpus cõsociata sint
Dissocio. deãgo sicut Dessuadeor dehortor. Nam dis interdũ nõ diuersitatẽ sed diuisionẽ tacit. sicut dissimilitudo dispar & huiusmodi. Ci. Quorũ dissimilitudo dissociat amiciciam.
Socordia. Vide indictiõe. Secors.
Socrates pe. cor. phus athenien sis unus oĩum sapiẽtissimus indicatus q phism naturalẽ imoralẽ trãstulit. Suidas σωκράτης σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς φαναρέτης μίας πρότερον γενόμενος λιθοξόος ὥστε καί φασιν, αὐτοῦ ἕρμα εἶναι τὰς δίκην ἐπάλυμνας χαρίτας, διὰ φιλοσοφίας διὰ τὸ δικοῦσιν ἀναξαγόρου τὸ ὑλαῖον νίου. Hic æquabilitatẽ sui uita seruauit: ut idẽ semp uultus eadẽq frons siue ppis siue aduersis rebus extiterit usq ad extremũ. Ply. li. vii. Ferũt Socratẽ claxx sapia eodem semp uisum uultu nec aut hilari magis aut turbato. Habuit duas uxores xantippẽ & Mironẽ uno tẽpore. Quæ cũ crebro interse iurgarẽt & ille eas eẽt solitus deridere q pp se fœdissimũ hoiem simul naribus tecalua frõte pilosis humeris repãdis cruribꝰ disceptarent nouissime uerterũt in eũ impetũ & male multatũ fugiẽtemq diu plecutæ sunt. Quondaxx cũ infinita cõuicia ex suptori loco ẽgerent xantippe restitisset aqua pfusus imunda nihil amplius respondit q capite detorto. Sciebã inquit futuruxx ut post ista tonitrus imber subsaq retur iterrogauit. Alcibiades cur mulierem tã acerbaxx domo nõ exigeret? Quoniã inquit Socrates cũ illã domi talẽ petior insuesco. & exerceor quo foris petulantiam iniuriã facilius ferã: Iteq dicenti Alcibisdi. Intolerandã eẽ xantippes maledicentiã. Tu ingt nõne toleras anseres clamore pstrepentes? Illo dnuenta qñ mihi ouã & pullos pariũt. Et mihi ait xãtippe filios gignit. Pater Socratis fuit Sophroniscus lapidarius imõ phenareta obstetrix. Qui in pauptate beatissimus amicis olim sudiẽtibus Emissaxx pallium si nũmos hiem neminem poposcit: oẽs admonuit: aquo acciperet ambiguus fuit. Hic auditor fuit Anaxagore & Damonis. postea ad Archelaum physicũ se contulit. Qui aĩaduertẽs naturalis speculatiõis fructũ nullum eẽ inuarit primus ethicen. i. moralem phiam adquã transiens ferur dixisse. q supra nos nihil ad nos. Auctor est xenophon socratẽ nãq da nstura teq neq da sublimioribus rebus disputasse cũ ea sint supra captũ hoĩuxx. Ex Socraris uariis i oẽm ptem diffusis dusputatiõibꝰ plures fluxere discipuli. Et cũ alius alind apphendere p familiatẽ sũt quasi familiæ dissentiẽres inter se cũ tñ omnes se phi socraticos & dici uellẽt & eẽ arbitrarent. Primũ ab ipso Socrate plato A platõe aristoteles & xenocrates. Deinde ab antisthene q pacientiã & duriciam in socratico sermõe maxia adamarat Cynica. Cũ ab aristippo q̃m maxime nolupratiæ dusputationes delectarũt Cyrenaica phia manauerunt fuerũt ẽt alia genera phoꝝ: ut Eretrieoꝝ. Megaricoꝝ pyrthonioꝝ q se socraticos esse dicerent. Vnde merito philosophoꝝ fons Socrates appellatus est.
Sodalis. Vide indictiona. Socius. hinc Sodalitas & Sodalitium q̃ significant collegiũ multoꝝ seu conuiuũ. Ci. Sodalitates me q̃store sunt institutæ. Idẽ in arte ueteri. Venit in ædes quasdã in quibus sodalitiũ erat futurum eodem die.
Sodes quidam aduerbium pcationem uel exhortationem denotans arbitrantur. Prisc. putat esse uerbum Ait. n. q̃dam uerba esse quæ in usu deficiunt psonis ut cedo sodes salue. aue: furis inquam foret fio. Dictũ sodes si audes. ut sis. pro si uis ilico pro in loco.
Sodoma. æ. Sodomuxx & Sodoma. oꝝ. plũ tantũ oppidum fuit Iudeæ. De quo legit in Genesi. Añq subuerteret dominus sodomã & Gomorrã. Etiteꝝ habitauit in sodomis. Solinus de situ Iudææ. Ibi duo oppida unum sodomũ alteꝝ gomorrũ. Hinc sodomitæ dicti sunt. sodomorum incolæ.
Sodomito. as. pe. pro. uerbum obscænum. Cic. lib. i. offi. Latrocinari fraudare adulterare sodomitari turpe est. sed dicitur non obscæne.
Sogdiana prouincia asiæ quæ ut li. vi. scribit. Ptol. a septẽtrione pte scythiæ terminatur ab orienta iacis a meridie & occasu bactriana. In ea sunt urbes Oxiana Maruca & alexandria quam ut Solinus ait alexander tertiam condidit ad contestãdos iteneris sui terminos.
Solus a solon quod oscorum lingua totũ sigt. Nam qui unus est totus est. Hinc solitudo. quæ & solitas a ueteribus dicebat. Sciandũ q solus & unꝰ p solus more suplstiuoꝝ gtiõ regũrunt solus uel unꝰ oium accipẽtes iquãmis ad os uersis cõtra aqs nauado meat ingt. Ply. Itẽ dicimus solus uel unus ex oibus ual inter omnes. Et cũ singularitatẽ significet inuenit iñ. Pluraliter. Ter. i adel. Sola sumus. Quãdoq solus dẽ desertus. Virg. li. 3. Ge. Heu male tũ libyæ solis errat in aruis. Ter. Venit meditatꝰ alicũde ex solo loco. Idẽ Nõne huc abici oportet in solas terras? Facitq gtiõ solius. & soli solæ soli. Ter. in eu. Mihi solæ ridiculo fuit.
Solitarius. a. um. ut solitarius qui solus uiuit. Hinc solitarius pisces & solitaria uita.
Soli loquus pe. cor. q solus loquit. Et soliloquiuxx qđ p nos cõtemplando loquit solemus.
Solluagus pe. cor. q solus uagat. Aug. li. ix. ciui. dei Nã cũ animãtes alias solitarias & quodãmõ soliuagas. i. quæ solitudinem magna appetant sicuti sunt aquilæ milui leones lupi.
Solennis & hoc solene p duplex. nn. quod oĩbꝰ ãnis pstari debet compositum nomen ex solo & anno. Val. max. Maiores statas solẽnesq cærimõias pontificum scientia bona gerendaxx rerum auctoritata &c. Hinc Solemnitas
Solennum. li. & solẽnia. oꝝ. festa quæ singulis annis certo tempore fiunt.

Soli ferreum. genius telli appellatū. quasi totū ferreū: Nam solū significat totū & solidū.

Solitaurilia: īmolatio triū hostiaꝝ erat diuersi generis tauri arietes & uerres. quia oēs solidi integriq; corporis sint. Ply. li. viii. Sī portas marti soli tauri lib⁹ placuīt fieri. hoc sacrificium cēlores ut scribit Asco. urbē cōpleto quinquēnio lustrantes de suis oue tauro faciebant.

Solū dī oē qd sustinet. & unicuiq; rei subiacet: ubi aliqd fūdari pōt. Vñ aq; superficies dī solū qa nauium fūdamētū ē. Virg. li. v. Subtrahiturq; solū. Cæli stellaꝝ solū ē. Ouid. li. i. me. Astra tenēt cæleste solū. Ennius uero sola terraꝝ plurali numero dixit Aer ēt solū dī qa aliis sustentaculum. Hinc solum pro loco seu sedili ponit. itē pro terra q; hoium & animaliū fundamentū sit. Col. li. ii. Nā qd sicco solo ingestū & iam inoccatū pinde ac si repositū in horreo nō corrūpit. Vñ natale solū dicimus patriā hoc est terrā in qua nati sumus. Vñ exul q; extra solū. hoc est patriā eiectus est. Virg. li. vii. ēt mensam appellauit solū. Et cereale solū pomis agrestibus augēt. Rursus solum inferior pedis. ps quam uulgo soleam uocāt q; callosa sit & dura ēt discalciatis. Ci. li. v. tus. Mihi amictui ē scythicū tegmē calciamētū soloꝝ callū cubile terra. Amb. Nota facta solo attrita ē plurimoꝝ. Et solū dictū ē p solea calceamēti & corio. Mar. sordidus antiquas solit⁹ pducere pelles & mordere luto putre uetusq; solū Proprie tamen solum terra dicit.

Sol. a solus sit q; solus cū est exortus obscuratis oīb⁹ aliis apparet. Vel ut scribit Diod. ab hypionis filio q; liber a romanis appellat⁹ ē. q; liber & uagus sit. Soles tñ plurali nūero p die legimus. Virg. li. iii. Tris adeo incertos cæca caligine soles erramus pelago. Et soles: solis splendores uel radii dicunt. Mar. hibernis obiecta. locis specularia puros admittūt soles & sine fæce dies. Itē soles æstus uel ardores solis. Hor. corporis exigui picaq; solibus aptū. Hinc Iu solo. as. dequo supra sol. autem græce dicitur ἥλιος.

Solistinsula est in mari indico semp rubens. & ut solinus refert oī animantiū generi in accessa. qm̄ eo ingressos uis circūfusi aeris cōfestim exanimat.

Solaris & hoc solare. quod est solis. ut radii solares. ānus solaris cū sol expleto p omnia signa: circuitu ad id uñ digressus fuerat redit. qd fit fere. cccl xv. diebus. Ei solaris herba q; græce heliotropiū dicit q; se cum sole circūagat ēt nubilo die. Tantus est eius sideris amor.

Solanus. a. um. pr. p. Idē q; Solaris. Hic subsolanus uētus q; sub sole oriēte nasci uidetur.

Solariū locus; quo horæ ad solē cōspiciunt. Primo romanis hoc statuisse dī. L. Papyrius cursor ad æde Quirini ante. xii. ānos q; cū pyrrho bellatum est Nam prius ortus tñ & occasus solis noīabant. p⁹ aliquot ānos adiecto meridie. Dī & Solariū loc⁹ i domo supior stratus. Hiero. li. z. x. Vidit mulierē se lauantē ex aduerso sup solariū suū. Naz latini solarea uocāt plana tecta q; græci domata ut idem Hiero. Est auctor Præterea solariū appellāt iurisco

sulti nectigal qd p solo pēdit. titulo. ne quid i publico fiat.

Solario. as. pe. p. in altū ædifico.

Solstitiū solis statio cū sol ultra nō pgredi⁊ sed retrocedere incipit. Singulis q; ppe ānis duo solstitia sunt. Vnū æstiuū alterū hyemale. Sūt. n. duo tropici hibernus & æstiuus. Hibernus q dē ē. pquem sol trāsmittēs octauā capricorni pēdē solstitiū hibernū facit. viii. Cal. ianuarias die. quo tpe sol altiores incipit circulos petere æstiuus uero p quē sol octauā ptem cācri trāsmittēs solstitiū æstiuū facit. viii. Cal. Iulii quo tpe remeat sol ad īferiores incipit circulos. Sane ueteres solstitiū fere uocāt æstiuū licet nihil adiiciat. Virg. li. i. Ge. Humida solstitia atq; hyemes optate serenas agricolæ. Nā inuenias ubi adiicit brumale ubi d hiberno sit mētio Col. li. xi. Cal. Ianuari sol i capricornū trāsitū facit brumale solstitium.

Solati dīr qui sole correpti sunt. quēadmodū Siderati q; sidere. Ply. Sic & solatius prosunt.

Solipugna seu solifuga: gēs bestiolæ maleficæ quæ acrius concitatiusq; fertur calore solis unde nomen traxit.

Solea q; solo pedis subiicit qūq; ēt id gēs calceorum ē: quo plātaꝝ calces tñ obtegunt. cætera ppe teli ctis nudis pedis ptib⁹ teretib⁹ supra pēdē uinciēs ansis quas hgulas uocāt. alio noīe subetes dīr. Et a græcis Crepidæ licet hæc differre putēt aliq. Differt Soleæ q; sola pedibus subiiciant. Plau. in tru. Date iā soleas. atq; itrorsum actutū ducite. Fiūt aūt qūq; soleæ dū solea capit. p ea q; solo pedis subiicit. ex ferro uel argento: corio uel alia materia. Nazeqs & bobus soleæ ferreæ applicant. Catul. Et fusa pinū annū graui deliquere cœno ferreā ut soleam tenaci inoragine mula. Pōit sterdū p calceo Propert. Prosilit i laxa nixa pedē solea Itē Soleæ gōs piscis plāa. similitudie Soleæ. dequo. Col. Piy. lib. 9. Rūbi soleæ: passeres formā hītē plānā. Et Solea dī materna roborea sup qua paries craticius extrui sut. Iune. Et solea pulsare nates

Solearii: solearū sutores. Plau. in aul. Solearii astant: astant molochinarii.

Soleatus dī q; soleas indutus ē. Gel. Cur soleatos dixisset q; gallicas non haberent soleas.

Solū armariū ex uno ligno factū: quo reges ob corporis sui tutelam sedebant dictum quasi solidum qm̄ expdura materia roboris fiebat. uel dicit quasi solum q; in his soli sederent. Syr. Cōsedit solio regnū iuasit habēas. Vel secūdū aspē p antistichon quasi sediū a sedēdo. Nā & sella quasi seda dicta ē Abusiue tñ qūq; ponit p sella regali. Virg. Præfatus diuos solio res īsit ab alto. Quandoq; pro uase saligno uel abiete ad unū plurimosq; liquores trāsferēdos & ad pānos lineos cū lixiuio calido & cinere emaculādos accōmodato: & quo i balneis sedētes lauamur. Celsus Interpositis duabus horis i solū is aq; calidæ resupinus dimittēdus est sic ut a genibus adumbilicū aqua tegat. Mar. non uis i solio prius Ianari. Suc. de Aug. At quotiēs neruorū cā marinis albuliscq; calidis utēdū esset cōtentus

hoc erat ut ĩsidens ligneo solio quod ipse hispani eo uerbo dure tñ uocabat manus ac pedes alternis iactaret. Nõnũq̃ huic simile uas dĩ seu loculamen tũ sepulchrale iquo conduũt defuncti. Ply. li. 35. Quoniam & defunctos se se multi fictilibus solis condi maluere. Curtius. Septius dies erat exquo corpus egis iacebat in solio.

Solidus. a. um. pe. cot. mõ inge ac cõtinuum signifi/cat. Plau. Decem ãnos solidos erraule puer. Modo plenũ integr̃ nihil cõcaui aut uacui habens. Vnde Solidũ corpus dicimus qđ constat lungitudine latitudine & altitudine Virg. Solidusq̃ adamãte columnæ. Hinc fit Insolidũ aduerbialiter. qđ significat in integr̃: ut oẽs pmiserũt insolidũ se satisfacturos ideſt integer unusq̃sq̃ p se & nõ oẽs simul. Solidũ qdam s solo terra deducẽ alii a solon oscor̃ uocabulo quod totũ sigt. Est & solidus tbm. genus nũmi quo in præsentia utimur cũ dicimus unginti solidos libram constituere.

Solido. as. pe. cor. roboro firmo. quod uernacula lingua dicimus saldare. Virg. li. 1. Ge. Area tũ primũ ingenti est æquanda cylindro & uertenda mãu. & creta solidanda tenaci.

Solidesco. solidus fio. Ply. Vessica mẽbrana constat uulnerata cicatrice non solidescit.

Solistimũ pe. cor. quod ẽ soli ita. n. a solo solistimũ sit sicut a medio medisstimum. De Solistimo tri/pudio. Vide Indictione Tripudium.

Solidurius lingua gallica dicitur deuotus Cæsar. cũ sexcentis deuotis quos galli solidurios appellant quor̃ est cõditio ut oẽs uitæ cõmodis una tuz his fruant̃ quorum se amicitiæ dediderũt si qđq̃ per uim accidat aut eundẽ casum una ferant aut si bi mortem consciscant.

Soli ciuitas insignis Ciliciæ ab achiuis & rhodiis ædificata postea põpeiopolis appellata a põpeio q̃ piratas in eam trãstulit quos dignos existimauit ue seruarent̃. Hinc fuit Chrysippus primus stoic⁹ Et philemon comicus poeta & Aratus q̃d astris uersu conscripsit. cuius planima carmina Cicero in latinum uertit.

Soloecismus est ipse & inconueniens cõpositura prĩ orõnis. a nisi Imparilitas a uerustioribus latinis Scribligo dicebat i usura & prauitate tortuosa orõ nis tanq̃ strebligo q̃dam. sig dem στροφὴ torq̃o ac deprauo sigt̃ p trãslationẽ dĩ a poetis. Error. Iu ue. Soloecismũ liceat feciſſe marito. Mac. Sæpe so lecismũ mẽtula nra facit. Dĩ ẽt soloecon sicut bar/barismus & barbaron. Soloeci aũt nomen a Solo ne dedũctũ Laertius testatur. q cũ in Cilicia urbẽ a suo noĩa Soloe cõdidiſſet pauci exsthenienſibus quos i ea reliq̃t. nõ multo iterũcto tpe corrupto patrio sermõe inconuenienti prĩ structura loq̃ cœpe runt. Qua pp q eo uitio aliq̃n uterent̃ dicti sũt σο λοικίζειν. hoc ẽ soloecissare. Suidas σόλοι σικι λίας πόλις καὶ κύπρου ἀφ' ὧν ὁ σολοικισ/μὸς παρεφθαρμένος παρ' ἀττικοῖς ἁλιαρ γῶσαν σόλων δὲ τὴν κιλίκων.

Soleo. es. solit⁹ quasi solus. i. totus eo. Sal. li. 2. hist. ẽt solui pẽm usurpant. Neq̃ in gt subsidiis uti sol

uerat cõpositis. Et⁹ significatio nota est. Accipitue eũz p solere esse usato. Virg. Vnde ois troia ui deri & danaũ solitæ nsues & achaica castra. Hui⁹ cõposita sũt. Assoleo. Absoleo. obsoleo. Insolens si solitus pro insueto.

Solet impsonale pssiue significationis. Cl. i. Læl. cũ in hortos. D. Bruti cõmentandi causa (ut assolet) uenimus tu non affuisti.

Solito. as. frequẽter. soleo. Gel. Scipionẽ africanum solitauisse noctis extremo primũq̃ diluculare i ca pitoliũ uẽritare. Hiero. in Esaia. Et habitabunt ibi struthiones: & pilosi solitabunt ibi.

Solers cõtrarius maxie est inerti: hoc ẽ totus ingẽio/sus. & artificiosus. quasi totus ex arte uel quasi so/lus in sste sitq̃q̃ i oĩbus ecbus prudẽs est. Hiero. i plogo Dañ. Quæ msg̃ prudẽtia solertis uiri q̃ p phetali spũ esset propheta. Hinc solertia q̃ est inge niũ totũ acutũ & artificiosũ. qua qdam bene utunt̃ qdã male. Bene. Cl. I. Cato. Tũ eũ dixisse mirati se non mõ diligentiam sed etiã solertiã eius aquo essent illa dimensi atq̃ descripta. Male. Idẽ. lib. i. Offi. Itaq̃ eoꝝ fines sicut ipsi dixerãt terminauit & i medio relictũ quod erat populo romão adiu/dicault. Vñ hoc improbãs. Ci. seq̃tur & ait. Deci/pere hoc qdem est. nõ iudicare. Quocirca i oi re fu giẽda ẽ talis solertis. Exquo apparet ẽt q̃ solers q̃s bonus uel malus etiẽ pro qualitate. solertiæ q̃ utit̃ De cuius proprietate. Clau. li. 3. de raptu sic inquit Rerũq̃ remoras igenioſa uias paulati exploret ege stas. utq̃ artes pariat solertia nutriae usus.

Solicitudo cura & mentis inquietudo q̃ mentib⁹ inhæret. Ter. in sn. Quantas hic conficit solicitu/dines? Solicitus inquietus & curis affectus. non aũt diligens. Cl. Cælio. Desunt autem propter hãc ca usam q̃ mirifice sum solicitus qdnam de prouin ciis decernatur.

Solicito. as. pe. cot. spem metũq̃ ostendo. ut solicito plebem aliquando inquieto & curã Inicio seu cõ stituo. Ter. in an. Cur meã senectutẽ solicito hui⁹ amentia? Hinc Sollicitatio q̃ fie sb alio. Aliquãdo Iusto sue solicito te pmissis. Curti. li. 2. Vex. n. ue ro cũ mõ milites meos ĩsis ad pditionem mõ ami icos ad pniciem pecunia solicitet ad interfectionẽ mihi pfequendus est. nõ ut iniustus hostis sed ut p cussor uenificus. Dictũ solicitare quasi solo citare ideſt ex suo loco mouere.

Solox: lana crassa quasi solida. Itẽ pecus lana tectũ Tuti Lana soloci ad purpurã data. Lucil. Mõtano hirco atq̃ soloce.

Solor. aris. a solũ pro terra solida fieri qđã existimãt quasi solidũ redintegro. Virg. Iuterea longũ cãtu solata laborẽ. arguto cõiunx peruit pectine telas. Hic fũt cõposita: Consolor. Ci. Ser. sul. Quid me ista res cõsolatur in tantis tenebris & quasi perpe tuis reip. Est. n. uix consolabilis dolor tanta ẽ oĩuz reip̃ amissio & despatio recuperandi. Desolor con trariũ ẽ. Hiero. ad Tira. Sola sepultione dormiẽtis æstuans desolatus solatio pii pignoris iactor. Et habent pe. cor.

Solo. as. in eadem significatione. Vnde & desolo.

deqno loco suo.

Solatiū ipsa consolatio. & pprie rebus fit. Hieron. Mittitis solatia sumptuum. Quintil. Cæcitatis mi sere solatiū est habere rem uidentium.

Solamen. idē q d solatiū. Ci. i. Læl. Et si illis plane orbatus eē magnū tñ ferret mihi ætas ipa solamen Virg. Solamēq; mali collo de fistula pēdet.

Soluo. is. solui solutū quod ligatū erat: nō ligatū facio: enodo. Virg. li. vii. Soluite crinales uittas capite orgya mecū. Plau. i am. Nā noctu hac soluta ē nauis nra e portu plico. Sed qui q debēt quodā mō obligati sūt creditori. Soluere ēt p debitū reddere ponit. Ci. i uer. Pro quo frumēto pecūia soluta nō ē. Hic p trāslationē solutiōis uocabulum ad oēm liberationē quoquomō factā trāsfert magq; ad sūm obligatiōis q̄ ad nūmoꝝ solutionē. Vnde soluere p satisfacere. Ter. i adel. Neq; tu nerbis nunq; solues q d mihi te male feceris. Quādoq; pro dimittere. Virg. li. z. Ge. solue mares mitte inuēires pecuaria primua. Quādoq; p liberale. I dē Soluite corda metu teucri. Vñ Solutus. tisua dī magn⁹ & a curis uber. I dē. Risuq; soluto. Quādoq; p mollē facere. Hor. li. car. Soluit acris hyema grata uicis ueris. Soluere fidē ē rumpe uel nō seruat fidē. Ter. i an. Soluisti fidē. Et soluere apire. Col. lib. vii. Ea porro uena q̄ i aure uidet esse amplissima sarmēto prius uerberat. deinde cū ad ictū itumnit cultello soluit. Cōpsita huius uerbi sunt. Absoluo. Dissoluo: Exoluo. psoluo. & Resoluo.

Soluēdo: nō sum figē non satisfacio p eo q d obligatus sū siue pecūia: siue remūeratiōe. Ci. in phil. Tu nec soluēdo eras. i. soluere debita non poteras.

Solutus. a. um. ꝑter significationes q̄s cōmūes habet cū soluo pōit p taro q d ē cōtrariū spisso. Col. li. i. Soli pīguia uel macri soluti uel spissi hūdi ul sicci

Solutilis pe. cor. quasi solubilia q tacile solui pōt: ul q solutus & nō fideliter cōsutus ē: ut nauis q̄ nero p ilidias mti Agrippinæ fecit naufragium.

Solini fuerūt populi iuxta Lyciā quos homerus pugnaciſſimos fuisse scribit & a Bellorophōte deuictos. Cor. tacitus de iudæoꝝ origie. Alii clara Iudæoꝝ initia solymos carminib⁹ celebratā homeri gētē cōditā urbē hierosolym⁹ noie suo fecisse. Vñ Iuue. interps legū solymaꝝ. Et dechuat urbs. Solymæ. aꝝ. & Hierosolymæ. aꝝ. & Hierosolyma. æ. Vnde hierosolymitanus.

Solon: fuit unus ex septē sapiētib⁹ græciæ pīa Salaminius q teste. Gel. li. xvii. athenis clarut regnāte Tarquio prisco Romæ. hic athenīēnsib⁹ legea dīt cū tāto tempāmēto cōpositas q parē giam a senatu & plebe cōtraheret q̄q plebs & senatus i sūma prius essent dissensione.

Somatophylaces. custodes corporis regis: quos latini prisco uocabulo latrōes dixerunt q̄si laterones.

Sonchos: herba quā icariolā punici uocant & quā pipinellam uulgus nominat.

Somatopœia latie corporis factura. Et ē figura cum incorporeū mō corporeo loqui introducitur.

Sonus dī ois uox & qcq d aunb⁹ peipi pōt. Hiero. tñ i iterꝑtatiōe. ps. docet sonū ꝑprie dici cū audit tantū modo sonus: & uox nō intelligit. Soni tria sunt genera. Aut. n. uoce cōstat ut p fauces: aut flatu ut p tubā: aut pulsu ut p lyrā & oia crepitācula. a sonus fiunt. Absonus sine sono: icōueniēs. Altisonus. Armisonus. bōbisonus bōbū sonās. Cōsonus cōuēiens. & simul sonās. Dissonus diuerse sonāns i cōuēiēs dulcisonus. Et oia hūt pe. cor.

Sonor: uehemētior sonus. Virg. Magno ueluti cū flāma sonore uirgea suggerit costis undātis aheni.

Sonitus. us. pe. cor. idē quod sonor. Virg. li. z. Duz flāmas Iouis & sonitus imitatus olympi.

Sono. as. aui. atū. Vnde sonatus & sonatur⁹. Hor. li. i. Ser. Magna sonaturꝝ des nris huius honorez. Dī & Sono. is. sonui. itū Actiua. Clamore & gemitu tēpluz resonuit. Est aūt souare musico aliquo instto canere. Et cōstruit cū ablō. Virg. Nō argenta sonāt tenui psalteria chorda. Et Resonāt arbusta cicadis. Aliqñ figē effingere. Et sic cōstruit cū actō. Idem. Nec uox hoiem sonat. Mantl. li. ç. antra p extremas resonauit flebile rupes. Aliqñ pferre pnūciare. Hiero. i plogo Dañ. Et ut ueꝝ fatear ul q ad pntem dīē magē possum sermonē chaldaicuz legere & itelligere q̄ sonare. Aliqñ laudare. Idem i prologo & pal. Vñ & nobis curæ fuit ut circuitemus putuciā quā uniuersæ ecclesiæ christi ecclesiæ sonant Aliquando significare. Idē. ibi. Sed & ipsæ appellatiōes nō hoies ut plæriq; æstimāt sed urbes & regiōes & saltus & puincias souāt. Quādoq; Iudicare exprimere. Idē Quid aliud sonāt euāgelia nisi nascētē dñm ex materna uirgie? Illud aūt eiusdem. hēt nascio q d latētis energiæ uiua uox & i aures discipuli actoris uoce trāsfusa fortius sonat. hoc est imprimit uel igredit. Huius cōpsita sunt. Assono rīdeo seu iuxta sono. Persi⁹ repabilis assonat echo Interdū male sono. Cōsono semel sono cōcordo a quo Cōsonātia concordia uocū q̄ & uocalitas laude græce euphonia dī. Circūsono. Ci. li. z. offi. Tñ cōducere arbitror talibus aures tuas uocib⁹ undiq; circūsonare. Dissono. diuerse sono: discordo. Hinc Dissonātia uocū discordāna. Insono ualde sono: ut Insouit nemus. Intersono. i medio sono. Persono ualde siue pfecte sono: uel sonādo sono. Lact. li. i. Qui cū freq̄nter citharæ cātu psōaret citheron appellat⁹ ē. Hier. d pauli. cui⁹ q doctriæ academiæ gymnasia psōabāt. i. diuulgabāt. Resono ꝑprie cōtra sonātē sono. Virg. formosā resōat doces amaryllida syluas. Et resōare sonū reddere. Apul. Et ci cadaꝝ cātu agri resōarēt. I tē sōando repētat explicat. Hier. Iob. hæc ēt trāslatio nullū de ueterib⁹ sequitur iterꝑtē sz ex ipo hebraico arabicoq; sermōe & i terdū nūc uerba: nūc sēsūs nūc sīl uiꝝq; resōabit. & illā. Quid si ipaz audisset bestiā sua uerba rsōare idest ꝑferentem Et omnia habent pe. cor.

Sōito. as. pe. cor. frequentatiuum est a sono.

Sōipes. pe. cor. figē celerē equū a sōitu pedis. q pedibus sonet.

Sōorus. a. um. pe. p. q d graue sonat. & ꝑprie epitheton tēpestatis ē. Virg. Luctāres nōtos tēpestatesq; sonoras. hinc Sonoritas & sonorosiras.

Sons. proprie dī cuius culpa iam sonat. hoc est q ex

roris conuictus est. Vnde Insontez dicimus eum q innocens reptus ẽ. Itẽ sons ẽ q cuiq; tei nocet.

Sonticus.a.um.pe.cor.qđ nocet. Vñ sonticus morbus qui totum inuadit corpus. Venuleius. Quoties morbus sonticus noiatur euz significat Cassius ait. qui noceat. Nocere autem intelligitur qui perpetuus: non qui tempore finitur. Ply. Gagates lapis nomen habet loci & amnis Gagaris lyciæ niger est planus pumicosus non multum a ligno differens leuis fragilis: odore si teratur grauis. fictilia ex eo in scripta non delentur. cum uritur odorem sulphureum reddit: fugat serpentes deprehendit sonticum morbum. & nirginitatẽ suffitus. Deprehendit inquit. hoc est utrum perpetuum sit: an interualla habeat. Quoniam autem sonticus morbꝰ est insta causa abstinentiæ: interdum sonticum ponitur pro iusto. Nemus. Sonticam esse oportet causam quam obrem perdas mulierem.

Sophocles. nomen poetæ tragici. qui inter græcos. principatum obtinet. Hunc Ci. diuinum poetam lib. i. de diui. uocauit. Hinc Sophocleus. a. um. Vñ Carmina sophoclea.

Sophaci: appellati sunt afri. a Sophano. qui in africa regnauit.

Sophia: latine sapientia dicitur. & qui eam profitentur sophi appellantur. σοφός. ẽ sapiens doctus. Mar. Cuz tibi sit sophiæ par cura & cura deoꝝ.

Sophistæ & sophistes. dicitur qui sophiæ cauillator est. Vnde ra pars dialectices nomẽ sumpsit sophisticæ. qđ sit Suidas ait sic σοφιστὴς πᾶς τεχνίτης καὶ ὁ τὸ λεπτὸν ἐπιτηδεύων καὶ ὁ ἐπιχειρῶν ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις ἐστὶ καὶ ἀπατεὼν καὶ πολλὰ ζηλῶν ἐν τῇ λύπαμις σοφ λου. Capitur nõnunq; pro apparente & non existente sopho. Item pro sapiente nec non & pro eo qui in arte rhetorica proponit quæ imitari debeamus. Plato docet sophistas esse rhetores qui uelut uenatores parati sunt ad capiendos iuuenum animos sophistica disciplina quam naznalem per urbes circũferunt: uerbo demonstrantes se oratoriæ & ciuilis disciplinæ esse professores. cum re nõ ea sint corruptores. Aristoteles lib. x. ethꝝ. inquit scientiam gubernandarum rerũp. sophistæ profitentur. quorum nullius temp. gerit. Hinc Antisophistæ a Suetonio: dicuntur inter se compugnantes sophistæ.

Sophisma. atis. dicitur commentum & oratio ita cõpsita ut nera esse uideatur. Quo nomine etiam dicitur fraus. deceptio cautela.

Sophronium nomen est fœminæ per diminutionem aduiationis amatoriæ prolatuz & ab σωφρόσυνη. q ẽ prudẽtia deductum uelut totula prudẽs.

Sophron: latine temperantia qua carnales frænant libidines ne in quæq; uitia mẽtẽ cõsentiẽtẽ trahãt

Sophrosyne. similiter temperãtia modestia castitas. Hiero. contra Ioui. Non enim ut male habetur in latinis codicibus sobrietas est legenda sed castitas ideſt. σωφροσύνη.

Sopor. idem qđ somnus. a quo Soporifer.

Soporo. as. pe. p. soporẽ induco. Vñ Soporatus cui uelut irrigatus est somnus.

Sopio. is. iui. itum figẽ soporo. Quintil. Illa statim oẽ iam totam domum ac familiã q es prima sopinerat. Vnde sopitum dicimus qui iam cœpit dormire. Virg. tamen sopitum somno dixit. quasi irrigatõ. Et sopitus dicitur qui sensus amisit. uulgo stramortitus dr. Liui. lib. i. Iubet bono aĩo esse. sopituz fuisse regem subito ictu. ferrum haud alte in corpus descendisse: iam adsc redisse: inspectũ nullus absterso cruore oĩa salubria esse: confidere propediem ipsum eos nisuros. Huius compositum est Cõsopio qđ est totus sopore obruor. Ci. lib. i. tus. Num igit eũ curare censes cum luna laborat aqua cõsopitus putat ut euz dormientem osculet?

Somnus. Græce ὕπνος. latine apud antiquissimos sypnus postea sopnꝰ. mutata aspiratiõe. in. s. & u. in. o. sicut fit in herpillon serpillium. Sunt tñ q magis somnus usurpent sine p. Et dr somnus cũ dormimꝰ. Virg. li. iii. Ge. Nec somnos abrumpit aut ra quietos. Somnium nero illusio quam patimur cum dormimus. Hiero. ad Enst. Nec uero iopor ille fuerat: nec uana somnia quibꝰ sæpe deludimur. Ponitur qñq; somnus p deo. Mat. Et quia nulla uenit: tu mihi somne ueni. Ser. tñ cõ. lib. v. eñ. ait. Somnus ipse deus. Somniuz quod dormimus. Insomnium qđ in somnis uidemus ut Falsa ad cælũ mittunt insomnia manes. Sciendũ tñ ut Macro. docet q eoꝝ q dormientes uidere nobis uidemur quinq; sẽ gña. somnium. s. iusio insomnium: oraculuz: uisus q a græcis phantasma dr. Ex his insomniũ & phãtasma cum ffa sint interpratiõe nõ indigent: tm reliqua nates interpiant. Et oraculũ qdez est cũ qs insomniis aliquid nobis denũciat. Visio cum id qs uidet qđ eodẽ mõ quo appuerat euenit. Somniũ ãt pprie uocat qđ tegit figuris & uelat ambagibus nõ nisi interpiatiõe iteligẽdis. A Somnus fit Insomnis. qđ rst puigil. Vnde Insomnes noctes dñt perugilrs.

Somnio. as. p quietẽ aliqd quasi uigilãs uideo. Vñ Somniator apud Genesiz. Pla. in cur. Quos tu mihi insanos hõres tquos sumsos somnias. i. somniãdo loqris. Aug. li. đ ci. dei. absolute posuit. Et dormiuit in loco illo & somniauit.

Somnifer. a. um. qđ affert somnum. Plyni. lib. xviii. Visq; somnifera ẽt satiuo papaueri.

Somnific⁹. a. uz. qđ somniũ iducit ut uis somnifica.

Somniculosus: a somniculo magna fit. q a somno. & is dr q ad somnos nacat. i. somno plenꝰ & ignauiæ. Interdũ dr nõ q somno idulget sz q somniũ inducit: hẽq; uz somnificã. Vñ Cina aspidẽ uocat somniculosam. non q ipsa dormiat sed q ni somnifica homines percussos enecet.

Somnorinũ apud antiquos dicebat id qđ in somnis uidet. Var. Hic somnorinas imagines affatur.

Sora sunt oppidum Volscorum. de quo Liui. iiiq. Et Iuue. eius meminit cum ait Optia soræ: aut phaleratæ domus.

Soracte: mons In phaliscis. apollini sacer. quo spelũca cooperta latebram sibi elegit diuus Syluester. Et generis mascu. Quod & hic Sorax. & hoc So-

Tracte.ıſ.dī.Syr.li.viii.Et ſacrū phœbo ſoracte fre quẽtant. Virg.li.xi.Sūmæ deū ſci cuſtos ſoractis apollo.Itē dī Socratis.ıſ.ſicut ꝓeſte & ꝓneſtis.

Sorbeo.ēſ.bui.itū.Vnde Sorbitio.Dī & Sorbo.ıſ. pſi.ptū.Eſt ät ſorbere deglutire q dq̄ molle.facti tium uerbū a ſono uocis quē faciūt q ſorbẽt.Trāſ fertur & ad alia.Hiero.in paulo.Fōtē lucidiſſimū oñdens tūmō foris eundē quē genuerat terra ſorbebat.Huius cōpoſita ſunt.Abſorbeo.uel Abſorbo.Luc.lib.iiii.Abſorpſit penit⁹ rupes & tecta ſe rarū.Aug.li.6.cō.Gutgeſ tū moꝛe carthaginēſiuꝫ qbus nugatoria ferūt ſpectacula abſorbuerat euꝫ iuſania circēſiaꝫ.Exorbeo uel exorbo.extra.ſorbe Ci.li.z.phil.i iāguinē ciuilē exhauſit uſ pot⁹exorbuit.Plau.in epi.Iaꝫ ego me cōuertā in Irudineꝫ aſq eoꝫ exorbebo ſanguiuē.Obſorbeo uel obiorbo.totū ſorbeo.Ideꝫ in Cur.Vin aquā? Si fruſcu lenta eſt da obſecro.hercle obſorbeam.

Sorbitio.ipſe ſorbēdi actuſ.Perſ.Barbatū hæc crede magiſtꝛ dicere ſorbitio tollit quē dura cicutæ. Huiꝰ diminutiuū ē Sorbitiūcula ꝓ cibo q de facili

Sorbities.idē qd Sorbitio.aquo fit diꝛ (ſorbeſ. minutiuum. Sorbitiuncula.

Sorbillo.aſ.diminutiuꝫ a ſorbeo.Et proprie ē paꝛ ſed frequẽter ſorbeo.Ter.i adel.Et cyathos ſorbillans paulatim hunc producam diem.

Sorbum i gñs fructus ſilis pyri.qd ſiccum aluñ ſiſtit. Mar.Sorba ſumus molles nimium durantia uentres apti⁹ hæc puero q̄ tibi poma dabis.Col.Sorba manu lecta in urceolos picatos adicito.

Sordes i immundicia.aquo Sordidus.

Sordidus.a.um.qd eſt ſordibus infectū.Liul. Ter. Var.loco non humili ſolū ſed ēt ſordido ortus.

Sordeo.ēſ.dui.ſordidus ſuꝫ.Ply.lib.xxv.Vitā iuuare non fortaſſis credet aliqs cū hæc quoq nſa friuola exiſtimēt adeo delicijs ſordēt & q̄ ad ſalutē

Sordeſco.ſordidus fio.ut q ſordet ſor/ (ptinēt. deſcat adhuc.Hinc Exordeſco qd ē ualde iordeſcō.Gel.Cur ergo nos patimur nomē pñæ illuſtriſſimum in hoīibus deterrimis exordeſcere?

Sordido.aſ.ſordidū facio.fœdo.Aug.li.i.cō.Dilata eſt itaq mūdatio unea.q̄ſi neceſſe eēt ut adhuc ſordidaret ſi uiuerem.

Sorex.aial paruum a ſono uocis quem rodendo facit.Vide indictiōe Muſ.Hinc Soriceus.a.um. & Soricinus.a.um.Vñ Soricinos dētes dixit Plau.

Soror dicta ē.q ꝙ q̄ſi ſeoꝛſum a ſua ſtirpe naſciti ſeparatuꝛq ab ea domo in q̄ oriꝛ.& in aliā familiā tranſgreditur.Vel ſoror.quaſi ſorte diuerſa orta.

Sororius.dictus eſt cui ſoroꝛ mea nupſit. Similiter frater & ſororis filius ſororius dicit.

Sororiæ:puellæ mātmæ uocant cū intumeſcūt.

Soros.græce:apud nos aceru⁹ ſiue cumulus dī.Vñ Serapis.quaſi soros apis.

Sors.a ſerie dī ſcdm.Var.Ponitur pro fortuito alicuius rei euentu.Vnde Sortior uerbum.Aliquando profatali.neceſſitate Virg.Hic exitus illuꝫ ſorte tulit.Quid ſit ſors Aug.in pſæ.interꝓtatiōe oñdit his uerbis.Sors eſt res in dubitatione humana diuinam indicans uoluntatem.Nam & ſortes miſerunt apſi. electi ſunt duo iudicio humano.& electus de duobus iudicio diuino.Vñ ſcribitur.Cecidit ſors ſuper matthiam. Ponitur ergo ſors pro gia qua ſaluamur.quia in ſortem non eſt electio:ſed uoluntas dei.Nam ubi dicitur..Iſte facit iſte non facit:merita coꝛyderantur.& ubi merita conſyderant ſi electio eſt:non ſors.Quoniam ät deus nulla merita noſtra inuenit:ſorte uoluntatis ſuæ nos ſaluos fecit:quia uoluit:nō quia digni fuimus.Hæc ē ſors.Vnde in actib⁹apoſtoliciſ.Quia exiſtimatti donuꝫ dei pecunia comparari: non eſt tibi pars neq̄ ſors in fide hac.i.gratia non permanes ad iſtam gratiam quam gratis omnes accepimus.Et ſortes ex promiſſione dei partei hæreditatis uocantur.que populo ſunt diſtributæ.Vnde tribus leui præcepta eſt non habere ſortē inter fratres ſuos ꝙ ex eoꝛum decimis ſuſtentaretur.Hinc ſors patrimoniuꝫ.dicitur.Vnde Conſortes & conſortia qui aliquod patrimoniū ſimul hñt. Et ſors ſumma eſt ſiue caput & prima pecunia quæ cōfertuꝛin ſocietatem:ut inde lucruꝫ fiat. Ter.in adel. Hei mihi etiam de ſorte nunc uenio indubiū. hoc eſt de ꝓtio quo empta erat.fidicina. Inde Conſortes.qui tantundem ſortis attulerant ad ſocietateꝫ quantum ille cum quo eſt ſocietas. Item ſors ē fatalis neceſſitas.ſiue parcæ ꝙ ita unicuiq̄ ſortitum ſit ut ipſe uoluerūt.Virgi.Hic exitus iliuꝫ ſorte tulit.Item dicitur Iudicium.Ideꝫ Nec uero hæ ſiue ſorte datæ ſine iudice ſedes. Tractū ex romāo more.Non enim audiebantur cauſæ niſi per ſortem ordinatæ.Nam quo tempore cauſæ agebātur cōueniebant omnes & ex ſorte dierum ordinem accipiebāt.puta ꝙ poſt triginta dies cauſas ſuas exequerentur.Item Succeſſio.ſicut in hymno.Vecū dies abſceſſerit:noctemq̄ ſors reduxerit:mundi ꝓ abſtinentiā ipſi canamuſ gloriam.

Sortilegus.pe.cor.qui per ſortes futura ꝓnūciat: & q ꝓ ſortem aliqd eligit.Hinc Sortilegium.

Sortior.iriſ.ſortes facio.ſiue p ſortes aliqd recipio. & ſorte aliqd conſequor.Lac.lib.7.Vnde apparet uominem qui eo utitur immortalem ſortitum eē conditionem.Sue.in Aug.Ex prætura macedoniam ſortitus.Aliquando Sortiri ſignificat diſponere.Virgi.Sic fata deuꝫ rex ſortitur:uoluitq̄ nices ſic nerūtur ordo.

Sortito.pe.pro.aduerbium qualitatis.ſignificat ex ſorte.Hor.li.car.lupis & agnis q̄to ſorto obtigit.

Soſpes.generis communis q̄uis Soſpita foemininū habeat.Et non ſolum qui ſeruatur.i.ſaluus eſt ſoſpes dicitur ſed etiam qui ſeruat.Vnde Ennius ſoſpitem pro ſeruatore poſuit.

Soſpitalis:q ſoſpitatē dat.Pla.i pſeu. Quisē q mā occupato moleſtā obtulit q tibi ſoſpitalis fuit.

Soſpito.aſ.pe.cor.incolumen ſeruo.Liui.lib.i. Propitius ſuam ſemper ſoſpitat progeniem.

Soſia.nomen uiri proprium.apud comicos.

Soſtratus.fuit uir Aeginita. Laodomantis filius.

Soteriat Ci.in uer.actī.iiii.inquit uno uerbo exprimi non poteſt cum eum ſignificet qui ſalutem dedit.Soteriq̄ ſalus.Soterion ſalutare dicitur.

Sotularis calceus. Hiero. cōtra Iouī. Legim⁹ quēm dā apud romanos nobilē cū eū aīci arguerēt quasi uxorē formosā & castā & diuītē repudiasset. prēdisse pedē & dixisse eis. Et hic sotularis quē cernitis uidet uobis nouꝰ & elegās sed nemo scit preter me ubi me premat.

Spado. & eunuchus græce dicti oēs sī in nullo differentes nisi q elegātius & magis atticū ē eunuchus q spadonē dicere. Fit āt Spado ab σπάω. qd ēst euello. q ab eo ps maxia uirilitatis auferat.

Spadix teste Gel. lib. x. ē auulsus a palma ramus cū fructu. hoc ē palmes. Virg. lib. iii. Ge. Luxuriatq; toria aiosuꝫ pectus honesti spadices glauciq;

Spadixꝰ. pe. p. color q & phœnicēꝰ. nc̄ poecinꝰ. q ñ sit dissimilis fructui palmæ arboris nōdū sole icocto

Spæra. latie globus. & id ē qd ex oī extenore pte rotūdū apparet. Nōnūq; ēt Sphæra cuiuscūq; figuræ scribit. Nam græce σφαῖρα dicta. ut Euse. li. ppa. quasi sphæra hoc ē corpus æthereū. Manil. Iugētq; sphæra totū pcingit olympū. Hygi. Sphæra ē ipsū q dā in rotūdo cōformata oibꝰ expetibus æqualiter appens. Huiꝰ diminutiuū ē Spærula & pbærula. parua rotunditas.

Spartha. lacus in Atropatia inquo sales nascuntur. & congelascunt.

Spargapises. fuit testa herodoto. filiꝰ Tomyris maiestatem regnæ.

Sparta. æ. & Sparte. ēs. eadē ē q & Lacedæmō urbs laconiæ in peloponeso. a Sparto phoronei filio q eam cōdidit appellata sparta. Fuit āt ciuitas græciæ insignis q diu cū athenīēsibꝰ grauia bella gessit. q Lycurgi legibꝰ optime instituta fuit. Ab ea dicti ī Spartiatæ. spartæ. & Spartani. Spartiatas legimꝰ in lib. Macch. romanis fuisse cōfœderatos. Virg. Veloces spartæ catulos acriq; molossū pasce feroq; pigui. Idē. Virginis os hitiq; genis & uirginis armis sptauæ. σπάρτα. latie filū. linea carpētariū siue rubrica trāsferri pt. Suidas ἀπὸ τῆς σχοινίας ἀπάρτι ἡ πόλις τῶν λακεδαιμονίων ἀπὸ τοῦ Ἰασίου τινὸς ἀπαρτιάτης ἐστὶν ἀπαρτίνων

Spartacus. famosus gladiator fuit extbracia oriūdus robore ai & corporis pstās. q una cū Chryso & œnomao effracto lētuli ludo gladiatorio. cū. lxx. gladiatorib⁹ erupit capua māuq; seruoꝝ cōgregata. q si insto exercitu cōpato ballū ingēs excitauit. Sed uictus a Crasso fuit. Dequo Luc. ut filī cā caderes qua spartacus hostis.

Sparteatīs utēsilia. ad maioris sūmæ pecunias capiēdas. Nūmoꝝ. n. receptacula uariis noīb⁹ appellata fuere. Nā ut sacci i sacculi sacelli crumenæ scorteæ & māticæ & marsupia. ita fisci fiscinæ & fiscelli

Spartū gñs herbæ apud hispanos frequentis. Quidā latini hāc Genistā interptant. A Spartum fit Sparteus. a. um.

Sparus. seu Spaꝝ. telū rusticū īmodū pedis recurui. Virg. li. x. Agrestiq; manu armat spatꝰ. Sal. Sed ex oiuꝫ copia circūīrā ps militarib⁹ armis ilsti et cæteri ut quoq; casus armauerat sparis aut lāceis. Alii pacutos fudes portabāt. Festꝰ. Spa puissimi gñs ēst iacula apgēdo dicta q passiꝫ pugnan dō spgerēt. Lucil. Tū sparaitū muricēs portāt tra

Spargo. is. si. sū. passiꝫ aliq d iacto. (guta porro. Virg. Iā cornu petat & pedibus q spgat arenā. Et Spgere sternet. Idē. Spgite humū foliis. q̄q; gutta ꝫ fundere. Idē. Spgite tara unigula votes sanguinis. q̄q; Madefacet. Vñ Adspgo dicimꝰ. Solebāt. n. uetes iuuenes nos quoq; facimꝰ aq̄ corpꝰ purgatiōis cā madefacere dūs iferis sacrificātes. Huiꝰ cōpsita ēst. Adspgo Cōspgo. Col. li. x. Stercore uel palea. cōspgito solū aī brumā. i. pfecte spgito. Dispgo diuerte spgo. Lac. li. iiii. Vbi aius i multa dispulsus huc atq; illuc diuagat. Circūspgo. Ply. li. xviii. Ibiq; se purificātes solēnē aq̄ circūspgi. Impgo. inꝰ uel ualde spgo. Respgo. sans bñ spgo. Liui. li. i. Ne sanguine se nefādo soceri gñiq; respgerent. Col. li. i. Deinde cum pdictum tectorium inaruit rursus amurca respergitur.

Spathe. rdūr qbꝰ aliq d inꝰ cōuulsū ē Ply. li. xxviii. Tremulis spasticis axilētibꝰ.

Spasticus. dī q̄si maligno spū correptꝰ. q in aliquo loco neq; cōsistere. sed subito mouet. Ply. lib. xx. Neq; ex paneſcētibꝰ repēta nec spasticis aut rursus torpētibꝰ. nec supet somnos genitura effundatur.

Spata. a σπάω. scindo uel dilacero. uel ab σπάω. qd euello. siue euagino significat. Apule. Militaris & sacramēti geniū ob amissaꝫ spatā uerebatur.

Spathula. siue spathaliū dimutiuū a spathes. dr rami⁹ ut tolū palmæ. Spathes. n. ramꝰ palmæ uocat. aquo pēdēt palani. hoc ē palmulæ siue palma.

Spatiū nō solū de loco dīꝫ ēt de tpe. Ci. li. x. adhere. Spatiū ita cōsyderat. satis ne longū fuerit ad eā rē trāsigēdā. scierit ne satis ad pficiēdū spatii futu

Spatior. spatiatū eo Virgi. li. i. Ga. Tū cornix plena pluuiā uocat iproba uoce. & sola i ficca secū spatiat arena. Et spatiari ēntra certū spatiū d ambulare. Idē. Aut aī ora deū pīgues spatiat ad aras. Festꝰ. Spatiatorē p erratore posuit Cato.

Specio. is. xi. ctū. apud ātiquos i usu fuit. qd uidere sīgt. Vñ Augures specere hoc ē ispicere aues dicebāt. Enniꝰ. Vos epulo postq̄ spexit. Ex⁹ cōpositis tū utimur. Aspicio. Cōspicio. circūspicio. Despicio. dispicio. Inspicio. pspicio. pspicio. respicio. Introspicio. Suspitio. & trāspicio.

Specto. as. frequētatiuū sīgt sæpe seu fixe intueor. Lacli. x. Spectarem os cælū deꝰ uolnit utiq; nō frustra Et refert adoia sed ppria ad nolūtatē. Vñ spectacula dicta ſt. Interdū Approbo. Cic. li. v. tus. Non igit ex singulis uocibꝰ phi spectādi ſt. Vñ & spectatores pecuniæ. dūr q eā pbāt. Interdū. Caueo. ispicio. Plau. Spectādū ne tibi ānulū det neq; roget. Interdū Tēdo. & q̄si respiciēdo tēdo ut apud Ci. ad extremū si ad pniciē pfiæ res spectabit: pfiæ salutē ānpones saluti pfis. Quintil. Et qd ad pessimū spectat eūctū miserabilis sis oꝫ ut amator esse uidearis. Interdū Cōpare. Virg. Si ad uitulā spectes nihil est q pocula laudes.

Spectatores q ad ludos spectādi cā cōueniūt. Plau. Nūc spectatores uouls ſnmmi cā clare plaudite. Et Spectatores pbatores dūt. Ter. in eu. Cū me ipsū noris q̄ elegans formarum spectator fiem.

Spectabilis.spectatione dignus & quasi admiratiõe dignus. Apul. Iubet construi pulchrum & spectabilem currum.

Spectatus.probatus.cuius.s.spectata iam virtus est. Virg. Sunt nobis fortia bello pectora sunt animi & rebus spectata iuuentus.

Spectaculum.dicitur id quod spectatur.hoc est ludi qui spectantur. Virg. Nocte pluit tota redeãt spectacula mane. Liui.lib.i. Iudici deinde finitimis spectaculum iubet. Aliquando dicitur ipsa spectatio. Ci. O grane acerbũq; spectaculum. Aliqñ locꝰ unde spectatur. Sue. De spectaculo excitatus descendit. Liui. Tum primũ Circo qm maximus dicẽ designatus ẽ locus.diuisa loca pribꝰ eq tibusq; ut spectacula sibi q̃q faceret.fori appellati.

Species.effigies facies uel imago.Ci.lib.i.offi. Quæ autem specie quadã utilitatis.hanc græci ideam uocant. Et in top. In diuisione formãrũ quas græci ideas uocant :nostri si qui hæc forte tractant species appellant. Itez Cæsar.cõ.iiii. Auxiliaresq; quibus ad pugnam non multum Crassus confidebat lapidibus telisq; subministrandum: & ad aggerem cæspitibus comportandum speciez atq; oppugnationem pugantium pberẽt .i. demonstrationem sine simulationem ptextum & quasi uelamentum. Quandoq; species sumitur pro aspectu & re uisa. Virg. Non tulit hanc speciem furiata mente corebus. Quandoq; pro pulchritudine seu deformitate.a speciendo. Vnde dicimus Speciosus forma pfilis hominum. Et species ut diffinitur a dialecticis.est quæ dicitur de pluribus differentibus numero:ut homo'est species. quoniam de Socrate & Plarone & aliis non specie sed numero differentibus pdicatur. Ob eam rationẽm ita appellata. q multorum collectio una quasi uisione comprehendatur. Nam genus est quod pdicatur de pluribus differentibus spẽ:ut animal quod de homine equo asino & huiusmodi dicitur quæ spẽ differũt. Quandoq; spes sumitur pro aromatibus. Macro. lib.ult.fatur. Spes & acres & calidæ superficiẽ cuti apponuntur exulcerant. Hiero.in can. Homilia dixit Aromata quidem species esse sed non simpliciter. Addidit enim species pigmentorum. Martianus Iuscõ. Species ptinentes aduectigal.cynamomum:piper longum .piper.album. Sic dicitur Vicus speciarius a spẽbus arabis peginisq;

Specialis & hoc speciale significat nõ tam particulare q̃ proprium & ueluti peculiare sicut ait Iul. Capi. Macrianorum familiam id speciale semper habuisse ut Alexandrum magnum in auro & argento exculptum semper haberẽt.

Specialim aduerbium.significat particulariter.

Specificus.a.um.qd est particulare.

Speciosus.pulcher. Semper enim in bonum accipit. ñis species medium uocabulum fit. Virgil. Neq; enim specie famaue mouetur. hoc ẽ nec præsenti deformitate nec rumore mox futuro. sic & Formosus.licet forma indifferenter ponatur.

Specimen pẽ.cor.experimentum probatio:siue exẽplar. Nam est illud parum quod in mercibus emptori ostendi solet ut in pannis:uel degustatio in esculẽtis. Ci.in inf. Quid illud nuz dubitas qn specimen naturæ capi deceat ex optima quaq; natura. Aug.lib.xvi.ciui.dei. Verum & hoc eorũ supplicium futuri iudicii diuini specimen fuit.

Specula.æ.accipitur pro loco edito & eminenti unde aliquid longe uideri & speculari potest :siue fit mons:siue turris:siue lapis:siue arbor:siue quid aliud eminens. Virgi. Specula de montis in altum deferar. Ouid. In speculis omnis abydos erat. Est & specula diminutiuum a Spe.& significat paruã spem quod sit blandimenti causa. Cic. Cælio. Hac tamen oblectabar specula.s.tullia. Vt enim a rete.recula.ita a spes specula fit.

Speculum:inquod aspicimus. ac speciem.i.imaginem uultus nostram contemplamur. Quod datum nobis a natura fuit:ut nosmetipsos nosceremus & formosi deturaremus infamiam:deformes redimendum sciremus esse uirtutibus quicquid corpori deesset.sicut Socrates monebat adolescentes.

Speculare & per apocõpen Specular.& Specularinz idem quod speculum. Interdum ponitur pro uitreata.siue pro ocularis:ut pote olim facta e speculari lapide translucido:nunc autem e uitreis orbibus uel tessellis plumbo iunctis. Vlpi. Specularia & uela quæ frigoris causa. uel imbrium indomo sunt instrumento domus non cõtineri Cassius existimauit. Iuuè. Quæ uehitur clauso latis specularibus antro. Specularis autẽ lapis dictꝰ ẽ q ad speculi similitudinem luceat atq; imaginem reddat. Finditur in tenuissimas crustas. Plyn. multi alucaria & e speculari lapide fecerunt operantes intus spectarent. Idez lib.xxxvi. In arabia quoq; esse lapidem uitri modo translucidum quo uruntur pro specularibus Iuba auctor est. Specularium usum clarom transmittentium lumen memoria sua prodisse scribit Seneca in epistolis. Qui item de Scipione ait. Quod nõ in caldariũ suũ latis specularibus diem admiserit. Mar. Hibernis obiecta nons specularia puros admittit soles & sine face dies.

Speculor.a specula fc.quasi e specula prospecto uel aduideam intendo. Vnde Speculatores qui e specula aspiciunt uel in bello ante exercitum explorãdi gratia mitti solent. Per translationem speculari ponitur pro seruari:& exacte consyderare. A quo fit compositum. Præspeculor. quod est ante speculor. Sue. de Cæsa. Exercitum neq; per insidiosa itinera duxit unq̃ nisi pspeculatus locoꝝ situs.

Specus a specio. Est enim ut in proble. Plutar. inqt locus unde despicitur & inde spectacula dicuntur. Vnde & specula dicta est. Et dicimus. Specus.us. & specus.speci.tam mas.q̃ fœ.gñis. Similiter Specus.oris.neu.gñis pro spelunca. quæ a græcis spelæum. Vnde Virg. adimitationem græcorũ. Spelæa feratum dixit. Gel. lib.vi. Sole medio & aliquo hac flagranti specũ quãdam natus remotã late brosamq; penetro. Hora. lib.iii.car. Quæ nemora aut quos agor in specus. Inueniẽt hæc speca hoc specum & hoc specu. & in plu hæ specus. Ser. docet specus apud maiores trium generũ fuisse. qd

hodie in numero singulari tribus tantum utimur casibus. In plurali. a genere masc. habet oēs casus.

Speculum: Instrumentum teres & parum quo medici ad tentandam uulnerum ac fistularum uiam, uel profunditatem utuntur. Pacu. Vt medici faciunt qui prius specio uulnus terēt. Fit ā a Specio.

Specillum diminutiuum parum specium. Cor. Cel. lib. v. Ante omnia autem specillum dimitti infistula conuenit ut quo tendat & q̄ alte pueniant scire possimus. Hinc Auricularium specillum dicitur quod curādis auribus adhibetur. Est & Specillum instrumentum quo oculos inungimus. Ply. li. 7. Super omnes. C. Iulius medicus dum inungit specilum per oculum trahens. Cel. libro sexto. Specillo super oculum inducatur.

Spelæum. a nūs dī spelunca. Vir. Cernit est in sylvis inter spelæa ferarū malle pati.

Spectra: similachra. Ci. Cas. His autem spectris etiā si oculi possent ferri. i. imaginib⁹ mētis.

Spera. Vide supra. qa scribit eū diph. Sphæra.

Sperma. atis. græcū est. & latine Semē dī. Gñale ad omnia semina.

Sperno. is. sprēui spretū. fastidio despicio. Antiq ēt spernere pro separare posuerunt. Ennius. Ius aequū æquā se a malis spnit pcul. Hinc fit compositum. Despno. qd è ualde spernio. Var. Homo ridiculus & ab omni pube depretus.

Spes spei. & speres. ei. anno ptulerāt. Var. Quibus suaq delectet ipse aliqs & tene spebus iactet suis. Vnde Aspere. quasi sine spere. & pspe. p ipete. In pli hz oēs casus. & maxie ipes & ipeb⁹. Hier. in li. Macch. Noli ex tolli nauis ipebus. Est aut spes opinio futuroꝝ. Referturq; eā ad mala q̄ ad bona. Huius diminutiuum est Specula de quo supra. Et compositum. Expes sine spe.

Spero. as. ad dolorē & ad uoluptatē refert. Virgil. Hāc ego si potui tm spare dolorē. & pterre tonor potero. Spare inqt. i. futura opinamurue timere. Ply. li. xi. Suspat largior pcentus. Hinc bō spo & male spo dicimus. Aliqn Spare est existimare seu credere. Et tādem præsenti q̄ de ptō dī. De præsenti. Quintil. Facilis ut aliaduertere uos spo detentionis meæ cursus est. De ptō. Idem. Et innocentiam quidē puellæ sanctæ ut spo defendimus. Hic

Spatum ueteres dicebant eum qui uxorem perit &. Spatam uirginem quæ perierit. Afra. Curre & nostra uenies & mecū ipatā adducere. ut uideat puellam. Postq̄ uero sponsio facta erat non ipata sed uel dicta uel pacta uel sponsa uocabatur. A Spo. fit cōpositum. Despero. & Inspatus.

Sperchius: fluuius thessaliæ quem pbon mōs effundit & ndocissimo cursu defluit in sinū Maliacuz.

Speusipus. philosophus athenensis. Plonis ex sorore nepos qui octo annos platonicæ scholæ pfuit. Ferunt hāc tenio cōfectum sibi mortem conscuisse mœrore impulsum. Plutar. uero scribit illum pedūculis efferuescentibus interisse. Primus inuenit quo pacto ex gēstionib⁹ lignis fierēt uasa capacia

Speusici panes dicti sunt a festinatione. σπεύδω. enim græce sīgt festino.

Sphæra. Vide indictōe Spera. Suidas σφαῖρα δέ ἐστιν ὄργανον ἐκ κύκλων συγκείμενον ἐν ᾧ τὰ τῶν ἀστέρων φαινόμενα σχήματα τεθεώρηται. ἀπὸ τοῦ σφαίρᾳ παίζειν. pro pila lusoria etiaz ponitur sphæristerion locus ubi ludit.

Sphæristerium. locus balnei spē rotunda in quo uaria exercitationum genera. ueteres habuere. Ply. in epistolis. Apodyterio suppositus est sphæristerius quod pla genera exercitatiōis. plurēsq; circulos capit. Sed in primis ad exercitiū pilæ deputatus est quā græci σφαῖραν. appellant. Nam σφαιρίζω. significat pila ludo. Lamprid. Post lectionem operam palæstræ aut sphæristerio aut cursui raut luctaminibus mollionibus dabat.

Sphæromachia: pilæ lusoriæ certamen. a sphæra circulariq; figura dicta est.

Sphinx. gis. nel gos. & Sphingium. animal æthiopæ prodigiosum ad hominis speciē accedens solo pilo quem fuscum. & similitudine feram assimilatur: habet geminas mammas in pectore ut ingere Ply. lib. viii. a stringendo dictus. hoc è ἀπὸ τοῦ σφίγγειν. Hic cum hominibus offertur si illum præsentiat. saluatur. Si nero bestis prius hominem sensent perdit et homo. Albertus magnus lib. xx. De animalibus inter simiarum genera enumerat sphinga insignem duabus in maxilla macubis nigricantibus cauda colons sub nigri oblonga. Solinus. Inter simias habētur & sphinges uiolæ comis: mammis prominentibus: docilis ad fentatis obliuionem.

Sphondylū: internodium seu nertebrum spinæ. dicitur & Sphondylus. pe. pro. Sunt autem decez & septē sphondyli quoq. aam. spinā faciunt: reliq; nero lumbos. Sunt & qui sphondylos dicant cubos. Seneca & Macro. uidentur accipere pro quodam pilcis genere quem Iuniores Schinalū dicitant. Sphondylus etiam uerticulum dicitur appositum fusis: ut nendo melius uertantur.

Spica. æ. & spicus. & spicum dicitur cum per culmi folliculum. i. extremum tumorem aristæ adhuc tenues immoduz spiculi eminent. Abusiue tamen & de maturis frugibus dicitur. & de quocunq; acumine ad spicæ similitudinē facto. Dicta spica a spe ut inquit Var. Nam cum fruges in spicam exierit spez præbet hominib⁹. Spica in hordeo & cnnico tria habet commentia granum glumam aristam. Sciēdum est a Spicus utrūq; numerum esse. a Spicum tantum singulare. Ci. in arato. Spicum illustre serens insigni corpore nirgo.

Spica musica: quæ non habet aristam. Aristæ enim quasi cornua sunt spicarum.

Spiceus. a. um. quod e spicis est. Tibul. Flana ceres tibi sit nostro de rure corona spicea.

Spicilegium: collectio spicarū. Var. Ad corbē messi facta spicilegiū nenire oz aut domi legere stipulā

Spico. as. spicas emitto. Ply. lib. xviii. Grana in tunicula crinito texru spicantur. Vnde Inspico. as. pro. quod est ad spicarum similitudinem incido uel fodio. Hinc Spicatus. a. um. qd hēt spicas. Idē lib. xxi. Aliud rursus spicatæ gñs hærbarū.

Spiculū lancea breuis: seu ut Vege. ait telū missile cuius ferrū est triangulū unciarū nouē: hastile pedum quinq; & semis. Aliq; pilū nostri genus uocauerūt. Ac cipit & p sagitta. Vir. Spicula cōūso fugientia dirigit arcu. Aliqn dī sagittæ ferrū seu cuspis ipsa & aculeus. Virg. Spicula sagittarū & aculei apīū. Curtius. Alexāder sagitta ictus est q̄ imedio crure telum quat spiculū. Virg. de Apib⁹. Et spicula cæca reliquūt affixæ uenis. Dictū spiculū a spicarū specie.

Spiculo. as. cuspidē acuo. Ply. li. xi. Telū uero psodiēdo tergori quo spiculauit ingenio.

Spiculatores dicti sē satellites pncipiū. a spiculis q̄ gestāt. Con. Tacitus dilapsis spiculatorib⁹ cætera chorus non aspernata concionantem. Quidam et accipiūt spiculatorum pro carnifice.

Spinus. pryor seu prunor arbor ꝙ spinis referta sit. Virg. li. iii. Cui. Eduicq; pyrū & prunos ilā spia fe.

Spina: sentis q̄ pūgimur. Hic Spinus. a. (rētum. ut corona spinea. q̄ e spinis facta ē. Spinosus. a. um. spinis abūdans. Spina ēt dī a collo usq; ad natiū flexū depsa q̄si ualhs ē inter colles quos uocant dorsa. Ply. lib. xi. Spinæ lūbus ossea sed teretis structura p media foramina a cerebro medulla descēdēte cōtinām q̄ cerebro colligūt qm̄ tenuis ea⁹ mēbrana mō incisa stanz expirat. In spinæ igitur pte supiore scapulæ alateribus dorsaq; omnia dicuntur terga.

Spinter. fibula in humeris aut armilla aut iqt Prisci. Plau. in Menæ. Iubeas spinter nouū recōcinnari. Hoc armillæ gne mulieres utebāt brachio summo sinistro: solisq; fœminis decorū fuisse nestē. lōge lateq; diffusa z ad ulnas cruraq; ab oculis defen.

Spintriæ. dicti sunt repertores monstro (dēdas. sæ libidinis. nouiq; cōcubitus. Sue. in Tibe. Mōstrosiq; cōcubit⁹ reptores quos spintrias appellabat.

Spirillum: barba capræ.

Spiræ sē reuolutiōes siue circuli q̄ in seipsos nō recurrūt. Hinc in ornamētis capitis mfonsæ & i serpentib⁹ ē spira cū se ingirū uoluūt. Vū & p serpēte qnq; ponit. Ply. li. 9. Lolliā paulinā q̄ fuit Caii pricipis mfona uidi smaragdis margaritisq; optā alterno textu fulgētibus toto capite crinib⁹ spissauribus collo monilib⁹ digitisq;. Virg. lib. 2. Ge. Nec trapit ī mēsos orbes p humū neq; tāto squāmeus in spirā tractu se colligit anguis. i. i circulum. Et li. 2. xñ: Spirisq; ligāt ingētib⁹ & iam bis mediū amplexi. Ser. Spiris nodis. Vū & bases columnæ spirulas dicūt. Nā ppe Spira ē uolubilitas funiū puta cū funis nautic⁹ in orbē cōuolut⁹ ē. Itē Spira dī funis. q̄ a pileo ad fauces distēdit & submēto alligat. Iuue. de faucib⁹ aures cū se porrigat & longo iactet spira galero. Item dī Basis columnæ unius tori aut duoꝝ. Ply. In ephesiæ dianæ ædemū colūnis spiræ subditæ & capitella addita. Itē Spira genus operis pistorii. Ennius etiam spiram hominum multitudinem uocauit.

Spiro. as. exhalo. Ply. Hæc duo gña fistulis spirāt q̄ ad pulmonē ptinet. Aliqn Spirāt ē emittere. & sic cōtrariū cū actō. Virg. Ambrosiæq; comæ diuinū auertice odorē spirauere. Col. li. 1. Reliq; imūdi cijs tetrum odorem spirantibus. Si autem de more fit sermo. absolutum est. Huius uerbi composita sunt. Aspiro. cōspiro. expiro. Inspiro. Interspiro. respiro. Respiro & suspiro.

Spiritus. halitus. Idem enim sunt Spiritus. halitus. & anima. Ply. Animæ leonis uirus grauesq; usi perfulcens. hominis tantum anima inferi uoluit pluribus modis. Aliquādo etiam spūs dī uentus.

Spirituale & per syncopen spiritale. qd ē spiritus.

Spirabile: aitale quo spiramus. Virgi. lib. iii. Per speciera testor per superos atq; hoc cæli spirabile lumen. Cicero tamen Spiritabile dixit in lib. de natura deorum.

Spiramentū est per quod exit spiritus. Virgi. li. iiii. Ge. Intectis certati tenuia cæca spiramēta linūt.

Spiraculum: idem qd spiramentum. Virgi. Sæui spiracula diris. Hieron in Gē. posuit pro ipso spū. Et in spiraūit in faciem eius spiraculū uitæ.

Spiracus. q̄si primipilaris: aut cohortis pfectus.

Spissus. a. um. proprie densum significat a Ixpium densitate. Vir. Scrobibus superabit Terra repletis spissus ager. Quandoq; significat tardum. Plaut⁹. Spissum hoc est amanti dicere uenire. Idem. Quia quod bene promittunt haruspices pspisse euenit. id quod mali promittunt: præsentaneum est. Hic Spissitas & Spissitudo.

Spisso. as. spissum facio. Cuius composita sunt Inspisso & Conspisso. quod est totum simul denso. Col. lib. vii. Atq; ubi duratus est: uehementiꝰ premitur ut conspissetur caseus.

Splen. dicitur qui & lyen. Celsus lib. iiii. Splen in sinistra parte est intestino innexus mantis mollis & rarus longitudinis & crassitudinis modicæ.

Splenēticus: qui ex splene laborat.

Spleniū: ut Iul. pol. inq; est caput splenis pinguis. Hinc splenia uelut p similitudinē dīr facta ex pānolanea uel lineo q̄ ad curā corporis super impōi solēt. Ply. Supponi op; spleniū uelle decoctum.

Splendeo. es. dui. luceo. Vū Splendesco. is. splendidus fio. Apul. Cū iam aurora splendesceret.

Splēdor. lux. p trāslatiōe; ponit p decore dignitate gria. Vū Splēdor nois. Splēdor familiæ: splendor uirtutū. hoc ē claritas. Hui⁹ cōpositū ē Resplēdeo.

Splēdidus. a. ū. clarus fulgēs. Et splēdidi dīr q̄ opas suas ad libertatē cōtulerūt. Ecouūso Sordidi auari. Hor. q̄nq⁹ sīd facies ut q̄dā memorat athenis sordid⁹ ac diues. Et alibi. Obicit nēo sordes. i. auaro.

Spolio. as. primo. Tractū a militib⁹. Spolia (tūm. eni dīr q̄cq; hosti detrahunt. Terē. in ecy. Quin spolies mntes lacteos. Huius cōposita sē despolio Dispolio. narie spolio. Amb. Hi ēt dispoliāt q̄ accepimus idumēta gīe spūalis. Expolio. pfecte spolio ut apd apīz. Expoliātes uos uestez hoiez induto.

Spoletiū. cū. riasi uz citra ī umbria q̄ nūc (te nouū. ducat⁹ spoletin⁹ dī. nō spoleran⁹. sicut ab Aretio aretinus. Mar. Despoletinis q̄ sē curiosa lagœnis Malueris q̄ si uina falerna bibas. Sic Ci. li. de claris oratorib⁹. p. Conutiū spolentinuz dixit.

Spōda. latus lecti. Nā spōdæ sē tabulæ q̄ utrinq; lectū sustinēt. Mar. Nec sponda nudigrabatti.

Spongia apd ātiquos ī usu erat tergēdaꝝ mēsaꝝ. ad hibebaturq; ad obscæna emūdāda. Mar. hæc tibi sorte dat tergēdis spongia mensis. Sen. lib. x. epi stolaꝝ. Vnus e germanis lignū id qđ ad emūdan da obscæna adhærente spongia totū in gulā farsit & in pclusis faucibus spm emisit. Accipit & spongia pro aspagisatim radicetur apud Ply. & Col.

Spondeo. es. spopōdi. sponsum. Vide indictiōe Despondeo. Eius cōposita sē. Cōspondeo. Vñ ueteres cōsponsoꝛ dicebāt fide mutua obligatos & Cōspō sores sibi inuicē pmittentes. Cl. Leptæ. De negocio tuo q̄ sponsoꝛes p pōpeio si Galba cōsponsor tuꝰ redierit. Despōdeo & Rūdeo de qbꝰ alibi.

Sponso. as. frequentatiuum. aquo Desponso. as. & Desponsor desponsaris.

Sponsio. non soluꝝ pmissio dr: sed ēt actiōis gñs ē. Caper. Religione sancit fœdus. at sponsio pœna. Paulus iurisco. sponsionē dici affirmat nō soluꝝ q̄ per spōsi interrogatiōez fit sed ēt oēm stipulatiōez pmissionēq;. Et spōsor p fideinssore qōq; ponit.

Sponsus. us. Sponsio. Ser. sul. Si posit eas stipulationes uxor nō dabat: q̄ stipulabat ex spōsu agebat: ex sponsu agebat iudices cognoscebāt.

Sponsus. a. um. participium. Tertū in eu. Scis sponsam mihi: Et deest esse.

Sponsalis & hoc spōsale qđ ad spōsionē ptinet. Vñ sponsalis dies dr quo puella promittitur.

Sponsalia. oꝝ. pmissio siue cōtractus stipulationuꝝ futuraꝝ nuptiaꝝ. Sponsalia hoc mō fiebant. Qui uxorez ducturus erat ab eo uñ docēda erat stipulabat eā in matrimoniū ductū iri. Qui daturus erat itidem spohdebat. daturꝝ. Is cōtractus stipulationū: sponsionūq; dicebatur Sponsalia.

Spondæus: pes duabꝰ syllabis longis cōstans. legitimus pes qui in heroico uersu oēm sibi uēdicat locū. licet uno quoq; loco reperiat. Dictus q̄ in sacrificiis & libamētis eo maxie utent. Nam σπονδὰς libamentuꝝ fœdusq; ac sponsionē sīgt.

Spondylus. est q̄ in ima pte fusi apponit: ut fœminae meliꝰ nere possint. a cuius similitudine callus siue caro interior oium ostreoꝝ spondylus dr. Mar. prō aialiuꝝ ossiculis in Santra. lib. x. Rosos tepēti spōdylos sinu cōdit. Est & Salsamēti gñs spondyle apud atheneū. & nomē piscis apud Plyniū. Insectū apud Aristotelē. Ply. lib. xxvii. Nullū aial radices a nobis dictas attingit excepta spondyle quæ oēs pseq;. Genus id serpentis est. Atheneus id qđ ī capite mugilū echinnata spē cōspicimus spondyluꝝ tradit appellari. Sed & calculus æneus. quo suffragia sua iudices atheuis dabāt spondylos uocabatur ut est apud Iulium pollucem.

Spōte. aduerbiū sīgt nāturut mītæ arbores spōte nascūt. i. nāturaliter & non ab hoie satæ. Ahqñ sīgt. sine rogatione. ut Spōte ad te uenio. Capit nōnūq; noiaiter. & in abltō casu tm̄: ut sponte mea: spōte tua. Virgi. Sponte sua sandyx pascētes nestiet agnos. Hinc Spontaneus. a. um. qđ est uoluntariū aut naturale Amb. Terra aūt spōtaneos fructus germinat: aut creditos uberiore cumulo refundit.

Sporos. græce: latine semen dicitur.

Sporades. Insulæ q̄daꝝ circa cretā ī mari Carpathio sicuti. Stra. li. x. scribit. dictæ q̄ i mari spse sint. sē ātur haꝝ noia. hellene: Phocusa. hecaria: schimusa: Prolegrados. Thera: Anaphe: Astypalea: Lagusa: Ioniubi sepultus fertur Homerus.

Sporta. q̄ & sportula. aut a Sparto herba dr quæ frutices apud hispanos nasci: aut a sportando. uasis gñs q̄si fiscella. Sal. lib. x. hist. Emuris canes sportis dimittebāt. Et qm̄ in sportis pecūta q̄q; ēt cibus inquotidianū usū defern solebat mō p distributiōe ad ppl̄z. mō p ips cibis sumt. Sue. ī. clau. Exhibuit āniuersariū ī castris ptoriis sine uenerātiōe appatuq; iustū atq; legitimū in septis ibidē extraordinariū & breue dieiq; paucoꝝ. Quodq; appellare cœpit sportulā qa primū datuꝝ se dixerat uelut ad subitā dictāq; cœnulā iuitare se populū. Idē dicit neronē cœnas ad sportulas reuocasse. i. ad pua cōuiuia. Iuue. Nōne uides quāto celebret sportula fumoꝝ Erat & sportula locꝰ ī atrio domꝰ ubi proponebantur eo die quæ dono danda erāt. Diminutiuū a sporta ē sportula aquo fit sportula.

Spumas: sordes eaꝝ rerꝝ aqbꝰ eicit. Virgi. Spumas salis ære ruebāt. Hinc Spumens & spumosus.

Spumo. as. spumā facio. aquo Despūo. dequo alibi.

Spuo. is. spui. sputū. saliuā emitto. Virg. lib. iiii. Ge. Nāq; aliæ turpes horret ceu puluere abalto cū uēt & ērā sicco spuit ore uiator atid. Hinꝰ cōposita sē. Cōspuo sīl spuo nī sputo aliquē fœdo. Lac. li. iiii. Post hæc cōspuerūt ī faciē eius. Plau. Ab omnibꝰ densus atq; cōsputus. Despuo. Expuo. Iuspuo. ī aliquē ipuo. Ply. li. xxx. Ttradūtq; cōmāducata easi i ipuaꝝ mori serpētē. Respuo: repudio. & q̄si cū iputo per contemptuꝝ reiicio. Lact. lib. i. Hanc totaꝝ opinionē q̄si a poetis cōfictā Salustiꝰ respuit.

Spūto. as. frequentatiuū. Plau. Nā illic illi q̄ sputat interdum morbus uenit.

Sputū: salina. qđa pus descēdit. Dī & Spurꝰ. us. Lactā. lib. iiii. dabāt ār deo alapas māibꝰ icestis. & ī purato ore expuēt uenenatos sputꝰ.

Sputamē. idē qđ sputū. Hier. ī li. Iudi. Quō si rūpat qs filū desupa tortum sputamine.

Spudaden. qdam interptant amatorē. Hiero. li. de uiris illꝰ. Vbi de diuo Luca. agit. Sed & Tertullianus uicimꝰ eoꝝ tpꝝ refert pstrm quēdam ī asia. σπουδαστὴν. i. amatorē pauli cōuictū apd Iohānem q̄ auctor esset libri & cōfessum se hoc pauli amore seciſſe loco excidisse.

Spurcus spurca spurcum quod est impurum obscænum lutulentum a spuendo. dictum q̄ tale sit ut de eo spuatur. Plautus. Tot noctes reddat spurcas quot puras habuit. Aliquando ponitur pro fœtido. Apul. Tam multæ res spurcæ & graues nares infestant. Aliquando pro uehementi. aspero. Cic. Iactati tempestate spurcissima. Columel. Atq; in his ipsis haberet cognitum quid recusaret collis. quid campestris positio. quid humidus & gramiosus quid siccus & spurcus ager. Aliquando pro sæuo & sanguinario Var. Spurcus gladiator & carnifex.

Spurcicia & ſpurcicies.immundicia. Luc.li.vi.At contra nobis cœnam tætrima cum ſit.ſpurcicies eadem porcis hæc munda uidetur.

Spurco.as.fœdo.uitio.Celſus iuſeō.Cuī eo agi poſſe aquilia qui uinum ſpurcauit:uel effudit.uel acetum fecit:uel alio modo uitauit.Plau.Spurca(na ſum odore illutibili.Antiqui ſpurcum uinum dicebant cum aqua miſtum tanq̄ non amplius puruī foret.aut igne calefactum:aut muſtū anteq̄ defeceſcat.Hinc fit compoſitum.Cōſpurco.Col.li.9. Nam ſuperſiliens auis proluuie uentris cibos & aquam conſpurcat.

Spurius iucerto patre natus ab σπερμίῳ.ſemiare. quia nihil habet a patre niſi ſemen. Vnde ſpurios uerſus dicimus alterius aut incerti auctoris.Auſo. Quiq̄ notas ſpuriis uerſibus appoſuit.Set. Spurius dicitur qui ex muliere non nota ortus eſt.Sabini nāq̄ pudenda mulieris ſporios dicūt.

Squallor:in quario.ſordes.Gel. In corporib⁹ inculcatis ſq̄moſis alta cōgerie ſordiū ſq̄llor appellabat.

Squallidus.ſordidus incultus. Vnde aget non aratus ſquallidus dicitur. Aliquādo ponitur profulgēti.Virg.Alter erit maculis auro ſquallētib⁹ ardēſ.

Squalleo.es.lui.a ſquāmaruī crebritate & aſperitate dictum. Vnde & ſquallens pro fulgenti pleno diuite onerato abūdātiq̄ ponit. Quicquid.n.nimis inculcatum obſitūq̄ aliqua re erat:ita ut incuteret uiſentibus horrorem ſq̄llere ueteres dicebant. Virgi.lib.xii. Per tunicam ſquallentē auro latus hanrit apertum.Hinc poſtea tractum eſt ut corpora inculta & ueluti ſquāmoſa alta cogerie ſordiū ſquallere dicantur.Idem.Squallentem barbam & concretos ſanguine crines.Et lib.i.Ge. ſqualleat abductis arua colonis.

Squāmæ quibus corium piſcis aut ſerpentis tegit. Hīc Deſquāmo.as. & exquāmo.as.qd ē ſquāmas detraho.Pla.in aul.Dromo deſquāma piſces:Ab harum ſimilitudine loricarū quoq̄ catenulæ ſquāmæ dicuntur.Virg.Quem pellis ahenis in plumā ſquāmis auro cōſerta tegebat.

Squaroſus.a ſquāmarum ſimilitudine dicitur:cuiuſcuris exurgit ob aſſiduam iluuiem. Lucil.Varonum ac rapicum ſquamoſa in condita roſtra.

Squatina.ex planorum piſcium genere.q̄ pp ſqualorez.hoc eſt aſpita ꝛē cutis ligua & eburea poliāt.

Squillæ genus.arboris.Vat.lib.i.de re ruſ. Alia in mari ut palmas & ſquillas.

Stalagnium:genus inaurium fuiſſe oſtendit.Noni⁹ allegans Cæcilium.qui ait.Ex auro eius ſtalagnum domi habeo.

Stadium latine curriculuī:ſiue locus inquo equi hominesue currunt:& certant athletæ.Nam & Domitianus inter cætera ſtadium extruxit.Dictū ſtadium. ἀπὸ τῆς ϛάσεως.hoc ē a ſtatione.q̄ hercules eo ſpatio uno ſpū confecto conſtitiſſet.Naī clariſſimum fuit curriculum ſtadii olympii qd hercules ſuis pedibus metatus fertur.continetq̄ octauam mille paſſuum partem.qd centum.xxv.noſ efficit paſſus.hoc eſt pedes. cccccxxv.ut ſcribit. Ply. Quæ mēſura octies efficit.mille paſſus.

Stadiodromi dicti ſunt q̄ i ſtadio curſu certant. Firmicus.Si mars reſpexerit ieporem cæleſtem in horoſcopo:faciet ſtadiodromicos.Stadiodromos ēt locus inquo ludi & curſus exercentur. Plyn.lib. xxxiiii.Eundem uicit & leontius qui fecit ſtadiodromon.aſtylon qui olympiæ oñditur.

Sto.as.ſteti.ſtatum proprie ſignificat in ſe & ſua mole conſiſtere.Et non tantū de animatis ſed de inanimatis quoq̄ dicitur:ut nauis ſtat: flumen ſtat: Currus ſtat.Sol ſtat.unde Solſtitium. Item auis i aere ſtat.Arbor ſtat.Virg.Stabat acuta ilex. Itez Stare ſignificat erectuī eſſe.Seneca. Alios ſtantes alios genibus flexos uidiſſe.ſedentem aut cubantem nemiuem. Item per manere durare.Ci.Facere promiſſa:ſtare conuentis:reddere depoſitū.Virgi.Et bene apud memores ueterii ſtat gratia facti. Item horrere.Cæcil.Stat agere ſentibus.Item plenum eſſe.Virg.Iam puluere cælum ſtare uident. Item prominere.Lucil.Hic corpus ſolidum inuenies hic ſtare papillas pictor marmoreo.Item præſtituum eſſe & immobilem.Virgi.Stat ſua cuiq̄ dies.Ouidi.Sic ſtat ſententia.i. immobilis & fixa eſt.Item in animo eſſe aut Stat conferre manū æneas Item poſitum eſſe.ut Oīs in aſcanio chari ſtat cura parentis.Item Quieſcere.Apul.Dum forte ſtarent in taberna ludentes. Itez In priſtino ſtatu manere.Virg.Troiaq̄ nūc ſtares:priamiq̄ arx alta maneres.Item conſtare in ptio eſſe.Liui.lib. xxiii.Multoq̄ ſanguine ac uulneriū⁹ ea pœnis uictoria ſtetit.Gelius.Magno ei ſtet ea nocte abſentem fuiſſe.Quintil.Neq̄ ipſe hoc periculum ignorō experſus non ſeui documento quanti ſteterint mihi q̄ ſemel impata non feci.Stare firmū eſt nō moueri ſed conſtantem eſſe.Liui. Reſiſtia autem aduerſus famam rumoreſq̄ hominum ſi ſatis firmus ſteteris.Stare per me.per te.per alium dicitur, cum nos aut aliquid aliud cauſa iuuat ne quid ſiat.Ply.lib.xviii.Non ſtat per me.quo minus cælum intelligas & cæleſtia ſcias.Quiul.Non p me ſtetit ſed per illa.Compoſita huius uerbi ſunt.Abſto.Adſto uel aſto.Conſto.Circūſto.Anteſto.Cōtraſto.pro aduerſor.Neuius.Contraſtat ſemp: nec me ſinit loquier.Exto.aquo ſupertexto.Inſto.Interſto.Diſto.Obſto.Perſto.Præſto.Proſto.Reſto.Subſto.Superſto.& ſecundum aliquos Manifeſto.quod eſt quaſi ad manus foris ſto. Præterea Solſtitium & iuſtitium a Sto deducunt.

Stabilis:qui eſt aptus ad ſtandum.

Stabilio.ii.ſtabilem facio firmo.Pla.in am.Regiq̄ thebano Creonti regnuī ſtabiliuit ſuum.Hinc Cōſtabilio.q̄ ē totū ſtabilio Idem in ac.Ego tē meā conſtabiliui cuī illuī emi de p̄da ab quæſtoribus.

Stabulum.a ſtando locus dicitur inquem longo itinere ſeſſi ſuccedere ſolent.q̄ & diuerſoriuī & hoſpitium dici ſolet.Vnde & p̄ſtibulæ meretrices dictæ q̄ quæſtus copioſioris gratia concurrentibus illuc aduenis manſiones ante ſtabula hūre.Petro. in ſaty.Sed nec uiam diligenter tenebaī.quia nec quo ſtabulum eſſet ſciebaī.Hinc ſtabula dicuntur loca generalr inquibus aimenta gregeſq̄ cōſiſtūt

in agris & subdio uelnti q̄dā statiōes aialium. Nā ubi eq̄tenent spārī. Equile. ubi. Oues ouille. Vbi Suef. harū dixere. Bobile quoq; a bobus. Capile a capris nomī traxerūt. Virg. Quattot a stabulis p̄ stanti corpore tauros auertit. Idē. Interea cū iam stabulis saturata moueret amphitrioniades armenta abitūq; paret. Pōt ēt p̄sepe in hospitiis stabulū dici. Apul. Durissimo casui meo seruiens ad equū illiq; uictorē meū, pbissimus in stabulū cōcedo. ubi aliuz ēt Mulonis quōdā hospitis mei asinū stabulantē inueni. i. q̄si hospitantē. Stabulū ēt sumit p quacūq; statiōe seu hiatiōe & loco ubi qs stare cō sueuit. Vir. Aridua tecta petēt stabuli & de culmine fūmo. pastorale canit signū. A stabulū fit pstibulū

Stabulo. as. neu. & Srabulor depo. sīgt sto. diūto & q̄si statiōez hēo. siue ēt i stabulo gubernio. Var. h. s. de reruf. Si prata sint i fundo neq; pec⁹ dās hz dāda opa: ut pabulo nxndito alienū pecus in suo fundo pascat & stabulet. Col. li. 7. Si idoneis tpribus ad p̄sepia ad aq̄ ad exercitationē pec⁹ duxeri mus icurzq; fuerit ut stabulent sic i eo loco ne humore madescāt ungulæ. qd facile uitabim⁹ si stabula ruboreis assib⁹ cōstrata: aut diligent subinde emūdata fuerint hum⁹ & palea supiecta. Sta. li. i. th̄. Geticeq; pecus stabulare subhxmo. Ouid. lib. xiii. met. Hoc pecus oē meum multæ stabulant in antris. Gel. Tubero in historiis scriptū reiq;t. Attilium cōsulem in africa apud Bragadā flumē grā de feciſſe aduersus serpētem in illis iocis stabulantem p̄itz. Hinc stabulatio. māsio in stabulo. Col. lib. 7. Calore boues sub dio. frigorib⁹ intratectum manere oz. Itaq; hiberna stabulatio cogz p̄panda est. i. locus stabuli uel ubi stabulent.

Srabularius. hospes niatores p̄tio recipiēs. Apul. sermo sarcinuiā & p̄tio mansiōis stabulario p̄soluto capessimus uiā. Vlp. Caupones & stabularios eos æque accipemus q̄ cauponā & stabulū exercent. Et stabulatus dī q̄ stabuli. hoc est loci ubi aialia stant curam gerit. Col. lib. vii. Hic. n. recognoscit grex poterit: nūsq; cōstare si uelut ex militari disciplina intra stabulari castra mauserint.

Statio. locus in quo nanes aut milites tuto ad tp̄us stant: uel iquo frequēter consistit. Curti⁹. Cognitū id p exploratores q̄ statiōes hostiū fuerant ingressi. Item Statio dī locus ad custodiā assignatus. q̄n milites stantes uigilant. Virg. Sternūtq; uices statione relicta ipie comes nylo gradit. Hinc Stationarii milites. Itē Officina inquā multi cōueniūt ut de aliqua decernat re & ius dicat: statio appellatur. Gel. Quæsitū esse memini implærisq; urbis stationibus ius publice docentium. Inue. Statiōes omne theatrum. Sīr errantium stellarum matutinæ quas p̄mas uocant. & uesptinæ quas scōas cū stare spectantibus uideantur in oriente & occidente stationes uocant. Et statio ipse standi actus inū & nomen accepit statio. Hier. Iesus filius naue stationem impetrauit soli & lunæ. i. ut starent.

Statiuncula. diminutiuum. i. paua statio. sicut a statio statiuncula.

Stationarii: milites dāt quibus custodiæ aut p̄sidii gra statio assignata ē. Itē qui in urbibus aut puntis tenentur ad populorum quietem mendam stationarii nocantur.

Stationalis. firmiter stans. Ply. desyderibus. Eadem stationalis senis mensibus cōmorat in signis. aliquin bimestris cum cæteræ utraq; statione quatenos menses non impleant.

Statiua. & stariuæ quasi stationes dār siue munitiones in quibus ut ppius pugnent milites considēt Liui. li. i. Tentata res si p̄mo ipetu capi ardea posset. Vbi id parum pcessit obsidione munitionibus cœpti primi hostes In his statio ut sit longo magna q̄ acri bello satis liberi cōmeatus erāt. Et li. 9. Statiua nra munimento satis tuta sē.

Stata: sacrificia quæ certis ac statutis diebus fiebant quæ non mutabantur sed firma & stabilita erant. Cato. Sacra stata solemnia sancta seruasti. Enni⁹ Modicā & modestā formā mulieris statā uocauit.

Statarius. a. um. a participio Satus. quasi stabilis siue idoneus ad standuz. Ter. in heau. Adeste æquo aio. date mihi ptātem statariam agere: ut mihi iiceat per silentium. Liui. lib. lx. Statarius uterq; miles ordines seruans.

Stator. qui apud magistratuz assidue est. a crebra statiōe: quales sunt nuncii: uel tabellari uī appitores qui reos in ius uti in carcerē ducunt. q̄m apud magistratum dicati sunt ut stent parati ire quo id ab illo missi fuerint. Vñ Plancus de statore lētuli cōsulis ad Ciceronem scribit. Præsto mihi fuit stator eius cum Ifis quibus ne uenirem denunciabat. Et stator dictus est Iupiter q̄m stare fecerit romanos in fugam a samnitibus uersos. Dequo in Sisto dictuz est. Non. n. a Sisto sed a sto. descendit. quod patet ex eius cōpōsito. Antistitor qd compositionem & significationem habet a Sto. sicut & Antistes. Et dī Stator Iupiter q̄ stare aio facit.

Status. us: conditio habitus. qd lingua uernacula dicimus lo estere. Hiero. Nam corporis nostri certus est status ut oium aiantium. Sed q̄m apud deum non de statu corporis nr̄i sed de uitæ meritis iudicamus apparet ominez hoiem mente sua sibi ipsi statum nomenq; formare. Col. lib. viii. Quare status eius longior pductiorq; ad hos cains magna habilis est. Ci. Qui status rerum? quæ conditio tēporum. Do. Status adhabituz refertur. Statura corpori adscribitur. Status est scenici: statura longitudo corporis. Quandoq; apud rhetores Status dī i quo causa maxime uertitur. Ci. Status est inquo p̄mo insistis quasi ad repugnandum congressa defensio. Quintii. Status est quod ex prima cōflictione nascitur. Exempli causa. Intērio est. Fecisti hōicidiuz. Depulsio est. Non feci. Quæstio an fecerit. Hinc constitutio coniecturalis quæ & status dicitur. Tres autem esse status quidam dixerunt. Coniecturalem: iudicialem & finitiuum. siue legalez dequibus in rhetoricis.

Status. a. um. idem qd firmus. Ply. lib. xviii. Iam p̄mum hanc iniuriam omnibus annis accidere non posse propter statos sydrum cursus. Stati dies dicebantur qui iudicii cā cū peregrino instituebatur.

Plau.in cur. Stat⁹ cõdict⁹ cũ hoste itercessit dies.
Staturus.a.um.participium est a Sto.as.
Statim.aduerbium sigt constanter pseuerante continue.quasi insistendo.& uno statu.a stando. Plau. in Am. Nec recedit loco quin stati tẽ gerat. Neq; uespugo neq; nergilię occidũt ista stati liãt. Tcc. in phoc. Bina talenta capiebã statim Ahqñ mox illico.q; ea q̃ mox fiunt cõtinẽter fieri uideantur. Ci.in ner. Statim messanam Ifas dedit.
Stagnum a stando dr aqua stãs. Virg. Stagnum pro parte maris pfundissima posuit q; ea minime moueat: semp; stet. i. qescat. Emissamq; hyemẽ sensit neptũnus in imis stagna refusa uadis. Stagnus etiam metallũ.est.aquo Stagneus.a.um, Ply.lib. xxx. Pixide stagnea dixit.hoc & Stagnũ dr.
Stagno.as.stagnum facio.aquam continco. Virgi. lib.iiii. Nam quos pelli gẽs fortunata canopi accolit effuso stagnantem flumine nilũ. Et dicimus stagnate aqnam.cũ non effluit.neq; sorbet. Plyn. Vbi manni fluctus effusi stagnate solẽt. Et stagnare terram q̃ nõ absorbet sed continet aquã. Idem. Agus humidis atq; stagnantib⁹. Huius cõpositũ. est Restagno.qd est exundo.ut apud eundẽ lib.q. Idem tradit in paphlagonia effodi pisces gratissimos cibis terrænos alus scorbib⁹ i his locis ubi nullæ testagnent aquæ.
Stannũ: plumbum.a stando dici nidet q; in fornacibus primũ: stnat ac p se stet.qd & Stagnũ & græce cassiterum. siue Catiteron. siue Cassiriton imutatis ab homero Ifis. Nã plũbi sunt duo gña nigrũ. s.& album. Hinc Stãneus.a.um. Vñ uasa stãnea.
Stamen: a stando.q; eo fiat in tela omne nelamentum.eo q; firme fiat duz texitur: non id quod hiç inde trahitur. Subtegmẽ qd subit stamini. Dr etiã stamen quicquid in colo adnendum ponitur. Hiero.ad Fabio. Ex quibus facta fila tetotquãtur cuz subtegmine trium colorum hyacinthi cocci purpuræ & cum stamine byssino.
Statilin⁹ & Statanus: dii pfides q̃si nobis adstãtes.
Stater.eris.pe.cor.gñis mas.teste Hiero.in Matth. dr qui duo habet didragmata. Idem.li.x. Ecce inuenta est in manu mea q̃rta ps stateris argenti. Et hiere. Et appendi ei argentũ septẽ stateres & decez rgẽteos. Fit ãt a græco ἵστημι. qd è põdero. n. in a cõuerso. sicut & ab ἵστημι. qd est sto fit στάσις. statio. Pari mõ. n. in. α. mutato. Acuius actõ græco. σατῆρα formauerũt. Quidã hoc nomen aspirant. atq; ab σαίμίζω. qd è tratino uel põdero deducunt. Suidas tñ σατὴρ τὸ ἀκχρυσοῦν νόμισμα τῶν ῥαλαντιῶν ἐ συνυρεῖς τὸ μὲν ἴδιον ἐρόλους ἐκχαλκοῦν τὸ δὲ σατῆρας χρυσοῦν τῶν Δμύλου ἵππων πολὺ μᾶλλον δὲ λιλόις ἐοικότας.
Statera.æ.pe.p.a stando dicta est.qnia stante libra pensatur aurum uel argentum. Est.n. Instrumentum quo tes ponderantur sine bilancibus.
Statuo.is.tui.statutũ.delibero ordino dedico firmiter pono. Lact.li.z. Abstinere plio statuisset. Et ij. vi. Sed his oibus deus certos limites statuit. i. ordinauit. Virg. Crateraſq; duas statuam tibi pĩguis olĩni. i. dedicabo. Ter. p Concutere posuit cũ ait. Sublimem illum arripem & caput primuz interrã statuerem: ut cerebro dispgat uiam. Huius compo sita sunt. Constituo. Distituo. Instituo. p̃stituo. p stituo. Restituo. & Substituo.
Statua.a statuo deduci uidetur.& est imago alicuius q̃uis inter se differane. q; statuæ sint æneæ eboreæ Lapideæ. Imagines cæreæ.& pictæ. Sue.i Tibe. Etiam statuas atq; imagines nisi permittẽte se poni prohibuit.
Statuncula diminutinum parua statua.
Staticulum diminutiuum a statua. Hiero. in transla/tione homiliæ origenis. Sed uxor eius immemor pcepti retrorsum respicit: impositam legem rupit: fit staticulu⁹ salis. Staticulũ etiaz dr inuehiculis sicut Essedum inequoi & petoritũ in mula. Ply. lib. ulti. Reddunt spẽs fluminum nemorum & iumentorum & essseda & staticula & equoruz ornamẽta. Apud Plau. in psa. Staticulum gñs saltationis est
Statuarius. qui statuas fingit. seu qui imagines fundit. In qna nimirũ arte excelluere Lisippus. Apelles praxiteles Myron Polycletus.
Statuarius.a.ũ. q; ad statuã ptinent op⁹ statuariũ.
Statuaria.æ.arĩ. ipsa faciendi statuas.
Staturosus.qui statura.i.magno corpore est. Augn. Forte habens seruum formosum staturosum bene compositum. habens alium forte statura puum.
Statumen.pe.pro. dicitur id qno fulci uitis: ut pali & pedamenta & quicquid promonumento accedit. statumen dici potest quasi armamentũ quo res stare possit. Ipsa quoq; pedamenta uitium ob hoc ornamenta quandoq; noiatur. Apud Victr. statumẽn dicitur quicquid pro strato adiicitur. Et Statumina a statu arborum dicuntur pro ut crescẽdo statum accipiunt rami. Quo ad primum significatum. Col. lib. v. Posita uinea id est tertio auctũno nehementioribus statuminib⁹ stati ipediẽda c.
Statumino.as. statuminibus firmo. Ply. lib. xviii. In solutiore terra sepibus firmari ora utrinq; lapidib⁹ statuminatis & alio super integi.
Stapedes.pe.cor. machinulæ ferreæ inquibus pedes habere solemus dum equitamus.
Stachys. latine spica. Vnde nardi stachys .i. nardi spica exqua ungnentum generosum concinnatur. Nam ut scribit. Ply. Vnguentarii non solum folia sed etiam spicas nardi in unguento celebrant. A folio nero nardi foliata uuncupantur ungnenta nardina.
Stactis i myrrhæ flos appellatur. Hieron y. Narrant & hi qui aromatum nouere uirtutes stactem florẽ esse myrrhæ. Hæc & Gutta alio nomine dicitur sine stilla & aloe. Vnde in eu. legimus q; nicodemus centum libras myrrhæ & aloes ad sepelien/dum dominum pparauerit.
Staphylinus pastinaca agrestis. Colum. lib. x. Tum agrestis pastinaca & eiusdem nominis edomita quam græci. σαφυλῖν. uocant hæc ẽt staphys dicitur. Palladius. Staphys agria perimit pedículos gallinarum.
Staphys. Vide indictione Staphylinus. dequo mõ.

Statius nomen poetæ comici fuit qui Cæcilius dictus est. Statius autem est appellatus fuit quoniã seruus fuit. Statius.n. nomẽ seruile est. Fuit & alius poeta hoc noie q heroico carmie mira cõscripsit.

Stechades.pe.cor. sunt tres insulæ in rhodani hostio uicinæ massiliẽsibus sic dictæ ppter ordinem quo sitæ sunt. Græci enim stichon dicunt ordinem & uersum. Luc. singulariter ptulit. Venerat influẽs rhodani cuꝫ gurgite classis stochados ora tenens.

Stella a stando. q stare stellæ uideantur. Sunt autẽ singulares stellæ non admistæ aliis. sydera uero si ue asrra sunt quæ ad aliquod signum compluriuꝫ stellaruꝫ composita sunt ut aries taurus. Est & stella nomen poetæ patauini lepidissimi.

Stello.as. luceo. & quasi stellas facio. Mar. Et name rosa linunt stellantem splenia frontem. Plyni. lib. xxxvii. Quoniam stellarum hyaduꝫ & numero & dispõne stellantur. Hinc Stellatum stellis plenuꝫ. qd est cæli epithetum cum serenum est. Interdum stellare. est ad modum stellarum factuꝫ esse q dicimus. facto. i. stellæ. Claud. lib. 2. Ducitur inbalamum uirgo stat. pronuba iuxta stellantes nox picta sinus. Idẽ li. iii. Vt patuit stellata domus cõsidere iussi. Interdum Inuidere. a stellione aiali cuius natura est inuidiam hĩe. de quo Ply. lib. xxx.

Stele. p simplex. l. columnæ quas latini pilas uocãt

Stellio. aial simile lacertæ reigo depictum lucentibꝰ guttis admodum stellarum uulgo Tarantula dr a græcis Ascalabotes q apud eos ἀσκάλαβος. circulus est Stellio autem circulis quibusdam depictus est. & ueluti lucentibus guttis immoduꝫ stellarum. Morsus eius parraro interimit. hominẽ tñ semistupidum facit & uarie afficit. Est & alius stellio ex araneorum genere lentigiuosus in cauernis culis dehiscentis per æstum terræ habitans. In apulia frequens uisitur. & similiter Tarantula dr. scorpionibus ita contrarius ut uisus ab eis pauorẽ ipsis afferat: & torporem. Aug. lib. x. cõ. Quid cuꝫ me domi sedentem stellio muscas captans nel aranea retibus suis irruentes implicans sæpe intentuꝫ facit. Hinc Stellare pro inuidere. Sed & maledicta hinc. & stellionatus crimen. & Stellaturam accipere apud Spartianum qui ait. Tribunos q stellaturas miĩribus tulissent capitali pœna affecit.

Stellionatus crimen apud iurisco. a stailiõe nomẽ sũpsit. Quod fit cum aliquid dolo factũ est. ut signem alii obligataꝫ dissimulata obligatione per calliditatem alii distraxerit rant si qms merces corruperit: aut impostura fecerit cuius nulla ordinaria pœna esti sed extraordinarie plectitur. Et ad ꝓ sidem spectat.

Stemma. atis. coronsmentum. qđ ex multis floribus compositum est. dictum a græco quasi στέφανος στέφω corono. ngi στέφανος. corona. nel. Fumi. lib. iii. Magnos uiros faciet mercurius qui sacris & gliosis stemmatibus coronentur. Quandoq; significat claram familiam in qua insignes uiri iuit in sertis flores eluescunt. & quæ plærumq; ex uictoriis & coronis maiorũ contrahitur Inue. Stemmata quid faciunt? quid prodest pontice longo sanguine censeri. Sue. Quid inuetere gẽtilium stẽmate. C. Cassii percussoris cæsaris imagines retinuisset. Quoniam uero mos erat apud antiquos ut uiri obres bene gestas coronis donarentur. & eædem statuarum capitibus imponerentur inualuit consuetudo ut stemma aliquando pro facinore accipiatur. Aliquando pro ipsis imaginibꝰ maiorum quæ poni solebant in atriis. Mar. Atria pisonum stabant cuꝫ stemmatæ toto. Seu pro gradibus generis & ordinibus descendentium qui ramis quibusdam & nelut intercurrentibus lineis distinguebantur. Ply. lib. xxxv. Stemmata uero. lineis discurrebant ad imagines pictas Augus. Lucas euangelista sanctus cõmemorat gñones eius quo ordine: qus serie. quo stemmate ad illaꝫ generatio nem uentum fuerit qua natus est xps. Quin & pro Inscriptionibꝰ saxorum. Mar. Triuia iaxorum stẽmata delet herus.

Stentor ab homero inducitur uocalissimus culus tũtus erat uocis sonus quãtus alioꝝ quinquaginta.

Stercus. ab extergendo deduci uidetur. q undiq; ab stergi soleat.

Stercoro. as. finium agris fœcunditatis gratia adhibeo. Ply. lib. xviii. Ager si non stercoratur alget. si nimium stercoratus est aduritur. Columel. Lupinuꝫ ubi in floreꝫ uerterit: nihil agꝝ stercoraueris. Et Stercorare est pinguefacere. Idem lib. xii. Vicia & faba stercorare agrum dicuntur. Stercoratuꝫ stercore infectum etiam dicitur. Idẽ. lib. i. Pomaria quoq; & hortos oportet sepio circũdari: & esse in propinquo atq; in ea pte qua possit omnis stercorata colluuies cohortis balneariꝝ & oleis ex ꝑssa amurcæ sanies infunere.

Stercutius. dictus est Saturnus. q primus stercorandi agri rationem inuenerit.

Stercorarius. a. um. q ad stercora ptinet. Var. li. i. de rust. Sic eligno & ferro ut palustra maiora triat aratra cũ uomerib⁹ fex crates stercorarias q̃ttuor.

Sterqliniũ: locus stercorib⁹ pleuus seu stercoris receptaculũ. Col. li. i. Sterqlinia duo sint. Vnũ qd noua purgamẽta recipiat & in annum conseruet. Alterum exquo uetera uehant.

Sterno. is. strauí. atũde statu deiicio. & quasi interrũ extendo. Virg. li. x. Sterni cinfœlix alieno uulnere. hinc Cæsuꝫ exercituꝫ stratũ dicim⁹. Inde Strages. Per trãslationẽ Sternere p extendere. qñq; ponit. Vñ Sternere humi tapetas frondes & huiusmodi dicimus. Et quoniam sternendo fit ut id supra quod sternimus. hoc est extendimus aliqd tegamus sternere & p tegere atq; implere famis. Vñ Sternere equos dicim⁹. hoc ẽ istratis tegere. Hier. in Gñ. Habraã de nocte ꝙsurgẽs strauit asinũ. Sic sternere equos coopite. Sternere humũ floribꝰ impiere. Virg. Sternit oẽ solũ iaculis. Itẽ qñ sternendo. i. extẽdẽdo. & id q extẽdim⁹ cõplanam⁹ atq; cõponim⁹ fit ut sternere quoq; p cõpouere ac cõplsnaꝫ usurpem⁹. & Stratũ dicam⁹ cõplanatũ atq; cõpositũ. Vñ stratũ mare dicim⁹ qñ nullo urgẽte fluctu⁹ uẽto æquatũ manet. Virgi. Et oẽ tibi ira tã silet æquor. Et stratas uias. siue q complanatæ

ſintiſiue q lapidib⁹ tectæ. Idē Mirat portas ſtrepi
tumq & ſtrata uiarum. Item qa iacendo quoda;
mō extendimur: fit ut eos ēt ſe ſternere dicam⁹ q
ſe ad iacendū collocāt ut q eſcant. Idē li. iiii. Ge.
Sternūt ſe ſomno diuerſo in littore phocæ. Huius
uerbi cōpoſita ſunt. Cōſterno: Externo. aquo Sup
terno. Deſterno. Inſterno. Proſterno. & ſubſterno.
aquo ſubſtratus.

Sternax. equus df q ſeſſorē excutit ac in terrā deiecit
hoc ē ferox. Virg. Et ſternacis equi.

Sternuo. iſ. ſternui ſternutū. aquo fit frequentatiuu;

Sternuto. aſ. pe. p. Inde Sternutatio inflatio q a pe
ctore exurgēs tortū caput cōcutit. Prop. Num tibi
naſcenti p̄mis mea uita diebus aridus argentū ſter
nuit omen amor. Col. li. viii. At ſi moleſta pituita
ē ciuile bubulæ uel ſurculi nepetæ ſylueſtris lana i
uoluti narib⁹ iſerua: tūſanq donec ſternuat ouis

Sterto. iſ. tui. dormio. Ter. in eu. Patu⁹ inſultus tar
dus ſtertit noctes dieſq. Hinc fit cōpoſitū. Diſter
to. Perſi. Cur. iubet hoc ennii poſtq diſtertuit eſſe
mxonidas. qntus pauone & pythagoræo.

Sterilis ifœcūdus & fructū nō ferēs. ſine ple. στερέω
enim priuo dicit ſeu careo. Et στερητικός. ſteriie
græci. στέρεσιν. orbitatē dicāt. hinc Sterileſco. iſ.
terileſcere ſigt ſterilē fieri. Palladius de gallinis lo
quens. Vinaciæ cibo ſterileſcūt. Hordeo ſemico
cto & parere ſæpe cogāt & reddāt oua maiora.
Ply. lib. viii. Capræ pinguendine ſterileſcūt.

Steſichor⁹. pe. cor. nomē poetæ ex himera ſiciliæ ut
be exqna himereus ē dict⁹. Alii ex Methauria ur
be natū dicāt. Alii ex palatio arcadiæ oppido fe
runt inde pfugū Catanā uenīſſe: eoq in loco: de
functū & extra portā urbis ſepultū; fuiſſe: portāq
ab eo Steſichoriā nūcupatā. Floruit. xxxvii. olym
piade ſextaq & qnquageſima obiit. Fert luſciniā
aliqñ i ore ſteſichori ifantis cecinīſſe mirabili auſ
picio ſummū eū poetā futuꝝ & cār⁹ ſuauitate oēs
q añ ſe fuerūt ſupatuꝝ. Hor. Steſichoriq ḡues ca
mœnæ. Fuit. n. excellētiſſimus lyricus. aquo Steſi
chorū carmē dictū. Iō ät Dictus ē ſteſichorus. q
primus ſaltare ad cithsram inſtituit. hoc eſt cho
ream ducere. antea Tiſias uocabat.

Stibadiū. accipit p ſcīla & abaco quo fulti diſcūbit
cōuiuæ. qd p̄mo ſtibidū fuit. Poſtea in ualeſcēte lu
xuria marmoteū. Hic Torus rectius appellat qñ
a tortis herbis inflectat. Nam apud græcos ſtiba
des hærbæ ſt aptæ addiſcūbendō. Hinc Stibadion
cubile ex ſtibade hærba cōſtructū. Ply. li. v. epiſtæ.
Ex ſtibadio aqua uelut exp̄ſſa cubantiū pondere ſi
phūculis effluit. Sūc q dicāt ſtibadia eē puaſ cœna
nones in qb⁹ ſcriptū eē. ſolebat quot cōuiuas cœ
nario capet. Set. in pri. cō. æū. Stibadia antiq nō
hēbant: ſed ſtratis trib⁹ lectis epulabant ſuñ & Tri
cliniu; ſterni df. Mar. Stibadiū accipe lunata ſcri
ptū teſtudine ſigtū. octo capit ut iat q ſq aīc⁹ erit.

Stibiū. df quo aducnuſtādos oculos peculiariē uten
bant. In argēti. n. metallis iueniť lapis ſpumæ cū
didæ atq nitēris. quē alii ſtibiū alii alabaſtrū alii
turbaſin appellāt cui⁹ uis p̄ncipalis ē circa oculos
quos dilatati quoq fluxiōes exulceratiōesq in
hibet. Iō ad græci platyophthalmō dixere ab oc
loꝝ dilatiōe. Vñ in Hiere. ppha. Cū pinxeris ſti
bio oculos tuos fruſtra cōpoueris. Hier. ad Furi.
Nō hūit eriſpātes mitras nec ſtridētes calciolos
nec orbes ſtibio fuliginatos. Et de paula. ſtāda ē
facies quā cōtra dei p̄ceptū purpuriſſo cerūſa & ſti
bio ſæpe depinxit. hinc Stibinus. a. um. pe. prod.
quod ſtiby colorem habet. ut ſpud lib. i. Paralip.
Hiero. Onychinos ſtibinos dixit.

Stichos latīe uerſus ſiue ordo dī. Vnde diſtichus.

Stigma. iſ. nota ſiue ſignū q iurāt. ab στίζω. pungo
Mar. Frons hæc ſtigmate nō meo uotāda ē p tri
lationē qñq ponit p ſuggillatiōe & infamia. Sue.
Val. Catulū aquo ſibi uerſiculis de marmora per
petua ſtigmata ipoſita nō diſſimulauerat ſatiſfa
cientē cadē die adhibuit cœnæ hoſpitioq pīs n⁹
Stigmata ut inqt Ply. deiēt colūbino ſimo.

Stigmatici dūr famoſi & nocētes. q nota aliq ado
ſti ſunt ut ſemp appareāt. Stigmatias dici uolu
runt notis & ſtigmate punctos.

Sitgo. aſ. ſtimulo irrito. Aquo Inſtigo. Caſtigo. ſu
ſtigo. quis quidam ab ago compoſita eſſe uelit.

Stilbo. pīus fuit. q capta pria: amiſſis liberi & uxo
re cuꝝ ex incēdio ſolus & tñ beatus exiret. Interro
ganti Demetrio cui cognomē ab exitio. urbiū po
lyorcetes fuit nāqd pdidiſſet? Oia inqt mea bona
mecū ič. Quo dicto dubitare demetriū cœgit an ui
ciſſet. Nihil iqt pdidi: oia mea mecū ſt. uidē; ut
tutes q̄s nulla uis hoſtilis eripe quit: qb⁹ ſapiens
ſeptus nullum pōt ſubire diſpendium.

Stilpōes dūr ab aliqb⁹ hoīes pui q: nani uocitantur

Stimulus. ἀπὸ τοῦ στίζω. pprie dī fuſtis acute cui
pidis quo ruſtici boues ſuppāgūt. Plau. in aſi. Vñ
nam nūc ſtimulus in manu mihi ſit p tranſlatiōē;
dicitur omne illud aquo uexamur. Hinc ſtimulu;
carnis & uiriorum dicimus.

Stimulo. aſ. pūgo. Ter. i heau. Magis nūc me aīcæ
dicta ſtimulant. Hic Extimulo. qd ēnalde ſtimulo
Col. li. 7. Libidinis extimulat furiis.

Stringo. & ſtinguo. iſ. xi. ctū. eiuſdē ſignificatiōis eſt
cū extinguo. Ci. in pgno. Vt cū luns meās lu plo
nis officit orbi ſtinguť radi cæca caligine recti.
Huius compoſita ſunt. Diſtinguo. Extinguo. Inter
ſtingo inſtingo & reſtingo.

Stiria. pprie ē qua frigore cōcreta pēdens guttaq
ſtillās. Virg. Stiriaq i pexis iduruit horrida bar
bis. Ply. Diſtillātes hiberno gelu ſtirias. Inde Stri
cidiū qd ē quaſi ſtiriæ cadium.

Stilla. diminutiuū a ſtiria ut inqt Feſtus. & accipit
p gutta ut ſtilla olei: ſtilla aq. Apul. Et languiſ
eruptionē utriculo admoto excipit diligenť ut ſal
la ſtilla cōpeat uſq. Victr. li. 2. Faſtigia facies la
to inducto pclinatis tectis ſtillicidia deducēt.
pid ſtellæ dedicāt in ipluuiū. Mar. Atq olea ſtillā
donaret opellicus mctor.

Stillicidiū q̄ſi ſtillæ cadiū. q ſtillati cadat ubi e tc
ctis guttæ fluūt. Hier. i ps. ſiē ſtillicidia ſtillāna ſu

Stillo. aſ. guttatim fluo. ſiue emitto. (per terā.
Ply. Frutex ē reſina ſtillans. Huius cōpoſita ſunt.
Diſtillo deorſū ſtillo. Virg. li. iii. Ge. Leuiū ſtilli

lat ab inguine uirus. Et distillare ẽ paulatiz fluẽ. Vnde fluxus humoris a capite dr̃ distillatio. Item figr̃ guttatiz humorẽ extrahere. Vñ distillare hæc bas eſt humorẽ ex his paulatí extrahere. Hinc Distillatio liquamẽ quo utimur cuz pulmẽtanis. Et distillarius dictus ẽ cõcinator distillationũ & uæn ditor. Seneca. Iam libarii uarias exclamatiões & botulariũ & distillarium & oẽs popinaz institores mercem ſuam quadã inſignita modulatiõe uæn dentes. Ex illo pfecte ſeu totũ ſtillo. Ter. in phor. Hiſce ego illam dictis ita tibi incenſaz dabo ut ne eſtinguas lachrias ſi extillaueris. Inſtillo ito illo. Ply. li. xx. & auruz gutari ſuceũ raphãi iſtillãt

Stylus ſiue ſtylum cũ. y. dici põt colũna. Vñ Epiſtylum capitellũ qd ſuper colũnam locat. Stylus ẽt dr̃ modus dicendi. Ter. in plogo. An. Diſſimili oſo ne ſunt factæ ac ſtylo. Do. Oſo in ſenſu. ſtylus in uerbis. oratio ad res: ſtylus aduerbũ.

Stylobatæ στύλος βαίνω βατὴς λίτρ ἔλαιον βαίνω βα βάλλω συνίστημι σχοινοβάτης. i. funãbul⁹ σχοῖνος funis & βαίνω conſcriẽdo ſic στύλος pa lus ligneũ trabs p quã uadat aq̃ q̃ſi cãalis ligne⁹: & inſtrumentũ ligneũ quo aqua trahitur ut iub te gulis fieri ſolet. Var. li. i. de reruſ. Cohoreſ iſundo magno duæ aptiores una ut iterdiu cõpluuiũ hẽat lacũ ubi aqua ſoliat q intra ſtylobatas cũ uenit ſic piſcina. Boues. n. ex atatro ætate reducti ſi bibũt hic pfundũt. Et li. iii. Subtus colũnaz ſtilobaten.

Stipes ſuſtis terræ defixus. q qm̃ pullulare aliq̃diu ſuevit putãt aliq ſtirpẽ ab eo dictã. i tez ſtipes dr̃ tortis lignũ & qdlibet aliud qd facile incendit.

Stips. iſi & ſtipis. iſ. merces q̃ ſtipatorib⁹ & militib⁹ dabat. Et cũ ſpondet pecunia ſtipulari. dr̃. i. ſtipez obligare. Pecunia quoq quam uel in ærarium ponebant: uel diis offerebãt: uel mendicis porrige bant ad ſuſtẽtationẽ uitæ ſtips dicebat a ſtipando ppea q incelia ſtipabant. i. componebant.

Stipendiũ: æ. militare: ſeu p̃muz qd militib⁹ datur. Cõpoſitũ nomen ex ſtipe & pẽdo. q̃ſi ſtips põdera ta ſit. ſtips ãt dicebat ab ãtiqs æs eo q añq̃ ſigna tum eſſet nõ nũabat: ſed penſabat. Quod q ſupra as ut. Var. inqt accepant ſua neceſſitate maiorem nũm nõ in arca ponebãt: aut i loculis ſed in thau ris ſtipabant. i. in anguſtum ponebant: quo min⁹ loci occuparet. Vlp. Stipendiuz a ſtipe appellatuz eſt q p ſtipes. i. modica æra colligat. Sed qm̃ ſtipendium qd militi dabat ꝓpetuũ erat quouſq ex auctoraret diminuereturue ſolideq dabat tractuz uidem⁹ ut dici cœpit eũ militẽ ad ſoldã cõduci cui pmitteret ſtipendiũ licet annuũ. Caſiodorus. Vegetius & Frontinus ſolidatũ i militia fuiſſe ſcribũt eum cui ſtipendia ab impatore pmiſſa erãt. Stipẽdium ẽt dr̃ qd quis tenet ſoluere pncipi. aut reip. Liui. li. x. Vt diuites conferrent qui oneri ferendo eẽt pauperes: ſatis ſtipẽdii pendere ſi li bos educẽt.

Stipendiale. qd pertinet ad ſtipendiũ. Sidoni⁹. Poſſit fœdere ſub ſtipendiali.

Stipendiarius: tributarius q ſoluendo ſtipendio ob noxius eſt. q alio noĩe uectigal dr̃. Vñ multi po puli ſtipendiarii erant reip. romanæ. hoc eſt q ſol uebant ſtipendium. Cæſar. cõ. i. Reliquaſq̃ ciuita tes ſtipendiarias haberent. i. tributarias. Vulgus ppera appellat ſtipendiarios milites qui ſtipẽdia faciũt cum tales mercenarii ſiue ærarii milites ſint nũcupandi. quos Vege. ſtipẽdiotos uocat. q̃uis & ſtipendioſi dicantur ſtipendiis pleni. hoc eſt q ſti pendia plurima fecerunt.

Stipẽdioſus. dequo mox indictõe Stipẽdiarius.

Stipendiatium: certum uectigal. Cice. in uer. acti. y. Inter ſiciliam cæteraſq̃ prouincias in agrorum ue ctigaliuz ratione hoc intereſt. q cæteris aut impoſitum uectigal certũ qd ſtipendiariũ dr̃.

Stipendiatus. a ſtipendior. aris. qui ſtipendium recipit. & alio nomine Mercenarius dr̃ ut ſunt ii qui admilitiam adſcribuntur. Ply. i. vi. Rege eoruz pe ditũ iexcenta milia. equitum. xxx. miha elephan toz nouez milia p oẽs dies ſtipendiant.

Stipo. aſ. rimas obthuro. condenſæ quare in hoc ſtipati ſolemus. Et enim deterius liuum qd nimis maxime nauium claudendis adhibetur. Vnde ſtipatores dicti ſunt qui in nauibus ſtipam hoc ẽ ſtupam componunt. Hinc ſtipare pro clsudendo coarctare denſareq̃ accipitur ſicut in nauibus fieri ut demus. Virg. Stipatq̃ carinis ingens argentum. Et ſtipare ſignificat circundare aliquem defenden di cauſa. Liui. lib. i. Stipatus agmine armatorũ in forum irrumpit. Hinc Conſtipo.

Stipatores qui in nauibus onera componunt & qui regum uel aliorum corpora cuſtodiunt. a ſtipe quã accipiebant: uel q reges ſtipent & undiq̃ circundent ac claudant pene conſtringentes inſtar apum circa ipſaz regem: aut q ipſi ferro ſtipati ſint. Ci. lib. z. offi. Præmittebatq̃ de ſtipatoribus ſuis qui ſcrutarentur arculas mulierũ. & ne qd in neſtimẽtis uelum occultaretur exquirerent. Hos antiqui a latere latrones uocabãt.

Stiparius. a. um quod ad ſtipandum pertinet. Plyn. li. xix. Mox ſiccatæ i ſaxo rũdunt ſtipario malleo

Stipulor. pe. cor. a ſtipando ſignificat promitto ſeu pecuniam ſpondeo. ſtipem obligo. obligationem uel per obligationem habeo. Nam proprie de pecunia dicitur. q̃uis ad omnes rogationes quæ ſolenniter fiunt tranſlatum ſit. Hinc Stipulatores dicuntur qui per interrogationem obligant promiſſorem. Hæc enim duo ſtipulator & promiſſor opponuntur. Quod docet Iuriſconſul. ti de uerboruz obligationibus. Eſt autẽ ſtipulatio. ut inquit Põponius uerborũ conceptio quibus iſ qui interrogatur daturum factuꝝue ſe id quod interrogatus reſpondet. Et autem ſtipulor ſcdm Priſi. uerbum cõmune. q tã i actia q̃ paſſiua ſigone. abltõ rungit: Dicimus enĩ. Stipulor abite rogo ter peto abite. Et ſtipulor abite. pro rogor. abite. Iuue. Quantũni ſtipulare & protinus accipe quod do. ut totiens illum pater audiat. ſubauditur a me ſtipulare. Eſt. n. actiuæ ſignificantiæ. Sue. uero paſſiue protulit. ꝓtorum lectoria quæ uetat minorem ãnis. xxv. ſtipulari deſit interrogari. Plau. quoq̃ paſſiue dixit. Niſi dolo malo inſtipulatus ſis. Stipulator qui rogat & qui rogatur. Huius uerbi compoſita ſunt

Adstipulor quod est cõsentio. Ci. ii. acad. Falsum esse stoici dicunt & eorũ adstipulator antiochus. Instipulor. Plau. in pseu. Mẽsuræ nigrati saluæ & sanæ sunt tibi hodie quas abstet est instipulatus & pseudolus. Restipulor quod est contra iponsionẽ pecuniam obligo.

Stipulatus. us. idem quod stipulatio. Ply. Iouis deorum summi stipulatu.

Stipula. a stipa hoc est stupa deducitur siue q̃ stipæ instar utatur: siue q̃ ea quoq; stipari tectorum rimæ consueuerunt. Est autem stipula calamus frumenti puta tritici hordei. & similiũ. quod. s. continet spicam cuius internodia genicula dicuntur. & aliquando genua. a similitudine genuum animalis. Ply. Frumenta quædam ingenũ tertio spicam incipiunt concipere. Idem. Genicula sunt tritico quaterna: farri sena: hordeo octona. Stipula etiam dicitur quæ remanet in campo demesso frumento. Item ea pars quæ e frumento demesso cõtusa spica superstat. similiter stipula generali uocabulo appellatur.

Stirps. cum de hominibus dicitur. generis fœmini. est & significat originem. Virg. Hen stirpem inuisam. Cum uero de arboribus pro trunco. generis. masculi. Idem. lib. xii. Cuũ semel in syluis uno de stirpe recisum. Inuenitur etiam fœmininum. Hor. Cum Stirpes. & rantas & pecudes & domos.

Stirpo. as. radices aufero. aquo Extirpo. Per translationem Extirpari uitia dicim⁹ q̃si funditus tolli.

Stirpitus penultima correpta aduerbium significat radicitus. Cice. lib. iiii. tus. Hunc errorem quasi radicem omnium malorum stirpitus philosophia se extracturam pollicetur.

Stirpices qui stirpes euellunt. Quæ tamen omnia a stipes incipiendo aq̃busdã cũ. y. pfilon. scribuntur

Stiua: aratri manica quæ tenetur manibus cuũ aratur. Virgili. Stiuaq; quæ curuus a tergo torquet imos. Dicta stiua a stando quia. super eam tegula stat & est quasi temo inter boues.

Stlata genus nauigii latum magnaq̃ altum a latitudine sic appellatum. sed ea consuetudine qua stlo tum pro lotum stlitẽ pro litem dicebant antiqui. qui dictionibus ab. l. incipientibus. s. l fas præponere solebãt. A stlata Stlatarius dicitur. sicut a scapha. scaparius. Stlatarium q̃q; di mari portatũ.

Stlembus grauis & tardus. Lucil. Atq; equum pedibus stlembum.

Stlopus sonus qui ex inflatione buccarum erumpitur. Persius. Nec stlopo tumidas intendis rumpere buccas. postea sclopus & sclopetus.

Stoici philosophi appellati sunt ab στοὰ. qd significat porticum quo conuenire ac differere solebant. Erat enim porticus athenis dicta pœcile ex uarietate picturæ Græci enim ποικίλον. uarium dicũt. Suidas noster στοὰ ἐν ᾗ δήμιος διατρίβει τὸ ὁμιλοῦν στωικοὶ δ' οἱ ἀπ' αὐτῆς διὰ τὸ μυσταλοῦν ἔθος ἀνομάζοντο πεισιανάκτεα δὲ ἔστεον δὲ ἐν αὐτῇ καὶ πολλὰ ἐκάλουν τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς ἐφ' οὗ ἐστὶν ὁ δῆμος νῦν δὲ στὴ ἱερόν. In hac porticu zeno philosophus discipulos docebat. Vñ & secta stoica: & philosophi stoici nuncupati sunt qui antea Zenonis dicebant a zenone doctore. Hæc est illa porticus stoa cuius memoratissima quã Chrysippus dicit est sulcire: quã pixit polygnotus gratuito.

Stola apud ueteres dicebat quicqd tegebat & apud græcos στολὴ. indumẽtũ sig̃t. unde stola deducit. Postea ad honestæ tũ mfonæ uestem hoc nomen translatũ è q̃ usq; ad imos pedes demissa erat. Tibul. Impediat crines nec stola longa pedes. Hinc stola p mfona & hõnesta muliere pónit. Papi. Ois plebeio terit ptexta tumultu. hic eques hic iuuenũ cœtu stolamista laborat. Et stolatũ mfonalez atq; honestũ dicim⁹. Mar. Quis floralia nestit & stolatũ pmittit meretricib⁹ pudorẽ. Val. max. li. z. Sed quo matronale decus uerecũdiæ munimẽto tutius esset i ius nocẽdi mfonam corpús ei⁹ attingere nõ puniserunt ut in uiolata manus alienæ tactus ilo læ relinqueretur.

Stolidus. põit p excordi tætro molesto atq; illepido

Stolones inutilis & q̃si stolida fruticatio ex arborũ radicib⁹. Ply. Fuerũt ab arborib⁹ cognomina antiquis: ut Frouditio militi illi q̃ pclara facinora nullorum transnatans fronde capiti imposita aduersus Annibalẽ edidit: stolonum laciniæ genti. Ita. n. appellat in his arboribus fruticatio inutilis. Var. li. i. de re rus. Nã stolonis illa lex q̃ netat plus quingenta iugera hñe ciuem romanũ. Et q pp diligẽtiam culturæ stolonũ cõfirmauit cognomẽ q̃ nullus in eius fundo repiri poterat q̃ effodiebat circũ arbores radices q̃ nascerẽt e solo quos stolões ap

Stomachus. fistula p quã cibus descẽ pellabãt. ditus sed ponit p nẽtriculo. i. receptaculo ciboꝝ. Est enim p̃cipiũ intestinoꝝ a septimæ spinæ nertebra incipiẽs circa pcordia cũ nẽtriculo cõnexus ab στόμαχος. ore. & ἴχω hẽo ἰ χέω quia os sit habens nel effudatalio. Iuue. Si stomachus domini feruet uinoq; ciboq;. Interdum stomachus ponitur pro indignatione & ira odio & fastidio. Cic. lib. iiii. tus. Tractata diffinitione fortitudinis intelliges eam stomacho non egere. Sic dicimus. Non possum sine stomacho dicere. hoc est cum fastidio & indignatione. Interdum in bonam partẽ capitur pro facilitate. Ply. in prologo. Argumentum huius stomachi mei habebis. i. huius meæ facilitatis & mansuetudinis & benignitatis.

Stomachor. indignor ac turbor. Ci. Cas. Si enim stomachabere & molestẽ feres plura dicem⁹. Hic subi stomachor. paulum fastidio. August. lib. iii. cõ. Ille iam substomachãs tædio. Vade inquit ame ita uiuas fieri nõ põt ut filius istæc lachrymæ parcat

Stomachic⁹. qui ex stomacho laborat. Ply. lib. xxv. scribit helleborum mederi stomachicis.

Stomachosus qui facile indignatur ac cuncta fastidit. Ci. Aplo pul. accipit pro eo qui iniuriam conumeliamq; facit stomachosiores inquit meas literas quas dicas non intelligo.

Storax: genus aromatis: & arbor unde fluit. Dicitur & Styrax. Ply. lib. xii. Arabes ex syria reuehunt styracem. Ex hac fiebat omne unguentum.

Storea quam ex tendimus ſuper terram. Ply. lib. xv. Colligi mala poſt æquinoctiũ auctũnale neq; añ ſextam decimam lunam: neq; ante primam horaꝫ cadiua ſeparari ſtramẽtis ſtoreis paleiue ſubſterni. Dicta ſtorea ἀπὸ τοῦ ϛορέννυμι. qđ ſigt ſternere. Hæc allo noie & Teges & matta uocatur.

Stratum participium ſiue ſupinum uerbi. Sterno & ſignificat id quod ſterni ſolet. Virg. Strata iacent paſſim ſua quæq; ſub arbore poma. Stratum uero nomen ponitur pro lecto ut in ps Stratum lachrymis meis rigabo. Strata etiam dicuntur omnia ueſtimenta quæ ſternuntur ut ueſtes ſtragulæ & peripromata. Ouid. Strataq; quæ membris intepuere tuis. Rurſus Strata ſeu inſtrata generaliter dicunt omnia quæ equis muliſue inſternuntur & equos ſtratos inſtratoſq; eis ornatos. Liui. lib. 7. Strata detrahi iubet. Et lib. de ſcdo bel. pu. Armatos deinde inſtratiſq; equis ſignuꝫ expectare. Seneca ad Lucil. Stultus eſt qui equum empturus non ipſuꝫ inſpicit ſed ſtractum eius & frænos. Straraq; ſina appoſitione uiæ: dicitur uia lapidibus tecta: ut ſũt uiæ romanæ in omnes italiæ urbes ſilicibus ſtratæ. Ideoq; plus ſceſis latro ꝑdo percuſſorq; committit ſi in uia ſtrata inuiatorem graſſatur.

Stratus. uſ. Lectus. Hiero. lib. 2. ꝑ. Accidit ut ſurgeret dauid de ſtratu ſuo.

Stratorium. quod ſterni ſolet. Idem in eodem. Obtulerunt ei ſtratoria & tapetia.

Stramen quod ſolo quieſcendi gratia ſternitur. Dicitur & ſtramentum. & ꝓprie eſt ſtipula. Var. Tertio modo metitur ut ſtramentum medium ſubſecent qđ manu ſiniſtra ſummum ꝓhendunt. aquo medio meſſem dictam puto. Infra manuꝫ ſtramẽtum quod terræ hæret poſtea ſubiecatur. Dictum ſtramentum a ſtando uel a ſtratu quod id ſubiternatur pecori.

Stramineus. a. um. quod eſt ex ſtramen. Prop. Straminea poſſꝫ dux habitare caia. Doxius ædificii latei ĩuentor fuit exemplo hirundinuꝫ.

Stramenticius. a. um. qđ ex ſtramento fit.

Strages. ſignigcat cladem depulſionem profligationem iacturam. Nam antiqui ſterno & ſtigo in eadem ſignificatione accipiebant.

Stragulum genus ueſtis inquit Aſco. Vlp. ſtragulã ueſtem accipit pro ueſtimento qđ iniicitur quale ẽ Græcorum paliuꝫ. Sed Hiero. pro ueſte muliebri poſuit cum inquit. Stragulatam ueſtem fecit ſibit byſſus & purpura indumentuꝫ eius. Alii accipiunt pro lectorum operatorio ubi & dormiebant antiqui & diſcunbebant uario delinimento figurarum aut acu picto. Var. Quicquid inſternebant. a ſternendo ſtragulum appellabant quicquid culcitræ ſternitur. Tibul. Naꝫ neq; tunc plumæ nec ſtragula picta ſoporem. Et ſtragulas ueſtes aulæa & tapetes intelligimus.

Stranguria: difficultas urinæ. quando guttatim mictunũt. ab ϛραγγαλάω. cõſtringo. & τὸ οὖρον. urina. Vel. ab ϛράξ. ϛρὸς. quod apud nos guttaꝫ ſignificat. οὐρέω. mingo. latine. Subſtillum dicit.

Strangulo. aſ. ſtrangendo gulam neco. Ply. lib. 7. Fabius ſenator pictor in lactis hauſtu uno pilo ſtrangulatus eſt.

Strategemata aſtutiæ rei militaris: geſta militariat exempla: ſiue conſilia militaria. quibus hominꝫ ad ſimilia facienda ducuntur. ϛρατηγός. niꝫ exercitus. ἄγω. duco. Stratia militia exercitus.

Strato. nomen proprium ſidonis reguli. qui ut Hieron. Scribit manu propria ſe uolens conſodere ne ĩminentibus Perſis ludibrio foret. quorum fœdus ægyptii regiſ ſocietate naglrxerat retrahebatur formidine. & gladium quez arripuerat circumſpectãs hoſtium pauidus exꝑctabat aduentum. Quem iã iamq; capiendum uxor intelligens extorſit acimcem de manu & latus eius tranſuerberauit. Compoſitoq; ex more cadaueri ſemoriens ſupiecit ne poſt uirginalia fœdera alterius cottũ ſuſtineret.

Strena. munus quod datur die feſto ominis bõi gratia qualia ſunt quæ paſſim Dantur die dominicæ natiuitatis & principio anni noui. a numero quo ſignificatur alterum tertiumq; uenturum ſimilis cõmodi neluti trena. quæ præpoſita. ſ. littera dicitur ſtrena ut in lite ſolebant antiqui dicentes ſtitem. Quidam a ſtrenuitate ſtrenam dici putant. Pompom. Aſſide ſi qua uentura eſt alia ſtrena ſtrenæ. Suetoni. de Cali. Et ne ſordidus fœtiduſq; imperator eam conſuetudinis priſcorum liberalitatis gloriam conſeruaret in cunte anno dixit ſe per Calendas ianuarii ſtrenas recepturum ſtetitq; in veſtibulo ædium Calendarum die ad captandas ſtipes quas plenis añ euꝫ manibus ac ſinu ois turba ferebat. tñ græce uulgo ita dr ẽt uerſus ſabaudiaꝫ.

Strenuus: fortis celer uigilans & ad res gerendas promptas. Sal. Nam ut quiſq; ſtrenuus eciderat in bello. Columel. libro octano. Magiſter pecoris acer durus ſtrenuus: laboris patientiſſimus alacer atq; audax eſſe debet. Hinc Strenuitas. Ouid. Priſcaq; ſtrenuitas manſit.

Strepo ſtrepis ſtrepui ſtrepitꝫ. Vnde Strepitus. uſ. qui proprie pedum ambulantium manuumq; alicuid pertractantium ſonus eſt. Appellatur & faſtus & pompa diuitiarum quaſi a ſtrepitu comitãtium. utiapud Quintilia. Hic cum e ma euocaſſet ſubito trepidum: totoq; fortunæ ſuæ ſtrepitu circũſtetiſſet. Hinc componuntur. Conſtrepo. Gel. li. 2. Atq; omnium horum & teſtimoniis & exemplis conſtrepebat. Circunſtrepo. Auguſti. libro. iii. cõ. Veni carthaginem & circunſtrepebat me undiq; ſartago flagitiorum amorum. Inſtrepo contra uel ualde ſtrepo. aut cum ſtrepitu nomino. Virgili⁹ libro tertio. Ge. Poſt ualido nitens ſub pondere faginus axis inſtrepat. Auguſtin. lib. viii. cõ. Omnes ſibi met inuicem quiſq; ut eum nouerat in ſtrepuerunt nomen in ſtrepitu congratulationis. Interstrepo. Virg. Digna ſed argutos interſtrepere anſer olores. Obſtrepo. contra aliquez ſtrepitũ facio. Sal. Ad hæc maledicta alia cũ adderet: obſtrepere oẽs hoſtẽ atq; parricidam uocare. Perſtrepo. ualde ſtrepo. Terent. in eu. Foras ſimul prorumpunt ſe abeunt lauatum perſtrepunt ita ut ſit domini ubi ab ſuis Et omnia habent pe. coe.

Strepito.as.penultima cõrepta ſæpe ſtrepitũ facio. Virgi.li.i.Ge.Neſcio qua præter ſolitum dulcedine læti interſe foliis ſtrepitant.

Strepitus.uſ. Vide paulo ante indictione Strepo.

Stridéo.es.dui.& Strido.is.di. Virgi. Striduntq; caminis ſtrictuæ chalybum. Et proprie Stridere dicitur cum funes ſonum faciunt. Idem Stridorq; nidentum. q̃uis etiam ad alia trauſferatur. Horat.in Ser. Stridere ſecreta diuerſos aure ſuſurros. Et in eu. Legitur ſtridor dentium.

Stridon oppidum in agro Iuſtinopolitano. aquo diuus hieronymus ortum habuit. Quod a Gothis euerſum dalmatiæ quondam pannoniæq; conſidium fuit.

Stringo.is.xi.ctũ. Arto. Ply. Apprehenſamq; manu ſtrigit. Per trauſlationeꝫ ſtringere quandoq; pro percutere ponitur. Virgil.lib.x. Atq; animum patriæ ſtrinxit pictatis imago. Quandoq; pro rarefacere excidere. Idé in huc. Hic ubi denſas agricolæ ſtringunt.frondes. Quandoq; pro decerpere colligere. Idem.lib.ſecdo. Ge. Sed tamen & quernas glãdes nunc ſtringere tempus & lauri baccas. Hinc Strictiuæ olinæ quæ manu leguntur ad differentiam caducarum. Quandoq; pro radere. Idem lib.viii. Ego ſum pleno quem flumine cernis ſtringentes ripas. Quandoq; pro Vulnerare. Idem in eodem. Hunc primũ leuis haſta themillæ ſtrinxerat. Quãdoq; pro Attenuare componere. quod ſtringendo fieri ſolet. ut Et ſtringite remos. Stringere enſem eſt nudare. Idem li.xi. Strictum rotat acer. lutagꝰ enſem. Huiꝰ cõpoſita ſunt. Adſtringo. qd eſt iuxta ſtringo. Cõſtringo. ſic totum ſtringo. Col.li.vi. Si eodem ſcrobe duas aut tres arbuſculas uoles cõſtituere. curato ne pariter ſe conſtringãt. Diſtringo. ualde ſiue diuerſis modis ſtringo. Deſtringo. deorſum aut ualde ſtringo excido. Col.li.v. Iam uero muſcus qui more compedis crura nitium & uineta cõprimit ſimq; & neterno macerat ferro diſtringendus & eradendus eſt atq; hoc in ima parte uitis. Exſtringo. extra ſtringo. Hiero. ad Chteſi. Tamen in pñti epſa hoc breuiter extrinxiſſe ſufficiat q; iuſti appellentur nõ quo omni uitio careant ſed ex maiore parte uirtutum. Obſtringo. Perſtringo. Præſtringo Reſtringo. & Subſtringo. Colũ.lib.x. Boues cum ab opere diſiunxerint ſubſtrictos cõfricetimanibuſq; comprimat dorſum.

Strictim. aduerbiuꝫ ſigt ſingula ſtringendo. Vñ ſtrictim referri dicimus ea q̃ cũ ſpſa ac diffuſa eſſent: breuiter & quaſi ſummatim colliguntur.

Stricte ſignificat arcte. aquo formantur ſtrictius & ſtrictiſſime.

Strictiuæ olinæ: quæ manu colliguntur. ad differentiaꝫ caducaꝝ.

Stricturæ. proprie dñt ſcintillæ q̃ de ferro candenti micant: euntq; cuꝫ maſſa malleis tunditur. q; aut ſtricte emittuntur. i. celeriter aut q; oculos ſuo fulgore perſtringunt. Virg. lib. viii. Stricturæ chalybum & fornacibus ignis anhelat. Ser. uero. ait. Strictura eſt terra ferri in maſſam coacta. ibiq; ponitur ſtrictura. p ferri maſſis.

Strigones idenſarum uiriuꝫ homines q; inſe conſtricti arq; arctari ſint.

Strigæ ordines rerum interſe continuatæ collocatarum. q; una ſint conſtrictæ. Col. li. ii. Vtrumq; ſic caruꝫ coarctabimus in ſtrigaꝫ. atq; ita manipulos nineiemus. Item longitudo maior latitudiue. dicitur Striga. Aquo Strigatus ager uocat q; p ſtrigas creſcit a ſeptemtrione in meridiem.

Strigoſus. a. um. qd eſt exhauſtum & macilentuꝫ. q̃ ſi ſtrigoſum. Vnde Iumenta ſtrigoſa dicta ſunt q; corpora eorum reſtricta ſint fame aut alia uitii ci. Col. lib. vii. Quiq̃ poſſit huic aliquatenus comparari q; progenerat onager niſi. & indomitum & ſeruire contumax ſyluestri more ſtrigoſum patris pferret habitum. Et lib. viii. Placide ac lente pabuletur ut & largi ſit uberis & non ſtrigoſiſſimi corporis.

Strigmẽta ſordes quæ ex corporibus raduntur. Vñ Strigmenta olei dicimus cæromata. i. ſordes olei quæ exunctorum athletarum corporibus raduntur. Ply. Notuꝫ eſt magiſtratus honoris eius octo genis ſeſtertiis ſtrigmẽta olei uendidiſſe.

Strigil. Inſtrumentum proprie e ferro dentatum. a ſtringendo. i. radendo. quo equos & id genus iumenta expolire ſolent equiſones e corpore ſordes abradẽdo. Eo utebantur neteres ad radendas ſordes corporis ſudoreq; tergendum præcipue in balneis anteq̃ comederent ex auro argẽto ferro interdum etiam lapidibus quibuſdam ut nunc Linteis Perſius. I puer & ſtrigiles criſpini ad balnea defer Quidam ſtrigiles accipiunt pro pectinibus fricationis quos indi ex bebeno faciebant legimus apud Stra. lib. xv. de moribus indorum. Illos exercituꝫ pcipue frictionem probare & maxime ſtrigilibus hebeni læuibus corpora expoliri reges quoq; corpora ſtrigilum perfrictione curare. Strigiles etiam ſunt uelaria unde athletæ poſt laborem ſtriuguntur. Ply. de ſpongia. Ciuis eius plurimum proficit contra ſcabricies genarũ & quicquid opus diſtringere præſtat & ſtrigilum uicem. Interumq; affectis corporibus. Alii ſtrigilem accipiunt. pro quodam uaſis genere. Stra. Inde ſtrigilum & ampullaruꝫ artifices mature euaſerunt. Plau. in perſa. Ampulam ſtrigilem ſcaphium ſoccos pallium marſupium hẽat. Ci. li. viii. de fi. Si ad illam uitam q̃ cũ uirtute degatur ampula aut ſtrigilis accedat. Et in hiſpania ſtrigiles etiam uocabant auri parnulas maſſas. Item Strigil alumluis genus pumicoſum & foraminum fiſtulis ſpongiæ ſimile rotundumq; natura. Cor. Celſus. Medicamentum in aurem per ſtrigilem in ſtillari iubet. Strigiles etiam num ſermoue uernaculo piſciculi quidam dicuntur quorum frequens ſit captura per hyemes. Hanc dictionem Priſ. a ſtringo uel a græco. ſτλέγγις. deduci exiſtimat.

Strigilecula diminutiuum. a ſtrigil prouaſe. Apul. Strigilis & gutri graphice deſcribens ſic inquit. Qui magno inceptu prædicauit fabricatum ſe/

met ſibi ampullam quoq; olearíam quam geſtabat lenticulari forma tereti ambitu preſſula rotunditate: iuxtaq; honeſtam ſtrigileculam tecta faſtigiatione clauſulæ flexa tribuiatione ligulæ. ne & ipſa in manu capulo moraretur. & ſudor ex eo tiuulo laberetur.

Strigium ueſtis hiſpanica. Plan. Nudus eſt iurat ſe tribolo ſtrigium oppigneraſſe.

Strix ſtrigis. auis quædam nocturna & importuna a ſtridendo dicta. Luc. libro ſeſto Quod trepidis bubo q ſtrix nocturna queruntur. Aggrediť pueros nutricis egentes & ex illorum corpuſculis uitalem ſanguinem abſorbet. Acuius auiſ nocumento ſtriges appellamus mulieres puellulos faſcinantes ſuo contactu & lactis munerumq; oblatione. Sere. Præterea ſi forte premit ſtrix atra puellos uiroſa ímulgens exertis ubera labra. Striges eriaz ſunt olera uilia. ut apud. Plau. in pſeu. Hei homines cœnas ſibi coquunt cum condiunt. non condimentis condiunt ſed ſtrigibuſ. Inue. Et ſonat unctis ſtrigibus.

Striæ & Striaturæ. ſunt quaſi canaliculæ & ſulci quibus quoddam columnarum genus excauatur. Vitruuius libro tertio Columnarum ſtriæ faciendæ ſunt. xxiiii. Ita excauatæ ut norma in cauo ſtriæ cum fuerit conieĉta circumacta anconibuſ ſtriarum dextra ac ſiniſtra tangat acumen. Hinc ſtriatas columnas dicimus quæ ſtriis diſtinctæ ſunt. Plyni. libro xxi. Candor eius eximiꝰ ſolua foris ſtriatis. Apuleius frontem ſtriatam uocat contractam caperatamq; & quaſi ſulcos facientem prætriſtitudine. Striate etiam nidentur boues cum peracto aut non peracto priore uerſu alius ínitur. Hoc autem fieri dum bouеſ adhuc in priore neruſu anhelans non cõuĕit.

Strimon fluuius thraciæ. Vnde ſit Strimonius ſtrimonia ſtrimonium Virgili. libro primo. Ge. Strimoniaq; grues. & amara intyba fibris. De primitiuo. Idem. Rupe ſub aduerſa deſerti ad ſtrimonis undam.

Strobilus nucleus pineus ſimiliter & arbores nucleos pineos ferentes ſtrobili. dicuntur apud Dioſco. & Galenum.

Strophas. adis latine conuerſio uertigo.

Stropha. acumĕ ſubtilitas ab στρωφᾶν conuerſio. Hieron y. contra Ruf. Vis ſcire totas argutiarum tuaꝝ ſtrophas uel peculiarũ inſidias?

Strophos dolor inteſtinorum quos tormines latini uocant.

Strophius propriũ nomen phocenſis regis.

Strophiũ faſcia pectoralis q̃ uirginalem tumorẽ cohibet papillarum. Turp. Me miſeram q̃ inter nias epiſtola excidit mihi infœlix inter tunicam ac ſtrophium collocaram. Strophia etiam corona ab inſigni qd imponebať capitibus ſacerdotũ. quod ἀπὸ τῦ στρεφάτιν. hoc eſt a uertendo. Plyn. lib. xi. Tenuioribus utebant antiqui coronis ſtrophia appellantes. Huius diminutiuũ ĕ ſtrophiolum.

Strophades. ſunt duæ inſulæ in mari Ionio quæ antea pioiæ uocabantur. Virg. Accipiunt ſtrophadeſ graio ſunt nomine dictæ inſulæ ionio ímagno. Dictæ ſtrophades ab στροφὴ conuerſio. Suidas autem στρόφιοι τὸ στρογγύλον ζωνάριον & ſubdit ὡς στρόφιοι διαλείματι ὡς νῦν δι ἱματίς φορῦσι.

Strongylos. & Strongyle. es. pe. cor. Inſula in mari ægæo. una ex æoliis ſic dicta quia ſit rotunda & gibboſa quod ſtrongylon græce deſignat. Hæc ut Ply. lib. iiii. ſcribit uinearum fertilis eſt cuius ambitus pater. lxxv. miliꝰ paſſuſ. Ea nũc Naxos ſz antea dia uocata. Syr. li. xiiii. Mille agathina dedi perflaraq; ſtrongylos hauſtus.

Stroma. atiſ. omne quod ſternitur aquo ſit piſtroma

Struo. is. xi. ctum ordino ſeu ordinate apto. Lini. li. i. Poſtq̃ ſtructi uenerq; ſtabant cum paucis procerẽ in medium duces prodeunt. Compoſita huius uerbi ſunt Adſtruo. Cõſtruo. deſtruo. Extruo. Inſtruo Obſtruo pſtruo. Subſtruo. & Superſtruo quæ ſecundum nim ꝓpoſitionum ſignificant. Hieron. ad Terentiam. Hinc ualles ſubſtructionibus opplendo. Cypri ad certamen animus ante præſtruitur. quando ſe aduerſarius confiteť.

Structilis & hoc ſtructile pe. cor. ut ſtructiles columnæ quæ non ſũt ex uno lapide: ſed ex multis.

Structor qui aliquid ordinat. Ponitur & ꝑ cellario qui inſtruendæ menſæ & ciborum curam habet. a ſtruendo ideſt ordinando & componendo qui cultello ſcindit in ſtruſtula. Mar. Et quæ non egeant ſtrui ferro ſtructoris ofellæ. Qui uero conuiuii prĩceps eſt. Architriclinus uocať.

Structura ædificium ſine compoſitio & ordinario. Col. li. i. Igitur ad ſtructuram cum primũ ſtatim fũdamenta iaciuntur cauitandum eſt.

Strues. a ſtruo propriè lignorum congeries eſt. Et ſtrues dicitur genus libi quod addebatur in ſacris Ouidi. libro. i. faſ. Hæc adolet flammis cum ſtrue farra ſuis.

Struma. tumor uel morbus qui a ſcrophis q̃ id morbi patiuntur Scrophula dicitur. In quo ſubtus cõcretæ quædam & puræ & ſanguineæ quaſi glandulæ oriuntur. Inde ſtrumoſi dicuntur qui id uitium patiuntur. At Cor. Cæl. ſcribit. Strumam extãtia quædam in tergo. Gibbus uero in pectore. alii ſtrumam uitium gutturis eſſe putant. Catul. in opprobrium dixit. Scila in curuii ſtruma nonius ſedet. Inde Strumoſus. Iuue. Nec prætextatum rapuit nero ioripedem uel ſtrumoſum atq; urero pariter gibboq; tumentem. Ply. lib. xi. Guttur. homini tantum & ſuibus in tumeſcit aquarum quæ potantur piætumq; uino. propter quod quædam rubera ſpongioſa per corpus aliquando inſperſa ſcrofulæ dicuntur quæ etiam ſub ſtrume appellatione continentur. ut rectius ſtrumulæ quaſi paruæ ſtrumæ q̃ ſcrophulæ nominentur.

Struthius. & pro fœ. Struthio. auis eſt corpore grandis grauiſq;. Hiero. in Iob. Pẽna ſtruthionis ſimilis eſt pẽnæ herodii & accipitris

Struthio camelus: maxia auiũ eſt ſi tñ auis ĕ dicẽda cum pennas duntaxat habeat ut adiuuent ad curſendum cætero uolucris non ſit nec a terra tollaſ.

Vngulas habet ceruinis similes bisulcas compben dendis lapidibus unies quos infuga contra insedn tes pedibus ingerit. Concoqnit q̃cũq; deuorat sine aliqno delectn. Mira in eo soliditas. Et enim in tanta corporis altitudine si colla fruticc occulta uerit latere se putat. Oua ei⁹ in preno sũt propter amplitudinem. & pẽnæ q uia galleas uariis colori b⁹ infectæ adornant.

Studium est uehemens applicatio animi ad aliquid pagendum. Accipitur quandoq; pro exercitatiõe. ut cum dicimus studia litterarum. Col. & ne singu la persequar ei studio quod quisq; agere uelit con sultissimum rectorem adhibeat ideũ exercitio nel open nel artis. Quandoq; pro diligentia. Quãdoq; fauore seu amore. Sal. D. Syllanum certe ico quæ dixerit studio reip. dixisse. Quandoq; pro uoluntate. Scinditur incertum studia icõtraria uulgus.

Studiosus. modo assiduum ac perseuerantem signifi cat. Ci. adherẽ. Ideoq; bonis uiris & studiosis ami cus erat. Modo cupidum & alicui rei deditum atq; addictũ. ut studiosus laudis. ideſt cupidus & Stu diosus exsaris ideſt amator uel benuolus. Ci. Ce cinæ. Viri sunt optimi & mi studiosi & mei neces sarii. Hinc fit Perstudiosus. Idem in Cato Attri buito litteris græcis quarum constat eum perstu diosũ fuisse in senectute.

Studeo. studes studui studium adhibeo. Do. ope tam alicui rei. Cæsar cõ. i. Cupiditate regni ad ductus nouis rebus studebat ideſt uacabat construi tur etiam cum abltõ mediante in uel etiam actõ præsertim si aliquid studiosius legim⁹. Tim i psal. Ferentinatis populus græca studet. Et studere est amare: siue fauere. Sal. Neq; studere neq; odisse ꝛ minime irasci decet. Ouid. libro nono me. Cui stu deat deus omnis habet. Item Eniti. Cic. libro pri mo offi. Quorum nerõ patres aut maiores aliqua gloria præstiterunt: ii student plærumq; in eodem genere laudis excellere. Lact. lib. iii. duo significa ta eius comprehendit. Qui sapientiæ studet utiq; nondum sapit: sed ut sapere possit studet.

Stupa linum uile quod lini cortici proximũ ẽ ut in quit. Ply. ab græco στυπῶον qđ stupã significat uel a stipando q ea stipentur naues. Hinc Stupe us. a. um. Virgil. Subliciunt lapsus & stupea uin cula collo.

Stuprum est coitus lege netitus qui duplex est Vn⁹ cum nupta quod adulterium dicitur: aut cum puero. aut cum sanguine coniunctis: siue sacris carmi nibus aut cũ uis affertur cuilibet personæ etiam si ancilla sit. Aliquando Stuprum ponitur pro turpi tudine. Neuius pente malune ibidem q̃ cum stu pro redire ad suos populares. Enn. Fœde stupreq; castigor quotidie turpiter.

Stupro. as. nitio stupro. Plan. in aul. Is adolescentis ilius est auunculus qui illam stupraut noctu cere ris uigiliis. Cic. lib. iiii. adheren. Qui uiolasset in genuam matrem constuprasset.

Stupeo. es. pui significat quodam modo sensum re rum non habere. Persius. Sed stupet hic nitio ideſt insanus est factus uitis. Iungitur & cum accusati uo. Cic. de fi. bo. Hæc cum loqris uarrones stupe mus. Huius composita sunt. Obstupeo & Subitu peo aquibus stupesco. obstupesco. Stupefacio. ob stupefacio. Stupefio & obstupefio.

Stupor est alienatio quædam sensuũ q̃ scilicet sen sus constipent.

Stupidus qñq; pro stupefacto. quandoq; pro insen sato accipit. Vnde stupentia siue stupida dũt quã do nel paruũ uel nullũ habent sensũ.

Stultus imprudens in prouidus. Nam & multi non insipientes aliquando stulte aliquid nel agunt lo quuntur. Fatuus plene insipiens. Astra. Ego stultũ me existimo fatuum esse non opinor. Insanus qui abiecta ratione cum furore & impetu omnia facit. Rudis qui nunq̃ didicit. Stultia quattuor modis dignoscitur. Aut cum non uenerit imentem quod oportet. Aut si uenerit: non tenere. Aut bonum cõ silium non admittere. Aut malum admittere. Hic Hesiodus e cõuerso. Optimus ille quidẽ qui per se se omnia noscens præceptor suus ipse sibi melio ra peregit. rursus & ille bonus monitus qui recta sequetur & non ipse sapit neq; credit recta monen ti: hic nullam in partem nullis est.

Stypticus idem quod strictiuus ab στύφω obturo stringo.

Stymma ẽ spissamentum & domitura unguenti ut in quit Dioscorides.

Stymphalus lacus in arcadia in cui⁹ npis erat Stym phalum oppidum. Ouid. libro secundo fas. Testis erit pholoe testes stymphalides undæ. A stympha lo lacu stymphalides aues appellatæ sunt tantæ magnitudinis: ut solis radios obumbrare dicerẽ tur omnem arcadiam deuastantes. Hierony. Cerbe rũ & stymphalidas nstrant fabulæ poetarum. A stymphalo oppido. fit Stymphalius. a. nꝫ. & stym phalides. idis. Hierony. contra. Ioui. Aristoclides Orcomeni tyrãnus adamauit uirginem Stympha lidem quæ cum patre occiso ad templum dianæ confugisset & simulachrũ eius teneret nec ui pos set uelli: in eodem loco confossa est. Obcuius ne cem tanto omnis arcadia dolore cõmota est: ne bellum publice sumeret: & necẽ uirginis ulciscerẽ

Styx. gis generis fœ. proprie mœstitiam designat. στυγνὸς enim tristis dicitur. στυγάζω mœreo Vel dicitur ab στυγῶ timeo. odi q̃ terroti omni bus sit Virg. Stygiamq; paludem dii cuius iurare timent & fallere numen. Fingitur a poetis q̃ sit in fernalis palus cum sit fons in arcadia exitiosus ani malibus cuius aqua ilico necat ex nimio frigore: ut pote cum perfluens ipse statim lapidescat. Tradũt hac aqua æs ferrum erodi & omnia uasa in ea mis sa frangi præter cornea. Est & alia palus in ægyp to iuxta mẽphim quam neteres styga nocauere. Hinc Stygius. a. um Seneca hic sæuus umbras ter ritat stygius canis. Aristophanes autem i ea comœ dia τὸ ῥάτραχος ἐστι φωνὴ ταῦτην δυ λῶν τισὶ πεῖσαι ὅτι ὄφεσι τοῦ ὄφεως κάλ λιστον ὕσωπος ἐνδάλλει καὶ μυρρίνους καὶ θιάσους δαίμονας ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ κρότον χέρων πολύν nã ityx proxia ẽ elysio.

Suauis:dulcis a quo suauitas & suauitudo pro dulcedine. Plau. Suauitudo mea. Quoꝝ contraria sũt Insuauis austerus asper. Insuauitas Insuauitudo. Aduerbia suauiter insuauiter. Suaue & in suauem Virg. & suaue mbens hyacinthus.

Suadeo.es.si.sum. secũdũ naturam bisyllabũ est licet multi trisyllabũ putent. Quod & si inueniatur solutio dicenda est a suaue & do compositũ esse qdam arbitrant. hoc est suaue dico. Est enim suadere accõmodatis & suauib⁹ uerbis aliquem in opinionẽ nostram inducere conari. hoc est hortari aliquem ad id qđ intendim⁹. Cui⁹ contrarium ẽ dissuadere De persuadeo supra habitũ est.

Suadela pe. pro. suasio dicit.

Suasorius.a.um. quod ad suadendũ pertinet: ut Suasorii mun⁹ idest officiũ suadendi. Et pars deliberatiua a rhetoricis suasoria dicit.

Suasũ color ex stillicidio fumoso ĩ uestimento albo. Sũt & q omnem colorẽ suasũ uelint appellari. q quasi persuadeat in aliũ colorem transire.

Suauiũ. quod & sauiũ dĩ per diminutionem. ĩi. uoluptas dĩ. Ter. O thais meũ suauium.

Suauior.aris. & Sauior significat cum uoluptate aut gaudio osculor. Catul. ad Veraniũ. lucidũ os oculosq suauiabor. De hoc ẽt in Dissauior

Suapte sua ipsius natura. & Suopte suo ipsius. sicut Meopte meo ipsius Ci.li.i.tus. Terræna & humida suopte nutu & suo pondere ad pades angulos in terram & in mare ferantur:

Sub præpositio & separatur: & componitur. Sepata aliquando denotat tempus & actõ iungitur. significatq circa uel per. Virg. Sub lucẽ exportant castra idest per lucem seu aduenirnte luce. Aliquãdo ponitur pro. In ut Sub idem tempus sub eandem horam idest in eodem tempore in eadem hora. Quãq & per idem tempus & per eandem horam exponi possit. Liui. Vtrinq legati fere sub idem tempus ad res repetẽdas missi. Sue. de Aug. Sub horã pugnæ tam atcto repente somno deuictus ut ad dãdũ signum ab amicis excitaretur. Aliquando pro statim post. ut Sub hæc uerba. Cĩ plauco Sub eas autem reddite sunt. Aliquando significat ad locũ & pro ante sumitur. Virg. Postesq sub ipsos nitũtur gradibus. Aliquando in loco & pro subter capitur construiturq cum ablõ Idem. li. viii. Arma sub aduersa posuit radiantia q̃rcu. Item cũ ablatiuo accipitur pro in. ut apud eũdem. Nãq sub ingenti lustrat dũ singula templo. Itẽ prope. ut Quo deinde sub ipso ecce uolat. Item significat cum ut Sub sarcinis idest cũ sarcinis. Composita & plærũq locale significationem tenent quæ illi ppria est ut subeo suppono idest subter. Interdum significat Infra ut caudam remulcens subiecit pauitatẽ syluasq petiit. Interdũ diminutionem: ut subdubito subtrascor idest aliquantuluz. Est enĩ ut. Doiquit temperamentum plenæ pronũciationis. Interdum significat supra: ut Corpora saltu subiiciũt in equos. scilicet supra iactũ. Interdũ prospe ut Succedit. Interdũ post uel q̃ primuz: ut subsequor Interdũ contra uel propeiui Subsisto Cæsar. Audacius subsisterem nõnũq & nouissimo agmine pilio nostros lacessere. Interdum prudenter seu diligenter: ut Subseruio Interdũ in promptu ut Quo mõ ratio non sub est. interdum Latenter. ut Suppilo. Interdum tenuissime: ut surrepo. Interduz. Adhuc Liui. Tanq̃ species subesset. Componitur autem fere cum omnibus litteris. A. ut subaro. B. ut subbibo. C. ut Succido. D. ut subdo. E. ut Subeo. F. ut Suffero. G. ut Suggero. H. ut Subhasto. I. ut subiungo. L. ut subleuo. M. ut sõmouco. N. ut subnecto. O. ut suboriot. P. ut suppono. R. ut surripio. S. ut subsãno. T. ut subtraho. V. ut subuenio. Sed quotiens subiungitur uocalibus uel. b. d. h. l. n. s. t. remaner. b. integra in aliis mutatur. b. in. litterã sequentem. nisi id subrideo. subrogo. subiuo. Suffico uero sulpiro suspicor. suspicio sustuli sustollo & huiusmodi fine. b. scribenda sunt. quia nõ a sub sed a susũ siue sursum composita sunt.

Sub corona uænundari captui dicebant qa coronati uændebant.

Sub iugum dicebantur hostes esse quia duob⁹ hastis in terra defixis tertiaq̃ super ligata inermes sub ea transire cogebant.

Sub manu uulgaris locutio & significat statim item ponisq momentum quasi de manu in manum. Seneca libro decimo epistolarum ad lucil. Consilium nasci sub die debet & hoc quoq tardum est nimis sua manu quoq quod aũt consilium nascat. Suede Aug. Et quo celerius ac sub manu ãnũciari cognosciq posset quod in prouincia quaq̃ gererets iuuenes primo modicis interuallis per militaris uias dehinc uehicula disposuit.

Sub uitem hastas iacere dicebatur ueles cum sub manum suisum hastam mittebat Sub uitem præliari milites dicebantur cum sub uinea militari pugnabant. Sub uineam iacere cum adstãtib⁹ centurioni b⁹ sudes iacere cogebant.

Subact⁹. a. um. Vide iudictione Subigo.

Subagito. as. significat. Inco. Plau. Dũ ille meretricem subagitat: ego qesco.

Subaquaneus. a. um. qđ sub aq̃ manet ut scopulus subaquaneus.

Subalaris. & hoc subalare. qđ sub alis est. Vnde scribit. Lãpi. Heliogabalũ solitũ fuisse in accubitis habere plumas subalares.

Subcerniculũ farinarũ cribrũ quod fit e setis equorũ quemamdmodũ excussoriũ & pollinarium fit ehino. Excussoria cribra sunt quibus surfur secernitur. Pollinaria qb⁹ polen. hoc est grossior pulus sculus farinæ diuidit.

Subcinerici⁹. a. um qđ sub cinere coqtur. Vnde subcinericiũ panem legim⁹.

Subdo subdis. suppono subiicio. Cato de re rustica. Ignem subdito. ubi bullabit uinum ignem subducito. Et subdere subiungere. Quintil. His dictis & alia subdidit.

Subdit⁹. q alicui⁹ impio subiectis ẽ subditũ ẽt ptum

dicim⁹ ſuppoſitū. hoc ē ſublatū ab ea muliere q̄ peperit: & alteri appoſitū. Item apud iuriſconſultos ſubditū teſtm̄ dr: cum uero teſtamento occultato aliud clam fuit appoſitū. Subditus iudex qui loco mortui datur.

Subdituus qui ſubditus eſt. Plau. in am. Subditu⁹ eccum exit foras.

Subditicius. ſuppoſititius,. Vnde a plauto ſupiter dictus ē Amphitrio nō modo uerſus cenſoria quadā uirgula notare & libros qui falſo uiderent inſcribi tāq̄ ſubditicios ſū mouet familia pmiſerit ſibi.

Subdolus pe. cor. occulte decipiens.

Sub dio aliq̄d eſſe dicimus q̄d non ē ſub tecto. ſed ī nudo & ſub cælo Aliter dicit ſub Ioue ab eo quod græci τὸν Δία dicūt. Hor. li. car. Vitāq̄ ſub dio & trepidus agat. hic ſubdialia pauimēta & ſubdiales de ambulationes quas. Vitr. græco nocabulo uocat hypetras.

Subdiale quod ſub dio permanet. i. ſub aere. Ply. Illa ſup terram ex ſubdialibus petris cædit. hæc ex obrutis Subdialia a græcis primo habita qui bua contegerent domus ex tūſa teſta & pedali craſſitudine fiſtucata. Terracū nunc appellatur.

Subduco. is. pe. pro. ſubter duco. Interduz ſubtraho Cato. Ignē ſubdito: ubi bullabit uinum ignē Subducito. Sunt enim contraria ſubdo & ſubduco Iune. Et nos ergo manum ferulæ ſubduximus. Interdū ſurripio. Virg. & ſuccus pecori & lac ſubducit agnis. Interdū iuruz duco leuo extollo. Idē. Qua ſe ſubducere colles incipiūt Hinc ſubducere naues dicimus interrā trahere q̄ terra mari alnor ſit ſicut e contrario deducere in mare e terra ducere. Idem. Quaſſatam uentis liceat ſubducere claſſem. Plau. ī cat. Ibo intro ut ſubducaz nauim rurſū in puluinarū. Interdū ſubducere cū hoc nomine tō ſignificat computare calculare. C. lentulo Rōnibuſq̄ ſubductis ſūmam feci cogitationū meaz. Plau. in cap. Subducam ratiūculaz quantillū argentū mihi apud trapezitam ſiet. Et ſubducere eſt furtim ſubtrahere Idē in cut. Propino magnū poculū. ille bibit caput ponit eū dormiſcit ego ei ſubduco in anuluz. Sal. Præterea ex gregariis militib⁹ quēq̄ armatū in prima acie ſubducit. i. extrahit & alibi locat.

Subeo. is. iui. uel ſubii. itū. Ingrediot. Cæſar. cō. i. q̄ inter ānos quatuordecim tectū non ſubiiſſēt. Lac. Siue uirtutes inſeras uitia ſua ſponte decedent ſiue uitia eximas uirtutes ultro ſubibūt. Paſſiuū ptulit Ioue. Quod ſi ſubeunt pſpera caſtra Et ſubire ē ſuſcipere aut pati: ut ſubeo piculū ſubeo crucē: mortē Ci. li. iii. offi. Qui retinēdi officii cauſa cruciat⁹ ſubierit. q̄ſtro. Item Succreſcere· Virg. Ne ſubeāt hæc bzineu puluere uicta fatiſcat. Item in memoriā nenire. Et modo cū dtō modo. cū actō conſtruit. ut ſubiit mihi. Curius Sera pœnitentia ſubiit regē. i. mentem uel in memoriam uenit Item ſubdere ſupponere. Virgil. lib. x. æneas ſubiit mucronem ipſūq̄ morando ſuſtinuit. Item Extolli. Ply. Sed hi rationem afferunt q̄ leuiſſima ſit imbrium ciſtemarū aqua ut quæ ſubire potuerit & pendere in aere. Idē. Nec lenitatis in pluuia aqua argumentū eſt ſubiiſſe eam q̄ cælū cū etiam lapides ſubiiſſe appareat. Item Succedere. Var. Inquaz locū ſubierūt in q̄ linæ impietas perfidia impudicicia. Item rōdere ieu reſiſtere. Ci. in uer. Diuinatione potens ne orōnem ei⁹ ſubire? Item Aggredi Hiero. Nunc depcor deſiderantiſſime quia me tantū opus ſubire feciſti.

Subfibulum Vide indictione Fibula.

Subhaſtare eſt. ſub haſta mittere hoc eſt per auctionem uendere. haſta enim erat uirga quæ dabatur cū poteſtas alicui daret de aliqua merce.

Subigo is. pe. cor. ſignificat Cogo Sal. Ambitio multos mortales falſos fieri ſubegit. Quandoq̄ Subigere eſt ſubiicere domare. Idem. Poſtea uero q̄ in aſia Cyrus in græcia lacædemonii & athenienſes cœpere urbes atq̄ nationes ſubigere. Quandoq̄ ſū mittere. ut ſubige ſub arbore pecus. Quando Acute. Virg. libro ſeptimo Pars leues clypeos & ſpicula lucida tergunt aruina pinguiſubiguntq̄ in cote ſecures. Quandoq̄ Attrectare agitare. Cato Farinam ī mortarium indito: aquam paulatim addito ſubigitoq̄ pulchre. Quandoq̄ bene arare bene colere. Virg. Ante Iouem nulli ſubigebant arua coloni. Col. li. ii. Sequitur ut tempora quoq̄ ſubigē di arui præcipiamus. Cice. per tranſlationem libro ſecūdo de ora pro exercere poſuit. Subacto mihi ingenio opus eſt. ut agro non ſemel arato ſed noualo & iterato. Quandoq̄ ſuffodere. Virgil. libro ſecundo. Ge. Tamen hæc quoq̄ ſiquis inſerat aut ſcrobibus mandet mutata ſubactis. Quandoq̄ ſubagitare. Cice. Gallam ſubigo. Quando ſurſum agere. Et tunc a ſuſ. quod ſignificat ſurſum componitur. Virgil. libro primo. Ge. Non alter q̄ qui aduerſo uix flumine lembum remigiis ſubigit. A ſubigo fit aliud compoſitū. Proſubigo dequo ſupra.

Subiicio. is. pe. or. ſuppono. Virg. Et tamea coſtis ſubiciunt fragmenta Et illud Subiicientibus prunas inſultat ieiuna chriſti. Aliquando ſubiugo. Cice. Tot ſibi populis repente ſubiectis. Aliquando ſuſſum facio. Virg. Et corpora ſaltu ſubiectāt æquos

Subices. pe. cor. dat ſubiecti. Ennius. Ergo deuz ſublimis ſubices humidus unde oritur imber ſonitu ſæuo & itrepitu.

Subiecto. as. ſæpe ſubicio. Virgili. Nigrāq̄ alte ſubiectat arenam.

Subiacto. as. ſæpe in aſtum iacto. quod fit cum inareis frumenta a paleis ſecernuntur. Var. His tritis oportet e terra ſubiactari ualis aut uentilabria cuz nentus ſpirat lenis. Ita fit ut quod leuiſſimum eſt in ea atq̄ appellat acus enānat foras ac frumentū qd eſt ponderoſum purū maneat.

Subitus. a. um. a Subeo. is. idem quod repentinus. Virgili. cum ſubito aſſurgens fluctu nimboſus orion. Hinc Subito aduerbium. Mar. Naz ſubito collapſa ruit.

Subitarius. a. um. repentinus licet quandoq̄ pro extemporali quandoq̄ ſumatur. Gel. Quid ſibi uellet ſubitaria dictio.

Subitaneus. a. um. eo modo dicit quo ſubitarius: ut Subitanea mors.

Subitatus.a.um.quod ẽ ſubito mutatum. Cypria/nus ad Comelium. Steterunt fortes & ipſo dolo/re pœnitentiæ facti ad prælium fortiores ut appa reat nuper ſubitatos eſſe & nouæ atq; inſuetæ rei pauore trepidaſſe.

Subide cũ accentu in antepe:ſiğt deide uel ſtatĩ poſt Hor. Si recte dicet primum gaudere ſubide ꝓceptũ hoc auriculis inſtillare memẽto. Liui. Vno altero q; ſubinde ictu uentrẽ atq; inguina hauſit. Inter/dum ſiğt tie quẽter ſiue ut proprie dicã idẽtidẽ hoc ẽ crebro cũ quodam interuallo Sue. Tibe Leua na tura ne i puero qdẽ latuit qua Theodorus Gadare us & proipexiſſe primus ſagaciter & aſſimilaſſe ap tiſſime uiſus ẽ ſubinde in obiurgando appellãs eũ lutũ a ſanguine maceratũ.

Subiugo.as.pe.cor.debello & Impio meo ſubiicio quaſi ſubiugo pono. Lact.li.iii. Totũ hominẽ alie næ dicioni ſubiugauerũt.

Subiugalis.ſubiugo aſſuetus. & domitus. Vñ pullus ſubiugalis ĩ emphonio.legitur.

Subiũgo.is.addo. Vñ ſubiũctiuus modus dictus eſt qa ſubiũgit alteri uerbo. Nã eget aliqua re ut im/pleat ſniam utſi dico. Cũ clamẽ quare me tacef di cis. Ideo ergo ſubiũctiuus modus dictus eſt quia ei coniũgitur aliquid ut ſentẽtia locutiõis plẽa ſit.

Sublabor.pe.pro.ſignificat ꝓtereo ſiue latenter de/curro aut fugio.

Sublabro.as pe.cor. Intra labra mitto. Neui⁹ iã ego illis ſubiens ſublabrabo eſui illud ſynciput.

Sublego.is.pe.cor.ſurto aliqd ſurripio. Virg. Val quæ ſublegi tacitus tibi carmina nuper.

Sublẽgo.is.pe.pro.ſubſtituo. Iuſti.li.iii. Senatui cu ſtodiam legũ populo ſublegandi ſenatum uel creã di quos uellet magiſtratus poteſtatem permiſit.

Subleſta ĩfirma leuia friuola debilia. Plau.i pſa. Gra nior paup fides.ſubleſtior. Idem dixit uinũ ſuble/ſtiſſimum qa infirmos facit uel corpore uel aio.

Subleuo.as.pe.cor.alleuio auxiliũ ꝓſto defendo Ci. zophyrus q ſe naturã cutuſq; ex forma proſpicere ꝓfitebaf deriſus a cæteris ẽ qui illa in ſocrate uicia nõ agnoſcebãt. q̃ ipſe ex illius aſpectu multa colla gerat. Ab ipſo ãt ſocrate ſubleuatus cũ illa ſibi in/genita ſed rõne a ſe deuicta diceret. Et ſubleuaf ſur ſũ leuare. ſuſtẽtare. Sue. de Veſpa. Aluo repẽte uſq; ad defectionẽ ſoluta impatorẽ ait ſtãtẽ mori opor tere. dũq; ſurgit ac nitiſ inter mãus ſubleuantiũ ex tinctus eſt.

Subligo.as.pe.cor.ſubtus ligo. Vñ & Subligaculũ.

Subligar pe.cor.ſiue ſubligaculũ dſ quo pudẽdæ par tes obreguf Mar. Tecta tũ nõ ac qua debes pte lauaris. ſi pudor ẽ träſſer ſubiigar ĩ facie. Cic.li.de offi. Scæuicoꝝ mos tantã hẽt uetere diſciplĩa uere cũdiã ut i ſcænã ſine ſubligaculo pdeat nemo. Di cif & ſuccinctorũ Femorale. Feminale. Cãpeſtre. bracha. pizoma & Lumbare.

Sublimis pe.pro.i altũ eleuatus. a limine ſupiore di ct⁹ qd ſupra nos ẽ. Virgili. Ipſa paphos ſublimis abit. Col.li.x. Igiſin ope bouea arcte iũctos hẽte conuẽit quo ſpecioſiua ingrediant ſublimes & ela tus capitib⁹. Hic ſublimitas exaltatio.

Sublimo.as.exalto in altũ mitto nadone. Enni⁹ Sol q cadentem in cælo ſublimat facere. Aug.lib.vii. cõ. Augebaf diuitiis ſublimabaf honorib⁹.

Sublino.is.pe.pro.aliquantulum tingo ſeu noto. Cor.Celſus. Idẽquoq; umbilico ſublitũ facit. In/de Sublitio quæ ẽ quaſi primũ tectoriũ & fũdamẽ tum coloris eius quem reddi uolum⁹ inductione manus ultima. Aliquando Illudo. & pro ridiculo habeo. Tractum a genere ludi quo dormientibus ora pinguntur. ut apud Plautum in Aul. Ah ſuble uit tuibi os peſſime.

Subluco.as.pe.pro.a luco ſignificat ramos arboꝝ ſuppuio & ueluti ſubtus lucem mitto. Conlucaf ãt eſt ſucciſis arboribus lucum luce implere.

Subluo.is. expurgo.

Sublici⁹ pons romæ. hoc eſt ligneus. qũ ſine ferreo clauo cõſtructus fuerat. ut meminit Ply. li. 36.

Subnecto.is.ſubligo appendo ſubſcriboue. ſignificat

Subneruo.as. Vide iudictione Neruus.

Subnitor pe.pro. ſuffulcio. Vide indictione. Nitor.

Subo.as. iubare dicuntur ſues cum libidinem exer/cent aut appetunt q̃is & ad alia animalia etiam ad homines trãſferatur Hor. Iaq; ſubando te cu bila tectaq; rumpit. Ariſtoteles libro de animalib⁹ vi. Ita ſubare dicitur in ſuibus quemadmodũ æq̃ libidine ſtimuiarę dicuntur equire. Tertul. i Apo legetico ſcribit Iouem fœde ſubantem in ſororem fuiſſe ideſt libidinantem & rei uenereæ i hiantem.

Suburno.as. aliquantulum orno. hoc eſt honoro ſi ne laudo. Plaucus Ciceroni. Tu cicero qd adhuc feciſti idem ꝓſilla ut uigilanter neruoſeq; nos qui ſtamus in acie ſubornes. Et ſubornare eſt latenter ſeducere. Gel. In caput meum ſubornauit.

Subrideo latenter uel aliquantũ rideo: uel riſ⁹ ſigna oſtendo. Virg. Olli ſubridens hoiuꝝ ſatoꝝq; deoꝝ

Subrogo.pe.cor.ſubſtituo. Aug.lib⁹ 3. ci. dei. Lucre/tius quoq; qui in locum bruti fuerat ſubrogatus morbo abſumptus eſt.

Subruo.is.cum impetu ſub ingrediot. Aliquando parum uel aliquantulum uel latenter ruo. Et hoc ex ul præpoſitionis ſub. Aliquando Effodio Sene ca Subruunt terram theſauroa quæritant.

Subrumi dicti ſunt agni qui adhuc ſunt ſub mãma. quæ rumis a ueteribus dicebatur. Inde Subrumari quod eſt ſub ruma ideſt mãma ſũmitere. Col.lib. viii. Diligenti cura ſeruandum eſt ut ẽ i ſuis quot/idie matribus & alienis non amantibus agni ſub rumentur.

Subſãno.as. non a ſano. ſed a ſãna fit quæ eſt Irriſio Eſt autem ſubſãnare irridere Et conſtruitur cũ acu ſatino. Hierony. contra. Vigil. Rideas forſitan & mulierculaꝝ deliramenta ſubſãues. Et ad Mar/cel. Quadrante indignam eloquentia uare ſubſãno quod ad te qui deſertus es? Hinc ſubſanatio quæ proprie rugata fronte & contracto naſo exprimiſ.

Subſcudes pe.pro.tabellæ. qbus tabulæ inter ſe con figũtur. qa quo intẽtur incciditur. Pacu. Nec ulla ſubſcus cohibet compagem.

Subſcribo.ſubnoto ſubſigno. ſicut ſolẽt principes q ſubſcribũt ea q̃ rata hãt. Alexander romanus Im/

perator ſubſcriptioni & lectioni epſtarum operā da bat. poſt notas meridianas. Alias ſubſcribere ſigīt fauere Col. Quod ſi fortūa ſubſcripſerit. Verbū eſt iudiciis & foro accōmodatū. Vnde ſubſcriptores fautores approbatoreſq; dicti ſūt. Ci. Venit patus cū ſubſcriptorib⁹ exercitatis & diſertis. Vbi Aſco Subſcriptores dīr q adiuuaſ accuſatorē dici ſolēt.

Subſequor per. cor. ſtatim ſeqnor.

Subſellia ſedes & pulpita uel ut ita dicam ſcamna in qb⁹ audientes poetas recitantes ſedere conſueue taut. uel inqb⁹ ab eqtibus ſpectabaſ ludi a ſubſe/dendo quaſi ſubſedia p mutationem. d. in. l. ut ſel la pro ſeda. Nam ſenatores in ſellis altitorib⁹ con ſidebant. Perſius Torſilus exultat tibi per ſubſellia læuis ſubſcribit. Aſco. Subſellia eſſe turbinoꝝ triū/uiroꝝ q̄ſtorū & huiuſmodi minora iudicia exercē tiū q non in ſellis eruribus nec tribunalib⁹ ſed in ſubſelliis conſidebant. Vnde a Varrone ſubſellio dictū eſt q nō ſit plane ſella.

Subſideo. es. pe. cor. ſubtus ſedeo. Col. Vilica debet curā adhibere ut ſi quæ feces aut amurcæ in fūdis naſorū ſubſederint ſemel ſtatim emūdentur. Inde ſubſellia. Eſt & ſubſidere inſidiari. Inde Subſeſſo/tes & ſubſeſſæ.

Subſeſſæ. dīr a Vegetio inſidiæ qbus in itinere exer citus imparatus ac nihil tale ſuſpicans opprimi ſo let. Subſidere. n. ſignificat delitescere. Vnde ſubſeſ ſores dictiq delitescētes inſidiaſ & inſidiis circū neutos interimūr. Contra Subſeſſos uocam⁹ hoſtiū circūuentos. A Valerio ſubſeſſor alieni mātimonii dict⁹ eſt q pudicitiæ alienæ coniugis inſidiatur.

Subſeſſores & ſubſeſſi. Vide indictione Subſeſſæ de quo modo.

Subſidiū q̄re indictione Præſidiū.

Subſiſto. is. contra ſiſto. Cæſar audacins ſubſiſtere nō nūq̄ & nouiſſimo agmine ꝓlio nſos laceſſere. Quā doq̄ ſigīt gradū ſiſto. Hiero. in h. ꝙ. Tu aūt ſubſi/ſte pauliſp. ut indicem tibi uerbū dñi proprie tam ſubſiſtere è ꝓſe exiſtere. ut ē ſba q̄ per ſe exiſtit. qd de accidentib⁹ itelligi nō poteſt inqt Aug. li. vii. de tri. hoc è deo eſſe quod ſubſiſtere.

Subſto. as. ſuſtineo & conſtans ſum. Ter. Perii me/tuo ne ſubſtet hoſpes. Et ſubſtare eſt rem aliquam conſtanſ ſuſtinere. Nam ſubſtaſ dī aliquid ut aliiſ

Subſtantia è q̄ per ſe ſubſtat & fū- (ſubeſt. damentū eſt. ſubſtat enim accidentib⁹ Differt aūt ſba ab accidente in trib⁹. Primo quia ei ſubiiciſ & ipſum ſuſtentat non aūt e contrario. Secūdo qa p ſe non indiget ſba accente ſed accidens. ſubſtan tiæ. Tertio qa ſubſtantia proprie eſt Accidens iō non è qa proprie in è Greci modo ὑπόστασιν. modo οὐσίαν. uocant latini utrūq; interꝑtantur ſubſtantiam q̄uis ſint q ὑπόστασιν ſubſtantiam οὐσίαν eſſentiam dicant. Sciendū eſt q nna & ea dē natura poteſt dici ſubſtantia eſſentia & ſubſiſtē tia: ut natura ſortis inquantū dat ſorti q ſit dicīſ eſſentia. Inquantū dat ei q ꝓſe ſit dicīſ ſubſiſtētia. Pro ut aūt ſortes habet q p illam naturam accidē tib⁹ ſubſit dī ſubſtantia. Quandoq; ē ſubſtantia ponīſ pro materia & quaſi eſſentia & ſoliditate ac neruis cuiuſq; rei. Ply. Subſtantia omnis oīonis hi ſit cohortatio eius ad pacē. Quintil. Prima apd rhe torem elementa & q̄ de ipſa rhetorice ſubſtantia q̄ runt tractabim⁹. Quādoq; ſubſtātia pōt ꝓ facultā tib⁹. Idem. Vt plus ſubſtātiæ filio relinq̄rem. Et i euphonio. Qui conſumpſit omnem ſubſtantiaz ui nendo inxanioſe.

Subſtantiuus. a. um. quod p ſe ſtare pōt cui⁹ contra riū ē i ſubſtantiuus. Rufinus in expoſitione ſymbo li. Sed fortaſſe dicas iſta quam memoras in ſubſtā tiua ē generatio. Neq. n. inx ſubſtantiuū facit ſpē dorem: aut cor ſubſtantiuū generat uerbum. Am/bro. li. hexa. Qui ſic minuta & in ſubſtantiua prin cipia cælo ac terris darent.

Subſtituo. is. ſubordino ut cū qs defūcto uel abroga to ſubſtituiſ i ei⁹ locū. Amb. p ſuppono poſui cū īqt. Et bñ ſctās lucas uiꝝ a ſpū neqtiæ liberatū in paradiſum miſit & ſubſtituit fœminæ ſanitatem.

Subſū ifra ſū. Ply. Subeūt tecto abiegnæ trabes. Ali qñ. ſubeſſe ſigīt latēre eſſe. Virg. li. ii. Ge. Quippe ſolo natura ſubē. qa naturaliſ reꝝ oīū mī è terra & uniuerſa ītra ſe cōtinet ſemīa licet nō appareāt. Vnde Epicurei dīr nihil eē qd nō hēat origīē ſui.

Subſtillū tēpus dī qd añ pluuiā uel p⁹ pluuiā è ū ficū ſz hūidū: q aut iā ſtillet aut nōdū ſtillare deſiſtat. Apud Catonem. li. de re ruſ. Ponīſ pro ægritudie quando ſtillatim urina emittiſ.

Subſtruo: ſubtus ſtruo. Col. li. i. Cæſar depſſione lo/co fuerūt orſa fūdamēta nō ſolū ſupficiē ſuā ſuſtie bāt facile. ſed & p fultura & ſubſtructiōe fēgēt ad uerſus ea q̄ mox ſi forte uillā ꝓlatare libuerit ad ſuperiorem partem applicabunt.

Subſolan⁹ uētus. dī qui ſole oriente ſubnaſci uidet.

Subſortitus. dī q alicui⁹ occupati fūgiē offō. Vñ ſub ſortitos iudices dicim⁹ q ē ſubſtituti appellantur

Subſero. is. pe. cor. ſbē⁹ ſemio uel plāto Col. li. v. nā plurimū iteresſt adhuc noua cōſitiōe pedamē oē ut ſtiri nec mox uineatū ſubſeri cūſ fruct⁹ capiēdus ē.

Subtal. ex ſub & talo cōpōiſ ſigīq; cauū pedis q̄uis & pro uola quandoq; accipiſtur

Subtegmen dī filū qd ſub ſtamie texiſ. Hiero i ezo. Inciditq; bracteas aureaſ & extenuauit i fils ut poſ ſent torq̄ri cū priorū colorum ſubtegmine.

Subter ꝓpoſitio. cui⁹ ſtatiuū ē ſup ut hic mirifice na tat duratq; ſubter aqua. Et tam ablō q̄ ſāō ſigīt licet qdā ñ uiſi figurate hoc fieri poſſit ſicut p⁹ cur/cū & añ. Virg. Ferre. iuuat ſubter teſtudie caſus.

Subterrāeus. a. nz. qd è ſubterra. Col. Victis q̄ ſalu berrimū ſubterraneū ergaſtulū plurimiſ ſitq; id ægaſtis illuſtratū feneſtris. idē Nā fei cū hus pub⁹ arti ficia rimas egerūt caua ꝑbēt & latebras ſubterrāes

Subturpe: latenter turpe. quando id qd (ziabb⁹. natura turpe è uerbis tamen honeſtis dicīſ.

Subuēcio. ꝓprie ſubtus uēcio. Hiero. i expōne ſymboli Diſcute ſi poteſ q̄ hñſ i mālb⁹. & tūc ad hoc ſbti miora ſubuēctes. p trāſlationē ſubuēre è. auxiliū ꝓ/bere. Plau. Qui tonēs tibi miſero ſubueni.

Subueterib⁹. eſt loci nomē in urbe roma. ſicut & ſub nouis. Plau. in cur. Sub ueteribus ibi ſūt qm dant quiq; accipiunt fœnore Sue. i Aug. Biſanz lus/

dat⁹ est pro æde diui iulii a Tibeno & pro rostris sub uerentibus. Var. Sub nouis dicta pars in foro ædificiorū qd nocabulū eius per uetustum.

Subula pe.cor. instim Cerdonū quo pforandis calceis ac suēdis ntūtur sntores. Mar. Quodq tibi tribuit subula ficca tapit. Hiero. in exo. pforabitq; aurem ei⁹ subula.

Subulo. pe.cor. lingua etrusca dī tibicen. Apd Enni⁹ subulo. uicinas pp aditabat aqnas. i alio sīgru subulones dīr cerui qb⁹ sūt cornua simplicia minimeq; ramosa ad subulaꝝ similitudinem: ut docet. Aristoteles. li. ix. de aialib⁹ Ply. lib. xi. Aliis simplicia tribuit ut in eodē genere subulonib⁹ ex argumento dictis.

Subucula gñs uestis q̄ fere ex lino fit dicta q; ea subeer iduamur. Var. de uita pa. Postq̄ binas tunicas hīe cœpūt instituerūt nocare subuculā. Hiero. i Leui. Cūq; lauisset eos uestiuit pontificem subucula linea. Est & subucla libū qd diis dabat ex alica oleo & melle compositū.

Subulc⁹ q̄ suū dux ētuel cui porcoꝝ nutriēdorū cura cōmissa ē. Var. Altitudinis haræ modus sit. ue subulc⁹ facile circūspicere possit ne qs porcellus a matre opprimat.

Suburbia plurali tm̄ nūero q̄si ula suburbe. hoc ē urbi contigua. sūt frequentes extra urbem dom⁹ instar uici urbani. Vic⁹ enim proprie ps urbis est.

Suburbanū p̄diū seu uilla snb urbe. Col. li. vii. Nam sub urbanis lactens porc⁹ acere nutricādus ē. Sue. de Aug. Nutrimentorū ei⁹ ostendit ad huc loc⁹ i auito suburbano iuxta uelitras pmodic⁹. Plyn elegauter suburbanam appellat italiam eam partē q̄ erat proxima urbi romæ.

Suburra uicus romæ. a quo regio suburrana est dicta ut scribit Iuni⁹ ab eo q; fuerit sub urbe antiqua. Var. uero a pago Inceusano putat dicta succusam. Inde mutatis lītis suburram. Cui⁹ rei iudiciū est q; antiqt⁹ per. c. Ifam non per. b. scribebat. hinc Suburran⁹. a. um. ut regio suburrana in qua meretricū diuersa erātq̄ ob id suburranæ dicūtur a poetis.

Succedo. is. pe. p. sīgt eo sub. Virg. li. 3. Ge. Aut tecto assuet⁹ coluber succedere & umbræ pellis acerba boum pecoriq; adspgere uiris. Et succedere ē ingredi. l dem li. vii. Et nūis succede pēarib⁹ hospes. Item in alterius locū uēire. Ci. li. iii. offi. Quid ergo hic nōue nocet q; quōdam q̄si ueneno perficiat ut ueros hæredes moueat i eoꝝ locū ipse succedat. Aug. li. iiii. cō. Ipse est de⁹ noster & non discedit qa nō succedit. ei lñ Successor & successio. Itez p spere cedere euēite. Ter. in an. Hac nō successit. alia aggrediamur uia.

Successus. us. pro euētu tam malo q̄ bono. De malo ne Successū idignos noli tu ferre moleste. Virg. li. 2. Atq; hoc successu exultās aiasq; chorebus.

Succedaneus q succedit. Cyprianus ad Euagriū. nō pōr uideri cessasse q uicarios substituit & qui p se nno plutes succedaneos suggerit.

Succido. is. pe. p. ex sub & cædo sīgt subincido. Hie. i pfa. psal. Cogitis ut uelutis qddā nouale scissum tā aruū exerceā: & obliqs sulcis renascentes spinas eradicē. æquū ē discentes ut qd crebro male pastu laticrebrius succidat. Aliquādo succidere sīgt metere. Virg. At rubicūda ceres medio succidit æstu. Alīq̄ post cedere sicut pcedere ante cædere.

Succidaneæ hostiæ dicēbāt q̄ secūdo loco cedebant. Apd ueteres. n. si primis hostiis liratū non fuerat aliæ post easdē ductæ hostiæ cædebant. duæ quæ priorib⁹ iā cæsis suendi piaculi gīa subdebantur.

Succidia tergus: siue massa carnis porcinæ salita & i necessariū usū seruata q̄ quotiens opus ē succidit. Noni⁹ succidiū pro lardo exponit. Succidia continet pnī persone & lardū. Ci. i cato. Iam hortū ipsi agricolæ succidiā alterā appellāt. Var. nō a succidēdo sed a suib⁹ cædendis: siue edendis. Nam id pecus primū occidere cœperūt: & ut id seruarēt salire. Idē. Et q non audierit pses nros dicere ignauū & supruosū esse q succidiā suspenderit i carnario potius. e laniario q̄ e domestico fūdo.

Succida. pe. cor. lana a succidendo q; talis sit qualis succisa est. hoc ē piena sordib⁹. Var. a sudore deriuat. Dicit enim tonsuræ tēpus inter æquoctiū uernū & solstitiū cū sudare iceperūt oues aquo sudor recens lana tonsa succida ē appellata. Iuue. Qualis cœna trī? unum qd succida nollet lana patt.

Succisiuꝝ tempus dicitur quod subtrahitur a rebus necessariis: ut ad aliquem usū accōmodemus: uulgo dicit tempus furto subtractū. Gel. Quantū autē uitæ mihi deinceps deū uolūtate eriti quantūq; a cura & a re familiari pcurandoq; cultu liberorum meoꝝ dabit ociti: oia succisiua & subsecūdaria ipra. ad colligendas huiusce mōi memoriaꝝ delectamēta culas conferam. Mensores aūt terræ nōnūq̄ dicūt i succisiuū eē unciam agri aūt sextantem. Dictuꝝ est aūt succisiuū a succidendo.

Succido. is. pe. cor. ex sub & cado. qnasi subtus cado Gel. Iam continuo labore grauia genua succidebant. Plau. in Cur. Genua mea succidūt lassitudinē

Succidnus: qui est pronus ad cadendum siue ferme cadens. Claud. lib. 3. Succidui titubāi gressus.

Succenseo. es. significat in te grani & iusta ex causa irasci & quasi censuram exercere. Ter. in phor. Sed paꝝ q; oīb⁹ nūc iuccensei senex.

Succerda. stercus suillū. Titi. Quid habes nisi unam arcam sine claui: eo condis iuccerdas.

Succenturio. as. Vide in dictione Centurio.

Succino. is. pen. cor. ex sub & cano quasi sūmissa uoce cano. Hinc Succento. as. frequentatiuum & succentor. Inter Cantores. Occentores. & succētores quidam ita distingunt ut cantores sint qui maxime eleuant & acuunt uocem. Succentores qui mimum. Occentores. qui inter utrunq; medium tenent quæ uarietas mirabilem seruata musica cōcentū reddūt.

Succoilo. as. collum suppono sustollo subleuoq; ceruicib⁹ subiectis. quod proprie eorum est qui aliq̄s in lectica gestant. Sue. de Nerone. Matris sæpe in lectica per publicum simul uectus est. ei succollabāt bini duo deniq; serui quibus longo in itinere uicarium in laborem alii succollant. De hoc etiā apud Var. li. iiii. de re rus.

Succũbo.ls.bui.itũ.figt ſubiicior & aliqñ ſubiũgor.
Succubo.as.pe.cor. Et ẽ ſuccubare Iniri. Vñ & Succubi dæmones dñt q ſub hũana ſpẽ corporibus aſſũptis ſe uitis ſubiiciũt ſicut icubi q mlieres ieunt
Succuro.ls.auxiliũ ꝓſto. Virg. Nõ ignara mali miſaris.ſuccurrere diſco. Itẽ ſuccurrere ẽ i mentẽ uenire Ci. Neq.n.mihi ſuccurrebãt uerba q̃ ante diſceſſum a dolobella audieramus.
Succutio.ls.pe.cor.ex ſub & quatio. De quo idẽ dicti one. Quatio.
Succuſo.as.pe.p.figt frequẽter excutio qđ proprielđ aquo dr.q Gradario cõtrarius eſt. Nã is eſt q cõcutiẽdo ſeſſorem gradiri & equus ipe ſuccuſſor: ſiue ſuccuſſarius & succuſſator uocat. Actius. Agite ac uulnus ne ſuccuſet greſſus caute igredimini. Lucil. Succuſatoris tardi rariq caballi. Talis greſſus ſuccuſatura appellatur.
Succus a ſuggo quaſi ſuggus humor quẽ ex alimẽtis mẽbra ſuggũnt ut ſe repleãt. Ter. In heau. Corp⁹ ſolidũ & ſucci pleñ. Itẽ ſuccus dr qđ ab aliqua re p ducit. puta ab arbore liquor. Plyn. Arboꝝ exqbus manat ſuccus aliæ. plcẽ aliæ reſinã mittũt. hĩc ſuculentus: ſucco plenus & Inſucco.as. de quo ſupra
Succuſſo.as.frequenter ſuccum excutio.
Suctus.us.a Sugo.is. ipſa humoris ſorbitio. Plyni. li.x. Capraꝝq uberibus aduolant ſuctuꝫ pp lactis qua Iniuria uber emoritur.
Succinũ pe.cor. hellectꝝ deſudãs ab arboribꝰ. Mar. Cũ phaethõte a formica uagaſi umbra ĩplicuit tenuẽ ſuccina gutta ſeram. Eſt & gẽma nigri coloris uulgo. Ambrã dr. Suidas tñ ait σούκινοι ἐλεφάντινοι ἀάντυλοι ἀάκτυλοι ἅτις ευτιὰ ξίνη ἐστὶ σύμφορος.
Sucula.pe.cot. diminutiuũ a ſue. Et ſuculæ dicũtur ſtellæ q̃ alio noie hyades uocant a pluuia. Naꝫ & oriẽtes & occidẽtes tẽpeſtates & pluuias ciẽt. Exoriunt. xii. Cal. Iunii. Eſt & ſucula gũs intimæ ueſtis. Plau. Eſt ſucula atgẽteola & duæ cõnaxæ naſ
Sudis.ptica ſeu gẽus teli militaris. hoc (uiculæ. ẽ paxillus igni torridus. Virg. Sudibuſne præuſtis Idem.li.i. Ge. Quadrifidaſue ſudes & acuto tobo ſuallos. Ser. Vallus & ſudes idem eſt.
Sudum quaſi ſemiudũ. Eſt.n. ꝓprie ps ſerena Inter nubes. Ponit tñ qñq ꝓ ſereno poſt pluuiã. Virg. Ergo ubi utruacte ſudũ. Sũt q dicant Sudum ſine udo. hoc eſt ſiccum non humidum.
Sudo.as. ἀπὸ τοῦ ὕδωρ qđ aquã undãq ſignificat diuatũ exiſtimãt. Et mõ abſolute ponit. Hor. Sudauit: & alſit. Mõ cuꝫ abltõ iũgit. Liui.. Et ſcuta duo ſangulna ſudaſſe. Mõ cũ actõ & figt ꝓduco. Virg. Et duræ ꝺrcus ſudabãt roſcida mella. huius cõpoſita ſũt Cõſudo quod eſt ſimul uel tot⁹ ſudo. Cato de re ruſ. Poſtea cũ detõderis unguito totas: ſinito biduũ aut triduũ cõſudẽt deide lauato i man. Exudo: emitto quaſi pſudorẽ. Ply. Frutex eſt liquorẽ exudãs. Deſudo ualde ſudo aquo Deſudaſco & ipſonale. Deſudaſcit. Plau. Hõ adoleſcẽs penetrare huiuſmodi palæſtram ubi damnis deſudaſcitur. Inſudo ꝓ defatigor: Præſudo prius ſudo. Claud. li.z. Dũ matutinis præſudat ſolibus acr. Et hæc hũt pe.p. Inuenit & Sudeſco.is. quod ẽ a ſudeo.es. niſi textus falſus ſit Col. li. ult. Superpoſito copioſo ſale ita ut oliuã contegat. 30. dies pati cõ ſudeſcere atq oẽm amaritam extillare.
Sudariũ linteũ quo ſudor facie detergit & nares purgant. Sua. de Nero. Adoperto capite & añ facium obtenſo ſudario equũ aſcendit quatuor ſolu comitãtibus: & mox ligato circa colliũ ſudario pdiit i publicũ huius diminutiuũ. eſt Sudariolum.
Sueui populi germãiæ Bauaris finitimi q pluſq cẽtũ pagos hũerunt. Gens ualida & bellicoſiſſima. de qua. Luc. Fũdit ab extremo flauos aquilõr ſueuos
Sueſco.ls.ſueui.etũ. ſuatudinem capio. Cic. Metello Ate ld qđ ſueſti; peto me abſente diligas ſtq dẽt das. Clau. li. lil. Poſt hæc cunabula dulci fouere ſinu ſũmoq ſoui deducere puam ſueuerat. & genibus ludentẽ aptare paternis. hui⁹ cõpoſita ſũt. Aſſuefco qđ eſt alicui rei cõſuetudiuem habeo. Lact. lib. 6. Aſſueti dulcib⁹ & politis ſiue orõnibus: ſiue carminibus. Conſueſco. Deſuefco q̃ lũt contraria. Inſuefco. ualde uel intus ſuefco. Ter. I adel. Qui mentiri aut fallẽ ſueuerit. Pſem tanto maĝ audẽbit ceteros. In ſuetus tñ nõ aſſuetus dr. Ci. li. nũ. adhuc tẽ. Sin aũt iſtud artificioſũ egregiũ ducitis uidere ne ĩſueti reꝝ maioꝝ mdeamini.
Suefacio aquo Aſſuefacio & conſuefacio. unde ſuefio. aſſuefio. conſuefio. Liui. li. i. Sed mitiã turbãdi oĩa a fœminis ortũ ẽ. ea ſecretis uiri alĩci aſſuefacta. Ter. I adel. ea ne me cellet cõſuefeci filiũ.
Suffarraneus a farre quẽadmodũ cõfarreato dedaci ul dei: & ſignificat eũ q far in caſtra conuehit ſed modicũ alienũue non iuſto cõmeatu aliquo ſz cerebris & uilib⁹ inſtitoꝝ uectoris.
Suffes.etis lingua pœnica cõſul dr. Liui. Senatũ iuq ſuffetes qđ uelut conſulare ĩmpiuꝫ apud carthaginenſes erat uocauerũt.
Suffero.pe.cor. ſuſtineo patior. Virgil. Nec claſtra nec ipi cuſtodes ſufferre ualẽt. Aliquãdo ſuppono. Plau. Intro ad uxorem meam ſufferamq & meã tergũ ob iniuriam.
Sufficio.ex ſub & facio figt ſufficere ſatis eſſe conſtruiturq cũ dtõ. Sta. li. v. ſyl. Vade puer. tantiq enixus ſuffice douis. i. latis ſis. Virg. li. v. Nec nos obuti contra nec tendere tantũ ſufficim⁹. Interdũ iungit infinito & fit Impſonale ſicut conuenit uacat. Hiero. ad. Euſto. Nec ſufficit ſcire qđ bonũ aſt niſi cuſtodiat attentius qđ electũ eſt. Aliquando ſignificat durare. Virg. li. xi. Nec ſufficit umbo ictib⁹. Aliquando ſub miniſtrare. Idem li. z. Ge. Ipſa ſatis tellus cũ dente recludit ſunco ſufficit hũorem. Aliquando ſubſtituere. Idẽ in eodem lib. ĩi. Atq aliam ex alia generando ſuffice plem Vade ſuffectos conſules dicimus q ĩdemortuoꝝ locum ſubſtituti ſunt. Aliquando ĩficere maculare. Cruhortẽ. Vt il q cõuuiis purpurã tõ ſufficiũt poſt ſanant medicamentis quibuſdam.
Suffio.is. ſuffiui uel ſuffii ſuffictũ. ex ſub & fio ſignificat ſuffumigo. Ply. hippocrates rura uuluæ ꝺ naturam ſuffire iubet. Virgil. lib. iiii. Ge. At ſuffire thymo cæraſq recidere inanes qs dubitet? Et hæc

a fio componat̃ est tamen suffio actiuum.
Suffitus a um pe.p.suffumigatus. Ply. Anisum dolores capitis læuigat suffitum naribus. Suffitus.ns suffumigatio. Idem. Et nuluæ conuersionem suffitu excitant.
Suffitio.onis idem qđ suffitus. Ply. Orpheus & Hesiodus suffitiones cõmendare.
Suffimentum idem quod suffitus. & suffitio. Plyn. Quod & suffimentis quibusdam facere consueuerunt. Suffimenta quoq; a ueteribus dicta sunt quæ fieri solebant ex faba milioq; molito mulos ipsos ut inquit Festus. Ea diis eo tempore dabant̃ quo nuæ calcatæ prælo pmebant̃.
Suffitores qui ignem insufflant inflatis buccis.
Suffibulum Vide indictione Fibula.
Sufflo.as.subrus.flo.quod fieri solet cùm ignem accendi uolum⁹. Ply. Lycius Myronis discipulus fuit qui fecit dignum pceptore puerum sufflantem lãguidos ignes.
Sufflamen.retinaculum quo decurrens rota inhibet̃. Est enim machinæ genus quo in descensu uel procursu nimio rota solet retineri.
Suffossi equi dicunt̃ quos uulgo cespitatores uocãt. Virg.li.xi. Suffosso reuolutus equo.
Suffoco.as.pe.p.ex sub & faux.au.in.o. pductam conuersa significat ſpm pcludo & ueluti obstrictis faucibus. Ouid. Suffocent animã dira uenena tuã.
Suffragor.pe.p.significat adiuuo fauorem fero Cui⁹ contrarium è reffragor p repugno aduersor. Virg. Copia me pdit tu suffragat̃ rogatus.
Suffragiũ modo auxiliũ sign modo illas uoces q̃ dabant̃ in comitiis & ĩ tabellis describebant̃ quibus unusq; suã declarabat uoluntatem de aliquo in magistratum eligendo. Inue. Libera si dent̃ populo suffragia q tã. Inuenit̃ etiã suffragiũ a frãgo.is.fra syllaba correpta. Ouid. de nuce. Quid nisi suffragium nymbis ruitantibus essem?
Suffrago.pe.p.dr̃ id posteriorib⁹ pedibus animaliũ quod in prioribus genua. Vel est nodus sub crura quo pedis uersura constat tibiæq; ita ũnectit̃ pes ut uerti possit. id quod spectamus i bobus eqs & exteris armentis. Dictæ suffragines.q suffringunt̃ hoc è i altũ frangant̃. Cõstat sane genua aialiuq; q aial generãt ain se flectet: suffraginũ uero art⁹ i aduersum quẽadmodũ igit̃ poplites dicti sunt q post plicent̃: ita suffragines.q supra frangant̃. Ply. Victimæ pbatio i uitulo ut cauda articulũ suffraginis contingat. Idem. Aues & quadrupedes alas in priora curuãt: suffragines in posteriora. Hic suffraginosi equi quoq; suffragines morbo ultiatæ sũt. Col.li.vii. Suffraginosæ hordeacea farina imponitur. Suffragines ẽt dr̃ uitis soboles. Col.li.v. Et si soboles quã rustici suffraginẽ uocãt radicibus adhæret diligẽter explantands ferroq; alleuãda est ut bibemas aquas respuat.
Suffulcio.sustento. Var. Vt maioribus pticis suffultæ nites auras non ptimescant.
Suffundo.is. Vide indictione Fundo.
Suggero.is.pe.cor.suggessi.stũ Vide idictiõe Gero
Suggestus: uel suggestũ a suggero.q ibi ligna suggerantur in quibus stari possit. Significat.n. locum editiorẽ puta pulpitũ ut apud Var.li.3.de re rus. Ex suggesto faleris ubi solent esse pipetasmata pdeũt aues in stagnum.
Suggo.is.xi.ctũ.& sugitũ.hic sua⁹.us.& sugit⁹ & sugiturus. Aug. Multi pcones pcesserũt adhuc nascituæ de uirgine matia futuæ infantẽ & sugituru3 Lac. Dt & Sugeo.es.unde Exngeo.sicut a Suggo exuggo.qđ è succũ extraho. Pla.i Epi. Ego me uere tã in rudinẽ atq; eoæ exngebo sanguinẽ Suet. in Aug. Pfyllos admouit q̃ uenenũ ac uir⁹ exuggerẽt
Sugillo.as ex pcussu carnẽ maculo.a suggẽdo q̃ succus hoc è liuor deducat̃. hic Sugillati dr̃ q ex pcussione tumorẽ maculãq; contraxerũt. Ply.li.27. Caseus recẽs cum melle sugillata emẽdat. Et.li.20 Cinis alii ex oleo & garo illitus sugillata aut liuentia ad colorẽ reducit. Interdũ Sugillare è detrahere. acusare. damnare. reprehendere. Liui. Legati grauiter ferentes se sugillatos eẽ. Hiero. i pfa. pentateuchi. Qui me asserũt. i lxx. interprum sugillatione noua pro ueteribus cudet̃. non damno: nõ reprehendo septuaginta: sed confidenter cunctis silis apostolos pfero.
Suggrundia ptes tecti prominentes. Var.li.iii.de re rus. subgrundas appellat. Aues inquit subtus subgrũdas ab initio uillatico usæ tecto.
Suggrũdaria ueteres dicebant sepulchra nfãtiũ. qui nec dũ. xl. dies. implessent: ut inquit Fulgenti⁹ pla. ciades cũ nec busta dici potuerũt. qa ossa q̃ cõburerent̃ nõ erãt nec tãta magnitudo cadaueris q̃ loco tumesceret.
Suinus.a.um.qđ ex sue è aquo fit diminutiuũ. Suillus.a.um.ut Caro suilla.
Sni & eius deriuatiuũ Suus.a.um.sũt pnomina reciproca dicta.q sicut reciprocat̃ spũs cũ recipit̃ ita hæc pnoia ad id unde pdierãt reuertunt̃. Vñ non recte dicimus. Ego dixi sibi. Non è sibi curæ resp. Tu fuisti secũ qa nra i his è reciprocatio. Sz dicẽ dũ. Ego dixi ei. Non è ei curæ resp. Tu fuisti cũ eo Similiter non dicim⁹. Vidi ciceronẽ & frẽ suũ sed ipsum ei⁹. E cõtrario nõ recte dr̃. Oia ate expectant ut des illis cibũ i tempore: cũ sibi dicendũ sit. Sicut.n. recte dicimus. Oẽs expectamus ut det nobis escã. Oẽs expectatis: ut det uobis escã. Ita dicendũ est. omnes expectant ut det sibi escã. Est tñ quãdo indifferenter ponit̃ p ut ad illius de quo loquimur: uel ad nram psonam sermonẽ referimus Iquorũ primo reciprocatio est. alter nullam habet reciprocationem: ut Omnes optant qđ sibi utile è & oẽs optant qđ ipsis utile è. Illud ad psonã eius de quo loqmur refert̃. & manifestam habet recipprocationem. hoc ad psonam nraz. Ideoq; nulla est i eo reciprocatio: Cice. Multi dubitabant quod optimum esset: multi quod sibi expediret. Idem. Legatus in pacem profectus in puincia pacatissima ita se gessit ut ei pacem esse expediret. Notandum q aliquando pro sui siue suus ponit̃ is: aut ipse aut ille dũtaxat ad euitandam amphiboliam. Cic. in Bruto. Is soceri instituto quem quia cooptat⁹ in auguæ collegiũ nõ erat: nõ admodũ diligebat.

Et

ꝑsertim cū ille. Q. Scæuolam sibi minorem natu genere ꝓtulisset. Item sciendum ꝙ suus qnãdoq; proprius accipit. Vt uelle suũ cuiq; est. Interdũ ẽt additus sibi nulla necessitate sed tantum neluti cuiusdam festiuitatis gratia. Cic. Suo sibi victitãt suco. Col. Suo sibi intra abluuntur. Dicimus etiã suus ẽ illius mos. Sua est istius natura. Suus est Aristotelis. modus. Suũ platonis genus. Habetq; hoc ꝑ nomen inus uocatiuum ut si dicam. Defendite Cæsarem o amici sui.

Sulcus. pscissio terræ. Vnde tertio. quarto. quĩto sulco ferere dicimus. i. ter. quater. quinqmes arando Ply. Quarto seri sulco. Virg. existimat noluisse cuiait. Ipsa seges demũ uotis respondit auari agricolæ bisq; solem: bis frigora sentit. hoc est quæ bis per æstatem: bis per hyemem aratur. Idem spissius solum sicut plærumq; in italia quinto sulco seri melius est. Aliquando Sulcus ponitur pro fossa. qusndo & ipsa qnædam terræ proscissio est: Virgil. Ausim uel tenui uitem committere sulco. Proprie uero significat quicqnid aculeatum in longitudine est. Idem. Et liuguis micat ore trisulcis. hic Bisulcis. a. um. Vnde Bisulcum animal quod non solidus sed fissas ungulas habet. Trisulcus. a. um. ut Trisulcum telum qnod est trifidum idest tres acies habens. a tribus partibus findens.

Sulcatim aduerbium figẽ per sulcos.

Sulco. as. sulco facio. proscindo. Colu. libro. xli. Tu subacta iam terra latiores porcæ sulcantur.

Sulfur nascitur in insulis æoliis inter siciliam & italiam. sed nobilissimum in melo ut scribit. Plynius lib. xxxv. Hic Sulphureus. a. uꝫ. quod ẽ ex sulphure

Sulfuratus. a. um. quod sulfur habet. Vnde sulfurata dicuntur ligna exilia sulfure ab utraq; parte intincta ad accedendas lucernas. Mar. Qui pallẽtia sulfuratis fractis permurat uitreis.

Sulfuraria. æ. locus ubi sulfur coquitur.

Sulmo oppidum in brutiis pelignæ regionis Ouidii patria. Vnde ipse ait. Sulmo mihi patria est gelidis uberrimus undis milia qui nouies distat ab urbe decem. Dictus. Sulmo a Solymo æneæ comite conditore eius urbis Onid. Huius erat solymus phrygia comes unus ab ida aquo sulmonis mœnia nomen habent.

Sultanus uocatur rex ægypti.

Sũ. es multis capitur modis: nat; eq; constituitur. nã substantiuum dictum est. ꝙ per se substet nec indigeat alio sed in ipsum cætera uerba resoluantur. ut ego lego. idest ego sum qui lego. tu legis. tu es q legis. propterea etiam frequenter ꝓpositionis pro nominibus demonstratiuis non positum intelligitur. Virg. Tu ne illa æneas quem dardanio anchisæ. Et nat; polydorus ego. Existimat autem Plato tila non esse quæ oriantur ut intereant augescant. senescant. Id uero proprie esse dicit quod æternuꝫ est: neq; mutabile: neq; corruptibile quod dei proprium est. Vnde est illud. Ego sum qui sum. tanq; solus deus esse dicatur: Deus enim auctore Aug. sũma essentia est rebus autem esse dedit. sed non sũme esse sicut ipse est. Et aliis dedit eẽ amplius aliis minus. Vnde in abacuc scribitur Ipse quoq; erãt qnasi non sint Et in hester. Ne tradas domine regnum tuũ ii qui non sũt. Copulat hoc uerbi qnãdoq; similes casus: ut Cicero fuit eloquentissimus Quandoq; ultra nim constituitur cum dtõ. Hiero. Sicut enim abscidendos & erudiẽdos infideles ac perfidos homines qui scandalum sũt corpori eccie siæ dominus ꝓcipit. Qui tñ usus apte post i dtõ poni potest. ut qui sunt scsndalo corpori eccieliæ. Quandoq; cum gtõ. & hoc multis modis: ut cum possessionem denotat: ut ꝓdicamenta sunt Aristotelis. Componitur pro æstimo siue ualeo. Sed hoc dũtaxat in tertia persona. tam pluralis q singularis numeri. Sal. in. Iug. Nunc uos æstimate facta an dicta pluris siut: Terẽ. in addi. Argenti quanti est sumito idest quanto ꝓtio ualet. Cic. lib. secundo. offi. Vt cõmodius putarent numerari sibi q tuti esse q sinum recuperare. Esset idest æstimarent Similiter cum significat pertinet seu officium ẽ. Et hoc tñ tertia persona singularis numeri. tantuꝫ ut religiosi uiri est pudicicism seruare idest officium est: uel ad religiosum uirum pertinet. Item cum significatur laus uel uituperatio. ut tu es egregiæ iudis. & hæc res est magni laboris uel periculi. Item cum significamus mansionem ut Ego sum domi meæ. Quandoq; iungitur datiuo. Et tuac significat habeo. Virgili. Sunt mihi bis septem ꝓtanti corpore nymphæ. Iungimus plærumq; duos dat uos. & significat Do. uel afficio. Cic. Q. Marco. Si enim mihi stadii fidelitas est tantæ uoluptati quantæ esse in isto. hæc eadem bona debent addi tis litteris sermonibus humanitate quæ sant in ipsis his cõmodis potiora idest dat uel afficit uoluptate. Qui modus dicendi frequens apud auctores inuenitur. Ponitur & pro conuenit. fiut contingit sed in tertia tantum persona singularis numeri. Val. max. libro primo. Non est inter patrem & filium ullius rei comparationem fieri. ꝓternm dignitatis fastigio iũctos. Virgil. Nec non & tyrou terræ omnipotentis alũnum cernere erat idest licebat. Quale est illud apostoli. Conuenientibus uobis in unum iam non est cœnam domini cam manducare. Apponitur quandoq; huic uerbo ablatiuꝰ sine ꝓpositione ut tuo beneficio liber sum. Et tu es magna mi animi & corporis. Aliquando etiam cũ ꝓpositione: ut hæc res est in potestate mea. Ius est in armis. Omnes sub cælo sumus. Sum pro ambnali. Sum in ludo litterario. Hoc est abre. idest nõ decet. uel est indecorum alienum absurdum. Auobis est. nf est sicut Verbum est a Cicerone idest uerbum est Ciceronis. Quandoq; construit cum accusatiuo mediante apud uel penes. ut hæc sententia est apud Aristotelem. Interdum mediante ad. Et tunc est significat expositum est uel aegit. Cæsar. Aquitania a Garumna flumine ad pyrenæos montes: & eam partem qnæ est ad hesperam. Ponitur nõnũq; sine casu apte post. ut in Exodo. Qui est misit me. Et illud. Quæ sũt qnæ fuerũt & quæ post facta sequentur. Aliqñ est sumit pro habet: ut non est ꝙ molestæ feras mortem patris. Præterea sigt

aduerbio ut hic illius arma: hic currus fuit. Itez iã gif infinito alteri⁹ uerbi: ut magnæ laudis est uacare sapientiæ. Et animi fortitudo est aduersa contẽnere. Hui⁹ uerbi composita sũt. Ablũ. adsũ. Desuz Exũ apd ueteres pro extra sum. Sic enim lictor in qbusdam sacris clamitare solebat. hostis uict⁹ mulier uirgo exesto. hoc est non introito. Iusũ Intersum. Obsũ. Possũ. Præsũ. Prosũ. ualde sũ. Gel. Platoni & socrati perfuit familiaris. Sublũ & supsum

Sumen sit ex papillis suillis uno die post partũ sectis ac salitis. Mar. esse putas sumen nondũ sic ubef largo effluit & uiuo lacte papilla tumet. Plau. ẽ cap. Quanta labes larido. quanta sumini absumendo. Alii putant esse lac suis extractũ ac densatũ sue occisa. uel qsi rumen ideſt mulieris mãma nomen a suggendo deductũ.

Sũma est sententiæ alicui⁹ aut reꝛ deqb⁹ uerba fiũt collectio. Virg. lib. iiii. Nauiget hæc sũma est. Hui⁹ diminutiuũ est sũmula ideſt parua sũma.

Sũm⁹. a. um qd est omniũ altissimũ. ut hic sũmũ locũ i urbe tẽuit. Virg. Sũmoq; uiuarũ uertice nymphæ. Aliqñ dr Extremũ. Cice. in horten. Vixit ad sũmam senectutem ualitudine optima. Virg. uenit sũma dies & in eluctabile tpũs dardaniæ. Aliquñ do maximũ quo nihil sit mai⁹. sic iupiter sũm⁹ dr. Cice. libro secũdo tus. Sũmũ quo nihil sit supetius Et a Virg. dictũ est sũme deũ pro maxime deorũ. Aliqñ laudabile glorioſũ. Virg. Me ne igit socius sũmis adiũgere reb⁹ nyse fugis? Hinc Sũmitas. alitudo exquo altior pars montis sũmitas dicit.

Sũmates principes in ciuitate q & optimates & primates appellant.

Sũmũ pretiũ est libertas. Ter. in an. Quod hũani sũmũ pretiũ persolui tibi.

Summo. as. sũmam facio. Hinc Consummo. as. de quo alibi.

Sũmatim per singulas sũmas. Apul. Omnia sũmatim tetigerat. Itez breuiter & omnib⁹ quasi simul comprehensis. Ply. Sed ut de hac re sũmatim dicã. Huius significantiæ sũt. In sũma. & ad sũmam quæ ita significant ac si dicerem⁹. Quod ut sũmatim cõprehendam. Quintil. In sũma non recedo. sas est mihi innitis etiam parentib⁹ pie facere. Ci. li. offi. Ad sũmam ne agam de singulis cõmunem totius hũani societatem congregationem & conciliationem colere tueri conseruare debem⁹. Sed si ad sũmã dicimus: siue sũnum. sine ad. significat ad plus Cice. pro Milone. Vnus aut ad sũmũ duo inuenti sũt qui milones causam non probarent ideſt non plures q unus aut duo ex omnib⁹. hoc modo dicẽdi frequenter uti solet Quintil. per aduerbium semel. Et ut semel omnia complectar ideſt in sũma. In eundem sensum ẽt quandoq; sumitur Breuiter. Quintil. Breuiter tamen lõge crudelitatis explicãda sæuitia est ex omnibus quæ protuli. leuissimuz fuit q occisus est. Ply. A reliqua uero gallia cultu uiroꝛ moꝛ dignatione amplitudine opũ pferẽda breuiterq; italia uenusq; prouincia. Aliquando ẽt sũmatim a sũmus fit & significat per sũma hoc est alta. Col. lib. iii. Sin autem eo usq; examit. scilicet uineæ truncus ut curuari non possit primo ãno sũmatim ita ne radices eruas aut lædas ablaqãto.

Sũme aduerbiũ a sũm⁹ significat maxie excellẽterq; Sumo. is. psi. ptum. per simplex. m. significat multum & pene uimiũ mihi tribuo. Ci. p plan. Quãq; nou mihi tantum sumo iudices neq; arrogo. Item significat. Accipio. Sal. Epistolã super capui temere positam sumit. Itẽ Eligo. Plan. Sumat aliquem ex populo monitorẽ officii sui. Itẽ Couduco. Ci. Quo ad enim peruentum quo sũpta nauis est. non dñi est nauis sed nauigantium. Item Consumo. Ter. Iadel. I. ergo intro & cui rei est opus hilarẽ hũc sumamus diem. Item Impendo. Idem in phor. nõc argentum attuli fructũ quem lemni uxoris reddũt pdia id sumam. ideſt impendam. ut Do. exponit. Vnde sũptus huius composita sũt. Absumo. Consumo. Desumo. Assumo. Insumo. psumo. Resumo. trãsumo. q habent pe. pro.

Sumanus dr qui libenter ex alieno sumit

Sumanalia appellantur liba farinacea i modum torta facta.

Sumptus. a. um. captus uel electus: ut sũptus ẽ cib⁹.

Sumptus. us. impensa q pecunia impendatur uel expoat. Ply. Qui eã domũ magno sũptu ædificauerat

Sumptuosus qui ĩmoderatũ sũptum facit Sũptuosa cœna inqua multum impensæ datum est. Cic. Pæto. Expecta igitur hospitem tũ minime edacem tũ inimicũ cœnis sũptuosis.

Sumptuarius. a. um. quod ad sumptus pertiet ut lex sumptuaria quæ de moderandis sũptibus lata est. quam Cato Cibariã appellat. Cice. pæto Ad fungos me tuos conferam domũ si habebo in denoa dies singulos sumptuariæ legis dies conferã. Tertul. in apole. sic icribit. Leges sũptũ cõprimentes centũ æra non amplius in cœnã subscribi inbebãt non amplius q unã inferre gallinã: & eã non saginataz Centenarias appellauer antiqui cœnas ab ipensa centũ sestertioꝛ.

Sumptifacio. is. sicut sonat. Plau: Si nunc me suspendam meã operã luserim. ut præter opẽram restim sumptifecerim

Sũmito clanculum & furtim ĩmitto. Sue. in. Cæsa. Summissis nonnunq; lictoribus atq; militibus. Et sũmittere est permittere crescere. Idem in eodem. Audita clade Tituriana barbam capillumq; sũmi serit. Nanq; sũmittere barbam & capillum dicimur quando neq; tondemus neq; radimus permittentes ad enormitatez adolescere: Quod specimen est maximi doloris. Id etiam promittere & Immittere. dicitur. Aliquando subdere inclinare supponere. Lucil. Sumittas alios si quos posse ẽnseas. Aliquando Demittere. Virgil. Pascite ut ante boues pueri submittere tauros. Hinc sũmissum humile dicimus. Cice. Neq; sũmissum nimis neq; sublimiz efferentem.

Sũmissus humilis deqno modo. Virg. Sũmissi petimus terrã. Et sũmissus murmurator qui non aperte loquitur. Hinc sũmissum aduerbium. Sueto. in Aug. Nã & ad cõmunẽ sermonis tacentes etiã sũmissim fabulantes prouocabat.

Suo.is. sui sutū sarcino. Vnde sutores qui calceos su nut. Et a sue quidā hoc uerbum deducunt quia hu ius animalis pilis in suendo sutores utuntur. Per transtationem suere ponitur pro coniungere nec te ligare strigere. Gel. Sed hi plaustraq naues lo cris suebant. Huius composita sunt Assuo. quod ē ad aliquid suo siue suendo ānecto. Consuo Circū suo. Plyn. libro septimo. Etiam nunc in britānico oceano utiles corio circumsuræ fiunt rates. De suo quod sutum erat dissoluo. Similiter Dissuo. Cice. in. Læl. Tales igitur amicitiæ sunt remissione usu euendæ. Et ut catonem dicere audiui dissuendæ magis q̄ disciudendæ. Exno. Insuo. Intus suo siue ligo. Val. max. libro primo. Tarquinius. M. Tu lium. duū uirū. q librū secrera ciuiliū sacrorū con tiuentē custodiæ suæ cōmissum pecunia corruptus Petronio sabino scribendū dedisset culeo insutus in mare abiici iussit. Intersuo interpono iutermit to. Persuo in totū suo. Præsuo ante suo. Resuo rur sus suo. aliquando etiam est contrarium suo sim plici. Resuimus enim quæ suta sunt. sicut recindi mus quæ clausa. Sue. de Aug. Sumens utrilem to gam tunica laticlaui resuta ex utraq parte ad pe des decidit. Subsuo. iubter suo. Trausuo admodū acus transeo. Col. lib septimo. Media pars descrip ti orbiculi eadē fibula transuitur.

Suppar. ex sub & par. quasi æqualis. Ambr. li. hexa. Præstantissimū quoq caudidū munus est & uisui suppar gratia. Idē libro de Abel. Tertium genus est peccari quidem minoris sed supparis arrogan tiæ eorum scilicet qui datorem bonorum deus nō negant. sed quæ acciderint ea sibi propter pruden tiam suam cæterarumq merita uirtutum iure dela ta arbitrantur.

Supparus uel supparum. pe. cor. utroq modo dicit pro genere ieuis atq augustæ togæ. q eo super in duamur. Luc. Suppara uudatos cingunt angustia lacertos. Festus: Supparum uestimentum puellaꝛ li neum. quod etiam subucula. hoc est camisia dicit. Est & Supparum nauium insigne. Seneca. lib. xi. epistolarū scribit Supparum alexandrinarum naui um insigne indicū esse. Sunt enis suppara uela ue lorę quæ super antēnas explicant. de quib⁹. Luc. Imaq pandens suppara uelorum perituras acci pit auras.

Supparū: uelum tenuissimum ad scænas relaudas Cic. de prouinciis consularibus. Quibus cum iā ex orchestra heluaꝛ antea post supparū solebar. Apul. ime. Oro te iuq aulæū tragicū dimoueto & suppa riū scænicū cōplicato.

Supellex & hæc supellectilis & hoc supellectile. Nā in plurali hæc supellectilia facit. In ablto singulari supellectile & supellectili. Var. lib. x. de anal. Sæ pe itaq ex eadē supellectili licet uidere. Supellex dicitur domesticū patris familias instrumentum si cut docēt iurisconsulti apud quos titulus est de su pellectili legata. Cuius nomine ut inquit pōpo. cō tinentur mensæ trappæ amphora delphica inbse lia scāna: lecti margaritæ culcitra & oralia imperia lia. pelles. Aquimunaria cādelabra lucernæ & trul la nasa æneæ uulgaria. i. q̄ non proprio sūt loco ut tributa. capsæ. armaria uitrea escaria & potoria.

Suppiloues dicti sūt emasculatores pædicōes q sub tus podicis pilos tundant.

Super & supra ὑπέρ υ εἰς ου λατίνοις καὶ λα τικὰ εἰς στρωτέται ꝓpositiões a supera dedu ctæ idem significant. Super quidem per Apoco penisupra per syncopen. Super utroq casui seruit. supra accusatiuo tantū. Et super in significato con trariaꝛ subter. supra uero iusta. Quod autē quidam dicant supra cōtinuum esse. ut sedeo super lapidē supra interiecto sparioiut nubes impendent supra nos. nō usq quaq seruatū est ab auctoribus. Au gust. li. vi. cō. utrūq indifferēter posuit de luce dei loquens. Nec ita erat supra mentem meam sicut oleū super aquā: uec sicut cælū super terrā sed supe rior. quia ipsa fecit me & ego inferior qa facⁱ⁹ ia ab ea. Liu. li. xliii. Vbi citra muros supra subterq terram per dies xxv. pugnatū est. Sciū est q su per tepata & ablatiuo iuncta modo significat de. Virg. Multa super priamo rogitans super hectore multa Modo Iu. ut Froude super uiridi sunt no bis mitra. Modo pro ut. Idē. Virg. Nec super ipe sua moliꝛ laude laborē. Iuncta uero actō significat ultra ut super Garamantes & Indos pferet imperi um. Apul. Iam enim super oppidū proiectus: nos citra reliq̄rat. Virg. li. ix. abltō iūxit Nocte super media. i. ultra mediā noctē. Et est bona elocutio. ut si dicas Legi noctem super mediā. Aliquando desuper. Virg. Et super euallo prospectant trees. Aliquando Valde. ut his accensa super iactatos æquore toto troas reliquias danaūm atq immites achilli. Quandoq absolute ponit in significatiōe naturali. Plau. Hinc atq hinc super subterq præ mor angustiis. Quādoq pōitur pro sup est. Virg. Nec fuga iā sup. Quādoq p insup & amplius. idē Cui neq apd danaos usq̄ locus & sup ipsi dardani dæ insensi pœnas cū sanguine poscūt. Cōposita. hēc significationē naturalē & cōpōit cū dictiōe ꝛcipē te ab. a. ut sup addo. C. ut supcido. D. ut supduco. E. ut supbio. F. ut supflo. I. ut supincido. M. ut su pmeo. P. ut suppono. S. ut supsedeo. V. ut superua cu⁹. A. sup fit comparatiū supior suplatiuū supm⁹. Cōposita sūt Desup. Insup. & de super.

Supiorē & Inferiorē dicim⁹ fere. qū de malis loqui mur. ut Diouysi⁹ supior & Dionisi⁹ inferior. Cū de bonis loqmur si tps denotam⁹: supior & poste rior dicim⁹: ut Cyrus supior. & Cyrus postnor. Si uero dignitatē. Maior & Mior. ut Maior & mi nor scipio. Et hoc de duob⁹. Nam si de plurib⁹ ani mur superlatiuo uel positiuo. ut Magn⁹ Pōpeius. Alexāder magn⁹. Superiores comparatiue. supus significat q mag̃ supra sūt. qb⁹ contrarii sūt infe riores. Interdū habet uim positiui cū intelligāt ii q sūt supra gradū q̄rtū. cognationis uel affinitatis sicut iseniores. q sūt infra ipm. gradū. Var. lib. le cūdo de re rus. Itaq prosuos ac superiores de ui meliis nemo appellat⁹ scropha.

Superbia est supergrediens elatio mentis.

Superbio. is. ex sup & eo. is. b. medians soni gratia

iterpoſita. &. e. in. i. mutata niſi uelim⁹ ſuperbio a ſuperbia deriuatum eſſe. quod tamen non abnuo. Superbio tñ naturalem ab eo. is cõpoſitionẽ & ſignificationẽ paſſiuã hſe oſtenditur. Vnde quicqd in aliquare excellit: ſuperbũ dicere poſſum⁹ tquaſi ſuper alia ieus. Virg. Ceciditq; ſuperbũ ilion. hoc eſt nobile magnificũ. Plyn. lib. xxxvii. ſuperbio p ſuperbus eo uel ſuperbus ſum poſuit. cũ inquit. hic gẽma certe apud Menãdrum & philomenem fabulæ ſuperblunt. Claud. li. iii. de rap. Phlegræi ſylua ſupbit exuuiis. totũq; nem⁹ uictoria ueſtit. boc eſt nobilitat celebrat illuſtrat.

Superb⁹ elat⁹ arrogans. Virg. li. 3. Stirpis achilleæ faſtus iuuenemq; ſuperbũ. Aliqñ nobilis magnificus excellens. ut hic populũ lateregem belloq; ſuperbũ. Aliqñ altus elat⁹. Idem arma petens tiburq; ſuperbũ. Aliqñ Ornat⁹. Idem Barbarico poſtes auro ſpoliiſq; ſuperbi. Aliqñ Opulent⁹. ut apd eũ dem. Simul enſe ſuperbũ rhamentem aggreditur. Aliqñ iniqu⁹ ut quos illi bello profugos egeſt ſuperbo. Antiq etiam ſuperbos propter pompam funeris mortuos dixere. Plau. in am. Facia3 ego hodie te ſuperbũ niſi hinc ab ls.

Supcido. is. pe. cor. ex ſuper & cado. Col. li. v. Ne ſi tranſuerſa fuerit cicatrix cæleſtem ſupercidentem aquaz contineat.

Superciliũ: ex ſuper & ciliũ. Supercilia. data ſũt hominis pilis breuib⁹ adornata quæ q̃ſi geminis agentib⁹ munimentũ oculis p̃ſtarent ne qd ſuperne incideret. & ſimul ſpeciem p̃berent. hæc & pariter & alterue mouent. Supercilia dñr ultima pars frõtis pilis ueſtita q̃ ciliis prominet. Sed qm̃ his animi⁹ his negam⁹. Ideo ſupercilũ qñq; pro faſtu & ſuperbia ponit. Iuue. Si cũ magnis uirtutib⁹ affers grande ſupercilũ & nũeras indote triũphos. Q. ãobrem etiam pro eminẽtiore loco ponit. Virgil. i Ge. Ecce ſupercilio cliuoſi tramitis undã elicit. Hiero in li. nũeri. Illo mortuo in montis ſuper cilio deſcendit moyſes cũ Eleazaro. Interdũ ponitur pro grauitate auſteritate & ſeueritate. Vnde in priap. Legim⁹ conueniens latio pone ſupciliuz. i. grauitatem. Et apud. Val. max. legit ſupciliũ cẽſoriũ. Is uero cui ſupercilia porrigũtur & prominẽtur Sillo appellat.

Supercubo. as. pe. cor. ſup iaceo. ſuperdormio. Col. li. viii. Perforatis tabulis q̃b⁹ ouilia conſternunt ut grex ſupercubet.

Superduco quaſi ſuperpono. Hiero. ad Furiã Superducit mater filiis non nutriciũ ſed hoſtem i nõ paſſentem ſed tyrãnũ inflãmata libidine uteri ſui & i tet paruulos ſuas miſerias neſcientes lugens dudũ noua nupta componit.

Supedo pe. cor. ſupmando quaſi poſt comedo. Ply. lib. xix. Menander e græcis auctor eſt alium adentibus betæ in pruna toſtam ſuper ederint odorem extingui.

Superogo. ex ſup. & e. & rogo ſignificat ſuperibuo. Aug. lib. i. cõ. Superogat tibi ut debeas. Et qs hẽt aliquid non tuũ.

Superto. as. componit ex ſup & ex. & ſto.

Supficies dr quæ ex lineis ducit. quia duæ lineæ cõiunctæ faciunt ſupficiem uni⁹ anguli uel acuti uel obtuſi. Dicta ſupficis quaſi ſupior facies.

Supficiariae ædes inquit Caius q̃ in conducto ſolo poſitæ ſunt quarum proprietas & ciuili & naturali iure eius eſt cui⁹ & ſolum Supficiarius qui in alieno ſolo ſupficiem habet ita ut certam penſionem præſtet auctor. Vlp.

Supforaneum quaſi p ſupuacaneo Sydonius appollinaris uſurpat.

Supiacio. is. pe. cor. ſuppono uel ſup extendo. Col. libro ſecũdo. Seminibuſq; dtabulato ſupiectis. Lac. de opi. Et ea uiſcera formata in eũ modũ qui contexit unicuiq; generi. ac loco aptus fuit ſuperiecta pelle.

Supincido. is. ex ſup. & in & cado componit. ſignificarq; ſupra in aliquem uel aliqd cado. Liui. li. ii. Multiſq; ſuper incidentib⁹ telis incolumis ad ſuos tranauit.

Supmeo. as. ſupfluo. ſiue ſup labor. Ply. li. i. Quædã uero etiam dulces iter ſe ſupermeãt alias: ut in fucino lacu.

Supernati dñr q̃b⁹ femina ſũt ſucciſa in modũ ſuillarũ pernarũ.

Superñia femina ipſa ita ſucciſa.

Supero. as. pen. cor. proprie ſignificat ſupergredior. & quaſi ſupra adſcẽdo. Virg. lib. iii. Ge. Superant montes & flumina tranant. Ply. lib. vii. Arbores q̃ qdem tantæ procritatis traduntur ut ſagittis ſuperari neq̃ant. p trauſlationem ſuperare poſſit p uincere. Virg. Quid ſi idem certet phœbũ ſupare canẽdo. Itẽ ſupabũdare. ut Si ſuperat fœt⁹ pariitr frumẽta ſeq̃nt. Itẽ ſuputucre. & quaſi ſupſtitẽ eẽre ut Quid puer aſcani⁹ ſuperat ne & ueſcit aura æthereas? Itẽ reſtare. Ci. Deq; eo qd ipſis ſuperat aliis gratificari nolũt. Et i eu. Colligite q̃ ſupauerũt fragmẽta neqpeant. Item Occidere. Virg. Clam ferro in cautũ ſupat bui⁹ cõpoſita ſũt. Exupo. abũdo. Proſupero ſuperabũdo.

Supus. a. um. pe. cor. a ſup. fit. Et q̃uis ſuper⁹ & inferuſ uideant eẽ poſitiua ſuperioris & iferioris. tamẽ i uſu ſuperi p cæleſtib⁹ ſiue uiuis. Inferi aũt p mãib⁹ ſiue mortuis accipi ſolent. Supa mare adriati cũ nũcupat p reſpũm ad Tyrrhenũ qd græci inferum uocauere.

Supn⁹ a. um. qd eſt ſupta: ut ſuperna regio. hinc ſupne aduerbiũ. qd ſignificat de preſuperore. Ply. Argentũ ſupne innatat ut olcũ aquis

Supſtruo. is. ſup ædificio. Lac. li. vi. Manẽtib⁹. n. p̃ceptis eoꝝ q̃ ſolẽt ad p̃bitatẽ erecte dari ignota illis ſuperſtruem⁹ ad pficiendam conſumandãq; iuſticiam quam non tenent.

Supſedeo. es. non mutat e. in. i. ſicut cætera a ſedeo compoſita. ut obſideo reſideo: p̃ſideo ſigq; omitto. Et ablto ſæpi⁹ cõſtruit. Cæſar cõ. i. Et pp mlti tudinem hoſtiũ: & pp eximiã opinionẽ uirtutis p lio ſupſedet ſtatuit. Et licet p̃lio dtũs eſſe uideat. p abltm̃ tñ ſic reſolui oportet. p̃lio ſupſedere. i. ſedet ſup p̃lio. Quo itẽ mõ Ci. li. 3. ad hetẽ. locut⁹ ẽ. Cõmode potuim⁹ principio ſupſedere cũ tñ Sulpitio

ſcribens abltō conſtruxerit. Tu ſi uidebitur ita ceſeo facias ut ſi habes iaꝫ ſtatutū quid tibi agendū putes iquo nō ſit conſiliū tuū eū meo ſupſedeas hoc labore itineria.i.omittas ad me uenire. Gel.li.ii.actō conſtruxit cū ait. Alia luce auis in paſtū profecta eſt. cognati & affines operam quā daꝫ gati ſūt ſupſedent qui tamen actūs reſolnitur in ablatiuū. Nam ſuper urriq; caſui deſcruit. Hiero. contra Ioui. cū infinitiuo iunxit. Ci. togatus ab hircio ut poſt repudium Terentiæ ſororem eius duceret oīo facere ſupſedit dicens non poſſe ſe uxori & pīæ patiter operam dare. Idem contra pelagiōs dō iunxit. Vnde ſupſedendū huic labore cēſeo.

Supſto.as.ſupra aliquid ſto. Gel. Cum ſedenti aquila ſupſtaret. Quandoq; ſuperſtare eſt ſuperesſe unde ſuperſtites dicti ſunt.

Supſtito.as.frequentatiuū qno neteres uſi ſunt. ſigē ſaluo & incolumeꝫ reddo. Ennius Regnūq; ueſtꝫ ut ſoſpitent ſuperſtitentq;.

Supſtes quī ex mortuis quaſi ſolus niuus ſuperſtat. Ambr.li.i.offi.de noe ioquens ait. Qui ad ſemen omnium reſeruatus ſolus ex oībus & poteſtate generationis ſuperſtes eſt factus auctor futuræ. Quintil. Defuncta uxore liberis tū ſuperſtitib⁹. Supſtes quoq; dicitur qui ſaluus eſt & uiuit inter niuos ēt ſine morte ſuorū omnium. Ter. in an. Deos q̄ſo ut ſit ſuperſtes anti qui etiam teſtes ſuperſtites appellarunt. Aliquādo ſuperſtes p pīti ſumit. Plau. Superſtitem utrūq; monui ne in niſſi abeant.

Supſtitioſi proprietatem habent ut Ci.li.ii.de natura deoꝝ tradit ex hoc q; ꝑcultura deoꝝ ſupſedeāt qui ſine cauſa timidi ſūt. qui deum timēt in rebus etiam nō timēdis hi ſūt qui apud ueteres totos dies ꝑcabantur & īmolabant ut ſibi ſui liberi ſuperſtites eſſēt. Ideo nō ſolum pīi uerum etiam maiores oēs ſuperſtitiōem a religiōe ſeperauerūt. Oīs tamen ipotūa ineptaq; religio ſecūdum Gelliuꝫ ſupſtitio dici poteſt. Lact. docet ſuperſtitiōem & ſuperſtitioſos dici qui ſuperſtitem memoriam eorū colūt: ant qui parentibus ſuis ſuperſtites colebāt imagies eoꝝ domi tāq; deos. Superſtitio autem nihil aliud eſt q̄ falſi dei cultus. & ſicut religio colit deos ita ſupſtio uiolat ut inqt Seneca aquo ſupſtitio dicit error īſanus. Ser. a ſuperſtite ſuperſtitio dicta q̄ aniculaꝝ propria eſt q̄ multis per ætatem ſuperſtites ſūt & q̄ rebus inanibus addictæ dū uolūt uideri nimis religioſæ ſuperſtitioſæ fiūt & ita delirāt Lucr. refert q; ſuperſtitio ſit ſuperſtātium rerum. i. cæleſtium & diuīaꝝ q̄ ſuper nos ſtāt īanis & ſuperfluus timor.

Supſuꝫ affluo.abūdo. Virg. Auxilio urbes Italiæ populiq; ſupſūt. Interdū præeſſe ſigē reliquū eē. Enni li.iii.āna. Inde ſibi memorat unū ſupeſſe laborem Interdū ſupſtitē eē. Plau. in aſi. Sicut tuū uis unicū gnatū tuæ ſupereſſe uitæ ſoſpitē & ſupſtitē. Interdū uīcere ſuperiorē eſſe: Virg. farrea q̄ blādo ne queant ſupereſſe labori. i. uincere laborē. Interduꝫ ſupfluū eē Gel. Memini ego ꝓtoris docti hois tribunali me forte aſſiſtere atq; ibi aduocatū cum nō hīe. Et cū his qui uerba faciebāt reclamaſſet. Ego illi ſuperſā trādiſſe ꝓtorem feſtiuiter. Tu plane ſuperes nō ades. hoc eſt ſupfluus ſupuacaneus es. Interdū durare. Virg. Primus ego i patriam mecum mō uita ſupſit. Interdū defēdere & aduocatū eſſe. Sue. de Aug. Cunctari ſe ne ſi ſupeſſet eriperet legibus reum.

Supuacuus.a.um. quod nō ē neceſſariū. Col. lib.iii. Itaq; ſupuacuū eſt hoc repetere iam tradita ratiōe terebrationis.

Supuacaneus.a.um. idē qd ſupuacuus. Ci. Apio. Cō firmata amicicia & ſpecta fide cōmemoratio officioꝝ ſupuacanea eſt.

Supuaganeus.a.um. à Vagor fit. Vnde auis ſupuganea dicebat ab auguribus cū ex ſūmo cacumine uocē emiſiſſet. Vaganeus ſimplex nō legit. Vū & deriuatiuum eſt.

Supparaſitor.pe.cor. paſito miſtro. Plau. Iam. Accedā arq; hanc appellabo & ſuppaſitabor patri.

Supplāto.as.pedē ſuppono. & ſic a plāta fit Ci. li.3. offi. Cōtēdere debet q̄ maxime poſſit ut uicat ſupplātare eū qui cū eo certatac manu depellere nullo modo debet. Per trāſlationem ſupplātare ſignificat decipere. Hiero. ad Iulianū. Ego. te neq; de cipiam adulatiōe ne lubrica laude ſupplātē Et ſupplātare ſubtus plātare Sicq; a plāto cōpoſitum eſt Col. li. iii. Sin aūt ipſam uitē iternere uoles iuxta radicem ita ne ipſam lædas curioſe fodito: & uitē ita ſupplātato ne radicē adrūpas.

Suplaudo.is.ex ſub & plaudo ſigē latenter plaudo. Hiero. ad heliodo. Nec q̄ſq; ſibi de corporis mādi caſtitate ſupplaudat. cū oē uerbū ociоſū qd locuti fuerūt hoies & reddituri ſūt rōnem in die iudicii. Hoc ame poſitū ē neqs plaudo pro plodo aute cōtrario forte ſumat cū maxie differāt. Plodere. n. eſt quatiēdo ſiue collidēdo ſonū quēdā facere ab q̄no aliquātulum aduerſū. Plaudere uero ē uocē lætitiæ & exultationis ē i laudem cuiuſpiā rei aut hois ꝺ fere. Virg. li. ꝯ. Et ingēti ſonuerūt oia plauſa.

Supplodo.is.pe.p. eſt quaſi ſuccutio ſiue pede ſiue alio ſigno. Ci. ad herē. Pedis dextri rara ſupploſione. Aliqñ ſigē reiicto. Dama. Hiero. Rogamus ut abſciſſcis opinionibus ambiguitatibuſq; ſupploſi quid ſe habeat ſcribas.

Suppedaneū dī id qd ſub pedib⁹ eſt dō ſedem⁹. Augu. Et nō tm̄ ſuppedaneū chriſti quātū ſub pedib⁹ ſeruoꝝ eius nos iudæos adduxit.

Suppedito.as.pe.cor. ſubiūgo ſubminiſtro a ſub & pes pedis. uel a pedito. as q̄uis. pedito nō ſit in uſu. quaſi a pedio primitiuo. Var. Largiore cibum ſuſtētare debet quo facilius lac ſuppeditat poſit. Et & ſuppeditare opprimere. Ci. Nūc uideo i iudicio mecū contendere non uis ubi ſuppeditari turpiſſimū ſuperare pulcherrimū eſt.

Suppeto.is.pe.cor. ſigē latēter ſeu per fraudem. Paru Vlp. Apud Labeonē relatū eſt. ſi ſiliginem q̄s dixerit ut ſiqs noīe eius ſiliginem peteret ei daret & qdā ex trāſeūntibus cū audiſſet petit ei⁹ noīe & cepit furti actionē aduerſus eū q ſuppetit ſiliginario nō mihi. Nō. n. mihi negociū ſed ſibi ſiliginarius geſſit. Suppetit uero i tertia ꝑſona & ſuppetit

ſigt ī pmptu ẽ uel ſuccurrit & huiuſmodi. Ply. Iunior. Cui abũde ſuppetũt facultates.

Suppetiæ & ſuppetias tãtũ hẽmus a ſuppeto quo nomie. Valla auxiliũ ſignificari exiſtimat. ſed magis ſubſidiũ eſt. Vnde Plau. ī epi. Auxilia mihi & ſuppetiæ ſũt domi. Si. n. auxilia & ſuppetiæ idẽ eſſẽt: fruſtra aiteꝛ eoꝛ ponereſ ipp quod ſciẽdũ eſt q ſi cut ĩter p̃ſidiũ & ſubſidiũ intereſt. q p̃ſidiũ ſit auxiliũ qd p̃ſtat alicui & p̃ſertim qd ſati s uideſ ad defenſionẽ fore. Subſidiũ quod ad ſuccurrendũ uenit ita ſuppetiæ ſũt q̃ ad rẽ ueſabaſ aut peat ſuſtẽtandã mittũtur. ut eſt ad ſuccurrendum oppidis & obſeſſis: multũq; laborãtib⁹ quod ſuccurſũ militeſ appellãt & eſt fere idem quod ſubſidiũ. Dictæ ſuppetiæ qa ſuppetũt opp̃ſis. i. p̃ſto ſũt. ſiue ſuccurũt eis & a fidis ſuppeditant. Auxiliũ uero ꝓpꝛie ad augẽdas copias atq; uires & peti & mitti ſolet. Cæſar. cõ. ix. Et nũciabant auxilia magna eq tat⁹ oppidanis ſuppetias uẽire. i. in ſubſidiũ.

Suppetior. aris auxilior ſuccuro. Apul. li. viii. At uobis facile eſt ſuppetiari miſerrimo ſeni.

Supplco. es. quid ſignificet ex uoce ſua demõſtratur Virg. lt. iii. Remigiũ ſupplet ſocius ſimul inſtruit armis. Et ſupplere ẽ æquare. Idẽ ſi fœtura gregẽ ſuppleuerit aureus eſto. Ser. Si tot agnos habuero quot oues hoc. n. eſt. gregẽ p fœturã ſuppleri. Sũt q ĩ nerbũ p ſimplex. p. ſcribi uelit. Vñ & ſupellex.

Supplemẽtũ quod ſupplet. Ci. Apio pul. Cenſebant omnes ferre ut in italia ſupplementũ meis & bibuli legionibus ſcriberetur.

Supinũ a q buſdã dr uerbũ ꝓticipiale. ſicut gerũdiua ſũt noſa ꝓticipialia. Et habet duas termiatiões. ſ. um. & . n. ut lectũ lectu. Quod in um finiet. habet ſignificationẽ actiuã. Sal. Legatos ad Iugurthã de iniuriis q̃ſtum miſit. i. q̃reret. Idẽ Non mta culpa ſæpe ad uns oratũ mitto. p. c. hoc ẽ q orent. Do. filiam nuptũ dicimus. hoc ẽ q̃ nubat. Do. uæ uũ uændo Spectatũ admiſſi ſumus. i, ut ſpectem⁹ In u. uero. ſignificatiõis paſſiuæ eſt lũgitq; noib⁹ adiectiuis. Virg. Nec uiſu facilis. nec dictu affabilis ulli. hoc eſt qd nec uideri nec dici facile poſſit. Ply. Accipenſer piſcis rarus inuentu. hnc ẽ q rato inuẽit. Dicimus ꝓterea dignũ ſiue indignũ relatu. qd teferaſ. Impiũ factu ſi fiat. Horrẽdũ aſpcũ. ſi aſpiciaſ. Iucũdũ cogitaſ. ſi cogitet. Obſcænũ uiſu. ſi uideaſ. & ſic de reliquis.

Supinus. a. um. qd iacet uentre cælũ uerſus. Iuuen. Cubat ī faciẽ: mox deinde ſupinus. Ponit nõnũq; p ocioſo molli negligẽtiq. Tractũ a re ipſa. Quia. ſupini iacẽt ocioſe molliter negligẽterq; degũt. Seneca ad lucil. Eſt qdem mi Lucilli ſupin⁹ & negligẽs q in amici mẽoria ab aliqua regiõe admõitus reducit. Iuue. Et multũ referẽs de mecœnate ſupinus. Inde Supiniot. Mat. Nuſq; deliciæ ſupiniores. Et Supinus dr mõtuoſus. Hor. li. cat. Seu mihi frigidũ p̃nſte ſeu tibur ſupinũ. Eſt. n. ciuitaſ ī aſcẽſu mõtis poſita. A ſupinus ſit Reſupinus de⁹ quo ſupra.

Suppilo. as. pe. p. tapio ſunluo cũ fraude a piloꝛ tapꝛu ſiue ab πιλέω cõplano. Plau. ī tru. hæc cũ uideo fieri ſuſſuror ſuppilo. & de p̃da p̃dã facio.

Supplico. as. pe. cor. ex ſub & plico. eo q genu poplitẽq; plicam⁹ cũ a potẽtiore magnũ aliqd p̃carmur. Sunt q hoc uerbum a placo deducant quaſi ſupplaco ſed græcum eſt πλάω. Eſt autem ſupplicare humiliter & cum reuerentia præcan Cice. ī Læl. Quã multa. u. q̃ nſa cã nũq; faceremus: faci m⁹ cã amicoꝛ p̃cari ab indigno ſupplicare tũ acerbus ī aliquẽ iuehi iſectariq; uthementius.

Supplex qui flexis genibus p̃caſ. aquo ſuppliciter aduerbiũ.

Suppliciũ: ſupplicatio. Sal. Nõ notis neq; ſupplicis mulierib⁹ deoꝛ auxilia panſ: ſi uigilãdo agẽdo bene cõſulẽdo p̃ſpa oia cedũt. Var. Boues ad uictimas faciũt atq; ad deoꝛ ſupplicia. Et ſupplicium pœna ſiue tormẽtũ. Virg. Spo ẽt mediis ſiqd pia numina poſſũt ſupplicia hauſurum ſcopulis.

Supprimo. is. pe. cor. ſubtus teneo. Ouidi. lib. i. me. Supprimit extẽplo uocẽ. Vñ ſupp̃ſſus ſũmerſus. Iuſti. Victi pſe ĩnaues cõfugerũt ex q̃b⁹ multæ ſupp̃ſſæ multæ captæ. Aliq̃n ſupp̃ſſus ponit p occulto. Seneca. E cui⁹ nplb⁹ q̃dã edita alia ſupp̃ſſa ſt.

Suprarmõ ꝓpoſitio eſt. Virg. Olli cæruleus ſupra caput adſtitit ãber. Modo aduerbiũ. Sal. i. Iug. Pauca ſupra repetã. Præpoſitio uero nũq; cõponit. & ultra ꝓpriã ſignificationẽ q̃nq; ponit p ualde: ut ſupra morẽ ſupra mndũ. ſupra iuſtũ. Virg. ii. ẽ Ge. Rara ſit an ſupra mnrẽ ſit denſa regras. Antiq ẽt ſupa ꝓtulerũt. ſicut ifra & ifera. Ci. ī ara: Huic ſupa duplices hũmeros affixa uideſ ſtella micãs.

Suprag̃. ſigt ſupra id q̃tũ qnd uel ſupra id qd. Sal. Corp⁹ pariẽs inediæ algoris & uigiliæ ſupraq̃ cui q̃ credibile ẽ. i. ſupra id quantũ.

Supremus extremus. Virgil. Qui ſup̃mũ comitentur honorẽ. Aliq̃n dr ſũm⁹ altus maxius. Sue. Verum ſup̃mũ cœlũ iutuẽtẽ ſtupidũ cubuiſſe. Ter. p ſup̃me Iupiter. Sic dr ſup̃ma multa pro maxima.

Supputo. as. pe. cor. Vide ĩdictione. Puto.

Suppudet. pe. cor. aliquantulũ pudet. Ci. Caſio. Puto te iã ſuppndeſ cũ hæc tertia iã epiſtola añ tt op p̃ſſit q̃ tu ſchedã aut lſam ſed nnn urgeo.

Suppuro. as. pe. p. Suppuraſ ẽ apoſtema fieri. Col. li. vii. Hic idẽ ſanguis niſi emiſſus fuerit ſaniẽ creabit q ſi ſupputauerit tarde p̃curaſ. Hic Suppurãtia ſi ue ſuppuratio dr cũ ulcus ad ſaniẽ tẽdit. Vocaſ & Apoſtema hoc ẽ cõcurſus mali hũoris ī aliquã ptẽ corporis a pure dicta. Pus. n. ſanies. ẽ & qcũq; bnnr ī putredinẽ uerſus. Col. li. vii. Et cũ maturuerit ſuppuratio reſciudiť ferro.

Suppuratnrius. a. um. qd ad ſuppurationẽ ptiet. Idẽ Iõ miſcẽt ſuppuratnrıs medicamentis.

Sura: poſterior ps cruris carnoſa q̃ tñ hoĩ ineſſe dr. reliqua aialia hñt crura ſine ſuris: licet qnq; ſumaſ p toto crure. Virg. Suras uincire cothurno ἄλλα νῦν τὸ σφυρὸν λίτ Ταῖνιν λατῖνοι ἄρουσι λέξιν

Sur⁹. palus: cuius diminutiũ eſt Surculus.

Surculus proprie eſt qui inſeritur. Germẽ uero qui in ſurculis naſcit. Hic ſurculoſus. a. um. qd ſurculis abũdat. Ply. Ramis hyſſopi: ſurculoſam.

Surcularis & hoc surculare.rut terra surcularis q̄ surculos generat Col.li.iiii. Consyderandū ē añq̄ pastinemus surcularis nec ue sit terra.

Surculaceus.a.um. Idem. Surculacea ī folliculo sūt raphano sinapi rapo.

Surdus q̄ habet aures obtusas ab auriū sordib⁹ q̄ in duricie uersæ marmora aurū dñr nec sinūt audire. Et tā passiue q̄ actiue dī Nā surdus q̄ nō audit. & q̄ nō audit. Iuue. Surda nihil gemeret graue bucina. & ħbæ surdæ a Ply. dñr quæ noīa nō sunt. Nō. n. audiunt cū sint sine noīe. Et absurdū dictū est q̄ a tale nūq̄ ē auditū uel q̄ a tale ē ut efficiat ne audiat. Surdū itē dī cui⁹ odor nō sentit. plius nec spirēt cynuama surdū. Et ea q̄ gustū amiserūt exut data dñr. Hor. i Ser. Feruida quod subtrile exurdāt uina palatū. Refert ēt aduisū. Ply. li. xxxvi. Adhoc q̄busdā icurrit umbra surdusq̄ color sit loc⁹ ēt surdus dī in quo nō facile audit. Vitt. li. 5. Etā dili gēter ē aīaduertēdū ne sit loc⁹ surdus. & ut ī eo nox q̄ clarissime uagari possit.

Surdaster diminutionē surditatis sīgt hoc ē nō plant surdus. sed ut sic dicā. Surdulus q̄ paꝝ surdus est. Sūt. n. duo noīa in aster terminata q̄ diminutionez sīgnt surdaster & reclauaster. cætera imitationē de notāt ut pasitaster antoniaster. oleaster.

Sutdo.as. actiuū ē. surdū facio. aquo Exutdo. dequo ī dictiōe. Surdus. apd. Hor. i Ser.

Surdeo.es. surdui surdus sū. aquo Surdesco surd⁹ fio a q̄b⁹ obsurdeo. & obsurdesco.

Surgo.is.xi. ctū. ex surrū & rego. sīgt erigo. Ter. Vt triduo hoc ppetuo electo uel ēqat surgere. Hic surgere uēti dñr cū uelut se ergētes flare icipiūt. Virgi. Et flādo surgētes demorot hauitros. Sicut e cōtrario q̄n flare desiuūt ponere ac residere dñr. Idē Cū uēti possuere oīsq̄ repēte resedit flat⁹. Aliq̄n surgere pōit ꝓ crescere seu nasci. Idē Ascaniū surgētē & spes hēdis iuli. Hui⁹ cōpositā sūt. Assurgo q̄d ē erigot ī alicui⁹ honorē officii uel benuolētiæ cā. Et sic dtō iūgit. Virg. Vtq̄ uiro phœbi chorus assurexerit oīs. i. honorē fecerit. Aliq̄n Assurgere pōit ꝓ Auso. Assurgit musæ uīa camœna tiæ. Aliquando sumit simpliciter ꝓ erigere siue crescere. Col. li. ii. Collē molliter assurgētē mōrē sublimē & asperū sed nemorosū & ħbidū maxie ꝓbauerūt. Virg. li. iii. Ge. Sed iacet aggeribus niueis īformis & alto terra gelu late septēq̄ assurgit ī ulnas. Cōsurgo simul. Surgo. Sal. Cōsurrexete oēs simulq̄ ī cū ipetum fecerūt. Exurgo e loco surgo. Ci. Exurgite oēs atq̄ excitatū. Dissurgo diuerse surgo. Ply. li. xviii. Ecce tibi ħbas tuas spgo pecullares stellas easq̄ & uespe & ab ope dissurgenti ostendo. Insurgo ī aliquem insilio. Lact. li. v. Nec est magnope mitīdū si aduersus hoīem ista fiunt cū aduersus ipsum deū propter eandem causam insurrexerit etiam populus in ipe constituens. Præsurgo ante surgo. Resurgo. rursus surgo. Vnde qui reuixerunt resurrexisse dicuntur

Surrigo.as. pe.cot. Vide in dictione Rego.

Surrepo.is pen. prod. sensim seu subtus aut latenter ingredior. Hieron. ad Dama. Nulli periculosum: nulli uideatur esse blasphemum. q̄ in apostolis in uidiæ malū dixim⁹ potuisse surrepere:

Surripio.is.pe.cor. latenter rapio seu furor. Aliquando in altum tollo. & aliquando per mendacē uat rationem aliquid extorqueo & quasi furor. Hinc Surreptū pro furto. & pro impetratione q̄ fit a prīcipe uel magistratu per falsam narrationem.

Surrhentū. Oppidum fuit Campaniæ a græcis conditum cum promontorio Mineruæ sirenum quō dam sedes. Hinc Surrhentina uina dicta sunt: & surrhentini calices.

Sus. ꝓpositio pro sursum accipitur: ut Suspicio.

Sus: sūis generis. cō. secundum. Prī. Et dicitur tam ferīs q̄ de domesticis. Cuius diminutiuum est Sucula. Plau. in ru. Directa cum sucula & porculis. A sus fit possessiuū Suinus. a. um. Var. Hic enim cōciliator suinæ carnis datur populo. A suinus fit diminutiuum Suillus. Græce autem ὗς. dicitur olim θύειν ab illo uerbo dictus quod dicit τύειν. qd est īmolare. A suillo enim pecore īmolandi initiū primum sumptum uidetur. cuius uestigia. q̄ initiis cereris porci īmolantur. & q̄ initiis pacis fœdus cū ferret porcus occidit. Suillū pecus donatū a natura dicunt ad epulandū.

Susq̄ deq̄ fero. quod & susq̄ deq̄ habeo dicimus. significat æquo animo sum. & quod accidit non magnifico. & interdum negligo atq̄ contemno hoc est sursum an deorsum ferātur res pui facio.

Susa. æ. & Susa. oꝝ oppidum & metropolis persidis. in Susia quæ persiæ pars est a Suso fluuio sic uocata. Proper. Non tot achæmeniis armantur susa sagittis ispicula quot nostro pectore fixit amor. Hanc urbem ut scribit. Ply. a Dario histaspis filio condita fuit. Ibi fuit regia Cyri lapide candido & uario. columnis aureis & lacunaribus gēmisq̄ distincta cœli contuena simulachruꝝ stellis micantibus insignitum & in credibilia multa. Ibi Asuerus conuiuium maximis diuitiis & delicils copiosum celebrauit.

Suspendo.is. Vide indictione pendo.

Suspicio.is. pen. cor. sursum aspicio. Virg. Et mœnia suspicit urbis. Interdum Veneror. Lact. libro secundo. Et tamen factorem ipsum uemo suspicit aut ueretur Cice. libro secundo offi. Itaq̄ eos uiros suspiciunt. maximisq̄ efferunt laudibus. Sic Despicio pro contemno. Suspicere etiam est respōdere. Virgili. li. sexto Suspicit anchises atq̄ ordine singula pandit. Item suspectum haberetur apd Sal. in Iug. Per idem tempus Bomilcar cuius impulsu Iugurtha deditionem quam metu deseruit inceperat suspectus regi & eum suspiciens nouas res cupere ac perniciem eius dolo quærere.

Suspicio.onis. Si cū uenio iungatur passiue accipitur ut ueni in suspicionem ideſt factus sum suspectus.

Suspicios⁹ qui suspicionez habet. Terenti. in adel. Omnes quibus res nimis secūdæ magis sunt ne scio quomodo suspicioſi ad cōtumeliā omnia accipiunt magis propter suam impotentiam se sem

per credunt negligi. Accipitur etiam quandoq; p eo qui ſuſpectus eſt.

Suſpecto ſuſpectas modo ſurſum ſpecto. Martianus. Oculiſq; ſuſpectans ſydera. Modo deorſum ſpecto. & ſic a ſub componitur. Mar. Sed ſuſpectat oculis deuorantibus drancos.

Suſcipio ſuſcipis. penultima correpta a ſuſum uel ſurſum. quaſi ſurſum capio tam ad animum q̄ ad corpus refertur ut ſuſcepi onus: ſuſcepi uoluptatem. i. accepi. Aliquādo Suſcipere eſt gignere. Plau. Qui geminos ex ancilla ſuſcepit liberos.

Suſcito ſuſciras penultima correpta excito. plærūq; munifico. Nec tam ſanare languentem niſus eſt inquit Seneca q̄ mortuum ſuſcitare.

Suſcitabulum: incitamentum dicitur. Vat. Symphonia nocis ſuſcitabulum.

Suſpiro ſuſpiras penultima producta ſignificat ſpiritum ab imo pectore traho. qđ ſolicitudinis ac dolotis argumentum eſt. Nam ex ſus. & ſpiro componitur. Per tranſlationem ſuſpirare eſt deſyderare. & modo datiuo: modo accuſatiuo iungitur. Aug. lib. v. ciui. dei. Inde fidei pignus accepimus q̄diu peregrinantes eius pulchritudini ſuſpiramus. Hiero. Carnes ægyptia ſuſpirabant. Inne. Suſpirat lōgo non uiſam tempore matrem.

Suſpitius. ipſa ſuſpiratio. hoc eſt ab imo pectore ſpiratio. Et aliqñ ipſa ſpirādi difficultas. Eſt. n. morbus qui ex pulmone fit. qui & ſuſpiratus dicitur. Ouidi. Et ſuſpiratibus hauſtis.

Suſpirioſi. qui ipitandi difficultatem patiuntur uel quibus uitioſa eſt reſpiratio quos græci ąſthmaticos uocant. Ply. li. xx. Podagris cum articulorum morbis decoctum cucumerem in aceto illinunt p ſentaneo remedio ſuſpirioſis prodeſt.

Suſtineo. eſ. penu. cor. a ſurſum & teneo ſiḡt patior. Hiero. ad Ruſti. Si negociatores ſæculi ranta ſuſtinent ut ad incertas pueniant periturasq; diuitias. quid xp̄i negociatori faciendum ē q nandi tis oī bus q̄rit p̄cioſiſſimam margaritā? Aliqñ alo. refocio. Liui. Milites fluuiatili piſce & hærbis ſuſtinebantur. i. cibabātur. Virgi. lib. ii. Ge. Hinc patriā paruoſq; nepotes ſuſtinet.

Suſtento. aſ. frequentatiuū. ſæpe ant continue ſuſtineo. manuteneo. nutrico. Lact. iib. iiii. Incredibili beneficentia genus humanum ſuſtentati & q̄ſi paterna indulgentia foner. Et lib. v. Non amplas q̄rit q̄ unde uitam ſuſtentet.

Suſtentaculum. dī qđ aliquid ſuſtinet.

Suſtollo. iſ. ex ſurſum & tollo. ſuſtuli ſublatum apud ueteres in uſu fuit. Diome. Tollo tuli. qđ in compoſitione ſuſtulti facit. Eius tñ perfecti inſtās apd ueteres ſuſtollo. nunc uero attollo. ſuſtuli. q̄ eſt ſuſcepi ſiue hāi. Nam quēadmodū de matre dī. Peperit filium. Ita de pſe. Suſtulit filium. Aliqñ Suſtulli capitur p educaui. Virg. li. ix. Mæonio regi quē ſerua lucinia furtim ſuſtulerat. Aliqñ ſurſum tuli. Idē. Suſtulit exutas ninclis ad ſydera palmas. Aliqñ Erexi ſuſcitaui. Aliqñ Abſtuiit. ut Iubet & ſublata reponi.

Suſiana: prouincia Aſiæ: ut libro ſeſto refert. Ptolo. quæ a ſeptemtrione terminatur aſſyria. Ab occaſu babyloniæ adiacet. Ab oriēte habet pſidē. A meridie partē pſici ſinus. Cuius ciuitates Inſignes Tariana & Suſa. inqua templū dianæ ſuſiæ.

Suſurrus & Suſurrū puū & ſūmiſſus murmur. Hor. iib. i. car. Leueſq; ſub nocte ſuſurri. Hiero. Suſurr⁹ aniū inqt lib. cōtra Ioui. Idē in Iob. Et q̄ſi ſuttiue ſuſcepit auris mea nenas ſuſurri eius. Declinat ēe hoc ſuſurrum. Ouidi. iib. vii. me. Procrin adit: linguaq; tefet audita ſuſurra.

Suſurro. aſ. furtim & ſūmiſſa uoce loquor. Ter. Iam ſuſurrari audio ciuē atticā ēe hāc. Idē. Syr⁹ cū illo nſo cōſuſurrāt cōferūt. Hic Inſuſurro & cōſuſurro

Suſurro. onis. q ſuſurrat q occulte maledicēdo odiū in aliquē aut diſſeſſionē molit Verbū factitius eſt ut ē apd Apl̄z. Suſurrōes detractores deo odibiles

Sutores. q calceos ſuūt. Prope. n. artifex calceoꝝ ſutor appellat. cū ille q ſuit pānos elegāti⁹ ſarcinator quam ſutor dicatur

Sutates dicuntur qui qnaſi continue ſuentes nel ſuētes in ſutrina. Plautus in aui. Sedentarii ſutates diabathrarii.

Sutura: quam ſutor In ſuendo facit: quamuis & de aliis rebus per ſimilitudinē dicat ſutura cor. Celſus. lib. viii. Raro caluaria ſolida ſine ſuturis eſt. & ſd caput firmiſſimum atq; a dolore tutiſſimum ē ex cæteris in quo ſuturæ pauciores ſunt: eo capitis ualitudo commodior eſt.

Sutorius. a. um. qđ ad ſutorem ptinet: ut Ars ſutoria. Inſtm ſutoriū. Sutoriū atramētū appellat tinctura qua ſutores pelles & calceos tingunt. Cice. Iam pater eius accuſatus a M. Antonio. ſutorio a tramento abſolutus eſt.

Suterna: ipſa ſuturā: ſiue opus ſutorium. Vat. Quod ſuternas facere inſcius nihil homo agis.

Sutrina. penultima producta locus ubi caicei ſuunt. & uendunt. aqua ſutor dicit.

Sutella: doloſa aſtutia. a ſimilitudine ſuentiū dicta.

Sutilis & hoc ſutile. penultima correpta quod ſutum eſt. Vnde coronæ ſutiles dicuntur ſicut pectiles coronæ: & neſtis ſutilis cōſutilis & incōſutilis

Syagros. latine aper. dicitur nam quod apud græcos σὺς. apud nos ſus. & ἄγριος. ferus dicitur.

Sychæus cum diph. nomen proprium.

Sycos. latie fic⁹. Neut⁹. hodie ſycos mihi recēs fuit

Sycomorus. penultima producta ficus fatua grandior. σύκος. ficus μωρὸς ſatuus. qnæ & Mariſca dicitur. Dioſco. ſcribit ſycomorum eſſe arborem magnam ſimilem arbori ficuum habentem lactis multitudinem cuius fructus non egre ex ſummitatibus ramorum ſicut ficus. ſed ex ramis ipſis Et eſt dulcis ſimilis fructui ficus agreſtis. Grana eius ſunt minora quam grana ficus. & non maturantur niſi radantur inſtrumento ferreo. Et naſcitur multum apud rhodum. & in locis ubi abundat frumentum.

Sycophāta. aduerbū dicit ficoꝝ comeſtor. ἀπὸ τοῦ φαγεῖν τὰς σύκους. hoc ē a ficis edēdis. Ponit & pro calūniatore. Nam aiunt atticos iuuenes ſolitos in hortos irrumpere ficoſq; deligere. Quā ob

cauſam lege eſt conſtitutum ut qui id feciſſent capite truncarentur. quam pœnam qui perſequerentur ob paula detrimenta ſycophantas appellatos. Alia ratio ſumitur apud Syneſium grammaticum græcum qui ex duobus ſeruis cuiuſdam niti græci aiter ficus quæ domi paratæ erant abſumpſit. alter quis prorſus exediſſet ignorabat. Quærenti eas domino a fonte inſons acculatus eſt. Herus utriq; calidam aquam ꝓbuit. ſolus qui deliquerat euomuit. Exquo natum eſt id nomen ſycophanta ideſt calumniator. quia inſontem falſo crimine calumniabatur. Sycophantiari mendatium calumnia atq; failacia. Plau. Per fallaciam quam amabam abduxit a ienone mulierem. Neq; puduit id ætatis ſycophantias ſtruere. Sycophantiſſo ſycophantiſſas. ſycophantias ſtruo.

Sycoſis: morbus quem nos ficum ſiue Mariſcam appellamus.

Syene: urbs in confinibus æthiopiæ atq; ægypti ſupra Alexandriam uerſus meridiem quinq; milib⁹ ſtadiis ſub tropico cancri directe locata. Vnde ſole exiſtente in cancro medio ſolſtitii die ſupra nerticem ciuitatis cadens nullam prorſus in ea umbram facit. ut inquit Ply libro ſecundo. Luc. libro ſecũdo. Vmbras nuſq; flectente ſyena.

Sigæũ promontorium troiæ ſic dictũ propter hercules taciturnitatem. qui prohibitus hoſpitio ſimulauit abſceſſum & inde contra troiam per ſilentiũ uenit quod σιγὴ dicitur.

Syla per ſimplex. l. mons lucaniæ. & ſylua in illo ſic dicta quaſi σύρα. i. tracta hoc eſt latronibus frequentata. ut Sal. de fugitiuis. In ſylua inquit ſyla fuerunt.

Silla. cum duplicato. ll. fuit romanus nobilis exantiqua ſcipionum familia. Hic catenas Iugurthæ manibus iniecit: Mithridatẽ compeſcuit. Socialis belli luctus repreſſit. Cinnæ dñationem fregit. & Mariũ proſcripſit. Fuit litteriſ græcis & latinis. doctiſſimus. Facundus acer animo grandis. ita ut dicat Sal. dubitari potuit fortior an fœlicior eſſet. Nam fœlix eo dici noluit q; de inimicis Marianis fœliciter ulc⁹ fuit. Inde dictator factus ita rẽpſuppreſſit: ut nemo illo inuito nec bonarum nec patriam: nec uitam retinere poſſet. Tandem pediculari morbo interiit. Scylla. nero per. c. alind ſignificat. Dequo loco. ſno. ſed nota q; ratio militat contra uſũ illi⁹ cacographiæ quia per iota ſcribi oportet ſilla quaſi ſibylla ſed corrupto noie põit ſilla.

Syllaba eſt compræhenſio litterarum uel unius uocalis enunciatio temporũ capax. quia omnis ſyllaba aut breuis & unius tempus recipit quod atho mus metrici uocant: ut pater: aut longa. & duo recipit tempora: ut mater. Nam ma. longitudine ſui circunflexus tantum temporis bis occupat. quantum occupat pa. ſemel cum acute dicitur pater. Dicta eſt autez ſyllaba ab συμφάλλω, quod eſt cõpræhendo. uel ab σὺμ. ſimul λαμβάνω capio. q; prie enim illa eſt ſyllaba quæ ex pluribus conſtat: ut ſtirps. Quæ autem de una nocali perficitur abuſiue ſyllaba uocatur & unigramma appellat. Aliæ dicuntur bigrammæ: ut ne. uſq; ad hexagrammaz ut ſtirps. Accidunt ſyllabæ quattuor. tenor. ſpiritus. tempus. & numerus litterarum. Tenores tres ſunt. Acutus grauis & circunflexus. Spiritus duo. aſper & lenis. Tempora tria breue longum & cõmune. Numerus quia cõſtare põt ex ſex liſis.

Syllabatim aduerbium. ſignificat per ſyllabas. Aug. lib. x. ciui. dei. Et ſyllabatim per tranſitorias temporum morulas hũanæ linguæ uocibus loqueret.

Syllepſis dici poteſt Conceptio. ab σὺμ. cõ. λῆψις acceptio quæ fit cum pluralis dictio ſingulari uerbo complectitur. Virgilius. Socius & rege recepto. Aut ſingulans plurali uerbo connectiuturut Sunt nobis mitia poma caſtaneæ molles & preſſi copia lactis. Aut cuz promultis nous ponitur: ut Armato milite complent. Itẽ pro uno multitiut Vos o calliope precor aſpirate canenti. Rectius dixiſſet. O uos muſæ.

Syllogiſmus. computatio penſatio. ab σὺμ λέγομαι quod eſt computo. concludo. uel ab λόγος ratiocinor.

Syloſon. fuit teſte Hero. Samiorum tyrãnus.

Symmachus. penultima correpta proprium nomen quod ſignificat concertatorem. auxiliarium. & ſocium. in bello proprie Symachia auxilium concertatio ſocietas σύν. ſimul μάχομαι. bellator ſum pugno.

Symballota ſunt coacti per ſe nelleris implexu: porrins q; texta condita ἀπὸ τῶ συμβάλλειν.

Symbebicota. dicuntur accidentia. Symbebicos. accidens. ὅτι συμβέβηκε ἅμα ἄνθρωπον μὴ ὄντα εἶναι ἄλογον τοσοῦτον διχρόνιον.

Symbole: latine comiſſura.

Symbolus: penultima correpta anulus dictus eſt cũ ſit nota & ſignum. Iuſti. libro ſecundo. poſuit ſymbolos pro litteris. Solicitare inquit eos in partes ſuas ſtatuit. & cum colloquendi copiam non haberet quo appliciturt erant ſymbolos proponi & ſaxis pro ſcribi curat.

Symbolum penultima correpta & Indicium dici poteſt & collatio ab συμφάλλω. confero. hoc eſt q; plures conferunt in unum. ita ut cœna illa dicatur collatio inquam comperandam plures aliquid cõtulerunt. Teren. in and. Symbolum dedit. Et imparabolis. Noli eſſe in conuiuiis potatorum nec ĩ comeſſationibus eorum qui carnes ad ueſcendum conferunt. quia uacantes potib⁹ & dantes ſymbola conſumentur. Id enim fecerunt apoſtoli in uaũ conferendo quod unuſquiſq; de deo ſenſit. Indicium autem uel ſignum idcirco dicitur. quia in illo tempore excitcuneuntibus iudæis ſimulabant ſe eſſe apoſtos Chriſti & lucri alicuius uel uentris gra ad prædicandum proficiſcebantur: nominantes q; dem Chriſtum ſed non integris traditionum lineis nunciantes. Idcirco iſtud indicium poſuerunt p; quod agnoſceretur is qui Chriſtum nere ſecunduz apoſtolicas regulas prædicaret. Deniq; & in beliſ ciuilibus hoc obſeruari ferunt. quoniam & armoruz habitus par & ſonus uocis idem: & mos unuſ eſt: atq; eadem Inſtituta beilandi nequa doli ſut-

reptio fiat. ſymbola diſtricta unuſquiſq; dux ſuis militibus tradit quæ latine ſigna uel iudicia nuncupantur. ut ſi forte occurrerit quis de quo dubitetur. ſymbolum prodat. ſi ſit hoſtis uel ſocius. Auguſtinus libro quinto contra hæreſes. ſymbolon interpretatur conſilium. uel conſiliarius. Iul. Pollux dicit ſymbolum pruum numiſma eſſe. Ariſtoteles originem ideſt Etymologiam nocabulorum ſymbolum appellat per quam uis uerbi uel nominis per interpretationem cognoſcitur. Alii ſimili tudinem interpretantur.

Syma. urbs fuit in aſia quin & pro monte iuxta pō tum. poſuit Orpheus in argonautica.

Syme. Inſula quæ prius Aegle uocabatur atq; metapontus a Syma labyſi filia ſic appellata.

Symeon. nomen uiri proprium fuit.

Symmetria. dici poteſt commenſuratio. Symmetros commenſuratiuus moderatus.

Sympho. ſonitus quidam cum Conſonantia.

Symphonia apud latinos penultima correpta σὺν ηχῇ φωνὴν ἐ φωνὴ φίλτρομαι ἐ φίλοττος ἁρμοττεται. latine conſonantia & muſicus concentus. Muſici ſymphonias multas habēt quæ & harmoniæ dicuntur. ſed illam clariſſimaz quæ appellatur. Diateſeron. & alteram quæ dicitur diapente. Harmoniam uero diapaſon uocant. hoc eſt uniuerſitatem concentus quæ ex ſeptem tonis conſicitur. Hieronymus nero ad Dama. ſic habet. Symphonia non eſt genus organi ut male quidam de latinis putant cum ſit chorus in laude dei concinens. & hoc nocabulo figuificetur Symphonia quippe in latinum conſonantia exprimitur. Symphonon conſonans pactum. Symphoneo conuenio pactum facio. conſentio. concino. Inde Symphoniaci pueri a Cicerone dicti ſunt qui ad modulationes muſicas: Concentuſquæ conficiendos comperantur.

Symphoneſis. paſſio quæ metris accidit cum duæ. ſ. ſyllabæ ſcandendo in unam coeunt. hoc autem fit cum in diuerſis dictionibus una parte orationis nocali uel. m. littera terminata ſequens item a nocali incipit: ut Atq; iterum ad troiā magnus mittetur achilles. Fit etiam ſymphoneſis in eadem dictione. quattuor modis. Vel cum duæ ſyllabæ longæ pro una longa ponuntur: ut Vnius ob noxam & furias aiacis ollei: uel cum duæ breues pro una breui: nt Cornua uelatarum obuertimus antennarum Vel cuz longa & breuis pro una longa: ut Fixerat aeripidem. ceruam. Vel cum breuis & longa pro una longa: ut Dependēt lychni laquearib⁹ aureis. Hæc etiam Synaloephe dicitur.

Sympathia. latine compaſſio dici poteſt. Hippocrates ſcribit oculos cum nulua ſymphatiam quandam habēre.

Symplator: amicus ſponſi qui cum eo per conuiuia ambūlat.

Symplega: uidetur eſſe opus inquo luctantes & omnino conſertores ſpectantur.

Symplegades penultima producta. Inſulæ duæ ſiue duo ſcopuli in boſporo dictæ. q inter ſe aliquando concurriſſe fabulis traduntur. Id autem fictum idcirco eſt quoniam paruo diſcretæ interuallo ex aduerſo intrantibus geminæ cernebantur paulocq; deflexa acie coeuntium ſpeciem præbebant. Mille quingentis paſſibus ab Europa diſtantes Cyaneæ ab aliis dictæ. Ouidius. Compreſſos utinam ſymplegades eliſiſſent.

Symplegma: ſymplegmatis. latine complexus concurſus dicitur.

Sympſalma dicitur nocum. in cantando copulatio. Diapſalma diſiunctio earum ubi quædam requies diſtinctæ continuationis oſtenditur. Pſalma quod pſallitur.

Symplones. dicebantur Conuiuæ.

Sympoſium. Compotatio conuiuium. Vnde Sympoſiarchen & Archipoſian cōiuui præpoſituz ſeu præfectum dicimus. Sympoſiaſtes conuiuator. Sympotin. compotorem.

Symmathites. cōdiſcipulus latine dicitur.

Symphirium. herba quæ latine Coagulum ſiue Cōſerua uocatur.

Sympinium nmiuas ninariuz non diſſimile cyatho quo in ſacrificiis utebantur ex σὺν. quod eſt con. & πίνω bibo. Iuuena. Et quis tunc hominum contemptor numinis aut quis ſympinium nidere nummæ nigrumq; catinum. Var. larinum facit. Ait. n. Vt uinum minutatim funderetur a guttis guttum appellarunt. quod ſumebant minutatim a ſumendo ſumpinium appellarunt: Aliquando etiā Sympanium. mutata. i. in. u. dicitur.

Syn. præpoſitio græca quæ in compoſitione ſignificat ſimul. quemadmodum apud nos con.

Synagoga. coadunatio congregatio contractio. Ex σὺν ſimul ἀγωγὴ ductio. Et pro re t & pro loco capitur. & hēt penultimam longam qm̄ eſt. ω.

Synnada. cinitas aſiatica ad Cariæ fines. De hac Stra. lib. xii. ſic ſcribit. Synnada urbs non magna antequam planicies iacet oleis conſita. lx. fere ſtadiorum. Vlterius eſt Dorci nicus & ſynnadici lapidis fodina. (Sic enim eum romani appellant). Indigenæ uero docimitem & docimeam. Vena in initio paruas glebas emittebat. nunc propter maximos romanorum ſumptus columnæ integræ & ingentes extrahuntur & nariegate. Alabaſtritæ lapidi proximæ. Dicitur & Synnas ſynnadis ut apud Sidonium.

Synaereſis: contractio figura qua plura per unum cō iunguntur. ex σὺν. & αἵρεσις diuiſio. quaſi diuiſorum coniunctio: ut bigæ pro biiugæ.

Synaloephe. dici poteſt compreſſio. Cæſura eſt cum deſine dictiōis uocalis abiicitur ſequente dictiōe incipiente a uocali ut Semper ego auditor tantū. Ex σὺν. & ἀλοιφὴ. preſſio.

Synanche: angina morbus qui ſpiritum ſuffocat. Ex σὺν. & ἄγχω affligo ango.

Synathroeſmus. figura q̄ & ſingulis nerbis. & plurium nerborum coniunctione fieri poteſt. Singulis hoc modo. Sed cum ad ſupplicium ſumendum ſe confirmaret multa ſimul cuz reuocabant officia conſuetudo tempus exiſtimatio periculuz religio.

Plurium uerborum coniunctione sic. Nemo enim nocens sine summo mœrore est iudices. sed multa simul eius perturbant quod adest solicitudinis plenum. quod futurum est formidolosum: lex paratū supplicium ostentans: uitia ex nitiis coacta occasionem arguendi maleficii captans inimicus quæ quotidie eius animum nehementer excrutiant.

Syncaecosis: figura quæ docet diuersas res coniungere & communi opinioni cum ratione aduersarit ut Nec hominis auari atq; ssoti unum atq; idem uitium est. Vtrerq; enim nescit uti. atq; utriq; pecunia dedecori est. quare merito utriq; pari pœna afficiuntur quos pariter non decet habere.

Syncatathesis latine assensio. approbatio. Vide in dictione Assensio.

Syncathegorema: consignificūs. Syncathegorematica: consignificatiua.

Syncærus. a. um. proprie dicitur quod est integrus. Tractum ab eo. q; qui diuidere fructum communem alueotum cum socio noluntisimul cum cæra mel partiuntur. Quod si mel tantus sine cæra consignenti fraudāt socium nec agunt integre. Syncærum itaq; quasi simul cum cæra. Alii putant syncerum a carie deduci. quasi sine carie. i. corruptione. Vnde & pro puto in corrupto & immaculato ponitur. Hora. Syncerum est nisi uas quodcunq; infundis acescit. Huic contrarium est insyncerus p uitiato & corrupto. Virgilius. Insyncetus apes tulit cruor.

Synceraſtus: antiquum uocabulum græcum. quo significeatur medulla.

Synchysis: Confusio. Est enim ut scribit Do. hyperbaton undiq; confusum ut illud Virgilianus Tris notus abreptas in saxa latentia torquet: saxa uocant itali medius quæ influctibus astas. χύσις. enim fusio dicitur. συγχύω confundo.

Synciput. quasi semi caput. inquit phocas gramma ticus: significatq; partem porcini capitis conditāt & ad edendum paratam. Nam inter edulia annumeratur. Ply. lib. viii. Interdicta quoq; cœnis abdomina glandia testiculi uuluæ synciputa uerrina. Hierony. contra Ioui. Comæ in occipitium frontemq; tornantur. Est & synciput anterior pars capitis aures temporaq; Complectens. Cornutus. in persium. Synciput anterior, occipitium dicitur posteriot pars capitis. Apollinaris. ad Valerium maioranum. Partemq; cerebri hic galeæ cum parte capit fortiq; lacerto difficie ancipiti miserabile synciput ense. Plau. in Menæ. partem pro toto posuit. ac de homine. quod est contra Georgius merulā. qui negat inueniri synciput. pio anteriore capitis parte. Ait enim Non est tibi sanum synciput adolescens.

Syncopa. concisio. κόπτω incido. Figura cū littera uel syllaba de medio dictionis abscinditur ut Cōpostus. pro compositus.

Synchronos: contemporaneus. Vnde scribit Hiero. Oseen propheta fuisse synchronō Esaiæ. Et Varro. non esse dubium quin aliquo tempore eodem uixerint. Homerus & Hesiodus: eosq; synchronos fuisse testatur.

Syndicus: latine Communis uel defensor.

Syndimnū dicitur latina Conecœnatio.

Synechon. dici potest Continens. Nam componit ex σύν. quod est simul & ἔχω. habeo.

Synecdoche: conceptio dicitur. cum a parte totum uel a toto pars intelligitur: ut puppis p naui. & annus pro hyeme: ut apud Virgi. Quam multæ glomerantur anes ubi frigidus annus transpontus fugat. i. frigida hyems.

Synephebi pe. p. dicuntur adolescentes simul pubescentes. Quod nomen inditus est Comœdiæ Statii Cæcilii at est apud Ci. li. tus. quæstionum.

Synesius. nomen uiri proprium deductum a σύνεσις. quæ est cōscientia.

Syngrapha. syngraphus & syngraphum. scriptura: siue schedula quæ sit propria manu eorum qui pacisciuntur in alicuius rei fidē. Plau. in asi. Age istū ostendę quem conscripsi syngraphum inter me & amicum & lenam. Ci. Treba. Tanq; enim syngraphum. ad imperatorem attulisses non epistolam. sic pecunia ablata domum redire properabas. Sueto. Cuius parti non dubitauit aquibusdam iusiurādum atq; et syngraphum exigere. Dcā syngraphā. ἀπὸ τοῦ. σὺν simul καὶ. γράφω scribo. q simul scriptum sit a pluribus. q proprta manu eorum q conuenirent scripta sit.

Synodus penu. corre. ex σὺν & ὁδὸς uia. quasi cōuentus sit uel coetus generis fœminini est. At Synodus synodontis piscis genus putatur.

Synodicus synodica synodicum quod adsynodus pertinet. Hieronymus. Ante annos plurimos cum in uarem damasum romanæ urbis episcopum: & orientis atq; occidentis. synodicis consultationibus responderem.

Synoecesis dici potest cohabitatio. & scribitur cum oe. diphi Synoecus cohabitator. contubernalis.

Synonyma dicuntur quæ sub diuersis uocibus idem significant: ut ensis mucro gladius. Eadem dicuntur Polyonyma. Verum aliter traditū est in dictione. Homonyma. Est & synonyma figura quæ cōmunio nominis interpretatur. Vtimur autem eo genere elocutionis quotiens uno uerbo non satis uidemur dignitatē aut magnitudinē rei demonstrare. Ideoq; in eādem significationem plura consequuntur: ut si dicamus Prostranit affligit pculit.

Syntagma syntagmatis: tractatus. ordinatio rerum. constitutio. documentum. ab σὺν. & τάγμα. ordo. uel ordinatio. Hieronymus. in præfa. pentat. Et multa alia quæ proprium syntagma desyderant. i. tractatum. ut ipsemet contra ruf. exponit. Et lib. de uitis Illus. Scripsit de ogdoade egregium. σύνταγμα. i. documentum seu tractatum.

Syntaxis. dici potest Constructio & series. Τάξις enim series & ordo dicitur.

Syntecxis. latine defectio dicitur. Ply. Tali sorbitionis genere emendantur sytecxes. i. defectiones ex longis morbis sumptæ. Hæc autem emendatio prie recreatio & restauratio dicitur. Idem. Aqua mulsa p̄claram utilitatem habet uinis recreandis.

Inde Synectici dicti sunt. Idem. Præcordiorum uitii synecticis comitialibus laser cum uino in aqua mulsa datur.

Synthesis penultima correpta latine Compositio dicitur. Figura cum singulare nomen multitudinem significans uerbo plurali iungitur: ut pars in frusta secant. Est etiam synthesis genus uestis breuis & negociis aptæ. Hac romani peculiariter in saturnalibus utebantur. Illis enim diebus omnes exue bant togam & synthesin induebant. Dicta synthesis ab eo q̃ consuta contextaq; esset compositione quæda3 uersicolori. Hinc Syntheliatus qui synthesi indutus est. De hac ueste Mar. De uostra prælina synthesis empta toga. Item syuthesis est gñs nasis fictilis ex diuersis uasis compositi. Papi. lib. iiii. syluarum. Vuam mittere synthesin quid horres albog calicum atq; cacaborum? Præterea Synthesis generali uocabulo græco. cõpositio dicitur. Serenus. Vilem depndit in illis syuthesin & uulgata satis medicamina tisit. Idem. Synthesis hæc prodest uuda molita calent. Inde Asyntheta crystalla Plynius uocat quæ sunt pura & sine uitio.

Synthema synthematis compositum constiturum. & signum quod datur militibus. Hieronymus ad Iulianum. Iam dimisso synthemate equus publicus sternebatur.

Syuteresis penultima breui dici potest Attentio seu conseruatio. Nam ab συντηρέω. quod est conseruo deriuatur. Et ea pars animæ est quæ uitiis aduersatur & sese semper immaculatam cupit a peccato seruare & perpetrata mala continuo arguit. quam corrupte theologi nostri temporis synderesin dicunt.

Syphax fuit Numidarum rex. Cuius Liuius sæpe meminit.

Syphariumi uelum fuit: ut inquit Probus subquo lebant paradoxi cum in scænam prodibant: aut hostium mimi. Alii dicunt esse omne quod ante cantantem mimum p̃mium suspenditur. Iuuena. Consumptis uocem damasippe locasti syphario.

Syracusæ. ciuitas Siciliæ sub pachyno monte sita: ubi fons Arethusæ. Ci. lib. vi. ner. scribit syracusas urbem esse maximam græcarum urbium pulcherrimamq; quæ ex quattuor quasi urbibus maximis constare uidebatur. quarum una Insula noiatur. Altera Achradina. Tertia Tyche. quarta Neapolis. Siracusani multos claros principes habuerunt: sed præcipue clarissimum Dionysium senioꝛem qui cum apud filium Dionysium uidisset ingentem uasorum aureorum argenteorumque copiam exclamaus inquit. Inte affectus regius nõ est qui ex tanta poculorum ui amicum Neminez tibi conciliasti. Ambo tamen dionysii philosophi fuere: amboq; platonem audiuerunt. Ex syracusis fuit Archimedes mathematicus & Theocritus poeta bucolici carminis scriport. quem Virgilius imiratus est. Solinus. in polyhistoie scribit in sicilia primum comœdiam inuentam fuisse.

Syria: regio asiæ quæ ab oriente fluuio Euphrate. Ab occidente nostro mari. & ægypto terminatur. A septemtrione habet Ciliciã & partem cappadociæ. A meridie Arabiam. Cuius insignes ciuitates ut lib. v. refert Ptol. sunt. Laodicia hierapolis. Antiochia. Apsmia. Palmira. Heliopolis. ptolomaida. Sidon. Tyrus. Beritus. Botris. Tripolis. Byblus. Seleucia. Cæsarea. & Damascus. Montes clari. Carmelus. Casius. Libanus. Flunii. Euphrates. Crisoras. Singas. Regiones. Phœnicia. Palæstina Iudæa. Idumæa. Comsgena & Samaria. Hæc tegio in medio orbis constituta est quo fit ut nec frigore nimio rigeat: nec calore torreatur. Sunt qui quadripertitam faciunt diuisionem in syrios Assyrios. Leucosynos. & Cœlosyries. Plyn. duplicem facit. unam palæstinam. Alteram Antiochiaz. Huius uocabulo Syria. prima corripitur.

Syrus syra. syrum. & Syrius syria syrium quod ex syria est. Vnde Syri & syrii qui ex syria sunt Suidas· σύροι πρὸς φοίνικας ἐπάλξεα τὰ ἔθνη λαμβάνει παῦρα.

Syrissus. a. um. idem qd Syrius. Virg. Coppa syrissa caput grais reddimita mitella.

Syrus. Insula Ionica & asiæ apposita cuius prima producitur. Aqua Phærecides syrius ortum habuit. nõ a syria regione. Scyros uero thraciæ adscripta est: ut Strabo & Ply. testantur longe a rhodo.

Syrisca. a syrus fit: sicut Cilisca a Cilix.

Syrophœnix iora maritima syriæ circa euphratem: cuius pars Idumæa & Iudæa.

Syricũ: color fictitius ex sinopide & sandyce mistis quo Minium adulteratur. Plyn. li. xxxiii. Sublimi autem syrico miniuz compendii ratio demõstrat. Scyricuz uero silaceus siue cæruleus color est.

Syrinx. gis. & syringa. æ. a nostris fistula transfertur. Instrumentum musicum. quo ote modulamur. Fuit enim nympha q uædam in canuam conuersa. De qua Ouidius libro primo me. Naias una fuit nymphæ syringa uocabant.

Syrtæ dictæ sẽ siue a foraminibus & fistulis q̃s nasi loco pferunt. siue a fistulis & calamis auenaruz. Syrtæ: gen⁹ rsphauiunt Ply. interpretatur.

Syrma syrmatis. & Syrma syrmæ. genus uestis tragicorum: uel cauda siue tractus uestis fœminaruz. Mar. Aptasti longum tu quoq; syrma ibi. Seneca de baccho qui habitu mulicbri nonnunq; saltabat. Auro decoꝛ syrma barbaricũ. Sumit interdum pro longa tragicæ orationis serie tenorẽ suũ usq; in ultimum protrahente ab σύρω. traho.

Syrupus: succus qui trahit ab σύρω. traho &

Syrtes. sunt loca circa fines aphricæ ægyptum uersus periculosissima ab σύρειν. trahere. Est enim æqualitas maris & terræ magna & in uno loco profundissima in alio uero satis. uadosa Spirãteq; uẽto cumulus arenæ qui supra mare fuerat in profundissimas tesidet ualles. Et qui deprimebatur: mox super aquas egeritur. Et sunt duæ pares naturas impares magnitudine quæ dicũtur maiores & minores & spatio passuum ducentorum quinquagiata milium separantur. Minor a carthagine trecentis milibus passuũ distat & totidem ambitus. Maior quadrigentis uiginti quinq; milibus passuum.

Ser. uero ubicunq; sunt arenosa loca i mari syrtes asserit uocari. hoc nomen etiam. dicitur hæ syrtis & has syrtis ut inquit Prisc. Virgilius libro decimo. In syrtis. in saxa uolens uos turnus adoro.

Systole. dici potest correptio. Figura est cum longa syllaba contra eius naturā corripitur. ut apud Virgiliū. Connubio iungam stabili propriamq; dicabo. ubi nn. breuez posuit quæ naturaliter longa ē. Nam alio loco longaz posuit. Hectoris andromache pyrrhi connubia seruas.

Sytropes. idis. & Citropes genus uasis fictilis cum tribus pedibus.

Sygyæ: nerui sūt a cerebro ad oculos. sed is qui ad extra incipit tendit ad sinistrum. is nero qui a sinistra tendit ad dextrum oculum. adeo ut secent ad similitudinez crucis. Vnde sygyas dictos putant. συζυγία. enim coniugium dicitur.

T

Littera muta. est. & apd uetustissimos in aliquibus dictionibus scribebatur in quibus nūc. s. scribimus. Nam Mertare & pultare. antiqui dicebant nos mersare & pulsare dicimus. Mutatur. nōnunq̄. t. in s. & in x. ut Verto. uersus. mitto. missus. Flecto flexi pecto pexi.

Tabor: mons in medio Galilææ rotundus ac subtilis.

Tabanus. animal patuum nolatile Alio nomine Asilus. & Oestrus græce dicitur.

Tabula. a quo per diminutionem fit Tabella. Sunt autem Tabulæ siue Tabellæ testamenta uel publicæ scripturæ ex quacunq; materia. q̄ initio cæratis tabulis scribi consuuerant. Vnde Ci. Terentiæ tabulam pro lege posuisse uidetur cum ait. Quemadmodum a uesta ad tabulaz ualeriam ducta esses. Et tabula dicebatur in quā mittebant testeras. quæ Lusoria & quandoq; latruncularia. & Pyrgus siue Alueus alueoluſue dicebatur. Tabulæ nouæ appellantur quando debitores creditas pecunias cum usuris persoluere non coguntur ipsis creditoribus. & abolitis priorib⁹ debitis nouæ tabulæ conficiuntur. Ci. libro secundo offi. Tabulæ nouæ quid habent argumenti nisi ut emas mea pecunia fundum & eum tu habeas ego non habeam pecuniam. Sal. Tunc Catilina pollicen cœpit tabulas nouas proscriptionem locupletium.

Tabularius ratiocinator supputator. phallacista qui in tabula nomina & rationes obseruat. Sidonius ad perrenium. Sed & ille suscipiebat hunc grandiper habens in eo consiliarium in iudiciis: uicariuz in ecclesiis: procuratorem in negocijs: uicillum in fidis tabularium in tributis in lectionis comitez in expositionibus interpretem: in itineribus contubernalem.

Tabelliones: qui & libelliones appellati sunt qui tabulas. hoc est testamenta & publicas scripturas cōficiunt Nam nūc notarii dicuntur barbare qui tamen sunt aliud ut qui notarent in senatu.

Tabellarius: qui tabellas. i. litteras defert Hieron. ad Nicia. Rudes illi Italiæ homines quos Cascos Ennius appellat: qui sibi ut in rhetoricis Cicero ait. nictu fernos: uictum requirebant ante cartharum & membranarum usum aut in dedolatis ex ligno codicillis: aut in corticibus arborum mutua epistolarum alloquia misitabant. Vnde & portitores earum tabellarios. & scriptores a libris arborum librarios nocauere.

Tabularia Seruio auctore loca sunt inquibus tabulæ. hoc est instrumenta & litteræ & actus publici reponuntur. Virgilius libro tertio. Geotgi. Insanumq; forum & populi tabularia uidit.

Tabulo tabulas tabulis aliquid construo. Hinc Tabulatio: tabularum coassatio & textura sicut Asserum coassatio. Hinc & contabulo. Sueto. in Call. Qui non sine admiratione helleſpontum contabulauerit.

Tabulata: quæ sunt ex tabulis facta. Hieron. Dispositoq; per tabulata milite. Accipiuntur etiam p parietibus siue ædificiis lapidibus in tabulaū modum quadratis constructis. Idem. Vbi in eius honore fabricata est ecclesia miro lapideo tabulato. Rursus. Tabulata dicuntur rami extenti in arboribus in plana tendentes non in altiora crescentes. Virgilius libro secundo Georgi. Summaq; sequi tabulata per ulmos. Columela libro sexto. Cum deinde adolescere incipient ulmi: falce formandæ sunt & tabulata instituenda. Hoc eni nomine usurpant agricolæ ramos truncosq; promittētes: eosq; uel propius ferro compescunt: uel longius promittunt: ut uites laxius diffundantur.

Taberna. quasi trabea dicitur a ualidioribus trabib⁹ inquit. Do. quibus superiora sunt suspensa. Et accipitur. p omni ædificio quod ē utile ad habitandum. ex eo q̄ taberna tabulis claudebatur siue cooperiebatur. Hinc Contubernium & Contubernalis. Et Taberna dicitur ubi opera ipsa Cæteraq; merces uænditantur. Officina ubi fiunt opera. Et tabernarum quædam lanariæ quædaz uinariæ. q̄dam oleariæ & huiusmodi. Nonius scribit: tabernas non tantuz uinarias esse sed omnes quæ sunt popularia usus.

Tabernarius: qui in taberna uænditat. Ci. L. Flacco. Opifices & tabernarios atq; illam omnem fæcem ciuitatum qd est negotii concitare. Est & Tabernarius qui uinum uænditat: sicut aquarius qui uendit aquam. Idem. Sed dici non potest quomodo hic omnia taceant nisi ego cum tabernariis & aquariis pugnarem.

Tabernariæ fabulæ. Vide indictione Togatæ.

Tabernaculum non est diminutiuum sicut nec Cœnaculum. Est autem Tabernaculum tectum castrē se. q̄ neluti taberna q̄dam sit. & ut Hiero. inquit semper mutatur tabernaculum: & huc illucq; transfertur. Augu. Tabernaculum belli res est. Vnde & contubernales milites dicti sunt tanq̄ simul habē

tes tabernacula. Est enim proprie pugnantium & quodammodo militantium & aduersus hostē pugnantium. Domus est ubi semper manemus

Tablinum locus hibernæ stationis anno proximus. q̄ fere ex tabulis constaret. Ply. lib. xxxv. Tablina codicibus implebantur & monumentis rerum in magistratu gestarum. Apul. lib. vlt. floridorū. Medici cuz intrauerint ad ægrotantis nemo eoꝝ q̄ per pulchra tablina in ædibus uisant & lacunaria auro oblita. Dicitur autem Tablinum nō tabulinū. quēadmodū & figlinū. nō figulinum. Et uidetur esse quod græci pinacothecam dicunt. q̄ts in pinacothecis tabulæ pictæ: in tablino rerū in magistratu gestarū monumenta continebant.

Tabes. is. corruptio pro morbo. aquo Tabitus & tabituz corpus dicitur. Huius tres sunt species. Vna cum corpus nō alitur & ita summa omitur macies: & nisi occurratur occidit. quæ & Atrophia dicit a græcis. Inde Atrophi qui atrophia laborant. Altera ubi malus corporis habitus est. ideoq̄ omia alimenta corrumpuntur. Hanc græci Cacesian. nominant. Tertia quam græci phthisin uocant cum impulmonez descendit. a capite pituita & frequēs tussis oritur. Interdum aliquid cruentum significat. quod proprie Tabum nominant. estq̄ sanies & sanguis corruptus. quod & aliquando dicitur Tabes. Dicit tamen Ser. Tabo nomen esse casus septimi tantuz ut sponte. Quod si uelis declinare. Hæc tabes huius tabis dices. Virgili⁹. Et terram tabo maculant.

Tabidus. corruptus. qui tabem patitur. & Tabidus languidus fragilis. August. in expositione psalmorum. Quid tabidius aranea?

Tabificus. qui tabem inducit. Augu. lib. v. cō. Easq̄ curas anbelatet cor meum & cogitationum tabificarum febribus æstuaret. Vnde & a Cicerone ægritudo & metus tabificæ perturbationes dicunt quoniam mentem laceranti tabem cruciatum & affectionem inferunt. Tabificabile dr a uetterib⁹.

Tabefacio i corrumpo. & quasi in tabem uerto.

Tabesco. is. tabui. significat iangueo. deficio tabidus fio. a Tabeo. es. Et proprie in amore & mœrore tabescere dicimur. quāuis & de aliis dici possit. Gel. Delphin⁹ amās desyderio tabuit exaiatuiq̄ ē. Pla. in cap. Tuo mœrore maceror macesco consenesco & tabesco miser. Cato. de re rus. Id aliquotiens in die quotidie facito. nisq̄. adeo donec sal desierit tabescere. Composita huius uerbi sunt. Contabesco. Augu. lib. z. cō. Tristitia rebus amissis contabescit quibus se oblectabat cupiditas. Distabesco uarie siue uehementer tabesco ab sumot corrūpor. Idem. li. iii. In quantas iniquitates distabui. & sacrilega curiositate secutus ium. Intabesco uide tabesco. Col. li. v. Ad ultimaz reducitur macies & sic intabescit ut nullis deinceps impensis recreari possit. Extabesco ualde tabesco. Ci. li. z. rus. Sic corpus clade horribili absumptum extabuit. i. tabo & corrupto sanguine computruit.

Taburnus: mons campaniæ oliuetis abūdans. Virgi. Iuuat ismara baccho conferre atq̄ olea magnum uestire taburnum.

Taceo. es. tacui tacitum. nihil loquor. licet quādoq̄ etiam dicatur de iis quæ sine uoce sunt. Virg. lib. iiii. Totumq̄ per errat Inmunib⁹ tacitis. Et alibi. Quin tacet omnis ager. Tacere enim pro quiescere capitur. Vnde tacitum mare dicimus cum placidum est. & nullis fluctibus agitatur. Quoniam uero cum aliquid laude dignum est: laudamus & e contrario malefacta non laudamus: factum est ut tacenda non laudanda: & non tacenda laudanda dicantur. Quandoq̄ Tacere significat securuz eē. quoniam qui securi sunt nullam quærendi causā habent. Ter. in adel. Tace egomet conueniam pāphilum. Huius composita. Conticeo. Obticeo. q̄ propre est de iis quæ nos pudet loqui. Teren. in phor. Hem nunquid obtices? Reticeo perfecte taceo. siue a locutione me contineo. Hieron. contra Heluidiuz. Vt discat aliquando reticere qui nūq̄ didicit loqui. Hinc Reticentia. Cic. lib. i. offi. Ex mœstitia: exhilarantatere risu. Ex locutione: ex reticentia. Subticeo. taceo. Habentq̄ ta syllabam correptam.

Tacitus. qui taceri & qui scit tenere secreta. Actionē enim significat. quandoq̄ etiam passionem. Virgil. Quis te magne cato tacitūue aut te esse reliq̄t?

Taciturnus. qui natura facile tacet. Hinc Taciturnitas. quæ est obseruantiæ genus tusilentio constituta. Ter. in an. Sed his quas semper intelexi firas fide & taciturnitate. Huius diminutiuum est Taciturnulus. Apul. Blanda mulier & taciturnula.

Tactici. a græcis dicuntur magnum & doctores armorum: ut est apud Vegetium.

Tactus. participium a Tango. Et aliquando ponit pro affato & leuiter fulminato. Ci. Tactus etiam ille qui hanc urbem condidit. In tactus: pro inuiolato & non tacto sumitur. Tactus. us. nomen unus est ex quinq̄ corporis sensib⁹. Qui & tactio dicitur. Ci. lib. iiii. tus. Qualis est hæc auritum: tales sunt oculorum & tactionum & odorationum & saporum quæ sunt omnes unius generis ad perfundendum animū tanq̄ ille q̄ tactæ uoluptates.

Tacius nomen regis romanorum.

Tachompso. teste herodoto. lib. hist. z. quædam insula est.

Taddæus: nomen uiri proprium.

Tædium: augor mentis & animi non corporis nalitudo. inquit Ser.

Tædeo. es. tædui & tæsus sum. sed non est in usu sicut compositum pertæsus q̄uis Ser. dicat esse participium si est uerbo. Sue. Pertæsus ignauiā tuaz. Gel. lib. i. Has ille inanis cum flaret glorias triq̄ omnes finem cuperent: uerbisq̄ eius iatigati pertæduissent Fitq̄ tædeo ab τῆλε. L. littera in. d. conuersa. Ideo cum æ diph. scribitur. Nam longitudo atq̄ prolixitas actionis siue passionis alicuius generare solet. Tædet impersonale facit prætritum tæduit & tæsum uel magis pertæsum est. Hierony. in ecclesiastico. Iccirco tæduit me uitæ meæ. Virgilius libroquinto. Georgi. Si non pertæsum thalami tedæq̄ fuisset.

Tædulus pe.cor.dicitur fastidiosus senex qui omnibus tædio est.

Tænarus.pe.cor.locus umbrosus in radice Maleæ promontorii laconiæ iuxta spartam ciuitatem. In quo quia hiatus magnus est strepitus progredi p cipiuntur dixerunt ueteres per hunc esse descensum ad inferos. Virg. Tænarias etiã sauces alta hostia ditis. Ubi erant latomiæ: hoc est lapidicinæ lapidum pcioso9 qui & laconiaca marmora: & Tænarei lapides uocantur. Proper.lib.iiii. Quod non tænareis domus est mihi fulta columnis. Et in singulari generis mascul.est.in pli ueu. Græca ταίναρος. Aquo Tænarum oppidum dictũ est. Suidas Ταίναρον ἀκρωτήριον λακωνικῆς ἐν ᾧ κόμβον ἐν καλάμῳ εἰς ᾅδου ἔνιοι φασὶ λύσος ἐκεῖθεν ἀσφαλοῦς ἐκάστῃ δὲ πρὸς ἅλω. Τας ἐκείθας καθισθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος, δυλὶν λέοντες ἀνεῖλον δὶ λακεδαιμόνιοι.

Tænix uittarum extremitates: ut quæ ab insulis pendent. Virgi. Fit longæ tænia uittæ. Quandoq3 accipitur pro tota uitta. Idem lib.v. Puniceis temporatænis.a tæna uou tænia. Nam & Tæna & tænia dicitur. Proprie tamen tænia est fascia .nnde & lapides sub aquis caudicantes in longũ portectos tænias uocamus a fasciæ similitudie. Ply. Nec pfunda altitudo.miraculum minuit. Frequentes quippe tæniæ candicãtis uadi carinas teritãt. Est & Tænia piscículi genus apud Aristotelem a gracilitate & longitudine dictum.

Tago.is.apud ueteres in ãsi fuit pro tango. aquo etiam componitur. Attigo pro attiugo. Plaut9 in bac. Na attigas puerũ ista causa quando fecit strenue. Festus. Tagit simpliciter dicitur quod attigit contigit facit compositum

Tagax: furunculus.a tago.qd est taugo. Lucil. Proscribere posse tagacem mutouis manum.

Tages.gis.fuit qui primus etruscis aruspicti disciplinam dedit.

Tagus: fluuius lusitaniæ habens arenas aureas. Iuuenal. Quid tagus & rutila pactolus uoluit arena?

Tagrus: mons in lusitania apud quem quædam aq̃ dicuntur euento concipere.

Tagasta. ciuitas aphricæ. exqua pater meus. Augu. Tagastensis appellatus est.

Talpa.gñis masc.& fœ.aial captũ oculis muri simile. Virgil. Aut oculis capti fodere cubilia talpæ.

Talgai insula in mari hyrcano ut Pompo.refert. sine cultu fertilis omni fruge ac fructibus abũdans.

Talus.duo significat.s.partem pedis.i.os. prope calcaneũ quod extubarat. Hor.in Ser. Ad talos stola demissa & circumdata palla. Est & talus ossis gñis in articulo pedis: uentre eminens: concaua inuerstebra. dequo iudictiõe Tassara. Aristoteles & Ply. negant in homine esse talos.

Talaris & hoc talare ut uestis talaris quæ ad talos usq descendit.

Talaria: calciamenta: alata Mercurii. Virgi. Pedib9 talaria nactit aurea.

Talipedo.as.penultima correpta pedibus uacillo & quasi supra talos insisto.

Talea: frustum ligni pcisum exutraq parte ut interra inseratur. Præcisis enim lignis uel pedali uel cubitali magnitudine nonnullæ arbores serunt: idq lignum ita pcisum græce nomie generali. ξύλον latine talea dicitur. Ply.lib.xvii. Seruandum in eo ante omnia ut taleæ exteracibus fiant arboribꝰ ne curuæ nena scabræ aut bifurcæ. Cato. Taleas oleaginas quas in scrobe iaturus eris tripedaneas facito. Et sicut talea dr lignum quod interra sentcita qd inserimr ramo caiamꝰ & tessera seu tessella q instar tesseræ fit: uocatur. Ply. Quod si longius afferantur pomorum calami rapo infixos optime custodire succum arbitrantur. Aquibusdam etiam ponitur pro tessera. hoc est liguo complanato quo numeros notant rustici idiotæ. Quidam hoc nom̃ cum.h.scribunt q græcam originẽ habere auctument: & usq adeo latinum factum ut Taleare pro incidere usurpet. rustica simplicitas. Hinc & Talea nummaria sermone militari dicitur. Quod genus cum edicto principis uel reip. conceditur Clarigatio dici potest. liui.li.viii. Vehterminis deiecti murisq; ipsi urbe abducti: iussi transtyberim habitare uti eius qui eis tyberim captus fuisset ad mille põdo clarigatio esset.

Taleari liguum dicitur dum scinditur. Italiari dr̃ pcidendo formatur. ait Varro.

Talia taliæ: folliculum cæparum.

Talio. uindicta hostimentum: ut si quis manum alicui amputauerit: illi manus romanorum lege amputari debet. Hinc Retaliare. Gel. formauit. quod significat Talione hominem repercutere. Mar. Corrumpit siue talione cælebs.

Talentum apud priscos diuersi ponderis fuit. Nam Atticum talentum ut docet Ply. sexdecim sestertia ualebat. hoc est pondo. xl. ægyptium pondo. octoginta. Cleopatra pondo. centũ uigenti quinq talentum facit. hoc est sestertiorum quinquaginta. Africanus talentũ omne põdo sexaginta tradit. Quia nero libræ. hoc est poudo. apud alios maiores apd alios minores fuit. Hinc efficitur ut talẽta quoq non idem ubiq ualeant. Pollux inquit pro aurea nummis tribus imputabatur. nummus aureus pro drachmis duabus atticis. Erant argo talentorum multa nomina. Ptolomaicum. Syrium. Tyrium. Antiochenum. Atticum. pondere quidem pari omnia. sed ad nummum collata differunt. Atticus tyrio æquale ied plus quadruplo ualens quã ptolomaicum: sesquitertio q̃ syrium. Antiochenumq. Babylonicum talentum duo milia & septuaginta minas atticas fuisse tradunt. Euboicum. quattuor milia denariorum ualebat. Rhodium quingentorum denarium. Neapolitanum sex. denarium. Syracusanum trium denarium. Alii mũmum libris. L. Manus. lxxii. Maximum. cxx. faciunt. Atheneus talentum sex milibus nummum italicorum permutari tradit. nummum essa drachmam. hoc est denarium. Centum drachmis. hoc est denariis centum argenteis æquari libram. Plutarchus in pompeio refert minam uocans eam.

Tam & quam p Prisciani sententia aduerbia sunt & cõparatiuo uł suplatiuo adiiciũt cũ duo uel plures comparatiui uel superlatiui diuersæ significationis positi inter se æquant uel idem geminant: ut Tam iustior q̃ fœlicior æneas hectore. Ci. p Deio. Ita ꝫ ſnq̃ dexteram nõ tam in bellis neq; in ꝓliis q̃ in p missis & fide firmiorẽ. Bis. n. infirmiorẽ intelligendum est. Iungit & positiuo. ut Tam bon⁹ Virgil. q̃ bonus Homerus. Ci. Tam sum amicus reip. q̃ q maxime. s. est amicus. Hoc est tam amo rẽp. q̃ ille qui plurimum amat. Et apud ueteres ı tam p tamẽ & pro modo ponebatur. Cõponit tam cum etsi: & significat q̃uis. Ply. Dedit quãtũ maximum potuit daturus amplius si potuisset tametsi quid huiusmodi dari potest mai⁹ q̃ gloria: laus: æternitas?

Tama. dicitur cum labore uiæ sanguis in crura descẽdit & tumorem facit.

Tamaricæ. pe. p. gẽs fruticis bis in anno florentis. a græcis Erice dr. Vñ & Ericeũ mel celebrat. Videt etiam recte dici Tamarix. & Tamaricũ etiam legit Hanc quidam eãdem cẽ q̃ myricæ existimant licet Ply. li. xxviii. diuersa cẽ dixerit.

Tamaritæ pe. p. populi asiatici non longe a Caspio mari.

Tamen significat nihilominus. Quæ ubi ꝓcedit q̃q̃ q̃uis & alia huiusmodi dat principium cõstructionis: ipsa dictione tñ excussa. Quod ideo in ligatura & quasi iũctura orationis insertũ est: quia oratio unde non debuerat incœperat. Idcirco tñ abiicitur tãq̃ functa officio suo. aliq̃ inceptiua ẽ. Ci. Præto. Tamẽ nõ discedis a malitia. Aliqñ ponit p statim. Virg. Hic hædos deponetñ ueniemus in urbem. Aliqñ pro tandẽ. Sal. li. iii. hist. Nam qui enare conati sunt ictu fragmentis nauiũ aut afflicti a suis nandum ni multato fœde corpore. Plau. Ita faciam ita placet quid tũ tamẽ? Aliqñ pro dũtaxat: Ter in Ecy. Quod potero faciam tñ ut pietatẽ colam. Do. dũtaxat uel ita tñ ut pietatem colam. Hinc componunt Attamẽ & uerũtamẽ eiusdẽ fere significatiõis.

Tamnus herba est minutis foliis & aculeata.

Tanimo. as. pe. cor. corrũpo licet nõ sit in usu. Cuius cõposita sunt Attamino: Cõtamino. & Intamino. Vnde & Incontaminatus.

Tanas. oppidũ non longe a Tana. & nemetis paret. Vnde & nobilissime pelles ferunt: & mancipia q̃ a scythis emunt quos appellant Carcasos.

Tanais: fluuius scythiæ qui diuidit Asiam ab Europa. Fertq; a septẽtrione Nilo cõtrarius paulo tamẽ orientalior nõ solum per scythas in Mæotim defluës sed & per sauromatas. Originem eius incertã aliqui putant. Ptol. ex montibus riphæis ꝓdire putat q magis hausirales sunt q̃ hiperborei. Alii aũt esse paludem non admodum magnam ex qua Tanais nascit qui duobus hostiis Mæotim ingredit quæ stadius intra se circiter. lxx. distare ferunt. Alii ex Caucasiis montibus orin existimant.

Tanager fluuius lucaniæ quæ est inter campaniam & Calabriam. De quo Virg. li. iii. Ge. Et licci rpa tanagri. At tanagra perfidis oppidũ est. (cit.

Tanis. Metropolis ægypti ubi Moyses mirabilia fe

Tandem significat ad postremũ. Virg. Iam tandem italiæ fugientes ꝓndimus oras. Per interrogationẽ habet urgẽs quiddã & accelerans. Ci. Quousq; tandẽ abutere Catilina patiẽtia nostra: Aliqñ est conIunctio expletiua. Ter. in phor. Ita ne tandẽ uxorem duxit antipho in iussu meo? Interdum ponitur pro Aliqñ. ut apud eundẽ. Ita ne tandẽ sororem duxit? Nonnunq̃ pro Vix. Cic. Tandem aliqñ quirites. Itẽ p saltem. Ter. in heau. Perfice hoc ꝓcibus ꝓtio ut hæream in parte aliqua apud Thaydẽ tandem. Itez pro Tamẽ. Ci. In qua ciuitate tandem ar bitrate te uiuere.

Tango. is. tetigi. tactũ. secũdũ consuetudinem. Lucr. Tangere enim & tangi nisi corpus nulla potest res Sed qm̃ tangẽdo quodam mõ mouen uident ea q̃ tangunt. Tangere q̃q; pro cõmouere ac ferire capit. Idẽ li. i. Nec bene pro meritis capit nec tangit ira. Virg. De cœlo tactas mamini ꝓdicere quærens Quandoq; p Circũuenire. Turpil. At etiam inept⁹ meus est mihi pater iratus quia eũ talento argenti tetigi ueteri exẽplo amantis. Aliqñ p Cernere itelligere. Ci. Post q̃ aũt consilia eius omnia tetigi. Ali quando p Peruenire. Idem Verres simul ac tetigit puinciam. Sũt qui uelint Tango tanxi ꝓteritũ facere. Tago tetigi. sicut pango xi. & pago pepigi. Cõposita a Tango sunt Attingo. Contingo. Obtingo. Pertingo. qd̃ est perfecte tango. Quod & p Cõsequor plꝛrũq; poni solet.

Tantalus. Iouis ex Plote nympha filius fuit quẽ Eusebius regẽ phrygiæ cũ Troo dardaniæ regẽ bellu gessisse scribit q̃ Ganymedẽ rapuerit Agamẽnonis & Menelai auus. Vnde & Tantalides dicti sunt. Hic ob filiũ interfectũ detrusus ad iferos sitiq; tur & fame. Plato in Cratylo scribit Tantalũ dictũ esse quasi Talantaton hoc est infelicissimu. Alꝰ fuit Tantalus corinthioꝝ rex ob pietatem deorum mẽsis dignatus. Aliꝰ Thiestæ ex Meropefiliꝰ iterfectus & appositus esca pri. Hic fit Tãtaleus. a. um. Prop. Tãtalea poterit tradere poma manu. Suidas

Tãtus. a. um. a tã deduci uidet. q̃titatẽq; figit. Et mõ demõstratiuũ ẽ. Virg. Tãtæ molis erat romanã cõdere gẽtẽ. Mõ relatiuũ. Plau. Et tãtũ q̃tũ potui ꝓsiti tibi. Huius diminu. ẽ Tãtalus a quo tantillus.

Tantũ. aduerbiũ significat solum. Quod & tantũmodo dr. Aliqñ significat usq; adeo.

Tantũnñ nõ tam negare uidet q̃ affirmare: accipitq; p ẽt. Suet. in Tibe. Tãtũnũ aduersis tẽpestatibꝰ rhodũ enauigauit. i. ẽt aduersis tẽpestatibꝰ. Alii expoñt quatenus a tẽpestatibꝰ nõ impediret. Similiter Syrus. Tãtũnũ stinctis mucronibꝰ. Videq; ea figura dici: q̃ ẽtnñ. Sic Liu. li. xxxvii. Vidit nõ posse æquare ordinẽs romanos & tantũnũ tam circuire a dextro cornu cõcidat naues.

Tanti & q̃ti cũ eoꝝ cõpositis tãtidẽ q̃libet q̃licũq; similit totidẽ pluris nimoris iunguntur uerbis ꝓtũ significantibꝰ q̃ha sẽ Emo uxudo uxalco meteor cõ

Cõ i

paro æstimo.cõstat cõduco loco fœneror: paciscor pago pepigi: cõdico: postulo & siqua sunt alia. Et tñ i aliis a ꝓdictis abltũ postulãt. Ter. Quid agas nisi ut te redimas captũ q̃ queas minimo. Et si ne queas paululo. at q̃ti queas. i. tanti te redimas quãti queas. Liu. li. xlviii. Mãcipia minora annis nigẽti quæ post ꝓximũ lustrũ decem millibus æris: aut pluris uenissent: ea quoq; decẽ tanto pluris q̃ quãti essent æstimarent.

Tantũ abest significat non solum non est. Ci. li. offi. Tantũ abest ab officio: ut nihil officio magis possit esse cõtrariũ. hoc est non nũ officiũ nõ est: uerũ etiam nihil magis officio potest esse contrariũ. Vel tñ abest ut officiũ sit: ut nihil officio &c.

Tãtisp adẽbiũ sigt tã diu postulatq; post se dũ donec siue q̃ diu: uel quoad. Cic. In carcerẽ ductus: ut ibi esset tantisper dũ culeus in quem deiectus deferret cõpararet. Ter. in heau. Ego te meũ esse dici tãtisp uolo. dũ quod te dignũ est facias. Sic cætera a percõposita tẽporis breuitatẽ significant: ut quantisp parumper paulisper aliquãtisper. Ponit etiã Tantisper. fine dum. & significat tantũmõ. siue Interea Hiero. Vnde de iis ex quib⁹ certi sumus tantisper loquamur. Liui. li. i. Tñ id imperium ei ad puberẽ ætatem incolume mansit: tantisper tutela muliebri Ci. li. v. tus. Sed uidero qd efficiat tantisp hoc ꝑm magni æstimo qd̃ pollicet.

Tantopere & tanto ope significat tantũ: tã uehemẽter. Ter. in adel. Ego hac in re nihil reperio: quãobrẽ laudet tantopere

Tantũdẽ. quasi tñ idẽ. significat æque tantũ. uulgo al tertantũ. Aug. Æquati sunt omnes & facti sunt nouissimi primi & ꝓtimi nouissimi quia tantũdẽ acceperũt. primi & nouissimi. Col. li. vii. Tum parib⁹ cãsiæ myrrhæq; & thuris ponderibus. ac tantũdem sanguinis marinæ testudinis miscet. Ter. in phor. in ea significatione: sed aliter dixit. Num tu? Nihil phoed. Tãtũdẽ ego hoc nomẽ nõ habet nisi gtũm tantidẽ. q̃ significat pro tanto ꝓtio solũ. Teren. in adel. Domo me eripuit uerberauit: me inuito abduxit meam ob malefacta hæc tãtidẽ postulat emptã sibi tradier.

Tapetum. Tapes. etis. & Tapete. pe. prod. Tegmen uarie pictum uariis coloribus quo equi: mensæ: seu pauimenta sternunt. Virg. li. x. Qui sorte tapetibus altis extructus toto ꝓstabat pectore sonũ. Idẽ. lib. vii. Lustratos ostro a lupedes pictisq; tapetis. Declinat. n. græce Τάπης Τάπητος Sta. li. i. th. Altoso; inferre tapetas. actũs græcus ẽ a Tapes tapetis. Hier. li. ii. ꝛc. Obtulerũt ei stratoria & tapetia. A tapete est. Similiter Plau. Vt ne peristromata qdẽ æque sint Campanica neq; Alexandrina bæluata consuta tapetia.

Tapedogogia. oium tapetoꝝ supellex intelligit.

Taphos: latine sepulchrũ. dicit. Vnde Epitaphium.

Tapinosis pe ꝓ. latine humiliatio dicit. Est. n. rei magnæ humilis expositio Ταπεινὸς humilis: ut apparent rari nantes in gurgite nasto.

Tapsus, insula decẽ stadiis a sicilia distans uersus syracusas. Vir. li. iii. Tapsumq; iacentem.

Taprobane. insula in mari indico satis ampla inter ortum occasumq; solis. ut Solin⁹ refert. Patet in lõgitudine stadiis septẽ millibus. in latitudine quinq; millibus. Nulla in nauigando syderum obseruatio. Ibi septẽtriones neq; q̃ aspiciũt. Lucet ibi Canopos sydus: clarq; & amplissimũ. Homines corpoꝝ magnitudine alios antecellãt cæruleis oculis: atroci uisu: terrifico sono nocis. Viuunt ultra annos cẽtum. Nascũt in ea bærylli: & hyacinthi ut Ptol. li. vii. refert. Ply. li. vi. scribit quingenta oppida cõperta fuisse. In ea sicut Geometriæ scribũt sub duæ æstates.

Tapyri populi i parthia ut lib. undecimo refert Strabo. quibus mos est ut proprias uxores. aliis uiris nuptũ concedant cum duos aut tres filios ex eis susceperint.

Taracon. penultima correpta. Insignis hispaniæ ciuitas Scipionum opus: a qua prouincia ipsa Taraconia & taraconẽsis uocatur. quæ ut Pompo. scribit libro. ii. altero capite Gallias: altero bæthycã lusitaniamq; contingens: mari latera obiicit: nostro qua meridiem: qua septentrionem spectat oceano. Vrbium e mediterraneis clarissimæ fuerunt Pallantia & Numantia. Nunc est Cæsarea augusta. Hinc Taraconensia uina nobilitantur elegantia. Mart. Taraco campano tñ cessura lyæo.

Tarchon. nomen proprium ætrutiæ ducis & haruspicis.

Taracina. oppidum Volscorum in Campania. ante Trachyna. i. aspera a loci aspredine. & lingua uolsconum Anxur dicebat. prius diuersa fortuna a rhegynis experta a Ταραξίππου cõturbo. Liuius li. viii. Anxur fuit quæ nunc Taracinæ sunt ciuitas prona in paludes.

Tarchetius nomẽ fuit impii albanoꝝ regis.

Taras fuit Neptũni filius quẽ tarentũ ædificasse nõnulli autumant.

Tardus piger. Virgilius. Sæpe oleis tardi costas agitator asselli uilibus aue onerat pomis. Per transitionem quandoq; pro rudi & stulto ponitur. Idem. Tardi uenere subulci. Ter. in heau. Fatuus est insulsus tardus. Quandoq; pro perseueranti & diuturno Virgilius. Media fert tristis sucços tardumq; saporem. Quandoq; pro denso & crasso. Idẽ. Vdo sub robore uiuit stupa uorrens tardum fumum. Huius diminutiuũ ẽ Tardiusculus.

Tãditas Tarditudo & tardities pro pigritia. Plautus in Penu. Prodigiosi estis & uicistis cocleas tarditudine. Actius. Multa mittuntur tarditie & socordiæ.

Tardo. tardas moror tardus sum. a quo Retardo morari facio: retineo. Cicero in Catone. Ad quem frũendum non modo se non retardat uerum etiam inuitat.

Tardigradus. penultima correpta. qui tarde graditur.

Tarentum fuit inclyta Calabriæ urbs in ultimo Italiæ circa salentinorum confinia a tara Neptumni filio ædificata. deinde a Laconibus aucta: qui duce Pallanto illuc aduentantes expulsis incolis uti Iustil. li. iii. scribit eam tenuerunt.

Taurentina nux fragili putamine est: & ita mollis ut uix attrectata rumpatur. Vnde quidam tarentum appellarum putant q̃ iuglandes nuces & pineas molles habeat: ac similiter oues. Tarentum autem sabini uocant molle. Ad qđ alludens. Hora. scripsit. Et nolle tarentum.

Tarmes. gñs uermiculi carnẽ exedens.

Tarpeius mons Romæ a Tarpeia uirgine uestalisue dictus quæ sabinis arcem prodidit: & ibi necata sepulta q̃ fuit. E cuius nomine monumentum relictum qđ rupes Tarpeia & Tarpeium saxum nocitabatur. Hic prius Saturnius mons. Postea Capitolio dictum fuit.

Tarsus urbs p̃clarissima & Ciliciæ metropolis quam Perseus danaes nobilissima proles ædificauit. Luc. li. iiii. Deseri tauriq̃ nemus perseaq̃ tarsus. Hæc fuit apostoli Pauli patria. Dicta Tarsus ut quidam existimant a siccitate: uel a parte pedis quæ tarsos dicit ut in manu. Vel ut Iosephus ait. li. i. a Tarso nepote Iaphet. Tarsis uero lapidis gñs ẽ ut inquit Hiero. ad Marcellam. ut est illud in Daniele. Et corpus eiusdẽ ut Tarsis: qđ aquila Chrysolithũ: Symmach⁹ Hyacinthũ interp̃tat. Et apud Ezechie. Et spẽs rotaꝝ sicut spẽs tarsis. Est & tarsis regio iudææ ad quã Ionas pphã uelle ire dixit. Et Salomõ & Iosaphat naues habuerunt quæ de Tarsis solitæ sunt exercere commercia. Ipsum quoq̃ mare: quia cæruleum sit & sæpe solis radiis percussum colorem supradictorum colorum trahat a colore nomen accepit. Porro hebræi Tarsis mare dici generaliter autumant. secundũ illud. In spiritu uiolento confringes naues tarsis. i. maris. Et in Esaia. Vlulate naues tarsis. Tarsenses adeo pẽhiæ studiosi fuerunt. ut Athenienses & Alexandrinos superarent. Ex tarso fuerunt antipater. Archelaus & Nestor & duo Athenodori. quorum qui Cordilion dictus est cum. M. Catone uixit & apud eum mortuus est. Aiter Cana uita a uico quodaꝝ Cæsaris p̃ceptor. & hi pẽhi stoici fuere

Tartarus penultima correpta in singulari generis masculini. In plurali neu. locus infernalis a Ταράττω conturbo. quia illic omnia perturbata dicuntur. Vel ἀπὸ τοῦ Ταρταρίζειν. i. a tremore frigoris. Sole. n. caret. Suid. Τάρταρος ὁ καὶ ὑστερος τὸ ἔλαττον λόγος ἐστὶ τάταρος τὸν περὶ ταινάρου τόπον ἐστὶ περὶ ψυχῆς. Hinc Tartareus. a. um. Tartarum neutro genere fœx uini dicitur.

Tartessus. urbs fuit in littore prope gades. unde familia Columellæ emanauit. a Tartaro dicta ut meminit Stra. propter subterraneas illic cauernas.

Tasinm. genus est uini a Ταστὸς quæ est detentio: deductum nomen. uel ut Ser. ait a Taso insula. Vñ & Tasiæ uites.

Tatianus. nomen est uiri proprium.

Taurus bos ad procreandum reseruatus: sicut in capris hircus. Accipitur & pro quocunq̃ sorti boue. Virg. libro primo Ge. Ergo age terræ pingue solũ primis extemplo a mensibus anni sortes inuertant tauri. Est & taurus cœleste signum. Ideo enim in cœlum translatus fuisse taurus existimatur q̃ Europam in Cretam Insulam transuexerit incolumen. Lege fabulam. Et Taurus mons qui ab indico mari exurgens nalle satis attollitur. deinde dextro latere ad septentrionem sinistro ad meridiem uersus it in occidentem rectus: & perpetuo iugo. magnarumq̃ gentium qua dorsum agit terminus sed pro gentium ac linguarum uarietate diuersa habet nomina. Mons ei oppositus Antitaurus dicitur. Vbi in excelsissimam consurgit sublimitatem Caucasus appellatur q̃q̃ sint qui tauræ a caucaso diuidant.

Taurinus. a. um. qđ est ex tauro boue ut pellis taurina. Sic dicunt omnia a mutis animalibus deriuata. & i penul. prod. seruant. ut Leporinus caprinus. Formicinus. hirundininus. Plau. in ru. Ad hirundininaꝝ nidũ uisa est mihi simia ut in ascensionem faceret. Vernecinus. Porcinus. Ouinus. Suinus & huiusmodi.

Tauri numero plurali & Taurilia. Indi in honorem deorum inferorum facti quos & boalia & bupetias aliquando uocatos inuenimus. Sed proprie hi ludi sunt boum gratia instituti. Itez Tauri scarabæi terrestres sunt ueino similes.

Tauram. uaccam dici existimant sterilem. q̃ hæc nõ magis pariat q̃ tauri.

Tauroscythæ. populi scytharum qui taurum montez habitant.

Taureus. Neptũni Epitethon: qñ ei tauros immolabant: uel qua sit deus maris: q̃ sonum emittat simile uoci taurinæ.

Taurea. scutica ex corio bubulo facta. Iuue. Taurea punit cõtinuo flexi crimẽ facinusq̃ capilli. Hiero. in libro Macchabæoꝝ secundo. Contigit autem & septem fratres una cum matre apphensos compelli a rege edere carnes porcinas flagris & taurcis cruciatos.

Taurica chersonesus peninsula pronincia est europæ sicuti docet Ptol. lib. tertio cui⁹ fines sunt Isthmus Palus mæotis. pontus. & cimmerius bosporus. Ibi ciuitates sitæ sunt Eupatoria. & Theodosia. nunc Capha. Eius ambitus. dcc. millia pass. complectitur. & a mæotidis populis qui margines ipsius habitant nomen assumpsit. De hac Iuue. Aegyptus quippe illa nefandi taurica sacri. Et ipsi etiam tauri ci immanes moribus immanemq̃ famam habentes. q̃ solerent pro uictimis aduenas cædere.

Taurani. populi in taurica regione constituti.

Tauromínium. mons siciliæ multis bobus abũdans & supra eum urbs eiusdem nominis quam ædificauerunt rauclæi a quo Tauromínitanus ager. & tauromínitani ciues. Vnde est illud. Tauromínitanaꝝ uincunt seruore charybdim. Scribit Plv. Hanc urbẽ quandoq̃ Naxon appellatam.

Tautologia. latine dici potest eloquium. Idẽ Virg. libro primo. Si fata uirum seruant: si uescitur aura ætherea neq̃ adhuc crudelib⁹ accubat umbris. Nã totum quod repetitur unum est: sed ad exprimendum cõceptũ crebro sermone denunciat.

Taxillus diminutiuum est a Talus.

Taxus arbor abieti similis baccaq; ferēs quibus la/
tale venenum ineſt ꝓcipue in hiſpania. Ab ea toxi/
cum dicitur quaſi taxicum. Virgilius. Sic tua cy/
neas fugiant examina taxos. Fumus enim taxi mu
tes necat. Taxus generis maſculini. animal eſt qđ
& Taxo dicitur. & Melis ab auiditate mellis. Eſt
enim alueariбus inſeſtus.

Taxo.as. ſignificat preſſius crebriuſq; q̄ tango unde
id procul dubio inclinatum eſt ut tacto. multo fu
ſius largiuſq; eſt q̄ tacio. Taxare etiam pro ꝓtio
æſtimare ponitur. Plynius libro xviii. Illos qui fru
giferas tanti taxauerant. Item ꝑ maledictis tange/
re. Sueto. libro. ſecundo. Sed etiam ut nummulārii
nepotem ſic taxat auguſtum. Feſtus. Taxatores a
ſcenicis dicuntur qui alterutrū maledictis tangūt.

Taxim aduerbiū. ſignificat ſenſim. Pomponi⁹. Ado/
ptate clandeſtino tacitus taxim ſpectaui.

Taygete. una eſt ex pleiadibus. Taygetum eſt mons
ſub quo Sparta ut inquit Strabo. Luc. libro quarto
Gelidiq; inculta iuncti taygeti. Hic mons conſe/
cratus eſt Baccho. & Homerus in hymnis ſic ait. ſ.
κάσορε θ᾽ ἱπολυδμὴς δάϊστο μοῦνα λίτεια
τυνδαρίδας ὀλοὸς ὀλυμπίου ἐξέτεινεν
τὸ τόν ὑπὸ ταῦγέτου κορυφῆς τίνι πότ
νια λάθε ὑπολμιδῆσα κλιτὺφόι
κορίνθι γαίετε τυνδαρίδαι ἀχαιμενίδαι
ἠδ᾽ ἱπόρῃς ἵππων

Thearus. fluuius Thraciæ. ad cuius caput cum Da/
rius ad ſcythas ꝓficiſcens: applicuit caſtra: ibiq;
tribus diēb⁹ ſe cōtinuit. cuius dulciſſima aqua dele
ctatus eo in loco columnam græcis litteris inſcri/
ptam appoſuit.

Techna. græce τέχνη latine ars. Inde technites
artifex. Plau. Qui technas hominis deſhendi ſo/
lus. Vnde Galenus opus ſuum techneu. i. artem in
ſcripſit. Hinc Calotechnius bonus artifex. Victr.
libro quarto. Callimachus ob elegantiam & ſubtili
tatem artis marmoreæ calotechni⁹ eſt nominatus.
Cacotechnius: malus artifex. Technic⁹ artificioſus

Technophyon. græca dictio: qua ſignificatur artis ꝓ
ductio. τέχνη artem græci dicunt & φύω pro/
duco. Sue. in Aug. Erat illi locus in edito ſingula/
tis quem ſyracuſas & Technophyon uocabat.

Teda arbor e Laricum genere quæ liquotem ſeu pi/
cem inillat abūdans ſucco liquidiore: & ob hoc flā/
mis ac lumini ſacrorū grata ut inquit Plynius. In
de Tedas uocamus faces quæ optime ex ea arbore
ficbant. Et Cererem deam tediſſeram poetæ uocant
& tedas dicitur inflammaſſe cum inueſtigare uellet
filiam Proſerpinam a Plutone abreptam.

Tego.is.xi.tectum. operio. Lactantius libro ſecūdo
Non rexit patris nuditatem. Per translationē tege/
re ſignificat cellare. Martialis. Quod tegitur maius
creditur eſſe malum. Item defendere cōſeruare. Sal.
At romani domi militiæq; intenti feſtinare parare.
alius aliū hortari: hoſtibus obuiā ire: libertatē pfiā
parentesq; armis tegere. A tego fiunt compoſita.
Contego. torum tego. Hiero. de Paulo Eremita.
Animaduertit intus grande ueſtibulum quod aper
to deſuper cœlo patulis diffuſa ramis uetus palma
contexerat. Detego contrarium eſt ſuo ſimplici.
Lact. libro ſecundo. Nunc interim falſa ut eorum⁹
detegamus. Intego intus tego. Ply. Vētriculi atq;
inteſtina pingui ac tenui omento integuntur. Ob/
tego circum ſeu ſupra tego. Columella libro q̄r
to. Monendo necubi ſcamna omittantur: & qđ
eſt durum ſummis glebis obtegatur. Prætego an/
te tego. Lactantius libro quarto. Tamen uitia ſua
capillis & palio: & quod maximum eſt uelamen/
tum diuitiis prætegebat. Protego tueor. Pertego p/
fecte tego. Plaut⁹ in Tri. Benefacta benefactis aliis
pertegito ne perpluant. Retego nudo aperio. Vir/
gilius. Cæcumq; domus ſcelus omne retexit. Iuue.
Si tibi zelotypæ retegant ſcrinia mœchæ. Super/
tego. Columella libro decimo. Nihilominus con/
geſtu culmorum & frondium ſupertegemus. quan/
tūq; res patietur a frigore & tempeſtate muniemus.
Et omnia habent penul. cor.

Tegmen qđ & Tegimen & Tegmentum dicitur. ſi/
gnificat qcqd aliqd tegit.

Tegillum paruum tegmen: Varro. Ob a quam enubi
bus tortam indicat fore ut tegillum paſtor ſibi ſu/
mat. Eſt & tegillum cuculli uinculum e firpo. Plau
tus. Tegillum mihi aret: id ſi uis dabo. At Tigillū
diminutiuū a Tignū eſt.

Tegulum. penultima correpta. idem quod tegmen.
Plynius Tegulo enim aquaticarum harundinū do
mos ſuas ſeptentrionales populi operiūt.

Tegula. tegulæ q̄ domos tegat. Tegulæ autem quæ
ad balneas adhibentur a laxitate dicuntur mamma
tæ: aliæ coctiles uocant.

Tectum & participium & nomen eſſe poteſt. Partici
pium cum dicimus. Scelus tuum tectum eſt. No/
men cum ſignificat partem domus quæ domum te
git. a tegendo dictum. quāuis etiam frequenter pro
domo poni ſoleat: & generaliter pro omni loco &
pro tabulatis oīb⁹ qb⁹ & triclinia & cubicula & hu
iuſmodi teguntur. & in quibus tecti homines habi
tare ſolent. Vnde Architecti & Architectores di/
cti ſunt qui ædificandi ſcientiam habent. Tectum
etiam genus ouium eſt ſic dictum q̄ maiore lana
opertum ſit. uel q̄ operimentis tegeretur. Plyni⁹
Ouium ſumma genera duo. Tectū & colonicum.
Illud mollius: hoc in paſcuis delicatius.

Tectorium. illinimentum quoddam eſt a tegendo &
quaſi pauimentum parietis atq; incruſtatio qđ fit
cum calce aut gypſo ad maiorem ſpectantium gra
tiam & decorem. Iuue. Tectoria prima repōnit.
Plynius libro. xxxvi. Ideoq; nulla tectoria corum
rimæ fœdauere. Vnde Inunicata dicuntur tecto
ria. Tector qui opus tectorium facit. Varro. Quam
nec pictor nec tector uidit unq̄ q̄ in roſea quæ eſt
polita opere tectorio elaganter. Albarium qđ ſup/
ponitur tectorio niſi pingi tectoriū oporteat. Nam
cū pingendū ē nō illinitur albario.

Tectorius. tectoria. tectorium. quod ad tegendum p/
tinet. Columella. Sed ea tota macerics opere tecto
rio læuigaſ ex utraq; pte ne feles aut ulpa ꝓpat.

Teges.ſtrāguli genus ex ulua ſiue ſirpo. Aut ſparto in lodicis ſimilitudinem: quo uiliores utuntur. Hanc nulgo ſtoream uocant. Varro de re ruſtica. Sicq; ſunt de canabi lino: ionco palmo ſirpo ut ſunes reſtes tegetes. Iuue. Aula palatino tegetem præferre tubili.

Tegeticula diminutiuum. parua teges. Varro. Sed pro columbariis in pariete mutulos aut palos in ordine ſupra quos tegeticulæ canabinæ ſint impoſitæ Ouid. uocat tegetē mattam ſirpeam. Suſtulit i plauſtro ſirpea matta fuit.

Tegæum cum diphthongo in penultima oppidum arcadiæ: a qua Tegæus ſiue Tegæaticus deus pan dictus eſt. Prop. Fictilis & calami Pan tegææ tui. Virgili⁹ nero nec primas ſyllabas produxit. Lateri atq; humeris tegæum ſubligat enſem. A papinio uero Mercurius tegæaticus dictus eſt illo uerſu. Et cū mænalia uolucer tegæatic⁹ umbra. Oli Lacedæmonii bellū intulere tegæatibus ferentes ſecum cōpedes tāq; eſſent tedaturi illos in captiuitatem. Sed congreſſi plio ac fugati quicunq; unū ſunt capti eiſdem quas ipſi attulerant compedibus compediti campū tegæatē metu ſunē coluerūt.

Teium: urbs in paphlagonia ut Sal ſcribit in qua ortus fuit Anacreon. Vnde Teius .a.um. trium ſyllabarum. Ouidius. Quid niſi cum muſto Venerem confundere uino. Præcepit lyrici teia muſa ſenis. In hac fuit templum Apollinis. Vnde Apollo teius. Ex hac etiam Philoctetis natus eſt auctor generis regum Athilichoji.

Telamones ut inquit Scrutis a noſtris appellantur ſigna quæ ſuſtinent: quæ græci Atlantes uocitant. Vide in dictione Atlas.

Teleboæ populi fuerunt.

Telephus penultima correpta Myſſorum rex Herculis filius qui a cerua nutritus fertur. Claud. Sanus achilleis remeauit telephus hæbris.

Telos. latine finis: honor: tegio: tributū nectigal: penſio. Eſt & nomen inſulæ: a qua:

Telina unguenta dicta ſunt quæ a medicis commendant. In ea è herba ſeu frutex teli quæ fœnumgræcum ſignificat. quaſi frutex inſulæ: uel inſula frutici nomen dedit.

Teloneum. pe. cor. græce τελώνιον mensa publicanorum ubi uectigal exigit.

Telonarii. ſiue Teloneæ publicani & tributorum collectores.

Telonē. agricolæ nocant lignum longum quo utunt ad aquam e puteis hauriendam.

Telegonus nomen proprium uiri: qđ latine ſignificat nouiſſimo loco natum. Vnde pro humili & inglorio ponit. fuit etiam filius Vlyſſis ex Circe: qui patrem interfecit poſtea piſcis illius qui xiphia dicitur qđ eſt inſtar laminæ magni enſis ut ſcribit Oppianus de piſcibus qđ genus enſis a matre accepit.

Telum dici omne qđ manu laci poteſt: quo nomine lapis lignum plumbum ferrum continet. Dictum ab eo q; in longinquum mittat. Nam apud græcos τηλοῦ ſiue τηλόθι longe ſignificat. Virgil. proiecto gladio poſuit. At non hoc telum mea qđ ui dextera tentat euitat elidet.

Tellus. uris. terræ dea eſt. Terra uero elementū ipſum quis & pro ipſa tota accipitur. a tolerando ſiue tollendo dicta q; eius fuſius tollamus.

Tellus telli nomen uiri proprium quem Solon. Croeſo beatiorem putauit.

Telemachus. Vlyſſis ex Penelope filius.

Telectus. nomen ꝓpriū regis Laconiæ.

Telephus fuit Herculis filius ex Augenympha. Qui poſtea i lycia impauit. Etiā multi alii fuerūt ut otiē dit Suidas dicēs Τήλεφος ἐν πρεσβυτέροις δὲ ἴσως τίνες καὶ τήλεφος πέντε ἀνδρῶν τοῦτο δὲ πολλαχοῦ γέγραφε.

Temerarius dicit non qui plus audet q; oportet: ſed qui facile nullo adhibito conſilio credit. Ouid. Vtinam temeraria dicat carminibus falſis in ſimulaſſe uirum. Ite Temerarius metuendus. Plau. Sed quid ego picus ulmum tundit. Haud temerarium eſt. Item audax. Vnde & Temeritas & Temeritudo. Pacu. Egon tyranni non noui temeritudinem.

Temere aduerbium ſignificat male ſtulte in conſulte. Vide inquit Terne quid temere agas. Hiero. Melius tamen deo committimus q; aliquid temere definire uelimus auctoritate noſtra qđ non probamus. Quidam etiam uſurpant pro fere. Quintil. Illud ingenioq; uelut pecōr genus non temere unq; peruenit ad frugē. Et Temere ſignificat ſine cauſa. Ter. Haud temere.

Temero. as penultima correpta. ſcelero corrumpo cōtamino. Ambro. Ne temeratæ uirginitatis adnotetur infamia. Idem. Quia nullius adhuc reſurgentis fuerat temerata ueſtigio. Vnde Intemeratus integer incorruptus inuiolatus. Idem. Nam ſi intemerata quæ ſumpſimus indumenta ſeruemus plagas latronum ſentire nō poſſumus. Virgilius. Intemerata fides.

Temetum. apud Horatiū. penul. product. Apud Iuuenalem corripit accipitq; pro uino dictum q; temtet hoc eſt labefactet mentem. Virgil. Tennesq; lagæos tentatura pedes olim uincturaq; linguam. Hinc Temulentus uinolentus ebrioſus. Temulentia ebrioſitas. Plynius libro. xiiii. Cato ideo propinquos fœminis oſculum dare ut ſcirent an temetum olerent. Hoc tum uino nomen erat. Vnde & temulentia appellata. Per contrarium Abſtemius ſobrius.

Temno. is. pſi. ptum. ſperno. a τέμνω qđ incido reſecoq; ſignificat. qū quæ ſpernim⁹ amputare & reſecare conſuenimus. Virg: Diſcite iuſtitiam moniti & non temnere diuos. Hinc Cōtemno.

Temo. temonis. a tenendo dicit. Eſt enim qui continet iugum.

Tempe. neutro genere & numero plurali. ꝓprie theſſaliæ loca quinq; milliū paſſ. longitudine & ferme ſex latitudine pulcherrim⁹ ager amœnus graminet refertus arbonibus: canorus auium concentu: iugis dextra leuaq; leniter ſeſe tollentibus: media interlabitur peneus amnis: cuius ripas arbores ueſtiūt. Ouidius. libro primo me. Eſt nemus hæmoniæ prærupta qđundiq; claudit ſylua uocant tempe per quæ

pennus ab imo effusus pindo spumosis volutans
Sunt & Tempe in boetia quæ Temessia dicta
testimonio monte boeotiæ & ab Ouidio Cygnea dicta. Sunt in sicilia a nomine amnis Helorias. Abu
sive quælibet loca amœna memorat præsertim atq
aquas habentia tempe nocamus. Virg. li. ii. Ge. Sp
lucæ uiuiq; iacens ac frigida tempe.
Tempero. as. significat ē suo ordine ac mēsura ad mi
nistro: Cicin tus. iiii. Rem uero publicam nostri ma
iores certe melioribus temperauerunt & institutis &
legibus. Vnde dicimus: Temperare unum abhibita
aqua. Temperare iram sedato animo. Temperare ferux
flāmis & ictibus. Temperamus stylum calamum
appetitus & huiusmodi. Hiero. Sic natationis sty
lum temperabo: ut non alia dudum q̄ quæ aut scri
pta sunt: aut consequenter scribi potuerūt. Et in ec
clesiastico inquit Calamū temperaui. Aug. Duo sunt
abstinentiæ & crucis genera. Vnum corporale aliud
spirituale. Vnum a potu atq; epulis temperare ap
petitum gulæ. Huius composita sunt. A tempero. qđ
est iuxta tempero seu concordo. Hiero. Prudēs lector
cauē semper superstitiosam intelligentiam: ut non
tuo sensu at tempores scripturas. sed scriptuis iungas
sentuz tuū. Obtempero obedio.
Temperantia. ē qđ tempantum. Idē Ferrum ambigine
uindicat cerussa & gypso & liquida pice. Hæc ē tē
peratura a græcis Antipathia dicta.
Temperantia: ut Cicli artis ueteris ait. Est rationis in
libidinē atq; in alios nō rectos impetus animi firmā
& moderata dominatio. Aug. lib. primo de li. arbi. Tempantia ē affectio coherēs & cohibēs appeti
tum ab his rebus quæ turpiter appetuntur. Huius par
tes Continentia. Clementia. Modestia. Temperan
tia inquit Sen. uoluptatib⁹ imperat: alias odit atq;
abigit: alias dispensat & ad sanum modū redigit.
Græce σωφροσύνη & tēperans σωφρων.
Temperies: Temperamentū. Plyn. Iunior. In quo salu
berrima est aeris temperies: pro hac quandoq; tempe
raturam ponimus. Varro. Quæro utrū hoc aduxe
rit coeli temperatura an terra bonitas? Quandoq;
temperies dicit. Temperantia. Stati. ii. Syl. Tran
quillaq; mox tēperies. Quandoq; tēporis accōmo
ditas ad ali qđ agēdū. Plyn. Sic iudicat anni tempo
ries alibi tardius: alibi maturius.
Tempus. ut Varro scribit est inequalium mōtus &
tus diuisum in partis aliquot ab solis & lunæ cursu
a quoꝝ tenore temperato tēpus dictū ē. Tria uero
sunt tpa. p̄sens. p̄teritū & futurū. Alii mando tēpus
ponit pro temporis conditione. Cic. Omores ac tē
pora. Et tempus pars capitis est. Habet enim caput
duo tēpora unū a dextra: alterū a sinistra. Sic dicta
quia anni in eis cognoscant. Virg. libro. v. xne. In
poribus geminis canebat spīa senectus. Nam pri
mo tēpora canescunt: eam uoq; magna diuturnita
te temporis. Columella libro septimo. Decimo tan
men anno tempora canari incipiunt: superciba nō
nūq; canescere & dentes prominere. Scis deos esse q
cū dicimus, p tēpore aduerbialiter significat pro ra
tione tpis. Cū tpe cū mora & spatio tpis. In tempore
Opportune. Ex tpe subito quasi extra tpis commo
diratem.
Tēpori⁹. aduerbiū deductū a tēpori aduerbio. qđ si
gnificat opportune tēpestiue. Col. li. ix. Esca bis di
uidēda ut & mane nō primus a cubili lati⁹ exagenti
& ante crepusculū pp cibū spem tēporius ad offici
nam redeant. Ouid. lib. iiii. me. Modo surgis eoꝝ
tēpori⁹ cœlo. mō serius incidis undis.
Temporarius. a. um. qđ nō est ppetuū sed ad tps du
rans. Vñ legimus Scaurz olim fecisse in ædilitate
theatrum tporarium. i. tam diu duraturum donec
spectacula peragerent. Plyni⁹ libro. xvi. Nec terræ
tā natura circa has refert aut perpetua cœli: uetu
& quædam tēporaria uis imbrium. Tēporariū etiā
dicit qđ ad tēpus pertinet. Vnde extēporariū pro
subitario capit. ut oīo extēporaria. i. subitaria & in
pmeditata. Tēporarie significat ad tps.
Tēporaneus. a. um. qđ ad tēpus p̄tinet siue qđ subito
& in tēpore fit. Hiero in deutro. Dabit pluuiā terræ
uestræ tēporaneam & serotinam. ut colligatis fru
mentum. i. secundū tēporis exigentiam. Vnde Ex
tēporaneū pro subitario ac impmeditato. Contem
poraneum quod est eiusdem temporis & græce syn
chronium dr.
Temporale qđ ad tempus durat. Opponitur enim
æterno. Leo pap. Intelligite dilectissimi quēadmo
dum sit nouū ac uetus: temporale & æternū: Corru
ptibile & incorruptibile mortale immortale pascha
le mysterium: Interdum dr qđ ad tempus fit. Vnde
dicimus extēporalem oīonē ipmeditatam. Tem
poraliter ad tēpus. Extēporaliter ipmeditate. Sue.
de Tito. Latinæ græcæq; linguæ uel iocando: uel ī
fingendis poematibus: & facilis ad extemporalita
tem hīsq.
Tēpestas modo significat ipsum tēpus. Sal. in Iug.
Ea tempestate in exercitu nostro fuere complures
noui & ignobiles. Modo tranquillū & serenū tēpus
Virg. Vnde hæc tam clara repente tēpestas? Modo
procellam. Plyn. Hūc diē festū tēpestatibus leniendis
fert institutū. Idē Tēpestates nōcamus in quibus
grādines procellæ cæteraq; similia intelligunt: quæ
cū acciderint uis maior appellat.
Tēpestuosum. procellosum. Gel. Mare fauū ac tempe
stuosum erat.
Tempestiu⁹. a. um. opportunum & qđ suo tempore
fit. Virgil. libro primo. Geo. Aut tēpestiuam syluis
dimittere pnū. Hinc Tēpestiuitas pro opportunita
te. Tempestiue opportune. & suo tēpore: quorum
cōtraria sunt Intempestiuus: & intempestiue. Vnde
Cicero nos admonet iracamur aduersus eos q nos.
Intempestiue adeūt.
Tēpestiu⁹. a. um. tēpestiu⁹ & itēpestiu⁹. p intempestiu⁹. Vi
nox itempesta q minime tēpestiua sit nō⁹ agēdis.
Templū ppie loc⁹ uel i cœlo notatus ab augure. uel in
terra a tuēdo. i. cōspiciēdo: dictū q ex oi parte ex
quo ois ps aspici posset. Prio ait cœlū ipm dictū ē
templū. qa ipm primo tuemur. Enn: Cōtremuit templū
magnum iouis altitonantis. Eius p̄tes quatuor esse
dicuntur. Sinistra ab oriente. Dextra ab occasu.

Antica ad meridiem. Postica ad septentrionem. In terris aũt dictũ templum q̃ quibusdam conceptis nerbis ab augure finiebat: unde tueri quãcunq; cœli partem commode posset. Hinc Contemplo sine contemplor pro diligenter intueor. In hoc tẽplo per augures constituto senatusconsultum fiebat. Et nisi in eo fieret: non erat iustum. Ab hoc templo nõ solũ ædes sacræ: sed & alia loca septa & unũ tm̃ introitũ habentia dici templa cœpere. Quippe curia hostilia templum erat licet sacra non esset. Item tẽplum nocatur Tignum qđ in ædificio transuersum supra canterios ponit ut inquit Festus. Vitr. li. v. Et canterii pminẽtes ad extremam suggrũdationẽ: supra canterios templa. Item. Sepulchrũ dicit tẽplũ. Virg. li. iiii. Præterea fuit in tectis de marmore templum coniugis antiqui. A templum fit aduerbium Extemplo.

Tempsa fuit ciuitas brutioꝝ.

Tenasmꝰ. & Tenesmus. Gręce Τενεσμος cum frequens ẽ sed irrita desidendi deiectiõdiq; cupiditas cũ inflãmatione ac tumore sedis mucosa & sanguinolenta quædam egerentis.

Tendo. is. tetẽdi tẽsum & tentũ. quasi tenne do. Est. n. tẽdere extẽdere. q̃d uero extẽdit attenuat. Virg. Tẽdunt uela noti. Sal. Manus supplices ad cœlũ tẽdere. Hiero. ad Iuli. Et arbitraris senem diu posse uiuere cuius ut ætas longa tendit. Per translationem sumitur interdum pro insidiari: q̃ in hoc laqueos extendere solemus. Ter. in phor. Quia nec rẽte ac cipitri tẽdit: nec milno. Interdũ p Conari. Virg. Ille simul manibus tẽdit diuellere nodos. Interdum pro tentoria ponere & habitare. Val. max. li. ii. Ne quis eoꝝ intra castra tenderet. Virg. Hic dolopum manus hic sæuus tẽdebat Achilles. Extendũt. n. tentoria dũ ponunt. Interdũ pro offerre qđ pro tendo manus fieri solet. Idem. Patriq; patri tendebat iulum. Interdũ p Pergere. & nos ambulãdo iter uidemur extendere. ut Per tot discrimina rerꝰ tẽdimꝰ in latium. Interdum pro Ponere. Sal. Interea romæ multa simul moliri consuli insidias tẽdere. Huiꝰ cõ posita sunt Attẽdo. Contẽdo: Circontẽdo. Ply. Circontẽdit rẽtia & omnis occupat saltus. Distendo. Extẽdo extra seu ultra tẽdo. Lact. li. iiii. Extendit ergo in passione manus suas. Col. li. v. Quare cuꝫ ad summum palum recta utis extẽta est capistro constringit. Intẽdo. Obtẽdo. Oztẽdo. Pertẽdo. Portendo. & Subtẽdo. qđ est decipiẽdi gratia subdo aliquid aut machinor. Sal. Dũ subtẽdit insidias militi

Tendicula. æ. laqueus ẽ quẽ auibus siue feris tẽdimꝰ.

Tẽtigo. pe. p. pruritus libidinis quo uirilia extẽduntur ut illud in Priap. Turpe quidẽ dictu sed si tẽtigine rumpar. Falce mihi posita fiet amica manus.

Tentipellium. gris calciamẽti ferratum quo pelles extenduntur.

Tentorium: tabernaculum. q̃ ibi uela aut aliquid uelorum tẽduntur: uel ipsa potius uelamẽta contra iniuriam cœli.

Tentum accipit p membro uirili. Catul. Grandia tentemedii tẽta uorare uiri.

Teneo. es. tenui. tẽtum. appẽdo detineo. Virg. Nec te teneo. nec dicta refello. Per translationem tenere capitur pro habitare possidere. Idẽ li. iiii. Ge. Quæ gurgitis huius ima tenẽs. Aliquando p Cõstringere. Idem. Texendæ sepes etiam & pecus omne tendum. Aliquando pro Tergere. Idem. Et obducto late tenet omnia limo. Aliquando pro dirigere Idem. Sed uos qui tandem quibus aut uenistis aboris. Quoue tenetis iter? Aliquando pro intelligere Ter. Rem tenes. Aliquando pro morari. Virgilius Hunc phœnissa tenet Dido. Aliquando pro implere perficere. Idẽ. Ni teneant cursus. Et tenere seruare tueri. Cæsar cõ. iiii. Sabinus ideo omnibus rebus loco castris se se tenebat. Idem. Eo absente qui summam imperii teneret. i. haberet administraret. Virg. Capitolia alta tenebat. i. defendebat. Vnde econtrario Victos loco motos dicimus. Cic. Loco ille motus est. Item Teneri est obligari: ut si quis furetur rem sacram de prophano teneri ne furti: an sacrilegii. Item Tenere est possidere occupare. Sal. in Iug. Forte apud illũ quem inhonesta & perniciosa libido tenet potẽtiæ paucorum decus atq; libertatem suam gratificari. Huius composita sunt. Abstineo Attineo. Contineo. detineo. distineo. obtineo. pertineo. retineo. & sustineo. quæ habent ti. sylla labam correptam.

Tento. as. quidam a Tendo quidam a Teneo deducunt. Tendo autem tentum. Vnde Tentigo & Tẽtorium. Et sic qui tentat quasi manum tendit aut aliam corporis partem in id quod experiri uult & exquirere. Qui autem a Teneo deriuant. Hac ratione ducunt. q̃ tentare experiri sit. ut inquirere & uerbo uel re quasi manu tenere. Col. li. ix. Sæpius digitis loca fœminæ tẽtanda sunt. Nã impromptu gerunt oua quibus iam partus appropinquat. Cic. in parad. Tentare uolui an ita dici possent ut probarent. Virg. Vix primi plia tentant. Tentare igitꝰ est rem non intellectã atq; incertam aggredi. hoc ẽ experiri uel diligenter inquirere. Tentare uero de pudicitia est cum id agitur ut aliquis fiat impudicus. Cum ergo uel a tendo uel a teneo deriuatum sit tento. constat simplici. n. scribendum esse. Et sic Tentatꝰ Tentatio. Ci. li. i. offi. Tentata res est ab omni genere hominũ. Virg. li. iiii. Tẽtanũ additus & quæ mollissima fandi tẽpora.

Tẽtamẽtum idẽ qđ tẽtatio. Virg. lib. viii. Nec prima per artẽ tẽtamẽta.

Tenax. qui retinet: ut Glutinum tenax. Aliquando dicitur parcus auarusq; Apul. Homo diues sed nimiꝫ tenax. Aliquado durus constans perseuerans Horatius. Iustum & tenacem propositi uirum. Hic Tenacior & Tenacissimus. Columella libro primo Potest etiam illiteratus dummodo tenacissimæ memoriæ rem satis commode administrare. Huius cõpositũ ẽ Pertinax ualde tenax.

Tenacia. & Tenacitas retentionẽ & pſimoniam & duritiã pseuerantiãq; significat.

Tenor accẽtus. qui tenet. i. dirigat sermonẽ. Interdũ dicitur ordo uel forma continuatio. Val. Max. libro primo. Quo minꝰ religionibus suis tenor suaq; obseruatio rediderẽt.

Tenitæ credebant esse fortiũ deæ. q tenẽdi potestatem haberent.

Tenebræ.pe.cor.ptiuatio lucis.qđ teneant.i. impediant oculos & uisum prohibeant.

Tenebricosus.a.um.qđ tenebras inducit. Tenebrosum tenebris plenum.

Tenebricor.pe.cor.tenebras facio. Aug. Accedamus ad eum ut illuminemur:non quo modo ad eũ accesserunt iudæi ut tenebrarentur. Hinc Contenebro & obtenebro cõposita. Hiero. in libro numeri. Ac cõtenebrati ascenderũt in uerticẽ montis.

Tenebresco.obscurus fio. Vnde Aug. Aer cõtenebrescat inquit.i. tenebrosus fiat.

Tenuis & hoc tenue a Teneo fieri uidetur. q quæ tenuia.sunt facile teneant. Est.n. tenue paruũ exiguũ Ci. in hotten. Fũdũ non mediocri pecunia sed etiã tenui pcipere possumus. Col. li. ii. Quo tenue linum pueniat. Potest etiam & a Tendo deduci: qm̃ quæ extendunt tenuia fiunt. Per translationẽ nõnũq̃ ponitur p paupere. & Tenuitas p paupertate. Ci. Tyronj. At possum ex meis angustiis illius sustento tenuitatem.

Tenuiculus diminutiuũ. a tenui. Ci. Pæto. Tenuiculo apparatu significas balbũ fuisse cõtẽtũ.

Tenuo.as.tenuẽ subtilẽ macrum debilẽ facio siue minuo. Virg. li. iii. Ge. Ipsa aũt macie tenuant armenta uolentes. Et in hymno. Ecce iam noctis tenuat umbra. Composita sunt Attenuo & Extenuo.

Tenedos.pe.cor. insula in mari ægæo inter Mitylenem & hellespontũ contra troiam ppe Sigeum ab hostius. xx. pass. millib⁹ distat. Abest a Lesbo .cvi. millia pass. Hæc prius Leucophrys appellabatur: quam alii Calydnam dixerunt. In hanc ex Troade nauigauit cum nouis colonis Tenes Cycni filius: cõditaq̃ ex se urbe Tenedon uocauit. a qua & insula denominata ẽ. Cic. Tenem ipsum ex cuius noie tenedos noiat. Hic Tenedii dñr eius incolæ.

Tenos. insula una ex cycladibus in qua est oppidum eiusdem nois: quam ppter aquaꝝ abũdantiã Aristoteles Hydrussam appellatã dicit. Aliq Ophiussam

Tenus. teni. laqueus. Ser. dici putat extremas partes arcus: unde tractum sit ut hactenus hucusq̃ significet: quasi usq̃ ad finem. Apud Pla. in Bac. tenus magis p laqueo accipi uidet q̃ p arcu. cũ ait. Pendebit hodie ita pulchre intẽdit tenus.

Ten⁹ ppositio significat ppinquitatẽ & qđ dicimus usq̃ ad. Nam qđ ppinquum est quasi tenere uidet id cui est propinquũ. Quidam a tendendo: q hæc ppositio extẽtionem quãdam significare uideat. & ablatiuo deseruit: semp̃q in singulari postponitur ablatiuo: ut hactenus: eatenus quatenus uerbotenus oretenus. capulotenus. Aliquando etiam actõ iungit. Flaccus in argo. Et tanaĩ tenus immẽso descẽdit ab euro. In plurali ponit̃ et cũ grõ. Virg. Crustenus amento pallearia pendẽt. Et Cumaꝝ tenus .a. usq̃ Cumas. Curtius. Pauci hostium tenus exacti penetrauere ad portũ. Hor. sine casu posuit tãq̃ aduerbiũ. Est qdẽ pbare tenus si nõ dat̃ ultra. Aliquando significat non ultra ut Gessit consulatum ntulotenus nõ ultra titulum..

Tenontes sunt recti & ualentes nerui a tergore dicti collum cotinentes siue quibus sustinere caput non possent ceruicis uertebræ. Si quidem horum inter omnes flexus alter semper intentus p labi superora non patit̃. In ipsis quoq̃ pedibus nerium quidam latum qui a poplite demissus pcumbit in calcem appellant Tenonta ut inquit̃ i nl. pol. Sed & neruo q ex utraq̃ stomachi pte sũt τένοντες uocãt

Tener.a.um.qđ est molle. Hinc Tenera ætas puerilis. Transfert̃ & ad animum. Iuue. Cum tenerum tem ducat spado. i tem Tener dicitur mutis qui facile cõmiscerent̃. Hinc teneritas & teneritudo. Tenere & teneriter aduerbia.

Tenellus.a.ũ.diminutiuũ: Vñ tenellã ætatẽ dicim⁹.

Teneresco: tener fio. mitesco. misericordia ducor. Lucillus libro tertio. Scilicet in tenero teneraſcere corpore mentes.

Tentyri. siue tentyritæ genus animalis uenenosi. Plyn. lib. xxviii. In insula nili tentyri nascẽtes tanto sũt crocodilis terrori ut uocem quoq̃ eorum fugiant. Tentyra uero ciuitas inferioris ægypti. Vnde & p fectura tentyritica: uel ut Plynius ait insula a nilo circundata in qua habitant homines qui crocodilos non timent.

Tepor: & Tepiditas idem significant. Col. libro secũdo. Si uero tepor cœli siccitasq̃ regionis suadebit februario statim proscindendi sunt.

Tepidus.a.um.qđ est medium inter calidum & frigidum. Vnde interdum pro calido ponit̃. Lucr. Tepidisq̃ caminis. Interdum p frigido pstim quãdo transfert̃ ad alia. Plau. Hic homo factus est tepidior.i. frigidior segnior. Interdum pro inutili & ue nocuo. Virg. Vnde cauæ tepido sudant humore lacunæ. Hinc subtepidus aliquantũ tepidus. Tepidulus diminutiuum.

Tepeo.tepes.tepui.tepidus sum. Cato de re rustica. Lentibus lignis facito calescat ubi temperate tepebit tum cuminum indito. Hinc Tepesco tepidus fio. Leo pap. Feruor. fidei non tepescat. Huius cõpositum est Interpesco qđ est ualde tepesco. Columella. Nunc mitigato iam & interpescente frigore largissimis oliuitatib⁹ liberiq̃ umbrosis eruberit

Tepefio. idem qđ tepesco. Ambro. libro offi. Quis neget uerna tempestate iteriora terræ tepefieri quos glacies hyberna constrinxerat. Firq̃ a Tepefacio.

Tepidarium. uas in quo aqua temperat̃: siue cella in quam ex balneis exeũtes ingrediunt̃.

Terapne: Helenæ patria i lacedæmone ẽt insula i mari ligustico quã nili Corsicã uocãt q̃ & Cyrnos dicta fuit. Hic Terapnæus. a. um. Ouid. Rore terapneo nata pulla phrygẽ. Hanc dictionẽ: alii cũ aspiratione scribũt alii sine p. Teramne. sed male.

Tergeste. oppidũ ab aglea siad. cẽsũ octogesimo distãs ut inqt Strabo. Hodie Trieste uocat̃. Sed oĩs mẽtiunt̃ nã Τεργέσταν λίμνην ab Dionysio libro: & Eustathio: sed inscii tergestam uocant quasi ibi res ter gesta fuerit: sed aliqd de talibus scribunt q forsan quiq̃ laudabũt ẽt Suidas Τεργέστορος μαχόμενος καὶ ἡλωκὼς τρὶς ὄνομα πόλεως παρὰ Λιβυσὶ

Tero.ris.triui.tritum.frico tundo. Plau.in asi. Nunc illuc ducis ubi lapis lapidem terit. Ply. Dein re frigeratum teritur in farinã. terere iter. est iter agere Virg. Sæpius e tectis penetralibus extulit oua angustum formica terens iter. Terei tempus est consumere. similiter terere ociũ. Liui. li. i. Quas in conuiuiis luxuq; cum æqualibus uiderant tempus terentes. Idem in eodem. Regii quidem iuuenes interdũ ocium conuiuiis comessationibusq; inter se terebãt Huius composita sunt. Attero. qđ est ad aliqđ tero frico. Ply. li. 9. Anguillæ atterunt se scopulis. tibul. Aut operi insuetas atteruisse manus. Aliquando significat uehementer tero. frango: ad terrã trabo. aut ualde rodo. Col. lib. 2. Demergunt unguias & attergunt. scinduntq; radices hærbarum. Et lib. vi. Nam demissum ex eo palmitẽ germinantem inferior atteret & fructum. Virg. Et grauis attrita pẽdebat cantharus ansa. i. consumpta uel attenuata. Et lib. i. Ge. Depresso incipiat iam tum mihi taurus aratro. Ingemere & sulco attritus splendescere uomer. i. rosus. Sal. p translationem dixit. Post ubi eorum famam attriuerat maiora alia impendebant ideſt oppteſſerat. Contero. totum simul tero. tundo consumo. frango Plau. in asi. Vtinam mihi stimulus in manu sit qui latera conteram tua. Lact. li. iii. Qui cum ætates suas nisi studio phiæ conterant. Col. lib. viii. Remedio sunt hyssopum & sal æquis ponderibus contrita. Terẽ. in ecy. Cursitando atq; ambulando totum hunc contriui diem. Detero. distero. Extero. Intero. Intertero. Obtero. Protero. Pertero. ualde tero. Col. Perlineum fiscum qđ priuerant exprimunt. Retero. turſus tero purgo. excerno. Col. li. vii. Pura deinde frumenta si in annos recondantur. teteri debent. Nam quanto sunt expoliora minus a curgulionibus exedunt. Subtero subtus tero. Plau. i asi. Eos asinos pdicas uetulos clandos quibus subtritæ ad sœmina iam erant ungulæ Hiero. in deutro. Et pes tuus non est subtritus. Semitero quasi medium tero. Col. li. i. Huic autem umbilarium applicari debet maxime in italia pp incõstantiam cœli. quo collata semitrita frumenta ptegantur si subitaneus imber incesserit. Et omnia habent penul. cor.

Terra elementum p duplex. r. licet a tero. is: deducat q scilicet teratur. Ab hac locus cõmunis qui circa oppidum colonis relinquitur territorium appellatur. q maxime teratur. Et in singulari quidem terra totum elementum est ideſt ipse orbis terræ. In plurali terras aliquas significamus. Virgilius. Multuq; ille terris iactatus & alto. Ponitur tñ quandoq; terra pro territorio & pro prouincia seu regione. Cic. eorum qui in hac terra fuerunt magnamq; græciã quæ tũ florebat instituns & præceptis suis erudierunt. Vnde conterraneus qui ex eadem terra est. i. prouincia. Quauuis hæc dictio. apud neminem idoneum auctorem nisi apud Plynium legatur & uno dũtaxat loco. ubi Catullũ uocat conterraneum. Varo libro primo. dere ruſ. scribit terram tribus modis dicã. Communi: proprio. & mixto. Cõmuni ut cum dicimus orbem terræ. & terram italiam cum & lapis & arenã & cætera eius generis sint in nominando comphensa. Altero modo dicitur terra proprio nomine. quæ nullo alio uocabulo neq; cognomine adiecto appellatur. Tertio modo dicitur terra quæ est mista. in qua seri quid potest & nasci. ut argyllosa aut lapidosa. terra etiaꝫ uocatur uesta. eo quod rebus omnibus uestiatur. seu quia ui sua stat. Ouid. li. vi. fas. Statui terra sua ui stando uesta uocatur. dicitur & mater. Col. Tu penitus claris eradere uiscera matris ne dubita. Ply. li. 2. Sequitur terra cui uniuersarum naturæ partium eximiæ propter merita cognomen indidim⁹ maternæ uenerationis. Nos nascentes excipit: natos alit. semelq; editos sustinet & semper nouissime complexa gremio iaꝫ ab reliqua natura abdicatos tum maxime ut mater operiens. & paulopost. Terra serpentem homine pcusso amplius non recipit.

Territorium ut inquit Pompo. est uniuersitas agrorũ intra fines cuiusq; ciuitatis. qđ ab eo dictum est. q maxime teratur. uel q magistratus eius loci itra cos fines terendi. i. ſũmouendi ius habeat.

Terraceus. a. um. qđ ex terra est: ut domus terracea

Terræus. a. um. qđ ex terra est. ut uas terreum. Col. libro. i. Horreum camera contectum: cuius solum terreum priusquam consternatur pfossum.

Terrænus. a. um. qđ uel in terra natum est: uel in terra uiuit: uel aliquid cum terra commune habet: ut terræna animal. Et terræna pro terreo Col. Area quoq; si terræna erit. ut sit ad tecturam satis habilis.

Terræum campus dicitur Col. libro. secundo. Callidissimi rusticarum rerum genera terræa tria esse dixerunt. Campestre. Collinum. montanum. Idem libro primo. Agrum habebimus salubri cœlo uberi gleba. parte campestri. parte alia collibus uel ad oriẽtem: uel ad meridiem molliter deuexis. terræisq; aliis atq; aliis syluestribus & asperis.

Terrestris & hoc. stre. idem quod terrænus. ut terræstre animal.

Terrigena penul. cor. qui ex terra natus est. tericola qui terram habitat.

Terræmotus dicitur cum terræ incluſo spiritu contremiscunt magno sæpe habitantium damno.

Terranecola cum accentu in antepenul. Auis alaudæ similis præterquam quod in capite apicem non habet. sicut alauda. dicta terraneola quod non in arboribus sed in terra uersetur atq; nidificet.

Terebra siue terebrum penultima correpta. Instrumẽtum quo ligna perforantur a tero. Eius diminutiuũ est terbellum.

Terebro. as. terendo perforo. Virgilius. Et terebrare cauas uteri & tentare latebras. Huius compositum est. Exterebro quod est extorqueo. & scrutor. Plau. Exterebra prorsus atq; excute.

Teredo penul. prod. Vermis in ligno nascens a terendo dictus. uel a sono qui est. τρίβω. Eadem & tinea dicitur. Licet sint qui distinguant. ut teredies dicãtur in mari. hoc est in nauibus. tineæ terræ. Sed sint. Col. libro quinto. Nam & teredinem formicamq; prohibet.

Teres.etis.pe.cor.df qcqd rotundū oblongūq; est. ut columna & arbor.qđ quasi terendo sit rotundū. Virg. Incumbens tereti damon sic cœpit oliuæ.

Terminus ꝓprie dicitur signum qđ agrum ab agro diuidit a terendo.q; hæ partes maxime terantur. Nam utrinq; ab iis qui agrum suum colerent fodiendo teritur. Hinc terminus ꝑ fine accipitur. Ci. Cū nullum tot calamitatibus atq; ærumnis terminum inueniremus. Et apud antiquos terminorum deus putabatur. Dialectici terminum diffiniunt esse signum orationis constitutiuum. huius composita sūt Anterminus qđ est quasi circāterminus. qui circa terminos prouinciæ manet. Conterminus qui est uicinus & finitimus. Col. li. i. Priuatos quoq; memoria tradidit & in regionibus græciæ. & in hac ipsa hesperia detestabiles fuisse uicinos nisi autolicus ille cuiquam potuit tolerabilis esse cōterminus: aut auē tini monte incola palatinis ullum gaudium finitimis suis cacus attulit.

Termino:as.finio. Lact. li. 2. Iam uero illa conclusio qua sententia ꝛ terminauit Tullius multo absurdior Huius composita sunt. Determino qđ est definio delibero & quasi cogitationi terminum impono. Idem li. iiii. Determinanda est nobis ueritas breuiter & in suo proprio domicilio collocanda. Dister mino diuido: dissipo. Extermino expello & ueluti extra terminos mitto.

Terma.matis.extremum. terminus. finis. meta. plan ti pedis.

Termes: ramus ex arbore decerptus cum fructu. qui quoniam in diuisiōe agrorum antequam metæ ponerentur figi solebat. termino nomen dedit. Et proprie termes ut ait Porphyrio. est obuæ sicut ꝑ palmes uitis. Hor. Nunquam fallentis termes oliuæ. Gel. Termitem palmæ ramum cum fructu auulsum dixit. Est & termes uermiculi genus carnē exedens.

Tergo.gis.& tergeo.es.si.sum. & secundū annquos tersum. significat mundo: nitidum facio. Iuue. Vasa aspera tergeat alter. Plau. Ornantur lauantur tergentur poliuntur. huius cōposita sunt. Abstergo. sordes remoueo. Liui. li. 1. Inspectu ꝛ nullus abiter so rrore omnia salubria esse. Per translationem significat aufero. Ci. Volo abstergere animi tui metū. Attergo. Ci. in Vet. Quod fanum denique quod nō auersum: neq; attersum reliqueris. Detergo deorsū ꝛ tergo & sordes aufero. Hieronymus ad dama. In cōmune deum deprecemur ut mihi quoq; de altari carbo mittatur ut omni peccatorum labe detersa primo possim dei sacramenta conꝑicere. dehinc narrare. quæ uideo. Col. li. vii. Tū et spōgia labra detergeri. Et li. 2. Omnis humor sole uentoue detersus est. i. siccatus. Extergo pfecte tergo. Cato de re rus. Post diē octo duodecimū ꝓnas eximito & salem oēm detergito & suspendito inuentum biduum tertio extergito.

Tergus.oris.coriū. Virg: Tergora diripiunt costis & uiscera nudant.

Tergū: dorsum. Virg. Manibus post terga reuinctis Ouid. li. i. me. Ossaq; post tergum magne iactata parentis. Et non tātum animalium est: sed ꝑ aquarum & aliarum rerum. Vnde ergo dicimus a pte posteriore membranæ siue papyri aut alterius cuiusq; rei. Iuuena. Scriptus & ergo nec dum finitus horestes. hinc postergo. as. & tergiuersor. Aliquando tamen tergum ꝓ tergore ponitur. Virgil. Mercatiq; solum facti de nomine byrsam taurino quantum possit circundare tergo. Item pro scuto: quoniam scuta pellibus tegi solent. Idem. Et tergo decutit hastas. Et tam tergus q; tergū a tergo dicitur uidentur qm̄ uehendis oneribus terantur.

Tergiuersor sallo & dicta muto. aliquā ꝑ contradico. quasi terga uerto. Nam uertere terga: fugere dicit. qđ & terga dare dicimus. Plau. Quid expectas? qđ tergiuersaris. Proprie tñ tergiuersari est eorum q terga uertentes. adhuc tñ pugnant: nec se ꝑ uictos ratonibus uolunt agnosci. Ci. li. iii. tus. Quid tergiuersamur e ptute? nec fatemur eam nos dicere uoluptatē quā tu idem cū os perfricuisti soles dicere. i. dissimulamus & subterfugimus. Antiqui tergiuersatorē dicebant bouinatorem. Iurisconsulti accipiunt tergiuersari pro in uniuersum ab accusatione desistere.

Terror.timoris incussio Ci. li. iiii. tus. Quæ autem subiecta sunt sub metu. ea sic diffiniunt. Pigritia metum consequentis laboris terrorem metum coercentem. Ex quo fit ut pudorem rubor: terrorē pallor: & tremor. & dentium crepitus consequatur. Ser. inter terrorem & metū sic distinguit q terror ꝑ pne sit q aliis infertur. uñ & terribilis dicitur. metuē habent timentes licet aliquā terror & ꝑ metu ponatur. Virg. qđ si tantus habet mentes & pectora terror.

Terreo.es.rui.itum. timorē alicui incutio. Hier. ad helio. Nolo te antiquæ pegrinationis terreat difficultas. huius composita. absterreo Conterreo. Col. i prætermissa. Qui tā uanæ tamq; uanæ sciæ desperatiōe cōterriti nolent experiri qđ se assequi posse diffidunt. Deterreo. Exterreo. Perterreo. eiusdē significationis.

Territo.as.pe.cor. frequentatiuum. Ter. Eun. Dum te eradicent ita me miseram territas.

Terrefacio. terrorem facio. a quo terrificus. a. um. qđ terrorem facit. compositū est pterrefacio.

Tericrepus.a.um.pe.cor. terribiliter seu cum terrore increpans. Aug. li. viii. cō. Quæ iste senex ore tricrepo tot annos defensitauerat.

Terribile: formidabile atq; horrendum.

Terriculamenta. terrores sunt & formidamina.

Terebinthus. arbor nigrū lignū cū splendore ꝑ ferens habensq; soliditatem in buxi speciem. Virgil. hæ Inclusum buxo aut crithia terebintho. Ex hac terebinthina resina. quā nos tremētinam appellamus. Ply. Terebinthinam in sartagine referentem hæc ceteris præferentes. Terebinthus masculā & fœmina est. Masculā sterilis. Fœmina duplex est. Alteri nubet fructus magnitudine lentis. Alteri fructus pallet & cum uite matureſcit resinosus.

Tereus rex thracum. martis ex bistonide nympha filius. Ouid. li. vi. me. Et genus a magno ducentis ore gradiuo. Lege fabulam.

Terpsichore. pe. cor. fuit una ex nouē musis. Vide in dictione musa.

Terpsicerotes.pe.pro.du ctu; nomen a modulatis & quasi ad lyram compositis cornibus.

Terentum: locus in campo martio. q̃ in eo ara ditis pris in terra occultaretur. Erat hic locus diri ac proserpinæ sacer: in quo ovium qui nascerent aut morerent nomina scribi solebant quotiens ciuitas lustrabatur. Mar. Bis mea romano spectata ẽ uita terẽto & nihil extremos perdiditante rogos.

Ter aduerbium numerale seu ordinale: ut bis ter quater. hinc Tertius.a.um. a quo fiunt aduerbia tertio. & tertium.

Tertio.as. quasi tertiatim facio: siue diuido. Col. lib. ii. sed iugerum talis ager quattuor operis expeditur Nã; eõmode proscinditur duabus: una iteratur tertiatur dodrante: in lyram redigitur quadrãte opæ.

Tessera: latine quattuor dicitur. unde & id dr. qd̃ of ex parte quadratum est. Tesseræ etiam dicunt q̃bus in tabula lusoria ludit. Sunt. n. quadratæ & puncta habent. & cum iacuntur in quancũq; partem incubuerint. ĩmotam habent stabilitatem. τ ὸ τεσσαρες. idest quattuor. Ci. in Cato. Nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant & tesseras. Hæ alio nomine quadrantalia dr. græce cubi. ut Gellius. & Macro. scribunt. inde cubicũ corpus. Talus ẽ quattuor laterũ & concauus ad similitudinem tali qui ẽ os in articulo pedis uentre eminens: concaua uerte bra ligatus quadratus forma: altera parte concauus altera fere planus. Est q; in posterion suffragine dẽtaxat. nunquam in prioribus pedibus. nec ẽ hominj aut aliis animalibus habentibus digitos nec solidas habentibus ungulas. sed tantum bisulcis. Ex iactu talorum uaria puncta fiebant. Nam latus quo unitas significabat. canis siue canicula appellatur in quem conuerso talo deponebatur ab eo qui iactauerat nũmus unus sine aliquo lucro. Idcirco canis damnosa uocatur. Ouid. Quid ualeant talli quo possis plurima iactu figere: damnosas effugias q; canes Eius oppositum Venus dicit. seu cous significans septenarũ numerũ. Et is qui talorum iactu hũc numerum reddidisset sex lucrifaciebat. præterea q; q̃d esset caniculæ iactu erasum. Alia duo latera. Chius & senio dicuntur. Ternarium ille. hic quaternariu; significans. Nam binarius & quinarius numerus i talis nõ erat. Chius tris nũmus lucrabatur. senio q̃tuor. Ideo dexter. hoc ẽ fœlix & propitius dicebatur. Persius. Quid dexter senio refert: scire erat in noto. Sue. de Aug. Talis iactatis ut quisq; canem aut senionem iecerat in singulos talos conferebat i medium quos tollebat uniuersos qui nenerem iecerat. Aliæ quoq; in hoc ludi genere differentiæ fuere. nã & uoltorios hẽbant & herculẽ basilicũ. Plau. Talos poscit sibi in manũ. puocat. mein alea. iacit uoltorios quattuor. Talos arripio herculẽ acto basilicu; Talus græce. Astragalus. a quo astragalizo talis ludo. Calculus is est quẽ latronẽ & latrunculũ antiqui appellarunt: iuniores uero scacũ uocitãt. Mar. Hic, nubi bisseno numerat tessera pũcto. calculus hic gemino discolor hostie perit. Et itẽ. Insidiosorũ si ludis bella latronũ. Iste ubi geminus miles & hostis erit. Est itẽ tessera signũ bellicũ q̃d ad pugnã exeuntibus datur. f. pp cõfusionẽ q̃d & symbolũ dr. ut in bello Mani Burdeus. In fillæ apollo delphicus. in Cæsaris. nomis genitrix. Virg. lib. vii. Et bello tessera signũ. Liul. li. vii. Cæteris oibus tesseram dari iubet. Item tessera ẽ belli & pacis futuræ signũ. Pompo. q. Mutius missus ad carthaginenses legatus cũ essent duæ tesseræ positæ una pacis: altera belli. arbitrio sibi dato utrã uellet deferre. utrãq; sustulit & ait. Carthaginenses petere ẽbere utrum mallẽt accipere. Ponitur non nunquam p signo frumentario. quo exhito unus q̃q frumentũ p portione accipiebat a principe. sicut ex more uetusto in patria nostra fieri solitum ẽ ab his qui pauperum curã habent. Nã erogantur signa quædam plũbea quibus exhitis sigillatim accipiunt certã mensuram farinæ uel panis uiuiue. Sue. in Aug. Ac ne plebs frumentationum cã frequentius a negociis auocaret. ter in annũ quaternorũ mensium tesseras dare desiinauit Iuue. Sõmula ne pereat: qua utilis tessera uenit frumenti. Hæc tessera ẽt frumentatio dr. præsertim cũ frumentũ erogatur. sic ẽt dicunt tesseræ nũmariæ q̃bus exhitis sũma nũmũ pscripta repensari solet.

Præterea tessera seu tessella calamus est qui inseritur ramo. q̃d uero in terra seritur talea nocatur. Ply. Quidam huic generi miscuere fissuram in uitibus exempta cortice tessella furculo a latere plano adigẽdo. Item Tessera ẽ lignum utrinq; complanatũ in quo numeri describuntur. q̃d & talea dicit. Plautus suam uterq; tesseram hẽre nõ constat. hoc & tesserula dicitur. Ply. Frumenti rationem tasserulis ostendebat. Et tesseræ seu tesserulæ lapilli sunt ad conficiendas sternendaq; pauimenta. Ci. li. iii. de ora. Quæ lepide lexes synthesis cõpositæ: ut Tesserulæ omnes arte pauimento atq; emblemate uermiculato. Item tessera: figura geometrica quæ cubus uocatur. cuius meminit Macro. in primo in sop. scip. Est & in arithmetica numerus octonarius. Vnde Martianus. in arith. Si tessera tesseram metitur.

Tessella & tesserula diminutiua sũt a tessera.

Tesserarius: qui tesseram. i. ꝓceptum ducis per contubernia mihtũ nunciat.

Tesseratius. a. um. q̃d ad tesseras ptinet. ut ludus tesserarius.

Tessellatus. a. um. q̃d tessellis. i. puis quadratis lapillis in textũ ẽ ut pauimentũ tessellatũ a tesséris quæ forma quadrata ẽ. Sue. de Cæsa. Mundiciarũ lauciciarumq; tindiosissimũ multi pdiderunt. quanuis tenuẽ adhuc & obæratũ in expeditionibus tessellata & sectilia pauimenta circũtulisse. Victr. lib. vii. Meminit pauimentorum tessellatorũ atq; sectiliu; scribitq; pauimẽta sectilia & tesseris structa omnes angulos æquales habere debere. & sectilia quonia; in particulas secta sunt. ut quocunq; uelis possint circunferi. Exant & tessellatæ quædam tunicæ Plynius libro trigesimoquinto. Zeuis aureis littens in pallionum tessens. in textum nomen suum ostentabat.

Tesseredecas. adis. quaterdena dicit a tessera quattuor & decas decem. Quidam interponunt syllabicam tesseredecadas dicentes:

Testa frustum nauis fictilis: & cuiuscq lateris Ply. lib. xxxvi. Si & testæ tusæ tertia pars addatur: melior materia erit. unde & p calculis ponitur: quos græci ostracos dicunt. testa quoq dicitur uas figlinum in igne decoctum. quasi tosta q emolli creta fabre facta torreatur. deinde coquatur. Tibul. Pax aluit nites & succos condidit uuæ. Funderet ut nato testa paterna merū. Var. de lin. la. Testu indeclinabile p testa posuit. A testa fit testaceus. a. um. qd ex testa ē Ply. Insectorum oium & quibus testacea bperimēta oculi mouentur. Itez Testæ intelliguntur oēs pisces qui duriori cortice teguntur. Hor. in Ser. Sed ñ omne mare est generosæ fertile testæ. Testeus. a. uz. idem qd testaceus. ut apud hiere. prophetam. Vade & accipe lagunculam testeam a senioribus populi.

Testatim aduerbium significat cōminutim.

Testus. us. tegmen testaceum sub quo placentæ & alia coquuntur. Cato. In foco calido sub testu coqui to leuiter. Dicitur & testum: siue teitus testi. Ply. li. xxxii. sub æreo testo hoc græci nocant clybanum. Vnde panis testuaceus dicitur apud nos quem illi clybanum.

Testuacium. qd in testu calido coquebatur. Condimentum ex uariis esculentis a testu sub quo calido coquitur ut inquit Var.

Testudo. animal qd tarde graditur. & phthysicis lienosis caducisq opitulatur. dicta testudo. Varrone teste q testa tegatur. Earum genera sunt Marinæ. paluitres terrestres & lutarie quæ in dulci aqua dinetsantur. Hiero. ad pūidium. Testudo marina quæ est grandis ut insula dum emergit de alto ostendit se in ipso mari tanq petram: nec se monet inde quo ad usq homines naues ligent. Et cum hæc senserit trahit se in altum sed cū elurierit aperit os. & bonū odorem reddit ad quem pisces cæteri colliguntur: Terrestres limacas a limo dicimus. Testudo etiam dicitur materia. rabulatis contexta & coriis cilicinis aut centonibus & aliis quæ difficiliter comburi pñt contecta. Hæc intrinsecus habet trabem. q nuco præfigebatur ferro: & falx uocabatur ab eo q incuruata esset & de muro extraheret lapides. Retro. enim ducebatur trabs funiculis suspensa ut reducta impetuosius feriret. Ideoq & testudo dicta a similitudine repetis. q caput nunc exerat: nunc reducat. Syrius. Tandem condensis arctæ testudinis armis subducto pœni uallo cæcaq latebra pandunt prolapsa fussosis mœnibus urbem. Hoc etiam instrumentum Arietem appellant. ab eo q aries fronte. i. capite pugnat. Rursus testudines dicuntur loca in ædificiis camerata ad similitudinem aquatilium testudinum quæ duris tergoribus sunt & incuruis. q ideo i templis sic fiūt ut simulachri imago cœli reddat imaginem quod constat esse conuexum: Virg. Tum foribus diuæ media testudine templi. Hinc & scuta dicuntur testudines quæ sint in testudinum mōdum curuata. Nam in armorum generibus milites plærunq sumunt ab animalibus noia. Itē testudo lyra dicitur. qñ Mercurius cithiaram de testudine sicca meditatus est ut bygi. scribit Hor. O decor phœbi & dapibus supremi grata testudo iouis o labo bonum dulce lenimen.

Testudinatum tectum. qd est deuexum in. iiii. partes sicut pectinatum in duas. Vitr. li. ii. Tecta recidentes ad extremos transtra traiiciunt gradatim contrahentes & ita ex quattuor partibus ad altitudinē educunt medio metas quas luto & fronde tegentes efficiunt testudinata tecta.

Testis gñis cōm. qui testimonium pfert ab eo dictus q tueatur statum causæ. uel q añ stet. quasi antestis idest añ stans. Hiero. ad eusto. neutro gñi iunxit. cū inquit. Nec uero inanis sopor. aut uana somnia quibus sæpe deludimur. Teste est tribunal illud añ qd tacui: iudicium teste est qd timui. Testis uero p testiculo masculini gñis est. dictus q uirilitatis testis sit. Virg. Magnis testibus ista res agetur. Cōtestes qui idem testificantur.

Testiculor. qd & testillor dī significat iumentis maribus fœminas. uel fœminis mares admouco.

Testor. aris. testimonium dico. Virg. Testor in occasu. Aliqñ testem facio: uel in testimonium adduco. & alteri⁹ implorato testimonio affero. Virg. Vos æterni ignes & non uiolabile uestrum testor numen ait. Hiero. in paulo. qd nec cui impossibile uideatur Dñm Iesum xp̄m testor. & sanctos angelos eius in ea parte eremi quæ iuxta syriam sarracenis iungitur & uidisse me monachos & uidere eq bus unus. xxx. iam per annos clausus ordaceo pane & lutulenta aqua uiuit. Interdum testari est precari quia precando solemus numina adhibere. Plau. Ipsus tete per superos ois testatur. Et testari testamentum facere: hoc ē uoluntatem supremam testificari. quia in eo testatus ē quid uelit. Vñ apostolus. Testamentū in morte cōfirmatu⁊ ē. alioqn nondū ualet dū uiuit q testatus est. Sciendū q a testor. qñ significat testimoniū. fit testificoroqñ nero significat tebñ cōdo fit testator & testatrix. qñ significat precor fit ab eo Obtestor. & Detestor. Huius uerbi composita sunt. Attestor q ē testimoniū adduco. confirmo. Vñ attestata fulgura dicta sūt quæ iterato fiebant. uz significationē prioꝛ: attestantia Plau. in p̄fa. Nonne attestaris tua ne ego cū camifex cuiquam mortali libero aures atteram. Contestor testem facio testem inuoco. uel testificando certifico. Ci. L. Flacco. O nox illa quæ pene æternas huic urbi tenebras attulisti: cum galli ad bellum. cantilina ad urbem: coniurati ad ferrum & flammam uocabantur. cum ego te flacce cœlum tertiamq cōtestans. Idem Apio pul. De me tibi sic contestans omnes deos promitto ac confirmo. Aliquando cō testari ē contra testari Hieronymus in exo. Quod si bos competa fuerit ab beri & nudius tertius & cō testati sunt dñm eius. Lact. libro septimo. Sacris litteris contestantibus non resurrecturos esse impios in iudicium. Et rōne præpositionis cō pōt significare simul testari sicut & contestes. Contestari litem. quid sit uide in ordine lsaꝛ. Detestor obtestor uchementer p̄cor. Protestor quod ē cauenda & quæ fieri non debent manifeste denuncio.

Testatus qui testamentum condidit. Cuius contrariū ē Intestatus qui testamentum non condidit. Vnde

& ab intestato dicimus aliquē diem obiisse. Et in significatione passiua. Testatus dī aptus uulgat⁹ ab omnibus cognitus q̄ id quasi omnes testentur Cl. Curioni. Aut certe testatum apud animum tuū reliqueram qđ̄ senserim. Hinc testatior & testatissimus. Aug. li. viii. con. Stupebamus audientes tam recenti memoria & prope nostris tēporibus testatissima mirabilia tua in fide recta. Hirtius. Quanotior testatioq̄ uirtus esset.

Testator qui testamentum fecit. ut est apud apostolū. Vbi testamentū mors necesse est intercedat testatoris

Testatio & testimoniū p̄prie sunt testiū dicta.

Testamentum dictum est q̄ sit uoluntatis nostræ ne iuri testimoniū. un & ultima uoluntas appellatur. Vlp. Testm̄ est uoluntatis nr̄æ iusta sententia de eo qđ̄ post mortem fieri uoluerimus. Et p̄prie qđ̄ perfectum est testm̄ dī. sed abusiue quoq̄ testamēta appellamus ea quæ falsa uel iniusta uel irrita uel rupta idemq̄ imperfecta sunt. In sacris quoq̄ lris oē pactum & placitū testm̄ dī: ut in ps. aduersum te testm̄ disposuerunt. sic laban & Iacob testamentō fecerūt qđ̄ utiq̄ & inter uiuos naleret.

Testamentarius qui testamenta falsa conficit. Cl. lib. iii. offi. Non de sicariis ueneficis: testamentariis furibus peculatoribus hoc loco differendum est.

Testamentarius. a. um. qđ̄ ad testm̄ pertinet. unde testamentariæ tabellæ.

Tesso. is. si. sum. significat spolio nudo. Plan. in am. Illic non uult me de uno pallio detessere. Virgili⁹ Dum tesset bianion alesus.

Testiiulicium. uide in dictione licia.

Tetanothra eiusdem formæ sunt. cuius & psillothra sed psillothris ad pilos uellēdos. tetanothris ad erugandam extendendamq̄ in facie cutem utimur.

Tetanici a tetano morbo dicti sunt. cum musculi q̄ secundū spinam sunt: rigent ita ut se inflectere non possint. Id cum anteriot pars efficit: ut si mentum pectori annectit. Emprosthotonus: cum posterior. O pisthotonus ut si caput scapulis. Cum uero am bæ rigent ex æquo tetanos uocat. ut si ceruix recta & immobilis intendunt. Et si ut ait celsus quidam minus subtiliter & discrete his noibus utunt.

Teter. a. um. dī. qđ̄ ē malū fœdū pollutū. crudele & ī suaue tū ad mētē ptinens. tū ad cæteros sensus. Vt tetra bælua: teterimus hostis. teterimū facinus. teterrima mēs. itē tetro aspectu. tetra uoce: tetro tactu

Tetro. as. fœdo seu horridū obscurūue facio. Pacu. bæ luæq̄ ac ferarum aduentus loca tetret.

Tetra græce: latie q̄ttuor. a qua dictōe mīta cōponūt

Tetradoron. quattuor palmoꝝ. Δῶρον eni ⁊ palmus Ply. li. xxxv. Græci antiq̄ doꝝ palmū uocabant.

Tetagrāmaton. ūni. lfe grāma. n. lfa dicit.

Tetragonus pe. cor. quadrus quadrāgularis. tetragoniſmus. quadratio.

Tetrametrū. pe. cor. metrū quattuor pedum.

Tetrarcha q̄ q̄rtā regni ptē deiet græce τὴ τετράρχης (dī

Tetraplasius: quadruplus.

Tetrastichia. ordo ex quattuor.

Tetraones inter gña ansęr. Ply. lib. x. enumerat.

Tetrici pe. cor. hoies tristes ac seueri a mōte sabinoꝝ tetrico dicti. q̄ asperrimus est. Virg. li. vii. Qui tetricæ horrentis rupes montemq̄ seuerat.

Tetrinnare. proprium est anatum natitium. ut illud in fluuiisq̄ natans sorte tetrinnat anas.

Tettigometra. cicadæ nīs. Τέττιξ. n. cicada. μέτρα

Tethioppobarę teste herodo. sūt populi i lybia (mī

Tethys. thys. & thyos. Cœli & uestæ filia coniux neptūni & nymphaꝝ mater ut inquit Sal. At Ouid. li. iiii. fas. Videtur sentire illam fuisse titani filiā. q̄ fuit saturni frater natu maior. Ait. n. Duxerat oceanus quondam titanida tethyn. Vnde & oceani uxorem illā fuisse cōstat. Quæ q̄q̄ p̄ mari ponitur Thetis cū. h. in prima. & i. latino facit grm̄ thetydis pro pelei thessalię regis uxore nerei marini dei filia. & Achillis matre. Tethys autem maior filia fuit terræ & cœli hesiodus i theogonia. Τηθύν τε θεὰ τέκεν Ὠκεανὸν δεμνιὰ σεμνὰ Τηθύος ἐν κραδίῃ μιχθεὶς Τηθύν τε ἑλικώπιδα κούρην

Teucer qui & teucrus nomē p̄prium troianorum regis. Quo nomine etiam dictus est telamonis filius Teucer. a. um. idem qđ̄ troianus ut est apud Virg.

Teuchos: latine uas: instrumentum uolumen liber. hinc Pentateuchus.

Teuta Illyrioꝝ q̄ ob castitatis meritū metuit ut lōgo tpe uiris fortissimis iparet: & romāos sæpe frāgeret.

Teutates pe. pro. lingua gallica dictus est Mercurius q̄ ab illis humano sanguine placabatur. Hunc plato inuentorem fuisse geometriæ & astronomiæ atq̄ taloruꝫ scribit. Luc. libro. i. Et quibus inmitis placatur sanguine diro. teutates horrensq̄ feris altaribus hesus. Lact. li. vii. Galli hesum atq̄ teutatē humano cruore placabant deos: qui fatte ferāis ritus diu similiter apud italos stetit qui latiale ioueꝫ & iuuentum humana placabant hostia.

Teutrania ut ī q̄t Ply. li. v. troadis ps ē ī mediterrāeo.

Texo. is. texui. textū p̄prie telam struo. Ter. in heau. texentem telā studiose ipsam offendimus. Per translationē texere ponit⁹ p̄ cōponere facere fabricare scribere colligare ut historiam tabellas & huiusmodi. Hiero. in prolo. li. v. Quæq̄ diuerso scribantur metro. tū eiusdem numeri texuntur alphabeto. i. cōponunt uel colligant. Aliqn̄ p̄ ornare p̄ferre. ut neglecto crinē more texere & alia huiusmodi. Hui⁹ cō posita sī. Attexo qđ̄ est appono. Aug. li. xv. ci. dei Nā oīa quæ gesta narrant aliqđ̄ ē significare putāda sunt sed pp illa quæ aliquid significant etiam ea quæ nihil significant attexunt. Contexo. compono coniungo. Virg. li. ii. Cum iam hic trabibus contextus acernis staret equus. Detexo quod textum erat destruo. interdum etiam ualde texo. finio perficio. Virg. Viminibus mollīq̄ paras detexere iunco. nā de non minuentis est sed augentis inquit Ser. Intexo intus texo innecto inuoluo. uirg. lib. iii. Ge. utq̄ purpurea intexti tollant aulæa britanni. i. intus texti. Et li. ii. Illa tibi lætis intexit uestibus uimos ideīt innectit. Prætexo. ante texo. Retexo & subtexo. qđ̄ ē iuxta seu subtus texo. Ply. li. x. Quapp ue ingeniosꝫ p̄dictorum ita & reliqua subtexet dissertatio.

Teudamedus: nomen patris pelagi ut inquit Homer. libro secundo Iliados.

Textim adnebium significat texendo.

Textilis & hoc textile pe.cot,qđ texendo factum est ut textilis corona & textilis uestis. Añ cuius usum fuit nexilis uestitus ut docet Lucr. Nexilis añ fuit uestis q̄ textile tegmen. ægyptii primi inuenerunt textilia.

Textor & textrix.qui & quæ texit. Textricula dimi nutiuum est a textrix.

Textura opus siue actus ipse textoris uel textricis.

Textrina:pe.pro.locus in quo texit.qđ & textrinus dī. Vnde Cicero accusat Verrē q̄ nulla domus in sicilia locuples fuerit ubi ille non textrinum institu erit. Interdum & textrina dī ars seu scia texendi. Ply.li.xi.Quam non ad hoc uidet pertinere crebra tapexitas telæ. & quædam politura artis ipsa per se tenax.zo.textrinæ.

Thalamus pe.cot.Coniugis utriusq̄ cubiculum.hic epithalamium.

Thales fuit unus ex septē græciæ sapientib⁹. q̄ eodē tempore in græcia fuerūt.hic obiit cuj certamē spectaret æstu ac siti fatigatus. hic fuit geometriæ pe nes graios primus repertor.& naturæ rerum certissimus explorator & astrorum peritissimus contemplator qui reperisse fertur.temporum ambitus:uentorum flatus.stellarum motus.tonitruuj sonora miracula.siderum obliqua curricula.solis annua reuerticula. Eius illud est cum forte interrogaretur qđ esset difficile:seipsum nosse. Illud quoq̄ cum sciscitaretur quomō optime & iustissime uiueremus:si q̄ in aliis reprehendimus.ipsi non faciamus.

Thallassicus color qui similis est fluctibus maris græci thalassan mare dicunt. Plau.Nescio quis tecum Incedit ornatu quidem thallassico.

Thalassometra .dī maris mensor. Amb.li.hexa.Geometram audiuimus thalassometrā nūq̄ audiuimus

Thalassio:carmen nuptiale.ita dictū a uoce quam in nuptiis afferebant.quæ erat thalassius.lege Liuium Var.scribit Thalassionem in nuptiis signum esse nificii.thalassionem.n.uocabant quasillum uas lanificiis aptum. Plutarchus uero hanc in nuptiis uocem primo habitam fuisse affirmat. q̄ græci thalassion lanificium uocant ea ratione ut prouocarentur uirgines ad opera:& potissimum ad lanificia.

Thalia cū accētu in antepe:a θάλλω germino uel uireo.qm̄ in longum tempus poetarum laus parta uirescat.Nam græce.θαλία.cum accentu in penul. nna gratiarum.

Thali dicuntur in portis & cœpis & allo medii fistipites.θάλλειν.ideſt.uirescere.unde & pro germine arborum ponitur.

Thalestris:regina amazonum: quā alii minithea uocant.Hæc cum trecentis mulieribus occurrit.xxxv. dierum inter confertissimas gentes itinere facto alexandro in hyrcania res gerenti ut liberos ex rege susciperet.Et ut uisa est uterum implesse discessit.

Thanatos:latine mors.a quo athanatos immortalis Est & thanatos insula in oceano gallico britannię proxima:ut Solinus refert. Frumentanis campis sœlix. In ea nullus anguis uiuere potest.quin aliporta ta aliquo terra angues illico perimit. dicta thanatos a morte serpentium.

Thasium genus uini a thaso insula maris ægæi una ex cycladibus quæ a thaso phœnicis filio qui eā incoluit dicta est. Vel a thasone ueptūni filio. Sic thasiæ uites. Virg.li.iii.Ge. Sunt thasiæ uites:sunt & mareotidis albæ.Et thasia nux q̄ amygdala a thaso thraciæ insula.

Thassi populi in thaso habitantes.fuit hæc insula aurea uocitata pp aurū qđ illic effodiebatur.

Thauma apud græcos miraculū & admirationē sīgt.

Theatrum latine uisorium a Cassiodoro:speculatorium a Cypriano dī.a θεάομαι.qđ est uideo q̄ turba conueniens eminus uideatur & uideat. Est autē ædificium in hemicycli spēm factum ad uidenda spectacula idoneum. Aliqñ tñ ponit̄ p spectaculo Mar. Quicqđ in orpheo rhodope spectasse theatro dicit exhibuit cæsar arena tibi. Aliqñ p multitudine spectante ut Magno theatro hæc acta sunt.i. multis spectantibus.

Theatricus.a.um.nomen possessiuū.Aug.li.iii.con. Rapiebāt me spectacula theatrica plena imaginibus miseriarum.

Theatralis & hoc theatrale. Idem qđ theatricus.seu qđ ad theatrum pertinet. Vnde dicimus theatralia spectacula.

Theatridion diminutiuum forma græca a theatro Var.li.iii.de re.rus. Inter has exteriores gradatim substructum ut theatridion auium nutuli crebri in omnibus colūnis impositi sedilia auium.

Thebæ es & theba.æ.& thebæ.arum.Ouidi⁹.desine Quid referam æsopon quem cœpit martia thebe. Sta.li.viii.th.Viue superstes ait diræq̄ ad mœnia thebæ sol⁹ abi.& li.xi. Aut danais adice rogos aut prælia thebis.nomina quarūdam urbium quarum una fuit in ægypto a busyride ægypti rege condita quæ græce heliopolis.i.solis ciuitas ambitu.cxl. stadiorum ut refert herod. Vrbs insignis publicis priuatisq̄ ædificiis quam Ply. totam pensilē fuisse scribit quæ centum portas habuit in quarum singulis memoratur.cc.custodes excelluisse equis & curribus.subterquam reges soliti erant maximos exercitus armatorum educere nullo ex oppidanis id sentiente.Iuue. Atq̄ uetus thebe centum iacet obruta portis.Ab hac teste Plynio li.xxxvi.regio thebaica æthiopiæ contermina cognominata est. A qua & thebæi cum diph.& fructus palmarum eius thebaides & thebaicæ dicunt̄ a Plynio. Alia thebe fuit in boetia a cadmo agenoris filio condita: quam amphion muris ornauit.Bacchi & herculis clarissima patria.ab Alexandro magno postea euersa quæ & draconigera dicit̄. quia a cadmo cum quinq̄ uiris ex dracone ab ipso interfecto natis constructa fuit Var.tñ li.iii.de re.rus. scribit hanc urbem ab Ogyge ædificatam.Ab hac thebani dicti sunt. Hic heptapylos uocat Apul.ab eo q̄ septem portas habebat inclyta duobus ducibus Epaminunda & Pelopida.Hæc etiam dicta fuit Dircea a dirce fonte. Vnde & a statio Dirceus ager thebanus uocatur. Hinc pindarus poeta lyricorum princeps habitus est.Bacchus in africa urbem condidit thebas.

Vnde Hiero. In cõmento epistolæ ad gala. Præterea thebæ liberi quas in africa condidit quæ ciuitas nunc Thebetis dicitur. Alia in thessalia aqua etiam thebani & thebæi. Fuit & thebe in italia ciuitas. Fuit & alia thebe homero teste in cilicia Andromaches uxoris hectoris patria. Vnde Ouidi⁹. Nec eruciere minus quã cum thebana cruentum hectora thessalico uidit ab axe trahi. Alia fuit in lucania ab Aontis colonis condita quam interiisse auctor est Cato. Fuerũt & thebæ corsicæ. Est & thebe nõ uirginis e cuius gremio geminæ columbæ ut est in fabulis cum euolassent. altera ad hammonis fontez tetendit & ibidem responsa dedit. altera ad syluam Dodoneam ubi futura mortalibus præcinuit.

Thebais. aidis. uel idos. Et hæc Thebaida. æ: ab accusatiuo græco formatum nomen sicut psis & psida. ægypti regio a thebe denominata. Quod nomẽ potest esse patronymicum a thebe. Quo nomine etiaz appellatum est Statii opus in quo de thebis tractatur.

Thecla nomen proprium mulieris sanctissimæ.

Theca: uagina sepulchrum: loculus.

Thelphusa: urbs prope Orchomenuz arcadiæ a thelphusa Ladonis filia nomen habens. Telphussa uero sine. h. & per duplex. ss. alia urbs in arcadia. telphussium: siue tilphossium est in Boetia ubi laudatus bacchus est a Pindaro telphussa cuius aquæ frigus tiresias uates cum senex potasset & ferre nõ potuisset extinctus est.

Thema. atis. latine positum dicitur.

Themistocles nomen atheniensis clarissimi. Ferchicum ab ingrata patria exul factus & a xerse principe exercitus aduersus athenienses magno cum honore creatus. cum uideret patriæ suæ ingentis cladis periculum imminere hausto tauri sanguine seipsum interemit: ne aut regi de se merito infidelis esset nõ pugnando uinitor. aut patriæ suæ hostis atq; oppugnator uideretur. Vide Plutarchum.

Thensæ: ut docet Asco. Sunt sacra uehicula pompa ordinum & officiorum. sic dictæ q; ante eas linea tenduntur: quæ gaudẽt manu tangere qui deducẽt uel. ἀπὸ τῆς θείμονι. are diuia. Et sic per. th. scribit Ci. de haruspicum responsis. Te appello lentule cuius sacerdotii sunt thensæ curricula præcentio iudi libationes. Liuius libro quinto. Quæ augustissima uestis est thensas ducentibus triumphantibusue ea. uestiti medio ædium eburneis sellis sedere.

Theoria cum accentu in penultima latine speculatio. & intellectus dei. Hinc Theoreticus. speculatiuus. græce. n. θεάομαι cõsydero cõtemplo. Anub. li. hexa. Namq; istarum artium aliæ sunt actuosæ: quæ sunt in corporis motu aut sono uocis. Aliæ theoreticæ. quæ uigorem mentis exercent. Idem ad Simplicia. Vbi legis diuinæ præcepta numerauit. atq; annunciauit populo theoriam postea intelligibilis illius arcæ testimonii uel candelabri uel thymiamatis locuturus immolauit hostias.

Theorema. atis. latine speculatio.

Theoresis. contemplatio.

Theos. Deus. A quo multa per compositionem fiũt.

Theologia. ratio siue sermo de diuinitatẽ.

Theoleptus: numine affatus.

Theodectes nomen philosophi discipuli Aristotelis cui oratoriæ artis libros donauit. Vt eos tanquam suos ederet. Hic fertur multæ memoriæ fuisse.

Theomachus penultima correpta deo repugnans latine dicitur.

Theomenia. æ diuina.

Theogonius genitus ex deo.

Theophrastus. philosophus fuit ex cresso iesbi oppido Tyrtamus initio uocatus. Hic peripateticorum eloquentissimus doctissimusq; fuit. qui ex diuinitate loquendi nomen inuenit. Hic dicere solebat doctum hominem ex omnibus solum neq; in alienis locis peregrinum esse. neq; inopem amicorum. Dictus Theophrastus. quasi diuina eloquentia. Theos. Deus. phrasis eloquentia.

Theophilus: nomen proprium. quo significatur dei amor. theophiles pius amans deorum.

Theosebia. pietas. cultus dei Theosebes pius religiosus.

Theotocos. deum pariens. genitrix dei.

Theodorus. cum accentu in penultima. proprinz nomen uiri. quasi donum dei.

Theodosius. nomen proprium duorum Romanorum principum.

Theopompus. nomen proprium tragici. & oratoris Quo nomine etiam dictus fuit unus Spartanorum Cuius meminit Quintilianus. Et etiam Valerius maximus.

Theognis. Fuit poeta græcus. de quo Plato in li. de legibus. cuius opus incipit:

ὦ ἄνα λητοῦς υἱὲ λιὸς τέκος οὔτοι σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος, ἐνδ' ἀποπαυόμενος

Theon: nõ pictoris famosi. de quo Quintil. li. xi. de isti. ora. alter mathẽatic⁹ q scribit de piritib⁹ ad ptolomæũ astrologũ. alter ẽt iterps apollonii rhodii.

Thera. insula sub euboia iuxta Atticam. De qua Plynius libro quarto. Protinus ab Io. abest thera uiginti quinq; milibus passuum. In ea est Eleusis ciuitas ut libro tertio. Ptol. refert. Ab herodo: thera ponit insula libro. iiii. quam Iusti. putat. therãnem. Alii Corsicam.

Theriace. siue theriaca. A qua & theriaci pastilli nominantur quod emperarum carnibus constent aut certe contra bestiarum uenena proficiant. Dicta ἀπὸ τῆς θηρίων hoc ẽ a ferus siue bæluis uocitata. q; hæc compositio aduersus omnes bæluas uenenatas instituta sit. admiscẽtur ei uiperinæ carnes. hãc uulgus syriacam a tyro serpente appellat.

Theriotrophion. locus ubi fere aluntur Varro libro tertio de re rustica. Syllæ erat supra quinquaginta iugerum macella septa quod non leporarium sed terriotrophium appellabant falso.

Theristrum. uelamen. uel uestis tenuis. Qua utebantur mulieres palæstinæ. Hieronymus in Gene. Quæ depositis uiduitatis uestibus assumpsit, theristrum. Et apud Esaiam. In die illa auferet Dominus ornamentum calceamentorum & pallio la & lunceamina & theristra.

Thermæ: inuentæ sunt ad excutiendum de toto cor/pore sudorem. Sunt enim balnea. Ea certe loca quæ aut talem nobis aquis: aut ipso sine fornice igni cale facto lauandi sudandiue usibus deputata thermas uocauere. Nam θερμὸν. græci calidum dixerunt. a θέρος. æstus. Quæ autem proprie ad sudandum loca habentur. ea Seneca in epistolis sudatoria nun cupat. Quid inquit cum sudatoris: Omnis sudor per laborem exeat. In quibus uero descendimus ut lauemur: balneas uocamus & balnearia. Est & ther me ciuitas in thracia. un thermaicus sinus.

Thermopylæ. pen. cor. mons longissimus. qui incipiens a leucade in occidente & in ægæum mari ha ud longe a Demetriade protendês sauces habet an gustissimas iuxta quas calidæ aquæ scaturiunt. Iõ a caliditate portarum nomen inditum est. Pylas. n. portas græci nominant. & thermon calidum. Ibi enim sunt. ut ibi inquit Stra. thermæ ideò calidæ aquæ herculi consecratæ. Liui. li. xxxvi. scribit iu/gum thermopylarum ita mediam græciam dirime re: ut a pennini dorso italia diuiditur. Et quia calli/dæ aquæ in ipsis faucibus sunt. Ideo inquit. Ther mopylæ locus appellatur. nobilis lacedæmoniorũ aduer/sas persas morte magis memorabili q̃ pugna

Thermopolium: locus ubi calida excitamenta & po tiora uænunduntur. Plau. in Cur. tum illi græci pal/liati capite operto qui ambulant semper uideas bi/bentes in thermopolio.

Themefacio: significat esculentis atq; poculentis in gurgitatis & exhaustis in thermopolio calefacio. Plau. in sti. Me hercule uero eo quantum potest ia3 ne exta cocta sunt. qd' thermisecerat.

Thermodoon. siue thermodon cappadociæ fluuius. quæ est regio asiatica. ut Ply. Stra. & Iustinus tra/dunt. Iuxta quem olim Amazones consederunt. Quarum regina ut Diod. refert in hostiis thermo/doontis urbem condidit. Themisciram nuncupa/tam. prius Onyzacha. postea Cæsaream. Est etiam thermodon oppidum cappadociæ. A thermodon. fiunt adiectiua thermodontius. thermodonteus. & thermodontiacus. Vnde pugnæ amazonum appel lantur. Thermodontiacæ. Proper. Qualis amazo/nidum nudatis bellica mãmis. Thermodõteis tur/ba lauatur aquis.

Theron nomen regis hispaniæ citerioris quasi ardês

Thenoma: ulcus uirilium interim & sedis & partium aliarum multo ac nigro sanguine mali odoris atrã fit caro & corroditur. Ex quo nasci quandoq; solet herpes esthiomenos (ita uocatur ulcus) quoniã ser/pendo corpus ossa usq; deuorat inæquale ac coa/no simile.

Therpsicore una fuit ex nouem musis a τέρπομαι qd' est delector.

Thersilochus: nomen uiri proprium.

Thersites: pe. pro. fuit græcus quidam uir. quo nõ de formior alter uenerat ad troiam: linguaue proteruio/or alter. Iuue. Malo pater tibi sit thersites dum mo do tu sis æacidæ similis.

Thesaurus & thesaurum dicitur. Et est ut Paul. iurisconsultus inquit uetus quædam depositio pecuniæ cuius non extat memoria ut iam dominum nõ ha/beat. Sic enim fit eius qui inuenerit: qd' non alteri fit. Alioquin si quis aliud lucri causa: uel metus: uel custodiæ condiderit sub terra nõ est thesaurus cuius etiam furtum fit. Aliquando tamen thesaurus dicit cuius extat memoria & dominum habet. ut in Gel/lio. Vbi est thesaurus. ibi & cor tuum erit. Ponitur interdum pro loco in quo aurum uel alia bona reconduntur. ut est illud. Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera: aurum thus. & myrrham. capsis uel nasis. Nonnunquam in malã accipitur ut apud Plau. in am. Qui domi uxorem meam in pudicicia impediuit teneo thesaurum stupri. Idem in ru. non. genere pro auro seu argento posuit. qd' quid inest graue quidem thesaurum. hic ego insi/se reor.

Thesaurarium. locus in quo seruantur thesauri Aug. super Psal. Inueniunt nummos & ponunt in the/saurario.

Thesaurizo. as. thesaurum colloco. repono i depositi

Theseus: proprium nomen athenarum regis. ægei. & æthræ filius. Hic uirtutis herculeæ æmulus post p̃ clara ædita facinora extorris patria factus in insu/lam syrum nauigauit. ubi periit interemptus a ui/comede uel ut quidam uolũt ex loco edito post cœ nam deambulando delapsus. Primus instituit athe nis panathenea. hoc est cõmunem celebritatẽ in ho norem Mineruæ quæ græce athena nominatur. Idem in isthmo funebres ludos instituit. Huius ge sta natales & obitum scripsit Plutar. De quo scrip ta fabula est nomine Theseis. Hinc illud rauci tho/se de codri.

Thesis: latine positio figura quæ distinguit sensus o rationis per cõmata. ideò subdistinctiones quas nos uirgula signamus per cola. ideò membra. nos duo bus punctis per periodos. ideò terminos finita sen/tentia puncto. Dicta positio uel positura. quia pun ctis positis conuenientes denotat sensuum partes. uel quia ibi nox pro interuallo distinctionis ponit

Thessalia: regio græciæ quæ sub attica olim compre hendebatur ex una parte Boetiam. ex altera Mace doniam habens. Prius æmonia ab æmone rege. & Pesasgis. & Conargo atq; hellas Vnde Reges hel lenes ut Plynius li. uii. refert. Dicta thessalia a thes salo. æmonis. uel Iasonis & Medeæ filio. Hãc Ho merus Argopelasgicon nominat. Et Stra. libro de cimo scribit dictam fuisse pelasgis sæculis Pyrrhæ a Pyrrha deucalionis uxore. In hac natus est græ cus rex. a quo græcia. Ibi Deucalion cũ uxore Pyr rha. quorum tempore ut inquit Aristoteles. regnante imbrium illuuies maiorem partem populoru thes salię absumpsit paucis qui ad montium culmina se se receperant conseruatis: inter quos deucalion p̃ nasum petierat ratibus q; ad se confugientes per ũ ma pnasi iuga benigne fouebat. propter qd' dictus est genus humanum reparasse. In thessalia sũt mõ tes. xxiiii. quorũ nobilissimi. Pieria parẽs domui q̃ musarum: Pelion & ossa gigantum bello memora ti. item Pindus & Othrys lapitarũ sedes. nec Olym pus. flumina i ea. ut scribit Herodo. sũt Apidanus

Enipeus. Onochonus. Pamisus. Peneus. & Phœnix. A thessalia fit thessalus. a. um. penultima cor. & thessalicus. lica. licum.

Thessalonica pe. prod. urbs metropolis Macedoniæ a qua thessalonicenses dicti sunt populi. Hæc fuit patria theodori Gazæ qui ætate nostra in utraq; lingua doctissimus habitus est. qui e græco in latinum librum de animalibus Aristotelis traduxit. & alia multa opera edidit.

Thesmophoria. i. cerealia latine sacra cereris. q̄ græce dicitur thesmophora. quasi legisera. Prima enim ceres leges inuenisse proditur. quia ante frumentum innentum homines sine lege nagabātur. & ex agrorum diuisione. Primo nata sunt iura. Ouid. Prima dedit leges ceteris sunt omnia munus. Græci. θεσμοφόρον legis latorē appellant. & legiserum

Thespiæ oppidum liberum in Boetia ad radicem parnasi ut inquit Ply. uel ut Stra. inquit heliconi proximum. thespias nobilitauit Praxitelis cupido a Glycerio meretrice ibi consecrata. Hinc thespiades dicte sunt musæ seu nymphæ thespias incolentes.

Thespici: populi sunt græciæ.

Thestylis. nomen proprium mulieris. de qua Virgil. in bucolicis.

Thestor. fuit uir troianus calchantis pater.

Thesiphone. uide retro thisiphone.

Theta: nomen est litteræ græcæ quæ uim detinet. th. aspirati.

Thetis nomen matris achillis. de qua supra in dictione tethys. de nuptiis huius Luc. facit pulcherrimū dialogū: cuius uerba græca ponā mihiq; locoq; latinoq; εἰλίσσω ὦ γαλήνη χθὲς οἷα ἐπῴδησεν ἡ ἔρις περὶ τοῦ λαβέσθαι. & subdit μιλόβιτι πάντα λοιχρυσοῦν ὅλον ὦ γαλήνη ἐπιτέρατα. τὸ δὲ. ὦ κλαὶ λαβέσθω. κἀλιλούμενον δὲ τοῦτο. ὥσπερ ἀμπλιτυδὲς, ἐκεῖ ἔνθα ἔρατο ἔδρεον λίτυ ἔδυνα καὶ λειλίηντο κἀπεσλὰ δέμνια ἀνελόμενος ἐπελίξετο τὰ τετραμμένα

Theuthras: fuit Cilicū ac mysorum rex. a quo (ut theuthramia ægio. & theuthrana urbs iuxta pgamū

Theumesus pe. pro. mōs Boetiæ: a quo Leo theumesius dictus in auditæ magnitudinis. qui omnibus terrori erat: quem Hercules adhuc pene puer occidit: eiq; pellem detraxit qua postea pro pallio semp usus est. Est etiam hoc nomine fluuius & regio. & paruum oppidū in thebanis finibus. Hic Leo a ioue in cœlum translatus dī ut gloriæ herculis consuleret qui eum inermis occiderat.

Theutoni. pe. cor. populi Germaniæ qui & theutōes & theutonici dicuntur. Luc. li. vi. Cantaber exiguis & longis theutonus armis. Hi. ut Pompo. scribit. Loca incolunt prope mare Aciacum Hi duce theutholoco romanorum fines inuaserunt quos Mariꝰ demicit.

Thlasias. dicitur qui habet testiculos attritos.

Tholus. græca dictio. qua significatur uelati sentum breue qd medio intecto ponitur in quo trabes coeunt. & ad quod dona suspendi consueuerūt. Virg. li. ix. Si qua ipse meis uenatibus aut: suspēdiue tholo aut alta aduestigia uexi. Quidam accipiunt tholum pro testudine alicuius ædificii: siue pro domo rotunda. Ouid. lib. vi. fas. Mox didici curuo nulla subesse tholo.

Thorax. latine pectus. unde & munimentum: siue laneum. siue ferreum quo pectus protegitur: thorax appellatur. Stra. li. th. Propugnat pectora thorax. Iulius pol. scribit. Thoracem esse quicqd anterioris dumtaxat partis a collo usq; in coxendicem pertenditur quem conficiunt crates costarum. Qui & ὄλμος hoc est mortarium dicitur. Medici tñ in sectionibus humani corporis thoracem accipiunt inane quiddam in pectore extremas costarum partes utrinq; contingens. Vnde legimus Plynium dicentem. Thoracis uitia purgat. quæ uis intra septa pectoris continentur. Et Cor. celsus docet thoracē tussi obnoxium. Amb. li. hexa. accipit pro ea parte in quam alimenta recipiuntur. Ait. n. thorax ut suscipit alimenta ita superflua ciborum & succos salubres sanguinemq; discernit. Iuuen. pro tunica q̄ tantum pectus tegit cuiusmodi infantes gestāt moris est. Viridem thoraca iubebit. Sue. de aug. Hyeme quaternis cū pingui toga tunicis. & subuculæ thorace lanco & femoralibus & tibialibus munieba tur. Est & qñ thorax turrim significet. & est generis masc. a cuius acso græco θώρακα q dā hæc Thoraca. æ. declinant. Vnde thoracatus.

Thoracatus. qui thorace indutus est. Ply. li. xxxv. pathasius pinxit nauarchum thoracatum.

Thoa: fuit una ex nymphis filia Oceani & tethyos.

Thoas. antis. fuit rex in taurica regione. de quo ouid. li. iii. de pon. Regna thoas habuit mæotide clarus in ora. nec fuit euxinis notior alter aquis. Alter rex Lemni fuit liberi patris filius. & pater Isiphyles Fuerunt & alii hoc nomine.

Thomas. nomen hebraicum uiri proprium.

Thon. thonos. fuit primus qui apud ægyptios medicinam in artem redegit. Alter fuit rex canopi. Thon uero per geminum. oo. fuit uir troianus.

Thoosa. phorci filia. ex qua polyphemum Neptūnus genuit.

Thous: fuit unus ex principibus troianis.

Thracē. es. & thraca. æ. & thracia. Europæ regio inter partes scythiæ posita. Macedoniam sequens. q̄ a septentrione fitrum habet. ab oriente pontum. A meridie ægæum mare. Olim Scython postea thracia a thrace Martis filio: seu ab asperitate dicta Græci. n. θρᾷα χώρα asperum dicūt. Est enim regio ut Pompo. scribit nec cœlo. nec solo. Et nisi qua mari propior est in fœcunda frigidaq; Habet feros homines aspero cultu. In ea sunt urbes celebriores Apollonia. Enos. Nicopolis. Byzantium. perinthos Lysimachia. Calipolis. amnes sunt hebrus & nestos Montes. hemus. Rhodope. & Orbelos. A thracia sunt adiectiua. thrax. thracus. thracius. & thracensis. a thrax fit fœmininum. thrassa uel thraissa diuisa diphthongo. & adiectiuum thraicus & thraicius Item threix quod thracensem iudicat fit fœmininum. thressa. & threissa. Et adiectiua. threicus. threicius. de quibus habentur exempla apud poetas.

Thrasceas uentus qui & thracias & thrasicias dicitur.

Aristoteles. Post argesten uentus fiat thrasceas spi
rat inter septentrionem & occasum solstitialem.

Thrasyllus: nomen uiri proprium. & latine dicit te
merarius: audax.

Thrasybulus: uir athenlensis. de quo æmylius prob⁹
ait. q si pse uirtus ponenda sit dubito an hunc pri
mum omnium ponam. Illud sine dubio nemmem
huic præfero fide: constantia: magnitudine animi.
& amore in patriam. Hic athenas a triginta tyran
nis oppressas in libertatem redegit. Fuit & alius
Milesiorum tyrannus.

Thrasymedes: fuit filius Nestoris.

Thrasus: nomen uiri. quod apud nos fiduciam signi
ficat quæ græce. θράσος. dicitur.

Thrasumenus. pe. pro. lacus in agro perusino: quem
semel totum arsisse scribit Plynius libro secundo. d
hoc Ouid. libro sexto fas. Sunt tibi flaminus thra
sumenaq; littora testes

Thraso. nomen uiri proprium apud terentum.

Threnos: generis neutri. latine dicitur lamentum qđ
in funeribus fit: quo primum Symonides usus est
apud græcos. θρῆνος. n. planctus dicitur.

Threnodia. cantus lugubris.

Thrips. tinea. ἀπὸ τοῦ θρίπτειν qđ significat terere
id est frangere.

Thryius. untis. urbs In helide. A thriunte athenlensi
conditore dicta. Est & fluuius helidis qui in alphe
um decurrit. de quo Home. li. ii. ili. Meminit.

Thronus. a nostris sedes siue solium dicitur. quanuis
in scripturis sacris throni quandoq; non pro cathe
dris sed pro uirtutibus aliquibus in cælestibus in q
bus Deus semp sedeat quasi i quadriga sua ponat.

Thryas: bacchi sacrificula.

Thucydides. is. &. dæ. ppriũ nomen historici græci.

Thyasas dicitur saltatio & chorea dicit quæ baccho
exhibebat. a θύω sacrifico. Virg. Instituit daphnis
thyasos inducere baccho

Thyestes fuit filius Pelopis ex hippodamia. & Atrei
frater ac tantali nepos. de quo Poetæ scripserunt.
Inde thyesteus. a. um. Ouid. libro decimoquinto.
me. Ne ue thyesteis cumulemus uiscera mẽsis.

Thyella. a nostris dicitur procella. ponturq; ab Ho
mero pro una harpyarum.

Thurinus: genus est piscis marini. thurinum oppidũ
inter duos amnes cratim & sybarim ubi herodo. cõ
didit thystoriam. Thurini populi sunt. quos Ply.
in tertia italiæ regione collocat.

Thurion: ciuitas fuit in sinu tarentino. quæ ut quidã
putant ea etiam thurana uocatur.

Thunnus. per duplex. nn. nomen piscis.

Thus & thuscia uide in dictione thus.

Thymbra: genus herbæ aromaticæ abundans i phry
gia. quam thymalem uocamus. Virgilius libro. iiii.
Ge. Et grauiter spirantis copia thymbræ. Herba
hæc est calida & sicca & latine dicitur. satureia. a sa
tyris. q sint in uenerem trinus hæc animalia pna.

Thymbræus appollo dictus est ab agro troiæ uicio
thymbræ pleno in quo eius est & nemus & templũ
sane quia θύμβρα. in deriuatione enim in diphthõ
gũ sæpius mutat: ut αὖρα αὕρας. λάμπω. Dicæ?

θρέπτα cretæus. Vel thymbreus qi. ἀπὸ τοῦ θύμβρα λάζειν
hoc est imbres excitans.

Thymele pe. cor. nomen mulieris quæ prima saltatio
nes in scæna docuit. Græci thymelen scænã uocãt
hoc ẽcã theatri ptem: ubi gestiãt histriões. Mar.
Qua thymelen spectas derisorẽq; latinũ. Suidas scri
bit fuisse aræ in theatris thymelen.

Thymelici: ludii histriones. Vnde a Victr. dictus est
Scænici & thymelici. græce seperatim nominantur i
decretis. dis. ult. de cõle sacerdotes admonens. de cõ
uinio surgere debere anteq; thymelici ingrediantur.

Thymiama. atis odor suauissimus Thymi naturam
referẽs. Hoc incendebat in sacrificiis: appellabantq;
græci Thymiateria uasa odorę quę maiores nostri
acerras dixerunt.

Thymus & Thymũ herba apibus gratissima. Virg.
Dumq; thymo pascentur apes: dum rore cicadæ.
Macer. Si desit thym⁹ p thymo ponet thymbrã sci
piunt medici. Sunt autem duo thymi genia Albi. s.
& nigrum. Vnde bithymum mel qđ ex utroq; thy
mo collectum est. Et thymus ut inquit Iul. Pollux
uermicula est ægyptiæ fabæ magnitudine scabra &
subrubens sanguine cuius sũma ps ut celsus inquit
florem thymi reprãtat in genitalibus sede femin⁹
palmis & inferioribus pedum partibus.

Thymallus: genus piscis precioſi de quo Ambr. li. he
xa. Neq; te in honoratum nostra persecutione thy
malle dimittam: cui a flore nomen inoleuit seu Ti
cini unda te fluminis seu amœni athesis umbra nu
trierit flos es. Quid specie tua gratius: qđ suauitate
iucundius: q đ odore fragrantius. Quod mella fra
grant: hoc tu corpore tuo spiras.

Thyoneus: cognomen bacchi quod a θύω p sacri
fico deductũ putant. qđ illi adhuc inter humanos
uersanti sacrificia reddebantur.

Thyræ ciuitas messeniorum. Sed diuus Augustus la
cedæmoniis adscripsit. q Messenii cũ antonio sen
tire uiderentur Papi. Et lacedæmonium thyræ lo
tura cruorem. Hinc Thyreaticæ spartanorum co
rollæ quædam appellatæ. Sciendum est thyræ nu
mero plurali genere neutro per synæresin esse. τὰ
θυρέα καὶ θυρέ. ἐστὶ si numero singulari. Thyra
quoq; dici potest Strabo Thuriam appellat. Est &
Thyreum oppidum in arcadia. thyræ etiam græ
ce latine hostia dicũtur. A quo thyridion hostiolũ.

Thyrsis nomen pastoris proprium.

Thyrsus: uirga & caulis cuiuslibet herbæ. præsertim
lactucæ. Plynius. Inuentum omnes thyrsos ad so
lia lactucarum prorogare urceis conditos ac recen
tes in patinis. Idem. Folia lactucæ tosta thyrsusq;
ex aceto bibuntur. Alii accipiunt thyrsum pro ha
sta aculeata bacteris obtecta quas in orgus bacchi
ẽis quatiebant. tacitus. Messallina crine fuso thyr
sum quatiens. scribit Diodo. Dionysium in exerci
tu habuisse mulieres thyrsis armatas. Et Macro. ac
Liberum patrem tenere thyrsum quod est lateris te
lum cuius mucro hædera lambente protegitur. Va
de Thyrsigerus dictus est bacchus. Seneca in Me
dea. Candida thyrsigeri proles. Lucretius accipit
thyrsum pro furore seu ardore & instinctu. cuj ac.

Percussit thyrso laudis spes magna meæ cor.

Thysbe.thysbes.nomen puellæ babilonicæ. De qua Ouidius.

Thyssagetæ.populi fuerunt in scythia ultra sauromatas. In horum agro sunt quattuor flumina.uidelicet.Lycus.Oarus.tanais & syrgis.

Tiara generis fœminini penultima producta. Ornamentum capitis persicarum prius mulierum. Quo postea usi sunt reges & sacerdotes. Iuuenalis. Et phrygia uestitur bucca tiara. Virgilius per usurpationem dixit. Sceptrumsacerq; tiaras. Hieronymus ad Fabiolam. Quartum est genus uestimenti rotundum pileolum quasi sphæra media sit diuisa. & pars altera ponatur in capite. Hoc græci & nostri tiaram nonnulli galerum uocant. Non habet acumẽ in summo: nec totum usq; ad comas tegit. sed tertiam partem a fronte in opertam relinquit: atq; ita in occipitio uitta constrictus est. ut non facile labatur ex capite.

Tiatira.urbs in Mysia ad sinistram Caici fluminis partem: Quæ fuit una ex septem ecclesiis. Ad quas Iohannes apostolus scripsit apocalypsim.

Tibia proprie os cruris oppositum suræ. Item instrumentum musicum quo tibicines canunt. sic dicta q; primo ex gruum tibiis facta sit a quibus nomen habet. tum ex harundinibus. facta sit. Hor. Tibia non ut nunc onchalco iuncta tubæq;.

Tibialis & hoc.tibiale quod est idoneum ad tibias faciendas. Plynius. tertia harundo est tibialis calamus quem auleticon uocant.

Tibialia.substantiuum.dñt uelamenta tibiarum. qn etiam arma quibus crura muniuntur tibialia uocantur. Suetonius de Aug. Hyeme quaternis cum pingui toga tunicis & subuculæ thoracæ laneo & seminalibus & tibialibus muniebatur. Paul.iur.cõ. Si tibiale uel humerale miles alienauit castigari uerbe tibus debet.

Tibicen pe.p.qui tibia canit. Dicitur & tiblcina fœminino genere. Gel. Fœminas etiam tibicinas in exercitu habuit. Mar. Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis. Et tibicines in ædificiis appellant columnellæ quibus rustici tecta sua fulcire solent a similitudine tibia canentium qui ut cantantes sustineant. ita illi ædificiorum tecta. nec habet in hoc significato nisi ablatiuum in singulari. Iuue. Nos ut bem colimus tenui tibicine fultæ. Quicquid etiam in sustentaculo alterius ponitur. tibicen dicitur. Ouidius libro quarto fas. Hæc modo uersabat tantem tibicine telam. Vnde Virgilius. per translationem suæ hemistichia tiblcines uocauit. Ipsæ quoq; particulæ quibus uersus replentur tibicines a grammaticis appellantur. Virgilius. Sic forte precatur. Nam forte uacat.

Tibareni ut Herod.li.3.testat.fuerunt populi scythici in asia. De quibus Hiero. Tibareni quos dilexerint senes suspendunt in patibulis.

Tiberius nomen imperatoris romanorum Augusti successons. tiberii autem ex eo dicti sunt q; iuxta tiberim fluuium nascerentur. Vnde & p.y.scribi solꝫ

Tibisis:fluuius in scythia.ut auctor est Herod.li.iiii.

Ticinus:fluuius insubriæ in eridanum fluens. a quo ticinum urbs quæ nunc papia dicitur. Insignis diui patris Augustini corpore. Serenus. penultimam huius nominis corripuit. cum ait. Alia præcepit ticini sententia necti.

Tignus masculini generis. & tignũ neutri. trabs qua uarie dispositа domus extruitur. Et proprie cui superponitur tectum a tegendo nomen deductum. Et tigni nomine omne genus materici ex qua ædificia constant continetur. Sed & in uineis tigni appellatione omnia uineis necessaria continentur. ut puta perticæ pedamenta. Hinc contigno.as.quod est tignis tectum iungo. Plynius libro nono. Alexandri magni classium præfecto prodidere in domibꝰ fores maxillis bæluarum scilicet balænarum facere ossibus tecta contignare ex quibus multa quadragenum cubitorum longitudinis reperta. Et cõtignatio textura ipsa trabium ac tignorum. Coassatio uero assium dicitur.

Tignarius:faber.non solum is qui tigna dolat.sed etiam qui solaria lignea hoc est qui trabes: cæteraq; ad tabulata domus utilia. & omnis qui ædificat intelligitur inquit Caius.

Tigillus.diminutiuum est a tignus.tigillum a tignũ sicut sigillum a signum.

Tigranes.is.& tigranæ.penultima producta propriũ nomen regis medorum. seu maioris armeniæ. Luc. libro secundo. tigranemq; meum. nec pharnacis arma relinquas.

Tigrana:urbs in media regione.

Tigris animal uelocissimum & truculentum a uelocitate nomen trahit. Nam Medi tigrim sagittã appellant. Abundat hyrcania tigribus. Virgilius. Hyrcanæq; admorunt ubera tigres. Arthianus qui res gestas alexandri condidit tigrim feram indicaꝫ nõ eam esse uoluit. quam uulgus tigrim nominat. sed hanc esse thoa. Tigrim uero equi magnitudine. flumenq; magnum. tigris etiaꝫ appellatur propter uelocitatem qui instar belluæ nimia pernicitate decurrit. Hic de paradiso exiens iuxta scripturæ fideꝫ. pergensq; contra assyrios & post multos circuitus Iosepho teste in mare rubrum defluit. Solinus. tigrim fluuium in armenia caput attollere dicit in loco edito ex lucido conspicuoq; fonte. Nec ab exordio statim totum esse. primo pigre fluere non cum suo nomine. At cum fines medorum inuectus sit. tigriꝫ statim uocari. Arecusam lacum influere grauia põdera sustinentem cuius pisces nunquam se alueo tigridis immiscerent. sicut nec amnici stagnum attingant arecusæ. Mox arabas preterfluens mesopotamiam amplectitur. & hidaipem accipiens euphratemq; defertur in sinum persicum. A tigri fluuio dicti sunt transtigritani. qui trans tigrim habitant. sicut transpadani. Et tam pro fluuio quam pro animali. tigris. uel tigridis gẽ facit.

Tigurini fuerunt populi germaniæ qui quartam partem helueticæ continebant.

Tile nomen duarum insularum. quarũ una est in oceano inter septentrionalem & occidentalem plagaꝫ ultra britãniam quæ ultima fuit ex cognitis a roma

nis. Virgilius li. primo Ge. Tibi seruiat ultima tile. In ea solstitio æstiuo nullas esse noctes Ply. tradit. Econtrario ut Solinus refert brumali solstitio nullus pene dies. Vltra eam pigram & concretum mare esse ferunt. Altera in africa contra sinum carthaginis. sunt tamen qui scribant thylen per. y.

Tilos insula est ut scribit Plynius libro sexto cum oppido eiusdem nominis in mari indico celeberrima plurimum margaritis. Ipsa fert palmas. oleas creat uineis abundat. In ea omnis arbor nunquaz foliis spoliatur. Mons Caucasus non longe ab ea incipit qui maximam orbis partem perpetuis iugis penetrat. Eadem insula habet lanigeras arbores ut scribit Plynius libro. xii. Quæ cotonei malli ampii nidi nec cubitus & matutitate ruptæ ostendunt lanuginis pilas ex quibus uestes prætiosæ fiunt.

Tilia. arbor quam græci phyllira appellant. quanuis & ex aliis arboribus tiliæ dicantur. Nam de interioribus corticis ulmi tunicis e quibus uincula tiliæ uocantur. Vnde Plynius de ulmo differens. Corticis inquit interiot tilia lepras sedat. De arbore tilia Virgiliius libro. secũdo Ge. Nec tiliæ leues: nec torno rasile buxum. Hinc. riliaceus. a. um. unde fasciæ tiliaceæ. Iul. Capitolinus de antonino pio. Cum senex inquit & longus esset. incurvareturq; tiliaceis tabulis in pectore fasciabatur.

Tilium. urbs littoralis a latere occidentali sardiniæ.

Timauus penultima producta nomen fluminis iuxta aquileiam. Qui e montibus delatus decidit pro fundum. deinde infrà terram absorptus fiad. circiter. xxx. & centum erumpit in mare.

Timæus: nomen proprium philosophi locrensis. cui diuinum illud opus plato inscripsit in quo de rerum creatione differt. qđ Cicero postea latinum fecit

Timarchides: nomen uiri proprium compositum ex τιμὴ q est honor &. ἄρχοντος. principis. facitq; in genitiuo timarchidis & timarchidæ.

Timantes: nomẽ pictoris celeberrimi. parrhasii æmuli. Inter eius uero ingenii monumenta Iphigeuia oratorum laudibus celebratur.

Timor. ut Cicero. libro quarto tus. inquit. est metus mali appropinquantis.

Timeo. es. mui. uariis modis construitur. Dicimus enim. Timeo te tanquàm inimicum. Timeo tibi rã quam amico ne quid mali tibi accidat. Teren. Pamphili uitæ timeo. Timeo mihi abste. Idem. Heimihi timeo a ehryside. Inuenitur etiam eum ablatiuo mediante de. Ouidius libro quarto fas. Nec timui de morte tamen metus abstitit. Item dicimus. Timeo furem tauro. Iuuen. Cum furem nemo timueret caulibus aut pomis. Et timeo mihi abste mortem. Sciendum est hoc uerbum timeo idem efficere. uel cum negatione uel sine ea. ut timeo ut moriatur. & timeo ne moriatur. Hoc idem facit Metuo Vereor & huiusmodi. Composita sunt. Extimeo qđ ẽ uel de timeo. Plau. in cis. Extimuit tum illa. hinc extimesco. Ci. in Cato. Quod igitur adolescentes & hi quidem non solum indocti. sed etiam nulici contemnunt. id docti senes extimescunt. Pertimeo simpliciter ualde timeo. Idem libro secundo ad heren. De

sensor si pertimuerit: magnitudine periculi non cõscientia peccati cõmotum se esse dicet. Si non pertimuerit: fretum innocentia negabit se esse cõmotũ. Hinc pertimesco Lact. iibio. tertio. Quare non est q philosophis tantum honoris habeamus: ut eorum eloquentiã pertimescamus. Hieronymus huic uerbo addidit ualde. Ex quo timeo. & ualde pertimesco. Prætimeo. ante tempus timeo. Lactã. libro sexto. Nam parcere. i. deest mediocriter uti pecunia. quasi quædam animi pusillitas est: aut prætimentis ne sibi desit. Plau. in am. Humana matre natus. humano patre mirari non est æquũ sibi si prætimet. Et habent ti. syllabã cor.

Timens & timidus. sic differunt quia timẽs ex causa & ad tẽpus timet. timidus sẽp timet.

Timotheus. penultima correpta nomen proprium cognonis athenien sis filii qui acceptam a patre gloriã multis auxit uirtutibus. Fuit enim diligens impiger laboriosus. rei militaris peritus. & quod super oia ẽ εὐτυχὴς. i. fortunatus iperator habebatur. cui sta tua publicitus in foro athenis posita est. ob victoriam qua uictis lacedæmoniis impenũ atheniensium auxit. Post huius obitum non fuit quisquam fere athenis dignus memoria. Fuit alter Timotheus in arte tibiarum clarus quem ferunt duplices ab his quos alius instituisset solitum exigere mercedẽ quã si rides traderentur: geminatum sibi opus dicebat dedocendi ptius. mox docendi. Dictum timotheus ex τιμὴ honor. & θεὸς deus.

Timon apolloniates philosophus. qui apud chalcedoniam philosophiam & oratoriam exercuit. charus Ptolomæo philadelpho. Scripsit tragœdias & comœdias. & satyras. Dictus amarulentus. & mordax syllorum ideò dicacitum scriptor. de quo Gd. Timon amarulentus librum maledicentissimũ contra scripsit qui syllos inscribitur. Fuit & alius Timon athenien sis qui ob naturæ asperitatem in humanã ac inhospitalis appellatus est. & Misanthropos. i. osor hominum. Fugiebat enim hominum congressus atq; colloquia præter unius Alcibiadis. in cuius sepulchro hoc erat epithaphium. quod ipse sibi fecit. Hic sum post uitã miseramq; inopemq; sepultus. Nomen non quæras Dii lectorte male pdant.

Timoniacus. fuit pictor byzantius cæsaris dictatoris ætate qui aiacem cæsari pinxit.

Timoleon. uir corinthius clarissimus cõsum iudicio i qui oppressam a tyrãno patriam liberauit. de quo Plutarchius multa scripsit.

Tinea uermiculus est qui de carne editus uestes aut libros abrodit. Hor. ad librum. Aut tineas pasces taciturnus inertes. aut fugies uricam. aut mictus mysteris ilerdam. Et i ecclesiastico. De uestimentis procedit tinea & a muliere iniqtas uiri. Item tineæ uitris aialia sunt. Elmithes græci dicunt i intestini recti extremo repertæ. Has celsus lumbricos appellat. Item Tineæ sunt uermes ĩ aluearibus apibus noxii. Col. lib. x. Præterea ut tineæ si apparuerint euertantur: papiliones q enecentur. qui plerunq; iter aluos morantes apibus exitio sunt. Nam & ceras erodunt. & stercore suo uermes pgenerant quos

aluorum tineas appellamus. Hinc Tineosus.a.um ut aluei tineosi apud Col.li.x.

Tinia:uasa uinaria apud antiquos fuere ut inquit Festus. Nonius tinas appellauit apud quos grandiora non erant ueluti apud nos sub hoc uocabulo habentur. nec ad eos usus parata. His namq; e ligno fabricatis musta cum uinaceis nostra ebulliunt. apd ueteres autem inter epitrapezia numerantur.

Tinio.is.iui.itum: proprie de metallis dicitur cū ex eorum pulsatione sonus efficitur. Tinnit. enim aurū argentum. æs. ferrum: stannum. aurichalcum & huiusmodi.

Tinulus.a.um. pe. correpta qđ est acutus: ut uox tinnula: & sonus tinulus. qui redditur ex æneis uasis cum pulsantur. Ouidius. Tinula quæ æra sonant. & olent myrrhæq; crociq;.

Tintino.as. pe. correpta. ut tintinatur apud Catul. in carmine sapphico. Dicitur & tintino.is.iui. Aſra. Tintinnire ianitoris impedimenta audio.

Tintinnabulum & tintinale instrumentum æneū mulgo campanellus: nomen factitium a uoce quam facit tintin. Iuue. Et tintinnabula dicas pulsari nemo tubas.

Tingo.is.xi.ctum. uel tinguo. significat inficio macdefacio immergo. Mar. Mentiris iuuenem tinctis lentine capillis. Lact. libro quarto. Cum primus coepit adolescere tinctus est a Ioanne propheta i iordane flumine. Virgilius. Quid tantum oceano properent se tingere soles. i. immergere. Huius compositum est intingo Plynius. Omnibus quæ condiuntur: quæq; intinguntur desyderatus fœtorem tollit manducatum.

Tinctura infectio Ply. libro. xxxvii. Adulteratur maxime tinctura. idq; in gloria regis ægyptii adscribitur qui primus eam tinxit.

Tinctile penultima correpta quod intinctū æ. Ouid. in trist. Et tinctile uinum. f. quod intinctum est spiculo sagittæ.

Tiphernum. ciuitas umbriæ quæ nunc ciuitas castelli dicitur nobilis alumno gregorio græcis latinisq; litteris apprime docto. sicuti eius opera eloquenter elucubrata manifestant.

Tiphis: nit arte carpentaria celebris qui primus gubernandi naues adminicula instituit. Seneca i Medea. Tiphis in primis dominor profundi. apollonius i principio. Τίφυς δ' ἁρπάλιος ἁρμοσιφαὴς πηδάλιον λαιψηρὸν ἔμμορε. ibi autē ἡγεμών & alii interpres ἀναβὰς μὲν ἐν ἡμέρᾳ τῷ ἡλίῳ πυκνὸν δὲ πρόσωπον τῶν ἀστέρων τηρήσειν τὸ πλοῦ πλημμέλησθαι

Tipula penultima correpta uermis sex pedes habens: sed tantæ leuitatis ut super aquam currens non desidat. Plau. Neq; tipulæ leuius pondus est quam fides lenonia.

Tiryns.tis. generis masculini. fluuius est in argo. Tiryns generis fœminini. nomen est patriæ herculis in peloponeso quæ prima argo a Plynio tiryntha uocatur. Vnde & hercules tirynthius appellatus est. quanuis thebanus quoq; dicatur.

Tisiphone. pe, cor. ultricem cædis significat. Est enim una ex furiis a cædib⁹ plectēdis dicta. τίσις ultio uel pœna. φόνος uel φόνη cædes. aut mors cui cura sit mortis ultio. Hor. in Ser. Seruilibus utq; iam peritura modis hecaten uocat altera sæuam: alteta tisiphonem.

Titan. & titanus penultima pro. Saturni frater. cœli uetæ filius. qui etiam pro sole ponitur. quoniam a Titanibus duxit originem. Tradūt titanas sex fratres fuisse & quiq; sorores a Titea matre dictos ut auctor est Diod. Ex quibus unus fuit Iapetus pater promethei. hiperionq; ex titanuꝫ numero est q solis ac lunæ stellarumq; motus obseruasse atq; demonstrasse primus fertur. Ideo solis patris & astrorum fertur. Hinc sol titan. luna titania a poetis dicuntur. Ser. sic habet. Ferunt fabulæ titanas ab ira ta contra deos terra in eius ultionem creatos. Vnde & titanes dicti sunt. ἀπὸ τοῦ τίσεως. i. dest ab ultione.

Titanus. Saturni frater. Quo etiam nomine dictus ē mons thessaliæ a candore dictus. Titānis. idis. dicta est Luna.

Titio. lignum adustum qui ab igne extrahitur. ut est apud Esaiam. Noli timere & cor tuum ne formidet a duabus caudis titionum fumigantium istorum.

Titillo.as. per blandimenta ingero prouoco commoueo. ut sit cum quia carnis pruritum sentit. Nam titillari dicuntur sensus quando mouentur gestinntq; uoluptatis dulcedine. Translatum uerbum a titillatu alarū ubi dulcedo scalpendi est sicut scribit Ply. libro. xi. Lact. libro sexto. Ergo illecebræ istæ uoluptatum arma sunt illius cuius unum opus est expugnare uirtutem: iustitiamq; ab hominibus excludere. His blandimentis & suauitatibus titillat animas. Scit enim quia mortis fabricatrix est uoluptas. Ci. in Cato. At non est uoluptatum tanta quasi titillatio in senibus.

Titus: prænomen romanorum est a τίω honoro.

Titulus. Index cuiuscunq; operis. Vnde in statuis siue picturis titulum dicimus litteras quæ uel artificis uel eius cuius statura uel imago est nomen demonstrat. uel tempus quo factum est declarat. Sue. Plurima & amplissima opera incendio consumpta restituit. sed omnia sub titulo tantum suo ac fine ulla priſtini auctoris memoria. Item titulus libri dicitur. qui uel qualitatem operis: uel nomen auctoris: uel numerum ostendit. Mar. Primus ubi est inquis cum sit liber iste secundus. quid faciam si plus ille pudoris habet. Tu tamen hunc fieri si mauis regula primum unum de titulo tollere iota potes. Ouidius. Legerat huius amor titulum nomenq; libelli. Dictus titulus a tuendo. quasi tutulus q tuetur factum auctoris. & si quis alterius opus esse contendat. ueri opificis indicet nomen. Per translationem quandoq; ponitur p laude & dignitate. Ouidius libro secundo fas. At tua prosequimur studioso pectore cæsar. nomina per titulos ingredimurq; tuos. Aliquando pro monumento. Apul. Auorum & proauorum titulus clarus. Tituli etiam dicti sūt milites quasi tutuli quod patriam tuerentur. Vnde & titi prænomen est ortum. Persius. Hic nec more pbo uideas nec uoce serena. Ingētes trepidat titos

Titulo.as:titulum imponto. Hiero:in prolo. sup ps. Sciendum est.cl.psalmos Dauid cecinisse quanuis aliorum nominibus titulentur.

Titubo.as.pe.cor.proprie pedibus insistere nequeo quales sunt ebrii.aut infirmi.Quintil. Sed ingulatim uulneratum:titubantem straulli. Transfertur ad animum ut apud eundem. Neq; ulla unquam tam facta fuerit dicendi facultas quæ non titubet aut hæreat quotiens ab animo uerba dissentiunt. Titubat quoq; lingua & dentes dicuntur. Lact.de ira dei. Arescant oculi.os tremat:lingua titubet.dentes cōcrepēt

Tithymalus pe,cor.genus fruticis quæ a nostris lactuca marina dicitur.Col.li.x. Tithymalus maiorū quoq; animalium uentrem soluit. Idem paulo supra. Maximusq; uel minimus annuus earum labor est initio ueris quo tithymali florent frutex.

Tityrus penultima. cor.nomē pastoris.& apud nos ancē maior dicitur.

Tityus. Iouis filius. De quo Virg.li.vi. Necnon & tityon terræ omnipotis alūnum cernere erat. Hic ut ferē in fabulis cum latonæ uim inferre uellet ab Apolline sagittis confossus apud inferos magno cū cruciatu demersus fuit.Ouid.li.i.de pon. Sic in consumptum tityi semperq; renascens nō perit ut possit sæpe perire iecur. Huius magnitudinem corporis poetæ dixerunt fuisse nouem iugerum. Vnde Tibul.Porrectusq; nouem tityus per iugera terræ. assiduas atro uiscere pascit aues.

Tithonus pe.pro.fuit Laomedontis filius.Qui ut fabulæ ferunt cum iuuenis esset & decorus ab aurora dilectus & raptus fuit. Ex qua Memnonem genuit sed tandem post longissimam uitam audita Mēnonis filii morte in cicadam uersus dicitur.dicente historia. Longa tithonum minuit senectus.

Tmolus pe.pro.Mons lydiæ ut scribit Ply.li.v.croco florentissimus & uitibus consitus. Seruius scribit eum esse ciliciæ.de quo Ouid.Riget arduus alto tmolus in ascensu cliuoq; extensus utroq; fardibus hinc.illic paruis finitur hipeppis. Est ergo iuxta sardis quæ urbs ex herodoti plynioq; testimonio in lydia est. A quo & nomen flumini datum ē ply.li.xxxiii. Non solitum inueniri nisi in flumine tmolo. Apud Col.li.quarto. Tmolus uidetur esse genus arbusculæ cuius flore sint crocei. A poetis tū quandoq; superaddi.i.post.t.innenimus. Ouidi⁹.li.vi. me. Deseruere sui nymphæ uineta timoli.

Tocos a tacto pario est id qđ corrupte dicimus stocus. ꝑposito.i.sicut fœnus a fœtu.

Toga uestis cōmunis omnium romanoꝝ tā fœminarum q̄ mariū.sed ptexta honestioꝝ.toga uiriorum. Dicta toga a tegendo q; corpus tegat. Hæc laxa erat & insinū multis crispulis subtracta succingebat. Tibul.Et fluit effuso cui toga laxa sinu. Hinc Romani togati dīr. Virg.Romanos rerū dīos gentemq; togatam.qm̄ nero in pace tm̄ togæ usus erat (nā in bello deposita toga chlamydem iumebant aut læna) factū est ut toga pro pace:sicut arma p bello ponatur.Ply. Vt dubium sit toga ne an bello prælantior fuerit. Togarū uero uaria erant genera. Vt toga prætexta:toga niuea:toga picta:toga regia, quæ erat auro & purpura intexta qua reges utebant quæ a Liuio inter insignia triumphantis numerat purpurea ante uocitata. & erat sine pictura. Tunica palmata a latitudine clauorum dicebatur quæ nūc a genere picturæ picta appellatur. Interdum toga accipitur pro peculiari habitu clientum & salutatorum qui togati ibant salutatū ut sportulam conquerent.Mar. Mane uel a media nocte togat⁹ eo.

Togati.togis induti. Vnde romani togati dicti sunt quoniam toga romanorum propria erat. Sic ii qui principes ciuitatis offirmi gratia in forum deducebant ac deinde domum reducebant.qm̄ togis amicti erant togati uocabantur. Iuue. Tubæ rapiendæ togatæ. Hi etiā per diminutionē togatuli dicebāt.

Togatæ comœdiæ:quæ scriptæ sunt secundū ritū romanoꝝ sicut græcas fabulas ab illorum habitu palliatas appellamus. Nam græci supra tunicam pallium ferebant. Togatæ tabernariæ dicuntur comœdiæ in quibus non magistratus sed humiles personæ inducuntur. Dictæ tabernariæ q; olim tabulis domus cōmuniter tegerentur.

Tolero.as.uerbum est mala patientis a cuius participio fit toleranter tolerantia.& toleratus.us. ut hoc est difficile toleratu.p simplex.l.semp scribit.

Tollo.is.sustuli & secundum antiquos tetuli sublatū significat eleuo sublimo. Plaut. Tolle caput Vlp. Ius uicino non esse altius ædes tollere. Aliquando tollere est capere. Virg.lib.iii. Ge. Et sæpe lapillos ut trimbræ instabiles fluctu iactante fabarum. Aliquando suscipere. Sue.de neronis parente. Decessitq; pyrgis morbo aquæ intercutis sublato filio neronē ex agrippina germanico genito. Aliquando nutrire Ter.Quicquid peperisset decreuerunt tollere. Aliquando auferre. Cic.in Iul. Solem enim de mundo tollere uidentur q amicicia e uita tollunt. Aliquā do differre. Plau: Cēs tollo ex hoc die in aliū diem. Aliquando inferre Virg. Tollentemq; minas & sibila colla tumentem. Composita huius uerbi sunt. Attollo qđ est in altum eleuo. Contollo contracto. Plau.in aul. Contollā gradum. Extollo in altum eleuo exalto magnifico. Plau.in am. Deuolant angues iubati deorum in pluuium duo maximi continuo extollunt ambo capita. Sal. Ita eorum quicquam fecere tanta habetur.quantum ea uobis ponere ac tollere præclara ingenia. Interdum differo. Cæcil. Abiuncto.atq; hīc hæc auferr tamen hodie extollat nuptias. Protollo & sustollo de quibus locis suis.

Tolles dicuntur q; tollantur & tumerant. Cuius duri mutiaum tonsillæ quæ sunt in homine sicut glandulæ in sue.cum tumor fauces occupat.

Tolutim.pe.pro.quasi uolutim. Hoc est uolubiliter. Var. Vt equus qui ad uehendū eli natus.tamen traditur magistro ut equiso doceat tolutim incedere. Adeq; tatuo hæc ἐτυμολογία a Iulio pollucc dicitur.quia carpat in curtū terram & tollat uolubiliter ac modice uestigia.

Tolutarius:siue tolutaris equus.quasi uolutarius a pedum uolubilitate qui alio nomine asturco ab astuna hispaniæ oppido appellatur. Hos gradarios appellamus qui molligradu & sine succussatura gestant.

Vnde Mar. Hic breuis ad numerum rapidos q̃ eo T
ligit ungues. uenit ab armigeris gẽtibus astur equi?
Seneca in epistolis. Asturconibus inquit & tolutaribus inanis.

Tolutiloquentia. nolubilis locutio. Neuius. O pestifera trux acerba tolutiloquentia.

Tomacula. uel per syncopen tomacla edulia sunt. q̃ fere ex iecore porcino minutatim concisso & iam semicocto. infusis ouis crudis & caseo optimo. & liquamine pipere aniso gingibere fieri consueuerunt tegunturq̃ omẽto suillo. Huius Tomacinæ appellantur q̃næ tomacula insubres galli nostris temporibus tomacellas. Iuue. Candiduli diuina tomacula porci. Var. Quot annis e gallia apportantur romam pernæ tomacinæ & tomacæ & petasones.

Tomices penultima cor. græco nomine appellantur ex canabi impolito & sparto leuiter tortæ restes. ex quibus funes fiunt. Plynius libro. xvii. docet asseres tomice religandos. Pulullí quoq̃ quos in collo habent animalia ne reste lædantur: tomices uocantur

Tomentum: lana breuis ac concisa quæ ex uestibus a fullone poliendo detrahitur. & quicquid farciminis ex quacunq̃ re sine ex fœno & palea: siue ex plumis fuerit quo culcitræ farciuntur. Var. postquam transierunt ad culcitras q̃ in eas sagos aut tomentum aliudue quid calcabant ab inculcando culcitra dicta. Videtur autem tomentum deduci a τέμνω qđ significat incido. sicut & tomos & tomicus. Seneca Nihil miserius ero si super tomentum circense cubabo. Sue. in Tibe. Adeo alimenta drusso subducta ut tomentum ex culcitra tentauerit mandere. Tomentorum autem aliud leuconicum dicebatur qđ fiebat ex lana alba concisa. Aliud circense ex harundinibus concisis factum. Idq̃ stramentum habebat plebeiorum dictum circense q̃ i circo romano. fierebatur illicq̃ egestosi quiescebãt. Seneca li. de beata uita. Nihilo miserius ero si lassa ceruix mea i manipulo ferri acquieuerit si super circense tomentum per sarcinas ueteris lintei eff luens incubabo Mart. Tomentum concisa palus circense nõcatur. Hæc p leuconico stramina pauper emit.

Tomos ciuitas in ponto ab eo dicta. q̃ illic Medea Absyrti fratris membra frustulatim concidit. Ouid. Inde tomos dictus locus hic quia fertur in illo. mẽbra soror fratris consecuisse sui. Item tomos fragmentum libri est abscissum. Quod tamen & pro ipso libro seu uolumine imperfecto accipitur. Vnde Origenes tertium librorum suorum genus tomos iscripsit quos ut ait Hiero. Nos possumus appellare uolumina. Idem ait. Edidit innumerabiles cõmentarios quos ipse appellat tomos.

Tomyris penultima cor. fuit regina nobilis Massagetarum in scythia quæ cyrum debellauit & interemit De qua Herod. & Iustinus scripserunt.

Tondeo. es. totondi tonsum licet eius composita nõ geminent syllabam pterriti & significat lanã siue capillos & huiusmodi incido. Hiero. in li. g. Accidit ut tonderetur grex eius in carmelo. Ci. li. v. tus. Regiæ uirgines ut tonstriculæ tõdebant barbam & capillum patris. Et tondere pascere & aliquando secare. Virgilius. libro primo Ge. Ter centum niueí tondent dumeta iuuenci. Idem. Nocte arida prata tondentur ideñ secantur. Huius uerbi composita sunt. Attondeo quod est perfecte tondeo. Hiero. ad Marcellam. Et curua attondens interdum falce uinitor aliquid dauiticum cantat. Plau. in cap. Sed utrum stricte me attonsurum esse dicam. an per pectinẽ nescio. Detondeo de quo supra.

Tonso, as. frequentatiuum. unde & detonso. Gel. Capillus dialis nisi qui liber homo est non detonsus.

Tonsus. a. um. participiũ qđ est coma abscissa. ut tõsus homo. sicut intonsus capillatus. Hinc tonsi mõtes qui syluis carent. Intonsi frondosi. Var. Intonsi montes & feris pleni. Aliquando tonsus ponitur p minuto. Virgilius. Tonsisq̃ ferunt manualia uilis. Tonsa oliua dicitur quæ minutis frondibus competa est. quasi a tonsore composita. Virgilius lib. vi. Ipsæ caput tonsæ foliis ciuctus oliuæ. Idem. Tonsisq̃ ferunt mantilia uilis. Tonsus. us. nomen. ideq̃ qđ Tonsio & tonsura. Tonsor & tonstrix nomina uerbalia.

Tonsæ dicuntur oues. Hiero. in canticis. Dentes tui sicut greges tonsarum quæ ascẽderunt de lauacro Et tonsæ dicuntur remi a circuncidendis fluctibus Virgilius libro septimo. Et in lento luctantur marmore tonsæ.

Tonsorius. a. um. qđ ad condendum pertinet ut culter tonsorius. Vide in dictione candeo.

Tonsilis & hoc tonsile qđ tonsum est. ac in orbẽ & comam putatum. ut Tonsiles oleæ. & tonsilis buxus. habetq̃ penul. cor.

Tonsilla. æ. palus dolatus in acumine & cuspide ferratus qui nauis religandæ causa in littore figitur Actius. Tacete & tonsillas in littore edite. Tonsillæ etiam diminutiuum a tole. Toles autem ut inquit Festus. est tumor faucium. Et proprie fiunt circa uuam ex utraq̃ parte infra fauces uocaturq̃ glandulæ ob quandam glandis similitudinem. Possunt etiam dici Tonsillæ tanquam loca in quibus fistulæ & cibalis & spiritalis religatæ sunt. uel quia huiusmodi morbus tam uehemens acutusq̃ est ut nõ minus q̃ acutiores paxilli pungant.

Tonstrina penultima pro. locus in quo tonderi solet Plau. in asi. Libanum in tonstrinam ut iusseram uenire is nullus uenit.

Tono. as. aui. atum. & Tono. is. tonui. itum. Var. in eu. Sonitus matris deum tonitrus tibi semiuri. Et a tonatum fit tonatio. a tonitum fit tonitus. Est autem tonare tonitum reddere sonare. alte loqui. Huius composita sunt Attono. Vnde attonitus stupefactus. Virgilius. Talibus attonitus iussis. Contono simul tono. Hiero. ad Helio. Diuinis uocibus euangelium contonat non potestis duobus dominis seruire. Circuntono. circum strepitum facio. Hor. i Ser. Hunc circuntonuit gaudens bellona cruentis. Detono. Intono ualde tono. ut Intonuit de cœlo Dominus. Hor. in epo. Intonata protulit. Pertono perfecte tono reiono. Hiero. contra Helui. Quãdo uero uox illa pertonuit. tempus breuiatuꝫ est. re-

liquum est ut qui habent uxores sic sint quasi non habentes. Et omnia habent pen. cor.

Tonitrus. us. & Tonitru declinari potest. Ouid. lib. secundo me. Vnde solet tonitrus & flumina mitte re terris. Inue. Et facient optata tonitrua cornas. Est autem Tonitrus ue in quæstionibus docet Sene ca nubis ictæ sonus qui & tonus dr.

Tonescit. tonus fit. Var. Tonitribus templū tonescit

Tonitruo. as. tonitrum facio Hieronymus in ps. ex positione. Quando tonitruat Deus similem uocem facit rotæ.

Tonus: græca uox est. Nam græci. τόνον dicunt so num. Vnde accentum quoq; tonon appellant quos ueteres nostri imitati tenorem quasi tonorem accen tum uocauere. Et Tonus qui & tonitrus. Item To nus neruus qui ex utraq; parte stomachi est. Item Tonus spatium id quanto abest a terra circulus cæ li citimus hoc est lunaris. centum. s. uigintisex mi lia stadiorum ut inquit Martianus. quoniam ut in sonis interuallum cum legitima quantitate mini mum ex duobus sonis inter se diuersis. ita in cœlo minimum a terra spatium ad lunam tonum appel lare placuit. Huius mēsuræ dimidium hemitonion Tonus uero cum hemitonio proportionem facit sesquiplam. hoc est sesqui alteram.

Tophus genus lapidis asperi qui de facili in arenam resoluit. Ouidius. & leuibus tophis. Hinc Tophi nus & Tophaceus adiectiua. Sue. Quæ tophina ac ligneæ antea erant. Plynius. Est alba tusa columbi na argyllacea tophacea arenacea.

Topos: latine locus. Topicus localis. Vnde Aristo teles. & Cicero Topica libros appellarunt idest lo corum sedes in quibus huiusmodi loci demonstran tur. Hieronymus. non topica idest locales sedes ar gumentorum.

Topiarium dicitur opus ex arbore aut frutice aut her ba factum ad decorem. ut sunt testudines camerę naues auiculæ & huiusmodi. quæ ex buxo uel he dera & huiusmodi. quarum natura sequax est & fle xibilis. fieri consueuerunt. Dictum Topiarium ἀπὸ τῶν τόπων hoc est a locis quæ in his uaria consti tuuntur. Quæ & topia ab idoneis scriptoribus nun cupantur. Vic. libro septimo. Habentes deorum si mulachra. seu fabularum dispositas explicationes. ñ minus troianas pugnas. seu ulyssis erationes per topia ceteraq; quæ sunt eorum similibus rationi bus ab rerum natura procreata. Quidam a funicu lis quos in oleo terendo circūligatos instrumentis illis topia græci uocant. Ci. ad. q. fratrem. Topia rium laudauit ita omnia conuestiuit hedera. Plyni Accedit in topiario opere lauri genus quæ taxa di citur. ramos spargit a radice topiarii ac coronarii o peris. Hinc Topiarii dicuntur qui topiaria faciūt sicut coronarii qui faciunt coronas. Idem statuæ myrti genera topiarii faciunt. Et ars ipsa topiaria dicitur ut argentaria. Ci. Vt deniq; illi pallium to pianum facere uideant. s.

Toporhesia dicitur loci positio uel descriptio. nā topos locus thesis positio.

Tornus: instrumentū fabrile quo ligna polita reddūt

Torno. as. ad tornum polio. Plynius libro. xxxvi. la pis est qui cauat tornatq; in nasa coquendis cibis utilia: Item tornare est circūagere. Idem in eodem. Quatum in officina turbines ita uibrati pependē runt ut puero circūagente tornarent. Hinc Detorno quod est de aliquo torno. Plynius libro. xiii. Ligni grādis intus firmæq; duriciæ ex quo uelares deto rnant annulos.

Tornatile. pe. cor. qđ torno factum est.

Toreuma. atis. & Toreumatum. opus politum cæla tum. τορεύω. n. sculpo & cœlo significat. Sunt au tem toreumata opera delicate & eleganter sculpta. siue cælata. Sal. Tabulas signa toreumata emunt. τορεύτην cælatorē græci dicunt. Torentices ars ipsa quæ et anagliptices sculptor & cælator. scribit Plynius. xxxiiii. Primum phidiam artem toreuticē apuisse & demonstrasse quam polycletus Sicyoni mox erudiuit ac consummauit. Mar. Artis phidiacę toreuma claruit.

Torus lectus ab intortis herbis dictus Virgilius. In de toro pater æneas sic orsus ab alto. Toros etiam appellamus pulpam carnis musculosam in qua est robur & ualentia. ut sunt partes membrorum ner uosæ callosæq; & in se propemodum collectæ. Vnde torosus. a. um. Scribit Col. pandos esse boues nouellos cruice longa & torosa. Val. Flaccus. Pro tulit horrendosq; toris informibus artus. qđ & de uenis quoq; cum uaricum in morem quibusdam in locis turgescunt. Cor. Celsus li. vii. Ac per ipsos ue narum toros inæquale est. In hæbis Ply. nutur hoc uerbo de Inula scribens. Breuior is est. sed torosior amariorq; inula. Col. libro. 3. Arbusti nam utem q putare. tam alligare diligenter oportet. Nam ut ex fructus maxime uis consistit: diutiusq; permanet q firmis toris & idoneis locis religata est.

Torulus diminutiuum a torus. i. parus lectus. Plau. in am. Tum meo patri torulus iacet aureus sub pe tasu.

Torale. & per apocopen toral. a toro. Mappa longa quam super linteola ponimus. & omnia lecti stra gula toralia dicuntur. Horat. Ne turpe toral ne sor dida mappa. Namq; super toros sternuntur uestes stragulæ purpureæ seu uirides uersicolores. Idem ser. Et tynas dare circum illota toralia uestes.

Torniamen: ludus erat qui troia dicebatur. quasi pro troiano agmine dicatur torniamen.

Torqueo. es. si. sum. & tortum. significat inflecto. Plynius. Nec tantum binas per diuersas conuersio nes subtexant capita earum præfigi clauis: Ne tor queantur. Virgilius libro secundo. Ge. Itheros tu xi torquentur in arcus idest torquendo sunt. Tor. Vide ut illic sibi os contorsit carnifex. Hinc ali quando torquere ponitur pro gyro celeri rotare. Virgi lius. Ast illum ter fluctus ibidem torquet agens cir cum. Aliquando pro torquendo iacere. Idem. In medios telum torsisti primus achiuos. Aliquando gubernare. ut cœlū & terras qui numine torquet. ali quando p sustinere. ut ubi maximus atlas axe hu mero torquet. aliquā p tormentum inferre. Lactā. libro tertio. Beatus est igitur sapiens in tormentis,

Sed cum torquet p fide: p iustitia: p deo: illa patiē tia dolorꝫ beatissimuꝫ faciet. Do. Torquemus ho minem: extorquemus ueritatem: Hinc Tormentuꝫ & tortura. Aliquādo p filare: ut est illud: Penelope melius: lenius torquetis arachne. Aliquādo p trahe re. Torquetq; sonātia saxa. Huius compositā sunt: Abstorqueo: qđ est torquendo aufero. Contorqueo Virg. li. i. Ge. Proluit insano cōtorquēs uertice syl uas fluuioꝫ rex Eridanus. i. Euertens. Detorqueo. distorqueo. extorqo. intorqo. intertorqo. obtorqo cōtratorqo. retorqo. retro torqo: iacio remitto. Ci. i Cato. Quo quidē me pficiscentē haud sane quis facile retraxerit nec tanꝫ pilam retorserit. Et retorquere est rursus flectere. Col. li. v. Id ut scitefiat memi nerit alligator ue torqueat sarmentū: sed tā inflexū deuinciat. Prætorqueo ante flecto. I. dē lib. iiii. Sed Iulius Atticus pt̄ torto capite & recuruato ne pa stinatum effugiat prædictum semen demersit.

Tortus. a. um. qđ non ē rectum sed flexū. Aug. Hāc unde corrigas qđ inte tortum ē.

Tortum. machina ad torquendū saxa. Pacu. Nam te in tenebras spe lacerabo fame clausum & fatigans artus torto distraham.

Tortuosus. a. um. qđ ē tortū. Ci. i Læl. Neq; n. fidū pōt cē multiplex ingeniū & tortuosum.

Tortile. pe. cor. qđ retortū & replicatū ē. Ouid. Tortilis a digitis excidit anxa meis.

Torto. as. frequentatiuum. significat uehementer torqueo. Pompo. Ubi insilui in cocleatuꝫ eculeum ubi tolutim tortor.

Tortor qui torquet. i. cruciat: uel ad q̄stionem ponit: uel q lapidē tormēto iacit. Vñ ab Ammiano tortores ballistarꝫ appellati sunt q ex ballistis tela cōtorquent & iaculant.

Tortura: supplicium: uel sacris litteris. Seruo maluolo tortura & compedes.

Tortiuum unum est nouissime expressum: ut apud Catonem.

Torculum. quod usu torcular. & per apocopen torcular. penul. prod. ædificium uinarium & machina a torquendo: quo uua torquēt. Prælum a prælucrando p trabe accipi solet qua uuæ calcant. Lacus qui continet multum plo ex uinaceis expressum. Impropriē autem lacus: prælum & torcular: pro eodē accipiuntur.

Torcularius. a. um. qđ ad torcular pertinet. Var. Si sit centum iugerum habere oportet uasa torcularia instructa trina.

Tormina genus morbi a torquendo: cum dolore torquentur intestina exulceratione. Græce Dysenteria ut li. iiii. scribit Celsus. Ex his cruor manet: frequēs deiiciēdi cupiditas: dolor inano est. Ply. Mētastrū torminibus cholericis efficacissimum. Hinc Torminosi qui eum morbum patiunt: quos & dysentericos græco uocabulo appellant. Ci. i taq; dicimꝰ grauedinosos: quosdam torminosos. Nonius. Tormines mas. gne protulit. Hippocrates mortiferū esse signū in dysenteria si carnes egerāt. Galenus scribit dysenteriam fieri quando materia exubctans calore æstatis inficit & fit salsa.

Tormentum: supplicium qđ datur alicui ad pquirenda ueritatem: uel ad cruciatum inferendū. ut est illud. Omnes sancti quanta passi sunt tormenta. Varro uestis triturā tormentum appellat: q ibi frumentum terratur. Et tormentum generale uocabulum est omnium machinarum saxa tela & id genus uaria torquentium. Cæsar. ii. cō. Ad extremas fossas castella constituit: ibiq; tormēta collocauit. dicit aūt tormētū a torquendo ἑλλιπῶς λέγεται ἐκ μέρους ἐπὶ τοῦ ὅλου καὶ τὸ ῥῆμα μέρος ἐστὶ λόγου.

Torques & Torquis tā masculini q̄ feminini gēnis secundum probum: significatq; circulum aureum flexilem obtortum: colli ornamentum & summi pectoris. Propertius. Torquis ab incisa decidit unca gula. Gellius. Caput Galli præcidit: torquem detraxit: eamq; sanguinolentem in collum posuit. Refert Plynius torquibus aureis auxiliares externos donatos fuisse a romanis. At ciues non nisi argenteis. Scribit Vegetius libro secundo. Quibus aureꝰ torquis ob uirtutis p̄miū dabat & hi duplas consequabantur annonas.

Torquatus cognomen Titi Manlii qui ad Anienē occiso gallo torquem detraxit. Hic est ille Torquatus Manlius cuius iussu cum filius aduersus hostem a quo puocatus fuerat pugnasset: eoq; occiso equestria spolia uictor ad patrem tulisset subito: euꝫ q aduersus editum suuꝫ & rei militaris disciplinā fecisset: iussit occidi.

Torris lignum teres cum ardet: Titio torris extinctus. Lact. Titionē uulgus appellat extractuꝫ foco terrē semiustum extinctum.

Torreo. torres. torrui. tostū. sicco atq; arefacio. Quod etiam de frigore potest intelligi. Varro. Frigore torret. Sed usurpatur quandoq; pro Vrere. Virgilius. Iam rapidus torrens sitientes syrius indos. Quandoq; pro assare. Plynius libro decimonono. Si tadi cē bet̄æ in prima tostā superederint odorē extinguis unde carnes tostas appellat uulgus si mutas. i. rq̄d dicā intelliges. Quādoq; p Vertere miscet. Luc. Ingentes fato torrente ruinas. Quidam hoc uerbum ἀπὸ τοῦ τορέυειν derivant qđ est sculpere & claro.

Torresco. torridus fio. A quo Retorresco rursus coquo: uel rursus uro. Columella libro quarto. Deinde sata non ita nutriunt ut ante convalescant q̄ retorrescant.

Torridus. torrida. torridum quod est aridum. Vnde æstas torrida dicitur. Hinc Retorridus. Columella libro tertio. Nisi eum recideris: arbor tota fiet retorrida. Et inde torrida zona quæ an sit habitabilis uel non: nunc campum disputandi non amplum habeo. sed alias dicemus.

Torrefacio: comburo: coquere facio. aut multum calefacio. Columel. li. ii. Et subinde opportunis solibus torrefacta pteris.

Torrido. as. pe. cor. significat cōburo.

Torrens. nomen generis masculini. significat fluuiū qui non de fonte neque de uia aqua sed a pluuiis uel de montibus in ualles descendit & in mare uadit: & æstate siccatur: aquis uero hyemalibus inun

datur & currit. Interdum sumitur pro fluuio. Hieronymus. in psalmis. Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ: & torrente deliciarum tuarum potabis eos. non. siccabit. Torrens uero participium posuit Virg. Hic tñ boreæ curamus frigora quãtũ aut numeræ lupus aut torrẽtia flumina ripas. i. quæ torrentis more fluunt. Hinc Torrentior & Torrentissimus. Iuue. Et Hypseo torrẽtior. i. uolubilior.

Torpeo. es. pui. piger sum. Virg. li. iii. Ge. Cõsertoq; agmine cerui torpẽt mole noua & summis uix cornibus extant. Hinc Torpesco. pigerfio. Sal. i Iug. Cæteræ ingenium quo neq; melius neq; amplius in natura mortalium est inculto atq; socordia torpescere sinunt.

Torpor. animi & corporis debilitatio. a Torpedine pisce cuius cõtractu corpus hebescit.

Torporo. as. pe. p. torporẽ induco. Turpil. Stupidus astat: ita eius aspectus torporauit hois amore.

Torpedo piscis gẽs qui limo mersus occultat se & pisces supra natantes torpẽtes facit: posq; uero obtorpuere deuorat. Ponit & pro pigritia.

Tornus. a. um. a Terendo. e. in o. mutata: ut ait Ser. uel a Tauris qui irati cum quadam truculentia respectant. Nam torui tas proprie taurorum est: uel a torto aspectu. Hinc sunt aduerbia Torue Toruũ & Torua. Plaur9. Quid me torue aspectas? Apul. Cum torum in eos intuere. Virg. Talibus æneas ardentẽ & torua tuẽtẽ lenibat dictis.

Totum & omne sic differunt. q9 totus dicimus uni9 corporis plenitudinem. omne de uniuersis: ut totus auditoriũ hẽt scholasticos. i. plenũ ẽ auditoriũ scholasticis. oẽ auditoriũ hẽt scholasticos. i. oia auditoria. Poetæ tñ ista confundunt. Fit autẽ totus a toquãuis tot breue sit: tonus uero pductũ. Quot9 uero remanet breue. Sciẽdũ est q9 si totũ ẽ pluralis numeri: partes quoq; pluralis numeri esse debẽt: ut binas litteras a te suscepi quæ alteris mihi gratularis: alteris significas te esse incolumen. Si uero totũ licet pluralis sit numeri singulare habeat: tñ partes singulares esse debent: ut Delector duobus poetis altero græco: altero latino.

Totidez significat tot similiter. seu plane tot nec plures nec pauciores.

Toxicum dictum est quasi taxicũ ut inquit Plv. qñ taxos arbor est uenenipñtissimi adeo ut si iumenta taxi folia comederint emoriant. Hanc quidã Smilacem dixere & esse in arcadia tam pñtis ueneni ut si quis sub ea dormiat: cibũ ne capiat moriat.

Trabea nomẽ poetæ cui inter Comicos octauus locus assignat. Hui9 meminit Cicero. li. iiii. tus. Et de finibus. Est & Trabea genus uestis. Cuius tria sunt genera ut Sue. li. de genere uestiũ inquit. Vnum qd dris sacrat. tñ de purpura. Aliud purpureũ qd habet aliquid alibi. Tertium augurale ex purpura & croco mistum. Erat autẽ uestis togata purpura circũducta sub tegmine puniceo quam aureæ fibulæ annectebant. Virg. de Trabea regali ait. Ipse quirinali lituo paruaq; se debat succinctus trabea leuaq; ancyle gerebat Picus equũ domitor. Hinc Trabeati. qui trabea sunt induti. Qui. li. de fastis. Hoc igit nidit trabeati cura quirini cum nudibus populo annua iura dare.

Trabs. & Trabes. is. utroq; modo di gñe femineo. Dicta a trahendo q9 in altum trahat. Propne trabs ut Festus ait sunt duo tigna ædificii gratia simul cõpacta. Nam cum simplicia sunt non trabes sed tigna dicũ: quãuis abusiue pro uno ligno quandoq; dicatur.

Trabica nauis dicta est. q9 sit nauibus confixa. Pacu. Labit trabica in alueos.

Trabales. species tormentorum a trabibus. Hor. li. ca. Te semper anteit sæua necessitas clauos trabales.

Trachea uel trachia arteria pulmonis: quæ & spiritalis physfula dr. Vide in Fistula

Trachelus penultima. pdu. collum spina a uertice ad finem.

Trachys. latine asperum. Hinc Trachyno. as. aspẽ facio.

Trachyna: oppidum Campaniæ: quæ nunc interposita a Tarachyna uel tarachynæ. æ. tñ pluraliter: qd etiam anxur antea dicebat. Nunc autem Tarracina uocatur. Vide supra. Est & Trachyna ciuitas thessaliæ quæ Heraclea ab Hercule cognominata est. Hinc ab Ouidio Trachynius dictus Ceyx coniunx Halcyones. Græci Trachyna uocant asperam. Vnde taracinam quasi trachynam ab aspritudine loci autumat Strabo. Et a trachyna thessaliæ Sophocles tragœdia trachyna dicta est. Vnde Cicero. li. tus. Quas hic uoces apud sophoclem in trachynis edit.

Trachoma. penul. prod. Græce enim τραχωμα uocatur scabricia palpebrarum interior sicut in cadẽ parte glabritas. hoc est defluuium pilorum tradones & mitphosis.

Traconitidis regio. pars Iudææ quam sentit inter mare Libani & lacum Tiberiadis sitam esse. Cuius tetrarches fuit Philippus iuxta euangelium Lucæ. Et est ut Hiero. inquit transiordan arabiæ ciuitatem in deserto contra haustralem plagam quasi ad damascum respiciens. Hanc gentem intulit Cassius Aram: ut scribit Iosephus libro primo antiquitatis.

Trado. tradis. tradidi. traditum. ex trans & do. as & s. abiectis. significat in potestatem do. Terentius in Phor. Verum scientem tacitum causam tradere aduersariis etiam ne id lex coegit. Tradere etiam est docere. Augustinus. Quicquid de arte loquendi & differendi quicquid de dimensionibus figurarum & de musicis & de numeris ũne magna difficultate nullo hominum tradente intellexi. Item significat dicere. Gel. Demosthenem tradunt & uestitu cum toq; cultu corporis nitido uenustoq: animoq; accurato fuisse. Item Mandare: ut cum dicimus Memoriæ prodimus est. Item fidei alicuius cõmittere: ut Nuper mihi tradidit ægon. Item quasi Vendere. Hiero. in Gen. Pecunia digna tradar eam uobis coram uobis in possessionem sepulchri. Item Permutare. Nam in sacris literis: dei a quouis secreto sine destitutio nominat. Vñ apostolus ad romanos.

Tradidit illos deus in reprobum sensum. i. adeo p̄missi sunt deferri in reprobū sensum.

Traduco. is. pe. p. ex trans & duco. In quo n & s fit assimilatione. sīgt de loco ad locum duco. Cæsar. i. cō. Helvetii per angustias & fines Sequanorū suas copias traduxerant & in Heduorū fines pervenerant. Ambr. Transduco usus ē. De profundo ad lumē extrahunt. fluctuantes de infimis ad supna transeuntes. Aliquando Traducere est adulterinora ducere. Plau. Traduce adhuc lineam plusculum. Aliquando Trāsferre. Mar. Traducta est gentilis. Vnde & traducere librū ex una lingua in aliam quidam dicunt. Hoc est interpretari. Aliquando Agere siue pretorire. Ci. Ser. Sulpitio. Qua ratione nobis traducendū sit hoc tēpus. Aliquando Deridere & insania afficere & velut in exēplū p̄ponere: ut est apud eūgelium. Ioseph cū esset vir bonus & nollet eam traducere. Mar. Multoq; traduceris apher. Et Traducere nutrire fouere sustinere. Iuue. Altera quos uudo traducit gallia talo.

Traduces. Iu viribus dīr q̄ aliunde tracti ac p̄pagati sūt. Var. li. i. de re rus. Arbusta ubi traduces possint fieri vitiū ut mediolanenses faciunt arboribus quas nocant opulos. Varro appellat traduces rūpos ubi ex arboribus in arbores traductis vitibus vinea fit. Huius singularis nominativus est Tradux. Col. libr. vi. Si tradux ducem non contingit media virga inter eas deliget.

Tragos latine hyrcus. Vnde Tragœdia. Rursus tragos herba quam aliqui scorpion uocant semipede alta foliis pusillis: racemis rubentibus: grano tritici. Hinc Paratragœdo uerbum. Tragus: conchæ gēs mali saporis. Suidas Τράγος ἐστὶ τὸ τραχὺ δ' ὅμοιά ἐστιν τράχωνι ἴσα παρὰ τὸ τρέχειν φωνὴν ἔχειν τρίχωνα δὲ τράγια δμῶες.

Tragū neu. gēnis. gēs piscatoriæ retis. qd & Verriculum dicit.

Tragœdia. pe. cor. quasi apud græcos p̄ducta ἀπὸ τοῦ τράγου καὶ τῆς ᾠδῆς. Hoc est ab hirco & cantu: quasi hirci cantus. Nam hircus dabatur p̄miū tragicis auctoribus qui rustici & pastores erāt. Vel ab hirco uinacē hostie: & a cantilena eius ipsi⁹ rei apud Virgilium plena. Vel q̄ uter eius multi plenus solēne p̄mium cantoribus erat. Hor. Carmine qui tragico vilem certavit ob hircum. Alii a fæce putant quam græcor quidam Trygan & Tryga uocant: appellatam q̄ ora sua fæcibus plinebant fœnici ante usum p̄sonæ ab æschylo reptum. Idē Ignotū tragicæ gēs inuenisse camœnæ dī & plaustris uexisse poemata thespis qui canerent agerētq; infecti fæcibus ora.

Tragicus quasi hircinus: qui tragœdiam scribit. Tragice aduerbium significat crudeliter: quasi more tragico.

Tragœdus qui tragœdiam canit & recitat.

Tragelaphus. pe. cor. species cervi: qui hirco & cervo similis est barba & villo distans ab aliis dī hircocervus τράγος hircus ἔλαφος cervus de quo in deutro. habetur.

Tragopagus. pe. cor. herba in acetariis laudata quæ a quibusdam. Barbula hyrcina. ab aliis comæ quæ folia habet instar croci in rotundū spīa. Vulgo barba petræ dī in Gallia transpadana.

Tragonia herba quæ adalligata triduo dī consumere lyenes.

Tragion. siue Tragonis herba quæ nascit in Creta Iunipero similis.

Tragopa: auis in æthiopia quæ cornibus arietinis p̄fert caput armatū.

Tragemata. brillaria secūdū Macrobium. i. omne mēsæ secūdæ gēs.

Tragea: siue Tragia. insula una ex cycladib⁹. Ex qua Theogiton pipatetic⁹ Antiocheli familians.

Tragula gēs teli hasta dī q̄ scuto infixa trahat. Sal. li. iiii. hist. Auidissimus atq; p̄paratis ducibus & metentibus ictu tragulæ sauciaret. Plau. in Epi. Tragulā in te iniicere adornat nescio quam fabricam facit. Et tragula rete qd̄ uulgo nūc tractam uocant. Ply. Vsus suberis anchoralibus maxime nauū piscantiumq; tragulis & cadoꝝ obturamentis. Dicta tragula q̄ ex undis ut plurimum trahat.

Tragurium. insula in mari Adriatico adiacens dalmatiæ in qua est ciuitas eiusdem nominis. Auctor Ptolomæus li. ii.

Traho. is. xi. ctum. p uim duco. Trahimur enim inuiti: ducimur uolentes. Virg. Altaria ad ipsa tremente trahit. Aliquando simpliciter ducere. Lact. lib. ii. Nec quid q̄ possit ex omnino qd̄ nou originem adeo traxerit. Aliqñ Leuare. Ci. Atq; etiam ex puteis iugibus aquam calidam trahit. Aliqñ p̄ trahere. Sal. in Iug. Atherbal: ubi intelligit oēs fortunas suas in extremo sitas: hostem infestum auxilii spem esse nullam penuria rerum necessariarum bellum trahi non posse. Aliquando Remouere. Salustius. Nisi ea res longius nos ab incepto traheret. Aliquando Extendere. Virgilius. Illi horridus alter desidia latamq; trahens inglorius aluum. Aliter. idē usus est. Necnō & uario noctē sermone trahebant: i. terebāt uel cōsumebāt. Huius uerbi cōpositæ iunt Abstraho. Attraho: ad me traho. Ci. Treba. Me q̄ te non Romam attraham te qui non huc aduoles. Contraho. Detraho. Distraho. Extraho. Intertraho. Pertraho perfecte seu ad finem traho. Protraho differo prolongo. Ter. in an. Impetrabo ut aliquot saltē nuptiis protrahat dies. Retraho. retro seu rursus traho. Idem. Postq̄ poeta uetus poetam non potest retrahere a studio. Salustius. Fuere tamen extra coniurationem complures qui ad Catilinam in initio profecti sunt. In his erat Fulvius senatoris filius quem retractum ex itinere parens necari iussit. Hiero. in Exo. Retrahe manum tuam in sinum tuū Subtraho p̄prie significat sub siue de medio aufero. Lactantius libro secundo. Qui uel morte subtracti uel absentia fuerant seperati. Hiero. ad Iuha. Audio fauthinam subita nbi dormitione subtractam. Quā doq; furripio furor. Plau. in cas. Nam peculii probam uihil habet addecet clam uiro & quæ habet partū eius haud commodi est quin uiro aut subtrahat: aut stupro inuenerit.

Tracto frequentatiuus est quasi frequenter traho: uel sursum traho. Ter. in heau. Hæc arte tractabat uirg ut illius animũ cupiduz inopia incenderet. Et Tractare est mereri: ut bene tractatti me. i. bene meritus fuisti de me. Item Disserere. q ea de quibus differimus frequenter ꝛ̃gere uidemur. Hinc Tractatus. Itẽ frequenter tangere. Col. li. vii. Talis notulæ uitulos oportet cuz adhuc teneri sunt cõsuescere. manu tractari. Inne. Per puppiz & duros gaudet tractare rudentes. Item Exercere: ut Quod medicoꝝ est ꝓmittunt medici: tractant fabrilia fabri. Item Gubernare. Ci. Bruto. Fuit in Cilicia mecum tribunus militũ quo in munere ita se tractauit ut accepisse ab eo beneficiũ uiderer nõ dedisse. Huius composita sunt Attrecto. Hiero. in Gen. Si attrectauerit me pater meus & senserit timeo ne putet sibi uoluisse me illudere. Cõtrecto Detracto Retracto Obtrecto: q̃ũ aduersus aliquẽ tracto: pertracto pfecte tracto.

Tractus. us. spatiũ regio plaga. Virg. Indicio est tractu surgens oleaster eodem.

Tractim aduerbiũ significat trahendo in longum sine intermissiõe: lõgo tractu. diutine. Plau. in Am. Quid si ego tractim tangam ut dormiat. Virg. Tũ sonus audit grauior tractimq; susurrat.

Traha. gñs uehiculi sine rotis quo coloni utunt a trahẽdo dictũ. Hiero. in li. paral. Et fecit super eos tribula & trahas & ferrea carpenta transire. Virg. li. i. Ge. p epenthesim trahææ dixit sicut nauita p nauta Tribulaq; traheaq; & iniquo pondere rastri.

Trahax: auidus rapax: omnia ad se trahens. Plautus Eho lutũ lenoninũ: eho sterquilinii publicum impute ihoneste iniure: illex: labes populi: pecuniæ accipiter auide atq; inuide ꝓax rapax trahax trecẽtis uersibus tuas impuritates loqui nemo potest.

Traiicio. is. ex trans & iacio. remotis n & s significat traduco trãsporto transfucho. Nam ꝓprie nauꝭ quæ traiiciũt transportare seu trãsuehere aut traducere dici possunt. Alii uero traducũt tm̃: cũ traiicere dñt sicut li. i. docet Liui. Præsemarentũ agens nando traiecerat. Plancus. Ci. Exercitũ ad klas maias rhodanum traieci. In his exẽplis non traiicio p transporto ut quidã uolunt dicentes. Traiicio exercitum. i. transporto exercitum transmare i aut trãsflumen. Traiicio mare uel flumẽ. i. transeo. Liuius de secũdo bello punico. Amnẽ uado traiecit. Aliq̃ Coniũcti z. l dẽ. Traiecit copias ibeꝝ. Aliq̃ Traicere est transfigere transuerberare. Idẽ li. ii. Contra quẽ & ille concitat equũ: tantaq; uis infestis ueientium hastis fuit: ut brachiũ Ebutio traiectũ: manilio pcussum pectus. Hinc Traiectio trãsitio. Ci. li. primo de diui. Cũ cœlũ ex omni parte patens atq; apertũ intuentur traiectiones motusq; itellaꝝ observauerunt.

Trallis urbs lydiæ nõ longe a Magnesia sita in uertice quodã qui promontoriũ natura munitum habet ab aquilone: & a thracibus qbusdam condita. Sunt & aliæ trallis in phrygia ubi sunt Cariæ fines. hæc aliis nominibus dicta ẽ Euantia & Seleutia & Antiochia. Hinc Trallianus. a. um. Ci. in phil. Trallianam aut Ephesinam dicere putes. Ex trallibus fuit Menodorus uir doctus. Hoc nomẽ Trallis secũdũ Prisc. tãtũ pluraliter declinat & tam actũm quã nominatiuũ in is. tm̃ mittit. sicut alpis sardis Syris.

Tralucidũ. qd p mediũ lucet. Plv. Suauiores albæ uuæ qm̃ e tralucido facilius accipiũtur.

Trama: subtegmen. Persius. Mihi trama figura sit reliqua.

Trames. gñis mas. semita transuersa. Liui. li. v. Obli quis tramitibus egressi.

Trans ꝓpositio est q̃ sigt ultra: ut cũ de loco ad locũ & de uno ad alteꝝ & de una re ad alteraz transimus nem facimus. Separatiuq; ut transmare: transmontes. Sed plærũq; cõponit̃ pertim cũ his litteris. A. ut transalpinus. C. ut transcurro. D. ut traduco. E. ut transeo. F. ut transfero. G. ut transgredior. I. ut traiicio. L. ut translego. M. ut transmigro. N. ut trano. P. ut transpono. S. ut transcribo. T. ut transbritanus qui habitat trans tigrim. V. ut transfucho. Sed est sciendũ q cõposita cũ n uel m consonante. uel d amittit n & s ut Trano traiicio traduco. Ia teliquis manet integra nisi cũ s in quo s tm̃ abiicimus: ut transcribo. Apul. tm̃ docet. q si trans ponat cum eo duco: pono: potest retinere & pdere. ns. ut transduco traduco. transpono trapono. transeo & traeo. In aliis retinet ns. nsi in trano trado tranico

Tranare significat altra nare. i. natare. Liui. li. ii. Multisq; sup incidentibus telis incolumis ad suos tranauit. Virg. Supant mõtes & flumina tranant.

Tranquillo. as. quietũ facio. Aug. li. viii. cõ. Tranquillat cœlũ & mare & exaltant nimis quoniam timuerunt nimis.

Transactus pticipiũ. idẽ est qd̃ ꝓteritus. Ci. lib. ii. ad herẽ. In consequenti tpe spectabl̃ quãquid re transacta relictum sit qd̃ indicet aut factum esse malefícii: aut a quo sit factum.

Transcẽdo ex trans & scãdo. significat ascẽdẽdo trãsgrediot.

Transcurro. ultra curro. Ter. in eu. Tu abi atq; obsera hostiũ intus dum ego transcurro ad forũ.

Transcribo. idem qd̃ excribo. hoc est ab exemplaribus qdq̃ describo. Quandoq; tamẽ ponit̃ p trado. Virgilius libro septimo. Et tua dardanes transcribi sceptra colonis.

Transeo. is. iui. & transii. itũ ultra eo. a quo Transitio & translitus. & Cõpositũ Pertranseo.

Transitorius. a. um. qd̃ cito transit. Leo pappa. Hæc ergo non transitorie sed cum ingenti tremore debemus attendere.

Transeunter. aduerbium a transiens untis. formatum Augustinus libro tertio ciuitatis dei. Quod unum Salustius magis transeunter attigit. Hoc est in transitu: siue transeundo.

Transenna. per quam aspectus transire potest. Cicero libro primo de orarore pro fenestra seu cancello posuit cum ait. Nunc petas a Crasso ut illã copulaz quam constructam uno in loco quasi p transennaz ꝓtereũtes strictim aspexmus i lucẽ ꝓferat. Transenna ẽt funis extentus dr. Sal. li. ii. hist. Transenna demissum uictoriæ simulachrum cum machinato fretro tonitruum cotonam capiti iponebat nerellio.

Quandoq; ponitur pro decipulo laqueo & funiculo ad decipiendũ concinnato. Plau. in bacc. Nunc e trãsenna hic turdus lõbricũ petit. Et in Ru. In æta te agunda hominũ plurimæ fiũt transennæ: ubi decipiunt dolis atq; æpol in eas plærũq; esca imponit quam si quis auidꝰ posset escam auariter decipiẽtis transenna sua auaricia.

Trãsfero. p. c. trãsferri. di res cũ ñ remanet apud eos a qbus transfert. Ci. li. i. offi. Quod ab Ennio positũ in una re transferri in multas potest. Hinc Translatio quæ fit quoniens nel deest uerboꝝ propꝛietas ul uitaꝫ iteratio. Cicero aũt translationẽ uerboꝝ maxime ꝓbat li. de optimo gñe dicendi cuꝫ inquit. Sed phaicrius demetrius meo iudicio ꝓstat cæteris: cuius oꝺo cũ sedate placideq; loquit tũ illustrant eã q̃i stellæ quædã translata uerba atq; imutata. Translata dico ut sæpe iam quæ p similitudinẽ ad aliam rẽ aut suauitatis aut inopiæ causa trãsferunt. Quintil. aũt quæ sint uerba ꝓpria quæq; translata: quo modo transferant: quæ sit uitiosa translatio: & cur rep ta sit translatio diffuse tradit. li. i. Iusti. dicõs. Propꝛia sunt uerba cũ id significant in quod denoiata sunt. Translata cũ aliũ natura intellectũ alium loco ꝓbent. Vsitatis tutius utimur: noua nõ sine piculo quodã fugimus. Et li. viii. Transferꝛigit nomẽ aut uerbũ ex eo loco in quo primum erat in eũ: in quo aut ꝓpriũ deest: aut translatum ꝓpꝛio melioꝝ est. Id facimus aut quia necesse est: aut quia significantius est: aut ut dixi decentius. Vbi nihil hoꝝ ꝓstabit qd transferꝛi in propꝛiũ. Asco. scribit Translatiua dicta esse non noua. nec nuper inuenta sed aliũde translata. Translatiuum græce μεταφορικὸν. i. pmiscuum uulgare publicum: indifferẽs Trãslatiua sunt & uerba per metbaphoram in alienũ migrantia. Seneca Translatiuas siue trãslatitias sentẽtias quæ sua ora toꝝ supeꝛiꝛ est pro locis cõmunib⁹ intelligit. Sũt & sacra translatitia apud Macrobiũ.

Transfugio. de loco ad iocũ fugio. Liui. li. ii. Magna clientũ comitatus manu transfugit.

Transfuga. pe. cor. qui transfugit. Idẽ in eodẽ Deinde metuẽs ne si consulũ in iussu & ignarus omnibꝰ iret deprehensus forte a custodibus romãis retraheretur. ut transfuga fortuna tũ urbis crimẽ affirmante senatũ adit. Nec solũ ut consultus inquit transfuga is accipiendus est qui aut ad hostes aut a bello trãsfugit: sed & qui p induciaꝝ tps ad eos cũ qbꝰ nulla amicitia est: fide suspecta transfugit.

Transfigo. pe. p. transfodio seu transuerbero. Liuius li. i. Stricto itaq; gladio simul uerbis increpans trãsfigit puellam.

Transfundo. is. de uase in uas fundo. Cato. Vbi dies xxx. pterierint transfundito. ita relinquit usq; ad uindemiam. Ci. p translationẽ Dolobellæ scripsit. Libẽtiꝰ oꝝ meas laudes si modo sint aliquæ meæ laudes ad te transfuderim.

Transgredior. transeo. a pedũ gressu ꝓprie dꝭ: sed auctoritas uetusta liberiorẽ loquẽdi usum dedit. Sal. li. i. hist. Et de his qui nauigassent & de ipsis nauibus eo uerbo uti uoluit in quibus gradus nõ sit deceptio. Nactus obscuram noctẽ æstu secũdo: ac in de trangressus oꝝ rẽcepit mons ꝓceptus a lusitanis. Sic & transgressus. us. p transfretatione.

Transigo. is. pe. cor. ex trans & ago: significat trãseo seu ultra tradico. Sal. Sed multi mortales deditu uẽtri atq; somno indocti incultiq; sicuti pegrinantes transegere Hiero. Et immolantes deo sacrificiũ laudis. noctẽ totam transegere. Aliquando significat Tracto. Ter. in An. Intus transiget siquid qd̃ restat. Aliquando Couenio: concordo paciscor Ci. Treba. Puto cũ Auiano transigere possemus.

Transilio. is. penultima correpta. ex trãs & salio. sed s. abiicitur significat ultra salio. Col. li. vii. si fossam sine cõctatione transilit.

Translego. pe. cor. legendo transcurro siue ultra lego Plau. in asi. Age quæso mi hercle translege.

Transmigro. transmigras. penultima cõmuni significat habitatum eo sine transeo: uel in longioꝝ locum domicilium habitationemq; cõmuto. Hiero. Et persecuti eos sunt de ciuitate in ciuitatem expellentes de iudæa: ut ad gentium populum transmigrarent.

Trãsmitto. is. ultra uel de loco ad locum mitto. Plynius libro decimo octauo. Item cribraria quæ simili modo in tertio remansit cribro angustissimo: & tantum arenas transmittente. Aliquando celeriter transeo. Virgilius. Alia de parte patentis transmittunt cursu campos

Transpicio ultra aspicio. Lact. de opi. Per eas igitur membrana sensus ille qui dicimens ea quæ sunt foris transpicit.

Transtra sunt loca uel tabulæ super quas sedent remiges. Virgilius. Trãstra per & remos. Et apud Ezechielem. Quercus de basan dolauerũt tibi remos tuos & transtra tua fecerunt tibi ex ebore indico. Hæc etiam iuga dici solent. Virgilius. Inde alias animæ per iuga longa sedebant deturbat: laxatq; sonos. Et Transtra Tigna quæ transuersa a pariete in parietem ponigunt. Vitruuius libro quinto. Trabes etiam supra columnas & parastata & antas ponunt in cõtignationibus tigna & axes sub tectis si maiora spatia sunt: & transtra & capoli si commoda columẽ & canteri sed & scdilia in nauibus.

Transuador. & Transuado. as. penultima correpta puadum traicio. Hiero ad Helio. Per translationem Sed quoniam scopulosis locis enauigauit oso & intercannas spumeis fluctibus cautes fragilis in altũ cimba ꝓcessit. expandenda uela sunt uentis & quæstionũ icrupulis transuadatis lætantium more nautaꝝ epilogi celeuma cantandũ est.

Transucho. ultra ueho. Salustiꝰ in Ing. Ex eo numero Medi & Persæ & Armeni cum nauibus in Africam trãsuecti proximos noiiro mari locos occupauere. Augu. Caro Iesu est manæ quam super astra transuexit honorans omnem humanam naturam: & multo magis maternam.

Trãsuerbero. as. trãsfigo. Ci. Martio. Sed q̃ põt esse hoi politico delectatõ cũ ant hõ ibecillius a ualentissima bælua laniaꝝ aut ꝑclara bellia uenabulo trãsuerbero. Trãsuersus. a trãsuerto et debet qd̃ ẽ i ob (uerberaꝝ liquum uerto. licet nondum legerim. Col. libro. ii.

Sed in arando maxime obſeruandum eſt ut tranuerſus mons ſulcetur. Ci. lib. iiii. ad heren. Ecce ibi iſte de tranſuerſo. Heus inquit adoleſcēs pueri tui modo me pulſarūt: ſatiſfacias oportet.

Tranſuolo. as. pe. cor. ad aues ptinet. ſed p tranſlatiōnē poniť p trāſcurro uel p repēte accedo. Hiero. ad dama. Meq; dubiū & qd facerē neſciētē. Ita feſtinus exterruit ut oibus ſternitis ad ſcribendū tranſuolarem. Plau. in Epi. p trapſugio poſuit. Tranſuolauerunt ad hoſtes.

Tranſumo. is. ex allo ſumo. Vnde quæ ex primis tabulis tranſcripta ſunt: ſolēnitate iuris adhibita dōr tranſumpra & actus ipſe tranſumptio. Itē tranſumptio figura ē quā græci μετάλημψιν uocant. cum rem ex alio ad aliuni tranſmouemus.

Tranſuo. is. ex trans & ſuo. ſcd. s. abiicit. Columella libro vii. Media pars deſcripti orbiculi eadē fibula tranſuitur.

Trapetes uel Trapetū. pe. p. mola olearia. a τρέπω uoluo ſeu uerto. Var. a terendo. Virgilius libro. ii. deducit. Ge. Terit ſycionia bacca trapetis glande ſues.

Trapeza menſa ſeu tabula qua argētarii utunť.

Trapezitæ pe. p niſſarii pecuniaq; campſores. Plau. in cap. Subducam ratiūculam quātillū argēti mihi apud trapezitā fiet. Hiero. cōtra Rufi. Quaſi bonus trapezita adulterinæ monetæ pecuniā reprobet.

Trauli q maiori difficultate loquunť. Vnde & Traulis. Lucr. lib. iiii. Magna atq; manifeſta cataplexis plenaq; honoris balba loqui non quit traulis nuta pudens eſt.

Trebia. fluuius extra Placentiā apud quā Annibal romanos uicit. Eſt & trebia Celtiberoq; ciuitas q̄ ps eſt hiſpaniæ.

Trebula oppidum fuit haud longe ab urbe ut ſcribit Ply. Et olim trebulanis ciuitas data fuit. Hinc Caſci Trebulani dicti ſunt de quibus. Mar. Trebulanos gemuit cōnūbat gratia duplex. ſiue leui flāma ſine domamur aqua. Prope trebulanos ſunt & alii populi noie Trebiani. auctore Plynio. li. iii. Sue. ī Tibe. Iteq; eo cēſente ut trebianis legatam in opus noui theatri pecuniā ad munitionē uiæ trāſſerre eō cederet: obtinere nō potuit.

Tremo. is. ſimilitudine uocis quæ tūe cum nalde tremit. apparet. Quo ēt in corpore pili ut ariſta in ſpica hordei horrēt. Et tremere q dē cōmouerī. ſeu agitari ſigt. Plau. in aſi. Nō placet p monſtro eſt: qñ qui ſudat tremit. Interdū poniť p timere. Virg. lii. Hic aliud maius miſcris multoq; tremēdū. Huiꝰ cōpoſita ſunt Contremo. Intremo. Intus ſeu ualde tremo. Virg. li. iii. Et ſeſſum quotiēs motat latus in tremere oēz murmure tninactiā. Pertremo ualde tremo. Et habēt pe. cor.

Tremiſco. is. tremore cōcutior. Virg. li. iii. Sonitū q pedū uocēq; tremiſco. Hinc Contremiſco & pertremiſco. Lact. li. vii. Itaq; trepidabunt oēs & ad luctuoſuz illū ſonitū cōtremiſcēt. Hiero. cōtra Vigil. Ita totus & corpore & animo pertremiſco.

Tremefacio ſicut ſonat. Virg. Tum uero tremefacta nouus p pectora cūctis inſinuat pauor.

Tremor modo ipſam cōmotionē ſeu agitationē: nō timorē ſignificat. Virg. libro. ii. Ge. Vnde tremor terris? Et alibi. Cur ante tubam tremor occupat artus? uenit tamen ex græco τρέμω & illa quæ deducuntur.

Tremebundus. abūde tremēs. Ci. li. iii. ad heren. Sin erit ſermo in iocatione leuiter & tremebunda uoce cū parua ſignificatione riſus.

Trepidus. a. um. idēq; pauidus. Cuius diminutiuus eſt Trepidulus. Gel. Pulli trepidi circumſtrepere Et trepidus Feſtinus. Virg. li. iii. Hic me dum trepidi crudelia limina linquunt immemores ſocii uaſto cyclopis i antro deſeruere. Ser. Trepidi feſtini ut p timorē nō p odiū relictus fuiſſe uideať.

Trepido. as. pe. cor. timeo. Ambro. Trepidare uirginū ē ad oēs ingreſſus uiri pauere. oēſq; um aſpectus ueneri. Et trepidare feſtinare. Virg. li. iii. Dū trepidant alæ ſaltuſq; indagine cingunt.

Treueri. populi Galliæ inter Belgas in cōfinibus germaniæ. Neruiis finitimi.

Treſſis. tres aſſes. Perſis. Nō tres agaſo.

Tris a græco. Nam græci τρεῖς dicunt. Vnde trias adis trinitas. Aliqñ ſignificat ualde. Hinc Inſur. Triſmegiſtus.

Triangulus. figura tres angulos habens: quam græci τρίγωνον uocant. Hinc triangularis & hoc triangulare.

Triarchus nauis triremis præpoſitus. ab archon principeps.

Triarii erant milites fortiſſimi: qui in legione romana ultimi erant. Hi ſi qñ tres fuiſſet in piculo in fronte aciei poplitibus flexis ſtabant ita ut potius animam amitterēt q̄ de loco decederēt. Vnde orti eſt illud ꝓuerbiū cū res ſunt dubiæ. Vēnit eſt ad triarios. Var. Triani dicti q in acie tertio ordine extremis ſubſidio ponerēť. Plau. Agite nūc ſubſidite oēs quaſi ſolēt triarii.

Tribus. us. a tributo dando. nel q ager romanus primo diuiſus in tris partes fuerit: & tres ptes populi factæ. una Taciēſium a Tacio Sabinoq; rege tam amico poſt fœdera. Alia Ramniū ſiue ramnēſium a Romulo. Tertia Luceꝝ a Lucumone. Varro. a. ſcribit Romulū dimicantē cōtra Titū taciū a lucumonibus Hoc ē thuſcis auxilia poſtulaſſe. Vnde q dam uenit cū exercitu cui recepto iam Tacio pars urbis eſt data. Vnde in urbe thuſcus dictus ē uicus. Siue ut aliqui uolūt a Luco. quē Aſyllū nocauerat romulus. Ergo in tris partes diuiſus erat populus ad eo ut q ēt unī ꝑerat pti Tribunus diceret & ſuum ptus dati populo tributa nocantur. Sed poſtea aliæ quoq; partes urbis factæ quæ ſimiliter tribus appellatæ ſunt. Nam in ſex partes fuit diſtributa ciuitas in primos ſecundoſq; Tacienſes Ramnes. Luceres. Quælibet ex tribubus decem curias continebat quæ de nominibus Sabinarum appellatæ ſunt Varro. Feſtus. Plutarchus & Aſco. Liſſenni paulū Liuius ſcribens a Romulo Centurias equitum tres fuiſſe conſcriptas ramnenſes tacienſes & luceres nec uidetur exiſtimare totum populum in hos fuiſſe diſtributum: ſed ſolos eqtes. Aug. in pſal. interpre-

tione sic scribit. Trib⁹ alio nomine dici possunt curiæ: sed non ꝓpriæ. Nam ꝓprie si diximus curias: non intelliguntʳ nisi curiæ quæ sunt in ciuitatibus singulis singulæ: unde Curiales & decuriones. i. q̄ sint in curia uel de curia. Et nostis quia tales curias singulas habent singulæ ciuitates. Sunt aūt uel erāt aliquando in illis quoq; ciuitabus curiæ etiam populoꝝ & una ciuitas multas curias habet: sicut Roma. xxv. curias habet populi. Hæ dūr tribus. Has populus israel. xii. habebat secūdū filios Iaco. Ply. refert quattuor solas urbanas tribus fuisse appellatas a partibus urbis in quibus habitabant. Nam Suburrana. Palatina. Collina. & Exquilia dicebantur.

Tribulis. pe. p. qui ex tribu est. Hora. in epistolis. Vt cū pileolo soleas cōuiua tribulis. Ci. Se. Lucio Cossino amico & tribuli tuo ualde familiariʳ ntor. hinc Contribulis qui ex eadem tribu est. Hiero. li. ii. mathabæoꝝ. Quod cum rex annuisse fertur ad gentilem ritū cōtribules suos transferre cœpit.

Tributim. adnerbium significat p singulas tribus.

Tributum. a tribubus. Var. dictū ostendit. q̄ ea pecunia quæ populo impata erat tributim soluebat. Festus. Tributum dictum quia ex priuato in publicū tribuitur. Sumi postea hoc uocabulū cœpit largius p omni munere qđ a subditis soluit.

Tributarius: qui soluēdo tributo obnoxius ē. Iusti. libro primo. Sed ciuitates quæ medorum tributariæ fuerant.

Tribuni dicti. q̄ tunc in tres ptes ꝑplus diuisus erat: & ex singulis singulis creabāt uel qa tribuū suffragio crearentʳ. Vel qa ut Vege. inqt. q̄ truchant iura militibus. Tribuni etiam uocati sunt q magistratū gerebant: ut regū tpe tribuni celerū: qui centuriis ꝑerant: postea facti sunt tribuni militares in castris qui parē cū cōsulib⁹ habere potestatē qui imperatori opponebsnt ꝑ milit⁹. Tribunoꝝ militarū sicut docet Asco. duo sunt gña. Alii rufuli dr qui in exercitu creari solent. Alii sunt Comitiati qui Romæ comitiis designantʳ. Tribuni militaris officiū: est ut miles ueste nitidus: armis bene munitus: exercitationis usu & disciplina eruditus incedebat. Olim tribuni militū cōsulari potestate ꝑmixtim ex patribus ac plebe creati sunt. Alii fuerūt Tribuni plebis qui in dissensione plebis a plib⁹ facti sunt anno sexcentesimo. xvii. post exactos reges. Alii tribuni ærarii. dicti ab eo q̄ his attributa erat pecunia quā militi redebant.

Tribunitius qui tribunus fuit.

Tribunitius. a. um. qui ad tribunos pertinet. Sal. Nā post q̄. Cn. Pompeio. & M. Crasso. cōsulibus tribunitia potestas restituta est.

Tribunatus. us. ipsa tribunoꝝ dignitas. Cic. in. Læl. De Cai. aut Gracchi tribunatu q̄d expectē non li augurari.

Tribunal. pe. p. locus excelsus in quo residebat: qui ius tribubus rederet.

Tribuo. is. bui. butū. q̄si tributū do. cōcedo. Sed hoc beniuolæ eius tribuendū est. Aliq̄n capitʳ sicut nando. Hiero. in deutro. A quā pecunia tribuc & sic bibemus. Aliq̄n capitʳ pro assumo. ut tu tibi multum tribuis. Aliq̄n ꝑ fauee. Ci. Crassipedi. Cū omniuerso ordini: publicanoꝝ: semper libentissime tribuerim. Huius cōposita sunt. Attribuo. Cōtribuo. Imultribuo. hoc ē aliis ptē facio. Distribuo. diuersis modis tribuo. Ter. in adel. Atq; ētū annumerauit: illico dedit: ꝑterea in sumptū dimidiū minæ id distributum est sane ex sentētia. Retribuo: q̄si retro tribuo. hoc est remunero.

Tribulus. pe. cor. spinæ gñs a semini, trisgulari dict⁹ uel q̄ cuspidat⁹ trifariā seriat. Ouid. li. v. me. Luliū tribuliq; fatigant triticeæ messes.

Tribula. æ. & Tribulū. gñs uehiculi quo frumenta in area terunʳ a tribus latetribus sic appellatʳ. Aug. li. de ciui. dei. Nam sicut sub uno igne aurū rutilat & palea fumat: & sub eadē tribula stipulæ cōminuntʳ frumēta purgantʳ. Virg. li. i. ge. Tribulaq; traceæq; & iniquo pondere rastri. Var. E spicis i aerea excutu grana qđ fit apd alios iumētis iūctis & tribulo.

Tribularium a tribula fieri uidetʳ & significat locum ubi tribulæ secōduntʳ: ut ē apud Col.

Tribulor. uerbū factū ab angustustia & dolore illorū qui tribulū ferri uel tribulū hæbat calcauerint quæ oriʳ in lacubus & paludibus trigoli uſ ferrariæ uulgariter ēt murex: angulata ē: iaciʳ ut uis semper cuspis ē erecta: bellicū ferramētū ē.

Tribrachus. pe. cor. pes. ex tribus breuib⁹ syllabis cōstās a Τρεῖς & βραχὺς qđ sigt breue. ut Tecorydono alexi. Vbi dōno a tribrachus ē cū uocalis ante uocalem breuis fiat.

Trica. apuliæ oppidū. Vide in dictione Apina.

Tricæ. capilli pedibus pullorū gallinaceorū inuoluti. Quoniam nero gressum illoꝝ impediant: factum est ut omnia impedimenta tricæ dicantʳ. Plan. in Cur. Quod argentum tu mihi? qnas mihi tricas narras. Indē Extricare & Intricare p expedire & ipedire.

Tricephalus. pe. cor. qui habet tria capita.

Triceps. tris capitū. Seneca. Tricipitē secum bæluam manibus trahens.

Triclinium. latine discubitorium dici potest. Est enim locus in quo discumbebāt & cœnabant ꝑcipue in cōuiuiū accepti a tribus lectis quos sternebant cōtignis. Nam tris mensas inconuio apponere uetères solebant & iacendo cœnare sicut turci faciunt. Τρεῖς enim tres κλίνη lectus dicitur. Hinc Hor. Sæpe tribus lectis nideas cœnare quaternos e quibus unus auet quauis adspergere cunctos præter eū qui præbet aquam. Iuue. Ergo duos post si libuit, menses neglectum adhibere clientem tertia neuacuo cessarer cuscitra lecto una simus ait. Virgilius. Inde toro pater Aeneas sic orsus ab alto. Quintilianus locum intellexit cum ait. Vix eo limen egresso triclinium illud supra conuiuas corruit. Apul. libro decimo. Iam deniq; cœnati e triclinio domini decesseramus. Hunc locum Cicero appellat Conclaue. Cuius hæc sunt uerba. Nec interconclaue illud cecidit. Propne tamen conclaue dicitur quicunq; locus secretior ubi colloquia fieri solent. Habetque unam clauem communem domestícis: nec est omnibus ad eum eundi potestas. Vitruius. In triclinariis cæteriq; conclauibus.

maximus est usus luminũ. Constat igitur Triclinium & lectos discubitorios & ipsam cœnationem. i. locum ubi super lectis cœnatuti discũbebant significare. Sed postea triclinium per abusionẽ apparat⁹ ad mensam factus dici consuevit: & coacta in locum unum parandæ paucorum cœnæ supellex necessaria. Hinc Architriclinus qui huic ministerio p̃est. Vnde Ci. sterni triclinia & in foro sterni iubebat. Sic Bielinii locus attributus cõuiuio a duplici ordine discũbentiũ. Plau. in Bac. Aduortite mnesiloche & tu pistocleres iam fabite in biclinio cũ amica sua uterq; cubitum eatis.

Triclinarius minister q̃ in triclinio ministrat.

Triclinarius. a. um. & Triclinaris & hoc triclinare qđ ad triclinium pertinet: ut mappæ triclinares: & lectꝰ triclinarii: triclinariũ. Ply. lib. ix. Qua purpura quis nõ inquit triclinaria facit?

Tricolon. pe. p. latine trimembre dr.

Tricones. morosi & ad ridendum duri.

Triduũ. spatiũ triũ dieꝝ. a quo Triduanus. a. um. uñ de triduanas inducias legimus.

Tridens Neptumni sceptrum: & quicquid habet tres dentes tridens dicit.

Triemeros. latine triduanus. pe. cor.

Triennis triũ annoꝝ. Nam triennis: trimus: & trium annoꝝ idẽ significant. Vnde Hiero. in testamento ueteri. Sume mihi uaccam triennem: & capram trimam. & arietem annoꝝ triũ. Hinc triennĩ spatiũ trium annoꝝ. triẽnalc adiectiuũ.

Triens nũmi gñs: tertia pars assis. Iun. Nec hẽt ifelix quẽ porrigat ore trientẽ. Itẽ sumit pro calice. Prop. Cũ fuerit multis exacta triẽtib⁹ hora. Apud Victr. Trientes. siue qđ idẽ est Triẽtalis materia nomẽ habent a mensura q̃ asseres instrumenti eius triẽtales hoc est crassitudine quattuor unciaꝝ essent.

Triẽtalis hærba a mensura dicta est. i quæ folio trientem æquet amplitudine.

Triental. uasis gen⁹ tertiam partem sextarii capiens. Persius. Calidumq; triental excutit e manibus.

Trieris. pe. p. nauis magna q̃ græce Durachon a tribus sessionib⁹. Latine triremis: aut pene idẽ. Hiero. in li. numeri. Venient in trieribus de italia superabunt assyrios.

Trierarchus. præfectus trieris. Ci. in uer. acti. iii. Quare charidemũ chiũ testimoniũ priore actione dicere audistis se se cũ esset trierarchus.

Trieteris. pe. p. spatiũ triũ annoꝝ. Sta. li. iiii. th. Lydius & atra sacrum recolet trieteris ophetem. Mart. Aspicis ut puus nec adhuc trieteride plena regulus auditum laudet & ipse patrẽ.

Trietericus. triennalis. a τρεῖς & ἔτος annus. Hinc Trieterica appellata sunt sacra bacchi: quia triẽnalia: quæ tertio quoq; anno sumptuosiora annuis eius orgiis agitebant. Instituta sunt. n. cum ex india uictor redisset a triẽnio quo peregrinatus est. Oui. li. ix. me. Vtq; tuo moto ples semeleia thyrso. Ismariæ celebrant repetita triẽnia bacchæ

Trifaux. tres fauces habens. Vnde Cerberum trifaucem uocant.

Trifax. uel triforum. telũ longitudine triũ cubitoꝝ.

Trifariam aduerbiũ significat tripartito.

Trifer. a. um. qđ ter fructus p̃ducit.

Trifidus. a. um. p. p. qđ in tres partes diuidi potẽt.

Trifinium. dicit ubi trium agrorum terminus est.

Trifolium simoniamum hærba est quæ inuenitur frigosis locis efficacissima traditur cõtra uiperæ uenẽ: odoris grauis: neq; ab similis bituminꝰ. Et id circo græci eam ἀστραγάλιον appellant: nostri autem propter figuram acutum trifolium uocant. Nã longis & hirsutis foliis uiret: caulẽq; robustiorem facit q̃ pratense.

Trifur: trifurcifer: tricerberus: plusq̃ fur plusq̃ furcifer magnus cerberus. Nam tris p̃ualde quandoq; accipit a græcis. Plau. Non fur sed trifur.

Triga quasi triaga a tribus equis iunctus. currus qui a tribus equis trahit. Inde trigarium dictum trigarũ currule certamen. Ply. li. xxviii. Ferũ uerorem principem hac potione recreari solitum cum sic quoq; se trigario approbare uellet. Et libro. xxi. dign. Et si triga uæ nierit retinenda erit rota: & si quadriga redibeatur. Trigarius locus iuxta campum martiũ. Ply. libro ultimo. Ne equos quidem in trigarios p̃ferri nllis uernaculis animaducrto. Apud Martianũ quoq; Capellam. libro nono. qui de musica inscribitur. Trigarium inquit supplicatis semper gemmanitaris aduenict. hoc est trigemina inquit illa mulier: siue tres in unius nominis uocabulo conspurates. Trigam etiam humũ ueteres uocabant.

Triganus penultima correpta qui tres duxit uxores. Hiero. contra Ioui. Currit ad Habrã Isach & Iacob. ex quibus prior triganus. secundus monoꝝmus. tertius quattuor uxoꝝ est. Liz Rachel bale & zelphæ.

Trigo. as. stringo. Vndeobtrigo. qđ est iureiurando adstringo.

Trigon pilæ gñs: & turtur.

Trigonia ætas tertia.

Trigonus penultima p̃ducta triangulus trangularis Hic Trigonalis forma quæ tribus lineis cõstat Δ.

Trigẽmis quid significet declarat Columella lib. sexto. cum ait. Vallis & uliginosi campi situ frumentis etiam trigemmem qui est paulo minor dodrante. longior utiq; semipede. isq; non abeo trigẽmis dictus est. q̃ omnino triuni oculorum est: cui fere cerca palgam qua matri abscissus est plenus siligorum: sed q̃ his exceptis quibus est frequens in ipso capite tres deinceps articulos: totidemq; gemmas habet.

Trigeminus. idem qđ tres. Col. li. viii. de Capella. Parit autẽ si est gñosa p̃les frequenter duos nonnũq; trigeminos.

Trigla. genus piscis qui a nostris Mullus dicit & barbo. Hinc Trigles lapillus q̃ muli colorem habet.

Trilices: uestes quæ ex tribus licijs cõstant. Interdũ tñ trilicẽ triplicẽ dicimus.

Trimus. a. um. quod est trium annorum. a quo Trimatius diminutiuum. & Trimatus. tmatus. & Trima dies.

Trimetrum. penultima. cor. camẽ ex tribus pedibus constans.

Trimma.dī uinum ex aromatis.in qđ iūcus & myr
rha & calamus iniici solebat.
Trimorion: a tribus signis dictum est. Tria uero si/
gna partibus nonaginta constant. Erit ergo Tri/
morion pars ab horoscopo genitur̄ nonagesima.
Item⁹ a situ lun̄ altera nonagesima unde uatici/
nium uitæ subtīātia⁹q; sumat.
Trimestris.trium mensium.
Trinundinum. Vide in dictione Nundinæ.
Trinacria. Insula quæ & Sicilia: ficania & triquetra
appellat: a tribus promontoriis dicta est Trinacria
pachyno.s.lilybeo: & peloro & ex̄ summitas.
Hinc trinacris. Ouid. in fas. Terra tribus scopulis
uastum procurrit in æquor Trinacris a positu no/
men adepta loci.
Trinepos.penul.cor.ab nepotis filius: q; sit post tres
a nepote.
Triobolus.penul.cor.quasi homo parui p̄tii.a trib⁹
obolis. Plau. Non ego hō trioboli sum. Hinc fit
Triobolaris uilis & p̄til triū obolo⁹.
Triodos.latine Triuium dici potest.
Triones quasi teriones.boues aratorii. Vnde septem
stellæ septentriones nostri ueteres a bobus iunctis
appellarūt ex quibus figurant.
Triparcus.ualde parcus. Vnde Triparcos homines
uetulos.
Tripartior in tris partes diuido. A quo tripartito ad
uerbium.
Triplex.qđ est trium plicarum. Vnde Tripliço.as.
Interdum triplex sumi t̄ p quodam tabellæ genere
quo scribi epistolæ solebant. Mar. Tunc triplices
nostros non ulla dona putabis cum se uenturam
scribet amica tibi. Vide supra in dictione duplex i
alio significato.
Triplus.tripla.triplum. eius significationis est quo
& triplex.
Triplaris numerus dī cum ex duobus minor ter in
maiore numerat: ut sunt tria ad unum.
Tripolis.oppidū trigeminum ꝫ qm̄ tyrū sidonii & ara
bii.illud obtinent. Hinc Tripolitana regio dicta ē
Sunt aūr duæ hoc nomine Africana.s. & Syriaca
in phœnice. Oppida tripolis africanæ sunt. Abro
tonum: tophia & leptis magna. Pompo. Locus ex
numero tripolis dī.
Triptota nomina sunt quæ tribus tm̄ casibus decli/
nantur. pe.pduc.
Tripus.tripodis.& tripoda.æ.pe.cor.dī omne qđ
habet tres pedes. Vsi sunt ueteres tripodæ tum ad
delicias: tum ad cēdi necessitatem. Tripodes erāt
mensæ in templo Apollinis delphici: quibus sup/
ponebant Phœbades quæ & Cortinæ dicebantur
& uaticinabant. Ply. lib. xxxiiii. Ex ære factitaue/
runt & cortinas tripodum nomine delphicas. græ
ci uiros fortes tripodibus donabant: quia non faci
le succunbant. Virg. li. ix. Et tripodas geminos au
ri duo magna talenta. Hor. li. i. car. Donare tripo/
das p̄mia fortium graio⁹.
Tripudium. quasi terripauium. Sic enim primo di/
ctum est post terripudium deinde tripudium est di
ctum a pauio ferio. Vnde tripudia solistima dice/
bant auguria quæ fiebant quotiens ossa quæ pullis
dabat aliquo modo cadebat in solum. Ita enim a
solo solistimum ut a medio mediastimum dī. Cum
igit ossa ex ore pulli ceciderat: tum auspicanti tri/
pudium solistimum nunciabat. Tripudium ēt sal/
tatio dī similit̄ a pauiēdo tra q. s. saltando terra pa
uit. Liui. Fere ac per urbē ire cum tripudiis solēniq;
saltatu iussit.
Triquetra.pe.p.figura triangularis. Quo nomine di
cta est Sicilia. Hor. Quid militibus p̄missa trique/
tra? Inde triquetrus.a.um. Syrius. li. v. Hunc ætnea
cohors triquetris quam miserat oris.
Tritemes.pe.p.dictæ sunt quas uulgus galeas nocat
licet duos tm̄ remo⁹ ordines habeat i laterib⁹. Nā
biremes naues duo⁹ ordinum sunt: triremes trium
quadriremes quattuor. Græci trieres uocant. Tri re
mes inquit Amodes corinthius.
Trismegistus. Mercurius. quasi ter maximus dictus.
uel ualde maximus.
Tristega.pe.indifferente significat tricameratum no
men compositum a stega qui est locus nauis. Ste/
ga uero a sto.as.sit. Plau. in hac. Forte ut assedi in
stega.
Tristis proprie mœstus dī. Virg. Tristis at ille tamē
cantabrīs inquit. Sed quia tristitia in fronte ho/
minis crudelitatis: grauitatis: itæ minaq; studii dif
ficultatis iudicium est: fit ut tristis aliquando p̄ sæ
uo accipiat. Virgil. Illi mea tristia facta degene/
tēq; neoptolemum narrare memento. Aliquando
pro graui. Ci. Qui numero optimatum & princi/
pum reliquit grauitatis suæ illum tristem & plenū
dignitatis. Aliquando pro Irato. Lucil. Timeo cer
te ne mihi sit tristior. Aliquando pro minaci. His
adytis hæc tristia dicta reportat inquit Virg. Ali/
quando pro docto. Lucil. Addo eosdem tristis ac se
ueros phos. Ci. Iudex tristis ac integer. Aliquando
pro Amaro. Virg. Tristisq; lupini sustulerus fragi/
les calamos. Aliquando pro Difficili. Cl. in Cato.
Facilius in morbos incidunt adolescentes: grauius
ægrotant: tristius curant. Aliquando pro Horrido
Mar. Amator ille tristiu⁹ lacrimaq;.
Tristo.as.tristem facio. Vnde & Contristo. Virg. Et
pluuio cōtristat frigore cœlum. Est & tristor depo
nens. Vnde & contristor: ut eōtristatus est rex pro/
pter iusiurandum.
Triptolemus nomen proprium uiri qui fert in attica
regione usum frugū primus inuenisse.
Tribades mulieres dictæ sunt fricatrices. quæ porten
tuoso coitus gne in sexum suum libidinē exercent.
τὸ τρίβειν qđ significat fricāre.
Triticum.dī qđ tritū est ex spicis. Hinc triticeus.a.ū.
ut panis triticeus.
Trito.as.frequentatiuum est a Tero.is. & significat
minutim tero.
Trituro.as.pe.p.significat tero. & ad segetes ptinet.
Et habet ptimā syllabam lōgam quasi ab tero triui
tritum. Hinc tritura. Virg. Magnaq; cum magno
ueniet tritura calore.
Tritonia dicta ē Minerua q; tpib⁹ Ogygii regis ad
lacū tritonis uirginali primū habitu appuerit. Tri/

tũ aũt fingit ẽ matis de⁹ Neptũni & Salaciæ ma
rinæ dex fili⁹ q primũ in tritone aſtricæ paludæ ui
ſus fuerit: ubi ait Herodotus uirgines annis ſinq u/
lis purgare lãpadib⁹ & lignis i uenera:ionẽ palla/
dis. Diodo. ſcribit. dictã tritoniã a Cretæ filio Tri
Triũuit. nomẽ magiſtratus quẽ tres colle/ (tone.
gæ adminiſtrant. Triũuiti triplices, fuere. Capitales
Menſatii nocturni. De capitalibus ſic hẽt Põpo. de
orig. iuris. Triũuiri capitales cõſtituti ſunt qui cæ
teris cuſtodiam haberẽt & cũ aliquem oportuerit in
teruentu eoꝝ fieret de Menſario Liuius cõmemo/
rat. Triũuiri menſatii creati ſunt. hiq numulariis
& monetæ ois gẽis & formæ cuſſorib⁹ ꝓerant. De
nocturnis meminit Cor. Tacit⁹. Triũuiri nocturni
qđ ad incẽdiũ in ſacra uia ortũ tarde uenerant. a tri
bunoplebis die dicta dãnati ſunt.
Triuium & quadriuium: q̃uis p loco in quo tres uel
quattuor ſunt uiæ poni cõſueuerint: ſumit̃ tñ qñq
p loco frequẽti quo antiqui cõuenire ſolebant. Ca/
tul. Oib⁹ in triuiis ululget fabula paſſim. Iuue. Nõ
ne libet medio cæras implere capaces quadriuio?
Erant ẽt ruſticoꝝ ſacris attributa. Nam illic oues
cædebant & ſerta appendebant. Tibul. Nam uene
for ſeu ſtipes hẽt deiect⁹ in agris. ſeu uetus in triuio
florida ſerta lapis.
Triuialis. & hoc triuiale a Triuio fit. Vnde Triuialis
ſcientiæ magiſtri a Quintil. dñr qui in triuiis docẽt.
Hic triuiall̃ aduerbiũ qđ figẽt paſſi3 uulgo: ubiq
Grãmatica dr triuialis ſcia quia in triuiis docebat.
Triuialis uero lingua uulgaris qua in triuiis pueri
grãmaticam diſcẽtes utebant.
Triuia dicta eſt Diana: q triuiis ꝓeſſet pp qđ tris fa
cies habeꝫ fingebat. Virg. Tria uirginis ora dianæ
Ouid. Ora uides hecates in tris uergentia ptes: ſer
uet & internas cõpita ſecta uias.
Triũphus q dã græcũ putant. Nam Θρίαμβον. ap/
pellant græci: nos aſpiratione ex prima in nouiſſi/
mam ſyllabam tranſlata. & .b. mutata in .p. dicim⁹
triumphũ. Varro a Baccho hui⁹ rei inuẽtore. Tra
quillus dici exiſtimat triũphũ quia qui triumpharet
tripli iudicio honorarẽt. Primo enim exercitus de
triumpho diſcrimẽdo duci iudicabat. Secũdo ſena/
tus. Tertio populus. Erat aũt triũphus oium hono
rum q a populo romano dari ſolebant maximus.
Nam illa põpa ſolẽnis erat quæ fiebat redeũti⁹ in
urbẽ cũ uictoria. Michalus aũt i etymologicis ait.
Θρίαμβος ἡ πομπὴ ἣν τοῖς πόλεσι ἄγουσιν οἱ τὰ
σανδάρια καὶ σάλπιγγας περιαιροῦντες σὺν
αὐλοῖς ἅμα θριάμβοις ἔστελλον προφθάνοντ
βαμβᾶται τελεσμένα ἔστι νῦν φασὶν ἐν
λάμῳ τῷ Ἰοτίνῳ θαυμαστὰ πολλὰ γράφει
Triumpho. as. tiumphũ ago. Ci. in Cato. M. Curi⁹
cũ de ſamnitibus triumphaſſet. Qui aũt triũphabãt
apud romanos equis albis uehebant̃ curru in aura/
to. capite coronato lauro. & ante ipſum triũphantẽ
uictus hoſtis oneratus colla catenis: & ꝓcũte ſena/
tu capitoliũ aſcendebant ad templũ iouis optimi
maximi ubi mactato tauro albo domũ redibãt. Le
ge Plutarchũ & Liuiũ. Aliqñ tñ triũphare ponitur
p exaltare. Cæſar. Quod euenire nobis gaudeo &
triũphũ. Hui⁹ paſſiuũ eſt Triũphor.
Triũphatus. a. um. de quo triũphatũ eſt. Virg. li. iii.
Ge. Biſq triũphatas utroq ab littore gẽtes.
Triũphatus. us. ipſa triũphatio. Ply. Ne triũphatu
ſuo nimis ſuperbiat Antonius.
Triumphator qui triũphat: uel qui aliquando triũm/
phauit.
Triũphale qđ ad triũphũ pertinet. Vñ triũphales co
ronæ: quib⁹ imperatores in triũphis coronabantur
Triũphalis uir q triũphauit. Sicut cõſularis q cõ/
ſul fuit. Sue. de Aug. Solos triũphales q̃q & locos
expeditionũ & principes uictoriæ ſuæ nũq domus
impartiendos putauit: q ipſi quoq ius habuiſſent
tribuẽdi ea q̃bus uellent. Triũphalis porta rom
dicta eſt: q p eam triũphi agerent̃. Triũphale terri
toriũ etiam romæ qđ nũc Vaticanũ di. Vnde Da
maſus pappa ſcribit beatũ Petrũ ſepultũ fuiſſe in ua
ticano iuxta triũphale territoriũ.
Tros. nomen uiri ꝓpriũ & nomẽ adiectiuũ a troia for
matũ: & facit gen. trois & troos: q a ut ingi Ser.
oia noia monoſyllaba græca quæ in latinũ ſermo
nem tranſeũt tertiæ tñ ſunt declinationis. & ta3 la
tine q̃ græce declinan̄ ꝓt: ut Tros. ui. oos. Pan.
panis panos.
Troas. ut inquit Hiero. libro de. xii. quæſtionibus ci
uitas eſt quæ prius troia appellabatur. Eſt & regio
quam Ptolo. minorem phrygiam appellat. Adia/
cet helleſponto: ut Ply. li. v. ſcribit. Alii Myſiæ tri/
buũt quæ ad occidentem ſubiacet tota mari expoſi
ta. Homerus ab Eſapo uſq ad Caici fluminis ho/
ras eius fines pduxit in ea Thon: quæ & troia mil
le quingentis paſſibus a portu diſtans: omniũ quæ
ſub ſole ſũt inſignissima. Ciuitates troadis nobiliſ
res: Dardanum: Simoẽtis fluminis hoſtia. Antan
drus: Smirna: Clazomenæ: Epheſus: Miletus pga
mus: Tyatira: Philadelphia: Laodicia. Antiochia:
Montes clan: Ida & Tmolus. A Troas ẽt Troa/
denſis.
Troia. æ Ser. ſcribit regio minoris aſiæ in qua Ilion
urbs & regia Priami: quæ etiam Troia dicebatur a
Troe rege. antea Teucria a Teucro. & Dardania a
Dardano. Scribiturq græca diph. nec druchi i cõ
ſona. adiectiuum uero o & i uocales & duræ. Et
cum prouinciam ſignificat principale non eſt: &
breuis eſt tro. Quando aũt non eſt principale & de
riuatio eſt tro longa eſt. Virg. Et troia gaza per un
das. a troia fit̃ tros. Idem Tros tyriuſq mihi nullo
diſcrimine agetur. Eſt & tros nomẽ uiri ꝓpriũ. Tro
nus. a. um. ut Troianas ut opes. Troicus. a. um. ut
Troica caſtra apud Virgiliũ Troi⁹. a. um. ut troa
gaza Troiugena. Ennius. Troiugenas bello claros
Sane Troiugena & Graiugena cuꝫ gemino. ii. ſcri
bi debuerint mutarũt i ſequens u alternitatis cauſa
ut pro troiugena & graiugena: troiugena & graige
na factum ſit. Troia etiam ludus puerilis equeſtris
ab ænea conſtitutus. Sue. de Cæſa. Troiaꝫ luſit tur
ma duplex maiorum minorũq puerorum. Virgil.
Troiaq nunc pueri troianum dicitur agmen. Et
Troia locus eſt in agro Laurentę in quo primum
æneas conſtitit.

Trochus rota reuolutio. quæ rota ut inquit Acron a iudētib⁹ pueris ſcutica agitabat & rotabatur.

Trochiſchus diminutiuum parua rota. Vnde compoſitiones quædam medicorum in formam rotulæ trochiſci dicunt.

Trochæus. pes celer uolubilis q̄ rotatim & celeriter diceret. Nam τροχὸς latine rota dr̄ a Mercurio pertus tenet locum ultimum conſtatq̄ ex duabus ſyllabis. prima longa: ultima breui. Vel dicit ἀπὸ τοῦ τρέχειν. i. a currendo: quia curſum ſuū hēat de longa ſyllaba in breuem & a græcis τροχαῖος appellatur.

Trochum: neutro gñe eſt gñs ſellæ.

Trocleæ ſiue trochalia inſtrumenta cuī orbiculis ad ſubleuanda & deprimenda onera: Vel rotulæ ſtriatæ ſunt e ligno uel æreæ quibus aquas haurimus ſine ductario & hydria. Lucr. Multaq̄ per trocleas & tympana pondere magno commouet. atq̄ leui ſuſtollit machina nixu. Ex interpretatione Diogenis Laertii ſic ſcriptum eſt. Ego ita hiſce iampridē aſſuetus ſum ac ſi ſonum iugiter trocleārū hauriā. Nam dum ſaxa aquæ ligna marmora & id genus cætera p trocleam ſurſum ductario ſune trahuntur: crepitus concitatur.

Trochilos. pe. p. parua auis: rexq̄ auium dr̄: q̄ alio nomine Regulus: ſiue ut Sue. inquit Regaliolus. Ab Ariſtotele μεροψὸν quaſi rex & p̄ſes auium. Vide ſupra indictione Regaliolus.

Troglodytæ populi æthyopiæ: cauernas incolētes. De quibus Ply. & Hiero. cōtra Ioui. Nomades: & troglodytæ & ſcythæ & hūanorum noua feritas ſe micrudis ueſcuntur carnibus.

Trophæum cum æ. diph. a τροπὴ hoc eſt ab hoſtium cōuerſione: ubi in fugam nerſi ſunt hoſtes. Nam qui hoſtē fugaſſet metebatur trophæum. Eſt enim trophæū qđ in teſtimoniū uictoriæ publice in loco ſtatuit: ut apud Ci. li. ii. ad herē. Qui thebani equū æneum in monumentum uictoriæ contra lacedæmonios ſtatuerant trophæa.

Troezen fuit oppidum atticæ regionis. a quo troezenii populi ſunt appellati

Troizenus. fuit thrax unus ex his qui uenerūt in auxilium troianum apud græcos fuerūt arbores antiquitatæ in eo loco ubi hoſtes uicíſſent atq̄ in fugā nertiſſent. Amputabant. n. ramos arboꝝ: ac deinde ſpoliis hoſti detractis ornabāt: ut eſſe poſteris monumentū uictoriæ in eo loco partæ. Deinde ēt cœpta ſunt poni in mōtib⁹ & locis eminētionib⁹. hic Sal. de Pōpeio ait. q̄ deuictis hiſpanis trophæa ī iugis pyrenei montis poſuit. Et romæ in arcubus figebant ex ædificatis: Quæ uero ſpolia i trophæo figerent docet Virg. li. xi. Mezenti ducis exuuias ti bi magne trophæū bellipotēs aptat rotātes ſanguine criſtas: telaq̄ trūca uiri & bis ſex thoraca petitū perfoſſumq̄ locis clypeūq̄ ex ære ſiniſtræ ſubligat atq̄ enſem collo ſuſpēdit eburnum. Accipi ſ& trophæū p uictoria ſeu p uirtute qua parta eſt uictoria: ut in hymno. Trophæa ſacra pangimus.

Tropei dicūt quaſi uerſarii q̄ alios uellicāt infeſtātq̄ & ne depēdant cōuertūt le. Sue. in Clau. Et quotiēs p⁹ cibū obdormiſceret: oleæ ac palmulæ oſſib⁹ inceſſebat. interdū ferula flagroue uelut per ludū excitabat a tropeis τρέπω. n. græce ſignificat uerto & τροπὴ uerſionē. Inde & tropei uenti uocant cū e mari redeunt.

Tropus dici pōt modus figura cōuerſio. Et diffinitur a Quintiliano. q̄ ſit uerbi uel ſermonis a ppria ſignificatione ad aliam cū nirtute mutatio. Inde fit Tropicus. a. um. p figuratiuo. Aug. Quo ea locutione dictū quā græci dicūt hyperbolen quæ utiq̄ tropica ē non ppria.

Trophimus græce: latine alumnus dr̄.

Tropologia: figurata locutio latine dr̄.

Troſſulū oppidū thuſciæ dictū q̄ ſine peditū adiumēto eqtes cæpiſſent a quo troſſuli dicti ſunt eius incolæ. Troſſuli. n. dicebant eqtes cū antea celeres a Celere Remi interfectore: poſtea Flexumines a flectēdis aīs. quoniam iudices erant: ſiue a flectendis equis. Iuuenalis. Quod equitem ordinem pertinet antea troſſulos uocabāt: núc eqtes uocāt.

Trua. uaſis gñs a terendo dicitur quaſi terua. quam nos diminutiue trullā dicimus. Siue ut Var. docet a trauolādo: traiiciēdoue q̄ p eā aqua traiiciat.

Trulla diminut. a trua. Var. Trulla ad ſimilitudinē truæ. q̄ q̄ magna & hæc puſilla ut trulla truæ q̄ e colina in lauatrinā aquā fundūt. Hic detrullare de quo alibi. Fuit ēt trulla uas quo uētris onus dponitur. Mar. Clinicus herodes trullā ſubduxerit ægro. Itē capit. p uaſe lato pfundoq̄ qđ immēſam inferri plærūq̄ ſolet. Quod licet potui ineptū uideat: tamē uſurpatū fuiſſe legimus. Hor. Qui urbiēta nō feſtis potare diebus: campana ſolitus trulla uappamq̄ pfeſtis. Iuue. Si trulla inuerſo crepitum dedit aurea fundo. Vbi bibacem arguit q̄ in trulla bibat: ineptum q̄ crepitus inter bibēdū edat: Plyni⁹ Sūt ergo uaſa tūi corinthia quæ iſti elegantiores nūc æs ſculpēdo tranſferunt modo in lucernas: modo in trullas nullo mūdiciæ deſpectu. Eſt & thrulla cū aſpiratione. Cæmentarii inſtrumentū quo fabri murarii tectoriis linendis complanandiſq̄ dealbare ſolent: ut nō ſolum parietes pulchritudinem accipiant ſed & fortitudinem contra iniuriā imbriū & creberrimas tempeſtates. Inde Thrulliſſare apd Victruuium legitur. Scribunt quidam Thrullam eſſe fœlicis Arabiæ portū.

Trulleū. uaſis gñs quo manus perluunt ſimille trullæ niſi q̄ latius erat. Var. de ui. pa. Itaq̄ ea ſibi nō ponere ac ſuſpēdere quæ utilitas poſtularet trulleū matellionem peluim naſiternam.

Truo. auis quæ alio nomine onocrotalus dr̄. Cæcil. Irrides magnitudinem naſi pro dii immortales unde poſſit truo?

Trudo. is. ſi. ſum. proprie ſignificat uiolentia quadā expello. Plau. in aſi. Ile eccaſtor hinc trudet. Aliquando Trudere eſt obiicere. ſeu producere. Idem in epi. Quæ te itemperiæ tenent? quas tu mihi tenebras trudis? Ter. in an. Fallacia alia aliā trudit. i. ſequitur. Hui⁹ cōpoſita ſunt Abſtrudo. Cōtrudo. Detrudo. Extrudo. Intrudo. Obtrudo. Obtrudo. & Retrodo. quæ habent primam prod.

Trusatilis pe.cor.ut mola trusatilis.i. mola manuaria q manib⁹ tndat'.i.pellat'.

Trux ferox crudelis a quo Trucitas crudelitas.

Truculentus:qui uultu crudelitatē prætert aliosq; terret. Ter.in adel. Ego ille agrellis sæuus parcus tristis truculentus tenax.

Trucido.as.pe p.crudeliter neco. Lact.li.i. Liberos populos aut trucidare aut subiicere seruituti. Virg. Fit uia ni rapiunt aditus primosq; trucidant. Hui⁹ composita sunt. Obtrucido qd' ell auide trucido. Retrucido itez trucido. Liu. Offerre se corpora ira retrucidaret.

Truncus pars arboris quæ ramis truncatis superstat. Col.li.iiii. Vtex his partib⁹ trũci sumant': quæ & genitales sunt: & maxime fertiles.

Truncus.a.um.qd' est truncatũ. Ouid. Trũca manu Col.li.iii. Cum deinde trũcam reddideris: acuto ferramento plagam lenito.

Truncо.as.amputo cuius composita sunt detrunco distrũco obtrunco.pertrunco:qd' est perfecte truncо. Plau. in cap. Arripuit gladium pertrũcauit tribus tergoribus.glandia.i.colla. Et a truncus fit trũco.quia ueteres plærũq; truncũ pro uno quoq; gñe interemptũ dixerũt: ut inquit Ser.

Trutina.pe.cor.statera. Hor. Trutina ponderis eadem Vict.li.xi. Id aũt ex trutinis quæ stateræ dicuntur licet considerare. Per translationem ponit' pro iudicio. Ci.li.ii.de ora. Ea probando quæ non artificis sed populari quadam trutina examinant'. Cornutus tamen scribit trutinã foramen esse: in ra qd' est lingua bilancis ad qđē examinano: qd alii æqua mẽtũ: alii libramentũ: alii æquilibrũ uocant.

Turtino.as.pe.cor.examino pẽsiculo. Hiero. ad Dama. Sint alii diserti: laudẽtur uolũt: & inflatis buccis uerba spumãtia trutinẽt. Est & Trutinor depo. Persius. Atq; exporrecto trutinantur uerba labello. Apul. Trutinatã sniam uocat grauem & recte examinatam.

Tuatim aduerbiũ. significat tuo more.

Tuba instrumentum musicũ uulgo notũ. a tubo canali sic dicta. Nam ex lignis tubæ fiunt & ex cornibus. Et quæ ex ære sunt: tubæ ductiles appellantur Quæ ex ligno uel cornu. ligneæ uel cornex. Tuba utunt' milites ad excitandos animos in prælium. Hinc tubicen qui tuba canit.

Tubulustrũ. dictũ q eo die in atrio sutorio sacrorum tubæ lustrabant'.

Tubus & diminutiuũ Tubulus. canna seu phystula maior fictilis: qua aqua deducit' a tumore. Hinc et tubos uiscez dicimus: tubulum uocamus auenam quæ & Cicuta appellat'. Græce siphon. Hinc Iuue. tubũ per quem unna descendit siphonem uocat. Effigiemq; dez longis siphonib⁹ implent. Tubulos. Paul. iureconsul. diffinit esse per quos pares calore torrẽt'. Non erat tunc ignis usus in cubiculis: nec ædes spiracula habebant unde fumus exiret.

Tuber.generis neu.gñs cibi collectũ ex tumentibus & quasi pgnantibus arenis. a tumore dictum. Puto id esse qd' uulgo tartufus dr. Tubera. n. undiq; terra circundata: nullisq; fibris nixa aut saltem capillamentis: nec utiq; extuberante in quo gignant' loco aut rimam ingerente: neq; ipsa terræ cohærent: cor etiam includunt': ut plane nec terram esse possimus dicere: nec aliud q̃ terræ callũ. Cũ fuerint imbres ac ctãnales ac tonitrua crebra nascunt' & maxime etonitrib⁹ nec ultra annum durant. Nascunt' aũt ex pituita arboꝝ. Mar. Rãpimus altricem tenero de uertice terram tubera bolletis poma secunda sumus. Sue. substantiuũ fecit & genere mas. Pridie q̃ perirent cum oblatos tuberes seruari iussisset. Sunt etiã tuberes poma peregrina ex africa in Italiã deportata. Mar. Non tibi de libycis tuberes & apinarmis. Proprie tamen tumor q̃dam rotũdus in quocũq; corpore. Vñ in facie & quacũq; corporis parte tubera dicunt': siue p diminutionẽ Tubercula. In arboribus duricies illa extans ad nodi similitudinẽ tuber dr. Ply. Reperit' & in alno tuber. tanto deterrius quanto ab acere alnus ipsa distat.

Tubero.as.pe.cor.tubera facio seu pduco.

Tuburcinor.aris.raptim comedo. Titi. Tuburcinari sine metu ultis reliquas. Plau. in psa. Tuburcinari de suo si qd est domi.

Tucetа.cibaria cũ carne: seu ut q̃dam interp̃tant cibi regni.

Tudertũ. & Tuder.tis. oppidũ in ducatu spoletano: Syrius libro quarto. Et gradicolam celso de colle tudertem.

Tudites.pe.correpta. Mallei a tundendo dict'. Vade & cuida ꝝ cognomẽ Tuditano fuit q caput malleo simile haberet.

Tudicula instrumentũ siue strũmẽtũ quo nasis signa imprimunt'. Quidam etiam accipiunt tudiculam pro cochleari maiori quo ad carnes & iuscula: ecacubis extrahenda utũtur.

Tudiculo.as.pe.cor. i primo ac sculpo. Et per translationem Tudicalare ponit' p cõmouere. Var. Haec/cine nobis carnis hanc mala tudiculasse uetulam.

Tudito.as.pe.cor. significat lucri gratia negocia agere Enn. Nec tuditantes rem cessant exterinsecus ullam Tractũ a fabris q malleis sæpe percutiendo operam faciunt.

Tueor.eris p defendo secundæ coniug. est a quo Tutus q̃uis tutus eius principiũ sit: quo usum Quintilianũ in decla. cæci logi. Tutus sum adolescens miserrimi casum. quem nemo imitatus è nisi Laurentius Valla. Qui in raudẽsem scribit. Quis narrat uerrem superasse dacos? Tantũ siciliam contra potestatem fortiter tutus q̃ esse accepimus. Hiero. ad pãm. Quod leges publicæ: quod hostes tuent': qd' inter bella & gladios sanctũ est: hoc nobis inter monachos & sacerdotes Christi intutũ fuit? Et q̃dem principio uerbi tueor tutus accipiendũ censeo: non tutul: & tutio nomen uerbale. non tuto. Aug. lib. tertio. ci dei. Nimis multos deos grandi fumo suo tanq̃ signo dato ad tuitionem congregauerat. Et similiter in compositis. Intuitũ. nõ intutũ. Non. n. dicimus. Tutus sum illum: quippe eum magis nominis q̃ participii uim habeat. licet actiuam & passiuam in se gerat significationem: ut Valla docet: ut Tutus portus: tuta urbs. q tua salios: non q ab

aliis defendat. tamen ſæpe paſſiue in hominibus: ut tutus ſum ac hoſtibus: q munitus & ſine periculo ſum. Nec ullum compoſitū habere legi in hac ſignificatiõe niſi contueor: quo uſus ẽ Ci. in Clodiū. Videant hi q illū Pompeii inimicū: ob eamq cauſam tot tantis ſceleribus contuebant: & nõnūq ei⁹ indomitos furores plauſu etiam ſuo proſequebantur q ſe cito inuertent. Tuor uero tueris pro uideo tertiæ coniug. eſt & tria compoſita habet. Cõtuor intuor & obtuor: a quibus contutū intutū & obtutū fiũt infinita. Plau. in aſi. Ar hercle ipſum adeo contuor quaſſanti capite incedit. Et ite⁊. Nam ego illud argentū tam paratū filio ſcio eſſe q nũc hũc ſcipionem contui. Et in Muſ. Profecto nullam equidem illic cornicem intuor. At tu iſtac ad nos obtuere qm̃ cornicem nequis conſpicari: ſi uultuoſ⁹ fore duos poſſis contui. Ci. p ſe ad quiritẽs: Qui excellenti tumulo ciuitatis: ſedem capitolii in laxo in colitis conſtitutam: ut nõ ſolum cũctam intu: ſed etiam tueri poſſitis ciuitatem. Leo papa. Hanc deferendoq⁊ munerꝫ ſeruauere rationem niſi q præter illam ſtellæ ſpeciem quæ corporeũ incitauit obtutum. Ex his patet aliud Tuor. aliud Tueor ſignificare: qd eſt contra Priſ. quia Tuor ſemper p uideo capit ſicut Contuor & Intuor indicant. Tueor uero pro defendo. licet quandoq pro uideo capiatur Lact. li. vi. Si hac de cauſa ſunt homines congregati ut mutuis auxiliis imbecillitatem ſuam tuerentur .i. defenderent. Virg. pro uideo poſuit cũ li. iiii. ait Talia dicentem iã dudũ auerſa tuẽt. i. huc illuc uoluens oculos. Et in hoc ſignificatũ tũ hẽt. Intueor Sal. in Iug. Præterea noſtræ pclaros uiros ciuitatis ſolitos ita dicere cũ maiorꝫ imagines intuerent ſibi animũ ad uirtutem accendi. Itẽ Contueor cũ tamen Contuor ſit in eodem ſignificato. qd cõtui infinitũ facit: ut ſupra in Plauto oſtenſum eſt. Ci. uero contueri dixit. li. i. tuſ. Quod tandem ſpectaculũ ſore putamus cũ totam terram contueri licebit Quin & Plautus ipſo uerbo uſus eſt in cap. Videtu hunc q inimico uultu contuet? Illud uero Tuitus quo Valla uſus eſt a Tueor pro defendo ſumẽdũ puto ſicut & obtuitus p aſpectus ab obtueor. Ci. li. i. offi. Ex oculoꝫ obtuitu ex eleuatione aut remiſſione ſupercilioꝫ. Tuor igit Contuor intuor & ſi qua alia forte teperiãt a tuor compoſita iam pene obſoleta ſunt: fortaſſe q priſca ſũt nimis: uel nõ adeo plena: ſicut tueor cũ compoſitis. Idcirco pro eis tueor contueor & intueor in ſignificatione uidẽdi ſupplere uidemus.

Tugurũ dictũ eſt quaſi teguriũ a tegendo e in u mutata ruſtica habitatio tecta ex ulua paluſtri. Et Tugurii appellatione omne ædificiũ qd rei ruſticæ magis cuſtodiendæ conuenit: q urbanis ædib⁹ ſignat. Quæ aũt ita ædificant: ut nec parietes habeant. nec luto cruſtata ſint: ſed ſtramentis uelharũdinib⁹ alioue ſimili genere tegunt. Tuguria appellant.

Tuguriolũ cũ accentu in antepe. paruum tugurium. Quod ſi anguſtius ſit Gurguſtũ nominat. a Gurgulione uerme.

Tulit modo attulit ſignificat. Ter. in an. Nam ſi illũ obſurges q uitæ auxiliũ tulit qd facias illi q dederit damnũ aut malũ? Modo pertulit. Virg. Non tulit hanc ſpeciem furiata mẽte thoreb⁹. Modo ſuſtulit. Vide in dictione Fero.

Tum: Vide in dictione Cũ. Tũ demuꝫ. i. nouiſſime. Virg. li. xii. Tũ demũ mouit arma deo.

Tumba locus concauus infra terram. Vnde & p ſepulchro poni conſueuit

Tumeo. es. tumui inflor. a quo tumeſco tumidus fio. Virg. li. i. Ge. Continuo uentis ſurgentibus aut ſreta ponti incipiũt agitata tumeſcere. Hinc Cõtumeſco. Extumeſco: & Intumeſco. Aug. Videt in ea cõ tumeſcentes uenas in gutture. Plau. in tru. Equidẽ nteꝫ illi qd ſciam nũq extumuere quaſi extra uel ualde tumuere. Lact. li. iiii. Sine ullo attactu uiri repente uterus intumuit. A Tumeo fit Contumax a quo Contumacia.

Tumor inflatio. per tranſlationem ponit pro ſuperbia. Tumidus inflatus.

Tumulus terra tumens. i. collis. Virg. li. ii. Eſt urbe egreſſus tumulus. Aliquando dr ſepulchrũ: q a ibi coacernari terra conſueuit: Idem li. iii. O fœlix una ante alias priamea uirgo hoſtilꝫ ad tumulũ troiæ ſub mœnib⁹ altis iuſſa mori.

Tumulo. as. ſepelio: tumulũ facio. Vñ & Attumulo qd eſt quaſi iuſta tumulũ facio. Ply. li. xix. Deinde ſi terram fugientes canliculos feces: a terraq; peritate luxurioſa attollentes ſe exaggerando aliam attumuies.

Tumultus ut auctor eſt Hiero. uox plurimoꝫ eſt: & nimiæ multitudinis clamor & pariter emiſſus. Cic. Quid aliud ẽ tumulus niſi pturbatio tãta ut maior tumor oriat̃ uñ ẽ nõ ductũ tumult⁹ q̃ i tumor multus. Itaq maiores noſtri tumultũ noiabãt. Tumultũ gallicũ qd erat Italiæ finitim⁹. pter ea nullũ tumultũ nominabant. Tumultuoſus: q turbas excitare ſolit⁹ eſt.

Tumultuo. as. in perturbatione ſum.

Tumultuari⁹. a. um: qd ſine pmeditatione factũ eſt Vnde tumultuaria oſa dr.

Tũc aduerbiũ temporis ſignificat eo tempore. Et de omnib⁹ temporib⁹ dr. De pterito. Virg. Tũc decuit cũ ſceptra dabas. De præſenti. Plau. Tũc ad eam accede cũ pote. De futuro. Idem. Ego tũc adero cũ tui uidendi mihi copia erit. Additq̃ q temporis. ut apud Iuſtũ. Tũc temporis perſarũ Cambyſi mediocri uiro.

Tũdo. is. tutudi tũſum ſecũdũ Priſcianũ licet ei⁹ cõpoſita ipſu⁊. n. non habeant: ut obtũdo obtudi obtuſum. Virg. li. iiii. Ge. Profuit & tuſum gallæ admiſcere ſaporẽ. Ply. tamen li. xxi. tuſum ſine n poſuit. Hæc tuſa cribrataq; nino q̃tũ poſſit excellenti Diome. docet habere duplex pteritũ & duplex ſupinũ. ſ. tutudi. tuſum. & tũſi. tũſum. Significatq tũdere percutere pulſare: & in uaſe aliquo quidpiam cõminuere. Plau. in aſi. Sed qd hoc q picus ulmũ tũdit? Col. li. ii. Ipſæ aũt ſpicæ meli⁹ fuſtib⁹ tũdũt Et li. vii. Quib⁹ i unũ tũſis. Referꝫ interdũ ad uerba Ter. in Ecy. Tũdẽdo atq odio effecit ſenex. i. ſæpe dicẽdo ſiue iterando. Et ẽ tranſlatio ſũpta a malleo

fabrog ſæpe percutiente. Huiꝰ compoſita ſũt Contundo. Extũdo. Obtũdo: pertũdo ualde percutio: aut pcutiẽdo frango. Col. li. vii. Si forte ſarculũ calcauerit: aut acuta teſta uel lapide ungulam pertuderit. Idẽ. li. ix. Sæpe euenit ut aluus exitum nõ hẽat. itaq; pinna ptũdit: & iter digeſtis cibis ꝑbet. Hic ꝓtuſa uaſa dicimus quæ non ſunt integra. Protũdo ultra tũdo frango. Gel. li. i. Hauſtu uero & aſtici ad meridianũ orbis circulũ: & ad ptẽ axis infimã depſi inferiores & humiles ꝓ ſuꝑma æquons cũtil pro tũdũt magis fluctus q̃ euẽt. Retũdo repercutio: rut ſuſ frango hebetẽ facio redarguo. Lact. li. iii. Cũ forte iter inimicoꝝ ipetus retudiſſet. Et li. iiii. Neceſſe ẽ uerã eẽ hãc religionẽ q̃ & rõnẽ dæmoniũ nouit & aſtutiã intelligit q uim retũdit. i. cõfringit. Col. li. v Quod euenit in retuſo & craſſo ferramẽto.

Tunetũ. ſiue ut qdã dicũt Tunitũ Scipionis tẽpore tumulus erat editior unde Scipio ſpectauit carche donios ad romanã claſſem exurẽdã pficiſcẽtes: noſtra tẽpeſtate regis libyci ciuitas metropolis ẽ in q̃ ueluti ampliore magnificẽtiore coſueuit habitare: & Tuniſæus rex appellaſ. Tunetũ nõ ſane ob hãc cauſam habitarũt q carthaginc carerẽt a Scipione diruta: cũ denuo amplificata ſurrexerit ex qua uelut ex equo troiano manarũt litteraꝝ ꝓceres. Ad cuiꝰ celebertimũ gymnaſiũ Aug. pfiteꝛ cõtẽdiſſe. Hanc Eutro. li. iiii. Cõmuuis. xvi. diebus aſſiſſe perhibet. Hæc ſeptẽgenteſimo anno poſtq̃ cõdita erat deleta eſt. Hæc ut idẽ auctor ait. L. Cæcilio metello & Tito flaminio cõſulib⁹ in africa iuſſu ſenatus repata ẽ quæ nũc manet annis. xxii. cuoluns poſtq̃ a ſcipione fuerat euerſa. Abeſt Tunetum a Carthagine. xii. millia ferme paſſuũ. A tuneto tunetei dicti ſũt quos Sidonius Tuniſeos appellat.

Tunica ueſtis erat apud romanos breuior & ſine manicis quæ ꝓprie uiris cõueniebat. Longas uero tunicas fœminis cõuenire exiſtimabant. Virg. Et tunicæ manicas & hũt tedimicula mitræ. Plau. Maluleatam tunicam habere hoiem decet. Dicta ẽ aũt Tunica a tuendo corpore.

Tunico. as. pe. cor. tunica: duo. Var. Hæc lanigeras detonderi docuit tunicareq; homulũ. Vnde Tunicati dñt tunicas uelliti. Et aliq̃ etiã expediti & nullam aliam ſupra tunicã ueſtẽ habẽtes quales nobiles incedere ſolẽt cũ ruri ſunt. Iuue. Tunicati fucina gracchi. Ad opulẽtiam latinæ linguæ augẽdam nihil impedit ut ait Priſ. formare uerba. Tunico tunicor tunicatus.

Turba & Rixa idẽ ſignificãt. Eſt. n. turba pturbatio. Vlp. Turbã appellatã cẽ labeo ait ex gñe tumultꝰ Si duo rixam cõmiſerint utiq; nõ accipimus in turba id factũ: quia duo turba non ꝓprie dñr. Si uero fuerint decẽ aut qndeciꝫ hoies: turba diceſ. Turba ergo multitudinis: rixa duoꝝ. Sꝫ qa multitudo ſere nõ uacat pturbatione factũ eſt ut eã quoq; appellemus turbam. Ci. Cecinæ. Exponerẽt quãamodũ hic & quãta in turba uiueremus. Ter. Dii nſam fidẽ qd turbæ eſt apud foꝝ?

Turbella diminutiuuꝫ parua turba. Plau. Hanc mihi ancilla turbellam fecit.

Turbidus. cõturbatus cõfuſus nõ clarus tumẽs. Hor. li. cat. Qui uidit mare turbidũ.

Turbulentius commotus. iratus turbidus. contitione plenus.

Turbo. as. cõfundo cõmoueo. Plau. I cap. Aduenis turbauit totũ cũ carne carnariũ. I. cõmouit. Ter. in Eu. Neſcio qd ꝓfecto abſente nobis turbatũ ẽ domi. i. innouatũ. huiꝰ cõpoſita ſunt cõturbo. Ter. in Eu. Neq; ædepol qd nũc cõſilii capiã ſcio: ita eon turbaſti mihi tõnes oẽs ut eam non poſſim ſuis ita ut æquũ fuerat atq; ut ſtudui tradere. Deturbo deor ſum niolenter deiicio. Exturbo e loco deiicio: extra turbo expello. Plau. in Cur. Si recte facias phedrome auſcultes mihi: atq; iſtam exturbes ex animo ægritudinẽ. Col. li. ix. Et in tranquillo cõſiſtis piſces ledibus ſuis nõ exturbaſ. diſturbo uarie turbo: ſeu diſipando deiicio. Ter. in an. Ne eſſet nobis ſpatium ad diſturbandas nuptias. Quintil. Non. n. diſcuſſo alicuiꝰ opis angulos aut diſturbatos parietes cubiculi. Interturbo. obturbo. aboi pterturbo. Ter. in An. Ita ne uero obturbat? Perturbo ualde turbo.

Turbo. turbinis uentus cum frigore maximo obiecta quæq; deturbans proſternẽq; ex deſſis nubis ſpecu. Virg. Et terras turbine uerſat. Eſt & turbo grs inſtrumẽti luſorii pueros maxime delectans: a cuiꝰ faſtigiata & pacuta cuſpide. fit turbino. as. Tibul. Nanq; agot ut per plana citus ſola uerbere turbo quem celer aſſueta uerſat ab arte puer. Item Vaſculi genꝰ quo prima & cotana inter ſaturnalia xenoꝛia miſitabanꝰ. cuiꝰ effigies turbinis in imo angulti ſima erat: in ſũmo latiſſima qualis eſt figura pyrorum. Item. Turbo dicit quicquid forma acuta eſt. Plyniꝰ de Aloe. In turbinib⁹ cadorũ. Ouid. Cana buccina ſumit illi tortilis in lacum quæ turbine cit ſcit ab imo.

Turbo. onis. proprium nomen Gladiatoris. Hor. li. ii. Ser. Corpore maiore rides turbonis in armis.

Turbino. as. pe. cor. acutum facio. Plyn. lib. xxxvii. Si quidem & colore tranſlucido non differt & lateuꝫ ſexanguli læuore turbinatus in mucronem aut cuſpides contrariis partibus quæ magis miremur ut ſi duo turbines latiſſimis ſuis partib⁹ rõgant magnitudine etiam auellani nuclei. Idẽꝫ. Turbinatoꝝ pyris figura q̃ malis.

Turci. ppli. Vide in dictione Thuſlageræ.

Turdus. auis nota. & inter primas a ſaporis bonitate collocata. Hor. Nil melius turdo: uuluæ nil dulcius ampla. Turdariũ locus quo turdi aluntur ad ſaginã.

Turduli ppli hiſpaniæ eius quam bæticam. nũc Granatam uocant. Et ab incolis Turdetania di. Hi & Turdetani appellant. quis ſint qui eos diuerſos aſſerant.

Turgeo. es. turſi inflor. Virg. Torridam iã læto turgent in palmite gemmæ. Huiꝰ compoſita ſunt deturgeo q̃d eſt contrariũ ſuo ſimplici. Significat. n. decreſco. Plyniꝰ. Deturgente nilo muſculi repenũt Obturgeo. circũ turgeo. Lucil. Obturſi dẽtꝰ. a turgeo fit turgeſco. Perſius. Non equidem hoc ſtudeo bullatis ut mihi magis pagina turgeſcat dare pondus idoneæ.

Turgidus. inflatus tumens. Aug. li. iii. cō. per transla tionem dixit. Ego dedignabar esse cum paruulis. & turgidus fastu mihi grandis uidebar. Hinc fit di minutiuū. Turgidulus. Catul. Flendo turgiduli ru bent ocelli.

Turiones: dīr teneritates arborū uel arbustorū.

Turia: nomē fluuii: secūdū aliquos generis mas. secū dū Priscianū & augustinū generis neu. Vide in di ctione Duria.

Turris. a terrendis hostib⁹ dicta est sicut Arx ab arcē dis. Vel q aspectu torua sit. hoc est terribilis. Fiunt etiam turres ambulatoriæ de quibus Vege. lib. iiii. Hæc scribit. Turres dicunt machinamenta ad ædi ficiorū speciem tabulis tabulatisq compacta. Et ne tantū opus hostili concremet incēdio diligentissi me ex crudis coriis uel cētonib⁹ cōmuniunt qb⁹ pro modo latitudinis addit altitudo. Nam interdū tri cenos pedes per quadrum: interdū quadragenos ut q nquagenos latæ sunt. pceritas ātē ipsarū tāta fit ut non solū muros sed etiam turres lapideas altitudi ne superēt. His plutes rotæ mechanica arte subdun tur quarū lapsu uolubili magnitudo tam alta mo ueat. Præsens aūt periculū ciuitatis est si ad murum fuerit turris admota. Plutes. n. accipit scalas & di uerso genere conat intrūpere. Naq in inferiorib⁹ ba bet arietem cui⁹ impetu destruit muros. Circa me diam uero accipit pontem factū de duab⁹ trabibus septūq de uimine quē subito prolatū inter turrem murūq constituūt & per eū egredientes de machi na bellatores in ciuitatē transeūt & occupant mu ros. In superiorib⁹ aūt turris illi⁹ partib⁹ cōtati & sagitarii collocant q defensores urbis ex alto con tis saxis missilibusq prosternant.

Turritus. a. um. altus & excelsus ut domus turrita. i. alta & sublimis & ad turris similitudinē facta. ali quando Turritus dicit turrib⁹ plenus. Vnde & tur ritæ urbes. Et mater deū cognominat turrita: quia terra est quæ urbes sustinet. Virg. Qualis berecyn thia mater læta deū partu phrygias turrita p urbes

Turriger gerens turres. Ply. Sed turrigeros elephanto rum miramur humeros.

Turricula diminutiuū parua turris. Est & uasculi ge nus a turris similitudine quo iactari tali ludendo solent. Eadē pyrgus & orca dr.

Turari⁹. uicus romæ. Asco. Signū uertūni in ultimo uico turario est sub basilica sē flectentib⁹.

Turma ordo militaris & equitū est dicta quasi terde na q terdeni equites ex tribus tribub⁹ taciensium rhamnensiū & luceræ fiebant. Constabat. n. ex trin gintaduob⁹ eq tib⁹: & q illi præerat: decurio dicebat ut Var. & Vege. tradiderūt. Vel dr quasi terma. e. i u. mutata. Vel per onomatopeiam a strepitu ungu larū equinarū terram pulsantiū: uel a terendo terra.

Turmales dicti q in turma sunt. Turmatim aduer biū per turmas.

Turnus. nomen uiri propriū apud Virg. Est & no men piscis palustris: & nomē fluuii.

Turtur. p aue gnis tam mas. q fœ. Plau. Obustos tur tures tibi. Virg. Nec gemere aerea cessabit turtur ab ulmo. Pro pisce est generis mas. q alio nomine pa stinaca & Trygon a græcis dr. In huius cāuda stāt tadi⁹ pūtissimi ueneni. Auso. Letalisq trygon & bi na trygonia corui.

Turunda: liniamentum & tenta. alioquin significat id qd græce ῥῶμον appellant. q si buccea siue bo lus dicatur quē nutrices ingerūt infantib⁹. Turūda hodie uocat accolis padi etiamnū placēta focacea.

Turpis deformis. est. n. contrariū pulchro. Transfert etiam ad animū ut turpe est doctori cū culpa redar guit ipsum. Interdū ponit pro magno. Virg. For ma bouis cui turpe caput cui plurima ceruix. Et tur pes pascit sub gurgite phocas. Item pro crudeli. ut semper apud Salustiū.

Tus incensum olibanū quo deū ueneramur: a tonden dis glebis. quia glebæ tundunt cū quib⁹ fluens ex arborib⁹ coalescit. auctorib⁹ Prisciano & Varrone & Seruio super primo Ge. Alii cū. b. scribūt θύω τοῦ θύω deriuantes qd est sacrifico. Nascit in fœ lici arabia & duplici uindemia colligit: quarū prior est circa canis ortū. Secūda est uerno tēpore. Incidi tur enim cortex arboris turiferæ qua maxime uidet esse pgnans: & ubi tenuissimus tendit cortex. Laxa tur hinc plaga: inde prosilit spuma pinguis quæ cō creta densat. Probat tus candore: ampli tudine: fra gilitate carbone: ut statim ardeat & friet potiusq dē tem recipiat. Quidam tus nabathæum uocant q na bathæa regio est ab Arabia incipiens. Huius arbor Libanotus dr.

Tureus. a. um. Col. lib. iiii. Iam tuream plantam ma ture ampliatam florentisq hortos myrra & croco.

Turibulū uas quo tus adolet.

Turifico. as. ture suffio.

Tusculū. diminutiuū a tus. Plau. in aul. Hoc tusculū emi & hasce coronas floreas. Et tusculū oppidū la tii. sic appellatū. q aditū difficilē habeat. quasi Ὀξυλόφον Hoc est fatigans uexans qm in plato atq arduo monte erat situ. Hinc Tusculani homines: & tusculanus ager. Hæc ciuitas a Telegono Vlys sis & Circes filio fundata est qui per ignorantiā pa trē occidit. Ex tusculo Cato Cēsorinus ortū habuit

Tuscia: italiæ regio celebris a sacrificiis ut quidā ar bitrant dicta græci. n. θύειν sacrificare dicunt: uel a ture quo maxime in sacrificiis utimur. Vel a Tu sculo Herculis filio qd ueteres grāmatici probant. Vnde & sine. h. ab eis scribit. Hæc Tyrrhenia di cta fuit a Tyrrheno Athyis filio: q e Mœnia di scedens in italiam uenit: & eam partem occupauit quæ ad mare inferū sita est qd & tyrrhenū dr. Hæc a ligurib⁹ romanisq finib⁹ cōtingit iugis in acce sis & difficilib⁹ referta. Eius fines macra & Tybe ris amnes centū & septuaginta quattuor. M. inter se distantes. In ea scientia faciendorū sacrorū ita flo uit: ut romani qui non seruandæ tm sed etiam am plificandæ religionis cupiditate incendebant: decē principū filios senatus cōsulto singulis tuscię popu lis percipiendæ sacrorū disciplinæ gratia traderent. Longior est ea prouincia q lata. Ab orientali pla ga in occidentalē porrigit: Nam si ab aquilonari i hanstralē perambulemus arctis finib⁹ contenta est. Ab occidente qua liguriæ proxima est habet pilas

Senas: Lucam. & Florentiam inclytas ciuitates. Ad
septentrionem habet urbē uetere. In meridionali ue
ro littore Pisaurē. Aretiū & Asisiū. Et Tyber roma
nus inde labit' ex apenino effluens. Septentriona
lis regio cū flaminia iungit'.

Tuscus nomen possessiuū a Tuscia. Vnde tusci q tu
sciam habitant.

Tuscus uicus romæ in quo habitarūt tusci a Porsena
ex obsidione relicta de quo Hor. i Ser. At tusci tur
ba impia uici.

Tuscania: oppidū tusciæ prope tarqnios a quo Tu
scanenses.

Tussis quæ gignit' uel ex frigore uel ex pituita in pul
monē descendente. Quæ si continue uexet a Seneca
pertussis nuncupat'.

Tussio.is.ini.itū. Pla. i asi. Forte si tussire occœperit
sic tussiat ut cuiq linguam in tussiendo nō proferat.
Ply. li. xx. Semen coxe cū cumino tritū potūq i ui
no tussientib⁹ auxiliat'.

Tussilago: hæriba quæ tussim sedat.

Tute. tu ipse. a tu formatur per epenthesim. te correpta
Nam te magis additio est q compositio additurq
dūtaxat ntō. non etiam aliis casib⁹. Et hoc fit cum
pronomen ad eam reuocat' personam a qua sumit':
ut cum dico Tu lege. Ille respondeat. Cur tute nō
legis?

Tutus. a. um. & actiuam & passiuam significationē
habet: ut Tuta urbs quæ nos defendit. Tutus sum
ab hostib⁹. i. munitus & sine periculo sum. De hoc
uide in dictione Securus. Hui⁹ compositū ē Intu
tus. de quo alibi.

Tuto aduerbiū significat sine periculo.

Tuto. as. pteg̃o defendo. Plau. i merca. Inuoco uos
lares diales ut me tutetis. Hiero. in li. Sap. Et a sedu
ctorib⁹ tutauit illū. Tutor. aris. depo. qd Priscian⁹
docet esse cōmune. Hora. in epistolis. Res italas ar
mis tuteris: motibus ornes.

Tutor nomen uerbale quo is significat' qui uim ac po
testatem habet in capite libero ad tutandū eum qui
per ætatem nondū tueri potest. Hæc autem ætas se
cundū iurisconsultos est usq ad pubertatem. i. ad
xiiii. annū: Nā inde usq ad. xxv. dant' curatores q
etiam furiosis & mente captis dari solent.

Tutela. ipsa potestas iure ciuili data ac pmissa ex qua
ipsi tutores nomen acceperunt: quasi tuitores atq
defensores: sicut ædituus qui ædes tuent'.

Tutelaris diuus. quē aduocatū dicimus.

Tutorius. a. um. qd ad tutorē pertinet.

Tutanus. penul. produ. deus qui homines tueri puta
batur. Varro. Tutanum deū romæ omnes qui la
borant inuocant.

Tutilina dea. Idem. Tuam fidem tutilina inuoco q
adesse mortalib⁹ soles. Hāc Aug. li. iiii. ci. dei pēse
frumentis collectis atq reconditis scribit ut iuto
seruarentur.

Tutulus ornamentū capitis flaminearū & uitta pur
purea innexa crinib⁹ & in altitudinem erecta: q p
eam flaminica a cæteris mulierib⁹ discernebat'.

Tyana: græca ciuitas. a qua Tyaneus dict⁹ est Apol
lonius phūs.

Tybet. tyberis. & Tybris. is. fluuius Italiæ: e media
fere longitudine Apēnini Aretinorum finibus de
fluens duob⁹ & quadraginta fluuiis auget'. Primo
albaquay colore Albula dictus. Deinde Tybris ap
pellatus uel a rege tuscoꝝ huius nominis qui pira
ticam exercens iuxta eum in bello periit. Quod ēt
sensisse uidet' Virg. cum inquit. Asperq immani
corpore tybris: a quo post itali fluuium cognomi
ne tybrim diximus amisit uerum uetus albula no
men. Ouidius libro secundo fast. Albula quem ty
berim mersus tyberinus in undis reddidit hybernis
forte tumebat aquis. Sunc qui hoc nomen trahant
a græco ὕβρις quæ est iniuria. Aiunt enim hunc
eundem tuscorum regem circa huius fluuii ripas la
trocinari consueuisse qui transeuntes crebris afficie
bat iniuriis: ex quo tybrim cognominatum fuisse
asserunt: quasi esset fluuius ὑβριστὴς .i. iniuriæ. Ex
qua ratione cum ὕβρις aspiretur tybrim quoq cū
aspiratione annotari uolunt. Alii uolunt eos qui de
Sicilia uenerūt tybri dixisse ad similitudinē sossæ sy
racusanæ quam fecerunt afri & athenienses iuxta ci
uitatis muxe. Nam qd Liuius dicit albano rege ty
berim dictum non procedit: quia etiam ante albaꝝ
Tybris dictus inuenitur. Sciendum est secundum
Ser. q hic fluuius in sacris Tyberinus dicitur. In
conuolaxia. i in communi sermone. Tyberis & in
poemate Tybris. A tyberis fit Tyberinus. a. um. ut
piscis tyberinus & tyberina hostia. Transtyberim
transtyberinus.

Tybur. siue tyburtū. urbs ad sextū decimū lapidē di
stās ab urbe Roma. Hāc Cato Solin⁹ & alii q dā a
Catyllo arcade classis Euandri præfecto conditam
scribunt. Plynius uero Tyburis originem ipsius an
tiquiorem esse docet q urbis romæ: & extare adhuc
tempore suo memoriam silices tres etiam Tyburto
eius urbis conditore uetustiores apud quas inaugu
ratus traditur. fuisse Tyburtus dum urbem esset con
diturus. Sextius græcus historicus sic habet. Caryl
lus Amphiarai filius fuit. Hic post prodigialem pa
tris apud thebas ante Iliacum bellum interitum ius
su dei cum omni suorum coetu & sacris missis tres
liberos in italia procreauit Tyburtum Coracem &
Catyllum qui expulsis ex oppido haud longe ab ue
be roma posito ueteribus siccanis a nomine Tybue
ti maximi filii oppidum uocauerunt. Priscianus ta
men cum i latino scribit.

Tyburs. tis. generis omnis. uel hic & hæc Tyburtis
& hoc tyburte. qd est ex Tybure. Sue. Incohauit āt
aquæ ductum regione tyburti. Hor. Picenis cedūt
pomis tyburtia lucco.

Tyburtinus. tyburtina. tyburtinum penul. prod. qd
est ex Tyburto.

Tycha: fuit Heliodo teste nympha filia oceani & Te
thyos.

Tydeus cuius accentu in prima fuit filius Oenei regis
Calydoniæ & Euryboeæ uir fortissimus qui The
banos omnes ad quodlibet certaminis gen⁹ uicit.
Inde fit patronymicum Tytides. Nam Diomedes
tytides dictus est qui fuit filius Tydei.

Tymoetes: fuit regis priami filius.

Tympanum: instrum ex una parte planū: membrana clausum intus uacuum. qđ baculo pulsatur. Eo uti solebant in sacrificio mīs deum. Est & tympanum uehiculum tectum ut inquit Ser. siue ut aliqui putāt testudo supra radios. Radii dīr in media pte rotaꝝ Virg. Hinc radios tenuēt ratis. hinc tympana plaustris. Item tympanum accipitur pro machina tractoria quæ rota uocatur. ut Victr. ait. ad hauriendā aquam celeritate qđ hominibus calcantibus uersatur ad hortos irrigandos & salinas utile. Ply. libro xxxiii. accipit pro uase escario.

Tympanista qui tympana pulsat. Tympanistria uero mulier tympanum pulsans. Sidonius: li. i. epistolarum. Tympanistria psaltria canit.

Tympanizo. as. tympana pulso. Sue. de Aug. Et assensu maximo comprobauit uersum in scæna pronunciatum de Gallo mīs deum tympanizante. ui des ne ut cinædus orbeꝝ digito temperet.

Tympanites pe. pro. genus hydropisis est.

Tymber nomē urbi. & nomē fluminis. Tymbra troadis campus per quem fluit tymber fluuius in scamā drū. Ibi & tempiū tymbrei Apollinis est. At thymbra cum. h. herba aromatica. Virg. li. iiii. Ge. Grauiter spirātis copia thymbræ.

Tyndarus fuit Oebalie rex. pater castoris & pollucis clytēestræ & helenæ. Hinc Tyndarides. & tyndarius patronymica.

Typhon. onis. & typhos typho. & typhœus. ei. dictio trisyllaba. eu. diph. in ultima habens. Inde Typhois. idis. unus e gigantibus terræ & titani filius cuius prima corripitur. Seneca. Noñ tā ferū typhōe neglecto ioue irata tellus edidit quondā pens. Luc. Conditus inarimes æterna mole typhœus. Quando uero deriuatiuū est diuisa dipht. pnunciat. Virgil. Nate patris sūmi q tela typhœa tēnis. Est & typhon uentus turbulentus a typhone dictus & capitur p fulgure. Typhonas et uocant fumigantes globos & figuras quasdam nubium metuendas. & ibi prima producitur.

Typus latine dici potest. forma. figura adumbratio. exemplar. Hinc protypa dicta sunt opera quæ ante typos facta sunt. Ectypa. quæ ex ipsis sunt formata. Archetypos prima & principalis forma. Ply. dibutades primus personas tegularum extremis imbricibus imposuit quæ inter initia ptypa uocauit postea idem octypa fecit.

Tyrannus per duplex. nn. apud ueteres in bonaꝝ partem dicebatur dominus qui plenaꝝ habebat. in subditos potestatem. uñ Trogo teste. Quæq; ciuitas & gens terūp. imperium ab initio penes reges hēbat. quos ad huiusmodi fastigium maiestatis non ambitio populans sed spectata inter bonos moderatō prouehebat qui & tyranni ob fortitudinem uocabātur. Vnde Virg. Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. Sed crescente malitia cum superbe reges regnare cœpissent tyranni nomen ad illos solū restrictum est qui per insolentiam imperii uiribus abutebantur. Quidam etiam tyrannos dici putant a tyrrheniæ gentis crudelitate.

Tyrannis. idis. sæuum ac uiolentum imperiuꝝ Iuue. Quid nero tam sæua crudaq; tyrānide fecit.

Tyrannicus. a. um. qđ est tyranni Tyrannice crudeliter: uiolenter.

Tyrannoctonus: latine dī Tyrannicida. qui tyrannum occidit ab tyranno & κτείνω interficio. quē an liceat interfici legatur Cicero. li. iii. officiorꝝ: naꝝ nomen ipsum declarat quid mereatur cum ab tyrīs superbissime & iniquissime dominantibus sit deductum: uel a uerbo per metathesin litterarum: quod significat lacero: tero: interimo. De bonis non loquimur. si reperiantur.

Tyros. quondam urbs phœniciæ quæ est in syria Iulius pollux li. i. τύριοι λέγουσιν ὡς ἡρακλῆς ἐρασθεὶς νύμφης ἐπιτυρίου τύρον δ' εἶναι τῆ νύμφη τὸ ὄνομα διὸ δὴ ἔρασθαι ἡρακλέα νῦν κύωνα τὰ δὲ ἀρχαῖα νόμον ideo tyrus dicta est. Quo etiam nomine dicta est insula. Alexandri magni operibus continenti annexa clara urbibus leptitica. Gadibus & carthagine: nunc omnis eius nobilitas conchylio & purpura constat olim satra nuncupata ut ait Gel. Vnde sarranū ostrum dicitur. & ostrum tyrium & purpuram tyriam dicimus. Phœnices accolæ fuerunt maris rubri dicti a palma: cuius regio plena erat. Palma. n. phœnix dicitur. Hinc terræmotu pulsi in maritimam syriæ se contulere condita urbe. Sidonem a pisce appellarunt. Eam syrii uocabāt sarram lingua syra piscis sear dicitur. Postea condidere tyrum in ipō mari propter merces. Tyros etiam grēce: latine caieus Tyrius. a. um. quod est a tyro insula. Et ponitur p purpureo. Tibul. Quid tyrio recubare toro.

Tyrianthina: uestis uiolacea purpurea. ab ianthino ideſt uiolaceo colore & tyrio hoc est purpureo.

Tyrus nomen proprium pastoris cui ut ait Virgilius. Regia parent armenta & lata custodia credita campi.

Tyro nouus miles & fortis ad militiam exercendam Cuius diminutiuum est Tyrunculus. Refert quoq; ad omnem artem. Vnde & pro gladiatore rudi adhuc in disciplina gladiatoria accipitur. Suetonius in Cæsare. Tyrones neq; in ludo neq; per lanistas. Sic adolescentes quando togam sumebant & barbam ponebant eloquentiamq; in foro auspicabantur tyrones dicebantur. Et illa prima actio tyronium Seneca libro tertio decla. Ille in foro primuꝝ dicturus. Tyro dictus est. A Hieronymo Tyrociniuni rudimentum. & Tyrocinario. qui recentes disciplinas tyrunculas appellat. Ab eadem similitudine Canis adolescentior tyruncula dicitur Col. libro octauo. Quoniam tyruncula nec recte nutrit & educatio totius habitus auſert incrementum. Plynius in epistolis se Tyrunculum dicit quasi rudem in cognitione signorum. Tyrocinii die induebantur toga: quæ pura est cognominata. Fuit etiam Tyro ut inquit Iustinianus libro decimo octauo. Nomen proprium patris Didonis qui ab aliis Belus uocatus est.

Tynbenos ro. etruscos appellãt atq; thuscos. Græci uero hoc eos noie nominarũt a Tyrrheno Atis filio q ex lydia colonos hac in regione dimisit. A tys enim ex pgnatis herculis & omphales unus cũ sterilitate ac fame populũ emittere cogeret. e duobus filiis sorte iacta. lydũ q dẽ regni successorem tenuit. tyrrheno aũt maiorem applicans populũ foras abire iussit. hanc ille ingressus orã de suo noie uocauit tyrrheniam. A cuius gentis ptæcipua crudelitate tyranni sunt dicti.

Tyresias est quorũdã latinorũ hominũ cacographia. idest mala ratio scribendi quin per ei scribit in principio. Τειρεσίας Τειρεσίου μάντις ἐστὶ ὧν φρονιδέας hic igitur Rex thebanus & augur. de quo Ci. li. v. tus. meminit cæcatus fuit ira iunonis. Cui iupiter scite futura dedit: crimenq; leuanit honore. Scribit Stra. Tiresiæ monumẽtũ fuisse. in tylphosio monte boetiæ inxta fontem Tylphosã ubi profugus diẽ suum obiit. Ibi thebani cineres sepulto diuinos honores tribuere. Iuue. Cũ cæcũ dicere uellet dixit tiresiã illo uersu. Nec surdum nec tiresiã quẽq; esse deoꝝ. Hic habuit filiã noie mãto. q̃ oppidũ i italia cõdidit. qd̃ postea ab ocno ei⁹ ex tyberino thuscoꝝ rege filio mantua a matris nomine nuncupata est. id tñ græci negãt.

Tyrus: ambitus muroꝝ & uiaꝝ p quẽ curri põt sic dictus quia tyrrheni ptimi inuenerunt.

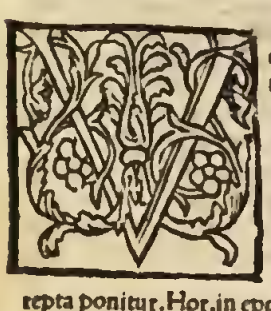

Lia uocalis est: q̃ sæpe in cõsonãtẽ transit. & modo uiz simplicis hz. ut Virg. At uen⁹ haud aio neqcq̃ exterrita mater. mõp duplici cõsõãte põit ut cupiui. cupiuerã i qb⁹. i. añ. n cõsonãtẽ posita pducit. et eadẽ sbtracta corripit. alias q̃ .u cõsõãs p uocali correpta ponitur. Hor. in epo. Niuesq; deducũt nunc mare nunc syluæ. Interdum a uocali tollit in cõsonantẽ. ut nauta nauita. gaudeo gauisus. Quãdoq; amittit uim liæ. cũ post. q. ipm: u. ponitur. Nã non cõsonans est. ut aliqs. hoc idẽ patitur. inter. g. & ali quã uocalẽ ut sanguis lingua. Idẽ fit añcedente. s. ut suauis suetus. Transit q̃q; p deriuationes in. a. ut Veredus Veredarius. In. e. ut pondus ponderis deierat p deiurat. Antiq ẽt auger p augur dicebãt. Similiter iis q̃ a tertia cõiugõne nascũt. quotiẽscũq; p. n. & d. ipm. e. seq̃bãt loco. e. u. scripturarũt. ut faciundũ p faciendũ. In. i. correptã noium hñtiũ ultimã syllabã desinentẽ in. u. cũ uerbis. siue pticipiis. at cornu corniger & cornicen. Arcus arcitenens. fatum fatidicus. aurum autifex. Luctus luctificus. fluctus fluctiuagus. magnus magnificus. opus opifex. Scribebãt ẽt antiq carnusex p carnifex. & lubens p libens. pessumus p pessimus.

Vacca. per duplex. cc. Bos fœmina. Cuius diminutiuũ ẽ Vaccula. Virg. Vaccula nonnũq; secreta cubilia captans. Vaccinus. a. um. pe. pro. qd̃ ẽ ex uacca. Ply. li. xxiiii. Cortex illinit decoctus lacte uaccino

Vacerra. uecors & uesanus dr. Quo ẽt noie accipiẽtes ad quẽ ligantur eq in stabulo. Col. Clathrorum gñs uacceras appellat quibus e robore factis cauæ muniuntur. Nã. li. ix. de uinariis faciendis sic inqt Vbi neutrũ pfisamiliæ cõducit tõ postulat uacerris includi. sic. n. appellatur gñs clathroꝝ. Idq; fabricatur ex robore quærceo.

Vaciniũ. a qbusdã flos dr. a qbusdã uiola semphycinthus. Virg. Alba ligustra cadunt. uacinia nigra leguntur. Ply. Ipm inter arbores numerat. Et li. xvi Vacinia italiæ in aucupiis fata. Galliæ uero ẽt purpurea tingendi cã ad seruorũ uestes.

Vacillare ẽt pprie icõstãter esse & qi alternatim moueri. Quintil. Est & illa idecora i dextrũ ac leuũ latus⁹ uacillatio alternis pedibus infistentiũ. Vtiq; & nanes uacuæ dicuntur uacillare. Ci. tyroni. Accepi tuã epistam uacillantibus litterulis. i. non recte spatiis diuisis scriptis. Et in phil. In gallia mutilatũ ducit exercitũ cũ una legione & ea uacillante. Transfertur ẽt ad ãium: ut apud iurisconsultos de fide testis uacillante. q incõstantia & diuersa testimonia dicit. Ci. li. iii. offi. Iustitia uacillat uel iacet potius.

Vaco. as. do opã. & cõstruitur cũ dño. ut uaco sapiæ uaco rei diuinæ. Interdũ uacare significat uacuũ ẽ. Ee mõ absolute ponit. Plan. in cati. Fac uacẽt ædes Cæsar. Id ea maxime rõe fecit q̃ nolnit eũ locũ uacare. Helueti discesserant uacare. Mõ cũ ablatiuo. ut bõniri dant opã ut pturbarionib⁹ uacent. Virg. Hostes uacare domos. sedesq; adstare relictas. Ci. Nullũ est tempus q̃ iustitia uacare debeat. Mõ ppõnem accipit. ut uacas a labor. uacas a componẽdo. uacas ab occupatione. Interdũ significat ad nihil utile esse. supabundare supfluũ esse q̃ ociosũ esse uidetur qd supabundat. sed nõ nisi in tertia psona. Aug. li. xiii. cõ. Non uacant tpra. nec ociose uoluuntur psalmi nros. Idẽ. Vacẽt opa mix. uni instẽt sciæ. Impsonaliter. qñq; significat est ociũ. uel uacuum tempus est. Virg. Sed si tantus amor casus cognoscere nros & uacat annales norum audire laborum. Iune. Si uacat & placidi rõnem admittitis ædi. i. ociũ est. qñq; ponitur pro curæ esse. Quintil. Et cui ei certo uacet. Vacare pplo est operam populo dare et inseruire. Aliter Vacare populo significat liberũ esse a populo pplariq; iudicio. In quem sensum. Ci. uidetur li. ii. tus. accipere cũ ait. Amplitudinẽ ai pulchriorem futurã si nõ sit subiecta populi iudicio. Et uacuã ab eo se ipsa cõtentã nõ captantẽ plausus & auras populares. Huius uerbi cõpositũ ẽ intruaco.

Vacuus. a. um. & inane. & magnũ significat. Virgil⁹ Saltibus in uacuis erant. Idem. Vacua atria dicos. Vnde uacuum aerem dicimus. q̃ uacua oia impleat. Nihil enim pati natura uacuum potest. Vnde et inanem uocamus aerem. Lucr. Longum per inane resoluit. Inde fit superuacuus.

Vacuo as. & uacefacio idẽ significant. sic & euacuo

Vaccix. & Vaccieni. Vide in dictione Vari.

Vacuna pe. pro. a uacando dicta ẽ dea q̃ pene uacantibus & ociosis putabat Cui cũ agricolæ a laboribus ruris uacarent. ut post pceptos fructus regederent p hyemẽ uota soluebant & sacrificabant. unde

Ouid.li.vi.fas.Nam quoq; ęd fiunt antiquæ sacra uacuæ.ante uacuales stantq; sedentq; focos.

Vado.is.fi.sum.iter facio qi uiæ do.Virg.Vadimus imisti danais.Aliqñ uadę pro.Huius composita sunt Circunuado qđ est In uadendo circundo Ply. li.ix.Hi redeuntem circunuasere noctu. Euado.ĩua do.& puado pe.pro.Liui.Cum ex eo pauor ac trepidatio totam urbem peruasisset.

Vadũ:fundũ fluminis lacus maris.& cuiuscũq; aquæ p qđ uia dat.Ply.Ligñũ uado hærebat.Hinc uadũ quoq; appellat locus q pp breuitatę aquæ pedibus transiri pōt.uñ puerbiũ est.In uado est p eo qđ est intuto est.Nam ut in fundo periculũ cōsistit.ita inua do est securitas.Ter.in an.Ois res in uado est.

Vado.as.p uadũ eo.Papinianus. Plumine publico ĩ terueniente uia constituĩ pōt.si aut uado transiri pt aut pontę habeat.Secus aũt si uadari sed pontoni/ bus traiiciatur.Solinus flumen qđ pp breuitatę facile uadari poterat.Huĩ⁹ pria cor.Ouid.de reme. Iamq; uadaturus lectica pdeat inquit.

Vadosus.a.um.ut uadosus amnis q frequętia habet uada quæ transiri pedibus possunt.

Vadis primo.deinde p syncopen uas dictus est spon sor alterius in re capitali ut inquit Festus Ci.lib.ii. off.Factus est alter uas eius sistendi ut si ille nō re/ uertisset.moriendũ esset sibi. Inuenięt p quolibet fideiussore.qui pro alio uadimonium promittit certo die affuturus.Dictus uas q q uades dederit uadere ei idest discedere interim liceat.Hor. Ille datis uasi bus q ture extractus in urbem est.

Vadimoniũ est sponsio qnædã sistendi cōparendiq; in iudicio ad diem pstitutã p se uel p aduocatos qđ deserere non licet.Seneca. Vadimoniũ promittimus & trahimur.Ci.p.Quintio.Ad uadimoniũ nō ue nit qui tibi pōto semper fuit. Non dubitaui inquit cum uadimoniũ deserũ est.

Vadium.ii.idem qd uadimonium.

Vador.aris.uerbũ cō.secũdũ Prisc.significat fideiubeo uadio obligo.uadari re⁹ dr:& uadimoniũ sisti quo tiens aliq⁹ p alio spondet ut in iudiciũ ueniat & si statur. Differre uadimonia est progaretęs sistendi alterius in iudicio quotiens sponsio facta est.

Vadimonis.lacus est In quo fluctuant insulæ.ɗ quo Ply.Cæcilius quadã epla sic scribit.Exegerat socer meus ut amerina sua prædia inspiecerem.hæc pam/ bulanti mihi oñditur iubiacęs lacus noie uadimo/ nis.Vadimonis lacus intelligũt q agro uiterbiensi feruet scatetq; sulphureis aquis.

Vah interiectio in his rebus quas execramus.ut uah misero mihi.Et diphthōgat ut differat a ue q mo/ do est coniunctio disiunctiua.ut dies noctesue.mō habet uim augędi.ut uetus uehemēs quoq; alterũ ab ætatis magnitudie cōpositũ est. Alterę a mentis ui atq; impetu dictũ est.Mō habet uim diminuendi. ut ue grandis ne iouis.i.male grandis.hoc est puus minutusq;.& puus inpiter. Ve.n.syllabã rei puæ ueteres præponebant.unde apud Ausoniũ.negran des messes legimus.p puis.Et apud Var.in re rus. Oues sunt uegrandes atq; imbecillæ.Similĩ Plyn. li.vii.Corpore uelcos esse ied eximiis uirib⁹.Modo ęt habet uim priuatiuã.ut uecors.quasi sine corde si ne prudentia.E contrario cordatus dr prudens.

Vænũ p supino uerbi uæneo.ut uænũ ire.nel uænũ irent & huiusmõi nobis licet uti quadmodõ & pes sum ut pessum ire & pessũ ibit & similia.uñ & pes/ sundo.Sal.in iug.Quippe cui ofa uænum ire i ani mo hæserat.Liui.li.iii.Tũ ęt legę fecerunt sanciędo ut q tribunus plebeis ædilibus iudicibus decẽ uitis nocuisset eius caput ioni sacrũ esset.Familia ad ædẽ cereris liberi liberecq uænũ irent. Sciendũ ę q dici/ mus.uænũ ire.non uænũ iri.sicut uapulatũ ire non iri.qa semp sunt passiuæ significationis ne duo pas siua copulentur.In cæteris uero q ambigua sunt q/ actiue & passiue accipi possint.ad distinguendũ ĩ/ sum accōmodamus infinitũ.hoc uel actiuũ uel pas siuũ.ut uideo te amatũ ire uel iri.quia talia supina sunt ancipitis significationis.

Vænũdo.as.ex uænũ & do.sequitur tam in pso q̃ in supino do.nisi q in p̃sopluspñs pfecto.uænũdas\ sem & uænũdasse dicimus.Ply.li.xxxv.Octogin/ ta talentis uænundatas.hinc uænũdario pmutatio rerum & contractus ex conuentione pueniens.

Vændo.is.ex uænũ & do secũdũ Apul.abiectis n.& m.Et cōstruitur cũ ablo si exprimat pretium rei q̃ uędit.uel cũ gno tanti quanti & huiusmõi.cũ sunt sine sbo Plau.in mer. Viginti minis opinor posse me illã uændere.Ci.li.iii.offi. Vændo meũ nõ plu ris q̃ exteri.fortasse ęt mioris cũ maior ę copia.qđ si addãt substãtiua statiz i ablos resoluũt.& sicut ñ dicim⁹.quãto uędidisti.sz quãti.ita nõ dicim⁹.quã ti pretii uędidisti sed q̃to pretio Var.tñ ablo usus ę sine substãtiuo cũ ait. Vænęt pp penuriã magno. Huius compositum est Diuændo.

Vændax.q facile seu libenter uændit.Cato.de re rus. Pfemsamilias uędacem & nõ emacẽ esse oportet.

Vęditan⁹ q uędet solz plau.i ftl.Linguã uęditariam

Vændito.as.sæpe seu cõtinue uændo.Pli.li.xx.Hæc est q̃ Aristophanes eurypidi poetæ obiicit ioculari ter mem eius ne holus qđẽ legitimũ uænditasse sz scãdicẽ.Esti & uænditare quasi ostentare.Hic & for ma & oso uędibilis quasi plausibilis & allectrix.

Vændibile qđ facile uændi pōt.Ci.i rul. Accedęt sa licta ad mintumas adiũgẽt.& illa uia uędibilis her culãtea mistæ deliciæ & magnæ pecuniæ.p trãsla tionẽ ponit p uulgari & usgo grato. Idẽ i Læl.Tñ illi⁹ uędibilẽ oionẽ fligio deoz imortaliũ nobis de fędętib⁹ facile nicebat.i.fauorẽ ppli captãtẽ. Et in Bruto Hoz ætari ppe cõiunct⁹.L. Geli⁹ nõ tã uę dibilis orator q̃ ut nesciret quid ei deesset.

Væneo.is.uæniui.uel uenii.supio uenitũ exigit ana/ logia siue cõposino.Nã cõpoit ex uænũ & eo.abie ctis duab⁹ liis.sicut i uędo sipso supio ñ utimur. Est aũt uerbũ neutrũ passiuũ co.i declinatiõe sequens Iz apud ueteres iuenit uæneor.p uędit⁹ sn3.Plau. Ego nulli uæneor. Verũ i hoc uerbo uæneo p næn dor.Ipsũ qđ uędit i nso ponit.& is a quo uędit in ablo cũ ppõne.& ptiũ i ablo sine ppõne. Cui aũt uędit i dto.ut.c.aureis nũmis a mãgõe uæniet mã cipia mihi.Sed nõnũ q̃ uænditor & ptiũ rei ñ expli cantur.Plau.in Menæ.Quibus hic pretiis porci ue

neunt. Var. uæneunt pp penuriam magno. Ci. prō
fex. Quæro primū quare ciuis optimi bona uænie
rint Lact. lib. vi. uxor ac liberi uænīēt ipse iterficiet
Vænalis & hoc uænale. qđ uændendum est uel uæn
ditioni expositū. Ci. li. iii. offi. uænales hortos se nō
habere dicit. Aliquando ponitur pro lordido auaro
qui pecuniæ gīa se ipsum uænderet. Sal. O urbem
uænalem & cito perituram. Vænales etiam si nihil
addas seruī nouicii intelliguntur. qui ad uænden
dum sunt expositi. Seruorum enim alii nouicii sūt,
alii ueteratores. Vlp. ædiles ſcipiunt ne ueterator
pro nouino uæneat.

Vænalicius uænditor ut in oratiōe corneliana. Neq
me diuitiæ mouent quibus omnes africanos & læ
lios multi uænalitii mercatores superarunt. Aliquā
do uænalitius capitur pro uændito corpore. Ply. li.
xxxv. Alios q̄ deinceps quos enumerare iā non est
e sanguine quiritium & ꝓscriptio luia ditatos. hoc
insigne uænalitiis gregibus opprobriumq; insolen
tis fortunæ. i. uænditis seruis. Et sic adiectiuum est.
Sic Pompo. Iureconſ. li. dig. xxiiii. Quod si famī
liam domesticā uxoris: aut uænalitiam parauit.

Vænalitium: corpus ipōm: uel uænditio. uel locus ubi
nouitii uænduntur Paul. de edilitio edicto. Nā q
cūq; ex uænalitio nouiciorum emptus alicui mini
sterio præpositus sit statim eū e ueteratore nūo esse.

Vænaliciarius apud Var. & Plynium dicitur Man
go & nouiciorum seruorum negociator.

Vafer. a. um. pro calido & astuto accipitur. quasi ual
de aser. Mira. n. semp fuit eius gentis calliditas. Ci.
Non sunt in disputatione uafri. non ueteratores nō
malitiosi. Et. li. i. de natura deorū. Chrysippus. qui
stoicorum somniorū uaferrimus habetur interpres.
Hinc uafre aduerbium.

Vagio. is. iui. itum. unde uagitus pe. pro. qđ propriū
est nocis infantium dū plorant. Et uagor p eodem
ploratu. Lucr. li. v. Et superant item miscetur funeſt
uagor.

Vagus qui sine negocio modo huc modo illuc inu
tiliter discurrit dictus q̄ uacuus. ideſt sine negocio
agatur.

Vagor. aris. inutiliter peragro siue ipsus eo. & differt
ab errō. quia uagari est per diuersa. errare per aliena
Ci. li. i. de ora. Ne uagari & errare cogatur oio. In
ueniatur ēt uago. as. Plau. in mili. Te alioquot uitiis
probriq; plenus q̄ circum uicinos uagas. A uagor
fit compositum. Euagor pro extra uagor.

Vagabundus abunde uagans.

Vagina pe. pro. alicuius rei theca. Cuius diminutiuū
ē naginula. Ply. li. xviii. Et far in uaginulis seruant
ad satus. Hic euaginare qđ ē ensē nudare. Hierony.
in Ezechi. Gladium euaginabo post eos.

Vah. interiectio ē insultātis. Hiero. ad Dama. Sicuti
nos in linguam latinam hēmus interiectiones quas
dā ut insultādo dicamus uah. & i admirādo pape.
& i dolēdo hei. Et qñ silentiū uolumus ipare stnctis
dentib⁹ ſpm̄ cohartamus & cogimus tūi sibilū i so
nādo scilicet. ꝫ. ita & hebræi inter reliquas pprieta
tes linguæ suæ hūt interiectionē: ut qñ nolūt dām
depcari ponant uerbū petentis affectu & dicant an
na dñe qđ septuagīta dixerūt. o dñe. Plau. Vah bō
iprudens. Et i euāgelio. Vah. qui destruis tēplū dei.

Valeo. es. ualui itum. significat sanus. siua potēs sum
Semp. n. in bonā partem sumī nisi aliud addatur
male ualeo. i. æger sum. Hiero. in gñ. Sanus ne es,
inquit. Valet inquiunt. Et ablatiuum exigit. si ipse
dari exposcitur. Ci. li. i. off. Alios uidemus uelocita
te ad cursū. alios uiribus ad luctandū ualere. Iuue.
Quæ mœchū sequi stomacho ualet. Similiter cum
ad pretium ptinet si pretiū exprimat in ablo. ponī
tur Ply. li. xxx. Aureū nūmus post ānū sexagēsimū
secūdū pcussus ē q̄ argēteus. ita ut scrupulis ualeat,
sestertiis uicenis. Hiero. i gñ. Terra q̄ postulas qua
dringentis siclis ualet. Var. tī acrm dedit dicis. de
narii q̄ denos æris ualebant. quani q̄ quos. Vale
ēt uox salutāris est. Quo uerbo & q̄ recedīs ututur di
cens. uale. Et q̄ remanet rīdens tu quoq; uale. Sic
salue. & aue. salutatiōes sunt uenīēs. qb⁹ uocibus
similiſ utunt & q̄ salutant & q̄ salutan resalutāt. Re
pitur tī aliq̄n salue i discessu in calce epſarū. Ci. uale
mi tyro. uale. & salue. qm̄ uero abcūtes p hæc uerba
salutare solemus uale & salue. inaluit cōsuetudo. ut
hæc sumant p discedo: ēt si cū stomacho & indigna
tione loquamur. Ter. ualeant q̄ inter nos dissidium
q̄rant. qđ pinde est: ac si diceremus. Discedāt a no
bis. siue eos cū suo odio & maledicētia relinquam⁹
Ci. Si Deus talis est ut nulla gīa: nulla hominū cha
ritate teneat. ualeat. Var. Vale & salue ei ad mor
tuos referuntur. non id dictū est. q̄ aut ualeā. aut ta
ui esse possint. sed q̄ ab his recedimus eos nāq; uita
ri. Virg. Salue æternum mihi maxime palla. æternāq;
uale. Huius uerbi cōposita sunt. Conualeo qđ ē la
luté recupo. a quo Connalesco. ut est illud cōualue
runt de infirmitate fortes facti sunt in bello. Hiero,
Legimus quosdā morbo articulari & podagræ ha
moribus laborantes ꝓscriptione bonoꝝ ad simpli
cem mēsā & paupes cibos redactos cōualuisse. Eua
leo. Inualeo. æqualeo in eodē pretio sū. uel æq po
tens sum. Prævaleo. Revaleo. a quibus sunt. Evale
sco. invalesco. prævalesco. Revalesco. Est & valdā
cio pro discedo.

Valitudo seu magis ualetudo. & bona & mala di. Ci.
Ser. Sulp: Scripsit ad me moleste ferī. q̄ me pp ualī
tudinē tuā cū ad urbē accessisse nō uidisses Bona ut
apud eundē. Sed nūc ualitudini tribuam⁹ aliqd. di
stinguī saūt epitheto. ut bōa ualitudo uel mala. ad
locis. Hor. lib. i. epſarū. Quid sovcat dulci nutricula
manus alūno q̄ sæpe & sari possit q̄ fērat & cui gra
tia fama ualitudo cōtingat abūde. Dicta ē aūt vali
tudo p syncopā a ualidus. quasi ualiditudo. sicut ab
habitus habitudo.

Valitudinarius q̄ male sanus ē. & q̄ frequēter ægrotat
Seneca. in q̄stionib⁹ nālibus. Nō uideo quare sibi
placeat q̄ robustior sit ualitudinario.

Valitudinarīū. loc⁹ quo ualitudinarii & infirmi curāt ut
nalitudinē malā bona pmutēt: qualia fuēt cœnobiī
sacratoꝝ. Seneca ad Lucil. Tanquā i eodē ualitudi
nario iaceā de cōmuni malo tecū colloquor imeliu
cōuinco. Et col. ſcipit ualitudinaria languentibus
salubria esse constituenda.

Valentia: potentia firmitas. cuius contrarium est in/ ualentia Gellius. Non morbus in lege. febriculo/ sus neq; nimium grauis sed uitium aliquod imbecil litatis atq; inualentiæ.

Validus. a. um. pe. cor. qđ est firmum potensq. a quo prævalidus valde potens. ut apud Catũlũ. Cum ti bi prævalidæ fuerint in corpore uires.

Valde aduerbium. significat multum. Est. n. syncopa tum a ualide. Ideo ꝓducit. e. Et ualdius pro ualidi⁹ sicut caldus pro calidus.

Valor. pretium a ualeo. es. Ply. Victoriati ualore re/ dimi potest.

Valerius. nomen tomani ciuis. q primũ decurentib⁹ iterum de sabinis. tertio de utrisq; triũphauit. Hic cum domum in uelia tutissimo loco haberet. in sus pinonem regni uenit. Quo cognito apud populu; cõquestus est. q; tale aliquid de se timuissent. & mi sit qui domum suam diruerent. fecures fascibus dẽ psit. eosq; in populi cautione submisit. legẽ de pro uocatione ad populum tulit. hic publicola cũ diẽ; obiisset publice sepultus. & ãuo matronarum luc/ tu honoratus est.

Valeria. nomen ꝓprium Messallorum sororis. quæ amisso seruio uiro cum rogaretur cur alteri non nu beret ait Sibi semper mantum Seruium uiuere.

Valgii. Vide in dictione uari.

Valles. is. & uallis. is. planicies duobus latebus in/ clusa. dicta q; hinc atq; hinc uallata sit. Virg. li. xi. Est curuo anfractu ualles accõmoda fraudi. Ser. ait Valles plenu; esse sed metri necessitate cõpellimur ut uallis dicamus. Statius. Vallis in amplexu ne/ morũ tedet. qđ uero ualles dicendum sit diminutõ iudicat. Nam uallecula facit. ut uulpes uulpecula. Sed & uallicula legitur. Hinc conuallis. quæ ẽ pla nicies ex omni pte cõprehensa montib⁹ nĩ collib⁹.

Vallicula diminutiuũ a Vallis. Nam uallecula a ual/ les fit. Hieto. in Leui. Et cũ uiderit in parietibus il/ lius quasi uallículas pallore seu rubore deformes.

Vallestria a uallibus. sicut cãpestria campis. Amb. li. hexa. Per oẽm fere orbem terrarum & sup terrã fue runt diffusæ aquæ per uallestria agrorum concaua montium planiciemq; camporum.

Vallonia putabatur dea quæ uallibus ferat.

Vallus. firmior palus quo uitis alligatur. & castra mu niuntur Virg. Exacuunt alii uallos furcasq; bicor/ nes. Vallum ipsa munitio. Ex uallis enim. i. palis fit uallum. Inuenitur etiam uallus ꝓ castrorum mu nimento. Tibul. non arces non uallus erat. Et ual/ lus diminutiuum est a uannus.

Vallum: uulgo palificata: munitio castrorum. q; ex uallis fiat. a quo interuallum spatium qđ inter pal los est uallum castrẽse constituentes quanuis etiam ad omne spatium interuallũ dici possit.

Vallaris & hoc uallare pe. pro. qđ ad uallum pertinet ut uallaris corona qua donari solebat. qui ptimus uallum hostium fuisset ingressus.

Vallo. as. munio firmo. & quasi ual!u; facio. Lact. li. vii. Qui libratam magnitudine sua terram uallauit montibus. Hinc componitur. Circũuallo. Idem li. ii. Ipsumq; padisum igne circunuallauit ne homo posset accedere.

Valuuli. folliculi fabæ & aliorum leguminum Col. li. viii. de ouibus tectis. Singula capita per hyemẽ rec te pascuntur ad præsepia tribus hordei. uel frẽi cu; suis ualuulis fabæ.

Valuæ. hostia quæ in se replicantur.

Vannius per duplex. nn. generis fœ. Vas ulmineum latum. hoc est cribrum cereale in quo propter capa/ citatem rustici cogere primitias frugum solẽt & fru menta purgare. hæc & uallus dicitur in quo contex tæ sunt uirgæ. & est formæ oblongæ. dicta quia in eo instrumento uirgæ sunt ut pali in uallo. Vel ut Var. inquit a uolatu. q; inde du; iactantur leuia uó lent. Virg. Et mystica uannus iacchi. Col. li. ii. Ipse aút spicæ melius fustibus tũdunt. uannis expurgãt.

Vanno. as. significat ncntillo. ut fit uannis cu; frumẽ ta purgantur. Var. de re rus. ut qđ leuissimum est in ea. atq; appellatur acus ac palea uãnatur foras extra aream. Hinc Euanno extra uanno. Nonius. Euan netur dictum est uentiletur uel moueatur a uanno ĩ qua legumine nentilantur.

Vanus per simplex. n. adiectiuum. & accipitur modo pro uacuo. Virg. Sed illos expectata seges uanis è lusit auenis. Modo pro stulto quasi mente uacuo. & qui in rebus inanibus studium collocat Iuue. Si li/ bitum uano qui nos distinxit othoni. Modo ꝓ mẽ mente & infido & leuia inaniaq; pro granibus & ue ris astutissime componente. Virg. Ni frustra augu rium uani docuere parentes. Nam mendax propne dicitur qui ad decipiendum mentitur. Vnde idem utrũq; complexus est. Nec si miserum fortuna fino nem. finxit uanũ & mendacemq; improba fuget.

Vanitas. mendaciuni fallacitas & leuitas. Ci. lib. iii. offi. qđ si uituperandi qui reticuerint. quid de iis existimandum est q; o sonis uanitatem adhibuerint Sal. Huic homini non minor uanitas inerat q; au/ dacia. Idem significat uanitudo. Plaut. Vt rem ui/ deo tu inuentus a uanitudine.

Vão. as. fallo. Act⁹. Sic illũ uanãs ĩ ægipotũ ẽduxit

Vauiloquẽtia. Apul. nihil hois uaniloquẽtia cõmot⁹

Vanesco. scis. Auanco. is. esse conuenit. & significat uanus fio. in nihilũ redigor. frustra glorior. Aug. li. iiii. ci. dei. Non uanescamus inani uentositate iac/ tantiæ. Hinc Euanesco. Virg. Et procul intenuem ex oculis euanuit aurã. Vbi Euanuit est prim ab eua nesco. qđ Sipontinus negat habere. Lact. li. v. Eua nituras breui religiones falsas.

Vandalia: regio europæ septentrionalis. A uandalo fluuio qui regionem interfluit a qua populi uanda li ĩmanes & ferocissimi.

Vappa. p duplex. pp. genus uini qđ sponte deferbuit & odorẽ saporẽq; amisit. ut illud qđ inexausto ua se reliquum fuit & euaporauit uernacula lingua di/ cimus. Suanito. Hor. Qui uetustanũ sellis potare diebus. cãpana solitus trulla uappãq; pfestis. Inde ponitur p hoie ignauo uili ac nugatore. & in quo nil sit prudẽtiæ. Idẽ i ser. Nõ ego auaru; cũ uctore te fieri uappã iubeo aut nebulonẽ. Ply. Vinũq; mustio qbusdã i locis spõte feruere. Qua calamitate cũ de ferbuit. deperit sapor. uappæq; accipit uomen.

Vaporo.as.pe.pro.uaporem ẽmitto. Amb.li.hexa. Etiam aqua exũdauit in terris ne eas surgentis soliſ & stellaꝝ micantiũ ardor exureret. & tenera rerum exordia insolitus uapor læderet. Quanti fontes fluuii lacus irrigant terras.quia eas interius qdã igniſ uaporat.Lampridi. Indicos odores heliogabalus ad uaporandas zetas sine carbonibus iubebat icẽdi

Vari dñr q introrsum pedes uel crura obtorta gerũt Hor.li.i.Ser.Hũc uarũ distortis cruribꝰ.Vñ uarum frequenter pro ob torto accipitur.Persius. Et non fallit pede regula uaro.Hinc obuaro.as. qđ est de prauo peruertoq.Vaciæ quibꝰ in exteriorem partẽ flectũtur.Var.li.ii.de re.ruſ. de canibus scribit. Cruribus rectis ac potius naris q̃ uaciis. Hinc Vaciæ & Vaciẽnorũ cognomina fluxerunt q pedibꝰ essent uitiosis.Seneca in quadam epistola. Seruiliꝰ Vacia latere sciebat non uinere.Hieron.y.in eusebii chronicis.Vaciẽnus nobilis narbonensis orator habetur.de qno Mar.Docti patri narbo uaciẽni.Valgi autem sunt qui diuersas suras habent. hoc est in diuersum actas cuiusmodi lacertarum pedes sunt. quoꝝ uidelicet ps intra condit: ps extra procedit. Plau.in mili.Maiorem partem uideas ualgis suauiis.De qua similitudine instrumentum quoddam rusticum ad areas cõplanandas ualgium. Plynius appellat fortasse li.xvii. Seritur inquit mense aprili area æquata cylindris aut ualgio alias densum.alioquin et sermo agrestis ualgiare usurpat hodie p eo quod est pauire coæquareq.oio id fere uidetur esse qđ Cato ait.Cõminuito terram & cylindro ac pauicula coæquato.In campania certe hĩi gñs id testantur tali specie.quasi furæ duæ in diuersum collocate quo ut cylindro supplanantur areæ.Varus etiam nomen fluuii qui narbonensem prouinciam ab italia disterminat a fluctibus tortuosis sic appellatus.Est & nomen poetæ.Sed & Vari seu Varioli sunt pustulæ cum febre nascentes pueros maxie infestantes.Ply.lib.xxiii.Contra serpentium ictus trita drachmis duabus bibit.uitia curis in facie.uarosq & letigines & simulata emendat & cicatrices.

Valgus.fustis uncus.

Varices pe.cor.generis mas.uel fœ.Et uaricæ.& p diminutionem Variculæ sunt uenæ plus æquo intumescentes.in temporibus:in uentre in testibus & ĩguine & potissimus in cruribus quas Cel.scribit ac Ply.li.xi.in cruribus uiro tantum mulieri raro præ nimio dolore nasci.Hor.Varice succiso. Inde uarix cosus q huiusmodi uenas habet. Græci uarices ixias uocant.Auicenna auctor est uarices accidere cursoribus & onera baiulantibus & diu stantibus.Inde est illud Iuue.Varicosus fiet uarus pex. Ex grandi.s.constitione & quasi quadã tabulatione ac longo statu.Varicum legimus pro eo qui amplioꝝ passu graditur.Ouid.lib.3.de arte. Illa uelut coniunx umbri rubicunda mariti. ambulat in gentes uarica sertoq gradus.

Varico.as.pe.cor.& Varicor depo.a uaro & significat deflecto transgredior quasi uarices transcendo. Vide in dictione Diuaricor.

Varius.uaria.uarium.multiforme.q uati inæquales ac diuersi sint.

Variæ dictæ sunt pantheræ a maculaꝝ uarietate q bus sunt spectabiles.Ply.li.viii.Nunc uarias & pdos q mares sunt appellant in eo oi genere ceterrimo in africa syriaq.Quidam ab his pantheras solo candore discernuut.

Vario.as.diuersũ facio.Lact.li.vi. Aliud est igitur d uile ius qđ pro monbus ubiq uariatur.

Varietas uariantia & uariatio idem significant Lucil. li.iii.Principiis unde hæc oritur uariantia rerum.

Vas uadis.generis mas. p uadimonio de quo supra. Vas uasis.neu. In pli secundæ decli. p unsto ad aliquid capiendum idoneo.cuius diminutiuum est uasculum & uasillum.

Vascularius.qui uasa conficit.

Vascones populi ulterioris hispaniæ quæ in gallicã & britannicũ uergit oceanũ in cantabrica positi.bi a Metello romanoꝝ duce obsessi in tantã famẽ cõpulsi sunt.ut humana carne uescerẽtur.

Vasterna.uehiculũ seu portatura duoꝝ equorum.

Vastus.a.um.magnus.Virg.Vastũq caua trabe currimus æquor.Aliqñ ponitur p feroci deserto.Hiero.Quotiens in illa uasta solitudine.Actius. Hanc urbem ferro uastã faciet.Hinc uastitas uastitudo & uastities.Col.li.iiii:Pari tñ i hac terra uastitate bidnas pgenerari quis neget.i.magnitudine.Et li.vi. Sed cum sim pfessus rusticæ rei pcepta in fallor.a asseueraueram quæ uastitas eius scientiæ contineat. Apul.Cui in primis tanti corporis horror sit.

Aliquando ẽt uastationem significat.Actius.Propterea tot tantasq hẽmus uastitates funerum.

Vasto.as.destruo Lact.lib.i.Exercitus ducere. aliena uastare.delere urbes.oppida excidere. Huius composita sunt.Deuasto. & Peruasto. quæ significant deprædor spolio pfligo.& quasi uacuũ reddo.Liui.Cortonam urbem. Transumenumq lacũ omni clade peruastat.

Vatesco.destruor relinquor.seu horridus fio.Nonius Vatescant inhorrescant uel deseruantur.Actius.Iussit proficisci exilium quouis gentium ne sedere uo thebani uatescant agri.

Vates a fando dicti sunt quasi fates.diuinatores sacerdotes & prophetæ.Et uates poetæ a uendis uersibus .Viere enim uinere est.

Vaticinor pe.cor significat diuino.quasi fatic inor. Vaticinium ipsa diuinatio.

Vaticanus.a.um.penultima.pro.a uates fit.ut unica nus ager. Vaticanus collis non procul a Tyberi supra mollem adriani cõterminus ianiculo in quo petri basilica est.sic dictus.q populus ro.eo ponius sit uatũ responso expulsis etrucis.ut inqt Festus. uel secundũ Gel.a uaticinando quæ ibi dari solebant ui atq; instinctu dei uaticani.Var.scribit.uaticanũ deum in eo monte fuisse qui infantibus primã uocem daret quæ est ua.quæ prima in uaticano sylua est.Aug.tñ uagitanum dixit deũ tanquã infantiũ uagitibꝰ præsidẽtẽ.uñ uagire dix. Pria hunc ominis corripit.q in uersu heroico aliter stare non possit cũ sequens sit breuis & pe.longa.

Vatrax.& uatticosus dicitur qui crura uinosa habet.

Vbi aduerbium loci .significat In quo loco. & modo interrogatiuum est. Plau. ubi id audisti: modo relatiuum. Virg. ubi tot aci de telo iacet hector. Modo infinitum. ut scio ubi perpetrasti scelus. Ponitur quã doq; pro aduerbio temporis. postquam uirg. Hæc ubi dicta dedit. Quandoq; pro quando. Ter. in an. ubi uoles accerse. uirgilius li. vi. Est iter i syluis ubi cœlum condidit umbra iupiter. Ab ubi fiunt composita. Alicubi. Necubi. Sicubi. si in aliquo loco. ubiuis. ubilibet in quolibet loco. ubicunq; in quocunq; loco. ubinã in quo loco. & interrogatiuu3 ẽ.

Vbiubi .significat ubicunq; .quemadmodum .utut. pro utcunq;. Ter. in heau. ubiubi est diuelli non põt.

Vdus quasi sudũ a sudando dicitur humidũ Virg. li. iii. Ge, Nigra subest udo tñ cum lingua palato. Hinc uuidus. a. um. qđ quidam ita ab humido distinguunt. ut uuidu3 sit qđ intrinsecus habet humorem unde uuam appellatã uolũt. Virg. uuidus hyberna uenit de glande menalcas. Humidu3 uero extrinsecus humorem habet. Sunt qui hmuidum cũ. h scribi uelint ac per syncopen ab humidum fieri.

Ve coniũctio disiunctiua. uide in dictione uæ.

Vecors. quasi sine corde. qui est turbati & mali cordis. Hinc uecordia. Sal. Igitur color exanguis. fœdi oculi: citus modo: modo tardus incessus. prorsus in facie multaq; uecordia.

Vectis generis masculini. Instrumentum quo claudi uir hostium. q; manibus percutiẽdo uchatur. Virg. Centum æreis claudunt uectes æternaq; serri robora nec custos absistit limine ianus. Vectem Cyntias agriope filius inuenit. Et uectis palus e ferro uel ligno grandior rusticis & fabris cæmẽtariis ad multa necessarius. Ply. Cato uectes aquisolios laureos ulmeos fieri iubet. Item uectis dicitur lignum quo aliquid uehitur & portatur. Sic uectes erant fudes in cruculis positæ ad portandam arcam. ut est apud Exodum. Facies quoq; uectes de lignis setthim. Rursus uectes sunt instrumenta ad aliquid subuertendum euertendumq;. Hor. li. ii. car. Hic hic ponite lucida funalia & uectes & arcus oppositis foribꝰ minaces. Est & uectis insula in oceano septentrionali. uersus tile.

Vectigal pe. cor. usu non ratione dicitur. sicut cerui. cal. capital. tribunal. animal. Nominatiuus enim pluralis a singulari plus una syllaba crescere nõ debet. Ergo uectigale secundum artem. In genitiuo plurali uectigaliorum Cicero. dixit. Messalla uectigalium. Et est uectigal qđ ex uectura penditur. unde & a uehendo dicitur cum ex fundis fruges in urbem uehuntur. Sed eius significatio latius patet. Capitur namq; ex publico & ex priuato. Vnde publica uectigalia intelligere debemus ex quibus uectigal accipit fiscus. Priuata quæ quisq; fundit ex editibus & fructibus. Ci. in pador. Ex meo tenui uectigali capio ego ducenta. Paul. Cæsæ harundinis uel pali compendium si in eodem fundo uectigal esse consuecit ad fructuarium pertinet. Ci. li. ii. offi. Vt bona ualitudo uoluptati anteponatur. uires celeritati externotum autem. ut gloria diuitiis. ut uectigalia urbana rusticis ædibus & mercibus. i. prouẽtus reditus introitus. Dicitur ẽtiam hic & hæc uectigalis & hoc uectigale pro tributario. Sic prouinciæ agri homines qui tributa persoluũt. uectigales dic. Ci. li. iii. offi. Quas ciuitates. L. Sylla pecunia accepta ex senatusconsulto liberasset. ut hæ mihi uectigales essent. Sue. in Cæsa. Agrũ campanũ ad subsidia teip. uectigalem relictũ. diuisit extra sorte3 Ci. in catil. Et syluas lucosq; publicos. romani uectigales habuere. Liui. Vtrũ Annibal hic sit æmniꝰ itinerum herculis. ut ipse fert. an uectigalis stipẽdiarius q; & seruus populi ro. a patre relictus.

Vecto. as. frequentatiuũ est a ucho. is. a quo uectatio qđ nomen semp passionem significat cõtra aliorũ uerbalitũ naturã. hic uectito. as. frequẽtatiuũ a uecto

Vectabulum. uehiculum.

Vector q in aliena naui. uel equo. uel plaustro uehit pretio. Quintil. In nauim filii mei male pmutatus uector imponor. Alrqñ dicis qui uehit Ci. Etia3 sũmi gubernatores in magnis tẽpestatibus a minoribus uectoribꝰ admoneri solent.

Vectorius. a. um. qđ uehit. uel aptum est ad uehendũ Vat. neq; idem qui uectorios facere uult. s. equos ad ephippiũ aut ad prædam. q̃ ut ad rem militarem q; ibi hic ad castra uolũt acres.

Vectura. non modo actũ ipm hoc est uectionem denotat. sed etiam mercedem q̃ p uectura soluit: utpuita pro naui siue equo meritorio.

Vecticulana uita dicitur eoꝝ q uectibꝰ parietes perfodiũt alienos furandi gratia. Cato. Vecticulariam uitam uiuere est repente largiter hic: repente nihil.

Vegeo. es. gui. in sanitate sũ. No. Veget. puegetat. uel engit. uel uegetũ est. Pompo. Animos uenus uegetat uoluptatibus.

Vegetus. a. um. pe. cor. qđ sanũ & incolume est. & ad corpꝰ proprie pertinet. Vigens ad animũ. Gel. lib. ii. Quid igit inqt dicimꝰ q; multos uidemꝰ esse pecuniæ cupidos & eosdem cũ corpore esse uegeto ac ualenti. Sue. de Cæsa. Nigris uegetisq; oculis: ualitudine prospa. Scribit Apul. Lunæ numine cũcta animantia uegetari. i. ali & uigorata fieri. Seneca quoq; li. iiii. q̃stionũ refert terræ inesse spiritũ illũ uitaliter negetũ & alentẽ oia. Hũc. n. inqt nisi haberet quomodo tot arbustis spiritũ infũderet nõ alũde uiuentibꝰ: quomodo tot radices aleret. Hinc uegetatiua3 animam philosophi recentiores appellãt animam seminalem. q̃ a Plynio dicit alens cuiꝰ motu interiore plantæ uigescũt crescũt frondescũt germinant breuiterq; uiuũt. Ci. tñ libro. i. tul. ad animũ retulit Hoc igit animꝰ ẽ aliq d ne tã uegeta mẽs aut i cor de cerebroue aut in empedocleo sanguine demersa iacear. Et ausu uegetũ cor appellauit. & qa mobile est. & qa nigoris domicilũ.

Vegeto. as. pe. cor. recreo fortifico & uegetũ facio. cõseruo. seu lõgo tempore i sanitate esse facio. Hiero. in Gen. Recordabor fœderis mei uobiscũ & cũ oĩ ania uiuẽte q̃ camẽ uegetet. Gel. Mẽoniæ uegetãdæ gia. qđ dicituꝰ bonæ memoriæ faciendæ grã.

Vegrãdis. puꝰ & male grãdis. Auso. li. 2. epi. Hic sæpe fallus messibꝰ uegrãdibꝰ. Var. li. 2. d rerui. qđ q postea cõcipiũt fiũt uegrandes atq; imbecillæ.

Veho.is.xi.ctum.conducto. proprieq; de natis equo cæterisq; quadrupedibus & de plaustris dicitur. Cuius composita sunt. Auco.alio ueho. Virg. Creditis auectos hostes. Aduecho aliquo ueho. Conuecho Circunueco. Deuecho. deorsum ueho. Euecho. extollo Inuecho. introuecho. Prævecho anteueho. Prouecho. produco. Reueho. reduco. Retroueho. Liui. li. i. Prædaq; inde maiore quam quanta belli fama fuerat reuecta ludos opulentius instructusq; quam priores reges fecit. Subuecho subtus ueho. Cæsar com. i. Eo autem frumento qđ flumine arare nauibus subuexerat propterea uti minus poterant q; iter ab arare helueti auerterant a quibus discedere nolebat. Seuecho seorsum ueho. Proper. Cur tua præscripto seuecta est pagina gyro. Præterueho. uide in dictione uelabrum

Vehia.æ. plaustrum. unde uehiatura pro uectura apđ ueteres usurpatur.

Veles. plaustrum. Ply. libro. xxxvi. Amplitudinem canis eam feciſſe proditur ut uehem fœni large onustam transmitteret. Col. li. ii. Iugerum autem dcyderat qđ ſpiſſius ſtercoratur neues quattuor & uiginti. qđ rarius duodeuiginti. Eſt & menſuræ nomen in ferno ſtercore aliaue materia. Idem lib. xii. Materies ſi roborea eſt ab uno fabro dolari ad unguem debet per quadratos pedes. xx. hoc eſt inquit uehis una.

Vehiculum in quo aliquid uehitur. qđ cum quattuor rotis phryges tradunt inueniſſe.

Vehicularius. qui uehiculum ducit. Vehiculare uero quod ad uehiculum pertinet. ut æquus uehicularis. & rotæ uehiculares.

Vehemens. ex ue & mens componi arbitror tametſi quidam dici uelint q; uehatur eminentius. uel qđ uehatur mente. A mentis enim ui atq; impetu ſicut docet Cel. dſ. Nam ue in hoc loco intentiua eſt. dicitur autem uehemens graue magnum: urgens acer a quo uehementia grauitas acritudo.

Veios dicimus urbem in etruria quam Camillus cœpit Hæc inſignis fuit bellorum frequentia cum Romanis. unde cum nero domum ædificaret ampliſſimam. editi fuerunt illi uerſus. Roma domus fiet. uéios migrate quirites. Si non & ueios occupat iſta domus. A ueii fiunt. uientes. tis. populus. neientanus. a. um. ut uinum uientanum. Hor. Qui uientanum feſtis potare diebus.

Vel coniunctio plærunq; diſiunctiua. nt uel ſcribam. uel ad te ueniam. Interdum copulatiua eſt. nt maxime me tibi amicum facit. uel uirtus. uel doctrina tua Interdum ponitur pro etiaz. Ter. in an. uel hoc qs non credit. Virg. uel priamo miſeranda manus. Interdum pro nalde. Ci. pro Muræna. uel maximum bellum populum Ro. cum rege antiocho geſſiſſe. Interdum pro maxime. Idem treba. Quam moroſi ſint qui amant: uel ex hoc intelligi poteſt. Interdum pro ueluti. Ter. in ecy. uel hic pamphilus iurabat quotiens bacchidi. Interdum pro ſaltem. nt Si mihi non creditis uel operibus credite. Inuenitur etiam uel. duarum ſyllabarum. quod eſt nomen oppidi in africa apud Ply. libro quinto. Sicut Suel in hiſpania.

Velo.as. per ſimplex. l. ſignificat tego. Lact. libro ſexto. Danda eſt opera ut indumento iuſtitiæ pieratiſq; uelemur. Et uelare. ligare. Pompo. Reſte uelet galam. Per tranſlationem ponitur pro ueſtire. Plaue. Mulichri uelatus toga. unde uelati ſicut docet Feſtus appellabantur uehti & inermes qui exercitum ſequebãtur: quiq; in mortuorum militum loco ſubſtituebantur. Hi poſtea mutatis litteris uelites dicti ſunt. qui & ferentani ab auxilio ferendo. Huius uerbi compoſita ſunt. Euelo. & reuelo. quæ ſunt contraria ſuo ſimplici. Nam euelare. & reuelare ſignificant uelamentum tollere. ſeu rem uelatam detegere & manifeſtare. Prævelo de quo alibi. Et habent penultimam productam.

Velamen: modo pro uelle accipitur: modo pro re. q; aliquid uelat.

Velabrum pe. cor. a. uelo as. uel ut quidam uolunt a ueho. locus in urbe roma iuxta auentinum montẽ. q; ratibus ac uelis eo uecherentur triumphantes romani cum pompa. Sue. de Cæſa. Quod gallici triũphi die uelabrum prætereuehens penecurru excuſſus cil axe defracto. Hinc uelabrenſis caſeus. qui ibi oſficiebatur cunctis præferendus.

Velatura pretium qđ nautæ datur. ab his q; nauigio uehuntur. uelaturam facere inquit Var. li. i. de reruſ. dicuntur qui uecturis uiuunt. Nam antiqui uelam non uillam dicebant.

Velum. tegmen a uelo. as. q; uela uentis agitata uolitare uideantur. Var. a uellendus. q; ex eorum uelleribus fierent uela quibus homines tegebantur. quãnis nauium uela ex lino aut ſparto fierent. uelum etiam accipitur pro cortina quæ lectis circũducitur unde apud euangelium legimus. uelum templi ſciſſum eſt a ſummo uſq; deorſum. Diuidebat enim ſãcta a ſanctis ſanctorum.

Velaria dicebantur uela quibus theatra tegebantur. Papinianus. Iam uelaria lintea pluebant. unde etiã uelaria dicuntur loca abdita quæ uelis claudiuntur. Inue. Et pueros inde ad uelaria rapuos.

Veliuolum penultima correpta. mare dicitur qđ uelis uelatur. uirg. Deſpiciens mare ueliuolum. uelinoſæ naues quæ uelis uolant. ut Ennius. Naues uelinolas qđ & proprie dixit:

Velifico. as. nauigo a faciendis ideſt ponendis uelis. Dicitur & uelificor uerbum cõmune. unde & paſſiuum protulit Iuue. cum dixit. uelificatus athos. & quicqd græcia mendax audet i hiſtoria.

Vello. is. velli. & vulſi. ſum. Extirpo. Sue. de Cæſa. Circa corporis curam moroſior ut non ſolum tonderetur diligenter ac raderetur. ſed uelleretur etiam. unde uulſa corpora a Quintiliano dicuntur fœdiſſima. Huius compoſita ſunt Anello. Conuello. Dinello. Euello. Peruello. Interuello. & Reuello. qđ ẽ rurſus uello. Col. Cum ab opere boues diſiunxent ſubtrictos confricet. manibusq; comprimat dorſũ & pelles reuellat. nec patiatur corpori adhærere. Et omnia per dupiex. ll. ſcribuntur.

Vellit ideſt mouit Virg. Poſteſq; a cardine uellit.

Vellico. as. penultima correpta. frequenter uelo. qđ ppriefit cũ extremas corporis ptes digitis uellim

ꝑſſaudo infeſtamus. Prop. Nec mihi tam duris in
ſultes moribus & te nellicet heu ſero flebis amata
diu. Aug. lib. xiiii. ci. dei. Ita ſe auferebae a ſenſib⁹
& iacebat ſimillimus mortuo: ut non ſnlū uelli cā
tes atq; pūgētes minime ſentiret: ſed aliqñ etiā ſi
igne ureret ſ ad moto ſine nllo dolore niſi poſtmo/
mndū exuinere ꝓbabatur. Per trauſlationez Vel
licare ponit ꝓ criminari mordeꝫ ac lacerare. Gel.
lib. iiii. Plura in Saluſtio inſcite aut maligne uelli
cant. Hor. Vellicet abſentem demetrius.

Vellus. lana ex ouibus detonſa. q añ tonſurę uſum
lanam ueteres nellerent. qnā dempta; & cōgluba
tam alii uellera. alii uelumia appellant.

Vellinatregio in urbe palatino mnuri cnniuncta. in
qua Valerii publicolæ & uictoriæ deorumq; pe/
nariu; ædes erant Dicta. Vellina. q ibi paſtores
palarim uellere lanam ſiut ſoliti.

Veles. iris. pe. cor. q leuiſſime nſum armatus. qui &
Velatus & ferentarius. Refert ælianus ordinē pe/
deſtrem in militia diuidi trifariam. In armatos. q̄
grauis armatura dſ. & uelites q leuiſſime oſu; at/
mantſ. Vñ & expediti nūcupantſ. Nō. n. ocreas aut
loricam induunt: ſed tm̄ iaculis & fundis utuntur.
In tertio ordine ſunt peltati a pelta dicti. q ſcu/
tum eſt pnum & leue. Hi medii erant inter graue;
armaturam & leuem. Speciatim Rorarii accenſi
ferentarii milites leuis armaturæ uocāſ. Per trāſla
tionem Velites ēt dīr qui nerbis altercantſ. Ouid.
in Ibin. Vtq; petit primo plenū flauētis arenæ uō
dum calſacti uelites haſta ſolum.

Velitor. pe. cor. contendo digladior. pugno Plau. in
Mæne. Neſcio qd uelitari eſtis iter uos. Poſtea de
re tranſlatum eſt adnerba. Vñ & p Iurgari ponit.
Ci. Cū inquinariſſimis hoibus nō eſt cōuicin de/
certandum: neq; maledictis aduerſus impudentes
& Improbos uelitandum. quia tantiſp ſiſtis & cō/
par eoꝝ fias dum paria & conſilia dicas atq; audi
as. Vñ & Velitatio q̄ teſte feſto dicta eſt ultro ci/
troq; ꝓbozę obiectatio. ab exēpla uelitariſ pugiæ.

Velito. aſ. fit a ueln. aſ. & ponit ꝓto uelifico.

Velitaris & boc uelitare. qđ ad uelites ptinet. unde
Velitaris pugna. Sal. in Iug. Præterea iere ſagitta
rii & cohors peligna cū uelitarib⁹ armis. itineris p
perandi cauſa. neq; his ſecus atq; aliis armis ad/
uerſum tela hoſtium q̄ caleuia ſe: munita: erant.

Velitatim. aduerbiñ fiḡt p ſaltus & interualla q̄ uel
tes pugnādo ſaltib⁹ utantſ. Siſen. Nos una æſtate
in aſia & græcia geſta idcirco cōtinētia lſis māda
nim⁹ ne uelitati aut ſaltuati ſcribēdo lectnę aīos

Velitræ: citas Vulſcoꝝ iſignis fuit (ipedirem⁹.
qb⁹ uictis romani agę ueliternū ademerūt. Eo co
loni ab urbe miſſi ſ̄t ut in qt. Liui. li. ii. refert dio/
ny. li. 7. Peſtilentiā adeo uelltras eē depopulatam
ut ex decē ptib⁹ ueliternoꝝ nix una ſupfuerit.

Velia palus italiæ apud Calabros nō longe apalinu
ro. Helia olim dicta. Eſt & Velia Lucaniæ oppi/
dū ſic dicta. qa palndibus ciugit. palus ἕλος. la/
tine dr belia. poſtea aſpiratn uertit in. u. & fit ue/
lia. Alia Velia in lario ē. dicta qa Inco paluſtri ſi
nit poſita a pelagiſs. Mos fuit ut ait Dinny. unib⁹
quæ lucipetent a nocalibus. B. ptæpouere.

Velut. aduerbium ſimilitudinis.

Velox: celer. a uolādo. quaſi uolnx. aquo nelocitas
& nelociter.

Vena. dicta eſt q̄ per eam neniat ſanguis. Nam eſt
conceptaculum ſanguinis miſti confuſiq; cum ſpi
ritu naturali: inqua pius ſanguinis minus ſpiritus
Inde fit Venoſus. a. um. quod eſt uenis turgenti/
bus plenꝫ. Per tranſlationem tñ uenæ i terra dñe
ſubterranei meatus per quos unda mauat: aut ali⁹
liquor. Vnde uenas argenti: uenas auri dicimus.

Venenum dictum eſt. q citn per uenas eat: ſiue ſalu
bre: ſine nnxiom quod græci φάρμακον dicunt.
Nam & medicamenta uenena ſunt. Ee eſt gene/
rale ad nmnia quæ naturam eius cui adhita ſnnt
mutant. Ply. Galbanum aduerſatur uenenis maxi
me toxicis cum myrrha & uinn. Vnde per quādā
ſimilitudinem color qui a ueſtibus imbibitur ne/
nenum appellatur. Virg. lib. ii. Ge. pro colore put
pureo poſuit qui eius concbæ ſpuma eſt. Aiba nec
aſſyrio fucatur laua neneno. Deniq; oē qd uel ſum
ptum uel tactn nocet: uenenum dicitur. Vnde & p
Veneficio capitur.

Venenoſus. a. um. quo uenenum habetur uenenoſ/
Vſus ſerpens.

Venenatus. a. um. in quod eſt uenenum conjectum.
Fit enim a Veneno. aſ.

Venenarius. qui parat uel conficie ant uendit uene
num. Apul. Qui uenenarium accuſat ſcrupulnſus
cibatur Qui furez arguit ſna cuſtodit.

Veneficus. & Venefica. q & quæ uenena conficit.
& qui incantationib⁹ & cæteris malis artibus utt
tur. Hinc Trineneficus. i. excellens ueneficus. Pla.
Muſſas adhuc triuenefica.

Veneficiū ipſe actus uenenandi. Ply. Hæc arbor añ
atnū fata nib⁹ neneficiis remedio eſt.

Venio. is. ueni. uentū. Venire proprie eſt quaſi uerſ⁹
uos ire. Vnde apud anctores freqnenter p ire po
nit. Virg. Veniſti tandem. Ter. Niſi ego ad mercn
tū uenio. i. en. Sic e cōtrario ire p uenireiut eo ad
te. Et ambo iūgi pūt dtō. ut It clamor cælo. & ho
ſtis uiuit excidio. i. ad excidiū. Aliqñ conſtruit cū
ablto mediāte. in. quaſi ſignificet pmauentiā. Hie
ro. Ne forte ſi uenent uſis imanib⁹ illud apocry/
phū: dubia p certis recipiatis. Et licet Venio neu
trū ſit. tñ eius cōpoſita qñq; mutāt termiationem
ut Cōuenio conuenior. Inuenio. Inuenior. Reliq̄
cōpoſita ſūt. Aduenio. circūuenio. cōtrauenio. De
uenio. Euenio. Interuenio. Obuenio. peruenio p/
uenio. ꝓuenio. Reuenio. Subuenio & Superuenio.
Hor. Grata ſupueniet q̄ non ſpabit hnra Poetæ tñ
aliqñ Venit p Iminet uiurpāt. Virg. Se ſatis am
bob⁹ teneriſq; uenire latinis. Aliqñ p Creſcet. Idē
li. i. Ge. Hic ſegetes illic nēiūt fœlici⁹ uuæ. Aliqñ
p portari. Ply. Spēs ſinopidis tres rubra & minus
rubens. & media inter has. Eius q̄ ex africa uenis
octoni aſſes.

Venite imentez. uō ad recordatinnē tm̄ eſt i ſed ad cō
ſyderationē & reputationē & intelligentiam. Ter.
Vbi in mentem ei⁹ aduenti uenit. Veni i ſnipicio

nem.i.obliuionem.in nituperationeq.i.ſuſpectus factus ſũ aliis:alii me obliti ſunt.nitupor ab aliis.

Veni in opionem.ſ.opinionem habeo. Aliquando tamen paſſiue dicitur cũ opĩo pro fama accipitur.

Vento.as.frequentatiuũ quo neteres uſi ſunt. ſed p eo utimur alio frequẽtatio. Ventito. Plyn. Gratior Alexãdro magno erat frequenꝫ i officiuũ vẽtitãti.

Ventus.a Venio fit.Nam proprie eſt cũ impetu uẽtãs aer.cum nihil aliud ſit uentus q̃ aer commot⁹ utq; agitatus. Vnde Aug.li.de quãtitate animæ. Nihil aliud q̃ iſtum aerem commotum ac agitatũ eſſe ſentimus.Quod in loco tranquilliſſimo & ab omnibus uentis quietiſſimo uel bteui flabello. ap probari poteſt.quo etiam mũſcas abigentes aerẽ commouemus flatuq; ſentimus. Quod cum eue⁹nerit occultiore quoduꝫ motu cælestium uel terræ norum corporum per magnum ſpatium mundi uẽtus uocatur ex diuerſis partibus cæli nomina etiã diuerſa ſortitus. Vitru. Ventus inquit eſt aeris fluens unda cum incerta motus redundantia. Naſcitur cum feruor offendit humorem:& impetus factionis exprimit in ſpiritus flatum.

Ventulus.diminutiuum paruus uentus. Terẽ. Cape hoc flabellum & uentulum huic ita facito.

Ventoſus.a.um.quod eſt uento plenum ut uentoſa regio. Aliquando dicitur Inane ut uentoſa uerba. i.ſine pondere & ſine effectu.

Ventilo.as.pe.cor.ad captandum uentum pono aut iacio. Proper. Hanc uenuſ ut uiuat uentilat ipſa facem. Hinc uentilari frumentum dicitur:dũ in area purgatur. Ply. Multi uentilare quoq; granum uetant. Leo papa: per translationem dixit. Omnium diſcutit conſuetudinem: uentilat curas iſcrutatur affectus. Interdum Ventilare eſt per manus uerſare e digitis eximendo. Apul. Ad hæc ego inſperato lucro diffuſus in gaudium:& in aureos refulgẽtes quos identidem manu mea uentilabam. Iuue. Cũ uernu canopi Criſpinus tyrias humero reuocante lacernas uentiler æſtiuiuꝫ digitis ſudantibus unxit. Huius compoſitũ.eſt Euentilo.extra uentilo. Col. lib.i. Et celeriter frumenta deteruntur non cedente ſolo pulſibus ungularum tribularumq;.& eadẽ euentilata mundiora ſuntilapilliſq; carẽt.

Ventilabruꝫ penultima producta. Inſtrumentũ quo aliquid uentilatur. Colu. lib.2. Nam cum acerinis paleis grauiſq; miſtus in unũ fuerit congeſt⁹ paulatim ex eo uentilabris per longum ſpatiũ iactet.

Ventilator qui frumenta uentilat.

Venia dicta eſt q̃ optanti adueniat. Eſt enim remiſſio culpæ & condonatio erroris. Quintil. Peccaui. ueniam peto. Quandoq; ponitur pro beneficio indulgentia & permiſſione. Ci. li.i. de ora. Date nobis hanc ueniam ut ea quæ ſentitis de omni genere dicendi ſubtiliter ꝓſequamini.i.cõcedite. Ter. Da pater ueniam ſine re exorem. Et cum ueniã dicimus. hoc ẽ cum pace tua & re pmittẽte.

Venus.dea putata eſt q̃ ad omnia ueniat. Ci. Quæ autem dea ad res omnes ueniret uenerem nomina uerunt. Græce ἀφροδίτη dr ab ἀφρὸς. ſpuma. quoniam ex ſaturni teſtibus & maris ſpuma nata ſit. Eſt & Venus infima quinq; errantium ſtella & terræ prima quæ phoſphoros græce: lucifer latine dicitur cum ante graditur ſolem. Cum autem ſubſequitur heſperos. ueſper. & ueſperugo. Pomp. tut etiam uenus pro libidine & coeũdi appetitu Seneca. Quod in uenerem prouior eſſet. Interdum pro pulchritudine. Quintil. Quod cum gratia quadam & uenerem dicitur. Hinc Venuſtas. pulchritudo. mnaſalchus autem in epigrammatis ἀνήρ τίς τοι ὧδε ἀφροδίτης μεμνῆσθαι τί σε δεῖ ποιμενίου χείλεος ἅλις ὧδε σοι ἔστω τοῦτο πρῶτος ἐγὼ ἅλις ἄγρια πάντα κίρνης καὶ πόθος ἁ Κύπρις μοῦσ' ἐν ὄρεσι μίλα

Venuſtus.a Venere cum pulchritudinem ſignificat. Venuſtatem fœminis:dignitatem uiris conuenire docet. Ci. Si luna a ioue deſinat ad uenerem facit uenuſtos. & quibus ut ait Firmicus in quarto mathеſeos exuenuſtate poteſtas maxima comparetur. Hic uenuſtas capitur pro gratia dicendi & uenere amabiliq; ſuauitate. Vnde Venuſtas. adum. ut uenuſtus homo:& uenuſta oratio ſicut lepidus homo & lepida oratio. quæ ita inter ſe differunt. qđ Venuſtum uocamus quod cum gratia quadam & nenere dicitur. Lepidum quod rotunditate quadã & breuitate atq; acumine uerborũ uenuſtũ eſt.

Venuſto uenuſtas orno. Ambro. lib. hexa. Ideo primum fecit deus poſtea uenuſtauit: ut eundem credamus ornaſſe qui fecit:& feciſſe qui ornauerit. Huius contrarium eſt Deuenuſto. Gel. Tanꝫ pulchritudinis ſibi inſignia deuenuſter.

Veneror.ex uenia & orando compoſitum eſſe uidet. quaſi ueniam oro. Eſt autem Venerari colere:& uenratio honor & cultus. Poetæ tamen quandoq; Veneratum pro uenerabili ponunt. Virgilius. Cui ſuſq; dubit uenerata ſacerdos.

Venerabilis.qui cultu & uenerationе dignus. ẽ Plynius. Vir grauis & ipſa iam ſenectute uenerabilis. Nomia enim quæ in bilis deſinunt anerbis uenibilia. quandoq; infinitum paſſiuꝫ eius uerbi ſignificant cuꝫ dignus. ut Spectabilis: dignus ſpectari. Ad mirabilis. dignus qui ſit admirationi. Quandoq; infinitum uel actiuum uel paſſiuum cum poteſt:uel natura aptum eſt. ut Riſibilis qui poteſt: uel natura aptus ẽ ridere. Penetrabilis q poteſt uel natura aptus eſt penetrari. Srabilis. qui poteſt:uel natura aptus eſt diu ſtare. Poſſibilis qui fieri pót.

Venerandus idem quod uenerabilis. Seneca. Voces æſtimatione dignaꝫ & omni ſæculo uenerandaꝫ. Vnde non deſino admirari inſcitiam. uel pot⁹ inſolentiam quorumdam ſacratorum. qui indignantur. non ſibi ſcribi cum litteræ dantur. Venerandũ aut reuereudum. dicentes Venerabilem omnibus conuenire. Venerandum autem uel reuerendũ ſolis. prælatis.& reuerẽdiſſimus o barbaries

Venerauter. ſignificat cum ueneratione. Apul⁹. Et ab eo uenerauter exceptus paululum quieui.

Venor uenaris feras indago.& quaſi circumuenio. a Venio ut quidam arbitrati ſunt deductuꝫ propter neteres uenari paſſiue pro circumuenem poſuerunt. Enn. Teneor correpta & undiq; uenor. A quo pa

translationem uenari capimus pro captare. hoc est artificio quodam & solertia quærere. ut Venor laudem: gloriam. qd etiam aucupari dicimus.

Vanatus. us. ipsa uenatio. ut est in Gñ. Cumq; uenatu aliquid cæperis.

Venaticus. a. um. quod ad uanationem pertinet. unde uenaticos canes dicimus quibus feras persequimur. Var. Canum duo genera. Vnum uenaticum. alterum quod custodiæ causa paratur.

Venatorius. a. um. idem qd Venaticus. ut uenatoria instrumenta quibus in uenando utimur.

Venabulum: telum quo uenantes utuntur acie longissimæ apud nos cornibus hinc inde extantibus. Mar. Si de recta geres longo uenabula rostro. Hic breuis in grandem cõminus ibit aprum.

Venaphrum. a uenere & aphros. componit & est nomen oppidi in campania in cui⁹ agro fiebat optimum oleum. Mar. Hoc tibi campani sudauit baccа uenaphri.

Venatia: regio italiæ. quæ a Mintio amne usq; Tiliamentum pro tenditur. ab Enetis populis dicta qui post bellum troianum cum Antenore salutem cõsecuti cursum huc e paphlagonia tenuerũt. Auctor Ply. Alii. a Gallis eiusdem appellationis originem traxisse dixerunt. Fuerunt enim Veneti populi inter celtas littora oceani gallici incolẽtes: quos Cæsar nauali prælio superauit. In hac regiõe sunt urbes illustres Verona Vicentia Patauium. & Venetiæ ciuitas. & Virunus placida & amena.

Venetiæ ciuitas insignis. quæ anno a natali christiano quinquagesimo quarto supra quadringentesimum condita fuit quo anno Attila rex hũnorũ aquileiam euertit. de cuius laude quoniam apud Iacobiphilippi chronicã nobis late congestum ẽ duximus omittendum.

Venetus. a. um. pe. cor. qd a uenetiis ẽnt Veneti ciues. Venetus color ut ait. Vege. cæruleus dr. qui color est marinis fluctibus similis. Scribit. Lampri. Heliogabalum comedisse pisces coctos conditura ueneta quasi in marina aqua cuius colore suo. aquo Colore aurigæ factio Veneta nominatur. Et qui eo colore induebantur Venetiani dicebantur. Vege. lib. iiii. de re militari scribit: nautas uestia uenetis ẽe induendos. & uela nauium exploratoriarum colore ueneto esse tingenda. Hic color etiam thalassicus. i. marinus dr. Græci. n. thalassan mare appellant. Item a colore ferri ferrugineus uocat.

Vendico. as. pen. corr. approprio & meum esse dico. Amb. Aues cæli spãle sibi nihil uendicãt. Vendico. uaro. ulciscor. quasi uim dico.

Venter. capit p eo qui uidet. hoc est. q a pectore ad pubem terminat. Hicq; extendit. qm̃ ex pelliculis cõster quas nocãt pantices. Iuua. Montani quoq; uenter adeũ abdñe tardus. Sed ppie est ubi cibi conficiuntur. Cuius diminutiuum est Ventriculus Cor. Cel. Ventriculus autem qui receptaculum cibi est. constat eduobus tergoribus: isq; inter lyenẽ & iecur positus est. Huius duo sunt orificia ut inquit. Macro. superius & inferius. Superiore deuorata recipiuntur. Inferiore. quæ excreturi sumus emittũtur. Aliqñ ponit pro stomacho. Iuue. Vẽtre nihil noui frugalius. Aliqñ pro aluo. Cel. lib. iii. Vbi ab inferiore parte purgandus aliquis ẽt uentrem eius ante soluendum esse. Verus ideo dicit. quia continet. & tanq; uter est.

Ventriosus: qui & uentricosus dr qui magnum hãt uentrem. Plau. in merca. Ego dicam uarũ uentriosum. Nam. c. littera sæpe additur. Nam arcadius arcadicus. Sardonius sardonicus. Num. & nunc. tum & tunc. Iuue. Viuendum est recte tum pp ultima: tunc his ꝓcipue causis.

Ventrale. uestimentum uentrem contegens. Ply. Patris mei. memoria cœpet amphimala nostra sicut uilosa etiam uentralia.

Vepres tam in singulari q̃ plurali. generis mas. sed; probum. & fœminini secundũ Pris. rubus siue spina. dicitur q uehementer ꝓhendat. Ouidi. lib. v. ma aut lepori qui uepre latens hostilia cernit ora canum. Huius diminutiuum. est Vepretula. Ci. p Sex. Vt illa ex uepreculis extracta nitedula temp. conaretur arrodere. Vepretum locus uepriũ plenus.

Ver: anni pars temperatior. a ueniendo. q tum uenire. i. oriri & crescere incipiunt uirgulta & frondes ac flores arborum atq; herbarum. Vel dicit a Vertendo. quasi uiuer. uel a uertendo. q tum se uertere incipiat tempus anni. Quippe uer nouus anni initium est. Diuiditur enim uer ut cæteræ partes anni in partes tres. nouum: adultum: & ꝓceps. Ver sacrum dicebant ueteres inquo sacra & ludos faciebant. Quod quidam quasi religiosum putant dictum. Sisena. Quoniam sabini ferunt uouisse si res cõmunis melioribus locis constitisset se uer sacrum facturos. uel potius ἀπὸ τοῦ ἔαρ. pos.

Vernus. a. um. qd est ueris. Vnda Ambros. Vernam temperiem dixit.

Verna: seruus ex ancilla dominatus. a uere. q hoc tẽpus anni ad generandum maxime sit idoneum. Et quia domini cum ancillis consuetudinem habebant uerno tempore. ideo seruos domi natos uernas appellauerunt. Huius diminutiuum est Vernula.

Vernaculus. a. um. dicit omne qd domi nfæ nascit uel qd in nfa pria est Vnde Vernacula lingua dr uel seruilis uel plebeia. qua tanq; communi ac naturali omnes uulgo loquunt. Vernaculus mos. i. domesticus uel patriæ. Interdum ponit p ppria ac peculiari. Ply. Potissima nobilitas datur uuis peculiaribus atq; uernaculis italiæ. Interdum pro eo quod a nobis domestica consuetudine usurpant. Ci. in bruto. Nescio quo sapore uernaculo. Idem in Ver. acti. vi. Non ut solemus interdum indefensionibus dicere crimen domesticum ac uernaculũ. Vernaculi etiam dicuntur malis moribus homines & lingua pterua. q uernæ similes sint qb⁹ ars est adulari & maledicere. Item Varnaculus dr qd est uerus. Ply. lib. xvii. Vernacula putatio deiectis per ramos uitium crinibus circũuellit arbore.

Varno. as. pullulo. Mar. Duo tibi uernarent tenera. lanugine malæ. i. pilos emittere inciperent. Hiero. Per translationem in ex planatione canticor. Vbi

iuquit ex anima deſyderiorum tempeſtas defuerit: nunc iucipient iu ea flores uernare uirtutum. Aliquando Vernare ſplendere eſt Amb. Circumdedit me uernantibus atq; coruſcantibus gẽmis ſpriofis. Aliqñ pro Cauere. Plau. Dum auiculæ vernant. Quippe uerno tempore oia lætati uidẽt.

Vernilitus. pro adulatore. a ueteribus uſurpat. Cæci. Credo uimis tandẽ hic ſit uernilitus.

Vernilis. & hoc uernile pe. p. idem quod Seruilis. ſi ue ſcurrilis. Vernaliter ſcurriliter ſeu adulatorie.

Vernalis & hoc uernale. qđ eſt ueris. Aug. lib. 7. ci. dei. Propter uernalem quippe faciẽ terræ quæ ex teris temporib⁹ eſt pulchrior porphyrius phus uo bilis atyu florẽ ſignificare phibuit.

Vernatio: eorum uetus quo ſerpentes exuuntur. qñ id uere fit. Notum eſt ſerpentes quot annis uerno tempore exuere membranam corporis hyberno ſi tu obductam. Ply. Lendes rolluntur adipe canino nel anguibus in cibo ſumptis. anguillarũ modo aut uernatione quãcuq; pota. Idẽ. Anguinæ uer nationis membrana cum oleo rædæq; teſtua cale factu auribus prodeſt. Eadem Senectus dr. Vide iudictioue Senectus.

Vernactum: terra uere proſciſſa. quia uere actum ara uum. i. uerſum eſt. Ply. Quidam utiq; ab æquino ctio uerno proſciudi uolũt: quodq; uere ſemel ara tum eſt. a temporis argumento uernactũ uocamus.

Veratrum. pe. cõ. hærba quæ & helleborus. q; men tem auertat. Perſius. Ebria ueratro. Huius duo ſũt genera album & nigrum. utrunq; radice fibrata cæparum modo.

Verbanus lacus ciſalpinæ galliæ exquo Ticinus flu uius emergitur: ſeu per quem ex alpibus effluit im paduꝫ. Nunc Lacum maiorem appellant.

Verber. Inſtrumentum longum & exile q̃lis eſt uir ga baculus arundo. & ſi quid eſt ſimile. ꝓprie aũt ſignificat ſummitatẽ ſarmentoꝝ. Quintil. Ignesq; ex ꝓrio raptos uerberaq; q̃ caſus obtulerat iuado

Verbero. as. cædo uerbere. Sic. n. a uerbere fit uerbe ro quõ a fuſtis fuſtigo. & a flagellum flagello. Li cet etiaꝫ de uerbis dicatur. qñ ut teſtatur Non⁹. non ſolum uerberare a uerberibus dictũ ſed a uer bis. Plau. in aul. Nam cur me miſerã uerberas. Hu ius cõpoſita. ſũ Diuerbero. deuerbero. Ter. i phor. Quot me cenſes homines iaꝫ deuerberaſſe uſq; ad necem hoſpites tum etiam ciues? Euerbero. Reuer bero repercurio impedio. Col. lib. iiii. Vt mota æ qualiter hum⁹ nouellis ſemiuis radicib⁹ quãcũq; iu partem prorepſerint molliter cedat ue iucremẽ ta duricia reuerberet ſed tenera uelut iurimo ſinu recipiat. Tranſuerbero feriendo traiicio tranſfo dio Lactan. Nam dolore iniuriæ concitatus ydas alterum gladio trauſuerberauit.

Verbero. onis. qui eſt uerbere dignus. Et eſt contu melia ſeruorum.

Verbereus. a. um. qđ eſt dignum ut uerberetur. Plau. Sed eccum uideo uerbeream ſtatuam ut magnifi ce tulerit ſe ſe.

Verberalis. uerbere dignus quaſi uerberalis. aquo Verberalior uerberaliſſimus. Plau. Verberaliſſim⁹ etiam cogitas non fur ſed triſur.

Verberatus. uſ. ipſa uerberatio.

Verberito. as. ſæpe uerbero. Feſ. Verberitare ideꝫ ca to frequentatiue ab eo quod eſt uerbero dixit.

Verbum. a uerberatu. q; uerberato lingua iuxta pala tum aere omnis oratio ꝓmatur. Vude & pro qua libet dictioue ponitur ſiue illa ſit nomen ſiue pro nomen ſiue una aliarum partiũ. Var. a ueritate de ducit q; uerum nos loqui oporteat. Eſt autem uer bum uarie a uariis diffinitum propterea q; uarie ſi guificet. Primo enim ſacræ ſcripturæ diffiuiũr uer bum eſſe qđ intra animi ſilentium mente concipi mus nidelicet ipſam cogitatiouem quæ adhuc cõ ſcientiæ ſecreta retiuetur. Vocem uero per quam uerbum profertur immedium. Vox ſonus iudex ẽ cogitatiõis ruerbum uero ipſa cogitatio. Sicut. n. quando uerbum corde concipimus neceſſaria eſt uox quaſi quoddam uehiculuꝫ uerbi. & quodlibꝫ uerbum ipſum per oris ſonum ad alium tranſfe rimus. tamen ſic eum integruꝫ etiã intra nos clau ſum tenemus. & ſic aloquente trãſferturi ut tamen in ſua ſede teneatur. Aliquando uerbuꝫ dicitur. q; are ſiue facto diſtinguitur: ut nõ eſt opus uerbis ſꝫ factis. Hinc dare uerba dicimus pro decipere. Alii quando ſumitur pro ut eſt una ex octo ptibus oſo nis inquo omnis uis orationis eſt. Hinc Verbale nomen dicitur quod a uerbo deſcendit. Aliquan do Capitur pro uniuſcuiuſq; ſigno. qđ ab audien te poteſt intelligi. Vude uerboſus multiloqu⁹. Ali quando pro Couteſta oratione. quis in ea multa fiut. ut apud prophas ſæpe legimus Verbuꝫ quod factum eſt. Et apoſtolus. Preſbyteri duplici houoꝝ houorentur maxime qui laborant in uerbo & do ctrina. Quãtocũq; tempore quiſq; in ꝓdicãdo euã gelium laborauerit: non uerborum ſed uerbi dei ꝓ dicator erit. Et quãtocũq; tempoꝝ quis in uniuer ſa uita ſua qua iſtam gerit carnem i quãtalibet lõ gitudinẽ ꝓtendatur quæcũq; uerba uel ore uel ſo la cogitatioue locut⁹ fuerit corde in pœnitenti cõ tra remiſſionem peccatorum quæ fit in eccleſia uer bum dicit contra ſpiritum ſanctum. Eſt & uerbuꝫ ſnia ſeu enunciatio quæ uno ligatur & ſtriugitur uerbo. Ter. in adel. Poſtremo illud non meum uer bum facio. qđ Mitio bene & ſapienter dixit.

Verba dare: eſt decipere. Ter. in an. Cui uerba dare ẽ difficile.

Verba ad rem conferre: eſt hoc agere qđ dicit. Ter. in heau. Verum ſi uerba ad rem cõferet uapulabit.

Verbale: quod a uerbo deſcendit: ut lector a lego. re ctor a rego.

Verbulum. diminutiuum. Hiero. Secreta uerbula nõ carent ſuſpitioue.

Verboſus: multiloquus. Ci. Habes epiſtolam uerbo ſiorem fortaſſe q̃ uelles.

Verboſito. as. uerba profero. Hiero. Nullius eſt me riti ore diuina officia uerboſitare: & miſera mente quæ in eriuſcus imiuent uagando circuire.

Veruerbium: uerus ſermo. Plau. Tu repertus philo cratem qui ſuperes ueruerbio.

Verbena proprie ut ait Ser. Hærba ſacra ſumpta de

loco ſacro capitolii qua coronabantur fœciales & pater patrianis. fœdera facturi: uel bella indicturi. Abuſiue tamen etiam uerbenas uocam⁹ omnes frō des ſacratas ne eſt Laurus oliua uel myrthuſ. Ter. in an. Ex ara hinc uerbenas ſume. Nam myrtum fuiſſe Menander teſtatur. Do. uero uerbenas aut eſſa omnes hærbas & frondes feſtas ad aras coro nandas ex aliquo loco puro decerptas. quaſi hæ benas. Ply. lib. xxii. Scribit nomine ſagminum & uerbenarum ſignificari gramen ex arce cuꝫ ſua ter ra euulſum. Idem lib. xv. uerbenacam peculiariter uocat hærbam quam græci hierobotanen. quaſi ſacram hæribaꝫ dicunt. aliqui periſtereon. quaſi co lumbariam. ſed in ſimplicibus quis maior ac fi ne comparatiōe pſtantior q̄ dioſcorides: hic igi tur de uerbena ita ſcribit περιστέριον φύλλον ἐν τοῖς ὀφιάρειοις τόποις διδὲ ἑρπητῶν, δὲ διδὲ ῥοιτῶν, διδὲ ἱερὰ νόσων, διδὲ φιλτρο λόπτας αὐτὸ πιοῦσι πολλὰ προφῆται ἱερὰς λάμψιον διδὲ αἵματος λῆξιν διδὲ αἵματος ἑρμοῦ ῥυμάτων περισταλλιδίων διδὲ περιστε ραῖς ὀδύναις.

Vergiliæ ſtellæ ſunt quæ & pliades. & Inſtitor ue ſtra dīr. ita appellatæ q̄ earum ortu ner ſiuem fa cer. ſeu q̄ circa æquinoctium uernum ſit earuꝫ or tus matutinus Sunt autem ſaptem in tauro locatæ quarum ſigno exorienta æſtas ſignificatur. occidē te hyem oñditur. Earum exortus ſit circa. quinto idus maias diſtans ab æquinoctio uerno nude quinquageſimo die.

Vercellæ inquit Hiero. liguruꝫ ciuitas haud procul a radicibus alpium ſita olim potens nunc raro eſt habitatore ſemiruta.

Verēor. eris. ueritus. timeo. Sed ꝓprie uereri liberos rum qui honeſti gratia mouentur. Timere ſeruos. qui formidine pœnæ faciunt. Dictū Vereor a ue. & reor. q̄ſi ualde reor. quia ea quæ timemus mul ti facere ac diu cogitare ſolamus. Huius compoſi tum eſt reuereor. quod eſt nenerationi habeo. q̄ ē timor agendi quod rep̄hendi poſſit. Hinc Reuerē tia. Iuuenalis. His nullus pudor uerbia aut reue rentia menſæ.

Verenda dicuntur loca quæ non niſi cum uerecun dia nominantur.

Verecondor. uerecondia teneor. Cic. lib. iiii. de ora. Alterum contantem & quaſi uerecundantem inci tabat. Verecundus qui uerecundia tenetur. Licet q̄nq; pro audaci ſumatur. Plau. Sic eſt. uera ꝓdico niſi etiā hoc falſo dici: inſimulaturus. es. nimis ue recunda es. Verecūde aduerbium. cū pudore.

Veredarius inſicius curſor. ſiua tabellarius eq̄ſtris ce leri celeritate liſas perferens: ut acaballis caballari⁹ Veredus. n. df equus uelociſſimi curſus q̄b⁹ uſi ſt maiores in uuatione. Mar. Parcius utariſ moneo rapiente ueredo. Idem. Stragula ſucciucti uenator ſuma ueredi. Talibus nſa tempeſtate utuntur lan cearii eq̄ſtres ſtratioticos quos dicūt lāceas mani bus reciprocantes. Hierony. in lib. heſter. Epiſtolæ miſſæ ſunt per ueredarioſ: & egreſſi ſunt ueredarii celeres nuncios perferentes.

Vergo. is. ſi. ſcdm diom. xi. ſum iſig̃t declino. Virg. lib. xii. Quo uergat pondere letam. Huius compo ſita ſunt Deuergo deorſum uergo. aquo Deuer gantia pro curuatura. Gel. Nam quanta partium circulorumq; cæli ex deuergentia & cohuarionib⁹ quid uarietatis ſit quis non uidet. Inuergo. Plaut. in Cur. Ipſum expecto tangere inuergere in me li quores tuos.

Verro. is. uerri & uerſi. ſuꝫ. ſig̃t trabo a rete qd uerri culum dicitur. Virg. Hinc uerſa puluis inſcribitur haſta. Idem. Quippe ferant rapidi ſecum uerrātq; per auras. Aliquando uerto. Idē. Adnixi torquēt ſpumas & cærula uerrunt æquora aliquando Mū do. q̄ trahendo ſordes mundentur. Iuue. Verre pa umentum: nitidas oſtende columnas. Huius com poſita. ſunt Conuerro. Colu. lib. viii. Diligens pa ſtor quotidia ſtabulum conuertit. nec patitur ſter cus aut humorem conſiſtere. Cato. Villam conuer ſe mundeq; habeat. Deuerro. deorſum uerro. Euer ro. extra uerro.

Verticulum recte piſcatorium quod trahēdo cuado educitur. Verricula ueteres p̄ articulo uſurpabant.

Verretrum membrum utrile a uerrendo dictum. Hie ro. Cur. portas uerretrum paule: cui a ſexu fœmina rum barba pilis aliaq; membrorum qualitate diſ ſtingueris?

Verto. is. uerti. uerſum a uere dici putatur. quoniam uere annus incipit uerti. Virgil. Gorgoua deſecto uertēte lumina collo. Interdū traho. Vir. Et uerſa puluis inſcribitur haſta. Interdum tranſfero. cum quidpiam de una in aliam linguam tranſferimuſ. Plau. Vertit. barbare. Interdum conſydero uoluo agito. Sal. Exercitum uertere. Huius compoſita. ſt Aduerto. animaduerto. auerto. conuerto. circūuer tō. diuerto. Euerto. Inuerto. Interuerto. Obuerto. Peruerto. Præuerto. Reuerto. ſubuerto. & trāſuerto

Vertor. deponens. eiuſdem ſignificationis cūuerto. Virgi. Vertitur interea cæluꝫ & ruit oceano nox. Hinc componuntur. Reuertor & præuertor.

Vertere ſoluꝫ dicebāt urbe cedentes ſiue ob decoctā creditoribus pecuniam. ſiua ob exilium. Liu. lib. iii. Collegæ eorum exilii gſa ſolum uerterunt. Ci. pro Cecin. Qui uolunt pœnam aliquam ſubterfu gere aut calamitatē: eo ſolū uertunt. i. locū mutāt.

Verſo. as. frequentatiuum a uerto. Hor. Vos exem plaria græca nocturna uerſate manu: uerſate diur na. Et eſt actiuum. aquo fit Verſor deponens. Vū Controuerſor. Eſt autē uerſari in aliqua re aſſiduū eſſe. Ci. Inquibus pp illas inſanias ſubſtructioneſ facila mille hominuꝫ uerſabaſ. Conuerſor & diuer ſor eiuſdem cum ſimplici ſignificantiæ. Aug. Sen tiunt ſe eſſa peregrinos: ſic diuerſantur in opulen tia diuitiarum ſuarum quomodo uiator in ſtabu lo tranſiturus non poſſeſſurus.

Verſatilis & hoc uerſatile. pe. cor. q̄ huc & illuc uer ſatur. ſiue qd idoneum eſt ut uerſeſ: ut gladius uer ſatilis. axis uerſatilis. Ply. lib. xxxvi. Idem molas uerſatiles. Volſinæ inuentas:

Verſipellis. qui facila uertit pelle. hoc eſt multum & appentiam & quomodolibet faciem mutat. i. uer

ſutus ac diſſimilator. q mō unū: mō aliud oñdit. Plau. in am. pprie dixit. Verſipellē ſe facit qñ lubet. Sūt q dicāt uulgo infixā opionē eſſe: hoīes in lupos uerti: rurſuſq; reſtitui ſibi.

Verſutus. q uertit. Plau. in epiſt. Verſutiores q̄ rota figlaris. Cic. li. iii. de nā deoꝝ. Verſur⁹ a uerſando dī cuius tanq̄ celer rota mēs uerſat. Aliqñ tñ Verſutus p̄ periro ponit. Plau. Nec magis uerſutum nec quo careas ægrius. Proprie tñ uerſuti dñt qui mentē crebro ad malitiā uertāt. Hinc Verſutia calliditas rmalitia. Verſutiloquus & uerſutiloquax.

Verſicolor. pe. cor. apud iuriſcōſultos id dī qđ uertit & mutat colorez. Vñ ueſtes q̄ ex lana nō tincta. i. natiuo colore ſt̄ factæ. coloriæ dñr. q a nāſem colorem hñr: ſiue albū: ſiue pullū ſiue rufum. Quæ uero in aliuz colorē uerſæ ſt̄ uerſicoloriæ. Proprie tñ a Plynio. uerſicoloriæ ſeu uerſicolores dñr q̄ uariis coloribꝰ cōſtant. q̄ſi eos mutare inuicē uideant ut ē cauda pauōis & collū colūbæ: & aq̄ maris. Liui. Punico bello inſ dictū fuiſſe mulierib⁹ ne uerſicoloribus ueſtirenſ. i. coloris uarietate diſtinctis. Illud uero Virgilii. Verſicoloꝝ armis. expōit. Seruius. depictis. pp qđ bellicoſus oñdit.

Verſura. a uerto. is. dī cū aliqd uertit. Var. li. i. de ruſ. Nam aliqd exq̄buſdā foliis pp eoꝝ uerſuram qđ ſit āui tpus ut dici poſſit ut olea & populus alba & ſalix. hoꝝ. n. folia cū cōuertērūt ſe: ſolſtitiuz dī fuiſſe. Itē Verſura dī locus ad quez cū qs puenerit reuertit. Col. lib. z. Sulcū āt ducere longiorez q̄ pedū centūuiginti cōtranū pecori ē. cū uētū erit aduſuraz in p̄orē ptē iugū pprllat: & boues iubibeat: ut colla eoꝝ refrigeſcāt. Itē Verſura eſt quaz græci campen uocāt flexus ipſe angulo⁹ in ædiū ciis & parietib⁹ exterior. ut ē apud Victr. pp qđ & crura ipſa Vege. in iumētis gambas uocat. q̄ſi cāpas. Verſurā facere antiq dicebāt mutuo pecuniaz ſumere. q̄ initio q̄ mutuabanſ ab aliis non ut domum ferrēt ſed ut aliis ſoluerent id faciebāt & uelut uertere creditorē uidebāt. Do. Verſurā facere ē æs alienū ex ære alieno ſoluere. hoc fit. qñ æs alienuz nobis conflatū fuerit: nec nobis tm̄ pecuniarum ſit ut id diſſoluere liceat: ubi diſſoluendi tpus aduenerit: mutamus creditorez. ab altero. ſ. uſurarium æs accipiētes qđ alteri reddam⁹. Hic. demorte Paulæ. Liberalitas ſola excedebat modū & uſuras tribuēs uerſuram quoq; ſæpe faciebat ut nulli ſtipes rogantiū deargaret. Terē. Verſurā ſoluesi. creditur ē mutabis. Seneca. Ab epicuro uerſura faciēda ē. qđ ſig̃t mutuationē ſuiæ faciēdā ēe ab epicuro. Cicero pro Cœlio. Nulli ſumpt⁹: nulla iactura: nulla uerſura.

Verſoria apud Plautū uideſ ēe inſtrz nauticū exquo ſoluturi cognoſcebāt uñ ſtarēt uētī: & an mare admitteret cuiuſmodi fere ſpud nos magnetis uſus in eo uaſe qđ pyxidecula uocat.

Verſus. a. um. pticipiū: ut riſus uerſus ē in luctū.

Verſus. uſ. carmē. a uerto. Aug. li. z. de ordine. Et ne iōgius pedū curſus p̄oluereſ q̄ eius iudiciū poſſz ſuſtineret: modū ſtatuit uñ reuerteretſ. Et ab eo ipſo uerſuz uocauit. Interdū uerſus ſig̃t ordinē ſeu tractum. Virg. Ille ēt ſeras in uerſum diſtalit ulmos. Interdū cātū. Ply. Cātū imitabanſ luſciniæ iuniores uerſuſq; quē imitenſ accipiāt.

Verſus p̄poſitio. actū requit & fere ſemp poſtponit. Plau. Ego portū uerſus pgaz & pgrā: quē ubi uiuo uero domū uerſus reuertar. Dicim⁹ ēt. Quoq; uerſus. q̄q; uerſus. Vtroq; uerſus. i. in uāq̄ uāq̄ ptē. Quocūq; in utrāq; ptē. hēt qñq; adiūctā aliq̄ p̄poſitionē. ut ſd occidētē uerſus. Ad caſtra uerſus. In foruz uerſus. Ci. in Læl. Is primū inforū uerſus inſtituit agere cū populo. Quādoq; aduerbiū: ut ſur ſuz uerſus. Dicim⁹ ēt Verſū. Vñ adūſus & adūſū.

Vertex. q & uortex. a uerto. is. pprie uertices dñr cōuerti uenti ac rotari aquibus ſit qui typhon uocat. i. uibratus. Vortice: ut inquit Apul. in coſmo. toꝝ quē hum⁹ aridaz & ab imo erigit ad ſummā. Vētus auctore Seneca. li. v. naturaliū qōnum aliquo p̄montorio repercuſſus iacq; in ſe uolutaꝰ facit uorticem: qui circūactus: & eundem ambitū locuz: ac ſe ipſa uertigine cōcitans uertigo uocatur. Docet Quintil. lib. viii. uerticē eſſe cōtortā in ſe aquā uel quicqđ aliud ſimiliter uertit. Virg. Iugēs uertice pōtus. Ci. lib. z. tuſ. Per tranſlationē uertices doloruz dixit p̄ uertigine rotationeq; q̄ in doloribꝰ circūagit: Lancinatq; p̄cordia. Inde pp flexū capilloꝝ ps ſumma capitis dī uertex: ſiue qs ad occipitiuz in decliue uertit. Vñ dicere ſolem⁹ a uertice uſq; ad calcē. i. a principio uſq; ad finē. Apul. tū ad uerticē appellat qđ tenui cute capilliſq; cōtegit. q̄in dogmate p̄ſonis ſic ſcribit. Deniq; ipſi⁹ capitis uerticem ſpecta tenui cute cōtectū: capilliſq; hirſutuz aduerſus nim frigoris & caloris. Ply. lib. xi. Binos hoiuz tm̄ aliquibus uertices dat cum ait. Vertices bini hoium tm̄ aliquib⁹ capitis oſſa plana. Ab huius ſiſtitudine. qđ imōtibus eminētiſſimū ē: uertex appellat. qm̄ quæ ibi naſcunt̄ p̄nz in dexterā. pdūc inſiniſtram uertantur. Item altiſſimæ partes cæli quas græci polos uocāt: dñr uertices. q̄ circa hos mūdus rotetur. Virg. Hinc uertex nobis ſemp ſublimis: at illiuz ſub pedib⁹ nox atra uidet: manesq; profundi pp qđ ēt cardines dñr s ſiſtitudine eorum cardinuz circa quos ualuæ uoluunt. Apud Virg. lib. Ge. pro aquilone ponitur. Tempeſtas a uertice in ſyluis incubuit. proprie tñ uñ iaiuum eſt uertices antiqui per. o. litteram pronūciabant. prim⁹ africanus per. e. uertices dixit.

Vertebra. pe. cor. ſiue uertibulū dī ubi ſummæ oſſiū partes non æqualiter ſiuiunt ſed q̄buſdaz craſſioribus nodis conglobatæ & ſubſtringuntur facilꝰ neruis & tutius uertuntur.

Verticulum inſtrumentum qđ fuſo ſdribeſ ut facilius uertat. Cui⁹ diminutiuū eſt Verticillū.

Vertigo. pe. pro. idem qđ uertex. morbus capitis ex frigidis & lētis humoribꝰ deuocatis oriſ. ita ut ſic affecti occaſione pua ſuccidāt. Dict⁹. qñ oculos eoꝝ uorticoſa q̄dam & rotatilis circūagi uidet. Græci Scoroma: ſiue ſcotomiaz uocant.

Vertunus. p ſimplex n ſic portun⁹. dict⁹ fuit deus in uertendaꝝ reꝝ. i. emēdax ac uaudēdaꝝ. uel at inquit. Do. q reb⁹ ad opinata reuertentib⁹ p̄ſt. Sz

pe autem male cedit q̃d bonũ putaſ. & hoc ẽ male uertiſſe: ut ille gladius q̃ muneri datꝰ eſt iad mini culuꝫ fuit regĩæ peuitus. Ter. in adel. Quæres tibi male nertat. Vel Vertunꝰ dictus eſt annꝰ a uertendo. Semp. n. cõuertitur finito curſu. Hor. Viuere uertunis quot quot ſum natus iniquis. Vñ annus uertens cũ ſol, ad ſignũ unde cœpat redit ut inquit Vict. Vel dĩ Vertunꝰ a uerſo mutatoq̃ curſu fluminis tyberini. Ouidi. lib. vi. faſ. Nomen ab aduerſo cæpat amne deus. Vel dĩ Vertunꝰ q̃ uertatur in quãcũq̃ figuram.

Vertunalia: Vertuni feſta q̃ fiebãt mẽſe octobri.

Vertius: magnaꝫ uiriũ dĩ. Pompo. Hõ incurrendo nertius qui cum aliante contendat.

Verrunco. aſ. ſignificat Verto.

Verpus. decorticatus pellẽ nõ hñs. Quo noie ẽt digitus eſt digitus medius. a uertendo podice. Et Indꝛi dicti ſunt Verpi q̃ auerſam ab aliis naturaꝫ habere uideantur. Iuue. Eadeꝫ niſi ſacra colenti q̃ ſitum ad frontem ſolos deducere uerpos. Vel. q̃d patientes ſanguinis fluxum boc digito uertendo podici utũtur. Et uerpa membrũ uirile. Mar. Nõ niſi per ſomnuꝫ nunc arrigis & tibi me ni incipit in medios metere uerpa pedes. Dicta uerpa ab inuerſa pellicula.

Vertagi. dicuntur canes ſponte inuenationem exeũtes: pdamq̃ domum referentes. Mar. Non ſibi ſꝫ domino uenamꝫ uertagus acer. ille ego ſum leporẽ qui tibi dente ferat.

Verres. aſ. & uetri nomen proprium uiri romani cõtra quem Cicero orationes habuit. quæ Verrinæ appellant. Et Verres porcus nõ caſtratuſ dĩ.

Verum: ſolidum tyncærum: non falſum. q̃ uerno tẽpore ſole aricteꝫ ingreſſo omnia uere naſcunt: paſtuſq̃ ad maturitatem puenerunt cum aliis tꝑoribus nata ſæpe deficiant. Aug. li. z. ſoliloquiorum Verum eſt q̃d ita ſe hẽt ut cognitori uideſ ſi uelit poſſitq̃ cognoſcere. Quidam hoc nomen a uepticula. q̃ uehementiam ſigt: & res deducẽt quaſi nõ uerboꝫ ſonitus inanis ſꝫ ſolida res. Hinc ueritas dicta eſt. & Verſico. aſ. Aliq̃n Verum dĩ bonuꝫ: æquum iuſtum par & utile. Hor. li. i. epſaꝫ. Metiri ſe quẽq̃ ſuo modulo ac pede uerum. Ci. lib. iii. tuſ. Si maxime uerum ſit ad corpus omnia referre ſapientem. Aliquando ſumitur pro ueridico. ſicut e contrario falſum pro fallax. Terent. in and. Sum uerus. Quando uero coniunctio eſt ponitur pro ſed. & ſæpe iungitur cum tamen: ut uerũtñ & cum enim uero. ut Verum enim uero. Et cum enĩ Terentius in adel. Verum enim. quando promerui fiat ideſt certe.

Vero. aduerbium ſignificat. certe uere & ponitur in principio orationis. Virgilius. Egregiaꝫ uero laudem & ſpolia ampla refertis tuq̃ puerq̃ tuus. Eſt & coniunctio affirmatiua. Ci. Ego uero ſerui uellem ut ſcribis in meo grauiſſimo caſu aſſuiſſes. Interdum eſt aduerſatiua. & ſignificat autem. Et in eodem loco utraq̃ hæc coniunctio poni poteſt antecedente ſemper aliqua dictione: Seneca Honeſtam tibi prouinciaꝫ deleganeraꝫ: tu uero tanquã turpem reculaſti. Interdum Expletiua eſt. quando ſcilicet ornatus tantum cauſa ponitur: ue Tu quidem ſcribis. ego nero lego. Nuſquam enim refertur. ſed tantum a ſententia ſententiam diſtinguit. Ponitur etiam pro quinimmo. Seneca Socratem cum platone & Zenonem & cleantem in animuꝫ meum ſine dignatione recipiaꝫ? Ego uero illos neror & tantis nominibus ſemper aſſurgo. Plỹ. in præfa. Proinde occupantibus locum faueo. ego uero & poſteris. Dicimus autem Age uero. Sane uero. Iam uero. Enim uero. At uero.

Vero. aſ. uerum dico. Gel. Satin uates uerant ætate in agenda. Eſt & Verare uera repræſentare. Sidonius. Quotiẽs uerba graia carmina uerat.

Veraxi qui uera dicit. & non mentitur. & plus eſt q̃ uerus. quia in ax terminata nerbalia copiam ſignificant: ut bibax. Hinc Veracitas. quæ eſt ſermonis integritas.

Veridicus. qui uera dicit. Similiter Veriloquꝰ. Veriloquax. qui licet multa loquaſ nõ tñ mentitur.

Veriſimile dicitur id quod licet non ſit uerum: ueri tamen ſimilitudinem habet.

Vero. fluuius celtiberiæ. aquo populi Verones dicti ſunt. circa eum habitantes.

Verona ciuitas Venetiæ a Gallis cõdita duce Brienno. aquo Brenona primo. deinde mutatis litteris nerona dicta eſt. ut Iuſtin. lib. xx. refert. quam Athefis fluuius interfluit. Ex hac urbe præſtantes uiri orti fuere. Catullus & AEmiliꝰ macer. poetæ Et ut fallo putant Plynius. ac Guarinus orator. & Zeno pontifex ſanctitate clarus. Hinc fiunt adiectiua Veroneus & Veronenſis.

Verruca penultima pdũcta. locus in monte editior. Cato. Cenſeo inquit ſi rem ſeruare uis faciundum ut quadringentos aliquos milites ad uerrucam illam ire iubeas: eam uti occupent impes. Hinc Caruncula eminens in corpore ſine pruritu. & uulgo porrus dicitur. Verruca uocantur. Plyn. Ocymum miſto atramento ſutorio uerrucas tollit. Serenus. Interdum exiſtit turpi uerruca papilla. Hinc quõdam fabio uerꝫ cognomen adhæſit qui ſolus patriæ cunctando reſtituit rem. Huius diminutiuum eſt Verrucula. Col. ll. viii. Caper cui ſub maxillis, binæ nerruculæ collo dependent optimꝰ hẽtur.

Verrucoſus. hõmo uerrucis plenus. & uarias eminẽtes partes habẽs. Verrucoſa loca in æqualia & diuerſas partes eminentes habentia.

Verrucaria. hærba quæ uerrucas tollit. Plyn. Verrucas cum ſale tollit ſuccus e follio. unde noſtri nerrucariam hærbaꝫ appellauere. Alio nomine heliotropium uocatur.

Veruex. ab in uerſis teſticulis dicitur. Eſt enim maa inter oues cui in uerſi ſiue adempti ſunt teſticuli. Nam qui ad generandam ſobolem integer tenetur Aries dicitur. Sectarius ueruex. qui gregem aliorum præcedens ducit. Inde fit Veruecinꝰ uerueccina neruecinum penul. produ. Ply. Et hircinus & uerueccinus adeps ei utilis eſt.

Veru. in ſingulari. eſt indeclinabile. In plurali habet omnes caſus. ſignificatq̃ inſtrumentum ferreum

cum cuſpide quo carnes ad ignem torrere ſole/
mus. Virgi. Pinguiaq; in uerubus torrebim⁹ exta
columis. a uerſando dedactum nomen. ut inquit
Var. Nam ad ignem iugiter uerſatur. Hinc telum
ad eius ſimilitudinem factum: uero dicitur. Virg.
Et tereti pugnant mucrone ueruq; fabello. Vnde
Veruta pila dicuntur quæ uerua habent præfixa.
Hinc Luc. lib. viii. Cæſaries compreſſa manu pha
rioq; ueruto. Et Veruti populi uolſci dicti ſunt q
dolonibus in ſplio uterentur. Virgil. lib. x. Ge. Aſ
ſuetumq; malo ligurez: uolſcoſq; uerutos. Ve
græcis dicitur obelus.

Veruculum diminutiuum. paruum uero. Inſtrumen
tum quo fabri utuntur e ferro. Ply. Spuma ex ar/
gento ſublata ueruculis ferreis atq; in ipſa flãma
conuoluit ueruculo ut ſit modici ponderis.

Vermis. a uertendo dicitur. q ſese torquẽdo repat.
Huius diminutiuum. eſt Vermiculus.

Vermĩa: dolores corporis. qui quodã minuto mo
tu quaſi uermes ſcindere uidentur. Plyni. Magi eo
uermina & dyſintheriam curari putãt.

Vermino uerminas penultima correpta uermes ha/
beo. Cor. Celſus. Nihil eſt perniciosius pueris dũ
uerminãt. Hinc uerminatio pro morbo pſertim ĩ
iumentis. Seneca. Morborũ prima uerminatio ue
xat. Hinc Verminat p torquet. Var. Septimo mẽ
ſe uerminari cœpiti partũ putauit ppinquũ.

Verminoſus qui uermes hẽt. Vñ Verminoſæ aures
quæ uermes intus habent.

Vermiculor. ariſ. uermiculos facio. Ply. Vermiculã
tur magis minuſue q̃daz arbores oẽs tames fere.
idq; aues cauĩ corticis ſono expiũtur. Hinc uermi
culari minute opera facere. Et uermiculata opera
dr quæ paruis teſtulis e laborata ſĩ qualia q̃ mu
ſaica nocant. Muſea. n. appellant quæ in ædificiis
ex pumicibus dependentia fiunt ad imaginem ſpe
cuz reddendam. Ply. Vermiculatis ad eſſ gie rerũ
& aialum cruſtis. Et uermiculatim minutim.

Veſanus. pe. p. necors crudelis furioſus. aquo Veſa
nia. necordia.

Veſcus ueſca ueſcum. aue & eſca compoſitum eſt s
& ſignificat. cum edendi faſtidio. Sic Lucillus. ap
pellat ueſcum. ut id dicat. qd in eſca & cibatu ap
petitur. & id faſtidioſum eſt. Feſtus ſcribit et ueſ/
cũ ſignificare faſtidioſum & e dacẽ. Veſcũ quoq;
dr quicq d ad eſcã ptinet: & qcquid edibile eſt ab
edendi intenſione. Vñ Lucr. ueſcũ ſalez. ut ue hẽat
uiz augẽdi intẽdẽdiue. ueſcũq; papauer. q uldeliz
in cibis adhibeat. Et ueſcas ſalicũ frõdes, qñ eſcis
inuẽcoz ſt. accõmodatæ. Rurſus ueſcũ. ponit. pro
paruo & minuto. Vñ & apud. Marſos lingua uer/
nacula cũ dicunt maſuam ueſcã: intelligũt de ea q̃
puam dicũt. Ouid. li. iii. faſ. Nunc nocor ad noñ
negrãdia farta coloni q̃ male creuerũt ueſcaq; pat
uaor ãt. Ply. li. 7. Corpore neſcos eſſe ſed eximiis
uiribus. Hinc naſculi male curati & graciles hoſtes
nũcupant. Et araneæ telæ ueſcæ dñr. Serui⁹ qui
frondes ſalicis ueſcas, p teneris & arentib⁹ expo/
ſuit iure inceſſitiniſi p gracilibus & male hãtis ac
ceperit. Fere. n. q̃cũq; macilẽta & male curata ſũt
hæc tum ſicca eſſe tum tenera. i. in iuriis obnoxia.
i frangiq; atq; pati mollia.

Veſcor. eriſ. ppne cibo utor. Virgil. Veſci ẽnea ſil
& troiana iuuẽtus. ppetui terga bouis. Et ſic con/
ſtrui põt cũ actõ. Hic. i Leui. Vt offerat p ſe duos
paſſeres uiuos quos ueſci licitũ eſt. Impropne pro
utor alibi poſuit. Quod ſi facta nitũ ſeruãt & ſi ue
ſcitur aura ætherea. Ponit q̃q; p Video. Actꝰ.
Prius q̃ infans facinus admittat oculi ueſcũt titi.

Veſſica. pe. p. folliculus iquo uria colligit ifra aluũ
a priore pte Caper tñ Veſica. p. n. pferri cẽſet q
nõ ſit ſine uento. Hor. Et diſploſa ſonat q̃tũ ueſſi
ca pepedit. Hic. tñ & Veſſicã. & diminutiũ Veſ
ſiculam appellat id quo aues cibũ cõtinẽt: ut in le
uiconico. Veſſicula gutturis & plumas proiiciet
prope alcare.

Veſta. Saturni filia exope. quæ pro terra quandoq;
ſumit: eo q rebus omnibus neſtiatur. ſeu quia ui/
ſua ſtet. Ouid. li. vi. faſ. Stat ui terra ſua ui ſtando
ueſta uocatur. Ser. Veſta dicta ἀπὸ τοῦ ἑστάναι. ut
digomos ſit adiecta ſicut er. uer. Enetus uenetus.
Interdum ponitur pro igne. Idem. Nil aliud ue
ſtam q̃ ueram intellige flammaz, quia ignis ſiue
flammæ dea eſt. Et quidam dicunt nihil aliud: a
neſtalibus uirginibus in æde ueſtæ q̃ in extingui/
bilem ignez aſſeruari. Qui ſi forte fuerit extinctus
nequãquã reparari fas erat ex hoc igne humanis
manibus elaborato: ſed accenſa per ſomites ex ſo
le flamma purus & cæleſtis ignis eliciebatur. Fuit
etiam hoc nomine uirgo perpetua cui ueſtales uir
gines ſacrificabant.

Veſtibulũ. a ue particula quæ diu ſignificat. deduci
tur. Eſt enim locus ante ianuaz domus uacuꝰ. per/
quez a uia ad ædes itur. Plautus in muſ. Vide ue
ſtibulum ante ædis hoc & ambulacrum cuiuſmo/
di. Naz qui domos amplas antiquitus faciebant
locum ante ianuam relinquebant qui inter fores
domus & uiam medius eſſet. In eo. loco qui do/
minum eius domus ſalutatum uenerant priuſquã
admitterentur: conſiſtebant. aqua conſiſtione &
quaſi conſtabulatione ueſtibula appellata ſunt ſpa
tia inquibus multum ſtaretur. ab aduenãtibus pri
uſquã intromitterentur in domum. Alii ueſtibu
lum a ue. priuatiua deduci uolunt referentes non
ad eos qui aduenium: ſed ad eos qui in domo cõ/
manent quoniam illic nunq; conſiſtant ſed ſolum
tranſitus cauſa adhunc locum ueniunt exẽdo ſeu
redeundo ut ſit ueſtibulum non ſtabulum ſicut ue
ſanus non ſanus. Poteſt etiam dici ueſtibulum pri
ma pars ianuæ. q ianuam ueſtiat tuel ut Ouid. ait
a ueſta. q ea potiſſimum pars in ædificio ſit ueſtæ
conſecrata. Ideo puellæ cum nubunt non tãgũt
pede ueſtibulum ne numini dicatum locum cali
cantes ſacrilegium committant. Luc. Tranſlataq;
uetat contingere limina planta. Nam in primis
ingreſſibus & in ſpatiis domorum ueſtæ. hoc eſt
aræ & foci ſolebant haberi. Ouidi. lib. vi. faſ. Hic
quoq; ueſtibulum reor dici unde pcamur quam ſa
mur ueſtam quæ loca prima tenet.

Vestis a uelando ꝙ corpus. uelet: seu a uellere. quod est uniuersæ ouis lana. Et est generale indumentū tam uirile ꝙ muliebre quo contiuentur omnia lanea linea serica bombycina ꝙ induēdi ꝑcingendi tegendi amiciendi insternendi accubandiq causa apparata sunt: & quæ successionis iure cedūt. quæ sunt Iustitiæ picturæ clauiq ꝙ uestibus insuuntur Ponitur interdum Vestis pro barba. Vnde Inuestes imberbes appellant.

Vestio. is. iui. itū aueste fit. sed transfert etiam ad alia Et plærūq constructus cū sblstiuo. Cic. de natura deorū. sd oculos transtulit cū ait. Primum oculos membranis tenuissimis uestiuit & septe quas primū per lucidas fecit. Col. li. v. sd arbores. Vbi se frondib⁹ uestierint teneris caulib⁹ nec dū adultis modus adhibendus ē. Hiero. sd patetes. Qui domos in arboribus uestiunt. Huius composita sunt. Conuestio circūuestio. Superuestio. Ply. li. xvi. Imagines rerum tenui folio breuiq & uiridi saperuestiēs.

Vestiarium: locus in quo uestes uel seruant uel uendunt. Aliquando uestitus uestiarii nomine uestitus intelligitur. Vide iudictione. Calcearium.

Vestiarius ꝙ uestis rio ꝑtinet ad uestes nūdit.

Vestispicus. & uestispica. pe. cor. seu⁹ siue ancilla custodiens uestis. ꝙ frequenti diligentia uestes inspiciant. Plau. Tum familia tota uestispici iniector sui custos. Afra. Noui non iuscism ancillulam uespere & uestispicam.

Vestiplicis: mulier quæ complicat uestes.

Vesticeps: puer qui iam uestitus est pubertate: qui barbam emisit.

Vestissimus. s. um. quod est optime uestitū. Col. li. viii. Id pecus ꝙis ex omnib⁹ animalib⁹ uestissimum: frigoris tamen impatientissimum est.

Vesper: prostella quæ Venus dicitur. seu pro ultima parte diei generis mas. Sta. lib. x. The. Sed uesper opacus lunares iam ducit equos. Sed & apud antiquos fœ. generis inuenitur. Hæc stella etiā uespertugo & uespers aistinis & uesperus seu hesperus a græcis dr. Virg. Ite domū saturæ uenit hesperus ite capellæ. Est autem uesper æmulus solis & lunæ Sed cum solem ꝑcedit dicitur lucifer: ut alter sol. Et ante ortum. solis apparet in oriente. & ī occasu solis refulgens uesper appellatur quasi uicem lunæ reddens. Videturq in occasu statim postq̄ sol occidit. Idem iubar a pacuuio appellatur. Sed & hic uesper. hoc uesperum: & hæc uesperis sb substantiis usurpatis pro sero diei quo ea stella apparet seu apparere solet. Hiero. ī Leui. Qui tetigerit mortuina eo⁹ īmundus erit usq; ad uesperē. Aug. Iā si placet audiam⁹ illā manē rapientem: sd uesperā. escas diuidentem. Hinc fit sduerbiū uesperi. qd fit principio aduentus noctis. Id tēpus græci ἑσπέραν uocant. Inuenitur ēt: uesper. a. um. Vnde cū uesperū dicim⁹ neu. gēre. itelligim⁹ tps. Ply. li. xviii. His horæ rigādi mstutina atq uespers. Idem Matutinum tempus sic uesperum.

Vesperti⁹. s. ū. qd fit uespi. nō ortōue uesperti dicim⁹

Vesperare est uesperam fieri. Gel. Tsur⁹ phus accepiebat nos athenis cœna plærūq ad id diei ubi iā uesperauerat. Id. n. ē tempus isthic cœnandi.

Vespascit: serū diei fit. squo Aduespascit: & Inuespascit. Ter. Cur uxor non accersitur? iam aduespascit. Liui. li. xxxix Iam inuespascebat.

Vesperna. cœna apd ueteres dicebat. Nā ut Festꝰ ait Cœna uocabat qd nūc est prādiū. uespna quam nūc cœnam appellamus. Quod conuiuiū non nisi aduentante nocte inibant prisci.

Vespa animal paruum uolatile api simile. ꝙ uesperi muscas uenetur in cibo.

Vespasianꝰ nomen iperatoris romani de quo Dion ita scribit ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Οὐεσπασιανὸς ἀρχὴν ἔσχε τὰ μὲν ἀπ' αὐτοῦ πρότερον ἐλάσσω ἐγένετο καὶ ὥφθη νῦν μὲν μείζονα μετ' ἐνίων τὸν δὲ λύσεις αὐτοκράτωρ γενόμενος οὕτω μὲν οὖν καὶ ὁ Οὐεσπασιανὸς εἰς τὰ μέγιστα καὶ ἄλλοι ἤρτήντο.

Vespillo. uilis cadauerū funerator. ꝙ uespertino tempore mortuos efferre soleret q funebri pompa propter inopiam non poterant efferri. Vnde & funera a funalib⁹ dicti autumāt Do. quia noctu efferebantur ob sacrorum celebrationem diurnam. Mar. Qui fuerat medicus nunc est uespillo diaulus.

Vespertilio incertæ naturæ est Volat. n. pēnitis alis sed inter uolantia non est habend⁹. ꝙ quattuor pedib⁹ gradituri formatq pullos parit & nutrit: lactē quos generat. Dictus uespertilio ꝙ uespere se aduolatum proferat noctis. Ambro. Vespertilio. animal ignobile a uespere nomen accepit est autē uolstilis eademq quadrupes & dentibus utitur quos in aliis repetire non solemus. Parit ut quadrupedia non oua sed pullos niuentes. Volitat in serte autum more sed crepusculo uespertino consuescit effundi non aliquo uolatu pinarum sed membranæ suæ fulta remigio quo suspensa uelut pinnarum uolatu circunfertur atq uegetatur. Var. Factus sum uespertilio nec in moribus plane nec in uoluerubus sum.

Vesulus. pe. cor. mons liguriæ iuxta alpes iter cæteros clarissimus ex cuius radicib⁹ padus erumpit.

Vesuuius pen. pro. mons iuxta Sarnum fluuium non longe a neapoli bonitate nimi celebratus qui semper emittit fumum & ignes sicut ætnus in sicilia. hic mōs amoenissimis olim habitatus agris excelso pro uertice. qui ut ait. Stra. libro quinto cineroſus est & cauernosus petris exustis quas color indicat igni abrosas fuisse. Virgilius. li. secūdo. Ge. Et uicina uesuuo ora iugo. hic ut quidam uolunt dictus est Vesuuius & per syncopam uesuus appellatur a conflagratione. Nam uesuiæ familiæ dicuntur Qui Tito imperante ruptus in uertice tantum emisit incendii ut regiones uicinas incēderet Alii sicut Ser. dicūt Vesuuiū esse montem campaniæ. Vesuuum uero liguriæ sub montibus De hoc Vesuuino. Mar. li. iiii. hic est pampineis nimbis uesuuius umbris. Et subdit. Cuncta tacent flāmis & tristi mersa fauilla. nec superi uellent hoc licuisse sibi

Vestigiū pedis impressio. i. signum qd a pede relinquitur. Virg. lib. iii. Ge. Et gradiēs ims uertit uestigia cauda. Ponit quandoq pro extrema parte pedis.

Idem lib. v. Vestigia prima alba pedis frontemq; ostentans arduus albam. Per translationem ponit pro quocũq; rei gestæ iudicio seu signo. Leo papa. Vt sicut omnibus profuit q̃ post resurrectionem domini nestigia uulnerum in carne eius Thomæ apostoli exploranit manus. ita ad nostram utilitatem. proficeret q̃ infantiam ipsius magorum p̃bauit aspectus.

Vestigo. as. pe. pro. quæro quasi uestigia ĩdago a uestigiis tanq̃ iudiciis dictũ. Ci. li. iii. de ora. Ipa tractatio & q̃stio quotidie ex se gignit aliquid qđ cũ desidiosa delectatione nestiges. Huius composita sunt. Inuestigo. & peruestigo q̃ significant quæ rendo inuenio.

Vestini populi italiæ inter Manricinos sabinosq;. apud quos olim fiebant casei laudati. Mar. Si sine carne uoles ientacula sumere frugi. hæc tibi uestino de grege massa uenit.

Veter. senex adiectiũ triũ generũ. Enn. Cũ ueter occubuit priamus sub marte pelasgo. Hic Veterior & neterrimus. Plau. in bac. Senẽ tibi dedo illũ uetteriorem lepide ut lenitũ reddas. Trebo. Ciceroni. p̃ nostro neterrimo nemissimoq; amore.

Vetus. q dam dici putant. quasi uietus. hoc ẽ sine ui ætas enim debilitat uires. Alii a ne ualde & ætas. Et plærũq; ad laudem. Vnde dicimus. Apud ueteres. eos uz. auctoritatis plenos significantes. Interdũ ad uituperationem refert. Ter. in an. Sed quid maliuoli neteris poetæ maledictis mideat. Et ẽ generis omnis cui⁹ diminutiũ est. Vetulus.

Vetustus. a. um. idem qđ uet⁹. Liui. li. i. Posse quidẽ se uetusto iure agere. Hinc Vetustas antiqtas.

Vetusteſco. uet⁹ fio. Col. li. i. Aporhecæ recte suppoñent his locis unde plærũq; fumus exoritur cũ uina celerius uetusteſcũt q̃ fumi quodaz genere p̃coquem maturitatem trahũt.

Vetereſco. idem qđ uetusteſco. Col. li. ii. Aptior tamẽ est furculis hominis urina quã sex mensib⁹ passus uetereſcere si uitib⁹ aut pomoꝛ arborib⁹ adhibeas. Hinc compoñit inueteresco. qđ est ualde uet⁹ fio. seu ualde in consuetudinem uenio. Nigidius dſiaz ponit inter Vetusteſcere & neteresco. q̃ quæ uetustate deteriora fiũt uetusteſcere dicant. Vetereſcere. q̃ meliora. Sed Col. li. vii. docet uetereſcere sine Inueteresco non semper in meli⁹ dici. Sed si iaz inqt inueteravit morb⁹ nehementiorib⁹ est op⁹ remediis. Sed de Inuetero supra habitum est.

Vetero. as. uet⁹ reddo. aqno Vetereſco. ubi. a mutat in. e. Et compositũ. Inuetero aquo Inueteresco.

Veterator. auctore. Donato est homo astutia uet⁹ & in omni re callidus a multaꝛ rerũ gerendarũ uetustate. Est autem nomen uerbale quod a netero & a neteresco nemire posse uidetur cũ in passiua significatione positũ ẽ a neteresco p̃ ueterarus accipiat. quasi senex fact⁹ ut Vip. Præcipiũt ædiles ne uterator p̃ nouicio. uæneat. Veterator nero a netero idem est qđ deceptor quasi uulpes q̃uis p̃ neteratore in astutia etiam sumi possit. ut est illud Ter. ĩ an. Quid hic uult ueterator sibi?

Veteranus q̃nq; neterem significat. uñ ueterana mũcipia quæ a nouicliis destigũtur. Veterana quæ ab no coutinuo seruiuerũt in urbe. Nouicia intelligẽtur quæ ãno nondũ seruierũt. Aliquando Legionariũ uel eũ qui honeste aliquando militauit & ni est a militia absolut⁹.

Veteraneus. a. um. qđ est uet⁹. Col. Si sint neteranez uineæ ut seperatos sulcorum cuiuſq; generis p̃singulos hortos inseremus.

Veterina animalia dicũtur ad uecturam idonea quæ aliquid uehere possunt quasi ueterina q̃ sed ueterem onus religatũ gerant. Ply. Vngulæ ueterino tñ generi renascũtur.

Veterinarius qui ueterinorũ curam gerit & veterina ducit qui apud nos consueuit etiam illa locauda domi nutricare ad quæstum Vnde equos mulos asinos meritorios uocitamus. Col. Nam & amator reperitur aliquis bonus & optimus fossor aut forni sector nec min⁹ arborator & uinitorium etiaz ueterinarius & prob⁹ pastor. Et Veterinarii medici sũt ueterinorum. hos nunc uulgus Mereſcalcos appellat. Col. li. vii. Solent etiam fastidia cibo afferre uitiosa incrementa linguæ quas ranas veterinarii uocant.

Veterinarius. a um. quod ad ueterinariũ p̃tin. Colli. viii. Quare neterinariæ medicinæ prudens esse debet pecoris magister.

Veteramentarius sutor calcearius qui ueteres calceos reficit. Eaq; forma dicitur ueteramentar⁹ qua ab armento armentarius. a ferramento ferramentarius. Suet. de Vitelio. Cassius severus nec minus alii eundem & sutorem ueteramentarium prodiderunt.

Vetuloniũ seu Vetulonia locus in etruria.

Veternus: morbus ex nimio ocio perpetuum somnũ inducens. Hunc Auicena & medici recentiores in betum siue subetiam Græci lethargum nominant Et quia hic morbus pigros homines facit & ad negocia inutiles quemadmodum senectus: Ideo veternus quandoq; pro pigricia ponitur. Virgil. libro primo. Ge. Nec torpere graui passus sua regna veterno. Quandoq; pro nimia dormitione. Plyni. Primis. diebus bis septenis tam graui somno ursi p̃muntur ut ne uulneribus quidem excitari queant: tunc mirum immodum uetemo pinguescunt. Hinc. Veternosus qui graui premitur somno. Cato uero veternosum appellat hydropicum cum inquit. Veternosus quam plurimum bibat. tũ plurimũ sitit. Ter. Eunuchũ veternosũ. qs segnis ẽ quasi veternũ patiat.

Veto. as. aui. atum. & Veto. uetis. tui uetitum. p̃correpta significat prohibeo. & nequid fiat impero Vnde in actibus apostolicis. Verati sunt a ipsi tũ sancto loqui uerbum dei in asia. Sed i raro usu est talis locutio. Liui. libro secundo Illi uicti ira ne tuere reddi. Ouidi. Nitimur inuetitum semper cupimusq; nẽgata.

Vexo. as. agito molesto perturbo: & huc illuc q̃ distraho. Tractum ab eo quod est uehо inquo inest iam uis qnædam alieni arbitrii. Non. a. sui potens est & uehit. uexare autẽ ui: atq; motu ꝓpe dubio.

uastiore est. Nam qui huc illuc trahit. hic uexari proprie dicitur: sicut taxare pressius crebriusq; tangere. Iactare multo fusius largiusq; iacere. Quassare etiã q quarere grauius uiolentiusq. Virgil. Candida succinctam latrantib⁹ inguina monstris dulichias uexasse rates. Lact. d ira. Et iusti ab iniustis ipune uexant. Huius cõposita sũt. Deuexo ualde uexo. Diuexo uarie uexo. Lact. lib. vii. Vt si forte tñ fuerint boni ꝓdæ sint sceleratis ac diuexẽtur undiq; ab iniustis.

Vexillũ quasi parũ uelum. & accipit ꝓ signo quo ĩ exercitu aut classe impareres utunt. Vñ uexillifer.

Vexillarius q uexillũ defert. Liui. li. viii. Ordo sexagenos milites. duos cẽturiones: uexillariũ unũ hẽt

V fens: fluui⁹ q labit pro pontinaꝰ paludes qui etiã Ausentũ agbusdam dr.

Via dimidi⁹ actus qua põt ire uehiculũ. Via inquit Paul. constitui uel latior octo pedib⁹: uel ãgustior põt. ut tñ eam latitudinem habeat qua uehiculum ire põt alioqn iter non uia. Abusiue transumit pro oi loco per quem habere iter oib⁹ licet. Ply. Cum te de uia uocassem. Aliqñ sumit ꝓ ipso actu eũdi. Ci. Cũq; de uia languerem & mihi met displicerez Aliqñ pro ratione. Virg. Inueni germana uiã gratare sorori. Aliqñ pro consuetudine. Ter. Sed uia peruulgata patrũ quotidie accusabam. Dicta uia ab eũdo quasi ua. q per eaz eat: uel a uehẽdo quasi ueha. q per eam fruct⁹ ad uillã uehunt: uel ꝓ quã uehiculũ ire potest. A uia fiũ Adiectiua Anius Inius. obui⁹. dubi⁹. pui⁹. ꝑui⁹. deui⁹. biui⁹. triuius. q̃driui⁹. Semita quasi semis uia. i. angustior uia.

Viam facere est locũ ubi non erat uia apire. Viã munire est reficere expurgare. Interdũ lapidib⁹ sternere: Quod proprie Sternere uiam dicim⁹. Cic. Ideo ne Appi⁹ ille cæcus uiã muniuit: nõ quã populus uteret sed qua posset sui latrocinarent. Hoc ẽt uerbo: per translationem utimur de corporeis ad incorporea. Quintil. Propterea q plurimi auctores q̃is eo dẽ tenderent diuersas tamen uias munierũt: & in suam q̃q induxit sequentes.

Viator. q uiat hoc ẽ iter facit. Ambr. Est bonus uiator qui dispendium regressionis reliqui itineris cõpendiosa celeritate compensat. Et uiatores dicebãtur qui magistratib⁹ parebant. eo q plærũq; euocabantur ex agris homines ad magistratus i& frequens eoz ab agris ad urbem uia erat. Col. i ꝑfa. Illis temporib⁹ proceres in agris morabant. & cũ consiliũ publicũ desyderaba: a uillis arcessebant in senatũ ex quo qui eos arcessebãt uiatores noiati st

Vio. as. aui. atũ sigt iter facio. Vnde Viator. q uiat.

Viatorius. a. um. quod ad uiam pertinet. Vn uiatoriũ uas quo iter agentes ferendi potus gratia utunt. Ply. Vasa uiatoria ex taxo uinis in gallia mortisera fuisse compertũ est.

Viaticũ dr quicqd iter agendi causa necessariũ est sine cib⁹ sit: siue pecunia aduictũ expendenda græce ἐφόδιον. dr. Plau. in cap. Sequere me uiaticũ utdem a trapezita tibi. Aliquando capit pro facultate seu apparatu. Q. Claud in ãnalib⁹. Simul forma factis eloquentia dignitate acrimonia confidentia pariter ꝓcellebant. ut facille itelligeret magnũ uiaticũ. idest magna facultas: magnus apparatus. Huius diminutiuũ est Viaticulũ. Apul. li. vii. de asy. Viaticulũ mihi coctasi.

Viaticor. aris. uiaticũ paro. Plau. in Menæ. Viaticati hercle æstiue sumus.

Vibex. icis. pe. p. signũ uerberis in humano corpore remanens q ui fiat. Ply. li. xxx. Verbex uulnera atq; uibices pellib⁹ ouiũ recentib⁹ impositis obiit terãt. Persi⁹. Si puteal multa caur⁹ uibice flagellas

Vibii populi traus rhenũ quos uolũtatios agrippa: ĩ citeriorẽ ripam traustulit.

Vibro. as. mouco. & quasi ui agito. Virg. Sibila lãbebãt linguis uibrantib⁹ ora: Per transtationẽ Vibrare significat uocem incantando crispare.

Vibrissæ. seu uibrissi. sunt pili inarib⁹ hominum q̃ his euulsis caput uibret.

Vicem. & in ablatiuo uice solũ in singulari. In plurali hẽt omnes casus: Dictæ sũt uices ut q daz aiũt aui quod ueteres pro puguis usurpabãt. qñ peruicissitudinem pugnet. Plau. Vices eius memorat & cicatrices denudat. Item pro pœnis & icõmodis. q ui fiant. Hor. li. i. car. Viceq; superbæ te mane antipsum. Quoniam uero per uicissitudinem pugnari solet: factũ est ut uices pro alternatio capiamus. Interdum pro periculo. Virg. Nec tela nec ullas uitauisse uices danaum. Quandoq; pro loco. Hor. Vtar uice cotis acutũ reddere quæ ferrũ ualet exors ipsa secandi.

Vicissim: aduerbiũ significat per uices siue alternatiz ut Vicissim incumbãt oneri ideſt modo unus modo alius incumbit oneri. Virg. Nos tum quocũq; modo tibi nſa uicissim dicemus. Quod uernacula lingua dicimus. La uolta nostra. Quandoq; significat ſcdo loco. siue e contrario. Ci. i Læl. Sz ego ad miratione quadam uirtutis eius ille uicissim opinione fortasse non nulla quam de morib⁹ meis habebat me dilexit. Plau. in Cur. pro etiaz siue ut ita dicam respondẽret posuit. Sz cũ adhuc naso odos est obsecutus meo: da uicissim meo gutturi gaudiũ Similiter. Ci. Apio pul. Hoc ego meo facto delector. Nihil enim potuit fieri amantius: consydera núc uicissim tuum.

Vicissatim: per uices. Plau. in pe. Ad argumentum núc uicissatim uolo remigrare.

Vicissitudo alternatio. Cic. Lucceio. Nihil est aptius ad delectationem lectoris q̃ temporum uarietas: fortunæ uicissitudines. Item significat responsionem quod uulgo dicitur Contracambium. Amb. Et pro hoc opere quasi uicissitudinem adeo postulans adiecit. Tu autem domine ne elonges &cet. Dicitur etiam Vicissitas. Actius. Vicissitatemq; ĩ putandi tradit.

Vicarius. uicaria uicarium: quod uicem aliculus gerit. Quintilia. Vicariam ei operam impendi: Cice. Vicaria solutio terum creditaz idest uicẽ reddens.

Vicia genus grani a uinciẽdo dicta q capsulos habeat ut uitis quibus furium uoesum serpit. Et enim scapum lupini: aliumue calamum adquem hæreat id solet uincire. Vel dr a græco: quod illi βίκιον

neu.genere.Ply.li.xviii.Naſcunt in uicia cochleæ minutæ erodentes eam.

Viciarius.a.um.qd ad Viciam pertinet.ut crebrum uiciariũ apd.Col.li.ix.Idẽ.li.xii.ſ̃bm poſuit cum ait.hoc eodẽ tp̃re ſtercoris ps ĩ prata egerida pars oleis inſpgenda:tũ ẽt uitiaria diligenter facienda.

Vic⁹ ps urbiſ ẽ q ex multiplicatis domib⁹ fit: & ex plurib⁹ uicis urbs conſtat.Diuidit.n. urbs ĩ uicos quaſi ĩmẽbra minora.In oppido uic⁹.a uia ut inqt.Var.q dextra pte uiæ ædificia: In urbe fiũt uici cõnexis & cohærentib⁹ ædificiis.Vñ romæ Vicus cypri⁹.Vicus afric⁹ iuicus ſceleratꝰ noiati.Vic⁹ q exitũ nõ hẽt angiportus dr.Et hic uic⁹ urbanus appellat.Eſt etiam uic⁹ pagan⁹ ſi plures ſimul uſiæ q̃ pagi dñt.hoc ẽ plutes ruſticanæ dom⁹ conuictæ ſint & aliquo ſpatio remotæ ab urbe dũ mõ nõ ſint clauſæ mœnib⁹ q a tũc caſtella uocarentur Huius diminutiuũ eſt. Viculus & accipit p pagis & ruſticãis domib⁹.Hiero.ĩ pentate Cœperũt uiculos & poſſederũt habitatores.

Vicam.pe.p.dñr q uicos habitant.

Vicin⁹ q eũdẽ colit locũ.& qui prope domũ noſtraꝫ habitat.

Vicinitas uicinoꝝ ppinquitas.& aliqñ uicinorum multitudo ut laudãda ẽ uel poti⁹ amãda uicinitas

Vicia loc⁹ uicinus:ſeu ipſa uicinitas.Aug.li.x.ciu.dei.Id aiaduerſũ ẽ ab eis q aderãt q̃ uis ĩ mortis uicinia curioſiſſime attẽtis utꝝ ne pñus turbaretur Amb.Splẽ cũ iecore hẽt uiciniam fructuoſaꝫ.

Viciniũ idẽ qd Vicinia.Hiero.Veni ad uicinia tertæ ſãctæ.Aug.li.xviii.ci.dei Hoc aũt diluniũ neq̃ q̃ ad ægyptũ:neq; ad eius uicinia peruenit.

Vicatim aduerbiũ ſigt p uarios uicos.Ply.Meſopotamia tota aſſyrioꝝ fuit uicatim diſpſa ꝑter babylona & ninum.

Victima.pe.cor.q̃ poſt uictoriã dextra uictrice ĩmolabat.Ouid.Victima q̃ dextra cecidit uictrice uocat.Vel dicta ẽ q uincta ad aras ducebat.

Victimari⁹ q uictimas emebat ut uænderet. Plyni. Vñ uictimarii negociatores uili mãcipio.

Victito.as.pe.cor.nõ ẽ frequentatiuũ.Nõ.n.ſignificat freq̃nter uiuo.ſed ueſcor.& q̃ſi uictu utor:ut ſarmatæ lacte uictitãt.Fit a uicto.as.frequẽtatiuo

Victus.us.a uiuo.ſigt genus nitæ ẽt quantũ ad mores.Vlp.de uer.ſig.Victuſ uerbo cõtinet q̃ eſui poti cultuiq corporis quæq; aduiuendũ hoĩ ſũt ne ceſſaria.Aquo cõuict⁹ ſimul uict⁹.cũ plures ſimul uiuũt.Vict⁹.a.um.pricipiũ a Vinco.is.ut põpei⁹ uict⁹ ẽ a Cæſare.Cui⁹ cõtrariũ ẽ Inuict⁹ p forti q uinci non poteſt.Aliqñ dr impos uoti.Nã quomõ victores dicim⁹ uoti cõpotes.q qcqd uolunt faciũt.ſic victos uoti ĩpotes q nõ poſſunt facere. qd uolũt.Virg.Veteres migrate coloni nũc victi

Victualia dñt ea q̃ aduictum pertinent. (triſtes. Ambr.de apib⁹.Cernas oẽs certate demunerei alias ĩnigilare q̃rendo uictualia alias ſolicitũ caſtris adhibere cuſtodiã.

victus⁹ & a uiuo.& a uĩco pticipiũ eſt.Sal. Pyrrhuſ Vne rex an.M.Curi⁹ plio victus⁹ eſſet.Cic. Nemo ẽ tã ſenex q ſe ãnũ non putet uicturum

Victor q uicit.Eſt & ppriũ nomen.Victoriol⁹ uincere aſſuetus.

Victoriatus.gñs nũmi argentei q uictoriæ notã ſignat⁹ eſſet.Qui lege Cloclia percuſſus eſt.

Victric⁹ pe.cor.ẽ uir mꝛis ex alio uiro natis q priuigni nocant.Nã Victric⁹ & priuignus inter ſe oppoñũtur:ut inqt Modeſti.Sue.Victrico.nero matrio philippo conſulari multũ diſſuadente.

Video.es.uidi uiſũ.Quod & uido.is.dr priuet ad oculos.Virg.Quæq; ipſe miſerrima uidi & quoꝝ pars magna fui.q̃q; adducitur uideo oculis meis Virgil⁹ aut qb⁹ hæc oculis aſpicis iſta legẽ ſic ẽt gẽs unde illud habrahæ καὶ ἀναβλέψας ὁ Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος τοῖς κέρασιν ἐν φυτῷ σαρὶν ἔ ἀπελθὼν ὁ Ἀβραὰμ ἔλαβε τὸν κριὸν Trãſfert ẽt ad ainm. Ouid. Video meliora ꝓboq:deteriora ſaquor.Vñ prophæ appellabant uidentes qa uidebant cũ quæ cæteri nõ uidebant.Reuela inqt dauid oculos meos & cõſyderabo mirabilia de lege tua.Vimur quoq; hoc uerbo ẽt in cæteris ſenſib⁹.cũ eos ad cognoſcendã intendim⁹.Neq;.n.dicim⁹.Audi qd uidẽs: aut olfac q̃ niteat:aut guſta q̃ ſplẽdeat.aut palpa q̃ fulgeat.Videri enim dñr hæc oia.Dicim⁹ aũt nõ ſolũ uide qd luceat.qd ſoli oculi ſẽtire pñt.ſed & uide qd ſonet.nide qd oleat:uide qd ſapiat. uide q̃ durũ ſit.Ideoq; generalis expientia ſenſuũ cõcupiſcentia oculorũ uocat.qa uidendi offĩ iquo prima tũ oculi tenent ẽt cæteris ſenſib⁹ ſibi de ſimilitudine uſurpãt cũ aliqd cognitionis explorant inquit. Aug.li.x.cõ.Vñ dicim⁹ hoc uerbũ trãſferri ad animũ.ac qñq; poni p cauẽte curate prouidẽ cõſyderare.Ter.Vide quo me idducas.i.aĩaduerte & conſydera. Plau. Tu domi uidebis ideſt parabis.Dicimus etiam Vide tibi ideſt prouide.Terẽ.in phor. Recte mihi uidiſſem.& ſenex eſſem ultus iracũdiam.Hui⁹ uerbi compoſita ſunt Circũuideo.Vnde & circũuiſo.Plau.in am.Sed angues oculis omnes circumſere.Euideo.clare & exꝑte uideo aquo Euidens.Euidenter quæ infrequentiori aſu ſunt. Præuideo ante uideo.Prouideo.peruideo.perfecte uideo.Hiero.Peruides igit.q; non ſolũ in caſa ſed & in ſepulturis & ĩ cõnubiis & ĩ oi converſatione unaq̃q; gens ſuo ritu uictitet. Trãſuideo aliqmd per corpuſ perſpicuum.uideo.Inuideo.Auideo ſit niſo.aquo fit uiſito.frequentatiuũ.Eſt & Videor. depo.ut tu mihi uideris uir prob⁹.

Vide qd agas prouerbiale quod ſolet dici his q magna aggrediũtur.

Vidiſti multũ hoc eſt.fuiſti multũ cautꝰ.

Viderit Epicurus ideſt uideat.hoc eſt huius rei illi cura ſit:uel huius opinionis rationem reddat:non ego.Sic accipienda ſunt. Tu uideris:uos uideritis. Illi uiderint modus loquẽdi minatorius.

Videlicet aduerbium confirmandi quaſi uidere licet Teren.in adel.Videlicet hoc audiuit.hoc eſt certe hãc audiuit.Sal.Vos de patricidii qd ſtamus cũ ſtamini. Videlicet cætera uita illiuſ hunc ſceleri ſtatꝰ uerũ pcite dignitati lentuli.

Vidua dicta est quasi ualde idua ab idus. q mensem diuidit hoc est a uiro diuisa hic Viduare diuidere.
Viduo.as. diuido seu priuo. Hiero. cõtra Ioui. Põr. n. accidere ut anus primo marito in extrema senectute uiduet. Viduus priuat⁹ diuisus Hor. lib. car. Voce dã teret uiduus pharetra risit apollo. Ci. li. 2 tus. sic me ipe uidu⁹ pestes excipio á xias. i. priuat⁹
Viduertas apd Catonem calamitas dr.
Vieo. uies. uiesi uietum penultima indifferente. Horatius in epo. Quis sudor uietis & quaꝫ malus undiq; mẽbris creicit odor. Est ãt uiere ligare ista ere qa uietis uirgis ligare possum⁹ qdlibet. Vnd Vietus mollis languidus flexibilis sine ui. Var. de oporotheciis. Ne cũ hũorem amiserit ptinaci uẽro maia uieta fiãt. i. flexa & obliqua facta. Plau. i me næ. Viden tu illi oculos uiere ut uiridis exorit⁹ color. i. obliquũ flectere. Vnde Vietos totaꝫ cãtus & ligna contorta.
Vietores qui uasa uinaria religant stipantq;.
Vigeo. es. gui. uiuo sine potẽs aut ĩ uigore sũ. Lact. li. vii. Quid de deo nõ facile est cõprehendere. qũo uigeat sine corpore. Ci. li. i. tus. Multaq; sæcula postea sic uiguit pythagoræoꝫ nomẽ ut nulli alii docti uiderentur.
Vigor: firmitas robur.
Vigesimus. a. um. fit a uiginti. ut uigesim⁹ ãus ẽ ex quo ifis operã dedi.
Vigesima. æ. tributũ seu exactio. sicut decima. Vigesimarũ aurũ a Liuio dr qd ex uigesimis exigebat.
Vigiliæ nocturnæ sũt excubiæ diurnæ partes & nocturnæ. Hiero. i Ser. ad ffes. hæc & huiusmõi tãta uc talia iõ fãcti illi cecinerũt & scripta teliq̃runt ut nos eoꝫ posteri parib⁹ excitaremur exẽplis ad celebrãdas ẽt noctibus salutis nstæ excubias. Scien dũ uigilias militares ĩ quaterna horaꝫ sparia dividi ita ut. prima secũda tertia & quarta uigilia dicatur. Cæsar. Vbi p exploratores cæsar certior factus ẽ tres iam ptes copiaꝫ heluetios id flumẽ traduxisse q̃traq; fere ptez citra flumen ararim relictã eẽ. de tertia uigilia cũ legionibus tribus ex castris pfect⁹ ad eã ptem puenit q̃ nondũ flumen trãsierat. Interdũ uigiliæ. dñr ipi custodes q uigilant. Sal. Er ab incendio intelligebat urbez uigiliis munitam. Interdũ uocantur profesti dies q uigilare ante diem festũ mos est in sacrificiis faciendis. & sacris hymnis cantandis.
Vigil dr qui non est torpens quales sũt dormientes sed q in uigore suo ẽ. aquo puigil q assidue uigilat. & q diligens & industrius est. Et uigil nocturnus custos q & excubitor dr aquo pfectus nigtiuꝫ uocatus est.
Vigilo. as. non dormio p translationem diligenter audio. Iuue. Sed uigilat cõsul: Ité uigilare est studiũ & dilligentiam adhibere. Vnde Inuigilare est alicui rei incũbere. E uigilare expergisci & ad aliqd agendũ intentũ esse. Peruigilare ad finem uigilare. Aduigilare iuxta uigilare solicitare cogitareue. Ter. in an. Nã satis credo si aduigilaueris ex unis mihi geminas conficies nuptias. Hinc Vigilantia q plæriq; pro diligentia ponit. Idem in adel. Vigilantiam tuam mihi narras.
Villa domus extra urbem casa uillatica & suburbia q̃ habitandi causa constituta est. Domus proprie in urbe est. Ply. Modus hic probatur. ut neq; fundus uilla. neq; uilla fũdũ quærat. Cic. lib. i. de ora. Quio tu igit facis idem quod faceres si in aliquaꝫ domũ plenam ornamentoꝝ uel in uillã uenisses. hæc pœnoꝝ lingua Magar appellat. Vnde uillæ Magalia appellantur. Dicta uilla a uehendo quasi uehilla q in eam fructus conuehebant ex agris. Cuius diminutiuũ est uillula.
Villic⁹. pe. co. pprie uillæ gubernator. uel q pest pagi & totius rei rusticæ curæ. Vnde a uilla uillicus nomen accepit. Var. li. i. de re rus. Villicus agri colendi cã constitutus atq; appellat⁹ a uilla q ab eo in eam cõuehuntur fructus & uehũtur cũ uæneunt aquo rustici etiam nunc quoq; uiam uehã appellant pp necturas: & uellam noo uilla quo uehuot & unde uehunt. Oeconomus autẽ tam pecuniæ q̃ frugũ & omnium q̃ dominus possidet dispensator est. Ponit tamen quandoq; uilic⁹ pro rustico agricultore. Hor. Villice syluarũ & mihi me reddentis agelli. Col. li. xii Villicus semper caueat ne iprouidus ab opere uincatur. Res est agrestis insidiosissima cũctanti.
Villico. as. & uillicor. depo. significat rusticor. põpo. Ego rus eo ut aliquot diebus uillicer. Ter. in ecy. Hic uillicor ante urbem. Aliquando uillicari ẽ uillæ pesse. Pompo. Longe ab urbe uillicare quo hierus rarenter uenit: non uillicari sed dominari mea est sententia. Hinc uillicatio ipsa rustica negocia tio uel uillæ dispensatio. ut in euphonio Redde ratione uillicationis tuæ.
Villancus. a. um quod ad uillam pertinet. Vnde uillatica pastio dr alimentũ quod pertinet ad animalia muta q̃ ruri nutriũtur. ut puta pecudes aues pisces. Sic dr uillaticus canis q in uilla tenet.
Vilianus qui in uilla habitat. Vnde &. feminillanus semirusticus.
Villaris. & hoc uillare. sicut uillaticus. Ply. li. x. Villaribus gallinis & religio inest: inhorrescunt edito ouo excutiõq; se se.
Vile adiectiuũ. quod quidam a uilla deducunt una littera abiecta: q omnia in uilla uiliora sint q̃ i urbe: deist minori ptio uændatur. Vile. o. proprie dicitur quod parum ualet. Cuius contrarium est carum. Ponit interdum pro abundati. quia oẽ quod plurimum abũdat uile est: deist paruo ptio uæundit. Virg. li. i. Ge. Si uero niciam ferat uilẽq; fabellum.
Vileo. es. uillis sum. aquo Vilesco. uilis fio. Angu. Ipse est deus qui per uniuersam creaturam quotidiana miracula facit. quæ hominibus non facilitate sed assiduitate uilluerũt: deist uilia facta fuerũt
Vilito. as. pe. cor. nila facio. Turpil. Et q̃rat tua uitia q̃ te uilitant.
Villus pilus. Mat. Calfaciunt uilli pallia nfa mel.
Villum diminutiuũ a uilũ: sicut ullus ab un⁹.
Vimen omne uirgultum molle & adligandũ aptuꝫ: quasi uiuicmen. Colume. Nec refert cuius generis uimen seras dum sit lentissimum. Plynius. Et aliæ

arbores uirgas sequaces adiuncturas sentitiæ aliæ prætenues nimiinibus texendis spectabili subtilitate. Fiũt autem uimia ex populoꝝ uirgis: ulmi: & sanguineoꝝ fruticũ. & betulæ & uitis & coryli i tot tæ. & salicis quæ principatũ obtinet. Hinc Vimineus. a. um. qđ ẽ ex uimine. ut Vasa uiminea

Vimiale qđ est ad ligãdũ aptũ. seu qđ pticț ad uimina. Plv. hæc ẽ uimialis cultura Vimialis collis dict⁹ ẽ romæ q ibi uiminũ sylua fuit. Vel a ioue uimineo q ibi aræ sint. aqua & Vimialis uia q̃ ad uimiale collem ducebat Eadem Numentana a numentano agro.

Vico. is. uici. uictũ supo. p trãslationẽ ponit p exprimo & q̃si difficultarẽ rei dicẽdo supo. Virgil. Nec sum animi dubius uerbis ea uincere magnum q̃ sit. Item pro animi compos fio Idem libro tertio. Geor. illũ uictor. Ego & tyrio conspectus inostro Cõposita hui⁹ uerbi sũt Cõuinco deuico. Euico & puico. Deriuata sũt. Victor. Victrix. victoria. uictoriosus & victima. Vincibilis & uici potest Col. li. iiii. Graue terrã uix ulla cultura uincibilẽ.

Vicio. is. xi. ctũ. cũ. n. añ. c. sigt ligo q̃si uim iniicio Vir. Pupureoq; alte suras uicit cothurno hui⁹ cõpo sita sũt. Deuicio uald. uicio. Ci. Maxia mecũ fami liaritate deuictus. Reuicio. Gel. Videbam⁹ andro clũ & Leonẽ loro tenui reuictũ urbe tota circũ ta/ (bernas ire.

Vicula & syncopen Vicla dñr liga/ mia. Col. li. iii. Salix hũida loca desyderat. genista ẽt sicca utræq; tũ circa uineã seruãt. cũ palmitibus idonea pbẽt uicula. Et p trãslationẽ dr Carcer in quo. noxii uincti seruantur.

Vinct⁹ ligatus & aliqñ captiuus dr. Vnde etiã qñq; p seruo sumit. Seneca. Qui unus erat e ninctis cæsaris mos libertate donat⁹ est.

Vindex pprie ultor iniuriæ. Et q alteri⁹ causã susci pit uidicãdũ: ut quos nũc pcuratores uocam⁹. Et uidex q se ex seruili cõditiõe i libertatẽ uindicat. a Vidicio seruo ex urbe Setia. q qñ cõiurationẽ deteducẽdo. Tarquio detexit liberatus est ut inquit Liuius. li. 3. Hinc & Vindiciæ dicũtur sententiæ q̃ i libertatem asserũt.

Vidico. as. pe. cor. pprie ulciscor. Vñ uidicta. Amb. Nõ ultiõem q̃rebat eo usq; ut dicẽti sibi Saruiæ filio q uidicare i eũ uoluit nõ pmisit. Et Vidicare ẽ ab iniuria cõtumeliaue aut dãno defẽdere liberare. Ci. Et ẽ seneca⁹ natura loquacior ne ab oĩb⁹ eã uitis uidear uidicare. Liui. li. iiii. A cui⁹ crudelitate uosmet ipis armis uidicastis. Item ptrahere & in libertatem asserere. Vnde Vidicta uirga qua serui libertate a ptore donabant.

Vidicta ulno aliqñ libertas: siue uirga q̃ serui libertate donabant. Nã faciẽdi liberi tres ptes sũt. Vna ut cẽsu liber fiat. Cẽsebãt. n. antiqt⁹ soli ciues ro. Sigs. n. Cõsentiẽte uel subẽte dño nomẽ detulisset icẽsũ: ciuis romanus fiebat & seruitutis uiculo soluebat. altera ps adipescẽdæ libertatis q̃ uidicta uocabat. f. uirgula quã ptor mãumittẽdi serui capiti imponẽs eũdẽ seruũ i libertatẽ uidicabat dicẽs q̃dam uerba solẽnia. Atq; iõ illa uirgulla Vidicta uocabatur. Terna ps faciẽdi liberi ẽ si qs supma uolũtate i testamẽti serie seruũ libeꝝ scripserit.

Videlicia puicia Europæ. ficuti a Prol. li. iii. scribit. Est ãt iter Rhetiã quã hẽt ab occasu & Noricũ ab oriẽte. Eã lyci⁹ amnis distermiat a rhetia. Enos flu uius diuidit a Norico. A septẽtriõe Dãubio terminat. A meridie alpib⁹ supra italiã extẽsis. Et⁹ ciuitas insignis fuit Augusta Videlica. uidelicos. uicit. Drus⁹ i cuius laudẽ cecinit Hor. Videre rhoeti bella sub alpib⁹ drusũ gerentem uindelici.

Viea loc⁹ uitib⁹ cõsit⁹ a uite multa uineæ: tria sũt gẽra. Iugata humi iecta & Arbustiua. Est Viea iustum bellicũ ex lignis cõpactũ latũ pedib⁹ octo: altũ septẽ: lõgũ sexdecim tectũ duplici ligno. craub⁹q cõtexit. latera quoq; uimie sepiũt ne saxoꝝ ac telorũ ipetu pfrigant. Extrinsecus ẽt ne cremẽt crudi ac recẽtib⁹ coriis iteguntur. Cũ plures fuerit ingũt ordine sub qb⁹ oppugnãtes tuti⁹ ad muros subrẽdos pu/

Viear⁹. a. um. qđ ẽ uineæ. uel qđ id ut/ (gnat. neã pticț Col. li. vi. Validã uitẽ i ramos deducet cẽ seo & traducib⁹ dispgere atq; durare. certoiq; una

Vnos colles pcipitare.

Vineaticus. a. um. qđ ad uinetã pinet ut falces uineaticæ. Var. Sic alia quoꝝ nõnulla generi spẽ hẽt plures. ut falces. Nã dñr uineaticæ opus ei fer. Colu. li. v. Ais unũ atq; alteꝝ rephẽdisse qppe semib⁹ uineaticis uimiã me profãdos censuisse fieri.

Vinealis. & hoc uineale qđ ẽ aptũ ad uinetã. Col. li. iiii. Sꝫ ne nũc p infinitas terrarũ spẽs exagemur nõ i tẽpestiue cõmemorabim⁹ Iulii Græcini cõscripti uelut formulã ad quã posita ẽ imitatio trã uinalis Vinũ. a ui dducit q ui iferameti. Et i pli hẽt uina & uinis. Ouid. Et uen⁹ & uinis: ignis i igni fuit. Mat. Resinatabibis uina falerna fugis. Quattuor ẽ pcipui sũt uini sapores: dulce acutũ: ieue & austerũ Prim⁹ noe uinũ iuẽit sicut sacræ testãt lẽ. Argutiles docẽt bacchũ uini reptorẽ fuisse. Prim⁹ uero italis saturn⁹ dedit e creta i latiũ aduect⁹. Vinum tortiuũ dr qđ nouissime exprssũ ẽ. ptopũ añq calcẽtur uuæ spõte defluẽs. Diminutiuũ uinũ ẽ Villum quod ẽt Vuellũ dr. uel uinũ ὑπόπικρον οἶνον.

Vinolentus. ebriosi⁹ uino ingurgitans.

Vinosus. q ad uinũ affect⁹ ẽ. Ply. ait Idcirco uinosos dici homes q soli animãlũ ũ sitiẽtes bibũt. Viosũ locus: ut idẽ auctor ẽ pprie ẽ moro pyro. myrto. Idẽ Inter mala pũica genera uinosa q̃dam appellat q̃ aluũ sistũr & stomachũ.

Vietũ locus ubi multitudo uitis consita ẽ hoc est ubi multæ uites: uel multæ uineæ sũt. Col. li. iiii. Cui uineta facere cordi est faciat uitianũ exquo possit aggr uicis uestire.

Viuitror. pe. cor. rusticus uineaꝝ cultor. Col. li. i. Serpandi sũt aratores a uinitorib⁹. Virg. li. ii. Ge. laꝫ canit extremos effect⁹ uinitor antes.

Vinari⁹ uini uæditor. Vñ Lãprid. scribit Alexandrũ romanũ impatorẽ constituisse corpora uinariorꝝ & caligariorꝝ & oio oĩum artiũ. Et apd. Pto. in asi. sarmõtio uinarii exerãbi: Suet. de Claudio Cũ de laniis aut uinariis ageret exclamauit i curia

Viari⁹. a. um. qđ ad uinũ pinet ut taberna uinaria uas uinariũ inqb⁹ aut uæditur aut tenetur uinum.

Hiero. in Ioſuæ. Tulerũt ſibi cibaria ſaccos uete-
res & utres uinarios.
Vinacea ſũt graue unæ iã ꝑſſæ. Col. li. ix. Vinacea q̃
uis tolerabiliter palcãe dari nõ debẽt niſi qb⁹ tꝑn
b⁹ ãni auis fœtũ nõ edit. Aug. Viua recõdet ĩ apo
theca uinacea uero pecorib⁹ piecit. Eſt & uinaceus
a. um. Ply. Legimus quẽdã grauo uinaceo ſuffoca
tũ. hoc eſt aciuo unæ.
Vinalia tam ſecũdæ q̃ quartæ decli. ꝑ die feſto quo
ueteres nouũ uinum ioui libabãt mẽſe aprili.
Vindemia quaſi uinidemia a uino demẽdo. Virg. li.
ii. Ge. Nõ eadẽ arboribꝫ pendet uindemia nſis Sẽ
q diſtinguãt iter Vindemiã & uidamias q̃ uide-
mia ſit totꝫ orbis generaliter. Vindemiæ ſingula-
riũ priũ ut plus ſignificet ſingulare q̃ plurale. Sicut
plus ẽ cũ dicim⁹ ꝑ tarã pluie q̃ ꝑ terras. Tũc enim
oẽ elamentũ ſignificam⁹. Trãſſerẽ qñq. & Vin-
mia ad alia. Ply. Pria mellis uidemia meliot. Col.
li. x. Mox uare trãſacto ſaq; mellis uidemia.
Vindemio. as. aquo uidemiator cui⁹ d ſyllaba corr.
metri cã. Hor. ĩ Ser. uidemiator & iuẽt⁹ cui ſæpe
niator. Ouid. uero. detraxit. a. ut de ſyllabã ꝓduce
ret. Ait. n. ĩ faſ. At nõ effugiet uidemitor hoc quo
q cãm. Sic. Col li. v. uidamitotib⁹ quoq; hæ ſe-
mitæ & iugũ pedamẽtaq; ſarrientib⁹ opportunã la
xitatẽ ꝓbent ꝓ quã uel fructus uel ſtatumia portẽt
Eſt autem uindemiator qui uindemiat. Et. Vinde
miator. ſiduſ. quod. tertio. nonas. Martii apparet
Vindemialis & hoc uidemiale. qd ad uidemiã ꝑti-
net. Aug. li. ix. cõ. Et opportũe iã pauciſſimi dies
ſup erãt ad uidemiales ferias & ſtatui tolerate illoſ
ut ſolẽniter abſcederẽ. Idẽ ſb̃m ꝓtulit Renũciaui
pactis uidemialib⁹ ut ſcholaſticis ſuis mediolanẽ
ſes uænditorem uerboꝝ aliũ ꝓuiderent.
Vindemiatori⁹. a. um. qd ad uidemiã ꝑtinet. Var. ni
hilomagis torcula uaſa uindemiatoria aut ſerias
oleanas ac trapetas.
Vinulus. pe. cor. molliter ſe gerens & minime uiril
ter qd faciens illecebroſus. Plau. Cõpellãdo blãdi
ter oſculando oratione uinula uenuſta.
Viniolus qui molliter ſe gerit & affœminate.
Violo. as. pe. cor. corrũpo poluo & q̃ſi uim ĩfero. qd
ꝓprie da uirgĩc dĩ. Aug. li. iii. cõ. Violaſ ipſa ſo-
cietas q̃ cũ deo eẽ nobis debet cũ eadẽ natura cui⁹
ille auctor ẽ libidĩs puerſitate polluiſ. hĩc Inuiola-
tus intemeratus.
Violentus qui uiz facit.
Violabilis q aptus eſt ut uiolaſ. & Inuiolabilis qui
non facile uiolari poteſt.
Viola q̃ſi mime uiolata ꝑ antiphraſin. uel q nõ uio
landa uel ab olẽdi ui uel ꝑ dimiutionẽ a gẽco. ἴον.
Violæ tria ſũt genera. Nã ẽ uiola purpurea q̃ no
mẽ gẽcũ tenet & appellr ἴον ἄνθος qd ẽ uiola flos
Vñ & ueſtis iãthia hũc eãdem qdã a calore bacæ
Vaciniũ dixerũti ut iqt. Apul. Scda ẽ lactea. tertia
ĩ coloris palliduli.
Violaria: loca ubi naſcũt uiolæ. Virg. li. 3. Ge. Irri-
guũ libãt uiolaria fontem.
Violaceus. a. um. idẽ qd purpureus q ĩ uiolæ colorẽ
tẽdit. Cor. nepos. Me luuene uiolacea purpurea ui-
Violari⁹. rii. dĩ uiolacei coloriſ infector. (gebat.
Violaris. & hoc uiolare. qd eſt coloris uiolæ. Plau.
Flãmari uiolari uaſte.
Vipera. pe. cor. ſerpentis gñs q ui periat nihil enim
attiuet ad hui⁹ dictiõis etymologiã pario nã de-
beret tũc dici uipara nõ aũt uipera da uipera uero
nicãdrus ita ſcribit appellans ipam echidnã q̃ tñ
dicit. ẽt echiſ uulgo dicũt maraſſũ uñ ait nicander
θολερῷ κυσὶ λοιγὸν ἰουλὸς ὀλὰξ ἀμφῦτα
κάρην ἀπὸ νῶτα δμηθέν ὀμεύμου δι᾽ὰ. πατρὸς
λύσιν μετὰ πίαρον ἀντίπαλον τυθοὶ γινόμε-
νοι ἐχίνης ἐπεὶ ἀμφὶς ἰὸς ἀραιὰς ἐσέβη πα-
ρεύσαντος ἀμείλιχτος ἐξεπάνυσθο. Nã corroſi
laterib⁹ exeũt pulli cũ mſis ĩterritu. Amb. li. hexa.
Vipa uaſſimũ gñs beſtiæ & ſup oĩa q̃ ſerpẽtini
ſũt generis aſturior. ubi coeũdi cupiditatẽ aſſũpſe-
rit mutenæ maritimæ notã ſibi requit copulã: uel
nouã ꝑpat ꝓgreſſaq; ad littus ſibilo taſtificata pri
tiã ſui ad cõiugalẽ amplexũ illã euocat. Muræna
ũt ĩuitata nõ deeſt uenenatæ ſerpẽti. expetitos uſ⁹
ſuæ ĩpertit cõiũctiõiſ. Atq; ubi aduẽtare uipa cõpa
rẽ ſẽſerit uenenũ euomit reuerẽtiã manto daſerens.
Hiero. uero ad ꝓſidiũ ſic ſcribit. Vipe ꝑ os coitũ fa
ciũt. maſculi mortã cõtẽnũt. ſz fœmia ĩſpo coitu ſi
ue magua duicedĩa exagitata: ſiue futuri ꝓſciẽs pi
cuſi dũ abſorbet ſem̃ caput maſculi excidit & ſic eã
occidit. Sz cũ cõcepit uiſcera illi⁹ ab ipſis quos cõ
capit comedũt: & ſic mſem occidũt. A uipa ſit ui-
piu⁹. a. uz. Ply. E uipina aarua fiũt Theriachi pa-
Vipiões ſũt mĩores grues: ſicut pipiões mi (ſtilli.
nores colũbi. Ply. li. 9. In balaarib⁹ ĩſulis ait ĩ ho
nore mẽſaꝝ eẽ uipiões. Sic. u. uocãt mĩorẽ gruem.
Vir. aui dĩ q ui hoc ẽ potẽtia ꝓſtet. Et mõ ĩſpcũ ætа
tis dĩ uit. Ply. qd nõ mõ ĩ puero: ſiua adoleſcẽta:
ſz ẽt ĩ uiro admiratiõe digniũ uideret. Mõ reſpcũ
ſexus: ut Eſt ne uir an mulier? Vñ ſemium dñt Eu
nuchi: & molles atq; affœmiati. Mõ reſpcũ cõiu-
gii ut Vuius uxoris uir. Nec ſolũ de hoĩb⁹ ſz ẽt d
bruris. Virg. Vir ggls ipe cap. Mõ reſpcũ fortitudi
nis. Vigæ. n. hoiez ꝓti excellẽtiq; aio nũcupam⁹.
Curti⁹. Exurgite inqt aliqñ ſi uiri eſtis atq; arma
capeſſite. A uir fiũt ſemiuir duũuir. triũuir ququir
ſeptẽuir. decẽuir. Cẽtũuir. leuir. Viripotẽs Vir illu
ſtris. uir deuot⁹. uirmagnific⁹. uirſpectabiliſ. q̃ oĩa
ſecũdũ. Priſ. iõ cõpoſita. accipiũt qa ſb̃ uno accẽ-
Virago. pe. p. mſr fortis q̃ uiro ſi (tu puũciãt.
milis ſiti & uirilia opa faciat.
Virilis & hõc uirile. pe. p. qd ẽ uiri: ut opus uirile.
Aliqñ dicitur fortis magnanimus: aquo. Viritaſ
& aduerbiũ Viriliter.
Virbi⁹ i Vir bis dict⁹. Quo noie dict⁹ ẽ hippolytus
theſei. & hippolytæ amazonis filius. Vide idictio
ne hippolytus.
Viripotẽs cũ accẽtu ĩ añpe. dĩ Virgo q̃ ãnos puber-
tatis exceſſit & q̃ iam uiæ ſuſtinere poteſt.
Viro. as. fortifico. aquo E uiro de quo ſupra.
Viritim aduerbiũ. ſigt per ſinguios uitos. Cato. Præ
da q̃ capta ẽ uiritim diuiſa. Dicit ẽt de uno uiri-
tim. Hor. ĩ epiſs. qd legeret tereretq; uiriti publi-
cẽ uſ⁹. Curti⁹. Sigſ uiriti dimicaſ uellet ꝓuocauit
Viritanius. ager qui uiritim populo diuidebatur.

Virosa mulier dr q uiri appetens est sicut mulieros⁹ uir mulieris appetēs. Et Virosi loci a Catone dñr q coitū uiri affectār. Et sic hēt pri. cote. Lucil. Vetulā atq; uirosā uxorē cædā poti⁹ q castrē egomet me. Ar Virosus. a. um. a uirus sit & hēt pe. p. significatq; qd ē mali odoris & qñq; qd ē mali saporis Virg. Virosaq; pōtus castorea. Cōstat. n. castoreū fœdi & execrādi odoris eē: adeo ut pgnātes odote eius eiciāt fœtū. Var. Rācidā carnē apposuit nobis & virosā. i. mali saporis pōt ēt dici Virosus p forti a uiribus.

Virgo. a uiridiori. i. ualidlori ætate appellata ē. Vñ & mres sæpe uirgies dñr. Virg. d pasiphæ q triū filioꝝ mr erat. Ah uirgo īfœlix q te dmētia cœpit? Núc uero uirgo generis. cō. & tā marē q fœminā sigt rei uenereæ exptē. sicut mulier a mollicie dr q ampli⁹ uirgo nō ē. Ci. Obiurgātib⁹ q sexagenari us popiliā uirginē duxisset. Cras mulier erit inqr. Vlp. Quod si ego me uirginē emer putarē cū esset mulier. emptio nō ualebit. ueteres ēt oē incorruptū & ītactū uirginē dixerūt. Ci. phia casta uerecūda i corrupta. uirgo. Et Aug. saliuā uirginē dixit q nō dū cibo potuq; corrupta fuit dicit. n. Quāta sit orā di dria iter uacuū uētrē & ffertū iter rubētē faciē & ora pallētia. ītet saliuam uirginē & labra crapulis dissoluta.

Virgūcula dimiutiuū: accipit pro parua puella & p parua uirga.

Virgineus. a. um. qd ē aut fuit ulrginis.

Virgialis & hoc uirgiale. qd est dignū uirgīe q nis & p uirgineo qñq; accipiat. Quale ē illd. De⁹ qui uirgialē aulā bēæ mariæ inq; hitares eligeī digna

Virt⁹ a uiro dicta ē & pprie fortitudinē (t⁹ es. sigt q uir maxie fortitudo sit: siue q uit fortis dr. Virg. Tūc pudor icēdit uires & cōscia uirt⁹ Lact. li. de opi. Vir'noiat⁹ ē. q ī eo maior uis ē q ī fœmia. Et hic uirt⁹ nomē accepit. Vñ cū uirē dicim⁹ nō tā sexū significam⁹ q robustū & fortē. Viri. n. ppria uirilitas ē & robur. Et tūc diffinit uirt⁹ q sit pferēdoꝝ maloꝝ fortis atq; iuicta patiētia. Quoniā aūt fortitudo cæteris uirtutib⁹ excellit i factū ē ut rectæ ai affectiōes uirtutes appellēt. Sic qcquid nitio cōtrariū ē uirt⁹ dr q sic diffiniri solet. Virtus ē affectio ai cōstās cōuēiēsq; laudabiles efficiēs eos inqb⁹ ē & ipsa pse se spōte sepata ēt utilitate laudabilis. Hor. Virtus ē uitiū fugere & sapīa prima. Aristoteles Virt⁹ ē hītus electiuus i mediocritate cōsistēs. Seneca Virtus nō aliud q recta rō ē Aug. li. iiii ci. dei Virt⁹ a uetenb⁹ diffinita est. Ars bene recteq; uiuēdi. Vnde ab eo qd græce ἀρετὴ dr uirtus nomē artis latios traduxisse putauerūt. Vie tutē antiq deā fecerūt. qnā Aug. nō esse deam sed donū dei assent. Lucil. de uirtute. Virt⁹ albiui ē pūtiū psoluere uetꝝ. Virtus ē hoī scire id qd q; habeat res. nirt⁹ scire hoī utile qd sit honestū. q bōa q malaīte qd ī utile turpe īhōestū. Virtus q tendæ finē rei scire modūq;. Virt⁹ diuitils pnū psoluere posse hostē eē atq; inimicū hoium morūq; maloꝝ. Cōtra defensorē hoium morūq; bonoꝝ hos magnificere his bene uelle his uiucre amicū. Com moda pterea patriæ sibi dria putare deīde pentum tertia iā postremaq; nra. Aliqñ uirtus dr uis illa q res cui⁹ ē uirt⁹ pfecta reddit. Ci. li. v. de fi. At q ī sēsib⁹ ē a sua cuiq; uirt⁹. Aliqū p ope & auxilio. Plau. Deū uirtute eūdē hospitio accipiā. Aliqñ p merito. Idē. Quæ ī pba ē mers ptiū ei pro uirtute ut ueniat.

Viriat⁹ maguaꝝ uiriū. Lucil. Cōtra flagitiū nescire bello uici abarbaro ulrlato ānibale. Et uiriat⁹ Lusitanoꝝ ducis nomē: q uir callliditatis acerrimæ fuit qppe q ex uenatore latro. exlatroue subito dux arq; impator factus romanos exercitus contriuit. sed tandem suorū fraude interfectus est. Hic Viriatiuū bellū dictū ē.

Viridis & hoc uiride a Vigore dr. Vnde dicim⁹ uirides plātas q nondū aruerūt & i uigore suo sūt. & qñ ī illis hibaceus color est. eū ēt colorē uiridē dicim⁹. Vnde. Virg. Tā senior sz tarda deo. niridisq; senectus.

Vireo. es. uitidis sum. Virg. li. vi. Quale solet syluis brumale frigore uiscū frōde uirere noua. Hinc Viresco uiridis fio. & sic primū cōpit. Sta. li. i. syl. exuit atq; alios meliot reuirescit i ānos. Hic ēt Euire seo qd ē siue uiriditate fio. Var. Atq; ex sanguinibus dolore euirescat colos. Interdū uirescere sigt maioꝝ uiriū fieri. Et sic pri. pducit ueriusī poematis. hic crescūt aī uirescit uulnere nitus.

Virido. as. uiridē facio. aquo Viridās qnod ē uiride Ply. Viridātiū & alia plura sūt genera.

Vitor. & Viriditas sunt eiusdem significationis.

Viridatiū locus iquo sunt hibæ & plātæ uirentes & amœnitate refertus. Sue. ī Tibe. Militē ptoriānū ob surreptū e uiridario pauonē capite puniuit.

Viretū loc⁹ uiriditate plenus uel ipæ hibæ uirentes. Col. li. xii. Ficus Neq; nimiū uireta neq; nimiū matura legi debet & ī eo loco expādi q toto die solē accipit hic uireta. i. uiridia & male matura accipit Hier. ī Gñ. Quæ ī pastu paludis uireta carpebant.

Viridia etiam dūt prata seu horti arborib⁹ cōsiti uoluptatis causa compati.

Viridicat⁹. a. um. Ci. ad. Q. ffem. Eqdē hoc qd melli⁹ ītelligo affirmo mirifica suauitate te uillā hicutū plscia & saliētib⁹ addiris palæstra & sylua uiri

Virga. dicta est q nim gerat ligaudo (dicata. uerberādoue. aquo noie fiūt tria dimiutiua. s. Virgella i uirgula & Virgūcula. Sed ulrgula ēt linea dr Et Virgūcula puella.

Virge⁹. a. um. qd ē factū ex uirgis. Virg. li. i. Ge. Virgea pterea celei ullisq; supellex. i. uasa de uimie facta. Virg. li. viii. Virgatis lucent ifagulis.

Virgulata seu uirgata uestis ut Iul. pol. iaq tidicebatur tunica inq; irexebant uirgæ purpureæ. hoc ē lineæ. qs gei πορφυρὸς Sz eas uestes grāmatici ī terptāt purpureas. q uergæ galloꝝ ligna dicat pur

Virgultū. multitudo uirgaꝝ pullulātiū (pura.

Virgindemia: collectio uirgaꝝ ob uerbera: ant ad ali qd uīciēdū. Var. i. Aga. Quid tristiorē uideo te eē? an ideo qa scapulæ metuūt Virgidemiā?

Virgilius. mātuanus poeta celeberrimus Marōe maiaq; nat⁹ q primū apd latios inter poetas obtinet

locũ. Sed ſunt ex recentioribus. q Vergiliũ. nõ Virgiliũ ſcribi debere autumẽt.

Virus indeclinabile & gñis neu. qđ & uirus uiri apd antiquos ſicut uulgus uulgi dr. Lucr. Liqt enim ſupra tæteri primordia uiri. Et ꝓprie ſignificat aſpitatem odoris in hoĩe iã adulto. Quippe talis odor in puero non eſt. nec añ coitũ mulieris. Ply. Prodeſt & aduirus alarum. Idẽ. Signũ eſt uernis tẽpribus odoris uirus. Aliqñ ſignificat aſpitatem ſaporis. Idem Aqua marina uetuſtate uirus deponit. i. amaritudinẽ illã & ſalſedinẽ. Idẽ. Virus mali medici. i. acor & amaritudo. Aliquãdo aſpitatẽ coloris. Idẽ de ſanguine purpuræ. Tũ ſupadditũ decoqtur uirus. Aliquado genitură. i. humorẽ q e genitalib⁹ fluit. Idẽ Virus uerrinum a ſcropha a coitu exceptũ prius q̃ tertiã attingat grauitati auriũ pdeſt. Aliquãdo uirtutẽ naturalẽ. Lucr. libro. 2. Concoctoſq; ſuo contractus perdere uiro. Ply. de magnete. Sola hac materia uirus ab eo lapide accipit retinetq; longo tempore aliud appendens ferrũ. Aliqñ uirorem ſeu herbas nirẽtes. Sta. li. i. ſyl. Atq; omne benigne uirus odoriferis arabũ qđ creſcit in aruis. Plærunq; uirus ꝑ ueneno ponitur. Virg. Ille malũ uirus ſerpentibus addidit atris. hinc Viroſus. a. u3. de quo ſupra.

Virulentus qui eſt plenus ueneno. Gel. Vt ſerpentiũ uirulentoꝝ donitores ſint.

Vis. huius uis. Acſo uim. Plr uis. Acſo. uis. Vcſo uis Sal. li. 3. hiſt. Male iam aſſuetũ ad oẽs uis cõtrouerſiarum. Ponit aũt uis ꝑ uirtute. Sal. Sed oĩs noſtra uis in aĩo & corpore ſita eſt. Aliqñ ꝑ poſſibilitate ſeu fortitudine. Virg. Nõ ea uis aĩo nec tanta ſuppia uictis. Aliqñ ꝑ uiolentia. Idẽ. Fit uia ui rapiũt Hinc Violo. as. Aliqñ ꝑ multitudine ac copia. Liui. Magna uis ex ſicilia aduecta. Sal. Secũda tempeſtate ex ponto uis piſcium erupit. Aliqñ ꝑ celeri impetu.

Viſcus uiſci. & uiſcũ glutinũ qđ ad aucupiũ pertinet Nam uiſco pp eius tenacitatẽ aues captant. Hor. in ſer. Sũmus ego & ppe me uiſcus turrinus. Aug. li. de uerbis dñi. Amor rerum terrænarũ uiſcũ eſt ſpiritualiũ pœnarũ. Et uiſcũ anti q dicebãt eẽ ræte. hic fit Inuiſco. as. qđ eſt uiſco inficio. Viſcoſus. a. um. qđ eſt tenax. Dicitur ẽt uiſcidum.

Viſcus niſceris caro. nõ tm̃ inteſtina. ſed qcqd ſub corio eſt. i. caro q̃ eſt inter oſſa & cutẽ. añ & uiſceratio dr conuiuiũ de carnibus factũ. Virg. Tergora diripiunt coſtis & uiſcera nudant. Ambr. Oſſa oĩa tenui operta ſunt uiſcere. Hinc Euiſcero. as. qđ eſt uiſcera extraho. Virg. li. xi. Compreſſamq; tenet pedibus q euiſcerat uncis.

Viſcerari neteres dixerunt carnẽ populo diſtribuẽt & Viſceratio crudæ carnis diſtnbutio. q̃ fieri ſolebat uel in ſolẽni feſtiuitate. uel in funere alicuius excellẽtis perſonæ. Gel. Tũ in albano uiſceratio latis data. Liui. li. viii. Et pplo uiſceratio data. a. M. Flauio in funere matris Ser. Viſceratio eſt caro a uiſcẽ nomine deducta.

Viſceratim aduerbium ſignificat p uiſcera Enn. Diſſipat uiſceratim membra.

Viſo. is. ad uidendũ eo. Ci. ad atticũ. Cupio eq dẽ & iã prldẽ cupio Alexandriã reliquaq; ægyptũ uiſere ideſt ad uidendũ ire. Ter. in ecy. Nõ uiſã uxorẽ pãphili cũ in ꝓxio ſit ægra. Illud uero in an. Id uiſo tunc. an illi inſaniãt. expõit Do. ad uidendũ uenio aliqñ ponit ꝑ uideo tm̃. ꝑſertim qñ iũgit cũ eo. is. aut uenio. Plau. in ru. Nũc huc aduenetis ſanũ uẽtio uiſere rẽ diuinã factuꝝ ſe dixerat. Ter. in ecy. Poſtq̃ accerſiuit ſæpius ægrã ſimulãt mulierẽ nã illico it uiſere. at eã admiſit nemo. Et in phor. Vultis ne eamus uiſe. In cõpoſitis ẽt Ter. in an. Reuiſo qd agant. Redeo inqt Do. ut uideã q dagãt. Et i adel. Hera ego hinc ad hos puiſam q̃ mox uirginẽ accerſant. puiſo inqt duas res ſignificat pcedo & uideo Plau. in Menæ. Prouiſã q̃ mox uir meus redeat domũ. Similr qñ. gña cã ſtudio & huiuſmodi iungũt gerũdiuo. Sal. Multi aũt q e caſtris niſendi aut ſpoliãdi gña pceſſerant uoluẽtes hoſtilia cadauera aicũ alii hoſpitẽ. ps aũt cognatos repiebãt. Ter. in ecy. Ne mittas qdẽ uiſendi cã quẽq̃. Virg. Vndiq; uiſendi ſtudio troiana iuuentus circũfuſa ruit. Ex quibus datur intelligi hoc uerbũ nõ eſſe deſideratiũ ſicut multi putant. ſed magis excitatiuũ. Nã ſi uiſendi ꝑ deſyderio uidendi in illis ſumeret: ſenſus eſſet inceptus. ex gña cã ſtudio. q̃ cũ ꝑ dſyderio capiãt ſupflua ſorent. a uiſo fiunt cõpoſita. Circũuiſo. Inuiſo. pro uiſo. Reuiſo.

Viſito. as. frequentatiuuꝫ ẽ a uiſo a quo fit uiſitatio q̃ ꝓprie ad offitiũ pertinet. Plau. in cur. Ibi me inter rogat i epidauro lycõẽ trapezitã ſi nouerim. dico me nouiſſe. qd ienonẽ cappadocẽ. annuo uiſitaſſe. hic uiſitaſſe ꝑ ſæpe uidiſſe capit. ſicut in Epi. Noſcito hanc. nã uideor. neſcio ubi me uidiſſe prius. Eſt ne ea? an nõ ẽ: quã aimus retur meus. Dii boni uiſitaui ante hac certe ea eſt.

Viſus. us. & uiſio. ipſe uidendi actus. ſicut guſtus pro actu gnſtandi. Virg. Horrendũ uiſu. Ponit interdũ ꝑ eo qđ nidr. Idẽ li. vii. Rite ſecundarẽt uiſus. Viſiones ẽt phantaſiæ dñr. Quintil. Quas phantaſias græci uocant nos ipſi uiſiones appellemus ꝑ quas imagines rerũ ꝓpriũ ita repñtan? aio. ut eas cernere oculis ac ꝓpẽs hãe uideamur. Præterea uiſa ſomnia dicunt & nocturna ſiue ẽt diurna phãtaſmata q̃ ẽt uigilantibus appent. Virg. Hoc uiſũ nulli non ipſi effata ſorori eſt.

Viſum ẽ faciendũ facere. modus dicendi. ut uiſum eſt facere ut te admonerẽ. qđ ẽ putaui te admonendũ.

Vita. a uiuo. is. & mõ aiam ſignificat ſine qua nemo uiuit. Et hæc triplex eſt. Seminalis quæ & vegetatiua dr & nobis cũ arboribꝰ cõmunis eſt. Sentualis q̃ cũ pecoribꝰ. Intellectualis q̃ cũ ſolis angelis. mõ denotat mores. Ci. lib. ii. ad herẽ. Deinde uita hoĩs ex añ actis ſpectabit. mõ alimẽtuꝫ ſeu uictũ. Terẽ. Eadẽ qppe hõ iã grandior cui opa uita erat. modo ſpatiũ uiuendi. Aug. li. v. con. Vita hæc miſera eſt mors incerta. ſi ſubito ſurrepat i quõ hinc exibimus. modo fortunã Ter. Nã tua qdẽ bene/e hæc uita certe expetẽda atq; optanda ẽ. uariat in pli Ci. Serpit poiuꝫ uitas amicicia. a uita fit cuitari quo uſus eſt Cicero in tuſ. q.

Vita uiuel ſecũdũ ſcripturas inqt Amb. admirabilez

quãdã illã uitã bſamq ſigẽt. & hũc uiuẽdi uſũ. ſpirã dicq munus cũ bẽæ uitæ gia ueluti cõiunctũ. & quadã ptícipatiõe pmiſtũ demõſtrare uł. hoc eſt. n. uitam uiuẽt. bẽæ uitæ actus hĩe in illius corporis uita. Cõtra aũt morte mori. qd ẽ aliud niſi cũ morte corporis deformitatẽ ſignificat morientis. Cuius & caro cõmuni uiuendi munẽ defraudeť. & aĩa uitæ æternæ uſũ hĩe nõ poſſit. Eſt & q uita moriť. ut q uiuit corpore ſed actu moritur ſuo. quales ſunt de quibus ppha ait. Deſcendant i infernũ uiuẽtes & illa dicqua apoſtolus dicit. qñ uiuẽs mortua eſt Morte uinere dñr martyres: q utq moriunť ut uiuant. moritur caro ſed uiuit gia mortuorum.

Vitta. per duplex. tt. ſignificat ligamentũ capitis.

Vitalis & hoc uitale. qd uitam præſtat. uitalis uero ſm̃ proprium nomen eſt.

Vitellus a uita dictus eſt oui ps rubra. q ex eo uluat pullus. Iſm. n. animal ex albo liquoſ oui corporaťcib⁹ ei⁹ i luteo. hoc eſt i uitello. Hor. i ſer. Quatenꝰ ima petit uoluẽs aliena uitellos. Mar. Cãdida ſi croceos circũfluit ũda uitellos. uitul⁹ nero bos nou⁹ dr

Vitis a uino dicta ẽ. q ferat uinũ. Var. Et uitis eo q iuiteť ad uuas pcipiẽdas dicta prio uł. Erat & uitis geſtamẽ centutionis nõ carnificis aut lictoris. honoroficentior. n. pœna q a cẽturiõe q̃ q a lictore eſt ſet illata. Iuuc. Nodoſã poſt hæc frangebat uertite uitẽ. Si lentus pigra munitet caſtra dolabra.

Vitiariũ. uitiũ ſeminariũ. Col. li. iiii. uitiariũ neq ieiuña terra neq uligioſa faciendũ ẽ ſuccoſa tñ ac mediocri potius q̃ pingui. & pauloſupra. Cui uineta faceť cordi ẽ pcipue caueat ne alienæ poti⁹ curæ q̃ ſue credeť uelit. neue mercẽť uiuiradicẽ. ſed gñs ſurculi pbatiſſimũ domi cõſerat faciatq uitiarium ex quo poſſit agrũ uincis uelliie. Et uitiariũ locus i quo ſẽnites. ſicut pomariũ ubi ſunt poma. Var. lib. i. de reruſ. Ideo i uitiario primit⁹ cũ exit uitis tota teſecari ſolet ut firmiore ſarmento e terra excat. atq i pẽdis colib⁹ uires hẽat maiores.

Viticula diminutiuũ a uite. Virg. in diris. Dulci nã q tumet nõdũ uiticula baccho.

Vitiſcere ẽ uitẽ faceť. Col. li. iii. Reliquas gẽmas q̃ in terrã abſcoudunť. exceptis quattuor imis fac ad radas ne in ſumma radice uitiſcat.

Vitigineus. a. um. qd ex uite fit. ut uitigineũ ſimſachrũ

Vitiſator pe. cor. q uites ferit. Quo noie dict⁹ ẽ Saturnus. uitiſator cutuã ferũs iub imagine falcẽ.

Viticulus: capreolus uitis. Plyn. Frutex folio hederæ minus tñ longis uiticulis.

Vitex. ſalicis gñs ex quo uaſa uiminea fiunt.

Vitilia: dñr q̃cũq ſic lẽta ſunt ut cõniode flecti poſſint. a uicẽdo dicta ut uitex: uitis mimma uiticulæ Ply. li. 19. Cucurbita oĩmõ ſaſtigiaťuaginis maxie uitilib⁹. Idẽ. Nõ multũ a ſalice uitiliũ uſu diſſat.

Vitula: dea q̃ letitiæ pẽſſe putabatur a Ro. Et uiticula uacca uiridioris ætatis. Virg. Ego hãc uitulã ne forte recuſes bis uenit ad mſctrã depono.

Vitulus a uitulando. i. laſciuiẽdo. q. nõ mõ de bobus genitis ſed ẽt ex aliis quadrupedib⁹ maiorib⁹. ply. de elephãtis. Atq ita ſalutato ſidere in ſyluas reuertunť uitulo: ſatigatos pſe ferẽtes. Virgil. ad equos tranſtulit Iã uitulos hortare uiãq inſiſte domandi. Quin ẽt ex piſcib⁹. Idẽ de balænis. Irrũpũt orcæ i ſecreta & uitulos eaꝝ ac fœtus lacerãt morſu: uitulus ẽt nomẽ piſcis ẽ. ſiue potius maris bæſua corio & pilis tecta. Quæ & phocas dr Parit in terra pecu dũ more. uituli aũt nomẽ accepit. q illi in ſomno mugitus ſit. nullũq animal teſte Ply. grauiore præmitur ſomno.

Vitiligo totius corporis uitiũ eſt. Nã uitiligines faciunt diuerſi coloris maculæ p oĩa mẽbra diſpſæ. Dicta uitiligo uel a uitio. uel a uitulo pp ei⁹ mẽbranæ cãdorẽ qua naſciť inuolut⁹. Et hanc maculã græci alphon uñ nos albũ dicim⁹ appellãt ut in q Feſt⁹ allegãs Lucil. hæc odioſa mihi uitiligo eſt uñ dolẽs in q. Sed celſus uitiliginé dicit eẽ herbã. q̃ alphos dr. q a alba cũ & alia quoq ſit guttis diſpſa q melaſ colore nigro dr. utraq tñ ſerpit. Ob hanc igť ſimílitudinem uitiliginé magis dictã puto. Nõ. n. hæc herba ſiue uirgultũ ut ait Feſtus a uitulo uel a uitio. ſed a uite nũcupatur cuius naturæ eſt ut ſine admiculo ſtare non poſſit. de morbo ſic memĩt Apul. in magia. Cũ caro in humorem craſſũ & ſpumidũ inimico igni colliq̃facit & ſpõ in idem pto ex candore cõpſſi aeris albida & humida tabes fluit. Tetra nãq tabes ſi ſoras e portis ſpſirauit maiore de decore q̃ noxa diffundiť pectoris primoré cutẽ uitiligine iſignit & oĩbus maculationib⁹ cõuariat ply. li. 20. Ferũt eos q quotidie edũt capparim palyſi ñ piciiari. nec lienis doloriꝫ radix ei⁹ uitiligines albas tollit. Martian⁹ li. iii. linguæ uitiliginẽ dedit p quãdã ſimílitudinẽ cũ ingt. Scabros dẽtes uitiligineq̃ linguarũ quas in ſola eq dẽ ciuitate cõtraxerat

Vitiligo. as. pe. cor. obſtrigilo carpo criminor mordeo uñ uitiligatores dicti ſũt obtrectatores ex uitiis. & litigatorib⁹ cõpoſita dictio. Ply. in plogo: Scio ego quæ ſcripta ſunt. hæc ſi palã pferantur multos fore qui uitiligent.

Vitulari ueteres uſurparũt p uoce lætari. Et uitulãtes dñr lætãtes. & uitulatio lætitia. qñ eã uerã uitã putabant q̃ in ſũma lætitia. ac trãq̃llitate degereť. hic uiuere ſæpenumero ponitur p lætã uitã agere.

Vito. as. cauco. cuius cõpoſita ſunt. denito. cuito. perfecte uito. Lact. Sic hoiem pœnitentẽ cautũ ac diligentẽ facit ad euitanda peccata in quæ ſemel fraude deciderit. & habent penul. cor.

Vitabũdus. idẽ q̃d uitans. Sal. Mari uitabundus claſſem hoſtium ad oppidum peruenit.

Vinũ ppríe dr q̃d uitrũ oppoſitum a uito q uitandũ ſit ac fugiendũ. Seneca. Si q̃d uitii cõmiſit. Aliq̃ñ dr error. Ply. Librũ uitiis plenũ. Aliq̃n morbus quãuis ab inuicẽ ſepentur. q morbus ſit habitus q dam cõtra naturã q uitã tẽ facit deteriorẽ ut febris inſauia. uitũ uero ppetuũ corporis ipedimẽtum ut cæcitas claudicatio uecordia. Et nõ ſolum in hoie. ſed in aliis quoq reb⁹ dr. Ci. pro to. Si nihil eſt i pariet⁹ aut tecto uitii cætera mihi pbabuntur. Põt tñ q morboſus ẽ ẽt uitioſus dici. ſed nõ econtrario Equus mordax & calcitro uitioſus nõ morboſus ẽ Claudus uero aliquo actu ſactus & morboſus & uitioſus dici poteſt.

Vitio.dare est culpare uituperare. Ter.in an. Nunc q̄ rem uitio dēt q̄so aīaduertite id isti uituperāt factū

Vitiositas.ut Ci.li.iiii.tus.inquit est habitus aut affectio in tota uita iuconstans.

Vitiosi magistratus dīr uitio creati.uñ apud Liuium legimus expugnatū ēē.ut uitiosus dictator p augures fieret Ci.in phil.uitiosū cōsulē appellat. hoc est uitio creatum ex augurum disciplina. qñ.n.comitia romæ hēbantur cā magistratuum creandoꝝ solebant augures de cœlo seruare si aut fulmen uldisset aut tonitrua audiuissent. Quare p augures nunciata illi magistratus uitio creati esse dicebantur: & ita se abdicare cogebantur.

Vitio.as.corrūpo destruo. Lact.li.vii. Aer uitiabit ac corruptus & pestilens fiet. Plaut.in prologo aul. Eius filiā lyconides uitiarat. Nā uitiatā uirginē diximus cū pudicitiā amisit. Et uitiare ē fœdare apul. utroq; oculo uitiatus. Hinc corpoꝝ uitiatos dicim⁹ q cæci uel manci uel claudi nati factiue sunt. Hinc uitiatio.uiolatio.corruptio.uitiositas uó uitiū dī.

Vitupo.as.uitio aliq d do.quasi uitū paro. Ter. Id isti uitupant factū. Hinc uitupatio. Quæ si cū uerbo uenio uel similibus iungat passiue accipit. Ci.ut p pter eum in sermonē hoium atq in tantam uitupe rationem ueniret.

Vituperium idem qd uituperatio Ci. uel ēt a uitio dictum uituperium.

Vituperones.qui & uituperatores.

Vitrum.materia tūslucida.q̄ ex arena & cinere fieri dī

Viuo.is.xi.ctū.quasi uim & uigorē hēo.qd licet absolutū sit: dicimus tñ qñq; uiuo fœlicē uitā. Interdū uiuere est lætā uitā agere. Huius uerbi cōpositiua sunt.cōuiuo.unde & conuiuiū.peruiuo qd est usq ad finē uiuo. Plau.in cap. Etiā si puuo usq; ad summā ætatē tū breue spatiū est.pferūdi q̄ minitas. teuiuo a quo reuiuisco rursus uiuus fio.supuiuo Hiero.in exo. Si uno die uel duobus supuixerit nō subiacebit pœnæ. Huius uerbi frequētatiuū est uicto.as a quo fit uictito.as.

Viuere in diē dīr q quotidie parant noua cibaria nihil reseruantes. nec recōdito utūtur. hodie appetentes hoc.cras illud.quorum uaria est uita & uict⁹ Ci. li.v.tus. Nos in diē uiuimus. Col.li.iii. Nec prouident futuro tpri .sed quasi plane i diē uiuant sic imperāt uitibus & eas ita multis palmitibus onerant. ut posteritati non consulant.

Viuus.a.um.qd uitā hēt.qñq; ponitur p nāli Virg. li.ii.Ge. Er uiua sua plantaria terra. qnq; p eo qd uim aliquā hēt.unde uiuū lapidē dicimus ignitum q; uim hēat emittendi ignē.qñq; p ualido ac uehementi Virg. Paulatim abolere sicheū incipit & tentat uiuo pectere amore. hinc semiuiuū q; mō significat semimortuū: mō debile ac uigoris exigui.

Viuax: ualidū uigorosū. diu uiuens. & qd ablumi nō pōt. hinc uiuacior uiuacissimus. uiuacitas quæ est uigor ac robur. & uiuacia.æ.

Viuidus.a.um.quasi uiuū. Proper. Quattuor artificis uiuida signa boues. quasi spirantia atq; uiuentia. Alias uiuidū dī robustū ac plenū uigoris. Alias integrum Plau.in ru. Non uides me recte uiuidum ꝛcte sine squamoso pectu.

Viuariū locus in quo uel aues uel pisces uel feræ continentur. q̄ ad uictū dūtaxat ptinent Ply. Ostrearū uiuaria primus Sergius orata i baiano inuenit. idē leporariū dī & robotariū. pprie ūi piscinæ ubi pisces continent. sicut apiaria loca i quibus aluei apū tenent q̄ melissonas & mellaria noiantur.

Viuiradix.uitis q̄ cū radice serit. quasi uiuā radicē habēs.ad diiam maleoli & taleæ Ply. In ando solo uiuiradix quoq; frustra serit. Col. Sationis autē duo sunt gña maleoli uel uiuiradicis.

Viuerra aial paruū qdē sed magni uigoris Mustella rustica dī ut ait Stra. africa importata. His utuntur adolescentes ad extrahēdas de pietū nidis auiculas. Græce dīr γαλῆ. Aristoteles lib.ix.d aialib⁹. In pdo selca uia iteriacet .cuius ultra alterū latus gignit gale. citra alterū gigni nō pōr. Ply. In pdo selena i sula uiā mustellæ nō tulerunt. Est aliud mestellarum syluestriū gñs q̄ longe domesticis maiores sūt a græcis Ictides uocātur. Aristoteles. Ictis syluestris mustellæ gñs est magnitudine melitensis catelli. sed pilo facie albedine partis inferioris & morum astutia mustelæ sile est. māsuescit. maioꝝ i modū officit alueariis. Genitale eius osseū ē. Sed siluestriū quoq; mustellarū duo gña sunt. alterū sub uentre nascit. manē appellāt. Mar. Venator marte supbus adest. Alterū candidus & uiuerra uocat. Plyn. Magna pp uenatū coꝝ uiuerris gña ē. imittūt eas i specus q̄ it multiformes in terra. uñ & nomē aiali. s. cuniculus. utrūq; genus græci. γαλᾶς ἀγρίας. nñ syluestres mustellas nuncupant.

Vix aduerbiū significat cū ui ac difficultate & labore Virg.li.2.Ge. Vix hūiles apibus casias roręq; ministrat. Ter. Vix retraxi filiū ab amore ancillæ. Aliquādo refert ad tps. Virg. Vix e conspectu siculæ telluris in altū. uela dabant læti. i. lætum. Idem. Et quos sidonia uix urbe reuelli. i. nup. Aliqū ponitur p nō. Luc. Carcer uix carcere dignus. Ouid⁹. Vix priamus tanti totaq; troia fuit.

Vix tādē. significat post multū tpris. Ci. Apio pul. Vix tandē legi lias dignas apio Virg. Vix tandē ithaci magnis clamorib⁹ act⁹ cōposito rupit uocē

Vicus est tecta & clausa malignitas. Est.n. sanies cōcreta intra cutē latitās. q̄ ut ppe abrupta cute crum pat emplastris supne alligatis solet cōfouere. Virg. li.iii.ge. Quā si q̄s ferro potuit rescindere lūmum ulceris os: alitur uitiū uiuitq; tegendo. uulnus uero est hyans patensq; aptura corporis ictu facta. ulcera capitis manantia sunt q̄ græci ἀχώρεα uocāt. impiū uulgus temā. Quidā hoc nomen aspirandū putant qm a græco originē trahat. Illi.n. ἕλκος dicunt.

Vlcero.as.pe.cor.dilanio.& quasi ulcus facio. Hinc exulcero.ulcus dilanio. Col.li.viii. Fere aūt p æstatē sic muscis aures canū exulcerāt ꝛcpe ut amittāt p translationem significat. exaspero. exacerbo Ci. Ita mihi aium exulcerauit.

Vlciscor.eris.ultus.uidico & iiuriā ñ ipunitā relīquo

Vlex.frutex rotis marini similis asp aurū retinens.

Vligo.pe.pro.terræ humor ex ea nunq̄ recedens. uñ

uliginosus ager qui semp ẽ humidus. Hũidus qui Aliqñ siccat. Vat. Solũ oportet esse eruderatũ & p cliuũ ut euetri facile possit ac fieri purũ. Nõ.n.soĩ ea uligo lanã corrõpit ouiũ sed etiam ungulas scabras fieri cogit.

Vllus aliqs. quasi unus aliqs. qđ nomẽ nunq affirmatiue ponit. Neq.n.dicim⁹ ullus hõ currit. sicut aliqs hõ currit. sed ponitur uel negatiue ut non est ullus qui currat. uel interrogatiue. ut est ne ullus q currat. uel subũctiue ut si ullus me uocabit. statim ueniam. Ab ullus fit compositũ uullus.

Vlna cubitus seu brachiũ quãtũ utriusq manus extẽsio. Vlna in qr Ser. in buc. pprie est spatium inquãtum utraq extendit manus. Dicta ulna ἀπὸ τῶν ὠλενῶν .i. brachiis. licet Sueto. unum cubitum uelit esse tantũ mõ.

Vlpicũ pe. cor: Græci appellauere gñs. alii graudius inter pulmentaria rutis auctores Ply. & Col. Quidã ulpicũ uocant aliũ punicum. græci aũt. ἀφροκόλοον appellãt longe maioris q̃ aliuꝫ Plau. in pe. Tu aũt plenior alii ulpici q̃ romãi temiges Col. Luna insita terram sit qñ aliũ uel ulpicũ seminus uel in tabulatum reponimus. Sic.n.neq acerrimi saporis existet neq mãdentiũ halitus i odorare existimant.

Vltra ꝓpositio est cũ acto deseruit & nõ nisi sepata i nenitur. Cuius elegantiã ostendit Sal. in iug. Mauriq nanũ gñs. ut alii aphricæ contendebant antipodas ultra æthiopiam cultu psaꝫ & iustos & egregios agere. Aduerbiũ est cum sine casu ponitur. ut assidue lego nihil ultra faciens. Et tunc ex seulterior & ulti mus. Fit autem ultra ab uls quo ueteres utebantur. sicut citra a cis.

Vltra famã. i. opinionem. significat q̃ multũ. sicut in tra famam qđ est huic contrarium. Quintil. Hortẽ sii scripta tñ intra famam sunt.

Vltimus pe. cor. ab ultra. idẽ ẽ qđ postremus. Aliqñ ẽt dr primus. Virg. li. vii. Tu sanguinis ultim⁹ auctor. Dictus ultimus q ultra oĩa sit siue ante respicias siue retro.

Vltro ab ultra fit & significat ultra siue insup Virgil. Et misereſcimus ultro. i. ultra id qđ togauit pũitimus. Interdũ significat sine requisitione: ut ultro ad te ueni i. nõ requisitus. sed spõte ueni. Interdum prauc ac peruerse. seu uersa uice. aut prior. Ter. in adel. Nisi me i illo credidisti esse hoium numero. q ita si bi putant fieri iniuriã ultra si quã facere ipsi exposta lant & ultra accusant.

Vltro citroq significat id qđ uulgo dr. huc & illuc. & tam in factis q̃ in dictis dr. Quintil. Iuuenis sicut solet ultro citroq cõmeare. Ci. Multisq uerbis ultro citroq habitis ille nobis cõsũptus ẽ dies. Quidã in hac significatione utunt sursũ & deorsũ. Ter. Sex ego te totos pmeno hos menses. q etũ reddã ne sursum deorsũue cursites. Tractũ ab athenis. cuius portus in imo urbs uero in æditiore loco sita est.

Vltroneus. a. um. idẽ qđ spontaneus. Hiero. in exo. Ab hoie q offert ultroneus accipietis eas.

Vlubre ciuitas in italia. Hor. Est ulubris animus si te non deficit æquus.

Vlula. pe. cor. aus. a fletu denominata hoc est ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν qđ est ululare & flere. Virg. Cerrent & cygnis ululæ.

Vlysses. fuit filius Laertæ regis ithaces. uñ & Laertiꝰ cognominatus est & Ithacus ab ithaca insula i qua regnauit. Et Dulichius ab insula dulichia. q̃ i illius regno habebat. Similr & naritius a naritio. Et est qñq secũdæ declinationis sicut & achilles. Virgil. Et terrã altricẽ sæui execramur ulyssi.

Vlysbona ciuitas in hispania ab ulysse condita. Sunt tñ q ꝑcipiant & ulyxem & ulyxbonam scribi p. x. sed tales græcas litteras ignorant.

Vmbo: media ps clypei eminentior. licet qñq p toto clypeo ponat. Liui. Gallũ umbone ictũ deturbat Sta. Iam clypeus clypeis umbone repellitur umbo ciuilibus bellis.

Vmbilicus pe. pro. dr qcqd in aliqua re ẽ mediũ. uñ de libro quoq umbilicũ dici ostendit Catul. Relata carthæ regiæ nouem libri noui umbilici lora rubra mẽbranæ. Et Ply. umbilicũ italiæ circa lacum reatinum dixit. Suidas ni ὀμφαλοτομία ὁ τὸν ὀμφαλὸν τοῦ ῥεύματος ἀμῶσι δέοντα μουσι καὶ αὐτὰ δὲ ὀμφαλίτομοι λέγονται καὶ ὀμφάλιον ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος Et i hac significatiõe accipit. qa illuc tãq ad cẽtrũ librorũ mẽbra conueniunt. I tẽ umbilicus dr ligamẽtum intestinoꝝ q̃ mediã fere uẽtris planiciẽ obtinet. A cuius similitudie puus circulus si terra describatur ad cognoscẽdos uẽtos ubilic⁹ dr. Ply. p hui⁹ mediã longitudinẽ duci sarculo sulcuꝫ uel cinere lineã mediãq circũscribi circulo puo q̃ uocat umbilicus. Itẽ pui ac rotãdi politiq lapilli eadẽ tõne umbilici dr. Ci. Tẽc duo excellẽtissimi uiri repuerascẽt maxie uãdebant cũ ex urbe tãq cuiculis ambulasset. & ad cætã laurẽtãq cõchas & ũbilicos legere cõsueuissent. I tẽ umbilici ornamẽta & ueluti clauicli qdã qb⁹ libri ornãt & gẽmæ ligãt. Mar. qđ pdest mihi tã macer libellus: nullo crassior ut sit umbilico. Ply. Erat alios cõuenit nõ oportere pforari quoꝝ sit absolutæ bõitas umbilicis statim ex auro capita cõpẽdientib⁹. Et poetæ freq̃nter usi sunt cũ exactũ opus significarẽt. ut ad ũbilicos se ducisse dicerẽt Hor. i epo. Promissũ carmen iãbos ad ũbilicũ adducere. qđ exponit Porphyrio. ad umbilicũ adducere. pfinire & cõsumare op⁹ posuit Hor. q a i fine libri ex ligno aut osse umbilici solẽt poni. I u quẽ seniũ & Mar. finem tertii libri clausit. ohe. iã satis est ohe libelle. iã putamus usq ad umbilicũ. Tu pcedere adhuc & ure q̃ris. Hic umbilicatũ dicim⁹ qđ umbilicos habet: uel qđ ad umbilici similitudinẽ factũ est. Hui⁹ diminutiuũ ẽ umbilicus. Quo noie ẽt dictuꝫ ẽ gñs ostreimariui. q̃ i ũbiliculi modũ suauiter coeat.

Vmbilicatim significat p umbilicos.

Vmbra: aer carẽs sole. qđ fit alicuius corporis obiectu ꝑsertim nubiũ. Hiero. Vmbrã fit ex lumie & corpor. Quidã ἀπὸ τοῦ ὄμβρου qđ est ibernum. hæ appellatã existimãr. q̃ oẽs umbræ hũdæ sint. umbræ ẽt dr quas faciunt pictores. ut imagines q̃ piænæ sunt solidæ uident qđ dicũt adumbrare. umbræ ẽt dr inferorum imagines Virg. Vmbrarum hic locus somni noctisq sopore corpora uiua nesas

frygia uectare canna.

Vmbella diminutiū ab umbra. & umbella q̄ ponebatur in theatris ad arcendū solē.

Vmbraculū: locus i quo est umbra. Var. li. i. de re rus. Prope arē faciunda umbracula quo secedant homines in æstu tp̄re meridiano. Et apud Esaiā. Derelinquetur filia syon. ut umbraculū in uinea. & sicut turgurium in cucumerario.

Vumbro. as. tegēdo umbrā facio. Cui⁹ cōpositā magis sunt in usu. s. Adūbro. Inūbro Obūbro. Col. li. v. Dū id incremēto suo uites inumbrent. Et idē. Et uirtus altissimi obūbrabit tibi. Aug. Adūbratio mysterio helias loquitur. Aliq̄n ponitur pro defendo tractum ab arboribus.

Vmbro. nomen fluuii insubriæ nauigabilis qui & Liber a Plynio dicitur.

Vmbraticus. a. um. qđ est ex umbra seu ad similitudinē umbræ. Aug. li. ii. cō. Nō saltē ut ē q̄dā defectura spēs & umbratica uitiis fallentibus. Vmbraticus hō dictus est a Plauto Trapezita q̄ i umbra subtecto uitā agit ociosā. Artes quoq; & negotia umbratica nominā⁹ i qbus p desidiā i ūbra elāguescim⁹

Vmbratile pe. cor. qđ umbratū est. ut uita umbratilis q̄ umbra atq; opaco marcescit. seu i umbra & ocio domestico degitur. Studiosi uitā umbratilē colunt quos libri docent in umbra & ocio ut inquit Ci. p Cor. bal. Itē p muræna. Cedat inquit stilus gladio umbra soli. Res ēt umbratiles dīr q̄ fiunt p iuolucra & ianitatē qualis umbra est.

Vmbria regio italiæ q̄ Ply. in sexta regione collocat ἀπὸ τοῦ ὄμβρου. Hoc est ab imbre. q̄ umbri a græcis quasi umbrii dicant. & oium italiæ populorū antiq̄ssimi inundatione terræ imbrib⁹ supfusi credant. Vel dicta est umbria ab umbra q̄ ea regio pp altitudinē montiū & uicinitatē apēnini umbrosa sit. Luc. li. ii. Insq; sui pulso iā pdidit umbria thermo. Incipit umbria ab apēnino & ultra ac usq; ad sinū adriaticū extendi⁹ multis præclara uetustis simis oppidis. Sed in pmis Sentino & sano fortunæ. In ea ēt sunt Spoletū. a quo nūc ea regio dicat⁹ spoletanus dī. Narsia. Reate. Ameria. Tiphernū. Fulgineū. nuceria. assisia. tudertū. Narnia. Trecēta umbrorum oppida. Thusci debellasse repiunt.

Vna aduerbiū acuit⁹ in fine ad diam ablatiui nomis unus & significat simul. Aliq̄n ēt o tone ponit⁹ p geminata. & habē quasi eandē uim quā habet tū & cū Ci. una & id qđ facio. pbabit: una & in hac cā pto secto neminē pponendū mihi esse exilii imabit.

Vncus: fustis ab imo latere incuruus ac se se retorq̄ns quo instrio puniebant⁹ dānati. Iuue. Impactus scia nus duci⁹ unco. huius diminutiū est uncinus.

Vncus. a. um. incuruus. cuius cōposita sunt. aduncus & redūcus. q̄ duo Ply. li. x. cōplexus ē dicēs. Et acuta uolucribus rostra eadē rapto uiuentibus adūca colecto. recta herbas ruentibus. limōq; redūca ut suus gñi. hic fiāt adūco. as. & Inunco. Aug. in expōne ps. Pars nostri eius superior, quæ supra partem inferiorem aduncatur.

Vncinatus. uncinis armatus. Ci. Nec ut alæ aspis & leuib⁹ armatis uncinatis q̄ complusculis concreta hæc esse dicat.

Vncia dicta ē q̄ una fit ex duodecim partib⁹ assis. a quo semiuncia. duæ sextulæ. tertia ps unciæ. i. scrypuli. octo. sicilicus scrypuli sex. sextula scrypuli. iiii. Est ēt uncia mensuræ gñs exiguæ: uñ & diminutiū. unciola. Iuue. unciolā peculeius habet. sed gillo deuncē. pter quisq; suas ad mensurā inguinis hæret. Vñ qucūcē uocamus nasculū q̄q; unciæ expax. Mar. Quinctēces puto post decē pactas. De alijs assis partibus uide in dictione as.

Vnciariū ab uncia deriuatū a quo semūciariū. Liui. li. vii. Semūciariū tm̄ ex unciario factū fœnus & i pēsiones æquas triennii.

Vnda. ppriē ps aquæ in se collecta & in unā ptem tēdens dicta q̄ sit una & in se coacta. Aliq̄n ponitur p aqua. ut ps p toto. Ouid. Et terris miscuit ūdas. huius diminutiū est undula.

Vndosum. mare dicitur fluctuosum.

Vndisonus. a. um. pe. cor. qđ undis strepit. uñ mare undisonum dī q̄ fluctuando sonitū reddat.

Vndiom⁹. a. uz pe. cor. qđ undas. i. aquas uomit. unda enim quandoq; p aqua ponitur.

Vndatim. aduerbium significat fluctuatim. uel ad undarū similitudinē.

Vndo. as. fluctuo. undas facio. a quo fiunt cōposita abūdo exundo. inundo. & redundo. de qbus supra in dictione abundo dictum est.

Vndabūdū. mare apud geliū dī abūde undas faciens

Vndulata uestis q̄ fit ex hyrcoruz & caprarū pilis potius q̄ lanis q̄ ad undaræ similitudinē picta sit. Nā & cymatilis uestis. a fluctu ut apud plautū & ouid. Dicebāt uero & undones qdā Cilicii sorteq; abundis quales mō i his textis uidemus q̄ rāq̄ ἀπὸ τοῦ συμβάλλειν συμβάλλεσθαι. omnes appellamus ceu origine ab illo uestium gñe accepta de quibus Ply. ita scribit. Lanæ & plæ coactæ uestē faciūt Ent ergo symballoton. quasi συμβλητοα hoc est coacti iplexu potius q̄ textu conditū. De Vndone Hiero. quoq; meminit. Var. de ui. pa. A qbusdam dī esse fortunæ uirginis ab eo q̄ duabus undulatis togis est optuni. pinde ut reges nii & undulatas p textatas togas soliti sint habere. No. Var. ingrun dulatū nouē p puro potuit. ita fit: ut undulata uestis aliud gñs sit fortasse q̄ cymatilis a fluctu dicta.

Vnde aduerbiū. quasi d quo uno loco: ut nū uenis. interdum significat a quo Virg. Genus unde latinum. Interdum ponit⁹ p ad qd. Ter. in heau. Vñ petitur auræ. uñ mihi lapidē. quorsum ē opus uñ sagittas? Inqt Hor. Hic uenuste deest putas nel dicas mihi esse. Quinti. unde hunc illi aium. & alibi. unde tā tum uirium cæco.

Vndeuis & undelibet. significant ex quo quouis loco Sic undecunq;.

Vndeuiginti. uno dēpto de niginti. qđ ē dēcē & nonē. a quo uñuigesimus. Sic unde triginta undetrigesimus. uīcentesimus undemillesimus.

Vngo. is. xi. ctum. & unguo. is. gui. ctum. secundum Prīs. qui unū ago. ungendo. n. copulat⁹ atq; unitcaro. a quo fiunt cōposita inungo & perungo.

Vnguētū. qđ & unguētū dī nō ē illa tenax cōpositio qua chirurgi utuntur ad uulnera curāda. sed cōmix

tio diuersorũ odorum abdito oleo aut balsamo ad ungenda corpora deliciarũ & luxuriæ cã inuenta .uñ . in canticis. Odor unguentorũ tuorũ sup oia aromata. Plau. Nõ pñt oës olere unguẽta exotica. Põpo. tñ iuriscon. scribit ungnenta cẽ q̃ uoluptatis & uanitudinis cã cõpant. Sed hæc magis medicamenta dñr. Seruius ait hoc nomen unguentũ nõ recipe. u. sicut nec ungo. ungnem nero hie. n.

Vnguen. idẽ qđ unguentũ & accipit p oĩ eo qđ suc cũ hẽt ex quo aliq duuhi põt. Ply. Epiphoras bubulo seuo cũ oleo cocto allinunt: Ceriũ cornus cinis scabricies eodem unguine sanat. Sunt q dicant unguen ab uncto deduci. & esse unctum pingue in suis dorso siue axũgiã uel seuũ. Palla. Sumes tñ dẽ unguinis qđ uocamus axũgiã uel seuũ. Persius. Fœni secæ crasso uitiarunt unguine pultes.

Vunguentarius q ungũcta cõficit ac uẽdit. q a græcis myropola dr. Hiero. Iexo. Facies unguentũ compositum opere unguentarii.

Vnctus significat illud pingne qđ i porci dorso mollius ẽ. Col. lib. vii. Frigoris fométa adhibent capite & spina tepenti adipeuel uncto linũt. Persius adiectiue posuit. uncta uixisse patella semper.

Vnguis. mas. gñis ab ungo. is. q politus & tñslucid⁹ sit & quasi unctus. & ẽ ppne eorũ aialium q̃ digitos habent sepatos ut sunt hoies simiæ aues. Plyn. ungues simiæ imbricati sunt. hoib⁹ lati. rapacibus unci: cæteris recti ut canibus pter cũ q a crure plæ/ risq dependet. Idem de aquila. ungues quoq huic gñi inuertuntur.

Vnguis morbus est oculorũ quẽ græci pterygium uocant. de quo supra.

Vngula ab unguis denoiatiuũ ẽ nõ diminutiuũ q̃uis formã diminutiuã hẽat & dr de his q̃ digitis carẽt. Ply. In q̃drupedib⁹ solidas hñt ungulas. q̃ nõ sunt cornigera. Idẽ. Oĩa digitos hñt q̃ pedes excepto elephanto. huic. n. isormes nũo qdem qnq sed i diuisi: ac leniter discreti: ungulisq nõ unguibus similes. Ouid. quoq idẽ fecit dũ io. descripsit e bouis effigie in primã formã redeuntẽ. ungulaq i qnos delapsa absumitur unguis. Oibus ungulis puerbiale est qđ significat oibus uiribus manuũ pedũq & conatu totius corporis ut ẽt ungues q sunt i extremitate collocati itendant. quos Ply. exilimat esse summas ueruoꝝ clausulas Ci. li. z. tus. Toto corpore atq oibus ungulis ut dr cõtentioni uocis alleruiunt.

Vnguicula diminutiuũ ẽ. & de iis tñ dr. q̃ ungues habent. Vñ a teneris unguiculis dicimus. p eo qđ ẽt ab infantia. abmeunte ætate. a pueris ab incunabulis. Ci. Lentulo. Sed præsta te ipiuz qui mihi a teneris unguiculis es cognitus.

Vngulanos. Cato uocauit q magnos ungues habẽt. ac scabros quasi ungulis similiores q̃ unguibus.

Vngulũ ãnulũ significat qđ iõ qdã appellatũ putãt q sicut in digito unguis carne. ita in illo gẽma uel signum aliquod auro claudit.

Vngulata uestis ab ungulis hoc ẽ ãnulis. ungulaz. n. oscorum lingua ut ait Festus priscorum uocabatur. nel ẽt dici potest ab unguibus.

Vnus numeri principium est. Ouid. Vnus erat toto naturæ uultus in orbe. quẽ dixere chaos. Aliq̃ dicitur solus. Plau. Vnus tũ domi erã & fores erant clausæ. In qua significatione q̃q gẽo iungit. Ply. Accipẽs er unus oium squãmis ad os uersis cõtra aquã natando meat. Aliq̃ accipit p primo. Virg. Cadit & ripheus iustissimus unus qui fuit in teucris: Scié dũ auctore Hiero. ad Dama. q unus est numeri. cũ dicimus. nnus hõ: unus equus. Põt. n. & alius homo & tertius nel equus. Vbi aũt alius uel tertius nõ põt iungi. unus si dicatur. nõ numeri sed uniuersitatis est nomẽ. ut si dicamus unũ solẽ. hic un⁹ ita dicitur. ut ali⁹ uel terti⁹ addi nou possit. unus est. n. sol multo magis deus cũ unus dr nõ nũi sed uniuersitatis uocabulo nũcupat. i. q ppea un⁹ dr q ali⁹ n sit.

Vnus & alter significat duos. sicut alter & tertius. Tacitus. Sed & alter & tertius dies contatione coztenuni absumitur.

Vnicus: singularis. ut phœnix est unica auis. hinc fit aduerbium unice singulariter. ut dilexi te unice.

Vnusquisq. aliqs unus. unusquisq dictio uniuersalis Vnuiq libet. & unus quis idẽ significant qđ quilibet oi loco ex oi pte ex oi regione.

Vnanimis. & unanimus utroq mõ dr p eo. q unius animi est & unius sniæ cũ altero. unde & unanimẽ cõsẽtẽ dicim⁹ cũ aicoꝝ cõcordia ẽ. hic unanimitas

Vnicaulis. herba q̃ unũ caulẽ hẽt nec in ramos sp̃git

Vnicolor. pe. cor. unius coloris.

Vnicornis. gñis mas. siue Vnicornius & Vnicornũ declinari põt p aiali qđ unicũ in fronte comu longũ gerit qđ ad saxa limat & cũ ipso pforat elephantẽ. Græce monoceros dr. Hoc aial ut Albertus ẽt est moderatæ quãtitatis. buxei coloris & bifidi duo ungulæ pedis. in desertis hitans.

Vnicuba pe. cor. mulier q̃ cũ uno tñ uiro cõcũbit. hiero. Legit aũq religio nia fulgerẽt i mũdo unicubas semp hũisse inter matronas decus.

Vnigenitus. filius q unic⁹ est qi sol⁹ genius. nec fratrẽ ullũ hũit aut sororem.

Vniocol⁹: q & monocul⁹ q unũ tñ hẽt oculũ. plau. Vniocole salue. Græci. monophthalmon dicunt.

Vniuira pe. cor. q̃ unũ dũtaxat uirũ cõiugẽ hũit. Hiero. uniuira ãna iuducit semp ieiunãs.

Vniuersus. qi ois ad ois ad imũ. i. sine aliqua exceptione. & in singlari qdẽ idẽ est qđ tot⁹. ut uniuersus ager. uniuersus exercit⁹. In pli significat oës cõiunctim. Nã si dicimus. Oës sibi domicilia cõstituerũt intellgit domicilia sibi unũquẽq cõstituisse. Si uero dicim⁹ uniuersi sibi domicilia cõstituerũt figura casaoës simul unũ sibi p oib⁹ domicilia fecisse. Hinc fit I nuniuersũ qđ significat uniuersaliter.

Vniuersale. qđ ad uniuersos pertinet. uniuersalitas generalitas.

Vniuocũ pe. cor. cui⁹ & nomen cõe ẽ. & eadẽ sba rõ qđ græce synonymũ dr. sicut æquocũ cui⁹ nomen tñ cõe ẽ sz i sbæ diuersa rõ. & a græcis hõnymon appellat. hõ & equ⁹ uniuoca sũt. qa sub uno aialis nomie cõphendũt & eadẽ ẽ utri⁹q sba. hõ uer⁹ & hõpict⁹ æquoca sũt. qa de utroq aial pdicat. sed sba eoꝝ diuersa ẽ. Grãmatici dicũt hõnyma ee. q̃ uoce ted nõ significatiõe conuenirũt. ut nepos & filius

filii uel luxuriosus. Synonyma q̃ nõ uoce sed significatiõe cõueniũt. ut ensis & gladi⁹. Hinc uniuocas. pe. cor. & uniuoce.

Vnedo: fructus arboris silis terrestribus fragris. & arbori ipa ẽt unedo dr folio citro silis fruticosa. pomũ honoꝛe ẽ. Ideoq; unedo dr q̃ nnũ tantũ mãdi⁹ sit. Græci comarũ uocant. latini arbutũ.

Vnio. is. iui. itũ. cõiũgo. qi unũ facio. unde uniti animi qui sunt uni⁹ uolũtatis.

Vnio. onis. mõ cõcordiã significat. Aug. Nã hoc fieri possꝫ in tãta aliꝛ unione qs dubitet. mõ margarita q̃ i cõchis nulli duo repiant idiscreti inq; Ply. Dos ois unionũ est i cãdoꝛ magnitudine orbe læuore & põdeꝛ.

Vnni ppli q̃ mari cronio uicini Caspiũ accolũt quos q̃dam turcos uocari existimant. sunt hungari.

Vnquã aduerbiũ significat aliquo tẽpre. qi uno quouis tẽpe aquo nõquam.

Voces dñr ea oia q̃ sonãt. uox. u. fit ἀπὸ τοῦ βοᾶν qđ ẽ uoco Vi. rg. Factaq; ad littora uoces.

Vocula pe. cor. dimi. pua uox. Ci. ad. q. Fratrem. quãto molliores sũt & delicatiores i cantu flexiões ac falsæ uoculæ q̃ certæ & seueræ. Interdũ ponit⁹ p detract⁹ nõc. Idẽ. M. Cælio. Si incurrit hæc nra laurus non solum in oculos. sed iam ẽt i uoculas maliuolorum

Vocabulum dr quo res singulæ nomiantur.

Vocalis & hoc uocale qđ ẽ sonorum et sũmæ uocis Ply. li. xviii. Ranæ quoq; ultra solitũ uocales. sunt signa tempestatis. uñ uocales ifæ dictæ. q̃ p se uoces faciũt. et sine his ifalis uox pferri nõ põt. Hinc seminuocales q̃ qi dimidiatũ uocaliũ sonu⁊ hñt. sciẽdum ẽ q; qñ dictio finit i uocalẽ q̃ uis lõgã si seq̃ns incipiat a uocali illa finalis breuis ẽ. ut illo alto.

Vocalitas: consonãtia q̃ græci euphoniã uocant.

Vociferor. significat cum dolore siue indignatiõe magnoꝛe nocẽ emitto. Interdum siue effectu uehementer exclamo.

Voco. as. clamo. ut noca oparios. itẽ uocat⁹ appeliare. Lact. li. iii. qđ si deũ naturã uocãt. q̃ puersitas nãm potius q̃ deũ noiare. itẽ iuitat⁹. uñ uocatores dicti sq̃b⁹ iuuandi datũ ẽ negotiũ siue q; p se uocant ad cœnas Ply. Inuitatus ad regis cœnã uẽit. Indignãtiq; ptolomæo ac uocatores suos oñdẽti ut diceret a quo eoꝛ iuitatus eẽt. Ille arrepto e foculo carbone extincto imaginẽ i piete delineauit. itẽ poscẽt seu uẽdẽt. Iuue. Bis q̃ngenta dedit rãti uocat⁹ ille pudicã. itẽ denũciat⁹ Virg. li. i. Ge. Tũ comix plena pluuiã uocat⁹ iproba uoce: hui⁹ cõposita sũt. Aduoco. auoco. cõuoco. i unũ uoco cõgrego. Ci. li. i. tus. Qui dissipatos hoies cõgregauit. & ad societatẽ uitæ cõuocauit. circũuoco. uicũq; uoco. deuoco. euoco. inuoco. puoco. puoco. qđ ẽ oẽs uoco. reuoco. retrouoco & seuoco. quæ hñt pe. cor.

Vocito. as. pe. cor. freq̃nter uoco. Plau. in cap. Peciũ nocitatus est⁹ poit uos uididistis tindaro.

Vocatiuus casus dict⁹ ẽ q; p eũ uocamus.

Vogisonus. siue Vigisiolus. lacus in patauino agro

Volo as ppriũ ẽ alas hñtiũ. ut uolat illic p aera magnũ remigio alaꝛ. Transfert⁹ ẽt ad alia q̃ celeriter currũt ut nauis uolat. fama uolat & hui⁹mõi pceleriter uadit. Ter. Ne frustra illic expectet nola. hic ueliuolã mare dr. ei⁹ cõposita sũt. Aduolo qđ ẽ iuxta uel aliquo uolo. Ply. li. x. In agrũ uoiatenanũ palũbiũ nis e mari quot ãnis aduolat. Auolo alio uolo. circũuolo. Idẽ i eodẽ. Nec unq̃ tũ lõgo naues. tãq; cõtinuo cursu recedũt a terra ut nõ circũuolitent eas apodes deuolõ deorsũ uolo. euolo extra uel i altũ nolo. uñ p tralationẽ Ci. ĩtulo. Quia altius me euolaꝛ noiuerunt. Inuolo sreuolo. obuolo cõtrauolo. puolo. celeriter uolo. prævolo añ uolo. puolo. peul uolo. revolo. Rursus uolo. reuertor. Gel. Vbi satis sæuierat cornus revolabat i galeã tribuni. subuolo latẽter uolo. Col. li. ix. Pulli facilius sub mãtibus pinguescunt si iã firmis priusq̃ subuolẽt paucas subtrahas pinas & obteras crura & uno ioco q̃escant. supervolo. & transuolo. quæ habent pe. cor.

Volito as. frequẽter uolo. Ply. Sup aquas assidue uolitãs. ponit⁹ & p discurro Ci. Qui p foꝛ uolitant.

Volatus. us. ipa uolatio & uolandi actus.

Volatile pe. cor. quasi uolans. ut aia uolatilis. & uolucres uolatilia dñr. quia uolant.

Volatic⁹. a. ũ. qđ uolat & cito trãsit. Aug. li. v. cõ. tur pes sũt es & fornicãt⁹ absit amãdo uolatica ludibria

Volatura idẽ qđ uolatus. Var. ibi i pria uolatura cum nẽiunt morant⁹ dies paucos requescendi cã.

Volucres pe. cor. oẽ id qđ uolat. nõ solũ aues sed apes quoq; uespæ tabani & reliqua huiusmodi. Hieron. cõtra Ioui. Quis ũtm ieonẽ. qs uiperã: qs uolucrẽ qs ciconiã. qs miluũ. qs reptãtes in littore uermiculos unquam comedent.

Volucer adiectiuũ ponit⁹ p celeri. Mar. Et uolucrẽ iongo porrexit uulnere pardum.

Volucra gẽs animalis. qđ prodit teneros pampinos Col. libro tertio.

Volo uis. a uolo. as q; aĩus i quo uelle ẽ talis sit. ut pũcto tẽpris puolet quo uult. hic uolũtas. & uolentia. composita sunt. nolo. malo. & puolo.

Voluntas ut Aug. li. de li. ar. ait. elt qua appetimus recte honesteq; uiuere & ad sũmã sapiam puenire. hic uolũtarius. a. um. qđ fit sponte. Aug. uolũtariũ bdlũ indicit passionibus. hic aduerbiũ uoluntarie.

Voluptia idẽ qđ uolũtas. q̃ qd cũ rõne desyderat Sal. Tũ uolẽtia plebi p placẽtia plebi scripsit. hoc est q̃ plebs uellet. Auolẽtia fiũt beniuolẽtia maliuolentia p amoꝛ & odio. qĩ bõa & mala uolũtas. beniuolus & malinolus.

Volones dicti sũt serui q̃ bello punico cũ deessẽt q; scriberẽt⁹ p dñis pugnaturos se polliciti i ciuitatẽ recepti sũt. & uolones appellati. q̃a hoc spõte uoluerũt.

Voluptas ẽ elata pter modũ lætitia opionc põtis alicui⁹ bõi. uñ qcqd cũ delectatiõe aliq̃ dmulcet uoluptas dr. q; id maxie uelim⁹ Referq; ad aium & ad corp⁹ q̃uis nõnulli isimlent soli⁹ corporis eẽ actũ põ. Sꝫ de hõesta scribt i ps. Torrẽte uoluptatis tuæ potabis eos. Da turpi. Ci. Diuin⁹ plato dicã maloꝛ appellat uoluptatem.

Voluptuosus. hitionẽ & uehemẽtiã sĩgt & affectionẽ ut uoluptuosus hõ q; p q̃ amat uoluptatẽ. uoluptuosa res q̃ i se hꝫ uoluptatẽ. & plena ẽ uoluptatis. et q̃ uoluptate afficiat. ille recipit. hæc recipit.

Volupe.delectabile. Plau. in am. Nã qa uox trãquillos uideo gaudeo & uolupe ẽ mihi. Alioquin p uoluptate ponitur.

Voluptarius.a.um qđ uoluptatẽ affert. Aug. li. x. cõ. Et sæpe incertũ sit utrũ adhuc necia corporis cura iđ fidiũ petat. an uoluptaria cupiditatis fallacia misteriũ suppetat. uoluptari⁹ hõ q se uoluptati dat plau. in Menæ. uoluptarii atq potatores maximi tũ sycophantæ & palpatores plurimi.

Voluptabile: gratum uoluptuosũ Plau. uoluptabile⁊ mihi cum aduentu suo tulisti.

Voluptia uoluptatis dea bita fuit.

Vola: media ps manus. siue pedis a quo uolo. as. qđ sigt uolas. i. pedes moueo. Virg. li. vi. Ille tm̃ pdit uolãdo. nã ad pedũ uolas tulit. ad mãus tulit ter. Vix me cõtieo qn iuolẽ i capillũ. auolo fit cõp. in uolo qđ ẽ rapio & suffuror & iuola abscondo.

Volua. uide in dictione uulua.

Volema pe. p. Galli appellant pyra bona & grandia eo q palmam impleant.

Voluo. is. ui. duaꝫ syllaꝫ uolutũ notæ figõnis. cuius cõposita sc. aduoluo p agglomero. conuoluo. circũuoluo. deuoluo. euoluo. inuoluo. puoluo. reuoluo, ut puolut⁹ pedib⁹. reuoluo explico seu iteꝫ uoluo.

Voluto. as. p. p. sæpe uoluo. & aliqñ mẽte uoluo. & cogitatiõe pquiro Virg. id qdem & tacitus lycida mecum ipse uoluto.

Volutabrũ p. p. loc⁹ ubi sues uolutãt Virg. Sæpe uolutabris pulsos siluestrib⁹ apros latu ter dabis agẽs

Volubilis. qui facile uoluitur.

Voluox. uermis. q & cõuoluol⁹ & inuoluolus dr.

Volumẽ p. p. a uoluẽdo q maiores nri i libris arbore⁊ i. codicib⁹ scribebãt. & libellos illos quo cõmodi⁹ cõplicabãt. iõq uolumia appellata sc libellis similiora q̃ libris. ẽ. u. ppriæ uolumẽ ps codicis. utputa metamorphoseos liber i qndeci⁊ uolumia distinct⁹ ẽ. Ouid. sc mihi mutatæ terqnq uolumia formæ. plyiũior. Libri. iti. i. vi uolumia pp ãplitudinẽ diuisi. qi i. vi. mioris libros. ut sint uolumina ãliq̃to miora q̃ libri. igr. uolumẽ ps libri ẽ. liber uero p toto codice & p uolumĩe accipit. iñ dicim⁹ euoluere libros. i. aperire lectitãdi gra quasi rẽ complicatam explicare. sicut euelare rem uelatam detegere.

Volsella. sc instra ad pilos euellendos a corpore.

Vomo. is. ui. itũ. eicio & ppriæ ẽ cibo dr q̃nis ad alia tñsferat. In uomit⁹ hui⁹ cõposita sc. euomo extra uomo. fuomo. retro uł rursus uomo ply. li. x. Sifi mõ quib⁹ duoratis solidis cõtẽtõe pluria & cætera ossa

Vomer. & uomis. dict⁹ q terrã uomat. (reuomũt

Vomica p. cor. a uomẽdo q pus in mãet. uł q q hñt id sanie reiiciãt. uł ẽ tumor excrescẽs: siue grossities illa q̃ nascit i aliq̃ pte corporis sanie frequẽter emittẽs. Seren⁹. Sũt odio quos dira uomit uã tumores nomica qualis erit uł idẽ pxia q̃dã. hic Plau. nõ in festiuiter uomicã appellat crumenã nũmis refertã at q tumẽtẽ cũ ait i psa. qd boc i collo. tibi tumet. rũder. uomica ẽ. sumit & p receptaclo ex eadẽ fibitu die. uñ apd Ply. lapis iegit uẽis cui⁹ uomica liquoris æterni argẽtũ uuũ appellat Noui⁹. Caua & uetustate obesa uomicæ nominantur.

Vopisc⁹ dr q ex duob⁹ cõceptis uno ab ortu excluso ad ptũ legitimũ ducit. Quo nomine dictus est historic⁹ qdã qui de imperatoribus scripsit.

Vora. as. cibũ nõ cõfectũ deglutio. hic p tiflationem uorat capit p aude sumet. uñ uoraces gulosi. & uoracitas gulositas. cõpositũ est deuoro. de quo supra.

Vorago pe. pro. barathrũ dr. q in eam cadentia non emergant sed deuorari uideantur.

Vortex. uide in dictione uertex.

Vouco. es. ui. tũ. dco aliqd sc sepmitto Liuł. In te tre. pida duodeci⁊ uouit salios fanaq pallori & palori. hui⁹ cõpositũ ẽ. deuoueo qđ ẽ destino. uñ & deuotũ destinatũ Var. Tu deuoto tibi aio utere.

Votũ pmissio facta deo. S⁊ qa ea ualde desyderam⁹ q̃ uoto adeo poscim⁹ fit ut aliqñ uotũ p uolũtate & desyderio sumat. uñ uoti cõpotẽ dicim⁹ eũ q dsyderiũ suũ assecut⁹ ẽ. Et p uoto succedere. i. p diyderio

Votiu⁹. a. u⁊. p. p. q dr ex uoto dari pmittit Hor. Pasci i uim reditũ uotiua iuuẽca. uotiua uerba dicim⁹ qb⁹ i faciẽdis uotis utimur. & uotiuas pces qb⁹ ali qd cũ uoto poscimus. Ply. li. vii. Ludis p salute di ui augusti uotiuis. Ci. i uer. acti. 2. ludos uotiuos appellat quos uouerat. Hiero. uotiũ tunc Christianis erat p nomine dei gladio percuti.

Voto. as. a quo fit aliud freqñtũ uotito. as. uotitũ ueteres dixerunt quasi uoto plitum. Plau. Nolo illũ habere cãm & uotitam dicere.

Vpupa. auis cristis a capite exeuntibus galeata infimo semp cõmorãs.

Vrania pe. cõ. una ex musis & apud uos cælestis dr. Ouid. li. y. fas. Excipit uraniæ fecere silentia cũctæ οὐρανος. n. cœlũ dr. q uiros eruditos i cœlũ tollit uranos uero dr quasi oranos utriqt Amb. li. hexa. ab ὄρος q sit uisui puiũ & mĩme dẽsũ ut ẽ aqua &

Vrbs oppidũ muro cictũ ab uno aratri cursu (tertura. q antiq iũctis bob⁹ tauro & uacca etrusco ritu i cõdẽdis urbib⁹ iteriore aratro circũagebãt sulcũ intra quẽ urbẽ ædificarẽt: hoc factebãt fligiõis eã die auspicato. ut urbs fossa muroq mũita eẽt. & locum uñ terrã fodissent uocabãt Virg. li. iii. Apta dies legit qua mœnia signet aratro. qdã ab orbe urbẽ appellatã putãt q sulc⁹ i orbẽ ducer⁹. nã ciuitates ũti q i orbẽ fiebãt. et ppriæ rõa urbs dcã ẽ p ãtonomasiã cũ cætera dicãt oppida. Est ãt urbs mœnia ipsa ut gil. Vrbs antiqua fuit tyrii tenuere coloni. carthago. Ciuitas coloni q ciues dñt Apul. qđ ois ciuitas ap pbauit. S⁊ cõfũdũt qñq q urbs p ciuitate ponat. Virg. Inuadũt urbẽ sõno uinoq sepultã. & ciuitas p urbe Seneca. Cũ plærasq ciuitates uiderimus terræ motu fũdit⁹ collapsas. ab urbe fit suburbiũ & suburbanũ. Vrbanus & urbicus. sicut ab oppido oppidanus. & oppidicus.

Vrbicla dimi. pua urbs q̃ citadellã uł go appellãt.

Vrbic⁹. a. um. qd ad urbẽ ptinet. sicut rustic⁹. a. u⁊. qd ad rus. Gel. Si qd aũt posset remediũ eẽ. ut ne tã assidue dom⁹ romæ arderẽt: uxũ herclededisse reiu rusticas & urbicas emisse. Sue. in Aug. Vt feraciorem habilioremq ãnonæ urbicæ redderet.

Vrban⁹. a. um. idẽ qd urbicus. ut urbãi mores. urbana curia. Aliqñ urban⁹ dr cultus distet⁹ facet⁹. hoc ẽ q in uerbis & sono & usu ppriũ quẽdã pse fert urbis

gustū. & ſæpeā ex cōuerſatiōe doctoꝝ tacitā eruditionē. Et differt a dicaci. q dicax ē cui⁹ ſermo cū risu aliquē icelſit. Iō demoſthenē urbanū fuiſſe dicūt dicacez negāt. Quemadmodū aūt urbanū & dicacē hoiem dicimus: ita urbanū & dicacē ſermonē. Vñ Vrbanitas & dicacitas taz decoratiōe q̄ de hoie dī.

Ab urbanus fit Suburbanū & anteurbanū.

Vrbanatim: idē qd urbane. hoc ē modeſte eleganter. Pōpo. Ego ruſticati tāgā: urbanatim neſcio.

Vrceus: ut Paul. iureco. ait ē uas quo aqua in urnam infundit. cuiu⁹ diminutiuū ē urceolus.

Vrgeo. es. ſi. cogo. primo impello. Virg. Ima ſolum ſaxa atq oculos ſtupor urgent iactus. Et urgere inſiſtere. Lucil. Cæ de hoſtiū gnato urgere inſtāt periimus. Item Tegere. Virg. Qui ſaxo ſemp atq ingēti pōdere tuſæ urgentūr. Item Accelerare ut apud eundē Veſte tegis tibi quā noctes feſtina diemq urgebam & tela curas: curas ſolabar anilēs.

Vri: boues agreſtes quos vulgus bubalos uocat: feri ſunt & uelocitate excellētes: comua taurinis ſimilia ut auctor ē Soli. capaciſſima ſunt adeo ut imēſis uicē pōbeāt poculoꝝ. Qui ēt Albert⁹ magn⁹. li. xxiii. de aialib⁹ ſcribit tantā cē uris i cornib⁹ uaſitatē ac robur ut hominē cū equo uēterēt. In germania pecu hariē gignūt: ut Cæſ. & Ply. teſtāt. Dicti uri ἀπὸ τῶν ὀρέων. i. a mōtib⁹ q a i mōtib⁹ cē cōſueruntē.

Vrina. a ḡco οὐρέω. meio: a quo οὖρον urinā dicūt. latini lotiū a ſupio lotū. Lo. tiſy. Haba, pter naturā primitiui corripit. Neq ſolū p exercitū eto pot⁹: ſed etiā pgenitali ſpmate accipi ſolet. Ply. li. viii. In cōtinēs aſinæ uterus genitalē urinā reddit ni cogat in curſum uerberib⁹ a coitu.

Vrino. as. ſine urinor. pe. p. qd ēi aquā emergi: & natādo emergere. Nā & Vrinū ita flexū deorſum ē: ut redeat ſurſum. Vrinare ergo. q̄ſi ad ſimilitudinē uinare. i. natare. Ply. in. xi. Eadē ē cā qa ſub aq̄ diutius & phocæ urinātē. Hic Vrinatores apud Var. Qui i aquā mergunt. Calliſtratus Iureton. appellat eos qui merces e mari extrahūt nauigiis tractatas. Hic fit cōpoſitū inurino. Col. li. ix. Lacus piſcinaq fiāt ut ſint qb⁹ inurinare poſſint aues.

Vrna. pprie uas aq̄riū. qd i aq̄ haurēda urinat. i. mergit atq emergit. Cuius diminutiuū ē urnula.

Vrnariū. mēſa q̄drata: q urnas cū aq̄ poſitas ibi poniti ſſimū haberēt i culina. Hoc apd nos plurimi marmoreū faciūt ſoramine p qd aqua effluat relicto: ac ſuper id eſcaria uaſa epulis uncta p ancillas lauandā. Eſt & urnariū balnei ab urna uaſe aquario.

Vro. is. uſſi uſtū. ardeo. qd & de frigore dī. Nā & frigus urit. Luc. Vrebāt mōtana niues. Virg. Aut boreæ penetrabile frigus adurat. Per trāſlationē ponit p cruciari. Virg. Vrit atrox iuno. Hui⁹ cōpoſita ſē aduro qd ē circūuro. Virg. Rapidi ne potētia ſolis acrior Aut boreæ penetrabile frigus adurat. Deuro Exuro: cōburo: peruro ualde uro: a quo Pruina. iuro qd ē adhibito igni fingo.

Vredo. morb⁹ hibaz fruticū arboꝝq q i uitib⁹ ēt carbūculus dī & i cæſis rubigo ſata plātas arboreſq adurens. interdū uredo ſigit incēdiū ac pruritū. Ply. deurtica piſce hoc tractu uredinē excitat.

Vropygiū. & Orropygiū ē anguſta & ultia ſpinæ pars ſiue ut Iul. pol. in q t ſphondilis finis podici eminētis: q̄ſi termin⁹ pygæ ſiue finis uertebræ. ἔσχ᾽ οὐρὸν. Ariſto. li. ulti. de ptib⁹ aialiū. ut caudam q̄drupedū uſt cē ita uolucrū uropygiū & eaz dūtaxat q̄ ſciſſas alas hūt. orropygiū ita datū uolucrib⁹ ad dirigēdos uolat⁹ quēadmodū nauigiis temones.

Vſus. a. ial ſeꝝ: a quo fiūt diminu. Vſulus. Vſellus & Vſiculus: & adiectiuū. Vſinus. a. um. qd eſt ex urſo: ut Caro urſina.

Vrſa. fœm. ab urſus. eſt & ſydus cœleſte figurā hās ſimilē plauſtri. Vñ ātiq ḡcoꝝ amaxā. hoc ē plauſtrū dixerūt: nōnnīquoq a bob⁹ iūctis ſeptētriōes appellārūt. i. auii. ſtellis ex qb⁹ q̄ſi iuncti triones figurant. Sūt āt duæ urſæ. maior & minor. q̄s ḡci ἀρκτους nocant de quibus alibi.

Vrtica gñs hibæ ab urēdo q eius folia tacta acerrime urant. Quo ēt noie dictus eſt piſcis: qdā q uredinē tactu excitet. Cōſtat ſi equæ mare nō admittant: & urtica infricet natura libenter coitum pati. Scribūt phyſici urticā in cibis cocta utiliſſimam eſſe lyenis uētris duriciæ: articularib⁹ & podagricis morbis ateriæ tuſſi uentris dirūptioni ſtomacho. Pectus p terea purgare urinam eicere: ſanguinē narū ſiſtere: calculos rōpere: uuā reprimere. γρ ἄτ. ἀκαλήφη urtica dicitur.

(finio.

V ruſū aratri cumatura. a quo uruo. as. qd ē aratro de

Vſia cū accētu i pe. latinā eſſentia ſiue ſubſtātia dī. Aug. i dial. Vſia ēpprie & principaliter dicta q neq i ſubiecto neq de ſubo ſignificat: ut ē hic hō. uel hic equus. Secūdæ dīt uſiæ gñs & ſpēs. i. aial: & hō: q ſolæ i dicēt primā: ut ſi qs nolit uel neſciat dicere Socratē dicat aial uel hoiem. i. gñs uel ſpēm quibus dictis quid ſit Socrates agnoſcitur.

Vſitor. pe. cor. ſrequenter utor. A quo uſitatus. uſitatior: uſitatiſſimus.

Vſpiam: pro uſq̄: & in loco & ad locum ſignificat. Ter. in adel. Aut uſpiam cecidiſtis.

Vſq̄ alicubi. q̄i uno quouis loco. a quo nuſq̄ nullibi.

Vſq modo præpoſitio eſt ſignificans cōtinuationez & finez actus puta loci tpis & huiuſmōi. ut uſq ad dīē dīcū tecū futurus ſum. Virg. Vſq ſub extremū brumæ intractabilis ibex. Tibul. Vera cano ſic uſq ſacras inoxia iaunus uetcat & æternū ſit mihi uirginitas. Sed cū noibus ppriis locoꝝ uel domus ruſ militia iungit ſimplicem actū requirit: ut uſq tus propero. Quandoq addit ad Ci. p deiotaro. Vſq ad numantiam miſit. Cum aliis uero iungimus ad uel in: ut uado uſq in hiſpaniam uado uſq ad pādū. Interdū ēt de loco ē. Ter. in eu. Ex æthiopia ē uſq hæc. Quandoq aduerbiū ē ſignificans diu aut multū aut ppe. Idem i adel. Ctheſipho me pugnis miſerum & ſtātā pſaltriā uſq occidit. i. ppe uel uehementer occidit. Nā occidere ad cædē uetere trahebā. Aliqñ ſignificat aſſidue pſeueranter. Ci. Cornifi. Mihi curæ uſq erit qd agas. Virg. li. vi. Nec uiſſe ſemel ſatis ē inuat uſq morari.

Vſquequo q̄ſi ad unū aliq̄d tps uel locū. ut uſquequo abūna eris.

Vſq q̄q: paſſim aſſidue ſemp: q̄i i uno quoq loco. ſi

ue ī unō quoq; tpe. Ci. Treba. Vsq; q̄q; sapeſ ōp;.
Vsq; eo & usq; adeo. i. ītētū. Ci. Vsq; eo ut ego miſe rer eius. Aug. Vsqadeo iter fremētes ptālit ītrepi dus & ſuter lapidū ſuit cruciamēta ſecurus: ut incre dulitatē iudæoꝝ fidēter argueret.
Vsqantehac. l. añq; ſicut expōit Do. Ibi iſgūſ duæ p poſitiōes ſed una ē uelut aduerbiū. nīla. u. ppō ppo ſitiōi iūgi ſepati; pōt. Sed usq; eiuſmōi ē. ut ſine ali qua ppoſitione raro inueniaſ. Ter. in an. Vt aius ī ſpe atq; in timore nſq; antehac attētus fuit.
Vſus. ipſe utēdi actus. Virg. Nā neq; erat corīs uſus Interdū Cōſuetudo. Quintil. Mulierē cū q̄ lōg⁹ illi fuerat uſus. Interdū op⁹ & exercitiū. Virg. li. viii. Arma acri faciūda uiro nūc uirib⁹ uſus nūc mānibus rapidis. Interdū fructus & utilitas. Apul. Cū id ex uſu meo nō eſſet. Hinc utilis & utilitas.
Vſura. uſus dī. Seneca. Si mihi uni⁹ dieculæ uſurā p miſiſſet. Vñ & pecunia q̄ ī fœnore ſorti accedit uſu ra dī: qñ ex uſu acqraſ. Hāc Var. ipēdiū uocat q; i ter ſe iūgat unūq; fiat q̄ſi cōpēdiū. Sīdo. apollinaris poſteriora uocat: qñ q; fœnus agitāt & i uſuras ex tēdūt uidēſ aggregare poſteriora prioribus & ortis ōtritura cōnectere. Ob id græci τόκος uocāt eas q̄ partus poſteritatem.
Vſurarius. a. um. ex quo capiť uſus. Plau. ī Am. Alcu menā uxorē cœpit uſurariam.
Vſuarius dī ille cui⁹ ē uſus q; rei uſum capit.
Vſu uenit. i. accidit. Ci. i Cato. Nā ſi id culpa ſenectu tis accideret eadē mihi uſu uenirēt oīa reliqs maio ribꝰ natu. Ply. Id. n. frequētet uſu uenit ut mali bo nis pſerant.
Vſucapio. is duo uerba uidēſ. uñ uſucaptio ſiue uſu capio. onis. q̄ ē abuſa acq̄ſitio uł adiectio dīii p cō tinuationē poſſeſſionis tpis longe diſſimiti: ut puer xxx. aut. xl. annoꝝ ſi res imobiſ ſit quā poſſidem⁹ Treū annoꝝ ſi mobilis. Recētiores ptimā illā pſcri ptionē. hāc uero uſucapionē uocāt. Ita. n. dī utuca pio ſicut pignori capio. Cato. Hæc pignori capio ad æs militare facta eſt. qđ æs tribuno ærario miles accipere debeat. Paul. Qui alienā rē mortis cā tradi tā uſu cœpit: nō ab eo uideſ accepiſſe cui⁹ res fuiſ ſet ſed ab eo q; uſucapionis ptitiſſet.
Vſus fruct⁹ dī cū res aliqua nō nſa ē: ſed pinde ex ea fructū atq; utilitatē capimus ac ſi nſa eēt. Diffiniťq; ab Vlp. q; ſit ius alienis reb⁹ utēdi fruēdiq; ſalua re tum ſubſtantia.
Vſurpaſ ē i frequēti uſu habere. & hoc ſiue factis ſiue uerbis fiat. Col. li. ii. Nā illud qđ i qbuſdā puincius uſurpaſ: ut cornib⁹ illigeť iugū fere repudiatū eſt ab oīb⁹. Ci. qđ ſp uſurpam⁹ i oīonib⁹ dictis ac factis mis ac maxis cū hoc deceſ dicim⁹ illd ñ deceſ. Igſ uſurpate ē frequēter dicere: ſeu frequēť facere. Amb. li. hexa. p ſolere poſuit. Ipm mūdū ſemp fuiſſe & fore Anīo. uſurpat dicere. Iuriſcōſulti uſurpare p ōter ius uti utūť. Gel. li. ii. Mutiū iuriſcōſultū diceť ſolitū legi nō eē uſurpatā mulierē q̄ cū klis ianua. apud uiꝝ cā mōimonii eē cœpiſſet añ diē. iiii. Klas ianuarias ſequētes uſurpatū eſſet nō poſſe ipleri tri noctiū qđ abeſſe a uiro uſurpandi cā ex. xii. tabulis deberet. qñ tertiæ noctis poſterioris ſex horæ alte rius anni eſſent q; inciperent ex calēdis.
Vſtulo. as. pē. cor. ab ūro fit. Pacu. Candēti ferro cri nes uſtulare. Liu. Pauci ſemiuſtulati uenere i ptē.
Vſtrina. pe. p. locus ī quo metalla cādeſcunt ut labo reńť. Ply. In uſtrina ter ſiccanť ita aut torrea ſcabo ne puro ac totiēs uino reſtinguanť albo.
Vſtrigo. pe. p. uredo dī. Ambr. li. hex. Nō deſinit eē triticū: ſi aut uſtrigine adurať: aut ibre madideť.
Vtcōiūctio. cā ſatiua: ut dedi tibi librū ut legeres. i. pp hāc cā. Ci. Lētu. uō illi qđē ut mihi ſtomachū faceret. Interdū Adiūctiua ē. Plau. Is mihi ſuaſit ut ad te irē. Interdū elegātiæ cā poniť. Ci. Inuitus feci ut. C. flaminiū de ſenatu eiicerē. Nihil. n. ſīgt niſi i nitus feci. Interdū poniť p q. Ter. Nihil do ut ē impuraē ille me uideat. Interdū ē aduerbiū tpis. & ſīgt ſtatim. poſtq̄: ex quo: primū. Virg. Vt regez æquoreū crudeli uulnere uidi. Idē. Tum⁹ ut infractos aduerſo marte latinos. Interdū aduerbiū q̄ſtatis. & ſīgt quo mō. Virg. Vt uidi: ut perii: ut me malus ab ſtulit error. i. ſtati poſtq̄ uidi: ſiue q̄primū uidi: quo mō perii. uñ amicos iterrogam⁹. ut uales? i. quom ō uales? Sīgt ēt q̄ſtatē certā & icertā. Ter. ā add. Nō me hāc rē ut erat geſta pri idicaſſe q̄i dicat quoquo mō. uñ male. aliqn admirāturſ. Plau. i rn. Vt i ocellis hilaritudo ēt Et illd. Vt nūc ſluctuat mareſi. q̄tū ſi ue quo mō. Aliqn Siſtitudinis. Idē. Vt ibnces ſtuāt oculi. i. ſicut. qñq; ei poſtponiť ita. Ci. li. de oīa. Vt q̄ſq; optime ḡce ſciret: ita eē neq̄ſimā. Vbi notā dō q; licet qdā ſcripſerit i hac rōctura ita & ut ſemp rndere ḡdus. Ouid. tū li. hero. dixit. Vt ferus ē mul toq; ſuis truculētior ensis ſpectaſſet ſicros ulnera no ſtra genis. Nō. n. ſictionib⁹ dixit. Pōť nōnūq̄ p ut pote. i. tā q̄. Liui. Gēs ut i ea regiōe diuitis ppolla qñq; p q̄ppe. Quintil. Nec ignoro quos trāſeo. nec utiq; dāno: ut q; dixeri eē i oīb⁹ utilitatis aliqd. n terdū ſīgt ita ut: ſiue pp qđ: uel q̄pp. ut ſi dicī. quo tidie hoſpites ad me uenīāt ut icipiā tā ſtomachari tātā frequēti ā. Itē ē adūbiū optādi & poniť p utinā Ter. i heau. Vt illā dii deaq; oēs pdāt. Itē ſīgt le cēndū q; Quintil. At uero orator ut ē ſemp ad dicē dū paraſ. Ci. Qui ſermo q̄ ſcepta: q̄ta nouna inq tatis: icia iuris auguꝝ. Multæ ēt ut in hoie romano litæ. Interdū ſīgt q̄tū. Plau. in aſi. Vt nīa fortunæ ꝓcedāt ſibane. Ter. i an. Ego Poſtq̄ te emi a ꝓuino ut ſemp ubi apud me iuſta ac clemēs fuerit ſcruus ſcis. Poniť p q̄uis. Plau. Vt ſtituc piculū ingēs ſit: me tū nō terne facit. Ouid. ad ruſi. tV deſint ures tū ē laudāda uolūtas. Pro q̄. Virg. Vt te poſt miſta tuo rū funera Pro ne nō. Ter. i an. Dies hic mihi ut ta tis ſit uereor ad agēdū. Iungitur mō idicatiuo. Vt fuſtinui. Mō optatiuo. ut faciaz. Mō ſubiunctiuo. Virg. Iuſandū regina iubes renouare dolorē mos nas ut opes & lamētabile regnū eruerint danai. Ab ut ſit utic & addēdo nā: ſit utinā. Sicut ſicnu. uelut neluti. Pro ut. i. licut.
Vtut. come ſe uoglia. Ter. in adel. Immo hæcit hæc q̄ſo ſcire ut ut hæc facta ſunt.
Vt cūq; ſiſt. ſīgt quomōcūq. Liui. Vt cūq; erit iouā bit tū regē gellaꝝ memoriæ principis teraruz ppū me ipſum cōſuluiſſe.
Vtinā aduerbiū optātus. Quādoq; ēt dicim⁹. O uti nā. Ouid. O. utinā cū lacedæmona claſſe petebat.

Vtputa significat quēadmodū.

Vtiq; aduerbiū similitudinis: & qñq; ponit' pro certe uel prorsus. Quintil. Solent huiusmōi negociatores aliq̄d ꝓpriū ac priuatū ītipulari utiq; cū rē alienam nanctant. Hiero. in plo. pal'. Quæ utiq; in codicib⁹ nostris nō hñt. Sue. in Tito. Cæteꝝ Titū q̄ prope adstabat utiq; imperatuꝝ.

Vtq̄d. sīgt quāobrē: pp q̄d: ut q̄d tepulisti nos ī finē

Vtpote. aduerbiū cōfirmātis: & q̄si causatiuū. sīgt. n. qm̄: qñquidem. Sal. Antonius aberat a bello utpote æger ac iaeens. Ponit' ēt ꝓ tāq̄. Sue. in Aug. Aedes sacras uetustate collapsas aut incēdio absumptas refecit: easq; opulētissimis donis adornauit: utpote q̄ in cellam capitolini iouis sexdecim millia pōdo auri una donatōe cōtulerit. Ambr. li. 1. of. Erat Isaarh dominū timēs utpote Habraæ indoles deferens pri honorē. i. qm̄ uel tanq̄.

Vter. a. um. sīgt q̄s unus ex duob⁹? ponit'q; interrogatiue: ut uter uestrū fecit hoc? Infinite: ut scio uter nestrū hoc fecerit. i. quis unus uestrū hoc fecerit. Dicimus uter alterū. Ply. Vter alteri dixerit nescio. Similiter dicimus Vter utrū. Ci. Vter utri insidias fecerit. Hinc fiunt Composita quæ sequuntur.

Vterq; significat ambos. licet inter se differant. q̄ cuꝝ utrūq; aliq̄d feciſſe dicimus & ab hoc & ab illo ſepatim id factū itelligimus ut uterq; sibi domū ædificauit hoc ē & hic ædificauit sibi domū & ille. Cum uero ambos dicimus feciſſe. ab utraq; cōiūctim id factū oñdimus: ut Ambo sibi monumentū cōstituerit hoc ē. hic & ille simul uno sibi cōmune monumētū fecere. Propter q̄d utrūq; alteꝝ uerberaſſe dicimus. hoc ē hūc illū: & illū hūc uerberaſſe. Ci. Quoꝝ uterque suo studio delectatus cōtēpſit alteꝝ. Quintl. Cū enim uterq; alteri obiciat palā ē utrūq; feciſſe. Eodē mō utrūq; utriq; aliq̄d feciſſe dicim⁹. Ter. Quia uterq; utriq; ē cordi. Ambos āt alteꝝ uerberaſſe: uel ambos uerberaſſe ambos. nō recte dicim⁹: q̄a significaret ambos ſeipſos uerberaſſe: ſed ambo ſe mutuo uerberarūt. Aug. Vterq; significat ābos: & ī singulari ſono ē ſed significatiōe duali. Nā cū dixit Virgili⁹. Cōstitit ī digitos extēplo arrectus uterq;: duo significati ſunt cū dixit uterq;. cum aūt arrectus noluit exprimere pluralitatē: ut ſit in plurali utriq;. Sꝫ hoc interest. q̄a licet uterq; duo ſignifiret: tñ ſolum duo. utriq; aūt duo ſignificat. ſed ſic ut in ſingulis multi ſint. Si dicas utriq; exercit⁹ duo ſignifico: ſed ſic ut in ſingulis tutbā intelligi uolo: hæc q̄dē diſtīcta ſunt: ſed ītē auctoritate cōfuſa. Nā cū ait Virg. Super utraq; quaſſa tēpora cōfudit. dicere. n. debuit ſup utrūq; tps cū de duob⁹ tpib⁹ ioquereť.

Vtrlibet. pe. cor. alter ex duob⁹: hoc ē uter quem tibi capere libet.

Vtruis. uter quē tu uis. Sic quis & q̄libet. Nihil. n. est aliud quis q̄ unus quē tu uis: & q̄libet. q̄ unus q̄ tibi magis libet. Hoc. n. differūt. utruis & utrlibet aquiuis aquilibet. q̄ illa unū ex duobus ſignificant. hæc unū ex plurib⁹. Ter. Abſquuis horꝛ cū ē opus bñficiū accipe gaudeas. Quintil. Periculoſum & cū cura intuēdū gns. q̄ ſi ī ꝓponēdo unū quēlibꝫ amiſerimus cū uſu quoq; tota res ſoluit. tut⁹ ſic interrogare ſi hæc actio nō ſit q̄ ſit. Simul. n. remoueo ſoia uel cū duo ponent' inter ſe cōtraria: quorū tenuiſſe utrūlibet ſufficiet. Ecce ī eodē loco. utrūlibꝫ & q̄libet uſus ē: altero ꝓ eo q̄d' est unū de duob⁹. Altero ꝓ eo q̄d' est unū de plurib⁹. Hiero. Adducet' ad Aaron uel ad unū quēlibet filioꝝ ipſius.

Vtroq; aduerbiū loci. hoc ē ad aliquē locū. & ad aliū. Liui. Vtroq; loco. utraq; per utrūq; locū.

Vtrū aduerbiū. mō interrogātis est. Plau. Vtrū id uerū putas: an nō? Mō dubitātis. Seneca. Vtrū nobis id cōueniat aīaduertēdū. Cōponit' q̄riq; cū nā. Hie. li. ꝯ. Et cōsuluerūt poſt hæc dñm utrūnā urnaturus esſet illuc.

Vter uteri. & uterus uteri. dī quē alio noīe locos appellant. & usgo falso matricē: cū matrix sit fœminā quæ fœtus gſta tenet. Existimat Ply. uuluā dici ī cæteris aialib⁹: ī mulre uteꝝ. Idco uterus dī q̄a continet & tāq̄ uter ē: ad ꝓgnātesq; ptinet. Quādoq; tñ sumit' ꝓ uētre. Virg. Vteꝝ armato milite complēt. Cæcil. Nūr uter crescit nō pōt cellari. Hui⁹ diminutiuū ē uterculus.

Vter utris. ge. mas. pellis q̄ uinū aut oleū deferri solet

Vterculus. Ply. Et in uterculos cōgestus apū liquor. Ore. n. eū euomūt. Diminutiuū ē ab uter ꝓ uētre.

Vtriculos ī farina uidet'. Ply. accipe. li. xviii. quos gallī Cisalpini redūdagnē: ī uenetia ꝓuincia plariq; subuentres uocant.

Vtriculari⁹ q̄ inflat ex utre physiulā. Et a græcis Aſcaules dī. Sue. in nero. Vouerat se ꝓditurꝝ hydraulam & choraulā & utriculariū.

Vtor. usum hēo. Et semp dr reb⁹ bonis ac necessariis nec nō & diuinis ī aiatisq; utor domo diligētia cōsuetudine studio: & huiusmōi. Ter. Scio te nō esse usum ante hac amicitia mea. Sed cū de personis loquimur accipit' ꝓ cōuersari. Ci. Lentulo. Trebonio multos annos utor ualde familiariter. Indeutus cōuersatione. Quintil. Mulierē cū qua iongus illi fuerat usus. Et q̄a aliq̄ re utimur ut ex ea fructū peripiamus: factū ꝑ ut dicamus usum ꝓ utilitate. Cōstituit' q̄riq; cū actō. Ci. li. acad. Et q̄ a supiorib⁹ arcepant utebant'. Var. Vtile utamur pot⁹. q̄ abrege abutamur. Hui⁹ cōposita sūt. Abutor. & Coutor.

Vtēsile. pe. cor. q̄d' ē ad usum necessariū. Col. lib. xii.

Vtēsilia q̄b⁹ aut alit hoiuꝝ: gns: aut ēt exeolit'.

Vua. est q̄ in uite fit. dicta ab uuido. Aliq̄n ponit' ꝓ uite. Virg. Et turpe a uuib⁹ pdā fert uua racemos. Et Vua morb⁹ quē græci Staphylen uocant. Inflāmatio est ei⁹ ptis q̄ in ore Columellæ dī & Staphylophoros Aristoteli. Distēdit' hæc & luteo colore subrubescit acino pſimilis. Est aūt uua id q̄d in fine palati depēdet: circa sauces: ut ibiāte hoīe cōspicit: hic dicta q̄a ne uua dpēdet. & hūdirate uariat: & ē uocis moderatrix. Seren⁹. Aegrescūt teneræ fauces cū frigoris uis subiit: nī cū uētis agitabilis aer uertitur arq; ipſas flat⁹ grauis ificit uuas. Sub uua ē minor lingua q̄ Epiglosſis dī. Dicit etiam uua de Apib⁹ Cum coilectæ sunt in modum botryonis depēdēt. Col. Cū examī glomeratū in ꝓximo frondētis arbuſculæ ramo cōsederit aīaduerto an totū examen in ſpēm unius uuæ depēdeat. Ply. li. xi. Tūc ossēta

faciãt priuata ac publica uua depẽdẽte in domibus templisq. Virg. Et dẽsis uuã dimittere ramis. Ser. Vuam dimittere. i. in morẽ uuæ botryonẽ defluere.

Vuidũ humidũ pingue: qđ p̃cipue habet aliqđ humoris intrinsec⁹. Vñ & Vua dicta. Humidũ qđ hẽt hũorẽ extrinsecus.

Vulcanus deus antiqs putat⁹ ẽ: quos significat ignis q canus p aera uolet. Volat. n. flãma & cãdida est. Hic & mulciber appellat: q ferrũ muiceat. Fingũt enim poetæ hũc fuisse deũ & Iouis ex Iunone filiũ Qui faber ioui fulmina contra gigantes fabricauit. Hinc uulcaniæ insulæ appellatæ sunt.

Vulcanũ i cornu cõclusũ geris. sigt ignẽ i laterna por
Vulcẽs uuicẽtis sine s. polt l. & p. u. (tas.

Vuiga sacculus sc:rteus siue ex alia materia i quo pecuniã uel alia uitæ necessaria ferre solẽt hoies: dicta q nũmos aliasq res inuoluat. Lucil. In uuigã pe/nitrare pilosam. Var. Vt uiaricũ ex arcuia addere i uuigã. Hæc ẽt a uceterib⁹ Buiga dĩ. Est & usga siue buiga soliculus ad brachiũ pẽdẽs gerendæ pecuniæ gra. Lucil. Cui neq iumẽtũ ẽ nec seruus nec comes ullus bulgã & qcqd hẽt nũmoq secũ hẽt. cũ bulga cœnat dormit lauat. Quãdoq ponit p uuiua: & e/cõtrario uuiua p sacculo. Idẽ. Ita ut quisq nostrũ e bulga ẽ matris i lucẽ editus.

Vulgus neu. ge. & ideclinabile. Et puigus uuigi mas. gĩis sigt multitudinẽ ignobiliorem. Virg. Sæuitq ais ignobile uulgus. Ci. Saturnũ maxie coũt usgi Virg. In uuigũ ambiguas & quærere cõscius arma & a uoluẽdo quidam dici putant. q ttulte huc atq illuc uoluatur.

Vulgo aduerbialiter positũ sigt passim p oẽs caterua tim. Virg. Hinc iæris uituli uulgo moriunt in hæt bis. Vulgo cõcepti dĩt q patrẽ demõstrare nõ pñt ucl qui possunt quidẽ sed eũ habẽt quẽ habere nõ licet. Qui & Spurii uocant.

Vuigaris & hoc uulgare qđ ẽ usgi. hoc ẽ uile ac cõmune. Vñ & rẽde singulari. Ci. in arte ueteri. Magna aut pua: facilia an difficilia: singularia sint an usgaria: uera an falsa. Aliqñ uulgare dĩ qđ ẽ tritũ & consuetũ. Quintil. Simul ne uulgarẽ uiã ingressus alienis demũ uestigiis insistere.

Vuigo. as. in uulgus do: & quasi multis audiẽtib⁹ ac nõ tacituris dico: & cõmune oib⁹ facio manifesto uile habeo. Virg. li. xi. Quid me alta silentia cogis rumpere & obductum uerbis uulgare dolorem. Lactanti⁹ libro septimo. Quæ uaticinia eorum cum paulatim fama usgasset. Liu. li. i. Sũt q laurẽtiã uuigato corpore iupa iter pastores uocarã putẽt. Plau. in am. Cui me absente corpus uulgauit suũ. Huius cõposita sunt Diuulgo. Euulgo. qd ẽ extra iuulgus exeo. Liui. li. ix. Ciuile ius repositũ ipenetralib⁹ põtificũ euulgauit. Inuulgo. Gel. Labris foras editis i uuigaret. Prouulgo ualde uulgo. Ter. Vbi rem sciui cœpi ihumanit⁹ neq ut alum decuit ægrotũ adolescẽtuli tractare sed ui & uia peruuigata patrũ quotidie accusabam.

Vulnus uide in dictiõe Vicus. Hinc uulnero. as. saucio ulnus ifero. Tẽssert qñq ad aium & significat ango. Vñ & ulnus ai p angore accipit seu dãno. Ply. Maximã illi fortuna uulnus intulerat duob⁹ filiis in matura mortẽ sublatis.

Vulnerari⁹ medicus cherurgus q uulnera curat. Vulnerariũ emplastrũ qđ ulnerib⁹ imponit.

Vulpes & uolpes. aial teste Varrone q pedib⁹ uolet. Hui⁹ diminutiuũ ẽ ulpecula. Hor. Forte p angustã tenuis ulpecula rimã. Adiectiuũ ulpinus. a. um. qđ est a ulpe. Sue Vbi leonis pellis defecit ulpina insuenda ẽ. Aliqñ ponit p astuto. Plau. Vulpin⁹ ais ne qđ moliat mali.

Vulpinor. aris. sigt mẽdaciis ac fraudib⁹ uera pueto siue effugio. Tractũ ab in torto ulpiũ cursu.

Vulsinus pe. p. lacus a ulsinii oppido cui adiacet nominatus i etruria pisciũ fertilis. Vlsini. n. oppidum fuit opulẽtissimũ: a quo uulsinẽses dicti sunt.

Vultur & ulturis & ultur⁹ i ntõ dici põt. Enn. Vulturis i syluis miser mãdebat homonẽ. Auiẽ rapax carniuora a uolatu tardo dicta q pp magnitudinẽ corporis tarde uolet. Plau. in tru. Iã q̃si uulturiũ tu duo prius pdiuinabãt quo die esuriri sient. De hac aue sic scribit Ambr. Negãt ulcures idulgere cõcubitui & iugali quodã usu nuptialiq copla sorte misceri: atq sine ullo masculoq cõcipere semine: & sine cõnũctiõe grãre: natosq ex his iu multã ætatẽ longæuitæ pcedere: ut usq ad cẽtũ annos uitæ eoq̃ series pducat. Est & ultur mons in Apulia.

Vulturn⁹ uent⁹ q ab oriẽte hiberno spirat. Dictus a uulturis uolatu ut qdã autẽ qñ alte resonat. Graci Euronotũ uocãt: q inter notũ & eurũ sit. Hoc noie etiã dictus ẽ fluui⁹ q p cãpaniã labit haud longe a cumis mergit. qđ & uulturnũ dĩ. Syrus. li. viii. Fluctuq sonoq.

Vulturnũ. oppidũ cãpanoq est: & fluuius de quo nõ est dictũ.

Vult⁹. a uolo uis. sicut a colo cultus. ppie significat uolũtatem hominis q̃ pro motu animi in facie cõtẽ ditur. Cũ facies sit ipsa ons species q̃ permanet. uel tũ sibi fingere multi põt formã uerno. Lucr. li. iv. p tulit uulta neu. gñe. Sed quos utrusq figuræ esse uides mittim referẽtes uulta paretũ. Vultus aũt n nullo aiante ẽ præter hominẽ. hui⁹ diminutiuũ est uultiolus quo usus ẽ Cicero.

Vultuosus. trisyl. Ci. de optimo gñe dicẽdi. In quo cũ effecetis neqd ineptũ sit: aut uultuosũ. Hinc aduerbiũ ultuose. qđ Do. usurpat pro eo qđ est indignanter facie mœsta & fronte subductũ: & cum gestu reb⁹ accõmodato. Vultuosa frons apud Apul. p mœsta accipit. Ait. n. lib iii. meta. Longe dissimilis aduenit non ex læta facie sed uultuosa frontẽ rugis insurgentib⁹ adseuerabat.

Vulua. seu uolua: idẽ qđ uter⁹: & matrix usgo dĩ hoc falso. dicta q fœtus iuoluat. In ea. n. cõcept⁹ fit & fœt⁹ cõtinet. Hãc multi ex romanis ex porca i deicitis hũere: q̃ duplici noie appellabat. Erectiua. i. & porcaria. Erectitia apartu erecto siue erecto. Porcaria edito. Erectitiam Plynius optimam dĩr aut quæ fuerit porcæ occisæ: cũ erectus siue erect⁹ ẽ partus. Porcariam cũ edit⁹ ẽ: melioriq erat ei⁹ q̃ pcepisset q̃ uirginis. Nã a partu statim sui principes interficiebant: tũ habẽdæ uuluæ gra: tũ ut fumen optimũ

efficerent. Mar. Te fortasse magis capiet de uirginē porca. Me materna grauī de sue uolua capit. Quan doq; accipiť unlua ꝓ ore uulnæ. Iuu. Adhuc ardēs rigidæ tentigine uuluæ. Ply. quoq; boletoꝝ prum pētiū i oni spēz albā illud i uolucrū noluā nūcupat.

Vxor quasi unxor ab ungēdo. Nā cū puellæ nuberēt apud ueteres ac mariti domū itrarēt: axūgia postes ungebāt putātes ex hoc oīa mala ab ea domo arce ri. uel q loto maritos ungebāt. Enn. Exin tarqniū bona fœmina lauit & unxit. Ser. i cō. li. iiii. ān. sic hēt. Mos fuerat ut nubētes puellæ simul uenissent ād limē mariti postea anteq; ingrederen ť ornarēt lancis uittis & oleo ūgerēt. Et ide uxores dictæ ť q; uxores. Ply. quoq; scribit nouas nuptas lupino adpe postes iungere solitas neq mali medicamēti in ferret. Hui⁹ diminutiuū ē uxorcula: Hiero. ad ocea nū: Tu mihi olim emortuā de sepulchro uxorcula protrahis.

Vxorius. a. um. qđ ē uxoris: uel qđ ad uxorē ptinet. ut res uxoria. Aug. li. ii. cō. Nō curauit hæc qa metus erat ne i pediret spes mea cōpede uxoria. Aliq̄n Vxori⁹ dť q uxori nimis insecuit. Virg. Pulchrāq; uxorius urbē extruit.

Vsa semiuocalis ē: q̄ ui duplicis cōsonātis hēt ꝑ qua mō es. gs. primitus utebant fut apices grecs: ꝑ qb⁹ nūc apex grex di cimus. Sciēdū q. x. trā sit i. u. cōsonantē ut nix niuis: i & t. ut nox noctis & i aspirationē subiit: ut ueho. uexi. Quotiēscūq; aūt hæc ꝓpositio extcō ponit cū dictiōe sequēte ā uocali uel c. p. t. & s. remanet integra sed q̄n cū s. s abiiciturut Exaro exeo. exigo. exoleo. exuro: excutio: explodo: extraho: exequor. expes.

Xanthus: latine flauus dť. Quo noie dictus fluuiꝰ troianus: q & Scamāder dť. Nā qđ in cāpis troianis ꝓxime fluniē armēta rusa & pecora leucophea nascunť. Ideo flumē id iliēses xanthū appellauisse dēt Est & nomen uiri & nomē urbis Lyciæ a fluuio sic nūcupatæ. Et nomen equi Hectoris.

Xāthii ppli asiæ qui cū eoꝝ urbs ab harpago ꝓfecto Cyri obsideret uxores suas ac seruos & oēs opes in arce posuerūt deide adhibito igni cremauerūt: ipsiq; in bello irruētes cūcti cecidere.

Xāthicus aprilis mēsis hebræoꝝ līgua appellatus ē.

Xantho fuit una ex nymphis Oceani & Tethyos filia. Virg. li. iii. Ge. Drymoq; xanthoq;.

Xāthippe: nomē uxoris querulæ Socratis phi.

Xenos: latine hospes siue pegrinus. Xenia hoispitalitas: amicitia externoꝝ.

Xeniū dici pōt munus hospitalitatis. unde Martialis libro. xiii. in quo. Eiusmōi munera dilticbis describit: xenia noiauit: q uērsus iplos ꝓ xeniis mitteret Ois i hoc gracili xenioꝝ turba libello: Cōllabit nūmis q̄tuor empta tibi. Quattuor est nimiū: potenit cōstare duobus. Et faciet lucrū bibliopola triphon. Hæc licet hospitib⁹ ꝓ munere dissticha mittas: Sicbi tam rarus q̄ mihi nūnus erit. Hui⁹ diminut. est xeniolū pauū xeniū. Apul. Cōmodū mendies accēserat & mittit mihi xeniola porcū optimū & q̄nq; gallinulas & uini cadum in ætate ꝓfusi.

Xenodochiū: & xenodocio. hoispitale locus pubicus quo pegrini & hospites hospitaliter recipiūť ξένος hospes δοχεῖον receptaculum q̄si hospitū receptaculū. Hiero. Xenodochiū in portu romano sitū totus pariter mundus audiuit.

Xenocrates. pe. cor. nomē phi chalcedonii auditoris Platonis q in academia Speusippo successit: & uiginti q̄nq; annis docuit. Fuit tardus ingenio adeo ut cū illū Plato Aristoteli cōparet: alteꝝ: frœnos alteꝝ: calcarib⁹ idigere dicebat. Hic phoꝝ seueriss imus ex titit. Ferūt cū phryne nobile scortū dedita opa a quasdā intra eius cellā missa esset: atq; ab eo orās le ctuli ptē accepisset: demūq; ipsecto ope discessisset dixit se ń a uiro sed a statua uenisse. Ei⁹ uerbis tāta fides adhibebat: ut cū iniuriarī nulli⁹ testimoniū admitteret: huic soli iniurato crederet. Hūc athenienses aliq̄n uændidērūt ut ita in exilio degens frangeret. Obiit secūdo & octogesimo ætatis suæ āno cū nostu sorte i sartaginē offendisset. fuet & alii hoc noie

Xenodotus. fuit historicus patria Troezenus.

Xenodoꝝ q̄si ξένος. i. pegrinū qđ & egregiū denotās & δῶρον donū fuit nomē statuarii nulli uetery exlandi arte postponendi.

Xenophanes. pe. cor. poeta Colophonius: qui cōtra Homerꝝ & Hesiodū Elegias scripsit. Fuit & alt xenophanes ex Lesbo poeta Iambicus.

Xenophon nomē phi & ducis insignis athenienſis socratis discipulus & Platonis æmulus fuit: speciosus moratus & oib⁹ gratus. Hic prim⁹ oiuꝝ phoꝝ icti pſit historiā. Exercitū quoq; ex ultimis babyloniæ finibus paspera & difficillima itinera incolumē in patriā reduxit. Fuere & alii xenophontes.

Xenophilus. p. cor. nomē musici chalcidēſis pythagorici. d quo Val. max. biēnio mior q̄ gorgias q cētū & q̄nq; uixit ānis xenophilus chalcidēſis pythagoricus sed fœlicitate nō ingenior. Sr q dē ut ait Aristoxen⁹ music⁹ ois icōmodi hūani exps fūmo pfectu simæ doctrinæ splēdore extinctus cit.

Xerāpellinæ uestes ut ĵq t Prob⁹ fuerūt ad usum matronaꝝ ampellini coloris q iter coccinū & muriceū medi⁹ ē ξηρὸν. siccū sīgt. Itaq; xerāpellin⁹ color is esse creditur: quē uulgo rosā siccam noiamus. Alii xerampellinas dicūt latine dici Attabaticas. Hoc ē quæ colorem atrū. i. nigrū habent.

Xeroloph⁹. pe. cor. dici potest siccus tumulus ξηρὸς siccus λόφος tumulus. Nāq; ex lapidib⁹ construi cōsueuerant principum tumuli.

Xerolibya. latine sicca libya dť.

Xerophagium. comestio siccoꝝ ciboꝝ.

Xerophthalmia arida lippitudo: cū nec tument: nec fluūt oculi: sed grauescunt.

Xeria emplastra sicca. sicut hygrophlastra uocant liquida emplastra.

Xerxes. latine dť bellator. Vñ Artoxerxes magnus bellator. fuit pſaꝝ rex q cōtra athenienſes magnum

collegit exercitū. Tradūt scriptores numerū copiarū terrestriū quas i grecia duxit xerxes fuisse clxxi myriades.i.decies septies cētena millia. Myrias.n. numerus ēcōtinēs decē millia. Trāsiuit eius exercitus p septē dies totidēq; noctes nullo tpe intermisso. Sed nauali plio a Themistocle grecoꝝ duce uictus rex ipse cū paucis aufugit. Fuit filius Darii regis ex Atosa Cyti filia. Hanc historiā Herodotus late scripsit.

Xylon gce. latīe lignū dī nñ xylobalsamū lignū balsa

Xylinū. qđ & xylon dī id ē qđ uulgates bambatiū dicūt. unde xylinæ uestes.

Xylocasia. lignū Casiæ.

Xylophagus. pe. cor. uermis q alb⁹ obesus nigelloq capite ē. ac nascit i lignoꝝ carie lignū corrodēs. In ponto & phrygia comedit: ut auctor ē Hiero. cōtra Ioui. Et quo mō inqt apud nos ficedula & attagen mulus & Scarus in deliciis cōputant. ita apud illos ξυλοφάγον comedisse luxuria est.

Xiphis. grece ξίφος sigt ensem. uñ xiphiæ stellæ ex cometaꝝ gñe in mucrones fastigiatæ.

Xystus a grecis dī porticus ampla latitudine exercitationi accōmodata i qua Athletæ p hiberna tpa exercēt. Hic xystici dñt athletæ i xystis pugnantes. Sue. in Aug. Nec tñ eo minus aut xysticoꝝ certationes aut gladiatoꝝ pugnas seueriſſime semp exegit. xystici ēt dñt q xysto ludūt. Sigt. n. xystos spiculū uel hastile telū. unde xystophorus latine spiculator. Interdū xystus sumit p ambulatione in qua arbusculæ sunt in plurimas spēs effigiatæ. Ply. Añ crypto porticū xystus est uiolis odoratus. Alt Ply. li. v. epi. Añ porticū xystus cōcisus i plurimas spēs distinctusq; buxo. Idē ñ tā statuaꝝ & tabulaꝝ picturū ornatu ædes suas q̄ xystis & nemorib⁹ excoluit. Victr. Latini xysta ambulationes appellāt quas græci padromidas dicūt. Ci. in Bruto. Cū ambularē in xysto & essem ociosus domi. Quando uero xystus adiectiuū ē significat ornatū rerum politū.

Xystis. urbs Cariæ. a qua xystiani dicti sunt populi ut scribit Ply.

Ꝛ Ꝛa muta ēp qua primitus nō núq̄ ſimplex. s. ut sagunthū p ζακυνθος seth⁹ p zethus. qñq; duplicatū scribebamus: ut patrisso p πατρίζω pyrrisso p πυρρίζω. Alii qñ p illa. d. ponebamus ut Medēti⁹ p Mezēti⁹. Zeta ēt siue zetecula diminutiuū apud Ply. in epi. erat loc⁹ capax uni⁹ lecti cum sellis duab⁹ q uelis obductis & reductis mō adiicit cubiculo: mō aufert. Nomē qñ tnb⁹ ep rib⁹ fenestras & pspectus hēat atq; solē multiplicit accipiat quasi ζάω τοῦ ζέειν quod est fenere. Quādo & heliocaminus i ipsa zeta ponit. hoc ē uaporariū quoddā solare nō ad ignis ulum: sed ad solis uelut id qđ uulgo luminare dī. & i paduana gallia Lucerio. uel ζάω τὸν ζωὴν q i ea cōmodissime uiuat. ut quā delicias & amores suos uocet Cicil⁹ sicut & cōuersatiōe uictuq; dixerit. De heliocamino Vlp. in seruitutib⁹ urbanis. Si arbor inquit heliocamino uel solario solē admittat: dicēdū erit qa umbrā facit in loco cui sol fuit necessarius cōtra seruitutē impositam fieri. De zeta Lampridi⁹. Indicos odores heliogabalus ad uaporandas zetas sine carbonibus iubebat incendi. De zetecula. Ply. Mox zetecula refugit quasi in cubiculū.

Zazynthos ısula ionii maris pua. cū urbe eiusdē nois a zazyntho Dardani filio i q̄ impaut. dicta. cui⁹ i colæ zazynthii uocāt. De hac Virg. li. iii. Iam medio appet fluctu nemorosa zazynthos.

Zagrus ut inquit Strabo mons est quo media a babylonia diuidit.

Zacathæi fuerūt zazynthioꝝ coloni in medio pyrenei montis siti & iuxta fluuiū hibeꝝ habitantes.

Zacharias nomē pphetæ propriū.

Zamolsis teste Herodoto. li. iui. histo. fuit Pythagoræ seruus cui Getæ putantes illū Saturnū ēt acrificia impēdebant.

Zancule peloponēsi oppidū fuit i regione Messenia. in qua ipsa Messene. Fuit & zancle oppidū siciliæ a Messenis in pelori sinu ubi ad oriēt maxime flexū est. quā a sno nois dixerūt Messanam. Hic zancli Messenioꝝ apd Ply. Et zāclea charybdis. Vla sonte dictā urbē putāt. ut ab occultata ibi a falce quā ligua sicula zāclon uocāt. ut a gigāte zāclo. ut a loci curuitate. Curua. n. zancla uocant.

Zācleū. saxū i freto siculo dictū a zācle ppinquo sicilię oppido.

Zea gñs frumenti simile farri q̄ uulgo Spelta dī. Ex hac fit Alica. Ex zeatico hordeaceoue cibano q̄ st principū Equisones equos alere cōsueuerūt.

Zedoron. dī terra zeam donans.

Zelo. as. & zelor depo, sigt æmulor. Aug. li. i. cō. Vidi ego & exptus sum zelātē puerū necdū loquelā & ituebat pallidus amaro cōspectu collactaneum suū. Ponit & interdū zelan p irasci. secūdū illud qđ p ppha dī. Zelauit me magna zelatio⁹ iuꝝ syon. Et zelare ē imitari: ut illd. Nec zelauere facētes inigratē.

Zelus. mō iuidia: mō auctōrē: mō æmulationē sigt.

Zelotes. p. p. idē ē qđ æmulator. uñ Simon apl⁹ dī & ē zelotes. qñq; dī amator. Et sic dīs ui appellat qñ ita nos amat: ut nolit fornicari p⁹ deos alienos.

Zelotyp⁹. pe. cor. zelator. seu æmulator formæ. Nam ζῆλος æmulatio ē τύπωσις forma. q igit ita amat ut solicitus sit neq; amore suo fruat. zelotypus ē Iuue. Pouere zelotypo iuuenis platus hiatuꝝ. zelotypia ægritudo ai ex eo pueris q̄ timeat ne adsit alter: qđ cū nemine uelis hre cōmune.

Zeno stoicus philus cithicus ex cypro gēa ciuitate Stoicoꝝ sectæ cōditor. cāto i honoi apd athenīes habitus: ut apd eū claues urbis deponerēt ornamentiq; ipsm aurea corona & imagine ærea. Hic adolescēti cuidā iepta multa loquēti ait. nō duas hēmꝰ aures: ut unū ād ut. s. multa audiamus: pauca uero loquamur. Decessit nonagesimo ætatis suæ āno. sine morbo. Nā ut ferūt: cū abiret ex schola lapidē offendēs digitū pfregit: manu uero terrā ferīs illid ait. Ex quo.

be uēlo: q̄d me uocas: cōtinnoq̄ se strāgulās iteriit Fuit & alī⁹ Zeno Eleates: quē dialecticæ iuētorem fuisse scribit Anſ. Huī⁹ celebratiſſima fuit i pferendis cruciatib⁹ patiētia. Qui cū adoleſcētes nobiliſſimoſ cupiditate liberādæ pīæ iflāmaſſet cōtra neatchū tyrānū facto iudicio cōphēſus traditusq̄ ē tot torib⁹ torquēdus. Qui cū laceraret: ut cōſcios cōiurationis noīaret neminē illoꝝ noīauit: ſz amicos iti moſq̄ tyrāni pticipes cōiurationis eē dixit. Deinde cū q̄dpiam ſe in aurē tyrāni: loq̄ uelle ſignificaſſet eā mordicus correptā nō ante dimiſit q̄ rapta aure pplatū caput reliq̄ſſet. Sed cū cōplices cōiurationes pferre cogeret. cōciſam dētib⁹ linguā i os tyranni cōſpuit. Quo facto ciues tyrānū lapidauerūt. Fuit & alī⁹ Zeno phius epicur⁹ Ciceronis ſynchronos .i. cōpaneus. de quo idē. Ci. li. i. de fi. memit & eū cū attico frequēter audiuiſſe epicuri ſnias explicātē. Fuere & alii Zenones: quos nūc ptereo.

Zenobia fuit mīr q̄ a ptolomæis originē ducēs gēis ac latins līis ornatiſſima nec nō & reb⁹ bellicis celebertima i palmura ſyriæ urbe regnauit. Hæc cū ſaporē pſaꝝ regē ſupaſſet rādē ab Aureliano Auguſto uicta Romā i triūphū ducta fuit. Quæ i urbe ſūmo i honoſ cōſenuit a q̄ Cenobia familia nūcupata ē.

Zephyrus. pe. cor. Fauoni⁹ uētus occidētalis. Flat. n. ab occaſu æq̄noctiali aduerſus eurū: q̄ſi ζωηφόρος uitam ferēs: uel q̄a ſert q̄ ſit ad uitā. Eo ſane plantæ oēs germināt & pullulāt. zephyriū uō pmōtoriū ē.

Zetis fuit filī⁹ Boreæ ex Orithyia & frater Calais.

Zethus. cum h. & u. fuit Iouis ex Antiopa filī⁹ & frater Amphionis.

Zeugma. atis latine cōnexio. ſiue adiūctio dī. Figura cū plures ſenſus nno cōnectūr uerbo. q̄d trib⁹ mōis fit. Aut ppoſito uerbo ad q̄d reliq̄ reſpiciāt: ut uicit pudorē libido: timorē audacia. rōnē amētia. aut uerbo poſtpoſito. ut Neq; is es Catilina: ut te aut pudor a turpitudine: aut metus a piculo: aut rō a furore reuocarit. aut in medio ſenſuum poſito uerbo: ut Troiugena interps diuum.

Zeuſis. latine Iugatio dī. Quo noīe appellatus ē clariſſimus pictor Heracleotes: q̄ in certamē picturæ cū parrhaſio deſcēdit. Ferī hic pinxiſſe: pueꝝ uuas ferētē. ad quas cū aduolaſſent aues iratus ē mira ingenuitate opl ſuo & dixit. Vuas meli⁹ pinxi q̄ pueꝝ Nam ſi hunc conſumaſſem aues timere debuerant. Hic etiam pinxit Helenæ ſimulachrū.

Zeuxo fuit teſte Heſiodo una ex nymphis filia oceani & Tethyos.

Zigæna nomē piſcis maritimi: ut eſt apud Ambro. Quid gladios loquar aut zigænas?

Zigæ ea terra ferē ex q̄ ppli exierint q̄ nīa ætate cū liberis & uxorib⁹ europā puagant. Zigan appellati inſignes fures & ſine tecto uiuentes.

Zinziberradix. Et apud nos imutatis līis dicim⁹ gē

Ziph: nomē uici a quo Ziphæi dicti ſūt de (giber. quibus in li. ii. g. ſit mētio.

Zizania. æ. & Zizaniū. ii. q̄d ſignificet. Ambr. li. hexa. declarat dicēs. Loliū & reliq̄ adulterina ſemina q̄ frugib⁹ ſæpe miſcēt zizania nūcupari euāgelii lectione cognouimus ſed ea ppriū quoddā gn̄s hīre nō ex tritici ſemine i alid gn̄is ſeminis decolora mutatione trāſlata degenerē traxere naturā. Hoc docet dīs dicēs. Venit inimicus & ſup ſeminauit zizania inter triticū.

Ziziphus. pe. cor. gn̄s arboris: quā noſtrates: zibebos uocant: zizipha fructus dīr. Ply. li. xv. Aeque pegrina ſī zizipha & tuberes q̄ ipſa nō pridē uenere i italiam. Hæc ex africa: illa ex ſyria.

Zodiacus. pe. cor. dici pōt aīalis ab effigie aīaliū. Nā circulus ē i quo. xii. ſigna ſunt i formā aīalis figuratus: ut aries taurus. Græce. n. ζῶα. aīalia dīr. Zographia: aīalis pictura. Alexā. ät aphrodiſeus dicit galaxiā circulū realē eē i cælo: & ſubdit i cōmētariis meteorologicoꝝ Ariſtotel ἱστορεῖ δ' τῶν μὲν καλουμένων πυλαγορείων τινας γαλαξίαν δ' αὐτὸν λέγειν εἶναι τῶν κύκλον τοῦτον καὶ ἕλιον πρόσθεν τοῦ φέρεσθαι.

Zographos pictor aīaliū. Zographia aīaliū pictura.

Zona cingulū quo cingimur. Mar. Longa ſatis nūc ſum: dulci ſed pōdere uēter ſi tumeat fiam tū tibi zona breuis. Hæc & loræ dī & baltheus. q̄uis baltheus ſit etiam a quo arma depēdēt. & Cinctus & Cingulum a cingendo.

Zopyrus. pe. cor. phyſionomiſta dictus ē q̄ pfiteret hoīum mores naturaſq̄ ex corpore oculis uultu frōte ſe poſſe pnoſcere. Qui cū turpia quædā & a uirtute aliena de Socrate dixiſſet: ac a multis idcirco deriderē. Nō errat Socrates reſpōdit. zopyrus. Hui⁹ mōi. n. natura ēcm niſi naturā phia ſupaſſem. Fuit & alius zopyrus. De quo dicere ſolebat Darius ſe zopyrū malle integrū q̄ uiginti capere babylas. Zopyri. n. aſtu babylone potitus erat Darius.

Zopiſſa: apud Plyniū. uiua picē ſignificat. Vel zopiſſa pix q̄ & nauib⁹ tradit admiſta cæra & marino ſale macerata. multo ad oīa efficacior q̄ aliæ picēs Sz ppriē reſina ex pinu q̄uis dioſcorides addit alia ēt ſignificata cū ait ζωπίσσαν δὲ μετὰ ἔλαιον τὴν ἐκ τῶν πεύκων ξυομένην ῥητίνην μετὰ τοῦ κηροῦ καλουμένου ἀπὸ ἑνὸς ἀποχύματος οὕτως λαμβάνουσιν διὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ῥεῖν χίεσθαι δὲ τὴν πίτυινην ῥητίνην οὕτως ὀνόμασαν.

Zoroanda lacus quē efficit tigris fluui⁹ ab uno latere Tauri montis.

Zyme. fermētū. Zymes panis fermētat⁹. Azymus. a. um. ſine fermento.

Zythus q̄d ſit nemo pōt dubitare ex uerbis ſuldæ noſtri: qui ita ſcribit (ēt diſcorides tractat) ζῦθος οἶνος ἐκ κριθῆς γινόμενος.

ΤΕΛΟΣ.

Impſſum Rhegii lingobardiæ īduſtria preſbyteri Dionyſii Berthochi Impſſoris. M.D.II.

Regiſtrum.

a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.u.x.y.z.&.9.ꝝ. A.B.C.D.E.F.G.H.I.K.L M.N.O.P.Q. R.S.T.V.X.Y.Z.Et.Cō.Rū. Aa.Bb.Cc. Omnes ſunt quaterni exceptis a.&.y. qui ſunt ḡnerni.

Bayerische Staatsbibliothek München

XXXV, XXXX X 25

Ottmer Tegernsee
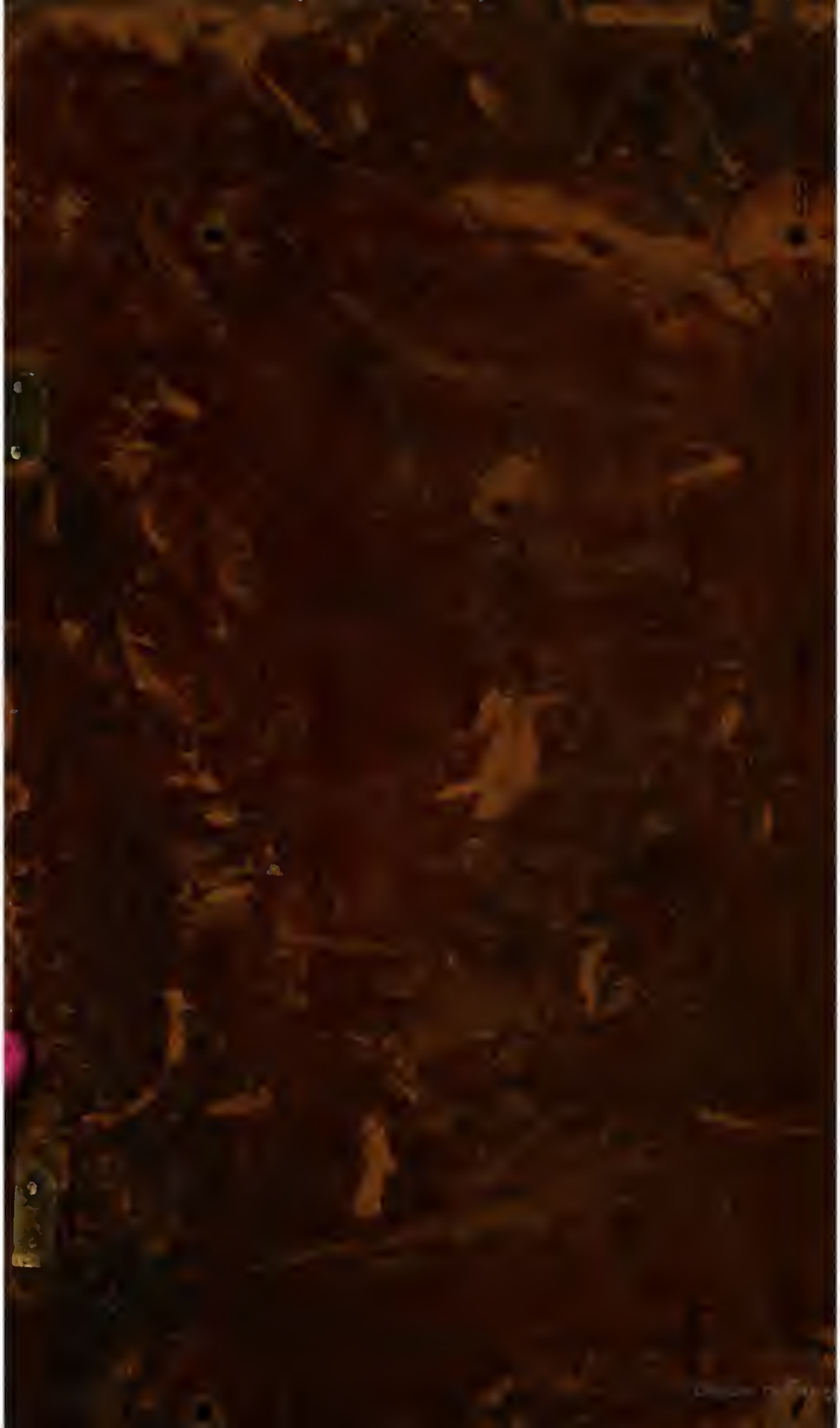
Digitized by Google